

III

ARIN

Türkcə Etimoloji Sözlük

L-Z

Bu sözlükdə çalışmışam, türk sözlərinin kökəni, kəndi özü və tanıqları yaxud yaxın kökdən olan kəlmələr aracılığı ilə açıqlansın. sözün, özü danışib, səslənsin.

Həsən Bəy Hadi

Həsən Bəy Hadi
[2010]

ARIN

Türkçə Etimoloji

Sözlük

L-Z

Giriş:

Bu sözlükdə çalışmışam, türk sözlərinin kökəni, kəndi özü və tanıqları yaxud yaxın kökdən olan kəlmələr aracılığı ilə açıqlansın. sözün, özü danışib, səslənsin.

Əlinizdəki kitabda(⇨bitikdə), bir anlamda olub(anlamdaş) ama dəyişik səslənən sözlərin, anaköklərin əldə etməyə can atmışıq.

Türk dillərindən dərlənmiş sözlərin ; kök anlamların incəlik(tədqiq). sözlərin biçimlərin(formaların) yararaq , səslərin və vurquların düşməsini və yer dəyişməsini öyrənərək, sözlərin qohumluğunu, iç anlam birliğini canlandırmışıq. türk ellərinin başqa başqa ölkələrdə yaşadıkları və daha, başqa qonşuluqlarda olduqları dolayısıyla, dillərində canlanan sözlər, səs dəyişmələrinə uğramış və "sözün" qablarında, qalıblarında dəyişikliklər tapılmışdır.

burda bir sözün dəyişik səslənməsinə baxmayaraq , bu sözlərdə kök anlam birliyi təməl tutulmuşdu. sözümdə can , din(ruh) birliyini əldə eləməyə tapınmışdır. Çağdaş sözlüklərd bir neçə sözün eyni kökdən olduğunu görmüyrək, bu sözləri başqa dillərə səpələyib kökləmişlərdi, bu qazamatlı; uçurumlu sorundan çəkinmək və kökdən sapınan yolların daşlamaq üçün, altda adı çəkilən kitablardan tanıklar aldıq. gerçəgin incə, dayaqlı yolların uğurlayıb, səs dəyişmənin tozlu duzaxlı toruna düşməkdən qaçındıq. yazıq olsun olaraki(o alimləreki) öz dillərinin samballı, köklü kəlimələrin ayrı dillərdə kökləyərək, türk dilini kökləmək savınmasındadırlar.

səs qonusuna gəldikdə, səs dəyişmələrinin, kökdən yaydıran etgisindən qaçınmaq üçün, söz başındakı "Ğ. K. X. G" səslərini "Q" ilə göstərdik. örnək: - "ged" sözünü "qed" də. – kaba sözünü "qaba" da aramaq gərək. söz başı olan "D" sısının gəldikdə, "T" səsi kök səs götürüldü. demək, "dad" sözü üçün "tat" a baxmalıyıq. demək bu sözlükdə, açıq, yumşaq "K", türkiyə türkçəsində çoxun işlənən qapalı quru "K" ya qarşı, üstünlük "Q" ya verildi.

bu sözlük mənim əl işlərim sayılır. təkcə istəyim bunun çapından araşdırıcıların əlinə çatdırmağımı. köməksiz olduğumdan, bu kitabın tamam işləri -tayrı, düzəlişi, ...mənim üzümə düşübdü. bu kitabdan hər çeşit dəyərlənmə, hamı üçün sərbəsdı.

Həsən bəy Hadi

Təbriz

- l'ənətləşmək** qarqışmaq.
- la** (-lağ. -lağ. -lağ. -la. -lama. -lağ). yer əki. - qaşığı**lağ**:
qaşığı**la**. qaşığı**lama**. qaşığı**lağ**: qaşığı **yeri**.
- laçın** **yalçın. ilaçın. 1.** iti. sarp. sərt. - **laçın** oğlan: gənc oğlan. -
laçın gözlü. **1.** igid. **1.** tükleri ağ bənəkli bir cins erkək
şunqur. şahin. tarlan. **1.** bir gənci tarif edərkən. **1.**yalçın.
sarp. **1.** şunğur. şahin. **1.** çafli. şahin. **1.** doğan. şahin.
ağdoğan. çaylaq. **1.** şahin. iğit. batur.
- lafa** yafa. yava. boş. boşur. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq.
dibsiz. ıssız. bihudə.
- **lafadan rafadan**: ılıq yumurta.
- lafalaf** cavcav. yavyav. boşaqı, boşuna danşiq.
- lafalaf** **tapataq lafalaf**: əldən düşmüş. bir iş görməyən,
görəbilməyən. uçuq. soluq. havayı. pasqal.
- laflamaq** öğünmək. lakırdamaq. qaslanmaq. daşmırlanmaq.
daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq. qaşmırlanmaq.
nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək.
- lağ** < ağ. tor. kələk. sapalaq.
- lağa qoymaq** alaya qoymaq. alıqlamaq. ələ salmaq. yalıtqa qılmaq.
alay edmək.

- lağlaşmaq** avurtlaşmaq. şaqalaşmaq.
- lax** - **lax yumurta**: xirə qaqqı.
- laxlamaq** - **gəmiqləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq**: qanğıldamaq. qanğıldamaq. cılızlamaq. taxda tabağlaşmaq. ətsizşmək. arıqlamaq.
- laxlatmaq** < metatez < **ırgalamaq**: titrətmək. silkəmək. oyan bu yana dəbətmək. sallamaq. oynatmaq. çalxamaq (< çalmaq).
- laxlatmaq** ırgalamaq. yerindən oynatmaq. narahat edmək. tədirgin edmək.
- laxsıx** çox danışan. lax adam. laxla.
- laq** **1. ək. < > lıq. otlağ: otlıq**: otun olan yeri. otlu yer. qışlıq: qışlaq. - yaylıq. yaylaq. **1. lağ. yer. məkan. - lağ çağ: zəman o məkan. 1. köpəğin tabu ismi. 1. lağ. (< ağ. ağdırmaq).** nərsənin olduğundan dəyişib, başqalamaq, oynatmaq. lağa qoymaq. məsqərə edmək. - **işlərimizi lağ etmə. 1. lək. < > kal. kağ. 1. kərdi. 1. luq. duluğ. yaylağ. 1. sürgüç.**
- laq** **1. lak** (fars). < **alağ. kasa. tağar. 1. lağ. - alaya, lağa qoymaq**: alaylamaq. sallamaq. ələ salmaq. ələ sərimek. çalışdırmaq. işlətmək.

- laq** "çoxluğu" göstərən **'laq' 'lağ' 'lak'** əki, dəyişik söz, avurt, ağızlıq sonucu olaraq **'qul' 'qal' 'vul' 'luv' 'lıq' 'lı' 'lu'** əklərin vermişdi.
- laqaşa** pəvəsək. pezəvər. yaramaz adam. işdən qaçan, qısan. kavşaq. laf.
- laqeydlik** gəvşəklik. yavanlıq. yayvanlıq.
- laqğa** yanğır. boş söz. yanğıra. sandıraq. şatpaq. ağıt.
- laqı** **lağı (-lağı. -lığ. -lığa. -la. -lama. -lıq).** yer əki. - qaşığı**lağı**: qaşığı**la**. qaşığı**lama**. qaşığı**lıq**: qaşığı **yeri**.
- laqım** **lağım.** çağ. çağasal. çalasal. çalasər. bulaşığı, pəsab çuxuru.
- laqırdamaq** kəsünmək. kəsəltli, kəsəlli söylənmək, danışmaq.
- laqırdı** **lakırdı.** 1. laf. böbürlənmə. 1. dediqodu (**1. < demək + qoymaq. 1. < demək +qoğmaq**). boş, qolay, gəvəzə söz sav, qonuşma.
- **yaqırdı laqırdı**:ləb ləb: havayı danışmaq.
- laqırdıcı** söyləmçən.
- laqırtı** yanğışaq. ağızı yayvan. ağızı boş. gəvəzə.

- laqlamaq** **laxlamaq.** - gəmikləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq:
qanğıldamaq. qaqnıldamaq. cılızlamaq. taxda tabağlaşmaq.
ətsizləmək. arıqlamaq.
- laqlamaq** **laxlamaq.** kavşamaq. gəvşəmək. şollaşmaq.
- laqun** **lağun.** ləgən. kovaq. tavaq.
- lal kar** ağın sağın.
- lal** dilsiz. - **kər o lal:** eşitməz gəpləməz.
- **arvadın lalı, kişinin koru, biri deyilməz, biri görməz.**
- **lal arvadın kişisi, kor kişinin arvadı ol.**
- lal** gəng. əlkən. tutaq. dudu. kəkəş. kəkəç. güng. mılkav.
dilsiz. - **lal edici:** güngləç.
- lala** - **lala pitik:** çatra patra: yalan yalınış. - ingilizcəni çala patra
qonuşur. - **çöl lalası:** gəlincik. qızalaq. çayırdə bitən qızıl
qırmızı çiçək.
- **çöl lalası:** gəlincik. qızalaq. çayırdə bitən qızıl qırmızı çiçək.
- lala** **alala. lalə.** gəlinalı. gəlincək. gəlingülü. gəlincik çiçəyi.
gəlinəli. gəlinciğəri. küpqıran. qızalaq. gülgülü. gülgülüm.
küpəpartladan. qabqıran. qabsındıran.
- lalaç** **alalaç.** al, qırmızı, incə parça.

- lalə** 1. qaykal. zəncir. (**lil** (sumer): zəncir). 1. alala. qızqandaq. çığıldən. coğzın. 1. alala. - **yaban lalə**: gəlincik çiçəyi: çöl laləsi. qızalaq güli.
- lalə** **alala. lala.** gəlinalı. gəlinəli. gəlincək. gəlincik. gəlingülü. gəlincik çiçəyi. gəlinciğəri. küpqıran. qızalaq. gülgülü. gülgülüm. küpəpartladan. qabqıran. qabsındıran. qadınbaşı. qadıbaşı. qızılbaş.
- lalə** bax > **alala**.
- lam** - **ağır, lam axan su**: qarasu.
- lama** - **yapılarda işlənən dəmir, çəlik mil, lama**: gürşad. quşaq. qurşaq. - yapını gürşadlamaq, gürşadlamaq, quşaqlamaq.
- lama** (**-lağı. -lığ. -lığa. -la. -lama. -lıq**). yer əki. - qaşığı**lağı**: qaşığı**la**. qaşığı**lama**. qaşığı**lıq**: qaşığı **yeri**.
- lampa** - **lampa şüşəsi**: qana. çana.
- lampa** çırağ. işıq.
- lan** {< **il**: hər nərsə ki uzanır, uzadır, bağa oxşur. ilmək}.
- lanə** (fars) **alunək** (fars) < **alnaq** (< **almaq**: yerləşmək). yuvacıq.
- lap** ap. 1. həp. tam. - **lap çox**: aşa çox. bərk çox. çox - çox. yaqşı çox. iyi çox. bol bol. 1. xap. çap. 1. vurqulama yanısı. baş səsliyə uyaraq bu biçiləri alır. çap. xap. həp. tam.

tamam. arıq. teyxa. büsbütün. - **əpiyi**: lap yaxcı. - **ipinci**: lap nazik, gözəl. - **apaçıq**: büsbütün açıq. - **apansız**: birdən. yadda olmayırkən. bəğtətən. **1.** arıq. teyxa. büsbütün. tamam. tamamən. **1.** it nəisə yalarkən, sulu yumşaq nərsənin bir yerə girib çıxmasını yansıdan səs. - **lap** diyə səs verir. - it suyu **lap lap** içdi. - ət qaynaqdan **lap** yerə düşdü. **1.** yap. teyxa. həp. tüzüvünləy. aralıqsız. arasız. birbiri üstünə.

- **lap çox**: başlıca. ümdətən. - **başlıca** suçu kimdə görürsü. - alış verşi **başlıca** məndən edənlərdə var.

lap

elə. - **elə indi**: **lap indi**: haydindi!. tez olda. tələs. dər hal.

- **lap soylu**: **lap əsil**. qatı.

- **lap çox**: iyidən iyyə. çoxdanda çox.

- **lap birdən**: apansız. heç gözləmədən. pek ansızın.

- **lap iyi**: əpey < əp iyi. əpəy iyi. bir xeyləh. olduqca çox.

- **lap doğrusu**: açıqcası. ciddən.

- **lapanın örtüyü**: qalob. qolab. dolab.

lapa

ləpə. solpük. gəvşək. atılıb düşən. ağırısız.

lapaçı

qaba soğan. əməyə, zəmətə gəlməyən kişi.

- lapatqa** patlet. balat. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət.
licim. dış görünüş. rıxtım. biçgi. şəkil. biçim. biçmə. yarma.
yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışıq. form. bağlantı. tutnuş.
tutşunuş. munasibət.
- lapça** yapca. düz. yassı.
- lapdar** dapdar. çox dar.
- lapek** **daşıqa. daşqa.** ardala. qatarın, tıraktorun arxasına
bağlanan çanğ.
- lar** çoxluq əki. - **ilabask.**
- laşa** **laşə.** < metatez > şələ. yük. gövdə.
- laşə** **laşa.** < metatez > şələ. yük. gövdə.
- lav** avus. ağus. mum. balmumu. şam. balanus.
- lav** avus. möhür mumu.
- lavaş** lay. layaş.
- lavaş** yoxa. incə çörək.
- **yumusan, küfdə deyir, yayısan, lavaş deyir.**
- lavaşa** **1. ləvaşə** (fars). < **yavaşa.** (< **yavaş**). asav heyvanları
tutmaq üçün dodaqlarına taxılan odun qısqac. **1. yalvaşa.**
layvaşa. hər nəyin yalıq, yayaq, yayıq, incə sərilmiş
durumu.

- lavaşa** qırızma. tumuşluq. buruntaq. burunluq. ağızlıq. mal qaranın ağız burnuna taxılan nərsə.
- lavı** **ək.** - **yağlavı:** böyük yağ tavası.
- lay** < > **yay.** 1. yaydaq. yayım. qatman. qatlaq. qat. sıra. yayım. - **təklay:** təkqat. 1. ləhmə. axıntı. torta. çöküntü. lay (firans). 1. < tay. 1. palçıq. batqaq. 1. - kən. - olaraq. - **yaşlay:** gənckən. gənc olaraq. 1. **ləy.** **ək** olaraq sözə yapışib davamı göstərir. - **tiriqlay:** dirirkən. diri olarkən. 1. tay. taq. toy (< **tuq:** qapalı). hər nəyi qatlaq yeri. - iki **toylu** parça.
- **lay lay:**. balu balu. bala bala.
- **lay lay, qat qat olan:** qatmarlı. qatmar. çox yapraqlı. çox dolanbaclı. - **qatmar** çiçək. - **qatmar** çadıra. - **qatmar** manto.
- **qatmar** börk.
- lay** 1. qat. təbəqə. kəsim. 1. tort. torta. süzüntü.
- **lay lay:** ninni. nənni.
- laybalay** iç içə. qat qat üstünə.
- layıq** alıq. yalıq. uyğun. üstün. münasib. qablan. qablayan. - o bu işə **alıq**dı.

- layın** 1. çağ göstərən ək. - **gücələyin**: gecə çağı. - **axşamlayın**.
tanləyin. - **ögləyin**. 1. görə. üzrə. - **buyruğunlayın**: buyruğa görə.
- layqa** cumca. bataq. batqaq. çalpa. çapuq. bataqlıq. çamrul.
- laylay** nənni. ninni. əllə. cocuqları yatıtmaq üçün deyilən qoşu, söz. - **nənni** söyləmək. - bu gözəl, yumşaq çalğı, **nənni** yerini tutabilir.
- layvaşa** **yalvaşa**. **lavaşa**. hər nəyin yalıq, yayaq, yayıq, incə sərilmiş durumu.
- leh** liğ. tırtır. şərab, qora, lumu suyundan qabda qalan köçək.
- lekələnmiş** söqünclü. iftira edilmiş.
- lenqic** - **yengic ləngic**: xərçəng.
- ley** qartal.
- leylac** **alvac**. **alovac**. tulambarçı. külxan bəyi.
- leylək** - **leylək çeşitləndən böyük, balıqçıl quş**: turna.
- leysan** sağnaq. kayma yağı. qoyma yağı. ötgün. sələ. cələ.
çabğa. çala. şaqıma yağma. şıdırğı. subaqş (basqı).
- ləb** - **ikiləb**: ikinci kərə.
- **ləb ləb** yaqırdı laqırdı. havayı danışmaq.

- ləb** ək olaraq say dibinə gəlib, "kərə, dəfə" anlamın çatdırır. -
yüzləb: yüz dəfə. - birləb. - ikiləb. - üçləb.
- ləbaşə** (fars) (**ləbaşən. ləbişə. ləbiş**) (fars). < **yavaşa**. asav atların ağızın
bağlamağ üçün ip bağlanmış çubuq.
- ləbələnmək** yeləbirmək. dəbələnmək. yalavlamaq. yalabımaq.
yıldırmaq.
- ləbləbi** gömündür. çöğündür. çökündür. çuğundur (< **gömmək**:
quylamaq). paZI.
- ləçək** (**1. < alın + çək. ? 1. < ^{metatez-} çəkəl: örtən. ?**). **1.** alın dağı.
alın bağı. qaşbast. çanğı. **1.** gülün yarpaqları. **1.** alını üsdə
saxlanılan. alınçaq bağı. alınçaq. qaş basdı. **1.** yaşımacaq.
yamşaq. yəmşək. örtük.
- ləçəq** **ləçək. alınçək.** qıskəsti. çatqı. alın bağı. qaşbasdı.
başsarıq. alnasarıq. alna bağlanan bağı. qaşbastı. alın
çatqısı.
- ləçəqli** **ləçəkli.** çatqılı. qaşbasdılı.
- ləgəd** təkmə. dəqmə. dəğmə.
- ləgən** **1.** əlkən. əl suyu tökməyə yarar qab. **1.** taz. tas. - **ləgən**
gəmiği: quymuq. quyruq soxumu.
- ləhim** yelimuyğur: yalim: yapışdırıcı. tutqal. yelimlik: yapışqan.

- ləhimləmək** qalaylamaq. qapşlamaq. kavşarlamaq. şirətmək.
danekerləndirqiş. qavuşırmaq.
- ləhləmək** talınmaq. tövşəmək. təvşəmək. için için ötmək.
çarçamaq. yorulmaq.
- ləhləyə ləhləyə** yələ yələ.
- ləhmə** çamır. palçıq.
- ləxdə** (< ağır). bax > ağda.
- ləxtə** qılqıt. pıqtı.
- ləxtəxəltə** kəltə. kültə. kult kult: lıdır lıdır.
- lək** lak. < > kal. kağ. kav. kərdi.
- ləqə** ləkə. 1. bənək. çiğit. çiğit. xal. çil. dağ. 1. ayıb. qara.
kötü. pis. 1. qaramıq. daşiq. 1. taş. daş. 1. qara.
utandırıcı, üz qızartıcı durum. əğib. ayıb. - bu işlər bizim
adımza **qara** gətirir. 1. damqa. qalata. qalat. basma. iftira. -
damqa vurmaq: damqalamaq. ləkələmək. qaralamaq.
- **əldə, üzdə bəlirən, tapılan qara ləkə**: gecə yanığı.
- **ağcıya ləkə tez düşür**.
- **ləkə sürmək** qaralamaq. qaramıtlamaq. qara çalmaq.
kirlətmək. qırıltmaq. kötüləmək. pisləmək. yermək. kötülük
yükləmək.

- **qara ləkə**: qarayıb. qara ayıb. qara eyib. qarağıb. qara əğib. utancaq nərsə.
- **qara ləkə**: qaraltı.
- **yüngül qaraltı, qaranlıq, daşıt, ləkə**: qaraltı.
- **qaraləkə**: yemişlərdə görünən göbələk kəsəl çeşiti.
- **ləkə sürmək**: çamır atmaq. iftira yaxmaq.
- **çil çil**: xal xal.
- **qara yaxmaq**.

ləqə **ləkə**. iz. tab. bərə. zədə. tamqa. - **tablı** yemiş: bərli yemiş. zədəli. - oda yanan dəridə araya gələn **ləkələr**: qılavuz.

ləqə **ləkə**. (< ^{metatez} > **kələ** ?. necki: **1. lək. lak**: kərdi anlamında, "kal" "kağ" deməkdir.). dağ. bənək. iz. yoğal. zigil. ziyil. xal. qabar. səkəl. sigil. dat. tap. töbəl. təğmil. timğil. ənəkə. **ləkələmək**: kölgələmək. **1.** cuqu. yuqu. ırav. söqünc. iftira. söqüş. çəkiştirmə. iftira. qara sürmə. küfür. **1.** bənək. xal. pul. bənğ. atıq. səki. xal. axıtma. poz. xal. takız. takuz. taqzıl. taqaz. yamaq. yenik.- **bənək bənək**: ləkə ləkə. xal xal. pul pul. - **bənəkli bəniz**: xallı üz. **1.** tutqun. tutğun. - **qara ləkələri olan**: kömürçi.- **kömürçi** toyuq. - **kömürçi** tülki.

- ləqəb** taxma ad. yamad (m < > n) yanad.
- ləqələmək** **ləkələmək.** 1. qara sürmək. qaramaq. qaramıtlamaq. qaralamaq. qaraclamaq. qara çalmaq. iftira, töhmət atmaq, yapmaq. töhmətləmək. 1. bulamaq. ləkə sürmək. çamırlamaq. kötüləmək. qaralamaq. alçatmaq. pisləmək. damqalamaq. damqa vurmaq. qınamaq. ayıblamaq. suçlamaq.
- ləqələmək** **ləkələmək.** 1. boyalamaq. boya sürmək. 1. şarayıblamaq. çarayıblamaq. kötülənmək. aşığılamaq.
- ləqələyən** **ləkələyən.**bulandırıcı.
- ləqəli** **ləkəli.** 1. suçlu. qusurlu. utancaqlı. nuqsanlı. eybli. ayıblı.qəbahətli. 1. kölgəli. qorxulu. qorxusu olan. aydın, açıq olmayan. işgilli iş. 1. dağlı. dağlanmış. damqalı. 1. qaralı. ayıblı.
- ləqəli** **ləkəli.** çağır. bənəkli.
- ləqəli** **ləkəli.** 1. bulutlu. aydın olmayan. kirli. bulaşlıq. pozlu. xallı. müləvvəs.- su saçıb parçalar **bulutlandı.** 1. cuqur. yuqur. bənəkli. alaca. söqümlü. qara sürülmüş. iftira edilmiş. şarayıblı. çarayıblı. qusurlu. qıravlı.
- ləqən** **lağun.** ləğən. kovaq. tavaq.

ləqən	ləgən. ləğən. ləyən. gələn. gənəl (< gen, geniş olan). kavlan. kovlan. ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. təknə. təşt. - xəmir gələni . - palta ləğəni .
ləqən	ləğən ləyən. küvət. kovat. ağzı gen, böyük su qabı.
ləqəsiz	ləkəsiz. 1. damqasız. saf. 1. qölgəsiz. qorxusuz. aydın. açıq. yalın. çıplaq. ibhamsız. işgilsiz.
ləqəsiz	ləkəsiz. arın. təmiz. xalis. saf.
ləleyin	sürüt. sürütmə. ökcəsiz ayaqqabı.
lələ	(l < > d) < > dadı (dədə). ('l' səsi 'd' səsini yumuşalmasdı). 1. anacıq. nənəlik. cocuq baxıcısı. 1. atakə. atabəy. 1. buxov.
lələ	atabəy. - bizədə mi lələ: bizədə utturusunmı. 1.taya. uşaxla uğraşan. doğançı. 1.taya. dadıq. uşaq baxıcısı. - lələsin çağır, sallasın beşiyini.
lələ	atabəy. atakə. (ata əkə).
lələlik	dadıqlıq. dadılıq. tayalıq.
ləm	- ləm vermiş: yan vermiş: yanqılıc uzanmış. ələveri.
ləmə	limə. minə. asma. salma. qat. - dörd ləməli işqab.
ləng	atın pozuk. əşkin yerşi.
ləngə salmaq	dəngərləmək. dəngəmək. dincəlmək.

- lənqinmək** **lənqinmək.** topallamaq. asğamaq <> axsamaq.
aşsamaq. aşqamaq.
- lənq** **lənq < dəng.** - **mil lənq:** **mil dəng:** qaylanqıç. arabanın, daşqanın təyərlərin bir-birinə bağlayan ox.
- lənqəc** **lənqəc.** yengəc.
- lənqər** **lənqər.** 1. ağırlıq. çapa. 1. **ilənqər.** qaqınc. qaqıç. çapa.
- **lənqər vermək:** olduğu yerə ağırlıq vermək. ağır basmaq.
- lənqər** **lənqər. (l < > d)** dəngər. - **dəndəş:** lənqər daş: dəngər dəş. dəndəş. ağıdma daş: ağıdım daş. dəngdər daş(tay daş. yük ağmasın diyə işlənən daş).
- **lənqərləmək:** lənqər salmaq. apışdırmaq. yapşatmaq.
- lənqəş** **lənqəş. gəgnəş.**
- lənqıq** **lənqik.** əğri. əksik. (# **dəngik.** əksiksiz. doğru).
- lənqıq** **lənqik.** amqa. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. liman.
- lənqimək** **lənqimək.** səngimək. yavaşlamaq.
- lənqimək** **lənqimək.** yapşamaq.apışmaq yapışıb qalmaq. əldən düşmək. yorulmaq. tənqimək. acizləmək. duraqlamaq.
- lənqitmək** **lənqitmək.**axsatmaq. əğritmək. düzəni pozmaq.
- lənqliq** **lənqlik.** ləngmə. sürüncəmə. mə'təllik. yubatlıq.
yubanma. tə'xir. vəqfə.

- lənqmə** ləngmə.lənglik. sürüncəmə. mə'təllik. yubatlıq. yubanma. tə'xir. vəqfə.
- ləpə** (< yalpa). 1. leber. yalpa. şəpə. möc. - **ləpə ləpə: yapa yapa** (**ləpə ləpə. yalpa yalpa**) qaravaşa don geydirsən qadın olmaz \\ **yapa yapa** qarlar yağsa yaza qalmazdədə qurqud. 1. lopa. - **ləpə ləpə: lopa lopa. 1. tıdan. bulamac. - ləpə ləpə yağan qar:** çapalaq. yapalaq. iri qar dənəsi.
- **ləpə dolu:** incə dolu. (# **dəvə dolu:** iri dolu).
- : - **ləpəni dəvələmək:-** həbbəni qubbalamaq.
- ləpə** qoz, badam kimi yemişlərin ləpələri, içi. dənə. qanız. qanızı. qınızı. qınız.
- **ləpə ləpə qar yağmaq:** qar badullamaq.
- **ləpəni demə düğünü de, dünəni demə, büyüünü de.**
- **ləpəsi belə qalmadı:** heç nə qalmadı.
- **əçəni heçə, ləpəni dəvə yapmaq: (əçə: böyük)** abartmaq. mubaliğə etmək.
- **dəvə itirib, ləpəsin gəzir:** önəmli nərsə yox, boş nərsə izində olmaq.
- **dəvə itirib, ləpəsin gəzmə:** önəmli nərsəni bıxayıb, boş nərsə izində olma.

- ləpəciq** - **bir ləpəcik boyudu**, həm doğurar, həm boyadar, həm dolayar, qoparar. (kişi gövdəsində olan bacalar).
- ləpələmək** yapalaqmaq. çapalaqmaq: ləpə ləpə qar yağmaq.
- ləpələnmək** (< yalpalamaq: əsnək olub sağa sola əgilmək).
- ləpir** iz. - ayağ yeriməzsə. **ləpir** düşməz. - ayının özündəndə qorx. **ləpirindəndə**.
- ləş** 1. < **öləş**. cəndək (: savaşı yerində). öləksə. yem tik. ölü. şələ. 1. **ək** olaraq çoxalmağı göstərir.
- ləş** qaraltı. qaçıq. sapıq. çapıq. qılıb. yapıt. qaşbağ. cəsəd. cigə. cigək. baslıq. maslıq. cəndək. gəvrə. gövrə. yəltə. kalbud. tən. qapıq. qapıt. yapıt. qaçıq. sapıq. çapıq. qaraltı. qılıb. qaşbağ. cəsəd. qaşbağ. cigə. cigək. baslıq. paslıq. maslıq. cəndək. gəvrə. gövrə. gövdə. yəltə. kalbud. tən. kovsa. can kasası, qəfəsi. bədən. tən. ölü. qabat. gavat. gövdə. gövrə. qaraltı. iz. qab. qabal. qaval. kalbud. kadavr. cəsəd. cəsəd.
- **qaraltısı qalmaq: ölmək**.
- ləşgər** - **ləşgər o həşəm**: çevrə bər tuğrac. tövrəc. qoşun yoluş.
- ləşgər** qoşun. toyın. ordu.
- ləşxor** çalağan.

- ləşmə** -**şi**. - **şı**. - **çölləşi**: **çölləşmə**. - **pisleşi**: **pisleşmə**. - **yaxcılaşı**: yaxcılaşma.
- ləşmək** **ək**. təşmək. dəşmək. kökləşmək: köktəşmək.
- ləvaşə** (fars) **lavaşa**. < **yavaşa**. (< **yavaş**). asav heyvanları tutmaq üçün dodaqlarına taxılan odun qışqac.
- ləvazim** yat yaraq. yaraq. mühümmat.
- ləyən** **ləgen**. **ləğən**. **gələn**. **genəl** (< **gen**, **geniş olan**). kavlan. kovlan. ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. təknə. təşt. küvət. kovat. ağzı gen, böyük su qabı. - xəmir **gələni**. - palta **ləğəni**.
- lıq** **1. ək**. < > **laq**. **qışlıq**: **qışlaq**. - **yaylıq**. **yaylaq**. **otlıq**: **otlağ**: otun olan yeri. otlu yer. **1. lığ**. leh. tırtır. şərab, qora, lumu suyundan qabda qalan köçək.
- lıq** **ək**. sal. səl. - **şimiyayi**: **şimiyasal**: **şimiyalıq**. - **altmışlıq**: altmış ölçülü, çevrəsi. -**luq**. -**caq**. - **kavlıq**: **kavcaq**: içinə çaxmaq, qov qoyulan torba. (**-lağı**. **-lığ**. **-lığa**. **-la**. **-lama**. **-lıq**). yer əki. - **qaşıqlağı**: qaşıqla. qaşıqlama. qaşıqlıq: qaşiq **yeri**. -**lığ**. (**-lağı**. **-lığ**. **-lığa**. **-la**. **-lama**. **-lıq**). yer əki. - **qaşıqlağı**: qaşıqla. qaşıqlama. qaşıqlıq: qaşiq **yeri**.

- **selin qazıb qapıp gətirdiyi zığ, lığ, topraq, çörçöp:**

qaznaq. qazın. qasın. qasınıq. qazınıq. qazım.

lıqa -**lığa**. (-**lağı**. -**lığ**. -**lığa**. -**la**. -**lama**. -**lıq**). yer əki. - qaşığı**lağı**:

qaşığı**la**. qaşığı**lama**. qaşığı**lıq**: qaşığı **yeri**.

lıqa **lığa**. qa. - qamış**qa**: qamış**lığa**.

lıqın (- **likin**): "ilə" anlamına **ək**

li **ək. çi**. - **izli**: iz yapan. izi olan.

licam lüqam. ovsar. başlıq. cəpdük. çapduq. barlaq.

licim < **biçim**. 1.qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. balat.

patlet. lapatqa. dış görünüş. rıxtım. biçgi. şəkil. biçim.

biçmə. yarma. yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışiq. form.

bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. 1.qapama. biçim.

rıxt. sistim.

licim < **biçim**. görük. qaparaq. qapra. qavara. (> **qəvarə**) - **bəd**

qəvarə: gəlşiksiz. görümüz. görüm tələkə. çəkilsiz. şəkilsiz.

licim > **biçim**.

licim 1. biçik. çəkil. şəkil. qurum. hey'ət. - o **qurumda** çıxmaq

olmaz. - bu nə **qurudu** belə. 1. sicim. çalım. çəlim. qiyafə.

üz. görünüş.

- lif** - **lif lif olmaq**: ipliklənmək aşınmaq. tellənmək. tel tel, tar tar dağılıb çözülmək. arxaşları üzə çıxmaq.
- lifcik** - qadın göğüslüğü: **bağırdaq**. məmə qabı.
- liman** iliman. bəndər. gəmilik. amqa. damaq. tamaq. bəndər. iskilə. ləngik.
- **doğal liman**. qoy. dənizin qaraya ilərləmiş, yeldən qorunmuş bölümü. kiçik körfəz.
- limə** 1.dalıqa. nimkət. **1.ləmə. minə**. asma. salma. qat. - dörd **liməli** işqab.
- lincitmək** yencitmək. əzib dağıtmaq.
- linq** **ling** yenğ. qolun ətəyi, dəsdəsi.
- linqə** **lingə < dəngə**. qanat. çanat. - qapı qanadı: qapı lingəsi.
- linqəli** **lingəli.lingəkli. < dəngli. dəngəli. dəngəkli**. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansmaq**: bənzəmək). bəkdəşli. bəkdəşli. bağdaşlı. bərabərli. ekranlı. maadilli. özdəşli. həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkimli.
- linqəqli** **lingəkli.lingəli < dəngli. dəngəli. dəngəkli**. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansmaq**: bənzəmək). bəkdəşli.

bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. ekranlı. maadilli. özdəşli.

həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkinli.

liq -lik: -səl. - eşitlik: eşitsəl.

liş salya. ağız suyu. bəlqəm. lüab. - liş axmaq: salya, balqam atmaq.

liyu quruyunca balçiq durumuna gələn incə qumlu çamur.
loablı sırlı.

loba - göbəyində bənəyi olan lobya, lobyə: bürülcə. qarnıyarıq.
qarnıqara.

- qara göz lobyə, loba: bürülcə.

lobiyə - bürülcə adlanan, göbəyi bənəkli kiçik lobiyə:
qargəzdiren.

- göbəyində bənəyi olan lobya, lobyə: bürülcə. qarnıyarıq.
qarnıqara.

- göbəyində bənəyi olan lobya, lobyə: bürülcə. qarnıyarıq.
qarnıqara.

- qara göz lobyə, loba: bürülcə.

lobiyə - göbəyi bənəkli lobiyə çeşiti: qaragöz.

lobya - bir çeşit lobyə: böqrülcə. böqürülcə.

loq	loğ. loğadaşı. yuvaq. yuva. silindir. ustuvanə. yuvaq. qaytaban. qaytaban toprağı, asfaltı bərkitməkdə kullanan yuvarlaq təkərlək daş.
loqadaşı	loğadaşı. loğ. yuva. yuvaq.
loqam	< yuqan. yular.
loqaz	- boğaz boğaza, loğaz loğaza.
loqaz	loğaz. yanqıltmac. yanltıcı. bilməcə. şaşıcı.
lopa	ləpə. - lopa lopa: ləpə ləpə.
lopaz	- lopaz qadın: oynaq.
losun	- yosun losun: cülbək.
lotqaçı	kərəkçi. qayıqçı. gəmiçi.
lotu	qabatayı(< qabat: gobud + ayı). boynu yoğun. daşməşdi < daşbaşdı. qalandur.
lotuca	qalandurca. qalandursı.
lotuluq	qalandurluq.
lovqa	lovğa. qadı. qazı. qotalaq. qozalaq. xozu. qarrov. qarrov. gopçu. basmaçı. basmac. - sənin qardaşın yaman qarrovdur.
lovqalanmaq	lovğalanmaq. öyünmək. kupurayiv. maqtanmaq.

lovla	lovlova. - qapı pəncərə lovlası: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə, dıncıl, mil.
lovlova	bağırçaq. çınal. hər nəyin, qapının, təyərin dönən, fırlanan yeri. - qapının təyərin bağırcaqların yağlamaq.
lovlova	lovla. - qapı pəncərə lovlası: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə, dıncıl, mil.
löhmə	ağır. zığlı. palçıqlı. gilay. gilli. əzgin. - löhmə dalqalar.
löhüm	leh.
luq	-lıq. -caq. - kavlıq: kavcaq: içinə çaxmaq, qov qoyulan torba.
luqmə	damcı. toncu. donuc. danuc. tañcu. tıqım. tıxım. tikə. udum. dürmək. qalbuz.
lumi	- lumi sığı: lumu su. şumi suyu.
lumu	- quru lumu: əmani lumu. tumuşac. tumuşca.
lut	lüt. yal. düz. saf.
lüçnüt	imicə. iməcilk. kənd işlərində yardımlaşma.
lüqam	gəm. saqal durluq. ovsar. başlıq. licam. cəpdük. çapduq. barlaq. at taxımı.
lül	- iki lüllü, lüləli tüfəng: qoşa borulu. qoşatar. qoşatan.
lülə	<> yüyə. 1. oluq <> oyuq. içi boş, girdə biçimli uzanan çubuq kimi olan qaz suyuq daşıma aracı. 1.ülük. qançal.

qınqal. boru. - **laboraturda işlənən ilişik lülələr**: rabitəli şüşələr. püsgürdəc. fısqırdaq. 1.kavul. qayol. şilanğ.

- **top lüləsinin arxasın qapıyan tikə**: qama. çapa. qapa.

- **iki lüllü, lüləli tüfəng**: qoşa borulu. qoşatar. qoşatan.

- **siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux**: burştuq. uctuq. ucluq > müştük.

- **yoğun boru, kaval, yüyə, lülə**: qaradurba. qaradurba.

lülə . < **yüyə**. yolə. güh. (oluq. oyuq).

- **tüfək lüləlisi**: sozuğ. sazan.

- **lüləli** qab, ibriq: **əmzikli**.

- **lülə lülə**: burçuq. burçaq. burçaq. burulmuş. bükülmüş. yuvarlaq.

- **yoğun lülə**: türül. dürül. turba. durba. boru.

lülələmək yüyələmək. talqışmaq. dürməkləmək. bükmək.

lülüş düdük. əmzik. çaydan, qorı, ibriq kimi su qablarının sıvısın axıtmağa yarayan uzantıları.

lüntə **lündə**. kündə. güllə. kürə. tombalaq. yuvarlaq. yumaq. tostoparlaq.

- lüpəq** **lüpək.** taluça. daluça. təlüçə. dəlüçə. savrunti. cavrunti. buğda içində qaramıq, yaban dənə. buğda içində olan qara dənələr. bic buğda. şəncərə.
- lüt** 1. açıq. quru. döşənməmiş. kəl. suçul. boş. çıplaq. - **kəl ağac:** budanmış ağac.- **quru** yer. - **quru** söz. - **quru** taxda. 1. qımıcdiv. çıplaq. 1. **lut.** çıplaq. tal. dal. üzük. üzük. ari. düz. yalyanqac. yıylanqac. yalanqaç. yalınqaç. yağlənqəç. yal. düz. saf. tərək. çıplaq. yaşmaqsız. örtüsüz. pərdəsiz. tərək. taslaq. taşlaq. dışlaq. daz. - **lüt heyvan:** yaydaq. 1. yapıldağ. çıplaq.
- lüt** 1. çıplaq. çulsuz. çulqasız. donsuz. səfil. 1. dal. yalın. çıplaq. sadə. 1. yalın. süssüz. çıplaq. sadə. açıqsaçıq. 1. yavalaq. yavlaq. cascavlaq. tüksüz. örtüsüz. soyulmuş. çıplaq. 1.yalın. kavaş. kavaz. kaval. kovaş. kovaz. koval. (< **kav. kov**). qabaq kimi. çıplaq. tüksüz. hər yanı açıq. - **çılpaq, lüt, örtüksüz, açıq, buynuzsuz, bürksüz, baş, təpə, kəllə:** çambaq. çapbıq. qambaq. - **qambaq** öküz. - **qambaq** keçi. - **qambaq** kişi. - **lüt çılpaq:** alanğ açıq.
- lütlemək** açmaq. sırtmaq.

lütləmək	1. ağıtmaq. axıtmaq. ağıtmaq. axtamaq. boşaltmaq. (> axtən <small>(fars)</small>). 1. tonlaqlamaq. donlaqlamaq. çıplaqlamaq. çıplaqlamaq. yalınlaşdırmaq. yalanlaşdırmaq. yalanlaşdırmaq. yalınlaşdırmaq. 1. yalınlaşdırmaq. yalınlaşdırmaq. 1. yalınlaşdırmaq. yalınlaşdırmaq. soymaq.
lütlənmək	kavlamaq. kavalmaq. cavlamaq. tükün, dərisin, qabığının itirmək.
lütlənmək	yalınmaq. soğunmaq. soğqunmaq. silkinmək.
lütlətmək	yalınlatmaq. çıplatmaq. sadələtmək. soyundurmaq. soymaq.
m	< > nğ. - sünğük: sümük.
ma	ma mə. əmirlərin sonuna gələn nəfi əki.
macarmaq	bacarmək. bəcərmək. açmaq. həll etmək.
maç	öpücük.
maça	- maça bəyi: qopa bəyi: külxan bəyi.
maçal	bayçal. baysal. iyi. gözəl. xoş. daha iyi. - avruqanından maçal boldu: xəsdəliyi iyiləşti. - yılıxıdan baytalın macalın saylab aldı: at sürüsündən qısrığın iyisini seçib aldı.
maçarı	bacarı. başarı. anlayışlıq.

- mah** **ma. mäh.** bir nərsə verildiyi zaman söylənən "**iştə. al**" anlamına söz.
- mahana** usanc. pusanc. - **mahana gətirmək:** usanc gətirmək.
 - **mahana, bahana gətirmək:** boyun burmaq. boyun tovlamaq. qaçınsamaq. pozuncmaq. pozunsamaq. pozuşmaq.üزر istəmək. e'tizar.
 - **mahana aramaq, gətirmək:** qaçımsamaq.
 - **ölüm gəldi cana, baş ağrısı mahana.**
- mahana** yaraq. qapı. vəsilə. - öz işi üçün bir **qapı** axdarır. - **qapı** yapmadan evə girmək: çox tələsik iş aparmaq. - hər evin **qapısı** var, hər işin aracı.
- mahanalar** - **bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün nədənlər, mahanalar gətirmək, yaratmaq:** qaçımsamaq. saxlansımaq.
- mahnı** mani. bağı. bağlama. türkü. aydım. türkü söyləmək. aydım aytmaq. xalq aytımları.
 - **ürəyi aparən, qayuq dərdli, sızqın mahnı:** buday.
- maxtamaq** < metatez > **qamlamaq. 1.** övmək. tə'rifləmək. mədh etmək. **1.** hörmək. bağtamaq.

- **maxtandıĝn** gəzliyin duppuq bolĝandı: övdüĝün bıçaĝın koralmıŝ.

maq <> **naq. nak. <> başmaq <> başnaq.**

maqə 1. baqa. bala. cücə. 1. bodur. 1. baĝa. qurbaĝa.

maqanaq maĝanaq. maĝna. maĝnaq. (b <> m) < baĝna. baĝnaq. **baĝanaq** (< baĝlamaq). (neçə enli aĝacı birbirinə baĝlayaraq yapılan qayıq) böyük sala, salaq, salqa. güvərtəsiz (damsız. çatısız) böyük yük qayıĝı.

maqara maĝara < baĝra. köĝül. kövül. kav > qar _(fars). kavra. kavar.

maqara maĝara. mə'dən. (maĝdan. ŝəhər adı).

maqəŝar maĝəŝar. bəzir. bəzir. bürür. büzür. bürĝək. bürzĝək. noxud kimi dənələrə verilən ad. qaradənə. burcaq. hibubat.

- **maĝəŝar, bürçək, hibubat satan:** qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qırmac.

maqıl maĝıl. mayıl. 1. olqun. sulanmıŝ nərsə. 1. iŝində, duyqusunda, durumunda artıĝına irəliləmiŝ. ölçüsün aŝmıŝ kiŝi. qudurmuŝ. əzilən kiŝi. əzik kiŝi. - çox **maĝıl** adamdı. - **maĝıl** ba, gör görməmiŝdin.

maqna	mağna. mağnaq. mağanaq (b <> m) < bağna. bağnaq. bağanaq (< bağlamaq). (neçə enli ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq) böyük sala, salaq, salqa. güvərtəsiz (damsız. çatısız) böyük yük qayığı.
maqnaq	mağnaq. mağna. mağanaq (b <> m) < bağna. bağnaq. bağanaq (< bağlamaq). (neçə enli ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq) böyük sala, salaq, salqa. güvərtəsiz (damsız. çatısız) böyük yük qayığı.
maqo	baqo. izqal. izqalat. izqalıt. siqarın kötüyü.
maqta	maxta. (< > baq. qap. paq. qam. tap. pat tam. mat.). pambıq.
maqtacıq	maxdacıq. paxdacıq. pəmbəçub köpələk. yelik.
maqtalmaq	maxtalmaq. övülmək. bağıtalmaq. məth edilmək. - qaraçaynı maqtalqan ciqitləri bu yaşladılar: qaraçay'ın övülən yığıtləri bu gənclərdir.
maqtançaq	maxtançaq. övünməyi sevən. övüncəy. bağıtanqay.
maqtançıq	maxtançıq. övüngən.
maqtanırqa	maxtanırçaq. özsevərlik. maqtancaq: şişən.
maqtanqıç	özsevər. kəndini artıq övən.

- maqtanmaq** **maxtanmaq.** övünmək. bənçilənmək. şişmək.
bağtanmaq.
- sən tuxumung bilə maxtanma, tuxumung səni bilə
maxtansın: sən soyuvunan, sülalənlə övünmə, soyun, sülalən
səninlə övünsün.
- maqtar** övər.
- maqtav** bağtav. baytav. övgü.
- maqtavlu** bağtavlu. baytavlu. şanlı. şöhrətli.
- maqtavluq** bağtavluq. baytavluq. övgüylük.
- maqtol** ovü. tə'rif.
- mal** mal. zənginlik. varlıq. sərvət. varlıq. varqı. varım. qalın. -
mal yiyəsi: dağarçı. ağçalı. zəngin.
- kəndinə mal edmək: qımmaq. aşırmaq. atlanmaq. çalmaq. -
mal edmək: qımsınmaq. qapsamaq. almaq. yağmalamaq.
sahiplənmək.
- mal** sığır. qarabacaq. öküz. qaramal. qapsalaq. kavsalaq.
çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı.
qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz.
- anamal: başmal. başmaya. anapara. sərmaya. kapital.
- başmal: başmaya. anamal. anapara. sərmaya. kapital.

- **qaçax mal**: çapanaq.
- **kötü malı irinə başmaq, satmaq, sıyıqlamaq**: qaçalamaq.
- **mal qara bəsləyib satan**: çovdar. çodar. bəsiçi.
- **mal qara bəsləyib satıcılıq**: çodarlıq. çovdarlıq. bəsicilik.
- **ara mal**: ortam mal. ana maldan ayrı olan mal.
- **çox mal, qanmaz**: qara baş. qara yapıldağ. qara qanmaz: vurdumduymaz.
- **qara mal**: 1. sığır. 1. yekə baş malqara.
- **qara mal: qara var**: tapılı, sənədli var, dövlət.
- **saman təpilmış mal, heyvan dərisi**: qara tökü.
- **kasat mal**: qaralı. qarətı. bol olubda, satışı, istiyəni az olan mal. rivacsız mal.
- **içsiz, dəğərsiz, düşük, keyfiyyətsiz mal**: çapalat. kəmələt. qamalat. yavalat.
- **pozuq, dəğəri düşük mal**: çanat. çanaq.
- **mal qaranı otlatıb sürmək**: güdmək.
- **mal qaranın bağlı olduğu ipə dolanaraq boğulması**: qabadüşmək. qapadüşmək. - qoyunu qıssa bağla, **qabadüşər**.
- **para verib mal alın, oğul verib qız alın. (oğul: bəsili,**

ərdəmli oğlan). - **para verdik mal aldıq, oğul verdik qız aldıq.**

- **paya, mala qarşı verilən pay, mal:** cins qarşıtı cins vermə. cinsi dadi sitəd. payapay (**paya pay**). pulsuz alışverişi.

- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq, itmək, təpmək:** qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.

- **yasa dıışı bir yerə mal soxub, çıxaran:** qaçaqçı.

mala

yamala. yamal. palçıq kimi yumşaq, suyuq nərsəni yamalama, yastalama, yayma aracı. qaşığı.

- **palçıq, suvaq qatmaqda, sürməkdə işlənən, əl yekəlikdə**

mala: qaqınc. qaqış. qaqıç. çapa.

malaq

balaq. camış buzağısı.

malaq

camış balası. qataq. qadaq. qota. qotaq.

malaqlıq

camış balası axırı. qotalıq. qotaqlıq. qatalıq.

malat

aşaq. açaq.

malçı

heyvan yetişdiricisi. çoban.

- **malçı qırcın:** bir tür əkmək. çörək.

- **malçı dayağ:** çöban sopası.

malqara

- **alında axması olan malqara**: çaşqa. qaşqa.
- **bir sürüyə, topluma qarışmayan kimsə, malqara**. yançı. yangəzən. qanatçı. firqəçi.
- **cılız, zayıf malqara**: kavtuq. kavtaq. qaltaq. çaltaq. qaltuq.
- **iri buynuzlu malqara**.
- **qıçları (bacaqları) yoğun olan malqara**: qarabacaq.
- **uzun qollu, başı qurşaq (kəməndli) malqara tutmağa yarar arac**: avqalıq. ovqalıq. avqalıq. oxlıq.
- **yekə baş malqara**: qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş.
- **yekəbaş malqaranın böyük, iri aşığı**: qalpasan. qalpanaz. (qal: böyük).
- **kəpək, küspə qarışımı olan malqara yemi**: qarmac.
- **mal qaranın budü, qarınla diz (dizlə qasıq) arasındakı bölüm**: qaçaq. - **qaçqılı biri**: budları ətli olan.
- **mal qarıya yük yükləməkdə işlənən iki yanına ip keçirilən aylaq, həlqə**: qoşacıq. qoşacıq.
- **malqara çulun iki yanında olub, qarının altında bağlalanmış bağlar**: qarınaltı.
- **malqara dırnağında çürümə gedmə kəsəli**: qarınca.
- **malqara kəsib, yaxud kəsilmiş malqaranın ətin satan**:

kəssat. qəssab. ətçi.

- **malqara qırxmada işlənən qeyçi**: qırıptır. qapdır.

- **malqaranın onurqa, belgəmiyindəki əti**: külbastı. rasta.

- **malqaranın sidikdən boşalması, işəməsi**: kağışanmaq.

- **malqara vergisi**: qapçor. çapçor.

- **malqara yeməyi**: kavra. kavar. kəvrə. yem.

- **malqara yemi üçün əkilən dənə**: küşnə. kürüşnə.

qaraburçaq.

- **malqara yemliyi üçün əkilən buğdasıl bitgi**: qaraca darısı.

- **malqaraya yük çatıb çəkmə (bağlama) işləmi**: qara qoşu.

- **malqara, yük heyvanlarının dırnağının içi karvalıb,**

kovalmaq, oyulmaq: çürümək. qarıncalanmaq.

- **malqarada görülən qan tutma kəsəli**: qaratikil.

- **malqaranı sürməkdə işlənir**: qaçna. qaçnaq. qaçına. uzun

sırıq, sopa. üvəndirə. üvəndirik.

- **malqaranın çivi tutmayan çürümüş dırnağı**:

qarıncalıdırnağ.

- **malqaranın dırnağının dəlik deşik olması**: qarıncalı dırnağ.

- **malqaranın quyruq, qulaq sallaması**: qayışlanmaq >

kağışlanmaq.

- **yekəbaş malqaranın qatı, irisi**: qatna. qatana. qatdana.

- **malqaranın göbək bölümünə verilən ad**: qarıntası.

malqöz **malgöz**. tamahkar. acgöz.

malquc **balquc**. (**bal**: bölük. kəsik) baltaçı. qaramanlar, oğrular başçısı. - **malquc** oğlu: kopoğlu.

malquna **bulquna**. ılıqın ağacına bənzər bir ağac.

malla - odunçuyla kömürçü, xocayla **malla** birbirin götürməz.

mallabaş ağ, yuvarlaq qabaq.

mallaboqan **mallaboğan**. bərk halva çeşiti.

mallaqçı taqlamçı. taqlaqçı. taqalaq vuran.

mallı pullu. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. usa. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devletli. dövlətli. imkanlı. mürəffəh.

mallı zəngin. varlı.

- maltavar** **maldavar.** mal o mətə'. cins. kala. - **maldavarın gizli**
olaraq yüksək dəğərlə satılması, satılan yer: qara bazarı.
(maldavar: mal o mətə'. cins. kala).
- **maldavarın boyunluğu:** kavsəl. qarsəl.
- **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklərin**
yandırmaq: qorsalamaq. qarslamaq. qoğsalamaq.
- maltın** baltın. topəl.
- mama** 1.cocuq dilində yeyəcək. püfi. püfü. 1. qarazçı. qarazan.
düşüncə yiyəsi. sahib fikir. mütəxəssis. usda.
- mama** əci. nənə. böyük nənə. göbək ana. pazaç. 1. xərməndə
ortada bulunub ötəki öküzlərin ətrafında döndükləri öküz.
- mamaqan** ? < yamaqan.
- mamanlıq** iş. sənət. təxəssüs. ustalıq.
- mambul** məməcik.
- mamıq** pambıq. - **mamıq** döşək: pambıq döşək.
- mamıran** qırlanqıç otu.
- mamış** 1. sayqılı. söz dinlər. 1. sayqı.
- mamız** məhmiz < momuz. taqay. dağcıların buzullara
tırmanırkən ayağqabı atına taqtıqları sivri dəmir.
- mamo** yengə. qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın.

- mamuq** pamuq.
- man** (< **manğ**). **müyn**. 1. utanc. ayıb. yazıq. xacalat. 1. yasa. yasaq. qısıq. əngəl. qadağa. 1. acıqlıq. ağrı. dərd. kəsəl. 1. dolmuş. batmış. 1. məngəlli. pis. iradlı. ayıblı. 1. ağı. eyb. 1. **ək**. - **deman**: deməzin.
- **manlı iş**: iradlı iş.
- **man yaşlıq qoy**: dörd yaşını keçən qoyun (yalnız qoyun için).
- man** eyb. çəntik. çantıq. çaltıq. kəntik. kərtik. kantıq. qantıq. iyi, eyi olmayan. bəğənilməz. bəid. ayıb.
- manaqol** saat bəndi.
- manas** 1. xuy. məzac. 1. heybət. heybətli.
- manay** saha, bölgə, məntəqə.
- manço** **mançu**. **mengu**. **mengü**. sonsuz.
- mançu** 1. bax > **manço**. 1. sənətçiyə verilən yarlıq.
- mançuq** mindirilmiş, taxılmış nərsələr. (yəhərə taxılan heybə, torba kimi nərsələr). - **mançuqlanmaq**.
- mandu** **mandu**. bir çeşit sirkə.
- mani** 1. bayati. dörd sap. dördlük. 1. mahnı. bağı. bağlama.
- manıq** 1. (?). cük. dimdik. (> **minqar** (fars)). - quş **manıq** soxdu: quş dimdiklədi, cüklədi. 1. dən. bən. dənə.

manılmaq	banılmaq. manğılmaq (< bağnilmaq). batılmaq. buqlanmaq. bulanmaq. - sirkeyə manılmış üzüm.
manınta	manında. yanında.
manq	1. yoğun. ulu. böyük. yekə. manğus. (manyus (latin)). 1. axmaq. səfeh.
manqa tonqa	manqa donqa. tanqabaşı. everest:in başı.
manqa	manğa. bana.
manqafa	< man + qafa. 1. böyük, yekə baş. 1.sılıqrbaş. ət qafalı. beyinsiz.
manqalay	1. alın. yüz. çiray. cehrə. 1. suvarı. iyi ata minən.
manqarmaq	iyələnmək.
manqda	manğda. üz bə üz.
manqıqı	əbədi. túbölüktü. ölümsüz. qalıcı. qalımlı. manğu: əbəd. ölməz. itməz. ösməz.
manqılamaq	manğılamaq. bəyin yemək. sayqı simgəsi olaraq böyükklər üçün kəsilən davarın beynin sunmaq.
manqın	dövrə bər.
manqır	mangır. manğur. paxır para.
manqıramaq	mələmək.
manqıramaz	dört yaşında qoç. təkə.

manqırmaq	bandırayazmaq.
manqırmaq	minqərmək. munqırmaq. munqırmaq. mindirmək.
manqıru	idare.
manqız	manğız. bəngiz. düşüncə.
manqıztaş	manğızdaş. dəngək. əşit. bənizdəş.
manqıztaşlar	manğızdaşlar. bənzəşlər. əşlər. əşitlər. muşabehlər. əmsal.
manqıztaşlı	manğızdaşlı. bənizdəşli. bəkdəşli. bəkdaşlı. bağdaşlı. özdəşli. başabaşlı. bərabərli. dəngli. dəngəli. dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< yansımaz : bənzəmək). ekranlı. maadilli. həmvarlı. təkinli.
manqqarav	manğqarav. avan post. ön qorucu. önqarav.
manqqu	manğqu. bax > manğu.
manqlanmaq	manğlanmaq. banğlanmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq. korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütəlmək. qatınmaq. qarablamaq. qarablanmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqrmaq. qaqrmaq. qaqaralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq. batmaq. batırmaq. yoltanmaq. üzünkmək. döngüşmək.

düşgümək. çürkünmək. çürkümək. söngünmək. mutsuz, qutsuz, şanssız düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdi yatmaq.

manqlay

manğlay. banğlay. alın. alın.

- **qara manğlay:** qara yazılı. qara baxt.

- **manğlayna daş dəğən:** bəxdi yatan. qarqış sözü.

- **qatı manğlay:** qaqlaq. qaqlaqa. qaqla. qaqlar. bədbəxd.

bəxdi yataq, onqalman.

- **qatı manğlay:** onqalman. banğlaysız. qaqlaq. qaqlaqa.

qaqla. qaqlar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış.

bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl.

mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. qarabəxd.

qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara.

qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. düşgün.

dönşüq. düşüksüz. alnsız. alnsız. barışmaz. güngörməz.

doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz.

şanssız. nəgələsiz.

manqlay

manğlay. alın. manğlay saçı: alın saçı.

manqlu

sevincli. nəşəli.

- manqmaq** **manğmaq.** manmaq. **1.** geydirmək. geyindirmək. mindirmək. artırmaq. qurşamaq. - ər tulum **mandı:** ər dolumlandı, yaraqlandı. **1.** sürtmək. sürmək. batırmaq. islatmaq. - ər əkmək sirkəyə **mandı:** batırdı. - qaçaqçılıq işinə **mandıq.** **1.** banmaq. batmaq.
- manqo** bayaqabaş. qafil. qapı. anqko.
- manqramaq** **manğramaq.** böğürdәмək.
- manqramaq** **manğramaq.** munğramaq. banğırmaq. bağırmaq.
- manqraşmaq** **manğraşmaq.** munğraşmaq. banğıraşmaq. bağrışmaq.
- manqratmaq** **manğratmaq.** banğıratmaq. bğirtmaq. munğratmaq.
- manqrəqə** **manğrəqə.** manğmaq.
- manqu** baqi. qalan. - **manğu** acun: axirət.
- manqu** **manğu.** **manğqu.** menqu. **bənqu.** benqu. **monqu.** **1.** sonsuz. ölməz. itməz. ösməz. əbədi. dayimi. tanrı. idi. tanrı. əktirən. o nərsə ki davamlıdı, uzundi, üzülməzdi, əzəlidi (dayanır. uzunur). - **manğıqı:** əbədi. tübölüktü. ölümsüz. qalıcı. qalımlı. - **manğu verdi:** tarı verdi. **1.** tikə. bölük.
- manqur** **manğur.** mangır. paxır para.
- manqus** **manğus.** manus. **1.** dikbaş. qorxmaz. **1.** utanmaz.

manqut	anğut. kaftarla qurtdan olan heyvan.
manlı	bunlu. bunluq. kədərli.
manmaq	1.bax > manğmaq. 1.artırmaq. mindirmək. 1.banmaq. batırmaq. quşanmaq. - günaha mandıq. - bunu boyuya ban. - sənin əlin bu işə banmadan tutuldun. - əlin el qanına manmasın. - çörəyi sikiyə man ye. - sağın manarma başın kötü duyquya. - ər tolum mandı: ər yaraqlandı. 1.munmaq. münmək. alcırmaq. azmaq. saçmalamaq. saçma sapan, yersiz, yonqarsız, ərdəmsiz anlamsız qonuşmaq.
manor	1. bir amac yolunda, alışmaq, qızıışmaq, öğrəşmək üçün öncədən yapılan ilərik, göstərişli (zahiri) iş. uyarlama. uylayış. uysayış. 1. oyun. düzən. salaq. kələk. girək.
manraşmaq	banraşmaq. bünrəşmək. münrəşmək. kükrəşmək.
manta	manda. camış. qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş.
manta	manda. 1.camış. susığırı. 1.dombay: suv sığırı. sıqır.
mantar	sarmaşıq. ağaclara sarılan bitgi.
mantar	mandar. sarmaşıq.
mantarlanmaq	sarmaşıqlanmaq. sarmaşığa tutulmaq.
mantarlanmaq	mandarlanmaq. sarmaşıqlanmaq.

- mantırmaq** **mandırmaq. bandırmaq. mindirmək. minqərmək.**
munqırmaq. munqırmaq. manğırmaq. batırmaq.
 quşatmaq.
- manus** **manğus. 1. dikbaş. qorxmaz. 1. utanmaz.**
- maraq** **marağ. 1.araş. arziq. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik.**
 istəş. özənc. özəniş. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq.
 umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah.
 yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq. qızım.
 qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc.
 azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac.
 dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. islaq. islat. islaq. islat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs. 1.coşqu. istək. əsmə. əsi. sevinc.
 seviş. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
 həzz. ləzzət. 1.rəğbət. 1.duyqu. duyu. duyum. duyma.
 əndişə. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. iç
 darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə.
 qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc.
 əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş.
 vəsvəsə. qarasevda.
 - **marağların çəkmək:** tikizlərin toplamaq.

- **marağ oyandırmayan**: çəkimsiz. çəkişsiz. rəğbetsiz. əsgü. -
əsgü model, gələnek.

- **gərəyi marağı, təvəccühü edməmək**: savsatlamaq.
aldırmamaq. önəmsəməmək.

- **maraq çəkdirmə**: gözdə olma. gözə gəlmə. - bayram ol, ildə
bir gəl, sayqıdan düşmə, gözə gəl.

- **maraqla, diqqətlə baxınmaq**: izlənmək. izdənilmək.
iztənmək. izənmək. gözlənmək. incələnmək. - bu soru,
dibdən **izlənməlidir**.

- **maraqla, diqqətlə baxmaq**: izləmək. gözləmək. incələmək. -
uşaq pişiyi gözləriylə **izləyir**.

maraq

maral. maray. 1. ələqə. əlaqə. ilişik. münasibət. **1.** eşq. **1.**
istək, ələqə, eşq yeri. sevimli. istekli. **1.**ətrək. atağ. öznə.
çəki. ələqə. **1.** üzüntü. əndişə. **1.** bolan. geyik. buğı. buğa.
süğün. köplü. gözəl. sevimli. **1.** istək. **1.**tamaşa. ilgi. -
maraq etmək: sınıqmaq. tərləmək. heyacanlanmaq.
qayğılanmaq. osmaqlamaq. ağız aramaq. bilmək istəmək.
qayğıрмаq. önəmsəmək. üzülmək. quşulanmaq. saqaymaq.
qayğılanmaq.

- **maraqla, diqqətlə sezmək:** qulaq olmaq: göz qulaq olmaq.

- **qara marağ:** quruntu. malixulya.

maraqay **marağay.** 1. gözəl. tamaşa. ilgili. heyran edici. 1.

merekey. fistival. iktüləgən.

maraqçı **marağçı. maravcı. maraıçı. ovçu. avçı.**

maraqın **marağın. mərəkin. tamakin.** gözəl. çəkimli.

maraqlanmaq **maraqlanmaq.** əğilinmək.əğilənmək. əğininmək.

əğinmək. əğrənmək. əğrinmək. əlaqələnmək. axınmaq.

axıntamaq. axışınmaq. axqınmaq. çəkilmək. çəkimmək.

çəkişinmək. gərişimmək. girəyişmək. girişimmək.

ilginclənmək ilgəlinmək. ilgilənmək. çəkimmək.

əlaqələnmək. intiresanlanmaq. əntiresanlanmaq.

uzanmaq. yönəlinmək. istənmək. istəsinmək.

mayillənmək. meyillənmək. meyillik, təmayül göstərmək.

meyl edmək.

maraqlanmaq **marağlanmaq.** 1.dənğləmək. dəhləmək. diqqət edmək.

1.əğilmək. meyillənmək. yarsamaq araşdırmaq. diqqət

edmək. 1.qayğurmaq. istəmək. - barsın nəru **qayğurur:**

gedsin hara istəyir.

maraqlantırmaq marağlandırmaq. qızındırmaq. qızıqdırmaq. təhrik
edmək.

maraqlaşmaq ilginşmək ilgincləşmək. ilgi, çəkim, əlaqə qazanmaq.
intiresan, əntiresanlaşmaq.

maraqlı **daraqlı. marağlı. 1.** əməkçi. ayaqçı. dalqaçı. həvəsli.
amator. **1.** dalqaçı. amator. tutqun. dəli. vurqun. mübtəla.
1.ilginc. - **oxumağa ilginc, dəğər:** oxunaqlı. **1.**ilgiş. ilginc.
ilgicən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. intiresan.
əntiresan. **1.**araşlıq. arzılıq. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq.
utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı.
qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı.
gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu.
umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. sevişli.
iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
həvəskar. **1.**araşdırıcı. mütəcəssis. amator. həvəsli.
1.istəkli: mərəğub. rəğbətli. **1.**könül qulu. amator. kövəşçi.
kövsək. kövnşək. könləşic. könəşic. könülsük. könülcü.

kövülçü. göyülçü. həvəşçi. həvəskar.

- **göstərişli, marağlı adam:** dilim kişi.

maraqlı

marağlı. 1. ələqəli. əlaqəli. ilişikli. münasibətli. 1. eşqli. 1.

ömür. şux. şən. şatır. istəkli. qərib. - çox **ömür** birisidir. -

ömür kişi. 1. üzüntülü. əndişəli. bəlgəli. damqalı. imli. -

üzüntülü kişi. 1. ilginç. tamaşa. 1. heyrətli. şaşırın.

1.qızıq görünğ. qızdıq. çəkici. marağay. gözəl. tamaşa.

ilgili. heyran edici. merekey. iktüləgən.

maraqlılıq

marağlılıq. könül qulçuluq. amatorluq. kövəşçilik.

kövşəklik. kövnsəklik. kövülçülük. göyülçülük. könleşçilik.

könəşçilik. könülsüklük. könülçülük. amatorluq.

həvəşçilik. həvəşçilik. həvəskarlıq.

maraqmaq

güdmək. ummaq. - nə məni **maraqırsan.** - işlərin gedişi

maraq. - **maraqdı maraqdı,** bezdi getdi.

maraqsız

soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız.

durqun. meyilsiz. əğimsiz. qayğısız. quru. sakin.

əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz.

batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yanğsız. təpgisiz.

gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. hərəkətsiz. axımsız.

tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa.

- maraqsızlıq** siliklik. çəkimsiz. unuttanlıq. fəramuşkarı. ilgisizlik.
bəlirsizlik.
- maral** **maraq**. **maray**. 1.bolan. geyik. buğı. buğa. süğün. köplü.
gözəl. sevimli. 1.dişi geyik.
- **maral qozlaqan yanğur**: günəşli havada yağan yağmur.
- **maral gözlü**: talac. dalac. daluc. xumar gözlü.
- maray** **maral**. **maraq**. bolan. geyik. buğı. buğa. süğün. köplü.
gözəl.
- maraycı** **maraqcı**. maralçı. ovçu. avçı.
- maravçu** **baravçu**. oxçu. nişançı. kəsgin nişançı. avçı. - **tab**
maravçu: kəsgin ovçu, nişançı.
- marışiq** - **qarışıq marışiq**: **qarşıq murşuq**: qarş murş. qarma qarş.
müşəvvəş. çox pıllaş.
- martaq** **mardaq**. ağız yekə. cıqqılı küzə.
- maruq** tınıq. tiniq. yatuq. sakin. donuq. tonuq. axmaz. duru. saf.
şəffaf.
- marya** dişi qoyun.
- mas mavi** göm göy.
- masa** - **nərsəni aparmaq, daşımaq, doladırmaq üçün çərxi**,
təyərli olub, dolambac miz, masa: aparat.

- masa** miz. tərəpzə. dərəpsə. üzərinə təpsi kimi yeməklər, qoşular düzülüb dərilen taxda.
- masaj yaptıрмаq** sılatmaq. sıylatmaq.
- masav** basav. çapa. boş. boşa. puk. puç. puka. yava. hava. həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırbən. işə yaramaz. işsiz gücsüz. alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf. ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. faydasız.
- masavlamaq** səfehləmək. korlamaq. dərəksiz gəplək.
- maslıq** başlıq. paslıq. qaşbağ. qaraltı. qaldırım. gövdə. gövrə. gövrə. qabat. gavat. kovsa.yapı.yapıt. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim. çalqat. çalçat. boyqat. boy. yəltə. sapıq. çapıq. qapıq. qapıt. yapıt. qaçıq. qalıb. qılıp. qaplıq. kalbud. kadavr. ölü. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. cəndək. cəsəd. çuval. cism. cüssə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə.
- maşa** (m < > b) başa. odu başqasını ucu ilə tutmaq çatallı ayqıt.
- **maşa ilə tutmaq**: çox çəkinmək, iğrənmək.
 - **maşalı**: əli otlu. qavqaçı.

- maşa** haça. haçatlıq. qarağı. od qarışdırmağa, götürməyə əğri uclu, dimdikli dəmir çubuq qasğac. qısğac. qapğac.
- **qara maşa**: ariğ, zayıf, əsmər, ufaq təfəq qadın.
- **əli maşalı, gurultucu. yayqaraçı.**
- maşı sayın** çox yaxşı.
- maşqala** başqala.
- maşqala** başqala. ayilə ailə.
- maşoq** başoq. bağşıq. bağılı. meşok. meşik. beşik. çuval.
- mat qalmaq** tamaşalanmaq. tamaqşalanmaq. aşırınmaq.
şaşırınmaq. dalqınmaq. heyran qalmaq.
- mat** 1. asıvan. gic. heyran. bön. salaq. sapaq. qapsalaq.
kavsalaq. çavsalaq. səfeh. axmaq. ənaiyi. çaşlaq.
qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
qırtabaş. gic. 1. danqıra: anqıra. gic - **görmüslüyü unudan, danqıra qalar.** 1. sönük. soluq. qaba, iti olmayan. işıqsız.
bürküt. 1.anğa. gənğ. qaranıq. baxa. qalma. qalaq.
qalav. alcıranğ. heyran.
- **gij, anğa tanğa, mat, heyran qalmaq**: qalıqlamaq.
qalaqlamaq. qalaqalmaq. qalavlamaq. gənğələmək. şaşırmaq.

çaşırmaq.

- **şaşa, mat qalmaq**: əli böğründə, qoltuğunda qalmaq.

mat

1. bitə. şaşsa. heyran. pozlu. donuq. tumuq boyalı. 1.

(boya). kas boya. şavsız. bulaşiq. veyran. unqundal. 1.

bat. tunaqı. tunuq. donuq. boğuş. donaqı. - **mat mat**:

mattım mattım. 1. tam. bəs. öylə. ancılayın. - **andağ mat.** o

öylə.

- **mat qalmaq**: özünü itirib, baysınmaq, düşünmək, qıraqdan ayrımaq.- o ağır görünüş önündə bir az **daldı**.

- **mat qalmış**: heyrətli. turğun. durğun. şaşsaq.- durğun adam.

- **durqun** ürəkli.

matah

< **maraq**: gözəl.

matal

- **çatal matal**: bir cocuq oyunu.

mattım

battım. - **mattım mattım**: mat mat.

mavin

turab. yardımçı. yarav (> **yavər**). uytun.

may

yağ.

maya

1.**mayac.** **mayac.** **amaş.** **amac.** hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, görəv avqarı, əsbabı. 1.könəz. acıdan. acıtıcı. 1.salat. balt.

- mayac** **maya. mayac. amaş. amac.** hər nəyin, işin gücün, oluncağın, bacardan, gören avqarı, əsbabı.
- mayaq** **qamay.** heyvan kübrəsi. - dəvə **mayaq.** - qoy **mayaq.** - dəvə böyük ərsə, mayağı böyüməz: dəvə böyüyür, poxu yox.
- mayaq** örnək. nimunə.
- mayalamaq** basırmaq. otutmaq. qatıq mayası: günəzlik.
- mayalanmaq** qatılaşmaq. qurlanmaq. qoyulaşmaq.
- mayaşmaq** (**yam** < metatez > **may**). **yamaşmaq.** yayılıb yatıb qalmaq. təbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq. (buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək.
- mayıl** **mağıl. 1.** olqun, sulanmış nərsə. **1.** işində, duyqusunda, durumunda artığına irəliləmiş, ölçüsün aşmış kişi. qudurmuş. əzilən kişi. - çox **mağıl** adamdı. - **mağıl** ba, gör görməmişdin. **1. yamil.yapıl.** əzilib, büzülmüş, keçmiş nərsə, yemiş.
- mayılmaq** **yamılmaq. yapılmaq.** qəvşəmək.
- mayın** beyin. iç. sanğıraq. məğz. - **mayını (beyni) oynamış:** alıq. aluğ. vurqun. məcnun.
- mayışmaq** < metatez > **yamişmaq.** yamaşmaq. təbəllikdən yerə yapışıp qalmaq.

- mayquq** < *metatez* > **yamquq**. paytaq. qıçları dolaşiq, əğri.
- maylamaq** yağlamaq.
- maylanmaq** yağlanmaq.
- maymax** munux. sağıl. saqit. durqun. qımıldısız) işə yaramaz.
munux. maymax.
- mayna** yoxlaş. yoxlayış.
- mayta** **mayda**. bölək. biçin. qalça. oğaq. ufaq. xırda. pozuq.
qara. kiçik. - **qara pul**: xırda pul.
- **xırda mayda**: (- **cürü**, **xırda mayda olan**: cürücek. cürcek).
- **hər nəyin oğuntusu, xırdası, maydası**: darı. dara.
. - **xırda mayda**: xırda mırda. - **ən az, ufaq, mayda, xırda**: bir tək.
- mayta** **mayda**. 1.qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. talaşa. tiraşa. tilişə.
dalaşa. töküntü. yonqa. 1.narin. incə. incə yapılı.
- maytacıq** **maydacıq**. bit dək. ufacıq. kiçik.
- maytaç** **maydaç**. içidar. darıç (**dar iç**). kütüç (**küt iç**). içiküt. güdəç (**güdə iç**). içisiq. içisix. sıxıç (**sıx iç**). içiqıs. qısıc. qısıç.
qıtıç. qıstıç (**qısıt iç**). iç üzüntüsü, sıxıntısı olan.
- maytaça** moydaça. xırdaça.

- maytaqöz** **maydagöz. güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtgöz.** başısix.
sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin.
darqafa. yaxçı pisi, uzağı görməyən. qavrayışsız.
kutahbin.
- maytalamaq** **maydalamaq. çantmaq. çaltmaq. çəntmək. kəntmək.**
kərtmək. kantmaq. qantmaq. ufalamaq. parçalamaq.
doğramaq. oğmaq.
- maytalamaq** **maydalamaq.** ufalamaq. avqamaq. oğqamaq. oğmaq.
- maytalatma** **maydalatma. aşağlama. alçatma. xorlama. korlama.**
xırdasatma. qırdasatma. kiçitmə. kiçimsəmə. ufasatma.
təhqirləmə. istehkar.
- maytalav** **maydalav.** bölmək.
- maytaliq** **maydalıq. darlıq. qısalıq. qıssalıq. qıslıq. qıstıq. qıtlıq.**
sıxlıq. güdəlik. kütəlik. güclük. zorluq.
- maytamaq** **maydamaq.** unlamaq. yarmaq. ovmaq. dövmək.
- maytan** **maydan.** çalar. çalğın. - sarı **maydan**, çalar, çalğın. qızıl
maydan, çalar, çalğın. qara **maydan**, çalar, çalğın.
- mazalaq** **bazalaq. pazalaq.** topac.topaq. qatıp. qotıq. (artılmış,
yoğunmuş, yuvarlanıq). ucu sivri, başa doğru genişlənilib,
yuvarlaq uşaq oyunçağı.

mazanq	mazanğ. qırışmal. çingənə. cüki.
menq	başsızlıq. sonsuzluq.
menq	menğ. mənq. beng. minğ. mənək. bənək. xal.
menqən	1. nişancı, iyi ox atan, okçu 1. becerikli, mahir.
menqiz	menğiz. mənqiz. bənzər. yan. yanı. yalı. yanaq. bəniz. üz. yüz. tös. sıray. çıray. önq. irənönq. bet. bit.
menqü	bənqu. banğu. sonsuz. ölümsüzlük. sonsuzluq. sonsuza qalan. əbədi. dayimi. əbədilik bəngi.
menqü	nsuz. sonsuzluq.
menqüc	sonsuzluq. sonsuzluğa ulaşmış. ərmiş. ulu. sayqıdəğər.
merqen	mergen. nişancı. iltəriş xaqan'ın böyük oğlu olan bilgə xaqan'ın adıdır.
meşə	(< bükşə). tıqmas (< tıqmaq). 1.biqşə. bükşə { bişə <small>(fars)</small> < bük }. tuğay. çəkələk. cəngəl. urman. ğaba. balqan. urkəsün. örkəsün.- sıx meşə: bük. urman. tuqay. tuğay. toğay. 1. orman. çigit. çigət.
meşə	bıkic (< bıkmaq). qıtıxmas. tıxmaz > tımas. tıxcıq (< tıxmaq). (> tımas <small>(fars)</small>). orman. cəngəl. cəngəl. çanqal. çəngəl. - tün, tüm, tum meşə: qapız. tüngül. - meşə saqqızı: engər.

- **meşədə**, **ormanda yaxıllaraq açılan tarla**, **boşluq**. kövnük. göynü. göynüq. göynək (< köv: kav: boş).
- **çox dallanıb budaqlanmayan bir meşə ağacı**: qapur. qabur.
- **dağ daşı qapayan orman**, **meşə**: qapan. qaban.
- **meşə qozalağı**: qabaq. qaban. qapan.
- **meşə ağacı çeşiti**: ağcağan.
- **meşə ağacı**: qatağac.
- **meşə armıdı**: **yaban armıdı**: qarçın. qorçın.
- **meşə çalısının odunu**: qarağan. çanaq.
- **biləyə bağlanan meşin sarqı**: biləklik.
- **sıx orman**, **meşə**: qapuz. qapız.

meşiq meşik. beşik. meşok. başoq. bağşıq. bağlı. çuval.

meyxuş alaqıncır.

meytan meydan. aranıq. alanıq. aralıq. ortalıq. qoşuluq. qoşuluq.açıqlıq. boşluq. ərsə.

- **bu meydan**, **bu şeytan**: bu görüş, bu oluş.

- **gözün bir baxışda görəbildiyi açı**, **meydan**: görüş alanı.

- **ortaya**, **meydana qoymaq**, **çıxarmaq**: ortalatmaq. ortalamaq.

- **meydan dolandıran**: meydançı. alanbaş. alan yönətən, dolandıran.

- **bu at bu meydan**: iğnədə var sapda var. gərəkən nərsələr hamısı yerindədir.

meytan

meydan. avlu. avlı. avul. cövlanqah. çaplanqa. alan. ortal. orta. alay. ortalıq. aralıq.

- **meydana qoymaq**: ortalamaq. aralamaq. - pullarımızı **ortaladıq**.

- **meydan oxumaq**: söqmanlanmaq. batırlanmaq. şişmək.

meytançı

meydançı. meydan dolandıran. alanbaş. alan yönətən, dolandıran.

meytanta

meydanda. görünümdə görünürdə. görünüqdə. göründə. görünüşdə. görnüşdə. arada. ortada. - **görünürdə** nərsə yox.

meyzədə

sücirmiş əsrək.

mə !

haydi. yallah.

mə

oğlaq, quzu səsi.

məccani

bələş. müft. yuf. badi hava. - **yufa** gedmək. - **yufa** almaq. - **yufdan** qazanmaq. - **yufuna** vermək.

- məcə** **ək.** şərti göstərən ək. - **görməcə.** nərsəni görüb baxmaqla edmək. görmək şərti ilə. - **görməcə** alış veriş.
- məclis qurmaq** qurdaşmaq. sıralanmaq.
- məcnun** alqın. vurqun.
- məh** **ma. mah.** bir nərsə verildiyi zaman söylənən "işte. al" anlamına söz.
- məhlətaş** - **evləri birbirinə yaxın, məhlədaş olanlar:** qapı qonşusu. bitişik qonşu.
- məhmiz** < **momuz.** mamız. taqay. dağcıların buzullara tırmanırken ayağqabı atına taqtıqları sivri dəmir.
- məjəq** **məjək.** pislik. - it **məjəki.** it plsligi.
- məkan** turqut. bəldə. məskən.
- məqə** **məkə.**
- **məkə bitgisinin üzərində, qaramtıl qabarcıqlar biçimində bəlirən bir kəsəl:** qara papaq.
- **məkə, qarqıdalı qoçanı yapraqları:** qazal.
- məqə** **məkə.** qonaq. qarğıdalı. mısır buğdası. dənələri bitişik olan soba kök. qoçan. - dənəsin yedi, **qoçanın** yaxdı.
- **qoçan dəfdəri:** ana dəfdər. kötük.
- **qonaqlıq:** məkəlik.

- **qoçan kimi sərt, donmuş.** - soyuqdan barmaqlarım qoçan kimidir.
- **patlamış məkə:** qurmaç.
- **qoçanı ilə birlikdə olan məkə:** qoqoruz.
- məqiq** **mənik.** iğdə. əğik. əkir. (< **əkmək:** bağlamaq. yummaq).
dük. bükmə ayqıtı.
- **cəhrədə məkiyin taxıldığı, saxlandığı yer.** qapas. qapsa > qəfəsə. gəpəsə. qəfəs.
- məqzən** **məxzən.** < **qazan.** birikim. birikinti. bir qonuda, alanda toplanan bilgilər.
- məmə** - **köpək məməsi:** köpək əmciyi: qoltuq altında çıxan çiban.
- **qız məməsi:** şaftalı (bir çeşit). ağac qavını.
- qızlarda **məmə** tomurmaq: büqsüqlənmək. qunçələnmək. - qızda məmə tomurmaq: **büksüklənmək.** - məmə qabı: qadın göğüslüğü: bağırdaq. lifcik.
- **sütlü məmə:** yalın. yelin. alın. - **məmənin ucu:** **sivək.**
- məmə** 1. əmzik. əmcək. əmik. yelin.yelinğ > elinğ (şişik).
əmcək. - **məmə ucu:** əmzik. 1. əmzik. cicik. - **cocuq məməsi:** dada. - **iri məməli:** göğüslü. sinəli. döşlü. - **məmə ucu:** bıdıq.

- **döşün məməsin oxşamaq, oynatmaq, əlləmək**

göğüsləmək. döşləmək.

- **döşün məməsin oxşama, oynatma, əlləmə:** göğüsləmə.

döşləmə.

- **qulağ məməsi: küpə.** qulağın aşağında olan yumşaq eti:

qulağ salvanı.

- **küpə qolluğu:** küpələrin yıxılmasını önlemək üçün ağız altı

boyundan keçirilən ip, zəncir.

- **küpə minmək:** büyücülük, yadaçılıq, cadiçılıq etmək.

- **qoyunların məmələrini, əmcəklərin üstünün şişməsiylə**

bəlirən kəsəl: qarayelin.

- **qoyunların məmələrini üstünün şişməsiylə bəlirən kəsəl:**

qarayelin.

- **nar məmə.** şux məmə. tər sinə. - **çox istirəm tər sinə, işlər**

gedir tərsinə.

məməcik mambul.

məməlik əmzik.

mən mənlik özbəylik. özbəklik başmanlıq. başmənlik. özbaşnalıq.

quldurluq. sarqaşlıq (> sərkeşlik). inad.

mən - **astarın çevir üzünə, ətəyin çevir başına, üzü mənim, içi sənin.**

- at **mənim** altımda axsamam.

- **mənim təkə məssəbim, məssəbləri tanmaqdır.**

mən - **mənə qalsa:** mənə.

- **mənə özgü:** mənə dərək, xass.

- biz bir ürək, cana canız, ayrıq ayrım yox insanız, yetər ayrı anlasanız, **vurulan mən**, vuran məndən.

- **mən məndə deyilim, mən səndəyim.**

- **vurulan mən, vuran məndən.**

mən bən. dən. dənə. - **mənə:** dənə. - bir **mənə:** bir dənə.

mən **mən. mi. - şer mi xəx oyunu:** yazımı toğra oyunu. şer mən xəx oyunu.

- **mənçə:** mənə görə. mənə qalsa.

mənçə mənə qalırca. mənə qalsa. qandığımca görə.

mənçənaq balkan.

mənçənaq mincanaq. mincənax. qaldıraq.

- **süpəng (süpəh) top, mincanaq (mənçənaq) daşı, topu:**

qazuq. qazıq. (> **zağuuq** (fars). **zağuuq** (fars)). qopuuq. (> **ğabuq** (fars)). qalmuuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> **ğaluq** (fars)). güllə (>

qelulə (fars)).

məncil **mənçi.** 1. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şışgin. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpbərən. quruqan. qanquru. məğrur. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. **1. məncil.** qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. qurqın. qurra. özsevər. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. şışgin. şışirən. çışrən. geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəc. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz. qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şışgin. qurra. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir. xudpəsənd.

mənçi **məncil.** qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şışgin. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpbərən. quruqan. qanquru. xodpəsənd. qotur. quta. özçü. məğrur.

mənçil **məncil.** qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. qurqın. qurra. özsevər. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. şışgin.

şişirən. çişrən. geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq.
 köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli.
 yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombaç.
 bombaç. qabaç. kopaş. qapaz. apaz. qonbadaç.
 gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac.
 bəğgin. şişgin. qurra. köpbərən. quruqan. qanquru.
 məğrur. mütəkəbbir. xudpəsənd.

mənçiləyin	mənim kimi.
mənçilik	eqoism. xodbin. xodpəsənd.
mənçilik	mənçillik. eqoistik.
mənçilləşmək	yalnız özün düşünən.
məndən	- biz bir ürək, cana canız, ayrığ ayırım yox insanız, yetər ayrı anlasanız, vurulan mən, vuran məndən.
məndil	bandil.
məndiri	gəlin ilə qüveyin başlarına, gecələyin, saçı saçmaq üçün toplanılan yer.
mənə	dənə. - mən: dən.
mənfəət	tapın. qazanc.
mənİ	(i < > ə) mənə. - o məni yetdi: o mənə yetişdi.

- məniçinçi** **mənüçüncü.** özün, varlığı ocağı, mərkəzi görməklik.
eqosantirik.
- mənimsəmə** sindirmə. sındırma. öyrənmə. öyrəşmə. aşınma.
əzbərləmə. öyrənmə. bəlləmə. qapış. yadlama.
əzbərləmə. aşırma. intihal. özümləmə. özləmə. içinə
almaq. (**# yadımlama:** içindən atma, unutmama).
- mənimsəmək** 1. ençiləmək. kəndinə mal edmək. 1. öyrənmək. yığmaq.
- mənimsəmək** 1. yiyələnmək. iyələnmək. 1. sindirmək. həzm edmək. 1.
bağlanmaq. tabe' olmaq. - bu sözləri **mənimsədi**. 1.
bəlləmək. öyrənmək. mənimsəmə. yadlamaq.
əzbərləmə. 1. çalmaq. aşırmaq. qapıp götürmək. 1. iç
edmək. yiyələnmək. 1. qanırmaq. qanğıрмаq. qaqırmaq.
qaqırtmaq. qaqırmaq. qaqırmaq. qaqırmaq.
qapsarmaq. qapısamaq. yiyələnmək. qopsarmaq. -
qonşu avlusuna əgələn alma ağacımızın almaların **qanırdı**. -
özgə malın **qanırabilsəndə**, için **qanıranmazsan**. - tez yetən,
olanı **qanırmış**, gec yetənə, qalanıda qıymamış. 1.
qəbullamaq.
- mənimsənən** bənimsənən. gözdə. seçgin. gözə girmiş olan. sevilən.
bəğənilən.

- mənimsənilməyən** sevimsiz. sevilməyən. bəğənilməyən.
soğuş. itici. itən. itələyən. itəgən. qoğan. qovan. antipatik.
- mənimsənilməzlik** sevimsizlik. sevilməzlik. bəğənilməzlik.
soğuşluq. iticilik. itənlik. itəgənlik. qoğanlıq. qoğaqınlıq.
qovanlıq. qovaqanlıq. antipatiklik.
- mənimsənmə** **mənimsəyiş**. 1. bağlanma. tabe' olma. 1. iyələnmə.
iyələnmə. 1. sindirmə. həzm etmə. 1. öyrənmə.
bəllənmə. yadlanma. əzbərlənmə.
- mənimsənmək** 1. alınmaq. qəbul edilmək. 1. bəllənmək. yadlanmaq.
əzbərlənmək.
- mənimsətmək** 1. işləmək. incələmək. öyrətmək. olqunutmaq. olqutmaq.
1. öyrətmək. anlatmaq. bəliitmək. yollaştırmək.
alışdırmaq. adət vermək. öyrətmək. uyarlatmaq.
uyumlatmaq.
- mənimsəyəməmək** öyrənəməmək. anlayamamaq.
- mənimsəyəməzlik** singirəməzlik. sindirəməzlik.
singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq.
sığqılamazlıq. öyrənəməzlik. öyrəşəməzlik. aşınamazlıq.
əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq.
çəkənəməzlik. siliklik.

mənimsəyəmiyə	öğrənəmiyə. ögrəşəmiyə. sındıramıya. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıya. sıqqlamıya. sindirəməz. sindirəmiyə. singirəməz. singirəmiyə. aşınamıya. əzbərləyəməyə.
mənimsəyə	sindirən. sındıran. ögrənən. ögrəşən. aşınan. əzbərləyə.
mənimsəyiş	mənimsənmə. 1. bağlanma. tabe' olma. 1. yiyələnmə. iyələnmə. 1. sindirmə. həzm etmə. 1. ögrənmə. bəllənmə. yadlanma. əzbərlənmə.
məniş	bəniş. 1. qılıq. yöntəm. xuy. özgünlük. özəllik. təbiət. 1. himmət. kərəm.
məniş	bəniş. 1. üz. üz boyası, rəngi. 1. boya. rəng. günə. - bəniş atmaq: bəniş solmaq: bəniş uçmaq: rəngi sararmaq.
məniş	məngiz. bəniş. üz. surat. - solqun, uçmuş bəniş: yamanbet.
mənişləmək	bənişləmək. bəzəmək.
mənişlənmək	məngizlənmək. bənişlənmək. gözəlləşmək. bənişinə rəng gəlmək. üzünə suratlanmaq.
mənq	məng. 1. bəng. mən. bən. xal. 1. dənə. yem. quş yemi.
mənqəfə	məngəfə. bəngəfə. qalın qafa. dana baş.
mənqəlli	məngəlli. man. pis. iradlı. ayıblı. - manlı iş: pis iş.

- mənqirləmək** **məngirləmək.** hədə qorxu gəlmək. kərtləmək.
kəsikləmək. kəsmək.
- mənqiz** **mənğiz.** məniz. bəniz. üz.
- mənqizlənmək** **mənğizlənmək.** mənizlənmək. bənizlənmək.
gözəlləşmək. bənzinə rəng gəlmək. üzünə suratlanmaq.
- mənqqü ajun** **mənğqü ajun.** bənğu acun. sonsuz dünya.
- mənqlənmək** **mənğlənmək.** mənləmək. dənləmək. dənə toplamaq.
- mənqlətmək** **mənğlətmək. mənlətmək.** dənlətmək. yemlətmək.
- mənqli** **mənğli.** mənli. bənli.
- mənqliq** **mənğliq.** xallı. bənli. bənəkli.
- mənqtəşmək** **mənğdəşmək.** bəntləşmək. bənd salmaq. bət salmaq. qıl
yoluşmaq.
- mənqzəmək** **mənğzəmək.** mənzmək. bənzəmək.
- mənqzişiksiz** **mənğzişiksiz.** fərqli.
- mənləmək** **bənləmək.** yiyələnmək. qəsb, musadirə edmək.
- mənləmək** dənləmək. mənğlənmək. dənə toplamaq.
- mənlətmək** mənğlətmək. dənlətmək. yemlətmək.
- mənli** - **sənli mənli** qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. başbaşa,
qaşqaşa. özlü üzlü. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız.
taarüfsüz. al taxamı, ver taxavı. al bərküm, ver bərkün.

mənli	bənli. mənğli.
mənlik	bənlik. 1. kimlik. şəxsiyyət. qurralıq. qurur. kibr. ululuq. ulumsuzluq. boysanış. badlanış. danqarış. kibr. qurralıq. - mənlik azarı sənin başıva girib. 1. hüviyyət. şəxsiyyət.
mənlik	özlük. qurur.
mənmən	özseverlik. xodpəsəndlik.
mənsiq	mənsik. bənsik. 1. yiyəlik. 1. şəxsi. 1. xisusi.
məntə	- mən məndə deyilim, mən səndəyim.
məntən	- vurulan mən, vuran məndən.
məntəşə	bantaqa. bantaşa.
məntəşmək	məndəşmək. bəndəşmək. bənd salmaq.
mənüçüncü	məniçinçi. özün, varlığı ocağı, mərkəzi görməklik. eqosantirik.
mənzəmək	mənğzəmək. bənzəmək.
mənəq	mənək. mənğ. bənğ. minğ. menğ. bənək. xal.
mər	ək. - mar. oxşarlığı çatdırır. - xəşmə: xaçmar. xaç kimi. xaç biçimində.
məraq	anğız.
mərc	- iki kimsə ara şərt, mərc: cınaq.

- mərcan** inci. dürr. - **inci kimi: mərcan, dürr kimi.** incik. kiçik, arın, duzlu, düzgün, gözəl olan. - **inci kimi qız: incik qız. - inci kimi dişlər: incik dişlər.**
- mərcimək** cumuqu.
- mərcimək** yasmıq.
- mərcümək** - **bulqurla mərcüməklə qarışıq pilov:** alacalı bulacalı.
- mərcümək** burcuz. burtuz. murtuz. - **yabanı mərcümək:** qaraişgilli.
- mərə** bərə. mirə. mürə. vərə. əbə. hey. əyə. yansıma sözlər. - **mərə demədimmi. - mərə qardaş.**
- mərəqin** **mərəkin.** maraqın. tamakin. gözəl. çəkimli.
- mərəz** **mərəs. 1. mərəzə. ərsəm.** tutaq. qazan. müzd. **1. gecənin tutqunluğu, qaranlığı.**
- mərgen** ovçu.
- mərmər** - **mərmər daş:** carıq daş. qayşiq. qayış. damarlı, dalqalı, carıq daş.
- **dalqalı mərmər:** rəgəli. bəlqəmli < balqamli.
- **dəmirçilərin qaynaq yapmaqda işlənən, ağ mərmərə oxşar bir ögə, maddə:** qarqa duzu.
- mərəzə** **ərsəm.** tutaq. qazan. müzd.
- məşiç** - **məşiç üzüm:** qara üzüm.

məşləşmək	qoşu. quruşmaq. qoşuşmaq. yarış. bəyqə.
mətələq	mətələk. atmaca. sataşma. endirə. sapaq. çapaq. iğnə. topaq. kinayə.
mətələmək	bitələmək. deşələmək. - xaşxaş deşələmək, mətələmək, bitələmək: hər nəyi söz eləmək, qurdalamaq: duvarda çatlaq axdarmaq. bacadan çatlaq axdarmaq, qurdalamaq.
mətlik	< bat. batlıq. batırlıq. ərkəklik.
mətsiz	kələkçi. kələksi. qəhbə oğlu.
məziqə	qısıq. sıxıq. qısılmış. sıxılmış.
mıkır	bücür. külə. basar. bəsdə boy. güdə boy. töpös. kotiğan. kodö. koyduk. kəltəbaqay. karsaq. qısqraq. kəltə. pistək. pindək.
mılqav	lal.
mıncıq	boncuq. mincik. minyon. kiçicik. dımnıt. timnit. muncuq. boncuq. möhrə. - boncuq boncuq tərləmək: aşırı tərləmək. - göz mıncığı: qaça. göz dəğməsin diyə heyvanların alnına, uşaqların qollunu bağlanan mıncıq, dua. nəzər mıncığı. - alna taxılan inci, mıncıq: qaqma. - göz mıncığı: qıdıqısdı. qadaqısdı. - incik mıncıq: incik boncuq: qıvır zıvır. ıvır zıvır. ufaq təfəq.

incik boncuq. incik mıncıq. oğnaq. ovnaq. xıdavət. xırdavat.
 qıdavət. qırdavat. ufaq təfəq. bodur < boğdur. qısa. güdə. külə.
 tıknaz. alçaq. boysuz. bıcıq. bıdıq. biçiq. tıqnaz. qıssa. paxla
 boylu. kiçik. bacaqsız. boysuz. qısa boylu. bücür. qıssa. qıssa.
 alçaq. tıknaz. tıxılmış. boysuz.

- **iri mıncıq**: qatırmıncığı.

- **kiçik mıncıq böyüklüyündə, üst qabığı al kiçik bənəkli
 böcək çeşiti**: gəlinböcəyi.

mıncıq **buncuq**. qoncuq. çıntar. çın. boyun bağı. cıncıq mıncıq.
 - **mıncıq mıncıq**: buldur buldur. dənə dənə. mıncıq. damla
 damla.

mıncıq **buncuq**. **boncuq**. (böcək qabuğu). vıcıq. gözlük. göz
 dəğməsin diyə cocuğların taxlarına (börkləinə), qollarına
 taxılan mıncıq.

mıncıq mıncıq edənminğ minğ edən. munqan. gəvəzə. boş boğaz.

mıncıldamaq mıncılmaq (> **məngidən** (fars)). astaca, dodağ altı
 söyləmək.

mıncılmaq mıncıldamaq (> **məngidən** (fars)) astaca, dodağ altı
 söyləmək.

mıncırdamaq pıqqırdamaq. pıq pıq, mın mın etmək. qaynamaq səsi.

mıncıy **mıncıy**. kağıt yapışdırılan bir çeşit xəmir.

- mıq** - **hıq mıq edmə**: nıqq mıqq edmə: qaçınqan, çəkingən daranma.
- mıqımıq** **mığmığ**. çalar. çalan. çibin. sivri sinək.
- mıqımıqa** - **mığmığaya oxşar, qan əmib, kəsəl bulaşdıran böcək**: küpdüşən. yaxarca.
- mıqımıqa** **mığmığa**. oyaz. sivri sinək.
- mıqq** - **nıqq mıqq edmə**: hıq mıq edmə: qaçınqan, çəkingən daranma.
- mır** - **mır mır edmək**: mırıldanmaq.
- mırda** - **xırda mırda**: xırda mayda. qırtıpıl.
- mırıldama** söylənmə. deyilmə. tıntınıq. dəndənək. dəndənək. dəndənə. yavaş, anlamsız səsle özü özünə danışma.
- mırıldamaq** güngürəmək. güngürəmək. köngürəmək. qızıb dartılmaq. mızıldamaq. camlanmaq. cımlanmaq. cıvıldamaq. çətin çətin, zorlanaraq danışmaq.
- mırıldamaq** qırlgamaq. qınranmaq. mır mır edmək. - söylənib gümrəndi, yavuz köpək kimi **mırıldı**.
- mırıldamaq** xım xım edmək. söyləmək. gənizdən söyləmək.
- mırıldanmaq** mır mır edmək. söylənmək. söglənmək. deyilmək. öz özünə şikayətlənmək.

- mırıldanmaq** soğranmaq. dodağ altı yavaş yavaş söylənmək. fışır fışır edmək.
- mırıldanmaq** somurdanmaq. xomurdanmaq. söylənmək. deyinmək.
- mırtçıl** mıtçıl. alayçıl.
- mırtıq** - **yırtıq mırtıq: yırtıq pırtıq: yırtıq yırtıq:** caqçaq < > catcat. çatlaqıl. çox yırtılmış. parça parça olmuş.
- mısa mısa** pusa pusa.
- mışıl** - **mışıl mışıl:** dərin, səssiz, dinc yatma.
- mışıldamaq** yatarkən yumşaq solumaq.
- mışmış** qeysi. qolunq. ərik.
- mıtçıl** dəbəh. əğləncə. alayçı. məsqərə.
- mıtçıl** **mırtçıl.** alayçıl. alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. oynaq. oynaşiq. oynaşan. yosma. dəğişgən. icəşgən. şux. məzəli. məzahlı. ironik.
- mıx** qazaq. söy. çöy. çüy. çivi. şəqə. çüy. ox. qəm. qadaq. qataq. qatıq.
- mıxca** çivi. civi. çivcə. çıbay. küsting. əkirmi. kiçik çivi.
- mıxçu** çəkiş.

- mıxlama** çiviləmə. - **neçə dirək təxdəni, yanyana birbirinə çiviləyib (mıxlayıb), tutturulmalarına yarar ağac parçası:** qapur. qabur.
- mıxtövlə** - **mıxtövlə kimi yoğun, iri çivi:** qazalac.
- mıxtövlə** qazıq. ucu qazılmış, yonulmuş, sivrilənmiş qalın odun, dəmir. - **qaziğ** qaqmaq. - **qaziğa** bağlamaq.
- mıyıqlı** bıyıqlı. buğlı.
- **mıyıqlı çabaq:** turna balığı.
- mıymıncıq** incik mincik. incək mincək.
- mıyşiq** - **qıyşiq mıyşiq:** əğri büğri. əğrəm buğram.
- mızı** 1. qarıcı. qarqaşana. oyun pozan. iş qarıştıran, pəllədən, bulandıran. 1. müzmir. bükdür. pusdur. gizli.
- mızıçılıq** - **oyun, arapozanlıq, mızıçılıq yapmaq:** qaraçılıq yapmaq. qaramaq. qarmatlıq, qatmarlıq qaldırmaq, edmək.
- **mızılıq, mızıqçılıq, arapozuculuq edmək:** qaramaq. qarmatlıq, qatmarlıq qaldırmaq, edmək. qarışıqlıq çıxarmaq.
- mızığ** hirs.
- mızıldamaq** çəkçükə. çəkə yarışdırmaq. apuq sapuq söyləmək. gəvəzəmək.

- mızıldamaq** mırıldamaq. camlanmaq. cımlanmaq. cıvıldamaq. çətin çətin, zorlanaraq danışmaq.
- mızılıq** - **mızılıq, mızıqçılıq, arapozuculuq edmək**: qaramaq. qarmatlıq, qatmarlıq qaldırmaq, edmək. qarışıqlıq çıxarmaq. - **mızılıq edmək**: qancıqlamaq. qancıqlanmaq. qıncılamaq. cığallamaq. cığallıq edmək.
- mızılıq** qışmırlıq. - **qışmırlıq** bəsdə daha.
- mızıq** bahana. oyunbazlıq.
- mızıqçı** qızarçı. oyunpozar. oyunbaz. bahanaçı. çığal.
- mızı** qışmır. taxılıb incidən. - **qışmır** kişi.
- mızmar** mızqan.
- mızmızlanmaq** əngrəşmək. canı sıxılmaq. inləmək.
- mızqan** mızmar.
- mızrab** < **bizroğ. bizrov. bizov.** təmrənli (ucu çəlikli, dəmirli) ox.
- mızraq** < > mızraq < > mızqar < > mızqar < > bizqar < > bizraq. qarqı (< qar < > kər < > kəs). dəlici. oyucu. neyzə. ucu iti, sivri təmrənli sırıq. qarqa. qarqı. qarqu. neyzə.
- mızraq** bizbiz. qarğı. qarğı. cıda. xəncər. yatağan. gönder. cırdaval. cığa. batraq. batıraq. qarğı.

- mızraq** neyzə. cıqda. cıda (< cıq. çıq. tıq. tuq: bağılı. bərk, iti olan nərsə). sökü. neyzə.
- mızraq** uzun mızraq (bizraq. bizqar) qarğı. qazğı. neyzə.
- mızraqlamaq** < > mızqarlamaq < > mizqarlamaq < > mizraqlamaq < > bizqarlamaq < > bizraqlamaq < > qarqılamaq (< qar < > kər < > kəs). neyzələmək. dəlmək. oymaq.
- mi** - öylə değıil mi: değıilmi. emi.
- mi** məntəbriz. - şer mi xət oyunu: yazımı toğra oyunu. şer mən xət oyunu.
- miciləmək** qurdalamaq. iştahsız yemək.
- miçin** biçin. meymun.
- mil** - mil dəng: mil ləng: qaylanqıç. arabanın, daşqanın təyərlərin bir-birinə bağlayan ox.
- qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə.
- dınqıl, mil: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı pəncərə lovlası.
- mil** bəlik. - yapılarda işlənən dəmir, çəlik mil, lama: gürşad. quşaq. qurşaq. - yapını gürşadlamaq, gürşadlamaq, quşaqlamaq.
- milçək** 1.qara sinək. 1.köklə. it sinəyi. cıbın. çibin. - it milçəyi: göbələk. kələbək. - tora düşən milçək: çiqil. çil.

- **milçək qoğan**: sinğəklik. sinəklik. pürüslü olub, sinək, milçək qoğmaq üçün yelpik. milçək qoğan.

milçəqdan **milçəklik**. çibinlik.

milçəqliq **milçəklik**. çibinlik.

mimləmək **imləmək**. qarnına yazmaq. qamqalamaq. damqalamaq yadında, yaddaşdında saxlamaq.

min **(# bir)**. - **bir ölümə, min ağlamazlar**.

- arvad aldın bir cola, ondan olan **min** cola.

- **min kərə** boya, **min kərə** bəzə, dünənki köhnədir, bu günkü təzə.

- **min sıxıntıdan arda qalmaq**: çox sıxıntı keçirmiş olma.

- **birə min qatmaq**: abartmaq. mubaliğə etmək.

- **min bir**: çox. saysız. sanasız.

- **min dərədən su gətirmək**: bir sürü bahana gətirmək. - **min işçi bir başçı**.

- **min qat**: çox çox. onqat onqat.

- **min nəsihətdən, bir müsibət kəsəlidir**: öğrədir.

- **min ilin başı**: çox az, seyrək. nadirən.

- **mində bir**: çox az, seyrək.

- **minin yarısı beşyüz**: önəmli değıl.

- **min darağda bezi olmaq**: çox nələrle uğraşmaq. başı çox qarışıq olmaq.
- **yanlının mini birdir (azdır), qanlıvın biri mindir (çoxdur).**
- min** 1. bin, bin sayısı. 1. bən, gamze. 1. əksiklik. 1.bən. mən.
- **duq min**: neçə min.
- **min dərədən su gətirmək**: min bir mahana gətirmək.
- **min can ilə**: tam istəklə. tam arzu ilə.
- **min göz oti**: mahmudə. seqmonya.
- **on min**: tuman. tümən. (< tuqman. tuqan < tuq).
- minbaşı** tabur başı.
- mincanaq** məncənaq. - süpəng (süpəh) top, mincanaq (məncənaq) daşı, topu: qazuq. qazıq. (> zağıq_(fars). zağıq_(fars)). qopuq. (> ğabuq_(fars)). qalmuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> ğaluq_(fars)). güllə (> qelulə_(fars)).
- mincə** - incə mincə, ufaq təfəq, əsmər sevgili: qarabibər.
- mincək** - incək mincək: incik mincik. mıymıncıq. - mincək yam: iti gedən çapar.
- mincələmə** incələmə. - incələmə mincələmə, incəltiş mincəltiş, tədqiqat təhqiqat, oxu, mutaliə topluq (məcmə', təşgilat) işi: bilgitiniş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə.

bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. ögrəşinmə.
ögrəşiniş. ögrəginmə. ögrətinmə. istixbarət.

mincələmə **mincətiş. incəltiş. mincətmə. mincəti. mincətim.** təhqiq. -
incətiş mincətiş: tədqiq təhqiq.

mincələyən **incələyən.** incəltişiçi. mincəltişiçi. tədqiqatçı. təhqiqatçı.
oxuçu. mutaliəçi. bilgişinçi. bilgitinçi. bilginişiçi. bilgşinçi.
bəlginişiçi. bəlgişinçi. bəlgitinçi. bəlgişinçi. ögrəşinçi.
ögrəginçi. ögrətinçi. istixbarətçi.

mincəltiş **incəltiş.** incələmə mincələmə, incəltiş mincəltiş, tədqiqat
təhqiqat, oxu, mutaliə toplus (məcme', təşgilat) işi.
bilgitişinmə. bilginişmə. bilgşinmə. bilgişiniş. bəlgitinmə.
bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. ögrəşinmə.
ögrəşiniş. ögrəginmə. ögrətinmə. istixbarət.

mincəltişiçi **incəltişiçi.** incələyən. mincələyən. tədqiqatçı. təhqiqatçı.
oxuçu. mutaliəçi. bilgişinçi. bilgitinçi. bilginişiçi. bilgşinçi.
bəlginişiçi. bəlgişinçi. bəlgitinçi. bəlgişinçi. ögrəşinçi.
ögrəginçi. ögrətinçi. istixbarətçi.

mincənax **məncənax.** qaldıraç.

mincəti **mincətiş. incəltiş. mincələmə. mincətmə. mincətim.**
təhqiq. - **incətiş mincətiş:** tədqiq təhqiq.

mincətim	mincətmə. mincətiş. incəltiş. mincələmə. mincəti. təhqiq. - incətiş mincətiş : tədqiq təhqiq.
mincətiş	mincələmə. mincətmə. mincəti. mincətim. təhqiq. - incətiş mincətiş : tədqiq təhqiq.
mincətmə	mincətiş. incəltiş. mincələmə. mincəti. mincətim. təhqiq. - incətiş mincətiş : tədqiq təhqiq.
minci	mincim. yenci. yencim. inci. incim. enci. encim. ulduz. yıldız.
mincik	mıncıq. minyon. kiçicik. dımnıt. timnit. - incik mincik : incək mincək. mıymıncıq. - incəcik mincikləri sağlamca (sağlamca) ölçən, görən , duyan : heç nəyi gözdən qaçırmayan. həssas. incəlikli.
mincik	mülkiyyət, mal varlığı.
mincim	minci. yenci. yencim. inci. incim. enci. encim. ulduz. yıldız.
mində bir	endər. əndər. özdən. nadir. seyrək. əşsiz.
mindətü	ipək paltar.
minə	ləmə. limə. asma. salma. qat. - dörd minəli işqab.

- minən** **minici.** 1. səvari. süvari < sürəvi. 1. nərsənin üstünə atılmaqda usda olan. 1. su'istifadə edən. fürsət tələb. 1. minici. usda at sürən.
- minəq** **minək.** 1. minilə bilən. minik verən. uysal. 1. minilən. səvari. 1. minilən. səvari. 1. minməli. minməyə ayrılmış olan. - **minək daşı:** ata minmək üçün üzərinə çıxılan daş. 1. enişiq. enişik. yenişik. yenik. yeniş. eniş. iniş. engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. yumşaq. həlim. ram. üzüyola. qılıqlı. xoşqılıqlı. xoşqılıqlı. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. - **bir minəkdən enmək, sökülmək, yayalanmaq, piyada olmaq:** düşmək.
- minəq** **minək. binək. - binək daşı:** minək daşı: pilləkan, qapı yanlarında, heyvana minmədə basamaq yerini tutmaq üzrə qoyulmuş daş.
- minəşmək** birlikdə minmək.
- mini mini** burqu. kiçik. azıcıq. kiçik parça. zərrə.
- mini** (< **mindirtmək**). əklək. iki parçanın, tikənin arasında olan aralığı, cızığı örtən, tutan atqı, şırıq, zəvar.
- minici** - **minicini sarsıtan, sallantılı at yerışı:** qara yeriş. qarayış.

minici	binici. sürücü. sürən.
minici	minən. 1. səvari. 1. nərsənin üstünə atılmaqda usda olan. 1. su'istifadə edən. fürsət tələb. 1. minən. usda at sürən. 1. rakib. sürücü.
minicilik	1. səvarilik. süvarilik < sürəvilik. 1. nərsənin üstünə atılmaqda usdalıq. 1. su'istifadə edicilik. fürsəttələblik. 1. sürmə. - at miniciliyi: at sürmə - araba miniciliyi: araba sürmə.
minicilik	binicilik. sürücülük çıxarı, farasatı.
minil	minli. qalğa. qalaq. baha.
minilən	minək. səvari.
minilik	minlik. bahalıq. qalğa. qalaq.
minilmək	minmək. 1. mindirinmək. əğlənmək. əklənmək. qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. izafələnmək. qatınmaq. artırınmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. 1. üstünə çıxmaq.
miniq	minik. 1. yol. tərz. biçəm. 1. savarlıq. səvari.
miniq	minik. - minik daşı: tinik. tingik.
miniş	1. minmə. 1. malların, at minənlərin gənə bol geyimi. 1. minmə. bol, geniş, uzun qollu geyim.

miniş	biniş. 1.rəsmi paltar. vəkillərin, alimlərin çıxışda gedikləri paltar. 1. əba. gen, böyük örtük.
minişmək	əğləşmək. əkləşmək. əlavə olmaq. əlavələşmək. izafələşmək. qatışmaq. artırışmaq. birikmək. birkişmək. vuruşmaq, yapışmaq. 1. üst üsdə gəlmək. süperpozə edmək. 1. üst üsdə gəlmək.
minişmək	münğəşmək. birlikdə binişmək.
minit	1. daşıqa. daşıma aracı. ilgəc. vəsilə. (at, maşın kimi başqaları). 1. minilə bilən. 1. minilən heyvan. 1. miniləcək nərsə. mərkəb. 1. fırına qoyulan qab.
minlərcə	saysız.
minli	minil. qalğa. qalaq. baha.
minlik	minilik. 1. bahalıq. qalğa. qalaq. 1. böyük sırça, şüşə.
minmə	miniş. - əsgiyə dəğərə minsəydi , bit bazarına ışıq yağardı. - qaşığa mindi, qıçı sallandı (əriştə.). - qaşığa mindi, qıçı sallandı (əriştə.).
minmək	- birbirinə minmək: bingişmaq. mingişmaq. irticam edmək.
minmək	artılmaq. - mindilər (artıldılar) at üzə.

minmək **binmək.** bir üz, hal, qılığ, surət almaq. bir yol tapmaq.

- iş inada **mindi.**

- **dalına minmək:** zorlamaq. alt etmək. müsəllət olmaq.

- **küplərə minmək:** çox qızmaq.

minmək **minilmək. mindirinmək.** nərsənin üzərinə, üstünə oturmaq. **1.** əğlənmək. əklənmək. qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. izafələnmək. qatınmaq. artırınmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. **1.** artmaq. qalxmaq. - qiymətlər **minə minə** gedir: arta arta. **1.** əklənmək. qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. **1.** üstünə çıxmaq. **1.** (qiymət) artmaq, artırılmaq. qalxmaq. - ət bir gündə yüz tükən **mindi.** **1.** əklənmək. əlavə edilmək. **1.** bir biçim tutmaq. - **işlər çətinə mindi.** - **eşşəyə minmədən, ayaqların sallayır, suya çatmamış, qıçın çırmayır.**

- **dalına minmək:** sıxışdırmaq. gücəşdirmək. üstələmək.

- **dörd qolluya minmək:** ölmək.

- **ənsəsinə minmək:** boynuna minmək bir işi qılmağa gücləmək, darıtmaq.

- **iyi ata minib sürən:** iyi sürən. çapasürən.

- **eşşəyə tərs minmək: eşşəkdən düşmüşə dönmək:** gülünc

duruma düşmək.

- **küpə minmək**: büyüclük, yadaçılıq, cadiçılıq etmək.

- **dəğərə minmək**: **dəğərgənmək**. bahalamaq.

- **iş qınzıra, tərsinə minmək**: bir işin yapmasında dirənişmək.

iş inadına minmək. - dəli ata minmiş, **işlər tərsinə**. - bu gədeynən hər qolay iş **tərsinə minər**.

minq **ming**. 1. bən. mənq. beng. menğ. mənək. bənək. xal. 1. dinclik. bolluq. 1. min sayısı.

minq **minğ. min**. 1. min. bin. - tümən minğ yarmaq: bir milyon para. 1. beyin. məğz. - onun **minisin** saçtı: onun **minin**, beynin dağıtdı.

minqar (fars) < **manıq**: cük. dimdik.

minqə **mingə. mingəl**. ilişgil. ilişik. işqal. gərək. girək. işgil. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. uğraq. məşqul.

- **yengə mingəsiz** yol: düz, hamar yol. əngəbəsiz yol.

minqəl **mingəl. mingə**. ilişgil. ilişik. işqal. gərək. girək. işgil. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu.

uğraq. məşqul.

- **yengə mingəsiz** yol: düz, hamar yol. əngəbəsiz yol.

minqərmək mindirmək. **munqırmaq**. **manğırmaq**. **mandırmaq**.
bandırmaq.

minqərmək **munqırmaq**. **munqırmaq**. **manğırmaq**. **mandırmaq**.
bandırmaq. **mindirmək**. nərsəni nərsiyə artırmaq, sürtmək,
qoymaq. batırmaq. -.

minqərtmək mindirtmək. **munqırtmaq**. **manğırtmaq**. **mandırmaq**.
bandırmaq.

minqəşik **mingəşik**. arğaş. mürəttəb.

minqəşik **mingəşik**. üsd üsdə minmiş. artlaşıq. sıra sıra arxalanmış.
sıx. tüm. - **mingəşik** dişlər: bir bir üsdə bitən dişlər. diş arası
bitən diş. - **mingəşik** ağaclar. - **mingəşik** yapılar evlər.

minqəşmək **mingəşmək**. üsd üsdə minmək. artlaşmaq. bir birinin ardına
minmək. - pitiklər qalanıb **mingəşmişdilər**. - ürək damarlarına
mingəşmiş damarlar.

minqəştirmək **mingəşdirmək**. mindirmək. - uşağı boynuna **mingəşdirdi**.

minqi **mingi**. yapılarda, qubba ilə bel arasında olan parça.

minqi **mingi**. beyin.

minqil **mingil**. yüngül. yengil. rahat. huzur. rofah.

minqir	minğir. çox külliyetli.
minqışmaq	mingişmaq. bingişmaq. birbirinə minmək. irticam edmək.
minqitmək	minğditmək. dittirmək.
minqüclüqlə	mingüclüklə. çox çətinliklə.
mintəbir	mindəbir. çox az, seyrək.
mintər	mindər 1. <> minbər. 1. döşəkcə. 1. döşək. 1. kürsü. sədr. - ulular mindəri : böyüklər kürsüsü.
mintəş	menteş. mintaş. əcələ. əcələçi.
minti	mindi. dayanaq. söykənək. hamil.
mintir	mindir. çoxdur. - yanlının mini birdir (azdır), qanlının biri mindir (çoxdur).
mintiri	mindiri. 1. abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma qabrat. qabartı. şişirtmə. şişirti. şişerti. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. ötrəç. ötşürü. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti. ullaı. ullaıq. qozqırt. qozqatı. mubaliğə. iğraq. 1. mindiriş. mindirmə . artırın. artırış. artırma. qatınış. qatma. qatama. yapışdırı. yapışdırış. əğləmə. əkləmə. izafələmə. əlavə etmə. 1. mindirmə . rikablama. irkab.

- mintiriçiliq** **mindiriçilik.** aşırıçılıq. şişirtçilik. ötəçilik. öüşürçülük.
abraççılıq. apraççılıq. abartıçılıq. artırıçılıq. atlatıçılıq.
attırıçılıq. yüklətiçilik. gəbərtçilik. qabartıçılıq. qatmaçılıq.
əkməçilik. ullaqçılıq. ullatçılıq. boylatçılıq. böyütüçülük.
qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. mubaliğəçilik. iğraqçılıq.
- mintirilmiş** **mindirilmiş.** - **mindirilmiş, yüklənmiş, qoşulmuş bir, neçə nərsəni, birbirindən ayırmaq, düşürmək, salmaq:** indirmək.
endirmək. - on kişi işdən **endirildi.** - borcdan **endirilmək:**
daha ödəvi nərsə qalmamaq. - arabanın matorun **endirmişlər.**
- dondan **endirmək:** üzdən aparmaq. - gözdən **endirmə** mənə.
- içgi başına **enməmiş** hələ. - acılar üzgünlər könlünə **enmiş, eniqmiş.**
- mintirinmək** **mindirinmək. minmək. minilmək. əğlənmək. əklənmək.**
qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. izafələnmək. qatınmaq.
artırınmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq.
- mintiriş** **mindiriş. mindiri. mindirmə.** artırın. artırış. artırma.
qatınış. qatma. qatama. yapışdırı. yapışdırış. əğləmə.
əkləmə. izafələmə. əlavə etmə.
- mintirmə** **mindirmə. 1. mindiri. mindiriş.** artırın. artırış. artırma.
qatınış. qatma. qatama. yapışdırı. yapışdırış. əğləmə.

- əkləmə. izafələmə. əlavə etmə. **1. mindiri.** rikablama.
irkab.
- mintirmə** **mindirmə.** **1.** üst üsdə getirmə. süperpoze. **1.** duvardan çıxma yarı. əkləmə. əlavə. **1.** eyvan. ayvan.
- mintirmək** **mindirmək.** <> **bindirmək.** (# indirmək <> endirmək). **1.** çarpmaq. toxundurmaq. toxlamaq. toslamaq. **1.** əkləmək. qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. **1.** götürmək. əkidmək. aparmaq. - yolağçı **əkiddən** gəmi. **1.** qatmaq. tərkibləmək.
- dəğərə mindirmək: dəğdirmək.
- gəlini ata mindirmişlər, "ya nəşib" demiş: bir işin necə gəlişəcəği belli olmaz.
- mintirmək** **mindirmək. minqərmək. munqırmaq. munqırmaq. mañırmaq. mandırmaq. bandırmaq. 1. saatı mindirmək.** iləri sürmək, qabağa çəkmək.
- minyon**_(latin) mincik. mıncıq. kiçik. dımnıt. timnit.
- miqdar** san. say.
- mirə** müərə. vərə. bərə. mərə. əbə. hey. əyə. yansıma sözlər. - **mirə** demədimmi. - **mirə** qardaş.
- misilsiz** əşsiz. taysız.

misqal	- misqal qamışı : sıravarı birbirinə bitişik, düzgün nərsələr.
misvak	< savak (savmaq) . savan, soyan arıdan.
mişar	müşar < deşər. biçər.
mişi	ək. - gərlik. -- cadugərlik : yədəmişi.
mişok	< beşik. bişik. muşuk. kavay.
miyik	biyik. böyük. yüksək. - miyiq tav : yüksək dağ. - miyiq üy : yüksək ev.
miz	biz.
miz	biz. (< dinəmək. dürtmək) dürtək. - miz üstü, oxu çırağı : qana. çana. - nərsəni aparmaq, daşımaq, doladırmaq üçün çərxli, təyərli olub, <u>dolambac miz, masa</u> : aparat.
miz	biz. böyük iğnə. çuvaldız.
mizqar	< > mizqar < > bizraq < > bizqar < > mizraq < > mizraq . qarqı (< qar < > kər < > kəs). dəlici. oyucu. neyzə. ucu iti, sivri təmrənli sırıq.
mizqarlamaq	< > mizraqlamaq < > mizraqlamaq < > mizqarlamaq . bizqarlamaq < > bizraqlamaq < > qarqılamaq (< qar < > kər < > kəs). neyzələmək. dəlmək. oymaq.

mizqil	zaman.
mizraq	< > mizqar < > mızraq < > mızqar < > mızraq < > bizqar < > bizraq. qarqı (< qar < > kər < > kəs). dəlici. oyucu. neyzə. ucu iti, sivri təmrənli sırıq. qarqa. qarqı. qarqu. neyzə.
mizraqlamaq	< > mizqarlamaq < > mızraqlamaq < > mızqarlamaq < > bizqarlamaq < > bizraqlamaq < > qarqılamaq (< qar < > kər < > kəs). neyzələmək. dəlmək. oymaq.
moc	örgüc.
moc	tupan. qum. çağılı (dəniz).
moqlanmaq	örgüclənmək.
moç	bilək. - saət moçi: qol çağat. qol saati.
moçalə	moslə. bükələ. bükük.
modı	(odun) ağac.
moğ	buğ < > bəy: böyük. buğa.
mol	bol. aldan. çox. mul. dol. gen. dərin. uzaq. bağız: saysız. tola. arbin.
mol	bol. çox. kəsir.
molçilik	bəylik. bəxtyarlıq. bolçılıq. tokçılıq dövlətlik.
momuz	> məhmiz. mamız.
monçuq	boncuq.

monçuqlanmaq boncuqlanmaq.

mor

- **mor çiçəyi**: bənəfşə, bənövşə çiçəyi: qarabaş.
- **yaşıl mor ortamı (arasında) parlaq boya**: böcəkqabığı.
- **yaşılımsı mor boya**: göğəm. göyəm.
- **alamor**: - **kiçik dənəli, qoyu ala, mor ərik çeşiti**: qarabatacıq. qarabadamcıq.

mor

1. acı. amareit. amrula. amerfir. mürrarab. 1. boz.

(**morartmaq**: göyertmək). 1. baca. murqə. mörcə. 1.bur. kəkrə. gəs. gimit.

morarma - **göyermə, morarmada birikən qan**: qaraqan.

morarmaq qırmızımtıl göy boya tutmaq. göğərmək. göyermək. - **yıxıldım qıçım göyərdi**.

morartı morluq. göyvəz. gövəz. ala çalan göğərti, göyerti.

mori at.

morq ölüxana.

morqol qarışqa. qarınca. kimıriska. kurkurska. kımıska.

morluq morartı. göyvəz. gövəz. ala çalan göğərti, göyerti.

moslə moçalə. bükklə. bükük.

moşt (fars) < **müştüq** < **büktük**. yumruq. tumruq. tuğruq. kombız. kümbüz. qampaz. qapaz. çampaz. çapbaz.

- moşt** müşt (yumruq). < > **muş**. {*tutuşdur*. - türkcədə "muş: pişik" - sanskritdə " muş: siçan". - latincədə " mous: siçan".).
- motun** bütün. bütünlük.
- movc** < ör. örc. möj. möc. dolğın. tolğın. talağ. talqa. talqaq. talqum. ərkəş. ürkəş. dalqa. şəpə. - **möjli**: tolqun.
- möc** **movc**. talqa. talqaq. talqum. ərkəş. ürkəş. şəpə. dalqa. - **möjli**: tolqun.
- möcək** böcək. qurtcıq.
- möçür** yağday. yetər dəğik. yetməlik.
- möçürli** yağdayli. yetər dəğik.
- möjlənmək** çalqanmaq. çalqalanmaq (ç < > s) salqanmaq. sallanmaq. sarsılmaq. dalqalanmaq. dalqanmaq. örküçlənmək. şəpələnmək.
- su **ərkəkləndi**. - onun yeyni **ərkəkləndi**: tükələri biz biz durdu.
- möjlü** **movclu**. **mövclü** çalxantılı. dalqalı. hərəkətli.
- mönq** sadə. türkana. inancağ.
- mönqu** bax > **manğu**.
- mörismək** ayağlarını toparlayıb təkmə atmaq.
- möv** asma. üzüm ağacı. - **möv**, asma, **sarmaşıq** kimi **bitgilərdə**, **nərsiyə tutunmaya**, **dırmaşmağa yarayan sürgü**,

	quyruq: bıyıq. buğ. bağıuq. - möv (asma) gövdəsi: təvək çotuq. - asma çardağı. qapalıq.
möv	tıqaq. tağ. taq. talar. asma budaqları. üzüm ağacı.
mövclü	movclu. möjlü. çalxantılı. dalqalı. hərəkətli.
mu	bu. şu.
muqal	muxal. təmbəl. hərəkətsiz.
muqlu	muglu. üzgün. hüzünlü.
muqsa	muksa. <small>metatez</small> < kumsa. kupsa. toksa. torba. sumka. suma. dağarcıq. bastıq. qapcaq.
muquzqaq	bal arısına bənzəyən bir sinək.
mul	arbin. bol. mol. tola.
mulcar	bulcar. bulcar mulcar. - 1. bulcaş. bulaq. bulqaq. qərargah. qovşaq. 1. qovşaq. yığıncaq. vardış. mulaqat.
mum	avus. ağus. lav. balmumu. şam. balanus.
mun	munğ. 1. qada. qəza. dərd. dərd bəla. azab. 1. xəstəlik. iğ. qəm. kəmkə. kefsizlik. toxa. iç ağırlığı. - qara mun gəlməyincə, qara yalqaya qaçma. - mun kişi: yurəği dölək. qönlü sələk adam.
munar	sərap. alqın.
munay	nəft.

- muncuq** boncuq. mıncıq. möhrə.
- muncuq** **buncuq**. yumuc. yumquc. boğuncuq. təcmi. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə.
- munda** bunda. burada. bu arada. bu yerdə. - **mundaq böylə**: buraca belə. - o **mundaq**: o burdadır. -.
- mundin** buradan.
- munduz** 1. alıq. qafası bağlı, qapalı. budala. qanmaz. axmaq. - **munduz yorıqa** at: yorqa yerisdən başqa yeriş bilməyən at. çapmaq dəngi olmayan at. - **munduz axın**: ansızın axan sel. - **axın munduzı**: dəli sel. - **munduz axınc**: birdən axan sel. 1. başqa istəklərə baxmayıb, bir istəyi güdən adam. pan. fan. fanatik. 1. yorqa at.
- muni** **munu**. **bunu**. işlə. bu. anlamına söz. "**qanu**"ya cavab olur. bu.
- munq** 1. **munğ** (yenisey)- man. ağrı. qussə. hüznün. üzüntü. 1. ming. bən. qəmzə. 1. suç. ayıb. 1. quru. aza. azap. izər. azar.
- munq** **munğ.mun**. bun. sıxıntı. iztirab. mehnət.
- munqan** **munğan**. mınğ mınğ edən. çox danışan. gəvəzə. boş boğaz.

munqar	munğar. buna. bunda.
munqatmaq	munğadmaq. bunaltmaq.
munqırmaq	minqərmək. munqırmaq. manğırmaq. mindirmək. mandırmaq. bandırmaq.
munqqarmaq	munğqarmaq. bunaltmaq. sıxıntıya soxmaq.
munqlan	munğlan. acı. dərd.
munqlı	manğlı. manlı. bünqli (< бүклүн < бүк). sıxıntılı. dərdli.
munqlu	munğlu. aciz.
munqluq	munğluq. bunlu. sıxıntılı.
munqluq	munğluq. üzgün. bunalmış.
munqramaq	munğramaq. manğramaq. banğırmaq. bağırmaq.
munqraşmaq	munğraşmaq. manğraşmaq. banğıraşmaq. bağrışmaq.
munqratmaq	munğratmaq. manğratmaq. banğıratmaq. bağırtmaq.
munqsuz	munğsuz. dərdsiz.
munqtaş	munğdaş. həmdəd.
munqu sara	munku sara (moğol). bu ay.
munquqmaq	munğquqmaq. bunlanmaq. sıxınmaq.
munqul	munğul. hüzünlü. dədli.
munquzaq	munğuzaq. buynuzqaq. buynuzlanma, sümüklənmə. çalışma üzündən əldə çıxan qatılıq, pinə.

- munmaq** bax > **minmək**. **münmək**. manmaq. saçmalamaq. saçma sapan, yersiz, yonqarsız, ərdəmsiz anlamsız qonuşmaq. alcırmaq. azmaq.
- munmaq** saçmalamaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. səfeləmək.
- munu** **muni**. **bunu**. iştə. bu. anlamına söz. "**qanu**"ya cəvab olur. bu.
- munux** 1. maymax. sağıl. saqit. 1. durqun. qımıldısız. 1. işə yaramaz.
- munzuq** **munzuğ**. muncuq. boncuq.
- murcək** **burcək**. mücək. bücək. böcək. qurtcıq.
- murç** burç. bibər.
- murç** **qurc**. **qurç**. əldəmiri. sivri uclu, çəlik qələm.
- murda** burun. öncə. dəslap. başda.
- murqibət** sorağlıq. qaraşlıq. əsəvanlıq. gözlük.
- murş** - **qarş murş**: **qarma qarş**: çox pıtlaş. qarşlıq. qarışıq. müşəvvəş.
- murşlıq** - **qarşlıq murşuq**: **qarışıq marışıq**: qarş murş. qarma qarş. müşəvvəş. çox pıtlaş.
- murtuz** **burcuz**. **burtuz**. mərcümək. - **yabanı mərcümək**: qaraişgilli.
- musavi** busan. eş. bərabər.

musluq	əmzik. sümmək. ibriğin su tökülən bölümü.
muş	buş. büşük. pişik. kədi. - pişik yağa dəğişmir, deyir, elin malı yaraşmaz.
muşəltoy	muşəl toy . il dönüm.
muşqu	meşə palamudunun dıış qabuğu.
muşmula	döngəl. əzgil.
muşmula	döngəl. əzgil. əzgildən böyük beş bıyıqdan kiçim yemiş.
muşmula	əzgil.
muşt biləv	incə biləği daşı.
muştu	muşdu . müjdə. yağış.
muştuluq	qutlaq. qutluq. şadyanalıq. müjdə. pay.
muştuluq	muşduluq . müjdəlik. yağışlıq.
muştuluq	sava. savlıq. sevindik. müjdə.
muştuluqçu	muştuluqçu . savuş. savıc. savçı. çavuş. caylaq. carlaq. çaylaq. qaraquş. müjdəçi.
muşu	bu. şu.
mut	qut. bəxt. iqbal. səadət. tale'.
mutçuluq	qutçuluq . xoşbəxlik sevən.
mutlanış	mutlanma . qutlanma . qutlanış . şənlenmə. sevinmə. sevinc. sevinış.

- mutlanma** **mutlanış. qutlanma. qutlanış. şənlənmə. sevinmə.**
sevinc. sevinış.
- mutlanmaq** duyqulanmaq. süyünmək. söyünmək. sevinmək.
neşələnmək.
- mutlı** butlı. güclü. qüvvəli.
- mutlu** 1. quşlu. yoluq. yırqa. olcay. onqan. urazlı. taparlı.
sevincli. söyücən. bunsuz. huzurlu. bəxtiyar. xoşbəx.
məs'ut. abın. məmnun. xoşnut. 1. yavuş. xoşbəxt. (#
yazıq: bədbəxd). süyünlü. söyünlü. sevincli. neşəli.
təriqıvsız. darbıvsız. məs'ud. səədətli. sıxıntısız. halı
vaxtı yerində. quvanclı. sevincli. - **mutlu olmaq**:
yavuşlanmaq. yavuşmaq. yavqamaq. yaşamın tadını
çıxarmaq. fərəhlik duymaq. xoşbəxt olmaq. - **mutlu** edmək:
onqatmaq. sevindirmək. - **mutlu olmaq**: onğmaq. süysünmək.
sevinmək. - **mutlu olmaq**: yarımaq.
- mutlu** **qutlu.** işıqlı. işil. işqın. işarlı. yaşılı. yaşqın. sevindirici.
sevindirən. sevincli. yarıqın. açıcı. xoş. xoşbəxt. yarıgün.
ağgün. aygün. yaxgün. günyanıx. gün görmüş. uğurlu.
yazqılı. bəxtli. bəyüş. bayuş (< **bəy. bay**). uğruq. uğurlu.
bəxtəvər. xoşbəxt.

- **qutlu, mutlu, xoşbəxt yaşamaq**: gün görmək. - qara qara düşünürkən, sənin **ışıqlı** kağızını aldım.

- **mutlu bir olayı, içgi ilə qutlamaq**: ıslamaq. ıslatmaq. ıslatmaq. ıslamaq.

- **uşaqlarının iyi, mutlu günlərini görmək**: gününü görmək.

mutluq

qutlaq. təbrik. qutluq. onğur. onğun. muştuluq. - **mutlu olmaq**: ürəyi yarımaq.

mutluluq

- **əsənlik, bolluq, mutluluqla yaşamaq**: gün görmək.

mutluluq

1. baydam. bəydəm. yarıqlıq. sevinc. sevinc. neşə. 1. güvənc. sevinc. onqluq. dola. kef. neşə. ləzzət. 1. quşluq. buyan. ur. orus. uğur. sevinc. onğ. qut. baxt. neşə. qönənc. onur. iftixar.

mutsuz

qutsuz. qutuz. quytuz. quzey. qazuy. qazuq. qazıq. kaviq. kavuq. kavlıq. uğursuz. uğrasız. şum. cum. şumal. cumal. qaluq. qalıq. qalmuq. qalmıq. qalmış. yümnsüz. mubarek olmayan.

mutsuz

qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. qaqrıq. qaqrıqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdı yatmış. bəxdı yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. qarabəxd. qarabet.

qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

- **mutsuz, qutsuz, şanssız düşmək**: bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdi yatmaq. yoltanmaq. üzünkmək. döngüşmək. düşgümək. çürkünmək. çürkümək. söngünmək. qarablaşmaq. qarablaşmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqrmaq. qaqrmaq. qaqralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq. batmaq. batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq. korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütcəlmək. qatınmaq. manğlanmaq. banğlanmaq.

mutsuz

yolsuz.

mutsuzluq

qutsuzluq. başarısızlıq. müvəffəqiyyətsizlik. uğursuzluq. bəxtsizlik. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxçilik.

muun

1. buğum. qurşaq: nəsil. 1. hica. 1. məfsəl. 1. bilək.

muyan

səvap. xeyir. - **muyanlı** işdə gecişmə. - **muyan** işlər.

muyanlıq

uğurluq. xeyirxahlıq. ehsan. yollarda yolçuların su içmələri üçün yapılan xeyrat.

muyavmaq

miyavlaşmaq.

muyincılıq	boyunçuluq. araçılıq. ortaçılıq. barşatçılıq. - sən boyunçılıq qıl.
muyruq	- uyruq muyruq. dalba dal. izbə iz.
müçək	1. böri. qurt. 1. öpücük. öpüş.
müçək	büçək. böçək. murcək. burcək. qurtciq.
müçə	gözdə çıxan kiçik çiçək.
müçələmək	qırıstırmaq. büzüştürmək. çəmələmək.
müçük	kilpik. kiprik. pülçük. pülüş.
müddət	sürək.
müfsid	ağan. fasid. büzəhkar.
mügə	inci çiçəği.
mühafiz	qoruyucu. yatqaq.
müjcüş	bucaq.
müjdə	muştuluq. sevindik.
müjtəci	müjdəci. muştuluqçu. qaraquş.
müq	(bükük) bük. riku. - mük tur: riku ed. əğil. riku ed.
müldüz	bərraq. saf.
mün	1. bün, mündərü ipəklə süslənmiş gəlin odası. 1. çorba. şorba.
münəlmək	ucları, artıqları kəsilmək.

- münəmək** əğriliğini düzəltmək üçün bir nərsənin uclarını kəsmək.
- münqəşmək** **münğəşmək**. birlikdə binişmək.
- münqrəmək** böğürmək. manğramaq.
- münqrəşmək** bönğrüşmək. böğrüşmək. qürültü edmək. manğraşmaq.
- münqrətmək** **münğrətmək**. manğratmaq. böğürtmək. bünqüldətmək.
- münqüz baqa** qaplumbağa. tosbağa.
- münqüz** **münğüz**. boynuz.
- münqüzlənmək** **münğüzlənmək**. buynuzlanmaq. buynuzu çıxmaq.
- münləmək** şorba (çorba) içmək. şorbalamaq.
- münmək** binmək.
- münrəşmək** bünrəşmək. kükrəşmək.
- münşi** alımqa. katib. ılımqa.
- müntürmək** **mündürmək**. bindirmək.
- münülmək** binilmək.
- mürç** 1. burç. bürc. istiot. issot. 1. bubu. bibər.
- mürə** mirə. vərə. bərə. mərə. əbə. hey. əyə. yansıma sözlər. - **mürə** demədimmi. - **mürə** qardaş.
- mürqü** **mürgü**. (m < > b) **bürgü** (< burmaq). göz bükməyi, yumması, qımması, qıppması. - mürgü çalmaq: mürgü bükmək: mürgü vurmaq: göz qıppmaq.

mürqüləmə	mürgüləmə. yüngül yuxu. çoban yuxusu.
mürqüləmək	mürgüləmək. kəstirmək.
mürqülənmə	mürgülənmə. imızqanma.
mürqülənmək	mürgülənmək. düşlənmək. düşdənmək. huşlanmaq. imızqanmaq. yumızqanmaq. düşlənmək. düşdənmək. huşlanmaq. yuxlanmaq. uykulanmaq.
mürqülənmək	mürgülənmək. (m < > b) bürgü (< burmaq). mürgü çalmaq: mürgü bükmək: mürgü vurmaq: göz qıpmaq.
müsin	heykəl.
müsinçi	sınçı. heykəltiraş.
müşar	mişar < deşər. biçər.
müşə	mişar. müşə. möçə. üzüv. biçək > bəçə > bəççə.
müşqül	müşgül. işgil. 1. girək. gərək. çətinlik. çıxılmazlıq. çaparız. düşüş. düşmə. axsama. axsaqlıq. arizə. güclük. çətinlik. çıxılmazlıq. duvar. çatalılıq. quşqululuq. çıxmazlıq. ikiləmlik. zorluq. təşəvvüş. mane'. 1. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. çaparız. düşüş. düşmə. mane'. axsama. axsaqlıq. arizə. güclük. gərək. girək. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq.

- görünməz düşünlüməz **gərəyə** düşdük.
- bu **gərəkləri**, tezliklə qaldırmalıyıq.
- **gərək** görməmiş iyid olmaz, su görməmiş çəlik olmaz.
- **gərəyə** görə yol açır, boyuna görə don biçir.
- **müşgül pəsənd**: çətin bəğənən başqaçı.

müşgül

müşgül. < işgil. bulaşılıq. güclük. bur. bor. çətinlik. düğün. məsələ. pıroblem. cunçuluv. yunçuluv. sıxıntılı. - **müşgül durumda olmaq**: şaşırmaq. təntirəmək. sərsəmləşmək. sıxıntı içində olmaq. - işlərimiz **işgile** düşdü.

müşgülləşmək

müşgülləşmək. işgilləşmək. çatallaşmaq. budaqlanmaq. qollanmaq. dallanmaq. pürüzlənmək. bürküşmək. - iş **budaqlandı.**

müşgülpəsənd

müşgülpəsənd. tetiz.

müştə

püştə. küpə. urs. kündə.

müştük

1. (< burştuq. uctuq. ucluq). siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux. əmzik. qalincuq. qalincıq. siqar ağızlığı. **1.** < **büktük.** yumruq. tumruq. tuğruq. kombız. kümbüz. qampaz. qapaz. çampaz. çapbaz.

mütəssir

qırıl. qırğıl.

- müy** çat. yarıq. ayırıq. cızıq. tərək. müynürgümək: üzü qızarmaq.
- müyn** < manğ. utanc. ayıb. yazıq. xacalat.
- müynürqümək** müynürgümək. < man. üzü qızarmaq.
- məzqil** dönəm. kəzənq. dövür.
- n** n <> y.
- **qanda** < > y. **qayda**.
- **qon** < > **qoy**.
- na** **va**. -: atana: atava.
- nacaq** qidə balta.
- naçar** 1. pis. kötü. - çox **naçara** düşdük. - **naçara** düşən çara arar.
1. pozuq. xərab. - **naçar** mal.
- nağarat** sayqan.
- nağıl** (nağı < > anğ. anğıl. yomaq. məsəl. dasdan. boy. ertəki. ertək. bəy. boy. öykü. anqqəmə. hikayət.
- naxış** (< **yanğılamaq**) 1. yanğış. əks. kəşdə. 1. bəzək. bəyzək. bədzək. nəqşə. sırma. rəsm. 1.oyma. oymaq.
- sırmalı parça.
- **çuxurlayaraq yazmaq, naxış salmaq**: qazımaq. oymaq. - mənim çəkilimi daşlara **qaz**. - ürəyə **qazılmış** duyğular.

naxış	incə iş.
naxışlamaq	yanğlamaq:əks etdirmək.
naxışlanmaq	bəzənmək. bəzəlmək. süsləmək.
nairamdaq	< ayıramdaq. ayınlıq.
naq	<> maq. başnaq <> başmaq.
naq	nak. timsah.
naqar	yenqar.
naqara	dabuka. dövl. darbuka.
naqarat	nağarat. qaytalam. qoşımça. kayırma.
naqış	naxış. əzik. izik. yazıq. nəxşə. carıq. yarıq. - naxış salan, basan: işləyən. qələmkar. - naxış salınmaq: gözənmək. - naxış salmaq: gözəmək.
naqışlamaq	naxışlamaq. donatmaq. donamaq. donatlamaq.
naqışlanış	naxışlanma. boyanma. donalma. donanma. donatış. donayış. donanış.
naqışlanma	naxışlanma. naxışlanış. boyanma. donalma. donanma. donatış. donayış. donanış.
naqışlanmaq	naxışlanmaq. donanmaq. donalmaq. taxınmaq.

naqışlı bastılı. bastırılı. oyalı. - **oyalı, naqışlı parça, qumaş**: bastı. bastırma.

naqışlı **naxışlı**. - **naxışlı parça**: basma qalata. qalat.

naqışlı **naxışlı**. 1.naxışlı hər çeşitli oyma toxuma. gözək. 1.oymalı.qazıq. tikməkə. rəsmlı. nəqşəli. sırmalı. - sırmalı parça.- **qazıq** parça. - **qazıq** çatı, duvar. 1.işləməli. desənli. alacalı.

naqqışlı gedmək səkmək. bir qıç üzrə sıçrayıb atlamaq.

naqqışlı - **naqqışlı gedmək**: qaraquca. tək ayaq üsdə yerimək.

nal - **bir nala, birdə mıxa çalır**: neçə yanı birdən tutmaq. bir yanlı yönlü olmamaq.

- **heyvanların taxıları (nalları) düşərək, ayağ altları yara olmaq**: qaradaban olmaq.

- **iş üç nala, bir ata qalmış**: bir gözənək (kiçik imkan) əlinə düşmüş, böyük işlərin düşünə, xiyalına qapılan kimsə. keçəlin hər nəyi düzəlmişdi, qalmışdı baş darağı.

- **mıxlı, nallı ayaqqab**: qabaralı başmaq.

nal taxa. taxac. qapaq. - **nallamaq**: taxalamaq.

- **nal tökən**: daşlıq yoxuş yer.

- **nalsız, yalın ayağ**: ulduq.

- nal** taxar. dağar. at nalı. taqvutqa.
- nalbəd** nalçı. atın dirnağını aşındırıb yonan. taşqarçı. daşqarçı. taqavçı.
- nalçı** taqavçı. daşqarçı. atın dirnağını aşındırıb yonan.
- namaz** -- **dolay namaz**: qəza namaz. - dolay uruc.
- namazlıq** cənəmaz.
- namija** qadının bacısının qocası. bacanaq.
- nan** < **nəng**. ne'mət. mal. - **nan o şərab**: su ətmək. süc çörək (süc: süci: şərab). (müsəlmanlığda " **süc çörək**" (süc: süci: şərab) "**nan o şərab**" yerinə "**su ətmək**" deyilir).
- **nan o şərab**: su ətmək. süc çörək (süc: süci: şərab). (müsəlmanlığda " **süc çörək**" (süc: süci: şərab) "**nan o şərab**" yerinə "**su ətmək**" deyilir).
- nan** **nən**. **nəng**. nərsə. 1. yeyiləbilən, doyuycu nərsə, zad. toxuc. çörək. (> **nan** _(fars)). 1. mal davar. mülk. hər çeşit nərsə.
- nanə** - **yaban nanəsinə oxşar bir bitgi**: qaran.
- nanəcib** əfacı. qırıq. qırqan (**qırıqqan** < **qırıq**: qopuq. bütün olmayan. + **qan**).

- nankor** < **andkor**: and pozan. yalançı. ankor söz: böhtan.
sövüş. antkorsunmək: bilməzlikdən gəlmək. yalandan
heyrət görsətmək. andkoru: yalandan.
- nanqor** **nankor** < **nənkor**. (**nən**: ne'mət). iyilik bilməz. iyiliyi,
yaxcılığı bilməzdən gələn. yaxcılıq bilməz. dəğərbilməz.
qədirnaşinas. qədirbilməz. gözəköz. duzbilməz.
dəğərbilməz. qədirbilməz. qədirnaşinas.
- **nankor olmaq**: günü aya, qızılı gümüşə satmaq.
- **axmaq nankor**: gələne inanır, gedəni danır.
- nar dəvə** tək hörgüclü dəvə.
- nar** - **nar məmə**: şux məmə. tər sinə. - **çox istirəm tər sinə, işlər
gedir tərsinə**.
- nar** gün.
- nargilə** qaylanqış. qaylanquş. qaylanqıc. qəlyan.
- narıc** **narış**. **narınc**. yanıc. yanınc. turunc.
- narın** - narın yapılı. # çox enli olub yalpası az gəmi: **döşəkli**.
döşəkli.
- narın** arıq. incə yapılı. yanuc. incə. zayıf.

- narın** incə. - **incə incə** yağmır düşməyə başladı. - **narın narın**: incədən incəyə. incə incə: incəcikdən. yüngül yüngül. xıdır xıdır. bala bala.
- narın** nərm. nazın. naziknazikləmək.
- narınc** **narış. narınc. yanınc. yanınc. turunc.**
- narıncı** - **nazih narıncı**: alıñan.
- narıncı** yanıncı. yanıncı. turuncu.
- narıngöz** yaşmaq kimi incə turlu ələk. incə ələk.
- narış** **narınc. narınc. yanınc. yanınc. turunc.**
- narqilə** **nargilə.** qaylanqış. qaylanqınc. qaylanquş. qəlyan.
- narı** anru. nə yana. nəyəyə. nəyə. anqaru. yanqaru. yana. qırağ. - qotqılıqın tapıncıl, qoyqıl kövəz **anqru**: alçaq köüllüklə qulluq ed, dikbaşlığı qoy **yana**.
- nasıl** qaydaq. qılay. nətəhər. nəcür. nəcür. nəyinli. nə günə. nə təhər.
- nasıl** neçik. nellay. qalay. nəcür. qalaytın. nəcür. nə şəkildə. qallay. nə.
- **nə qədər**: qallay bir.
- nasıl** nə əlük. nə elük. nələk. nəlük. necə. nətək.

- nasıl** nəsən. nəcür. qaysan. qayçan. qaçan. nə üzdə. nə surətdə.
- nasılsa** - **hər nasılsa**: hər nəcürsə. bununla birlikdə.
- naşı** adıq. alıxmamış. ögrənməmiş. idmansız. bəcəriksiz. nərsədə ilk addımçı. əlindən iş gəlməyən. yoxsul. yenir. indik. endik. çonğ. xam. çiğ. anayı. enayi. anqo. yanğırt. alqa. yanqut. ənayı. yalnız. yenəyi. yönəkey. yönəş. yörəş. yanaş. yanayı. yandan. yaramaz. yasav. yat. yava. yavan. yavay. yaban. vəhşi. yabay. dışay. yad. yađan gənc uşaq. gənc. oyunçu. ögrənçi. arquru. asav. asqa. ayrı. ayrığ. bacarıqsız. bala. balaca. başağay. başqa. yan adam. tat. tor. toy. qıraq. qonaq. qonan. qabaq. qara. ötəşi. özgə. sadə. söləpə. gic. güre. kəlləbaş. qəfil. qır. torluq.
- naşı** bacarıqsız. bəcəriksiz. başarıqsız. çolaq. çolqa. çolab. çolpa. ələyaqsız. yatımsız. işbilməz. başlaqıççı. amator. əcəmi. mübtədi. yavlaq. yava. yalvaq. çaylaq. toy. dənəksiz. təcübəsiz. əcəmi. dünki. dünənki. yeni. əli yavan, ağ. sınavsız. dənəksiz. başarıqsız. peşəsiz. gücsüz. əli işə yatmayan. kavran. qabran. başarıqsız. çiğ.

çiy. qırt. olmamış. xam.

- **dünki** cocuq.

naşıca

çaylaqca. yavlaqca. yavaca. yalvaqca. toyca.

dənəksizcə. daşraca. dışraca. dalyaraqca. dəlicə. bönçə.

budalaca. cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca.

bozbaşca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizcə. alabaşca.

aldavılca. alqınca. andavılca. avalca. anayıca. ənayicə.

abdalca. avanaqca. axmaqca. kötükcə. ködükcə.

görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca.

qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca.

qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. gəbəcə.

gəvəcə. gicinə. gobutca. xamına. saçıqca. salaqca.

salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca.

şaşqınca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin.

yöndəmsizcə. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.

naşılıq

bacarıqsızlıq. bəcəriksizlik. başarıqsızlıq. çolablıq.

çolpalıq. çolaqlıq. çolqalıq. ələyaqsızlıq. yatımsızlıq.

işbilməzlik. çaylaqlıq. caylaqlıq. yalvaqlıq. yavlaqlıq.

yavalıq. toyluq. dənəksizlik. görgüsüzlük. qamqalatlıq.

qapqalatlıq.

naşılıq	ənillik. əmillik. yemillik.
naşılıq	toyluğ. iş başarmayıb kor koruna şaşqın şaşqın naşiyana iş aparmaq. təpmək. yabançı. görməmişlik: qabaqlıq. xamlıq. çiğlik. yavaşlıq. emüllük. ambuluq. emüllük. idmansızlıq. kütlük.
nay	- böyük düdük, tütək, nay, ney : qabal. qaval.
nayça	qunçə. gülün nayçası. gözəsi. dolu açılmadıq qunça.
nayran	niyaran. nigəran. naygiran. qayğasha. qanğasha. qanasha. anğasha. anaşa.
nayzağan	naz edən. nazırınmək.
nayzağay	coşğan. göçgün. qıvılcım. yaşın. şimşək. yarğa. otik. uçkun. ıldırım. çaqmaq. çaxım. çağılğan. yarğa.
naz	1. kırısmə. qırışma < gərişmə. göz qaş oynadış, gərmə. işvə. qırışma. qırcışma. qılışma. qır. qırışma. qırıtma. işvə. qırışma. qırcışma. qılışma. qəmzə. qırşma (> kereşmə <small>(fars)</small>). qıras. qəmzə. yufa qarayış. işvə. göz qaş gərmə. 1. günəc. günüc. qır. qıric. qırcanma. qırma. əda. duraq. durmaq, qılınmaq yolu, sayağı. - qıras qıras yerimək : nazla, xuraman yerimək. - nazla çalimla, sallana sallana, calana calana, çalğana çalğana, xuraman

yerimək: çalaman, salaman yerimək. - **eşşək qırması:**

qabaca qırıtma. 1. girişmə < qırışma. qır vermə. işvə.

qırışma. qırcışma. qılışma. çaldış. qandış. cilvə. qəmzə.

- **çox naz aşiq usandırır deyillər.**

- **naz çəkmək:** qarnı götürmək. qırcanmaq.

- **sallana sallana, qıra qıra, qırcana qırcana, nazla dolu**

yerimək: qıraman > xoraman. qıram qıram > xoram xoram.

- **naz: sın. - qaqnaz qaqanaz: qaqsın.** qocaqarı.

naz

çalıq. dalıq. qır. qırçal (qırcan). əda. qırıtma. qırılıb tökülme.

qılın. işvə. qıvırma.

naz

girişmə. qırışma. qır vermə (< qırılmaq. burulmaq).

buruqma. işvə. qəmzə. qaş göz ilə oynanma. qılınca.

qılın.

naz

qoşaq. cilvə.

nazbalış

naz balış. yas balış. qulağ altı: yastıq. balış.

nazənin

gündəyməz. ərköyül. nazlı büyütlümüş.

nazik

qıyırq. incə.

nazikmək

incəlmək. əyilmək. qıyılmaq.

naziq

nazik. nazlı. əzigən. əzik. < > azıq. (barik: < > arıq. lağər).

1. ərigən. əricən. qırmılı. qəmzəli. incə. incik. tənlik. arcıq.

arlıq. arıq. acıq. darıq. did. tiz. tizik. didik. didək. tıkıd.
tız. 1. özənli. oyunçu. oyanıq. incik. incə. sapçı. ipçi.
diqqətli. tetik. 1. yüngül. incə. yufa. yoxa. - **yüngül** geyim.
1.titiz. zərif. incə. incgə. işgə. anlayışlı. qavrayışlı. - çox
gözəl, incə düşnuşlü bir **qız**.

- **ürəyi incə, nazik**: yufa könül. çıtqırıldım. çabıq qırılan.
dəğmədüşər.

- **nazih narinci**: alınğan. - **ürəyi incə, nazik**: çıtqırıldım. çabıq
qırılan. dəğmədüşər.

naziqlənmə **naziklənmə**. daralma. incəlmə.

naziqliq **naziklik**. özənlik. diqqətliq. oyanıqlıq. tetiklik. - **ürəyi**
inciklik, naziklik: çıtqırıldımliq. dəğmədüşərlik.

nazlama sığal. oxşama. - **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı**
dayaq saxlar, sevgini sığal yağlar.

nazlamaq səvəlmək.

nazlamaq sıvazlamaq. suvazlamaq. əl sürmək, çəkmək. - **çox**
oxşamaq, nazlamaq: çox övərək imrəndirmək. ballandırmaq.

nazlandırmaq erqələtmək. şımartmaq. əzdirmək. besləndirmək.

nazlandırmaq qoşaqlandırmaq. kibirləndirmək.

nazlanma qırılma.

nazlanmadan nazlanmaksızın. qırcanmadan.

nazlanmaksızın nazlanmadan. qırcanmadan.

nazlanmaq burulmaq. çalıqlanmaq. dalıqlanmaq. qırçalmaq.
asnulanmaq.

nazlanmaq daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
qaşmırlanmaq. pozlanmaq. göcələnmək <
göyçəklənmək. çalım satmaq. böbürlənmək. qaslanmaq.
daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
qaşmırlanmaq. pozlanmaq. ifadə satmaq. ifadə vermək.
qırıtmaq. qır vermək. işvələnmək. sıvanmaq.

nazlanmaq qoşaqlanmaq. böbürlənmək. kibirlənmək. cilvələnmək.
qaymışmaq. cilvələnmək. kəndini bəğəndirməyə
çalışmaq. qıqqalanmaq. qıyqalanmaq. qırcanmaq.
çanqalanmaq. omaqlanmaq. umaqlanmaq.
böbürlənmək. qırıtmaq. yalıqlamaq. calıqlamaq. kəpris
yapmaq. süzülmək. cilvələnmək. qırıtmaq.

nazlanmaq təpsəmək. qırıtmaq. qıvırmaq. oynamaq. qırcanmaq. -
qıvıra qıvıra oynamaq.

nazlayan oxşayan. əsigəyən.

- nazlı** çalımlı. qoşaqlı. kibirli. ərkə. şımarıq. buruş. qırış. qırıt. kaprisli. çalıq. çalıqlı. qoşaqlı. çalımlı. kibirli.
- **nazlı böyütülmüş**: gündəyməz. ərköyül. nazənin.
- nazlı** ərkə. ərköyül.
- nazlı** ilgüy. şınıq. nazənin. asnu.
- nazlı** qılınıc. qılınca. qırcan. oxşağ. oxşağuşa. qırtıq. qırlı. qıvrıq.- **qıvrıq** qız.
- nazlı** **nazik**. **1. əzigən. əzik.** ərigən. əricən. qırmılı. qənzəli. **1.** qırasan. qırcan. qırcın. qırlı. qənzəli. işvəli. qıraz. qənzəli. qıpırdaq. qırlı. parlaq. cilvəli. - **nazlı, yumşaq cocuq**: ana quzusu.
- **qırcan, nazlı böyütülmüş kimsə**: anabalası. ərköğül. xanımoğlu. çıtqırıldım.
- nazlıq** qırcanlıq. qırcanma. qırcınlıq.
- nazlın** - **nazlın salınan, sallanan, qırcın hırcın, əğilib büzülüüb yeriyan**: çalış. çapış. çağış.
- nebderqey** sivr. zirək.
- necə** - **necə qaldırın çəkib** bunu mənə qıydın. (**qaldır**: qeyrət).
- verməkdə könül olsun, əl **necə** verməz.
- necə** **1.** nasıl. nətək. **1.** nə qədər. kaç.

- necə** neşə. nətük.
- necə** nə əlük. nə elük. nələk. nəlük. nətək. nasıl.
- necək** **necək. nəcük. nətük.** keyfi. (# **neçək. kaçırq:** kəmmi).
- necəliq** **necəlik.**san.
- necəliq** **netəlik. nətürlük.** dirim. özənti. keyfiyyət. başqalıq. xisusiyyət. vəsf. tərif. qoltuq. tosif. keyfiyyət. (# **neçəliq:** kəmmiyyət).
- necəsən** nətəhərsən. nətəksən.
- necəsi** nəcür. - **necəsi** haldı bu.
- neçə** kaç. çanca. qanca. nə dərək. nə qədər.
- **kaçıncı:** neçənci.
 - **kaçə** gəlir: neçiyə gəlir.
 - **kaçə** baxdı: neçiyə baxdı.
 - **kaçına** baxma, içinə bax: sanına baxma, qanına bax.
 - **kaç** dedi, **kaç** eşitti: neçə kərə dedi, neçə kərə eşitti.
 - birlikdə **neçə yaşınız var?**
 - **neçə nərsədən oluşan nərsə:** qatma.
 - **neçə nərsədən:** düzəlmiş nərsə. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. məxlut.
 - **neçə yanı birdən tutmaq:** bir yanlı yönlü olmamaq. bir nala,

birdə mıxa çalır.

- **hər neçə ki:** olsun ki. əğərçi. əyərçi. əyər. əgər. gərçi. isə də.

- **əgərçi** bellidir mənə sən in için, gizli qalır için, özgələr üçün.

- **hər nəcür, hər neçə olursa, tutursa:** əlindən gəldiyinə.

tutdurabildiyinə. bacara bildiyinə. nə dəğərə olursa. - **bir neçə:**

bir kaç. bir çox.

- **bir neçələri:** bir çoxları.

neçə kanşa. eçə. neçə dəğən: neçə dəfən.

neçəevlik ayrışlıq. ayrılıq. ayrıcalıq. başqalıq. obalıq. oymalıq.

bölülük. qutuluq. çatallıq. yadçılıq. didişlik. pəzırlıq.

bazıqlıq. təfrəqə. nifaq.

neçəq **neçək.** kaçıq. kəmmi. (**# necək:** nəcük. nətük. keyfi.).

neçəlik **neçəlik. neçər.** qarçar "kaç" sözünün üləşdirmə,

bölüşdürmə biçimi. kəmmiyyət. (**# necəlik:** nəcürlük.

nətürlük. keyfiyyət.). - kaçır odalı ev arırsız: neçə otaqlı. -

hər birindən kaçır dənə alqın. neçəlik. neçə dənə. neçər dənə.

neçənci < neçənci < nə + san + cı.

neçənci **kaçıncı.** 1. hançı. həysı. qaysı. - **kaçıncı** sırada olur. 1.

kərələrin, kəzlərin, çağın çağların aşırı uzanmasın

- vurqulayan söz. - bu **kaçıncı** yaz gəldi, sən gəlməz oldun. -
sizə **kaçıncı** kərə gəldiyimi bilməm.
- neçənci** nençançı. kaçıncı.
- neçər** **neçəlik.** qarçar "**kaç**" sözünün üləşdirmə, bölüşdürmə
biçimi. - kaçər odalı ev arırsız: neçə otaqlı. - hər birindən
kaçər dənə alqın. neçəlik. neçə dənə. neçər dənə.
- neçətə** **neçədə.** kaçda. haçan.qaçan. kaçan. qayçan. - **kaçda**
yatısın.
- neçik** nasıl.
- neçik** nəçük. nəcür.
- neçin** nə + lik. nə + ok.
- neçiyə** - **neçiyə gəlir:** neçiyə çıxır, baxır.
- neçün** neq. niçin. nədən. niyə.
- neçün** nəğü.
- nehre** yayıq. tuluğ. - **tuluğ, nehre dögmək:** yayıq qaqalamaq.
qaqıqlamaq.
- neq** niçin. nədən. niyə.
- **bu neq bılay bolğandı:** bu niyə böylə olmuş.
- **neq sağışlısan:** nədən düşüncəlisin.
- neqə** niyə. niçin.

neqiz	tamır. tomur. tübir. kök. unğqu. özək. məğz.
nellay	nə. nasıl. - nellay bir : nə qədər.
neçançı	neçənci. kaçıncı.
neçə	nə qədər. kaç.
neçəşər	neçə dənə. - sizqə neçəşər berilgən ise biz də ançaşar izləybiz: sizə qaçar tana verildiyse bizdə o qədər istiriz.
neşə	1. necə. 1. zira.
neşələnmək	gözü könlü açılmaq. sevinmək. güllənmək. açılmaq.
netəli	toyun. doyun. gözəl. iyi. yaraqan. yaraq. yaraqan. iyi. gözəl.
netəliq	netəlik. necəlik. yoğur. dirim. özənti. keyfiyyət. başqalıq. xisusiyyət. vəsf. tə'rif. qoltuq. - birinci yoğur . - netəlikcə basqın, hakim, dominant : başat. - üstün netəlikli nərsə : çaplı. - çaplı bir iş. - iş, işləmə, əmək, yapılış netəliyi, kalitesi, keyfiyyəti : işçilik. - bunda çox işçilik var. - bu yapının işçiliyi iyi deyil. - işçilik baxımından. - keyfiyyət baxımından : işçilik baxımından.

- **sır saxlayıb, netəliyi, kimliyi bəsbəlli olmayan** qapalı qutu.
içini artıq dışarı vurmayan kimsə.

netəliqsiz **netəliksiz.** bayağı. işçiliksiz. keyfiyetsiz. kalitəsiz.

netəliqsizləşmək **netəliksizləşmək.** bayağılaşmaq.
keyfiyyətdən düşmək.

netəlliq **netəlik.** necəlik. vəsf. tosif. keyfiyyət.

netəsiz osalmus. kötü. fəna. işə yaramaz. dəğərsiz.

netsin nə edsin. - **ölüyə həkim gədsin, can çıxmışa netsin:** ölü
üstünə otaçı, ola bilməz can açı.

ney arqacaq. axıtmac. qamış.

ney neyzə. qarğı. mızraq.

- **ney qələm:** yuvuş. içi boş, damarlı qamış.

- **qələm barmaqı qız:** yuvuş barmaqı qız. - **neyə, qavala (<**
kaval: içi boş) oxşar el çalqı ayqıtı: balaman. balaban.

- **böyük düdük, tütək, nay, ney:** qabal. qaval.

ney sozuğ. sazan (> saz). qamış.

neyliq qarğılıq.

neysan şırlı ay.

neyzə qarğı. süngi. mızraq. sapqın. saplayaraq, taxaraq böyük
balıqları avlamaq üçün neyzə. "zıbcın" da deyili.

- neyzə** qarqı. qarğı. qarqu. (< qar > < kər > < kəs). dəlici. oyucu. bizqar < > bizraq < > mizraq < > mızraq < > mizqar < > mızqar. ucu iti, sivri təmrənli sırıq. yasic. qıca. göndər. göndəri. - **ucu çəngəlli balıq avlama qarğı çeşiti: zıpqın çıpqın.** - **neyzənin ucucna taxılan ensiz bayraqcıq:** yalov. alov.
- neyzə** mızraq. cıqda. cıda (< cıq. çıq. tıq. tuq: bağlı. bərk, iti olan nərsə). sökü. mızraq. sürqüçək. sünqüçək. oxlav. avda işlənən ucu sivri ox, ağac.
- nə elük** bax > nə.
- nə üçün** bax > nə.
- nə** - **nə arqalıq gəldiz:** nə aralı, nə vəsiləylə gəldiz. - **nə gərəksə:** nə olursa. olur olmaz. gəlişi gözəl. - **nə yerdə:** nəərə < nə ara. - **nəcür ?** kənday. kalay ?. nənənğisi. - **nəçün:** niyə. nəyə. nek. nöç. nöçün. **1.** - **nə ? . (n < > h). hə ? .** - **nəmənə ?:** həmənenə ?. - **nəçə dəfə ?:** heçə dəfə ?. - **heç zad:** neç zad. - **heçə getdi: nəçə getdi.** - **nərəyə: haraya.** - **nərdən: hardan. 1.** - **nə ? . (n < > k). kə ? . ka ? .** - **nərəyə: kəraya.** - **nərdən: ka yerdən. 1.** mə. bə (məy. bəy. bey) < > (bi: ni: ney) _(fars)i.

- nə** < > **nü. nəkü. 1.** < metatez > **ən. yox. dəğil. - nə nə:** ən ən: yox yox. **1. nəng.** mal. davar.
- **nə təhər:** nətək. - könlün nə tək.
 - **nü tərsən:** nə deyirsən. niçin ?. nədən ?. nəyiçün ?. nəçün ?. nə üçün ?. nəyə ?. niyə ?. nə əlük ?. nə elük ?. nələk ?. nələk ?. nəlik ?. qançuq ?. nasıl ?. nəcür.
 - bardun **nəlük** aymadın: getdin nədən demədin.
 - nəlük anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım.
 - **nəlük** sorma ?.
 - **nəlük** yedin nəlük dedin ?.
 - biliq əri yağısın **nəlük** sevr.
 - nə nə: **nəməne.** (nə + mə + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o **nə**, nədi: o nəmənedi.
 - nə qədər. nicə. necə. neçə. kaç. **nə gərək:** (. < > g) nərək. - **nə** uzun **nə** qısa: orta: **tapı.** - nə vaxıt. vaxdaki. nə zaman: **qaçan.**
 - **nə** ?. nasıl ?.
 - **nə** ? : **ma.** şaşalama, təccüb sözü.
 - **nəçüq:** nədən.
 - nədən: nəçüq.

- **nə** bu nə: ap bu ap ol.
- **nəkü**: "nə" anlamına ilgic (ədat).
- **nə xəbər**: iş nədədir.
- **nəçün**. nələk. nəlük. nəyə. niyə. neqə. nimə üçün. -
nəçüq bardın: nəyə getdin.
- **nəlik** gərişdin: nəyə ki savaşdın.
- görüb nəçük qaçmadın: gödün nəyə qaçmadın.
- öndün **nələk** yalvarmadın: öncədən nəyiçün istəmədin.

nə

- dərək. qədər. - **nə dərək. nə qədər**. çanca. qanca. neçə.
- **dahası nə?**: başqa nə. artıq nə.
- **daha nələr**: inanılacaq nərsə değıl. - **nə olur**: yalvarırım.
lütfən. gözünü yiyəlim, yeyim. gözünü sevirim.
- **nə olurdu**: kaş.
- **nə olurduki**: kaşki.
- **hər nəyi söz eləmək, qurdalamaq**: duvarda çatlaq
axdarmaq bacadan çatlaq axdarmaq: xaşxaş deşələmək,
mətələmək, bitələmək.
- **nə oldu**: nədə. **nə oldu**. harda qaldı. hanı. handa. qanda. -
hanı birtirəcəyim dedin. - **hanı** o gördüyüm günlər.
- **hər nəyin qarıcı, ilkini, çağuncu, çağ öncülü, eniyi,**

yepini, yepyenisi, nobarı: qarıq. qarıq.

- **hərnə desən:** (- bu yaxlış (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər hürdü, karvan yürüdü, **hər nə desən, yeridi!**).

- **nə deyəsidi:** bu nəcür olasıdı. - **bu nə deyəsi eldi bu**

dayna: bu nəcür olası millətdir ədə.

- **nə olub olmadığı, nə olub bittiği anlaşılmamaq:** it izi at izinə qarışmaq.

- **nə olursa olsun: hər nə olur olsun.** hər olasılığa qarşı. qaçaqoyub.

- **nə pis nə yaxşı:** yaman yaxşı.

- **nə surətdə:** nə üzde: qaysan. qayçan. qaçan. nasıl. nəsan. nəcür.

- **nə üzde:** nə surətdə.qaysan. qayçan. qaçan. nasıl. nəsan. nəcür.

- **nə var:** uğur ola?. xeyr ola?.

- **nə yağın istədik, nə dağın.**

- **nə zaman:** qaçan. haçan. haçağ. haçanğ. (< çağ < çanğ). havax.

nə kimki. - **nə yazıq:** ıssız. ıssız. isbiz. hayıf. əfsus. - **nə irdi** irkin: nəyidiki.

- nə** nə qədər. nənçə. kaç. qallay. nasıl.
- **nə yönə**: qalaytın.
 - **nə şəkildə**: qalaytın. nasıl. necür.
 - **nə nə**: ya ya.
 - **nə alayqa bar, nə da izinqa qayt**: ya oraya ged, ya da geriyə dön.
 - **nə ho nə oğay demə**: cavab verməmək. susqun qalmaq. fikrini açıqlamamaq.
 - **nə gecə nə gün deməy**: durub dinlənmədən. gecə gündüz demədən.
 - **nə etqin**: nə etəli. nə edməli. nə çarə ki.
 - **nə gəlsin**: hehat.
 - **hər ne**: hər nərsə.
- nə** nən. nənğ. tan. dan. tənq. dənğ. nərsə.
- **nə gözəl!**: tubba. afərin.
 - **nə gözəl**: xariqa. fovquladə.
 - **nə gerek**: nərek: nə gerekkə.
 - **nə qədər**: nəməkə. nicə. necə. neçəka. kaç.
 - **nə olursa**: ras gələ. olur olmaz. dəğmə. kim olursa.
 - **nə təhərsən**: nətəksən. necəsən.

- **nə tək**: nə əlük. nə elük. nələk. nəlük. necə. nasıl.

- **nətəksən**: nətəhərsən. necəsən.

- **nəcür**: nasıl. nə əlük. nə elük. nələk. nəlük. necə. nətək.

- **nədən vermək**: kəndinə qarşı, davranışa nədən vermək.

nərsəni, kimsəni özünə kəndi özünə quşqutmaq. qaşınmaq. -
dayaq yemək üçün **qaşınır**.

nəcüq **nəcük. nətük. necək.** keyfi. (# **neçək. kaçıq**: kəmmi).

nəcür qalay. nasıl. qalaytın. nasıl. nə şəkildə.

nəcür nasıl. nəsan. qaysan. qayçan. qaçan. nə üzdə. nə
surətdə.

- **bu nəcür olası**: nə deyəsidi. - **bu nəcür olası millətdir**
ədə: bu nə deyəsi eldi bu dayna.

- **həm də nəcür**: özənə bəzənə. yerli dibli. böyük bir özənlə. -
həm də nəcür döğüb əzdim.

- **hər nəcürsə**: hər nasılsa. bununla birlikdə.

nəcür neçik. nəçük. qayan. qaydaq. nəyinli. nə günə. nasıl. nə
təhər. qılay. nətəhər. nasıl. - **qayan** cıdarman.

nəcürlüq **nəcürlük. nətürlük necəlik.** keyfiyyət. (# **neçəliq**:
kəmmiyyət).

nəçük neçik. nəcür.

nəçüqləşmək	1. gəngəşləşmək. məşvərləşmək. 1. istişarə etmək.
nəçün ?	bax > nə.
nədə olsa	barıbir. nədə olsa verəcəm: barıbir verərim. necə olsam verərəm.
nədən ?	bax > nə.
nədən	- illət, səbəb, nədən tapmaq: küymanmaq. kuymanmaq. küyman yaratmaq. bahana etmək.
nədən	neq. niçin. niyə.
nədən	tiltay. etgən. amil.
nədəndi	- nədəndi sevgilər, belə soğurluğa töküşür (çevrişir).
nəgiz	enqiz: alt. tək. dip. atlıq. əsl. kök. gərəkcə. yilik. cili. dəlil.
nəğmə	əzgi. küy. monğ. obon. saz.
nəğu	neçün.
nəxsə kağızı	çərtək (kağız).
nəxsə	kələk. tuzaq. duzaq (tutsaq < tutmaq). - o bir duzaqdır . - bu duzaq kişidən uzaq ol. - nəxsə çəkmək : taslamaq. tərhl tökmək.
nəxsəli	- buruşuq nəxsəli, cızıqlı toxuma, çəkmə : eslim. eşlim.
nək ilan	əjdərha.
nək ili	timsah yılı.

- nəkü** "nə" anlamına ilgic (ədat).
- nəqçi** **nəğçi**. nayıb.
- nəqələ** **nəgələ**. alinyazı. alın yazısı. baş yazısı. başyazı. baxt. baxt. dizgə. dizgi. düzgü. düşü. düşür. düşən. düşərgə. ingin. engin. qama. çapa. qapa. qismət. şans. fal. tale'. taleh. uğur. ulduz. yapşır. yazı. yazqı.
- nəqələli** **nəgələli.dolu. dolqun. doluq. dolmuş**. 1. şişgin. köpük. köpbüş. qabarıq. kök. çağ. çağçığıl. 1. şişmanca. balıq ətli. 1. yüklü. içli. içgin. gizikli. möhtəvalı. 1. kinlilik. ürəyi doluluq. 1. doyuq. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli. imkanlı. mürəffəh.
- nəqələsiz** **nəgələsiz**. baxt. bəxt. alın yazısı. baş yazısı. şanssız. nəgələsiz. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatıq. çorbaş.

çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı
 manğlay. bağlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız.
 üzüntülü. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz.
 üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız.
 yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız.
 barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük.
 ulduzsuz. sönük ulduz.

nəqərə	nəkərə. uyuz.
nəqş (fars)	< naxış. yangış: əks.
nəqş	iş. tas. tası. biçim.
nəqş	onquş. yonquş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.
nəqşə	- nəqşə çəkmə: tərh tökmə. düzənəcmə. düzənətmə.
nəqşə	nəxşə. əzik. izik. yazıq. carıq. yarıq. naxış. - nəxşə salmaq, tikmək: sırmalamaq.
nəqünə	nəgünə qaydaq. nəcür. nəyinli. nasıl. nə təhər.
nəqədər	nədəğən.
nəlbəki	tabağ.
nəlbəki	tabaq. - ayağ tabaq: fincan nəlbəki.
nələk ?	bax > nə.
nələk	nasil. nə əlük. nə elük. nəlük. necə. nətək.

- nələr** - çaltaq qapıdan **nələr keçməz**: açıq qapıdan min bəla gəlir.
- nəlük ?** bax > **nə**.
- nəlük** nə əlük. nə elük. nələk. necə. nətək. nasıl.
- nəm nüm etmək** çəm çüm etmək. çöpləmək. qurdalamaq.
- nəm** 1.dem. demə. gəp. söz. söy. 1.höl. öl. şəh. çim. sis. çis. yaş. yaşlıq. yaşaq. yağar. yaşlıq. ritubətli. ıslaq. ritubət. - **dəmiri nəm, kişini qəm çürüdür.**
- **nəm nüm etmək**: deyilmək. qaldır quldur etmək.
- **nəm nüm etmək**: saxlansınmaq. qaçımsınmaq. bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün nədənlər, mahanalar gətirmək, qondarmaq, yaratmaq. illət qondarmaq.təəllül etmək.
- nəm** cibçil. cipgil. ıslaq. rütubət. yaş. tim. rütubət. ıslaqlıq. ıslaqlıq. yaş.
- nəm** çıbar. çığbar. çığın. şəh.
- nəm** çiy. şəh. yaşlıq.
- nəm** izğar. çiğ. iğal. şəh. alısım. alısım odun: şəh. nəm odun.
- nəma** sıman. bənzək əki. - **yalansıman.** - **meymunsıman**: adanəma. - **alansıman**: meydan kimi.
- nəmə** - **birnəmə**: azlıq. azılıq. kəmik.

nəmə	" bilməm " anlamına bir söz. " nə " anlamında bəkitmə İlgəci: nə qədər.
nəmə	nəmənə.
nəmə	nərsə.
nəmə	nəsne.
nəmənə	- nə nə: nəmənə . (nə + mə + nə) "mə" səsi vurqulama sözüdü) - o nə , nədi: o nəmənədi.
nəmər	nəmir . toy ziyəsinə verilən pay.
nəmərsə	nəsne. nərsə. nəm. bir nəmim yok. verəm sənə.
nəmir	nəmər . toy ziyəsinə verilən pay.
nəmləmək	demək. gəpləmək. sözləmək. söyləmək.
nəmlənmək	cipgillənmək. rütubətlənmək.
nəmlənmək	ıslanmaq.
nəmləşiq	nəmləşik . deyləşik. gəpləşik. sözləşik. söyləşik.
nəmlətməq	çıqtirmək. islatmaq.
nəmliq	nəmlik . (topraq. parça kimi, nərsənin suyun, şəhin almaq üçün işlənən nərsə). 1. höllük. öllük. şəhlik. yaşlıq. çimlik. 1. körpə uşaqlara bağlanılan əsg, bürgək, püşək.
nəmnüm	gəpgüp. kəmküm. anlamsız söz.
nəmov	bitiş. yetiş. böyüş.

- nən** (bax > **nan**) **nəng**. nərsə. - **nəni**: nərsəni. zadı.
- nən** ne'mət.
- **nənkör** > **nankör**: iyilik bilməz. yaxcılıq bilməz.
- nən** **nəng**. **nə**. tan. dan. tənq. dəng. nərsə.
- nəndəy** hansı. kay. kaysı. kandaq. hanqqı.
- nənə** ana.
- nənə** ana. - **xanım nənə**: **1**. böyük nənə. **1**. qayın ana.
- nənə** əci. əçə. tuti. mama. böyük nənə. bibi. xanım əfəndi. ata ananın anasına verilən ad.
- nənə** əmmə. amma. böyük nənə. yaşlı qadın.
- nənə** ənə. ana.
- nənə** **innə**. yaşlı qadın. böyük ana. qartana. qart ana. əçə. əcə. annəannə. annənə. anaana. böyükana. - **böyük nənə**: **böyük ana**: nənə. əbə. aba.
- **qadın nənə**: **1**. böyük ana, nənə. **1**. ağsaçlıana. yaşlı xanım.
- **sütnənə**: taya. - **cici nənə**: **1**. ügey nənə. **1**. ana kimi yaxın qadın.
- **sütnənə**: **sütana**. əmişdirən. əmzirici.
- **xanımnənə**: xamnənə. xaminne. xanım innə. ağ birçək yaşlı qadınlara verilən ad.

nənəlik	anakə. taya. sütana.
nənənğisi	nəcür.
nənğ	nə. nəsnə. nərsə. mal·. bax > nan .
nənğ	nən . nə . tan. dan. tənq. dənğ. nərsə.
nənq	nənğ . ne'mət.bolca. olca. bulca.
nənqələ	nəngələ . hərgələ . rasgələ . tuşlanan. dəğər. qayta. başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz. amacsız. umacsız (< ummaq). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz. yönətsiz. təsarsız. düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən. fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt.
nənqor	nənkor > nankor . (nən : ne'mət). iyilik bilməz. yaxcılıq bilməz.
nənni	əllə. lay lay.
nənni	ninni . 1 . cocuqları yatıtmaq üçün sözlərin sonuna gələn sözcük. - uyusun oğlum ninni . - yatar balam ninni . 1 . laylay. cocuqları yatıtmaq üçün deyilən qoşu, söz. - nənni söyləmək. - bu gözəl, yumşaq çalğı, nənni yerini tutabilir.

- nənni** ninni. belləv. beşik yır.
- nənni** ninni. lay lay.
- nəolsa** - ac **nə olsa** yiyər, acıyan **nə olsa** deyər.
- nərçomaq** < **ərçomaq**. boynu yoğun.
- nərdə** qəfəs. qorxuluq.
- nərdəki** qay. qaysı. qayan. qanğı. qaydaki. hankı. hansı.
- nərdəysə** - **gərəği kimi, nərdəysə hamısı**: iyicənə. iyicə. çoxca. gənə bol. kovalı. olduqca yaxşı. - danışğımı **iyicə** anladı, anlamadı, heç bilmədim. - o gecə **iyicə** dad aldıq.
- nərdivan** - **nərdiban tarabuzanı**: qısa qalın barmaqlıqlar. - - **tarabuzan babası**: bu barmaqlıqları birgə tutan iki yan dirək, çubuq.
- **ip nərdivan**: urçın. örçin.
- **qırx nərdüvan**: dik yoxuş olan yer.
- **nərdüvan köpeştəsi**: nərdivanın barmaqlıqlarının yanında olan uzun, enli ağac.
- nərdivan** (< ərdivan?). aşama. basacaq. basqıç. basama. pillə.
paldaq.
- nərdüvan** basqıç.
- nərə** (< ar: ər: er: yer. yer. ara) < nə ara. nə yerdə. nərəyə < nə+ (araya) yerə. nərədən < nə+aradan.

nərə	qanı.
nərə	nə yerə. qarlaq. - nərədə : harada. qaralqda. - nərədən : hardan. qarlaqdan. - nərədəysə : uzaymay. çox keçmədən. birazdan. - nərəyə : harayıya. qayrı. qarlaqqa.
nə'rə	uran. savaşı hayğırı.
nərədə	qalayda. harada.
nərədə	qanda. xanda. qayda. qayuda.
nərədə	nə yerdə. nə+ ara+ da. nə \leftarrow nə ara.
nərək	nə gərək. nəyə. neyiçün.
nərək	nə. nəyə. nə gərək \leftarrow nə \leftarrow + ok.
nərəsi	- bəlli olmayan nərəsi : durquzavar. durquzabad. - hər nərədə : hər harda. qanda.- qanda olsan gələrəm.
nərəsi	qalayı. harası.
nərətə	nərədə . nə oldu. harda qaldı. hanı. handa. qanda. - hanı birtirəcəyim dedin. - hanı o gördüyüm günlər.
nərətən	nərədən . qandan. hardan.
nərətəysə	nərədəysə . 1 . çox yaxın sürəmdə. əli qulağında. 1 . az qalsın. olmaq üzrəykən.

- nərəyə** qalayqa. haraya.
- nərəyə** qançuq. qança.
- nərəyə** qanda. hara. - **qanda** belə. - siz **qanda**, mən **qanda**.
- nərgis** soğan gülü.
- nəri** onaru. ötə. ötgəri. oyana. uzaq. - ağıldan **narı**. - **nəriraq**:
ötəraq. oyanlıq.
- nərqizləşmək** **nərgizləşmək**. < > **rəngizləşmək**. bənğizləşmək.
yağızlaşmaq. rəh ruf tapmaq.
- nərsə** **nəsnə**. şey'. 1. iş. şey. - bu nəcür iş. 1.girək. gərək. -
hadağı gərəyə qol qoyur: hərhanki iş, nəməniyə əl sürür.
- **dönəməcli, dolacılı, bursuq nərsə, yol**: qanqal. qanğıl.
- **düşüncəsində nərsələr doğmaq**: sanına (xatirinə) gəlmək.
- **neçə nərsədən oluşan nərsə**: qatma.
- **nərsəni, kimsəni qarşılamaq üçün yol boyu düzülmək**:
qaşşaq durmaq. qarşaq durmaq.
- **nərsənin bir tikəsi, başqa bir nərsənin içində qalan
bölümü**: qalıma.
- **nərsənin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü**: acıq. acım.
aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. damıc. damız.
- **ağ, tombul nərsə**: qartopu. qartop. qartoqu. qartoq.

- **bayağı, qolay nərsə**: qar çalvası. qar halvası.
- **qardağ, qarda nərsə**: əğriq nərsə.
- **neçə nərsədən**: düzəlmiş nərsə. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. qarbur. qarbura. məxlut.
- **nərsiyə gəlmək**: 1. nərsiyə sonuclanmaq, çatmaq, yetişmək.
1. nərsənin gərəклиyini, boşluğunu, yoxluğunu, ihtiyaclığını, olmasını anlamaq. - **uzaq qalmış yurdunu görəceyi gəlmək**. - **bu yaşam, durum mənə gəlməz**: yaraşmaz, çox bolşluğu, olmasınlığı var.
- **nərsiyə gəlmək**: nərsiyə sonuclanmaq, çatmaq, yetişmək.
- **odun kimi quru, sərt nərsə**: qurulaq qarulaq.

nərsədən

- **nərsədən ayrılan parça**: qarım. kərim. kəric. kəriş. geric. gəriş.

nərsələr

- nəsnələr**. şeylər. əşya'.

nərsən

- **nərsəni, kimsəni anmaq, yadlamaq**: ad çəkmək.

nərsəni

- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan, taxılan uzatma**: qarataxın. qaraçağın.

nərsiyə

- **nərsiyə artırılmış, atılmış, qrtılmış tikə**: qarqa.
- **suya, nərsiyə doyurmaq**: boluna sulamaq. qərçitmək. qərç edmək. qanıqdırmaq. qandırmaq. qarığdırmaq. qardırmaq.

nərtə	nərdə. nərədə. nə oldu. harda qaldı. hanı. handa. qanda. - hanı birtirəcəyim dedin. - hanı o gördüyüm günlər.
nərtəysə	nərdəysə. handıysa. həməən.
nərtüvan	nərdüvan. çatmal. qatmal. bartıvan. çatı. çatra. basqıç. basqıç. basqac. basacaq. basamaq. ayaqcaq. ərçin. daraq. - nərdüvan pilləsi: basqıç. basaqıç. bağana.
nəru	anru. ayru. yana. sonra. dahi. - bundan nəru kəslinir: bundan yana, bundan sonra qurtulur.
nəsan	nasıl. nəcür. qaysan. qayçan. qaçan. nə üzdə. nə surətdə.
nəsə	nəsne.
nəsəq	hökm. qanı. yasa. fərman. buyruq. əmr. - yeknəsəq: birərnək. birərgin. birörnək: qapama. üniform.
nəsihət	sayalat.
nəsil	qurşaq. buğum. muun. boyun. göbək. arxa. boy.
nəsim	< əsim. əsin. əsgin. əsinti. yumşaq yel. əpələk <> yəpələk <> ipələk <> yipələk. yaparıq. yaprıq. yapalıq. yumşaq yel.
nəsim	əsin. əsinti. yelik. yılıq. rüzqar.
nəsim	əsinkə. əsinti. yılıq. yelik. yelək. rüzqar < üzgər.
nəsim	əsinti. öcək. körəz. əsim. xəfif yel.

- nəsimlənmək** **əsimlənmək.** əsinlənmək. solulanmaq. yellənmək.
 əpəllənmək <> yəpələnmək <> ipələnmək <> yipələnmək.
 yaparınmaq. yaprınmaq. yapalınmaq.
- nəsnə** (**sn** < metatez > **sn**). **nərsə.** nərsə. kimərsə. kiməsnə.
- nəsnə** maddə.
- nəsnə** məfu'l.
- nəsnə** nəmə.
- nəsnə** **nərsə.** 1.şey'. 1.məfu'l. mə'mul.
- nəsnəl** xunsa. yansız. yalaqay. acıqsız. ərdiş. saqlanan.
 cıdanan. yatuqqa. təmbəl.
- nəsnələr** **nərsələr.** şeylər. əşya'.
- nəşələndirmək** oğutmaq. öğütmək. ovalamaq. keflətmək. əsir edmək.
 əsritmək. əsdirmək. əsrütmək.
- nəşələnmək** **şənlənmək.** **şənəlmək.**
- nəşib** qopur. üzaşağ. üzəlçaq.
- nətəhər** qaydaq. qılay. nəcür. nasıl. nəcür. nəyinli. nə günə.
 nasıl.
- nətək** - onun yorıq **nətək** kişi belə: onun davranışı necədir elinən.
- nətək** necə. nasıl. qanday. qalay. nə təhər. - könlün nə tək. -
nətəksən: qandaysın: necəsən. nətəhərsən.

- nədən** **nədən.** edit. olut. görev. toxuş. töküş. səbəb. illət. dəlil. hekmət. - **varlıq nədəni:** vicud hekməti. - **bu nədənle:** bu səbəblə.
- **kişinin belli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dışardan gələn uyaranlara (oyandıranlara, düşündürənlərə) qapılması, güclü suç duyquları içinə düşmüş durum:** qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.
- **bir olayın nədəni olmaq:** yol açmaq, vermək. - qızıl dil danışar, göy başın axmasına, yarılmasına **yol açar.**
- nədən bilim** **nədən bilim.** etimoloji.
- nədən lənmək** **nədən lənmək.** ilkəlləşmək. qaynaqlanmaq. köklənmək. kökəlmək. dayqalanmaq. dayaqlanmaq. qalaqlanmaq. qalıqlanmaq. dıblənmək. illəti, baisi, səbəbi, dəlili bəllənmək.
- nədən lər** **nədən lər.** - **bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün nədən lər, mahanalar gətirmək, yaratmaq:** qaçımsamaq. saxlansımaq.
- nədən li** **nədən li.** ilkəli. ilkin. illətli. baisli. səbəbli. dəlili. müdəlləl.
- nədən siz** **nədən siz.** koraca. qaraca. boşuna. durub dururkən. oturduğu yerdə. yersiz. gərəkməzin. gərəksiz yerə.

səbəbsiz olaraq. - **qaraca** yaltaqlanma, yalvarma. - **qaraca koraca** bu duruma düşmədik ki.

nətənsizcə **nədənsizcə**. heç yoxdan. yox yerə. səbəbsiz yerə.

nəticə barlağ. təcrübə. barlap. varış. görüş. oluş. varım. verim. qaymaq. özək. sonuc. nəticətən: sondıktan.

nətir **nədir**. - qanmayan qıncı (kin. nifrət.). **nədir**, sevgi **nədir**, hər gələni sevib gedər, hər gedəni söğüb gedər. (gələni sevir, gedəni döğər.).

nətük necə.

nətüq **nətük**. **nəcük**. **necək**. keyfi. (# **neçək**. **kaçıq**: kəmmi).

nətürlük **nətürlük** **nəcürlük**. **necəlik**. keyfiyyət. (# **neçəliq**: kəmmiyyət).

nəyə ? bax > nə.

nəyə - **hər nəyə güvənmək**: qaraquşa inanmaq.

- **nəyə gəlir**: nə deməkdir.

nəyə < nə + yana. nədən.

nəyiçün bax > nə.

nəyin - **hər nəyin oğuntusu**, **xırdası**, **maydası**: darı. dara.

- **hər nəyin yekəsi**, **böyüğü**: qarat. qaraz.

- nəyinə** - **kora iğnə, gərək nəyinə**.
- **qışın nəyinə, gün əğri durur, yaz doğru günə, doğru durur.**
- nəyinli** qaydaq. nəcür. nə günə. nasıl. nə təhər.
- nəyisə** - **nəyisə gizli, sıxıcı bir nə var:** torbada pişik var.
- nğ** < > m. - sünğük: sümük.
- nıñq** - **nın.** aynınıq: ayın.
- nıq** ıq. ıqıl. nıq nıq. sıxıntı altında olaraq çıxarılan səs. - **ıq ıq** yapmaq: **nıqqıldamaq.**
- nıqq** - **nıqq mıqq edmə:** hıq mıq edmə: qaçınqan, çəkinqən daranma.
- nıqqıldamaq** ıq ıq yapmaq. ıqınmaq. hıggıldəmək. sıxılıb kəhildəmək.
- nıqqıltı** ıqıntı. sıxılıb, zorda qalib nıqqıldamaq.
- nıbmət** tapınc. tapu. buluş. yarar. çıxar. ası. fayda. istifadə.
- niçin** bax > nə.
- niçin** neq. nədən. niyə. neqə. niyə.
- nıfus** ılat.
- nıfus** san. say.
- nıgəran** < > **nagüman < anğman:** anlamaz, qanılmaz durumda olmaq.

nigəran	< anğıran. duyğulu. qayğın.
nigin	genin. gözün. nəqiz. gəniz. nəgin.
nim ruz (fars)	< gündüz > qunduz .
nimunə	yasalğa. örnək. bəzək (v).
nin	- toyuq nini : qütəs. kütəs. küməs.
nin	in. deşik. dəlik. yuva. koma. küməs. kiçik ev. yuva. kərtən. kərətən. kərtənə. kürk. - canavar ini, nini : pis kişilər yuvalandığı yer. - kiçik heyvan nini : yuva. evsin.
nin	in. qaraltı.
nin	kətək. köməs. yuva.
nin	yin. en. yuva. - arslan yini .
ninni	belləv.
ninni	nənni . 1. cocuqları yatıtmaq üçün sözlərin sonuna gələn sözcük. - uyusun oğlum ninni . - yatar balam ninni . 1. laylay. cocuqları yatıtmaq üçün deyilən qoşu, söz. - nənni söyləmək. - bu gözəl, yumşaq çalğı, nənni yerini tutabilir.
ninni	nənni. lay lay.
niqaqda	heçkaçan.
niqen setqildey	çin ürekdən.

- niqəran** **nigəran. niyaran. nigəran. naygiran. nayran. niyaran.** < **yanğırang.** anğaşalı > əndişəli. qanğəşa. qayğəşa. qanaşa. anğəşa. anaşa. gözü yolda.
- niqəranlıq** **nigəranlıq. niyəranlıq** alanğ. qorxu. ürkü. təəccüb.
- niqiz** tanqış. qanıt. könük. göstəriş. dələlət. illət. ayğaq.
- nisbətən** qarağanda. baxanda.görə. keçən ilə qarağanda < > baxanda. nisbətən görə.
- nisgil** istək. - **nisgil elirəm:** istirəm.
- nisgil** qiptə. həsrət.
- nişan** > ilişan. hədəf.
- nişan** imşan.
- nişan** qanat. çapta. biçət. piçet. damqa.
- **adax, nişan sovğatı, götürüsü, götrüsü:** gəlingörə.
- **düz yerinə, amaca, nişana qoymaq, oturtmaq, vurmaq:** qonulamaq. qoyutmaq.
- nişan** **sandəyiqul** həyik. ataç. zəmir. bəlirti. bilgə. bildə. bəlqi. bəllik. qorul. iznək. iz. uğur. im. əsər. adaq. söz (söz kəsimi). nişanlı: adaqlı. sözli. bəlirti. ad **san:** namü **nişan.** **san** et: nişan et. namü nişan: ad san. nişan et: san et.
- nişan** tuşğul. işarət. iz.

nişanlamaq	adaqlamaq. qaralamaq. izləmək. izlətmək. simgələmək. imgələmək. damqalamaq. dağlamaq. markalamaq. qonulamaq.
nişanlamaq	çənəmək. çənləmək. sanlamaq. sınamaq. sanamaq. dənəmək. hazırlamaq. izərləmək. təxminləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək. kodalıv. yaraşiv. ünaşış.
nişanlamaq	işanlamaq.
nişanlamaq	oxlamaq. ox atmaq.
nişanlı	adaqlı. qaralı.
nişanlı	imli. yavıqlı tə'yin olunmuş. namzəd.
nitələmək	tə'rifləmək.
nitəliq	- nitəliyin itirmək : qararmaq. - içginin çoxu sağduyusunu qarartmağa başlamış.
niyaran	nigəran. niyaran. nigəran. naygiran. nayran. < yangıranğ. anğaşalı > əndişəli. qanğaşa. qayğaşa. qanaşa. anğaşa. anaşa. gözü yolda.
niyarançılıq	< anğıranğçılıq . qanı. qayğı. qayığ. qoğa.
niyarançılıq	sağış.
niyə ?	bax > nə .
niyə	neq. neqə. niçin. niçin. nədən.

- niyəranlıq** **nigəranlıq**. alanğ. qorxu. ürkü. təəccüb.
- nizul etmək** enmək. düşmək.
- nobar** çağal. çitan. enik. yenik. təbərzə. ilk ağız. irkən. erkən. irtən. ertən. irtin. bolluq çağından ön, tez oluşan, bazara çıxan nərsə. - **erkən** yemiş, dəğəri dağa qalxmış.
- **təbərzə, nobar yemiş yetişdirmək**: çitanlamaq. çitanlatmaq. çağallamaq. çağaltmaq.
- nobarılıq** (hər nədə). **yenibarılıq**. qarılıq. qaruqluq. qarıcılıq. ilkinilik. çağunluq. çağ öncülü. eniklik. yeniklik. yepyenilik. təbərzəlik.
- nobətçi** gözətçi. keşik.
- noğay** moğul ellərindən.
- noxda** cilov. yalav.ip. yular.
- noxda** yular.
- **noxda bav**: mükafat. rüşvət. ərməğan. armağan.
- **noxda bav etmək**: mükafat vermək.
- noxdalamaq** gəmləmək. - qıdırıb, atı **gəmsədım**, qalxan süngü cumşadım.
- noxtalamaq** oyanlamaq. üyənəmək. cilovlamaq.
- noxud** - **yaban noxudu**: duzlu ot.

noxuy	it.
noqta	noxda. (cığav. cılav. cilov) < yığav. at yuları. ovsar. avsar. - noxdasın qırmaq: utanqaçlıqdan, kişilikdən, bağlılıqdan çıxıb, sıyrılmış kimi, aşırı çılpalıq, sərbəslük göstərmək. qabaq çiçəyi kimi açılmaq.
noqtalamaq	noxdalamaq. cilovlamaq. kontrol etmək.
noqut	noxud. - noxuddan böyük yemişi yeyilən, çox sağlam odunlu ağac çeşiti: qaragöz.
nol	kiçik arx, su yolu. qaruq. qarıq. - qarıq çəkmək: arx, nol açmaq. - çox arxı, su yolu, nol olan yer: qarılıq. qaruqluq. - sözümə gələcəksən, olar ki çox gec ola, birdə yağa, bizə axa, <u>bu nol dola</u>: mən deyənə çatacaqsan, iş işdən keçmiş olar. - çuvaldan dəgirmənə axdaran, axitan <u>oluq, nol</u>: qaşlıq.
nom	1. millət. 1. şəriat. 1. yasa.
nonor	ərköğül. ərköyül. yavşaq. əzdirilmiş. şımarıq. qarıqtı. qardı.
noran	nisbət.

nova	novdan. nava.
novdan	qoduvan. çoxur.
novdan	oluq. üstü açıq borı. yağmır suyun yığmaq üçün damın çevrəsində açılan oyuq. tamar. damar. şıratan. şırşır.
novdan	tarnav. dәмәv. arx. tәngә. tәknә. şıratan.
novlan	noldan. novdan. kavdan. kovdan. şıratan.
novruz	? < yeniyüz. yana yıl. yana yız. yana yüz).
novtan	novdan. noldan. kavdan. kovdan. qaruq. qarıq. şıratan. sürüng. sürəng (< sürmək). şıratan. bir yerin suyun sürdürmək, axıtmaq üçün açılan dəlik, yolağ.
novtanlı	novdanlı. qaruqlu. qarıqlı. şıratanlı.
novtanlıq	novdanlıq. qarıqlıq. qaruqluq. şıratanlıq.
noyan (moğol)	әmir. - uluğ noyan: böyük xan.
nöbətçi	casavul. yasavay. yasavul. polis. qanun kişisi.
nökər	arxadaş. dost. nart nağıllarında bir qәhrәman adı. - qoş nöker: ortaqlıl qurub heyvancılıq yapan kimsələr. - qüyöv nöker: sağdıç.
nökər	bağına. qarashlı. yığındı. günü. yoldaş. doğor. xidmətçi. ortaқ. günü. quma.
nökər	çәri. qulluqçu.

- nökər** yanluq. yalnuq. - **nökər sifət:** qulsıqa.
- nökərləşmək** arxadaşlaşmaq.
- nöqər** **nökər.** çəkər. > çəkər. çirağ. ayağ. ayaq. bağışı. baxcı. baxıcı. baxşı. baxşı. əlaltı. işçi. köməkçi. qaboş. qapış. qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu. yarar. yarayan. yardım. yardımçı. əcir. xidmətçi. işçi. qırnaq. çəkər. çaqar > çəkər. içoğlanı. qaraoğlan. evoğlanı. çirağ. çəkər. çaqar > çəkər. qapış. qaboş. işçi. qulluqçu. qolçu. qolaş. qolaç. qolat. qolaq. əcir. muzdur. içoğlanı. evoğlanı. qaraoğlan. saçım. qol. qul. gəlici. enik. yenik. tabe'. qondara. mə'mur. uşaq. çirağ. şayırd. xadim. - **nökərlər başı:** ağası. - **bəyə əli çatmayan, nökərin döğər:** eşşəyə gücü yetməyən, palanın dövr.
- **qapı nökəri:** qapı oğlanı.
- növbətçi** qaravul. keşik.
- növbət ilə** gəzmə gəzək. sırayla.
- nuş** - **nuş olan:** xoşagələn. yatqın. cana yatan. xoşsindir. xoşsınır. iyi aşınan, həzm olan nərşə.
- nü** nekü. "nə" anlamına, "və" yerinə ilgəc.

- nüəçi** ündüc. ündüçi. ünçi. (< ün: səs. car). carçı. münadi.
- nüm** - **nəm nüm etmək**: deyilmək. qaldır quldur etmək.
- **nəm nüm etmək**: saxlansınmaq. qaçımısınmaq. bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün nədənlər, mahanalar gətirmək, qondarmaq, yaratmaq. illət qondarmaq.təəllül etmək.
- nüvə** yuva. özək. mərkəz.
- o- bu** as bus. ötə bəri.
- o** - **o biri**: sonrakı.
- o** - **o şəkildə**: alay bilə. böyləcə.
- o**
- **o ki**: onay.
- **o qədər**: uşmuna. oşmuna. bu qədər.
- **o şol**: oşal. ol. anığ olmayana (qayıb olana) deyərler.
- **o tərəf**: osun.
- **ona dəkin**: anğaca. anğa təğrü. anğa dəğrü.
- o** **o <> ö.**
- o** **ol**. **1.** "o" uzağı göstərir. "şu" ortalığı göstərir. "bu" yaxını göstərir. **1.** həməən. - gene **o** kişidi. - **o** gün gəldi. **1.** sayqı, vurqu simğəsi olaraq, adlara artırılır. - **ol** tanrı üçün. - **ol**

ilkin günün çıxmaz ürəkdən odları. - **ol** böyüklər böyüğü. **1.**
çağı göstərir. - **ol** anda. - **ol** səfər. - **o** vaxt. **1.** yer göstərici
simgə. - **oyan.** - **oyana.** - **o** tərəfə. - **o qədər.** - **o** bu, **şu** bu:
ötəki bərki. - **o kimi:** öylə. o misilli (o kimi işlərdə tələsmək
gərək deyir). - o yolda: ö cür. öylə.

ob (op. yob. yop. ab. ap) çoxluğu göstərən sözlər.

oba - **böyük çadır, oba, otağ:** girdək. gərdək.

- **obalar** ovaya endilər.

oba **1.** qəbir. sin. məzar. **1.** yığın. kümə. təpə. **1.** baca.

- **daş oba:** daş yığını.

- **oba bolmaq:** ölmək.

- **oba qazığı bolmaq:** tikilib durmaq.

- **obalaqa qoşulmaq:** ölmək.

oba **1.** otur. otaq. çadır. xeymə. kiçik çadır. **1.** el. millət.

cəmaət.

oba ev. qapalı yer. {# **ova:** açığılıq. meydan}. obaq. öbək.

öpək. yığın. top. bölük. - el **öbək öbək (obaq obaq. oba**

oba) oturmuşlar. - evləri var **oba oba (öbək öbək.öpək**

öpək). - köç oba: kəcavə. hüdci.

- oba** **obo. 1. ob. ev. öy. oy. - oya: yuva: oba.** düşərgə. bir oymağın oturduğu yer. bir aralıq. çadır. ev. oda. yuva. kət köy çardağ. böyük çadır. bünqah. xərqağ. - köçər **oba.** köçürülən çadır. köçəri ellərin çadırları. köçər evli: köçər elli. köçəri el. **1.** oymaq. boy. bölük. bağraq. el. köy soy. - **oba başı:** boy bəyi. **1.** qır. eşik. başqalar. dıışardağı yer. **1.** göy. **1. obo.** yığın. tüdə. qutsal bir yerə, aşılması zor bir geçişə qoyulan daş yığınları.
- obabaşı** **1. oba başı. 1.** karvansaray gözətçisi.
- obacıq** alaçıq.
- obaq** oba. öbək. öpək. yığın. top. bölük. - el **öbək öbək (obaq obaq. oba oba)** oturmuşlar. - evləri var **oba oba (öbək öbək.öpək öpək).**
- obalıq** başqalıq. oymalıq. bölülük. qutuluq. ayrışlıq. ayrılıq. ayrıcalıq. çatallıq. yadçılıq. didişlik. pazıqlıq. bazıqlıq. təfrəqə. nifaq.
- oban** ayğır dəvə.
- obaritən** **obaridən** (fars) < **oparmaq. opmaq. hopmaq.** içərmək.
- obarq** **barq.** dudman. xandan. - **obarqlı:** evli.
- obarqlanmaq** **barqlanmaq.** evlənmək.

obartan	qabartan. şişirən.
obaş	< oba . ellik. el içində hər çeşit kişi, ada.
obaştan	obaşdan . - obaşdan yeməyi : obaşdanlıq. səhər yeməyi. ər əkməyi.
obaştanlıq	obaşdanlıq . obaşdan yeməyi. səhər yeməyi. ər əkməyi.
obataş	obadaş . birkəddi. köydaş.
obay çobay	orda burda. dağınacaq.
obaylamaq	obaylamaq . oybalamaq . 1 . bildirmək. xəbər vermək. - abayladıq gəldik. - 1 . sakınmaq. səkinmək. ehtiyatlanmaq. həzərlənmək. - ilandan abayla : uzaq ol. - köprüdən abayla keç: sakın keç.
obbalar	(cocuq dili). atta. dədə. dışarı. gəzmə. - atam hanı? - atan attaya (obbalara) getdi.
obdan	iyi. obdan bolur: iyi olur.
obdul	hobban. hopdan. hoplan.
obən	1 . gənc ayqır. 1 . erkək dəvə yavrusu.
obirisi	öbürsü. öbiri. bəriki. - bu yatarkən bəriki oğladı.
obka	utanmaz. quduz.
obmaq	opmaq. somurub utmaq.

- obo** **oba.** yığın. tüdə. qutsal bir yerə, aşılması zor bir geçişə qoyulan daş yığınları.
- obon** mon. monğ. köy. küy. ahəng. ovaz. avaz. ağız. obonçu: şarkıçı. oboz: avaz. səs. qafiyə.
- obraq** opraq. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimış nə.
- obramaq** **oprmaq.** əprimək. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik **opraşur.**
- obramaq** oprmaq. yıprmaq. oğramaq.
- obratmaq** opratmaq. yıpratmaq.
- obriq** **hopriq. öprük.** yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşiq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- obruq** çuxur. oyuq.
- obruq** oprı. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.

- obruq** oyuq, çuxur, alçaq. isik. iysik. çuxurlu. çuxurluq.
engəbəli yer. - obruq tarla.
- obrulmaq** çökmək. oyulmaq. oynamaq. sarsılmaq. yer dəyişmək.
- obu** 1. üstübəç. 1. duvaq. ürünq örünq. duvara çıpınan kirəç, ahah suyuğu.
- obulaz** **oblas.** 1. gözüpək. atılqan. 1. abığa. alba. alicənəp. yücə könüllü.
- obur** 1. (qarpız, qoğun kimi) qıra. qıraca. şişgin. 1. qarınpa. boğazlı. acgöz. yanığ. yanğılı olan. yemtilmə. boğaz düşgünü. qarınpa. qarınqulu. iştalı. iştahlı. istekli. çox yemək yeyən. doymaz. doymayan. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qanamaz. qarınpa. qane', razi olmaz. qarına. qarınaq. qarınpa.
- **ətobur:** ətçil.
- obur** **abur.** əkələ. qarınpa. qarımpa. doymaz.- abur obur: obur çobur. - **abur çopurun** biridi bu gədə.
- obur** kötü ruh. xortlaq. büyücü. bappuçu. çox yiyən. ocaqçı. gözüdoymaz. şişman. beqəcən. çox yiyən. yarı qarın. pisboğaz. qazanmara. acgöz. pisboğaz. qota. iştahlı. savqırcın. cutday. yuttay. acgöz. cutdayqa. yutdayqa.

acgöz.

- **oburdan yaratılan**: kurnaz. hiləkar.

obur qarımpa. buqar. sinsi. kurnaz. bəcəriqli. ağıllı. uslu.

obur opur. iştahlı. qarımpa. qarınpa. obur hopur. aşamalıq. (uqra

(sans)- oqre (frans) > obar (fars)). - **obur hopur**: sopur çopur:

aşamalığı, aşırılığı, ifratı göstərir.

oburaz doyamaz. qarıramaz. qənaət bilməz.

oburlanmaq şişinmək.

oburlu **hopurlu. öpürlü.** gəriqli. çəkişli. dalqıçiq. tutuq. tutuqlu.

tutalı. dalvalı. talvalı. azman < acman. aclıq. gözlü.

acgözlü. qaraçiq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar.

təm'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışı.

qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq.

yanqısıq. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli.

yenikli. dadıqlı. araşiq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.

istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.

oburluğ kor boğazlıq. qarımpalıq.

oburluq kurnazlıq.

oburluq qarınpalıq. qapıs. qapama.

- oburluq** savqarınliq. pisboğazlıq. qotalıq. yelmavuzluq. aşırı yeməğə düşgünlük.
- obut** şərəf. heysiyət.
- obuz** 1. qaynaq. mənbə. 1. dərədə darlıkdan sonra gələn gen yer.
- obuz** **opuz**. 1. şişik, çətin, qaba, qatı olan yer. 1. qudurqrn. asi. vəhşi.
- obuzluq** opuzluq. sarp.
- obuzluq** **opuzluq**. yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp. çətin. - **obuz iş**: çətin olay. - **obuzluq yer**: **oy obuzluq yer**: eniş yoqquş sarp, sərt, əngəbəli atar tutar yer.
- oc** uca. uçaraq. yüksək.
- oca** < **ovca**: yığılan yer. 1. sığıncaq. pənah. 1. buq. bük. arxa.
- oca** uca. göütün üstündəki uclu olan sümük. quyruq soxumu.
- ocaq** < **odcaq**. od yeri.
- ocaq** 1. düb. orta. iç. mərkəz. 1. qayna. qaynaq. qanıq. qanıç. qanış. kökün. kökən. mənbə'. mənşə'. - **dörd qanıq**: **dörd qayna**: kitab. sünnət. icma. qiyas. 1. mə'dən. padiqan. işlətmə. ailə. xanəvadə. otluq. orta. göbək. iç. mərkəz. 1. çəkirdək (< **çiq**: **tuq**: bütün.). 1. tuta. duda. tüğə > tüdə (< **tuq**. **tut**) (> **dude** _(fars). **tudə** _(fars)). 1. əyalət. 1. pir. mürşüd. 1.

- xanidan. dudman. **1.** kan. qaynaq. mə'dən. **1.**qan. xan.
 kan. qaynaq. nərsənin bol olduğu yer. - iyilik, uğur **kanı**. -
 bilim **kanı**. **1.** kavıb. kavba. kovab. çuxur. oyuq. **1.**
 quruluş. duraq. durcaq. durat. istasyon. istqah. **1.** qoruq.
 qorum. qutsuq. qutsaq. hərəm. hərim. ziyarətqah. **1.** otaq
 - **iki ocaqlı, otaqlı, yerli pətək, apartman:** ikəl. ikgəl. ikgül.
 ikgil. qoşac. qoşal. qoşgül. qoşgil.
 - **ocaq yıxmaq:** ev yıxmaq.
 - **şəhərin göbəyi.**
 - doqquzun yıxıb, bir **ocaq tikib.**
 - **qazan asma üçün, ocağın üstündə yerləşdirilən dəmir**
çubuq: qantarma. qıntarma. qaptırma. asmalıq.
 - **ocağın külün çəkib çıxaran:** külçək. qaqıntı.
 - **ocaq bucaq:** yer yurd.
 - **ocaq çəkiggəsi, çəkirgəsi:** qecə böcəyi.
 - **ocaqda, təndirdə külü eşlələməkdə, çəkməkdə işlənən**
uzun çəmçə, şiş: eysirin. eysərən. eysirən. ərsin.
 - **söğəndə sevgi ocağı arama, sevmiyən söğürsə, qınama.**
 - **yerləşim ocaqların bir-birinə bağlayan yol:** qara yolu.
 - **gənəl ocaq:** əsli, iç mərkəz.

- **ocağına düşmək**: sığınmaq. sığınmaq. taxılmaq.
- **bir yapının ocağından (mərkəzindən) yanlarına ayrılan bölüm**: qol.
- **ocağın düd yüyəsinin dəşbaşına qoyulan tıxac**: fırıldaq.
- **ocaqdan kül çəkməyə yarar kəpçə**: əğsirən. əysirən.
- **açıq ocaq**: açıq işlətmə.
- **kiçik ocaq**: kavic. qalıc.
- **yönetim ocağı**: idarə mərkəzi. - **vilayətdən sonra gələn yönetim ocağı** (idarə mərkəzi): elçə. qayim məqamlıq.

ocaq

- 1. kanun. - **pozuq ocağı**: fəsad kanunu. 1. oğcaq. oycaq.
- ocaq. oyuq yer. baca. durba. yol. - ildə bir kərə **ocaqları** arıtılmalıdır. - su **ocaqları** tutulmuş. 1. kürə. soba. 1. quyru. çuxur. mə'dən. nərsənin bol olduğu yer. - gəc **ocağı**. - dəmir **ocağı**. 1. evlək. kərdi. - sozu **ocağı**. - badımcan **ocağı**.
- 1. odu sönməz ev, elçilik. böyük xanidan. - **ocağa düşmək**: **ocaq düşmək**: sığınmaq. yardım diləmək. 1. sərmaya. 1. komat. kanun. - hançı **komata** bağlıdır. 1. qazan. xanidan. - **hamam ocağı**: tuşqan. tutuşqan. odluq. tulambar. tün.
- **ocaq dayısı**: bir dayrənin, idarənin başı. - **daş ocağı**: daş

kanı: daş mə'dəni: yapıda, başqalında işlənən daşın çıxarılan yeri,kanı. - **ocağa qonmuş qalın his:** qurum. - ocaq **qurumu.**

- evi **qurum** basmış. - **qurum** boya.

- **saya ocağı:** sayıçılar heyəti.

- **ocağın sobanın, peçin buru başı:** qoğan. qovan. - külək vurub peçin **qoğanın** salıb.

- **ocağın, sobanın, peçin borusunun təpəsinə qondurulub, yelin əsdiyi yönə fırlanıb, tüstünü dışarı sorub, içəridə düdməyi önlüyən arac:** qoğan. qovan. - külək vurub peçin **qoğanın** salıb.

ocaq

1. ot + caq: od saxlayan. od yeri. odliq. od olan yer. od tütən yer. **1. oy + caq. (oy:** oymaq. oycaq). oyuq yer. otaq. odaq. ev. yuva. kan. birləşik. birləşmə. birlik. dərnək. hörgüt. topluluq. ittihadıye. dayanış. mə'dən. duvarda olan baca. girinti. kərdi. qapız. mərkəz. yığıncaq. ev. ailə. yurt. el. vətən.qutuk yer. təşkilat. - yeni çəri **ocağı.** ilin birinci ayı. sığınmaq: ocaq düşmək. - **ocaq tanrısı:** gülətkin. kültigin. od tanrıcısı. - **ocağa çönmək:** yeməyin yeyib ocağına çönmək. - **ocağı tütmək:** işləri yolunda olmaq.

- ocaq** 1. otcaqa. otcaq. otyaq. ot orun. 1. baca. 1. çiytar.
qocan.
- **ocaq qınqır bolsa da tütünü tüz çıxar**: baca əğri olsa da dumanı düz çıxar.
- **ocaq küllüğü**. dartqıç.
- ocağın iki tərəfində yan duvarlara qoyulan taxda. bilək ağac.
- ocaq** qucaq. - **ocaqlaşdılar**, yığılab ol iki yar. - **ocaq sipəri**: dağan. üçayaq. sacayaq. - **ocaq çəkirgəsi**: çırıtlaq. oraq quşi.
- ocaqçı** 1. occaq. qul oğlu. qonazad. xanəzad. 1. ocaq arıtlayan. 1. qazan xan. xanidan başı.
- ocaqçı** givəni. qıvanı. keyvan. ev eşiyə, pişir düşürə yaxçı yetişən bacarıqlı qadın. xanə dar. xanədar.
- ocaqçı** obur. gözüdoymaz. pisboğaz.
- ocaqçılıq** qıvanlıq. givənlik. keyvanlıq. ev eşik, pişir düşürə yetişməklilik. xanə darlıq. xanədarlıq.
- ocaqçılıq** ocaq arıtlamaq.
- ocaqı** ocağı. yeri. mərkəzi. - **bazar, alver yeri, ocağı, mərkəzi**: qapanlı. qapanlu. qapan. yapan. yapanlı. yapanlu. bazar.
- ocaqqol** ocaqqol. göbəkqol. içqol. anaqqol. araqqol. oranqqol. oratqol. ortaqqol. qaynağqol. qaynaqqol. qaynaq. yataqqol.

yuvaqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol.
 çəkirdəqol (**çəkirdək** < **çiq**: **tuq**: bütün.). mənşə'. kökün.
 kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.

ocaqlanmaq evlənib ev qurmaq.

ocaqlaşmaq qucaqlaşmaq.

ocaqlı 1. xodi. 1. təşkilati. ocaq yiyəsi.

ocaqlı kanlı. qaynaqlı. mə'dənli.

ocaqlı oçaqlıq. soylu.

ocaqlıq 1. evlik. ailəvi. xanəvadəgi. 1. kanlıq. qaynaqlıq.

mə'dənlik.

ocaqlıq 1. kökəş. nərsənin təməli, təməl dirəyi. duraq. - **ocaqlıq**

dəmir: can qurtaran dəmir. 1. malikanə. tərəkəlik. sovgalıq.
 mirasa buraxılmış nərsə.

ocaqlıq atadan sovgat.

ocaqlıq ocaqlı. - **oçaqlıq titiq**: ocaq yapılacaq çamur. bənzəri olan
 hər nəsənə. oçaqlıq yer: ocaq düzəltməyə dəyer topraq.

ocaqol **ocaqqol**. göbəkqol. içqol. anaqol. araqqol. oranqol.
 oratqol. ortaqol. qaynağqol. qaynaqol. qaynaq. yataqqol.
 yuvaqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol.

	çəkirdəqol (çəkirdək < çiq: tuq: bütün.). mənşə'. kökün. kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
ocalıq	ocarqu. götlük. yəhər üzərinə qoyulan yastıq.
ocarqu	ocalıq. götlük. yəhər üzərinə qoyulan yastıq.
occaq	ocaqçı. qul oğlu. qonazad. xanəzad.
ocmanlıq	yavlıq. cavlıq. düşmanlıq.
ocuq	böyük şeytan. ocuqturmaq: qorxutmaq. ocunmaq: çəkinmək. qorkmaq.
ocuqturmaq	qorxutmaq.
ocunmaq	çəkinmək. qorkmaq.
oçın	< çox. oğşi.
oçırmaq	keçitmək.
oçqu	keçi.
od almaq	qıvılcımlanmaq. çaqmaq.
od	ot.
od	ot.
odal	bir tür bitgi. - odal çapraq: öksürük otu.
odayqı	tanertə. sabah vaxtı. tanertə. sabah vaxtı.

odlamaq	tirgizmək. canlandırmaq. oyandırmaq. yaxmaq.
odlandirmək	gölləndirmək. könülləndirmək. coşturmaq.
odlanmək	odlanmək. uçunmaq. həyəcanlanmaq. coşmaq.
odlu	odlu. çəlimsiz. səbirsiz. həyəcanlı. tavlulu. davlulu. qızqın. ixtilafli. münaqişəli. əriş. coşqun. daşqın. hərəkətli. qeyrətli.
ofudaq	burnu havada, kibirli, ofudaq burun. könüllü,.
oğalmaq	uvalmaq. qırılmaq.
oğlad	tübəy. yavru.
oğlan	- ərkək cocuq: ərkək oğlan: qoqay.
oğru	qımvıçı. qıran. urlavçu. vurlavçu. uru. hırsızlıq. hırsız. urlavuuq. çalağan. çalılıb qaçan.
oğru	qüdüçü. qudu. güdü. qaraman.
oğul	yaş. gənc. dəliqanlı.
oğurluq	urlav. hırsızlıq.
ohamlıq	şaşqınlıq. sanğılıq. budalalıq. vurğunluq. virginlik. sərsəmlik.
oho	peki. tamam.
oxa	əlik. kəfil. kəfalet. zamin. - mən ona oxa . - oxa almaq: kəfil olmaq.

oxaçı	çağırıcı. dəvətçi.
oxçu	baravçu. maravçu. nişançı.
oxşağ	oxşağu. nazlı. qılınıc. qılıncka. qırcan.
oxşağuşa	oxşağ. nazlı. qılınıc. qılıncka. qırcan.
oxşama	sılav. sıylav.
oxşamaq	inyaqlamaq. könül almaq. sevindirmək. sılamaq. sıylamaq.
oxşanmaq	sılanmaq . 1. sıylanmaq. əzizlənmək. 1. masaj yapılmaq.
oxşaş	uşaş. bənzər.
oxşatan	1. bənzətən. yanıtın. təmsilçi. təqlid edən. müqəllid. - bu işləri bənzətən varmı. - bu sözləri bənzətən . 1. aktiyor. hünərpişə.
oxşatmaq	sılatmaq. sıylatmaq. uşatmaq. uyşatmaq. bənzətmək.
oxunaqlı	aydırca. açıq. anlaşılr.
oxuyan	yandıf. səyrə. - yandan bülbül : səyrə bülbül.
oxuyan	yırçı. şarkıcı.
oq	oğ . 1. darı. barut. 1. əhmiyyət. oğası yok : önəmi yok. 1. boş. tək. yalnız. oğlaq. - evdə oğ qaldım. - oğa qalmış canım. - bəy evdə oğdu . - bir oğ çağında gəl görüm.

oq **ox.** {< > **oğ** < > **uğ**. çat. çar. çarp. çart (çapr)}. **1.** pay. səhm.
 - bir **ox** sənin, bir **oxda** mənim. - sənə neçə **ox** dəğdi ?:
 düşüdü ?. **1.** qismət. mirasta düşən pay. **1.** (çəkilən) qur'a.
1. vurqulama sözü. ha !. gərək !. - ged **oq**: barqıl **oq**: ged
 ha !. - ora gedmə **oq**: ora gedmə daha. **1.** elə. lap. yaxınlığı,
 indiki çağı vurqulayıb göstərən ilgəc (ədat). - **baya oq**
 gəldim: bayax, bir az olar gəldim. - **indi oq** gəldim: elə hənuz
 gəldim. **1.** dirək. situn. - ev **oxu**: çatı, çadır, dam **oxu**. **1.** **ox**.
 dirək. sıriq. sutun. ustun. üstə saxlayan (> **situn** (fars)). -
ox atmaq: oxlamaq: **oxdamaq**. - ox təmrəni. ox başağı:
başaq. - **oxluq kirpi**: oxlu qirpi. böyük qirpi. - ox yay qabı:
 sadaq: kiş qurman. qurman. qədələç. yaylıq. yasıq. **1.** hissə.
 ülük. ölük. pay. nəsib. - mənə bir ox dəğdi. - **oxlara**
 bölünün. - bölünün oxlara **oxlara**, qalın ağlaya ağlaya. **1.**
 sibək. sübək. **1.** ulun. pay. **1.** çap. qutr. özək. küsər.
 küçər. üzək. taypa. **1.** çabük. səbük. səpük. yeyin. iti. tiz.
1. nəqd. mocud. **1.** bittəmam. **1.** çox. **1.** ok. dəridən çıxan
 qıllar. **1.** dayaq. **1.** qat. yan. qulluq. xidmət. nəzd. **1.**
 qolav. oxlav. ucu iti nərsə. **1.** sap. dəsədə. - **sapan oxu**:
 sapan qolu. **1.** nəğd. həməən. həman. - işin bir zərbilə, **oq**

axar etdi. **1. uq. tüq. tüy. tos. tus. tös.** özü kimi. - **toq**

özüdü: oq özüdü. - **tüy** sana dedim: elə sənə dedim. - **tüy**

atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət. **1. ox.** qurşun. mərmə. **1.**

isperrm. məni.

- **araba iği:** araba oxu. - **sapan iği:** sapan oxu.

- **iği daşı:** dəğirmənin alt daşı.

- arabanın **düz oxu: üzək.** - **ox yaydan çıxmaq:** iş işdən

keçmək.

- **ox yemək:** vurulmaq.

- **ox qabı:** ox qoburı. tərkeş. sağdaq. sadaq. tərkeş.

- **böyük ox quburı, qabı: gədəlic.** böyük sadaq.

- **oxlu kirpi:** tikənləri ox kimi uzanan kirpi.

- **oxu yayın kirişnə taxıb qurmaq:** yay qurmaq. gəzləmək.

- **təmrənsiz ox:** ulun. - **ulunluq ər:** təmrənsiz. oxları yələksiz

kişi.

- oxu bərk atmaq üçün yaya keçirlən ağac. atabək. (< **ata** +

bərk: bərk ata).

- **təmrəni yumru, düğməli olan ox çeşiti:** toxmar. tuqmar.

- **ağac ox:** ox.

- at arabasının oxu: **arış.**

- **balçibin ox**: arı iğnesi.
- **çibin ox**: böcəklərin iğnesi.
- **ox yetməz yerə qılıc sildəmə**: oxun ulaşmayacağı yerə qılıc sallama.
- **oxsuz tüfək ikivləni qorxudur**: qurşunsuz tüfək iki kişiyi qorxutur.
- **ox başı**, təmrəni düzəldən: başaqçı. **oxçu**.
- araba oxu. ərş. əriş. qarış. qol.
- **bir ox atımı**: atım.
- ox atmaq, səptirmək. çırqamaq.
- **oxun ucu**: anğıra. - **üç dilli ox**: üçqolıq.
- alçığın üst çubuqları.
- oxun dəmirdən olan başaqı: **ötgün**. - oxun sapı, çubuğu: **alunq**.
- **iyi ox atan**: tetik. atıq. iti. yeyin. oxçu. tanıç.
- **ox başaqı**: çərkəs. ucu iti, biz nərsə.
- **ox ilanı**: anğırq.
- **ox qabı**: tirkəş. tərkeş. darqış. sadaq.
- **oxkeçməz**: qalğan.
- ucu dəmirsiz, başaqsız **ox**: toxmar.

- **qapa** yüklü ox: yekə yələkli ox.
- **oxda yazturmaq**: ox atmaqda yanıltmaq.
- **ox atmaq**: püş atmaq. ox buraqmaq. - **ox qoymaq**: öldürmək. - **süs oxu**. süslü ox: tərqən. dərken.
- **ox ilan**: ox kimi atılan, kəndini adam üzərinə atan yılan.

oq

- ox**. axlov. dingil. dəngəl. aksən. mehvər.
- **iki başlı ox**: yasıc.
- **arabanın, daşqanın təyərlərin bir-birinə bağlayan ox**: qaylanqıç. mil dəng. mil ləng.
- **təmrənli** (ucu çəlikli, dəmirli) **ox**: bizroğ. bizrov. bizov.
- **öğrətim, məşq oxu**: kalva. çalva.
- **yol oxları**: yol imləri, işarələri, yazıları.
- **oxlu yay**: qurulmuş yay (**kaman**): dolmuş. dolu.
- **oxun ucu**: təmrən. dil.
- **çavuş oxu**: yarışda, ilk atılan ox, edilən od.
- **təmrənli, güclü ox çeşiti**: azbağıc. əzbağıc.
- **arabalarda oxun taxıldığı yer**: çatal.
- **ox çağdı**: yozdı, caydıq, sapdıq.
- ox çeşitlərdən: **qaqmır. qaymır**.
- **ox ucluğu**: təmrən. başaq.

- **oxun arxa ucundaki kərtik**: gəz (< kər: kəs).
- **ox yapmağa uyğun olan ılqın ağacı**: gəz (< kər: kəs).
- **təmrenli, uclu ox**: yasıc. yağlığ.
- **yap ox**: təmrenli ox.
- **ox qabı**: sadaq. bəlik.
- **bir oxla neçə amac tirləmə**: qarambol.
- **daşqalarda, qağnılarda boyunduruğu oxa bağlayan qayış**: qandırırq qayışı.
- **ox atmaq**: oxlamaq.
- **ox ovçunun, iş bilənin, diş yiyənin, geyim geyənindi**.
- **araba oxların təkərə tutturmaq üçün taxılan gül çivi** (başı enli mıx): iğ. iğdə.
- **çərxə bağlı dəmir dəğirman oxu, mili**: iğ. iğdə.

oqa

- 1.ağa. iyə. əkə. 1.oka. öğə. anğ. sanı. zehn. zəka. xatir.
- hafizə. 1.sırma. şərit.
- **oqa börk**: gəlin tacı.
- **ox çaluv**: sırma şərit.
- **oqa qumaş**: simli qumaş.

oqaq

- 1.oğaq. qıraltqu. qırqu. qırıq. tala. dala. dalaş. taraş.
- dallanq, yonatiq. yonta. talaş. töqəl. tökəl. ortaqlardan

kiçik. ufaq. bitçağa. uşaq. bala. cocuq. xırda (< qırda).

1.oxaq. oyaq. uyanmış. oyğaq.

oqaq

oğaq. ufaq. ovaq. mayda. xırda. pozuq. - **qumdan yekə,**

böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş: çanğılıq. çağılıq.

oğuncaq. oğnulcaq. avnulcaq. cıngıl çanğıl.

oqalamaq

oğalamaq. 1. əlləyib oğmaq, oğsalamaq. - **bağı**

oğalamaq: kütükləri oğsalayıb, qabıqların düşürmək. 1.

övmək. uvmaq. ovmaq. ovalamaq. ufalamaq.

oqalamaq

oğalamaq. nərsənin bütünlüyün aparmaq. əğritmək.

pozmaq. xırdalamaq.

oqalqa

okalqa. { 1. **oxşamaq.** 1. < onalqa. **onqmaq:** önə sürmək}

oxsarı. sunu. savğat. savursa. hidyə. yarmağan.

ərməğan.

oqalmaq

oğalmaq. tərinüqlənmək. dərinlənmək.

oqamıq

besavad.

oqan

oğan. oğun. 1. ona. **oğan** de gəlsin: **ona** de gəlsin. 1. tanrı.

idi. əktirən. 1. ovan. ovğan. avqan. gəbə. yüklü (**inək**). 1.

tüm yaratların simgəsi olan tanrı. { < > **oğın** (latın) >

oqyanus). 1. qatır > qadir. güclü. 1. tanrı. nazir. 1. bir

işdə, ölkədə görüş yiyəsi. sahib nəzər.

- oqan** uğan. uqan. oğan. uqan. **1.** tanrı. çalap. qadir. yaratan. hükmedən. ali. ulu. yüksək. qüdrətli. **1.** barış tanrısı. od tanrısı. **1.** barış anlayış. fəhim.
- oqanc** oğanc. uğunc. oğanc. ağırllq. hörmət. tə'zim.
- oqanmaq** oxanmaq. oyanmaq.
- oqano** oğan. oğun. tanrı.
- oqanşal** oğanşal. əfqanlara verilən ad.
- oqantı** oğantı. oğuntu. oğcuq. ovciq. ovaciq. çürük. çöp. çöv. köv. kovuntu. (< çov. kov: oyuq. boş). parciq. paraciq. süprüntü. süpürüntü. atlaciq. atraciq. atilaciq. artılıq.
- oqara** qab. kasa. tas. piyala.
- oqaralı** oxaralı. oxortalı. oxocaqlı. həmmehvər. kosantirik.
- oqarı** yuxarı.
- **oqarı ayağ**: tufəğin tetiği.
 - **oqarı ayağına mindirmək**: tetiği qurmaq. zamini çəkmək.
 - **oqar ayağqa minmək**: qızmaq. hiddətlənmək.
 - **oqarı yel**: güney yeli.
- oqarqı** yuxar. yuxarı. üst. güney. - **oqarqı yel**: güneydən əsən yel.
- oqarsız** oxarsız. pis. acı. iti. yaxşıqsız. qaba. sərt. - **acı** söz.

oqart	okart. (1. < oxutmaq. 1. { k < > (ərəb yazısında "nğ" da oxunur) n. - onğart < onğartmaq: onartmaq. onatmaq. düzəltmək. ögrətmək.} ögrəti. tədris. təlim.
oqartın	yuxarıdan. güneydən. üstdən.
oqartmaq	okartmaq. 1. < oxutmaq. 1. { k < > (ərəb yazısında "nğ" da oxunur) n. - onğart < onğartmaq: onartmaq. onatmaq. düzəltmək. ögrətmək.} ögrətmək.
oqat	oxat. okat. 1.şans. 1.oxşarı. oxşarına. yavaşcənə. yumşaq gediş, davranış. 1.onqat. iyi. uyar. münasib.
oqatanlıq	oğadanlıq. avadanlıq. 1. ufaq tıfəq araclar. 1. arac qutusu.
oqatma	oxatma. çəkiş. qurə çəkmək. {qurə keşi (< keş (fars) < metatez > çək}}.
oqatmaq	oğatmaq. uşatmaq. ovatmaq.
oqatmış	oxutmuş. xəbərci. ulaq.
oqav	oxav. oxuev. oxöy. danişgədə.
oqay	1. xeyir. 1. e'tiraz. - sən aytqanqa oqayım yoxdu: söylədiyinə e'tirazım yox. - gəlirgə onamaydı. oqay deydi: gəlmək istəmir, xeyir dir.
oqaylamaq	yoxalylamaq. inkar etmək. rədd etmək.

- oqbaş** **oğbaş. oğlaş. ovbaş. ovlaş.** (> **ovbaş** ^(fars)). (< **ov. av.** çöl. bayır. boşluq.). **1.** keçici istəklər, illiqlilər ardından qoşan kimsə. toplumun pozuq qatı. gədə güdə. **1.** çapqın. çalamıt. oğru. külxanbəyi. **1.** çürükbaşı. pozuqbaşı. **1.** **qolbaş.** qolçomaq. qoldur. quldur. asav. pozuk. **1.** yoxsun. darqaşayırd. laübali. laqeyd.
- oqcaq** **oğcaq. oycaq. ocaq. oyuq yer. baca. yol. durba.** - ildə bir kərə **ocaqları** arıtlanmalıdır.
- oqcuq** **oğcuq. oğuntu. oğanti. ovciq. ovaciq. çürük. çöp. çöv.** köv. kovuntu. (< **çov. kov:** oyuq. boş). parciq. paraciq. süprüntü. süpürüntü. atlaciq. atraciq. atilaciq. artılıq.
- oqçı** **oxcu. oxcu. 1.** oxuyucu. xəbərci. **1.** ox atan. oxçu. **1.** hörgütçü. komitəçi. təşqilatçı. **1.** ox başı, təmrəni düzəldən. başaqçı. **1.** tetik. atıq. iti. yeyin. iyi ox atan. tanıç. **1.oxçu.** oqtar. oxtar. iyi ox atan. yayçı. yayaçı.
- oqçu** **oxçu. ovçu. avçı. 1.** qarazan. qarazçı. qaraşçı. atıcı. iyi nişançı. nişanəçi. **1.** kamandar. ovçu. qorçı. odçı. silahlı. - **ilk vuran oxçudur:** işin ustası sonuc alır.
- oqəh** **oxəh. oxxəh. bəh bəh. afərin.** - **oxəh oxəh afərin afərin!**.
- oqəşə** yoxsa. tərsinə. olmuya.

oğğun	odğun. istikli. qızqın.
oqi	oxı. çağrı. davənamə.
oqib	oxub (oxumaq). adaq. ləqəb.
oqıcı	oxıcı. dəvətçi. dəvətkar. çağırıcı.
oqılmaq	oxılmaq. oxunmaq. oxınmaq.
oqımaq	oxımaq. uqımaq. 1. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi oxudu. 1. uqarmaq. açıqlamaq. soymaq. ifşa etmək. - gizlin işlər oldu uqar. 1. oxumaq. çağırmaq.
oqınmaq	oxunmaq. çağırmaq.
oqip	başarımlı. edərmlənlik. güc quvət. çıxar.
oqırır	əyri.
oqışmaq	oxuşmaq. çağırışmaq.
oqıtmaq	oxutmaq.
oqıtsamaq	oxutmaq. 1. oxutmaq istəmək. 1. çağırmaq istəmək. də'vətlətmək.
oqıvlı	təhsilli. eğitimli.
oqıyılıq	oğıyılıq. dərslük.
oqqalamaq	oğxalamaq. ovxalamaq. oğuşturmaq. yoğurmaq.
oqqamaq	oğqamaq. avqamaq. oğmaq. ufalamaq.
oqqara	oxqara. oxuş. oxuluş. oxuma. oxuyuş. mutaliə.

- oqqaramaq** **oxqaramaq.** oxumaq.
- oqqarmaq** **oğqarmaq.** düşünüb anlamaq.
- oqqəh** **oxxəh.** oxəh. bəh bəh. afərin. - **oxəh oxəh** afərin afərin!.
- oqqili** **oğgili.** ovgili. oğulmuş. döğülmüş. avardılan.
- oqqılı** **oğqılı. ovqılı.** avradıq. - **avradıq, ovqılı ət:** çərxlənmiş ət. qiymə.
- oqqun** **oğqun.** aşqın. ağqın. engin. - **aşqın topraq:** axıp enən, oğqun topraq.
- oqqut** **oxqut. öggüt.** xutbə.
- oqla** **oğla.** gənc. yiğit.
- oqlağı** **oxlağı.** ox kimi. - **oxlağı** yağmır: ox kimi yağan yağmır: sağanaq.
- oqlaq** - **əmzik oğlaq:** keçinin körpəsi.
- oqlaq** **oğlaq. 1.** oğ. boş. tək. yalnız. **1.** (gənc, yeni uşaq. heyvan balasına verilən adlardan). özəlliklə keçi balası. çəpiş. geçi yavrusu. **1.** oğulluğa götürülmüş. pesər xandə.
- **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz, gənc oğlan ağsız olur.
- **uluq ay:** ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay:** ilin "**oğlaq ay**"dan sonra gələn bölüm.

oğlaqların böyüdüğü çağ. - **oğlaq dərisi**: əldiri.

- oğlaqların, quzuların səslərini bildirən bir söz: **mə**.

oqlaqqıran **oğlağqıran**. yazın ilk ayı.

oqlaqu **oğlağu**. 1.bolluq. taza. yeni. dolu. 1.körpə. gənc qız.

1.ərköyül. bolluq içində böyüyən. - **oğlaqu qatun**: asaletli. asil qadın.

oqlalı **oxlalı**. uçurtma. bərdüvan. badbadək.

oqlamaq **oğlamaq** > ulamaq. ağları bicləmək. ağacların biclərin qırmaq.

oqlamaq **oxlamaq**. 1. doldurmaq. daşlamaq. bağlamaq. 1. döşəmək. yazmaq. 1. atqulamaq. sapqanlamaq. sapanlamaq. bir yana, tərəfə fırlanmaq, əkilmək, yayılmaq - bu gədə hayana **oxlandı**, bilmədik. - bu uşaq qırışmalıdı, gözdən qoycaq **oxlanır**. 1. oxtamaq. oq atmaq.

oqlamaq **oxlamaq**. 1. ox atmaq. 1. ox kimi süzüb sıçramaq. 1. daşlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. hiss etdirmək. anıştırmaq. işarə etmək. ilqa' etmək. 1. **oxluqlamaq**. amaqlamaq. iməcləmək. umaqlamaq (< **ummaq**). bəllikləmək. istəkləmək. iztəkləmək. izələkmək.

gözələkmək. qaraçlamaq. ərəkləmək. nişanlamaq.
hədəfləmək. **1. yoxlamaq.** düzənləmək. düzən qurmaq.
pılanlamaq. tərtibləmək.

oqlaman bir yaşında doğum yapan qoyun, geçi.

oqlamış **oxlamış.** oq atmış. savaşıçı.

oqlan **oğlan.** döl yatağı. tuxumluq. rəhm. rəhim.

oqlan **oğlan.** qoncaq. körpə. cocuq. uşaq. moğol təkinlərinin (şahzadələrinin) adıdır. - **oğlaq** iliksiz, **oğlan** biliksiz: çəpiş sümüyü iliksiz, gənc oğlan ağsız olur. **1.uşaq.** qulan. uşaq. oğlan. moğollarda xaqanın **oğluna** deyilir (şazda). necəki ispanyalılar şazdıya "infant" (uşaq)deyirlər. ərəblərdə "qulam" < "oğul" (cavan oğlan. tapıçı. xidmətkar. qula) deyirlər. - **oğlan burusu:** oğlan ağrısı. doğum ağrısı. **1.ərkək** cocuq. gənc erkək.

- **iç oğlanı:** yetişməmiş, qadınlarla oturub duran uşaq. hərəm oğlanı. - **qız oğlan:** qızıl qız. bakirə oğlan. - **qapı oğlanı:** elçilikdə dilmanc yardımçısı.

- **oğlan əşi.** döl əşi. uşaqdan doğduqdan gələn son.

- **qapı oğlanı:** rəsmi dayrələr arası, bu dayrələr içində, aralıq qulluqcusu.

oqlan

- **qoca oqlan:** ayı.

- **qara oqlan:** çingənə.

oqlan. qulam.

- **ıçoqlanı: evoqlanı. qaraoqlan:** 1. nöker. çəkər. çaqar > çəkər. 1. ıçuşağı. evuşağı. qolçıq. qaraqulluqçu. padov.

- **ıçoqlanı: qaraoqlan: evoqlanı.** 1. nöker. 1. ıçuşağı. evuşağı. qolçıq. qaraqulluqçu. padov.

- **qapı oqlanı:** 1. sarayda ayağaltı işlərin apararı, götüren. 1. elçiliklərdə çevirqul, çevirmən yarmağ, ıyarmağı, yardımçısı. 1. qapı nökeri. 1. böyük yönetimlərdə, yapılarda qapıçı. qapıçı. qapıqul. nigəhban.

- **qız oqlan qız:** bıkır. əl dəğməmiş.

- **"əşi akışı. olan. oqlan"** sözləri, ərkekler arasında "yahu" anlamında işlənen söz. - **əşi!** nədən belə gecikdin.

- **boz oqlan:** öküz.

- **gənc oqlan:** gəncin. comərd. cəvanmərd.

- **körpə oqlanı (uşağı) dolayan parça:** qundaq.

- **qaraoqlan:** 1. çingənə. 1. ayı.

- **qızıoqlan:** qızlıq. bıkrlik.

- **tərsək oqlana daş at:** yamanın qarşısı yamandır.

- **dil oğlanı**: yabançı elçiliklərdə dilmac yardımçısı.

- **qızıoğlan**: qız. qızıuşaq.

- **küçə uşağı, oğlanı, kişisi**: qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi. darqaşayır.

- **qaraoğlan**: 1. qərəbadımcın. patlıcın. 1. qaratavuş. qaratombalaq. zeytun. 1. ayı. 1. çingənə.

- **qız, oğlana gedən, gələn elçi**: görücü.

oqlançılıq	oğlançılıq . oğlan, qız alış verişində olan.
oqlanmaq	oxlanmaq . çox hızlı davranmaq.
oqlansıq	oğlansıq . cocux kimi. cocux qıllı, xuylu.
oqlaş	oğbaş. oğlaş. ovbaş. ovlaş. (> ovbaş (fars)). (< ov. av. çöl. bayır. boşluq.). 1. keçici istəklər, ilişgilər ardından qoşan kimsə. toplumun pozuq qatı. gədə güdə. 1. çapqın. çalamıt. oğru. külxanbəyi. 1. çürükbaşı. pozuqbaşı. 1. qolbaş. qolçomaq. qoldur. quldur. asav. pozuk. 1. yoxsun. darqaşayır. laübali. laqeyd.
oqlaş	oxlaş. oxtaş. qurəkeşliki. laterya.
oqlatlıq	oğlatlıq. oğlut. oğulluq. ovlatlıq.
oqlatmaq	oxlatmaq. uzatmaq. dirətmək.

- oqlav** **oxlav.** 1. sürqüçək. sünqücək. avda işlənən ucu sivri ox, ağac. 1. qolav. ox. ucu iti nərsə.
- oqlav** **oxlav. oxlava. axlov.** yuvaq. yuvqu. silindir.
- oqlava** **oxlava.** yazqıç.
- oqlayamamaq** **oxlayamamaq.** yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. yayınmaq. yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- oqlıq** **oğlıq. oylıq (oğulmuş, oyulmuş yer).** evlək. ivlək. yivlək. su yolu.
- oqlıq** **oxlıq.** 1.uzun, dayaqlı sırıq, qamış çeşiti. 1. avqalıq. uzun qollu, başı torlu balıq avlama aracı. 1. avqalıq. uzun qollu, başı qurşaqılı (kəməndli) malqara tutmağa yarar arac.
- oqlıtmaq** **uğlutmaq. oğlutmaq.** üretmək. çoğaltmaq.
- oqlu** 1. **oğlu.** dolu. kök. tompaq. toluq. dolqun. pökki. dölməç. səmiz. oplu. - **oğlu olmayan:** oqulqaymış. oqulqanmış. 1. **oxlu.** yaraqlanmış, doldurulmuş nərsə. oxlu, dolu, barıtlı tufək.

- **it oğlu**: köpəkoğlu. kopoyoğlu. hin oğlu.

- **qardaş oğlu**: yeğən.- o mənim **yegənimdir**.

oqluq 1. **oğluq**. orluq. qazıq. xəndək. qalanın çevrəsində olan qazıq,. 1. **oxluq**. kiş. sadaq. oxqabı.

oqluq **oxluq**. 1. **amac**. **iməc**. umac (< **ummaq**). bəllik. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. izələk. gözələk. hədəf. ərək. məqsəd. nişan. mənzur. 1. kovluq. sadaq. ox qabı. 1. qaraç. amac. umac (< **ummaq**). iməc. bəllik. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. qəsd. məqsəd. 1. könüllük. ürəklik. istəlik. diləlik. yanğış. yaxlış. yanlıq. sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. rəğbət.

oqluqlamaq **oxluqlamaq**. **oxlamaq**. amaclamaq. iməcləmək. umaclamaq (< **ummaq**). bəllikləmək. istəkləmək. iztəkləmək. izələkmək. gözələkmək. qaraçlamaq. ərəkləmək. nişanlamaq. hədəfləmək.

oqluqlu **oxluqlu**. bəllikli. qarazçı. qarazan. amaclı. umaclı. iməcli (< **ummaq**). istəkli. diləkli. hədəfli. qəsdli. mütəqəssid. qərəzli.

oqlut **oğlut**. oğulluq. oğlatlıq.

oqluyan	oxluyan. oxucu. oxuyan. arşatçı. araştırmacı. araştıran. gözələmçi <> çözələmçi. gözələyən <> çözələyən. gözləmçi. çözləmçi. gözələmçi. çözələmçi. deşləmçi. işləmçi. içləmçi. incətən. incələyən. işgələyən. işgətən. işgəltən. işgəçi. tədqiqatçı. tədqiqatçı. təhqiqatçı.
oqma	oğma. 1. oğuşturma. 1. sürtmə. silmə.
oqma	oğma. tələk. dələk. oğuşturma.
oqmaq	oğmaq. 1. avratmaq. kərçimək. doğramaq. döğmək. dövmək. qırpalamaq. qırmalamaq. tikələmək. çapmaq. qırmaq. sındırmaq. sürmək. sürtmək. silmək. 1. oğmaq. çəkmək. dartmaq. - buğda çəkmək. 1. oğutmaq. indirmək. endirmək. alçatmaq. yermək. engitmək. yengitmək. təhqirləmək. - siz məni endirsiz. 1. oğutmək. döğmək. çəkmək. dəğırtmək. dərləmək. dərməna (dəğırməna) vermək. dartmaq. - qəhvə çəkmək: qəhvə darmaq. - oğmağa, oğutmə ayqıtı: dəğırman. dəyırman. - əğıb (əyib), büküb, oğub, yonub, aşındırıb, biçib oğrətmək, yetiştirmək, gəliştirmək, uyqulamaq. törpüləmək: əğələmək <> əkələmək.

- oqmaq** **oğmaq**. 1. döğmək. 1. uşaqlamaq. xırdalamaq. 1. ükimək. dartmaq. 1. dav. qumarda ortaya para qoymaq. için için inləmək. 1. oğramaq. avırmaq. avqamaq. oğqamaq. ufalamaq. qıvırmaq. qıyı vermək. çarpmaq. 1. dırnağısı, sərt nərsə ilə bir yeri oğmaq. qaşınmaq. qazımaq. qaşımmaq. qıraşmaq. qıraşlamaq. aşındırmaq. oymaq. qıcıtmaq. sürtmək.
- **qaşınmaq** ötür dırnağın uzat. - uyuz kimi, durmadan **qaşınır**.
- **oğub yumşatmaq**: **yencmək**. **yancıqmaq**.
- **çox oğmaq**: qulunc qırmaq.
- oqnaçı** **oğnaçı** < **oğnaqçı**. **ovnaqçı** > **ovnaçı**. qıvırçı. ıvırçı. ufaçı. xıdavatçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. xərəzi. qıdavatçı. qırdavatçı. çərçi. kərəçi. qərəçi. çərəçi.
- oqnaq** **oğnaq**. **ovnaq**. qıvır zıvır. ıvır zıvır. ufaq təfəq. incik boncuq. incik mıncıq. xıdavat. xırdavat. qıdavat. qırdavat.
- **oğnaq**, **ufaq təfəq**, **xıdavat yeməklər**: kərəz > çərəz. yer yemiş. quruyemiş. dadlıq. qatış. qatıq. məzə.

oqnaqçı	oğnaqçı > oğnaçı. ovnaqçı > ovnaçı. qıvırçı. ıvırçı. ufaçı. xıdavatçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. xərəzi. qıdavatçı. qırdavatçı. çərçi. kərəçi. qərəçi. çərəçi.
oqnulcaq	oğnulcaq. oğuncaq. avnulcaq. çanğılıc. çağılıc. cıngıl çanğıl. qumdan yekə, böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş.
oqo	oğo. uşaq.
oqob	xəndək.
oqocaqlı	oxocaqlı. oxortalı. oxaralı. həmmehvər. kosantirik.
oqortalı	oxortalı. oxaralı. oxocaqlı. həmmehvər. kosantirik.
oqra	oğra. 1. uğra. uğur. oğralı. oğran. 1. mərbut. - bu mənə oğra. - bu kimə oğra. 1. idiş. bardaq. badə. 1. vəsilə. yol. - dağ oğralı: dağ yolu ilə. - yaxcılıq oğrağın olsun, bolluq uğrağın.
oqra	oxra. 1. oxraq. budaq. dal. 1. dəri altında olan qurd.
oqrac	oğrac. oğruc. (kiçik oğru). qapqıç. qapıç. qaldırımçı.
oqraclıq	oğraclıq. oğrucluq. (kiçik oğru). qaldırımçılıq. qapqıclıq. qapıclıq.

- oqraq** 1. **oğraq.** biçik. biçlin < > biçnil > büçnül > boncol.
dəğməz. möhməl. 1. **oxra.** budaq. dal.
- oqraq** **oğraq. uğraq.** 1. dözüml. qərarlıq. 1. niyyət. 1.**avar. avraq.**
oğruq (< oğmaq). hər nəyin oğuntusu. toz topraq. 1.**oraq.**
1. çatılacaq yer. məqsəd. 1. çatmaq istəyi. istək. əzm.
qəsd. 1. uğraq. gediş. - işlərin **uğraqı:** gedişi. 1. uğraq.
qəsd. məqsəd. - yandı ərin **oğraqı:** olsun ki qəsdindən
döndü. 1. obraq. opraq. əprik. ovraq. əzik üzük, əsgimiş
nə. 1. çox, tutçi, həmişə gedilən yer. patuq. - **uğraq**
uğraqanları: bir yerin çox gedib gələnləri. 1.**oxraq.** arac.
əsbab. vəsayil.
- oqraqan** **oğraqan.** uğrayan.
- oqraqlanmaq** oqraq qılığına girmək. uqraqlanmaq.
- oqralamaq** **oxralamaq.** 1.budaqlamaq. dallamaq. 1. burdaqlamaq.
qurdaqlamaq. qurdamaq. əli ilə, bir çubuqla qurcalamaq.
- oqralıq** **oğralıq.** minnətdarlıq.
- oqralmaq** uğranılmaq.
- oqrama** **oğrama. oğurlama.** çalma.
- oqrama** **oxrama.** yem su görəndə atın səslənməsi. atın
okraması. fırlıdaması, xırıldaması, hikkəsi.

- oqramaq** **oğramaq.** 1.bax > **uğramaq.** 1.minnətdarlıq etmək.
1.oğmaq. avırmaq. qıvırmaq. qıyı vermək. çarpmaq. 1.
yıpramaq. obramaq. opramaq.
- oqramaq** **oğramaq. oğurlamaq.** çalmaq.
- oqramaq** **oxramaq. okramaq.** 1.kişnəmək. homurdanmaq. mırıltılı
kişnəmək. atın oxumağı. okur okur: mırıl mırıl. homur
homur.
- oqramış** uğurlu.
- oqranmaq** **oğranmaq. oğulmaq. avranmaq. çaqnaşmaq. təsadüm**
edmək.
- oqranmaq** **oğranmaq. ufranmaq. yıpranmaq. əsgimək (əsgirmək).**
- oqraş** 1. bax > **uğrəş.** 1. uğraş. mücadələ. məşqələ.
- oqraşınmaq** **oğraşınmaq.** istixdam olmaq.
- oqraşmaq** 1. bax > **uğraşmaq.** 1. çalışmaq. can atmaq.
- oqraştırılmaq** **oğraşdırılmaq.** birbirinə toquşdurub, sürtüb oğraqlamaq.
- oqrəş** **oğrəş.** 1. işlərə uğrayan, burnun soxan. fizul. 1. uğraş
(uğaşçı). savaşma. (savaşan). atışan. cəbəl. çaba (çabaçı).
- oqrəş** **oğrəş.** 1. köpeyoğlu < çapanoğlu. kəşəoğlu. eloğlu.
küçəoğlu. darqaşayrd. 1. götlək. göt. götüş. götoş.

- daşnaq. daşdaq. götvərən. götlək. götüş. götoş. düğmə.
əşgil. beş. əllisəggiz. ibnə. məfu'l. hemoseksüel.
- oqrəşlik** **oğrəşlik.** götlük. götləklik. götvərənlik. daşnaqlıq.
daşdaqlıq. əşgillik. düğməlik. beşlik. əllisəggizlik. ibnəlik.
məfu'lluq. hemoseksüellik.
- oqrət** **oğrət.** uruğut < uruq: döllük. döl sahibi. < oğ + rət.
- oqri** **oğri.** uğri. əğri. sapa. uğuru, uyqunluğu qapan,
qarşılayan. firsəttələb. hırsız.
- oqrılamaq** **oğrılamaq.** çalmaq. hırsızlıq etmək.
- oqrılıq** **oğrılıq.** hırsızlıq.
- oqrın** **oğrın.** yavaşca. yap. yapca. yapbac. - **oğrun oğrun:**
yabbac: yab yab: yap yap. yapca yapca.
- oqru** **1.** qaracı. qaraçı. hırsız. qaldırımçı. qapuz. alaman.
artlaman. qaraqçı. qaltaman. qaraman. yol kəsici. yol
kəsən. soyqunçu. çulqaçı (< çuq). hırsız. qaraçı. qıraman
> qaraman. kəsici. kəsəmən. hırsız. çalan. hərami. - **qırx
çalan nağılı:** qırx çalan nağılı. - **çala çalqısı: oğru borusu:**
oğru kələfcəsi: oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları,
yordamları. **1.** banqıl. bandqıl. kümsük. əli əğri. qaraman.
çor. çapıq. yiyəsindən qaçan. qaçağan. kəsəgən.

kəsəkçi. qaraman yolkəsən. hırsız. korsan (< kor).
 çapqın. çalamıt. külxanbəyi. ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş.
 əli uzun. çalçı. qaraçı. 1. gecə işçisi. 1. kələk. çalaqçı.
 çalaçı.

- **qonşunu oğru etmə**: tutma.

- **usda oğru**: gözdən sürməni çalmaq.

gümsük. əli əğri. qəfəşçi. qapasçı.

- **oğru basan, yaxalayan**: quldur basan.

- **kilit açmaqda usda oğru**: çiqlingir. çilingir (< çiq).

- **çapılıçı, qaraman, oğru topluğu**: çiqdə. çiqət.

- **oğru öz ipi ilə asılır**: iti öldürənə sürüklətirlər.

- **oğruların qaçaqın (izin) tapdıq**.

- **oğru deməz gecədi, toyuqdusa cücədi, alar çapar, vurub
 qaçar**.

- **oğru olsan, çalan ol, od olsan, yaxan ol, yalan olsan,
 qandırın ol**.

- **oğruların patığı, barındığı yer**: it yatağı.

- **kiçik oğru**: oğruc. oğrac. qapqıç. qapıç. qaldırımçı.

oqru

oğru. { (< əğru # doğru). 1. (< uğurmaq: çəkmək. uğur < >

uğru < > oğru: çəkən. qapan. mənimsiyən}. 1. sərkər. sərkar.

yol kəsən. haydut. qarqman. **1.** sağızan. sağız. saqqız. **1.**
 basmaçı. təqəllübkar. qaracı. qaraçı. soyucu. hırsız.
 hərami. yan kəsici. oyalayıb, aldatıb cibdən kiçik ayın
 oyun çalan. **1.** qaltaban. hırsız. kəsici. qaraqçı. qıraqçı.
 qıran. qıraqçı. qazaqçı. qaraqçı. çapar. çappul. qaraman.
 qıraman. hərami.qarqan. qarqan. (< **qaqmaq**: vurmaq).
 çalan. urucu. - **urucu geçə yuxlamaz**: hırsız gecə uyumaz.
 - oğru hırsız qibi: **oğrulayu**.

- **oğruları, oğurluq nərsələrinə gizlədən kişi**: yatlaq. yataq.

oqru yan kəsici: cibvuran.

oqruc **oğruc. oğrac.** (kiçik oğru). qapqıç. qapıç. qaldırımçı.

oqrucluq **oğrucluq. oğraclıq.** (kiçik oğru). qaldırımçılıq. qapqıçlıq.
 qapıçlıq.

oqruq **oğruq.** metatez < **qoruq.** çevrə. kəmənd.

oqruq **oğruq. uğruq. ovruq.** (< **uğrumaq**). **1.** nərsənin oğulan,
 açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri.
 boğum. buruq. - qəmiklərin **oğruqu.** - dağ oğruqu: dağ beli,
 ətəyi. **1.** axıq, əğrik yer. - dağ **oğruqu**: örüş. dağ yamacı. **1.**
 ətək. bitiş. - çaylar dağın başından, **oğruqundan** axar. **1.**
 kəmənd. qarmalayıb yığan kaman. - dağı **oğruqun** əğməz,

dənizi qayığın bükməz: kamanla dağ tutulmaz, qayıqla təniz bükülməz (bağlanmaz). **1.** oyruq. oğruq. oprı. obruq. çuxur. dərə.

oqruladın oğruladın. oğrulayın. gizlicə. basabasdan. fısfafıs.

oqrulamaq oğrulamaq. oğurmaq. oğrumaq. oğurlamaq. çalmaq.

oqrulayu oğrulayu. oğru, hırsız qibi.

oqrulmaq oğrulmaq. **1.** oğruşmaq. gəmik yarılıp ayrılmaq. **1.** çaldırmaq. qapturmaq. əldən vermək.

oqrumaq oğrumaq. oğurmaq. oğurlamaq. oğrulamaq. çalmaq.

oqrun baxış oğrun baxış: qaçamaq. gizlin baxış.

oqrun oğrun. **1.** gizli. saqlı. sinsi. yaşırın. gizlin. kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. assırınlayın. astırtın. astan. astırın. yaşırılğan. yaşırınli. yaşırın. yuşıрын. bildirməy bükük. duymadan. örtülü. daldax. darab < dar. çolav. qaçaq iş görmək. yaşırın. **1.** gizli. gizəmli. **1.** yavaş. ağır. **1.** ağrun. xumar. - ağrun baxış.

oqrun oğrun. **1.** hırsızlıq. hırsızlama. çalınan. çalınğan. - hırsızlıq malları. **1.** örtlü çulqalı (< çuq). gizli. yaşırın. **1.** vurqun. vurulmuş. çalqın. çalınmış. həqsiz. - oğrun, həqsiz qazanc sağlamaq: qaratorbaçılıq etmək.

- oqrus** - **saman oğrusu**: göydə ki hacılar yolu.
- oqrusu** - **könül oğrusu**: ürək çalan.
- oqsa** **oğsa**. quşlarda daşlıq.
- oqsağü** **oxsağü**. birbirin oxlama. savaşı.
- oqsalamaq** **oğsalamaq**. < ör.
- oqsalamaq** **oğsalamaq**. öyünmək. övünmək.
- oqsamaq** **oxsamaq**. **uqsamaq**. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin püfün **oxsamalıyıq**. - **uqsamadan** açılmaz. - bir işi, sözü **oxsamaq**: bilsəmək. bilmək istəmək.
- oqsanca** **oxsanca**. **oxşanca**. **xoşlanca**. **xoşsanca**. yaxşınca. yaxsanca. imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca. umsanca. yumranca. yumsanca. tutsunca. tutsanca. gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca. bəğəncə. bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə. isləncə. issəncə.
- oqsanış** **oxsanış**. bax > **oxsanma**.
- oqsanma** **oxşanma**. **oxsanış**. **oxsayış**. **oxsanti**. **oxşanış**. **oxsayış**. **oxşanti**. **xoşlama**. **xoşlantı**. **xoşlanış**. **xoşsayış**. **xoşsanış**. yaxşınma. yaxşınış. yaxşinti. yaxsayış. yaxsanış. yumranma. yumrantı. yumranış. yumrayış. yumsanış.

yumsayış. umranma. umranti. umraniş. umsanış.
 umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
 imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. tutsunma. tutsunuş.
 tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə. gözsüntü.
 gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə. düşsüntü.
 düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalınma. çalıntı. çalınış.
 çalsayış. çalsanış. bəğənmə. bəğəniş. bəğənti. bəğsəyiş.
 bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti. əğsəyiş. çəksinmə.
 çəksinti. çəksiniş. çəkəyiş. çəksəniş. gözsünüş. gözü
 qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş. qibtə.

oqsanmaq

oxsanmaq. oxşanmaq. yaxşınmaq. xoşlanmaq.
 umranmaq. umsanmaq. yumranmaq. yumsanmaq.
 imrənmək. imlənmək. imsənmək. düşsünmək.
 gözsünmək. gözü qalmaq. bəğənmək. əğsənmək.
 əğsinmək. istənmək. tutsunmaq. çalsınmaq. çəksinmək.

oqsanti

oxsanti. bax > **oxsanma.**

oqsantırmaq

oxsandırmaq. oxşandırmaq. xoşlandırmaq.
 yaxşındırmaq. gözsündürmək. düşsündürmək.
 imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq.
 umsandırmaq. yumrandırmaq. yumsandırmaq.

bəğəndirmək. əğsəndirmək. əğsindirmək. istəndirmək.
 istəkləndirmək. özləndirmək. iştiyaqlandırmaq.
 yeriklətmək. arzulandırmaq. arzılandırmaq.
 həvəsləndirmək. müştəqləndirmək. tutsundurmaq.
 çalsındırmaq. çəksindirmək.

oqsarı **oxsarı.** okalqa. sunu. savğat. savursa. hidyə. yarmağan.
 ərməğan.

oqsat **oxşat.** bənzər. bənzərlik. bənzəyiş.

oqsatı **oxsatı. oxsandırı. oxsandırış.** yaxşındırı. yaxtı. yerikləti.
 yerikit. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızsındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.
 çəksındırı. çəksındırış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.

təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.

iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

oqsay **oxsay.** oxunuş. yorum.

oqsayış **oxsayış.** bax > **oxsanma.**

oqsiqə ağarmaq. ucalmaq.

oqsınmaq **oxsınmaq. öksünmək.** peşman olmaq. - o qılmış işinə
oxsündi.

oqsız sahabsız.

oqsuz **oxsuz.** amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız.

bəlliksiz. özləmsiz. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan.

dəğər. qayta. başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq.

boşbozuq. əğimsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz.

məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz.

yönətsiz. təsarsız. düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən.

fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt.

oqşa **oxşa.** ösün.

oqşaq **oxşaq. 1. (< ok+saq).** duvar arası olan dirəklər. duvarın
oxşaqları gəvşəyib. 1.bənzəyən. bənzər. andıran.
tanıdıq. bildik.

oqşaq **oxşaq. 1.** suqvari.

- oqşaqu** **oxşağıu.** 1. oyuncaq. 1. nazlı. 1. qadınlara deyilir.
- oqşalama** **oğşalama.** uysalama. oğşatma.
- oqşalamaq** **oğşalamaq.** 1. qoğşamaq. yumşatmaq. gəvşətmək. 1.<
av. (avlamaq) çəkmək. cəlb etmək. 1. oxşamaq. əl
sürmək. sığamaq. məsh etmək. - arxasın **sığa:** dalın
oğşala. 1.afşalamaq. dərimək. tarımaq. saçmaq.
səpələmək.
- oqşaltı** **oxşaltı. oxşatı.** bənzəti. təşbih.
- oqşaltılmaq** **oxşaltılmaq. oxşatılmaq.** bənzətilmək. sanılmaq.
düşünülmək. yansıtılmaq.
- oqşaltış** **oxşaltış. oxşatış.** bənzətmə. bənzətiş. təşbih.
- oqşaltmalı** **oxşaltmalı. oxşatmalı.** bənzətməli. təşbihi.
- oqşama** **oxşama. oxşayış. sığal. nazlama. təltif. məhəbbət. sağış.**
sağın. tapın. ölənə yas tutub oxşamaq, iyiliklərin sayqıyıb
ağlamaq.
- **döşün məməsin oxşama, oynatma, əlləmə:** göğüsləmə.
döşləmə.
- **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar,**
sevgini sığal yağlar.
- **oxşama sözü:** iki gözü.

- oqşamaq** **oğşamaq.** 1.avğamağ. avmağ. avımağ. ovsalamağ. övmək. navaziş. 1. < **onğşamaq.** öykələmək. tənqid edmək. öpmək. pökmək. 1.sılamaq. sığallamaq. masaj yapmaq.
- oqşamaq** **oxşamaq.** (< **ok.** ox ilə yaymaq işinə bənzəyiş hərəkəddə tapılmaq avğamaq). 1. avmaq. avımaq. ovsalamaq. nazlamaq. əzizləmək. övmək. navaziş. qəbul edmək. yarımaq. bəğənmək. razı qalmaq. - bu iş mənə **oxşamaz:** yaramaz. 1. yumşatmaq. qoxşamaq əriyib xarab olmaq. 1. sıypamaq. sayqılamaq. sevmək. buyurlamaq. 1. əlləmək. sığamaq. sıqmaq. sıvazlamaq. 1. xatırlamaq. andırmaq. bənzəmək. 1. məs çəkmək. 1. oğmaq. dincəltmək. - canım **oxşadı:** dincəldim. 1. sılamaq. siləmək. oğmaq.
- oqşamaq** **oxşamaq.** 1. bənzəmək. baxmaq. çalmaq. andırmaq. arxasın sıvazlamaq. oxşamaq. tumarlamaq. şumarlamaq. əzdirmək. 1. uymaq. çəkmək. dartmaq. bənzəmək. - atasına **çəkib.** 1. gözükmək. görükmək. görünüşündə olmaq. öylə görünmək. bənzəmək. - güc **görüksədə,** qolayıdır. 1. xoşa gəlmək. - nə kimi qörünmə sizi **oxşayır:** xoşuza gəlir. 1. oynatmaq, əlləmək. - **döşün**

məməsin oxşamaq, göğüsləmək. döşləmək. **1.** rəhmət oxumaq. **1. yasalamaq.** yumşatmaq. **1. yasalamaq.** yarqamaq. bağşılamaq. rəhmətləmək. rəhmət oxumaq.

- **könül oxşamaq**: xoşa gedmək.

- **çox oxşamaq, nazlamaq**: çox övərək imrəndirmək. ballandırmaq.

- **könül oxşamaq, almaq**: birisinin əlindən tutmaq, əlin tutmaq. qol almaq. təltif etmək.

- onun boyası sarıya **baxır**. - bu boya nəyə **baxır**.

- **aşırı dərəcədə oxşamaq, şımartmaq**: başa çıxarmaq.

oqşamaq

oxşamaq. 1. qşəmək. öğmək. - o məni **oxşadı**: öğsədi. **1.**

üsnəmək. üzünəmək. bənzəmək. **1.** oğşamaq oxşamaq.

dəkləntürmək. təsgin vermək. **1.** saypalamaq.

sıypalamaq. sayğamaq. sıyğamaq. lütf etmək.

mehribanlıq etmək. yaltaqatmaq. tərifləmək. mədh

etmək. **1.** sürçəşdirmək. qayıstırmaq. keçindirmək.

1.oğuşlamaq. saqamaq. sayamaq. ölünü oğşamaq.

ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq. uymaq.

bənzəmək. uyuşmaq. şaqalaşmaq. bənzəmək. (at)

uyumaq. oğşalamaq. əl sürmək. sığamaq. məsh edmək.

- arxasın **sığa**: dalın oğşala. 1.öpmək.

oqşamayan - hər nəyin kiçiyi, əğri büğrüsü, kökünə oxşamayan: bic.

oqşan bənzəyən. oxşayan.

oqşanca **oxşanca. oxsanca. xoşlanca. xoşsanca. yaxşınca.**

yaxsanca. imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca.

umsanca. yumranca. yumsanca. tutsunca. tutsanca.

gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca.

bəğəncə. bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə.

istəncə. isləncə. issəncə.

oqşancıq **oxşancıq. oxşanmaya dəğər.**

oqşanış **oxşanış. bax > oxşanma.**

oqşanma **oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşantı. oxsanma. oxsanış.**

oxsayış. oxşantı. xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış.

xoşsanış. yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış.

yaxsanış. yumranma. yumrantı. yumranış. yumrayış.

yumsanış. yumsayış. umranma. umrantı. umranış.

umsanış. umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş.

imsəyiş. imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. tutsunma.

tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə.

gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.
 düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalınma.
 çalıntı. çalınış. çalsayış. çalsanış. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözsünüş. gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş.
 issəniş. qibtə.

oqşanmaq

oxşanmaq. oxsanmaq. 1. yaxşınmaq. xoşlanmaq.
 umranmaq. umsanmaq. yumranmaq. yumsanmaq.
 imrənmək. imlənmək. imsənmək. düşsünmək.
 gözsünmək. gözü qalmaq. bəğənmək. əğsənmək.
 əğsinmək. istənmək. tutsunmaq. çalsınmaq. çəksinmək.
1. yaxşınmaq. xoşlanmaq. umranmaq. umsanmaq.
 yumranmaq. yumsanmaq. imrənmək. imlənmək.
 imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü qalmaq.
 bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. istənmək. tutsunmaq.
 çalınmaq. çəksinmək. **1. uyunmaq. qapınmaq.**
 bənzənmək. - sən olara **qapınma**, qara gördün yapınma
(qara: tiryək. - yapınma: qılınma).

- aşırı dərəcədə oxşanmaq, qırıcanmaq, şımarmaq: başa çıxmaq.

oqşantı **oxşantı.** bax > **oxşanma.**

oqşantırmaq **oxşandırmaq. oxsandırmaq. xoşlandırmaq.**
 yaxşılandırmaq. gözsüdürmək. düşsüdürmək.
 imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq.
 umsandırmaq. yumrandırmaq. yumsandırmaq.
 bəğəndirmək. əğsəndirmək. əğsindirmək. istəndirmək.
 istəkləndirmək. özləndirmək. iştiaqlandırmaq.
 yeriklətmək. arzulandırmaq. arzılandırmaq.
 həvəsləndirmək. müştəqləndirmək. tutsundurmaq.
 çalsındırmaq. çəksindirmək.

oqşar **oxşar.** 1. əşbər. əşbir. bənzər. 1. qardaş. əş. bənzər.
 qərinə. əqran. - bu iyilik elə öbürünün **qardaşıdır.** 1. bənzər.
 uyqunuq. uyquşuq. uyuşuq. tutarıq. 1. yansı. - **ipliyə**
yansı, oxşar: ipliksi. ipsi.
 - ac, **qurda oxşar,** çılpaq, cinə.
 - **oxşar, bənzərləri birbirinin yanına qoymaq:** çeşitləmək
 əşitləmək. taylamaq. - ağları alları (qırmızıları) **əşitləyib** ayrı
 ayrı endirin.

- **tükə oxşar**: tüksü. - **qızılıq böyüklüyündə, içi tüksü (tükə oxşar) qılçıqlı, yabangülü yemişi**: qadınqöbəyi.

- **adam oxşar**: adam sevən. adamsıl. (**# adamçıl** adam yeyən).

- **adama oxşar**: adamsıl.

- **ormanlarda yetişən, taflana oxşar bir bitgi**: qara avı.

- **pelikana oxşar su quşu**: qalğanqazı.

oqşar

oxşar. oxşaş. 1.dartım. çalımdaş. çalım. çəkim. bənzək. məngiziş bənzər. bənzəyən. oşkoş. kimi. biçə. eyni. uyğun. bərabər. birtiqiz. birtay. birqıl. 1.uyar. bənzər.

oqşarı

oxşarı. 1.okat. oxşarına. yavaşcənə. yumşaq gediş, davranış. 1.savuq. dolayı. məcazən. məcazi.

oqşarıca

oxşarıca. **oxşaylıca**. gözəlliklə. yaxşıcana. yaraşırca. yarpaşlıca. uyqunca. iyiliklə. iydəliklə. - işlər **gözəlliklə** yolun tapacaq.

oqşarına

oxşarına. okat. oxşarı. yavaşcənə. yumşaq gediş, davranış.

oqşarış

oxşarış. bəniş. bənziş. kimiş. tayış. yaxşarış. ırlaşım. həmahəngi.

oqşarlı

- **bağlava oxşarlı bir dadlı**: qadınbarmağı.

oqşarlıq	oxşarlıq. uyqunluq. uyquşluq. uyuşluq. bənzərlik.
oqşarsız	uyarsız. bənzərsiz.
oqşasınlı	oxşasınlı. - xanıma özgəsinli, bənzəsinli, yarşasınli, oxşasınli: xanıminsi. qadınımsı.
oqşaş	(ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. yaxış. yalı. kimi. (- görən, yiyən yalı (qədər) dadanmaz. - balıqçı, balıq yalı (qədər) gözəl olmaz. - oda sən yalı (qədər) var.).
oqşaş	oxşaş. (ok + daş. u (o)yk+ saq). 1. oxşar. dartım. çalımdaş. çalım. çəkim. bənzək. məngiziş bənzər. bənzəyən. oşkoş. kimi. biçə. eyni. uyqun. bərabər. birtiqiz. birtay. birqıl. 1. saypav. sığpav. saypav. saypu. səpü. sığmalıq. sığamaqlıq. mülayimət. müdara. 1. bənziş. bənzər. şəbih. manənd.
oqşaş	oxşaş. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. yaxış. yalı. kimi. (- görən, yiyən yalı (qədər) dadanmaz. - balıqçı, balıq yalı (qədər) gözəl olmaz. - oda sən yalı (qədər) var.).
oqşaşıq	oxşaşıq. sübhəli. qarışıq.
oqşaşlı	oxşaşlı. 1. əşiz. bənzişli. əşyap. izomer. 1. kəpirli. kipirli. qapırlı. bənəzərli. taylı. tuşlu. eynili.

- oqşaşma** **oxşaşma.** bənzəşmə. həmanəndi.
- **arvada oxşaşma:** xanımlaşma. qadınlaşma. arvadlaşma.
- oqşaşmaq** **oxşaşmaq. 1. oğşaşmaq.** iyi qarşılamaq. **1.** bənzəşmək.
həmanən olmaq.
- oqşaşmaq** **oxşaşmaq.əşləşmək.** bənzəşmək. müşbeh, maadil
olmaq.
- oqşaşmaq** **oxşaşmaq.oğşaşmaq.** iyi qarşılamaq.
- oqşat** **oxşat.** ovut. təsəlli.
- oqşatan** **oxşadan. oxşayan.** sağıcı. ağıladan. - **sağıcı** işi güldürməyə
vurdu.
- oqşatı** **oxşatı.** oxşaltı. bənzəti. təşbih.
- oqşatılmaq** **oxşatılmaq.** oxşaltılmaq. bənzətilmək. sanılmaq.
düşünülmək. yansıtılmaq.
- oqşatış** **oxşatış.** oxşaltış. bənzətmə. bənzətmiş. təşbih.
- oqşatmaq** **oxşatmaq. 1. (x: y)** oyşalmaq. oylaşmaq. dərindən
fikirləşmək. yaraşdırmaq. hesaplamaq. bir işi oxşatıp
görmək: fikirləşib görmək. onun qulağına oxşatıp bir silli
vurdi: bətər bir silli vurdu. dünən oxşatıp bir yemək yedik:
gözəl bir yemək yedik. **1.**bənzətmək. üsnətmək.
üznətmək. **1.**uykunmaq. təqlid etmək.

oqşatmaq	oxşatmaq. benzətmək. yansıtmaq.
oqşatmalı	oxşatmalı. oxşaltmalı. benzətməli. təşbihi.
oqşayamayan	oxşayamayan. yaxışamayan. qaldıramayan. düşəməyən. gələmiyən. uyğun düşəməyən. - qaldıramayan tikələrdən yapılmış paltar.
oqşayan	oxşan. bənzəyən.
oqşayan	oxşayan. 1. oxşadan. sağıcı. ağıladan. - sağıcı işi güldürməyə vurdu. 1. uyan. tutan. - özüvə tutanın tapıb, sözünə uyanın yapıb. 1. oxşayıcı. qıymayan. əsigəyən. mərhəmətli. 1. oxşayıcı. dadlağuc. yaltağuc. dalqavuc. yağlaquc. yaltaq. yalağçı. çaplus.
oqşayıcı	oxşayıcı. oxşayan. dadlağuc. yaltağuc. dalqavuc. yağlaquc. yaltaq. yalağçı. çaplus. - könül oxşayıcı: xoşa gedən.
oqşayıcı	sarıcı. isrik. ısıtıcı.
oqşayış	oxşayış. 1. bənzəyiş. andırış. uyşuyuş. uyuşuş. 1. oxşama. təltif. məhəbbət. 1. bənzəşim. bənzəşik. bənzərlik. uyum. anoloji. müşabihət.
oqşayış	oxşayış. 1.çalımdaş. 1.qoyturuq. qonağı oxşamaq. qulluqçuluq. qonağa baxmaq. xitmətquzarlıq.

oqşayış	oxşayış. bax > oxşanma.
oqşayışlı	oxşayışlı. oxuşlu. oxşaylı. uyuşlu. uyşuqlu. uyqun. yerli çağlı. yerində. tutarlı. munasib.
oqşaylı	oxşaylı. oxuşlu. oxşayışlı. uyuşlu. uyşuqlu. uyqun. yerli çağlı. yerində. tutarlı. munasib.
oqşaylıca	oxşaylıca. oxşarıca. gözəlliklə. yaxşıcana. yaraşırca. yarqaşlıca. uyqunca. iyiliklə. iydəliklə. - işlər gözəlliklə yolun tapacaq.
oqşuq	oxşuq. bəğənik. alımlı. gözəl. dilmə. diləm. xoş. lətif. zərif.
oqşuş	oxşuş. köşək. torun. bir yaşında dəvə yavrusu.
oqtam	oxtam. ox atımlıq. oxluq. - bir oxtam yer: bir ox atımlıq yer.
oqtamaq	oxtamaq (t < > l) oxlamaq. ox atmaq. nişanlamaq.
oqtar	oxtar. 1. oxçu. iyi ox atan. 1. bilgili. ağıllı. yaratıcı. 1. dəvətçi. dəvətkar.
oqtarılmaq	oxdarılmaq. bir zadın üstünə oqğunlu topulmaq. at salmaq. hicum eləmək. yürüş. hicumlanmaq. dopulmaq. çozmaq.
oqtaş	oxtaş. oxlaş. qurəkeşliki. laterya.
oqtaşmaq	oxtaşmaq ox atışmaq. qura üçün oq atımaq.

oqtatmaq	oxtatmaq. ox attırmaq. oxlatmaq. nişanlatmaq.
oqtaturmuş	okda durmuş. 1. ağıllı. zəki durmuş. 1. zor durumda qalan. zor qoşullarda olan durmuş, vəziyyət.
oqtay	oxtay. (< onqtay. onarmaq) onarmış. sağlam. güclü.
oqtım	adlım. tanıtq. bildik. məşhur. mə'ruf. bağıdur. qutlu.
oqtuq	oğduğ. atlama. açlama. susun.
oqtuq	oğduq. susun. suvsun. içinə doğranmış, oğulmuş suyuq yoğurt yeməyi.
oqturmaq	uqturmaq. oxturmaq. oxutturmaq. anlatmaq.
oqturtmaq	oğdurtmaq. dimdiklətmək. qaqalatmaq. dənələtmək.
oqu !	1. oxu !. bəllə !. bildir !. çıxart !. aç !. - oxu bunu bilsin ellərim, oxu görənlərin, duyanların, oxu gələnlərin gedənlərin. 1. oxu. çağır.
oqu	oxu. 1.öyrənmə. künyə. okunuş. 1.anlayı. mutaliə. izləni. öğrəni.
oqu	oxu. oxuş. 1. məktəb. dərs. 1. mutaliə. - miz üstü, oxu çırağı: qana. çana. 1.ibrət. 1. ovu. ovuş. cadı. cadu. 1. oğu. oğuş. dua. münacat. - oxu girgisi: təhsil hazırlığı. - oxuya, okula (mədrəsiyə) yaraqış, hazırlıq üçün qurulan

gənəl dərslik: çıxma. yanaq. aşıl. başdövür. pişdovrə.

- **bir oxunu, təhsili, işi öyrənib ökdələnmək, ustalanmaq:**

əl almaq.

- **oxuev:** oxöy. oxav. danişgədə.

- **anaoxu: anaokul:** beçəev. biçəev. biçəv. biçöy. kudəkisdan.

yuvacıq. cocuq yuva.

- **incələmə mincələmə, incəltiş mincəltiş, tədqiqat**

təhqiqat, oxu, mutaliə topluq (məcmə', təşgilat) işi:

bilgitişiş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş.

bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. ögrəşinmə. ögrəşiniş.

ögrəginmə. ögrətinmə. istixbarat.

- **oxu tar, sənin kimin var.**

oqub

oxub > oqib (< oxumaq). adaq. ləqəb.

oquc

oğuc. oğuş. çəngək. qapış. qabış.

oquc

oğuc. oğuş. erkək cocuq.

oqucu

oxucu. 1. oxuyan. xanəndə. 1. məddah. 1. dua edən. 1.

çağıran. çağçı. carçı. 1.mübəlliğ. 1.çağıran. də'vətçi.

- **oxucu üfücü:** dua oxuyub püfləyən kimsə. bətçi. bağışı.

1. **oxun. oxuyan. oxuyucu.** şarkıcı. çağmaçı > çamaçı.

ötən. ötücü. ötcü. xanənəndə. nəğməsəra. - **gündüz**

gəzər yuvada, gecə gəzər ovada. - oxun quş: ötən quş. 1.

düşüncü. də'vətçi. **1. tələbə. 1. öğütçü. oğutcu.** otucu.
 otcu. carçı. havalı. mübəlliğ. - bu oturuşda, hamı, başqa
 başqa bölümün, düşüncənin, işin havalısı olmaq qoşuyla
(şərtiylə), savcısı kimi danışırdı. **1. oxuyan. oxluyan.** arşatçı.
 araştırmacı. araştıran. gözələmçi <> çözləmçi. gözələyən
 <> çözləyən. gözləmçi. çözləmçi. gözələmçi. çözləmçi.
 deşləmçi. işləmçi. içləmçi. incədən. incələyən. işgələyən.
 işgətən. işgəltən. işgəçi. tədqiqatçı. tədqiqatçı. təhqiqatçı.

oqucu **oxucu.** oxuyucu. də'vətçi.

oquq **1. oğuş avar. avraq. oğraq. (< oğmaq).** hər nəyin
 oğuntusu. toz topraq. **1. çizmə.**
 - hər nəyin kiçiyi, oququ: çəkə. damcı.

oquq **oğuş.** qırat. qırıq. atqal. aşqal. dışatım.
 - **oğuş güllə:** saçma. (- **saçma sapan ov tufəyi** kağal. kaval.
).

oquqara **oxuqara:** yazı pozu.

oquqlu alim. bilgin.

oquqluq - **ulu oxuqluq:** bilikənd. universitə. danışqah.

oqul (**oğul. ovul. oul. ool**). **1.** qopıl. uşaq. **1.** oğlan. erkək
 cocuğu. qız yada erkək cocuğu. oğlad. **1.** bala. yenqi.

yeni. kiçik. biçə. beçə. - **oğul arı**: beçə arı. yeni yetişən arı. -

oğul otu: badrənc (bitgi). 1. buta. - **butam** mənim: **oğlum**

mənim. 1. **uğul. oğul.** cocuq. uşaq. gənc. - ata **oğlu** ataç

doğar.

- {kirim tatarları qonaqlıqda, bir yeməkdən sonar. qonaqçıya üz

tutup diyərlər: - allahım aşdır daşdır \\ omurğanq may bulsun \\

toğurğanq **ool** bulsun\\ cav qaytarğan ir bulsun: tanrı var

dövlətin çoxatsın\\ onqurğan (situn fəqəratın) yağlı sulu olsun\\

doğduğun oğul olsun\\ yağı (düşman) qaytaran ər olsson. -

carlığın **oolu** bulancığına, bəyinq qulu bul: yoxsulun oğlu

olmaqdan, bəyinq qulu ol. - **oğul oğula**: quşaqdan quşağa.

nəsil bə nəsil. bədən belə. bel bel. - **oğul otu**: yarpız.

- **el oğlu**: yabançı. yabanı. yad. - qəhbə oğul: kələkçi. kələksi.

mətsiz. - **qul oğlu**: ocaqçı. qonazad. xanəzad.

- **oğul oğlu**: torun. nəbire. - **oğuldan oğula**: atadan oğula.

bətnən bə'di bətnən. - oğul balı: körpə arının yetirdiyi ağ bal.

- **ölməz oğlu**: ağır. mətin. sağlam.

- süt oğul: süt oğlu. birində süt əmmiş uşaq. rəzi'.

- **ər oğlu** ər: kişidən kişi. - ögey oğul: ügey oğul: əməksiz.

oqul

1. oğul. qul. quli. **1. okul. oxul.** - **ilk okul:** aşıl. yanaq. çıxma. dəbistan.

- **para verib mal alın, oğul verib qız alın.** (oğul: bəsili, ərđəmli oğlan). - **para verdik mal aldıq, oğul verdik qız aldıq.**

- **anaokul: anaoxu:** beçəev. biçəev. biçəv. biçöy. kudəkisdan. yuvacıq. cocuq yuva.

- **ilk okul başı, müdürü:** başöğrətmən.

- **ilkin (doğan) ərəkək oğul:** paşa. beçə < > beşə.

- **kişi oğlu:** adəmi. adəmizad.

- **qardaş oğlu:** yeğən.

- **qardaşoğlu:** yeğən.

- **oğul oğlu:** torun. nəvə. - **torun tosun:** cocuq torunlar. nəvə nəticələr.

- **dildən söz gələr, beldən oğul gələr, əldən iş gələr.**

- **el oğlu:** 1. yabançı. 1. kəsəoğlu. darqaşayırd. - **edinmiş**

oğul: edikoğul. oğulluq. ögey, ügey, üvey oğul. - **yurd**

oğulları: yurtdaşlar. vətədaşlar. - **ər oğlu:** kişi oğlu.

- arvad eldən, oğul beldən.

- **bacoğlu**: yeğən.

- **ərkək oğul**: oğuş. oğuc.

oqulca 1. oğulcuq. biricik oğul. biricik oğlad. 1. ən kiçik oğul.

oqulcıq **oğulcıq. oğulcıq.** olic. əziz bala. erkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.

oqulcuq **oğulcuq. yoğursu. qırt. xam.** olmamış. pişməmiş.

oqulcuq **uğulcuq.** yatın. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı. uşaqıq 1. analıq 1. tuxumluq. ana rahmi.

oqulitmək **oğulitmək.** törətmək. böyütmək.

oqulqan oğul xan. bilgi xan.

oqulqanmış oqulqaymış. oğlu olmayan.

oqulqaymış oqulqanmış. oğlu olmayan.

oqulluq **oğulluq.** 1. bəsləmə. kiçik qulluqçu qız. 1. edikoğul.

edinmiş oğul. ögey, ügey, üvey oğul.

oqulluq **oğulluq.** 1. qarabaş. ügey uşaq. 1. oğlut. oğlatlıq. ovlatlıq.

1. yufqa. oğulluğa alınmış. tutunçu oğul. evlatlığa alınmış cocuq.

oqulmaq **oğulmaq.** 1. dağınmaq. döğülmək. ufanmaq.

ufanmaq.- bu əkmək durduğu yerdə **ufanır.** 1. oğranmaq.

avranmaq. çaqnaşmaq. təsadüm etmək. 1. uşalmaq.

uşanmaq. ovalmaq. ufalmaq. **1.** yorulmaq. əldən düşmək. hissindən hərəkətdən düşmək. alızlamaq. acizləmək. **1.** yenmək. bölərmək. alçaq davranmaq. əsgiklənmək. tənəzzül etmək.

oqulmaq

oğulmaq. qırılmaq. sınmaq.

oqulmaq

oxulmaq. oxunmaq. uqulmaq. 1. üzə, yuxarı çıxmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşılmaq. şinilmək. - sözün içi oxundu. **1. oğulmaq.** uşalmaq. üşəlmək. ufalanmaq. ovşamaq. əzilmək. soxulmaq. - duz **soxuldu.** **1.** dirək uzatmaq. uzatılmış olan düz dirək.

oqulmuş

oğulmuş. çanğ. çalğ. çalınmış. ovgili. oğgili. döğülmüş. avardılan.

oqultu

oxultu. də'vətnamə. toya çağırış.

oqultuq

oğulduq. oğulluq. tuxumluq. oğulcuq.

oqulturuq

oğulduruq. 1. xavyar. **1.** balıq yumurtası. **1.** pürçük. yumurtalıq.

oqulu

oğulu. - **irili oğulu:** böyükklü kiçikli. ufalı təfəli.

oqulu

oxulu. də'vətli.

oqulu

oxulu. xeyir dua verilmiş.

oqulub

- **oğulub, əzilərək yeyilən yemək:** çalla.

- oquluduruq** **oğuluduruq.** yumurtalıq. döl yataq.
- oquma** **oxuma.** 1.mütaliə. - **oxumaq:** mütaliə etmək. 1.oxuş.
təhsil. öyrənim. 1.ötüş. təğənni.
- oquma** **oxuma. oxuş.** 1. çözləmə. gözəlmə. gözləmə. işləmə.
içləmə. incələmə. araşdırma. mutaliə. tətəbbö'. tədqiq.
etüd. 1. təlavət. qəraət. 1. tərənnüm. təğənni.
- **oxumağa ilginç, dəğər:** oxunaqlı. oxunur.
- **oxuya bilmək:** savadlı olmaq. ağıla qarayı seçmək.
- oqumaq** **oxumaq.** 1. gözəlmək <> çözləmək. gözləmək.
gözləmləmək. gözəmək. göz göz edib, çözmək, açmaq.
incələmək. araşdırmaq. mutaliə, tətəbbö', tədqiq, etüd
edmək. 1. söyləmək. demək. ifa' etmək. 1. ötmək.
çanqıldamaq. çanqlamaq. çanqamaq. çanaqlamaq.
yanqıldamaq. yanğılamaq. yanqamaq.
- **meydan oxumaq: boy demək:** alnını qarışlamaq.
- **başdan sona oxumaq. devirmək:** bir kitabı oxuyub çıxmaq,
qutarmaq: devirmək.
- **bağışlıq oxumaq:** həlalıq, əğd oxumaq.
- kitabı, iki gündə üç kərə **devirdi**, çıxdı.
- **özünə oxumaq:** çox ziyan etmək.

- **bildiyini oxumaq**: istədiyində dirənmək.

- **könlün oxumaq**: iyi tanımaq.

oqumaq

oxumaq. 1. sayamaq. sayramaq. sərimek. 1. adlamaq. 1.

çağırmaq. 1. göndərmək. demək. - alqış **oxuyan** dillər. -

alqış **oxu**: salavat **oxu**. 1. üfürmək. cadalamaq. 1. tütmək.

ötmək. püləmək. 1. köktmək. kökləmək. sıramaq.

sərimek. yırlamaq. ötmək. çalmaq. ötmək. ütmək.

nərsənin səsin ucatmaq. 1. yumşatmaq. 1. atqamaq.

atmaq. adlamaq. çağırmaq. 1. sayramaq. söyləmək. 1.

uqmaq. anlamaq. - hamını öz işin **oxusa**, çətinlik qalxar. 1.

oxumaq. **uqumaq**. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək.

bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. sindirmək. sinitmək. 1.

irdəmək. mahnı, nərsə havalandırmaq, səsləndirmək. 1.

çağırmaq. - kim məni **oxudu**: çağırırdı. 1. anlamaq. içərmək.

düşünmək. sayramaq. ötmək. sayraq quşlar: ötücü

quşlar. şarkı. aydım. çağırmaq. təhsil almaq. 1. təlim

görmək. 1. anırmaq.

- **eşək sozub oquydu**: eşək uzun uzun anğırırdı.

oqumaqan

arif. eğitimsiz ama kəndini yetişdirmiş. olqunlaşmış.

oqumuş

oxumuş. yetin. bilgin. bilən. alim. kamil. kəmallı.

- oqun** 1. **oğun**. avqın. ovqun. oyqun. güh. duvar altında su axımı üçün açılan su yolu. avın. bölüm. - **oğun oğun**: avın avın: bölüm bölüm. 1. **oxun**. oxuyan. oxucu. ötücü. ötən. - **oxun quş**: ötən quş.
- oqun** **oğun**. **oğan**. 1. tanrı. nazir. 1. bir işdə, ölkədə görüş yiyəsi. sahib nəzər.
- oquna** 1. **oğunaq**. kəpək. körpə. - **un örö**: un körpəsi. 1. **oqunaq**: **oqundaqqa**. "daxi. belə. kimi. elə " anlamında gücləndirmə sözü. 1. elə. - gören kimi oxuna tanıdım. - **olsaqat oquna**: həməən. derhal. - **bu saqatdan oquna barabız**: həməən simdi gediriz. - **erlay oquna**: həməən. çabucaq. - **görgənley oquna tanıdım**: görür görməz tanıdım. - **ol qəqinçi oquna tındırdım**: daha o gəlmədən dincəltədim, həll etdim.
- oqunaqlı** **oxunaqlı**. 1. oxunur. açıq anlayışlı. 1. oxumağa ilginç, dəğər.
- oqunaqsız** - **qarışıq oxunaqsız**: qarqacıq burqacıq.
- oqunaqsız** **oxunaqsız**. **oxunşsuz**. güc anlayışlı.
- oqunan** - **adı oxunan**: adı çəkilən. adı tutulan.

oqunc	oğunc. avinc. avunc. təsəlli.
oqunc	oxunc. oxunuğ. axunq. > ahəng (< axmaq. yaxmaq). çalav. çalğı. çalqı. saz.
oquncaq	oğuncaq. oğnulcaq. avnulcaq. çanğılıcıq. çağılıcıq. cıngıl çanğıl. qumdan yekə, böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş. avıncaq. kiçicək.
oqunç	oxunc. dəvətnamə. çağrı.
oqunq	oxunuğ. oxunc. axunq. > ahəng (< axmaq. yaxmaq). çalav. çalğı. çalqı. saz.
oqunlaşdırmaq	oxunlaşdırmaq. araştırmaq. çalqışdırmaq. eşələmək. eşəmək. eşmək. deşələmək. deşəmək. deşmək. təhqıqləmək. tədqıqləmək.
oqunlu	oğunlu. ağındı. açılmış pambıq.
oqunma	- qarışıq, oxunması güc yazı: qarınca sağısı, duvası.
oqunmaq	oxunmaq. 1. ötülmək. ötilmək. 1. özünü baxıcıya görsətmək. üpürünmək. cadalamaq. yadalanmaq. - özünü ged bir oxundur. 1. soluqlanmaq. 1. çığıрмаq. qığıрмаq. 1.çağrılmaq. ad verilmək. söylənmək. 1.uqunmaq. 1. üzə, yuxarı çıxmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək.

anlaşılmaq. sinilmək. **1.** qılınmaq. ötrülmək. ödrülmək. -
yükün **ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı.

oqunmaq

oxunmaq. göz göz edib, çözünmək, açınmaq.

incələnmək. gözləmlənmək. gözələnmək <> çözələnmək.

gözlənmək. gözənmək. araştırmmaq. mutaliə, tətəbbö',
tədqiq, etüd edinmək.

- **and qardaşı, siqə qardaşı oxunmaq:** qardaşlıq tutunmaq.

oqunmaz

oxunmaz. silik. silinmiş.

oquntu

oğuntu. 1. qazıntı. qırıntı. incə yonqa. talaşa. talaş.

dalaş. talaz. dalaz. ufantı. qırıntı. ufandı. qırıntı. - parça

ufantısı. əkmək **ufantısı.** - odun **qazıntısı.** kavsala **qazıntısı.**

1. oğuntu. xəkə. açaq. topraqsın. - kömür **açağı.**

- parça **qazıntısı.**

- **hər nəyin oğuntusu:** torpı. - qızıl, dəmir **torpusu.**

oquntu

oğuntu. oğantı. oğcuq. ovciq. ovaciq. çürük. çöp. çöv.

köv. kovuntu. (< **çov. kov:** oyuq. boş). parciq. paraciq.

süprüntü. süpürüntü. atlaciq. atraciq. atılaciq. artılıq.

böləcik. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam.

töküntü. tör töküntü. xırım xırda.

- **hər nəyin oğuntusu, xırdası, maydası:** darı. dara.

- oqunturmaq** **oxundurmaq.** çığırmaq. qığırmaq.
- oqunub taqınmaq** **oğunub tağınmaq** ovunub tavinmaq. -
 ər əlini **ovunub tavındı:** oğuşdurub sıxışdırdı.
- oqunulmaz** - **oxunulmaz, güc oxunan yazı:** ilan qurbağa.
- oqunur** **oxunur.** oxumağa ilginç, dəğər. oxunaqlı.
- oqunuş** **oxunuş.** 1. bir dərəcənin göstərdiyi ölçüm. 1. **oxsay.**
 yorum.
- oqunuşlu** **oxunuşlu. oxsayılı.** yorumlu.
- oqunuşsuz** **oxunşsuz. oxunaqsız.** güc anlayışlı.
- oqur** **oğur.** 1. bax > **uğur.** 1. qabaq. uğraş. uğra. uğur. 1. vax. -
 nə **oğurda** gəldin: havax gəldin. 1. qutluluq. bəxtiyarlıq.
 səadət. 1. iyilik. 1. nərsənin dayaq, amac olaraq
 seçilməsi. təkərlək, üzərinə dönülən nəsne. motiv.
- oqur** **oğur.** 1. qanı. yasa. yasay. ayin. düzgün. dizgi. düzgü.
 dizgə. biti. burmul. buyurmul. nəşəq. qada. qaidə. nizam.
 1. yörəlgə. qanı. yasa. yasay. düzgün. burmul.
 buyurmul. qada. qaidə. 1. göstəri. göstərgə. yasay. ayin.
 biti. nəşəq. qada. qaidə. nizam.
- oqur** **oxur.** 1. savatlı. - **oxurlar** toplandılar, yarqı qurdular. - el
oxurları. 1. ötən. - **oxur** quşlar.

- oqur** **okur. oğur. 1.** dörd yaşlı qısrıq. alışıq at. **1.** soqur. soqi. böyük dibək. həvəng.
- oqur** **oqur. uqır. ugor. 1.** gizlilik. gizəm. **1.** uğur. bəxd. taleh. mutluluq. **1.** vaxt. zaman. devir. **1.** köynə. yırtık irik. dövük yencik. **1.** on. onqur.
- oqura** **oğura.** minnətdar.
- oquramaq** məmnun olmaq. sevinmək. təsvib etmək.
- mən aytqanı çırtda oquramadı: mənim söylədiyimi heç təsvib etmədi.
- onovnu oquramaq: fikri təsvib etmək.
- oqurav** təsvib.
- oqurfa** **okurfa.** onqurğa. onqura. bel gəmiyi. situni fəqərat.
- oqurlama** **oğurlama. 1. oğrama.** çalma. **1. yemə. aşırma. - özgə,**
başqa birinin nərsəsin yemə, aşırma, oğurlama: aşırma: intihal.
- oqurlamaq** **oğurlamaq. 1. oğramaq.** çalmaq. **1. oğurmaq. oğrumaq.**
oğrulamaq. çalmaq. qapmaq. aparmaq. aşırmaq.
çalmaq. quldurluq, güərəclik etmək. uğrulamaq. gizlicə almaq, götürmək. çalmaq. aşırmaq. sıyıqlamaq. **1.**
uğurlamaq. yol vurmaq.

- **ışıqın oğurlamaq**: ürəyində yer almaq, açmaq. güvəncin, e'timadın qazanmaq. saqqızın oğurlamaq.

oqurlamaq **oğurlamaq**. 1.< **avqurlamaq** < **avlamaq** < **avmaq**. **oxlamaq**: **avlamaq**: **yığmaq**: **yığmaq**. **əğmək**.). **uğurlamaq**. **uğrulamaq**. **çalmaq**: **çağmaq**. "**oğurlamaq**" sözündə "**almaq**. **yığmaq**" anlamı var. 1. **ilətmək**. **çalmaq**. 1. **qapamaq**. 1. **aşırtmaq**. **aşıрмаq**. **yemək**. **içəri atmaq**. 1. **uğrulamaq**. **bir yoldan keçərkən**, **başqa nərsənin yolun tutmaq**. **yol üstünə varmaq**. **azınmaq**. **çarpmaq**. 1.**bax** > **uqurlamaq**. **qaraqlamaq** (: **yol kəsip mal almaq**).

oqurlanmaq **oğurlanmaq**. 1. **çapılmaq**. **yarılmaq**. - **ağzın (sırrın) verən beli qırılar**, **açıx qapı**, **iti yarılar** (**çapılar**, **oğurlanar**). 1. **qaçırılmaq**. **qoparılmaq**. **qapdırmaq**. **çalınmaq**. **oğurlanmaq**. **qoparılmaq**. **qapdırmaq**. **çalınmaq**. - **var yoxun qapdırdı**. - **var yoxun qapdırdı**.

oqurlanmaq **oğurlanmaq**. 1.**bax** > **uqurlanmaq**. 1.**aşırılmaq**. **çalınmaq**.

oqurlatmaq **oğurlatmaq**. **çaldırmaq**. - **oğurlatmıya** **deyu gecədə yatmadı**.

oqurlayan **oğurlayan**. **oğurlayan**. **qandıran**. **avlayan**. **avlac**. **avqar**. **aldatan**. **çalğan**. **çalan**. **torlayan**.

- oqurlayıcı** **oğurlayıcı.** papaq geydirən. börk qoyan, qoyucu. qulaq kəsən.
- oqurlu** iyi ürəkli. rəhimli. qutlu. səadətli.
 - **oqurlu bolsun:** qutlu olsun. xeyirli olsun.
 - **oqurlu etmək:** alqış, xeyir duası etmək.
- oqurluq bolmaq** bax > **uğurlu bolmaq.**
- oqurluq** oğurluq. çalınmış. aşirtma. aşırma. məsruq.
 - **oğurluq etmək:** qazaqmaq. hırsızlıq etmək. çappullamaq. çapmaq. qarammaq. qırmaq. yol kəsmək. qıyınçılığa çıxmaq.
- oqurluq** oğurluq. çalıntı. aşirtma. - **oğurluğa uğramaq:** çaldırmaq.
 - **oğurluq, çapıllıq, çapılçılıq etmək istəyi ilə gəzib dolaşmaq:** qolaçanlamaq.
- oqurmaq** oğurmaq gəmik yarıp ayırmaq.
- oqurmaq** oğurmaq. oğrumaq. oğurlamaq. oğrulamaq. çalmaq.
- oqurmuş** oğurmuş. gizəmli. ağzı sıx. sırlı.
- oqursuz** xuysuz. rəhmsiz. kötü ürəkli. qaba ədəbsiz. tərbiyetsiz.
 - **oqursuz qonaq gəlsə qoylarınca bөрü çapdırır:** kötü ürəkli qonaq gəlsə qoyunlarına qurt saldırır.
 - **oqursuz at:** xuysuz at.
 - **oqursuz zaman:** qayğılı zaman.

- oqursuzlanmaq** qızmaq. öfgələnmək. hırslanmaq.
- oqursuzluq** gızqınlıq. hiddət. öfgə. tikbaşlıq.
- oqusayılı** **oxsayılı.oxunuşlu.** yorumlu.
- oquş** **1. oğuş. oğuc.** erkək cocuq. **1. oxuş. oxu.** dərs. ibrət. **1. oxuş. oxuma.** təlavət. qəraət. **1. oxuş. oxuma.** tərənnüm. təğənni.
- oquş** **oğuş.1.** oğuş. yoğş. yaxın. qonum oymaq. tanış qohum. qonşu qohum. əqrəba. - **oğuş** qonum oğuşdu: yığışdı. **1. tayfa. uğuş. soy. 1. sağış. düşüş. anlaş. düşncə. 1. öğüş. torun. törün {1. < törəmək. 1. < turum (< durmaq: edmək.)} nəvə. nəbirə. 1. torun. nəbirə. nəvə nəticə. 1. əsrə. asra. çox. olca. 1. yumruq. 1. bilgi. bilgəlik. 1. bolluq. bərəkət.**
- oquş** **uğuş. oğuş. oxuş. 1.** oymaq. qohum. - **uğuşlar** yığıldılar. - **oğuş qonum** oxuşdu: yığışdı. **1. soy. tayfa. el. - hançı oğuşdandı:** hançı soydandı. **1. itilik. zirəklik. bilginlik. - oğuşlu** kişi. **1. çağrı. çağrış. bildiri. də'vət. 1. xırım xırda. öğulmuş. - oğuş** etmək. **1. ehzar. 1. öküm. yumuq. - bir öküm** yarmaq. **1. < oğul.** cavan oğlan.
- oquşlamaq** oğuşlamaq. **1. avuclamaq. qısımlamaq. sıxımlamaq. tutamalamaq. qapazlamaq. qəbzələmək. 1. oxşamaq.**

- saqamaq. sayamaq. ölünü oğşamaq. ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq.
- oquşlanmaq** oğuşlanmaq uquşlanmaq. uğuşlanmaq. tayfa tırıq ziyəsi olmaq. ellənmək.
- oquşlu** 1. alim. bilgin. 1. bolluq. bərəkət. 1. oğuşlu. uğuşlu. tayfalı. qohumlu. elli. 1. tayfa tırıxlı. elli. ailəli, qohumlu.
- oquşlu** oxuşlu. oxşaylı. oxşayışlı. uyuşlu. uyşuqlu. uyqun. yerli çağlı. yerində. tutarlı. munasib.
- oquşma** oxuşma. and. siğə.
- oquşmaq** 1. oxuşmaq. çağrışmaq. - iki qonşu ara - sıra birbirin **oxuşurlar**. - ərən alpı **oxuşdular**. 1. **oxuşmaq**. **uquşmaq**. anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldırya keçdilər. - **oxuyub**, **oxuşmadan** iş bitməz. 1. ehzar edmək. - əsgərliyə **oxuşdular**. 1. yığışmaq. düşüşmək. - oğuş qonum **oğuşdu**: yığışdı. 1. düşünmək. anlamaq. - biraz **oquş**, özüvə gəl. - çox **oquşduq**, bir nərsəyə çatmadıq.
- oquşmuş** oğuşmuş. yığışmış. yatmış. yorulmuş. kehəlmiş.
- oquşturma** oğuşturma. oğma.
- oquşturma** oğuşturma. tələk. dələk. oğma.

- oquşturmaq** **oğuşturmaq.** 1. çitiləmək (< **çiqtiləmək**). oğuşturub yumaq. 1. oğxalamaq. ovxalamaq. yoğurmaq.
- oquşturmaq** **oğuşturmaq.** birbirinə toxuşdurub, sürtmək.
- oqut** oğut. 1. uğut. uyut. həya. 1. **oxut. ovut.** qonaqlığa çağırış. çağrı. dəvət.
- oqut** **oxut.** öqgüt. oxut. öğüt. sayuc. sayquc. nəsihət. və'z.
- oqutan** **oxudan.** məəllim.
- oqutan** **oxudan. oxutqan.** 1.əğitmən. ögrətmən. 1. oxutqan. oxumağa marağ doğuran. - **oxudan** bitik. - **oxudan** mahnı: canlandıran, qızıqdıran oxumaq. 1. qızdıran. cinlətən. tərs işləyən, adamın səsin çıxaran nərsə. - **oxudan** adam: hirs verən kişi. - **oxudan** uşaq: inad edib tərs iş görə uşaq.
- oqutcu** **oğutcu. öğütçü. oxucu.** otucu. otcu. carçı. havalı. mübəllig. - bu oturuşda, hamı, başqa başqa bölümün, düşüncənin, işin havalısı olmaq qoşuyla (şərtiylə), savcısı kimi danışırdı.
- oqutqan** 1. bax > **oxudan.** 1. **oxudan. oqutan.** əğitmən.
- oqutlanmaq** **oğutlanmaq.** dövülmək. əzilmək. tozalanmaq. vurulmaq. toplanmaq.

- oqutmaq** 1. ötürmək. üngətmək. öngətmək. yırlatmaq. 1. **üğütmək**.
oğub əzmək. 1. **oğutmaq**. oğmaq. **döğmək**. 1. uşaltmaq.
ovaltmaq. ufalatmaq. ayırmaq. bölmək. təqsim edmək. 1.
oxıtmaq. anlatmaq. düşündürmək.
- oqutmaq** **oğutmaq**. **oğmaq**. engitmək. yengitmək. indirmək.
endirmək. alçatmaq. yermək. təhqirləmək. - siz məni
endirirsiniz.
- oqutmaq** **oğutmaq**. **öğütmək**. 1. dartmaq. 1. ovalamaq.
nəşələndirmək. keflətmək. əsir edmək. əsdirmək.
əsritmək. əsrütmək.
- oqutmaq** **oxutmaq**. 1.səslətmək. 1.səsin çıxartmaq. 1.kökətmək.
- **yanlısın gördüm, için oxudum**: tərəfdarlarına, mürüdlərinə
baxdım, içində nə olduğun düşündüm.
- oqutmuş** **oxutmuş**. oqatmış. xəbərci. ulaq.
- oqutucu** **oxutucu**. müdərris.
- oqutur** **oğutur**. izli. gizəmli.
- oquv** 1. **oxuma**. təhsil. öyrənim. 1. **oxuv**. oquyuş. qıraat.
çağırış.
- oquvçu** oxuvçu. oquyucu. öyrənci.

- oquyan** **oxuyan.** 1. ırlayıcı. yırav. muğənni. xanəndə. 1. oquyuçu. çağırın. çağırçı. də'vətçi. - **oxuyuçu gəzmək:** toya çağırmağa çıxmaq.
- oquyan** **oxuyan. oxluyan. oxucu.** arşatçı. araştıricı. araştıran. gözələmçi <> çözləmçi. gözələyən <> çözləyən. gözlemçi. çözləmçi. gözələmçi. çözləmçi. deşləmçi. işləmçi. içləmçi. incətən. incələyən. işgələyən. işgətən. işgəltən. işgəçi. tədqiqatçı. tədqiqatçı. təhqiqatçı.
- oquyan** **oxuyan. oxuyucu. oxun.** çağırıcı. çağırıcı. çağırın. ünləyən. ünləyici. səsləyici. səsləyən. ötücü. nəğməçi. söyləyən. deyən. ravi. oxucu. şarkıcı. çağmaçı > çamaçı. ötən. ötücü. ötcü. xanənəndə. - **oxun quş:** ötən quş.
- oquyucu** oxuvçu. 1. öğrənci. 1. çağırın. oxuyan. də'vətçi. - **oxuyuçu gəzmək:** toya çağırmağa çıxmaq.
- oquyucu** **oxuyucu. oxuyan. oxucu.** 1. çağırıcı. çağırıcı. çağırın. ünləyən. ünləyici. səsləyici. səsləyən. 1. düğünçü. də'vətçi.
- oquyuş** oxunuş. tələffüz.
- oquyuşmaq** **oxuyuşmaq** bir birini çağırmaq.

- oquz** **oğuz. {oğ. ox. (< oq: boy. uruq + uz: ız. iz: çoxluq bilgəsi: oqlar. - bu sözün sonundakı "z": omuz. göz. biz, siz. diz. kimi}}. 1. təmiz  r ekli. dost. iyi arxadaş. mübarək. pak. hil  bilməz, kötülük yapmaz kiři. 1. sađlam. gürbüz. g cl . dəliqanlı. 1.  ađrı. dav t. toparlama. 1. (< metatez >)**
- uzuq. (z < > y < > d < > ğ) uyut. udut. uđut. oyaq. bilgin. - uzuq  r: huşlu kiři. - uzuq könüllü  r: a ıq könüllü kiři. 1.oz: uz: us: uquz. uđuz. qutlu. mübarək.  đil. yaxşı. gözəl. ulu. paq. təmiz.  r gi təmiz. iyi tosun. kır adamı.  rk n. azad.  zg r (qulu qarşıtı). bəy. Əşrəf. saf. ađ. pak. xalis. iyi. yaxcı. sađ. 1.ađız s t . 1.diləyi, niyyəti arın olan.**
- oquz** **oğuz. türkəsaya. sadə kiři.**
- igirmi dördlük ođuz boylarından biri: qara evli.**
- "qayı" boyuna bađlı, t rkiy d c suriy d  yayqın ođuz topluluđu: qarakeçili.**
- oquzخان** **- ođuzxanın ođullarından biri: g yxan.**
- oquzlamaq** **ođuzlamaq. ođuz saymaq. ođuzlardan saymaq. ođuzlara bađlamaq.**
- oquzlanmaq** **ođuzlanmaq. ođuzlaşmaq. ođuz qılıđını almaq. ođuz qılıđına girmək. kəndini oquzlardan saymaq.**

oqün **o- gün.** özəl, anılı, önəmli bir olay günün anısını, xatirəsini sayqılamaq, ağırlamaq üçün verilən, qoyulan adlardan. örnək olaraq: bir uşaq böyük devrim günündə anadan olursa, yaxud eldə, çevrədə bir önəmli olay günündə doğulan uşağa " **o - gün** " adı verilir.

oqünmək - **çox oğünmək:** qınalar yaxınmaq.

oqyanus < **oğın** (latın) > **oğantürk.**

ol 1. bol. bul. - **o şol:** belə o. - **o şunca:** belə onca. - **o şunda:** elə burda. - **o şundaq:** elə böylə. 1. bu söz "**yaxşı**" "**iyi**" "**oldu**" anlamına işlənir: **ol ol: çox yaxşı: olay olay: oldu oldu.** 1. **ol < > olt.** olmaq: oltmaq: oturmaq. oldurmaq: oltutmaq olmaq. tapılmaq. oldə: tapılmış. 1. bul. imkan. 1. oşal. o şol. anıq olmayana (qayıb olana) deyərlər. 1. o. - dir. - dir. - dur. - dür.

ol **olut.** qal. tikin. din.

ola - **ola bilməyən.** - **olmamış, ola bilməyən bir nərsəni**

düşünmək: öz ölüsündən qorxmaq.

- **ola olmuya:** qala qalmıya: qala qala. - **qala qala** üç kişi qaldı.

- **söz ola** kəsə savaşı, **söz ola** bitirə başı.

- söz ola **aldan dadıl**, söz ola ağıdan qatlı. - **söz ola** can dərmanı, **söz ola** bağır yarı. - **söz ola** qaymaqla bal, **söz ola** odla alav.

ola - **ola gələn**: bayağıca. alışıldığı. - **ola ki**

oysa ki. məyər. - **olabilir** yarar. mümkün.

olabilir **bolabilir**. 1. bəlkə. ehtimal. 1. olur. bolur. imkanı olma.

mümkün. qabil. - onu görmək **olur mu**.

- **olabilir ki**: bəlkə. hər halda. ehtimal.

olabulqan **olağan**. bayağı. düzgün. doğal. normal. təbii.

olabulqanlıq **olağanlıq**. düzgünlük. doğallıq. bayağılıq. normallıq. təbiilik.

olacağına - **olan olacaq, köçən köçəcək**. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmedən, etgilənmədən, olan olur. sən eddiyivi ed, sonuc dəyişmiyəcək. sən yapdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.

olacaq - **gerisi, sonrası, olub olacağı, varacağı nədir?**: altı nədir?. alt yönü nədir?. - **iş olacağına varır**: böylə gəlmiş, böylə gedər.

- **bir işin olacağını sağlamaq, toxumaq, işlemək,**

hazırlamaq: yolunu yapmaq. yol vermək. nərsənin keçməsinə köməklik etmək.

- **iş olacağına varır**: olan olacaq, köçən köçəcək. bir soruna,

gərəyə aldırımadan, etgilənmədən, olan olmaq. sən eddigivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yaptığın yap, fələk öz işin işləyəcək.

- **nərsənin olacağıın öncədən duymaq**: içinə doğmaq.

- **olacağı nə çara, işlər qalib haçara**.

- **olan olacaq, köçən köçəcək**: iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldırımadan, etgilənmədən, olan olmaq. sən eddigivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yaptığın yap, fələk öz işin işləyəcək.

olacaq

1. gələcək. 1. və'də. möhlət. 1. pay. qarayazı. uğur.

tağudar. dağtay. dağıdar. nəşib. qismət. 1. mümkün.

möhtəməl. qabil. - **olacaq** varlıq. - **olacaq** iş degil. - **olacağı**

qaçmaq. - **olacağıın** batsın. 1. yazı. müqəddər. - olacaq imiş.

- olacaqa çara yox. - kişi olacağıa qaçır. - kişi nə yapırsa,

olacağıa varır. 1. olmalı. olmağ üçün. olalı. bolğalı.

olacağı

olacağı. - **olub olacağı**: qala qala. qalsa qalsa. çox qalsa. ən

uzağı. ən çoxu. ən sonunda. hammısı. bütünü. həddəksər.

olaq

olağ. **bulaq**. 1. qənimət. tapılmış. 1. 1. oluğ. boluğ. bolağ.

1. hal. durum. əhval. 1. abü hava.

olaqa

bəlkə < bulağa.

- olaqa** bolaqa. böləgə. dolaqa. döləgə. çövərə < > dövərə.
dävərə < > çevərə. dayirə. qalaqay.
- olaqalı** **olağalı. bolğalı.** ilkəli. ilkin. törəli. törəgəli. təməlli. əsaslı.
pirənsibli.
- olaqalıq** **olağalıq. bolğalıq.** ilkəliki. ilkəlliki. törəlik. törəgəlik.
təməllik. əsaslıq. pirənsiblik.
- olaqan** **olağan. 1.** alışılagəldiyi kimi. görünür kimi. görüşdüyü
kimi. bayağı. düz. mə'muli. ələladə. olabulqan. düzgün.
doğal. normal. təbii. - **düz** bir kişi. - **düz** bir şəhər, yol. **1.**
bayağı. sıra işi. bəsit. alışığıan. bayağı. adətə. bolağan.
bolarli. boluğli. oluğli. əməli. **1.** təbii.
- olaqan** olan. doğal. olumlu.
- olaqan** **olağan. 1.** olur. olan. mümkün. imkanlı. **1.** məxluq.
olugəlmiş. olubgələn. yaranmış.
- **olağan üstü:** son dərəcə. həddindən artıq. təli.
- olaqanlaşmaq** **olğanlaşmaq.** doğallaşmaq. bayağılaşmaq.
normallaşmaq. düzgünləşmək. təbiiləşmək.
- olaqanlıq** **olağanlıq. olabulqanlıq.** düzgünlük. doğallıq. bayağılıq.
normallıq. təbiilik.

- olaqantışı** - **olağan dıışı**: alamat. almat. almatıq. tansuq. qorxulu qəder güclü olan. alamat. almat. almatıq.
- olaqanüstü** **olağanüstü**. 1. taqsuq. taqsıq. tansıq. sığmaz. 1. yapsız. fövqiladə. müstəsna.
- olaqanüstülük** **olağanüstülük**. çəngəşi. möcizə.
- olaqlaşmaq** **olağlaşmaq**. **bolğlaşmaq**. **olqulaşmaq**. **bolqulaşmaq**. ilkəlləşmək. törələşmək. törəgələşmək. təməlləşmək. əsaslaşmaq.
- olalı** bolalı. olmalı. olmağ üçün. olacaq. bolğalı.
- olam** 1. dəbdəbə. göstəriş. tənənə. 1. aləm.
- olamamaq** - **bir arada olamamaq**: edəməmək. keçinəməmək.
- olamaz** olmayacaq. mahal. geyri mümkün.
- olan axan** ruydad.
- olan** 1. dolu. olan yer: şişik yer. 1. olaqan. doğal. olumlu. 1. imkan. - **olana** yaraş: imkana görə. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır. 1. qadir. qayır. bacaran. 1. bolğan. var. mevcut. 1. bulunur. hazır. möcud. gələn. vaqə'. olur. olağan. mümkün. imkanlı. - **gələn** çəkilir. - başa **gələn**: arız olan.

- olan** 1. duran. hazır. amadə. mühəyya. - **duran** nəvarsa gətir. - **duran** nəyimic varıdı, tükəndi. 1. ola bilən. olcaq. bolcaq. - **edib bolcaq**: edilə bilən. eylənə bilən. - **yeyib bolcaq**: yeyilə bilən. yeməli olan. 1. **olun. bolan. bolun. bulunan. bulun.** movcud. hazır.
- "**əşi akişi. olan. oğlan**" sözləri, ərəkəklər arasında "yahu" anlamında işlənən söz. - **əşi!** nədən belə gecikdin.
- **astarı olan, üzün tapar, onun tapan, çöreyin yapar.**
- **olan olacaq, köçən köçəcək**: iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmedən, etgilənmədən, olan olmaq. sən eddigivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.
- **olanın bütünü, tamı**: həpi tomu. olduğu.
- olana** olğanğa.
- olanaq** **olanağ**. fakt. vəqiə.
- olandan** **olandan**. əzəldən. - **qural buyumuş olandan bəri, ağız çatırsa aşa, baş daşa dəğir.**
- olanlar** hazır olanlar. hüzzar. götürələr. götürülər. götürələr. götürələr.
- olanmayan** - **olduğu yerdə dinc olanmayan**: türmə qaçqını.

- olanolur** - olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmadan, etgilənmədən, **olan olur**. sən eddiyivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.
- olar** ilər. hadis. hadisə. başa gələn.
- olaraq** - **lay**. - **kən**. - **yaşlay**: gənckən. gənc **olaraq**.
- olaraq** olduğu kimi.
- olas** ehtimal.
- olası** **olasılıq**. görəsi. möhtəməl. ehtimal. - **olası** ki: ehtimalı varki. - hər **olasıya** qarşı: hər ehtimala qarşı.
- **bu nəcür olası**: nə deyəsidi. - **bu nəcür olası millətdir ədə**: bu nə deyəsi eldi bu dayna.
- olası** 1. alacalıq. olabilir. ola ki. möhtəməl. - qarların əriməyə bəlkə sanırım olası. 1.qararınca. olduğuna. oranlığ. bir az.
- **olası** verdim: qərarında verdim. - söz **olası** gəl: sözüvün özün tut.
- olasılıq** 1. **olası**. ehtimal. - **olası** ki: ehtimalı varki. - hər **olasıya** qarşı: hər ehtimala qarşı. 1. ehtimalçılıq. möhtəməllik.
- **hər olasılığa qarşı**: nə olursa olsun. hər nə olur olsun. qaçaqoyub.
- olasımaq** ehtimal vermək.

- olaşmaq** çevrəlmək. toplaşmaq.
- olav** anğar. təfəkkür.
- olay** 1. çıxın. yaşantı. yazıntı. macəra. hadisə. - **bir olayın**
nədən olmaq: yol açmaq, vermək. - qızıl dil danışar, göy
başın axmasına, yarılmasına **yol açar**. 1. iş. hadisə. - bu nə
işdir. 1. iş. vəqie'. hadisə. - bu gün keçən işlər. - **işləri**
yoxlayın. 1. macəra. - bu ovada çox olay **izlənilmiş**:
yaşanmış. görünmüş. 1. **olqu**. **olqu**. çıxın. görünüşü.
görüntü. yaşantı. yazıntı. ötrək. başveri. başvermə.
hadisə. vəqie. pədidə. fenomen. 1. olqu. vəqie. 1. yenik.
enik. vəqie. hadisə. - yeni **eniklər**. 1. görünüşü. pədidə.
fenomen. 1. olqu. görüntü. çıxın. hadisə. vəqie. pədidə.
fenomen.
- **ilk olay**: birincil. ən önəmli. birincil. ilk öncə. - **günlük olay**:
güncəl. güncülük. xəbərler. xəbar.
- **olay kölgəsi**: kölgəolay. bir nərsədən, nədəndən doğan
durum.
- **kölgəolay**: bir işə, olaya asılı, bağlı olan olay. ana sonucdan
doğan yan sonuc.
- **gözlənilməz, beğənilməz olay olmaq**: qabaq çıxmaq: kalah

çıxmaq.

- gün batmadan, **gorxunc olaylar** endirildi (üz verildi).

- **şaşırlacaq olay qarşısında söylənir**. işə bax!

- uzal görünmədik **olay**.(**uzal**: çoxdan).

- **mutlu bir olayı, içgi ilə qutlamaq**: islamaq. islatmaq.

islatmaq. islamaq.

olay

1. olaq. bulay. üz vermiş. hadisə. üz vermiş. bulaq.

bulay. gelu. gəlis. təsadüf. tüş. vaqiə. 1. olmuş. ötük.

macəra. nağıl. 1.oluq. vaqe'. vaqiə. - **oluqlar: olaylar**:

vaqeyyat. viquat. - **oluqsuz**: olaysız: vaqe' olmayan. 1. uğral.

uçral. təsadüf. qəza. bəla. hadisə.

olayçı

macəraçı. macəracu.

olayçılıq

1. görünçülük. vaqeyyətini. 1. olquçuluq.

görüncülük. fenomenizm. 1. macəraçılıq. macəraculuq.

olayı

ölgi. hadisə.

olayilim

olaylım. olqulum. olqubilim. görünçilim. görüntilim.

pədidəşinasi. fenomenoloji.

olaylar

bilikət. həvadis. xəbərlər.

olaylar

gedişat.

- **hər günün, olaylarının keçşi**: günlük yaşam.

- olaylı** macərəli. hadisəli.
- olaylım** **olayilim.** olqulum. olqubilim. görünğilim. görüntilim. pədidəşinasi. fenomenoloji.
- olaymı bolur** öylə olurmu. öyləmi olur.
- olaysız** macərəsiz. hadisəsiz.
- olbaq** oluş. oluşum.
- olca** 1. ası. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. yaran. yarayış. yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. tapış. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənfeət. fayda. **1. bolca.** bulca. nəng. ne'mət. **1. bolca.** buyruq. fərman. yazı. təqdir. muqəddərat. çalız. çalaz. qəza. nəсіб. qama. çapa. qapa. qismət. **1. bolca.** yazı. yazqı. alın yazı. muqəddərat. təqdir. qədər. fatal. **1. olcalı.** hazır. **1. olcalı.** movcudi. **1.** tutum. yarqı. yönə. dura. ölçü. ölçün. qərar. hükm. - **yarqı, ölçü** (qərar) çıxarma. - **olcalamaq.** ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.

- **yarqısız**. olcasız. yönəsiz. durasız. qərarsız.
- **yarqılı**. ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.
- üç kərə **yarqı** (qərar) qoyuldu.
- bir **yarqıda**: bir **ölçüdə**. bir **durada**. bir **yönədə**. bir **tutumda**. bir **qərarda**.
- iki **yarqıdan**, **ölçüdən** (qərar) birin tutmalısınız.
- incəlib, ölçünmədən, **yarqı** (qərar) **verilməsin**.
- bu **yarqıyla**: bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla. bu qərarla.
- **yarqıya** (qərar) gəlmək.
- **olcasın** (qərar) pozmaq.
- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

olca

bolca. (< av. avlamaq. olmaq). **1**. ovlancaq. ovlanmış. qənimət. yığılmış. yığma. yığam. yağma. qənimət. bəliq. qazanc. aslam. sərvət. bəyliq. fayda. ovlanmış. olanmış. **1**. olcam. qənimət. bolluq. bərəkət. **1**. bolca. bulca. toxdam. qərar. sürə. möhlət. və'də. olcum. olqunluq. olqun. yetişgin. **1**. əsir. **1**.qadın. dişi. aman. möhlət. **1**. (< **olmaq**). olduqca. çox. asra. əsrə. oğuş.

olcaçı

bolcaçı. yazqıçı. fatalist. muqəddəratçı. təqdirçi. qədərçi.

- olcaçılıq** **bolcaçılıq**. yazqıçılıq. fatalizm. təqdirçilik.
muqəddəratçılıq. qədərçilik.
- olcaq** **bolcaq**. 1.olan. ola bilən. - **edib bolcaq**: edile bilən. eylənə bilən. - **yeyib bolcaq**: yeyilə bilən. yeməli olan. 1. **olcalıq**. hazirlik. 1. **olcalıq**. movcudiyət.
- olcaq** bolqay.- ki **bolğay** haçan yar savaş: ki havax yarış savaş
olacaq.
- olcaqmaq** bolcaqmaq. yetirmək. onquşmaq. çatışmaq. kəfaf vermək.
- olcalamaq** duralamaq. **tutumlamaq**. 1. cıdamaq. qeyrət, muqavimət göstərmək. tutumlamaq. israrlamaq. müsirr olmaq. 1. ölçünləmək. qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.
- olcalamaq** qənimət almaq.
- olcalanmaq** duralanmaq. cıdanmaq. qeyrət, muqavimət göstərmək. qərar qılmaq. müstəqərr olmaq. müşəmməmləşmək. tutumlanmaq. israrlanmaq. müsirrleşmək.
- olcalı** 1. **olca**. hazır. 1. **olca**. movcudi. 1. duralı. tutumlu. qərarlı. yarqılı. yönəli. ölçülü. ölçünlü. ortam. mütəvəssit. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mö'tədil. 1. yarqılı. yönəli. talvasasız.

tablı. dözümlü. səbirli. qərarlı. tutumlu. duralı.

müsəmməm. payidar. subatlı. cazim. əzmi.

olcalıq

olcaq. 1. hazirlik. 1. movcudiyyə. 1. olcalılıq. duralıq.

duralılıq. tutumluq. tutumluluq. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq.

ılımlılıq. qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik.

yönəlilik. ölçülük. ölçülülük. ölçünlük. ölçünlülük.

ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq.

olcam

olca. qənimət. nemət. bolluq.

olcamaq

(< **yolmaq**). yolcamaq. olcalamaq. yolub dağıtmaq.

qənimətə götürmək. yağmalamaq. yağmalamaq.

olcamışı

1. qalaverə. gələverə. gəlişigözəl. olduğu kimi. düzensiz.

rasgələ. 1. boyun əğmə. 1. boyun əğmə. diz çökmə.

sınım. düşmə. təslim. yeniliş. uyma. müti', təslim olma.

bıraxma. qaptırı. inqiyad.

olcar

ulcar. 1. sav. xəbər. 1. çirik yığmaq.

olcasın

xoşbəxt olsun

olcasız

yarqısız. yönətsiz. durasız. qərarsız. talvasalı. tabsız.

tutumsuz.

olcasızlıq

yarqısızlıq. yönətsizlik. durasızlıq. qərarsızlıq. talvasalıq.

tabsızlıq. tutumsuzluq.

- olcaş** törən. seremoni.
- olcay** (< ol: var. devlet). **ulcaytu: (< ulu)**. uğur. səadət. iqbal. meymənət.
- olcay** mutlu. bəxtiyar. tanrı adlarından. bəxd. taleh.
- olcayın** xoşbəxtanə.
- olcaylı** (< ol: var. devlet). **1.ulcaytu: (< ulu)**. uğurlu. səadətli. iqbalil. meymənətli. **1.açıq** taleh. bəxdı açıq. bərəkətli.
- olcaylı** bəxdı açıq. bərəkətli. açıq taleh.
- olcum** **1.** olqunluq. olqun. yetişgin. **1.** hünər. mərifət.
- olça** ol nəsənə.
- olçum** ölçü. qarar. qırar. bir tür.
- olçumluğ** bilgiclik.
- ölçülmək** çıxlanmaq. uzunluğu ölçürmək.
- oldacı** **oldacı**. gəlişimli. çıxarlı.- **oldacı** igid. - **oldacı** gəlin. - **oldacı** adam. - **oldacı** qız. - **oldacı** topraq.
- olıc** oğulciq. əziz bala. ərəkək cocuqlara səvqi bildirmək üçün söylənən söz.
- olımamaq** olanmayan həddə. gözlənilməz. olmazın işlər.
- oliy** **1.** enqin bilgili. dərin bilgisi olan. **1.** vali.
- olq** olqu. qoy. xuy.

olqa	ölkə.
olqac	olqun ərəkək.
olqaqay	olqağay. bolqağay. bölgəğəy. dolağay. döləgə. qalğağay. çəmbərik. çövrəgəy < > dövrəgəy. dəvrəgəy < > çevrəgəy. dayirəvi. girdəvər. müdəvvər.
olqan	olğan. < ulu. uca. dağlıq yer. olğan olğan: dağ dağ.
olqanqa	olğanğa. olana.
olqanqanta	olğanğanda. ululağanda. böyüyəndə.
olqanlaşmaq	olğanlaşmaq. olağanlaşmaq. bayağılaşmaq. normallaşmaq. düzgünləşmək. doğallaşmaq. təbiiləşmək.
olqanmaq	olqunmaq. çıxınmaq. görşünmək. görünşmək. yaşanmaq. yazınmaq. başvermək. ötrəkmək. hadisə, vaqiə, pədidə, fenomen üz vermək.
olqədər	ol qədər. oşanca. şolqədər. təkin. eybələ. beləş.
olqı	olğı. olayı. hadisə.
olqıl	qutar.
olqu	1. faqt. 1.olq. qoy. xuy. 1.vaqiə.
olqu	bulqa. bolqu. bolna. bulnut. buluş. 1. tapıntı. tapış. tapqa. saça. saçqa. qazanc. verim. yetcə. yetcək. yetgə. bitək.

bitə. bitgə. çörək. ürən. törən. düşə. yaran. düşəvic.
 düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
 yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
 tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənfəət. fayda. **1.**
 örnək. nimunə. **1.** olay. çıxın. görünüşü. görüntü. hadisə.
 vəqiə. pədidə. fenomen. **1.** olay. vəqiə. **1. ülgü.**
 basmaqalıb. **1.** vəqeyyət. vəqe'. **1. olay.** çıxın. yaşantı.
 yazıntı. ötrək. başveri. başvermə. hadisə. vəqiə. pədidə.
 fenomen.

olqubilim olqulum. olayilim. olaylım. görünüşilim. görüntülim.
 pədidəşinasi. fenomenoloji.

olquçuluq olayçılıq. görüncülük. fenomenizm.

olquq - **olduğun sürmək, yaşamaq:** yaşamın, varlığı sürdürmək.
 yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. öz başındakın qılmaq.

olqulaşmaq **bolqulaşmaq. olağlaşmaq. bolğlaşmaq.** ilkəlləşmək.
 törələşmək. törəgələşmək. təməlləşmək. əsaslaşmaq.

olqulum olqubilim. olayilim. olaylım. görünüşilim. görüntülim.
 pədidəşinasi. fenomenoloji.

olqun **1.** otaqlı. oturaqlı. atakişi. ağırbaşlı. kamil. **1.** artığına
 olqun, yetgin. keçgin. - **geçgin yemiş. 1.** ərgin. yetgin.

öğkək. örkək. ərəkək. erkək. yetik. yetim. yetin. ərtili.
 ərđi. **1.** yetişgin. orta yaşlı. otuz yaşın aşmış. **1.** qaruuq.
 qarıq. varuuq. baruq. varmış. yetgin.

olqun

olun. (< > dolqun). **1.** dolu. bilgə. dolqun. yetişgin.
 olmuş. kamil. tələ. dələ. tərın. dərın. cetik. cetiz. yetik.
 yetgin. uzman. bəcərıkli. pişmiş. pişgən. pişkan. ərgin.
 yollu. ərən. çatmış. xoşbəx. olcum. olca. olqunluq.
 yetişgin. öngəl. ağırbaşlı. onat. doğru. yerındə. uyqun.
 yetərli. yeti. yetgin. əcərıkli. mükəmməl. **1. olğun (. < > b)**
 bolğun. yetgin. olmuş. yetgin. kamil. olduğun olqunluğı.
 ərık. çatqınılığın çatışı. çatın. yetginliyin yetiyi. yetin.
 yetmən. gəlişgin. uzman. yetərli. yetənəkli. **1.** mayıl.
 mağıl. sulanmış nərsə. - **geçgin** yemiş. **1.** keçitmiş.
 bacarmış. yekkə. pişmiş. görmüş. salqun. varqun. çəpər.
 çaqqun. mücərrəb. **1.** türk. olquş. kamil. tam.
 - **artığına olqun:** çox yetgin, olmuş, oluşmuş.geçgin. geçmiş.

olqunlanmaq

olqunlaşmaq. oluşmaq. toxunmaq. dolmaq. tümləşmək.
 tamamlanmaq. təkmilləşmək.

olqunlaşdırmaq əriştirmək. çağlandırmaq. toxundurmaq. doldurmaq. tümləşdirmək. tamamlandırmaq. təkmillətmək. baliğ edmək.

olqunlaşma - olqunlaşmağa, yetişməyə, pişməyə uz tutmuş yemiş: qızqar.

olqunlaşmaq 1. **olqunlanmaq**, **oluşmaq**, toxunmaq, dolmaq, tümləşmək, tamamlanmaq, təkmilləşmək. 1. çağlanmaq, göynümək, göynəmək, küyünmək, göyünmək. 1. bilurlaşmaq < > bəirləşmək, açıqlaşmaq, durulmaq. 1. ələ gəlmək, tutulabilmək. 1. (yemiş) pişmək, küynəlinmək, göynəlinmək, küynəmək, küynümək, göynəmək, göynümək. 1. **olquşmaq**, dolquşmaq, dolqunmaq, doluğlanmaq, doluğlaşmaq, ulaşınmaq, yetgişmək, yetginmək, yetinişmək, yüksəlmək, yüksəşmək, ərgənləşmək, ərginləşmək, ərkinləşmək, ərikləşmək, ərişinmək, varşınmaq, barşınmaq, baliğ olmaq, biluğa, kamilliyə çatmaq, yetişmək.

olqunlaşmaq azav yarmaq, sütlənmək.

olqunlaşmamış çiy, çiğ, yoğursu, qırt, olmamış, xam, göy, yetişməmiş.
- gəlişməmiş, olqunlaşmamış, qısa boylu, çəlimsiz olan:

qabax. qabaq. kədu.

- **çox olqunlaşmış, olquşluq, olqunluq, ərgin, ərik, ərgən, ərgin, yetgin** geçgin. keçgin.

olqunlaşmamış çiy sil. çığ sil. pozuk. xam.

olqunlaşmış çatıq. sulu. şatıq.

olqunlaşmış olquşluq. olqunluq. 1. ərginlik. əriklik. ərgənlik. yetişginlik. yetginlik. əriklik. ərkilik. kamillik. biluğ. baliğlik. rüşd. **1.** göynək. göynüq.

olqunlaşdırmaq bilurlaşdırmaq < > bəirləşdirmək. açıqlaşdırmaq. durutdurmaq.

olqunlaşdırmaq oldurmaq. yetişdirmək.- yağış yağsa, yel əssə fırtına **olar:** qopar.

olqunlu qaruqlu. qarıqlı. varuqlu. baruqlu. varmışlı. yetginli.

olqunluq olcum. olca. olqun. yetişgin.

olqunluq olquşluq. olqunlaşmış. 1. ərginlik. əriklik. ərgənlik. yetişginlik. yetginlik. əriklik. ərkilik. kamillik. biluğ. baliğlik. rüşd. **1.** adamlıq.

olqunluq varuqluq. baruqluq. varmışlıq. qarıqlıq. qaruqluq. yetginlik.

- **çox olqunlaşmış, olquşluq, olqunluq, ərgin, ərik, ərgən, ərgin, yetgin** keçgin. keçgin.

olqunmaq 1. iyələnmək. etinmək. edqinmək. qılqınmaq. alqınmaq. alışınmaq. qazanmaq. sahab olmaq. 1.yetişmək.

qürsəmək. qursmaq. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq.

olqunmaq 1. **olunmaq**. edinmək. tutulmaq. uğrunmaq. uğranılmaq.

mə'ruz qalmaq. 1. **olqanmaq**. çıxınmaq. görüşnmək.

görüñşəmək. yaşanmaq. yazınmaq. başvermək.

ötrəkmək. hadisə, vəqie, pədidə, fenomen üz vermək.

olqunsuz **olumsuz. olmaz.** edinilməz. olmaz. tərıs. tərsə. təsgəri.

tərsgin. yoxluq. qeyri mümkün. mənfı. neqətiv.

olqunutmaq **olqutmaq.** işləmək. incələmək. öğrətmək. mənimsetmək.

olquş türk. olqun. kamil. tam.

olquşluq **olqunluq. olqunlaşmış.** ərginlik. əriklik. ərgənlik.

yetişginlik. yetginlik. əriklik. ərkilik. kamillik. biluğ. baliğlik.

rüşd.

- **çox olqunlaşmış, olquşluq, olqunluq, ərgin, ərik, ərgən, ərgin, yetgin** keçgin. keçgin.

olquşmaq **olqunlaşmaq.** dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlanmaq.

doluğlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək. yetginmək.

yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək. ərgənləşmək.
ərginləşmək. əркиnləşmək. ərikləşmək. ərişinmək.
varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa, kamilliyə
çatmaq, yetişmək.

olquşmaq yavulmaq. yapulmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza,
şərab yetişdi.

olquşmaz iyləşməz. düzəlməz. düzüşməz. islah olmaz.

olqutmaq 1. olutmaq. ölütmək. təxmir edmək. 1. oturtmaq.
1.olutmaq. ölütmək. təxmir edmək. ölütmək. olutmaq.
təxmir edmək. oturtmaq.

olqutmaq **olqunlaşdırmaq. olqunlatmaq.** dolqutmaq dolquşdurmaq.
dolqunutmaq. doluğlatmaq. ulaştırmaq. yetgişdirmək.
yetginitmək. yetinişdirmək. yüksətmək. yüksəşdirmək.
ərgənlətmək. ərginləşdirmək. əркиnlətmək. əriklətmək
ərikləşdirmək. ərişdirmək. varşdırmaq. barşdırmaq.
biluğa, kamilliyə çatdırmaq, yetişdirmək.

olqutmaq **olqunutmaq.** işləmək. incələmək. öğrətmək.
mənimsətmək.

ollahiy vallahi.

- olma** bulunma. bulunuş. yayçılıq. qatılma. iştirak. huzur. hizur.
- bu sorunun çözülməsində, sizin **yayçılığız** gerekir.
- olma** ulmaq. çanaq. təsti. çömlək.
- olmaq üçün** **olmağ üçün.** bolurığa. olmalı. olalı. olacaq. bolğalı.
- olmaq** 1. edilmək. qılınmaq. 1. kəsilmək. 1. enmək. yenmək. üz vermək. vaqe' olmaq. viqu' tapmaq. - orda nə **enmişdi** ki böyle el yığışmışdı. 1. oluşmaq. ortanmaq. ortaya çıxmaq. 1. səbtlənmək. - **yol olmaq.** bir davranış, başqalarının da bürüyüb, gələnek duruma gəlməyi.
- **əlində olmaq:** yiyəliyi, ərkliyi, ixtiyarı olmaq. - bu iş mənim **əlimdədir.**
- **qan olmaq:** ağır kötülük çıxmaq.
- **olmasına yol açmaq:** gerçəkləşdirmək. oluşturmaq. əriştirmək. səbəb, bais olmaq.
- **əlində olmaq:** bir nəyi yapabilecek durumda olmaq.
- **daş olmaq:** daş kəsilmək.
- **olduğu kimi:** süssüz.
- **sözsüz süssüz:** bəzək düzəksiz.
- **öyle olmaz!** haydi oradan!. saxın!. çəkil ged!. çəkdir! > sikdir!.

- **aşı olmaq**: aşu vurunmaq.
 - **boyun olmaq**: köçünmək. çökünmək. çökmək. sığınmaq.
amana gəlmək. təslim olmaq.
 - **olduğu kimi**: qabartısız. abartısız. şişirimsiz. böyütmədən.
mubaliğəsiz.
 - **olduğu kimi**: özdəşik. eynən.
 - **olub bitənlər**: bitənlər: hadisələr.
 - **varsın olmasın! nə çıxar, nə olar**: qu məbaş.
 - **işi iş olmaq**: işi yolunda olmaq.
 - **işi olmaq**: çalışmaq. işsiz olmamaq. **1.** soruları, çətinlikləri
çözülmək, doğrulmaq. işləri yerinə gedmək. - çox gözlədikdə,
sonunda **işimiz oldü, doğruldu.**
 - **işindən olmaq**: işin itirmək. işdən qoğulmaq.
 - **qatbük olmaq**: beli bükülmək.
 - **üzdən olduq, astardan qaldıq.**
- olmaq** **bolmaq**. **1.** olunmaq. bulunmaq. bulmaq. **1.** irmək.
ərmək. - **irməz: iməs**: olmaz. **1.** varlıq. kövn. mocud. **1.**
çöngmək. çevrilmək. döngmək. keçinmək. təhəvvül
tapmaq. - sucu sirkə **oldu.** - ağac yandı kül **oldu.** - halım pis
oldu. **1.** qazanmaq. əldə etmək. - zəngin **olmaq.** - vəkil

- olmaq.** - kişi **olmaq.** **1.** ləşmək. laşmaq. quraşdırmaq, varışdırmaq, çağıştırmağı çattıran feil. - iyi **olmaq:** iyiləşmək. - sağ **olmaq:** sağlaşmaq. yaşamaq. **1.** dayanmaq. qalmaq. yapışmaq. səbr etmək. oturmaq. əylənmək (< əklənmək). - siz **olmağa** bura uyğun (olası) deyil. - sən onla **ol.** - dəvən harda çıqdü orda **ol (qal).** **1.** bitmək. onulmaq. **1.** yaxsamaq. yaraşmaq. yerləşmək. iyi gəlmək. gəlmək: bu paltar sənə olar (yaraşır gələr).
- 1.**ərmək. barmaq. keçmək. sürmək. - çox **oldu.**
- indi gören nə ərdi.
- **oldumu:** **yamü:** bu sôzü qəbul ettin mi. söylədiğimi yapmaq üçün qafana qoydun mu.
- **ola ki:** alacalıq. olası. olabilir. - qarların əriməyə bəlkə sanırım olası.
- **olabilir:** alacalıq. olası. ola ki. - qarların əriməyə bəlkə sanırım olası.
- o andağ **ərdi:** o öcür oldu.
- nə **ərdi** sənə: nə oldu sənə.
- gəliksek **ərdi:** gəlməli oldu.
- barquluq **ərdi:** varmalı oldu.

- duruqluq **ərdi**: durmalı **oldu**.
- qızıl **ərdi**: qızardı.
- qanda **ərdin**. hardaydın.
- yürür **ərdim**: yeriyərdim.
- sağ **ol**: sağ bol. orda **oldun**: orda boldun.
- **olmaz**: bolmaz. - **olur**: bolur.

olmaqa

olmağa. bolurğa.

olmaqlamaq

olurlamaq. qəbul edmək. - sizin sözüzü **olmaqlamıram**. - sən bunu nədən **olmaqladın**. - sən **olmaqlasan** məndə **olmaqlıyacağım**. - sən allahın bunu **olmaqla** bitsin gedsin.

olmaqlanmaq

olurlanmaq. keçinilmək. qəbul edinmək. - sizin sözüzü **olmaqlandı**. - sən bunu nədən **olmaqlanmısın**. - sənə **olmaqlanırsa** mən də **olmaqlanaram**. - sən allahın buna **olmaqlan** bitsin gedsin.

olmaqlatmaq

olurlatmaq. keçittirmək. qəbullatmaq. - ona bunu mən **olmalatarım**. - siz öz haqlılığızı mənə **keçittirəməzsiz**.

olmalı

olmağ üçün. olalı. olacaq. bolğalı.

olmalıdır

olmalıdır. zəruridir. gərəklidir.

olmama

- **olmaması daha iyi olan nərsə**: əksik olsun.

olmamaq

əksilklik. yoxluğ. fuqdan.

- olmamaq** yoxmaq. - xoş yoxmamaq: xoşuna gəlməmək.
- **bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün**
nədənələr, mahanalar gətirmək, yaratmaq: qaçımsamaq.
 saxlansımaq. nəm nüm etmək.
- **işdən olmamaq:** çətin olmayan.
- **boyun olmamaq:** qaqrınmaq. qaqrışmaq. qoğrıışmaq.
 qaçrınmaq. çikrinmək. təmbəlləşmək.
- **oralı olmamaq:** aldırmaq. saymamaq. umursamamaq.
 önəmsəməmək. ağırsamamaq. yeğnisəmək. yengisəmək.
 engisəmək. yüngül tutmaq. azımsımaq. dəğər, önəm
 verməmək. oralı olmamaq. umursamamaq. kiçimsəmək.
 xəfifsəmək. - hoş hoş diyə bağırdı, at **oralı olmadı:** aldırmaq, saymadı.
- olmamış** 1. xam. 1. olmadıq. 1.dökülək. kal yemiş.
- olmamış** bolmamış. keçə. çığ. yoğursu. qırt. qabaq. pişməmiş.
 görməmiş. xam.
- **çap olmamış:** çaplanmamış. görünməmiş.
- **çığ, kal, körpə, xam, olmamış yemiş:** qaqaçı.
- **iyilikləri yatsama** (unutma), **olmamışı qansama** (düşünmək
 istəmə).

- **olmamış, ola bilməyən bir nərsəni düşünmək**: öz ölüsündən qorxmaq.
- olmamış** xam. qırtçı. çiğ.
- olmamışlıq** qabaqlıq. çiğlik. pişməmişlik. görməmişlik. bilgisizlik. görgüsüzlük. xamlıq.
- olmantata** **olmandada**. heç olmasa bir yol. önki sonki. əvvəl axır. barı birdə.
- olmas** qeyri mümkün. - olanın bilən, olmasına düşməz, olması görüb, olandan qalır.
- olmasa** - **heç olmasa**: ən azı. azından. əqəllən.
- olmasa** bolmağın bolsa. olmayın olsa. olmamışsə.
- olmasa** yoxsa.
- olmasada** - **heç olmasada**: heç dəgilsə. önəm daşımada. başqa nirsə bulunmasada. ən az.
- olmasın bir hal** başarıqsız bir hal: yaramaz bir hal.
- olmasın** 1. kəsik. haşa. üzük. uzaq. - **kəsik sizdən**: haşa sizdən. 1. yaramaz. - **olmasın, yaramaz kimi davranıb, güc duruma düşmək, soxulmaq**: güclük çıxarmaq. başına iş açdırmaq. işi yoxuşa sürmək. 1. **olmaya**. edməyə. - **edməyə** gəlməyəcəkdin. 1. ənayi. ənayin. görünməmiş. 1. okmaya.

tarı göstərməsin. məbada. mahal. **1.** olmayacaq.
namünasib.

- **olmasın nərsə**: ağla gəlməz. gərçəküstü. gərçəküstü. sür
reel.

- **olmasın nərsə**: baş almaz. ağla sığmaz. şaşırıcı.

olmasın

1. bolmaqan. işə yaramaz. kötü. fəna. **1.** boluqsuz. boş.
gərəksiz. önəmsiz. saçma (sözlər. işlər). xuysuz adam.
1. olduqca. əniqoni. ənli dibli. əninə boyuna. gərğincə. -
bu gün **əniqoni** soyuqdu. - **əniqoni** işləyən. - **olmasın kimi**
zirəklilik göstərmək: ağız ilə quş tutmaq.

olmasına

- **adı olmasına qarşılıq (rəğmən) görəvini, etginiyini**
yerinə gətirməyən. sözün edib, işdə, ısı izi bulunmamaq:
adı var özü yox.

olmasınca

bolmaqanca. çox. pek. qayət. sınırsız.

olmadan

- **gec olmadan**: artıq. - **artıq** gedməliyik.
- **olmadan qabax**: olmadan iləri. olmadan öncə. olmadan ilkin.
olmadan əvvəl.

olmatıq

olmadıq. 1. olmamış. **1.** bənzərsiz. misilsiz. - **olmadıq** işə
qaldıq.

olmatıqı

- **nə olub olmadığı, nə olub bittiği anlaşılmamaq**: it izi at
izinə qarışmaq.

olmating	olmading. bolmading. görünmeding. qeyri mə'lum.
olmay	olmaz. 1. olmaz. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 1. ərməz. qeyri mümkün.
olmaya	olmasın. edməyə. məbada. olmasın. tarı göstərməsin. məbada. - olmuya gələsən ha: məbada gələsən ha. - edməyə gəlməyəcəkdin.
olmayacaq	mahal. olamaz. ğeyri mümkün.
olmayan	olunmayan. bolanmiyan. bolunmayan. bulunmayan. qeyri moyvcud, hazır. - uşağı, cocuğu olmayan qadın, erkək: qara don. - adlı, tanınmış olmayan: adsız.
olmayan	yox.
olmayınca	bolmağınca.
olmayış	yoxluq. heç. fuqdan. - yoxdan nə çıxar.
olmaz	1. olumsuz. olqunsuz. edinilməz. tərsigin. qeyrimümkün 1. mö'cüzə. - inanasan ya yox, bu bir olmazdır. 1. edinilməz. olqunsuz. olumsuz. təris. tərsə. təsgeri. tərsigin. yoxluq. qeyrimümkün. mənfi. neqətiv. 1. uymaz. - quyuya su tökməklə, quyü dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz. (olmaz).

- **olur olmaz nərsələrə aldirmamaq**: sinqarlı. singirli.
- **olur olmaz**: gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. istər istəməz: istər istərməz: yerli yersiz. düşər düşməz. tutar tutmaz.
- **öylə olmaz**: haydı oradan. çəkil ged. sikdir ged.
- **öylə olmaz**: haydı oradan. çəkil ged. sikdir.
- siz **olmaza** inanırsız.
- **olur olmaz**: hər kəs gələ.
- o məndən **olmaz** gözlür.
- **olur olmaz söz söyləmək**: gəvşəkağız. gəvəzə. çalçın.
- **olur olmaz**: nə gəlirsə. rasgələ. raslayı. dəğmə. düşərə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi.
- **dəğmə** kişiyə sözün açır.
- **dəğmə** işlər yapır.
- balıqçı, balıq yalı (qəder) **gözəl olmaz**.
- **xoş olmaz**: xoşu gəlməz. iyi düşməz.
- **inan olmaz**: inanılmaz. güvənilməz.

olmaz

olmay. 1.boşuna. yufuna. boşuna. yufuna. namünasib. bihudə. mahal. imkansız. - **olur olmaz**: ras gələ. hərəgələ. hər adam. - olur olmaz kişinin işi deyir. 1.iməs. 1.olmasın.

çox. artıqca. - bir kötək çalarız ki **olmaz**. 1. yersiz. gərəksiz. lazımsız. 1. əlsiz. yoxsul. bacarıqsız. 1. ərməz. qeyri mümkün.

olmazanmaq

bax >. **olmazsımaq**.

olmazınmaq

bax >. **olmazsımaq**.

olmazışmaq

bətərləşmək. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. çılıqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qızınışmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşınışmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. könzəleşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.

üzləşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.

inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

olmazlıq

- **qalıcı olmazlıq**: qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıqsızlıq. itimlilik.

ölümlük. imiqsizlik. yaşamazlıq. yaşamsızlıq. durmazlıq.

durumsuzluq. keçərilik. keçib gedənlik. çəklilik. sürəksizlik.

bəqasızlıq. fanilik.

olmazsa

- **heç olmazsa**: barı.

olmazsa

- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, icində olmazsa söz deməklə uymaz.** (olmaz).

olmazsama

olmazsayış. olmazsanış. yaxınsaymama. yaxınsamama.

uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama.

ıraqsayış. dıışsayma. dıışsama. dıışsayış. uzaq, qıraq,

ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

olmazsamaq

bax >. **olmazsımaq.**

olmazsanış

olmazsama. olmazsayış. yaxınsaymama. yaxınsamama.

uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama.

ıraqsayış. dıışsayma. dıışsama. dıışsayış. uzaq, qıraq,

ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

olmazsayış

olmazsama. olmazsanış. yaxınsaymama. yaxınsamama.

uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama.

iraqsayış. dışsayma. dışsama. dışsayış. uzaq, qıraq,
ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

olmazsımaq **olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq.** olmaz sanmaq.

oysamazmaq. sanmazınmaq. taslamazmaq.

alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq.

anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq.

bəlikəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq.

duyqumazmaq. düşgəməzmək. düşgüməzmək.

düşnəməzmək. düşünməmək. engəməzmək. fikr

edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. iraqsamaq.

iraqsanmaq. ırqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq.

ıraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq.

quşqumazmaq. duşqumazmaq. ehtimal verməmək.

olmazyuxu **oymazyuxu.** bəngiyuxu. ölüm. əbədi yuxu.

olmiyacaq olmasın. namünasib.

olmul **olumlu.** işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı.

sağışlı. sağınclı. qazanclı. qazaşlı. göyçək. yararlı. yarıl.

yaranlı. yaranclı. yaraclı. tutarlı. asılı. sütlü. bəhrəli.

faydalı.

- olmuş** 1. olqun. yetgin. 1. kamil. 1. ərgin. yetmiş. yanığ.
1. bolmuş. hazır. - bolmuş aş. olmuş (pişmiş) yemek . 1. olay.
ötük. macəra. nağıl.
- **çox yetgin, olmuş, olmuşmuş**: artığına olqun.geçgin. geçmiş.
- **geçgin** yemiş.
- olmuş** baliğ. - **olmuş olursa: olursa**. əğrilib, bükülüb, yönəliрсə.
əgər (< əğmək). - **əgər** çağında çatırsa.
- **olmuş bu ki**: oysa. oysaki. öylə ikən. bunca var ki. tərsinə olaraq. -dığında. həqiqət bu ki. halbuki.
- **bir olmuş**: biləlik. iləşik. birikik. birikmiş. birləşik. birləşmə.
birləşmiş. birlik. birliş. birlit. müttəhid. ittifaq.
- olmuya ki** sağın. iyi bax. diqqət ed. zinhar.
- olmuya** **olmaya**. məbada. - **olmuya** gələsən ha: **məbada** gələsən ha.
- **ola olmuya**: qala qalmıya: qala qala. - **qala qala** üç kişi qaldı.
- olmuya** tərsinə. oqəsə. yoxsa.
- olmuyacaq** namünasib.
- olnabilir** olunabilir. bitəbilir.

olnun **olşun. oluşdan.** doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan.
 içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün.
 özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən.
 quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından.
 tapılışın. tapılışdan. yaranşın. yaranışdan. yaratılışın.
 yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.
 xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zətindən.
 təbiətindən.

oloqıy **oloğıy.** < **ulu.** qocalmaq. kəksəyməq. ulğayu. kartayu.

olsa **olsun. olsan. oluş.** ehtimal.

- **olsa olsa:** ən çoxu. ən üstünü. vur tut. çox ehtimal ki. haydi haydi. - buna **haydi haydi** bir qıran versinlər. - gönorta çıxsan, **haydi haydi** günbata çatarsın.
- **olsunla** (ehtimal) iş olmaz.
- yüzə on, **olsun ki:** (ehtimal ki).
- **olsun ki** (ehtimal ki) gələ.
- **olsa** (ehtimal) gələrim.
- heç **olsa olsun** (ehtimal) yeri yoxdur.
- **nə olsa gərək:** nə ehtimal ola bilir.
- **olsan** (ehtimal) verirəm ki.

- hər **olsuna** (ehtimal) qarşı.

- **nəolsa**.

- ac **nə olsa** yiyər, acıyan **nə olsa** deyər.

- **olsa damar damcıda, oynadar dəniz**.

olsada

- **öylə olsada**: genə. - genə yetəriz.

- **dili olsada, söyləsə**: dil tapsa, nələr söylərsə (nələr söylərdi).

olsaqtat

həmən. derhal.

- **olsaqtat oquna**: həmən. derhal.

olsaqtatlay

həmən. derhal.

olsam ki

bolğum.

olsan

(**olmuş sanmaq**). **olsa. olsun. oluş.** ehtimal.

- **olsunla** (ehtimal) iş olmaz.

- yüzə on, **olsun ki**: (ehtimal ki).

- olsun ki (ehtimal ki) gələ.

- **olsa** (ehtimal) gələrim.

- heç **olsa olsun** (ehtimal) yeri yoxdur.

- **nə olsa gerek**: nə ehtimal ola bilir.

- **olsan** (ehtimal) verirəm ki.

- hər **olsuna** (ehtimal) qarşı.

- olsanız** bolğunquz.
- olsata** **olsada.** bolsada. ama. fəqət.
- olsun gərəklər** hər nə olur olsun.
- olsun** **1. olsa. olsan. oluş.** ehtimal. **1. ossun.** qəbul. - **olsun ki:** hər neçə ki. əgərçi. əyərçi. əyər. əgər. gərçi. isə də. - **əgərçi** bəllidir mənə sənin için, gizli qalır için, özgələr üçün.
- **olsunla** (ehtimal) iş olmaz.
 - yüzə on, **olsun ki:** (ehtimal ki).
 - olsun ki (ehtimal ki) gələ.
 - **olsa** (ehtimal) gələrəm.
 - heç **olsa olsun** (ehtimal) yeri yoxdur.
 - **nə olsa gərək:** nə ehtimal ola bilir.
 - **olsan** (ehtimal) verirəm ki.
 - hər **olsuna** (ehtimal) qarşı.
 - **olsun ki.** imiş şayəd ki.
 - **olsun ki:** bəlkə. bəlkim.
 - **olsun!:** peki!. yaxcı!. tamam!. öylə olsun!. hadi!. haydi!.
 - **əksik olsun:** **1.** batası!. ölesi!. yox olası!. **1.** olmaması daha iyi olan nərsə.
 - **həqq olsun ki:** inan ki. qan ki. əlhəq ki.

- **inan olsun**: yəmin edərim. yəminim. inan ki. (- **inan olsun**, mən bunu bilirdim.).

- **nə olursa olsun**: hər nə olur olsun. hər olasılığa qarşı. qaçaqoyub.

- **olsun ki**: iş ki. yetər ki. çatar ki. kafidi ki. - **iş ki** əlimə keçsin.

- **iş ki** yolun tapısın.

- gec olsun, güc yox.

- **nə olursa olsun**: nə yapıp yapıp. kəsinliklə. hər halda.

- **uzlu olsun, üzlü yox**: (**uzlu**: başarılı).

- verməkdə könül **olsun**, əl necə verməz.

olsun 1.aymısa. peki. olur. 1.barı. 1.boldın.

olsunkiərki. bəlkə. şayəd. - **ərki** gəldim.

olsunqi **olsunki**. yaxlaşiq. təqribən.

olsunlar - **iyi sağlam olsunlar**: cin qaradan danışırkən "qara, üzüntü qıraq, uzaq olsun" diləyilə işlənir. - **iyi sağlam olsunlar**, gecənin bu çağında buralarda neylirsən.

oluşum **oluşma. oluşum**. şəkillənmə. təşəggül.

oluşun **oluşdan. olun**. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdeşin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən.

quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından.
 taplışın. taplışdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın.
 yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.
 xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zətindən.
 təbiətindən.

olşunmaq **oluşunmaq.** yapınmaq. düzülmək. dizilmək. ortaya
 çıxınmaq.

olşunuş **oluşunuş.** yapınış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.

olt **olt.** 1. al. qırmız. 1. hər nəyin doğru, duru, teyxa oluğu,
 oluşu. 1. doğru, düzgün. - **olt inci:** düzgün lə'l. 1. həqiqət.

olta - **beş qollu balıq oltası, çəngəki:** çarpma.

olta **ulta** (< **ulamaq:** uzatmaq. çatdırmaq). başı qıynaqlı, at
 qılından, naylondan olan balıq avqarı. balıq qullabı.
 qarma. qullab.

- ayağ **oltası:** ayağ qanqalı. ayağ tikəni. keçmişdə, yağların
 ayağlarına keçib, yerimələrii əngəlləmək üçün, yolları üstünə
 burxılan tikənlər.

- düşman ayağına batmaq üzrə, yol arasına atılan sivri uclu,
 üç bucaqlı dəmirdən, **ayağ çəngəli, oltası:** tomuz ayağı.

- **olta iğnələri çeşitindən:** balıq qulları çeşiti: damaqlı iğnə.

- oltaq** calpaq. yalpaq. yayla. pılato.
- oltalamaq** bəri iləri gedib gəlmək. ötə bəri gəl gedmək.
- oltamaq** öltmək. otlamaq. yaşlamaq.
- oltan** 1.ayağqabı dabanına qoyulan kösələ. 1.daban.
oltanğlamaq. yamamaq. daban taqmaq.
 - **iç oltan**: ayağqabı içinə qoyulan dabanlıq.
 - **iyi yerdə oltan bolğandan isə, yaman yerdə soltan**: iyi yerdə ayağqabı dabanı olacağına. kötü yerdə sultan ol.
- oltanq** **oldanğ. uldanğ.** ayağqabın altı, dabanı.
- oltaş** **oldaş.** 1. çin, olta gözəllik. həqiqi düzlük, gözəllik. 1. ceyran.
- oltraş** olturaş. otraş. yerliş. qərar.
- oltrum** **oldrum.** oturum. götürüm. yığva. məclis. yatalaq.
- oltu** **oldu.** hah. iştə. tamam.
 - **nə oldu**: nərədə. **nə oldu.** harda qaldı. hanı. handa. qanda. - **hanı** birtirəcəyim dedin. - **hanı** o gördüyüm günlər.
- oltuki** **olduki.** gəldiki. aqibət.
- oltuq** - **olduğu yolda dayanmaq.** yol gedmək. yolda ilərləmək.
 - **olduğu yeri kimsə bilməmək**: izini itirmək.
- oltuq** **olduq.** ulduq. nalsız. yalın ayağ.

oltuqca

olduqca. 1. az çox. çox olmayan. basbayağı. bəllicə.

aşqara. - **arıqlığı basbayağı anlaşılır.** - **olduqca çox:** birçox.

xeyləh. mütəəddid. 1. olduqca çox. birçox. xeylək.

mütəəddid.

- **olduqca çox:** bir xeyləh əpey < əp iyi. əpey iyi. lap iyi.

- **olduqca çox:** könlə sayır. könlün istiyən kimi: - eşikdə,

könlə sayır şaçda var.

- **olduqca iyi:** gəlir gedər.

- **olduqca yaxcı:** iyicənə. iyicə. çoxca. gənə bol. kovalı. gərəği

kimi, nərdəysə hamısı. - danışığımı **iyicə** anladı, anlamadı,

heç bilmədim. - o gecə **iyicə** dad aldıq.

- **olduğu kimi:** dobra. doğru. doğru. düz. dolambacsız.

bükümsüz. çapraşqsız. çaprazsız. qarşqsız. dobra dobra.

doğra doğra: doğru doğru: dosdoğru. dolandırıb

buruşdurmadan.

- **olduğu kimi:** eynilə.

- **olduğu kimi:** qalaverə. gələverə. gəlişigözəl. olcamışı.

düzənsiz. rasgələ.

- **olduğu kimi:** olaraq.

- **olduğu kimi**: özdəşik. eynən.

- **olduğu kimi**: əsgı kimi.

oltuqca **olduqca**. yambar. yampar. tamma. tüm. bütün.- **yambar** sayqandı: çox gözəldi.

oltuqca **olduqca**. ozqur. uzamış. artıqına. həddindən artıq. ölçəsiz. sonsuz. hudutsuz. sınırsız. həddindən artıq.

oltuqta **olduğda**. alıqca. allığda. hələlik. daxi. hənuz.

oltuqu kimi **olduğu kimi**. boluşlusuçca.

oltuqu **olduğu**. **1. bulunduğ**. - **olduğu, bulunduğ** durumdan, **yerdən ayrılmaq üzrə olan, ayrılmaq istəyən**: üznükçü. üzünçü. qaçıcı. **1. həpi tomu**. olanın bütünü, tamı.

- **ayrılana, gedənə görə, olduğu yerində, geridə duran**: qalan. - qonaqlardan üçü **qalan** oldu.

- **birdən olduğu yerə düşməyi anlatır**: qarpadaq.

- **görülən işdən, olduğu durumdan yoxsun, məhrum durma**: qaldı - hamı yedi, **qaldı** sən.

- **nərsənin bol olduğu yer**. qan. xan. kan. qaynaq. ocaq.- iyilik, uğur **kanı**. - bilim **kanı**.

- **olduğu yerdə gecələyən, qalan**: qalıntı. qonaq. - bu gün üç **qalıntımız** var.

- oltuqu** **olduğu.** - **olduğu yerdə dinc olanmayan:** türmə qaçqını.
- oltuquca** **olduğuca.** olmasın. əniqoni. ənli dibli. əninə boyuna. gərğincə. - bu gün **əniqoni** soyuqdu. - **əniqoni** işləyən.
- oltuqun** **olduğun. oluşun. oluşdan. boluşun. bolduğun. boluşdan.** gərçəyin. gerçəyin. doğurdan. doğurun. doğrun. doğurdan. doğuşdan. doğrusun. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqe'. vaqeyyətdə. vaqəən. (məcəz olmayan).
- **adın olduğu almaq:** adın kimliyin sormağ.
- oltuquna** **olduğuna.** qərarınca. olası. oranlıq. bir az. - **olduğuna** verdim: gərəyincə verdim. - **olduğuna** vurdum: yiyənə, ölənədək vurdum.
- oltuqunca** **olduğunca.** ağırınca. ağırınca. vəznincə.
- oltuqundan** - **olduğundan əsgik görünmək:** kölgə düşmək.
- oltuqunta** **olduğunda.** - **iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə:** duruşlu, içi boş kimsə. qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözde eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük).
- oltura** olturu. otura. oturun. qaidətən. - otura sevens sevgisin görmək istər. -.
- olturaş** oltraş. otraş. yerliş. qərar.

- olturqan** - **olturqan qız**: evdə **qalmış** qız: tıbirda qalğan qız.
- olturmaq** **oldurmaq**. 1. oturmaq. 1. oldurmaq. eddirmək.
1.dikətmək. oturtmaq. 1. oturmaq. 1.oturmaq.
yetişdirmək. olqunlaşdırmaq. - yağış yağsa, yel əsə fırtına
olar: qopar. 1.oturmaq.
- olturmaq** **oldurmaq**. qıldırmaq. çıxarmaq. qurmaq. - alışıqlıq, yasa
çixarmaq.
- olturmaq** **oldurmaq**. 1. buldurmaq. bulaqmaq. bulqarmaq.
varyatmaq. mocud etmək. göstərmək. 1.otutmaq.
1.yaratmaq.
- olturu** oturun. oltura. otura. oturun. qaidətən.
- olturun** olturu. oltura. otura. oturun. qaidətən.
- oltutlarından** **oltutlarından**. etdiklərindən. - **başqalarının oldutlarından**,
etdiklərindən kəsərə (zərəre) düşmək, uğramaq: qabaq
başına patlamaq. qabaq birinin başında patlamaq.
- oltürülmək** **oldürülmək**. alçayılmaq.
- olu** - **könlün yazıda var, qışıda var, varlığın oluda var, ölüdə
var.**
- olub** - **olub bitti**: əmri vaqe. - biz **olubbittiyə** rasladıq.
- **dincliyin pozan olub bitəne aldirmamaq, olardan
qaçınmaq**: özünə baxmaq.

- **nə olub olmadığı, nə olub bittiği anlaşılmamaq:** it izi at izinə qarışmaq.

- **olub bitən:** olub keçən.

- **olub olacağı:** qala qala. qalsa qalsa. çox qalsa. ən uzağı. ən çoxu. ən sonunda. hamması. bütünü. həddəksər.

olubqələən

olubqələən. məxluq. olugəlmiş. olağan. yaranmış. təsvib olunmuş.

olubta

- **böyük olubda heç bir yararı, faydası olmayan:** qaradal. barsız ağac. səmərəsiz.

oluci

bulğuci. işdəki.

oluq

{**oyuq. < olu. yolü (< yolunmuş. ayrılmış)**}. 1.bax > **oluq.**

1. oyuq. - **oluqlu** qəmə: oyuq qəmə. 1. lülə. iz. xət. qənov. suyolu. arx. arğa. arğav. 1. suyun hizlu tozlu axdığı nol.

şıratan. novdan. oyulmuş yol. 1. ullağan. böyük. 1. üstü

açıq boru. yağmır suyun yığmaq üçün damın çevrəsində

açılan oyuq. novdan. 1. iv. nərsənin üstündə açılan yol.

yol. 1. olay. vaqə'. vaqiə. 1. oluğ. olağ. boluğ. bolağ. 1.

hal. durum. əhval. 1. abü hava.- **oluqlar: olaylar:**

vaqeyyat. viquat. - **oluqsuz:** olaysız: vaqə' olmayan. 1.ivlək:

lülə. güh. oyuq. yüyə. lülə. 1.qobu. kopu. kovpu. kovuk.

kanal. **1.** kiçik qayıq. **1.** yalaq. **1.** arx. qənov. **kovuş.** - su oluğu. - su dəgirmən oluğu: **qoquş.** **1.** bölük. dəğər. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə. **1.** bölünmüş. paylanmış. - bilik, kişi ara, ülüklü. bilik kişi ara bölünmüş.

oluq

1. <> **oyuq.** lülə. yüyə. içi boş, girdə biçimli uzanan çubuq kimi olan qaz suyuq daşıma aracı. **1. oluğ.** oyuq. arx. **1. yoluq. oyuq.** gilin. girin. gilif. girif. baca. **1. boluq.** valıq. həqq. - **nərsənin valığın, oluğun, boluğun, həqqin tanımaq. yanıtmaq:** qəbul etmək. - **çuvaldan dəgirmənə axdaran, axıtan oluq, nol:** qaşiq. - **qaralıq oluğu:** suyun birikdiyi yer.

oluqəlmış

olugəlmış. olubgələn. olağan. yaranmış. təsvib olunmuş. məxluq. mə'mul. - əsgidən **olugəldiyi** üçün. - **olugəlmış** varlıqlar. - **olugəlmış** yasalar. - bu işlər **olugəlmış** değildir, bidətdir. - yaxıcıyla pisin savaşı **olugəlmış** işdir.

oluqlı

ivli. yollu.

oluqli

oluqli. bolağan. bolarli. boluqli. olağan. əməli.

oluqsunma

bilmək istəmə. bilsinmə. edsinmə. duysunma. soranma. istixbar.

- oluqsunmaq** bilmək istəmək. bilsinmək. edsinmək. duysunmaq.
soranmaq. xəbərlənmək. xəbərləşmək. istixbar edmək.
- oluqta** **oluqda**. - **oluqda** qədər. onğacan (**o < > a**) anğaca. ona qədər (**a < > o**) ana qədər.
- olum** 1. duruq. yarıt. imkan. imkan. 1. qazanc. sağı. sağıc. sağış. sağınc. kəsb etmə. işlək. istifadə. əməl kərd.
- bir **olum** (imkan) ver bir: bir **yarıt** ver qıl.
- bir **duruq** (yarıt. imkan) tapsa.
- **olumsuzluqdan**, nə desən çəxar. yarıtızsılıqdan. olmazlıqdan. duruqsuzluqdan. imkansızlıqdan.
- **olumsuzluq: olmazlıq**. duruqsuz. yarıtısız. imkansızlıq.
- **olumlu: duruqlu**. yarıtılı. imkanlı.
- **olumun sürmək, yaşanmaq**: yolunda gedmək. dəvami olmaq.
- **olum, bacarı gücü**: düzəy. düzləm. ölçü. səviyyə.
- olum** 1. oluş. doğuş. olmaya əlverişli. imkan. 1. oyuq. açəlğə. yapğıt. arx. 1. müsbət. - **olumsuz**: mənfi. 1.bolum. durum. vaziyət. 1.durum. qın. gün.
- olumlama** riza. məqbuliyət.

- olumlu** 1. **olmul.** yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncı. qazanclı. qazaşlı. göyçək. yararlı. yarıl. yaranlı. yaranclı. yaraclı. tutarlı. işləkli. işləgil. istifadəli. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı. 1. mümkün. müsbət. (**# olumsuz:** mənfi). 1. uyğun. yapıcı. yapılı. faydalı. müsbət. pozitif.
- **çəkici, olumlu, qolay bir duruma gətirmək:** öğrəşdirmək. uyarlatmaq. uyumlatmaq. ısıtmaq. alışdırmaq. yaxlaşdırmaq. yoxlaşdırmaq.
- **nərsənin olumlu, dayanaqlı, müsbət yönünü dəyərləndirmək:** iyyə çəkmək, yormaq.
- olumlu** 1. yaparlı. yapıcı. yapar. ürətgən. 1. olaqan. olan. doqal.
- olumluq** biyoqrafi.
- **bir dəri bir sümük, quru, iskilet olumluq:** qaqlıq. qaqamlıq. qaqımlıq. cılızlıq.
- olumluluq** - **olumsuzluqlar içində olumluluq sanısı (ehtimalı) olan yön:** açıq qapı.
- olumsuz** 1. **olqunsuz. olmaz.** edinilməz. tərsgin. qeyrimümkün. 1. təris. tərsə. təsgəri. tərsgin. yoxluq. edinilməz. olmaz. olqunsuz. qeyrimümkün. mənfi. neqətiv.
- **olumsuz (mənfi) cümlə:** hənuz < endiz. yendiz. daha. hələ. indiz. - **hənuz** gəlmədi. - **hənuz** təprəşmədən.

olumsuz	bolmaçı.
olumsuzluq	1. nəfy. səlb. 1. imkansızlıq. 1. tərslik. - olumsuzluqlar içində olumluluq sanısı (ehtimalı) olan yön: açıq qapı.
olumu	- gerçək bir <u>olumu, durumu</u> başqa yola yozmaq, çevirmək: işi -ə (nəyi nəyə) vurmaq - iş i alaya vurmaq . - içidar yoxsul, özün bəyliyə vurur.
olumuki	əcəba.
olun	1. oluş. olqunluq. ağırbaşlılıq. 1. gənc. təzə. 1. soyluluq. 1.olqun. olduğun olqunluğu. ərik. çatqınlığın çatışı. çatın. yetginliyin yetiyi. yetin.
olun	bolan. bolun. olan. bulunan. bulun. movcud. hazır.
olunabilir	olnabilir. bitəbilir.
olunca	1. bolğaca. bulğuca. bolğanca. bulğunca. 1.büsbütün. bütünüylə. tamamən. olmuş qədər. olsun olan. var yok. çıxarınca.
olunma	oluş. bolunma. boluş. bulunma. buluş. qalma. qalış. qalım. durma. duruş. durum.
olunma	yetişmə. gəlmə. hasil olma. - yazdan gəlmə . - sizdən gəlmə sovğat.

olunmaq 1. bolunmaq. varlanmaq. barlanmaq. mövcud olmaq. etilmək. edilmək. qılınmaq. yapınmaq. devrinmək. rəftar edmək. 1. tutmaq. yerinə gemək. - baş **tutmaq**. 1. olmaq. bulunmaq.

olunmaq 1. tapılmaq. saxlanmaq. bulunmaq. 1. **olqunmaq**. **bulunmaq**. edinmək. tutulmaq. uğrunmaq. uğranılmaq. mə'ruz qalmaq.

- **bu topaq tozlar saxlanır**: bu topaqda minerallar vardır.

- **olunar**: tapılar. bulunar.

- **nərsənin sonundan, arxasından gəlinmək, olunmaq**.

bulunmaq: izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. - gündüz, gecəylə **izlənilir**.

- **bir nərsənin, kimsənin yolunda qonulmaq, olunmaq**:

izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. - gizli qaravlarla, hər nə **izinilir**. (**qaravlar**: mə'murlar).

olunmasın - **doğüstü yollar yaratdı, olunmasın sonuca çatdı**.

(**doğüstü**: xariqüladə).

olunmayan olmayan. bolanmıyan. bolunmayan. bulunmayan. qeyri mövcud, hazır.

olunmaz

1. < **onulmaz**. onarmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsis.
 onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız.
 əlacsız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz.
 otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. çarəsis. şəfasız. 1.
 yarqısız. qaçılmaz. qaçınılmaz. çarəsis. çıxılmaz.
 qurtuluşsuz. 1. **onarsız. onursuz.** acınacaq. buncağız.
 çıxırsız. düzəsis. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı.
 tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq.
 qaba, iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz.
 yetersiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız. becərəksiz.
 qaq. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
 yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız.

olunmaz

ənayı. anayı. anqayı. görgünməz. görünməz.

olunmuş

qılinc. edilmiş.

olunsa

bulunsa.

olunur

< **onulur**. onarlı. çaralı. çarəli. düzəlir. otlı. otalı. arnaşlı.
 əlaclı. şəfalı. çıxılır.

olur !

təbiidi !.

- **olur kimi dur:**. boludun dur.

olur

- 1. bolur.** olabilir. bolabilir. imkanı olma. mümkün. qabil. - onu görmək **olur mu**. **1.** qoyu. yol. yolağ. yöntəm. bağış. yengik. yenik. qolay. özür. geçit. keçit. keçər. geçər. buyruq. göstəriş. ərklük. onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə. **1.** oluşur. ibarətdir. **1.** mümkün. - bu **olur** olmur. **1.** təslim. - **olura** gəldinmi. **1.** icazə. - **olur** alın sonra. - **olursuz** bura girmək olmaz. **1.** qəbul. - **olur olur!**. - sizə olur olmaz alacağam. **1.** imkan. - **oluruva** bax. - **olur** tapmaq. - **olur** aramaq. - **olursuluqdan:** imkansılıqdan. - olmaq üçün, oluşmaq üçün, hər nə üçün **olur** gərekdir. - **oluruna** bağlı: imkanından asılı.
- **nə olur:** yalvarırım. lütfən. gözüvü yiyəlim, yeyim. gözüvü sevərim.
- **olur olmaz:** hər kəs gələ.
- **olur ki:** baxarsın.
- **olur olmaz söz söyləmək:** gəvşəkağız. gəvəzə. çalçın.
- **olur olmaz:** nə gəlirsə. rasgələ. raslayı. dəğmə. düşərə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi. - **dəğmə** kişiyə sözün açır. - **dəğmə** işlər yapır.
- **hər nə olur olsun nə olursa olsun:** hər olasılığa qarşı.

qaçaqoyub.

- **olur olmaz nərsələrə aldırımaq**: sinqarlı. singirli.

- **olur olmaz**: gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. istər istəməz: istər istərməz: yerli yersiz. düşər düşməz. tutar tutmaz.

olur

1. aymısa. peki. olsun. 1.olan. olağan. mümkün. imkanlı.

möhtəməl. ehtimal. imkan. mümkün. - **oluruna** baxmaq, -

olur olmaz: dəğmə. ras gələ. kim olursa. nə olursa. - **olur**

olmaz: ras gələ. hərgələ. hər adam. - olur olmaz kişinin işi dəyir.

olurki

bəlkə. ərinç. əriş. ehtimal.

olurlamaq

1. icazə vermək. - sizin gəlmənizi **olurlamıram**. - kim sizə

olurladı. 1. olmaqlamaq. qəbul etmək. - sizin sözüzü

olmaqlamıram. - sən bunu nədən **olmaqladın**. - sən

olmaqlasan məndə **olmaqlıyacağım**. - sən allahın bunu

olmaqla bitsin gedsin.

olurlanmaq

olmaqlanmaq. keçinilmək. qəbul edinmək. - sizin sözüüz

olmaqlandı. - sən bunu nədən **olmaqlanmısın**. - sənə

olmaqlanırsa mən də **olmaqlanaram**. - sən allahın buna

olmaqlan bitsin gedsin.

- olurlatmaq** olmaqlatmaq. keçitirmək. qəbullatmaq. - ona bunu mən **olmalarım**. - siz öz haqlılığınızı mənə **keçitirəməzsiz**.
- olurmaq** tapmaq.
- olurmu olur** hər halda.
- olurna** (**olur + nə**). mümkün nərsə, şey. - **olurna** değıl: qeyri mümkündür. - **olurnadan** vermək olar. - **olurna bağlamaq**: imkanına, mümkününə tabe' edmək.
- olursa** - **olmuş olursa**. əğırilib, bükülüb, yönəlırsə. əğər (< **əğmək**). - **əğər** çağında çatırsa.
- **nə olursa olsun: hər nə olur olsun**. hər olasılığa qarşı. qaçaqoyub.
- **nə olursa olsun**: nə yapıp yapıp. hər halda. kəsinliklə.
- oluruna** gedərinə. - **işi oluruna bıraqlmaq**: nərsənin dəğışməsinə, düzəlməsinə artıq güdməmək, durmamaq, önəmsəməmək.
- oluş** 1. bolqu. 1. uluş. buluş. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. 1. uluş. şəhər. 1. ul. olbaq. oluşum. barlağ. barlap. 1. düzən. 1. təcrübə. varış. görüş. 1. sonuc. nəticə. 1. davranış. hərəkət. cür. tör. tər. 1. doğuş. gəlişmə. 1. özdək. maddə. təməl. əsil. yapı. quruluş. ulaş. uluc. əsas. ediş. qılış. yapış. devriş. rəftar.

oluş 1. **olsun. olsa. olsun.** ehtimal. 1. **olunma. bolunma. boluş.**

bulunma. buluş. qalma. qalış. qalım. durma. duruş.

durum. 1. yarat. yaratış. - **oluşdan bəri** uzaldan bəri.

yarıtdan bəri.

- **olsunla** (ehtimal) iş olmaz.

- yüzə on, **olsun** ki: (ehtimal ki).

- olsun ki (ehtimal ki) gələ.

- **olsa** (ehtimal) gələrim.

- heç **olsa olsun** (ehtimal) yeri yoxdur.

- **nə olsa gerek:** nə ehtimal ola bilir.

- **olsan** (ehtimal) verirəm ki.

- hər **olsuna** (ehtimal) qarşı.

- **bu görüş, bu oluş:** bu meydan, bu şeytan.

- **nərsenin oluşuna yol açmaq:** sağlamaq. savqalatmaq.

sovqlatmaq. sovq vermək. itmək. itələmək. itəgələmək.

- **oluşla doğulan, ölüşlə boğular.**

oluş **boluş. buluş. tapış.** barış. varış. əriş. duruş. duruğ. biçiş.

bacarı. başarı. başarma. yaratı. yaratış. yarayış. yaraşiq.

yarlaşiq. barış. barlaş. barlaşiq. barışıq. duruş. halət.

şəkil. şəkl. varış. uğur. uzluq. qalxış. iyi qoşut, durmuş,

duruş, yağday. hal. qonuş. çevrim. çevriş. çap. güc.
 qaldırı. orun. yağday. vəziyyət. boluş. olan qoşut.
 durmuş yağday. olan ovza'. tapılma. tapılış. yaranış.
 peydayış. iş. yapış. eyləm. qılış. taxım. duruş. davranış.
 fe'l. hərəkət. mutluluq. qutluluq. nailiyyət. müvəffəqiyyət.
 - **dağ oluş**: dağarın yarıması.

oluşan - **birgə oluşan, doğuşan**: əkiz. əkiş. əkşin. əkdəş (< **əkmək**).
 - **neçə nərsədən oluşan nərsə**: qatma.

oluşduran **oluşduran. oluşdurucu**. törətən. müvəllid. üretən.
 öndürən. bəretən. baratan. doğuran. doğurcu.
 gərəkdirən. gərəkdirici. meydana gətirən. istədən.
 düşürən. çapan. bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən.
 ortacı. icab edən. səbəbçi. müsəbbib.

oluşıq **boluşıq**. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı. tutumlu.
 durumlu. duruğlu. qonuşuq. barışuq. varışuq. biçişik.
 çaplı. qılıqlı. çatımlı. dənli. dənğli. dəkli. dəhli. xoşqılıq.
 əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.

oluşma **oluşum**. olşum. şəkillənmə. təşəggül.

- oluşmaq** 1. olqunlanmaq. olqunlaşmaq. toxunmaq. dolmaq.
tümləşmək. tamamlanmaq. təkmilləşmək. şəkillənmək.
şəkl tapmaq. 1. olmaq. ortanmaq. ortaya çıxmaq.
- oluşmaq** buluşmaq. boluşmaq. 1. bir bulda, bolda, olda tapışmaq.
birbirini bulmaq. bir araya gəlmək. görüşmək. mülafat
edmək. - o ilə **buluşmaq** olmadı: onun ilə görüşmək mümkün
olmadı. 1. rastlaşmaq. təsadüf etmək. - harda **buluşsada**,
türk türke qardaşdır. 1. yetginmək. ərişmək. irişmək.-
üzümlərim **irışti**. - **irışmiş** qızları əriştirməliyik.
- oluşmuş** - **çox yetgin, olmuş, oluşmuş**: artığına olqun.geçgin.
geçmiş. - **geçgin** yemiş.
- oluştan** **oluşdan. olşun. olnun.** doğunun. doğudan. doğuşun.
doğuşdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin.
özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün.
kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının.
tapından. tapılışın. tapılışdan. yaranşın. yaranışdan.
yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının.
yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən.
zətindən. təbiətindən.

- oluştan** **oluşdan. oluşun. olduğun. boluşun. bolduğun. boluşdan.**
gərçəyin. gərçəyin. doğurdan. doğurun. doğrun.
doğurdan. doğuşdan. doğrusun. həqiqətən. fil həqiqə. fil
vaqe'. vaqeyyətdə. vaqəən. (məcəz olmayan).
- oluşturmaq** **oluşdurmaq. 1. gerçəkləşdirmək. olmasına yol açmaq.**
əriştirmək. səbəb, bais olmaq. **1. edmək. - yol**
oluşturmaq, edmək: yol yapmaq. - keçən sürülərin izi,
buralardan **yol yapmış. 1. quruşturmaq. təşgil vermək.**
- oluşturucu** **oluşdurucu. oluşduran. törətən. müvəllid. ürətən.**
öndürən. bəretən. baratan. doğuran. doğurcu.
gərəkdirən. gərəkdirici. meydana gətirən. istədən.
düşürən. çapan. bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən.
ortacı. icab edən. səbəbçi. müsəbbib.
- oluşuq** - **yel əsintisindən oluşan qum yığını, təpəsi:** qumul. -
qarasal qumul: dəniz kıyısından uzaqlıqda, çöllərdə oluşan
qumul.
- oluşuqsuz** **oluşuksuz. çarəsiz. yardım edilməz.**
- oluşum** **1. oluşma. olşum. şəkillənmə. quruşum. təşgil. təşəggül.**
1. təşəkkül. təşgil.
- oluşum** ul. oluş. doğuş. olbaq.

oluşumsuz	uyqarsız. imkansız. gəlişməyə əngəl durumu olan.
oluşun	olduğun. oluşdan. boluşun. bolduğun. boluşdan. gərçəyin. gerçəyin. doğurdan. doğurun. doğrun. doğurdan. doğuşdan. doğrusun. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqe'. vaqeyyətdə. vaqeen. (məcaz olmayan).
oluşunmaq	olşunmaq. yapınmaq. düzülmək. dizilmək. ortaya çıxınmaq.
oluşunuş	olşunuş. yapınış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.
oluşur	olur. ibarətdir.
olut	1. edit. nədən. dəlil. 1. vaqie. - olut! : ol. qal. tiki. din.
olut	ulut. 1. çağ. şişman. 1. güclü. quvvəli.
olutmaq	1. olqutmaq. ölütmək. təxmir etmək. 1. ölütmək. olqutmaq. təxmir etmək.
olyarma	bolyarma. çəklənmə. bəsinmə. bəslənmə. yetər sayma. yetinmə. qanıt. qanıqlı. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. razılıq. kafi görmə. iktifa. qəbullama.
olyuqca	- olduqca qalabalıq: gəriyindən çox. it sürüsü dək.
oma	əkin. oma ormaq: əkin biçmək.

- omac** **amac. umac.** 1. yumulan yer. şişirdilən yer. - nələr çəkdik
omac olduq. - qurulup bir **umaca** yayın. 1. amac. qayə.
- omaca** qalça (göt. almacıq) gəmiklərinin birləşdiyi yer. **omaç**
durmaq. - **oma durmaq:** göt baş olmaq. təpəsi (götü) göydə,
başı yerdə olmaq. - atdan yığılıb başı üsdə **omac durdu.**
- omaq** **umaq.** 1. göstərişli. yaxışıqlı. şik. gözəl. 1. soy. qan. 1.
ailə. qohum. 1. oymaq. tayfa. qəbilə.
- **omaq kişi:** yaxışıqlı. şik.
- **omaq geyim:** şik geyimş.
- **omaq dart:** qurulmaq. çalım satmaq.
- omaqlamaq** **umaqlamaq.** bəzəmək. süsləmək.
- omaqlanmaq** **umaqlanmaq.** böbürlənmək. qırıتماq. nazlanmaq.
- omaqlantırmaq** **omaqlandırmaq. umaqlandırmaq.** süslənmək.
gözəlləşdirmək.
- omatqı** ayrı.
- **atı omatqı taq:** atı ayrı bağla.
- omay** **umay.** seçgin. ulu. əşraf.
- omba** **omac. omca.** oma. yuma: oyum. girdə. yuvarlaq. kündə.
kötük. kündə. tomruq. - **omba durmaq:** omaç durmaq. oma
durmaq. aşığın götü üsdə durması.

omca	omac. oyum. oma. yumuq. şişik. yuma. oyum. tomruq. künnə. ağacın dibi. qol qıçın dib bölümü. kök. tənə. - oduncu gözü omacda. - omca ağacı: kündə. tutsaqların əl ayağına vurulan kündə.
omraq	sevilən. mə'suqə.
omur	möhrə.
omur	umur. 1. qöğüş. 1. ilgi. həvəs. 1. güc. dayanıqlıq. dayanıqlı.
omurca	sağlam. dayanıqlı.
omurqa	onurqa. bel gəmik. tikən. dikən. tikər. dikər. anasitun, dirək. - omurqa, onurqa sümüyü: belgəmiyi. situni fəqərat.
omurqalı	onurqalı. tikərli. dikərli. tikənli. dikənli. anasitunlu, dirəkli.
omurqanq	omuzğanğ. onqurğa.
omurqası	onurqası. tikəri. tikəri. dikəri. tikəni dikəni. anasitunu, dirəyi.
omurlıq	omurlıq. qoğarlıq. qoxarlıq. murdar ilik.
omurtag	1. qartal yavrusu. 1. yomurtqa. yumurtaq. yumurtqa.
omuz	(< um: yuvarlaq. gəmiyin, nərsənin girdə yumarlaq yuvarlaq başı).çiyin. - omuz öpüşmək: tay ba tay gəlmək, olmaq. paydaş olmaq.

- **omuz vurmaq**: {1. çiyinləmək. çiyinə alıb qaldırmaq. 1.

arxasına vurmaq. arxasını oxşamaq. } - **omuz uçurcağı**:

köpricik. tərəvə. - **omuz vurmaq**: **omuz vermək**: yardım etmək.

- **omuz omuz**: yığıncaq. şuluxluq. izdiham.

- omuz başı: omuz ucu. qolun üstü.

- **omuz qaldırmaq**: omuz atmaq. çiyin atmaq. çiyin çəkmək. bilməməzlikdən gəlmək. təcahül etmək.

- **omuz çıxmaq**: üzlənmək. üz bulmaq. daşınmaq. - omuz silkəmək: müsamiyə etmək.

- **omuzda daşımaq**: çiyinə, başa qaldırmaq. ucatmaq. ululatmaq.

- **omuz kürəyi**: kürək kimi enli olub çiyindən arxaya sallanan ikicə gəmik. bu gəmiklərə baxıb baxıcılıq edənlərdə vardır.

- **omuz kürəyi**: **kürək gəmiyi**: qəbzə. gəbzə. çığni örtən sümük.

- **omuz silkmək**: çiyin silkmək. boynundan atmaq. qəbul etməmək.

omuz silkmək: çiyin silkmək. boynundan atmaq. qəbul

edmemək.

- **omuzları qalın dərili bir çeşit kələr**: sırtar.

omuz

< **yumuq** yer. şişik yer. omca. çiyin. çiqin: düğün (**çiğ**: düğünlü. yumuq. kündəli), gombuz. girdə: yumuz. gombuz. onbuz. (qalınma. qulumba) onbuz atın sinəsi. çiyin. yilkə. aydalı. əgin. - **omuz başı**: çığal. (msah (sanskrit). humeros (latin)- hombroispan). **1.** çiqin. çiyin. düğün. boğum. dalu. dal. yağrı. - çiyin kürəyi: **omuz** gəmiyi: kəbzə. kəpzə. kövəz. **1.** aşıq. əqd. bənd. imbaş. imbaşı. inbaş. - **omuz** boğumu, əkləmi, məfsəli: **bilək qoş**.

omuz

çiyin. gəriş. əğin. sırt. arxa.

- **iki omuzun, çığnin ortası**: qanqala. kanqala. çanqala.

omuzbaşı

- **heyvanda sağrı ilə omuzbaşı arası**: bel. sırt. arxa.

omuzımaq

umzımaq. döş vermək. şığırmaq. üstünə ağıncaq. dopulcaq kimi (yani) olmaq.

omuzlaq

genq. yassı. çığinli. əğinli. gərişi ullağan. gərdənlək.

omuzlamaq

- **quyruğun omuzlamaq**: quyruğun belinə qoyub çıxıb gedmək, qaçıb gedmək.

omuzlanmaq

çiyinlənmək. boyunlanmaq. yüklənmək. öhdələnmək. qəbullanmaq.

- omuzlu** yelkilik.
- omuztan** **omuzdan**. gəriş. gərdən. döş.
- omuztaş** **omuzdaş**. çiyindaş. ayaqdaş. həməyaq.
- omuztaş** **omuzdaş**. çiyindaş. atımdaş.
- omzuq** umzuq. yumzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.
- on** - **onun atdı** biri düşdü, özgedə yemək, bizdə ürək pişdi.
- on** > **onğ** < **onğ**. **1. onqa. ona.** doğru. sağ. doğru. düz müstəqim. **1. oğur. onqur.** imkan. fayda. diniş. şans. yetər. çıxar. buyruq. qismət. - **onun tapmaq:** şansın tapmaq. imkanın tapmaq. - **onun almaq:** şansın almaq. əritmək. məhv etmək. **1. bol. çox. sağlam. uğurlu. sağlqlı. 1. verimli. 1. gəlir. 1. ürün. ürəmə. üretim. onal: onqal: doğum. doğuş. 1. çoxluğu qabartma yolu ilə göstərən söz. - on kərə gəldim yoxudun. - on kərə demədimmi. - on min: tuman. tımən. (< tuqman. tuqan < tuq).**
- ona** **1. onqa. onğ. on. doğru. düz. müstəqim. 1. anqa. anqar. 1.anqar. 1.kəndisinə. - ona (kəndisinə) duzaq qurmuşlar. - ona battıq: onu basdıq.**

- onabmaq** onmaq. razı olmaq. - tamu oduna **onab**, hicrin oduna **onaman**.
- onacaq** ancaq. anacaq.
- onaçı** (**on < > ön**: iyi. yaxşı. yoğan. qalan).). onqarçı. onarçı. yonarçı. yonaçı. islahtələb.
- onaq** 1. onanmış. qəbul görmüş. 1. sevgili. istəkli. 1. şərəf. namus.
- onaq** doğru. düz. sağ. 1. sağ əl. sağ yan.
- onaqa** on aqa. doğru, şərəfli kişi.
- onal** 1. doğuş. ortaya çıxış. 1. sağlam. dayanıqlı.
- onalqa** onğalqa ırısqa. gündəlik. onşuq. onğşuq.
- onalmaq** **onqalmaq**. 1. doğrulmaq. dikəlmək. düzəlmək. sağalmaq. şifa tapmaq. 1. üstənmək. üstün gəlmək. fəth edmək.
- onamaq** **onatmaq**. **onaylamaq**. uyqulamaq. qollamaq. dabanlamaq. imzalamaq. təsdiqləmək. qəbul edmək. təsvib edmək.
- onamaq** 1. bəğənmək. razı olmaq. tərcih edmək. 1. inanmaq. razı olmaq. - **ona** !: rəzi ol. qəbul elə. - **onarmadılar**: qəbul etmədilər. - bu işləri sən **onadınmı**. 1. təsdiq edmək.

- bəğənmək. bəğənib istəmək. ixtiyar edmək. **1.** yonamaq.
razı olmaq. qəbul edmək.
- onamamaq** **onatmamaq.** qəbul edməmək. təsvib edməmək.
- onaman** **1.** razı olmayan. **1.** bəğənmərəm. razı olmaram. qəbul edmərəm. - tamu oduna **onab**, hicrin oduna **onaman**.
- onan** düzlük. doğruluq. sağlıq. səhət.
- onanlı** sağlam. dözümlü.
- onanmaq** **yonanmaq.** alınmaq. razılaşmaq.
- onanmış** **1.** onaq. qəbullanmış. görmüş. **1.** sağlam. bayındır. dəstəkli.
- onar** **1.** **onur.** ot. ota. arnaş. çara. çarə. düzə. şəfa. çıxır. **1.** yonar. önər. hünər. bacarıq. ustalıq. uğruq. uğraq. **1.** **yonar. yolay.** qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. salt. salt. sıra. seri. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgülü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəseq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.

yapım. saxt.).

- **kəvəs onarı**: yapılarda yırtıq yamaq işlərin aparması.

onar 1. onqar. yonan. dələn. qazar. 1. rızayət verən. razı olan.

onaran 1. suçları, günahları bağışlayan. 1. tə'mirçi. 1.

bağışlayan. bəğışliyən. bağşılayan. bağışlayıcı.

yarlığayan. yağışlayan. çağışlayan. əsirgəyən.

qıymayan. acıyan. güzəşli. keçləmli. keçirəmli.

vazkeçimli. ılım. həlim. rəhim. rahim. mərhəmətli.

əffədən. qəfur. qəffar. 1. tə'mirçi. - **başmaq onaran**,

tə'mirçisi: pinəçi. qalafat. kalafat. çalaçat.

onarçı (**on < > ön**: iyi. yaxşı. yoğan. qalan).). onqarçı. onaçı.

yonarçı. yonaçı. islahətəlb.

onarı qarşılama. dəngləmə. tələfi. yerin doldurma. - bu itgiləri

necə **dəhliyəcəyiz, qarşılayacağıq.**

onarılmaq ilgəclənmək. tutturunmaq. yamanmaq. yamılanmaq.

çatınmaq. çitinmək. çiqənmək > çitənmək. yırtıq

hörülmək. rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikinmək.

dərilmək. çəkinmək. dartınmaq. tə'mir edilmək.

onarım 1. onarma. mərəmmət. tə'mir. 1. uta. ota. tədavi. təmir.

iyiləşdirmə.

- onarımaq** onarmaq. mərəmmət, tə'mir edmək.
- onarılmaq** çalaçatlamaq. kalafatlamaq. çalaqaplamaq.
tə'mirlətmək.
- onarılı** 1. onulur > olunur. çaralı. çarəli. düzəlir. otlu. otalı.
arnaşlı. əlaclı. şəfəli. çıxılır. 1. yonarlı. önərli. hünərli.
uğraqlı. uğruqlı. bacarıqlı. başarıqlı. sənətli.
- onarma** 1. qırıq sarma. düzəltmə. mərəmmət. qapalat. yamama.
tə'mir. 1. oyandırma. diritmə. diriltmə. dirgürmə.
yenilətmə. uyandırma. canlandırma. yaşılandırma.
yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. tazalama.
təzələmə. ehya. ehya edmə.
- onarma** onarım. mərəmmət. tə'mir.
- onarmaq** (onğ: sağ). onğarmaq. 1. sağatmaq. düzətmək. tə'mir
eləmək. düzətmək. ras gətirmək. 1. doğrutmaq.
dikətmək. düzətmək. ünilemək. hünilemək. hazırlamaq.
sağatmaq. iyiyə çevirmək. şifa vermək. tənzim edmək. 1.
ağtarmaq. tə'mir edmək. onarımaq. mərəmmət, tə'mir
edmək. 1. yonqamaq. türütmək. törütmək. törətmək.
durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

onarmaq

1. beyə't etmək. 1. biçmək. taslamaq. hazırlamaq. - **qaplanacaq nərsə üçün uyğun qab biçmək, onarmaq, hazırlamaq:** qab taslamaq. 1. tə'mir etmək. - **başmaq onarmaq, tə'mir etmək:** pineçilik etmək. çalaçatlamaq. kalafatlamaq. çalaçaqlamaq. 1. tutturmaq. yamlamaq. ilgəcləmək. yamamaq. çəkmək. dartmaq. tə'mir etmək (corab). diritmək. diriltmək. dirgürmək. ehya etmək. 1. **yonarmaq.** islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq. hazırlamaq. 1. **yonarmaq.** yaratmaq. hünər göstərmək. - **onarıb, baxımını yapmaq:** əldən keçirmək. gözdən keçirib düzəltmək. - **kötük nəşəni, yonub, incə işləməyə onarmaq.** **hazırlamaq:** qabasını almaq. - **onarıb, baxımını yapmaq:** əldən keçirmək. gözdən keçirib düzəltmək.

onarman

önərmən. hünərmənd.

onarmaz

1. onulmaz > olunmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. çarəsis. şəfasız. 1.

düzəlməz. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz.
 otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. əminməz < yəminməz <
 yaminmaz <> yapınmaz <> yapanmaz (< **yamamaq**.
yapamaq).

onarsız **onursuz. olunmaz.** acınacaq. buncağız. çıxırsız. düzəsis.
 otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız.
 dayanaqsız. gevşək. sölpük. sölük. solğuq. soluc. qaba,
 iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz.
 yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başariqsız. becərəksiz.
 qaç. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
 yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız.

onarsız yonarsız. hünərsiz. sənətsiz. uğraqsız. uğruqsız.
 bacarıqsız.

onartmaq onqarmaq. sağaltmaq. iyilətmək. yeğlətmək. düzəlmək.

onaru oyana. nəri. öte. ötgəri.

onaş 1.söyərgə. 1.uyuş. saziş. qəbul.

onaşmaq anaşmaq. anlaşmaq. ondaşmaq. andaşmaq.
 sözləşmək. qərar vermək. qəbul edmək. yola gəlmək.

onat 1. bax > **onqat**. 1. əxlaqlı. 1. doğru. düz. 1. yonat. doğru.
 yerində. uyqun. olqun. yetərli. uyqun. 1. tərbiyəli. iyi

davranışlı. xoşəxlaq. **1.** sağlam. dayanıqlı. yaxışıqlı. ət yeməmək yavlaq onatdı: yaman, çox doğrudur. **1.** dərman. ilac. içməli. atmalı. - yeməli onat lar.

- **onət, muvafiq səs:** yaşıl oy.

onətca qədirşünas hatırşünas. məqbul.

onətqunca razılaşdırınca.

onətma **onqatma. onqutma.** barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. doğrutma. doğrulatma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sıbutlama.

onətmaq **1. onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.** yerləşdirmək. var etmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dıbləmək. dıblətmək. kökləmək. köklətmək. qərarlamaq. isbat etmək. sıbutlamaq. **1. onamaq. onaylamaq.** uyqulamaq.

qollamaq. dabanlamaq. imzalamaq. təsdiqləmək. qəbul edmək. təsvib edmək.

onatmaq 1.onatlamaq. onatlanmaq. 1.onattırmaq. təsdiqləmək.
1.razılaşırdıq. - qalmadı canım onu **onatqunca**.
1.yonatmaq. razı edmək.

onatmamaq onamamaq. qəbul edməmək. təsvib etməmək.

onattıramamaq qəbul, təsvib etdirəməmək.

onattırmaq qəbul etdirmək. təsvib etdirmək.

onattırmaq onatdırmaq. onqatıtmaq. onqututmaq. qonqututmaq.
qonututmaq. yerləşitmək. sağlatıtmaq. doğrututmaq.
diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək.
diblətdirmək. köklətmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.
bəlğəitmək. bəlğələtdirmək. bəlləitmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
qərarlatdırmaq. sibatlatıtmaq. isbat etdirmək.

onattırmaq onatmaq. təsdiqləmək.

onavlan on kişi.

onavma anlaşma.

onavmaq anlaşmaq.

onay 1. rizayət. razılıq. 1. muvafiq. münasib. 1. sağlam. dayanıqlı. uyqun. 1. məqul. qəbul. təsdiq. 1.o ki. **1.onqay** (< on: sağ. doğru. düz). əyri üyrüsü olmayan, düz, əl verişli nərsə. qolay. rahat. hasat.

onay **onğay** (təvafüq). ərklik. özür. geçit. keçit. keçər. keçər. qoyu. olur. yol. yolağ. yöntem. bağış. yengik. yenik. qolay. buyruq. göstəriş. mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə.

- **onay sağlamaq**: icazə almaq.

- **ərklik, onay çıxmaq**: bir işdə sərbəs bıraxılmaq.

- **ərklik, onay qoparmaq**: gücəniklə icazə almaq.

- **onayızla: onay versəz**: icazənizlə.

- **onaysız**: icazəsiz.

- **onaysız** heç nə yapılmasın.

- **onaysızlıq**: icazəsizlik.

- **olur** alın sonra.

- **olursuz** bura girmək olmaz.

- **olur** verin gedim.

- **oluruzu** gözləyirəm.

- iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.

- onaylamaq** 1. qəbul etmək. razi olmaq. 1.qol salmaq. qol çəkmək.
imzalamaq. 1.sağlamaq. onaymaq. tınıtmaq.
doğrulamaq. təsdiqləmək. tə'yid etmək.
- onaylamaq** **onatmaq. onamaq.** uyqulamaq. qollamaq. dabanlamaq.
imzalamaq. təsdiqləmək. qəbul etmək.
- onaylanmamış** təsdiq, təsvib olunmamış.
- onaylı** 1.avadan. 1.müsəddiq. quvahi olunmuş. təsdiq olunmuş.
- onaylı** **onaylı. onoylu.** sağ duyulu. ağıllı. düşüncəli.
- onaymaq** sağlamaq. tınıtmaq. onaylamaq. doğrulamaq.
təsdiqləmək. tə'yid etmək.
- onaysız** icazəsiz.
- onaysızlıq** izinsizlik. icazəsizlik. (nərsədən) yasaqlanmış,
qadağalanmış. qadağlanmış. cəzalanmış. bir cəzaya
çaptırılmış.
- onbaşı** - **onbaşıdan üstək qonam, dərəcə:** çavuş.
- onbaşı** dəgənəkli. odabaşı. güzərçi.
- **onbaşı takımı:** onbaşı ilə yanındaolan on kişi.
- onbir** tumənsəy: dumənsəy.
- oncan** qodux. inqan: bala.
- onci** önci. giriş.

oncut	öncüt. onğut. önərmə. önəri. öğüd. dil yardımı. tapşırıq. ismarış. məsləhət. tövsiyə.
onça	ança. hamısı. - onçasın alıb gəldim. - onçuların: hammısın.
onçı	onqçı. yonçı. (< onqarmaq: düzəltmək) otçı. otaçı. təbib. həkim. döhdür.
onəmə	niyə.
onıq	anıq. gerçək. quşqusuz. şübhəsiz. yəqin. mühəqəq.
onıqı	onığı. indiki.
onıqi	oniki. - oniki barmaqlıq aralıq: yarım arşın. qolun dirsəkdən aşağı bölümünün yarısı.
onıqlanmaq	onğıqlanmaq. bəzənmək. ənniklənmək.
onıqmaq	böyümək. dikəlmək. yüksəlmək. doğrulmaq.
onq	onğ > on. 1. imkan. varlıq. güc. çıxar. yetənək. başarı. şans. fayda. buyruq. qismət. - onğ vermək: şans vermək. - onğun çürüsün. - anlamadan onğun gəlsə, onğlamadan anlarsan: düşünmədən işləsən, işlərsən düşünərsən. - onq görmək: iyimsəmək. iyi görmək. onun gördün. önündə (sonunda)gör. - onq olsun: mutlu olsun. onqaylı olsun. - onq salmaq: düzəliş. yünəliv. onğaluv. onğlu. iplənöv. 1. sağlamlıq. qalıcılıq. dayanıqlıq. 1. iyilik. rəhmət. bərəkət.

bolluq. 1. sevinc. neşə. mutluluq. 1. rəng. 1. sağ. sağlam.
 dayanıqlı. yetərli. uyğun. bol. uğur. sağlam. iyilki. 1. il.
 yaş. 1. hanqsat. hasat. asan. 1. sağ yan. - **onqa** dart. 1.
 qabax. - bunu **onqumda** gördüm. 1. gerçək. - sözüm **onq**:
 doğru, uyğun. bu onqunmu: düşünmü. doğrumu. 1. onqat.
 onğut. güclü. qəvi (> **onarmaq**: dikətmək). 1.**onğa**. **ona**.
 sağ. doğru. doğru. düz. müstəqim. 1. qolay. onqay.
 onğay. hasat. - **on iş**: rahat iş. 1. sağ. solun qarşıt. - onğ
 əlik. sağ əl. 1. qabax. ön. - o məndən **önqdən** getdi. 1.s sağ
 yan.

onq onğ. üz. rəng. - **donuq**, **tutqun**, **boğuş** üz, **onğ**, **rəng**:
 qabır. qapır. qapıq.

onq onğ. 1. güc. qudrət. 1. qabiliyyət. yetənək. 1. fayda.
 mənfəət. 1. çıxar. başarı. 1. şans. taleh. 1. imkan.
 1.xoşbəxlik. - yoluq (ehsan) versən, onğ (xoşbəxlik) gətirir.
 - **onq bermək**: imkan vermək.
 - **onq bolmaq**: qismət gətirmək. fayda gətirmək.
 - **onq görmək**: faydalı görmək.
 - **onqsuzuna tayanmaq**: gücü quvvəti kəsilmək.
 - **onq bolmaq**: imkani olmaq. gücü olmaq.

- **onq tüşmək**: başarmaq. başarılı olmaq.

- **onqun almaq**: gəmirmək. əritmək.

- **onğun tapmaq**: imkanını bulmaq.

- **onquna aylanmaq**: başarılmaq.

onqa

1.bax > **onqat**. 1. xoşbəxlik. - tanrıdan **onqa** dilə. - **onqa**

salmaq: düzəliş. yönəliş. onğaliv. onğlı. ipləniv. 1. dayanıqlı.

sağlam. 1. sağa. 1.ona. **onğ**. **on**. doğru. düz. müstəqim.

onqacan

onğacan. (o < > a) anğaca. ona qədər (a < > o) ana

qədər. oluqda qədər.

onqaçça

bolca. verimlicə. iyicə.

onqalı

bəlli. bəlirli. kaçık.

onqalıq

onquşuq. **onqşuq**. mə'yişət. məi'şət.

onqalış

düzəliş. yönəliv. onğlı. ipləniş.

onqaliv

düzəliş. yönəliş. onğlı. ipləniv. onğa salmaq.

onqalqa

onğalqa. onalqa. ırısqa. gündəlik. onşuq. onğşuq.

onqalması

yaramadı. əyri getdi. - **onqalmanı** keçən: sınımış.

onqalmaq

- **bəxdi yatıq**, **onqalman**: qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.

bədbəxd. qatı manğlay.

onqalmaq

onalmaq. 1. doğrulmaq. dikəlmək. düzəlmək. sağalmaq.

şifa tapmaq. 1. üstənmək. üstün gəlmək. fəth etmək.

- onqalmaq** öz başını çarmaq. onqatılmaq: yaşamaq. güzəran. həyat sürmək.
- onqalmaq** **onğalmaq**. şəfa tapmaq.
- onqalman** qatı manğlay. banğlaysız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.
- onqalmaz** onarılmaz. iyiləşməz.
- onqaltqan** yumurtalıq. tuxumluğ.
- onqaltmaq** düzəltmək. düzənləmək.
- ongamaq** 1. onmaq. uyqun görmək. xoşlamaq. bəyənmək. xoş keçirmək. - anladım **onamadım** \ \ **ondum** anlamadım. - bir nərsəyə bağlılıq, ya onmağınandı, ya, anlamağınan. - ciciklilər özgenin yaxıcılığın **onamazlar**. - işiniz haqq **onara**. - nə **onmasın** gör \ \ nədə anlağın. - ona bağırında yara \ \ tanrı

onara. **1.** çəkmək. təhəmmül edmək. dözmək. - o bizləri
onamadı. - **onasan** çatarsan. - **onamiyan** nəyə çatar. -
 onmuyan bulmaz. **1.** bərkişdirmək. sağatmaq.
 dayaqlamaq. yetərləmək.

- onqan** bəxtiyar. xoşbəx. mutlu.
- onqanmaq** onaylanmaq. düzəlmək.
- onqar** onar. yonan. dələn. qazan.
- onqar** tazalamaq. çiçəkləmək. boyamaq. öngü: boya.
- onqar** **unqar.** onğurlu. uğurlu. bəxli.
- onqara** düzəldə. tanrı işlərin onara.
- onqarcia** sənətçi. düzəldən. yaradan.
- onqarçı** (**on < > ön:** iyi. yaxşı. yoğan. qalan).). onarçı. onaçı.
 yonarçı. yonaçı. islahtələb.
- onqarçı** (**on < > ön:** iyi. yaxşı. yoğan. qalan). onarçı. onaçı.
 yonarçı. yonaçı. islahtələb.
- onqarım** tə'mir. islah. restor. bərpa edmək.
- onqarın** iş bitirən > yonqayan. iş apararı.
- onqarlı** vüqarlı. şərəfli. (**onursuz:** heysiyətsiz.)
- onqarmaq** **onarmaq.** (**on < > ön:** iyi. yaxşı. yoğan. qalan). (**onğ:** sağ).
1. onartmaq. sağaltmaq. düzəlmək. **1.** doğrutmaq.

dikətmək. düzətmək. sağatmaq. iyiyə çevirmək. şifa vermək. tənzim etmək. **1.** sağatmaq. düzətmək. tə'mir eləmək onaylamaq. onqaylamaq. dikətmək. düzətmək. tənqid etmək. raslamaq. toparlamaq. bacarmaq. baş çıxarmaq. doğrulatmaq. doğurmaq. düzətmək. işləmək. qəbul etmək. tapmaq. çıxarmaq. bulmaq, yaratmaq yolu. onğurmaq. yamamaq. donatmaq. geydirmək. eləmək. düzətmək. islah etmək. iyilətmək. müvafiq etmək. onarmaq. onarmaq. onmaq. raslamaq. raslatmaq. rifaha çatmaq tamamlamaq. uyqunlatmaq. - azqınlıqları **onqarıb**, düzəlmək yola gərək. - azmışları **onqarıcı**, qalmışları yarıcı, düşənlərədir çələp yarıcı, hamı azmış işlərə **onarıcısı** (onracı). - kişinin yonqarı cicik deyir, **onqaran** kimdir, azdıran kim. - **onqarmaz** kimsə tanrı yazdığı\ yazmaz kimsə o pozduğun. - sallana sallana gəlmiş pınara\ qağan tanrı işi onara tanrı işləri onqarsın. - tanrı sənin o dünyavı, bu dünyavı **onartsın**. - tanrı işin **onqara**. - yoxsul olub əli dar olan kişi. nəyə sunsa (uzatsa) **onatmaz** işi. - allah **onqara**. - işi **onğarmaq** gərək. **1.** dikəltmək. (**# yonqarmaq**: yolub yox etmək).

onqarmaq

onğarmaq. sağalmaq. xəstəlikdən qalxmaq.

onqarmaq.	onğarmaq. onarmaq.
onqart	onğart. okart. < onğartmaq: onartmaq. onatmaq. düzəltmək. ögrətmək.
onqartmaq	onqurtmaq. yonqartmaq. düzəltmək. keçirtmək. sağaltmaq.
onqaru	sağa doğru.
onqat	onqa. onat. onğat. 1. iyi. uyar. münasib. yaxşı. dadlı iyi. uyğun. doğru. doğuş. dürüst. yaxşı. iyi. güclü. tamam. dadlı. gözəl. sağlam. sağlamlıq. dayanır. iyi davranmaq. özənli. yarar. axlaqlı. keyfiyyətli. müvafiq. təmkin. çıxar. - göndərib anı anar. sürdü at \ dedi bu kəz işimiz oldu onət. - sən onu onqat (düzət). - yemlər yemişlər onqadı çatı yetişdi. - onqat kişi. - onqat düşmək: uyğun müvafiq gəlmək. - onətca: iyicə. gözəlcə.
onqatıtmaq	onətirdirmək. onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək. sağlatıtmaq. doğrututmaq. diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək. diblətdirmək. köklətdirmək. inətirdirmək. anılatıtmaq. bəlgətitmək. bəlgələtdirmək. bəllətitmək. sənədlətdirmək. var

etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.

qərarlatdırmaq. sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.

onqatlamaq curlamaq.

onqatlaşmaq uyuşmaq. mutabiq gəlmək. cürleşmək. - onlar birbiriynən

onqatmaşlayıb ayrıldılar.

onqatlı onqat. təmkimli. çıxarlı.

onqatlıq düzlük. dürüslüq.

onqatma **onatma. onqutma.** barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. doğrutma. doğrulatma.

dikdəmə. tikləmə. yerleşdirmə. yerleşdiri. tapıtma.

inatdırı. anıtlama. anıtlatı. bəlgələmə. bəllətmə.

sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə.

köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

onqatmaq mutlu etmək. sevindirmək.

onqatmaq **onatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.**

yerleşdirmək. var etmək. barlamaq. varlamaq.

dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq.

doğrulatamaq. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq.

anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək.

bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dıbləmək. dıblətmək.

kökləmək. köklətmək. qərarlaşmaq. isbat etmək.
sibutlaşmaq.

onqatsız uğursuz. rovnəqsiz. yürməzlik. kasad.

onqay **onay. onğay.** onğ. (< on: sağ. doğru. düz). 1. əyri üyrüsü olmayan, düz, əl verişli nərsə. qolay. rahat. hasat. 1. asan. onqoy. unqay. kulay. qolay. onaylı. uyqun. uyma. iyi. sağlamlıq. uğurlu. uyqun. yaylı. caylı. köylü. yonqay: faydalı. yerində. qolay. qəbul. muvafiq. müqnasib. - **onqayçılıq:** qolaylıq. - **onqaylıqla:** hasatlıqla. - **onğay olsun:** qolay. uğurlu olsun. - **onğıylı:** münasib.

onqay **onğay. onay** (təvafüq). ərklik. özür. keçit. keçit. keçər. keçər. qoyu. olur. yol. yolağ. yöntəm. bağış. yengik. yenik. qolay. buyruq. göstəriş. mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə.

- **onay sağlamaq:** icazə almaq.

- **ərklik, onay çıxmaq:** bir işdə sərbəs bırxılmaq.

- **ərklik, onay qoparmaq:** gücəniklə icazə almaq.

- **onayızla: onay versəz:** icazənizlə.

- **onaysız:** icazəsiz.

- **onaysız** heç nə yapılməsın.

- **onaysızlıq**: icazəsizlik.
- **olur** alın sonra.
- **olursuz** bura girmək olmaz.
- **olur** verin gedim.
- **oluruzu** gözləyirəm.
- iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.

onqaylamaq **onarmaq**: **onaylamaq**: islah etmək. sağ, doğru görmək. onamaq. əlverişli görmək. qılmaq. uyğun bulmaq. təsdiq etmək. tə'yid etmək. - **onaysız**: təsdiq edilməmiş. - **onqatlı** **söyləmək**. mübarək olsun demək. - **onğun olsun**: mübarək olsun.

onqaylı onqayın. mutlu. mübarək. ədəbli. yonqarlı. meyilli.

onqaymaq 1. iyiləşmək. daha iyi olmaq. 1. şanslı olmaq.

onqaysız yaraşıqsız. kopul. bayağı. onqalğa: onqşuq. yaxıcı yaşam. yaşayış.

onqçaqlı ətli. səmiz.

onqçı **onçı** (< **onqarmaq**: düzəltmək) otçı. otaçı. təbib. həkim. döhdür.

onqımaq **onğımaq**. onqsımaq. onqdurmaq. iyilətmək. iyilətmək.

onqış	onğış. 1. uyğun. uğurdaş. yoldaş. oydaş. 1. bitgi. 1.düzgün.
onqqi	onğki. bayağı. önqrəqi. ardakı.
onqqol	onğ qol. on qol. (< on: sağ + qol: əl). sağ əl.
onqqörmək	< onğmaq > oğmaq: oğsalamaq.
onqlamaq	yenmək. məğlub edmək. üstün gəlmək. haqqından gəlmək.
onqlanmaq	1. bəzənmək. 1. qalkınmaq. dikəlmək.
onqlı	şanslı. bacarıqlı. çıxarlı. yollu. qismətli. imkanlı. varlıq. güclü. gəmikli. sümüklü. faydalı. buyruqlu. düzəliş. yönəliv. onğalış. ipləniş. onğa salınmış.
onqlu	1. quvvətli. güclü. 1. faydalı. bərəkətli.
onqluq	1. inad. dikəm. israr. 1. zulum. 1. güvənc. sevinc. mutluluq. dola. kef. neşə. ləzzət. 1. mutluluq. güvənc. sevinc. dola. kef. neşə. ləzzət. 1. mutluluq. güvənc. sevinc. dola. kef. neşə. ləzzət.
onqmadıq	onğmadıq. onmadıq. 1.bədbəx. mutsuz. uğursuz. onmadıq başım nələr görür. 1.onmaz. 1. sağalmaz. toxdamaz. - onmaz yara. 1. uğursuz. xeyirsiz.

- onqmaq** **onğmaq.** cürləşmək. keçinmək. yaşamaq. gün görmək. güzəran keçirmək.
- onqmaq** **onğmaq. onğuşmaq. 1.** yaxşımaq. uyğunmaq. onğamaq. unurmaq. iyiləşmək. düzəlmək. uyğulaşmaq. uyğun gəlmək. bitmək. sağalmaq. şəfa tapmaq. iyiləşmək. xoşbəxt olmaq. sağ yana yönmək. uğurlanmaq. mutlanmaq. güclənmək. böyümək. çıxmaq. - bağı başlı **onğulmaz** \\ dərdi çox kimsə bilməz. - balasın itirən, necə **onğarsın** ürək başını. - bir **onulmaz** dərdə düşdüm ağlarım \\ aşq odundadır, ciyər can dağlarım. - bir **unulmaz** dərdə düşdüm, heç tapılmaz çarəsi \\ gəl ilac et dərdimi. atma məni qurtlara sən. - buyruq olsa **onğsar** sənin işin. - buyursn dərdə dərmanım, **onğulmazmı** \\ dil acısı yaman olur, vurma bir yarə üstünə. - düzənlik harda isə **onğmaq** orda. - əkin suvarılıp **onğdı.** - gündən günə **onğulsun**, iyisin, baş atıp böyüsün. - işlərin **onğuşu**, yerşi. - kim bəfa savın umarsa dişidən \\ ürəyi **onğulmayar** heç dərddən. - kimin kim olmaya yazusu **onmaz.** - mənim bu **onmadıq** başımda var isə bir bəxtim, müşgüldür onarmaq. - kimisi **onğan** kimisi azğan (yazğan). - qoy **onğuldasin** ürək yarası. - **onğulur** süngü, qılış yarası çox. -

onğulmağa dil yarası, çarə yox. - ölümü dirlik ola, ölümsüz dirlik bula, başlı (yaralı) könlüm **onğula**. - mərhəmi sən olasın, **unulmaz** yərəmi gəl çarə qıl. - ürəyi dil ilə yaran çox olu, **onğaran** tap bu yaranı hanı. - yaram **onğalıb** bayağılaşdı. - yox bu aşqın çarəsi, heç **onğulmaz** ürək yərəsi. **1.** qanmaq. **1.** keçinmək. dolanmək yaşamaq. - **onğcaq olmalı:** işləməli. yaşacaq olmalı. **1.** ağarmaq. solmaq. rəngi atmaq. xəstəlik. bənzərlərindən dolayı buruşmaq. tazəliğini, parlaqlığını itirmək. - barçın boduğu **onqdi:** parçanın boyası atdı. - barçının boyusu onqdi. **1.** yonmaq. dəlmək. qazmaq. **1.** doğrutmaq. başarı qazanmaq. başarıli olmaq. **1.** mutlu olmaq. **1.** solmaq. - **tərəzə yapının beti songdu:** pərdənin rəngi soldu.

onqmaz **onğmaz.** **1.** iyi olmaz. savuşmaz. keçməz. müzmin. - **savuşmaz** xəstəlik. **1.** onqalmaz. onqun olmaz. onqayt olmaz. yaxci. mübarək olmaz. onqinqin olmaz.

onqol **onq qol** (< on: sağ + qol: əl). sağəl.

onqon **onqun.** **1.** uğurlu. güclü. töz. tös. düz. damğa. san (simgə) təsdiq. bol verimli. bayındır. gəlişmiş. yararlı. mutlu. qutlu. onqunçuluq. - **onqunluq:** bərəkət. feyz. **1.** büt.

- totem. od pirənsi. **1.** ruhlar. üzütlər. şəbəhlər. şəbəh. qaraltı. xot. xotdan. (ruhların görüntüsü).
- onqor** çalış.
- onqsarmaq** > **onmaq.** iyiləşmək. uyğulaşmaq. uyğun gəlmək. - buyruq olsa **onğsar** sənin işin.
- onqsızlıq** ixtilaf. (**onğ** + suq. # **onğ** + sızlıq. anğ + saq + anğ + sızlıq).
- onqsol** onsol. sağsol. yəmin o yəsar. çəp rast.
- onqsuq** **onsuq.** **1.** zumar. ruzi. **1.** yetərli. yaxci ≠ onqsuz: naqis. gəlişməmiş.
- onqsun** qiptə. əmrən.
- onqsunmaq** rəğbət göstərmək. inayət edmək. xoşnud olmaq. məmnun olmaq.
- onqsuz** **onğsuz.** **1.** gücsüz. qudrətsiz. zayıf. himayəsiz. - **onqsuznu çarxı ağırın tönğərər:** gücsüzün təkəri yavaş dönər. **1.** imkansız. varsız. gücsüz. çıxarsız. yetənəksiz. başarsız. şanssız. faydasız. buyruqsuz. qismətsiz. - **onqsuzluğa düşdük.** - **onğsuz** qalasan.
- onqsuzlamaq** **onğsuzlamaq.** onsuzlamaq. gəmirilmək. ərinmək. ərimək.
- onqşuq** **onquşuq.** **onqalıq.** mə'yişət. məi'şət.
- onqşuq** **onğşuq.** onşuq. ırısqa. gündəlik. onalqa. onğalqa.

onqşun	yaxcı. yolunda. gedişli. - işləri onğşundur .
onqtu	onğtu . güney.
onqtüşün	onğtüşün . güney.
onqu	yaxcı. düz. onğulmaq: onulmaq: doğrulmaq.
onquc	karlı. qazanclı. verimli. uğurlu.
onqul	onul . saman. sağman.
onqulan	sağalan.
onqulğa	iş. işgüc. yağday. - onğalğası , yağdayı iyidir : işləri onğşundur.
onqulmaq	onğulmaq . onulmaq . 1. doğrulmaq. şifa tapmaq. iyiləşmək. onülmaq. düzəlmək. 1. düzəlmək. şəfa tapmaq. bitmək. olmaq. 1. iyiləşmək. düzəlmək. iyi olmaq. 1. toxdamaq. iyiləşmək. düzəlmək. - onulmaz yaran vardı ?.
onqulmaz	dərmansız.
onqultan	onğur. düzəldən. sağaldan. mərhəm. dərman. - dədi onğultan , yığıqları duraltan.
onqultan	onğultan . onğur. düzəldən. sağaldan. mərhəm.
onqultmaq	> onmaq.
onqum	qurtuluş. fərağ.

- onqumaq** ölmək. bitmək.
- onqumaq** öngəmək. üngəmək.
- onqun** **onqul**. 1. uğurlu. qutlu. qutay. mutay. butay. yümnülü. - ayağı **qutay** kşidir. - **onqun** olsun. 1. totem.
- onqun** **öngün**. **unğun**. 1. mubarək. onqat. onğ. onğur. onqun. onqon. büt. uğurlu. güclü. töz. tös. düz qutli. onqunqun. qutlaq. qutluq. mutluq. təbrik. bol verimli. bayındır. gəlişmiş. yararlı. mutlu. qutlu. totem. onqunçuluq. **onqunluq**: bərəkət. **onq olsun**: qutlar. onğun: pırrıq. parraq. 1. totem. büt. 1. məsud. mubarək. meymun. feyzli. bərəkətli. yümlü. - **onğun** almaq: gəmirmək. əritmək. - **onğun tapmaq**. imkanını bulmaq. - **onquna aylanmaq**. başarımaq. **onqun almaq**:. onun almaq. şansın almaq. əritmək. məhv etmək. kimliyin qüdrətin təpərin almaq.
- onqunluq** **onğunluq**. **qut**. 1. baxıt. baxt. 1. səadət. bərəkət.
- onqunmaq** **öngünmək**. 1. dirsəlmək. doğrulmaq. 1. uykunmaq. təqlid etmək.
- onqunsuz** **onğunsuz**. uyğunsuz. gələcəyi quşqulu.

onqur	onğur. 1. qurtuluş. səlah. 1. on. oğur. qutlaq. təbrik. qutluq. mutluq. onğun. 1. iskiilet. kərki. 1. şan. sayqı. heysiyyət. şərəf. düz. xeyir. doğru. abray. fəxr. 1. taqət. 1. arxa. - onqura yat: dal üsdə yat. - qoyun onqurası : asapqor : asabqor .
onqur	onğur. onğultan. düzəldən. sağaldan. mərhəm. 1. əğin.
onqura	- başınan onquranın ortası : boynun arxası. yensə yengsə > ənsə. - onquranın iki yanından çıxarılan ət : dalast. dalsat. darast > rasda. bundan külbasdı yapılır.
onqura	onqurğa. okurfa. bel gəmiyi. situni fəqərat.
onquraq	çanğ.
onqurqa	onqura. (< on. ön: düz. doğru). onurğa. omurğa. okurfa.bel gəmiyi. yağırqadan quyruq soxumuna gələn arxa sümük.düz saxlayan. düzəldən. gəminin alt parçaların birikdirən bütün uzun parça. situni fəqərat.
onqurlantırmaq	onurlandırmaq. onur qazanmaq.
onqurlu	onğurlu. uğurlu. unqar. onqar. bəxli.
onqurmaq	.bax > onqarmaq. > onmaq.

- onqurtmaq** onqartmaq. yonqartmaq. düzəltmək. keçirtmək. sağaltmaq.
- onquş** **onğuş.** 1. uyquş. unğuş. süzüş. düzüş. axınc. axış. axınş. tənqiş. təngəş. uyqun. mutabiq. muvafiq. 1.yonquş. nəqş. yazı. oyma. tıraşkarlıq. kəndəkarlıq. - ağac **onquş.** - daş **onquş.**
- onquşmaq** 1. olcaqmaq. bolcaqmaq. yetirmək. çatışmaq. kəfəf vermək. 1. yollaşmaq. bərişmaq.
- onquşmaq** uyuşmaq. bərişmaq. anlaşımaq. bəriş.
- onquşmayan** **onquşmaz.** cürləşməz. cürgəşməz. nacı.
- onquşmaz** **onquşmayan.** cürləşməz. cürgəşməz. nacı.
- onquşuq** **onquşuq. onqalıq.** mə'yişət. məi'şət.
- onqut** **onğut. oncut. öncüt.** önərmə. önəri. öğüd. dil yardımı. tapşırıq. ismarış. məsləhət. tavsiyə.
- onqut** **onğut. onğış.** 1. düzgün. 1. ağılıq.
- onqutma** **onatma. onqatma.** barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. doğrutma. doğrulatma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə.

sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə.

köklətmə. qərarlama. isbat edmə. sıbutlama.

onqutmaq

onğutmaq. onatmaq. onqatmaq. 1. qonqutmaq.

qonutmaq. yerləşdirmək. var edmək. barlamaq.

varlamaq. dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq.

doğrutmaq. doğrulatmaq. dıkdəmək. tikləmək. tapıtmaq.

ınatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək.

bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək.

dıbləmək. dıblətmək. kökləmək. köklətmək. qərarlamaq.

isbat edmək. sıbutlamaq. **1. oncutmaq. öncütmək.**

önərmək. önərimək. ilərgəmək. ilərgətmək. ilgərimək.

öğüdmək. tapşırmaq. tapışqamaq. ismartmaq.

ismartamaq. ismarlamaq. məsləhət, tovsiyə edmək,

vermək.

onqututmaq

onatdırmaq. onqatıtmaq. qonqututmaq. qonututmaq.

yerləştıtmək. sağlatıtmaq. doğrututmaq. dıklətmək.

tıkilətmək. tapıtđırmaq. bırıkıtđırmaq. dıblətdırmaq.

köklətdırmaq. ınatđırmaq. anıtlatıtmaq. bəlgətdırmaq.

bəlgələtdırmaq. bəllətdırmaq. sənədlətdırmaq. var

- etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
qərarlatdıрмаq. sİbutlatıtmaq. İsbat etdirmək.
- onqün** səvli. sıvli.
- onlar** alar.
- onluq** on sayı ilə baęlı olanlar. - **onluq** sıra.
- onmaq** onabmaq. razi olmaq.
- onmaq** unmaq. düzəlmək. saęalmaq.
- onmatıq** onmadıq. onęmadıq. onmaz. 1. saęalmaz. toxdamaz. -
onmaz yara. 1. uęursuz. xeyirsiz.
- onmaz** onmadıq. onqmadıq. onmadıq. 1. saęalmaz. toxdamaz. -
onmaz yara. 1. uęursuz. xeyirsiz.
- onov** önöv. 1. řans. 1. yazı. - **baş onovun**: baş yazı. 1. qərar.
qərar. fikir. tovsiyə. oęüt. qərar. 1. toxdaş. qərar. pişnəhad.
- **onov kəsmək**: qərarlaşmaq.
- **biçimli onov**: qarşılıqlı dartıřıb verilən qərar.
- **onov kəsmək**: qərara varmaq.
- **onov edmək**: qərarlaşdırmaq. qərar vermək.
- onovçu** aęıl verən. aęıl xocası. řef. yönətmən. başçı. bakan.
devlət kiřisi. idarəçi.
- **onovçu köp bolsa artqa qalır**: başçı çox olursa iş geriyyə

qalır.

- **onovçu köp bolsa qoy haram bolur**: ağıl xocası çox olursa

qoyun haram olur.

onovlaşmaq qararlaştırmaq.

onoylu **onaylı. onoylu.** sağ duyulu. ağıllı. düşüncəli.

onral fəxri. onural. toraman. övrək. şərəfli. könüllü.

onranmaq **onuranmaq.** taplanmaq. tapanmaq tapaqanmaq.
tapaqlanmaq. qapqanmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək.
örtünmək. geçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf,
heysiyyət qazanmaq.

onsol onqsol. sağsol. yəmin o yəsar. çəp rast.

onsuq **onqsuq.** yetərli. yaxci ≠ onsuz: **onqsuz**: naqis.
gəlişməmiş.

onsuz bax > **onqsuz.**

onsuzda - sən xiyallı kişiyə söz ver, **onsuzda** xiyalsız yerin
tapmayacaq.

onşuq onğşuq. ırısqaq. gündəlik. onalqa. onğalqa.

ontalıq **ondalıq.** ə'şəri.

ontan **ondan. andın.** andan. oradan. - **ondan sonra**: ondan başqa.
andan sora.

- onturmaq** **ondurmaq. undurmaq.** sağaltmaq. düzəltmək.
- onturmaq** **ondurmaq.** iyiləşdirmək. sağatmaq. sağlığa qavuşdırmaq. undurmaq.
- onuq** 1. ussal. usa. ağla uyqun. özənli. sağlaq. dayanıqlı. 1. uğurlu. əziz. sayqıdəğər. 1. usul. yol. 1. yararlı. faydalı. 1.əziz. uğurlu. sayqıdəğər.
- onuqmaq** böyümək. ululmaq.
- onul** onqul. saman. sağman.
- onulmaq** onqulmaq. toxdamaq. iyiləşmək. düzəlmək. - **onulmaz** yaran vardı ?.
- onulmaz** > **olunmaz.** onarmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. çarəsiz. şəfasız.
- onulur** > **olunur.** onarlı. çaralı. çarəli. düzəlir. otlı. otalı. arnaşlı. əlaclı. şəfəli. çıxılır.
- onun almaq** sansın tapmaq. imkanın tapmaq.
- onun kimi** anıça. oşındaq. öyləcə. ilə axər.
- onun** 1. anıq. 1. onun üçün. - **onin** bu yöndən xəta elədi.
- onunc** **onuncu.** sayıda onuncu.

onunki	anığı.
onunla	anı bilə. öyləcə.
onunüçün	onun.
onur	1. güvənc. güvənmə. güvəniş. qıvanc. qıvanma. öğünc. öğünmə. övünc. övünmə. tap. mubahat. qurur. fəxr. iftixar. 1. şərəf. namus. 1. gücün. özçü. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq. böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. viqar. heysiyyət. izzəti nəfs. - özçümə yediyim bu söküdən (yamandan), çox qızdım. 1. heysiyyət. şərəf. 1. qapaz. qurur. qeyrət. 1. onar . ot. ota. arnaş. çara. çarə. düzə. şəfa. çıxır. 1. unur . namus.
onur	1. saylıq. şərəf. 1. şərəf. heysiyyət. 1. izzəti nəfs. 1. tərım. dərim. şaylıq. oraz. uraz. ıraz. urum. onun. şərəf. taleh. urunqu. - onurlu davranış. saylıq. urum. heysiyyət.
onural	onral. fəxri. toraman. övrək. könüllü. şərəfli.
onuranmaq	onranmaq . taplanmaq. tapanmaq tapaqanmaq. tapaqlanmaq. qapqanmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək.

örtünmək. keçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf,
heysiyyət qazanmaq.

onurqa < onğ + qurqa.

onurqa **omurqa**. 1. bel gəmik. 1. tikən. dikən. tikər. dikər.
anasitun, dirək.

- **malqaranın onurqa, belgəmiyəndəki əti**: külbastı. rasta.

- **omurqa, onurqa sümüyü**: belgəmiyi. situni fəqərat.

onurqalı **omurqalı**. tikərli. dikərli. tikənli. dikənli. anasitunlu, dirəkli.

onurqası **omurqası**. tikəri. tikəri. dikəri. tikəni dikəni. anasitunu,
dirəyi.

onurlu 1. xuddar. vüqarlı. şərif. namuslu. 1. qururlu. mağrur.
qonur. axlaxlı. xoşəxlaq. orçun. urumlu. orunlu. urunca.
şərəfli.

onurlu 1. şərəfli. taplı. namuslu. ağır başlı kimsə. 1. müftəxər. 1.
kölgəli. yapadonlu. donlu. arlı. abırlı. utanclı. utanıç.
ismətli. namuslu. 1. özçülü. özçülün. özçün. gücün.
gücünüq. gücünü. şərəfli. viqarlı. heysiyyətli. izzəti nəfslı.
1. üzüağ. üzağ. ağız. ağıtür. namuslu. şərəfli.

onurmaq bax > **onarmaq**.

onursal fəxri. ıftixari. e'zazi.

onursuz	onarsız. 1. olunmaz. acınacaq. buncağız. çıxırsız. düzəsis. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz. yetersiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız. becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız. 1. qölgəsis. yapadonsuz. donsuz. arsız. abırsız. utancsız. utanıcsız. ismətsiz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. 1. özçülsüz. özçüsüz. şərəfsiz. viqarsız. heysiyyətsiz. izzəti nəfssiz. 1. üzüqara. üzqara. qarabet. kötübet. qaraüz. qaypaq. dönək. qancıq. götlək. donuyırtıq. donsuz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. şərəfsiz.
onuş	1. bərəkət. bolluq. verim. 1. uğur. taleh.
onuşdan	onuşdan. ondan.
ooba	bəli.
op	1. (ob. yob. yop. ab. ap) çoxluğu göstərən sözlər. 1. mama. xərmən dövmək üçün, qoşulan öküzlərin

ortasında bulunan öküz.

- **op op**: hop hop. eşəğin ayağı qaydığında. söylənən söz.

opa

pudra.

opaq

apaq. təmiz. baxımlı.

opallıq

aballıq. **alpaqlıq**. ullalıq. ulallıq. böyüklük. tamdaraqılıq. aşamatlıq. ehtişam.

opan

hopan. hopçu. hopuçu. hoppuc. höppüc. **1.çəkən**. mö'tad. hər çeşit tüstü, siqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimsə. **1**. aldavac. aldatcı. kələkçi. qalayçı. hoqqaçı. **1.öpürdən**. öpürdəng. öpürən. somuran. soran. su çəkən. - **öpürdəng parça**: su çəkən.

opan

mağara. dəlhiz (> **dəhliz**).

opanlıq

hopanlıq. **hopçuluq**. **hopuçuluq**. **hoppucluq**. **höppüclük**. **1**. uyuşdurucu nərsələrə alışqanlıq. mö'tadlıq. **1**. kopoyoğluluq. aldavçılıq. hoqqaçılıq.

opartmaq

yupratmaq. yıpratmaq. əpritəm. əsgitmək.

opba

hopba. **1**. uçarı. havayi. nəfsani. **1**. şımarıq. sırtıq. üzlü. yüngül. dəlişman. dəlismən. - **könül hopbası**, **oynaması**: təpiş. çarpış. həyəcan. çirpinti. - **ürək hopbası**: təpiş. çarpinti. çirpinti.

opbaç	hopbaç. - təpişli, hopbaç, oynaq, titrək: çarpıntılı. çirpıntılı. xələcanlı.
opcımaq	qorpcımaq. abcımaq. opmaq. hopmaq. qopmaq. şaşılıb çəkinmək. qorxmaq. ürəyi qırılmaq, pozulmaq.
opçın	apçın. afşın. avşın. zirəh. dəmirağ.
opçu	hopçu. hopuçu. hopan. hoppuc. höppüc. 1.çəkən. mö'tad. hər çeşit tüstü, siqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimsə. 1. aldavac. aldatcı. kələkçi. qalayçı. hoqqaçı.
opçuluq	hopçuluq. hopuçuluq. hopanlıq. hoppucluq. höppüclük. 1.uyuşdurucu nərsələrə alışqanlıq. mö'tadlıq. 1. kopoyoğluluq. aldavçılıq. hoqqaçılıq.
opkur	hopkur. acqara. aç göz. tamahkar. doymaz.
opqın	< op. po. dikligi. şişligi göstərən səs: dalqa. opsan > osman. asman.
oplamaq	hoplamaq. 1. hop tutmaq. bıqınmaq. ıqınmaq. susmaq. 1.oynamaq.
oplamaq	öpləmək. uçurmaq. qapmaq. mənimsəmək.
oplu	dolu. kök. tompaq. toluq. dolqun. pökki. dölməç. səmiz. oklu.

- opmaq** **hopmaq. obmaq. öpmək.** hüpürdətərək içmək. somurub utmaq. hopmaq. hopa hopa homur homur içmək.
- opmaq** **öpmək. höpmək. hopmaq. (# üflmək. ütlmək. ötlmək. püflmək. püklmək).** çəkmək.öpürdənmək. öpürdənğmək. öpürmək. somurmaq. sormaq. sorğacmaq. su çəkmək.
- opnur topur** opul topul. topul topur.
- oppa** **hoppa. 1.dəlişmən. 1. uşaqyana.**
- oppuc** **hoppuc. höppüc. hopçu. hopuçu. hoppuc. höppüc.**
1.çəkən. mö'tad. tüstü alışqanı. hər çeşit tüstü, siqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimsə. 1. aldavac. aldatçı. kələkçi. qalayçı. hoqqaçı.
- oppucluq** **hoppucluq. höppüclük. hopçuluq. hopuçuluq. hopanlıq.**
1.uyuşdurucu nərsələrə alışqanlıq. mö'tadlıq. 1. kopoyoğluluq. aldavçılıq. hoqqaçılıq.
- opraq** **1. (p <> b <> v) obraq. ovraq. oğraq. əprik. əzik üzük,**
əsgimiş nə. yıpranmış. yıpramış. əsgimiş. - **opraq** don, kişi, qılıq, ürün. 1. paltar. geyim. yapraq.
- opralmaq** **oprumaq. çuxurlanmaq. alçalmaq.**

opramaq	obramaq. əprimək. yıpramaq. obramaq. oğramaq. əsqimək. gəvşəmək. kortalmaq. tazalığı, itiliyi gedmək. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur .
opran	qayan yer. kayqan yer. qorxudan. ürkünən. şaşırnan.
opraşmaq	yıpraşmaq. yıpranmaya başlamaq. - gen don opramaz, gəngəşli bilik artamaz .
opratmaq	obratmaq. yıpratmaq.
opri	obruq. oyruq. oğruq. çuxur. dərə.
oprtonislik	əsiş. dalqanıq. sabit olamazlıq.
oprulaq	opraqlıq. çuxurluq. alçaqlıq. çuxuru çox olan nə, yer.
oprumaq	1. opralmaq. çuxurlanmaq. alçalmaq. 1. yemək. 1. hopruşmaq. içişmək.
opruşmaq	hopruşmaq. içişmək.
opuçu	hopuçu. hopçu. hopan. hoppuc. höppüc. 1.çəkən. mö'tad. hər çeşit tüstü, siqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimsə. 1. aldavac. aldatcı. kələkçi. qalayçı. hoqqaçı.
opum	öpüm. hopum. höpüm. yudum. bir kərəlik yeyim, içim. - bir opum mun: bir udum sup.

- opur** obur. iştahlı.
- **opur sapır:**. çörçöp. xaşal aşal. qırıq tökük nərsələr.
dardağan.
- opurmaq** qoparmaq. dağıtmaq. əpirtmək.
- opuz** **obuz.** 1. şişik, çətin, qaba, qatı olan nə. 1. qudurqın. ası.
vəhşi. 1. qatı. sərt.
- opuzluq** **obuzluq.** yüklü, şişik, qoğzaq olan nərsə. yoqquş, sarp.
çətin. - **obuz iş:** çətin olay. - **obuzluq yer: oy obuzluq yer:**
eniş yoqquş sarp, sərt, əngəbəli atar tutar yer.
- or** 1. ur. ür. ör. uca. ürük. uzaq. uzun. bax > uz. 1. xəndəq. 1.
quruh. yığın. fovc. 1. qala. qurqan. 1. oru. qala. qala
bürcü. şəhər. düzün. tikiş tükətmə. təpə. ucalıq. uca.
yüksək yer. topraq. qala. şəhər. quruluş. - **or bəyi:** qalanın
başqanı (keçmişdə şəhərlər qalılarla. qalalarla. duvarlarla
çevrilib qorunurdu) tutuşdur. (burqalman. castle (ingilis).
qalaqigürçi. berqhous). 1. xəndəq. biçim. kəsmə. 1. kor.
gor. 1. birlik. yaqma. düzən. ölçü. 1. dik yer. qala burcu.
1. # çuxur yer. həndək. 1. yer. duraq. bölgə. 1. - **or !:** doğra
!: biç !. 1. kərtə. dərəcə. mərtəbə. 1. düzən. quruluş.
- **or at:**. donu al - doru olan at.

- ora** - **buradan oraya**: köy köy. yer yer. yer bə yer.
 - **ora al**: götür.
 - **haydi oradan!**: öylə olmaz!. saxın!. çəkil ged!. çəkdir! > sikdir!.
- ora** 1. < **ol + ara**: o yer. **ordan**: ol + ara + dan. 1. < **oy**. oyuq. arx. çuxur. quyu. çevri. çəpər. - **cında orası**: kifir su quyusu. başıqa (başqasına) ora koliqan (istəyən) özü düşər. 1. **o ara**. uzağı götürən söz (# **bura**: bu ara).
- oracan** oşındanca. orayadəkin.
- oracıq** < **ol + aracık**.
- oraq quşi** çırırtlaq. ocaq çəkirgesi.
- oraq** (< **urmaq. vurmaq**). 1. çalqı. tırpan. oraqla. biçin çağı. 1. əriq. tırpan (tərən. dərən. qıran). - oraq **böcəyi**: çızılqa. cırcıra. 1. orqaq. baştar.
 - **oraq bel**: beli çuxur olub, yükə gələn bəygir, at. - **böyük oraq**: tırpan. dərən (< **dərmək**).
- oraq** {< > **soruq**}.
- {1. < **oğraq**. (< **orqaq**. ormaq. vurmaq. eşmək. kəsib açmaq. qazmaq. xəndəqləmək. yarmaq. biçmək). çalqı. çapqı.

çaqı. **1. (< hörmək).** hörək. tav (tab). bağlama. buxcalıq}.
orqa. orqac. doğrayıcı. biçici. uraq.}.

oraq çalinc. çalıc. kavıc. qalıc. kəsən. tırpan. qatır. qasır.
qazır. qağan. qırıcı. qıran. qıtan. gücməçi. gücəmçi.
gücəyən. zalim. müstəbidd. dispot. tiran.

- at **orağı**, gözlə qırağı.

- **söğmə tikanı, sevgi gülündən su içər, orax gəlsə, kollu güllü biçər.**

oraqçı 1. biçən. biçici. biçici. biçən. kəsici. zalim. 1. trpançı.
çalğıcı.

oraqçı tırpançı. biçici.

oraqla 1. oraq vaxdı. 1. oraq. biçin çağı.

oraqlamaq 1. oramaq. uramaq. 1. oramaq. uramaq. vurmaq.
qırmaq.

oraqlanmaq tırpanmaq. biçilmək. çalınmaq.

oral qoca. aralay. yaşı gecişən.

oralamaq quşatmaq. qaytarmaq. çevirmək. sarmaq. oray: saçın
çevrəsi. oraylık: buruq. bürkük.

oralı - **oralı olmamaq**: aldırmamaq. saymamaq. umursamamaq.
önəmsəməmək. ağırsamamaq. yeğnisəmək. yengisəmək.

engisəmək. yüngül tutmaq. azımsımaq. dəğər, önəm verməmək. oralı olmamaq. umursamamaq. kiçimsəmək. xəfifsəmək. - hoş hoş diyə bağırıldı, at **oralı olmadı**: aldırmadı, saymadı.

oralı	oranlı. mütənasib. mütəvazin.
oralma	orama. düğüncək. bağça. buxça.
oralmaq	yanmaq. geriye dönmək. dönmək. çönmək. qayıdmaq. dolanmək. ulaşmaq.
oralsız	oransız. qeyri mütənasib. qeyri mütəvazin.
oraltı	orantı. tənəsüb.
oralu	qayıtmalı.
oram	< or. 1. oturulan yer. orun. durulan yer. 1. orta. 1. sokak. soxaq. yol. caddə. - bitiq oram : çıxmaz sokak. - ara oram : ana yol. - baş oram : ana yol. - genğ oram : ana yol. - oramni sanay aylanmaq : oramni sıypa aylanmaq : boş gəzmək. avara dolaşmaq.

- oramaq** **uramaq.** 1. hörmək. örtmək. aylamaq. sarımaq. danqamaq. bağlamaq. dolamaq. fırlamaq. fırlatmaq. döndərmək. alnı danqalı: alnı oramlı. baxtı bağlı. 1. toplamaq. 1. oraqlamaq. 1. duvar hisar vurmaq. 1. vurmaq. qırmaq. oraqlamaq. 1. qazmaq. ura, xəndək yapmaq. 1. ölçüb biçmək. 1. oranlamaq. çəkəmək. çəkləmək. təxminləmək. ölçmək. hesablamaq.
- oramçı** avara.
- oran** (< hörmək. bağıntı. bağlılıq. ilinti. ilgi). (< **ormaq**: vurmaq. kəsmək. biçmək). 1. ölçü. əndaza. 1. təxmin. nisbət. çəm. çən çək. sınır. hədd. dərəcə. əyar. qiymət. 1. xətt. şərəf maqamı. 1. yüksək qat. yüksək dərəcə. 1. orna. dəfdər. yer. 1. ölçü. çək. çəkə. nisbət. tənəsüb. təxmin. əndazə. 1. ölçək. miqyas. 1. biçim. əndam. yaxşıq. uyqun. tənəsüb. 1. biçmə. biçim. 1. təxmin. kəşf. 1. biçik. kəsik. yasa. qanun. düzüm. görənək (: adət. adi. görünəm nərsə). - **oransız** ornasız ölkədir bu yer: ölçüsüz, ucsuz bucaqsız. - nəfsin **oranı** yoxdu. - nəfsivi **oranla** oğul. - **oransız** işə girən, gorda yerin tapar. - **oranla** gedən, azmaz. - **oran** dışı. - **oranda**: oranlı. - orana uyqun. ölçü bilçili. - **oransız** iş,

yüyənsiz at, ərsiz arvad. - **ornadan** çıxma. orandan qalma. - **oransız** ornasız ölkədir bu yer. - aş duz ilə, duz **oranı** ilə (həddi ilə) (- aş duzla. duz **oranla**). - döşürdü bir çəri ki yox qıyası **oranı**. sağışı yox entəkəs (intahası). kişi yetmiş il **oranı** bütünləşir. - **oranın** gözetir **oranın** bilən. - qurcu olur **oranın** bilən. - **oransız** oyun gətirdi başıma bu devran. - **oranı** bax, **oranı** gir.

oran

oranc. 1.aralıq. ortam. evrən. dövrə. çevrə. çəmbər. çənber. çəpər. quşaq. çulqa. çuval. civar. mihit. mühit. 1.nisbət. - bu **orana** görə. - **orana** bax, çivivi (mıxıvı) tax. - bu **oranla**. - **oranın** pozmaq. - **oranı** yüksək. - **oranı** alçaq. 1. ortam. nisbət. 1. bağlılıq. dəngə. tanqı. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. ilinti. bağ. ilgi. irtibat. 1.oranc. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsat. duraş. duruş. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar. 1. qural. qərar. qaidə. yöntəm. qanıq. qanun. - **üst qural**: ana oranc. oran. 1. **oranc.** görüş. bulcar. qərarqah. düşünük. hükm. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşünəcə. qənaət. görüş. qonaqlama. qonma. durqu.

durma. oturma. dinlənmə. tinlənmə. dinmə. yatışma.
 mülahizə. fikir. fikr. qərar. və'də. 1.ölçü. güdü. əyar.
 me'yar. 1. kürsi. məqam. moqeyyyət. movqeyyyət. post. 1.
 moze'. - **oranızı bəlirtin**: moz'ezi göstərin. moze' tutun. -
oransız: moz'siz. - nə **orandadır**: nə moze'dədir. 1. nisbət. -
orani pozuq: nisbəti xərab. - **bu orana görə**: bu nisbətə görə.
 - **orani yox**: nisbəti yox. 1. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq.
 dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsat.
 duraş. duruş. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar. 1.
 görüş. bulcar. qərarqah. qərar. və'də. 1. qərar. düşnüq.
 hükm. qanıq. qanıç. qanış. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş.
 oyuq. düşüncə. qənaət. görüş. mülahizə. fikir. fikr. 1.
 qərar. qonaqlama. qonma. durqu. durma. oturma.
 dinlənmə. tinlənmə. dinmə. yatışma. 1. qural. qərar.
 qaidə. yöntem. qanıł. qanun. - **üst qural**: ana oranc.
 oran.1. **oranma**. sözləşmə. anlaşma. antlaşma. ölçüşüm.
 ölçəşmə. qərardad.

orancı hesap tutan. hesabdar. yalanı söylədikcə ey yalançı.
 sana kanda bulunsun bir orançı.

oranclar **oranlar** qurallar. müqərrərat. qərarlar.

- orancılı** **oranlı.** bərkişən. dayanaqlı. dayanan. dayanıqlı.
dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.
dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayışqan. daynaqlı.
dəngəli. dəngli. dirəşgən. tirəşgən. duraşqan. duruşqan.
üstgəşən. düzənli. sürəli. sürəkli. sürətli. sabit. sakin.
subatkar. subatlı. qərarlı. müstəqərr. istiqrarlı.
- orancmaq** **oranmaq.** antlaşmaq. anlaşmaq. sözləşmək. antlaşmaq.
ölçüşümmək. ölçüşmək. qərardad, maahidə bağlamaq.
əhdləşmək.
- orancmamaq** **oranmamaq.** dinc oturmamaq. bir dalda durmamaq.
qərarsız olmaq. sürəkli söz, oranc, oran, qərar
dəğişdirmək. damdan çardağa atlamaq. - **söz, oranc,**
oran, qərar verməmək: könül gəzdirmək.
- orancsız** **oransız.** söyəksiz. söyəngəsiz. dönək. qancıq. qərarsız.
duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz.
dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız.
dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız.
yajasız. təkyəsiz. tapıqsız. gəlgeç. yeltək. subatsız.
sürəksiz. subatsız.
- orani** hərgələ. eləbelə. - **orani** işlər atdı bizim başımız.

- orani** yaxlaşiq. təqribən. nisbəti.
- oranqol** oratqol. ortaqqol. araqqol. içqol. anaqqol. qaynağqol. qaynaqqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol. yuvaqqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol. çəkirdəqol (**çəkirdək < çiq: tuq:** bütün.). mənşə'. kökün. kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
- oranla** görə. yanında. nisbətən.
- oranlamaq** 1. sanmaq. zənn etmək. təxminləmək. qarşılaşdırmaq. təxminləmək.ölçüb biçmək. çağlamaq (< : **çəkləmək**). taslamaq. qiymtləmək. ağırlamaq. - dağ olsun meşə gərçi çöldə yaban, yolu başarıram **oranlayu** mən. 1. müqayisə etmək. biçmək. doğramaq. 1. oramaq. çəkəmək. çəkləmək. təxminləmək. ölçmək. hesablamaq. 1. söyləmək. təxmin etmək. təsəvvür etmək. həşvi ləğv etmək.
- oranlamaq** qaravillamaq. tasarlamaq.
- oranlar** **oranclar.** qurallar. müqərrərat. qərarlar.
- oranlı** - **ortalama, oranlı biçimdə:** iyi kötü. pis yaxşı. - yoxsulluqda **iyi kötü** seçilməz.

- oranlı** 1. orallı. mütənasib. mütəvazin. 1. ornaqlı. orqanlı. qoylu. biçimli. əndamlı. çəkli. çəkimli. şəkilli. gözəl. 1. görəli. görəcə. nisbi. tənəsüb. orantı. dəng. ara qaiş. yerli. ölçülü. 1. sır. ölçülü.
- oranlı** nisbətli. 1. nisbətən. - keçmişə **oranlı** bir az artmış. 1. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. 1. ölçülü. güdülü. əyarlı. me'yarlı.
- oranlı** **oranclı**. bərkişən. dayanaqlı. dayanan. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayışqan. daynaqlı. dəngəli. dəngli. dirəşgən. tirəşgən. duraşqan. duruşqan. üstgəşən. düzənli. sürəli. sürəkli. sürətli. sabit. sakin. subatkar. subatlı. qərarlı. müstəqərr. istiqrarlı.
- oranlıq** **oranlıq**. qərarınca. olduğuna. olası. bir az.
- oranma** **oranc**. sözləşmə. anlaşıma. antlaşma. ölçüşüm. ölçəşmə. qəرداد.
- oranmaq** 1. orunmaq. yerləşmək. qoy (n)maq. qoynmaq. bərpa olmaq. 1. sarınmaq. çevrinmək. çulqanmaq. bürünmək.
- oranmaq** **orancmaq**. antlaşmaq. anlaşımaq. sözləşmək. antlaşmaq. ölçüşümmək. ölçəşmək. qəرداد, maahidə bağlamaq. əhdləşmək.

- oranmamaq** **orancmamaq.** dinc oturmamaq. bir dalda durmamaq. qərarsız olmaq. sürəkli söz, oranc, oran, qərar dəyişdirmək. damdan çardağa atlamaq. - **söz, oranc, oran, qərar verməmək:** könül gəzdirmək.
- oransız** 1. çəksiz. yaxışıqsız. uyarsız. biçimsiz. tanasübsüz. hədsiz. hesapsız. - **oransız** oğru həməən yurt ürküdür. **oransız** yüksəklik. 1. oralsız. qeyri mütənasib. qeyri mütəvazin.
- oransız** nisbətsiz.
- oransız** **orancsız.** söyəksiz. söyəngəsiz. dönək. qancıq. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. tapıqsız. yeltək. gəlgeç. sürəksiz. yeltək. gəlgeç. subatsız.
- oransızlıq** çəksizlik. ölçüsüzlük. biçəmsizlik. biçimsizlik.
- oransızlıq** çəksizlik. yaxışıqsız. yarmaşsızlıq. uyarsızlıq. biçimsizlik. tanasübsüzlük.
- orantı** oraltı. tənəsüb.

- oranu** düşə. hərgələ. hərgələn. rasgələ. havayı. - **oranı** pul kişini qududmasın. - **oranı** gələn **oranı** gedər. - uşaq dediyin, **oranı** bələdir bir. - bağadıyla ötüşüb keçinmək gerek \\ **oranı** yaramazlığa qalmamaq gerek. - **oranı** adama yol vermiyəsən. - **oranı** baxma sorqulu işlərivə.
- orasan** bu söz çoxluğu göstərir. böyük. oray: çox. orasan ülkən.
- orası** alayı.
- oraş** (< **hörmək**) çevirmə. çulqama. sarmaq.
- orat** urat. qırqın.
- orata** iç. **mərkəz**. - **orata (mərkəzi) şəhər**. anakənd. böyükşəhər. böyükkənd. bikənd. bikət.
- orata** **orada**. 1. alayda. anda. inanda. - engirdə anda tapıl: axşam orada ol. 1. onda. ondan sonra. anda. 1. oşında. haman yerdə. həmana.
- orataqi** **oradaki**. andağ.
- oratan** **oradan**. - **haydı oradan**: 1. öylə olmaz. çəkil ged. sikdir ged. 1. kimsən ki.
- oratan** **oradan**. 1. andan. ondan. 1. andına. oyradan. 1. arıdan. ötədən. oyandan.

- oratqol** **ortaqol.** oranqol. araqqol. içqol. anaqol. qaynağqol.
qaynaqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol.
yuvaqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol.
çəkirdəqol (**çəkirdək < çiq: tuq:** bütün.). mənşə'. kökün.
kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
- oratmaq** **uratmaq (< ur. vur. ura. uraq. oraq).**oraqlanmış kimi
qılmaq, qırmaq. vurub yıxmaq. dibdən qaldırmaq.
- orav** < **hörmək**) oralu. piç. burç.
- oray** **or ay. 1.** aynı. əşit. əş dəğərdə (qırğızlarda). **1.** fürsət.
hamlə. **1.** çox.
- oraya** alayqa.
- orayatəqin** **orayadəkin.** oşındanca. oracan.
- orayta** **orayda.** şarkıların söylənən "**ay aman**" kimi bir söz.
- **orayada dartmaq:** gəlin evindən çıxarılırkən orayda adı
verilən melodiya söyləmək.
- oraz** qut. uraz. uras. ıraz. şərəf. onur. taleh.
- orazıq** bir tür dağ bitgisi.
- orazlı** **1.** igid. mərd. **1.** ünlü. məşhur.
- orbaq** **orbağ. urbağ.** xəmirin qaba yapışmaması üçün təkine
səpilən un.

orbuq	dağların üzərində düşəy, doğal mağaralar. bunların içində yağ, peynir saxarlar.
orcus	ərcus. ölüm şeytani.
orça	ara. (orçalamaq : ortalamaq. ayırmaq). - orça etmək : ayırmaq.
orçalamaq	1. ayırmaq. tutmaq. durdurmaq. 1. ortalamaq. ayırmaq. tutmaq.
orçun	1. kəsici. kəsgin. doğrayıcı. 1. bölgə. vilayət. 1. onurlu. axlaxlı. xoşəxlaq.
orənq	orəng . <small>metatez</small> < ornaq : yer. qonaq. təxt. orun. durulan yer.
ori	ori . (< or : dik) (əqrəb kimi) quryğu dik heyvan.
oriq olmaq	orik olmaq . oturmaq. yerləşmək. yer almaq. ordu qurmaq. kəmp etmək.
orlaşmaq	orlaşmaq. urılmaq. urılaşmaq. urlamaq. yurlamaq. bağrışmaq. çağrışmaq.
orin	rədə. mərtəm. qat. dərcə. dərəcə.
orin	1. orna. dərəcə. mərtəbə. çatı. 1. yer. yurt. cer. urin. cir. yer. yir. baca.
orındık	səndəl.
orınlamaq	yer bə yerləmək. yerləşdirmək.

- orinli** sanalı. qonumlu. yonumlu. qısınlı. mə'qul.
- orınmaq** **oranmaq < hörmək**) burulmaq. bürünmək.
- orintamaq** **orındamaq**. icra edmək.
- orintavqa** **orındavğa**. icra etmə. işrəmə. işləmə.
- **orındavçılar quramı**:. icra quruhu.
- orqa** 1. oraq. orqac. doğrayıcı. biçici. 1. bayraq.
- orqa** **orğa**. bayraq.
- orqac** oraq. orqa. doğrayıcı. biçici.
- orqaçi dəvə** arvana. enən.
- orqaçı** **orğaçı**. ırğuçı. doğurçı. işçi. biçinçi.
- orqaq** **orğaq**. oraq. kəsən, biçən ayqıt.
- orqan** 1. (< hörmək). qalın ip. hörgü: triko. toxunma. 1.**orqon < hörük**. hörgüg. hörgə. üzv. müşə. müçö. 1.**orqan**. araç. quruluş. çalqı. ayqıt. 1. tüşəv. buxov. köstək. bağ. arqun. kişən.
- orqan** **örgən**. **hörgən**. üyə. üzv. qurul. - **devlətin ən yüksək yeritmə orqanı**: baxanlar qurulu. kabinə. heyə'ti vükəla.
- **iç orqanların sıvı, su salması**: dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə. - göğüs **dumağı**. - bağırsağ **dumağı**. - burun **dumağı**.
- orqan** **orğan**. yoğun ip (orin (frans)).

orqançı	ipçi. ip. örmə.
orqanizə etmək	toxdaşdırmaq. yerləşdirmək. düzənləmək. sağlamaq.
orqanlı	oranlı. ornaqlı. qoylu. biçimli. əndamlı. çəkli. çəkimli. şəkilli. gözəl.
orqarun	1. qala. 1. bayraqlı. bayraq yiyəsi.
orqə	orkə. örkə. orqa. 1. çadır. 1. sürəyya. pərvin.
orqır	kəsici. biçici.
orqon	ip. çuval. hava. bu gün orqan pozuk.
orqun	orxun. sır saqlayan. sırdaş. gizli. sırlı. gizəmli.
orqun	orxun. sır saqlayan. sırdaş. gizli. sırlı. gizəmli.
orlanmaq	horlanmaq. hörlənmək. örlənmək. bəlimək. çıxmaq. yüksəlmək.
orlaşmaq	orılaşmaq. urılaşmaq. urlaşmaq. yurlaşmaq. bağıışmaq. çağrıışmaq.
orluq	oğluq. qazıq. xəndək. qalanın çevrəsində olan qazıq,.
orma	1. biçin (oraq < or. ormaq < vurmaq orman). ormaç. omaş. omaç. omıçı. oraqçı. 1. biçim. çapu. çapıv. oruv.
ormaçı	sərsəri. salsar. avara.
ormaq	{{ (< > v) vurmaq }. urmaq. vurmaq. oraqlamaq. doğramaq. biçmək. kəsmək. biçmək. vurmaq. urmaq.

orman (< or: bol. çox. sıx). **1. urman.** sıǵlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. çəngəl. cəngəl. tuǵay. çəkələk. cəngəl. ğaba. balqan. meşə biqşə. bükşə (**bişə** (fars) < **bük**). **1.** ağacın çox, bol, sıx olduğu yer. bükülü yer. ağaclıq. bölgə. **1.** çalılıq. çıtılıq. kolkoslu yer. birbirinə girmiş ağaclıq. **1.** tarla. düzənlik. **1.** yaş. yaş. yaşıl. yaşıllıq içindəki bölgə. **1.** çigit. çigət. - **sıx orman:** tolan.

orman **1.ormun.** hobban. hovlu. hovlac. tovlı. bəǵgin. hobban. köpük. kibirli. bəǵgin. göbəç. göbəş. köpbüş. köpbərən. göbəkli. kombağ. kopaş gombul. qabarıq. qabaq. qapaz. kombağ. köpbərən. köpbüş. köpük. göbəkli. kibirli. bombağ. böyüklənən. çaǵaçı. yaxaçı. çalımçı. dolqun. dolu. doluq. geçgin. keçgin. apaz. qabaq. qabarıq. qapaz. qonbadaq. qonbadaq. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. şişgin. şişirən. şişrən. yelli. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məǵrur. ifadəli. qiyafəli. mütəkəbbir. **1.**cəngəl. çanqal. çəngəl. meşə. tıxmas. tıxmaz > timas. tıxcıq (< **tıxmaq**). (> **timas** (fars)).

- **dağ daşı qapayan orman, meşə:** qapan. qab

- **sıx orman, meşə**: qapuz. qapız.
- **kəsimə ayrılan orman**: baltalıq.
- **dəli orman**: sıx orman.
- **meşədə, ormanda yaxıllıq açılan tarla, boşluq**. kövnük. göynü. göynüq. göynək (< köv: kav: boş).
- **balta dəğməmiş ağac, odun, orman olamaz**: sıxıntısız, inciksiz iş, kimsə yoxdur.
- **çalılı, külə ağaclı orman**: çalılıq. - **sıx ormanlı, sarp sıradağlar**: balkan.
- **çalı ormanı**: fundallıq. kavallıq. kavul. süpürgə otusu, boş, gəvrək, çox çeşitli çalı çırpıyla qapanmış quraq yer.
- **ova, çöl arasında, ada biçimində orman**: qarayer.
- **orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer**: qara iyrek, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.
- **ormanlarda yetişən, taflana oxşar bir bitgi**: qara avı.
- **tarlalarda, ormanlarda görülən, qalın köklü, tikənli ağac**: qarayantaq.
- **ormandan açılan tarla**: qarahopur. qaraqopur. qarakovur.
- ormançı** aqaşçı. atlı orman qoruyucusu.

- ormun** **orman.** hobban. hovlu. hovlac. tovlı. bəğgin. hobban. köpük. kibirli. bəğgin. göbəç. göbəş. köpbüş. köpbərən. göbəkli. kombağ. kopaş gombul. qabarıq. qabaq. qapaz. kombağ. köpbərən. köpbüş. köpük. göbəkli. kibirli. bombağ. böyüklənən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. dolqun. dolu. doluq. geçgin. keçgin. apaz. qabaq. qabarıq. qapaz. qonbadaq. qonbadaq. qurqın. qurra. qağanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. şişgin. şişirən. çişrən. yelli. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. ifadəli. qiyafəli. mütəkəbbir.
- ormuş** doğrayan. biçən.
- orn** **orun.** yer. - **ornundan** qoparma: yerindən dəprətmə. - **ornunda** qoy qalsın. - sən mənim **ornumda** olsaydın neynərdin. - onu qoy bunun **oruna**, bunu qoy onun **oruna**.
- orna** 1. orın. dərəcə. mərtəbə. çatı. 1. oran. dəfdər. yer. 1. oran. ölçü. təxmin. sınır. hədd. dərəcə. ornasız oyun oyun pozar. ornasız oyun. boyunda pozar. oyunda.
- ornaq** 1. (r > v > ovlaq). hər nəyin yerləşdiyi, yığıldığı yer. yurd. batan. vətən. məqərr. 1. (y < > r) oylaq.

ornaq	1. taht. 1. yer. yörə. 1. yer. qonaq. təxt. orun. durulan yer.
ornaqlı	oranlı. orqanlı. qoylu. biçimli. əndamlı. çəkli. çəkimli. şəkilli. gözəl.
ornalamaq	yerlətmək. yurlamaq. yerləşdirmək. yerləmək.
ornalaşqan	yer alan. olan.
ornalmaq	yerləşmək. yer almaq.
ornamaq	1. ($y < > r$) oylamaq. 1. yerinə düşmək. bir yerdə durmaq. yerləşdirmək. sağatmaq. qoymaq. bəsləmək. bağlamaq. oranlamaq. ölçmək. təxmin etmək. hesaplamaq. neçə batman ornadı siz. 1. yerləşmək. yer tutmaq. yer edinmək. qəybolmaq. - günəş ornadı : batmaq.
ornaş	yerləşiş. yerləşmə.
ornaşmaq	1. köməkləmək. bərqarar olmaq. sabit olmaq. 1. yerləşmək. kökəşmək. göyərmək. bekimək. ağarmaq. oturuşmaq. bərkişmək.
ornaştır	ornaşdır . düzət. yerləşdir.
ornaşıрмаq	ornaşdırmaq . yerləşdirmək. yerləmək. əkmək. - ağac ornatmaq .
ornatma	yerləşdirmək. bir yerə vurmaq. mıxlamaq. sancmaq.

- ornatmaq** yerləşdirmək. yerinə qoymaq. oturtmaq. orun vermək. təməlləşdirmək. qoyulmaq. bərpa etmək. zanlar qanunlar ornatıldı. sınır ornatmaq.
- **dirək ornatmaq**: ağac tikmək.
- ornun** - **ornuna saldırmaq**: yerinə qoydurmaq.
- ornuna** yerinə.
- orpaq** 1. qum təpə. 1. mənşə. kök. quşaq. nəsəb.
- orpamaq** örpəşmək. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağılmaq.
- orsa puca** əğri üğri. qalxa düşə. dala dalaq. bir ikili.
- ort** **ort**. 1. od.alov. 1. kül. 1. ot. ağı.
- orta**
- **qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxar**: örtük qaçdı, qaça çıxdı. taxqa düşdü, kəl göründü.
- **qumarda, utub utuzmağ üçün, ortaya qoyulan pul, nərsə**: aşval. aşqal. aşğal.
- orta** 1. göbək. iç. qarın. ortağ. tam. dam. örtük.mərkəz. məğz. vəsət. 1. ədl. insaf. 1. nə uzun nə qısa. tapı. - bu **otrada**.
- **orta çağı**l: orta yaşlı.

orta

- **ortaya** almaq: qurşamaq.

- **orta yer**: həddi vəsət. ortancağlıq. ortanlıq. maadil.

1. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı. yarıq. yarıq. yarıq. yarıq. yarma. yonat. anlıq. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. **1.** gəlir gedər. pis olmayan. **1.** düb. ocaq. iç. mərkəz. **1.** iç. qarın. boşluq. **1.** kanun. üyşmələng. kulub. ocaq. göbək. ara. bel. kəmə. yürək. yürək. ürək. qəlb. iç. qol. iç. mərkəz.

- **gün orta**: gündikə.

- **iki omuzun, çiğnin ortası**: qanqala. kanqala. çanqala.

- **günorta**: öglən. ögləyin. naharçağı.

- **ortaya çıxmaq**: ortanmaq. oluşmaq. olmaq.

- **ortaya, meydana qoymaq, çıxarmaq**: ortalatmaq.

ortalamaq.

- **alın orta bölümü**: alın çəti. iki qaşın arası.

- **bir nərsələrin orta bölümü**: bel.

- **ortadan qaldırmaq**: biryən etmək. etgisiz, təsirsiz etmək.

gidərmək.

- **ortası çökmək, çıxmaq**: bel vermək. əgilmək.

- **ortaya, araya çıxmaq**: baş göstərmək. bəlimək. zihur edmək. meydana gəlmək.

- **ulu orta**: açıq aşkar.

- **ortaya almaq**: çevirmək. quşatmaq. ehatə edmək.

- onu ortamıza **aldıq**. - **şəhərin göbəyi**.

- **orta aramsı**: - **şəhərin ortası**, **orta - aramsı**, **ortarası**:

şəhrin qəlbi.

- **ortaya çıxınmaq**: yapınmaq. düzülmək. dizilmək. olşunmaq.

oluşunmaq. - **ortadan bükülmüş dirək**: dirsek. - **ortaya**

çıxarmaq: açmaq. düşürmək. çıxartmaq. - paraların hamısını

düşür baxalım.

- **ortaya qoymaq, çıxarmaq**: düşmək.

- **arıya, ortaya gətirmək**: yapmaq. yaptımaq. yapşamaq.

ürətmək. ürtmək. ürtəşmək. törəmək. törətmək. törəgəmək.

törətgəmək. işləmək. e'mal edmək.

- **arıya, ortaya gətirmə**: yapma. yapım. yapış. ürətiş. ürətmə.

ürtəyiş. törəyiş. törətiş. törəmə. törətmə. işləmə. işləyiş. işlətiş.

e'mal.

- **bir dalqanın ortasından ən uzaq qurşağı**: qarın.

- **dəğirman daşının ortasında ki:** qağnıcaq.
- **giriş qapısının eşik yanına vurulan, qıraqları keçəli, ortası pəncərəli qapı:** qars qapısı. qors qapısı.
- **iz bırxmadan, ortadan çəkilmək:** izi bəlırsız olmaq.
itirilmək. unutulmaq.
- **kiçik, orta boylu, ağız geniş qab:** kavanoz.
- qıraqda yeyir, **ortada** sıçır, **ortada** yeyir, qıraqda sıçır.
- **orta asiya:** - **yağısız** (gövdəyə yağ sürülmədən) **geysitsiz** (> **kesvət**), **kökəni orta asiyaya dək uzanan, sərbəst biçimdə gələnəksəl güərəş:** qaraqucaq. qaraqucuq.
- **avuc ortası.** avuc içi. qol ayaz. əl ayası.
- qış ortası:** qara qış. zəmhərır.
- **orta hızlı, yavaş, gen adımla yeriyən at:** qara əşgin.
- **orta boyutlu, boylu, biçimli:** çaldanğ. çaladanğ.
- **orta gedişlik: orta yağdaylıq:** soğucqanlıq. salqınlıq. dınlık. ılımlılıq. yumşaqılıq. yumuşaqılıq. yavaşlılıq. yavaşılılıq. uysallıq. mö'tədillik. e'tidal.
- **orta yağdaylı:** **orta gedişli.** ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavaşaq. yavaşılılı. dınc. dıncək. arsat. soğucqan. salqın. salqınlıq. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.

- **orta yaşlı kişi**: qabatraç. qabatraş.
- **orta yaşlı**: otuz yaşın aşmış. olqun. yetişgin.
- **orta yerim: ortalıq yeriş**: orta yeriş. insaf.
- **ortası çuxur dadlı çeşiti**: qadıngöbəyi.
- **su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa**: kavtal qartal.

orta **orda**. o yerdə.

- **çat orda, çat burda**: yeri bəlli olmayan.

orta **orda. ordu. 1.** çəkirdək. yuva. ocaq. mərkəz. qağan, xan otağının bulunduğu yer. - **altın ordu.** - türk **ordası**: türk ocağı. **1.** el başının 'hərəmsaralıq' çadırı sarayı. **1.ataman.** qoşun. yeniçəri.yaraqılı, silahlı, düzənli topluluq. **1.** anda. - **anda** kim var: orda kim var. **1.** hərəmxana. ərikə. - **ordabəyi**: hərəmxana ağası. **1.** qararqah. ordu.

- **orda burda**:. obay çobay. dağınaq.

orta **otru. otra. utru. {orda. ordu.}**. **1.** ara. - **orta adam**: orta yaşlı. - **gecə orta**: gecə yarısı. - **orta qatar**: orta rədif. **1.** yer. - **ortada otrunmaq** (utrınmaq): qarşı qoymaq istəmək. **1.** ortal. meydan. alay. **1.** ottura. davəriçilik. utru. otraqa. düz. **1.**

fasilə. məsafət. uzaqlıq. **1.** yarı. - **orta orta:** yarı yarı. **1.**
 meydan. ara. səhnə. - pulları **ortaya** qoy. - işi **ortaya**
 qoymadılar. **1.** dəniz açığı. engin. əngin. ulu orta. yeniçəri
 ocağında tabur. quruh. dəsdə. arada. metəvəssid. - **orta**
boylu. - **orta hallı:** nə zəngin, nə yoxsul. - **orta elçi:** böyük
 elçidən altda olan elçi. - **ortasın bulmaq:** tə'dil etmək. **1.** ara.
 uza. uzay. fəza. **1.** göbək. mərkəz. - **orta quşaq:** aralıq
 geyim. əl geyim. bayağı qapsam, geyim. (# qopsam: rəsmi). -
ucun ortasın bulmaq: baş açmaq. qərar vermək. **1.** bel. -
gecə yarısı: keçə beli - dağın orta: **dağnu beli.**
 - **ortaya qoymaq:** açıqlatmaq. bəllətmək. meydana çıxarmaq.
 - ürək sözün **bəlmir.**
 - **orta barmaq:** çöbək barmaq.
 - **kişi ortası:** orta yaşlı.
 - **keçə orta:** gecə yarısı.
 - **günorta:** öglən.
 - **orta sürmə:** rəndə.
 - **ortagün:** pənşəmbə.
 - **ortadan itmək:** taşaymaq. gözdən itmək. sıvışmaq.
 gizlənmək. yox olmaq.

- ortababat** alatav.
- ortabaş** **arabaş**. araqarmas. ortaqramas. ortabaşqaruçu.
ortamüdü. nazim.
- ortabaşqaruçu** araqarmas. ortaqramas. ortabaş. arabaş. ortamüdü.
nazim.
- ortaboynu** - orta boynu, kiçik təpəli çivi: qarcığa. qarcıfa.
- ortac** 1. ortadaki. ortanca. 1. ilimli. d ng li. ortayolçu. 1. mirasçı. - bu oğul, ortacım oğul. 1. vali.
- ortac** 1. ortaş. ortaç. qapaşıq. qabaşıq. qapşıq. qabşıq. şərik.
1. mütəvəssit. 1. yumşaq xuylu. miyan rov.
- ortaca** ortanca. orduca.
- ortacı** ilimli.
- ortacı** törətən. müvəllid.  r t n.  nd r n. bərətən. baratan.
doğuran. doğurcu. gərəkdirən. gərəkdirici. oluřduran.
oluřdurucu. meydana gətirən. istədən. d ř r n. çapan.
bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən. icab edən. səbəbçi.
müsəbbib.
- ortacıq** yer yuvarını iki  řit, bərabər uzaqlığa b l n cızıq, xətt.
ustuva xətti. ekvator.
- ortaç** 1. mütəvəssit. 1. şərik.

- ortaçaq** ortaçağ.quruni vüsta.
- ortaçağdan, quruni vustadan qabaxki sürə. ilkçağ.
- ortaççı** qumalıq. araçı. böyüklərin qatında olub, işləri yeridən.
- ortaçı** araçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. dəllal.
ara bulman.
- ortaçılıq** araçılıq. dəllallıq. ara bulmaqlıq.
- ortağ** - ortağ iş yürütmək: özəngiləşmək. görüşmək. dostluq qurmaq.
- ortağ öküzdən yanqız buzov aşqı: ortağ öküzdən tək buzağı iyidir.
- ortağ** 1. badaş. bağdaş. bir yerdə olanlar. 1. qoşuq. şərik. 1. günü. 1. çataq. qoşarta. arxadaş. şərik. həmrah. səhim. 1. hamaş. avac. 1. orta. tam. dam. örtük. 1. satıcı. dəllal. 1. qarşılıq. qatnaşiq. araşiq. bağdaş. badaş. bir yerdə olanlar. 1. özara (kəndi içində). 1. yalpi. gənəl. hamı. imum. 1. bilinən. vasitə. 1. günü. nöker. quma. 1. ortalama. ortada buluşma. 1. yarşı. səhimli. 1. ortaççı. şərik. səhim. 1. yardaş. dosd. sağdıç.
- ortağ havalı yer: mö'tədil havalı yer. aran.

ortaq

1.alverçi. 1.əş. yaşyoldaş. yaşam yoldaşı. - **sən mənə əş**

olmadın, barı iş olma. 1. qoşunc. qatınc. şərik. bölümçü.

bölekçi. səhmlı. səhamdar. bir yığına, topluma, sürüyə,

işə otaqlaşan, qatılan. 1. **ordaq.** **orda.** burqat. qoyut.

durat. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt.

qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit.

aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yarlıq.

yarma. yonat. anlıq. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc.

oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. 1. **ordaq.** **orduk.**

yerləşik. yerləşgə. kampus. kampüs. 1. **ortan.** **ortalanc.**

aralılı. ölçülü. ölçüqlü. ölçüqül. dəngəli. dəngili. e'tidalli.

mö'tədil. 1. **ortaş.** **ortac.** qapaşlıq. qabaşlıq. qapşlıq.

qabşlıq. şərik. 1. yardaqqı. şərik.

- **neçə nərsəni birbirinə bağlayan ortaq (vasit) arac:**

qartavıl. qarzavıl.

- **ortaq qoşma:** şərik etmə. işraq.

- **iki, yaxud neçə nərsənin arasında ortaq olan, əsnək olan:**

əslər. qatır. qatıq.

- **ortaq olma:** ortaş. ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. ortuqluq.

arxalıq. qattaş. iştirak.

- **ortağ istək, dilək. duysu, hissi anlaşıma:** könül birliyi.

ortağalı otağalı. yaxalı. yaxmaq üçün.

ortağan otağan. odlayan. yaxan. yandıran.

ortağarmas arağarmas. ortabaşqaruçu. ortabaş. arabaş. ortamüdür.
nazim.

ortağçı 1. kiraçı. 1. ortağ. şərik. səhim.

ortağçılıq ortalaşçılıq. kollektivizm.

ortaqlama təşrik.

ortaqlamaq ortağ olaraq iş yapmaq. ortaqlaşmaq.

ortaqlanmaq iştirak etmək.

ortaqlaşa müştərəkən.

ortaqlaşa müştərəkən. - **ortaqlaşa** bölüşdülər.

ortaqlaşan iştirak edən. - **iməcilikdə ortaqlaşan kişilərin topu, tamı:**
elcar.

ortaqlaşaraq aradaşlaraq. müştərəkən.

ortaqlaşçılıq təavüni.

ortaqlaşma dəngənə. birgə bölmək. ortalamaq. müvazinə.

ortaqlaşmaq **ortaşmaq.** qatılmaq. qabşıqmaq. qapşıqmaq.
qabaşıqmaq. qapaşıqmaq. şərikləşmək.

- ortaqlıq** 1. ılgınlıq. 1. kumpani. 1. aralıq. müştərək.
- ortaqlıq** 1. iştirak. şirkət. şirkət. kumpani. ortaqların toplumu. -
ortaqlıq qurmaq: kumpani yapmaq. 1. ortaql olma. ortaş.
 ortanlıq. ortaşlıq. ortuqluq. arxalıq. qattaş. iştirak. 1.
 ortanlıq. ortaşlıq. ortalanclıq. ölçülülük. ölçüqlük. aralıqlıq.
 dəngəlik. dəngillik. mö'tədillik. e'tidal. 1. **ortaşlıq**. qatışlıq.
 qatılıq. şəriklik. şərakət. 1. şirkət.
 - **nərsədə ortaqlığı olan**: qatışlıq. şərik.
 - **nərsədə ortaqlığı olmayan**: qatışlıqsız. şərikiz.
 - **bir işdə ortaqlıq, iştirak, müştərəklik**: işdəşlik.
- ortaqlıqla** ələliştirak.
- ortaqlol** **oratqlol**. oranqlol. araqqol. içqol. anaqlol. qaynağqlol.
 qaynaqlol. qaynaq. ocaqqol. ocaqlol. göbəkqlol. yataqqol.
 yuvaqlol. dibqlol. təməlqlol. kökqlol. başqlol. gözqlol. özqlol.
 çəkirdəqlol (**çəkirdək < çiq: tuq**: bütün.). mənşə'. kökün.
 kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
- ortaqlsız** **ortansız**. **ortalancsız**. aralıqlsız. ölçüsüz. ölçüqsüz.
 dəngətsiz. dəngisiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- ortaqlsızın** doğrudan doğruya. ıslacsız. bilavasitə.
- ortaqlsızlıq** başqalıq. azadlıq. istiqlal.

ortaqsızlıq	ortansızlıq. ortalanatsızlıq. aralıqsızlıq. ölçüsüzlük. ölçüqsüzlük. dənğəsizlik. dənğisizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
ortaqu	orduqah. ordu, qoşun qoraqı. ordu qərargahı. orduqah. toy. toyqa.
ortaquçı	yançı.
ortaquın	pəncşəmbə.
ortaquın	ortagün. pənşəmbə.
ortal	meydan. aya. orta. meydan. alay.
ortala	ölçü. e'tidal.
ortalama	miyangin. - ortalama, oranlı biçimdə: iyi kötü. pis yaxçı. - yoxsulluqda iyi kötü seçilməz.
ortalama	yarı. yarısı.
ortalamaq	1. ortalatmaq. ortaya, meydana qoymaq, çıxarmaq. 1. ortaşlamaq. dəhləmək. dənğləmək. tanğlamaq. taylamaq. saylamaq. paylamaq. miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik davranmaq.
ortalamaq	ortulamaq. 1. ortasına varmaq. - ər yaşın ortuladı: orta yaşa çatdı. 1. yarılamaq. - yolu ortadıq. - yaşın ortalamış

- gəncilər.** yarı yarı. **1.** meydana qoymaq. aralamaq. - pullarımızı **ortaladıq.** **1.** alay qolay etmək. avaralamaq. avutmaq (ağızda saxlayıb, çeyniyib, nə utub nə tüpürmək). yubatmaq. tə'xir etmək. savsalamaq. savsayamaq. sayaqalamaq. sayqalamaq. **1.** dəngənə. ortaqlaşma. birgə bölmək. müvazinə. **1.** ortlamaq. seçmək.
- ortalanc** **ortaq. ortan.** aralılı. ölçülü. ölçüqlü. ölçüqül. dəngəli. dəngili. e'tidallı. mö'tədil.
- ortalancılıq** ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. ölçülülük. ölçüqlük. aralılıq. dəngəlik. dəngillik. mö'tədillik. e'tidal.
- ortalancsız** **ortaqsız. ortansız.** aralıqsız. ölçüsüz. ölçüqsüz. dəngəsiz. dəngisiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- ortalancsızlıq** **ortaqsızlıq. ortansızlıq.** aralıqsızlıq. ölçüsüzlük. ölçüqsüzlük. dəngəsizlik. dəngisizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- ortalar** qasnaq. şərayit.
- ortalaşılıq** ortaçılıq. kollektivizm.
- ortalatmaq** **1.** ılıdıрмаq. ılındırmaq. ılıqlatmaq. yumşatmaq. uysatmaq. bərkliyi, itiliyin gidərmək. mulayimlətmək.

mö'tədillətmək. **1. ortalamaq.** ortaya, meydana qoymaq, çıxarmaq.

ortalayı 1.yarı yarıya. bucuq bucuğa. **1. yan tutmaqsızın.**
yançısızca. yandaşsızca. sağdaşsızca. sağdıcsızca.
tərəf tutmasızca. xunsayı.

ortalı aralı. fəzalı. uzalı. uzaylı.

ortalı özlü. qarınlı. aralı. göyüllü. könüllü. içərikli. içirlikli. içlikli.
içərimli. sağtığ. sağıtılı. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı.
gəbəli. yüklü. qapsamlı. toplanlı. dolqun. dolu. doluq.
məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu. mə'nili.
mə'nalı.

ortalıq **1. bərabərlik. əşiklik. 1. orta. ümumi. 1. üfütq. - ortalıq**
ağardı. **1. sahə. - hançı ortalıqda** çalışırsız. ev qoşusu,
nərsələri. vəsayil. əsasiyə. - **ortalıq toplamaq {1. eveşiyi**
yığmaq. **1. eveşik yığmaq}. 1. aralıq. meydan. ortada**
gəzən. gəzəyən. quşə. bucaq. **1. mihit. şəryit. cəvv. -**
bucaq qıyıcı: araçı sərraf. - **bucaq satıcı:** aralıqda gəzən
satıcı.

ortalıq **1. meydan. 1. ərsə. sahə. 1. göstərə. sərgiş. meydan.**
alan. açıqlıq. boşluq. ərsə. sahə. **1.ortam. aralıq. çevrə.**

əkış. əkşin. yağday. durmuş. donluk. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. quşaq. təvərək. dövərək. dövrə. dayrə. mihit. mühit. **1. ara yer. 1. halat. - ortalıq pozulmaq. 1. aralıq. 1. muşarikət. 1. aranıq. alanıq. aralıq. qoşluq. qoşuluq. meydan. 1. çəvlək. çərvək. çəvrək. evrək. evlək. əvlək. iyrek. iğrək. əğrək. əyrək. mihit. mühit. şərayit.**

- **qara iyrek:** örtülü yer. orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer.

- **sıxıntıda ortalığı boşaltmayan yoldaş:** qara gün dosdu.

- **ortalıq qarışmaq, pozulmaq:** qarıb qarışmaq. qarmaqadal, qarman çorman, qarış quruş olmaq.

- **ortalıq yeriş: orta yerim:** orta yeriş. insaf.

- **ortalıqda görünməmək:** əksilmək. əsgilmək. tozlaşmaq. dumanlaşmaq. toz olub gedmək. yoxalmaq. itmək. batmaq. ölmək. gömülmək. savuşmaq. yox olmaq. qeybolmaq.

- **ortalıq ağarmaq:** dan atmaq.

- **ortalıq qararmaq:** qaranlıq düşmək.

- **ortalıq qarışmaq:** da'va dalaş düşmək.

- **bir yana yönəlməmək, ortalığı aramaq:** arada qalmaq.

arada gəlmək.

ortam

1. özək. öz. mərkəz. 1. bəlli yer. durulan, oturulan yer.

qonaq. 1. törə. törən. devrə. çevrə. durum. qoşul. şərayit.

atmosfer. mihit.

ortam

1.ortalıq. aralıq. çevrə. əkiş. əkşin. yağday. durmuş.

donluk. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. quşaq.

təvərək. dövrək. dövrə. dayrə. mihit. mühit. 1. aralıq.

oran. evrən. dövrə. çevrə. çəmbər. çənbər. çəpər. quşaq.

çulqa. çuval. civar. mihit. mühit. 1.aralıq. oran. nisbət.

mühit. mihit. qasnaq. şərayit. vəsət. miyanə. 1.qoşul.

qasnaq. şərayit. mühit. - **günlük günəşlik görünmək:**

sıxıntısız, sorunsuz, dinclik **ortamında** bulunmaq. - bunca

çətinlikdən son, hər nə mənə **günlük günəşlik görünürdü.**

ortamaq

otramaq. odlamaq. yaxmaq. yandırmaq. qavurmaq.

ortamal

ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mö'tədil.

ortamçı

qılışdıran. vasitə. araçı. yaraştıran.

ortamlıq

ortamlılıq. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq.

olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq.

qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük.

- ölçülülük. ölçünlük. ölçünlülük. mütəvəssitlik. mö'tədillik.
e'tidallıq.
- ortamlılıq** **ortamlıq.** yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq.
olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq.
qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük.
ölçülülük. ölçünlük. ölçünlülük. mütəvəssitlik. mö'tədillik.
e'tidallıq.
- ortamüdür** araqarmas. ortaqramas. ortabaşqaruçu. ortabaş.
arabaş. nazim.
- ortan** **ortaq. ortanc.** aralılı. ölçülü. ölçüqlü. ölçüqül. dəngəli.
dəngili. e'tidallı. mö'tədil.
- ortanc** **ortaş.** e'tidallı. mö'tədil.
- ortanca** **1.** ortac. ortadaki. **1.** ortaca. orduca.
- ortancağlıq** ortanlıq. maadil. orta yer. həddi vəsət.
- ortancı** - **böyük, ortancı tağ:** qalataq.
- ortançı** **1.** arxalı. təvəssüt. **1.** çavçı. dəllal. **1.** davər. miyançı. **1.**
qılavuz. **1.** ortanca.
- ortanqay** **ortanğay.** yan. - **ortaquçi:** yançı.
- ortanqlıq** **ortanğlıq.** qulağuzluq. miyançılıq.

ortanlıq	1. ortaql olma. ortaş. ortaqlıq. ortaşlıq. ortuqluq. arxalıq. qattaş. iştirak. 1. ortaşlıq. ortaqlıq. ortalanlıq. ölçülülük. ölçüqlük. aralılıq. dəngəlik. dəngillik. mö'tədillik. e'tidal.
ortanlıq	ortancağlıq. maadil. orta yer. həddi vəsət.
ortanmaq	1. qatılmaq. iştirak etmək. 1. ortaya çıxmaq. oluşmaq. olmaq.
ortanmaq	yaxınmaq. qavrunmaq.
ortansız	ortaqsız. ortalanıcsız. aralıqsız. ölçüsüz. ölçüqsüz. dəngəsiz. dəngisiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
ortansızlıq	ortaqsızlıq. ortalanıcsızlıq. aralıqsızlıq. ölçüsüzlük. ölçüqsüzlük. dəngəsizlik. dəngisizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
ortarası	- şəhərin ortası, orta aramsı, <u>ortarası</u> : şəhərin qəlbi.
ortarqa	yandıra. - canım ortarqa, o odlu dodaq.
ortası	- şəhərin <u>ortası</u> , orta - aramsı, ortarası: şəhərin qəlbi.
ortasınmaq	ortasın tapmaq. təfahüm nuqtəsin aramaq.
ortaş	1. ortac ortaql. qapaşlıq. qabaşlıq. qapşlıq. qabşlıq. şərik. 1. ortaql olma. ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. ortuqluq. arxalıq. qattaş. iştirak. 1. ortanc. e'tidallı. mö'tədil.
ortaşan	paylaşımçı. bağışlayan. üləşür. ülkən. comərd.

- ortaşlamaq** **ortalamaq.** dəhləmək. dəngləmək. tağlamaq. taylamaq. saylamaq. paylamaq. miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik davranmaq.
- ortaşlıq** 1. ortağ olma. ortaş. ortaqlıq. ortanlıq. ortuqluq. arxalıq. qattaş. iştirak. **1. ortaqlıq.** qatışlıq. qatılıq. şəriklik. şərakət. **1.** ortanlıq. ortaqlıq. ortalanclıq. ölçülülük. ölçüqlük. aralılıq. dəngelik. dəngillik. mö'tədillik. e'tidal.
- ortaşma** üləşmə. bölüşmə. paylaşma.
- ortaşmaq** **ortaqlaşmaq.** qabşıqmaq. qapşıqmaq. qabaşıqmaq. qapaşıqmaq. şərikləşmək.
- ortata** **ortada.** görünümdə görünürdə. görünüqdə. göründə. görünüşdə. görmüşdə. arada. meydanda. - **görünürdə** nərsə yox.
- ortataqi** **ortadaki.** 1. içqərəki. içindəki. içdəki. **1.** ortac. ortanca.
- ortatan** - **ortadan biçilən, kəsilən ağacın, bir yanı yaylı, münhəni olan iki bölüyün hər biri:** qapaq. qabaq.
- ortaüz** orta üz qazaqların. üç ana bölümündən biri.
- ortay** (< orta + ay). oday (< od + ay). yayın sonuncu ayı. şəhrivər. oqust. avqust.
- ortaya çıxmaq** ayqaqlanmaq. duyulmaq.

- ortayolçu** ilimli. dəngəli. ortac.
- ortcaq** otcaq. şimşək. ıldırım. yarıncaq. yarıtcaq. yartacaq.
- ortlamaq** 1. ortalamaq. seçmək. 1. (or: yer) yerləşdirmək. mənsub edmək.
- orto** ordo. 1. astana. borbor. baytaq. 1. meydan.
- ortu** - orduda ən kiçik dərəcə: asdəmən. astdəğmən.
- ortu** (ordu <> otru <> otraq <> oturaq). 1. barınaq. barnaq. qonut. bəklək <> bərklək <> əklək. iqamətqah. məskən. 1. xanın otağı, çadırı. 1. düşərgə. düşgü. kəmp. qonaqlıq.
- ağır ordu: böyük qoşun.
- ordudan atıldı: yerindən sıçrayıb qalxma.
- qoşun, ordudan dış olan yaraqlı birlik, qol: çiqdə. çiqət.
- ordu vurmaq: oturaqlamaq. qonaqlamaq. kəmp qurmaq.
- ordu bazarı: arasta.
- ordu kulupu: orduevi.
- orduda ən kiçik dərəcə: astdəğmən.
- ordunun, evin keçinəcəq, gündəlik qoşuları, vəsayillərinin tümü: ağırlıq.
- ortu** ordu. alay. qalay. qoşun.
- açıqlıqda, orduda, meydanda qurulan alaçiq: aylaq.

- **böyük ordu**: qonaq. kəmp.

- **qara güclərinə, ordusuna, qoşununa bağlı subay, altsubay, ər**: qaracı. qaraçı.

- **yer qoşunu, ordusu**: qaragüc.

ortu **orta**. otra. otru. utru. - **ortu ər**. orta yaşlı adam. - **gün ortu**: gün orta. öglə vaxtı. - **ev ortusu**: evin ortası.

ortu **ordu. orda**. 1. ərüksün. qoşunun varıb qonduğu yer. qonqa. tinqlik. tinqi. dıncı. tıncı. otraq. dəkələncək yer. mənzil. qoşunun qonduğu yer. 1. qoşun. yığın. cəmiyyət. 1. urçin. çadır. 1. qonaq yeri. qonaq. orduqah. ortaqu. qoşun qoraqı. ordu qərgahı. toyka. 1. ləşgər: qoşun. toyın. - **çadır, ordu yeri**: orduqah. qurum. xeyməqah. - **qara qurum**: çəngiz xanın dincək ordugası. 1. < **orta**. bir toplantının yeri, yaxud toplantının özü. 1. yurd. təşgilatın, devlətin özəyi yerləşn yer, şəhər. - **ordu kənd**: baş kənd. xaqanın oturduğu şəhər. qoşunun olan yeri. - **ordu başı**: ordu quraqı: **toy**: döşəyici. yayqıç. yurdun, qorqanın (qərgahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi. - **ordu başı**: xan tapucu, qulluqçusu. 1. yuva. sıçan, köstəbək kimi, yeraltı yaşayan heyvanların yuvası. 1. toyın. qoşun. ləşgər. əsgər dizisi:

çərik. 1. yuva. sıçan kimi yer altında yerləşən heyvanların yuvası. 1. çəriv. savac. əsgəri güc. orda. qararqah. 1. qoşun. yaraqlı, silahlı, düzənli topluluq. sürü. topluluq. 1. baş kənd. 1. qonaq. saray. 1. **urda**. hərəmsaray. - **orta bəyi**: hərəmsaranın başçısı. {**urda** < **urut** < **yurt** }. 1. (**or**: **orin**. yer). yığılan yer. tutuşan yer. yer. topraq. - **orduna** geç: yerinə keç. - **orduda** bir nərsə qalmadı: yerdə. - **ordusuz**: yersiz. - **ordubazar**: yerli bazar. milli bazar. - **ordundan atılıb**: yerindən sıçrayıb qalmaq. - çay **ordu**: çay yeri. 1. əvəz. - bunun **orduna** onu ver. 1. **orun**. görəv yeri. məqam. artıq. 1. düzümlü. təmiz. 1. orta. mərkəz. qonam. toplanğ. çadır.

- **ordu bazarı**: aralıq, dolanbac çarşı, **bazar**: **rasta bazar**. **arasta**.

- **ordu qurmaq**. kəmp etmək. orik olmaq. oturmaq. yerləşmək. yer almaq.

- **ordunun** sıralarının ön ortasına qoyulan əsgər: **böyrəkçi**.

- **ordunun sol qoluna**: cuvanqar, sol qoluna **bıranqar**.

ortubarzarı **ordubarzarı**. alış verişçi qalabalığı.

ortubaşı **ordubaşı**. yurçü.

ortuca	orduca. 1. ordu ilə ilgilənən. 1. ortaca. ortanca.
ortuevi	orduevi. ordu kulupu.
ortuq	1. orta q pay yiyəsi. 1. otuq. yanmış. 1. yanıq. məhruq.
ortuq	orduk. ordaq. yerləşik. yerləşgə. kampus. kampüs.
ortuq	orduq. or+ duk: ən çox.
ortuqah	orduqah. kom. qışlaq. oturaq.
ortuqah	orduqah. qışlaq.
ortuqah	orduqah. ortaqu. ordu. qoşun qoraqı. ordu qərargahı. toyka. tüşərgə. düşərgə. çadır, ordu yeri. qurum. xeyməqah. - qara qurum: çəngiz xanın dincək ordugası.
ortuqluq	orta q olma. ortaş. ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. arxalıq. qattaş. iştirak.
ortulamaq	ordulamaq. qışlamaq. oturaqlamaq.
ortulamaq	ordulamaq. düşləmək. oturmaq.
ortulamaq	ortalamaq. ortasına varmaq. - ər yaşın ortuladı: orta yaşa çatdı.
ortulamaq	ordulamaq. qalınmaq. otaqlamaq. oturmaq. qalmaq. - burda neçə gün qalınacaqsız.
ortulanmaq	ordulanmaq. (d < > z) orzulanmaq. 1. yurt tutmaq. yerləşmək. oturmaq. - ordulanıb yüksək dağı, oğlaq çatan:

yüksək dağlarda yer alıb, keçi bəsləyən. **1.** mərkəzlənmək.

aralaşmaq. **1.** ordu qurmaq. orduya yerləşmək.

düşərgəyə köçmək.

ortum aram. dinlənmə. hizzur.

ortuna yernə. əvəzinə.- bunun **orduna** onu ver.

ortupozan **ordupozan**.bir xəstəlik adı.

oru . **1.** (r < > y) oyu. oyuq. çuxur. oyuq. **1.** or. qala. qala bürcü. **1.** xəndəq.

oruc - **oruc açmaya gələnlərə para bağışı**: diş kirası. diş ödək. - **oruc açma**.

oruc **1.** { < **ər gec** < **ər (ertə: səhər) + gec (gecə: axşam).** gecə gündüz}. sum. **1.** bacaq. **baçaq**. bağac. baçqa. pəhriz. **1.** bağırısaq (**bağlanmaq**: kürənmək. pəhriz etmək).

oruq **1.** yol. eyləm. **1.** çara. çözüm. imkan. uyğunluq. **1.**

- **oruc açmaq**: iftar açmaq. oruç pozmaq.

- **oruc açılqan gün**: ramazan'ın ilk günü.

- **oruc yapıqlan gün**: ramazan'ın son günü. ibrət. dərs. sınır.

ölçü. im. hədəf. - **oruqunca**: isulən.

orulmaq < > **urulmaq** < > **vurulmaq**. biçilmək. tarılmaq. dərilmək.

orulmuş ariq. zayıf. qurumuş. kor olmuş.

- orum** 1. örüş. otlığ. mərtə'. 1. yığım. ormağa yetən. biçin. biçim.
1. hörüm. örüm. urum. təsdə. dəsdə. boyun. tutamaq. sap. kəsim. - **bir örüm ot**: bi örüm ot. bir oraqta biçilən ot.
- orun** 1. çevriş. çevrim. taxım. qılış. dövrüş. davranış. davriş. gediş. tutum. tutuş. əxlaq. durum. duruğ. qonuş. barış. varış. boluş. oluş. biçiş. hal. çap. orun. yağday. halət. qasnaq. şərayit. rəftar. tutum. oluş. duruş. şəkil. şəkl. movqe'. movqeyyət. vəziyyə. - keçim **orunu**. 1. mənəb. məqam. öhdə. rütbə. - **mə'nəvi orun, dərgə**: duraq. 1. **horun. hörün. örün**. əl ələ hörülüb, yerə tərək, yallı kimi oynanan oyun. 1. kürsi. məqam. moqeyyət. movqeyyət. post. 1. dərəcə. - **papazlıqla başpapazlıq arasında olan orun, dərəcə**: qarabaş.
- **işlik orun**: biznis kiləs. iş kişilərinə, adamlarına özgü yer.
- orun** **orn**. 1. məqam. yer. məkan. məhəl. 1. dəğiş. əvəz. bədəl. 1. görev yeri. oturaq. çalışma yeri. özəl yer. məkan. yer. - **orunbasar**: maavin. canışın. 1. məqam. xətt. yer. paya. dərəcə. - **orun salmaq**: yer yataq salmaq. 1. şö'bə. bölük: **ulət dayrələri**: düvlət orunları. dolayları. 1. yer. yataq. yatanda. altına üsdünə başına örtülən yaraqların

tümü. - **orun çəpək**: yataq yapaq: hər bir nərsəni (yük. yorqan döşək.) yığıb bağlamağa yarar örtü. - **orun salmaq**: yer yut hazırlamaq. yer salmaq. **orun dartmaq**: yerin dartmaq. xəstələnmək. **1.** mal heyvanın barındığı yer. dam. damız. axır. ağıl. daxma. kovan. tavla. qəfəs. - toyuq **orun**: küm. küməs. - at **orun**: axır. **1.** gərək. dəlil. illən. - **orunlu**. köklü durum. - **orunu** güdük: güclü dəlili olmayan. **1.** urunqu. şərəf. onur. urum. haysiyət. - **onurlu** davranış. **1.** qararqah. yer. yataq. mənzil. məqam. **1.** görev yeri. idarə. **1.** nisbət. tənəsüb. münasibət. - **orunun** gör oyunun gör. - **orunla** gəzən oynuyar gedər \\ oranasız gəzən oynayar gedər. - **orunlu** işlər: hesab kitablı işlər. **1.** yer. məkan. yataq. məkan. məvqi.

- **mal orun**: axır. heyvan barınağı.

- **öt orun**: səfra kəsəsi.

- ayağ **orunlu**: ayağı yerdə. dinc. - **ayağ orunlu bolmaq**: dinc yaşamaq.

- **at orun**: axır.

- **tavuş orun**: küməs.

- **orun yapıv**: çarşab.

- **orun salmaq**: yataq hazırlamaq.

- **orunla**: yerinə qoy. - təprəmdə hər nə yerindən **orunlandı**:

yer bə yer oldu. - çəkib ornumdan qopardı.

orunbasar **orun basar**. ötgü. maavin. canişin.

orunc **urunc**. 1. işıq. hər tutuq, bağlı nərsəni açan. açmaq. - qaranqu işi **orunc** açar. 1. rüşvət. kəvik. - qara bulutu yel açar, **urun** bilə il açar: rüşvət düğün açar. 1. hədyə. bağış.

oruncaq (< or: yer). yerinə qoyulacaq, qaytarılacaq nərsə. əmanət. borc.

orunçaq 1. oya. işləmə. 1. rəhin. əmanət.

orunduq **orunduq**. 1. qoltuq. səndəl. 1. otracaq gərəkləri. 1. yəhər aracları. 1. çapduq. otraq aracları (yəhər). 1. yataq. kırıvat. - **orunduq** qulaq: kırıvat (təxt. yataq) başlığı.

orunğ > **evrənğ**. **ovrəng**. təxt.

orunquluq bayraq.

orunlamaq yerləmək. kökləmək. dəlilləmək. isbatlamaq.

orunlanmaq 1. yerləşmək. 1. yurt edinmək. kök salmaq. 1. yerinə gətirilmək. yerləşmək. yer eləmək. kök salmaq. - **orunlaş**: yerləş.

orunlaşdırmaq yerləşdirmək.

orunlaşmaq	yerləşmək.
orunlı	yerli yerində. uyqun. münasib.
orunlu	1. onurlu. urumlu. urunca. şərəfli. 1. yerində. münasib. uyqun. - orunlu orulun: . yerində yerində. yer bə yer. uyqun uyqun. gərəyi kimi.
orunluq	təxd. məqam.
orunmaq	yerləşmək. qoy(n)maq. qoyunmaq. bərpa olmaq.
orunsuz	münasibətsiz. uyqunsuz. asılsız. dəlisiz.
orunş	yerli. münasib.
orunta	orunda. münasib. yerli. yerində. uyqun.
oruntaq	oruntağ. oruntoğ. yüksək yer, dərgə, dərəcə məqam.
oruntalamaq	orundalamaq. öqürtləmək. ögürtləmək. yerləşdirmək.
oruntlamaq	orundlamaq. 1. yer bə yer edmək. 1. ayırmaq. seçmək.
orus	1. taleh. uğur. bəxt. mutluluq. 1. amac. hədəf.
oruspi	qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqal. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. qalaqlı. qalaq. yalaq. dalaq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qaltuq. ediş. iş. fısqı. dısqı. fısqıraq. dısqıraq. qaldırım yosması. ərcən. erkək istəyən

- qızmış qadın. qarabet. dönək. şələxtə. qancıq. sürtük.
yelə. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi.
- oruspi** qəhbə. yırtıq.
- orutmuş** yerləşmiş. yer almış.
- oruv** ormaq. biçmək. orü. sabıv. ormək. çapı. (> dero _(fars)).
- orü** parça.
- oryun** (> rayon). < or. orun: yer. bölgə.
- orzulanmaq** (z < > d) ordulanmaq. (< or: yer). yerləşmək. oturmaq. -
orzulanıb yüksək dağı, oğlaq **çatan**: yüksək dağlarda yer alıb,
keçi bəsləyən.
- os** (: üs: uc: uç) + mək: bəyqəlmək > böyümək (: üz. öst. üst)
üsmək. ötmək. ötgün. üsgün. - yaş **üsgün: ötgün**. keçmiş.
- osal** 1.kötü. fəna. işə yaramaz. netəsiz. dəğərsiz. 1.uysal.
məzlum. əl ayağısız. kala keh.
- **osalqa aylanmaq**: kötüləşmək. netəsi düşmək.
- **osal şapa qırcını küldə unudur**: kötü aşçı əkməği küldə
unudur.
- **osal malçının murcarı tərən**: kötü çobanın yatağı dərin olur.
- osallanmaq** kötüləşmək. dəğərsizləşmək.

osallaşmaq	kötüləşdirmək. dəğərini düşürmək. işə yaramaz duruma gətirmək.
osallatmaq	kötüləşdirmək. dəğərini düşürütmək.
osallıq	zərər. ziyan. pozma. korlama. - osallıq salmaq : zərər vermək. pozmaq.
osaluq	uzluq.
osanq	osanğ . gic. qafil. dalqın.
osı	bu.
osılay	böyləliklə.
osırda	o sılay. məumulən. böylə.
osıt	ötüt. sibqət.
ositan	ötən. sibqət alan.
osqay	1. əlverişli. çalılıq. canlı. işgüzar. hamarat. 1. neşəli. şən.
oslanmayan	< oslamaq : gözləmək). gözlənilməz. güman edilməyən. qarşılmayan.
osluq	osurmaq.
osmaq	ozmaq . otmaq . 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər osub keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 1. ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı ozdi .

- osmaqlamaq** qalxmaq. maraqlanmaq. maraq edmək. ağız aramaq.
bilmək istəmək. bilimsəmək. bilmək isdəmək. keçirsəmək
(keçmək. istəmək. ötsəmək. ut səmək).
- oso** su.
- osodo** sulu.
- osom** 1. andan son (sonra). bundan son. 1. yosom. usum.
bənzəş. qiyas.
- oson kayir** şalala.
- oson** hovuz.
- ospar** (< os: ot: **öt: ut: üt**) özsevər. qururlu. kibirli (< qabarlı).
çalpar. çalmar. çalar. çaluq. çalqır. çalıq. şişirdən.
ötürən. ötgən. ötgün. yutqun. qururlu. kibirli.
- osparlı** quruntulu. gurultulu. qurumlu.
- osparlıq** özsevərlik. quruntuluq. gurultuluq. qurumluq. şişək.
kəndinə aşırı güvənmə. qurum. çalım.
- osırmaq** ostırmaq.
- osruq** osuruq. osduruq.
- osruş** yaşar. tərəqqi.
- osruşmaq** osuruşmaq. osduruşmaq.
- ossun** olsun. qəbul.

ostırıq	(< os: uca). üssoy. üsturuq. üstırıq(< üst: yuxarı + ırq: soy). ağsoy. əşraf. aristokrat.
osturaq	osduraq. - osduraq kişi: taşğıraq. tərs kişi. dazalaq.
osturan	osduran. osurqan.
osturma	gəlişinmə. genişlənmə. genişləmə. genişləyiş. qoğzanış. qoğzanma. qalxış. qalxınma. ilərləyiş. ilərləmə. ilərmə. ucalış. ucalma. abadlanma. açıqlanış. açıqlanma. böyümə. tərəqqi. pişrəft. tosiə. ümran. inkişaf. təkamül.
osturmaq	qabara atmaq. qaz çıxarmaq. yel bıraqmaq. əldən qoymaq. pısıtmaq.
osturmaq	ozdurmaq. osmaq. ozmaq. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər osub keçürgən: işlər düzüb keçirdən.
osturmaq	osdurmaq. əsirmək. isturmaq. qoxutmaq. yelləndirmək. səsləndirmək.
osturtmaq	qalxındırmaq. qoğzamaq. ucaltmaq. genişlətmək. açıqlatmaq. gəlişdirmək. abadlamaq.
osturuq	osduruq. osruq. osuruq.
ostutmaq	osdutmaq. taslamaq. şişirmək. uzanmaq. artıqlamaq. özünə artığına güvənmək.

- ostvar** (fars) < **üstvar**. sağlam. - **üstvar,ostvar olmaq**: **üstvarlamaq**.
üstəbarlamaq. **üstəbarmaq**. dikəlmək.
- ostvari** sağlamlıq. mətanət.
- osuq** **otuq**. (< **osmaq**. **otmaq**: bitişmək. gəlişmək). **1**. inkişaf.
təkamül. gediş. - işlərin osuğu. - bu iş osuğu böylədir. **1**. bir
nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə
ilə. istihalə. **1**. oyuq. huşlu. açıq könül.
- osuqlamaq** hilə ilə kilit açmaq. - üsüqləmək.
- osun** o tərəf.
- osunda** burda.
- osup** əsip. ötüb.
- osurqan** osduran.
- osurma** **osuruş**. **osurum**. üslənmə. üsləniş. üslənim. yüksəlmə.
yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. ucalma.
ucaliş. ucalım. ulalma. ulaliş. ulalım. böyüşmə. böyüşüş.
böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. yaprama.
yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə.
ərkiniş. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə.
gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə.
ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.

osurmaq	yorutmaq.
osuruq	osruq. osduruq.
osurum	osuruş. osurma. üslənmə. üsləniş. üslənim. yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. ucalma. ucalış. ucalım. ulalma. ulalış. ulalım. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkinləş. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.
osuruş	osurum. osurma. üslənmə. üsləniş. üslənim. yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. ucalma. ucalış. ucalım. ulalma. ulalış. ulalım. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkinləş. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.
osusmaq	sivirmək. sivrimək. qalxmaq. tərəqqi etmək.
osyan	(t: s) otyan. cücərən. çıxan > üsyan: qoğzanış.

- oşal** o şol. ol. anığ olmayana (qayıb olana) deyərlər.
- oşanca** şolqədər. olqədər.
- oşatmaq** < **oğşatmaq**. usatmaq. osatmaq. xırdalamaq. üzmək. sıyırmək.
- oşındanca** **oşındanca**. orayadəkin. oracan.
- oşinta** **oşında**. orada. haman yerdə. həmana.
- oşintaq** **oşındaq**. öyləcə. onun kimi. ilə axər.
- oşqoş** **oşkoş**. < metatez oxşaş. bənzər. bənzəyən. kimi.
- oşlan** **uşlan**. xan yönündən verilən şölən, qonaqlıq, yemək.
- oşmuna** **uşmuna**. bu qədər. o qədər.
- oşol** o kimsə. o nəsne.
- oşondan** oradan.
- ot** 1.givə. gəvə. yem. yulaf. alağ. **1.ota**. dərman. düzə. onar. onur. ot. ota. arnaş. çara. çarə. şəfa. çıxır. **1.toz**. - **qabartma, abartma tozu, otu: acıtma tozu, otu: yoğuru** (xəmiri) aşitan, acıtan, qarbartan öğə, öznə. **1. uçra > uça**. çara. çarə. darı. dərman. **1. dərman. 1. od. qor. 1.** gənəlliklə uyduru bitgi ürünlərinə verilən ad. muxəddirə. - **çanına ot tixmaq**: susdurmaq. - **ağ çiçəkli, iti, bərk tikənli bir ot**: qazan dələn.

- **boğanotu**: itboğan. qaplanboğan. acıçığdәм.
- **nərsəni sarımada işlənən incə, yumşaq yarpaq, ot**: qığış. kağış. kağız.
- **ot çeşiti**: gəlingirgiçi.
- **tikanlı ot**: qazal. qatal.
- **yazda bitib, yeyilən ot çeşiti**: qazanqarası.
- **əldə üzde çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman**: qazan qarası.
- **ağılı ot çeşiti**: qanyaşı. qanyaş.
- **çörək otu**: qaraco. qaraca. qaracücən. qaraçərəkotu. qaraçörək. çörəkotu. qaramıq otu.
- **qaracaot**: 1. yel, şiş, rumatizmi gidərən ot. 1. iç sürücü ot. 1. çörək otu.
- **qaramıq otu**: qaraçörək. qaraçərəkotu. qaraco. qaraca. qaracaot. qaracücən. çörəkotu.
- **loğusa otu**: qarasma. zəravənd.
- **saqqız otu**: qara qoğut.
- **sulaq yerlərdə, bulağ qıraqlarında yetişən ot**: qazayağı.
- **susuz yerlərdə yetişib, yeyilən ot**: qaravruq.
- **kökündən saqqız çıxarılan bir ot**: qaravruq. qaravlıq. -

qaravlıq saqqızı.

- **ot tuxumu.** qaracuuq. qaracıq. qaratuq. qaramuq. qaramıq.
- **tarlalarda bitən, pis qoxulu, yemisli ot:** qarqabardağı.
- **yapışqan ot çeşiti:** qaraqatma. qaraçatma.
- **əkinlə yetişən bir ot:** gəlinbarmağı.
- **qızılot:** qızılcökük. yerkök. sarıkök. gəlinbarmağı. qırt qırt. qıt qıt. həvic.
- **gəlincik otu:** qaqma.
- **həsir otu:** küfə. köfə. kofa.
- **iri yapraqlı ot çeşiti:** qatırdırnağı.
- **istiot. - acıot. - qoxot. - qoxuot.**
- **qaracot: qaraot.** sarılıq kəsəlinə qarşı, dərman.
- **qaraot:** ağır ağrılara qarşılıq (ilacılıq) üçün işlənən **ot.**
- **tüpürük (tükürük) otu:** qarqa soğanı: soğanlı bitgi çeşiti.
- **güdə boylu, pis qoxulu ot:** qarqa düğləği. qarqa düvləği. qarqa düləği. qarqa ibiği. qarqa iğnəsi. qarqa qozağı. qarqa qoğzağı. qavalabardağı. qavaldız. əbucəhl qarpızı. acı xiyar.
- **qarqaotu:** bitgi çeşiti.
- **yapraqları tükü, gövdəsi bucaqlı bir ot:** qarallıq.
- **qamış otu:** qarqalıq. həsir **otu.**

- qarulaotu: ağrı otu.
- su qıyılarında bitən, iri yapraqlı, su ilə ələ sürülməyə köpürən bir ot: qarqasabın.
- kişiotu: adamotu: qanqurudan.
- qan otu: qırmızı çiçəkli, ağılı bitgi.
- qaşiqotu: yapraqları qaşığı andan bitgi türü.
- yabanı otlar: kəğəl. kağal. kəhgir. kağqır. kəvlə. > kəhlə. otalağ. kəhlə. küsgüt. asalaq, əngəl bitgilər.
- yeməli ot çeşiti: qaldırq.
- könül quşu otu: quş sütü: can otu: qıt tapılan nərsə.
- ağılı ot: ağıotu. baldıran.
- ot böcəyi: qaranlıqda işıldayan qurd.
- otlu ayaq: iti gedən. çapağı.
- basurotu > bəvasil dərmanı.
- çalqiotu: quraq yerlərdə bitən bitgi. çaxmaq.
- bitotu: bitlərə qarşı işlənən yarı asalaq (əngəl) bitgi.
- ot kimi: otsu.
- acı ot, istiotla bastırılıb, ıssıdə qurudulan ət: gömmə. bastırma. pastırma.
- yunaq otu: hamam otu: qıl qıran. aratma davası. qılları

dibdən götürən yoğur (xəmir) dava.

- **içində ot bitgi, çalı çırpı çürükləri olub, kübrə kimi**

işlənən topraq: kaval toprağı.

- **itə ot, ata ət vermək**: işlərin tərsək görmək.

- **kiçik ot tayası**: kotman. kütmen. çotman. - günlük neçə

kotman ot çalırsız.

- **qağsaq otu**: taralarda bitən **ot** çeşiti.

- **ot üzümü: it üzümü**: bir para darıt, dərmanların yapmasında işlənən **ot**, bitgi.

- **ot yığını**: tıqnaz. tınaz.

- **tarlalarda yetişən, üç yüz, beş yüz dənəsi bir yerdə, bir arada olan bir ot kökü**: qaqqoc.

- **kabarcıqotu**: qarın yelinə qarşı işlənən ot, dərman.

ot **od.**

- **oğru olsan, çalan ol, od olsan, yaxan ol, yalan olsan, qandırın ol.**

- **oda dayanıqlı bir özək, maddə**: daş pambığı. qayaqatnağı. qayğatnağı. qayalifi.

- **odda qavrilmiş, qızardılmış ət**: qaviş. qavic. qavac. qavaş.

- **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz.**

- **odun almaq**: öcün almaq.

- **yarışda, ilk atılan ox, edilən od**: çavuş oxu.
- **od, köz kürəyi, belçəsi**: kəpçə. kömçə. çömçə.
- **od, qıvılcım çıxarmaq**: birdən ışıqlatmaq. şimşəkmək.
- **yaylım od: oddan duvar**.
- **tüsdülü, hislili, işli od üsdə pişirilən kabab**: izqara. isqara.
- **içinə od**: cəhnnəmin goruna.
- **can otu**: quş sütü: iç quşu otu: qıt tapılan nərsə.
- **əğrəltiotu**: qıvrıq, çox parçalı yarpaqlı bitgi.
- **az od, çox odun yaxar**: önəmsiz nəşə çoxa baxa bilər.
- **başını oda yaxmaq**: başına iş açmaq.
- **od almağa (aparmağa) gəlmək**: gəlir gəlməz, gedmək istəmək. tələsik gəlib gedmək.
- **od bacağı sarmaq: od saçağı sarmaq**: önü alınabilməyəcək, qabağına keçiləbilməyəcək duruma gəlmək.
- **od basıb yanmaq: od tutub yanmaq**.
- **içinə od düşmək**: yanıb tökülmək. çox üzülmək.
- **od düşdüyü yeri yaxar**: yananın durumun, **oda** düşəndən sor. - **oddan köynək**: sıxıntı verici nərsə. - **oddan düşmək**, enmək: sıcaqlığı azalmaq. - **oda vurmaq**: qızdırmaq.
- **od uçurmaq**: yalın çıxarmaq.

- **od tutan**: **odlaşan**: alışan. otuşan. tutuşan. yanan. yanışan.

yanğışan. yaxınan. yaxışan. yaxnışan.

- **oda daynaqlı**, **gəvrək**, **ipəyə oxşar ilkə**, **öğə**, **maddə**:

daşpambıq. daşpamıq.

- **od alovlu danışmaq**.

- **üstündən atılan od**: qaqavan. qaqavaş. qaqavac

- **odun altına, üstünə qoyulan daş**, **ayıq**, **dəmir**: qızqavar.

qısqavar. qasqavar.

- **od qarışdırmağa**, **götürməyə əğri uclu**, **dimdikli dəmir**

çubuq: qarağı. maşa.

- **küləkdə**, **cılız od söner**, **tonqallı od** **öc alır**.

ot **ot. od. 1.** dərman. əlac. əm. im. **1.** ağı. zəhir. - ölüm **odun**
içmədən: ölüm şərbətin. **1.** od. - odun **oda** düşdü: yandı.
alışdı. **1.** ot. heyvan yemlərinin hamısı. - çivgin ot. səmirtən,
cirgəli yem, ot. **1.** topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ.
dolbuğağ. mərhəm. dərman. **1.** ört. yanqın. yanan nəsnə.
1. gövdədən, qılları gidərmək **ötür** qoyulan yaxıcı
dərman. keçmişdə zərnix tozuymuş. - **ot daşı**: **ot yeri**:
hamamda bu otu işlətməyə özəl yer. **1.** ota. dərman. dava.
1. barut. **1.** atəş. **1.** qırdıq. çimən. **1.** ölü. zəhər. **1.** yalım.

qıvılcım. **1.** yanqal. issi. ısı. sıcaq. **1.** ört. yanqı. - **oda**
çəkmək: oda çalmaq. oda göynətmək. oda yaxmaq. oda
buraxmaq. oda atmaq. oda vermək. - **od tanrıcası:** kültigin.
gülətkin. {**1.** ocaq tanrısı. **1.** ot çigin}. - **od gönüğü:** od yanığı.
- **od gözlü:** hirsli. gözü qanlı. - **od baxışlı:** uras. **1** odlıq. qor.
qur. qıvılcım. sağıq. **1.** ort. od. **1.** alağ. aluğ. ələf. **1.** gül. **1.**
utu (_{sumer}). yatçin. ayto (_{yunan}): yandırmaq. közdürmək
eytqotiik. odbənl. otnepal. yotzamucu. votyaqut. **1.** ömür.
ötür. zaman. **1.** elektrikşor türkcəsi. **1.** yalın. alov. **1.** ilac.
yam. otacı. yamcı. - **otacılıq:** əttar. - **otacılıq** olmaq: həkimə
möhtac olmaq. **1.** - **üt:** yandır. - **ot:** qal. - **öt:** ged. - **ödək:**
ödünc. - **ötə:** ütə. iti. - **ötəl:** ödəl. (vermək: ödənc (ətək: ötək?).
- **ot ağası:** otaq ağası. otaq başı.
- **ot aç !:** atəş !. - **ot arba:** ot araba: otur. otomobil. otaran. -
ot aşmaq: ağılanmaq. - **ot aşatmaq:** ağılatmaq. - **ot çigin:**
kültigin. gülətkin. - **ot orun:** od yeri. ocaq.
- **avuzu ot çaqmaq:** çox qızmaq. hiddətlənmək.
- **bir kərə biçiltikdən sonra təkrar çıxan otlar:** qırtı. qıdı.
- **ot aldırmaq:** motoru odlamaq. çalışdırmaq.
- **ot arba:** at buğa: **ot maşına:** otomobil.

- **od böcəği**: yanqan qamajaq.
- odun qorunu daşımaq üçün yarım dayirə şəklində düz kürek:
aravun. xəkəndaz.
- pişik otu: bezgək ot.
- **od parçası**: tamızlığ. qor.
- **ot çaqdırmaq**: od yaxmaq.
- **ot edmək**: od yaxmaq.
- **ot qoşunça**: alıq. sərsəm. axmaq.
- **ot qısqaç**: maşa.
- **ot orun**: ocaq.
- **ot salmaq**: 1. oda vermək. yaqmaq. 1. kötülük edmək. zərəri
toxunmaq.
- **öpgə ot**: yabanı qaranfil.
- **ot biçiləcək yer**: çallıq.
- **ot tamızmaq**: od yaxmaq.
- **ot dağ**: yanardağ. volqan.
- **ot töbəsi**: yanqın. yanqın yeri.
- **ot üy**: əsgı qaraçay malqar evlərində odun yandığı oda.
- **otdan köynək qiy**: kəsinliklə rədd edmək. duymaq
istəməmək.

- **otu yanmamaq**: uyuşmamaq. aynı fikirdə olmamaq. keçinməmək.
- **otu qömlmək**: **otu öçülmək**: ölmək.
- **otuna qüymək**: başqasının xətasıyla zərər görmək. fəlakətə uğramaq.
- **örə otqa olturtmaq**: rahat verməmək. rahat yüzü göstərməmək.
- **örə otları yanmaq**: birbinə düşman olmaq. anlaşılamamaq.
- **ot bilə oynayan göncəksiz qalır**: odla oynayan pantolonsuz qalır.
- **ot küydürgən sav bolur, söz küydürgən sav bolmaz**: odun yaxdığı iyiləşir, söz yaxdığı iyiləşməz.
- **qulaq ot**: qapsül.
- **işqoq ot**: barut.
- **ot quyqan müyüz**: içinə barut qoyulan buynuz.
- **ot aşamaq**: zəhərlənmək.
- **ot aşatmaq**: zəhərləmək.
- **ölür ot**: zəhər.
- **odu qarışdırma aracı**: ölçər. ölçər. uzun qollu maşa. şiş. ərsin. gəlbəri. **1. od.** yem. otunğa. - **yan yana vuran, oynayan**

od yalımı, dilimi: yalınğ.

- **oğul otu:** badarax. badrənc (bitgi).

- **qırqıl darı, ot:** qırıcı, qıtqıl, qırqıl dərman.

- **ot daşı:** ota dayanır (dəvam gətirir) süngər daş çeşiti.

- **duzlu ot:** yaban noxudu.

- **göz otu: göz daşı:** göz xəstəliyinə qarşı işlədilən daş.

- **odlu yaraqı boşaltmaq:** sıqmaq. sıxmaq.- tapancanı **sıxdı**.

- **ot gətirən:** yaxıcı. yaxan. mühərriq.

- **sıçan otu:** sıçan dərmanı.

- **soğulcan otu:** bağırsaqdan soğulcanı bu qurdu düşürmədə işlənilən br bitgi.

- **ot püsgürən dağ:** yanar dağ: burkan. volkan.

- **tavşan otu:** bitgi adı.

- **tırnaq otu:** bitgi adı.

- **toyuq oti:** ana çalis deyilən ot adı.

- **salatlıq bir ot:** qaz ayağı.

- **yıtiq ot: yıdıq ot:** üzərlik otu. alduruq. alruq. üzərük.

- "aq bağ", "sığır oti", "balıq oti" **sıracı otu** çeşitlərindəndir.

- **bit oti:** bit dərmanı.

- **bıtraq otu:** dəmir tikən.

- **burun otu**: ənfiyə.
- **gəgəc oti**: bir bitgi. heraçıyun.
- **kibrit otu**: qurt ayağı.
- **qasıq otu** qızıl yapraq.
- **qılıc oti**: bitgi adı. qantarun.
- **palamut otu**: **sarımsaq otu**. həşişeyi buqələmun. qurtlıca. çeşitlərindən: saçaqlı qurtlıca, ağ qurtlıca.
- **qasıq otu**: bitgi adı.
- **qırx kilid otu**: bitgi adı.
- **od çibanı**: çox küyən yanar çiban çeşidi: göygil. küydərgi. göyüklü.
- **od tutuşdurmaq üçün yığılıb bağlanmış, buxcalanmış kövrək çör çöp**. **kov**: qondaq. qondaq.
- **od kimi**: uçqun. qığılcım. od kimi.
- **odun uçması**: odun sönməsi.
- **balıq otu**: siğir quyruğu.
- **çörək otu**: qaraçürük. qaramıq.
- **od qalamaq**: qalamaq. kalamaq. xalamaq. odlamaq. yandırmaq.
- **qara ot**: baldıran otu. ağıllı bitgi:

- **asurtqu ot**: asqırtan ot.

- **ot qaraq**: gözün görün yeri.

ota

1. kökot. göyot. kəkot. (< **kök**, **göy** + **ot**). dadlıq. dadıl.

dadrı. dadım. tutum. tamtam. sumaq. qoxuluq. iysilik.

çaşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq.

dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. 1.

oda. otaq. göz. - üç **gözlü** ev. 1.**ot**. dərman. düzə. onar.

onur. ot. ota. arnaş. çara. çarə. şəfa. çıxır. 1.**oda**. **otaq**.

qamara. qapara. çamara. 1. bölmə. - **kiçik oda**: **kiçik**

bölmə: qopa. kupə. kəbən. kəbəc. qapac. kabin (< **qap**).

- **aşoda**: aşgəpəzi. aşpazxana.

- **böyük otaq**: qalaqon. qalaqona. qalata. qalataq. qalaoda.

tənəbi.

- **daloda**: sandıxana qapan. qapanca. qalğa. ambar.

qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.

- **geyimi pıroblamaq, dənəmək üçün ayrılan kiçik oda**:

dənək kəbən. pırob kəbən.

- **diboda**: **dibotaq**: təkdəm. daldəm. yanavıl. xəlvətxana.

yanev. yanoda. qurna yandəm. qırağ yer, dam, otaq.

- **yanoda**: yandəm. yanavıl. yanev. təkdəm. daldəm. diboda.

dibotaq. qurna. qırağ yer, dam, otaq. xəlvətxana.

- **çile, çiğlə odası**: çilöy. çiçev. çilləxana. qurna. dərvişlər, çillə tutanlar üçün yalnız, qırağ, yan oda. hücrə.

- **yatma odası**: yataq. yuxuluq. uyuluq.

- **evdə, bağda qıraq otaq**: qapara. qapanaq. qapancaq. qapancaq. qoncaq.

ota

oda. 1. dayrə. bölüm. - **yer odası**: həmkəf oda. **1.** el yönündən, el işlərinə yetişən oda. **1.** ot. dərman. dava. **1.** böyük otaq. köğüş. tənəbi.

- **baş oda**: salon. sala. divan. evlərdə, yapılarda ən böyük oda. qoğuş. rəsmi yerlədə geniş böyük oda. tənəbi.

otabaşı

odabaşı. 1. oba başı. 1. karvansaray gözetçisi. **1.** on başı. dəgənəkli.

otabaşı

odabaşı. toybaş. törbaş. toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.

otac

1. həkim. ot dərman ilə uğraşan. **1.** ot açan. topçu.

otac

odac. odaç. odacıq. otaqca. ev, hamam kimi yerlərdə özəl bir nərsə üçün ayrılan otaq. kəpəz. qəfəs. qapas. - **hamam gəpəz**: soyunub, geyinmə bölümü. - **aşgəpəzi**:

aşoda. aşpazxana.

- **əğlək otac**: gəzlək, səyyar sağıc, sağın, döhdür.

otacı

utacı. 1. ötəmiş. otamış. doktor. 1. büyücü. doqtor. ot, bitgilərdən əlac yapan kişi. 1. qam. baxsı. 1. otac. yamcı: əttar.

otacıq

odacıq. 1. evcin. evin. - **köçevin**: > **kəcavə** (fars). 1. gözə. hücrə. 1. **odac**. **odaç**. **otaqca**. ev, hamam kimi yerlərdə özəl bir nərsə üçün ayrılan otaq. kəpəz. qəfəs. qapas. - **hamam gəpəz**: soyunub, geyinmə bölümü. - **aşgəpəzi**: aşoda. aşpazxana.

otacıq

odacıq. - **otomobil odacığı**: qarasür.

otaç

odaç. **odac**. **odacıq**. **otaqca**. ev, hamam kimi yerlərdə özəl bir nərsə üçün ayrılan otaq. kəpəz. qəfəs. qapas. - **hamam gəpəz**: soyunub, geyinmə bölümü. - **aşgəpəzi**: aşoda. aşpazxana.

otaçı

1. otaran. çoban. 1. imçi. sağıc. sağın. döhdür. həkim. təbib. 1. güdücü. izləçi. qaravul. qaraş. qaraç. 1. çaraçı. yaraçı. yararçı. çıxarçı. nəcat verən. - **çara**, **yara**, **çixar axdarmaçılıq**: çaraçılıq. (# **çalaçılıq**: cola, tələ, duzaq qurmaçılıq).

- **otaçıdan** (həkimdən) **sorma**, (ağrını) **çəkəndən sor**.

- **ölü üstünə otaçı, ola bilməz can açığı**: ölüyə həkim gedsin, can çıxmışa netsin (nə edsin).

- **içotaçı**: içimçi. içhəkimi.

otaçı **odaçı**. 1.atasağun. həkim. doqtor. əlac yapan. 1.otaq tamizçisi. 1.otaq qulluqçusu. 1. otçı. onçitəbib. qam. həkim. döhdür.

otaçı **odaçı. odaqçı**. 1. pərdəçi. tutucu. hacib. 1. evdaçı. öyçi. qapıçı. - **başına gələn otaçı (həkim) olur**: bir durumla qarşılaşan onun çıxar yolunda öyrənir.

otaçılıq sağıcılıq. həkimlik. - **imçilikdə, otaçılıqda işlənən, çürüməyən bir bitgi**: qaraya.
- **otaçılıqda, boyaçılıqda işlənən saqqız çeşitlərindən**: qardaşqanı ağacı.

otaçılıq - **otaçılıq** həkimlik edən: qamlamış.

otaçmaq od aşmaq.

otaq butaq o **tay** bu **tay**. oyana bu yana. əylək böylək. (**əylək**: başqası. - **öylək**: o + əl + ki. - bəyləki: bu + əl + ki).

otaq 1.bölmə. - **kiçik oda: kiçik bölmə**: qopa. kupə. kəbən. kəbəc. qapac. kabin (< **qap**). 1.böyük çadır. - **böyük çadır**, **oba, otağ**: girdək. gərdək. - **böyük otaq**: tənəbi. koğuş. salon.

- 1.oda.** qamara. qapara. çamara. **1. oda.** göz. - üç **gözlü** ev. **1.ocaq.** - **iki ocaqlı, otaqlı, yerli pətək, apartman:** ikəl. ikgəl. ikgül. ikgil. qoşac. qoşal. qoşgül. qoşgil.
- **evin ən böyük, süslü otağı:** başoda. başotaq. tənəbi. qonaqlıq.
- **iç oda:** xisusi otaq.
- **gəlin otağı:** hiclə. girdək. gərdək.
- **otağın kəfi:** dalağı. dalağ.
- **böyük otaq:** qalaqon. qalaqona. qalata. qalataq. qalaoda. tənəbi.
- **dalodaq: daloda:** sandıxana qapan. qapanca. qalğa. ambar. qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.
- **dibotaq: diboda:** qurna təkdəm. daldam. yanavıl. xəlvətxana. yanev. yanoda. yandam. qırağ yer, dam, otaq.
- **yatma odası:** yataq. yuxuluq. uyuluq.
- **ev, hamam kimi yerlərdə özəl bir nərsə üçün ayrılan otaq:** otaqca. odacıq. odac. odaç. odacıq. kəpəz. qəfəs. qapas. - **hamam gəpəz:** soyunub, geyinmə bölümü. - **aşgəpəzi:** aşoda. aşpazxana.
- **evdə, bağda qıraq otaq:** qapara. qapanaq. qapancaq. qonacaq. qoncaq.

- **evlərdə ən geniş, böyük otaq:** qonqalıq. qaqlıq. kavlıq. kovlıq. aralıq. qonqalıq. tənəbi. salon. hal. hol.
- **geyimi pıroblamaq, dənəmək üçün ayrılan kiçik oda:**
dənək kəbən. pırob kəbən.
- **qalaotaq: qalataq. qalaoda > qalata.** qalaqona. qalaqon.
tənəbi. böyük otaq.
- **qapalı, bağlı otaq:** qamoda. qapoda.
- **yüklü otaq:** gərəllilərlə döşənmiş olan oda.
- **yüksüz otaq:** çılpaq, yalın, lüt oda.
- **iç oda:** xisusi otaq.
- **bir neçə tükən, otaqdan oluşan, qapalı kiçik kərvansaray.**
kiçik saray. timçə. tıxmac (< tıxmaq). dalan.
- **ev, otaq, axır kimi yapılarda, bir atmanın, uzanan bir nərsenin yanlarına, eninə vurulan, taxılan, qoyulan ağac, təxdə:** qaş.
- **gəlin kürekəni bir otağa, girdəyə soxmaq:** qapamaq.
- **idarə, məçid kimi böyük genəl yerlədə, su, arınlıq, təmizlik işləri, gərəcləri üçün ayrılan yer, otaq, bölmə:**
qantıl. qantın. qantam. qantama. qatma. abdarxana.

- **qonaqlara ayrılmış yer, otaq** sağuqluq. səlamlıq. hərəklik. öreklik. tənəbi.

otaq

otağ. odaq. ota. (1. < oturmaq. 1. < od. od yandırılan yer). tarım. xanların yüksək ətəkli, süslü çadırı. oturaq. dona. 1.otur. çadır. oba. xeymə. 1. < oturaq otraq. (yeni evlənənlərə verilən) ev, çadır, oda. oda. geniş çadır. 1. av. ov. (ovmaq: yığmaq) oytaq. ocaq. ortaqlıq. bir yerdə oturmaq. 1. oytaq yer. **oy + laq (l: t)**. kovlan yer. 1. otaş. oylamaq. yabanı otdan ayırma. alağ işi. 1. ocaq. yanma, yansıma mərkəzi. 1. ittihadıyyə. 1. birlik. birləşdik. qalısım. qanqaş. 1. qadın ozan. 1. böyük sürü. 1. xan çadırı. kuşk. ev. 1. çadır. mərkəz. - basqın odaları: fişar mərkəzləri. 1. böyük sürü.

- **otağ başı**:. ot aqası. ot ağası.

- **baş oda**: salon. divan. evlərdə, yapılarda ən böyük oda. qoğuş. rəsmi yerlədə geniş böyük oda. tənəbi.

- **böyük otaq, dayirə**: tənəbi. qonaq.

- böyük xanlar **qonaqları** süslənmişdi.- **sağır otaq**: bacasız, çixışsız oda.

- **ic oda** ilə **səlamlıq arasında olan otraq, oda**: aralıq. ara.

- **gözətləmə odası**: aralıq. ara.

- **qonaqların, görcülərin qonağı, otaqı**: aralıq. ara.

otaqa **otağa**. 1. tac. döğüşdə tolğaya (dəmir börk) taxılan tuq, cığa. börkə bağlanan bəzəklər. 1. kalağı. başa, təpiyə vurulan quş yələyi. 1. **ot ağa**. evin başı. ailə başı. evdə sözü keçən kişi.

otaqa **otağa**. tuğ. çələng.

otaqca **odacıq. odac. odaç**. ev, hamam kimi yerlərdə özəl bir nərsə üçün ayrılan otaq. kəpəz. qəfəs. qapas. - **hamam gəpəz**: soyunub, geyinmə bölümü. - **aşgəpəzi**: aşoda. aşpazxana.

otaqçı çadırçı. - otaqçılar çarşısı.

otaqçı **odaqçı. odaçı**. pərdəçi. tutucu. hacib.

otaqçılıq yabanı otdan ayıran.

otaqlı **odalı. - kaçar odalı**: neçə otaqlı.

otaqlıq **otaqlıq. odalıq**. qırnaq. kilfət. kəviz. qaravaş. kilfət. kəviz. cariyə. qırnaq. kilfət. kəviz. qaravaş. kilfət. kəviz. cariyə.

otalaq **otalağ. ot alağ**. kav. kağ. kağan. kağavar. kavağar. kəğəl. kağal. kəhgir. kağqır. kəvlə. > kəhlə. küsgüt.

asalaq, əngəl bitgilər. otalağ. yabanı ot.

- **tarlanı otalağdan, kağavardan arıtlama**: çapa, kağlama, kavlama işi. kav. kağ. kağan. kavan.

otalaqlamaq **otalaqlamaq**. kavlamaq. kağlamaq. kağanlamaq. qavanlamaq. çapalamaq. çəpinləmək. tarlanı otalağdan, kağavardan arıtlamaq.

otalı kökötli. göyotli. kəkotlu. (< **kök, göy + ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili. dadıqlı. dadıllı. dadırlı. dadımlı. çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. tutumlu. tamtamlı. sumaqılı. baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı. ədviyəli.

otalı **odali. otaqlı. - kaçar odalı**: neçə otaqlı.

otalıq qız odalıq qız: kəviz. ev işçisi. yençə qız. yincgə qız.

otalıq **odaliq. 1.** odalıq qız. evlənmədən evdə saxlanılan külfət. yinçqə qız. inçqə qız. kəviz. **1.** əbd. qul. **1.** < **otaq+lıq**. qulluqçu. göz altı. əl altı.

otalıq **odaliq. otaqlıq.** qaravaş. ev, otaq işçisi. qırnaq. kilfət. kəviz. qaravaş. kilfət. kəviz. cariyə. qırnaq. kilfət. kəviz. qaravaş. kilfət. kəviz. cariyə.

otalış	odalış. odalma. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış. iştiäl.
otalma	odalma. odalış. odlanma. yanma. yanğın. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış. iştiäl.
otama	dərman. bağım. çara. çözüm. im. yardım. umar. əlac. çixış. tədavi.
otamaq	1. odamaq. yandırmaq. yaxmaq. - odun otamaq. 1. ısıtmaq. - aşıc odamaq: qablamanı qızdırmaq. 1. imləmək. əmləmək. əlac yapmaq. - əmci ona ot otadı: həkim ona im, dərman verdi. 1. otlamaq. yandırmaq. - odun otamaq. 1. həkimlik etmək. qamlamaq.
otamış	ötəmiş. otacı. utacı. doktor. həkim.
otan çava	çör çöp. süpürüntü. yaqıt. yaqacaq.
otan	batan. vətən.
otancaq	ilac. əlac. dava. mərhəm.
otar	ötər. 1. keçici. fani. 1. utar. iyiləşdirici. 1. mərtə'. otlağ. yayla.
otaran	otaçı. çoban.

- otaran** otomobil. ot araba.
- otarcı** alay, qoşun zəxirə başı. ordunun, qoşunun yemək, keçinəcəq, dolanmaq xəşlərinin görövçisi. məsuli zəxirə.
- otaritan bərü** **otarıdan bərü.** ötədən bərü. keçmişdən belə. minələqədim.
- otarıq** otlağ. mal qararı otlatma yeri. yaylım.
- otarmaq** 1. kələmək. budağlamaq. budamaq. dəğərsiz. haşal otları yığmaq. otağ: vəcin. otağlamaq. 1. od üsdə qoymaq.
- otasız** **otsuz.** acınacaq. buncağız. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gevşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız. becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalnız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız. şəfasız.
- otaş** > otağlamaq. otaq. yabanı otdan ayırma.
- otaş!** **ataş!**. **atəş!**. **yanış!**. **yaxış!**.
- otaşıq** **odaşıq.** həmodaq.
- otaşlamaq** **ataşlamaq.** **odlamaq.** yandırmaq. yaxmaq. yaxarmaq.

otav	od. otaq. çadır.
otay	oday (< od + ay). ortay (orta + ay). yayın sonuncu ayı. şəhrivər. oqust. avqust.
otayaq	iti. yeyin. çabuq. çevik.
otayqa	otayan. ötə yan. qarşu. o yan.
otbarıt	ot barıt . qarışıq. qarşılıqlı. mütəzadd.
otböcəyi	odböcəyi . kirmi şəbtəb.
otcaq	odcaq . otcaqa. otyaq. ocaq. od yeri.
otcaq	ortcaq . yarıncaq. yarıtcaq. yartacaq. şimşək. ıldırım.
otcaqa	otcaq. otyaq. ocaq. - otcaqasın suvutmaq : ocağını söndürmək.
otcu	otucu . havalı. nərsənin dəlisi, vurqunu, virqını. - solçuluq havalısı . - qadın otcusu . - kitab havalısı. - yalan, doğru, yemək içmək, para, düzən havalısı: dəlisi.
otculuq	otuculuq . havalıq. dəlilik. vurqunluq. virqınlıq.
otçı	odçı . qorçı. silahlı. oxçu. ovçu. yaraqlı.
otçı	otaçı. onçı. təbib. həkim. döhdür.
otçıqın	od, ocaq pirənsi.
otçu	- göz otçusu , həkimi : gözçü. qarranquc.
otçu	1.odçu . odçı. 1.otman . həkim. doktor.

- otçul** **bitgiçil. qırtçıl. qırtçır. qırtçı.** 1. bitgiçil. 1. göyək, bitgi ilə bəslənənlər. 1. yoğursu. xamxar. 1. bitgiçil. göyəklə bəslənənlər. - **otsul, otçul bitgilər:** çalı çırpı. 1. göyəkçi. göyçül. giyahxar. ətyeməz. xamxar. vejetaryən.
- otçulluq** bitgibilim. bitgibilgisi. göyəkçilik. giyahşinası. botanik.
- otıq** qıvılcım. çaqmaq. uçkun. çaxım. yaşın. ildırım. çağılğan. yarğa. nayzağay.
- otım** **odım.** 1. ev. 1. duvar.
- otımaq** ayırmaq.
- otqalmaq** **otğalmaq.** otlamaq.
- otqapaq** **odqapaq.** qaraqapaq. qaraldan.
- otqarmaq** otlamaq.
- otquc** **odğuc.** 1. oduc. yalım. alov. 1. azacıq od.
- otquc** . **odğuc.** odun.alov. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov bila sönməz.
- otquçluq** **odquçluq. oduçluq.** atuşluq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq. coşatanlıq. coşqarlıq. alovluq. alavlıq. yanıqlıq. coşmışıq. qızmışıq. həyəcanlılıq.
- otqun** 1. hamam suyun qızdırmaq üçün ot yandırılan yer. tulambar. 1. qabadayı.

- otqurmuş** **odqurmuş** 1. oturmuş. oturaqlı. sakin. kəndinə güvən. 1. yuva quran. birlik quran.
- otla** - söz ola qaymaqla bal, söz ola **odla alav**.
- otlaq** (**otlıq**). 1. otun olan yeri. otlu yer. 1. ot ambarı. 1. çayır. otluq. 1. örü. örüş. orum. yaylım. mərtə'. 1. çayır. tala. dala. otluq. çiqin. 1. mərtə'. yazaq. 1. otar. mərtə'. yayla. otlav. otlav yer. çayır. mərtə'. örləş. qırdış. çayır. sürülməmiş topraq.
- otlaq** 1. çayır çəmən. 1. otarlıq. mal qaranı otlatma yeri. yaylım. mərtə'. gəzək.
- otlaqçı** 1. baysa. asalaq. tabsaşar. asalaq. əngəl. tufeyli. tufeyli. tabsaşar. asalaq. əngəl. 1. əngəl. tufüyli.
- otlama** **odlama**. atışlama. qızdırma. qışqırtma. coşturma. təhrik etmə.
- otlamaq** {**odlamaq**. **otlamaq**}. 1. oltamaq. öltəmək. yaşlamaq. 1. otlamaq. 1. ilaclamaq. dərman etmək. maalicə etmək. bağa qoymaq. 1. ortamaq. otramaq. yaxmaq. yandırmaq. 1. otğalmaq. od qalamaq. qalamaq. kalamaq. xalamaq. yandırmaq.

- otlamaq** 1. çayırlamaq. - **yaylım otlama**: hər yandan güllələmə. (qululə baran). 1. **odlamaq. otaşlamaq. ataşlamaq.** yandırmaq. tutuşturmaq. yaxmaq. yaxarmaq.
- otlanma** **odlanma.** alovlanma. qızğınlıq,- danışığın **qızğınlığı.**
- otlanma** **odlanma.** odalma. yanma. yanğın.
- otlanmaq** **odlanmaq.** 1. təbsirmək. tapsırmaq. tabsırmaq. qızışmaq. alovlanmaq. yanmaq. odlanmaq. 1. tutaşmaq. tutuşmaq. alışmaq. alış veriş etmək. mücadilə, müarizə etmək. 1. qızışmaq. qızıllaşmaq. 1. od kəsilmək. od kimi olmaq. öfkələnmək.
- otlanmaq** **odlanmaq.** atışlanmaq > atəşlənmək. tutuşmaq. alovlanmaq. yanmaq. qorlanmaq.
- otlaşan** **odlaşan. od tutan.** alışan. otuşan. tutuşan. yanan. yanışan. yanğışan. yaxınan. yaxışan. yaxnişan.
- otlatmaq** 1. mal qaranı otlatma yeri otlağ. otarlıq. yaylım. 1. çayırlatmaq. yaymaq. - **mal qaranı otlatıb sürmək**: güdmək.
- otlatmaq** **odlatmaq.** 1. aydatmaq. güdmək. 1. güdmək. - çoban qoyunların **güdüdür.**
- otlav** otlav yer. çayır. mərtə'. otlağ.

- otlayan** **odlayan.** oducu. odlayıcı. atışlayan. atışlayıcı. atışçı.
yandıran. yanğıcı. yaxan. yaxıcı. yaxuc.
- otlayan** **odlayan.** 1.qəvşək. çeğnəyən.çərəndə. 1.çaqqıç.
atəşləyən. 1.otraqan. ortaqaan. yaxan. yandıran.
- otlayıcı** həkim. otcu. biçik (> pezeşg).
- otlayıcı** **odlayıcı.** oducu. odlayan. atışlayan. atışlayıcı. atışçı.
yandıran. yanğıcı. yaxan. yaxıcı. yaxuc.
- otlı aş** səbzi pilo.
- otlı** **odlu.** 1.taşqın. daşmış. dışa vurmuş. coşqulu. əsəbi. od
saçan. otmar. tezürək (**tez ürək**), həyəcanlı. yibək. əsrək.
coşqun. hərarətli. həyəcanlı. 1.yağlıqlı.
- otlıq** 1. **otlağ.** otun olan yeri. otlu yer. 1. **otlağ.** ot ambarı.
1.**odluq.** yanqal. issi. ısı. sıcaq.
- otlu** **odlu.** 1. qızqın. tavlü. ixtilafli. qararlı. ötgür. munaqışəli.
1. örüşlü. çayırli.
- **otlu dəgirman:**. motorlu dəgirman.
- otlu** **odlu. oduc.** 1.atışqın. atışlı. atıclı. canlı. yanlı. yanuc.
yanğuc. yaxlı. yaxuc. qızqın. sınırlı. xaşlaq. ısqın. darqın.
dartqın. 1. yaxınlı. - **qulaq altı, tüpürük bezlərinin şişməsi**
ilə bəlirən, yaxınlı, bulaşıcı, salqın kəsəli: qaba şiş. 1. yaxlı.

pərəstişkar.

- **açıldığında, tikələrə parçalanan, bölünən, odlu yaraq:**

xumbara. xumpara. qumpara.

- **dəridə olušan yaxıcı, odlu səpgillər:** qaramıq. qaramuq.

- **odlu bulaşıcı bağırsağ kəsəli:** qarayatalıq. tifo kəsəli.

- **ələyağı odlu diri:** qonuşqan. çalışqan. güctax. güstax.

qoçtax. qurtax. gürtax. qoştax. çalağan. qıllı.

- qışınki yağlı əbbək, isti kürsü, yayınki kərdi yanı, **odlu tüstü.**

otluq

1. mərtə'. - otluq dağ: otlu dağ. **1. yemlik. axır. 1. dənə. 1.**

həbb. 1. oyluq. uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri. 1. tuşqan.

tutuşqan. tün tulambar. hamam ocağı. **1. otlağ. çiqin.**

çayır. **1. otlu. 1.çaqmaq (ç < > y) yaqmaq. - otluq daş:**

çaqmaq daşı.

- **qırım otluq:** damqa. işarət.

otluq

odluq. 1. atışlıq. qızqınlıq. sıcaqlıq. issilik. istilik.

yanğınlıq. alovluq. coşqunluq. hərarət. **1. ocaq. 1.**

cəhənnəmmlik.

- **tikənlik, otluq yer:** kavqazlıq.

otmaq

ozmaq. otmaq. 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək.

bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb

keçirdən. **1.** ozmaq. ötmək. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi**.

otman **1. ot tigin. otxan.** ocağın odını yaxıp issi saxlayan. ev, ocağın davamlığını, soyu qoruyan. **1.** otçu. həkim. doktor.

otmar odlı. od saçan.

otnuşmaq **odnuşmaq. odşunmaq. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.** itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bəterləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.

sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

- otobus** -otobus **quyruğu**: otobus səfi.
- otomobil** - **otomobil odacığı**: qarasür.
- otoritə** təbər. dəbər. güc.
- otov** oda. yeni gəlin üçün hazırlanan oda.
 - **otov gərək**: oda eşyası.
 - **otov otdan toymaz, gəlin xantdan toymaz**: gəlin odası oda doymaz. gəlin yeməgə doymaz.
- otoynağı** bayralarda ot atıb, otlə oynamaq.
- otra** (**rt** < metatez > **tr**) **orta**. **ortu**. **otru**. **utru**. **orta**. çərçəvrəsi olan nərsə. - bu **otrada**.
 - iki öküz ikəşür, **otra** milçək yencilir.
- otrac** atlıq. altlıq. durac. daynac. qaidə.
- otracaq** - **iki üç kişilik otracaq, mobil**: kərəvrə. kərəvrə. kərəvər.
 kanapə. salon.
- otracaq** - **otracaq gərəkləri**: orunduq.
- otraq** **oturaq 1**. <> **otru** <> **ordu**. durub. durarqa. barıq. barq.
 barınaq. barnaq. bulnaq. bulunaq. qonut. ev. qonut. yurd.

əyləş. yerləşim. bəklək <> bərklək <> əklək. iqamətqah.
məskən. 1. götürük. qalqun. qalqın. çalqın. çolqun.
məfluc. fələc.

otraq

oturaq. 1. bariş > bargah. yer yurd. 1. qabaqçı. köylü. 1.
qon. düşəş. məskən. eniş. mə'va. 1. tinqlik. tinqi. dıngı.
tinqi. ordu. dəkələncək yer. ordu. toxdaş. otraş. qoşunun
toxdayan yeri. 1. qoşxana. ev. mənzil. aramqah. 1.
götrüm. fələc. şil. düşgün. tutmaz. 1. tut. yer. cayqah. 1.
otrulan, otrucaq yer. 1. mütəqaid. 1. duraq. aramqah.
məsgən. 1. oturma. məks. dirəng. 1. mərkəz. 1. məqam.
1. dincək. istirahət. - beş gün **oturaq** aldıq. 1. qaidə. 1.
oturmağa özəl yer. səndəl. 1. qarurə. kavruz. havruz.
oda içində oturlan qab. 1. baznişestə. mütəqaid. 1.
aşyan ^(fars). aşiqan. aşılanmış yer. yerləşmiş yer. qalaq.
yuva. 1. götürüm. götü üsdə qalan, yeriyyəmiyən. fələc. -
götürüm bir qoca. - otura otura **götürüm** olacaq. - **kös**
götürüm: büsbütün götürüm. heç yerindən qalxmaz. 1.
baznişestə. 1. hakim. 1. yer. səndəl.

otraqan

ortaqan. odlayan. yaxan. yandıran.

- otraqlamaq** qalınmaq. ordulamaq. oturmaq. qalmaq. - burda neçə gün **qalınacaqsız**.
- otraqlamaq** qonaqlamaq. qonmaq. enmək. yenmək. yerləşmək. - yersiz **ensə**, yerli qaçar. - hər nəyi yerinə **enin**. (qoyun). - hançı yerə **endiz**. - **endiyimiz** yer, bir parıya dəğməz.
- otraqlı** 1. dibi gen yapıq olan nərsə. yerində sağlam duran nərsə. otraqlı şüşə. otraqlı el. otralı iş. 1. eni boyu, genişliyi çox olan ev.
- otraqlı** **oturaqlı**. olqun. atakişi.
- otraqlıq** 1. baznişəstəlik. pensiya. mütəqaidlik huququ. 1. götürümlük. götü üsdə qalmaqlıq. fələcliq. - o **götürümlükdən** çox qorxurdu. - **götürümlük** çox ağır durumdur.
- otramaq** ortamaq. odlamaq. yaxmaq. yandırmaq.
- otran** **ottur**. orta. mərkəz. - **otran** qoldaq: çox iyi. - **otran qol**: orta barmaq.
- otraş** **toxdaş**. 1. ev. qalaq. qalılınan yer. 1. dinc. tinc. aram. rahat. 1. oltraş. olturaş. yerliş. qərar.
- otrşuq** **oturşuq**. qonqalav. qonqalağ. cələsə. məclis.

- otru** < > ordu<> otraq <> oturaq. 1. barınaq. barnaq. qonut. -
ordundan atıldı: yerindən sıçrayıb qalxma. 1. bəklək <>
bərklək <> əklək. iqamətqah. məskən.
- otru** **ötru. oturu.** 1. tərəf. yan. - buradan ora **otru.** 1. qarşı. ön. -
o mənə **otru** gəldi. - **otru otruya:** qarşı qarşıya. - evin
otrusunda. 1. öləri. üçün. - sənin **ötrü.** 1. ara. orta. - evin
otrusu. - yer **otru:** yer şarının ortası. 1. mərkəz. dayancaq.
baş yer. başkənd. astana. paytəxd. - ölkə **otrusu:** ölkənin
başkəndi. 1. ox. əksan. - təyər **otru:** çarx **otru:** çarxın mili. 1.
baznişəstəgi. təqaüd. 1. əqim. 1. qaidə. hər nəyin alt,
oturan bölümü.
- otruq** 1.ada. cəzirə. 1.ortuq. yanmış. 1.yatalaq. xəstə.
- otruqlanmaq** çarpılmaq. çalınmaq. fələc olmaq. yaralanmaq.
- otrunmaq** qarşı qoymaq istəmək.
- otruş** əyiliş. əyiliş. yığın. cəlsə.
- otruş** iliş. ilişi. əyləş. əğləş. duruş. qalış.
- otruşmaq** 1. qarşı qoymaq. qarşı gəlmək. qarşılaşmaq. 1.
ornaşmaq. yerləşmək. bərkişmək.
- otruşutmaq** **oturutmaq. oturtmaq.** yerləşdirmək. yerlətmək.
əyləşdirmək. əğləşdirmək. əkləşdirmək. barındırmaq.

abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq. qabqqaştırmaq.
yatırtmaq. yergətmək. qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət,
sikunət vermək.

otsu ot kimi.

- **soğanlı, otsu, qır çiçəklərinə verilən gənəl ad:** çiğdəm.

otsul - **otsul, otçul bitgilər:** çalı çırpı.

otsunmaq isinmək.

otsuz 1. **odsuz.** soyuq. donuq. sönük. durqun. oturuq. yatqın.
yanız. yanğısız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz.
həyəcansız. çökük. 1. **otasız.** acınacaq. buncağız.
çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. arnaşsız.
çarasız. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük.
sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız.
güvənilməz. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik.
bacarıqsız. başarıqsız. becərəksiz. qaq. qax. sökük.
yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara.
açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız. şəfasız.

otsıqın **otsığın.** od pirənsi. özəlliklə hükümdarların ailələrində
baba ocağını, ölkəyi qoruyan ən kiçik oğlan. (roux. o.
asya).

otşunmaq	odşunmaq. odnuşmaq. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. könzələşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.
ottıq	sirinki. sürüngü. kibrit.
ottor	otdor. otluq.
ottubi	istəkli. könüllü. həvəsli.

- ottur** **otran.** orta. mərkəz. - döğüşün, qağ **otturunda:** savaşın tam ortasında.
- otturuq** ortalıq.
- otuc** odğuc. yalım. alov.
- otuc** **oduc. odlu.** atışlı. atıclı. canlı. yanlı. yanuc. yanğuc. yaxlı. yaxuc. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. isqın. dartqın.
- otucu** **1. oducu.** odlayıcı. odlayan. atışlayan. atışçı. yandıran. yanğıcı. yaxan. yaxıcı. yaxuc. **1. otcu.** havalı. nərsənin dəlisi, vurqunu, vırqını. - solçuluq **havalısı.** - **qadın otcusu.** - kitab havalısı. - yalan, doğru, yemək içmək, para, düzən havalısı: dəlisi.
- otucu** **ötücü.** sınıqçı. sının, çıxan gəmikləri yerinə qoyan, taxan sınıxçı, çıqıqçı.
- otuculuq** **otculuq.** havalıq. dəlilik. vurqunluq. vırqınlıq.
- otuçluq** **oduçluq. odquçluq.** atuşluq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq. coştanlıq. coşqarlıq. coşmışıq. qızmışıq. alovluq. alavlıq. yanığlıq. həyəcanlılıq.
- otuq** **oduğ.** kiçik yanğın. - **oduğdan** (kiçik yanğın) çıxıb **oddağ** düşdük.

- otuq** **osuuq.** (< **osuuq. otuuq:** bitişmək. gelişmək). **1.** inkişaf. təkamül. gediş. - işlərin osuuğu. - bu iş osuuğu böyledir. **1.** bir nəsnənin bir nəsnəyə dəğişməsi. bir nəsnənin bir nəsnə ilə. istihalə. **1.** oyuuq. huşlu. açıq könül. **1.** coşqu. həyəcan.
- otuquuuq** **1.** odlanuuq. yaxınuuq. **1.** otuuuuq. ot, yem yemək. **1. otuuuuq** (< **od. od** tutuuq). coşuuq. dalaşlanuuq. qayğılanuuq. tasalanuuq. sıxıluuq. həyəcanlanuuq.
- otuluuuq** utuluuuq başı vuruluuuq (yararsız bitgilərdə).
- otuu suv** evin geçim qayğısı.
- otuu** **oduu.** **1.** < **od:** od yandıuuuğa yarayan hər nərsə. çaqşıl. keşimış. keşmiş. - **oduu ayıuuuuq:** sındıuuuuq. **1.**yarmu. **1.** dayuuq. kütək. dirək. - yaramazu **oduu** gərəku.- qapı **oduuuu.** **1.** qaba. yoğun. kuta. kut. - **oduuuu** biridi. - bu **oduu** çox qor tökür. - **geçgin oduu:** yanqın ağacu. **1.** otuuğa. - çiy **otuu:** nəmli. yaş oduu. - iyi közü olub, dayancıqlı oduu: tuq (< **tuquuuq:** bağlumuqu). - yandıuuqdan sonra, toprağa gömülərəku söndürülən **oduu:** kömür.

- otun** **odun.** qabat <> qatab. quru, sərt olan nərsələrə verilən ad.
- **çalı, tikəndən odunu:** qarıca.
 - **çox quru, tez yanan odun:** gəlinüfürməz.
 - **daşodun:** daşkömür.
 - **qaravaşdan xanım olmaz, çiçəkgildən, odun olmaz.**
(**çiçəkgildən:** gül ağacından).
 - **eşşəyi toya çağırmişlar, " ya odun əksik, ya su" demiş:**
böyük yerdən, gözlənmədik bir böyük sovğət alanda, onun nədənin düşünməli.
 - **içi kovuq, boş quru odun:** kavran. qabran.
 - **qalın odun:** kündə. tomruq. tumruq. kötük.
 - **balta dəğməmiş ağac, odun, orman olamaz:** sıxıntısız, inciksiz iş, kimsə yoxdur.
 - **az od, çox odun yaxar:** önəmsiz nəşə çoxa baxa bilər.
 - **odun kömürü yapmağda qurulan qalağ, tümsək:** toraq < > toqar.
 - **yarı yanmış odun:** aşığda. aşqıl. - **seçilmiş iri odun kömürü:** əlləmə.
 - **qırıq, bölünmüş odun:** kötük, kütük parçası, balçası, tikəsi. qaqma.

- **quru kütük, odun:** qaraqavuuq.
- **dalqaların qıyıya, dısa vurduğu, atdığı çör çöp, odun, ağac parçaları:** qarqalaq.
- **meşə çalısının odunu:** qarağan. çanaq.
- **noxuddan böyük yemişi yeyilən, çox sağlam odunlu ağac çeşiti:** qaragöz.
- **odun kimi quru, sərt nərsə:** qurulaq qarulaq.
- **odun parçası:** çarıq. çapıq. qopuq. yonqa.

otunçu

- **düşən ağaca, odunçu tapılar.**
- **odunçuyla kömürçü tutmaz.**
- **odunçuyla kömürçü, xocayla malla birbirin götürməz.**
- **sərt, əsnək odunlu, dayanıqlı bir ağac:** qarağac. qarğac. qaraağac.

otunçu

- oduncu.
- **otunçu ölsə, otu suvu qalır, maravçu ölsə çaqqıçı qovu qalır:** oduncu ölsə otu suyu qalı. avçı ölsə çaqmaqtaşı qavı qalar.

otunçu

odunçu. yartı.

otunq

otunğ. - iriq otunğ: odun qırıqları. qıymıq.

- otunqa** **otunğa. 1.** odun. **1.** otunğluq. odunluq. ot. yem. **1.**
ədviyəcat. baharat.
- otunqluq** **otunğluq.** odunluq. otunğa.
- otunluq** **odunluq.** çaxarlıq. yaxarlıq.
- otunmaq** **odunmaq. 1.** odlanmaq. (# **uyınmaq.** sönmək). - uyunub
odlanmaq: sönüb yanmaq. **1.yodunmaq** silinmək.
- otunsu** **odunsu.** daşav. quru.
- otuntan** **odundan. - astarı var odundan, yiyər yeməz yoğunlar.**
- otur** - **dinc otur:** rahat otur.

- yekə otur, dinc otur: yekə başım, **dinc** başım.
- otur** **1.** dürd. torta. çökə. çök. - suçu **oturu.** - yağ əridilirken
oturu oturur. 1. oturu. lazim. müqtəzi. iqtiza. - **otur olsa:**
lazim olsa. iqtiza edsə. **1.odur.** gün. - **odur buri:** hər gün.
1.odur. ötür. ödür. çağ. gün. **1.otaq.** çadır. oba. xeymə.
1.otura. bata. bat. zəmin. zəminə.
- otur** **odur.- igid odur hər toxuya (əzaba) qatlana, kişi odur**
atdan düşə, adlana.
- otura** **1.** otur. bata. bat. zəmin. zəminə. **1.** oturun. olturun.
olturu. oltura. qaidətən.
- oturacaq** - **iki üç kişilik, yassı oturacaq:** qanat. qonat. kanapə. sofa.

- oturacaq** səndəl. - **oturacaq köynəyi**: səndəlin oturlan yerlərinin örtüyü.
- oturaq** 1. dura. yer. səndəl. 1. göt. dib. - **oturaq təpməsi**: göt üstündən vurulan təkmə. 1. səkin. sanit. 1. duraq. qonaq. məks. qərar. - on gündə bir gün qonaq etdik. 1. otaq. dona. 1. oturqu. qurulmuş çadır. oba yeri. xeyməgah. 1. aramaqah. 1. ordu.
- oturaq** **otraq**. götürük. qalqun. qalqın. çalqın. çolqun. məfluc. fələc.
- oturaq** **otraq**. **otru** <> **ordu**. 1. otraq. yerləşim. durarqa. iqamətqah. 1. enik. çalıq. çarpılmış. uğraqlı. məfluc. 1. durub. barıq. barq. barınaq. ev. qonut. yurd. əyləş. məskən. 1. barınaq. barnaq. qonut. bəklək <> bəklək <> əklək. iqamətqah. məskən. 1. qışlaq. orduqah. kom.
- oturaqçı** ev əşyası satan.
- oturaqlama** gecələmə. qonaqlama.
- oturaqlamaq** qışlamaq. ordulamaq. qonaqlamaq. ordu vurmaq. kəmp qurmaq.

- oturaqlı** 1. müstəid. 1. amadə. 1. səncidə.
- **oturaqlı, samballı olan**: kiləslı. yatımlı. qursılı. kürsılı. (< **qurmaq**).- kürsılı yazı.
- oturaqlı** **otraqlı**. olqun. atakişi. müəddəb.
- **ağır oturaqlı**: güvəndirən. ciddi. ağırbaşlı. - **oturaqlı**
dayaqlı, köklü basımlı, yayvan geniş, sabit olan nərsə:
döşəkli.
- oturaqlıq** yüngül. yengil. istirahət. sikun. huzur.
- oturaqsız** salındılı. aslaq. sallaq. müəlləq. qeyri sabit. - **salıntılı**
yapı. - **salıntılı** köprü: aslaq köprü. - **salıntılı** kişi. - **salıntılı**
ışıq: azalıb çoxalan ışıq.
- oturan** 1. çökən. 1. oturcu. təxdə çıxan. cilus edən.
- oturan** 1. duran. yerləşən. sakin. - iranda oturan ellər. 1. dincələn.
istirahət edən. - bu ölkədə işləyəndn, oxuyandan səs
səmir yoxdu, bura oturanlar ölkəsidir. 1. çökmək. aşağı
enmək. yapırmaq. yerə batmaq. - ev oturdu. - bu gün
oturanlar, günündə şişənləridir.
- oturat** **oturad. tutamaq**. 1. turqum. durqum. sübat. 1. məslək.
- oturatsız** **oturadsız. tutamaqsız**. 1. məsləksiz. 1. durqumsuz.
turqumsuz. sübatsız.

oturcaq	- bir kişilik, qoltuqlu oturcaq: qondal.
oturcu	oturan. təxdə çıxan. cilus edən.
oturduq	oturduğu yerdə: gərəksiz yerə: durub dururkən. yersiz. nədənsiz. gərəkmez.
oturğuc	oturğunc. kürsi (< qorqıç: dayaq). tiribun.
oturğunc	oturğuc. tiribun. kürsi (< qorqıç: dayaq). tiribun.
oturqa	oturğa. əməkli. dinc. (təqaüd).
oturqu	1. oturaq. qurulmuş çadır. oba yeri. xeyməgah. 1. aramaqah.
oturquc	oturğuc. səndəl.
oturma	- qubbanın oturduğu yuvarlaq, çox bucaqlı bölüm: qasnaq.
oturma	1. bir yeməyi başqa yeməyin üzərinə düzülməsi. özəllikə quş başı kababın göy üstünə yerləşdilişi. 1. qoyma. qaş. - üzüyün oturması . 1. duvarın, qapının yuxarısı, görnüşü, bəzəyi. örtük. 1. otraq. məks. dirəng. 1. iqamət. 1.cələsə. toplantı. oturum. 1.oturmağa özəl. oturum. oturub. əyləşmə. əyləşim. əyləşib. cələsə. oturuş. əyləşmə, əyləşim yolu. - oturma odası.

- oturma** 1.durma. dinlənmə. qonaqlama. oranc. oran. qərar. 1. qalma. qonma. 1. yerləşmə. əğləşmə. durulma. istiqrar. iqamət.
- **börkün üsdə oturma**: sözüvə yiyələn.
- **əğləşmə, oturma, dayanma yeri**: bəklək <> bəklək <> əklək.
- **qıçların, bacaqların bitiştirib, qəddəyib altına qoyum oturma**: qaşiq qalibi. - on kişilik yerdə, **qaşiq qalibi** oturulsa on beş kişi yerləşə birlir. - bu gün qonağımız çoxdur, **qaşiq qalibi** oturun hammiya yer olsun.
- **diz büküb ayaqları çaprazlayaraq yapılan oturma**: bağdaş. bağlaş.
- **geri, dalı oturma, çəkilmə**: dalıntı. gerilti.
- **gəminin toprağa oturması, saplanması**: qaraya oturmaq. qaraya vurmaq.
- arvadın ipi boş qalsa, **çixib oturur** başda.
- sən gedəli, gözlərə köçdü qara güz, **üzlərə oturdu** qara buz. (güz: payız.).
- oturmaq** 1. döşənmək. düşmək. 1. çökmək. 1. yer edinmək. yatışmaq. barınmaq. əyləşmək. yerləşmək. iqamət, sikunət etmək. ordulamaq. düşləmək. qonmaq. -

ayaqları üzərində oturmaq: çöməlmək. 1. əylənmək.

əylənmək. 1. xırmaq. xırmaq. çökmək. 1. bitmək.

bitmək. dayanmaq. bəkləmək. gözləmək. 1. dışqamaq.

sıçmaq. eşiyə, ayaq yoluna gedmək.

- **qanoturmaq:** qan eşiyə gedmək.

- **qan oturmaq:** qan yığışmaq.

- **qaraya oturmaq:** qaraya vurmaq. gəminin toprağa oturması, saplanması.

- **suoturmaq:** suyuq eşiyə gedmək.

- **quroturmaq:** quru eşiyə gedmək.

- **dinc oturmamaq:** bir dalda durmamaq. oranmamaq. oranmamaq. qərarlısız olmaq.

- **dizlərin bitişdirib, ayaqların baldırların alta qoyub oturmaq:** diz çökmək. dizə çökmək.

- **dizlərin qıvırıb, ayaqları üzrə durmaq, yarı oturmaq:** çömbəlmək. çömbətmək. köməlmək. çöməlmək. çömmək.

- **dur otur bilməmək:** çox çabalayıb, yaramazlıq etmək.

- **durub oturmaq:** ilişkili, yaraşılıq olub qalmaq.

- **nərsənin üzərinə, üstünə oturmaq:** minmək.

- **düşüb oturmaq: düşüb qalxmaq:** durub oturmaq.

- **əğri oturub, doğru qonuşmaq**: öz görüşlərinə uymasa belə, doğru olanı söyləmək.

oturmaq

1. olturmaq. öldürmək. **1.** çökmək. axan nərsənin, yersiz olan nərsənin bir yerə yığılması, çökməsi. öldürmək.

olturmaq. - gözümə qan **oturdu**. - duyğular köçdü, qayğılar

oturdu. **1.** yatmaq. bir yerdə qalmaq. - toyuq quluçqaya

oturdu: kük yatdı. - **aşağı oturmaq**: dinlənmək. **1.** batmaq.

basmaq. çökmək. - bu yapının bir yanı **basmış**. - işlər məni

basacaq. **1.** dincəlmək. əğləşmək. əkləşmək (< **ək**).

sakinmək. - **aşığı bək oturmaq**: aşığıcüt oturmaq: işləri ras

gəlmək. **1.** çompaymaq. çökmək. **1.** durmaq. qoyunmaq.

qonmaq. toxdamaq. - **ağrım qondu**. **1.** orik olmaq.

yerləşmək. yer almaq. ordu qurmaq. kəmp etmək.

dinəçmək. təkləşmək. dənğləşmək. duraqlamaq. aram,

qərar tutmaq. oturub dinc durmaq. əkləşmək. əğləşmək.

əyləşmək. baltuta. - **birbirində oturmamaq**: çapraşmaq:

çəprəşmək. çaprazmaq. əğri çıxışmaq. **1.** qalınmaq.

ordulamaq. otraqlamaq. qalmaq. - burda neçə gün

qalınacaqsız. **1.** durmaq. oynamamaq. qımıldanmamaq.

sakin olmaq. iqamət etmək. gedməmək (işləməmək).

dingmək. kəsilmək. - yerində **durmaq**. - ayağda **durmaq**. -
bizə gəlincə durdu. - su **dura dura** pozulur. - harda **durursuz**.

- işlər **durdu**. - yağmur **durdu**. **1.** sinmək. sınmaq.
çuxurlanmaq.

- **arxasın bükərək oturmaq**: tomalmaq. domalmaq. çökmək.
əgilmək. - it **tomaldı**.

- **qapanıb oturmaq**: əkinmək.

oturmaq ortalaşmaq: ortasın yerə qoymaq.

orturmaq.ortaqlaşmaq: orta+yaş olmaq.

oturmamış **1.** dəlifişək. dəlişman. dəlicə. təlimsi. dəlimsək. havalı.
hava huvaslı. hobba. **1.** yerləşməmiş. durulmamış.
istiqrarsız.

oturmamışlıq **1.** iğrətəlik. əğrətəlik. hələlik. edinməmişlik. **1.** köçəbəlik.
sürəkli yer dəyişmə. bir yerdə duraq tapmama.

oturmuş kök salmış. tamırtanğan. - **oturmuş durmuş**: eşmiş əşmiş.
dünya görmüş.

oturmuş yerləşmiş. durulmuş. istiqrarlı.
- **durmuş oturmuş**: eşib əşmiş. görüb götürmüş. dənəkli.
sakin. dinc. arsat. sıxıntısız.

oturmuşluq yerləşmişlik. durulmuşluq. istiqrarlılıq.

- oturşuq** **otrşuq.** qonqalav. qonqalağ. cələsə. məclis.
- oturtan** otutu. oturtu. soka. susduran. dincəltən. müsəggin.
təsgin verən.
- oturtma** 1. cilus. təxdə çıxarma. 1. əkmə.
- oturtma** **otutma.** nərsəni nərsəyə yerləşdimə, qarışdırma. -
patlıcan (qərə badımcan) oturtması: təkər təkər kəsilmiş
patlıcanla qiymədən yapılmış yemək.
- oturtmaq** 1. düşürmək: düşürtmək. 1. düşürtmək. döşəmək. 1.
neşəndən. - **bir heyanı əlləri üsdə oturtmaq:** dizi üsdə
çökürtmək. abandırmaq. 1. durdurmaq. yerləşdirmək. 1.
yerləşdirmək. qabqəştirmə. sığdırtmaq. 1. xıptırmaq.
xıptırmaq. çöktürmək. 1. **oturutmaq. otruşutmaq.**
yerləşdirmək. yerlətmək. əyləşdirmək. əğləşdirmək.
əkləşdirmək. barındırmaq. abandırmaq. sığındırmaq.
sığdırtmaq. qabqəştirmə. yatırtmaq. yergətmək.
qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət, sikunət vermək. 1.
qoyutmaq. qonulamaq.düz yerinə, amaca, nişana
qoymaq, oturtmaq, vurmaq.
- **qan oturtmaq:** qan uydurmaq. qançillətmək. - elə vurdu ki
üzünə **qan uydurdu.**

- oturtmaq** 1. saxlamaq. əkləmək. qaldırmaq. durdurmaq. 1. qoymaq. vəz' edmək. - sökə (dayaq) daşların dirəklərinə oturtmalı. 1. əkmək. tikmək. 1. olqutmaq. 1. yerləşdirmək. ornatmaq. təməlləşdirmək.
- **quluqca oturtmaq**: basdırmaq. basmaq. kük yatırmaq.- iki toyuq **basdım**.
- oturtulmuş** tikilmiş. qondurulmuş. yatırılmış.
- oturu** - **qıssa sürə əyləşmək**, **oturu vermək**: ilişmək. ilinmək. - bir iki dəyqə **ilişin**, harda olsa tapılar.
- oturu** **otru**. 1. baznişəstəgi. təqaüd. 1. əqim. 1. otur. lazim. müqtəzi. iqtiza. - **otur olsa**: lazim olsa. iqtiza edsə. 1. otutu. dincəltən. susqa. soka. susduran. müsəggin. təsgin verən.
- oturub** - **quduzla oturub durana**, **kötülükdən bir payda düşər**: itlə yatan bitlə qalxar.
- oturub** oturum. oturma. əyləşmə. əyləşim. əyləşib. cələsə.
- oturuq** 1. soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yanğısız.

təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız. hərəkətsiz.
 axımsız. tutumsuz. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil.
 xunsa. 1. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. fələc.
 məfluc. 1. yatqın. soyuq. donuq. odsuz. sönük. durqun.
 yalnız. yanğısız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz.
 həyəcansız. çökük.

oturuq

yatalaq. xəstə.

oturulacaq

- **oturulacaq yer**: kürsi. dayaq. paya. ayaqlıq. altlıq. qaidə.-
 dirək **kürsisi**. - duvar **kürsisi**. - **ölkə kürsisi**: astana. baş
 kənd. paytəxd. xanaqa.

oturulan

- **üstündə oturulan, qalınan kök**: köçgü.

oturum

cələsə. əyləşmə. birləşim. toplantı. - **açıq oturum**: ələni
 cələsə.

- **it oturumu**: çöməlmə oturuş.

- **qapalı oturum**: gizli yığva.

- **örtük oturum**: gizli cələsə.

oturum

oturma. oturub. oldrum. götürüm. yığva. məclis.
 əyləşmə. əyləşim. əyləşib. toplantı. cələsə.

oturumlu

çömri. müqim.

oturun

otura. olturun. olturu. oltura. qaidətən.

- otururtmaq** əkləmək. tutub saxlamaq. bağlamaq. toqif edmək. zəbt edmək.
- oturuş** - **çöməlmə oturuş**: it oturumu.
- oturuş** oturma. əyləşmə, əyləşim yolu.
- oturuşmaq** 1. barınmaq. anlaşımaq. keçişmək. keçinişmək. 1. yerləşilmək. çövrələnmək çörəklənmək (< **çövrək**: **çevrək**: girdə). 1. yerləşmək. sığmaq. qabqasmaq.
- oturuşmaq** yatışmaq. durmaq. - qarğaşalıq **oturuşdu**.
- oturuşuq** dosluq.
- oturutmaq** **oturuşutmaq**. **oturtmaq**. yerləşdirmək. yerlətmək. əyləşdirmək. əğləşdirmək. əkləşdirmək. barındırmaq. abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq. qabqasırtmaq. yatırtmaq. yergətmək. qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət, sikunət vermək.
- otusu** - **süpürgə otusu**, **boş**, **gəvrək**, **çox çeşitli çalı çırpı**: kaval. funda.
- otuş** **oduş**. utuş. atış. alşıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq.

hopriq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik.
 dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək.
 əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq.
 islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.

otuşan

1. oturan. çökən. çöküşən. - çapıq **tutuşan**, çabıq **otuşur**.
 (çapıq bəğənib, çabıq vazkeçənlər üçün söylənir). 1. tutuşan.
 alışan. odlaşan. od tutan. yanan. yanışan. yanğışan.
 yaxınan. yaxışan. yaxnışan. - çapıq **otuşan**, çabıq **ötüşür**.

otuşma

tutuşma. yaxınma. yanma.

otuşuq

oduşuq. utuşuq. atışuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı.
 qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışuq. yanqışuq. tamahlı.
 tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. qaraçıq. qapısıq.
 qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq.
 tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq.
 oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli.
 yerikli. yenikli. dadıqlı. araşuq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
 iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
 həvəskar.

otutmaq

basırmaq. mayalamaq.

- otutu** oturtu. oturtan. soka. susduran. dincəltən. müsəggin. təsgin verən.
- otuz** - **otuz yaşın aşmış**: olqun. orta yaşlı. yetişgin.
- otuz** otdan, bitgidən çəkilən cirqə, çaxır.
- otuzdurmaq** qurmaq. dikətmək.
- otuzlamaq** otuz yaşamaq. - orda kişiler **otuzlamayınca** ölməzlər.
- otuzluq** həmə ki otuz sayıynan, yaşıynan ilgisi ola. - **otuzluq** bir kişi.
- otyağdırış** otyağdırma.
- otyağdırma** otyağdırış.
- otyaq** otcaqa. otcaq. ocaq.
- otəq** **odək**. küc. çıxar. qazanc. aslam. tölək.
- otəmək** **odəmək**. töləmək. əvəzləmək. tavan vermək. qazanmaq. bacarmaq.
- ov**
- **qapanov**: **qapanav**: ovu çevrələyib, quşatmaqla yapılan avlama, ovlama çeşiti.
- **qara avı**: ormanlarda yetişən, taflana oxşar bir bitgi.
- **ov iti**: salqulaq. tazi. - **sürək avı**: **qoca av**: avçı topluluğuyla, ovı qurşataraq yapılan ov.

- **ov tutmayan evçil qəcələ, atmaca:** qaçağan.

- **saçma (oğuş güllə) sapan ov tufəyi** kağal. kaval.

ov

1. ov yeri. ovlaq. avlaq. qamırqa. 1. sığın. geyik. av. 1.

ava. eyvay. şaşma simgəsi. - **ov**, bu nə işdir: **ava** bu nə

işdir. - **ava ava**, bunu demə. - **eyvay** nələr oldu. - **ov ov**,

neynirsən: **ava ava** neynirsin: **eyvay**, neynirsin. 1. ön. dal

yok. iz yok. - **ova:** ön. 1. cəsət. ölü. 1. ölüm. əcəl. 1. uv.

av.

- **ov bolmaq:** bitgin duruma gəlmək. bitgin düşmək.

- **ov bolmaq:** durumu kötü olmaq.

- **ov şav etə yaşamaq:** səfalet içində yaşamaq.

- **ov çağı:** av çağı. quşlaq.

- **av ovlamaq:** quşlamaq. avçılıq etmək.

- bir **ov** quşu: **atalqu. talqu.** - **ov, av yeri:** avlaq. ovlaq.

ova

1. ava. baqa. böyük dədə. dədə. cədd. 1. avlaq. qır. açıq

yer. çayır. tanqıl. düzlük. 1. çöl. güşad. alanğ.

səhra. açıqlıq. meydan # **oba:** ev. qapalı yer. yazı (<

yazmaq. yaymaq). düz yer. geniş yer. - **quru ova.** 1. ov.

öv. çöl. dərə. təpə. doruk. zirvə. aran. düzən. düzəngəh.

yazı. yayla. oylaq. bölgə. meydan. açıqlıq. məntəqə.
həsənova. bostanova.

ova

1.alan. ara. meydan. - bu ovada çox olay **izlənilmiş**:
yaşanmış. görünmüş. 1. çöl düz. düzləm. yazı. kavra.
kavar. kavraq. açıqlıq. səhra. - **dəniz yüksəkliyindən çox
alçaq olan ova, çöl**: çuxurova.

- **yalqızabad**: durquzova. durquzabad. bəlli olmayan hara.

- **durquzova**: **durquzabad**: yalqızabad. yalqızova. bəlli
olmayan hara.

- **gündüz gəzər yuvada, gecə gəzər ovada**. (oxucu. şarkıcı.
köçəki. rəqqas.).

- **ova, çöl arasında, ada biçimində orman**: qarayer.

- **düz ova, çöldür açıq, hər adımdır bir tələ! az ged uzaq**:
(bu evrən. bu dünya).

- obalar **ovaya** endilər.

ovac

ovsar. sap. qaput. qap (< **qapmaq**). dəsdə. dəsgirə.

ovacıq

ovcıq. oğuntu. oğanti. oğcuq. çürük. çöp. çöv. köv.

kovuntu. (< **çov**. **kov**: oyuq. boş). parcıq. paracıq.

süprüntü. süpürüntü. atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq.

ovaq	ovağ. 1. tolpama. əzmə. pürə. 1. uvaq. kiçik. ufaq. 1. kovaq. qovuş. qoğuq.
oval	zuqul. uzunca.
ovalamaq	oğutmaq. öğütmək. nəşələndirmək. keflətmək. əsir edmək. əsdirmək. əsritmək. əsrütmək.
ovalamaq	övmək. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ufalamaq.
ovalanmaq	avalanmaq. yuvarlanmaq. dövr edmək. çərx vurmaq. dönmək. yumalanmaq.
ovalanmaq	oyalanmaq. hovalanmaq. avalanmaq. havalanmaq. məşqul olmaq. əğlənmək. əklənmək.
ovalıq	düzəngah.
ovalmaq	uşalmaq. ufalmaq. oğulmaq.
ovaltmaq	uşaltmaq. ufalatmaq. oğumaq. ayırmaq. bölmək. təqsim edmək.
ovan	ovğan. avqan. gəbə. yüklü (inək).
ovanaq	uvanaq. axmaq. ənayı. anayı. anqayı.
ovar	övsər. avsar. (< ov. av). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> əfsər (fars)).

- ovat** **avad. abad.** 1. ovlaq. nərsənin yığvasını, bolluğunu, çoxluğu göstərən söz. 1. uvat. 1. ovlaq. abad. avad. nərsənin yığvasını, bolluğunu, çoxluğu göstərən söz.
- ovat** **ovad.uvad. abad.** bayındır.
- ovat** **uvat.** düzgün. muntəzəm.
- ovatan** **ovadan. {< ova}.** 1. toplu. geniş. bollu. yoğurtlu. yoğurt. görməgəy. görək. yaraşlıq. gəlişik. bayındır. güvənli. yəmin. 1. abadan. abdan. göstərişli. gözəl. yaxışlı. yaxıslı. bollu.
- ovatanlıq** **ovadanlıq. uvadanlıq. abadanlıq. bayındırlıq.**
- ovatmaq** **uşatmaq. oğatmaq.**
- ovatuq** **ovaduq etmək. uvadıq etmək.** 1. bükmək. çevirmək. 1. dövmək. dayaq atmaq. azarlamaq.
- ovbaş** **1. obraş. opraş. yopraş. oylaş. (< opralmaq: çuxurlanmaq. alçalmaq). çapqınçı. çapıq. qırıq. seçgin olmayıb, alçaq eldən olan. gülxan bəyi. 1. başsız. başı boş. başsız. boz baş. başı pozuq.**
- ovbaş** **ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş.(> ovbaş (fars)). (< ov. av: çöl. bayır. boşluq.). 1. keçici istəklər, ilişgilər ardından qoşan kimsə. toplumun pozuq qatı. gədə güdə. 1. çapqın.**

çalamıt. oğru. külxanbəyi. **1.** çürükbaşı. pozuqbaşı. **1.**

qolbaş. qolçomaq. qoldur. quldur. asav. pozuk. **1.**

yoxsun. darqaşayırd. laübali. laqeyd.

ovbaş

ovlaş. oğbaş. oğlaş. 1. keçici istək, ilişgilər ardından

qoşan kimsələr. toplumun pozuq qatı. gədə güdə. **1.**

çapqın. çalamıt. oğru. külxanbəyi. **1.** çürükbaşı.

pozuqbaşı. **1.** **qolbaş.** qolçomaq. qoldur. quldur. asav.

pozuk. **1.** yoxsun. darqaşayırd. laübali. laqeyd.

ovc

< **uc.** bir nərsənin ən **uca ucqar** yeri.

ovc

ucut. ucuv. uca yer.

ovca

oca. yığılan yer. **1.** sığıncaq. pənah. **1.** buq. bük. arxa.

ovcay

bərəkət tanrısı.

ovciq

ovacıq. oğuntu. oğanti. oğcuq. çürük. çöp. çöv. köv.

kovuntu. (< **çov. kov:** oyuq. boş). parcıq. paracıq.

süprüntü. süpürüntü. atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq.

ovçı

avçı. qapıcı. qarçı. şikarçı. səyyad.

ovçu

avçı. oxçu. alıcı. qanquduz. qanutuz. yırtıcı. oxçu. qorçı.

odçı. silahlı. yaraqlı. qarazan. qarazçı. qaraşçı. atıcı. iyi

nişançı. nişanəçi.

- **alıcı (yırtıcı) quş:** ov quşu. - **alıcı (yırtıcı) quşun ömrü az**

olur. (saldırqana, günlərin biridə saldırılır). - **ovçunya yardımçı heyvanların alışdırma** (bir işə, alışılığa bağlama) işi. (it, quş kimi): bağ. bav (< bağlama).

- **qadın avçısı: qadın ovçusu:** qızları, qadınları başdan çıxaran erkək. arvadbaz.

- **avçılardan girdiyi, gizləndiyi yer:** gömü. gömə. gövü. gövə. gömültüq. pusu. püsgü.

- **könül avcısı: 1.** ürək apararı, alan, çəkən. **1.** başqalara sevilən. sevimli. içgin. **1.** keçici ilgilərlə sevinib, uğraşan kimsə. çapqın. çalamıt.

- **ox ovçunun, iş bilənin, diş yiyənin, geyim geyənindi.**

- **ovçuların saçma barıt qabı:** qarqa. qarqı. qarqu. qarqılıq.

- **ovçuların, içinə girib, pusu qurduqları ağaclıq yer:** pusqu. kafa < qapa.

ovçu avçı. **oxçu. 1.** quşçı. qaratqu. şikarçı. **1.** qoşçu. kavran. cütçü. **1.** çibək. çıbaq. çapaq. sıbaq. sapıq. çapıq. iti. qırağ. ataçı. şikarçı. ağçı. avçı. **1.** avçı. atqır. atqıç. atqıçı. iyi nişançı. iyi ot atan. kəsgin qılınc. - **atqır yaraq:** atışlı tufəh.

ovəq ovəx. oxxək. ərik şərbəti.

- ovırtlamaq** bir çim içmək.
- ovısayan** yalpıldaayan. rəh bə rəh. ovşın atan. ovışım: dürli rəhli.
- ovış** oyşuq. oyuq. kov. qaynaq. mərkəz.
- oviy şaviy edə barmaq** çox üzülmək. ağılamaq.
- ovqalamaq** **ovxalamaq. oğxalamaq. oğuşturmaq. yoğurmaq.**
- ovqan** **ovğan.** ovan. avqan. gəbə. yüklü (**inək**).
- ovqara** qab. halta. kasa.
- ovqili** **oğgili.** oğulmuş. döğülmüş. avardılan.
- ovqılı** **ovgılı. oğqılı.** avradıq. - **avradıq, ovqılı et:** çərxlənmiş ət.
- ovqın** avqın. oyqın. güdük. gük. duvar dibindən su yeritməyə olunan dəlik.
- ovqun** avqın. oyqun. oğun. güh. duvar altında su axımı üçün açılan su yolu.
- ovlaq** **1. < av.** bir nərsənin cumalaşdığı. çox olduğu yer. yığıncağ yeri. - otluq suvat yerlər hər bir dirikə **ovlağ** (yığıncağ yeri) olmuşdu. **1.** ceyran balası. **1.** ovad. abad. avad. nərsənin yığvasını, bolluğunu, çoxluğu göstərən söz. **1.** avlaq. oylaq. dərə. **1.** quşlaq. avlanacaq quşların çox olan yeri. yatlaq. yataq. **1.** ov yeri. qamırqa. qoşlaq.
- ovlaq** **ovlağ.** atlaq. çapalanğ. nəxcir.

ovlama	- ovu çevrələyib, quşatmaqla yapılan avlama, ovlama çəşiti: qapanav. qapanov.
ovlamaq	avlamaq. qınsamaq. qaplamaq. tutmaq. - kəklik ovlamaq üçün, başqa bir kəkliyi ötürmək: qıqırtmaq. qaqırtmaq.
ovlanmaq	avlanmaq. aldanmaq. qandırılmaq. oyuna gətirilmək.
ovlaşmaq	olaşmaq. yığışmaq. toplanmaq. çevrələmək.
ovlatlıq	oğulluq. oğlatlıq.
ovlayan	avadan. çəkişli. şəkilli. yağşılıqlı. gəlşikli. görməgəy. görməli. yaxımlı. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib.
ovlaz	gözüpək. atılqan.
ovmac	əl ilə oğulub, yoğrularaq yapılan yiyəcək.
ovmaq	1. oğmaq. oxşamaq. sığarlamaq. 1. unlamaq. maydamaq. yarmaq. dövmək. 1. övmək. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.
ovnaçı	< ovnaqçı. oğnaqçı > oğnaçı. qıvırçı. ıvırçı. ufaçı. xıdavatçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. xərəzi. qıdavatçı. qırdavatçı. çərçi. kərəçi. qərəçi. çərəçi.

- ovnaq** oğnaq. qıvır zıvır. ıvır zıvır. ufaq təfəq. incik boncuq. incik mınıcıq. xıdavət. xırdavat. qıdavət. qırdavat.
- ovnaqçı** > **ovnaçı. oğnaqçı > oğnaçı.** qıvırçı. ıvırçı. ufaçı. xıdavətçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. xəbəzi. qıdavətçı. qırdavatçı. çərçi. kərəçi. qərəçi. çərəçi.
- ovraq** obraq. opraq. oğraq. əprik. əzik üzük, əsgimiş nə. (**orqaq**: doğrayan, kəsən arac).
- ovrəng** evrəng < **orung**. təxt.
- ovruq** oğraq. oğruq. 1. bax > **uqruc. oqruc. 1.** qəmiğin ək yerləri. bəl qəmiğinin boyunla birləştiyi yer. dağın yamacı. bittiği yer. boğun. məfsəl.
- ovrulmaq** izinə gəlmək. çevrilmək. qayıdmaq. dolanmaq.
- ovsalamaq** övsələmək. üzgələmək.
- ovsanadan çıxmaq** rədd olmaq.
- ovsanaya düşmək** qəbul olunmaq. yerinə düşmək.
- ovsanmaq** razılıq vermək. yerinə düşmək.
- ovsar** **avsar. 1. (cığav. cılav. cilov) < yığav.** yular. qantarma. qıntarma. at yuları. noxda. düzgü. dizgi. dizgin. düzgün. yular. minək heyvanı istəyə düzgün, uyğun sürməyə

yarayan ovsar. - **at yularının, ovsarının iki yanında olan qayıışı**: qantarma. qıntarma. **1.** cilov. güc. tab. qatlam. dözüml. iradə. ixtiyar. **1. əvsər. övsər. savsar. sovsar.** əsgü (< **əsmək**). taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar böyük ələk, arac. **1.** qıltar. mal qaranın boynuna taxılan ip, qayıış. **1. ovac.** sap. qap. qaput. (< **qapmaq**). dəsdə. dəsgirə.

- **bütün hızıqla, son sürətlə, düzgün sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq, dördnala at sürmək**: doludizgin.

doludüzgün.

- **at ovsarı**: arğamçı.

ovsar başlıq.lüqam. licam. çatqan. çətgən. gam. dizgin. dizgin. yular. yolar. kəlləki.

ovsarlamaq < av. avsarlamaq. əsirləmək: tutmaq (əsir: < av. avsir).

ovsarlamaq **1.** düzgünləmək. dizginləmək. yularlamaq. cilovlamaq. **1.** aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuzlamaq.

ovsarlayan cilovlayan. pırevantif. qarşlayıcı. qarşılایıcı. qarşılایan. önləyici.

ovsarlı gəmli. qəmli. qapalı.

ovsəlik önlük.

- ovsər** mətirət.
- ovsın** yengə.
- ovsun** < avsun. qama. cadu. çam. çal. çat. çatu. çata. qam. büyü. sehr.
- ovsun** 1. arbağ. arqaş. büki. büyü. büci. (< **bükmək**). arbağ. arbağ. büyü. qəmə. kəmə. üfür. arbağ. sehir. gözbağ. büyü. sehir. - **bügü yapmaq**: ovsunlamaq. - **bügü pozmaq**: ovsunu çözmək. 1. xəsdələrə oxunan ovsun. dua. arbağ. arbağa. arbağ. arviç. arviş. 1. pitik.
- ovsunçı** arbağçı.
- ovsunçu** 1. bügüçü. büyüçü. arpaçı. arbağçı. arbağçı. büyücü. üfürükçü. cadugər. sehirçi. bügüçü. bükücü. arbağçı. sehirçi. - **arpacıya (ovsuncuya) verilən para**: örüngə. 1. çözən. büyücü. caduçu. 1. savrunçu. cavrınçı. arvaş. arqaş. şaman. falçı. münəccim. - **ilan ovsunçusu**. ilançı. yılançı.
- ovsunçu** büyücü. hoqqabaz. qaman. qamçı. şaman. çaman. çalan. çat. çatuc. çatac. çata. çatu. çam. çal. çat. qam. büyüçü. sehirçi.
- ovsunçuluq** sehirçilik. bügüçülük. bükücülük. arbağçılıq.

- ovsunlamaq** 1. arbamaq. arpamaq. arpamaq. arbamaq. 1. avutmaq. büyümək. 1. baymaq.
- ovsunlamaq** avsunlamaq. büğüləmək büyülemək. bağmaq. bağlamaq. büyülemək. cadulamaq. sehirləmək.
- ovsunlu** böyü tutması. tutuq.
- ovşamaq** uşalmaq. üşəlmək. ufalanmaq. oğulmaq.
- ovşan** **avşar. yovşan (< av).** ovlayan. yığan. toplayan.
- ovşar** tizqin. düzgün. gəm. yügen.
- ovuc** **avuc. < av. 1.** qısım. sıxım. 1. ovuş. alağan. 1. oyuc. çuxuruq. dərin yer. 1. apaz. qaynaq. mərkəz. 1. apaz. avaz. - bir **apaz** buğda. - **ovuc ısıрмаq:** əlin ayası dişləmək. çox qızmaq. 1. çənqəl. çəngəl. çanqal. pəncə. qapza. qəbzə. 1. ayut. avuc. avut. iki əlin ayasının yanyana dayanmasından oluşan oyum.
- ovuc** **avuc. 1.** gəpəz. havaz. hapaz. qapaz. 1. qaram. qatam. qapam. qaşam. əlin yarı yumulmuşuna alabildiği ölçək. 1. tutam. əl. - bir **əl** un. - bir **avuc, ovuc:** çox az. - bir **ovuc:** sıxım. - **ovcun yalamaq:** təəsüf çəkmək. - bir **ovuc:** bir avuc. bir qaçam. bir tutam.

- **ələ ovuca sığmamaq.** ipini qırmaq. azmaq.
- **ovucla barmağın tümünə verilən ad:** əl. alma, tutma, qavrama, iş görmə aracı.
- **tanrı əlisdə ovuczda saxlasın.** (uşaq üçün deyilir).
- **avuc ortası.** avuc içi. qol ayaz. əl ayası.
- ovucaçan** **avucaçan.** əlaçan. dilənən. dilənçi. yalçu > yolçu.
- ovucca** **ovuc**luq. tutam. pəncə. qapış.
- ovucda** **avucda.** əl içində.
- ovuc**lamaq **apazlama (p < > v)** avazlamaq.
- ovuc**lamaq **avuc**lamaq. gəpəzləmək. havazlamaq. hapazlamaq. qapazlamaq.
- ovuc**luq **ovucca.**tutam. pəncə. qapış.
- ovuq** çanğıl. çalınğ. çanğ. çən. çağ. çanğ. toz qazıq. toz. unta. yonta.
- ovunmaq** **uvunmaq.** oğuşmaq.
- ovuntu** oğaraq. sıxaraq. sığarlayaraq çıxan axan nərsə.
- ovunuq** külkə. küküm. kekim.
- ovurt** **avurt.** 1. ağzın yan boşluqları. 1. övünmə. kibirlənmə.
- **avurtu yelli:** gopçu. - **avurt edmək:** üz sallamaq. - **avurt satmaq:** özündən yekə danışmaq. - **avurt savut:** hər gələ

- danışmaq. - **avurt şişirtmək**: qurralanmaq. - **avurt çökmək**: çox arıqlamaq.
- ovurt** bax > **avurt**.
- ovurt** **ovurd.** - **ovurdu çökük**: çökük yanaqlı. qaşığıçı avırdı.
- ovuşmaq** dəyişmək.
- ovuşturmaq** **ovuşdurmaq**. qovuşdurmaq.
- ovut** 1. oxşat. təsəlli. 1. **oxut**. qonaqlığa çağırış.
- ovutmaq** 1. ümüd vermək. təsəlli vermək. 1. aldatmaq. 1. avıtmaq. oxşatmaq. təskin vermək.
- ovü** maqtol. tə'rif.
- övüsmək** parıldamaq. rəh bə rəngə çalmaq.
- oy** 1. xiyal. 1. fikir. - **oy oybirliği**: fikirdaşlıq. 1. rə'y. - **ağ oy**: yansız səs. - al oy: tərs, muxalif səs. - **yaşıl oy**: onat, müvafiq səs. 1. sana. mə'ni. 1. kov. çuxur. dərə. - **oyunda**: dərəsində. 1. ayqınış. oyanış. ayqın. aydın. düşüncə. - **oynuzca**: fikrizcə. 1. səs. rə'y. - **oy vermək**: səs vermək. 1. hay. səs. səni - çağıdım nədən **oy** vermədin. 1. çuxur. 1. fikir. düşüncə. çöb. qurə'. rəy - **dışa oy**: gizli düşüncə. 1. oyuq. çuxur. - **oy obuzluq** y:er: eniş yoqquş, sarp, sərt, əngəbəli yer. 1. yaqız at. 1. dərə. - **oy obuz**: kala kotur, təpik,

basıq, bərk yer. 1. xiyal. qonağı.

- **oy yetməgən yerə boy yetməz**: fikir ulaşmayan yerə boy yetməz.

- **nə oyqa gəldiqiz?**: nə düşüncədəsiniz?.

- **məni oyum başqadı**: mənim fikrim başqa.

oy qərar.

oy **oyun**. səs, rə'y. düşünmə. oyu. fikr. qanıt.

- **güvənoy**: e'timad rə'yi.

- **oy!**: düşün!. sağal. sanal.

- **ağ oy**: qəbul səs, rə'y.

- **oy almaq**: danışmaq. düşüncəsini sormaq. - oy almaz: ağla sığmaz. çox şaşırıcı.

- **sapıq, çarpıq, tərs anlayışlı, oylu**: kəj fikirli.

- **başında, oyunda canlandırmaq**: düş, xiyal qurmaq.

- **yenğ oylu**: cin kimi. kurnaz. kurzan. qurbaş. iy çəkən. ivək. ustal. sivist. zirək. zeyrək.

- **eloyu**: eloyu. oylama. refrandom.

- **qamuoy**: eldüşüc. eloyu. xalq oy. rə'yi həməqani. əfkari imumi.

- **başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq**: daşlamaq.

oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. hiss etdirmək.

anıstırmaq. işarə etmək. ilqa' etmək.

- **bir görüşü, oyunu fikri göstərən qısa, çarpıcı söz:** im.

söz. danşığ. parol. qovl. - **imimiz yanında!, ya alım, ya ölüm**
(**alım:** qazanc).

oya

(< **oymaq:** qırmaq. dəlmək. eşmək qayçılama). **1.** oyuq.

oymaq. bəzəmə. bəzək. oyqaq. işləmə. süs. naxış.

cızma. **1.** oyularaq yapılan əlişi. işləmə. **1.** əmanət. rəhin.

1. simpatik. minyon. **1.** orunçaq. işləmə. məşquliyət. **1.**

çəki, cizgi işləri. **1.** oyalama. nəqş o niqar. **1.** yapqa.

yapaqa. abaqa. abqa. albağ. oynaş. oynaşma.

məşquliyət. - özüvə bir **abaqa** seçdə, **oyasız** qalma. **1.**

dantel. **1.** kiçik bacı.

- **oya yatkan:** yatık oyaq.

oya

gözənək. örtüyün, buxcanın, geyimin qırağlarına iğnə ilə

işlənmiş bəzək (gül. yarpağ).

- **parçanın, başlığın, nərsənin qırağına yapılan oya, yazma**

oyası: əğdirmə. əkdirmə (< **əkləmək:** yapışdırmaq.).

oyac

(pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **oyacıf. uyut. uyuc. uyac.**

uyacıf. öğüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarıt.

yartıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.
moizə. ibrət.

oyacıt

(pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **oyac. uyut. uyuc. uyac.**
uyacıt. ögüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarı.
yartıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.
moizə. ibrət.

oyaçı

dantelçi.

oyaçı

oyatçı. uyutçu. uyuçu. oyaçı. uyacıtçı. ögütçü. ögücü.
öğrətci. ögrətici. yaxtıçı. yağıtçı. yarıtıçı. yartıçı. qıtçı.
payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtıçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi.
bəllicçi. bəlləkçi. bəsiçi. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət
verən. nəsihətçi.

oyaçılıq

oyuculuq. oyuculuq. govarlıq. kavarlıq. qavırlıq. qazanlıq.
qazarlıq. qazıcılıq. eşənlik. həfriyyatçılıq.

oyaq

1. ayğın. aynıq. aynaq. ayıq. anaq. yazqan. açıq. duyuyq.
huşyar. 1. **oynaq. oynaş.** uğraq. uğrıq. məşqələ. - **çox işi,**
oyağı, uğrağı, uğrığı, məşqələsi olmaq: işi başından aşmaq.
1. **oynaq.** ilişik. uğraq. uğrıq. işli güclü. məşqul.

oyaq

oyağ. 1. uyaq. oyaniq. uykusus. yuxusus. 1. sayıq. - **ayıq**
olmaq: sayıq olmaq. 1. oyqaq. oyaniq. çevik. həyəcanlı.

denç. 1. davamlı. arxa arxaya. 1. oyuq. açıq. ayıq: arıq.
 arı. açıq. ayır. 1. **soy - aq**. bir toplumun seçgin qatı,
 bəyləri. əşraf. 1. ayıq. duraq. 1. oyanış. 1. amadə baş.
 bər pa! - **oyağ çalındı**: amadəbaş düdüyü çalındı. amadəbaş
 verildi. 1. zirək. arız. çalaq.

yaq olmaq: qulaq asmaq. qulaq salmaq. qulaqlanmaq.

oyaqlıq uzuqluq. usuqluq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**:
 qəfillik).

oyaqmaq dolanmaq.

oyaqtırmaq dolandırmaq.

oyaqu **oyaku**. qabırğa. böğür.

oyalama 1. təsəlli avutma. 1. yonma. qazma. çarpma.

oyalama 1. əlaqoyma. uğraştırma. məşğul etmə. 1. oya işi. nəqş
 o niqar. - **nəqş o niqar etmək**: oyalamaq.

oyalamaq 1. avutmaq. yatışdırmaq. təskin vermək. 1. əslətmək.
 əstirmək. əsir etmək. alıqoymaq. tutaqlamaq. gəzlirmək.
 dolandırmaq. 1. **qoyalamaq**. uğraştırmaq. əngəlləmək.
 alıqıqoymaq. işqallamaq. 1. avundurmaq. təsəlli vermək.
 geciktirmək. asmaq. yubaltmaq. oynatmaq. gəzdirmək.
 dolandırmaq. təsəlli vermək. avutmaq. yatışdırmaq. -

nərsənin üzərini oyub oyalayıb, qaqıb işləmək:

çalmaçlamaq. çalmaq. - qızıl, gümüş **çalmaq**.

- oyalayıb gəzdirmək, toğlamaq, uğraşdırmaq:

dolandırmaq.

oyalamaq

1. uyalamaq. oğratmaq. oğraştırmaq. uğraştırmaq.

məşqul edmək. **1.** avıtmaq. ürəyin ələ almaq. dilə tutmaq.

mehribanlıq edmək. əğləndirmək. avutdurmaq.

avutlamaq. tutub, başın qatmaq. aldatmaq. təsgin

vermək. oynatmaq. dolamaq. baş qatmaq. yozmaq. iğfal

edmək. əngəlləmək. uğraştırmaq. məşğul edmək. - **sözlə**

oyalamaq: sözə tutmaq. 1. nəqş o niqar edmək. **1.**

bulcutmaq. bullandırmaq. keçindirmək. əğləndirmək. **1.**

fikrin çəkmək. məşğul et. əğləmək. aldatmaq. saptırmaq.

yoluzdurmaq. mə'təlləmək. oynatmaq. səfehləmək. baş

dolandırmaq (məsələn fürsət qazanmaq üçün). bir nərsədən

alıqoymaq (cocuğu oyala: məşqul qıl). bir nərsəni

dartmaq. uzatmaq. tınışlandırmaq (dinc). çalğatmaq.

gözlətmək. qılıqlamaq.

oyalanan

qalma. uğranan. məşqul olan.

oyalanma

bulucuv. gecikmə.

- oyalanma!** fikirləşmə!. tələs!. çabuq!. durma!.
- oyalanmaq** 1. dənsənmək. dənğsənmək. dəksənmək. dəhsənmək.
avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq,
gidərilmək. dincənmək. təsəlli tapmaq. 1. oyunmaq.
qocunmaq. kovcunmaq. düşünmək. çəkilənmək.
qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq.
qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq.
yançıtmaq. işgillənmək. birələnmək. ürkünmək. alınmaq.
1. qayışlanmaq > kağışlanmaq. məşqul olmaq. 1.
ovalanmaq. hovalanmaq. avalanmaq. havalanmaq.
məşqul olmaq. əğlənmək. əklənmək.
- **sevən kimi davranıb oyalanmaq:** könlü ilə oynamaq.
sevişimsimək.
- oyalanmaq** 1. bulucumaq. qöz açmaq. əğlənmək. yubanmaq.
əğlənmək. 1. fikir xiyala dalmaq. düşünüşmək. oynamaq.
qarğınmaq. tutulmaq. avunmaq. məşqul olmaq.
qapılmaq.
- oyalatmaq** - **boşuna uğratmaq, oyalatmaq:** çabalatmaq.
- oyalavul** **oynavul. oylavul. oyqavul. (bax > aldatan. kələkçi).**
qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul.

qandavul. toğlavul. toğavul. duzqavul. yalqavul. aldavul.
düzənçi. kələkçi. hiləçi.

oyalayan 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). oyalayıcı. qandırın. qandırıcı.
alladan. aldatan. aldatıcı. aldayıcı. yanıltıcı. yahaldıcı.
yanıldan. yahaldan. 1. aldadan. eyləyən. edləyən.
- **göyül dinləndirən, oyalayan**: könül əğləncəsi.

oyalayıcı 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). oyalayan. qandırın. qandırıcı.
alladan. aldatan. aldatıcı. aldayıcı. yanıltıcı. yahaldıcı.
yanıldan. yahaldan. 1. uğraşdırıcı. qızışdırıcı.
qızqışdırıcı.

oyalcanq utancanğ.

oyalı 1. **oyalıyıcı**. (bax > **aldatan. kələkçi**). qantınçı. qantılçı.
qantıl. qantın. qantam. qantama. qandırma. qandırıcı.
aldatan. aldatıcı. aldatçı. yalan. palavrə. palvara. 1.
bastılı. bastırılı. naxışlı. 1. uğralı. məşqul. dolqun. dolu.
doluq. çox işi olan. - bu gün **dolqunum**.
- **oyalı, naxışlı parça, qumaş**: bastı. bastırma.

oyalı 1. avaralı. talaşlı. əndişəli. qayğılı. 1. bəzəkli. müzəyyən.
nəqş o niqarlı.

oyalıc uğraşıcı. işgüc. görev. məşquliyət.

- oyalıq** 1.oyqal. uğralıq. uğrıq. iş güc. işgüc. görev. məşquliyət. kar o bar. 1.iş. uğraş. işgüc. görev. məşquliyət. - buda iş oldu bizə.
- oyalıq** rə'y tutum.
- oyalıv** fikir.
- oyalmaq** keçinmək. əğlənmək.
- oyan buyan** bəri öte.
- oyan** 1. atın başına vurulan süslər, püsgülləri sulları. 1. gəm. dizgin. 1. öte. uzaq. (# bəri: yaxın). - **öte ölkələr**: uzaq yerlər. - **öte bəri**: uzaq yaxın. 1. iman. inanc. 1. düşüncə. fikir. 1. üyən. - ata **oyan** vurdu.
- oyan** 1.oyucu. oyuc. kavar. govar. qavır. qazan. qazar. qazıcı. eşən. deşən. 1.kovan. dələn.
- heykəl **yapan, yasan, yonan, oyan**: heykəlçi.
- oyana** nəri. onaru. öte. ötgəri.
- oyanıq** 1. güclü. quvvətli. tiri. diri. dirik. tirik. canlı.- **diri** dəliqanlıdır. 1. dahi. 1. qurnaz. aldanmaz. huşyar. durəndiş. 1. uka. bilən. aqah. 1. ayğaq. quşqulu. 1. oyaq. ixtar. açıqlama. bəlimə. ortaya çıxarmaq.

oyanıq oyunçu. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş. sivistir. zirək. zeyrək. sezişli. anlaqlı. qabiləyyətli. görüklü. dirayətli. anlar. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü açıq. açıq göz. açıq görən. uzağı görən. durbin. anlayışlı. təcrübəli. dünya görmüş. bəsirətli. eşmiş yırtmış. eşib çözmüş. toxuyub yırtmış. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi. qaqanalı. qaqanalı. qaqdırıq. iti. sivistir. sever. zivik. sivistir. zirək. zeyrək.

oyanıq **uyanıq**. 1. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. özənli. tetik. nazik. 1. uyanıq. bilir. duyuq. huşyar. huşlu. ustal. sivistir. zirək. zeyrək. uyumayan. açıqgöz. bəcrikli. başarıqlı. zirək. zeyrək. qafalı. başlı. başlı.düşüncəli. qavrayışlı. anlayışlı. bilgili. bilgin. uslu. ağıllı. bilgili. aqah. gözü açıq. açıq göz. bəcərikli. kurnaz. kurzan. qurbaş. 1. sarğaq. tetik. sezqic. duyağar. duyar. duyarlı. etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. incik. hissili. həssas. 1. anlar. bəsirətli.
- **oyanıq olmaq**: tetik olmaq.

oyanıqlıq 1. duyarlıq. duyarlılıq. sarğaqlıq. sapçılıq. ipçilik. incilik. tetiklik. titizlik. didiklik. dəqiqlik. sezqiçlik. həssasiyyət. 1.

uyanıqlıq. ölçülü görüşlük. bəsirət. 1. özənlik. diqqətliq.
tetiklik. naziklik. 1. yenğlik. yenlik. yellik. allıq. cinlik.
açıqgözlük. kurnazlıq.

oyanıqlıq bəsirət. dahilik.

oyanıq 1. oyağ. 1. amadə baş. bər pa! - **oyağ çalındı**: amadəbaş
düdüyü çalındı. amadəbaş verildi. 1. oyğunuş. oyanma.
uyğunuş. ronesans. 1. ronesans.

oyanıq **oynayıq. uyanıq**. 1. izlənim. izləniş. intibah. duyuş.
duyum. impiresyon. bıraxılan iz. bidari. aqahi. 1. diriliş.
dirsəliş. canlanıq. rəstaxiz.

oyanıq **oyunuş**. qımılış. qıpılış kiçik çaplı, balaca ayaqlanıq,
hərəkət. çapır. - bayrama yaxınlaşdıqca, alverdə bir **çapırlıq**
görünür.

oyanılmaq üyənləmək. atı noxtalamaq. cilovlamaq.

oyanma oyaqlıq.

oyanmaq 1. çıxmaq. qalxmaq. zihur edmək. 1. abadlaşmaq.
sənlənmək. - yatmış məkdəbləri **oyandırın**. - xarabalıqları
oyandırmaq. 1. ayazımaq. ayılmaq. kəndinə gəlmək.
açılmaq. ayılmaq. cayıqmaq. yayıqmaq. saqaymaq.
uyanmaq. uyandırılmaq. gözdərilmək. yubatmaq.

əğləndirmək. təsəlli etmək. **1.** yanmaq. ışıldamaq.
parıldamaq.

oyanmaq **1.** oyanmaq. uyanmaq. durmaq. qalxmaq. bilmək. xəbər
olmaq. göz açmaq. diqqət etmək. ayılmaq. aymaq.
ayıqmaq. **1.** uyanmaq. dirənmək. tikizlənmək.
diqqətlənmək. **1.**azmaq. qalxmaq. dirsəlmək.
durşunmaq. əzm, qəsd, ahəng etmək.

oyantıramayan **oyandıramayan.** qaldıramayan. canlatamayan. -
qaldıramayan danışıqlar.

oyantıran - **qurqu oyandıran durum:** iş. quşqu. - bu **işin** içində bir iş
var.

oyantıran **oyandıran.oyandırışçı. çağırışımçı. andırışçı. andıran.**
xatırlayan. xatırladıcı. tədaiçi. tədai edən.

oyantıranlar **oyandıranlar.** uyananlar. düşündürənlər. - **kişinin bəlli bir**
nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dışardan
gələn uyaranlara qapılması, güclü suç duyquları içinə
düşmüş durum: qara sevdə. qara sevgi. qara qapna. qara
qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.

oyantırı **oyandırırı.** irşad.

oyantırıcı **oyandırıcı.** **1.** alarm. **1.** təsirli.

oyantırıq **oyandırırıq.** canlandırmaq. yaxıtmaq. tutuşdurmaq.

oyantırılmaq	oyandırılmaq. qaldırılmaq. dürtülmək. dürtüklənmək.
oyantırım	oyandırım. uslandırma. tə'dib.
oyantırış	oyandırış. 1. çağrışım. andırış. xatırlama. tədai. 1. qaldırış. dürtüş.
oyantırışçı	oyandırışçı. oyandıran. çağrışımçı. andırışçı. andıran. xatırlayan. xatırladıcı. tədaiçi. tədai edən.
oyantırışlı	oyandırılışlı. çağrışımlı. andırışlı. tədaili.
oyantırışmaq	oyandırışmaq. qaldırışmaq. dürtüşmək.
oyantırma	oyandırma. 1.ixtar. tənbih. 1.onarma. diritmə. diriltmə. dirgürmə. yenilətmə. uyandırma. canlandırma. yaşılandırma. yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. tazalama. təzələmə. ehya. ehya etmə. 1.oyarma. oyarış. uyarma. uyandırma. uyarış. diqqətini çəkmək. - oyandırma şeypuru: qalx borusu.
oyantırmaq	oyandırmaq. uyandırmaq. oyuqlamaq. oyumaq. oymaq. yol açmaq. - istək oyuqlamaq: istək oyumaq: istək oymaq: istək uyandırmaq: istək oyandırmaq: istəyinə, istəməsinə yol açmaq.
oyantırmaq	uyandırmaq. 1. çimdikləmək. çimdik atmaq. 1. uyarmaq. uyandırmaq. oyarmaq. dirətmək. duyurtmaq. tikizləmək.

diqqətini çəkmək. **1.** qaldırmaq. qasqalamaq.

qısqalamaq. dürtmək. dürtükləmək. **1.** qalxışdırmaq.

dürtüştürmək.

oyantırmaq **oyandırmaq.** **1.** ışıq saçmaq. yandırmaq. uyarmaq. irşad

edmək. **1.** qurmaq. bərpa etmək. **1.** tirgizmək.

canlandırmaq. yaxıtmaq. odartmaq.

oyar **1.**oyarı. oyarma. uyarma. uyarı. uyar. ixtar. - on **oyara** bir

qarşıit almadı belə. **1.uyar.** işarə. lamət.

oyarcı **oyarıcı.** uyarıcı. uyarıcı. tənbihləyən.

oyarı **1.**oyar. oyarma. uyarma. uyarı. uyar. ixtar. - **oyar**

gəlmədən, çalar qapı, göz qıpımında, alar canı, hayın çöner

dəmində vaxt, yaxın uzaq, çatmaz əl yara. - on **oyara** bir

qarşıit almadı belə. **1.oyarma. oyarış.** uyarma. uyarı. uyarış.

doğrut. irşad. **1.**uyarı. tənbih.

oyarıcı **oyarıcı.** uyarıcı. uyarıcı. tənbihləyən.

oyarıcı uyarar. qılavız. düzəldən. düzənci. dozğuran. mühərrik.

oyarış **1.oyandırma. oyarma. uyarma. uyandırma. uyarış.**

diqqətini çəkmək. **1.oyarma. oyarı.** uyarma. uyarı. uyarış.

doğrut. irşad.

oyarma	uyarma. 1. uyarı. oyarı. ixtar. 1.yanıtma. anıtma. anma. xatırlama. 1. oyandırma. oyariş. uyariş. uyarma. uyandırma. diqqətini çəkmək. 1. oyariş. oyarı. uyarma. uyarı. uyarış. doğrut. irşad.
oyarmaq	oyqarmaq. oyandırmaq. oyqurmaq.
oyarmaq	uyarmaq. 1. uyandırmaq. oyandırmaq. dirətmək. duyurtmaq. tikizləmək. diqqətini çəkmək. 1. oyatmaq. uyarmaq. bildirmək. xəbər vermək.
oyartma	uyartma. ayartma. azdarma. azdırma. saptırma. iğva.
oyaş	ağır adam. payxaslı. ayratın qılıqlı. ədəbli.
oyat	1. günah. vicdan. namus. 1. utan. həya. hicab. - mənə yad görüb olma oyat.
oyatar saat	zəhli saat.
oyatçı	oyaçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. ögütçü. ögücü. öğretci. öğretici. yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsicı. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət verən. nəsihətçi.
oyatım	təhrik. təhərrük. oyaran: mühərrik. oyarıcı. qılavız. düzəldən. düzənci. oyarma: ixtar. oyatı: təhrik. canlaşdırma.

- oyatlı** utanclı.
- oyatma** - **oyatma**, **oyandırma şeypuru**: qalx borusu.
- oyatmaq** uyarmaq. açmaq. tənbih edmək. gözlərini açmaq.
diqqətin çəkmək. oyarmaq. bildirmək. xəbər vermək.
- oyaz** 1. (< **oyan**, dəlib deşən cücü) sivri sinək. mığmığa. 1.
çuxur. quyu.
- oyazmaq** **uyazmaq**. utanmaq. - ağız yeyir, göz oyazır: utanır.
- oybaq** çuxurlu qayalı dərə.
- oybalamaq** **obaylamaq**. 1. bildirmək. xəbər vermək. - **abayladıq**
gəldik. - 1. sakınmaq. səkinmək. ehtiyatlanmaq.
həzərlənmək. - ilandan **obayla**: uzaq ol. - köprüdən **oybala**
keç: sakın keç.
- oybat** oyuq, çuxurlu yer.
- oybirlik** **oybirlik**. **oydaşlıq**. **ögdəşlik**. oybirlik. gördaşlıq. düşdəşlik.
fikirdaşlıq. ağız bilrliyi. tevafüq. ittifaq.
- oybirliyiylə** oydaşlıqla. ögdəşliklə. gördaşlıqla. düşdəşliklə.
fikirdaşlıqla. ittifaqla. tevafüqlə.
- oybsallıq** alçağlıq. pəxməlik.
- oycaq** oğcaq. ocaq. oyuq yer. baca. durba. yol. - ildə bir kərə
ocaqları arıtlanmalıdır.

oycuq	oycuk. öycük. evcik. 1. pətək. apartıman. 1. kiçik ev.
oyçıl	böyük. başçı.
oyçun	oyşıl. düşüncəli.
oydarası	- oydarasından tüşüb durmaq : avara avara dolaşmaq. haylazlıq etmək.
oyərmək	evləndirmək. gəlin alıp vermək.
oyılış	bölük. kəsiliş. qatlam.
oyınlı	düşüncəli. fikirli.
oyqa	avtafa (avlaq: meydan. qab. hisarlı, bağlı yer > aftafa (fars)). kündək. kündük. kövündük. ibriq. qumqan.
oyqaq	1. oya. bəzək. 1. uyanıq. mütəyaqqız.
oyqal	oyalıq . uğralıq. uğrıq. iş güc. işgüc. görəv. məşquliyət. kar o bar.
oyqalı	- öykəli, öykəlik, <u>oyqalı</u>, ötəri, keçəri olmaqlıq : ötgəşik. özgəşik.
oyqan	oynaqu. oyun yeri.
oyqarmaq	uyqarmaq (y < > z) ozqarmaq. uzqarmaq. 1. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı. - işlemək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. 1. oyandırmaq. oyarmaq. oqurmaq.

- oyqavul** **oynavul. oylavul. oyalavul.** (bax > **aldatan. kələkçi**).
qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul.
qandavul. toğlavul. toğavul. duzqavul. yalqavul. aldavul.
düzənçi. kələkçi. hiləçi.
- oyqın** 1. avqın. ovqın. güdük. gük. duvar dibindən su
yeritməyə olunan dəlik. 1. **oyran > viran**.
- oyqırmış** oyanmış.
- oyqışır** **oykışır.** əkişir (< **əkmək**). tasarı. tasarlama. taslaq.
düzənəc. düzənək.
- oyqu** - **dərin oykuya, fikrə, düşüncəyə qapılmaq. talmaq:**
dalmaq. - öz quruntularına **dalmış** biri.
- oyqu** **oyku.** fikir. - keçmiş tasesindən daşınmış, yeni oykular
aşınmış.
- oyqulanmaq** **duyqulanmaq.** 1.düşünülmək. bilginmək. bəlginmək.
keçirmək. sezinmək. sızınmaq. izlənilmək. hiss olunmaq.
hiss edilmək. 1.**oyuqlanmaq.** dalqınmaq. içinə dalmaq.
içkənmək. içkənmək. işgənmək. içgininmək. işgininmək.
- var yoxun **duyqulanmır:** hiss edmir
- **duyqulanmadan** gəlib keçdi: hiss olunmadan.
- ağır ağrı **duyqulandı:** hiss olundu. - qızqınlıq **duyqulandı:**

hiss olundu.

- bu ayrılığa, onun dözəmməyib, tezliklə ərinməsi **duyqulanır**:

hiss olur.

- bu uzun uzaqlıqdan sonra ilkin görməyizdə nə

duyqulanırsız: hiss edirsiniz.

oyqun

avqun. avqın. ovqun. oğun. güh. duvar altında su axımı

üçün açılan su yolu. kəriz. kanal. kanalizasyon.

oyqun

uyqun. imkan. fürsət. uğur.

oyqur

dərə yatağı. dərə oyuğu.

oyqurqan

oyandıran.

oyqurquçı

oyandıran.

oyqurmaq

1. sıxmaq. sıxışdırmaq. cəzalamaq. tənbih etmək. 1.

oyqarmaq. oyandırmaq. oymaq.

oyl

el.

oyla

ozla. 1. yadbud. 1. xatirə.

oylaq

1. (y < > r) **ornaq**. 1. avlaq. ovlaq. dərə. 1. çuxur. pəs

yer.

oylaqan

düşünən. düşüncəli.

oylaqo

hoylamaq.

oylaqönğir

bölüm. kəsim. aymaq. avdan.

oylama 1. gənğəş. məşvərət. 1. istişarə. 1. şura məclisi. 1. uylaş.
konfirsans.

oylama səs, ün yığma. rə'ygiri. - **el oylaması**: eloyu. refrandom.

oylamaq (**oy**: çuxur). 1. düşünmək. qazmaq. uylamaq. açmaq.
(**uylama**: konfrans.). 1. oylanmaq. oykulamaq. yuxlamaq.
düşlənmək. xiyallanmaq. ilğırmaq. düşəkmək. sağınmaq.
tasamaq. qorqulaqmaq. ozalanmaq. 1. axdarmaq.
fikirləşmək. yada salmaq. 1. çəkmək. tərsim etmək.
rəsm çəkmək. nəqqaşlıq etmək. tərh çəkmək. tərrahlıq
etmək. 1. düşünmək. plan etmək. qol göltürmək. - **işin
sonun oylamay, aldan başlama**: işin sonun düşünmədən
başlama. 1. **ozlamaq**. düşünmək. düşünmək. ozlamaq.
anmaq. anmaq. xatırlamaq. yadlamaq. - tanrını oyla
başlamadan bir iş. - oyla tanrını. - ozla məni. - uzaq düşən
yarım, **oylamazmı** heç. - **oyla** məni qarlı gədiklərdən aşanda.

oylan ! tala !: dala !: düşün !. uslan !.

oylanmaq düşünmək.

oylanmaq oylaşmaq. düşünüşüb daşınışmaq. düşünmək.
fikirləşmək.

oylanmaq	oyunmaq. 1.düşünmək. fikirləşmək. 1.uğraşmaq. uğranmaq. məşqul olmaq.
oylao	1. iş. məşquliyət. 1. duyğu. fikir.
oylaş	zehniyyət. göcz qaraş. könül küy. bağım.
oylaşığı	uğraşığı. oyalıcı. işgüc. görev. məşquliyət.
oylaşım	1. danşım. qonşum. müzakirə. 1. düşünmə. təzəkkür.
oylaşmaq	1. oylanmaq. düşünüşüb daşınışmaq. düşünmək. fikirləşmək. 1. uyqun hərəkət edmək. düşünmək. - tərən oylaşmaqan: bir işi üstüngörü yapan.
oylaştıрмаq	oylaşdırmaq. tədqiq edmək. incələmək. iyicə düşünmək.
oylav	inanmaq.
oylavçu	fikirli. düşünənli.
oylavsız	plansız. düşüncəsiz.
oylavul	oynavul. oyqavul. oyalavul. (bax > aldatan. kələkçi). qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul. qandavul. toğlavul. toğavul. duzqavul. yalqavul. aldavul. düzənçi. kələkçi. hiləçi.
oylayıcı	oyalı. qantınçı. qantılçı. qantıl. qantın. qantam. qantama. qandırma. qandırıcı. aldatan. aldatıcı. aldatçı. yalan. palavrə. palvara.

- öylə** - **öylə öylə**: ayluq ayluq.
- oyluq** ailə. ev.
- oyluq** **oğluq. (oğulmuş, oyulmuş yer).** evlək. ivlək. yivlək. su yolu.
- oylo** düşünüş.
- oylu** fikirli.
- oyluq** **uyluq. udluq.** bud.
- oyluq** 1. bağındaş. bağda. bud. dizdən yuxarı bölüm. 1. borbay. 1. otluq. uyluq. qol qəmiğinin qalın yeri. - **oyluq** gəmiqlərin başının yan çanaq sümüklərinə bitişən yeri. oyluqların çənətlərə bitişdiyi yer: **yarıq. - oyluğun (budun) yuxarisında qatlaq yerləri**: qısıq. - cocuğun **qısıqları** pişmiş. - **oyluq** gəmiqlərinin başı: başqaq.
- oylum** 1. tömək. tömmək. dömək. töngek. gövdə. yapı. çəlim. tən. vicud. bədən. 1. çuxur. quyu. boşluq. 1. qurucu. quruntu. yormağ. 1. ululuq. 1. qoğzaqlıq. üç boyluluq. biçim. həcm (bərcəstəgi). 1. oyuq. dəlik deşik.
- oylum** **oyum. qoncay. qoyum. qonum.** həcm. həcim. çap. cüssə. sığın. sıyın. sıylıq. sığlıq. sıyqı. ölçüm. ölçü. ölçək. ölç. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.

- oylumlu** **oyumlu. qoncaylı. qoyumlu. qonumlu.** həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sığlıqlı. sıyqılı. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəcli. qablı. qaranlı. gülümlü. qıstaslı.
- oylumsuz** **oyumsuz. qoncaysız. qonumsuz. qoyumsuz.** həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. sığinsız. sıyinsız. sıylıqsız. sığlıqsız. sıyqısız. ölçümsüz. ölçətsiz. qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.
- oylunq** kəpəng. qolsuz (yengsiz)çulqa.
- oylutmaq** qazıtmaq. həgg etdirmək. - möhür **qazıtmaq.**
- oyma** **1. (# qoyma: qopma:** qabartma. abartma. bərcəstə. bərcəsdə.). **1.**kənəmə. kənələmə. govma. kavma. kafma. qavma. çapma. qazma. eşmə. eşmə. deşmə. deşmə. - **oymada girinti:** çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət.
- oyma** **1.** no'dən sonra gələn. **1.** boydan ayrılan. **1.** izcilik quruhu. **1.** oyulmuş. hörülmüş. bağlı. kovma. - **oyma qapı** böyük qapı içində oyulan kiçik qapı. **1.** naxış. nəqşə. **1.** yorma. qaznaq. oyulmuş nə.qazma. qazna. çarıq. həkk olunmuş. mənquş. tuluq. - **ağac oyma:** sadraç.

- oymaçı** 1. xərrat. - **oymaçı pıçağı**: xərrat pıçağı. burun pıçağı. 1. qıraverçi.
- oymaçı** çaxmaçı. oyub çuxurlatma, dəlmə.
- oymaçılıq** oydaçılıq. kovdaçılıq. kəndəçilik.
- oymaq** - **nərsəni oyub, başqa bir nəyi o oyuğa, yuvaya yerləşdirmə**: qaqma.
- oymaq** 1. çanğamaq. çalğamaq. çanamaq. çənəmək. (< **çanmaq > çalmaq**). 1. dəlmək. eşmək. deşmək. yarmaq. kavmaq. kovalamaq. qazmaq. gədmək. qırtmaq. kərtmək. çəntmək. çantmaq. düşünmək. oyumaq. oyunmaq. fikirləşmək. qanıtlanmaq. 1.qazmaq. kavmaq. kovmaq. kavallamaq. kovallamaq. kövülləmək. kağallamaq. koğallamaq. köğülləmək. 1.oyumaq. oyuqlamaq. uyandırmaq. oyandırmaq. yol açmaq. - istək **oyuqlamaq**: istək **oyumaq**: istək **oymaq**: istək **uyandırmaq**: istək oyandırmaq: istəyinə, istəməsinə **yol açmaq**.
- **ağac oymaqda işlənən balta**: ivgi.
- **gözlərini oymaq**: birinə çox kötülük etmək.
- **qaşığıla yedirib, sapıyla gözün oymaq, çıxarmaq**: yapdığı bir iyiliyə qarşı, qat qat artığna kötülük etmək.

- neçə boyalı dəğərli, sərt, oymağa əlverişli daş: çapa.

qama.

- sözüün verdin, işin yap, qasıq oydun, sapın yap.

- bəslə qarqanı, oysun gözüvü.

- qələmlə oyaraq, qaqaraq işlənmiş: çalma.

- nərsənin üzərini oyub oyalayıb, qaqıb işləmək:

çalmaçlamaq. çalmaq. - qızıl, gümüş **çalmaq**.

- oyub çuxurlatma, dəlmə: çaxmaçı. oymaçı.

- **oymaq elçi**: el numayəndəsi.

oymaq

oyamaq. (< av: ov). {**oyma**: neçə evin bir yerə yumalaşığı).

(yığmaq, toplamaq, yumarlamaq işini göstərir). (- ovlamaq:

dərip birikdirmək. tutup yığmaq. - **avlu**: hisarlı, toparlı, yumarlı

yer. - **avqar**: dərip yığmaq, şikar, av aləti. - **oylaq**: oynaq: bir

nərsənin çox olduğu, birikdiyi yer. - **aymaq**. sektör. kəsiş.

avdan. bölük. qol. əl. dəsdə}. **1.** yığın. kitle. kütlə. obadan

büyük boy'dan kiçik olan qohumlar topluluğu.

cumalaşmadan törüyən toplu. **1.** qırağı bəzəkli ləçək <

oyulmuş. qazılmış. bəzənmiş. **1.** yüksək. qubba. **1.**

kəvək. kovaq. oyuq. deşik. hin. baca. saman yolu ulduzu.

1. kiçik. - **oymaq** ağızlım: kiçik ağızlım. **1.** çuxur. **1.** oyamaq.

qayçılmaq. çapmaq. çatmaq. qazmaq. cızmaq. eşmək.
 hörmək. bəzəmək. **1.** açılmaq. düşünmək. oylamaq.
 düşünüb durmaq. ağıllanmaq. **1.** omaq. umağ. tayfa.
 qəbilə. **1. ad.** üksük. **1.** uymaq. üyə. üzv. mürid. **1.** oğuş.
 bir oğdan, tuxumdan, boydan soydan olan. əqrəba. **1.**
 oymaq. yerləşdirmək. sıxışdırmaq. **1.** açmaq. kəsmək.
 yencmək. - qoğunu **oy:** qaçla. - ot alağı oy, qoyuna ver. **1.**
 onquş. yonquş. nəqş. yazı. kəndəkarlıq. **1.** çizmə
 yapılacaq keçə. **1.** qazmaq (**uymaq: uyamaq:** qatlamaq)
 yapışdırıb, eşmək, hörməklə yaxud dəlib deşməklə
 nərsəni bəzəmək. - yaxa **oymaq:** nərsənin boynluğunu
 qətləyərək bəzək vermək. **1.** cədvəl. tikə tikə olan nərsə. **1.**
 bir ulusun bənzər tikələri, bölükləri. - ulus ellərə, el
oymaqlara, oymaq uruqlara bölünür. **1.** üsgük. **1.** qədmək.
 kərtmək. kətmək. (< **gədik. kərdik < kər**). çəntmək. gədik
 gədik, diş diş edmək. **1.** qazımaq. qaşmaq. qıraşmaq.
 qıraşlamaq. aşındırmaq. oğmaq. qıcıtmaq. sürtmək.
 qazımaq. çuxurlayaraq yazmaq, naxış salmaq. - mənim
 çəkili mi daşlara **qaz.** - üreyə **qazılmış** duyğular. **1.** naxış.
 nəqş o niqar. **1.** quruh. - **oymaq bəyi:** quruh başçısı. **1.**

hörük yaxud qazıq kimi bəzəklər. qazmıq. qazma.
 işləmə. həkk.- saçaq **oymaları**. - örtüyün qırağ **oymaları**. -
oymalı yımşək. - mərmər **oyması**. - **oyma** yaxa. **1.** tuluq. **1.**
 əl işi. yazma. qələmkarlıq. **1.** qazma. həgg. - **qazma** yazı:
 həgg olunmuş yazı. - **qazma** naxış. **1.** sayvan. seyvan. saruq.
 sarıq. sarquq. süs. bəzək. çıxıntı. damla. tamlı. sıçaq.
 saçaq (**saç < > aç # iç**). **1.** yıxmaq. pozmaq. dalamaq.
 daramaq. yıxmaq. xərablammaq. gifələmək. qazmaq.
 üsgük. üsgük.
 - **oymaq bilə bir**: bir üsgük. üsgükcik. azıcıq. pək az.
 - **çapıylər oynay gəlib qonanı oyqandıla**: cocuqlar oynarkən
 duvarı yıqtılar.
 - **söz etib işibizni oydula**: dediqodu yapıp işimizi bozdular.

oymaqlanmaq uymaqlanmaq. üyələnmək. qollanmaq. gəlişib
 çoxalmaq.

oymaqlar köçəbələr. köçgünlər. köçəgünlər. əşayir.

oymalı **1.** nəqşəli. nəqşəli. **1.** sadraç.

oymalıq başqalıq. obalıq. bölülük. qutuluq. ayrışlıq. ayrılıq.
 ayrıcalıq. çatalıq. yadçılıq. didişlik. pazıqlıq. bazıqlıq.
 təfrəqə. nifaq.

- oyman çunqur** engəbəlik. oyman dönğ. oydönğ. oyman dönqlü. oyman döş:
çixıntılı girintili.
- oymaşmaq** oyuşmaq. basmaşmaq.
- oymat** yer yer. motif. girdək. dayral. dayirə şəklində.
- **oymat yer**: açığıq yer (orman içində).
- **yanğur oymat yağdı**: yağmur yer yer yağır.
- **tərəzlə oymat oymat buzlaqandıla**: pəncərələr motifli bir
biçimdə buz tutmuş.
- oymazyuxu** **olmazyuxu**. bəngiyuxu. ölüm. əbədi yuxu.
- oymış** qarabaxt.
- oymur** dərə. dərə yatağı.
- oynaqlamaq** **oynamaq**. qırtıldamaq. qırcanmaq. dinqırdamaq.
fıncırdamaq. fırlıdamaq. fırlıqamaq. hobbalanmaq.
- oynaq** 1. əsnək. mütəhərrik. 1. sübatsız. 1. opotünist.
fürsəttələb. 1. şux. açıq. 1. çuxur. evlək. avlaq. 1. qərasız.
1. duraxsız. sözgən. 1. təpriş. əsnək. mütəhərrik. 1.
şuluğ. qoduğ. 1. güvənilməz. 1. lopaz qadın. 1.
mütələvinül məzac. 1. əsnək. yelpək. pozlu. ifadəli. -
oynaq adam. **oynaq** eş: yelpək qadın. 1. qoqqa. şux. cilvəli.
arlı bərli. qararsız. güvənilməz. bəlırsız. qarışıq. mübhəm.

oynavuq. şux. qımıldavuş. sallanan. **1.** quyu. su
 biriqtisi. (heyvanların bir arada olup su içtikləri sulaq yer). **1.**
 ləzzət. nəşə. qurqu. qayaq. çikik. yığır. sapsan. yıldam.
 yığır. yöğirik. boynaq. asav. ası. coşqun. xuysuz (oynaq
 at). kıynalğan. qaçğınçı. sərbəst.

- **oynaq yer**: boğun. məfsəl.

oynaq

1. qırıntan. qırcan. **1. oyaq.** ilişik. uğraq. uğriq. işli güclü.
 məşqul. **1. oynaşiq. oynaşan.** alaylı. dolaylı. gülməli.
 gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. mıtçıl. yosma.
 dəğişgen. icəşgən. şux. məzəli. məzahlı. ironik. **1. oynat.**
 sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq. təprətli. dəbətli.
 ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırdaq. yırdaq. ırqatı.
 yırqatı. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.
1. oyunçaq. dınqırdaq. fınqırdaq. fırlıdaq. fırlıdaq. hobba.
1. oynaş oyaq. uğraq. uğriq. məşqələ. - **çox işi, oyağı,**
uğrağı, uğriğı, məşqələsi olmaq: işi başından aşmaq.
1. axıcı. axarlı. axımlı. dalqıç. qıvraq. canlı. başarılı.
 ustal. sivist. zirək. zeyrək. sever. çapıq. çabuk. hərəkətli.
 - (əl, ayaq barmaqları kimi **oynaq olan**). nərsənin əsnəkliyi
 gedib, içəri doğru devrək, əğik, bükük qalması: qaç. - bel

ağrım düzəldi, yalnız **qaq** qaldı. - barmaqın yarası toxdadı, yalnız **qaq** qaldı.

- **qırıtan, qırcan, oynaq, şımarıq qadın**. fırlıdıqçı. fırlıdaqçı. fırdıqçı.

- **oynaq gəmiklərin aralarında olan əsnəkliyi sağlayan (tə'min edən) qas, balça, mahiçə**: açan.

- **təpişli, hopbaç, oynaq, titrək**: çarpıntılı. çırpıntılı. xələcanlı.

- **oynaq, canlı, çevik olmaq**: oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.

- **oynaq, hobba qadın**: qancıq. qantıq.

oynaqı **oynağı. örnəyi**. dolaşlıq. rişqand. irişgən. ərişgən. ərnək. ərnəc. əğcək. əğincək. alalıq. alaylıq. yansılıq. ələsalma. ələsarma. məsqərə. təməsxür.

oynaqı **oynağı.örnəyi**. alalıq. alaylıq. ərnəc. ərnək. əğcək. əğincək. rişqand. irişgən. ərişgən. dolaşlıq. yansılıq. ələsalma. ələsarma. məsqərə. təməsxür.

oynaqlamaq oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.

oynaqlıq çanqılıq. çalqılıq. yüngüllük. yengillik.

oynaqu oynamağa özəl olan. oyuna bağlı nə. oyqan. - **oynaqu yer**: oynanacaq yer.

oynalmaq mübtəla olmaq. girələnmək.

- oynama** 1. çarpma. zərəban. 1. qımiltı. tıptırtı. vurqu. vurma. urma. xələcan. 1. sallanma. sallanış. təprəş. hərəkət. xuram. 1. oyun. büdik. büzik. təpsi. rəqs. 1. oyun. təfrih. - topluluqla halda yapılan oynama: **qocaq təpsəv.**
- oynama** 1. çıbalan. çabalan. 1. hopba. - **ürək hopbası, oynaması:** təpiş. çarpıntı. çırpıntı. 1.hərəkət. - **könül hopbası, oynaması:** təpiş. çarpış. həyəcan. çırpıntı.
- oynamaq** 1. çalxalanmaq. bınqıldamaq. titrəmək. (ət, su, suyuq nərsələr kimi). hoplamaq. qırınmaq. - **başı ilə oynamaq:** ölümcül işlə uğraşmaq. - **çalmadan oynamaq:** çox sevinmək. çox istəklili görünmək. - **ağzı oynamaq:** dəğirman kimi işləmək. 1. çıbalanmaq. çabalanmaq. - **böyüğe oynamaq:** üstəlik, üstünlük, bolluq genlik, zənginlik qazanmağa çalışmaq. 1.gərsəmək. açılıb büzülmək. rəqsəmək. rəqs etmək. 1.oynaqlamaq. qırtıldamaq. qırcaanmaq. dınqırdamaq. fınqırdamaq. fırlıdamaq. fırlılqamaq. hobbalanmaq. - **ipkeşdi oynamaq:** ip atlamaq. - **duyuları, istəkləri ilə oynayıb üzmək:** könlünü qırmaq. - **əkməyi ilə oynamaq:** qazancı, işi ilə oynamaq.

qazancından, işindən olmasına yol açmaq. ilə oynamaq.

- **ikili oynamaq**: iki yanında gözətərək qılınmaq.

- **könlü ilə oynamaq**: sevişimsimək. sevən kimi davranıb oyalanmaq.

- **nərsə boğumundan, əkliyindən (ək yerindən) ayrılmaq,**

oynamaq, qəvsəmək, boşalmaq: cayşamaq. cayışmaq.

cayqışmaq. qayşamaq. qayışmaq. köğşəmək. kövşəmək.

koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq.

- **böyük oynamaq**: yekə xətər, risq etmək.

- **çənəsi oynamaq**: nəyisə yemək.

- **dəniz oynamaq**: dalqalanmaq.

- **yənglər cirit oynamaq**: ıssız, tək olmaq.

oynamaq

1. dəmlənmək. isinmək. qızıqsınmaq. - içim ona **oynamır**.

- uşaqlar birbirinə **oynadılar**. - içim içgiylə **oynayır**. - göyül

qaynar, için oynar. 1. büzüşmək. burcuşmaq. 1.

qutruşmaq. 1. bükmək. burmaq. 1. əylənmək. 1. silqimək.

silkələmək. təpsimək. 1. tıbıldamaq. dıbıldamaq.

qımıldamaq. təpsəmək. oyun etmək. 1. atlamaq.

sıçramaq. hoplamaq. çabalamaq. - cocuğ çox **hoplayır**. -

götün nə **hoplanır**. 1. təpsəmək. təpsənmək. təpmək. rəqs

edmək. sallanmaq. salğınmaq. xuraman olmaq. qırıتماق.

qıvırmaq. qırcanmaq. nazlanmaq. - **qıvıra qıvıra** oynamaq.

1. tıpırdamaq. qımıldamaq. **1.** oyalanmaq. qarğınmaq. **1.**

mübtəlasınmaq. vurmaq. **1.** qaynamaq. yanmaq.

həyəcanlanmaq. **1.** bükülmək. təprəşmək. **1.** icra

edilmək. - sol əli **oynamaz.**- üreyim **oynadı.** **1.** icra edmək. -

aşiq oynamaq: aşiq atmaq. **1.** səgirmək. səgirmək.

atılmaq. qımıldanmaq. - gözüm **səğirir.** - üreyim **tıpırdır.** -

qar topu oynamaq: qartopu bir birinə vurmaq üçün, əldə

sıxışdırıb, yuvarlatıb qar gülləsi.

- **bura bura oynamaq:** barmaqların çalpara kimi qımıldataraq oynamaq.

- **yerindən oynamaq:** taymaq. qaymaq.

- **atda oyna:** at üzərində sirk yapmaq.

- **buqunçaq oynamaq:** saxlambac oynamaq.

- **oynab söyləşmək:** şakayla qarışıq qonuşmaq.

- **oynay bilməgən urub qaçar:** oynamayı bilməyən vurub qaçar.

oynamamaq durmaq. dinmək. kəsilmək. hərəkətsiz qalmaq.

oynamamaq durmaq. qımıldanmamaq. sakin olmaq. oturmaq. iqamət edmək. gedməmək (işləməmək). dinğmək. kəsilmək. -

- yerində **durmaq**. - ayağda **durmaq**. - bizə gəlincə durdu. - su **dura dura** pozulur. - harda **durursuz**. - işlər **durdu**. - yağmur **durdu**.
- oynamaz** yerli. daşınmaz. sabit. qeyri mənqul. yerə yapışiq olan. təpişməz. sabit. - o dilab **yerlidir**. - indi sərgilərin, yığvaların çoxu **yerli** yapılarda yox, çadırlarda tutulmur.
- oynamır** - hay hayına **oynamır**, vay vayına **ağlamır**. - hay hayında **oynamaz**, vay vayında **ağlamaz**.
- oynamış** çarpılmış. çalıq. yatmış. əğilmiş. dönmüş. çönmüş.
- oynanan** - **oynanan aşıq**: atmar. topaç.
- oynanmaq** 1.tirtirənmək. titrənmək. ırqalanmaq. yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. yelxalanmaq. yerxalanmaq. çalxalanmaq. tərənmək. dəbəşmək. sallanmaq. sarsınmaq. qımıldanmaq. 1.toxunulmaq. ilişmək. ilişginmək. ilginmək. ilşinmək. mə'ruz qalmaq.
- oynanmaq** durmayıb oynanmaq. qıpırdanmaq. qımıldanmaq. təhrik olunmaq. - gözləri **qıpırdandı**.
- oynartamar** **oynar damar**. atar damar.
- oynası** oysuq. oynatı. duysuq. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünüş. görüntü. şəbəh. salım.

salqım. xulya. quruntu. kölgə. yansıq. yansış. yansıım.
sarıq. sanaq. sanyaq. sayaq.

oynaş

1. sevgi. 1. dosd. metres. 1. oya. oynaşma. məşquliyət.
1. qapalı, başqa kimsələrdən ayrı tutulmuş qəhbə.
qapatma. qapatım. saxlım. metres. - bu onun
qapatmasıdır. - onun iki **qapatması** vardır. 1. uynaş.
mələkə. 1. qəhbə. sortuq, alçaq. sorulmağa qonulan. -
sortuq əşlər. 1. tuş. tos. dos. dost. sevgili. metres.
(oynama. nəşələnmə). şaqqa. sevişilən kimsə. 1.uynaş.
oyıncaq: uyıncaq. ayıncaq: alçaq yer.

oynaş

1.avtos. evlənmədən bir kişi ilə yaşayan qadın.
qapatma. yapatma. sapatma. çapatma. metres. 1.oydaş.
həmdəm. 1.**oynaşma**. yosmalığ. alay. dolay. gülşüq.
gülüşlük. güləki. şaka. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik.
şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi.
- **əli işdə, gözü oynaşda:** işləyibdə, başı başqa nərsə ilə
uğraşiq olmaq.

oynaş

oynaq. oyaq. 1. uğraq. uğriq. məşqələ. 1. mərtərsək -
çox işi, oyağı, uğrağı, uğriği, məşqələsi olmaq: işi başından
aşmaq.

- oynaşan** **oynaq. oynasıq.** alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. mıtçıl. yosma. dəğişgen. icəşgen. şux. məzəli. məzahlı. ironik.
- oynaşı** **oyunacaşı. oynasma.** qırtıldaşı. qırcaşı. dınqırdaşı. fınqırdaşı. fınqırtı. fırlıdaşı. fırlıqası. hobbaşı.
- oynasıq** **oynaq. oynaşan.** alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. mıtçıl. yosma. dəğişgen. icəşgen. şux. məzəli. məzahlı. ironik.
- oynasma** **oynaş.** alay. dolay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalığ. şaka. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik. şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi.
- oynasma** oynaş. oya. məşquliyət.
- oynasma** **oyunacaşı. oynası.** qırtıldaşı. qırcaşı. dınqırdaşı. fınqırdaşı. fınqırtı. fırlıdaşı. fırlıqası. hobbaşı.
- oynasmaq** atlaşıb düşmək. qalışmaq. qalxışmaq. saqrışmaq. səkrişmək. sıçraşmaq. irğişmək.
- oynasmaq** qırtıldaşmaq. qırcaşmaq. dınqırdaşmaq. fınqırdaşmaq. fırlıdaşmaq. fırlıqacmaq. hobbaşmaq.
- oynat** **oynaq.** sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq. təprətli. dəbətli. ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırqaq. yırqaq.

	ıraqatı. yırqatı. - ıraqantı köprü : yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.
oynatacaq	oynadacaq. - yaşam bir oyuncaq, kimi oynayacaq, kimi oynadacaq.
oynatan	oynadan. - saman titrədən <u>yeldə var</u> , dağ oynadan küləkdə.
oynatar	- damar olsa damcıda, dəniz oynadar .
oynatı	oysuq. duysuq. oynası. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünğü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. yansıq. yansış. yansım. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq.
oynatılmaq	mübtəla olunmaq. gırləntilmək.
oynatılmaq	oynadılmaq. sarsılmaq. titrənmək. təhrik olunmaq.
oynatır	- kimisi top oynadır , kimisi topunan oynur .
oynatma	1. tamaşa. 1. hərəkət. 1. sallama. təhrik.
oynatma	yansıtma. yahatma. caydırma. şaşırma. sapdırma. ildik. kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. edər kimi görsetmə. kırıxdırıcı qılıq, hərəkət etmə. - göz qaş oynadış, gərmə. kırışmə. qırışma < gərişmə. naz. işvə. qırışma. qırcışma. qılışma. 1.

- **döşün məməsin oxşama, oynatma, əlləmə**: göğüsləmə.
döşləmə.

oynatmaq - **söz oynadıb, aldatmaya çalışmaq**: ağız kullanmaq.

- **olsa damar damcıda, oynadar dəniz**.

oynatmaq 1. büzütmək. büdütmək. burcutmaq. 1. dəmlətmək.
issitmək. qızıqsıtmaq. 1. oyalamaq. dolamaq. baş
qatmaq. yozmaq. aldatmaq. iğfal etmək. - **içinə**
oynatmaq: yox etmək. məhv etmək. - parasının hamısını
oynatdı. 1. yer dəyişmək. hərəkətə gətirmək. 1. təhrik
edmək. 1. təpdirmək. rəqs etdirmək. 1. uğraşmaq.
məşqul olmaq. 1. hoplatmaq. atlatmaq. sıçratmaq.-
cocuğu çox **hoplatma**. - götün nə **hoplatır** belə. 1. sallamaq.
sallandırmaq. təprətmək. təhrik etmək. 1. (huşun)
caydırmaq. çaşdırmaq. tamaşaya çəkmək. 1. bulamaq.
dolamaq. qartmaq. it quruğun buluyur. hava bulanmış. ürəyim
bulandı. 1. səkirtmək. sıçratmaq. atlatmaq. 1. təpsətmək
tədbirmək. təpdirmək. qımıldatmaq. hərəkət etdirmək.
- **yerindən oynatmaq**: ırqalamaq. laxlatmaq. narahat etmək.
tədirgin etmək.

- **durmayıb oynatmaq**: qıpırdatmaq. qımıldatmaq. oynatmaq.

təhrik etmək. - gözlərivi **qıpırdatma**: çalma. dögmə.

oynatmaq

1. dəğritmək. dığırıtmaq. dığırıtmaq. təprətmək.

sallatmaq. 1. oyalamaq. gəzdirmək. dolandırmaq. oyun
gətirmək fənd vurmaq. çalımlamaq. kələk işləmək.

ildikləmək. 1.ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaq.

ırqamaq. yırqamaq. yelxalamaq. yelxamaq. yerxamaq.

yerxalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. təprətmək.

dəbətmək. sallamaq. sarsıtmaq. tirtirətmək. titrətmək.

qımıldatmaq. 1.oxşamaq. əlləmək. - **döşün məməsin**

oynatmaq, göğüsləmək. döşləmək. 1.yırqalandırmaq.

yırqandırmaq. ırqandırmaq. ırqalandırmaq.

yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.

təprəndirmək. dəbəşdirmək. sallandırmaq. sarsındırmaq.

tirtirətmək. titrətmək. qımıldatmaq.

- **göbək oynatmaq, atmaq**.

- **danışaraq əl qolun oynatmaq**: əllərin ölçmək.

- **özünü oynatmaq**: həllənmək. əllənmək. qırcanmaq.

qoduqlanmaq. ərkünmək. ərköyüllük etmək.

- **başını, ağılını oynatmaq**: çıldırmaq. geçiləri qaçıрмаq.

- **bir konuyu içində qaynadıb oynatmaq**: qafa patlatmaq.
- **əlini oynatmaq**: 1. para sərpəməkdə, xərcləməkdən çəkinməmək. 1. işi itilətmək. - **əlin yumaq**: vazkeçmək.
- **dəlini oynamağdada, gərəkli baş gərək**.
- **istəyi kimi at çapmaq, oynatmaq**: ürəyicə davranmaq.
- **qələm sürmək, oynatmaq**: yazmaq.
- **nərsəni boğumundan, əkliyindən (ək yerindən) ayırtmaq, oynatmaq, gəvşətmək, boşatmaq**: kağşatmaq. kavşatmaq. koğşatmaq. kovşatmaq. köğşətmək. kövşətmək. qayşatmaq. qayşıtmaq. cayşıtmaq. cayşatmaq. cayqıtmaq.
- oynatmaq** **oynadmaq**. sarsımaq. titrəmək. təhrik etmək.
- oynavçu** oyuncu.
- **atda oynavçu**: jokey.
- oynavuş** şux. oynaş.
- oynavul** **oylavul. oyqavul. oyalavul.** (bax > **aldatan. kələkçi**).
- qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul.
- qandavul. toğlavul. toğavul. duzqavul. yalqavul. aldavul.
- düzənçi. kələkçi. hiləçi.
- oynayacaq** - **yaşam bir oyuncaq, kimi oynayacaq, kimi oynadacaq.**

oynayan	sarsılan. sallanan. mütəzəzil. - oynayıb hopleyan: sıçrayıcı. sıçrayan. fırlayan. - sıçrayıcı heyvanlar.
oynayış	oyanış. izlənim. izləniş. intibah. duyuş. duyum. impresyon. bıraxılan iz. bidari. aqahi.
oynumca	oyumca. sanımca. zənnimcə.
oynur	- kimisi top <u>oynadır</u>, kimisi topunan <u>oynur</u>.
oypaq	çəgə. qum torpağın yatan tabığı. üyşməgi.
oypanq	çuxur. girinti.
oyradan	andına. oradan.
oyrat	dərin. oyuq. dərinləşmiş.
oyruq	oğruq. opri. obruq. çuxur. dərə.
oysa ki	ola ki. məyər.
oysa	hal anki.
oysa	oysaki. öylə ikən. bunca var ki. tərsinə olaraq. -diğında. olmuş bu ki. həqiqət bu ki. halbuki.
oysaqı	oysaki. oysa. öylə ikən. bunca var ki. tərsinə olaraq. - diğında. olmuş bu ki. həqiqət bu ki. halbuki.
oysal	alıq. mütəvazi'.
oysamazmaq	olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq. olmaz sanmaq. sanmazinmaq. taslamazmaq.

alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq.
 anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq.
 bəlikəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq.
 duyqumazmaq. düşgəməzmək. düşgüməzmək.
 düşnəməzmək. düşünməmək. engəməzmək. fikr
 edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. iraqsamaq.
 iraqsanmaq. irqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq.
 iraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq.
 quşqumazmaq. duşqumazmaq. olmaz sanmaq. ehtimal
 verməmək.

oysanamaq **oysanmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. 1. oynaqlamaq.**
1. quş uçurtmaq. 1. oysalanmaq. sanmaq. sanğamaq.
 sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq.
 taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda,
 xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq,
 gəzinmək. xiyallanmaq. zənn edmək. **1. oynaq, canlı,**
çevik olmaq. 1. dalqunmaq. düşünmək.

oysanqamaq **oysanğamaq. oysanğlamaq. oysanamaq. oysanmaq. 1.**
oynaqlamaq. 1. quş uçurtmaq. 1. oysalanmaq. sanmaq.
 sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq.

tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn etmək. 1. oynaq, canlı, çevik olmaq. 1. dalqunmaq. düşsünmək.

oysanqlamaq oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. 1. oynaqlamaq. 1. quş uçurtmaq. 1. oysalanmaq. sanmaq. sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn etmək. 1. oynaq, canlı, çevik olmaq. 1. dalqunmaq. düşsünmək.

oysanmaq oysalanmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. sanmaq. sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn etmək.

oysanmaq oysanamaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. 1. oynaqlamaq. 1. quş uçurtmaq. 1. oysalanmaq. sanmaq. sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq.

- taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn etmək. **1.** oynaq, canlı, çevik olmaq. **1.** dalqunmaq. düşsünmək.
- oysavuruq** oysuravuuq. bayılan. keçingən. dəvamlı kəndindən geçən.
- oysıraraq** bayılmaq.
- oysuq** oynatı. duysuq. oynası. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünğü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. yansıq. yansış. yansım. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq.
- oysuraraq** bayılmaq. keçinmək. kəndindən geçmək. bihuş olmaq.
- oysuravuuq** oysavuruq. bayılan. keçingən. dəvamlı kəndindən geçən.
- oysuz** **1.** ussuz. sapaq. səfeh. ağılsız. zəkadan yoqsun. **1.** düşüncəsiz. ehtiyatsız.
- oysuzluq** düşüncəsizlik. ehtiyatsızlıq.
- oyşıl** düşüncəli.
- oyşuq** oviş. oyuq. kov. qaynaq. mərkəz.
- oyşun** yavşan.

oytaçı	oydaçı. mübəlliğ.
oytaqı	oydağı. xəyalli.
oytamaz	oydamaz. alıq. şaşqın. büküt.
oytaş	oydaş. oynaş. həmdəm.
oytaş	oydaş. ögdəş. ağıldaş. fikirdaş. həmfikir. qarındaş. içdaş. sırdaş. başdaş. qafadaş. könüldaş.
oytaşlıq	oydaşlıq. oybirlik. oybirlik. ögdəşlik. gördaşlıq. düşdəşlik. fikirdaşlıq. ağıldaşlıq. qarındaşlıq. içdaşlıq. sırdaşlıq. başdaşlıq. qafadaşlıq. könüldaşlıq. ağız bilrliyi. tevafüq. ittifaq.
oytaşlıq	oydaşlıq. ögdəşlik. düşündaşlıq. gördaşlıq. tevafüq.
oytaşlıq	oydaşlıq. baş qoşmaq. fikir birliyi yapmaq.
oytaşlıqla	oydaşlıqla. ögdəşliklə. oybirliyiylə. gördaşlıqla. düşdəşliklə. fikirdaşlıqla. ittifaqla. tevafüqlə.
oytaşmaq	oydaşmaq. fikirləşmək. müşavirə etmək.
oytu	yanqı. eko.
oytun	qutlu. mübarək.
oyturmaq	oydurmaq. bastırmaq. sıxışdırmaq.
oyturmaq	uqturmaq. qandırmaq. düşündürmək. fikrinə gətitmək. tutturmaq. tutuzmaq.

- oyu** (y < > r) **oru**. oyuq. çuxur. oyuq.
- **sıki oyu**: dar fikir.
- oyu** düşünmə. oy. fikr. qanıt.
- oyu** **oyuş. oyuq. qanış. qanıt. qanı. inanc. düşüncə. qənaət. 1.**
qanıqlı. qənaət. yetər sayma. yetinmə. çəklənmə.
bolyarma. olyarma.bəsinmə. bəslənmə. razılıq. kafi
görmə. iktifa. 1.anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı.
yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. balıq. balıt. bağlat.
bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə.
kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut.
durat. hökm. qərar.
- **oyuna, duzağa düşmək**: dolaba girmək, düşmək.
aldatılmaq.
- **dolaylı olaraq, dönə dönə sorub oyusun. fikrin**
öğrənməyə çalışmaq: gəpsələkləmək. qaslaqlamaq.
qazlaqlamaq. ağız aramaq. ağız qoxulamaq.
- **qaraquş oyu**: dayancaqsız, duraqsız düşüncə.
- **oyu (fikir.), görüş, yaşayış baxımından uyusuqlu kimsə**:
qafa dəngi.

- oyuc** **oyan. oyucu.** kavar. govar. qavır. qazan. qazar. qazıcı.
eşən. deşən.
- oyucluq** **oyuculuq. oyaçılıq.** govarlıq. kavarlıq. qavırlıq. qazanlıq.
qazarlıq. qazıcılıq. eşənlik. həfriyyatçılıq.
- oyucu** **1.oyan. oyuc.** kavar. govar. qavır. qazan. qazar. qazıcı.
eşən. deşən. **1.qarqı (< qar > kər > kəs).** dəlici.
neyzə. bizqar < > bizraq < > mizraq < > mızraq < >
mizqar. ucu iti, sivri təmrənli sırıq.
- oyuculuq** **oyucluq. oyaçılıq.** govarlıq. kavarlıq. qavırlıq. qazanlıq.
qazarlıq. qazıcılıq. eşənlik. həfriyyatçılıq.
- oyuça** düşücəsinə görə.
- oyuçaq** gülünc. məsqərə. - mən sənin **oyunçaqın** deyilik.
- oyuq** **1.<> oluq.** lülə <> yüyə. içi boş, girdə biçimli uzanan
çubuq kimi olan qaz suyuq daşıma aracı. **1.** göz. dəlik.
deşik. eşik. baca. boşluq. kovuk. kavak. kərt. içi boş.
yenik. **1.** kovuk. kavak. boşluq. gövük. çöküntü.
çöküntük. çuxurluq. çuxuş. çökək. çökük. çökül. çökün.
çöküt. çökət. **1.kovuq.** kortlan. kortıq. kort. kortmıq.
çuxur. quynıq. kovur. kovaq. qoyaq. qazancıq. **1.** yuva. -
nərsəni oyub, başqa bir nəyi o yuğa, yuvaya yerləşdirmə:

qaqma. 1. kavlıc. kovlıc. dəlik. deşik. göz. 1. çoxur. çuxur.

kovra. kovur. govur. (> hüfrə). (< kov. kav). qazıq. 1.

gəvət. gövət. gömət. gömülgəç. çuxur. quyu. kavlam.

1.kavıb. kavba. kovab. çuxur. ocaq.

- **kiçik çuxur, oyuq**: tuxum quylama çuxuru. gömələ. gəvələ.

gövələ.

- **dirək, situnun dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq**:

ısqaca. qısqaca.

- **oyuq, çuxuq, çuxruq nərsə**. kövüşgül > kəşgül.

- **oyuq oyuq etmək**: dişmək. dişlətmək. deşmək.

deşləmək.

- iğnə **gözü**. - **gözlü** qapı. - iri **gözlü** ələk.

- **oyuq oyuq**. diş diş. girintili çıxıntılı.

- **kiçik, dayaz oyuq, çuxur**: çavıla. çavla. çovla. cola. qatıla.

qavıla. qavla. - **qatılası** dərin olan cılız qalır.

- **nərsə içinə alabiləcək, tutabiləcək, içi kovuq, kovuf,**

oyuq nərsə: qap. qab.

- **arx, uzadısi oyuq açmaq**: qandağlamaq. çandağlamaq.

çəndəkləmək. kəndəkləmək. xəndəkləmək.

- **oyuq yer**: deşik. eşik.

oyuq

oyu. oyuş. qanış. qanıt. qanı. inanc. düşüncə. qənaət. 1.
qanıqlı. qənaət. yetər sayma. yetinmə. çəklənmə.
bolyarma. olyarma. bəsinmə. bəslənmə. razılıq. kafi
görmə. iktifa. 1. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı.
yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. balıq. balıt. bağlat.
bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə.
kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut.
durat. hökm. qərar.

oluq. yoluq. gilin. girin. gilif. girif. baca.

- **çala, oyuq, yarıqları tutma:** çalaqap. çalaçat. kalafat.

- **əkində, baxcada kiçik arx, oyuq açan qazıqbelçə** (bir yanı
bel olub, bir yanı qazmaolan arac): qarağı. kavağı.

- **içi oyuq, oyulu tutacaq:** qab. qanğı. qağrı. qanı. qoğrı.
qoğun. qoni. qonğı. qonqa.

- **iki oyuq, yarıq, çuxur arasında qalan yüksək parça:**
bölüm: qarıq. carıq. yarıq.

- **üstü yumuşaq, içərisi oyuq topraq:** sürüşgən topraq.
qağşaq. qavşaq. qayşaq.

- **yer altı oyuğu:** daluz. dəhliz. yolağ. qolağ. tünel.

oyuq

. **oyuk. {oluq}**. 1. naxışlı. rəsimli. 1. basın. basıq. basqaq. kovuq. kövək. qovuq. kavaq. qovalç. kov. qaynaq. kəvək. kovaq. quyu. kərək. qoyuq. kof. qapaq. çuxur. boşluq. deşik. qazıntı. qazı. dərin dərə. içi boş. boş. oğuş. oviş. oyma. oymaq. oyşuq. deşik. hin. çökə. xəndək. çəkəklik. mərkəz. 1. oybat. çuxurlu. 1. üyük. böcü. qorxuluq. qorxula. qoğurcaq. şəbəh. kösgük. küsgük. qarmaça. qaraltı. xoxucu. mətərsək. 1 yol üsdə qoyulan simgələr. 1. oluq. üstü açıq borı. yağmır suyun yığmaq üçün damın çevrəsində açılan oyuq. novdan. 1. oylum. dəlik deşik. 1. sökə. həşti. 1. uyuz. oyuz. 1. gəvir. kəvilmiş. iv. iz. (suyun yerdə axmağından açılan) arx. 1. kərək. qoyuq. kovuq. quyu. qazıq. yırtıq. qoğuş. kovuq. gədik. küf. kof. içi boş. - **qoğuş** diş. - **qoğuş** ağac. - diş **qoğyğu**: çürük dişin **kof** yeri. - **qazıq** nərsə. - **oyuq yol**: kərtik. kərtə.- sapan kərtəsi. 1. qoğ. kov. savu. qazalaq. kavaq. kovuk. kögül. tömlük. tüşük. dəlik. deşik. qoğuş. su yolu. mağara. muğak. 1. bəlgə. 1. oyquq. güman. xiyal. şəbəh. qaraltı. - oyuq gördüm: qaraltı gördüm. 1. (bostanda) höyük. hüyük. ürkü. qolçaq. - mətərsək. - alın arslan tutar, gücün oyuq tutmaz. 1. oyanıq. -

oyuq könüllü ər. anlayışlı kişi. **1. tağ. - oyuqlu** ev: tağlı ev.
1. osuq. huşlu. açıq könül. **1. kiçik** qayıq. **1. yalaq.** **1. arx.**
 qənov. **kovuş.** - su oluğu. - su dəğirmən oluğu: **qoquş. 1.**
 oyu (**y < > r**) oru. çuxur. **1. pura.** çuxur. qırın. qab. içi boş.
 quvaş. quvur. govur. gor. çuxur. boşluq. boş. tuppuş.
 duppuş. çuxur.

oyuq	oyuğ. urbu. urba. dəliğ.
oyuqlamaq	oyumaq. oymaq. uyandırmaq. oyandırmaq. yol açmaq.
oyuqlanmaq	oyqulanmaq. dalqınmaq. içinə dalmaq. içkənmək. içkənmək. işgənmək. içgininmək. işgininmək.
oyuqlu	kovuqlu. qarıncalı. paslı. dəlikli. çürüklü.
oyuqlu	oyuğlu. yivli. ivli. cizgili. 1
oyulamaq	yol yol tikmək.
oyulqamaq	sırmaq. səkrək səkrək, ara ara tikmək, kökləmək.
oyulqanmaq	1. sıyrılmaq. yamaqlanmaq. 1. ilişmək. saplanmaq. taxılmaq.
oyulma	aşınma.
oyulmaq	1. çəntilmək. gədiklənmək. (< gədik. kərdik < kər). qazılmaq. ünqülmək. ünğülmək. - içim qazılır. - dişlə ısırlılıb xırdalanmaq, oyulmaq: gəmrənmək. 1. yenmək.

yeyinmək. aşınmaq.- ip quyunun biləzik daşın **yənmiş**. 1.

çuxurlaşmaq. dəlinmək. 1. sıxışdırılmaq. sıxılmaq. 1.

müztərib olmaq. taşıqmaq. deşikmək. 1. öprilmək.

əprimək. çökmək. 1. yıxılmaq. pozulmaq. açılmaq.

xarab olmaq. 1. cəsərətini itirmək. morali pozulmaq.

- **içinə oyulmaq**: çökmək. yıxılmaq.

- **oyulub barmaq**: xəربولmaq. yıxılmaya yüz tutmaq.

- **oyulub түşmək**: tökülmək.

- **alanı tutqan işləri oyuldu**: onların apdığı iş pozuldu.

oyulmaq

1. deşilmək. dəlinmək. yarılmaq. 1. gədimək. qırılmaq.

kərtilmək. çəntilmək. çantılmaq.

- **içi qazınmaq, oyulmaq: içi əzilmək**: ürəyi gedmək. aşırı

aclıq duymaq. çox acığmaq.

- **malqara, yük heyvanlarının dirnağının içi karvalıb,**

kovalmaq, oyulmaq: çürümək. qarıncalanmaq.

oyulmuş

qazıntı. silintili. silinmiş. - **qazıntı** kağızı dayiriyə sunmaq,

göndərmək olmaz. - işlərdə **qazıntı** olmamalı.

oyulmuş

oyma. tuluq.

oyulu

- **içi oyuq, oyulu tutacaq**: qab. qanğı. qağrı. qanı. qoğrı.

qoğun. qoni. qonğı. qonqa.

oyum	<p>1. çala. qazıq. 1. pılan. düşüncə. fikir. - təməl oyum. 1. sığ. küncəyiş. qoncayış. 1. qəzavət. yarqı. hükm. - tamam oyum: qanıtlı. 1. plan. düşüncə. fikir. 1. ağıl. zəka. - oyumqa gəlmək: fikir yiyəsi olmaq. qarara varmaq. - oyumsuz atlaqan əcəlsiz ölür: düşüncəsiz hərəkət edən ecəlsiz ölür. - sağlam fikir: tamallı oyum.</p>
oyum	<p>1.oylum. qoyum. qoncay. qonum. sığın. sıyın. sıylıq. sığlıq. sıyqı. həcm. həcim. çap. cüssə. ölçüm. ölçü. ölçək. ölçç. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas. 1.qoncay. həcm.</p>
oyumaq	<p>1.oymaq. oyuqlamaq. uyandırmaq. oyandırmaq. yol açmaq. - istək oyuqlamaq: istək oyumaq: istək oymaq: istək uyandırmaq: istək oyandırmaq: istəyinə, istəməsinə yol açmaq. 1.oymaq. oyunmaq. düşünmək. fikirləşmək. qanıtlanmaq.</p>
oyumca	oynumca . sanımca. zənnimcə.
oyumlamaq	düşünmək.
oyumlu	1. düşüncəli. 1. ağıllı. 1. pılanlı.

- oyumlu** 1.**qoncaylı. qoyumlu. qonumlu.** həcmli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sığlıqlı. sıyqılı. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəli. qablı. qaranlı. gülümlü. qıstaslı. 1.kopa. kopaq. qatraq. qaba. həcmli. həcmli.
- oyumsuz** düşüncəsiz. ehtiyatsız. ağılsız.
- **oyumsuz atlaqan əcəlsiz ölür:** ehtiyatsız hərəkət edən əcəlsiz ölür.
- oyumsuz** **qoncaysız. qoyumsuz. qonumsuz.** həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. sığınsız. sıyınsız. sıylıqsız. sığlıqsız. sıyqısız. ölçümsüz. ölçətsiz. qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.
- oyumsuzluq** düşüncəsizlik. ehtiyatsızlıq.
- oyun gülüş** əyləncə.
- oyun** < **oy. uy.** 1. öyküncü: oxşarıcı. oynayan (öy: öğ. öz: fikir. düz. zat. nəfs) duyğunu çəkən nərsə kimi göstərmək. 1. çuxur. oyuq. sapalaq. kələk. - **oyun oynamaq. oyunçu:** aldatçı. 1. şuxluq. 1. aldaq. kələk. dolab. - **oyun** etmək.
oyun yapmaq. oyun **vermək:** kələk gəlmək. - **oyun çıxarmaq:** bir yeni bir nərsə ortaya qoymaq. 1. qumar. - var yoxun
oyuna verdi: itirdi. - oyun **almaq:** qumarda qazanmaq. 1.

- hərəkət. **1.** bölük. qismət. pay. **1.** bezirəv. alay. - **oyun**
- edmək:** uçmaq. - **oyun havası:** təpsəv dartıv. müziği. **1.**
- oyquq. бүdik. бүzik. бүdik. oynama. təpsi. rəqs. - **oyun**
- vermək:** qılınmaq. - qılınma daha bədi. - nə qılınırsan belə.
- 1.** oynama. бүdik. бүzik. təpsi. rəqs. **1.** öğreti. tə'lim. -
- qılıc **oyunu:** qılıc işletmə öğreti. **1.** yaltaq. atılıb düşən. -
- bədi bu **oyunbazçılıq.** oyuçaq. gülünc. məşqərə. **1.** qılıq.
- yansı. məşqərə. - qılıq çıxartmaq: şəkil çıxartmaq:
- yansılamaq. - **qılıq çıxarma:** oyun çıxarma. **1.** tamaşa. **1.**
- ləhv o lə'əb. **1.** oynama. təfrih.
- **oyun yolu:** qüvşar. küvşar. koşar. küşad. kovşad. küvşad >
- qoşad (fars). (< **kövşad** < **kovşamaq:** açmaq. qazmaq). - tük
- küşadı: türkə sayaq. türk yolu ilə.
- **kölge oyunu:** qaragöz oyunu.
- **qar topu:** oynamaq üçün əldə sıxdırılıb top yapıqları bir
- avuc qar.
- **su oyunu:** su üzüş.
- **mıncıqla oynalınır bir oyun:** toqurçın.
- **yazımı toğra oyunu:** şer mi xət oyunu: şer mən xət oyunu.
- **oyun havası:** qoşu.

- **oyun, təpsi, rəqs havası**: quşma. qoşma. qoşuq. quş kimi atılıb düşmə.

oyun

1. əda. qırıtma. **1.** al. aldağ. dolab. qandağ. totia. desisə.

1.aldağ. dalıq. qaplıt. toyluq. dalqı. uyuq. uyquş. uyquç.

anmazıq. aymazıq. aymazlıq. ummazın. bilsizlik. korluq.

qəflət. **1.**düzən. salaq. kələk. girək. manor. **1.**xətər. -

oyunlu yol: xətərli yol. - **böyük oyundan** can qurtardıq.

(böyük dən). - **oyunlu iş**: xətərli iş. - **oyunçuluq**:

macərəculuq. xətər qarşılaşanlığı. - **oyun oyun**: xətər xətər.-

yol oyunları: yol xətərləri. - **oyundan qaçmaq**: xətərdən

qaçmaq. **1.oy.** baş. fikr. **1.oyunpozluq** > oyunbazlıq.

əğrim. eyləm. edləm. şiltaqlıq. **1.**pərdə. tutaq. tuta.

sekans. - **üç sekanslı**: üç oyunlu, tutaqlı. **1.**məşq. yarqa -

yarqa oyunu: şavaş məşqi.

- **oyunda qazanılan sayı**: qama. çapa.

- **ağacdən yapılmış bir oyun**: qarqarı.

- **zırna balabanla oynanan el oyunları**: qarsınönü.

- **bilyard oyununuda, bir topun öbür toplara dəğməsi**:

qarambol.

- **bir oyunda, işdə ən geriyə qalan**: qanara. qarana. - görax

kim **qaranaya** qalacağ.

- **bir savunma, saldırı oyunu**:: karatə.

- **duyuq xiyal oyunu**: qaragöz.

- **"gözü bağlı" oyunu**: qaraçəpiş.

- **oyun, arapozanlıq, mızıçılıq yapmaq**: qaraçılıq yapmaq.

qaramaq. qarmatlıq, qatmarlıq qaldırmaq, edmək.

- **çirit (çəlik çomaq) oyununda ucu əğri ağac**: çevgən.

çovğan. çoğan. qarağı.

- **gürəş oyunlarının bilmədən yapılan gürəş**: qaraqucuq.

qaraqucuq.

oyun pozan: qarıcı. qarqaşana. mızı. iş qarıştıran, pəllədən,

bulandıran.

- **oyunlarda, yarışlarda bölünən evrələrin, bölümlərin,**

mərhələlərin hər biri: kasa. qapsa. qab. - bu oyun üç **kasada**

oynanır. - oyunun ikinci **kasası** iyi keçmədi.

- **aşiq oyunu çeşitlərindən**: deşmə. eşmə.

- **öz oyununa gəl**: kəndi oyununa gəl. eşdiyin quyuya düş.

- **beşdaş oyunu**: çanqaz. qanqaz.

- **bir uşaq oyunu**: qazan.

- **gizlinpac oyununda, qurdun, əbənin durduğu yer**: qala.

gizildək.

- **boğas oyunu**: əl ələ tutuşub, çəmbəsi düzülüb oynanan oyun.

- **gözü bağlı oyunu**: koraba. qaraba. qaraçəpiş. qaraçapış.

- **gürəşdə yapılan oyun türü**: başqol. qolbaş. qafaqol.

- **hər yolu dənəmək, bütün oyunları yapmaq**: həlləm qəlləmləmək. götür qoy etmək.

- **kölgə oyunu**: qurqu oyunu. kölgə yansımasıyla düzənlənən oyunu, tiyatırı. xeyməşəbbazi.

- **qaşiq oyunu**: **qaşiq havası**: el oyun çeşiti.

- **oyunda baş olan kişi**: elbaşı. eləbaşı.

- **sevgilisinin hər davranışına, oyununa qatlanan**: könül diləncisi.

- **oyuna gətirmək**: qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. dolaba soxmaq.

- **qıvraq, qırlı oyun havası**: göbək havası.

- **düş, xiyal oyunu**: qaragöz oyunu.

- **oyun vermək, çıxarmaq, qurmaq**: dolab çevirmək dalavərə yapmaq.

- **çənə oyunu**: konfırans.

- **oyuna gətirilmək**: avlanmaq. ovlanmaq. aldanmaq.

qandırılmaq.

- **oyun, qır vermək**: əda vermək qırıtmaq.

- **oyuna gətirmək**: al yapmaq.

- **başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq**: daşlamaq.

oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. hiss etdirmək.

anıştırmaq. işarə etmək. ilqa' etmək.

oyunacaşı **oynaşı. oynaşma.** qırtıldaşı. qırcaşı. dınqırdaşı.

fıncırdaşı. fıncırtı. fıırıdaşı. fıırılqaşı. hobbaşı.

oyunbaz kələkçi. hiləkar.

oyunbazçı < **oyunpozan.** oyunçu. edləmçi. eyləmçi. əğrimçi. şıltaq.

oyunbazlıq oyunpozluq >. oyun. əğrim. eyləm. edləm. şıltaqlıq.

oyuncaq 1. ilöv. ilgic. qoqqa. 1. oxşağı. gülüt. gülünc. gülməli.

gülcit. rişqan.

- cocuqların qırbacla (iplə) döndürdükləri, təxdədən olub,

soba (məxrut) biçimində, ucunda sivri bir çivisi olan

oyuncaq: fıırıdaq. pırlanqıç. topaç. yubatsı. əğləncə.

qolçaq. mələbə. - cocuq **əğləncəsi**.

oyuncu köçək. rəqqas.

oyunçaq < övüncək. əyləncə. oyun gülüş. şən. nəşə. aynalış. baş

qatma.

- oyunçaq** 1.oynaq. dınqırdaq. fınqırdaq. fırlıq. fırlıdaq. hobba.
 1.oyuncaq. oynatmalı. fantezi. düşləm. təfənnün.
 - döndərdikcə "çaq çaq" səsi çıxaran oyuncaq: çağıldaq.
 - cəvizdən yapılan bir oyuncaq: qərqərə. qarqara.
 - üzərində oturub sürüşmə oyuncağı: qayadaşı. qaymadaşı.
 qaypaq. qaydıraq. sürsürə.
 - yaşam bir oyuncaq, kimi oynayacaq, kimi oynadacaq.
 - ucu sivri, başa doğru genişlənilib, yuvarlaq uşaq
 oyuncağı:qatıp. qotıq. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq).
 mazalaq. bazalaq. pazalaq. topac.topaq.
- oyunçu** 1. artist. hünərpişə. 1. qumarbaz. 1. aldaqçı. kələkçi.
 dolabçı. 1. aldaqçı. kələkçi. dolabçı. 1. dəpsəvçü.
 təpsəvçü. rəqqas. 1. şakacı. lətifəci. məsqərə. 1.
 yaramaz. naşı. qumarçı.
- oyunçu** 1.oyunpozan > oyunbazçı. edləmçi. eyləmçi. əğrimçi.
 şıltaq. 1.yanğır. - başoyunçu: başaktör.
- oyunçu** oyanıq. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş. sivist. zirək.
 zeyrək. sezişli. anlaqlı. qabiləyyətli. görüklü. dirayətli.
 anlar. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü açıq. açıq
 göz. açıq görən. uzağı görən. durbin. anlayışlı. təcrübəli.

	dünya görmüş. bəsirətli. eşmiş yırtmış. eşib çözmüş. toxuyub yırtmış. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi.
oyunçuluq	macərəculuq. xətər qarşılaşanlığı.
oyunq	oyunğ. fikir.
oyunlu	gülünc. tühaf. xoş. əyləndirici.
oyunmaq	1. oyalanmaq. qocunmaq. kovcunmaq. düşünmək. çəkilənmək. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. işgillənmək. birələnmək. ürkənmək. alınmaq. 1. oymaq. oymaq. fikirləşmək. düşünmək. qanıtlanmaq. 1.kovunmaq. kavunmaq. kağunmaq. qazınmaq. 1. oylanmaq. düşünmək. fikirləşmək. 1.uğraşmaq. məşqul olmaq.
oyunmaq	1. özünü sıxmaq. zora salmaq. - nədən belə oyunrsan. 1. uyanmaq.
oyunpozan	> oyunbazçı. oyunçu. edləmçi. eyləmçi. əğrimçi. şıltaq.
oyunpozluq	> oyunbazlıq. oyun. əğrim. eyləm. edləm. şıltaqlıq.
oyuntı	oyundi. çağrılmamış qonaqlığa gedən kimsə. uysız. əngəl.

- oyunti** **oyundi. oyuntı.** çağrılmamış qonaqlığa gedən kimsə.
uytsiz. əngəl.
- oyuntu** çuxur. - **yaxa oyuntusu:** yaxa çakı.
- oyunuş** **oyanış.** qımılış. qıpılış kiçik çaplı, balaca ayaqlanış,
hərəkət. çapır. - bayrama yaxınlaşdıqca, alverdə bir **çapırlıq**
görünür.
- oyur** gövdə. vicud.
- oyuş** **oyu. oyuq. qanış. qanıf. qanı. inanc. düşüncə. qənaət. 1.**
qanıqlı. qənaət. yetər sayma. yetinmə. çəklənmə.
bolyarma. olyarma. bəsinmə. bəslənmə. razılıq. kafi
görmə. iktifa. **1.**anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı.
yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. balıq. balıt. bağlat.
bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə.
kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut.
durat. hökm. qərar.
- oyuşmaq** açmaq. (# **uyuşmaq:** yığmaq). oymaşmaq. basmaşmaq.
- oyuv** naxış. yazı. işləmə. motif.
- **oyuv salmaq:** naxış işləmək. desən yapmaq.
- oyuvlamaq** naxışlamaq. işləmək.
- oyuvlu** işli. motifli. naxışlı. desənli.

oyuz	uyuz. oyuq.
oz	su. ırmaq. çay. dərə. dərya. - bu ölkənin suları çoxdur.
ozaqı	ozağı . uzman. təcrübəli. bilgili.
ozal	qabax. çoxdan. öncə. əvvəl. ozaldan: qabaxdan. bir ay ozal.
ozalanmaq	uzatmaq. çox söyləmək. qorqulaqmaq. xiyallanmaq. - vaiz sərt ün çəkib, sarıq ilə belin büküp, inlədübən qopuzun kim dedi ozanlamaz .
ozamaq	ilərləmək.
ozamış	uzamış. uzman. usda. - ozamış - xaqan .
ozan	1. uzan. aytçı. ırçı. irçi. ırçı. yırcı. söyləyən. xanəndə. çəpər. çalabər. biləgət iyəsi. gerçəyi açıqca söyləyən. öncü. hər kəsin önündə olup danışan, söyləyən, şer yazan, oxuyan. qopuz çalaraq qoşma oxuyan, yazan. usta. işinin əhli. 1. zirək. mahir. uz. usta. 1. cumaqçı. yumaqçı. nağılçı. dasdan anlatan. 1. uzan . aparən. utran. qalib. - yarış ozanları : aparənləri. utranları. qalibləri.
ozan	axın. şair. - el ozanı : el axını: xəlf şairi.
ozar	uzman. usta. bilir kişi.
ozatmaq	ardınca gedmək.
ozay	1. bolluq. bərəkət. 1. bərəkət tanrısı.

- özə** üst.
- ozıp** uçup. - **ozıp gedər**: qabaqda gedən.
- ozıtqan** iləri sürüp keçərək qazanan.
- ozıtmaq** iləri sürmək.
- ozqan** 1. qatlı. dərəcəli. 1. uzqan. azqan. keçmiş. geçən. aşan. aşqan. 1. uzqan. iləliyən. - **ozqan at**.
- **ozqan yıllarımız**: geçən yıllarımız.
- **ozqan yıl**: geçən yıl.
- **ozqan çağlar**: keçmiş əsirlər.
- **ozqan işqə qar yavar**: uzanan işə qar yağar.
- ozqarmaq** uzqarmaq. (z < > y) oyqarmaq. uyqarmaq. düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən.
- ozqun** azqan. azqın. 1. ədəbsiz. laübalı. qüstax. 1. aşırı. böyük. artıq. yekə. fahiş.
- **ozqun ağıl**: artıq zəka.
- **ozqun qılıq**: cürətli, qüstax hərəkət.
- **ozqun söyləşmək**: artıq qonuşmaq.
- **ozqun yiqitlik qayğı salır**: artıq yığitliq bəla gətirir.

- ozqunlanmaq** 1. azqınlanmaq. aşqınlanmaq. 1. laübaliləşmək.
qüstaxlaşmaq. ədəbsizləşmək. 1. azqınlanmaq.
qüstaxlaşmaq. ədəbsizləşmək. laübaliləşmək.
- ozqunlu** qüstax. ədəbsiz. laubali.
- ozqunluq** güstaxlıq. qorxmazlıq. ədəbsizlik.
- ozqur** uzamış. olduqca. artıqına. həddindən artıq.
- ozla** oyla. 1. yadbud. 1. xatirə.
- ozlamaq** ($z < y$). bax > oylamaq. düşünmək. anmaq.
- ozmaq** osmaq. osmaq. otmaq. osturmaq. ozdurmaq. 1.
irəliləmək. qalxmaq. bəxdin ozsun: baxtın dursun. 1.
keçmək. ilərləmək. yarış. - **yetib ozub getdi**: yetdi də. keçdi
də. getdidə. 1. osturmaq. ozdurmaq. pişirmək. bitirmək.
gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 1.
ötmək. ozmaq. uzmaq. uzmaq. utmaq. keçmək.
başqasından iləri keçmək. - onun atı **ozdi**. - yarış ozanları:
aparanları. utranları. qalibləri. - onun atı **ozdi**. - işlər **osub**
keçürgən: işlər düzüb keçirdən. 1. uzamaq. aşmaq.
geçmək. iləri gedmək. həddini aşmaq.
- **alqa oz**: önə geç.
- **yarsda ozmaq**: at yarışında keçmək.

- **qatı bilə oz**: yanından geçmək.
- **sən aşırı ozasa**: sən artıq iləri gedirisun.
- ozman** uzman.
- ozo** cirqə. səməğ.
- ozol** ozal. bayaq. keçən vaxıd.
- ozturmaq** **ozdurmaq**. 1. keçirmək. uzaqlatmaq. aşqınmaq. artıqlamaq. həddini aşırmaq. 1. keçirmək. 1. **osturmaq**. **osmaq**. **ozmaq**. pişirmək. bitirmək. gəlişdirmək. - işlər **osub** keçürgən: işlər düzüb keçirdən.
- **avruvnu ozdurmaq**: xəsdəliği keçirmək.
- **bolcalın ozdurmaq**: qovlunu keçirmək.
- **yarışda kəsin ozdurdu**: yarışda kəndini geçirdi.
- **bardadan ozdurmaq**: həddini aşırmaq.
- **ozdurub aşasanq balda yağda qusduradı**: artıq yersən bal, yağ da qusturur.
- ozuq** **ozuğ**. 1. əvvəlki. 1. üzük. sınır. ölçü. 1. **uzuq**. utuq. ötüq. iti olub qabaqlayan. - **ozuq at**.
- ozul** əsas. qayda.
- ö** <> o.

- ö** <> **ü.**
- kümə. kömə.**
- kümək. kömək.**
- öbəq** **öbək.** 1. demət. dəsdə. kümə. koma. kümür. kümül. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə. kitle. yığın. çoğa. kopa. topluq. 1. **göbək.** bölük. taxım. kümə. qurup. kürtük. yığın. avçıman. evçimən. evçiman. top. topcuq. topuq. topar. qatnaş. qatlaş. təşəggül.
- öbəq** **öbək. öpək.** 1. (. < > g) göbək. çompu. qurub. tılqam. dılqam. qurub. 1. dikdə qurulan kiçik yer, taxca, tura. rəf. 1. qapı üstündə düzənlənən kiçik dam, dilab. 1. kiçik qurup. tim. taxım. parça. 1. - **öbək öbək:** top top. kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. dəstə bəstə. bukca bukca. dəngi dəngi. qucaq qucaq. taxım taxım. topar topar. tapqır tapqır. kümə kümə. yığın yığın. 1. obaq. oba. öp. öpgə. köks. sinə. 1. yığın. top. bölük. öpək. obaq. oba. - el **öbək öbək (obaq obaq. oba oba)** oturmuşlar. - evləri var **oba oba (öbək öbək.öpək öpək).** - el **öbək öbək (obaq obaq. oba oba)** oturmuşlar. - evləri var **oba**

- oba (öbək öbək.öpək öpək).** 1.tümsək. tərələmə. yığın. daşqın.
- öbəqli** **öbəkli.** qayılı. yığılı. bərk çox.
- öbiri** **öbürsü.** obiris. bəriki. - bu yatarkən **bəriki** oğladı.
- öbqə** **öbgə.** cəd. ata. soy.
- öbləq** **öblək. öplək.** yüplək. yıplaq. kəsil. xəsdə.
- öbüq** **öbük.** başlarında teli, kakili olan quşlar.
- öbür** 1. qurup. taxım. yığın. bölək. tapqır. kümə. öbək öbək: kümə kümə. ylgın yığın. 1. < ol bir. ötəki. digər. 1. arqı. sonki.
- öbürsü** obiris. öbiri. bəriki. - bu yatarkən **bəriki** oğladı.
- öbürü** əkindi. ikindi. ötəki.
- öc** 1. mərc. şərt. 1. **öt. öcüt.** kin. kək. hınç. düşmənlik. öcəşmək: yarışmaq. məş bağlamaq. pis davranış. uğdə. hinc. (**öcəşmək:** birbirinə qızmaq. öcöş: kötü düşüncəli) intiqam. 1. tav. qumarda qoyulan para. - **öcləri** qalxdı 1 dəvəyə. 1. girov. rəhn. - **öc qoymaq** ögdül qoymaq. girov qoymaq. 1. tuz. toz. töz. qın. kin. kədürət. 1. mükafat. - buda işizin **öcü.** 1. kin. hırs. hiddət. qərəz. düşgün. - **öc alır kimi sevinmək:** tabalamaq. tapalamaq. tərələmək. alay

edmək. - **öc bolmaq**: düşgün olmaq. - **dadlıqa öc**: dadlı düşgünü. **1.** hinc. kin. öcüt. intiqam. - **öc irtəmək**: intiqam çəkmək, almaq. - **öcüm** kinim irtəlim: intiqamımı alalım. - bizə gələn **öc ötər**: bizə gələn kin açar. **1.** toqunluq. kin. qərəz. acı. intiqam. - birinə **dolqunluğu** olmaq.

- **öcü alınmamış keçmiş acı**: quyruq acısı. - onun bir **quyruq acısı** vardır.

öc **1.** öcgə. öykə. ötgə. kin. qınağrın. qanağrın. ar. **1.** tavan. qisas. **1.** hinc. kin. qınağrın. qanağrın. qın. qıyın. boğız. düşmanlıq.

- **öc, intiqam almaq**: acı çıxarmaq.

- **öcün almaq istəmək**: öcalansımaq. qan izləmək. qan güdmək. qisas alınsımaq.

- **öc almaq**: göstərmək. hədə qorxu gəlmək. - sənə **göstərərəm**.

- **öcün almaq**: odun almaq.

- **öcün almaq**: öfgəsin almaq: hirsİN almaq: yatışdırmaq.

- **çağın sürməsi, öc közün söndürəməz**: gün keçər, kin keçməz.

öcal **öcal.** (**öc al**). öççü. öcalan. intiqamcı.

- öcalan** öcəl. öcal. öccü. intiqamcı.
- öcalansımaq** öcün almaq istəmək. qan izləmək. qan güdmək. qisas alınsımaq.
- öcalır** **öc alır:** alışıır. qızıışıır. - **küləkdə, cılız od söner, tonqallı od öc alır.**
- öcalmaq** qisas edmək.
- öccü** öcəl. öcal. öcalan. intiqamcı.
- öcəq** **öcək. 1.** əsinti. nəsim. xəfif yel. **1.** bürc.
- öcəqliq** **öcəklik.** düşmanlıq. qaçıqanlıq.
- öcəqmək** **öcəkmək.** öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq edmək. yavmaq. yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yaviqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.
- öcəl** öcal. öccü. öcalan. intiqamcı.
- öcər** deyiş. bəhs.
- öcəş** **1.** icəş. qırcış. bəhis. munaqişə. çəkişmə. dartış. bəhis. **1.** savaş. cədəl. bəhis. **1.** yarış. dartışib ucalmaq. şərt. mərc. məş. **1.** yarış. mərcleşmə. şərt bağlama.

- **öcəş kəsilmək**: yağı, düşman kəsilmək. yağıqmaq.

düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.

öcəşiv 1. icəşiv. 1. bəhis.

öcəşli bəhisli. münəqişəli. dartışlı. dartışmalı. dartışlı. çəkişikli.

öcəşmə yarışma (uc < > öc?).

öcəşmək 1. yarışmaq. bəsə bəsələşmək. aytışmaq. ökcəmək. öcünq artmaq. güycəmək. mərcələşmək. məşbağlamaq. məş qurmaq.

1. öcmək. öçünq artmaq. güycəmək. 1. girovlaşmaq.

rəhnləşmək. 1. birbirinə qızmaq < öc. intiqam. pis davranış.

öcöş: kötü düşüncəli. 1. bəhi 1. yarış edmək.

öcəştirmək qızdırmaq.

öcəşyən hirsli. hirsli. qəzəbli qazub. qa qar > qəhhar. öcəşyən.

sınırlı. pozuq. hirsli. darqın.

öcqə öcge. öyke. ötgə. öc. kin. qınağrın. qanağrın. ar.

öcqəqə qəsdən. bilərəq. məxsus. - **öcqəqəliq edmək**: bilərək

yapmaq. qəsdən yapmaq.

öcqəli öcgəli. öykəli. ötgəli. öclü. arlı. kinli.

öcqəşmək öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. ötgəşmək. ötləşmək.

ötnəşmək. ütsüşmək. ütnüşmək. odşunmaq. odnuşmaq.

itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.

odşunmaq. odnuşmaq. təpqişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
 tərsələşmək. tərsleşmək. təslleşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdemişmək.
 könzələşmək. könzemişmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pislemişmək. pisemişmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlenmək.
 ayğırışmaq. muxalifleşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddleşmək. muğayirləşmək.

öcqır öcük. acqır. kinli. dolmuş. dolu. qərəzli. hıncı. qıncı.
 öfgəli. dartıq.

öcqüq **acıq. öcük.** qərəz. qayız. kin. qınağrın. qanağrın. doluş.
 doluq. hınc. qınc. öfgə. darıt. öfgə. hiddət. şiddət.

öcqünmək **öcgünmək.** öcəkmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq.
 öcmanlıq, düşmanlıq edmək. yavmaq. yağmaq. ağmaq.

yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq.
caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq.
yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.

öcləmək

düşman kəsilmək. ədavət edmək. şəqavət edmək.
müxasimə edmək.

öcləşmək

keçimsizişmək. keçimsizişmək. hırçınmaq. qırcınmaq.
qancışmaq. sınırlaşmaq. xuysuzlaşmaq.

öcləşmək

öcgəşmək. öcnəşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.
ütşüşmək. ütnüşmək. odşunmaq. odnuşmaq. itimək.
itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.

qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

öcli arlı. birində öci qalan.

öclü 1. arlı. namuslu. 1. qıyınq. qınıq. kək. kəkmən. kinli. pis.
 quduz. yaman. 1. kötü ürəkli. 1. öcü, hıncı olan.

öclü **öykəli. ötgəli. öcgəli.** arlı. kinli. öcman. düşürman.
 düşman (: **düşürən < düşürmək**). nərsədən yox olasıya
 iğrənən. hırçın. qırcın. qancıq. keçimsiz. geçimsiz. sınırlı.
 taxımsız. xuysuz.
 - içgi, yalan **düşmanı**.

öclüq **öclük.** düşmanlıq.

öclülük **öclülük.** öpgəlik. öykəlik. ara pozuqluq, dəğməlik,
 soğquqluğ. könül sınma. könül sınıqması. könül qalması.
 könül qısmıqı. könül qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı.
 hırçınlıq. qırcınlıq. qancıqlıq. keçimsizlik. geçimsizlik.
 sınırlılıq. xuysuzluq. ürək göyül, sınma, qalması, qısmıqı,
 sınıqması, qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik.
 öykəlik. ara pozuqluq, dəğməlik, soğquqluğ. kəduret.

- öcman** öclü. xəsim < kəsim. yağlı. düşürman. düşman (: **düşürən** < **düşürmək**). nərsədən yox olasıya iğrənən. - içgi, yalan **düşmanı**.
- öcman** yabançı. düşman.
- öcmanlaşmaq** **düşmanlaşmaq**. öcəkmək. öcgünmək. öcmanlıq, düşmanlıq etmək. yavmaq. yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.
- öcmanlı** **düşmanlı**. kəsimli > xəsimli. yağılı. qanlı.
- öcmanlıq** **düşmanlıq**. kəsimlik > xəsimlik. yağılıq. qanlılıq.
- **öcmanlıq, düşmanlıq etmək**. öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.
- öcnəşmək** **öcləşmək. öcgəşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. ütüşmək. ütnüşmək**. odşunmaq. odnuşmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.

tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
 tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könzəleşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

öcrəmək öcrəşmək. deyışmək. bəhisləşmək.

öcrəşmək öcrəmək. deyışmək. bəhisləşmək.

öctülüm öştülüm. əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz.

qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş.

qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac.

zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. doğrayan. döğən.

zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan.

qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çəğneyən.
çığneyən. rəhmsiz.

öctülüm **öştülüm.** zülm. zor. tütlük. zorbalıq. təəddi.

öcü **1. abacı. 1. almostı:** < albastı. cin. umacı. cidos. qaqıcı.
qoqıcı. xuxu. xoxucu. xortlaq. uşaq qorxudan. cin.

öcü **böcü.** cocuqları qorxutmaq üçün uydurma yaratıq.
xoxan. xuxu. qoxur. umacı. qaragul. qaragül.

qaraqıncalaz. qaraqıncalız.

- öcü, umacı, xuxan, eybəcər, gerçəkdişi düşsəl yaratıq,
məxluq: qalamanqozan.

öcüq **öcük. 1. acıq. öcqüq.** qərəz. qayız. kin. doluş. doluq.

hınc. qınc. öfgə. darıt. öfgə. hiddət. şiddət. **1. öcqır.**

acqır. kinli. dolmuş. dolu. qərəzli. hıncılı. qıncılı. öfgəli.

dartıq.

öcüqmək **öcükmək.** öçmək. təhrik olma. hislənmək. dəbəşmək.

acışmaq. qudurmaq. quşqurmaq. qaşınmaq. coşmaq.

daşınmaq. müçünmək. aşınmaq. yellənmək.

öcüqtürmək **öcükdürmək.** saldırtmaq. təhrik etmək.

öcüləmək boğızlamaq. hincləmək. qınlamaq. qıyınlamaq.

kinləmək. düşmanamaq.

- öcüntü** - **sevgi dolayı öcüntü**, **acıma** ürək ağrısı.
- öcür** əylə. eylə. ayla. öylə. - **əylə** yap: əylə qılıqlı.
- öcüri** öyləlik. o yolda.- öyləlik olmaz. - öyləlik yaşamaq olmaz. - **öyləlik** qayıtdıq gəldik.
- öcürtüsə** **öcürdüsə**. ancılayın. öyləysə. öyləisə. öyləcə.
- öcüştürmək** **öcüşdürmək**. < > **acışdırmaq**. öc duyusun oyandırmaq.
- öcüt** intiqam. öç.
- öcüt** öc. kin. intiqam.
- öç** 1. öc. üs. kek. ar. 1. rəhn. girov (> öçüşmək).
- öçən** **ötən**. **uçan**. **öçüşən**. **ötüşən**. **uçuşan**. **sönüşən**. **sönən**.
sonan. sonuşan. solan. soluşan. keçişən. keçən.
- öçəş** mərcələşmə. yarış. şərt bağlama.
- öçgün** **öçgün**. uçqun. solqun.
- öçirmək** uçurmaq. keçirmək.
- öçqi** **öçqi**. keçi.
- öçmək** kalkmaq. təhrik etmək. öçüşdürmək. uçub varmaq (gedmək).
söncək. solaq. sönük. öçük olmaq. öçürmək: söndürmək:
qaldırmək.
- öçüqmək** **öçükmək**. **üçükmək**. səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.
- öçüqsi** **öçüksü**. {+ ğılıq. + ğlıq: + şın}. - öçüksü sarı: sarığlıq. sarışın.

öçülmək	uçulmaq. sönmək.
öçültmək	uçurtmaq. söndürmək.
öçürücü	öçürən. öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı. yatırıcı. çəkitici. çəkitci. çəkitən. çəktirici. çəktirci. çəktirən.
öçürən	öçürücü. öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı. yatırıcı. çəkitici. çəkitci. çəkitən. çəktirici. çəktirci. çəktirən.
öçürqən	öçürgən. üçürgən. söndürən.
öçürmək	(< keçirtmək). uçurmaq. söndürmək. - otnu ürgən öçürür, qonşnu dürtgən köçürür: otu üfləyən söndürür. qomşuyu rahatsız edən başqa yerə daşındırı.
öçürmək	köçürmək. çökürmək. uçurmaq.
öçürtmək	uçurtmaq. 1. çökürtmək <> köçürtmək. söndürtmək. yatırtmaq. çəkitmək. çəkirtmək. 1. qaratmaq. qaraltmaq. söndürmək. rahatlamaq.

- öçürücü** **öçürən. öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən.**
 çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrücü.
 köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı.
 yatırıcı. çəkici. çəkici. çəkicən. çəktirici. çəktirici.
 çəktirən.
- öçüşən** **ötüşən. uçuşan. ötən. öçən. uçan. sönüşən. sönən.**
 sonan. sonuçan. solan. soluşan. keçişən. keçən.
- öfqə** **öfgə. öpgə. 1. qərəz. qayız. acıq. öcük. öcqüq. kin.**
 qınağrın. qanağrın. doluş. doluq. hınc. qınc. darıt. öfgə.
 hiddət. şiddət. 1. qıcım. qışım. xəşim (> **xəşm**). aşım.
 acım. qızın. qızım. qızlıq. qızqınlıq. qəzəb. hıggə. hiddət.
 1. qızıqlıq. qızqınlıq. hirslik. qaxınc. qaqış. qaqıc. qaqı.
 - **öfgəsin almaq**: hirsln almaq: öcün almaq: yatıdırmaq.
 - **öfgəli bir durum almaq**: qaşlarını çatmaq.
 - **öfgəsi yatışmaq**: yenğləri dağılmaq.
 - **öfgəsin almaq**: hirsin tökmək. qabarıq sıdırmaq. qabarığını
 sıdırmaq. içində birikmiş bir hıncı, kinlə, birisinə sataşmaq.
- öfqə** **öfgə. öpgə. öktə. 1. qızqın. tünd. hirsəndirən. - öktə**
 sözlər söyləmək bilməm sana yanırım. - **öktə** öğütlə: qızqın
 nəsihətlər. - **öktədür** dediyin bu söz pərişan edər. 1. öckə.

kinə. giley. 1. boğuş. xəfəlik. xəfələnmə. 1. ötgə. öpə.
 öpgə. riyə. hirsəndirən. qızqın. tünd.- öktə sözlər
 söyləmək bilməm sana yanırım. 1. oqursuzluq. gızqınlıq.
 hiddət. tikbaşlıq. tərş. derq. qızqınlıq. sıxıntı. yengillik.
 səbirsizlik. 1. öykə. aşiv. acıv. gur. gür. qor. qızqınlıq.
 şiddət. hiddət. hinc.

- **öfgələnip** dərlənmək, qıvrılmaq: ısırmaq. toplanmaq.
 çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq.

öfqələnen **öfgələnen.** kükrəş. kükrəmiş. kükrəyən. qaqan. qağan.

öfqələnmək **öfkələnmək. öfgələnmək. öpgənmək. öpgələnmək.**
öfgənmək. dolqunmaq. doluqmaq. dolunmaq.
 hirsənmək. hırslanmaq. öfgənmək. içərləmək.
 hincinmək. hincinmaq. hıqcınmaq. alınmaq. qızmaq.
 qızınmaq. sınırlanmaq. içi sıxılmaq. acıqmaq. əsrimək.
 dalaşlanmaq. atışlanmaq > atəşlənmək. əsəbiləşmək.
 tutmacalanmaq. tutması tutmaq. pis damarına düşmək.
 sınırlanmaq. cini tutmaq. damarı tutmaq. sınırlanmaq.
 sınırlanmaq. hirsənmək. acıqlanmaq. acışmaq.
 yacışmaq. qırqıncamaq. qırqıncmaq. qırqıcmmaq.
 qırqışmaq. qırqıcdamaq. qırqışdamaq. qafası qızmaq.

qafası dönmək. qızmaq. içərləmək. hincinmək.
 hincinmaq. hıçqınmaq. alınmaq. sınır kəsilmək.
 hirsələnmək. qıcımlanmaq. qışımlanmaq. xəşimlənmək (>
xəşm). aşımlanmaq. acıqlanmaq. qızqlanmaq. qızınmaq.
 qızımmaq. qızılmaq. qəzəblənmək. higgələnmək.
 hiddətlənmək. hirsələnmək. darılmaq. darıqmaq.
 darnıqmaq. darqınmaq. darqılmaq. darqışmaq. qaqımaq.
 qaqınmaq. qaqılmaq. qaqışmaq. qızmaq. qızınmaq.
 qızışmaq. qabarmaq. sınırlanmaq. diklənmək. dikənmək.
 saldıriqsınmaq. qızqırınmaq. qışqırınmaq.

öfqələnmək

öfgələnmək. 1. alınmaq. qapılmaq. dəlirmək. çıldırmaq.
 qızmaq. çartlamaq. yartlamaq. qınasılanmaq. qınası
 tutmaq. qızmaq. torsuqmaq. qızmaq. hırsılanmaq.
 anğırçaq uvatmaq. hiddətlənmək. çibinləmək. çilədən
 çıxmaq. girpilənmək. darılmaq. oqursuzlanmaq.
 hırsılanmaq. təbinmək. təbmək. yengillik edmək.
 qıcırlanmaq. azarlanmaq. qızmaq. qoçavlanmaq.
 qöcəblənmək. hiddətlənmək. qöcəbsinmək.
 qoçavsınmaq. qızmaq. hiddətlənmək. **1.** öykələmək.

öggələnmək. qızmaq. hırslənmək. **1.** təpə atmaq: qan təpəyə sıçramaq.

öfqələntirmək **öfgələndirmək.** qızdırmaq. təbindirmək.

öfqələtmək **öfkələtmək.** içərlətmək. hincindirmək. hincıdırmaq. hıçqındırmaq. qızdırmaq. qızıtmaq. alındırmaq. alışdırmaq.

öfqələtmək **öfgələtmək.** qayırmaq. qızdırmaq.

öfqəli **öfgəli.** **1.** ayqır. kötü qəbli. hırçın. qırçın. qına. hiddətli. şaka qaldırmaz. şuxlux götürməz. öfgəli. acır. kinli. kötü. canuvuq. yanuvuq. hiddətli. qayır. kinli. hırçın. qırçın. ı. dartçı. yandav. barut kimi kişi. **1.** tütsüq. kinci. qıncı. qınac. oç alıcı.

öfqəli **öfgəli.** acı. iti. tünd. sınırlı. qırıcı. qırçın.

öfqəli **öfgəli.** kinli. dolmuş. dolu. qərəzli. hıncı. qıncı. öcük. öcqır. acqır. dartıq. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. qəhrnak.

öfqənən **öfgənən.** qızan. qızılan. hırslanan.

öfqənmək **öfgənmək. öfgələnmək. öpgənmək. öpgələnmək.** dolqunmaq. doluqmaq. dolunmaq. hırslənmək. hırslanmaq. öfgənmək. içərləmək. hincinmək.

hincinmaq. hıçqınmaq. alınmaq. qızmaq. qızınmaq.
 sınırlanmaq. içi sıxılmaq. acıqmaq. dalaşlanmaq.
 atışlanmaq > atəşlənmək. əsəbiləşmək. tutmacalanmaq.
 tutması tutmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini
 tutmaq. damarı tutmaq. sınırlanmaq.

öfqərmək içdən soluq almaq. için çəkmək. dərin solumaq.

öfləz əfləz. azacıq öləz ışıq.

öfürə çöfürə önəmsiz. əhəmmiyyətsiz. əftən püftən. bayağı. manasız.
 yersiz.

öhtələnmək **öhdələnmək**. sapınmaq. saplanmaq. üzərinə almaq.

öq - **öğəsi, tuxumu, nütfəsi dışlanmış, çıxarılmış**: iğdiş.
 enənmiş. enək. (< **enəmək**: düşürmək) burulmuş.

öq **öğ**. oq. isperrm. məni.

öqcə **ökcə**. 1. daban. topuq. dik yumru şişgin çıxıntı 1. sağalı,
 boyunlu, ayağqabının diz yaxud baldır bölümündə olan
 genişliyi. 1. qorxaq. canı ağzında. 1. topuq. çavçı. daban.
 1. **önqcə** (< **ön**: qabaq. qabarıq. şişik). ayağqabının şişik
 yeri. topuğun alt bölümü. daban. - yüksək alçaq **ökcəli**
 başmaq. - **öqcə ağacı**: başmaq qalibinin dabana gələn
 bölümü. - **öqcələri çəkmək**: dabanların çəkmək. iticə gedmək.

- öqcəsinə basmaq: dabanlamaq. birinin arxasından bərk yaxın gedmək. **1. ağız.** qapı **ökcəsi:** qapı ağzı: astana (< **bastana:** basılan yer).
- **ökcəsiz ayağqabı:** sürüt. sürütmə. ləleyin.

öqcə	ökcə. daban.
öqcələmək	ökcələmək. dabanlamaq.
öqcəli	ökcəli. dabanlı.
öqcəsiz	- ökcəsiz, dabansız başmaq: ayaqaltı başmağı. kavilla. kavla. qonara. qarevil.
öqcəsiz	ökcəsiz. dabansız. qorxaq.
öqcü	öğcü. qoltuqçu. məddah.
öqcəqə	bax > öçqəqə.
öqcələmək	ökcələmək. 1. dabanlamaq. təbgicləmək. bizləmək. məhmizləmək. 1. - ökcəsinə basmaq: {1. çox yaxından izləmək. 1. güdü güdü gedmək. daban dabana gedmək. dabanlamaq.}.
öqcəli	ökcəli. 1. dabanlı ayağqab. 1. bağatur. ürəkli.
öqcəsiz	ökcəsiz. 1. dabansız ayağqab. 1. qorxaq. ürəksiz.
öqçi	oqaçı. çağırıcı. dəvətçi.
öqçür	zəki. anlayışlı.

- öqdiş** **öğdiş**. iğdiş. enek. burulmuş. biçik. əxdə.
- öqey** - **ögey**, **ügey uşaq**: əməksiz uşaq.
- **ögey**, **ügey**, **üvey oğul**: oğulluq. edikoğul. edinmiş oğul.
- öqey** **ögey**. 1. əməksiz. - **əməksizin** oğlun. **əməksin** qızım.
- ögey oğul: ügey oğul: əməksiz. 1. özgə. ötgə. öygə metatez >
ögey.
- öqeyləmək** **ögeyləmək**. yadırqamaq.
- öqə** **oka**. **ökə**. **öğə** 1.(*sumer*). ana. 1. anğ. sanı. zəhn. zəka.
xatir. hafizə. 1. aqil. dahi. nabiğə. 1. sinə. 1. aqıl
(öğüşmək: ağıl alıp vermə. məşvərət). 1. qurup. yuva. 1. **əkə**.
çox ağıllı. çox bilmiş. yaşlı kimsə. yanılmaz. bilgə. ulusun
büyüğü. dahi. oğətay. 1. təyzə. abla. xala. 1. çox ağıllı,
yaşlı kimsə. ulusun böyüğü. cənabali. 1. ökə. əkə.
qardaş. doğan. əxi. əpə. ağa ini.
- öqə** **öğə**. 1.**öğrün**. **öğün**. çağa. qama. qaqa. qaqam. qəmə.
sürə. dövrə. - bir **qama** iyyə iydə dedilər, kişiyyə iyid demiş,
varın yedilər. 1. özdək. öznə. törə. maddə. ünsür. cism.
cisim.
- **yabancı öğə**, **maddəli**: çin, xalis olmayan. sapal. sapıl.
çəpəl. çapal. çapıl.

- **yoğuru (xəmiri) aşitan, acitan, qarbartan ögə, özne:**

acıtma tozu, otu: qabartma, abartma tozu, otu.

- **balın ögəsi, ünsürü:** balözü.

- **uydurucu, uçurducu, uçdurucu, muxəddirə ögələr,**

maddələr: neşə. uça < uçra. ötə.

- **çiğ ögə:** törə. maddə.

- **dəmirçilərin qaynaq yapmaqda işlənən, ağ mərmərə**

oxşar bir ögə, maddə: qarqa duzu.

- **ağacın üstündə olan kiriggə deyilən yapışqan ögə,**

maddə: qarınca balı. pişikbalı.

- **içində yabançı ögə olan dəğərli daş:** qarıncalı.

- **yapışqan ögə, maddə:** zamk.

- **nərsənin kökü, özəyi, təməl ögəsi, ünsürü:** acıq. acım.

aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. damıç. damız.

öqə **ögə.** üvey.

- **ögə ana:** üvey nənə.

- **ögə qarənş:** üvey qardaş.

öqəc **ögəc** özəc. eksir. oksir. covhər. nərsənin kök, özək, etgili, güclü varlığı.

öqəc **ökəc. öyəş.** iki yaşına gəlmiş qoç.

- öqəc** **ökəc.** öyəc. övəş. üç yaşda qoyun.
- öqəcik** **öğəcik.** atom.
- öqəçi** **öğəçi. ögdəçi.** nuxdəçi. nuxdədan. incəçi. inciçi.
- öqəq** **öğək. öğkə. öggə. öğəlik. içgə. içəlik.** 1. kəltür. fərəng. 1. mə'nəviyyat.
- öqəq** **öğək. ömək. hörerək.** heybət. heykəl. yapıt. qapıt. bağağ. bükək. toxut. durbağ. durşut. biçit. çıqqın (< ciq). yükür. kürdə. gördə. kürüt. qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət.
- öqəqi** **öğəqi (< önəgülemək)** inadçı.
- öqəqli** **öğəkli. öğkək. öməkli. örkək. hörerəkli.** kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. gördəli. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< ciq). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtılı. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxduquq. toxuşlu. toxutuq. yapıtlı. yaptıllı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- öqəliq** **öğəlik. öğək. öğkə. öggə. içgə.** 1. kəltür. fərəng. 1. mə'nəviyyat.

öqəllik	ögəllik. (< önəgüləmək) inad.
öqəmən	ögəmən.dahi. bilgə. yanılmaz.
öqən	ögən. övən.
öqənc	ögənc. övənc. qüvənc. güvənc. bəgənc. kəndinə gögənən, ögünən. fəxr edən. müftəxər. mütəkəbbir.
öqəncmək	ögəncmək. ögünmək. övünmək. övəncmək. özsevmək. qurulmaq. xudpəsətlənmək. - iki söz ögrəndim diyə qurulmamalı. - qurulub şişinmək kişiyyə yaraşmaz.
öqəndiric	ögəndiric < > üvəndiric < döğəndiric. dürtlənqic. dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. dürtüc. soxuc. soxac. mal qararı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
öqəndirik	öngəndirik. (önə sürmək ayqıtı). sapan (cüt) sürərkən öküzləri dürmək üçün uzun ucu iti dəğənək.
öqənmə	ögənmə. ulvan. fəxr.
öqənmək	öngənmək. ögünmək. öngünmək. sevginmək. sevinmək. güvənmək. kəndi kəndinə gücənmək.
öqəntirə	ögəndirə. biz. göndər.
öqər	ögər. ökər. 1. övücü. məthədici. 1. dahi.
öqərman	ökrəmən. dahi. bilgə. yanılmaz.
öqərü	ögərü. o yan. keçür.

- öqəsinmək** **öğəsinmək.** (içinə almaq, içmək, yazmaq, qapmaq).
könükləmək. əzbərləmək < yazbarlamaq. yazqanlamaq.
yazqanmaq. yazsınmaq. hifz edmək.
- öqəş** **öğəş. örəş. örkeç. öğkeç. ərkəc. ərkeç. 1. ərkeçi.** iki yaşlı
keçi. təkə. 1. iğdişlənmiş, enənmiş keçi.
- öqət** **өгət. 1. ağıl. zəka. ağıllılıq. 1. sevgi. məhəbbət.**
- öqəymək** **өгəymək. ökkəmək (< ök: sinə).** gögərçin kimi quşların
ötməsi.
- öqgüt** **өгüt.** sayuc. sayquc. nəsihət. və'z.
- öqi** **өgi.** tə'rif.
- öqil** **өkil.** çox. təlim. telim. talay. dalay. talım. dalım. üstək.
üstəlik. artıq. ziyadə. yumqı. toplu. çoxluq. cəm. - mən
üstək verdim.
- öqimək** **өгürmək.** qaytarmaq.
- öqimək** **өkimək.** öykələmək. üz döndərmək. qahar edmək. rədd
edmək.
- öqinişqə oray** **өkinişqə oray** təssüflə.
- öqinmək** **өkinmək** öğinmək. ağırınmək. ağıрмаq.
- öqir** **өkir.** sevinc. neşə. əğləncə.

- öqqeç** **öğkeç. örkeç. öreş. öğüş. ərkəc. erkeç. 1. erkeçi.** iki yaşlı keçi. təkə. **1.** iğdişlənmiş, enənmiş keçi.
- öqqə** **1. öğkə. örgə. ərkə. ərikə. ərikək. əklik. əriklik. güc.** qaldırı. qudrət. enerji. varlı gəlinlərin, xanların, böyüklərin oturduğu təxd. **1. ökgə.** solunqaç. **1. öggə.** bağır. ciyər. - **qaraöggəli:** daşürəkli. pis ürəkli.
- öqqə** **öggə. ökkə. ökə. öykə.öpgə. ağ ciyər. sinə. şüş. riyə.**
- öqqə** **öğkə. öggə. öğək. öğəlik. içgə. içəlik. 1. kəltür. fərəng. 1. mə'nəviyyat.**
- öqqə** **ökkə. ökgən. ağ ciyər. iryə. - ökgən başı:** qırtlaq.
- öqqəq** **öğkək. öğekli. örekli. örkək. hörəkli. kürdəli. kürdək.** kürküt. kürütlü. gördəli. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (**< ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtılı. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxduquq. toxuşlu. toxutuq. yapıtılı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- öqqəq** **öğkək. örkək. ərkək. erkək. 1. dölləyən. 1. ər. kişi. erkişi.** bəy. iğit. yiğid. **1. sərt. bərk. qolay bükülməz. - ərkək**

dəmir. **1.** güclü. qolçomaq. ərkli. qüvvətli. **1.** ərgin. yetgin.

olqun. **1.** arvadın əri, qocası.

- **ərkək kimi, ərlük, kişilik taslayan, düşünən:** dikəbaş.

dikbaş. qanğırıq. dikqafa. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz.

qaqoz. qaqlaq. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar.

inad.

öqqəqcə **öğkəkçə. örkəkçə. ərkəkçə. erkəkçə. öğşəçə.** kişiyə,
ərkəyə yaraşır, yaxışır kimi.

öqqəqimsi **öğkəgimsi. örkəgimsi. erkəgimsi. ərkəgimsi. ərkəksi.**
erkəksi. örkəksi. öğkəksi. ərə, ərkəyə, kişiyə oxşaslıq,
bənzisli, bənzərli.

öqqəqlənmək **öğkəklənmək. örkəklənmək. ərkəklənmək. erkəklənmək.**
qabadayılıq, qabalıq göstərmək. kişilənmək.

öqqəqləşmək **öğkəkləşmək. örkəkləşmək. ərkəkləşmək. erkəkləşmək.**
kişiləşmək. ərkək özəlliyi qazanmaq.

öqqəqlik **öğkəklik. örkəklik. ərkəklik. erkəklik.** əril. kişilik. çaba.
gərmik. qeyrət.

öqqəqsi **öğkəksi. örkəksi. erkəksi. ərkəksi. öğkəgimsi. örkəgimsi.**
erkəgimsi. ərkəgimsi. ərə, ərkəyə, kişiyə oxşaslıq,
bənzisli, bənzərli.

öqqəqtas	öğkəkdaş. ərəkəkdaş. örkəkdaş. qaradaş. qayadaş.
öqqələnmək	öggələnmək. öykələmək. öfgələnmək. qızmaq. hirsələnmək.
öqqəmək	ökkəmək ögəymək. (< ök: sinə). gögərçin kimi quşların ötməsi.
öqqən	ökkən. ökkə. ağ ciyər. iryər. - ökgən başı: qırtlaq.
öqqut	öggüt. oxqut. xutbə.
öqqü	öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. özəndiri. özəndiriş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. qoşqunduru. qoşqunduruş. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti. arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq etmə. rəğiblətmə. şovqlandırma. iştiyaqlandırma. həvəsləndirmə.

öqquördəmək (< öq. ökgə. ökə: köks. sinə). öncüördəmək. öqquördəmək.

öqquör öqquör ağlamaq. hünkür hükür köksün çəkmək.

hünküördəmək. hincqınmaq.

öqlə - ertəsi gününü, ögləyə doğru, saatı iplə çəkirdim:

dözümsüzəcə bəkləmək, keçirmək. nərsənin çox güc, ağır gəlməsi.

- kiçik quşluqla **öglə** arasındakı çağ. **öglədən** bir iki çağıt (saat) öncəki çağ: yekə quşluq. qaba quşluq.

- **öglə ilə ikinci arası**: gün əğişməsi. gün əğişimi.

öqlə **öglə**. 1. < ör. örülmək. qalxmaq. günün yüksəlməsi. -

öglə çağı: **öglə zamanı**: çəçkə: təndəmə: günorta. 1. öylə. iş.

güc. toxa. məşquliyət. 1. özlə. öylə. öglə. naharçağı. 1.

öklə. usla. usda. ökdə. unğğan. üstün. çəpər. başarcanğ.

- **danla öglə arası**: quşluq: quşluq (quşlara yem verilən çağ).

- **ögləyə yaxın vaxt**: qaqar.

- ögləyə yaxın vaxt: **туруş**.

öqlə **öglə**. - **öglə çağı**: qunara. gönorta.

- **öglədən sonra**: gün batan uğur. günbadrama.

- **öglən vaxtı**: təndəmə.

- **öğlədən sonra**: quvurqu. ikindi.

- **öğlədən sonra**: sant zaman.

öqləm **öqləm. ökləm**:. < **öğə. öğ.**) . ağıllı. bilgə.

öqləmək öqləmək öğünə usuna ağılına xatirinə gətirmək.

özləmək.

öqlən - **öğlən vaxtı**: bölüngü.

öqlən **öğlən. öğləyin**. günorta. naharçağı.

öqlən **öğlən**. qünorta.

öqləndirmək **öğləndirmək**. ağıl qoymaq. ibrət vermək.

öqlənmək **öklənmək. öğlənmək. yoğlanmaq. 1.** ağıllanmaq. özüne gəlmək. yengəllənmək. yüngüllənmək. lanmaq. istirahət etmək. **1.** yoqlanmaq. yoğlanmaq. **1.** dinlənmək. yığılmaq. çəkilmək. istirahət etmək. - arıq ər **öğləndi**: yorqun kişi istirahət eddi. **1.** övkələnmək. huşlanmaq. ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq. böyümək. gəlişmək. - uşağın **öqlənməsi** çox çəkər. - **öqlənməmiş** evlənən ev yıxar, **öqlənibse** evlənir, ev yığar. **1.** dinlənmək. yığılmaq. çəkilmək. - arıq ər **öğləndi**: yorqun kişi istirahət eddi. **1.** huşlanmaq. ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq. **1.** böyümək. gəlişmək. -

	uşağın öqlənməsi çox çəkər. - öqlənməmiş evlənən ev yıxar, öqlənibsə evlənir, ev yığar.
öqləş	öğləş . ağıl birliyi. fikir birliyi.
öqlət !	- öklət ! . çoxalt !. artır !. yığ !.
öqləyin	öğləyin . öğlən . günorta. naharçağı.
öqlimək	öklimək . artmaq. çoğalmaq. böyümək.
öqlitmək	öğlitmək çoğaltmaq.
öqlü	öğlü . 1 . dahi. ağıllı. - öğlü kişi qovqa (qavqa) selinin önün eşməz. - bəla odilə heç öğlü alışmaz. 1 . ağaman. əgəmə. dənətimci. məsləhətçi.
öqlünmək	öğlünmək yığılmaq.
öqlüş	öklüş . öküş . yığın. topar. tudə. çoxluq. şuluxluq. izdiham. - qum öküşü . - adam öküşü . - kitab öküşü . - pul öklüşü .
öqlüşmək	öklüşmək . ukulmaq. ökülmək. (birbiri üzərinə) yığılmaq. toplanmaq. yığışmaq. - bir nə bir üzə öglüşdü: bir nərsə bir nərsənin üstünə yığışdı. - qaxınc öklüşüb başıma mənim.
öqlütmək	öklütmək çoğaltmaq. arttırmmaq.
öqlütü	öklüdü . çoxaldı. arıqdı.
öqmaq	öğmaq . uvmaq.

- öqmə** **öğmə.** 1. ögüş. sitayiş. mədh. 1. yığılan hər nərsə.
yığma. qalaq. - **ökmə** topraq: topraq qalaqı. 1. ümdə. -
öqmə alver.
- öqmək** **ögmək. ökmək.** 1. ad. **öqmə.** toplanmış olan hər nəsne.
1. **ükmək. ökmə.** yığmaq. - pul **ükmə**, ərdəm **ük**, öcük
ükmə, yardım **ük**. 1. **ögmək.** yaxıcı demək. sevmək.
bəyənmək. tə'rifləmək. sənə edmək. - pisi **ögmə**, düzü
dögmə. - pisi sevmə, düzü sövmə. 1. yığmaq. birikdirmək. -
dəgmə çiçək öqüldü, buquqlanıb büküldü: hər çeşit gül açdı,
çıxdı, buqqulanıb, tomurcuqlanıb, qonçiyə oturdu. 1.
tə'rifləmək. 1. ulatmaq. böyütmək. tə'zim edmək. təqdis
edmək. öngmək. irəli sürmək. ilərtmək. qabqalamaq.
tə'rifləmək. sitayiş edmək. qadınların qulaqlarına
taxtıqları altın, qümüştən yapılmış həlqə. 1. qusmaq. 1.
ögmək. övmək.öymək: ökşamaq. öqsəmək. 1. söymək.
- öqmək** **ögmək. övmək.** iyi söyləmək.
kəndin ögmək: ağız satmaq: ağız yapmaq.
- öqməklənmək** **ökməklənmək.** qüpələnmək. qüpe yiyəsi olmaq.
- öqmən** **ökmən.** ağıllı. uslu.
- öqnəmək** **ögnəmək. öngətmək. ögnütmək.** ulqatmaq. ağırlamaq.

öqnüşmək	ögnüşmək. yarışmaq.
öqnütmək	öngətmək. ögnütmək. ulqatmaq. ağırlamaq.
öqpə	- ökpə basar. muştuluq. - ökpə ağır. sill.
öqrəginçi	öğrəginçi. bax > öğrəşinçi.
öqrəginmə	öğrəginmə. bax > öğrəşinmə.
öqrəmək	ökrəmək. böğürmək. bağıрмаq. böğürmək. büqrəmək. hayqırmaq.
öqrən	- sevməyi öqrən, sevimli böyü.
öqrəncəq	öğrəncək. yenik. enik. alışlıq. adət. e'tiyad. mö'tadlıq. - siqara əsgidən eniki var.
öqrənci	öğrənci. 1. boşqut. şagirt. 1. buşqut. şagird. çöməz. çıraq. avınçu. şagird. 1. oquvçu. oxuvçu. oxyucu. - öğrənci yayı: yay atmaqa alışmaq, qapınmaq üçün oynadılan yey: qapbaz.
öqrənci	öğrənci. öqrənən. - öğrənciliklə, şayidlqla bir bacarığı, sənəti yiyələnmə: çəkirdəkdən yetişmə.
öqrəncisiz	öğrəncisiz. öqsüz. öksüz. ağasız. məəllimsiz. dəstəksiz. arxasız.
öqrənəməmək	öğrənəməmək. 1. (söylənən, görülen nərsəni). aldıracmamaq. aldıraramamaq. aldırışamamaq.

anlayamamaq. yadqaramamaq. qaçıtmaq. qasıtmaq. 1.
mənimsəyəməmək. anlayamamaq.

öqrənəməzlik **öğrənəməzlik. ögrəşəməzlik.** unutqanlıq. alğınamazlıq.
çəkənəməzlik. siliklik. singirəməzlik. sindirəməzlik.
singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq.
sığqılamazlıq. mənimsəyəməmək. aşınamazlıq.
əzbərləyəməmək.

öqrənəmiyən **öğrənəmiyən. ögrəşəmiyən.** mənimsəyəmiyən.
sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan.
sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən. singirəməz.
singirəmiyən. aşınanıyan. əzbərləyəməyən.

öqrənən **öğrənən. ögrəşən. 1.** öğrənci. 1. iyələnen. alan. iktisabi.
1. sindirən. sındıran. mənimsəyən. aşınan. əzbərləyən.

öqrəngəklik **öğrəngəklik** alışqanlıq. e'tiyad. adət. düşünmədən
yapılan nərsə. peşə.

öqrəni **öğrəni.** oxu. izləni. mutaliə.

öqrənilmək **öğrənilmək. 1.** bilinmək. 1. eşitilmək. istehzar, ittila',
e'lan, e'lam olunmaq, verilmək. bildirilmək. bilginilmək.
bəllənilmək. sezinimək. savlanılmaq. savuşlanılmaq.
çavuşlanılmaq. xəbərlənilmək.

- öqrənilmək** **öğrənilmək.** bəllənmək. yadlanmamaq. zəhnə tapşırılmaq. əzbərlənmək. - dərsi **bəlləndizmi.**
- öqrənilmiş** - **bayağı, öğrənilmiş, əsgü biçimdə, formda:** qaradüzən.
- öqrənim** **öğrənim.** 1. məhəssillik. təhsil. - **öğrənim eğitim:** təhsil tərbiyə. - **öğrənim çağı:** məhəssillik dövrü. 1. **öğrətim.** tə'lim. təhsil. - **yüksək öğrənim:** ali təhsil.
- öqrənim** **öğrənim.**oxuv. oxuma. təhsil.
- öqrənim** **öğrənim.** təhsil. tə'lim.
- öqrənimmək** **öğrənimmək öğrəninmək.** öğrənmək. təhsil edmək. bilgi edinmək. bildirinmək. mə'lumat, xəbər almaq.
- öqrəniş** **öğrəniş.** 1. görüşlük. doyalış. tutalış. tutanış. ərişim. anlayış. alqı. qanış. qavrayış. qavranış. qursaq. kavsaq. kovsaq. düşünüş. seziş. sezim. sezimə. sezmə. sezgi. seziş. seziniş. sezgiş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak. 1. anlaq. anlayış. qavrayış. zəka'.
- öqrəniş** **öğrəniş.** eyitim. kəmal.
- öqrənişmə** **öğrənişmə. öğrənsəyiş.** qanıqsayış. qanıqsıyış. vərdişinmə.
- öqrənqıç** **öğrənqıç.** öğürlük. ünsiyyət. ülfət. alışıq.

- öqrənme** **öğrənme.** bəlləmə. bəlləyiş. hifz. əzbərləmə. zəbt.
- öqrənme** **öğrənme.** bəlləmə. yadlama. mənimsəmə. əzbərləmə.
bəllənme. yadlanma. mənimsənme. mənimsəyiş.
əzbərlənme.
- öqrənme** **öğrənme. öğrəşmə. 1.** bilgəşmə. bilgənme. bilşinme.
savlınma. aşınma. tanışma. xəbərlənme. ittila'. **1.** məşq
edmə. ittixaz. əxz. **1.** sindirmə. sındırma. mənimsəmə.
aşınma. əzbərləmə.
- dolaylı olaraq, dönə dönə sorub oyusun, fikrin**
öğrənməyə çalışmaq: gəpsələkləmək. qaslaqlamaq.
qazlaqlamaq. ağız aramaq. ağız qoxulamaq.
- öqrənmək** **öğrənmək. 1. kövrənmək. köğrəmək. kövrəmək.**
köğrənmək. avlamaq. avramaq. yaxlamaq. yaxalamaq.
qavlamaq. qavramaq. qanmaq. qanlamaq. anlamaq. 1.
qapurmaq. içmək. əzbərləmək. **1.** bəslənmək. bəsinmək.
bəсэнmək. **1.** eşitilmək. xəbərlənmək. **1.** əkinmək.
əğinmək. **1.** əkşinmək. əkişmək. əğrinmək. sabaqınmaq.
sabaqlanmaq. dənəklənmək. dərs, ibrət almaq,
götürmək. **1.** görmək. almaq. - nə kilas **görübsüz.** - bu
işdən dənək görmədi. - elə görgü (tərbiyət) **görən,** belə oğrusu

olar. **1.** keçinmək. anlamaq. qavramaq. - yaşlaşdıqca, **keçinim** gücü azalır. **1.** qararamaq. qaralamaq. əzbərləmək. **1.** öyrənmək. təhsil etmək. **1.** almaq. qavramaq. anlamaq. aydınlanmaq. evçiləşmək. əhliləşmək. alışmaq. aşılmaq. uyumlanmaq. uysallaşmaq. uysallaşmaq. qapsamaq. **1.** bəlləkləmək. könləkləmək. içmək. əzbərləmək. **1.** edinmək. əldə etmək. yiyələnmək. iyələnmək. - iki işi bir yerdə **edinmək.** - yamanlıqdan, iyilik **edinməz.** - bu kitabdan çox **bilgilər** edindik.

- **evə öyrənmək:** evsimək. əvlişmək. əvləşmək. əhliləşmək.

- **gizlicə araşdırıb öyrənmək:** qaravillamaq.

- **işləməyə, çalışmağa öyrənmək, alışmaq:** yapartanmaq. yaparlanmaq. qaparlanmaq. qapartanmaq.

- onun qafası **almır.** - **tez öyrənmək:** qapmaq.

öqrənmək **öğrənmək. örgənmək. 1.** təlim görmək: yaranmaq. **1.** yığmaq. mənimsəmək. **1.** alışmaq. alqınmaq. gündəlmək. kündəlmək. kövündəlmək. alışmaq. **1.** əzbərləmək. **1.** ögrəşmək. örgəşmək. örgənmək. qarışmaq. alışmaq. yiyələnmək. kəsb etmək. istifadə etmək. qapınmaq.

alşınmaq. bəlləmək. yadlamamaq. zəhnə tapşırmaq.
əzbərləmək. - dərsi **bəllədizmi**. - **birbirin öyrənmək**, bilmək:
bilişmək. tanışmaq. - kim olduğumuzu birbirimizə soraraq
bilişdik.
- sizdən çox nələr **öyrəndim**.

öyrənmək **öyrənmək**. taxdanmaq. alışmaq. dadanmaq. üyrənmək.
alışmaq.

öyrənmiş **öyrənmiş**. 1. öyrünc. öyrünc. dənəyimli. dənəkli.
təcrübəli. bilgili. dərş almış. yetişmiş. 1. evli. əhli. öyr.
öyr. öyr. alışq. 1. yığılmış. mənimsəlmiş.

öyrənsəyiş **öyrənsəyiş**. **öyrənismə**. qanıqsayış. qanıqsıyış.
vərdişinmə.

öyrənşməkilik **öyrənşməkilik** tosunluq pişisməmişlik.

öyrəntiyin **öyrəndiyin**. - **aldığın, öyrəndiyin, bildiyin dəğişmək**
istəmiyən: alqalı. alqal. alqalan. alqalaq. gerici. mürəcə'.
mütəəssib.

öyrəşməzlik **öyrəşməzlik**. **öyrənəmzlik**. unutqanlıq. alğınamazlıq.
çəkənəmzlik. siliklik. singirəmzlik. sindirəmzlik.
singirəmzlik. sındıramazlıq. sınığıramazlıq.

sığqılamazlıq. mənimsəyəməzlik. aşınamazlıq.
əzbərləyəməzlik.

öqrəşəmiyən **öğrəşəmiyən. öğrenəmiyən.** mənimsəyəmiyən.
sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan.
sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən. singirəməz.
singirəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən.

öqrəşən **öğrəşən. öğrenən.** sindirən. sındıran. mənimsəyən.
aşınan. əzbərləyən.

öqrəşginmək **öğrəşginmək** alışmış olmaq. alışılmaq. alışagəlmək.

öqrəşilmək **öğrəşilmək** sınaqmaq. sınaqmaq.

öqrəşilmir **öğrəşilmir.** qanıqsanılmır. - yaşlanmaqla belə, qocalığa
qanıqsanılmır.

öqrəşim **öğrəşim. öğretit. öğrəşmə.** isgərmə. isqarma. isqarı.
yatqırma. yatırma. yasırma. yasqırma. alşatı. alışdırı.
alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çığliyin, xamlığın
gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var.

öqrəşinçi **öğrəşinçi. öğreginçi. öğretinçi. bilgışinçi. bilgitinçi.**
bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgışinçi. bəlgitinçi.
bəlgışinçi. istixbaratçı. 1. istixbarçı. savlaşçı. xəbərleşçi.
soraşçı. sorağçı. soruşçu. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat

mə'lumat toplayan. 1. incələyən. mincələyən. incəltişiçi.
mincəltişiçi. tədqiqatçı. təhqiqatçı. oxucu. mutaliəçi.
topluq (məcmə', təşgilat) işçisi.

öqrəşiniş **öğrəşiniş.** bax > **öğrəşinmə.**

öqrəşinmə **öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəşinmə. öğrətinmə. bilgitiniş.**
bilginişmə. bilğışinmə. bilğışiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş.
bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. istixbarət. 1. istixbar.
savlaşma. xəbərləşmə. soraşma. soruşma. soruşuş. sav
bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama. 1. incələmə
mincələmə, incəltiş mincəltiş, tədqiqat təhqiqat, oxu,
mutaliə topluq (məcmə', təşgilat) işi.

öqrəşinmək **öğrəşinmək. uğraşınmaq.** alışqanlıq qazanmaq.
alışqanmaq. dadanmaq.

öqrəşinmək **öğrəşinmək.** uslanmaq. huşlanmaq. ağıllanmaq.
tərbiyətlənmək.

öqrəşit **öğrəşit. öğrəşim. öğrəşmə.** isgərmə. isqarma. isqarı.
yatqırma. yatırma. yasırma. yasqırma. alşatı. alışdırı.
alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın
gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var.

öqrəşmə **öğrəşmə.** avınc. alışma. avunma.

- öqrəşmə** **öğrəşmə. öğrenmə.** 1. bilgəşmə. bilgənmə. bilşinmə. savlınma. aşınma. tanışma. xəbərlənmə. ittila'. 1. məşq etmə. ittaxaz. əxz. 1. sindirmə. sındırma. mənimsəmə. aşınma. əzbərləmə. 1. **öğrəşit. öğrəşim.** isgərmə. isqarma. isqarı. yatqırma. yatırma. yasırma. yasqırma. alşatı. alışdırı. alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var.
- yaşayıb **öğrəşmə, öğrəş** yaşa.
 - **öğrəşib** yaşayan aparır, yaşayıb **öğrəşən** batırır.
 - **iş öğrəşmə dövrəsi:** aşıl. yanaq. çıxma.
- öqrəşmək** **öğrəşmək.** 1. aşlanmaq. aşlaşmaq. alışmaq. 1. əkişmək. əğişmək.
- öqrəşmək** **öğrəşmək.** 1. ördümək. yığmaq. örkəşlənmək: dalqalanmaq. 1. ördümək. yığmaq. 1. usmaq. alışmaq. 1. varışmaq. alışmaq. ülfət etmək. yavanlamaq. əzbərləmək. hifz etmək. yenişmək. yenirmək. alışmaq. adət etmək. - görə görə göz **yenir**, gedə gedə ürək **yenir**.
ögrənmək. örgəşmək. örgənmək. qarışmaq. alışmaq. yiyələnmək.
- gözdən **yenirməyən**, ürəkdə qalmaz.

- öqrəşmiş** - nərsiyə alınmış, alışmış, öğrəşmiş: alqaş. - qavqa alqaşı.
- siqar alqaşı. - içgi alqaşı. - gəzmə alqaşı.
- öqrəşmiş** öğrəşmiş. əkli. usub. alışiq. alışmış.
- öqrəşmişim** öğrəşmişim. qanıqsamışım.- mən artıq sıxıntıya, acıya
qanıqsamışım.
- öqrəşsə** - öğrəşsə tatı, uşaq, bir gün olar uzun qulaq.
- öqrəştirmək** öğrəşdirmək. uyarlatmaq. uyumlatmaq. ısıtmaq.
alışdırmaq. yaxlaşdırmaq. yoxlaşdırmaq. çəkici, olumlu,
qolay bir duruma gətirtmək.
- öqrət** öğrət. gələnək. tərbiyə.
- öqrətci** öğrətci. öğrətici. 1. öğütçü. öğücü. yaxtıcı. yağıtçı.
yarıtçı. yartıçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı.
oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı.
yantarıçı. əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsicı. bəsləkçi.
pəndçi. moizəçi. ibrət verən. nəsihətçi. 1. əkitçi. əğitçi.
görgüt. görgütçü. sayqıt. sayqıtçı. mürəbbi. pedaqoq.
məəllim.
- öqrətci** öğrətci. tayış. xoca. məəllim.
- öqrətəmək** öğrətəmək. əğirtəmək. 1. əkşinitmək. əkişdirmək.
sabaqlamaq. sabaqlatmaq. sapaqlatmaq. dənəklətmək.

dərs, ibrət oldurmaq, vermək. **1.** əkşinitmək. əkişdirmək.
 əğırtmək. sabaqlamaq. sabaqlatmaq. dənəklətmək.
 dərs, ibrət oldurmaq, vermək.

öqrətən **öğrədən. öğretici.** **1.** çalışdırıcı. yetişdirici. tə'limçi.
 məəllim. antirenör. **1.** bəllətən. örgədən. öğretmə.

öqrətən **öğrətən. savac. məəllim.**

- **qadın öğretən:** bibiatun. bibi xatın. məəllimə.

öqrəti **öğrəti.** **1.** eğiti. məktəb. məslək. **1.** eğitim. öğretim. aşıl.
 yanaq. çıxma. bəslək. görgüt. sayqıt. tərbiyə. yetişirmə.
 yetiştiriş. alışdırış. **1.** əkiş. əkşin. dərs. sabaq.

öqrəti **öğrəti.** **1.** məslək. əqidə. uyduri. oyun. tə'lim. - qılıc **oyunu:**
 qılıc işlətmə öğrəti. - ayağ **uyduri.** **1.** okart. tədris. **1.**
 öğrəşilən. qəbul olunan. eğrəti. olağan biçik. başarılan. -
öğrəti anlayış: kılasiq anlam. **1.** yaran. tə'lim.

öqrətici **öğrətici. (ğ < > y) öyrətici.** uyutal. uytal. məllim.
 - **əxlaq öğretici:** əxlaq məəllimi: atabəy. - sən mənə **atabəylik**
 eləmə.

öqrətici **öğrətici.** **1.** **öğrədən.** çalışdırıcı. yetişdirici. tə'limçi.
 məəllim. antirenör. **1.** **öğrətci. öğütçü. öğücü.** yaxtıçı.
 yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı.

oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı.

yantarçı. yantarıçı. əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsiçi.

bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət verən. nəsihətçi.

öqrətiq

öğrədik. 1. məəllim. mürəbbi. eğiymən. yetişdirici.

öğrətmən. 1. idman. talim. antirenman. iqzərsiz.

öqrətim

öğrətim. 1. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. - **aşmal, qarışıq**

öğrətim: əşineğitim. erkəkli dişili olan qurum, yerməxlut

qurum. tə'lime məxlut. 1. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. eğiym.

becəriş. çalışdırma. uğratma. yetiştirmə. barvarış.

pərvəriş. tərbiyə. tə'lim. 1. **bəslək.** eğiym. ögrəti. görgüt.

sayqıt. tərbiyə. yetiştirmə. yetiştiriş. alışdırış. 1. **öğrənim.**

tə'lim. təhsil.

- **yüksək ögrənim:** ali təhsil.

- **eğiym ögrətimində, ilk yarı il:** güz dönəmi.

- **ögrətim, məşq oxu:** kalva. çalva.

öqrətim

ögrətim. tədris. tə'lim. - **orta ögrətim:** tə'limati mütəvəssitə.

öqrətinçi

ögrətinçi. bax > **ögrəşinçi.**

öqrətinmə

ögrətinmə. bax > **ögrəşinmə.**

öqrətir

- uçurum başı, uçmaq **ögrətir**, dənizə dalma, üzmək **ögrətir.**

öqrətiş

ögrətiş. ögrətmə. tə'lim.

- öqrətmə** **öğrətmə.** öqrətiş. tə'lim. tədris.
- başqalarına sevmə **öğrətmədinse**, barı sevinc ver.
- öqrətmək** **öğrətmək.** 1. nərsəni birinə yığdırmaq, mənimsətmək. 1. bildirmək. biltürmək. 1. tıqratmaq. sıxışdırmaq. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq. möhkəmlətmək. 1. bildirmək. 1. bəllətmək. bildirmək. uslatmaq. huş qoymaq. ağıl qoymaq. bilik, aqahlıq ögrətmək. tərbiyətləndirmək. yamtamaq. yamatmaq. əmitmək. əmcitmək. yavaşıdırmaq. vərdişlətmək. alışdırmaq. yumşatmaq. tə'lim etmək. tə'nis etmək. amuziş vermək. əmişdirmək. əmzişdirmək.
- sanıları cocuğa **bəllətdik.** - alfabeti uşaqlara **bəllət.** 1. örgətmək: alışdırmaq. 1. tovlamaq. tavlamaq. tərbiyətləndirmək.
- öqrətmək** **öğrətmək.** 1. tanımaq. dəğirmək. 1. bəllətmək. bildirmək. keçmək. ögrətmək. inandırmaq. aşılamaq. yollaşdırmaq. alışdırmaq. adət vermək. uyarlatmaq. uyumlatmaq. mənimsətmək. mənimsətmək. anlatmaq. bəliitmək. 1. doğanlaşdırmaq. doğan edinmək. uyumlandırmaq. uysallaşdırmaq. alışdırmaq. aşıladaşdırmaq. əkitimləmək.

eğitilmək. yetişirmək. görgütlmək. təbiyə edmək.
 təlim vermək. 1. işləmək. incələmək. mənimsətmək.
 olqunutmaq. olqutmaq. 1. aşındırmaq. indirmək.
 endirmək. - onun dar qafasına, böylə sorular **endirələməz**. 1.

əkitmək. əgitmək. 1. göstərmək. bellətmək. - iş
göstərmək.

- **əgib (əyib), büküb, oğub, yonub, aşındırıb, biçib**
öğrətmək, yetişirmək, gəliştirmək, uyqulamaq.

törpüləmək: əğələmək <> əkələmək.

- **güttüyüm domuzu mənə ögrətmə**: mənim işimi, mənə
 ögrətmə.

- sevməyi ögrətmək, sevgini böyütməkdir. (sevgini
 becərtmək, bəsləmək, dəğərləməkdir.).

- **ustalar bildiklərin keçməlidirlər**.

öqrətmək **ögrətmək**. taxdandırmaq. dadandırmaq. alışdırmaq.
 üyrətmək. alışdırmaq. əgitmək. ustaz. xoca.

öqrətmən **ögrətmən**. ögrətən. örgədən. yetişirici. məəllim. - **baş**
ögrətmən: atabəy. - **başögrətmən**: ilk okul başı, müdürü.

öqrətmən **ögrətmən**. öqrədik. ögrədik. məəllim. mürəbbi. əgitmən.
 yetişdirici. uydaçı. mürşid. yol göstərən. məəllim.

- öqrəyük** **öğrəyük.** rəsm. qayda. görənək. adət. - **öğrətyük** mundax
oq: işlər belədiki, qayda belədir ki.
- öqrəyük** **öqrəyük.** gələnek. görənək. tərbiyə.
- öqrü** **ögrü.** 1. ögrənilecək olan. ögrəni. 1. arxadaş. yoldaş.
- öqrüq** **ögrüq.** munis. cana yaxın. əl üstündə tutulan.
- öqrüqmək** **ögrükmək.** toplanmaq.
- öqrümük** **ögrümük.** beşik. kaway. yırğac.
- öqrün** **ögrün. öğün. öğə.** çağa. qama. qaqa. qaqam. qəmə.
sürə. dövrə. - bir **qama** iyyə iydə dedilər, kişiyyə iyid demiş,
varın yedilər.
- öqrünc** **ögrünc.** 1. dənəyimli. dənəkli. təcübəli. bilgili. ögrənmiş.
dərs almış. yetişmiş. 1. razılıq. xoşnutluq. məmnuniyyət.
- öqsə** **öksə.** 1. köğüs döğmə. qızma. higgə. 1. yapışaq. sürtük.
- öqsəqlənmək** **öğsəqlənmək.** ərkəklənmək. böbürlənmək. öğünmək. -
çoxda gözəlliyivə **öğsəqlənmə.**
- öqsələmə** **öğsələmə.** ösgələmək. əsrələmək. əsirmək. əsdirmək.
- öqsəmək** **öğsəmək.** 1. istəmək. sevinmək. özləmək. 1. savaşımaq.
1. ögmək. şişirmək. tərifləmək. 1. yığmaq. 1. ögmək.
oxşamaq. - o məni **öğsədi.**
- öqsəotu** **öksəotu.** burc.

öqsimək	öksimək. 1. kövrəlmək. köksünmək. tasalanmaq. kədərլənmək. kəndini öksüz görüb qəribsinmək. 1. arzulamaq. istəmək.
öqsunmək	öksünmək. oxsınmaq. peşman olmaq. - o qılmış işinə öksündi. - kidin təlim öküdü: geyin (sonra) təlim öküdü: sonra çoxlu peşman oldu.
öqsük	öksük (ə < > ö) əksik. üksük. əksik. az.
öqsüləmək	yarı yanmış odun. körüklənmiş odun. odu tutuşdurmaq üçün nəfəslənmiş, yarı yanmış, qaralmış odun qoymaq. qızıışdırmaq. təhrik etmək.
öqsüm	öksüm. arzu. murat.
öqsümək	öksükmək. 1. (ə < > ö) əksikmək. azalmaq. - yer üzün, yağır suyi birlə yudu \ kirlə çirki, ol yumaqdan öksüdi: azaldı. əksildi. 1. acı çəkmək. izzərib çəkmək. düşər olmaq. 1. hünkür hünkür. hıçqırıqla. hökütmə vurub ağlamaq. 1. acımaq.
öqsünmək	öksünmək. kədərլənmək.
öqsürmə	öksürmə. öksürüm. öksürük. öksürüş.
öqsürmək	öksürmək. (< öq. ökkə. ökə: köks. sinə). ösgürmək. yutalmaq. utalmaq. ökdən səs çıxarmaq.

- öqsürmək** **öksürmək. ösgürmək. üksürmək.** göğsün, sinəsin sökməyə çalışmaq. kavsırmaq. qağsırmaq.
- öqsürmək** **öksürmək.** tıqsırmaq.
- öqsürmək** **öksürmək.** yötgərmək. yötgürmək.
- öqsürük** **öksürük. 1.** öksürüm. öksürmə. öksürüş. - **öksürüklü tıqsırıqlı:** ağar düşər. qalxar enər. mərizül hal. **1.** ösgürük. utal. yutal.
- öqsürüq** - **incə öksürük:** sill, vərəm ösgürüyü.
- **boğucu öksürük, bulaşıcı kəsəl:** boğmaca.
- öqsürüq** **öksürük.** çötəl.
- öqsürüm** **öksürüm.** öksürmə. öksürük. öksürüş.
- öqsürüş** **öksürüş.**öksürük. öksürüm. öksürmə.
- öqsütmək** **öksütmək. 1.** acıtmaq. acı çəktirmək. üzmək. iztirab vermək. **1.** əsgitmək.
- öqsüz** **öğsüz. öksüz. (ökü olmayan.** qucaqsız, döşsüz, məməsiz qalan cocuq). sevgisiz. kişisiz. adamsız. varissiz. - **öğsüz barmaq:** adsız barmaq. baş barmaqdan dolayı dördüncü barmaq. - **öksüz yorğanı: yoxsul yorqanı:** ağ sarmaşığı çeşiti.

öqsüz	öksüz. - quyruq dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (daşıl: daşlı. yaşıl: yaşlı. başıl: başlı. üstün).
öqsüz	öksüz. 1. öq. ök + süz (sız): yetim (öqə. öq) ^(yenisey) . ağasız. məəllimsiz. öğrəncisiz. dəstəksiz. arxasız. 1. oluşumsuz. gəlişməyə əngəl durumu olan. 1. cocuğun yetişmə, gəlişməsindəki önəminə görə, anası olmayan (ölən yaxud ayrı olan) cocuqlara bu adlıq (sifət) verilir. 1. orta barmaqla sərçə bağı orasındakı barmaq. 1. şaşqın. çaşqın. ağılsız. avara. 1. yetim. 1. ekiz. əkiz. yetim.
öqsüzlə	öksüzlə. yeddi ulduzdan araya gələn bir ulduz topluluğu. - öksüzlə yanı: doğu.
öqşə	ökşə. paşnə.
öqtə	öğdə. 1. yarpaq. müfid. 1. başaran. başarca. çaqğan. usda.
öqtə	öğdə. ökdə. usda. usla. unğğan. üstün. çəpər. başarcanğ.
öqtəçəpər	öğdəçəpər. iş görəni. işə pişən. usda.
öqtəçi	öğdəçi. öğəçi. nuxdəçi. nuxdədan. incəçi. inciçi.

- öqtən** **öqdən.** 1. ağıllı. bilincli. 1. batur. bağadur. qorxusuz.
başına buyruq. qəhrəman. quvvətli. qəhrəman. quvvətli.
- öqtəşliq** **öğdəşlik. oydaşlıq. oybirlik. oybirlik.** görəşliq.
düşdəşlik. fikirdaşlıq. ağıldaşlıq. qarındaşlıq. içdəşliq.
sırdaşlıq. başdaşlıq. qafadaşlıq. könüldaşlıq. ağız birliyi.
tevafüq. ittifaq.
- öqtəşliqlə** **öğdəşliklə. oydaşlıqla. oybirliyiylə. görəşliqlə.**
düşdəşliklə. fikirdaşlıqla. ittifaqla. tevafüqlə.
- öqtü** **öğdü.** övgü. övmə. mədiyə. mədh.
- öqtü** **öğtü. öğdü. övdü. 1. öğtür.** mədh. övmə. ululama. 1.
övmə. alqış. tərif. - bir **öğdü** de: bir tərif de.
- öqtül** **öğdül. öngdül. mükafat. cayizə. - qaşmaqda** yeldən öndül
alır. - **öğdül** at: yarışa yarar at.
- öqtüm** **öğdüm. 1. övülən. mədh. 1. öngdün.** öncə. birinci.
- öqtürmək** **öğtürmək. öktürmək. 1. ögdürmək. tərifin edmək. 1.**
yığdırmaq. toplatmaq. yığdırmaq. - para **öktürmək:** pul
toplatmaq.
- öquz** **öğüz.** iyi. duraç. doğru. gözəl.
- öqüc** **öğüc. 1. çox. çoxluq. bolluq. 1. ağıl. us. bilinc.**
- öqücü** **öğücü. məddah.**

- öqücü** **öğücü. öğretçi. öğretici.** yaxtıçı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsicı. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət verən. nəsihətçi.
- öqül** **öğül. ögül.** sitayış < istəyiş.
- öqül** **öğül. ökül. 1.** çox. artıq. böyük. yekə. **1.** sitayış. - **ökül** o tanrıya ki böyükdü. **1.** sitayış < istəyiş.
- öqülən** **öğülən.** ödgülmüş. öğülmüş. başarılı. ödül almış.
- öqülqən** **öqülqən. 1.** artan. yığılan. çoxalan. **1.** öngül. şişən. özsevər.
- öqülləmək** **öğülləmək. 1.** çoxaltmaq. artırmaq. şişirmək. yığmaq. - mal davarın **ökülləqıl:** çoxalt. - bilim **öqül,** dad qazan. **1.** öğülləmək. sevillemək. səvələmək. sayqılamaq. ağırlamaq.
- öqüllü** **öğüllü. öküllü. 1.** çoxlu. artıq olan. böyük. yekə. **1.** sevimli. sevilmiş. situdə.
- öqülmək** **ökülmək. 1.** yığılmaq. toplanmaq. - hər yandan yardım **öküldü. 1.** **öğülmək.** öğülmək. sevilmək. bəğnilmək. sayqılanmaq. - oğlan ərlər **öğüldü:** təriflədi.

- öqülmüş** **öğülmüş**. 1. başarılı. dəstəkli. öğülməyə layiq. müəyyəd. təsdiq olmuş. 1. başarılı. dəstəkli. öğülməyə layiq. müəyyəd. təsdiq olmuş. 1. bəğənilmiş. sevilmiş. sevimli. istəkli. - **öğülmüş** kim, **döğülmüş** kim. 1. ödgülmüş. öğülən. başarılı. ödül almış.
- öqülmüş** **öğülmüş**. **övülmüş**. bəğənilmiş. məqbul.
- öqülti** **öğüldi**. **öğünlü**. bəğənilmiş. tə'rifli. - **öğündü** kişi.
- öqüm ölü bolmaq** çox üzülmək. acı çəkmək. kədərlənmək.
- öqüm** **öküm**. **öğüm**. **öğüm**. 1. yığın. yığım. - bir **öğüm** topraq. bir yana toplanmış topraq. 1. oğuş. yumuq. - bir **öküm** yarmaq.
- öqümək** ögümək ökümək. **qusmaq**.
- öqün** **öğün**. **ökün**. 1. ökür. başqa. qeyr. 1. artıq. daha. - səndən ökün istəməz könlüm. 1. övün. kərə. dəfə. 1. qıyan. peşman ol. ökünç: qussə. qəm. peşmanlıq. öküş bilən: peşmanlıqla. ökündi: peşman oldi. 1. öğə. kərə. dəfə. yön. 1. kəndinə dönüş. özə dönüş. 1. öyün. övün. 1. yığın. - **öğün** topraq. - **ökün** kitab.

- öqün** **öğün. öğrün. öğə. çağa. qama. qaqa. qaqam. qəmə.**
 sürə. dövrə. - bir **qama** iyyə iydə dedilər, kişiye iyid demiş,
 varın yedilər.
- öqünc** **öğünc. öğünmə. övünc. övünmə. güvənc. güvənmə.**
 güvəniş. qıvanc. qıvanma. onur. mubahat. qurur. fəxr.
- öqünc** **öğünc. ökünc. öğüş. 1. acım. peşmanlıq. həsrət. əfsus. -**
ökünnc qılmaq: peşmanlatmaq. özletmək. - **ökünc** qılın
 etdiyin işdən arın. **1. öğünmə. sevinc. iftixar. - bu işə öğünc**
 nə gərək. - belə öğüş kimsəyə buyrulmamış: qismət olmamış.
 - **öküngücü** ümində artatur: özsevər, özün şişirən, himin,
 dibin, şalvarına qoyur, artırır, sıçır. **1. acı. kədər. üzüntü. 1.**
 peşmanlıq. **1. övünç. iftixar. övünmə gərəkcəsi. iftixar**
 vəsiləsi. **1. ök. hinc. intiqam. 1. qıvanc. qussə. qəm.**
 peşmanlıq. **1. öğünc. döğünc. acım. peşmanlıq.**
 nədamət.
- öqünc** **ökünc. öğünc. 1. doğru yola çönmə, qayıtma.**
 boşurqanma. peşmanlıq. dönmə. döngə. dönüş. çönmə.
 tovbə. nidamət. **1. peşman.**
- öqünclük** **ökünclük. öğünclük. peşmanlıq.**

- öqünçmək** **ökünçmək. öğünçmək.** tövbələnmək. boşurqanmaq.
peşmanlamaq.
- öqüncü** **öqünqüçi.** kəndini öğən.
- öqünçək** **öğünçək.** öğünməyə dəğər. öğünmə nədəni.
- öqünən** **öğünən. öğüngən. övünən. övüngən.** qaqrıq. qurra.
qurralı. qururlu. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa.
qoplaq. qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.
qopsalaq. şişən. şişək. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.
- **çox öğünən:** ağız böyük.
- öqünqən** **öğüngən. öğünən. övünən. övüngən.** qaqrıq. qurra.
qurralı. qururlu. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa.
qoplaq. qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.
qopsalaq. şişən. şişək. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.
- öqünqəşmək** **öğüngəşmək. öğünüşmək. qabarışmaq. qaslanmaq.**
daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək.
boyquşmaq. böyüklənmək.
- öqünləcək** **öğünləcək. övünləcək.** fəxr ediləcəkdir.

- öqünlü** **öğünlü. öğüldi.** bəğənilmiş. tə'rifli. sayın. sayqı dəğər. möhtərəm. - **öğündü** kişi. - **öğünlü** kişi. - **öğünlü** ağalar xanımlar. - **öğünlü** baxşı. - **öğünlü** aşığı.
- öqünmə** - gəlməmişə **öğünmə**, keçinmişə döğünmə.
- öqünmə** **öğünmə. 1.** qoltuq. təfaxür. iftixar. **1.** öğünc. ökünc. sevinc. iftixar.
- öqünmə** **öğünmə. öğünc. övünc. övünmə.** güvənc. güvənmə. güvəniş. qıvanc. qıvanma. onur. mubahat. qurur. fəxr.
- öqünmək** **1. ökünmək. öğünmək.** doğru yola çönmək, qayıtmaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. boşurqanmaq. peşmanlamaq. tovbələnmək. nidamət edmək. **1.** **ökünmək. öğünmək.** bağır döğmək. peşmanlamaq. **1.** **ökünmək. öğünmək.** övünmək. güvənmək. qıvanmaq. fəxr edmək. - **çox ökünmək, peşman olmaq:** başını daşdan daşa vurmaq. **1. öğünmək. övünmək.** qapalmaq. qapalanmaq. qaplanmaq. qopanmaq. qopalmaq. qopalanmaq. qopunmaq. qopparanmaq. qapsalanmaq. qopsalanmaq. şişmək. şişinmək. qurralanmaq. qururlanmaq. **1. ökünmək. övünmək.** qınanmaq. peşmanlamaq. peşmanlanmaq. peşman olmaq.

- **çox ökünmək, peşmanlamaq**: qafasını daşdan daşa vurmaq.

öqünmək

öğünmək. uğunmaq. ögürükmək. ökünmək. (öğünmək. sevinmək # döğünmək: peşmançılıq). **1.** uvunmaq. ökünmək. boğulmaq. bayılmaq. ussun huşun itirmək. keçinmək. nəfəsi kəsilmək. için çəkib keçinmək. qəşş eləmək. - sevindiyyindən **uğundu.** - uşaq ağlayıb **uğundu.** - **uğundu** döğünməyə başladı. **1.** alışmaq. mənimsəmək. **1.** çığır bağır salmaq. çığırmaq. qıvalmaq: sevinmək. öğünmək qıvanmaq. **1.** **ökünmək** döyünmək. qayğıрмаq. övünmək. öyünmək. peşman olmaq. qayğılanmaq. **1.** peşman olmaq. **1.** (əldən gedən nərsəyə. peşmançılıq ilə) döğünmək. düşünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. peşman olmaq. - azraq ötənləri **öğüngil.** - gəlməmiş nərsəyə sevinmə, itən nərsəyə ögünmə. - əldəkinə sevinmir, əldən getdi döğünmür. - yazığına **ökündü.** - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox ögünməyin sonu, döğünməkdə. - öküş sevinc bolsa, qatıq öksünür: çox **öğünməyin sonu, döğünməkdə. 1.** qüvənmək. inanmaq. tərifləmək. - özünü çoxda **öğünmə. 1.** kəndini ögmək. sevinmək. şişmək. qabarmaq. **1.** köks gərmək.

kükənmək. güvənmək. fəxr etmək. övünmək.
 ögəncmək. övəncmək. özsevmək. qurulmaq.
 xudpəsətlənmək. - iki söz öyrəndim diyə **qurulmamalı**. -
qurulub şişinmək kişiyyə yaraşmaz. **1. öğünmək. döğünmək.**
 ökünmək. peşmanlamaq. nədamət etmək.
 - **yalandan öğünmək**: atıb savurmaq. avurt satmaq.

öqünmüş **öğünmüş.** övünmüş. şişik. qururlu. özünə bağlı. özünə
 dönən.

öqüntürmək **ökündürmək. öğündürmək. ögündürmək. 1. ayırmaq. 1.**
 başqalaşdırmaq. dəyişdirmək. **1. güvəndirmək.**
 sevindirmək. ilgiləndirmək. ilətmək. öğüdürmək. təşviq
 etmək.

öqüntürüq **ökündürüq. öğündürmək. ögündürmək.**

öqünür **öğünür** qururlu. gurra. qurrə.

öqünüş **öğünüş.** öyünüş: təhsil.

öqünüşmək **öğünüşmək.** öğüngəşmək. qabarışmaq. qaslanmaq.
 daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
 qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək.
 boyquşmaq. böyüklənmək.

- öqür** **öğür. ökür.** (< **öq. ökkə. ökə:** köks. sinə). **1.** öğür. ögür. öğrənmiş. alışq. evli. əhli. - **öqür öqür aqlamaq:** önqrədəmək. öqürdəmək. öqqürdəmək. hünkür hükür köksün çəkmək. hünkürdəmək. hincqınmaq. **1. öğür. övür.** mə'nus. **1.** zümrə. **1.** bayağ. adi. **1.** topluq. sürü. bölük. **1.** tənq. dəng. **1.** adət. alış. taydaş. yaşca yaqın. öğrənmiş. alışmış. yadırqamaz (mə'nus).taqım. dərinti (yaldaş. firqə. zümrə). - **öğür olmaq.** öyrənmək. alışmaq. **1.** tay tuş. yar yoldaş. alış. əş. **1. öq - ər.** cikli, çıxarlı kişi. **1.** quruh. bölük. **1.** birbirinə alışan heyvan. **1.** ögün. ökün. başqa. qeyr.
- öqür** **öğür.** ağır.
- öqürəmək** **1.** ökkürüb cıncır çıxarmaq. - gecə birinin **ökkürtüsün** eşitdim. **1.** ökürmək. böğürmək. köksüdən bağırmaq. - danadək inəklər **ökürə** durdular.
- öqürləşmə** **öğürləşmə.** alışmaq. adət etmək. yaxınlaşmaq. mehribanlaşmaq.
- öqürlü** **öğürlü.** məhəbbətli. yaxın olmaq.
- öqürlüq** **öğürlük.** yaxınlıq. yoldaşlıq. alışlıq. ünsiyyət. ülfət. alışıq. öğrənqic.

- öqürmə** 1. ökkürmə. ökürmə. - gecə birinin **ökkürtüsün** eşitdim. 1. böğürmə. köksüdən bağırma.
- öqürmək** **ökürmək**. 1. (< ökə. ökkə. öggə. öpgə. ağ ciyər. sinə. şüş). öfkürmək. ökdən, içdən ağlamaq. için için ağlamaq. - **ökürmək böğürmək**: bağırmaq. 1. **ögürmək**. döndürmək. qaytarmaq. çevirmək. 1. qaytarmaq. böğürmək. 1. ökütmə vurub ağlamaq. 1. öğümək. qusmaq. 1. böğürmək. mönqürmək. mələmək. böğürmək. bağırmaq. 1. öqürəmək. böğürmək. köksüdən bağırmaq. - danadək inəklər **ökürə** durdular. 1. öyürmək. ayırmaq. seçmək.
- öqürsəq** **ögürsək**. tez öyrəşən alışan. munis.
- öqürsəmək** **ögürsəmək**. əşləşmək. cütsəmək.
- öqürtəmək** **öqürdəmək**. (< öq. ökkə. ökə: köks. sinə). öqqürdəmək. öncrədəmək. öqür öqür ağlamaq. hünkür hükür köksün çəkmək. hünkürdəmək. hincqınmaq.
- öqürtən** **ögürdən**. öğüdən. öyüdən. qusduran. bulandıran. qaytadan. qəyy gətirən.
- öqürtləmək** **ögürtləmək**. 1. öncürtələm. önə qoymaq. seçmək. ayırmaq. 1. orundalamaq. yerləşdirmək. 1. seçip almaq. seçip atmaq.

- öqürükmək** **ögürükmək.** çığır bağır salmaq. çığırmaq.
- öqüş** **1. öğüş.** övüş. sitayiş. alqış. bəğəniş. mərhəbə. **1. öküş.**
öküt. əki. əkit. əkim. əğit. əğim. əğiş. əğriş. əğiti. əğitim.
əğitmə. ərit. ərim. görgü. düzüş. dəriş. yetişik. yetşik.
yarıq. tərbiyə. tərbiyə. ədəb. **1. öküş.**peşmalıq. -
yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, övüşüdə var,
öküşüdə. 1. öğüş. nəsihət. - qızmış **öğüş** götürməz, yaman
söğüş götürməz. (**qızmış:** qəhbə). (**söğüş:** yaman.).
- öqüş** **öküş. öğüş. öğünc. ökünc. 1. çox.** - **öqüş** nəng: öküş nə:
öküş nəməne: çox olan nərsə. - tirik əsən olsa, tanğ **öküş**
görür. **1. sevgi. məhbub.** - mənim **öğüşüm. 1. həmd. səna.**
şükür. niyayış. - **öğüş** ulu tanrı. **1. soy. kök.** - **öğüşlü** ər:
soylu köklü kişi. **1. çox. öküş. yöğüş. fazla. çoxluq. bolluq.**
bərəkət. artıq. aşırı. - mindən **öğüş**, min ərək səmiz yunt.
bindən artıq uçarda, nə kim əti yenirsə, quş kəsildi. - qonaq
qurdular, mindən **öğüş** quş yedilər. - **az - öğüş:** az çox. biraz.
- hər kimin **azöğüş** zirekliği vardır. - səhər səhər dan atıb, ala
toran, **azöğüş** göz seçəndə.- öğüş davarlı. - öğüş səlamlar. -
öğüş olmaq: çoxalmaq. bərkimək. - danışiq **öğüşləndi.** -
ağrılarım gündən günə **öğüşlənir.** - **öğüşdür:** çoxdur. - **öqüş**

qılinc: ölçüdəndən dıf. aşırı çaqda, həddə. - dəğmə **qılinc**
qılındıq: öqüş **qılinc qılındıq:** hər işdən çıxdıq. çox işlədik. **1.**
 önəri. pişnəhad. **1.** öğmə. sitayış. mədh. **1.** yolyoruq.
 yerləti. ilə. **1.** anlatı. çaran. aldı. aldıq. önəri. **1.** ağıl.
 bilinc. bilincli. **1.** şükür. - **öğüş** o tanrıya ki. **1.** yokuş. oğşı.
 (öküşmək: yığışmaq). **1.** həmd. sipas. ulatı. böyütü. təkbir.
 təqdis. **1.** oğuş. torun. törün {**1.** < **törəmək.** **1.** < **turum** (<
durmaq: edmək.)}. nəvə. nəbirə. **1.** çox. artıq. kəsir. aşuri.
 aşırı. çəksiz. hədsiz. **1.** öğünmə. sevinc. iftixar. - bu işə
öğünc nə gerek. - belə öğünc. - bulğay öküş boldu: qarışıqlıq
çox ldu. **1.** çoxlu. çox. bol.

- bulqaq **öküş** oldu: ağır qırışıq düşdü. - **öküş** sevinc bolsa,
 qatıq öksünür: çox öğünməyin sonu, döğünməkdı. - **öküş**
 qılınma: çəkivi, sınırıvı, həddivi aşma. - **öqüş yılıxı:** qalxmış,
 qızıq, haşarı heyvan. harın at.

öqüşləmək **öküşləmək.** artırmaq. çoxaltmaq. - ər davarın **öküşlədi.**

öqüşlənmək **öğüşlənmək. öğüşlənmək. öküşlənmək.** çox saymaq. çox
 sanmaq. sayqanmaq: sanqaşmaq.

öqüşləşmək **öğüşləşmək.** çoxalmaqda yarışmaq. qızışmaq.

- öqüşlü** **öğüşlü.** övülən. məthədilən. övülməyə uyğun, yerli.
tə'rifləməli.
- öqüşmək** **öğüşmək.** oxşaşmaq. birbirin ögmək, şişirmək. - ər arvad
öküşür: birbirin ögür, tə'rifli.
- öqüştürmək** **öğüşdürmək.** görüşdürmək. savuşdurmaq.
- öqüt kağızı** **öğüt kağızı.** bəyan namə.
- öqüt** **1. öğüd.** önərmə. önəri. öncüt. oncut. onğut. tavsiyə.
məsləhət. - **qanmaza öğüd vermək:** boşuna işləmək. başın
daşa vurmaq. baltanı daşa vurmaq. **1. öğüt.** (pis işlərdən uzaq
gəzdirici söz.). qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat.
yarıt. yartıç. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. uyut.
uyuc. uyac. uyacıt. oyaç. oyacıt. nəsihət. pənd. moizə.
ibrət. **1. öğüt.** pay. nəsihət. - gəldik sizdən bir **pay** alağ. -
buda məndən sənə **pay** olsun. **1. öküt. öküş.** əki. əkit. əkim.
əğit. əğim. əğiş. əğriş. əğiti. əğitim. əğitmə. ərit. ərim.
görgü. düzüş. dəriş. yetişik. yetşik. yarıq. tərbiyət.
tərbiyə. ədəb.
- **heç kimin sözün, öğüdün ipləmədi:** saymadı, aldırmadı. -
yaşlılardan **ipləmz** öğüd.
- **öğüdün qıçası, ipin uzununu:** sözün qıçası, ipin uzununu.

- **söz, öğüt dinləməz:** öz bildiyin yapan. danzaq. danğzaq. qanzaq. qanğzaq.

- **qurtuluş öğütləri:** miftahül cinan. uçmaq yolları. cənnət yolları. özgürlük dərsləri.

- **öğüt savurmaq:** öğüt vermək.

- **öğüt dinləyən, tutan.**

öqüt

öğüd. nəsihət. - aşıq olan **öğüdə** girməz olu\ iki gözü örtülü görməz olu.

- bilgə ərən savların, alğıl **öğüd:** bilən kişilərin sözlərindən öğüt al.

öqüt

öğüt. 1. övüt. üqüt. üğüt. tetiq. nəsihət. propaqanda.

ajitasyon. **1.** tavsiyə. salıq. **1.** təmbih. dər. **1.** tutunqu.

vasiyət. **1.** yumuş. yumuç. söz. dənəyim axdarımı.

təvsiyə. **1.** anlayış. qavrayış. **1.** tutruq. tutsuq. tövsiyə. **1.**

övüt. ötlük. və'z. nəsihət. nəsihət. - **öqüt vermək:**

öğütləmək. - **öqüt tutmamaq:** qızmaq. **1.** öküz. nəsihət. **1.**

oxut. sayuc. sayquc. nəsihət. və'z. - **öqüt tutmaq:** nəsihət almaq.

- **öğüt nəsihət vermək:** arbamaq.

- **öğüt vermək:** öküzmək. öğütmək. nəsihət etmək.

- öqüt** **öğüt.** onov. fikir. tovsiyə. qarar.
- öqütçü** **öğütçü.** 1. **oğutcu. oxucu.** otucu. otcu. carçı. havalı. mübəllig. - bu oturuşda, hammi, başqa başqa bölümün, düşüncənin, işin havalısı olmaq qoşuyla (şərtiylə), savcısı kimi danışırdı. 1. **öğücü. öğretci. öğretici.** yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçı. bəllicçı. bəlləkçı. bəsicı. bəsləkçı. payçı. pəndçı. moizəçı. ibrət verən. nəsihətçı.
- öqütçü** **öğütçü.** salıqçu.
- öqütən** **öğüdən.** ögürdən. öyüdən. qusduran. bulandıran. qaytadan. ögürdən. öyüdən. qəyy gətirən.
- öqütləmək** **öğütləmək.** öqüt vermək.
- öqütmə** **öğütmə.** öyütmə. qaytarğı. qusuq. qəyy.
- öqütmə** **öğütülmüş** buğda.
- öqütmək** **öğütmək < > ügütmək.** 1. üğitmək. dartmaq. - buğdanı **üqitmək.** 1. öğütləmək. öğüt vermək. - ilk öz içini **öğütlə.** - içinə qoyarsa başqasın **öğütlə.** 1. oğmaq. ufalamaq. oğalamaq. xırdalamaq. əzmək. çeynəmək. dövmək. qırmaq. qıymaq. yuşatmaq. unkimi edmək. 1. çığnəmək.

sindirmək. həzm etmək. **1.** öküzmək. ögüt vermək.
nəsihət etmək.

öqütmək

öğütmək. oğutmaq. 1. oğmaq. döğmək. çəkmək.
dəğirtmək. dərləmək. dərməna (dəğirməna) vermək.
dartmaq. - **qəhvə çəkmək:** qəhvə darmaq. **1.** onğutmaq.
oncutmaq. öncütmək. önərmək. önərimək. ilərgəmək.
ilərgətmək. ilğərimək. tapşırmaq. tapışqamaq. ismartmaq.
ismartamaq. ismarlamaq. məsləhət, tövsiyə etmək,
vermək. **1.** dartmaq. - **oğmağa, öğütmə ayqıtı:** dəğirman.
dəyirman. **1.** ovalamaq. nəşələndirmək. keflətmək. əsir
etmək. əsdirmək. əsritmək. əsrütmək. **1.** sındırmaq.
sindirmək.

öqütsəmək

üqitmək.

öqütülmək

öğütülmək. çəkilmək. dartılmaq.

öqütüv almaq

öğütüv almaq. özünə bağlamaq.

öqüvül

dağlıq yerdə daşlı topraq parçası.

öqüz

- **öküz saqaqı:** öküzün boynundan sarqan dəri.

öqüz

oğuz. öküz. 1. ırmaq. çay. böyük axarsu. **1.** uzman. bilgə.
dahi. **1.** bilim adamı. bilindiği kimi. oğuz'un ən böyük, ən
bəlirgin özəlliği, bütün türk boylarını bir araya gətirip tək

devlät çatısı altında toplanmasıdır. **1. < öküş:** çox. bol. yekə.

(qızmış). yokuş. oğşidivan. öküşmək: yığışmaq. **1.** içi duru, bön kişi. köylü. kəndli. **1.** tosun. **1.** enənmiş ərəkək sığır. **1.**

İçi duru saf. usuz. ağılsız. qaba qafa. **1.** sığırın ərkeyinə deyilir. **1.** ırmaq. dərə**1.** öğüt. nəsihət. **1.** öküz. öd. - **dağ**

öküzi: soğun. soğan. böyük, yaban geyik.

- öküz soğanı: bitgi çeşiti. terik ejipt (latin).

- **öküz ağac:** sırıq.

- **öküz alması öküz alması:** bik alma. heyva.

- **öküz arba:** qağrı. qanlı.

- **öküz gəbən:** ot yığını.

- **ökünü bıçağa dartqantay:** sonra yapılacaq işi öncə yapmaq.

- **ökünü soya gəlib, quyruqunda bıçaq sındırqanlay:** bir işi yaparkən ən sonunda pozmaq. boşa, bərbat etmək.

- **ökünü ullusu bavdan çıxdı degenləy:** ilqinc xəbər, ən sonda söylənməsi.

- **öküz boyundurğa baxar kimi:** kinli, quduz, quşqulu asıv baxış.

- **öküzü boyunduğa quyruğundan vuran:** iş bilməz. bacarıqsız.

- **öküz soyuğu**: çatlatan sərt soyuq.

- **öküz gözü**. - **öküz qulağı**. - **öküz dili**.

öqüz

öküz. mal. qaramal. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.

qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq.

qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. - **dəğirman**

öküzü: dolab bəygi. xərmən öküzü: heç bir dəyişiklik, yenilik

görməyən yaşam, kimsə, nərsə. təkdüzəy. bir düzəy. bisayaq (

< bir + **sayaq**: tür. cicür). bitür (< bir + **tür. cicür**). monoton.

- **boz oğlan**: öküz.

- **tarla sürməkdə, öküzlərin qoşum sırasından biri**:

qaraqayış.

- **yaşlı camış, öküz**: kafdar.

öqüz

öküz. - **öküz başçı**: tarla sürərkən öküzləri tutan kişi.

öqüzə

dam. çatı. çatılmış neçə nərsədən oluşan örtü. sarlaq. çatrat.

şatır (çatır). çardağ. üçək. çətir. səqf.

öqüzlük

öküzlük. qanmamazlıq. içi duru saflıq. usuzluq.

ağılsızlıq. qaba qafalıq.

öqüzlük

öküzlük. öküz olaraq yetişdirilmək üzərə seçilmiş buzağı.

öqüzmək

öküzmək. öğütmək. öğüt vermək. nəsihət etmək.

- öl** **hovl (< hovlamaq).** 1. çil. çih. şəh. nəm. höl. şəh. yaş. tav. islaq (ölütmək. islatmaq). 1. **öl !:** öt ! (ölü: ölük. sök). 1. islaq. islaq. şəh. buxar. nəm. 1. islaq yer. çamur. batağlıq. 1. islaq. yaş. nəm. 1. yiviş. yuiş. çil. suvli. ılığ. ıǵal. höl. islaq. şəh. yaş. nəm. çığ. ızǵar. yaşlık. islaq yer.
- öl** höl. şəh. yaş. çim. nəm.
- **öl!:** (ilənc, qarqış sözü). qarayola ged. gəbər. əllərin böğrünə döşənsin. - **qarayola ged**, taminında isti bucağına.
- ölan** saman.
- ölantaq** **ölandağ.** başandağ. (öz ölümünə, başına and içən kişi). yoluq. alsığ. fədayi.
- ölbözöq** ölməzcik.
- ölcüm** < ölü. bacarıqsız. naşı. anayı.
- ölç** - **tərsə ölçsən düz çıxar, asdar gedse üz çıxar.**
- ölçbiçmək** saxlanmaq. ehtiyat etmək. çəkinmək. diqqət etmək.
- ölçə** ölçü.
- ölçəq** **ölçək.** 1. **ölçük. ölçüt.** qıstas. qısqab. əyar. tərəzi. 1. **ölçüm. ölçü. ölç.** qoncay. qoyum. oyum. oylum. qonum. sıǵın. sıyın. sıylıq. sıǵlıq. sıyqı. həcm. həcim. çap. cüssə.

dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas. **1. ölçü. ölçüm.** çap.
 qab. əndazə. miqdar. səviyyə. **1. əlçim. ölçim.** çap.
 gödük. gövüt. qapız. qalaq. qataq. qadaq. qota. kilvan.
 kil. peymanə. **1. vəzn. 1. qafiyə. 1. qaran. tədbir. 1. ölçü.**
 dəğərlik. qab. dartı. çəki. əndazə. miqdar. kərtək. dərəcə.
 rədə. **1. ölçü. dəngə. tanqı. qıstıç. me'yar. əyar. nisbət.**
 qiyas. - **bir ölçək, miqdar, qism:** birtaxım. bəlırsız çoxluq.
 bə'zi.

- **biçim, şəkil, düzək, ölçək vermək:** qalıblamaq.

qalbalamaq. qalvalamaq. qalablamaq. qalavlamaq.

qaballamaq. qapallamaq. qablamaq.

- **əlin yarı yumulmuşuna alabildiği ölçək** ovuc. avuc. qaram.

qatam. qapam. qaşam.

- **ikibatmanlıq ölçək:** qabaq.

- **tüfəngə barıt qoymada işlənən bir ölçək:** qantargilə.

qıntargilə. qıntarma. qantarma.

- **yarım arşın uzunluq ölçəyi:** ayaq. qədəm. fut. - on ayaq

uzunluğunda.

ölçəq

ölçək. ülçək. 1. ağram. dəng. müsavi. mütabiq. 1. bərəkə.

baraka. tərəzi. **1. qiyas. 1. miqyas. 1. sağı. peymanə. -**

- ölçəklə ölçmək:** sağulamaq ölçəkləmək. **1.** miyzan.
peymanə. **1.** qiyas. qabran. **1.** oran. miqyas.
- ölçəqləmək** **ölçəkləmək.** sağulamaq. ölçəklə ölçmək. sağulamaq.
- ölçəqli** **ölçəkli.** **1.** ölçümlü. ölçülü. **öləçli.** qablı. həcimli. həcmli.
çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu.
oylumlu. qonumlu. sığınlı. sıyınlı. sıyliqlı. sığlıqlı. sıyqılı.
qaranlı. gülümlü. qıstaslı. **1.** vəznli. **1.** qafiyəli.
- ölçəqsiz** **ölçəksiz.** ölçgəsiz. çəksiz. çəkəsiz. sayğısız. sanğamaz.
sanğasız. həd tanımaz. hədnəşinas.
- ölçələmək** ölçmək.
- ölçələmək** ölçmək. çaplamaq.
- ölçələmək** **ölçüləmək. böləkləmək.** **1.** ölçü ilə vermək. **1.** təqdir
edmək. **1.** təxmin etmək. **1.** tə'yin etmək. **1.** əndaziyə
vurmaq.
- ölçəlinmək** **ölçənilmək. ölçününmək. böləkinmək. bölgəlinmək.** **1.**
ölçü, əndazə ilə verilmək. **1.** təqdir edilmək. **1.** təxmin
edilmək. **1.** tə'yin edilmək.
- ölçəm** ölçü.
- ölçəmək** **ölçmək.** **1.** qıstaslamaq. qıstasmaq. miyzanlamaq.
tasarlamaq. qiyaslamaq. **1.** əndazə tutmaq.

ölçəmsiz	ölçüsüz. hesabsız.
ölçən	ölçər. qantar. tərəzi. ölçü aracı. dəngəc. - küncdəngəc : zaviyə ölçən. - işsiz gücsüz, boşuna küçələri dolaşan, ölçən : qaldırım bilgini: qaldırım məhəndisi: qaldırım qarqası.
ölçənmək	ölçünmək . əndazələnmək. ağıla uymaq. mə'qul olmaq.
ölçənməmək	ölçünməmək . əndazəyə gəlməmək.
ölçənsiz	ölçəsiz. ölçüsüz. bölgüsüz. böləksiz. böləcsiz. 1. əndazəsiz. saysız. sanasız. hesabsız. 1. təqdirsiz. yazımsız. 1. təxminsiz. 1. tə'yin edilməmiş.
ölçər	1. mühəndis. 1. ağırbaşlı. ölçülü. 1. savaşı buyruğu. saldırı buyruğu. 1. ülçər (< ul: uzun). uzun qollu maşa. şiş. ərsin. odu qarışdırma aracı. gəlbəri.
ölçər	düzenli. əyar. ölçən. ölçü aracı. qantar. tərəzi. dəngəc. tərəzi < dərgəzi (< dərmək). dərib, dəğərləyən arac. düzücü. - küncdəngəc : zaviyə ölçən. - bu ölçüləri ölçərlə .
ölçərçi	əyarçı.
ölçərləmək	düzenləmək. əyarlamaq. - bu ölçüləri ölçərlə .
ölçərli	düzenli. əyarlı. - bu ölçüləri ölçərlə .

- ölçərmək** (< ül: bölüş.) {**ülçərmək** (< ul: uzun)}. 1. dağıtmaq. bölmək. qarışdırmaq. ititmək. çoxaltmaq. 1. qarışdırmaq. 1. alovlandırmaq. təhrikləmək. ayağlandırmaq. - gözlərinin çırağın **ölçərtmiş**. - istə odun **ölçərib**. sönmüş odu **ölçərmə**. - yel qovan od **ölçərən**. 1. çəkləmək. ölçüyə qoymaq. 1. ölçər şişlə odu qarışdırmaq. 1. ölçü ilə ölçmək. 1. qiyaslamaq.
- ölçəsiz** **ölçənsiz. ölçüsüz. bölgüsüz. böləksiz. böləcsiz**. 1. əndazəsiz. saysız. sanasız. hesabsız. 1. təqdirsiz. yazımsız. 1. təxminsiz. 1. tə'yin edilməmiş. 1. düzəysiz. qarbur. qarbura. dərcəsiz. aşağı. bayağ. bayağı. səviyyəsiz. 1. əyarsız. tutarsız. düzənsiz. nə yapacağı bəlli olmayan kimsə.
- ölçəsiz** sonsuz. hudutsuz. sınırsız. olduqca. həddindən artıq.
- ölçəşdirmək** **ölçüləşdirmək**. 1. qarşılaşdırmaq. dəngələmək. dəkləmək. dəhləmək. 1. dəngəşdirmək. çənçaqlaşdırmaq. qiyaslamaq.
- ölçəşmə** **ölçüşüm**. sözləşmə. anlaşma. oranma. oranc. qərardad.

- ölçəşmək** ölçüşümmək. antlaşmaq. anlaşımaq. sözləşmək.
antlaşmaq. oranmaq. orancmaq. qərardad, maahidə
bağlamaq. əhdləşmək.
- ölçəv** 1. bart. bardaq. ölçü qabı. kəvçi. kəviç. 1. ölçü.
- ölçəvsüz** ölçüzüz. hesabsız.
- ölçim** əlçim. çap. gödük. gövüt. qapız. qataq. qadaq. qota.
ölçək. kilvan. kil. peymanə.
- ölçəqsiz** ölçgəsis. ölçəksiz. çəksiz. çəkəsis. sayğısız. sanğamaz.
sanğasız. həd tanımaz. hədnəşinas.
- ölçmə** 1. kərtəriz. 1. təhqiq. - **tədqiq, edilmədən**: incəlib.
- **nərsəni dartma, ölçmə, dərəcələmə, rədələmə üçün**
yapılan evlək, gözlək, cədvəl: bağım. barım.
- ölçmə** 1. düşünmə. sağ. say. sayı. seçmə. təsərim. hesab.
ödəşmə. 1. ölçü. muqayisə. - **ölçüyə** vurmada, dəğər
bilinməz. 1. ölçüm. muqayisə. muvazinə.
- ölçmək** 1. oramaq. oranlamaq. çəkəmək. çəkləmək.
təxminləmək. hesablamaq. 1. yerləşdirmək. gəzləmək.
miyzanlamaq. 1. dartmaq. vəzn edmək. tutamlamaq.
ucdan uca ölçmək. qarışılmaq. miyzanlamaq.
arşınlamaq. 1. dənəmək. dəngəmək. çənəmək.

çənləmək. sanamaq. sanlamaq. sayğarmaq. nişanlamaq
 sınamaq. hazırlamaq. izərləmək. təxminləmək.
 qiyaslamaq. yerini göstərmək. qiymət vermək.
 dəngəmək. tarazlamaq. tutuşdurmaq. qarşılaşdırma.
 muqayisə etmək. öşmək. təqdim etmək. **1.** qarışlamaq.
 qarşamaq. - bu büzüyü ölç: bu bezi qarışla, qarşat. **1.**
 ölçələmək. qarılmaq. sılmaq. sıylmaq.

- **avucla ölçmək**: tutamlamaq.

- o neçə **tutam** olar.

- **ölçüb biçmək**: gəzləmək. təsviyə etmək.

- **ölçüb dartmaqsızın**: göz təxmini ilə: göz çəki ilə. götürü
 bazarlıq: görməcə alış veriş.

ölçmək

ölçmək. boylamaq. **1.** əndazə tutmaq.

1. ölçələmək çaplamaq. **1.** çəkmək. dartmaq. - malları
 qapanda **çəkdilər**. **1.** dartmaq. qıntarlamaq. qantarlamaq.
 qapanlamaq. çəkmək. - **düğünlü iplə yer ölçmək**:

gəzləmək. - **əllərin ölçmək**: danışaraq əl qolun oynatmaq.

- **adımlayaraq ölçmək**: ayaqlamaq.

- **cəhənnəmi ölçmək**: tamı boylamaq. ölmək.

- **biçimin, ən boyun ölçmək**: çaplamaq.

- **boyun ölçmək**: boylamaq.

- **çüçələri ölçmək**: vel vel dolanmaq: sürtmək.

- **yer ölçmək üçün düğünlü ip**: göz (< kər: kəs).

ölçü

- **aşlıq (hibubat) ölçüsü**: dağar. bu ölçü "**batmana**" tay yer bə yer dəğişir.

ölçü

1. çağar. çarqa. çərqə. çaqra. salğut.salıq. əndazə.

miqdar. ülgü. dəngə. tərəzi. qədər. tamcı. damcı. 1. göz.

kəz. arşın. 1. kilə. gilə. 1. ölçüm. qərar. qırar. bir tür. 1.

qərar. - ölçü çıxarmaq. 1. yarşın. arşın (< yarmaq). 1.

dartış. iqdəm. 1. qarı. qarış. 1. ölçmə. muqayisə. - **ölçüyə**

vurmadan, dəğər bilinməz. 1. hər çeşit ölçən arac. arşın. 1.

ortala. e'tidal. tədbir. - ölçü almaq, götürmək: tədbir qılmaq.

1. çək. çəki. hədd. qərar. - **ağız ölçüsü**: hər kəsin ağızına

sığacağı söz. 1. ibrət. - **ölçü almaq**: ibrət götürmək. -

boyunun ölçüsünü almaq: çıxarını bilmək. - ölçüsün

anlatmaq: qərarın qoymaq, bildirmək. - göz ölçüsü: təxmin.

1. dəng. dərəcə. sayac. arşın. ərşin. hesab. miqdar.

qədər. - **nə dəng**: nə qədər. - **bir dəng**: bir parça. bir tikə. 1.

kəski. kəsi (< kəsmək). miqdar. - bu **kəsidə** çörəyi nə

edirsən. 1. çək. çəki. çəkim. çaq (fars). sınır. dözüm. tutar.

tutum. həqq. huquq. **1.** sağış. sayı. say. miqdar. ədəd.

urun. orun. **1.** çəki. dartı. dənğsi. dənğsə. **1.** qərar. **1.**

örnek. **1.** basım. sıxım. qısıım. - barmaq **ölçəyi**: barmaq basımı. **1.** balınc. bəlınc. əndazə. qədr. me'yar. oran. çək. çəkə. nisbət. tənəsüb. təxmin. əndazə. qab. (> **qab** (ərəb)). əndazə. qət. (> qədd). biçim. **1.** çağ (çək). oran. çən çək. çək. çan. çən. çəm. çəki. çəkım. sınır. dözüm. düzgü. qural. ilkə. örnek. norm. tutar. tutum. çıxar. bağıntı. bağlılıq. ilinti. ilgi. nisbət. əndaza. mölçü. həd. çəlim. çalım. rəftar. davranış. biçim. ülgü. uyqun. boyut. birlik. vahit. miqyas. **1.** ölçəm. ölçəv.

- neçə **qab** istəyirsiz. - bir **qab** görər.

- qırx adlımlıq topraq **ölçüsü**: dönüm. - bu tarla əlli **dönəmdir**.

- **ölçüb biçmək**: oramaq. uramaq.

- "**qab**" sözü, ölçü birimi olaraq, çağ ba çağ, yer bə yer dəğişən, (**ara, məsafə, fasilə, ağram, oyum** kimi) söz konusu olmuşdur. dartı. çəki. qərar. əndazə. həddi hidud. - **ölçü götürmək**: çəkləmək. həddi hidud qoymaq. kontrol etmək. - əlində heç **dartı** yoxdur. - **bir kərədə, birdən tutulacaq tutar, ölçü, miqdar**: tutam. - bir **tutam** ot. - bir **tutam** duz.

- **yarım arşınliq ara ölçüsü:** attım. atım. ayağ. - iki **atım** boyu vardır.

- **bir ölçünün tayı, bənzəri:** qat. - bir **qat** verdin, bir qat al. - verdiyivin beş **qatın** aldın. - bir **qat** su, iki **qat** yağ tök.

- **sayı ölçüsü olmayan.** qılıfsız iş.

- **bu ölçüdə:** uşmunca çağlıq. bu qədər. bu ölçüdə. bu miqdarda.

ölçü

1. çəki. qərar. qanıl. yasa. hökm. höküm. hükm. hüküm.

- yerindən duran çəkir çəkisin (çıxarır hökmün), - yatıb duran yarasın yatırdır: (qanunun qurur). özbaşnalıq. qarışıqlıq. hərəc mərc. anarşi. 1.düzləm. düzəy. olum, bacarı gücü.

səviyyə. 1.götürü. götürə. tədbir. siyasət. 1.hökm.

1.qıstas. qısqab. əyar. qıyrat. qıyrac. qıyran. qab. me'yar.

nisbət. miyzan. miqdar. 1.misdaq. 1.oran. güdü. əyar.

me'yar. 1.ölçək. qaran. tədbir. 1.ölçüm. ölçək. ölç.

qoncay. qoyum. oyum. oylum. qonum. sığın. sıyın. sıylıq.

sığlıq. sıyqı. həcm. həcim. çap. cüسسə. dəğərlik. qab.

qaran. gülüm. qıstas. 1.ölçün. tutum. yarqı. olca. yönə.

dura. qərar. hükm. 1.ölçüm. ölçək. çək.çap. qab. əndazə.

miqdar. səviyyə. 1. tutum. yarqı. olca. yönə. dura. ölçü.

ölçün. qərar. **1. vəzn.** - hicə, qəzəl **ölçüsü. 1.** ölçək. qədər.
 çap. ayrac. əyar. biçik. dəngə. tanqı. qab. bir. qıstıç.
 qıstas. me'yar. hidud. hədd. nisbət. qiyas. əndazə.
 miqdar. me'yar. hesab. miyzan. **1. düzəy. dərəcə.**
 səviyyə. **1. düzüm. dizim. 1. ülgü. çırpı. çarpı. köklək. -**
çırpıdan çıxmaq: ölçünü itirmək. - **çırpiya gətirmək:** yola
 qoymaq. **1. çap. dəğərlik. miqdar. 1. ölçü. çap. miqdar. 1.**
 çalız. çalaz. ağırıq. vəznə. vəzn. **1. biçim.**
 - bu **ölçünü endirin:** azaldın.
 - **dəğirmənçinin taxıdan aldığı pay ölçüsü:** qaşıq.
 - **qatılacaq ölçü:** qarımlıq. qatımlıq. qantlıq. - bir **qatımlıq** un
 aldım.
 - **ölçü ilə:** qaşıq qaşıq. sanayla. hesabla. basac basac.
 basama basama. pillə pillə.
 - **uzunluq ölçüsü:** qarış.
 - **ayğırca ölçülər, çevrələyir çöpçülər.**
 - **qanun, qural, düşüncə, məntiq ölçülərinə dayanmayan:**
 qaraquşca. qaraquşı. dayanaqsız. havayı. - yarqıçda
 (məhkəmdə) **qaraquşı** tutu (qərar) çıxardıar. - **qaraquş**
kimsə: kefinə, xoşuna gələni yapan.

- **qural, ölçüyə, düşüncəyə dayanmayan:** qaraquş. -
- qaraquş** sözü vermək: boşuna qovl qərar vermək. - **qaraquşa inanmaq:** hər nəyə güvənmək. - **qaraquş oyu:** dayancaqsız, duraqsız düşüncə.
- **çəkdən, ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış:** yazqın. azqın. daşırın. daşırqan. sataşqan. saldırqan.
- **yer ölçüsü olan "dönümün" dördde biri:** evlək.
- **geniş ölçüdə, miqdarda:** böyük çapda. - **qalınlıq ölçüsü:** burqata.
- **yarqı, ölçü (qərar) çıxarma.**
- **olcalamaq.** ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq. yönəlmək. yarqılamaq.
- **yarqısız.** olcasız. yönətsiz. durasız. qərarsız.
- **yarqılı.** ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.
- üç kərə **yarqı (qərar)** qoyuldu.
- bir **yarqıda:** bir **ölçüdə.** bir **durada.** bir **yönədə.** bir **tutumda.** bir **qərarda.**
- iki **yarqıdan, ölçüdə (qərar)** birin tutmalısınız.
- incəlib, ölçünmədən, **yarqı (qərar) verilməsin.**
- bu **yarqıyla:** bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla.

bu qərarla.

- **yarqıya** (qərar) gəlmək.

- **olcasın** (qərar) pozmaq.

- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

- **bir addım aralıqlı, tutarındakı ölçü**: attım. addım. adım.

atım. atıv.

- **çəkiyə, ölçüyə gəlməmək**: istənilən qalıba girməmək.

- **ölçüyü qaçıraraq işi gücləşdirmək, işgilləşdirmək,**

pıtlaşdırmaq: işi böyütmək. dallandırmaq.

- **taxıl ölçüsü**: dağar.

- ölçü, əndazə ilə verilmək: böləkinmək. böləlinmək.

ölçənilmək. ölçəlinmək. ölçününmək.

- **bir dedim, bir daha dedim**. dəngə. miyzan. balans.

- **balans ölçüsü**: dəngələmə işləmi.

- **boyu ölçüsündə**: boyunca.

- **qalınlıq ölçüsü**: burqata.

- ölçülərin uyğun düşməməsi: axsamaq.

- **ölçülü görüş**: oyanıqlıq. uyanıqlıq. bəsirət.

- **ağırlığı artmadan, ölçüsü, çəki, həcmi, dəyəri artmaq,**

qalxmaq: qabarmaq. təvərrüm. - əkmək yaman **qarmış**.

- **çəkə, ölçüyə qoymaq:** ölçülətmək. ölçürətmək. çəklətmək.

- **dartmadan, göz ölçüsü ilə biçilən dəgər:** qapal bazarı.

- **ölçü biçiyə gəlməyən:** qatı. düzəlməyən.

- **ölçü qabı:** qıyrat. qıyrac. qıyran. kələc. kərəc. kəric. kəriş.
kərinç.

- **ölçüyü qaçıрмаq, itirmək:** qantarın topunu qaçıрмаq.

- **ölçüyü, düzüyü itirmək:** ipin ucun qaçıрмаq.

ölçüb biçmək 1. dənğsimək. dənğəmək. dartmaq. sallamaq. təhəmmül
edmək. 1. tənqənəşmək. dənğənəşmək. tənqtəştürmək.
təngnəşmək. bərəbərləmək. muvazinə edmək.

ölçüb - **iyidən iyiyə, incədən incəyə, eninə boyuna ölçüb**
biçmək, düşünmək: dənəmək. sınamaq. qantarlamaq.
qıntarlamaq. qındara çəkmək. qındıra çəkmək. qantara
çəkmək.

ölçücə - **ölçücə artmaq, coşmaq, böyümək.** qabarmaq. - gəlirlər
azalır, gedərlər **qabarıq**. - gizlin qıyınları, kinləri **qabardı**.

ölçüərmək qəzləmək. gəzləmək. kəzləmək. arşınlamaq.

ölçüq **ölçük. ölçüt. 1. ölçək.** qıstas. qısqab. əyar. tərəzi. 1.
uyğun. münasib.

- **ev yapmağa uyğun, ölçük, münasib:** evlik.

ölçüqlü	ölçüqlü. ölçülü. ortağ. ortan. ortanc. aralılı. dängəli. dängili. e'tidallı. mö'tədil.
ölçüqlüq	ölçüqlük. ölçülülük. ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. ortancılıq. aralılıq. dängəlik. dängillik. mö'tədillik. e'tidal.
ölçüqsüz	ölçüsüz. ortaqsız. ortansız. ortancsız. aralıqsız. dängəsisiz. dängisiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
ölçüqsüzlük	ölçüsüzlük. ortaqsızlıq. ortansızlıq. ortancsızlıq. aralıqsızlıq. dängəsisizlik. dängisizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
ölçüqlü	ölçüqlü. ölçülü. ortağ. ortan. ortanc. aralılı. dängəli. dängili. e'tidallı. mö'tədil.
ölçüləmək	1. əyarlamaq. tənzimləmək. 1. hazırlamaq. cürləmək.
ölçüləmək	ölçələmək. böləkləmək. 1. ölçü ilə vermək. 1. təqdir etmək. 1. təxmin etmək. 1. tə'yin etmək. 1. əndaziyə vurmaq.
ölçüləmək	ölçürəmək. çəkləmək.
ölçüləmiyən	biçiləmiyən. kəsiləmiyən. çəksiz.
ölçülənmək	ölçürənmək. çəklənmək.
ölçüləşdirmək	ölçəşdirmək. qarşılaşdırmaq. dängələmək. dəkləmək. dəhləmək.

ölçülətilmək	ölçürətilmək. çəklətilmək.
ölçülətmək	ölçürətmək. çəkə, ölçüyə qoymaq. çəklətmək.
ölçülmək	çəklənmək. dartılmaq. həds vurulmaq. təxmin edilmək. əyarlanmaq. tənzimlənmək. yarqınmaq. düşünmək. daşınmaq. tasarlanmaq. - dartılmamış işə girişmə.
ölçülü	1. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. 1. nisbətli. 1. uyqun. uyşulu. uyşuqlu. mütənasib. - ən ölçülü: ən uyqun. ən əlverişli. biçilmiş kaftan (< qaptan: don). 1. dəngəli. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mö'tədil. mütəadil. 1. çaplı. 1. çəkli. 1. oranlı. güdülü. əyarlı. me'yarlı. 1. ölçüqlü. ölçüqül. ortağ. ortan. ortalanc. aralılı. dəngəli. dənqili. e'tidallı. mö'tədil. 1. ölçümlü. ölçəkli. öləçli. qablı. həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu. oylumlu. qonumlu. sığınlı. sıyınlı. sıyılıqlı. sığılıqlı. sıyılıqlı. qaranlı. gülümlü. qıstaslı. 1. ölçünlü. duralı. tutumlu. qərarlı. yarqılı. olcalı. ılım. yılım. yılımı. ılımlı. yönəli. ortam. mütəvəssit. mö'tədil. 1. ölçünlü. görgütlü. tədbirli. - ölçülü ölçünlü, görgütlü tədbirli - ölçülü ölçünlü, görgütlü tədbirli davranmaq: işi sağlamına bağlamaq. 1. ölçünük. üşünüq. üşüngən.

üşənik. saxlanıq. çəkinik. çəkingən. möhtat.

-çox ölçülü davranmaq: iki başlı tutmaq.

- birini ölçülü olmağa gücləmək: birinin ipini çəkmək.

- ölçülü görş: oyanıqlıq. uyanıqlıq. sezgi. uzağ görmə.
qavrayış. fərasət.

ölçülü 1. mütəədil. mö'tədil. 1. sır. oranlı. tıyıqlı. səbirli. iradəli.
insafli.

ölçülük 1. çaplıq. 1. ısmarış. sifarişi. (# götürü, götürə paltar:
hazır paltar). - ölçülük paltar: ısmarış paltar. 1. ölçülülük.
ölçünlük. ölçünlülük. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq.
olcalıq. olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq.
qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik.
ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq.

ölçülülük 1. ölçülük. ölçünlük. ölçünlülük. yılımlılıq. yılımlıq.
ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq. olcalılıq. duralıq. duralılıq.
tutumluq. tutumluluq. qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq.
yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ortamlıq. ortamlılıq.
mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq. 1. ölçüqlük. ortaqlıq.
ortanlıq. ortaşlıq. ortalanclıq. aralılıq. dəngəlik. dəngillik.
mö'tədillik. e'tidal.

- ölçüm** (< ulamaq: ölümək: bölmək) **1.** biçim. şəkil. yol. tərz. **1.** adap. usul. ərkan. yol. **1.** ağırbaşlılıq. **1.** **1.** ölçmə. muqayisə. muvazinə. **1.** davranış. rəfdar. - **ölçüm edmək:** boy göstərmək. ifadə vermək. bilicilik satmaq.
- ölçüm** **ölçü. ölçək. 1.** çap. qab. əndazə. miqdar. səviyyə. **1.** **öləç.** qoncay. qoyum. oyum. oylum. qonum. sığın. sıyın. sıylıq. sığlıq. sıyqı. həcm. həcim. çap. cüssə. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.
- ölçümək** xidmət edmək. bağışlamaq. vermək.
- ölçümləmək** **1.** hazırlamaq. qalxdırmaq. həvəsə gətirmək. **1.** turpınlamaq. turbunlanmaq.
- ölçümlü** **ölçülü. ölçəkli. öləçli.** qablı. həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu. oylumlu. qonumlu. sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sığlıqlı. sıyqılı. qaranlı. gülümlü. qıstaslı.
- ölçümsüz** **öləçsiz.** qabsız. həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz. oylumsuz. qonumsuz. sığınsız. sıyınsız. sıylıqsız. sığlıqsız. sıyqısız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.

ölçün

ölçü. tutum. yarqı. olca. yönə. dura. qərar. hükm.

- **yarqı, ölçü (qərar)** çıxarma.

- **olcalamaq.** ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq.

qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.

- **yarqısız.** olcasız. yönəsiz. durasız. qərarsız.

- **yarqılı.** ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.

- üç kərə **yarqı (qərar)** qoyuldu.

- bir **yarqıda:** bir **ölçüdə.** bir **durada.** bir **yönədə.** bir **tutumda.**

bir **qərarda.**

- iki **yarqıdan, ölçüdən (qərar)** birin tutmalısınız.

- incəlib, ölçünmədən, **yarqı (qərar) verilməsin.**

- bu **yarqıyla:** bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla.

bu qərarla.

- **yarqıya (qərar)** gəlmək.

- **olcasın (qərar)** pozmaq.

- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

ölçünərək

üşünərək.sakınaraq. saxlanaraq. çəkinərək. ehtiyatlıca.

ölçünləmək

olcalamaq. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq.

yönələmək. yarqılamaq.

- ölçünlü** **ölçülü.** 1. duralı. tutumlu. qərarlı. yarqılı. olcalı. yönəli. ortam. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mütəvəssit. mö'tədil. 1. görgütlü. tədbirli. - **ölçülü ölçünlü, görgütlü tədbirli davranmaq:** işi sağlamına bağlamaq.
- ölçünlük** **ölçünlülük. ölçülük. ölçülülük.** yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq. olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq.
- ölçünlülük** **ölçünlük. ölçülük. ölçülülük.** yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq. olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq.
- ölçünmək** 1. nisbət verilmək. miqyas olunmaq. munasibət olunmaq. 1. ölçünüqmək. möhtat olmaq. ehtiyat edmək. tədbirli olmaq.
- ölçünməmək** **ölçənməmək.** əndazəyə gəlməmək.
- ölçünüq** **ölçünük. ölçülü.** saxlanıq. çəkinik. çəkingən. üşünüq. üşüngən. möhtat.

ölçünüqmək	ölçünmək. möhtat olmaq. ehtiyat edmək. tədbirli olmaq.
ölçünülməz	sezilməz. alınmaz. ağla gəlməz.
ölçününmək	ölçəlinmək. ölçənilmək. böləkinmək. bölgəlinmək. 1. ölçü, əndazə ilə verilmək. 1. təqdir edilmək. 1. təxmin edilmək. 1. tə'yin edilmək. 1.
ölçürəmək	ölçüləmək. çəkləmək.
ölçürənmək	ölçülənmək. çəklənmək.
ölçürətilmək	ölçülətilmək. çəklətilmək.
ölçürətmək	ölçülətmək. çəkə, ölçüyə qoymaq. çəklətmək.
ölçüsündə	çəməsində. yaqlaşiq. civarında.
ölçüsündə	dəğin. dək. qədər. dərgəsində. dərcəsində. sayısında. sanında. miqdarında. kimi. tay. - dediyin dək var. - yarına dək: yarına cək. - bu dəğin çağdan sonra gəlib çıxdın. - yüzə dəğin işçi varıdı.
ölçüsüz	1. çapsız. 1. çəksiz. 1. ölçüqsüz. ortaqsız. ortansız. ortalanıqsız. aralıqsız. dəngəsiz. dəngisiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız. 1. götürüsüz. götürəsiz. götrüsüz. götrəsiz. tədbirsiz.

ölçüsüz**ölçətsiz. ölçənsiz. bölgüsüz. böləksiz. böləcsiz. 1.**

əndazəsiz. saysız. sanasız. hesabsız. 1. təqdirsiz.

yazımsız. 1. təxminsiz. 1. tə'yin edilməmiş. 1. nisbətsiz.

miqyassız. bağlantısız. tutnuşsuz. tutşunuşsuz.

munasibətsiz. 1. diqqətsiz. dənsiz. dənğsiz. dənəksiz. 1.

düzgünsüz. dizginsiz. başıboş. baybaş. qayta. çəksiz.

rasgələ. 1. dənğətsiz. tutarsız. uyşumsuz. uyuşumsuz.

uyqunuşsuz. uyumsuz. 1. tutamsız. tutumsuz. duraqsız.duruqsuz. 1. çaxınsız. engin. ingin. qıtsız. sınırsız.

sonsuz. ucsuz. ucsuz bucaqsız. çəksiz. çəkətsiz. çəklətsiz.

çənəmsiz. dənğətsiz. sarımsız. açıq. azad. bağısız. alarqa

(< al: böyük). ğeyri məhdud.

ölçüsüz

1. biçimsiz. çəkimsiz. çağlamsız. çəndənaşa. sandanaşa.

hədsiz. çənsiz. sınırsız. çox. dənğətsiz. 1. çəksiz. hədsiz.

- **ölçüsüz** bazar dosluğu pozar. 1. ölçəmsiz. hesabsız.**ölçüsüzlük****ölçüqsüzlük. 1.** ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. iləsizlik.

ilğətsizlik. iliğsizlik. ilintisizlik. qatnaşsızlıq. ulqaşsızlıq.

arasızlıq. ələqətsizlik. yersizlik. bağısızlıq. bağımsızlıq.

bağlantısızlıq. tutarsızlıq. tutumsuzluq. tutnuşsuzluq.

dərəksizlik. qırıqlıq. irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq.

nisbətsizlik. nisbəti olmamazlıq. munasibətsizlik. **1.**
 ortaqsızlıq. ortansızlıq. ortalanırsızlıq. aralıqsızlıq.
 dəngəsizlik. dəngisizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq. **1.**
 oransızlıq. çəksizlik. biçəmsizlik. biçimsizlik. dəngəsizlik.
 qeyri mö'tədil, mütədil.

- ölçüşmək** yarışmaq.
- ölçüşülməz** bambaşqa. bamqaşqa. qiyaslanamaz.
- ölçüşüm** **ölçəşmə.** sözləşmə. anlaşma. antlaşma. oranma. oranc.
 qərardad.
- ölçüşümmək** **ölçəşmək** antlaşmaq. anlaşmaq. sözləşmək. antlaşmaq.
 oranmaq. orancmaq. qərardad, maahidə bağlamaq.
 əhdləşmək.
- ölçüt** **1.** boluş. bolut. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. qırma.
 qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. aydat.
 dərit. darat. deyit. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yarlıq. yarma.
 yonat. anlıq. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm.
 qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə.
 qənaət. **1. ölçüt. ölçək. ölçük.** qıstas. qısqab. əyar. tərəzi.
 qənaət. **1. ölçüt. ölçək. ölçük.** qıstas. qısqab. əyar. tərəzi.
- ölçütə** **ölçüdə. 1.** çapda. **1.** dənli. kimi. belə. qədər. can. dək.
 dərəcədə. - **bu dənli:** birbelə. - **o dənli:** obelə. eybelə. -

burdan odənli: burdan oracan, oradək. - **bu dənli yubanmaq**

olmazki: - **bu dənli bahalı:** birbelə bahalıq.

- **bir ölçüdə iri:** iricə iriyə yaxın. bir az iri.

ölçüyə qoymaq ölçərmək. çəkləmək.

öləç ölçüm. ölçü. ölçək. qoncay. qoyum. oyum. oylum.
qonum. sığın. sıyın. sıylıq. sığlıq. sıyqı. həcm. həcim.
çap. cüssə. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.

öləçli ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. qablı. həcimli. həcmli. çaplı.
cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu. oylumlu.
qonumlu. sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sığlıqlı. sıyqılı. qaranlı.
gülümlü. qıstaslı.

öləçsiz 1. ölçümsüz. qabsız. həcimsiz. həcmsiz. çapsız.
cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz. oylumsuz.
qonumsuz. sığınsız. sıyınsız. sıylıqsız. sığlıqsız. sıyqısız.
qaransız. gülümsüz. qıstasız. 1. ölçəsiz. düzəysiz.
qarbur. qarbura. dərcəsiz. aşağı. bayağ. bayağı.
səviyyəsiz.

öləm höləm. söləm. sulam. jelatin.

öləmək - **öləməyi ilə qarşılamaq:** qanıyla ödəmək.

öləmən 1. ləş. 1. pinti. çimri. acgöz.

- ölen** 1. keçmiş. geçmiş. - **geçmişlər** söyləyiblər ki. 1. köçən.
ötən. mərhum.
- ölənə **dək** (qədər).
- **öleni anılırkən, sağılırkən deyilən söyləm**: qaragünlü. - **qaragünlü** dədəm.
- ölenq** **ölenğ**. 1. < **öl**: şəh. yaş. 1. türkü. - **ölenğçi**: türküçü. yaylaq.
otlağ. ot. bitgi. öri yer. otluq. 1. alanğ. alanğ. cülğə.
- ölenmək** hovlanmaq. şəhəlmək. islanmaq. islanmaq.
- öləsən** - (qarqış, ilənmə sözü) - "**asılaraq öləsən**": ipə gələsice.
- öləsi** 1. qarabalağa tutulası. gəbərəsi.
- **öləsi!**: (ilənc, qarqış sözü).batası!. yox olası!. əksik olsun.
gözü dönəsi. gəbərəsi.
- öləsiyə** öləcək dək. çox iti. çox aşırı.
- öləş** > ləş: cəndək.
- ölət** 1. qırqın. qıran. salqın: aclıq oldu ölət düşdü. 1. qırlağan.
qırğın. elqıran. ilqıran. qırqın. böyük bəla. bəla. 1. taun. 1. vəba. 1. vəba. ta'un. salqın (xəsdəlik).
- **örtəndən qalğan ölətdən da qalır**: yanqından qurtulan salqındanda qurtulur.
- **ölət yeli**: qırqın kəsəli.

- ölət** ölüt. ut. yut. qırqın. yoluxub öldürən xəstəlik.
- öletdən** əsgidən bəri. ötədən bəri.
- **öletdən bəri**: çox əsgidən bəri.
- ölətmək** yaşaltmək.
- öləz** 1. fani. 1. ölgəz. yilqın. bitik. sönəcəkmiş kimi titrəyən işıq.
- öləzik** **öləzik**. olümcül. öləsi. öləcək. sönəcək. zayıf.
- ölqə** **ölkə** (ö < > ü) **ülkə**. 1. yer. qıta. yer. məmləkət. - **başölkə**: üstləyən, hakim ölkə. - **ölkə ölkə**: yurd yurd. el el. - **dəniz ölkəsi**: bir ölkənin iç suları ilə, qara sularının hamısı. 1. yatab. yerləşik. yurd. vətən. 1. el yurd. məmləkət. keşvər < **çəkvər** (< **çək**: sınır. cızıq. hədd). sınırlı, həddili yer.
- **qardaş ölkə**: iki ölkə aralarında olan, özəl yönətimli olan gəlişikli, canlı ilişgiləri.
- **bir ölkənin əgəmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şərifi**: qara suları.
- ölqə** **ölkə**. olqa. məmləkət. baqa. bağa. boq'ə_(ərəb). - hançı boğadansız.
- ölqə** **ülkə**. (1. < ölç. ölçə. < ölç. ölçəm. ölçüm. 1 < ulmaq: ulmaq: **ülmək**: bölmək. paylaşmaq. - **ül**: pay. bölük. bölüm.

parça. **1 < bölgə.** (? < il + kək: el yeri. yurdu). **1.** topraq.
 diyar. diyər. vatan. yurt. bölgə. aymaq. yer. urın. məmləkət.
 el. il. **1.** məsahət. böyüklük. genişlik. **1.** bölkə. bölgə.
 bülgə. ülkə. ülgə. **1.** < ulu. uca. ulu. böyük. yüksək. yekə.
 gen. enli. yaşlı. - **ölkə əçə ölkə ata.** - **ölkə** ev: birinci arvad.
 üp ülkən.

- **ölkə kürsisi:** xanaqa. astana. baş kənd. paytaxd.

ölqər **ölkər.** hükümdar.

ölqı (< öl: şəh. çis). uraman. hovlə. şəhi dərən.

ölqüc **ölküc.** ödünc.

ölqülü **ölgülü.** ölü payı.

ölqülük **ölgülük.** baş sağlığı.

ölqün bitgin qırqın tökkün. halsız malsız.

ölqün **ölgün.** mürdə. basıq. sust. xamuş.

ölqün **ölgün. ölüq. 1.** yetərsiz. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. **1.**

soluq. qaba, iti olmayan. solmuş. solğuq. sarğuş.

sarğımış. pörsümüş. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çinğir.

çinğiz. çanğic. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır.

qaq. quruq. calız. yalız. çözük.

ölgünləşmək	ölgünləşmək. ölüqləşmək. zayıflaşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq. pörsüşmək. cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq. çözüküşmək.
ölgür !	ölgür !. öl !.
ölgüş	ölgüş. ölüşgəmiş. solmuş.
ölləmək	1. çiləmək. çilətmək. çiyələtmək. çiyələtmək. yaşartmaq. sulamaq. ıslatmaq. tərlətmək. 1. tavlamaq. sulamaq. ıslatmaq.
öllənmək	ıslanmaq. nəmlənmək.
öllüq	öllük. höllük. (topraq. parça kimi, nərsənin suyun, şəhin almaq üçün işlənən nərsə). 1. şəhlik. yaşlıq. çimlik. nəmlik. 1. körpə uşaqlara bağlanılan əsgə, bürgək, püşək.
ölmə	ölüş. ölüm. 1. keçic. keçiş. keçiniş. həlak. həlakət. 1. keçinmə. çatlama. - ölmə eşşək, yonca çıxınca, sararma yonca torba tikincə.
ölmədən	diri diri. diriykən. sağkən.
ölmək	1. ərimək. 1. çalxanıb qarışmaq. - yağınan su ölməz. yağınan unu öldürüb. 1. avlanmaq. 1. ötmək. keçmək. keçinmək. 1. keçmək. keçinmək. yasanmaq. həlak

olmaq. 1. açılmaq. köhnəlmək. - **ölü** parça. 1. çiğ nəyi qızıdırılıb yumşanmaq, çəgnənmək. - ət pişib **öldü**. 1. alçaymaq. avuşmaq. ağuşmaq. vəfat edmək. dılqəm bolmaq. qampaymaq. qanqqaymaq. qarışmaq: qabışmaq. can vermək. soruqmaq. tınqaymaq. dınqılmaq. dınqımaq. tıqıraymaq. dıqıraymaq. gəbərmək. düşmək. çonqqaymaq. devrilmək. yox olmaq. qavşalmaq. gəvşəlmək. qatmaq. salmaq. sal bolmaq. 1. kirmək. girmək. 1. köçinmək. irtihal edmək. vəfat edmək. quyruğu titrəmək. sırımmaq. sırıتماq. siyirinmək. açılmaq. yürümək. gurlamaq. gedmək. atılmaq. fırlamaq.- oda **gurladı**. - top yoluna **gurlamaq**: havayı yerə gedmək. - oda **yürüdü**.

- **öli yayqacı**: yuvusqa. mirdəşir. qəssal.

- üstündə **ölü** yuvulan daş: salaca.

- **ölür tükü çıxmaq**: yaşlanmaq.

- **ölib qoramaqan, savdan yarımacaq**: kimsəyə bir xeyri toxunmayan.

- **ölür otları yanmaq**: birbirinə düşman olmaq. anlaşamamaq.

- **ölmək**: çuxur doldurmaq.

- **topu atmaq**. - **oda öldü**: oda topu atdı.

ölmək

1. gəbərmək. gəvərmək. kavlamaq. kavalmaq.

cavlamaq. ortalıqda görünməmək. əksilmək. əsginmək.

tozlaşmaq. dumanlaşmaq. toz olub gedmək. yoxalmaq.

itmək. batmaq. gömülmək. savuşmaq. yox olmaq.

qeybolmaq. ələri yanına gəlmək. 1. dörd qolluya minmək.

1. çatlamaq. keçinmək. 1. gəbərmək. qabqarmaq.

qapanmaq. bağlanmaq. köçünmək. köçmək. keçinmək.

vəfat edmək. köçmək. 1. çalınmaq. çalğınmaq. çalarmaq.

gəbərmək. 1. yolun tutmaq. içi keçmək. özündən keçmək.

içdən keçmək, olmaq. ölümü gözə almaq. 1. keçinmək.

köçünmək. köçmək. 1. keçinmək. qınqılmaq. qanğılmaq.

1. qaqırdamaq. qəddəmək. gəbərmək. 1. ürəyi, birdən

yatmaq, işdən düşmək. qan tutmaq. ənfəkt keçirmək. 1.

yaşama, durmuşu gözlərin yummaq.

- **gözü yolda, qovuşmadan ölmək**: üzük gedmək. 1.

gözlərin qapamaq. 1. könlü keçmək.

- **etdiyini bul, inləyərək öl**: öz işlərinin (pisliklərin) qarşılığın

alda, güc bir ölümə düş.

- **çox gənckən ölmək**: gəncliyinə doymamaq.

- **ölməyi qapar** (ölənə qədər) çalışdı.

- **kötü bir ölümle ölmək**: dili təpəsindən çəkilmək. - **gözdən**

düşüncə, ölmək yeğ (iyidir): el bəğənməzsə, yer bəğənsin. -

ölmə ölmək: ölüm çağı çatıb ölmək. əcəli ilə ölmək.

ölməli

1. qıymalıq. 1. ölücü. ölümsi.

ölməli

ölücü. gedməli. gedici.

ölməz

1. cavid. əbədi. 1. sağlam. dayaqılı. davamlı. - bu

parçadan **ölməz** nərsələr yapılır. 1. turan. duran. diri.

yaşayan. canlı. qalxan. armaz. 1. dirayətli. dayanıqlı. 1.

çox sevilən. unutulmaz. iz buraxmış. 1. əcəlsiz.

- **ölməz oğlu**: ağır. mətin. sağlam.

ölməz

ölümsüz. imiqli. itməz. həmməşəlik. dayimi. qalartı.

qalartıq. qalımlı. qalıqlı. yaşamlı. yaşayışlı. durumlu.

durmuşlu. baqi. bəqalı. qalab. sonsuz. sonuz. layəzal.

əbədi. əbədiyyət.

- **ölməz yalı yemit, yemək**: qute layəmut.

- **ilkiz sonuz**: əzəli əbədi.

ölməzlik

bənqu yaşam. duruculuq. qalıcılıq. qalablıq. sonsuzluq.

sonuzluq. əbədlilik. əbədilik. əbədiyyətlik. layəzallıq.

ölmüş	- keçmiş ölmüş : keçən, keçmiş. keçmiş, keçinmiş.
ölönq	ölönğ . ot ələf. - ölönğ çapmaq : kəsmək.
ölöş	< ul. 1. pay. 1. buluş. ülüş. qoşumça. üləş. öliş. qoşant. yarqaq. bölüş. oluq. bölük. bölüş. (qatlı. yardım).
ölsəmək	ölmək istəmək.
ölsər	ölsəri. ölümcül. ölmək üzrə olan. ölmək istəmək. - ölsəri vurdum: ölənəcəm vurdum.
ölsəri	ölsər. ölümcül. ölmək üzrə olan.
ölsün!	qarqış sözü. - ölsün : sonu olsun. sonu ərsin. sonu gəlsin. yox olsun.
ölşəq	ölşək. ölşük. solpük. salğıq. sarıq. gəvşək. - solpük ətlər.
ölşəmək	1. alşamaq. acıqmaqdan dolayı qöz qararmaq. 1. ölə yazmaq. qözləri qararmaq. bayılayazmaq.
ölşən	bölşən. payçı. səhamdar. hissədar.
ölşətmək	1. alşatmaq. aclıqdan gözü qarartmaq. 1. ölə yazdırmaq. ölə qoymaq. bayılayazdırmaq.
ölşiqçiliq	ölşikçilik . qıqırançılıq. qıqınçılıq.
ölşüq	ölşük . 1. qırım. 1. ölşək. solpük. salğıq. sarıq. gəvşək. - solpük ətlər.

öltəci	öldəci. öləcək.
öltəmək	oltamaq. otlamaq. yaşlamaq.
ölturmaq	ərpitmək. yıpratmaq. əpirmək
öltürmək	öldürmək. 1. yoxlamaq. atamaq. 1. (< öl: yaş). ıslatmaq.
öltül	öldül. mükafat. savqa.
öltülləndiriləmək	öldülləndiriləmək. savqalamaq. erməğan vermək. savqalandırmaq. mükafatlandırmaq.
öltürəcəsinə	öldürəcəsinə. qırasıya. tünd. iti. əzicəsinə.
öltürən	öldürən. öldürücü. ölümcül. 1. qırıcı. 1. çox etgili, təpgili, təsirli. 1. ölüten. ölüter. qırıcı. qatil. cani. - gəlin öldürən arı: korarı. qonquraq. eşşək arısı. sarı, yaban arı. - çağ, sürə, zaman, vəxt keçirən, öldürən: sürüklədən. sürəcən. gecirdən. gecə qoyan. - <u>çuğundur körpələrin öldürən, ya da cılız saxlayan, yerləşiyi bölgələri qara bənəklərlə örtən göbələk çeşiti:</u> qarabacaq.
öltürən	öldürən. 1. qatil. alquçi. alğçi. alıcı. 1. ölütcü. qatil.
öltürənə	- iti öldürənə sürüklətirlər: oğru öz ipi ilə asılır.

öltürənlik	öldürənlik. öldürücülük. ölütenlik. ölüterlik. qırıcılıq. qatillik. canilik.
öltürəsiyə	- birbiriylə öldürəsiyə yağışmaq: qanlı pıçaqlı.
öltürmə	öldürmə. öldürüş. 1. boğazlama. söndürmə. boğazlama. 1. qıyma. qırma. cinayət. - özün öldürmə: atın. atınış. atınma. xodkoşluq. 1. yox etmə. tələf. tələf etmə. - öldürməsinə, qınına qapılmaq: qana susamaq. - savaş dalaş öldürməyin başlanqıcıdır.
öltürmə	öldürmə. qətl. təpələmə.
öltürmək	öldürmək. 1. pöşləmək. pöttmək. yaxcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. - göyü pöşlə: ısır. 1. yox etmək. qaçıtmaq. qaçırtmaq. sıçratmaq. qəbətmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. 1. ıslatmaq. 1. alçaytmaq. coymaq. yoxmaq. yox etmək. harcamaq. itirmək. dınqıtmaq. tınqaytmaq. qampaytmaq. qanqqaytmaq. tıqıraytmaq. dıqıraytmaq. gəbərtmək. qapısı yapmaq, bağlamaq. eşikin yapmaq. fəlakətə uğratmaq. çonqqaytmaq. devirmək. yıxmaq. qavşatmaq. gəbərtmək. gəvşətmək. yox etmək. - öldürüb bitirmək: artın etmək. soyunu

qurutmaq. **1.** bükürtmək. əti yarım pişirmək. göy gövərəntini, soğanı ot üzrə öldürmək. qıymaq. qəsd etmək. urdurmaq. həlak etdirmək. ölüştürmək. əzmək. yumşatmaq. sərtliyin, qatlığın aparıb yumşatmaq. - soğanı, göyü öldürmək: balaca qızdırıb qızartıb pöşləmək. - canıma **qıyma**. - bu gözələ **qıyılarmı**.

öltürmək

öldürmək. ölütmək. qanıtmaq. qınqıtmaq. qırqıtmaq. böyük suç törətmək. cinayət, qətl törətmək. qanatmaq. cinayət törətmək. **1.** qıymaq. yoxaltmaq. **1.** qanına girmək. **1.** nərsənin sərtliyin, quruluğun aparmaq. yumşatmaq. sulatmaq. **1.** çox incidmək, yormaq. **1.** (çağı, zamanı) boşa vermək, boş keçirmək. **1.** çatlatmaq. keçindirmək. **1.** köçtürmək. çöktürmək (**> koştən** (fars)) keçindirmək. qırmaq. yasalamaq. baş yemək. bağırsağın deşmək.

- **öltürmək:** işini görmək.

özün, kəndin öldürmək: ölündətmək. yoxnatmaq. canına qıymaq. xodkoşluq etmək.

- **kimsə bir suçla öldürülməz:** bir sürcən atın başı kəsilməz. -

kəndini öldürmək: özünə qıymaq.

- adam öldürmək: qan axıtmaq.

- **asaraq öldürmək**: ipə çəkmək.

- **dəlicə öldürmək**: qanını içmək.

öldürtmək

öldürtmək. - özün, kəndin öldürtmək: ölündürmək.

xodkoşluq edlətmək.

öldürtmək

öldürtmək. alçaytdırmaq.

öldürücü

öldürücü. ölümcül. öldürən. 1. qırıcı. 1. çox etgili, təpgili,

təsirli. **1. qapqat. 1. ölümcül. davasız. çıxırsız. düzəsiz.**

onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız.

ələcsiz. **1. ölüten. ölüter. qırıcı. qatil. cani.**

- (xəsdəlik). **ağır, güc, qaçılmaz, düşürən, salan, qıran,**

öldürücü, vəxim olmayan: kötüçül, pisçil olmayan. iyicil: iyiçil.

eykuçil. eykiçil. sonu iyi olan.

- **quşların qaraciyərinə düşən, öldürücü kəsəl**: qarabaş.

- **öldürücü acı, ağrı**: qarağrı. qarağı. qaraağrı.

- **süt cocuqlarında görülən öldürücü, qırıcı bir kəsəl**:

gəlincik.

öldürücü

öldürücü. 1. alaçı. qıyan. qıran. can alan. qatil. cəllad. 1.

alaq. yoxedicil. alıcı. qıratğan. avlayıcı. **1. qılan. dehqətli.**

qanlı.

- öltürücülük** **öldürücülük. öldürənlik.** ölümlük. ölümlük. qırıclıq.
qatillik. canilik.
- öltürülərək** - **öldürülərək yasanmaq:** qanıyla ödəmək. qanıyla yasanmaq.
- öltürülmək** **öldürülmək.** yasanmaq. e'dam olmaq.
- **asılaraq öldürülmək:** ipə gəlmək.
- öltürüş** **öldürüş. öldürmə.** yox etmə. tələf. tələf etmə.
- öltürüşmə** **öldürüşmə.** ölü. birini öldürmə.
- öltürüşmək** **öldürüşmək.** birini qırmaq.
- ölü** - **ölüyə həkim gedsin, can çıxmışa netsin (nə edsin):** ölü üstünə otaçı, ola bilməz can açı.
- ölü** (kiçiltmə. təhqir). gəbəriq.
- **ağlama ölü üçün, ağla diri üçün.**
- **könlün yazıda var, qışıda var, varlığın oluda var, ölüde var.**
- **ölü küfdə:** əti, ləpəsi, düğüsü iyi əzilib, qatışmış küfdə.
- **ölü alayı:** təşyi'i cənazə.
- boğuq, ölü doğulan. düşük. saqit. bağan (< boğamıq). - **diri ölü:** yaşayan ölü: canlı cənazə.
- **ölü doğulmaq:** salqınmaq. düşmək. - iki aylıq uşağı **düşdü.**

- **ölü doğurtmaq**: saldırmaq. düşürmək.
- **heç ölü ağlayanın görməmiş. gömülən biri geri dönməmiş.**
- **qəbir, ölü üzərinə salınan örtü**: qara örtü.
- **ölü üstünə otaçı, ola bilməz can aç**: ölüyə həkim gedsin, can çıxmışa netsin (nə edsin).
- **öz ölsündən qorxmaq**: olmamış, ola bilməyən bir nərsəni düşünmək.

ölü

- 1. soluq. solpük. ölüşgəmiş. 1. cansız. cənazə. ruhsuz.**
- 1. hovlu (< hovlamaq).** islaq. islaq. şəh. buxarlı. nəmli. **1. ölüğ. sök. sal. cəsət. - ölgən ölü bolmaq**: dəvamlı üzüntü içində olmaq.
- **ölüyə sarıldıq bez**: kəpin. kəfən. kəfin. (< qab). - **ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq.** ölünü oğşamaq. saqamaq. sayamaq. oxşamaq. oğuşlamaq.
- ölü üçün yemək vermək: **yoxlamaq.** - ölü qömüldükdən sonra verilən yemək: **yoğ bəsən.**
- **ölü qum**:. səssiz saqit gurultusuz dalqa.

ölüb

- **atlar ölüb**, itlərin bayramıdır.
- **bəxtim ölüb** qaxmır, ağzım aşa yatmır, yaşım başa

çatmır.

- gövdənin **bir bölümünün ölüb, qanı yığılıb, qaralması:**

qanqıran. qınqıran. qanburan. - onun ayağında **qanburan** qorxusu var.

- **özü ölüb, özü dura bilmək:** öz kilimin sudan çıxartmaq.

ölübaş

duyqusuz.

ölüc

ölüt. qatil. - ölücün başına, yaşına baxılır.

ölücü

ölməli. gedməli. gedici.

ölücü

ölümsi. ölməli.

ölüçü

çəki. qas. qaz. iki nərsənin arasında olan aralıq, fasilə.

ölüq

ölgün. 1. yetərsiz. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. 1. soluq. qaba, iti olmayan. solmuş. solğuq. sarğuş. pörsümüş. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qaq. quruq. calız. yalız. sarğımış. çözük.

ölüq

ölüq. **ölük.** 1. ölü. cəsət. 1. ülük. pay. ox. nəсіб. hissə.

ölüqləşmək

ölgünləşmək. zayıflaşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq. pörsüşmək. cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq. çözüküşmək.

ölüqmək

işi bitmək. çöggünmək.

- ölüqsəmək** **ölüksəmək.** ölmək istəmək.
- ölüm əri** ölümü gözüne alan. fədayi. - dedi bəylərə gördünüzü çəri. savaşı necə eylərmiş **ölüm əri.**
- ölüm əsrüklüğü** can atma. can çəkişmə halı. səkərat.
- ölüm** 1. yas. həlak. - **ölüm əri:** ölü. fədayi. - **ölüm odun** içmədən: ölüm şərbətin. - **ölüm çuxuru:** qətlqah. 1. gözötü. - **ölümlü:** məhkum. - **ölümlü** xəsdə.
- **ölüm, sormaqlay gələdi:** ölüm sormadan gəlir.
- **ölüm ər:** uçqur. fədayi.
- **ölüm qınağı (cəzası) yollarından:** - **qazıqlamaq:** qazığa vurmaq. (şişə oxşar olub, ölümə yaxalı suçluların götürəndən soxulub başından çıxarılırdı qazıq.)
- **ölümünə susamaq:** istəyərək xətərə girmək.
- ölüm** 1.qaradəvə. əcəl. qarayazı. 1.ölmə. ölüş. keçic. keçiş. keçiniş. həlak. həlakət. 1. bəngiyuxu. oymazyuxu. əbədi yuxu. 1. əcəl. köç. irtihal. yoxluq. ədəm. tinənc. tinəniş. tinər. əcəl. üzgəri. üzəri.
- **üzəri düşmüş qapıya, el gələnmez belə, açıya:** əcəl bir qapıya düşdükdə, əcəl çatdığı çağ, el aləm yığılsın belə, qapıya açar salamaz.

- **ölümün istəmək**: başını istəmək.
- **ölümü yaxınlaşmış**. bir ayağı çuxurda, gorda.
- **bir uğurda, yolda ölümü gözə almaq**: baş qoymaq, vermək.
- **ölümün, yoxluğun sağlamaq**: başını yemək.
- **ölüm beşiyi**: qorxunc, təhlükəli, oynac, sallantıç, sarsıntıç durum, yer.
- **ölüm gəldi cana, baş ağrısı mahana**.
- **ölüm köynəyi**: kəfən.
- **ölümsüz ağrıya gələsi**: ölməyib, öləsiyə acılıq kəkəsi. -
ölmə ölmək: ölüm çağı çatıb ölmək. əcəli ilə ölmək.
- **ölümünə susamaq**: qorxunc durumda qılınmaq.
- **ölümə çarpası**.
- **ölümü gələn it, məçid duvarına siyər**: işiyər.
- **ölümü gəlmək**: sonu gəlmək.
- **ölüm təri tökmək**: böyük bir qorxu, sıxıntı, bunaltı içində olmaq.
- **bir ölümə, min ağlamazlar**.
- **ölüm yatağı**: dinəc döşək: dinc döşək.
- **ölümü yaxlaşmaq**: gününü bəkləmək. gününü saymaq.

- uçmağa gedən (behişt istəyən.), ölümə tablaşır.
- **qara ölüm**: acı ölüm.
- **ölüm savın bildirən kağız**: qaralı bəlgə: qaralı çapar: qaralı kağız.
- **sevgi yoxluğu, öldürmə, axan suyun çağiltısı, yaşam değilmi.**
- **ümüt bir gəvəzə quşdur, haçan susdu, bil ölüm yaxlaşdı.**
- **ölümə gedmək**: ipə gedmək.

ölmə 1. ölərik. 1. ölüstük. ölüştük. ölüşlü. ölümsər. ölüşgəmiş.

öldürmə öldürücü. öldürən. 1. qırıcı. 1. çox etgili, təpgili, təsirli. 1. öldürücü. davasız. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız.

- **öldürmə işlə uğraşmaq**: başı ilə oynamaq.

ölümə əcəl. - ölümə bolcal yox: əcələ və'də yox.

öldürmək ıslanmaq.

öldürmə itimli. qalmaz. qalımsız. qalıqsız. qalıcı olmayan. imiqlisiz. yaşamaz. yaşamsız. yaşayıqsız. durmaz. durumsuz. keçəri. keçib gedəcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. yoxalcan. yoxalqan. fani.

- ölümlüq** itimlilik. qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıqsızlıq. qalıcı olmazlıq. imiqsizlik. yaşamazlıq. yaşamsızlıq. durmazlıq. durumsuzluq. keçərilik. keçib gedənlik. çəklilik. sürəksizlik. bəqasızlıq. fanilik.
- **ölümlüyə** qanıqsayamayan, yaşamın ipucun tutabilməz. (**qanıqsayamayan**: qəbul edəməyən).
- ölümlük** yoxalan. yox olan. **1.** vacibülqətl. **1.** fani. **1.** dünya (dari fani. yalan dünya).
- ölümsər** ölüşgəmiş. ölüstük. ölüştük. ölüşlü. ölümçül.
- ölümsi** ölücü. ölməli.
- ölümsüz** **1.** bəngi. bəngü. ölməz. sonsuz. bitimsiz. layəzal. əbədi. sonsuz. **1.** mümkünsüz. **1.** mənfi. (**# olumlu**: müsbət).
- **ölümsüz ağrıya gələsi**: ölməyib, öləsiyə acılıq çəkəsi.
- ölümtüq** **ölümdüq.** ölünün dağıtılan paltarları.
- ölünsətmək** **ölünsətmək.** yoxnasatmaq. özün, kəndin öldürsəmək, öldürmək istəmək. canına qıysamaq. xodkoşluq etmə istəmək.
- ölüntəti** **ölündəti. ölündətiş. ölündətmə.** yoxnatma. yoxnatıt. yoxnatış. yoxnatım. canına qıyma. özün, kəndin öldürmə. xodkoşluq.

- ölüntətiş** **ölündətiş. ölündəti. ölündətmə.** yoxnatma. yoxnatıt.
yoxnatış. özün, kəndin öldürmə. canına qıyma.
xodkoşluq.
- ölüntətme** **ölündətmə. ölündəti. ölündətiş.** yoxnatma. yoxnatıt.
yoxnatış. özün, kəndin öldürmə. canına qıyma.
xodkoşluq.
- ölüntətmək** **ölündətmək.** yoxnatmaq. özün, kəndin öldürmək. canına
qıymaq. xodkoşluq etmək.
- ölüntütmək** **ölündütmək.** yoxnatıtmaq. özün, kəndin öldürtmək.
xodkoşluq edlətmək.
- ölür** ot. zəhər.
- ölüstük** ölümçül. ölüştük. ölüşlü. ölümşər. ölüşgəmiş.
- ölüş** **ölmə. ölüm.** keçic. keçiş. keçiniş. həlak. həlakət.
- **oluşla doğulan, ölüşlə boğular.**
- ölüş** ölmək yolu. ölmək türü.
- ölüşçi** (. < > b) bölüşçi. paylaşan.
- ölüşqəmək** **ölüşgəmək.** pürsümək. solmaq. xumarlanmaq. qıvrılmaq.
qıvrılmaq.
- ölüşqəmiş** **ölüşgəmiş.** 1. ölgüş. solmuş. ölüstük. ölüştük. ölüşlü.
ölümşər. ölümçül. burso. fəna. 1. ölü. soluq. solpük.

ölüşqətmək	ölüşgətmək. soldurmaq. ursalamaq. pozmaq. əsgitmək.
ölüşmək	(. < > b) bölüşmək. paylaşmaq. - bunları ortazda ölüşün. - ölüşdük bölüşdük bir yana çatmadıq.
ölüşmək	nəmlənmək. ıslanmaq. yaşlıq yayılmaq.
ölüştük	ölüşgəmiş ölüşlü. ölüstük. ölümsər. ölümcül.
ölüştürmək	1. öldürmək. əzdirmək. 1. bölüşdürmək. paylamaq.
ölüştürü	bölüşdürü. pay pay. yer yer. səkir səkir. sərpik sərpik. - ölüştürü yağmır yağır.
ölüt	1. birbirini öldürmə. öldürüşmə. 1. ölüm əri. ölənə qədər döğüşən savaşçı. fədayi. 1. qırım. qətliam. kəşişiv. - ölüt ər: ölümcül ər: quvvəttən düşmüş, yaşlı kimsə.
ölüt	1. əliqanlı. qıyan. qatil. cani. 1. ölət. ut. yut. qırqın. yoluxub öldürən xəstəlik. 1.qabat. gavat. gövdə. gövrə. gəvrə. kalbud. kadavr. cəsəd. ləş. 1.qan. qanıt. qınqıt. qırqıt. cinayət. qətl. - heç nədən bir qan çıxdı. 1.ölüc. qatil. - ölücün başına, yaşına baxılır.
ölütçi	öldürən. qatil.
ölütən	ıslatan.
ölütən	ölütər. öldürücü. öldürən. qırıcı. qatil. cani.
ölütənlik	ölütərlik. öldürücülük. öldürənlik. qırıcılıq. qatillik. canilik.

ölütər	ölütən. öldürücü. öldürən. qırıcı. qatil. cani.
ölütərlik	ölütənlik. öldürücülük. öldürənlik. qırıcılıq. qatillik. canilik.
ölütləmək	ölənə dək çarpışmaq.
ölütmək	1. olqutmaq. olutmaq. təxmir etmək. yarım çiğ pişirmək. tavlamaq. 1. ıslatmaq. - bulut gələ quru toprağı ölüdə. - boyayla kağızı ölüt. - əllərim ölündü.
ölütmək	öldürmək. qanatmaq. qanıtmaq. qınqıtmaq. qırqıtmaq. böyük suç törətmək. cinayət, qətl törətmək.
ömqən	ömqən. şahdamarın iki tərəfində bulunan damar.
ömür	1. ötür. ot. yürüm. yaşam. həyat. 1. şux. şən. maraqlı. şatır. istekli. qərib. - çox ömür birisidir. - ömür kişi. 1. yaşam. iki ara.
ömürlü	durdu. sağ. salım. yaşar. yaşayan. qalıcı. turqut. turağut. durucu. uzun yaşamlı.
ön	öng. 1. alı. əli. qabaq. qaş. yan. qarşu. hizur. 1. boya. rəng. - yaşıl ön: yaşıl boya. - yaşıl önlü don: yaşıl boyalı don. 1. qabq. - öndüni yalıq, geyin yalıq: ön qaş, arxa qaş. 1. ün. səs. - önə geçmək: ötmək. geçmək. nifuz etmək. - önündə

əgilmək: baş əgmək. yükünmək. çökünmək. **1.** irəli. cibhə.

aln. (**# arxa**). - bu yapının **önü** çox gözəldir. **1.** meydan.

açıqlıq. - qışlaq **önü:** evin qabaq açıqlığı. **1.** yan. qat. qulluq.

- onun çox açıqla **önünə** çıxdıq. - onun nə üzle **önünə** çıxacaqsan. - **önün** arxasın bilən kişi: dal **qabağın** bilən.

ehtiyatlı olan. **1.** yan. piş. nəzd. - xanın yanında. - o bölmənin yanında. - kimin yanında böyüdü. **1.** doğu. günəşin doğduğu yön. qaş. qarşı. üz. qabax. başlanğıç. al. aldaki: aldağı.

ir. irgir. irçil. irdəş. irdəniş. irdək. irdə. göz. qabaq.

gerçək. yaxıcı. həqiqət. düz. sağ. - onun sözü **onğ:** doğru. - **işi onğ:** doğru. **onğ olsun:** qolay olsun. - **ön bilgi:** haçar blgi. giriş bilgi. giriş. - **öncəl:** çıxar. çıxarçı. qabaqçıl. - **ön söz:** girişmə. alğı söz. söz başı. baş söz. - **ön udağ:** (ön uvax. art önqöröx) ön zaman. - (> eyn: öyn. öynüm: eynim. qabağım. öynümə: eynimə. qabağıma. öyünlük: eynək). ilk. başlanğıç. doğuş. meydana gəliş. ilgə. öncəlik. prinsip. təməl. ast. alt. (- yazın **astından:** yaz başlayandan bəri).

- hər nəyin **önü**

- **önü sıra:** **öndən.** öncə. öndən müttəsilən.

- dağın **bağrı.** yayın **bağrı.**

ön

- **ön ayağ olmaq**: bir işdə iləriyə düşüb, öncül olmaq.

- **önə gələn**: irəli gələn: başa.

- **önə qoymaq**: öndürmə. öngürtləmək. seçmək. ayırmaq.

önğ. 1. gələcək. iləri. aşağ. aşağı. **1.** qabax. qavaq.

doğ. şərq. məşriq. **1.**qabağ. iləri. - **qabağ gəl. 1. öncə.**

iler. qabaq. əvvəl.

- **arabanın sürünməsi üçün, təkərləri önünə qoyulan iki kiçik, bir böyük dirəklə yapılan əngəl**: qaraqol.

- **atın ön ayaqlarındakı şişginlik**: qabara.

- **baldırın ön bölümündəki işgə sümük**: (qıçın dizdən topuğa dək olan sümük). incik.

- **hər qövdənin ön bölümü**: göğüs. göğüs. gövüs. - **gəmi göğsü.** - **arabanın göğüsü**: arabanın savı, savası, savrı > sipəri.

- **nərsənin axmaması üçün, önünə, yanına qoyulan önlək, əngəl, mania**: qalavat.

- **önə qoymaq: ilərgəmək. ilərgətmək. ilərimək. önərmək. pişnəhad etmək.** qabağa çəkmək. mətrəh eləmək.

- **önünə qatıb qoğalamaq**: qatırmaq. qaçırmaq.

qatarlamaq. qatalamaq. qataqlamaq. qaçaqlamaq.

boşqalamaq. qotaslamaq.

- **sıradan önə düşmə, düşən**: qabalıq. qabaqlıq. - **qabalıq**

saylav: pişrəs intixabat.

- **ön bölmə**: baş.

- **göz önü**: görülə bilən. yaxın yer.

- **gəlinönü**. dadlı, şirni çeşiti.

- **önə qoymaq**: iləri sürmək. sürtmək. iddia etmək.

- **önünə çıxmaq**: qarşımaq. qarşamaq. qarşılamaq.

- gəminin **başı**.

- **başı önündə**: uslu. uylu. çəkik. çəkingən. tərbiyəli. müəddəb.

- **ən öndə**: ən başda. birincilik. qəhrəmanlıq. şampiyonluq.

əvvəl olma.

- **gürəş birincilikləri**: yarışmaları, müsabiqələri.

- **ilərdə, öndə bulunmaq**: keçmək. - yarışda hamını keçdi.

- **ön sırada yer almaq**: başa keçmək.

- **ön yemək**: atlıq. altlıq. antirə. giriş. suyuq. - **altlıqə buyurun**.

- **öndə gedmək**: baş çəkmək. başında durmaq. qılavuzluq, yolbaşlıq etmək.

- **önün almaq**: öngəlmək. qabaqlamaq. qadaqlamaq.

- **önünü almaq**: önləmək. qapamaq. bağlamaq. durdurmaq.

	mən' edmək. - suyu bağla.
	- göz önündə olan: açıq. dıışraq. görünən.
önal	ön al. öncü. lider. öndə olan.
önanan	ön alan. önalı. önal. lider. öncü.
önalmaq	önləmək. qarşanımaq. qarşalınmaq: qarşınalmaq. qarşalmaq (< qarşın + almaq). qarşısın almaq. qabaqalmaq. qabağın almaq.
önaltı	önalı. ön aldı. önanan. önal. lider. öncü.
önbilinc	şuuraltı bilincaltı.
öncə	ön. iləri. qabaq. başın. başda. ilkin. birinci. əvvəl. - ən öncə: birinci. ilk. - ən öncə: ən önəmli. başlıca. birinci - az öncə: (olumlu cümlədə). daha indi. indicə. elə indi. taza <> yaza. yeni. indiz. endiz. yendiz > hənuz. - hənuz gəldim. - eşikdən hənuz dönmüşdü. - ən öncə: ilk başın. - ən öncə: ilk öncə: ilk ağızda. - olmadan öncə: olmadan qabax. olmadan iləri. olmadan ilkin. olmadan əvvəl. - bir ayaq öncə: olduğucan çabuk.

- **ən öncə**: ilk. birinci. əvvəlki.
- **hər nədən öncə**: özəlliklə. başda. hələ. ən çox. bilxassə. bilxassə. xususən. ələlxusus.
- **keçən, öncəki il**: bildir. bildir. bildirir. bildirin.
- **başqalarından öncə bir işə başlayan**: başayaq. başataq. başatan. başat. başqa. başqıl. başlıq. başqıt. başqat. başağı. başaçı. başgül. öncül. pişqədəm. təşəbbüskar.
- **çağından öncə doğmaq**: əksik doğmaq.
- **ilk öncə: ən öncə**: öngün. ilkin. ilki. başın. birin. başlanqıç. başlama. ibtida. əvvəl.
- **nərsəni güclədirib, qoldavlayıb çağından öncə yetişirmə**: qabalıq. qabaqlıq. - **qabalıq yonca**: gübrə ilə çağından öncə yetişirilmiş, əldə edilmiş yonca. - **qabalığa** əlli metrə yer ayırdım.
- **nərsənin olacağıın öncədən duymaq**: içinə doğmaq.
- **nərsiyə görə öncə, qabax, əksik olaraq**: qala - ona üç **qala**. - bir metir **qala**.
- **öncə sonra**: əvvəl axər. iki baş.

öncə

1. burun. dəslap. murda. önki. öngü. birinci. başda. aldı. ilkin. öndə. əvvəldə. əvvəl. - **öncə başlamaq**: ertələmək.

1. ertə. erkən. qabaq. 1. öngdün. öndün. aşnu. qabax.
 əvvəl. - mən ondan aşnu gəldim. 1. allın. ilk. əsgidən. alqa.
 iləri. önə. alqın. ilköncə. əvvəla. alqıntın. daha əvvəlki.
 - **ən öncə**: çinğ alqa. çinğ allında. ilk öncə. çinğ alqı burun.
 - **bir az öncə**: dəmin. elə indi. - **ilk öncə**: öngürdi. ilkin.
 öngürə.- **öngürdi** gələn iyisin çalar.
 - **ən öncə**: başda.
 - **daha öncə**: alqaraq.
 - **biraz öncə**: biyaqında. dəmin.
 - **öncədən** olduğu kimi: allınca. əsgidən olduğu kimi.
 - **ilk öncə**: alqı burun.

öncəq

öncə. öncəki.

öncəq

öncək. 1. öncəki. sələf. 1. giriş. gircək. müqəddimə.

öncəqi

öncəki. 1. keçən. 1. əsgil. sabiq. - **əsgil** yazızda buna toxunmamısz.

öncəqi

öncəki. 1. baştın. sələf. 1. **öngdünqi**. biyağı. dəminki.

öncəqilər

öncəkilər. keçmişlər. köçmüşlər. ötəkilər. ötənlər.
 qodəma. əsgilər. keçənlər. ötənlər. köçənlər.

öncəl

1. daha öncəki. sələf. 1. öndə olan. öncü. başçı.

öncələmək	1. qabaqlamaq. müsabiqə vermək. yarışmaq. 1. təqdim etmək.
öncələr	öncələri. qabaqlar. qabaqları. ilərlər. ilərləri. ilərlərdə. əvvəllər. - öncələri siz düz üzə deyirdiz.
öncələri	öncələr. qabaqlar. qabaqları. ilərlər. ilərləri. ilərlərdə. əvvəllər. - öncələri siz düz üzə deyirdiz.
öncəlik	öncəlik. öncülük. öncüllük. birincilik ilklilik. açııcılıq. yolbaşçılıq. başçılıq. qılavuzluq. rəhbərlik.
öncəliq	öncəlik. imtiyaz. torpil.
öncəliqlə	öncəliklə. alqaraqtın. öncədən.
öncəllik	öncəlik. öncülük. öncüllük. birincilik ilklilik. açııcılıq. yolbaşçılıq. başçılıq. qılavuzluq. rəhbərlik.
öncəsiz	əzəl.
öncəsiz	əzəli.
öncəsizlik	əzəliyyət.
öncətən	öncədən. başdan. qabaqdan. öncədən bəlimiş görüş yeri, çağı: qarar. qərar. qarul.
öncətən	öncədən. alqaraqtın. öncəliklə. alqatın. alğından. alda küydə. əsgidən. - öncədən olduğu kimi: biyaqıça. dəminki

kimi.

- **öncəki kimi:** alqınlay. öncədən olduğu kimi.

önciqi

önciki. burunqu. əsgü.

öncü

1. ilk. orijinal. 1. lider. yol açan. öndə olan. öndər. yolaç. yol göstərən. yizək. qazaq. gəzək. yorcu. əsgər qılavuzu. əsgəri qılavuz. başalmış. ilğar. burncu. barvısı. baştavşu. baştaçı. çavuş. avant qard. carçı. sırada birinci. rəhbər. 1. erkəç. başçı. 1. təkə. kosaman. başçı. qılavuz. 1. yəzək. gəzək. tilayəda.

öncü

yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. yenilikçi. avanqard. - **qoşunun öncüsü, gözətçisi:** qaravul. qaraş. qaraç. qaraqol.

öncül

- **çağ öncülü:** (hər nədə). çağunluq. qarılıq. qaruqluq. qarıcılıq. ilkinilik. eniklik. yeniklik. yepyenilik. yenibarılıq. nobarılıq. təbərzelik.

öncül

başqıl. başlıq. başqıt. başqat. başağı. başaçı. başgül. başqalarından öncə bir işə başlayan. başayaq. başataq. başatan. başat. başqa. pişqədəm. təşəbbüskar. - **hər nəyin qarıcı, ilkini, çağuncu, çağ öncülü, eniyi, yepini, yepyenisi, nobarı:** qaruq. qarıq.

- öncüllük** **öncülük. öncəlik. öncəllik.** birincilik ilklilik. açııcılıq. yolbaşçılıq. ilərlik. irəlilik. irkəlik. irgəlik. ərkürək. başatlıq. başdalıq. yüksəlik. yüksəklik. başçılıq. qılavuzluq. rəhbərlərlik. üstünlük. təfəvvüq. faiqlik. qələbə. təqəddüm. rüchan.
- öncülü** - qoşun öncülü: ura. təliə.
- öncülük edən** öncü. öndər. öngəl. başçı.
- öncülük** **öncüllük. öncəlik. öncəllik.** birincilik ilklilik. açııcılıq. yolbaşçılıq. başçılıq. qılavuzluq. rəhbərlərlik.
- öncün** **öngün.** ilkinç. ilkəl. başnıq. ibtidayi.
- öncüt** oncut. onğut. önərmə. önəri. öğüd. dil yardımı. tapşırıq. ismarış. məsləhət. tavsiyə.
- öncüt** **öncüd. 1.** ötünc. öntüc. ödünc qaytarmalı. borc. **1.** öncü. öndə. **1.** birinci. ilk. **1.** yizək. yəzək. əsgərin öndə gedən bölüğü.
- öncütmək** oncutmaq. onğutmaq. öğüdmək. önərmək. önərimək. ilərgəmək. ilərgətmək. ilgərimək. tapşırmaq. tapışqamaq. ismartmaq. ismartamaq. ismarlamaq. məsləhət, tavsiyə edmək, vermək.

öncü	1. qaravıl. qaravul. gözçü. nöbətçi. 1. öngür. cilovçu. cilovdar. avanqard.
öncülük	öncülük. - başqalarına öncülük etmək: təprənişi, davranışı ilə başqalarına örnək olmaq. yol qoymaq. yol açmaq, vermək.
önə	- önə gəldi, gözə gəlmədi. - önə gələn: qarşıçı.
önə	1. alqa. iləri. öncə. 1. iləri. iləridə. ötədə.
önəçmək	iləriləmək. ilərləmək. qabaqlamaq.
önəq	önək. dayanaq. dirək. dəstək.
önəqə	önəgə. 1. duvarı qalxızarkən ortasına qoyulan ağac. duvarın iç çərçüvəsi. 1. tosan. ası. inad.
önəqi	önəgi. simitən. danqaz. inad.
önəqü	önəgü. (< ön.) öngəri. öngürü. önəgə. öngəc. sözə baxmayan. inadçı. güre. yavuz. gobut.
önəqüləmək	önəgüləmək. soncuqlamaq < sucumaq. səkəmək. çalıqlanmaq. bükülmək. boğamaq.
önəqülmək	önəgülmək. irəliləmək. sikəboy demək. öngürülmək. öngərilmək. önəgəlmək. öngəcmək. sözə baxmamaq.
önəqülük	önəgülük. dik qafalı. yağazlıq.

- önəl** 1. usda. uzman. pir. 1. vadə. möhlət.
- önəl** məcal. möhlət.
- önəm** (< ön + əm. - ön: birinci. ilkin. qabaqçılı). 1. öncəlik. imtiyaz. dəğər. qiymət. həssasiyyət. 1. taraca. daraca. dərəcə. barca. əhəmmiyyət. fayda. anlam - **önəmsiz**: çıxarsız. öndə. birinci olmayan.
- **önəm verməksizin**: bürümə. qapma. qapalı. başdan sovma.
 - **önəm vermək**: önəmsəmək. umursanmaq. əhmiyyət vermək.
 - işi anlatdımda, **umursanmadı**.
 - kəndivi **umursanmadan**, başqasın **umrsanma**.
 - **ən önəmli**: ən əsaslı. ən əhmiyyətli. başlıca.
 - **önəm vermək**: önəmsəmək. aldırmaq. - heç mənə **aldırmadı**. - boş ver **aldırma**.
 - **önəm verməmək**: sallamamaq. saymamaq.
 - **önəm vermək**: önəmsəmək. umursamaq. əsirgəmək. diqqət edmək. gözətmək. qayıdlamaq.
 - **önəm verməmək**: qol sırtından qaramaq. umursamamaq. sansızlamaq. saymamaq. sayqı göstərməmək. hörmət edməmək. özən göstərməmək.
 - **önəmsiz** adam: **basıqmaq**.

önəm

1. aldırış. aldırma. tikiz. qaptırma. qaptırış. özen. diqqət.

1. qapar. dəğər. əhmiyyət. 1. qapar. dəğər. mühümmülük.

əhəmmiyyət.

- **dəğər, önəm verdirməmək**: önəmlətməmək. yeğnitmək.

yengiştirmək. engiştirmək. yüngülləşdirmək. kiçiştirmək.

kiçimlətmək. kiçiklətmək. aldiratmamaq. xəfiflətmək.

xəfifləşdirmək.

- **dəğər, önəm verməmək: önəmsəməmək**. aldirmamaq.

oralı olmamaq. umursamamaq. yeğnisəmək. yengisəmək.

engisəmək. yüngül tutmaq. azımsımaq. saymamaq.

ağırsamamaq. kiçimsəmək. kiçiksəmək. kiçiksimək.

xəfifsəmək.

- **gərəkli önəmi verməmək**: dalqa keçmək. işin alayında

olmaq. ağır, ciddi bir konunu yufasamaq, kiçimsəmək.

- **soruna önəm vermək**: işi içginə, ağıra, ciddiyyə almaq.

- **önəm, əhmiyyət vermək**: aldirmaq. - onun sözlərin

aldirmaram.

- **önəm verməz**: umursamiyan. qolayçı. qolay tutan.

səhlənkər.

- **çox dəğərli, önəmli**: ağır. - **ağır sovğat.**

- **dəğər, önəm vermək**: bəğənmək. qədrdanlıq edmək. təqdir

edmək.

- **dəğər, önəm verilmək**: bəğənilmək. təqdir olunmaq.

- **dəğər, önəm verməmək**: bəğənməmək.

kəmçilətmək.kəmçiləmək. təhqir edmək. kiçiksımək.

kiçimsəmək. kiçiksəmək.

- **ən önəmli**: başda gəlmək.

- **ən önəmli**: ən öncə. başlıca. birinci.

- **önəm verməmək**: önəmsəmək. saymamaq. gözü görməmək.

- **önəm, dəğər verməmək**: gözündə olmamaq.

- **önəm daşımada**. heç dəğilsə. heç olmasada. başqa nırsə bulunmasada. ən az.

- **önəm daşımayan nərsə, durum**: qara. bayağı. adi. - **qara** sav sov: bayağı danışıq.

- **önəm verilməyən kimsə**: qapı toxmağı.

- **önəm, ilgi göstərməmək, verməmək**: qısa kəsmək.

önəmləmək güvənmək. eypləmək. ipləmək. əypləmək. saymaq.
əhmiyyət vermək. e'tibar edmək.

önəmləmək önəmsəmək. dayanmaq. bəlli başlı olmaq. başdaqmaq.
əhmiyyətləmək.

- önəmləməmək** dəğərləməmək. - **heç nəyi önəmləməmək**,
dəğərləməmək: gözü dünyanı görməmək.
- önəmlənmək** yoğunlamaq. böyümək.
- önəmlətmək** **önəmsətmək**. dayatmaq. dayıtmaq. başdaqdamaq.
mühümmüsətmək.
- önəmlətməmək** dəğər, önəm verdirməmək. yeğnitmək. yengiştirmək.
engiştirmək. yüngülləşdirmək. kiçiştirmək. kiçimlətmək.
kiçiklətmək. aldırıatmamaq. xəfiflətmək. xəfifləşdirmək.
- önəmli** 1. başlıca. birinci. sivr. zirək. zeyrək. qafalı. başlı. içli.
içgin. törəli. yöndəmli. əsaslı. mühümm. sayğarlı.
mühümm. əhmiyyətli. təməl. belli başlı. 1. başlıca. birinci.
əhmiyyətli. 1. girdik. gircik. ciddi. 1. dirimlik. yaşamlıq.
durmuşluq. həyati. əhmiyyətli. - bu günün **dirimlik** sorusu
nədir. - **dirimlik** işləri boşlayıb, nələrə önəm verirsiniz. 1. keçəli.
keçili. sanılı. xətirli. sayılır. sayqın. etgili. - çox **sanılı**
kimsədir. 1. qəlbir üstü. başqın. başqarı, başqaları içindən
seçilən. seçgin. kökcək. köksək. köksük. qopar. qopat.
qubat. qıyıtli. qıyımlı. qıyatlı. qıyamlı. dəğərli.
- " **önəmli değıl, boş ver**" anlamında söz: işinmi yox!: işin
yoxdu!.

- **işin ən önəmli yeri**: işin başı.
- **önəmli kişi**: ad. - yazımızın öndə gedən **adlarından** çoxların saymaq olar.
- **önəmli değıl**: göy xoş, könül xoş. heç nə sayğılmaz. bir nə dəğışməz. bir nə fərq edməz.
- **önəmli değıl**: işdən değıl.
- **ən önəmli**: birincil. ilk öncə. ilk olay.
- **ən önəmli, bəlli başlı olan**: başdağ. əhmiyyətli. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan.
- **ən önəmli**: birincil.
- **ən önəmli yer**: içə toxunan nuxdə. - **önəmli sayılabıləcək**: dişə toxunur.

önəmli

1. başlı. əhmiyyətli. əsaslı. - **ən başlı** işimiz. 1. dəğıərli. eləmə. nifuzlu. sıylı. e'tibarlı. tərgəvlü. taracalı. daracalı. darağılı. dərəkli. barcalı. anlamlı. bahalı. qiymətli. - **önəmli değıl**: qayğırmazş fərq edməz. 1. irələci. kürdəli.

önəmlirək

bəlrinqin.

önəmsəmək

1. ağır tutmaq. ağırşamaq. 1. dinləmək. duymaq. qulağ asmaq, virmək. itaət edmək. aldırmaq. saymaq. diqqət edmək. 1. tikizə almaq. gözdə tutmaq. 1. önəmləmək.

dayanmaq. bəlli başlı olmaq. başdaqmaq. əhmiyətləmək.
ciddi tutmaq. əhmiyyət vermək. 1. ipləmək. saymaq. sayqı
göstərmək. dəğərləmək. dəğirmək. aldırmaq. aldırış,
təvəccüh, diqqət etmək.

- **önəmsəyib, açmasına çalışmaq**: dörd əllə sarılmaq.

önəmsəmək

1. aldırmaq. önəm vermək. əhmiyyət vermək.

sallamamaq. tanımaq. önəm vermək. umursanmaq.

əhmiyyət vermək. 1. əhəmmiyyət vermək. edləmək.

ədləmək. eyləmək. ülgü yapmaq. dəğər vermək. tə'sir

edmək. 1. önəm vermək. sanatmaq. ilgi göstərmək.

umursamaq. aldırmaq. ilgi göstərmək. ilgilenmək.

qayğıрмаq. marağ etmək. üzülmək. sansınmaq. hörmət

edmək. sayqı göstərmək. dəğər vermək. özen

göstərmək. 1. önəm vermək. umursamaq. əsirgəmək.

diqqət etmək. gözətmək. qayıdlamaq. qarşılamaq.

təhəmmül etmək. - işi anlatdımda, **umursanmadı**. - kəndivi

umursanmadan, başqasını **umrsanma**.

- öz kimliyivi **tanımalısın**.

- heç mənə **aldırmadı**. - boş ver **aldırma**.

önəmsəməmə yeğsəməmə. susluq. susdalıq. savsalıq. sovsalıq.

boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə. yeğnisəmə.

yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. yaltalıq. bırxmalıq. ehmal.

önəmsəməmək 1. ciddi tutmamaq. əhmiyyət verməmək. 1. saymamaq.

çəğnəmək. çığnəmək. gərəksinməmək. 1. önəm

verməmək. saymamaq. gözü görməmək. - **xətləri**

önəmsəməmək, saymamaq: sakınmamaq. saxlanmamaq.

gözünü əsirgəməmək. 1. dəğər, önəm verməmək.

aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq.

yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək. yüngül tutmaq.

azımsımaq. saymamaq. ağırsamamaq. kiçimsəmək.

kiçiksəmək. kiçiksimek. 1. ipləməmək. saymamaq. sayqı

göstərmək. dəğərləməmək. dəğirməmək. aldırmamaq.

aldırış, təvəccüh, diqqət etməmək. 1. savsatlamaq.

aldırmamaq. gərəyi marağı, təvəccühü etməmək. 1.

yoqasamaq. yoxasamaq. yoxsamaq. yox saymaq. heç

saymaq. heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək.

- **çeynəyib keçmək:** görmədən gəlmək. saymamaq.

- **nərsənin dəğişməsinə, düzəlməsinə artıq güdmək,**

durmamaq, önəmsəməmək: işi oluruna bıraqmaq.

- önəmsəməmək** aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq.
saymamaq.
- önəmsəməmək** kəmsinmək. əhmiyyət verməmək.
- önəmsəməyən** keçişən. saymaz. içinməz. aldırmaz. aldırışsız. aldırmaz.
aldırışsız. qaptırmaz. qaptırışsız. özənsiz. diqqətsiz.
laqeyd.
- önəmsəməyin** önəmsəməzin.qulağ ucu. saymamazın.
- önəmsəməzin** önəmsəməyin.qulağ ucu. saymamazın.
- önəmsənmək** dinlənmək. aldırılmaq. duyulmaq. qulağ asılmaq,
virilmək. itaət olunmaq. sayılmaq. diqqət olunmaq.
- önəmsənməmək** iplənməmək. sayılmamaq.
sayılmamaq. dəğərlənməmək. dəğirilməmək.
dəğirilməmək. aldırılmamaq. aldırılmamaq.
mühümsənməmək.
- önəmsərmək** güvənmək. eypləmək. ipləmək. əypləmək. saymaq.
önəmləmək. əhmiyyət vermək. e'tibar etmək.
- önəmsətmək** önəmlətmək. dayatmaq. dayıtmaq. başdaqdamaq.
mühümmüsətmək.
- önəmsiz** 1. dəğərsiz. bayağı. biçimsiz. aşağı. görümsüz. çirkin.
xor. 1. kiçik. dəğərsiz. əhmiyyətsiz. həqir. sudan:

əhmiyətsiz. - **sudan** bir cavab yaz. **1.** taracasız. daracasız.
 daraqsız. dərəksiz. barcasız. anlamsız. nəticəsiz.
 başarisız. sansız. özənsiz. diqqətsiz. bacoş. işə
 yaramaz. faydasız. carqaq. yarqaq. çəlimsiz. baqımsız.
 - **kiçik** iş. - **kiçi** kişi.

önəmsiz

xor. bayağı. kiçik. alçaq. aşağı. kötü. pis. dəğərsiz.
 düşgün. **1.** sanısız. xətersiz. sayılmaz. sayqsız. keçərsiz.
 etgisiz. - çox **sanısız**: yoxsul biri. **1.** yüngül. - bu ağır olayı,
yüngül sıyrıqla (zərərlə) atladıq. **1.** əhmiyətsiz. sudan. sust.
 arıq. çalı çırpı. ufaq təfəq. incik boncuq. incik mıncıq.
 ufaq təkək. otsul. çalı çırpı.
 - **kiçimsinəcək, önəmsiz nərsə değıl**: boru dəğıl.
 - **önəmsiz nərsə**: it işəməklə dəniz bələşməz.

önən

1. öndə olan. önə keçən. **1.** bağılilik. sədaqət.

önənmək

önünmək. öngünmək. ürenmək. ürşənmək. örenmək.
örşənmaq. örtənmək. törənmək. törəgənmək.
törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq.
yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.

	yasımaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
önər	1. hünər. bilmə. biliş. mə'rifət. mə'lumat. 1. ön ər. öncü. qılavuz. öngər. üz. ön. bacarıq. qabaq məharət. (önərmək: bacarıb bir görkən. önərgə (pişnahad) vermək).
önəri	çaran. ögüş. təklif. yolyoruq. yerləti. anlatı. ilə. ögüş. çaran. aldı. aldıq. öngəri. pişnəhad.
önəri	önərit. önəriş. 1. önərmə. təklif. ilərgə. ilərmə. pişnəhad. 1. iş. qəziyyə. 1. aşıları. aşılama. təlqin. 1. ögüd. öncüt. oncut. onğut. tovsiyə. məsləhət. 1. layihə. 1. qəziyyə.
önərim	önəri. önərit. önəriş. önərmə. qəziyyə.
önərimək	önərmək. oncutmaq. onğutmaq. ögüdmək. öncütmək. ilərgəmək. ilərgətmək. iləgərimək. tapşırmaq. tapışqamaq. ismartmaq. ismartamaq. ismarlamaq. məsləhət, tovsiyə edmək, vermək.
önəriş	görkən. yaxcı. görkən filim: hünəri filim.
önəriş	önəri. önərim. önərit. önərmə. qəziyyə.
önərit	önəri. önərim. önəriş. önərmə. qəziyyə.
önərqə	önərgə. hünər tapılan. öyrədilən yer. önər əsəri özü.
önərqi	önərgi. usnis. pişnahad.

- önərmə** qəziyyə.
- önərmə** **önəri. önərim. önərit. önəriş. 1.** təklif. ilərgə. ilərmə. pişnəhad. **1.** iş. qəziyyə. **1.** aşıları. aşılama. təlqin. **1.** öncüt. oncut. onğut. tavsiyə. məsləhət.
- önərmək** **1.** hazırlamaq. yapmaq. **1.** qoşmaq. iləri sürmək. - **önərdiyiz** nərsələr yetərli deyil. **1.** sunmaq. qabağa surmək.
- önərmək** **önərimək. 1.** oncutmaq. onğutmaq. öğüdmək. öncütmək. ilərgəmək. ilərgətmək. ilgərimək. tapşırmaq. tapışqamaq. ismartmaq. ismartamaq. ismarlamaq. məsləhət, tavsiyə etmək, vermək. **1. önə qoymaq.** qabağa çəkmək. mətrəh eləmək.
- **danışıq üçün, bir qonuyu önərmək:** gün sözü etmək. gündəmə gətirmək.
- önərmən** **onarman. hünərmənd.**
- önərtəriş** hünərçi. hünərşünas.
- önəş** qılavuz. inət.
- önəşmək** dirənmək. inad etmək.
- önətmək** **öngətmək. ögnütmək.** ulqatmaq. ağırlamaq.
- önəv** yasaq.
- önəy** **1.** önə keçən. öndə gələn. **1.** yüksəklik.

önəyüq	önəyük. öngəyük. özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.
önib ösən (lər)	doğum itim.
önim	məhsul.
önq qol	öng qol. sağ əl. öng sol: çarpaz.
önq sol	çarpaz. öng qol: sağ əl.
önq	<p>ön. öng. 1. bəniz. menğiz. üz. yüz. uzal. bet. bit. onğ. tös. bayaq. aln. qabax. - ön ayağ: al ayağ. 1. sıray. çıray. boya. irəng. rəng. - öngləmək: rəhləmək. təmizləmək. - öngləş: boyaş. rəhdəş. - önglə: rəhlə. hazırla. işlə. ek. becət. bax. təmizlə. düzət. - öngli: qırmızı. gözəl boyalı. rəhlənmiş. rəng. 1. yön. 1. görünğ. görnnüş. 1. sağ (şeylər haqda) 1. olağan (vaqei. vaqeyiyət). - önimbə tusimbə: öngombə tūsimbə: özüdü ya üzüdü. doğrumu uyumu. 1. xuy. 1. o biri. bir ayrısı. ilk. birinci. başda gələn. 1. irəli. qabaq. üz. 1. doğru. düz. 1. boya. rəng. - öngi önglənmək. rənglənmək. qızarmaq. xəstəlikdən sonra rəh rufa gəlmək. 1. ön. öncə. öndün.</p> <p>- öng songğ: er gec. - önündə sonunda: öng songğa.</p>
önq	<p>öng. ön. əvvəl. - bundan öngğ: bundan əvvəl, qabax. 1. qabax. saği batıya, solu doğuya durmuşda, tam qarşıya</p>

- düşən yön. doğu. şərq. məşriq.
- **öngsi yalı, kimi**: kəmə fissabiq. - **öngiki kimi**: qabaxkı kimi.
- önq** **öng**. dəri veya qumaşın iç bölümü.
- önq** **öng**. rəng. boza (**y < > z**) boya. boyuq. boduq. çüvüt. süyüt. suyut. çalı. tuka. tülük. - nə **tülük** atdı o.
- önqalmaq** **öngalmaq**. öngmək: sağalmaq. düzəlmək. ilərləmək.
- önqaraqdan** **önqarağdan. alqarağdan. alqatın**. öncədən. ilk olaraq.
- önqatınqı** **önqatınğı alqatınki**. öncəki. qabaxki. əvvəlki.
- önqatlı** **öngatlı**. (ön + at +lı). başçı. öng + atlı: başçı.
- önqçə** **öqcə. ökcə**. (< ön: qabaq. qabarıq. şişik). ayağqabının şişik yeri. topuğun alt bölümü. daban. - yüksək alçaq **ökcəli** başmaq. - **öqcə ağacı**: başmaq qalıbının dabana gələn bölümü. - **öqcələri çəkmək**: dabanların çəkmək. iticə gedmək. - öqcəsinə basmaq: dabanlamaq. birinin arxasından bərk yaxın gedmək.
- önqə** boya.
- önqə** **öngə**. başqa. digər.
- **öngə va**: ama. fəqət.
- önqəç** **öngəç**. iki yaşlı. yemək borusu.

önqəl	öngəl. 1. ağırbaşlı. olqun. 1. öncü. öndər. başçı. öncülük edən.
önqələmək	öngələmək. gücənmək. yadırqamaq. mənimsəməmək.
önqələn	öngələn. öngərik. pişkivət.
önqəliq	öngəlik. önglük. ilərçilik. ilgərçilik. qabaqcılıq.
önqəlmək	öngəlmək. önün almaq. qabaqlamaq. qadaqlamaq.
önqəlmiş	öngəlmiş. öngəlmiş. qabaqlanmış. qabağı alınmış. qapatılmış. bağlı. - suyun önü bağlı .
önqəmək	öngəmək. üngəmək. oxumaq.
önqən	öngən. 1. utqu. zəfər. 1. uzun boylu. ləvənt.
önqər	öngər. 1. öngü. önggi. öngül. inad. anid. 1. qonqar. qonqır. qınqır. boyunğu. dikqafa. simitən. inad. başçomaq. gobut.
önqər	öngər. öngər. 1. qızqın. sınırlı. hiddətli. əsəbi. 1. öngü. çox önə verən. inad. simitən.
önqəri	öngəri. yolyoruq. yerləti. anlatı. ilə. öğüş. çaran. aldı. aldıq. önəri. pişnəhad.
önqərik	öngərik. öngələn. pişkivət.
önqərimək	öngərimək. qınğıraymaq. inad etmək. başçomaqlanmaq. gobutlanmaq. darılmaq.

- önqərlik** **öngərlik.** öngüllük. öngülük. önggilik. inadlıq. inadçılıq. israrlıq.
- önqərmək** **onğarmaq.** yerinə düşmək. islah olmaq.
- önqərmək** **öngərmək.** 1. başınmaq. qarşı durmaq. dik gəlmək. 1. iləri keçmək. qarşı gəlmək.
- önqətmək** **öngətmək. üngətmək.** 1. çıxirtmaq. bağirtmaq. 1. oxutmaq. yırlatmaq.
- önqəyük** **öngəyük. önəyük.** özəl. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.
- önqəzə** **öngəzə.** axşam alaca qaranlıqta yapılan avçılıq.
- önqi** **öngi.** başqa.
- önqi** **önki. öngü.** 1. dəğişik. fərqli. sıradışı. 1. öncə. burunku. keçmiş. mazi. xatirə. buruna. burunki. burunğu. birinci. öndəki. əsgü. əvvəlki. başqa. uzalqi. qabaxki.
- önqiq** **öngik.** kakil taxınma.
- önqiqlənmək** **öngiqlənmək.** saçaqlanmaq. taxma saç taxmaq.
- önqin** **öngin.** - **önginə almaq:** üstələnmək. öhdəsinə almaq.
- önqin** **öngin.** başqa. başqası.
- önqişmək** **öngişmək.** inadçılıq edmək.
- önqqer** **öngger.** özgəni. öngsər.

önqqə	önggə. özqqə. özgə.
önqqələkimək	önggələkimək. rəhləmək (önq: rəng).
önqqərmək	önggərmək. düzətmək.
önqqi	öngki. 1. ozalqi. ötən. keçən. 1. bayağı. bayaq. önrəki. ardakı. yönəki. pəs. yay. cönököy.
önqqiliq	önqqilik. önggilik. öngüllük. öngərlik. öngülük. inadlıq. inadçılıq. israrlıq.
önqqirəmək	önggirəmək. önləmək. keçmək.
önqqol	öngqol. sağ əl. öngsol: sağ sol.
önqqüc	önggüc. borc. ödünc. - önggüc qozlav: fayız.
önqqür	önggür. hünkür.
önqləmək	1. kəndinə gəlmək. ögrənmək. ögrəncə. 1. qarşı durmaq. 1. bəkləmək. gözləmək.
önqlüq	önglük. öngəlik. ilərçilik. ilgərçilik. qabaqçılıq.
önqlüq	önglük. boyalı. rəngli. - yaşıl önlü don: yaşıl boyalı don.
önqlüq	önglük. rəngli.
önqmək	öngmək. 1. ünqmək. üngmək. dəlmək. 1. ertəmək. düzətmək.

önqmək	öngmək. ögmək. 1. irəliləmək. düzəlmək. yüksəlmək. 1. sağalmaq. düzəlmək. ilərləmək. 1. irəli sürmək. ilərtmək. qabqalamaq. tərifləmək. sitayiş etmək.
önqol	sağ əl.
önqö	öngö. irəng. boya.
önqör	öngör. pişbini. öngörmək.
önqörçülük	öngörçülük. görünüşünçülük. pişbini.
önqörləmək	öngörləmək. önəmləmək. pişbinlik etmək.
önqörü	öngörü. qabaqgörü. qabaqdan görülən. pişbinlik.
önqörücü	öngörücü. qarşucu. qarşıçı. pişbinlik edən.
önqörücülük	öngörücülük. qarşıçılıq. gələcəçilik. ayəndə bini. pişbini.
önqöt	öngöt. boyalı. rəhli.
önqrəqi	öngrəki. bayağı. bayaq. önkqi. ardakı. yönəki. cənököy. pəs. yay.
önqrəmək	öngrəmək. anğırmaq. hünkürmək. bağırmaq. böğürmək.
önqrətəmək	öngrədəmək. (< öq. ökkə. ökə: köks. sinə). öqürdəmək. öqqürdəmək. öqür öqür ağlamaq. hünkür hükür köksün çəkmək. hünkürdəmək.
önqsıra	öngsıra. önkqani. ərəfə.
önqsiz	öngsiz. bərk. saqt.

önqsol	onğ + sol. çapraz > çapraz.
önqtin	önğdin. öncül. öndən verilmiş pul.
önqtüc	önğdüc. bax > öndüc.
önqtül	önğdül. bax > öndül.
önqtül	önğdül. ödül. sovğat. hidyə.
önqtün	önğdün. önğdün. öndün. öncə.
önqtünqi	önğdüinki. önğdünqi. öncəki.
önqü	önğü. önğgi. öngər. öngül. inad. anid. çox önə verən. öngər. simitən. önə sürülən pay. porsiyon.
önqü	önğü. önki. 1. dəğişik. fərqli. sıradışı. 1. öncə.
önqüc	önğüc. 1. öncü. qılavuz. 1. ataq. atıq. hərəkətli. 1. dəlil. qanıt. isbat.
önqüc	önğüc. önüc. öngür. öndəc. irəlçi. öndə olan. mütərəqqi. sabiq.
önqüq	önğüq. yastıqların uclarına yapılan ipək salxımlar, saçaqlar.
önqüq	önğüq. yastıqların ucuna yapılan işləmə.
önqü	önğü. öngər. öngü. önğgi. inad. anid.
önqü	önğü. öngül. inadçı. danqaz. anut. əneyin. yol göstərən. ön ayağ olan.

önqül	öngül. inad.
önqüləmək	öngüləmək. dirənmək. ilərmək. inad etmək. - öngüləşmək: önünə keçmək. inatlaşmaq. qarşı çıxmaq. dikəlmək.
önqülənmək	öngülənmək. inad etmək.
önqüllük	öngüllük. öngərlik. öngülük. önggilik. inadlıq. inadçılıq. israrlıq.
önqülmək	öngülmək. öngərilmək. öngürülmək. önəgəlmək. öngəmək. sözə baxmamaq. inad etmək. şillaxlamaq.
önqülük	öngülük. öngüllük. öngərlik. önggilik. inadlıq. inadçılıq. israrlıq.
önqümək	öngümək. rəh ruf tapmaq. qızarmaq. - üzüm öngüdü. - kəsəl öngüdü: düzəlmək.
önqün	öngün. 1. ilk öncə. ən öncə. ilkin. ilki. başın. birin. başlanqıç. başlama. ibtida. əvvəl. 1. öncün. ilkin. ilkəl. başnıq. ibtidayi.
önqün	öngün. alğın. ilkin.
önqün	öngün. unqun. onqun.
önqünmək	onqunmaq. 1. dirsəlmək. doğrulmaq. 1. uykunmaq. təqlid edmək.

- önqünmək** **öngünmək. önənmək. önünmək.** ürenmək. ürşənmək.
 örənmək. örşənmaq. örtənmək. törənmək. törəgənmək.
 törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq.
 yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
 yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.
 yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil,
 məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- önqür** **öngür.** önçül. cilovçu. cilovdar. avanqard.
- önqür** öngür. öngüc. önüc. öndəc. irəlçi. öndə olan. müterəqqi.
 sabiq.
- önqürtəlmək** **öğürtləmək. 1.** önə qoymaq. seçmək. ayırmaq. 1.
 orundalamaq. yerləşdirmək.
- önqürtəmək** **öngürdəmək.** hünkürdəmək.
- önqürtəşmək** **öngürdəşmək.** yarışmaq. uyqurlaşmaq. alışmaq.
 yolqanmaq. ağıtarılmaq.
- önqürti** **öngürdi.** ilkin. öngürə. ilk öncə. - **öngürdi** gələn iyisin çalar.
- önqürtmək** **onqurtmaq.** dirsətmək. düzəltmək. toxdatmaq.
- önqütmək** **öngütmək. önürgəmək. önürmək. önütmək.** öretmək.
 örşətmək. örtətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək.
 ürtətmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək.

törşətmək. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək.
yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yasatmaq.
yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul
edmək. məhsul əldə etmək.

önlə önlə. öglə. günün birinci yarsı. - **öglə üstü**: günortadan
sonra.

önləq önlək. engəl. manie. - **nərsənin axmaması üçün, önünə,
yanına qoyulan önlək, engəl, manie**: qalavat.

önləm 1. engəl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti.
çalı. mane'. maneə'. ayırıcı. iqdəm. tədbir. 1. tədbir. -
**düşmandan, nərsədən gizli qalmaq üçün, gecə çağı
ışıqları söndürmə önləmi, tədbiri**: qarartma. gömüslük.
xamuşluq.

önləm tədbir.

önləmə - **nərsənin axışın önləyib birikdirmək, tıxmaq, yığmaq**:
qarığdırmaq. qardırmaq.

önləmək 1. **önalmaq**. qarşanımaq. qarşalınmaq: qarşınalmaq.
qarşalmaq (< qarşın + almaq). qarşısın almaq.
qabaqalmaq. qabağın almaq. 1. qeytərmək. gedəmək.
izal etmək. rədd etmək. önünü almaq. qapamaq.
bağlamaq. durdurmaq. mən' etmək. bastırmaq.

durdurmaq. arxasın almaq. 1. önünə qoymaq. sunmaq.

çıxarmaq. - qonağa yemək çıxarmaq. 1. gedərlmək.

qeytərlmək. izal olunmaq. rədd olunmaq.

- **suyu bağla.** - **aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq,**

tormuzlamaq: düzgünləmək. dizginləmək. yularlamaq

cilovlamaq. ovsarlamaq.

önləmək əngəlləmək. qadağalamaq. yasaqlamaq. durdurmaq.
əsirgəmək.

önləmləmək öngörləmək. pişbini etmək.

önlər başlamalar əvayil.

önləyən - **qoxu önləyən:** deodoran.

önləyici pırevantif. qarşılایıcı. qarşılایıcı. qarşılایan. cilovlayan.
ovsarlayan.

önlü bax > **önlük.**

önlüq **önlük.** 1. örtü. örtük. qapanca. qatlıq. qapıt (> **kapot**).
qaplama. üzlük. üzük. gənə bol iş paltarı. önlük. tulum.
çəkə. çəkmə. işlik. rupuş. 1. göğüslük. sinəlik. döşlük.
peşgirə. övsəlik. peşgirə. 1. tozluq. iş paltarı, geyimi.
qaraltıq. qarçın. qorçın. 1. sabiqə.

önlüq **önlük.** tozluq.

- önlüq** **önlük. önlü. 1.** aldayapğuç. alyapkuç. köğüslük. ağılıq. aldılıq. döşlük. peştamal. **1.** görüş. görünüş. yardış. zahir. - qaramtıl **önlü:** qara boyalı. **1.** salvar. oyluq. **1.** göğüslük. peşgire. peşbend. tozluq. iş paltarı. peşgire.
- önmək** **1.** kopalmaq. çoxalmaq. böyümək. **1.** sonarmaq. sonuclanmaq. nəticələnmək.
- önmək** **1. önə** doğrulmaq. **1.** törənmək. bitmək. yetişmək. gəlişmək. - güllər önüb yar baxcasında. **1.** gedmək. - o evə **öndü:** getdi.
- önmək** ösmək. bitmək. böyümək. - **önən önüm:** hasil olan məhsul.
- önö** öncə.
- önsezi** içə doğma. içə düşmə. hissi qəbləz viqu'.
- önsöz** ilk söz.
- öntaş** **öndaş.** aynı öncəliktə. aynı imtiyazı paylaşan.
- öntə** **öndə.** gələcəkdə. iləridə. ilərdə. aşağıda. aşağıda. - **ən başda, öndə bulunma:** birincilik. qəhrəmanlıq. şampiyonluq.
- öntə** **öndə. 1.** alda. iləridə. alçı. başçı. tamada. böyük. başçı. başkan. **1.** alnıda. alıyda. alında. qabaqda. **1.** başda.

- ilkın. öncə. öncü. öncəki. əvvəldə. - **öndə olan**: öndər.
öndə gələn. tapıq.
- öntəc** **öndəc.** önüc. öngür. öngüc. irəlçi. öndə olan. mütərəqqi.
sabiq.
- öntəqi** **öndəki.** buruna. burunğu. birinci. önkı.
- öntəqün** **öndə gün 1.** önəmli gün. **1.** öncəki gün.
- öntəliq** **öndəlik.** öndən verilən nərsə. - **öndəlik** vergi.
- öntəmək** **öndəmək. 1.** böyümək. **1.** sonuclənmək.
- öntər** **öndər.** burunqud. öndə gedən. kosan. yolağçı. bakan.
- öntər** **öndər. yöndər.** sancaqçı. bayraqçı. qılavuz. götürən.
yolbaşçı. tapqara. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırçı.
qılavuz. öndər. yöndər. yol göstərici. elbaşı.
eləbaşı.boyrat. rəhbər. rəhnəma. lider. yönətcı. yönətcı.
biligit. biliqçı. bələtçı. bilətçı. göstərici. yol göstərici.
boyrat. rəhbər. rəhnəma. tapqara. yol atası. bağçı. sapçı.
ipçi. qıcırçı. qılavuz. lider.
- öntər** **öndər. 1.** aqılman. rəhbər. **1.** öndə olan. öncü. lider.
başdu. başta olan. başçıl. baş. şad. şef. lider. başaqut.
öndə gələn. sevilən. başalmış. öncü.başıl. şef. tapqır. yol
göstərən. başlıq. yolbaşçı. kösəm. yetəkçı. yönətcı.

	törağası. öngəl. başçı. öndə olan. öndə gələn. tapıq. yolçu. başqan. şef. lider. öncülük edən. öncü. yolaç. yol göstərən. rəhbər. 1. tükəl. sərrışdə.
öntəriş	öndəriş. sənəd. - ağır öndəriş , yüngül öndəriş .
öntərlik	öndərlik. - öndərlik etmək: baş qoşmaq.
öntərliq	öndərlik. aparma. aparış. aparım. ilətmə. ilətiş. ilətim. qılavuzlıq. başçılıq. boyratış. boyratım. boyratma. götürmə. götürüm. götürüş. yeritiş. yeritim. yeritmə.öndərlik. rəhbərlik.
öntərliq	öndərliq. tamadalıq. böyüklük. başçılıq. başkanlıq.
öntərmək	öndərmək. qazanmaq. kəsb etmək.
öntəş	öndəş. 1. başçı. öndə olan öncü. lider. yol açan. 1.öndüç. mehmandar.
öntəşmək	öndəşmək. inad etmək.
öntiqi	öndiki. aldası. ilk. birinci.
öntin	öndin. bəyanə.
öntirilqi	öndirilgi. tövlid. törəm gücü.
öntiriş	1. hünərçilik. sənət. iş. peşə. 1. tövlid. - öndiriş orınında: törəm yeri.

öntüc	ödünc. öncüd. ötüş. (1. < ön. önərmək: sunmaq. qabağa surmək. 1. ötürmək: bırxmaq.). verəsi. borc. 1. ötünc. öncüd. ödünc. qaytarmalı. borc.
öntüc	öndüc. öñqdüc. savçı. savaçı. müjdəçi. bəşir. bəşarət verən. öndən gedib xəbər götürən.
öntücmək	ödünc almaq (1. < ön. önərmək: sunmaq. qabağa surmək. 1. ötürmək: bırxmaq.). verəsi, borc almaq.
öntüç	öndüç. öncü. öndəş. mehmandar.
öntül	öndül. 1. ən öndə. ən öndəki. öncü. 1. öncəlik. imtiyaz. 1. öñqdül. 1. girov. rəhn. - öndül qoymaq. 1. mükafat. -.
öntün	öndün. ön. öndə olan, gedən. - ön yürüt: öndin yerit. - ön gəl: öndin gəl.
öntün	öndün. 1. peşin. peşinat. 1. öndə. öndə gələn. 1. öñgdün. öncə.
öntürən	öndürən. öndürücü. törətən. törətci. tolid edən. ürətən. ürətci. bərətən. bərətci. baratan. baratçı. doğuran. doğurcu.
öntürmək	öndürmək törətmək.

öntürmək	öndürmək. 1. (bitgi) bitirmək. yetişdirmək. yönəltmək. - ot alağı öndürən. 1. yola salmaq. göndərmək. - kişiləri işə öndürün. - uşağı evə öndür.
öntürmək	öndürmək. 1. bitirmək. yönətmək. yetişdirmək. 1. böyütmək. önsəmək.
öntürücü	öndürücü. öndürən. törətən. törətci. tolid edən. ürətən. ürətci. bəretən. bəretci. baratan. baratçı. doğuran. doğurcu.
öntürüşlü	öndürüşlü. qablatıl. qabiliyyətli.
öntüryən	öndüryən. törədən.
önü	allı. başı.
önüc	öngüc. öngür. öndəc. irəlçi. öndə olan. mütərəqqi. sabiq.
önüç	öncə. öncəki. sələf.
önül	- könlünə, ürəyinə yatmaq: bəğənmək. xoşuna gəlmək. xoş, iyi, gözəl, incə, lətif, zərif, alımlı, çalımlı görmək.
önülüm	önülüş. götürmə. götrüş. götürüş. edinmə. ediniş. edniş. qazanma. qazaniş. qazanc. iktisab. kəsb.
önülüş	önülüm. götürmə. götrüş. götürüş. edinmə. ediniş. edniş. qazanma. qazaniş. qazanc. iktisab. kəsb.

önüm	1. birinci. ilk. 1. düşüm. hasil. gənimət. kar. 1. məhsul. zat. törəm. düşüm. hasil. ərşəl. ərşək. artım. çıxar. öndiriş. tövlid. - göy önüm : göy gövərənti.
önüm	önüt. önür. öret. öreş. örtəş. üret. ürteş. üreş. üren. törəş. töret. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat. çixartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. məhsul. hasil. nəticə. - ümdə məhsul : ullağan önüm. - önən önüm : hasil olan məhsul.
önümlənmək	ednişmək. edinişmək. edinmək. qazanmaq. qazanışmaq. ələ gətirmək. üyşirmək. iktisab, kəsb edmək.
önümlər	önütlər. önürlər. üretlər. ürteşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. törəşlər. töretlər. törgələr. törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çixartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.

- önünmək** **önənmək. öngünmək. ürənmək. ürşənmək. örənmək.**
 örşənmaq. örtənmək. törənmək. törəgənmək.
 törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq.
 yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
 yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.
 yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil,
 məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- önüntə** **önündə.** allında.
- önüntən** - **nərsənin önündən arxaya doğru qalxmaq, çəkilmək,**
atılmaq: qanğırıqmaq. - göy gövərənti güne qarşı **qanğırır.**
- önüntən** **önündən.** 1. allıntın. 1. allı bilə.
- önür** başlangıc. siftə.
- önür** **önüm. önüt. öret. öreş. örtəş. üret. ürtəş. üreş. üren.**
 törəş. törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat.
 yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
 yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
 mə'mul.
- önürqəmək** **önürgəmək. öngütmək. önürmək. önütmək. örətmək.**
 örşətmək. örtətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək.
 ürtətmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək.

törşətmək. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmaq.
yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq.
yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul
edmək. məhsul əldə etmək.

önürlər

önümlər. önütlər. üretilər. ürtaşlər. üreşlər. ürenlər.
öretilər. öreşlər. örtəşlər. törəşlər. törətilər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

önürmək

önürmək. öngürmək. önürgəmək. örətmək. örşətmək.
örtətmək. ürətmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmaq. yaptamaq.
yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
çıkartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.
məhsul əldə etmək.

önürt

önüt. öncə. öncəlik.

önüş

ösüş. ösmə. alğayış. gəlişmə.

- önüt** **önüm. önür. öret. öreş. örtəş. üret. ürtəş. üreş. üren.**
törəş. törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.
- önüt** **önürt. öncə. öncəlik.**
- önütlər** **önümlər. önürlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər.**
öretlər. öreşlər. örtəşlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- önütmək** **önürmək. öngütmək. önürgəmək. öretmək. öreşmək.**
örtətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq.
yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.
məhsul əldə etmək.
- önyarqı** **pırejüdis.**

- önyüzbaşı** - ataman ordusunda önyüzbaşı görevlisi: qolağası.
- öp** öpgə. öpək. köks. sinə.
- öpçin** cübbə. - olub (gövdəsi) od tək **öpçin** ara gərq.
- öpə** öfgə. ötgə. öpgə. riyə.
- öpəq** **öpək. öbək. 1.** obaq. oba. öp. öpgə. köks. sinə. **1.** yığın. top. bölük. - el **öbək öbək (obaq obaq. oba oba)** oturmuşlar. - evləri var **oba oba (öbək öbək.öpək öpək).**
- öpqə** **öpgə. öfgə.** qıcım. qışım. xəşim (> **xəşm**). aşım. acım. qızın. qızım. qəzəb. higgə. hiddət.
- öpqə** **öpgə. öfqə. ötgə. 1.** öpə. ökə. ökkə. öggə. ağ ciyər. sinə. şüş. riyə. **1.** iç keçirmə. öfkə. hirs. **1.** aqciğər. ciğər. **1.** qızqınlıq. hirz. - uçdu ərin **öpgəsi.**
- öpqə** **öpgə. 1.** ağciğər. **1.** öp. öpək. köks. sinə.
 - **öpgə avruv:** vərəm. sill.
 - **öpgə bilə bavur ortansına qol suqmaq:** arxadaşların yada qohumların arasına düşmanlıq, soğuqluq soxmaq.
 - **öpgə soluv edmək:** nəfəs nəfəsə qalmaq.
 - **öpgəsi durmaq:** nəfəs alamamaq. gücü tükənmək.
 - **öpkəsin bavurun tökmək:** sağlığını düşünmədən çalışmaq. didinmək.

- **öpkəsinə yetdirmək**: çox qızdırmaq. öfgələndirmək.

- **öpkəsinə çapdırmaq**: çox qızdırmaq.

- **öpkəsinə ötmək**: qızmaq. yaxasına yapışmaq.

- **öpkəsinə ötdürmək**: çox qızdırmaq.

öpqə öpkə. ağciyər.

öpqələmək öpgələmək. öfgələnmək. öpgiləmək.

öpqələmək öpkələmək. küsmək. darılmaq. - öpgələnin gülüşü dadlı olar.

öpqələnmək öpgələnmək. darılmaq. küsmək.

- **öpgələgənni ülüşü dadlı boldur**: küsənin payı dadlı olur.

öpqələtmək öpkələtmək. öfkələtmək. içərlətmək. hincindirmək.

hincıdırmaq. hıncındırmaq. qızdırmaq. qızıtmaq.

alındırmaq. alışdırmaq.

öpqələtmək öpgələtmək. küstürmək. darılmaq.

öpqəliq öpgəlik. öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğuqluq. könül sınma. könül sınıqması. könül qalması. könül qısmıqı. könül qaralıqı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. kəduret.

öpqəliq	öpgəlik. öykəlik. ürək göyül, sınma, qalması, qısmıqı, sınıqması, qaralıqı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğuşluğ. kəduret.
öpqəlmək	öykəlmək. qızmaq. qızınmaq. küsmək.
öpqəm	hirs. qızıq.
öpqənmək	öpgənmək. öpgələnmək. öfgələnmək. öfgənmək. dolqunmaq. doluqmaq. dolunmaq. hirsələnmək. hırsılanmaq. öfgənmək. içərləmək. hincinmək. hincinmaq. hıqcınmaq. alınmaq. qızmaq. qızınmaq. sınırlanmaq. içi sıxılmaq. acıqmaq. əsrimək. dalaşlanmaq. atışlanmaq > atəşlənmək. əsəbiləşmək. tutmacalanmaq. tutması tutmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini tutmaq. damarı tutmaq. sınırlanmaq.
öpqiləmək	öfgələnmək. öpgələmək. qızdığı üçün üz çevirmək.
öpləq	öblək. yüplək. yıplaq. kəsil. xəsdə.
öpləm	bir öpümlük, çəkimlik. utum.
öpləmək	1. oplamaq. uçurmaq. qarpmaq. mənimsəmək. 1. hopmaq. öpmək. çəkmək. udmaq.
öplətmək	üplətmək. yağma edmək.

- öpmək** 1. hopmaq. opmaq. içərmək. içmək. höpürtmək. sormaq. içəri çəkmək. 1. **hopmaq**. öpləmək. çəkmək. udmaq. 1. öpütmək. ötmək. qapamaq. gizləmək.
- **iki yayaqından öpə yolqa aşırıldı**: iki yanağından öpərək yola uğurladı.
- öpmək** **opmaq. höpmək. hopmaq. (# üfləmək. ütləmək. ötləmək. püfləmək. pükləmək).**
- **əl ayaq öpmək**: ona buna yalvarmaq.
- **eşik öpmək**: sayqı olaraq, qapını, astananı öpmək.
- **alından öpmək**: çox bəğənmək.
- **əl ətək öpmə**: yaltaqlanmaq. dalkavıqlıq.
- öpöz** can. ruh. nəfs.
- öppüc** **höppüc. hoppuc. hopçu. hopuçu. hoppuc. höppüc.**
1. çəkən. mö'tad. tüstü alışqanı. hər çeşit tüstü, siqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimsə. 1. aldavac. aldatçı. kələkçi. qalayçı. hoqqaçı.
- öprənmək** yox olmaq. silinmək.
- öprəşmək** - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsiz **öprəşür**.
- öpri** öprük. dəlik. baca. (**# obuz**: bərk. tutuq).
- öprilmək** əprimək. çökülmək. oyulmaq.

- öprüq** **öprük. obrıq. hoprıq.** yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik.
 yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış.
 utuş. oduş. alışıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq.
 yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq.
 göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş.
 dalqıç. araş. arzıq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi.
 əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs.
- öprüq** **öprük. 1.** çuxur. oyuq. çökük. müqə'ər. cuf. **1.** öpri. dəlik.
 baca.
- öprülmək** **1.** içilmək. **1.** yımrulmaq. yıxılmaq.
- öprümək** **1.** əprəmək. **1.** quyu, aşağı çökmək. batmaq.
- öprüşmək** içişmək. höpürtəşmək. içrişmək.
- öpsəmək** öpmək istəmək.
- öpsün** **apsın. abcın.** elti. yengə. bir evdə, gəlinlərə, gəlinlərin
 birbirinə verilən sevilən ad.
- öpüb** - səni öpüb qoxlağa doyamadım, uçub getdin, bağlı
 yollar, varamadım.
- öpücük** maç.
- öpücük** **öpücük.** uqqaş. bay. öpüş.

öpüçin	kəsillik. kəsəllik. xəstəlik. illət. mərəz.
öpüm	< > opum.
öpünmək	içəri yazmaq.
öpürdən	öpürdəng . öpürən. hopan. somuran. soran. sorğac. su çəkən. - öpürdəng parça : su çəkən.
öpürdəng	öpürdən . öpürən. hopan. somuran. soran. sorğac. su çəkən. - öpürdəng parça : su çəkən.
öpürdəngmək	öpürdənmək. öpürmək. somurmaq. sormaq. sorğacmaq. hopmaq. su çəkmək.
öpürdənmək	öpürdəngmək. öpürmək. somurmaq. sormaq. sorğacmaq. hopmaq. su çəkmək.
öpürəm!	sevirəm!. ay lav yu!.
öpürən	öpürdən. öpürdəng. hopan. somuran. soran. sorğac. su çəkən. - öpürdəng parça : su çəkən.
öpürqan	içirən. içirdən.
öpürlü	oburlu . hopurlu . gərikli. çəkişli. dalqıçıq. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşuq. yaxışıq.

yanqısıq. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli.
 yenikli. dadıqlı. araşığı. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
 istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.

öpürmək içirmək.

öpürmək öpürdənmək. öpürdənəmək. somurmaq. sormaq.
 sorğacmaq. hopmaq. su çəkmək.

öpürtmək içirtmək.

öpüş (< **öpürmək**). sormaq. söyüş. süyiş. öbüv. öpücük.
 müçək.

öpüşmək - **dodaq dodaqə öpüşmək**: badamcıqlaşmaq.

öpüşmək - **sarılib öpüşmək**: sevişmək. qoxuşmaq.

- **omuz öpüşmək**: tay ba tay gəlmək, olmaq. paydaş olmaq.

öpütmək öpmək. gizləmək. örtmək. qapamaq.

ör 1. yuxar. yüksəklik. yüksək. dik. - **örgə təbərdik**: yuxarı
 getdik. 1. xəndəq. virana. 1. qaftanın qoltuq altları.

ör **ur. ür. or. uca. ürük. uzaq. uzun.** bax > **uz.** örə. ura. ür.
 örüş. öri. dirək. situn. götüriv. təpə. üst. üz. dik. çıxış.
 yokuş. təcicik. tümşük. tümmək. tünqqək. dönq. dönqəs.
 dönqqök. dönqçük. tünqək. otluq. qabarcıq. örgə qarap:
 yukuşa doğru. örə durmaq: dirçəlmək. ürpərmək. ayağ

- örə durmaq: ayağ üstə durmaq. hisar. çəpər. yüksəklik. yüksək. uca. örə. ura: hisar. çəpər. yuxarı qalmış hər bir nərsə. közlü kül. odlu kömür tozu. - **ör** uzaq: **ür**, çox uzaq, ıraq. - **ör** uzatı: **ür** sürə. uzun sürə.
- örcüq** **örcük. hörcük. hörüc. örüc.** quluş. quluc. saçda olan, oluşan qıvrıq, çin.
- örç** barha. ged gedə. mövc.
- örçəmək** barha (get gedə) güycək. möc almaq. örç almaq.
- örçi** hörüçü. rufuçu. qapaçı. yamçı. yamaçı.
- örçin** urçın. ip nərdivan.
- örçüq** örküf. örqüc. örülmü saç.
- örçüm** ürəyiş. gelişim. böyümə.
- örçümək** 1. böyümək. yetişmək. 1. böyümək. ucalmaq.
- örçün** ipdən hörülmüş nərdüvan.
- örə qıla** 1. yüksək. 1. biçimsiz.
- örə** dik. yüksək. 1. qazma. ambar.
- **örə qopmaq: örə durmaq:** ayağa qalxmaq. ayağda durmaq.
- örə** ura. ör. ür. örüş. öri. dirək. situn. götüriv. təpə. üst. üz. dik. çıxış. yokuş. təpəcik. tümşük. tümmək. tünqqək. dönq. dönqəs. dönqqök. dönqçük. tünqək. otluq. qabarcıq.

ayağda. dik. duran. cülgə. yörə. çövrək. çevrə (yörgemək: bürgemək). uca. böyük. dik.

örəçə heyvanların ənsəsi.

örəq **örək. hörək. 1.** əş. ər arvad. bağış. bağışit. həmsər. - hörəkim **alızlamış**, kəsəllənmiş. - örekəzə **sağquqlar**: səlamlar. **1.** örnək. hörnək. çəkil. şəkil. biçim. **1. öğək.** heybət. heykəl. yapıt. qarıt. bağaq. bükək. toxut. durbağ. durşut. biçit. çıqqın (< **ciq**). yükür. kürdə. gördə. kürüt. qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət.

örəq **örək. 1. hörək.** bəzək. süs. zinət. incik mıncıq. hər çeşit bəzək, təzyinat. işləri. **1.** azqal. çuxur. **1.** örkən. hörkən. ip.

örəqə **örəkə. hörəkə. 1.** iğ. iğdə. **1.** əğrilmiş ipliklərin taxıldığı çatal dəğnek. - **ana örekəsi**: olan değıl. olamaz. olanmaz. **1.** çalpaya. çarpaya. **1. örek. hörək.** qoruq. çəpərli, çevrəli yer, nərsə. - bu kərvansayın otuz **hörəkəsi** var. - **əbə örekəsi**: doğumda güclük çəkənlərin oturduğu çalpaya.

- örəqə** **örəkə.** (< **hörmək**) **1.** ərəkə. rökə < **ör.** (örmək) yün. ip əgirmə ayqıtı. iğ. yiğ. çığraq. iplik əgirəcək. bürüncük bürəcək arac. **1.** uzun. uzun boylu.
- örəqəliq** **örəkəlik. örəklik. hörəkəlik. hörəklik.** hərəmsaray. hərəm çevrəsi, dəğirəsi, dayrəsi.
- örəqəy** **örəkəy.** örəkinə. uzun. uzun boylu.
- örəqinə** **örəkinə.** örəkəy. uzun boylu. sırıq kimi.
- örəqli** **örəkli. örkək. hörəkli. öğəkli. öğkək.** kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. gördəli. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< **ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtılı. qudruqlu. qurduqlu. qurumlu. toxduuruq. toxuşlu. toxutuq. yapıtılı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- örəqliq** **örəklik. hörəklik. 1.** bağışlıq. bağışıtılıq. əşlik. ər arvadlıq. həmsərlik. **1.** sağıuqluq. səlamlıq. qonaqlara ayrılmış yer, otaq. tənəbi. **1. örəkəlik. hörəkəlik.** hərəmsaray. hərəm çevrəsi, dəğirəsi, dayrəsi.
- örəqulaq** **örə+qulaq:** böri. qurd. (**örə+quyruq:** əğərəb).

örələmə	höreləmə. hörəş. örəş. rufə.
örələnmək	1. dırmanmaq. tırmanmaq. yüksəlmək. 1. qayğılanmaq. 1. ucalmaq. dırmaşmaq.
örələtmək	qayğılandırmaq.
örəlip	böyüyüb.
örəmək	1. ürəmək. törəmək. yetişib çoxalmaq. 1. < > törəmək. doğmaq. çoxalmaq. törəmək. balalamaq. dalamaq. doğmaq. qalxmaq. çoğalmaq. 1. hörəmək. otlamaq. 1. qalxmaq. dikəlmək.
örən	hören. 1. < ör. çox. böyük. egirt. yigit. inğ. enğ (ən). bik. uğata. bek. ötə. tim. tamam. kamil. qəşəng. çim. güclü. örən isdi. örən düşgün.- örən qara: şar qara. dütün qara. qas qara. desənq qara. çim qara. tüys. qara. çüv qara. 1. hörmə yapan. hörücü. 1. yıxıx. viran. virana. qalma qalıntı. xaraba. - oranın gözətir oranın bilən.- imarətçi olur örənin bilən. - qaraca oğlan dər ki birə erənlər \\ mən gedyom bayın olsun örənlər. - örən kənt, məzar. 1. əsgı duvar. xaraba. 1. hər nərsənin kötüsü.

- örən** höyük. virana. yığıntılardan oluşan yayvan təpə. yığı. yığıq. qalıntı. xaraba. xərabə < qıraba. qırava. qırova. üzük.
- örəncik** əsgı nərsələr. əntiqə.
- örənqəmək** **örəngəmək.** örənəmək. çoxatmaq. nəsil artmaq. köpləmək.
- örənləmək** sanmaq. zənn edmək.
- örənlik** yığıntı.
- örənmək** **1. örşənmaq. örtənmək. ürənmək. ürşənmək.** önənmək. önünmək. öngünmək. törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq. yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq. **1. törənmək.** doğulmaq. doğunmaq. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq.
- örənşli** **örnəşik.** uynaşiq. uyumlu. dəngli. dəngəşik. taylaş. tayşiq. taydaşiq. taylaşiq. cürdəş. cürdəşik. cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.

- örənşsiz** **örnəşiksiz.** uynaşsız. uyumsuz. uyumayan. dəngsiz. dəngətsiz. dənğəşsiz. taylaşsız. tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan.
- örənşsizlik** **örnəşsizlik.** uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq. dəngsizlik. dənğətsizlik. taylaşsızlıq. taylaşsızlıq. tayışsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.
- örəsinə** başdan başa.
- örəsinə** örəsinləyinə. baştan başa.
- örəsinləyinə** örəsinə. baştan başa.
- örəş** **1. örət. örtəş. önüm. önüt. önür. ürət. ürteş. ürəş. üren.** törəş. törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. **1. hörəş. hörələmə. öreləmə.** rufə.
- örəş** erkəç.
- örəş** **öğəş. örkeç. öğkeç. ərkəc. ərkeç.** **1. ərkeçi.** iki yaşlı keçi. təkə. **1. iğdişlənmiş, enənmiş keçi.**

- örəşlər** **örətlər. örtəşlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər.**
önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- örət** **örəş. örtəş. önüm. önüt. önür. üret. ürtəş. üreş. üren.**
törəş. törət. törgə. töregə. törən. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.
- örət** örtün. qapan. qaypan. xəlvət.
- örətalqı** meşə, dişbudaq kimi sərt ağaclardan yapılan dəri
tabaqlama aracı.
- örətin** **1. ayağ üsdə. ərincək. - örətin** uyur, yatıp işlər: təmbəl
ayağda yuxlar, yataqda işlər. 1. ayağda. yuxarı. tikinə.
- örətlər** **örəşlər. örtəşlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər.**
önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.

yasışlar. yasaşlar. yasadlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

örətmək

1. örşətmək. örtətmək. ürtmək. ürnətmək. ürşətmək.
ürtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq.
yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yasadmaq. yastamaq.
çixartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
məhsul əldə edmək. **1. törətmək.** fırlamaq. fırlatmaq.
tovlamaq. toğlatmaq. doğurmaq. doğurtmaq.

örəturuq

kökü quruyub devrilmədən duran qurumuş ağac.

örəyaxa

örə yaxa. dik yaxa.

örİq

örİk 1. ərik. **1.** üfülənmiş, şişimiş nərsə. **1.** örİk olmaq:
oturmaq. yerləşmək. yer almaq. ordu qurmaq. kəmp
edmək.

örİqə

örİkə. sıldırım. qaya. örqə. örkə. yüksəklik. təxd. taxd.

örİqinə

örİkinə. uzun. uzun boylu.

örİqli

örİkli. yararlı. axlaqlı. səcyəli.

örİmək

ürİmək. içtən çürümək.

örİş

örİ. yaylım. üriş. ottuk.

- öritmək** düzətmək. qurmaq. toxumaq.
- örq** **örk. örük. 1. < hörgən.** heyvanın ayağına bağlanan ip. salıncaq düzməkdə işlənən ip. tövlə ipi. **1. ört.** duvar. örkli. doruk. uca. **1. yular. 1. at tavalası.**
- örqəç** **örkeç. ögkeç. örəş. öğəş. ərkəc. ərkeç. 1. ərkeçi.** iki yaşlı keçi. təkə. **1. iğdişlənmiş, enənmiş keçi.**
- örqə** **örgə. hörgə. 1. örüm. hörüm.** uzun nərsələrin toparlanıb, bağ qurmaları. demət. **1. ögkə. ərkə. ərikə. ərikək. ərklük. əriklik. 1. varlı gəlinlərin, xanların, böyüklərin oturduğu təxd. 1. güc. qaldırı. qudrət. enerji.**
- örqə** **örkə. orkə. orqa. 1. çadır. 1. sürəyya. pərvin. 1. yuxarı. 1. örnək. motif. hörgü örnəği. 1. örikə. yüksəklik. təxd.**
- örqə** **örgə. yuxarı.**
- örqəc** **örkəc. bürkəc. dəvənin belindəki təpəciq.**
- örqəç** **örkəç. qozbel. bükür. büyki. kambul.**
- örqəçi** **örğacı. ürğəci. arvat. dişi.**
- örqədən** **örgədən. ögrətən. ögrətmən.**
- örqəq** **örkək. ögkək. ərkək. erkək. 1. dölləyən. 1. ər. kişi. ərkişi. bəy. iğit. yiğid. 1. sərt. bərk. qolay bükülməz. - ərkək dəmir. 1. güclü. qolçomaq. ərkli. quvvətli. 1. ərgin. yetgin.**

olqun. 1. arvadın əri, qocası. 1. ər. kişi. ər kişi. - **ərkək**
kimi, ərlik, kişilik taslayan, düşünən: dikəbaş. dikbaş.
qanğırıq. dikqafa. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz.
qaqlaq. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.

örqəq

örkək. örəkli. hörəkli. öğəkli. öğkək. kürdəli. kürdək.
kürküt. kürütlü. gördəli. heybətli. heykəlli. ataigid.
aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa.
bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< **ciq**). dayqanlı. dayqınlı.
durbağlı. durşutuq. durşutlu. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı.
qapıtlı. qudrulu. qurduqlu. qurumlu. toxduzuq. toxuşlu.
toxutuq. yapıtlı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli.
əzəmətli.

örqəqcə

örkəkçə. öğkəkçə. ərəkçə. erkəkçə. öğəşçə. kişiyə,
ərkəyə yaraşır, yaxışır kimi.

örqəqdaş

örkəkdaş. ərəkdaş. öğkəkdaş. qaradaş. qayadaş.

örqəqimsi

örkəgimsi. öğkəgimsi. ərəkəgimsi. ərəkəgimsi. ərəkəksi.
erkəksi. örkəksi. öğkəksi. ərə, ərəkəyə, kişiyə oxşaşlıq,
bənzişli, bənzərli.

örqəqlənmək

örkəklənmək. öğkəklənmək. ərəkəklənmək. erkəklənmək.
qabadayılıq, qabalıq göstərmək. kişilənmək.

- örqəqləşmək** **örkəkləşmək. öğkəkləşmək. ərəkəkləşmək. erkəkləşmək.**
kişiləşmək. ərəkək özəlliyi qazanmaq.
- örqəqlik** **örkəklik. öğkəklik. ərəkəklik. erkəklik.** əril. kişilik. çaba.
gərmik. qeyrət.
- örqəqsi** **örkəksi. öğkəksi. erkəksi. ərəkəksi. öğkəgimsi. örkəgimsi.**
erkəgimsi. ərəkəgimsi. ərə, ərəkəyə, kişiyyə oxşaslıq,
bənzışli, bənzərli.
- örqələmək** **örgələmək.** bağlamaq.
- örqələmək** **örkələmək. 1. bağlamaq. 1. örkürmək. əğilmək.**
- örqəmçi** **örkəmçi.** hörümcək. örümçək.
- örqən** **örgən.** orqan. üyə. üzv.
- örqən** **örkən. hör + kən. 1. urqan. hörülü ip. örgən. hörkən.**
arğan. kəmənt. yular. ip. - **örkənlər:** iplər: örmələr: urkanlar.
1. bitgi. fidan. 1. arğamçı. arğamçı. bağır (v < > ğ) bavur.
ip. hörkən. qanqal. yoğun ip. ərəkən. risman. **1. yorqan ipi.**
1. örək. hörkən. ip. urqan. qalın ip.
- örqənc** **örkənc.** xarəzm, xiyo şəhəri.
- örqənçi** **örkənçi.** urqançı. qalın ip işləyib satan.
- örqənə** **örkənə.** örkəndəv. düzəliş (pişrəft).
- örqənim** **örkənim.** düzəmə. düzəliş. dirçəliş.

örqənləmək	örkənləmək. < hörmək. sazlamaq. yasamaq. düzətmək. orqanlamaq.
örqənmək	örgənmək. 1. < ör. hörünmək. qurulmaq. 1. < ög. öğələnmək. dolmaq. 1. < oy. uy. uynamaq. uyqarmaq.
örqənmək	örkənmək. örgənmək. < ör. 1. ögrənmək. örkənək. inkişaf edmək. 1. ögrəşmək. ögrənmək. örgəşmək. qarışmaq. alışmaq. yiyələnmək.
örqəsün	örkəsün. urkəsün. tikan. meşə.
örqəş	örkəş. < ör. qabarıq dalqa. hörgüç hörgüç. dalqa.
örqəşlənmək	örkəşlənmək. dalqalanmaq.
örqəşmək	örgəşmək. ögrəşmək. ögrənmək. örgənmək. qarışmaq. alışmaq. yiyələnmək.
örqətmək	örgətmək. ögrətmək. alışdırmaq. qanıqdırmaq. usandırmaq.
örqəyim	örkəyim. ürkəyim. qala.
örqin	hörgin. 1. fidan. 1. təxt.
örqləmək	örkləmək. 1. bağlamaq. yeşikləmək. ipləmək. 1. urqanlamaq. örükləmək. bağlamaq. qorumaq. urqanlamaq.
örqömək	örkömək. ürkümək. qızmaq. sinirlənmək.

- örqöşmək** **örküşmək.** ürküşmək. birbirindən razı olmamaq.
- örqü** **örgü. hörgü. hörü. örü.** 1. bükəl. büklə. saç dəmət. incə saç hörgüsü. bəlik. - **örgü örgü:** hörgü hörgü: bəlik bəlik. - **saç hörgüsü:** bəlik. bölük. - **saç hörgüsü:** bölük. bəlik < birlik. bağiq). 1. keçmə. geçmə. - **hörük, hörgü çeşitlərindən:** qaraş. qarac (< **qarmaq:** qarışdırmaq. birbirinə qatmaq, çalmaq).
- örqü** **örgü. örkü.** 1. hörgüc. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın. 1. hörülmüş. - **sınır örgüsü:** əsəb əlyafı. 1. tor. hörgü. hörük. örük. ağ. 1. yeni çıxmış ot. bitgi. saç. tük. yün. 1. örgüç. hörqüç.
- örqü** **örgü.** örgü işi.çınday. çınday. eşim. eşimdi. saç örgüsü. eşmə.
- örqüc** **hörqüc. örküc.** 1. burunda olan yumru ətin yanı. 1. çiyin. 1. bürc. 1. tümsək. şişik, dik olan hər nərsə. - ayağ **örgücü.** - burun **hörgücü.** 1. təpə. çıxıntı. - dağ **örgücü.** 1. mühəddəb. 1. dalqa. 1. toxuma aracı. toxuma dəzgağı. 1. dərəcə. dərgə. mərtəbə. 1. tümsək. təpə. 1. duvağ, hörük, ocağın yanları ki aşıc, qazan üstünə yerləşdirilir.

	sacayaqı. 1. moc. 1. ocaq asma payası. 1. örçüq. örküf. örülmü saç. 1. dağ, dəvə öründükü.
örqüc	örgüc. - tək hörgüclü dəvə: qaş dəvə. - iki hörgüclü dəvə: buğra. buğur.
örqüclənmək	örküclənmək. 1. duvağ, ocağ qurmaq. 1. dalqalanmaq. möjlənmək. şəpələnmək. 1. hörülmək.
örqüclü	örgüclü. hörgüclü. domalic. yumuluq. yumuqlu.
örqüf	örküf. örçüq. örqüc. örülmü saç.
örqüq	örkük < ör. örkəç.
örqüləmək	örgülmək. əzizləmək. uca tutmaq.
örqülmək	örkülmək. dörd dolaşmaq. dönmək. bulanmaq. cevlan edmək.
örqüm	yüksək dağlarda yetişən, yapraqları əlac olaraq kullanılan bir bodur ağac türü.
örqümək	örgümək. yatmaq.
örqümək	örkümək. örükmək. ürkmək. ürümək. ürükmək. qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək. ürpərmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək.

- örqün** **örgün. hörgün.** 1. yayran. yağuşan. 1. yaşlı adam.
örökön. idol. büt. səppə. səpgil. 1. fırtına. tufan. təlatüm.
dalqum. əmvac.
- örqün** **örkün.** daşqın sularındandan bir yerdə birikib duran göl.
- örqürmək** **örkürmək.** örkələmək. əğilmək.
- örqüt** **örgüt.** 1. qurna təşgilat. saziman. 1. şəbəkə. - **gizli örgüt:**
gizli şəbəkə.
- örqüt** **örgüt.** orqan. yığım. dərnək. qurum. quruluş.
- örqüt** **örgüt.** hörgüt. təşgilat.
- örqütlü** **örgütlü.** düzənli. qurmuş. pılanlı. tərtipli. - **hörgütlü**
yaratış: düzənli varlıq.
- örqütün** örtgün. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.
- örlənmək** hörlənmək. orlanmaq. horlanmaq. bələrmək. çıxmaq.
yüksəlmək.
- örlənmək** tırmanmaq. yüksəlmək.
- örləş** otlağ.
- örləş** öriləş. yüksək.
- örlətmək** yüksətmək.
- örlüq** **örlük.** 1. zəfər. üstünlük. 1. çıxar. qabiliyyət.
- örmə saç** örmə saç.

- örmə** 1. hörmə. ip. - örmələr: iplər: urkanlar. 1. qabarıq naxış (#
urma: basma. çaplanmış naxış).
- **çalı buruv**: örmə çit. - **örmə cit.** çaldış.
- örmək** **hörmək.** < **ör. urmaq.** 1. tikmək. toxumaq. (bələrmək.
çıxmaq. qopmaq. yüksəlmək). örtmək. sarmaq.
üstüngəlmək. yüksəlmək. örləmək. önmək. ördümək:
yığmaq. 1. çaldışdırmaq. çalmaq. dərəkləmək.
taraqlamaq. çaprazlamaq. birbirinə keçirmək. eşmək. 1.
torlamaq. rufələmək. qapamaq. 1. toxumaq. - o sağdış
ördi. 1. bələrmək. çıxmaq. qopmaq. yüksəlmək. örlənmək.
duvara, uca yerə çıxmaq. tarmanmaq. tırmanmaq.
- örməlmək**
- örmüləmək** əməkləmək. iməkləmək. dırmaşmaq. örmülüb çıxmaq:
tırmanıb çıxmaq.
- örnaş** otur.
- örnək** **örnək.** 1. **hörnək.** **hörek.** **örək.** çəkil. şəkil. biçim. 1. olqu.
nimunə. 1. mayaq. nimunə. 1. bənzər. əş. misil. nəzir. 1.
taslaq. düzənəc. düzənək. görünüş. 1. çəşni. çaşni. çəkni.
nimunə. 1. göstəric. əşcik. əşic. məsdurə.
- **örnək olma**: uyma. iqtida. enik. yenik. tabe'. - **örnək**
olaraq: uyaraq. müti' olaraq. iqtidaən. - **düğün dərnək, həp**

bir örnək: birbirindən ayrığı, fərqi olmayan. əşit.

- **örnək olaraq:** uyaraq. müti' olaraq. iqtidaən. - **örnək olma:** uyma. iqtida. enik. yenik. tabe'.

- **corab hörmək:** kələk qılmaq, qurmaq. güc duruma soxmaq. başına iş açmaq.

- **xor görmək:** xorlamaq. korlamaq. qaramaq. qınamaq. suç atmaq.

- **təpərişi, davranışı ilə başqalarına örnək olmaq:**

başqalarına öncülük edmək yol qoymaq. yol açmaq, vermək.

örnək

örnək. 1. çəkmə. ülgü. düzgülü. ölçü. qural. nimunə. ülgü.

ülgüt. ilkə. dər. sabağ. öğrəncə. - qıssadan gəl ağıla gör

örnəyi \\\ istərisən haq rızasın görməyi. **1. < ör.** qabırıq. gözə

çarpılan nərsə. görnək. ülgü. norm. **1.** biçim. şəkil. format.

biçilmiş kimi. **1.** köydaş. **1.** qabarıq, gözə çarpılan nərsə.

1. örqə. örkə. hörgü örnəği. motif. **1.** qılıq. rəsim. **1.**

görtük. misal. nimunə. **1.** surət. nusxə. **1.** ülgü. tuturğu.

tutqur. tutraq. tutqar. **1.** məşq. **1.** çeşit. növ'. - onun bizdə

neçə **örnəyi** vardır. - bir **örnək** quzu.

- **dadlıq, örnək, məsdurə vermək:** dadandırmaq.

qoxulatmaq.- yeni malları hər yana **qoxulatın**.

- **dadlıq, örnək, məsdurə olmaq:** qoxumaq. - yeni mallar
qoxumadan, güc satılır.

örnəqin **örnəğın.** məsələn.

örnəqın **örnəğın.** sözdən. məsələn.

örnəqsız **örnəksız.** 1. tipik olmayan. nəzirsız. misilsız.

örnəmək örüngəmək. örüngərmək. ürñğərmək. ürüngərmək.
ağarmaq.

örnəşık **örnəşlı.** uynaşıq. uyumlu. dənglı. dəngəşık. taylaş.
tayşıq. taydaşıq. taylaşıq. cürdəş. cürdəşık. cürleşık.
ıntıbaqlı. müntəbəq.

örnəşıqsız **örnəşıksız. örnəşsız.** uynaşsız. uyumsuz. uyumayan.
dəngsız. dəngəsız. dəngəşsız. taylaşsız. tayışsız.
tayçəşıt. taydüşüt. taylaşmaz. cürçəşıt. cürdəşməz.
ıntıbaqsız. müntəbəq omayan.

örnəşsızlık **örnəşsızlık.** uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq.
dəngsızlık. dəngəsızlık. taylaşsızlıq. taylaşsızlıq.
tayışsızlıq. tayçəşıtlik. taydüşütlük. tayşamazlıq.
cürçəşıtlik (< cür + dış). cürdəşsızlık. ıntıbaqsızlıq.
müntəbəqsızlık.

- örnəyi** **oynağı.** dolaşlıq. rişqand. irişgən. ərişgən. ərnək. ərnəc.
əğcək. əğincək. alalıq. alaylıq. yansılıq. ələsalma.
ələsarma. məsqərə. təməsxür.
- örnqəmək** **örngəmək.** örnəmək. törəmək.
- örö** özü.
- öröbül** bazar gününü.
- öröqü** **tünüq.** qapalı. bağlı. hörürülü iş yeri. qərxana.
- örpəq** **örpək.** < ör. üst. örtük.
- örpən** 1. örtülü. qapalı. gizli. 1. alov. alov işığı.
- örpərmək** ürpərmək. urparmaq. bezgənmək. qalxıb dikəlmək. dəri
iğnə iğnə olmaq.
- örpəşmək** orpamaq. ürpəmək. ürpəşmək. (saç) dağılmaq.
- örs** urs. sindan. üzərində dəmir döğülən araç (səndan).
üzərində bərk nərsəni dövməyə yarar dəmir kütlə
dayanıqı. - **örsəmək:** örsələmək: dövmək istəmək.
örsələnmək: dövəsi gəlmək. - **örsələtmək:** dövülməyi
gərəktirmək.
- örsələmə** **örsətiş. örsətim.** 1. çırpış. çırpma. qınama. qınayış.
qınayım. 1. əlləmə. toxunma. zədələmə.

- örsələmək** 1. işdən salmaq. əzmək. büzmək. üzmək 1. vurmaq.
sinsitmək. incitmək. 1. hirsələndirmək. pis davranmaq. 1.
işdənsalmaq. işdən çıxarmaq. büzmək. əzmək. üzmək.
1. kəsib qırmaq. hırpalamaq. qarmanlamaq.
- örsələmək** bax > ursalamaq.
- örsələmək** qırpalamaq. dögmək. əzmək.
- örsələşmək** didişmək. qırpalaşmaq. çəkişmək. icəşişmək. əzişmək.
çırpışmaq.
- örsələtmək** qırpalatmaq. döğətmək. əzdirmək.
- örsətim** örsətiş. örsələmə. çırpış. çırpma. qınama. qınayış.
qınayım.
- örsətiş** örsətim. örsələmə. çırpış. çırpma. qınama. qınayış.
qınayım.
- örsiləmək** üzmək. əzmək. büzmək. burmaq. tıncıkdırmaq.
- örsin** buxov. ip.
- örşənmaq** örənmək. örtənmək. ürənmək. ürşənmək. önənmək.
önünmək. öngünmək. törənmək. törəgənmək.
törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq.
yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.

yasıışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

örşətmək

1. öřətmək. örtətmək. üřətmək. ürnətmək. üřətmək.

ürtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.

törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.

yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptımaq.

yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yasıtmaq. yasıtmaq.

çixartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.

məhsul əldə edmək. **1.** mal davarı öřüşə yaymək.

ört

- əksikinləri, çürüklər, çatışmazları **ört basırlamaq**:

qalaylamaq.

- **ört bastırlama**: qapatlama.

ört

od. **1.** yanqın. yanan nəsne. yanqı. - **örtmək**: yaqmaq.

küydürmək. - **örturmaq.** - **örtük**: yanığ. göynük.

örtal

ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). dilayaq. dalayaq.

durqaq. durdal. dirdal. tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.

örtbas

basır busur.

örtbas

örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtənək. yapıq. yapaq.

yapağı. yapıncaq. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac.

bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə.

paket. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq. qapa. qapal.
qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.

örtbaslamaq **örtbas etmək.** çalaçatlamaq. kalafatlamaq.
çalaqaplamaq.

örtə örtü. örtülü.

örtək örtü. yörqək.

örtək sarma. mələfə.

örtəq **ördək.** qanayaqlı (ayağı xınalı, qırmızı). qanıyaqlı.
xınayaqlı.

- **batağlıqda, göldə yaşayan kiçik ördək çeşiti:** çaxırqanat.
çamurçın. çamırçın.

- **çölördəyi:** quba.

- **qaqası qaşiq biçimli ördək çeşiti:** qaşiqçın.

- **qanadı göy bənəkli ördək çeşiti.** çaxırqanat.

- **yabanı ördək çeşiti:** su çulluğu. bağırtlaq.

- **yuvarlaq başlı bir ördək çeşiti:** almabaş.

- **dəniz ördəyi:** fırtınaquşu.

- **gövlə başlı ördəyim,** axşam gəlsən evdəyim.

örtəq **ördək.** 1. sona. erkək ördək. (# **börçin:** diş ördək). 1.
urmək. ürmək. qalxmaq. suyun yüksəlməsi. öyköm (-

öyör öyir: qalabalıq). **1.** babbaq. bappuş. - **ördək yavrusu:**

bapbaq. **1.** çeç yapmaq. ördümək.

- **ördək çeşitləri adlandıran.** {alabaş. alabağa. alabuğa.

bağırtlaq.}.

- **yabanı ördək çeşiti:** tamat.

- bir çeşit ördək: **ağ göt.**

- **ılıca ördəyi:** qolaya, rafata ögrəşmiş gəvşək kişi. - **qaz**

yerinə ördək almaq: aldanmaq.

- **qaqası qaşığa oxşar ördək:** qaşırıqçin.

örtəqi

örtəki. ötrəki. 1. nağıl. **1.** vaqiə.

- **örtəki kimi:** ötrəki kimi: dasdan kimi: nağıl kimi: çox uzun.

örtəqimək

örtəkimək.ötrəkinmək. dəstanlaşmaq. dastanlaşmaq.

nağıla çüvrilmək. çox ünlənib yayılmaq.

örtələmək

1. pörtələmək. pöşləmək. qızdırmaq. **1.** odlamaq.

yandırmaq. yaxıtmaq. - birbirini ürek evin **örtəşdilər.**

örtəlmək

yaxılmaq.

örtəm

1. örtgün. örqütün. biçin. dərim. ürtəm. ütrəm. xərmən. **1.**

səqf. tavan.

- örtmək** odlamaq. yandırmaq. yaxmaq. yaxdırmaq. - bük **örtədi**. - könlüm için **örtədi**: könlüm bağıri odlandı. - o odun **örtədi**. - yaği elin **örtəlim**.
- örtən** 1. < > **örtən**. don. paltar. 1. yanqın. 1. salqın. 1. quşaqqı. gürşaqqı. qurşaqqı.
- örtən** 1. qaplayıcı. sıvacı. sulayıcı. qaplayan. quşatıcı. tutan. 1. yayqın. qapsıq. qaplayan. umumi.
- **ərkək kişinin ərkəkliyinin başın örtən dəri, qapacıq**:qapıq.
- **qapıq toyu**: sünnət toyu. xətnə toyu. sünnət mərasimi.
- **qaçları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxar**: örtük qaçdı, qaça çıxdı. taxqa düşdü, kəl göründü.
- örtənək** örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.
- örtənq** **örtənğ**. duraq (otaq).

- örtənmək** 1. odlanmaq. yanmaq. qızarmaq. - bulut **örtəndi**. - **örtənmiş** bulut. - ürəyim od tutub **örtənür**. 1. örtəymək. çırt çırt edib yanmaq.
- örtənmək** odlanmaq. oddanmaq. tutuşmaq. yanmaq. incimək.
- örtənmək** **örənmək**. **örşənmaq**. **ürənmək**. **ürşənmək**. önənmək. önünmək. öngünmək. törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq. yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- örtənmək** yanmaq. tutuşmaq. qızarmaq.
- örtər** yanar. issi. isti. qızqın. odlu. yandıran. - **örtər** kül: odlu kül. - **örtər** küldə komaş basdır. - **örtər** külün atdı gözə. - gülşə kişi, atma ona örtər külə: yanar kül.
- örtəriş** ötgəriş. təhəvül.
- örtəş** **örət**. **örəş**. **önüm**. **önüt**. **önür**. **ürət**. **ürtəş**. **ürəş**. **ürən**. **törəş**. **törət**. **törgə**. **törəgə**. **törən**. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yıpta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.

- örtəşlər** **örətlər. öreşlər. üretlər. ürteşlər. üreşlər. ürenlər.**
önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yasatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- örtəşmək** **1. yaxışmaq. alışmaq. - odun örtəşdi: alışdı. - bük örtəşdi:**
meşə alışıb yandı. - bodun, birbirinin evin örtəşdi. - könlüm
için örtəşür: göylüm içindən yanır. - örtənmiş nərsələr:
yanmış nərsələr. - örtəşən bulutlar: qızaran bulutlar. 1.
odlaşmaq. saldırışmaq. tutuşmaq. savaşımaq. - ox taxalı
örtəşdi: ox atıb savaşıdılar. - ərlər örtəşüb durdular. 1.
gizlənmək. gizli işləmək.
- örtətmək** **1. yaxdırmaq. yandırmaq. odatmaq. - qalanı örtətdi. 1.**
örtqün samanı ayrılmış harman. çəç. - örtqün.
- örtətmək** **örətmək. örşətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək.**
ürtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptımaq.
yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq.

- çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.
məhsul əldə etmək.
- örtəymək** örtənmək. çirt çirt edib yanmaq.
- örti** çatı. çardaq. sayavan. - **üz örtüyü**: pəçə. nuqab.
- örtinq** **örtinq**. ağ. ürüng. dırnağ üzərində bulunan ağılıq. -
tırnğağ örünği: dırnağ beyazlığı.
- örtqi** **örtqi**. kölgə. quruq. qoruyucu. qorucu. qalxan.
- örtquçi** qundaqçı.
- örtqü** **örtqü**. **1. örtük**. qapırqa. qatırqa. qapaq. qaramıq.
qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl.
büklüm. burqu. **1. kaput (< qap: örtük)**. börkli don.
- örtqülü** **örtqülü**. **örtlü**. yaşmalı. yaşmaqlı. çəkingən. utanclı.
usanclı. məhcub.
- örtqün** samanı ayrılmış. xərmənlənmiş taxıl.
- örtqün** **örtqün**. **örqütün**. biçin. dərim. örtəm. ürtəm. ütrem.
xərmən. ütmək işi.
- sabanda sandırış olsa, **örtgündə** irtəş olmaz: sabanda
(əkində. əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz.
- sərçə işi ərməs, **örtgün** təpmək: sərçə işi değıl, xərmən
dögmək.

- örtləmə** nərsəni nərsənin içinə gömütmək, quylamaq. gömmə. gömələ. qaplama. qablama. baslama. batlama. bazlama. təpnəti. təpləti. dəfnəti. quylamıq. qulamıq. dalbanıt.
- örtlü** 1. gömüklü. gömülü. gömili. gizli. 1. qapaqlı. gizli. saxlı. məstur. məxfi. - **qapaqlı** iş.
- örtlü** **örtgülü**. 1. yaşmalı. yaşmaqlı. çəkingən. utanclı. usanclı. məhcub. 1. çulqalı (< **çuq**). gizli. yaşırın. oğrun. 1. geyimli. paltarlı. müləbbəs.
- örtlüq** **örtlük**. börklük. kulahək < kalağay.
- örtmə** 1. xuruş. üzlük. üz. qaplama. dıqlama. örtüm. örtük. tuzluq. əkmək qatığı. 1. gizlətmə. ev önündə sallancaq. saçaq. baş örtüsü. 1. gömmə. dəfn.
- örtmə** **hörtmə**. 1. örtü. örtüc. örtməc. örtbas. örtənək. yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. yarpaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıc. qarıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək. qapayma. bükmə. gizləmə. istitar. 1. qapqaq. qoyunun quruğu. qoyunun dalısın örtən bölük. 1.əkmək. əkmə. geydirmə.

- örtməc** örtü. örtüc. örtmə. örtbas. örtənək. yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qarıç. qarıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.
- örtmək** 1. gizlətmək. danmaq. keçmək. inkar edmək. - örtəmüz kimsə sucun. 1. qapamaq. hörmək. abımaq. gizləmək. saqlamaq. ürkmək. çevirmək. çulqamaq. çevrəmək. çevrələmək. devrələmək. aylamaq. 1. tonatmaq. tonutmaq. donatmaq. geydirmək. qapatmaq. qapamaq. bürümək. eşümək. quşatmaq. qurşatmaq. 1. qurmaq. yapmaq: yapmaq. yapsamaq. örtüşmək. - bulut göyü quşatdı. 1. qiziəmək. yaşıurmaq. buruşdurmaq. qarışdırmaq. - iş **örtüldü**. - durum **örtüldü**. 1. avlamaq. qaplamaq. yabmaq. çapmaq. qapatmaq. 1. gömmək. quylamaq. batırmaq. nərsəni nərsiyə soxmaq. təpmək. kəfənləmək: kəfinləmək. kəpinləmək. qablamaq. qapaqlamaq. qapalamaq. qapamaq. qayıрмаq. qeyirmək. geyirmək. gizlətmək. qətdəmək. qatdamaq. sarmaq. 1. yasmaq. yatsamaq. süsləmək. bəzəmək.

düzmək. yapmaq. düzəltmək. butqarmaq. öpmək.

öpütmək. qapamaq. gizləmək. 1. tunturmaq. dondırmaq.

qapatmaq.

- **üstünü örtmək**: qövünmək. kövünmək. gömmək. quylamaq.

kovuqlamaq. kətimləmək.

örtmək

hörtmək. 1. qapamaq. 1. qavramaq. qavsamaq. tutmaq.

1. çatıqlamaq. çatmaq. 1. çulqamaq. çuqqamaq.

çullamaq. çuqlamaq (< **çuq**. **çiq**: düğün). 1. müsəllət

olmaq. 1. geyindirmək. donatmaq. donamaq.

donatlamaq. qorlamaq. qorumaq. keçirtmək.

qəbullatmaq. yedirtmək. 1. **gomutmaq**. gomtumaq.

gizləmək. qaplamaq. quşatmaq. içləmək. içərənmək.

qaplamaq. qapsamaq. qapsırmaq. toplamaq. içərmək.

içinə almaq. yaşmaqlamaq. donatmaq. donamaq.

gizləmək. saxlamaq. - **örtüb bastıqlayan**: qalpazanlıq.

qaplazanlıq. mütəqəllib. qullabi. 1. çəkmək. dartmaq.

üzərinə yükləmək. - yorqanı üstünə **çək**. 1. döşəmək.

düşmək. düşürmək. qaplamaq. - qaranlıq **düşmədən**. 1.

döşəmək. qaplamaq. 1. enmək. yenmək. qaplamaq.

qapamaq. bürümək. basmaq. basramaq. - çən **endi**. -

qaranlıq **enmişidi**, qurd payın yenmişidi. **1.** keçirmək.

geydirmək. girdirmək. giritmək. qapatmaq. - soyuqdu,

əğnivə bir örtgə **keçir**. - kitaba qab **keçir**. **1.** qamamaq.

qapamaq. gizləmək. **1.** qapamaq. qamamaq.

qarartılmaq. qalartılmaq. qalartılatmaq. saxlamaq. -

qarartıla görməsinlər. **1.** yalanlamaq. yalan qılmaq.

yapmaq.

- qalmasın işə, sözə, duruma **geydirdi, düşürdü, keçirdi**. -

göz örtmək: əl yumaq. vazkeçmək.

- **nərsəni örtmək, sarmaq**: almaq. - dağları duman, çis, boran **aldı**.

- **örtüb basırmaq**: gizlətmək. əl basmaq. - **örtür basırmaq**:

örtüb basırmaq. öt baslamaq. basaramaq. çuvallamaq.

torbalamaq.

örtməmək - **əksikliyin örtməmək**: açıq vermək əkini bəliitmək.

- **kip kipinə qapatmamaq, örtməmək**: aralıq bıraqmaq.

örtmən **1.** dam. çatı. **1.** məsahət. səth.

örtmək - **ört bas edmək**: qapaq vurmaq. gizləmək. saxlamaq.

örttürmək **örtdürmək**. qapatmaq. - heyvana çul **qapatmaq**.

- örtuq** **örtük. örtgü.** qapırqa. qatırqa. qapaq. qaramıq.
qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl.
büklüm. burqu.
- örtülmək** yapturmaq. qapatmaq. yaptıрмаq. yapulmaq qapanmaq.
- örtü** 1. əkmə. əğrim. çatı. 1. köçik. köşik. pərdə. kölgə. 1.
küsük. qısıq. pərdə. 1. uru. (< vurmaq). çarpı (< çarpmaq).
sarı (< sarmaq). salı (< salmaq). 1. **yörtü** (< **yörə**: çevrə).
örgü. hörgü. - işin **örtüsün örgüsün** açın. 1. örtək. yörqək.
1. çapuc. yapuq. 1. örtə. örtülü. - **örtü düşək**: yorqan
döşək. qab qacaq. 1. pərdə. küsük. qısıq. yaşmaq. pərdə.
- örtü** 1. örtük. qapanca. don. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl.
qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti.
hayil. 1. paltar. camaq < yamaq. yamanan, yapışdırılan
nərsə. 1. çarşaf < sarçav. ləhaf. mələfə. 1. çatma.
pənahqah. - **başörtüsü**: çəki. 1. **örtük**. pəçə. peçə. bükə.
1. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. yapıq. yapaq.
yapağı. yapıncaq. yarpaq. ambalaj. bağ. bağlac.
bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə.
paket. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq. qapa. qapal.
qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək. çəki. çiğ. çıq.

tutaq. gərki. kərəki. yaşın. pərdə. gərdək. kərkərə >
kirkirə. (< **gərmək**). tutu. 1. dıışıq. daşıq. qaşaq. pərdə.
qılıf. qapı (# **açıq** <> **eşik**). 1. **örtük**. **örtükmüş**. **örtülmüş**.
qapanca. çəkik. çəkilmış. çəkikmiş. enik. inik. enmiş.
eniqmış. endirilmiş. düşük. salıq. sallaq. qoyuq. - **enik**
pərdələrdən, yarım ışıq çalırdı.

- **yapı örtüsü**: dam.

- **baş örtüsü**: yaşarp. yeşərp. eşarp (< **yaşmaq**: örtmək).
yaşmaq.

- **başörtüsü**: kalağayı. kalağay. çalağayı. çalağay.

- **qara örtü**: 1. topraq dam, çat. 1. qəbir, ölü üzərinə salınan
örtü.

- **incə, yaylıq, yazlıq baş örtüsü**: yasıtarası. kağızarası.

- **üz örtüsü**: üz donu. peçə.

- **at yəhərinin altına qoyulan keçə, örtü**: belləmə.

- **beşik örtü**: iki yana axıntısı olan çatı.

- **baş örtüsü**: atqı.

- **palan örtüsü**: çultarı.

- **baş örtüsü**: burcaq.

- **incə təxdən çatı örtüsü**: balar. bağdavar > padavra.

- **omuza, çığnə, başa, üsdə atılan, alınan örtü:** atqı.
- **üst örtüsü:** sar > çar (< **sarmaq**) şal. çarşaf.
- **üstü örtülü:** basərqılı. basırqılı.
- **yəhər örtüsü:** çapraq.
- **nərsənin ilkin olan, ic sarısı, örtüsü, ic qabığı:** incəzar.
incəsar. (**incə + sar**) (**zar < sar < sarmaq**. örtmək).

örtüc

örtü. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. yapıq. yapaq.
yapağı. yapıncaq. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac.
bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. duvaq. tutac. peçə.
paket. qapat. qaplac. qarıc. qarıq. qapaq. qapa. qapal.
qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.

örtüklik

pərdəlik. tutuqluq. yaşmaqlıq.

örtüq

örtük. örtü. (bükçə > peçə.) 1. pəçə. peçə. bükə. 1. örtü.
don. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal.
qanqal. çöngəl. büküm. burqu. gerəlti. hayil. 1. görmüş.
bürüş. zahir. geyim. qapsaq. tutuş. 1. çevrək. çevrik. qab.
qın. qılıf. qılığ. çulqa. çuval (< **çuq. cuq. tuq**). 1. tutuq.
nuqab. tel qəfəs. başam. yaşın. pərdə. bağça. paltar.
geycim. gecim. gizləmə. görmüş. bürüş. zahir. geyim.
tutuş. qaplama. geydirim. donatım. üzük. üzlük. qatıq (>

ğati). qaranlıq. yoğun. dolu. paket. dolağ. piçət. qapaq. bağ. peçə < bükçə. tutuq. örtü. nuqab. tel qəfəs. burça. sıva. suva. suvaq. yaşıyan. aşıyan. sakız. saklaz. sakaz. səqf. yaşman. çatı. - **incə, yufa örtük:** qapuzcuq. kavuzcuq.

1. köynək. yalıtqan. - **yalıtqan** sim. - sapı **yalıtqanlı** pıçaq.

1. qapa. gizli. sirr. - **örtük oturma:** gizli cələsə. **1. önlük.** qatlıq. qapıt (> **kapot**). qaplama. üzlük. üzük. gənə bol iş paltarı. önlük. tulum. çəkə. çəkmə. işlik. rupuş. **1.** yapru. namus. **1.** yastuq. yaptuq. yaştuq. **1.** üz. geçim. geyim. qapsaq. don. şərəf. **1. örtülmüş. örtükmüş.** çəkik. çəkilmış. çəkikmiş. enik. inik. enmiş. eniqmiş. endirilmiş. düşük. salıq. sallaq. qoyuq. - **enik** pərdələrdən, yarım ışıq çalırdı.

- **gənə bol örtük, yorqan, geyim:** qapsal. qapsaq. qapsalıq.

- **gənə bol incə örtük, yorqan, geyim:** qapsal. qapsaq. qapsalıq.

- **qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxar:** örtük qaçdı, qaça çıxdı. taxqa düşdü, kəl göründü.

- **nərsənin örtüyün, çatısın tutmağa yarayan gərəç, çarçıva, çərçivə:** qapırqa. qabırqa.

- **örtük düşdü, dan söküldü: dan sökdü, yandı gecə.**

sökərsə dan, sönər gecə. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa düşdü, kəl göründü.

- **örtüyü, qapağı endirmək:** bağlamaq. qapatmaq.

- **üstü örtük yer, nərsə:** qamara. qapara.

- **lapanın örtüyü:** qalob. qolab. dolab.

- **bəzək üçün geyilən yüngül üst geyim, atqı, örtük**

qaşqazaş. qaşqaraş. qaşqayaş. qaşgöürəş. qaşgözəş. qaşgöz.

- **qalın, qaba bez, örtük:** qara astar. qarastar.

- **nərsenin üstünə geyilən, taxılan, salınan, sərilən,**

qapacaq, örtük: qap. qab.

- **nərsenin üstünə qonub, qaplayan, örtük:** qapara > ğobar

(fars)- toz.

- **örtük qaçdı, qaça çıxdı:** taxqa düşdü, kəl göründü: qaçıları,

qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxdı.

- **yeldən, soğuqdan qorunma üçün qapının dalına vurulan**

tutu, örtük, pərdə: qapı tutusu. qapı pərdəsi.

örtüq

örtüq. hörtük. (< ör. hör. hörmək) dışlama. örtüş. örtüm.

örtmə. üzlük (rupuş). yapkuç. yapma. bürkəniş. duvaq.

pərdə. qapaq. küpək. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv.
toxuq. pərdə. çit. duvar. təməl. **1.** gərim. gərik. **1.**
tərinçək. çərşov. **1.** yabı. yapı. **1.** pərdə. tuğ. tor. tül. -
tünlük tuğu: pəncərə, baca tıxacı. **1.** diydək. tiklək. tıqlaq.
tıylaq. korluq. qapama. **1.** av. ağ. yavluq. şal. başörtüsü.
1. kəpən > kəfən. qın. don. geyim. qabıq. mələfə. ləhaf.
yayğı. nərsənin üstünə, altına sərələn yayıq, parça.
pərdə. tutuq. yaşmaq. qapça. qaplaq. kisə. bağıl. buxca.
qapurta. pərdə. şapraq. çapraq. çapaq. çarıq. tusi. tuqsi.
qapaq. kəpəng. yağmır. yamçı. yağın nəyin qabağın
alan. yapıncaq. **1.** buğ. bük. burqa. bürgə. bürküt. çarpı.
çırpı. dalğaq. taxluq. taqtuq. talqaq. torluq. tortan. turluq.
turtan. tuturqan. tuturqun. tuvac. tuyaq. duvac. duvaq. (
tuqaq < tuq.). geyim. hicab. kirpə. körpə. kürk. qablama.
qaplama. ləçək. örti. paltar. pəçə. kiş. pərdə. uru.
yamşaq. yapaq. yaşımaq. yəmşək. yorqan. nuqab. ləhaf.
mələfə. - çadır obanın **örtüyü**, keçəsi: toğurluq. **1.** busqa.
çadır eşiği, qapısı. **1.** çatı (ç < > s) satı. satu. dam. **1.**
tam. dam. orta. ortaq. **1.** yapuq. toqulqa. basruq. keçə.
çul. toqum. palan. çul. basturuq. heyvan palası. at

coşuni. yuvurqan. yumurqan. yoğurqan. yorqan.

basturuq. - **yəhər örtüsü**: barındaq. köpcük. **1.** örtülü. gizli.

məxfi.

- yorqan döşək, balış, yastıq yayqısı. - süfrə yayqısı. hamam

yayqısı. - **qunçəni qoyuyan yeşil kiçik örtük**: qabcaq.

örtüqlüq

örtüklük. **1.** örtülmüş. gizlənmiş. məxfi. **1.** şübhəli. asımlı.

qarışmış.

örtüqmüş

örtükmüş. örtülmüş. örtük. örtü. qapanca. çəkkik.

çəkilmış. çəkikmiş. enik. inik. enmiş. eniqmiş. endirilmiş.

düşük. salıq. sallaq. qoyuq. - **enik** pərdələrdən, yarım ışıq

çalırdı.

örtüqsüz

- **çılpaq, lüt, örtüksüz, açıq, buynuzsuz, börksüz, baş,**

təpə, kəllə: çambaq. çapbıq. qambaq. - **qambaq** öküz. -

qambaq keçi. - **qambaq** kişi.

örtülən

- **düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən, tikilən,**

əkilən yer: düşək > döşək.

örtülən

- vurulan, **örtülən**, çarpılan nərsə: uru. çarpı. çırpı.

- **taxılan, örtülən nərsə**: tarı. darı. pərdə.

örtülən

sarılan.

- örtülmək** 1. örtülmək. qapalı qalmaq. qanşmaq. - iş mənim üzə
örtüldü: mənə gizli qaldı. - göy **örtüldü**. 1. yürqenmək.
yörqəşmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq.
qarışmaq. 1. girmək (**gün girdi**: batdı). batmaq.
- örtülmüş** 1. qaplanğan. 1. örtüklük. gizlənmiş. məxfi.
- örtülmüş** **örtükmüş**. örtü. örtük. qapanca. çəkik. çəkilmış. çəkikmiş.
enik. inik. enmiş. eniqmiş. endirilmiş. düşük. salıq. sallaq.
qoyuq. - **enik** pərdələrdən, yarım işıq çalırdı.
- örtülü** 1. bağlı. qapal. qabal. qapala. qabala. 1. bağlı. qapalı.
məhrəmanə. 1. qapalı. qapanıq. qapanaqlı. sarılı.
açılmamış. məstur. 1. basqı. qapanca. işlətməyib
saxlama. qapalı. qaplı. tutarlı. tutaqlı. tutuq. - **basqıdaki**
altından, askıdaki salxım yeğ. - **örtülü basılı**: gizli qapaqlı.
- **örtülü yer**: toxurcun (< **toxumaq**).
- **sarılı söz, arıya köz**. (**sarılı**: örtülü).
- **sarılı gəzir, hər yanı bəzir**.
- **başı örtülü, çadralı qız, qadın**: qapalı.
- **qara örtülü**: üzü qayğılı, sıxıntılı, qaşları çatıq, qaşqabaqlı
kimsə. - **qara örtülüyünə** baxma, içdən açıq, yüngül, güləyən
kişidir.

- **örtülü yer**: qara iyrek, əğrək, əyrək, evrək, evlək. orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer.

- **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü**: topraq. qara.

- **üstü örtülü yoğun tel, sim**: yaltıq. kabl.

- **üstü, üzü qapalı, örtülü hər nə**: qapın. qapun.

- **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü**: qara. topraq.

örtülü

1. örtə. örtü. örpən. qapalı. gizli. sinsi. saqlı. gizlin.

kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. yaşırılğan. yaşırınli. yaşırın.

yuşırın. yaşırın. astırtın. astan. astırın. assırınlayın.

bildirməy bükük. oğrun. duymadan. daldax. darab < dar.

çolav. 1. çabıq. yapıq. qapalı. 1. örtük. qapıq. yapıq. gizli.

məxfi. 1. örtünmüş. qapalı. məstur. qaplama. - **qapalı**

qadın. - **qapalı** üz.

- altın **qaplama** saat. - **gizli örtülü, qaçaq nərsəni aramaq**:

qovalamaq. qoğalamaq. arxasına düşüb tutmağa çabalamaq.

bəkləmək. gözləmək. tə'qib etmək. - ovu nininə dək

qoğaladı.- oğruları sınırdək **qoğaladı**. - işsiz qalıb bir iş

qoğalır. - fürsət **qovalamaq**. - kəndi mənim yoxluğumu

qovalır.

- **örtülü ödənek:** təsisati məsturə.

örtüm xuruş. üzlük. üz. qaplama. dıslama. örtük. örtmə.

örtümək **ördümək.** yığmaq.

örtün 1. çiyin (omuz) üstünə alınan hörgülü geyəcək. qocuq. kəbən. kamsala. qaput. kürk. palto. yamçı. yağmırlıq. 1. ö-rət. qapan. qaypan. xəlvət.

örtüng yaprıq. yapr. yapır > əbr. tozanaq. tozqanaq.

örtünmə 1.bürünmə. 1. çəkinmə. duraqsanma. üşünmə.

örtünmə gizlənmə. saxlanma. ihticab.

örtünmək 1. gizlənmək. qaçınmaq. yaşmaqqlanmaq. 1. geyinmək. donanmaq. donalmaq. qorunmaq. keçirinmək. qəbullanmaq. yemək. - qalması işə, sözə, duruma **geydik**, **düşdük**, **keçdik**. 1. taplanmaq. tapanmaq tapaqlanmaq. tapaqlanmaq. qapqlanmaq. onuranmaq. onranmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək. geçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf, heysiyyət qazanmaq.

- **sarılib örtünmək:** bürənmək. bürənmək. sarınmaq. - **sarılib örtünmək:** bürənmək. bürənmək. bürünmək. sarınmaq. qapqlanmaq.

- **naməhrəmdən örtünmək, gizlənmək:** qaçmaq.
- **sarılib örtünmək:** bürənmək. bürlənmək. bürünmək.
sarınmaq. qaplanmaq.
- **sarılib örtünmək:** bürlənmək. bürənmək. sarınmaq.

örtünmək

- 1. sarınmaq. sarqınmaq. 1. yapınmaq. qapanmaq. 1.
bürünmək. sarılmaq. tutunmaq. sarınmaq. sarmaq.
bağlamaq. gövdəsi üzərinə qoymaq. - yaşmaq **tutunmaq.**
- fitə **tutunmaq.** - qardınlar **bürünsün.** 1. qaypanmaq.
qayınmaq. gizlənmək. qurşanmaq. qapınmaq.
bağlanmaq. sığnaqmaq. qapanmaq. təhəssün edmək. 1.
yaşımaq. yaşınmaq. gizlənmək. saqlanmaq.

örtünmüş

örtülü. qapalı. məstur. - **qapalı** qadın. - **qapalı** üz.

örtünük

gizli.

örtünülmək

gizlənmək. saxlanılmaq.

örtünüş

geyiniş. qorunuş. donal^lma. donanⁿma. donat^tiş. donay^yiş.
donaⁿiş.

örtür

- **durumu örtür basırıla yönətmək:** əkini bəliirtməmək.

örtürütmək

ördürütmək. çərmətmək. bir nərsə ftil kimi bükülmək.

örtüsüz

1. tüksüz. cascavlaq. yavalaq. soyulmuş. çıplaq. 1.
üzsüz. üzük. geçimsiz. geyimsiz. donsuz. çılpaq. yalın.

şərəfsiz.

- **başı açıq, örtüsüz**: qababaşlaq.

örtüsüz 1. çıplaq. 1. tərçək. lüt. çıplaq. yaşmaqsız. pərdəsiz.

örtüş gizli. qapalı. - **örtüş** işlər. - **örtüş** sözlər.

örtüşmək 1. örtmək. bürgətmək. gizlətmək. nərsəni örtəyazmaq. -

bu işi **örtüşün**: örtə yazın, örtün, çulqayın, gizləyin. - tanrı

bilgisi bizə **örtüşdü**: gizlidi. - işlər bizdən **örtüşmüş**: işlər

bizdən gili salanılmış. - bu mən üzə **örtüşmüş**: bu sirr, mənim

üçün gizlidi. 1. sıvışmaq. yapışmaq. (# **savuşmaq**:

ötrüşmək. keçişmək).

örtütən **örtüdən**. güdüdən. güdücə. altdan. gizlicə. gizirdən.

gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən.

bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. saxlıca. saxlıdan.

sakından. sinidən. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca.

korsadan (< **kor**). doncadan. göstərmədən. duyurmadan.

fıslatmadan. açmazdan. xəfiyyən. müstətirən. pünhani.

örüm **hörüm**. **orum**. **urum**. 1. kəsim. dəsdə. - bir **örüm** ot: bi

örüm ot. bir orafta biçilən ot. 1. təsdə. dəsdə. boyun.

tutamaq. sap. kəsim. - **bir örüm ot**: bi örüm ot. bir orafta

biçilən ot.

- örümçəq** - **qayahörümçəyi: qayaörümçəyi:** qayalıqlarda yaşayan hörümçək çeşiti.
- örü** 1. (< **hörük** < **hörmək**) yama. rufə. gözəyiş. 1. ambar. yer altı ambar. 1. otlağ. yaylım. mərtə'. 1. tik. yoxuş. 1. yemək vaxtı dışında ayağüstü atışdırılan yemək. 1. ürü. dik. qalxıq. yüksəklik. ucalıq. ucqar. ucuq. yuxarı. iləri. son. sonuc. - **örü quyruq:** çıyan. çadan. əğrəb. - **örü durmaq:** dirsəlmək. diri, dik durmaq. qalxmaq.- bir ucu dik olsa: örü (olsa). - **örülmüş** dağlar (bir birinə söykənərək qalxan dağlar. - qalxıb **örü** durdular. - çün görsü onu durdu **örü.** - **öröki:** üstəki. - **örü sürəm:** yoxuş.
- örü** **hörü. hörgü. örgü.** keçmə. geçmə.
- örüc** **hörüc. hörcük. örcük.** quluş. quluc. saçda olan, oluşan qıvrıq, çin.
- örüc** **hörüc. hörgü,** toxuma dəzgahı.
- örücü** **örüçü.** ören. hörən. hörmə yapan. 1. rufəçi. - **örüklü** palto. 1. tə'mirçi.
- örüçü** **bax > örücü.**

- örüq** - **hörük, hörgü çeşitlərindən**: qaraş. qarac (< **qarmaq**: qarışdırmaq. birbirinə qatmaq, çalmaq).
- örük** **örük. hörük. 1. örk** < hörgən: heyvanın ayağına bağlanan ip. salıncaq düzməkdə işlənən ip. tövlə ipi. **1. hörgü.** tor. örgü. ağ. **1. otaq.** (otlağ). düşərgə. dincəlmə yeri. istirahəgah. - bir gün **örük olduq**: bir gün düşərgə qıldıq. - örük bulmaq: ordulanmaq. bir yerdə bir sürə qalmaq, durmaq. iqamət. iqamət etmək. - su on gün örük buldu: qoşun on gün **ordu** qurdu. **1. hörük.** hörülmüş olan hər nəsnə. **1. rufə.** - **örüklü** palto. **1. tə'mir. 1. cicim.** sicim. hörülmüş qartma. ip. urqan. **1. qıvrım.**
- örüqləmək** **örükləmək. hörükləmək.** heyvanları otlamaq öteri hörüyə bağlamaq).
- örüqlük** **örüklük.** qoşuna özgürcə giriş sanı, haqqı.
- örüqmək** **örükmək. örkümək. ürkmək. ürkümək. ürükmək.** qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək. ürpərmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək.
- örüləmək** boğazlamaq.
- örülmək** **hörülmək.** urulmaq. şişmək. qabarmaq.

- örülüb** **hörülüb.** - incə qayışlardan olub, saç kimi hörülüb, uc bölümündə düğünlənmiş, qamçı çeşiti olan şallaq:qırbaç. qırbaş. qırbiç. çalava. çalva.
- örüm** **hörüm.** 1. çit. ağıl. 1. qamitan. zip. qaytan. eşmə. 1. yaş. - tamadanı örümünə sıy berib söyləşmək: böyügün yaşına hörmət edərək qonuş. 1. yoxuş.
- örüm** **hörüm.** hörgə. örgə. uzun nərsələrin toparlanıb, bağ qurmaları. dәмət.
- örümçək** **hörümçək** toratan. torumca. - ağıllı **hörümçək** çeşiti: böğ. büvə.
- örümçək** **hörümçək.** örkəmçi.
- bir çeşit ağıllı örümçək: büvə. büy. büyə.
- örümək** **dikəlmək: örü durugəlmək:** birdən birə ayağa qalxmaq. **örü qalxmaq:** ayağa qalxmaq.
- örümləmək** **məteylə dəlmək.**
- örümləmək** **tırmanmaq. yuxarı çıxmaq.**
- örün** **1. göy üzünün açıq, ağ, sərin, bulutsuz görümü. 1. çadırın tәpәsində aydınlıq üçün buraxılan açıqlıq, baca, tünlük, pәncәрә. 1. saç hörgüsü. bәlik. 1. ağılıq. ağ. parlayan. tәmizlik. 1. ürün. düşüm. hasil. 1. hörük. bәlik.**

- örün** **hörün. horun. örün.** əl ələ hörülüb, yerə tərək, yallı kimi oynanan oyun.
- örünçi** **yörünçü. yörcü.** (< **yeriyib** gəzənib, dolaşib, dəyişib dilənçilik edən). dilənçi. yolçu.
- örünq** **örünğ. < > ürünq.** 1. dəlik. çadırın tünlüyü. 1. ağ, parlaq boya.
- örünqə** **örünğə.** arpacıya (ovsunçuya) verilən para.
- örünqəmək** **örüngəmək. önmək. örüngəmək. ürngəmək.**
ürüngəmək. ağarmaq.
- örünqərmək** **örüngərmək. önmək. örüngəmək. ürngərmək.**
ürüngərmək. ağarmaq.
- örünqli** 1. dəyiş döğüş. dəyiş deyiş. rəddi bədəl. bədəl əvəz. 1. törəli. torunlu. yer məqam yiyəsi.
- örüntüq** **öründük.** dağ, dəvə örkücü.
- örüntül** **öründül.** 1. seçgin. gözde. güzidə. 1. saf. təmiz. pak.
- örüş** 1. < ör. öre: hörü. orum. otlağ. otluq. otlu bitikli yer. mərtə'. göy ələfdən hörülmüş topraq. (**örəmək:** otlamaq. **hörükləmək:** heyvanları otlamaq öteri hörüyə bağlamaq). sırt. tərək. dağın beli. 1. ör. ür. öre. ürləş. yokuş. yoxuş. yüksək.kötürüş. götüriv.çıxış. 1. çay. ırmaq. 1. yoxuş. 1.

	sırt. təpə.
	- dağ oğruqu : örüş. dağ yamacı.
	- örüş qans : mərtə'. otlağ. yaylaq.
	- örüş sürmə : yoxuş yuxarı.
örüşləmək	gəzişmək.
örüşlü	çayırılı. otlu.
	- örüşlü sırt : otlağlı təpə. sırt.
örüşmək	1. örü dartmaq. hörmək. 1. bəlimək. yüksəlmək.
öryan	yenik. enik. yxıq. yxınlıq. yxınıq. xaraba.
örüm	burqu. dəlgi. mətə. burma.
ös	üs. (üsmək. ötmək. ötgün. üsgün. böyümüş. keçmiş). 1. yaşı üsgün. ötgün. 1. gerçək. həqiqi. 1. üz. üst. üst.
ösəq	ösək. istək. ösəm. özək.
ösım	dıtgi. ösımlıklər : bitgilər.
ösırmək	əkmək. ösiv: əkin.
ösiv	əkin. ösırmək: əkmək.
ösqə	ösgə. özgə.
ösqəriş	ösgəriş. dəğişim. başqalış.
ösqülən	öskülən. uzun. boylu.
ösqün	ösgün. əsən. ötgün. bitən. uzun. bol.

ösqün	öskün. tüyklü.
ösqürərəq	- ösgürərək, göğsündən kavriq, bəlqəm çıxarmaq: gavırmaq. qaqırmaq. qaqırtmaq.
ösqürmək	ösgürmək. öksürmək. üksürmək. göğsün, sinəsin sökməyə çalışmaq. kavsırmaq. qağsırmaq.
ösqürmək	ösgürmək. öksürmək. yutalmaq. utalmaq.
ösqürmək	ösgürmək. ös: püs: fış+ gürmək. ötgürmək.
ösqürüq	- sill, vərəm ösgürüyü: incə öksürük.
ösqürüq	ösgürük. öksürük. utal. yutal.
ösqürüq	ösgürük. - boğazı tıxar kimi bərk ösgürük: boğmaca.
ösmə	önüş. ösüş. alğayış. gelişmə.
ösmək	böyümək. gelişmək.
ösmək	önmək. bitmək. böyümək. yekəlmək.
öspantiq	öspandıq. ös. öc. acır. kinə. qarıv. kon. kəsəs. cik. kek.
ösrüq	ösrük. 1. mərt. özü sözü bir. 1. əsrük. kəndindən keçmiş. səmrəs. 1. axsum. əsrük. kefli. 1. üsrük. əsrük. kefli.
östələmək	tətabüq.
östən	ark. arıq.
östəriş	fantezi. xiyal. fantastik.
östiqmək	öztiqmək. özləmək. istəmək.

östürmə	ösdürmə. ösürmək. işləbmə. istehsal. törətiv. önüm. ösdürmə özləşdirmə. saqlamaq. diritmə.
östürmək	ösdürmək. böyütmək.
ösüc	ösüş. ösünc. boysanma. boysanış. boysanic. ötgəyişmə. ötgəyiş. ötgəyic. özgəyişmə. özgəyiş. özgəyic. ösmə. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. tərəqqi.
ösüm	gəlişmə. böyümə.
ösümlü	1. boylu boslu. 1. çabıq böyüyən. çabıq yetişən.
ösümlük	bitgi.
ösümsüz	boysuz. bodur. güdə.
ösümsüz	qısa boylu. bodur.
ösünc	ösüş. ösüc. boysanma. boysanış. boysanic. ötgəyişmə. ötgəyiş. ötgəyic. özgəyişmə. özgəyiş. özgəyic. ösmə. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. tərəqqi.
ösürgən	ötürgən. ödürgən. hər nərsəni seçən, üyürtləyən.
ösürqan	əsrük. kefli.
ösürmək	ösdürmə özləşdirmə. saqlamaq. diritmə. istehsal. törətiv. önüm.

- ösüş** 1. < öt. gəlişmə. ötüş. 1. tərəqqi. 1. önüş. ösmə. alğayış. gəlişmə. ösmə. örləv. örkəndəv. güllab yaşnaş. gülləniş önügü. pösügü.
- ösüş** ösüc. ösünc. boysanma. boysanış. boysanıç. ötgəyişmə. ötgəyiş. ötgəyic. özgəyişmə. özgəyiş. özgəyic. ösmə. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. açılım. gəlişmə.tərəqqi.
- ösüş** ösüşmə. ösüşüm. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. ilərləyiş. ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. yoğalım. yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım). yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. tərəqqi. pişrəft.
- ösüşmə** ösüş. ösüşüm. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. ilərləyiş. ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. yoğalım. yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım). yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. tərəqqi. pişrəft.
- ösüşmək** iriləşmək. böyümək. gəlişmək.
- ösüşüm** ösüşmə. ösüş. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. ilərləyiş. ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. yoğalım. yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım). yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. tərəqqi. pişrəft.

ösyən	cücərən. çıxan.
öşərgən	aclıqdan daima qözü qararan.
öşərmək	aclıqdan göz qararmaq.
öşətmək	ucatmaq. yüksətmək. böyütmək.
öşirqiç	(t: s: ş) ötürqiç. pozan.
öşirmək	(t: s: ş) ötürmək. uçurmaq. keçirmək.
öşmək	1. ölçmək. yatışmaq. oturmaq: döyüşlər öşdi davullar susdu. 1. ölçmək. təqdim etmək.
öşpes	< öt. ölməz. maŋı.
öştülüm	öctülüm. əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. doğrayan. döğən. zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən. çiğnəyən. rəhmsiz. zülm. zor. tütlük. zorbalıq. təəddi.
öşünləmək	yüklənmək. dayanmaq. sıxışdırmaq. əzmək. sıxmaq.
öşünlük	at yəhərini göğüs qayıışı.
öt	öt. öd. (< öt. ötüş. keç). 1. zaman. ödlək. ötür: zamana. ötlə: zamana. 1. səfra. ödlək: qorqaq. 1. dayıran. daraq.

eşən. dağıdan. yaran. açan. tırmalayan araç. inşaib. qol. keçi yolu. qorxuluq. daş yonma aracı. **1. ud.** < **öd.** (< **ötmək**). id. ötən, ötür nərsə. qoxu. - **ud** ağac: **öt** ağac. qoxar. **1. öz.** özük. iki dağ arasındakı yol. geçit. **1. səs.** oxumaq. **1. öt !:** < > **uç !.** **1. deşik.** dəlik. **1. öd.** dəlik. çuxur. baca. **1. acılıq.** öt kisəsi. **1. dəlik.** **1. öz.** kəndi. **1. öd.** zaman. vaxt. vaxt. məvsim. hava. ötüb gedən. - **öt** keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. **1. ud.** sığır. ôqüz. **1. öd.** öz. özi. dərə. geçit. **1. əğri.** **1. öt !:** keç !. **1. cəsarət.** **1. öd.** səfra.

- **öt orun:** səfra kəsəsi.

- **öt ağacı:** **öd ağacı.** qoxu ağac: qoxu ağac: öd ağacı.

- **ötü avzuna tüşmək:** ödü patlamaq. qorxmaq.

- **ödü dabanında bolğan:** qorxaq.

- **ötünə yetdirmək:** qızdırmaq. öfgələndirmək.

ötcü

ötən. **ötücü.** şarkıcı. çağmaçı > çamaçı. oxucu. oxuyan. xanənəndə.

öte

1. oyan. ıraq. arı. bəri. arxa. aş. bətər. qatı. öylə. uzaq. təmiz. çox. **1. keçmiş.** **1. demiş.** deyilmiş. **öte yüngül:** çox yüngül. **öt !:** uzaqlaş: arıla. **ötqəri** > "**ötürü**" "**ötəri**" nin əsgü

biçimidi: oyandan. beləliklə. ordan **ilqəri** > irəli. **birgəri** > bəru. bəri. bu yana. burdan. ordan. o vaxdan. **ötə daxı**: daha üstün. daha iləri. daha gözəl. - nə qədər çox verirsən **ötə** dahi isdəyir.qaldırdıqca **ötə** dahi istir. **ötə yaxa**: o yana. qarşı yana. **ötəyə** getdi: **arılap** getdi. **ötəyə at**: arılat. arı bəri demədən: oyan buyan danışmadan. **ötə ertə**: çox tez. **ötədən**: arıdan. oradan. **ötəki**: alıskı. uzağki. öbürü. uzaqdaki. **ötəri**:dolayı. üstəri. üstəlik. **1.** inğqay bulmağan. bozuk. yararsız. eğrəti. yaraqsız. **1.** uzaq. armanzaq. **1.** oyan. uzaq. (# **bəri**: yaxın), - **ötə ölkələr**: uzaq yerlər. - **ötə bəri**: uzaq yaxın. **1.** aşırı. aşuri. mavəra. - dəniz **ötəsi**. - **dəniz mavərası yer**: dəniz aşırı. dəniz ötəsi. **1.** uzaq zaman. uzun keçmiş. əsgilər. - **ötədən**: əsgidən. keçmişlərdən. - **ötələr**: əsgilər. keçmişlər. **1.** başqa. daha. bir başqa. bəllənməyən biri. - **ötə gün**: başqa gün. **1.** arlaq. **ötə tərəf**. o yan. digər tərəf. daha uzaq. daha iləri. - **ötədən bəri**: əsgidən bəri: **ölətdən**. **1.** nəri. onaru. **ötgəri**. oyana. o yana. mavəra. - **ötə yan**: qarşı. - **ötə yan**: otayqa. otayan. qarşı. o yan. - **ötədən bəri**: otarıdan bəri. keçmişdən belə. minəlkədim. - **ötə yandan**: arlaqdan.

- **öte bəri**: fır dolayı. çəp çevrə. - ormanı **fır dolayı** dolandıq.

- **öte bəri**: yuxarı aşağı.

- **ötədə bəridə**: qıyıda bucaqda.

öte

ötrə. 1. asra. qarşı. 1. uzaq. 1. yuxarı. - **daha ötədə**: daha

ilərdə. - **o yana, ötəyə keçirmək**: qarşıya keçirmək. - **öte**

yön: qarşı. o yan. - **siz qarşıya keçin**. 1. neşə. uça < uçra.

uydurucu, uçurducu, uçdurucu, muxəddirə öğələr,

maddələr. 1. zəميمə. 1. vijənamə. 1. madun. - **qızıl öte**:

maduni qırmız.

- **uzun çağdan, əsgidən, ötədən bəri**: çoxdan. çoxdan bəri.

çoxdandır.

- **günöte**: 1. yer yörüngəsinin, gündən ən uzaq yeri. 1.

günaşırı. bir gün hən, bir gün yox.

- **evində bayquş ötəsi!**: **evində bayquş tünəsi!**: evində

bayquş yuvalasın. evin dağılsın.

- **dənizötəsi**: **dənizaşırı**: mavərayi bəhr.

- **nərsənin sınır ötəsi**: dıışarı. eşik. dıış. taşra. xaric. xarici.

ötəbəri

öte bəri. o bu. o şu. dəğişik nərsələr. - **ötəbəri satıcı**: hər

nərsə satan.

- ötəc** **ödəc.** 1. verilə. əta'. - **verilə yalıǵı:** əta'əmiri. - **verilə yalacı:** əta' əmiri. 1. içüş. içquş. içquş. düşüc. doğuc. dolac. duyquc. saluc. alınc. alınc. təpiç. təpgiç. içəç. içis. girəç. ilham.
- ötəc** **ötəc.** zəmanə bizə yağıqdı: zəmanə bizə düşman kəsildi.
- ötəçağ** **ötəçağ.** miladdan öncəki sürə.
- ötəçilik** **ötsürçülük.** aşırıçılıq. şişirtçilik. abraçılıq. apraçılıq. abartıçılıq. artırıcılıq. atlatıçılıq. attırıcılıq. yüklətiçilik. gəbərtçilik. qəbartıçılıq. qatmaçılıq. əkməçilik. ullaqçılıq. ullatçılıq. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. mindiriçilik. mubaliğəçilik. iğraqçılıq.
- ötəq** **ödək. ötü. ödül (< ötəmək > ödəmək).** 1. müzd. işçilik. ücret. əcr. qarşılıq. mükafat. 1. baǵış. - **diş ödək:** diş kirası. oruc açmaya gələnələrə para baǵışı.
- ötəq** **ötək. ötü. sərquzət. macəra.**
- ötəq** **ötək. ödək.** 1. bir nərsənin qarşıtı. dəngəsi. bahası. - **qan ödəyi:** qan bahası. 1. qorxaq. 1. zaman. borc. alım. girov. 1. ödəmə. vermə. qıst. 1. ödünc. ücret. əmək. müzd. 1.

- ödəyiş. **1.** təzmin. **1.** cəza. **1.** ödəş. təzmin. **1.** ödlək.
qorxaq.
- ötəqçi** **ötəkçi.** qondaraçı.
- ötəqi** **ötəki.** - biri **ötəkini**, **ötəkide onu:** birbirini.
- biri **ötəkini**, **ötəkide o birini**, **daha ötəkini:** birbirini.
- **birindən ötəkinə:** əldən ələ.
- **ötəki dünya:** öterit. sonerit. son ərşim. axirət.
- ötəqi** **ötəki.** **1.** əkindi. ikinci. öbürü. **1.** keçən. əvvəlki. dünən
yox **ötəki gün.** **1.** uzaqdaki. oyandaki. (# **bəriki**).
- **ötəki gün:** keçən gün.
- ötəqilər** **ötəkilər.** ötənlər. keçmişlər. öncəkilər. köçmüşlər.
- ötəl** **ödəl.** müddət. möhlət.
- ötələq** **ödlək.** ödlək. alçaq. qorxaq. təpin. ürəksiz.
- ötələq** **ötələk. ödələk.** acı kimlik kişi. yadırqan.- çox **ödlək** kişidi.
- ötələmə** **1.** aşma. atlama. təcavüz. **1.** savma. sovma.
savuşdurma. dəf'.
- ötələmək** iləri keçirmək. - **ötələnip gedmək:** sürüp gedmək. itələnip
gedmək.
- ötəli** aşırı. fasiləli. - gün aşırı gəlib görərdi məni.
- ötəliq** **ötəlik.** **1.** qərib. əcib. **1.** qurbət.

ötəlqən	ötəlqən. ötləqən. çox ötən. bir çeşit sığırcıq.
ötəlqu	qaraquş (kərkəs) türündən. iti ötən, keçən, fırlaq quş. uşaq qapan.
ötəlmək	1. olduğunda qalmayıb çabalamaq. çalışmaq. etgi görsətmək. 1. yorulmaq. bir nərsenin həddini, qərarını aşmaq. - o bu işdən ötəldi . 1. ödənmək. verilmək.
ötəm	ödəm. 1. borc. 1. ödü. mükafat. 1. şiş. vərəm. amas.
ötəmə	ödəmə. ödəniş. 1. təzmin. 1. ifa. tə'diyə. 1. vermə. 1. ödü. ödəyiş.
ötəmə	ödəmə. ötəş. ödəş. 1. toxdaş. toxdam. qaytarım. qaytam. vermə. - borcun ödəşi yarına qaldı. 1. vermə. qoyar. 1. əda' (əda' edmə).
ötəmə	ödəmə. töləv.
ötəmək	ödəmək. < öt. 1. ötəmək. ötürmək: otutmaq. yerinə gətirmək. 1. ötmək. keçmək. 1. vermək. borcu yerinə gətirmək. (ödünc: borc. ötünc.öntüc. öncüd: qaytarmalı). 1. təzmin etmək. - mən qırırsam ödərəm . 1. vermək. əda edmək. qılmaq. - sənin alımın mən ötədim. - yavuz ötüncün, iyi ödər . - namaz ötmək: qılmaq. 1. vermək. əda, ifa edmək. yanıtmaq. cavab vermək.

- ötəmək** **ödəmək. 1.** öhdəsindən gəlmək. sağlamaq. tə'min edmək. tətmin edmək. yerinə gətirmək. ödəmək əda edmək. qoyqarmaq. qoymaq. - **bu onu sağlayamaz. 1.** keçilmək. keçəmək. vazgeçilmək. atılmaq. tərک edilmək. ayrılmaq. istəyin kəsəmək.
- **yol yeriməklə, borc ödəməklə, pul sərpəməklə, yaş yaşamaqla tükənir.**
- **qanıyla ödəmək:** qanıyla yasanmaq. öldürülərək yasalanmaq.
- **qanıyla ödəmək:** öləməyi ilə qarşılamaq.
- ötəmək** **ödəmək. 1.** əda' edmək. yerinə gətirmək. **1.** töləmək.
- ötəməmə** **ödəməmə.** ədəmi tə'diyə.
- ötəməmək** keçəməmək. keçənməmək. duramamaq.
- vazkeçəməmək. istəyin kəsəməmək.
- ötəmiş** **ödəmiş. otamış. 1.** otamış. otacı. utacı. həkim. doktor. doqtor. **1.** diləyən. dilənçi. istəyən. duaçı. yaxaran. **1.** ödəmiş. borcsuz. akcalay. akca ilə. nəğdən. buruqsuz. buruqsuz. **1.** ödül verən. **1.** borcsuz. ötəmiş. otamış.
- ötən** **ödən. ütən. 1.** duaçı. istəyən. **1.** ödəm. ödül. **1.** keçən. müsri. **1.** ikinci. başqa. baytaki. bölək. **1.** qoyan. güzəşt

edən. keçən. **1. oxur. - oxur** quşlar. **1. ötər.** qağan. qadır.
 bacaran. **1. qoyaş. qoyşat. (> qozəştə** (fars)). keçmiş.
 keçən. sabiq. - **qoyaş il. - qoyaş talar:** keçənlər ötənlər. **1.**
 uzağı. keçmiş. - **ötən** bilginlər: uzağı biliklər. **1. ositan.**
 sibqət alan.

ötən **ötücü. ötcü. 1. öçən. uçan. öçüşən. ötüşən. uçuşan.**
 sönüşən. sönən. sonan. sonuşan. solan. soluşan.
 keçişən. keçən. **1. şarkıcı. çağmaçı > çamaçı. oxucu.**
 oxuyan. xanənəndə. - **oxun quş:** ötən quş. **1. köçən. ölen.**
 mərhum. **1. keçən. işləyən. yörgün. rayic.**
 - **yersiz ötən xoruzun, kəsilər başı.**

ötənə dölyatağı.

ötənəq **ödənək.** dirlik. dirilik. nərsə üçün ayrılmış para. qarşılıq.
 güvəncə. inanca. caymalığı. qarşılıq. qarantı. təxsisat.
 tədarükət. təzminat. təxsisat. tə'minat.

ötənəq **ötənək. ödənək. 1. sayış.** bir iş üçün ayrılan bəlli nərsələr.
 təxsisat. **1. təxsisat (məxsus xərclər).**

ötənəqli **ödənəkli.** güvəncəli. inancalı. caymalığı. qarşılıqlı.
 qarantılı. təxsisatlı. tədarükətli. təzminatlı. tə'minatlı.

ötəniş **ödəniş. ödəmə. 1. təzmin. 1. ifa. tə'diyə.**

- ötənlər** qodəma. əsgilər. keçənlər. köçənlər. öncəkilər. ötəkilər. keçmişlər. öncəkilər. köçmüşlər.
- ötənmək** **ödənmək. 1.** təzmin olunmaq. - mən qırarsam **ödərəm. 1.** ifa olunmaq. yerinə gətrilmək.
- ötər** - hər xoruz, öz küllüyündə **ötər.**
- **ötər gözəl xoş könüllə, olsa xoruz çöplüyündə.**
- ötər** **ötən. 1.** qağan. qadir. bacaran. **1.** yaxaran. ricacı. **1.** iləri. iləri keçmiş. **1.** çığıricı. ötücü. oquyan. **1.** otar. keçici. fani. **1.** şağar. şaqır.
- ötərəq** **ötərək.** uzaqca. - **ötərək** bir zaman sürdü. bu olaylar yaxında olmuşdu, ya **ötərək.**
- ötəri** **1.** ötür. yana. üçün. - sizdən **yana** yanramış aldatmaq, yox içizdə, zərrəcə qanmaq. **1.** iğrəti. taxma. keçici. - **iğrəti, taxma, keçici, ötəri tutturmaq, bağlamaq:** qandağlamaq. çanqallamaq. çəngəlləmək. ilgəkləmək.
- ötəri** üstəri. üzteri. üzəri. yuxari.
- ötərit** (< **ötəki ərit**). **ötəki** dünya. sonərit. son ərişim. axirət.
- ötəş** **ödəş. 1.** ödək. təzmin. **1.** yoyum. yoxum. töküm. tükəm. **1.** istifadə. gediş. xərc. məsrəf.
- ötəş** **ödəş.** xərc. verəş.

ötəş	ödəş. ötəmə. ödəmə. 1. toxdaş. toxdam. qaytarım. qaytam. vermə. - borcun ödəşi yarına qaldı. 1. çəkə. cəza. mükafat. keyfər.
ötəşiq	ödəşik. töləşik. ötün. ötünc. ödünc. ödüş. ağırlıq. bərabər. çalışıq. çalşiq. dəğək. dərək. dəğər. dəğiş. dəğişik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl. əvəz.
ötəşiq	ötəşik. ödəşik. ödəşim. ötükc. qılışık. usuk. usuluq. usullu. uzuluq. qanıq. rizayət.
ötəşim	ödəşim. ödəşik. qılışiq. rizayət. ötüşüm. uzuluş. usuluş. usuş. qanıq.
ötəşmə	ödəşmə. 1. düşünmə. sağ. say. sayı. ölçmə. seçmə. tasarım. hesab. 1. təsviyə hesab.
ötəşmək	ödəşmək. 1. hesablaşmaq. 1. sayışmaq. sayışdırmaq. qarşılıqlı alıb verib, paylaşmaq, pahlışmaq, hesabləşmaq. ortada olan hesab kitabı qaldırmaq. 1. taqsamaq. qarşılamaq. - bu taxsa onu taxsar : bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə. 1. təsviyə hesab etmək.
ötəşmək	ödəşmək. 1. hesabı qapatmaq. təsfiyə etmək. pahlamaq. alacağ verəcək qalmamaq. hesabı təsfiyə etmək. hesablaşmaq. 1. hələlləşmaq. 1. haqlaşmaq.

- ötətənbəri** **ötədənbəri.** əzəldənbəri. əsgidənbəri. aşqıdanbəri.
- ötətilən** **ödətিলən.** - **ulusdan ödətিলən, alınan vergi:** qarasalıq. qarasalqın. (**salıq:** vergi).
- ötətmək** **ödətmək.** 1. tülətmək. quzulatmaq. doğurtmaq. 1. yükün açdırmaq. boşaltmaq. 1. yükün açdırmaq. tülətmək. dölətmək.
- ötətsiz** **ödətsiz.** töləsiz. yavadan. havayı. havadan. pulsuz parasız. açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyınsız. təkinə. boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (< **kov:** **kav:** boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu. sovğa. savırı. müfdəsinə. məccani.
- ötəv** **ödəv.** 1. görəv. borc: birouz. burıs. buıç. börç. bors. ötnə. öyqə. tapşırıq. alacı. alası. alacağ. alasaq. vəzifə. alğı. alasa. bitirgə. bitiriləcək iş. görülecək iş. 1. vəzifə. fərz. vacib.
- ötəv** **ödəv.** 1.fərz. vacib. borc. 1.müzd. işçilik. ücret.
- **daha ödəvi nərsə qalmamaq:** borcdan endirilmək.
- ötəvcil** ödəvcil. vəzifəşinas. fərzşinas.

ötəvlənmək	ödəvlənmək. boynalmaq. boyun olmaq. öhdələnmək. zəmməsinə götürmək.
ötəvləntirmək	ötəvləndirmək. boynatdırmaq. boyununa qoymaq. ödəvləndirmək. öhdələndirmək. zəmməsinə qoymaq.
ötəvli	ödəvli. vəzifəli. cəvabdeh.
ötəyə	biyarı. bir tərəfə. - ötəyə tutmaq: ödəyə tutmaq. girov saxlamaq.
ötəyə	suça. günaha. - gahın çaşan, ötəyə düşən, gahın bilən, özündə üzən.
ötəyən	ödəyən. qoyqaran.
ötəyiş	ödəyiş. ödək. ödü. ödəmə.
ötəyiş	ötləyiş. özdeyiş. yapıcı güdə söz: qısa, göstərişli söz: qut, qıt söz: özlü, qısa söz: dərlı, toplu söz: us, qıs söz. muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.
öti	dar. haddə. - öti bürc: dar küncək (< kov): haddə zaviyə.
ötik	öt + ük (ötmək: yerimək).
ötiq	ödiq. üdiq. 1. sevq. 1. səvqi.
ötikləmək	ötikləmək. ötüqlmək. oyuqlamaq.
ötilmək	ötülmək. 1. qoyulmaq. güzəşt edilmək. keçinmək. 1. oxunmaq.

- ötiniş** xahiş. istək. diləkcə.
- ötinq** xahiş. təmənnə.
- ötqə** **ötgə.** 1. çuxur. - **ötgə** düşdük. 1. öfgə. öpə. öpgə. riyə. hırs.
- ötqə** **ötgə.** 1. **öykə.** **öcgə.** öc. kin. qınağrın. qanağrın. ar. 1. **özgə.** öyzzgə. öyztgə. ötəri olan.
- ötqəq** **ötgək.** 1.dondan içəri. mə'nəvi. 1. ilahi. tansuq.
- ötqəq** **ötgək.** tansuq. uluq. ulğu. ilahi. 1. tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli, ilintili. 1. ulsuq. çox yetərli, güclü, gözəl.
- ötqələmək** **ötqələmək.** ötgü ötgü etmək. ötürgə: hökgə: ökgə: ötgə: osgə: havalı yelli yer.
- ötqəli** **ötgəli.** **öykəli.** **öcgəli.** öclü. arlı. kinli.
- ötqəliq** **ötgəlik.** mə'nəviyyat.
- ötqəm** **ötkəm.** keçər.
- ötqən sötqən** **ötgən sötgən.** gələn keçən.
- ötqən** **ötgən.** 1. ötən. ötgəş. oxuyan. 1. ütgen. ütən. boysanan. boy deyən. 1. keçmiş. aşmış. ötədə olan. 1. bənzər. 1. öykən. təqlid. 1. uzğan. uzğğan. üzülən. ötən. keçici. keçən. çağlıq. müvəqqət. **ötkən:** gedən. ölen. **ötkən:** keçmiş. **ötkən yıl:** keçən il.

ötkəni	ötkəni. 1. bənzəri. 1. öykəni. təqlidi.
ötkənmək	ötkənmək. 1. keçinmək. imrari məaş etmək. 1. yaşamaq. 1. təqlid etmək. 1. yarışmaq. rəqabətləşmək. 1. yanmaq. 1. öykünmək. bənzətmək. təqlid etmək.
ötgər	ötgər. 1. ricacı. duaçı. 1. keçici. fani.
ötgər	ötgər. ötgür. nafiz.
ötgərgəlü	ötgərgəlü. ötəрили. ötəndə. - lə'l irür ikki dodaq, söz arğacı ötgərgəlü.
ötgəri	ötgəri. 1. nəri. onaru. öte. oyana. 1. - dən ötgəri: yönü, illəti göstərir. dən ötüri. dən dolayı. bundan öteri: bundan dolayı. 1. icrayı. 1. öte.
ötgərik	ötgərik. 1. ələnti olaraq. iğrətidən. əğrətidən. müvəqqətidən. müvəqqəti olaraq. 1. ərişik. ərşik. daşqıt. daşıt. ilgəc. vəsilə. nəqliyyə.
ötgərişmək	ötgərişmək. ötüşdürmək. keçindirmək.
ötgərmək	ötgərmək. ürkütmək. qaçırtmaq.
ötgərmək	ötgərmək. 1. ötərmək. ötürmək. keçitmək. 1. işə qoymaq. icra etmək. 1. çevirmək. döndərmək. dəğişmək. - onun gülüşün görcək, öyküsün (fikrin) ötgərđi. 1. etgiləmək. tə'sirləmək. 1. ötürmək. buraxmaq. 1. keçirmək. 1. imrar

edmək. icra etmək. 1. əzbərdən oxumaq. 1.

tutuşdurmaq. muqabilə etmək.

ötqərmək **ötgərmək.** keçirmək.

ötqərü **ötgərü.** 1. **ötkəru.** (namaz): qəza namaz. 1. üçün. 1. əcəl.

1. səşəb. illət. 1. nərsiyə ilişik, ötrüş olan.

ötqəşik **ötgəşik. özgəşik.** ötəri, keçəri olamaqlıq. özgəşik. ötəri, keçəri olamaqlıq.

ötqəşmək **ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğəşmək. öcləşmək.**
öcnəşmək. ütüşmək. ütnüşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
kөнəzləşmək. көnzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.

qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

ötqəyic

ötqəyic. ötgəyişmə. ötgəyiş. özgəyişmə. özgəyiş.

özgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış.
 boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə.
 boysayış. rüşd. tərəqqi.

ötqəyiş

ötqəyiş. ötgəyişmə. ötgəyic. özgəyişmə. özgəyiş.

özgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış.
 boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə.
 boysayış. rüşd. tərəqqi.

ötqəyişmə

ötqəyişmə. ötgəyiş. ötgəyic. özgəyişmə. özgəyiş.

özgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış.
 boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə.
 boysayış. rüşd. tərəqqi.

ötkəzmək

**ötkəzmək. ütəzmək. ötdürmək. geçirmək. çapıtmaq (ç
 <> s) saplatmaq. yeritmək. sürdürmək. dinlətmək. - söz
 geçirmək.**

- ötqəzmək** **ötkəzmək. ütkezmək.** ötürmək. ütmək. ütkəzmək. çapmaq
(**ç < > s**) sapmaq. keçirmək. girdirmək. giritmək. - dəri
tüklərin **ötkəzmək.**
- ötqi** **ötgi. 1.** qarşılıq. əvaz. bədəl. - buda onun ötgisi. - ötgisiz:
pulsuz. müfdə. **1.** orunbasar. maavin.
- ötqir** **ötgir.** bibər. qurç (kəsgin) ütgün odu. iştik.
- ötqir** **ötgir.** süvir. sivr. süvri. iti.
- ötgisiz** **ötgisiz.** pulsuz. müfdə.
- ötgizmək** **ötkizmək.** paradaqlama. ititmək. ötgir. ititmək.
kəsgirləmək.
- ötgöl** **ötköl.** çüçə.
- ötgöndü** **ötköndü.** tarix. keçmiş.
- ötgüq** **ötkük.** bax > **ötük.**
- ötgül** **ötgül. ödgül.** övülmə. övünc qaynağı. övülmə nədəni.
- ötgülmüş** **ötgülmüş. ödgülmüş. 1.** öğülmüş. öğülən. başarılı. ödül
almış. **1.** istəkçi. duaçı.
- ötgün** **ötgün. 1.** keçən. abir. **1.** buyran. amir. **1.** etgili. müəssir.
1. oxun dəmirdən olan başağı. **1.** keçən. gedən. **1.**
etgiləyən. tə'sir edən. **1.** sirayət edən. yoluğan. **1.** göy

- gurultusu. 1. qayışın, başqa nərsənin, toqqaya, həlqəyə keçirilən bölümü. 1. tə'sirli. kəsgin. iti.
- ötgünc** **ötkünc.** dastan. ötkünüş. - **nağıl demək** < ötmək < öt < səs. oxumaq (avaz).
- ötgünçi** **ötgünçi.** ötgün. keçən. gedən.
- ötgünçü** **ötgünçü.** 1. keçci. 1. etgiləyən. tə'sir edən. 1. sirayət edən. yoluğan.
- ötgünmək** **ötkünmək.** bax > **ötünmək.** nərsiyə qapınmaq. dalcan düşmək. təqlid etmək.
- ötgünmək** **ötgünmək.** təqlid etmək. - qarğa, qaza ötünmə, budu sınaq.
- ötgür** **ötgür.** 1. iti. yeyin. çabıq. kəsgin. tez. 1. keçici. 1. ütgür. iti. hızlı. səri. çabuq. 1. dəlici. dəlip keçən. ötrüm. müşil. isala salan nə. açan.
- ötgür** **ötgür. ödgür.** 1. kibirli. qururlu. 1. qararlı. odlu. 1. təmmuzun igirmi üç otuzbiri arasında doğanların bürcü. 1. ötgər. nafiz. 1. uyqun. yerində. vaxtında.
- ötgürmək** **ötgürmək.** > **ötürmək.** 1. qayramaq. qıyratmaq. qıratmaq. bilövləmək. biləkləmək. bilgətmək. ititmək. 1. nifuz etmək. 1. nifuz etmək.

- ötkürük** **ötkürük. ötkürüş. ötrük.** sürgü. sürgün. sürmə. iç sürmə. axış. isal.
- ötkürünmək** **ötkürünmək. ötkürüşmək. ötrünmək.** sürgünmək. axşınmaq. isal olmaq. isala düşmək.
- ötkürüş** **ötkürüş. 1. ötkürük. ötrük.** sürgü. sürgün. sürmə. iç sürmə. axış. isal. **1. ötürüş. ötsürüş.** sürmə. sürüş. sürgüş. tədavul. tədavüm.
- ötkürüşmək** **1. ötrüşmək.** bir nərsəni bir nərsəyə keçirmək. **1.** səçişmək. ayırışmaq. ayırd etmək.
- ötkürüşmək** **ötkürüşmək. ötkürünmək. ötrünmək.** sürgünmək. axşınmaq. isal olmaq. isala düşmək.
- ötküzmək** **ötküzmək.** ötürmək. keçürmək. aşurmaq. göndərmək.
- ötlə** **ödlə.** zamana.
- ötləq** **ödlək. 1. ənam. mükafat. ikram. 1. ödək.** qorxaq. ürəksiz. **1. qorxaq. 1. qoyanyürək. qorxaq. ürkək. 1. ürəksiz.** qorğaq. məhcub. **1. zaman. fələk. 1. zamanın ortası.** öylə çağı.
- ötləq** **ötlək.ödlək.** ödələk. qorxaq. alçaq. təpin. ürəksiz. qorxaq. qansız. qeyrətsiz. şərəfsiz.
- ötləq** **ödlək.** çaşaq. qorxaq. dabansız. ürəksiz.

ötləqən	ötəlqən. çox ötən. bir çeşit sığırçıq.
ötləqən	ötləqən. çalibülbülü.
ötləlik	ödləlik. qorxaqlıq. qansızlıq. qeyrətsizlik. şərəfsizlik.
ötləmək	deyilən nəyi dinləmədən dalbadal qonuşmaq.
ötləmək	ütləmək. üfləmək. püfləmək. pükləmək. (# opmaq. öpmək. höpmək. hopmaq).
ötləş	1. az az. 1. yan. tərər. tərəf. - ötləş ötləş: dalba dal. qıt qıt. ardalı. - düşdük ötləş ötləş qıyınlara: çətinliklərə.
ötləşmək	1. ütləşmək. otlaşmaq. birbirinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar ötləşdilər. 1. örtülmək. basrılmaq. - yağış yağır, ötləş çıx eşiyə. 1. qapsamaq. yağmamaq. - yağıdan ötləşən nərsələr. 1. dəlik deşik olmaq. 1. savaşımaq. uğraşmaq. 1. birbirinə keçmək. - ərər birbirinə ötləşib, otlaşdılar. 1. örtülmək. dağ, dərə bərə, türlü otdan çiçəklərdən ötləşdi. 1. qəsb etmək. qənimətə almaq. yağmalamaq. - savaş qopdu, malqara ötləşdilər. 1. deşik deşik etmək. dəlik dəlik etmək.
ötləşmək	ötnəşmək. ötgəşmək. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. ütsüşmək. ütnüşmək. odşunmaq. odnuşmaq. itimək.

itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
 odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
 tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bəterləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

ötləyiş

ötəyiş. özdeyiş. yapıcı güdə söz: qısa, göstərişli söz:
 qut, qıt söz: özlü, qısa söz: dərlı, toplu söz: us, qıs söz.
 muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.

ötlü

1. cəsür. gözü pek. 1. dəlik. dəlin. deşik. - **ötlük** inci yerdə
 qalmaq.

- ötlüq** **ötlük.** 1. dəlik. dəlinə, deşilə bilən nərsə. 1. yetgin qız. -
ötlük inci yerdə qalmaq. 1. öğüt. övüt. nəsihət. 1. öt. deşik.
dəlik.
- ötmə** 1. ötüş. ləhn. təğənni. 1. ütmə. sütül buğda bağının otda
pişirməsi.
- ötmək** 1. geçmək. işləmək. çalışmaq. - **burdan qatar keçərmimi?** -
o para burada keçməz. 1. (bülbül). çiləmək. 1. oxumaq.
çanqıldamaq. çanqlamaq. çanqamaq. çanaqlamaq.
yanqıldamaq. yanğılamaq. yanqamaq.
- **hant hant ötmək:** nərsəni aşırı istəklə istəmək.
- **borusu ötmək:** sözü, buyruğu, hökmü keçmək, yerimək.
- ötmək** **ütmək.** < > **utmaq.** 1. (çixmaq # **yutmaq:** içərmək). 1.
aparmaq. sındırmaq. - andağ əri kim **ötər.** 1. ozmaq.
osmaq. uzmaq. utmaq. keçmək. - onun atı **ozdi.** 1. əkmək.
1. bir nərsəyə keçmək. dəlmək. boşalmaq. (qarın)
sürmək. 1. oxumaq. - yalınqaz qaz **ötməz.** - bizə gələn **öc**
ötər: bizə gələn. 1. - **tapqın ötmək:** vird demək. ibadət
edmək. 1. ütmək. (qıl) yaxmaq. 1. çanlamaq. çınlamaq.
çan çan etmək. cingildəmək. 1. yanmaq. yanqamaq.
yanğılamaq. cingildəmək. tənin salmaq. 1. qoymaq.

güzəşt etmək. keçmək. bağışlamaq. boşuqmaq. **1.**
 tütmək. püləmək. oxumaq. (aqustos böcəği) sır etmək. **1.**
 geçmək. nifuz etmək. ağrına gedmək. içinə işləmək. -
sən aytqan söz manğa ötdü: söylədiğin söz ağrıma getti. **1.**
 önə geçmək. **1.** əkmək. **1.** cüvüldəmək. cıvıldaşmaq. **1.**
 sayramaq. oxumaq. - **ötücü, ötən** quşlar: sayraq quşlar. **1.**
 bağışlamaq. - **ötünüz:** bağışlayın. (< boşuqlayın. boş
 berin). keçin. - **ötərsiniz:** lütfən bağışlayın. keçərsiniz. **1.**
 yaxmaq. küymək. yandırmaq. - o acı içimi **ötdü:** içimə
 keçdi, işlədi. içimi yaxdı. **1.** nərsənin tükün aparmaq, öteri,
 üzdən qoğsalamaq. **1.** dəlmək. dəlib keçmək. **1.** keçmək.
 keçinmək. ölmək. **1.** toz qoparmaq. **1.** dərinin teklərin
 gidərmək üçün oda tutmaq. **1.** qalib gəlmək. üstün
 gəlmək. yenmək. **1.** əsnəmək. keçmək. savmaq. **1.**
 keçirtmək. aşitmək. aşdırmaq. ötürmək. **1.** oxumaq. **1.**
 keçmək. gedmək. **1.** etgiləmək. tə'sirləmək. **1.** sirayət
 etmək. yoluğmaq. **1.** vaz keçmək. **1.** sıramaq. sərimək.
 yırlamaq. oxumaq. sayramaq. səyrəmək. ün çalmaq.
 sayramaq. səyirmək.
 - hamamın gubbaları **ötürdü.**

- **qulağ ötmək**: qulağın cingildəməsi, çınlaması, zəh çalması.

- **borusu ötən**: sözü keçən. sözdə qalmayan.

- **ötmək qatqan**: qalata. quru pasta.

- **ötməy**: keçməz. keçməzin.

- **öte öte**: keçə keçə.

ötməlik

- **öykəlik, ötəri, keçəri olmaqlıq**: ötgəşik. özgəşik.

ötməyən

1. keçməyən. işləməyən. yörgünməyən. rayic olmayan.

1. satılmayan. - **ötməyən** mal əldə qalır.

ötmüş

1. keçgin. keçgin. keçmiş. batıl. batıl. savılmış. qaralmış.

qərəlmış. baslı. 1. keçmiş. macərə. 1. saxlı. keçmiş.

qoymuş. bastanaq. bastani.

- **yeyilmə çağı ötmüş qarıqquruq nərsə**: qart. qat.

ötmüş

uçru. keçmiş. mazi.

ötnə

1. borc. bors. burç. börç. birouz. burıs. görev. ödəv.

vəzifə. öyqə. tapşırıq. alğı. alasa. alacı. alası. alacağ.

alasaq. 1. ötnü. ödünc. ötünc. borc.

ötnəmək

istəmək. - **ötnə** görə: istə görə. - ötnəmədən yetmədi,

əkinmədən biçmədi: istəyən yetər, əkən biçər.

ötnəşmək

ötləşmək. ötgəşmək. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək.

ütşüşmək. ütnüşmək. odşunmaq. odnuşmaq. itimək.

itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
 odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.
 tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

ötnü 1. ödünc. ötünc. ötnə. borc. - bir **ötnü**: bir borc. - **ötnüm** nə olur. - ağır **ötnülü**. - sənə yarmaq **ötnü** verəcəm. 1. rica. yaxarı. istirham.

ötnüc ödünc. borc.

ötör ödör. gün.

ötrə	ötə. asra. qarşı. - gün ötrə: axşam çağı.
ötrəç	ötşürü. abraç. apraç. abartı. abartma. qabartma qabrat. qabartı. şişirtmə. şişirti. şişerti. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti. ullatı. ullatıq. qozqırt. qozqatı. mindiri. mubaliğə. iğraq.
ötrəç	ötrək. 1. başveri. başvermə. olqu. olay. çıxın. görünüşü. görüntü. yaşantı. yazıntı. hadisə. vaqie. pədidə. fenomen. 1. çıxın. hadisə. sərquzəşt.
ötrəqi	ötrəki. örtəki. nağıl. - ötrəki kimi: örtəki kimi: dasdan kimi: nağıl kimi: çox uzun.
ötrəqinmək	ötrəkinmək. örtəkimək. dəstanlaşmaq. dastanlaşmaq. nağıla çüvrilmək. çox ünlənib yayılmaq. dildən dile dolaşmaq.
ötrəqmək	ötrəkmək. olqunmaq. olqanmaq. çıxınmaq. görşünmək. görünşəmək. yaşanmaq. yazınmaq. başvermək. hadisə, vaqie, pədidə, fenomen üz vermək.
ötrən	< > örtən. don. paltar.
ötri	üçün. ösön. tufaylı. arxasından.
ötrim	bağış. keçirim. dözməzçilik. rəhm.

- ötru** ütrü. **1. otru.** tərəf. qarşı. ön. üçün. üzübə üz. ara. orta. - o mənə **otru** gəldi. - **otru utru:** bu yan o yan. **1. türkcənin "yuvarlaq (: o. ö. u. ü)" səsələrinə verilən adı. 1. zəmmə. 1. qoytu. qoyu. qutru. salı. burax. çıxı. mə'zuniyyət. ruxsət. icazə. 1. qarşıt. qarşı. bərəbər. əvəz. muqbil. müvacihe.**
- ötrü** - **bundan dolayı, ötrü:** binabərin.
- **bundan ötrü:** bunun üzərinə. bundan dolayı.
- **ötrü olan:** bir yönə doğrulan. yana olan.
- ötrüq** **ötrük.** ötkürük. ötkürüş. sürgü. sürgün. sürmə. iç sürmə. axış. isal.
- ötrüq** **ötrük. 1. isal. 1. keçit. ötülgə. sumilgə. keçilgə. 1. yalan (> duruğ). 1. ütük. kələkçi. aldağçı. - ötrük ötün** oğrulayu üzə baxar: kələkçi gizli gizli üzə baxar. **1. yalan. yalançıq. yuyan. tanqu. danğu. böhtan. kizb. əracif.**
- ötrüqləmək** **ötrükləmək.** yalan demək.
- ötrülmək** **ödrülmək. 1. ayrılmaq. kəsilmək. biçilmək. seçilmək. 1. oxunmaq. qılınmaq. - yükün ötrülən** oğur: namaz, ibadət qılınma çağı.
- ötrülmüş** qotdı. quddı. qoydı. buraxılmış. boşanmış,- **qotdı** nə. - **qotdı** yılıxı: buraxılmış heyvan.

- ötrüm** **ödrüm.** 1. seçgin. seçilmiş. mümtaz. 1. hər nərsənin seçilmiş. 1. müşhil. sürgün. isala salan nə. açan. - **ötrüm** qarın ötürdü: açan, müşhil qanı açdı.
- ötrümək** **ötürmək.** salıvermək. salırqımaq. qoyuvermək. qutru vermək. qutramaq. qutarmaq. buraxmaq. çıxarmaq. əfv etmək.
- ötrünmə** boşunma. qaşınma. burxılma.
- ötrünmək** 1. əsinmək. əsmək. - yel ağaca **ötründü:** yel ağacı daradı, əsdirdi. 1. qaşınmaq. qaşnamaq. boşunmaq.
- ötrünmək** **ötkürünmək. ötkürüşmək.** sürgünmək. axşınmaq. isal olmaq. isala düşmək.
- ötrünti** **ötründi. ödründi.** seçilmiş.
- ötrüş** **ödrüş.** 1. seçim. ayrış. alternativ. 1. ötgərü. - nərsiyə ilişik, **ötrüş** olan: **ötgərü.**
- ötrüşmək** **ödrüşmək. ötgürüşmək.** 1. seçişmək. ayrışmaq. ayırd etmək. 1. göndərişmək. birbirinə vermək. 1. birbin keçindirmək. 1. ötüştürmək. başdan eləmək. savmaq. yumşaqlıqla keçrişmək. - ay canım mən bu qonaqları **savıb** sizə qoğuşaram. 1. savuşmaq. keçişmək (**# sıvışmaq:** örtüşmək. yapışmaq).

ötsəmək	ötə keçmək, dəlip keçmək.
ötsürmək	ötsəmək. ötə keçmək.
ötsürüş	ötkürüş. ötürüş. sürmə. sürüş. sürgüş. tədavul. tədavüm.
ötsüz	qorxaq.
ötsünçü	ödşünçü. ödünccü. ağdarıqçı. ağdarıçı. ağdarmaçı. alnamaçı. alnamçı. alnımçı. alıntıçı. çıxarıçı. çıxartıçı. götrüçü. götürüçü. iqtibasçı. naqil.
ötsünmək	ödşünmək. ödüncənmək. ağdarımaq. ağdarımaq. alnamaq. alınamaq. alınmaq. alıntılamaq. çıxarıtmaq. çıxartılmaq. götrünmək. götürünmək. iqtibas etmək.
ötsürçülük	ötəçilik. aşırıçılıq. şişirtçilik. abraqçılıq. apraqçılıq. abartıçılıq. artırıcılıq. atlatıçılıq. attırıcılıq. yüklətiçilik. gəbərtçilik. qabartıçılıq. qatmaçılıq. əkməçilik. ullaqçılıq. ullatçılıq. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. mindiriçilik. mubaliğəçilik. iğraqçılıq.
ötsürmək	mirur etmək.
ötsürü	ötrəç. abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma qabrat. qabartı. şişirtmə. şişirti. şişerti. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti. ullatı. ullaq. qozqırt. qozqatı. mindiri. mubaliğə. iğraq.

öttəq	öttək. öddək. qorxaq.
öttüq	öttük. 1. zötük. biyoqrafi. 1. özötük. biyoqrafi. şəxsi yaşamda görgülər.
öttürmək	1. ötürmək. xatırlatmaq. 1. dəlmək.
öttürmək	ötdürmək. ütkəzmək. ötkəzmək. keçirmək. çapıtmaq (ç <> s) saplatmaq. yeritmək. sürdürmək. dinlətmək. - söz geçirmək. - kəklik ovlamaq üçün, başqa bir kəkliyi öttürmək: qıqırtmaq. qaqırtmaq.
ötunc	ödunc. ödüş. ödun. ötün. ötunc. ödəşik. төләşik. ağırlıq. bərabər. çalışıq. çalışıq. dəğək. dərək. dəğər. dəğiş. dəğişik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl. əvəz.
ötuş ötuş	bir çeşit cocux oyununda "arqadaşını. yanındakini. it" anlamına söylənən söz.
ötü	- kəklik ötüü: qıq qıq qıbaq.
ötü	1. aş. artıq. ötü köp: aş çox. 1. ətir. is. qoxu.
ötüc	ötüş. yelək. püfək. pülək. - otuq ötüşlə uçurməz: od püfləməklə sönməz.
ötücü	1. otucu. sınıqçı. sınıan, çıxan gəmikləri yerinə qoyan, taxan sınıxçı, çıqıqçı. 1. ütücü. qırıcı. kəsici. qıran.

- ötücü** 1. ötücü. sürəksiz. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. geçici. keçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti. 1. keçəri. dilənçi. gedə. gədə (> **gəda** *(fars)*) (< **gedmək. geçmək**). 1. **ötən. ötcü.** şarkıcı. çağmaçı > çamaçı. oxun. oxucu. oxuyan. nəğməçi. oxuyan. - **başı qara kiçik ötücü quş:** başdanqara. - **oxun quş:** ötən quş.
- ötüq** **ötük.** 1. **ötək.** sərquzət. macəra. 1. **ötükə.** ərzə. ərizə.
- ötüq** **ötük.** 1. uğur. şans. 1. zaman. vaxt. 1. dövrə. zamana. mövsim. 1. çizmə. çust. çəkmə. başmaq. 1. nağıl. nəl ounan nə. 1. çəkmə. bağış. bəğşiş.
- ötüq** **ötük. ödük. ötüv.** 1. **ötkük.** xahiş. dilək. ağı. dərd. içindən keçən özləm, istək. - **ötük ötürmək:** dərdi dil etmək. - ər arvad **ötük ötürdülər.** 1. hikayə. nəğil. macəra. - bir **ötük** söylə baxalım. - buda bizim **ötügümüz.** - nə **ötüklər** keçirdi bəlalı başım. - **özötük: öttük:** biyoqrafi: şəxsi yaşamda görgülər. 1. utuq. ozuq. uzuq. iti olub qabaqlayan. 1. qusma. 1. ötüşən. keçinən. həyalı. 1. sürük. sürgün. ötü. isal. 1. şikayət. ilənc. 1. üzük. qırıq. cırıq. 1. qusma. 1. atuq. ayağ qabı. ayağ atmağa, yeriməyə yarar arac. 1.

keçmiş. **1.** olmuş. olay. macəra. nağıl. **1.** neçə nərsə arasında araçılıq. vasitə. şəfaət. - **ötükçü:** vasitə. dəllal. şəfaətçi. **1.** qusma. **1.** dua. dilək. niyaz. **1.** istək. dilək. yaxarı. dua. niyaz. arzu. **1.** şəfaət. vasitə.

ötüqçi

ötüncü. nərsə diləyən. bir diləkdə tapınmaq. şəfi. şəfaətçi. - xan yanında **ötükçü** tutuldum. - mən sənə **ötükçü** ollam.

ötüqçü

ötükçü. vasitə. şəfaətçi. - o məni **ötükçü** tutundu: o məni şəfaətçi etdi.

ötüqən

ötügən. 1. diləkçi. dilənçi. duaçı. niyazçı. yaxaran. **1.** onurlu, öğüncü keçmiş. **1.** tanrının türklərə ərməğan verdiyinə inanılan, qutsanmış, ormanlıq, dağlıq bölgə. türklərin ilk başkəntlərindən.

ötüqət

ötügət. ödügət. istəkçi. yaxarıcı. duaçı.

ötüqləmək

oyuqlamaq. ötükləmək.

ötüqlü

ötüklü. iləncli. şikayətçi. - **ötüqlük kişi:** xaqandan diləği olan kimsə.

ötüqmək

ötükmək. ödükmək. qorxmaq.

ötüqünc

ötünc. nağıl. hikayə.

- ötül** **ödül.** 1. usluluq. ağıllılıq. 1. ödəm. ödən. yanut. yanıt. mükafat. ərməğan. dartıq. ehsan. - **ödül almış:** ödgülmüş. öğülmüş. öğülən. başanlı. - **ödül verən:** ötəmiş. otamış. 1. soyurqal. soyurqat. savaşı ödülü. midal. nişan. 1. öngdül. sovgat. hidyə. - **ödül almaq:** almaq. qazanmaq.
- ötül** **ödül.** qarşılıq. mukafat. **ötək. ödək (< ötəmək > ödəmək)** müzd. işçilik. ücret. əcr. qarşılıq. mükafat.
- ötülqə** **ötülgə.** keçilgə. ötü. sumilgə. keçit.
- ötülgü** **ütülgü.** devrəlib, çevrəlib fırlanan nərsə. { **çərx:** 1. dolab. 1. doğan quşu. (bu av quşu itiliyindən, çapıq sapıq dönməyindən bu adı almış.).
- ötüllü** **ödüllü.** savqalı. sovgatlı. mükafat almış.
- ötülmək** **ötülmək.** 1. qoyulmaq. güzəşt edilmək. keçinmək. 1. oxunmaq. 1. **ödülmək.** ötülmək < öt. ötmək. şişmək.
- ötülü** **ütülü.** sayqıdəğər. sayqılı. hörmətli.
- ötüm** qızqın. acı. əsər. (suziş).
- ötümək** **ütümək.** silmək. təgirləmək. safatmaq. bir nərsənin üstündən keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək.** 1. yolmaq. qırmaq. silib süpürmək.
- ötün**

ötün **ödün. ötünc. ödünc. ötüş. ödüş. 1.** almatıq. alımtıq. boş. borc. əğrəti. iğrəti. qasınc. qazınc. birovuz. **1. ödüş.** ağdarıq. ağdari. ağdarma. alnama. alnam. alnım. alıntı. çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. **1. ödəşik. төләşik.** ağırlıq. bərabər. çalısq. çalışıq. dəğək. dərək. dəğər. dəğış. dəğışik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl. əvəz. **1. ağdarıq. ağdari. ağdarma. alnama. alnam.** alnım. alıntı. çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. **1. sibqət. 1. nağıl. - yaşam keçimi, ötüşü, nağılı:** yaşamöyküsü yaşamötgüsü. biyoqrafi.

ötün **ödün. 1. öntüc: öncüd:** borc. **1. ödəmə. ödəyiş. 1. öncüd.** öntüc. verilməli. borc. qaytarmalı. **1. yaxarış. dua. dilək. niyaz. 1. dirəniş. qarşılıq. cəvab. əvəz. 1. tabuq. iyilik.** qayra. qayğı. kərəm. inayət. yarlıq. yardım. xitmət. **1. ödək. ödək. ücret. əmək. müzd. - gəldi min tımən **ödünc**** almağa. **1. ödün. vermə. bağış. məğfirət. 1. yaxarı.** yalvarış. niyaz. **1. bağış. yarlıq. dəğər. edər. qarşılıq.** axdı. axıt. əmək. tər. tərlik. qapıs. müzd. **1. bağış. əfv. məğfirət. 1. güzəşt. əff. 1. əvəz. tə'viz. 1. utanmaz. (# utun: utanqaç).**

- ötünc** **ödünc. öncüd. ötüş. < öntüc (1. < ön. önərmək: sunmaq. qabağa surmək. 1. ötürmək: bırxmaq.). verəsi. borc. - ödünc** almaq öntücmək verəsi, borc almaq.
- ötünc** **ödünc. ötüqünç. 1. < öt. bağışlama. keçim. keçirim. şəfaət. yalvarış. (ötmək. bağışlanmaq. keçmək) + istəmək. 1. istək. rica. dilək. istirham. 1. iltimas. tərəfgirlik. 1. ödünc. ötünc. öntüc. öncüd qaytarmalı. borc. 1. nağıl. hikayə. 1. ötnü. borc. 1. dəğərsiz. alçaq. 1. ödünc.önggüc. borc. 1. verəsi. borc. 1. borc. əğrəti. ariyət. 1. əğrəti. borc. ariyət. - yaya qoymuş kişini **əğrəti** at, yol yarisı. - **əğrəti** kitab olmaz: kitab borc verilməz.**
- ötünc** **ödünc. ötünc. ödun. ötüş. ödüş. 1. almatıq. alımtıq. boş. borc. əğrəti. iğrəti. qasınc. qazınc. birovuz. 1. ödüş. ağıdarıq. ağıdarı. ağıdarma. alnama. alnam. alnım. alıntı. çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. 1. ödəşik. töləşik. ağırlıq. bərabər. çalışiq. çalşiq. dəğək. dərək. dəğər. dəğiş. dəğişik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl. əvəz. 1. ağıdarıq. ağıdarı. ağıdarma. alnama. alnam. alnım. alıntı. çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. 1.**

sibqət. 1. nağıl. - **yaşam keçimi, ötüşü, nağılı:**

yaşamöyküsü yaşamötgüsü. biyoqrafi.

ötünc

ödünc. ölküc.

ötüncçü

ödüncçü. ödsünçü. ağıdarıqçı. ağıdarıcı. ağıdarmaçı.
alnamaçı. alnamçı. alnımçı. alıntıçı. çıxarıçı. çıxartıçı.
götrüçü. götürüçü. iqtibasçı. naqil.

ötüncəlik

ödüncəlik. ödüşlüq. borclaraq. boşlaraq. borc olaraq.

ötüncənmək

ödüncənmək. ödsünmək. ağıdarımaq. ağıdarımaq.
alnamaq. alınamaq. alınımaq. alıntılamaq. çıxartımaq.
çıxartılmaq. götrünmək. götürünmək. iqtibas edmək.

ötüncü

ödüncü. ödüşlü. əvəzli. qaşılıqlı.

ötünclük

ödünclük. yükümlülük. borcluq. müvəzzəflik. məsulluq.

ötüncsüz

ödüncsüz. ödüşsüz. əvəzsiz. qaşılıqsız.

ötüncü

ötükçi. şəfaətçi

ötünmək

ötkünmək. 1. ötünmək. içindən keçəndən qonuşmaq.
deyinmək. - öz özünə **ötünmə. 1. yansılamaq.** təqlit
edmək. 1. dilək istəmək. diləkləmək. 1. ötgünmək
ötünmək hiqayə söyləmək. 1. köhnəlmək. üytmək.
qılmaq. toyu ötüşdür. 1. istəmək.
- **ürək ötünmək:** ürəyi keçinmək.

- ötünmək** razi niyaz etmək. iltimas etmək. istirahət etmək.
- ötünü sıdırmaq** **ödünü sıdırmaq**. ödünü qoparmaq. ödü yarılmaq patlamaq.
- ötünüş** təqaza.
- ötünüşmək** > ötüşmək. keçinmək.
- ötünüz** buyurun.
- ötür** **1. ödür. odur.** çağ. gün. üçün. illət. səbəb. - nə üçün gəldiz. - bir üçün tapdıda getdi. **1. üdür.** seçgin. ayrılmış. ayuq. yekə. varmış. varlı. varuq. **1. yenə. yana.** görə. - dən. - bu **ötür** gəldim: buna görə gəldim. - nə **ötür** gəldiz: nəyə görə gəldiz. **1. ömür.** ot. zaman.
- ötür** ötəri. yana. üçün. - sizdən **yana** yaranmış aldatmaq, yox içizdə, zərəcə qanmaq.
- ötürü** - **dən ötürü:** dən ötəri. yönü, illəti göstərir. dən dolayı. - bundan ötəri: bundan dolayı.
- ötürqən** **ötürgən. ödürqən.** ösürgən. hər nərsəni səçən, üyürtləyən.
- ötürmək** **1. düşürmək.** qoymaq. vermək. tərək etmək. vaz keçmək. buraqmaq. bıraqmaq. çıxarmaq. qoyaşmaq. qoymaq. qomaq. bıraqmaq. **1. qoymaq.** vermək. düşürmək. tərək etmək. vaz keçmək. buraqmaq.

bıraqlamaq. çıxarmaq. - böyrəkdən daş **düşürmək. 1.**
 nərsəni olduğu kimi bıraqlamaq. dondurmaq. boşlamaq.
 boşamaq. vazkeçmək. qoyqarmaq. qoymaq. qoyaşmaq.
 qomaq. geçmək. aldirmamaq. salmaq. tərkd etmək.
 - **içəri ötürmək:** hopurmaq. höpürmək. hapırmaq. aşırmaq.
 gurultulu iştahla yemək.
 - **öz başına ötürməmək:** boş bırxmamaq.

ötürmək

ötgürmək. ödürmək 1. seçmək. 1. ötürmək. sürdürmək.
 göndərmək. bir nərsəni bir nərsənin içindən ötəyə
 keçirtmək. çıxarmaq. uturmaq. udurmaq. üzürmək. seçip
 ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. üdürmək. - bitik
 ötgürmək. **1.** isala salmaq. - ötrüm qarın **ötürdü:** açan,
 müşhil qanı açdı. **1.** seçmək. seçip ayırmaq. adırmaq.
 ayırmaq. üstün tutmaq. **1.** oxumaq. - nir mahnı **ötür. 1.**
 ötmək. dəlik, deşik açmaq. dəlmək. **1.** öttürmək.
 xatırlatmaq. yada salmaq. - bunu ona **ötür.** - mənim
 yadımdan çıxdı, səndə mənə **ötmədin. 1.** dəlmək.
 deşmək. - damı **ötür:** duvarı dəl. **1.** öttürmək. piliyib
 çalmaq. - sıbuşğu **ötmək:** qamış, ney çalmaq. **1.** çatdırıb
 ögrətmək, içərtmək. anlatmaq. xəbər vermək. - o mənə

söz **ötürdü**. 1. sürümləmək. rayicləmək. 1. qurtqarmaq. qurtarmaq. ötgərmək. buraxmaq. xilas olmaq. qomaq. qoymaq. 1. ötküzmək. keçürmək. aşurmaq. göndərmək. keçirtmək. ötmək. ütmək. aşıtmaq. aşdırmaq. 1. ötrümək. salıvermək. salırqımaq. qoyuvermək. qutru vermək. qutramaq. qutarmaq. buraxmaq. çıxarmaq. əfv etmək. 1. qaşmaq. boşamaq. buraxmaq. 1. savmaq. buraxmaq. qoğmaq. çıxarmaq. mürəxəs etmək. ruxsət vermək. - gəvşəklər **savulsun** işdən. - eşqi **sav** başından görərsən özünü. - **sav** başında ölkənin düşməni qəddarını. 1. qomaq. bıraqlamaq. vermək. vəz' etmək. - bunu hara **bırakım**. - qanun **bırakdılar**. - onu mənə **bıraqla**.

- **içəri ötürmək**: içəri sipitləmək, sivitləmək. siyirmək. - nə yemək varıdı içəri sipitlədi: **içəri ötürdü**.

ötürməmək bıraqlamamaq. qorlamaq. qorumaq. əngəlləmək.

ötürməmək buraxmamaq. tutmaq. yığmaq. çəkmək. - kəndini **tutmaq**.
- dilini **tutmaq**. - soluğun **tutmaq**.

ötürü qadınların ay başı. qadınları ay başı xəstələnməsi.

ötürü üçün. dolayı. dolayısiylə. illətə görə. səbəbilə. nərsədən ötürü. bağlantısıyla. tutnuşıyla. munasibətiylə.

- **nərsədən ötürü**: bağlı olaraq. dolayisiylə. üzündən.
təvəssütü ilə. bilvasitə. zimmən. muqtəzasiylə. cəhətiylə.
- ötürük** **ötürük**. 1. yalan. **ötürükçü**: yalançı. 1. saxta.
- **ötürük aytmək**: yalan söyləmək.
- **ötürük açqa**: saxta para.
- ötürükçü** **ötürükçü**. yalançı.
- **ötürükçü tildən dilkəv til aşqı**: yalancı dildən kəkəmə dil iyidir.
- **ötürükçü** andçı bolur: yalancı çox and içər.
- ötürülmək** qonmaq. qonulmaq. qoyulmaq. buraxılmaq. tərklunmaq. - siqara **qondu** bitti.
- ötürümlük** müvəqqəti. keçip gedən nəsənə. zaman.
- ötürüş** boşuqu. boşuq. boşatış. boşqu. buraxılış. açılış. salıvermə zamanı.
- ötürüş** **ötkürüş**. **ötsürüş**. sürmə. sürüş. sürgüş. tədavul. tədavüm.
- ötüş** **ödüş**. 1. **öntüc**. **öncüd**. **ödünc**. (1. < ön. önərmək: sunmaq. qabağa surmək. 1. ötürmək: bırxmaq.). 1. verəsi. borc. 1. ötmə. ləhn. təğənni. 1. **ötüşü**. **ötsür**. mirur. 1. **utuş**. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq. 1. **ötüş** !: keç keçir. -

ötüş **ötüş** oyunu. **1.** vaxt. devir. **1.** gəlişmə. ösüş. utuş:
oyun. yarış. **1.** mirur. **1.** oyun. **1.** oxuma. təğənni. - bu nə
gözəl **ötüş**. - gözəl **ötüşlü** quş. **1.** bülbül.

ötüş **ödüş. ötünc. ödünc. ötün. ödün. 1.** almatıq. alımtıq. boş.
borc. əğrəti. iğrəti. qasınc. qazınc. birovuz. **1. ödüş.**
ağdarıq. ağdarı. ağdarma. alnama. alnam. alnım. alıntı.
çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. **1.** ödəşik. töləşik.
ağırılıq. bərabər. çalışıq. çalşıq. dəğək. dərək. dəğər.
dəğiş. dəğişik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl.
əvəz. **1.** ağdarıq. ağdarı. ağdarma. alnama. alnam.
alnım. alıntı. çıxarı. çıxartı. götrü. götürü. iqtibas. **1.**
sibqət. **1.** nağıl. - **yaşam keçimi, ötüşü, nağılı:**
yaşamöyküsü yaşamötgüsü. biyoqrafi.

ötüşən **öçüşən. uçuşan. ötən. öçən. uçan. sönüşən. sönən.**
sonan. sonuşan. solan. soluşan. keçişən. keçən. - çapıq
otuşan, çabıq ötüşür. - çapıq tutuşan, çabıq otuşur. (çapıq
bəğənib, çabıq vazkeçənlər üçün söylənir).

ötüşən ötü. ötüv. keçinən. həyalı.

ötüşlü **ödüşlü. ödünclü. əvəzli. qaşılıqlı.**

ötüşlüq **ödüşlüq. ödünclik. borclaraq. boşlaraq. borc olaraq.**

ötüşmək	1. bax > ötrüşmək . 1. keçinmək. keçişmək. çıxışmaq.
ötüşmək	sibqət. tutmaq, almaq.
ötüşsüz	ödüşsüz. ödüncsüz. əvəzsiz. qaşılıqsız.
ötüştürmək	ötrüşmək. başdan eləmək. savmaq. yumşaqlıqla keçrişmək. - ay canım mən bu qonaqları savıb sizə qoğuşaram.
ötüşdürmək	ötüşdürmək. ötgərişmək. keçindirmək.
ötüşüm	qılışık. rizayət. ödəşim. uzuluş. usuluş. usuş. qanıq.
ötüt	1. ötü. sürük. sürgün. isal. 1. osit. sibqət.
ötütmək	1. ötürmək. ötgürmək. sürdürmək. göndərmək. çıxarmaq. 1. yırlatmaq. oxutmaq. üngətmək. öngətmək.
ötüv	ötük. 1. ötüşən. keçinən. həyalı. 1. utanc. həya. - çaqraq bilə ötüv olmaz: keçəldən utanmaq olmaz.
ötüzmək	salıvermək. keçirivermək. bıraxıvermək.
öv	öv ev. üv. üy ev. ef. ev. əv. üv.
övcünmək	övgünmək. övşünmək. sağınmaq. sağunmaq. sağcunmaq. sağşınmaq. həmd, şükr, təşəggür etmək.
övdü	öğdü. öğdi. övmə. alqış. tə'rif.
övey	bax > ügey.
övən	öğən.

- övənc** **ögənc.** qüvənc. güvənc. bəgənc. kəndinə gögənən, ögünən. fəxr edən. müftəxər. mütəkəbbir.
- övəncmək** **ögəncmək.** qurulmaq. ögünmək. övünmək. özsevmək. xudpəsətlənmək. - iki söz öğrəndim diyə **qurulmamalı.** - **qurulub** şişinmək kişiyyə yaraşmaz.
- övər** **övsər. avsar.** (< **ov. av**). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər** (fars)).
- övərmək** gövərmək. göğərmək. göyərmək. cücərmək. cücərmək. yəşərmək. yaşarmaq. yaşillaşmaq.
- övəş** ökəc. öyəc. üç yaşda qoyun.
- övirmək** çövirmək. çevirmək.
- övke** hirs.
- övkələnmək** **övkələnmək.** yoğlanmaq. öğlənmək. huşlanmaq. ağillanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq.
- övgi** **övgi. öggü. övgü.** sıylıq. sıyqı. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. özəndiri. özəndiriş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. qoşqunduru. qoşqunduruş. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırırı. umsandırışı. umsətı.

çəksindiri. çəksindiriyş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriyş.
 dilgəti. arzundırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı.
 yaxtı. oxsandırı. oxsandırıyş. oxsatı. tutsunduru.
 tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriyş. küysütü. güvəndiri.
 güvəndiriyş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü.
 düşsündürüş. təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə.
 şovqlandırma. iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

övqü

övqü. öggü. övgi. sıylıq. sıyqı. istəndiri. istəndiriyş.
 bəğəndiri. bəğəndiriyş. bəğnəti. özəndiri. özəndiriyş.
 qızındırı. qızındırı. qızındırıyş. qoşqunduru.
 qoşqunduruş. imləndiri. imləndiriyş. imləti. imrəndiri.
 imrəndiriyş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriyş. imsəti. umrandırı.
 umrandırıyş. umratı. umsandırı. umsandırıyş. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriyş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriyş.
 dilgəti. arzundırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı.
 yaxtı. oxsandırı. oxsandırıyş. oxsatı. tutsunduru.
 tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriyş. küysütü. güvəndiri.
 güvəndiriyş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü.
 düşsündürüş. təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə.
 şovqlandırma. iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

- övkü** **övgü. övüş. övünc. 1. övünmə. öğünc. öğünmə. güvənc.**
güvənmə. güvəniş. qıvanc. qıvanma. onur. mubahat.
qurur. fəxr. **1. övmə. bəğəncə. mədh. təmcid. təfriz. 1.**
sağı. sağı. sağıuc. sağış. həmd. şükr. təşəggür. **1.mədh.**
1. öğüş. sitayiş. alqış. bəğəniş. mərhəba. 1. sevinc.
sevinmə. - **yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var,**
övüşüdə var, öküşüdə.
- övkü** **övgü. 1. övmə. övüş. qulama. bəğənim. alqış. təbrik.**
övmək sözləri. **övüş. övmə.** alqış. mədh. səna. **1. maqtav.**
bağtav. baytav. - **övküyə layiq:** aytğılı. atğıl. adil. məşhur.
tanınmış. ünlü. - **övülməyə dəğər:** aytlılıq. məşhur. ünlü.
tanınmış.
- övqülər** **övgülər. övünclər. övüşlər. sağılar. sağıular. sağıuclar.**
sağışlar. həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.
- övqülü** **övgülü. övünclü. övüşlü. sağılı. sağıulu. sağıuclu. sağışlı.**
minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
- övqülük** **övgülük. övünclük. övüşlük. sağılıq. sağıuluq. sağıucluq.**
sağışlıq. minnətdarlıq. mütəşəggirlik. şükr, həmd
olunmalı.
- övqün** **övgün. övül. övülen. övülməyə dəğər, layıq.**

övgünmək	övgünmək. övcünmək. övşünmək. sağınmaq. sağunmaq. sağcunmaq. sağşınmaq. həmd, şükr, təşəggür edmək.
övgüylüq	övgüylük. maqtavluq. bağıtavluq. baytavluq.
övlüc	övl. övüş. fəxr
övmə	qoltuq. tərif. övünc. bəğəncə. mədh. təmcid. təfriz.
övmə	öğdü. övüş. övgü. alqış. mədihə. mədh şeri. övmək sözləri. alqış. tərif. mədh.
övmək	1. aşırmaq. 1. maqtamaq. maxtamaq. bağıtmaq. məth edmək. 1. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.
övmək	ögmək. iyi söyləmək. alqışlamaq. - çox övərək imrəndirmək: ballandırmaq. çox oxşamaq, nazlamaq. - birini övmək, qoltuqlarına qarpız vermək: qarpızlamaq.
övrək	əvrək. evə, yapıya bağlı iş, süs.
övrülmək	çönmək.
övsələmək	ovsalamaq. üzgələmək.
övsəlik	önlük. peşgirə.
övsər	avsar. (< ov. av). yığan. toplayan. cəmləyən. başılıq edən. (> əfsər (fars)).

- övsər** **ovsar. əvsər. savsar. sovsar. əsgü (< əsmək).** taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar böyük ələk, arac.
- övsümək** (> əfşan). balqıldamaq. parıldamaq. yaldırmaq.
- övsün** rəh bə rəh parıldamaq. işıqın yansıması.
- övşünmək** **övgünmək. övcünmək.** sağınmaq. sağunmaq. sağcunmaq. sağşınmaq. həmd, şükr, təşəggür etmək.
- övüc** qurur, onur qaynağı. övünc. iftixar.
- övücü** çanaq yalayan. dalkavuk. alqışçı. yaltaq. yalağçı. şakşakçı. bəhbəhçi. bəliqurban. məddah.
- övül** **övgün.** övülən. övülməyə layıq.
- övülən** **öğüşlü.** ögtün. məth edilən. övülməyə uyqun, yerli. tə'rifləməli.
- övülmə** ödgül. övünc qaynağı. övülmə nədəni. - **övülmə nədəni:** ödgül. övülmə. övünc qaynağı.
- övülmək** maqtalmaq. bağtalmaq. məth edilmək.
- övülmüş** **öğülmüş.** bəğənilmiş. məqbul.
- övün** öğün. kərə. yol. dəfə.
- övünc** **1.** qurur. fəxr. övüc. iftixar. - **övünc qaynağı:** ödgül. övülmə. övülmə nədəni. **1.** övülməyə yol açan davranış.

- övänc** **övgü. övüş. 1. övünmə. öğünc. öğünmə. güvənc.**
güvənmə. güvəniş. qıvanc. qıvanma. onur. mubahat.
qurur. fəxr. **1. övmə. bəğəncə. mədh. təmcid. təfriz. 1.**
sağı. sağı. sağıuc. sağış. həmd. şükr. təşəggür. **1. öğüş.**
sitayış. alqış. bəğəniş. mərhəba. **1. sevinc. sevinmə. -**
yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, övüşüdə var,
öküşüdə.
- öväncəy** maqtançaq. övünməyi sevən. bağtançay.
- övüncələr** **övgülər. övüşlər.** sağılar. sağılar. sağıclar. sağışlar.
həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.
- övüncü** **övgülü. övüşlü.** sağılı. sağılu. sağıclu. sağışlı.
minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
- övüncük** **övgülük. övüşlük.** sağılıq. sağıluq. sağıcluq. sağışlıq.
minnətdarlıq. mütəşəggirlik.
- övünən** maqtancan. küyüvçü. qaqqayma. əliktəqiş. küçürən
ğörsəqızar.
- övünən** **övüngen. öğünen. öğüngen.** qaqrıq. qurra. qurralı.
qururlu. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa. qoplaq.
qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.

qopsalaq. şişən. şişək. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.

övünərək böbürlənərək. şişinərək. gərinərək. gərinə gərinə.

övünqən övüngən. avurtlu. çox danışan.

övünqən övüngən. övünən. öğünən. öğüngən. qaqrıq. qurra.
qurralı. qururlu. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa.
qoplaq. qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.
qopsalaq. şişən. şişək. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.

övünqən övüngən. 1. ərgər. xudpəsənd. 1. kəndini artıq övən.
maqtanqıç. özsevər.

övünləcək öğünləcək. fəxr ediləcək.

övünmə övünc. öğünc öğünmə. 1. güvənc. güvənmə. güvəniş.
qıvanc. qıvanma. onur. mubahat. qurur. fəxr. 1. ovurt.
avurt. kibirlənmə.

övünmək 1. böyüklənmək. şişinmək. söyünmək. sevinmək. -
boşuna sevinmək: atmaq. - **belədə atma!** dayan gerisin gör.
1. öğünmək. güvənmək. qıvanmaq. fəxr etmək. 1.
kovatmaq. qapatmaq. qafatmaq. 1. qaslanmaq.
daşmırlanmaq. daşırlanmaq. qayırlanmaq. qaşırlanmaq.

qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək.
 şişinmək. gərinmək. gərmək. **1. öğünmək.** qapalmaq.
 qapalanmaq. qaplanmaq. qopanmaq. qopalmaq.
 qopalanmaq. qopunmaq. qopparanmaq. qapsalanmaq.
 qopsalanmaq. şişmək. şişinmək. qurralanmaq.
 qururlanmaq. **1. ökünmək.** qınanmaq. peşmanlamaq.
 peşmanlanmaq. peşman olmaq.

övünmək

öğünmək. **1.** ökünmək. peşman olmaq. üzülmək.
 acımaq. **1.** (övünsəmək) qıvrılmaq. aylanmaq. üyrölmək.
 coşqunmaq. **1.** erqərlənmək. kəndini bəğənmək.
 maqtanmaq. bağtanmaq. **1.** ögəncmək. övəncmək.
 özsevmək. qurulmaq. xudpəsətlənmək. - iki söz öğrəndim
 diyə **qurulmamalı.** - **qurulub** şişinmək kişiye yaraşmaz.

övärmək

çevirmək. - üz **övärmə** məndən.

övüş

övgü. **övünc.** **1. övünmə. öğünc. öğünmə.** güvənc.
 güvənmə. güvəniş. qıvanc. qıvanma. onur. mubahat.
 qurur. fəxr. **1.** övmə. bəğəncə. mədh. təmcid. təfriz. **1.**
 sağı. sağı. sağıuc. sağış. həmd. şükr. təşəggür. **1.** öğüş.
 sitayiş. alqış. bəğəniş. mərhəba. **1.** sevinc. sevinmə. -

**yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, öväşüdə var,
öküşüdə.**

- öväş** övmək sözləri. **övgü. övmə.** alqış. mədh.
- öväşlər** **öväncilər. övägülar.** sağılar. sağular. sağuclar. sağışlar.
həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.
- öväşlü** **övägülü. öväncülü.** sağılı. sağulu. sağuclu. sağışlı.
minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
- öväşlük** **övägülük. öväncülük.** sağılıq. sağuluq. sağucluq. sağışlıq.
minnətdarlıq. mütəşəggirlik.
- övä** öğüt. ötlük. nəsihət.
- övätmək** çeynəmək. altına alıb əzmək.
- öy** ev. **av. - düzüşöy: düzüşev.** islahsevi.
- oxöy. oxav. oxuev. danişgədə.
- **sonöy: sonev: sonav:** son duraq. sin. qəbir.
- **xocaöy: qocaöy:** xoca evi. qoca evi. qadın türməsi.
- **qaröy: qarev: qarov.** açığılıqda qurulan taxma ev. çadır.
- **uğuröy:** uğurev. uğur evi. yoxsullar evi. müstəməndlər evi.
xeyrməndlər evi.
- **yaşlıqöy:** yaşlıq evi. qocalar evi. qonum. pansiyon.

öy	öğ. 1. çağ. zaman. vaxıd. - şam öyü . - tan öy : səhər çağı. 1. bənzəyiş. okşayış. öy : öğ. öz: fikir. düz. zat. ağıl. nəfs.
öycağız	evcağız. öycik. evcik.
öycik	evcik. öycağız. evcağız.
öycik	öycik . kətək. yuva. həvirtək.
öycüq	öycük . evcik . oycuk . 1. pətək. apartıman. 1. kiçik ev.
öyçi	evdaçi. odaçi. qarıçı.
öyəc	ökəc. övəş. üç yaşda qoyun.
öyəne	döl yatağı.
öyəş	< ör. 1. şişmiş. bəsəlmiş. öğüş. 1. öğəc. ökəc. iki yaşına gəlmiş qoç. 1. öfgə. hirs. qızma. hiddət. hinc.
öyöz	öyöz. övöz. bir çeşit sivrisinək.
öyqə	öykə . ötgə . öcgə . ök. kin. qınağrın. qanağrın. ar.
öyqə	öykə . 1. görev. borc. birouz. burıs. buıç. börç. bors. ötnə. ödöv. vəzifə. tapşırıq. alğı. alasa. alacı. alası. alacağ. alasaq. 1. büqz > boğz. ürək qaralıq. 1. öggə. riyə.
öyqələk	öykələk . küsəyən. küsgün. incik. tızmiq oğlan. aynadılan.
öyqələn	öykələn . öykəli . incan. incikli. könlü dəğik. könlü qalan.

- öyqələnmək** **öykələmək.** 1. öggələnmək. öfgələnmək. qızmaq.
hirsələnmək. 1. **öykələnmək.** incimək.
- öyqəli** **öykəli. ötgəli. öcgəli. öclü.** arlı. kinli.
- öyqəlik** **öykəlik.** öpgəlik. ürək göyül, sınma, qalması, qısmıqı,
sınıqması, qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öclülük. ara
pozuqluq, dəğməlik, soğquqluğ. kədurət. - **öykəli, öykəlik,**
oyqalı, ötəri, keçəri olmaqlıq: ötgəşik. özgeşik.
- öyqəliq** **öykəlik.** öpgəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik,
soğquqluğ. könül sınma. könül sınıqması. könül qalması.
könül qısmıqı. könül qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı.
kədurət.
- öyqəlmək** **öykəlmək. öpkəlmək.** küsmək.
- öyqəlmək** **öykəlmək. öykələnmək.** incimək.
- öyqəmək** **öykəmək.** < ör. küysərmək. küsmək. incimək. yüz
döndərmək.
- öyqən** **öykən.** 1. ötkən. ağ ciyər (şoş). 1. yüyən. cilov. 1. ötkən.
təqlid. 1. ötkəni. təqlidi.
- öyqinəlim** **öykinəlim** mütəssifəm.
- öyqöm** **öyköm.** 1. öyör. qalabalıq. köpçülük. cəməndə. 1. qafilə.
quruh. təbar. töbır. törköm. top.

- öyqü** **öykü.** 1. təqlid. bənzəmə. bənzətmə. 1. hikayə. sav. sava. atasözü. zərbi məsəl. hikayə. nağıl. anlatı. öykücü: nağılçı. hikayətçi.
- öyqülü** **öykülü.** öktək. qızqın. qəzəbli.
- öyqünc** **öykünc.** əğilim. bənzəmə. təqlid etmə meyli.
- öyqüncü** **öyküncü.** oxşarıcı.
- öyqünmə** **öykünmə.** təğlid.
- öyqünmək** **öykünmək.** 1. etgilənmək. mütəssir olmaq. 1. ötkənmək. bənzətmək. təqlid təqlid etmək. 1. təqlid etmək. 1. yansılamaq. bənzəmək. oxşamaq ağışmaq. uymaq. təqlid etmək. özənmək. - sən buna nədən belə öykünürsən. - qız nənəsinə, oğul dədəsinə öykünər: uyar). - pis yaxıcıya öykünməz, yaxıcı pisə öykünər: uyar. - bu qara o qaraya öykəməz.- **öykünür:** oxşur. - boyuna **öykünür:** boyuna oxşur. - yiğitlər pirə **öykünmək** rəvadır \\\ vəli pirə yiğitlig eyləmək xətadır.
- öylə** 1. < **öt.** zaman. ödlək. zamana. 1. bax > **ayla.** 1. ona oxşar. 1. öyləlik. o yolda. öcürü. - öyləlik olmaz. - öyləlik yaşamaq olmaz. - **öyləlik** qayıtdıq gəldik. - öyləsi: öcürüsü. o türü. o türdə. 1. dahi. daha. eyzən. 1. eyləkə. ancılayın.

andağ mat. 1. öğlə. iş. güc. toxa. məşquliyət. - **öyləisə**:
 öyləysə. ancılayın. öcürdüsə. öyləcə. 1. ortalığı götürən söz.
 "öylə" uzaq ortağı göstərir. {"**böylə**" yaxın ortağı göstərir.
 "şöylə" orta ortağı göstərir}. 1. allay. - **alay** etməyə yapım
 yox: **öylə** yapmaya imkanım yox. - **alay** yapma: **öylə** etmə.
elə eləmə. - **alay** dedi: **öylə** dedi. 1. əylə. eylə. ayla. öcür. -
əylə yap: əylə qılqıl. - mən **öylə** düşündüm: mən ayla usdum.
 1. özlə. öğlə. öğlə vaxtı. naharçağı.
 - **öyləcə**: o üzdə. o yolda. elə o türdə. - **öyləcə** söyləyəcəyim.
 - **öylə** !: aha !. işte !. al !. ala !.
 - **yenə öylə**: öyləcə: kəzəlikə. - o **kəzəlikə** bu: o **öyləcədə** bu.
 o **yenədə** bu.

öylə

o şəkildə. o biçimdə. - **öylə isə**: heç olmasa. heç dəgilsə.
 barı. keşki.
 - **öylə isə**: şimdi. imdi. indi. artıq. daha. o halda.
 - **genə öylə**: genə. daha. böyləcə. yenə, birdə. dahı. hakəza.
 kəzəlik. - daha eyləmə, gedmə. - yenə o cür.
 - **öylə olsun!**: olsun!. peki!. yaxcı!. tamam!. hadi!. haydi!.
 - **öylə olsada**: genə. yenə. - genə yetmədi.
 - **öylə olmaz!**. haydi oradan!. saxın!. çəkil ged!. çəkdir! >

sikdir!.

- **hayla gələn, huyla gedər. bu qurum öylə gəlib, böylə**

gedər. - öylə olmaz: haydı oradan. çəkil ged. sikdir ged.

- **öylə olmaz:** haydı oradan. çəkil ged. sikdir.

- **öylə ikən:** oysa. oysaki. bunca var ki. tərsinə olaraq.

- diğında. olmuş bu ki. həqiqət bu ki. halbuki.

- **öylə olsada:** genə. - genə yetəriz.

- **öylə görünmək:** gözükmək. görükmək. görünüşündə olmaq.

bənzəmək. oxşamaq.

- güc **görüksədə**, qolayıdır. - **öylə değıl mi:** dəğılmi. emi.

- **yel öylə əsə, dəvə göydə gəzə, vay yerdəki keçinin**

halına.

öyləcə

1. alay bilə. bu suratla. anı bilə. onunla. 1. ancılayın.

öyləysə. öyləisə. öcürdüsə. yenə öylə. kəzalikə. - o

kəzalikə bu: o **öyləcədə** bu. o **yenədə** bu. 1. oşındaq. onun

kimi. ila axər.

öylədir

inandıq. deyəcək yox. doğru. təsdiqlənir. aməna.

öyləq

öylək. 1. fələk. - öylək günü tavrətir: fələk (zəmanə) ruzgarı

devirir. 1. zaman. devir.

- öyləliq** **öyləlik.** öylə. o yolda. öcürü. - öyləlik olmaz. - öyləlik yaşamaq olmaz. - **öyləlik** qayıtdıq gəldik.
- öyləmi** - **öyləmi** öylə deyilmi ?: **timsi tib.**
- öylən** < **öd.** vaxıd. gün çağı. gün ortası.
- öyləsinə** - **səni öyləsinə** sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan alaram.
- öyləsinə** anstan. sadəcə.
- öyləysə** demək ki. demək olur ki.
- öyləysə** öyləisə. ancılayın. öcürdüse. öyləcə.
- öylük** **öylük. evlik. 1.** ev yiyəsi. kətxuda. **1.** evli. evlənmiş. **1.** kədxuda. **1.** evlik. evlük. vlilik.
- öyrənmək** avunmaq. alışmaq.
- öyrəşmək** könükmək. alışmaq. iyələşmək. boyınsınıv (boyun qoymaq).
- öyrətim** öğrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. eğitim. becəriş. barvarış. pərvəriş. tərbiyə.
- öyrətmək** **1.** uylatmaq. göndərmək. tabe' edmək. **1.** yapındırmaq. alışdırmaq. hazırlamaq. bürünmək. yarandırmaq: incəltmək. aşılmaq. təlqinləmək. avundurmaq. anramaq. anırmaq. - atı yarışa incəltmək. götürmək).

öyrülmək	öqrülmək. ayrılmaq. seçilmək.
öyrün	öyran. pozuq. viran. tarıq. dağuq. yırıq. saçıq. yazıq.
öyrənşimək	bala bala gözükmək. baxmaq.
öysun	ovçunun buqi yeri.
öyşəmək	toplamaq. çoxdam. üyşmək. ev qurmaq. toplanmaq. çoğdamaq.
öytə	öydə. çəpər. usta.
öytələş	öydələş. 1. bir otaqlıq. yoldaşlıq.
öyqtə	öyqtə.öyztə. ötgə. öztə. öteri olan.
öyqtəmanı	öyqtəmanı.keçmədən.
öyqtəmək	öyqtəmək. < öt. yeldirgəmək. havalınmaq (dəli yalı (yel yalı).
öyqtən	azğın. azan.
öyqtəriş	öyqtəriş. öztəriş. dəğişim. dəğişdirim. inqilab.
öyüq	öyüq. 1. üyüq. oyuyq. böcü. qorxuluq. qorxula. qoğurcaq. kösgük. küsgük. qaraltı. qarmaça. xoxucu. 1. coşqu. coşqunluq. təzahürat.
öyüntə	öyündə. aş öyündə saçıldı: buğda çağında səpildi.
öyürmək	öğürmək. ayırmaq. seçmək.

- öyütən** **öyüdən**. öğüdən. ögürdən. qusduran. bulandıran.
qaytadan. qəyy gətirən.
- öyütmə** öğütmə. qaytarğı. qusuq. qəyy.
- öyütmək** öğütmək. oğundurmaq. uşağın başın qatmaq.
sakıtləmək. yetişmək.
- öyzqə** **öyzzgə.öyztgə.** ötgə. özgə. öteri olan.
- öz** - **özündən çıxmaq:** azıtmaq.
- öz** 1. can. tin. cövhər. zat. mahiyyət. varlıq. əsl. doğu (təbiət). xalis. qoşunsuz. qatqısız. arı. arıv. aruq. arassa. çılqın. çin. qutsal. təmiz. özgü. çılxa. yılxa (latin). teyxa. su (üsarə) 1. yalquz. tək. bir. taysız. 1. dərə. **özək:** kiçik dərə. dərəcik. 1. car. zaman. 1. özək. ortam. mərkəz. 1. (z < > t). öt. keç. 1. üz. yemək qaynayanda üzünə yığılan bölüm. 1. xülasə. qıssa. - **öz sav:** sözün xülasəsi. 1. çay, dərə qırağlarının əğri bölümləri. 1. bən. tin. can. ruh. könül. tinəl (tinsəl), şəxsi, özəl varlıq. kişinin "bən" "mən" dərken anlatmaq istədiği kimlik nərsə. 1. əsil. əsas. təməl. ünsür. 1. şəxsi. kişisəl. kəndi. kəndinə ayitlik. 1. uz. uzluq. usdalıq. 1. dərə. ırmaq. 1. kənd. hizur. qat. iç. 1. qürçə. əsas. asil. maya. 1. doğuş. oluş. gəlişmə. 1. tamam.

təməl. ilkə. düstür. əsas. həqq. **1.** iç. məğz. **1.** nəfs. **1.** xalis. covhər. **1.** qaymaq. özdək. - özlü topraq. **1.** zat. **1.** həqiqi. - **öz** oğlum. **1.** iç. yaxın. tanış. əqrəba. iç. məğz. - **özlü** söz: anlamalı söz. - sözün özü: sözün içi. - **öz** qonuq: ruh. - aldı özüm qonuğu: ruhumu aldı. - **öz** kişi qohum. **1.** iç. içdən olan. xodi. iç. içdən olan. məhrəm. (xodi). - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuş düz olmaz. - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuş düz olmaz. **1.** esans. çöp. **1.** özlə öylə. öğlə. **1.** üz. yağ. - **özlü** mun: yağlı şorba. **1.** ürək. **1.** dərə. iki dağ arasında bulunan oyuq. - dağ **özü**. **1.** nəfs. can. ruh. könül. zat. - **öz qonuq**: can bədən. - **bodun özü**: xalqın ruhu. **1.** kəndi. - görkülük donuq **özüngə**: gözəl donlar özüvə. **1.** öd. çağ. zaman. vaxıt. **1.** iç. qırın. - **özüm** ağırdı. - onun özü boşudi: içi boşaldı. **1.** öd. özik. iki dağ arasındakı yol. geçit. **1.** söz. fəlsəfə. - bu işin **özü**, **sözü** nədir: bu işin fəlsəfəsi nədir. **1.** kəndisi. kəndi. **1.** təb'. - **özdən**: təb'ən. - **kəndini toplamaq**: iyiləşmək. - çox keçmədən yaxşı **özün topladı**. - **özün dartmaq**: qafa tutmaq. darqınlıqla özün çəkmək. **1.** sağır. kar. - **öz** kişi: sağır adam. **1.** tamar. damar. beyin. məğz. covhər. qəlb. maya. **1.** yaxın. iç. - **öz** kişi: yaxın. qohum. -

bu bizim öz kişi: bu yaxın adamızdı.

- öz kefinə gəzən. ısrar. rind. comərt.

- **özüm dolanır**: içim. ürəyim bulanır. - **özünə ayit**: özqün.

özgün. özgü. özə ayit. orijinal. kəndinə xas. - **özünə dözmək**:

özünə qatlanmaq. özünü kontrol etmək. özünü ələ almaq. -

özünü tutmaq: ictinab etmək. - **öz kişi**. (xodi). özgə olmayan.

- **özünü çəkmək**. öz görmək: yaxın və qardaş saymaq. - **özi**

manğdığan: kəndisi yeriyan. - **özə ayit**: 1. özdən gələn.

özqəl. özgəl. səmimiyyət. 1. özgü. özgü. özlə ilgili. özqün.

özgün. özgü. özünə ayit. orijinal. kəndinə xas. xas. məxsus.

- **özünə çəkmək**: almaq. cəzb etmək. - bu barçın su **alır**.

- **özün saxlamaq**: əlini tutmaq: əl uzatmamaq.

- **özün şişirmək**: kəndini satmaq.

- **özündən çıxmaq**: əldən ayadan gəmək: əldən ayadan

çıxmaq.

- **özündən çıxmış**: azqın. qılıfı çatlaq.

- **özün batırmaq**: tumanın doldurmaq donun doldurmaq.

- **öz almaq**: **öz etmək**: yemək yemək. yemək yemək.

- **öz başına**: kəndini kəndinə.

- **öz tutmaq**: aclığını bastırmaq.

- **öz tutqan**: ləzzətli.
- **tam özü**: tıbqı. tabqa. tibqi. tap özü.
- **öz başına**: boşlağ.
- bir nəyi, kimsəyi **özünə** bağlamaq, özündən saymaq:
xanlamaq.
- **özü kimi**: tük. tüy. tos. tus. tös. oq. uq.
- **toq** özüdü: oq özüdü.
- **tüy** sana dedim: elə sənə dedim.
- **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət.

öz

1. qamışsız < qarmışsız. qarşıqsız. qarışmamış. saf.
xalis. 1. maddə. 1. maya. yağur. əsl. - **yoğur** mal. - **yoğur**
söz. 1. özəl. şəxsi. 1.özəl. xass. - **mənə öz** sözlər yayılıb. -
kimə **öz** danışsınız. - ona **öz**, heç nə demə. - bir **öz** konuda
usluq qazanmalı: (usluq: təxəssüs. 1. şəxsi. xisusi. - **öz** işivi
özün gör, açıqlansan, özün söğ. - **öz** ev: şəxsi ev. - **öz**
qoşuların yığıb, bir kərəlik itib gedmiş: şəxsi vəsayil. 1. qısa.
topluca. xilasə. icmalı. 1. anlam. alğılam. anğılam. salt.
salıt. içərik. içirlik. içlik. gəbə. yük. qapsam. içərim. içində
olan. toplan. qapsam. baş. iç. öz. məğz. zat. möhtəva.
məfhum. məzmun. mə'ni. mə'na. 1. iç. başqaq. kimsənin

tək başına, yekə başına asılı olan yaşam, nərsə. - **iç oda**:

xisusi otaq. - **iç yazılar**: şəxsi yazılar, notlar. - **iç yaşam**: **öz**

yaşam: **iç keçim**: xisusi yaşam. - **iç dəniz**: qapalı dəniz. **1.**

göz. qayna. qaynaq. iç. mərkəz. **1.** saf. gözəl. dilmə.

diləm. iyi. məğz. iç. anğılam. alğılam. anlam. salt. salıt.

kəndi. baş. zat. xass. **1.** suyu çəkilmış özü, içi qalmış.

çəkilmış. çəkirdək. usarə. **1.** toz. cirqə. usarə. **1.** ciğgə.

cirqə. çiğgə. usarə. **1.** əsas. covhər. maya. **1.** xulasə.

ekstirə.

- bir tanrı var, dayanır, sözdən yuxarı, **özdən yuxarı**.

- **öz işin, işgilin özü çözmək**: göbəyin özü kəsmək.

- **göbəyin özü kəsmək**: öz işin, işgilin özü çözmək.

- **öz özünə**: fi nəfsə.

- **özün göstərmək**: gözükmək. görükmək. görüşmək. -

borudan tüstü **gözüktü**.

- **özündən ayıq ol**: özünü gözətlə. muğayat ol. muvazib ol.

- **öz özündən olan**: **içdən gələn**. tinət. fitrət. təbiət. içgüdü.

içduyu. insiyaq.

- **özün tutmaq**: əl çəkmək. bıraqmaq. imsak etmək.

- **özündən gedmə**: içi cumma. içtöküş. bayılma.

- uşağa iş buyur, **özündə** dalınca yürü.
- üzü sən versən, astarı özü gedər.
- **özün, kəndin öldürmək**: canına qıymaq. öldürmək.
yoxnatmaq. xodkoşluq etmək.
- **özün, kəndin öldürmək**: öldürmək. xodkoşluq edlətmək.
- **özün, kəndin öldürmə**: öldürməti. öldürmətiş. öldürmə.
yoxnatma. yoxnatıt. yoxnatış. xodkoşluq.
- **özünə gəlmək**: qabıq tutmaq. özün tutmaq, tapmaq.
alşınmaq. yerləşmək.
- **öz oyununa gəl**: kəndi oyununa gəl. eşdiyin quyuya düş.
- **özündən, kəndindən keçmə**: əsrimə.
- **özə, içə bağlı olan, özde, içdə qalan bölüm**: içdərik. içdəri.
içdən. içgin. özdərik. özdəri. iççil. içək. **1.** gizli. **1.** batini. bətdə
olan. **1.** fitri.
- **öz, əsas varlıq, barlıq**: özmik. cəvher. - özünün dərdinə
düşmək: ötəsin düşünməyəcək olmaq.
- **öz başına ötürməmək**: boş bıraxmamaq.
- **özünü çox böyük görmək, sanmaq**: devaynasında görmək.
- **üz bir öz bir**: dil bir, sin bir: **özü** bir sözü bir.
- **özündən keçmək**. ölmək. içdən keçmək, olmaq. ölümü gözə

almaq.

- **özünə qıymaz**: sıxıntı istəməz.

- **özünə oxumaq**: çox ziyan etmək. - **özünü bağışlamaq**:
canın əff etmək. - **özün dişinə taxmaq**: böyük çaba
göstərmək.

- **özün vermək**: qurban, fəda olmaq.

- **özünə qıymaq**: kəndini öldürmək.

- **özündən çıxma, kəndindən keçmə**: cəzəbə.

- **özünə bağlama**: çəkmə. cəzb.

- **özünə çəkmək, bağlamaq**: etgiləmək. təsir etmək.
təpgiləmək. cəzb etmək.

- **nərsenin özü, künhü, əsası, nüvəsi**: çəkirdək. - topluluğun
çəkirdəyi, evdir.

- **çox yetişmiş dadlı yemislərdən axan, süzən özü, şirəsi**:
bal.

- **içəri, özünə sızdırmaq, keçirmək**: almaq. - suyaq suyu alır.

- gönlər su **alıblar**.

- **öz başına buyruq**: xanlıq. sultanlıq.

- **yalnız özün düşünən**: mənçilləşmək.

- **öz başına, özbaşdaq olmaq**: başına buyruq olmaq.

- **öz başına**: başlıbaşına. müstəqillən.

- **öz başına:** özbaşdaq. başına buyruq.
- **öz erk:** özbaşdaq. bağımsız. laqeyd.
- **özü özüne:** kəndi kəndisinə. binnəfs.
- **özün itirmək:** quruyub qalmaq qaqıldanmaq. qapıldanmaq. alas qopasa düşmək. ələm taslanmaq. çaşmaq.
- **özün, için yemək:** dododağın çeğnəmək.
- **özündən keçmək:** qapdırmaq.
- **özündən keçmiş:** baynaq. bayqın. geçgin.
- **özünə dəngəmə:** qiyas be nəfs.
- **özünə qarşı, tərəf çəkmək:** sevrəmək. söyrəmək. sövmək. çəkmək.
- **sözün özü:** anasöz. başsöz.
- **ayratin öz soru:** başqa xass soru.
- bu işi **başından** ata bilsən.
- **öz ayağın baltalamaq:** öz gorun qazmaq.
- bu işi **başından** ata bilsən. ağıl. zəka. - **öz başına:** başıbaşına. müstəqillən.
- **öz devrimi üz devrimi, içim devrimi, biçim devrimi, baş devrimi aş devrimi.**
- **özü üçün özəl (şəxsi) ev eşik qurmaq:** ev açmaq.

- **özün öldürmə**: atın. atınış. atınma. xodkoşluq.
- **özü ölüb, özü dura bilmək**: öz kilimin sudan çıxartmaq.
- **özündə olan. özünə, içinə dalqın**: içinə qapanıq. duyquların dışa vurmayan.
- **axar suyun arxaya dönmüş durumu, öz üzərinə çevrilməsi**: çevrik. çevriş. çövrük. çövrüş. girdat. girdağ. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qaqnıq. qağnıq.
- **çağından kəsik, özünə gəzik**: heç nəyi saymaz, aldırmaz.
- **hər gününüzün öz günü, günlüyü var**: gün genə yeni gün.
- **hər kəs qaşığıın yapır, özü üçün sapın taxır**.
- kişi nərsəyi ki yansılar, gələr günü, **özü** ona sancılar.
- **könlünə, içinə, özünə sızdırmaq, keçirmək**: almaq.
- **oğru öz ipi ilə asılır**: iti öldürənə sürüklətilir.
- olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldırmadan, etgilənmədən, olan olur. sən eddiyivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, **fələk öz işin işləyəcək**.
- **öz başında, dünyasında sürünmək**: içində yaşamaq.
- **öz başındakın qılmaq**: yaşamın, varlığı sürdürmək yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. olduğun sürmək, yaşamaq.

- **öz bildiyin yapan:** söz, ögüt dinləməz. danzaq. danğzaq. qanzaq. qanğzaq.
 - **öz qohumların bıraxıbdə arvadın qohumların bəğənmiş kişi:** qarısı köylü.
 - **öz ölsündən qorxmaq:** olmamış, ola bilməyən bir nərsəni düşünmək.
 - **öz ölüsünə aynada baxammır.**
 - **öz** suyun tapar, dağ başında çıxan çinar.
 - **özü tərsinə:** düşüncəsinin tərsinə. başı, kəlləsi qarşına. uyuz qafalı. qafasının dikinə.
 - **başqasına edilən kötülük, öz başına gəlməsi:** qan tutmaq.
 - **özümə** olsam **yaram (kömək)**, dönəmlə (zamanla) bitər yaram.
 - **özünə baxmaq:** dincliyin pozan olub bitənə aldırmmamaq, olardan qaçınmaq.
 - **özünə bürünmə:** çevrəsindən uzaqlaşma. qaçış.
 - **özünə tutanın tapıb, sözüne uyanın yapıb.**
 - **ağacı demə, yemişi de, üzünü demə, özünü de.**
 - **özünə inandırmaq:** güvən qazanmaq.
- özaqa** **özağa.** özbəq. özbəy. bağımsız, başbaşa daq kişi, el.

- özara** 1. kəndi içində. 1. özaraşiq. özəl ilişik. qarşılıqlı. - **özara** yardım: qarşılıqlı yardım. - **özara vuruş**: nrsənin iç savaşı. 1. öz aralarında. bir birinə. bir birimizə. özaramızda.
- özbaş** özgür. başboş. başıboş. baybaş. qayta. tarğan. tərhan. tayqan. taylaq. heç bir nəyə bağlı, tabe' olmayan.
- özbaşa** baraxud.
- özbaşa** özbaşaq. başqa. müstəqil.
- özbaşaq** özbaşa. başqa. müstəqil.
- özbaşat** **özbaşat**. **özbaşdaq**. 1. ərkli. ərkin. comət. ərkinli. qaraşsız. özgür. azad. basdaqsız. düşək duzaqsız. şərtsiz. qeydsiz bəndsiz. qolçomaq. qoçaq qocur. quldur. kəlləşəq. güclü. qolçomaq. gərdənlək. öz başına. başına buyruq. öz ərk. bağımsız. laqeyd. - **öz başına**, **özbaşdaq olmaq**: başına buyruq olmaq. 1. müstəbidd. 1. istibdadi.
- özbaşına** - **öz başına**, **özgür olmaq**: qarşanı görüşəni olmamaq. müstəqill olmaq.
- özbaşına** baş başdaq. başlı başına. ağasız. bağısız. qaravsız. qaraşsız. ərkinçə. irikli. ərkin. ərkənə. ərikkən. eygin. irkin. azad. müstəqil.

- özbaşnalıq** 1. qaraquşı. özseverlik. - **qaraquşı buyruğu**: öz başına verilən, sürülən söz. - **qaraquşı sürmək**: özbaşnalıq etmək.
1. özbəylik. özbəklik başmanlıq. başmənlik. quldurluq. mən mənlik. sarqaşlıq (> sərkeşlik). inad. 1. uğursuzluq.
- özbaşnalıq** qarnışlıq. hərc mərc. anarşi.
- **yatıb duran** yasanın yatırdır: (qanunun qurur). - yerindən duran çəkir çəkisin (çıxarır hökmün).
- özbaştaq** özbaşdaq. qarşıt. qarşış. tərs. tərsit. qatuvaz. qatavuz. qatvaz. qısıq. qısıqçı. qısqaç. qısnaş. qıtnaş. girtiş. kitriş. korluq. inad.
- özbaştaq** özbaşdaq. özbaşat. 1. ərkli. ərkin. comət. ərkinli. qaraşsız. özgür. azad. basdaqsız. düşək duzaqsız. şərtsiz. qeydsiz bəndsiz. qolçomaq. qoçaq qocur. quldur. kəlləşəq. güclü. qolçomaq. gərdənlək. öz başına. başına buyruq. öz ər. bağımsız. laqeyd. - **öz başına, özbaşdaq olmaq**: başına buyruq olmaq. 1. müstəbidd. 1. istibdadi.
- özbaştaqlıq** özbaşdaqlıq. 1. özərlik. qaraşsızlıq. sərbəslik. ərkinlik. ərkilik. bağımsızlıq. bağımsızlıq. qaraşsızlıq. özgürlük. azadlıq. müstəqillik istiqlal. 1. müstəbiddlik.

- özbaştaqlıq** **özbaşdaqlıq. özbaşatlıq. 1.** özərlik. qaraşsızlıq. sərbəslik. ərkinlik. ərkilik. bağımsızlıq. bağımsızlıq. qaraşsızlıq. özgürlük. azadlıq. müstəqillik istiqlal. **1.** müstəbiddlik.
- özbəq** **özbək. özbəy. 1.** özağa. bağımsız, başbaşdaq kişi, el. **1.** **öz bək.** cəsür. kəndinə güvənmiş. - **özbəkxan. 1.** yaşıl baş tatar.
- özbəqəniş** **özbəğəniş. özbəğənmə. xodpərəsti.**
- özbəqənəm** **özbəğənmə. özbəğəniş. xodpərəsti.**
- özbəqliq** **özbəylik. başmanlıq. başmənlik. özbaşnalıq. quldurluq. mən mənlik. sarqaşlıq (> sərkeşlik). inad.**
- özbəylik** **özbəklik. başmanlıq. başmənlik. özbaşnalıq. quldurluq. mən mənlik. sarqaşlıq (> sərkeşlik). inad.**
- özbilərmən** **özsevər. xutpəsət. ulumçuluq. boysanmalıq. özəmçilik. bənçil. özçül.**
- özbir** **öz bir. soylu.**
- özçü** **xutpəsənd. özbilərmən. özsevər ulumçuluq. boysanmalıq. özəmçilik. bənçil. özçül.**
- özçü** **özçün. 1.** onur. gücün. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq.

böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf.
viqar. heysiyyət. izzəti nəfs. - **özçümə** yediyim bu söküden
(yamandan), çox qızdım. **1.** qotur. quta. mənçi. xudpəsənd.

özçülsüz **özçüsüz.** gücünsüz. gücülsüz. onursuz. düşgün. düşük.
şərəfsiz. viqarsız. heysiyyətsiz. izzəti nəfssiz.

özçülü **özçülün.** özçün. gücün. gücünüq. gücünlü. onurlu.
şərəfli. viqarlı. heysiyyətli. izzəti nəfslı.

özçülük **özçülük.** tərif. tovsif. özlük.

özçülün **özçülü.** özçün. gücün. gücünüq. gücünlü. onurlu. şərəfli.
viqarlı. heysiyyətli. izzəti nəfslı.

özçün **gücün.** **1. özçü.** onur. gücün. böyüklük. sayqıqlıq.
sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq.
böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf.
viqar. heysiyyət. izzəti nəfs. - **özçümə** yediyim bu söküden
(yamandan), çox qızdım. **1. özçülü. özçülün.** gücünüq.
gücünlü. onurlu. şərəfli. viqarlı. heysiyyətli. izzəti nəfslı.

özçüsüz **özçülsüz.** gücünsüz. gücülsüz. onursuz. düşgün. düşük.
şərəfsiz. viqarsız. heysiyyətsiz. izzəti nəfssiz.

- özə** 1. özgü, özəl, xass, məxsus, münhəsir. 1. üzrə. 1. keçən. - **özğan**: keçən. 1. özkə. içə. - əzgi savıq əzləsən, **özgə** sınar.
- özəq** **özək**. 1. mərkəz. yuva. nüvə. 1. çəkirdək. çərdək. göbək. 1. çıban. - **özək toxu**: təməl, əsas toxu. 1. **öğəc**. oksir. eksir. covhər. nərsənin kök, özək, etgili, güclü varlığı. 1. bəslək. usarə.
- **nərsənin kök, özək, etgili, güclü varlığı**: öğəc. özəc. oksir. eksir. covhər.
- **nərsənin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü**: acıq. acım. aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. damıç. damız.
- özəq** **özək**. 1. **öz aq**. soylu. 1. təməl. tamır. tomur. kök. tübir. unğqu. neqiz. us. mərkəz. 1. can. ruh. könül. 1. kiçik dərə. dərəcik. (öz: dərə). 1 qaymaq. nəticə. sonuc. öz. mərkəz. ortam. 1. **üzüək**. hər bir nərsənin kök damarı, şahdamarı. 1. mərkəz. əsas. asıl. cevhər. 1. şah damar. 1. içək. nərsənin içi, içəyi. 1. çəkirdək. 1. göbək.
- **özək almaq**: aclığını bastırmaq.
- özəqləmək** **özəkləmək**. nərsənin kök damarını, şah damarını kəsmək. kökün vurmaq.

- özəqli** **özəkli. özləmli. özləyən. özləkçi. üzüklü. üzüntülü.**
həsətli. çiləli. muştəq.
- özəl** **1. özgü.** ayırt. ayırıq. əşsiz. alaş. özgü. xisusi. fərq. fərqli.
qıllı. dəğişik. özgü. qatqısız. ayratın. əşsiz. özgü. xisusi.
istisnai. özgü. özə. xass. məxsus. özlük. şəxsi. kişisəl.
mühəsir. **1.** uzman. usda. **1.** kişiyyə özgü. kişisəl. **1.**
arnayıl. ərəkçə. tən. məxsus. **1.** ençi. xisusi. şəxsi. **1.**
önğəyük. önəyük. ayrılan. bir kimsəyə məxsus olan.
- özəl** **özgü. 1.** darıq. dərək. tər. nərsə üçün ayrılmış nərsə, yer
özəl. **1.** yiyəlik. özgör. özgür. ər. ixtiyar. **1.** öz. xass. -
mənə öz sözlər yayılıb. - kimə **öz** danşırırsız. - ona **öz**, heç nə
demə. - bir **öz** konuda usluq qazanmalı: (usluq: təxəssüs. **1.**
seçgin. beğin. üstün. gözin. gözün. gözən. xass.
mümtaz. **1.**ergil. ərğil. şəxsi. - **özü üçün özəl (şəxsi) ev**
eşik qurmaq: ev açmaq. **1.** öz. şəxsi. **1.** özgör. özgür. ər.
ixtiyar. **1.** özgü. dərək. xass. məxsus. - **gündüzə özgü:**
gündüzlük. **1.** özgür. azad. hürr. - **özəl girişim:** azad
təşəbbüs. **1.** özgür. ərkin. sərbəst. azad. müstəqil. **1.**
seçgin. xass. - **ağ yaxa qara yaxa** xass amm.
- **özəl ad:** ayratın ad: xass ad.

- özələmək** mənimsəmək. yiyələnmək. kəndinə mal edmək.
- özələnmək** yalvarmaq. istəmək. diləmək.
- özəliq** **özəlik. özgül. özgülük.** ciq. cih. hır. ıra. sin. sın. yaradılış. qurum. qılıq. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter.
- özəlləştirmək** özləşdirmək. şəxsiləşdirmək.
- özəllətmək** qaldırmaq. ixtisas vermək. - bu paranı o iş üçün **qaldırın.**
- özəlliq** **özəllik. 1.** incəlik. nuxdə. - **incəlikli** söz. - işin ən gözəl **incəliyi:** nuxdəsi. **1.** karakterstik.
- özəlliq** **özəllik. özgülük.** gözənlilik. gözünlülük. gözənlilik. seçginlik. bəğinlik. üstünlük. başqalıq. ayrıcalıq. mümtazlıq. xasslıq.
- **bir özəllik daşımayan bayağı xalq:** qara el. kütlə. kültə. türkəsaya kütlə. ərdəmsiz, bilimsiz, savadsız el.
- **xanım özəlliği qazanma:** xanımsılıq. qadınsılıq.
- **özgü özəllik: özüq özəllik:** şəxsi xisusiyyət.
- özəlliq** **özəllik. 1.** ayırım. özgəlik. fərqli. - **özəllik qoymaq:** ayırım. fərq qoymaq. **1.** şart. bəlikti. imarə. vəsif.
- **özəlliklə:** artıqraqla. ələxisus. bəqirəkda. ələxisus.
- özəlliqlə** **özəlliklə.** ayratın. məxsusən. xisusən. hər nədən öncə. başda. hələ. ən çox. bilxassə. bilxassə. xususən.

ələlxusus. məxsusən. üstəliklə. bilxassə. bəxisus.

xususiylə ələlxisuus.

- **özəlliklə bu:** işbu. elə bu. - **işbuna** görə.

özəlliqə

özəlliklə. ayrata. ayırıkca. ərəkşə. özqöçö. ələlxisuus.

özəmçilik

bənçil. özçül. xutpəsənd. özbilərmən. özsevər
ulumçuluq. boysanmalıq.

özəmək

özənmək. diqqət edmək. dözmək. qatlanmaq. - can

özəmək: çox **özənmək.** diqqət edmək.

özən

1. dərə. - tar özən: sarp dağlarla çevrili dərə. - sırtan

özəngə ağışdı: yamacdan dərəyə endi. - **özən tuban:** dərələri

qaplayan bulut. - **üç özən:** uçqolan. qartcurt köylərinin yer

aidığı bölgə. **1. ırmaq. 1. ova. düzlük. 1. diqqət. - özən**

bəzən: çox səlqeylə yapılan süs. **1. yeltən. yeltə. qiptə. 1.**

güclü çay. su yolu. arna. yol. yırğa yolu. yırza. say. çay.

xana. **1. təvəccüh. 1. qamışda. ətdə. ciyərdə olan qatı**

damar. ağacın bərk olan iç bölüyü. çəkirdək. öz. iz. **1.**

ağacın gövdəsi. **1. içdən. səmimi. 1. diqqət. etina. həvəs.**

1. ırmaq. kiçik axarsu.

- **özən göstərmək:** sansınmaq. hörmət edmək. sayqı

göstərmək. dəğər vermək. önəmsəmək.

- **özən göstərməmək**: sansızlamaq. saymamaq. sayqı göstərməmək. hörmət etməmək. önəm verməmək.

özən

özənim. izənim. duyuş. duyum. sayğar. diqqət. aldırma. aldırış. qaptırma. qaptırış. önəm. diqqət.

- **qonuşurkən özənli, diqqətli olmalı**: boğaz doqquz boğumdur.

- **böyük qüdü ilə, özənlə qulağ vermək**: qulağ kəsilmək. qulağ asmaq. qulağ olmaq: qulağ tutmaq. qulağ tikmək, şüşləmək. qulağ yatırmaq.

- **özənin, diqqətin yoğunlaşdırmaq**. tikiz etmək.

- **özəni, görüşü çəkmək**: altın çizmək, cızmaq.

- **özənli, diqqətli olmaq**: göz açmaq.

- **özən göstərməmək**: gözdən qaçmaq. diqqət etməmək.

- **özənsizcə davranmaq**: başdan etmək. e'tina etməmək. başdan savmaq, sovmaq.

- **özən düzənli, sanğı sanalı, hesab kitablı davranış**: incə iş.

- **özənlə, dərin düşünmək**: qafa yormaq.

özənc

1. qiptə. həvəs. iştaha. 1. dirənc. qeyrət. dikbaşlıq.

özənc

özəniş. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. iştah. seviş. araş.

arziq. marağ. obriq. hopriq. öprük. yumuq. umaq. umuq.

əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah. yapas.
 qılas. atış. utuş. oduş. alışiq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq.
 qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman <
 acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas.
 talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. islaq. islat. ıslaq. ıslat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs.

özənə - **özənə bəzənə**: həm də nəcür: yerli dibli. böyük bir özənlə. -
özənə bəzənə döğüb əzdim.

özəngi üzəngi. dərədən yuxarı doğru əsən yel.
 - **özəngiləri birbirinə tiyə barmaq**: bir işdə ortaq olmaq.
 bərabər hərəkət etmək.

özəngiləşmək görüşmək. ortaq iş yürütmək. dostluq qurmaq.

özəniq **özənik**. tıxız. incik. incə. sapçı. ipçi. dəqiq. - **tıxız, özənik,**
dəqiq baxıb seçmək: gözənmək. gözəlmək. gözilmək.
 gözinmək.
 - **çox özənik, qılıc, qılinc, qılqıç, dəqiq**: qatı göz. iti göz. çitir.

- **çox özənik, qılıc, qılinc, qılqıç, dəqiq**: qatı göz. iti göz.

özənim izənim. özən. diqqət. duyuş. duyum.

özəniş **özənc**. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. iştah. seviş. araş.
 arziq. marağ. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq.

əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah. yapas.
 qılas. atış. utuş. oduş. alışiq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq.
 qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman <
 acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas.
 talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. islaq. islat. islaq. islat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs.

özənlə - **böyük bir özənlə**: həm də nəcür: yerli dibli. özənə bəzənə. -
böyük bir özənlə döğüb əzdim.

- **özənlə yapılmayıb, qobud düşən iş**: ələki. qaba qavşaq. -
qaba qavşaq bir işdir: əsərdir.

özənlə 1. basa. sıx. 1. diqqətlə. sıxı sıxı. - **sıxı sıxı** baxmaq,
 dinləmək: özənlə, diqqətlə baxmaq, dinləmək.

özənləmək sayğarmaq. diqqət etmək.

özənli 1. bic. diqqətli. biçək. kəsərli. onuq. ussal. usa ağla
 uyğun. sağlaq. dayanıqlı. 1. bişim. diqqətli. e'tinalı.
 düzənli. e'tinalı. yıyqıç. yığqıç. cıyqıç. dərli toplu. tirnəkli.
 qeyrətli. e'tinalı. 1. qadalma. qeyrətli. çalışqan. əzimli.
 qadalmış. qeyrətli. çalışqan. sübatlı. əzimli.

özənli diqqətli. oyunçu. oyanıq. tetik. nazik.

- özənli** **özneşic.** qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşıq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. həvəsli. həvəskar.
- özənlik** incəlik. sapçılıq. ipçilik. incilik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arıqlıq. inciklik. qırıqlıq. naziklik. tənliklik. darıqlıq. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didəklik. tıkdıqlıq. tıxızlıq. dəqiqlik. oyanıqlıq. tetiklik. naziklik.
- özənmək** 1. hazırlanmaq. yapınmaq. yeltənmək. qiptələnmək. nərsəni yapmağa çalışmaq, meyillənmək. - quş yavrusi uçmağa **yapınır**. 1. özünə qayıtmaq. 1. talaşmaq. dalaşmaq. qeyrət etmək. çabalamaq.
- özənmək** **özənmək.** diqqət etmək.
- özənməli** tikizə qapar. dəğər. əhmiyyətli.
- özənməmək** göz ardı etmək. saymamaq. diqqətə almamaq.

- özənsiz** 1. aldırılmaz. aldırışsız. qaptırmaz. qaptırışsız.
 önəmsəmiyən. diqqətsiz. laqeyd. 1. qaba saba. tullağan.
 dərdərik. yuxulubaş. başı soyuq. həvərə. inciksiz.
 nəzakətsiz.
- özənsiz** cıyqışsız. yıyqışsız. yıyqıcsız. düzənsiz. tərtibsiz.
 sansız. önəmsiz. yaxınçsız. yaxınsız. ehmkar.
 diqqətsiz.
- özənsizlik** sansızlığı. ilgisizlik. sayqırsızlığı. hörmətsizlik.
- özənti** dirim. keyfiyyət. başqalıq. xüsusiyyət. netəlik. necəlik.
 vəsf. tərif. qoltuq.
- özəntiri** özəndiri. özəndiriş. qızındırı. qızındırı. qızındırış.
 qoşqunduru. qoşqunduruş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri.
 bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıyılıq. sıyığı.
 imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti.
 imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış.
 umratı. umsandırırı. umsandırırış. umsatı. çəksəndiri.
 çəksəndiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti.
 arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı.
 oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küyəndiri. küyəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.

düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.

təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.

iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

özəntiriş

özəndiriş. özəndiri. qızındırı. qızındırı. qızındırış.

qoşqunduru. qoşqunduruş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri.

bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı.

imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti.

imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış.

umratı. umsandır. umsandırış. umsatı. çəksindir.

çəksindirış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti.

arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı.

oxsandır. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş.

küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.

düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.

təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.

iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

özəntirmək

özəndirmək. 1. qayırqlandırmaq. qeyrətləndirmək. qayırq

vermək. qeyrət vermək. istəkləndirmək. ürəkləndirmək.

1. istəkləndirmək. qındırmaq. qıncıtmaq. qıncırtmaq.

- qaşartmaq. qacartmaq. təşviq etmək. təhrik etmək.
qışqırtmaq.
- özərq** **özərk.** 1. buyruqlu. muxtar. muxdar. buyruqu, hökmü
əlində. fərmanlı. 1. muxtar.
- özərq** **özərk.** xudmuxtar.
- özərqli** **özərkli.** özbaşdaq.
- özərqliq** **özərklik.** özbaşdaqlıq. qaraşsızlıq. sərbəslük. ərkinlik.
ərkilik. bağımsızlıq. bağımsızlıq. azadlıq. müstəqillik
istiqlal.
- özət** qasıq. qasıf. qasaq. qasat. qısıq. qısıf. bəslək. xülasə.
xulasə.
- özət** ötət. qıssa. xulasə.
- özəti** düzcə. düzünə. düzcəsi. doğrusu. qıssası. qıyası.
kəsəsi. kəstirməsi.
- özətiş** 1. **özdəyiş.** **özəyiş.** təsfiyə. arıtma. artama. arıtlayış.
arıtış. artlayış. arsayış. ayıqlama. ayıqlayış. darayış.
daraş. təmizləmə. safatma. saflayış. safatış. 1. qısatış.
xilasələmə. icmal.
- özətişmiş** adanmış. ixtisas verilmiş.

- öziq** **özik. özük.** öz. eşq. aşq. sevgi. ütik. üdiq. ötik. coşması. səvda. həsrət. - göz görse, **özik** gəlir. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək qoğrulur.
- öziqizqə** **öziqizqə.** (tükan qapılarında yazılır) özüzə çəkin.
- özinqizdən** (tükan qapılarında yazılır)özüzdən itələyin. itin.
- özqantan** **özxandan. özxanidan.** soydan. elçin.
- özqə** **özgə.** ayrı. ayrıca. digər. qeyr. sayir. başqa. iç kişi olmayan. qərib. kəsəki. yaban. yabançı. el. yad. başqaq. başqa. - **özgə, başqa** birinin nərsəsin yemə, aşırma, **oğurlama:** aşırma: intihal.
- **iğnəni özüvə çuvaldızı özgəsinə.**
- onun atdı biri düşdü, **özgədə yemək**, bizdə ürək pişdi.
- **özgə əllər kəsilsin.**
- özqə** **özgə.** ötgə. ötürgə. öteri. ötgəri. öygə. (**uzqə:** uzaq olan. uzamaq: uzaqlatmaq. ayırmaq. uzaq: atılmış. aralı). **1.** biləkiş. artıq. ayrı. ayırkşa. ayırımşa. başqa. qeyr. üytgəşik. dəğişik. bölək. özgəçə. özgəşə. uzaq. qıraq. ozal. aralıq. qalan. dəğişik. ayırğ. əşik. (xüsusi. istisnai). mənin qarşıtı. öteki. yabancı. qeyri. **1.** ağac özü. **1.** özə. içə. - əzgi savıq əzləsən, **özgə** sınar. **1.** başqa. **1.** köduyğ. kədinə. **1.** #

- başqası. ayrı.
- **özqə va:** ama. fəqət.
- özqə** **özgə.** ötə. üytgə.
- özqəc** **özgəc.** kəsəki. alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. alşarı (< **alış aşırı:** alış, alşaq dışı). dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa. əcib. ənayı. eybəcər. yasadış. yadırdıq. yadqırdıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. ğeyri mə'mul.
- özqəcə** **özgəcə.** 1. başqaca. ayrıca. 1. özgə. biləkiş. artıq. ayrı. ayrıkşa. ayırımşa. başqa. qeyr. üytgəşik. dəğişik. bölək. özgəçə. ayrı ayrı. ayrılıq.
- özqəçi** **özgəçi.** atdost. sənçi. içdən, çıxar gözətmədən (mənfəət gözləmədən) dostluq, yoldaşlıq edən.
- özqəl** **özgəl.** 1. quduru. xuduru. 1. özə ayit. özdən gələn. səmimiyyət.
- özqəlik** **özgəlik.** ayırım. özəllik. fərqli. özgəlik qoymaq: ayırım. fərq qoymaq.
- özqəməz** **özgəməz.** özgəməz. deyişməz.
- özqəmik** **özgəmik.** ötgəşik. özgəşik. ötəri, keçəri olamaqlıq.

özqər	özgər. 1. ulu ruhlu kişi. 1. iyilik sevər. xeyirsevər. 1. ulu ruhlu kişi,.
özqərçilik	özgərçilik. yabançılıq. biqanəgi.
özqərəq	özünə gərəkli nərsələr. şəxsi vəsayıl, əsas.
özqəriş	özgəriş. 1. xiyal. ququ. fantezi. 1. devrim. başqaldırı. 1. dəğişmiş. yenilik. inqilab. 1. örtədiş. örtqəyin. təhəvvül.
özqəriş	özgəriş. öytgəriş. dəğişim. dəğişdirim. inqilab.
özqərişçan	özgərişçan. düyişgən. atqırcan. özgərmil. duruqsuz. biqarar.
özqərmək	özgərmək. 1. dəğişmək. 1. keçmək. fikir dəğişmək. - özqərməyən özgərməyən: . ərisməyən.
özqərməz	özgərməz. dəğişməz.
özqərmil	özgərmil. düyişgən. atqırcan. duruqsuz. özgərişçan. biqarar.
özqərtmək	özgərtmək. deqişdirmək.
özqəsinli	özgəsinli. - xanıma özgəsinli, bənzəsinli, yarşasınli, oxşasınli: xanıminsı. qadınımsı.
özqəşə	özgəşə. dəğişik. özgə. özgəçə. ayırıkşa. ayırımşa. üytgəşik. bölək.

- özqəşik** **özgəşik. ötgəşik.** ötəri, keçəri olamaqlıq. özgəmik. ötəri, keçəri olamaqlıq.
- özqəşik** **özgəşik. öytgəşik.**
- özqəyic** **özgəyic. özgəyişmə. özgəyiş. ötgəyişmə. ötgəyiş.**
ötgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış. boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. tərəqqi.
- özqəyiş** **özgəyiş. özgəyişmə. özgəyic. ötgəyişmə. ötgəyiş.**
ötgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış. boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. tərəqqi.
- özqəyişmə** **özgəyişmə. özgəyiş. özgəyic. ötgəyişmə. ötgəyiş.**
ötgəyic. ösmə. ösüş. ösüc. ösünc. boysanma. boysanış. boysanic. qalxıq. qalxac. qalxış. gəlşic. gəlşiş. gəlişmə. boysayış. rüşd. tərəqqi.
- özqi** **özgi.** dayaq. paya.
- özqıran** içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağırdan. dağladan. hirsələndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan.

taslatan. toxunan. tumladan. tutturan. üzən. üzücü.
üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən.
kədərlədən.

özqol

gözqol. kökqol. başqol. dibqol. təməlqol. içqol. anaqol.
araqqol. oranqol. oratqol. ortaqqol. qaynağqol. qaynaqqol.
qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol. yuvaqol.
çəkirdəqol (**çəkirdək < çiq: tuq: bütün.**). mənşə'. kökün.
kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.

özqör

özgör. özgür. özəl. erk. ixtiyar.

özqör

özgür. yiyəlik. özəl. erk. ixtiyar.

özqörmək

özqörmək. özgürmək. erkəmək. seçmək. ixtiyar edmək.

özqörük

özqörük. özgürük. erkil. erkli. ixtiyarlı.

özqörüşlü

özqörüşlü. özsever. xudpəsət.

özqun

özğun. iləri gedən. önçü.

özqü

- **iş kişilərinə, adamlarına özgü yer:** işlik orun. bizinis kiləs.

özqü

özgü. 1. əşsiz. alaş. özəl. xisusi. xas. özəl. qatqısız. özə.
məxsus. münhəsir. qıllı ayrıq. dəğişik. istisnayı. **1.**
kəndisinə özəl, məxsus. özlək, xisusi kimlik, zat. **1.**
özgün. özəl. özə ayit. özlə ilgili. xas. məxsus. **1. özkü.**
kəndü. **1.** özü. məxsus.

- özgü** **özgü. özəl.** 1. darıq. dərik. tərh. nərsə üçün ayrılmış nərsə, yer **özəl.** 1. özəl. dərək. xass. məxsus. - **qapaq yapmağa özgü, məxsus:** qapaqlıq. qabaqlıq.- **gündüzə özgü:** gündüzlük. - **mənə özgü:** mənə dərək, xass. 1. seçgin. bəğin. üstün. gözün. gözün. gözən. xass. mümtaz.
- **özgü özəllik: özüük özəllik:** şəxsi xisusiyyət.
- **özgü yer:** məxsus yer.
- **xanıma özgü, yaraşır, ilişik:** xanımsı. qadınsı.
- özgü** **özgü. özik.** eşq. - sənin **özgün** düşüb, köksüm ara od tütür.
- özqüq** **özgük. özüük. özlük. özgül.** kimlik. şəxsiyyət.
- özqü** **özgül.** 1. məxsus. karaktüristik. çeşit. tür. nev'. cins. 1. öznək. yalqız. yalınquz. hər nədən arın, arı, qıraq olan. 1. özəl.
- özqü** **özgül.** 1. **özgülük. özəlik.** ciq. cih. hır. ıra. sin. sın. yaradılış. qurum. qılıq. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter. 1. **özüük. özlük. özgük.** kimlik. şəxsiyyət.
- özqü** **özgülənmək. kəsirinmək. kəsinmək. həsr olunmaq. ixtisaslanmaq. muxtəss edilmək.**
- özqü** **özgülü.** sinirli. sinli. xasiyyətli. xislətli. sifətli. karakterli.

- özgülük** **özgülük özəllik.** ayırım. fərq qoyma işi. - **özgülük** qılmaq: ayırım, fərq qoymaq.
- özgülüq** **özgülük.** 1. sinir. sin. xasiyyət. xislət. sifət. karakter. adət. 1. ası. açar. yarar. etgi. fayda. tə'sir. 1. xisusiyyət. təbiət. qılıq. yöntəm. xuy. xulq.
- özqülük** **özgülük. özəllik.** 1. gözinlik. gözünüq. gözənlik. seçginlik. bəğinlik. üstünüq. başqalıq. ayrıcalıq. mümtazlıq. xasslıq. 1. **özgül.** ciq. cih. hır. ıra. sin. sinq. yaradılış. qurum. qılıq. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter.
- özqülükün** **özgülükün. özgündən.** özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğın. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından. taplışın. taplışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olnun. olşun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zətindən. təbiətindən.
- özqün** **özgül.** 1. bolqu. bolqa. orijinal. 1. orijinal, bədii, əslı. xass, kəndinə məxsus. 1. özgə. başqa. fərqli. özəl. xas.

əcib. dəğişik. orjinal. özgün əsər. davranış. durum. **1.**

özgü. özə ayit. özünə ayit. orijinal. kəndinə xas.

özqünlük **özgünlük.** orijinallıq, bədiilik.

özqüntən **özgündən. özgülükün.** özləyin. özlüyün. özlükdən.

özdərin. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən.

quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından.

taplışın. taplışdan. doğunun. doğudan. doğuşun.

doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan.

yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının.

yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən.

zatından. təbiətindən.

özqür **özgür.** **1.** bağımsız. kəndindən başqasını dinləməz. hür.

1. bəybək. sərbəst. çapğan. **1.** salundu. azad.

özqür **özgür.** **1.** ərik. irək. irkə. azad. **1.** başiboş. bağımsız.

azad. ərkli. ərkin. qaraşsız. özbaşdaq. azad. əli açıq.

azad. özbaş. başboş. tarğan. tərhan. tayqan. taylaq. heç

bir nəyə bağlı, tabe' olmayan. **1.** özəl. ərkin. sərbəst.

azad. müstəqil. **1.** **özgör.** özəl. yiyəlik. ərk. ixtiyar.

- **öz başına, özgür olmaq:** qarşanı görüşəni olmamaq.

müstəqill olmaq.

özqür	özgür. atıq. azad.
özqürçü	özgürçü. elərkic. eləric. elərikçi. demoqrat. azadixah.
özqürəmək	özgürəmək. özgütəmək. ərikəmək. ərikləmək. irəkləmək. irkəmək. irkələmək. sərbəsləmək. boşamaq. boşaqmaq. boşqarmaq. bağışlamaq. azad edmək.
özqürlük	özgürlük. elərik. elərk. eləriki. demoqrası. ərklilik. əркиlik. əriklik. irəklik. irkəlik. qaraşsızlıq. özbaşdaqlıq. azadlıq. - özgürlük dərsləri: miftahül cinan. uçmaq yolları. cənnət yolları. qurtuluş öğütləri.
özqürlüq	özgürlük. 1. ərkənlik. gəncilik. bolluq. bərekət. əркиlik. sərbəslük. 1. salum. azatlıq.
özqürlülük	özgürlülük. əркиnlilik. ərkiniqlik. qaraşsızlılıq. özbaşdaqlılıq. azadlılıq.
özqürmək	özgürmək. özgörmək. ərkəmək. seçmək. ixtiyar edmək.
özqürüq	özgürük. özgörük. ərkil. ərkli. ixtiyarlı.
özqüş	tükəniş. azadlıq. xilas olmuş.
özqütəmək	özgütəmək. özgürəmək. ərikəmək. ərikləmək. irəkləmək. irkəmək. irkələmək. sərbəsləmək. boşamaq. boşaqmaq. boşqarmaq. bağışlamaq. azad edmək.

- özqüvən** **öz güvən.** cəsarət. kəndinə güvənmə. kəndindən əmin olma. kənd bilgi, bəcəri qonumunda quşqu duymayan.
- özlə ilgili** özqü. özgü. özə ayit. xas. məxsus.
- özlə** öğlə. öylə. naharçağı.
- özləq** **özlək.** qarıb. gözü yolda.
- özləq** **özlək. özləyim. özləyit.** arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. bulqa. bulqama. dilək. diləyiş. diləyim. diləyit. əğiliş. əğilim. əğilit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti. tələb.
- özləq** **özlək. özləyiş. özləyim. özləyit.** arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. bulqa. bulqama. dilək. diləyiş. diləyim. diləyit. əğiliş. əğilim. əğilit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti. tələb. **1.özləm. özlənik.** əsrük. əsrük. əsrək. üzrük. azrut. həsrət. düşgün.
- **özlək duymaq:** özləmək. üzüntü çəkmək. üzük qalmaq. üzüklənmək. həsrət çəkmək.

- özləq** **özlək.** 1. arzuçək. arzukeş. müştəq. 1. xisusi kimlik, zat. kəndisinə özəl. kəndisinə məxsus. özqü. 1. zəmanə. - **özlək** onu qarıtdı: zəmanə onu qocaldı.
- özləqçi** **özləkçi. özəkli. özləmli. özləyən.** üzüklü. üzüntülü. həsrətli. çiləli. muştəq.
- özləqliz** **özləkliz. özləyəniz.** istəkliz. istəyəniz. diləkliz. diliyəniz. iradətməndiz.
- özləm** 1. dilək. istək. aşırı istək. gözləm, həsrət. iştiaq, qovuşma arzusu. arman. armaq. imrə. həvəs. 1. özləyən. özləmiş. saqay. sağay. 1. iştiaq. istək. 1. qayğu. həsrət. - qaldım **ərinc** qayğuqa: vəslət həsrətində qaldım. 1. tansıq. həsrət. - **özləm duymaq:** suqlanmaq. arzu etmək.
- özləm** **özlək. özlənik.** 1. əsrək. əsrük. əsrək. üzrük. azrut. həsrət. düşgün. 1. arzuman. arzı. istək. əsmə. əsi. iştiaq.
- özləmə** **özümləmə.** içinə almaq. mənimsəmə. (**# yadımlama:** içindən atma, unutma).
- **çox özləmə, istəmə:** könül keçmə.
- özləmək** 1. sevgisin sunmaq. rəhm etmək. məhəbbət etmək. 1. sevləmək. sevkəmək. çəkilmək. gərinmək. küysəmək.

arzu etmək. istəmək. daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq.
 arzılamaq. diləmək. imrənmək. susamaq. 1. həsrət
 çəkmək. acınmaq. dartınmaq. arınmaq. yorulmaq.
 sızılmaq. can sıxılmaq. 1. həzm etmək. 1. tapşırmaq.
 tapışdamaq. ismarlamaq. 1. yaxarmaq. yalvarmaq.
 sulanmaq. 1. sülənmək. səbmək. sövülmək. uzanmaq.
 çəkmək. iştahlanmaq. dadınmaq. həvəsləmək. 1. arzu
 çəkmək: müştəq olmaq. 1. aşuqmaq. bir nərsəyə
 yönəlmək. nərsəni sevmək. istəmək. arzulamaq.
 öztiqmək: östikmək. dartınmaq. öykünmək. fikrində
 olmaq. nərsiyə sarı çəkilmək. öztiqmək. östiqmək.
 istəmək. 1. çox istəmək. tərilmək. çox arzu etmək.
 həsrət çəkmək. küsəmək. küysəmək. arzulamaq.
 tansıqlamaq. 1. közləmək. küldə pişirmək. 1. özünə
 istəmək. arzulamaq.

- **çox özləmək: çox arzulamaq.** üzərinə titrəmək.

özləmək

1. **özlək duymaq.** üzüntü çəkmək. üzük qalmaq.
 üzüklənmək. həsrət çəkmək. 1. susamaq. həsrət çəkmək.
 1. qəribəmək. qarıbsamaq. qaruqsamaq. qarusbamaq.
 gözü yolda olmaq.

- **çox özləmək, istəmək, arzulamaq:** gözdə tutmaq.

- **evini özləmək:** evsəmək.

özləmiş özləyən. özləm. saqay. sağay.

özləmli **özəkli. özləyən. özləkçi.** üzüklü. üzüntülü. həsrətli. çiləli.
muştəq. 1.arzılı. arzulu. istəkli. talib. həvəsli. iştiaqlı.

özləmsiz amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız. bəlliksiz.
oxsuz. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.
başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.
əğimsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz. məqsədsiz.
qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz. yönətsiz. təsarsız.
düşünsüz. düşünəqsüz. düşünmədən. fikirsiz. tutumsuz.
çaqıl çuqul. çert pert. çirt pırt.

özlən özdən. xisusi.

özləniq **özlənik.özləm. özlək.** əsrək. əsrük. əsrək. üzrük. azrut.
həsrət. düşgün.

özləniş - **özləniş, istək duyusu, hissi:** könül keçməsi.

özlənmək arzulamaq. arzılanmaq. istəklənmək. həvəslənmək.
iştiaqlanmaq. təmənni etmək.

özlənmək üzləmək. quyulaşmaq.

- özləntirmək** **özləndirmək.** istəndirmək. istəkləndirmək.
 iştiaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqləndirmək.
 xoşlandırmaq. oxsandırmaq. oxşandırmaq.
 yaxşılandırmaq. gözsündürmək. düşsündürmək.
 imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq.
 umsandırmaq. yumrandırmaq. yumsandırmaq.
 bəğəndirmək. əğsəndirmək. əğsindirmək. tutsundurmaq.
 çalsındırmaq. çəksindirmək.
- özləş** kəndinə dönüş.
- özləşdiriş** genişlətmə. sayğarış. alışdırma. ögrətmə.
- özləşən** öyrənən. alışan. genləşən. yayılan. gelişən. gücləşən.
 yaradılan. böyüyən. qalınlaşan. qatlaşan.
- özləşmək** vaxləşmək. ayırmaq. ögrəşmək. alışmaq.
- özləştirmək** 1. kökləmək. köklətmək. 1. özəlləşdirmək.
 şəxsiləşdirmək.
- özləştirmək** ələ keçirmək. almaq. qapmaq. həzm etmə. sindirmə.
 alışmaq. ögrənmək.
- özlətən** özlətən. coşturan. qomitqan. qomitqan. coşturan.
- özlətqən** **özlətqən.** özlətən. coşturan. qomitqan.

özlətmək	özləşdirmək. öndərmək (özünü özlətmək: özünü öndərmək). tə'min etmək.
özləyən	1. özləmiş. özləm. saqay. sağay. 1. saxıncı. sağıncı duyan. sağınan. düşünən.
özləyən	özəkli. özləmli. özləkçi. üzüklü. üzüntülü. həsrətli. çiləli. muştaq.
özləyəni	özləkliz. istəkliz. istəyəni. diləkliz. diliyəni. iradətməndiz.
özləyim	bax > özlək.
özləyim	bax > özlək.
özləyimsiz	istəyimsiz. diləyimsiz. iradətməndəm.
özləyin	özlüyün. özlükdən. özgülükün. özgündən. özdeşin. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olnun. olşun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.
özləyiş	bax > özlək.

özləyit bax > **özlək**.

özləyit bax > **özlək**.

özli dözli. durumli. sağız yalı möhkəm. kökli. yapışan. özli
dözli: dayanıqlı. özli un: qəvi. saqqız kimi xəmir.

özlü 1. eygili. qalaysız. taarüfsüz. 1. qalaysız. içtən. könüllü.
könüldən. ürəkdən. səmimi. 1. ortalı. qarınlı. aralı.
göyüllü. könüllü. içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtıq.
sağitli. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü.
qapsamlı. toplanlı. dolqun. dolu. doluq. məğzli.
möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu. mə'nili. mə'nalı. 1.çin.
xalis. əsli. - özlü topraq: verimli yer. 1. yapışqan. qapır. -
özlü çamır: ət palçıq.

- **özlü üzlü** qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. sənli mənlı.

başbaşa, qaşqaşa. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız.

taarüfsüz. al taxamı, ver taxavı. al bərküm, ver bərkün.

- **özlü, qısa söz**: qısa, göstərişli söz: yapıcı güdə söz: qut, qıt

söz: dərlı, toplu söz: us, qıs söz: ötəyiş. ötləyiş. özdeyiş.

muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.

- **palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq**: qarakəpir.

özlü 1. gürmən soylu. 1. ruhlu. canlı. 1. tamarlı. damarlı.
mayalı.

- özlüq** **özlük. özüq. özgük. özgül.** kimlik. şəxsiyyət. 1.özünü. zati. 1. üsarə. sıra. şirə. 1. çin. xalis. 1. çiğlik. çiylik. qırtlıq. gədik. xamlıq.
- özlüq** **özlük. özül.** 1. dərbəs. şəxsi. xass. özgü. xas. özgü. istisna. şəxsi. özəl. kişisəl. 1. can. 1. kəndilik. zatiyyət. xisusiyət. 1. mənlük. qurur. covhər. maddə. 1. 1. xisusi. vijə. 1. üzlü. yağlı.
- özlüqsüz** **özlüksüz.** həmişə.
- özlüqtən** **özlükdən. özləyin. özlüyün.** özgünlükün. özgündən. özdərin. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından. taplışın. taplışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olnun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.
- özlülük** **özlülük.** 1.qalaysızlıq. könğüllük. səmimilik. içdənlik. 1.eygillik. qalaysızlıq. çəkinməməzlik. taarüfsüzlük.
- özlüyün** **özləyin. özlükdən.** özgünlükün. özgündən. özdərin. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun.

quruqdan. qurqudan. tapının. tapından. tapılışın.
 tapılışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan.
 olnun. olşun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratılışın.
 yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.
 xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zətindən.
 təbiətindən.

özlüyüntən **özlüyündən.** özü özündən. kəndiliyindən. quduru.
 xuduru. - **kəndiliyindən** bitən otlar.

özmən düz. doğru. dürüst. özü sözü bir.

özmənlik nəfs. eqo.

özmiq **özmik.** covhər. öz, əsas varlıq.

öznə **1. öğə.** ünsür. - **yoğuru (xəmiri) aşitan, acıtan, qarbartan**
öğə, öznə: acıtma tozu, otu: qabartma, abartma tozu, otu. **1.**
 fail. amil.

öznə ətrək. ataq. çəki. maraq. ələqə.

öznəq **öznək. özgül.** yalqız. yalınqız. hər nədən arın, arı, qıraq
 olan.

öznəl sübjektiv. (özünün duyqusuca düşünən).

öznəmək **özənmək.** diqqət etmək.

- özneşic** **özənli.** qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar.
 təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı.
 qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq.
 yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq.
 tutuqlu. turalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq.
 oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli.
 yerikli. yenikli. dadıqlı. araşiq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
 iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. həvəsli. həvəskar.
- özötük** **özötük.** öttük. biyoqrafi.
- özrüm** seçgin. seçilmiş.
- özseçir** **özseçir.** özün tutan. özuzar. qalandır. qalantur. qalnadır.
 qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur.
 tühəkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu.
 qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
- özsevər** 1. boqursa. kəndini bəğənmək. xudpəsənd. 1. enlin.
 ənlin. xudpəsəd. qurulu. qurlu (< **qurulmaq**). xudpəsənd.
 satan. 1. maqtanqıç. kəndini artıq övən.
- özsevər** özgörüşlü. özdalıq. məncil. mənçil. qaqanuz. qaqanoz.
 qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. qurqın. qurra. çağaçı. yaxaçı.
 çalımçı. şişgin. şişirən. çişrən. geçgin. keçgin. dolqun.

dolu. doluq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlu.
 ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç.
 göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz.
 qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban.
 hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. qurra. köpbərən.
 xodpəsənd. quruqan. qanquru. kübarqın. gurbaqın.
 böyüksinən. böyüksək. yekəsik. məğrur. mütəkəbbir.
 xudpəsənd. xudpəsət. narsist.

özsevərcə qalandurca. qalandursı. göstərişi. şişincəmsi. şişinmişi.
 mütəkəbbircə.

özsevərliq **özsevərlik.** qalandurluq. göstərişçilik. şişinçilik.
 mütəkəbbirlik.

özsevərliq **özsevərlik.** 1. boğursamaq. bənçilənmək. maxtanmaq.
 maxtanırqa. maxtanırçaq. özsevərmək. ulumçuluq.
 boysanmalıq. özbilərmən. özsevər. xutpəsət. 1. qaraquşı.
 özbaşnalıq. mənəmən. xodpəsəndlik. - **qaraquşı buyruğu:**
 öz başına verilən, sürülən söz. - **qaraquşı sürmək:**
 özbaşnalıq etmək.

- özsevmək** qurulmaq. ögəncmək. övəncmək. ögünmək. övünmək.
xudpəsətlənmək. - iki söz ögəndim diyə **qurulmamalı**. -
qurulub şişinmək kişiye yaraşmaz.
- özseçir** **özseçir**. özün tutan. özuzar. qalandır. qalantur. qalnadır.
qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur.
tüməkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu.
qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
- özsu** çaxır. araq. üsarə. usarə.
- özsünmək** özündən saymaq. yadırqamamaq. bağırina basmaq.
- özsüz** məğzsiz. içsiz. saçma. anlamsız.
- öztaluq** **özdaluq**. özsevər. narsist.
- özteyiş** **özdeyiş**. **1.** doğru, gözəl, anlamlı duyunu, qıssa biçimli
yetirən söz. kələmati qısar. **1.** sözün qıssası. son söz. **1.**
ötəyiş. **ötləyiş**. qısa, göstərişli söz. vəciz.
- öztəq** **özdək**. **özbək**. öğə. maddə. cism. cisim.
- **qanunu andıran özbək çalqısı**: çəng. çanğ.
- öztəq** **özdək**. **1.** nərsənin sağılmış sığılmış özü, özlüyü. maddə.
təməl. əsil. yapı. quruluş. təməl. öz. gövdə. kök. əsas.
oluş. oluşum. **1.** bədən. vücud. **1.** kündə. ağacın kökünə
yaxın olan qısım. **1.** iç. öz. xulasə. **1.** qalaysız. içdən.

doğal. doğru. doğurdan. yalansız. (# **üzdək**). 1. qaymaq.
öz. - özlü topraq.

öztəqlənmək **özdəklənmək**. gövdələnmək. köklənmək. təməllənmək.
əsaslanmaq.

öztən - **ıçdən, özdən, kəndiliyindən gələn tansuq çəki, cəzbə**:
qayat. qayta.

öztən : **özdən**. azad.

öztən **özdən, özdəl**. 1. soylu. əsilzadə. zadəqan. 1. özlən.
xisusi. 1. ıçdən. səmimi. - **özdən gələn**: özə ayit. özqəl.
özgəl. səmimiyyət. 1. mində bir. endər. əndər. nadir.
özdən. seyrək. əşsiz. az rastlanan. olağanüstü. 1.
qohum. əqrəba. 1. erməğan. hədyə. 1. əşraf. soylu. 1.
erməğan. hədyə.
- **sarayma özdən**: **sarayım özdən**: pırensələrə qulluq edən
soylular.

- **özdən söz**: göstərişli söz. gözəl söz.

- **özdən biyni ikinci qulu**: əsilzadə pırensın ikinci kölesi.

öztənliq **özdənlik**. 1. əsilzadəlik. soyluluq. 1. nəzakət. tərbiyə.
zərafət. 1. hidyə. armağan.

- **özdənlik edmək**: nəzakətlə təklif edmək. ərməğan edmək.

- **özdənlikni iki ülüşü ötürük**: əsilzadəliğin yarisı yalandır.

öztər **özdər.** içdər. özdərik, özdəri, içdərik, içdəri olan. özə, içə bağlı olan. iç. öz. **1.** batin. bətn. **1.** fitrət. özgülük. özəllik. təbiət.

öztəri **özdəri. özdərik.** içdərik. içdəri. içdən. içgin. özə, içə bağlı olan, özdə, içdə qalan bölüm. iççil. içək. **1.** gizli. **1.** batini. bətnədə olan. **1.** fitri.

öztəriq **özdərik. özdəri.** içdərik. içdəri. içdən. içgin. özə, içə bağlı olan, özdə, içdə qalan bölüm. iççil. içək. **1.** gizli. **1.** batini. bətnədə olan. **1.** fitri.

öztərilik **özdərlilik.** içdərilik. batinilik. batiniyyə.

öztərin **özdərin.** özləyin. özlüyün. özlükdən. özgülükün. özgündən. içindən. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. tapının. tapından. tapışın. tapışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zətindən. təbiətindən.

- öztəş** **özdəş.** əşit. tay. bənzər. eyni.
- öztəş** **özdəş.** addaş. adaş.
- öztəşiq** **özdəşik.** eyniyyət. olduğu kimi. eynən.
- öztəşli** **özdəşli.** bəkdəşli. bəkdaşlı. bağdaşlı. başabaşlı.
bənizdəşli. manğızdaşlı. bərabərli. dənqli. dəngəli.
dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili.
əmsallı. muşabəhli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansımaq:** bənzəmək). əkranlı. maadilli. həmvarlı.
təkinli.
- öztəşliq** **özdəşlik.** əşitlik. taylıq. bənzərlik. eynilik.
- öztəşmək** **özdəşmək.** əşləşmək. əşitləşmək. dəşləşmək.
taylaşmaq. taydaşmaq. bənzəşmək. eyniləşmək.
- öztəyiş** **özdəyiş. özətiş. özəyiş.** təsfiyə. arıtma. artama. arıtlayış.
arıtış. artlayış. arsayış. ayıqlama. ayıqlayış. darayış.
daraş. təmizləmə. safatma. saflayış. safatış.
- öztiqmək** **östiqmək. özləmək. istəmək. östlkmək. özləmək. istək**
göstərmək.
- özü özüne** kəndi kəndinə. öz başına. özlüyündə.
- özü** qıyası. qıssacası. əlhasil.
- **adıyla özüylə:** adınan varlığıyla: adıyla sanıyla. ism ilə

cismilə.

- **özün istətmək, sevdirmək.** ürəyə girmək könül avlamaq.

- **adı var özü yox:** **1.** adı keçdiyinin var olmadığını anlatır. **1.**

adı olmasına qarşılıq (rəğmən) görevini, etgini yerinə gətirməyən. sözün edib, işdə, ı s izi bulunmamaq.

- **kəndini, özünü bəğənmiş** qaqavan. qaqavaş. qaqavac
qaqabaş. avanaq. bilgisiz. düşüncəsiz. qapsalaq. kavsalaq.
çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq.
qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. budala. qafası
üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə. abdal.

- **kökün özü, dibi:** kökün kökü. qarakök.

- **özü özündən:** özlüyündən. kəndiliyindən. quduru. xuduru. -
kəndiliyindən bitən otlar.

özük

özük. özlük. özgük. özgül. kimlik. şəxsiyyət.

- **xanımlara, qadınlara özük, xass:** arvadçıl. qadınçıl.

- **özük özəllik: özgü özəllik:** şəxsi xisusiyyət.

özük

özük. 1. qadınlara verilən unqun, ləqəb. - **altun özük:** altın
kimi təmiz ruhlu qadın. - **ərtini özük.** bədənini inci kimi təmiz
olan qadın. **1. özik.** sevgi. eşq. - **özik** otu tutunup, öpgə ürək
qoğrulur: eşq odu tutuşub, içim canım qoğrulur. **1.** mətin.

şərəfli. mütəvaze. **1.** tadu. təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.

1. sevgi. istək. - **özük** odu tutunub, öpgə ürək qoğrulur: aşq odu alıssa, ürək, ötgə, qalan nərsələr qoğrulur. **1.**

özü. məxsus.

- **özük** məni gücəyür: eşq məni zorlayır \ tün gün durub

ağlayu. - **özük** odu tutunub \ öpgə ürək qağrulur: **eşqin** odu tütünüb, ürək göğüs qovrulur.

- sızırqalur öziklər\ issiz üzü burqurar.

- **özük** məni qamutdi: sevgi məni qaynatdı, dəlirtdi.

- **özük suv**: böyük dərələrdən ayrılan hər çay. qol.

özüm

- qız alsan, deyəcək (- özün bilərsən), dul alsan, deyəcək (- **özüm bilərəm**).

özümləmə

özləmə. içinə almaq. mənimsəmə. (# **yadımlama**: içindən atma, unutma).

özün

- **kəndini, özün aldırmaq (qəbullatmaq) istəyən**: qaqnaz.

qaqanaz. dikqaga. dikbaşınadçı.

- kiçik yalançı şeytan aldadır, yekə yalançı özün.

- **bir əkmək az ye, işin özün gör.**

- **göstərişi, özün göstətməyi sevən varlı**: qalandur.

- **içidar yoxsul, özün bəyliyə vurur** (varlı olmağın göstərir).

- **kişi hammıdan irəli özün düşünür:** qardaşdan qarın yaxın.
- qız alsan, deyəcək (**- özün bilərsən**), dul alsan, deyəcək (**- özüm bilərəm**).
- **öz işivi özün gör, acıqlansan, özün söğ.**
- **öz işivi özün gör, acıqlansan, özün söğ.**
- **özün tutan:** özseçir. özseçir. özuzar. qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur. tüməkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.

özün

- 1. kəsin. - **kəsin qaltaq edmək:** özün tutmaq. burnu qaf dağında olmaq. burnu böyümək. 1. qohum. qonum. - **özünlərin** yığıb getdi: öz adamların. - **özünğ** qanlı yumruqu, yadın yağlı tikəsin yeğ.

- **özünə istəmək:** özləmək. arzulamaq.

özünə

- **öz özünə:** fi nəfsə.
- **özünə almaq:** içinə almaq: içinə atmaq: qanına atmaq: qanına almaq: canına almaq: canına atmaq.
- **özünə bağlatmaq, ilgilətmək:** könül qazanmaq. ürək almaq.
- **özünə gərəkli nərsələr:** özgərək. şəxsi vəsayil, əsas, ləvazim.

- **özünə yol seçmək**: yol tutmaq: - əkinçilik **yolun tutan**,
kənddə qalır. - maşıcıllıq yolun tutan yolda qalır. dağ **yolun tutan** dağda qalır.

- **özünə yedirmək**: rədd etməmək. qəbul etmək.

özünə ləhinə.

özünlü zati.

özüntə **özündə**. fi nəfsə.

- gahın çaşan, ötəyə düşən, gahın bilən, **özündə** üzən.
(**ötəyə**: suça. günaha).

özüntən **özündən**.kəndiliğindən. özündən. kəndisi. istəklə.
arzusuyla. nəfsən.

- **özü özündən**: özlüyündən. kəndiliyindən. quduru. xuduru. -
kəndiliyindən bitən otlar.

- **özündən gedmək**: bayılmaq. ürək keçirmək. huşdan
gedmək.

özünüzə öziqizqə. (tükən qapılarında yazılır) özüzə çəkin.

özünüzdən: itələyin. itin. özünüzə özünüzdən: çəkin
itələyin: çək it.

özüözün **özü özün**. - **kişi özü özün qaşımağ üçün, uzun saplı,**
başında əl biçimli parçası olan arac: qaşağı.

- özür** geçit. keçit. keçər. geçər. qoyu. olur. yol. yolağ. yöntem.
bağış. yengik. yenik. qolay. buyruq. göstəriş. ərklik.
onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə.
pərvanə.
- **onay sağlamaq**: icazə almaq.
 - **ərklik, onay çıxmaq**: bir işdə sərbəs bıraxılmaq.
 - **ərklik, onay qoparmaq**: gücəniklə icazə almaq.
 - **onayızla: onay versəz**: icazənizlə.
 - **onaysız**: icazəsiz.
 - **onaysız** heç nə yapılmasın.
 - **onaysızlıq**: icazəsizlik.
 - **olur** alın sonra.
 - **olursuz** bura girmək olmaz.
 - **olur** verin gedim.
 - **oluruzu** gözləyirəm.
 - iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.
- özüş** 1. **üzüş. uzuş. yarış.** 1. xass. özqü. üsüş (: xusus).
- özüşmək** 1. özündən saymaq. bağırina basmaq. yadırqamamaq.
1. **üzüşmək. uzuşmaq. yarışmaq.** - at **özüşmək.**
- özüt** üsarə.

özütə	özüdə. həttə. zatən.
özütinq	xudmuxtar. gen, başına yaşam.
özüv	yaxa.
özüvə	- İğnəni özüvə çuvaldızı özgəsinə.
özüz	İçüz. içöz. açqıç. açma. içtin. içaç. təcziyə.
özüzə	tükanların qapısında yazılan iki qısalmış söz: çəkin: qapını <u>özüzə</u> çəkin. bizə: itin: qapını <u>bizə</u> sarı itələyin.
özüzləmə	içtinləmə. içaçlama. açqıç. açma. açıqlama. aydınlama. izah. şərh. tozih.
özüzləmək	içtinləmək içaçlamaq. 1. izah etmək. 1. təfsir etmək. 1. təşrih etmək.
özüzlər	içtinlərə. içaçlar. açqıçlar. açmalar. açıqlamalar. aydınlamalar. izahat. məşruhat. tozihat. şərh o bəyanat.
özveri	1. fədakarlıq. 1. qurban.
özverili	yol əri. fədayi. könüllü. fədakar.
özvəri	öz veri. fədakarlıq.
öz yetən	yetərli. yetgin. usda.
p	<> f. - yapraq: yafraq. - topraq <> tofraq. - topuq <> tofuq. - yupqa <> yufqa: incə, nazik. - qaptan <> qaftan.
pa	(?): da (dayaq): ba (basaq).

- paça** { < **paçaq** < bacaq < **basaq** (< **basmaq**): yerə basılıb, təpilən arac. (> **paçe** _(fars))}. **1.** balaq. baldıraq. baldır. səğə. səğə. **1.** börek. kətə. **1.** buççaq. - **kişik** **buççaqımdan dardı:** pişik paçamdan çəkti. - **şalvar paçası:** buççaq.
- paça** < **haça** < **aça**. haça (- paça: açıla).
- paça** <> **çapa**. **1.** dizdən aşağı bölüm. - **kəllə paçaçı:** başçı. - **don paça:** **don köynək:** **tuman köynək:** iç geyimli. ev paltarlı.
- paçaq** **1.** _{metatez} < **çapaq**. qırıq. əzik. - paçaq paçaq: qırıq tökük. **1.** < **qapaç**. qovunun qabığı.
- paçalamaq** itrətmək. yırtmaq.
- paçalı** - **diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar:** sığba sıpqa. potur.
- paçavra** { < > _{metatez} **çapıt. çaput.** ("**çap**" la "paçra" sözünün nə ilişgisi ola bilər ?)}. işlənmiş əprilmiş (yıpranmış) bez parçası. cırım mırax. yıtıq mırtıq parça. əsgü üsgü. **1.** cırım cında. **1.** tikə parça. aşpaxana yağılığı, dəsmalı. **1.** köyköhnə. kəkiz. kənğiz. kəniz.gəbə əsgisi. **1.** buşduq. bukduq.

- çapıt. çaput. çıpıraç. paltar. sarqı. pılı pırtı. alaqoca.
qabur çubur. əsgı püsgü. pılı pılrtı. qırıq tökük.
- paçavraçı** cırım cındaçı. köv köhnəçi.
- paçe** (fars) < **paçaq** < **bacaq** < **basaq** (< **basmaq**): yerə basılıb, təpilən arac.
- paçraz** (**paç** < metatez > **çap** < metatez > **çar**). çarpaz. çapraz.
- paçut** böyük parça. - bir paçut: bir böyük bölüm.
- pahlama** sildiri. qıldızlama. arıtlama. arınlama. təmizləmə.
- paq** **pak**. < > **ağ**. saf. təmiz. öründül. - paqlamaq: aqlamaq.
- paqa** qısğa. alçaq.
- paqet** < **qapıt**: bastıq. torba. düğüncək. burama. bukca. bağça. dolama.
- paqet** **paket**. qapet. qapıt.dolağ. piçət. qapaq. bağ. örtü. örtük.
qapanca. peçə. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq.
qapa. qapal. qapan. qapam. yapıq. yapaq. yapağı.
yapıncaq. yarpaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıc.
bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc.
örtbas. örtənək. duvaq. tutac. sarqı. köynək. gömlək.
- **paket qaldırımı**: qaba, iri, kəpçə daşlardan yapılan, qaplanan yol.

- paqet** **paket.** 1. çulqam. topaq. boqca. tob. dəsədə. tomar. qutu. tükümçək. 1. bəkit. kip. kif. gilip. gilif. qınır. qılıf. qılab, ğilaf, qab. qapaq. qoraq. zərf.
- paqetləmək** **paketləmək.** torlamaq. dövrlemək. dövrələmək. dövürləmək. toplamaq. devşirmək. buxcalamaq. boğcalamaq.
- paqıl** **paxıl.** < bağıl. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq. qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis < qınıs. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. yanığ. yanğılı olan. yalvaq. yavlaq. çaylaq. tamahkar. gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. verməztin. verməyən. əlverişsiz. varyeməz. sərşəməyən. xərcləməyən. momsik. mümsik.
- paqıl** **paxıl.** 1. qırıq. çinis. xəsis. qırt. 1. qız. qıs. qıt. qısıq olan. - paxıl kişi: **qız kişi.** qıtmır. qısmır. 1. görümsüz. içi qara.

paqır	paxır. 1.bakır, mis. - paxır çalma: ağılanma. zəhərlənmə. - paxır, mis pası rəngi: çadırıq (< çadır: göy üzü). yaşıl göy boya. 1.pas - yeməyi paxır, pas çalmış: pozmuş, çalmış.
paqır	paxır. 1. bax > bağır. mis. - var paxır , yox altun. - paxır para: manğur. mangır. 1. kir. ayıb.
paqırdavıq	< qab. dövük. nazik. sınaq.
paqla	paxla. < bağla. baqla <small>(fars)</small> bağılı. (< bağlı: örtülü). həlqə.
paqla	paxla. < bağ. zəncirin dənələri.
paqlacan	paxlacan. baqlacan. badımcan. patlıcan. bütükə.
paqlaqrı	paxlaqrı. < bağlaqrı. yer yer qaraya çalan qır at donu.
paqlaşkan	paxlaşkan. çürük. küflü.
paqlav	< qab. içi boş. panğ.
paqlava	paxlava. kalvasıq.
paqlıq	paklıq. yeğlik. üstünlük. iyilik.
paqmu	paxmu. bacarıqlı. vergili. usta.
paqrac	paxrac < bağrac. misdən, qılıpılı kiçik su qabı.
paqta	paxta. pambıq. - paxtalı taxtalı: bərk boş.
paqtacıq	paxdacıq. maxdacıq. pəmbəçub köpələk. yelik.
pala	bala. - quş palazı: quş balası: quş yavrusu.
palaq	qayıq körpi. çürük yumurta.

- palamaq** işlətmək. istifadə etmək.
- palamut** - **palamut otu: sarımsaq otu.** həşişeyi buqələmun. qurtlıca. çeşitlərindən: saçaqlı qurtlıca, ağ qurtlıca.
- palan** < **yapanğ.**çul. yəhər.
- palan** **qaplan** (qaplayan). qaput > hamut. qapıt. çuğul. çul. arxa. arxalıq. səmər. - **palan örtüsü:** çultarı.
- **eşşəyə gücü yetməyən, palanın dövr:** bəyə əli çatmayan, nökrin döğər.
- **palanın qaymas, süvməsin önleyən qayış, kolan:** arxalıq.
- **çala pala:** 1. bütün gücüylə. var gücüylə. 1. çətinliklə. güclüklə. zorluqla.
- **əğri palan:** 1. **əğri yəhər:** yəhəri, palanı əğri. 1. azərbaycan·
- eyrpileyn** (< **airplane** (ingilis)i.). uçaq. təyyarə.
- **yəhəri, palanı əğri:** əğri yəhər. əğri palan.
- **yəhər, palanın arxa bölümü:** götlüq.
- palan** toqulqa. toqum. basturuq. heyvan palası. yük döşəyi. səmər. bağırçaq. barqıraç. səmər. yüklük. çul. çulaq.
- **dəvəyə vurulan kiçik palan:** qavut. havut.
- **bir çeşit böyük səmər, palan:** kürtün.
- heyvan **palanının** bel bağı: **qolan. kolan. kovlan.**

- yəhərin, **palanın** təpilib qalxıq qıraları: tapınqı. tapınqu.
təpinqu.
- palancıq** - **yarımçıq palancıq**: yarım yamalaq.
- palançı** səmərçi. yüklükçi. çulçu. çulaqçı.
- palanq** **palanğ**. səmər.
- palas** - **heyvan palası**: toqulqa. palan. toqum. çul. basturuq.
- palasınma** : yastısına. nərsənin yastısına eninə qoymaq. (#
qılıclama).
- palavara** qapız. qapuz. yalan.
- palavaraçı** qapızçı. qapuzçu. pezəvəng. şarlatan. qaldaban.
çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı.
qanqırıtçı. atıcı. düzənçi. düznəçi.
- palavracı** quru qazan. tobuçu. yalancı. yanşaq. boşboğaz.
- palavrə** **palvara**. oyalı. oylayıcı. qantınçı. qantılçı. qantıl. qantın.
qantam. qantama. qandırma. qandırıcı. aldatan. aldatıcı.
aldatçı. yalan.
- palaz** 1. çapğut. çaput. döşək. şiltə. 1. qaytım. qatım. büryə.
xalı. qalı. fərş.
- palça** **balça**. açə. fərəc.
- palçamaq** **balçamaq**. **parçalamaq**. bölmək. açmaq.

palçıq

balçıq. 1. qoyu, tutaqlı, qəvamlı, yapışqan çamır.

çömləkçi çamırı. 1. çamır. bataq. gömçük. 1. yapışqan, fizul, sürtük kimsə. 1. (kimsə) balçıq. çamır. yılışq. ilişik. yılışqan. yapışqan. ilişgən. sıvışqan. suvaşqan. bulaşq. bulan. bələşik. bələşən. çamsaqqızı. - **başmaq palçıqsız olmaz.** - **sulu palçıq:** çıpçıl.

- **çamırlı, palçıqlı yer:** batağlıq. sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl.

- **alpalçıq: ətpalçıq.**

- **günəş palçıqla sivanmaz.**

- **palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq:** qarakəpir.

- **topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır:** qarmac. suvax.

- **palçıq, suvaq qatmaqda, sürməkdə işlənən, əl yekəlikdə mala:** qaqınc. qaqış. qaqıc. çapa.

- **ət palçıq:** özlü çamır.

palçıq

palçığ. (< metatez >) **çalpınq.** sıvıq çamur. titik. al. (< bal + çiq). sıvıq suyuq çamır. vicik. batağ. batğa. zığ. balçığ. (batcıq: **batağlıq. batacaq. batılacaq. bulaşacaq. suvaşacaq.**) - **palçıq kimi:** qınqır. qonqır. sıx olan.

- **günəşi palçıqla sıvamaq**: açıq aşqar nərsə örtüb basırmaq istəmək.
- palçıqlamaq** batırmaq. bulamaq. sıvamaq. qapamaq. örtmək.
- palçıqlı** bulanıq.
- palçıqlı** gömək. çamırlı. batağlıq.
- palçıqlıq** batqa. bataq. - **çox, ören, yayranq palçıqlıq**: batağlıq. batqalıq.
- paletqa** paltaq. basılan. batılan. qoyulan yer.
- palıt** - **iri, palıt boyasil göz**. (qara qəhvəyi boya): qaramıq. qaramuq.
- palıt** meşə ağacının çiçəği.
- pallamaq** allamaq.
- paltaq** paletqa. basılan. batılan. qoyulan yer.
- paltaq** **paldaq**. dərəcə. aşama. basacaq. basqıç. basama. baskuç. nərdivan. mərhələ. pillə.
- paltar** 1.geycim. gecim. geyiniş. geyniş. geysi. urba. giyəsi. geyəsi. geysi. geyəcək. geycək. geygi. geyim. qapsaq. geyit. yamaşır > camaşır. 1. bağça. örtü. örtük. qapanca. - **ağ paltar tez kirlənir**: 1. ağ kir götürməz. 1. iyilərin kötülüyü çabıq gözə çrpır. 1. örtü. camaq < yamaq. yamanan,

yapışdırılan nərsə. - **paltar yuğan**: yamağırçı > camaşırçı.

- **gənc qızın elçi qabağına çıxarkən geydiyi süslü bəzəkli**

geysi, paltar: qaşalaq. qaçalaq. çağalaq.

- **geyim, paltar dolabı, dolabı, kamodu**: geydolab. qərdrob.

- **paltarda dügmə, giltə yerinə tikilən qarmaqcıq**: keçirtmə.

çalkeçit. salkeçit.

- **paltarını tökün**, dinc otur: soyun, savurun. - **paltar dəğişmə**,

soyunma yeri: soyunmalıq. - **gənə bol iş paltarı**: tulum. önlük.

çəkə. çəkmə. işlik. rupuş.

- **atpaltar**: içdon. atdon. içgeyim. atgeyim. atsar. atsarı.

atyama > atcama.

- **boyuna, qola, paltara taxılan, asılan bağ, bəzək nəsələr**:

asdal. yasdal. asqal. yasqal.

- **gecə paltarı**: gecəlik.

- **gövdəyə yapışan toxunan paltar**: gövdək. gövlək. tərlik.

alttıq. alt geyim.

- **ölçülük paltar**: ismarış paltar. (**# götürü, götürə paltar**:

hazir paltar).

- **paltar qısqacı**: paltar tutturucu, girəsi.

- **ev paltarı**: rubdöşambr. boldon. içlik.

- **iş paltarı, geyimi**: tozluq. önlük.

- **qonaq paltarı**: yabanlıq.

- **paltar aharı**: aşı.

- **paltar qısqacı**: camaşır ağacı.

paltar

çəpən. (< **çapmaq**: taxmaq). çəkmən. don. cəbə. camə.

cəmə. bağıltaq. kaftan. qaptan. dənək. çəkmən. əba.

qəba. geymür. geyim. geysi. bükək > **puşaq**. geyqürlük.

quşam. qoşam. talqaq. dalğa. çarpı. çırpı. örtük. uru.

örtük. basruq. keçə. çul. **1.** alat. geyim. **1.** bürü. qolnıq.

toy küldəgi. **1.** çapıt. bısdır. basdır. opraq. geyim. yapraq.

çəpən. qaplam. qablam. geyim. sarqı. çıpıraq. paçavra.

1. don. ötrən. örtən. **1.** geyim. qurşaq. quşaq. kəsi (<

kəsmək). geysi. biçı. bezdən biçılmış.

- **paltarda** bulunan çəngəl: qadalmaş. qopça.

- paltar yuvan: cırcı. (**c** < > **k. q**) kirici. kirçi.

- **paltar yumaq**: çəlimlik. çalımlıq. çəlimli. çalımlı. paltarlar

çalınıb, çırpınaraq yuğulurdular.

- **orta quşaq**: aralıq geyim. əl geyim. bayağı qapsam, geyim.

(# qopsam: rəsmi). - quşaq atmaq: soyunmaq. dincəlmək. -

quşaq çözmək: əl suya yetirmək. - **eşik paltarı**: eşik.

- **kəsi biçmək**: biçə kəsmək: paltar biçmək.
- **kəsi daşı**: bulaq çay yanında palatari döğərək yumağa özəl yassı daş.
- **iki qulaqlı paltar asqısı**: qoç buynuzu.
- **iş paltarı**: tozluq. önlük. peşgirə.
- **kəndinə paltar yapıdırmaq**: kəsinmək.
- **paltar sırıqı**: gecim sırıq. geyim sırıq: paltar, geyim yumaqda işlənən sırıq.
- **sıqı paltar**: dar paltar.

paltarçı	geyimçi. quşaqqı. gürşaqqı. qurşaqqı.
paltarçı	yamağırçı > camaşırçı.
paltarevi	geyimevi. geyizevi. geyim satılan, sərgilənən yer.
paltarlı	geyimli. örtü. müləbbəs.
paltataq	paldataq . qartadaq. taqqıldaq. gubbuldataq. küldürək. küttürək. gurladaq. nərsənin birdən yığılması, qırılması, qoyulması.
paltır qültür	paldır güldür . çöməltayaq. yuvarlana yuvarlana.
paltır	- paldır küldür : gurultuynan. taqqıldıynan. qarlanqop. - bu qocaman kütü (kündə) yerə qarlanqop atdı.

- palto** 1. **partu. bərtü.** barut. üstə qiyilən arxalıq. 1. beşman. 1. qaput. qocuq. çapan.kəbən. kamsala. kürk. örtün. çiyin (omuz) üstünə alınan hörgülü geyəcək. yamçı. yağmırlıq.
- palto** **paltov.** kəpən. qaput.
- **içli palto:** qocuq.
- palton** palto.
- **palton yavluq:** şal. örtü.
- paltosım** - **paltosım uzun, bol geyim: qapama.** qapan. qaban. > kəpən. kəftən.
- paltov** **palto.** kəpən. qaput.
- palvara** **palavrə.** oyali. oylayıcı. qantınçı. qantılçı. qantıl. qantın. qantam. qantama. qandırma. qandırıcı. aldatan. aldatıcı. aldatcı. yalan.
- palvaraçı** (bax > **aldatan. kələkçi**).
- palvarçı** ağızı yelli. yalançı. boş boğaz.
- pamallamaq** basıb, əzib keçmək. basıb, əzib keçmək basalamaq. basarlamaq. baslamaq. basa basmaq.
- pambıq** - **açılmış pambıq:** ağındı. < oğunlu.
- pambıq** - **daş pambığı:** qayaqatnağı. qayğatnağı. qayalifi. oda dayanıqlı bir özək, maddə.

- pambıq** - körpə sütsüz böyüməz, **pambıq susuz.**
- pambıq** - **pambığı alınmış boş qoza:** çanqınqalaq.
- **pambıq qozası arıtlamaqda işlənən böyük ələk:** çırçır.
çalxağı. çalxar. qoşqunara.
- **pambığı atmaq:** didmək.
- **pambıq çəkirdəgi:** çığıt. çığıt.
- **pambıq əgirmə ayqıtı:** çatal.
- **pambıq, yün atar kimi atmaq:** didikləmək. didələmək.
- **çözülmüş, açılmış, işlənmiş, bükülmüş pambıqdan düzələn parça:** köçgü > çözgü. çözmə.
- **pambıq tarımında, əkinində ırqat, işçi, əmələ başı:** elci.
elci.
- **üz rəngi: pambıq boyası:** ət rəngi. açıq qırmızımtıl boya.
- pambıq** yumşaq. köpük. (**# qopuq:** qaba. kötük. gödük. qabaq. bərk.
sərt).
- **qulağına pambıq təpmək:** qulağına barmaq tixamaq.
- **pambığa qılıc salmaq:** göyə top atmaq. boşuna çalışmaq.
göyə savurmaq.
- **pambığa qılıc salmaq:** göyə top atmaq: boşuna çalışmaq.
göyə savurmaq.

- **pambığı boşalmış qoza**: kavqal. qanqal.
- **pambıq çiçəkli çalı türü**: qar tikanı.
- **pambıq içli üst geyim**: kavtuq. kavtaq. qaltaq. çaltaq. qaltuq.
- **pambıq ilə baş kəsir, iğnə ilə gor dəlir.**
- **ağ, parlaq, sıx toxunmuş, pambıqlı bez.** kağızbezi. yasıtbezi. patiska.

pambıq **pambığ.** pamiq. **1.** açıq qızqıl boy. **1.** qovaça. paxta. -
qovaçalıq: pamiq tarlası.
 - quyuq, qoyi pambıq, maxta boyasına **al** deyilər.
 - **pambıq** qozasının kalı: alaqaraq. korasığ.
 - **pamiq tarlası**:. kevezliq.

pamiq (p < > q) **qamiğ.** **1.** yumaq, yuvarlaq, şişik olan. **1.**
 bamiq.

pampers bürgək > puşək. bağırdaq.

pancalamaq **pəncələmək.** qançalamaq. çanqalamaq. çalqalamaq.

pancur abajur. lampa qabığı.

panq **panğ.** sağır.

panqarmaq şişmək. qabarmaq. jestli. burnu yelli.

panqqı yeltər. kəlpəng.

papaq

1. < **qab**. qapaq.kəpkə. qalpaq. şapka. börk. bōrik.
tumaq. yumaq. tēlpək. tēpətəy. tēbətəy. 1. < **yapaq**:
(yapmaq: örtmək. gizləmək). 1. < **qapaq**. 1. < yapaq:
yapmaq: örtmək. gizləmək. 1. qalpaq. kasket.

papaq

börk. tēpələk. - **papaq geydirən**: bōrk qoyan, qoyucu. qulaq
kəsən.

- **qara papaq**: məkə bitgisinin üzərində, qaramtıl qabarcıqlar
biçimində bəlirən bir kəsəl.

- **gəcə yaraqlı, gündüz papaqlı**: görünməsinə qarşı, qara
işlər çevirən, qılan kimsə.

- **papaqlı baş, içdən yaş**: qabadəri. qabapost. üzdən doluq,
içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. gözdə eyik (yaxcı), içdən
yenik (çürük). iri yarı olduqunda, cansız, sağlıqsız kimsə.
duruşlu, içi boş kimsə.

papaq

papağ. qaplat. paplaq. qaplat.

papaqan

papağan. bapqa. tuti.

- **qonuşmayan kimsə, tutu quşu, papağan** qaqavan.
qaqavaş. qaqavac.

- papaqan** **papağan.** 1. < papaqlı. tuti. 1. sağızqan. saqağan quşu. 1. tuti. - **tuti namə:** köksüz təməlsiz, boş uydurma sözlər.
- **tutu quşı:** anğlaçaksızın çox söylər gevəzə.
- papatya** gəlinyemişi. sarı güllü bitgi.
- papıfa** hava. ötürək.
- papıq** kökül. kakil. saçaq. püskül. sok. çox.
- papış** (1. < > **tapış** (< **təpmək**). 1. < > **qabaş.**). dabancıq:
ayağqabı. **başmaq** (< **başmaq**). ayağqab. çarıq. dərlük (< > **tərlük**).
- papış** **qabaş.** ayağqab. çarıq. dərlük (< > **tərlük**).
- papka** qaptama. qapsla. qap. qovluq. dosyə.
- paplaq** qaplat. papağ. qaplat.
- papraq** - **güzdə** (payızda) **sarı qızımtıl boyalı, közə düşmüş otu**
andıran yapraq: **közəl.** xəzəl.
- papuç** köpüç.
- papuş** < > **qapuş.** - yarım **qapuş:** sürtük.
- par** - **par parça, param parça olmaq:** pozulmaq. yıxılmaq.
dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq.
köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq.
kavşamaq. tikələnmək. viran olmaq. xərablanmaq.
tabahlanmaq.

- para çara** paramparça.
- **para çara edmək**: parçalamaq.
- para para** tala tala. dala dala.
- para** 1. (? < > pay: tikə. part.). 1. (p < > y) yara. paraç. parça. yarıl. 1. bənək. pul. yartmaq. yarmaq. 1. parça. talım. dalım. dilim. parça. taram. qıta. qətə. cüz'. hissə. bölek.-
- para para**: pay pay. ayrı ayrı. bölek bölek. dəh dəh. dəng dəng. 1. tənqə. pul.
- **parasız olana deyilir**: tırılın biri tırl.
- **çörəyinə, parasına güvənən**: əkməğine qoç.
- **paxır para**: manğur. mangır.
- **para qiyan**: sərraf. qıyıcı.
- **kiçik para**. qəpik (< > kəpək). xırda pul. - **para toplamaq**: alımcımaq. vergi almaq.
- **pesetaıspan**. - **pezzetaitali**: kiçik paça) yarmaq (yarı. əş. dəngəş). pul. yarı. tikə. part.
- para** 1. kəsər. bölüm. parça. tikə. bölüm. qıta. 1. əl kiri. çabıq atılan nərsə.
- **altın, qızıl para**: qızılca (ağça: gümüş para.).
- **başqası malın satıb, satış tutarından aldığı satıcılıq**

parası: qopat. qapat.

- **damqalı kağız para:** qamlı. çaplı. əsginas.

- **qan parası.** qan ağcası. qan dəyəri. qan tutarı. qan bahası.
qanlıq.

- **alverçi tükanında, para qoyulan qab, kasa:** kes. qumpara.

- **içinə para atmaq üçün, bir dəlikli, yuvrlaq qab:** qumpara.
dəxil. qalla.

- **süt parası:** başlıq. qalın.

- gəlin gəlinirəkən, aparılırkən qapını bağlayıb **alınan para:**
qapıgəlməsi.

- **qara para:** yasaq (yasa dışı) yollardan sağlanan, qazanılan
qazanc.

- para **havalısı:** dəlisi.

- **para qaqlığı:** para bolluğu.

- **süt parası:** qalın. başlıq.

- **yol parası:** 1. yolluq. 1. yol vergisi.

- **para durumu iyiləşmək:** əli genişləmək.

- **para sıxıntısı:** əli dar.

- **para sərpəməkdə, xərcləməkdən çəkinməmək** əlini
oynatmaq.

- **çil, yeni para:** çil akçə.

- **para para: parça parça. bala bala.** didik didik. didiş didiş.

dəriş dəriş. tikə tikə.

- **para para: parça parça: bala bala.** didik didik. didiş didiş.

dəriş dəriş. tikə tikə.

- **parça. bala.** didik. xırda. tikə.

- **varsız parasızlıq:** qopuqluq. qırıqlıq. qırıltı. salsürülük.

sərsərilik.

- **varsız parasız:** qırıq. qopuq. sərsəri. salsürü. - **bahdan para**

çəkmək (çəkmək. dartmaq. almaq).

- **ana ağça:** ana para.

- **başpara:** yelli, nəfəsli çalaqıcların ağza alınan bölümü. -

anapara: başmal. başmaya. anamal. sərmaya. kapital.

- **beş paralıq:** ucuz. dəğərsiz.

- bu paranı, işi qırağa qoy, at, ayır.

- **para basmaq:** ağca kəsmək. siggə kəsmək.

- **para kəsmək, qırmaq:** qazanmaq.

- **para sıxıntısı olmaq:** başı sıxışmaq.

- **az para ilə alışverişə düşgün kimsə: çürükü.**

para

pul. - **sayın sayın gəliri, xarıltıyla gediri** (para). (**sayın**

sayın: azar azar).

- **para verib mal alın, oğul verib qız alın.** (oğul: bəsili, ərdəmli oğlan).

- **para verdik mal aldığımız, oğul verdik qız aldığımız.**

- bu **paranı** o iş üçün **qaldırın.**

- **istərsizcə paraları uçurduq.** yox yerə, icabsızca, vacibsiz xərclədik.

- **könlü, istəyi üçün para sərpilən, xərcləyən:** hovarda. hovarət.

- **para tutqunu.**

paracıq paracıq. **ovacıq.** ovacıq. **oğuntu.** oğantı. **oğcuq.** çürük. çöp. çöv. köv. kovuntu. (< **çov.** **kov:** oyuq. boş). süprüntü. süpürüntü. atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq.

paraç parça. para. yarıl.

paraça - **arxlar, kərdilər arasında olan qoğzaq, qaldırılmış topraq**
paraçaları: qarıq. qarıq. **qalıq.** **qalıq.** qolıq. bazı. bazıq. bazut.

paraçul iki ağacı yan yana, qovuşuq yaxud aralı birbirinə bağlayan yanqılıq qoyulan ağac.

paraq 1. < **bərq:** iti. barraq. 1. < > **fərax.**darıxmaz. dar olmayan. açıq.

paralama 1.yırtma. ayırma. ayrama. 1.ləffazi.

- paralamaq** 1. paramaq. parçalamaq. yaramaq. yarmaq. sanamaq. doğramaq. 1. parçalamaq. yavmaq. qırıq qırıq edmək. parçalamaq.qıymaq. biçmək. kəsmək. tikkələmək. tikə tikə edmək. **toğramaq** { (ğ < > r), **toğ** < > **tor** }. **torqamaq**. 1. yırtmaq. parçalamaq.
- paralanma** toğram. doğrum. kəsim. kəsilmə.
- paralanmaq** **parçalanmaq**. **balçalanmaq**. didilmək. didik didik olmaq.
- paralayan** yarıcı. yarcı. ayıran. yaran. açan. kəsən.
- paralı** 1. iriyarı. qalavatlı. mayalı. 1.yüklü. yükümlü. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. varlı. qalın.
- paralı** qaznalı. zəngin. varlı.
- paralıq** - **iki paralıq**: dəğərsiz.
- **iki paralıq**: ikilik.
- param parça** qırmaça. qırım qırıq. çalı çırpı.
- param** - **par parça**, **param parça olmaq**: pozulmaq. yıxılmaq. dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. tikələnmək. viran olmaq. xərablanmaq. tabahlanmaq.
- paramaq** paralamaq. parçalamaq. yaramaq. yarmaq.

- paramaq** yaramaq.
- parasız** alayına. alaylay. açqasız. akcasız. badava.
- **parasız qalmaq**: qoquzlamaq. yoxsullanmaq. züğürtlemək.
- parasız** yoxsul. yüngül. qılquyruq.
- parasız** yüngül. yoxsul. düşgül. düşmüş. züğürt. - **yüngüllərə** özün ol yardım.
- **pulsuz parasız**: yavadan. havayı. havadan. açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyınsız. töləsiz. ödətsiz. təkinə. boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (< **kov**: **kav**: boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu. sovğa. savırı. müfdəsinə. məccani.
- parasızlaşmaq** tırillamaq. yoxsullaşmaq. - nədən belə **tırladın**.
- parasızlıq** qoquzluq. yoxsulluq. züğürtlük.
- parasızlıq** yoxsulluq. yoxallıq. yavlaqlıq. yavalaqlıq.
- paratay** köpək. parçayan yaran yırtan heyvan.
- parcıq** paracıq. **ovacıq**. ovcıq. **oğuntu**. **oğantı**. **oğcuq**. çürük. çöp. çöv. köv. kovuntu. (< **çov**. **kov**: oyuq. boş). süprüntü. süpürüntü. atlacıq. atracıq. atılcıq. artılıq.
- parç** qanaca. qanca. qanata. çanqa. çalqa. panca. pəncə. tüng. su qabı. suçuqal. suçulaq (< **su** **yu** **çulqayan**).

- **uzun boyunlu, qulpsuz tüng, parç:** qarava. kalaba.

qarvalaq. qarvaki.

- **qarınli, boyunlu tüng, parç, su qabı:** ibriq. qarsoğudan:

sürahi.

parç tökük. tüng.

parça < **biçə. çarpa.** {parçalamaq: çarpmaq. çapmaq biçləmək.

kiçikələv}. 1. örü. qanat. qol. qıslıq. bölük. tikə. qab.

baydaq. bud. buta. fürsət. aşam (bir aşam ət) bölük.

kəsmə. kərtik. yarıq. - **parça parça:** para para. çapım

çapım. kəsik kəsik. yarıq yarıq. qırıq qırıq. cırıq cındır. yırtım

yırtım. yırtık portık. alba julba. cırtık cırtık. səl səl. dal dul. 1.

bölük. öbək. külçə. kiçik qurup. tim. taxım. 1. tirim. dirim.

başaq. dal. 1. qanat. qısım. bölük. cüz'. san. kəsik. qətə.

- **san san:** parça parça. yırıq yırıq. cırıq cırıq. - **san san** olmuş

ürəyim, xəbərin yoxdu senin. 1. çit. çıtiq. çatıq. toxu.

toxunmuş nərsə. kirbas > kərbas. toxunmuş basılmış.

bez. 1. məvadd. kərəstə (< **kərmək**). əbzar. vəsayil. - bu

başmaqçı iyi **kərəstələr** kullanmır. - iyi **kərəstəli** yapı. - pozuq

kərəstə. 1. paraç. para. yarıl. bal. tikə. 1. parsa. buçuq.

bıçuq. kəsik. 1. tikim. tikə. tikü. tikir. kəsək. kəs. çart.

bölək. bölük. **1.** barçın. qumaş. turqu. geydirməyə, geyinməyə yarar nə, örtük. **1.** busqaq. carqma. yarqma. çalqav. yanqav. ək. qusuq. topaq. dilim. tilqəm. say. duqqul. dıqqıl. qırıntı. kəsək. kəsək. az. qırt. topaq. qısım. üzüq. qolduq. qırıq. salıntı. qırıntı. saqal. taraq. daraq. dərək. dilim. qaş. qarç. üzüm. qısım. bölüm. carqa. yarqa. darıy. qumaş. **1.** curun. qoşaq. ək. **1.** pərəsə. pərsə. tapı. pillə. basamaq. aşama. bölüm. dərəcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. mənzil. mərhələ. **1.** turğu. tor. pərçə. pay. tikə. san. qıta. qətə. ülüş. bölüş. bölək. bölük. kəsmək. kərəç. kərət. kəssək. dertüq. talım. taram. dalım. dilim. para. dək. dəng. adaq. cüz'. hissə. - **parça parça**: qıpa qıpa: qıyım qıyım. qıypa qıypa: bölək bölək. şürhə şürhə. {qırıqlığı göstərir. # **parça**: barçın. bütünlüyü göstərir}.

- **parça parça** etmək: cuqqul curun etmək. parçalamaq.

- **tək parça**: qısır. tüm.

- **parça topu**: taqa.- sopalı taqa. - bir taqa şal. - altın uluq taqa: som sırmalı taqa. qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu.

- **parçanın dolaşığı, qırışığı**: qamba.

- **parçada olan enli yol, çubuq, çapuq:** sopa. - **sopalı qumaş.**

- **qumaşın, parçanın qırağında olan tikinti, çevrinti:**

qıvrırma. qıvrıntı. əğrətin. büküntü. qatlama. qıyıntı. basdırma. -

bu yəmşəyin **qıvrıntısı** qaba düşmüş. - **qoşa qıvrıntı:** bu

tikişin oya (yazı. bəzək) kimi tikilməsi.

- **kiçik parça:** burqu. kiçik. azıcıq. mini mini. zərrə.

- **odun parçası:** cartma. yartma.

- **yipək darıy:** ipəkli qumaş.

- **ağac parçası:** yonqurçqa. yonqa.

- **iri parça:** qıyı. kütə. yığın.

- **kiçik parça:** urqu. vurqu. zərrə. üzümdü.

- **tək parça:** qısır. tüm.

parça

para. bala. (1.balça < balmaq: bölmək. 1. < bağça (<

bağmaq: bağlamaq. bütünlətmək). 1. didik. xırda. tikə. 1.

çapıt. bez. bölmə. 1. kəsər. bölüm. tikə. talaş. dalaş. dal,

budağ parçası. yamığ. tikə. bölək. tikə. biçik. kəsim.

bölüm. bölük. qətə. cüz'. qism. 1. çalat. çənət. çanat.

tikə. 1. toxunub, yığınmış nərsə. bez.

- **qıvırcıq parça:** kirepon. bükmə. - **bir parça:** biraz. azacıq. -

parça parça: tar tar: tel tel.

- **kötük, kütük parçası, balçası, tikəsi:** qırıq, bölünmüş odun.

qaqma.

- **hər çeşit bərk, dayaqlı, dəvamlı, sağlam (məhkəm) bez,**

qumaş, parça: qarabaf. qarabağ. qarabafda. qarabağda.

qarabafdal. qarabağdal.

- **ağ qırmızı cızıqlı parça.** qardaşqanı.

- **bir parça:** bir tikə. bir çəğnəm. qarım. kərim. kəric. kəriş.

gəric. gəriş. - bir **qarım** saqqıza, satar varın cocuqca.

- **böyük tikə, parça:** qarqalaq.

- **dalqaların qıyıya, dışa vurduğu, atdığı çör çöp, odun,**

ağac parçaları: qarqalaq.

- **nərsədən ayrılan parça:** qarım. kərim. kəric. kəriş. gəric.

gəriş.

- **iki oyuq, yarıq, çuxur arasında qalan yüksək parça:**

bölüm: qarıq. carıq. yarıq.

- **keçi qılından tikilən qumas. parça çeşiti:** keçmir. keçimir.

kaşmir. keşmir.

kiçik parçalar: bulqurcuq. bölgurcuq. qırcıq.

- **qaşqar parçası:** qaşqac. qaşac.

- **neçə dirək təxdəni, yanyana birbirinə çiviləyib (mıxlayıb),**

tutturulmalarına yarar **ağac parçası**: qapur. qabur.

- yumşaq parça: yıprışəm yiprişəm. > əbrişəm.

- yüngül parça: kavraq. kavqaz.

- qopmuş, ayrılmış parça: çənət. çanat. tikə. qanat. çanat.

- parça parça olmuş: caqcaq < > catcat. çatlaqıl. yırtıq
pırtıq. çox yırtılmış. yırtıq yırtıq.

- qıvırcıq parça: kirepon. bükmə.

- bir, tək parça: bütün.

- tək **parça** qapıcıqlı yemiş: birçanaqlı. birçənəkli. - **parça**

parça: yavaş yavaş birər ikişər.

- bir parça: birazcıq. biraz. azıcıq.

- parça parça: az az. xımır xımır. kəstə kəstə.

- tikə parça: xırda mırda. qırıntı.

- yumşaq, gözəl, incəci ipəksi parça: ətləs. kirip.

- parça parça qoparılmış: didiklənmiş. didik. titik. didilmiş.

- parça parça qoparmaq: didikləmək. didələmək.

- parça parça: para para: bala bala. didik didik. didiş didiş.
dəriş dəriş. tikə tikə.

- bir tikə, parça. bir qırıq. - bir parça: çox az. - parça

parça: para para: bala bala. didik didik. didiş didiş. dəriş

dəriş. tikə tikə.

- **dəmir parçası**: dəmir dalaşı.

- **bir, tək parça**: bütün.

- **oyalı, naxışlı parça, qumaş**: bastı. bastırma.

- **parçanın, başlığın, nərsənin qırağına yapılan oya, yazma oyası**: əğdirmə. əkdirmə (< **əkləmək**: yapışdırmaq.). - **bir parça**: əlcə. əldək. kiçik.

- **bir parçanı, bezi istədiyi biçimdə qaldırmaq, durdurmaq üçün, iki yekə döşəkli, buxarlı arac arasında sıxışdırmaq, ütüləmək**: qalandır.

- **içində buz parçaları olan su**: qağaş. qağış. qığış. qağıştı.

çağaş. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı.

- **iki tikəni, parçanı birbirinə bağlamalıq**: qarşılıq. **qarcılıq**. **qarınılıq**.

- **iri, qaba tikişlə parçanı tutturma**: seyrək, keçici tikiş. çatqı. dəğəl. kökəş. kökləmə. ilinti. ilgi.

- **keçədən, parçadan, tordan, ağdan, toxunmadan yapılan qapı**: qapılıq.

- **naxışlı parça**: basma qalata. qalat.

- **neçə nərsəni birbirinə bağlayan parça, tikə, nərsə**: qanğırıq. qağnırıq. qandırmaq.

- **odun parçası**: çarıq. çarıq. qopuq. yonqa.

- **par parça, param parça olmaq**: pozulmaq. yıxılmaq.

dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq.

köğşmək. kövşmək. koğşmaq. kovşmaq. kağşmaq.

kavşmaq. tikələnmək. viran olmaq. xərablanmaq.

tabahlanmaq.

- **parça, nərsənin üzərində olan incə, yumşaq tük, saçaq,**

sapaq: kov. hov. hav.

- **parçanın hovlanması, tüplənməsi, tiftiklənməsi**:

qabarmaq. - bu qumaş tez **qabarır**.

- **altın, gümüşdən işlənmiş parça, bez**: qaqma. sırma.

parçalaçaq sapalamaq. dağıtmaq. devirmək. altüst etmək.

parçalama **balçalama ayırma. ayıqlama.** kəsmə. təqti'. açma.

parçalama sapalav. devirmə. altüst etmə.

parçalamaq 1. busqaqlamaq. burqulamaq. ufalamaq. buşduqlamaq.

biçtikləmək. çıtıqləmək. parça qoparmaq. cuqqul curun

etmək. parça parça etmək. kəsəkləmək. böləmək.

parçalara ayırmaq. yarmalamaq. qırmaq. süyəkləmək (

kəsilməmiş heyvanı parçalara ayırmaq), sanlamaq.saqallamaq.

yırtmaq. talamaq. dalamaq. yırtmaq. ısırmaq. tilitmək.

yırtmaq. tişəmək. qırmaq. uvaqlamaq. ufalamaq.
 qurttaqlamaq. qıtttaqlamaq. qırttaqlamaq. ufalamaq.
 paralamaq. yırtmaq. parça parça edmək. çaçaqlamaq.
 saçaqlamaq. çaştuqlamaq. yırtmaq. 1. paralamaq.
 qıymaq. biçmək. kəsmək. tikkələmək. tikə tikə edmək.
toğramaq {(ğ < > r). toğ < > tor }. torqamaq. tiləmək.
 diləmək. dalamaq. dilim dilim edmək. kəsmək. yavmaq.
 qırıq qırıq edmək. çapquramaq. yağmalamaq. 1.
 paramaq. paralamaq. yaramaq. yarmaq. 1. araçalamaq:
 # bir araya gətirmək.

parçalamaq **palçamaq. balçalamaq. 1.** (yemişi, nərsəni qurutmağ, dənəsin çıxarmağ üçün) açlamaq. açmaq. yarılmaq.
 yarmaq. qaqlamaq. kavlamaq. 1.bölükləmək. salığmaq.
 salıqlamaq. salqımaq. salqamaq. salqıtmaq. 1.bölmək.
 açmaq. bölmək. ayırmaq. yarmaq. şəqqələmək.
 kəsərmək. bölümək. tikələmək. qoparmaq. qırmaq.
 sökmək. 1. balçamaq. dağıtmaq. çözgüləmək. çözmək.
 sökmək. açmaq. ayırmaq. savalamaq. sovlamaq.
 yaylamaq. yarılmaq. boşaltmaq. əğritmək. pozmaq.
 xərablamaq. fəsx edmək. 1. dal budaq edmək. 1.

çantmaq. çaltmaq. çəntmək. kəntmək. kərtmək.

kantmaq. qantmaq. ufalamaq. doğramaq. oğmaq.

- **kəsərək parçalamaq**: doğramaq.

parçalanan bölünən. - **açıldığında, tikələrə parçalanan, bölünən, odlu yaraq**: xumbara. xumpara. qumpara.

parçalanma almaşış. bölünmə. ayrılıq. ixtilaf. keçimsizlik. bölünmə. tilqəmləmək. dilimləmək. kəsmək. carqalamaq. yarqalamaq. qırmaq. sanlanmaq. parçalara ayrılmaq. saqallanmaq. yırtılmaq. tuqqullamaq. duqqullamaq. dıqqılamaq. yırtmaq. almaşmaq. bölünmək. yartmalamaq. çartmalamaq. qırmaq.

parçalanma **parçalaşım. parçaşım. 1. paylaşım. paylaşma. ballaşım. ballaşma** (< balqamaq: bölmək). yayılım. yayılma. dağılma. dağılım. dağılış. bölüşüm. bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma. balkanlaşma. ayrışma. təcziyələnmə. bir topraqda çeşitli neçə devlətə bölünmə. **1. parçlanma. balçanma. balçalanma. bölünmə. ayrılma. təqsimlənmə. 1. paylanma. pay edilmə. bölünmə. təqsim edilmə.**

- **kəvrək, yumşaq, parçalanması qolay olan qayalıq**: qaqlıq
< kavlıq.

parçalanmaq 1. boğnaqlanmaq. 1. çaq paçaqmaq. qırılmaq.
çəkinmək. dağılmaq. uzaqlanmaq.

parçalanmaq **balçalanmaq. paralanmaq. parçalaşmaq. parçaşmaq. 1.**
paylaşmaq. ballaşmaq (< **balqamaq**: bölmək). yayılmaq.
yayılmaq. dağılmaq. dağınmaq. bölüşmək. bölünmək.
saçılmaq. 1. parçlanmaq. balçanmaq. balçalanmaq.
bölünmək. təqsim edilmək. ayrılmaq. didilmək. didik didik
olmaq. 1. balaşlanmaq. talaşlanmaq. dalaşlanmaq. 1.
balkanlaşmaq (< **balmaq**: bölmək). ayrışmaq.
təctiyələnmək. bir topraqda çeşitli neçə devlətə
bölünmək. 1. çözülmək. çözülmək. çözünmək.
dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll olmaq.
ayrılmaq. savılmaq. savılmaq. sovuqluq. gəvşənmək.
yayınmaq. pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq.
- **içi parçalanmaq**: çox üzülmək. üzünmək. içi qan ağlamaq.
- **söz verdin tutmadın, hər yerə parçalanmaqdan**
bıqmadınmı.

parçalanmamış bütün.

parçalanmaz bölünməz. ayrılmaz. layətəcəzza.

- parçalanmış** 1. əndəvənd. əndəvənd. tarımar. pozqun. 1. qırıq. kisüq. kəsük. bölünmüş. 1. qırtıl. qıytil. qırılmış. 1. sanlanqan. palçalara ayrılmış.
- parçalara ayırmaq** kəsəkləmək. böləmək. parçalamaq.
- parçalaşım** parçalanma. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım. ballaşma (< balqamaq: bölmək). yayılım. yayılma. dağılma. dağılım. dağılış. bölüşüm. bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma.
- parçalaşmaq** parçalanmaq. parçaşmaq. paylaşmaq. ballaşmaq (< balqamaq: bölmək). yayılmaq. yayılmaq. dağılmaq. dağınmaq. bölüşmək. bölünmək. saçılmaq.
- parçalatdırmaq** balçatdırmaq. açdırmaq. çözdürmək. çözüdüürmək. sökdürmək. əriltirmək. həll etdirmək. ayırmaq. savdırmaq. sovdurmaq. yaydırmaq. gəvşətdirmək. boşatdırmaq. pozdurmaq. xərablatmaq. fəsx etdirmək.
- parçalatmaq** sanlatmaq. sapalatmaq. altüst etdirmək.
- parçalayan** 1.aralayan. bölücü. munafiq. - parçalayan, ayıran nərsə: bölmə. 1.paylayan. payqan. kəsən. biçən. bölən. ayıran. qıran. təqsim edən. 1.yarçın. yarşın. qıran. sındıran. bölən.

- parçalıq** qaçlıq. kağılıq. qaqlıq. dilimlik. dişlik.
- parçalmaz** parçalamaz. balçalanmaz. balçlanmaz. paylanmaz.
ayrılmaz. bölünməz. təqsim olunmaz.
- parçanıq** paylanıq. ballanıq (< **balqamaq**: bölmək). bölünüq.
saçınıq. dağınıq. yayınıq.
- parçaşdırmaq** **balçaşdırmaq**. ərıştirmək. yarışdırmaq.
- parçaşım** **parçalanma**. **parçalaşım**. paylaşım. paylaşma. ballaşım.
ballaşma (< **balqamaq**: bölmək). yayılım. yayılma.
dağılma. dağılım. dağılış. bölüşüm. bölüşmə. saçılım.
saçılış. saçılma.
- parçaşmaq** **balçaşmaq**. **parçalanmaq**. **parçalaşmaq**. paylaşmaq.
ballaşmaq (< **balqamaq**: bölmək). yayılmaq. yayılmaq.
dağılmaq. dağınmaq. bölüşmək. bölünmək. saçılmaq.
çözümlənmək. çözülmək. çözülmək. ayrışmaq.
dağışmaq. söküşmək. açışmaq. ərışmək. həll olunmaq.
ayrışmaq. savışmaq. savaşmaq. sovuşmaq. gəvşəşmək.
yayışmaq. pozuşmaq. xərablanmaq.
- parçalmaz** parçalmaz. balçalanmaz. balçlanmaz. paylanmaz.
ayrılmaz. bölünməz. təqsim olunmaz.

parçlanma	parçalanma. balçanma. balçalanma. bölünmə. ayrılma. təqsimlənmə.
parçlanmaq	parçalanmaq. balçanmaq. balçalanmaq. bölünmək. təqsim edilmək. ayrılmaq.
parıldamaq	yalımaq.
parıldar	- işləyən dəmir parıldar.
parıldatı	açqı. cila. pərdaxt.
parıldayan	- yalıyan, parıldayan, ağ: alçı. yalçı.
parıldı	parıldı. parıldama. yalabıq. ışıldayan. parlayan. parıldayan. dirəxşan. - yalabıq saçlar.
parıltaq	parıltaq. yalabıq. parlaq. ıldıra. ıldırayıcı.
parıltama	parıldama. yalabıq. parıldı. ışıldayan. parlayan. parıldayan. dirəxşan. - yalabıq saçlar.
parıltamaq	parıldamaq. 1. balqıldamaq. balkıv. övsümək. yaldırmaq. yaltırmaq. yaltırav. yiltırav. iltirəmək. çağnamaq. çalmaq. açmaq. şığmaq. ışıqlamaq. aydınlatmaq. canlandırmaq. doğmaq. 1. cıltırmaq. yiltırmaq. 1. qaşqamaq. alovlanmaq. yanmaq. 1. parlamaq. yalabımaq. ışıldamaq. 1. yalabımaq. parlamaq.

- par par parıldamaq, yaxud aralıq aralıq parıldamaq:
yıldırmaq.
- parılatmaq** **parıldatmaq.** 1. kəsginlətmək. çağlamaq (ğ < > r)
carlamaq. 1. yolritmaq. yalrutmaq.
- parıltayan** **parıldayan.** 1. az. azaq (sumer). işıldayan. tanqayan.
dəgəyən. yuxarı. dikə. 1. yaldıraq. parlaq. 1. yaltıraq.
yaldıraq. yaşıyan. yaşınan.
- parıltı** balkıv. yanıv. yaltırav. yalpi. yalkın.
- parıltı** ışım. ışıq. ışı.
- **yüngül parıltı:** ipilti.
- parıltılı** ışıl ışıl. çox aydınlıq, ışıqlıq. ışılılı. - **ışıl ışıl gözlər.** -
qurtuluş sevgisi, gözlərində **ışıl ışıl** yanırdı.
- pariy** çoban köpəği. qurut köpəği.
- parız** 1. bəlgə. kağız. icazə. 1. buyruq. əmir. fərman.
- parız** əmir.
- parq** **park.** 1. < > **barq:** barıncaq, dayancaq yer. 1. < bur. aylav.
burlağ. burğuş. tavlav. aylanıb. tavanıb. kəvlənib duran
su. 1. quruq. qoruq. qoru. qoruluq.
- parqar** **parxar.** kümə.

parlaq

1. ağ boya. örünq. qayğalduruq. qayılmış. qayıqmış.
 süzgün. aydın. sığlı. sayğal. qılav. saydam. arı. göz daşı.
 cilalı. sığallanmış. saf. yal. yalqın. yalduz. yıldız.
 yaldıraq. yaltırış. yantırayış. yaşın. ışın. bərraq. 1. ala.
 açıq.canav. yanav. cinqil. gözalıcı. canlı rəng. 1. altıravsi.
 yarkırağan. calkırağan. cırkırağan. yalpıldavık. yanıçı.
 balkuçi. yanuvsi. 1. duru. tərən (> **daban**). günəş kimi.
 yal. yaldıraq. parıldayan. yaltrıq. süslü. yoldruq. yuldruq.
 cilalı. 1. **varla**. göz alıcı. 1. yalabuq. yalap. yaldruq.
 yaldırıq. parlatılmış. parlayan. yalaz. yalav. alov. işıqlı.
 işıq saçan. işıltı. 1. yaldıruq. bəzəkli şığallı. pozlu süslü.
 işıqlı. yaşın. 1. yıldız. yaldız. işıq. işıyan. parlayan. 1.
 yoldruq. yaldruq. süslü.

parlaq

1. gözəl. dilmə. diləm. aynalı. sulu. lətif. yumşaq.
 yıldıravıq. şumal. cilvəli. qıpırdaq. işvəli. nazlı. qırlı.
 görgililik. yalqımlı. yaldıravıq. 1. çil. pırıl pırıl. 1. parraq.
 bərraq. parlaq. çalıq. çalğan. cilalı. çalıq. çalğan. cilalı.
 bulutsuz. aydın. açıq. işıqlı. - **çox parlaq**: çilçırağ. çiliçıraq.
 - **pırıl parlaq**: çıldır çıldır. yaldır yaldır. ildir ildir. çalqın çalqın.
 1.günəş kimi. gün kimi. 1. aydın. açıq. 1.parraq. pardaq.

ışıl ışııl. 1.yarlaq. yılmas. yaşlaq. işlaq. - **parlaq, yarlaq, əsnək, yumşaq incə tel:** ipək. - **çox parlaq, yarlaq, əsnək, yumşaq:** ipək kimi.

- **incə olmayan, parlaq barıt:** qarabarıt.

- **qara, parlaq böcək:** qarafatma.

- **qara, parlaq böcək:** qarafatma.

- **ağ, parlaq, sıx toxunmuş, pambıqlı bez.** kağızbezi.

yasıtbezi. patiska.

- **parlaqlığı sonarma:** tutulma. qapanma. donuqma. solma.

inkisaf.

- **titrək, parlaq işıma:** gözəl işıq saçaraq. işıl işıl. cilalı. cəllalı.

- gündən günə, **ışıl işıl** parlayan ölkəm.

parlaq aydın. yaxtın. açıq.

parlaqlatmaq sulamaq. arınlamaq.

parlaqlıq parlısan. parlıqlıq.

parlaqlıq yalınğ. təşə'sü'.

parlama **parlayış. parlantı.** yıldama. yıldıyış. işlayış. işıldama.

ışıldayış. sığallanış. cilalanış. yanğılış. yançılış. yantılış.

yansılış. encela'.

parlamaq 1. açılmaq. yalınmaq. partlamaq. yalanlamaq.
yalınlamaq. yıldırmaq. yalaymaq. yalınmaq.
yalaylamaq. yaşnmaq. yaşınmaq. yılmaq. yalımaq.
ışıqlanmaq. 1. çartlamaq. yartlamaq. yaşnmaq.
ışnmaq. yiltırmaq. 1. ışnmaq. 1. parıldamaq.
yalabımaq. ışıldamaq. yalınğlamaq. 1. yalabımaq.
parıldamaq. 1. yaldırmaq. yoldramaq. yoldırmaq. 1.
yarqırmaq.

parlamaq ışınmaq. ışımaq. ışnmaq. ışılmaq. ışıqlanmaq.
yalabımaq. aydınlanmaq.
- **gözləri parlammaq**: **gözlərinin içi gülmək**: sovinməyi
gözlərindən bəlimək.
- **gözü parlammaq**: çaxmaqlaşmaq.

parlan pırlan. yalman. çalman. iti. tezlin.

parlantı **parlama**. **parlayış**. sığallanış. cilalanış. yanğılış. yançılış.
yantılış. yansılış. encela'.

parlatılmış yaldruq. yaldırıq. parlaq.

parlatma tutuştırma.

parlatmaq 1. ağartmaq. yarıtmaq. arıtmaq. yanıtmaq. 1. qılavlamaq.
cilalamaq. kəsginlətmək. 1. yalratmaq. yolratmaq.

yalabıtmaq. yolritmaq. yalratmaq. yolritmaq.

alovlandırmaq. yaşnatmaq.

parlayan

1. parıldama. yalabıq. parıldı. ışıldayan. parıldayan.

dirəxşan. yıldırayıcı. yıldırın. dirəxşan. - **yalabıq** saçlar. -

par par parlayan: yıldıraç. 1. yalabuq. yalap. parlaq. ışiq

saçan. ışiltı. 1. yıldız. yaldız. parlaq. ışiq. ışıyan.

parlayan

yağcuq. ışıldayan. yaxan. yaxıcı.

parlayış

parlama. parlantı. yildama. yildayış. ışlayış. ışıldama.

ışıldayış. sığallanış. cilalanış. yanğılış. yançılış. yantılış.

yansılış. encela'.

parlıqlıq

parlaqlıq. parlışan.

parlış

parlışın. parlama.

parlışan

parlaqlıq. parlıqlıq. parlayan. parlışın.

parlışın

parlış. parlama.

parmaq

- sərçə barmaq: **çıçalaq.**

parniq

parnik. ser. soba. gülxana.

parpa

(balıq) qalxan yavrısı.

parpaltar

geyim qoşam.

parpul

quduz heyvan.

parpulamaq

oxunmuş su ilə quduz heyvanı ovsunlamaq.

- parraq** **barraq** (< **bək. bərk:** iti). **1.** qıvraq. **1.** sıdım. sıydım. saydam. açıq. aydın. sulu. gözəl. zibəndə. süzük. açıq. saf. yalav. yalavuz. yalduz.
- parraq** **parlaq.** pardaq. ışıq ışıq. saydam. tortusuz. tortasız. toransız. torunsuz. şəffaf. zülal. bulutsuz. aydın. açıq. ışıqlı. - **saydam, parraq olmayan:** tortulu. tortalı. toranlı. torunlu. donuq. boğuş.
- parraq** yuvaq.
- parraqqlanmaq** baruqlanmaq. yaruqlanmaq. açıqlanmaq tiniqlənmək. tınıqlanmaq. sakinləşmək. şəffaflaşmaq.
- pars yılı** **bars yılı.** türklər'in on ikili heyvan təqvimindəki illərdən biri.
- pars** **1. bars.** yırtıcı bir heyvan. türklər'in onikili ilərindən. **1. pors.** - iki **kəski** yemək: iki porsyon yemək.
- parsa** **1.** dəri. bağış. bəxşiş. **1.** dilənçilikdə alınan pul. bölük. yığılan ehsan. **1.** mə'rəkələrdə toplanan pul. - **parsayı toplamaq:** dövrə vurub pul yığmaq. - **parsaları toplamaq:** (bir nümayişdə. gösdərişdə) verilən pulları toplamaq. **1.** dilənçi. yolçu. **1. pars** (latin): sart. pors. tikələrə göz tikən yolçu. **1.** kiçik təpsi, sini. göstərişlərdə para yığmaq üçün

dövrə gəzdirilən sini. - **parsayı** gəzdirmək, dolaşdırmaq. **1.**
 böyləliklə, dilənçiliklə yığalan para. - **parsa** toplamaq. -
parsa bir nərsə olmadı: para çıxmadı. **1.** parça. tikə. tikim.
 tikü. tikir. kəsik. kəsək. kəsik. kəs. çart. bölək. bölük.
 buçuq. buçuq. bıçuq.

- parsaq** **1.** acıma duyqusu. **1.** porsuq.
- parsal** əsgü püsgü, yırtıq. - **parsal** paltar.
- parsçı** barsçı. heyvançı.
- parsud** **parsud.** solpuq. solmuş. solqun. soluq. saluq. sozuq.
 sozaq. pülə. münfəsix. pürük. lafa. tirit.
- part** < **para.** yara. (**partlamaq:** tikə tikə olmaq).
- parta** sıra.
- partaq** **pardaq.** parraq. parlaq. ışıllıq.
- partaq** **pardaq.** mənçil.
- partaqt** **pardaxt.** < **pardax.** (d: l) < **parlaş** < parıl < bərq (iti. barraq)
 (parıldamaq).
- parti** partiya < pay. parça.
- partıl pırtıl** işə yaramaz nərsələr.

partladan	- küpəpartladan: küpqıran. gülgülü. gülgülüm. gəlinciğəri. gəlincik çiçəyi. gəlinəli. gəlinalı. qızalaq. qabqıran. qabsındıran.
partlaq	patlaq. yırtlaq. yıtlıq. yartlaq. yatlaq. çatlaq. çartlaq.
partlaq	yırtlaq. yartlaq. yarılmış. yırtılmış. açılmış. - yırtlaq göz.
partlamaq	- çox ağıra partladı: çox ağır partladı: çox ağır başgəldi. çox bahalı düşdü.
partlamaq	1. açılmaq. yalınmaq. parlamaq. 1. çiltırmaq. çatlamaq.
partu	bərtü. palto. üstə qiyilən arxalıq.
paru (fars)	1. < baluq. kürək biçimində olub, qayıq sürməyə yarar kürək. 1. < baru. aparı. aparın. vardıran. kürək. qayığı, gəmini çəkən, aparın.
paruq	axmaz. ağmaz. durqun. tınıq. tiniq. yatuq. sakin. donuq. tonuq. duru. saf. şəffaf.
pas	1. iç darlığı. sıxıntı. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyqu. duyum. duyma. əndişə. marağ. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. 1. qarınca. 1. bar. kir. paxır. pasıban. yəzək.

gəzək. - **yeməyi paxır, pas çalmış**: pozmuş, çalmış. - **paxır, mis pası rəngi: çadırıq** (< **çadır**: göy üzü). yaşıl göy boya.

- **ağrımasa, göz yaşmaz, şəh olmasa, pas basmaz.**

(**yaşmaz**: yaşarmaz).

- **könül pası**: 1. üzüntü. toxat. kədər. 1. quruntu. vəsvəsə.

- **pas vermək**: könlüce davranmaq. könlülüyün göstərmək, iş vermək.

pas

pus. 1. (< pus) (püsmək: pusmaq. püsləmək. güdmək).

izləmək. dalında durmaq. pusu qurmaq. pusuya girmək.

1. is. his. qoxu. 1. küf. tutuq. 1. qaqac. kir. bulaşiq. çirkin.

pasqal. fışqı. tödrıç. tötrüç. aşqal. zibil. 1. duman.

səbsək. 1. kəduret. 1. bulantı suyun qabda buraqtığı bar,

iz, bar. bur. bor. bora. kir. 1. tot. tut.

- **bor bağlamaq. - borca qoymaq.**

- **dil pası. - diş pası.**

- **pas açmaq**: pası giderib parlatmaq.

- **pas tutmaq**: paslanmaq.

- **yenikli pas**: daş dəmiri yeyib dəlik deşik edən pas.

qarıncalanma. dəmir, daş qarıncası.

- **pas tutmaq**: paslanmaq. totlanmaq.

- **tot basmaq: tot bolmaq: tot kəsmək:** paslanmaq.

- **tot tırmı dartqan:** paslı. paslanmış.

- **totun açmaq:** pasını arıtmaq.

pasaq - **görnüşü düzensiz, saçıq, pasaqlı, kirli:** çapaçıl. çapaçul.

pasaq pasaqlı. kirli. barlı.

pasaqıl pasaqlı. qalbara. qılıqsız. bədəxlaq. qıştay. qıştınay.

kirli. - **pasaqlı, kirli. kişi:** ilizqır.

pasaqlı 1. kirli. pasaq. barlı. 1. biçimsiz. çapaçul. salqım saçaq.

pasaymaq gəfrəmək. gəvşəmək. gəvrəmək. kövrəmək. küfrəmək.

zayıflamaq.

pasbaş paslıbaş. başıpas. kütbaş. kütbeyin.

pasıcı **pastıran. paslayan. pasıyan. basıran. baslayan. basayan.**

basıcı. bastıran. batlayan. batayan. batıran. baticı.

bazlayan. bazayan. bazıcı. göməçi. gömüçü. gömən.

göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən,

quylayan. quyqucu. qoyan. qaplayan. qaptıran. qapıcı.

qablayan. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən.

dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.

pasıq **basıq.** basılmış. əzik. əzilmiş. pozuq.

pasıq **pasıx.** əxlaqsız.

pasıqanlaşmaq pasıxanlaşmaq. əxlaqsızlaşmaq.

pasıqlıq pasıxlıq. alçaqlıq. namussuzluq. əxlaqsızlıq.

pasıyan pastıran. paslayan. pasıcı. basıran. baslayan. basayan. basıcı. bastıran. batlayan. batayan. batıran. baticı. bazlayan. bazayan. bazıcı. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən. dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.

pasqah qapaltı. qapılı. qapalta. yaraqlı qaravul, polis, jandarm qaraqolu, bölməsi.

pasqah qaraqol. gözətləmə yeri, alanı.

pasqal 1. pas. fışqı. tödrüç. tötrüç. aşqal. zibil. 1. **pəsgəl.** qıyıq. qırıq.

pasqal paslaq. puslaq. pusqal. qurtlu. - **pis, kirli, pasqallı yer:** çöplük.

paslanmaq 1. puslaşmaq. dumanlanmaq. sislənmək. buğlanmaq. buxarlanmaq. 1. posalmaq. pozulmaq. boşalmaq. çürümək. 1. pas tutmaq. totlanmaq. 1. pusarmaq.

puslanmaq. pus tutmaq. tozlanmaq. sislənmək. 1.

tutuqmaq. dadıqmaq. 1. tutuqmaq. küflənmək.

paslanmaq bar tutmaq. barlanmaq. kirlənmək.

paslanmaq qarıncalanmaq.

paslantıq - yaşlandıq diyə, paslandıq mı?.

paslatmaq - **şeh güzünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır. (yastatmaq: yatırtmaq).**

paslayan pastıran. pasıyan. pasıcı. basıran. baslayan. basayan.

basıcı. bastıran. batlayan. batayan. batıran. baticı.

bazlayan. bazayan. bazıcı. göməçi. gömüçü. gömən.

göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən,

quylayan. quyqucu. qoyan. qaplayan. qaptıran. qapıcı.

qablayan. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən.

dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.

paslı 1.bastınaq. bastan. keçgin. keçgin. sürəgən. sürülmüş.

üzgün. pozqun. pozuq. əsgik. çözük. çürük. kövrük.

köhnük. kövnük. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın.

aşqın. püsgümüş. silik. təftəmiş. təptəmiş. 1.kirli. bulanıq.

bulaşiq. qoyu. yoğur. kəsif. sapal. sapıl. çəpəl. çapal.

çapıl. 1.qarıncaıı. kovuqlu. oyuqlu. dəlikli. çürüklü.

- **qulağı paslı**: söz dinləməz.

- **yuğuntuqan arda qalan paslı, kirli su**: bulaşıq. pəsab.

paslı kirli. yağlı. - **yağlı** paltar.

- **paslı pıçaq**: qalgər.

paslıbaş pasbaş. başıpas. kütbaş. kütbeyin.

paslıq **maslıq. baslıq.** qaşbağ. qaraltı. qaldırım. gövdə. gövrə. gövrə. qabat. gavat. kovsa.yapı.yapıt. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim. çalqat. çalçat. boyqat. boy. yəltə. sapıq. çapıq. qapıq. qapıt. yapıt. qaçıq. qalıb. qılıp. qaplıq. kalbud. kadavr. ölüť. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. cəndək. cəsəd. çuval. cism. cüssə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə.

paslılıq kirlilik.

pasox < **basuq.** cəvab. basılıb soxulan nərsə.

pasruq yıxıntı. yıxıntı. köy köhnə.

pastav top. bağlı.

pastil qaraqurc. qaraqurt. kiçik, yassı dadlı.

pastıran **paslayan. pasıyan. pasıcı. basıran. baslayan. basayan.**

basıcı. bastıran. batlayan. batayan. batıran. baticı.

bazlayan. bazayan. bazıcı. göməçi. gömüçü. gömən.
 göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən,
 quylayan. quyqucu. qoyan. qaplayan. qaptıran. qapıcı.
 qablayan. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən.
 dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.

pastırma **bastırma.** gömmə. acı ot, istiotla bastırılıb, issidə
 qurudulan ət.

pastırma **bastırma.** qaqaç. duzlanaraq qurudumuş ət.

pasürəq **pasürək.** totürək. tozürək. səmimi olmayan. iki yüzlü.
 riyakar.

paşa (< baş). 1.başdaq > padşah. elxan. xaqan. ataxan. kiral.
 impiratur. 1.başdaq. başqal. başqan. hakim. 1. (< baş +
 ağa). general. - **paşa qapısı:** aliqapı. 1. **beçə < > beşə.** ilkin
 (doğan) erkək oğul.

- **paşadan** kiçik, ağadan böyük qonum, dərəcə: bəy.

- **gələn ağam, gedən paşam.** dos tanışların gəl gedi, mənə
 bir soru yaratmır.

paşa başa. başda olan. baş ağa. baş. şad. ağaı. baş
 komutan. general. **başşad.** ordu qomutanı. general.

- paşalıq** < **başdaqlıq** > **padşahlıq**. 1.elxanlıq. xaqanlıq. ataxanlıq. kırallıq. impiraturluq. 1.başqallıq. başdaqlıq. başqanlıq. dövlət. hakimlik. hakimiyyət. hikumət.
- paşlaq** patmacıq. susmar.
- paşmaq** barmaq aralığı.
- paşnə** *(fars)* < **başnaq**. **başanğ**. (< **baş**: baş, daban, topuq kimi yumruq nərsə.). daban.
paşnəkeş: çəkəçək. piləsgən. daban çəkən.
- paşot** (< **batıç**). peçat. başat. damğa. möhür.
- pat pat** bat bat. bət bət. çabıq çabıq.
- **pat pat yerimək**: iticə sallanıb gedmək.tavuşmaq. sıçramaq. atılmaq. çapmaq. çapqamaq.
- pat tüşmək** ağır bir nərsə düşərqən səs çıxarmaq.
- pat** - **çat pat**: ara sıra. biraz. qırıq tökük.
- pat** (< **bat**: 1. ağır. 1. batıq. yassı.). 1. **pat bax** > **bət**. ağır nərsənin düşməsindən, bir nərsənin pis yığılmasından çıxan gurultu. - **pat** düşdü. - **pat tüşmək**. ağır bir nərsə düşərkən səs çıxarmaq.
- **pat burun**: yasdım. patqa. yastı, basıq burun.
- pataca** < bitik. biti. piti. fiş. fitiqlikiçik asya.

- pataq** - **qarpadaq**: birdən olduğu yerdə düşməyi anlatır.
- pataq** { 1 < **bat.** < **bat**maq < **bas**maq. 1 < **tab.** **təp.** **təpmək**:
vurmaq}. 1. bataq. basaq. tapaq. dayaq. kötək. dəğnək.
sopa. vurac. döğəc. 1. dəsdək. bərgə. yardım. 1. umulan,
yumulan, bəklənən, gözlənən, sığılan nərsənə. təpilçək.
bataq. patuq. tapı. tapu. tabu. büt. tanrı. mə'bud.
- pataq** < **bataq.** dayaq. kötək (yoğun güdə ağac). (> **patək** (fars)).
- pataqlamaq** 1. çubuxlamaq. 1. pat küt deyə döğmək. tapaqlamaq.
təpikləmək. vurmaq. 1. tokpaqtav. sukkalav.
tokmaqtamaq. kaltaqlamaq. 1. tumalamaq. vurmaq.
dövmək.
- patar** **batar.** **bitər.** 1. batılan, qalanan, qalınan yer. ev. qonut.
ocaq. qat. yurd. 1. **bəter.** soy. quşaq. tuxum. - **bəterivə**
lə'nət: zativa qara.
- patar** **padar.** **badar**: < metatez > **təpər.** 1. gurultuyu, tezliyi,
tələsməyi bildirir. - badar badar: padar padar: patır patır:
təpər təpər: təpə təpə: qaça qaça. 1. çalılıqılən. bada bad.
tez tez. dal ba dal. haydanhay. həsir hüsür.
- **padar padar**:. < **batar batar.**
- patarqa** **padarka.** dalba dal.

- pataş** **padaş** (fars) < **paydaş. paylaş. balaş. badaş.** iyili kötülü bir işdən düşən pay. paylıq. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).
- pataş.** **padaş** (fars) < **başlıq. başdıq. başad.**
- patataq** **patadaq.** patadan. birdən. ansızın. - **patadan, patadaq** bir qonaq gəldi. - patadan işgillər çıxdı.
- patatan** **patadan.** patadaq. birdən. ansızın. - **patadan, patadaq** bir qonaq gəldi. - patadan işgillər çıxdı.
- patava** **1.** ayağqabı dolağı. **1.** qanıt. dəlil. **1.** toğanaq. çılış. çıqlış (< **çiq. çuq. tuq**). **1.** çalış. ayağ baldır qurşağı.
- patava** **1.** dəlil. qanıt. **1.** qıç dolağı. qıça geyilən tozluq.
- patavaçı** şahit. müşahit.
- patavalı** ispat ediləbilir. dəlili. qanıtlı.
- patavar** tolaq. dolaq. tozluq yerinə baldıra dolağan, bağlanan keçə çuxa qırağı, şeriti.
- patavasız** dəlilsiz. qanıtsız.
- patavatsız** **1.**əl ayaqsız. çıxarsız. **1.**hərdəmbil. dəlidolu. qılqa. gəlişgözəl, hər gələ qonuşan.
- patavaz** ata. quşların qonması üçün qurulan, atılan çubuq.
- patavra** **padavra.** < **bağdavar.** balar. incə təxdən çatı örtüsü.

patçaq	padişah. kiral. - ullu patçaq : şahənşah. - yarım patçaq : vali.
patenta	cavaz. gədik.
patək <small>(fars)</small>	< pataq. bataq. dayaq. kötək.
patika	salma yol.
patıq	1. (d < > p) < dadiq (dadanılmış yer). ayağ. uğraq. salınaq. ovlaq. sıx sıx alışıb gedilən yer. çox gedib gəlinən yer.
patıq	dinlək. 1. < basıq : tərlik. ayağ bastı. ayağ altı.
patıq	patuq. batıq. batlaq. - gənəl, bayağı olub, ayağ altı ged gəl yeri : qoltuq. patıq. batıq. - oğruların patığı, barındığı yer : it yatağı.
patıqa	kiçik yol.
patıl	böyük qazan.
patır	- patır patır : - patır kütür : tap tap. tabıldada tabıldada.
patırtı	1. alan. gurultu. suntur. səntur. santur. gurultu. şamata. dəbdəbə. 1. çavu. çovqa. gürültü. qarışıqlıq. qılan. qalabalıq. gürültü.
patırtı	gurultu. qürültü. şamata. qovqa.

- patırtı** **patırdı.** şamata. vəlvələ. gurultu. qarışıq səslər.-
cocuqların **gurultusu.** - **gurultu** patırdı dinləyəməm.
- patırtılı** sunturli. sənturli. santurli. gurultulu. şamatalı. dəbdəbəli.
- patırtılı** **patırdılı.** gurultulu. gütürdili. kütürdili.- çox **gütürdili**
şəhərdir burası. - patırdılı **kütürdili** işlərdən bezaram.
- patişah** **padişah.** başdağ. patçaq. kiral.
- patqa** yastı, basıq burun. pat burun. yasdım.
- patlaq** **partlaq. yırtlaq. yırtlaq. yartlaq. yatlaq. çatlaq. çartlaq.**
- patlaq** **pıtlaq.** 1. yarıq. yarılmış. açılmış. - patlaq potun. - patlaq qabar. 1. çıxıntılı. dıışra fırlamış, vurmuş. - patlaq göz. 1. birdən birə çıxmaq. - **patlaq vermək:** ansızın çıxı vermək. 1. tutuşmuş. alışmış. - **patlaqlığı** boş ver: itiliyi, hizliyi, qabalığı burax.
- patlaqıç** **patlanğıc.** cocuqların qamışdan, kağızdan yapılmış ağız tüfəyi, oxu. - mədrəsəyə patlanğıc qadağadı. - **patlağıca** çətənə qoyub, piliyib vurdu gözün çıxartdı. - ağız patlanğıcı: ğıcırlı saqqız.
- patlama** çat. çatlama. inficar.
- patlamaq** 1. (< **pat**). ağır bir nərsənin düşməsindən çıxan səs.
patıtı. patırtı. 1. səslə çatlamaq. - bomba **patladı.** 1. söküb

çıxarmaq, açmaq. fırlatmaq. - gözü **patlamaq**. 1. təpəyi atmaq. 1. atılmaq.

- **ödü patlamaq**: çox qorxmaq.

- **qursağım patladı**: çox söylədim. çox bağırdım.

- **qabağ başına patlamaq**: acısın, pis sonucun çəkmək.

- **patlamadan ya**: cırıma ! yarılma! döz də !. hövüllənmə !.

patlamaq

1. atışlanmaq > atəşlənmək. 1. çatlamaq. münfəcir olmaq.

- **qabaq başına patlamaq**: **qabaq birinin başında patlamaq**: başqalarının oldutlarından, etdiklərindən kəsərə (zərəre) düşmək, uğramaq.

patlamış

- **patlamış məkə**: qurmaç.

patlatan

- **baldır patlatan**: qıçı bükərək yapılan güreş oyunu.

patlatı

patlama. **patlayış**. püsürüş. püsürü. püsürmə. püsürtü.

patlatmaq

atılmaq.

patlatmaq

atlatmaq. atıtmaq.

patlatmaq

çatlatmaq. münfəcir edmək. - **baş patlatmaq**: çox düşünmək. qafanı yormaq.

- **qafa patlatmaq**: bir konuyu içində qaynadıb oynatmaq.

- **qabaq patlatmaq**: aldatıb, kələk, duzağa düşürmək.

- patlayıb** - gözü axmaq: göz patlayıb, yarılıb, kor olmaq.
- patlayış** **patlama. patlatı. püsürüş. püsürü. püsürmə. püsürtü.**
- patlet** lapatqa. balat. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. dış görmüş. rıxtım. biçgi. şəkil. biçim. biçmə. yarma. yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışıq. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət.
- patlıcan** baldırgan. badımcan. bütükə. bütükə.
- **patlıcan (qərə badımcan) oturtması:** təkər təkər kəsilmiş patlıcanla qiymədən yapılmış yemək.
- patlıcan** qaraoğlan. qərəbadımcan.
- patmanaq** batman. bat. bət. ağır. güclü. qalın. dayaqlı. iti. samballı.
- patnos** **padnos. badnos. təpsi. təbsi. sini.**
- patov** **padov. 1.araçı. arada çeşitli qulluqlar yapan. bir yerdə araçılıq işlərin görən görəvçi. əlaltı, azağaltı, ayağaltı işləri görən. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa. çaput. içuşağı. evuşağı. içoğlanı. qaraoğlan. evoğlanı. qaraqolluqçu. qaraqulluqçu. qarulluqçu. ayaqlıq. qapılıq. 1.qapış. qaboş. işçi. qulluqçu. qolçiq. qolçu. qolaş. qolaç. qolat. qolaq. çirağ. nöker. çəkər. çaqar > çakər. əcir. muzdur.**

- patra** - **çatra patra**: lala pitik. yalan yalınış. - ingilizcəni çala patra qonuşur.
- patşah** **padşah** < **başdaq**. başdaş. elxan. xaqan. ataxan. paşa. kiral. impiratur.
- patşah** **padşah**. 1. < **başdaq**. paşaq. başaq. 1. < **batcaq**. bata bilən. güclü. batar. bətər. bətcik.
- patşahlıq** **padşahlıq** < **başdaqlıq** > **paşalıq**. başdaşlıq. elxanlıq. xaqanlıq. ataxanlıq. kırıllıq. impiraturluq.
- patuq** < **bataqa**. **batqa**. batuq. çuxur. yuva. batalqa: diğirilanıb düşülən yer. sürəkli çox qonulub oturulan yer.
- patuq** < **batuğ** (< **batırmaq**). (**patıq**. batlaq). 1. pərçəmin batırılan yeri. 1. uğraq. yığnaq yer. batuq. yatuq.
- patuq** oğraq. uğraq. çox, tutçi, həmişə gedilən yer. tolqa. dolqa. dəmək.
- patuqlamaq** uğraqlamaq. uğraqmaq. yol edmək. çox gedib gəlmək. bir yerə sıx sıx gedmək. eşiyni aşındırmaq.
- patuvan** **paduvan**. sığır çobani.
- patval** **padval**. qoyma. idənastı. öyalıt. yeralıt.
- pay yuş** < **pay uluş**.

pay

1. (< bağ. boğ. bağılı (metatez > qab)). bağlanmış. bağ bağ olmuş. **qablara** bağlara ayrılmış: - nəçə **paya (bağa)** böldün. - bizim **payımızda (bağımızda)** böylə!. - ay sənin **payın (bağın)** bitsin: öləsən. **1. < > yay. (paylatmaq. yaylatmaq).** { paylamaq: bölmək. dağıtmaq (\neq metatez < yap ; yapmaq: tikmək. bütünləmək)} **1. ayağ: töhvə. 1. bölük part. portion (latin)- baj (sans)- hindustan pul bölümü: bir rupi: on iki pay. - türküstandabir pay: bir tınqa: qəpiyin onda biri. 1. çıxı. qismət. şans. alış. nəсіб. bölə. bölük. bölüş. bölən. bölüm. ülüş. yarpaş. üləgü. kəsim. qısım. olacaq. qarayazı. uğur. tağudar. dağtay. dağıdar. - pay düşmək: ülüşmək. - buda bizə pay düşdi: ülüdi. 1. bölük. oluk. dəğər. dək. dəng. səhm. oluş. uluş. buluş. bölüş. əldə edilən. tapış. qazanc. kar. səhm. qapış. qabış. ulun. ox. ülük. ölük. ox. nəсіб. hissə. - paya pay: qarış. qaraş. 1. qısıt. kəsi. nəсіб. 1. parça. pərçə. ülüş. ulaq. ülək. ülüş. üleş. uluş. bölək. bölük. hissə. miqdar. böləş. bölüş. bölük. bölək. alış. tapış. bölüş. bölük. dək. dəng. adaq. oyun. hissə. qismət. şans. bəxt. qismət. nəсіб. - pay pay: para para. ayrı ayrı. bölək bölək. dəh dəh. dəng dəng. 1. tiqim.**

tikim. ülüş. hissə. ülüş. tikə.luqma. ikram.

- önə sürülən **pay**: önqü. öngü. porsiyon.

pay

1. (pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). öğüt. qıt. yağıt. yaxtı.

yarac. yarat. yarıt. yartıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic.

bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət.

pənd. moizə. ibrət. 1.bölek. qətə. bölük. cüz'. qism.

hissə. qırat. düşər. nəсіб. bölük. bağdam. bağlam. qama.

çapa. qapa. səhm. hissə. 1. düşəlgə. hissə. bölüm.

qama. çapa. qapa. qismət. nəсіб. 1. düşü. düş. bölük.

bağdam. bağlam. qama. çapa. qapa. səhm. nəсіб. 1.

öğüt. nəsihət. - gəldik sizdən bir **pay** alağ. - buda məndən

sənə **pay** olsun. 1. hissə. əksiyon.

- **pay edilmə**: paylanma. parçalanma. bölünmə. təqsim edilmə.

- **diş pay**: çay pulu. şaydana. - **pay edilmə**: bölünmə.

- **pay edilmək**: bölünmək.

- **cəvanlıqdan qocalığa hay saxla, varlılıqdan yoxsulluğa**

pay saxla.

- **iyili kötülü bir işdən düşən pay**: badaş. balaş. paydaş.

paylaş. (> **padaş** _(fars)). paylıq. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).

- **qardaş payı: qardaş paylaş:** əş bölüş. əşit bölüt. əşit bölüş.
əşiş bölüş.

- **qıl payı:** qatı az. çox az.

- **pay, nəşib oldu:** qaldı. düşdü. - qırıqlar bizə **qaldı.**

- **pay, nəşib, isabət** etmək: düşmək. - sovgadan mənə bir ev
düşdü.

- **ağzının payın vermək:** gərəkən nəşələri söyləyib
susdurmaq.

-- **pay, nəşib, isabət etdirmək:** düşürmək.

- **arslan payı:** ən böyük pay.

- **payın vermək:** azarlamaq.

- **suspayı:** həqqisikut.

- **tikiş payı bıraqlamaq, vermək:** son fücə, sınırlı bir açığıq,
fürsət vermək.

- **qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.**

- **dəğirmənçininin taxıldan aldığı pay ölçüsü:** qaşiq.

- **qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.**

- **paya, mala qarşı verilən pay, mal:** cins qarşıtı cins vermə.
cinsi dadı sitəd. payapay (**paya pay**). pulsuz alışveriş.

paya pay

pay paya. paya pay (dəğişim, mubadilə). ayırbaş.baş başa.

baş baş.

- paya** (p < > d) 1. daya. dirək. dirəmək. söyək. söyə. dərəcə. dərəcə. ataq. düzey. aşama. basamaq. (**paya**: adam başına). 1. götürgüc. dayaq. dəstək. qapı arxasına, duvara dayanan gügər (güclədən). - qapı **dayağı**. 1. qədəmə. basamaq. 1. rütbə. dərəcə. qədər (**qəd** < metatez > **dəq**) dəğər - uca **dəğərli**: ali rütbəli. 1. s səki. səggi. 1. özgi. dayaq. basqıç. - **çırax payası**: umalmaq. 1. sını. ünvan. saya. daya.
- paya** **payaq** < > **dayaq**. 1. dayaq. dayanaq. ayaq. nərsənin altına qoyulub, ona dayandığı qıçlıq, ayaqlıq, payalıq. situn. dirək. ərlək.
- payac** **payaş**. **payıc**. **payış**. çarar. çaraş. yarar. yaraş. yarıc. yarış. qazaş. qazanc. istifadə.
- payaclanmaq** **payıclanmaq**. **payşınmaq**. yaranmaq. yararlanmaq. yarımaq. yarşınmaq. çaranmaq. çarşınmaq. qazaşmaq. qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq.
- payaclı** **payaşlı**. **payıclı**. **payışlı**. yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- payaq** < > **dayaq**. **paya**. situn. dirək. dayaq. güvən.

- payaq** 1. (p < > d) **dayaq**. - **paya pay**: < > **taya** tay. birlikdə.
başabaş. iki baş. yekə yek. iki başa. başabaş. 1. ülət. pay. 1.
peyk. yapaq. elçi. savaç. qasid.
- payalı** dayaqlı < metatez > yataqlı. dayanaqlı. dayanıqlı.
dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.
dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. inaq. güvənilir.
güvənیلən. inanılır. inanılan. içgin. əmin. sağ. sağlam.
qayım. möhkəm.
- payapay** **paya pay**. pulsuz alışveriş. paya, mala qarşı verilən pay,
mal. cins qarşıtı cins vermə. cinsi dadi sitəd.
- **payapay alıb vermək**: dəğşirmək: taq vurmaq.
çalışdırmaq. əvəz bədəl etmək.
- payapay** təqiş toquş. mübadilə.
- payaş** **payac**. **payıc**. **payış**. çarar. çaraş. yarar. yaraş. yarıc.
yarış. qazaş. qazanc. istifadə.
- payaşlı** **payaclı**. **payıclı**. **payışlı**. yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı.
çararlı. çaraşlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı.
faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- payat** qurşunla qavşırmaq (ləhimləmək). payatlamaq:
qaynaqlamaq.

- payçı** 1. əksiyoner hissəli. 1. ögütçü. nəsihət verici. 1. paylayan. dağıtıcı. dağıtımçı. 1. qıtçı. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. ögütçü. ögücü. ögrətci. ögrətici. yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. bəsiçi. bəsləkçi. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsiçi. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət verən. nəsihətçi.
- payçı** ölçən. bölşən. səhamdar. hissədar.
- payıc** **payış. payac. payaş.** çarar. çaraş. yarar. yaraş. yarıc. yarış. qazaş. qazanc. istifadə.
- payıcı** **payçı. paylac. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən.** taylayan. tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.
- payıclanmaq** **payaclanmaq. payşınmaq.** yaranmaq. yararlanmaq. yarımaq. yarışınmaq. çaranmaq. çarşınmaq. qazaşmaq. qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq.
- payıclı** **payaclı. payaşlı. payışlı.** yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- payıq** dartın. başqa bir yerdən gətirilən yeyəcək.

- payış** **payıc. payac. payaş.** çarar. çaraş. yarar. yaraş. yarıc. yarış. qazaş. qazanc. istifadə.
- payışlamaq** buyruq, qismət, nəsib etmək.
- payışlı** **payaclı. payaşlı. payıclı.** yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağlılı. faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- payız** sonyaz. sonaz. güz. - **xəzəl, güz, payız çağı:** közələk. közələ.
- payqa** 1. alay. düğün. 1. yarış.
- payqan** paylayan. parçalayan. kəsən. biçən. bölən. ayıran. qıran. təqsim edən.
- payqas** **payxas.** utanc. payxassız: utancsız. parasat. payxasız: övünməz.
- payqaşçı** **payxaşçı. payxaşlayan. pəxşçi. pəxş edən. paylayan.** **payıcı. paylac.** taylayan. tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.
- payqaşlayan** **payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən. paylayan.** **payıcı. paylac.** taylayan. tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.

- payqınlıq** paylanıqlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (< **balqamaq**: bölmək).
yayınıqlıq. yayqınlıq. parçanıqlıq. bölgünlük. dağınıqlıq.
saçqınlıq.
- paylac** 1.**taylac**. **saylac**. tanğac. dəngəc. qısıntıcı. tutumçu.
iqtisadçı. 1.paylayan. bölən. bölücü.
- paylac** payıcı. **paylayan**. **payxaşlayan**. **payxaşçı**. **pəxşçi**. **pəxş**
edən. taylayan. tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı.
gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımcı.
- paylaclıq** **taylaclıq**. **saylaclıq**. tanğaclıq. dəngəclik. qısıntçılıq.
tutumçuluq. iqtisadçılıq.
- paylaq** bayram.
- paylama** 1. çıxışma. vəriş. veriş. tə'ziz. 1. tərləmə. azarlama.
tobix.
- paylama** 1.**paylayış**. **paylaş**. tərləmə. qınama. qalay. söymə.
sövmə. sövüş. sökmə. söküş. söyüş. söğüş. azarlama.
azarlayış. donal^ıma. donan^ıma. donatış. donayış.
donanış. çıxım. yamanlama. yaman yoğuz. küfür. küfr. 1.
səpələmə. tuddurama. 1. bölmə. böləş. üləş. təqsim.
1.**paylatım**. **paylatış**. balatım. balatış. balatma. bölətim.
bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtış. dağıtma. tükətim.

tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş.
 əritmə. savma. savış. savım. sovma. soviş. sovım.
 yayma. yayış. yayım.

paylamaq

1. azarlamaq. çıxışmaq. sıxışdırmaq. sərt söyləmək. 1.
 açib qoşmaq. açib sökmək. qaşlamaq. qaşlatmaq.
 xaşlamaq. xaşlatmaq. soxuşturmaq. azarlamaq.
 yamanlamaq. 1.qalaylamaq. qalaya basmaq.
 yamanlamaq. sövmək. sökmək. söymək. sögmək.
 azarlamaq. küfürləmək. küfr edmək. 1. bölmək. 1. yaman
 yoğuz söyləmək. qalaylamaq. 1.taylamaq. saylamaq.
 ortalamaq. ortaşlamaq. tanğlamaq. dəngləmək.
 dəhləmək. miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik davranmaq.
 - **iyicə sövüb paylamaq**: donatmaq. donamaq. donatlamaq.
 - **sözlə iyicə paylayıb, sögmək**: dillə donatmaq.

paylamaq

1. dağıtmaq. qarmaşdırmaq. pozmaq. 1. yarıb, açib
 töküb, dağıtmaq. yamanlamaq. xəşləmək. üzmək.
 darlamaq. azarlamaq. 1. danlamaq. anqdammaq. 1.
 tarğatmaq. dağıtmaq.bölmək. 1. qaqımaq. incitmək.
 azarlamaq. qalaylamaq. danlamaq. yermək. əzmək.
 tə'ziz edmək. tobixləmək. təpikləmək. sərzeniş edmək.

məzzəmət etmək. 1. bölüşdürmək. ölüştürmək. 1.
 ayıblamaq. azarlamaq. qınamaq. qaçınmaq. azarlamaq.
 xaşlamaq. 1. qavratmaq. gəvrətmək. azarlamaq. bölmək.
 təqsim etmək. 1. qıcıramaq. azarlamaq. 1. paytamaq.
 ülətmək. vermək.

paylanıq parçanıq. ballanıq (< **balqamaq**: bölmək). bölünüq.
 saçınoq. dağınıq. yayınıq.

paylanıqlıq payqınlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (< **balqamaq**: bölmək).
 yayınıqlıq. yayqınlıq. parçanıqlıq. bölgünlük. dağınıqlıq.
 saçqınlıq.

paylanma pay edilmə. parçalanma. bölünmə. təqsim edilmə.

paylanmaq bölüşmək.

- **iyi pisi paylaşan qoca qarı**: bir yasdığa baş qoymaq.

- **iyicə sövülüb paylanmaq**: donanmaq. donalmaq.

paylanmış ülüklük. üləşdirilmiş. dağıtılmış.

paylaş 1.göstüri. göstəri. görünü. görgüt. sıxış. tənbeh.

1.**paydaş. balaş. badaş.** (> **padaş** ^(fars)). iyili kötülü bir işdən
 düşən pay. paylıq. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).

1.**paylama.** bölmə. böləş. üləş. təqsim.

- **qardaş paylaş**: **qardaş payı**: əş bölüş. əşit bölüt. əşit bölüş.
əşiş bölüş.

paylaş ülüş. ölüş. bölüş. təqsim.

paylaşan ölüşçi. (. < > b) bölüşçi.

paylaşım **paylaşma**. 1. ballaşım. ballaşma. parçalanma.
parçalaşım. parçaşım. (< **balqamaq**: bölmək). yayılım.
yayıma. dağılma. dağılım. dağılış. bölüşüm. bölüşmə.
saçılım. saçılış. saçılma. 1. paylaşma. bölüşmə.
bölüşüm.

paylaşım üləşür. bölüşüm.

paylaşımçı bağışlayan. üləşür. ülkən. ortaşan. comərd.

paylaşma **paylaşım**. 1. ballaşım. ballaşma. parçalanma.
parçalaşım. parçaşım. (< **balqamaq**: bölmək). yayılım.
yayıma. dağılma. dağılım. dağılış. bölüşüm. bölüşmə.
saçılım. saçılış. saçılma. 1. bölüşmə. bölüşüm.

paylaşma üləşmə. bölüşmə. ortaşma.

paylaşmaq 1. çanlaşmaq. çallaşmaq. bölüşmək. 1. iştirak etmək. -
acısın paylaşmaq: başsağlığı vermək.

paylaşmaq üləşinmək. üləşmək. ölüşmək (. < > b) bölüşmək.-
bunları ortazda **öülüşün**. - **öülüşdük bölüşdük** bir yana

çatmadıq. - **qoz paylaşmaq**: {1. uzlaşmaq. uylaşmaq.
yollaşmaq. quraşmaq. saziş etmək. - savaşların buraxıb,
qozların paylaşırılar. 1. güclə həqqini əldə etmək. - dur bir,
mən onla qozumu palaşırım, səndə görərsin}.

- paylaştırma** bölmə. - əlli əlli **paylaştırma**, **bölmə** şəkli əllişər.
- paylaştırmaq** üləşdirmək. üləşindirmək.
- paylatım** **paylatış**. **paylama**. balatım. balatış. balatma. bölətim.
bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtiş. dağıtma. tükətim.
tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş.
əritmə. savma. saviş. savım. sovma. soviş. sovım.
yayma. yayış. yayım.
- paylatış** **paylatım**. **paylama**. balatım. balatış. balatma. bölətim.
bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtiş. dağıtma. tükətim.
tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş.
əritmə. savma. saviş. savım. sovma. soviş. sovım.
yayma. yayış. yayım.
- paylayan** 1.payıcı. aydaçı. yayan. dağıtıcı. dağıtımcı. paylac.
bölən. bölücü. 1.payqan. parçalayan. kəsən. biçən.
bölən. ayıran. qıran. təqsim edən. 1.**payxaşlayan**.
payxaşçı. **pəxşçi**. **pəxş edən**. **payıcı**. **paylac**. taylayan.

tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. aydaçı.
dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.

paylayış

paylama. paylaş. tərsləmə. qınama. qalay. söymə.
sövmə. sövüş. sökmə. söküş. söyüş. söğüş. azarlama.
azarlayış. donalma. donanma. donatış. donayış.
donanış. çıxım. yamanlama. yaman yoğuz. küfür. küfr.

paylı

bölüklü. səhami. səhmli. şerik.

paylıq

badaş. balaş. paydaş. paylaş. (> **padaş** (fars)). iyili kötülü
bir işdən düşən pay. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).

paypas

pısıriğ. mısıriğ. utancaq.

paypaya

pay paya. paya pay (dəğişim, mubadilə). ayırbaş.baş başa.
baş baş.

paysa

bars. qabartı. şiş.

paysalmaq

bars bolmaq. qabarmaq.

paysız

boş. yoxsul. yoxsun. qırman. qırıq. biçəksiz. böləksiz.
əksik. qırbat. geçinəməz. geçinməz. ayrıq. adırıq. atrıq.
bəhrəsiz. düşgün. düşük. nəsibsiz. hissəsiz. talehsiz.
tale'siz. sanssız. məhrum. möhtac.

paysızlıq

biçəksizlik. böləksizlik. geçinməzlik. geçinəməzlik.
boşluq. qırbatlıq. qırmanlıq. qırıqlıq. yoxsulluq.

yoxsunluq. yoxsunuq. yoxçunuq. yoxsalıq. əksiklik.
məhrumluq. möhtaclıq.

payşınmaq **payaclanmaq. payıclanmaq. yaranmaq. yararlanmaq.**
yarinmaq. yarşınmaq. çaranmaq. çarşınmaq. qazaşmaq.
qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq.

payta **payda. - quduzla oturub durana, kötülükdən bir payda**
düşər: itlə yatan bitlə qalxar.

paytaq **baytaq.** sonqol. sərsəm.

paytaq **paytax.** paytıq. baydağ. badalax. badağ. beydaq.
doydaq. çolağ. yana salına salına yeriyan. yığıla yığıla
yeriyan. yığıla yeriyan. əğilmiş. doğru dik yeriye
bilmeyen. çasıq. çayşıq. çayşırq. çasırık. çaprıq basaqlı (>
bacaqlı. qıçlı). ləng. əyri ayağ. - badağın biri arxı
atlayamırdı. **paytax paytax:** ördək kimi.

paytalı payıdar. davamlı. atımlı.

paytamaq paylamaq. ülətmək. vermək.

paytaş olmaq **paydaş olmaq.** omuz öpüşmək. tay ba tay gəlmək,
olmaq.

paytaş **paydaş. paylaş. balaş. badaş. (> padaş** (fars)**).** iyili kötülü
bir işdən düşən pay. paylıq. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).

- paz** üre. qəmə. tıxac. bərkitmək üçün, bel külüyün, qoluynan başının arasına, qoyulan tikə.
- paza** yelpaza: yelpik.
- pazalaq** **bazalaq. mazalaq.** topac.topaq. qatıp. qotıq. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq). ucu sivri, başa doğru genişlənilib, yuvarlaq uşaq oyunçağı.
- pazı** - **qara pazı:** büstəlik. püstüli.
- pazı** qaraca. çuğundur. cüqündür. dügmələnmiş, tuqlanmış, gömük, yer altı toxmaqlanmış gövərti, pencər. gömündür. çöğündür. çökündür. çuğundur (< **gömmək:** quylamaq). ləbləbi.
- pazıqlıq** **bazıqlıq.** ayrışlıq. ayrılıq. ayrıcalıq. başqalıq. obalıq. oymalıq. bölülük. qutuluq. çatallıq. yadçılıq. didişlik. təfrəqə. nifaq.
- pazlamaq** alavlamaq.
- peç** - **ocağın sobanın, peçin buru başı:** qoğan. qovan. - külək vurub peçin **qoğanın** salıb.
- peçat** (< **batiç**). paşot. damğa. möhür.
- peçat** **çapat. çapca. çapaç.** qol. imza. dama. damqa. kəşe_(latin).

- peçatlamaq** tuqramaq. tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək.
- peçatlı** çapatlı. çapcalı. çapaçlı. qollu. imzalı. damalı. damqalı.
- peçava** (< biçmək). çıpırmaq. (< çap). cırcında. əsgü köhnə.
- peçen** biçin. çayır. çimən. çayırmaq. otlağ.
- peçeta** (biçik) demək çoğun dillərdə "pul" anlamın düzəldən sözlərdə "kiçik. xırda. böllük" anlamı gizlidir. necəki 'pul' özü (pul: **pülək**: pilək: balığın dərisin qoruyan kiçik kiçik, tikə tikə örtüklər.) - **pul pul**: böllük böllük. para para. - ispanya parası: '**peçeta**'. qıran. - **pay** (hind pulu), - **paya** (uyğur pulu).
- peçə** (< qapamaq). 1. örtük. incə telli tozanaq tor. **peçəli**: örtüklü. uzaqdan seçilməsin diyə aldadıcı örtüklə (dal. çala çipi ilə) qapatmaq. alalamaq. 1. yəmşək. yaşmaq.
- peçə** < **bükçə**. 1. tutuq. örtü. örtük. qapanca. nuqab. tel qəfəs. 1. **pəçə**. bükə. örtü. örtü. örtük. qapanca. 1. üz örtüsü. üz donu. 1. paket. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. yapaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıc. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. sarqı. köynək. gömlək.

- peçə** **peçək** < biçək. bükə. bürək. - **ayaqsız peçə**: **ayaqsız biçək**: **ayaqsız bükə**: **ayaqsız bürək**: **ayaqsız biçək**: kəfən.
- peçəq** **peçək**. **peçə** < **biçək**. bükə. bürək. - **ayaqsız peçək**: **ayaqsız peçə**: **ayaqsız biçək**: **ayaqsız bükə**: **ayaqsız bürək**: kəfən.
- peçətə** - **ağız peçətəsi**: ağız çevrəsi.
- peçətə** qol sürtgüc. məndil.
- peçətə** yağlıq. kir silmək üçün parça. əl bezi. dəsmal.
- pehin** kübrə. dışqı. fışqı.
- pehinlik** dışqılıq. fışqılıq. kübrəlik.
- peq** **pek**. bərk. bolmaqanca. olmasınca. çox. qayət. sınırsız. yaman. çox. qırtçın. çox. xeyli. xeylək. taza. bütün. tamamiylə. qayət. - **pek çox**: qırsapsız. sınırsız. sonsuz. - **pek iyi**:. yeğrək.
- peqən** **pekən**. qopla. pekin.
- peqənim** **pekənim**. ulaq.
- peqi** **peki**. - **peki!**: yaxcı!. tamam!. olsun!. öylə olsun!. hadi!. haydi!.
- peqi** **peki**. aymısa. olur. olsun.
- peqin** **pekin**. 1. püfkün. 1. qopla. pekən.

peqləşmək	pekləşmək. bəkeymək. bərkimək. sağlamlaşmaq. quvvətlənmək. güncələnmək.
peleşti	pələşti < bələşli <> bulaşlı (< bələşmək. bulaşmaq).
pehqan	pelikan. qutan. balıq qapan.
pehn	acı, kəsgin qoxulu bir yayla çiçəği.
peməz	meyvə suların. özəlliklə üzüm suyun. qaynadaraq ələ gələn quyuq içki.
pen	və. ba. pen: + lə.+ men.
pehcək	arxalıq. üstörtü.
pehcək	pəhcək. çapıt. kot.
pehcər	- gəlin pəhcəri: yeyilir ot çeşiti.
pehcər	< biçrən. biçilib yeyilən nərsə.
pentir	pendir. bışlaq. biçlək. bışdək. - bir çeşit pendir: qaraqurut. yoğurt qurusu. - bir çeşit pendir: qaraqurut. yoğurt qurusu. - yağsız pəhir: kiş.
pers olmaq	tərsinə dönmək. çarpılmaq. dağılmaq.
perta	perda. peçə. çarşab.
peş peşə	dal ba dal.
peş	< biç. biçik. çaltal. paltarlarda bolluğu, genliyi sağlayan tikilən parça (# sason). - üç peşli geyim.

- peş** 1. arxa. dalı. 1. baş. düşman peşində qılıc oynadı.
- peşə** iş. məslək. sənət.
- peşə** 1. düzlə. iş. sən'ət. 1. töləv. toluq. töləf. iş güc. iş. görev. şügl.
- peşəkar** işlək. bacarıqlı. işbilir. iyi işləyən. sənətkar. yetgin. usda. pırofesyonel.
- peşənə** alın yazısı: yazğıt. yazılqan. yazmış.
- peşəsiz** əli yavan, ağ. sınavsız. dənəksiz. başarıqsız. gücsüz.
- peşgel** (fars) < pişgik. pislik. dışlığ. qaqa. - qoyunun quruğ dışlığı, pisgili, pisliyi: qığ. qaqşaq. qağşaq. qığşaq. qaqırdaq.
- peşin** dalı. keyin.
- peşindən gedmək: izlənmək. tə'qib etmə.
- peşindən** < qıç: qış: gec: dalıdivan. dalından.
- peşqarabul** (fars) (peş < baş) < başqaravul. aravul. alavul. təliədar. qılavuz.
- peşqaravul** altamış. başqaravul.
- peşqel** peşgel (fars) < pişgik. pislik. dışlığ. dışqı. qaqa. pox. qaytı. qeyti. qaqa. mədfu'. - qoyunun quruğ dışlığı, pisgili, pisliyi: qığ. qaqşaq. qağşaq. qığşaq. qaqırdaq.
- peşqel** peşkel. < pislik.

- peşqil** **peşgil.** qumalaq. komalaq. qığ. heyvan poxu.
- peşləyən** izləyəniş izin, peşini buraqmayan. utar. udar. qovalayan
tə'qibçi.
- peşman olmaq** qarğanmaq.
- peşman** bükül. biçman. bişman. boşman. - **peşman olmaq:**
büküllənmək. biçmanlanmaq. bişmanlanmaq. peşmanlanmaq.
- peşman** ökünc. öğünc. - **çox ökünmək, peşman olmaq:** başını
daşdan daşa vurmaq.
- peşmanlamaq** < **boşurqanmaq. peşmanlanmaq. peşman olmaq.** doğru
yola çönmək, qayıtmaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək.
çönmək. ökünmək. öğünmək. tovbələnmək. nidamət
edmək. ökünmək. övünmək. qınanmaq.
- **çox ökünmək, peşmanlamaq:** qafasını daşdan daşa
vurmaq.
- peşmanlamaq** bükülləmək. biçmanlamaq. bişmanlamaq.
boşmanlamaq.
- peşmanlanmaq** < **boşurqanmaq. peşmanlamaq. peşman olmaq.**
ökünmək. övünmək. qınanmaq.
- **çox peşmanlanmaq:** dizinə dögmək.

- peşmanlanmaq** бүкüllənmək. biçmanlanmaq. bişmanlanmaq. peşman olmaq.
- peşmanlaşmaq** - **töqünmək. döğünmək**: peşmanlıqdan başına dizinə vurmaq.
- peşmanlıq** < **boşurqanma**. **1.** doğru yola çönmə, qayıtma. ökünc. öğünc. dönmə. döngə. dönüş. çönmə. tovbə. nidamət. **1.** ökünclük. öğünclük.
- peşşaş** pişkeş. çəki. çəkiş. sunu. sunuş.
- peştamal** göğüslük. köğüslük. aldayapğuç. önlük. alyapkuç.
- pey** **1. (baq. bəq. beq)** hər nəyin dibi, bəki, bərki. him. pey. kök. bəq. ul. ol. kök. bək. bek. bey. təməl. him. **1. peq.** bək (baq. bək. buq. biq. hər nəyin bayı, bəyi, beyi, dayağı, payağı, dibi, kökü, sonu.
- pey** dib. alt. altyapı.qabaltı. daban. binövrə. infirstirüktür.
- peyam** salığ.
- peyda** (fars) < metatez > **tapya**.
- peyda** (fars) < **tapya**. tapat. kəşf.
- peyğəmbər** yalavac (< **yol** + **avac**). savaçı. savçı.
- peyq** payaq. yapaq. elçi. savaç. qasid.
- peyləmək** dibləmək. sonğlamaq. sonlamaq. izləmək.

peynir	bışlaq. bışlək. bıştaq. pıslaq. sır. irimçik. - tulum peyniri : qıbit bışlaq.
peyrək	səpənək.
peyvənd vurmaq	yetəkləmək. aşılamaq. aşlatmaq.
peyvənd	qoşma. aşı.
peyvət	< bağqut . aşı. calaq.
pezəvəng	1.çiçəkçi. qurumsaq. keşəgən. qurumsaq. dəyyus. qurumsaq qatlaban. < > qaytaban > qaltaban. buynuzlu. qurumsaq. tərəsə. qurumsaq. 1.bədəxlaq. basanıq. çalan. çalanğ. açıq saçıq. alçaq. alçanaq. alçanıq. aldırışsız. aldirmaz. arınmaz. arlanmaz. armaz. arsız. atılqan. ayağaltı. dabanaltı. ayıblı. əğbil. əğibli. azqın. basqaban. basqanıq. bərli. çalağan. çalğan. çalıq. çaşqın. çevrimsiz. çevrişsiz. çəkinməz. çığırtqan. çiğnek. çəgnək. çılpaq. çorgöz. dəğərsiz. dəğrənsiz. dənəksiz. dəngsiz. dənsiz. donanıqsız. donansız. donsuz. donuyırtıq. dönək. düşgün. düşmüş. düşünük. əksinik. əsginik. əzik. geçimsiz. götlək. gözübək. həyasız. hırsız. ırsız. kovşur. kovuş (< kav. kov). qansız. qapqansız. qarabet. qaraçı. qaralı. qaraoğlan. qarqagöz. kötübet.

qaraüz. qaravaş. qaypaq. qılıqsız. qırbal. qırban. qırçın.
 qorxaq. qorxmaz. qötübet. qustağ. ləkəli. onarsız.
 onursuz. onuruz. ödlək. örtünsüz. örtüsüz. sakınmaz.
 salınıq. sıxılmaz. sırtıq. şarlatan. şorgöz. tapaqansız.
 tapaqsız. tapanaqsız. tapsız. tərs. tonsuz. törəsis.
 usanmaz. utancsız. utanması qıt. utanmaz. kaşar. çaşar.
 utmaz. utsuz. uyancsız. uymaz. uysuz. uyumsuz.
 üzqara. üzlü. üzsüz. üzük. üzüqara. üzünüq. yalın.
 yarçın. yarşın. yastaban. yıpranaq. yolsuz. abırsız.
 e'tibarsız. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz. iffətsiz.
 şərəfsiz. qeyrətsiz. pərvasız. rəzil. qaldaban. çaldaban.
 namussuz. heysiyyətsiz. **1. (bax > aldatan. kələkçi).**

pezəvənq

pezəvəng. kərsələ. qaltaban. dəyyus. şərəfsiz. arsız.
 namussuz. qurumsaq. qurumsaq. quduş. xuduş.

pezəvənqliq

pezəvənglik. kərətəlik. dəyyusluq. qaltabanlıq.
 namussuzluq. qaltabanlıq. qurumsaqlıq.

- **pezəvəngilik etmək:**. qurumsamaq. qurumsaqlıq etmək.

pezəvər

< **bas.** basıq. bassaq. bassar. pəvəsək. şişik. pükki.

pəçə

1. çapa. burqa. bürküt. bürgə. örtük. pərdə. **1.** üz örtüyü.
 nuqab.

pəçə	peçə. бүкə. örtü. örtü. örtük. qapanca.
pəçəq	pəçək. biçək. kəsbət. kisvət (< kəsmək). nərsiyə uyğun kəsilən parça, örtük.
pəçənək	1. otləğ. çayırılıq. 1. bacanaq.
pəhənq	pəhəng. tarım. qabın boş aqramı. çəkədə.
pəhləvan	< bəgüvən. 1.daşbağ. gəbəş. küpəş. qabaş. iğit. iğid. yiğid. kişi. qabadayı. yal. - böyük pəhləvan: çox iğid, daha iyid. taşca. 1.güctüçü > küştüçü(> koştigir <small>(fars)</small>). gü-rəcçi. gü-ləşçi. gü-rəşçi. guraşçı.
pəhləvan	pəkləvan. iqit. balkan.
pəhləvanlıq	güctüçülük > küştüçülük (> koştigirlik <small>(fars)</small>). gü-rəcçilik. gü-ləşçilik. guraşçılıq. gü-rəşçilik.
pəhpəh	1. baybay. bəybəy. bəhbəh. 1. afərin.
pəjuheş	< biçigiş. biçgiş.
pəkməs	pəkməs. bəkməz. quyuq sıvıq. rubb. şirə. sirə.
pəq	pek. (p < > b). bək. bək. 1. 1. qatı. sıxı. sərt. quvvətli. dayanıqlı 1. bəy. bek. beg. beğ. 1. bərq. bərek. iti. bək. bəh (barraq. qıvraq).
pəq	pəx. yapalaq. vırqın. düşük. yappı. əzik. - yapalaq burun: basılı, yassı burun.

pəqənə	pəkənə. qısa. qısqa. alçaq. külə. kültə.
pəqil	pəxil. qırt. qısqaş. çinis. - qırt ər.
pəqiş	pəkiş. sıxlıq. sərtlik. pəkişmişlik.
pəqişmək	pəkişmək. bərkişmək. sərtişmək. tutuqmaq. tutnuqmaq. qapıqmaq. qapızmaq. qapnıqmaq. qapnışmaq. qapqışmaq.
pəqlə	pəxlə. - bitli pəxləninde , kor alıcısı olar: pozuq nərsəninde istəklisi var.
pəqlə	pəxlə. (< bağ). tikiş. dərzilik.
pəqləmək	pəxləmək. (çivinin ucun) burçınlamaq. pərçinləmək. qamamaq.
pəqləşmək	pəkləşmək. bərkləşmək. qatılmaq. qatılaşmaq. sərtləşmək.- bu toprağ günəşlə bərk qatıldı .
pəqləvan	pəhləvan. iqit. balkan.
pəqliq	pəklik. bərklik. qapıq. qapız. qapnıq. qapıqlıq. qapızlıq. qapnıqlıq.
pəqmə	pəxmə. qıt ağıllı. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. ussuz. huşsuz.
pəqməz	pəkməz. bərkməz. 1. bəkməz. çaxır. şərab. 1. doşab. tutaq. tuxat. tutab. - qoyu, qəliz bərkməz, doşab: bulama.

- balçıya **pəkməz** (doşab) **satılmaz**. - **pəkməz** (doşab)

qarışdırılmış qar: qar çalvası. qar halvası.

pəqməzləmək **pəkməzləmək. bəkməzləmək. çaxır məclisi qurmaq.**

pəqrişmək **pəkrişmək. bəkrişmək. bərkişmək. yoğunlaşmaq.**
yoğqunmaq. qalınlaşmaq. qalqınmaq. qəlizləşmək.
quymaqmaq. quyuqmaq. quraqmaq. qurqarmaq.
quruqmaq. qoymuqmaq. qoyuqmaq. qurquqmaq.
pəkşirmək.

pəqş **pəxş. - şö'lə pəxş kon**: odun altına, üstünə qoyulan daş,
ayıq, dəmir qızqavar. qısqavar. qasqavar.

- **pəxş edən: pəxşçi. payxaşlayan. payxaşçı. paylayan.**
payıcı. paylac. taylayan. tayıçı. verici. yayan. yayıcı. açan.
açıcı. gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımcı.

pəqşçi: pəxşçi. pəxş edən. payxaşlayan. payxaşçı.

paylayan. payıcı. paylac. taylayan. tayıçı. verici. yayan.
yayıcı. açan. açıcı. gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı.
dağıtımcı.

pələsəng - **dilinə pələsəng edmək**: bir nəyi sürəkli söyləyib durmaq.

pələsəngləmək < **balsamaq** < **bəlsəmək. < bələmək.** bulamaq. dolamaq.
bağlamaq. - **dilimə balsadı**: dilimə bağladı.

- pələşti** **peleşti < bələşli <> bulaşlı (< bələşmək. bulaşmaq).**
- pəli** **pəli**. **peleşti < bulaşlıq. bələşlik.**
- pəllətən** **pəllədən. - iş qarıştıran, pəllədən, bulandıran:** qarıcı.
qarqaşana. oyun pozan. mızı.
- pəlpətəşik** qarışmış.
- pəltə** xəmir. yumşaq. gəvşək.
- pəltək** pəltək qonuşan. tətə. çəçə. kəkə. kəkəmə. kəkəc.
kəkələc. kəkəy. kəvkə. kəköy.
- pəltəq** **pəltək. 1.** dil basıqlığı. kəkəmə kimsə. kəkik. kəvgək.
kəfgək. **1.** gəvgək. **1.** saqav. - **pəltək qonuşmaq:**
pışıldamaq. - pəltək qonuşma: **pışıldav. 1.** tutaq. pəpə.
kəkə. tutula. tutunuq söyləmək.
- pəltəqliq** **pəltəklik.** saqavluq.
- pəmbəçub** köpələk. paxdacıq. maxdacıq. yelik.
- pəmbəçub** tıxacaq. küpək. kauçu.
- pənahqah** < **pənəkə.** tənəkə. yalı. yalqı. yalıq. qoraq. sığıncaq.
ucam.
- pənahqah** tənəkə. qaraltı. kölgəlik. qaçına. qaçınıq. barınaq.
barnaq. qar, yağış, gündən qorunma üçün quytu yer.

- pəncə** 1. çanqınqa. qısım. daban. taman. tapay. yanaviç. 1. quşqanadı. yeməyi beş barmaqla götürüb yemək. 1. çənqəl. çanqal. qapza. qəbzə. ovuc. 1. qapaz > qəbzə (< **qab**). çənqə. avuc.
- bu onun **qapazındadır**: tərüfündədir.
 - **bir pəncə**: bir avuc dolusu. bir tutam. bir qapaz. bir qəbzə.
 - bir **qapaz** topraq.
 - **quş pəncəsi**: qıynaq.
 - **çaqır, qartal pəncə**: qıynaqlı. qaparuzçı.
 - **qartal pəncəsi**: düğümlü bir kök.
 - **qurt dirnağı: qurt pəncəsi**: qan otu çeşiti.
- pəncə** ovucca. ovucluq. tutam. qapış.
- **qarapəncə**: qarataxin. qarataxma. qarayaxmaca. qaraqabarcıq. qarıma. qaragöyündürmə. qaragöndürmə. qara çiban. qarayanı. yanıqara. qara yanığ. şarbon.
- pəncək** **pəncək**. çapıt. kot.
- pəncələmək** qarmaqlamaq. dirənmək.
- pəncələmək** **pancalamaq**. qançalamaq. çanqalamaq. çalqalamaq.
- pəncərə** (< metatez > **çapıncaq** < çapa: çapıq) (< metatez > **çanmaq**. çalmaq. çanbırmaq. çarpınmaq). 1. çanbara. çapanca.

deşik. açıqlıq. örün. çanbılmış, çarplmış yer. baca. örün. kərtik, kəsik yer. qəfəs. tor. kəpəz. tikmə. qarınlıq. tünlük. tünqərə (baca). ayna. - **qarınlıq** gözə: pəncərə süyyəsi, camı. 1. aydınlıq. tünlük. tümlük. baca. dəlik. 1. çatıldı. çatlaq. tümlüq. tünlük. dəlik.deşik. 1. tümlük. tünlük. dambaca.

- **pəncərə qurbağacı**: pəncərəni arxadan çərçiviyyə kipləyən iki şişi, qaldırıb yendirmək üçün, dəmirdən.

- **sağır** pəncərə: kor pəncərə.

- pəncərənin yarısını örtən pərdə: baldartqan.

- **türmədə barmaqlı dəmir pəncərə**: quzğuncıq.

pəncərə

1. **gözcük** (< göz: baca). gözənək. 1. (tilivizyon. sinama).

don. ekran. - **yağış suyunun gidərməsi üçün pəncərə**

altlarına qonulan təxdə: dənizlik. suluq. 1. qəfəs.

1.görüntülük. görünlük. ekran. 1.qapışqa. tapışqa. - **iç**

tapışqa, pəncərə: içlik.

- **bir gözə, bacıya, tapışqıya, pəncərəyə taxılan tor,**

barmaqlıq: kəpəz. qəfəs. qapas. kəvəs.

- **bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılandeşik, yəncərə,**

yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək: işıqlıq. işıqbaca.

- dam üsdə qoyulan qubba biçimində, pəncərəli baca:

qarnaquş.

- **qapı pəncərə lovlası**: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı kimi

nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə, dınqıl, mil.

- **qapıları qapıyıb, pəncərələri açıb**: ana yolu bıraxıb, qıraq,

sapaq yolu seçmək.

- **giriş qapısının eşik yanına vurulan, qıraqları keçəli,**

ortası pəncərəli qapı: qars qapısı. qors qapısı.

- **qafa pəncərə: baş pəncərə: təpə pəncərə**: pəncərələrin üst

bölümündə yerləşən kiçik pəncərə. qapışqa. tapışqa.

- **qar yağan kimi, ağ qara bənəkli görünən tilvizyon**

pəncərəsi: qaryağdı.

- **tilvizyon pəncərəsindən, monitordan, bir açıdan görülən**

nərsə: görüntü. görünüşü. ekranlıq.

pənçər

< **çapılmaq**. çapılmış. cırılmaq.

pənəqə

pənəkə. pənəhqah. gizirgə. gizirgək. girizgək. girizgə.

arxaçıq. qorçaq. qorça. sığınca. sığıncaq. qaçanaq.

alaçıq. araçıq.

pənəqə

pənəkə. tənəkə. pənəhqah. yalı. yalqı. yalıq. qoraq.

- pənim** - **çayır pənim**: duzsuz, taza pənim.
 - **yağsız sütdən yapılan pənim çeşiti**: əkşimik.
 - **yuvarlaq, yağlı pənim çeşiti**: qaşqaval.
 - **çörək xırdası ilə pənim qarışımı**: qarmac. doymac. dögməc. döyməş.
 - **yağlı pənimlə yağsız pənim qarışığı**: qatıqlı çökələk.
- pənim** 1. bax > **pendir**. 1. biçək. biştək. biçtək. biçlət. irimçik. uyutma. - **o uyutma uyutdu**: o pənim çaldı. - peynir yapmaq: uyutmaq. yoğurmaq.
 - **iplik pənim**: bir çeşit pənim.
 - **yağsız pənim**: **yoğurt pənim**: kəş. kəç. çək. yoğurt pənim.
 - **pənim mayası**: çoban mayası. süt otu.
 - **bir çeşit pənim**: kəsmik < > kəmsik.
- pəpə** əlkən. pəltək. tətə. kəkə. keçə. dili əlkən. tutaq. tutu. dutu. tutuq. tutula. tutla. dili tutulub yarım yarım söyləmək. tutunuq söyləmək.
- pəpəği** pəpəmə. pəltək. kəkəmə.
- pər** **pəl**. {pəlləmək. yəlləmək. yelləmək. yallamaq. yeldirilmək: yeldərəmək: ağılın itirmək. yelikdirmək: yelpəkmək. yelpəzmək.

pəl çalan: yel vuran. yelpəviç: atın manğlayına (alnına) taxılan səlpəncəkli pürçük. sinqək (milçək) qaçıryan pəllər}.

pərakəndə

pıtraq. butarq. dağqın. daluq. pərişan. müxtəl.

pəraq

qıllı.

pərçə

parça. pay. ülüş. bölüş. bölük. dək. dəng. hissə. adaq.

pərçəm

1.biçək. burçıq. bürçük. burçıq. bürçük. yanağa, dulıq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq qıvrıq saç.

yanağa, dulıq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq

qıvrıq saç. 1.alna düşən saç, tel. çaqma. 1.kəkül. kəkil

kakil. < qaqıl. kişi başında (insan başında) pipik yerinə

uzaran, ayrılan saç.

- uşaqlarda alna düşən **pərçəm, saç**

- gözəllik üçün üzə, alna salınan **pərçəm, burşuq saç:**

burça.

- **pərəmi sefid:** təslim bayraq. verə bayraq. çappıç. çappuş.

çarıç. çəpiç. çamıç.

pərçəm

biçkəm bax > **beçkəm.** {1. (< **burmaq** bürkəm. bürgek

burgcəng. bircəng. bürçək. bürçin. pərçin. im. əlamət. yalav.

pürçək. pərçək. 1. (biçmək) biçək: biçilmiş. kəsilmiş biçkəm.

qırxma. qıxma).} 1. əlamət. savaşlarda alamet olaraq

taşıdığı ipək, yaban sığırı quyruğundan qumaşlara bu ad verilir. tanqut. savaşlarda, mızraq, tuğların yanına ya da ucuna taxılan ipək qumaş. **1.** bayraq. batraq. sancaq. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **bayraqlı.** sancaqlı: tuqlu. **1.** kəsmə. **1.** bəçgəm. əlamət. bəlgə. **1.** burkam. burakı. baş saçında bıxılan saç bölümü, quruğu. **1.** küciq. təpə saçı. **1.** qırza. çoqay. tutam. - **saç pərçəmi:** çuvqal. kakil.

- **pərçəm çıxarmaq.** pürçəklənmək. yələsi çıxmaq.

pərçəmçi tuğçu. bayraqçı. ələmdar.

pərçəmdar tuqbəyi. tuğaqqı. saltər. salqur. bayraqçı. sancaqqı. başçı.

pərçəmləmək **biçkəmləmək: bəçkəmləmək: biçkəmləmək.** biçəmləmək. nişalamaq.

pərçəmli kakilli. < qaqıllı.

pərçin (p < > b) **bərkin. barçın (< birkitmə).** {(< bərkin. burkın). < **bağac.** örtük)}, **1.** qalafat. bir çöpün, oxun, iki başında birgə sıxıb, yerində bərkidib, qaldıran ayqıt. **1.** çəpər. bir yerin çevrəsin qorumaq, sağlamaq üçün daş çanqıl, çalı

çırpıdan kiçik duvar bərkitmə. **1.** nərsəni bir birinə keçirdib biritib, bərkitmə. - **pərçinmiş** ikini birbirindən ayırmaq çox zordur. **1.** qıvrıq. çəpər. çiqil. çığ.

pərçinləmək (çivinin ucun) burçınlamaq. pəxləmək. qamamaq.

pərəm qayıq. sandal. - **pərəm pərəm:** ərən pərən. param parça. darmadağın.

pərsə pərsə. parça. pillə. tapı. basamaq. bölüm. aşama. dərəcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. mənzil. mərhələ. bir düz xəddin izi. çırpı.

pərəstiş etmək < barsatmaq. barastılmaq. tapalamaq. təpələmək. qaldırmaq.

pəri **1.** irşi. **1.** tünqür. tonqur. umacı.

pərincək berincək. verincək. sadıq. içdən bağlı. fədakar.

pərişan < buruqşın. buruşqın. buruşuq. burquşuq. buraşın. qarışıq. dağınıq. dağınıq. dardağan. qarışıq. çalalı. çallaq. bulğanlıq. bulanıq. pozuq. qatışıq. diğərgin. dəğirqın. (> digərquın_(fars)). (< dəğişmək). dalqın. dağqın. çökgün. çökmüş. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. halsız. qarışıq. çalalı. çallaq. dağınıq. bulanıq. qatıq.

- **bunalmış, bulanmış, burulmuş, pərişan < buruqşın.**

buruqşın, qarşıq durumda: bunqun. bulqun. bulaqın. bunlu.

bullaq. burulqın. burlaqın.

- **pərişan edmək:** könlün sökmək.

pərişan

1. < burşan. burşuq. qarışıq. büküran. burşan. butarq.
pıtraq. daluq. dağniq. saçıq. saçaq. dağnaq. yekəyarım.

dart birt. yağma tarac. qarışıq. dartağın. dağinaq.

dardağın. darbadağın. tarımar. 1. buruşan. əsinqan.

açınqan. şalaqı. qusqunsuz. quşqunsuz. barışan.

buruşqan. ürpək. tükləri biz biz, miz miz şişmiş. qarışıq.

durmu. burşan. saçıq. dağiniq. toplı olmayan. yavan.

yayvan. ğeyri məzbut. dalğın. pozğun. - **pərişan olmaq:**

saçılmaq. dağılmaq.

- **pərişan olmaq:** dağılmaq. yıxılmaq. solmaq. pozulmaq.

büzülmək. tarqamaq. dağılmaq. burşunmaq.

- **pərişan edmək:** burşatmaq. butatmaq.

pütrətmək. qarışdırmaq. talqamaq. talğamaq. darğıtmaq.

dağıtmaq. dalğatmaq. burxaşlamaq (buraxmaq).

pərişanlanma yoxalma. məhvolma. batma. başdanqara. qarışma.

pərişanlanmaq bitmək. bulanmaq.

- pərişanlaşmaq** 1.avaralaşmaq. aylaqlaşmaq. 1.qarıblaşmaq.
qarımlaşmaq. pozulmaq. dalqınmaq. dalıqanmaq.
alqınmaq. tasarlanmaq.
- pərişanlıq** < **buruşqanlıq**. tədirginlik. didərginlik. bulantı. bulanma.
bunalma. bunaltı. sıxıntı. dalqınlıq. dağqınlıq. çökgünlük.
çökmüşlük. halsızlıq. tasa.
- pərişanlıq** toplu olmayan. yaymaçı. dağınıq. dağqınlıqlıq. yavanlıq.
yayvanlıq.
- pərs etmək** tərsinə döndərmək. çarpıtmaq. dağıtmaq.
- pərsə** pərəsə. parça. tapı. pillə. basamaq. aşama. bölüm.
dərəcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. mənzil. mərhələ.
- pərsəng** ölçü. - dilinin **pərsəngi** yoxdu.
- pərşan** salqı. sərgərdan. düşük. sölpük.
- pərt olmaq** < **bərləmək**: hirslənmək. yaralanmaq. zədələnmək.
- pərtaq** **pərdax**. açar. acar. sığal. sığal. cıla.
- pərtaqçı** **pərdaxçı**. açqıçı. sığalçı. cilaçı.
- pərtaqlamaq** **pərdaxlamaq**. cilalamaq. açqılamaq.
- pərtaqlamaq** **pərdaxlamaq**. açmaq. acarlamaq. sığallamaq.
sığallamaq. cilalamaq.
- pərtaqtçı** **pərdaxtçı**. parıldatan. açqıçı. cilaçı.

pərtavlamaq huvlamaq. fırlatıb atmaq.

pərtə **pərdə**. 1.tutaq. tuta. oyun sekans. - üç **sekanslı**: üç oyunlu, tutaqlı. 1. (sinəma. tiatr). görüntülük. görünlük. pəncərə. ekran. 1.çat. çatı. - çatayaqlılar: pərdəayaqlılar.

pərtə **pərdə**.bağ. don. səs aralığı. çıx. çığ. tutaq. örtü. gərki. kərəki. gərdək (< **gərmək**). tutu. kərkərə > kirkirə. qılıf. qılaf. qıram. örtü. örtük. dıışıq. daşıq. qaşaq. örtü. qılıf. qapı. qapa. bölüm. yaşın. qapanca. başam. örtü. örtük. qapanca. burça. sərə. tutaq. tutuq. gərki. kərəki. gərgi (< **gərmək**). tutaq. çatu. tutaq. - **incə qamışdan hörülmüş tutu, pərdə**: çıx. çiq. - **tutaq, pərdə işin görüb, gərilən, dartılan nərsə**: gərəlti. gərilti (< **gərinmək**: dartılmaq. çəkilmək).

- **gəzik** (səyyar) **pərdə, tutaq**: çıx. çiq.

- **musiqidə istinad pərdəsi**: duraq. dominant.

- **iç pərdə**: **iç dəri**: zar. qapram.

pərtə **pərdə**. (< **bağtar**: **bağ. bağlat.** tor. toz). 1. duvaq. örtük. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv. toxuq. ağraltı (< ağ: tor) ağartı. qaraltı. kölgə. - bir ağac pərdəsində (ağraltısında) bayıldıq (istirahət etdik). tavan. çatı. uçaq. 1. av. ağ. tor.

tərəzə çapuv. qalanqa. - pəncərənin yarısını örtən pərdə:
 baldartqan. **1.** köçik. köşik. örtü. kölgə. qapaq. qızılığ
 pərdəsi. bəkarət. tuğ. tor. tül. örtük. turqu. torqu. tor.
 tutqu. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. **1.** küsük. qısıq.
 örtü. qapurta. örtük. tarı. darı. taxılan, örtülən nərsə.
 tutuq. örtük. yaşmaq. ur. hayil. qoyma aralıq. **1.** pəçə.
 tuvac duvac. duvaq. (**tuqaq < tuq.**). tuturqun. tuturqan.
 turluq. torluq. yorqan. tuyaq. tuvaq. geyim. çevirmə.
 çavut. çevit. çəvit. kiş. burqa. bürgə. bürküt. örtük. hicab.
 nuqab. ləhaf. mələfə.
 - **burun pərdəsi**: burnun iki bacası arasında olan zar.
 - pərdə kimi uzatmaq: çəkdimək. gərdimək. asdırmaq.-
 nərdivanın başına bir sarqı **gərdiməli**.

pərtəçi **pərdəçi**. tutucu. tutaçı. çapaçı. qapıçı. odaçı. odaqçı.
 hacib.

pərtəçi **pərdəçi**. tayanğu. ulan.

pərtələmək **pərdələmək**. donatmaq. qapatmaq. gizlətmək. gizləmək.

pərtəli **pərdəli**. tıvara. tıqara. duvarlı (**< tıq. tuq.**). əhatəli.

pərtəlik **pərdəlik**. tutuqluq. örtüklük. yaşmaqlıq.

pərtəsiz **pərdəsiz**. tərçək. lüt. çıplaq. yaşmaqsız. örtüsüz.

- pərti** **pərdi.** - **pərdi təxdəsi:** güdələk. güdlək.
- pərti** **pərdi.** çita. sırıq kimi, incə, uzun kəsilmiş ağac.
- pərti** **pərdi.** çatıyı qaplayan incə giriş taxdalar.
- **pərdilik** sərilən ağaclar. - **sərən** biçməsi: **sərənlik** ağacdən
biçilmiş təxdə.
- pərvanə** **1.** cavaz. gədik. patenta. **1.** yarlıq. icazə. bağış.
- pərvər** bisü < bəsi (< bəsləmək).
- pərvaz** < **bağvaz.** bağlaq. nərsənin qırağına uzunasına çəkilmiş
dar qıraqlıq, kənarlıq.
- pərvəri** ^(fars) (< **pər** < **bər. bar**). **1.** barvarı. toxay. (doymuş, yetilmiş,
barlanmış nərsə). **1.** barvarı. aşılama. (suyu soğutmaq)
bəcəri. bəsri. bəsəri. becərilmiş. **1.** əkdi. becərilmiş.
təbiyəli. ədəbli. mürəttəb. - **əkdi** su: pərvəri su. - **əkdi** uşaq:
təbiyəli. becərilmiş uşaq.
- **pərvəriş vermək:** (< **pər** < **bər. bar**). barşırmaq. bəşşirmək.
becərtmək. tuqarmaq. tuğarmaq. toqurmaq. doyurmaq.
- pərvəri** aşlama. - aşlama su, şərbət: soğulmuş, becərilmiş su,
şərbət.
- pərvəri** **becəri.** əkli. əkdi. evcil. uysal. əhli. alışıq.

- pərvəriş** < **barvarış**. becəriş. becərim. eğitim. ögrətim. aşıl.
yanaq. çıxma. bəslək. tərbiyə.
- pəs** < > **pis**. çirkin. kötü. sevimsiz. kirli. - **pəs pəs**: əqəb əqəb.
gerisin geriyə. dal dalı. dalısın dalıya.
- pəs** (**pəs** (fars)) < **bas**. basa. bəs. sonra. dalı. çökük. çuxur.
bayağı. bayaq. önqrəqi. önqki. yönəki. ardaqi. yay.
cönököy. pəsəy: çalaca. yavaşlıq. **1**. past. pas < bas. pəs.
pəst. pis. **1**. poz. pozuq.
- **pəsgəng**: tələkə. alsız. pəsəl.
- **pəsəd**:. (> fəsad). alçaqlıq. yamanlıq. yavalıq. çürüklük. >
pəsiv. pəsləmək. pisləmək. paslamaq. yaslamaq.
- pəsələn** < **basılan**. qol astı. əl altı. alçaq. zəbun.
- pəsəlmə** **pəsənləmə**. **pisəlmə**. **pəslənmə**. götünmə. kötülənmə.
yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama.
yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. nizul. zəval. inhitat.
- pəsəlmək** azalmaq.
- pəsənləmə** **pəsəlmə**. **pisəlmə**. **pəslənmə**. götünmə. kötülənmə.
yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama.
yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. nizul. zəval. inhitat.
- pəsətmək** basmaq. alçatmaq. əksitmək. zəbun edmək.

- pəsəymək** üyşmək. yığışmaq.
- pəsgərdən** yəngsə. əngsə. ənsə. dal. iz. arxa. sırt.
- pəsgil** **pisgil**. eşik. tərs. pox. qaytı. qeyti. qaqa. dısqı.
- pəsiq** **pəsik**: alçaq. açığı. (#: **basıq**: sığlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. tuqay. toğay. yalqan. qundur. qondur. çökələk. tənqlik (#: **tanqlıq**).
- pəsin** (fars) < **basın**. astın. ast. alt.
- pəsiiv** < **pəs**.
- pəsqəl** **pəsgəl**. **pasqal**. pəsgəl. qıyıq. qırıq.
- pəsqəlçilik** bükdənç. qınçılıq. asğınçılıq. müzahimət. mə'təlçilik. qınçılıq. asğınçılıq.
- pəsləmə** **basalama**. əzmə. əzikləmə. düşürmə. yıpratma. tərsləmə. kəmsitmə. entəmək. yentəmək. kiçiltmə. alçaltma. qarabaxtama. qarayağtama. qaralama. xarlama. korlama. koralama. xorlama. üzərinə kül savırma, ələmə. izlal. zəlil etmə. zəlalətə salma, uğratma.
- pəsləmək** (< **baslamaq**). sanamamaq. saymamaq. kəmirtmək. əsgirmək. kəmçilətmək. kəmçiləmək. təhqir etmək.

pəslənmə	pisəlmə. pəsəlmə. pəsənləmə. götünmə. kötülənmə. yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama. yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. nizul. zəval. inhitat.
pəslənmək	gerilənmək. izingilmək. götünmək. dalı gedmək.
pəst	çağmaz. alçaq. xəsis. paxıl. dəni.
pəst	əzrik. əzril. rəzil. alçaq.
pəstəlmək	pəsəlmək. pəslimək. pasaymaq. aşıqlamaq.
pəstər	< > pıstır < > bəstər <small>(fars)</small> < > bastar . altlıq. altda olan. yataq. yatlaq.
pəsti	gerilik. dalılıq.
pəsti	yasul. yassı, yayvan, enqin yer.
pəstu <small>(fars)</small>	< basılı , basdı.
pəşir	- həşir pəşir : aç saç. açar saçarıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. kəsər təkər. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərdlik. israf.
pəşə	pəşkə. bəstə.

- pət** bət. bərk. ahar.
- pətə** pitik. 1. kitab. 1. qopun. qopan.
- pətəq** **pətək**. 1.qavraq. kəndir. göməç. köməç (< gömmək). kovan. qapcıq. çotan. kəndü. - **kovan**, **pətək biçimində tikiş büzməsi**: balgüməci. balkomacı. göməci (< gömmək). - **arı kovanı**. 1. evcik. öycük. oycuk. apartman. - **iki ocaqlı, otaqlı, yerli pətək, apartman**: ikəl. ikgəl. ikgül. ikgil. qoşac. qoşal. qoşgül. qoşgil. - **yasama kovan**, **pətək**: qara kovan.
- pətəq** **pətək**. 1. çamırdan palçıqdan tərsdən qurulan hörülən küp sarpın kimi qab. kovan. dalaq. bal göznüyü. bal uyuğu. bal ini. kərəz.batman. 1. bitək. dəmət: bağlı. dəsdə. büküt. 1. oycuğ. evcik. apartuman. 1. pitik. kitab. 1. pərđi (bölək taxtalar). 1. **təpik**. topaq. **təpək**. 1. **batman**. (< **batmaq**). arı kovanı. 1. qavuz. arı kovanı. batman. - **pətək balı**: qavuz bal. 1. qoğan. qovan. kovan. (boş). { < **kov**. **kav**. **kəv**. kəvmək}. göməc. - **göməc balı**: əriməmiş bal. - arı **qoğanı** {1. arı yuvası. 1. çox qalabalıq yer.}. - **qoğan otu**: yüksük otu. - **qoğan çiçəyi**: arı üşən, yığışan çiçək. oğul

otu.

- **arı təknesi**: qovan. kovan.

pətəqçi

- **pətəkçilərin, üz yanı telli, gözlü başlığı**: gözlük. gözənə.

pətən

pətəng. pətənə (< bitik: pitik. yazı). 1. cavaz. pərvanə.

icazə. 1. təzkirə. 1. nusxə. 1. kağız. sənəd. - arın pətənə:

xəstə olmadığını göstərən kağız. - bulaşiq pətənə: xəstə

olduğunu göstərir kağız.

pətənə

mağaşar (hibubat) ovsama ələyi.

pətənək

çanaq. daşlıq.

pətənq

pətəng. pətən. pətənə (< bitik: pitik. yazı). 1. cavaz.

pərvanə. icazə. 1. təzkirə. 1. nusxə. 1. kağız. sənəd. -

arın pətənə: xəstə olmadığını göstərən kağız. - bulaşiq

pətənə: xəstə olduğunu göstərir kağız.

pətənq

pətəng. bezar. arqın.

pətiş

basıq. xəfə dimiq hava.

pəto

pədo. çirağ. şayıt. yanaşma.

pətov

pədov. ayaqaltı, aralıq işləri görən. çatır (< **çattırmaq**).

aralıq.

pəttə

pətdə. bəstə. - **pətdə pətdə**: bəsdə bəsdə.

pəz

- **zudpəz**: basma. basla. düdüklü.

pəzo pozuk. bozuk. yalançı (pəzo düşmək: pis olmaq. xəcalət).

pıçaq (**biçək < biçmək**). gözlik. kəsər. böyük pıçağa xəncər, kiçik pıçağa çaqqı deyilir.

- **əğripıçaq**: əğriqılıc. köşəqılıç. çözəqılıç. acımaz. əsirgəməz.

əsriksiz. əsiksiz. yassız. yasız. daş ürək. qatı. qata. qat. qıyıcı.

qıycı. qıylı. qıyaq. qıylı. qıyası. qıyım. qıyımlı. gücməçi.

gücməçi. gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. yaxımsız.

yaxıssız. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim.

- **pıçaq altına yatmaq**: əməliyyat, cərrahlıq olmaq.

- **pıçaq çəkmək**: pıçaqla saldırmaq, qorxudmaq.

- **pıçaq kimi kəsmək**: kəsin olaraq bitirmək.

- **iki yanında kəsgin pıçaq**: iki ağızlı.

- **iş pıçağa töküşdü**, aradan ölü çıxdı (pıçaqlaşmağa çevrişdi).

- **kor pıçaq**: küt. kot. qarta. korta.

- **qaşığı qazmaqda işlənən pıçaq**: çaqav. çaxav. çaqva.

- **sapı qulaqlı pıçaq türü**: qaraqulaq.

- **uzun boylu, başı iri pələklərlə (pullarla) örtülü, pozucu,**

kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma (əkinə)

yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan: qarayılan. qarailan.

- **pıçaq gəmiyə dayanmaq**: sıxıntı, güclükdə bitgin,

dayanılmaz duruma gəlmək.

- **pıçaq sıtı**: çox az aralıq, fərq.
- **pıçaq silimi**: uzun sürə işlənməmiş işə başlanıq.
- **kiçik əl pıçağı**: çaqqı. qapdırma.
- **kiçik pıçaq**: çaqqı. biçtirə. neştər.
- **əl pıçağı, biçgisi**: çaqqı. kəstərə. kəsdərə > dəsdərə.
- **beldə daşınan pıçaq**: kavcır. kavcar. xəncər.
- **pıçaq yalamaq: qılıc yalamaq: ülgüc yalamaq: ülgüc yalamaq**: çox qorxunc, toxulu, xətərli qılınmaq, işə baxmaq.
- şüşə sındıqca itiləşir, diş, **pıçaq**, işləndikcə kortlaşır.

pıçaq

- 1. **pıçaq. bıçaq. biçək. pıçiq. bıçiq. buçuq. incuq.**
- yencuq (yencmək) kəsin. səkin. kiçik pıçaq. kəzlik. çaqqı.
- qələmtıraş. çala. yarım. yarı yarpı. yarisı. yarım. yarı.
- çala. ala. 1. carqıç. yarıqç. cırqıç. yırqıç. - **paslı pıçaq**:
- qalgər.
- **yatağan pıçağının bir çeşiti**: qulaqlı.
- pıçaq **qılıfı**: qını. qabı.
- **ağzını pıçaq açmaz**: çox tutqun, kədərli.
- **burun pıçağı**: oymaçı, xərrat pıçağı.
- **pıçaq pıçağa gəldilər**: birbirinə pıçaq çəkдилər.
- **iki yanı kəsgin, sivri uclu, ənli pıçaq**: qama. qəmə. - **qəmə**

çəkmək. - **qəmə qəməyə gəlmək:** qəmə ilə vuruşmaq.

- **yatağan pıçağının bir çeşiti:** qulaqlı.

- **böyük pıçaq:** yataqan.

- kiçik bıçaq: **kəzil. kəzlik.**

pıçaq çapacaq. qırqı. kəsgı. kərki. balta.

pıçaqlamaq çiviləmək < sivrilmək.

pıçaqlı - **qanlı pıçaqlı:** birbiriylə öldürəsiyə yağlaşmaq.

pıçaqlıq (**biçək < biçmək**). **1.** pıçaq qonacaq, qoyulacaq yer. **1.**

pıçaq yapmaya yarar çəlik, polad.

pıçı pıçı biçik biçik qonuşmaq.

pıçılıtmaq **pıçıldamaq. 1. fısıldamaq.** sufsamaq. sufşamaq.

şuvşamaq. çivildamaq. civildamaq. **1.** quşmuşlanmaq.

fısıldaşmaq. gizli qonuşmaq.

pıçıltaşmaq **pıçıldaşmaq.** şuvşaşmaq.

pıçılıtayan **pıçıldayan.- qulağa pıçıldayan:** fısılayıcı. suflör.

pıçılı köşəki. şüşəki. köşək. gizlicə qulağa çatdırılan söz.

şayə.

pıçılı **pıçıntı.** fısıltı. fısıntı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış.

qovu. qovuc. qovunc. qovuş. qoğu. qoğuc. qoğunc. qov.

koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş.

kovunc. küygü. qoşantı. qoşu. arxadan çəkişdirmə.
 birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt.
 dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu.
 deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər.
 hayqı. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat.
 qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat.
 qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət.
 yayqı. yergi. yermə. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. şayiə. boş
 söz. (bəd quyi.).

pıçıntı

pıçıltı. fısıltı. fısıntı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış.
 qovu. qovuc. qovunc. qovuş. qoğu. qoğuc. qoğunc. qov.
 koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş.
 kovunc. küygü. qoşantı. qoşu. arxadan çəkişdirmə.
 birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt.
 dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu.
 deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər.
 hayqı. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat.
 qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat.
 qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət.

yayqı. yergi. yermə. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. şayiə. boş söz. (bəd quyi.).

pıçıq pıçaq. bıçıq. buçuq. çala. yarı. yarım. ala.

pıçpıç büçbüç. gizli örtülü söz.

pıddaşmaq bax > **bütrüşmək**.

pılanlı qurmuş. düzənli. hörgütlü.

pılı pılrıtı qabur çubur. əsgü püsgü. paçavra. qırıq tökük. alaqoca

pılıpırtı büskü. püsgü. əsgü üsgü.

pıntıq (pındıq <> findıq <> qıncıq).

pıqcaq bıqcaq. pıçaq. yarı yarpı. yarısı. yarım. yarı. çala. ala.

pıqıltamaq pıqıldamaq. pıncqırdamaq. gülmək. lıkırdamaq. bülkildəv. tolkınlamaq. kayno. sağırlav.

pıqır pıqır.fıqır. pıqqır. (qaynamağın yansıma səsi). - **pıqır pıqır**, **fıqır fıqır** qaynamaq: **fışqır fışqır**, fışır fışır qaynamaq. **pıqqır pıqqır** pıqqıldamaq.

pıqıt pıqıt. bıqıt. quyuq. kifir. kəsif. qatıl. qalın. aşıq.

pıqıtlıq pıqıtlıq. bıqıtlıq. pıxtılıq. quyuqluq. quyuluq. kifirlik. kəsafət. qatılıq. qalınlıq. aşıqlıq.

pıqıpq porsuq.

- piqqıldamaq** **piqqırdamaq.** 1.fikkırdamaq. pıkırdamaq. (qaynamağın yansıma səsi). - **piqqır piqqır** piqqıldamaq: **fısqır fısqır**, fısqır fısqır qaynamaq: **pıkir pıkir**, **fıkir fıkir** qaynamaq. 1.qıs qıs gülmək.
- piqqır** fikir. pıkir. (qaynamağın yansıma səsi). - **piqqır piqqır** piqqıldamaq: **fısqır fısqır**, fısqır fısqır qaynamaq: **pıkir pıkir**, **fıkir fıkir** qaynamaq.
- piqqırdamaq** 1.fikkırdamaq. pıkırdamaq. (qaynamağın yansıma səsi). - **piqqır piqqır** piqqıldamaq: **fısqır fısqır**, fısqır fısqır qaynamaq: **pıkir pıkir**, **fıkir fıkir** qaynamaq. 1.qıs qıs gülmək.
- piqqırmaq** **piqramaq <> fıqramaq.** əkşimək. qabarmaq. yoğurmaq. acımaq. mayalanmaq. təxmir edmək.
- piqqırtamaq** **piqqırdamaq.** mınqırdamaq. pıq pıq, mın mın edmək. qaynamaq səsi.
- piqqıltav** piqqıldav. qılqıldav. gülmə.
- piqramaq** **<> fıqramaq. piqqırmaq.** əkşimək. qabarmaq. yoğurmaq. turşumaq. acımaq. mayalanmaq. təxmir edmək.
- piqıtı** qılqıt. ləxtə.
- piqıtılaşmaq** **pixtılaşmaq.** bağırlaşmaq. axar nərsə qoyulaşmaq, bərkimək.

- pıqtılıq** pıxtılıq. pıktılıq. bıqtılıq. quyuluq. quyuluq. kifirlik.
kəsafət. qatılıq. qalınlıq. aşıqlıq.
- pıqtılanmaq** pıxtılanmaq. quyulaşmaq. qatılmaq. quyulaşmaq.-
yoğurt **qatıldı**. - **qan qatıldı**.
- pır pır** pırın pırın. pırıl pırıl. parıl parıl.
- pıratıq olmayan** tapışsız. tapışsız. ələrməz. işlək olmayan. uyarlanmaz
olan.
- pırh çırh bolmaq** səssiz gülmək.
- pırh çırh edmək** qıs qıs gülmək.
- pırıl pırıl** (parıldamaq). yıldı yıldı. yalab yalab. yalap yalap. parlaq
parlaq. parıl parıl. yap yaxtı. caltır caltır. yerk yerk. yaxtı.
yaltıraq. yiti yaxtı.
- pırıl** solux. - **pırıl parlaq**: çıldır çıldır. yaldır yaldır. ıldır ıldır. çalqın
çalqın. - **pırıl pırıl**: parlaq. çil. - **çilçırağ**: çilçırağ: çox
parlayan.
- **pırıl pırıl**: ıpıl ıpıl. - yağışdan son, göy üzü bulutdan silinmiş,
ıpıl ıpıl göycə yanırıdı.
- pırılı** tuv. duv. uçaq. sərxoş.
- pırlan** parlan. yalman. çalman. iti. tezlin.

pırlanqıç	fırıldaq. topaç. cocuqların qıbacla (iplə) döndürdükləri, təxdədən olub, soba (məxrut) biçimində, ucunda sivri bir çivisi olan oyuncaq.
pırlaq	quş avamaq (aclamaq) üçün işlədilən quş.
pırlaqıç	pırlaqıç. cırcıra. fırıldaq.
pırlaqlanmaq	süslənmək. bəzənmək.
pırojeksiyon	göstərim. göstərmə. göstəriş.
pırpır	pərişan. dərbədən.
pırqıldamaq	burunudan soluq vermək. püfləmək.
pırqıltav	pırqıldav. burnudan soluq vermə. püfləmə.
pırraq	- pırraq, bərraq olmayan: təsfiyə olunmayan. bulanıqlı. tortlı. tortılı. dürtli. kədir.
pırsımaq	pursumağ. kösmək. pırsık.
pırsıvay	ocaq onüç igirmi arasında doğanların bürcü.
pırtalaqmaq	fırdalaqmaq. pırdalaqmaq dırdalaqmaq. gəzib dolanmaq. əşib eşmək. gəzib əğlənmək. istədiyi işə, yerə, oyuna baş vurmaq.
pırtlaşmaq	sarçavlanmaq > çarşafılanmaq. ələyağın itirmək.
pırtıq	- yırtıq pırtıq: yırtıq yırtıq: yırtıq mırtıq. caqçaq < > catcat. çatlaqıl. çox yırtılmış. parça parça olmuş.

- pirtlaşdırmaq** dolaşdırmaq. dolandırmaq.
- pirtlaşmaq** burşuq. dolamıq. dolaşmaq. dolaşlı. bulağıc. bulavıc.
gərək. girək. işgil. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. qarşmaq.
mübhəm. quşqulu. işgilli. qapalı. - **dolaşlı, anlaşılmaz söz:**
qıcırtilı söz.
- pirtlaşmaq** **pıtlaşmaq.** (saç) qıvırcıq. qıvır qıvır. qanğal. kilkə. fer.
müccəə'd. - **qanğal** saçlı.
- **pirtlaşmaq, daranmamış, dağnıq saçlı:** kağalbaşlı. kağılbaşlı.
çağılbaşlı.
- pirtlaşlıq** burşuqluq. buruşuqluq. sarxıqlıq.
- pirtlaşmaq** **ilişmək. yilişmək. ilinmək. yilinmək.** birbirinə keçmək.
əmişmək < yemişmək < yamışmaq <=> yapışmaq <=>
yapaşmaq (< **yamamaq. yapamaq**).
- pirtləştirmək** qıvırmaq.
- pırsıltmaq** **pırsıldamaq. pırsıldamaq. 1.** cızırdamaq. cız cız etmək. **1.**
fırsıldamaq. burnundan solumaq.
- **otunlar pırsıldab yanadılar:** odunlar cızırdayaraq yanıyorlar.
- **pırsıldab yuqlaydı:** fırsıldayıb yuxlur.
- pırsıq** **pırsqa. püsgə. fırsıq.** kiçik. xırda.
- pırsıq** yassı. yatıq. - **yatıq** su qabı.

pısıqcıq	püsgəcik. fısqıciq. pısqacıq. kiçik toxunma. kiçik qabarcıq.
pısıqlamaq	püsgələmək. fısqılamaq. pısqalamaq. pısgələmək. kötükləmək.
pısır	fısqır. fısir. pışır. pısqı. püsgür. fısqır. basır. basar. təngic. tənğiş. fişar. təzyiq.
pısıriq	1. basırığ. qalın. utancaq. uyalşaq. bacarıqsız. paypas. əpsiz. kiyusız. kiyıvsız. ötümsüz. momın. kulapas. taşılısız. 1. ətinə dolğun. tıqnaz.
pısışlamaq	fısıldamaq.
pısıtmaq	qabara atmaq. qaz çıxarmaq. yel bıraqmaq. əldən qoymaq. osturmaq.
pısmaq	təzmək. tizmək. tısmaq. gizmək.
pısq	pısqı. püsgə. fısqı. kiçik. xırda.
pısqacıq	püsgəcik. fısqıciq. pısqıciq. kiçik toxunma. kiçik qabarcıq.
pısqalamaq	püsgələmək. fısqılamaq. pısqılamaq. pısgələmək. kötükləmək.
pısqı	pışır. püsgür. fısqır. fısqır. fısir. pısır. basır. basar. təngic. tənğiş. fişar. təzyiq.

- pısqıraq** pısqıraq. püsgürək. fısqıraq. fısqıraq. coşqar. coşqur.
fəvvəra.
- pısqırmaq** pısqırmaq. püsgürmək. fısqırmaq. fısqırmaq.
coşmaq.fəvvarələnmək.
- pıstıq** bax > bəstik.
- pıstıq** fıstıq. ağ ətli. balıǵətli. - balıǵətli qız.
- pıstıq** fıstıq. soluq. qaba, iti olmayan. ərincək. əringən. gəvşək.
sölpük. sölük. solǵuq. soluq. qaba, iti olmayan. açıla.
üşəngən. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solǵuq.
soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır.
qaltaban. çaldaban. təmbəl. süzgün.
- pıstıqlıq** fıstıqlıq. soluqluq. ərincəklik. əringənlik. gəvşəklik. açılıq.
üşəngənlik. qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qapıqlıq.
qaçaqlıq. qaranqaşlıq. təmbəllik. süzgünlük.
- pıstır** < > pəstər < > bəstər (fars) < > bastar. altlıq. altda olan.
yataq. yatlaq.
- pışıltamaq** pışıldamaq. 1. pəltək qonuşmaq. 1. pışıldamaq.
fışıldamaq.
- pışıltav** pışıldav. 1. fışıltı. 1. pəltək qonuşma.

pışıq	1. bışıq. quyəş. günəş. gün. 1. pişmiş. - pışıq kərpiç: pişmiş qərpiç. tuğla. kiremit.
pışıqlamaq	pişirmək.
pışır	pısqı. püsgür. fısqır. fısqrı. fısır. pısır. basır. basar. təngic. təngiş. fişar. təzyiq.
pışman	başman. bıçman. bıçman. kədərli. hüzünlü.
pışmaq	pişmək. 1. olmaq. 1. qımız tulumunu olması üçün sallamaq.
pışqıraq	pısqıraq. püsgürək. fısqıraq. fısqrıraq. coşqar. coşqur. fəvvəra.
pışqırmaq	pısqırmaq. püsgürmək. fısqırmaq. fısqrırmaq. coşmaq. fəvvarələnmək.
pışrılmaq	pişirilmək.
pışurmaq	pişirmək.
pıtaqlanmaq	bıdaqlanmaq. bıqıtlanmaq. bıqıtalanmaq. kədərlənmək. üzünlənmək. hüzünlənmək.
pıtav	taxıl yığıını, istori.
pıtlaq	patlaq. 1. yarıq. yarılmış. açılmış. - patlaq potun. - patlaq qabar. 1. çıxıntılı. dışra fırlamış, vurmuş. - patlaq göz. 1. birdən birə çıxmaq. - patlaq vermək: ansızın çıxı vermək.

- pıtlaş** - **çox pıtlaş**: qarş murş. qarma qarş. qarşıq. qarışıq.
müşəvvəş.
- pıtlaşdırmaq** - **ölçüyü qaçıraraq işi gücləşdirmək, işgilləşdirmək**,:
dallandırmaq.
- pıtlaşıq** çapraşıq. qarışıq. çalalı. çallaq. birbirinə girmiş. giribt.
çataq.
- pıtlaşıq** **pırtlaşıq**. qanğal. kilkə. - **qanğal** saçlı.
- pıtramaq** butarmaq. patlayıb dağılmaq.
- pıtraq** **butraq**. **1. bax > bitraq**. bərk sıx bitmiş. - **quzi pıtrağı**:
qoyun otu: ağır otu. **1. dağqın**. daluq. pərişan. **1. üç**
bucaqlı tikən.
- pıtraşmaq** bax > **bütrüşmək**. butraşmaq. bəterləşmək. çox guralıb.
güclənib şişip azmaq.
- pıtrıq** **bitrik**. **1. dıllaq**. dillik. **1. püsdə**. **1. fıstıq**. buturqaq.
puturqaq. **1. qadınların oğrət yerində bulunan dılcik**.
dıllaq.
- pıttamaq** **pıtdamaq**. **1. çıtdamaq**. püsmək. patlamaq. bitmək.
burdamaq. bardamaq. barlanmaq. şişmək. vardamaq.
bəyinmək. bəygəmək. pırtlamaq. **1. qarışmaq**. qatışmaq.
1. dağılmaq.

pıttaşmaq	pıtdaşmaq. 1. dağılışmaq. sərişmək.
pıttır	kötü. qolay. fəna.
piç (fars)	burç < burq. burqac, büküm, qıvrım.
piç	1. < biç. biçə. kəsik. qırıq. 1. < burç < burq. burqac. büküm. qıvrım. piş. aynalıp. burma mıx. burama. xırlı. çivi. çüy. 1. < çəp < çap. çapıq. piçəş < çapış. 1. ivli çivi. 1. bic. pis. hər nəyin pisi, xırdası, dolanmışı, dolaşmışı. yuvar. kündələng. əğri. kəc. buruq.
piç	1. piş. bur. burqu. buru. toğlama. tovlama. fırlama. dolam. 1. döngə. dönəməc. - çalınan çivinin, mıxın, burqunun, piçin tutdurulması üçün, duvara yerləşdirilən tikə, parça, təxdə, ruplak: taqoz. taxoz (< taxmaq). qısqı. - piç möhrəsi: somun. 1.qıvrım. büküm.
piçək (fars)	< burcaq. sarqac. sarmaşıq. məkik. topara. qərqərə. boğın > bobin (< boğma: yığma).
piçəpiç	pişpişə. burabur. dolamaclı.
piçəq	piçək. 1. < burçək. burşaq < bur. bürgək. çırmaşıq. dırmaşıq. 1. < burşaq. sarmaşıq. sarğan. sarlış. sarışıq.
piçet	bağlı. sorquc. sarquc. saraquc.
piçet	biçət. çapta. qanat. damqa. nişan.

- piçət** paket. dolağ. qapaq. bağ. örtü. örtük. qapanca.
- piçi** biçin. becen. meymun.
- piçiş** pürçüş < bürküş (burmaq). burqaşış. dolaşış. qarçaşış.
- pil** çəlik. - çəlik çomaq (pil dəsde) oyununda, çəliyin (pilin) dayandığı yanyana iki daş. qatı.
- pil** fil.
- **pil süyək**: fildişi.
- pildəsde** - çəlik çomaq (pildəsde) oyununda, çəliyin (pilin) dayandığı yanyana iki daş. qatı.
- piləq** - böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu piləkli balıq çeşiti: dülğərbalıqı.
- piləq** **pilək** (< pulaq > pulək. pul. ("pul" kimi girdə, parlaq bəzəklər). <> pülək. bölək < böl <> bal (< bölmək <> balmaq).
- **iri, bol qılçıqlı, iri pullu, piləkli balıq**: qasna balıq. qasnaq balıq.
- **pullarından (piləklərindən) yasama, qondarma inci düzəlinən sazan balıq çeşiti**: inci.
- piləq** **pilək**. 1. pülək. yapuq. 1. püləkçə. yapuq. bəzək olaraq yapışdırılmış.
- piləsgən** çəkəçək. daban çəkən.

piləsqən

piləsgən. 1. (p < > d) < dirəsgən. dirəgen. dirəyən.
çəkçək. dabançəkən. 1. kərətə. çəkicək. çəkəkək.
qondara kimi başmaqları ayağa geyməkdə yarayan
buynuzdan, sümükdən, dəmirdən olan yasıq arac.

piliç

bilik. balaq. palaz. balaş.
- **böyük piliç:** yarğa.

pillə

dərcə. dərəcə. dərək. dərçin. dərşin. kərçin. kərşin.
xərçin. xərşin. bərçin. bərşin. bərçin. bərşin. ərçin. ərşin.
əris. irəs. qırçin. qırşin. basacaq. basamaq. basamıq.
basaq. başac. basac. basa. balas. balaş. ayaq. aşama.
- **nərdüvan pilləsi:** basqıç. basaqıç. bağana.
- **pillə pillə:** qaşığı qaşığı. ölçü ilə. sanayla. hesabla. basac
basac. basama basama.

pillə

1. ayağ. basamac. ayağ basılan yer. 1. bağna. 1. tapı.
basamaq. basacaq. basqıç. basma. basama. aşama.
bölüm. dərəcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. mənzil.
nərdivan. mərhələ. pərəsə. pərsə. parça. dərəcə. aşama.
aşma. paldaq.

pilləqan

pilləkan. bassancaq.

- pilləqansız** **pilləkansız - basamağısız, pilləkansız yer:** dabandaş.
dabanış. dalağış. dalağdaş. düzayaq. yerdəş. yerüs. yerüz.
həmkəf.
- pilov** - **salma pilov:** düğü ilə başqa göy otlarla qarışılıb suda
pişirilmiş pilov.
- **pilov qazanı:** quşluq. quşlıq.
- **süzmə pilov:** çilov.
- pilov** süzmə aş.
- **bulqur, yarma, düğü qarışığı olan pilov:** qatıqlı düğü.
- **bulqurla məcüməklə qarışıq pilov:** alacalı bulacalı.
- **çəkmə (pilov):** qapurqa. qapurqa. qabırqa. ətlə, qoxulu
otlarla (ədviyəcatla) pişirilən düğü, bulqur.
- **düş, xiyal pilovu yemək:** gərçəkləşməyəcək nərsələri
düşünmək.
- piltə** balıq. bəlik. fitil.
- pinar** **pınar. 1.** binğar. binar. bunğar. bunar. yerdən çıxan su.
suyun çıxdığı yer. mənbə'. - **pinar başı:** sərçəşmə. **1.** qara
suv. qaynaq. qarasuv. qözlöv. **1.** qımış. qaynaq. qaynaq.
qaynarca. gözə. mınar. su gözi.
- pinc** - **pincin başına keçirilən vaşar:** vaşar. somi. somun. sumun.

- pinə** 1. çalaq. qalaq. sürəkli sürtülmək, döğülmək, dəğmək sonucu, gövdədə oluşan qasıq, qazıq. bərklik, qatlıq. 1. çuxa. gəbrə. çox. qarqın. sox. qabartı. 1. qara qabarcıq. qarabac. qaraqabar. döğənək. 1. yama. yamaq. vəslə. qaplaq. qablaq.
- pinə** munğuzgək. buynuzqək. çalışma üzündən əldə çıxan qatılıq. urğun. qabarcıq. - başmaqçının əli gəzən **urğununa** tutulur.
- pinəçi** 1. başmaq onaran, təmirçisi. qalafat. kalafat. çalaçat. 1. tikəlçi. tikəçi. yamaçı. yamaqçı. dikici. tikici.
- pinəçi** yamaqçı. yamaçı. gözəyci.
- pinəçiliq** - **pinəçilik etmək**: başmaq onaran, təmir etmək. çalaçatılmaq. kalafatılmaq. çalaqapılmaq.
- pinələnmək** tolama. tolğama. toqlama. tuqlama. büktürmə.
- pinəqləmə** **pinəkləmə**. uyuqlama. ımızğanma.
- pinəqləmək** **pinəkləmək**. ımızğanmaq.
- pint** xəsis. kəsmik. ağın. axın.
- pintəq** **pindək**. bücür. külə. basar. bəsdə boy. güdə boy. oduq. qoyuq. töpös. kotığan. mıkır. kodö. koyduk. kəltəbaqay. karsaq. qırsaq. kəltə. pistək.

- pinti** 1. bısdırqıç. çimri. öləmən. 1. xəsis. kəsmik. ağın. axın. qıtmır. qısmır. 1. yalpaq. kifir.
- pipiq** **pipik. ipik. ibiğ.** qalpaq. çalpaq. çalbağ. balçaq. başlaq. tac. (xoruz, quş) qıqırdaq. qaqırdaq. qaqırt. qaqart.
- **pipiyi yekə olan:** qaqaribik.
- **daraxpipik:** gəlinsərçə. kəkildarağ. şanapipik.
- **daraxpipik:** şanapipik. qəlinsərçə.
- **kişi başında (insan başında) pipik yerinə uzaran, ayrılan saç:** kakil. < qaqıl. pərçəm.
- pipiq** **pipik.** (əvvəlindən səssizin düşməsiylə) < > **ibik.** toyuğ kimilərin başında olan çıxıntı. darax. təpəlik. ək. əkləm. əklənti. peş. 1. uc. bucaq. qol: bir pipiyindəndə sən yapış. 1. püpük. bübük. quşların baş tükü. 1. yalığ. xoruzun pipiyio.
- pir** 1. biligit. biliqçi. bələtçi. bilətçi. yol atası. ocaq. mürşid. 1. buğ. böyük. qart. qırt. yaşlı. yaşlanmış. qoca. qarımış.
- pir** 1. qoca. şeyx. - **qoca** olmaq. **qocalığa** çatmaq. 1. uzan. uzun. usun. uzman. usda. ağıllı. bilgili. sənətçi. uzma. bəcərlikli. iş bitirici. pırofesyonal.
- pirahən** (fars) < **buraqan. burqan.** kərtik.

pirahən <small>(fars)</small>	< burkan (burmaq. bürgemək: örtmək.). örtən. gömütən. gömlək.
piraşqi	piraşgi. qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. qutab.
pirələnmək	şübhələnmək.
pirənsip	yolum. usul. qayda.
pirlənmək	tomurcuqlanmaq. filizlənmək.
pirsəq	pirsək. təkərləmə. dildolağı. qavuştaq. bağlama. nağarat.
pirvə	birə. abco. arpa suyu.
pis	< > pəs. 1. qaqqı. qaqa (cocuq dilində). kötü. çirkin. xix. 1. qara. qaraqada. qaramat. kötü. sıxıntılı. uğursuz. üzücü. qamlı. qamalı. qəmli. kəderli. fəna. - qara gün: üzüntülü, sıxıntılı çağ, zaman. - qara günlər. - qara yazı. qara baxt. - qara sav: qara xəbər: sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi. - qara axca, ağ günündə ağrarar. 1. kötü. yaman. qıran. qıranğ. qıral. koruz. korus. koruc. korunc. korus. korus. korus. quruq. korus. korus. çorus. çorus. 1. çirkin. kötü. sevimsiz. kirli. bəd. - halı pis: düşgün. - pis dilli: ağız pozuq. pozluq ağızlı. - dahada pis: beş bəter. ən bəter. çox kötü. 1. çirkin. kirli. tozlu. 1. ləkəli. 1. aşağılıq. - pis işlər:

- aşağılıq işlər. **1.** ayıb. qara. ləkə. kötü. aynasız (**# aynalı**: iyi. gözəl). tərs. bayağı. kiçik. alçaq. aşağı. xor. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< **kav. kov**). önəmsiz. düşgün. kötü.
- bulaşiq. - **qara yaxmaq. 1.** bitli. kötü. bulaşiq. kifir. kirli. **1.** çirkəv. bulaşiq. iğrənc. kötü. çığrin > çirkin (< **çiğ**: düğün).
- **pis, kirli, pasqallı yer**: çöplük. **1.** düşük. düşüş. düşmə. uğursuz. ağıq. kötü. şerir. bəd. fəna. **1.** kötü.
- darmaduman. dağnaq. bərbad. - **durumu duman. 1.**
- pozuq. kötü. sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl. **1.** toxu. **1.** geçgin. keçgin. nəcis. mundar. - **geçgin söz. 1.** qinzır. qıncır. şiltaq. şarlatan. kötü.
- **xor, kor, pis işlətmək**: yıpratmaq. korlatmaq. xorlatmaq.
- **pis işli**: işi yaman.
- **pis olmayan**: gəlir gedər. orta.
- **pis, yaman, uğursuz, qısqancılı baxış**: göz. - **göz dəğmək.**
- **törə (əxlaq) yönündən pis olan**: yaxmaz. yüngül. cıf. açıq sıçıq. alçaq. əsgik. hobba. - **yüngül qadın. - yüngül törəş**: rəfdarlı.
- **pis duruma düşmək**: gününü görmək.
- **çox çirkin, pis, kötü, qəbeh**: dışqıl.

- **yaman, pis düşman**: qıncır. qıncır. qancıq. qıncıq. daşürək. qatürək. yağıbaş.
- **qara, pis diləkdə, niyyətdə olma**: qaraç. pislik. kötülük. yamanlıq. kin. qınağrın. qanağrın. hinc. hınc.
- **qaba, pis ürəkli**: könlü qara. başqalarının pisliyin güdən, gözən.
- **olduqca pis**: hapis. çox pis. - dedokcən eləmə, hapisin yapdı.
- **pis duruma düşmək**: gününü görmək. kötü bir sonla qarşılaşmaq. yamana çarpılmaq.
- **yoxsulca, pis duruma düşəsin**: əlin iş tutmasın.
- **iyi ilə pis, itik qazanc birgə tutulur**: təsdiyi qıranda bir, suyu gətirəndə bir. - **halı pis**: düşgün. düşmüş.
- **iyi pisi paylaşan qoca qarı**: bir yasdığa baş qoymaq.
- **pis durum**: poxluq. quşqulu, qorxun durum.
- **pis kişi**: yarğa.
- **pisin pisi**: bompox. çox kötü.
- **ayağı pis**: düzdaban. nəş.
- **pisin pisi**: çox kötü pompox. bomboq.
- **pis cürə pozulma, batma**: üzdən sağıdan düşüb, əzilib,

sınma, batma. qaraçökəl. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq.
vərşikəslik.

- **sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi**: qara sav.
qara xəbər.

- **pis bəla**: qaraqada.

- **tarlalarda bitən, pis qoxulu, yemişli ot**: qarqabardağı.

- **birisinin arxasından pis qonuşmaq**: qaramaq.

- **güdə boylu, pis qoxulu ot**: qarqa düğləği. qarqa düvləği.
qarqa düləği. qarqa ibiği. qarqa iğnəsi. qarqa qozağı. qarqa
qoğzağı. qavalabardağı. qavaldız. əbucəhl qarpızı. acı xiyar.

- **konusunda pis danışmaq**: qaraltıya söyləmək.

- **pis duruma düşmək**: gününü görmək. kötü bir sonla
qarşılaşmaq. yamana çarpılmaq.

- **pisə yönəlmək**: qatmaq. qarmaq. qaymaq. kəsəlin azması,
kötüləşməsi, bətərləşməsi. - başlanqıcdə bir kiçik şişiydi, ged
gedə bir yoğun bezə **qardı**.

- **çox pis davranmaq**: qırıb keçirmək. qasıb keçirmək.

- **çox pis, dəğərsiz nərsə**: itə atsan yeməz.

- **dosdun pisdır, daşın at, qonşun pisdır, daşın, at**.

(**daşınmaq**: yer dəğişmək. köçmək).

- **işin pisi: işin kötüsü**: üst üsdə gələn tərslik.

- **nə pis nə yaxşı**: yaman yaxşı.
- **pis yaxcı**: iyi kötü. ortalama, oranlı biçimdə. - yoxsulluqda **iyi kötü** seçilməz.
- **pis ün yapmaq** adı çıxmaq.
- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq, itmək, təpmək**: qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.
- siçan **pis**, pişih **pis**, araçı hər ikisindən **pis**.
- **yada vardın pis demə, varın vardır, dad demə**.
- **yaxcı işləridə, yaxcı görməsən, pis qurtaracaq**.
- **yaxcı pisi, uzağı görməyən**: güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. maydağöz. başısız. sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin. darqafa. qavrayışsız. kutahbin.
- **yaxcıya pis dedin, pisə yaxcı, yamanı bəsləsən, olar yaxıcı**.

pis

1. (< bas. pəs. pes) bət. batılan. qıyınq. qınıq. öclü. kinli. quduz. yaman. gedi. kötü. fəna. yaman. xünük.ərbət. əski. tələkə. yaman. künti. - **pis niyyətli**: içi əyri. içi qara. içi yatlı. yavız sanlı. - yavız sananların üzü qararsın \\ **İÇİ yatlıların** bənzi sararsın. 1. acı. iti. yaxşıqsız. oxarsız.

qaba. sərt. kötü. qaqa. (# cici: yaxcı). man. mənğəlli.
 iradlı. ayıblı. 1. ağ (< ağı). - bu işimizdə ağ oldu. - ağ oldu
 işlərimiz. 1. naçar. kötü. - çox **naçara** düşdük. - **naçara**
 düşən çara arar. 1. ayrığ. diksindirici. çapraylı. diksindirici.
 iğrənc. iğrənc. qanazır. yaman çuman. fəna. kötü.
 qaraqat. kirli. pasaqılı. kirqamot. kir. qalaq. - **pis, kötü**
görmək: yamansınmaq. bəğənməmək. 1. basılmış,
 doluqmuş, kirtilmiş, qaralmış, sıx nərsə. 1. artaq. ağır. 1.
 çöküntü. tort. tilif. 1. götül. pozuq. ısız. kötü. şərr. yava.
 kifir. (# ısı: iyi. xoş). pisəlmış. kötüləşmiş. artaq yarsıncıq.
 arsıncıq. murdar. iğrənc. 1. kötü. xərab. - pis yaxcı. iyi
 kötü: edgü yavlaq. eyi yava. 1. genəzir. tikisindirici. iğrənc.
 çirkəf. kirli. qıq. qılımlı. 1. çet. çət. dadsız. məzəsiz. 1.
 əriğiz. kötü. gəndə. qoqmuş. çürük. çirkin. yaman.
 müzirr. murdar. 1. uyuz kəsəli. ayalaq kimsə. qaşı kirpiyi
 tökülmüş kimsə.
 - **manlı iş**: pis iş.
 - **qəbeh, pis** görmək. talqımaq. ayıb saymaq.
 - **acı** söz.
 - **pis görünmək**: uymamaq. uyuşmamaq. sırtmaq. gözə

taxılmaq. gözə girmək.- bu parçada ağınan qara **sırtır**.

- **pis düşünən**: pisikçi. kəm sanıcı. bədxah. {# **uğur sanıcı**:

xeyir sanıcı: **uğurçu**. xeyirdah}.

- **pis xuyluq**: əksilik. əksilik. turşluq. tərslik. sərtlik.

pisanlış

koranlış. kötümşər. çürükçü. qaramsuq. qaramsıq.

qaramsar. qarasevmiş. qarabaxan. qaraqaran. bədbin.

bədəndiş.

pisboqaz

pisboğaz. ocaqçı. obur. gözüdoymaz. qazanmara. obur.

acgöz. savqırcın. yarı qarın. obur.

pisboqazlıq

pisboğazlıq. savqarınlıq. oburluq.

pisçil

- (xəsdəlik). **kötüçül**, **pisçil olmayan**: iyicil: iyişil. eykuçıl.

eykiçil. sonu iyi olan. ağır, güc, qaçılmaz, düşürən, salan,

qıran, öldürücü, vəxim olmayan.

pisçil

bədxah. - **pisçillərin** tə'ninə uğraşmadan əvvəl.

pisə

- **pisə adlanmaq**: götürənmək. kötülənmək. pisəlmək.

pozulmaq. itiham olmaq.

pisəlmə

pəslənmə. **pəsəlmə**. **pəsənləmə**. götürənmə. kötülənmə.

yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama.

yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. nizul. zəval. inhitat.

- pisəlmək** 1. azmaq. kötüləşmək. bəterləşmək. - yara **azdı**. - ağrıları **azmış**. - **durumu kötüləşmək, pisəlmək**: dumanlaşmaq. pozqunmaq. 1. dağnaqmaq. - **durumu dağnaqmaq, pisəlmək**: işi duman olmaq. 1. kötünmək. qaqırcamaq. kavırcamaq. qırınmaq. qırtınmaq. pozulmaq. xərablanmaq.
- **işləri pisəlmək, qarşmaq, tərs gedmək**: yaşamı qaymaq.
- pisəlmək** 1. gəndərəmək. qoqmaq. çürümək. kötümək. çirkinmək. 1. qaqaşmaq. kötüləşmək.
- pisəltmə** qarartma. kötülətmə.
- pisəltmək** qarartmaq. kötülətmək.
- pisəşmək** **pisləşmək**. arxalaşmaq. asavlaşmaq. yamanlaşmaq. olmazışmaq. bəterləşmək. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütünüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşnişmaq.

tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
 könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
 kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

pisəti tənqidi. yergili. - **güldürərək düşündürücü, ilişdirici,**
yergili gülməce: qara gülməce. qara şuxluq. qara mizah.

pisətmək **pislətmək.** 1. pozmaq. pozutmaq. kavırcatmaq.
 qaqırcatmaq. qaqsatmaq. kifsətmək. kövsətmək.
 kovsatmaq. kavsatmaq. kötülətmək. kötütmək. qırmaq.
 qırıtmaq. xərablamaq. xərablatmaq. 1. cigələmək.
 cigəkləmək. çirkləmək.

pisgələmək püsgeləmək. fısqılamaq. pısqalamaq. pısıqlamaq.
 kötükləmək.

pisgil **pəsgil.** eşik. tərs. pox. qaytı. qeyti. qaqa. dısqı. pislik.
 pox. mədfu'.

pisiliq eyləmək **pisilik eyləmək.** yaltaqlanmaq. yalınmaq.

- pisinə** çox pis. uğursuzca. uğursuza. yamana. yamanca.
düşügünə. qaragözə. qarasığa. bədbincə. pesimiscə.
- üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ damır, qarın qursaq boş qalır.
- pisiq** **pisik.** kötük. yaxcı olmayan. yaxışsız. yaxmaz. yarmaz.
qınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıç. qaqlıç. qaqılıç. qaqcın.
qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. tıq. bıq. qəbeh.
- pisiqçi** **pisikçi.** kəm sanıcı. pis düşünən. bədxah. {# **uğur sanıcı: xeyir sanıcı: uğurçu.** xeyirdah}.
- pisləmə** kötüləmə. ayıblama. təşni'.
- pisləmək** 1. alçatmaq. kəmətmək. basalamaq. təhqirləmək.
sıçmaq. tərsləmək. yəstəkləmək. eşiyə gedmək.
dışqarmaq. sıçmaq. 1. basalamaq. təpələmək.
kötüləmək. xorlamaq. yamanlamaq. tırgəmək. karımaq.
alçatmaq. kəmətmək. təhqirləmək. 1. boxlamaq.
təzəkləmək. yavratmaq. yavalamaq. alçatmaq.
kötüləmək. yermək. bəğənməmək. xoşlamamaq. 1.
poxlamaq. kirləmək. yamanlamaq. kötüləmək. yermək.
- pisləmək** 1. bir kimsəni, nərsəni xor görmək. xorlamaq. korlamaq.
alçatmaq. kötüləmək. danlamaq. qınamaq. qaqalamaq.

qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq.
 qaqıtlamaq. **1.** edmək. kötüləmək. - uşaq altına **etdi**. **1.** ən
 edmək (cocuq dində). sıçmaq. sışmaq. qaqalamaq.
 qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq.
 qaqıtlamaq. **1.** qaralamaq. qaramıtlamaq. qara çalmaq.
 kirlətmək. qırlatmaq. kötüləmək. yermək. ləkə sürmək.
 kötülük yükləmək. **1.** qaramaq. qaralamaq. kötüləmək.
 yermək. **1.** ləkə sürmək. ləkələmək. çamırlamaq.
 kötüləmək. qaralamaq. alçatmaq. **1.** yermək. yerləmək.

pisləq

pislək. piskəl. piskər. qənim. qövni. kövni. qöni. köni.
 kötü.

pisləşmək

cigəkləşmək. cigələşmək. çirkləşmək.

pisləşmək

pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. yamanlaşmaq.
 olmazışmaq. bəterləşmək. çılqınışmaq. siyimsişmək.
 sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq.
 tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.
 qızınışmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itsinmək.
 itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.
 ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
 odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək.

dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşınışmaq.
 tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
 könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 qarşıtışmaq. qarşıtinmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
 kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

pisləşmək sərtləşmək. kötüləşmək. çalpaşmaq.

pislətmək boyamaq. bulatmaq. kirlətmək.

pislətmək **pisətmək.** pozmaq. pozutmaq. kavırcatmaq.
 qaqırcatmaq. qaqsatmaq. kifsətmək. kövsətmək.
 kovsatmaq. kavsatmaq. kötülətmək. kötütmək. qırmaq.
 qırıtmaq. xərablamaq. xərablatmaq.

pisləyən bədişçi. kötüləyən. yerən.

pisliq **pislik.** 1. etgi. tərslik. bələnik. 1. kötülük. pozuqluq.
 gedli 1. kötülük. yamanlıq. qaraç. qara, pis diləkdə,
 niyyətdə olma. kin. qınağrın. qanağrın. hinc. hinc. 1.
pişgik. dışlıq. qaqa. - **qoyunun quruğ dışlıqı, pişgili,**

pisliyi: qıǵ. qaqşaq. qaǵşaq. qıǵşaq. qaqırdaq. **1.** bulaşılıq. bələşliklik. kötülük. **1.** cigə. cigək. **1.** kötülük. uğursuzluq. **1.** dışqı. bok. pox. qaytı. qeyti. qaqa. atlıq. qazırat. **1.** poxluq. **1.** pisgil. pox. dışqı. mədfu'.

- **pisliyin, kötülüyn çox artması:** dizə çıxmaq.

- **qarşılıqlı olaraq pislik etmək:** bir biriylə uğraşmaq. bir birini yemək. - **quş pisliyi:** çımqırıq.

- **pislik, dengiyə qarşılıq verilərək, çözlür:** çivi çivini sökər.

- **bir para heyvanların quyruq altı qıllarında, toplanıb qatılaşan çamır, pislik:** çağıldıq.

- **sürekli olaraq pisliyə, kötülüyə gedmək:** baş aşağı gedmək.

- **cocuq pişliyi:** etgi.

- **yaptığı pisliklərin qarşılığın görmək:** etdiyini çəkmək.

- **başqalarının pisliyin güdən, gəzən.** könlü qara. qaba, pis ürekli.

- **pislik var pilik:** iğnədə var çuvaldızda.

- **birinin pisliyi, kötülüyn üçün çalışmaq:** birinə ip taxmaq. birinə içəsmək.

- **əksikləri, pislikləri, iç üzü açığa çıxmaq**: ipliyi bazara çıxmaq.

pisliq

pislik. 1. kir. çaplaq. çaqlap. çalaq. çapaq. çanaq. **1.** qoğ koğ. çör çöp. yam. çapaq. gözə. **1.** arğdallıq. kötülük. əxlaqsızlıq. **1.** batağ. batğa. ziğ. palçıq. çamır. vıcık. pox. tərs. **1.** boq. buq. bük. pox. nəcis. mürdar. qaqa. nəcis. qazuvat. pox. töküntü. yıxıntı. - uşağın **qaqası** var. - **qaqasını** edəcək.

- **it pislīgi**: çobur.

pismək

pusmaq. bosuqmaq. yaşınmaq. gizlənmək. - ər pisdı.

pisolmaz

- ucuzlu ət şorbasıda **pis olmaz**, aşçı yaxcı olursa.

pisqəl

piskəl. pislək. piskər. qənim. qövni. kövni. qöni. köni. kötü.

pisqəl

pisgəl. badbax. - **pisgəlik**: badbaxlık.

pisqər

piskər. pislək. piskəl. qənim. qövni. kövni. qöni. köni. kötü.

pisqılıq

çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırban. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik.

çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq.
 üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. tıxız. əxlaqsız.
 pisrəftar. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.
 taxımsız. xuysuz.

pisqılıq qaqırcanğ. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ.
 bədəxlaq.

pisrəftar çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız.
 törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsız.
 varışsız. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız.
 qırbal. qırban. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik.
 çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq.
 üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. tıxız. pisqılıq.
 əxlaqsız. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.
 taxımsız. xuysuz.

pissə qıssa. külə.

pistək bücür. külə. basar. bəsdə boy. güdə boy. töpös. kotiğan.
 mıkır. kodö. koyduk. qoduk. kəltəbaqay. karsaq. qısqraq.
 kəltə. pindək.

pistən - üz satıb, astar alır, pidən pisinə qalır, dodağından yağ
 damır, qarın qursaq boş qalır.

- pistik** 1. bax > **bəstik**. 1. **pis**. uyuz kəsəli. ayalaq kimsə. qaşu kirpiyi tökülmüş kimsə.
- pisürəkli** **pis ürəkli**. daşürəkli. qaraöggəli.
- piş** **piç**. buru. burqu. dolam. toğlama. tovlama. fırlama.
- **başda çətin olur hər iş, tələsmədən işlə, gör piş**.
- piş** tış. tışlıq. daş. örtü. daşlıq.
- pişdovrə** başdövür. çıxma. yanaq. aşıl. oxuya, okula (mədrəsiyə) yaraqış, hazırlıq üçün qurulan gənəl dərslük.
- pişə** < **biçək**. sənət. önər. hünər.
- pişəgən** tez pişən.
- pişən** - **pişən çörəyi qaldırıb çevirən ağac, qol**: qalaq.
- pişər pişməz** çiymə. alaçiy.
- pişi** 1. bax > pişik. 1. **pişmə**. hər çeşit pişmiş yemək.
- pişiman** kiçik qulaqlı keçi, qoyun.
- pişin** pişmiş.
- pişiq** - **ərkək pişik**: qataq. qadaq. qotaq.
- **pişikqulağı**: əl boyu yapraqlı ot çeşiti.
- küsən it çörəklə, **küsən pişik** ətlə barişir.
- siçan pis, **pişih** pis, araçı hər ikisindən pis.
- **torbada pişik var**: nəyisə gizli, sıxıcı bir nə var.

pişiq	pişik. 1. büsük. çətük (< > kədi). kədəcə. bişik. bişay. biş. pişi. pisi. pisik. püsük. maçı. mişiq. mısıq. müşük. möşük. mişqiç. miş. müş > mous. 1. təcrübəli. olğun. 1. qaynatılmış. pişirilmiş. - pişik sucuq. 1. muş. çətük. 1. kiştik. qolca. kübrə. pox. 1. püşük. - aradan qara pişik keçmək: arası pozuşmaq. - aranızdan qara pişik keçdimi. - kiştik buçqaqımdan dartdı: pişik paçamdan çəkti. - pişik yavrusu: kişuv. - pişik miyavlaması: qırnav. - pişik otu: bezgək ot.
pişiqbalı	pişikbalı. qarınca balı. ağacların üstündə olan kiriggə deyilən yapışqan öğə, maddə.
pişiqbaşı	pişikbaşı. aşçıbaşı. aşpazbaşı.
pişiqbaşı	pişikbaşı. aşsalağ. aşbaşçı. böyük aşpaz, aşçı. aşçıbaşı. aşpazbaşı.
pişiqçil	pişikçil. pişik kimi.
pişiqliq	pişiklik. aşçılıq. aşpazlıq.
pişirən	- qora pişirən: qızılısı. qızılısı. ilin ən sıcaq günləri.
pişirilən	- çörək pişirilən kürə: qara kürə. daş kürə.
pişirilmiş	- cızbızla pişirilmiş kükə: qaqırdaq boğacası.

- pişirmək** - **anası pişirib oğlu yeyib**: anası sözündən çıxmayan.
 - **çoxlu qaynatıb, açılana dək pişirmək**: qaşlamaq.
 qaşlatmaq. xaşlamaq. xaşlatmaq.
 - **ənsəsində boza pişirmək**: çox sıxışdırmaq.
 - **nərsəni bir qabda, ya da küldə quylamaq, sıxışdırmaqla pişirmək**: qalıma. qalama. bastırma.
 - **işi pişirmək**: 1.gizlicə anlaşımaq. 1.bir işin yerin salmaq, gərəklərin döşəmək, donatmaq, hazırlamaq.
 - **yemək pişirmək**: aşılamaq.
- pişirmək** 1. becərmək. qavramaq. hazırlamaq. öyrətmək. yetişdirmək. - qımız **pişirmək**. - bu işləri **pişmədən** qabaq göstərməyin. 1. bişirmək. biçmək. açmaq # çiq: düğünlü qalmış. pişməmiş. 1. **bişirmək**. şorba pişirmək. sökləmək. xaşlamaq. əti suda pişirmək. 1. qarmamaq. 1. yapmaq. - çörək **pişirmək**: yapmaq.
 - **qorın üstündə pişirmək**.
 - **yarım çığ pişirmək**: tavlamaq. ölütmək.
- pişirtmək** bişqəqləndirmək. xaşlandırmaq.
- pişirtüşür** **pişir düşür**. - **ev eşiye, pişir düşürə yaxçı yetişən bacarıqlı qadın, kimsə**: givəni. qıvanı. keyvan. ocaqçı. xanə dar. xanədar.

- pişışməmişlik** tosunluq. öyrənşməkilik.
- pişləq** **pişlək.** aşlaq. aşevi. aşdam. aşoda. aşpazxana.
- pişmə** - **olqunlaşmağa, yetişməyə, pişməyə uz tutmuş yemiş:**
qızqar.
- onun atdı biri düşdü, özgedə yemək, bizdə **ürək pişdi.**
- pişmə** **pişi.** hər çeşit pişmiş yemək.
- pişmək** 1. (yemiş) olqunlaşmaq. küynəlinmək. göynəlinmək.
küynəmək. küynümək. göynəmək. göynümək. 1.
əfələnmək. əfələşmək. xaşlanmaq.
- **tez pişən:** pişəgən.
- pişmək** 1. ərmək. olqunlaşmaq. ərmək. yetişmək. yanmaq. 1.
qızmaq. hirslenmək. issilənmək. 1. düşmək. bıqmaq.
bezmək. doymaq. darıqmaq. - bu işdə **pişdim** artıq. 1.
ibcirəmək. - **yarım pişmək:** bişqəqləmək. bişəklənmək. 1. iyi
pişməmiş. tiri. diri. dirik. tirik. canlı. çiğ. - bu ət bərk **diridir.**
- pilavın dənələri **diridir.** 1. qaturmaq. qatılmaq.
bərkimək.
- pişməmiş** 1. çiğdən. çiğ. çiy. ərməmiş. yetməmiş. oğulcuq.
yoğursu. qırt. olmamış. yetmədik yetişməmiş. kal.
yoğursu olmamış. xam. görməmiş. qabaq. olmamış.

- pişməmiş** 1. çiyit. 1. körpə. xam. çığ. 1. süllük. çığ. 1. yangırt. xam. çiy. çığ. 1. yonulmamış. yoğun. çığ.qaba. xam. xam. tor. toy. çığ. yetinməmiş. əcəmi. gənc olan.
- pişməmişlik** olmamışlıq. qabaqlıq. çığlik. görməmişlik. görgüsüzlük. bilgisizlik. xamlıq.
- pişmiq** **pişmik**. hisli. qəzəbli. şiddətli. - **pişmik adam**: hisli adam.
- pişmiş** **pişgin**. 1. çığ, yoğursu. xam olmayan. dolmuş. dolu. 1. pişin. ərgin. ərişgin. sinqarlı. mücərrəb. 1. yetik. qanaq. yanaq. bilgin. aqah. baliğ. 1. əfələnmış. əfələşmiş.
- pişmiş** **pişük**. 1. olqun. yekkə. görmüş. keçitmiş. bacarmış. salqun. varqun. çəpər. çaqqun. mücərrəb. 1. pişgən. pişkan. olqun. ərgin.
- pişpişə** **piçəpiç**. burabur. dolamaclı.
- pişqan** **pişgin**. olqun. kamil.
- pişqaravul** < **başqaravul**. altmış. öncül çiriklər, qoşun bölümü.
- pişqən** **pişgən**. pişmiş. pişkan. olqun. ərgin.
- pişqənliq** **pişkənlik**. olqunluq. ərginlik. pişimlik.
- pişqeş** **pişkeş**. peşşaş. çəki. çəkiş. sunu. sunuş.

- pişqin** **pişgin.** 1. xaşlı. xaşlanmış. olquşuq. kəmallı. 1. tərcribéli.
1. utanmaz. üzülü. üzü germiş. üzsüz. hırsız. arsız.
aldırmaz. 1. çığ, yoğursu, xam olmayan. dolmuş. dolu.
- pişqin** **pişqan.** olqun. kamil. pişmiş.
- pişqiq** **pişgik. pislik.** dışlığ. qaqa. - **qoyunun quruğ dışlığı,**
pisgili, pisliyi: qığ. qaqşaq. qağşaq. qığşaq. qaqırdaq.
- pişrilən** - **yoğuru (xəmiri) saç üzərinə qaplatıb yaplataraq pişrilən**
girdə çörək: qapartma. qapartlama. bazlama. saz çörəyi.
- piştuq** **biştuğ.** iyi, yaxcı pişmiş.
- pişüq** **pişük.** pişmiş.
- pitə** **pidə.** - **kiçik pidə:** koput. köpüt. göbüt. göbü. göpü. kiçik
qabarıq əkmək.
- pitə** **pidə.** 1. piti. tipi. təpi. təpir.sıx. tıx. sıq. sağlam. 1. yufqa
kimi incə əkmək. püşqəl. büşqəç. çörək.
- piti** pidə. tipi. təpi. təpir.sıx. tıx. sıq. sağlam.
- pitiq** **pitik.** büçülgə. sənəd. - **pitik, kitab, kağızda olan alt sınır:**
büğət. bağat.
- **pitik, kitab havalısı.**
- **qara qablı pitik, kitab:** gizli, yasalı saxlanan dəfdər, kitab.
- **pitik qapaqlanırkən, yarpaqların tutturmağa işlənən arac:**

qapbura. çapbura.

- **yuxu açma pitiyi**: uyuluq. yuxuluq.

pitiq

pitik. { (< **bitik** < **bitirmək**: bağlamaq). neçə səyfənin bir-birinə **bitilməsindən bağlanmasından** əldə olan bükük. bağlı.

ingiliscədədə "**book**" sözü "**bükmək**" sözüynən birgədir.

yaza. sehir. büyü. cadu}. **1.** tikili. qadar. qədər. yazı.

yazılı. **1.** sənəd. tapı. bitik. **1.** kitab. **1.** qopun. qopan. -

ana **pitik**, dəftər: kötük.

- **lala pitik**: çatra patra: yalan yalnis. - ingilizcəni çala patra qonuşur.

pitiqsiz

pitiksiz. kitabsız. dinsiz. tinsiz (< **tin**: iç. mə'nəviyyat). keş.

çek. çək. kövür. köfür. kovur. kavır. kafır. kafir. kafər.

gavır. içiboş. inamsız. inancsız. imansız. qıldıqsız.

qıldinsız. qıldımsız. insafsız. mürtəd. məssəbsiz.

pitləq

pitlək. tıplaq. təpcək qapısı. tıxaq qapısı. soba qapısı.

pix (fars)

< **bıq. bük**. çalpiq. göz poxu.

pixtən (fars)

< **bıq. bük**. burmaq. bükmək.

piy

iç yağ. yaqrı. yağrı. yağır. yağ.

piy

qat yağ.

piyala

kovlac. ayaq. qədəh.

piyala	sığraq. sığar. tasğıraq. ayağ. qədəh. kasa. çanaq. qədəh. bardaq.
piyan	burçi. içən, içgiyə vurğun. burçu. içən. içgiyə vurğun.
piyata	piyada. baydaq. qaraçı. yayaq. yayav. yayanğ. yaylanğ. yaya. yaydaq. yayaq. çıplaq.
piyqə	piygə. at yarışı.
plansız	oylavsız. düşüncəsiz. - yarı pişmiş: çiyli biçli.
poca vurmaq	yalpa vurmaq. yelpəmək. əsrəmək.
poçattırmaq	heçələşdirmək. heçləşdirmək. heçə çevirmək.
poççu	boşçu. heççi. heççilik yanlısı. nehilist.
poççuluq	boşçuluq. heççilik. yoxçuluq. nehilizm. - heççilik yanlısı: poççu. heççi. boşçu. nehilist.
poçmək	bucaq. qüşə. çat. sat. künc. bürçük. buriş. burc. bulunq. cünğk.
poq	pox. bok. 1. box. pox. dışqı. eşik. tərs. qaytı. qeyti. (< qeytərmək. qaytarmaq. geri biraqmaq.). qaqa. pisgil. pəsgil. atlıq. qazırat. mədfu'. - qara boq (pox): qarabük. zip. qır. - göz poxu: çapaq. - tavşan poxu: yararsız, faydasız nərsə. 1. güc, zor, ağır durum. - işlər poxdan. - poxdan pox. 1. əksitici, yaman söz. - pox gədə. - pox gədəninin biri

pox.

- **pox atmaq:** ləkə, suç sürmək. bələmət. bulaşıqlamaq.
- **pox edmək:** işi pozmaq. əğritmək.
- **pox götürüb gedir:** bir yerin çox pis olduğunu bəlirir.
- **poxunu çıxarmaq:** 1. pisləyin üzə qoymaq. ifşa edmək. 1. bıqdırcasına nərsəni tikrarlayıb uzatmaq.
- **poxun pıçax kəsməmək:** çox qurra, kibirli olmaq.
- **poxunda mıncıq bulmaq:** gərəksiz yerə dəğər vermək.
- **poxuna pıçaq çəkmək:** yersiz sınırlıq göstərmək.
- **poxu poxuna:** çox pis. pisi pisinə.
- **poxa görə təzək.**
- **pox yoluna gedmək:** boşə yaşam sürmək.
- **pox yemənin ərəbcəsi:** aşırı uyarsızlıq.
- **pox yemək:** yersiz, uyarsız davranmaq. qələt edmək.
- **pox üstün pox: pox üstünə pox:** çox pis.
- **pox tuluğu:** pox boşqası, torbası: çox şişman, hoşur < qoşur <> qocur. dolqun.
- **pox püsür:** qıvır zıvır. gərəksiz ayrıntılar, təfərrüat.
- **pox qarışdırmaq:** gərəksiz işlərlə uğraşmaq.
- **dəmir poxu:** dəmir çürüyü. - dəli ilə yoldaş, yolda poxuna

bulaş.

- **gül poxa düşsə yoxalar (poxalar.), pox gülə düşsə, çoxalar.**

- **gül poxa düşsə yoxalar (poxalar.), pox gülə düşsə, çoxalar.**

- **qarqa poxa qonmadan:** ertə (yarın) çox tezdən, erkən.

- **yoxsulun** poxu üzündə bitər, varlının gülü.

- **üzdən tox, içdən pox:** iri yapılı, qara qafalı. yekə kündəli, içi kövrəli. iri qapalı, içi kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. gözü qara (böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağalan. qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.

poq

pox. ən (cocuq dində). - (cocuq dində) **ən edmək:** pisləmək. sıçmaq. sışmaq. qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq.

poq

pox. (boq. buq. bük). (< bük. bükmək) **1.** bük. bükük. bağlı. tələ. - bilmədiyini işləyən **poxa düşər (bükə: tələ).** (<)- **poxun çıxarmaq:** pox < bük: bağlı: bağlısın, sandığın açmaq). - **çiğın açmaq:** içüzünü ortaya çıxarmaq. - **pox püsür:** < pürüz. bir nərsənin qırıntıları ayrıntıları töküntüləri. **1.** buraş. artıq. qazuvat. töküntü. yıxıntı. pislik. **1.** boq. buq.

tərs. pislik. **1. pas.** - dəmir **poxu. 1.** pislik. nəcis. mürdar. **1.**

zərər. pis bir işin sonucu. - buda sizin **poxuz.** - sən öz

poxuvu yığışdır hələ. **1.** kötü. pis. qolca. kübrə. pislığı. **1.**

yen. yin. ən. qığ. yin. en. ən. qığ. xix. qoyun pislığı, tərsi.

- **pox püsür:** erk. ərik. - dəmir **ərki:** dəmir əriyi.

- **tavşan boqi (poxu):** nə yazığı (zərəri) nədə asısı (faydası)

toxunan **kişi.**

- heyvan **poxu:** təbi. təpi. qumalaq. komalaq. peşgil. qığ.

kübrə (. gücləndirən nəsnə).

poqböcəyi **poxböcəyi.** pisliklə bəslənən böcək.

poqqana **poxxana.** dışqılıq. fısqılıq.

poqlağı **poxlağı.** ayaqyolu.

poqlamaq **poxlamaq.** pox etmək. **1.** işi pozmaq. əğritmək. yoldan etmək. **1.** ləkələmək.

poqlamaq **poxlamaq.** kirləmək. pisləmək.

poqlanmaq **poxlanmaq.** pislənmək. bulanmaq. kirlənmək.

poqlanmaq **poxlanmaq.** bulanmaq. kirlənmək (yazda çay suları poxlanır).

poqlaşmaq **poxlaşmaq.** pisə, kötüyə gemək.

poqlu **poxlu.** işək. işiyən qulu.

poqlu	poxlu. pis. - iki ucu poxlu dəğənək: çözümlü zor iş.
poqlu	poxlu. kifir. kirli. çökəngli. boqurlu.
poqluq	poxluq. 1. pislik. 1. pis durum. quşqulu, qorxun durum. 1. ayaqyolu. poxlağı.
poqranq	poğranğ. güng. güh.
poqun	gənc ərkək geyik.
poqur	poğur. buğur. buxur. 1. dəvə ayqırı. 1. qızqın dəvə.
polad	bolad. bulad. dolmuş. bərkimiş. qursağ.
polat	bolat. bol. çox.
polat	polad. çəlik < çalıq.
pom	(p < > t) tom. tum. tüm. 1. bütün. bir dəstə. 1. daxma. gümə. koma. qəbir (< qab). kümə. 1. girdə. top. 1. qalın. yoğun. tıknaz. 1. təpəcik. tümşük. tünqçək. tünqək. tümmək. 1. iri parça. kütlə. yığın. kəsək. külçə. sınır imləri, himləri, işarələri.
pomat	pomad. yaldız. ağrıyan, yarılmış yerə sürülən mərhəm, yağ.
pombağ	tombağ. (p < > t) dombağ. tümsek. nərsənin qoğzaq durumu. qozalaq. yumru. şiş. or. ur. ür. - dombaqlik.

- pombay** **tombay.** (t < > t) manda. camış.
- pombaytmaq** (p < > t) **tombaytmaq:** **dombaytmaq.** yuvarlamaq.
şişirmək. orlamaq.
- pombıyış** **tombıyış** (p < > t) şişmə. qabarma.
- pomlamaq** (p < > t) **pomlamaq.** kümələmək. yığmaq.
- pomlaş** (p < > t) **tomlaş.** kümələk, yığın durumu, işi.
- pomnan** (p < > t) **tomnan.** qabarıq, şişik, kəpəkli əkmək.
- pompılaq** (p < > t) **tombılaq:** pombul. tombul. dombul. şişik.
qabarıq. tıqsan.
- pompox** bomboq. çox kötü. pisin pisi.
- ponhan** - **ponhan kərdən:** kitməmək. gizləmək.
- pordamaq** burdamaq. bordamaq. bəsləmək. dolqunlatmaq.
səmirtmək.
- pors** 1. pars. - iki **kəski** yemək: iki porsyon yemək. 1. sarmaş. bir
başlıq, boşqablıq yemək.
- porsmuq** **porsuq.** şişginlikdə örnəyə dönmüş bir heyvan.
- porsuq** **borsuq.** it boyda olub, ağ qara dərisindən kürk yapılan
heyvan. 1. pıqpiq. 1. porsmuq. 1. salıq. salqı. sarqıq.
solpuq. 1. kaşkulaq. sağartorsuk. torsuk.
- portağal** - **portağalgillərdən gözəl qoxulu bir ağac:** gəlingüldürən.

portaqa	pordağan. < por. {(b < > p) bor. bur. bar. var}. bordağan. dolunan bəslənən. səmizrən.
porz	pürüz. pürz. ülqün. məxmər hovlə kimi nərsələrin kiçik tükələri.
posalmaq	poslanmaq. paslanmaq. pozulmaq. boşalmaq. çürümək.
posçu	çapar. - səri' posçu - ivəgən çapar.
poslanmaq	posalmaq. poslanmaq. paslanmaq. pozulmaq. boşalmaq. çürümək.
post	(< pusun . püsüt : gizli). qapıl > kavıl. qabıq.dəri. - domuz dərisi <u>post</u> olmaz, əsgü yağü dost olmaz. 1. - it dərisindən post olmaz: dəğərsiz, düşük nərsədən iyi sonuc bəklənməz. 1. - qabapost: qabadəri. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözde eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük). iri yarı olduqunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.
post	pust. (örtən). qapuq. 1. bacoş. dəri. yibiq. yapıq. 1. bax > pust. 1. içmək. kürk.
posta	sürücü. çapar. tatar.
postacı	ulaq. çaparçı. yamçı.
postan (fars)	< pusan. bastan. boqstan. bürkük, şişik. yelin. əmcək.

postın	kürk. sarı.
postla	post yoluyla çaparıq. yamçıq.
postun	pustun. kürk. tortan. turtan.
poşu	saçaqlı baş örtüsü, sarığı. saçaqlı qollu uzun əmmamə.
pot	çin. qardaş. qarda. qarçaq. qarça. qatdaş. qatçaq. darlaş. dardaş. darcaş. darca. buruşuq. qırışlıq. qarıcıq. büzük. pürüz. qıvrıq. qıvrıq.
pota	- yeke, goppan, pota armıd çeşiti : küp armıdı. küpən.
pota	Çaq (fars).
potansiyel	gizil. gizgüc. quvvə.
potk (fars)	< pütük < batuq . qorz (fars) < gürüz.
potq	potg. (pot < <small>metatez</small> > top < > təp) topaq. gopuz. çəküş. toxmaq. baluqa.
potlı	- qırmalı potlı : potur. potur çotur. buruşuq. buruşmuş. qırışlıq. qırışmış.
potluq	qardaşlıq. qardalıq. qarçaşlıq. qarçalıq. darlaşlıq. dardaşlıq. darcaşlıq. darcalıq. daldağlıq. dalcaşlıq. buruşuqluq. qırışlıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük. qıvrıqlıq. qıvrıqlıq.
potu	körpə.

- potuq** dovşan balası.
- potun** < **butun**. (**but**: ayağ.).
- potun** bot. qonclu başmaq. kavala. kovala. çəkmə.
- potur** 1. gəbəş. küpəş. qabaş. kündə. qısa şişman olan nərsə. boşqa. 1. sığba. sıpqa. diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar.
- potur** 1. potur çotur. qırmalı potlı. buruşuq. buruşmuş. qırışiq. qırışmış. 1. qırma. sason. 1. qırışiq olan nərsə. - damağın poturu. 1. üsti genə bol, altı güdə dar şalvar. qıçı (yançaqı, göt bölümü) çox gen, bol, çoxlu qırmaları olub, bacağa (baldıra) doğru enənərkən sıx olub, daralan tuman, şalvar. bolağ. dağ şalvarı. - **potur** geyinmək. - **poturlı**: dağ şalvarlı. - **potur tozluğu**: tozdan qorunmağa özgü, məxsus arac. baldırı tozdan çamurdan qorumaq üçün çoxa, keçə paçalıq, ki potura (üsti genə bol, altı güdə dar şalvar) bitişikdə olur, yaxud ayrı, əğrətində olur.
- pov** bayatsımaq, qoxuşmaq sonu əkmək üstündə bəlirən yaşılıq.
- poyraz** - poyraz, soğuş əsən yel: **sazaq**.

- poyraz** bozyel. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz.
 dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız.
 dibsiz. cıdamsız. dönək. qancıq. qərarsız. duraqsız.
 cıdamsız. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyöksiz.
 söyəngəsiz. tapıqsız. sürəksiz. yeltək. gəlgeç. subatsız.
 - **bozyel poyraz**: sürəksiz. qərarsız. duraqsız. cıdamsız.
 dəvamsız. subatsız.
 - **orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer**: qara iyrek, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.
- poz satmaq** çalım satmaq. göstəriş vermək. şişmək (mod. bəzək).
- poz** - **poz vermək**: - **çəkili (şəkili) dərgilərin qapaq çəkili** (şekilləri) üçün **poz verən gənc qız**: qapaq qızı.
 - **poz vermək**:daşmırlanmaq. daşırılmaq. qayırlanmaq. qaşırılmaq. qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. ifadə satmaq. gərinmək.
- poz** ləkə. xal.
- pozaç** **pozuç**. suç. ataç. qabart. yanığ. yalınq. yazıq. yanlıq. günah. xəta. batqa. azma. dal. burdaq. sapaq. günah. doğru yoldan sapma. əzik. izik. yazıq. günah.

xəta 1.ittiham yükləm. yazqı. cərmə. yazıq. xəta. -
bənzətmədə **suç** yox.

pozaq xəraba.

pozaq **toxnaq**. 1. qırpa. qırca. qırıc. kəsə. kəsər. zərər. ziyan.
1. pozuqluq. toxnaqlıq. fəsad. 1. borak. boz. bor.
verimsiz, çoraq. 1. pozqunçu. fəsadçı. cızvıt. 1. pozuluş.
pozuqluq. düşüş. düşmə. toxnaq. toxnaqlıq. çökmə.
sapış. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə düşüdürlər**: araları
pozulmaq.

pozaqsın düşəgün. köçəgün. köçgün. yıxılacaq durumda olan.

pozalanmaq **tozalamaq**. **tozmaq**. duman attırmaq. şişinmək.

pozan pozucu. artan. xarabkar. 1. silgi. pozquç. 1. toxunlu.
toxnaqlı. zərərli. ziyanlı. - bunun bizə **toxunlusun** ayırın. -
bundan nə **toxunlu** söz gözlənilir. - bir belə **toxnaqlı** işlərin
altından çıxmaq olmaz.

- **ara pozan**: ayrıcı. fəsat çıxaran. ayrılıqçı. nifaq soxan.
entriqaçı.

pozan **pozucu**. qıran. qırıcı.

- dincliyin **pozan** **olub bitənə aldirmamaq**, **olardan**
qaçınmaq: özünə baxmaq.

- **yol düzən** ol, yol pozan yox.

- **qarnı buran, bulandıran, pozan**: çalxar. - **ara pozan, pozucu, qaran, qatan**: şorbaçı. tiltəçi.

- **oyun pozan**: qarıcı. qarqaşana. mızı. iş qarıştıran, pəllədən, bulandıran.

- **pul pozan**: qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. sərraf.

- **iki kişinin arsına girərək ilişgilərini pozan, birbirindən uzaqlaşdıran kimsə**: qaraçalı.

- **söz daşıyan, ara pozan**.

- **ara pozmaq**: söz daşımaq: fitləmək.

pozanlıq

arapozanlıq: - **oyun, mızılıq, mızıqçılıq, arapozanlıq,**

arapozuculuq etmək: qaraçılıq yapmaq. qaramaq. qarmatlıq, qatmarlıq qaldırmaq, etmək. qarışıqlıq çıxarmaq.

pozara

bozara. xəsdəlik. kəsəl.

pozarmaq

bozarmaq. bezarmaq. ağarmaq.

pozcuq

yanlıq. yalınq < yanığ. yanlış. yanlıc. yazcıq. qaraç.

boşaq. ataş. adaşu. ataşu. ayaşu. (y <> z) azaşu. şaşuq.

çaşa. suçi. saça. qatıq. qələt. əksik.

pozdurmaq

açdırmaq. çözdürmək. çözüdüürmək. sökdürmək.

ərittirmək. həll etdirmək. ayırmaq. savdırmaq.

sovdurmaq. yaydırmaq. parçalatdırmaq. balçatdırmaq.
gəvşətdirmək. boşatdırmaq. xərablatmaq. fəsx etdirmək.

pozğaqqılıq pozuqçuluq. pozqunçuluq. fəsad. şərr. vuruş. fitnə.

pozınmış pozğunçı. (**bezəhkar** (fars)).

pozıntı 1. xaraba. töküntü. 1. düzensiz. nizamsız. - **pozuq** düzən.

1. ufaq təfəq nərsə. - **pozuq** para.

- **başı pozuq çəri**: qeyri müntəzəm əsgər.

- **çiçək pozuğu**: çiçək xəstəliyindən üzi dəlik deşik olan.
çopur.

pozqın **pozuq**. daşqın. daşiq. azqın. azıq. şərur.

pozquluş **pozğuluş**. **pozqunuq**. **pozuluş**. sınış. sinqış. sındırqı.
qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş.
yenilmə. basılış. basılma. dağılma. dağılış. yıxış. yıxılış.
devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış.
batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
həzimət.

pozquluşluq **pozluşluq**. çözgürlük. çözgürüslük. ərinişlik. əmişlik.
ərginişlik. dağışlıq. dağqınışlıq. inhilallıq: inhilaliyyət. həll
oluşluq.

- pozqun** 1. sürgün. isal. 1. qarışıqlıq. pozqunluq. yenilgi.
 məğlubiyyət. 1. məsləksiz. yolsuz. azqın. 1. **pozuq**.
 keçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən.
 sürülmüş. üzgün. əsgik. çözüük. çürük. kövrük. köhnük.
 kövnük. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın. aşqın.
 püsgümüş. silik. təftəmiş. təptəmiş.
 - **pozquna uğratmaq**: pozmaq. yenmək. sındırmaq. məğlub
 etmək.
- pozqun** əndəvənd. əndəvənd. tarımar. parçalanmış.
- pozqun** yıkık.
- pozqun** **pozğun**. xərab. dalğın. pərişan. məğlub. münhəzim.
- pozqunçu** 1. munafiq. təfrəqəçi. 1. pozaq. fəsadçı. cızvıt. 1.
 təbəhkar. 1. fitnəçi.
- pozqunçuluq** 1. pozuqçuluq. pozğaqqılıq. fəsad. şərr. vuruş. fitnə. 1.
 yıxıcılıq. xərabkarlıq.
- pozqunluq** pozqun. yenilgi. məğlubiyyət. - **pozqunluq, fəsad**
töretmək: qarışdırmaq.
 - **kişiyə (insana) tökülən, kişiyə (kişi başına) gələn dəngə**
pozqunluğu, saşqınlıq: qan tutmaq.

- pozqunmaq** **pozunmaq.** 1. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq.
yazqınmaq. yazıqlanmaq. münhərif olmaq. 1. durumu
kötüləşmək, pisəlmək. dumanlaşmaq. xərablaşmaq.
- pozqunuq** **pozuluş. pozğuluş.** sınış. sinqış. sındırqı. qırılma. qırılış.
qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə.
basılış. basılma. dağılma. dağılış. yıxış. yıxılış. devrişmə.
devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış. batma.
məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. həzimet.
- pozqutmaq** **pozmaq.** yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq.
yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq.
yazıqlatmaq. münhərif edmək. inhirafa çəkmək.
- pozlanmaq** < **pur. pus. pür**) puslanmaq.
- pozlanmaq** foslanmaq. qanat biçmək. göstəri, yaxa satmaq.
ifadələnmək. şişinmək.
- pozlaşma** yozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama. götünmə.
kötülənmə. pəsəlmə. pəsənləmə. pisəlmə. pəslənmə.
yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. nizul. zəval. inhitat.
- pozlu** - **pozlu toslu:** ağdalı. ifadəli. görkəmli.
- pozlu** 1. mat. donuq. tumuq boyalı. 1. ləkəli. xallı. 1. əsnək.
yelpək. oynaq. ifadəli.

- pozluq** **pozluğ.** buzluq. pozulmuş. kötü.
- pozluluq** zor güclük. qırr fırr. təpərlik.
- pozluşluq** **pozquluşluq.** çözgürlük. çözgürüşlük. ərinişlik. ərnişlik. ərginişlik. dağışlıq. dağqınışlıq. inhilallıq: inhilaliyyət. həll oluşluq.
- pozma** 1. əğib bükmə. çarpıtma. çarpıdış. 1. pozum. sındama. qırma. dağıtma. saqatlama. ixlal. cızma. çözmə. xətləmə. 1. təhrif. 1. dəğişdirmə. təhrif. 1. köçürmə. köçürüt. köçrüt. yıxma. dağıtma. xarablama. 1. qaldırma. dağıtma. fəsx. 1. saptama. sapatlama. saptırma. çaşatlama. sataqlama. səqətləmə. saqatlama. kəsətləmə. kəstələmə. ixlal etmə.
- **pozum olmaq:** yalaçılığı bəllənərək kiçinmək, kiçik düşürülmək.
- pozma** 1. fəsx. 1. ixlal. 1. ifsad. fəsad. pozun. toxnaq. toqun. zərər. ziyan. qaldırma. ilğa. qırma. çözmə. nəqz pozuş. fəsad. tələfləmə. itlaf. pozum. ifsad. üzüm. təxrib. - görəvləri **pozma, qaldırma.** - bunun bizə **toxunu** yoxdur. - bundan nə **toxun** gözlənilir. - bir belə **toxnaqın** altından çıxmaq olmaz. 1. osallıq. zərər. ziyan. korlama.

pozmaçı

əsgici. təmirçi. mərəmmətçi.

pozmaq

1. büzmək. bürmək. bürktmək. ağrıتماق. ağırلىق vermək: çərlətmək. 1. itirmək. sərf etmək. saçıtmaq. yox etmək. əldən vermək. - pulunu **saçıtma**. - çağını dəğəriyəyib

saçıtma. 1. irpəmək. yırpamaq. yarpamaq. biçmək.

qırmaq. 1. sökmək. dağıتماق. cırmaq. qırmaq.

xərablamaq. 1. yoğmaq. silmək. məhv etmək. 1.

batırmaq. xərablamaq. sarsıتماق. yıxmaq. xərablamaq.

ziyan vermək. sındırmaq. qırmaq. batırmaq. məğlub

etmək. sıymaq. qırmaq. kəsmək. əzmək. basıb yox

etmək. ursalamaq. ölüşgətmək. soldurmaq. əsgitmək.

zərər yetirmək. ziyan vermək. toxunmaq. yaramamaq.

rahatsızlamaq. - bu gubba gubba qulğıma **toxunur**. - heç

kimə **toxunmuyun**. - qonşu qonşuya **toxunarmı**. - hər

yeməyin çoxu **toxunur**. 1. qarışdırmaq. dağıتماق.

paylamaq. 1. oymaq. cıyıتماق. yığıتماق. buruşturçaq.

eğmək. tıncıtmaq. çürütmək. qoxutmaq.

pozmaq

pozqutmaq. **pozutmaq**. 1. yazqamaq. yazqatmaq.

azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazqıتماق.

yazqıtmaq. yazıqlatmaq. münhərif etmək. inhirafa

çəkmək. 1. pislətmək. pisətmək. kavırcatmaq.
 qaçırcatmaq. qaqsatmaq. kifsətmək. kövsətmək.
 kovsatmaq. kavsatmaq. kötülətmək. kötütmək. qırmaq.
 qırıtmaq. xərablamaq. xərablatmaq. 1. ayırmaq. (#
qayıрмаq: düzəltmək). 1. indirmək. endirmək. qırmaq.
 yıxmaq. xərablamaq. - bu kəsəl, dincliyimi **endirdi**. 1.
 qaralamaq. nərsəni keçərsiz duruma salmaq, soxmaq.
 batillətmək. 1. yenmək. sındırmaq. pozquna uğratmaq.
 məğlub edmək. 1. toxunmaq. zərər yetirmək. 1.
 sözündən, üstəsindən, əhdindən dönmək, caymaq. 1.
 utandırmaq. məhcub edmək. 1. dəyişdirmək.
 dönüştürmək. 1. dağıtmaq. qarmaq. qatmaq.
 qarışdırmaq. qatışdırmaq. 1. qussələndirmək.
 kədərlətmək. 1. batil, fəsx edmək. 1. bir gedişi, işi,
 düzəni, çalışmanı dayandırdmaq. 1. xərablamaq.
 qoxutmaq. çürütmək. kifsətmək. fasid edmək. fəsad
 törətmək. 1. qızdırmaq. hirsətmək. sınırlandırmaq.
 qızıtmaq. içərlətmək. hincindirmək. hincıdırmaq.
 hıçqındırmaq. öfkələtmək. alındırmaq. alışdırmaq. 1.
 nərsənin bütünlüyün aparmaq. oğalamaq. xırdalamaq. 1.

alçatmaq. kiçitmək. kəmçilətmək.kəmçiləmək. təhqir
 edmək. **1.** ara açıtmaq. ara vurmaq. ixtilaf, nifaq salmaq.
1. büzmək. büzdürmək. bezdirmək. darqatmaq. **1.**
 dağıtmaq. çözügülmək. çözmək. sökmək. açmaq.
 ayırmaq. savalamaq. sovlamaq. yaylamaq. yarlamaq.
 parçalamaq. balçamaq. boşaltmaq. xərablamaq. fəsx
 edmək. **1.** əğib bükmək. çarpıtmaq. **1.** sındırmaq.
 qarışdırmaq. qələm çəkmək. çalmaq. sıqmaq. sımaq.
 sınmaq. xarablamaq. açmaq. çözmək. yıxmaq.
 dağıtmaq. - **topulub çözmək:** təpilib yıxmaq, dağıtmaq. -
 yeməyi paxır, pas **çalmış.**
 - **aralarını pozmaq, vurmaq:** birbirinə qatmaq.
 - **birinin işin, dincliyin pozmaq:** dalqasına daş atmaq.
 - **dil pozmaq: ağız pozmaq:** yamanlamaq. sögmək.
 - **ağız pozmaq:** küfr edmək.
 - **ağzını pozmaq:** sövmək.
 - **düzəni pozmaq:** axsatmaq. ləngitmək.
 - **düzəltməyə çalışırken pozmaq:** qaş yapayımderkən, göz
 çıxarmaq.

poztənqləmək **pozdəngləmək.** pozulub oturmaq.

- pozti çaçtı** **pozdi çaçdı**. pozmaq: çalışdırmaq. çaçmaq: saçmaq: satmaq (saçdı savurdi).
- pozturmaq** **pozdurmaq**. 1. yoxdurmaq. yozturmaq (z < > t)
yotturmaq. yoddurmaq. sildirmək. 1. zərər yetdirmək.
toqundurmaq. ziyan verdirmək.- heç kimə **toxundurmayın**.
- qonşu qonşuya **toxundurmasın**.
- pozu** tikə. parça. bölük.
- pozucu** pozan. artan. xarabkar.
- pozucu** **pozan**. qıran. qırıcı.
- pozucu** **pozutcu**. ara açan. aralaşdırın. ayrışladan. ayrışdırın.
münafiq. müfsid. düzənsizçi. qarqashaçı. qarışıqçı.
bulağayçı. qalmaqalçı. anarşist. iğtişaşçı. fitnətuzçu. hərc
ü mərcçi. yıxıcı. təxribçi. - ara **pozan, pozucu, qaran,**
qatan: şorbaçı. tiltəçi.
- pozuç** **pozaç**. suç. ataq. qabart. yanığ. yalınq. yazıq. yanlıq.
günah. xəta. batqa. azma. dal. burdaq. sapaq. günah.
doğru yoldan sapma. əzik. izik. yazıq. günah.
xəta 1.ittiham yükləm. yazqı. cərmə. yazıq. xəta. -
bənzətmədə **suç** yox.
- **tarlada bitən, tuxumları ağılı, pozucu, kəsənli, zərərli**

bitgi: qaramıq. qaramuq.

uzun boylu, başı iri pələklərlə (pullarla) örtülü, pozucu,

kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma (əkinə)

yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan: qarayılan. qarailan.

pozuq

1. çıysil. çığsil. xam. olqunlaşmamış. pura. çürük. qırıntı.

toz. qalaq. kötü. yaramaz. - **ağzı pozuk:** yamanavuz.

küfərbaz. **1.** qırıq. sınıq. basıq. basılmış. əzik. əzilmiş.

ığdin. qoxumuş. iylənmiş. izbə. xaraba. - **izbə** yer. **1.** sınıq.

pozulmuş. sınıq.məğlub. **1.** fasid. xərab. - **pozuq** saat. -

pozuq yemiş. **1.** sarsıl. zərər. ziyan. **1.** əxlaqsız. **1.** bəd

əxlaq. uymaz. **1.** əkmir. əkir. bədəxlaq. iti xuylu. **1.** naçar.

xərab. - **naçar** mal. **1.** qoxumuş. iylənmiş. **1.** pozma.

toxnaq. toqun. zərər. ziyan. - bunun bizə **toxunu** yoxdur. -

bundan nə **toxun** gözlənilir. - bir belə **toxnaqın** altından

çıxmaq olmaz. - **pozuq yolla, güclə, zorla, alınmış mal:**

qaparuz. qapsı. **1.** münhərif. **1.** artat. xərab. çülük. çürük.

soluq. alıq. xərab. fasid. götür. pis. aqtuq. ağduq. aduq.

adquq bəlırsız. dəğişik. qarışıq. öyrün. öyran. viran. tarıq.

dağıq. yırıq. saçıq. yazıq. **1.** burşuq. burtaq. qarışıq.

burşan. pərişan. düzənsiz. düz olmayan yer, nə. çürük.

bükər. silik. əsgimiş. silinmiş.

- **pozuq tozuq**: çübür çəbür. malın kötüsü, dəğərsizi. abur cubur.

- **tutamı** pozuq. - **pozuq aqçə**. {# sağ aqçə: altın yerinə işləyən para}.

- **başı pozuq**: çəri. çərən. səfeh.

- **başı pozuq**: qaraçərik. qara əsgər. qara sərbaz. adi əsgər.

- **pozuq hava**: tucar. tucar. tutuq. bulut. bürküt.

pozuq

1. pozqın. daşqın. daşıq. azqın. azıq. şərur. **1. pozqun**.

geçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən.

sürülmüş. üzgün. əsgik. çözük. çürük. kövrük. köhnük.

kövnük. saptıq. sapqın. azqın. atqın. aqçın. aşqın.

püsgümüş. silik. təftəmiş. təptəmiş. **1. qaşat**. qaşınıq.

çarpılmış. çürük. çöp. yiprik. əsgik. **1. ala**. - **qarqanın üzü**

qara, **içi ala**. **1. çökük**. köçük. yıxıq. dağlıq. xərabə.

xaraba. **1. çürük**. kövrük. əğrib. fasid. xərab. zay. **1. itiş**.

itik. itləş. qalın. tərbiyəsiz. ədəbsiz. əxlaqsız. **1. qanğır**.

çanğır. yanğır. qardağ. qarda. əğri. əğrik. - **qardağ ağac**.

1. sapıt. dönük. mülhid. **1. yazqa**. azqa. yozqa. yazıq.

mühərif. **1. yolsuz**. yodasız. kümsük. gümsük. azqın.

qaçıq. sapıq. çaşıq. ğeyri məşru'. 1. qarayolçu. gədə.
dələduz. 1. xərab. çalışmaz. işləməz. 1. düzensiz.
dağınıq. tərtibsiz. qoxmuş qoxumuş. əkşimiş. 1. oğaq.
ufağ. mayda. xırda. 1. sınırlı. hirsli. darqın. 1. əğrib. fasid.
müfsid. 1. bağlamadan böyük, doqquz telli saz. 1.
qolbaş. ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş. qoldur. quldur. asav.
- **pozuq görmək**: aydın görməmək. çatal görmək. 1. (kimsə.
nərsə). bulaşiq. bulğaşiq. bələşik. alaylı. ikiüzlü. kələkə.
duzağı. tələkə. 1. pis. kötü. sapal. sapıl. çəpəl. çapal.
çapıl. 1. qaçıq. sapıq. yolsuz. 1. yalnız. müfsid.
çaxaralmaz. işəyaramaz (daha çox tapanca). ğeyri məşru'.
bayağı. əğrib. fasid. alçaq. dəni. düşük. 1. qatışiq.
diğərgin. dəğirqın. (> **digərqu**n (fars)). (< **dəğişmək**).
bulğanlıq. bulanıq. pərişan. 1. çürük. kövrük. dağıq.
kövük.
- **pozuq, fasid qurum, təşgilat**: qaraquruc. qaraquruş.
qaraqurunc.
- **biçimi pozuq**: gəvşək. yıpranmış. kağşaq. kavşaq. köğşək.
kavır.
- **oranı pozuq**: nisbəti xərab.

- **göz qısqanıb ürəyimə, gözdən uzaq, ürəkdə qalan, pozuq bostana vurma talanı.**

- **işi pozuq:** düşük duruşlu. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis. əxlaqsız.

- **pozuq endirik: boş endirik:** köksüz sənəd.

- **pozuq, cıx yumurta:** iğdin.

- **pozuq, dəğəri düşük mal:** çanat. çanaq.

- **pozuq, dönüklər birbirlərin tutarlar, arxalarlar:** it iti ısırmaz.

- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq, itmək, təpmək:** qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.

- **soyu, dölü pozuq:** soysuz. azmurta (< azmış yumurta).

- **üzdən doluq, içdən pozuq:** qabadəri. qabapost. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.

- **pozuq çalmaq:** qaşqabaqlanmaq. üz asmaq. burun sallamaq. razı, məmnun qalmamaq.

- **çirkov, pozuq suya daş atmaq: kirizə daş atmaq:** pozuq birinin pozumluğun göstərməyə yar açmaq.

- **qanı pozuq**: soysuz. əxlaqsız.
- **pozuq düzən**: dağınıq. tərtibsiz. qarışıq. qatışıq. çalalı.
çallaq. intizamsız.
- **təməli pozuq**: altı yaş.
- **pozuq inanlı**: sapıq.
- **inancı pozmaq**: sapıtmaq.
- **ağzı pozuq**: küfürbaz.
- **damarı pozuq**: keçimsiz. taxımsız. xuysuz. çevrimsiz.
çevrişsiz. törəsiz. əxlaqsız. yarçın. yarşın. koryat. çalan.
çalanğ. bədəxlaq.
- **düzgün olmayan, pürüzlü, boğuş, pozuq, əngəlli, gücünəkli səs**: çatlaq.
- **kötü, pozuq mal satan, yığan**: çürükçü.
- **ağzı pozuq**: pozuq ağızlı. pis dilli.
- pozuqbaşı** çürükbaşı. ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş.
- pozuqca** - **başipozuqca**: düzensizcə. usulsuz.
- pozuqçu** kötü qılıqlı. təsqılıqlı. bədkirdar.
- pozuqçuluq** 1. fəsadçılıq. çürükçülük. 1. qıyınçılıq. basqalçılıq.
bükdənçilik. 1. pozqunçuluq pozğaqçılıq. fəsad. şərr.
vuruş. fitnə.

- pozuqqanlı** **qanıpozuq.** soysuz. sopsuz. qırıqsoy. qırıqqan.
qanıqırıq. qaraqanlı. şərəfətsiz. şərəfsiz. ağsöyək, əşraf,
nəcib, nəcibzadə olmayan.
- pozuqluq** 1. pozaq. toxnaq. toxnaqlıq. fəsad. 1. düzensizlik.
dəriksizlik. qarşıqlıq. tərtibsizlik. intizamsızlıq. 1.
qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal.
çöngəl. büküm. burqu. çaparız. mane'. axsama.
axsaqlıq. arizə. 1. işgil. müşgül. güclük. gərək. girək.
işgil. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. - yazı yazma **güclüyü**,
pozuqluğu. 1. pozulma. çevrim. devrim. fəsad. iflas. fitnə.
1. çürüklük. dağqınlıq. kövünlük. 1. xiləl. 1. əğrilik. 1.
fəsad. çürüklük. 1. itləşlik. itişlik. itiklik. itlik. tərbiyəsizlik.
qalınlıq. ədəbsizlik. əxlaqsızlıq. 1. kötülük. pislik. gedlik.
1. **pozuluş.** pozaq. düşüş. düşmə. toxnaq. toxnaqlıq.
çökmə. sapış. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə**
düşüşdülər: araları pozulmaq.
- **ağaclarda, göyərtildə, çox sıcaqlıqdan olan pozuqluq,**
yanıq, qaralıq: qarayanıq.
- **ara pozuqluq, dəğməlik, soğuqluq:** öpgəlik. öykəlik.
öclülük. könül sınma. könül sınıqması. könül qalması. könül

qısmıqı. könül qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. kəduret.

- **dəngə, əşlik, uyum pozuqluğu**: qarqın. qaqqın.

təvazünsüz. namütəvazin. muvazinəsiz. - bu masanın (mizin) qıçları (ayaqları) **qaqqın** durur.

- **başpozuqluq**: düzensizlik. disiplinsiz.

- **ara pozuqluq, dəğməlik, soğquqluğ**: ürək göyül, sınma, qalması, qısmıqı, sınıqması, qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik. öykəlik. öclülük. kəduret.

- **huş pozuqluğu**: düş qırıqlığı.

- **qarın pozuqluğu**: qarqınlıq.

pozuqluq kəsiklik. qırıqlıq. - süt **kəsikliyi**.

pozuqmayan tıxanmamış. açıq. işlək.

pozul üzük. xərab.

pozulacaq - **qopacaq, pozulacaq, qarılacaq duruma gəlmək.**
gərginləşmək.

pozulma 1. çökmə. fəsad. 1. yozlaşma. 1. pozuqluq. çevrim. devrim. fəsad. iflas. fitnə. - **araları pozulmaq**: birbirinə düşmək. 1. çökmə <> köçmə. yıxılma. dağılma. 1. dəğişmə.

- **kisəməyə, acımağa, qoxumağa, pozulmağa üz tutmuş**

nərsə: kağsıq. kavsıq.

- **nərsənin olduğu, gərəkdii biçimi pozulma:** kağşamaq. -

başsız toplum, **kağşayıb** gedər. (**başsız:** ağılsız).

- **pis cürə pozulma, batma:** üzdən sağıdan düşüb, əzilib,

sınma, batma. qaraçökəl. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq.

vərşikəslik.

pozulma

1. dəyişmə. dönmə. sapma. qırıq. qırılıq. fəsad. inhiraf.

sarsılış. düşmə. - bu ısıtmadan çox **sasılışım** oldu. 1. yıxım.

düşmə. xərablıq. viranlıq.

- sınılan, şikəst yeyilən yer. pozulma, məğlubiyyət yeri: sındığı.

sındırğı.- çaldıran sındığı.

pozulma

pozuluş. pozulum. dağılış. dağılış. dağılım. dağılma.

dağılım. 1. yıxılma. yıxılış. yıxılım. yoxalma. yoxalış.

yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm. çöküt.

nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. 1. çözülüş.

çözülmə. çözülüm. ərinmə. ərinış. ərimə. ayrışma. inhilal.

həll olma.

- **içlik dəngənin pozulması, yaşam gücünün itməsi:** könül

çöküsü.

pozulmaq

1. ayrılmaq. yarmılmaq. yamrılmaq. yamrı yumru olmaq.

çarpılmaq. burqanmaq. bulanmaq. çökmək. münqeriz

olmaq. batmaq. əsginmək. əsgimək. bayatlımaq.
köhnəlmək. sınmaq. xərablamaq. (yumurta). cılqamaq.
çalxamaq. açılmaq. xərab olmaq. - **ara pozulmaq**,
büyükmək: darılmaq. 1. çözülmək. çözülmək. çözünmək.
dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll olmaq.
ayrılmaq. savılmaq. savalmaq. sovulmaq. gəvşənmək.
yayınmaq. parçalanmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq. 1.
dağılmaq. dağınmaq. kövünmək. çürümək. 1. (qarın.
ürək). qabarmaq. bulanmaq. əkşimək. turşamaq. 1.
çökmək. köçmək. yıxılmaq. dağılmaq. - bəyliklər **çökür**,
ellər dirsəlidir. 1. çürükləmək. boşalmaq. dəğərsizləmək.
küçümləmək. alçalmaq. 1. qaqırcamaq. kavırcamaq.
qırınmaq. qırtınmaq. pisəlmək. kötünmək. xərablanmaq.
1. çönmək. - **dadı çönmək**, **pozulmaq**: qaqırsamaq.
qaqsırmaq. 1. qarcaşmaq. qarışmaq. qarınmaq. qarılmaq.
qatışmaq. qatılmaq. qatınmaq. çalqaşmaq. qarışmaq.
qarmaqarışıq olmaq. dolaşmaq. 1. qarıblaşmaq.
qarımlaşmaq. dalqınmaq. dalıqanmaq. alqınmaq.
pərişanlaşmaq. tasarlanmaq.
- **başı pozulmaq**: qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq.

qançıtmaq. qafası bulanmaq. qorxmaq. qorxunmaq.

quşqulanmaq. quşqunmaq. üşünmək. çəkinmək. qaçınmaq.

saxlanmaq. saxınmaq. sakınmaq. şübhələnmək.

- **gün vurub pozulmaq**: günsemək. günsümək.

- **içi pozulmaq: içi keçmək**. qıvı keçmək.

- **ortalıq qarışmaq, pozulmaq**: qarıb qarışmaq. qarmaqadal, qarman çorman, qarış quruş olmaq.

pozulmaq

1. solmaq. büzülmək. pərişan olmaq. 1. yıxılmaq.

xərablanmaq. viran olmaq. ağırlaşmaq. iylənmək.

qoxumaq. götülənmək. kötülənmək. pisəlmək. pisə

adlanmaq. itiham olmaq. sarsılmaq. ziyan görmək.

xəstələnmək. çərlənmək. iğlənmək. iklənmək. yiklənmək.

qəmlənmək. ağrınmaq. korlanmaq. çorlanmaq.

yıtlanmaq. yıdlanmaq. qoxumaq. 1. artmaq. artaşmaq.

xarablanmaq. çülükmək. çürümək. soluğmaq. yıxılmaq.

artamaq. kötüləşmək. xarablanmaq. - gəngəşli bilik

artamaz. 1. ayağsımaq. altüst olmaq. başarsızlığa

uğramaq. tərsəymək. işə yaramaz duruma gəlmək.

tayışmaq. çirimpis bolmaq. dağılmaq. altüst olmaq.

oyulmaq. yıxılmaq. 1. posalmaq. poslanmaq. paslanmaq.

boşalmaq. çürümək.

- bu xəstəlikdən çox **sarsıldım**. - alış verişimdə **sarsıldım**. -

yemək **ağırlaşdı**.

- **bənzi pozulmaq**: bənzi atmaq; bənzi uçmaq; sararmaq.

pozulmamış bkr. əl dəğməmiş. işlənməmiş. bkr.

pozulmayan pozulmaz. əzilməz. çökməz. qırılmaz. çürüməz.

əsgiməz. dəğişməz. gəvşəməyən. dayanaqlı. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.

dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan.

pozulmaz pozulmayan. əzilməz. çökməz. qırılmaz. çürüməz.

əsgiməz. dəğişməz. gəvşəməyən. dayanaqlı. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.

dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan.

pozulmazlıq əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq. çürüməzlik.

əsgiməzlik. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.

dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq.

dayınımlıq. dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq.

dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.

pozulmuş 1. buzluq. pozluğ. kötü. 1. sınıq. pozuq. məğlub.

- pozulmuş** 1. çalıq. qələm vululmuş. silinmiş. çalıq. tərd olunmuş. qoğulmuş. çıxarılmış. dövrüdən atılmış, çıxarılmış. 1. çürümüş. qoxumuş. dönmüş. çönmüş. əsgimiş. köhnəlmiş.
- pozulum** **pozulma. pozuluş. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma.** 1. yıxılma. yıxılış. yıxılım. yoxalma. yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm. çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. 1. çözümlüş. çözülmə. çözümlüm. ərinmə. ərinış. ərimə. ayrışma. inhilal. həll olma.
- pozuluş** 1. **pozqunuq. pozğuluş.** sınış. sınığış. sındırqı. qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. basılış. basılma. dağılıma. dağılış. yıxış. yıxılış. devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış. batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. həzimet. 1. **pozuqluq.** pozaq. düşüş. düşmə. toxnaq. toxnaqlıq. çökmə. sapaş. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə düşüşdülər:** araları pozulmaq.
- pozuluş** **pozulma. pozulum. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma.** 1. yıxılma. yıxılış. yıxılım. yoxalma. yoxalış.

yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm. çöküt.
 nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. 1. çözülüş.
 çözülmə. çözülüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.
 həll olma.

pozum

pozma.

- **pozum olmaq**: yalaçılığı bəllənərək kiçinmək, kiçik
 düşürülmək.

pozum

pozma. ifsad. üzüm. təxrib.

pozumu

- **bağ pozumu**: bağın yığılan, dərilib bitən çağı.

pozuncmaq

pozunsamaq. pozuşmaq. qaçınsamaq. boyun tovlamaq.
 boyun burmaq. mahana, bahana gətirmək. üzr istəmək.
 e'tizar.

pozunma

açılma. təcziyə.

pozunmaq

pozqunmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq.
 yazqınmaq. yazıqlanmaq. münhərif olmaq.

pozunsamaq

pozuncmaq. pozuşmaq. qaçınsamaq. boyun tovlamaq.
 boyun burmaq. mahana, bahana gətirmək. üzr istəmək.
 e'tizar.

pozuntu

1. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü.
 tör töküntü. pozulmuş, dağılmış nərsədən arda qalan. 1.

gözə gürünən yalançı, netəliksiz bənzəyiş. dıшыnan içi uyşmayan. - **pozuntu** müsəlman, şair, yazı.

- **pozuntuya verməmək**: kötü, yaman bir durumda özün itirməmək, özün, için aldırmamaq, göstətməmək, hiss etdirməmək.

pozuş ixlal.

pozuş pozma. fəsad.

pozuşdurmaq 1. aralaşdırmaq. aralarını açmaq. 1. dəyişdirmək. dönüştürmək. təhrif etmək. 1. əriştirmək. xərablatdırmaq.

pozuşluq pozuşma. pozuşum. dartışma. dartışıq. didiş. didişmə. dartışım. tutuş. tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma. anlaşmazlıq. açışılıq. mucadilə. munaqişə. niza'.

- aralarında **pozuşluq**, **pozuşuqluq**, **anlaşmazlıq**, **açışılıq**, **ayrılıq**, **soğuşluq**, **ixtilaf düşmək**. pozuşmaq. munaqişə etmək.

- aralarında **pozuşma**, **anlaşmazlıq**, **açışılıq**, **açışılıq**, **ayrılıq**, **ayrılıq soğuşluq**, **ixtilaf düşmək**: dartışma. dartışıq. dartışib pozuşmaq.

pozuşma salışuv. atışma. qavqa.

- pozuşmaq** 1. ara açılmaq. 1. biçişmək. büzüşmək.
- pozuşmaq** 1. aralarında pozuşluq, pozuşuqluq, anlaşmazlıq, açışimlıq, ayrılıq, soğuluq, ixtilaf düşmək. munaqişə edmək. 1. çözümlənmək. çözügmək. çözüşmək. ayrışmaq. dağışmaq. söküşmək. açışmaq. ərişmək. həll olunmaq. ayrışmaq. savişmaq. savaşmaq. sovuşmaq. gəvşəşmək. yayışmaq. parçaşmaq. balçaşmaq. xərablanmaq. 1. **pozuncmaq**. qaçinsamaq. boyun tovlamaq. boyun burmaq. mahana, bahana gətirmək. üzr istəmək. e'tizar.
- **dartışib pozuşmaq**: dartışiq. dartışma. aralarında pozuşma, anlaşmazlıq, açışlıq, açışimlıq, ayrılıq, ayrımlıq soğuluq, ixtilaf düşmək.
- **araları pozuşmaq, soğuşmaq, dəğmək**: aralarında söz çıxmaq. qaçqırmaq. qaşqırmaq.
- pozuşturmaq** - **düzgün, yasalı, qaydalı gedən nərsəni pozuşturmaq**: iş qarışdırmaq.
- pozuşuq** araları açıq, pozuq.
- pozuşuqluq** açıqlıq. - **ara açıqlığı**. 1. ara açıqlığı. darqınlıq.
- aralarında pozuşluq, **pozuşuqluq**, anlaşmazlıq, açışimlıq,

- ayrılıq, soğuqluq, ixtilaf düşmək.** pozuşmaq. munaqişə edmək.
- pozuşum** pozuşluq. pozuşma. dartışma. dartışiq. didiş. didişmə. dartışım. tutuş. tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma. anlaşmazlıq. açışımliq. mucadilə. munaqişə. niza'.
- pozut** 1. ara açma. aralaşiq. ayrışlıq. nifaq. 1. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit. yararsız. yarparıt. yıprıt. püskürt. püsküt. korlat. dışıq. dışqı. batil. batil, ibtal olmuş.
- pozutcu** **pozucu.** ara açan. aralaşdıran. ayrışladan. ayrışdıran. münafiq. müfsid.
- pozutma** **pozutuş.** solutma. solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə. çürütüş. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. dışqıtma. dışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.
- pozutmaq** **pozmaq.** 1. pislətmək. pisətmək. kavırcatmaq. qaqırcatmaq. qaqsatmaq. kifsətmək. kövsətmək. kovsatmaq. kavsatmaq. kötülətmək. kötütmək. qırmaq. qırıtmaq. xərablamaq. xərablatmaq. 1. solutmaq. sovutmaq. çürütmək. əsgitmək. silitmək. yarpıtmaq.

yıprıtmaq. püskütmək. püskütmək. korlatmaq. dısqıtmaq.
ibtal etmək. batillətmək.

pozutuş

pozutma. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə.
çürütuş. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma.
yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma.
korlatış. dısqıtma. dısqıtış. ibtal etmə. batillətmə.

pöç

1. götün (almacığın) iki tayından biri. səkirdən. **1.** quyruq
soxumu. uca. quyruq dibində pöç. büzdüm. **1.** omaca.
qalça (göt. almacıq) gəmiklərinin birləşdiyi yer. **1.**
heyvanda sağrı deyilir.

pöhl

pöhül. körpü.

pöhrə

< pükkə. pükkərik. pükkəmək < **pür. tür. tör. barlağ** >
bəhrə.

pöhrə

sürgün. cücərik.

pöhrəmək

kübbərmək. pırsıb qalan.

pöhül

pöhl. körpü.

pöqi

pöki. püki. köpük. kəf.

pöqqi

pökki. dolu. kök. tompaq. toluq. dolqun. dölməç. səmiz.
oklu. oplu.

- pöqqürmək** pöggürmək. püsgürmək. su töküb, fısqırtıb, kirdən arıtlamaq.
- pölüq** **pölük. 1. (< bölük).** kol kos. çalı çırpı. **1.** şişmiş dəri.
- pörçük** - **bölük pörçük:** yarım yamalaq. qısır qusur. - **bölük pörçük:** yarım yamalaq.
- pörsüq** **pörsük.** xirə. xıra. gəvşək. bol. yumuşaq.
- pörsümək** əprimək.
- pörsümək** xirə bolmaq. gəvşəmək.
- pörsümüş** busu. gəvşək. yumuşaq. əzik.
- pörsümüş** soluq. solmuş. solğuq. sarğuş. ölgün. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çinğir. çinğiz. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qaq. quruq. calız. yalız. sarğımış. çözük.
- pörsüşmək** ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq. cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq. çözüküşmək.
- pörtmək** pörtülmək. çuvlamaq. çovlamaq. çiğləmək. çiğ pişirmək.
- pörtmə** qapusqa. qapatma. qapturma. yumşaq, açıq, gəvik pişmiş ət yeməyi.

pörtmək	börtmək. qabarmaq. bürtmək.
pörttürmək	pörtdürmək. az pişirmək.
pörtüləmək	çuvlamaq. çovlamaq. pörtəmək. çiğləmək. çiğ pişirmək.
pöşləmək	ısıрмаq. pöttəmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü pöşlə: ısır.
pöttəmək	pöşləmək. yaxıcı pişirməmək, çiğ qaldırmaq. issitib götürmək. öldürmək. - göyü pöşlə: ısır.
pötürmək	bütürmək. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq. alacağını tanıqlamaq. isbat etmək.
pöz	1. yalqaq dəri. yoxacık dəri. ğeşa'. 1. zar. car. çar. qandır. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.
profəsyonəl	uzman. yolaldı.
puç puç	piç piç. dadlı dadlı. - puç puç ötər samurqaq.
puç	boş. 1. boşanıq. havayi. səfeh. qəfil. 1. boşuq. basıq. yassı. heç. heçə dönmək. - burnu puç yassı.
puç	puç. puk. < boş. 1. kov. kav. çava. kava. çova. kova. çavit. kavit. çovit. kovit. qavit > qamit. kavaq. kovaq. 1. çuxur. xəndək. kəndək. 1.yafa. yava. lafa. boş. boşur. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. 1.puka < boşa. boş > çapa. basav. masav. yava. hava.

həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırbən. işə yaramaz. işsiz
gücsüz. alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf.
ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal.
bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. faydasız.

- **boşa, puça, haviya, heçə vermək.** kəpəklətmək.
kəpəkləmək. savırmaq. sərpələmək.

puçluq 1. boşluq. kəvgi. kəvəl. zayıflıq. 1. bıçuq. buçuq. kəsik.
parsa. parça.

puhu yapalaq.

puhuquşu **puhu. ügi. ühi. uhu.** " uuhu- puuhuu" səsi çıxardığından
bu adı almış. yapaqulaq. bayquş. koruv. korav. çökəv.
çököv. xaraba quşu.

puq - **boşa gedən, puka çıxan güllə:** qarabaş. qaravan.

puq **puk. puç. < boş. 1.** kov. kav. çava. kava. çova. kova.
çavit. kavit. çovit. kovit. qavit > qamit. kavaq. kovaq. 1.
çuxur. xəndək. kəndək. 1.yafa. yava. lafa. boş. boşur.
hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə.
1.puka < boşa. boş > çapa. basav. masav. yava. hava.
həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırbən. işə yaramaz. işsiz
gücsüz. alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf.

ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal.

bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. faydasız.

- **boşa, puça, haviya, heçə vermək.** kəpəklətmək.

kəpəkləmək. savırmaq. sərpləmək.

puqa

puka. 1.kartuş. qaptuş. atılan güllədən qalan boş qabcıq.

qapcıq. qapurcıq. qapşuq. **1.puk. puç < boşa. boş.** çapa.

basav. masav. yava. hava. həvərə. hevərə. avara. qırbal.

qırban. işə yaramaz. işsiz gücsüz. alğamaz. aldamaz.

aylaq. aylav. yələ. yamaf. ələki. gop. gopuç. axır. çanax.

hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə.

faydasız.

puqaq

puxax. 1. boğa. boynun eşiğinin ön bölümü. 1. qoyun

quyruğunun alt bölümü ki yarıya bağlardılar.

pul

- **çay pulu:** diş payı. şaydana.

pul

< böl <> bal (< bölmək <> balmaq). 1. bölək <> balaq.

nərsənin xırdası. xırda xırda olan nərsə. 1. para. - **sayın**

sayın gəliri, xarıltıyla gediri (para). (**sayın sayın:** azar azar).

1. pilək. - **pullarından (piləklərindən) yasama, qondarma**

inci düzəlinən sazan balıq çeşiti: inci.

- **balıq pulu kimi parıldamaq:** balıqmaq. ışıldamaq.

- **çay pulu**: yamağı. sovğa. şaydana. qulluqçuya verilən sovğa.
- **dəmir pul basma**: çarp < > dərb < > zərb. çarpma. - **pul qırağında olan dişlər**: dantel. dişdil. deşdil.
- **dənizdə qum, onda pul**: çox zəngin.
- **gümüş pul**: ağçə. ağça.
- **insanın ya gərək saçı ola, ya başı, ya pulu**.
- **pullu əyyaş**: hovarda. hovarat.
- pulun hər gəliyə **əklədi** bitirdi.
- **alverdə pul alınıb verilən yer**: kasa. qapsa.
- **uzun boylu, başı iri piləklərlə (pullarla) örtülü, pozucu, kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma (əkinə) yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan**: qarayılan. qarailan.
- kəsən kimdən, **gedən puldan** qaşınma. (incimə).
- **qara üzlü pul**, ağartmış qara gecəni.
- **pul pul**: (- boyanın, nərsənin qabığı pul pul olub **tökülmək**: kövşəmək. köğşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq).
- **ribalı, nizul pul**: günlü. - **günlü** pul götürdüm.
- yaşamdı, biri **pul kəsir**, biri saç.

- pul** 1. yari. par. yarmaq (yari. əş. dəngəş) tanqa. çaqıl.
dirhəm. ağırlıq. çəki. 1. bənək. ləkə. xal. - **bənək bənək**:
ləkə ləkə. xal xal. pul pul. - **bənəkli bəniz**: xallı üz.
- **xırda pul**: kiçik para. qəpik (< > **kəpək**).
- pul **irkmək**: yığmaq.
- **pullu, dügməli cübbə**: qalmağı. bir çeşit çuqal, bəkitvan,
qalxan, zireh.
- pulaq** > **pulək. pilək.** ("pul" kimi girdə, parlaq bəzəklər).
- pulək** < **pulaq > pilək.** ("pul" kimi girdə, parlaq bəzəklər).
- pulqifi** **pulkifi.** kisəqçə.
- pulqu** bax > **qulqu.**
- pullu** 1. naxışlı. güllü. tikələrlə, qazma oymalarla bəzək. 1.
zəngin. yağlı.- **yağlı** alıcısı.
- pullu** bəy. bay. baysar. mallı. dövlətli. qanıq. qanıç. qanış.
qanıt. qanlağ. kanlağ.kankan. qarmaq. qarınğ. zəngin.
devlətli. gərəksiz. bəyik. mallı. qarun. qavurn. (< qavmaq:
qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay.
bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu.
əlibol. dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz.
günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt.

usa. qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox.
tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
imkanlı. mürəffəh.

- **iri, bol qılçıqlı, iri pullu, piləkli balıq**: qasna balıq. qasnaq
balıq.

- **allı pullu**: göz alıcı boya, süsləri olan.

- **böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu
piləkli balıq çeşiti**: dülğərbalığı.

pulluq böyük dəmir saban. dönər. böyük xış. sabanın (xış)
böyük çeşiti.

pulluq qoton. qara saban.
- böyük **pulluq**, bağluq, saxluq: qutan. qotan.

pulluluq zənginlik. gərəksizlik. varlılıq. bəyiklik. bəylik. baylıq.
baysarlıq. devlətlilik. dövlətlilik.

pulma toz.

pulpozan pul pozan. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac.
sərraf.

pulsuz - **pulsuz parasız**: yavadan. havayi. havadan. açıqdan. çaparı.
çapa. çapadan. qıyınsız. төləsiz. ödətsiz. təkinə. boşdan.
boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (< **kov**:

kav: boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava.
bayqu. sovğa. savırı. müfdəsinə. məccani.

- **pulsuz alışveriş:** payapay (**paya pay**). paya, mala qarşı
verilən pay, mal. cins qarşıtı cins vermə. cinsi dadi sitəd.

pulsuz ötgisiz. müfdə.

puluqan pullu.

pur oğul. uşaq. şaxa. doğmuş. pürçük.

pura 1. çürük. pozuk. qırıntı. toz. 1. oyuq. çuxur.

puralanmaq içi çürümək.

purç qara bibər.

purçan taralıq qaraçaylılar'ın şamanizm dönəmində daş, ağaclardan
yapılmış tapınma yeri.

purçuq **purçuk.** < buruşuk tük.

purs toz.

purtaqan **purdağan.** > **bordağan.** **pordağan.**

purtamaq **purdamaq.** **bardamaq.** **barlanmaq.** **şişmək.** **vardamaq.**
bəyinmək. **bəygəmək.** **pırlamaq.**

purtarmaq (< burmaq). **büzüsdürmək.** **əkşitmək.** **turşatmaq.**

pus bolmaq puslanmaq. dumanlanmaq.

- pus** **pas.**{ (> buslaşmaq). bus: buğ. buğar. duman. çis. sis. his. tütsü. pas. rəng. - **pus bolmaq**: puslanmaq. duman enmək.}
- 1.** bulantı suyun qabda buraqtığı bar, iz, bar. bur. bor. bora. - **bor bağlamaq**. - **borca qoymaq**. **1.** ağacdan axan kiriggə. **1.** duman. səbsək. **1.** kəduret. **1.** paslı. pusuq. tutuq. tünd. qaramtil. tirə. qaranquluq. qarqın. - **pus** bulmuş göylərə baxdı. - **puslu** hava. - gözlerim qərəlib **pus** buldu. - **pulanan** könülləri açan sevik (eşq). **1.** sis. duman. - **ağac pusi**: saqqız. gigirgə.
- **pus tutmaq**: pusarmaq. puslanmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək.
- pus** **pusarıq**. çis. sis. duman.
- pusa pusa** mısa mısa.
- pusaq** **püsgü**. < **bas**. busaq. püsgü. gözlək.
- pusaqa** **pusağa**. astana busağa.
- pusalı** tortlı. tortılı. dürtli. köçəkli. köçələkli. çökürülü. bulanıqlı.
- pusanc** **usanc**. mahana. - **usanc gətirmək**: mahana gətirmək.
- pusarıq** (< pumaq: pımaq) **1.** duman. sis (**duman**: qara pusarıq). uzadan gələn toz. **1.** dumanlı. tunuq. **1.** ılıqın. ılıqım. salqım.

salqın. ılgım salqım. alqım salqım. al. sütük. sütlük. kölgə. su yatan yalı. sarab.

pusarıq 1.(çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yarıltmacı, yahatmacı, aldatmacı). ılgım. yalğın. salğım. yolax. sağın. sağın. sərab. **1.pus.** çis. sis. duman.

pusarıqlı - **puslu pusarıqlı**: sisli çisli. dumanlı.

pusarıqlıq **pusluq.** sislik. çislik. dumanlıq.

pusarmaq 1. puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək. - göy **pusardı**: göy tutuldu. 1. sislənmək.

pusat **busat. basat** 1. yaraq. silah. 1. zireh. qoruyucu. yaraq. yat yaraq. yoba. silah. saramcal. donatım. don ətək. hazırlıq. yönə. təchizat. 1. avşın. avqar. ovamaq ayqıtı. silah. yaraq. sipər. 1. busat. bəsat. basat. yat. yataq. yataqan. qalxan zireh kimi, qorunmaq üçün nərsənin üzərinə yatırılmış yat yaraq, silah sürsat.

pusı kəmin. tuzaq. duzaq (**tutsaq < tutmaq**). - ona (kəndisinə) duzaq qurmuşlar.

pusitə **pusidə** (fars) < **pozuşuq.**

pusqal puslaq. paslaq. pasqal. qurtlu.

pusqlanmaq pusquda yatmaq. kəminləmək.

- pusqu** 1. pusu. kəmin. 1. **pusuq. püsüq.** tələ. totlə. - **pusuya (püsüyə) girmək:** pusuqmaq.
- pusqu** **pusu.** kafa < qapa. ovçuların, içinə girib, pusu qurduqları ağaclıq yer.
- pusqul tikə** yırtıq pırtıq paltarlı.
- puslaq** pusqal. paslaq. pasqal. qurtlu.
- puslanc** gizlənc. saqlanc.
- puslanmaq** 1. pus bolmaq. dumanlanmaq. 1. pusarmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq. sislənmək.
- puslu** - **puslu pusarıqlı:** sisli çisli. dumanlı.
- puslu** sisli. **tuyuq (t < > y) tutuq.** qapalı. canı sıxılmış.
- pusluq** **pusarıqlıq.** sislik. çislik. dumanlıq.
- pusmaq** 1. anqđımaq. anğđımaq. kəminmək. tuzaq qurmaq. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. buqmaq. bükmək. püsmək. pusu qurmaq. pısıb mısıb, gizli güdmək. pusuya girmək. - qapı arxa **pusmağın** nəyə gərəkdir. 1. buqmaq. anqđamaq. 1. gizlənmək (güdmək üçün). mısmaq. sinmək. sağınmaq. - bəylər yağıya **pusdu:** gizlənilib güddü. - nə **pusursan** burda: nə gözlüsen burda. 1.

- pismək.** bosuqmaq. yaşınmaq. gizlənmək. - ər **pusdi. 1.**
 püsmək. pusu qurmaq. pusuya girmək >.
- pust** qapıl > kavıl. dəri. qabıq.
- pust** **post. püst (< pusmaq:** örtünmək). örtməyə yarar nərsə, qabıq, dəri.
- pustan** > postan ^(fars)- baston. boqston. bürkük, şişik. yelin. əmcək.
- pustə** dışzar: dışsar: eşik dəri qabıq. qabıq.
- pustlaq** qapıqlıq. qabıqcıq.
- pustu** pusuq. kəmin. tələ.
- pustun** **postun.**kürk. tortan. turtan.
- pustur** **pusdur.** bükdür. gizli. mızı. müzmir.
- pusu** **1.** busu. bəkmə. kəmin. büktü. **1.** kündə. kəmin. - **kündədə** yatmaq. - **kündə** qurmaq.
- pusu** **1.** pusğu. toruvıl. bukturmə. buki. tutaq. pəstirə. pasut (> pəstu: məxfigəh). sapalaq. kələk: **pusu qurmaq:** pusu qoymaq. **pusulanqaç:** gili yer. - **pusu açmaq:** pus qurmaq. **1.** pusqu. kəmin. püsüq. pusuq. **1.** sarıq. gəvşək. - **pusu bolmaq:** sarqmaq. geveşmək. sönmək.

- pusu** **pusqu.** 1.püsgü. püsgü. gömü. gömə. gövü. gövə. gömültüq. avçılarının girdiyi, gizləndiyi yer. kəmin. gözləği. av güdülən yer. 1. yapalaq. duzaq. biçənək.
- **ovçuların, içinə girib, pusu qurduqları ağaclıq yer:** pusqu. kafa < qapa.
- pusuq** 1. fitçanavçının kəndini gizləmək üçün yaptığı yer. 1. pusu. pustu. kəmin. tələ. - **pusuq pusmaq:** tələ qurmaq. - **pusuq pusmaq:** tələ qurmaq. - **pusuya girmək:** pusuqmaq. 1. püsüq. pusqu. tələ. totie. - **pusuya (püsüyə) girmək:** pusuqmaq. 1. tə'qib.
- pusuqlu** pusu quran. - **pusuglug yağı.** pusu quran düşman.
- pusuqluq** pusu quran. - pusuqluq yağı: pusu quran düşman.
- pusuqmaq** büküşmək. gizlənmək. pusuya girmək.
- pusulamaq** büktürmək. kəminləmək.
- pusuluq** gəvşəklik. sarqıqlıq.
- pusumaq** atılmaq. istəmək. meyl etmək.
- pusun** pusu. puma. sinmə.
- pusunc** sığınma. sinmə. puma. sığınmış. mültəci. iltica.
- pusunmaq** anqdanmaq. buqunmaq.
- pusurmaq** güdmək. puskuçu puskuluyan işi.

pusuruq	püsürüq. tozuruq. tozalaq.
pusuşmaq	püşüşmək. (< büküşmək). birbirinə pusu, tələ qurmaq.
puş	< bük. bürk. coşun. zireh.
puş	kavak.
puşaq	buşaq. buşqan. bürgək. içi sıxıntılı. qussəli. tutuq. kədərli.
puşaq	puşak <small>(fars)</small> < püşək < bürgək . əsgü. - körpə uşaqlara bağlanılan əsgü, bürgək, püşək: höllük. öllük. şəhlik. yaşlıq. nəmlik. çimlik.
puşaq	puşak <small>(fars)</small> . < bükək . geysi. paltar.
puşaqqa	buşaq. buşqan. kədərli. içi sıxıntılı. qussəli. tutuq.
puşalmaq	örtünmək # boşalmaq: lütlənmək.
puşə	< bürgə . 1. dayuq. dosyə. pərvəndə. 1. köynək. gömlək. kağaz, tapı, sənəd qabı, kartonu.
puşəq	puşək. puşək <small>(fars)</small> < boşaq. buqşaq. büksək (< bükmək). sarıq. əmmamə. bürgək . pampers. bağırdaq.
puşiş	< bürgüş . qabıq.
puşmaq	sıxılmaq (can). usanmaq: . - buşmaq.
put qol	əl qol.
puta	amac. atılan ox. tēmük. hədəf.

- putuşka** gözpəncərə.
- puyan** (fars) < **bayan**. 1. zəngin. qüdrətli. tanrı adlarından. bayındır.
buyan. bayın. 1 səvap. iyi iş.
- püf** - **işin püfü**: bir işin yapmağına gərəkən bilgi. qılıf. qılığ. qınığ.
qın.
- **püfə böyrək**: kafa. kofa. böyrək, lülə biçimində, yağda qızartılıb, üzərinə şəkər əkilib (səpilib), ya da dadlıya (şiriyə) batırılıb yeyilən yoğur (xəmir) dadlısı.
- püf** ilmək. im. him. - **ilməyin** bilir, gizlədir.
- püfəq** **püfək. köfəkə.** kopək. yumşaq. gəvrək. çabuk qırılan daş.
- püfənə** yumşaq. kövrək. tənək. yüngül. yelpənək.
- püfi** **püfü.** cocuq dilində yeyəcək. mama.
- püfqürmək** **pufkurmaq.** fısqırmaq. püskürmək.
- püfləç** **üfləç.** 1.kiçik qamış, ney. qamışcıq. sorac. sorquc.
hoplaç. 1.körüc. kiçi kürə.
- püfləmə** püləmə. üfləmə. şişirmə.
- püfləmək** (p < > .) üfləmək. püləmək.
- püfləmək** **pükləmək. üfləmək. ütləmək. ötləmək.** soluq vermək.
hovlamaq. nəfəs vermək. (# opmaq. öpmək. höpmək.
hopmaq).

püfü	püfi. cocuq dilində yeyəcək. mama.
püfültmək	püfüldmək. üfüldmək. əfildmək: ifildmək. əfildmək. ifildamaq.
püqi	püki. pöki. köpük. kəf.
püqqi	pükki. <small>metatez</small> < qab. gobud. küpəvər. şişmiş. toğalaq. top.
püqqürəq	pükkürək. püvara > fəvvarə (< pürkürmək. püskürmək). taşıq. coşuq. quruş. taşqın.
püqqürmək	pükkürmək. şişmək. tummarmaq. bökərmək. bösərmək.
püqləmək	pükləmək püfləmək. üfləmək. ütləmək. ötləmək. (# ormaq. öpmək. höpmək. hopmaq).
pülçük	- pülçüklü iş: gədikli.
pülçüq	pülçük. burcunğ. burcuq. müçük. pülüş.
pülçüqlü	pülçüklü. küpəli. qırlı. qulplu. qorlu. qurlu. gurlu. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. tuluqlu. dalqalı. dağqılı. çalxalı. yalxalı. yılxalı. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışıq. qarımıq. kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
pülə	solpuq. solmuş. solqun. soluq. saluq. sozuq. sozaq. parsud. münfəsix. pürük. lafa. tirit.

pülək	<> pilək < bölək < böl <> bal (< bölmək <> balmaq).
püləq	pülək . püləkçə . pülüs . qacurcaq. qapurcaq.
püləq	pülək . pilək . yapuq.
püləqçə	püləkçə . pülək . pülüs . qacurcaq. qapurcaq.
püləqçə	püləkçə . yapuq. pilək . bəzək olaraq yapışdırılmış.
püləmə	püfləmə. üfləmə. şişirmə.
püləmək	1. püfləmək (p < > .) üfləmək. ürmək. hürmək. 1. tütmək. ötmək. oxumaq.
pülənmək	ürülmək. hürülmək. hovlanmaq. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək.
pülənmək	yapraqlamaq.
pülüs	pülək . püləkçə . qacurcaq. qapurcaq.
pülüş	< pürüz . 1. bir nərsənin. yeyiləndən sonra qalıntısı. pülçük. müçük. 1. pürüz. sürgün. dal. qoş.
püni	gizləyin. duyurmanı. oğrun.
püpüq	püpük . pipik.
pür	: bür : tör . püs. incə. tumurcuq. pöhrə. budaqda təzə. yeni gücərən yapraqlar. yapür göy. kiçik yapraq. ağac püsü. - pür bağlamaq :tomurcuq çıxarmaq.

- pürç** dal. pürçük. (< por. bor. pur. pür: bu sözlərin hamısı çıxıntını, pürçümək işlərin göstərir). - dəviyə **bürç** gərəkirsə boynun uzadar.
- pürçəq** **pürçək**. kakil. pərçəm. atın pərçəmi.
- pürçəqləmək** **pürçəklənmək**. 1. bax > **bürçəkləmək**. 1. yələsi çıxmaq. pərçəm çıxarmaq.
- pürçəmək** cücərmək.
- pürçüq** - ağacın kökündən çıxan **pürçük**, **sürgün**: bic.
- pürçüqlənmək** **pürlənmək**. **pürtüklənmək**. **burlanmaq**. **borlanmaq**. **barlanmaq**. **burcaqlamaq**. gövərmək. qunçələnmək. saçaqlamaq. saçqalamaq.
- pürçüqlü** **pürçüklü**. həvic < kavuç. kök. yerəkeçən. yeyilən "**kökü**" yerə gömmüş, quyraq qalan bitgi.
- pürə** tolpama. ovağ. əzmə.
- pürən** 1. pür. püs. püz. tüz. yarpaq. qanat. 1. çalılıq, ormanlıq.
- pürqələnmək** **pürkələnmək**. hoblanmaq. atılmaq.
- pürqürmək** **pürkürmək**. (r < > s) **püskürmək**. 1. atmaq. daşmaq. 1. bürqürmək. bürkürmək. bürümək. burqurmaq. 1. bürümək. 1. püsqürmək. fısqırmaq. atmaq. - qan **pürküdü**.

- pürlənmək** pürtükləmək. pürçüklənmək. burlanmaq. borlanmaq. barlanmaq. gövərmək. qunçələnmək.
- pürsəng** pürsəng. - **ağız pürsəngi**: ağız virdi.
- pürslü** forslu. dişli. ifadəli.
- pürsümək** solmaq. soluqmaq. solpımaq. sozulmaq. sozarmaq. ölüşgəmək.
- pürtük** pürtük. 1. burtuk. burşuq. qıvraq. - **qıvraq saç**. 1. çıxıntı biçimində kiçik qabarcıq.
- pürtüqlənmək** pürtüklənmək. pürlənmək. pürçüklənmək. burlanmaq. borlanmaq. barlanmaq. gövərmək. qunçələnmək.
- pürtüqlənmək** pürtüklənmək. pürsüklənmək.
- pürüq** pürük. solpuq. solmuş. solqun. soluq. saluq. sozuq. sozaq. parsud. pülə. münfəsix. lafa. tirit.
- pürüz** 1. çapaq. çıxıntı. artıqmac. 1. qaqıç. qaqış. qaqınc. çapa. eyb. qusur. 1. qardağ. qarda. qarçaq. qarça. qatdağ. qatçaq. darlaq. dardağ. darcaq. darca. buruşuq. qırışiq. qarıcıq. qıvırıq. qıvrıq. pot. çin.
- **qarnı qaynar suya soxaraq pürüzlərində arıtlamaq**: qarın qatmaq.

- düzgün olmayan, **pürüzlü**, boğuş, pozuq, əngəlli,
gücünəkli səs: çatlaq.

pürüz

1. qılav. qırtıd. çopur. çiçək bozuğu. çəntiq. 1. pülüş.
sürgün. dal. qoş.püsgül. qonaq. qoruk. çıxıntı. artıqlıq.
əngəl. bir nərsənin düzlüyünü pozan çıxıntı. gədik qusur
kimi nərsələr mane'. püsgüllü iş. pürçüklü iş. pülüşlü iş.
1. pürz. porz. ülqün. məxmər hovlə kimi nərsələrin kiçik
tükləri. 1. yaraba. mıncıq. sallab olub taxılan bəzəklər. 1.
yetməzlik. kəmçilik. - **pürüzsüz**: yanlızsız. düz.

pürüzalar

boru ağzındaqi çapıqları alan ayqıt.

pürüzlənmək

çatallaşmaq. budaqlanmaq. qollanmaq. dallanmaq.
işgilləşmək. müşgülləşmək. bürküşmək. - iş **budaqlandı**.

pürüzlü

budaqlı. - **pürüzlü iş**: budaqlı, güclükləri olan iş.

pürüzlü

carqma. yarqma. cartma. çırtma.

pürüzlüq

pürüz. büzük. büzüklük. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq.
qarçalıq. darlaqlıq. dardaqlıq. darcaqlıq. darcalıq.
daldağlıq. dalcaqlıq. buruşuqluq. qırışıqlıq. qarıcıqlıq.
qıvırıqlıq. qıvrıqlıq. potluq.

pürüzsüz

1. axıcı. axar. axan. qolay. düzgün. 1. qabartısız.
çuxursuz. düz. düzləm. müstəvi. müsəttəh. süssüz

bəzəksiz. 1. sürüz. qayğan. yamlaş. yamalaş. yanalaş.
düz.

- **pürüzsüz, saçaqsız nərsə**: çambaq. çapbıq. qambaq.

pürz 1. pürüz. porz. ülgün. məxmər hovlə kimi nərsələrin kiçik
tükləri. 1. üpürdik.

püs 1. pus. köpük. ağacdən süzən saqqız. ağac qavunu.
zamkı. duman. sis. - **pusli**: sisli. ılıq (sərab). tumarıq.
uzaqda olub, iyi seçilənməyən pusarıq. ılıqım salqım. 1.
sis. yerə enən bulut. şəh, yaş, sulu, çilli duman. tuman.
duman. sis. toz.

püsat yat. cəhaz. mühümmat. silah. - **yat yarağ**: silah o
mühümmat.

püsən (< püsgürtmək). fışan.

püsqə püsgə. fısqı. 1. pısqə. pısqı. kiçik. xırda. 1. bıçqa. bir
barmağı, başbarmağa tutturaraq vurulan cıqqa, çıppa,
zərbə.

- **püsgə, pısqə, fısqı daş**: çinğıl. sinqıl. çanğıl. sanqıl.

- **fısqısı belə toxunmamaq**: belə, bir barmağıda dəğməmək.

püsqəciq püsgəcik. fısqıcıq. pısqacıq. pısqıciq. kiçik toxunma. kiçik
qabarcıq.

- püsqələmək** **püsgələmək.** fısqılamaq. pısqalamaq. pısıqlamaq.
pisgələmək. kötükləmək.
- püsqələmək** **püskələmək.** toşmaq. tösmək. dözmək. bəkləmək. sübatı qərar etmək.
- püsqü** **püsgü.** püsü < **büksü.** pusu. qaza. gömü. gömə. gövü. gövə. gömültüq. kəmin. avçıların girdiyi, gizləndiyi yer. kəmin. gözləği. av güdülən yer.
- **əsgü püsgü,** cında yamalı geyim, nərsə: xırqa. qırqa.
- **əsgü püsgü,** cında yamalı, köhnə nərsələrlə uğraşan, **alverləyən:** qırqaçı. xırqaçı. könəçi. əsgüçi. tikici. araç. araçı. ıslatıcı. ıslac. vasitə. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. dəllal. qoltuq. simsar.
- **əsgü püsgü:** qısqal.
- **əsgü püsgü:** çərdən çöpdən. dərmə çatma.
- **əsgü püsgü:** epəsgü.
- püsqü** **püsgü.pusağ.** 1. gözlək. 1. saçaq. tuğ. 1. **pusağ.** gözlək.
- püsqü** **püsgü.** (s < > k) bükü. 1. büskü. pılıpırtı.
- püsqül** **püsgül.** 1. saçaq. 1. sarxıq. asılı duran süs. aqsesuar.
- püsqül** **püsgül.** (> müşgül) qonaq. qoruk. çıxıntı. artıqlıq. əngəl. bir nərsənin düzliyünü pozan çıxıntı. gədik, qusur kimi

- nərsələr. mane'. - **püsgüllü iş: pürçüklü iş: pülüşlü iş. 1.**
qozmiq. qotuz. təpəlik. tuğ. çələng. qosmaq. **1. çaçaq.**
saçaq. çoq. çuq. saç topuzu. saçaq. tuqtük. saçaq.
- püsqüllü** **püsgüllü.** çaçaqlı. saçaqlı.
- püsqünmək** **püskünmək.**əğrilmək. ərilmək. ərimək. ərinmək.
əğrikmək. aşınmaq. əsginmək. kövnəlmək > köhnəlmək.
çürümək. yarparınmaq. yıpranmaq.
- püsqünməz** **püskünməz.**əsginməz. aşınmaz. əriməz. əğrilməz.
ərilməz. əğrikməz. kövnəlməz > köhnəlməz. çürüməz.
yarparınmaz. yıpranmaz.
- püsqünük** **püskünük.**əsginik. aşınıq. ərincək. əğriniq. kövnə >
köhnə. çürük. kövrük. yarparınc. yıprancıq.
- püsqür** **püsgür. pışır. pısqı. fısqır. fısqır. fısr. pısır. basır. basar.**
təngic. təngiş. fişar. təzyiq.
- püsqürək** **püsgürək. pışqıraq. pısqıraq. fısqıraq. fısqıraq. coşqar.**
coşqur. fəvvəra.
- püsqürəq** **püsgürək. 1. duş. 1. abbaş.**
- püsqürmə** **püsgürmə.- geri püsgürmə:** dəf' etmə.
- püsqürmə** **püskürmə.** səpgilli bənəkli xallı durum.

- püsqürmək** **püsgürmək.** pısqırmaq. pısqırmaq. fısqırmaq. fısqırmaq.
coşmaq. fəvvarələnmək.
- püsqürmək** **püsgürmək.** pöggürmək. su töküb, fısqırtıb, kirdən
arıtlamaq.
- püsqürmək** **püsgürmək.** dağıtmaq. saçmaq. - **ot püsgürən dağ:** yanar
dağ: burkan. volkan.
- geri püskürmək: tısqırmaq. tısqırmaq. tüskürmək. dəf
edmək. 1. tüskürmək. geri qaytarmaq. ricat etmək.
- püsqürmək** **püskürmək.** (s < > r) **pürkürmək.** **pütürmək.** 1. atmaq.
daşmaq. 1. bürqürmək. bürkürmək. bürümək.
burqurmaq.tüskürmək. itələmək. basürmək. tüpürək.
süpürmək. üfürmək. ötürmək. ösürmək. fısqırtmaq.
- püsqürt** **püskürt.** **püsküt.** yararsız. yarparıt. yıprıt. pozut. solut.
sovut. çürüt. əsgit. silit. korlat. dısqı. dısqı. batıl. batıl,
ibtal olmuş.
- püsqürtəc** **püsgürdəc.****fısqırdaq.** laboraturda işlənən ilişik lülələr.
rabitəli şüşələr.
- püsqürtmək** **püskürtmək.** 1. fısqırtmaq. 1. aşındırmaq. əsgitmək.
əritmək. əğritmək. əğırtmək. kövnətmək > köhnətmək.
çürütmək. yarparıtmaq. yıpratmaq.

- geri püsgürtmək:** qədərilmək. qeytərmək. qaytarmaq.
gedərmək. gidərmək. təf edmək > dəf edmək < təpilmək <
təpmək. təpəmək. təpləmək. qoğmaq. qovmaq. savmaq.
sovmaq. itmək. aşırmaq. rəddəmək. uzaqlaşdırmaq.
- püsqürtmək** **püsgürtmək.** 1. iqtırtmaq. qarşı qoymaq. 1. itələmək.
itmək. geriyə çəkdirmək. - bu barut tufəngi **təpdirir.** 1.
sərpiktirmək. qaytarmaq. geriyə çevirmək.
- püsqürtmək** **püskürtmək.** geri itələmək. döndərmək. süpürmək.
basmaq düşmanı püskütmək. basıtmaq.
- püsqürtülmək** **püsgürtülmək.** - **geri püsgürtülmək:** iqtırılmaq.
- püsqürü** **püsgürü.** - **geri püsgürü:** qədəri. qeytəri. gedərmə.
gidərmə. qoğma. qovma. savma. sovma. uzaqlaşdırma. sürmə.
sürgəmə. çıxarma. itmə. aşırma. dəf. rədd. - dumanların
aşırıb oturmuş.
- püsqürüq** **püskürük. fısqırıq.** 1. su fısqırtan, püskürən ayqıt. 1. duş.
- püsqüt** **püsküt. püskürt.** 1. yararsız. yarparıt. yıprıt. pozut. solut.
sovut. çürüt. əsgit. silit. korlat. dısqı. dısqı. batıl. batıl,
ibtal olmuş. 1. əsgit. əsgimiş. əğrilmiş. əğrik. işlənmiş.
aşınmış. köhnə. çürük. kövrük. yarparıq.
- püsqütmə** **püskütmə. püskütüş.** korlatma. korlatış. əsgitmə. əsgitiş.
silitmə. silitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış.

pozutma. pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş.
 çürütmə. çürütuş. dısqıtma. dısqıtış. ibtal etmə.
 batillətmə.

püsqütmək **püskütmək. püskütmək.** pozutmaq. əsgitmək. silitmək.
 yarpıtmaq. yıprıtmaq. solutmaq. sovutmaq. çürütmək.
 korlatmaq. dısqıtmaq. ibtal etmək. batillətmək.

püsqütüş **püskütüş. püskütmə.** korlatma. korlatış. əsgitmə. əsgitiş.
 silitmə. silitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış.
 pozutma. pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş.
 çürütmə. çürütuş. dısqıtma. dısqıtış. ibtal etmə.
 batillətmə.

püsləmək **foslamaq.** qazlamaq. qaçmaq. uçmaq. basıb gedmək. -
qazla!: uç!. qaç!. sürüş!.

püslü **foslu.** qazlı. uçucu.

püsmək pusmaq. **1.** bükmək. bukmaq. pusu qurmaq. **1.**
püsləmək. güdmək. izləmək. dalında durmaq. pusu
 qurmaq. pusuya girmək. (> **pas** (fars)).

püst bax > **pust.**

püstal çustal. çust. çaruq. çarıq.

püste - **yabanı püsdə kökü:** çatlanquc. çatlanquş.

- püstə** **bax > bəstik.** - **püstə qapuzacağı, kimə (gəmi) olmaz:** püstə qabuğundan gəmi olmaz.
- püstü** - **tüstü püstü:** tuta düdə. duman tutan. duman düdən. çiğ biğ. çuğ buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- püstüləmək** **püstünmək. tüstünmək. tüstüləmək. düdəmək.**
 düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tutamaq. tutlamaq.
 çiğinmək. çiğləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq.
 buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğaqmaq. tuğaqmaq.
 isləmək hisləmək.
- püstüli** qarapazı. büstəli.
- püstülü** - **tüstlü püstülü:** tutala düdala. dumanlı tutanlı. dumanlı tutanlı. dümənlı düdənlı. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- püstünmək** **püstüləmək. tüstünmək. tüstüləmək. düdəmək.**
 düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tutamaq. tutlamaq.
 çiğinmək. çiğləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq.
 buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğaqmaq. tuğaqmaq.
 isləmək hisləmək.
- püsü** püsgü. (< **püsgürmək**). 1. duş. qaza. pusu. tələ. duzağ.

- püsüq** pusuq. pusqu. pusu. pusuq. - **püsüyə (pusuya) girmək:**
pusuqmaq.
- püsür** 1. (ək). əlavə. zəminə. artqı. atıq. 1.(ək). əlavə. əyrinti.
əğrinti. əkrinti. ayrıntı. təfərrüat.
- **düşür püsür: düşür töküş. düşür töşür.** aç saç. açar
saçarlıq. çöküt qoşut. həşir pəşir. kəsər tökər. saç savur.
sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik.
saçaç. saçıb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt.
sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş.
tükət biçət. dağıt töküş. ərıt dağıt. dağıtma. korlama.
sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik.
israf.
- **əki, püsürü, əlavəsi olmayan:** əksiz.
- püsür** 1. artıq. ək. ayrıntı. təfərrüat. 1. ağacladan axan kiriggə.
- **ərik püsürü:** ərik ağacının saqqızı.
- püsürmə** püsürüş. püsürtü. patlama. patlayış. patlatı.
- püsürtü** püsürüş. püsürmə. patlama. patlayış. patlatı.
- püsürü** püsürüş. püsürmə. püsürtü. patlama. patlayış. patlatı.
- püsürüq** pusuruq. tozuruq. tozalaq.
- püsürüş** püsürü. püsürmə. püsürtü. patlama. patlayış. patlatı.

- püsüşmək** pisişmək. pusu qurmaq. birbirinə qarşı tələ qurmaq. - bəylər **püsüşdülər**.
- püşdə** yuxa. təpə.
- püşəq** **püşək** < **bürgək**. əsgi. - **körpə uşaqlara bağlanılan əsgi**, **bürgək**, **püşək**: höllük. öllük. şəhlik. yaşlıq. nəmlik. çimlik.
- püşqəl** büsqəç. çörək. yufqa. pidə kimi incə əkəmək.
- püştə** (**ş < > k**) **büktə**. 1. təl. tumbağ. tombağ. tombalağ. təpə. 1. top. yuvarlaq. müştə. küpə. urs. kündə. 1. < **püs**. bas. təpə. yüksəklik. 1. qala. or. qurqan. 1. yığım. yığın. kümə. koma. tuka. tüdə. yığılmış nə.
- püştə** < **büktə**. kötəl. götəl. təpə.
- püşti** (**ş < > k**) **bükti**. balış.
- püştiban** arqadağ (arkanı tutan). dayağ. dəstək.
- püştüvanə** < **basdaban**.
- püşük** **püşük**. **büşük**. (< **bük**). **bükük**. 1. pusu. püsü. gizlək. kəmin. 1. can sıxıntısı. - sevinc **büşük**. - **büşük** büşmək: kədərlənmək. qussələnmək. 1. pişik.
- pütmək** pitmək. yazmaq.
- pütretmək** butatmaq. dağıtmaq. dağıtmaq. dalğatmaq. burxaşlamaq (buraxmaq). pərişan etmək.

pütük	> potk < batuq . qorz ^(fars) < gürüz.
püvara	> fəvvarə . pükkürək . (< pürkürmək . püskürmək). taşığı. coşuq. quruş. taşqın.
r	qurşağ : (r < > .) quşağ .
ra	ək . qeyd düzəldən ək: - bu > bura. - şu > şura. - o > ora.
raçıqav	nart nağillərində bir qəhrəman adı.
rafa	- lafadan rafadan : ılıq yumurta.
rafadan	lafadan. ılıq yumurta.
rakı	xoca suyu. qoca suyu. arslan sütü.
raq	artıqlıq bildirən söz. - çoxraq .
raqın	1. xəsdə. zayıf. 1. saqat. götürüm. - raqın bolmaq : saqatlanmaq. xəsdə olmaq. - raqın edmək : saqatlamaq.
raqınlanmaq	1. xəstələnmək. 1. saqat qalmaq.
ram	yola.
ran	qaya ovuğu.
ras	- ras gələ : olur olmaz. dəğmə. kim olursa. nə olursa. hərəgələ. hər adam. - olur olmaz kişinin işi deyir. - ras gəlmək :. raslanmaq. uğurmaq.

- **ras gəlmək**:. raslamaq. bulmaq. görüşmək. təsadüf edmək.

- dünən onu **buldum**.

ras

uğra. doğru. - **işi uğra, doğru, ras gedmək**: işi könülcə gedmək.

- **ras gəlmək**: raslamaq. kəsişmək.

- **ras gəlmə**: cük oturma: çox uyğun düşmə.

- **ras gətirəməmək**: tuşlayamamaq. tutturamamaq.

yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq.

yazıqlanmaq. yayınmaq. yahalmaq. çəşmaq. şaşmaq. yazqa,

boşa keçmək. oxlayamamaq. dəğdirəməmək. isabət

ettirəməmək.

rasda

< **dalsat. dalast. darast. 1.** onquranın iki yanından

çıxarılan ət. bundan külbasdı yapilir. **1.** balığın uzununa,

iki dala bölünməsi.

rasqələ

rasqələ. 1. qaradüzən. gəlişigözəl. düzənsiz. **1.** qalaverə.

gələverə. gəlişigözəl. hərgələ gəlişigözəl. olduğu kimi.

olcamışı. düzənsiz. abırçubur. qarımqarışiq.

qarmaqarışiq. qarmaqatışiq. qarbur. qarburə. allaq

bullaq. düzgünsüz. dizginsiz. başıboş. baybaş. qayta.

ölçüsüz. çəksiz. raslayı. dəğmə. düşərə. olur olmaz. nə

gəlirsə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi. dəğər. dəyər.

kimsə. kimibir. tuşlanan. rasgələ. hərgələ. - **dəğər** kiminə
 sözün açma. - **dəğərinə güvənmə, güvəniş**. - **rasgələ**,
tələsik yapılan nərsə: çılpiştırma. çırpiştırma. çalpiştırma.
 capalaşdırma. - **dəğmə** kişiyyə sözün açır. -**dəğmə** işlər yapır.
 - **rasgələ, ağra, ciddi olmayan, gərəksiz iş**: iş olsun diyə. -
gəlişigözəl yar olmaz, biçilsə don, dar olmaz.

rasqələ

rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.
 başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.
 əğimsiz. amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız.
 bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz.
 qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz.
 güdüsüz. yönətsiz. təsarsız. düşünsüz. düşünüksüz.
 düşünmədən. fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt
 pırt.

rasqələ

ras gələ. 1. tuş. tüş. düş. düşən. raslanan. 1. dəqmə. hər
 gələ. raslanan. hər kim. söz gəli. söz gəlişi. söz uyu.
 düşəri. elə. ittfaqən. təsadüfi. - **dəqmə** kişinin işi değil. -
dəğmə gələne söz demə. - **dəğmə** ağız üzrə yazılmaz. 1.
 işanlab. 1. seçilməmiş. sıra. bayağı. - **sıra** köömür. - **sıra**
 qarpuzi.

- rasqələn** **rasgələn.** rasgələ. dəğər. dəyəər. kimsə. kimibir. tuşlanan. hərgələ. - **dəğər** kiminə sözün açma. - **dəğərinə güvənmə, güvəniş.**
- raslama** düş. təsadüf.
- raslamaq** 1. (< r > y) yaslamaq. yasmaq. yassılamaq. düzləmək. düz halə gətirmək. yastamaq: dayamaq. qoymaq. toxuşmaq. toxunmaq. bərkitmək. təsdiq etmək. ucramaq: tuşlamaq. - dağ dağa **raslamaz**, kişi **raslar** kişqə. 1. < əsrəmək: bəsləmək. 1. çatmaq. ilişmək. yetişmək. 1. düş olmaq. toxuşmaq. iləmək. toxunmaq. tuş gəlmək. bulmaq. görüşmək. təsadüf etmək. - dünən onu **buldum.**
- raslamaq** 1. görmək. qarşılaşmaq. 1. ras gəlmək. kəsişmək. keçirmək. uğramaq. sürmək. yaşamaq. - **çox yamanlıq keçirdik.** 1. uğramaq. çatmaq. mə'ruz qalmaq. - bu sonuca **çatdıq.** 1. uğramaq. düşmək. varmaq. barmaq. ulaşmaq. çatmaq. sevgi olmaq. göndərilmək. - istəyinə **düşdünmü.** 1. ilmək. iləmək. çatmaq. təsadüfləmək.
- raslamayan** düşməyən. dəğməyən. toxunmayan. isabət etməyən.

- raslanan** 1. deqmə. hər gələ. rasgələ. hər kim. təsadüfi. - **dəqmə**
kişinin işi değil. - **dəqmə** gələne söz demə. - **dəqmə** ağız üzrə
yazılmaz. 1. tuş. tüş. düş. düşən. ras gələ.
- raslanmaq** **ralaşmaq**. sataşmaq. çataşmaq. yoluqmaq. tuşlanmaq.
düşlənmək.
- raslanmaq** uğurmaq. ras gəlmək.
- raslaş** ulaş. qavuş. düşüş. iltiqa. təlaqi.
- raslaşan** tuşlaşan.
- raslaşmaq** 1. gelişmək. qarşılaşmaq. 1. taxışmaq. tıxışmaq.
sataşmaq. çataşmaq. təsadüf edmək.
- raslaşmaq** 1. sataşmaq. düşüşmək. buluşmaq. müsadif olmaq. -
gözümə nəisə sataşdı. 1. ucraşmaq.
görüşmək. təsadüfləşmək.
- raslaşmaq** **raslanmaq**. sataşmaq. çataşmaq. yoluqmaq.
tuşlanmaq. düşlənmək.
- raslaşmaqdan** - çox üz verməkdən, **raslaşmaqdan**, **təkərlənməkdən**
etgilənməz duruma gəlmək: qanıqsamaq. qanıqsımaq.
təfavütsüz olmaq. fərqsizlikdən gəlinmək.
- raslatmaq** uğratmaq. düşürmək. vardırmaq. bardırmaq.
ulaşdırmaq. yollamaq. sevqədmək. göndərmək.

- raslayı** rasgələ. dəğmə. düşərə. olur olmaz. nə gəliirsə.
ayırmadan. seçmədən. təsadüfi. gəli. - pulun hər **gəliyə** əklədi bitirdi. - **dəğmə** kişiyyə sözün açır. - **dəğmə** işlər yapır.
- raslı** rast gələ. düşmə. təsadüfi.
- rast gələ** raslı. düşmə. təsadüfi.
- rasta** (başdan səslinin düşməsi ilə) < **arasta**. **1.** aralanmış, ayrılmış bölük. - kürekçi **arastası**. **1.** aralıq, dolanbac çarşı, bazar. ordu bazarı.
- rasta** külbastı. malqaranın onurqa, belgəmiyindəki əti.
- rastata** **rastada**. uğurun. uğrun. uzunluq.
- rastıq** - **rastıq deyilən taxıl xəsdəliyi**: qarıva. qarva.
- rastqar** **rəstqar**. < **arsat**.
- rastqəlmək** **rastgəlmək**. rastlamaq. türtülmək.
- rastqətirmək** **rastgətirmək**. tübətmək. rastlatmaq.
- rastlamaq** rastgəlmək. türtülmək. tübəmək. yoluqmaq. - **sıx**
rastlanılan: köp tübəgən.
- rastlanır** - **az rastlanır**: azlağ. nadir.
- rastlaşmaq** **1.** çalışmaq. dəğişmək. tübəşmək. qarşılaşmaq. **1.**
oluşmaq. buluşmaq. boluşmaq. təsadüf edmək. - **harda**
buluşsada, türk türkcə qardaşdır.

- rastlatmaq** túbətmək. rastgətirmək.
- ravbazi** malqar'da şamanizm dönəmində qutsal olduğuna inanılan bir armut ağacı.
- razyanə** anduz.
- rəcə** (< **ərcə**) ərəş. bənnalıq ipi.
- rəf** sərgən. qurutmaq üçün yer. duvarda oyularaq qoyulan dilab taxca. baca. sərgən. kəsə. taqca. dolab. qalamaq. dalba. tabur. tapqır. koraf. qözənək. gözənək. çapıq. göz göz olan. oyuq. gözgəri. pəncərə (< çapınc).
- rəh bə rəh** 1. ağılı qaralı. qartalaq. çal. alavan. alaca. əlvan. alvan. alacalı. dönək. mütəlləvvən. alacalıq. boyasın. boyamsı. ablaq. əbləq. albağ. al alvan. dür dümən. 1. qara ala. göy ala.
- rəh ruf tapmaq** rəng rufa gəlmək. bənizlənmək. mənğizlənmək. gözəlləşmək. suratlanmaq. sırlanmaq. bənzinə.
- rəh** - **xanımrəh**: **xanımrəngi**: açıq qırmızı, al.
- **rəh verib rəng almaq**: alacalanmaq. qızarıb bozarmaq. - **acı rəh**: kəsgin, iti boya. - **dəğişik boyalı, rəhli**: ala. rəhbərəh.

- rəhbərəh** ala. alacalı bulacalı. qaşqa. qaş qaş. alaca. bənəkli. ala. dəişik boyalı, rəhli. - **rəhbərəh olma**: çalqaç. çapraş. əbrəş. alacalı. bənəkli. xallı.
- rəhbərlər** birincilər. ilkinlər. açıcılar. yolbaşçılar. başçılar. qılavuzlar.
- rəhçi** küpçü. boyaçı. boyaqçı.
- rəhləmək** boyamaq. sırlamaq.
- rəhləmək** sırlamaq. boyamaq.
- rəhlətmək** boyatmaq.
- rəhli** 1. acı. - **acı çay**. 1. ağdalı. tamtaraqlı. 1. enqli. enqli. enli. ənlik kirşanlı. bənizli. boyalı.
- rəhruf** - **rəhruf tapmaq**: rəngizləşmək < > nərgizləşmək. bəngizləşmək. yağızlaşmaq.
- rək** **bax > raq**.
- rəqqas** 1. < metatez > **sarqaq. sarqanan. salqaq. sallanan. dönən.** biyşi. biyivşi. biyüçi. ussulçu. büyüçü: cadugər. 1. metatez < **salqaq. sarqaq. sallanan. sarqanan. dönən.**
- rəqs etmək** təpsəmək. təpik, ayağ çalıb oynamaq. titrəmək. oynaqlamaq. atılıb düşmək.
- rəqsəmək** **rəqs etmək. gərsəmək. açılıb büzülmək. oynamaq.**

- rəmz** **ərmiz.** iz. xatır. yad.
- rənq** 1. boya. bəniz. məniz. 1. boya. don. 1. boya. don. 1. yön.
 1. üz. onğ. - **donuq, tutqun, boğuşq üz, onğ, rəng:** qabır.
 qapır. qapıq.
 - **bir rəng:** üzastar.
 - **xanımrəngi. xanımrəh:** açıq qırmızı, al.
 - **üz boyası, rəngi:** bəniz. məniz.
 - **rəngi sararmaq:** bənzi uçmaq: bənzi atmaq.
 - **ən açıq boya, rəng:** ağ.
 - **rəh verib rəng almaq:** alacalanmaq. qızarıb bozarmaq.
 - **dəğişik boyalı, rəhli:** ala. rəhbərəh.
 - **ət rəngi:** üz rəngi. pambıq boyası. açıq qırmızımtıl boya.
 - **rəngi dadı dəğişmək:** bitmək. qatılmaq. - **bal bitti.**
 - açıq, soluq, qoyu **don.**
 - **qoyu boya, güne, yağız, rəng:** çiqrə.
- rənq** **rəng.** 1. ala. pos. rəngli. qırmızı. 1. boza (**y < > z**) boya.
 boyuq. boduq. çüvüt. süyüt. suyut. onğ. çalı. tülka. tülük.
 qır. boya. yaldız. boya. anğ. ənğ. üzün rəngi. bəniz. -
 qara **ənğli.** - buğday **ənğli.**- **hər rəng:** çula. ayrı başqa. dinqə
 ayrıtın. hərcür. - nə **tülük** atdı o. 1. çük. boya. keyvə. çivit.

- çivıt.** - qara **çük.** - al **çük:** qızıl çük. **1.** türsün. - **qarışıq rəngli.** ala qula. alacalı. alacalı bulacalı.
- rənqi** **rəngi.** boyalı. boyas. - **kül boyas:** tozav > tovza. > tovsı > tusi. tozsı.
- rənqizləşmək** **rəngizləşmək < > nərgizləşmək.** bənğizləşmək. yağızlaşmaq. rəh ruf tapmaq.
- rənqli** **rəngli. rəhli.** enğli. enğli. enli. ənlık kirşanlı. bənizli. boyalı.
- rənqli** **rəngli.** türsünlü. önğlü.
- rənqsiz** **rəngsiz.** buval. boğal. boğul. boğqal. soluq. boyasız.
- rəntələmək** **rəndələmək.** yontamaq. yoncamaq.
- rəstqar** **rastqar.** < arsat.
- rəşit** **rəşid.** ərşit. ərşit. ərçit. ərşil. ərşin. ərışşin. başlı qafalı, düzgün, kişicə davranan iyid, kimsə.
- rəşmə** (**< yaşmaq:** örtmək). **1.** süslü, işlənmiş yaşmaq. **1.** süslü, zınqırovlu at başlığı.
- rətə** **rədə.** kərtik. kərtə. dərcə. dərəcə. mərtəbə. - iş bu **kərtiyə** gəldikdən sonra.
- rı** - **rıq.** - mənim davarı: məninq davarıq.
- riççal** rişə. riççası çıksın: kökü qurusun.

rixte	töküm. tökmə.
rixtən (fars)	< yaymaq. yağıрмаq : bulamaq.
riq	rı . - mənim davarı: məninq davarıq.
riqt	rixt . qapama. biçim. sistim.
riqtım	rixtım . 1.töküm. qılığ. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. 1.yaxtım. yatım. yaxışıq. şəkil. biçim. biçmə. kəsmə. yarma. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. 1.yarma. yaxtım. yatım. yaxışıq. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dıış görmüş. biçgi. şəkil. biçim. biçmə. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət.
riqtımlı	rixtımlı . tökümlü. biçimli. qalıblı. görünüşlü.
riqtımsız	rixtımsız . 1.qiyafəsiz. qaqrıq. qayrıq. qayır. kavur. kavır. kağır. kambır. şəkilsiz. qaqabiç. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. 1.şəkilsiz. qaşqal. çaşqal. biçimsiz.
rint	rind . bəkdaş. bağımsız. qələndər. qaydsız.
risman (fars)	< ərsiman. ərisman . tel. tar. dar. sim. ip. sap. əriş. boyluq.
rişə	ilişə. kök. qaçaq. qaşaq. qaptaq.

- rişqand** irişgən. ərişgən. ərnəc. ərnək. əğcək. əğincək. alalıq. alaylıq. oynağı. örnəyi. dolaşlıq. yansılıq. ələsalma. ələsarma. məsqərə. təməsxür.
- riştə** **rişdə** < ərişdə < əriş. **əriştə**. saçaq. qaçaq. qaşaq.
 - **düdük əriş**: **düdük rişdə**: **1.** içi boş makaroni. **1.** salağ. sapaq. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş.
 - **riştə kuh**: sıradağlar.
- riştə** **rişdə**. < **əriş**. **1.** sala. **1.** dizim. dizmə. düzüm. dizi.
 - **rişdə rişdə** < əriş əriş. tar tar: dar dar. tel tel. tək tək.
- rivac** sürüş. axın.- **sürüşlü** para: rivaclı pul. axında olan para.
- rizə** - **incə incə, rizə rizə doğramaq**: qıymaq. qılmaq.
- rızıqlanmaq** < **azıqlanmaq**. azugələnmək. bəslənmək.
- roşən olmaq** aydınlanma. işıq alma. işıqlanma. açıqlanış. açıqlanma. açılma. durulma. anlaşılma.
- roşən** < yaşın. yarıq. işıq. aydın. yalğım. yaxtı. yaldız. yıldız. açıq.
- roşən** yaşın. yarıq. açıq. işıq. ağ.
- roşənayi** < **yaşınlıq**. yaşnalıq. işıqlıq. yaxsı. yaxsu.roşənlik. aydınlıq.

roşənlik	roşənayi. yaşınlıq. aydınlıq.
rovşən	arçan. arçanğ. arçan. arcanğ. ayğitli. yaxtıli. aydın.
rovşən	aydın. yaxtın. açıq. parlaq.
röntürmək	röndürmək. əğmək. bükmək.
rufə	metatez < örük . sağma. hörmək. yırtıq yamaq. örtmək. örümək. örütmək.
ruh	1. sünə. can. - ruhlu : gözəllik. gözəl. uyqun. simpatik. batqın. batnıq. sevimlik. yaxımlıq. görk. yaxışıqlıq. uyqun. 1. uruh . (< urunq : ağ). alminyom. - kötü ruh : obur. xortlaq. büyücü.
rum	1. romalı. 1. ərəp elindən başqa bir eldən olan kimsə. 1. anadolu. 1. osmanlı.
ruzgar	{ 1. < yüzgər (xalq ağzında) < üsgər < ösgər < ötgər : ötgən: ötən 1. yaz . yazmaq: açmaq. sərmək. əsmək. yazgər: yazan. açan. 1. üz . üzmək. üzgər: üzən}. < üzgər . əsinkə. əsinti. nəsim. yılıq. yelik. yelək.
sa	1. sən. 1. şərt bildirən ək. 1. sar . sər . bir nərsəyə anıq ola, hazır, istəkli, ərik (meyilli). ağsar. - yeyimsər. - gedimsər. - susar. - oxşar. - öpsər. 1. sə . (< say . sad : sayılan. istək. arzu. iştah. - sadı nərsə: istənilən, sayılan

nərsə). - **dadıqsar**: dadlı istəyən. - **acıqsar**. - **amsar**: amcıqçı.
 - **siksər**: sikçi. - **atsər**. - **uçsar**. **görümsər**: görür. - **varsər**:
barıqsar. - **alsar versər**: alasar verəsər. alan verənlər. -
acıqsar. - **izsər**: qoğalayan. izləyən. **ursar**: - **savaşıçıl**. - **qapsar**:
qapağan. - **aşsar**: ağısar: ılsar. - **buxsar**: imtina edən. rədd
 edən. - **dadıqsar**: şirinə ərik. - **duruqsar**. - **yapsar qapsar**. -
qopsar. - **yatsar**. - **yetsər**. - **yazsar**: dağılan. - **yaşsar**: gilənən.
 - **yağsar**. - **yıxsar**: xərabkar. - **evsər ivsər**. - **evsər**. - **bütsər**:
 düzələn yara.

saat- **saat tasi**: çalar saatın toxmaqla vurulan tascığı.**saat**1. **çağıt**. çağat. saət. sağat. - **öglədən bir iki çağıt (saat)****öncəki çağ**: kiçik quşluqla öglə arasındakı çağ. yekə quşluq.qaba quşluq. - **qol çağat**: qol saati. - **ertəsi gününü, ögləyə****doğru, saati iplə çəkirdim**: dözümsüzçə bəkləmək, keçirmək.nərsənin çox güc, ağır gəlməsi. - **saatın əqrəbəsi**: qoğan.qovan. 1. səhət < sağlıt. sağlamlıq. - **saatlar olsun**:sağlıtılar olsun. - **saatların olsun**: sağlıtı suların olsun.**sab**

sap.

- **balta sab**: balta sapı.

- **çalqı sab**: tırpan sapı.

- **tas bolğan bıçaqını sabı altın**: itən bıçağın sapı altın.

saba

- **qaba saba**: 1.görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtqöz.

dayazgörülük. korgörülü. qıs görülü. qıtbaş. 1.özənsiz.

tullağan. dərdərik. yuxulubaş. başı soyuq. həvərə. inciksiz.

nəzakətsiz.

- **qaba saba**: yapılı. yapılı. gövdəli. gövrəli. bədənli. tənəli.

heykəlli. dağlı. cüssəli. boyrat. iriyarı. qalavatlı. irili.

- **qaba saba**: gobud. ayı. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.

qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.

qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. balta kəsməz. aznavur. gobud.

taxımsız. xuysuz. kəlləş. kalaş. yonumamış. yontulmamış.

gobud.

- **acı iti, qaba saba söyləyibdə, dadlı dadlı sözündən**

qalmamaq: çalba deməsində, çalva (halva) yeməsində

bilmək.

- **qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz kimse**:

kalbaş. qalbaş. qalbas. qalas. qabaş. taxdabaş. təxdəbaş.

- **qaba saba**: səfeh. sərsəm. salaq. qırba. qıracıq. qıra kimi.

qıt. qırıq.

- saba** (< sava. sav. savılmış, verilmiş, deyilmiş). 1. (v < > b)
- sabaq.** dərs. 1. 1. tufək lüləsi lülə. - **qoş sabalı işqoq:** cütə. av tufəği. 1. sopa. yün qabartmaq üçün dəğənək. alqlar. 1. **sapa. sava. sopa.** dəğnək. savma, savaş ayqıtı.
- **suvat saba:** silah.
- **qoş sabalı işqoq:** cütə. av tufəği.
- sabaca** - **qaba sabaca: qabaca.** qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. görməmişçə. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca. avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca. anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizçə. bozbaşca. böncə. budalaca. cacıqca (< **saçmaq**). cahilçə. çaşqınca. dalyaraqca. daşraca. dışraca. naşıca. dəlicə. gəbəcə. gəvəcə. gicinə. gobutca. xamına. saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. şaşqınca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizçə. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.
- sabah** - **sabaha dək:** yarına. yarına.
- sabaq** 1. (v < > b) **sabaq.** sava. saba. (< **sav.** savılmış, verilmiş, deyilmiş). dərs. 1. sapaq. sap. çöp. qoçan.
- **nartüq sabah:** mısır qoçanı.

sabaq	əkiş. əkşin. ögrəti. dər. təhsil.
sabaqınmaq	sabaqlanmaq. əkşinmək. əkişmək. əgrinmək. ögrənmək. dənəklənmək. dər, ibrət almaq, götürmək.
sabaqlamaq	sabaqlatmaq sapaqlatmaq. əkşinitmək. əkişdirmək. əğırtmək. ögrətmək. dənəklətmək. dər, ibrət oldurmaq, vermək.
sabaqlanmaq	sabaqınmaq. əkşinmək. əkişmək. əgrinmək. ögrənmək. dənəklənmək. dər, ibrət almaq, götürmək.
sabaqlatmaq	sabaqlamaq sabaqlamaq. əkşinitmək. əkişdirmək. əğırtmək. ögrətmək. dənəklətmək. dər, ibrət oldurmaq, vermək.
sabalaq	ağdanda ağ.
sabalanmaq	qabarmaq. - sabalanqan yün: qabarmış yün.
sabalatmaq	qabartmaq.
sabamaq	səpmək. # komalamaq. şişmək.
saban	azal. acal. yer sürən abzar. xış.
saban	çağacucq. qaqacucq. xış. çapan. basana. - saban sümək: yer sürmək, şuxumlamaq. - böyük dəmir saban: böyük xış: dönər. pulluq.

- **qara saban**: yalın, sadə saban, xış.

- **qarasaban**: qabasaban.

saban

sapan. səpən. 1. cüt, cütçü, əkinçilik taxımı, ayqıtları. **1.**

əkinçilik. **1.** xış. tirgən. **1.** daş atan. **1.** tarla.

- **saban oxu**: xışı boyunduruqa bağlayan ağacı.

- **saban ökcəsi**: **saban** basqısı. **saban** dəmiri.

- **saban pıçağı**: çabası. qulağı. qılıcı: sabanın kəsgin ucları.

- saban qıran: bər sərt bir kök.

- **qara saban**: kotan. qoton. pulluq.

- **yazlıq saban**: ilkyazda əkilən tarla.

- **qara saban sürmək**: birinin adını ləkələmək. çamur atmaq.

- **güzlük saban**: sonyazda əkilmək üzərə nadasa bıraxılmış tarla.

- **saban ağac**: qara sapan.

- **saban çıpçıq**: sığırcıq. çəkirgə quşu. baştanqara.

- **saban sürmək**: tarla sürmək.

- **saban təmir**: pulluq dəmiri.

sabançı

əkinçi. citçi. - **sabançı qoş**: əkinçilik təşkilatı.

sabançılıq

citçilik. əkinçilik.

- sabanlamaq** 1. ağdarmaq. axdarmaq. belləmək. - yeri **ağdarmaq**:
toprağı sabalamaq. 1. dabanlamaq. təpmək. sapanla
sürmək. 1. sapanlamaq: şuxumlamaq.
- sabanlıq** tarla. əkiləcək yer. topraq.
- sabantoy** əkintoy. yazda tarlalar əkinə hazırlandıqdan sonra
yapılan böyük şölən.
- sabaş** > **şabaş** (< **savşamaq. savğatlamaq**). bir xoşa gələn,
əğləcəli işi, oyunu yapanı qızıışdırmaq, sayqılamaq üçün
verilən, sunulan ödəv, mükafat.
- sabaşlamaq** > **şabaşlamaq. savşamaq. savğatlamaq.**
- sabay** baxıcı. büycü. falcı. fala baxan.
- sabba** **sapma. taxma. bükmə. büskə. küsgə. düzmə. tükmə.**
kütmə. töpmə. dəmət. təmət. tümət. tümək. bağ. bağıq.
bağıt. bağat. bağça. bağma. boğça. boğma. kəsmə.
kəsdə. kəstə. dəsdə.
- sabidən** (fars) < **savmaq. sapamaq.**
- sabıq** çapıq. təkəmiş. təkışı. təkimşi. təkimişi. tez. iti. çapur.
çalıt (> **cəld** (fars)). bat. bət.
- sabınlıq** sabın yeri.

- sablamaq** saplamaq. sap taxmaq.
- **baltanı sablamaq**: baltaya sap taxmaq.
- sablanmaq** dəvam tapmaq. süzmək.
- ürekdə bir ağrı **saplanır**: sızlayır.
- **sablanqan avruv sav qoymaz**: ağrı yapan, sızlayan xəsdəni sağ bıraqmaz.
- sablı** saplı. kəpçə.
- **ağac sablı**: taxda kəpçə.
- sabuq** 1. çabuq. çiqildəm. cıdamlı. çaqlı. tünd. iti. yeyin. yıldam. ildam. 1. sapuq. sapmış. şaşırılmış. - **abuq sabuq**: saçma sapan. altı üstünə uymaz. - **abuq sapuq** söyləməyə başladı.
- sac** ^(fars) (< saçılmış, açılmış, tabılmış nərsə). dəmir tabaq.
- sac** (< saçılmış, açılmış, tabılmış nərsə). ças. yas. qabın tərsi olaraq yassıtılmış, gen açıq tabaq. çaş dəmir: çörək sacı.
(> **sac** ^(fars)). 1. sar. siğir quşu. çuğurcuq. 1. tənke. tənike. incə dəmir təpsi. tava. 1. tava.
- sac** 1. yarpaq. vərəq.
- **sac əkməyi**: qartalac.
- **qarın sacısı**: qarnəğrisi. qarnağrısı. qarın ağrısı. - səni **qarnağrısı** tuta da götürə.

- **aç saç**: açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçəb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

sacaq sucaq. barac. müttəhim edən vəkil.

sacayaq dağan. ocaq sipəri. üçayaq. üçdaqan.

saç (**saçmaq**: dağılmaq. ayrı ayrı olmaq. bir birindən ayrılmaq). **1.** tük. **1.** yeykə. əsəb. **1.** çaş. **1.** dağınıq. ayrı ayrı olmaq. bir birindən ayrı. **1.** saçılıp səpilən nərsə. - **saç** şirni: noğul. gəlinin başına səpilən balaca şirni. **1.** bağışlanmış nərsə. töhvə. salıq. sunu. köybət ödül. **1.** örgüsü. eşmə. örgü.

- **saç kəpəki**: qabu.

- **qısa saç**: qıdır. - **başın gıdır etgəndi**: saçlarını qısa kəstirmiş.

- **çırpa saç**: qıvırcıq saç.

- **yumuşaq saç**: yoqar saç.

- **keçələşmiş saç**: süzük. pırtlaş saç.

- **saçları ağarmış**: çalbaş.
- **burqan saç**: dalqalı saç.
- **saç boyası**: qaşlavuş.
- **saç kəpəki**: qabu.
- **saçları darmadağınıq**: **qasmaqsaç**.
- **qıvırcıq saç**.
- **gəlin saç**: aftimon deyilən bitgi.
- **kömür saç**.
- **saçı saqqalı düşürən kəl çeşiti xəstəlik**: bart.
- **saç tıraş edən**. kərəy. yüliqü. ülgük. ustura.
- **saç xəstəliyi**: qıl qıran.
- **saçaqlanmaq. saçlanmaq. saçlı, zülflü olmaq**:
önğiqlənmək.
- **alın saç**: kakil.
- **təpə saç**: pərçəm.
- **saç uzadan**: **1.** çındır deyilən göy. **1.** çındır qayış olan sınır
əti.
- **saçlı başlı**: yaşlı başlı. bitgin yaşa gəlmiş.
- **saç saqqal**: yaş baş.
- **saç qıran**: saç qırıb düşürən kəsəl.

- **taxma saç**: əğrəti saç. peruk.
- **saç bağı**: 1. saçla birlikdə hörülən qurdala, ruban. 1. baş saçın yığma bağı.
- **saçı daranmayıb, zuğ zuğ, fitil fitil başının hər yanında saqan**: saçaqılı neçün böylə **saçaqlı** gəzirsin.
- **saç saqal**: sinn o sal.
- **sarı, gözəl saç**: sarma. sırma.- **sırma** saçlı sevgilim.
- **edinçu saç**: erkəğin sonradan buraxılan saçı.
- **yetüt saç**: **yetrüm saç**:sonradan buraxılan saç.
- **saçları ağarmaq**: qırmaq. qarımaq.
- **sovlan** saç. sarqaq, salqaq, qıvrımsız saç.

saç

- 1. > **çaç** (< **saçmaq**). sapı dənəsi ayrılmış buğda. 1. **çaç**. yay. 1. **saça**. xərmən savırma aracı. 1. **saçı** > **çaçı**. yay. kaman.
- **gəlinşaçı. gəlindırnağı**. yazda açan çiçək çeşiti.
- **kişi başında (insan başında) pipik yerinə uzaran, ayrılan saç**: kakil. < qaqıl. pərçəm.
- **uşaqlarda alna düşən pərçəm, saç**: çappıç. çappuş. çapıç. çəpiç. çamıç.
- **qanal qanal** hörülmüş saçı. (**qanal qanal**: **qanqal qanqal**:

həlqə həlqə).

- **saçları tökülmüş, yada qıssa kəsilmiş baş**: çambaq.

çapbıq. qambaq.

- yaşamdı, biri pul kəsir, biri **saç**.

- "u" biçiminidə **saç bağı**: girbət.

- **tökük saç**: sarxıq, əfşan saç.

- **saçı "u" biçiminidə saç bağı ilə tutturmaq**: girbətləmək.

- **alna düşüb duran saç bölümü**: kəsmə. - **gözəllik üçün**

üzə, alna salınan pərçəm, burşuq saç: burça.

- **saç almaq**: kəsmək. qısatmaq. - **incə saç hörgüsü**: hörgü.

örgü. bəlik.

- **saçı yox**: başı qabax. keçəl. kəl. - saçların çox tez atmış:

itirmiş. tökmüş. - **saç hörgüsü**: bəlik. bölük. - **saç hörgüsü**:

bölük. bəlik < birlək. birkəl. bağıc.

- **saç kəpəyi**: baş kəpəyi.

- **saç kəsmək**: saçın vurdurmaq.

- **saçqıran**: muxorə.

- **təpəsaç**: kakil.

- **ip, saç бүklümü**.

- **yanağa, doluq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq**

qıvrıq saç: bürçük. burçıq. pərçəm.

- **alna düşən saç:** kəkül. kəkil. pərçəm.
- **qoyma saç:** komaçı (< qoymaq). peruk.
- **saç dәмət:** bükəl. büklə. hörgü. örgü.
- **sevgilinin saçı.** çövgən. çevqan.
- **yanığa, doluq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq qıvrıq saç:** bürçük. burçıq. pərçəm.
- **ip, saç bükümü.**
- **saçları tuturan çəmbərli ayqıt:** telik. tellik.
- **(saç) qarışıb keçələşmək:** çitişmək (**çatışmaq**).
- **başda, saçda oluşan kəpək, qonaq:** donra.
- **incə qayıslardan olub, saç kimi hörülüb, uc bölümündə düğünlənmiş, qamçı çeşiti olan şallaq:** qırbaç. qırbaş. qırbiç. çalava. çalva.
- **insanın ya gərək saçı ola, ya başı, ya pulu.**
- **qanğal saçı:** pıtlışıq, qanğal, kilke saçı.
- **saç kəpəyi:** kavaq. kavnaq. qoğaq. qonğaq. qonaq. quvaq.
- **saç savur:** saçama. saçma. savırma. savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saça. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı.

yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş.

tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.

- **saç savur**: sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçəb savurma. aç saç. açar saçərlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərıt dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

- **saçda olan, oluşan qıvrıc, çin**: hörcük. örcük. hörüc. örüc. quluş. quluc.

- **saçı dən görməmiş qarı, qoca**: qara qoca.

- **saçı yumarludaraq, edilən təcicik** hotaz < qotaz. qotaz. tobbuz.

saça

1. açıq. sərinərək. - **saça** səğirdim salmaq: yayılaraq cumulmaq, saldırmaq. 1. saçı. bağış. ərməğan. hidyə. 1. sərcə.

- **gündüz saça**: günüz açıb gecə qapanır çiçək.

saça

1. **saç**. xərmən savırma aracı. 1. **saçqa**. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. tapış. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə.

çörək. üren. törən. düşə. yaran. düşəvic. düşənc. düşən.
 düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar.
 ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. alqı. səmərə.
 səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənfəət. fayda.

- **saça biçə**: saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar
 saçarıq. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur. çöküt
 qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər
 tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt.
 tök dağıt. təh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit
 dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.

saçaç

saça biçə. saça biçəlik. saçıb savurma. aç saç. açar
 saçarıq. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur.
 çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir
 pəşir. kəsər tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal
 töküş. söküt töküt. tök dağıt. təh töküş. tör töküş. tükət
 biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama.
 sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik.
 israf.

- saçaq** (**saç <> aç**) **sıçaq**. 1. dağınıq. tağınıq. pərişan. pərakəndə. 1. oturaqlı, duraqlı yerdən açılan, saçılan, qalxan prsük. süs. bəzək. saruq. sarıq. sarquq. sayvan. seyvan. çıxıntı. damla. tamla. oyma. 1. çaçaq. püsgül. çoğ. çuğ. saç topuzu. püsgül. çorbat. qalivan. çatının çıxıntısı. sundurma. tuqtük. püsgül. 1. **səfeh** (< **səpək** < **sapaq**) şaşqın. çaşqın. 1. saçqi. israf. saçu. 1. bəzl. bağış. 1. açıq. faş. 1. dağınıq. pərişan. 1. saçma. püsgül. 1. qapı qaşı: qapıl. əğri. doma. damlıq. damalıq. mərtək. püskül. üprək. ürpək. üpürçük. 1. bərk yağış. süfrə. sərik. kado. - **saçağına bərəket**: surfava bərəket. 1. açıq. iki barmaq arası. 1. salxım.
- **gen dar saçaq**: açıqları geniş sıx olan şırıx.
- **salqım saçaq**: qurma qurma, püskül püskül arxan saçaq.
- saçaq** 1. **çaçaq**.çandağ. çaldağ. 1. qaçaq. qaşaq. əriştə. riştə. 1. saçıq. saçlıq. yaylıq. qonu. süfrə. - **yaylıqın kiçit**, **kəndivi kiçtmə**. 1. **sapaq**. - **parça**, **nərsənin üzərində olan incə**, **yumşaq tük**, **saçaq**, **sapaq**: kov. hov. hav. 1. yahalış. yahalma. yanılış. qaf. kaf. gaf. (< **kav**). səhv. iştibah. qələt. xəta.

- **açıq saçaq**: baldır bacaq.

- **samanlıqların önündə tınazı** (toplanmış taxılı) **yağmurdan**

qoraqlıq, **böyük saçağ**: qarapan. qaraban. qaravan.

saçaqlamaq 1. çaçaqlamaq. parçalamaq. parça parça etmək. 1.

saçqalamaq. saçaq saçaq etmək. pürçüqləmək.

burcaqlamaq. 1. saçmaq. israf etmək. 1. salxım

durumuna gətirmək.

saçaqlanmaq səpilmək.

saçaqlı 1. seyvanlı. yanlarında süs üçün püsgülləri, oymaları,

qırmaları olan. - **saçaqlı** pərdə. 1. qırağında çıxıntıları,

damlalığı, oymalı təxdədən süsləri olan. - **saçaqlı** dam,

çatı. 1. saçı daranmayıb, zuğ zuğ, fitil fitil başının hər

yanında saqan. - neçün böylə **saçaqlı** gəzirsin. 1. yan

yönündən hər nəyi saçıq tökük şapşal kişi. 1. çaçaqlı.

püsgüllü.

- saçaqlı qurtlica: sarımsaq otu, palamut otu çeşiti.

saçaqsız - pürüzsüz, **saçaqsız nərsə**: çambaq. çapbıq. qambaq.

saçal **çaçal**. **çapal**. çəpəl (< çap əl). çapol (< çapul qol). çaçqol

(< çaçuq qol). saçol (< saçuq qol). ələçapıq. əlverişli.

qovruşlu. qovrışlı (< **qol verişli**). ivercin. ivergin. evirgən.
evircən. pıratik. sanğıl. sanalı. hesab kitablı.

saçalqış

saçalğış. saç alma.

saçaltın

saça taxılan altın.

saçama

saçma. savırma. savarış. savırış. savriş. savruş.
savuruş. savurqanlıq. sovurma. sovarış. sovarış.
sovuruş. sovurqanlıq. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq.
boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.
korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf.
tələf. tələf etmə.

saçamaq

çaçamaq. **çeçəmək**. sözü ağızında, boğazında qalmaq.

saçan

1. sərpiştirən. 1. sıçraq. asav. səkiz. yaban. vəhşi.
atlağan.

- **göyə uçurlan, boyalı ışiq saçan fişək**: tün fişeyi.

- **gur ışıq saçan**: gözmə. nurefkən.

- **ışı saçan**: ışı saçan. ışıq saçan. ışınlı. pərtov əfşan.

- **ışıq saçan**: ışı saçan. ışı saçan. ışınlı. pərtov əfşan.

- **ışıq saçan, salan**: ışıdan. tapan. tavan. tovan. sapan. saçan.

- **qarasaçan**: 1. sıxıntı, qorxu verici, kötümsər, bədbin düşüncələr. 1. kötümsər, bədbin kimsə.
- saçan** 1. sıçan. pırtlayan. oxlayan. 1. saçaraq. saçə saçə. iti. çox çapıq. 1. cömert. dağıtan. xərcləyən. 1. yayıncı. yayan. 1. danışan. söyləyən. xətib. - çox söyləyən **saçan**, çox atan ovçu olur. 1. çıxarlı. dəğərli. ödəşli. yaxşı. - **saçan** atış: dəğərli atış. 1. paylayan. (# **sıçan**: pox tökən).
- saçar** - **açar saçar**: yayça. yürüt çürüt. kəsir tökür. kəsər tökər. müsrif.
- ışıq saçar, sözü açar**: dan atınca, könül sökülər. günəş açar, qaranlıq qaçar.
- saçara** **saçarası**. alt üstü közlə qapanmış iki saç arasında pişirilən yemək.
- saçaraq** - **gözəl ışıq saçaraq**: titrək, parlaq ışımə. ışıq ışıq. cilalı. cəlləllı. - gündən günə, **ışıq ışıq** parlayan ölkəm.
- saçaran** > **çaçaran**. düşük çənə. gəvəzə. çalçın. şarlatan.
- saçaranlıq** > **çaçaranlıq**. düşük çənəlik. gəvəzəlik. şarlatanlıq.
- saçarqa** çağar. qasar. çalar. qabar. övüc. tovlan. yüyrük. kibirli. qurralanmaq. böbürlənmək.

- saçarqamaq** çaqamaq. qasınmaq. çalınmaq. qabarmaq. övünmək.
tovlanmaq. yürütmək. kibirlənmək. qurralanmaq.
böbürlənmək.
- saçarlıq** - **açar saçarlıq**: aç saç. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür
töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. saç savur. sav sov.
sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb
savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt
töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş.
ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- saçarmaq** suclumaq. saçlamaq. çıxarmaq.
- saçayağı** ocaq sepayası.
- saçayaq** 1. atları arabaya bağlayan uzun dizgin. 1. çatı. üçpaya.
- saçbağ** **saçbağ**. saça hörülüb. baş örtüsü.
- **saçbağa** bağlanan bəzəkçil parça. boybaş.
- saçı** 1.> **çaçı. saç**. yay. kaman. 1. səpilmiş.
- **ışınsaçı: ışın saçma**: ışıldama. ışınlım. ışığın yayımı,
yaylımı, yayılması. tələ'lö'. təşə'sö'.
- saçı** **saçu. savur**. 1. gəlinin başına saçılan para, darı kimi
nərsələr. toyda ortaya saçılan, səpilən şirni, pul, şabaş. -
saçı saçmaq: şabaş vermək. 1. ərməğan. bağış. 1. çapar.

elçi. bariş. qasid. peyk. 1. adaq, inanc gərəği dağıtılan, saçılan nəsənə. 1. **çaşı. şaşı.** çeri. gözləri yerində düz olmayan. 1. nisar.

saçıb

- **saçıb savurma:** saça biçə. saça biçəlik. saçaç. aç saç. açar saçarlıq. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər təkər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tək dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərlik. israf.

saçıqlıq

salçalıq. cacıqlıq. (< saçmaq). 1. saladlıq. çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək qoşuları, gərəkləri, vəsayili. 1. salaqlıq. alqınlıq. abdallıq. ənayilik.
- açığılıq, qaçığılıq, qaçığılıq, **saçığılıq** gətirər.

saçıq

1. saçaq. 1. çapçal. şabşal. tökük. təmbəl. 1. pərişan. 1. bəzl. bağış. 1. açıq. faş. 1. dağınıq. pərişan. 1. saçuq. saçılmış. 1. **seşik. şişik.** 1. saçılmış. dağılmış. sərpilmiş. 1. dağınıq. düzənsiz.
- **açıq saçıq:** tiyərsiz. yaxışıqsız. uyqunsuz. ağıza alınmaz.

- saçiq** 1. səpil. sapal. sapıl. çəpəl. çəpal. çapıl. toz. çürük. çöp. aşğal. çürük. zibil.
- **açıq saçiq**: yarıq yarıq: yayıq yayıq.
- **görnüşü düzensiz, saçiq, pasaqlı, kirli**: çapaçıl. çapaçul. 1.
- saçaq. saçlıq. yaylıq. qonu. süfrə. - yaylığın kiçit, kəndivi kiçtmə.**
- saçiq** **saçqın. çaçqın. çaçiq. çapıq. çabıq. çapqın. çalamıt.**
- çalaq. çalıq. çalqıt. dalasıq. tələsik. qıvraq. qıvıraq.
- evgin. ivgin. evəgin. ivəgin. ivədili. ivdəli. əcələli. səri'. fori. 1. **salça. cacıq (< saçmaq).** 1. salad. çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək. 1. salaq. alqın. abdal. ənayi. - **açıq saçiq**: çalıq. çalğan. çalağan. utanmaz. kaşar. çaşar. 1. **seçik.** savaq. sovuq. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq. yarıq. yarıq. ayriş. ayrit. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar. istisna.
- saçiqca** xamına. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə. görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca.

qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşıca. şaşqınca. yoğurca.
 yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.
 amıyanə. nadanca.

saçıqsız

seçiksiz. savaqsız. sovuqsuz. çıxıqsız. çıxıtsız. dışıtsız.
 dışıqsız. yarıqsız. yarpıqsız. ayrıtsız. ayrışsız. ayrımsız.
 ayrıqsız. ariqsız. azıqsız. ayarsız. ayırcasız.
 müstəsnasız. istisnasız.

saçıl

saşıl. buraxılmış.

saçılmaq

saçalmaq. səpmək.

saçılıq

1. ərmağan. hədyə. bağış. **1.** toy payı.

saçılım

saçılış. saçılma. bölüşüm. bölüşmə. parçalanma.
 parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım.
 ballaşma (< balqamaq: bölmək). yayılım. yayılma.
 dağılma. dağılım. dağılış.

- saçılış** **saçılım. saçılma.** bölüşüm. bölüşmə. parçalanma.
parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım.
ballaşma (< balqamaq: bölmək). yayılım. yayılma.
dağılma. dağılım. dağılış.
- saçılqa** sərpinti. səpinti.
- saçılqan** qızqın. sınırlı.
- saçılıqı** 1. sərpinti. damla. 1. qurban dağıtma. ehsan.
- saçılma** dağınıq. ayrı ayrı.
- saçılma** **saçılım. saçılış.** bölüşüm. bölüşmə. parçalanma.
parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım.
ballaşma (< balqamaq: bölmək). yayılım. yayılma.
dağılma. dağılım. dağılış.
- saçılmaq** {(ç < > ş) saşılmaq. (s < > .) açılmaq.} 1. çözülmək. bir
durumun pozulması. 1. açılmaq. dağılmaq. yenilmək.
çözülmək. pozulmaq. yıxılmaq. 1. sınırlanmaq. acınmaq.
üzülmək. dövünmək. içlənmək. sarsılmaq. 1. dağılmaq.
yayılmaq. 1. pərişan olmaq. 1. nisar edilmək. 1. ayrılıb
atılmaq. # **seçilmək:** ayrılıb saxlanan. 1. çaçılmaq.
sıçramaq. çatlanmaq. 1. saşılmaq. açılmaq. saçılmaq.
- tökülüb saçılmaq: israf olmaq.

- saçılmaq** yayılmaq. yayılmaq. dağılmaq. dağınmaq. parçalanmaq. parçalaşmaq. parçaşmaq. paylaşmaq. ballaşmaq (< **balqamaq**: bölmək). bölüşmək. bölünmək.
- saçılısın** - **qaqılmadan açılısın, günün çixsın saçılısın** (alqış. yarqış. iyi dilək).
- **qaqılmadan açılısın, günün çixsın saçılısın**. (alqış. yarqış. iyi dilək).
- saçım** qol. qul. enik. yenik. tabe'. nöker.
- saçımlı** tutumsuz.
- saçına** atqunca. atınca. tanca. səhərədək.
- saçınıq** yayınıq. parçanıq. paylanıq. ballanıq (< **balqamaq**: bölmək). bölünüq. dağınıq.
- saçınım** **saçınma. saçınış.** yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış. yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış. yazınım. dağılma. dağılış. dağılım. intişar. nəşr olma.
- saçınış** **saçınma. saçınım.** yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış. yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış. yazınım. dağılma. dağılış. dağılım. intişar. nəşr olma.

- saçınma** **saçınış. saçınım.** yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış. yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış. yazınım. dağılma. dağılış. dağılım. intişar. nəşr olma.
- saçınmaq** açılmaq. soyunmaq.
- saçınmaz** iğid. dəli. gözübərk. qorxusuz. çəkinməz.
- saçıntı** töküntü. səpinti.
- saçıntırmaq** **saçındırmaq.** açmaq. soymaq. çapmaq. qəsb etmək. dalamaq. talanlamaq. yağmalamaq. tükətmək. süpürmək. qazımaq. dışarmaq. qoğmaq. yollamaq. salmaq. göndərmək. çıxartmaq. səlb etmək.
- saçırmaq** sıçramaq. açılmaq. çatlamaq. cırılmaq. patlamaq. - yeralmalar pişi **saçıradı:** patladı. - soyuqdan əllərim **saçıradı:** çatladı.
- saçırat** (saçmaq: çıxmaq). şişik. qabarıq. qabar. çiban. - su **saçırat:** su qabarcığı.
- saçıravuq** çaçıravuq. qabarcıq. çiban.
- saçırmaq** **çaşırmaq. 1.** dağıtmaq. altüst eləmək. **1.** özün itirmək. **1.** ayırmaq. - o incini yaşdan **saçurdu:** o inci ilə göy daşı ayırdı.
- saçış** **1.** çözmə. həll. **1.** saçma. sərpmə.

- saçışmək** **səçışmək.** 1. ötgürüşmək. ötrüşmək. ayırışmaq. ayırd edmək. 1. bölüşmək. - bu yarmaxı **saçışın:** bölüşün. 1. atışmaq. 1. atışmaq. 1. birbirinə atmaq, səpmək.
- saçıştıрмаq** **saçışdıрмаq.** 1. azar azar sərpüb qıralara dağıtmaq. 1. nisar edmək.
- saçıt** 1. azimayış. iqzəmineyşın. text. 1. bir bölük.
- saçıtmaq** 1. saçtıрмаq. səpmək. 1. dağıtmaq. məhv edmək. dağıtmayı buyurmaq. - onun bəynin **saçıtdı.** 1. sərf edmək. yox edmək. pozmaq. əldən vermək. itirmək. itirtmək. - pulunu **saçıtma.** - çağıvı dəğəriyəyib **saçıtma.** - ölkəni **saçıtdılar** qoydular ora.
- saçqa** **saça.** qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. tapış. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. ürən. törən. düşə. yaran. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. alqı. səməre. səmrə. bəhrə. nəf. kar. mənfüət. fayda.
- saçqaq** **saçaq.** velxəş. malını saçan. israf edən. müsrif.

- saçqalamaq** **saçaqlamaq.** saçaq saçaq etmək. pürçüqləmək.
burcaqlamaq.
- saçqi** saçaq. israf.
- saçqın** **çaçqın. şaşqın.** düzensiz. dağınıq.
- saçqın** **saçiq. çaçqın. çaçiq.** çapıq. çabıq. çapqın. çalamıt.
çalaq. çalıq. çalqıt. dalasıq. tələsik. qıvraq. qıvıraq.
evgin. ivgin. evəgin. ivəgin. ivədili. ivdəli. əcələli. səri'.
fori.
- saçqınlıq** paylanıqlıq. payqınlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (<
balqamaq: bölmək). yayınlıqlıq. yayqınlıq. parçanıqlıq.
bölgünlük. dağınıqlıq.
- saçqırmaq** saçqurmaq. saçtır yazmaq.
- saçqurmaq** saçtır yazmaq. saçqırmaq.
- saçlamaq** **1.** saçından tutmaq. - saçı olan **saçlaşmasın**, yağı olan
yağlaşmasın, pulu olan purrenmasın, çağı olan çağlanmasın.
1. suclumaq. saçarmaq. çıxarmaq.
- saçlanmaq** **1.** saçaqlanmaq. saçlı, züflü olmaq: öngiqlənmək. **1.**
saçlanmaq. dağılmaq. **1.** suçlunmaq. sivrilmək.
sıyrılmaq. bir nərsə yerindən çəkilip çıxarılmaq.
- saçlaşmaq** birbirinin saçların tutmaq. dartmaq. yaxalamaq.

- saçlı** - pırtlaşıq, daranmamış, dağnıq saçlı: kağalbaşlı. kağılbaşlı. çağılbaşlı.
- ağsaçlı ana: yaşlı xanım. böyük ana, nənə.
- saçlıq** 1. çavluq. yağlıq. yaylıq. yarlıq. şal. 1. saçlı.
- saçlıq** saçlıq. saçaq. yaylıq. qonu. süfrə. - yaylığın kiçit, kəndivi kiçtmə.
- saçlıp** axarmış. axıtmış. - saçlıp sular: axınmış sular.
- saçma** 1. saçama. savırma. savariş. savırış. savriş. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə. 1. oğuş güllə. - saçma () sapan ov tufəyi kağal. kaval. 1. saçmalama. dəlirə. sayıqlama. həzyan. 1. boş. gərəksiz. uyarsız. əbəs. qarmaşıq. boş. anlamsız. mə'nasız. qozaf_(fars). gəzaf_(fars) (1. < qozqaq. qoğzaq. 1. < kovzaq: < kov: kof: boş). şişgin. yelli. boş. məğzsiz. özsüz. içsiz. saçma. anlamsız.
- saçma sapan iş, söz: abıq sapıq. abırçubur.

- **saçma sapan söz**: səfsətə. zırva.
- **dəli saçması**: ağıl, məntiq bağı olmayan anlamsız söz.
- **saçma sapan**: avuq savuq: abuq sapuq.
- **sərpmə ağ**: saçmaq ağ: çevrələrində qurquşum parçaları olan balıq toru.
- **saçma danışıqlar**: qazuq sözlər.
- **ışın saçma**: **ışınsaçı**: işıldama. işinim. işığın yayımı, yayılımı, yayılması. tələ'lö'. təşə'sö'.
- **ovçuların saçma barıt qabı**: qarqa. qarqı. qarqu. qarqılıq.
- **saçma dənəli, tikanlı bitgi**: qaramıq. qaramuq.

saçma

- çakma. çaxan. takma. yalan. yava. həzyan. yava.
 sapan. səfeh. əbəs. həzyan. 1. çeçme. fişəq saçması.
 sandıraq. anlamsız. sayıqlama. 1. qərjü. güləkçə.
 gülləcik. topacıq. kiçik güllə. tüfəklə atılan yuvarlaq
 dənələr. 1. saçaq.
- **saçma barut**: sağulta.
 - **saçma sapan sözlər**: tamat.

saçmaq

- {(çaçmaq. çeçmək. bax > çaşmaq. saşmaq).
 (çəkmək).(çişmək. çışmaq. şışmaq)}. 1. dağılmaq. ayrı
 ayrı olmaq. bir birindən ayrılmaq. sıçramaq. yağmaq.

axmaq. 1. dağıtmaq. sıçratmaq. tökmək. paylamaq.
 sərpmək. yaymaq. sallamaq.- yel bulutları **saçdı**. - sovğət
saçmaq. 1. sınırlanmaq. qızmaq. 1. salmaq. buraqmaq.
 çıxarmaq. boşaltmaq. açmaq. ötürmək. atmaq. sərpmək.
 - paltarlarını **saç**. - at kişinin **saç**. - ayağlarını **saçın**. - düğün
saçmaq: açmaq. çözmək. 1. qoymaq. sərbəs buraqmaq. 1.
 < > **seçmək**. ayırmaq. - istədiyini **saç**. 1. **suçmaq**. **çaşmaq**.
 olduğu yerdən, doğru alınmış yolda çıxmaq. qınından,
 ölçüdəndən çıxmaq. 1. bürkmək. sərpmək. **çaşmaq**.
 dağıtmaq. 1. açmaq. genişlətmək. şollatmaq. 1. qoğmaq.
 rədd etmək. 1. səpələmək. dərimək. tarımaq.
 oğşalamaq. afşalamaq. 1. sərpmək. sarpmaq. sərpmək.
 açmaq. faş etmək. 1. dağıtmaq. püsgürmək. 1.
 saçaqlamaq. israf etmək.
 - **şö'lə saçmaq**: taplamaq. təpib yaruğlamaq. ışıqlamaq.
 - **bütün, toplu nərsəni açıb saçmaq, ayırmaq**: yolmaq.
 didmək. - qoyunun yapıqın (yunun) **yoldu**.
saçmaq 1. sərpmək. sıçramaq. səkizmək. asvalanmaq. atılmaq.
 bağışlamaq. bol vermək. sərf etmək. 1. tökmək.
 sərpmək. əkmək. - **tuxum tökmək**.

- **duz sərpmək, saçmaq.**

- **ağzından inci saçmaq:** birbirindən gözəl sözlər sözləmək.

- **inci saçan dili var, bal kərəli dadı var, dağlar aşan adı var.**

saçmalama **saçma.** 1. dəlirə. sayıqlama. həzyan. 1. yavalama. 1. sayıqlama. sapıqlama. həzyan. həzəyan.

saçmalama sandırav. gəvəzəlik. boşboğazlıq.

saçmalamaq sayıqlamaq. ağzın açıb, gözün yumub, durmadan, dilindən düşürməyib, sayıb savıb söğüb söyləmək, danışmaq. dəlirəmək. həzyan demək.

saçmalamaq 1. balşıldamaq. yavalamaq. yava söylənmək. boş boğazlıq etmək. sapanlamaq. sayaqlamaq. 1. çivilamaq. ağzına gələni danışmaq. səfehləmək. 1. saçma sapan, yersiz, yonqarsız, ərđəmsiz anlamsız qonuşmaq. alcırmaq. azmaq. munmaq. münmək. manmaq. 1. sanırmaq. sandırmaq. sanırışmaq. sandırışmaq. sanruşmaq. munmaq. artıqlamaq. qatıqlamaq. çərənləmək. çetləmək. səfehləmək. 1. sözü ağzında gəvələmək. yarmalamaq. carqmalamaq. yarqmalamaq. sandıraqlamaq. sayaqlamaq. uyquda sayıqlamaq.

- sandırmaq. səfelhləmək. sayıqlamaq. **1**.
- sandıraqlatmaq. anlamsız yerə qonuşturmaq.
- saçmasapan** aburçubur. həzəyan.
- saçol** (< **saçuq qol**). çaçqol (< **çaçuq qol**). çapol (< **çapul qol**).
saçal. çaçal. çapal. çəpəl (< **çap əl**). ələçarıq. əlverişli.
qovruşlu. qovrişli (< **qol verişli**). ivercin. ivergin. evirgen.
evircən. pıratik. sanğıl. sanalı. hesab kitablı.
- saçraq** sıçraq. **1**. qığılıcım. **1**. irtiaş.
- saçraq** **sıçraq**. fırlaq. yağlı. qalxaq. qopuq. coşqun. çapqın.
çalamıt. qızqıl. qızqın. salsaq > sərsəri.
- saçraqlıq** **sıçraqlıq**. yağılıq. qalxaqlıq. qopuqluq. fırlaqlıq.
coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq. salsaqlıq >
sərsərilik.
- saçramaq** <> **sıçramaq**.
- saçramaq** sıçramaq.
- saçramaq** **sıçramaq**. **1**. qığılıcım saçmaq. **1**. irtiaş etmək. **1**.
yerindən qalxmaq.
- saçraşmaq** (ç > z) **sazraşmaq**. **suçuşmaq**. **sıçraşmaq**. **sakraşmaq**.
səkrəşmək. atışmaq. irğışmək. qalxışmaq. saçılıb, dağılıb,

səpilib seyrəlmək. parçalanmaq. ayrılmaq. - budun
sazraşdı.

- saçratqu** **saçritqu.** bir çeşit quş tuzağı.
- saçratmaq** daşlatmaq. istəməksizin sıçratmaq.
- saçrışmaq** suçluşmaq: bir nərsəni dışarı çəkib çıxarmaq.
- saçritqu** saçratqu. bir çeşit quş tuzağı.
- saçritmaq** **seçrəmək. seçrətmək.** savlamaq. sovlamaq. dışqıtmaq.
ayırmaq. ayırıtmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq.
yarılmaq. yarıtmaq. yarpıtmaq. istisna edmək.
- saçsınmaq** buşımaq. bukımaq. buqımaq. darığmaq. kövşəmək.
müztərib olmaq.
- saçsız** dazlaq. dazalaq. daz.
- saçsız** gəviş > gəbiş. qabış. keçəl. baş açıq.
- saçsızlıq** yavlaqlıq. yavalaqlıq. keçəllik.
- saçşıq** **seçşik.** çıxşıq. çıxşıt. dışqıt. savşıq. sovşıq. ayratın.
ayratı. ayarlıq. ayırıt. ayırıt. arqıt. azqıt. yarqıl. yarpıq.
alahı. müstəsnayi. istisnayı.
- saçşılıq** **seçşilik.** savşılıq. sovşılıq. çıxşılıq. çıxşılıt. dışıqlıq.
ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayırılıq. ayırtlıq.

arqıtlıq. azqıtlıq. yarıqlıq. yarqılıt. yarpılıq. müstəsnaqlıq.
istisnaqlıq.

saçtaraq **saçdarax.** arayısqah.

saçtaşmaq birbirinin saçlarını yaxalamaq.

saçtirmaq < **saçışdırmaq.** çalışdırmaq. dəğişmək. əvəz əvəz
edmək. baş başa qılmaq, vurmaq. paylaşmaq. paya
paylamaq. - bu qədər yaxcılığımı, yamanlıqla saçışdırdı.
- alacağımı, verəcəğimlə saçışdırdım.

saçtirmaq **saçdırmaq.** çaçdırmaq. dağıtmaq.

saçtol **çastut.** bir saniyədə saçım, titrəşim sayı.

saçturmaq saçtirmaq.

saçtutkıc baş sancaq. **1.** savırmaq. xərcləmək.

saçu saçağ.

saçuq mənşur.

saçuq **saçı.** **1.** əli açıq. cömət. **1.** erməğan. bağış. **1.** aşqar.
saxlısız. gizlisiz. ələni.

saçuq **saçıq.** - **saçuq nəng:** saçılmış nə.

saçul **çaçul.** **çapul.** dalasan. tələsən. ivəcən. ivəgən. evəcən.
evəgən. əcələçi.

saçul saçma, səfeh söz. (# **saluç:** hekmət).

- saçulamaq** saçaqılamaq. saçaq yapmaq.
- saçuv suçuv** çaçuv quçuv. darmadağınıq.
- saət** saat. sağat. çağat. çağıt. - **qol çağat**: qol saati.
- saf** < sağ. (sağat < > sadə) **1.** yalın. tüksüz. düz. qarşıqsız. **1.** düz. girintisiz. düz. gözəl. dilmə. diləm. öz. iyi. - **saf ürək**: alıq. türkəsaya. **1.** arın. dışarılı. daşralı. dışqır. türkəsaya. içi üzde olan. **1.** ləkəsiz. damqasız. **1.** aydın. ışıq. açıq. aşqar. gün kimi. **1.** arıt. arıc. arış. arınc. arın. araq. arıq. duru.
- **saf könül**: alıq. türkəsaya.
- saf** arın. təmiz. ləkəsiz. arıs. duru. xalis. duru. arı. iqrək. iyrək. pak. öründül. sayın. arı. düz. toğru. hamar. qayğan. sıpsırlaq. sadə. sam saf. arınıq. şəffaf. billur. arca. arıca. təmiz. yılmaq. təkiz. əndik. əndikən. izli izinə. som. mos. yumşaq.
- saf** sav. sağ. sağlam. bütün. tam.
- safaxdı** mə'sum.
- safalmış** ərincək. arıncaq. arınmış.
- safatılmış** süzdürülmüş. sızdırılmış. təsfiyə olunmuş.

- safatmaq** 1. dənqizləmək. tarazlamaq. daraqlamaq. 1. süzdürmək. filterdən keçirmək.
- safatmaq** gözdərilmək. təmizlənmək.
- safdıçlanmaq** səbət yiyəsi olmaq.
- saflamaq** durlamaq. layını çökərmək. arassalamaq. süzqəçmək.
- saflanmaq** saplanmaq. tarazlanmaq.
- safliq** tazalıq. təmizlik. dürüstlük.
- sah** sağ.
- sahan** saqan. sehin. böyük qab.
- **saqan tabaq**: böyük kasa.
- sahmanlaşmaq** sağnışmaq. cürləşmək. bəkişmək. bəküşmək.
gücləşmək. düzəşmək.
- saq** sağ. 1. **sağlam**. qayım. inaq. güvənilir. güvənilen. inanılır. inanılan. içgin. əmin. möhkəm. payalı. dayaqlı < metatez > yataqlı. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1. doğru. düz. onaq. 1. **sağlam**. dinc. arsat. səlamət. 1. düz. saf. sağlam. iyi. - **sağ aman**: sağlam. salamatlıq. - **sağ sollamaq**. alt üsləmək. çalxamaq. 1. sap. saf. 1.güney. cinub. 1. **sağiq**. sağlam.

iyi. əsən. salamat. səlamət. - **iyi** misin. - **iyi** görünür,

ağrıca oxşur. **1. sak.** kif qapırcaq. sak. torba. tobra.

duzak. qapan.

- **sağ əl: sağ yan:** onaq.

- "**sağ qol uluğ**". "**sol qol uluğ**" qoşunun başçısı adlarından.

- **sağ sola sallanma, əgilmə:** çalxa. yalxa. çalpa. yalpa.

- **sağ sola sallanmaq, əgilmək:** yalpalanmaq. yalxalanmaq.

çalxalanmaq. çalpalanmaq.

- **siz sağ olun:** üstüvüzne sağlıq.

- **sağ amanlıq:** qurqunluq. qorqunluq. sağlamlıq. köklük. aman
əsənlik. dinclik. səlamətlik. salimlik.

- **kiçik sak, tobra:** telik. tellik.

- **sak qurmaq, tikmək:** kələk işləmək. - **saka basmaq,**

düşmək: aldatılmaq.

- **saka basdırmaq, düşürmək:** qamandırmaq.

inandırmaq. qandırmaq. qayıрмаq. aldatmaq.

- **sağa sola sallanaraq yerimək:** çalxanaraq yerimək:

çalqışaraq yerimək: çağışaraq yerimək. əsə əsə yerimək: əsrə

əsrə yerimək.

- **sağa sola yalpalanmaq, şəpələnmək:** sallanmaq.

qapırnamaq. qapırlamaq. qapırqalanmaq.

- **kiçik qab, torba, sak, səbət**: qavnaq.
- **əl çantası, kifi, sakı**: qarnal.
- **sağ ol**: əksik olma!. var ol. təşəggür.
- **suğsaq: suqısaq**: gövdədə su yığışma kəsəli.
- **toxunmuş qab, torba, sak**: toxman. qataman. sələ. səbət.

saq

sağ. sah. sav. (saq: tutuq). (< > çək. çəkilməş: qırıq. cızıq). (
< > say. sal. saq. səq. sığ: açıq. ayrı. atıq. çıxıq. seçik, #
 basıq. tutuq bir durum). **1. sağlam.** dinc. düz. əmin. **1. səd.**
bəd. bükət. susaqlağı. saqtağıç. götürmə. toğan. toşma.
1. sağlam. bərk. möhkəm. mətin. güclü. qəvi. - **sağ qazıq**:
 güclü mix. **1. mətin.** sağlam. - **sağ kişi.** **1. uğur.** qənimət. -
sağa ras gəlmək. **1. çin.** xalis. saf. - **sağ yağ: sarı yağ**: xalis
 yağ. { # **iç yağı**}. **1. sağlam.** əsən. **1. say.** sayı. taşlıq yer.
1. çağ. çaq. gah. sal. salım. kəz. key. ara. dəm. diqqət. -
saq !: saq ol !. saq ed !. **1. on.** onğ. doğru. düz. **1. saqan.**
 sağan. sağuc. güclü. tovana (> təvana (fars)). **1. sapaq.**
 sap. qol. qulp. qəbzə. dəsdə. **1. yan.** yön. tərəf. **1.**
 ehtiyatlı. çəkingəng. qorxaq. oyanıq. iti. diqqətlə. - sağ
 qulaq: iti qulaq. - sağol: diqqətli ol. ehtiyatlı ol. - qulağın **saq**
 tut: iyi dinlə. - **saq** çobandan sağır it yeğdi. - **saq durmaq**:

oyanıq durmaq. - **saq saqlab**: diqqətlə. saq saqlab
yuxlamadan gözlədik. **1.** sal. baldaq. budaq. **1.** ası. fayda.
yarar. kar. çıxar. **1.** yaz, sadə. - **sağ yağ**: xalis, yazın, sadə,
qatqısız arın, təmiz yağ. - yeynin sağmı: vücudun sağmı. **1.**
əsən. salim. - **sağ su**: gəv su. (kövrək, kövər > quvara). - sağ
olmayan. xəsdə. iqləş. **1.** solun qarşıtı. - **sağ əl**: onğ. onğ
əlik. **1.** ağıl. ağıllı. anlayış. anlayışlı. qanacaqılı. huşlu.
qanacaqılı. zirək. zirəklik. - səndə **sağ** yox. - **sağ** olmayan
başda, ağıl nə gəzir. - **saq ər**. **1.** sıcaq. səmimi. - **sağ könül**:
arın duyqulu ürək, oyuq, fikir. **1.** yün atmaq, qabartmaq
üçün kullanılan "sağ" deyilən çubuqlar. **1.** ehtiyat. həzər.
sağın, diqqət anlamında. güdü, qaravulluq işində, mal
heyvan sürməkdə, oyanıqlıq, sağın sözü. - **sağ sağ !.**
göztətlə ! sağın ! dayan !. gözle !. tək !. təkin !. çək !. çəkin
!. **1.** sağın. qorucu. qayış, kəmərin ucun aşınmaqdan,
qırılıb cırılmaqdan qorumaq üçün aşınan toqqa. (altın,
gümüş işlidə olur). **1.** bütün. tam. - **sav** dağları gəzən yox:
bütün. - **sav** söz: tamam, bütün, qayım, düz söz. - **sağ**
çağında: düz çağında. **1.** - **pox sağ**: pox zad: çör çöp. töküntü.
1. unğ. onğ. sav. suv. sağdın. düz. çınq. tınq. **1.** qurav.

sağlam. qurav. - **sağ** uşaq: **sağlam** uşaq: qurav uşaq. -
sahalmaq: quravlaşmaq. - **sağlıq**: quravlıq. qurqun. **1.** bəri.
güney. cənub. **1.** düz. doğru. arı. arın. xalis. xas.
qatıqsız. sadə. - **sağ** işi sol olmaq: tərsinə gətirmək. - **sağ**
könüllü: paq ürəkli. xoş ürəkli. - **sağa dəngləş** !: yola gəl!. -
sağ duyu: təmiz fikir. **1.** ayıq. us. uslu. usul. - çox **sağ**
adamdı. **1. sağ** !: ehtiyat !. sağın ! (sağın). **1.** aşıqın çuxur
yanı altda, dik yanı isə üsdə durması. **1. sax.** (< **saq** < >
sık). (**1. saqlamaq**: qorumaq) qoruyan. qoruq. torba. **1.**
metatez < > **kas.** qapsa < **qab.** **1.** canlı. **1.** diqqət. tədbir. **1.**
diqqətli. tədbirli. həssas. **1.** sağolun: təşəkkür edirəm. **1.**
dərman. - **saqlamaq**: əmlə (dərmanla) bir kəsilliyi toxdatmaq.
1. güclü. diri. dinc. sərək. sağuq. **1.** sağıq. diri. uyanıq.
salım. durdu. yaşar. yaşayan. qalıcı. ömürlü. oyanıq.
diqqətli olan. ehtiyatlı. həssas. **1.** sağlıq. dirilik. canlıq.
yetərliq. **1.** ağıl. **1.** doğruluq. **1.** xalis. saf. net.
- **sağ yerit**: sağlığınan işləyin.
- **sağ yırt**: sağlığınan gey.
- **sağ əsənlik**: iyilik. yüngüllük. yengillik. rahatlıq.
- **sağqal**: xoşca qal.

- **sağgəl**: xoşgəldin.
- **sağ sevikli**: sağlıqlı.
- **sağdan ölü**: üşəngən. təmbəl.
- **sak kişi**: ehtiyatlı. tədbirli kişi.
- **sak bolmaq**: diqqətli olmaq.
- **sağ yağum**: sağanaq yağmur.
- **sak qulaq**: həssas qulaq.
- **atqa sak bolmaq**: ata diqqət etmək.
- **sak üyünə sağ barır**: diqqətli olan, evinə sağ ulaşır
- **sağ aqçə**: altın yerinə işləyən para. {# pozuq aqçə}.
- **sağ qol ağalığı**: binbaşılıq ilə yüz başılıq arasında olan dərəcələrin ən yüksəyi, bu dərəcə **sol qol ağalığından** yüksəkdir.
- ordunun sağ qoluna **bıranqar**, sol qoluna: **cuvanqar**.
- **sağ ayağ qabı**: güvənilir biri. - **sağ ayağ qabı değıldir**: güvənilir biri deyil.
- **sağı solı yox**: doğru olub, yalnız iti qırımlı olan.
- **sağına solına baxmaz**: sağın solın saymamaq: heç zadı saymaz doğru iləri gedən.
- **sağ yönündən qalxmaq**: işləri yolında olmaq.

- **sağ ayağ qabı değıldir**: işində kələk mələk var. - **sağ**

olmayan: xəsdə. aruq. iqləş. sökəlkə. kəsəl. kəsil. iğlik.

iğçilkə.- **aruq ər.** - **aruq dindi**: xəsdə yarıqdi: dincəldi. - **sağ**

qazıq: güvənıləcək. güclü tapı, sənəd, dayaq. muridi e'timad.

1. pak. saf. - **sağ könlü**: qəlbi pak.

- **saq ! saqa dur ! düşün !. anla !. anğıl !.** - qutqa saq: quta

saq: uğra, uğura, xeyrə yor, düşün, aç, say, qıl.

- **saq sağ !: sağ sağ !.** sağ !. sağın !. diqqət !. ehtiyat !. həzər

!. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. dayan !.

saq

sağ. - **sağ yağum**: sağanaq yağmur. - **sağ duyulu**: onaylı.

onoylu. ağıllı. düşüncəli.

saqa

1. boyun bağına taxılan qızıldan süs. 1. tutaqlı qulpulu

qab. 1. erkək arı. 1. qıraq qoyulmuş əkilməyən yerlər.

1. aşıq oyununda olan **səqqə**. 1. **sağa**. şaxa: çağa. suyun

ayrılan yeri. 1. **saqac**. tutu. sadism. 1. ağıllı. arif. 1.

düşüncəli. qayğılı. 1. saqal. 1. saxlı. saxlayan. qoruyan.

1. qanat. qənat. 1. cədvəl. 1. düz olmayıb, yanlı, əğri yer.

dağ yamacı. ətək.

- **saqqa quşu**: ala çıpçıq.

- saqa** 1. sağa. sığa. şaxə. qol. dal. 1. saka. qas. qasavat. şuxluq. 1. sağa!. sana!. düşün!: oyl.
- saqab** 1. sahab. < sağav < saqav < saqaq. saqlayan. qoruyan. 1. səqf. saqaf. saqaq. atma. örtəm. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı.
- saqac** 1. sağac. sağlış. sağlım. sağalma. sağlış. alac. əlac. iyiləc. iyiləşiş. iyiləşmə. iyiləşim. qutac. qutluş. qutuluş. qurtac. qurtuluş. qutulma. qurtulma. qalxınma. qalxac. qalxış. çara. nəcat. dərman. 1. saxac. saxlac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qısqac. toxunac. toxac. toqqac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. yaxalac. avqar. tutmac. tutac. alac. almac. qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. çalqac. çalac.
- saqaca** çörək sacı.
- saqacaq** sağınlıq. sağınc. sağan. sehin. (< saq). qab. kavaq. süt yoqurt süzülən qab.
- saqaç** sağaç. 1. sayğıç. hallacın pambığı atdığı çubuq. 1. sayğaç. sayqıç. sayılan incə çubuq, sap.

- saqaf** 1. saqaq. səqf. atma. örtəm. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı. 1. **saqap. səqf.** (< **saq**). **saqlancaq.** çatı. dam.
- saqaf** **səqf** (saxlamaq: qorumaq). qoruq. çatı.
- saqaq** 1. saqaf. səqf. atma. örtəm. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı. 1. çənə altı. ğəbğəb. - öküz saqaqı: öküzün boynundan sarqan dəri. 1. şələm. **sarqan sallanan** ət. çənənin, ənəğin (əngin) altında sarqıq, sarqan dəri, ət, ki kök kişilərdə qalın olur. qucqa. ğəbğəb. 1. bağ. aslaq. sallanmaqa yarar hər bir nərsə. 1. çənə. iyaq. 1. çənə. 1. ğəbğəb. zənəx.
- saqaq** **sağaq.** 1. > saqə < sapaq. 1. sağçı. (**# solaq**: solçu).
- saqaqan** **saqağan.** sağızqan. papağan quşu.
- saqaqı** **saqağı.** 1. atların öksürəki. 1. **sarığan, sağırlan,** yoruğan xəstəlik. atlarda **bulaşıcı** boğaz xəsdəliyi.
- saqaqla** qulaq altı bezləri.
- saqal** - **çəmbər saqqal:** üzü çevrələyən yüngül saqqal.
- saqal** 1. səqqəl. 1. çənə. 1. saqqal. üzün yan yönündə, alt çənədə bitən qıllar. - **top saqal.** - **qaba saqal.** - **kosa saqal.** - **keçi saqal:** ucu sivri kəsik saqqal. - **təxdə saqqal:** enli, düz

saqqal. **1. saxal.** qayıb.

- **saç saqal:** sinn o sal.

- **saqalına soğan doğramaq:** ələ salmaq.

- **saqqal saydırmaq:** sirrlərin gizlətmək.

- **saqqalı bitmək:** əsgimək. sürüncəmədə qalmaq.

- **ağ saqqal qara saqqal:** kiçik böyük. hər kim.

- **saqal ayrı:** çənənin ortası.

- **saqalı yetmək:** saqalı çıxmaq.

- **saqal yolumaq:** qırmaq.

- **saqal iymək:** saqal bıraqlamaq.

- **saqalı salınmaq' tüşmək:** çox üzülmək. kədərlənmək.

- **saqal tüb:** çənə.

1.parça.

- **saqal bolmaq:** yırtılmaq. parçalanmaq.

- **saqal edmək:** yırtmaq. parçalamaq.

- **saqalları salın:** pasaqılı olmaq. qılıqsız olmaq. **kefsizləmək.**

saqal

sağal. sığal. sufal. qabur. qopur. qab. kasa.

- **saqal durluq:** **1.** bir çeşit boyunbağ. **1.** gəm. lüqam.

saqal

səkəl. sələk. salaq. çaqal. (< > çək. çaq. saq. kəs.

çaqılmış: çəkilmiş: qırıq.). 1. parça parça. yırtıq yırtıq.

bölük bölük. kəsik kəsik. **1.** didik didik, qol qol, sap sap olan nərsənin ortasından çevrəsindən bağlayıb tutan ip, qeytan. süpürgə kötüyü kimi nərsələri bağlayan bağ. **1.** **çaqal. çal. sal.** qıs. azacıq. bir az. - **sal** gözlə: bir az gözlə. - **sal** verib, çox alır. - **sal pal:** azacıq. azqala. - **əli sal:** yoxsul. kasıb. **1. saklı. salıq.** ağır. küt. bağlı. **1.** çarə. imkan. - **sağallı** adam: imkanlı adam. **1.** sağmalı. sütlü. - quzunu **sağlıqa** dal: quzu əmişmək üçün sütlü qoyuna qat.

saqalaq	göbələk.
saqalamaq	sağalamaq. saqlamaq. saxlamaq. göz altına almaq. göz atmaq. gözətləmək. muğayat olmaq.
saqalaşmaq	sakalaşmaq. gülüşmək. lətifələşmək.
saqalay	sağalay. saqatay.
saqalıqtırmaq	salıqdırmaq. saxlayıb bəklətmək. bəklətib üzmək. əngəlləmək.
saqalıtmaq	salıtmaq. 1. saxladıb üzmək. mə'təl etmək. yormaq. gəvşətib üzmək. 1. savalamaq. dağıtmaq.
saqallamaq	sağallamaq. 1. (< > çək. çaq. kəs. çaqılmiş: çəkilmiş: qırıq. cızıq). çaqalamaq. yırtmaq. parçalamaq. kəsəkləmək. 1. (

< > **saq. sax. sağ**). imkan yaratmaq: onun durumu sağlandı. **1.** parçalamaq. yırtmaq.

saqallanmaq parçalanmaq. yırtılmaq.

saqallı - **hər saqallını ata sanır:** görmüşə aldanır.

saqallı
- **saqallını saqalsız aldar:** saqallıyı saqalsız qandırır.

saqalma **sağalma. sağac. sağlış. sağlım. sağlış.** alac. əlac. iyiləc. iyiləşiş. iyiləşmə. iyiləşim. qutac. qutluş. qutuluş. qurtac. qurtuluş. qutulma. qutulma. qalxınma. qalxac. qalxış. çara. nəcat. dərman.

saqalmaq **sağalmaq. 1.** ayınqalmaq. aydınqalmaq. sırqavçılıqdan açılmaq, qalxmaq. **1.** düzəlmək. unmaq. onmaq. **1.** sağlığa qovuşmaq. düzəlmək.

saqalmaq **sağalmaq. sağılmaq. 1.** onalmaq. onqalmaq. doğrulmaq. dikəlmək. düzəlmək. şifa tapmaq. **1.** baynalmaq. baynımaq. qutulmaq. **1.** ayınqalmaq. anığ almaq. durmaq. canlanmaq. **1.** düzəlmək. yaranın toxdaması. **1.** **şığırmaq.** iti yügürüb cummaq. quşun avın üstünə şığıyıb aşağı düşməsi, ava saldırması. **1.** nərsenin axması, süzməsi. ulduzların axması. qaymaq. aşağıya doğru hızla

enmək, girmək. - ulduzlar **sağıldı**. - ilan deşiyinə **sağıldı**. **1.**
 saralmaq. arıqlamaq. zayıflamaq. **1.** açılmaq. sökülmək.
 nərsənin bir yanından açılıb sökülməsi, çözülməsi.
 boşalması. **1. sarğılmaq. səritlənmək. çörəklənmək (<**
çevrə. çevrəklənmək). ilan kimi çəmbər qurub oturmaq. **1.**
 yenəlmək. yenətmək. (t < > l) yeğnilmək. düzəlmək. -
 baş **sağaldı**: yenitdi.

saqalmaz **sağalmaz.** onmadıq. onqmadıq. onmadıq. onmaz. -
onmaz yara.toxdamaz.

saqalo **saqlo.** keşik.

saqaltan **sağaldan.** onğultan. onğur. düzəldən. dərman. mərhəm.

saqaltar - **çağ itgini sağaldar.**

saqaltmaq **sağaltmaq. 1.** onqarmaq. onartmaq. iyilətmək.
 yeğlətmək. düzəlmək. **1.** onqartmaq. onqurtmaq.
 yonqartmaq. düzəltmək. keçirtmək. **1.** sağlam duruma
 qoymaq. bütürmək. pötürmək. alacağıni tanıqlamaq.
 isbat edmək.

saqaltmaq **sağaltmaq. 1.** undurmaq. ondurmaq. düzəltmək. **1.**
 tikmək. durdurmaq. nəsb edmək.

- saqalturuq** **saqalduruq.** bōrkün başda durması üçün çənə (saqqal). altından keçirilərək bağlanan qaytan.
- saqamaq** **sağamaq.** 1. ögmək. tərifləmək. 1. sayamaq. oxşamaq. oğuşlamaq. ölünü oğşamaq. ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq. - **sağ** **sağamaq:** mərsiyə oxumaq.
- saqan** **keçisağan.** gecə quşu. çobanaldadan. alacatoyuq.
- saqan** **sağan. saqana. (< saq. sax).** 1. tutacaq. dayanacaq. **yönətib çatdırmaqa** yarıyan nərsə. **sūkan.** fərman. əsa. bir nərsə taxmaq, asmaq üçün, kərəki iskiyet qurmaq üçün açılan dəlik. 1. yuynaq. təmizlik evi. paltar yuvulan yer. 1. həvəng. oğmağa, döğməyə yarıyan ayqıt. 1. **sağna.** salım. 1. oxun uc dəmiri, təmrəni. 1. sağlayan. yazıdüzən. müsəhhih. təshih. 1. sehin. böyük tabaq. 1. sandıq. qəbir üstünə qoyulan sandıq. 1. doğan türü. yırtıcı avcı bir quş. 1. sağuc. sağ. güclü. tovana (> **təvana** (fars)).
- saqan** **sağan. sənğək. səğəng. səhəng.** 1. su içilən təsti. ağacdan oyulmuş su qabı. 1. sahan. sehin. böyük qab. 1. sağlayan. mücri. - **geçi sağan:** quşların əbabil qolunun bir çeşiti.

saqan	sağan. savumçu. sağıcı. inək, qoyun sağıcısı.
saqana	(< saq. sax). bax > saqan .
saqanaq	sağanaq (yağmır). (# boğunaq. qırıq. kəsik. aralı. aralıqlı. sürəksiz).
saqanaq	sağanaq. sağnaq. sərt, hızlı yağan yağmur. - sağanaq yağmur: dayağ yağur.
saqanar	(< saq. sax). taxıl ambarlarında olan bölmələrin hər biri.
saqancıq	sağançığ. nəfs. can. ruh.
saqanq	sağanğ. sağnaq. iti yağım.
saqanqu	sağnaqu. saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.
saqanqur	incə tor. aharlanmış (şaxlanmış) ipək tor.
saqanmaq	sağanmaq. sağaymaq. sanmaq. düşünmək.
saqantırıq	saqandıraq. qoruyan. saxlayan. (< saq. sax). qayışın toqqası, çəngəli. boyunduruq bağ . papaqın, şapqanın çənənin altından bağlanan bağ .
saqantur	saqandur. zöhəl.
saqar	sağar. qaşqar. alnında ağ ağaxıntı olan heyvan. - sakar, dor at: alnı qaşqay, doru at.
saqar	saxar. sağar. 1. düşüncə. qayğı. ürküntü. 1. yoruq. yorma. 1. gizləmə. çəməsiz. əlverişsiz. uyğun olmayan.

bəcəriksiz. 1. araqçı. ayağçı. adaqçı. şarapçı. qədəhçi.
 qımızçı (> sağər (fars)). 1. üzündə axma, səgə olan heyvan.
 alnı ağ at. - alnı sağar çil qısrıq. 1. ağızı, gözü, burnu qara
 quzu. 1. (saq < > kəs). kəsinliklə. kəsin olaraq. 1. səğər.
 bəlkə. olsunki. olaki. olabilir. sanırım. mümkün. ehtimal. -
 səğər gəldim, səğər gəlmədim: bəlkə gəldim, bəlkə gəlmədim.
 - səğər verə: olsunki verə. - bunu səğər o eləmiş. 1. qorluq.
 mənqəl. od, köz qoyma qda işlənİLƏn qab. 1. saxar.
 saxlayan. 1. çil, mənək, bən, iz, səki, səpgil. xal, çil çil,
 döyülmüş bədənka. 1. dönmsüz. bacarıqsız. 1. gəpçi.
 xətib. 1. ürün. hasil. - sağlam sağar: arın, yaxcı törə, mal. 1.
 alnında ağ ləkəsi bulunan at. 1. uğursuz. sağıncalı. 1.
 qaşqay. alnında axıntı olan at. 1. tostoğan. kasa. ayağ.
 çanaq. qədəh. 1. ala qoca. bəcəriksiz. qapdal. qolpu.
 bəcəriksiz. 1. heyvan alnında olan ufaq axıtma. - axıtma
 sağar: burundan alt dodağa axan axıtma { sağarlı: 1. (at)
 uğursuz, məşum at. 1. yümsüz. çəftəli (kişi) sağarın biri.}.

saqar sakar. qaba. qapdal. toqal. türgən. dürgən. dürtük. fizul.
 coğşun.

saqarcıq dəniz dalqası.

saqaric	sağaric. yağ tavası.
saqarqən	- inəkləri sağarkən , duz yalatmaq üçün , qıldan yapılmış qab : qataman.
saqarlı	1. (at) uğursuz, məşum at. 1. yümsüz. çəftəli kişi. - sağarın biri.
saqartəpər	soxar təpər. gobud. qaban. küstah.
saqas	kəsik. çaqış. yara.
saqasaqlam	sağasaqlam. qanlı canlı. sağlığı yerində.
saqaş	sağaş. (ğ < > r). sarı.
saqat	1. (< _{metatez} > kasat. kəsət. kəsit). kəsilmiş. azalmış. qırıq. - boynumdan sağit qılmaq: kəsmək. qurtarmaq. üzmək. 1. saxat. götürük. topal. çolaq. 1. sağat. sağdın. sağlam (> səhhət). 1. (< _{metatez} > qasat. çözmək. yara qabığı. 1. köpək pisliyi. 1. saat. 1. zaman. 1. xəsdə. mə'lul. götürüm. töngeq. mə'lul. götürüm. 1. qıyavlu. 1. sökəl. gücsüz. 1. dayaq. bərkit. yardım. təqviyə. 1. qıruq. - saqat bolmaq: saqatlanmaq. - saqat edmək: saqatlamaq. - gözü saqat: qılavqöz.

- saqat** 1. **sağat** < > **sadə**. saf. yalın. tüksüz. düz. qarşıqsız.
1. **sağat**. çağat. çağıt. saat. saət. - **qol çağat**: qol saati. 1.
saxat. **saxuf**. **saxut**. **sakız**. **saklaz**. **sakaz**. > **səqf**. (<
saxlamaq). **saxuf**. **saxut**. > **səqf**. çatı.
- saqatay** **sağalay**. sağsağalı. biçimli. şəkilli. boylu buxunlu. oranlı.
- saqatlama** **səqətləmə**. **sataqlama**. 1. saptama. sapatlama. saptırma.
çaşatlama. kəsətləmə. kəstələmə. pozma. ixlal etmə. 1.
sındama. pozma. qırma. dağıtma. ixlal.
- saqatmaq** 1. **sağatmaq**. < **səkirmək**: **səğirmək**. atlanmaq. göz atmaq.
göz etmək. 1. **sağatmaq**. onarmaq. onqarmaq.
doğrutmaq. dikətmək. düzətmək. iyiyə çevirmək. şifa
vermək. tənzim etmək.
- saqatmaq** **sağatmaq**. **sağtamaq**. durutmaq. dayatmaq. bina etmək.
- saqav** 1. **sağav**. **savaq**. sağlıq üçün, uğur üçün dəyişsiz
(əvəzsiz) verilən nərsə. ehsan. 1. pəltək. qonuşması
qusurlu. 1. at xəsdəliyi.
- saqav** 1. **sakav**. **saxav**. **sakız**. **saklaz**. **sakaz**. > **səqf**. gərəki.
saxav. tavan. qaplama. 1. sağav kəkə.
- saqav** **saxav**. 1. pəltək. tutula. əlkən. tutu. dili tutuq. 1. **saqqa**. (<
saxlayan). barka. kürk. yamçı. palto. 1. elə birdən.

duymasın. gözləmədən. - **alay** şimşək çaxdı. - **alay** gəlib.

alay getdi.

saqavlamaq **saxavlamaq**. kəkələmək.

saqavluq pəltəklik.

saqay **sağay**. 1. düşüncəli. düşünən. sağınan. 1. özləyən.

özləmiş. özləm.

saqayan **sağayan**. sanrı. sanğlı. sanlı. quşqulu. tutuq. qayğılı.

saqayqan qayğılı. vasvası.

saqaymaq **sağaymaq**. 1. quşulanmaq. maraq etmək. qayğılanmaq.

1. uyanmaq. oyanmaq. dikəlmək. ayılmaq. - ağır yuxudan

sağaytdım. - gördüklərim məni **saqaytdı**. 1. ehtiyatlanmaq.

diqqət etmək. dərs almaq. öyrənmək. - **saqay** gördüyün

pislikdən. 1. **qayğılanmaq**. **qısqaqmaq**. tutunmaq.

düşünmək. maraqlanmaq. quşqulanmaq. tasalanmaq.

ölçülüb biçilmək. - **sağaymadan** işə girmə. - **sağay** qaldıq:

düşünüb qaldıq.

saqaytmaq **sağaytmaq**. 1. bax > **saqaytmaq**. 1. oyatmaq.

quşqulandırmaq. qayğılanmaq. 1. diqqətini çəkmək.

uyandırmaq. 1. quşqulandırmaq. quşquya düşürmək.

- **yuqlab barqan çapını saqaytdıq**: uyuyan çocuğu

- oyandırdın.
- **tavuş məni saqaytdı**: səs məni quşqulandırdı.
- saqbilgə** **sağ - bilgə**. doqtor. sağlıq uzmanı.
- saqbili** **sağbili. sağ bili. sağ bilik. sağduyu.** hekmət.
- saqbiliq** **sağbilik. sağ - bilik. saqbili. sağbili. sağduyu.** hekmət.
- saqcalan** **sağcalan - qal sağcalan: qal salcalan:** sağol. sağlıca qal.
xoşca qal.
- saqcunmaq** **sağcunmaq. sağınmaq. sağunmaq. sağşınmaq.**
övgünmək. övcünmək. övşünmək. həmd, şükr, təşəggür
edmək.
- saqçı** **sağçı. saxçı. 1. mürtəce'**. mahafizəkar. **1. bəkçi. keşik.**
saxlayıcı. qaravıl. - **saxav qoymaq:** keşikçi salmaq.
- saqçı** **saxçı. sağçı. çasavoy. onğçı. qorucu qaravul. qarav.**
gözətçi. keşikçi. bəkçi. növbətçi. mahafiz.
- saqçılıq** **sağçılıq.** mahafizəkarlıq.
- saqə** **1. < səğə. tərım. başaq. qoşaq > xuşə. yığım. cəmaət. 1.**
sahə. ara. meydan.
- saqə** **sağa. səğə. şaxa. şaxə (1. < çaxa. (< çaxmaq). 1.< salqa).**
səğə. sal. baldağ. budağ. sağaq < sapaq.
- saqəçli** çox danışan.

- saqəl** **sağ əl.** onqol. onqqol (< on: sağ + qol: əl).
- saqər** **sağər.** sağar (sağan + ər). süzdürən. süzən.
- saqı** **1.** < sanki. **1. sağı.** quş kübrəsi, tərsi. **1. sahi. sağıuq** (< sağı).
- saqı** **sağı. sağıc. sağış. sağınc.** 1.yaranc. yaran. işlək. istifadə. qazanc. olum. kəsb etmə. əməl kərd. **1.sağış.** anma. alqış. alqış. yadaq. isləş. istəş. diləş. dua'. **1.sağı. sağıuc. sağış.** övünc. övgü. övüş. həmd. şükr. təşəggür. **1.** dua. duva. səna. **1.** quş fəzləsi.
- **qarınca sağısı, duvası:** **1.** bolluq, bərəkət gətirməsinə inanılan sağısı, duva. **1.** qarışiq, oxunması güc yazı.
- saqı** **sağı.** **1.** saya. ır. sağa.saya: **sağı sağamaq. sağıcı: sayacı. ozan.** **1.** fəzlə. **1.** ölçü. **sağılı:** ölçülü. **sağulamaq:** ölçmək. **sağı sağmaq:** ölünün iyiliklərin yadlayıb hayıflar ağılar demək.
- saqı** **sağın. sadu. sarın. sağı.** **1.** < **sağımaq** (sayalamaq. sayqılamaq. yalvarmaq). saya. nohə. mərsiyə. ağı qoşu.ağı. ağıb. ağılayıb oxşama. yas. ölənün köçənin ağırlamasında (yerləməsində. yığışmasında) ölünün işlərindən, yaşamından, istəklərindən sayıb sayqılamaq, sadalamaq. bu "**saqu**" (sayqılı sözlər) ağılayanlar yada

"**sağucu**" tərəfindən söylənilir. bu işin görülməsində
 "**sağırmaq**" deyilir. - sağın **salmaq**: sağın **edmək**: sağın
dartmaq: arxasında ağlamaq. **1. (< sağmaq)**. quş kübrəsi.
1. sağu. sadu.

- saqi** sağqu < sağır (< sağmaq). ayaqçı. süzən.
- saqic** **1. sağic. sağış. sağı. sağınc.** yaranc. yaran. işlək. istifadə.
 qazanc. olum. kəsb etmə. əməl kərd. **1. sakın. sakit.**
sakınc. sakınış. sakıc. sakış. ehtiyad. ehtiyat. **1. saqqız.**
- saqıcı** **saxıcı. sağıcı. 1.** yumşatan. təskin verən. **1. ölünün**
 arxasında, yüksək səslə ağlayıb, sağı sana, ağı
 söyləyən.
- saqıcı** **sağıcı.** savumçu. sağan. inək, qoyun sağıcısı.
- saqıclı** **sağışlı. sağıclı. sağılı. sağıncı.** yarıl. yararlı. yaranlı.
 yaranlı. yaraclı. göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı.
 qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü.
 bəhrəli. faydalı.
- saqıclıq** **sağıclıq. sağınlıq.** həkimlik. otaçılıq. imçiliq.
- saqıçı** **sağıcı. 1.** oxşadan. ağladan. - **sağıcı** işi güldürməyə vurdu.
1. yasçı. əzaçı. duaçı. duvaçı. sənəçı.
- saqırmaq** **sağırmaq.** sayalamaq. sayqılamaq. yaslamaq.

- saqiq** **sağıq.** 1. ılıqın. yalqın. sərap. 1. zöhrə. nahid. karvan köç.
- saqiq** **sağıq. sağ.** sağlam. iyi. əsən. salamat. səlamət. - **iyi** misin. - **iyi** görünmür, ağrıqa oxşur.
- saqiqçı** **saxikçi. saxikçi.** saqlayan.
- saqıl** **sağıl.** < metatez > **salıq. salı.** 1. dinc. güclü. canlı. mahir. 1. sürü. inək. sürüsü. arı kovanı. 1. iyi. gözəl. daha iyi. çox gözəl: nə sağıl qızdı. 1. dinc. sakit. 1. durqun. qımıldısız. gizli. 1. işə yaramaz. munux. maymax. - **sağıl** qoşul. **sağıl** adam. 1. **saqlı.** asıl. aslı. faydalı. yararlı. karlı. çıxarlı. 1. **sadaq. sağıl.** qın. qabıq. - buğda **sağılı:** buğda qabığı. 1. çəki. qoruq. pərhiz. qayıpı. 1. səbir. 1. qayıpı. salıq. salı. çəki. qoruq. pərhiz. 1. tülkü. 1. **sahil.** yalı. yar. yaxa. cəkə. qıraq.
- saqıl** **saxıl.** giz. sirr. - **gizin, saxlın, sirrin** açib tökmək: qapağı atmaq.
- **gizin, saxlın, sirrin** açmamaq, **gizlətmək:** qapağın açmamaq.
- saqılar** **sağılar. sağılar. sağıclar. sağışlar.** övüncələr. övgülər. övüşlər. həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.

- saqılı** **sağılı. 1. sağıclı. sağışlı. sağıncı.** yararlı. yararlı. yaranlı. yaranlı. yaraclı. göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı. **1. sağıulu. sağıuclu. sağışlı.** övgülü. övüncü. övüşlü. minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
- saqılıq** **sağılıq. sağıuluq. sağıucluq. sağışlıq.** övgülük. övüncük. övüşlük. minnətdarlıq. mütəşəggirlik.
- saqılırkən** **sağıılırkən. - öləni anılırkən, sağıılırkən deyilən söyləm:** qaragünlü. - **qaragünlü** dədəm.
- saqılmaq** bax > **saqalmaq.**
- saqım** **sağıım. 1. sağıq. yaşam. sağılıq. dayanıqlıq. 1. sərəp.** algın. **1. düşüncə. fikir. 1. arzu. murad. 1. ası. yarar.** çıxar. fayda. **1. süt sağıma çağı. 1. sağış. - bir sağıım süt:** bir sağıışta sağıılan süt. **1. sağıma.**
- saqım** **sağıım. savum. süt sağılması.**
- saqımaq** **sağımaq (< saq).** **1. saxlayıb, qoruyub, bəsləmək. 1.** görünmək. sezilmək. quşqamaq. fikirləşmək. - o mənim gözümə **sağıdı. 1. sallamaq. aşığı buraqmaq.**
- saqımbay** sağıım bəy.
- saqımqor** **sağıımqor. xəbərçi. ayğaqqı. casus. qovaq.**

saqımlı	sağımlı sağmal. sağman. sağmalı. sütlü.
saqımlı	sağımlı . asılı. yararlı. çıxarlı. faydalı.
saqımsız	arıq, cılız, zayıf, verimsiz, əlverişsiz nərsə.
saqın xan	sağın xan . güvənilir xan.
saqın olmaq	sakin olmaq . durmaq. oynamamaq. qımıldanmamaq. oturmaq. iqamət etmək. gedməmək (işləməmək). dinğmək. kəsilmək. - yerində durmaq . - ayağda durmaq . - bizə gəlincə durdu. - su dura dura pozulur. - harda durursuz . - işlər durdu . - yağmur durdu . - qara sağız : zift.
saqın	1. sağın . > şahin <small>(fars)</small> - qapanın daş qoyulan yeri. 1. doğru . düz. 1. sağın . sağın . sağım. çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yanılmacı, yahatmacı, aldatmacı. ilğim. yalğın. pusarıq. yolax. sərab. 1. sakın . sakit . sakinc . sakinş . sakic . sakış . ehtiyad. ehtiyat. - saxın! . çəkil ged!. çəkdir! > sikdir!. haydi oradan!. öylə olmaz!. 1. sağış . tapın. ölənə yas tutub oxşamaq, iyiliklərin sayqıyıb ağlamaq. - gizli , sakın , kurnaz olan: sinsi kimsə.

saqın

sağın. 1. sağın ! çəkin !. uzaq ol !. ehtiyat !. 1. ixtar. 1.
 sağıl. salıq. salı. çəki. qoruq. pərhiz. **1. sağır.** dinc. səssiz
 səmirsiz. asudə. **1. otaçı. həkim. 1. ilğın.** tumarıq. sərab. **1.**
 bulanıq. batıq. qarışıq. doğru. gerçək. səhih. sahi. həqiqi.
1. yumşaq. anğıl. yavaş. yüngül. yengil. rahat. ısqın.
 asda. səkinçə: səssizcə. **1. saxın.** qıda. **1. sərbəs.** gen.
 arxayın. tutarlı. tutaqlı. tutağı olan. dayaqlı quvaqlı.
 qoldavlı. köklü. sağlanmış. qorunmuş. arxayın. möhkəm.
1. qözəl. qayın. qeyim. iyi. dəğərli. sevimli. 1. gözün. 1.
 düşünmə. tasarım. qayğılanma. qayğıyı ortadan
 qaldırmaqla qayğılanmaq, uğraşmaq. **1. saqlama.**
 qoruma. əsirgəmə. **1. uzaqlaşma. ayrılma. 1. sağqın.**
 silkinti. sarğıntı. sağrıntı. sarqın. damla. **1. sağın !: sağın**
!. ehtiyat !. həzər !. sağ !. diqqət !. tək !. təkin !. çək !.
 çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !. **1. sağlamlıq. 1.**
 amanlıq. **1. huşluluq. 1. istək. arzu. xahiş. 1. sütlü qoyun.**
 sağmal heyvan. **1. sağmal. 1. sakin. səkin.** tultag. dinc.
 güvəş. kəndindən əmin. yamıl.yapıl. yavaş. xəfif. rahat.
 çuvaş (ç < > y) yuvaş. yavaş. yüngül. yengəl. **1. tox.**
 pərhizkar. - **sağın** kişi. **1. olmuya ki. iyi bax. diqqət ed.**

zinhar. 1. ayqırsız. uslu. yumşaq. 1. sakin. yavaşağ.
yavşaq. təmkinli. vüqarlı. həlim. yumşaq. mülayim. 1.
pərhiz. 1. icra. - **qara sağın**: icra quvvəsi. quvveyi
muqənninə.

- **arın sağın**: açıq təmiz.

saqın **sakin**. avuzsuz. ağuzsuz. susqun. səssiz. söl. dingin.
zayıf. gəvşək. əğik. tınçqul. təlaşçız. durqun. tommay.
dommay. həlim səlim. yumuşağbaşlı.

saqın **sağın**. artalda. gözlə. - **artal da barma ala yaxa**. sağın
gedmə oraya.

saqın **sakin**. 1. ündış. səssiz. 1. yuvaş. ağırbaşlı. səssiz. uysal.
sərivin. yavaş. ağır.

saqınacaq **sakinacaq**. sakinca. çəkincə. qorxulacaq. qaramıq.
qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl.
büklüm. burqu. gerəlti. mane'. məhzur.

saqınacalı **sakinacalı**. çəkingəli. usancalı. utancalı. qorğuncalı.
yanaşmamalı. qısıncalı. ürküncəli. ehtiraz edməli.

saqınaq **sağınaq**. 1. (# boğunaq. boğuş. kəsik. aralı. aralıqlı). 1.
şəhlənmə.

saqınan **sağınan**. saxıncı. sağınca duyan. düşünən. özləyən.

- saqınan** **sakınan. sakınqan. saxınqan. saxlanan. sakınan.**
sakınqan. çəkingən. çəkinən. ürək. ictinab. möhtəriz.
qaçağan. qaçıçı. çəkinən. çəkingən. quşqunan. üşünən.
üşüngən.
- saqınaraq** **sakınaraq. saxlanaraq. çəkinərək. ehtiyatlıca. ölçünərək.**
üşünərək.
- saqınc** **1. sağınc. sağı. sağıc. sağış. yaranc. yaran. işlək.**
istifadə. qazanc. olum. kəsb etmə. əməl kərd. **1. sakınc.**
sakınş. sakın. sakıt. sakıc. sakış. ehtiyad. ehtiyat.
- saqınc** **sağınc. sağıncı. 1. sağınacaq nərsə. 1. sınıntı. saxınma.**
qayğı. həsrət. **1. sığıncaq. pənahqah. 1. sağış. sevinc.**
sanıç. anış. istək. özlək. özləmə. həsrət. ümüt. **1. qağınc.**
düşüncə. tasa. **1. sağındırıq. sarqıc. sarqınc. sarınc.**
qayğı. əziyyət. müzahim. - **sağınc** olmaq: yük olmaq.
müzahim olmaq. əziyyət vermək. **1. xiyal. təsəvvür. 1. sağıncı.**
yük. yeşik. bağlı. (> **sak**: kif). - on böyük **sağınc**, iki bala
sağınc. 1. qurqu. xiyal. 1. sağınca. anğaşa. əndişə.
düşüncə. təsəvvür. qayğı. **1. özləm. həsrət. 1. od.**
qıvılcım. **1. dəvət.**

- sağinc** sağinc. sağış. 1. arzu. təməna. 1. xiyal. təsəvvür. 1. anğaş. əndişə.
- saqınca duyan** saxıncı. sağınan. düşünən. özləyən.
- saqınca** **sakınca**. sakınacaq. çəkinəcə. qorxulacaq. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. mane'. məhzur.
- saqıncalı** 1. **sakıncalı**. çəkinməli. ehtirazlı. - **sakıncalı** nərsəm yoxdu: - **sakıncalı** davranış. - **sevişmə** oyunları **sakıncalı**, **gizlətmli** işlər mi.?. - sakıncalıdı, demə. 1. **sağınclı**. **sağılı**. **sağıclı**. **sağışlı**. yararlı. yararlı. yararlı. yararlı. yararlı. yararlı. göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı.
- saqıncalı** uğursuz. sağar.
- saqıncı** **saxıncı**. sağınca duyan. sağınan. düşünən. özləyən.
- saqıncı** **sağıncı**. bax > **sağıncı**.
- saqıncılı** **sağıncılı**. istəkli. özləmli. özləkli. həsrətli. iştियाqlı. - **sağıncılı** salamlarımı çatdır.
- saqıncı** 1. **sakıncı**. **sakınım**. **sakınılıq**. yədək. əldək. gerilik. zəxirə. ehtiyat. 1. **sakıncı**. **sakınısıq**. çəkinik. qaçınıq.

üşənik. usanıq. utanıq. qısanıq. gerçinik. gizirik. almazıq.
iğrənc. məkrüh.

saqınıq **sağınıq.** qarışıq. allaq bullaq.

saqınılıq **sakınılıq. sakınıq. sakınım.** yədək. əldək. gerilik. zəxirə.
ehtiyat.

saqınılmaq **sağınılmaq.** düşünülmək. anılmaq.

saqınım **sakınım. saknım. 1. sakınma. sakniş. sakınış. sakıntı.**
saksayış. saksanış. ıraqlanma. ıraqlanış. ıraqlantı.
ıraqsayış. ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı.
istənməmə. almasınma. almasınış. almasıntı. almasınış.
çəkinmə. çəkiniş. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş.
qaçınma. qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş.
gizrinti. gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti.
girzinsəyiş. gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab.
imtina'. ehtiraz. **1. saqınıq. saqınılıq.** yədək. əldək. gerilik.
zəxirə. ehtiyat. **1. qırım. kəsim. kərik (< kərmək. kəsmək).**
çəkim. pərhiz.

saqınıp turmaq **sağınıp durmaq.** < sıklmaq. dayanıp durmaq.

saqınış **sakınış. sakıntı. sakınma. sakınım. saknım. sakniş.**
saksayış. saksanış. ıraqlanma. ıraqlanış. ıraqlantı.

ıraqsayış. ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı.
 istənməmə. almasınma. almasınış. almasıntı. almasınış.
 çəkinmə. çəkiniş. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş.
 qaçınma. qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş.
 gizrinti. gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti.
 girzinsəyiş. gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab.
 imtina'. ehtiraz.

saqınış	sağınış. sağış. ictinab. ehtiraz.
saqınıv	sağınıv. sağış. düşüncə. fikir.
saqınqan	sağlamçı. ehtiyatlı. quşqulu işə girişməyən.
saqınqan	saxınqan. sakınqan. sakınan. saxlanan. qaçağan. qaçıcı. çəkinən. çəkingən. quşqunan. üşünən. üşüngən. çəkingən. çəkinən. ürkək. ictinab. möhtəriz.
saqınqan	sağınğan. saxlanan. çəkinən. çəkingən. mütəvəffi. müctənib. - nə sağınğan kişisən belə.
saqinqə	sağinqə. kirbit.
saqınlamaq	sağınlamaq. gözyaşı tökmək. ağlamaq. ağıt yaxmaq.
saqınləşmək	sakınləşmək. sakitlənmək. qoymaq. dincəlmək. rahatlanmaq.

- saqinləşmək** **sakinləşmək.** 1. sərivlənmək. yavaşlamaq.
durqunlaşmaq. dinmək. tınmaq. qımsızmaq. susmaq.
səsini kəsmək. yatışmaq. əğikləmək. söllənmək.
yatışmaq. əğikləşmək. yumuşamaq. şavşalmaq.
çavşalmaq. kəsilmək. durulmaq. 1. yavaşmaq.
yavşaqmaq. yumşaqmaq. həlim, mülayim. təmkinli,
vüqarlı davranmaq.
- saqinləştirmək** **sakinləştirmək.** yuvaşdırmaq. sərivlətmək. yavaşlatmaq.
ağırlaşdırmaq. dindirmək. şavşaltmaq. çavşaltmaq.
durqunlaşdırmaq. dindirmək. kəsmək.
- saqinlətmək** **sakinlətmək.** sakitlətmək. qoydurmaq. dincətmək.
rahatlatmaq.
- saqinlik** **sakinlik.** sərivlik. durqunluq. yumuşaqlıq. tınçqulluk.
qayğısızlıq. tasesızlıq.
- saqinliq** **sağınliq.** sağmal yiyəsi. sağmalı olan.
- saqinliq** **sakinliq.** təkinlik. saxlaq. yekəlik. təklik. çovlaq. kovlaq.
çövlək. çevlək. quylaq. xəlvətgədə.
- saqinma** 1. **saxınma.** sıxıntı. sağınc. qayğı. həsrət. 1. **sağınma.**
çəkinmə.

- **sağınma** !: inama !. düşünmə !. gümana düşmə !.

- qardoni inci **sağınma**: buz dənəsin mıncıq sanma.

saqınma

sakınma. 1. çəkinmə. geri durma. qəbul edməmə.

istinkaf. 1. çəkinmə. qorxma. qaçınma. təqva. 1. **sakınım**.

saknım. **sakniş**. **sakınış**. **sakıntı**. **saksayış**. **saksanış**.

ıraqlanma. ıraqlanış. ıraqlantı. ıraqsayış. ıraqsanış.

ıralanma. ıralanış. ıralantı. istənməmə. almasınma.

almasıniş. almasıntı. almasıniş. çəkinmə. çəkiniş.

çəkinti. çəkinseyiş. çəkinsəniş. qaçınma. qaçınış. qaçıntı.

qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş. gizrinti. gizrinsəyiş. >

gizrinmə. gizriniş. gizrinti. gizrinsəyiş. gerinmə. geriniş.

gerinti. gerinsəyiş. ictimab. imtina'. ehtiraz.

saqınmaq

(**sakınmaq**. **sağınmaq**. **saxınmaq**.) 1. **sağınmaq**. sanmaq.

düşünmək. 1. **sağınmaq**. **sağunmaq**. **sağcunmaq**.

sağşınmaq. övgünmək. övcünmək. övşünmək. həmd,

şükr, təşəggür etmək. 1. **saxınmaq**. **sakınmaq**.

saxlanmaq. quşqunmaq. qorxmaq. qorxunmaq.

quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq.

qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. üşünmək. çəkinmək.

qaçınmaq. başı pozulmaq. şübhələnmək. qafası

bulanmaq. **1.** çəkilmək. usanmaq, utanmaq. qorğunmaq.
yanaşmamaq. qısılmaq. ürkünmək. ehtiraz edmək.
geriləmək. geri geri gedmək. rüçət edmək. **1.** ərinmək.
arınmaq. qaçınmaq. üstələnmemək. üstünə almamaq.
öhdələnmemək. üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq,
dönük vermək. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək.
yanaşmamaq. təbəlləşmək. **1.** geri durmaq. çəkinmək.
qaçınmaq. yanaşmamaq. **1.** saxlanmamaq. gözünü
əsirgəməmək. xəterləri önəmsəməmək, saymamaq. **1.**
pərhiz etməmək. **1.** qaçınmamaq. gərmək - göğüs
gərmək. 1. saqğamaq. tutulmaq. - onun dili saqğavır,
tutulur, saqınır.

- **gözü kimi sakınmaq, saxlamaq, əsirgəmək, qorumaq:** çox
önəm, ilgi göstərmək.

saqınmaq **sağınmaq.** anmaq. düşünmək.

saqınmaq **sağınmaq. sayınmaq. sarınmaq. savınmaq. asramaq.**
asarmaq. əsirgəmək. 1. qorumaq. gizləmək. saxlamaq. **1.**
gözləmək. çəkinmək. uzaqlaşmaq. pərhiz edmək. -
sayqısın sağınan kişilər. **1.** quşqulanmaq. quşqu bəsləmək.
duyqulanmaq. şübhələnmək. çəkinmək. qorunmaq.

qurqulanmaq. qayğılanmaq. özləmək. həsrət çəkmək. **1.**
sayqamaq. sayınmaq. anlamaq. düşünmək. dartışmaq.
1. anılmaq. yadlamaq. xatırlamaq. təzəkkür vermək. **1.**
özləmək. qavsmaq. iştiaqlanmaq. görəcəği gəlmək.
1. hesablamaq. güman etmək. - o məni iyi **sağındı. 1.**
öğüd vermək. **1.** saqsılanmaq. saqsınmaq. **1.** anmaq.
düşünmək. xatırlamaq. bir ölünün iyiliklərin yadlayıb
ağlamaq. (**sadu: 'sağu'** nun başqa biçimidir. **sadu**
sadalalamaq: sağu: saya demək. burda "**söyləmək**" lə.
"**saylamaq**"ın ortasında ilişgi olmalıdı. necəki başqa
dillərdə də belədir. {tutuşdur: **1.** sayumaq: söyləmək **1.**
saymaq). } **1.** dikətmək. qaldırmaq. onarmaq. bərpa
etmək. qurmaq. **1.** qorğmaq. qorumaq. maraqlanmaq. -
namusun **sağın. 1.** sağınc etmək. sanmaq. düşünmək.
zənn etmək. **1.** < > **səkmək.** gözləmək. şübhələnmək. iki
ürəklik. iküçlük. yaddanlıq. **1.** qurşanmaq. taxınmaq.
batırılmaq. süslənmək. **1.** (< **san. sanıqmaq**). sanmaq.
sanamaq. düşünmək. zənn etmək. - o mənə iyi **sağındı:**
məne görə yaxşı düşündü. **1.** anmaq. düşünmək.
xatırlamaq. **1.** çəkinmək. pərhiz etmək. - o məndən

sağındı. 1. sözlə yardım etmək. **1.** sağar görünmək. **1.** döğünmək. ögünmək. düşünmək. fikirləşmək. **1.** gözə gəlmək, görünmək. xiyala düşmək. heyifsinmək. - əldən verdin **sağınma**, varmış tapdın svinmə. **1.** çəkinmək. çaqınmaq ehtiraz etmək. **1.** sayamaq. xatırlamaq. rəhmətləmək. göz yaşın sığtamaq. **1.** utmaq. yutmaq. dözmək. dinməmək. **1.** saqınmaq. sağınmaq. sığınmaq. göz yaşını axıtmaq. yalvarmaq. ahi nalə etmək.

saqınmaq

saqmaq. sakınmaq. (q < > y) sayınmaq. 1. çəkinmək. ehtiraz etmək. ictinab etmək. saymaq. çəkinmək. ehtiyat etmək. həzər etmək. ehtiraz etmək. - çox sayan **kişidir.** həzər etmək. hifz etmək. - kötüdən **sağın**, eyiyə yaxın. himayə etmək. səyanət etmək. - o mənim oğlummu çox **sağınır.** - gözüvü **sağın.** baxmaq. gözləmək. ehtiyatlı olmaq. ehtiraz etmək.

saqınmaz

sakınmaz. aldırışsız. çəkinməz. çəkinməz. aldırılmaz. aldırışsız. gözübək. qorxmaz. gözübək. atılqan. pərvasız. cəsəətli.

saqınmək

sakinmək əğləşmək. əkləşmək (< ək). oturmaq. dincəlmək.

- saqınsırmaq** **sakınsırmaq. sanıqsırmaq. düşünmək. çəkinmək.**
duraqsamaq.
- **işə başlanımda, sakınsıradım:** duraqsadım.
- **birnəmə sakınsıra:** düşün. duraqsa.
- saqınsız** doğmamış inək.
- saqınş** **sakınş. sakınc. sakın. sakıt. sakıc. sakış.** ehtiyad. ehtiyat.
- saqıntan** **sakından. saxlıca. saxlıdan. sinidən. altdan. gizlicə.**
gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən.
kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücü. qapıldan.
bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor).
doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan.
açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. xəfiyyə.
müstətirən. pünhani.
- saqıntıq** **sakındıq. sandıq. saktıq. sağtıq.** kasa. qapsa. qutu.
qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab. saxlaq.
saxlac. saxul. qapsul. qasul.
- saqıntırıq** **sağındırıq. (< sağmaq).** 1. qıf. suyuğ boş nərsələri
süzdürmək axdırmaq üçün, buynuzdan tənəkədən.olan
ayqıt. müzahim. 1. əziyyət. müzahim. - **sağınc** olmaq: yük
olmaq. müzahim olmaq. əziyyət vermək.

- saqıntmaq** özlətmək. düşündürmək.
- saqır sokur** **sağır sokur.** kor kor.
- saqır** **1.sağır (> saqi).** ayaqçı. **1.sağrı.** bud. heyvanların ayağının ətli, dolqun bölümü.
- **tam sağır, kor:**duvar kimi.
- saqır** **sağır. 1.** səyir. səyrə. titrək. - **sağır sağır** titrəmək. **1.** eşitməz. **1.** eşitilməz, səsi çıxmaz. səssiz. az yaxud boğuş, sönük səs çıxaran. - **sağır davul: sağır arac:** çalqı aracları ki səsi yaxşı çıxmaz, çıxsada zingildəməz. **1.** içi tutuq, qapalı yer. kor. kor. kəsik. məsdud. - **sağır** qulağ. - **sağır** pəncərə. - **sağır** qapı: kor qapı. - **sağır** otaq: bacasız, çıxışızsız oda.
- **sağır kaf:** nuxtəli "ka" yazılıb "en" kimi gənizdən çıxan "ing" niğ". sağır səs.
- bir qulağı sağır etmək: eşitməzliyə, eşitməməzliyə gəlmək, vurmaq. ehmal, müsamiyə etmək.
- sağır təcərə: ağır qaynayan, çabuq qaynamıyan qazan.
- **sağır civi:** kor civi, mış.
- saqır** **sağır. çaxır. 1.** tunğu. tuğnu. tuğun. kor. **1.** sağır. gözə sərilmək, xayal kimi görünmək. **1.** (saqqız kimi) bulaşan,

yapışan nərsə. **1.** söbü, qonus biçimində çaxır, şərab qabı.

saqır

sağır. sağıq. 1. eşitməz. **1.** ağır. kar (aqırın: ağır. səssiz).
1. arxa. dayaq. **1.** çaxır. **1.** atın götünün almacıqı.
omacası. 'uca' bölümü. pöçlük. **1.** bacasız deşiksiz duvar.
sağır otaq. qap pəncərəsi, babacanağı olmayan otaq. **1.**
işləmiyən. çalışmayan. - **sağır** qapı. **1.** səs keçirməyən.
ayiq. yanqı yapmayan. **1.** səssiz. **1.** çaxır. şarab. **1.** saqrı.
bardaq. **1.** xəsdə. kəsəl. **1.** sav. zorla alınan nəsne.
rüşvət. - **sağırsız** iş keçmir. **1.** düşüncəli. pılanlı. **1.** sağ.
diri. uyanıq. **1.** od. qıvılcım. odlu. **1.** çoban ulduzu. **1.**
əmziklik cocuq. sütəmər. **1.** sağır. soğur. sokur. soxur:
soxulmuş. batmış. (kar. kor. şil. çolaq). **1.** bax > **saqrı.**
bardaq. **1.** - **sağır sağır titrəmək:** şiddətlə titrəmək.

saqır

sağır. - sağırsın sıylasan, asavı at da yuvaşadı: sağırsını
oxşasan vəhşi at da uysallaşır. - **sağır olmaq:** sanqsımaq. -
sağır etmək: sanqsıtmaq. gürüldəmək. sarsmaq.

saqırmaq

sağırdamaq. sağıdamaq. 1. sarsaqılamaq. gəvəzəmək. **1.**
sağır sağır titrəmək. çox titrəmək.

- saqıran** **sağıran. sağırğan. sağıricı. sürütən. sürütgən. sürütücü.**
dəğirən dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı.
geçirgən. geçirən. geçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan.
süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən.
sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən.
əsirdən. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
- saqırbaq** **sağırbağ. qoşluq. eşşəkə bağlanan bağ.**
- saqırıbı** **sağırıbı. önergə. təklif.**
- saqır** **sağırı. sağır. götün qapdalı almalıq bilən.**
- saqırıcı** **sağıricı. sağıran. sağırğan. sürütən. sürütgən. sürütücü.**
dəğirən dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı.
geçirgən. geçirən. geçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan.
süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən.
sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən.
əsirdən. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. götürən. götürgən.

götürücü. çatdıran. çatdırıqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

saqırqa **sağırqa.** kənə. heyvanlara yapışıb qanların əmən,
 yapışdığı yerdən qopmaq istəmiyən kiçik bir böcək.

saqırqa **sağırqa. sağra. sağirtlaq. 1. kənə. 1. uçuk. 1. sağırqa.**

metatez > **qasırqqa. 1. hamam böcəği.**

saqırqan **sağırqan. sağıran. sağırıcı.** sürütən. sürütgən. sürütücü.
 dəğirən dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı.
 geçirgən. geçirən. geçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan.
 süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən.
 sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən.
 əsirdən. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
 aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. götürən. götürgən.
 götürücü. çatdıran. çatdırıqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

saqırqan **sağırqan. sığırqan.** böyük sıçan. qəmə. gəmə.

saqırqu **sağırqu. sağqur.** kənə.

- saqırlamaq** **sağırlamaq. sağırlamaq.** 1. sağırya vurmaq: köçüklmək.
1. qaba dərini sərtləşdirmək .
- saqırlaşmaq** **sağırlaşmaq. sasımaq. sinqıravlanmaq.**
- saqırlatmaq** **sağırlatmaq. sasıtmaq. kar edmək.**
- saqırlı** **sağırlı. yançaqlı. belinən dizin arasındakı şişman bölük.**
- saqırlıq** **sağırlıq. sinqıravlıq. karlıq. çukralıq. tutuqluq. kar korluq.**
- saqırmaq** **sağıрмаq. sağmaq. qulaq asmaq. işmək. suyun çəkmək.**
içitmək. çökəmək. tüpürmək. təğişmək. qutlamaq.
sunmaq. taruf edmək. təklif edmək.
- saqırtamaq** **sağıdamaq. sağıramaq.** 1. sarsaqlamaq. gəvəzəmək. 1.
sağır sağır titrəmək. çox titrəmək.
- saqırtamaq** **sağırdamaq. sağıramaq.** 1. sarsaqlamaq. gəvəzəmək. 1.
sağır sağır titrəmək. çox titrəmək.
- saqırtamaq** **sağırdamaq. sağıramaq. səyrəmək. səyirmək. titrəmək**
(qorxudan, soyuqsan).
- saqırtaşmaq** **sağırdaşmaq. çənə çalmaq. qonuşmaq. gəpləmək.**
- saqırtavıq** **sağırdavıq. sayrıyan. çox gəpləyən.**
- saqırtqa** **sağırtqa.** 1. qan soran böcək. kənə. - **sağırtqa kimi**
yapışmış. 1. asalaq. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl.

qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti.
tüfeyli.

saqırtqa **sağırtqa.** 1. səğirgə. çəkirgə. çəkirtgə. 1. kənə. gənə.

saqırtqalanmaq **sağırtqalanmaq.** kənələnmək. - **mallar sağırtqalanmış.**

saqırtmaq **saqırtmaq. səyritmək. səğırtmək.** nərsənin olduğunda atılıb sıçraması, bir hərəkətin yavaşlayıb yeyinləyib, durması, utqunması. göz qapağının atması. qonuşurkən birdən tumub, dalıb, durmaq.

saqistəm **sağıstəm.** hüsnüniyyət.

saqistəm **sağıstəm.** xoşniyyət. hüsni niyyət.

saqış **sağış.** 1. **sağıu. sağı. sağıuc.** övünc. övgü. övüş. həmd. şükr. təşəggür. 1. **sağıc. sağı. sağınc.** yaranc. yaran. işlək. istifadə. qazanc. olum. kəsb etmə. əməl kərd. 1. **sağı.** anma. alqış. alqış. yadaq. isləş. istəş. diləş. dua'. 1. sağın. oxşama. tapın. ölənə yas tutub oxşamaq, iyiliklərin sayqıyıb ağlamaq. 1. **sakış. sakınış. sakınc.** **sakın. sakıt. sakıc.** ehtiyad. ehtiyat.

saqış **sağıuş. sağış. sağınc.** {{ (< saq: tutuq)}}, 1. sağınıv. düşüncə. fikir. qayqı. əndişə. 1. düşüncə. 1. tasa. qayğı. düşüncə. fikir. 1. sağınış. ictinab. ehtiraz. 1. munq. manğ.

qayğı. tasa. üzüntü. köksö. tuxatlıq. kədər. dərd. qəm.
 qussə. xəsdəlik. - **sağış basmaq**: qayğılanmaq. - **sağış
 saçmaq**: qəmin dağıtmaq. - **sağış vermək**: incitmək. - **sağışa
 düşmək**: öykəlmək. fikrə dalmaq. **1.** məfhum. anlam. - türk
 dili, çox sağışlı sözlərdən olub. - dolay sağış: məcazi anlam. -
 düz dolya **sağış**: məcazi həqiqi anlam. **1. sayış.** sayı. ədət.
 ölçü. hesab. saymaq. - **sağış günü**: qiyamət: sağış yeri:
 məhşər yeri. **1.** istək. sağınç. arzu. **1.** sanıç. sağinc. anış.
 təsəvvür. **1.** güvənclik, intizamət, təhlükə, əmniyyət
 quvvələri. **1. sayış.** ödəmək. bir iş üçün ayrılan bəlli
 nərsələr. təxsisat. **1.** nərsenin sağılmış sığılmış özü,
 özlüyü. özdək. maddə. **1.** sayış. hesab. **1.** düşiş > duşəş.
 salış. **1.** arzu. təməna. **1.** xiyal. təsəvvür. **1.** anğaşa.
 əndişə. **1.** sayış. **1.** sağma. **1.** sağinc. qussə qəm kədər. -
 qaçdı **sağuş** sevnəlim. **1.** ilqım. sərab. - sağış sağıdı: səraba
 qapındı. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür. susamış. **1.**
 samac. sanam. **1.** xiyal. **1. sayış** sayma. sayış sayma. **1.**
 sağım. - bir **sağım** süt: bir sağışda sağılan süt. **1.** saymaq
 işi. - ulduzları **sağış** içrə doğdu günüm. **1.** sağış.
 nagirançılıq. **1.** sağman. sahman(> **saman**). bəkit. bəkiş.

düzüş. həncar.

- **sağış basmaq**: tasalanmaq. qayğı içinə girmək. düşüncələrə dalmaq.

- **sağış saçmaq**: düşüncələri dağıtmaq.

- **sağış edmək**: düşünmək.

- **sağışqa gedmək**: düşüncəyə dalmaq.

- **sağışqa girmək**: düşüncəyə dalmaq.

- **sağışlaqa girmək**: düşüncələrə dalmaq.

saqışçı **sayışçı. seyişçi. 1.** hesapçı. hesabdar. **1.** qorucu.

saqışlamaq **sağışlamaq. 1.** saymaq. sıralamaq. **1.** nərsəni düşünmək. anmaq. xatırlamaq. **1.** bağışlamaq, ismarlamaq.

saqışlanmaq **sağışlanmaq.** düşünmək. düşüncəyə dalmaq.

- **sağışlanıb qalmaq**: qayğılanmaq.

saqışlanmaqlıq **sağışlanmaqlıq.** qayğı. quşqu. qayğı.

saqışlantırmaq **sağışlandırmaq.** qayğılandırmək.

saqışlar **sağışlar. sağılar. sağular. sağular.** övüncələr. övgülər. övüşlər. həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.

saqışlı **sağışlı. 1. sağıclı. sağılı. sağınclı.** yararlı. yararlı. yararlı. yararlı. yaraclı. göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı.

qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü.

bəhrəli. faydalı. **1. sağılı. sağulu. sağuclu.** övgülü.

övüncü. övüşlü. minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.

sağışlı

sağışlı. sağışlıq. 1. seyrek. sayılı. az sayıda. bir neçə. **1.**

düşüncəli. qayğılı. tutuq. dərqli. fikirli. - **sağışlı** öykülərə

qapanmış: fikirlər. - **sağışlı sağışın** söyləse, **sağışsızın** başı

ağrır. - **neğ sağışlısan:** nədən düşüncəlisin.

- **sağışlı bolmaq:** düşüncəyə dalmaq.

- **sağışlı sağışın aytsa sağışsızını başı avrur:** dərtli dərini

söyləse dərdsiz in başı ağrır.

sağışlıq

sağışlıq. sağılıq. sağuluq. sağucluq. övgülük. övüncülük.

övüşlük. minnətdarlıq. mütəşəggirlik.

sağışmaq

sağışmaq (< saq). sayışmaq. səğışmaq. səyrişmək.

ötüşmək. yarışmaq. çəkişmək. iddiaya tutuşmaq.

duyğulanmaq. marağlanmaq. qayğıрмаq. fikirləşmək. -

kişi toprağı ola **qayğurmaya** yakı olmaya **ayğurmaya.** nə fərqi

var.

sağışsız

sağışsız. 1. dərdsiz. tасasız. qayğısız. **1.** düşüncəsiz.

ehtiyatsız. **1.** düşüncəsiz. tасasız. qayğısız. - **sağışsız**

sözü yel iltir: sasraq sözü yel alır.

- **sağışsız kişi**: qayğısız. tасasız kişi.
- **sağışsız söznü yel eltir**: düşüncəsiz sözü yel götürür.
- saqıştıрмаq** **sağışdırmaq**. 1. sayıya qoymaq. sıralamaq. 1.
düşündürmək. qayğılandırmaq.
- saqıt** **sağıt**. 1. durğun. dölək. ağıllı. arqun. təmkinli. ağır. dinc.
sabit. ilqarlı. 1. mirrix gəzəgəni. 1. övgü. 1. mirrix. 1.
sağın (ağlın) itirmiş. səfeh. 1. tək. - **sakit** ol: tək dur: sus.
- **sakit ər**: tinər. dinər. dincər. dinc, rahat kişi.
- saqıt** **sakit**. **sakin**. **sakınc**. **sakınş**. **sakıc**. **sakış**. ehtiyad. ehtiyat.
- saqıt** **sakit**. əpsəm. əbsəm. uslu. susuq. - **sakit yer**: turaq.
duraq. durqun. dinc.
- saqıtan** - **üzdən sağıdan düşüb**, **əzilib**, **sınma**, **batma**: qaraçökəl.
pis cürə pozulma, batma. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq.
vərşikəslik.
- saqıtcı** müsəkkin.
- saqıtlamaq** **sağıtlamaq**. qımsızlamaq. susmaq. kəsmismək.
qısmısmaq.
- saqıtlənmək** **sakıtlənmək**. **sakinləşmək**. qoymaq. dincəlmək.
rahatlanmaq.

- saqitlətmək** **sakitlətmək.** sakinlətmək. qoydurmaq. dincətmək.
rahatlatmaq.
- saqitlətmək** **sakitlətmək.** yapsutmaq. söndürmək.
- saqıtlı** **sağıtlı. sağıtq.** alğılamlı. anğılamlı. anlamlı. içərikli.
içirlikli. içlikli. içərimli. gəbəli. yüklü. qapsamlı. toplanlı.
dolqun. dolu. doluq. özlü. ortalı. qarınlı. aralı. göyüllü.
kөнüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
mə'nili. mə'nalı.
- saqıtmaq** **sağıtmaq.** sakınlaşdırmaq.
- saqız** **sağız. 1. sağıya.** dilab. dolab. dilab. dolab. dolanan,
dönər çarx, ki quyudan su almağa yarar. dəzgah. çığırq.
1. mə'cun. 1. (< saq), bərk, tutuq, quyuq nirsə.
- saqız** **sakız. saklaz. sakaz. 1. çatı. səqf. 1. geyiz. (> kiz_(fars)).**
nəməd.
- saqız** **saqqız. sağız. (< sax). 1. gizli nərsə. gizik. sirr. - saqqızın**
oğurladı. 1. sağısız. səfeh. ayaz. aylaz. 1. palçıq. çamur.
yapışqan. - **sağız topraq:** yapışqan topraq. 1. sağızan.
saqqız. oğru. 1. yapışqan, yılım nərsə.
- saqızan** **sağızan. sağız. saqqız. oğru.**
- saqızqan** **sağızqan. saqağan. papağan quşu.**

- sağızlı** sağızlı. palçıqlı. çamurlu. yapışqan. bulaşlıq. - **sağızlı** don.
- saqqa quşu** qotan.
- saqqa** 1. **saqav.** (< saxlayan). barğa. kürk. yamçı. palto. 1. **sağqa.**
bax > **saqnav.** bağırtı. 1. **şaqqa.** qaraq. bəbək.- göz
saqqası: göz bəbəyi. girdə. şar.
- saqqa** **sağqa.** birdən. ansızın. - **sağqa durdu:** virdən duru verdi. -
sağqa ayağın çəkdi: birdən ayağın çəki verdi.
- saqqac** **sağqac.** sağlıq işlər görəvlisi. behdar.
- saqqal** - **çənəsaqqal:** keçisaqqal. - **yün saqqal edmək:** birisin
utandırmaq. - **çəmbər saqqal:** üzü çevrələyən yüngül saqqal.
- **qaba saqqal:** gur, bol saqqal.
- **ağsaqqalın** yaşına yox, ağsaqqalın başına bax.
- **qeçisaqqalı:** **geçisaqqalı.** quzuqulağı.
- **saqqalın** ağına baxıb, yaş verib, **ağsaqqal** deyib baş verib.
- **saqqal bitirmək:** saqqal qoymaq.
- saqqal** 1. gizli. gizlədən. **saqqarmaq:** utanmaq. çəkinmək. gizli
durmaq. 1. yırtıq pırtıq.
- **geçi saqqalı:** gözəl qoxulu bitgi. ləhyətül teys.
- **qıvırcıq** saqqal.
- **saçı saqqalı düşürən kəl çeşiti xəstəlik:** bart.

- **saqal yibər**: saqal bıraq.
- **ağarmış saqallı**: çalsaqal. qırçıl saqallı.
- saqqaldaş** yaşıt.
- saqqallı** - **hər saqallını ata sanır**: görmüşə aldanır.
- saqqalsız** torlaq.
- saqqamaq** **saqğamaq**.sakinmaq. tutulmaq. - **onun dili saqğavır**,
tutulur, saqınır.
- saqqanmaq** **sağqanmaq**. **çağqanmaq**. gürbüzləşmək. gəlişmək.
gücləşmək. güclənmək. gürtünmək.
- saqqar** alnı ağ at.
- saqqar** **saqğar**. - **saqğar toysuq**: kafdar.
- saqqara** balıq duzağı, toru.
- saqqarmaq** utanmaq. çəkinmək. gizli durmaq. saqğal: gizli. gizlədən.
- saqqatlı** **sağqatlı**. səhhətli. sağ süyəkli. sağlıqlı. tobar. dobar.
topar. sağlam. gürbüz.
- saqqən** **sağkən**. diri diri. diriykən. ölmədən. yaşarkən. dirirkən.
baş əldə ikən.
- saqqın** **sağqın**. sağlıqlı. salim. güclü. qolçomaq. qəvi.
- saqqın** **sağqın**. sarqın. sağın. sarqıntı. sarğıntı. sağrıntı. damla.
çilə. silkinti.

saqqırcın **sağqırcın. savqırcın. sağqarın. sağxurcun.** obur. qarınpa.
pisboğaz.

saqqız **sağız. sağız. sağıç. 1. (< sax).** gizli nərsə. gizik. sirr. -
saqqızın oğurladı. **1.** sağızan. sağız. oğru. **1.** sağrız.
ağacdən sağrılan yapışqan sızıq. ağac pusi. gigirgə.
- **damla saqqızı:** teyxa, çin, xalis saqqız.
- **ğıcırlı saqqız:** ağız patlanğıcı.
- **qara saqqız:** qır. qar. zift.

saqqız **saqıç. çiğnək. çeğnək.**
- ağacların qabığında süzən kəkiggə, **saqqız kimi ögə:** bal.
- **ağızlara saqqız olmaq:** bir nəməne hərəkəsin dilinə düşmək.
- **ağızına saqqız edmək:** bir sözü çox təkərləmək.
- **ardıc saqqızı:** ağgünlük.
- **meşə saqqızı:** engər.
- **qara saqqız:** zift.
- **kökündən saqqız çıxarılan bir ot:** qaravruq. qaravlıq. -
qaravlıq saqqızı.
- **saqqız otu:** qara qoğut.
- **otaçılıqda, boyaçılıqda işlənən saqqız çeşitlərindən:**
qardaşqanı ağacı.

- **saqqız qabağı**: yeməyi yapılan qabaq çeşiti.
- **saqqızın oğurlamaq**: ürəyində yer almaq, açmaq: işığın oğurlamaq.
- **daş saqqız**: sonsuz sonucsuz, yaramaz iş, nərsə.
- **saqqızı daşdan olanın, çelikdən dişi olmalı**.
- **qarasaqqız**: qətran. zift.
- saqqörü** **sağgörü**. dəringörü. dəringörmə. bəsirət.
- saqqu** **sağqu** (< **sağmaq**) > saqi. süzən.
- saqqun** **sağqun**. doğrun güvənli. əmanətdar. əmin.
- saqqur** **sağqur**. **sağırqu**. kənə.
- saqla** - cəvanlıqdan qocalığa hay **saxla**, varlılıqdan yoxsulluğa pay **saxla**.
- saqla** **sağla**. **saxla**. **çağla**. gözlə.
- saqla** **saxla**. **saxta**. gizlisi olan. doğru olmayan. içiyənən dəşə bir olmayan. saxlaq. taxda. evlək. bölük. kərdi.
- saqlaban** **saklaban**. **çuşqa**. **daşqa**. **çaşqa**. **qaşqa**. **qaşmar**. **qaçmar**. **çağmar**. **çaxmar**. hər kəsə gülünc, alay olan kimsə.
- soytar. soytarı. komik. məsxərə. məsqərə.
- saqlac** **saxlac**. qorqan. qala. hisar.

- saqlac** saxlac. saxac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qıııac. 1. toxunac. toxac. toqqac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. yaxalac. avqar. tutmac. tutac. alac. almac. qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. çalqac. çalac. 1. duralğa. istqah. 1.göröv. hifz edmöv.
- saqlac** saxlac. saxlaq. saxul. qapsul. qasul. kasa. qapsa. sandıq. saktığ. sağıtığ. sakındığ. qutu. qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab.
- saqlaq** saxlaq. 1. saxlac. saxul. qapsul. qasul. kasa. qapsa. sandıq. saktığ. sağıtığ. sakındığ. qutu. qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab. 1. təkınlık. sakınlıq. yekəlık. təklik. çovlaq. kovlaq. çövlək. çevlək. quylaq. xəlvətğədə.
- saqlaq** saxlaq. sağılaq. 1. pərhz. 1. ərıyb süzən, tökülən. içı boş. kof. 1. onuq. onal. onanmıı. ussal. usa. ağıla uyqun. özənli. dayanıqlı. bayındır. dəstəkli. 1. saxla.taxda. evlək. bölük. kərđı. 1. təkım. 1. qapalı. gizli. məxfı. ğeyrı ələni.
- saqlaqa** sağılağa. sulu bulaqlı yer. altından su çıxan tarla.
- saqlam** sağılam. 1. doğıru. səhıh. doğıru hesab. 1. daynaqlı. doğıru. möhgəm. əsaslı. mühəqqəq. əsən. sağı. ölmöz.

dayaqlı. davamlı. - bu parçadan **ölməz** nərsələr yapılır.
 vurqulu. çitlik. bərk. sərt. dönməz. əkit (< **əkmək**:
 dayaqlamaq). - **ölməz oğlu**: ağır. mətin. sağlam.- **bərk**
sağlam, güclü: turp kimi. **1.** qalaq. qürşad. gürşad. quşaq.
 qurşaq. **1.** aybat. qöstərişli. gözəl. **1.** qancal. dayanıqlı. **1.**
 tamallı. təməlli. əsaslı. - **sağlam fikir**: tamallı oyum. **1.** bək.
 bərk. yarp. - sağlam duruma qoymaq: pötürmək.
 bütürmək. bitirmək. **1.** mö'təməd. - **sağlam** bir adamdır. **1.**
 onat. uyqun. dayanıqlı. yaxışıqlı. onay. dayanıqlı. uyqun.
 salim. iqsiz. iğsiz. omurca. dayanıqlı. namuslu. ağçın.
 güclü. yiqit. yiğit. yeğ. yiğ. iyi. daha iyi. sıxı. batur. cəsur.
 dayanıqlı. tipçin. dipçin. saqman. sağlıqlı. uyanıq. diri.
 güclü. sağlıqlı. güclü. dayanıqlı. dirəncli. dinc. isən.
 sağatsağdın. saq. sav. piti. pidə. tipi. təpi. təpir.sıx. tıx.
 sıq. **1.** ükçə. yükçə. dayaqlı. müstəhkəm. **1.** təkərey. sıxı.
 qurç. qurs. güclü. qanlı. canlı. beq. bək. bərk. sıxı.
 bəqivlü. qatı. dayanıqlı. bitdək. qəti. dayanıqlı. cıqırıq.
 qadav. dayanıqlı. sərt. qögəm. sıxı. quvvətli. qurçbel.
 dayanıqlı. güclü. təməlli. əsaslı. təməngili. dəməngili.
 dayanıqlı. güclü. əsaslı. tommay. dommay. güclü.

qudrətli. quvvrtli. zorlu. tompur. gürbüz. tutumlu.
 yavaman. yağaman. güylü. heybətli. qatdır. bodur. yapılı.
 quvvətli. dorqun. sağqatlı. səhhətli. tobar. dobar. topar.
 gürbüz. sağ. bütün. tam. **1. (tikişdə).** yiki. ciqi.

- **sağlam olmaq:** tutmaq. yaxcı olmaq. - əl ayağı **tutmaq.** -
 heç bir yerim **tutmur.**

- **sağlam olmayan:** salındıda. asılı. şəggili. asımlı. şübhəli. -
 işimiz **salındıda.**

- **sağlam olmayan:** bəqivsüz. sallantılı.

- **sağlam duruma gəlmək:** bəqlənmək.

saqlam

sağlam. sağlıq. sağ. 1. basaq. qatı. qatıq. qalın. bərk.
 möhkəm. daynaqlı. dayanıqlı. **1.** böyük. böyküt. acıq. iti.
 sərt. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq.
 qalaq. qaqal. qalın. yoğun. yoğan. enli. enil. gur. gurul.
 gür. gürül. güclü. qocur. dolu. doluq. dolqun. çaplı. çapıl.
 iri. **1.**iyi. əsən. salamat. səlamət. - **iyi** misin. - **iyi** görünür,
 ağrıqa oxşur. **1.** gürbüz. kök. kürüt. çağ. iri. qəvi. - gənc,
 gürbüz kənd uşağı. **1.** qurt. gürt. qıyınqır. qınqır. əslək.
 əsləh. **1.** möhkəm. - **hər çeşit bərk, dayaqlı, dəvamlı,**
sağlam bez, qumaş, parça: qarabaf. qarabağ. qarabafda.

qarabağda. qarabafdal. qarabağdal. 1. qayım. inaq.
 güvənilir. güvənilen. inanılır. inanılan. içgin. əmin.
 möhkəm. payalı. dayaqlı < metatez > yataqlı. dayanaqlı.
 dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı.
 dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1.
 dayanıqlı. mətin. çivi kimi. çivi tay. 1. mətin. sağ aman.
 salamatlıq. güclü. möhkəm. qate'. bərk. sağ. iyi. 1.
 sağlam əsən. çağ. 1.mətin.

- eşşəyi sağlam qazığa (mıxa) bağlayıb, üstəlik bir sobada

yendirmək: gərəyi işlərin hamısını yer bə yer etmək.

- **sağlam yapılı:** qəvi bünyə.

- **sağlam qanıt:** hüccəti qate'.

- **sağlam tutmaq:** bətləmək.

- **sağlam yapılı:** daş dəmir. ruyin tən.

- **dilinə sağlam olmaq:** kötü söz söyləməmək.

- **sağlam nərsələr:** dəmir çarıq.

- **iyi sağlam olsunlar:** cin qaradan danışırkən "qara, üzüntü

qıraq, uzaq olsun" diləylə işlənir. - **iyi sağlam olsunlar,**

gəcənin bu çağında buralarda neylirsən.

- **qalın, sağlam ağacçıq:** qaramış. qarayemiş. taflan.

- noxuddan böyük yemişi yeyilən, çox sağlam odunlu

ağac çeşiti: qaragöz.

- sağlam, dayanıqlı toxuma bez çeşiti: qaramandın.

- sağlam olduğu üçün balta kimi araclara sap yapılan

ağac: qaradal. saplıq ağac.

- (bərklik, sərtlik, qatlıq yönündən). qara. möhkəm.

keyfiyyətli. - **qara çəlik:** iyi cins çəlik.

- çox dayanıqlı, sağlam ağac çeşiti: qara çam, şam ağacı.

qatran. qatıran. qartan. qatğan. qayran. qayğan.

saqlama

saqlama. 1. saqlatma. barlama. varlama. var etmə. var

edmə. dabanlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma.

onqatma. onqutma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə.

yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə.

bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə.

kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sıbutlama **1.**

tə'minat. tədarükət. **1.** sikorta. zəmanən. qarantı. bımə. **1.**

tə'minat. - **şəhərdə güvənlik saqlama (əmniyyəti tə'min**

edmə) görəvlisi, mə'muru: qolluqçu. polis.

- ağır al, **ucuz saxla.**

- **keçim saqlaması güc durum.** əkmək aslan ağzında.

- bir duyğunu, sinsini, hissi **saxlayıb şişirtmək**: tutmaq.

bağlamaq. bəsləmək. güdmək. - öc **bağlamaq**. - bir quram

tutmaq: bir düşüncə **güdmək**.

- **nərsəni saxlama, qoruma, durdurma, sürmə, sürdürmə, dəvam ettirmə**: qalma.

- **sır saxlayıb, netəliyi, kimliyi bəsbəlli olmayan** qapalı qutu. içini artıq dışarı vurmayan kimsə.

saqlama **saxlama**. 1. (< **saq**). dilab. 1. saxlayış. gizləmə. kitman.

ixfa. - bir belə sıxı **saxlayışda** nə anlam var. 1. saxlım.

qapatım. qapatma. toqif oluş.

saqlamaç **sağlamaç. sağlamçı**. qarançı qarandır. sikortaç. sikortaçı.

zəmanətçi. zamin.

saqlamadan **saxlamadan**. gizləmədən. aşqara. açıqara. açıqca.

dışıqara <> dışqara. dəşikara <> eşikara.

saqlamaq (**sağlamaq. saxlamaq. saklamaq.**) 1. qapsırqamaq.

qapsırmaq. qıpsırmaq. qıpsırqamaq. qasırqamaq.

qasırmaq. əsirgəmək. 1. qarartılmaq. qalartılmaq.

qalartılatmaq. örtmək. qapamaq. qamamaq. - **qarartıla**

görməsinlər. 1. qorantılmaq. qoraltilmaq. qarantılmaq.

qaraltılmaq. qorlamaq. qorumaq. 1. **sağlatmaq**. var

edmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. doğrutmaq.
 doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq.
 qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. dikdəmək.
 tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq.
 bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək.
 birkitmək. dibləmək. diblətmək. kökləmək. köklətmək.
 qərarlamaq. isbat edmək. sibutlamaq. **1.** savqalatmaq.
 sovqlatmaq. sovq vermək. nərsənin oluşuna yol açmaq.
 itmək. itələmək. itəgələmək. **1.** gizləmək. **gizirmək.** -
astarın gizir, üzün bəzir. 1. saklanmaq. yatsınmaq >
 yadsınmaq. yatrınmat. yaşrınmaq. gizlənmək. danınmaq.
 tanımazmaq. inkar edinmək. boyun almazmaq.
 boyundan atınmaq. **1.** toxumaq. işləmək. islamaq.
 islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq. yonarmaq. onarmaq.
 hazırlamaq. **1.** yatsımaq > yadsımaq. yatırmaq.
 yaşırmaq. danmaq. tanımamaq. gizləmək. inkar edmək.
 boyun almamaq. boyununa almamaq. - gördüyün **yatsır**,
 görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir). - çirkin görse, gözü
yatsama (danma), söz eşitse, qulağı. - iyilikləri **yatsama**,
 olmamışı qansama (düşünmək istəmə. - **bir işin olacağını**

sağlamaq, toxumaq, işləmək, hazırlamaq: yolunu yapmaq. yol vermək. **1.** qorlamaq. qorumaq. kölgələmək. siğdirmaq. himayələmək. himayətləmək. difa', mudafiə edmək. daldamaq. daldalamaq. duldalamaq. duldamaq. qalağamaq. qalağlamaq. qalxanamaq. qalxanlamaq. sipərləmək. savarlamaq. savralamaq. **1.** edinmək. alınmaq. qavranmaq. qazanmaq. yiyələnmək. sahablanmaq. **1.** nərsənin düz olduğu yoxlamaq. doğrutmaq. işi yerinə qoymaq. **1.** gözətləmək. qorlamaq. qorumaq. **1.** qazanmaq. çıxarmaq. - çörəyin **çıxarmaq. 1.** doğrulamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. ayaqlatmaq. durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq. siyanət edmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid edmək. **1.** tə'min edmək. tətmin edmək. ödəmək. öhdəsindən gəlmək. - **bu onu sağlayamaz. 1.** alı qoymaq. asılı qoymaq. gözətlətmək. **1.** alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. mə'təl qoymaq. əngəlləmək. əkləmək.

tikmək. tutmaq. - bir gün bizi boşuna **alıqoyduz**. **1.** ayırmaq.
təxsis etmək. ixtisas vermək. **1.** barımaq. varımaq.
qorlamaq. qorumaq. hifz etmək. - **işlətməyib saxlama:**
örtülü. basqı. qapanca. - **basqıdaki** altından, askıdaki salxım
yeğ. **1.** durdurmaq. bəklətmək. - **araba niyə axlandı**. **1.**
yubatmaq. alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək.
- məni **saxlama**, de qurtar. **1.** tutmaq. - **bunu saxla baxalım**
bir. **1. sağlamaq.** yaşatmaq. bəsləmək. - **iyi duyqular**
sağla: yaxşı fikirlər elə. **1.** gizləmək. örtmək. qapamaq.
qamamaq. **1.** qapaylamaq. qapavlamaq. qapamaq.
bürkmək. gizləmək. **1.** qoruqlamaq. qabağın almaq. **1.**
yaşatmaq. bəsləmək. **1.** qapurmaq. qorlamaq. qorumaq. -
iyi duyqular sağla: yaxşı fikirlər elə.
- **yer qapmaq, saxlamaq, ayırmaq:** yer tutmaq.
- **geçimini sağlamaq:** baxmaq.
- uşaqlarına kim **baxır**.
- **gizlədib saxlamaq, danmaq:** basırmaq. yaşırmaq.
yığışırmaq.
- **geçim, yaşam sağlamaq:** qarın doyurma.
- **əl saxlamaq:** yubatmaq. gözləmək. dayanmaq. dözmək.

- **əl üstündə tutmaq, saxlamaq**: çox sayqamaq.
- **əldə saxlamaq**: qorumaq. kölgələmək.
- **gözü kimi sakınmaq, saxlamaq, əsirgəmək, qorumaq**: çox önəm, ilgi göstərmək.
- **kəndi keçimin sağlamaq, qazanmaq**: yaşama atılmaq: durmuşə girmək. çalışmaq.
- **onay sağlamaq**: icazə almaq.
- **yadında, yaddaşında saxlamaq**: qarnına yazmaq. imləmək. mimpləmək. qamqalamaq.
- **yas saxlamaq, yas tutmaq, yaslamaq**: qara bağlamaq.
- **bir işin olacağıni sağlamaq, toxumaq, işləmək, hazırlamaq**: yolunu yapmaq. yol vermək. nərsənin keçməsinə köməklik etmək.
- **qapının (dərbarın) iç düzənin sağlamaqda yükümlü görəvli**: iç ağalarının böyüyü. qapı ağası.
- **qazanc sağlamaq**: yararlanmaq. istifadə etmək.

saqlamaq

- sağlamaq. saxlamaq. asramaq. saxalamaq. (< saq). 1.**
- barımaq. qorumaq. (**s: h**) **haqlamaq. 1.** tıxmaq. bükpələk.
- buqurmaq. bükmələk. buqlamaq. buqmaq (**< bük**).
- bitirmək. sona ərdirmək. **1.** gizləmək. daşıriv. kasiv.
- kaçiv. **1.** bəkləmək. **1.** bəkləmək. **1.** qorumaq. sağlamaq.

bacarmaq. tə'min etmək. 1. qollamaq. - **tabın sağlamaq**:
 uyğun anı qollamaq, gözləmək. 1. güdmək. asramaq.
 gözərmək. 1. başarılı olmaq. 1. nərsəni birinə
 bağışlamaq, ismarlamaq. 1. qaçmaq. - paranı alıb **sağladı**.
 1. onaymaq. tınıtmaq. onaylamaq. doğrulamaq. tə'yid
 etmək. təsdiqləmək. 1. qazanmaq. əldə etmək. 1.
 bəkləmək. gecikmək. 1. (**sağ**: dərman). əmlə (dərmanla) bir
 kəsilliyi toxdatmaq. 1. **sağalamaq**. göz altına almaq. göz
 atmaq. gözətləmək. muğayat olmaq. 1. tə'min etmək.
 təqviyə etmək. quvvələmək. 1. basurmaq. bastırmaq.
 durdurmaq. ispat etmək. bütürmək. pötürmək. dikətmək.
 bərkitmək. 1. bərkləmək. qorumaq. 1. bəkləmək:
 bərkləmək. 1. sinqdürmək. sinqdürmək. sinqirmək.
 sinqürmək. sindirmək. həzmeddirmək. 1. gözətmək.
 gözləmək. qorqamaq. qorumaq. asramaq. əsirgəmək.
 toxdamaq. toxdamaq. bəkləmək. əkləmək. otururtmaq.
 tutub bağlamaq. toqif etmək. zəbt etmək. qorumaq.
 əsrəmək. asramaq. 1. toxdaştırmaq. yerləşdirmək.
 düzənləmək. orqanizə etmək. 1. asırmaq. himayə
 etmək. 1. çəkmək. qaldırmaq. dözmək. götürmək.

- təhəmmül etmək. - bu sözü o **qaldıramaz**. - bu acını o **qaldıramaz**. **1.** gözləmək. tutmaq. riayət etmək. - oruc **tutmaq**. - pərhiz **tutmaq**. **1.** tutmaq. əzbərləmək. hifz etmək. - dərslərimi **tutun**, sonra sınağa gəlin. - öc **tutmaq**. - ağılında **tutmaq**. **1.** əkləmək. qaldırmaq. durdurmaq. oturtmaq. yubatmaq. dayandırmaq. alqulamaq. alıqlamaq. alıqoymaq. **1.** güdmək. qorumaq. tutmaq. götürmək. hifz etmək. - kin qın, qərəz **güdə**n adamdır. - anasının qılığın **güdə**n uşax. - kişi oğlu gördüyün yox, bildiyin **güdmə**lidir. **1.** gömmək. örtmək. basırmaq. quylamaq. batırmaq. gizləmək.
- **saxlay saxlay qaç bolmaq**: bəkləməkdən yorulmaq.
 - **məni üydə saxlaqız**: evdə bəkləyin.
 - **yılıxını bürüdə saxlaqız**: at sürüsünü qurttan qoruyun.
 - **bir nərsəni üzərinə alıb saxlamaq**: qısılatmaq.
 - **yer saxlamaq**: yer tutmaq.
 - **basıb saxlama**: bağsat. bazdaşt. bağsama.
 - **ilişdirib saxlamaq**: tayamaq. dayamaq. durdurmaq.- bu işlərimi bir yerə **dayıyamazsınız**. durdurammasız.
 - **özün saxlamaq**: əlini tutmaq: əl uzatmamaq.

- **saxlamaq**: qapaq vurmaq. gizləmək. ört bas etmək.

- yığıb saxlamaq: qapamaq. ehtikar etmək. - çağında

vaxtında, bollu mal **qapamış**.

saqlamalı **saxlamalı**. asrağılıq. əsirgülik. əsrəgülik. asrağılıq.
qorumalı. himayət olunmalı. hifz olunmalı.

saqlamamaq - **düşünülən yolların heç biri çözüm, çıxış yolu**
sağlamamaq, düzəltməmək: doluya qoyursan alamır, boş
qoyursan, dolamır.

saqlamamaq **saxlamamaq**. titmək. dağıtmaq.

saqlamaz - **ağı yırtıq, söz saxlamaz**: kavanoz.
- **qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz**.
- **sınıx könül, saxlamaz sevinc, sınıx küzə necə saxlasın**
içində su.

saqlambac **saxlambac**. buqunçaq. gizlinpac.

saqlamca **sağlamca**. diricə.

saqlamca **sağlamca**. qatı qutu. qıppır. sərtcə. sərtcə. qıppa.

saqlamçı **sağlamçı. sağlamaç**. qarançı qarandır. sikortaç. sikortaçı.
zəmanətçi. zamin.

saqlamçı **sağlamçı**. sakınqan. səkingən. ehtiyatlı. quşqulu işə
girişməyən.

- saqlamıq** **sağlamıq. sağlama.** 1. təminat. tədarükat. 1. sikorta.
zəmanən. qarantı. bimə.
- saqlamına** - **işə sağlamına bağlamaq:** ölçülü ölçünlü, görgütlü tədbirli
davranmaq.
- saqlamlaşdırma** **sağlamlaşdırma.** bərkitmə. təşdid.
- saqlamlaşdırmaq** **sağlamlaşdırmaq.** 1. gücləndirmək.
dayamlamaq. dayaqlamaq. təqviyətləmək. 1. sağlatmaq.
dikətmək. ayaqlamaq. qaldırmaq.
- saqlamlaşmaq** **sağlamlaşmaq.** 1. bərkinmək. müstəhkəmləşmək.
möhkəmləşmək. 1. sərtəşmək. sərtləşmək. bərkimək.
qatılmaq. qatımaq. gücləşmək.
- saqlamlaşmaq** **sağlamlaşmaq.** 1. dincəlmək. 1. bəklənmək. bəküşmək.
bəkişmək. 1. bəğimək. quvvətlənmək. bəkeymək.
pekləşmək. bərkimək. quvvətlənmək. güncəlmək.
güclənmək. 1. qöcəblənmək. qoçavlanmaq. güclənmək.
quvvətlənmək. sınıllanmaq. güclənmək.
- saqlamlaşdırmaq** **sağlamlaşdırmaq.** 1. təhqiq etmək.
tədqiq etmək. 1. gürşadlamaq. quşaqlamaq.
qurşaqlamaq. 1. bəkitmək. bəkütmək. bərkitmək.
qapatmaq. sıxılratmaq. bəqlətmək. sıxılratmaq.

çınıqdırmaq. dayanıqlı qılmaq. dayanıqlığı arttıрмаq.
qurçlandırmaq. gücləndirmək.

saqlamlatmaq **sağlamlatmaq** qatılatmaq. qatıqlatmaq. bərkitmək.
sərtətmək. sərtlətmək. güclətmək. təqviyə, təhkim
edmək.

saqlamlıq mətanət.

saqlamlıq **sağamlıq**. 1. qurqunluq. qorqunluq. köklük. sağ amanlıq.
aman əsənlik. dinclik. səlamətlik. salimlik. 1. mətanət. 1.
sağlaşiq. qatılıq. qatlıq. qatıqlıq. qapızlıq. qapazlıq.
bərklilik. sərtlik. sərtləşik. gücləşik. 1. sağlıt > səhət > saat.
- **saatlar olsun**: sağlılrlar olsun. 1. sağlıq. bərklilik.
məhkəmlilik. 1. əsənlik. səhhət. səlamətlik. əfiyə.

saqlamlıq **sağamlıq**. **saxlamlıq**. 1. dirək. dirilik. ayağda qalmaq.
onğ. qalıcılıq. dayanıqlıq. 1. sağlıq. əsənlik. is. səhhət. 1.
sağın. əsrağuluq. saxlancıq. 1. tutum. dayanıqlıq.

saqlamsızın saxlamsızın. açıq. aşqara. gizlimsizin. ələni.

saqlan **saxlan**. - yazıqlıqdan çəkin, **saxlan**, **qal**, **qoyun**: suça,
günaha batma.

saqlana saxlana **saxlana saxlana**. gizlcə gizlicə.

saqlana 1. saxlanmış, gizli olan hər bir nərsə. 1. sir. giz. gizəm.

- saqlanacaq** - **saxlanacaq, gizlənəcək yer.** saxlantı. gizli bucaq.
- saqlanacaq** - **saxlanacaq, qorunacaq yerə girmək:** barınmaq.
saxlancaqlanmaq. qornacaqlanmaq.
- saqlanan** **1.saxlanan. saxınqan. sakınan. sakınqan.** qaçağan.
qaçıcı. çəkinən. çəkingən. quşqunan. üşünən.
üşüngən. **1.sağlanan.** tə'min olunan. - **yasaq (yasa dışı)**
yollardan sağlanan, qazanılan qazanc: qara para.
- **gizli, yasalı saxlanan yazı, dəfdər, kitab:** qara qablı pitik,
kitab.
- **saxlanan yer: saxlo. saxlu.** bank.
- saqlanan** **sağlanan.** qözətli. gözətিলən. əsirgənən. qorunan.
- saqlanaraq** **saxlanaraq. sakınaraq.** çəkinərək. ehtiyatlıca. ölçünərək.
üşünərək.
- saqlanbac** **saxlanbac.** buquluc. gizlinbac (oyun).
- **saxlanbaç oyunu:** buq.
- saqlancaqlanmaq** **saxlancaqlanmaq.** barınmaq.
qornacaqlanmaq. saxlanacaq, qorunacaq yerə girmək.
- saqlancıq** **saxlancıq.** asrağuluq. saxlamlıq.
- saqlanıq** **saxlanıq.** çəkinik. çəkingən. ölçülü. ölçünük. üşünüq.
üşüngən. üşənik. möhtat.

saqlanılacaq	- saxlanılacaq yer : qaraltı. sipər. savur.
saqlanılan	- yaz, yay üçün qar saxlanılan quyu : qar quyusu. qarlıq.
saqlanılan	saxlanılan . qorulan. gizlədilən. pusurulan. basırılan.
saqlanılmaq	saxlanılmaq . gizlənilmək. örtünülmək.
saqlanılmalı	- saxlanılmalı nərsə : saxlav.
saqlanılmayan	saxlanılmayan . tutunulmuyan - gizli saxlanılmayan , tutunulmuyan nərsə : qapaqsız. qapaqsız. gizli, örtülü, sirlı sırlı olmayan nəşə.
saqlanılmış	saxlanılmış . - qış üçün saxlanılmış yeyəcək : qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.
saqlanış	sağlanış . sağlaşma . iyiləşmə. iyiləniş. dizilmə. düzülmə. düzülüş. diziliş.
saqlanqıç	- saqlanqıç oyunu: gizlənpaç oyunu.
saqlanqıçlı	tutumlu.
saqlanma !	saxlanma ! . qayğıрма ! ayama ! düşünmə !.
saqlanma	saxlanma . örtünmə. gizlənmə. ihticab.
saqlanma	saxlanma . saklanma . gizlənmə.
saqlanmaq	sağlanmaq . saxlanmaq . 1. bağlanmaq . əsaslanmaq. gizlənmək. 1. buklanmaq . bükənmək. gizlənmək. pusurmaq. basırmaq. yaşmaq. yaşınmaq. örtünmək

qayıb olmaq. **1.** qorunmaq. bəslənmək. əsirgənmək.
 yardım olmaq. qayrılmaq. bərkinilmək. himayə olmaq. **1.**
 çəkinmək. gizlənmək. - məndən **saxlanma**, ondan **saxlan**.
1. buqunmaq. **1.** çəkinmək. tözmək. əsirgəmək.
 əzgərmək. dayanmaq. **1.** qaldırmaq. buldurmaq.
 bulaqmaq. bulqarmaq. geri qoymaq.

saqlanmaq

sağlanmaq. saxlanmaq. 1. sıxınmaq. sıxışmaq.
 dayanmaq. durmaq. - **dayan bir!**: sıxın bir!: saxlan bir!: dur
 bir!: sıxış bir!. **1.** tə'min olunmaq. əldə edilmək. **1.**
 qoruqlanmaq. **1.** ehtiyat etmək. çəkinmək. ölçübiçmək.
 diqqət etmək. - sözü birdirmən saxlan: sırı bildirməyib
 çəkin. **1.** durmaq. bəkləmək. - **qapıda saxlanıb soradı**:
 qapıda durub soruşdu. **1.** tapılmaq. olunmaq. bulunmaq. -
bu topaq tozlar saxlanır: bu topaqda minerallar vardır. **1.**
 qorunmaq. - **iyi saxlanın**. **1.** sipərlənmək. savarlanmaq.
 savralanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq. daldanmaq.
 qalağanmaq. qalağlanmaq. duldalanmaq. daldanmaq.
 daldalanmaq. qorunmaq. kölgələnmək. sığınmaq.
 himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq. **1.**
 çəkinmək. əl çəkmək. **1.** saxınmaq. sakınmaq. çəkinmək.

qaçınmaq. şübhələnmək. qafası bulanmaq. qanqaçmaq.
qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. başı pozulmaq.
qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. quşqunmaq.
üşünmək.

- yaxalanmamaq, görünmmək üçün saxlanmaq,

gizlənmək: bucaq bucaq qaçmaq.

saqlanmalı - **gizli saxlanmalı, tutunmalı nərsə:** qapaqlıq. qabaqlıq. sirr.
sirr.

saqlanmamaq **saxlanmamaq.** sakınmamaq. gözünü əsirgəməmək.
xətləri önəmsəməmək, saymamaq.

saqlanmamaq **saxlanmamaq.**çıxmaq. görünmək. gözükmək. - o qadın
qayınlarına **görünür.** - o kimsəyə **görünməz.**

saqlanmaz **saxlanmaz.** zahirə.

saqlanmış saxlanmış. saqlı. məhfuz. bir qırağa qoyulmuş. - **saqlı**
para, qara günün açar.

saqlansınmaq **saxlansınmaq.** qaçımsamaq. bir nərsəni yapmamaq üçün,
nərsədə olmamaq üçün nədənələr, mahanalar gətirmək,
qondarmaq, yaratmaq. nəm nüm edmək.təəllül edmək.

saqlantı 1. saxlanacaq, gizlənəcək yer. gizli bucaq. 1. sığınacaq.
tənək. pənah. 1. qın. qılaf. məhfəzə.

- saqlantıqı** **saxlandığı.** - cəhrədə məkiyin taxıldığı, saxlandığı yer.
qapas. qapsa > qəfəsə. gəpəsə. qəfəs.
- saqlar** - **iyi asdar, üzü saxlar:** 1. kimsənin qasıq qısıqlığının, kəsik küsüklüyün qaldıran qorucu kimsə. 1. birin yoxlayıb, əli altıda saxlayıb, yanlışlığına yol açmasını önləyən kimsə.
- saqlasın** **saxlasın.** - **tanrı əlində ovcuzda saxlasın.** (uşaq üçün deyilir).
- saqlasın:**
- **sınıx könül, saxlamaz sevinc, sınıx küzə necə saxlasın**
içində su.
- saqlasız** **sağlasız.** qoymsuz qoyumsuz. uyumsuz. əşortasız.
əşortsuz. əşgüdsüz. koordinasız. düzənsiz. başıboş.
baybaş. qayta.
- saqlaş** **sağlaş. saxlaş.** 1. **sağlaş!**. gizlən!. qaçın!. 1. sır. giz.
- saqlaşlıq** **sağlaşlıq.** sağlamlıq. qatılıq. qatlıq. qatılıq. qapızlıq.
qapazlıq. bərklik. sərtləşik. sərtlik. gücləşik.
- saqlaşma** **sağlaşma. sağlanış.** iyiləşmə. iyiləniş. dizilmə. düzülmə.
düzülüş. diziliş.
- saqlaşmaq** **sağlaşmaq. saxlaşmaq.** 1. sağ olmaq. yaşamaq. 1.
qizlənmək. 1. gizlənmək. sağışmaq. - hamı bütün
sağlaşıb: gizlənib.

saqlat	saxlat!. saxdat!. dayat!. durut!. durdut!. dözüt!. çəkit!.
saqlatıtmaq	sağlatıtmaq. doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq. onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək. diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək. diblətdirmək. köklətmək. inatdırmaq. anıtlatıtmaq. bəlgətitmək. bəlgələtdirmək. bəllətitmək. sənədlətdirmək. var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq. qərarlatdırmaq. sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.
saqlatma	sağlatma. 1. sağlama. barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dibləmə. diblətmə. kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sibutlama. 1. əsrigəmək. gözətləmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. qorlamaq. qorumaq. imənmək. imanmaq. tə'min etmək. muğayat, muraqib olmaq. 1. inandırmaq. tətmin etmək. tə'min etmək. 1. sağlamaq. var etmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.

yerləşdirmək. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq.
 anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək.
 bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dibləmək. diblətmək.
 kökləmək. köklətmək. qərarlamaq. isbat etmək.
 sibutlamaq. **1.** sağlamlaşdırmaq. dikətmək. ayaqlamaq.
 qaldırmaq. **1. saxlatmaq.** dayatmaq. dayıtmaq.
 durdurmaq. sürütmək. qaldırmaq. geri qoydurmaq. baqi
 edidmək. - bu yapı çox əsgidən **dayatılır.** - atalara **dayatan,**
 gec yorulur. **1. saxlatmaq.** əkləşdirmək. əğləşdirmək.
 əyləşdirmək. yerləşdirmək. yerlətmək. yatıtmaq.
 yergətmək. oturutmaq. otruşutmaq. oturtmaq.
 barındırmaq. abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq.
 qabqəştirmək. qorcalatmaq. iqamət, sikunət vermək. **1.**
saxlatmaq. sıxıtmaq. durdurmaq. dayatmaq. dayıtmaq. -
dayat bir!: sıxıt bir!: saxlat bir!: durdur bir!. **1.** alıqoymaq.
 durdurmaq. avutmaq. geciktirmək.

saqlatmaq **sağlatmaq. saxlatmaq. 1.** bağlandırmaq. əsaslandırmaq.
1. asratmaq. **1.** bəkləmək. **1.** qorutmaq.

saqlatmamaq **saxlatmamaq.** göstərmək. gizlətməmək. - hər nəyi olduğu
 kimi, açıqca **göstərmək.**

saqlav	qorucu. qaravul. qaraş. qaraç. - qala saxlavı : qalabəyi.
saqlav	saxlav . qaravul. qaraş. qaraç. keşik.
saqlav	saxlav . saxlanılmalı nərsə.
saqlav	saxlav. saxlov. 1. girov. rəhn. 1. ehtiyat. ehtiyat quvvə. 1. böyük dəhliz, salon. 1. tənəbi ilə girişin ortasında olan otaq. 1. istirahət yeri. devlət, gəngəş, məclis işçilərinin dincəş (dincəliş) yeri.
saqlavul	saxlavul. saqlayul. bəkçi. gözçü. mühafiz. saxlavul. bəkçi. gözçü. mühafiz.
saqlay	sağlay. (< saq). bütün. tamam. hamısı. hamısın. - saqlay al: hamısın al. - saqlay ut: hamısın ut. - saqlay param: hamı pulum. - saqlay çevrən: hamı dünya.
saqlay	sağlay. sağmay (< sağalma evi, öyü). hospital. xəsdəxana. kəsəlxana.
saqlaya	sağlaya. sağikən. canlı olaraq. - sağlay verdiş: canlı verdiş.
saqlayaban	saxlayaban. asraban. əsrəbən.
saqlayamayan	saxlayamayan. qaldıramayan. devşirəməyən. toplayamayan.
saqlayan	sağlayan. saxlayan. 1. sağan. mücri. saqlayıcı. 1. saxlayan. qalay. qaraq. qoruq. 1. sağan. sağna.

yazıdüzən. müsəhhih. təshih. **1.** yoxluyan. - kitabı

sağlayan: müsəhhih. - işləri **sağlayan.** yoluyan. **1.** basuran.

basdıran. sır saxlayan. yapurqan. yaşurqan. qizləyən.

örtülü, gizli qoyan. (# **yarupqan:** açan. saçan). **1.** asrağan.

qoruyan. **1.** sağar. saxar. **1.** əsrəğuci. asrağucu. asrağan.

asrağuci. əsirgəyən. qoruyan. hami. hafiz. haris. **1.** saxlı.

sağa. qoruyan.

saqlayan **sağlayan.** tə'min edən.

saqlayan **saxlayan.** gizləyən. tutan. - söz **tutan.**

saqlayan **saxlayan.** qoruqçu. mən' edən.

saqlayar **saxlayar.** - **əsən yeldi, titrəyən yapraq. ər ər olsa, saxlayar**
arvad.

saqlayıcı **saxlayıcı.** saqçı. qaravıl.

saqlayıcı saqlayan.

saqlayış saxlama. gizləmə. kitman. ixfa. - bir belə sıxı **saxlayışda**

nə anlam var.

saqlı - **gizli, saxlı, tutulu, sirrli, sırrılı nərsə:** qapaqlı. qabaqlı.

saqlı qapalı. qapaqlı. gizli.

saqlı **sağlı.** əşortalı. əşortlu. əşgüdlü. koordinalı. uyumlu.

düzənli. qoymlu. qoyumlu.

- saqlı** saxlı keçmiş. ötmüş. bastanaq. bastani.
- saqlı** **saxlı.** 1. gizli. gizəmli. sırr. sırr. 1. batinə.
- saqlı** **saxlı.** 1.pərhizkar. 1. silik. ismətli.
- saqlı** **saxlı.** giz. gizik. gizəm. gizlin. gizgin. içrək. içlik. məxfi. yaşırın. qapatın. sırr. qapalı. çulqalı (< **çuq**). bağışın. bağışıtın. basıtın. məhrəmanə. görünməyən. bilinməyən. anlaşılmayan.
- saqlı** **saxlı.** qorğuq. gizli.yaprıq (< **yaprımaq**).
- saqlı** **saxlı. sağıl. sağlı. saklı. (< saq).** 1. bəküt. 1. saxlayan. sağa. qoruyan. 1. sinğsi. gizli. gizlidən soxulub incik verən. qapaqlı. örtlü. məstur. məxfi. saxlı. salıq. qıtım. kitim. qutum. kütüm. güdüm. gizli. söylənməz nə. sirli. - **qapaqlı** iş. 1. gizlənmiş. gizli. məstur. məxfi. məktum. 1. məxfi. məhrəmanə. 1. saxlanmış. məhfuz. bir qırağa qoyulmuş. - **saqlı** para, qara günün açar. 1. gizli. sinsi. gizlin. kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. assırınlayın. yaşırılğan. yaşırınlı. yaşırın. yuşırın. yaşırın. astirtin. astan astırın. bildirməy. bükük. oğrun. duymadan. örtülü. daldax. darab < **dar**. çolav. batut. gizli. 1. **saqluq. saqnuq.** sayqın. firutən. 1. diri. canlı. sağlıqlı. 1. qorunmuş. əsirgənən.

mahfuz. **1.** dinc. sağlıqlı. **1.** saqlıq. saqlanıvçalıq.
ehtiyatlı. ağıllı. ağılıq. sezgir. sərgik. oyavlıq. qıraqlı.
baytaq. talay. xeyləh. **1.** asıl. aslı. faydalı. yararlı. karlı.
çıxarlı. **1.** pəhizi olan. pəhrizli. **1.** içgi. gizli. yaşırım. sır.

saqlıc **saxlıc.** bərkçi. bəkçi. qalaçı. qalaqçı. istehkamçı.

saqlıca - **sağlıca qal:** qal salcalan. qal sağcalan. sağol. xoşca qal.

saqlıca **sağlıca. saqlıca. 1.** sağol. gülə gülə. xudafiz. **1.** gizli.
örtülü. qorunan. **1.** xəzinə. **1. saqlıcaq.** sağlıqlı. diri.
əsənlikli.

saqlıca **saxlıca. saxlıdan. sakından.** sinidən. altdan. gizlicə.
gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən.
kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan.
bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor).
doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan.
açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyən.
müstətirən. pünhani.

saqlıcaqla **sağlıcaqla.** əsən qalın. sağlığınan. xoş. xoşluqla.
sağolun. xuda hafiz.

saqlıcaq **sağlıca. 1.** gizli. gizlənmiş. örtülü. **1.** yaşam. sağlıq.
əsənlik. **1.** sağlıq. yaşam. dirilik. həyat. zəndəqani.

- saqlığının** **sağlığınan.** əsən qalın. sağlıcaqla. xoş. xoşluqla.
sağolun. xuda hafiz.
- saqlıq** **(sağlıq. saxlıq).** 1. sağlamlıq. bərklik. möhkəmlik.
qayımlıq. (**# qayıqlıq:** züvğənlik). 1. dirlik. dirilik. 1. >
sandıq. qapran. qordan. qorlan. qapıcaq. 1. **istehkam.**
qala. qalaq. 1. bərklik.
- **əlinə sağlıq:** çox təşəggürlər.
 - **işləmə, sağlıq qazanma:** dirilmə. canlanma. - **sağlıq**
boğazdan gəlir: iyi bəslənən, gur səslənən.
 - **daha iyisi can sağlığı:** bundan yaxcısı olamaz.
 - **sağlıq baxanı:** vəziri behdari.
 - **sağlıq bilgisi:** səhhəti vicud elmi.
 - **sağlıq qoruma:** behdaşt.
 - **sağlıq siqortası:** bimeyi dərmani.
 - **sağlıq suların olsun:** saatların olsun.
 - **sağlıq uzmanı:** behdaşt işbiləni.
 - **üstüvüznə sağlıq** siz sağ olun.
- saqlıq** **sağlıq.** 1. dişi qoyun. sağmal. sağılan heyvan. 1. **sanalı.**
sanaqlı. sayılı olan hər nərsə. 1. uyanıqlıq. 1. əsən. sağ.
sağlam. 1. tatlı. iyi. təmiz. xalis. 1. sıcaq. 1. sağlıcaq.

yaşam. dirilik. həyat. **1. (< salıq) xəbər. mə'lumat. - salıq vermək: göstərmək. 1. sağlamlıq. əsənlik. is. səhhət. 1. yığvada birinə verilən "tav", "tost"ların, " tuş". - tav qaldırmaq: sağlığa qaldırmaq. tos demək. tuş vermək. 1. süt verən. 1. dişi qoyun. 1. təskin. avunc. - sağlıq olsun: (bir zərərin, acının qabağında, avundurma, oyalama sözü). boş ver. önəmi yoxdu. 1. uslu. huşlu. sayqılı. 1. sağır. səssiz. tutuq. 1. söğüqqan. sərin. baysal. geniş ürək. səbirli. 1. salıq. sava. müjdə. doğru xəbər. 1. sakıntılıq. nərsənin düşməməsin sağlamaq üçün qurşaq. bağ. - börk saqlağı. 1. sağım. yaşam. sağlıq. saq. sağ. dirilik. canlıq. yetərliq. canlıq. tirim. dirim. 1. salıq. sava. müjdə. doğru xəbər. 1. tetikli. ehtiyatlı. yumuşaq. diqqətli. - sözləri saxlıqlıqla dimlə. 1. onan. düzlük. doğruluq. səhhət. 1. tədbir. tədbirlik. ehtiyat. diqqətlilik.**

- **sakılığı soğurdan üren:** diqqətli olmayı kordən ögren.

- **baş sağlığı:** qayğı söz. - **qayğı söz bermək:** baş sağlığı diləmək.

- **sağlığa üz tutmaq:** iyiləşmək.

- **üstünüze sağlıq:** tanrı sizi əsirgəsin.

- **sağlıqla olmuyaydı:** gəlmiyyədi.
- **iyiliq sağlıq olsun:** uğur xeyir görəsiz.
- **sağlıq olsun:** afiyət olsun. nuş olsun.

saqlıq

saxlıq. saxlıt. birikit. birikim. yığıt. yığım. yığam. topalıt.

topalım. 1. təraküm. 1. zəxirə.

- **xəstə olan, sağlığına yaxınır.** (xəstə olan, sağlığından yaxınır).

- **iyilik sağlıq: iyilik gözəllik:** kef əhval sorana verilən yanıt, cəvab.

- **sağlığa qovuşmaq:** sağalmaq. düzəlmək.

- **sağlığı yerində:** qanlı canlı. sağasağlam.

saqlıq

saxlıq. saxluc. saxluq. saxlıt. saxlu. salın. gömül. gömüt.

coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun.

qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın.

qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın.

batman. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam.

yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa.

təpik. depo. qambar. ambar.

saqlıqlamaq

sağlıqlamaq. əlvida'lamaq.

saqlıqlanmaq

sağmal yiyəsi olmaq.

- saqlıqlı** ayıdaban. güclü.
- saqlıqlı** **sağlıqlı**. 1. sağlam. saqman. uyanıq. diri. güclü. 1. sağ süyəkli. sağqatlı. 1. ayıdaban. güclü.
- saqlıqlı** **sağlıqlı**. 1.düzgün. - **sağlıqlı ayqıt**: həssas arac. 1. sağqın. salim. güclü. qəvi. gürbüz, güclü kimsə: qara yağız. - əlli yaşında qıvamlı, **qara yağız** bir kişi. - bu atlar kimi **qara yağız**, sağlam birinin nə dərdi olabilirdi.
- saqlıqsız** - **iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə**: duruşlu, içi boş kimsə. qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük).
- saqlılıq** **saxlılıq**. 1. sinğsilik. sinsilik. gizlilik. gizlidən soxulub incik verməklilik. münafıqlıq. 1. sırsaqlı durum. həyatdan sapma. (**saqlanmaq**: qayıp olmaq).
- saqlım** **sağlım**. 1.**sağac**. **sağlış**. **sağalma**. **sağlış**. alac. əlac. iyiləc. iyiləşiş. iyiləşmə. iyiləşim. qutac. qutluş. qutuluş. qurtac. qurtuluş. qutulma. qurtulma. qalxınma. qalxac. qalxış. çara. nəcat. dərman. 1.**salim**. çağ. sağ. sağlam. əsən. 1.**saklım**. iç. içim. - sən genə **saklımdasın**.

- saqlım** **saxlım. qapatma. qapatım.** 1. qapalı, başqa kimsələrdən ayrı tutulmuş qəhbə. oynaş. metres. - bu onun **qapatmasıdır.** - onun iki **qapatması** vardır. 1. münhəsir. ixtisas verilmiş. 1. əl altı, azıq, gizli yol ilə ayrılmış nərsə. - bu **qapatma** malları tez aradan götürüb göndərin. 1. saxlama. toqif oluş.
- saqlış** **sağlış. sağac. sağlım. sağalma. sağlış.** alac. əlac. iyiləc. iyiləşiş. iyiləşmə. iyiləşim. qutac. qutluş. qutuluş. qurtac. qurtuluş. qutulma. qurtulma. qalxınma. qalxac. qalxış. çara. nəcat. dərman.
- saqlıt** **sağlıt. sağlamlıq.** - **sağlıtlar olsun:** saatlar olsun.
- saqlıt** **saxlıt. saxlıq. birikit. birikim. yığıt. yığım. yığam. topalıt. topalım.** 1. təraküm. 1. zəxirə.
- saqlıt** **saxlıt. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlu.** salın. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam. yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar. ambar.

- saqlıtan** **saxlıdan. saxlıca. sakından.** sinidən. altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükülcə. qapıldan. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor). doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan. açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. müstətirən. pünhani.
- saqlo** **saxlo. (> silo). < saqlo. (< saq).** 1. taxılın saxlandığı yer. 1. qorunmuş hisarlı topraq. 1. sarbar. sağçı. baxıcı. bəkçi. gözətçi. qorucu. qaracı. gözügü. sarayman. onğçı. əsgər. torğaq. torçu. toruqçu.
- saqlo** **saxlo. saxlu. saxlanan yer.** bank.
- saqlov** **saxlov. saqlav.** 1. girov. rəhn. 1. ehtiyat. ehtiyat quvvə. 1. böyük dəhliz, salon. 1. tənəbi ilə girişin ortasında olan otaq. 1. ambar.
- saqlu** **saxlu. 1.saxlo. saxlanan yer.** bank. 1. saxluc. saxluq. **saxlıq. saxlit.** salın. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. kürtük. birkit.

birikit. topalı. topalı. yığam. yığna. yenin. enin. yığın.
yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar.
ambar.

saqlu

saxlu. sağıl. 1. buğda qalğı saxlanan yer. (> silo). 1.
arın gözəl qorunmuş, yaxud yapılmış nərsə. - sağıl işlər. -
sağıl qız. - sağıl kişi. - sağıl paltar. 1. toy, bayram üçün
paltar.

saqluc

saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. saxlu. salın. gömül. gömüt.
coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun.
qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın.
qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın.
batman. kürtük. birkit. birikit. topalı. topalı. yığam.
yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa.
təpik. depo. qambar. ambar.

saqluçı

saxluçı. saxluqçı. yığıqçı. birkitçi. birikitçi. ambarçı.
ambardar. təpikçi. depoçu.

saqluq

saxluq - böyük pulluq, bağıluq, **saxluq:** qutan. qotan.

saqluq

saxluq.

- **dibsiz saxluq, boş ambar:** (saxluq: ambar) sonuc verməyən
boş iş.

- saqluq** **saxluq. saxluc. saxlıq. saxlıt. saxlu.** salın. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam. yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar. ambar.
- saqluq** saqlı. saqnuq. sayqın. firutən. dəyanətli.
- saqluqçı** **saxluqçı. saxluçı.** yığıqçı. birkitçi. birikitçi. ambarçı. ambardar. təpikçi. depoçu.
- saqluqmaq** **saxluqmaq. saxlumaq.** yığmaq. birkitmək. birikitmək. ambarlamaq. təpikmək. depolamaq.
- saqlumaq** **saxlumaq. saxluqmaq.** yığmaq. birkitmək. birikitmək. ambarlamaq. təpikmək. depolamaq. təprəm.
- saqlur** **saxlur.** qıtan. qutan. kitən. kitman. kütən. güten. gizlədən. söyləməz.
- saqma** **sağma. sağım.**
- **ıqlım sağma:** göy qurşağı. qosi qozəh.
 - **ıqlım sağma:** göy qurşağı.
 - **alqım sağma:** göy qurşağı.

saqmaq

- **bal sağmaq**: kovandan bal almaq.

saqmaq

sağınmaq. **1.** çəkinmək. ehtiraz etmək. ictinab etmək. **1.** həzər etmək. hifz etmək. - kötüdən **sağın**, eiyə yaxın. **1.** himayə etmək. səyanət etmək. - o mənim oğlummu çox **sağınır**. - gözüvü **sağın**.

saqmaq

sağmaq. **1.** (**sağ < > sığ < > sıx**) əl barmaqrı ilə sığmaq, sığarlamaq, sıxarlamaq. sıxıb çıxartmaq. **1.** tökmək. damızdırmaq. - ölüm onu qonaqladı, ağız içrə ağı **sağdı**. **1.** saymaq. samaq. sanamaq. sanmaq. saymaq. **1.** nərsənin ucundan sığallayaraq bir nərsə çıxartmaq, axıtmaq.

saqmaq

sağmaq. soğmaq. suqmaq. soğurmaq. çıxarmaq. 1. saxlamaq. əsirgəmək. qollamaq. **1.** göz altına almaq. gözdən keçirmək. yoxlamaq (**bazrəslik edən**). yoluqmaq.- işləri, gərəyi kimi sağmaq gərək. - sağruları arasız **sağlayın**. - işləri **sağlayan**. yoxluyan. **1.** gözləmək. izləmək. **1.** sızdırmaq. süzmək. **1.** nərsəni, düğünü, hörüyü, yumağı çözmək. **1.** kovandan (pətəkdən) bal almaq. **1.** əmcəyi, yemişi, nərsəni sığayıb sıxaraq suyun, için, özün almaq.

1. sığallamaq. sığamaq. 1. savmaq. açmaq. ayırmaq.
 uzaqlamaq. 1. şantaj, hədə qorxuyla para qoparmaq. lotu
 xərci almaq. 1. işə tutmaq. işləmək. yararmaq. kullamaq.
 istifadələnmək. istimal edmək. donanmaq. 1.
 guruldamaq. şaqqıldamaq. bağıрмаq. 1. yasamaq.
 almaq. düzəltmək. - içər küzə, sağar üzə. - nə **sağmaqla**
 uğraşır. 1. səğirmək. səyirmək. söyləmək. - **sağ u sağmaq**:
 ağıt söyləmək.

saqmal

sağmal. 1. sağmalı. sağılır. sütlü. 1. > **sahman**. doğru.
 düz. əlverişli. dəğərli. yararlı. 1. sütlü. sağılabilən. süt
 verən. 1. bərəkətli. - **sağmallı** olsun. - **sağmalın** qaçırma. 1.
 sağınan qoyun.

saqmal

sağmal. **sağman**. sağımlı. sağmalı. sütlü.

saqmalı

sağmalı. sağımlı. sağman. sağmal. sütlü.

saqman

sağman. 1. saman. onul. onqul. 1. sağış. sağman(>
saman). **sahman**. bəkit. bəkiş. düzüş. hencar. 1. **sahman**.
 saylan. düzünü. qurıklı. hazır. seçilən. 1. **sağman**. yüngül
 ayağqabı. ayağaltı. 1. uyanıq. diri. sağlam. sağlıqlı.
 güclü. - **sağman dosd**. saqdaç. sağdaç. can yoldaşı. 1.

soqman. dizə qədər çıxan çizmə. 1. qoyunların quzulaması.

saqman sağman. sağımlı. sağmal. sağmalı. sütlü.

saqmanlamaq sağmanlamaq. dəngəmək. samlamaq. dəğərləndirmək. açmaq. düzətmək. çözmək. sahmanlamaq. işləmək. həll etmək.

saqmay sağmay. sağlay (sağalma evi, öyü). hospital. xəsdəxana. kəsəlxana.

saqna sağna. 1. sağlayan. sağan. yazıdüzən. müsəhhih. 1. taxıl qabığı. 1. ambar.

saqnaq sağnaq. boğanaq. sağnaq. bora. boğanaq. boran. bora. boran. iti yelli yağmır. sağanğ. iti yağım.

saqnaq sağnaq. sağanaq. 1. keçəri, öteri, qalmaqaqallı, ağır olay. - qonaqlıq bir sağnaqla bitdi. - ər arvad ilişgisi sağnaqsız olmaz. 1. salqın. bəla. qıran. təprəm. - yer göyün sağnağına düşəsən. - sağnağa gəlmiş. 1. oxlağı yağmır. - ox kimi yağan yağmır. iti yağıb tez keçən yağış. - sağanağa düşdük. - yaği sağanağı. 1. nərsənin şığırmaq, gur, iti axımı. - qoşun sağanağı. - ışıq sağanağı göz qamaşdırır. - el sağanağı. 1. sərt dəniz yeli, böyük dalqa. - sağnaq qayığı

çevirdi. **1.** çox qıssa sürə. - **sağnaq** baxış. - **sağnaq** görüş.

1. birdən gələn ağır qəza. - **sağnağa** uğradıq. **1.** birdən yağan bol yağış. - **sağnağa** düşdük. **1.** kulminasiya. nərsənin zirvələrdə olan güclü çapınışı, təprənişi, şurı, böhranı. - muqam **sağanağı**. - devrim **sağanağı**. - sevgi **sağanağı**. **1.** çarpış. vuruş. davaşır. qovqa. savaş. qıyçov. - yaşamın dadı **sağanaqındıdır**. **1.** işgil. quşqu. çətinlik. güc. həçəl. - sağanaq işlər. **1.** güvənsizlik. əmniyyət, ittilaat təşkilatı. **1.** ehtiyat. **1.** isala düşmə. çımqırmaq. **1.** çadır kərəgəsinin hər qanatında olan dörd **dəğnek**.

- **saqnaqalp**: sağnaq alp. - **saqnaq han**: sağnaq han. - **saqnaq tekin**: sağnaq tekin. - **saqnaq tigin**: sağnaq tigin.

saqnaqu **saqnaqu. sağanqu.** saxsılanmış, qurumuş qabaq, qavaq.

saqnamaq **sağnamaq.** çıqramaq: quş tərsini buraqmaq.

saqnamaq **sağnamaq. sağmaq. sarnamaq. 1.** fırçalamaq. təmizləmək. **1.** tökmək. ağdarmaq. axıtmaq. ağlamaq. **1.** bağırmaq. yay qara qoparmaq. çığırmaq. **1.** düdmək.

saqnaşır **sağnaşır.** dam üstüdə **aşınmış** kiçik oda. balaxana.

saqnaşmaq **sağnaşmaq. sağışmaq. 1. sarnaşmaq.** bağırışmaq. çığırışmaq. **1.** ağlaşmaq.

- saqnav** **sağnav. sağqa.** bairtı. bağırış. böğürüş. çığılıq. çığırtı. yayqara.
- saqnım** **saknım. sakınım. 1.sakınma. sakniş. sakınış. sakıntı. saksayış. saksanış.** ıraqlanma. ıraqlanması. ıraqlantı. ıraqsayış. ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı. istənməmə. almasınma. almasıniş. almasıntı. almasıniş. çəkinmə. çəkiniş. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş. qaçınma. qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş. gizrinti. gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti. girzinsəyiş. gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab. imtina'. ehtiraz. **1.** qırım. kəsim. kərik (< **kərmək. kəsmək**). çəkim. pərhiz.
- saqnısıq** **saknısıq. sakınıq.** çəkinik. qaçınıq. üşənik. usanıq. utanıq. qısanıq. gerçinik. gizirik. almazıq. iğrənc. məkrüh.
- saqnış** **sakniş. sakınış. sakınma. sakınım. saknım. sakıntı. saksayış. saksanış.** ıraqlanma. ıraqlanması. ıraqlantı. ıraqsayış. ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı. istənməmə. almasınma. almasıniş. almasıntı. almasıniş. çəkinmə. çəkiniş. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş. qaçınma. qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş.

gizrinti. gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti.
 girzinsəyiş. gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab.
 imtina'. ehtiraz.

saqnışmaq **sağnışmaq.** bəkişmək. bəküşmək. gücləşmək.
 düzəşmək. cürləşmək.

saqnıq **sağnıq.** hayalı. iffətli.

saqnoc **sağnoc.** sancoq. şərit. zeh. qıyıq. qırağ.

saqnuq **sağnuq.** 1. dindar. tanrıdan qorxan. 1. saqlı. saqluq.
 sayqın. firutən. dəyanətli.

saqo **saxo. saqu. saqav.** (< **saq:** qorucu). 1. üst baş. taxım.
 ətək. qurşaq. paltar. - gözəl **saqo.** 1. palto. 1. - **sağol:**
 təşəkkür.

saqol **sağol.** 1. < **saq+ol:** qorun. gözlə özünü. 1. **saq + ol:**
 səlamət ol. 1. gülə gülə. sağlıca. xoş. xudafiz. 1. tabu.
 təşəkkür.

saqol **sağol.** qal salcalan. qal sağcalan. sağlıca qal. xoşca qal.
 - **sağol demək:** sağollamaq. əsənləmək. xoşqal demək.
 xudafizləşmək.

saqollamaq **sağollamaq.** əsənləmək. sağol demək. xoşqal demək.
 xudafizləşmək.

saqollamaq	sağollamaq. uğratmaq. uzatmaq. ozqatuv. uzatuv. yolcamaq. sağollamaq. yola salmaq. göz atmaq.
saqollarla	sağollarla. sağlıcaqla. gülə gülə. xudafizlər.
saqollaşma	sağollaşma. savqaldı. vidalaşma.
saqollaşmaq	- birbirinə əl verib sağollaşmaq, səlamalaşmaq: əlləşmək.
saqollaşmaq	sağollaşmaq. savqaldılaşmaq. savqaldılaşmaq. əsenləşmək. əslənmək. xudafizləşmək. vidalaşmaq.
saqolun	sağolun. əsən qalın. sağlıcaqla. sağlığınan. xoş. xoşluqla. xuda hafiz.
saqra	sağra. 1. art yak. arxa yan. 1. sağırqa. sağirtlaq. kənə.
saqrac	sağrac. sağıb süzən ayqıt. ələk.
saqraq	sağraq. sığırıq. (1 < sağmaq: sağılan süzülən qab. 1 < sakmaq: saxlayan: qab). 1. bardağın lüləsi, boğazı. boğazlı küzə. 1. bardaq. badə. qədəh. - sağraq sürən: sağər. 1. susaq. küpə. topaq. qulplu. - tapı sağrağı: dəvə tapı. böyük, qutsal xalq yığvalarında işlənən böyük bardaq. 1. yağ süzülən, qoyulan qab. 1. taxıl ölçəyi. şinik. 1. atlarda olan bulaşan xəsdəlik. 1. içgi içilən qap. küpə. qədəh. 1. sürəhi. içindən süzülən, sağılan qab. 1. sürəhi. sağuri (>

sürəhi). içindən süzülən, sağılan qab. **1.** sikrik. səkrük.
atlaq. atılmaqla keçilən yer. səgək yer.

saqramaq **sağramaq.** eşitməmək.

saqran **sağran.** altunsağrı (altınsarı) olan bir çeşit buğda. (> zə'fəran).

saqraşmaq **sakraşmaq. suçuşmaq. sıçraşmaq. səkrəşmək.**

saçraşmaq. atışmaq. irğişmək. qalxışmaq.

saqrat **sağrat. sağtar. səğə. 1.** saxlayan, sağlayan, qorucu olaraq nərsənin qırağına bəddənmiş, dikilmiş nərsə. qalidan tikilmiş heybənin qırağına tikilmiş **sağrı** (dəri: dərilmiş, sərilməmiş) çevrəlik, çaliv, kiris. **1.** topraqların bölüklərin bəliyə izlər, imlər, sınırlar. (> **sərhəd** (fars)).

saqratağzı **sağratağzı. 1.** sınırbaşı. **1.** uzaq, açıq, çox yel alan yer.

saqratlamaq **sağratlamaq. sağratmaq. səğələmək. sağtarmaq.** kimi nərsələrin qırağını **sağrı** ilə (dəri) çevirmək, qurşamaq. nərsənin genişliyinə ölçü qoymaq. **səğə** salmaq. **sərhədləmək.** sınırlamaq.

saqratlı **sağratlı. sağtarlı. səğəli.** dabandan yuxarı baldırı örtən bölümlü ayağqabı.

- saqratlıq** **sağratlıq. sağtarlıq.** işlənmiş sağrıdan (dərindən) belə bağlanan qurşaq.
- saqrı** **sağrı. sağır.** **1.** köçük. yan. yançaq. göt. **1.** cıdamlı, qalın, davamlı dəri. hər nərsənin qoğuşu, dərisi, qabığı. - yer **saqrısı:** yer **sağır:** yer yayqısı yer üzü. - **etüklük sağrı:** ayağqabı yapmaya ayrılan dəri. - kişi sağır: adamın ən etgilənən dərisi üzündədir. **1.** arxa. dal. sırt. **1.** heyvanın büzdümü ilə belinin arasında olan topruq, qalın bölümü. - **sağrısı** gözəl at. - atın **sağrısına** minmək. **1.** bu bölümün dərisi. **1.** şişik, dolu, ətli, gen olan nərsə. **1.** heyvanın beliyənə quyruq arasındakı dolqun, yuvarlaq bölümü. atın sağrına minmək. **1.** sağrı bölümünün bardaq, giləs (*fırans*), livan kimi olan gönü. heyvanların qıçlarının üst bölümünün (sağrılarının) dərisin fırx çıxarıb, üst yanın açıq buraxıb, altı olan dar yanın boğub, süt, su, çaxır içmək üçün bardaq düzəldərlər. - böyük **sağrı**, kiçik **sağrı.** **1.** kiçik təpəli, enişli yoxuşlu yer. **1.** işi ağən, **səyridən**, **səğirdən** kimsə. işi sürünmədə buraxan kimsə. **1.** pambıqçı yayına pabıq suvaşmaması üçün, quzu

dərisiynən örtülü bölümü. **1.** üstü incə dəri ilə qapalı sandıq, möbl. **1.** sağraq. **1.** sarı. **1.** savru.

saqrı **sağrı. sağır.** bud. heyvanların ayağının ətli, dolqun bölümü.

- **heyvanda sağrı ilə omuzbaşı arası:** bel.

saqrılamaq **sağrılamaq.** **1.** bərkətib, sərtləşdirmək. **1.** sağırlamaq. qaba dərinə sərtləşdirmək .

saqrınmaq **sağrınmaq.** qulağı batmaq. kar olmaq.

saqrıntı **sağrıntı. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla. silkinti.** - **su sağrındı:** su silkinti, çiləsi.

saqrışmaq **səkrişmək. sıçraşmaq. qalışmaq. qalxışmaq. irğışmək.** atlaşıb düşmək. oynaşmaq.

saqsa **sağsa. (< səqsənmək: siksənmək. sıçramaq).** qorxu. ürkü. çaba. coşqu.

saqsabat saq **sağsabat saq.** sözün tutmaq. qovlunu etmək.

saqsağan **sağsağan.** alaca qarqa. sıçraraq yeriyən, ağılı qərəli, ötməsi, yeyin ağac ərələmək səsinə oxşar, alaca qarğaya oxşuyub, ondan kiçik bir quş.

saqsaq bax > **sağraq.**

- saqsaqan** **sağsağan.** qarraq. alacağarqa. qazmalı. gecələ. kələkər.
kəl qarqa. qıcıq. qıjiq. qacaq.
- saqsalamaq** **saxsalamaq** (< **saq**: gizli). saxli gizli sözləri işləri
öğrənmək istəmək. söz, xəbər öyrənmək. casutlamaq.
casuslamaq.
- saqsalamat** **sağsalamat.** 1. aman əsən. 1. saz. iyiçur. dinc. rahat.
- saqsalıq** **saxsalıq.** casutluq. casus.
- saqsanış** **saksanış. saksayış. sakıntı. sakınma. sakınım. saknım.**
sakniş. sakınış. ıraqlanma. ıraqlanış. ıraqlantı. ıraqsayış.
ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı. istənməmə.
almasıma. almasıniş. almasıntı. almasıniş. çəkinmə.
çəkinış. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş. qaçınma.
qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş. gizrinti.
gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti. girzinsəyiş.
gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab. imtina'.
ehtiraz.
- saqsanq** ürpərmiş, qarışmış nərsə.
- saqsay** 1. qarışıq. - **saqsay** saqal. - başı **saqsay.** 1. qurd.
- saqsayış** **saksayış. saksanış. sakıntı. sakınma. sakınım. saknım.**
sakniş. sakınış. ıraqlanma. ıraqlanış. ıraqlantı. ıraqsayış.

ıraqsanış. ıralanma. ıralanış. ıralantı. istənməmə.
 almasınma. almasınış. almasıntı. almasınış. çəkinmə.
 çəkiniş. çəkinti. çəkinsəyiş. çəkinsəniş. qaçınma.
 qaçınış. qaçıntı. qaçınsayış. gizrinmə. gizriniş. gizrinti.
 gizrinsəyiş. > girzinmə. girziniş. girzinti. girzinsəyiş.
 gerinmə. geriniş. gerinti. gerinsəyiş. ictinab. imtina'.
 ehtiraz.

- saqsaymaq** birbirinə keçib qarışmaq. - ipim **saqsaydı**. - tükleri **saqsayıb**.
- saqsı** - qurut əzmək üçün, ağız gen, yayvan, dibinə sarı daralan **saxsı qab**: qaqaran (< **qaqmaq**: əzmək). mətirət.
- saqsı** - yayvan ağızlı qab, çanaq, küp, çömlək, **saxsı**, mətrət: tağar.
 - **saqsı qapaq**: sufal dam. - **saxsı qapaq çatıların üstünə çıxılmağ üçün qoyulan ayaqlıq yer**: qarılıq. qarlıq.
- saqsı** **saxsı**. < sağıcı. saxlayan.
- saqsıçı** - **saxsıçı eşşəklərin ürkütmək**: asiya, mənfəətə toxunacaq qılıqda, hərəkətdə bulunmaq.
- saqsılanmaq** sağınmaq. saqsınmaq.
- saqsılanmış** **saxsılanmış**. qurumuş. sağınqu.

saqsınmaq	saqsılanmaq: sağınmaq.
saqsıranmaq	sağsıranmaq. sağsırınmaq. duymazanmaq. duymazlanmaq. duymazınmaq. aldırmanınmaq. aldırmanınmaq. eşitməzlənmək. eşitməməzinmək.
saqsırınmaq	sağsırınmaq. sağsıranmaq. duymazanmaq. duymazlanmaq. duymazınmaq. aldırmanınmaq. aldırmanınmaq. eşitməzlənmək. eşitməməzinmək.
saqsol	sağsol. onqsol. onsol. yəmin o yəsar. çəpi rast.
saqsöz	sağsöz. bilik. bilgəlik. hikmət.
saqsu	dadlı su. şirin su.
saqşat	sağşat. sağ şad.
saqşınmaq	sağşınmaq. sağınmaq. sağunmaq. sağcunmaq. övgünmək. övcünmək. övşünmək. həmd, şükr, təşəggür edmək.
saqta	saxda. düzmə. qondarma. yalan.- düşmə işlər, sözlər.
saqta	saxta. 1. < saqlısı. gizlisi olan. girdəli. kələkli. əğri. 1. savalan. ayıran. sırayan. 1. evlək. kərdi. sıra. 1. çağda. kəzdə. keydə. keybir. hərdən. bə'zən. 1. çuxur. gizli. əğri. 1. {saqlı: gizli. boyalı (boyama: yalan)}. - saqtaçı: açıq açığa ssyləməyən, yapmayan. gizli üzü olan. 1. əsli astarı

- olmayan. aldavlı. aldatıcı. düzmə. düzməcə. əğrəti. qəlb.
taxma. uydurma. uyduruq. yalan. yapay. yapmacıq.
- saqta** **saxta. saxla.** gizlisi olan. doğru olmayan. içiyənən dəşə bir
olmayan. aldavlu. aldatıcı. ötürük. yalan. - **saxta tavrılı:**
riyakar. siltavçu.
- saqtaç** **sağdış. 1.** təzə bəyin **qorucusu** olan qardaşı, yaxın
qohumu. **1.** sağman dosd. can yoldaşı.
- saqtakarlıq** **saxtakarlıq.** qalayçılıq. üzdəklik. süsüclük. bəzgəklik.
- saqtaq** **sağdaq. (saxlamaq). sadaq. sədəq. sadıq.** saqdan. ox
salınyan qab. xalçada orta çəki. ox qabı. ox torbası. ox
qabı. ox qoburı. tərkeş.
- saqtaq** **saxtaq. saqtağış. bükət. boğut. səd. saq. bəd. susaqlağı.**
götürmə. toğan. tosmə.
- saqtaqar** **saxtaqar. (< saq: gizli).** gizli işlərlə uğraşan. əğri adam.
- saqtaqıç** **saxtaqıç. saqtağ. bükət. boğut. səd. saq. bəd. susaqlağı.**
götürmə. toğan. tosmə.
- saqtal** göztəl.
- saqtalau** göztalau.
- saqtamaq** **sağtamaq. sağatmaq.** durutmaq. dayatmaq. bina
edmək.

saqtan	saqdan. - saqdan söyləmək: sağdan söyləmək. doğru söyləmək.
saqtanu	sağıntı. sağınma. ehtiyat. qorunma. hazırlıq. yaraq.
saqtar	sağtar. bax > sağrat.
saqtarmaq	sağtarmaq bax > sağratlaq.
saqtarmaq	saqdarmaq. qutqırmaq.
saqtat	saxdat!. saxlat!. dayat!. durut!. durdut!. dözütl!. çəkit!.
saqtay	sağday. savlay. bütün. tamam. tamamən.
saqtıc	sağdıc. 1. küveyin, kürəkənin sağında bulunan qılavuz. gəlinin sağda olana " yengə " də deyilir. 1. kirvə. kürvə. erkək çocuğu sünnət etdirməyi, daha onun sünnət toyunun gedişini ödəyən kimsə. xristiyanlarda babtem (qutsal su tökmək) edilən uşağı tutub, onun babtem gedişini ödəyən kimsə. " qumbaros ". - sağdıc əməyi: boş gedən əmək, iş, zəhmət. 1. dosd. ılış. iliş. yoldaş. 1. sağdaç. kürəkənin ən yaxın. ən güvənilir arxadaşı. - sağdıc qadın: yengə. yanqa. yanca gedən qadın.
saqtıc	sağdıc. yardıc. yardım. yarıq. kömək. ayaq. durduraq. duracaq. duranaq. dəstək. təqviyə. - gəlinin qardaşının, kürəkən sağdıcından alınan ərməğan:

qardaş yolu. qardaş qapqası, xələti. - **gəlinin sağdıçı**:
 qəlinaba. gəlinabla. gəlinana. gəlinbacı. gəlingə. gəncə.
 yengə.

saqtıç **sağdıç. saqduş. sağdış. savdıç. 1.** yardaş. ortağ. dosd. -
sağdıç qadın· əkətlik qara baş. qərdək gecəsi gəlinlə birlikdə
 göndərilən qulluqçu qadın. **1.** səbət. - o **sağdış** ördi.

saqtıç **sağdıç** (bu sözün birici bölümündə olan "sağ" ın anlamı "
 sağaltma: qoruma. ehtiyat işlərin görmə" dir. " dıç" əkidə "duş:
 çiyin" anlamında olmayıb, failiyyət anlamı var). **sağdıçın işi**
 toy gecəsi, kürəkənin yanında olub, onun
 çatışmamazlıqların, bilmədiklərin qaldıranlığıdır. gəlinin
 sağdıçına "**yengə**" deyilər.

saqtıç **sağdıç. saxtıç. sağlıq. 1.** ehtiyat. ayarlıq. abaylıq.
 uyavlıq. saqsıllıq. sərəsəplik. - **sağlıqda** korluq yox:
 ehtiyatda ziyan yox. **1.** təmkin. saqdanma. haqlıq (saqlıq).
1. yədək. qoru. - **saqtıç** at. **1.** tetikli. saqlıq. ehtiyatlı.
 diqqətli. **1.** pəsəndaz. **1.** göztük.

saqtıç **sağtıç. 1.** sağıtılı. alğılamlı. anğılamlı. anlamlı. içərikli.
 içirlikli. içlikli. içərimli. gəbəli. yüklü. qapsamli. toplanlı.
 dolqun. dolu. doluq. özlü. ortalı. qarınli. aralı. göyüllü.

könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
 mə'nili. mə'nalı. **1. sağtığ. sakındığ. sandıq.** kasa. qapsa.
 qutu. qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab.
 saxlaq. saxlac. saxul. qapsul. qasul.

saqtıman

saxtıman. salğan.

saqtın

saktın. banğız. ayaq. qədəh.

saqtırmaq

sağdırmaq. sağturmaq. 1. işlətmək. işə tutdurmaq.

kullandırmaq. **1. tovlayıb parasın çəkmək. - indiyə dək**
 neçəsin sağdırdın.

saqtırmaq

sağdırmaq. savdurmaq.

saqtış

sağdış. bax > **saqdıç.**

saqtiyan

sahtiyan. timəç. səpilənmiş boyanmış dəri.

saqtiyan

saxtiyan. gön. kövsələ. kəmsən. çərm.

saqtopraq

sağ topraq. suva, yapıya əlverişli, özlü tutarlı topraq.

saqtuq

sağduq bax > **sadaq.**

saqturmaq

sağdırmaq.

saqtuş

sağduş. yengə. - **gəlinin sağdıçı:** qəlinaba. gəlinabla.

gəlinana. gəlinbacı. gəlingə. gəncə. yengə.

saqtuş

saqduş. bax > **saqdıç.** bəyin toyda qonaqlara qulluq edən
 yoldaşı.

- saqtuyu** **sağduyu.** hissisəlim.
- saqtuyu** **sağduyu.** saqbili. sağbili. sağ bili. sağ - bilik. hekmət.
- saqu** **sağu.** {**sağıc.** bax > **saqav.** bax > **sağı**}. {**saku.** **səkü**}. **1.**
 sağunc. ölünün iyiliklərin yadlayıb, hayıflar, ağılar demək. - **sağu sağmaq:** ağıt söyləmək. **1.** şərab. sucu. - ırlayıb **sağu** sağdılar. **1.** ağıt. mərsiyə. **1.** ölçək. peymanə. **1.** tükən. **1.** səki. **1.** satu. sadu. nohə. mərsiyə. **1.** mərsiyə. ağlama. nohə. ölüyə mərsiyə tumaq. ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq. - **sağu sağmaq:** mərsiyə oxumaq.
 - **sağu** topu: böyüklərin ölüsün quylayanda, yaslarında atılan top.- yanqın **topu.** - san **topu.** - **dan** topu: səhər topu.
 - **sağu söyləmək:** sadu sadalamaq: matəm tutub ağlamaq.
 - **sağu sağmaq:** matəm tutub ağlamaq. nohə söyləmək: sadu sadalamaq.
- saqu** **sağuq.** səlam: - örekəzə **sağuqlar:** səlamlar.
- saquc** **sağuc.** **sağu.** **sağı.** **sağış.** övünc. övgü. övüş. həmd. şükr. təşəggür.
 - **sağuc qazuc:** gəliş səpiş. gəlir gedir. dəxli xərc.
- saquc** sağuc. saqan. sağan. sağ. güclü. tovana (> təvana ^(fars)).

saquc	sağuc. sarınçı. sayaçı. ölünün üstündə ağlayıb ağlatan qadın.
saquci	sağuci. mərsiyəçi. ölüyə mərsiyə oxuyan. ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayıb ağıladan kimsə. - sağuçuluq etmək: mərsiyə oxumaq.
saquclar	sağucular. sağılar. sağular. sağışlar. övüncələr. övgülər. övüşlər. həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.
saquclu	sağuculu. sağılı. sağulu. sağışlı. övgülü. övüncü. övüşlü. minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
saqucluq	sağuculuq. sağılıq. sağuluq. sağışlıq. övgülük. övüncük. övüşlük. minnətdarlıq. mütəşəggirlik.
saqucu	sağucu. 1. göz yaşın sığan, sağan, şır şır tökən. ağlayıcı. 1. ünçi. ağuçu. sayaçı. nohəçi.
saquçu	sağuçu. ağıtçı. əzgiçi. mərsiyəxan. nohəxan.
saquf	saxuf. saxut. sakız. saklaz. sakaz. > səqf. saxat. (< saxlamaq). çatı.
saquq	sağuq. sərək. sağ. güclü. diri. dinc.
saquqluq	sağuqluq. səlamlıq. hərəklilik. öreklilik. qonaqlara ayrılmış yer, otaq. tənəbi.
saqu	bax > saqlu.

- saqul** saxul. saxlaq. saxlac. qapsul. qasul. kasa. qapsa.
sandıq. saktığ. sağıtığ. sakındığ. qutu. qutuq. quytu.
quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab.
- saqulamaq** sağulamaq ölçəkləmək. ölçəklə ölçmək.
- saqular** sağular. sağılar. sağuclar. sağışlar. övüncələr. övgülər.
övüşlər. həmdlər. şükürlər. təşəggürlər.
- saqulava** bir çeşit təkne.
- saqulta** saçma barut.
- saqulu** sağulu. sağılı. sağuclu. sağışlı. övgülü. övüncü. övüşlü.
minnətdar. təşəggürlü. mütəşəggir.
- saquluq** sağuluq. sağılıq. sağucluq. sağışlıq. övgülük. övüncük.
övüşlük. minnətdarlıq. mütəşəggirlik.
- saqum** sağum. səmiz. səmin. samın. tolqun. dolqun. bardağı.
şişman. yağlı.
- saqun** sağun. sığın. 1. geyikdən böyük ov. 1. ahi nalə. ahi ənin.
ahi fəğan. 1. sağuncaq. (sagin). 1. böyüklük onqunu,
ləqəbi. duru, sağlam inli, iyi duyqulu kişi. 1. qorunma,
sağlamlıqla ilişgili işlər. ittilaat.
- saqunc** 1. yük. baqaj. 1. tasa qayğı. 1. incik. əziyyət. zəhmət.
- sağunc bolmaq: əziyyət vermək. yük olmaq.

- **sağuncu** vermək: əziyyət vermək.

- **sağuncu** çəkmək: əziyyət vermək.

saquncaq bax > **saqun**.

saqunmaq **sağunmaq. sağınmaq. sağcunmaq. sağşınmaq.**
övgünmək. övcünmək. övşünmək. həmd, şükr, təşəggür
edmək.

saqunmuş **sağunmuş. 1. özləm içində olan. 1. düşünən. düşüncəli.**
1. çağırın. dəvət edən. 1. sığınmaq. göz yaşını axıtmaq.
yalvarmaq. ahi nalə etmək.

saquntu **sagundu.** özlənən. özləməyə dəyər. düşünülen.
qollanan.

saqunur **sağunur.** düşüncə. təsəvvür.

saqur **soğur. 1. paxıl. 1. xəsis. gözü ac kimsə. dilənçi. yolçu. 1.**
alçaq. gədə. **1. sağur.** çağır. çaruq. taxaq.

saqurçi **sakurçi.** çətirçi. xan çətirçisi.

saqurqa **sağurqa.** kənə.

saqurmaq **sağurmaq. {(sak: sax: saq: iç # sağ: sav: dış). {(yer**
dəyişmək. - içeri içmək: **sormaq.** - yaxud dışarı bırxmaq:
süzdürmək}). 1. sutmaq. süzmək. tükürmək. tüpürmək.
sudımaq. suzımaq. sudmaq. sutmaq. suzmaq.

sudramaq. su atmaq. tükürmək. tüpürmək. - qum su
sağurdu. - ər su **sağurdu**. - **göyə** sağyrsa, üzə düşür. - **göyə**
 suzsza, üzə düşür. **1.** suyu içirmək. suyu çəktirmək. suyunu
 sızdıraraq qurutmaq. **1.** sutramaq. sudramaq. su atmaq.
 sudmaq. sutmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək. **1.**
 soğurmaq. sormaq. içərmək. içmək. sağına, içinə almaq.
 çəkmək. çimmək. - parça su **sağurdu**: suyu çəkdi. - qum su
sağurdu. - buyurun su **sağurun**: için. **1.** sorub, çəkib atmaq.
 suyun savmaq. - qurut **sağurmaq**: yoğurdun suyun çəkib
 qurutmaq. **1.** tüpürmək. toplamaq. tükürmək. tökmək.
 süzmək. - yuxar yarun **sağurma**: göğə doğru tüpürmə. - göğə
sağursa, üzünə düşür: göyə tüpürən, üzündə yığır

saquş **sağuş**. **sağış**. sağınc. qussə qəm kəder. - qaçdı **sağuş**
 sevnəlim.

saquşan sovuşqan. sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq
 xəstəliyi.

saqut **1.** damcı. **1.** artıq. gecədən qalan artıq yemək. **1. saquv**.
 (< **saq**). qabqacaq. tabaq çanaq. - **savutbaşı**: qapaq.

saqut **saxut**. **saxuf**. **sakız**. **saklaz**. **sakaz**. > **səqf**. **saxat**. (<
saxlamaq). çatı.

saqut	saxut. savut. qapqacaq. tabaq. çanaq.
saquv	saqav. qarın. aşqazan.
saqvan	sağvan. (ğv < <small>metatez</small> > vğ) savğan. (< sav. sağ). qorucu. kölgəlik.
saqya	sağya. 1. sağız. dilab. dolab. dilab. dolab. dolanan, dönər çarx, ki quyudan su almağa yarar. dəzgah. çığırq. 1. salya. saya. köləngə. kölgə.
saqyaq	sağ yağ: > sarıyağ. xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ. süddən çıxan yağ.
saqyazı	sağyazı. imla.
sal !	saldır !. at !. vur !. həmlə !. cum !. iləri !. ilişdir !. girit !. yolla !. göndər !.
sal sal	çal çal. dal dal.
sal	1. (< salmaq). çal. yataq. döşək. 1. çay yatağı. - tökülən sular kəsildi, sal qaçıp qaldı: yataqı qurudu. 1. oyuq. cırıq. iv. iz. - el köçər yurdu qalar, su gedər, salı qalar. 1. yalçın. dik. sarp. yuxarıda. ulaşılmaz. 1. (< > say. sağ. saq. səq. sığ: açıq. ayrı. atıq. çıxıq. seçik # basıq. tutuq bir durum). 1. (I < > r) sar. ək. ək olub, artırılan sözə bolluğu yetirir. - qumsal: qumsar. qumluq. qumu çox olan yer. - toplumsal:

toplumda yaygın olan. **1. sel. səl.** səlinti. salıntı. su salqını. gur su axıntısı. **1. yalçın.** qayar. düz. bərk dik. - **yalçın** qaya. **1. məsahət. 1. cəsət.** ölü. **1. cansız.** uyuşuq. halsız. **1. dağın ən geniş yeri. ətək.** yamaç. dağ ətəyindəki geniş düzlük. - uca dağların **salı** yaylaq yerlər olur. - dağ **salında** üç gün dayandıq. - dağdan enib, salıda dayandıq. - **1. (yaxanın qarşıtı).** nərsənin ətəyi, aşağısı. - **salda** oturub yaxanı deşir. - **salına** bax qaşını al, yanına bax bezini al. **1. alçaq.** soysuz. onursuz. düşük. çökük. basıq. bayağı. **1. kolaz.** kələk. su üzünə salınan, keçməyə yarayan taxda bağlısı. qayıq. gəmi: bir çox dirəkdən düzəlmiş. düz, yanları qoruqsüz qayıq (ırmaq. dəniz daşıtı). su üsdə keçit quran neçə bağlı taqta. **1. salaca. salacağ. salağacı.** tabut. dör qollu. **1. yınaq. yığnaq.** dərqi. (pəsəndaz). **1. seyip.** bir nərsədən ayrılmış bölüm. əkilməyə ayrılmış topraq. kərdi. dinlənməyə buraxılmış topraq parçası. **1. başlanış. giriş.** - iş **salı:** işə **salın:** iş başı. - **sal** günü: başlanış günü. **1.** üstündə iş görmək üçün böyük, enli taxda. böyük, enli, geniş təknə, təşt. **1. salıdıq. sanıdıq.** qutu. **1. bırankard.** əl arabası. əlyataq. xəsdə daşınan taxt. **1. salığ.** budaq. dal.

sal sal: çal çal: dal dal. **1.** çal. güc. becərmə. sağlam. **1.**
 maşanın iki qolu. **1.** qayıq, qağrı, daşqanın yanlarına
 taxılan çit, çəpər, ağac dalları. **1. salı. salac. sayvan.**
 günəşdən yağımdan qorunmaq üçün **çatı. çardaq. - sala**
 keçin. - **sala** qoy yağış dəğməsin. - tarlada **sal** qurmalıyıq. -
 böyük **sal**, kiçik **sal. 1.** yırtıq mırıtyq. irəngi soluq. cında. **1.**
sal daşı. böyük yassı daş. düşmədə, dirək (situn)
 altında, sin (qəbir) üsdə qoyulan, işlənən daş. **1.** qoca.
 qarı. kekşə. qart. çal. yaşlı. **1.** salım. çağ. çaq. saq. gah.
 kəz. key. ara. yola: dəfə. dem. **1. salq. salıq. salqı.** ehsan.
 sədəqə. - **salqab: salsandıq:** ehsan sandığı. - **salaş:** ehsan
 verilən yemək. **1.** dalı. **1.** salqın, qırıcı xəstəlik. **1.** əsən.
 salqın. yel. **1. salaq.** boy. uzunluğ. uca. - **sal** yapı. - **sal** kişi.
 - **sal** yer. - **sal** tanrı: uca tanrı. **1.** sağnaq. sürgün. sürmə.
 isal. ayağ boşluğu. iç keçirmək. iç ötüş. **1.** sürmə. sürgü.
 tıqaz. qovma. köçürmə. köçüt. təb'id. - on il sal çəkmiş. - öz
 ölkəmizdə **sala** düşdük. **1. salınmış.** düşək. düşüt. düşüt.
 bağan. ləş. ölü. qalıntı. gövdə. **1. salqın,** atqın, uzaq,
 issiz, ucqar, qıraq yer. - **sal** yer. **1. salma.** cansız. uyuşuq.
 halsız. yorqun. arqın. əksin. bitgin. çökkün. gücük.

təmbəl. - nə **sal** uşaqdı. - **sallara** çox əlverişliidi. -
salmalığdan qurtulsan iş tapılar. **1.** salma. kəsəl. xəsdə. -
dünəndən **salma** qaldı. **1. salt. salı.** hiss. dad. - salı çıxmır. -
salı çıxsın. **1.** su üzərində üzdürmək üçün yan yana
bağlanmış kərəstələr. - sal salmaq. **1.** kəf. - otağın **salı**:
otağın kəfi. **1.** im. işarə. - sala bəndəm: bir işariyə
bəndəm. - səs sala gəlmədi səndən. **1.** sala. xəbər. çatı.
- **salan** gəlsə, gələrəm mən. **1.** tar. tav. kələk. **1.** sır. şir.
yapışqan özdək. qabları sıramaqda işlənən boya.
- **sal ağac**: ölünün daşındığı bir tür sətəy. daşaq.
- **sal bolmaq**: ölmək.
- **tünənli bəri salım**: dündən bəri halsızım.

sal

1. budaq. səğə. baldaq. **1.** sudan keçmək üçün neçə
ağacı birbirinə balayıb suya salmaq. **1.** səğə. baldaq.
budağ. **1. ək. səl.** lıq. - şimiyasal: şimiyalıq. şimiyayi. **1.** -
yalı. -kimi. - qum**sal**: qum**çıl**: qumyalı. qumluq qıyı, sahil. **1.**
atqı. - **çiyinə, boyna, qola salınan salıq, şal**:
- **sav sal**: **sav yolla**: bilgi, xəbər ver.
- **sal süpüt**: səp süpürt. soy soput. sal töküş. söküt töküt. tök
dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.

sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb
savurma. aç saç. açar saçarıq. çöküt qoşut. düşür püsür.
düşür töküş. düşür tösür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

sala - **böyük sala, salaq, salqa**: bağna. bağnaq. bağanaq > (**b**
<> **m**) mağna. mağnaq. mağanaq. (< **bağlamaq**). (neçə enli
ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq) güvərtəsiz (damsız.
çatısız) böyük yük qayığı.

sala 1. riştə. parça. bölük. 1. topraq bölüyü. ayrılan topraq.
kərdi. 1. səggi eyvan kimi geniş açıq yer. 1. salğı. savla.
görgəriş. yol. gəngəş. məsləhət. uğur. sala salmaq. 1.
hələ. - **özü sala**: özü hələ. **görsət sala**: görsət hələ. - **gələ**
sala: gələ hələ. bu **sala** çox ucuzdu hələ: bu hələ. - **sala**
salmaq: yük etmək. - **sala sal qılmaq**: başqasına yükləmək.
- **sala salla** iş bitməz, od olmasa aş pişməz. 1. əgər. isə. -
gələ sala: gələ gəlməz. gəlir isə. - **görə sala**: görür isə. görə
görməz. - yazı sala: yaza yazmaz. yazır isə. 1. (**s** < > **ç**).
çala. salaq. salqa. nərsədə olan açığılıq. barmaqların
arasındaki açığılıq. çuxur. yarıq. dərə. çay. 1. çuxur. dərə.

quyu kimi olan. - **salalan**: çox çuxurlu yer. **1. səbət (> sələ).**

1. (< salınmış). düşmüş. düşə. **1. (y < > l) saya. (< salmaq).** nərsənin salıntısı, nərsənin töküntüsü, düşüntüsü. gölgə.

sala

1. salon. baş oda. divan. evlərdə, yapılarda ən böyük oda. qoğuş. rəsmi yerlədə geniş böyük oda. tənəbi. 1. sava. xəbər. peyğam. 1. sələ. sara. sərə. sarıq. tulpan. tulbağ. qağuş. qavuş. əmmamə.

sala!

1. meydan oxumaq. kəndinə güvənən var isə çıqsın diyə bağırma. 1. həmləyə çağırış.

salaburya

yelkəni bir özəl biçimdə açılan böyük qayıq çeşiti.

salac

salı. sayvan. günəşdən yağmırdan qorunmaq üçün çatı. çardaq. - salaca keçin. - **salaca** qoy yağış dəğməsin. - tarlada **salaca** qurmalıyıq. - böyük **salaca**, kiçik **salca**.

salaca

(< salmaq. qoymaq). **1. tabut. qab. 1. dəvə beşiyi (yəhəri). 1. üstündə ölü yuvulan daş.**

salacağ

(< salmaq). **1. suyun tökülən yeri. oyuq. ocaq. hoğuz. 1. qoruyan nərsə. savacaq. qovacaq. qovan. milçəkdan. 1. salınan. buraxılan. salınmış.**

- salacı** hər bir nərsənin (salanın qabın təxdənin kimi) altına qoyulan dayancaq. paya. atdığı. döşək.
- salacuuq** saldıran. saldıricı. göndərici.
- salaç** 1. çərgə. çardaq. koma. 1. sarlaq. savan. saya. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı.
- salaçı** salçı. savaçı. xəbərçi. müxbir.
- salaq** {sal. salıq. səkəl. sələk. saqal. çaqal. (< > çək. çaq. kəs. çaqılmış: çəkilmiş: qırıq.)} 1. çevrəsi örtülü açığığda qurulan ağıl. tövlə. 1. (malqara salınan) otlaq. 1. bölüm. çevrə. 1. növbətlə əkilən topraqların hər biri. 1. dinlənməyə buraxılan topraq. 1. ambar. saxlo (> silo: taxılın saxlandığı yer). 1. kalah. yetişməmiş kiçik qovun. 1. zolax. yol. 1. hayvanları bir yerə sürüb, sürü durumuna gətirən kimsə. 1. sallaq. heyvan kəsən kişi. 1. düşgün. soluq. üzgün. 1. saldıran. atılan. 1. hər bir nərsənin. pişirilib əzik. xəmir olan durumu. lapa. 1. aral. alan. avlu. bir nərsə üçün ayrılan yer. ərsə. meydan. pist. 1. təmbəl. pasaqılı. pasqal. sust. 1. savsam. ilgisiz. özənsiz. etinasız. 1. ilham. bəlierti. ulaş. əriş. - **salaq** gəldi. 1.

qoparılib, atılan, tökülən nərsə. alınib verilən, salınan taxılan nərsə. **1. ehsan. 1.** bir nərsəyə taxılan tikə, yaxud yamanmış nərsənin özü. **1. salsam. sərsəm. 1.** başı boş. özbaş. iyəsiz. sahabsız. başı boş gəzən. aylaq. **1. gic gic danışan (yaqırdı laqırdı: ləb ləb). 1.** avları sürüb avlağa salan, yeridən kimsə. **1. çomaq. sopa. dayaq. dəyənək. kötək. yaşlı erkəyin erkəklik ayqıtı. 1.** bir il əkilib, bir il **salınan**, boş buraxılan topraq. **1. saldıran. atılan. 1. kal.** yetişməmiş. danqalaq. anlamaz. **1. suya salınan ayqıt. qayıq 1. boylu. uzun. uca. - salaq yapı. - salaq kişi. - salaq yer. - salaq tanrı: uca tanrı. 1. alıq. gic. oynaq. səfeh. - salaq kişi. 1. uydurma. yalan. boş. 1. karsız. assız. faydasız. verimsiz. pis. kötü. - salaq topraq. - salaq qoşul: pis şərayit. 1. tıpa. oyuqu tutmaqda işlənən tıxac, tapa, təpəç. 1. parça parça. yırtıq yırtıq. bölük bölük. kəsik kəsik. 1. salıq. döğüş araclarında zəncirli, toplu bir çeşit toxmaq. 1. salqa. salqaş (> sərəkəş (fars)). salqan. asav. ası. vəhşi. - salqa at: qəm almaz. başı sərt. çamış at. 1. sılqır. sərsəm. abtal.**

salaq

salağ. 1.oyun. düzən. kələk. girək. manor. 1.sapaq.
 çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. **düdük əriş,**
rişdə. 1.salıq. **salış.** sayaq. sayıq. sayış. çapat. çapaq.
 çapıt. çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış.
 yağday. yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit.
 duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif.
 sifət. 1.göt. 1.axmaq. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat.
 ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart.
 qırtalaq. qırtabaş. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh.
 abdal. 1. səfeh. sarsax. sərsəm. gəbəş. küpəş.
 gəbəşağı. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş.
 sərsəm. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. qırba.
 qıracıq. qıra kimi. qıt. qırıq. qapsalaq. kavsalaq.
 çavsalaq. səfeh. sərsəm. abdal. çağalat. qırıq. qırt. qart.
 qırtalaq. qırtabaş. ayran dəlisi. ayran ağızlı. ayran
 budalası. bön. sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.
 səfeh. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat.
 qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. mat. gic. 1. salça.
 saçıq. cacıq (< **saçmaq**). alqın. abdal. ənayi. parazit.
 tüfeyli. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal.

qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. çapa.

- **böyük sala, salaq, salqa**: bağna. bağnaq. bağanaq > (**b <>**
m) mağna. mağnaq. mağanaq. (< **bağlamaq**). (neçə enli
ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq) güvərtəsiz (damsız.
çatısız) böyük yük qayığı.

salaqa kələk. ziyan verici, gizli işlənən nərsələr.

salaqan mütəcaviz.

salaqca **salaqın**. sapaqın. savsızca. savsızın. xamına. saçıqca.
şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.
görgüsüzün. kötükçə. ködükcə. görgüsüzçə.
görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba
sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca.
qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
daşraca. dışraca. naşıca. şaşqınca. yoğurca.
yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.
amiyanə. nandanca.

- salaqı** < san + laq: ağıldan ayırılmış. oylamastan. salaqlıq. gələngsiz. iskəməzdən: düşünmədən.
- salaqın** **salaqca.** sapaqın. savsızca. savsızın. xamına. saçıqca. şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə. görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qarqalatca. qartca. qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca. avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca. anayıca. ənayıca. andavılca. avalca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca. cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca. daşraca. dışraca. naşıca. şaşqınca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.
- salaqlamaq** 1. şolatlamaq. 1. şıltaqlanmaq. hər gələ davranmaq.
- salaqlaşmaq** çalaqlaşmaq. şaşqınlaşmaq. alıqlaşmaq.
- salaqlıq** **salaklıq.** çalaqlıq. avanaqlıq. avaralıq. qırbanlıq. qırballıq. alıqlıq.

- salalaqoyma** boyun atqısının (**şalın**), yəmşəyin çiyindən ötə sallan bölümü.
- salalamaq** **1. sələləmək.** əllərin yanlamadan birbirinə verib oynamaq. **1. (l < > y) sayalamaq. (< sal).** kölgələmək.
- salalan** çox çuxurlu yer. - **salalan qapçaq:** quyulu, çuxurlu dağ keçidi.
- salalmaq** **salanmaq.** yolalmaq. yolanmaq. yollanmaq. - **evsalanmaq:** evyolalmaq. - **işsalanmaq:** işyolalmaq. - **dağsalanmaq:** dağyolalmaq. - **yurtsalanmaq:** yurtyolalmaq. (evə, işə, dağa, yurda yolalmaq, yolanmaq, yollanmaq).
- salam** **1. aqram.** vəzn. **1. saman.** **1. məkə tütün** kimi bitgilərin gövdəsi. **1. bəhrə. nəf'. - salamdib:** kök. əsl. maya. fond. paya. **1. manor. 1. saman.**
- salam **topu.**
 - **bolcar salam:** çarığın dabanına qoyulan saman.
 - **yaraq salam:** qaba saman.
 - **salam bav:** samanlıq.
 - **salam qaqış:** araları açılmaq. darılmaq. dövçünmək.
 - **salam tülqə:** saman dəsdəsi.
 - **salam gültəcə:** tərtibsiz. düzensiz. dağınaq.

- **salam midelça**: həddi hesabı olmayan. çox artıq.
- **salam otca**: çabuq. hızla. sürətlə.
- **suv salam bolmaq**: zayıflamaq. zayıf düşmək.
- **salambaş üy**: çatısı samanla örtülmüş ev.
- salama** yığma. qalax.
- salaman** > səlman. salınan, bırakılan, azat edilen, serbest, azade salınmış. sərbəst. azad.
- salaman** **çalaman**. - **çalaman, salaman yerimək**: calana calana, çalğana çalğana, sallana sallana, nazla çalımlla, xuraman yerimək.
- salamatlıq** sağlam. sağ aman.
- salamcaq** quşqun.
- salamçı** (> sal). salıcı. asalaq. düşürcü. parazit.
- salamı** (əkədi) kamil. sağ. ziyansız.
- salamı** artıq. yartıq. süyt. sud. girdəc. nəf. ribh. bəhrə. fayız.
- salami** qoyaş. qoyşat. qozlay. fayiz. bəhrə. - yüzə on **qoyaşla** para verir. - bu il **qoyaşlar** artmış.
- salamış** 1. saldıran. düşmana qarşı həmlə, manor yapan. 1. iyi qılınc sallayan. yarqac. silahşur.
- salamta** **salamda**. posda amanat.

- salamtib** **salamdib.** (< **salam** + **dib**). kök. əsl. maya. fond. paya.
- salan** **1. (s: c)** cəllad ^(fars) < **sallaq** (< **sal**). - **quyruq salan**: yalvac quşu. yund quşu çeşiti. **1. basan.** kəsən. **1. sərbəst** bırxan. salçı. **1. salcuq.** saltuq. salsuq. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.
- salan** **1. salanğ.** 1qab. - **iğnə salan (salanğ**: qab): iğnə yastığı: iğnə köpcəyi. - **iğnə salan** (satan), **tikəndən çox olur.** **1. çalan.** alçaldan. yenən. yerən. düşürman. düşman (: **düşürən** < **düşürmək**). - bəylik, devlət, el **düşmanları.** - (xəsdəlik). **ağır, güc, qaçılmaz, düşürən, salan, qıran, öldürücü, vəxim olmayan**: kötüşül, pisçil olmayan. iyicil: iyiciil. eykuçil. eykiçil. sonu iyi olan.
- **ələ salan**: qandıc. qancıq. qandıran. qandırıcı. aldatan.
- **ışıq saçan, salan**: ışıdan. tapan. tavan. tovan. sapan. saçan.
- **nəxşə salan**: nəxşəçi. çəkici. çəkiç.
- saz. - **film salan**: filmsaz.
- salancaq** **sallancaq. salıncaq.** qaylanqıç. qaylanqış. kuf.
- salançu** **saldırqan.** iyi qılınc salan.

- salanq** **salanğ. salan.** qab. - **iğnə salan (salanğ: qab):** iğnə yastığı: iğnə köpcəyi.
- salanmaq** **salalmaq.** yolalmaq. yolanmaq. yollanmaq. -
evsalanmaq: evyolalmaq. - **işsalanmaq:** işyolalmaq. -
dağsalanmaq: dağyolalmaq. - **yurtsalanmaq:** yurtyolalmaq.
 (evə, işə, dağa, yurda yolalmaq, yolanmaq, yollanmaq).
- salap** ayran. çalap. qatıq.
- salapan** salapır. pırpinti. sünəpə. pis geyimli. səlqəsiz.
- salapır** salapan. pırpinti. sünəpə. pis geyimli. səlqəsiz.
- salar** < **salqar.** salər. (**sal:** uca + **ər:** kişi). başçı. mir. - **axır salar:**
 mir axur. komandan. qamader. başbuğ. yol atası. başçı.
 sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. elbaşı.
 eləbaşı. boyrat. rəhbər. böyük. başlıq. yığıtbaşı. sərdar.
- salar** **1.** ordu salan. **1.** iyi qılınc kullanan. yarqac. silahşur. **1.**
 barlas. sipəhsalar. bağadur. **1.** buğ. baş. rəyis. amir.
 salğın. cuman. mütəcaviz. salqan.azqın. ısırır. ısırqan.
 quduz.
 - **salğın** ərler. - **salğın** it.
- salasqur** **salasğur.** (< **sal:** böyük). iri, hünfür olan nərsə. **1.** < **sal** +
ər: salt + **ər:** atlı kişi.

salaş 1. baraqa. kiyusk. köçək. köşək. yol üstü qurulan əğrəti tünəcıq, tükən. - **qəzet** salaş. - **bostan** salaş: bostan çağı qurulan tükən. 1. çardaq. sundurma. 1. üsdü örtülü kölgəli yer. salaç. çardaq. salaş. sığnaq.

salaşmaq **salqışmaq**. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq. davqaşmaq. sapaşmaq. sapqaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq. çırpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq. toslaşmaq.

salat - **çoban salatı**: yep yeni gövərəntilərdən yapılan salad.
- **baxcasında tomata, al yap onu salata, vermədi səni anan, turşu qoysun çor atan.**

salat bax > **salta**. 1. yapışqan, qəliz, öz nərsə. nərsənin gəlişmiş, sıxılmış suyu. ıra, töz, qalın nərsə. maya. alkollu içgi. - **salat boza**: alkollu boza. - **arpa salat**: arpa içgisi. 1. maya. balt.
- **salatlıq bir ot**: qaz ayağı.

- **arpa salat**: arpadan əldə edilən balt.
- **salat boza**: alkollu qafqas bozası.
- salat** **salad**. salça. saçıq. cacıq (< **saçmaq**). çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək.
- salatalıq** - **salatalıq bitgisi**: qaravlıq.
- **gəvrək olub çiğ yeyilən, salatlıq bitgi**: qaraqavuş.
- **salatlıq bitgi**: hindiba. qaraqavut. qaraqavluq. qaraqavuş.
- salatçı** **saltacı**. avcı quşları bəsləyən.
- salatlıq** **saladlıq**. çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək qoşuları, gərəkləri, vəsayili. salçalıq. saçığılıq. cacıqlıq (< **saçmaq**).
- salatmaq** atdırmaq. yüklətmək. artığına işlətmək.
- salav** **salavı**. 1. taxılma. qırma. çaqa. güldürmə. yarma. çatma. şuxluğ. 1. düşünmədən söz söyləyən.
- salavan** **sulavan**. **saluvan**. **salıvan**. 1. suyun töküldüyü çuxur. gölek. gölçək. çayın qollara ayrılmadan oyduğu çuxur. 1. suyun yatağı.
- salay** (s: ç). **çalay**. tikiş. yorqanın tikişi.
- salbar** **salvar**. **salbır**. **yalbar**. (< **sal**. **yal**). 1. sallaq duran nərsə. asağ. asalaq. sallanan yük, ağırlıq. yük olan. 1. yalvaran,

alçaq. - bu **salbardan** qurtulsaydım bir. - səndə **salbar** olub taxıldın bizə. **1.** sevilməyib, istənilməyən nəsnə, kimsə. - can salbarı, baş qayğısı, könül ağrısı.- **salbar** doslarım. - pıçaq qınına **salbar** olmaz: yük olmaz. - günü günüyə **salvar**. **1.** bir kişiyyə görə sevilməyən arvadı. - arvadın ikidən biri **salbardı**. **1.** ürək dərdi. dərdsər.

salbarıqbax > **salbıraq**.**salbarlıq****yalvarma**, alçalma işi, durumu. -.**salbarmaq****salvarmaq**. **salbırmaq**. **yalbarmaq**. **yalvarmaq**. sallanıb alçalmaq.**salbat**

qurruq. ğurur. təkəbbür.

salbatlanmaq

qurralanmaq. ğurur, təkəbbür satmaq.

salbatlu

qoçalaq. qoçqar. qoçaq. qaraman. qəhrəman. ərik. irlik. ərəklik. erkəklik. şücaətli.

salbırbax > **salbar**. çörçöpdən ipdən qıldan hörülmüş ayağqabı. qəlbir şəklində ayağqabı ki, qar üstündə, qılavuzlar yol açma üçün geyərlər.**salbıraq****salbarıq**. (< **sal**). sarğıq, sallaq, tör töküntü olan nərsə. düzənsiz. hərgələ. pinti. sələqsiz. - **salbıraq** geyimli, saçlı.

- **salbıraq** işlər. - **salbarıq** ev. - kitablar ötə bəri **salbıraq** dururdu.

salbıramaq bax > **salbar**. **salvarmaq**. **yalbarmaq**. **yalvarmaq**. **sallanıb** alçalmaq.

salburqa sırqa. isırğa. asırğa. salqum küpə. astığ. alburqa. qulaq küpəsi. qulağa taxılan küpə. buriş.

salca çalaca. azacıq. azca. yoxacıq. kəmissi. alaca. - **bir salım**: bir çalım. bir az. **1.** tomat əbəsi. tomat şirəsi. rubb.

salcalan - **qal salcalan**: **qal sağcalan**: sağol. sağlıca qal. xoşca qal.

salcıq bax > **salcıq**. (< **salmaq**).

salcuq sü başı salcuq xanlanın atası.

salcuq **saltuq**. **salsuq**. **salan**. **sallayan**. **cuman**. **arslan**. **igid**. - **salcuq su başı**: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.

salça saçıq. cacıq. (< **saçmaq**). **1.** salad. çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək. **1.** **salaq**. **alqın**. **abdal**. **ənayi**.

salça sos. qarla. qarlı.

- **suyuq salça**, **sos**: çəkov. keçab.

- **bamador salçası**: qaravü.

salça tım. sos.

- salçalıq** **saçıqlıq. cacıqlıq. (< saçmaq).** 1. saladlıq. çeşitli nərsələrdən düzələn soyuq yemək qoşuları, gərəkləri, vəsayili. 1. salaqlıq. alqınlıq. abdallıq. ənayilik.
- salçı** 1. salıcı. yönəndən. sevg edici. 1. salan. sərbəst bırxan. 1. aşçı. aşpaz. - **salçı** pıçaq: aşçı (aşpaz) pıçağı. 1. **salaçı.** savaçı. xəbərçi. müxbir.
- salçiq** 1. bataqlıq. palçılıq, çamırlı yer. tor. duzaq. 1. çamurlu yer.
- salçuq** 1. salınmış. azad edilmiş. saltuq. əsgı kölə. 1. başına buyruq. bağımsız. otoritəyə qarşı çıxan 1. saldıran. 1. silahçı. iyi silah kullanan. 1. kiçik yel. əsinti. 1. xəbər salan. mesaj yollayan.
- saldırıqsınmaq** qabarmaq. öfgələnmək. sınırlanmaq. diklənmək. dikənmək. qızqırınmaq. qışqırınmaq.
- salfnaz** sərvnaz. sərvı azad. subay.
- salı uzun** beli, qolları uzun. 1. salt. sal. hiss. dad.
- salı vermək** yürgüzmək. yürütmək. yolaşmaq. yolsamaq. yola salmaq. yeritmək. göndərmək. təşyi' etmək.
- salı** **salı.** (< salmaq). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). sarı (< sarmaq). 1. örtü. 1. işarə. - bir salı yetər bilənə, çomaq

nədir kürkə geyənə. **1. iz. nişan.** - (tanrım) hər yer sandan
 salı. **1. tə'sir.** - söz var salı salmır, iş var iz buraxmır. salı
 salmaz, izi qalmaz. **1. rəmz.** - **salı** bilməz baş verər. - **salı**
 bilməz işə qalır. **1. mala.** siva salmaq ayqıtı. **1. icazə.** - **salı**
vermək: salmaq. icazə vermək. **1. sağıl. salıq.** çəki. qoruq.
 pərhiz. qayıpı. **1. sərəli.** xəstə. **1. salan. salanğ.** bir il əkilib
 bir il dinləndirilən tarla topraq. **1. yön. yan.** **1. dəfə.** kərə.
1. qayıpı. sağıl. salıq. çəki. qoruq. pərhiz. **1. icazə.** keçər.
 keçit. yar. **1. icazə.** keçər. keçit. yar. yarlıq. **1. sal. sayvan.**
 günəşdən yağmırdan qorunmaq üçün **çatı.** **1. keçər.**
 keçit. icazə. yar. yarlıq. - **salı verilmək:** edilmək: boşanmaq.
1. kürgəgün. - **salı günü:** qıyav gün. **1. qoyu.** qoytu. qutru.
 burax. ötrü. çıxı. mə'zuniyyət. ruxsət. icazə. salıq. qoyuş.
 qutruş. buraxış. ötrüş. çıxarış. əfv.

salıb - **salıb salmaq:** qanunu keçirib icra etmək.

salıb qalıb. qasnaq.

salıc **salınc.** çapıt. çapqıt. çapqın. yürüt. yürüş. yüyürüş. axınc.
 axıc. axış. taxınc. taxıc. taxış. taxıt. basınc. basic. basış.
 çapul. çapvul.

salıcı **1. salçı.** yönəndən. sevg edici. **1. daşqaçı.**

salıq

1. salqı. bölük. **1. salqı.** zəkat. bir maldan ayrılmış, salınmış bölümü. **1. bilgi.** yüküm. yükləm. xəbər. - **bilgin** varmı keçənlərdən. **1. qalıq. çalıq.** azıq. açıq. qırıq. kərik. kəmik. kəmlik. əksik. bitməmiş. qaysıq. kəm kəsir. nüqsan. qusur.naqis. **1. salış. salaq.** sayaq. sayıq. sayış. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf. vəsif. sifət. **1. salğıq.** göndəri. yüklü. yükümlü. yalavac. salınmış. göndəri. göndərilmiş. elçi. qılavuz. yamçı. peyğəmbər. **1. şal.** atqı. - **çiyinə, boyna, qola salınan salıq, şal:** atqı. **1. vergi.** **1. yer.** nərsiyə özəl ayrılmış yer. - **çobansalıq:** ağılda çobanın dinlənməsinə ayrılan yer. **1. yüküm.** yükləm. bilgi. sav. xəbər. **1. sallaq.** enik. inik. enmiş. eniqmiş. endirilmiş. düşük. qoyuq. örtü. örtük. qapanca. örtülmüş. örtükmüş. çəkik. çəkilmiş. çəkikmiş. - **enik** pərdələrdən, yarım ışıq çalırdı.

salıq

salğı. salığ. {bax > **çalıq.** (salınmış. atılmış. artırılmış. açılmış nərsə)}. **1. sarıq.** solpuq. porsuq. **1. saqat.** üzürli. qusurlı. - **salğı** kişi. - **salqı** yapı. - **salğı** öğrətım. **1. yağmurli.**

yağmur yağdıran. - **salğ**ı bulut. **1. sarığ**. yaraq. silah.
 düşək. zə'f. **1. < salmaq**. xəbər. peyğam. - **salıq vermək**:
 xəbər vermək. **1. > sağılıq**. xəbər. mə'lumat. - **salıq vermək**:
 göstərmək. **1. salağ**. döğüş araclarında zəncirli, toplu bir
 çeşit toxmaq. **1. salıq**. saxlı. qıtım. kitim. qutum. kütüm.
 güdüm. gizli. söylənməz nə. sirli. **1. ölçü**. əndazə. **1.**
 götürgə. götürü. tərh. bənamə. **1. salğut**. vergi. salyan.
1. iz. damğa. nişan. əsər. **1. müjdə**. peyam. bəşarət. -
salıq vermək: **1. xəbər**. **1. ehsan**. **1. yelli**. fırtınalı hava. **1.**
 saydam. təkiz. sayğal. sığallı. şəffaf. **1. çıxar**. iste'dad.
 qərihə. **1. gəngəş**. öyüd. övüt. öğüd. oyanış. sava.
 sayıqlıq. tosiyə. **1. töhvə**. **1. ayıqlıq**. bildiri. bigi. bildirmə.
 çat. xəbər. peyam. soraq. tapşırıq. **1. çapar**. xəbərçi. **1.**
 (metatez < **saq**). səbir. **1. sağıl**. salı. çəki. qoruq. pərhis.
 qayıpı. **1. enli taxda**. taxt. **1. yol göstərən**. **1. salıq**. mızraq.
 neyzə. cıda. duyuluq. qandırı. süngü. şiş. **1. çuxur yer**.
 beli çökük heyvan. **1. tə'rif**. **1. balaca daxma**. ağıllarda
 qurulan blaca dam. **1. salq**. ehsan. bax > **salğı**. **1. salgi**.
 sərsəm. abdal. kof. bozuk samıraq. səmə. gic. manğ.
 bunal. bunalmış. dəpənq. şaşqın. alıq. budala. bunal. **1.**

vergi. aşar. artıqlama qoyulan nərsə. - **salıq salmaq**: vergi bağlamaq. **1.** borc. alqı. - **sürəli salıq**: bəlli bir çağ arası verilib alınan borc. - **sürəsiz salıq**: könlünə görə yerinə gətirilən borc. **1.** bir sürəlik, nərsəni geri, yan buraqmaq. - **salıq salmaq**: yaylaqa, uzun yola çıxarkən, bağlanıb kənddə qoyulan nərsələr. **1.** saqtıq. sağdıq. saxtıq. sağlıq. pəsəndaz. - **salıqçı**: pul yatıran. **1.** sal. budaq. dal. **sal sal**: çal çal: dal dal. **1.** saltuq. saluq. sərbəst. ərən. buraxılmış. azad. bağımsız. **1.** sarğan, sallanan nərsə. - **salıq qarın**: **salıq** qursa. qarnı sarğıq, şişib sallanmış. - **salıq** yük: dengesiz, sallaq qalmış yük. **1.** vergi. vergi borcu. **1.** xəbər. ögüt. tavsiyə. **1.** qayıpı. sağıl. salı. çəki. qoruq. pərhiz. **1.** pəyam. **1.** sağlıq. sava. müjdə. doğru xəbər. **1.** çapat. cərmə. tutu.

- **salıq alıq**: saluğ. salmaq almaq. aluğ satuq. əxzo əta.

salıqalı

1. çıxarlı. iste'dadlı. qərihəli. qablatıl. qabiliyyətli.

burunman (> **bırumənd** (fars)). **1.** salmaqlı. ciddi.

salıqsız

salmaksız. kəpəz. kəpəzə. köpək. kövək. sıysız.

sayqısız. e'tibarsız. mübtəzəl. dəğərsiz. qiymətsiz.

salıqçı

xəbərçi. xəbər salıb deyən.

salıqçu	xəbərci. öğütçü.
salıqxana	döşəxana. qulluq nərsələrin, aracların, paltar, boxca, bağlılar qoyulan yer. mehtərxana.
salıqla	düşəkli. zə'flik. - mənim salıqlığım budur.
salıqlamaq	1. bax > çalıqlamaq . 1. bildirmək. bilgi vermək. tanıتماq. yol göstərmək. 1. sallamaq. bir nərsəni içləyib incələyib açmaq. çözmək. arıtlamaq. 1. silmək . salıb yox etmək.
salıqlamaq	salığmaq. salqımaq. salqamaq. salqıtmaq . 1. bölükləmək. parçalamaq. 1. zəkat çıxmaq.
salıqlanmaq	1. gizlicə arayıb araşdırmaq. sormaql. - bu qona (konu) üstündə salıqlanın . 1. casutlanmaq. xəbər yığmaq. salıqlanıb ılgara keçdilər.
salıqlaşmaq	sözləşmək. toxdaşmaq. qərarlaşmaq. - salıqlaşmadan işə girişmə. 1. soruşdurmaq. gəlib gəlmədiyın salıqlaşı ver . 1. başın itirmək. səfehləmək.
salıqma	salığma. salığım . düşmə. tökülmə. siqut.
salıqmaq	salıq vermək. sormaql. soruşmaq. istəmək.
salıqmaq	salqamaq. salqatmaq. salğıqmaq . 1. yapı tikmək, düzəltmək. saxtımın, bina salmaq, yapmaq. 1. aslamaql. sallanmaq. 1. əl atmaq. təşəbbüs etmək.

- salıqmaq** **salqıtmaq. salqımaq. salqamaq. salıqlamaq. 1.**
bölükləmək. parçalamaq. **1.** zəkat çıxmaq.
- salıqtırmaq** **salıqdırmaq. saqalıqtırmaq:** saxlayıb bəklətmək. bəkələtib
üzmək. əngəlləmək.
- salılı** nərsənin bir iş üçün yaraqlı, açıq, anıq, yola qoyulmuş,
yığışlıq, saq, hazır durumu. sərilməmiş. soxulmuş. qoyulmuş
qonulmuş. quranmış. tədarüklü. - döyüş salılı: savaşa
yaraqlı, qurşanmış. - gedməyə salılı. - uçuşa salılı. - barışıq
salılı: barışmağa hazır.
- salım** **1.** boyunca. - görə. - uyarınca. müvafiqi. tibqi.. - **adət**
salımen: adət üzrə. gələnek ilə. - **atadan salımıyla:** dədələr
adəti üzrə. - bizə salım: bizcə. - **1.** az vax. - bir **salım** gəlib
getdi. **salımlı** dünya. **1.** paltar. keçək. geycək. geyim. **1.**
salım: **salğıt. salqın. salıq. salk.** vergi. **1.** il. yaş. - yapı
(qurqu. saxtımın) nə **salımdadır:** hançı ildəndir. - bu şəhərin
salımı: yaşı. beş **salımlı** qoyun: beş illik. **salımı** bilinməyən
dünya. **1.** yan. bölgə. düşük. qismət. - buda bizim **salıma**
düşdü. toprağı **salımlımaq:** bölmək. **1.** əkilməmiş
toxdamağa dinləməyə buraxılmış topraq. **1.** salqın.
soyuqdan gələn burun axma soyuqdəymə xəstəliyi. -

salıma tutulmaq: xəstələnmək. **1.** cütləşmə. özəlliklə təkələrdə. **1.** güzün (payızda) əsən, göyqövrəntini qurudan yel. **1.** çalım. güc. zor. - **salıma gəlmək:** güclənmək. batlanmaq. **salımdan gedmək:** hırdan düşmək. **1.** boş. boşuboşuna. **salımına:** boşuna. **1.** əkilməmiş yer. **1.** müfdə. - **salımına aldım:** müfdəsinə aldım. **1.** set (ingilis)cə. - əl. - dəst. - bir **salım** boşqab. - bir **salım** paltar. **1.** bir nərsənin taxımı, gərəkləri ilə birlikdə aldığı ad. - **geyim salım:** geyməyə, bürünməyə, yatmağa ilgic nərsələr. - **alım salım:** alış satış, vergi, bazar işləriylə ilgic işlər. **1.** sərin əsən yel. sərinlik. **1.** yarlıq. fərman. əmirnamə. **1.** üzüm dәмəti. salqım. **1.** çalımlı. dəğərli. **1.** qanun. - bu nə salım. - ev salım, dıř salım. - salımı anday: qaydası böylə. - dođal salım. **1.** həqq. huquq. **1.** taleh. qədər. baxt. **1.** sađ. durdu. yaşar. yaşayan. qalıcı. ömürlü. **1.** sarım. kəsgin. bilək. bilənmiş. iti. **1.** savař. satař. qavqa. - **salımlı:** davaçıl.

salım

1. salqım. oynuř. uynuř. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünğü. görüntü. řəbəh. xulya. quruntu. kölgə. yansıq. yansıř. yansım. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq. oysuq.

- duysuq. oynatı. oynası. **1. çalım.** çağ. sürə. zaman. vax.
dövrə.
- salım** adət. - **atadan salımıyla:** dədələr adəti üzrə.
- salım** sağlam. iqsiz. iğsiz.
- salım** **sağım.** çağ. sağ. sağlam. əsən.
- salımıç** mələk.
- salımlamaq** bölmək. tikələmək. düşürmək.
- salımlaşmaq** çarpışmaq. saldırışmaq. yaxalaşmaq.
- salımlaşmaq** düşüşmək. çarpışmaq. saldırışmaq. savaşımaq. - iki
devələt **salımlaşdılar.**
- salımlı** qanunlu. həqli. huquqlu. **1.** talehli. qədərlı. baxlı.
- salın salın** xuraman. qıraman. qıran qıran. sallana sallana.
salınaraq. sallanaraq. sallana sallana.
- salın** **1.** sallaq. asılı. **1.** döşək. salıncaq. **1.** sərbəst. sərbəstlik.
salınma. boy göstərmə. **1.** jest. əda. **1.** salıncaq.
- salın** saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. gömül. gömüt.
çoğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun.
qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın.
qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın.
batman. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam.

yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa.
təpik. depo. qambar. ambar.

salına - **salına salına**: sallana sallana. ava sava. yalpayaraq. - **ava sava yerimək**: sallanaraq yerimək.

salınacaq - **salınacaq, sallanacaq, kufun ipi**: qolan, kolan. - **qolan vurmaq**: kuf gedmək.

salınaq gəzinti yeri. ovlağ. patıq. dadıq. ayağ. uğraq.

salınan salacağ. buraxılan. salınmış.

salınan sallanan. - **nazlın salınan, sallanan, qırcın hırcın, əğilib büzülüb yeriyən**: çalış. çapış. çağış.

- **çiyinə, boyna, qola salınan salıq, şal**: atqı.

- **gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə**: qapaq ulduzu.

- **qəbir, ölü üzərinə salınan örtü**: qara örtü.

- **toxumanın qırağına salınan çəki, şəkil çeşiti**: qaragöz.

- **nərsənin üstünə geyilən, taxılan, salınan, sərilən, qapacaq, örtük**: qap. qab.

salınanta - **gəlin evdən yola salınanda verilən başlıq**: qapıcalıq. qapısalıq.

- salınaraq** - ağır ağır, **salınaraq yerimə**: dəvə adımlı, addımlı. - **sallana**
sallana, **salınaraq yerimək**: xoraman.
- salınaraq** xuraman. qıraman. qıran qıran. salın salın. sallana
sallana. sallanaraq. sallana sallana.
- salınay** salın ay.
- salınc** **salınc**. çapıt. çapqıt. çapqın. yürüt. yürüş. yüyüş. axınc.
axıc. axış. taxınc. taxıc. taxış. taxıt. basınc. basınc. basış.
çapul. çapvul.
- salıncaq** 1. asıncaq. jimnastik kimi oyunlarda sallanılır. 1. kuf. 1.
iki, dörd qollu olan əğləncəli yataq. 1. **sallancaq**.
salğıncaq. kuf. nənni. yelləncək. 1. sığıncaq. qoruncaq. 1.
qılluvça. illicə. sənğilçək. sənğilçək. - **salıncaqta**
sallanmaq: sənğilçəkdə uçmaq. 1. qola, boyuna salınan
nərsə. 1. salın. döşək.
- salıncaq** **sallancaq**. **salancaq**. qaylanqıc. qaylanqış. kuf.
- salıncıq** uşaq baxcası. baxca. **çağalar bağı**. çağbağ. çağabağ.
salıncıq.
- salını** - **salını bulanı**: ördək kimi sallana sallana yerimək.
- salınış** 1. sınılış. çevriliş. devriliş. çöküş. altanış. düşüş. düşmə.
yeniliş. yıxılış. əğiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış.

yendiriş. yeniliş. 1. düşürüş. diziliş. düzülüş. düzülmə.
dizilmə. - yola **düzəliş**.

salınış sallanış. sarqmaq. sallanmaq.

salınqu salqu. salan, sallayan, atan, ayqıt. süpəng. sapan.
çanqıl taşı atılan sapan. süpəng kimi, nərsə atmağa
yarar arac.

salınqulamaq 1. yuxardan aşağı sarqmaq, sallamaq. 1. daşlamaq. - iti
salınqula: daşla.

salınma çəkilmə. sıxılma. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə.
enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə.
çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə.
düşmə. düşgənmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənmə.
izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma.
inhitat. nizul.

salınmaq 1. cummaq. hicum edmək. 1. göndərmək. 1. güvənmək.
sevinmək. əylənmək. 1. asağa sola tərpenmək.
eşlənmək. - nədə **salınır** belə. - **salındı salındı** yerin tapdı.
1. uzanmaq. sərilmək. sarılmaq. sağıınmaq. sallanmaq.
sarqmaq. - eşq bir incidür hər qulaqdan **salınmaz**. - söğüd
ağacın kölgəsi yerə **salkınıb**. - **salınıb bulanıb yerimək**:

sallana sallana, qırcana qırcana yerimək. **1.** bir yerə, nərsəyə doğru yollanmaq, çıxmaq. - kəndə haçağ **salınacaqsan. 1.** qorunmaq. - öz dilizi **salının.** - üzünü **salın** üzü susuzdan. **1.** salınıyanmaq. yaslana yaslana yerimək. qıvrılıb, qır verib yerimək. **1.** atıla düşə yerimək. iticə cummaq. **1.** atlanmaq. unutulmaq. **1.** sarqmaq. **1.** sarqmaq.

- **salınıb durmaq:** asılı qalmaq. asılı durmaq.

salınmaq

1. düşürmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əzilmək. ayaqlanmaq. döğülmək. zülm olunmaq. yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq. çəğnənmək. çığnənmək. yıpranmaq. yorunmaq. üzülmək. əsginmək. əksinmək. kiçinmək. **1.** çıxmaq. düzülmək. dizilmək. qoyulmaq. düşürülmək. - yola **düzülmək. 1.** aldırınmamaq. keçirilməmək. düşmək. rədd olunmaq. qəbul edilməmək. - sınavdan **düşdü. 1.** çıxmaq. gəlmək. düşmək. dışlanmaq. qoyulmaq. qonulmaq. atılmaq. bırxıb qoyunmaq. **1.** atılmaq. düşmək. cummaq. ılğarmaq. axınmaq. quşqunmaq. **1.** yapşdırılmaq. atanmaq. qoyulmaq. bağlatınmaq. tə'yin,

nəsb edinmək. **1.** düşmək. nizul edmək. - göyden səs
düşdü. - gör kimi, kimə **düşür.** - üzerine **düşdü.** -
 böyrəyimdən daş **düşüdü.** - yola **düşmək.** - duzağa **düşmək.**
 - **ələ salınmaq, gəlmək, tapılmaq:** düşmək. - bir ara (fürsət)
düşdükən, aradan çıxdı.
 - **ələ salınmaq:** ələ düşmək. alaylanmaq.

salınmaz

- **dolma yerdə yapı salınmaz:** (doldurulmuş. içini
 doldurmaqla, içinə tökməklə yapılan yerdə).

salınmış

- **salınmış uşaq:** düşüt. kurtaj olmuş. səqti cənin.

salınmış

salacağ. salınan. sərbəst. salaman. azad. buraxılan.
 salqara. azad. başına buyruq.
 - **salınmış uçurulmuş yazı, məktub:** uçuq.

salınısı

salinki. asıqsı. salımsıl. sarğıq. dartıq. - salınısı qabaq:
 qaş qabaqlı.

salıntı

1. dalğa. dalatumş təlatüm. - bu gün dənizdə bir qolay
salıntı varıdı. - böyle **salıntı** olmaz. - bu nə **salıntıdır** düşmüş
 ölkəyə. **1.** asıq. quşqu. şəgg. şübhə. - **salındıda:** sağlam
 olmayan. asılı. asımlı. şəggili. şübhəli. - işimiz **salındıda. 1.**
 tullanmış. buraxılmış. atılan. çıxarılan. - **salındı** otunğ.
 sellerin **gətirib qıy**ıya attığı odun. **1.** ötürülmüş. başına. -

salındı sular. - sanıldı arvad: qəhbə. (> səlitə _(fars)). **1.** yan qırax qoyulmuş nərsə. - **salındı** işlər. - salındıyla uğraşma. **1.** sulıntı. erkəkin arxaya doğru salıverdiyi saç. **1.** sülinti. baş arxası buraxılan saç. **1.** atılan. çıxarılan. qoğulan. buraxılan nərsə. erkəyin arxaya doğru salıverdiyi saç. - **salıntı** otunğ. sellərin gətirib qıyıya attığı çör çöp, ağac odun. **1.** sallanmış, asılmış nərsə. **1.** **sulındı.** ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel. **1.** parça. qırıntı. **1.** **sallantı:** düşük # qalxma. **1.** oynama. dəbəşmə. qıvrılma. **1.** dalqa. nərsənin eniş yoxuşu. - ömür **salıntısı:** yaşın, yaşamın, duranın eniş yoxuşu. - işin **salıntısı:** işin uzanması. **1.** nərsənin uzanması. - söz bir olsa, **salıntı** qalxar. - **1.** sallanıb töküntülər. kifirçilik. arı, təmiz olmayan. - bu **salıntıları** yığın. **1.** nərsənin uçları. - yol **salıntısı:** yol baş, ucu. - don **salıntı:** donun ətəyi, yaxası. - alt **salıntı:** ətək. - yux **salıntı:** yaxa. **1.** salınıb, qazılan yer. sabanın (xışın) keçib qazdığı yer. **1.** fərziyyə. hənz sonuc saptanmamış iş, söz. **1.** qanun. toxdam. qərar. yaz. buyruq. hükm. - bir **salıntıya** gəlmək. - **salıntısız** qalxışdılar. - **çoxluq salıntı:** əksəriyyət qanunu.

salıntı	salındı. bax > salıntı.
salıntılı	salındılı. 1. aslaq. sallaq. oturaqsız. müəlləq. qeyri sabit. - salıntılı yapı. - salıntılı köprü: aslaq köprü. - salıntılı kişi. - salıntılı işıq: azalıb çoxalan işıq. 1. oynağan. oynaq. dalqalı. oturaqlı olmayan. qıvrılan.
salıntırmaq	salındırmaq. sallandırmaq. sarqıtmaq.
salır	satır. atır.
salırqımaq	salıvermək. qoyuvermək. qutru vermək. qutramaq. qutarmaq. buraxmaq. ötrümək. ötürmək. çıxarmaq. əfv edmək.
salış	1. birlikdə salmaq, döğmək. birbirini savıb, savaşmaq. savaş. döğüşmə. - iki kişinin salışı. - el içində salışma düşdü. 1. qiyas. - salışla: qiyasla. - iki nərsənin salışı: iki nərsənin qiyası. 1. qiyas. bənzər. örnəş. - salışsız: qiyassız. bənzərsiz. 1. ölçü. - bu salışda: bu qiyasda. 1. düşiş > duşəş. sağış. 1. salı. qoyuş. qutruş. buraxış. ötrüş. çıxariş. əfv. 1. sallaq. ətək. yeng.
salış	salıq. salaq. sayaq. sayıq. sayış. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış. yağday.

yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq.
duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif. sifət.

salışmaq

1. bir nəyi çəkib dartmaq, salmaq, yendirmək. **1.**
sallaşmaq. silkişmək. birbirinə sallamaq. yaxalaşmaq.
birbirini qürəştə sallamaq. - nə belə **salışursuz. 1.**
işarətləşmək. **1.** araları açılmaq, pozuşmaq. ağız qavqası
edmək. boğaz boğaza gəlmək. qavqa etmək. **1.**
saldırışmaq. birbirini dögmək.

salışmaq

ağışmaq. axışmaq.

salıştırma

salışdırma. muqayisəli. nisbi. ornaq. təxmin. - **salışdırma**
çinlik: nisbi gerçəklik. - **salışdırma** anatomy: muqayisəli
anatomya.

salıştırmaq

salışdırmaq. 1. qarşılaşdırmaq. **1.** qarşılaşdırmaq.
oranlamaq. dartışdırmaq. ölçüsdürmək. təşbih etmək.
qiyaslamaq. - kiminən kimi **salışdırır.** - ağamın **salışdır.** **1.**
savaşdırmaq. birbirinin qarşısında qoymaq. - elləri
salışdırıb işin görür: elləri birbirinin canına samaqla iş qurur.
1. yarışdırmaq. - atları **salışdırın. 1.** neçə nərsəni, neçə
kimsəyi bir duruma, işə qoymaq.

salışuv

pozuşma. atışma. qavqa.

- salıt** 1. güneşin sislə tutulması. 1. təprətim. sallayış. sarxıntm.
1. salt. bəğənilmış, qəbul olmuş, salınmış durum. qanun. rəsm. usul. - salıtla: gələneyə uyğun.
- salıt** düşüt. abat. çapat. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytiş. aytaş. eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< savmaq). dinləniş. dinəliş. dilləş. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.
- salıt** salt. qoynı. qoynu. qoni. qoylı. qoylu. onar. yonar. yolay. sıra. seri. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərəcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).
- salıtlı** düşütlü. girnitli. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. dinəli.

dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyələşli. aytışlı. aytaşlı.
 eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı. savlatlı (<
savmaq). qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı. muxalif.
 qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

salıtmaq **saqalıtmaq**: 1. saxladıb, gəvşətib üzmək. yormaq. mə'təl
 etmək. 1. savalamaq. dağıtmaq.

salıver **salı ver**. boş ver. bırax.

salıverilmək buraxılmaq.

salıverilmiş başlağ. başıboş. buraxılmış. boşaltılmış. daşlanmış.
 dışlanmış.

salıvermə boşuqu. boşama. qovermə.

salıvermək 1. buraqmaq. 1. ötürmək. keçirivermək. bıraxıvermək. 1.
 saldırmaq.yəldirmək. yeldirmək. uçurmaq. talaşlatmaq. 1.
 salırqımaq. qoyuvermək. qutru vermək. qutramaq.
 qutarmaq. buraxmaq. ötrümək. ötürmək. çıxarmaq. əfv
 etmək.

salıvermək bıraqmaq. qoyuvermək. qoymaq. vazkeçmək. salmaq.
 daşlamaq. tərək etmək.

salıvermək:

salq **salıq**. ehsan. bax > **salğı**.

- salq** **salğ.** < > **səng.** **səng.** salğın, ağır olan hər nəisə.
- salqa** (**< sal. sar.**) **1.** geyim. çəpgən. sarılan, salınan nərsə. **1.** öncədən bəlimiş nərsə. yazı. alın yazı. düşə. gələ. baxt. qismət. sərnivişt. - tanrı **salqanı.** - alın yazısı yaşanan **salqa.** - alın **salqa.** - baş **salqa.** **1.** yazı. alın yazı. düşə. gələ. baxt. qismət. sərnivişt. - tanrı **salqanı.** - alın yazısı yaşanan **salqan.** - alın **salqanı.** - baş **salqanı.** **1. salaq. salqaş** (> **sərkəş** (fars)). salqan. asav. ası. vəhşi. - **salqa at:** qəm almaz. başı sərt. çamış at.
- salqa** > **səlqə** > **səliqə.** nərsənin qoyulma, düzülmə, sırama yolu, işi.
- **böyük sala, salaq, salqa:** bağna. bağnaq. bağanaq > (**b <> m**) mağna. mağnaq. mağanaq. (**< bağlamaq**). (neçə enli ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq) güvərtəsiz (damsız. çatısız) böyük yük qayığı.
- salqaç** **sarqaç.** > **sərkəş.** (**< sal. sar.**) buruşuq. bir yerdə dayanmayan. dincsiz. dözümsüz.
- salqada** (**< sal. sar.**) **salınmış.** **1.** qalınmış nərsə. **asqıda** qalmış, ortada qalan mal. - **salqada** malın dəyəri düşük olar. **1.** **salğada.** sovgatlıq verilən nərsələr.

- salqaq** 1. salkık. salxaq. boş. alax bulax. yenə qalxaq. çaşqın.
1. sarqaq. sallanan. sarqanan. dönən. metatez > rəqqas.
- salqam** yuğunmağa salınan, düşülən, girilən otaq, çuxur.
hamam. issi dam. yanar. ılıca. qapalı yer. qaplıca. ılısu.
ılıcaq.
- salqamaq** **salğamaq**. 1. göndərmək. irsal etmək. 1. irşad etmək.
bəşarət etmək.
- **salmaq almaq**: saluğ. salıq alıq. aluğ satıq. əxzo əta.
- salqamaq** **salqatmaq**. **salıqmaq**. yapı tikmək, düzəltmək. saxtımın,
bina salmaq, yapmaq.
- salqamaq** **salqımaq**. **salıqmaq**. **salqıtmaq**. **salıqlamaq**. 1.
bölükləmək. parçalamaq. 1. zəkat çıxmaq.
- salqan** 1. be'sət. göndəri. 1. sərin. soyuq. 1. salar. azqın. ısırır.
ısırqan. quduz.
- salqan** **salğan**. **salqın**. 1. ayaz. sərin. əsməkli, yelintili olan yer,
hava. 1. iti. yeyin. 1. salan. düzən. saldıran. mütəcaviz. 1.
havadan. havayı. soluq. uçuq. aylaq. qaraca boş yerə.
boşuna. nədənsiz. - salqan düşdü, salqan uçadı. - yerdən
bitən, salğan düşən. 1. nədənsiz. birdən. birdən birə.
durduğu yerdə. durub dururkən. - salğan dediki: birdən

dediki. - salğan durdu getdi. salğan öldü: birdən öldü. **1.**
göy. göyüzü. asman. opsan. **1.** salğan. (< salınmış:
qoyulmuş. verilmiş). ruxsət. icazə. dəsdur. birdən. birdən
birə. havadan. havayı.

salqana **salxana.** sallaxxana. kəsimevi. qanar. qanara.
heyvanlar salınan (basıb kəsilən) yer.

salqanmaq (s < > ç) **sarsılmaq.** sallanmaq. çalqanmaq.
çalqalanmaq. möjlənmək. dalqalanmaq.

salqansız iti olmayıb, cansız nərsə. alıq. uyuşuq.

salqar salğar **salğar salğar.** ağır ağır. yavaş yavaş.

salqar > **salar.** komandan. qamader.

salqara **1.** boşuna. boş yerə. **1.** çaqı. iftira. **1.** düşüncəsiz. qarasız.
anığdal. eləbelə. birdən. heç yoxdan. **1.** salınmış. azad.
başına buyruq.

salqaraçı çaşır. iftiraçı.

salqasızlatmaq **salğasızlatmaq.** sıysızlatmaq. sayqısızlatmaq.
e'tibarsızlatmaq. kəpəzlətmək. kəpəzələtmək.
köpəklətmək. kövəklətmək. salsızlatmaq.
mübtəzəllətmək. dəğərsizlətmək. qiymətsizlətmək.

- salqasür** **salğasür.** < > **sərsəri. qılıqsız.** qırbal. qırban. işgücsüz. eveşiksiz. dallaq. dallaş. dərbədər < > dalbadal. dal dal olmuş. başıboş. baybaş. qayta.
- salqaş** sərkəş. qalmıq. güc göstərisi. güclülük. dayı. dadaş. çapqın. igid. biçgin.
- salqaş** sərkış. taqi. daği. yağı. azğın. asi. asav.
- salqaşlıq** **sərkişlik.** qababaşlıq. tuğyan. azqınlıq.
- salqaşmaq** **sarqaçmaq. sərkişmək.** (< sal. sar). buruşdurmaq. qaçınmaq. bir yerdə dayanmamaq. dincsizmək. dözməmək.
- salqatlı** aqraş. samaqlıq. totoraqlı. oturaqlı.
- salqatmaq** **salqamaq. salıgmaq.** yapı tikmək, düzəltmək. saxtımın, bina salmaq, yapmaq.
- salqavuş** **salğavuş.** asıvaş (**sıv** < > **vız**) avizeş (fars). aslağış. aslığış. savarış. döğrüş.
- salqay** **salxay.** 1. azqın. avara. nə **salxın** it kimi gəzirsən. 1. çalxay. çalxalanan. oyan buyana gedib gəlmən. oynayan.
- salqaylamaq** **salxaylamaq.** çalxaylamaq. çalxalamaq. oyan buyana gedib gəlmək.

- salqeçit** **salqeçit. çalqeçit.** geçirtmə. paltarda düğmə, giltə yerinə tikilən qarmaqcıq.
- salqeyləmək** **saqetmək.** ehsan vermək.
- salqı** **1. sala. savla.** görgəriş. yol. gəngəş. məsləhət. uğur. **1. salq. salıq.** ehsan. toplumsal (toplumdan eldən olan) işlərdə dəğişsiz (əvəzsiz) yardım. - **salqeyləmək: saqetmək.** ehsan vermək. **1. salqın.** vergi. **1. salan.** döğən. dövəc. toxmaq. hallac toxmağı. həvək. oğaq: oğan. ovanğ. öğəc. üzüm əzən enli batqa. **1. yelpik. 1. qol. bölük.** cərəyan. ölkədə ondana siyasi **salqı (salıq. salq)** var. **1. maddə.** hər bir nərsənin təməl özəyi. yeməyin əsas öğəsi. - yaşam **salqısı** tindi (nəfədi). - ətin **salığı** sudu. - bozbaşın **salığı** ətdi. **1. salqın. salma.** vergi. **1. sərgərdan.** düşük. sölpük. pərişan. gəvşək. yumuşaq. **1. salğıq, sarıq.** dolambac yol, nərsə. **1. sürünən,** ortada qalmış nərsə. **1. əğri. dəngəsiz. 1. salıq. sərsəm. şaşkın.**
- salqı** **1. salıq. bölük. 1. salıq. zəkat.** bir maldan ayrılmış, salınmış bölümü. **1. tərəşşüh. 1. ifraz.** axıtılan suyuq. axıntı. tərəşşühət. - **kişilik yaraqından salqı axmaq:** beli gəlmək. - **bitgi salqısı:** göyənəklərdən axan su, şirə, süt.

- **salqı vermək**: salqıtmaq. yola qoymaq. duruzmaq.

turuzmaq. durquzmaq. qoğzamaq. ayaqlatmaq. qalxızmaq.

qurmaq. qurutmaq. bər pa edmək.

salqı

salıq. **1.** sarqıq. solpuq. porsuq. **1.** saqat. üzür. qusurli. -

salığı kişi. - **salqı** yapı. - **salqı** öğretim. **1.** yağmurli. yağmur

yağdıran. - **salqı** bulut. **1.** sanqı. qığ. pislik. fəzlə. - quş

salqı. **1.** sarqı. qarçın. əmmamə.

salqıç

sayqıç. (**qıç** < metatez > **cıq**) **salcıq.** **saltuq.** **səlcuq.** **1.** (<

salmaq). işi yerinə **sala** bilən. bir işi yerinə qoymaqla

yeterli olan. qaqan. güclü. - **salqıçər.** **1.** sözə əklənən

yerlik (qab. - dan) əki. - **duzsalqıç:** duzqabı, duzdan. -

barıtsalqıç: barıt qabı. - **tabaq salqıç:** qabqacaq. - **1.**

qoxmayan. sayqısız. qayıtsız. heç bir nərsəni saymayan.

utanmaz. laübalı. - **salqıç** gədə. - **salqıçına** oturub durma.

salqıq

salıq. göndəri. yüklü. yükümlü. yalavac. salınmış.

göndəri. göndərilmiş. elçi. qılavuz. yamçı. peyğəmbər.

- **hər nəyin salxıq durumu:** gəlir. gələr.

salqıq

sarqıq. **1.** solpük. ölçük. ölçək. gevşək. - **solpük** ətlər. **1.**

asılı.

- salqıqmaq** **salıqmaq.** 1. aslanmaq. sullanmaq. 1. əl atmaq.
təşəbbüs edmək.
- salqılamaq** dönə dönə təpmək, salmaq, çıpmmaq, vurmaq.
- salqılaşmaq** 1. bir nərsəyə qarşı çırpışmaq. bataqlaşmaq. 1. biribirini
döğmək.
- salqım** 1. bir yerdə toplu olan yemiş dənələri. - xurma **salqımı.** -
üzüm **salqımı.** 1. dənələri toplu olan nərsə. - **salqım salqım**
sarkan yağmur. - **salkım** saçlı sevgilim: top top olan bir saç
düzümü. 1. (l < > r) < **sarkım.** daranmaqdan sar sar olan,
sarqım sarqım olan, fitil fitil olan nərsənin, saçın. saçığın
bölüyü. 1. donanma fişək. barut saçmarında oluşub
salqlm biçimli torba. - salqım otarı: toplu olaraq birdən atılan
ot, yaxud saçma barut torbalarıynan (donanma fişək) atılan ot.
1. aqsya ağacı. 1. yazda salqım biçimində, böyük
çiçəklər açıb, asma (üzüm) kimi çartağa sarılan ağac
çəşitləri. 1. coğal. dәмət. yığın. 1. **salım.** (< salmaq)
sallaq. salıq. salqı. yumar. topar. üzüm dәмəti. salınmış.
sarqıq.qoşa (bir yerə yığışmış (> **xuşə).** **salxım küpə.**
salxım saçaq: dağınmaq. düzensiz. çox parçalı. 1. **sarqım.**
(soğuc günlərdə qar kimi yağın) çığ. qırov.

- **salqım ağacı**. - **sarı salqım**.

- **salqım söğüt**:. **salğım söğüt**. yelək dal.

- **kiçik salqım**: çitənək. kovşaq.

- **ılqım salqım**: sıcaq havada, buğ buxarın çuxur çöllərə

ılqınıb (sallanıb, çöküb) uzaqdan su kimi görünən durum.

sərab. - **salqım saçaq**: biçimsiz. pasaqılı. çapaçul.

- **salqım söğüt**: dalları aşağıya **sallanan**, **sarqan** söğüt ağacı.

- **salqım saçaq**: bir neçə teli birlikdə olaraq asılan saçaq,

yaxud paralanmış parçanın sarqan yıtıq yerləri.

- **salqım küpə**: bir neçə daşın birləşməsindən oluşan sığav.

salqım

1. salım. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm.

görünğü. görüntü. şəbəh. xulya. quruntu. kölgə. yansıq.

yansış. yansım. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq. oysuq.

duysuq. oynatı. oynası. **1.salğım. ılğım. yalğın**. (çöldə,

uzaqdan su kimi görünən işıq yanılmacı, yahatmacı,

aldatmacı). pusarıq. yolax. sağın. sanğın. sərab. - **ılğım**

yalğın: **ılğım salğım**: bəlli bəlırsız. **1. salxım**. - **ağ, incə tüklü,**

çiçəyi salxım biçimli bitgi türü: qaraqıyaq. - **çox kiçik üzüm**

salxımı: cingil. cınqıl. - **üzüm salxımını oluşturan**

salxımcılıqlardan hər biri: çitmik < çiqtmıq (< **çiq**). - **salxım**

biçimli, ağacların üzərində bitən bitgi: qarağan.

- **qarasalqım:** keçi, qoyunlada olan bir kəsəl.

salqım **salğım.** coppu. yoppu.

salqım **salxım.** 1. büşinçək. büküncək. 1. coqqu. dәмət. tutam.

salqımaq **salıgmaq. salqamaq. salqıtmaq. salıqlamaq. 1.**

bölüklәмək. parçalamaq. 1. zәkat çıxmaq.

salqımaq **sarqımaq. 1. bax > sarqmaq. salğımaq. gөvşөyib**

sarqmaq. әğilmәk. 1. sәredmәk. sәritmәk. aşaqı

baxmaq. 1. çatmaq. sataşmaq. 1. aşaqıya enilmәk. -

çatıdan (sәqıfdән) dörd qәndil **sarqırdı. 1. saldıрмаq.**

cummaq. hicuma keçmәk. - yağılar qalıya sarqıtdılar. 1.

artıq gәlmәk. - bu il gәlimiz sarqdı. - ölçüdән **sarqanlar. 1.**

gөvşөyib sarqımaq.

salqımçı **salğıma bәnzәyән. salğımçıl.**

salqın 1. örtән. (xәsdәlik).ölәt. vәba. ta'un. 1. qaramsar. asıx

yüzlü. neşәsiz. somurtqan. soğuuq. 1. sayrun. sәrin.

yumşaq soğuuq. mö'tәdil. 1. süpәng. süpan. 1. mala. 1.

serbest, bağımsız 1. sәrab, xiyal. 1. sәrab. tumarıq.

ilğım. su yatan yalı. 1. isdi çağda әsән sәrin yel. 1. **salğı.**

salım. salğıt. salqın. salıq. salk. salma. salqıt. sәlik. alba

alimalımçı. alvanğ. baca. **alvan yaşaq:** para cəzası. vergi. yük. verdi. qıraç (**xerac** (_(ərəb.))). ındat. **salqı.** gərəklə zorla alınan vergi. maliyat. - **salqın salmaq:** vergi salmaq. **1.** yoluğun, yoluğan, yoluxucu xəstəlik. epidemya. **1. sərin.** sərinlik. soğuş. issi, diqqətli olmayan. baxımsız. özənsiz. ilgisiz. etinasız. düşük. sust. boş. - **salqqın** baxış. - **salqın** davranış. - **salqın** işçi. **1. çalın.** yel. **1. salqan:** sərgin. sərin. ayaz. əsməkli. yelintili hava. mülayim. açıq hava. soyuq. -hava **salqın:** **salqın** hava. **salqın** yel. **salqın** əsək. **salqın susın:** sərin içki. **1.** sapan. süpəh. atmaca. tüfək. **1.** ılıqın. xəyal. **1.** (< **sarmanın**, **salmanın** sonucu olan qoruqluq).kölgə. (> **sayə** (_(fars))). - **salqın ayaz:** sərin yel. - salqınlamaq: gölgələmək. - ağac **salqını:** ağac kölgəsi. **1.** qaramsar. ümütsüz. qaramsar. sumaq. tumuq. açılmayan. küsgün. soğuş. qaçqın. bezgin. bədbin. - arvada **salqın:** arvaddan bezgin. işə **salqın:** işə soğuş. - **salqınlamaq:** üzü asılıb küsmək. - **salqın** baxış: soğuş baxış. **1.** ağırlıq sılaq. xəstəlik. **1.** ılıqın. xiyal. **1.** sarqın. ətək. müzahim. - **işqə salqın qaramaq:** işə soğuş baxmaq.

- **salqın bolmaq**: neşəsi qaçmaq. yüzü asılmaq. somurtmaq.

- **salqın salamlaş**: soğuşca salamlaşmaq.

1. sərin. kölgə.

- **salqın ayaz**: sərin yel.

- **salqın edmək**: kölgə edmək.

- **dirək salqın**: ağac kölgəsi.

salqın

1. saldırma. saldırı. saldırış. ılqar. iste'la. vurqun. həmlə.

soyuq. vəba. 1. **salqınıq**. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş.

yavşaq. yavaşlıqlı. dinc. dincək. arsat. soğuşqan. orta

gedişli. orta yağdaylı. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı.

mö'tədil.

: - **qara salqın**: bulaşıcı kəsəlin yaratdığı qorxunluq,

qorxuluq, dehşət.

- **salqın kəsəli**: qaraqıran.

- **qulaq altı, tüpürük bezlərinin şişməsi ilə bəlirən, yaxınlı,**

bulaşıcı, salqın kəsəli: qaba şiş.

salqın

salğın. 1. salar. cuman. mütəcaviz. - **salğın** ərələr. - **salğın**

it. 1. sarılan. sari. yoluğan. - **salğın** xəstəliklər. 1. illiq vergi.

1. **səngin < > sənğin**. salğın, ağır olan hər nəisə. - **mal**

qarıya düşən salğın xəsdəliyi: qırcın.

- **mal qaraya düşən salğın kəsəli**: qırğın.

- balıq qırğını (**qırcın** kimi).

salqıncaq sallancaq. beşik.

salqınçı alacağ. almaçı. alvanğçı vergi pul toplayan. yığan.
toplayıcı. avşar.

salqınıq **salqın**. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavşaq.
yavaşlıqlı. dinc. dincək. arsat. soğuqqan. orta gedişli. orta
yağdaylı. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.

salqınış **salqınma**. **salqıntı**. **sarqınma**. **sarqınış**. **sarqıntı**. sarsınma.
sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış.
endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpəti.
ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı.
titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

salqınlamaq (**< salmaq**). **1. sərinləmək**. - gün bir kəsək salqınladı. **1.**
kölgələnmək. küsmək. qaş qabaq **sallamaq**. **1. nərsəni**
yox etmək. **1. sərinləmək**. **1. somurtlamaq**. üz asmaq.
- **gün bir kəsək salqınladı**: hava biraz sərinlədi.
- **bu yaş neq salqınlab aylanadı**: bu gənc niyə somurtup
gəzir.

salqınlanmaq	1. sərirləmək. 1. somurtmaq. üz asmaq. 1. ilgisini itirmək.
salqınlı	kölgəli. sərin.
salqınlıq	1. kölgəlik. çadır. sundurma. 1. sərirlilik. soğuqluq. diqqətsizlik. baxımsızlıq. özənsizlik. ilgisizlik. etinasızlıq. düşüklük. sustluq. 1. kölgəlik. sayavan. sundurma. çatı.
salqınlıq	soğuqqanlıq. dinclik. ılımlılıq. yumşaqlıq. yumuşaqlıq. yavaşlılıq. yavaşlılıq. uysallıq. mö'tədillik. e'tidal.
salqınma	salqınış. salqıntı. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.
salqınmaq	sarqınmaq. sallahmaq. düşmək. ölü doğulmaq. - iki aylıq uşağı düşdü. - ip düşən yerdə dur.
salqınmaq	sarqınmaq.abanmaq. yapanmaq. əğilmək.
salqınmaq	salğınmaq. sallahmaq. təpsənmək. oynamaq. xuraman olmaq.

- salqınsız** ılımsız. qızıqqanlı. iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı. çalız. çalaz. dincsiz. uysalmaz. mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- salqınsızlıq** ılımsızlıq. qızıqqanlıq. iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişlik, yağdaylıq. dincsizlik. uysalmazlıq. mulayimətsizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- salqıntı** **salqınma. salqınış. sarqınma. sarqınış. sarqıntı.**
sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkan.
- salqır** axarsu.
- salqışmaq** **salaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq.**
davqaşmaq. sapaşmaq. sapqaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq. çırpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq. toslaşmaq.

salqıt	salğıt. salqut. 1. berqü. alış. zəkət. xirac. bac. 1. salqın. vergi. 1. millətvekili. numayəndə.
salqıt	salğıt. vergi.
salqıtmaq	1. sarqıtmaq. aşağı endirmək. - kovanı quyuya sarqıt. 1. sarsıtmaq. titrətmək. ditrətmək. qorxutmaq.- sərtliklə hər kəsi titrətmişdir.
salqıtmaq	1. salqı vermək. yola qoymaq. duruzmaq. turuzmaq. durquzmaq. qoğzamaq. ayaqlatmaq. qalxızmaq. qurmaq. qurutmaq. bər pa edmək. 1. sarqıtmaq. düşürmək. - beşinci qatdan ipi düşürdü.
salqıtmaq	salqımaq. salqamaq. salığmaq. salıqlamaq. 1. bölükləmək. parçalamaq. 1. zəkət çıxmaq.
salqıvermək	salınıb sərilmək. gəvşəmək.
salqımaq	salpılanmaq. keyifsiz olmaq. keyifi pozulmaq.
salqu	salınqu. süpəng kimi, nərsə atmağa yarar arac.
salquc	saldıran. alpaç. ərbaş. yağlı. asav. zorba.
salquc	sarqur. sərxoş < sarquc. salqur. əsrük. asruq. kefli.
salqulaq	tazı. ov iti.
salqum küpə	sırqa. ısırğa.

- salqun** **salğun.** 1. asuv. asuğ. > avuz. (> aviz ^(fars)). asılı. aslaq. tutqun. vurqun. düşgün. 1. olqun. yekkə. pişmiş. görmüş. keçitmiş. bacarmış. varqun. çəpər. çaqqun. mücərrəb.
- salqur** **salğur.** 1. ataq. tetiq. saldırmaya hazır. solqur. ataq. saldırı. 1. saltər. tuqbəyi. tuğaqçı. bayraqçı. pərçəmdar. sancaqçı. başçı. 1. **sarqur.** sərxoş < sarquc. salquc. əsrük. asruq. kefli. 1. şamanizm dönəmində ölünün yaxıldığı yol.
- salqut** **salğut.** 1. numayəndə. məbus. vəkil. 1. **salğut. sürqut.** 1. salyana. salıq. vergi. 1. məbus. 1. ölçü. 1. yardım. 1. (nərsədən qalan) artıq. 1. bayat.
- salla** - **salla sırt edmək:** sırtına almaq. yüklənmək. - **quyruğun salla sırt edmək:** quyruğun belinə almaq.
- sallabaş** 1. istər istəməz başı sallaq olan. 1. **(at)** yerirkən başın sallayan.
- sallax** yığıla yığıla yeriyan. alqın. - **ev elsiz: ev eşiksiz:** sallax.
- sallaxxana** salxana. kəsimevi. qanar. qanara. heyvanlar salınan (basıb kəsilən) yer.
- sallaq** {< (ç : s) çal: sal. salmaq: çalmaq (vurmaq. kəsmək. qırmaq)}. 1. sallaqxanada işləyib, heyvan başı kəsən. 1.

sağ sola gedib avara gəzən. 1. quşqulu. 1. qallaq.
titrəyən. 1. heyvan kəsən. 1. düşə qalxa yerimə. yxıla
yxıla yerimə. 1. çəlimsiz. gobud. 1. pozuq. çürük. 1.
salış. ətək. yeng. 1. əğri. yapır. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq
qulaq. 1. sərgək. sərək, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə,
nərsə. 1. salış. ətək. yeng. 1. sarğıuq. aslaq. sarqaq. silki.
sarsı.

- **sallaqxana**: əkdi.

sallaq

1. asıq. çatıq. buruşturulmuş. (qaş. üz. burun). 1. aslaq.
əksək (> **əksə** (fars)) əkşik. çəngəkli. asman. şaşqın. alıq.
yelə. aslaq. asılı. asmar. asıma. asıvan. avara. qırbal.
qırban. aslaq. batqal. asıq. yapus (> əbus) yapılı. qapalı.
bağlı. boğnaq. somurtqan. əkşi. qaşqabaqlı. - **batqal**,
aslaq, **sallaq** **qaş**: qaş qabaqlı. - **üzü sallaq**: asıqüz.
qaşqabaqlı. somurtqan. sorutqan. 1. **salıq**. enik. inik. enmiş.
eniqmiş. endirilmiş. düşük. qoyuq. örtü. örtük. qapanca.
örtülmüş. örtükmüş. çəkik. çəkilmüş. çəkikmiş. - **enik**
pərdələrdən, yarım ışıq çalır. 1. **sallax**. başqapan cəllad.
1. **sallat**. **sarsat**. **salsat**. **aslat**. **aslaq**. təprətli. dəbətli.
oynaq. oynat. ırqantı. ırqanı. yırqanı. yırqantı. ırqaq.

yırqaq. ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.

- **çox sallaq, qalxaq**: enbük. yenbük > ənbuh ^(fars). çox.

- **sallaq olan don, buz parçası**: donqala. gülbaşaq.

- **qulağı sallaq**: durumsuz. halsız. yorqun.

sallaq

asılıq. asılı. 1. mə'təl. **1.** cinsi ilişgidən sallaq, naqis

olmaq. **1.** asıq. avara. asma. asılı. - **asma köprü. 1.**

məəlləq. **1.** məslub. səlb olunmuş. **1.** dəvamlı sallanan.

sallantılı. **1.** sallan. asmaqçı. asaqçı. asan. cəllad. (<

sal). salan (**s: c**). **1.** salındılı. aslaq. oturaqsız. müəlləq.

qeyri sabit. - **salıntılı** yapı. - **salıntılı köprü**: aslaq köprü. -

salıntılı kişi. - **salıntılı** işıq: azalıb çoxalan işıq.

sallaqxana

(< **salmaq**: öldürmək). qıtlaq. əğdi. heyvanların kəsildiği

yer. salma. qurban kəsilən yer.

sallaqqana

sallaqxana. salxana. ətlik. qanara. kəsim evi.

sallaqlıq

asıqlıq. əkşilik. yapusluq (> əbus) yapıqlıq. qapalıq.

boğnaqlıq. somurtqan. qaşqabaqlıq. turşuluq. turşalıq.

sallaqlıq

başqapanlıq. cəlladlıq.

sallama

boyun bağı.

sallama

yubatma. tə'xir. gedgəl. büyün sabah. bugün yarın.

- **malqaranın quyruq, qulaq sallaması**: qayıqlanmaq >

kağıqlanmaq.

- lələsin çağır, **sallasın** beşiyini.

sallamaq

(**boşaltmaq**). 1. vurmaq. çarpmaq. çalmaq. dalqalamaq.

çalxamaq. sarsıtmaq. yalpalamaq. yalpamaq.

geciktirmək. asmaq. yubaltmaq. oyalamaq. 1.

gərgitməmək. çəkişdirməmək. 1. çalışdırmaq. işlətmək.

qazanmaq. çalışdırtmaq. çalışdırmaq. istifadə etmək. 1.

ələ salmaq. ələ sərimək. alaylamaq. alaya, lağa qoymaq.

1. **salmaq**. çalmaq. çarpmaq. indirmək. endirmək.

vurmaq. - yumrağın üzünə **endirdi**. - səpici (aşçı: dəriçi.

dəbbağ). sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər. - yerdən göydən

topar daşar **endirildi**. 1. **sarsıtmaq**. ırqalamaq. yırqalamaq.

ırqamaq. yırqamaq yelxalamaq. yelxamaq. yerxamaq.

yerxalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. təprətmək.

dəbətmək. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq.

1. yubatmaq. yubat vermək. gecikdirmək. - **bütün hızlıqla,**

son sürətlə, düzgün sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq,

dördnala at sürmək: doludizgin. doludüzgün.

- **qılıc çalmaq. baş sallamaq:** təslim olmaq. qəbul etmək.
 - **burun sallamaq.** pozuq çalmaq. üz asmaq.
qaşqabaqlanmaq. razı, məmnun qalmamaq.
 - **sallaq, asılı qoymaq:** asqıya almaq. yubaltmaq. bir işi dondurmaq.
 - **əl sallamaq, təbərtmək:** əl etmək.
 - **alavərə salmaq:** tərtələsdirtmək. dalaşdırmaq. dolaşdırmaq.
ələyağın dağıtmaq, itirtmək. əcəlyə salmaq.
 - **ələ salmaq:** 1. ələ düşürmək. alaylamaq. 1. ələ keçirmək, almaq. 1. girələmək. tutmaq. yaxalamaq.
 - **ələ sarmaq, salmaq:** alaylamaq. ələləkləmək. alçatmaq.
korlatmaq. təhqirləmək.
 - **nərsəni çabıq, sürəkli çalxalamaq, sallamaq, silkmək:**
çırmaq. çırpmaq.
 - **eşşəyə minmədən, ayaqların sallayır, suya çatmamış, qıçın çırmayır.**
 - **qafa sallamaq:** boyulamaq. təsdiq etmək.
 - **qaşığıq sallamaq:** böyük bir acılıqla, istəklə, iştahla yemək, işləmək, çalışmaq.
- sallamaq** 1. silkmək. təhrik etmək. sirkmək. silkmək. titrətmək.
təhrik etmək. beşmək. (> beşik). - **ucadan sallamaq:**

asdırmaq. azdırmaq. **1.** oynatma. təhrik. **1.** yubatmaq. bir işi görməyib gecitmək. tə'xir etmək. - nə **sallayıb** durursun. - iki ay işi **salladı. 1. sallandırmaq.** təprətmək. oynatmaq. təhrik etmək. - beşiyi **salla.** - əlivi niyə **sallısan.** - başın sallıya **sallıya** çıxıb getdi. - dəniz bu gün bizi əp iyi **salladı. 1.** sağmaq. aşağı buraqmaq. asmaq. ildırmaq. **1.** sapımaq. sapamaq. sapıtmaq. təprətmək. ırqamaq. yırqalamaq. yaymaq. çalqamaq. qımıldatmaq. məyl etmək. **1.** bir nərsəyə düşmək, atılmaq. bir nərsədən düşmək, atılmaq. **1.** nərsəni qopuq **asıq** buraqmaq. asqıya almaq. **1.** tərsə mallaq eləmək. - bizim işimizi **sallıyıb** getdi. **1.** çalxamaq. çayqamaq. yırqamaq. dəprətmək. tərmətmək. tərbətmək. oynatmaq. yelləmək. **1.** sarsmaq. pozulmaq. əngəlləmək. axsatmaq. **1.** dartmaq: dəngəmək. ölçüb biçilmək. təhəmmül etmək. uzatmaq. - suçum nədi böylə dərdi **sallayam. 1.** etgiləmək. aldidmaq. tə'sir etmək. - bu söz hammını **salladı.** - üzü yamandı, heç bir nərsə onu **sallamaz.** - soyuq **sallamış** yarpaqlar. - **1. saymaq.** bir yerə, bir yana iti, yeyin, sürəkli doğrulmaq, baxmaq, səredmək. gözə almaq.

önəmsəmək (qarşılamaq). dəğər vermək. diqqət etmək.

1. yubatmaq. ertələmək. geciktirmək. əğləmək. sürtmək.

ağır davranmaq. - bugün sabah etmək. **1.** nərsəni

nərsəyə vurmaq, atmaq, taxmaq, yapışdırmaq, əkmək,

çaxmaq, endirmək, qondurmaq, sarımaq. **1. salmaq. sal**

olmaq. öldürmək. **1.** bulqamaq. çayqalanmaq.

çalqalanmaq. eçqəmək. təprətmək. hərəkət etdirmək.

silkmək. təntirətmək. titrətmək. sarsmaq. uçurmaq.

- **yelpik sallamaq:** yelpikləmək.

- **quyruq sallayan:** uzunca quyruğunu elə sallayan kiçik bir quş.

- **baş sallamaq:** başın tovlamaq. eşitməksizin dinləmək. alay keçirmək.

- **beşik sallamaq:** əmək, zəhmət vermək.

- **qavuşq sallamaq:** şişirmək.

- **dodaq sallamaq:** somurtmaq. dodaq sarqıtmaq.

- **quyruq sallamaq:** yaltaqlanmaq. sürüklənmək.

- **ördək kimi sallana sallana yerimək:** salını bulanı. - **sallana**

sallana: xuraman. qıraman. qıran qıran. salın salın. salınaraq.

sallanaraq. sallana sallana.

- **sallanan**: sarsılan. oynayan. mütəzəzil.
- **sallanaraq**: xuraman. qıraman. qıran qıran. salın salın.
sallana sallana. salınaraq. sallana sallana.
- **sallanma**: ırqalandı. yırqalantı. qımıldama. sarsılış. titrəmə.
lərzə. rə'sə.
- **qamçı sallamaq**: qamçı çalmaq.
- **əl sallamaq**: qol bulqa.
- **quyruq sallamaq**: quyruq bulqa.
- **baş sallamaq**: baş silkmək:
- **əl sallamaq**: qol silkmək:
- **qanat çırpmaq**: qanat silkmək.

sallamamaq 1. önəmsəmək. önəm verməmək. saymamaq. əhmiyyət vermək. tanımaq. - öz kimliyivi **tanimalısın**. 1. **saymamaq**. rədd etmək.

sallan sallax. asmaqçı. asaqçı. asan. cəllad.

sallana - **sallana sallana**, qıra qıra, qırcana qırcana, nazla dolu **yerimək**: qıraman > xoraman. qıram qıram > xoram xoram.

sallana

- **sallana sallana**: salına salına. ava sava. yalpayaraq. - **ava sava yerimək**: sallanaraq yerimək. -, **sallana sallana** yalqana

yalqana, yırqana yırqana yayıla yayıla yerimək, davranmaq:
yayqalmaq.

sallanacaq - **salınacaq, sallanacaq, kufun ipi:** qolan, kolan. - **qolan vurmaq:** kuf gedmək.

sallanaq sallanan. dalqındaq. dingildək. titrənək. təprənək.
təlbələnək.

sallanan nə ayağ. asağ.

sallanan 1. aslanan. sarqan. sarxan. - **qılıc qayışının, aşağı doğru sarxan, sallanan bölümü:** baldıraq. 1. sallanaq. dalqındaq. dingildək. titrənək. təprənək. təlbələnək.

sallanan 1. salqaq. sarqaq. sarqanan. dönən. metatez > rəqqas. 1. kefli. sərgək. sərkək. sərgələyən. əsrük. əlpək. 1. qımıldavuş. oynaq.

sallancaq 1. böşük. bişik. beşik. kavay. sanğqıldıq. ev önündə olan üst örtük. örmə. salıncaq. kuf. aylama. çalamaq. 1. salqıncaq. beşik.

sallancaq **salancaq. salıncaq.** qaylanqıç. qaylanqış. kuf.

sallanış 1. salınış. sarqmaq. sallanmaq. 1. **sallanma.** oynama. təprəş. hərəkət. xuram. salnış. sallanma. sağa sola sallanıb yerimə. təbəxtür. xuram.

- sallanma** asılma.
- **sağ sola sallanma, əğilmə**: çalxa. yalxa. çalpa. yalpa.
 - **qaşığa mindi, qıçı sallandı** (əriştə.).
 - qaşığa mindi, **qıçı sallandı** (əriştə.).
- sallanma** salnış. sallanış. sağa sola sallanıb yerimə. təbəxtür. xuram. oynama. təprəş. hərəkət.
- sallanmadan** aslanmadan. duranğısız. dirəngsiz (< **durmaq**).
- durmazın. durmadan. ha birə. sürənğısiz. sürəncsiz. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən. təvəqqüf.
- sallanmaq** (**aslanmaq**). **1. sarqınmaq. salqınmaq.** uzanmaq. düşmək.
- ip **düşən** yerdə dur. - buğlar dedağına **düşür**. **1.** taxınmaq. düşmək. izlənmək. - o mənim dalıma **düşdü**. **1.** əğlənmək. əklənmək. durulmaq. bəklənmək. duranğamaq.
 - dirəngmək (< **durmaq**). sürənğəmək. sürənğizmək.
 - axsınmaq. dinlənmək. təvəqqüf etmək. **1.** dalqındamaq. dingildəmək. titrəmək. təprələnmək. ayaqda duramayıb təlbələnmək dalqındamaq dingildəmək. **1. sarsınmaq.**
 - ırqalanmaq. yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq.
 - yelxalanmaq. yerxalanmaq. çalxalanmaq. təprənmək.

dəbəşmək. tirtirənmək. titrənmək. oynanmaq.

qımıldanmaq. **1.** salğmaq. salımaq. aslanmaq. **1.**

sarsılmaq. titrəmək. - **bəlli bəlirsiz, yüngülcə titrəmək, sullanmaq, sarsılmaq.** əfildəmək: ifildəmək. əfildəmək.

ifildamaq. **1.** əsmək. əsrəmək. əsərmək. çalxaşmaq.

çalxanmaq. çalqışmaq. çağışmaq. - **sağa sola sullanaraq yerimək:** çalxanaraq yerimək: çalqışaraq yerimək: çağışaraq yerimək. əsə əsə yerimək: əsrə əsrə yerimək. **1.**

qapırnamaq. qapırlamaq. qapırqalanmaq. - **sağa sola yalpalanmaq, şəpələnmək.**

- **sullanmğa başlamaq:** qayşamaq. qanşamaq. qancamaq. - bu duvar **qanşamağa** gedir.

- **qır verib, sallana sallana yerimək:** qırınmaq.

- **dalqa dalqa sullanmaq: dalqalanmaq. dalqulanmaq. çalqalanmaq.**

- **qırcana qırcana, qırışa qırışa, sallana sallana, qırr firnan yerimək:** süzülmək.

- **sağ sola sullanmaq, əgilmək:** yalpalanmaq. yalxalanmaq. çalxalanmaq. çalpalanmaq. - **sallana sallana, calana calana, çalğana çalğana, nazla çalimla, xuraman yerimək:**

çalaman, salaman yerimək.

- **sallana sallana**: ağır ağır.

sallanmaq

1. düzənli, intizamlı olaraq gedib gələrək oynamaq. -

oturacağıın üstündə **sallanma**. - **salıncaqda sallanırdı**. 1.

düşmək, yenmək, siqut üzrə olmaq. - erməni ordusu

sallanır. 1. ırqalanmaq. yırqalanmaq. qımıldamaq.

silkinmək. təhrik olmaq. üqrilmək. üqrimək. qımıldatmaq.

birisinə qarşı yaltaqlanaraq hiləsini saqlamaq. 1.

dartılmaq. səndələmək. quşqulanıb yerimək. 1.

salğınmaq. təpsənmək. oynamaq. xuraman olmaq. -

nərsədən asılıb sallanan tikələr: quyruq. - **quyruqlu don**. -

quyruqlu kot. - **quyruqlu saçaqlı**. 1. **salqanmaq (s < > ç)**

sarsılmaq. çalqanmaq. çalqalanmaq. möjlənmək.

dalqalanmaq. saldanamaq. səndələmək. sandalamaq.

sarsılmaq. salsılmaq. salsamlamaq. qımırılanmaq.

qımmaq. qıyımşınmaq. qımıldanmaq. yavaş təprənmək.

yayqalmaq. yalqanmaq. yırqanmaq. yayılmaq. 1.

təntirəmək. sarsılmaq. titrəmək. sürüşmək. səndələmək.

qılluvlanmaq. çalqalanmaq. yalpalanmaq. salınış.

sallanış. sarqmaq. sarsılmaq. qımıldamaq. təbrənmək.

səndələmək. sürüşmək. sənğqildəmək. çalqalanmaq.
yalpalanmaq. silkinmək. yalpalanmaq. **1.** yırqanmaq.
sağa sola təprənmək. - yel əsir, beşik **sallanır.** - yuxusu
sallanmış: quşqulanmış. -.

sallantı çalxantı. dalqıntı. sarsıntı. yalpantı.

sallantı təbrəniv. sarsıntı.

sallantılı - minicini sarsıtan, **sallantılı at yerişi:** qara yeriş. qarayış.

sallantılı bəqivsüz. sağlam olmayan. qararsız. bəqimsiz.
güvənilməz. sarqıq. beləvüt. davamlı sallanan.

sallantırmaq **sallandırmaq. sarsındırmaq. yırqalandırmaq.**
yırqandırmaq. ırqandırmaq. ırqalandırmaq.
yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.
təprəndirmək. dəbəşdirmək. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq.

sallantırmaq **sallandırmaq. 1.** yubandırmaq. bir işi bir nədənə, illətlə
geciqtirmək. tə'xir etdirmək. - iki aydır, bu gün yarın ilə
sallandırır. 1. bax > **sallamaq.** təprətmək. oynatmaq. təhrik
edmək. **1.** asmaq. - ölütləri (qatilləri) **sallandırın. 1.** asa
qoymaq. asılı buraqmaq. **1.** salındırmaq. sarqıtmaq.
təbrəndirmək. qımıldatmaq. sarsmaq.

- **sallanaraq yerimək**: avuşmaq. ağuşmaq. yalpalayaraq yerimək. - **sallanaraq yerimə**: qılluvma.
- sallapati** girən. gözətməz. saymaz. soxaq. mülahizəsiz hər işə girişən kimsə.
- sallaş** silgiş. silkiş. titiş. titriş. təhrik.
- sallaşmaq** **aslaşmaq**. əğləşmək. əkləşmək. duranğaşmaq. dirəngəşmək (< **duruşmaq**). sürəngəşmək. sürəngişmək. axsınışmaq. dinlənişmək.
- sallat** əsgər. saltər (atlı kişi) > **saldat**.
- sallat** **sallaq**. **sarsat**. **salsat**. **aslat**. **aslaq**. təprətli. dəbətli. oynaq. oynat. ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırqaq. yırqaq. ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.
- sallatmaq** 1. silkindirmək. titrətmək. 1. ügřitmək. yügřitmək. yırqatmaq.
- sallatmaq** dəğřitmək. dığırıtmaq. dığırılmaq. oynatmaq. təprətmək.
- sallatmaq** **saldırtmaq**. 1. ilişdirmək. dirətmək. düddürtmək. dayatmaq. dayıtmaq. israr etmək. 1. düşürmək. taxıtmaq. - onu mənim dalıma **düşürmə**.

- sallayan** - **quyruqsallayan**: uzun quyruq.
- sallayan** 1. salcuq. saltuq. salsuq. salan. cuman. arslan. igid. -
salcuq su başı: yügrək (iti, üyrekli). qoşun başı. 1. sapıtqan.
- sallayıb vurmaq** sarmaq.
- sallazlığ** kəsim.
- sallı** **saltlı. salıt. 1. dadlı. - sallı** sulu uşaq: şirin gözəl uşaq. 1.
dad bilən. həssas. 1. imli. işarəli. 1. sal kimi yayvan, açıq.
- **sallı** yapı.
- salma yol** patika.
- salma** - **yada salma**: yad avəri. anğış.
- salma** 1. asma. ləmə. limə. qat. - dörd **salmalı** işqab. 1. indirmə.
endirmə. düşürmə. 1. **salyan**. vergi. maliyat.
- **ün salma**: ünlənmə. ünləniş. bəllənmə. tanınma. tanınış.
bəlləniş. anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma.
adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma.
şöhrətlənmə.
- **uşaq salma**: düşüt. kurtaj.
- **ələ salma**: **ələ gətirmə. qola salma**. əldə etmə. əldəmə.
alma. alış. tutma. tutuş. edinmə. elinmə. qapma. qazanma.
yaxalama. ittaxaz. əxz.

- **iç orqanların sıvı, su salması**: dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə. - göğüs **dumağı**. - bağırsağ **dumağı**. - burun **dumağı**.
- salma** 1. göndərmə. yollama. irsal. 1. yos. yoz. götürü. becəri olmayan. əcəmi. - **yoş** biridir bu kişi. - **yoş** heyvan. 1. ağ. kəmənd. tor. tələ. dam. şəbəkə. 1. atma. kinayə. 1. qurban kəsilən yer. sallaqxana. 1. **salınan**, qurban kəsilən yer. dərgə. qutsal, mubarək, müqəddəs yer. 1. turcaq. dirsək. giriş. başlanqıç. 1. başı boş gəzən heyvan. - **salma** at. - **salma** at. 1. burmasız. sərbəst. - **salma su**: xor xor axan su. ötürülmüş su. 1. keçəri. müvəqqəti. - **salma tumruq**: müvəqqəti türmə. qara qolun gecə çüçədə tutduğu kişiləri saldığı türmə.
- **salma ipi**: **salma ip**: kəmənd. salma heyvanları tutduqları ip.
- **salma pilov**: düğü ilə başqa göy otlarla qarışılıb suda pişirilmiş pilov.
- **salma qara qolluqçu**: gecə qara qol gəzən qara qolçu.
- **bilgivi işə salsan, yaşamda yer tutarsan**: işə yaramaq. yer tutmaq.
- **çuxurlayaraq yazmaq, naxış salmaq**: qazımaq. oymaq. - mənim çəkilimi daşlara **qaz**. - ürəyə **qazılmış** duyğular.

- **ələ salmaq**: toqramaq. saqalına soğan doğramaq.

- **tuqa salmaq**: yaxa tutmaq. girləmək. girə salmaq.

- **ayağa salma**: çiğnəyiş. baslayış. əziş. ayağ atda əzmə.

- **yola salma**: sürgün. bədrəqə.

salmaçı

salyançı. vergiçi. maliyatçı. təhsildar.

salmaq

{ **saymaq**}. {(s < > ç) **çalmaq**. peysərə **salmaq** (çalmaq)}. **1.**

bir nərsənin cilovun, qılavın ötürərək, qabağın açıq

qoyub, əngəllənməmək, öz halına qoymaq.- özün **salmaq**:

özündən əl çəkmək. - at **salmaq**: atı ötürüb dördnala

qaçıtmaq. **1.** vəz' etmək. qurmaq. buraqmaq. savmaq.

dəf etmək. qaldırmaq. - qanun **salmaq**. dam salmaq. **1.**

tikmək. yapmaq. - bağı **salmaq**. ev salmaq. **1.** vurmaq.

çırpmaq. çalmaq. yapışdırmaq. - qanat **salmaq**: qanat

çırpmaq. - qamçı **saldılar**: qamçıldılar. - bir silli **saldıki**:

yapışdırdıki. **1.** nərsiyə bir nərsə artırmaq, qoymaq,

otutmaq. - cam **salmaq**: bir oyuğa şüşə qoymaq. **1.** yaymaq.

sərmək. - fəş **salmaq**. - səs **salmaq**: səs çıxarmaq. **1.**

göndərmək. buraqmaq. başı boş ötürmək. atmaq. həvalə

etmək. boşamaq. boşatmaq. salıvermək. vaz keçmək.

tərk etmək. buraqmaq. - diş **salmaq**: diş çəkmək. **1.** həmlə

edmək. - itlər **saldı**: cumdular. **1.** düşütmək. - uşaq **salmaq**.
1. vergi kəsmək. - neçə **saldılar**. **1.** yügürmək. bir nərsənin
üstünə süprülmək. axın, ılqarlamaq. **1.** sancmaq. tikmək.
saplamaq. **1.** sallamaq. fırlamaq. - ələ salmaq. **1.** asmaq.
öldürmək. **1.** ehsan etmək. - bir nərsə **saldım**. - neçə
saldın. - **1.** qoymaq. vermək. - ürəyə ağrı **saldı** getdi. - bizi
fikrə **saldı**. - bizə bir övüd **salın**. - qanun **salmaq**. eşiyə
salmaq. - qiymət **salmaq**. bir yaxşı nümrə sal. - bəlgə
salınmış yollar: iz, him, işarə qoyulmuş yollar. - borca
salmaq: görevləndirmək. vəzifəyə qoymaq. - borc **salmaq**:
görev, vəzifə vermək. - bulca **salmaq**: qərarlaşmaq. qərar
qoymaq. **1.** başlamaq. bulaşmaq. girmək. - iş yarından
salınacaq: başlanacaq. - yarından işi **salın**: başlayın. iş
salmaq: başlamaq. gün **salanda**: günü başlanqıcında. - qulaq
salmaq: qulaq asmaq, vermək, qoymaq. - { bəd **salmaq**: **1.**
qadınların qaş gözlərin almaq işi. **1.** köstəkləmək. kişən
salmaq}. - kirit **salmaq**: kililəmək. - ona məmə **sal**: məmə ver.
- tanrım qayğıya sal onu: allahım dərədə düşür onu. - yoruqa
salmaq: yoluna qoymaq. - yol **salmaq**: açmaq. - yara **salmaq**:
yaralamaq. - qıyınlıq **salmaq**: incitmək. qatmaq. təşvişə

düşürmək. - yurd **salmaq**: yerləşmək. - od **salmaq**: od vurmaq. - **salıb varmaq**: qoyub gedmək. çıxıb gedmək. tərک edib - **salıb gəlmək**: qoyub gəlmək. çıxıb gəlmək. - urluq **salmaq**: uruq, tuxum əkmək. - ağac **salmaq**: ağac tikmək. **1.** ortaya qoymaq. bir işə qatmaq. mətrəh etmək. - bir sözün **sal** gör nə olur. - söz **salmağa** yer vermədi. - bu gün atı yarışa **salmayın**. **1.** qanun qoymaq. toxdam çıxarmaq. qərar vermək. keçirmək. - toplaşib **salındılar**. - bir **salıntıya** gəlmək. - **salıntısız** qalxışdılar. **1.** yollamaq. göndərmək. qoymaq. - **salaq salmaq**: xəbər göndərmək. - quş **salmaq**: alıcı quşu salıvermək. - yola **salmaq**: çıxarmaq. - türməyə **salmaq**: atmaq. almaq. **1.** yollanmaq. yönəlmək. - ev **gözünə** saldılar. **1.** bir duruma soxmaq. yalan yaxud doğru bir durumu istiyib istəmiyərək gösdərmək. özünü. yə vurmaq, salmaq. - görməmişliyinə salıb hamısını yedi. - qancıqlığına salma. - özün gör nəgünə **salıb**. - düzünə salın. - qanuna **salmaq**: nərsəni qanun kimi keçirmək. - duz **salmaq**: duzlamaq. - düzümə **salmaq**: düzləmək. **1.** sallamaq. dolandırmaq. çevirmək. ala qoymaq. girdələmək. - **ala salmaq**: oyan buyan etmək. ələ sərimek. ələ salmaq. - gör

kim kimi ala qoyur: ələ sərir. **1.** güvənmək. inanmaq.
bağlanmaq. dayanmaq. uymaq. - gücünə **salmaq**: gücünü
uyquluyub tətbiq etmək. - qonşuya **salan**, yersiz qalar. **1.**
düşmək. düşümək. tökmək. - ağaclar yalpıraqların **salır**:
yapraqların düşürür, tökür. **1.** qılmaq. tutmaq. - toy salmaq:
qılmaq. tutmaq. **1.** dartıb almaq. **1.** buraxmaq. azad
edmək. sərbəstlik. **1.** sərmək. yaymaq. uzatmaq. açmaq.
- kölgə salmaq. - dəri, yataq, yer salmaq. **1.** qoymaq.
qoyı vermək. salı vermək. sarqıtmaq. buraqmaq. atmaq.
vəz' etmək. ilqa' etmək. tərh etmək. tozi' etmək. təklif
etmək. - çörəyi təndirə **salmaq**. - bezi suya **sal**. - **1.** iləri
sürmək. çıxarmaq. açmaq. sürmək. - kök **salmaq**. - dal
budaq **salmaq**. **1.** göndərmək. - üzərinə bir qoşun **saldı**. **1.**
yubatmaq. gectmək. tə'xir etmək. - yarınlara **saldın** məni.
1. üzərinə atmaq, cumdurmaq. - atmacayı quşa, tazıyı
dovşana **saldı**. **1.** cummaq. təcavüz etmək. - bu it
sakarmi. - ayı adama **salarmi**. **1.** ilqarmaq. axın etmək. -
düşmana **salmaq**. **1.** yel, axıntıya doğru baş vermək. -
gəmi **salmiş**. **1.** atlamaq. unutmaq. üstündən keçmək.
döşəmək. yeri qaplamaq. yeri səritmək. təfriş etmək.

döşmək. yeri qaplamaq. yeri sərilmək. təfriş etmək. **1.** sanamaq. hesablamaq. tutmaq. - bunu neçiyə **tutursuz.** - bularıda bizə **tutun:** bizim hesaba qoyun. **1.** atmaq. işarə etmək. göndərmək. - ona bir barmaq **salı** yetər. - sən mənə saldın?: sən mənilenidin. **1.** götürmək. çıxarmaq. istixrac etmək. - o mənə altun **saldı.** **1.** toplamaq. toplu duruma gətirmək. **1.** bükürmək. düşürmək. endirmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən: salan. **1.** dalmaq. dallamaq. qalxmaq. yolmaq. **1.** qoymaq. çulqamaq. dolmaq. **1.** sal bolmaq. ölmək.

- **yola salmaq:** yolçu çıxarmaq; təşyi' etmək. - **quyruq salan quş çeşiti: yunt quşu.**

- **salıb salmaq:** qanunu keçirib icra etmək.

- **ağrılı salmaq:** xəsdələndirmək.

- **bağa salmaq:** qiymət biçmək.

- **bəlgi salmaq:** işarət qoymaq.

- **bolcal salmaq:** sürə qoymaq. vaxt tə'yin etmək. və'də vermək. möhlət vermək.

- **borc salmaq:** görev vermək. görevləndirmək.

- **yara salmaq:** yaralamaq.

- **yerqə salmaq**: yerə qoymaq.
- **yol salmaq**: yol açmaq.
- **yoruqqa salmaq**: düzənə soxmaq.
- **əmcək salmaq**: məmə vermək.
- **incə salmaq**: incə qoymaq.
- **qayğı salmaq**: ağrı vermək.
- **kirit salmaq**: kilitlənmək.
- **kişən salmaq**: atın ayağına köstək taxmaq.
- **qulaq salmaq**: qulaq vermək.
- **qıyınlıq salmaq**: dərt vermək.
- **ot salmaq**: oda vermək.
- **salıb barmaq**: çıxıb gedmək.
- **salıb gəlmək**: çıxıb gəlmək.
- **dirək salmaq**: ağac dilmək.
- **uruq salmaq**: toxum əkmək.
- **zaran salmaq**: zərər vermək.

salmaq

1. aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq.
düşürmək. keçirməmək. rədd etmək. qəbul etməmək. 1.
azaltmaq. əzmək. əsgitmək. əksiltmək. kiçitmək.
alçaqlamaq. yıpratmaq. yormaq. üzmək. gücdən salmaq.

düşürmək. kütlətmək. zayıflatmaq. nərsəni itirmək. - bu işlər məni çox **düşürdü, əsgitdi**. **1.** qoymaq. düşürmək. soxmaq. - duzağa **düşürmək**. **1.** düşmək. ilgitinmək. ilişinmək. tutunmaq. mübtəla olmaq. - içgiyə **düşdü**. **1.** düşürmək. nizul etmək. **1.** ilgititmək. ilişdirtmək. düşürmək. tutturtmaq. mübtəla etmək. - içgiyə **düşürdülər**. **1.** qoymaq. bıraqlamaq. saldırmaq. basmaq. cummaq. həmlə etmək. ilğamaq. ilğarmaq. yapşdırmaq. atamaq. qoymaq. bağlamaq. tə'yin, nəsb etmək. vermək. uğratmaq. qıymaq. etmək. düşürmək. qoymaq. dəngəmək. tikmək. yasamaq. əsgitmək. yıpratmaq. əzmək. yormaq. üzmək. düşürmək. - bu işlər məni çox **əsgitdi**. **1.** salıvermək. qoymaq. bıraqlamaq. daşlamaq. tərək etmək. **1.** döşəmək. donatmaq. hazırlamaq. - **bir işin yerin salmaq, gərəklərin döşəmək, donatmaq, hazırlamaq:** işi pişirmək. **1.** qoyvermək qalvermək. **1.** bıraqlamaq. qoymaq. düşürmək. - **inci, işgi bıraqlamaq, qoymaq, düşürmək, salmaq:** bara qoymaq. **1.** göndərmək. - **sav salmaq, göndərmək:** xəbər göndərmək. **1.** nərsəni olduğu kimi bıraqlamaq. dondurmaq. boşlamaq. boşamaq.

vazkeçmək. qoyqarmaq. qoymaq. qoyaşmaq. qomaq.
geçmək. aldirmamaq. ötürmək. tərkd etmək. **1. sallamaq.**
çalmaq. çarpmaq. indirmək. endirmək. vurmaq. -
yumrağın üzünə **endirdi**. - səpici (aşçı: dəriçi. dəbbağ).
sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər. - yerdən göydən topar
daşar **endirildi**.
- birini birinin gözündən salmaq: (büyü ilə, pisləməklə). birini
birindən soğutmaq. xor göstərmək. xorlamaq. korlamaq.
qaratmaq. qaraltmaq.
- duzağa, dolağa salmaq: çalaqapa çəkmək. başına iş
açmaq.
- nərsəni keçərsiz duruma salmaq, soxmaq: qaralamaq.
pozmaq. batillətmək.
- saxtımın, bina salmaq, yapmaq: salqamaq. salqatmaq.
salıqmaq. yapı tikmək, düzəltmək.
- gücdən salmaq: azaltmaq. əzmək. əsgitmək. əksiltmək.
kiçitmək. alçaqlamaq. yıpratmaq. yormaq. üzmək. salmaq.
düşürmək. kütlətmək. zayıflatmaq. nərsəni itirmək. - bu işlər
məni çox **düşürdü, əsgitdi**.
- ələ salmaq, gətirmək, tapmaq: düşürmək. - bir ara (fürsət)

düşürkən, aradan çıxdı.

- **pambığa qılıc salmaq**: göyə top atmaq. boşuna çalışmaq.

göyə savurmaq.

- **şayiə, dediqodu, yayqı, hayqı, küyü salmaq. yaymaq**:

əslətmək. əstirmək.

- **parça üzərinə, incə ipəkdən gözəlcə naxış salan,**

dəngiyə, tikən, yasan: qullabçı. - **içinə sal**: qoy. - sav, xəbər

salmaq: vermək.

- **dal budaq salmaq, atmaq**: dallanmaq. dallanıb

budaqlanmaq. yayqınlaşmaq. genişlənmək.

- **dilə düşürmək, salmaq**: dilləndirmək.

- **eninə boyuna, salıb çıxma**: təəmmül. - uzun **düşündən**

sonra.

- **eşiyə salmaq**: işindən almaq, dışlamaq. ixraclamaq. - işdən

çəkdilər.

- **ələ salmaq**: alalamaq. əğlənmək. dil çıxarmaq.

- **ələ salmaq: ələ sərimək**: alayalamaq. alaya qoymaq.

alalamaq. buğa gülmək. dil çıxarmaq. yansınmaq. əğlənmək.

əklənmək. şakalanmaq. gülünçəmək. gülənənmək.

gülməcənmək.

- **güc duruma salmaq**: itləmək. itmək. itmək. məcbur edmək.

dara düşürmək. - **ələ salmaq**: sallamaq. qıcıqlamaq.

qıdıqlamaq. təhrik etmək.

- **yapı qurmaq, salmaq**: ev tikmək.

- **açar salmaq**: haçarlamaq. açqılamaq.

- **ayrı seçgillik salan**: bölgəçilik. bölməçilik.

- **başə salmaq, düşürmək**: söktürmək. qamandırmaq.

inandırmaq. qandırmaq. mültəfit etmək. girdirmək.

- **boy salmaq**: boy çəkmək.

- **boy salmış**: uzun boylu.

- **ələ salmaq: ələ sərilmək**: sallamaq. çalışdırmaq. işlətmək.

alaylamaq. alaya, lağa qoymaq. yapalamaq. yoxalamaq.

yanğısılamaq. kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq.

korlamaq. xarlamaq. yuvalamaq. yuvub arıtmaq.

- **əllərə, ellər salmaq**: qaptırmaq. - **sırrıvı kiməsniyə**

qaptırma.

- **gücdən salmaq, qoğmaq, uzaqlatmaq. xəl' etmək**:

alaşağılamaq.

- **ixtilaf, nifaq salmaq** ara açıtmaq. ara vurmaq. pozmaq.

- **qol salmaq**: qol, əl atmaq.

- **qulaq sallamıyan**: sözduymaz. qulaqasmıyan.

- **qulaq salan**: sözdinən. sözduyan. qulaqasan.
- **naxış salan, basan**: işləyən. qələmkar.
- **sav salma**: xəbər ajansı.
- **sav salan**: xəbərqozar.
- **yada salmaq**: anıstırmaq. işarə etmək.
- **yola qoymaq, düşürmək, salmaq**: işlətmək.
- **baş salmaq**: başatdırmaq. bildirə bilmək.
- **əziyyətə, zəhmətə, məşəqqətə salmaq, qoymaq**:
 basıqlatmaq. sıxıqlatmaq. tıxızlatmaq. inciklətmək. incitləmək.
 əziklətmək. iziklətmək. gəziklətmək. giziklətmək. gücükətmək.
 güclükətmək. ağıqlatmaq. ağıqlatmaq. qarıqlatmaq.
 qaraqatmaq.
- **yola salmaq**: yoldaşlamaq. keçirmək. uğurlamaq. - sizi
 qapıya dək **keçirəlim**.
- **bir biçimə, şəkə salmaq**: şəkilləndirmək. biçimləndirmək.
 yonandırmaq. yontamaq. şəkil vermək. qabartmaq.
 cisimləndirmək.
- **bir yerdən, durumdan düşürmək, salmaq**: indirmək.
 endirmək.
- **duzağa salmaq**. işə qoymaq. iş etmək. işə soxmaq. girifdar
 etmək. - oturduğu yerdə, nəmənəsin kəsib, özünə **iş etti**. -

işdən salmaq: birinin baltasını qapmaq.

- **işə salmaq:** işlətmək. axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq. istart vurmaq, vermək.

- **yola salmaq:** axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.

- **keçimsiz duruma, çətinliyə salmaq:** çalaçatılmaq. kalafatılmaq. çalaçaqlamaq.

- **mindirilmiş, yüklənmiş, qoşulmuş bir, neçə nərsəni,**

birbirindən ayırmaq, düşürmək, salmaq: indirmək.

endirmək. - on kişi işdən **endirildi**. - borcdan **endirilmək:**

daha ödəvi nərsə qalmamaq. - arabanın motorun **endirmişlər**.

- dondan **endirmək:** üzdən aparmaq. - gözdən **endirmə** məni.

- içgi başına **enməmiş** hələ. - acılar üzgünlər könlünə **enmiş**, **eniqmiş**.

- **olduğu durumdan başqasına (başqa duruma) düşürmək,**

salmaq: itmək. - o məni, yamandan yamana **itdi**.

- **yada salmaq: yadlatmaq.** yadlatmaq. andırtmaq.

xatırlatmaq. çağırışdırmaq.

- **üz verisən astar istir, yer salısan yatmaq.**

- **yada salmaq:** daşlamaq. oxlamaq. anıtmaq. andırmaq.

başına (oyuna, fikrinə), ağızına qoymaq. ilqa' edmək.

- **yerin salmaq**. yer eləmək. daşın almaq.

- **əsin salmaq**: əsən **salmaq**: səlam **salmaq**: əsənləmək.
əsinləmək. səlamlamaq.

- **pambığa qılic salmaq**: göyə top atmaq: boşuna çalışmaq.
göyə savurmaq.

salmaq ad. 1. ağır. güclü. - **salmaq** kişi. - salbmaq soru. - **salmaq**
hava. - **salmaq** sonuc. 1. kərə. sıra. nobət. - **salmaqla**:
sırayla. dəğişik. - **almaq salmaq**: nobət ilə. sırayla.

salmaqlamaq 1. ağır yüngül etmək. ölçüb biçmək. 1. salınıb
sarğılmaq. düşgünmək. sarsılmaq. suslanıb halsız
düşmək. - bütün boyum **salmaqlayıb**: bütün bədənım ağrır.
1. qarışmaq. sarsaqlamaq.

salmaqlanmaq 1. ağırlaşmaq. ağır çəkmək. 1. arınıb təbəlləşmək. 1.
qarışmaq. sarsaqlamaq.

salmaqlaşmaq 1. hazırlaşmaq. dənğəşmək. bəsləşmək. donaşmaq.
qurşanmaq. - idmana **salmaqlaşıır**. - dənəyə **salmaqlaşıır**:
imtahana. 1. savaşımaq. birbirinə salmaq. qapışımaq. 1.
pıtdaşmaq. pıtdaşıq düşmək. qarışmaq. sarsaqlamaq.

salmaqsız **salmağsız**. 1. salıqasız. kəpəz. kəpəzə. köpək. kövək.
sıysız. sayqısız. e'tibarsız. mübtəzəl. dəğərsiz. qiymətsiz.

1. **ad.** yüngül. ağır olmayan. - **salmaqsız** davranış. - **salmaqsız** kişi.

salman (1 < salmaq). - **salınmış**: qırıq. töküntü. 1 < (m < > p)
sapan: **saman**. - **sapılmış**. qırılmış, tökülmüş). xərmən
dənələrindən ayrılmış saplar, bu sapların döğülmüşü.
əkin **sapı**. qurumuş ot.

salmaştır ipdən, tellərdən toxunmuş torba.

salmaş düşü. savaş. döğüş.

salmıç firişdə. mələk.

salmış boşalmış kölə.

salnış sallanış. sallanma. sağa sola sallanıb yerimə. təbəxtür.
xuram.

salpa gəvşək. solpuq. sarıq.

salpaq salpıq. salğaq. sağə.

salpı 1. asvan. sallaq. - **salpı** qulaq. 1. sarıq. sönük. 1. sıxıntı.
bürkü. qussə.

salpılanmaq 1. keyifsiz olmaq. keyifi pozulmaq. salğmaq. 1. üzülmək.
pozulmaq. sarğımaq.

salpımaq 1. nərsənin sarğıq, sallaq durumu. sarqamaq.
sərgəmək. sallamaq. 1. arın, aydın, yığcam olmayan. 1.

sarsaqılmaq. qatmaq. doğru, düz yolda olmayan. **1.**

sarqıq. sönük. **1.** iç sıxıntısı. kədər. mahzunluq.

- **salpı bolmaq: 1.** salğmaq. sönmək. **1.** kədərlənmək. içi sıxılmaq.

salpımus sarqıq. - **salpı qulaqmus:** sarqıq qulaq.

salsaq > **sərsəri.** sıçraq. saçraq. fırlaq. yağlı. qalxaq. qopuq. coşqun. çapqın. çalamıt. qızqıl. qızqın.

salsaqlıq > **sərsərilik.** coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq. sıçraqlıq. saçraqlıq. yağılıq. qalxaqlıq. qopuqluq. fırlaqlıq.

salsamaq təşyi' etmək. salı vermək. yürüzmək. yürütmək. yolaşmaq. yolsamaq. yola salmaq. yeritmək. göndərmək.

salsaman səndələk. səndələng. sandalaq. saldanaq. sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrik. sərxoş. layə'qəl.

salsamlamaq səndələmək. sandalamaq. saldanamaq. sallanmaq. sarsılmaq. salsılmaq.

salsar **1.** sərsəri. qünqüs. kövünküs. könküs. düşgün. dəli. divana. təlbə. keçə. budala. axmaq. ovanıq. **1.** sərsəri. çınqılbaş. sapaq. səfeh. sərsəri. qazaq. gəzək. başı boş. avara. sərsəri. ormaçı. avara. tıqırıqsız. avara. qopuq. baştaq. avara. səfil. ipsiz. qopuq. sərsəri. qayarı. səfeh.

- salsarı** > **sərsəri**. sümsük. samsaq. sayaq. boşna. boşan.
dərbədən. avaragor.
- salsat** **sarsat**. **sallaq**. **sallat**. **aslat**. **aslaq**. təprətli. dəbətli. oynaq.
oynat. ırqantı. ırqanı. yırqanı. yırqantı. ırqaq. yırqaq.
ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.
- salsayış** **salsürüş**. **sarsınış**. **sarsılış**. **sarsıyış**. titşəyiş. titrəyiş.
təprəyiş. təpsəyiş. hərəkət.
- salsılıq** sarsılıq. salsaman. səndələk. səndələng. sandalaq.
saldanaq. sallanğ. budala. şaşqın. əsrək. sərxoş. layə'qəl.
- salsılmaq** sarsılmaq. səndələmək. sandalamaq. saldanamaq.
sallanmaq. salsamlamaq.
- salsırdamaq** **sarsırdamaq**. dəprəmək. təprəmək. qımıldamaq.
çabalamaq. hərəkət etmək.
- salsırdanmaq** **sarsırdanmaq**. dəprənmək. təprənmək. qımıldanmaq.
çabalanmaq. hərəkətə gəlmək.
- salsız** işarəsiz.
- salsızlatmaq** sıysızlatmaq. sayqısızlatmaq. salkasızlatmaq.
kəpəzlətmək. kəpəzələtmək. köpəklətmək. kövəklətmək.

e'tibarsızlatmaq. mübtəzəllətmək. dəğərsizlətmək.
qiymətsizlətmək.

salsuq 1. salcuq. saltuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. -

salcuq su başı: yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı. 1. sarsuq.
səlis. axarlı.

salsüri sərsəri. gidan gidan. uşağın başını toğlaması. - **gidan**
gidan, gidan!.

salsürlük sərsərilik. dolaşqanlıq. avaralıq. qırbanlıq. qırbalıq.

salsürü **sərsəri**. 1. avara. qırbal. qırban. dolaşan. dolaşqan. 1.
varsız parasız. qırıq. qopuq.

salsürülük sərsərilik. varsız parasızlıq. qopuqluq. qırıqlıq. qırıltı.

salsürüş **salsayış**. **sarsınış**. **sarsılış**. **sarsıyış**. titşəyiş. titrəyiş.
təprəyiş. təpsəyiş. hərəkət.

salt 1. (< **salınmış**. buraxılmış). 1. yalnız. sadə: salt ər salt at.
1. yalnız. tənğ. tək. mücərrəd. sadə. - **salt** mən gedəcəyim:
tək mən gedəcəyimş - bu bəla, **salt** sənə olmasın: bu bəla hər
kimə gəlir gəlisin olar, yalnız sənə gəlməsin. - **salt** xəmir: sadə
xəmir. - **salt** söz: sadə söz. - **salt** kişi: yalın, sadə adam. - **salt**
sözün nədir: sözüvün içi, yalını nədir. - **salt** sultan: tək olan
sultan. - **salt** gəldin, qoşa gəldinmi. 1. ancaq. yalnız. böylə.

bu qədər ki. - bu iş olacaq **salt** mən görəmiyəcəm. - bu işi **salt** axşamacan bitirəcəyəm. - **salt** beş түmən varımdı. **1.**
saltər. atlı. subay. sapuq. çapuq. subay. **1.** tək. təkçə.
yalnız. tanqa. tənha. sadə. fəqət. məhz.

salt

salıt. qoynu. qoynu. qoni. qoylı. qoylu. onar. yonar. yolay.
sıra. seri. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm.
dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş.
düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgülü. dizgin. düzgülün.
dəngə. dərəc. dərçə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki.
qada. qayda. qatar. doğru. qanıl. yaraq. yasa. yasay.
yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitı. qılıq. uyuş.
yapım. saxt.).

salt

sərt. sət. sat. salı. 1. salıt. (< **sal.** salmaq; boşamaq. tək başına buraqmaq). yalnız. boş. boşuna. başına. tək. təkçə.
tək başına. sadəcə. - **salt** mən değılim sənə vurqun: təkçə mən değıləm sənə vurqun. **1.** bərk. çətin. kəşgin. quru. sıx.
əsnəməz. dayanıqlı. əğılməz. uyşmaz. titiz. tərs. sinirli.
sarsıc. sırtıq. **1.** öz. arı. arıq. yalın. yalınc. som. saf. içinə
başqa nəşə qatılmamış. bütünü kəndi öğəsindən olan.

teyxa. sirf. xas. xalis. - **saltsana**: ideoloji. **1.** möhkəm.
 bütün. mütləq. kamil. **1.** yüksüz, çapar, döğüş atı. **1.** atçı.
 atlı. saltər. saltar. böyük. qayır. uca. böyük. subaşı. düzən.
 düzənçi. komandan. subəyi. ucbəyi. uçbəy. yasaqçı başı.
 yasaqçı. yolavac. qayır. - **salt yürüş**: at dalında sürmək. **1.**
 yola. rəsm. gələnək. adət. **1.** saltı. salım. edək. edgə.
 ərđəm. alışqı. keçim. xuy. adət. - ata saltı: dədələr
 gələnəyi. - el **salt**. **1.** gözəllik. parlaqlıq. önəm. əhmiyyət. **1.**
 anlam. iç. mə'na. - sözün **saltı**. - **saltsız** sözlər. - **salta** qara:
 içə, anlama bax. **1.** dad. xisusiyyət. **1.** nəzər.

- **atğa salt**: at min.

salta **1.** daşçıların ağır toxmağı. balyoz. iri çəkic. **1.** qıssa
 çəpəng.

salta **salat**. **1.** ağır, yekə güp. güpün. iri daş toxmağı. topuz.
 toxac. böyük çəkiç. **1.** dik. - **salta durmaq**: dik durmaq. -
 köpək **salta** durdu: köpəyin arxa ayaqları üsdə qalxması. **1.**
 şüv. şəx. saf. - qıvırıq duran parçanı ütüləməklə **salta** olur,
 şəxlənir. **1.** avcı. avı. avcı quş. quş. avlanan heyvanı
 avlayan quş.

salta **salda**. kök. əsas.

saltacı	salatçı. avcı quşları bəsləyən.
saltaq	1. qalabalıq. yığın. millət. cəmiyyət. izdifam. 1. yığva. məclis. şura. gəngəş. qanun evi.
saltalıq	saldalıq. asallıq. yasallıq. qabaltıq. qabatlıq. dabanlıq. köklük. bünyadin.
saltam	saldam. saldım. qontış. qantış. qandış. çaldış. cılvə. çalab. çıqçıy. çalqaş. çalquş. yalqaş. yalquş. yaxşıq. alçılan. gözükmə. görümlük. göstəri. görüş. duruş.
saltamaq	1. dikətmək. şəxləmək. 1. buraqmaq. ötürmək.
saltanaq	saldanaq. sandalaq. salsaman. səndələk. səndələng. sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrik. sərxoş. layə'qəl.
saltanamaq	saldanamaq. sallanmaq. səndələmək. sandalamaq. sarsılmaq. salsılmaq. salsamlamaq.
saltanat	(< sal: böyük. əzəmət). 1. kopş. səvlət. görkəm. qaşanqıl. 1. ərki, sözü, buyruğu keçərlik. qudrət. iqtidar. gücü yetərlik.
saltanatlı	şanlı.
saltar	saldar. saltır. (< sal). 1. salıntı, qalıntı, töküntü. 1. üstün gələn özlü nərsə. sonuc. etgi. tə'sir. iz. - qorxu saltarına

düşmək. - içgi **saltarında** davranmaq. - keçmiş saltın **saldarı**: keçmiş gələnlərin izi. **1.** artıqına verilib, bir durumu etgiliyən para. rüşvət. - **saltarsız** iş aparmırlar. - **saltarın** sal işivi gör.

saltar saltər > **sərdar**. yolbaşı. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər.

saltarlıq saltərlik > sərdarlıq. yolbaşçılıq. başlıq. boyratlıq. qılavuzluq. qiyadət.

saltat **saldat**. **1.** görev. sərbaz. - **adsız** qaramanlar, saldatlar. **1.** **saldıran**. yügürgən. asav. vəhşi. - **saldıran** itə salınma.

saltat **saldat**. (< **sal**). (< **saldırmaq**: cummaq). salan, saldıran ər. atlı olub, yügürüb saldıran görevli. saldıran. yaraqlı olan.

saltatçılıq **saldatçılıq**. sərbazçılıq. görvə. görvəlik.

saltbaş yalnız. özbaş. təkçə. bağımsız.

saltər (< **sal**: **salt**: uca böyük + **ər**: hündür ər). **1.** piyadalar içində atlı çəribaşı. saltar. böyük. atlı ər. qayır. uca. qayır. subaşı. düzən. düzənçi. komandan. subəyi. ucbəyi. uçbəy. yasaqcı başı. yasaqçı. yolavac. **1.** başçı. tayı. dayı. rəis. kapitan. **1.** salqur. salt. subay. sapuq. çapuq.

- atlı. subay. tuqbəyi. tuğaqçı. bayraqçı. pərçəmdar.
sancaqçı. başçı.
- saltər** **saltar.** > **sərdar.** yolbaşı. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi.
qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər.
- saltərlik** saltarlıq. > sərdarlıq. yolbaşçılıq. başlıq. boyratlıq.
qılavuzluq. qiyadət.
- saltı** adət. rəsm.
- saltıçtər** **saldıçdər.** arxadaş. yoldaş. yaran.
- saltıq** mütləq. - **saltıçılıq:** mütləqiyyət. - **saltın:** mütləqən.
- saltılı** salqalı. saltımlı.
- saltım** **saldım. soldam.** qontış. qantış. qandış. çaldış. cılva.
çalab. çıqqıy. çalqaş. çalquş. yalqaş. yalquş. yaxşıq.
alçılan. gözükmə. görümlük. göstəri. görüş. duruş.
- saltın** 1. yalnız. yalnızlıq içində. tək qalmış. 1. yalnızca.
tənğcə. təkçə. - **saltın** sən danışma. - **saltın** qulaq ve mənə.
- **saltın** itil: çəkil. sikdir.
- saltır** **şaldır.** 1. bax > **saltar.** 1. uzun bacaq. 1. uzun bacaqlı.
sırıq kimi uzun boylu. 1. saldırı. hicum.
- saltıramayan** **saldıramayan. qaldıramayan.** yügtürəməyən.
cumduramayan.

- saltıran** **saldıran. saldat.** yügürgən. asav. vəhşi. - **saldıran** itə salınma.
- saltıran** **saldırcı. 1.** ilqarçı. iste'laçı. həmləvər. **1.** əluzun. əli uzun. aşıran. mütəcaviz. **1.** salquc < sərkeş. alpaç.ərbəş. yağlı. asav. zorba. **1.** saluş. salus. saruş.
- saltıran** **saldıran.** salacuq. salur. saldırgan. saldırcı. göndərici. hicum edən. salamış. düşmana qarşı həmlə, manor yapan.
- saltırı** **saldırı.saldırma. saldırış.** ilqar. ilə. cumma. həmlə. hicum. hucum. hicum. cumma. vurqun. həmlə. atılım. təərrüz. axın. ataq. saldırma. çapqı. axın. çıxım. salqın. iste'la.
- **bir savunma, saldırı oyunu::** karatə.
- saltırı** **saldırı. 1.** solqur. saldur. saldır. salqur. ataq. hücum. hicum. təcavüz. **1.** urum.hicum. **1.** üşişmə. cumma. basma.hicum. basma.
- saltırcı** **saldırcı.** saldıran. ilqarçı. iste'laçı. həmləvər.
- saltırcı** **saldırcı.** salacuq. saldıran. göndərici.
- saltırım** **saldırım. saldırış. 1.** çıxdırım. çıxdırış. altayma. altayım. altayıt. altayış. düşürüm. düşürüş. düşürüt. düşürüm.

düşrüş. düşrüt. indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş.
 endirit. əsgitim. əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış.
 kəmiti. kəmitmə. kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş.
 kəmətim. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif. **1. saldırma.** aşma.
 aşırış. aşırım. sınır keçmə. sınırkeçiş. çəkiş (< çək aş.
 çəki, sınırı aşma, keçmə). təcavüz.

saltırımlı

saldırımlı. saldırışlı. azatımlı. azatışlı. kəmitili. kəmitməli.
 kəmitişli. kəmitimli. kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli.
 əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. indirimli. indirişli.
 indiritli. endirimli. endirişli. endiritli. düşürümlü. düşürüşlü.
 düşürütlü. düşürümlü. düşürüşlü. düşürütlü. altaymalı.
 altayımlı. altayıtli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. təxfifli.
 tənzilli. tənqilli. iskontalı.

saltırınmaq

saldırınmaq. basdırınmaq. alta alınmaq. qapallanmaq.
 təpəllənmək. təpillənmək. etgilənmək. mütəəssirlənmək.
 tə'sirlənmək.

saltırış

saldırış. saldırı. saldırım. 1. saldırma. hicum. hucum.
 hicum. cumma. vurqun. həmlə. ılqar. atılım. təərrüz.
 axın. ataq. saldırma. çapqı. axın. çıxım. salqın. iste'la. **1.**
 çıxdırım. çıxdırış. altayma. altayım. altayıt. altayış.

düşürüm. düşürüş. düşürüt. düşrüm. düşrüş. düşrüt.
 indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.
 əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
 kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. tənzil.
 tənqil. iskonta. təxfif. 1. aşma. aşırış. aşırım. sınır keçmə.
 sınırkeçiş. çəkiş (< çək aş. çəki, sınırı aşma, keçmə).
 təcavüz. 1. savma > savlət. sovma. uzaqlaşdırma. sürmə.
 sürgəmə. çıxarma.

saltırışlı

saldırışlı. saldırımlı. azatımlı. azatışlı. kəmitili. kəmitməli.
 kəmitişli. kəmitimli. kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli.
 əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. indirimli. indirişli.
 indiritli. endirimli. endirişli. endiritli. düşürümlü. düşürüşlü.
 düşürütlü. düşrümlü. düşrüşlü. düşrütü. altaymalı.
 altayımlı. altayıtli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. təxfifli.
 tənzilli. tənqilli. iskontalı.

saltırışmaq

saldırışmaq. salımlaşmaq. düşüşmək. çarpışmaq.
 savaşımaq.

saltırqan

saldırqan. daşırqan. daşırqan. sataşqan. yazqın. azqın.
 çəkdən, ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış.

saltırqan

saldırqan. salur. saldıran. hücumcu.

saltırma**saldırma. 1. saldırı. saldırış.** hicum. hucum. hicum.

cumma. vurqun. həmlə. atılım. təərrüz. axın. ataq. ılqar.

saldırma. çapqı. axın. çıxım. salqın. iste'la. **1. qaraqulaq.**qəmə. **1. saldırış.** saldırı. çapqı. ılqar. axın. **1. saldırış.****saldırım.** aşma. aşırış. aşırım. sınır keçmə. sınırkeçiş.

çəkiş (< çək aş. çəki, sınırı aşma, keçmə). təcavüz.

saltırma**saldırma. 1. taxma. 1. bəzək. alma. 1. qılınc. 1. salur.****saltırmaq****saldırmaq. 1. endirmək. - birin birinə endirmək,****saldırmaq: 1. qatmaq. artırmaq. qarışdırmaq. - qonuq**qonşunu birbirinə **endirməyin. 1. uyutmaq. yatırmaq. tətbiq**ettirmək. - boyanı parçaya endirməkdən sonra. **1. atılmaq.**düşürmək. cummaq. ılğar, axınlamaq. **1. düşürmək. ölü**doğurtmaq. **1. axın etmək. axmaq. ənayi. çaşlaq.**qaşalot. qaşalat. çağalat. cummaq. - **qoşun doğuya axdı.****1. axınmaq. çapmaq. çapamaq. 1. salmaq. basmaq.**cummaq. həmlə etmək. ılğamaq. ılğarmaq. **1. enmək.**

yenmək. çırpmaq. vurmaq. - sallan yumruqlar, gah ayağına,

gah başına **enirdi.** - toxunaqlı yamanları, düz üzünün ortasına**endirdi. 1. keçirmək. soxmaq. basmaq. toxunmaq.**təcavüz etmək. - qudsal nərsələrə **keçilməz. 1. təpilmək.**

topulmaq. **1.** ilqamaq. ilqarmaq. ilqara keçmək. ilmək. ilmək. cummaq. həmləyə keçmək. nərsənin üzərinə səkinmək, qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. ataqlamaq.

- **dal budaq saldırmaq**: dallandırmaq.

- **birdən bastırmaq, saldırmaq**: indirmək. endirmək.

saltırmaq

saldırmaq. 1. çapturmaq. üzərinə cummaq. **1.** təprətmək.

- ər yağıya **təprətdi**: cumdu. **1.** döşəttirmək. yeri

qaplatmaq. yeri səritmək. təfriş etdirmək. düşürmək.

endirmək. aşağı düşmək. səqt etmək. kəmişmək.

çıxarmaq. atmaq. sürmək. bir nərsəni çıxarıb atmaq.

cummaq. salqımaq. sarqımaq. hicuma keçmək. - yağılar

qalıya sarqıtdılar. **1.** salıvermək. yəldirmək. yeldirmək.

uçurmaq. talaşlatmaq. **1.** sulamaq { < **su**: qoşun (su kimi

axan)}. cummaq. həmlə etmək. **1.** yürümək. cummaq.

üzərinə yürümək - haydı **yürüyün. 1.** nərsənin üzərinə iti,

yırtıcı, basımlı yönəlib, cummaq. batırımlamaq. topulmaq.

basmaq. **1.** tutdurmaq. türmələmək. - onu tutsaqa **saldır.**

1. # tək etmək. buraxmaq. düşürmək. **1.** qoydurmaq.

yerləşdirmək. - işə **saldır**: işə qoy. - yerinə **saldır**: yerinə

qoydur. - diş **saldırmaq**: diş qoydurmaq. **1.** qaldırmaq. - **atı**

saldır: atı şaha qaldırmaq. **1.** diklətmək. atı şaha

qaldırmaq. **1.** qatılmaq. uçmaq. çatmaq. uçurmaq.

qışqırtmaq. təhrik etmək. **1.** qoydurmaq. yerləşdirmək.

- **işqə saldırmaq**: işə yerləşdirmək.

- **ornuna saldırmaq**: yerinə qoydurmaq.

- **tiş saldırmaq**: diş taxdırmaq, qoydurmaq.

saltırmazlıq **saldırmazlıq**. ədəmi təcavüz.

saltırmış **saldırmış**. hücum etmiş. taarruz etmiş.

saltırovlamaq **saldırovlamaq**. salxaqlamaq. sarqıqmaq. sarsıqmaq.
səfehləmək.

saltırsov **saldırsov**. sallax. anayı. avanaq. düşgün. bön.

saltırtmaq **saldırtmaq**. **1.** düşmək. yerşitmək. - düşməna **düşmədən**
öncə oylanmalı, düşünməli. **1.** quşqurtmaq. qamçılamaq.
düşürmək. - iti üzərinə **düşürdü**. **1.** düşürmək. yerşitmək. -
düşməna **düşürün**. **1.** altaytmaq. indirmək. endirmək.
azaltmaq. ucuzlatmaq. düşürmək. düşürütmək. əsgitmək.
əksitmək. kəmitmək. kəmətmək. çıxdırtmaq. ucuzlatmaq.
iskonta, tənzil, təxfif, tənqil etmək. - bu ölçünü **endirin**. -
könül **endirən** başalır (ucalır), baş **endirən** basalır (basılır). -

- ona qarşı özünü çox endimə. - endirilmədən ər olmaz, duzlanırsa, buz olmaz. **1. sallatmaq.** ilişdirmək. dirətmək. düddürtmək. dayatmaq. dayıtmaq. israr etmək.
- saltırtmaq** **saldırtmaq.** uqutlamaq. təhrik etmək. canuvlamaq. yanuvlamaq. qışqırıtmaq. təhrik etmək. qışqırıtmaq. tişmək. öcüqdürmək. təhrik etmək. üsdürmək. qışqıtmaq.
- saltlıq** yalnızlıq. tənəlik. təklik. mücərrədlik. - **saltlıq** yalnız ona yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır.
- saltor saltor** **saldor.** baxımsız. diqqətsiz. sallaya sallaya.
- saltsana** ideoloji.
- saluq** **1.** bax > **salqıç.** (< **salmaq**). **saluq. salıq.** sərbəst. ərən. buraxılmış. azad. bağımsız. - **saluq biqə:** saluq bigə. - **saluq xan:** saluq xan. **1.** salcuq. salsuq. salan. sallayan. cuman. arslan. igid. - **salcuq su başı:** yügrək (iti, üyrəkli). qoşun başı.
- saltur** **saldur.** saldırı.
- salturmaq** **saldırtmaq.** sallatmaq. attırmaq. sallamayı buyurmaq. çıxarıp atmaq. geyimin ətəklərin, sallaqların, salıqların

dəprətmək. birin çəkib yerə sərmək, yıxmaq. - yel sel ağacı **salturdi**.

saluc alınc. alınc. içüş. içquç. içquş. düşüc. doğuc. dolac. duyquc. ötəç. təpiç. təpgiç. içəç. içis. girəç. ilham.

saluç hekmət.

saluq 1. salıq alıq. salmaq almaq. aluğ satuq. əxzo əta. bəyo şəra. 1. sevinc. müjdə. 1. **saluq**. **salıq**. sərbəst. ərən. buraxılmış. azad. bağımsız. - **saluqtan**: saluq tan. - **saluqtay**: saluq tay. - **saluqbay**: saluq bay. **saluq alp**: saltuq alp. - **saluqbuğra**: saltuq buğra.

salum 1. özgürlük. azatlıq. 1. qılınc. yaraq. silah.

saluman (< **sal**: uca). süleyman. ulu. sal.

salun boy göstərən. jest. ədalı. salundu.

saluntu **salundu**. 1. özgür. azad. 1. salun. jest. ədalı. boy göstərən.

salur 1. saldıran. saldırgan. əsgər salan. 1. iyi yaraq, silah kullanan. 1. saldırma. şəmşir çalan. 1. qılınc. 1. qılıncçı. qılışçı. vuran. endirən. çalan.

salus dalqavuuq. riyakar.

salus saluş. saruş. 1. saldıran. 1. sarmaş. sarmaşiq.

- salvan** - **qulağ salvanı**: qulağın aşağında olan yumşaq əti. küpə.
qulaq məməsi.
- salvar** 1. bax > **salbar**. 1. (salınıb, vurulan nərsə) şalvar. üm.
yum. don. 1. önlük. oyluq.
- salvarmaq** > **sərpilmək. sərvilmək. sivrilmək.** boy atmaq.
boylanmaq. boslanmaq.
- salvarmaq** bax > **salbar. salbırmaq. yalbarmaq. yalvarmaq.** sallanıb
alçalmaq.
- salya** 1. ağız suyu. salyar. 1. dərnək. kulub. ocaq. hörgüt.
təşkilat. yurd. 1. işti. içti. tüpürük. 1. sağya. saya.
köləngə. kölgə.
- salya** ağızdan sallanıb axan su. tükürük. tüpürük.
- salya** tüprük. tükrük.
- salyan** salıq. vergi.
- salyan** salma. vergi. maliyat.
- salyana** salğut. salığ. vergi.
- salyançı** **salmaçı.** vergi. maliyat.
- salyançı** **salmaçı.** vergiçi. maliyatçı. təhsildar.
- salyanqoz** qaravola. yumuşacalardan, sarma qabıqlı heyvancıq.
hələzon.

- salyar** (< **salınmış**. axmış) salya. ağız suyu. tükürük.
- salyarlıq** önlük. göğüslük.
- salıq** 1. xəbər. 1. xan tapından göndərilən elçi. bildiri. 1. sorağ. him. sav. nişan. amac. 1. yaraq. silah.
- salım** sal. çağ. çaq. gah. saq. kəz. key. ara. dəm.- **bir salım**: **bir çalım**. bir az. çalaca. azacıq. azca. yoxacıq. kəmisi. alaca. salca.
- salıncaq** sallana. kuf. nənni.
- sam** sələk. yumuş. ulaq. yola. saf.
- **samsaf** kayqan. saf. sıpsırlaq. sadə.
- samaq** 1. sağmaq. sanamaq. sanmaq. saymaq. - üzmək istəmək: çapsamaq. 1. məhəll. çüçə. bölgə.
- samamın** təqribən.
- saman** (< **saq**). 1. sağman. onul. onqul. sağış. sahman. bəkit. bəkiş. düzüş. həncar. 1. kövük.
- saman** (**man** < > **lam**) **salam**: { 1 < **salmaq** }. - **salınmış**: qırıq. töküntü. 1 < (**m** < > **p**) **sapan** < > **saman**. **sapılmış**. qırılmış, tökülmüş}. xərmən dənələrindən ayrılmış saplar, bu sapların döğülmüşü. əkin **sapı**. qurumuş ot. **bolcar**. (< **bulqur**). bölünmüş, döğülmüş, oğuş nərsə. saman. - oğuş

- saman:** bolcar saman: bulqur saman: ayağqabı dabanına qoyulan saman. - **yaraq saman:** iri saman. - **saman bağ:** samanlıq. - **saman kültə:** salam kültə: qarışıqlıq. - **saman ili:** samannın çox olduğu. buğdanın az olduğu il. - **saman ulduzu:** uvağ (kiçik) ulduzlardır ki bir yerə yığıla. - **saman yolu:** saman uğrusu. hacılar yolu. saman tökən. saman yalağı. saman yolağı. göy qapısı. göy yarığı. göy dərə. asman dərə. ulduzların çoxluğu. yol çəkər. beheş yolu. uçaq yolu. sançı yolu. **1.** < **sahman** < **sağman** < **sağ**. **1.** < **sərmən**. toplum. yığılmış. (> **saman** _(fars)). **1.** bolcar. bölük qırıq. qovuq. bir tür kərpic.
- **incə qırıq saman. başaq samanı:** kəsmik.
- **saman kimi:** tatsız. dadsız. namətbu'. tamsız. duzsuz. soyuq.
- **arpa samanı:** heyvan yemi.
- **toz saman:** ufaq ufaq qırılmış, burçaqların (hibubatın) qabıq, qılçıqırından oluşan incə saman.
- **saman oğrusu:** göydə ki hacılar yolu.
- **saman suyu:** parlaq olmayıb sarımtıraq boyaya bənzər

yaldız.

- **saman qapan**: kəhruba.

saman

arpa, buğdanın avranan (oğulan) qabıq, baldaq (saqə. sağa) böləcikləri. (**kah** _(fars) < **kav**).

- **saman çöpün titrədən külək**.

- **saman titrədən yeldə var, dağ oynadan küləkdə**.

- **saman təpilməmiş mal, heyvan dərisi**: qara tökü.

- **topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır**: qarmac. suvax.

- **nabesaman**: işgil. sorun. sorum. gerek. girək. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. cigitlik. düğün. məsələ.

- **saman altı su yeridən**: gizli iş yapan. sinsi.

samanı

- **şalı, çaltıq samanı**: kəvmil. kalış. kovlış.

samanqapan

çöpqapan. kəhrübar.

samanlıq

- **iki könül bir olursa, samanlıq seyran olur**: sevgilər üçün, güc qoşul önəm daşımaz.

- **samanlıqların önündə tınazı** (toplanmış taxılı) **yağmurdan qoraqlıq, böyük saçağ**: qarapan. qaraban. qaravan.

samanlıq

ilistin.

samanuqrusu

samanuğrusu. samanyolu. kəhkeşan. hacıaryolu.

- samanyolu** göy qapısı. göy yolu.
- samanyolu** qoy izi. yıldıq yol.
- samanyolu** samanuğrusu. kəhkeşan. hacıaryolu.
- samar** səmər. palan. cığaz. hicaz. havut.
- samarıq** sərsəmlik. salıq. içi boş. kof. bozuk.
- samarqav** şaka. alay. istihza. istihza.
- **samarqav etmək**: alay etmək. kiçik düşürmək.
- **söznü samarqavqa burmaq**: sözü şakaya çevirmək.
- samarqavçu** şakacı. alaycı.
- samarqavlamaq** şaka yapmaq. alaylı qonuşmaq.
- samarqavlaşmaq** şakalaşmaq.
- samaşiq** - **yerə yayılan samaşiq çeşiti**: qarqayamşağı.
- sambal** ağır. ağır. ciddi.
- samballı** batman. patmanaq. bat. bət. ağır. güclü. qalın. dayaqlı.
iti. - **oturaqlı, samballı olan**: kiləslı. yatımlı. qursılı. kürsili. (<
qurmaq)- **kürsili** yazı.
- samın** səmin. səmiz. tolqun. dolqun. sağum. bardağı. şişman.
yağlı.

- samır** 1. (s < > y) yağmur. 1. çoban köpəği. 1. kəsik. qısa. 1. qaqım. qara quyruq. as. sanqsar. susar. səncab.
- **samır quyruq**: qısa quyruqlu. quyruğu kəsik.
- samıra** çöp yığını. kübrə.
- samıramaq** sərsəm demək. salığmaq.
- samırtamaq** **samırdamaq**. yanğşamaq. saçma sapan söz söyləmək. gəvəzəlik edmək. danqazlanmaq.
- samit** susqun.
- samit** ünsüz. dartınkı. dartı. çəkimsiz. ündəş (ündiş). üzük (tavış). tavişsiz.
- samlama** götür qoy. çəkləmə (bərrəsi).
- samlamaq** 1. çənləmək. çənəmək. çənləmək. sanamaq. sınamaq. ölçüb biçmək. ağır yüngül eləmək. nişanlamaq. dənəmək. hazırlamaq. izərləmək. təxminləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək. 1. sağaltmaq. əlac edmək.
- sampal** tetik. zamin.
- **sampal dartmaq**: tetik çəkmək.
- samsa** sarma. baqlava biçimində yapılan bir çeşit xəmir dadlısı.
- samsaq** sümsük. salsarı > sərsəri. dərbədər. avaragor.
- samsara** (sanskirit) gövdə gücü.

- samsıq** axmaq. ağuv. ağır. ağı. asüpas. esüvas. yüngül kəllə.
panqqı. ğayar. yeltər. kəlpənək kəlçik. ğayza. tetik.
uğursuz. kəmçik. qanmaz.
- samsıq** **samsığ**. esüvas. asüpas.
- samsıtmaq** simsitmək. sinsitmək. sincitmək. incitmək.
- samsulanmaq** bilməz kimi görünmək. süm sümmək.
- samta** **samda**. ayağa qeyilən səndəl.
- samtuy** **samduy**. ılıq yemək.
- samuqa** inatçı. dirəncil.
- samur** suvsar. kiş. bulğın.
- samursaq** **sarımsaq**. **sarmusaq**.
- samursaq** sarmusaq. sarmısaq. sarımsaq.
- samurtuq** (**sam**. **sum**. **som**). **sumartıq**. yumuq qarışıq. kələf. -
samurtuq iş: içindən çıxılamayan iş.
- san saqış** **san sağış**. döyüş öküş.
- san** 1. san ki. quya. 1. < > -səl. -sanı. bənzər. -kimi. **tanrısıni**:
tanrısəl. tanrı kimi: **tanrısəl**. 1. əməl. zənn. fikir. təxmin.
şöhrət. nişan. əlamət. 1. saymaq işi. **san görmək**: qoşunun
göz önündən keçməsi. **sana gətirmək**: **sana salmaq**. **sana**
keçirmək. hesaplamaq. 1. qərəz. duyqu. 1. gövdənin tikəsi

parçası. **1.** ayırıq. yırtıq. bölük. para. - **san san:** şürhə şürhə. para para. **1.** güc. sayqı. - **sandan qalmaq. düşmək:** gücdən düşmək. çalışmaz çalarsız tə'sirsiz duruma düşmək. **sandan çıxmaq:** pisəlmək. pozulmaq. - **sanalp:** san alp. - **sanər:** san ər. **1.** ləqəb. ünvan. taxma ad. **1.** say. miqdar. nifus. **1.** dəğər. qiymət. ərziş. **1.** ün. sav. sava. **1.** say. **1.** yoxlama. - **san görmək:** çirik sanyın yoxlamaq. **1.** tikə. qətə. parça. **1.** e'tibar. **1.** görək. mayna. **1.** sayı. miqdar. nüfus. **1.** şan. vücud. bədən. gövdə. **1.** qopsam, rəsmi geçit. **1.** sayı. sayma. **1.** itibar. **1.** şumarə. nümrə. **1.** bölük. kəsik. parça. qətə. - **san san:** parça parça. yırıq yırıq. cırıq cırıq. - **san san** olmuş ürəyim, xəbərin yoxdu sənin. **1.** say. hesab. te'dad. **1.** yoxlayış. - **san görmək:** qoşunun var yoxun, oluş yoxuşun yoxlamaq. **1.** e'tibar.

- **san durmaq:** xas durmaq. hazır durmaq.
- **san günü.** hesab günü. soruq günü: məhşər günü.
- **ad san:** ad sav. ad çuv. ünvan.
- **kişilərin sanı:** insanların sayısı.
- **millətini sanı:** millətin nüfusu.
- **san san edmək:** parçalara ayırmaq. parçalamaq.

- **sanı yox**: saqat. götürüm.
- **sanı arış**: gözəl vüc. gözəl bədənli.
- **sanları qıyılmaq**: gücü tükənmək. quvvətsiz qalmaq. ayağda duracaq gücü olmamaq.
- **sanları salınmaq, tüşmək**: çox üzülmə. kədərlənmək.
- **tuv sanlı**: əndamli gövdə.

san

- rejə. geçit. **1. sana. say. saya. kaç. kaçça. 1. sıl. - nasıl:**
nəsan. nəcür. qaysan. qayçan. qaçan. nə üzdə. nə surətdə.
- **adıyla sanıyla**: adıyla özüylə. adıynan varlığıyla: ismilə cismilə.
 - **aradan, sandan çıxarmaq**: qırağa qoymaq.
 - **ilk sayı, sanı**: bir.
 - **sana gəlmək**: qoşulmaq. yığılmaq. hesaba gəlmək.
 - **sana gətirmək**: sayğarmaq. sanamaq. hesablamaq.
 - **sanına (xatirinə) gəlmək**: **1.** yadına düşmək. **1.** düşüncəsində nərsələr doğmaq.
 - **sanında, yadında qalmaq**: sanılmaq. xatırlamaq. unutmamaq.
 - **sana başa sığmamaq**: ipi sapı olmamaq. hesab kitabsız olmaq.

- sana** 1. ağıl. şuur. düşüncə. bilinc. is. uş. 1. hiss. sezim. anıq.
 1. aq. hidyə. 1. qol. dal. bıranş. - neçə **sanalı** ev. 1. daxil.
 hesapda. mərbut. - bu bizə **sana** değıl, oda sizə **sana** değıl.
 1. oy. mə'ni. 1. sanğa. sanış. guman.
 - **sana salmaq**: 1. düzəltmək. onarmaq. 1. bəsləmək.
 tərbiyələmək. 1. evləndirmək.
 - **sana sezim**: anq sezim. anq. bilinç. şıur.
- sana** 1. san. say. saya. kaç. kaçə. 1. sanı. zəhn. varsay.
 təxmin. 1. **sana!**: **sağa!**. düşün!: oyl.
 - **sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan**: birbirin
 tutmaz. ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi
 sapı yox. tutarsız. yersiz. anlamsız.
- sanabitik** hesab kitab. - **ilin sonu toplanır, sana bitik sınıdır.** (kötü
 işlər qınanır.).
- sanac** 1. kəvis. yəlkən. çəpək. 1. kisə. heybə. dağarcıq. 1.
 yançuq. külbar. çobanların, dərvişlərin bel torbaları.
 tulum. külvar. məşg.
- sanaç** 1. sağnaç. tuluğ. dağarcıq. xurcun. 1. sança. budala.
 alıq. saf.

- sanaçı** 1. sançı. sanıçı. sayaçı. sayıçı. 1. sanıcı. düşünən. zənnidə bulunan. - **uğur sanıcı: xeyir sanıcı: uğurçu.** xeyirdah. - **kəm sanıcı: pisikçi.** pis düşünən. bədxah.
- sanaçı** sanayan. sayan. sayqaç kontur.
- sanaçlanmaq** sançalanmaq. budalalıq edmək. cocuq kimi hoplayıb zıplamaq.
- sanaçlıq** sançalıq. budalalıq. səfehlik.
- sanaq** sanıq. sanyaq. sayaq. oysuq. duysuq. oynatı. oynası. quruntu. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünüş. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. yansıq. yansış. yansım.
- sanaq** **sanağ.** 1. qəbul. 1. say. sayı. hesap. 1. heyran. məftun.
- sanaqa** 1. sərəp. xiyal. 1. niyyət. məqsəd.
- sanaqat** 1. sanat. 1. qol. dal. barnaş.
- sanaqçı** **sanağçı.** 1. sayıcı. hesabçı. 1. sınaqçı. sınıqçı. mustfi. maynaçı. 1. sayan. sayıcı. hesabdar.
- sanaqi** **sanaki.** olakı. 1. sayac. sanavçı. hesabçı.
- sanaqli** sayılı. sanlı. hesablı.
- sanalamaq** sanamaq. saymaq. aldırmaq. hesablamaq. - **sanala:** **sana:** hesabla.

- sanalamaq** saymaq. - kimlərdən **sanalır**. - bunada bizlərdən **sanala**. - sən **sanala**, sayan bilir.
- sanalatmaq** sayatmaq. qələmdad etmək.
- sanalı** **1.sanğıl**. pıratik. hesab kitablı. saçol (< **saçuq qol**). çaçqol (< **çaçuq qol**). çapol (< **çapul qol**). saçal. çaçal. çapal. çəpəl (< **çap əl**). ələçarıq. əlverişli. qovruşlu. qovrışlı (< **qol verişli**). ivercin. ivergin. evirgən. evircən. **1.sanlı**. **zehni**. varsayalı. təxmini. **1.sayalı**. hesablı. əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. yaraşır. yarayışlı. yerində. şəkilli. biçimlimüsaid. münasib. müvafiq. mutabiq. **1. sanlı**. bilikli. bilgin. qanaq. yanaq. görgüd. - **daha sanalı, sayalı**: daha iyi, uyqun, gözəl, yaraşlı, yarayışlı, yerli, şəkilli, biçimli, münasib: iyiraq. - **özən düzənli, sanğı sanalı, hesab kitablı davranış**: incə iş.
- sanalı** orınlı. qonumlu. yonumlu. qısınlı. mə'qul.
- sanalıq** sayalıq. kəmmyyət.
- sanalım** - **vur sanalım**: vur sanıyım: vur turalım. tut turalım. gəl baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi. - əgər bir ikisin verdi, **haydı** hammısın verdi, onda

neyləyəcəksən.

- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.

sanalmaq sana gəlmək.

sanalmaq sayılmaq. işlətilmək. yürüdülmək. hesablanmaq. məhsus olunmaq. **1.** daxil olmaq. e'tibara alınmaq. göz önündə tutulmaq.

- **yılıxıda baytalları sanadılar**: at sürüsündə qısaqlar sayıldılar.

- **alxaz da iyi kişiye sanaladı**: alxaz da iyi kişi sayılar.

- **mən da qızbaylaqa sanaldım**: mən də qorxaqlara daxil edildim.

- o bizdən **sanalmır**.

sanam **1.** ögüt. **1.** sayı. sayma. hesab kitab. **1.** sayam. sayı.

hesab. **1.** sənəm. rəya. yuxu. uyku.

- **sanamı bolmaqan**: çox qalabalıq. çox çoxluğ.

sanamaq **1.** salmaq. hesablamaq. tutmaq. - bunu neçiyə **tutursuz**. -

bularıda bizə **tutun**: bizim hesaba qoyun. **1.** saymaq.

işlətmək. yürütmək. hesablamaq. məhsus etmək. **1.**

saymaq. sayğamaq. e'tibar etmək. **1.** paralamaq.

doğramaq. **1.** saymaq. dəğər vermək. **1.** qəbul etmək.

daxil etmək. 1. sayaqlamaq. sayıqlamaq. gəvəzəlik
edmək. çənəsi düşmək. sayaqlamaq. sayıqlamaq.
gəvəzəlik etmək. çənəsi düşmək. 1. çinmək. çəkləmək.
çəkəlmək. sezmək. sanğamaq. zənn etmək. zənləmək.
1. saqmaq. saymaq. samaq. sanmaq. 1. sanlamaq.
dəğərləmək. başını ucatmaq. sayğamaq. sanmaq.
çənləmək. çənəmək. nişanlamaq. dənəmək. sınamaq.
hazırlamaq. izərləmək. təxminləmək. qiyaslamaq. yerini
göstərmək.

- **beşqə dəri sanadım**: beşə qədər saydım.

- **anı da kişiye sanadıq**: onu da kişi qəbul etdik, saydıq.

- **anı da təliqə sanadılar**: onu da dəli qəbul ettilər, saydılar.

- **ertdənli bəri nələni sanaysan**: sabahtan bəri nə gəvəzəlik
edirsən.

- **sayıb sanayıb əğlənmək**: birinin üzünə hər çeşit söz
söyləyib əğlənmək.

sanamaq sanaymaq. sanğaymaq. saymaq. aldırmaq. hesablamaq.
sanalamaq. - **sana**: **sanala**: hesabla.

sanamal sanamsız: saysız. hesab kitabsız.

- sanamamaq** saymamaq. pəsləmək. kəmərtmək. əsgirmək.
kəmçilətmək.kəmçiləmək. təhqir edmək.
- sanamli** saylı. hesab kitablı.
- sanamsar** diqqətli.
- sananiq** 1. qorxaq. ödlək. sanlı. asımlı. şübhəli. 1. vəhimli.
qorxulu. xofnak. çayan. əğrəb.
- sanariq** şubatın ondoqquz igirmi səggiz arasındakı günlər.
- sanasız** **saysız**. 1. hesabsız. ölçəsiz. ölçənsiz. ölçüsüz. bölgüsüz.
böləksiz. böləcsiz. əndazəsiz. saysız. min bir. çox.
qarqın. 1. sonsuz. qıraqsız. qırıqsız. kərənsiz > kəransız
(< **kərmək**: kəsmək).
- **sanasız sayasız**: (- **hərgələ**, **sanasız sayasız**, **kimkiməlik**,
başsız ayaqsız, **buzlaq duzlaq**, **hesab kitabsız durum**, **yer**:
qabanlıq. kimin könlü buz istər, kimin könlü duz istəlik).
- **saysız sanasız**: hədsiz hesabsız.
- sanaşlamaq** sancışlamaq. (> **səncidən** (fars)). dartmaq. təxminləmək.
- sanaşmaq** 1. dartışmaq. bəsə bəsləmək. 1. saymaq. 1. sayışmaq.
- **bir birinə at bet sanaş**: birbirinə iftira edmək. ləkə atmaq.
- sanata** 1. sanatış: qayğılayış. 1. vurqun. dəli.
- sanatmaq** - **nərsəni sıralamaq**, **sanatmaq**: ipə düzmək.

sanatmaq	1. içəritmək. daxil eddirmək. qablamaq. qandırmaq. qəbul eddirmək. - sən nəyi mənə sanatmaq istirsən. 1. saydırmaq. 1. saydırmaq. 1. qəbul etdirmək. daxil etdirmək. 1. san edmək . önəmsəmək. önəm vermək. ilgi göstərmək. umursamaq. aldırmaq. ilgi göstərmək. ilgilənmək.
sanav	1. san. say. sanı. sayı. rəqəm. hesab. - sanavı bitmiş. 1. sayı. rəqəm. hesab. - sanavu tavirusulmaq : ömrü tükənmək. - sanavu tavirusulqan : ölüm vaxtı yaqlaşan.
sanavçı	sanac. sayac. hesabçı.
sanavçu	sayıcı. hesablayıcı.
sanavlı	sanılı. sayılı.
sanavsız	hesabsız. sayısız.
sanavsız	sansız. saysız. hesabsız.
sanayan	sanaçı. sayan. sayqaç kontur.
sanayla	qaşığı qaşığı. ölçü ilə. hesabla. basac basac. basama basama. pillə pillə.
sanaymaq	sanğaymaq . saymaq . aldırmaq. hesablamaq.
sanazmaq	sezinmək. sanmaq. sana yazmaq. hiss edmək.

- sancac** **sancmac. sancan. saşmac.** kəkəc. qaqac. qaqan.
soxmac. soxan. soxucu.
- sancaq** **1.** böyük əyalət altında olan kiçik vilayət. **1.** toplu iğnə.
göddü iğnə. **1. çanqçaq.** çanqal. bir ucu biz olub taxılıb
qalan nərsə. **1.** ucu sivri nərsə. **1. sancaq çözmək:** bayraq
açmaq. çəkmək. **1.** sancılan, taxılan nərsə. bayraq. -
sancaq açmaq. - sancaq çəkmək. 1. hər vilayətin
bölüklərinin taxma adı. - bu vilayət beş **sancaqdan** oluşur.
1. gəminin sağ yanı. sol yanına iskilə denir. - **sancaq**
postası: gəmi işçilərinin ikiye bölünənlərinin sağ yanda olanı. -
sancaq boğmaq: kömək istəmək olaraq gəminin sancağın
ortasından boğmaq. - **sancağa gəl:** gəminin başın sağa
döndərmək komandanı. - **sancaqi şərif:** ləvayi şərif. **1.**
bayraq. hakimiyyət. **1.** əhatə. **1.** vilayət. **1.** quyu. qəza.
tuman: tümən. (< **tuqman.** tuqan < tuq). urçin.
- sancaq** **1.** ilgəc. girə. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə. **1.** qadqıl. qaqqıl.
yerə taxılan ağac. **1.** toplu iğnə.
- **al sancaq:** al bayraq. türk bayrağı.

- sancaq** batraq. bayraq. pərçəm. ucuna ipək sırıqlar sancılan, taxılan, batırılan neyzə, ağac. döyüşdə qoşun bəlgəsi, nişanı. - **sancaqlı**: bayraqlı. tuqlu.
- sancaqbəy** 1. onbaşı. 1. vilayət başçısı. əmir.
- sancaqçı** bayraqçı. öndər. yöndər.
- sancaqçı** ələmdar. tuqbəyi. tuğaqçı. saltər. salqur. bayraqçı. pərçəmdar. başçı.
- sancaqlamaq** **çancaqlamaq**. 1. dəlik deşik etmək. 1. didikləmək. qarışdırmaq. - üzü **sancaqlı**: üzü dəlik deşik. - çiçək **sancaqlayan** üz bitməz: çiçək xəsdəliyindən çopurlanan üz, heç nəylə düzəlməz. 1. işi qırıq əksik etmək.
- sancaqlanmaq** saplanmaq. taxılmaq.
- sancaqlayan** sapışdıran. saplayan. yapışdıran.
- sancaqlı** - **toxunaqlı**, **sancaqlı söz söyləmək**: çimdikləmək. çimdik atmaq.
- sancaqsız** **tikansız**. **tikənsiz**. **dikənsiz**. 1. (davranış. söz). toxunaqsız. iğnəsiz. deşənsiz. acısız. 1. muzahimətsiz. sarqıtsız. sıxıtsız. yorqasız.
- sancamaq** iğnələmək. dişləmək. taşlamaq. dişləmək. intiqada tutmaq.

- sancan** 1. **sancmac. sancac. saşmac.** kəkəc. qaqac. qaqan. soxmac. soxan. soxucu. 1. **sarsıtan.** tasalatan. taslatan. acıdan. acıdıçı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlötən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hırləndirən. hısləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. toxunan. tumladan. tutturan. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən. 1. soxucu. qaqac. sancar.
- sancan** acın. acılı. ağrılı. incikli.
- sancar** > səncər. 1. avçı. 1. avçı quş. 1. soxucu. qaqac. sancan.
- sancar** 1. saplayan. batıran. dürtən. sançıçı. iyi yaraq kullanan. - **sançar barlas:** qarqı saplayan iğit. - **sançaralp.** - **sancar xan.** - **sançarbay. sançərbek.** - **sançarok:** sançar ok. 1. **səncər. səngər** (< **sancmaq:** qurmaq). sipər. savar. savur. - **səncər soxmaq:** sancmaq.
- sancı** acı. ağrı. inci. ağrı. acı. saplanıb soxulan kəsgin ağrı. saycu. incu. hesabçı. qıvrım. bükim. büküm. qırlım. qatım. qatlım. əzab. dərd. 1. buruq. burma. qulunc. urman. 1. sancığu. sancıq. sancış. soxuş. tolaq. tolqay.

buruq. ağrı. çəki. dərd. ələm.

- **sancı dəgəngi: sancı dəyənəyi:** atın sancısına iyi gəlidiyi düşünülən qırmızı qabuqlu bir çeşit ağac. bu ağacdən qamçı sapı düzəldilir.

sancı acı. ucun. ağrı. buri. - **burı tutmaq:** doğum sancısı.

- **iti sancıdan qıvrınmaq:** bükünmək.

sancı **sançıq. sancaq.** 1. ucu sivri dəmir, yaraq. 1. sivri bir ayqıtın, qarqı, gövdəyə değınce verdiğı acı. acı duymaq. 1. ağrı. buru. sızı. inci.

sancıq 1. sancığı. sancı. 1. kiçik, döğüş aracı.

sancıq **qancıq. qapcı.** (bax > **aldatan. kələkçi**). qoparcı. aldatcı. hiləçi.

sancıq **sancı.** 1. **sancaq.** neyzəki onla balıq ovlarlar. 1. iğnə. sancqı. 1. qulunc.

sancıqı **sancığı.** 1. sancıq. sancı. 1. qulunc. (qarın) burma. 1. dəmirdən, üç uclu, atılan yerə saplanır ayqıt. üçbər. üçpər.

sancıqmaq vurulub, basılıb əzilmək, sınmaq, yenmək. - yağı **sancığdı:** düşman yenildi. 1. yənilmək. vurulmaq. sancılmaq.

- sancılanmaq** **soncuqlanmaq.** təpinmək. təkinmək. taxınmaq. **eşinib deşinmək aşınmaq.**
- sancılma** düşmə. ilişmə. - kişi nərsəyi ki yansılar, gələr günü, özü ona **sancılar.**
- sancılmaq** 1. sancığmaq. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. - yağ **sancıdı.** - qoşun **sancıldı.** 1. saşılmaq. dürtülmək. soxulmaq. saplanmaq. taxılmaq. - bayraq, ələm **sancıldı.** - piçaq ağaca **sancıldı.** 1. toxunmaq. toxdanmamaq. çalınmaq. 1. batırılmaq. taxılmaq. salınmaq. sapınmaq. dəlinmək. deşilmək. çalınmaq. vurulmaq. enilmək. sındırılmaq. - su sancıldı. - boynu sancıldı. 1. çançılmaq. saplanmaq. 1. sancığmaq. yenilmək. vurulmaq. 1. tıqramaq. tıvrmaq. tikmək. batmaq. soxulmaq. türtülmək. dürtülmək. darılmaq. sıxışmaq. təhrik olmaq. qızıışmaq. dəgələnmək.
- sancılmaq** taxılmaq. çaxılmaq. soxulmaq.
- sancılmış** bükülmüş. təyrük. dəğrük. taxruq. təkrük. taxrük.
- sancına** mal heyvanı bizləmək üçün biz.
- sancınmaq** 1. acınmaq. **acıqlanmaq.** hırlənmək. hislənmək. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq.

içlənmək. toxlunmaq. içinə almaq. tutunmaq. tummaq.
kədərlənmək. 1. saşınmaq. saplanınmaq. batırınmaq.
dürtülmək. dürtüklənmək. soxlunmaq. soxunmaq. 1.
qaqalanmaq. qaqınmaq. dimdiklənmək.

sancınmaq taxınmaq. təyünmək. təkünmək. dəğünmək. batınmaq.

sancısız acısız. ağrısız. incisiz.

sancış 1. soxuş. sancı. 1. dürtüş. vuruş. 1.savaş. vuruş.

süngüləşmək. süngü savaşı yapmaq. 1. həmlə. qılıc,
qargıyla yapılan dürtüş. 1. bir birindən intiqad etmək.
ilişdiriş. 1. sataş. toxuş. çaqquş. çaquş. taxuş. təsadüf.

sancış saplayış. dürtüş. batırış. soxuş.

sancışlamaq sanaşlamaq (> **səncidən** (fars)). dartmaq. təxminləmək.

sancışmaq saplaşışmaq. batışışmaq. dürtüşmək. soxuşuşmaq.

sancıştıрмаq **sancışdırmaq**. saplatışdırmaq. dürtüştürmək.

batışdırmaq. soxuşdurtmaq.

sancıtmaq 1. saplatmaq. taxmaq. soxdurmaq. batırtmaq. - bu qazığı

(böyük mıxı) çayırın ortasına **saplat**. 1. türtmək. dürtmək.

dəgə vermək. təhrik etmək.

sancıtmaq **sancmaq**. saşmaq. ilmək. iləmək. dəlib keçmək.

sancma saşma. soxma. qaqa. qaqa. kəkə.

- sancmac** **sancan. sancac. saşmac. kəkəc. qaqac. qaqan. soxmac.**
soxan. soxucu.
- sancmaq** **1. (böcek. heyvan) gəgələmək. vurmaq. çalmaq. soxmaq.**
ısıрмаq. sancı vermək. qoparmaq. - bunu içmə içivi
qoparır. 1. saplamaq. taxmaq. soxmaq. batırmaq. tikmək.
- arabanı çamura **saplayacaqsız.** - pərçəmi **sapla.** - sancağı
sapla. - əlimə iğnə **sapladi. 1. acıtmaq. incitmək. 1.**
batmaq. taxmaq. salmaq. sapmaq. saplamaq. dəlmək.
deşmək. çalmaq. vurmaq. - pıçaqı yerə **sanc. 1.**
saplamaq. batırmaq. sızlamaq. ağırmaq. **1. saşmaq.**
suğalamaq. yaraq, silahla dürtmək. bizləmək.
sobalamaq. qaқиşlamaq. vurmaq. qadamaq. taxmaq.
batırmaq. ornatma. yerləşdirmək. bir yerə vurmaq.
mıxlamaq.
- **qəməni yerə çançdım:** qəməyi yerə sapladım.
- sancmaq** **saşmaq. 1. sapmaq. saplamaq. çaqmaq. taxmaq.**
qaqmaq. soxmaq. - sancağın (bayrağın) **qaqacaq** yer
bulmamaq. **1. kəkələmək. qaqaqlamaq. qaqalamaq. 1.**
tikmək. saplamaq. (**# saylamaq:** tullamaq. atmaq.
çıxartmaq). **1. saşmaq. sancıtmaq.** ilmək. iləmək. dəlib

- keçmək. 1. saplamaq. batırmaq. qasqalamaq.
qısqalamaq. dürtmək. dürtükləmək. soxmaq.
- sancoq** 1. evlərin pəncərə altlarına gələn qisimlərinə boydan boyda qısaq biçimində boya çəkmək. dəyişik rəngdə boya ilə köynək şərit biçimində süsləmək. - **ağ üyqə göy sancoh yaraşadı**: ağ evə göy rəngdə şərit yaxışır. 1. sağnoc. şərit. zeh. qırağ. qıyıq.
- **sancoq salmaq**: paltarın qırağına qıyıq (şərit. zeh) tikmək.
- sança** sanaç. budala. alıq. saf.
- sançalanmaq** sanaçlanmaq. budalalıq edmək. cocuq kimi hoplayıb zıplamaq.
- sançalıq** sanaçlıq. budalalıq. səfehlik.
- sançasına** axamaxlıqla. budallıqla. abtallıqla.
- sançı** sanaçı. saniçi. sayaçı. sayıçı.
- sançışmaq** 1. yaxalaşmaq. saplaşmaq. taxışmaq. birbirinə sancımaq. savaşmaq. 1. basılmaq. batılmaq. yenilmək. sınmaq. taxılıb qalmaq. 1. icəşmək. savaşmaq. çarpışmaq. qovuşmaq. çatışmaq. uğraşmaq.
- sanı çox** sayısız. - **sanı çox ayağ**: sayısız qədəh.

- sanı** {san < > səl}. 1. anğ. oka. öğə. zəhn. zəka. xatir. hafizə.
 1. sanma. sanıma. güman. güman. zə'm. fərz. qiyas.
 vəhm. xiyal. zənn. - **sanmama** görə: **sanıma** görə: **zənnimə**
 görə. sanıma ki: sanımama ki: san etmə ki: zənn etmə ki. 1.
 duyğu. düşüncə. istək. dilək. zənn. təxmin. qurqu. 1.
 sanı. bənzər. kimi. olsunki "s" ilə "t" səs dəyişməsi üz
 verib "tanı. tanımaq" la birləşir. tanrı sanı: tanrısəl. tanrı
 kimi: tanrısəl. 1. sanav. sayı. rəqəm. hesab. 1. yora. xiyal.
 xulya. kölgə. yılıqım. imgə. rö'ya. yana. yolqu. ülkü. tale'.
- sanı** **sana**. 1. zəhn. varsay. təxmin. 1. sını. sanğı. sinqi. könül.
 göyül. ürək. qəlb. 1. düşünmə. yad. baş. beyin. hafizə.
 zəhn. ağıl. fikr. fikir. 1. güman. zənn. 1. ehtimal. -
olumsuzluqlar içində olumluluq sanısı (ehtimalı) olan yön:
 açıq qapı. **sanı:** - **sanına baxma, qanına bax:** kaçına baxma,
 içinə bax. 1. **sanığ.** duyü. fikir. - **gizli, yaşrın olan sanı,**
duyu, fikir: güman.
 - **sanına (xatirinə) gəlmək:** 1. yadına düşmək. 1.
 düşüncəsində nərsələr doğmaq.
 - **sanında, yadında qalmaq:** sanılmaq. xatırlamaq.
 unutmamaq.

- **sanılamamaq**: başından (xatirindən) keçməmək:

düşünməmək. ağına gəlməmək.

- **sanılamaq**: xatırlamaq. unutmamaq.

- **saŋılalmaq**: **sanılalmaq**: xətir almaq: sevindirmək.

- söylədikləriz **sanımdadır**: xatirimdədir.

- **sanımdan** çıxdı: yadımdan, xatirimdən çıxdı. - **küt sanı**:

küt zəhin.

- **sanılamaq**: xatırlamaq.

- **sınğıl**: **sınğı tapı**: qovlnamə.

1. duyğu. duyma. duyuş. duyduq. ərışim. hiss.

- **sanı saymaq**: duyuş saymaq: xətir qoymaq: sayqı

göstərmək.

- **könül qoymaq**: xatir qoymaq.

- **könlü (xətri) sayılmaq**: sayqı dəğər verilmək.

- **könül qırmaq**: xətir qırmaq.

- **könül qıran** sözlər: xətir qıran sözlər. - sənin **könlüvə** bunu

etdim: sənin xətrivə.

- **könül (xətir) qılmaq**, edinmək: birinin istəyi kimi qılmaq.

- **könlə sayır**: könlün istiyən kimi: olduqca çox. - **eşikdə, könlə**

sayır şaçda var.

1. sayqı. sevgi. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə. ərək. ərəş.

ərəc. əric. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. -

mənim könlümə: mənin xətrimə.

- **sanılı:** xətirli: sayılır. sayqın. keçəli. keçili. önəmli. etgili. - çox

sanılı kimsədir.

- **sanısız:** xətirsiz: sayılmaz. sayqsız. keçərsiz. önəmsiz.

etgisiz. - çox **sanısız:** yoxsul biri.

- **könülçü:** xətirşinas. sayqılı, **könül (xətir)** sayan, qırmayan.

- **könlündən (xətirdən) keçməmək:** sinsitmək üçün əlindən

gələni edmək, heçnədən vaz keçməmək.

1. türük. türkü. duruq. durqu. durum. duruş. qonuş. əhval.

hal.

- **türkün sormağ:** xətrin, halın sormağ. - türküm soran yox bir

kəsim.

sanıç - **inanc, sanıç bağlılığı olanların ilişgisi:** qardaş. - din

qardaşı. - yurd **qardaşı.**

sanıç sanu. duyğu. fikir. sağış. sağınc. anış. təsəvvür.

sanıçı 1. zənn edən. gümançı. zəmmiçi. 1. vəhm edən.

xiyallanan. 1. sanaçı. sanacı. sançı. sayaçı. sayıçı.

düşünən. zənnidə bulunan. - **uğur sanıçı:** xeyir **sanıçı:**

uğurçu. xeyirdah. - **kəm sanıcı: pisikçi.** pis düşünən.

bədxah.

sanıq

1. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq. yansış. yansıım. oynuş.

uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünğü.

görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə.

yansıq. oysuq. duysuq. oynatı. oynası. 1. sanğın. kibirli.

ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şışgin.

qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq.

köpbərən. quruqan. qanquru. məğrur. xodbin. 1. güman.

zənn. 1. qaravıl. qaravul. görüntü. xiyali. xiyalat.

gerçəksiz. 1. **sanığ. sanı.** duyu. fikir. - **gizli, yaşrın olan**

sanı, duyu, fikir: güman.

sanıq

məznun, şübhəli. asımlı. quşqulu, zənli. suçlu sanılan,

ittiham.

sanıqlıq

məznunluq, quşquluq,.

sanıqlamaq

1. bax > **sanqımaq.** təəccüblənmək. heyran şaşa tanqa

açıla qalmaq. boşa avara qalmaq. 1. məznun, suçlu

sanmaq, ittiham etmək. 1. qandırmaq. inandırmaq.

qanaata gətirmək. 1. **sayıqlamaq.**(**sayqa** > sayə ^(fars):

kölgə). bir sayıya, sanıya, gümana, düşüncəyə qılınmaq,

qapılmaq, düşünmək. bir istəyə, arzuya savunmaq, itinmək, qapsunmaq. yalançı, olmasın (ğeyri vaqeyi) dibsiz, boş, ğeyri vaqei duyquları, arzuları tasarlamaq, pılanlamaq, düşünmək. həzyan demək. səfehləmək. sapaqlamaq. melankolik olmaq. malixulyaya qapılmaq. - ısıtmada **sayıqlayırdı**: abuq sabuq söylürdü. - devlətə, vara çatmaq o yazuği lap **sayuğladıb**. - partiya qudrətə çatmaq üçün **sayıqlamasun**. - genə sayıqlaman tutdu. - zənginligi **sayıqlamaq**: varlı olmaq üçün səfehləmək. - **sayıqlama!**: səfehləmə.

sanıqmaq **sağınmaq**. sanmaq. sanamaq. düşünmək. zənn edmək.

sanıqsıramaq **sanıqsıramaq**. **sakınsıramaq**. **sanıqsıramaq**. düşünmək. çəkinmək. duraqsamaq.

- **işə başlanımda, sakınsıradım**: duraqsadım.

- **birnəmə sakınsıra**: düşün. duraqsa.

sanıqsız **sanığsız**. kibirsiz. tovsuz. fossuz. çağasız. yaxasız. çalımsız. qurumsuz. qurrasız. ifadəsiz. şişirməz. yelsiz. göyülsüz. könülsüz. alçaq könül.

sanılmaq **sanğılmaq**. xətir almaq. sevindirmək.

sanılmaq sanında, yadında qalmaq. xatırlamaq. unutmamaq.

- sanılamamaq** başından (xatirindən) keçməmək: düşünməmək. ağına gəlməmək.
- sanılan** - doğru sanılan, bəllənən yola gəlmək: yola girmək.
- sanılı** xətirli. sayılır. sayqın. keçəli. keçili. önəmli. etgili. - çox **sanılı** kimsədir.
- sanılı** **sanalı**. 1. zehni. varsayılı. təxmini. 1. sayılı. nümerik. dijital.
- sanılmadıq** **sanılmadıq**. **sanğılmadıq**. alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. alşarı (< **alış aşırı**: alış, alşaq dışı). dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa. əcib. ənayi. eybəcər. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.
- sanılmaq** düşünülmək. bənzətilmək. oxşatılmaq. oxşaltılmaq. yansıtılmaq.
- sanılmaq** görünmək. zənn olunmaq. bənzəmək.- bu qumaş ipək kimi **görünür**. - bulutlar yerə enmiş **görünür**.
- sanıma** sanma. sanı. güman. zənn. - **sanmama** görə: **sanıma** görə: **zənnimə** görə. sanıma ki: sanımama ki: san etmə ki: zənn etmə ki.
- sanımca** zənnimcə. oyumca. oynumca.

- sanımdadır** - **söylədikləriz sanımdadır**: yadımdadır. xatirimdədir.
- sanımtan** **sanımdan çıxdı**: yadımdan, xatirimdən, xətirimdən çıxdı.
- sanında** **sayısında. dəğin. dək. qədər. ölçüsündə. dərgəsində.**
dərcəsində. miqdarında. kimi. tay.
- sanır** - **hər saqallını ata sanır**: görmüşə aldanır.
- sanır** 1. xiyal. 1. burç.
- sanırı** **sanrı. ovham. malixulya. melankoli. halusinasyon.**
- sanısız** xətersiz. sayılmaz. sayqsız. keçərsiz. önəmsiz. etgisiz. -
çox **sanısız**: yoxsul biri.
- sanış** - **altsanış:atsanış**: atduyu. altduyu. zehniyyət.
- sanış** 1. anlayış. 1. dilək. qəsd. 1. sana. səriş. güman.
- sanışmaq** düşünmək.
- sanıyım** - **vur sanıyım**: vur sanalım: vur tutalım. tut tutalım. gəl
baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi.
- əgər bir ikisin verdi, **haydi** hammısın verdi, onda
neyləyəcəksən.
- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.
- sanq** **sanğ. 1. buz paraları. suyun üzündə donan buz tikələr.**
1. quşların tərsi. fəzlə. 1. fəzlə (quş). siyiğ. sirkin. 1. uvacığ
yoxacığ buz (su üstündə bağlanmış). 1. (< > **san**). fikir.

zanğ. qanun.san, düşünce varsayım. **1.** quş kübrəsi. quş
tərsi. quş pislığı. **1.** əkinləri sarartan bir xəstəlik.

sanqa **sanğa.** güman.

sanqa **sanğa.** **1.** ilahi. - **sanqa** sözlər.

sanqac səfeh.

sanqaq **sanğaq.** çanqaq. çanaq. seğink. sehin. səhng.

sanqalmaq **sanğalmaq.** tasarlanmaq. düşünmək. düşmək. düşə
dalmaq. xiyallanmaq. - keçmişləri **düşə** qaldıq.

sanqama - düşünmə, **sanğama.** (- düşünmə, **sanğama, iççil,**
mə'nəvi dil: içdə, başda düşünüb dönüşürkən, duyulub
sezilirkən işlənən dil. iç dil).

sanqamaq **sanğamaq.** **1.** sağımaq. xiyallanmaq. yuxu görmək. **1.**
sanamaq. sezmək. zənn etmək. **1.** santırmaq. şaşmaq.
danğ qalmaq.

sanqamaq **sanğamaq.** **sinğmək.** **sanmaq.** **sinmək.** oysalanmaq.
oysağlamaq. oysağmaq. oysanamaq. oysanmaq.
əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq.
düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda,
rö'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək.
xiyallanmaq. zənn etmək. güman etmək.

- sanqamatan** **sanğamadan.** - dalqabağın sanmadan, sanğamadan:
ilərisin gerisin düşünmədən.
- sanqamaz** **sanğamaz. sanğasız. sayğısız.** ölçgəsiz. ölçəksiz. çəksiz.
çəkətsiz. həd tanımaz. hədnəşinas.
- sanqan** **sanğan.** dadı buruq olan.
- sanqarmaq** **sanğarmaq.** sanmaq. saymaq. (bir nərsədən saymaq. bir
nərsəyə ilgətmək, nisbət etmək).
- sanqasız** **sanğasız. sanğamaz. sayğısız.** çəksiz. çəkətsiz. ölçəksiz.
ölçgəsiz. həd tanımaz. hədnəşinas.
- sanqaşmaq** sayqanmaq. öküşlənmək. ögüşlənmək.
- sanqatmaq** **sanğatmaq.** tasarlatmaq. düşürmək. xiyallatmaq.
düşündürmək.
- sanqaylamaq** **sanğaylamaq.** sayaqlamaq. düşə, xiyala qapılmaq.
- sanqaymaq** **sanğaymaq. sanaymaq. saymaq.** aldırmaq. hesablamaq.
- sanqı** - **özən düzənli, sanğı sanalı, hesab kitablı davranış:** incə
iş.
- sanqı** **sanğı.** 1. xiyal. sərab. 1. şaşqın, sərsəmlik. 1. sandıraq.
sandırma. sansarı. sərsəri. sansam. sərsəm. saylaq. 1.
sərsəm. başı boş. təlbə. 1. şaşqın. fikirli. xiyallı. ohamlı.

virğün. virğın. sərsəm. budala. - başı **sanğı**, beyni **sanğı**. - **sanğı** kişi.

sanqı **sanğı. sinqi.** sanı. sını. könül. göyül. ürək. qəlb.

sanqi **sanki.** enikonu. bayağı. düpədüz. quya.

sanqi **sanki.** 1. tut ki. elə bil ki. fərz ed ki. fərzən. - **sanki** yedim.

1. quya. kəənnəhu. deyu. deyibən. diyərək. quya. sözdə.

kimi. həməən. bəlkə. - **həməən** qaldı: çox az qaldı. sanki

qalmadı. - **həməən** yoxdur: yox kimidir. sanki yoxdu. elə bil

yoxdu. - çarşı qapalı **deyu**, dışarı çıxmadım. iddeəsi ilə. - pısdı

deyu, saymadı. - **sanki** onu yazıq eləmişəm. 1. məsələn.

bilfərz. - **sanki** böylə yapseydim daha iyi olmazdımı. 1. çıntı.

yani.

sanqıl **çanğıl.** - iri **çanqıl**, **sanqıl**. qaqıl.

- **çanğıllı topraq**: qaqıl.

sanqıl **sanğıl. sanalı.** pıratik. hesab kitablı. saçol (< **saçuq qol**).

çaçqol (< **çaçuq qol**). çapol (< **çapul qol**). saçal. çaçal.

çapal. çəpəl (< **çap əl**). ələçarıq. əlverişli. qovruşlu.

qovrışlı (< **qol verişli**). ivercin. ivergin. evirgən. evircən.

sanqılalmaq **sanğılalmaq. sanılalmaq.** xətir almaq. sevindirmək.

- sanqılamaq** **sanğılamaq**. 1. şaşqınmaq. vurğunmaq. vırğınmaq. sərsəmişmək. budalmaq. - başım **sanğıladı**. beynim **sanğıladı**. - **sanğılı** kişi. - **sanğıladım** daha. 1. şaşqınlaşmaq, sərsəmləmək.
- sanqılıq** **sanğılıq**. şaşqınlıq. ohamlıq. budalalıq. vurğunluq. vırğınlıq. sərsəmlilik.
- sanqılmadıq** **sanğılmadıq**. **sanılmadıq**. alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. alşarı (< **alış aşırı**: alış, alşaq dışı). dışıaq. dışlaq. dışqal. daşqa. əcib. ənayı. eybəcər. yasadış. yadırdıq. yadırdıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.
- sanqıltaq** **sanğıldaq**. 1. beşik. kavay. aldal aldal. əllə. əlləy. layla. 1. beşik: boşük. sallancaq kavay.
- sanqıltamaq** **sanğıldamaq**. qorxudan qaçmaq. titrəmək.
- sanqımaq** **sandırqlamaq**. **sanqırmaq**. boş sözləmək. lağqalamaq. yanğıramaq. yanğıрмаq. şatpaqlamaq. ağatlamaq. gəvəzəmək. gəvzəmək. səfehləmək.
- sanqın** **sanğın**. 1. **sağın**. salğım. çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yanılmacı, yahatmacı, aldatmacı. ilğım. yalğın. pusarıq. yolax. sərab. 1. **sanıq**. kibirli. ormun. orman.

hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. qurra. qaqanuz.
 qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpbərən. quruqan.
 qanquru. məğrur. xodbin.

sanqıraq 1. bacarıqlı. çeçen. zübdə. 1. iç. beyin. mayın. məğz. 1.

badam içi. 1. heyvan dırnağı. sümm. kiçik gəmik.

sanqıramaq sanğıramaq. 1. sanğıрмаq.düşünmək. fikrə qoymaq.

təxəyyül etmək. - **qurduqca qurmaq**: çox düşünmək.

düşünməyə dalmaq. 1. xəyallanmaq.

- tək tək oturub bir nələr **quracaq**. - kəndisi baş olmağı

qurmuş.

sanqıran sanğıran. sərgərdan. sandıraq. sandırma. şaşıq. saylaq.

şaşqın. heyran. məbhut.

sanqırc pisikyt.

sanqırmaq sanğıрмаq. sanğıramaq.düşünmək. fikrə qoymaq.

təxəyyül etmək. - **qurduqca qurmaq**: çox düşünmək.

düşünməyə dalmaq.

- tək tək oturub bir nələr **quracaq**. - kəndisi baş olmağı

qurmuş.

sanqlaq sanğlaq. sinqlağ. çinqlağ > sənqlağ. kiçikli böyüklü daş

çanqıl yerli.

- sanqlamaq** **sañqlamaq.** 1. quş pisləmək. 1. pisləmək. sıçmaq.
- sanqlatmaq** **sañqlatmaq.** 1. tanlamaq. tañqlatmaq. sañqlatmaq.
şaşırtmaq. utandırmaq. 1. quş pislətmək. 1. tənqitmək.
təngə gəitmək. çəktirmək. dəlirlətmək. acığdırmaq.
hirsələndirmək.
- sanqmaduq** **sañqmaduq.** ansızın. birdənkə (bir dən).
- sanqsar** **sañqsar.** 1. dəl. dəlq. qara boyalı, gərisindən kürk
yapılan, tovuq gillərə üstün gəlib, yalnız qazdan qorxan
pişikdən böyüçük bir heyvan. - **qır sañqsarı.** - **göçgən**
sañqsarı. 1. susar. samır. səncab. 1. sayaq. qorxmaz.
- **sañqsarın** bərk kiçik çeşiti: ağılı sarılı, incə uzunca olub, quru
duvarların dəliklərinə qaçar, toyuq yumurtası cücəsin tutana
deyilir: gəlincik.
- **qır sañqsarı:** göçgən. göçən.
- sanqsımaq** sağır olmaq.
- sanqsıtmaq** güürüldəmək. sarsmaq. sağır edmək.
- **qulaq sanqsıtqan tavuş:** qulağı sağır edən səs.
- sanqsun** **sañqsun.** samsun. savaşıda düşməna saldırılan iri küp. -
sañqsunçi.

sanqu	1. saǵqı. sərəng. səfeh. axmaq. 1. başı dönmüş. şaşqın. tələsik. tanqa. tensik.
sanqulamaq	səfehləmək.
sanqur	heyrt. şaşqınlıq.
sanlab	arasına. bə'zən. sanlab bir. - sanlab bir : arasına. - sanlab biri : yalnızca biri.
sanlamaq	1. çəkiştirmək. dediqodu edmək. 1. parçalamaq. 1. çaqlamaq. çəkləmək. qiyaslamaq. zənn edmək. 1. çənəmək. çənləmək. sınamaq. sanamaq. nişanlamaq. dənəmək. ölçüb biçmək. ağır yüngül eləmək. hazırlamaq izərləmək. təxminləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək. sanlamaq : bəzəmək. yasamaq. donamaq.
sanlanqan	parçalanmış. palçalara ayrılmış.
sanlanmaq	1. çavlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq. 1. parçalanmaq. parçalara ayrılmaq.
sanlatmaq	parçalatmaq.
sanlav	hörmət, sayqı.
sanlı	1. adalan. adaldı. adalır. adalmış. adanır. adı anılan. adı duyulan. adın. adıqdı. adıqlı. adıvar. anğın. anılan. anlı.

anğın. çavğaş. tanınan. tanınmış. ünəl. ünəl. ünlü.
 yergin. göstərişli. məşhur. **1. şanlı.** sayılı. **1.** anğılı.
 sezinqü. zənnli. anğlu. asımlı. şübhəli. **1.** sayılı. sayısı
 bəlli. hesabnlı bir sürə zaman. - **sanlı gündə** quruqu
 tikmək: bəlli bir gün sayında saxtımanı tikmək. - **çox sanlı:** çox
 gündə: uzun sayıda. **1.** sanıcı, düşünücü **1.** şüpheci.

sanlıq - **sanlıq: sınılıq:** həqq. - **yarsınılıq. yarsanlıq:** yararlanma,
 işlətmə, intifa, faydalanma həqqi.

sanlılıq güclü quvvətlik. heybətlik. iri yapılı olma.

sanma işgil. zənn. güman. sayma. tutma. e'tibar etmə. sanıma.
 sanı. güman. zənn. - **sanmama** görə: **sanıma** görə:
zənnimə görə. sanıma ki: sanımama ki: san etmə ki: zənn
 etmə ki. - böyük **sanma.** - kişi **sayma.**

sanmaca saymaca. e'tibari'.

sanmaq **1.** qansımaq. zənn etmə. **1.** saqmaq. saymaq.
 samaq. sanamaq. sezinmək. sanazmaq. sana yazmaq.
 hiss etmə. **1.** sanqarmaq. saymaq. saplamaq.
 sayğımaq. saymaq. ummaq. ağırlamaq. anlamaq.
 arıtmaq. bağışmaq. bağşamaq. bəkləmək. dözmək.
 qatlanmaq. duruzmaq. düşünmək. gərəkləmək.

götürmək gözləmək. güdmək. güvənmək. inanmaq.
 qaldırmaq. qıldıqmaq. qılmaq. onarmaq. önləmək.
 saltamaq. isdmək. diləmək. güman etmək. ölçmək.
 qiyaslamaq.- səni kişidən **sanqardım**: səni kişi kimi saydım,
 hesapladım. **1.** sunmaq. zənn etmək. tərgəmək.
 hesablamaq. saymaq. düşünmək. **1.** zənn etmək. e'tibar
 etmək. fərz etmək. gümanlanmaq. xiyallanmaq. qiyas
 etmək.

sanmaq

sanğamaq. singmək. sinmək. oysalanmaq.
 oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.
 sağınmaq. qansıqmaq. düşünmək. əlirmək.
 gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq. düşünmək.
 bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda,
 ovhalarında, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək.
 xiyallanmaq. zənn etmək. görmək. bənzətmək.
 bəlləmək. düşünmək. zənn etmək. təxminləmək. - nə
bəllədin bura gəldin.
 - **mənə öylə sanılır ki:** gəlir ki. görünür ki.
 - **özünü çox böyük görmək, sanmaq:** devaynasında
 görmək.- siz onu nə **görürsüz.** - siz **gördüyüz** kimi dəğil.

- sanmam** ayamam. zənn edməm. ehtimal verməm. qaydam.
bilməm. əcəba.
- sanmatan** **sanmadan.** - dalqabağın sanmadan, sanğamadan: ilərisin gerisin düşünmədən.
- sanmazınmaq** taslamazmaq. olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq. oysamazmaq. alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq. anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq. bəlikəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq. duyqumazmaq. düşgəməzmək. düşgüməzmək. düşünməzmək. düşünməmək. engəməzmək. fikr edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. ıraqsamaq. ıraqsanmaq. ırqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq. ıraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq. quşqumazmaq. duşqumazmaq. ehtimal verməmək.
- sanraşmaq** **sandırışmaq.** 1. ağız ağıza verib daşınmaq, danışmaq.
1. saçma sapan söyləşmək. səfehləmək. - əsrüklər içib
sanraşdılar: gəpləşib, saçmaladılar, səfehlədilər. 1.
düşünmək. anlaşmaq. - səpəndə **sandırış** olsa, ütgündə

(biçində. xərməndə), irtiş olmaz: səpəndə sanış, biçəndə barış. səpən gülüşü, biçənə qalmaz.

- sanrı** sanrı. ovham. malixulya. melankoli. halusinasyon.
- sanrılıq** halusinasyon. xiyalpərdazlıq.
- sanrımaq** 1. sərimek. 1. həzyan demək. 1. sandırımaq. saçmalamaq.
- sanrış** sandırış. həzyan.
- sanrışmaq** sandırışmaq. sanrışmaq. sanruşmaq. saçmalamaq. qavqa edmək.
- sanruşmaq** 1. ağız ağıza verib danışmaq. gəpləşmək. 1. bir qonu üzərində olmayıb, hər gələ danışmaq. səfehləmək. həzyan demək. 1. saçmalamaq. sandırışmaq. sanrışmaq. 1. sandırışmaq. sanrışmaq. qavqa edmək.
- sansaq** anlayış, intiba. impiresyon.
- sansam** sərsəm. sandıraq. sandırma. sansarı. sərsəri. sanğı. saylaq.
- sansar** - qır sansarı: göcən.
- sansar** sarsal. sarsal. samura bənzər bir heyvanciğ.
- sansarı** sərsəri. sandıraq. sandırma. sanğı. sansam. sərsəm. saylaq.

- sansıma** sərsəm. sərsən. sansar. sərgərdan. sərəsimə. şaşqınlıq.
- sansınmaq** hörmət etmək. sayqı göstərmək. dəğər vermək.
önəmsəmək. özən göstərmək.
- sansız sonsuz** əzəli əbədi.
- sansız** 1. düşüncəsiz. mülahizəsiz. 1. dəğərsiz. 1. önəmsiz.
özənsiz. diqqətsiz. 1. bayağı. normal. 1. saqat. götürüm.
1. sayısız. çox.
- **sansız barmaq**: işarət barmağı.
- **sansız etmək**: önəm verməmək. ilgilenməmək. özən göstərməmək.
- **sansız sanavsız: sansız sanamsız**: sayısız. pək çox.
- sansızlamaq** saymamaq. sayqı göstərməmək. hörmət etməmək.
özən göstərməmək. önəm verməmək.
- sansızlıq** ilgisizlik. özənsizlik. sayqısızlıq. hörmətsizlik.
- sant mant** saf. salaq.
- sant zaman** öğlədən sonra.
- sant** 1. axmaq. abtal. sərsəm. diqqətsiz. dalqın. gəvşək.
uyuşuq. ilgisiz. qayıtsız. hissiz. duyqusuz. 1. tatsız.
yavan.
- **kərtmələrnı tatuvları sandı**: armutların tadı yavan.

- **sant bolmaq**: uyuşmaq. hissizləşmək.
- **sant edmək**: sayıqlamaq.
- **sant kişi**: abtal kişi. dalqın kişi.
- santa** **sanda**. 1. titrək. sarxaq. 1. axmaq. səfeh. dəli. şaşığı. çaçıq. çəçəq. 1. yarım ağıllı. əğik qaçıq. 1. boş adam.
- santalaq** **sandalaq**. saldanaq. salsaman. səndələk. səndələng. sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrik. sərxoş. layə'qəl.
- santalamaq** **sandalamaq**. səndələmək. saldanamaq. sallanmaq. sarsılmaq. salsılmaq. salsamlamaq.
- santalanmaq** cocuqca əğlənmək. hoplayıb zıplamaq.
- santan bir** **sandan bir**. arasına. bə'zən.
- **ol bizqə sanadan bir gələdi**: o bizə arasına gəlir.
- santan** **sandan**. çəndən. ara sıra. bə'zən. haydan sandan: çəndən yarım.
- santanaşa** **sandanaşa**. çəndənaşa. hədsiz. ölçüsüz.
- santaş** **sandaş**. əşsayılı. sayaş. saydaş.
- santaysız** **sandaysız**. sayılmayan. heçkara.
- santic** **sandıc**. kiçik sandıq. sandıqça. əlcik.

- santıxa** **sandıxa.** qoltuq oda. bir böyük otağın dip tərəfində olan kiçik oda.
- santıq** **sandığ. çantiğ (< çan).**
- santıq** **sandıq. saktığ. sağıtğ. sakındığ. < saxlıq.** qapran. qordan. qorlan. qapıcaq. kasa. qapsa. qutu. qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. dolab. dilab. saxlaq. saxlac. saxul. qapsul. qasul. yaştıq. yaşlıq. qutu. qab. qap. kasa < qapsa. çarçuva. çərçevrə. tapı təpi. qab. qap. qılıf. qın. çanta. səbət. - **kiçik sandıq:** çəkməcə. - **kiçik sandıq:** təpəngi. - **kiçik sandıq, qutu:** qabturqay. - **kiçik sandıq:** sandıç. sandıqça. əlcik. - **kiçik sandıq, qutu sak:** qapırcaq.
- santıq** **sandıq. {(l < > n) saldıq. (< salmaq: qoymaq),** içinə nərsə **salınan,** qoyulan qutu, qab, kasa}. **1.** bavul. bağılı. buxca. kisə. balış. kesə. xəzinə. kəsürgə. kəsruk. dağarcığ. qab. cə'bə. - **top arabası qoşularından olan cübbəxana sandığı:** **toparlaq.** **1.** kübür. qübür. **1.** qabırcaq. qabqırcaq. tabut. ükək. kəsürgə. kəsruk. dağarcığ. qap. cə'bə. **1.** tabut.

- santiqana** **sandixana.** daloda qapan. qapanca. qalğa. ambar.
qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.gerilik. zəxirə.
yeri.
- santiqca** **sandıqca.** qorçıq. qarçıq. qurçun. xurcun. torbacıq.
sandıç. kiçik sandıq. əlcik. - **kiçik kəşovları olan qutucuq,**
sandıqca: çəkməcə.
- santiqca** **sandığca.** (< **saldıqca:** salınan, qoyulan yer). **1.** qota.
əkmək dolabı. səbətçik. **1.** çəkməcə. kəşov. gəncə. dolab
gözü. qutu.
- santiqcıq** **sandıqcıq.** qübürçək. kübürcək. qutucığ.
- santiqçı** **sandıqçı.** kasaçı.
- santıraq** **sandıraq. saylaq. 1. sanqıraq.** boş söz. yava. laqğa.
yanğıra. yanğır. şatpaq. ağat. səfeh. **1.** sandırma.
sansarı. sərsəri. sanğı. sansam. sərsəm. **1.** sanğıran.
sərgərdan. şaşıq. şaşqın. heyran. məbhut. **1.** saçma.
anlamsız. sayıqlama. səfeh.
- **sandıraq etmək:** uyquda sayıqlamaq.
- **sandıraq söz:** saçma. anlamsız söz.
- **sandıraq söyləmək:** saçma qonuşmaq
- santıraqçı** **sandıraqçı.** gəvəzə. boşboğaz.

santıraqlamaq sandıraqlamaq. 1. sayaqlamaq. saçmalamaq. uyquda sayıqlamaq. 1. sayaqlamaq. sandırmaq. sərsəm demək. həzəyan demək.

santıraqlatmaq sandıraqlatmaq. saçmalatmaq. anlamsız yerə qonuşturmaq.

- **bu yaşnı sandıraqlatıb durmağız:** bu gənci saçmalatıb durmayın.

santıraqlav sandıraqlav. sayıqlama. saçmalama.

santırama sandırama. sandırayış. sandıranış. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

santırmaq sandırmaq. 1. sanğamaq. şaşmaq. danğ qalmaq. 1. çaçmaq. sasıvmaq. şaşuvmaq. saçmamaq. çaşmaq. gəvəzəmək. səfehləmək. 1. titrəmək. 1. saçmalamaq. səfelhləmək. sayıqlamaq.

- **köp aşab yatqanımda, tanqa dəriçin sandırab çıqqanma:** çox yeyib yattığımda tana dək uyquda sayıqlamışım.

- **gərəksizqə nə sandırab turasa:** gərəksiz yerə nələr saçmalırsın.

santıranış **sandıraniş. sandırama. sandırayış.** sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkan.

santıratmaq **sandıratmaq.** saçmalatmaq. anlamsız qonuşturmaq.

santırav **sandırav.** gəvəzəlik. boşboğazlıq. saçmalama.

santıravıq **sandıravıq.** titrək. bir **sandıravıq** səslə çağırırdı.

santıravuq **sandıravuq.** gəvəzə. boşboğaz.

santırayış **sandırayış. sandırama. sandıranış.** sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkan.

santırış **sandırış. sandruş. 1. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş.** danışıq. qavqa. mücadilə. - sabanda sandırış olsa, örtgündə irtəş olmaz: sabanda (əkində. əkəndə. səpəndə) düşünən, dərəndə üşünüşməz. **1. sanrış. həzyan.**

- santırışmaq** **sandırışmaq.** sanrıışmaq. sanruşmaq. saçmalamaq.
qavqa edmək.
- santırma** **sandırma.** sandıraq. sanğıran. sərgərdan. şaşıq. şaşqın.
saylaq. heyran. məbhut.
- sanrış** sandrış. sandruş. çəkişmə.
- santruş** **sandruş.** sandrış. sandrış. çəkişmə.
- santuq** **sanduq.** < sakunduq (< sax. sağ. saqlamaq). **1.** gizli saxlamağa, qorumaqa yarıyan quytu, qutu. **1.** gizlənən, çəkinən, **sağınan,** üşəngən kişi.
- santuqaç** **sanduqaç.** bülbül.
- santulac** **sandulac.** qənərə.
- santur** suntur. səntur. gurultu. şamata. patırtı. dəbdəbə.
- santurli** sunturli. sənturli. gurultulu. şamatalı. patırtılı. dəbdəbəli.
- santuvac** **sanduvac.** dadlı, şirin səslı. bülbül. - dadlı ötər **sanduvac.**
- sanu** **1.** sanıç. duyğu. fikir. **1.** şəkk. güdü.
- sanuq** **sanuğ.** xatirə.
- sanyaq** **sayaq.** sanaq. sanıq. oysuq. duysuq. oynatı. oynası.
kölgə. quruntu. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm.
görünüm. görünğü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya.
yansıq. yansış. yansım.

- sanyırmaq** sandırmaq. sandıraqlamaq. sayaqlamaq. sərsəm demək. həzəyan demək. sanırmaq. saçmalamaq.
- sap atmaq** ziqzaq. əğribüğri.
- sap** - **qılinc sapı**: balcaq.
- sap** 1. qulaq. 1. qətim. ip. tel. tar. dar. sim. ip. əriş. ərsiman. ərisman. risman. boyluq. 1. sapaq. saq. qol. qulp. baldaq. tutqa. qapıs. qəbzə < qapsa. dəsdə. 1. sıra. növbət. - sənin **sapında** mən keçdim. 1. qılinc, bıçaq sapı. 1. qalın. cehiz. gəlin gedən qıza qoşulan var davar. 1. taxıl ölçməyə yarayan qab. 1. tutquc. qulp. qəbiz. tutum. 1. sabaq. sapaq. çöp. qoçan. 1. qılmay. tutac. tutmac. dəsdə. saptaqay. çöp. - **qurumuş bitgi sapı**: qavra. anız. 1. saç. sapaq. saçaq. qol. baldaq. çubuk. baldır. gödə. 1. qabarma. çıxıntı. şişkin. həlqə. döngələk. bucura. yığırık. şiğirsık. - **sapaqsız**: sapsız. 1. qurşav. yarpaq. budaq. uşaq. 1. taxı bağları. dəsdə. dəmət. 1. ip. tel. 1. erkəklik ayıqıtı. 1. kələk. hilə. - **saplı kişi**: kələkçi. 1. (s < > t) **tap. tab. tam.** qatıqsız. çin. doğru. düz. bütün. başdan başa. - **sap** altın: **tab** qızıl. xalis qızıl. - **sap** kişi: **tab** kişi. doğru adam. - **sap** yun: **tap** yün: teyxa yun. - **sap** dilək: arıv, təmiz istək.

"**tel. ip**" kimi uzunasına, yan tərəflərindən bəsbəlli olan, hər bir nərsəyə deyilir. **1. silk.** - **nə sapda kişidir:** nə silkidə kişidir. **1. tar. dal. ip. saq. uzun düz qol.** (sapın əgri, buruq, girdək olanına qulp deyilir). əl ilə işlədilən ayqıtların tutacaq yeri. - üzüm **sapı. 1. ip:** yəp: yap. **1. təsdə. dəsdə. boyun.** tutmaq. orum. örum. hörüm. urum. kəsim. - **bir örüm ot:** bi örüm ot. bir oraqta biçilən ot. **1. balçaq. qəbzə. dəsdə.** qordon. ip. sınır. qulp. tutam. - yükləri **qordonla:** iplə. - qızıl **qordonlu saat.** - **qılıc balcası:** qılıc sapı.

- **saplı küzə:** qabaqulaq.

- **iğnə sap taxılıb qorunan topac, kışə:** çaxmaq.

- **ipə sapa gəlmİYən:** qancığ. qıncığ. qınıq. qırıq. qılıqsız.

- **bir ağır yükü dartmaq üçün qıssa qalın sap:** sapan. - **löq macunu ilə sap bəkiştirmək:** sürücləmək. - sap sap, fitil fitil etdirmək. bükdürmək. əğitmək. əğritmək. - pambığı **bükdürüb** ip yapdırmaq. - sap sap, fitil fitil edmək. əğirmək. bükürmək. - pambığı **büküb** ip yapmaq. - **sapına dək sancmaq:** saplamaq. - pıçağı qarnına **sapladi.**

- ipsiz sapsız: ilişgisiz. rabitəsiz. münasibətsiz.

- sapsız balta: yiyəsiz mal. ortalıq malı.

- **ipi sapı yox nərsə deyir:** ələ gəlir, ələ keçir, tutulaca nərsə deyil.

- **qılıncın (əğri olan) sapı:** qılıc qaşığı. balçaq.

- **quyruğunu tava sapına çevirmək:** çox dögmək. çoxlu tapdamaq.

- **bıçaq sapı:** solpuç.

sap

1. saq. qapsa > qəbzə. girə. tutac. tutaq. qəbzə. dəsdə.

dəsdə. qol. əriş. ərişiman. 1. > **çəp** < (< **sapmaq**). qaçıq.

sapıq. doğru olmayan. yanlış. əğri. 1. > **sop**. soy. dal. 1.

qulaq. qılıp. qulp. asma. 1. bükdə. bükdü. dəsdə. 1. çat.

qılıp. dəsdə. 1. darıq. tariq. tel. 1. **dişsapı**. **dişsap**. diştel.

dişqıl. qılısır. qıldır. qıltar. 1. əl. qol. qılıp. dövək. dövələk.

dövəc. bir sıra ayqıtlarda dövməyə, əzməyə yarayan

parça. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. - **həvəng əli**. 1. iplik.

lif. 1. iplik: çöp. - **iğnə sapı**: **iğnə iplik**: **iğnə çöp**: çox arıq,

üzük, incək, zayıf. 1. qaput. qap. (< **qapmaq**). ovsar. ovac.

dəsdə. dəsgirə. 1. tutaq. 1. yapış. tutaq. tutaş. tutacaq.

qapış. qol. 1. yol. həq. həqq. - **sapsız**: yolsuz. yoluğ. həqsiz.

- **saplı**: yollu. həqli. - siz yarı **sapsız**, yarı **saplısız**: siz yarı

yollusuz, yarı **yollu**: siz yarı həqlisiz, yarı həqli. - **sapı**

almışlar, verməmişlər: sap alınır, verilmir: yolu almışlar, verməmişlər: yol alınır, verilmir: həqqi almışlar, verməmişlər: həqq alınır, verilmir. - sizin **yoluz** (həqqiz) yoxdu belə danışmağa. - **yolsuzluğa yol verməyin.** sapıqlığa, yoluğluğa, həqsizliyə qarışı durun.

- **baltaya sap olmaq:** 1. inanc, məslə yiyəsi olmaq. 1. işə yaramaq, dəğmək.

- **sap sap, iplik iplik olmuş:** didiklənmiş. didik. titik. didilmiş.

- **sap sap, iplik iplik etmək:** didikləmək. didələmək.

- **bir baltaya sap olmaq:** iş yiyəsi olmaq.

- bir para yemişlərin sapı. çürük. çöp. - armıd, üzüm **çöpü.**

- **qılıc sapı, qəbzəsi, sipəri:** barçaq. balçaq. - **kök sapı:** incə kök. - **incəcik sapaq, sap:** qeytan. - **baltada varsa,**

sapındada var: əksiklik yalnız bir yandan değıl. - **armıdın**

sapı var, üzümün çöpü: güc bəğənmək.

- **iğnə sapa dönmək: iğnə ipliye dönmək: iğnə çöpə**

dönmək: çox arığ, üzük, incək, zayıflamaq.

- **iğnədə var sapda var:** bu at bu meydan. gərəken nersələr hamısı yerindədir.

- **iğnədən sapa dək: iğnədən ipliye dək:** ən incə ayrıntıları ilə.

- **hər kəs qaşığıın yapır, istəyincə sapını taxır.**
- **hər kəs qaşığıın yapır, özü üçün sapın taxır.**
- **qaşığıın yapır, sapın taxıb:** bir kimsə üçün hər gərəyi yaratmaq. bir işin olmasına yol açmaq.
- **sözün verdin, işin yap, qaşığı oydun, sapın yap.**
- **ip, sap biçimində olan: ipi, sapı andıran: ipsi. ipliksi.**
- **ipə sapa gəlməyən: ipə sapa gəlməz: ipsiz sapsız. ipi sapı yox:** sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan. birbirin tutmaz. tutarsız. yersiz. anlamsız. - **ipə sapa gəlməz sözlər, duyulardan qutarmaz canım, bizə düşür yarım qəhbə, qonşuya bütüncə xanım. - ipə sapa gəlməz yarqılar:** hökmlər, qəzavətlər.
- **ipə, sapa dönmək, devrilmək:** sapsınmaq. ipsinmək. çox arıqlamaq, incəlmək.
- **ipə, sapa oxşatmaq, bənzətmək, yansıtmaq:** ipsitmək. sapsıtmaq.
- **qamış, əkin sapları ilə hörülən, ağzi açıq səbət, sələ:** qaşığı səbəti. kağal. kaval.
- **sap kimi kökə sarılıb tutan göbələk çeşiti:** kökdonan.
- **ığnədən sapa:** ayrıntılıyla.

- **ipi sapı yox: ipsiz sapsız: ipə sapa gəlməyən: ipə sapa gəlməz:** sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan.

birbirin tutmaz. tutarsız. yersiz. anlamsız.

- **ipi sapı olmamaq:** sana başa sığmamaq. hesab kitabsız olmaq.

- **qarqıdalı sapı:** qapsdal. qasdal. qaruq. qarıq.

- **qarqıdalı sapı:** qaruq. qarıq. qapsdal. qasdal.

- **sağlam olduğu üçün balta kimi araclara sap yapılan**

ağac: qaradal. saplıq ağac.

- **qurd qulağı tay sapı olan qılıc çeşiti:** qaraqolaq.

- **sapı qulaqlı pıçaq türü:** qaraqulaq.

- **yığınlı nərsəni, sapları dağıtmaqda işlənən çatalı ağac:** qarağı.

- **taxıl sapı:** qazal.

- **ucu qançalı (çəgəlli) dəğnək, sap:** qaqıq. qaqış. qaqınc. çapa.

sap **sap.** (< metatez >) **baz.** 1. yabancı. yat. sapaq. 1. boyun. tutamaq. dəsdə.

sapa <> **sava.** 1. yana, dışa açılan - **yığılan nərsəni dağıdıb axdırmaq üçün açılan sapa arx, qənov:** (örnəyin göl suyu kimi birikintisi): iğrik. əğrək. xəndəq. 1. gəmi içi işçisi. 1.

qarşılıq. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. buruşuq. burqacıq.
 qarqacıq. burqacıq. dolaşlı. dönəşli. dolaşlıq. dolaşaraq
 gedilən. dolambac. akrobas. - **dolaşlı** işlər. -- **çox dolaşlı**
dolaşlıq, qarışıq yol: girivə.

sapa

1. birahə. **1.** münhərif. **1.** uzaq. qıraq. əğri. uğri. **1.** əğri.
 uğri. əğri uğri. münhərif. **1.** yol üstündə olmayan. qıraq.
 uzaq. sapılmaqla çatılan nərsə. yolu kəsdirmə olmayıb,
 dolaşlıq olan. doğru olmayan. - o bir **sapa** kənddi. - **sapa**
 yer. - **sapa** yollar. **1.** qıyır ətək. ucra. gizli. dışa. quytu.
 üçra. tunaqı. donaqı. tumağı. **1.** sapaq. ucra. qıraq yer.
 qaladan, şəhərdən dış. çet. yan. **1.** tolaşlı. dolaşlı.
 dolaşaraq varılan. doğru olmayan. - **dolaşlı** yol. -
dolaşlısöz. - **dolaşlı** yaşam. - **dolaşlı** cizgi.
 - bir **sapa** sözə inanmaq. dolmayı utmaq. - mən bu **dolmanı**
 utammaram.

sapa

çapa. tapa. saba. sava. (1. < saçmaq. 1. < savmaq. 1. <
çapmaq: kəsib ititmək). **1.** qıraq. uzaq. ucra. kənar. şəhər
 dışında olan. **1.** əğri. ana yoldan çıxan. **1. çapqı.** kəşgin.
 sivri. **1.** qarşı. üz üzə gələn. - **sapa** yollar. **sapa** sağuş:
 çəkişik fikirli. **1. savar. savqar.** savunma ayqıtı. qorunaq. (

- > **sipər** (fars). 1. çomaq. sopa. dəğnək. 1. qılıc sapı. qəbzə. 1. ayqırı. fərqli. başqa. 1. sopa. sopa. dəğnək. savma, savaş ayqıtı.
- sapaci** **sabaci**. 1. sopacı. sopayla döğüşən. 1. qonuşmaçı. qonuşan.
- sapaç** **sapaş. sapıç. sapış. şua'**. əşü'ə.
- sapah** **sabah**. ertən.
- sapahlıq** **sabahlıq**. ertənlik. səhərçağı ən ilk görünən kimsə. axşamlıgım sən oldun tarınlıgım (sabahlıgım) kim olacaq.
- sapaq** > **səfeh**. 1. qayta. başıboş. baybaş. boşqafa. düdük. salağ. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qirt. qart. qirtalaq. qirtabaş. **düdük ərış, rişdə**. 1. < saqə. sağaq. 1. dəlipozuq. başına əsəni yapan. 1. tələgə. dələgə. dəligə. dəlicə. çağalat. qırıq. qirt. qart. qirtalaq. qirtabaş. 1. doğru yoldan sapma. azma. dal. burdaq. suç. pozaç. pozuç. qabart. batqa. günah. doğru yoldan sapma. 1. qaqavan. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. çağalat. qırıq. qirt. qart. qirtalaq.

qırtabaş. kotan. 1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh.
 bön. salaq. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş.
 mat. gic. 1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. cahil.
 yayan. 1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. kavak.
 çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. 1. qapsalaq.
 kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qabax. axmaq. ənayi. çaşlaq.
 qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
 qırtabaş. 1. susaq. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
 qırtabaş. 1. **çapaq**. iğnə. topaq. bucaq. burcaq. quşə.
 kinayə. - sözü **sapaqsız iğnesiz** söyləyin. - bu **iğnəli**
 qonuşuğa son qoyun. - iğnəli baltalı davranışlar: kinayəli,
 kəsgin, iti tutumlar. 1. **saçaq**. - **parça, nərsənin üzərində**
olan incə, yumşaq tük, saçaq, sapaq: kov. hov. hav.

- **incəcik sapaq, sap**: qeytan.

- **qaba, sapaq kimsə**: danqadaq.

- **ana yolu bıraxıb, qıraq, sapaq yolu seçmək**: qapıları
 qapayıb, pəncərələri açıb.

- **qarsapağ: qarsbağ**. qılçıqlı qara buğda.

sapaq

1. > **səfeh. səpək. şaşqın. çaşqın. saçaq. cartı. yartı.**
səfeh. ağıl qaçıq. dəli. sabaq. sap. çöp. qoçan. səfeh.

çınqılbaş. salsar. sərsəri. **1.** sapa. ucra. qıraq yer.
 qaladan, şəhərdən dış. çet. yan. **1.** sap. saq. qol. qulp.
 qəbzə. dəsdə. **1.** sapıq. səfeh. küf. kof. axmaq. cahil. -
kof kişi. **1.** kövəz. kofas. boş. havayı. **1.** sapıq. qaybaq.
 qaymış, caymış iş, davranış. qəbeh. basıq. çirkin. pis.
 səfeh. ağılsız. toy. çiy. yaş. xam. əcəmi. - **toy** kişi. - bu
qaypaq işlərdən əl götürün. **1** sasaq. abdal. **1.** səpik. qırıq
 cızıqlar. saplarla bəzənmiş hər bir nərsə. - **sapağ don.** **1.**
 pürçük. birçək. sap. çapaq. yol ayrıntısı. **1.** sap. ip. iplik.
 sicim. əriş. **1.** sopa. çomaq. qlın nərsə. **1.** tərs. ayqırı.
 ayqırılıq. **1.** dərs. kurs. **1.** **sabak.** **savaq.** savma, rədd
 etmə aracı. sopa, cop sopa kullanan. dövüşçü. sopa ilə
 döğüşən. **1.** **saqav** (< **saq.** **saxlamaq**). qımız saxlamaq
 üçün bayqır dərisindən yapılan tulum. **1.** səfeh. qonda.
 budala. alıq. oysuz. ussuz. ağılsız. zəkadan yoqsun. **1.**
 səpük. yenik. yeğni. yüngül. xəfif.

sapaqan**sapağan. sabağan.** dövən.**sapaqı****sapağı.** (< **sapmaq** >) səpəki >çəpəki.**sapaqın**savsızca. savsızın. salaqca. salaqın. xamına. saçıqca.
 şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.

görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.
 görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba
 sabaca. qamqalatca. qarqalatca. qartca. qaytaca.
 qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşıca. şaşqınca. yoğurca.
 yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.
 amıyanə. nadanca.

- sapaqlamaq** 1. sayaqlamaq. alızlamaq.
- sapaqlamaq** səfehləmək. sanıqlamaq. sayıqlamaq. alıqlaşmaq.
 bunamaq. bunğamaq. həzyan demək.
- sapaqlanma** danqalaqlanma. danqalaqlıq. qabalanma.
- sapaqlanmaq** 1. **çapaqlanmaq**. iğnələnmək. topaqlanmaq.
 toxunalınmaq. kinayələnmək.
- sapaqlanmaq** saplanmaq. iplənmək. ipdənmək. ipdən, ipliyyindən,
 sapından olmaq. tel tel olmaq. çözülmək. açılmaq.
 dağılmaq.

- sapaqlaşmaq** > **səfehləşmək**. gərzəkləşmək. abdallaşmaq.
- sapaqlaşmaq** səfehləşmək. sərsəmləşmək. sığırılanmaq. abtallaşmaq.
- sapaqlatmaq** 1. **sabaqlatmaq**. **sabaqlamaq**. əkşinitmək. əkişdirmək. əğırtmək. öğrətmək. dənəklətmək. dərs, ibrət oldurmaq, vermək.
- sapaqlı** 1. **çapaqlı**. topaqlı. toxunaqlı. incitici. dəlici. batıcı. iğnəli. bucaqlı. burcaqlı. quşəli. kinayəli. - **sapaqlı topaqlı**, **toxunaqlı**, **kinayəli davranmaq**, **qonuşmaq**: iğnələmək. 1. dallı. burdaqlı. suçlu. batqalı. günahlı doğru yoldan sapıq, sapmış.
- sapaqlı** yapaqlı. çabaqlı. uzun tüklü.
- sapaqlıq** > **səfehlik**. huşun əldən verilik, verməlik. bunalıq. gərzəklik. ağıldan kəsiklik, qırıqlıq. qırıltı. abdallıq.
- sapaqlıq** **sapıqlıq**. **səfehlix**. mallıq. sığırılıq. axmaq. əbləh. qalın qafa. ağılsızlıq. toylıq. çiylik. yaşlıq. xamlıq. əcəmilik. cəhəlet. axmaqılıq. cahillik. cəhəlet. qofluq. küflük. kofluk. qoğuluq. qoğuluq.
- sapaqmaq** çıxmaq.

- sapaqsız** 1. **çapaqsız**. topaqsız. toxunaqsız. iğnəsiz. bucaqsız. burcaqsız. quşəsiz. kinayəsiz. 1. dolaşıqsız. qarışıqsız. burşuqsuz. ibhamsız. qapasız. apaçıq.
- sapaqtaş** **sapaqdaş**. həm kilas.
- sapal** qeytan. şərit. bağ.
- **sapal salmaq**: bağ taxmaq.
- sapal** **sapıl**. **çəpəl**. **çapal**. **çapıl**. 1. dağnıq. töknük. tökünük. 1. qarşiq. qarbur. qarbura. məxlut. 1. səpil. saçıq. toz. çürük. çöp. aşğal. zibil. 1. yağmır çağlığı, fəslı. 1. yabancı öğə, törə, maddəli. çin, xalis olmayan. 1. kötü. pis. pozuq. 1. bulanıq. bulaşiq. kirli. paslı. qoyu. yoğur. kəsif. 1. batağlıq. çamırlı, palçıqlı yer.
- sapalaq** 1. mahana. 1. kələk. hilə. **sapalaq atmaq**: kələk gəlib qaçmaq. sıyrılmaq. yaxasın qurtarmaq.
- sapalaqlamaq** sapaqlamaq. oyun kələk gəlmək.
- sapalamaq** 1. parçalaçaq. dağıtmaq. devirmək. altüst edmək. 1. **sabalamaq**. qabartmaq. qoğzatmaq. qalxıtmaq. şişitmək. 1. sapallamaq. sıralamaq. tarçillamaq. (**dərcə > dərəcə**. **tərcil edmək** (ərəb.). dərcələmək. taramaq. daramaq. çanalamaq (> **şanalamaq** (fars)). çan çan edmək.

- sapalan** **sabalan**qabarıq. qoğzağ. qalxıq. şişik.
- sapalanmaq** **sabalanmaq**. qabamaq. qoğzalmaq. qalxmaq. şişmək.
salanğan yün: qabarılmış yün.
- sapalatmaq** parçalatmaq. altüst etdirmək.
- sapalav** parçalama. devirmə. altüst etmə.
- sapallamaq** sapalamaq. sıralamaq. tarçillamaq. (**dərcə > dərəcə**.
tərcil etmək (ərəb.)). dərcələmək. taramaq. daramaq.
çanalamaq (> **şanalamaq** (fars)). çan çan etmək.
- sapallı** **sapıllı**. **çəpəlli**. **çapallı**. **çapıllı**. tozlu. çöplü.
- sapamaq** 1. sapımaq. sallamaq. tərətmək. 1. səpəmək.
saypamaq. israf etmək.
- sapamaq** savmaq (> **sabidən**). sürtmək.
- sapan** 1. tapan. tavan. tovan. (> **tabəndə** (fars)). **saplayan**.
taplayan. **tavlayan**. **tovlayan**. eşən. eşəyən. 1. tapan.
tavan. **tovan**. (> **tabəndə** (fars)). saçan. ışıdan. ışıq saçan,
salan. 1. çapan. xış. 1. qızdıran. 1. **çapan**. əğrik. meyilli.
mayil. - kötüyə **sapan**: pisə meyilli. - **qaçmağa sapan**,
meyilli, **mayil**: qaçmaq yolu arayan: qaçımsamışiq. qaçımsar.
- **saçma sapan iş**, **söz**: abıq sapıq. abırçubur.
- **saçma sapan söz**: səfsətə. zırva.

- **saçma sapan**: məğzsiz. özsüz. içsiz. saçma. anlamsız.

- **saçma sapan**: avuq savuq: abuq sapuq.

sapan

saban. {saban. səpən}. 1. cüt, cütçü taxımı, əkinçilik

ayqıtları. xış. 1. əkinçilik. 1. daş atan. 1. sapqan. atğuçı.

atan. nişaçı. 1. daşqa. dışqa. qazan. qoğzaq. qazaq.

çapan. çəpin. yaran. 1. iti. biz. dik. sivri. - **saban sığqan**:

sivri sinək. 1. daş atmağa, ipli torbalı ayqıt. 1. bir ağır yükü

dartmaq üçün qıssa qalın sap. 1. fasid. 1. yava. saçma.

səfeh. əbəs. həzyan. 1. dorbasın. dorbusuz. - **sapan**

dəmiri: qablavuş. 1. ucra. uzun. uzağ. qıraq. 1. **sapan**.

dəmir, ucu iti yer sürmə arcı. 1. atan. < > **süpəng** (süpəh). -

saban əngəgi sabanın çənə kimi olan tutağı. 1. (< > **qapan**).

yükləri qaldırmaq dartmaq üçün sapdan ipdən yapılmış

çəmbər. bir şeyin çevrəsinə sarılmış sap. yük qaldırmağa

yayarlı sap. qaldırac. 1. iki ucuna sap keçirilib daş

atmağa yarıyan parça hörük tikəsi. ovda savaşa

oyunlarda işlənir. içinə daş qoyub fırlatılan topra (>

torba). 1. mancanaq. 1. ox. 1. **saban**. dəmir, ucu iti yer

sürmə arcı.

- **sapanla sürmək**: sapanlamaq. dabanlamaq. təpmək.

- **saçma sapan sözlər:** tamat.
- əkiləcək yeri, **sapan** sürüldükdən sonra, toprağın qırpıçların, engəbəliyin qaldırmaq üçün sürülən yuvarlaq kötük, daş: sürgü. sürgü.
- **sapan iği:** sapan oxu.
- **sapan işlənmək:** sürülmək. işlənmək. - bu quraqlıqda sapan sürülməz. - bir yağmur yağınca yer **sürülür**.
- **sapan kərtəsi:** kərtik. kərtə. oyuq yol.
- **sapan qılıc:** əğri qılıc.
- **sapan daşı.**
- **sapan balığı:** köpək balığının dəstərə burunlu böyük çeşiti.

sapanç	yolçuxana. müsafirxana.
şapanca	> şapanca .
sapanıt	sapanta . zirpa. zirpi. ürküdücu, qaba davranışlı azqın kimsə.
sapaniz	buruşuk xət.
sapanq	sapanğ . > süpəh . atan. - süpəh daşı .
sapanqaya	daşatan. süpəng (süpəh).
sapanlamaq	1. sabanlamaq. şuxumlamaq. 1. sapanla daş atmaq.

- sapanlamaq** balşıldamaq. yavalamaq. yava söylənmək. boş boğazlıq edmək. saçmalamaq. sayaqlamaq. atqulamaq.
sapqanlamaq. oxlamaq.
- sapanlan** **sabanlan.** tarla. əkin.
- sapanta** **sapanıt.** zırpa. zırpı. ürküdücu, qaba davranışlı azqın kimsə.
- sapar** **sabar. savar. (< sap).** **sabdər. 1.** düzülüş. sıra. **1.** od. ud. öd. çağ. an. vax. - **sapda: sapında.** o anda. o sırada. **1.** kəz. kərə. dəfə. səfər: - **bu sapar:** bu səfər. **1.** sap. yol. cızıq. **1.** duvaq. örtülü yer. oda. çadır. **1. savaşır, savaşçı.** dövər. dövücü. sopayla dövən. **1.** ayqırı. fərqli. **1.** qəbzə. **1.** çəçen. xətib. sözcü.
- saparaq** - **amacından saparaq, düzətilməsi güc bir durum almaq iş** ciğirindən (ciğirindən) çıxmaq.
- saparanmaq** çaparanmaq. savaranmaq. sarılmaq. aylanmaq. dolaşmaq. dönmək. dığırılanmaq. devrənləmək. əğrənilmək. gəzinmək.
- saparlamaq** sapralamaq (**< sapmaq. səpmək**). yolçuluq edmək.
- saparta** **1.** yaman. yavuz. çaparta. **1.** topların birdən atılması. **1.** gurultu ilə, birdən yapılan nərsə.

- **top tûfəng sapartasına** düşmək.
- alqış sapartası: alqış gurultusu.
- sapartalamaq** süpürtləmək. od açmaq. azarlamaq.
- sapasağlam** < > **sapsağlam**. dəmir kimi. çapacanlı. dibdiri. dipdiri. dirican.
- sapaş** **sapaç**. **sapıç**. **sapış**. şua'. əşü'ə.
- sapaşmaq** **sapqaşmaq**. savaşmaq. savqaşmaq. salaşmaq. salqışmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq. davqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq. çırpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq. toslaşmaq.
- sapaşmaq** yolundan çıxmaq. əğrilmək. bürkülmək. burulmaq. caymaq. - əlim **sapaşdı**.
- sapat** rifu.
- sapatlama** **saptama**. **saptırma**. çaşatlama. kəsətləmə. kəstələmə. sataqlama. səqətləmə. saqatlama. pozma. ixlal etmə.
- sapatma** **qapatma**. **yapatma**. **çapatma**. evlənmədən bir kişi ilə yaşayan qadın. oynaş. metres.

sapatmaq	əğri büğri gedmək.
sapavıl	bir dırmançı bitgi.
sapbal	sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl. sap. bir tel sap. söküm.
sapcıq	ipcik.
sapçı	ipçi. bağçı. 1. qatmaçı. qeytançı. 1. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. 1. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. dəqiq.
sapçılıq	ipçilik. incəlik. incilik. dəqiqlik. tetiklik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didəlik. tıkdılıq. tıxızlıq. itilik. titizlik. tənlik. darıqlıq. özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq. naziklik. sarğaqıqlıq. möhtatlıq. ehtiyatkarlıq. duyarlıq. duyarlılıq. oyanıqlıq. sezqiçlik. həssasiyyət. həssasiyyət.
sapdırmaq	sapdırmaq. civdirmək. zivdirmək. sivdirmək. çağdırmaq. savdırmaq. caydırmaq. dəğdirməmək. isabət etdirməmək.
sapı	1. səpi. təpi. hərəkət. təkən. 1. öhdə. məsuliyyət. 1. sabı. burunu örtülü. dalı örtülü.
sapıboğa	sabı boğa.
sapıç	sapış. sapaç. sapaş. şua'. əşü'ə.

sapıq

1. dolayı. büküntü. viraj. 1. məczub. 1. münhərif. 1. anormal. 1. qıyşır: əğri. yönli. meyilli. 1. yan. qırağ. çadır ətəyi. 1. şəhərin, kəndin, bölgənin dışında olan. ucra. ucqar. uzaq. qıra. 1. **sapaq. səfeh.** allı. alıq. qaybaq. qaymış, caymış iş, davranış. qəbeh. torlaq. budala. basıq. çirkin. pis. bol. səfeh. axmaq. qanmaz. - bu **qaypaq** işlərdən əl götürün. çapıq. çaşıq. avlaq. iğfal olunmuş. münhərif. küf. kof. axmaq. cahil. budala. - **kof** kişi. 1. **səpik.** çadırın açılıb bağlanan əmək bölümü. 1. **səpik.** çibək. çıbaq. çapaq. sıbaq. çapıq. iti. qırağı. ovçu. 1. **səpük.** yaynı. yeyni. yengil. yüngül. xəfif.

sapıq

1. məssəbsiz. dinsiz. 1. çapıq. qapıq. qapıt. qalıb. qılıp. qaplıq. qabat. gavat. kovsa. gövdə. gövrə. gəvrə. yapı.yapıt. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim. çalqat. çalçat. boyqat. boy. yəltə. qaçıq. qaraltı. qaldırım. qaşbağ. baslıq. paslıq. maslıq. kalbud. kadavr. ölü. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. cəndək. cəsəd. çuval. cism. cüssə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə. 1. **yoluğ.** həqsiz. 1. **yoluğ.** həqsiz davranan. qəddar. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş.

qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac.
zalim. zülm edən. qıyan. əsrəmüz. əsirgəmüz.

sapıq **cavıq. yavıq. savıq. yağıq. yağı. ağıq. çarıq. azıq. qaçıq.**
1. münhərif. inhirafli. 1. öcək. öcman. düşman.

sapıq **sapqın.** 1. dizman. munafiq. 1. yolsuz. pozuq. 1. çəp <
sap (< **sapmaq**). doğru olmayan. yanlış. əğri. 1. qaçıq.
anormal. münhərif. 1. cayıq. caymış. anormal. münhərif.
azqın. mülhid. inancsız. dinsiz. münhərif. pozuq inanclı.
kəc. çarıq. 1. yolsuz. 1. məczub. - sapıq sapıq: heyran
heyran: böht böht. 1. yolsuz. yodasız. kümsük. gümsük.
azqın. pozuq. çaşıq. ğeyri məşru'. 1. qaraltı. çarıq. qılıb.
yapıt. qaşbağ. cəsəd. ləş.
- **abıq sapıq**: abırçubur. saçma sapan iş, söz. - **sapıq, çarıq,**
tərs anlayışlı: kəj fikirli.
- **doğru yoldan sapıq, sapmış**: dallı. burdaqlı. suçlu. batqalı.
sapaqlı. azmıq. günahlı.
- **sapıqlar sapıqı**: əsfəli səfilin.
- **hər nəyin əğrisinə, büküyünə, sapıqna, yayıqına,**
yazıqına, yozuquna, münhənisinə, inhiraflısına,

münhərifinə deyilir: əğrib. ərib. əğrik. əğik. əğri. qıyqac.
qayğıc. qayğac. qeyqac. qeyqıc. kəc. kəj.

sapıqlama sayıqlama. saçmalama. həzyan. həzəyan.

sapıqlıq 1. anomali. ğeyri adilik. 1. kökün. qələməlik. sürgünlük.
qurçunluq. fidanlıq. 1. yoluğluq. həqsizlik. - **sapıqlığa**,
yoluğluğa, uğramışlar: həqsizliyə düşənlər. - **sapıqlığa**,
yoluğluğa, **həqsizliyə qarışı durun:** yolsuzluğa yol verməyin.
- **cinsi sapıqlığı olan kimsə:** qarçol. qarçor. qapsol.

sapıqlıq sapaqlıq. səfehlıx. axmaqlıq. cahillik. cəhalət. qofluq.
küflük. kofluk. qoğuluq. qoğuqluq.

sapıqmaq çapıqmaq. caviqmaq. savıqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq.
ağıqmaq. yağıqmaq. azıqmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq.
yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. 1.
yolun itirmək. münhərif, inhirafılı olmaq. 1. öcəkmək.
öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. öcmanlıq,
düşmanlıq edmək.

sapıl quyuq. həmrəh. - qonaq sapılı. - ata **sapılı** atas, ana sapılı
anaç.

sapıl **sapal. çəpəl. çapal. çapıl. 1.** dağnıq. töknük. tökünük.
1. qarşıq. qarbur. qarburə. məxlut. 1. səpil. saçıq. toz.

çürük. çöp. aşğal. zibil. 1. yağmır çağlığı, fəslı. 1. yabancı
 öğə, törə, maddəli. çin, xalis olmayan. 1. kötü. pis.
 pozuq. 1. bulanıq. bulaşiq. kirli. paslı. qoyu. yoğur. kəsif.
 1. batağlıq. çamırlı, palçıqlı yer.

sapılmaq (s < > ç) **çapılmaq**. 1. qapılmaq. 1. səpilmək. yayılmaq.
 dağılmaq. - kitab **sapımı**. - yardım **sapımı**. 1. yoldan
 çıxmaq. - ana yoldan **sapılıb** itgin düşdük. 1. ərqəşmək.
 çatılmaq. qatılmaq. yetinmək. - oğul atasına **çatıldı**. 1.
 dönülmək. əğrilmək. yayılmaq. - yol sağa **sapılır**. 1.
 saplanmaq. nərsənin yanına taxılmaq, qatılmaq,
 qoşulmaq.

sapılmaq taxılmaq. yapılmaq (# **səpilmək**: açılmaq).

sapım **sapış**. 1. dalış. dalma. içinmə. içənmə. keçinmə. keçiş.
 keçmə. batma. batış. çöküm. çöküş. gömüş. girişmə. 1.
sapma. **sapıt**. **sapış**. çıxma. çıxıt. çıxış. çıxım.

sapımaq sapamaq. sallamaq. tərptmək.

sapın **sabın**. açmalıq. kiri açan təmizləyən giderən.

sapınc iştibah. sapqı.

sapınc **sapma**. **sapış**. **çapma**. **çapış**. **çapınc**. **savış**. **savınc**.

cavma. **caviş**. **cayma**. **cayış**. **yavma**. **yaviş**. **yavınc**. **savma**.

yayma. yayqış. yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc.
ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc.
qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc.
yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc.
 ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.

sapında - **nərsə yolunda, sapında, həqqində iyi düşünməmək:** iyi gözlə baxmamaq.

sapınlıq çapınlıq. çəpinlik. suçluluq. həqsizlik.

sapınmaq meyillənmək. əğimsərmək. yaxınsırmaq. - **qaçmağa sapınmaq, yol aramaq:** qaçımsamışmaq. qaçımsarmaq.

sapınmaq 1. ayarmaq. ayrılmaq. açılmaq. azmaq. çaşınmaq. yoluzmaq. 1. sap kimi görünmək. saplamaq. 1. saplanmaq. üzərinə almaq. öhdələnmək.

sapır sopur çörçöp. xaşal aşal. qırıq tökük nərsələr. dardağan.

sapır dayaq. qatlaq. dözümlü. - **sapır qarış: sapır qatat: sapır taqat:** dözümlü dayanma, düşünmə.

- **sapır supur:** gurultulu səslə tökülmək, sərilmək.

- almalar **sapur supur** töküldü.

- xəstələr, vurulanlar **sapur supur** sərildilər.

- sapış** **sapım.** 1. dalış. dalma. içinmə. içənmə. keçinmə. keçiş. keçmə. batma. batış. çöküm. çöküş. gömüş. girişmə. 1. pozuluş. pozuqluq. pozaq. düşüş. düşmə. toxnaq. toxnaqlıq. çökmə. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə düşüşdülər:** araları pozulmaq. 1. yava. yavaş. yaviş. yaşiv. çaşiv. anlamsız. 1. **sapım. sapıt.** çıxma. çıxıt. çıxış. çıxım.
- sapış** **sapma. sapınc. çapma. çapış. çapınc. savış. savınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnıç. savma. yayma. yayqış. yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc. yazma. yazış. yazıç. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. 1. sapıç. sapaç. sapaş. şua'. eşü'ə.**
- sapışan sazlar** utğaşıq sazlar: bir birinə köklənmiş alətlər. sərəsaplıq. saqlıq.
- sapışdıran** saplayan. yapışdıran. sancaqlayan.
- sapışqan** əkişgən. qatışqan. yapışgən. birişgən. bitişgən. qavuşqan. qovuşqan. ilətgən. ulaşqan. bağışgən. iltisaqi.

- sapışmaq** (s < > y) yapışmaq. çatışmaq. ittisal. utğaşmaq. birikmək. izlənmək.
- sapışmaq** 1. saplaşmaq. 1. taxışmaq. yapışmaq (# səpişmək: açışmaq. səpişmək).
- sapıt** 1. sapma. sapım. sapış. çıxma. çıxıt. çıxış. çıxım. 1. mülhid. dönük. pozuq.
- sapıt** fəsad.
- sapıtan** sapıtqan. quyruq sapıtan.
- sapıtqan** sallayan.
- sapıtləmə** sabıtləmə. qanıtmaq.
- sapıtmaq** 1. inancı pozmaq. 1. itirmək. azıtmaq. - yoldan sapıtmaq, çasıtmaq: aldatmaq. 1. sapdırtmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. - yolunu sapıtmaq: yolun əğmək. yoldan eləmək. - olduğu yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq, sapıtmaq: yazıtmaq. azıtmaq. açıtmaq. uzaqlatmaq. başdan savmaq.
- sapıtmaq** sapdırmaq. 1. çapırtmaq. şaşırmaq. təəccübləndirmək. heyrətə salmaq. - onun davranışı məni bərk sapıtdı. 1. sallamaq. təprətmək. 1. fəsada çəkmək. - paranın çoxluğu

kişini **sapıtdı**. 1. iğva etmək. münhərif etmək.

- **gəmini sapıtmaq**: açmaq. alarğa etmək.

sapıyla

- **qaşıqla yedirib, sapıyla gözün oymaq, çıxarmaq**: yapdığı bir iyiliyə qarşı, qat qat artığna kötülük etmək.

sapız

sabız. həvic.

sapqan

1. sapan. atğuçı. atan. nişaçı. 1. daş sapanı.

sapqanlamaq

atqulamaq. sapanlamaq. oxlamaq.

sapqaşmaq

sapaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq. salaşmaq.

salqışmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq.

davqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq.

qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq.

çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq.

çarpışmaq. çırpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq.

toslaşmaq.

sapqətən

sapkətən. gəlinlərin ağ duvağı.

sapqın

1. **sapıq**. dizman. munafiq. 1. **saptıq**. azqın. atqın. açaqın.

aşqın. püsgümüş. kövrük. köhnük. kövnük. çözük. çürük.

əsgik. geçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən.

sürülmüş. üzgün. pozqun. pozuq. silik. təftəmiş.

təptəmiş.

- sapqın** 1. sapmış. zallə. 1. neyzə saplayaraq, taxaraq böyük balıqları avlamaq üçün neyzə. "zı**ı**qın" da deyili. 1. azqın. pozuq. sapınca düşmüş. müştəbeh olmaq.
- sapqınlıq** azınlıq. azqınlıq.
- saplaq** 1. müsirr. 1. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. bəsbəl. sap. tel. söküm.
- saplaq** 1. **saplıq. saplım.** qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanımlı. ulnaq. yapşaq. yapşılıq. yapmış. yapşım. zəminmə. əlavə. 1. yapşaq. bağlaq. birlək. qavşaq. qovşaq. əklək. qatlaq. yetlək. iltək. ulşaq. düşlək. iltisaq, bağlantı nuqtəsi.
- saplam** saplama. nəsb.
- saplama** saplam. nəsb.
- saplamaq** (l < > t) **saptamaq.** 1. taqmaq. tikmək. batırmaq. çaplamaq. aşılamaq. əkləmək. bir nərsəni bir nərsəyə keçirmək. sancmaq. kəstəmək. dallamaq. ilgəmək. 1. irəliyə doğru yaslamaq. əğmək. 1. bax > **sapmaq.** tamamlamaq. bitirmək. 1. sapına dək sancmaq. - pıçağı qarnına **sapladı.** 1. sancmaq. taxmaq. soxmaq. batırmaq. tikmək. - arabanı çamura **saplayacaqsız.** - pərçəmi **sapla.** -

sancağı **sapla.** - əlimə iğnə **sapladı.** **1.** israr etmək. **1.**
 qayıрмаq. nəsb etmək. soxmaq. **1.** sancmaq. batırmaq.
 sablamaq. sap taxmaq. **1.** təğmək. taxmaq. taxmaq. əti
 şişə saplamaq. düzmək.

saplamaq **saptamaq.** **1.sapmaq.** sancmaq. saşmaq. çaqmaq.
 taxmaq. qaqqmaq. soxmaq. - sancağın (bayrağın) **qaqqaq**
 yer bulmamaq **1.** səbt etmək. təsbit etmək. **1.**
 qasqalamaq. qısqalamaq. dürtmək. dirətmək. batırmaq.
1. batırmaq. qasqalamaq. qısqalamaq. dürtmək.
 dürtükləmək. sancmaq. soxmaq. **1.** yapışdırmaq.
1.səbtləmək. səbt etmək. qatlamaq. yatlamaq. **1.** tikmək.
 sancmaq. (**# saylamaq:** tullamaq. atmaq. çıxartmaq).
1.taplamaq. tavlamaq. tovlamaq. (> tabidən (fars)). eşmək.
 - **təkə, dibə, dərinə saplamaq, soxmaq:** qanğıрмаq
 qayıрмаq.

saplanım **saplanma. saplanış.** yapşınma. yapşınış. yapşınım.
 əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım.
 ulnaşım. qatılma. qatılış. qatılım. inzimam əlavələnmə.

saplanınmaq batırınmaq. sancınmaq. dürtülmək. dürtüklənmək.
 soxlunmaq.

- saplanış** **saplanma.** 1. qatılma. qatılış. yetinmə. yetiniş. iltənmə. iltəniş. ulaşma. ulaşış. görüşmə. düşüşmə. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. 1.
- saplanım.** yapşınma. yapşınış. yapşınım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım. ulnaşım. qatılma. qatılış. qatılım. inzimam əlavələnmə.
- saplanma** - **gəminin toprağa oturması, saplanması:** qaraya oturmaq. qaraya vurmaq.
- saplanma** **saplanış.** 1. **saplanım.** yapşınma. yapşınış. yapşınım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım. ulnaşım. qatılma. qatılış. qatılım. inzimam əlavələnmə. 1. qatılma. qatılış. yetinmə. yetiniş. iltənmə. iltəniş. ulaşma. ulaşış. görüşmə. düşüşmə. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. iltihaq. mülhəq, vəsl olma.
- saplanmaq** 1. çançılmaq. sancılmaq. taxılmaq. bəğimək. 1. saflanmaq. tarazlanmaq. batmaq. batıb qalmaq. tikilmək. gic qalmaq. şaşmaq. 1. sapaqlanmaq. sapınmaq. üzərinə almaq. öhdələnmək. iplənmək. ipdənəmək. ipdən,

ipliyindən, sapından olmaq. tel tel olmaq. çözülmək.

açılmaq. dağılmaq. 1. sapınmaq. üzərinə almaq.

öhdələnmək.

saplanmaq 1. dürtünmək. batınmaq. dirənmək. 1. sancaqlanmaq.
taxılmaq.

saplanmaq **saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. yapnanmaq.**
yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. qatılmaq. qatınmaq.
qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək.
ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq. əlavələnmək.
əlavələşmək. zəminə olmaq.

saplantı sataşlıq. taxışlıq. əkişliq. qapalıq. qaplıq. obsesyon.

saplantırmaq **saplandırmaq.** əğmək. yaslamaq.

saplaşışmaq batışışmaq. dürtüşmək. sancışmaq. soxuşuşmaq.

saplaşmaq sapışmaq.

saplaşmaq **saplanmaq. saplınmaq. sapnışmaq. yapnanmaq.**
yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. qatılmaq. qatınmaq.
qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək.
ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq. əlavələnmək.
əlavələşmək. zəminə olmaq.

saplaşmaq utğaşmaq. birləşmək. izləşmək. çatışmaq.

- saplatışdırmaq** dürtüşürmək. batışdırmaq. sancışdırmaq.
soxuşdurmaq.
- saplatmaq** (ş <> ç). **çapıtmaq** keçirmək. ötdürmək. ütkəzmək.
ötkəzmək. yeritmək. sürdürmək. dinlətmək. - söz
geçirmək.
- saplatmaq** 1. sancıtmaq. taxmaq. soxdurmaq. batırtmaq. - bu qazığı
(böyük mıxı) çayırın ortasına **saplat**. 1. sap taqtırmaq.
- saplayan** 1. sapışdıran. yapışdıran. sancaqlayan. 1. **taplayan**.
tavlayan. tovlayan. tapan. tavan. tovan. sapan. eşən.
eşəyən.
- saplayış** dürtüş. batırış. sancış. soxuş.
- saplı saparlı** dayaqlı duyumlu. davamlı durumlu.
- saplı** 1. edinmiş. alısta. alınmış. qurşanıq. qurşıq. quraşıq.
qoşulu. hazır. 1. qapsalı > qəbzəli. girəli. tutacılı. tutcaqlı.
dəsdəli. əlli. qıplı. qollu. qulplu. dəsdəli.
- **ağır, böyük, uzun saplı çəkic:** güp. güpün. balyoz. balqoz.
qaraman.
- **gən ağızlı, saplı iri su qabı:** kavış. qamış. məşgəfə.
- **kişi özü özün qaşımış üçün, uzun saplı, başında əl**
biçimli parçası olan arac: qaşağı.

- **saplı qazan:** qaçarula.

- **uzun saplı kasa:** qapaq. malağa.

saplı sablı. kəpçə.

saplıq 1. qılınc. bıçaq kimi nərsələrə sap olmaya yarayan nəsənə. 1. sap. qol. qəbzə. dəsdə.

saplıq **saplaq. saplım.** qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq. yapşaq. yapşıq. yapnış. yapşım. zəməmə. əlavə.

tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri: tikmə. dikmə. tikiş. dikiş.

- **saplıq ağac:** qaradal. sağlam olduğu üçün balta kimi araclara sap yapılan ağac.

- **bağırsaqdan düzəlmiş saplıq:** bağısuq.

- **tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri:** tikiş. dikiş. tikim. dikim. tikmə. dikmə. iv. yiv.

saplım **saplaq. saplıq.** qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq. yapşaq. yapşıq. yapnış. yapşım. zəməmə. əlavə.

saplınmaq **sapnışmaq. yapnanmaq. yapnaşmaq. yapşınmaq.**
yapnışmaq. saplanmaq. saplaşmaq. qatılmaq. qatınmaq.

qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək.
 ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq. əlavələnmək.
 əlavələşmək. zəminə olmaq.

sapma (s < > ç) **çapma**: 1. yol dəğişmə. döğrudan uzaqlaşmaq.
 qıvrım. qıvrıntı. dönəməç. dolama. dolayı. dalqa.
 çevirmə. yuvarlaq. büzük. burum. qatlama. tavlancaq.
 tavtar (saç) 1. ziqzaq. 1. eyvan. taraca. teras. balkon.

sapma 1.sabba. taxma. düzmə. tükmə. kütmə. bükmə. töpmə.
 dəmət. təmət. tümət. tümək. bağ. bağıq. bağıt. bağıt.
 bağıca. bağıma. boğca. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə.
 dəsdə. 1. anomali. 1. sapınc. inhiraf.
 - **doğru yoldan sapma**: sapaq. azma. dal. burdaq. suç.
 pozaç. pozuç. qabart. batqa. günah. 1. sapım. sapıt. sapış.
 çıxma. çıxıt. çıxış. çıxım. 1. sapış. sapınc. çapma. çapış.
 çapınc. saviş. savınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma.
 yaviş. yavınc. savma. yayma. yayqış. yayıq. yayınc. əğrik.
 əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış.
 yağıt. yağınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc.
 azma. aziş. azınc. yazma. yazış. yazınc. yazınc. yozma.
 yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.

- sapma** azma. yoldan çıxma. pozulma. dəyişmə. dönmə. qırıq. qırılıq. fəsad. inhiraf.
- sapmaq** > **çəpmək**. 1. əğmək. tərək etmək. 1. çəşmaq. azmaq. yozulmaq. 1. yavmaq. yaymaq. caymaq. cavmaq. çəkmək.
- **yolundan sapmaq**: cığırından şixmaq. - **amacdan, nişandan yozmaq, caymaq, sapmaq**: çağmaq.
- ox **çağdı**.
- **yoluna sapmaq**: nərsiyə baş vurmaq. - kələk yoluna sapdı.
- **yoldan sapmaq**: azıtmaq.
- **yöndən, yoldan çıxmaq, azmaq, sapmaq**: yoldışmaq (< **yol + dış**: eşik. xaric). **yöndışmaq** (< **yön + dış**: eşik. xaric).
- sapmaq** azıtmaq. tuğyan etmək. azmaq. azmaqlanmaq. azmuqlanmaq. azmuqmaq. azmaq. yolun dəyişmək. - yolun başında sağa **sapın**. 1. münhərif olmaq. - ona aldanıb doğrudan **sapdıq**. 1. yanılmaq. iştibah etmək. 1. inancı boşalmaq. - tərsə nərsələri düşünübən **sapmış**.
- sapmaq** **sabmaq, savmaq, səpmək, sarpmaq, sərpmək**. (< > **çapmaq** (1. ayrılmaq. bölünmək. 1 # taxmaq. yerləşdirmək)). 1. tabmaq. təpmək. dövmək. vurmaq. 1. tamamlamaq.

bitmək. başa vurmaq. **1.** bir yana dönmək. büdrəmək.
 burulmaq. saçmaq. sıçramaq. qaymaq. ağmaq. **1.**
 qıyşmaq. əyrilmək. yönəlmək. meyillənmək. **1.** azmaq.
 şəhərin kəndin, bölgənin dışına ucra ucqar, uzaq qırağ
 yerə düşmək. **1.** tökülmək. yayılmaq. büdrəmək. **1.** #
qurmaq. düzənləmək. donatmaq. arıtlamaq. **1.** #
 səpiləmək. dərinini hazırlamaq. **1.** saplamaq. ütmək.
 ütkəzmək. ötkəzmək. keçirmək. girdirmək. - sapı iğnəyə
sap. - dəri tüklərin **sap.** **1.** aylanmaq. övrülmaq.
 qayırılmaq. burulmaq.

sapmaq **saplamaq.** **1.** ipliği iğnəyə keçirmək. sap taxmaq. - yiçi
 iğnə **sapdı:** dərzisi sapladı. **1.** bir nərsəni sarmaq. buru, yığıb
 bağlamaq. - quş qantın **sap.** **1.** cinsindən əksi qalan bir
 nərsəni başqasıyla tamamlamaq.

sapmaq **saplamaq.** sancmaq. saşmaq. çaqmaq. taxmaq.
 qaqmaq. soxmaq. - sancağın (bayrağın) **qaqacaq** yer
 bulmamaq.

sapmaq **savmaq.** cavmaq. çapmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq.
yazmaq. azmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq.
yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq.

- azıqmaq.** 1. yolun itirmək. münhərif, inhirafli olmaq. 1. öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq etmək.
- sapmamaq** doğru durmaq. uslu, dinc işləmək. suç, əğri, xəta qılmamaq.
- sapmış** - **doğru yoldan sapıq, sapmış:** dallı. burdaqlı. suçlu. batqalı. sapaqlı. azmiq. günahlı.
- sapmış** sabuq. sapuq. şaşırılmış. sapğın. zallə. - **abuq sabuq:** saçma sapan. altı üstünə uymaz. - **abuq sapuq** söyləməyə başladı.
- sapnaq** **sapnağ.** pənahqah.
- sapnişiş** bax > **sapnişma.**
- sapnişma** **sapnişiş. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə).** qatnişma. qatnişiş. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt. yapnişma. yapnişiş. yamnaşma. yamnaşış. tapnişma. tapnişiş. calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış. çatnişıt. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişıt. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşıt. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış. qovnaşıt. varnaşma. varnaşış.

varnaşit. barnaşit. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə.
 birnişiş. birləşmə. birləşiş. bitnişmə. bitnişiş. bitnişim.
 bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşit. ilnəşmə.
 ilnəşiş. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşiş. ərnişmə. ərnişim. ərnişiş.
 ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişiş. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişiş. əknişit. yetnişmə. yetnişim. yetnişiş.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişiş. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

- sapnişmaq** **saplinmaq. saplanmaq. saplaşmaq.** qatılmaq. qatınmaq.
 qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək.
 ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq. əlavələnmək.
 əlavələşmək. zənimə olmaq.
- sapralamaq** sapaqlamaq. səfərə çıxmaq. səpərə çıxmaq. (< **sapmaq.**
səpmək).
- sapranmaq** sipər altına almaq. barımaq. barınmaq. qorunmaq.
 sığınmaq.
- sapraşmaq** savrulmaq. ayrılmaq. - **sapraşib** yatdılar.
- sapratmaq** sapırtmaq. zəvzəkləmək. səfehləmək. savurtmaq.

- sapriş** sapılıb, birgəşən yer. baş. rə's.
- sapsağlam** < > **sapasağlam**. çapacanlı. dibdiri. dipdiri. dirican.
- sapsan** oynaq. yığır. yıldam. yığır. yöğirik. çaltaş. cəld. sürət.
- sapsanmaq** israr edmək.
- sapsınmaq** ipsinmək. ipə, sapa dönmək, devrilmək. çox arıqlamaq, incəlmək.
- sapsıtmaq** ipsitmək.ipə, sapa oxşatmaq, bənzətmək, yansıtmaq.
- sapsız** - **sapsız kasa**: qoppan.
- sapsız** qırıq. bağlantısız.
- **ipsiz sapsız qonuşan**: möhməlçi. saçmalayan.
- **sapsız balta**: qorucusuz. iyəsiz. isəsiz. dayanaqsız. hamisiz.
- **ipsiz sapsız: ipə sapa gəlməyən: ipə sapa gəlməz: ipi sapı yox**: sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan. birbirin tutmaz. tutarsız. yersiz. anlamsız. - **ipə sapa gəlməz sözlər, duyulardan qutarmaz canım, bizə düşür yarım qəhbə, qonşuya bütüncə xanım. - ipə sapa gəlməz yarqılar**: hökmlər, qəzavətlər.
- **sapsız qaşiq: qılpsız qaşiq**: ələ gəlməz kimsə. quruq verməyən kimsə. qırıq, güvənilməz, aldavac kimsə.
- saptaq** azdaq. şeytan.

- saptaq** qurulu. hazır. - saptaq durum: ağır, dinc, yaraqlı durum.
- **saptaq iğnə**: saplı iğnə.
- saptaqay** sap. çöp.
- saptal** **sapdal**. balsap. sapbal. dalsap. saplaq. bəsbəl. sap. bir tel sap. söküm.
- saptama** **sapatlama**. **saptırma**. çaşatlama. sataqlama. səqətləmə. saqatlama. kəsətləmə. kəstələmə. pozma. ixlal etmə.
- saptamaq** **sapdamaq**. (t < > l) **saplamaq**. 1. sevkəmək. araşdırmaq. bəlləmək. damqamaq. göstərmək. atamaq. 1. < **çarp**. çapramaq < **çarpamaq**. taptamaq. yazmaq.
- saptamaq** **saplamaq**. göstərmək. bəlləmək. damqamaq. atamaq. səbt etmək. səbtləmək. səbt etmək. təsbit etmək.
- saptaş** **sapdaş**. **soydaş**. kökdaş. tördəş. türdəş. cürdəş. bağdaşmaz. birkimi. birçin. həmcins. mütəcanis.
- saptaş** **sapdaş**. **bağdaş**. **bağlaş**. 1. dizə çöküb, baldırları çarpaz altına yığıb oturmaq. 1. üzbə üz, yanbə yan oturmaq, əğləşmək. 1. yarış. barğış.
- saptaşmaq** **sapdaşmaq**. **bağdaşmaq**. bağlaşlamaq. barğışmaq. yarışmaq.

- saptıq** **sapqın.** 1. azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. kövrük. köhnük. kövnük. çözük. çürük. əsgik. keçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən. sürülmüş. üzgün. pozqun. pozuq. silik. təftəmiş. təptəmiş. 1. **çəpəçi. çapaq. çapqıl.** (bax > **aldatan. kələkçi**). aldavac. kələkçi. qalayçı. hiləgər.
- saptilliq** **sapdıllik.** içdənlik.
- saptırma** **sapdırma.** caydırma. şaşirtma. yansıtmə. yahatma. oynatma. ildik. kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. edər kimi görsətmə. kırıldırıcı qılıq, hərəkət etmə.
- saptırma** **saptama. sapatlama.** 1. çaşatlama. sataqlama. səqətləmə. saqatlama. kəsətləmə. kəstələmə. pozma. ixlal etmə. 1. azdarma. azdırma. ayartma. uyartma. oyartma. iğva.
- saptırmaq** **sapdırtmaq. sapıtmaq.** 1. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. 1. ayarmaq. ayartmaq. yayarmaq. yayırmaq. yozdurmaq. azdırmaq. yoldan çıxartmaq. başdan çıxarmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək. 1. çalmaq. şaşirtmaq. caydırmaq. 1. dəğişmək. əvəzləmək. münhərif etmək. - sözü **saptırma.**

- saptırmaq** **sapdırmaq. sapıtmaq. 1. çapırtmaq. şaşirtmaq.**
 təəccübləndirmək. heyrətə salmaq. - onun davranışı mənə
 bərk sapıtdı. **1. fəsada çəkmək.** - paranın çoxluğu kişini
sapıtdı. 1. qaçıрмаq. 1. iğva etmək. münhərif etmək.
 - **gəmini sapıtmaq:** açmaq. alarğa etmək.
- sapturmaq** **1. ördürmək. yamatmaq. rifulamaq. 1. gəlin gedən qıza**
 var cehiz, qalın qoşmaq. **1. yapıqlamaq. yapıdamaq.**
 qurallamaq. yaraqlamaq. donatmaq. hazırlamaq. **1. qıza**
 cehiz, saramcal, donatım, yat yaraq, pusat vermək. - mən
 onun qızın **saptadım:** donatdım. **1. birləşdirmək.**
 birgəşdirmək. qovuşdurmaq. yamamaq. hörmək. -
 qamışları **saptayıb** səbət düzəlttik.
- sapu** **sabu. sabı. sapı. 1. sopa. dəğnek. 1. savaş. 1. döğüşçü.**
 döğüş ustası. savaşçı. **1. söz. sohbət.**
- sapuq** - **abuq sapuq:** avuq savuq: saçma sapan.
- sapuq** **1. (s < > ç) çabuq. çapüq. 1. çıldam. çaldam. iti. yıldam.**
 çalt. çalıt. çalaq. çaldı. acil (< acı: iti). **1. subay. atlı. salt.**
 saltər. subay. **1. sabuq. sapmış. şaşırmış.** - **abuq sabuq:**
 saçma sapan. altı üstünə uymaz. - abuq sapuq söyləməyə
 başladı.

- sapuq** sapdan çıxmış. sapmış, tərpeşmiş. caymış taymış, çaşmış.
- sapun** azuq tükəni. buğda, yemək ambarı.
- sapurluş** devrim. ixtilal. ayağlanma. ayrılma.
- sapüq** **sapük.** səbük. çapar. çapür. çabük. alqur. alğır. alıcı. iti. yeyin.
- sar** - **incəsar:** **incəzar:** (incə + **sar**) (**zar** < **sar** < **sarmaq**. örtmək). nərsənin ilkin olan, iç sarısı, örtüsü, iç qabığı.
- sar** {(a < > ə) **sər.** }. **1.** (r < > l) **sal.** **ək.** ək olub, artırılan sözə bolluğu yetirir. - **qumsar:** **qumsal:** qumluq. qumu çox olan yer. - **toplumsar:** **toplumsal:** toplumda yayqın olan. **1.**_(moğolca) ay. **1.** **sığırçıq** quşu. aladoğan. **1.** dərinin iç üzü. **1.** bərk. qaqım. qayım. cidam. qalın. qala. istihkam. - yamiz dərinin **sarı** olmaz: qıç ağının dərisinin davamı olmaz. **1.** süryani ellərin öndəri. **1.** sac. sayra, səyrə quşu. sığır quşu. çuğurcuq. **1.** **sər.** sarılı. çulqalı.
- sar** **1.** quşaq. **1.** < > **zar.** altdəri. atdəri. endoderm. gövdənin iç bölüklərində olan yufa, incik, nazik dəri. **1.** > **çar** (< **sarmaq**) şal. çarşaf. üst örtüsü. **1.** > **çar.** çadra. çarşav. < sarçav. şinel. bol, geniş, qolsuz örtük, geyim.

- **atsar: atsarı:** içdon. atdon. içgeyim. atgeyim. atpaltar.

atyama > atcama.

- **dışzar: dışsar:** eşik dəri qabıq.

- **incə dərisik, sar, zar: (- ətin, yeni doğmuş heyvanın**

üzərində olan incə dərisik, sar, zar: kövnək. kovnaq.

kağnaq. kağnaq).

sara - **qarusara: qarasaru:** can sıxıntısı.

sara 1. seçmə. ən iyi. ən üstün. ən yaxşı. mümtaz. **sara kişi.** 1.

sərə. sələ. sala. sarıq. tulpan. tulbağ. qavuuq. qağuuq.

əmmamə.

saraban **saravan. sayaban. sayavan. qaraban. qaravan. qaralığ.**

kölgəlik.

saraç dəvə.

saraç sarqı bezi parçası. sarqı. əriş. iplik.

saraqa 1. sərime. alay. əğləncə. məsxərə. - saraqıya almaq: ələ

salmaq. 1. yergi. yermə. donatım. donat. həcv. alay.

əğlənmə. iğnələmə. - **saraqa almaq:** alaya almaq.

saraqan **sarağan. (< sarmaq: yığmaq). saran. xəsis. cimri. paxıllıq.**

saraqıc **sarqıc. sarcığ. yaşmaq. başörtüsü. yaşmaq.**

saraqız gənc. təcrübəsiz.

- saraquc** piçet.
- saraquc** **sarağuc.** tərəkəb. örtük. yaşmaq. saç bağı. qadınların saç örtüsüki başlarına salıb qoltuqlarınından keçirib bellərində bərkidərlər.
- saraquculanmaq** başörtüsü örtünmək.
- saram** kerik. qısıq. qaran. çimri. tutumlu. kibrit.
- sarama** sarıqırma. isfirar.
- saramcal** donatım. yat yaraq. yaraq. don ətək. hazırlıq. yoba. silah. yönə. pusat. təchizat.
- saran** {{ (< sardırmaq)}. **1.** sardıran. səmimi. **1.** sarar. sarıcı. sarıyan. hörən. hörücü. **1.** sarılı. sarı. sarılmış. sarılma. **1.** çimri. qıtmır. - özünə saran başqasına yanmaz. **1.** saranğ. sarınq. sarnaq. sarqın. (< **sarinmaq: sarqınmaq:** qurşanmaq). hər nərsədə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz. **1.** (< **sarmaq:** yığmaq). **sarğan.** xəsis. cimri. paxıllıq. - nəyin tutar bəkləyu, özi yeməz, **saranlıq** ağılayu, altun yığar. malın saxlar, özü yeməz \\ çimrilikdən ağılaya ağılaya, qızıl toplar.
- saran** **sərən.** **1.** uzun qalın kəsilmiş dirək. **1.** pərdilik sərilen ağaclar. - **sərən** biçməsi: **sərənlik** ağacdən biçilmiş təxdə.

- saranq** **saranğ.** saran. sarıng. sarnaq. sarqın. (< **sarinmaq:** **sarqınmaq:** qurşanmaq). hər nərsədə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.
- saranlamaq** paxıllıq, çimrilik etmək.
- saranlıq** paxıllıq. cimrilik.
- sarar** saran. sarıcı. sarıyan. hörən. hörücü
- sararma** - ölmə eşşək, yonca çıxınca, **sararma** yonca torba tikincə.
- sararmaq** - **bet bəniz ağarmaq, sararmaq, kül olmaq:** bet bəniz çox etgilənməkdən, xətelənməkdən üzü sararmaq.
- **rəngi sararmaq:** bənzi uçmaq: bənzi atmaq.
- sararmaq** 1. qurumaq. quvarılmaq. solmaq. qurumaq. tunçuqmaq. sarqalmaq. sarqaymaq. 1. sarqarmaq. 1. sarsamaq. sarqamaq.
- **sararmaq:** bənzi atmaq: bənzi uçmaq: bənzi pozulmaq.
- sararmış** - **ağrıqdan, kəsəldən üzü sararmış olan:** qaraquzqun.
- sarartmaq** sarqaytmaq. quvartmaq. qurutmaq. sarqaltmaq.
- sarasan** 1. dərisi qiymətli bir geyik türü. 1. qış tanrısı.
- saravan** **saraban. sayaban. sayavan. qaraban. qaravan. qaralıq.** kölgəlik.

- saravlamaq** (yelkənləri) toplayıb sarmaq. - **saravlaçı**: yelkənləri toplayıb sarıyan.
- saray** 1. erk. sarp, uca, yüksək yer. qala. 1. hörüklü, sarəlmış qorunmuş, sərik, gen tikinti: qoru. qorqı. qorıq. qonaq. hörgü. tapınaq. 1. qonuqluq. qonaqlıq. toy yeri, otağı. 1. toxana.
- saray** 1.sarmay. 1. qaleri. dalan. dəhliz. qaza. ev. qapı. balıq. 1. qapı. dərbar. 1. eşik. ev. köşg. kövüşg.
 - **kiçik saray**: bir neçə tükən, otaqdan oluşən, qapalı kiçik kərvansaray. timçə. tıxmac (< **tıxmaq**). dalan.
 - **qalasaray**: **qalatasaray**: böyük saray.
 - **hərəmsaray**: hərəm çevrəsi, dəğirəsi, dayrəsi. hərəkəlik. hərəklik. öreklik. örekəlik.
 - **sarayda ayağaltı işlərin aparan, götürən**: qapı oğlanı.
- saray** ağbanev.
- sarayçı** karvansarayçı.
- sarayım özdən** pirənlərə qulluq edən soylular təbəqəsi.
- sarayımlıq** qurum. kibir.
- sarayqanla** böyük ayı ulduz qurubu.

- saraylı** - **dəli saraylı**: **dəli sarılı**: şaşkırtıcı biçimdə geyinib, süslənən qadın.
- sarayman** saray qorucusu. sağçı. onğçı.
- sarb** sart. sərt. çətin.
- sarban** ^(fars) < **sərmən**. toplum başı. seyirvan.
- sarbar** qorucu. əsgər. sağçı. onğçı.
- sarböri** sarıbörü. sarı tüklü qurd.
- sarcıq** saraqıç. sarqıç. başörtüsü. yaşmaq.
- sarç** ürkək. ası. asav. atıq. önegər. inad. **sarç kişi**.
- sarçav** **sarşab** > **çarşaf**.
- sarçavlanmaq** > **çarşafılanmaq**. pırtılaşmaq. ələyağın itirmək.
- sarxılıq** turşa. turşuluq kişi. əkşik üzülü.
- sarı turma** yer kökü.
- sarı** {**1.** (< **sarmaq**). çarpı (< çarpmaq). uru (< vurmaq). salı (< salmaq). örtü. }. **1.** bursar. bur. bor boz. qırmızıya çalan, ət rəngi. ağ ilə qırmızının ortası. körən. bur qırmızıya çalan at. **1.** < **sır**: boya. acarlıq. sanılıq. - **sarısı gedmək**: acardan düşmək. köhnəlmək. **1.** (> zarı > **zər**). **1.** baqa. tərəfə. uğur. qarşı. **1.** sar. bərklik. qaqımlı. qayımlı. cıdamlı. qalın. qala. **1.** sarı rəng. sarışın. **1.** sarılı.

sarılmış. saran. sarılma. **1. batı. 1. qızıl para. 1. atıq** (boya). - buna neçə **sarı** istirsin. **1. yan. yön. - sarıca:** o yana. o tərəfə. **1. kürk. postın. 1. batı. məğrib. şərb.** (boyalardan ana dörd yönə (cəhətə) verilən ad).

- **sarı meşə:** meşə ağacıcaq bir çeşiti
- **sarı yapmaq.** sarıqlamaq. sarılmaq
- **açıq sarı:** aqsarı. ağsarı.
- **açıq sarı:** quba. qova. sarıya yaxın rəng.
- **sarı ağruq:** sarılıq xəsdəliği.
- **sarı ayqır:** kiçik ayı gurubundakı bir ulduz.
- **sarı yağ:** tərəyağı.
- **sarı yavça caqılqan:** yumuşaq xuylu. dadlı dilli.
- **sarı çipçiq:** istək quşu. baştanqara quşu.
- **darı çibin:** eşək arısı.
- **sarı ərək:** alıç.
- **sarı qavur: sarı qulaq:** rus.
- **sarı qulaq:** sarımtıraq rəngli at.
- **sarı suv bolmaq:** gücük olmaq. gücü tükənmək.
- **sarı suv edmək:** gücsüzləşdirmək. gücünü tükətmək.
- **sarı şinli:** sarışın.

- **sarı asma**: bir çeşit arı quşu. sarıcığ
- **sarı salqım**: bir çeşit üzüm.
- **ışılıtlı, bərraq, sarı göz**: durna gözü. - **sarı yağ**: sağ yağ: xalis yağ. { # iç yağı}. - **sarı qızıl**: ala donlu keyim. - **az sarı olan**: sarıca. - **sarı kök**: qırlanqıç otu. - **sarı, gözəl saç**: sarma. sırma.- **sırma saçlı** sevgilim.
- **sarı qanat**: bir çeşit lufər balığı.
- **sarı qovağ**: bir çeşit qovağ.
- sarı **yonca**.
- **açıq sarı**: kibriti.
- **açıq sarı, qoyu sarı**: sarı boyanın çeşitləri.
- **sarı** burğuz. burğaz.
- **əldə üzde çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman**: qazan qarası.
- **qırmızı, sarı çiçəkli bitgi adı**: qantamlası.
- **qurut əzmək üçün, ağzı gen, yayvan, dibinə sarı daralan saxsı qab**: qaqaran (< qaqmaq: əzmək). kavran. kəvrən. mətirət.
- **sarı güllü bitgi**: gəlinyemişi. papatya.
- **yay sonu yetişən iri, sarı, sulu armıd çeşiti**: qarpız armıdı.

qopuz armıdı.

- **qara sarı**: sarıya çalan qara. - üzündə, arada bir **qara sarı** bir boyam dəğişirdi.

- **altın sarı çiçəkli tikanlı bitgi**: qaraçalı. çalı tikanı.

- **sarıya çalan qara**: qara sarı. - üzündə, arada bir **qara sarı** bir boyam dəğişirdi.

- **qırmızımsı sarı boya**: tutuburnu.

- **qəhveyiyə çalan sarı**: balboya.

- **sarı güllü bəzək bitgisi**: günəştöpu.

- **sarı nilufər**: gölotu.

sarı sarıl. sarılan. geçən. geçici. bulaşan.- **geçici** kəsəl.

sarıbaqır **sarıbağır**. sariağrı. sarılıq xəstəliyi. gövdənin bütününü saralmaq xəstəliyi.

sarıbaqış **sarıbağış**. sarı bağış.

sarıböri sarı böri.

sarıc 1. sarılıcı. vurucu. 1. bədəxlaq. 1. asi. asav. inad. 1. yürmə. sürmə. həmlə.

sarıca 1. az sarı olan. yaban arı. keçmişdə başı pozuq çərilərdən. 1. başı pözuq, başsız çərik. 1. sarı sam quşu. 1. sarılı. sarı kimi. sarıya çalan.

- sarıcı** sarar. saran. sarıyan. hörən. hörücü. oxşayıcı. isrik. ısıtıcı.
- sarıcıq** **sarıcuq**. bir çeşit arı quşu. alaca sığırıcıq.
- sarıcılıq** dayanıqlıq. muqavimət.
- sarıcılıq** sağ. sağlam. dayanıqlı. sırım kimi.
- sarıcuq** **sarıcığ**. bir çeşit arı quşu. alaca sığırıcıq.
- sarıçaq** **sarçqa**. **1. çəkirqə**. **1. sarılıb sürüşgən**. sölpük. - **sarıçqa** **ər**: gəvşək. təmbəl adam. **1. yumuşaq**. qorxaq. **1. çanaq**. kəkəz.
- sarıçalı** qadınduzluğu. kiçik ağac çeşiti.
- sarıçqa** **sarçaq**. **1. sarıçqa**. çəkirqə. **1. sarılıb sürüşgən**. sölpük. - **sarıçqa ər**: gəvşək. təmbəl adam. **1. yumuşaq**. qorxaq. **1. çanaq**. kəkəz.
- sarıq** **1. sələ**. **sala**. **sara**. sarqı. qurçuq. sərə. tulpan. tulbağ. qağuuq. qavuuq. boşaq. buqşaq. büksək (< **bükmək**). qavuuq. qoğuuq. kovuuq. börk. qodusaq. qovluq. qağuuq. əmmamə. **1. sarınc**. **1. salıq**. ləkə. damcı. axıntı. axıq. töküük. bənək. çin. çin çürük. xal. - sarı **sarıq**. qırmızı **sarıq**. qara **sarıq**. daşlanmış qurşun **sarıqları** daşlanmışdı. qıçları ağ **sarıqlı** at. **1. kefli**. alqın. budala. **1. səri**. sərilməməyə,

yayılmağa, açılmağa, asılmağa yarar genişlik, uzunluq, dərinlik. **1. çalma. 1. sarı. sarı rəng. - sarıq kəzik:** sarılıq xəstəliyi. - **sarıq ərük:** qeysi. - **sarıq suv:** qarında toplanan sarı su. - **sarıq turma:** həvic. kəşür. gəzər. gizri. **1. çərçov. boxca. 1. suvluq. suluq. dəsmal. hovlə. 1. yeşim. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq. 1. sarqı. çəkə. damcı. 1. salıq. yaraq. silah. 1. sarğı. bağ. sarğamğa, bağlamağa yearar. - baş sarğısı. - boyun sarğısı. 1. saruq. sarquq. sayvan. seyvan. süs. bəzək. çıxıntı. damla. tamlə. oyma. sıçaq. saçaq (saç < > aç # iç). 1. əmmamə. dəstar. - sarıq sarmaq:** əmmamə qoymaq. **1. bağ. tənzip. - burma sarıq:** burmuş olub aşağıdan yuxarıya qat qat bağlanır türi. - **sarıq burma:** burma. xəmiri burub içinə ət, göy gövərənti qoyulan yemək. - **kürkdən boğaz sarıq:** boğazlıq. - **sarıqın sallanan ucu:** təyləsən. < talasan. - **sarıq burma:** qıvrılmış xəmindən düzəlmiş, içinə cəviz badam qoyulan bir dadlı. **sarıq sarım. sarma. 1. dolam. dolama. 1. şərb (fars) (< sarıb). əmmamə. 1. başlıq. əmmamə. 1. tülbind. kafa < qapa.**

əmmamə.

- **sarığın sərbəs buraxılıb, dalqalanan ucu**: dalyasan.

- **alna, boyuna, başa sarılan, böyük sarıq, şal**: çəmbər.

- **sarıq çeşiti**: çalma.

- **soba biçimində kalağayı, sarıq, kavuk**: kavlava. kallava.

- **başsarıq: alnasarıq**: ləçək. çatqı. alın bağı. qaşbasdı.

alınçək. alna bağlanan bağı. qaşbastı. alın çatqısı.

sarıq sarıq. sarılı. sarılmış. hörgülü. hazır.

sarıqaqrıq sarıqağrıq. sarılıq. yərəqan.

sarıqırma sarama. isfirar.

sarıqlamaq sarıqlamaq. sarılamaq. sarı yapmaq.

sarıqlı malla.

- **başı qara sarıqlı kimsə**: qarabaş. seyid. seyyid.

sarıqlı sarıqlı. əmmaməli. - bir sarıqlı gəldi.

sarıqlıq sarıqlıq. 1. səlilq. sarıq surıq hərhanki bir sarı rəng. 1.

sarıqlıq xəstəliyi olan.

sarıqmaq sarıqmaq. 1. sırıqmaq. saralmaq. solmaq. qurumaq.

çalıqmaq. 1. dammaq. axmaq. - qımızı sarıqmış ağ ipək. -

sarı sarıqmış qırmızı topraq. 1. kehəlmək. - ayağım sarıqdi.

- ayağın çox sıxma, sarqırar.

sarıqovan	dağ sərvı.
sarıqovan	sarıkovan. dağ sərvı.
sarıqöq	sarıkök. yerkökü. qızılot. qızılçökük. gəlinbarmağı. qırt qırt. qıt qıt. həvic.
sarıqsız	talqağuş. dalqağuş. çılpaq. soytar. yaltaq. əngəl. kasalis. tufeyli.
sarıqtırmaq	sarığdırmaq. saratmaq. qurutmaq.
sarıqulaq	1. altın saplı qılıc. 1. rus.
sarıquş	bayquş. bayqu. yapalaq. kor yapalaq. gecəquşu. (yarasa). üğüdür. üği. üğü. küfə. kafir qırtağucı.
sarıll	1. boş boşuna sarılıb dolanan kimsə. sarqır. avara. qırbal. qırbal. 1. doğuş günü, atın başına keçirilən toğla, miğfər. qaşqa.
sarıll	1. sarılan. geçən. geçici. bulaşan.- geçici kəsəl. 1. sevgili. sayqılı. cana yaxın.
sarılamaq	sarıqlamaq. sarı yapmaq.
sarılan	1. salğın. sari. yoluğan. - salğın xəstəliklər. 1. sarmaşan. uçaq. uçqar. 1. sarı + ulan (: al. qırmızı). sarımtıl qırmızı. 1. sarı. sarılmış. saran. sarılma. sarıq. sarılmış. hörgülü. hazır. 1. sarıl. geçən. geçici. bulaşan.- geçici kəsəl.

- sarılan** örtülən.
- sarılcı** sarıç. sarılcı. vurucu.
- sarılğan** sarılan. salğın. sari. yoluğan. - **salğın** xəstəliklər.
- sarılı** 1. örtülü. 1. sarısı olan.
- **sarılı söz, arıya köz. (sarılı: örtülü).**
- **sarılı gəzir, hər yanı bəzir.**
- **dəli saraylı: dəli sarılı:** şaşkırtıcı biçimdə geyinib, süslənən qadın.
- sarılı** 1. sar. sər. çulqalı. 1. sarısı olan. ortasında sarısı olan. - ispanya bayrağı sarılı qımızıdır.
- sarılıq** 1. sarıq ağırıq. yərəqan. 1. sazlıq. donuqluq.
- **sarılıq xəstəliyi: sarıq kəzik.** - sarılıq xəstəliyi olan: **sarıqlıq.**
- sarılıq** yərəqan.
- : - **qara sarılıq:** üst dodaqla diş arasında çıxan bir qabarcıq.
- **sarılıq kəsəlinə qarşı, dərman:** qaracot. qaraot.
- sarılıvermək** qurça düşmək.
- sarılqan** 1. çırmavuq. 1. sarılıb sürüşgən. sarıçqa.
- sarıлма** 1. sarma. sarım. sarılı. sari. sarılmış. saran. 1. ulanma. uzanma. təsəlsül. ittisal.

sarıлма

yapışma. əl atma. qorunma.

- **gürəşdə qucaqlama, sarılma, tutuşma, qavraşma:**

qaraqucaq. qaraqucuq.

- **sap kimi kökə sarılıb tutan göbələk çeşiti:** kökdonan.

sarılmaq

1. qatlanmaq. dürülmək. 1. **sarmaq. qarılmaq.** dolamaq.

1. dolanmaq. 1. asılmaq. 1. bağlanmaq. rəbt olunmaq. 1.

saparanmaq. çaparanmaq. savaranmaq. aylanmaq.

dolaşmaq. dönmək. dığırılanmaq. devrənləmək.

əğrənilmək. gəzinmək.

- **boğazına sarılmaq:** israrlamaq. sıxışdırmaq. gücləmək.

darıtmaq. zorlamaq.

- **dörd əllə sarılmaq:** önəmsəyib, açmasına çalışmaq.

- **kimsənin əlinə ətəyinə sarılmaq, düşmək:** ələtək olmaq

ələtəklənmək. yalvar yaxarmaq.

- **tutmağa, sarılmağa çalışmaq:** qanralamaq. qanğralamaq.

qayralamaq. qavralamaq.

sarılmaq

1. sərməlmək. burulmaq. burşulmaq. 1. sərtəlmək. sərt

söz söyləmək. sərmək. **sarmaq.** qızmaq. çıxışmaq. 1.

çırmalmaq. dolanmaq. çörgəlmək. bürünmək. dolanmaq.

qadalmaq. çalışmaq. didinmək. 1. sarılanmaq.

sıralanmaq. hazırlanmaq. - yola **sarılin** gedək. - qonaqlığa **sarılmaq**: hazırlıq görmək. - işə **sarılin**. **1.** sarmalmaq. sarmaşmaq. dolanmaq. **1.** sarsılmaq. sərilmək. əsmək. səndələmək. yalrıb, ləpələnib düşəyazmaq. **1.** yörgənmək. yürgənmək. örtülmək. **1.** yörqəşmək. yürqəşmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. **1.** yürqenmək. yörqəşmək. örtülmək. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. **1.** asılmaq. tutunmaq. tutub yapışmaq. təməssük edmək. təvəssül edmək. - barmaqlığa **tutunmaq**. - ipə **tutunmaq**. - qapıya **tutunmaq**. **1.** bağlanma. ulanmaq. zəncirlənmək. **1.** bürünmək. örtünmək. - qardınlar **bürünsün**. **1.** dürilmək. burulmaq. qatlanmaq. **1.** sarmaq. qucımaq. bağra basmaq. **1.** dolanmaq. çərçevrələmək. - qılınca sarılmaq: qılınca tavrınmaq, dolınmaq. - **düşüb sarılmaq**: düşmək. qapanmaq. hevanın ön ayağı sürcüb, başı üsdə düşmək. qapanmaq. - bu at çox **qapanır**. - qapına **qapandı**. - əl qoluna **qapandı**. - əl ayağına **qapınmaq**. - **sıxı sıxı sarılmaq**: - kərtənkələ ağaca **gərginir**. - **sarılib öpüşmək**: sevişmək. qoxuşmaq.

- sarılmayan** keçməz. yoluxmayan. sirayət edməyən. - **geçməz** kəsəl.
- sarılmış** sarılı. sarı. saran. sarılma.
- **dolanmış sarılmış**: qıvraq. qanqal olmuş.
- sarım** 1. sarğı. tənzip. yara, sınıq bağlamağa yarar enli şerit, bağ. 1. tolam. dolam. 1. tənzip. suyu süzməyə yarayan incə toxuma. 1. sarma. sarılma. 1. yara sınıq qırıq sarımaya yarayan sarqı. 1. salım. kəsgin. bilək. bilənmiş. iti. 1. **sərim**. süzgeç. bir suyuqu süzümək üçün, qapın ağzına gərilən, çəkilən parça.
- sarım** **sarma. sarıq. dolam. dolama.**
- **nərsəni sarımada işlənən incə, yumşaq yarpaq, ot**: qığış. kağış. kağız.
- sarımaq** 1. arğamaq. arğaclamaq. 1. sərmək. töşmək. bəzəmək. bədzəmək. 1. ipləmək. bağlamaq. 1. sırmaq. qablamaq.
- yorqan **sırmaq**. 1. sarmatmaq. sərmətmək. bir nərsəni süzmək. ayırmaq. 1. toxumaq. düzətmək. - maşın **toxumaq**: düzəltmək.
- sarıman** **sarman** 1. sarışın. sarıya çalan. 1. sıcaq qanlı. cana yaxın. 1. iri. böyük. qocaman. azman.

- sarımanğız** **sarımanğız. saymaz. sayaz. yetməz. çatmaz. ərməz. kal.**
olqunsuz. yetişmiyan. uslu huşlu olmayan. ağılı
çatmayan. çağa: **sarımanğız** yetməz uşaq.
- sarımboz** ağımtıl sarı.
- sarımənqiz** **sarımənğiz. sarıbəniz. sarıyağız. sarıdəri. sarıüzlü.**
- sarımsaq** < > **sarmısaq.**
- sarımsaq** **sarmusaq. sarmısaq. samursaq. 1. {(sarmsaq başları, bir biri üstünə gələn, lay lay qabıqlarınan sarılmış olmasından bu adı almışdır)}. - sarımsaq otu: palamut otu: həşişeyi buqələmun. qurtlıca. çeşitlərindən: saçaqlı qurtlıca, ağ qurtlıca. 1. 1. (< sağ) sağımsaq. sağlıq verən bitgi. 1. < sasıq + saq (sasıq: pis qoxulu). pis qoxuyan bitgi.**
- sarımsı** sarımtıraq.
- sarımsı** sarımtıraq. sarıya çalar.
- sarımsız** çaxınsız. ölçüsüz. engin. ingin. qısıtsız. sınırsız. sonsuz.
ucsuz. ucsuz bucaqsız. çəksiz. çəkəsiz. çəkləsiz.
çənəmsiz. dəngəsiz. açıq. azad. bağısız. alarqa (< al: böyük). ğeyri məhdud.
- sarımtıraq** sarğılmaq. açıq saman rəngi. sarımsı. sarıya çalar.
sarqıldım. altarda qula rəng.

- sarımtıraq** sarımsı. - **sarımtıraq, ağ kirecdaşı**: dənizköpüyü.
- sarın** 1. ağıt. üzüntü. kəder. 1. zəncirli. ulan. silsilə. müttəsil.
- **sarın edmək**: ağlamaq. gözyaşı tökmək.
- **sarın salmaq**: arxasından gözyaşı tökmək.
- **sarın dartmaq**: ağıt yaxmaq.
- sarınc** 1. **sarqıç. sarqınc. sağındırıq. sağınc.** qayğı. əziyyət.
müzahim. - **sarqıç** olmaq: **sağınc** olmaq: yük olmaq.
müzahim olmaq. əziyyət vermək. 1. **səhrinc. səhric.** yağmur
suyun birikdirməyə yer altı qoya, ambar.
- sarıncı** sağuc. sayaçı. ölünün üstündə ağlayıb ağlatan qadın.
- sarıncqa** çəkirgə.
- sarıngulamaq** **səringulamaq.** sərilib sürülmək. qaymaq.
- sarınc** saran. saranğ. sarnaq. sarqın. (< **sarınmaq: sarqınmaq:**
qurşanmaq). hər nərsədə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.
- sarınmaq** 1. bürənmək. bürlənmək. bürünmək. sarılıb örtünmək.
qaplanmaq. 1. bürənmək. bürlənmək. bürünmək. sarılıb
örtünmək. qaplanmaq. bürlənmək. bürənmək. sarılıb
örtünmək. 1. tümürlənmək. dürümlənmək. yumurlanmaq.
qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək.
topnalmaq. 1. bürlənmək. bürənmək. sarılıb örtünmək.

- sarınmaq** **sarğınmaq. 1. sayınmaq. sağınmaq. qurşanmaq.**
 taxınmaq. batırılmaq. süslənmək. **1. bürünmək.**
 bağlanmaq. quşanmaq. **1. sarmaq. tutunmaq. örtünmək.**
 bağlamaq. gövdəsi üzərinə qoymaq. - yaşmaq **tutunmaq.**
 - fitə **tutunmaq. 1. bir nərsəni örtünmək. - bir işə sarılmaq:**
 bir işə qurşanmaq, girişmək.
- sarıp** sarı. dik. çıxılması güc. yalçın.
- sarıraq** sarraq. yanqılış. əğri.
- sarisiz** bərk olmayan. davamsız.
- sarışan** **sarışan.** buruşan. buyruşan.
- sarışan** torlanğan. dolaşan.
- sarışiq** **1. qucuş. 1. sarmaşiq. sarlış. sarğan. piçək. burşaq.**
- sarışin** - **göygözlü sarışin:** göyman. göğman.
- sarışmaq** **1. sarımaq. bağlamaq. - o mənə suvluq sarışdı:** sarıq
 sarıdı: bağlı bağladı: soğqat bükdü. **1. sarsılmaq. zəlzələ. 1.**
 sarmaqda yardımlaşmaq.
- sarıt** **1. (dolan) bəzirqan. gəzirqan. 1. satır. tacir. təcimən.**
 satıcı. bəzirqan.
- sarıtmaq** sarutmaq. sardırmaq. səriltmək. sarmaq. qablamaq.
 hörmək.

sarıtmək	saymaq. aldırmaq.
sarıtoqan	sarıdoğan. - bir çeşit sarıdoğan: sardoğan.
sarıton	bir ulduz adı.
sarıv	1. sarılıq. 1. səfra. - sarıv kəsmək: mə'dəsi əkşimək, turşumaq, qaynamaq. 1. sarılıq. - sarıv kəsiv: mə'də əkşiməsi. - sarıv kəsmək: mə'dəsi əkşimək, bulanmaq, qaynamaq. - sarıvı qaynamaq: hiddət duymaq. şiddətlə arzu etmək. çox istəmək. - sarıvın kəsmək: hiddətini yatışdırmaq. sakinləşdirmək.
sarıvbeq	1. bir tür cin. kötü ruh. 1. timsah.
sarıyaq	əritilmiş yağ.
sarıyaq	sarıyağ. < sağyaq: sağ yaq: > xalis, sadə, qatqısız, arın, təmiz yağ.
sarıyan	sarar. saran. sarıcı. hörən. hörücü.
sarq	sarıq.
sarqa	1. ısmarış. tapşırıq. iş. görev. - sarqaz: nədir: işiz tapşırıqız nədir. 1. üstü işlənmiş geyim. 1. gen, açıq don.
sarqac	1. əşəqə. ağaca sarılaraq, ağacı qurudan ənəlli bitgi. 1. məkik. topara. qərqərə. burcaq. boğın > bobin (< boğma: yığma).

sarkac. rəqqas. oynayan. oyunac. əqrəbə. çəngi. çingə.

- **çəkənli, qapanıl** (miğnatıslı) **sarqacı** (əqrəbəsi) **sürəkli** (hər vax) **quzeyi göstərən arac.** qartı (< **qaramaq**). yönəc. yöntəc. qutbnəma.

sarqaç {**salqaç. sərəkş.** (< **sal. sar**)}. **1.** buruşuq. bir yerdə dayanmayan. dincsiz. dözümsüz. **1.** nərsənin çulqalayan çevrə. qurşaq. dağlı sarıyan **ətək.** - **sarqacda** çadır qurduq. - **sarqacda** bağlar saldıq. **1.** köçək. oyunçu. rəqqas. **1.** qaramuq.

sarqaçı görevçi. - **devlət sarqaçı:** devlət işçisi.

sarqaçlanmaq surquclanmaq. qaramuq otu bitmək.

sarqad > **sərhəd. (sarmaq).** nərsənin sarığı, çevrəsi, qatlanıb qayıdan yeri.

sarqaq **sarğaq.** oyunçu. oyanıq. tetik. sezqic. **duyağar. duyar.** **duyarlı.** etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. incik. hissili. həssas.

sarqaq **sarğaq. sarğuş.** **1.** sarqanan. salqaq. sallanan. dönən. metatez > rəqqas. **1.** bu sav sallanmağı. düşməui. enməyi. axışı göstərir. damlamaq. qısqaqmaq. çəkəməmək. **1.** aslaq. sallaq.

- sarqaqlıq** **sarğaqlıq.** duyarlıq. duyarlılıq. sapçılıq. ipçilik. incilik. oyanıqlıq. tetiklik. titizlik. didiklik. dəqiqlik. sezqiçlik. həssasiyyət.
- sarqal** **sarımtıl. sarqumuş, sarqımış, pörsümüş,**
- sarqalmaq** sararmaq.
- sarqalmaş** **sarğalmaş.** dayirə şəklində toplu oyun edərəkən ayağların yerdə sürünməsi.
- sarqaltmaq** sarartmaq.
- sarqamaq** 1. bax > **saqmaq.** 1. sarsamaq. sararmaq.
- sarqan** 1. sallanan. aslanan. 1. **sarxan.** sallanan. - **qılıc qayışının, aşağı doğru sarxan, sallanan bölümü:** baldıraq.
- sarqan** 1. su kimi axan. qovan. 1. ağız sütündən yapılan yeyəcək. 1. sarqıq. salxaq. gəvşək. sölpək. pörsük. düşük. 1. tikan. şoraq yerdə bitən bitgiləri sarı olduğundan bu adı almış. - **sarğan yer:** çoraq yer. tikanlıq. - **sarğan qamış:** quruyub saralmış qamış. 1. süzən. çəkən. damcılayan. 1. artıq qalan. baqi. mütəbaqi. qisur. - hesabın **sarqanı** yarın veriləcək.
- sarqan** **sırqan.** 1. sarlış. sarmaşıq. sarışıq. piçək. burşaq. 1. günbəz. 1. əlamət. 1. minar. fəner. fanus.

- sarqanaq** **sarğanaq**. 1.sarkınaq. sallanaq. sarğıq. 1.damlayan.
1.ğəbğəb.
- sarqanan** sarqaq. salqaq. sallanan. dönən. metatez > rəqqas.
- sarqanıq** **sarğanıq**. sarqayıq. heyvanların "qırıq bağır" içəyi.
- sarqanq** **sarğanq**. sallanan hər bir nərsə. 1. çənə altından sarqan,
sallanan ət. 1. saçaq. püsgül. 1. sarımsı.
- sarqara** qızqın. düşgün. vurqun. sarqın. böyük istək.
- sarqarmaq** sararmaq.
- sarqaş** çevrələnmiş. tolqaq.
- sarqaş** **sarğaş**. sarğı. bağıbayaq. bağıbağraq. burşuq.
- sarqaşlıq** (> **sərkeşlik**). özbəylik. özbəklik başmanlıq. başmənlik.
özbaşnalıq. quldurluq. mən mənlik.
- sarqay** düşüncəli. dalqın.
- **sarqay bolmaq**: düşüncəyə dalmaq.
- sarqayıq** sarqanıq. heyvanların "qırıq bağır" içəyi.
- sarqaymaq** **sarğaymaq**. 1. qayğılanmaq. düşüncəyə dalmaq. 1.
sararmaq.
- sarqaytmaq** sarartmaq.
- sarqı** 1. köynək. gömlək. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıc.
qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. yapıq. yapaq.

yapağı. yapıncaq. yarpaq. ambalaj. bağı. bağlac.
 bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə.
 örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. 1. sarmıq. bandaj.
 1. əmmamə. qaplaq. qablaq.

- **biləyə bağlanan meşin sarqı**: biləklik.

sarqı **sarğı. sarıq. 1.** bağı. sarğamğa, bağlamağa yearar. - baş
sarğısı. - boyun **sarğısı. 1.** sarıq. çəkə. damcı. 1.
 yörgəncü. dolaq. 1. sarılan əsnək nərsə. incə ip. əriş.
 sarağı. 1. sarıq. damcı. 1. çipıraq. paltar. paçavra. 1.
 dartıq. ip. bağı. hörkən. 1. qundaq. salqı. qarçın. sarıq.
 qurçuq. əmmamə.

- qadınların başına taxılan **sarğı**: təknə.

sarqı **sarğı. {bağı}. 1.** bağı. bənd. 1. sarğaş. bağbayraq.
 bağbağraq. burşuq. 1. sarğı. sarım. tənzip. yara, sınıq
 bağlamağa yarar enli şərit, bağı.

sarqı **sarağıc. sarqınc. sarınc. sağındırıq. sağınc. 1.** qayğı.
 əziyyət. müzahim. - **sarqı** olmaq: **sağınc** olmaq: yük olmaq.
 müzahim olmaq. əziyyət vermək. 1. sorguc. başa taxılan
 çələnq. 1. sarcıq. başörtüsü. yaşmaq.

- sarqiq** **sarxiq.** (uzun, incə nərsələrdə). tökük. dökük. əfşan. -
tökük saç.
- **ucu qıvrıq, sarqiq burun:** qaqa burun.
- sarqiq** **sarğiq. salğiq. 1.** arqaqay. hər yana çıxıntılı yer. - **sarqiq**
buynuz: arqaqay muynuz. - **sarqiq saç:** düz, sallaq, qıvrım
olmayan saç. **1.** sarqımış. sarqan. salxaq. gəvşək. sölpək.
pörsük. düşük. **1.** belöv. gəvşək. çonçayma. pusu.
gəvşək. sallantılı. belövüt. salpımaq. sönük. salpı - **salpı**
qulaq: sarqiq qulaq. **1.** qatqat. heyvanların gəviş gətirən
ayqıtı. **1.** solpük. ölçük. ölçək. gəvşək. - **solpük** ətlər. **1.**
asılı. **1.** salıq. salqı. solpuq. porsuq. **1.** salpa. gəvşək.
solpuq.
- sarqiqılıq** pusuluq. gəvşəklik.
- sarqiqılıq** **sarxiqılıq.** burşuqluq. buruşuqluq. pırtlaşıqlıq.
- sarqıltım** **sarqıldım.** altarda qula rəng. sarımtraq.
- sarqım** **salqım.** (soğuc günlərdə qar kimi yağın) çiğ. qırov.
- sarqımaq** **salqımaq. 1. sağılmaq.** çörəklənmək (< çevrə.
çevrəklənmək). ilan kimi çəmbər qurub oturmaq. **1.**
aşağıya enilmək. - çatıdan (səqifdən) dörd qəndil **sarqırdı.**
1. saldırmaq. cummaq. hicuma keçmək. - yağılar qalıya

sarqıtdılar. **1.** artıq gəlmək. - bu il gəlmiş sarqdi. - ölçüdən

sarqanlar. 1. sərinmək. aslanmaq. uzanmaq. əğilmək. -
pencərədən **sarqımaq.**

- **gəvşəyib sarqımaq:** salqımaq. **1.** asmanılmaq.

asqanılmaq. asılmaq. **1.** sarımtıraq. açıq saman rəngi.

sarqımış

sarğımış. sarğuş. solğuş. soluq. qaba, iti olmayan. ölüq.

solmuş. ölgün. pörsümüş. cılız. qıntı. qıncıq. qıntın.

çinğir. çinğiz. çanğic. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır.

çapqır. qaq. quruq. calız. yalız. çözük.

sarqımışmaq

sarğımışmaq. sarğuşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq.

soluğqaşmaq. ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq.

pörsüşmək. cılızışmaq. calızıışmaq. yalızıışmaq.

çözüküşmək.

sarqın

sarğın. 1. sağqın. sağın. sarqıntı. sarğıntı. sağrıntı.

damla. çilə. silkinti. **1.** saran. saranğ. sarınq. sarnaq. (<

sarınmaq: sarqınmaq: qurşanmaq). hər nərsədə çoxluğu,

aşırılığ göstərən söz. **1.** sarqınlıq. müzahimət. -

sarqınları başdan etməli. - **sarqın** vermək: müzahim olmaq. -

sarqın savmaq: müzahimi rədd etmək. **1.** salqın. ətək. **1.**

müzahim. **1.** sarqıntı. müzahimət. **1.** sevimli. simpatik.

çəkici. **1.** sargı. sarılı. örülü. **1.** üsdü sazlarla (qamışla)
örtülü bataqlıq.

sarqınan - **küçədə qadınlara sarkınan kimsə:** qaldırım çapqını.
qızbaz.

sarqınc **sarqıc. sarınc. sağındırıq. sağınc.** qayğılı. əziyyət. müzahim. -
sarqınc olmaq: **sağınc** olmaq: yük olmaq. müzahim olmaq.
əziyyət vermək.

sarqınış **sarqınma. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma.**
sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış.
endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti.
ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı.
titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

sarqınlıq sarqın. müzahimət. - **sarqınları** başdan edməli. - **sarqın**
vermək: müzahim olmaq. - **sarqın** savmaq: müzahimi rədd
edmək.

sarqınma **sarqınış. sarqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı.**
sandırma. sandırayış. sandıranış. endirəmə. endirətiş.
endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı.
yırqalma. yırğalış. yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti.
irtiaş. lərziş. təkən.

- sarqınmaq** **salqınmaq.** 1. aşağıya doğru asılıb durmaq. 1. taxınmaq. müzahim olmaq. 1. salqınmaq. abanmaq. yapanmaq. əgilmək.
- sarqınmaq** **salqınmaq. sallahmaq.** düşmək. - ip **düşən** yerdə dur.
- sarqıntı** 1. **sarkıntı.** müzahimət. 1. **sarxıntı.** şərit - bir ölkənin **əgəmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, səriti:** qara suları.
- sarqıntı** **sarğıntı. sarkıntı. (: aşmaq. daşmaq).** **salqıntı. 1. sarqın. sağqın. sağın.** damla. çilə. silkinti. - **sarğındı suv:** silkinti su. 1. sarqıt. sıyrıntı. sərpinti. qalıntı. axıntı. artıq daşığı qalan hər bir nərsə. qabda qalan qalıntı. bir nərsənin son damlası, sonu. 1. müzahimət. 1. sarqın. müzahimət. 1. sataşma. çapul. tər'üz. təddi. təcavüz. 1. birikə (> **berke** (fars)). axıb bir yerə birikən su. - yağış **sarqıntıları. 1.** içəşmə. sataşma. taxılma. asqıntı olub dinc buraxmama. 1. basqın. təcavüz.
- sarqıntılıq** **sarkıntılıq.** müzahimətçilik.
- **sarkıntılıq, müzahimət edmək:** qarqa daşılmaq.
- **icəşiklik, satşılıq, askıntılıq, sarkıntılıq edmək:** əl atmaq, uzatmaq.

- sarqır** sarıl. avara. qırbal. qırban. boş boşuna sarılıb dolanan kimsə. - **qızıl sarqır**: göy qurşağı.
- sarqış** 1. damlama. 1. sarımtıl.
- sarqışmaq** **sərqışmaq**. 1. sarqışmaq. sərilmək. açılmaq. süzmək. çox damlamaq. - buzdən su **sarqışır**. - yarası baş verib sarqışır: irixsu axır. 1. damlamaq.
- sarqıt** 1. istalaqtit. 1. **sarkıt**. müzahim.
- sarqıt** 1. **sarqıt**. sarkı. sarqıntı. damlayan. damlayaraq qalan. asılı qalan. asılı duran. sallaq. artıq. qalıntı. yarımçıq. 1. iş. tapşırıq. ısmarıq. göröv. vəzifə. sarqıt üstünə sarqıt vermək: iş üstünə iş tapşırmaq. 1. tövsiyə. peyam. 1. yemək qalıntısı. 1. sovqat. qonaq gəlmiyənlər üçün. qonaqlıq yeməyindən ayrılan pay. 1. xahiş. istək. tapşırıq. birinə tapşırıq. 1. çiqinci. dirək. sütün. 1. müzahim.
- sarqıtçılıq** tikənçilik. dikənçilik. tikançılıq. əngəlçilik. gerəltçilik. mane'çilik. hai'lçilik. sıxıtçılıq. muzahimətçilik. muzahimçilik.
- sarqıtlıq** əl uzatma. sıxıtılıq. sıxıntılıq. qatlatıq. yorquluq. yorqalıq. muzahimət.

- sarqıtmaq** **salqıtmaq.** düşürmək. - beşinci qatdan ipi **düşürdü**.
- sarqıtmaq** **sarğıtmaq. sovqamaq. savqatlamaq. suyqlamaq. suqamaq. savqamaq. savmaq. 1.** sallamaq. asmaq. e'dam etmək. **1.** axdırmaq. axıtmaq. sıxıb çıxartmaq. damlatmaq. - küzə **sarğıdır.** - çatımız (damımız) su **sarğıtır.** - səndə bir qıyıb, bir nərsə (bir pul) **sarğıt.** - əsgini sıxıb suyun **sarğıtdı:** axıddı. **1.** tapşırmaq. ısmarmaq. sunmaq. yönətmək. göndərmək. vermək. **1.** göndərmək. sunmaq. - atam sizə salam **sarqıtır. 1.** damlatmaq. **1.** sıxıb çəkətmək. - çiləkdən su **sarqıtan. 1.** salqıtmaq. aşağı endirmək. - kovanı quyuya **sarqıt. 1.** uzatmaq. qoyu vermək. - saçların **sarqıtmış.** - saqqal **sarqıtmışlar. 1.** asmanlamaq. asqanlamaq. asmaq. - qurşağın ucunu **sarqıt. 1.** müzahim olmaq. müzahimət vermək. - çox bağışlayın sarqıtmaqdan. **1.** salındırmaq. sallandırmaq.
- **dodaq sarqıtmaq:** dodaq sallamaq. somurtmaq.
- sarqıtmaq** **sarğıtmaq.** bax > **sarqıtmaq.**
- sarqız** sar qız.
- sarqlı** - **sarğlı kölgəli yer.** sığnaq. bəklək <> bərklək <> əklək.

- sarqma** **sarkma.** sürüşmə. düşmə. - sınıx duvara dayaq vurub
düşməsin önləmə.
- sarqmaq** **sarkmaq.** müzahim olmaq.
- sarqmaq** **sarqamaq.** (: **daşmaq, aşmamaq**). **1.** sarsımış. sallanmaq. bürükmüş. pürsümüş. ərimək. əgilmək. yastılmaq. şaşılı durmaq. asılı durmaq. **1.** (axar nə sızıp) damlmaq. **1.** uyuşmaq. **1.** salınmaq.axmaq. suyun axması. zamanın aqıp gedməsi. köçmək. inmək. salınış. sallanış. sallanmaq. **1.** şişmək. - **süyəlib turqandan ayağlarım sarqdıla:** tikilib durmaqdan ayağlarım şişti. **1.** salınmaq. **1.** saldırmaq. üstünə cummaq. üstünə sarqmaq, qalxmaq, qabarılmaq, abarılmaq. təcavüz etmək. **1.** yalığmaq. yıxılmaq. çəkinməmək. yalvarmaq. **1.** sarılmaq. sərilmək. sağınmaq. sərirlənmək. uğramaq. süzülmək. uzanmaq. - onu pişirib suyun **sarğıp.** **1.** əgilmək. asılmaq. sallanmaq. nazlanmaq. **1.** damlmaq. **1.** ala qoymaq. qıraq qoymaq. silmək. **1.** suyun almaq. suyun çəkmək.süzdürmək. **1.** çəkinmək. istəməmək. qasqanmaq. **1.** nərsiyə doğru yönəlmək. imrənmək. arzulamaq. **1.** ismarlamaq. **1.** havələ vermək. **1.** görəvləndirmək. sallamaq. iləmək.

ilməkləmək. yapışdırmaq. tapşırmaq. **1. sarğmaq.**

süzmək. - küp sarğır. - sallanmaq. axmaq. yağmaq. - zaman

sarğır. - çaylar dənizə **sarğır.** əsmək. köçmək. axmaq.

enmək. - yerdən yerə sarğanan ellər. - yaylaqdan sarğındıq
kəndə.

- **qoban, qaradənğizqə sarqadı:** quban ırmağı. qaradənizə
axır.

- **köp yıllarımız bu tağlarda qıynılığda sarqdıla:** çox yıllarımız
bu dağlarda zorluqla geçtilər.

- **tağlarda qıynalıb art qözüvdə tağlularda düz yerlərqə
sarqqandılar:** dağlarda zorluq çəkip son zamanlarda dağlılar
da düz yerlərə indirlər.

sarqmaq sarğmaq. bax > sarqmaq. zarı >.

sarqmış - **aşağıya sarqmış:** düşmüş. düşük. düşgün.

sarqmış sarkmış. asılı.

sarqon sarqun. yaraş. uyqun. ərikli. razı. istəkli. açığızlı: ağız açıq.
yerkli. bu paltar sənə çox sarqun.

sarquc **1. > sərxoş <** salquc. sarqur. salqur. əsrük. asruq. kefli.

**1. kakil. - böyük sarquclı durna, ki tükleri tuğlaya, qotuza
taxılır:** qərqərə.

- sarquc** **sarğuc.** cığa. tac. əklil. əfsər. bağılı. sorquc. piçet.
- sarquc** **sarğuc. sorğuc.** 1. çələng. başa taxılan tuğ. 1. bir sıra quşların təpələrində tükdən olan topcq, süs.
- sarquq** **sarğuq.** 1. aslaq. sarqaq. sallaq. 1. **saruq.** sarıq. sayvan. seyvan. süs. bəzək. çixıntı. damla. tamlı. oyma. sıçaq. saçaq (**saç < > aç # iç**).
- sarquna** alıq. dalqın. büküt. danqalaq.
- sarqurmaq** **sarğurmaq.** 1. axıdıb damcıtmaq. siyirmək. silkəmək. silib süpürmək. - yağ qabdan **sarğırdı:** siyirdi. 1. damıtmaq. tökmək. 1. saralmaq.
- sarquş** **sarğuş. sarğımış.** ölüq. soluq. qaba, iti olmayan. solmuş. solğuq. ölgün. pörsümüş. cılız. qıntı. qıncıq. qıntın. çinğır. çinğız. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qaq. quruq. calız. yalnız. çözüq.
- sarquşmaq** **sarğuşmaq. sarğımışmaq.** soluqlaşmaq. solmuşamaq. soluğqaşmaq. ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq. pörsüşmək. cılızlaşmaq. calızılaşmaq. yalnızlaşmaq. çözüküşmək.
- sarqut** 1. günəş işığı. 1. bağış. ehsan.

- sarlaq** 1. çatrat: şatır (çatır). çətir. çardaq. çatı. çatılmış neçə nərsədən oluşan örtü. dam. üçək. öqüzə. səqf. 1. salaç. savan. saya. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı.
- sarlamaq** sarmaq.
- sarlanmaq** 1. burulmaq. sarılmaq. - bir parçaya **sarlanmış**, paltarın **sarlanıb** getdi. 1. sarınmaq. sarılmaq. bürmək. - **suvluq** salan. - ip **sarlansın** ağaca. - **sarlaqıl** ipi yeşiyə. 1. sıralanmaq. sarılmaq. yaraqlanmaq. sulanmaq. hazırlanmaq.
- sarlaşmaq** sarmaqlaşmaq.
- sarlatmaq** sardırmaq.
- sarlı** sərt. bərk. davamlı.
- sarlış** sarmaşiq. sarışiq. sarğan. piçək. burşaq.
- sarlıtmaq** axıtmaq.
- **əsgiləni sağıb suvun sarqıtdı**: paltarları sıxıb suyunu axıtdı.
- sarma** 1. güreşçilərin birbirini qıçlarına sarılıb düşürmə yolu. 1. örtək. mələfə. 1. quzu bağısağından yapılan yemək. 1. kiçik dənəli yapraq dolması. 1. **sırma**. sarı, gözəl saç. -

sırma saçlı sevgilim. **1.** bükmə. - **devirib bükmə:** qatlayıb bükmək. **1.** sarılma. sarım. **1.** tapşırıq. sarğıt.

sarma

1. quşatma. quşaq > köşk. küşk. **1. sarım. sarıq.** dolam. dolama. qurşatma. hisar.

- bir boğazı, **təngəni qorumaq üçün qurulan qurşatma, sarma, hisar:** boğazkəsən.

- **qırıq sarma:** düzəltmə. onarma.

- **yumuşacalardan, sarma qabıqlı heyvancıq:** salyanqoz. qatlanqoz. qaravola. hələzon.

sarmaçuq

kiçik kiçik kəsilmiş tikələr.

sarmaq

1. boş sözlərlə birinə ilişmək. - sən mənə **sarırsın** ha. **1.** devşirib yumaq yapmaq. - bu ipliği **sarmalı**. **1.** qızmaq. çıxışmaq. sərtəlmək. qatıb qarışdırıb, sərt söz söyləmək.

1. bağlamaq. qablamaq. hörmək. - **sarmamış** sütdən qayaq: qaymaq bağlamadı. **1.** olqun duruma gəlmək.

sarmalmaq. sarmaşmaq. **1.** sərmək. **1.** yığmaq. #

sərmək: sarmaq. yazmaq. yaymaq. **1.** çuqmaq. sıxı

bağlamaq. **1.** sarlamaq. **1.** yaxışmaq. yaraşmaq.

uyuşmaq. uyğun gəlmək. yapışmaq. münasib gəlmək. -

bu süs sizə **sarmır**. **1.** bəğənmək. xoşa gedmək. - hançı

dadlar sizi **sarır**. - acı yeməklər mənə **sarmaz**. - bu şaka ona **sarmadı**. **1.** dırmanmaq. - sarmaşıq çardağa sarılmış. **1.** yetişmək. vasil olmaq. - **sarılmamış** otdan nasıl yanmaq olar. - ot saçağa **sardı**. **1.** örtmək. **1.** arqamaq. ərqəmək. **1.** bürümək. qapamaq. qaplamaq. **1.** qatlamaq. devşirmək. devşirmək. burmaq. - bu qalını **devşirmək**. - nərsə şüyüzü **deşirib** sandığa qoy. **1.** sarılmaq. qucumaq. bağra basmaq. **1.** türmək. dürmək. burmaq. qatlamaq. **1.** ərqəşləmək. arqaqlamaq. **1.** çevirmək. tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. - ayağına ip **dolaşdırdı**. **1.** sarınmaq. tutunmaq. örtünmək. bağlamaq. gövdəsi üzərinə qoymaq. - yaşmaq **tutunmaq**. - fitə **tutunmaq**. **1.** toplamaq. çəkmək. qaldırmaq. çirmamaq. - saçıvı **topla**. - ətəyivi **topla**. **1.** tolanmaq. dolanmaq (dolamaq işini görmək). dolamaq.- bir sarqı **dolandı**. **1.** danqmaq. pansıman. **1.** çalmaq. boyamaq. vurmaq. döymək. ititmək. sūtmək (boya). atmaq. **1.** aylamaq. dolamaq. **1.** süpürmək. qatmaq. qapamaq. qarışdırmaq. yerə yixmaq. basmaq. əzmək. dağıtmaq. xəbər vermək. **1.** yumaq yapmaq. **1.** içinə uyğun düşmək. xoşuna gedmək. tə'sir almaq. - bu mahnı məni **sardı**. -

işinə elə **sarıb ki** dünyanı unudub. **1.** yaylamaq. yayılmaq. örtmək. üstün qalib gəlmək. sirayət etmək. qurşatmaq. çevrələmək. burmaq. bürümək. məhasirə etmək. sarıtmaq. səritlemək. dəngəmək. bağlamaq. qapmaq. qucaqlamaq. dolmaq. sarmaşdırmaq (burşaq. purçaq > **piçək. 1.** göndərmək. çatdırmaq. - salam **sar** atava: salam yetir. onu evə **sardım.** qoşun **sarmaq.** elçi **sarmaq. 1.** çavlamaq. xəbər vermək. (**daha ayrı**) tapşırmaq. ismarlamaq. sarğıtmaq. - görəcək işlərimizi bizə **sardılar. 1.** çırmalamaq. çırmablamaq. tırmamaq. dırmamaq. çırmamaq. **1.** bağlamaq. torlamaq. dolmaq. tükürmək. türmək. bükmək. təhləmək. dəkləmək. dibinləmək. tibnəmək. **1.** saymaq. təvəccüh etmək. lütf etmək. **1.** qapmaq. yaxalamaq. **1.** çəkmək. sıyımaq. əlindən zorla almaq. **1.** sallayıb vurmaq. **1.** doya doya yemək. **1.** çırmamaq. dolmaq. çörgəmək. bürümək. saylamaq. - **can canını sarmaq:** sınırlanmaq. hiddətlənmək. - **börü qoyunu boynundan sarmadı:** qurt qoyunu boynundan qaptı. - **qopuznu qolumdan sarmıb aldı:** qopuzu əlimdən zorla

çəkip aldı.

- **tavlu ciqit yavnu qəmə bilə sarmaqan edi**: dağlı yiğit

düşmanı qəməsini sallayıb vurdu.

- **toyda ətdən iyi aşqı sarmatıq**: düğündə əttən doya doya yetik.

sarmaq

1. qatlamaq. devşirmək. dərşirmək. dirşirmək. 1.

qıvırmaq. burmaq. bükmək. sərimək. bağlamaq.

tuddurmaq. düğümləmək. devşirmək. dövşürmək. (<

dövrələmək < tüqrətmək). qatlamaq. toparlamaq. yığmaq.

dərləmək. arqaqlamaq. enqəçləmək. atqılamaq. 1.

çevirmək. quşatmaq. qurşatmaq. çevrələmək. əhatə

edmək. çevirmək. 1. çevirmək. dolamaq. döndürmək. 1.

tümürləmək. dürümləmək. yumurlamaq. qatlamaq.

bükmək. bürkürmək. devşirmək. toplamaq. 1. **sarılmaq.**

qarılmaq. dolamaq.

- **yayılib, çəpçevrəni sarmaq, doldurmaq**: qaplamaq.

- **nərsəni örtmək, sarmaq**: almaq.

- dağları duman, çis, boran **aldı**.

- **nərsəylə qaplamaq, sarmaq**: almaq.

- qorxu, ürpərmə, dehşət **aldı**.

- **düşüyə sarmaq**: pisə, uğursuza yormaql.
- **iş sarpa sarmaq**: **iş çatallaşmaq**, **çatallanmaq**: iş çətinə düşmək. bir işdə güclüklə qarşılaşmaq.
- **sarıb sarmalamaq**: qundaqlamaq. bələmək.
- **başə sarmaq**: **başına sarmaq**: üstün, müsəllət edmək.
- **qırıq sarmaq**: sınıq bağlamaq.
- **ələ sarmaq**, **salmaq**: alaylamaq. ələləkləmək. alçatmaq. korlatmaq. təhqirləmək.

sarmaqlaşmaq sarlaşmaq.

sarmal 1. burşuq. çətin. sarp. 1. hələzoni. sarılmış biçimdə.

sarmal **sarmaşıl**. çalaçın. qulaqçın. qıvrıq. dolambac. dolamac. buruk. girdəvə. girdəvər. ilankavı. ilan kimi burulan. marpiç. hələzoni.

sarmalıq (s < > y) **yarmalıq**. (yarmaq: 1 açmaq, bölmək. 1. toplayıb yığmaq, qurmaq) bazar. **dağıtım**. malların, heyvanların bir yerə **yığib satılan** yeri. fuar ^(latin). böyük çarşı (< **yarşı**).

sarmalmaq 1. sarılmaq. sarmaşmaq. dolanmaq. 1. süzülmək. sarmatmaq. sərmətmək.

sarman **sarıman**. 1. sarışın. sarıya çalan. 1. sıcaq qanlı. cana yaxın. 1. bax > **sərmən**. 1. azman. qocaman. iri.

- sarması** - **iç içək quzu sarması**: könül könülə. ilişgiləri çox içdən, candan, iç içək, içdənlik, səmimi.
- sarmaş bolmaq** nərsə birbirinə qarışmaq.
- sarmaş** 1. bir başlıq, boşqablıq yemək. pors. 1. servis. 1. qarışıqlıq. bulğaş. bulğaq. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım. qırqın. tezlik. dehşət. 1. bir nərsənin bir nərsəyə sarılması. 1. müzahim. 1. çəngəl. cənqəl. çoğul. çuğul. şər kişi. 1. cənqəl. çəngəl. çoğul. çuğul. 1. çırmaş. çırmaşlıq. dolşaq. dolaşlıq. 1. qavqa. dövüş. mücadilə. savaşıq. maharibə. 1. sıx sıx sarılmış, dolanan.
- sarmaş** saluş. salus. saruş. sarmaşlıq.
- sarmaşan** sarılan. uçaq. uçqar.
- sarmaşığ** 1. burcaq > piçək. 1. girməc. gəlməc. 1. saluş. salus. saruş. sarmaş. - **sarmaşığın, sarmaşlıb yayılaraq örtməsi**: ağmaq. ağışmaq.
- **asma (möv), sarmaşlıq kimi bitgilərdə, nərsiyə tutunmaya, dırmaşmağa yarayan sürgü, quyruq**: bıyıq. buğ. bağıq.
- **qayasarmaşığı**: qayalıqlarda bitən sarmaşığ çeşiti.

sarmaşiq əriğic. əgilic. əğilic. əğilib, dolaşib, sarşan nərsə. - **qoyun**

sarmaşığı: qərə pazıya bənzər bir bitgi. **1.** (bir çeşit) azğic.

azaq. sarlış. sarışiq. sarğan. piçək. burşaq. **1.** işi

sarmaşmaq olan. sarmaş. müzahim. **1.** mantar. ağaclara

sarılan bitgi. **1.** sarğan. sarılı. sarpasarmış. sarılan.

sarılmış dolaşmış. çalmaşiq. qarışiq. toxlaq. toxunmuş

burulmuş nərsə. - **sarmaşiq iş.** - **sarmaşiq baş.** - **sarmaşiq**

ip. **1.** yörgənc. ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit

bitgi.

- **ağ sarmaşiq çeşiti.** öksüz yorğanı: yoxsul yorqanı.

sarmaşıqlanmaq mantarlanmaq. sarmaşığa tutulmaq.

sarmaşıl **sarmal.** çalaçın. qulaqçın. qıvrıq. dolambac. dolamac.

buruk. girdəvə. girdəvər. ilankavı. ilan kimi burulan.

marpiç. hələzoni.

sarmaşlıq şuluğluq. qalabalıq. tirqəş. tirkəş.

sarmaşmaq **sərməşmək.** **1.** sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər

sarmaşib getdi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. **1.**

mücadilə etmək. qavqa etmək. dövüşmək. savaşmaq.

vuruşmaq. **1.** sarılmaq. sarmalmaq. dolanmaq. **1.** nərsəni

sarıb, çevrələyəib, torla, kamanla tutmaq. avlamaq.

	torlamaq. - balıq sarmaq . 1. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir nərsə çıxmaq. 1. qarışmaq. toxuşmaq. 1. sərrib seçmək. ayırmaq. 1. nərsəni bir yerdən tutmaq. tora salmaq. qapmaq. qablamaq. qaba qoymaq. - balıq sarmaşmaq : tutmaq. - boz başdan sarmaş : (qabıva) çək.
sarmaşüv	savaş. sarmaş. mücadilə. maharibə. qavqa. dövüş.
sarmatmaq	sardırmaq. sərilmək.
sarmavuş	qapıp qaçan.
sarmay	saray.
sarmıq	1. büküm. büklem. tay. - sarmıq sarmıq : tay tay. büküm büküm. büklem büklem. 1. sarqı. bandaj.
sarmısaq	< > sarımacaq .
sarmısaq	sarmusaq. sarımacaq. samursaq.
sarmsa	samsa. baqlava biçimində yapılan bir çeşit xəmir dadlısı.
sarmusaq	sarmısaq. sarımacaq. samursaq.
sarna	aşqazanın (mə'dənin) qaynaması. səfranın çoxalması.
sarnaç	birikə (> berkə (fars)). qaç. yağmur. suyunun bir çuxurda birikintisi.
sarnaq	saran. saranğ. sarıq. sarqın. (< sarınmaq : sarqınmaq : qurşanmaq). hər nərsədə çoxluğu, aşırılığı göstərən söz.

- sarnamaq** 1.bax > **saqnamaq**. 1. sərımək. mıldamaq. deyinmək. öz özüvə nə **sanrısan?**. **sərnəyib sərnəyib** yorulub yatdı. 1. **sarnavermək**. iti iti tez tez arxa arxaya çabıq çabıq danışmaq. 1. çığırıtı edmək. ağlamaq. yay qara qoparmaq.
- sarnaşmaq** ağlaşmaq. bağırişmaq. çığırıtı edmək.
- sarnav** 1. çığırıtı. bağıriş. 1. fəğan. çığırıtı. - **yılav sarnav**: ağlayıb çağırma. çığırıtı fəğan.
- **sarnav edmək**: çığırıtı edmək. ağlamaq.
- **sılav sarnav**: çığırıtı ağlama.
- sarnıc** 1. sağnıc > **səhrinc**. **səhəng**. **sehin** (< sağınaq qabı: < **sağmaq**). yağış suyun toplamağa özəl qab. gəmidə dadlı su saxlanılan qab. 1. tulum. qab. 1. bol geniş yaxalı kürk.
- sarnıq** sərgək. sərik, sallaq, əsnək, səndələyən kimsə, nərsə.
- sarp** 1. sərt. dik. güclü. bərk. - **sarptaş**: sarp - taş. - **sarptimur**: sarp - timur. - **sarpər**: **sarp** - **ər**. 1. qala. 1. çarp. çarpıq. iti. 1. yalçın. yoxuş. yüksək. yalman. güc. çətin. **sarp qayalar**.
sarpa sarılmaq: çox çətinləşmək. çətinləşmək. 1. yalçın. sal. dik. yuxarıda. ulaşılmaz. 1. bərk dik. - **sarpa sarmaq**: gücləşmək. işgillənmək. müşğül olmaq. - işlər **sarpa sardı**. 1.

opuzluq. obuzluq. sarmal. burşuq. çətin. sərt. güc. zor.
 çətin. qadır. **1.** qadama. ulaşılmazlıq. zor. uçurum. qısır.
 yalçın. tilqəm. dılqəm. tik. yalçın. - **sarp dərə**: qulaq.
 boğaz. - **sarp qaya**: cuq. - **sarp qayalıq**: çınqıl. uçurum.

sarp

1. sərt. kəsgin. kəsici. iti. acı. acıq. **1.** sarplıq. sərt.
 sərtlik. çətin. çətinlik. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq.
 darcanaq.

- **yüksək, uca, sarp, qaylıq yer**: qaşqar. qaçqar.

- **geçit verməyən dik sarp, uçurumlu, qayalıq, kötü yol,**
yer: qapan. qaban. qabalaq.

- **iş sarpa sarmaq: iş çatallaşmaq, çatallanmaq**: iş çətinə
 düşmək. bir işdə güclüklə qarşılaşmaq.

- **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişlik, yağdaylıq**: ılımsızlıq.
 qızıqqanlıq. salqınsızlıq. dincsizlik. uysalmazlıq.
 mulayimətsizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.

- **uçurum, sarp qayalıq yerlər**: qağşaq. qavşaq. qayşaq.

- **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı**: ılımsız.
 qızıqqanlı. salqınsız. çalız. çalaz. dincsiz. uysalmaz.
 mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.

- sarpa** 1. qara balığın kiçik çeşiti. 1. sayqı. hörmət. **sarpa** qazanmaq: sayqı qazanmaq. **sarpa** gedse ad qalmaz.
- sarpalı** sayqılı. hörmətli. **sarpalı** kişi.
- sarpama** - **boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə**: dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. saçama. saçma. savırma. savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- sarpanşmaq** bəkişmək. qatıqlaşmaq.
- sarpaşmaq** bax > **sarpışmaq**.
- sarpı** sarıp. dik. çıxılması güc. yalçın.
- sarpıq** **çarpıq**. 1. əsrik. qərib. yayaq. yayqa. əğrik. əğric. əğlincik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandil. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. aldırmaq. laübalı. saymaz. umursamaz. ilgisiz. dəlişman. laqeyd. 1. yarıq. ayırıq. qərib. eldiş. ildiş. eldiş. çor. kəsik. kəsəki. sayrıq. əslik. əsrik. yesir. dışqır. daşarlı. daşralı. çıplaq. yeğrik. yolçu.

- sarpılmaq** sarpılıb böyümək. düzəlmək. yarpatmaq. iyiləşmək.
ayağa qalxmaq.
- sarpın** (< **1. sarımaq. 1. salmaq**). sandıq. pətək. ambar. çamırdan.
palçıqdan. tərsdən qurulan hörülən küp kimi qab.
- sarpınıq** **şaşrınıq. çarpınıq.** sanğılmadıq. alşarı (< **alış aşırı**: alış,
alışaq dıışı). dıışaq. dıışlaq. dıışqal. daşqa. alışınmamış.
alışınmamış. umulmadıq. əcib. ənaii. eybəcər. yasadış.
yadırdıq. yadırdıq. yabanısım. kəsəki. özgəc. ğeyri
mə'mul.
- sarpınış** **sarpınma. sərtlənmə. sərtlənış.** itinmə. itiniş. artma.
artınış. bərkinmə. bərkinış. qayrınma. qayrınış.
güclənmə. güclənış. gücünmə. gücnünüş. qocrunma.
qocrunuş. şiddətlənmə. şiddətlənış. iştidad.
- sarpınma** **sarpınış. sərtlənmə. sərtlənış.** itinmə. itiniş. artma.
artınış. bərkinmə. bərkinış. qayrınma. qayrınış.
güclənmə. güclənış. gücünmə. gücnünüş. qocrunma.
qocrunuş. şiddətlənmə. şiddətlənış. iştidad.
- sarpışmaq** **sarpaşmaq. (< sarp. sərt).** sarpa sarmaq. gücləşmək.
zorlaşmaq. dikə düşmək. çetləşmək.

sarplaşmaq sarpa sarmaq. gücləşmək. işgillənmək. müşgül olmaq. - işlər **sarplaşdı**.

sarplaşmaq **sərtişmək**. kəsginişmək. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlenmək. qarşıtışmaq. qarşıtinmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. ayğırışmaq. muxalifleşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddleşmək. muğayirləşmək.

- sarplıq** 1. sarp. sərt. sərtlik. çətin. çətinlik. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq. 1. **sərtlik. səxlik.** qıynılıq. qıcınılıq. qınıclıq. qıynıqlıq. qatılıq. güclük. bükdənlik. bükdəşlik. çətinlik. bulğaşlıq. bulaşlıq. basılıq. basıqlıq. zorluq. buruşluq. burşuqluq. işgillik. müşgül. işqal.
- **itiliyi, çıxışı, dikliyi, sarplığı, az olan:** yüngül. - **yüngül** yoxuş. - **yüngül** kişi. - **yüngül** davranış.
- sarplıq** çətinlik. dağ daşlıq.
- sarplıq** tılqamlıq. dılqamlıq. diklik.
- sarpməq** sərpmək. səpmək. saçmaq. açmaq. faş etmək.
- sarpsınmaq** çətinlik çəkmək.
- sarpun** 1. içinə taxıl kimi yeməkləri qorumaq üçün yeri qazıb üstünə təpmə topraq çəkilən çuxur, ambar, təpəngü, kəndüc. 1. omuzda çörək xəmiri daşmağa yarar, oyuq oyuq çuxurları olan təxdə.
- sarpun** üstü sarılı taxıl ambarı.
- sarpuru** parlaq tüklü qurt.
- sarraq** sarıraq. yanqılış. əğri.
- sarsac** quş adıdır. bir çeşidinə **sığırcıq**, birinədə **cılaq** dərər.

- sarsaxlamaq** sərsəmlək. sayıqlamaq. sandırmaq. saçmalamaq.
səfelhləmək.
- sarsaq** 1. < **sarsımaq**: zayıflıqdan titrəmək. ağılı oynamaq. 1. bax
> **səqik**. qızıl ağız. səfelhəyən.
- sarsaq** 1. titrək. 1. sapaq. abdal. 1. ağız boş. boş boğaz. ditrək.
titrək. mürteiş. ağız yayvan. ağız açıq. boşboğaz. ağız
gəvşək. gəvəzə.
- sarsaq** **sarsax**. **sərsəm**. salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.
səfeh. gəbəş. küpəş. gəbəşağı. axmaq. ənai. çaşlaq.
qaşalat. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
qırtabaş. donqabaş. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
qırtabaş. sərsəm.
- sarsaqlamaq** < **sərqəkləmək**. sağa sola sərrib sellanmaq, təlbələnmək,
aşmaq.
- sarsaqlamaq** satulamaq. faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik etmək.
- sarsal** **sansar**. **sarsal**. samura bənzər bir heyvancığ.
- sarsalamaq** ötə bəri sarsmaq.
- sarsalıq** **sarsarıq**. **sarsatıq**. **sarsırıq**. su çevrintis. çevrinti. tərsin.
əğrim. girdman. qasırga. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq.
dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik.

çevri. çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur.
devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma.
dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəcək.
çəkçək. dönək. qancıq. dönəməc. ivlək. evlək. çevlək.
çövlək. çölək. girdağ > girdab.

sarsamaq 1. sararmaq. sarqamaq. 1. sarsılmaq. titrəmək.
bezikmək.

sarsan - gəmini sarsan, qarıqdıran, kırıxdıran dalqa: qarıntı.
qarıncaqaç.

sarsar girdbad. hava çevrintisi.

sarsarıq sarsalıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin.
əğrim. girdman. qasırğa. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq.
dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik.
çevri. çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur.
devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma.
dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəcək.
çəkçək. dönək. qancıq. dönəməc. ivlək. evlək. çevlək.
çövlək. çölək. girdağ > girdab.

sarsat salsat. sallaq. sallat. aslat. aslaq. təprətli. dəbətli. oynaq.
oynat. ırqantı. ırqanı. yırqanı. yırqantı. ırqaq. yırqaq.

ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.

sarsatıq **sarsalıq. sarsarıq. sarsırıq.** su çevrintisi. çevrinti. tərsin. əğrim. girdman. qasırğa. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq. dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik. çevri. çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur. devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəcək. çəkək. dönək. qancıq. dönəməc. ivlək. evlək. çevlək. çövlək. çölək. girdağ > girdab.

sarsı silki. sallaq.

sarsığın sarsıntı. titrəş. irtiaş.

sarsıq **sarsıq. sassıq.** qatı. sərt olan hər nərsə. yaxımsız. kupal. gobut. - **sarsıq** söz: qatı söz.

sarsıq titrək. sarsılan.

sarsıqlıq pozma. pozuluş. pozuqluq. pozuqçuluq. pozqunçuluq. pozğaqqılıq. pozulma. əksiklik. düzensizlik. xiləl.

sarsıl pozuq. zərər. ziyan.

sarsılan 1. sallanan. oynayan. mütəzəlzil. 1. sarsıq. titrək.

- sarsılı** yalpalı. qorlı. qurlı. gurlı. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. tuluqlu. dalqalı. dağqılı. çalxalı. yalxalı. yılxalı. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışiq. qarımıq. küpəli. qıplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
- sarsılış** **sarsınış. sarsıyış. salsayış. salsürüş.** titrəmə. titsəyiş. titrəyiş. təprəyiş. təpsəyiş. hərəkət.
- sarsılış** sasıma. 1. sallanma. titrəmə. lərzə. rə'sə. 1. pozulma. düşmə. - bu ısıtmadan çox **sarsılışım** oldu.
- sarsılma** titrəmə. irtiaş.
- sarsılmaq** (s < > ç) salqanmaq. sallanmaq. çalqanmaq. çalqalanmaq. möjlənmək. dalqalanmaq.
- sarsılmaq** 1. titrənmək. oynadılmaq. təhrik olunmaq. 1. pozulmaq. ziyan görmək. - bu xəstəlikdən çox **sarsıldım.** - alışı verişimdə **sarsıldım.**
- sarsılmaq** **döğəzimek. tökəzimek. tökəzləmək. döğəzləmək.** 1. bir nərsiyə çarpıb, dəğib, düşər kimi olmaq. səndələmək. 1. kəsinləşəməyib şaşqınlıq, sarsınıtı, quşqu, şəgg keçirmək. 1. sallanmaq. titrəmək. - **bəlli bəlirsiz, yüngülcə**

- titrəmək, sallanmaq, sarsılmaq.** əfildəmək: ifildəmək.
əfildəmək. ifildamaq.
- güvəni sarsılmaq:** inancı qalmamaq.
- sarsılmaq** sallanmaq. qımıldamaq. təbrənmək. təntirəmək.
sallanmaq. titrəmək. təpmək. təbmək.
- sarsılmaq** salsılmaq. səndələmək. sandalamaq. saldanamaq.
sallanmaq. salsamlamaq.
- sarsılmaq** sarsamaq. titrəmək. bezikmək.
- sarsılmaq** sərilmək. sarılmaq. əsmək. səndələmək. yalpıb,
ləpələnilib düşəyazmaq.
- sarsılmamaq** dayanışmaq. dayanmaq. dözmək. dözəmək. çəkmək.
taqət gətirmək. təhəmmül etmək. mütəhəmmil olmaq.
muqavimət göstərmək. sığışınmaq. sığımlanmaq.
sığıqlanmaq. səbir, istiqamət etmək.
- sarsılmayan** qacı baş. qacar baş. qaçar baş. gəvşəməyən. enmiyən.
- sarsılmaz** kür. gür. yığit. dəlir. bək yürəkli. qabadayı. cəsur.
- sarsılmaz** qadamaz. qaptanmaz. fəth olunmaz.
- sarsılmaz** sığışlı. sığımlı. sığıqlı. səbirli. istiqamətli. dözümlü.
dözəmli. çəkimli. dayanışan. taqətli. təhəmmüllü.
mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.

dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan.

sarsıltı zəlzələ. - sarsıltıda **qabalıqda** (taxcada) olan bütün qablar sındı.

sarsımaq 1. sallanmaq. zayıflıqdan əsmək. titrəmək. gəvşəmək. üzülmək. - qurbətdə **sarsımayasın**. - oturub oturub sarsıyıb getdi. - içgidən **sarsımış**. 1. axsaq təpsək qalmaq. səfehləmək. 1.

sarsımaq 1. titrəmək. oynadmaq. təhrik etmək. 1. pozmaq. ziyan vermək.

sarsımaq qaqırdamaq. titrəmək. titrəşmək.

sarsımış < sarqmaq. sallanmaq) bürükmüş. pürsümüş.

sarsınış **sarsılış**. **sarsıyış**. **salsayış**. **salsürüş**. **sarsınma**. **sarsıntı**. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. təprəyiş. təpsəyiş. titrəmə. titriş. titsəyiş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən. hərəkət.

sarsıntı 1. azarın. azarınğ. müsibət. təprəm. bəla. afət. 1. sallantı. çalxantı. dalqıntı. yalpantı. sarsığıın. titrəş. irtiaş.

titirəmə. titrəmə. çarpıntı. iztirab. - **ürək çarpıntısı.**

- **kəsinləşməyib şaşqınlıq, sarsıntı, quşqu, şəgg**

keçirmək: sarsılmaq. səndələmək. döğəzimek. tökəzimek.

tökəzləmək. döğəzləmək.

sarsınma **sarsınış, sarsıntı.** sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma.

salqınış. salqıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış.

endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti.

ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı.

titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

sarsınmaq **sallanmaq.** ırqalanmaq. yırqalanmaq. ırqanmaq.

yırqanmaq. yelxalanmaq. yexalanmaq. çalxalanmaq.

təprənmək. dəbəşmək. tirtirənmək. titrənmək.

oynanmaq. qımıldanmaq.

sarsıntı **1.** müsibət. - çox **sarsıntılar** bizə çapdı. **1.** təzəlül.

sarsıntı **sarsınma, sarsınış, sarqınma, sarqınış, sarqıntı.**

salqınma. salqınış. salqıntı. sandırma. sandırayış.

sandıranış. endirəmə. endirətiş. endirəti. ürpərmə.

ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış.

yırğaltı. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

sarsıntı təbrəniv. sallantı.

sarsıntı	titrəyiş. dalğınıq. həyəcan. sarsımaq.
sarsıntırmaq	sarsındırmaq. sallandırmaq. yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq. ırqalandırmaq. yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq. təprəndirmək. dəbəşdirmək. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq.
sarsır	didilən yırtılan nazik yoxacığ davamsız dayamsız dəri.
sarsırdamaq	salsırdamaq. dəprəmək. təprəmək. qımıldamaq. çabalamaq. hərəkət etmək.
sarsırdanmaq	salsırdanmaq. dəprənmək. təprənmək. qımıldanmaq. çabalanmaq. hərəkətə gəlmək.
sarsırıq	sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. su çevrintisı. çevrinti. tərsin. əğrim. girdman. qasırga. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq. dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik. çevri. çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur. devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəkək. çəkəkək. dönək. qancıq. dönəməc. ivlək. evlək. çəvlək. çövlək. çölək. girdağ > girdab.
sarsıtan	canqıran. içqıran. özqıran. acıtqan. acıdan.

- sarsitan** **sancan.** tasalatan. taslatan. acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlätən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hirslëndirən. hislëndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. toxunan. tumladan. tutturən. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən.
- **minicini sarsitan, sallantılı at yerişi:** qara yeriş. qarayış.
- sarsıtmaq** (r < > l). **sallatmaq. (s < > y) yarsıtmaq. 1.** üzmək. sıxıb qayğılatmaq. incitmək. - bu söz məni **sarsıtdı. 1.** axsatmaq. əngəlləmək. - işləri **sarsıttılır:** salladılar.
- sarsıtmaq** < **səksütmək.** cana gətirmək. qabalıq görsətmək. sərt, qaba davranmaq. bezdirmək. bıqdırmaq.
- sarsıtmaq** 1. itmək. itələmək. təpmək. qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. soxuşturmaq. 1. sallamaq. dalqalamaq. çalxamaq. yalpalamaq. yalpamaq. ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaqyexalalamaq. yexlamaq. yerxamaq. yerxalalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. təprətmək. dəbətmək. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq.

- **çox danışib usandırmaq, sarsıtmaq, bıqdırmaq.** qafa
ütüləmək. qafa şişirmək. qafa qazmaq, qazımaq. gəvəzələyib
baş aparmaq.

sarsıtmaq carcatmaq. yormağ.

sarsıtmaq salqıtmaq. titrətmək. ditrətmək. qorxutmaq.- sərtliklə hər
kəsi **titrətmişdir.**

sarsıtmamaq dayatmaq. dayıtmaq. dayanışmaq. dözdürtmək.
dözədürtmək. çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül
edidmək. mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək.
sığışıtmaq. sığımlatmaq. sığıqlatmaq. səbir, istiqamət
edidmək.

sarsıyış **sarsınış. sarsılış. salsayış. salsürüş. titsəyiş. titrəyiş.**
təprəyiş. təpsəyiş. hərəkət.

sarsmaq pozmaq. əksiklik, xiləl yetirmək.

sarsmaq sanqsıtmaq. güürüdəmək. sağır edmək. təbrəndirmək.
qımıldatmaq. sallandırmaq. təntirətmək. titrətmək.
sallamaq. sarımsaq.

- **qaya sarsmaq:** yabanı sarımsaq.

- **sarsmaq tiş:** diş sarımsaq.

- **sarsmaq tüb:** baş sarımsaq.

- **sarsmaq yeti avruvnu başın kəsədi**: sarımsaq yedi

xəsdəliğin başını kəsər.

- **sarsmaq aşamaqan iyis edməydi**: sarımsaq yeməyən

qoqmaz.

sarsmaq

titirəmək. bıqmaq.

sarsuq

salsuq. səlis. axarlı.

sarsıq

davamsız. nazik. qalınsız.

sarsıqın

ırqıltı. yırqıltı. yırlayış. titrəyiş. (lərzələ. zəlzələ).

sarşab

sarçav > çarşaf.

sarşı

> **çarşı**. çevrədən sarılı, üsdü qapalı, açıq alışveriş yeri.
bazar.

sart surt qılmaq "zart zurt" "fart furt" kimi səs çıxarmaq.

sart surt

"zart zurt" "fart furt" doğal səs. boşalıb dəprəşmədən,
laxlamaqdan, suyun dəbərcələnməsindən. çıxan səs. -
boş boş danışmaq: zart zurt etmək.

sart surt

"zart zurt". "fart furt" kimi səs bildiren söz.

sart

"taciklərə" deyilir.

sart

1. sərt. sarb. çətin. 1. tat. tacik.

sartıq

1. sarılı. hörgülü. hörölmüş. 1. özənli. diqqət çəkici.

- sartın** dolayı. yönündən. görə. - mənə görə sən gedmə: **məni**
sartın sən barma:
 - **məni sartın, alayqa barmazqa gərəksiz:** mənə görə oraya
 gedməməniniz gərək.
 - **məni sartın sən barma:** mənə qalırsa sən gedmə.
- sartın** dolayı. yönündən. görə. ötür. - sənə sartın gəldim. - nəyə
sartın gəldin. - pula **sartın** öldü. - diri **sartın** ölünü döğərlər.
- sartırmaq** **sardırmaq.** qatlatmaq. devşirtmək. dərşirmək. dirşirmək.
- sartırmaq** **sardırmaq. 1. (saran: səmimi).** çox qızqın ilişgi qurmaq. **1.**
 sarlatmaq. **1.** sarmatmaq. sərilmək. **1.** sarutmaq.
 sarıtmaq. səriltmək. sarmaq. qablamaq. hörmək.
 buxcalatmaq. çoğlatmaq. çulqamaq. **1.** yörqətmək.
- sartlamaq** sart (təcimən. tacir) saymaq.
- sartoqan** **sardoğan.** bir çeşit sarıdoğan.
- saru** - **qarasaru: qarusara.** can sıxıntısı.
- saru** **1.** sarı. **1.** sıra dıışı. özənli. diqqət çəkici. **1.** batı. batı
 yönü.
- saruba** geyimlik. paltarlıq ərməğan. sarılmağa, örtünməyə,
 geyinməyə verilən soğat. xələt.
- saruc** kirəc. **1.** gəc. **1.** ahanğ.

saruca	1. bir sungur türü. avcı quş. 1. sarıya çalan, sarışın.
saruq	çaluq. çaruq. başmaq çeşiti.
saruq	göstəriş. xəbər. misyon.
saruq	sarıq. sarquq. sayvan. seyvan. süs. bəzək. çıxıntı. damla. tamlı. oyma. sıçaq. saçaq (saç < > aç # iç).
saruqqu	sünəpə. uyuşuq. büküt.
sarul	sarılı. sarılmış.
sarumaq	sarmaq.
saruş	saluş. salus. 1. saldıran. 1. sarmaş. sarmaşiq.
sarutmaq	sarıtmaq. sardırmaq. səriltmək. sarmaq. qablaşmaq. hörmək.
sarımaq	orumaq. danqamaq. dolamaq. aylamaq bağlaşmaq. fırlamaq. fırlatmaq. döndərmək.
sarın	bax > sağı.
sarıncı	bax > sağıcı. ağlayıb ağıt yaxan.
sarınlamaq	bax > saqmaq. gözyaşı tökmək. ağlaşmaq. ağıt yaxmaq.
sasan	< çeçən. çeçən: aşiq. ozan.
sası	pis qoxu. ifunət.
sası	sasıq. küf, çürük qoxu. - sası sası qoxuri.

sasıq	1. kəsif. 1. qoqmuş. 1. sası. küf, çürük qox. - sası sası qoxuri. 1. sasıqmış. barlanmış. barıq. 1. saxsı. - sasıq barıq :. qoqmuş. sası.
sasılmaz	kəsin. arsarıqsız. qəti'.
sasıma	sarsılış. 1. sallanma. titrəmə. lərzə. rə'sə. 1. pozulma. düşmə. - bu ısıtmadan çox sasılışım oldu.
sasımaq	sağırlaşmaq.
sasımaq	sasımaq. qoqmaq.
sasımazlıq	arsarsızlıq. qətiyyət. kəsinlik.
sasınmaq	sesinmək . sanışmaq. düşünmək. diləmək. istəmək. - ər qulun vurmağı sesindi : onu döğməyi (tənbihin) düşündü. - bu doğrudan nə sasınırsız .
sasıtqan	kar edici. - sasıtqan tavuş : tiz səs.
sasıtmaq	1. sağırilatmaq. kar etmək. 1. yanqılandırmaq.
sasqı	at sinəği.
saslaq	anğra. sarang. yüngül kəllə.
sasrıq	sassıq. sarsıq. yaxımsız. kupal. gobut.
sassıq	sasrıq. sarsıq. yaxımsız. kupal. gobut.
saş	ürkək. - saş at. - saş uşaq.
saşıl	saçıl . buraxılmış.

- saşılmaq** (ş < > ç) saşılmaq. (s < > .) açılmaq. çözülmək. bir durumun pozulması. - düğün **saşıldı**. - sorqu **saşıldı**.
- saşılmaq** saşılmaq. açılmaq. - **saşılqan** düğün: açılan düyün.
- saşılmaq** saşılmaq. saşulmaq. sesinmək. çözülmək. ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.
- saşılmaq** sesinmək. saşılmaq. saşulmaq. çözülmək. ayrılmaq.
- saşınmaq** soxunmaq. sancınmaq.
qaqalanmaq. qaqınmaq. dimdiklənmək.
- saşılmaq** saşılmaq. saşulmaq. sesinmək. çözülmək. ayrılmaq.
uzanmaq. uzaymaq. sünmək.
- saşma** qaqa. kəkə. sancma. soxma.
- saşma** sancma. soxma. qaqa.
- saşmac** **sancmac**. **sancan**. **sancac**. kəkəc. qaqac. qaqan.
soxmac. soxan. soxucu.
- saşmaq** 1. < > açmaq. çözmək. 1. bax > **saçmaq**. açmaq.
boşlamaq. - atı **saş**: aç. burax. 1. **sancmaq**. suğalamaq.
yaraq, silahla dürtmək. bizləmək. sobalamaq.
qaqışlamaq. vurmaq. dürtmək.
- saşmaq** **sancmaq**. 1. **sancıtmaq**. ilmək. iləmək. dəlib keçmək. 1.
sapmaq. saplamaq. çaqmaq. taxmaq. qaqmaq. soxmaq.

- sancağın (bayrağın) **qaqacaq** yer bulmamaq. **1.** soxmaq.
kəkələmək. qaqaclamaq. qaqalamaq. **1.** soxmaq.
qaqamaq. qaqalamaq.
- saşturmaq** **1.** açtırmaq. - bu dünyünü **saştur**. **1.** bir nəyi başqa biriynən paylaşmaq, tax vurmaq, bitirmək. - alımını verimiviynən **şaçıstır**.
- saşturmaq** **1.** çözdürmək. **1.** sayışmaq. kəşişmək . - sayışturmaq.
- saşuq** saçuq. çözüük. çözülmüş. - **saşuq at:** bağ, bədsiz, boş at.
- saşulmaq** **1.** saşılmaq. saşılmaq. sesinmək. çözülmək. ayrılmaq.
uzanmaq. uzaymaq. sünmək. **1.** sesinmək. saşılmaq.
saşılmaq. çözülmək. ayrılmaq.
- saşurmaq** saçıрмаq. saçratmaq. arasını açmaq. ayırmaq. - inci ilə yaşı **saşur:** mirvarid ilə göy daşı ayır.
- sat** - **kəssat:** qəssab. malqara kəsib, yaxud kəsilmiş malqaranın ətin satan. ətçi.
- sat** çat. bucaq. qüşə. çat. künc. bürçük. buriş. burc. bulunq.
poçmək. cünğk.
- sata** mərcan.
- sataq** casut. casus.

- sataq** **sadaq.** 1. ğelaf < qılıf. qınığ. ox qabı. bəlik. 1. kovluq. oxluq. ox qabı. 1. çataş. sədəmə. dəği.
- sataq** **sadaq.** < **saqdaq.** **sağdaq.** **sağduq.** **saxluq.** (< **saq**). saxlayan, qoruyan qab. 1. **sağıl.** qın. qabıq. - buğda **sadaqı:** buğda qabığı. 1. oxluq. ox yay çantası. nərsənin taxımı. belik yanında olan ox qabı cəvlək. 1. nərsə üçün gərəkli araclar. yaraq. taxım. tim. yapığ. vəsayil. yapıq. qoş. qural. - **ev sadaq:** ev aracları. - **döğüş sadaq:** savaş yaraq. 1. oxların, içinde qorunduğu torba.ok torbası. 1. ox. yay qabı. kiş qurman. qurman. yaylıq. qədələç. yasıq. 1. tirkəş. tərkeş. darqış. ox qabı. 1. sağdaq. ox qabı. ox qoburı. tərkeş. - **böyük sadaq:** gədəlic. böyük ox quburı, qabı.
- **sadağ atmaq:** ox atmaq.
- **sadaq yaya:** yay.
- **sadaq qıl:** yayın kırışi.
- sadaq orun:** oq qılıfı.
- **sadaq dartqanca:** dosdoğru. doğruca.
- sataqa** **sadaqa.** metatez < **savqada.** **savruq** olaraq dəğişsiz, əvəzsiz vergi.

- sataqlama** **səqətləmə. saqatlama. saptama. sapatlama. saptırma.**
çaşatlama. kəsətləmə. kəstələmə. pozma. ixlal etmə.
- satalağ** **şarlatan.**
- satalamağ** **sadalamağ. (d < > y) sayalamağ. sadamağ. sayamağ.**
saymağ. - onları sada.
- satamağ** **sadamağ. (d < > y) saymağ. sadalamağ. sayamağ.**
saymağ. - onları sada. - sada mal: sayılı tavar.
- satamağ** **sadamağ. adla çağırmaq.**
- satan** **< çatan: çatal. 1. ayağın çatalba çənli uzunluğu. iki**
ayağın arası. - satanlaq: uzun satanlı. 1. oyluq. bud. - at
satanı. - dəvə satanı.
- satan** **1. özsevər. xudpəsənd. satğuci. satunçı. satıcı.**
firuşəndə. xudpəsənd. bacaq. bud. bütün bacaq budu. 1.
satğan. çox satan.
- üsdən satan: təprəçi. qabağa verən. şişirən. bülənd
pərvazlıq edən.
- satan** **satıcı.**
- evin satan, çöl alar.
- iğnə satan (salan), tikəndən çox olur.
- məni alan alıb aldanır, satan satıb tullanır.

- **əldə satan**: əl satıcı. ayaq satıcı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac.
qırmac. qıtmac. çərçi.

- **mağaşar, bürçək, hibubat satan**: qasmaçı. qırmaçı.
qasmac. qırmac. qıtmac.

- **gəzici satan**: qayaf. qayav. cayav. cayaf. çərçi. kərçi.

- **malqara kəsib, yaxud kəsilməmiş malqaranın ətın satan**:
kəssat. qəssab. ətçi.

- **yerdən yerə mal qaçırıb, satan**: qaçaqçı.

sataş

1. təsadüf. 1. müdaxilə. 1. təə'rrüz. 1. sancış. toxuş.

çaqquş. çaquş. taxuş. təsadüf. 1. çataş. düçar. təsadüf.

1. salım. savaş. qavqa.

sataş

çataş. 1. taxış. tıxış. təsadüf. 1. iliş. ilişi. taxıl. taxılma.

sataşlıq

taxışlıq. tıxışlıq. əkişliq. qapalıq. qaplıq. saplantı.

obsesyon.

sataşlıqlıq

- **icəşiklik, satşlıqlıq, askıntılıq, sarkıntılıq edmək**: əl atmaq,
uzatmaq.

sataşqan

daşırın. daşırqan. saldırqan. yazqın. azqın. çəkdən,
ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış.

sataşqan

talaşman. dalaşman. qavqaçı. əxlaqsız. qızqın.

- sataşma** 1. atmaca. endirə. mətələk. 1. keçmə. geçmə. içəşmə. dolaşma. 1. tənqid. ilişdiri.
- sürəkli sataşmalarına, ilişdirilərinə, tənqidlərinə konu olmaq:** dilindən qurtaramamaq.
- sataşma** sarqıntı. çapul. təər'üz. təəddi. təcavüz.
- sataşmaq** **çataşmaq. taxışmaq. tıxışmaq.** 1. mə'ruz qalmaq. 1. raslaşmaq. təsadüf edmək. 1. çamırlaşmaq. sırtılmaq. şirrətləşmək. 1. toxunmaq. içinə işləmək. içləndirmək. hisləndirmək.
- sataşmaq** **çataşmaq.** yoluqmaq. tuşlanmaq. düşlənmək. raslanmaq. ralaşmaq. 1. əkləşmək. əkişmək. dölləşmək. aşılaşmaq. alışmaq. üretilişmək. birkişmək. bitişmək. yapışmaq. yaxışmaq. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. quyruq olmaq. 1. içəşmək. ərişmək. qança, çanqa, çalqa, panca, pəncə atmaq.
- içində birikmiş bir hınca, kinlə, birisinə sataşmaq:** öfgəsin almaq. hirsin tökmək. qabarıq sıdırmaq. qabarığını sıdırmaq.
- sataşmaq** **satğaşmaq. (s < > ç) çataşmaq. (< çat).** 1. düşar olmaq. təsadüf edmək. müdaxilə edmək. tərrüz edmək. 1. 1.

raslaşmaq. düşüşmək. buluşmaq. müsadif olmaq. -
 gözümə nəisə **sataşdı**. **1.** dəxalət etmək. təərrüz etmək.
 dinc, rahat buraxmamaq. - bu işə **sataşma**. - mənim
 işlərimə **sataşma**. **1.** icəşmək. şakalanmaq. - sən nədən
 mənə **sataşırsan**. **1.** incitmək. toxunmaq.- bu yazıq kişiye
toxunma. - bizə **toxundu**. **1.** ocaşmaq. tapışmaq.
 görüşmək. buluşmaq. görüşmək. raslaşmaq. sarqışmaq.
 sarışmaq. **1.** yoluqmaq. keçmək. **1.** saldıraşmaq. **1.** bir
 birinə satmaq. ödəşmək. taq vurmaq. **1.** istənilməyn
 xoşlamıyan bir seylə qarşılaşmaq düşmək raslamaq. **1.**
 sirayət. yoluğuv. kəzdəşüv. osrav. **1.** qozumaq.
 qızdırmaq. qışqırtmaq. qozutmaq. qızdırmaq. alay
 etmək. əğlənmək. süykəlmək. taxılmaq.

sataştırmaq **sataşdırmaq**. incitdirmək. toqundurmaq.- bu yazıq kişini,
 cocuqlara **toxundurmayın**.

satay **saday**. yiğit kişi. ər kişi.

satə **sadə** < > **sağat**. saf. yalın. tüksüz. düz. qarşıqsız.

satə **sadə**. anqav. onğay. yavay. conğ. yönəkəy. bilməyən.
 mönq. türkəna. inancank. qarapay. qolay. alay. alımlı.
 alaylı. əlverişli. yaqımlı. tutumlu. yönəkəy. süssüz.

qatqısız. yalın. kayqan. saf. sıpsırlaq. sam saf. salt.
yalnız. monoton: təkdüz. təkdis. təkiz. sıyırqı (**d < > y**)
sıdırqı. yalın.

- satəcə** **sadəcə.** yalanda. yalnızca. tək.
- satələşmək** **sadələşmək.** bayağılaşmaq. yalxışmaq. yılxaşmaq.
- satı** satılma. satım. firuxt.
- satı** **satı.** **satış.** **1.** bazar. satış yeri. - bir **satıya** dəyim gəlim. **1.**
sürtük qadın. alçaq. qəhbə. **1.** dəğər. satım. qiymət.
bəha'. fiyat. - **satı bazarı:** ucuz qiymətli. **1.** rivac. rovnəq. -
bu il işlərdə **satı** yoxdu. **1.** (**s < > ç**) çatı. dam. örtük.
- satı** **sadı.** istənilmiş. - **sadı** nə: axdarılmış, istənilmiş nərsə.
- satıcı** **1.** ortağ. dəllal. **1.** qılavuz. **1.** satan. satunçı. satğuci.
satquci. sattaci. firuşəndə. **1.** satuvçu. tacir.
- **bucaq satıcı:** aralıqda gəzən satıcı.
- əl **satıcı.** küçə **satıcı.** dəstfiruş. yanaşma.
- satıcı** satan.
- **ayaq satıcı:** dolanbac satıcı.
- **əl satıcı.** dəstfiruş.
- **ufaq təfəq nərsələr gəzinçi** satıcı: kərçi > çərçi. qasmaçı.
qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı.

- **ayaq satıcı**: əldə satan. əl satıcı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. çərçi.
- **əğlək satıcı**: çərçi.
- **gəzəyən kimsə, satıcı**: çərçi. qarranquc.
- **xırda satıcı**: baqqal. çərçi. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. çapat. baçat. qamat. qapat. tapat.
- saticılıq** - **başqası malın satıb, satış tutarından aldığı satıcılıq parası**: qopat. qapat.
- saticılıq** ortada, ötə bəridə gəzib satışla uğraşmaq.
- satıç** 1. satıcı. tacir. 1. qat. mərtəbə.
- satıq** **sadiq**. bağlı. bağla. bəfali. yanı başında. yanbaş. yanında. yaxın.
- satıq** **satığ**. 1. satılıq. satqıç. 1. dönük. xain. 1. satı. satuq. alış veriş. ticarət. 1. satış. satma. 1. ticarət. mamilə.
- satıqay** **satığay**. satıq ay. - **satıqbay**: satıq bay. - **satıqər**:. satıq ər. - **satıqtay**: satıq tay. - **satıqul**: satı qul.
- satıqlamaq** **satıqlamaq**. satışmaq.
- satıqlaşmaq** **satıqlaşmaq**. satışmaq. satıqlamaq.
- satıqsaq** **satığsaq**. satmaq istəyən.
- satıqsamaq** **satığsamaq**. satmaq istəmək.

- satıl** 1. nəzir. 1. rivac. raric olmaq. 1. nəzir. - **tanrı satılı**: allah nəzri.
- satılan** - **maldavarın gizli olaraq yüksək dəyərlə satılması, satılan yer**: qara bazarı. (maldavar: mal o məta'. cins. kala).
- satılıq** 1. alçaqlıq. qəhbəlik. 1. satlıq. satmalı.
- satılıq** sattıq. firuşi.
- satılır** rivacılı. keçər. aranılır.- **geçər** mal.
- satılmaq** nəzir etmək.
- satılma** satı. satım. firuxt.
- **maldavarın gizli olaraq yüksək dəyərlə satılması, satılan yer**: qara bazarı. (maldavar: mal o məta'. cins. kala).
- satılmaq** - **balçıya doşab** (pəkməz) **satılmaz**.
- satılmaq** rivacı, rovneqi olmaq. sürülmək. - bu il işlərdə **satılı** yoxdu.
- satılmayan** 1. ötməyən. - **ötməyən** mal əldə qalır. 1. rayic, mütədavil olmayan. sürümsüz. kasad.
- satılmış** - **tüm bilitləri satılmış olan**: qapalı gişə.
- satılmış** 1. nəzr edilmiş. - **tanrıya satılmış**: allah nəzr edilmiş. 1. satı. satıq.
- satım** 1. satı. satış. dəğər. 1. satış. ticarət. - **satımqul**: satım kul.
- **alim satım**: əxz o əta.

- satım** satı. satılma. firuxt.
- satımlı** sürümlü. rayic. mütədavil.
- satın** nəzir. - **satın vermək**:: nəzir demək.
- satın** satın almaq: almaq. - **satın alma gücü**: alım gücü.
- satınalan** - bir yönətimin, idarənin, quruluşun gərəklərin satın alan
görəvli: qapı çuxaqul.
- satınalma** alma.
- satınmaq** - **kötü mala basınmaq, satınmaq, alınmaq, sırıqlanmaq.**
aldanmaq: qaqalanmaq. dimdiklənmək.
- satınmaq** satışmaq.
- satır** salır. atır.
- satır** sadır. 1. "piç. bic. götvərən. dibiz. hərəmzada" anlamına
sövmə. 1. batağlıq.
- satış** satı. satu. 1. satım. dəğər. qiymət. bəha'. - **satı bazarı**:
ucuz qiymətli. 1. veriş. veriş.
- satış** veriş.
- **başqası malın satıb, satış tutarından aldığı satıcılıq**
parası: qopat. qapat.
- **bol olubda, satışı, istiyəni az olan mal**: qaralı. qaradı. kasat
mal. rivacsız mal.

- **arac ayqıt, abzal, əbzar düzəltmə, satma:** qatraqçılıq.
qatraçılıq. qayraçılıq. qayraqçılıq.
- satışqan** satıcı. tacir.
- satışmaq** 1. çatışmaq. 1. satınmaq. 1. satıqlamaq. satıqlaşmaq.
- **satışqan alışqan:** alıp satan. - **satışqan tavişqan:** alan satan.
- sativ** ticarət. - **sativ aliv:** alış veriş.
- satqa** **satğa.** mübadilə.
- satqamaq** 1. çeğnəmək. 1. çatqamaq. bir yol bir yola çatılmaq.
uğraşmaq. - başda iki yol belə **satqayar.** 1. ödəşmək. 1. qarşılaşdırmaq.
- satqan** **satğan.** satan. çox satan.
- satqas** çatqas. məqsəd.
- satqaşmaq** çatqaşmaq. sataşmaq. saldırışmaq. rastqəlmək.
qavuşmaq. sataşmaq. saldırışmaq. sayışmaq. ödəşmək.
- birbirizə **satqaşmayın.** - mən ona yolda **satqaşdım.** - alım verimlə satqaşmaq: birbirinə satmaq.
- satqaşturmaq** **satğaşturmaq.** sataşdırmaq. ulaşıdırmaq. yapışdırmaq.
- satqıç** 1. dönük. xain. 1. **satqın.** satlıq. xain.
- satqın** dönük. dönək. dönək. xain. mürtəd. satlıq. satqıç.

- satquci** satıcı. sattacı.
- satquci** **satğuci**. satunçı. satıcı. satan. firuşəndə.
- satquluq** satmaya haqqı olan.
- satlamaq** qaldırmaq. qoğzamaq. qudurtmaq. təpgiləmək. təhrik etmək.
- satlanmaq** 1. atılmaq. qalxınmaq. cəsarət göstərmək. cürət etmək.
1. atılmaq. qalxınmaq. cəsarət göstərmək. cürət etmək.
1. qalxınmaq. qoğzanmaq. batınmaq. qudranmaq.
ürəklənmək. cürətlənmək. təpgilənmək. təhrik olmaq. - bu işə **satlandım**.
- satlıq** **sattıq**. 1. satılıq. satmalı. 1. satqın. satqıç. xain.
- satma** - **buzçudan soruşdular: - satdın buzu, - dedi: alan olmadı, qurtuldu.**
- satma** - **üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ damır, qarın qursaq boş qalır.**
- satma** bazarlama.
- satma** çatma. çardağ.
- satmaq** 1. < çaçmaq: saçmaq (< çal). çalmaq: dəğişmək (ç: s \ t: l).
1. atmaq. qaldırmaq. 1. söyləmək. dinlətmək. demək. 1. başdan savmaq. - söz saxlamayan adamdı. hər nə bilsə,

- eşitse **satar**. **1.** satmaq. **1.** saymaq. - **satmadan** verən, sandığın almaz. **1.** şişirtmək. olmayanı nəyi xərcləmək. boşuna şişmək, fəxr etmək. - bilik **satmaq**. - **ağız satmaq**: nəsiyə gərçək biçimi verib söyləmək. - **almaq satmaq**: əxz o əta etmək. - avurt satmaq: bulutlarda gəzmək. - kəndini satmaq: özün şişirmək. - **sən nə satırsan**: sən nə söylürsən. **1.** tərifləmək. **1.** sürmək. - tamam mallarımı **sürdüm**. - **avurt satmaq**: ustanmaq. üzlənmək. şişirmək. kibirlənmək. **satmaq istəyən**:. satıqsaq. - **açqaqa satmaq**: parayla satmaq. - **baha satmaq**: bahalı satmaq. - **satıb almaq**: satın almaq. - **çalım satmaq**: dorduqlanmaq. kibirmək. qabarmaq. - **kəndini satmaq**: öz özün ögmək, mədh etmək. - **sən nə stırsın**: sən çox şişirdirsən. sən söylədiğini bilmiyorsun. - **avurt satmaq**: şişmək. - **avurt satmaq**: atıb savurmaq: yalandan ögünmək.
- satmaq** **1.** bir savı, bilgini, xəbəri sızdırmaq, gizlicə bildirmək, duyurmaq, ələ vermək. **1.** əldən çıxarmaq. - **göstəri, yaxa satmaq**: qanat biçmək. ifadələnmək.

pozlanmaq. foslanmaq. şişinmək.

- **günü günə satmaq**: gün atmaq. günü günə bağışlamaq.

sürekli yubatmaq. tə'xirə salmaq. ertələtmək. sonraya qoymaq.

- **günü aya, qızılı gümüşə satmaq**: 1. nərsənin dəğərin

bilməmək. 1. nankor olmaq.

- **kötü malı irinə basmaq, satmaq, sıyıqlamaq**: qaçalamaq.

- **tutarından, dəğərindən, ərzişindən, bahasından,**

qiymətindən artığa satmaq: çaptalamaq. çapatlamaq.

çaltalamaq. çalatlamaq.

- **yalan söyləmək, satmaq**: qantınlamaq. qantın edmək.

qantın vermək. qantın atmaq. ildik vermək. buruq vermək.

qırtcan vermək. aldatmaq. dolandırmaq.

- **çalım atmaq, satmaq**: çalımçılanmaq. çalımılanmaq.

çağalanmaq. çağa yaxa satmaq. foslanmaq. tovlanmaq.

qurumlanmaq. qurralanmaq. kibirlənmək. böyüklənmək. ifadə,

qiyafə satmaqla, tutmaqla, kənidini başqalarından ayrılmaq,

sıyrılmaq.

- **bir bilir bin saltar**: az bildiyinə baxmıyaraq, çox bilirmiş kimi

görünür.

- **ağız satmaq: ağız yapmaq**: kəndin ögmək.

- **anasını satmaq**: aldirmamaq.

- **anasının ipini satmaq**: qalması pislikləri düzənləməli kişi.

- **anasın satayım**: boş ver. vaz keç. önəmləmə. mühüm değıl.

- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq,**

itmək, təpmək: qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq.

qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.

- **yalan satmaq, söyləmək**: qabaq doğramaq. şişirmək.

abartmaq.

satmalı satlıq. satılıq.

satrab əyalət.

satraç **sadraç**. 1. oymalı. 1. ağac oyma.

- **sadraç şintik**: oymalı səndəl.

satraçlamaq **sadraçlamaq**. yonub biçim vermək.

satsamaq satmaq istəmək.

satşan - **avlacaq, aldab, satşan kişi**: qaltaq kişi.

sattaçı **sattaci**. satıcı. satquci.

sattıq satılıq. firuşi.

sattıq satlıq.

sattırmaq satturmaq.

satturmaq sattırmaq.

- satu** 1. **sadu**. sağı. nohə. mərsiyə. yas mərasimi. - **sadu**
sadalamaq: sağı sağımaq. nohə söyləmək. matəm tutub
ağılamaq. 1. **sadu**. iyi, çox iyi, ə'la. 1. **sati**. satış. 1. **sati**. (s <
> ç) çatı. dam. örtük.
- satuq** satı. satıq. satılmış.
- satulamaq** 1. faydasız söz söyləmək. gəvəzəlik edmək. 1. gəvəzəlik
edmək. faydasız söz söyləmək.
- satuluq** fahişəlik. qaldaqlıq.
- satun** satın alma. satın alma gücü. bəha'.
- **satun alıcı**: müştəri.
- satunçı** satıcı. satğuci. firuşəndə.
- satur** **batır satur**: pudur sudur. qatı.
- saturmaq** saydırmaq.
- satuv** ticarət.
- **savdan satuv**: toptan satış.
- **satuv aluv**: ticarət. alış veriş.
- **satuv edmək**: ticarət yapmaq. alış veriş yapmaq.
- **satuvda xatır yox**: ticarətdə xatir olmaz.
- satuvçu** tacir. satıcı.
- satü** özün satan. sürtük qadın. fahişə. qaldaq.

- sauri** sayru. xəsdə. kəsəl. üzgün. məriz. naxoş.
- sauru** sayrı. xəsdə. kəsəl. üzgün. məriz. naxoş.
- saut** yaraq. - **sautlı**: silahlı. - **sautlan**: silahlan.
- sav** - **ölüm savın bildirən kağız**: qaralı bəlgə: qaralı çapar: qaralı kağız.
- sav** <> **sava** <> **savrı** > **sipər** (< **savmaq**). 1. məsəl. qovl. 1. **sava**. xəbər. - **qara sav**: **qara xəbər**: sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi. 1. qarayış. qaranış. nəzəriyyə. 1. də'vi. müddəa. 1. söz. 1. savuş. çavuş. car. xəbər. duyduq. 1. xəbər. bilgit. 1. iddia. tələb. - **savında**, **iddiasında**, **tələbində bulunmaq**, **olmaq**: istənmək. - ev verildisə topraq **istənilir**. - öldürülən qardaşın qanının **istənilir**. 1. tez. 1. yenik. enik. xəbər. - **enik** yox. - dün **enikləri**. 1. yüküm. yükləm. bilgi. salıq. xəbər. - **sav vermək**: xəbər vermək. bildirmək. duyurmaq. - **sav çıxmamaq**: xəbər gəlməmək. - **sav keçirmək**: bilgi ilətmək, çatdırmaq. xəbər vermək. - **sav sal**: **sav yolla**: bilgi, xəbər ver. - **sav uçurmaq**: həməh, gizlicə bildirmək.
- **qarşıtsav**: antitez.
- **qara sav**, **xəbər**: qaraçıxın.

- **sav toplamaq**, dərləmək, devşirmək.
- **sav salmaq, göndərmək**: xəbər göndərmək.
- **durmadan söz, sav sorağında olan kimsə**: qulağı dəlik, deşik.
- onlardan, **sav xəbər** enməmiş hələ.
- **sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama**: savlaşma. xəbərləşmə. soraşma. soruşma. soruşuş. bilgitiniş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə. öğrətinmə. istixbarət. istixbar.
- **sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplayan** istixbarçı. savlaşçı. xəbərləşçi. soraşçı. sorağçı. soruşçu. bilgşinçi. bilgitinçi. bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgişinçi. bəlgitinçi. bəlgişinçi. öğrəşinçi. öğrəginçi. öğrətinçi. istixbarətçi.
- **sav sov**: saç savur. sava sova. savır sovrur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir peşir. kəsər təkər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tək dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

- **yeni sav, xəbər**: enik. yenik. müjdə. xoş xəbər.
 - **bir savı, bilgini, xəbəri sızdırmaq**: gizlicə bildirmək, duyurmaq, ələ vermək.
 - **çalbasav: çalbasöz**: dedik. zərbilməsəl. atasözü. atalarsözü. sav.
 - **gedən gəlsə, sav gəlir** (xəbər gətirilir), **gələn gədsə, sav gedir** (xəbər aparır).
 - **çapının gətirdiyi sav, xəbər**: çapır. çapıt.
 - **şişirilmiş, uydurulmuş sav, xəbər**: dolma.
 - **sav salma**: xəbər ajansı.
 - **sav salan**: xəbərqozar.
 - **sav, xəbər salmaq**: vermək.
 - **boş, qolay, gəvəzə söz sav, qonuşma**: dediqodu (**1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq**). lakırdı.
 - arabanın **savı, savası, savrı, sipəri**: arabanın göğüsü.
 - **qamu sav**: imum də'vi.
- sav** **1. (y < > v) say.** geyilən zireh. - **say yarıq.** dəmir qoğüslük. - **sav söyləmək**: savlamaq. məsəl çəkmək. **1. (< > çap).** **adçap. adı çapı yayıldı**: ünü yayıldı. **1. söz. nağıl.**
- xəbər. **sav saxlamaq**: örtüb basırmaq. **1. uğur. xeyir. 1. yarıq**

(məhkəmə) işi. yarqıç. 1. mesaj. xəbər. yeni xəbər. 1. iddia. isnad. 1. ün. san. 1. savaşı. vuruşma. döğüş. 1. öykü. atasözü. zərbi məsəl. 1. çağçaq. sövbət. mukalimə. 1. olcar. ulcar. çav. sora. sorağ. yayın. xəbər. 1. söz. gəp. söyləş. söhbət. kəlam. 1. sağ. canlı. 1. sağlam. bütün. tam. 1. təbii. - **sav çillə**: doğal ipək. 1. söz. xəbər. salıq. - **savda** mundax gəlir: böylə demişlər ki. - bilgə erən **savların**, alqıl öğüd: bilən kişilərin sözlərindən öğüt al. - təqür mənim savımını, bilgəliqə ay: mənim sözüümü bilənlərə dəğir, de. - iraq yer **savin**, arğış gətirir: uzaq yerin sözüünü, xəbərini, karvandan soruş. 1. məktup. risalə. 1. atalar sözü. zərbiməsəl. 1. qıssa nəğil. rivayət. 1. şöhrət. san. - **sav salamət**: sağ salamət. - **ad sav**: ad çuv. ad san. ünvan. - **sağ bolmaq**: sağol. təşəkkür edərim. - **sağbolmaq**: iyiləşmək. - **sağ yırt**: gülə gülə gey. - **sağ yürütmək**: gülə gülə kullanmaq. - **sağ əsənlik**: iyilik. rahatlıq. - **sağ qal**: xoşca qal.

- **sağ gəl**: xoş gəldin.
- **sağ süyəkli**: sağlıqlı. sağqatlı.
- **sağdan ölü**: təmbəl.
- **sağdan ölü bolmaq**: dəvamlı üzüntü içində olmaq.
- **piyala sınmay sağ qalğandı**: cam qırılmadan sağlam qalmış.
- **sağ qaraçaynı tavlarında bolğanma**: qaraçayın bütün dağlarını gəzdim.
- **sağ yeti yılını saxlaqandı**: tam yedi yıl bəkləmiş.
- **sağ sözü bolmaqan**: yalancı. palavracı.
- **sav alma**: xəbər alma. tuyma. duyma. estexbar.

sava buqi gizləyən yer.

sava <> **sav** <> **savrı** > **sipər** (< **savmaq**). - arabanın **savı**,

savası, **savrı** > **sipəri**: arabanın göğüsü.

sava 1. (> **səba**: yumşaq). quzey doğudan, yumşaq əsən yel. - sava yeli savım götür yarə, gələmmədim, gedməliyəm gedməli. 1. sala. xəbər. peyğam. 1. müjdə. bəşarət. 1. kiçik, biləyi, əl ursi. 1. **sapa**. **saba**. **sopa**. **sopa**. **sapu**. **sabu**. **sabı**. **sapı**. dəğnək. savma, savaş ayqıtı. 1. xəbər. çav. (sab. sav) ^(yenisey). 1. sav. salıq. sağlıq. müjdə. doğru xəbər.

1. saba. sabaq. (< sav. savılmış, verilmiş, deyilmiş). dərs.

savra. dava. şifa. ilac. 1. sova. soqa. soğa. sovğa.

yarmağan. hidyə. yadiqar. tansuq.

sava

1. sav. xəbər. 1. muştuluq. müjdə. 1.bağışlama. bağış.

yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasbaltı. ehsan.

- **sava sova**: saç savur. sav sov. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. aç saç. açar saçərlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

savac

1. vəkili müdafa'. 1. yapaq. peyk. payaq. elçi. qasid. 1.

çəriv. ordu. əsgəri güc. 1. ögrətən. məəllim. 1. savçı.

savic. tolmaçı. tulaçı. carçı. müxbir. münadi. müşəvviq.

savacaq

savan. savaq.

savaç

savçı. tilçi. casut. xəbərçi.

savaçı

1. savçı. yalavac (< yol + avac). peyğəmbər. öndüc.

müjdəçi. bəşir. bəşarət verən. öndən gedib xəbər

götürən. 1. salaçı. xəbərçi. müxbir. 1. müjdəçi. bəşir.

mübəşşir.

- savaçı** muştuluqçu. müjdəçi.
- savaçı** **savaçı. savçı.** yolavac. yalavac. peyğəmbər.
- savaq** **savağ.** (< günün **savrulan**, **soyulan** yeri). **1.** soyuq. batı. (# **ısıq:** doğu. şırıq. şərq). - **ısıq savuq:** doğu batı. **1. saqav.** **sağav.** sağlıq üçün, uğur uçun, xoş diləklə dəyişsiz (əvəzsiz) müfdə. verilən nərsə. ehsan. **1. səfeh.** kic. qanmaz (< ? **savmaq**). qavıqyelli. yellənmiş. **1. savan,** **savacaq.** baca. oyuq. yol. - dəyirmanın **savağı** dəyirman suvunu başqa yola, dışarı çıxartan, axıdan, qurtaran suyun bölüşdürən yeri. **1. təqsim. 1.** suyun bölündüğü yerfdə olan örtüklü, lüləli hovuz. **1. yumşaq.** əxlaqlı. müəddəb. mədəni. **1. kürənin** iyi yanması üçün ocağa açılan dəlik.
- savaq** **savak. 1. savuk > səbok** (fars). (< **savan:** soğrulan < **savmaq:** itəmək). çevik. çabuk. **1. dəğərsiz.** kovuş. kovşur (< **kav. kov**). yüngül. **1. bağışlıq.** bağışıt. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasalıtı. ehsan. **1. sovuq.** saçıq. seçik. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq. yarıq. yarıpıq. ayrış. ayrıt. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar. istisna.

- savaq** **savağ.** 1. savan, soyan arıdan. körggə (> misvak). 1. əkinə düşən sarılıq xəstəliyi. 1. savınma ayqıtı.sipər. turaka. qalxan.
- savaqay** baxıcı. baxcı. baxşı. baxşi. bağşı. bağıcı. bağısı. bətçi. görümçü. görümçü. gözbağcı. qaraçı. irkil. ırqıl. arpaç. büyücü. əlbaxşı. ələ baxıb fal açan. falçı. cadugər sehirbaz. sehirçi. cadugər. kahin.
- savaqaylıq** bağıçılıq. bağısılıq. baxçılıq. baxıcılıq. baxşilik. baxşılıq. bətçilik. arpaçlıq. əlbaxşılıq. ələ baxıb fal açanlıq. ırkıllıq. ırqıllıq. büyüclüq. falçılıq. görümçülük. gözbağcıçılıq. qaraçılıq. cadugərlik. sehirbazlıq. sehirçilik. kahinlik.
- savaqsız** **sovuqsuz.** saçıqsız. seçiksiz. çıxıqsız. çıxıtsız. dışıtsız. dışıqsız. yarıqsız. yarpıqsız. ayrıtsız. ayrışsız. ayrımsız. ayrıqsız. arıqsız. azıqsız. ayarsız. ayırcasız. müstəsnasız. istisnasız.
- savaqul** sava qul.
- savala** sorağ, oxşarlığ, sayaq.
- savalamaq** **savlamaq.** 1. çavlamaq. xəbər vermək. xəbərdar edmək. 1. sovlamaq. ıralamaq. ayırmaq. seçitmək. bəliitmək. karakterizə, təmyiz edmək. - iyini kötüdən **ıralayan** nədir.

- savalan** { **1. < saba:** xış. yer qazmaqda, sürməkdə, kotana taxılan ucu iti dəmir. **sabalamaq**). **1. < sivolən:** uca hündür qaya. **1. < sarp + alan.** uca zirvə. **1. < sivrılan (sivrilen. sivrilik).** }.
- savalat** **savlat. sovlat.** seçitmə. seçitim. seçitlik. bəliitmə. bəliitlik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat. ayırlıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik. təmyiz.
- savalatmaq** (**< sav:** söz. danışq). (**s < > ç**) çavalatmaq. gəngəşləmək. məsləhət vermək.
- savali** **savlı. çavlı.** xəbərlı. xəbərdar.
- savalmaq** savılmaq. sovlmaq. çözülmək. çözülmək. çözünmək. dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərınmək. həll olmaq. ayrılmaq. gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq. pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq.
- savamaq** savumaq. səs çıxarmaq.
- savamaq** **savuşlamaq. çavuşlamaq. sezdirmək.** duyurmaq. duyurmaq. duyqatmaq. dinərtmək. dinlətmək. aldirtmaq. eşitirmək. eşittirmək. e'lan, istehzar, ittila', e'lam edmək, vermək. bildirmək. açıqlatmaq. anlatmaq. bəliitmək. xəbərləmək. hiss etdirmək. məhsüslatmaq.

- savan** 1. keçən. qalmaz. dəvamsız. müvəqqət. bibəqa. fani. 1. dəğərsiz. qiymətsiz. 1. salaç. sarlaq. saya. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip. çatı. 1. savıcı. savaşçı. dəf edici. 1. elçi. arabulucu. 1. savyan. sevg edən. yollayan. uduz. 1. savacaq. savaq.
- savan** 1. savuşduran. qovan. qoğan. uzaqlaşdıran. dafə'. dəf edən. - uçaqsavar: təyyarə qoğan. 1. soğrulan (< **savmaq**: itəmək). 1. çevik. çabuk. 1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< **kav. kov**). yüngül.
- savanaş** kalısqa. daşqa.
- savanqul** **savankul**. savan kul.
- savar** 1. **savur** > **sipər**. yaraq. zireh. yupçın. upçən. (**yup. yap**. örtən, qoruyan nərsə) sənqər. səngər. sancar. səncər (< **sancmaq**: qurmaq).- **səncər soxmaq**: sancmaq. 1. coşar. qaynar. 1. savaşçı. savıcı. dəfedici.
- savar** **savra. sipər**. 1. dulda. dalda. qalağ. qalxan. 1. qoruq. kölgə. himayə.

- savaranmaq** sapanmaq. çapanmaq. sarılmaq. aylanmaq.
dolaşmaq. dönmək. dığırılmaq. devrənləmək.
əğrənilmək. gəzinmək.
- savarçı** savçı. xəbərçi.
- savari** suvari. süvari > səvari. dönüb dolaşan. gəzəyən.
gəzişnə. gəzən. covlan edən.
- savariş** asıvaş (**siv** < > **viz**) avizeş (fars). aslağış. aslığış. salğavuş.
döğrüş.
- savariş** **saviriş. savriş. savruş. savuruş. savırma. savurqanlıq.**
sovrma. sovariş. sovariş. sovruruş. sovrqanlıq.
saçama. saçma. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq.
boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.
korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf.
tələf. tələf etmə.
- savariş** **savuruş. savriş. savruş. > ismariş. (> savmaq:**
göndərmək). (> **sefares** (fars)). savrılmış nərsə. tapşırıq.
- savarlamaq** **savralamaq. sipərləmək. 1.** daldamaq. daldalamaq.
duldalamaq. duldamaq. qalağamaq. qalağlamaq.
qalxanamaq. qalxanlamaq. **1.** qorlamaq. qorumaq.

kölgələmək. sığdırmaq. saxlamaq. himayələmək.

himayətləmək. difa', mudafiə etmək.

savarlanmaq **sipərlənmək. savralanmaq. 1.** qalxanamaq. qalxanımaq. duldandanmaq. qalağanmaq. qalağanmaq. duldalanmaq. daldandanmaq. daldalanmaq. **1.** qorunmaq. kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq.

savarlıq **savralıq. sipərlik. 1.** daldalıq. duldalıq. qalağlıq. qalxanlıq. **1.** qoruqluq. kölgəlik. himayəlik.

savarlıq **səvari.** minik.

savaru **savru. 1.** bağış. erməğan. **1.** keçici. müvəqqət.

savasızlar (**sav: sava:** xəbər). xəbərsizlər. bilgisizlər. görgüsüzlər. qamqalatlər. qapqalatlər. cahillər. nadanlar.

savaş **1.** atış. döğüş. təqəş. təkəş. dəğış. döğüş. təmas. urus. uruş. vuruş. döğüş. qırış. vuruşma. atışma. oxsağ: birbirin oxlama. - **savaş arabası:** tərqən. dərkən. - **savaş ödülü:** soyurqal. soyurqat. ödül. midal. nişan. **1.** savma. dəf etmə. **1.** qırqısı. qarqaşa. söyəş. **1.** sav. sava. vuruşma. döğüş. **1.** sava. savi. sapu. sabu. sabı. sapı. **1.** savun. savunma. **1.** araz. **1.** irişmə. çəkişmə. yartış. yırtış. yırtış.

yirtəş. irtiş. irtəş. əriş. irtaş. **1.** qavqaş. salım. sataş.
 qavqa. batruş. bətrüş. qovala qaşdı. qaçut. qavqa.
 çarpışma. **1.** ixtilaf. - kişi ara çaqlama: el içidə **savaş**, ixtilaf
 salma. **1.** qan. **1.** qarğaşa. uğraş. qovqa. ğoğa. talaş.
 dalaş. talaz. dalaz. çəkə. çəkiş. müdafie, dəf' edmə.
 tutaş. aval. avar. (< **avlamaq**: tutmaq). **1.** coğı. çaqı. çuqı.
 gürültü. bağırtı. **1.** eş. iş. eşiş. atqulaş. atışma. öcəş.
 qarqaşa. davadalaş. talaş. dalaş. təqiş. dağar. döğüş.
 çapqulaş. qovqa. vuruş. cidal. cəng. cədəl. bəhis. niza'.
1. uruş. vuruş. qavaş. ılqarış. çəkiş bəkiş. qavqa. çavqa.
 soquş. maharibə. sarmaşüv. sarmaş. mücadilə.
 maharibə. qavqa. dövüş.

- **ağız dalaşı**: yamanlaşma. - **qan olmasın**. - **qan axmaq**:
 döğüş düşmək.

- **savaş** atı: ulaqa.

- **savaş qaşağı**: qavğa qaşağı. savaş küresi.

savaş **1.** iş. cəng. gurul. guruc. karzar. qaqsar. qavırqa. qavqa.
 qoğqa. hər. b. cədəl. **1.** qan. **1.** iş. - böyük bir **iş** çıxdı.

- **iç savaş**: daxili savaş.

savaş azğaş. dalaş.

savaş

suvəş. savuş. tutaş. vuruş. dalaş. vuruş. atış. çarpış.

dalaban. qanqıclıq. qancıqlıq. qanqıncar. vuruş.

tərsləşim. çataş. çatal. cidal. cədəl. toxal. toxaş. toquş.

döğüş. qırgur. qırgür. qovqa. qavqa. dartaş. dartış.

qavqa. taptap. tapbaq. qaza. qazaq. döğüş. toxuş. toxa.

hərb. mucadilə. ğailə. qır. qırqın. qavqa. qovqa. qırgur.

qırgür.

- **qır çıxarmaq**: qan, savaş salmaq.

- **içgin savaş**: daxili savaş.

- **desən savaş eylər, deməsən yavaş eylər.** (**yavaş**: yaval. yava).

- **könüllər savaşı**: neçə kimsə arasında olan içərik, içlik, daxili savaş.

- **neçə kimsə arasında olan içərik, içlik, daxili savaş**:
könüllər savaşı.

- **qurtuluş savaşı**: azadlıq, istiqlal döğüşü.

- ağız, söz, **dalaşı.** - **aldatma savaşı**: cəngə zərgəri.

- **savaşa tutuşmaq**: azışmaq < > acışmaq. - **vuruş**

savaş: çəkəçək. çəkələşmə. yaxalaşma. dartışma. itələşmə.

çatqallaşma. cadalaşma. də'va. qavqa. - **keçimini sağlama,**

təyərləmə (təhiyyə etmə) savaşı, çabası: boğaz sıxıntısı,

dərdi, qavqası. - **boğaz savaşı**: yemək yemə. - **qaraçı savaşı**:

kiçik qonulardan törəyən, bol yamanlı savaş. - **iç savaş**: daxili savaş.

- **ağız savaşı, qavqası yapmaq**: hırışmaq. qırışmaq.

- **əkmək qovqası, qavqası, savaşı**: çörək tələsi.

- **böyük, savaş qayıq çeşiti**: qayırqca.

- **çalanğ, cəng, çalış, döğüş, savaş, vuruş alanı, meydanı**:

çalaq. çalqa. mə'rəkə.

- güveylə baldızın şuxluğu olar, ortasında **savaşla barışda** olar.

- **qardaş savaş: qardaş savaşı**: iç savaş. iç çatış. daxili savaş.

- **quru savaş**: qarasal döğüş.

- **savaş dalaş öldürməyin başlanqıcıdır**.

- **savaş, düzəltməz, endirir**. (pozar).

- söz ola **kəsə savaşı**, söz ola bitirə başı.

savaşan qavqaçı. çataq.

savaşan savunqan. savunucu. dirənən. müdafe.

- savaşçı** 1. cəlayir. çalayır. döğüşçü. döğüş ustası. savı. savçı.
 sapu. sabu. sabı. sapı. oxlamış. oq atmış. təqəş. təkəş.
 urungut. urunqu. maharib. 1. ərreyçi. sövlyə. dəli.
- savaşçı** **savuşçı**. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. toxalçı.
 toxaşçı. toquşçu. döğüşçü. qovqaçı. qavqaçı. dartaşçı.
 dartışçı. qanlı. döğüşçü. - **qoşuna qatılan qarayaxa**
savaşçılar: başpozuq. - **sınavlı, görgülü, təcrübəli savaşçı**:
 dayı.
 - **bir düzənli qoşuna qarşı, kiçik kiçik birliklərlə döğüşən**
savaşçı: çetə. qırlaq. qerilla. çirik.
- savaşçıl** qacar. qaçar. qaçara. qavqaçı. qərəçi. qaraçı.
- savaşçılıq** **savuşçılıq**. dartaşçılıq. dartışçılıq. toxalçılıq. toxaşçılıq.
 toquşçuluq. döğüşçülük. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik.
 cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
- savaşdırmaq** **savişdırmaq**. **sovuşdurmaq**. əriştirmək.
- savaşəri** savaş əri.
- savaşınmaq** **savşınmaq**. 1. ayrılmaq. boşanmaq. 1. keçinmək.
- savaşqan** savaşçı. cəngəvər.

- savaşqan** savqaşqan. boğuşqan. qarışqan. dalqaşan. dalaşqan
talaşqan. dal ba dallaşan. burqaşqan. qovqalaşçı.
qavqalaşçı. çəkişgən. çəkişbəkişçi.
- savaşma** **savqaşma**. 1. dalaş. talaş. dalqaş. dal ba dallaşma.
burqaşma. yaxalaşma. əlbəyaxalaşma. boğuşma.
qarışma. ısırışma. qovqalaşma. qavqalaşma. çəkişmə.
çəkişbəkişmə. 1. dalaşma. çaqqışma. əlləşmə. savaş.
çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. çatış. çatışma.
- savaşmaq** 1. {< sav + aş}. qarşılıqlı. üz üzə. bir birini savmaq.
vurmaq. qovmaq. dalaşmaq. qapamaq. qalıtışmaq.
vuruşmaq. çarpışmaq. 1. çapqulamaq. çapqulaşmaq.
qovqalaşmaq. döğüşmək. vuruşmaq. 1. çarpışmaq.
toqışmaq. toquşmaq. toxuşmaq. 1. əlləşmək. döqüşmək.
savsaşmaq. təpişmək. itişmək. birbirin təpələmək.
uruşmaq. 1. gərişmək. mücadilə edmək. 1. kəşiş.
mücadilə edmək. yarışmaq. sarmaşmaq. mücadilə
edmək. qavqa edmək. dövüşmək. vuruşmaq. 1.
salımlaşmaq. düşüşmək. çarpışmaq. saldırışmaq. 1.
soquşmaq. vuruşmaq. salışmaq. araları açılmaq,
pozuşmaq. ağız qavqası edmək. boğaz boğaza gəlmək.

qavqa edmək. dartışmaq. 1. təpışmək. 1. tərsinmək.

tərslənmək. qızmaq. çarpışmaq. 1. uruşmaq. azarlamaq.

uruşmaq.

savaşmaq **savqaşmaq.** sapaşmaq. sapqaşmaq. salaşmaq.

salqışmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq.

davqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq.

qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq.

çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq.

çarpışmaq. çırpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq.

toslaşmaq. atışmaq. tullanişmaq. dalaşmaq. boğuşmaq.

itişmək. gurulmaq. qaşqalaşmaq. cədəlləşmək. qırışmaq.

savaşmaq **savqaşmaq.** **savuşmaq.** 1.çalışmaq. çataşmaq.

çatalmaq. cidalmaq. cədəlmək. uğraşmaq. döğüşmək.

dartışmaq. dartaşmaq. dartışmaq. (nərsə ilə) güləşmək.

gürəşmək. guraşmaq. gürecmək. güctükmək.

küştükmək. 1.talaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. dal ba

dal olmaq. burqaşmaq. yaxalaşmaq. əlbəyaxalaşmaq.

boğuşmaq. qapışmaq. ısırışmaq. qovqalaşmaq.

qavqalaşmaq. çəkişmək. çəkişbəkişmək. savışmaq.

sovuşmaq. çözümlənmək. çözügmək. çözüşmək.

ayırışmaq. dağışmaq. söküşmək. açışmaq. ərişmək. həll olunmaq. ayırışmaq. gəvşəşmək. yayışmaq. parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq. xərablanmaq. əl bə yaxa olmaq. əlləşmək. dalaşmaq. cədəlləşmək. çatqaşmaq. çəkişbəkişmək. vuruşmaq. uruşmaq. itləşmək. itlələşmək. çəkləşmək. çəkələşmək. çəkişmək. yaxalaşmaq. çatlaşmaq. çatllaşmaq. didişmək. qapışmaq. yaxalaşmaq. birbirinin canına düşmək. çəqişmək. itişmək. təpişmək. qarşı qoymaq. dövüşmək. birbirinə girmək.

savaştırmaq **savaşdırmaq.** itiştirmək. dalaşdırmaq. boğuşdurmaq.

- **söz gürəşdirmək, savaştırmaq:** sövləşmək. sözləşmək.

savaştırmaq soquşdurmaq. vuruşturmaq.

savaştışı **savaşdıışı.**mə'zur.

savat **savlat** (< **savmaq**). söylət. sözlət. söz. qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytış. aytaş. eytiş. qonut. dinləniş. dinəliş. dilləş. abat. düşüt. salıt. qayşaq. girnıt. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgıt. kəmgıt. qafa tutma. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.

- savat** **savlat.** "it yesə qudurur". ağır, çəkinilməz söz.
- savat** **sovğat.** açav. bağış. ulağ. hidyə. ərməğan. mükafat.
- savatlamaq** **sovatlamaq. şolatlamaq.** qırıtlamaq. cızma qaralamaq.
- savatlı** alışda. alısta. bəslənmiş.
- savatlı** **savlatlı (< savmaq).** söyləti. sözləti. sözlü. dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı. düşütlü. salıtlı. girnıtlı. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- savatsız** - **ərdəmsiz, bilimsiz, savadsız el:** qara el. kütlə. kültə. türkəsaya kütlə. bir özəllik daşımayan bayağı xalq.
- savbitgən** boylu boslu. qanlı canlı.
- savçı** **1. < > savçı.** savaçı. çavçı. elçi. rəsul. xəbərçi. sözcü. **1.** hakim. **1.** savaşçı. cəngəvər. **1.** rabbit. qovuşdurucu. bitirən. müştücü. xəbərçi. **1.** ünlü. məşhur. ün salmış. **1.** savçı. savaçı. tərçi. dafə'. qovucu. qavan. dəfedici. savarçı. xəbərçi savı. sapu. sabu. sabı. sapa. savaşçı. döğüşçü. döğüş ustası. - **savcıağa:** savcı ağa. - **savcialp:** savcı alp. - **savcibəy:** savcı bay. - **savcibek:** savcı bəy. **1.**

elçi. 1. peyqəmbər. 1. çapar. 1. söz daşıyan. 1. savaç.
 tilçi. casut. xəbərçi. 1. savaçı. yalavac (< yol + avac).
 peyğəmbər. öndüc. müjdəçi. bəşir. bəşarət verən. öndən
 gedib xəbər götürən. 1. savic. savac. tolmaçı. tulaçı.
 carçı. müxbir. münadi. müşəvviq.

savçı

1. savic. çağuş. çavuş. savuş. çağuş. çavuş. savuş.
 carçı. çağıran. 1. savuc. savic. çavuş. savuş. carlaq < >
 çaylaq <> caylaq. müjdəçi. muştuluqçu. 1. sözcü. deməç.
 1. vəkil. müddeiyülimum. - **başsavçı**: yarqıtay (ali
 məhkəmə) savçısı, vəkili.
 - **yarqıtay** (ali məhkəmə) **savçısı**, **vəkili**: başsavçı. - **qara**
savçı: ağız qara.

savçı

savaçı. yolavac. yalavac. peyğəmbər.

savi

savçı. sapu. sabu. sabı. sapı. savaşçı. döğüşçü. döğüş
 ustası. çaqu. çavi. qəzetə. jurnal.

savic

savçı. çağuş. çavuş. savuş. 1. çağıran. carçı. çağuş.
 çavuş. savuş. carçı. çağıran. 1. carlaq < > çaylaq <>
 caylaq. müjdəçi. muştuluqçu.
 - **kütlə savic** yaraq (yarac, arac): vəsayili irtibatı cəmi'.

- savıc** 1. savçı. savac. tolmaçı. tulaçı. carçı. müxbir. münadi.
müşəvviq. 1. soğuş: savuş.
- savıq** **cavıq. yavıq. qaçıq. sapıq. çapıq. yağıq. ağıq. yağı. azıq.**
1. münhərif. inhirafılı. 1. öcək. öcman. düşman.
- **çalsavıq**: çörçöp. bitgilərin çürüyü. bundan yapılan kübrə.
- savıq** **savsıq.** qav. qaf. kaf (< kav). boç. boş. boşbaş. başıboş.
baybaş. qayta. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz.
qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra.
qandıra. qaqlaq. kal. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.
səfeh.
- savıqəylik** öngörüşlük. aldaqçı. (pişbini).
- savıqlamaq** < sav. sandıraqlamaq. sandıraq. sarsaqlamaq.
- savıqlamaq** **savsıqlamaq.** qafalamaq. kafalamaq. kavalamaq (< kav).
boçalamaq. boşalamaq. boşbaşlamaq. başıboşlamaq.
qanmazlamaq. səfehləmək. qarıqmaq. qarıqlamaq.
başın, ağılın itirmək. başın çaşmaq.
- savıqmaq** **cavıqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq.**
sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq.
yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. 1.
yolun itirmək. münhərif, inhirafılı olmaq. 1. öcəkmək.

öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq edmək.

savıl savla. nəğil. hikayə.

savılmaq **savulmaq. 1.** çəkilmək. qaçılmaq. qıraq, qıra durmaq. **1.** savalmaq. sovuqluq. çözülmək. çözülmək. çözülmək. dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll olmaq. ayrılmaq. gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq. pozulmaq. xərəblənmək. fəsx olmaq.

savılmaq **savulmaq. 1.** yaşmaq. yatmaq. enmək. keçmək. - gün **savıldı. 1.** səvülmək. yönəlmək. əgilmək. meyillənmək. - könlüm sənə **səvülür.**

savılmış keçgin. keçgin. keçmiş. batıl. batıl. ötmüş. qaralmış. qərəlmış. baslı.

savım **savma. savış. sovma. soviş. sovım.** yayma. yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə.

savın şöhrət. - **ayqu** savın: iyi şöhrət.

savın! bill!. - **savın ki:** xəbərin olsun ki. bil ki.

- savinc** **saviş. sapma. saviş. sapinc. çapma. çaviş. çapinc.**
cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnic. savma.
yayma. yayqış. yayıq. yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc.
ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc.
qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc.
yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc.
 ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.
- savinmaq** bilmək. xəbəri olmaq. - **savin ki**: xəbərin olsun ki. bil ki.
- savir** > **sipər. 1.** dodaq. dimdik. ləbə. **1.** savırlıq. sığıncaq.
 barıqlıq. barıqlıq. qalartıq. qarartıq. pənahqah.
 - **savir sovur**: saç savur. sav sov. sava sova. saç a biç. saç a
 biçlik. saç a biç. saç a biç. saç a biç. saç a biç. saç a biç.
 qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər
 tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt.
 tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit
 dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.
- savir** **1.** < **sipər.** qalmağı. qılqan. qalxan. **1.** şavir. çavir. xəbər.
1. son. nərsənin bitışı. - yemiş **savırı.**
- savıraçı** **sovğaçı. bələşçi. bələşçi. bələkçi (bəleş. bələş. bələk:**
 töhvə). yavaçı. havaçı. aylaqçı. hayvaçı. bayqac. bayquc.

boşdançı. boşnaçı. boşqonac. çapaçı. çapadançı. axırçı.
yalacanğ. çanaxçı. kovbaçı > heybəçi (< **kov: kav:** boş.
puç). torbaçı. müfdəçi. müfdəxor.

savıran **savran > sərvan.** sürən.

savırı **sovğa.** yavadan. havayi. havadan. pulsuz parasız.
açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyınsız. töləsiz.
ödətsiz. təkinə. boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna.
kovbadan > heybədən (< **kov: kav:** boş. puç). torbaçı.
torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu.
müfdəsinə. məccani.

saviriş **savariş. savriş. savruş. savuruş. savırma.** savurqanlıq.
sovrma. sovariş. sovariş. sovruruş. sovrqanlıq.
saçama. saçma. saç savur. saçə. saçəç. saçərlıq.
boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.
korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf.
tələf. tələf etmə.

savırlı **savurlu.** sipərli. sayavanlı. qapalı. qorunaqlı.

savırlıq > **sipərlik. 1.** dodaqlıq. dimdiklik. - **börk, şapqa dodaqlığı,**
dimdikliyi, sipərliyi, ləbəliyi: qalaq - şapqamın **qalağı**

əğilimiş. **1.** savır. sipər. sığıncaq. barıqlıq. baraqlıq.
qalartıq. qarartıq. pənahqah.

savırma

savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq.
sovurma. sovarış. sovarış. sovoruş. sovorqanlıq.
saçama. saçma. saç savur. saçə. saçaç. saçarlıq.
boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.
korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf.
tələf. tələf etmə.

- **xərmən savırma aracı:** saçə. saç.

- **üzərinə kül savırma, ələmə:** əzmə. əzikləmə. düşürmə.
yıpratma. basalama. pəsləmə. tərsləmə. kəmsitmə. entəmək.
yentəmək. kiçiltmə. alçaltma. qarabaxtama. qarayağtama.
qaralama. xarlama. korlama. koralama. xorlama. izlal. zəlil
edmə. zəlalətə salma, uğratma.

savırmaq

1. ağıtmaq. - qalının tüklərin yolup, **savırıb**, ağıtdı. **1.**
soğutmaq. açmaq. - od üsdəki aşı söğür, daşmasın. **1.**
savırıb dazlayıb, tozayıb, şapırıb arıtlamaq. - tarığı **savırıb**
yığdılar.

savırmaq **savmaq.** 1.qovmaq. haydamaq. haydalamaq. dəf edmək. 1.kəpəklətmək. kəpəkləmək. boşa, puça, haviya, heçə vermək. sərپələmək.

- əsgİ xərmən savırmaq: əsgİ dəfdərləri qarışdırmaq: əsgİ qaynağdan (kor bulaqdan) su gətirmək: keçmiş, ölmüş soruları, yenidən qaynatmaq, ortaya çəkmək.

saviş **çaviş.** xəbər.

saviş **savinc. sapma. saviş. sapinc. çapma. çaviş. çapinc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnic. savma. yayma. yayqış. yayıq. yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağinc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azinc. yazma. yazış. yazıc. yazinc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasinc. inhiraf.**

saviş **savma. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə.**

savişdırmaq **savaşdırmaq. sovuşdurmaq. əriştirmək.**

- savişma** **savtıq.** qaçtıq. qaçma. cırtıq. cırma. bartıq. uztıq.
uzaqlaşma.
- savişmaq** savaşmaq. sovuşmaq. çözümlənmək. çözülmək.
çözüşmək. ayırışmaq. dağışmaq. söküşmək. açışmaq.
ərişmək. həll olunmaq. ayırışmaq. gəvşəşmək. yayışmaq.
parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq. xərəblənmək.
- saviştirməq** **savişdırmaq.** 1.durdurmaq. keçirmək. aşırmaq. alğıtmaq.
atlatmaq. uçurtmaq. üzdürmək. - **baş ağrımı keçirdi.**
1.gedərmək. götürmək. qaldırmaq. - **su kiri gedərər:** alıb
götürər. 1.savsaqlamaq. başdan etmək, qoğmaq. qulağ
ardı etmək.
- savit** kasa. idiş.
- savız** **çavız.** xəbərlər. xəbar.
- savqa** (< soyunmaq. **savurmaq.** **savmaq.**) (< **sav**). 1. savırqa.
savğa. soyqa. sovqa. soyqa. soyqun. soyutu. soyulub
savılan nərsələr. miras. 1. sovqat. hidyə. göndərilən,
verilən nərsə. bağış. başlıq. bülək. bələk. bələgə. dartu.
küçtənəç. küstanas. ödül. sunqu. { sıylağ. sıylıq. sayqa.
sayquqa. sayqalayqa. erməğan (< **sıy**).}. - **savqalamaq:**
sovqət vermək. ödülləmək. - **savqalanmaq:** sovqət almaq. 1.

hidyə. ərməğan. 1. mükafat. öldül. pirim.

- **savqa bermək**: ərməğan vermək. öldül vermək.

- **savqaqa bermək**: ərməğan olaraq vermək.

- **savqa açqa**: pirim olaraq verilən para.

savqa

savqıt (< **savmaq**: yollamaq). sovqatış. sovq ediş.

yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma.

ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış.

vardırma. bardırış. bardırma. ulaşıdırış. ulaşıdırma.

çatdırma. çatdırış.

savqalamaq ərməğan vermək. öldülləndiriləmək.

savqalandırmaq mükafatlandırmaq. öldülləndirmək.

savqalatmaq sağlamaq. sovqlatmaq. sovq vermək. nərsənin oluşuna yol açmaq. itmək. itələmək. itəgələmək.

savqaldılaşmaq **savqaldılaşmaq**. sağollaşmaq. vidalaşmaq.

savqaldılıq **savqaldılıq**. vidalaşırkən verilən ərməğan.

savqalı 1. ödül almış. 1. sovqatlı. ödül almış. mükafat almış.

savqaltı **savqaldı**. sağollaşma. xudafizlik. vidalaşma.

- **savqaldılaşmaq**: sağollaşmaq. vidalaşmaq.

savqamaq **suyqlamaq**. **suqamaq**. **savmaq**. **sarqmaq**. **sarqıdmaq**. göndərmək. soxmaq.

- savqan** **savğan.** (**vğ** < metatez > **ğv**) **sağvan.** (< **sav. sağ**). qorucu.
kölgəlik.
- savqarın** obur. pisboğaz.
- savqarınlıq** oburluq. pisboğazlıq.
- savqarquluq** suqaruqluq. sulamaq haqqı olan.
- savqaş** **savğaş. savaş.**
- savqaş** **savğaş.** sandırış. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. danışıq.
qavqa. mücadilə.
- savqaşqan** **savaşqan.** dalqaşan. dalaşqan talaşqan. dal ba
dallaşan. burqaşqan. boğuşqan. qapışqan. qovqalaşçı.
qavqalaşçı. çəkişgən. çəkişbəkişçi.
- savqaşma** **savaşma.** dalaş. talaş. dalqaş. dal ba dallaşma.
burqaşma. yaxalaşma. əlbəyaxalaşma. boğuşma.
qapışma. ısırışma. qovqalaşma. qavqalaşma. çəkişmə.
çəkişbəkişmə.
- savqaşmaq** **savaşmaq.** sapaşmaq. sapqaşmaq. salaşmaq.
salqışmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq.
davqaşmaq. apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq.
qapaşmaq. qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq.
çalqışmaq. çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq.

çarpışmaq. çirpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq.
 toslaşmaq. talaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. dal ba dal
 olmaq. burqaşmaq. yaxalaşmaq. əlbəyaxalaşmaq.
 boğuşmaq. qarışmaq. ısırışmaq. qovqalaşmaq.
 qavqalaşmaq. çəkişmək. çəkişbəkişmək.

savqat < > **soğat**. bax > **sovğat** ehsan.

savqat **savğat**. 1. ərməğan. bağış. 1. ağırlıq. başıq. başlıq.
 andac. anmalıq. ərməğan. sunqu. yadiqar. töhvə. 1.
 savursa. hidyə. okalqa. oxsarı. sunu. yarmağan.
 ərməğan.

savqatın **savqatlıq**. sovğatlıq. sovğatın. sovqətin. sovqətlik.
 bağışlıq. bağışitlik. iydəlik.

savqatlamaq **savğatlamaq**. **savşamaq**. **sabaşlamaq** > **şabaşlamaq**.

savqatlamaq **savğatlamaq**. ulcayışmaq. ululamaq. siversatlamaq.
 yarmağan edmək.

savqatlıq **savqatın**. sovğatlıq. sovğatın. sovqətin. sovqətlik.
 bağışlıq. bağışitlik. iydəlik.

savqı **sevgi**. vergi. veriş. yuxa. yarlıq. ərməğan < yarmağan.
 acıma. bağış. bağışit. iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan.

savqırcın obur. pisboğaz.

- savqıt** **savqa** (< **savmaq**: yollamaq). sovqatış. sovq ediş.
yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma.
ulaştırış. ərəsətiş. ərıştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış.
vardırma. bardırış. bardırma. ulaşdırış. ulaşdırma.
çatdırma. çatdırış.
- savqu** **savğu**. 1. xirac. vergi. 1. dərman. çıxar. şifa.
- savqun** **savğun**. yüngülləşmək. yükdən açılmaq, dincəlmək.
dincəliş. fərağət. ürəyin üzülməsi.
- savla** 1. sala. salğı. görgəriş. yol. 1. gəngəş. məsləhət. uğur. 1.
şövlə. yanqı. refleks. 1. yanqı. yanığ. refleks. - söz
savlası. bir salva çarpdı gözümə. - **salvasız** işıq yoxdu,
ışıqsız salva. - göz verdi **salvasız**, salva olmaz ışıqsız. (>
şövlə). 1. işıq, ləmpə, bayrağı göyə qaldıran incə uzun ip.
- savla** savıl. nəğil. hikayə.
- savlama** **savlatı**. bəlləmə. bəlləti. bildirmə. bildiri. duyduzu.
duyuru. sezdiri. eşittiri. anlatı. anlatma. çıxarma.
açıqlama. e'lam. e'lan. xəbər vermə.
- savlamaq** {{ s < > c. ç } **çavlamaqx**}. 1. dəhləmək. gəngəşmək.
məsləhətləşmək. məşvərətləşmək. şura qurmaq. istişarə
edmək. 1. söyləmək. - otular **savladılar** söylədilər. - olar

təlim **savladılar**. **1.** sav söyləmək. məsəl çəkmək. **1.** söz vermək. və'də etmək. yükünmək. **1.** xəbər vermək. - **ara ara** gəlmək istədin, **savla** bizi: **xəbər** ver. **1.** yaymaq. çavlamaq. xəbərləmək. pəxşləmək. nəşrləmək. e'lanlamaq. e'lam etmək.

savlamaq **savalamaq**. **1.** çavlamaq. xəbər vermək. xəbərdar etmək. **1.** **sovlamaq**. saçırtmaq. seçrəmək. seçrətmək. dışqıtmaq. ayırmaq. ayırmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq. yaralamaq. yarıtmaq. yarpıtmaq. istisna etmək. **1.** tullamaq. atmaq. çıxartmaq.(**# saplamaq**: tikmək. sancmaq).

savlamayan - **nərsəni yeritəməyən**, **savlamayan**: qaldıramayan.

savlanılmaq **savuşlanılmaq**. **çavuşlanılmaq**. sezinilmək. eşitilmək. istehzar, ittila', e'lan, e'lam olunmaq, verilmək. bildirilmək. bilinilmək. bəllənilmək. xəbərlənilmək. öyrənilmək.

savlanmaq çavmaq. çavlanmaq. adalanmaq. adlanmaq. adlın olmaq.

savlaşçı istixbarçı. xəbərleşçi. soraşçı. sorağçı. soruşçu. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplayan. bilgişinçi. bilgitinçi. bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgışinçi.

bəlgitinçi. bəlgışinçi. öğrəşinçi. öğrəginçi. öğrətinçi.
istixbarətçi.

savlaşma xəbərleşmə. ilətişmə. ilətişim. ilətşim. ilətşim. soraşma. soruşma. soruşuş. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama. bilgitiniş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgışinmə. bəlgışiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə. öğrətinmə. istixbarət. istixbar.

savlaşmaq (< sav: dışarı vermək). **1.** birbirinə söz vermək. sövbətləşmək. deyib qoymaq. **1.** birbirinə sav söyləmək. salıq vermək. hərhanki bir nərsə üzərinə qonuşmaq. **1.** savılışmaq. nəgil demək. ordan burdan danışmaq. **1.** sövləşmək. çağçaq qılmaq. dərdləşmək.

savlaşmaq sözləşmək. ilətişmək. ilətşmək. ilətşinmək. ilətşişmək. xəbərleşmək.

savlat **1. savalat. sovlət.** seçitmə. seçitim. seçitlik. bəliitmə. bəliitlik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat. ayırlıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik. təmyiz. **1. savat (< savmaq).** söylət. sözlət. söz. qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş.

aytış. aytaş. eytiş. qonut. dinləniş. dinəliş. dilləş. abat.
 düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt.
 çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət.
 qəbul edməmə. e'tiraz. **1. savat.** "it yesə qudurur" kimi
 ağır, çəkinilməz söz.

savlatı **savlama.** bəlləmə. bəlləti. bildirmə. bildiri. duydu. duyuru. sezdiri. eşittiri. anlatı. anlatma. çıxarma. açıqlama. e'lam. e'lan. xəbər vermə.

savlatlamaq **solvatlamaq. solvatamaq. şollattamaq.** çalbaslamaq. çalsavlamaq. başdan savma iş yapmaq. kəlləfləmək. kələfləmək.

savlatlı **savatlı.** (< **savmaq**). söyləti. sözləti. sözlü. dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqılı. düşütlü. salıtlı. girnitli. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

savlay **1. sağ.** canlı olaraq.
 - **canım savlay:** hələ canım sağ ikən.
1. sağday. bütün. tamam. tamamilən.

- **savlay almaq**: həpsini almaq.
- **savlay yutmaq**: bütün olaraq yutmaq.
- **savlay duniya**: bütün dünya.
- **yolovçula savlay yığılqandıla**: yolcular tamamilən toplanmışlar.

savlət < **savma**. sovma. uzaqlaşdırma. sürmə. sürgəmə. çıxarma. saldırış.

savlı 1. **savalı**. **çavlı**. bilgin. bilgili. xəbərdar. xəbərlı. - **bilgin** varmı keçənlərdən. 1. havalı. iddəali. mudafi.

savlıq 1. muştuluq. müjdə. 1. xəbərnəmə.

savlınma bilgəşmə. bilgənəmə. bilşinmə. öğrənəmə. öğrəşmə. aşınma. tanışma. xəbərlənəmə. ittila'.

savluq sağımlıq. sağmal.
- **savluq iynək**: sağmal inək.

savluqdan hələ sağ ikən.
- **atam savluqdan malların bizqə üləşdirdi**: babam hələ sağ ikən mallarını bizə paylaştırdı.

savma 1. savrulan. keçirilən. 1. sovma. ötələmə. savuşdurma. dəf'.

savma

sovma. 1. saviş. savım. sovma. soviş. sovım. yayma.
 yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım.
 paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim.
 bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş.
 əğitmə. ərıtım. ərıtış. ərıtmə. **1. sürmə. sürgəmə. çıxarma.**
 uzaqlaşdırma. qoğma. qovma. itmə. aşırma. qədəri.
 qeytəri. gedərmə. gidərmə. geri püsgürü. dəf. rədd. -
 dumanların **aşırıb** oturmuş.

- **başdan savma, sovma:** qaqatrac.

- **kötü, başdan savma iş:** dəvə tımarı, tumarı.

- (sevgi bildirmək üçün) **birinə gələcək yamanlığın savma**
diləyi: qada almaq. - **qadavı alım**, balasan gedmə.

- **başdan savma iş yapmaq:** savlatlamaq. solvatlamaq.
 solvatamaq. şollattamaq. çalbaslamaq. çalsavlamaq.
 kəlləfləmək. kələfləmək.

- qırağına baxıb bez aldıq, başına baxıb göt aldıq, qarı savduq
 yağıya qaldıq. (**yağıya:** yağışa.).

savmaq

cavmaq. sapmaq. çapmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq.
yazmaq. azmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq.
yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq.

azıqmaq. 1. yolun itirmək. münhərif, inhirafılı olmaq. **1.**
 öcəkmək. öcünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq.
 öcmanlıq, düşmanlıq edmək.

savmaq

sovmaq. 1.savırmaq. qovmaq. haydamaq. haydalamaq.
 dəf edmək. **1.** qoğmaq. qovmaq. itmək. aşırmaq.
 qədərilmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək.
 gidərmək. geri püsgürmək. təf edmək > dəf edmək <
 təpitmək < təpmək. təpəmək. təpləmək. rəddəmək.
 uzaqlaşdırmaq. **1.** sapamaq > sabidən. **1.** əngəlləmək.
 alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. mən'
 edmək. keçıştirmək. atlatmaq. atlatmaq. keçirib
 qurtarmaq. geçirmək. atlatmaq. açmaq. aşırmaq. itəmək.
 - **başdan savmaq:** başdan atmaq. üzərinə almamaq.
 qaçınmaq. - **başından savmaq:** atlatmaq. - **başdan**
savmaq, sovmaq: başdan edmək. özənsizcə davranmaq.
 e'tina edməmək.
 - **başdan savmaq:** yazıtmaq. azıtmaq. açıtmaq. uzaqlatmaq.
 olduğu yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq, sapıtmaq.
 - **başdan savmaq:** əkmək. geridə bıraçmaq. atlatmaq.
 sıçramaq. sıçratmaq. itirtmək.

- **tünək darağın savmış: tünək çəmbərin keçmiş:** dünyanı
əşib eşmiş. isti soyuq görmüş. sınavlı, görməgəy, təcrübəli.

savmaq

suyqlamaq. suqamaq. savqamaq. sarqmaq. sarqıdmaq. 1.

bıraxmaq. soymaq. qoparmaq. soğutmaq. qorumaq.

rədd etmək. **1.** yer dəyişmək. **1.** səvritmək. savrutmaq.

talqamaq. dalqamaq. dalamaq. dala vurmaq. itmək.

qaqmaq. dəf etmək. rədd etmək. **1.** coşmaq.

qaynamaq. köpmək. köpürmək. dolqumaq. dalqumaq. -

çaylar **savıb** daşdı. - dəniz **savıb** daşdı, ölkəni su basdı.

savrulan sudan qurtulmaq çətindi çətin. **1.** dayanmaq,

bərkinmək, itilmək, qovmaq, güc vermək, dözmək,

üstələmək, qoçunmaq. güclənmək, zor gəlmək. **1.**

qavmaq. yollamaq. itələmək. qırmaq. savurmaq: yelə

vermək. dağıtmaq savışmaq: yollanmaq. ötürmək.

sevişmək. **1.** göndərmək. soxmaq. **1.** ötürmək.

buraxmaq. qoğmaq. çıxarmaq. mürəxəs etmək. ruxsət

vermək. - gəvşəklər **savulsun** işdən. - eşqi **sav** başından

görərsən özünü. - **sav** başında ölkənin düşməni qəddarını. **1.**

keçirmək. atlatmaq. - sıramı **savdım**. **1.** başdan eləmək.

ötrüşmək. ötüştürmək. yumşaqlıqla keçrişmək. - ay canım

mən bu qonaqları **savıb** sizə qoğuşaram. **1.** bitmək.
 qutarmaq. - yaş yemiş çağı çoxdan **savıbdı.** - **satub**
savmaq: büsbütün satmaq, nərsə buraqmamaq. **1.** işləmək.
 keçmək. etgiləmək. tə'sir edmək. - soyuq içimə **savdi.** **1.**
 atıqlatmaq. aşırmaq. keçirmək. - bu ağır bəla **atıqladıq.** **1.**
 qoğmaq. dağıtmaq. dəf' edmək. - yel bulutları **dağıtdı.** **1.**
 sağmaq.

- **inyək savmaq:** inək sağmaq.

- **birəvnü savub yaşa:** birindən təhditlə para qopararaq
 yaşamaq.

savmış keçmiş. fovt olmuş. mafat. - **savmış** nərsə.

savpay simli qumaş.

savra sava. dava. şifa. ilac.

savra **savar.** **sipər.** **1.** dulda. dalda. qalağ. qalxan. **1.** qoruq.
 kölgə. himayə.

savraç **savraçı.** sovyat. savyat. savyac. müsrif israfçı. dibsiz
 küp.

savraçı savraçı. savraç. sovyat. savyat. savyac. müsrif israfçı.
 dibsiz küp.

- savralamaq** **savarlamaq. sipərləmək. 1.** daldamaq. daldalamaq. duldalamaq. duldamaq. qalağamaq. qalağlamaq. qalxanamaq. qalxanlamaq. **1.** qorlamaq. qorumaq. kölgələmək. sığdırmaq. saxlamaq. himayələmək. himayətləmək. difa', mudafiə etmək.
- savralanmaq** **sipərlənmək. savarlanmaq. 1.** qalxanamaq. qalxanımaq. duldalanmaq. qalağanmaq. qalağlanmaq. duldalanmaq. daldalanmaq. daldalanmaq. **1.** qorunmaq. kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq.
- savralıq** **savarlıq. sipərlik. 1.** daldalıq. duldalıq. qalağlıq. qalxanlıq. **1.** qoruqluq. kölgəlik. himayəlik.
- savramaq** **1.** saymamaq. rədd etmək. - o mənim sözümlü **qazır: qayıyır:** saymır, rədd edir. **1.** səvrəmək. seyrəmək. savırmaq. **1.** seyrəmək. savırmaq. səvrəmək. savulmaq. **1.** azalmaq. seyrəkləşmək. savsamaq. gəvşəmək. **1.** savmaq. sağalmaq. düzəlmək. şifa tapmaq. - sökəl içdən **savradı. 1.** qurtulmaq. bitmək.
- savran** **savıran > sərvan.** sürən.
- savratmaq** boşaltmaq. - on günə evlər **savırılmalıdır.**

- savrilmaq** kəpəklənmək. kəpək olmaq. kəpək olub gedmək. boşa, puça, haviya, heçə gedmək. sərpələnmək.
- savrılmış** - **savrılmış nərsə: savriş. savruş. savuruş. savariş. > ismarış. (> savmaq: göndərmək). (> sefares (fars)). tapşırıq.**
- savrimaq** 1. savramaq. səvrəmək. seyrəmək. azalmaq. seyrəkləşmək. 1. səvrəmək. seyrəmək. savramaq.
- savrin** 1. ərməğan. bağış 1. əhd.
- savriş** **savariş. saviriş. savruş. savuruş. 1. savırma. savurqanlıq. sovurma. sovariş. sovariş. sovuruş. sovrqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saç. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə. 1. > ismarış. (> savmaq: göndərmək). (> sefares (fars)). savrılmış nərsə. tapşırıq.**
- savru** sağırı.
- savru** **sovru. 1. supap. - sovrulu: düdüklü. zudpez. 1. keçici. savaru. müvəqqət.**
- savruq** 1. ataq. fizul. imalə. 1. mülahizəsiz. 1. dağqın. səpik. - **savruq söğüt: salxım söğüd. 1. yayma, yayım, dağıtım işi.**

- pəxş. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**. 1. bəqimsiz.
düzənsiz. tılapıs. tərтіbsiz. 1. savrulmuş. dərbəder.
- savruqar** savrulır. - yaşı onun **savruqar**.
- savruqluq** tılapıslıq. düzənsizlik.
- savruqmaq** 1. çağrulmaq. savrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa
çağa çağanıb, köpükləninb axması. 1. savrulmaq.
çağrulmaq. çalxalanmaq. suların çağa çağa çağanıb,
köpükləninb axması.
- savrulan** savma. keçirilən.
- savrulma** - **savrulmaq üzərə toplanmış taxıl**: tıqnaz. tınaz.
- savrulmaq** - **başdan savrulmaq**: qəzanı atlatılmaq.
- savrulmaq** 1. saçılmaq. axmaq. tökülmək. sıxılmaq. - yaş gözündən
savruldu. - tün gün durub yığlayu, yaşım mənim **savrulur**. 1.
yellənmək. yelə verilmək. - darq **savruldu**. 1. cayıqmaq.
yayıqmaq. dağılmaq. 1. coşub qalxmaq. - çaylar
savruldu. 1. savruqmaq. çağrulmaq. çalxalanmaq.
suların çağa çağa çağanıb, köpükləninb axması.
- savrumaq** savurmaq. sərf etmək. atıb yox etmək.
- savrunçu** **cavrinçi**. ovsunçu. arvaş. arqaş. şaman. falçı.
münəccim.

- savrunti** **cavrunti.** buğda içində olan qara dənələr. bic buğda.
lüpək. şəncərə.
- savruş** **savriş. savuruş. savariş.**
- savruş** **savuruş. savariş. saviriş. savriş. 1. > ismariş. (> savmaq:**
göndərmək). (> **sefareş** (fars)). savrılmış nərsə. tapşırıq. **1.**
savırma. savurqanlıq. sovurma. sovariş. sovariş.
sovuruş. sovurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saç.
saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.
dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt.
çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş.
əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə. - **çalışmaq yetməz,**
savuruş. israfdan qaçınmaq gərəkdir: işdən artmaz, dişdən
artar.
- savruşmaq** savurmaq.
- savrutmaq** səvritmək. savmaq.
- savsə** **1. yavaş. ağır. asda. təmbəl. 1. yavaş. ağır. asta.**
ahüstə.
- savsaxlamaq** (**< zəvzək < gəvşək**). yavaş yavaşq davranmaq. geriye
qalmaq. təbəllik etmək.

savsaq savsal. sovsal. sovsaq. kəmçi. ağır. ərini. ərincək. yalta. sust. önəmsiz. sudan. arıq. boş. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. ərinqən. bayas. ucuz. uyuşuq. yuxulu. kahil. duyusuz. hissisiz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. halsız. uyuşuq.

savsaq yubat (adam). qafil. ağır. xəsdə. təmbəl.

savsaqlamaq 1. ipə un sərmək. keçərsiz nədənlər önə sürüb, istənilən işdən qaçınmaq. 1. saviştirmək. başdan etmək, qoğmaq. qulağ ardı etmək.

savsaqlamaq savsaqlanmaq. savsalamaq. 1. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. yubatmaq. sustalmaq. ağırlamaq. 1. savmaq. savsırmaq. dolandırmaq. bulandırmaq. sallamaq. baş dolandırmaq. mə'təl eləmək. 1. burbamaq. buybamaq. yubalmaq. yubamaq. yubanmaq. işi sallamaq, üzərinə düşməmək. burcutmaq. döndərib çöndərmək. 1. sayaqlamaq.

savsaqlanmaq təmbəllənmək. sustalmaq.

savsqaqlatmaq savsaqlığa yönətmək. burbatmaq. yap yup qılmaq.
yubılamaq. yuplamaq. yubatmaq.

savsaxlıq gəbəlİK. qabalıq. başsızlıq. qafasızlıq. qanmazlıq. içi
boşluq. başaçsızlıq. qafaçsızlıq. kavırlıq. kavıllıq.
kovatlıq. (< kov. kav). beyinsizlik. qavrayışsızlıq.
anlayışsızlıq. düşünməzlik. bönlük. budalalıq. səfehlik.
axmaqlıq. qırıqlıq. qırtlıq. qartlıq. qırtabaşlıq.

savsəl **savsax**. **sovsəl**. **sovsax**. 1. kəmçi. ağır. ərinik. ərincək.
yalta. sust. önəmsiz. sudan. ariq. boş. gəvşək. sölpük.
sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. qalız.
kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban.
çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. bayas. ucuz. uyuşuq.
yuxulu. kahil. duyusuz. hissisiz. gəvşək. sölpük. sölük.
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. halsız. uyuşuq. 1. boş.
sust. damarsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq.
qaba, iti olmayan.

savsəlamaq **savsəlməq**. boşəlməq. susdəlməq. gəvşəlmək.

savsəlamaq savsayəmaq. sayəqləmaq. sayqəlamaq. əlay qolay
ədmək. ortaləmaq. əvarəlamaq. əvutmaq (ağızda

saxlayıb, çeyniyib, nə utub nə tüpürmək). yubatmaq. tə'xir edmək.

savsalatmaq boşatdırmaq. susttadmaq. gəvşətmək.

savsaliq **sovsaliq**. susluq. susdaliq. boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə. yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. yaltalıq. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bıraxmalıq. ehmal.

savsalmaq **savsalamaq**. boşalmaq. susdalmaq. gəvşəlmək.

savsamaq tablamaq: tavlamaq yavaşlamaq. axsamaq. ləngimək. ağırlaşmaq.

savsar **sovsar**. **ovsar**. **əvsər**. **övsər**. əsgü (< əsmək). taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar böyük ələk, arac.

savsaşmaq savaşmaq. təpişmək. itişmək. birbirin təpələmək. uruşmaq.

savsatlamaq aldırmamaq. önəmsəməmək. - **işi savsatlamaq**: gərəyi marağı, təvəccühü edməmək.

savsayamaq savsalamaq. sayaqlamaq. sayqalamaq. alay qolay edmək. ortalamaq. avaralamaq. avutmaq (ağızda saxlayıb, çeyniyib, nə utub nə tüpürmək). yubatmaq. tə'xir edmək.

- savsıq** **savıq.** qav. qaf. kaf (< kav). boç. boş. boşbaş. başiboş.
 baybaş. qayta. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa.
 qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.
 qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. qapsalaq. kavsalaq.
 çavsalaq. səfeh.
- savsıqlamaq** **savıqlamaq.** qafalamaq. kafalamaq. kavalamaq (< kav).
 boçalamaq. boşalamaq. boşbaşlamaq. başiboşlamaq.
 qanmazlamaq. səfehlemək. qarıqmaq. qarıqlamaq.
 başın, ağılın itirmək. başın çaşmaq.
- savsız** xəbərsiz.
- savsız** xəsdə.
 - **savsızlanmaq:** naxoşlamaq. xəstələnmək.
- savsızca** **savsızın.** sapaqın. salaqca. salaqın. xamına. saçıqca.
 şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.
 görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.
 görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba
 sabaca. qamqalatca. qarqalatca. qartca. qaytaca.
 qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.

bayağica. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşica. şaşqınca. yoğurca.
 yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.
 amiyənə. nadanca.

savsızın

savsızca. salaqca. salaqın. sapaqın. xamına. saçıqca.
 şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.
 görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.
 görgüsüzün. görməmişcə. koryatca. qabaca. qaba
 sabaca. qamqalatca. qarqalatca. qartca. qaytaca.
 qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağica. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşica. şaşqınca. yoğurca.
 yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.
 amiyənə. nadanca.

savsızlı

xəsdə. naxoş.

savsızlıq

xəsdəlik. naxoşluq.

- savsov** - **qara sav sov**: qara, bayağı danışıq, söhbət.
- savsuslamaq** naxoşlamaq. xəstələmək.
- savşamaq** **savğatlamaq. sabaşlamaq > şabaşlamaq.**
- savşıq** **sovşıq. saçşıq. seçşik. çıxşıq. çıxşıt. dışqıt. ayratın.**
ayratı. ayarlıq. ayırıt. ayırıt. arqıt. azqıt. yarqıl. yarıpıq.
alahı. müstəsnayi. istisnayı.
- savşılıq** **sovşılıq. saçşılıq. seçşilik. çıxşılıq. çıxşılıt. dışıqlıq.**
ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayırılıq. ayırılıq.
arqıtlıq. azqıtlıq. yarıqlıq. yarqılıt. yarıpılıq. müstəsnaqlıq.
istisnaqlıq.
- savşınmaq** **savaşınmaq. 1. ayrılmaq. boşanmaq. 1. keçinmək.**
- savta** **savda. ticarət. alış veriş. bazar. panayır.**
- savtaçılıq** **savdaçılıq. satıcılıq. spekülatörlük.**
- savtalaşış** **savdalaşış. bazarlıq.**
- savtalaşmaq** **savdalaşmaq. bazarlıq edmək. çəkişmək.**
- **savdalaşıb almaq**: bazarlıq edib almaq.
- savtalıq** **savdalıq. ticari.**
- savtan** **savdan. (< sağ: bütün). bütün olaraq. tam olaraq.**
- **savdan almaq**: həpsini, bütün olaraq almaq.
- **savdan satuv**: toptan satış.

savtavçı	savdavçı. tacir. satıcı.
savtəqi	sav təkli. - savtəkin: sav tigin. sav təkin. - savtəmir: sav təmir. - savral: savun al.
savtic	savdic. sapdic. səbəd. sələ.
savtiç	savdiç. sağdıç. səbət. - o sağdıç ördi.
savtiq	savişma. qaçtıq. qaçma. cırtıq. cırma. bartıq. qırtıq. qırtışma. uztıq. uzaqlaşma.
savtirmaq	savdırmaq. sovdurmaq. açdırmaq. çözdürmək. çözüdüürmək. sökdürmək. əriltirmək. həll etdirmək. ayırmaq. yaydırmaq. parçalatdırmaq. balçatdırmaq. gəvşətdirmək. boşatdırmaq. pozdurmaq. xərəblatmaq. fəsx etdirmək.
savtuq	savduq. uğurlama. yola salma. vida.
savtur	vida. uğurlama.
savturmaq	savdurmaq. sağdırmaq. 1. keçirmək. durdurmaq. dəf etdirmək. - baş ağrısını savdurdum. 1. qoğdurmaq.- bu gəvşək kişini işdən savdurmali.
savtügər	savdügər. tacir. satıcı.
savtügərçi	savdügərçi. tacir. satıcı. spekülatör.
savtügərliq	savdügərliq. tacirliq. ticarət.

- savu** dəlik. oyuq. mağara. muğak.
- savu** iddia.
- savuc** **savic. savçı. çavuş. savuş.** carlaq < > çaylaq <> caylaq.
müjdəçi. muştuluqçu.
- savuş** 1. yavan. dadsız. ləzzətsiz. məzəsiz. 1. səqf. dam. 1.
oxşarı. dolayı. məcazi. 1. soğuş. sovuq. (savrulmuş.
açılmış. ayrılmış). { (#yılığ. ılığ. ilik. (açılmamış. bağınsımış) }.
- savuş** **savuk. < > savak > səbok (< savan: soğrulan < savmaq:**
itəmək). 1. çevik. çabuk. 1. (> **səbok** _(fars)) kəvik. gəvik.
kavuş > xəfif. boş. yüngül. engil. 1. (> sevg. sovuq).
göndərmə. ekspedisiya.
- **avuş savuş:** abuş sapuş: saçma sapan.
- savuş** **sovuq.** bitgin. əsgin tarixli. tarixi keçmiş. günü keçmiş:
bayat. bayatı. durmuş. qalmış. düşgün. yıprıq. köhnə.
- savuşlaşan** **savuşlaşan. sumaxbalan. savuşlaşan.** süzgeç. kəvgir.
kəvgir. kəvirgə. kəvəç. kəviç. kəvçə. kəpcə. kamus.
kavuş.
- savuşlamaq** pisləmək. işəmək.
- savuş!** çəkili!. yol ver!.
- savuşlaq** nəmli. ıslaq.

savulamaq	ölçmək.
savulmaq	1. bax > soqulmaq . sevilmək. meyl edmək. əgilmək. - könlüm ona soquldu : sevildi. çəkildi. 1. səs çıxarmaq. danışmaq. dəbəşmək. çıxış yolu tapmaq. 1. aşırılmaq. atlanmaq. 1. bulunduğu haldan ayrılmaq. bir yana əgilmək. batmaq. gedmək. 1. sağılmaq. 1. sağınıb bir yana çəkilmək. - hamı savulsun . 1. talqılmaq. dalqılmaq. dalınmaq. dala vurulmaq. itilmək. qaçılmaq. dəf edilmək. rədd edilmək.
savulmaq	savılmaq . çəkilmək. qaçılmaq. qıraq, qıra durmaq.
savum	sağım. sütün sağılması.
savumaq	1. iğrənmək. nifrət edmək. 1. soğumaq. sovumaq.
savumçu	sağıcı. sağan. inək, qoyun sağıcısı.
savun	1. dəvət. çağrı. 1. savunma. savaşı. 1. ağıt. mərsiyə. önlənlərin yiğitlik yaxud xeyirli işlərini anlatmaq üçün verilən yemək. 1. ağıt. mərsiyə. önlənlərin yiğitlik yaxud xeyirli işlərini anlatmaq üçün verilən yemək. 1. yığın. cəmiyyət. əncümən. 1. çağırış. dəvət.
savunaq	savunma sınırı. müdafiə xəddi.
savunqan	savunucu. savaşıqan. dirənən. müdafiə.

- savunma** 1. savun. savaş. 1. yaxınma. müdafiə. qoruma. himayə. yaqma. qoruma. himayət. savunu.
- savunma** iddia nameə.
- bir savunma, saldırı oyunu:: karatə.
- savunma sınırı: savunaq. mudafiə xəddi.
- savunmaq** 1. acısı keçmək. sevinmək. avunmaq. 1. ayağlanmaq. qurqışmaq. qalxışmaq. iddaada bulunmaq. müddəi olmaq. 1. yaxınlamaq. qorumaq. himayə etmək. yaxlamaq. qorumaq. tərəf çıxmaq. yücəltmək.
- savunmaq** iddia etmək.
- savuntuq** savunduq. savunluq. dəvətnamə.
- savunu** yaqma. qoruma. himayət. savunma.
- savunucu** 1. savunqan. savaşan. dirənən. müdafiə. 1. yaxçı. tərəfdar. yanlı. qorucu. yaxlavçu. hami. dəstəkçi.
- savur** 1. əli açıq. cömərt. - **savuralp**: savur alp. - **savurbay**: savur bay. 1. göndərən. yönətən. qılavuz. rəhbər. 1. sağır. - **savrusun sıylasanq emilik da yuvaşadı**: sağrısını oxşasan vəhşi at da uysallaşır. 1. **savar** > **sipər**. sənqər. səngər. sancar. səncər (< **sancmaq**: qurmaq). tuqurqa. qala duvarı. çıba. çıpa. cübbə. qalxan. qataq. - **səncər**

- soxmaq:** sancmaq. 1. savurma. süpür. çox, artığına israf. -
 böylə **süpürlə** heç nə yarına qalmayacaq. 1. xərc. məsrəf.
- savur** **sipər.** 1. qalğan. qalxan. tarıt. darıt. darat. zireh. 1.
 qaraltı. saxlanılacaq yer.
- **saç savur:** saçama. saçma. savırma. savarış. savırış. savrış.
 savruş. savuruş. savurqanlıq. sovurma. sovarış. sovarış.
 sovoruş. sovorqanlıq. saça. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə,
 sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı.
 yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş.
 tükütmə. tükütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- **saç savur:** sav sov. sava sova. savır sovur. saça biçə. saça
 biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt
 qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər
 təkər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt tüküt.
 tək dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit
 dağıt. dağıtma. korlama. sovorqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.
- savuran** qoruyan. qayıq. qayıran. mudafə'.
- savuri** erməğan. əkdi. əkit. qonca. sovgat. sovgə. bağlılanmış
 nərsə.
- savurqac** qasıntı. qasa. fırtına. yələn. yelən. qatı yel.

- savurqaç** 1. savurqan. əli açıq. 1. fırtına. qatı yel.
- savurqal** soyurqal. savurqal. bağış. bəxşiş. ikram. ehsan.
- savurqamaq** soyurqamaq. bağıslamaq. bəxşiş etmək. sovğatlamaq. yarmaqlamaq. yarmağan etmək. ərməğan vermək. təqdim etmək. ikram etmək. ehsan lütf etmək.
- savurqan** 1. asırvsız. müsrif. müfrit. çox xərcləyən. bürqüvçü. mürsif. 1. savurqaç. əli açıq.
- savurqanlıq** savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savırma. sovrurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saç. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- savurqanlıq** sovrqanlıq. yayçalıq. qırqıt. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. sökütmə. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovr. saç biçə. saç biçəlik. saçaç. saçıb sovrurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür

töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
 ərıt dağıt. dağıtma. korlama. velxərclik. israf.

savurqanlıq tərğəvsüzlük. tutumsuzluq.

savurlu **savırlı**. sipərli. sayavanlı. qapalı. qorunaqlı.

savurluq fizulluq. atağlıq.

savurma - **saçıb savurma**: saça biçə. saça biçəlik. saçaç. aç saç. açar
 saçarıq. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. çöküt
 qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər
 tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt.
 tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərıt
 dağıt. dağıtma. korlama. savurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.

- **üzərinə kül savurma, ələmə**: əzmə. əzikləmə. düşürmə.
 yıpratma. basalama. pəsləmə. tərsləmə. kəmsitmə. entəmək.
 yentəmək. kiçiltmə. alçaltma. qarabaxtama. qarayağtama.
 qaralama. xarlama. korlama. korlama. xorlama. izlal. zəlil
 etmə. zəlalətə salma, uğratma.

savurma 1. səyirmə. siyirmə. 1. süpür. savur. çox, artığına isaf. -
 böylə **süpürlə** heç nə yarına qalmayacaq.

savurmaq (v < > p) **sapurmaq**. 1. **soyunmaq**. < > **soğunmaq**. 1.
 sıplamaq. artırmaq. qoymaq. 1. alt üst etmək. qaldırıb

havalandıрмаq, uçurtmaq. (qarışdırmaq yaxud ayırmaq, qoğmaq üçün). **1.** cayıqdırmaq. yayıqdırmaq. dağıtmaq. **1.** yapalamaq. yabalamaq. yapa ilə xərmən savurmaq. atqılamaq. **1.** savurmaq. sərf etmək. atıb yox etmək.

- **xərmən savurmaq**: kəpəklə bğdanı ayırmaq üçün kürəklə qaldırıb, yelə vermək.
- **yel tozu savurdi**: yel tozu olan yerindən havandırdı, ayırdı.
- **sirkəni, turşuni hərdən savurmaliyiq**: qarışdırmaliyiq.
- **otu savur**: alt üst elə.
- **atıb savurmaq**: **1.** asub savurmaq. ortalığı qarışdırmaq. bağırıb çağırmaq. (qasırğa kimi). **1.** yalandan öğünmək. avurt satmaq. - **külünü savurmaq**: yox etmək. məhv etmək.
- **qılinc savurmaq**: kəsgin qılinc oynatmaq.

savurmaq **soğurmaq**. **1.** atmaq. səpmək. sərpmək. israf etmək. **1.** çoğurmaq. çoruqmaq. küfr etmək.

- **söküb soğurmaq**. söğüb qoşmaq. iğnə çuvaldızdan keçirmək.
- **göyə savurmaq**: boşuna çalışmaq. pambığa qılıc salmaq. göyə top atmaq.

- **əsib savurmaq**: çox sınırlanmaq. bağırıb çağırmaq.

- **göyə savurmaq**: göyə top atmaq. boşuna çalışmaq.

pambığa qılıc salmaq.

- **taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar**

böyük ələk, arac: ovsar. əvsər. övsər. savsar. sovsar. əsgü (< əsmək).

savurmaqçılıq süpüründülük. savuruqçuluq. süpürməkçilik. çox, artığına israf etmək.

savurnmaq əsmək. yellənmək. yelə vermək. ələklənmək. - xərmən

əsinmək: savurmaq. 1. göndərmək. yönətmək. - qoşun

bölündü ona, biri bura, biri ora **savruldu**. - könlüm sana

savrulur. 1. tüpürmək. boşaltmaq. atmaq.

savursa savğat. okalqa. oxsarı. sunu. hidyə. yarmağan.

ərməğan.

savursaç > **sivərsat**.

savurtmaq savutmaq. yelləmək. yelə vermək. - yelli havada xərmən

savurtallar.

savuruq 1. əgli uçmuş. abdal. çapıq. səfeh. 1. israfçı. müsrif.

savuruqçuluq süpüründülük. savurmaqlıq. süpürməkçilik. çox, artığına israf etmək.

- savurulmaq** sipərləmək. çıbalamaq. çıpalamaq. cübbələmək.
qalxanlamaq.
- savurunmaq** **soyunmaq.** soyunmaq. soyulmaq. tökünmək. çıxarmaq.
- paltarını **tökün**, dinc otur.
- savuruş** **savruş. 1. savarış. savrış. > ismarış. (> savmaq:**
göndərmək). (> **sefares** (fars)). savrılmış nərsə. tapşırıq. **1.**
israf. - **çalışmaq yetməz, savuruş. israftan qaçınmaq**
gərək: işdən artmaz, dişdən artar. **1. savarış. savırış. savrış.**
savırma. savurqanlıq. sovurma. sovarış. sovarış.
sovuruş. sovurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saçə.
saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.
dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt.
çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş.
əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- savusqan** : dolandırıcı.
- savuş** **çağuş. çavuş. 1. çağıran. carçı. caylaq. carlaq. çaylaq.**
muştuluqçu. müjdəçi. **1. sav. car. xəbər. duyduq. 1.**
savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. çataş. çatal.
cidal. cədəl. toxal. toxaş. toquş. döğüş. qırgur. qırgür.
qovqa. qavqa. dartaş. dartış.

- savuşçı** **savaşçı**. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. toxalçı. toxaşçı. toquşçu. döğüşçü. qovqaçı. qavqaçı. dartaşçı. dartışçı.
- savuşçılıq** **savaşçılıq**. dartaşçılıq. dartışçılıq. toxalçılıq. toxaşçılıq. toquşçuluq. döğüşçülük. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
- savuşduran** savan. qovan. qoğan. uzaqlaşdıran. dafə'. dəf edən.
- savuşlamaq** **savamaq**. **çavuşlamaq**. **sezdirmək**. duyurmaq. duyurmaq. duyqatmaq. dinərtmək. dinlətmək. aldırmaq. eşitmək. eşittirmək. e'lan, istehzar, ittila', e'lam edmək, vermək. bildirmək. açıqlatmaq. anlatmaq. bəliitmək. xəbərləmək. hiss etdirmək. məhsüslatmaq.
- savuşlanılmaq** **savlanılmaq**. **çavuşlanılmaq**. sezinilmək. eşitilmək. istehzar, ittila', e'lan, e'lam olunmaq, verilmək. bildirilmək. bilginilmək. bəllənilmək. xəbərlənilmək. ögrənilmək.
- savuşma** - **savuşub gedmək**, **qaçmaq**: ipi qırmaq.
- savuşmaq** 1. ortalıqda görünməmək. əksilmək. əsginmək. tozlaşmaq. dumanlaşmaq. toz olub gedmək. yoxalmaq. itmək. batmaq. ölmək. gömülmək. yox olmaq. qeybolmaq. 1. keçmək. - **ox başım üsdən keçdi**. 1.

yayuzlamaq. qaçmaq. yoxalmaq. yox olmaq. **1.**

savaşmaq. çalışmaq. çataşmaq. çatalmaq. cidalmaq.

cədəlmək. uğraşmaq. döğüşmək. dartışmaq. dartaşmaq.

dartışmaq. (nərsə ilə) gülüşmək. güreşmək. gürecmək.

guraşmaq. güctükmək. küştükmək.

savuşmaq **1.** süzüşmək. sızışmaq. yan çizmaq. gedmək. çəkilmək.

gizlicə qaçmaq. - biz otururkən o usulca (yavaşca) **savuşdı.**

1. keçmək. iyiləşmək. iyi olmaq. - ısıtması **savuşmamış**

hələ. - baş ağrısı **savuşsada**, göt ağrısı **savuşmadi. 1.**

ötrüşmək. keçişmək (# **sıvışmaq:** örtüşmək. yapışmaq). **1.**

sırıqmaq. sıyrıqmaq. sıyrılmaq. qaçmaq. qurtulmaq. xilas olmaq.

savuşmaz onğmaz. iyi olmaz. keçməz. müzmin. - **savuşmaz**

xəstəlik.

savuşturma **savuşdurma.** savma. sovma. ötələmə. dəf.

savuşturmaq **savuşdurmaq. 1.** keçışdirmək. keçirmək. atmaq.

iyilətmək. - savaşı **savuşdur. 1.** başdan atmaq. qurtulmaq.

dəf etmək. - bu malı **savuşdursan**, başından **savdın** bəlanı

sən.

savut saba **1.** qapqacaq. **1.** silah. təchizat.

- savut** (< saq. sağ. sar. sav). 1. savma, göndərmə, qidərmə, atma, difa, qoruma, saxlama aracı, yaraqı. 1. busat. gərəç. süsləm. donatım. donatı. silah. - **savut** kəsinədə yağıldı: yaraq iyəsinə də düşmandı. - **savut** üz almaq: kinlənmək. (> **sivərsat** (fars)). 1. **sağut. savit**. nərsiyə artırılmış, taxılan nərsə, yaxud nərsənin üstündə işləmə, yazma, bəzək işləri. - **savitli** qılıc. - **savitli** qızıl, gümüş, daş. 1. qorucu. qoruyan. müdafi. 1. zireh. çəlik yələk. dəmirağ. 1. tabax. 1. savat. bəzək. gümüşə yapılan işləmə. 1. sipər. coşun. qecim. geçim. zireh. 1. dona. yaraq. savut saba. silah. təchizat. 1. saxut. qapqacaq. tabaq çanaq. - **savut kəsingədə yavdu**: silah kədinə də düşmandır. - **savut bet almaq**: hınc bəsləmək. kinlənmək. - **söz savutdan güclü**: söz silahtan güclüdür. - **ağac savut**: taxda qapqacaq. - **piyala savut**: cam qapqacaq. - **savut başı**: təcərə qapağı. - **savut yuv**: bulaşiq yiqamaq.
- savut** **sovut**. uzunsov biçim.

- savutlanmaq** 1. donanmaq. yaraqlanmaq. silahlanmaq. 1.
yaraqlanmaq. qurşanmaq.
- savutlantırmaq** **savutlandırmaq.** silahlandırmaq.
- savutlu** donatlı. yaraqlı. silahlı.
- savutmaq** ağıtmaq: dağıdmaq. - quşun tükün **ağıt.**
- savutsavat** > sursavat. sursat. sürsat. savut saba: yaraq. təchizat. (
> **sivərsat** (fars)).
- savyac** savyat. sovyat. savraçı. israfçı. tutumsuz. cibi dəlik.
səpəki. səpəkir. israfkar. müsrif. israfçı. velxəş.
- savyan** savan. sevg edən. yollayan. uduz.
- savyat** **sovyat.** savyac. savraçı. israfçı. tutumsuz. cibi dəlik.
səpəki. səpəkir. israfkar. müsrif. israfçı. velxəş.
- say olmaq** qurumaq.
- say** 1. **tay.** kimi. -çil: -çıl: -çul: -çal. - **meymunçul:** meymun kimi.
- **toplumçul:** ictimai. - **pişikçil:** pişik kimi - **atçal:** at kimi. -
yatçal: yadıqarlıq. - **devçil:** dev kimi. 1. **saya. san. sana.** kaç.
kaç. 1. sığ. yalpaq. dayaz. tay. ədəd.
- ("əlli" "yüz" kimi). **yuvarlaq, bütün sayı:** dalya.
- **ilk sayı, sanı:** bir.

- ilk sayı, sanı: bir.

- oyunda qazanılan sayı: qama. çapa.

say

.{ (y < > v) sav. } { . (< say. sa|. sağ. saq. səq. sığ: açıq. ayrı. atıq. seçik bir durum). 1. (s < > t) tay. 1. (y < > ğ) sağ. 1. sığ. dayaz. dərinliyi az olan. yüngül. - say tabaq. - saysu: dayaz dərə. - sayqöl: sığgöl. 1. geyilən zireh. - say yarıq. dəmir qöğüslük. 1. istək. arzu. - sayın nə. - bu saydan keçmək olmaz. 1. san. çay. irmaq. 1. sudan. yetərsiz. səthi. 1. dilim. parça. 1. təbiz. iti. çevik. ivədi. çapçanğ. çalan. 1. < > ayrı. sayır < > sayrı (yir < ^{metatez} > yri). ayırmaq. saymaq: ayırmaq sayırmaq. ayrı ayrı qoymaq. 1. savıran nərsə. qalxan. 1. qır. çöl. daşlı çanqallı yer. 1. çay. arna. dərya. 1. saq. sağ. saq. sayı. 1. sayqı. sayma. keçərli qılma. 1. düşünmə. ölçmə. seçmə. tasarım. hesab. ödəşmə. 1. daşlıq yer 1. zireh. göğüslük. 1. ölçü. miqdar. ədəd. urun. orun. 1. sağ. sayı. taşlıq yer. 1. san. hesab. te'dad. 1. sığ. dayaz. dərin olmayan. 1. səthi. yüzəysəl. 1. parça. dilim. {sayılardan örnəklər: - iki. - ikinç. - üç. - üçünç. - tört. - törtünç. - yetti. - səkiz. - səkqiz. - on. - onunç. - yiqirmə. -

yiqirminç. - qırq. - səksün: səkiz on. **toğuz on: toğsun:**
doxsan. - toğuz. - yüz.}.

- **sayxan:** say xan. - **sayxan hatun:** sayxan hatun. -

sayqıncıqlu: sayqın kulu. - **sayqıncul:** sayqın kul. - **sayqınər:**

sayqın ər. - **sayqınbəy:** sayqın bay. - **sayınböri:** sayın böri.

sayınbatu: sayın batu. - **sayınalp:** sayın alp. - **sayınay:** sayın

ay. - **sayın kara:** sayın kara. - **saykal:** say kal. - **saykan:** say

kan. - **saykul:** say kul. - **saybil:** say bil. - **sayda** sanı yox,

qumda izi yox. - **saytaş:** say taş.

- **say kişi:** üstüngörü çalışan.

- **say bolmaq:** dayazlanmaq. suyu azalmaq. sığ göl.

- **say suv:** sığ dərə.

- **say tabaq:** dayaz, dərin olmayan tabaq.

- **sayı ölçüsü olmayan.** qılıfsız iş.

sayə

(< **say. sal. sağ. saq. sav. sığ:** açıq. ayrı. atıq. seçik bir

durum). **1. < saqa > sayə. (sayavan: saqayan). (sayvan.**

yayvan. yeyvan. seyvan. sığvan. yasvan: yassı). saxlayan.

qoruyan (saqonqrek. saqyonqrek). dalda. dulda: himayə. **1. <**

sal. sala: atma. sayvan < salvan. sayavan. saylaq. sallaq

(sailli (firans)). **1. metatez < asa. (sayvan < asavan). 1. < sağaç.**

sağış. sağunc. sağinc. sıkınc. **1 < sayı**. dəğər. qəder.
 ölçəm. qabiliyyət. məcazi anlamda götürsək, "**kölgə**"
 "**kölgələnmək**": bir hançı varlığın altında olmaq, anlamına
 gəlir. **1**. sağa. sayğa: tapış sözləri. dilək çattırma sözləri.
 ibadət. **1**. sağa.sağı. var. dövlət. saylıq. hörmət xidmət. **1**.
 (< **saxar < sax**). saxaq (örtəm: səqf. tavan). **1**. (**y < > l**).
saļa. (< **salmaq**). nərsənin salıntısı, nərsənin töküntüsü,
 düşüntüsü. gölgə. - özün tutammır, **salın** salır: kölgəsin əzir.
 - çəkil **sala** salma.

saya

{(< **sala. sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq). salmaq.
 sarmaq}. **1**. aqır. ağır. ağrı. hörmət. - sizin **ağrız**: sayaz. -
ağrı olmasaydı kişidə, daş qalmazdı daş üstə. - **ağrı** görə
 ağrılar: **saya** görə **sayınlar**. **1**. (< **saymaq**). {keçmişdə mal
 qaranın sayısını, amaran tutanlar}. sayı görəvi, görəvçisi. -
saya ocağı: sayıçılar heyətəti. - **saya çoxası**: sayıçıların özəl,
 ayıq geyimi. **1**. paya. daya.sın. ünvan. sayı. e'tibar. **1**.
 sağya. salya. köləngə. kölgə.

saya

1. say. san. sana. kaç. kaçə. **1**. kölgə. sığnaq. himayət. **1**.
 qaraltı. kölgə.

- sayaban** **sayavan. saraban. saravan. qaraban. qaravan.** qaralıq. kölgəlik.
- sayac** 1. kontur. 1. sayalım. qoyalım. tutalım. fərzən. 1. qıstas. qısqab. əyar. hesab.
- sayac** 1. arşın. ərşin. ölçü. hesab. 1. sanavçı. sanac. hesabçı. 1. tutmaq. tutmac. hesab.
- sayacı** **bax > sayacı.**
- sayacı** **sayacı.** 1. sağıcı. ozan. 1. sanaçı. sançı. sanıçı. sayıçı. 1. sarınçı. sağuc. ölünün üstündə ağlayıb ağlatan qadın. 1. ünçi. ağuşu. sağuşu. nohəçi.
- sayaglamaq** qonurmaq. düəltmək. ışıqlatmaq. - qılinc **qonurmaq.**
- sayaq** (< **say. sal. sağ. saq. səq. sıq:** açıq. çıxıq. ayrı. atıq. seçik, # basıq. tutuq bir durum). 1. (< **say:** sıq). dayaz. dərinliyi az olan. yüngül. (**savısaq. sağısağ > sərsəri**) avara, boş yeriş: səfeh. 1. pozuq. axlaqsız. düşük. qəhbə. 1. < metatez > **yasaq.** qanun. həqq. 1. **sayqılı.** hörmətli. 1. gəzək. gəzik. gəzgin. qayaq. səyyar. dolaşıb gəzən. 1. salsarı. sərsəri. boşna. boşan. 1. ayağ yalın. qızıl ayağ. avara. baldırçıplaq. 1. yasa. qanun. 1. qayda. yol. 1. sanğsar. qorxmaz. 1. hörmətli. sayqılı. uluca. ululuğa yaxın.

- sayqıdeğər. 1. varı. bənzər. çəkən. gedən. yolunda.
- biçimində. müşabih. 1. qəbul. - **sayaq çağ**: qəbul zamanı.
1. sıra. gəliş. - söz **sırası**: söz gəlişi. 1. məxsus. - özünə
- sayaq**: özünə məxsus. 1. sərsəri. boş. avara. zampara.
- **sıravarı**: bir sırada. bir sıralı.
- **çapqınvarı**: çapqın olan kimi.
- **türkvarı**: türkəvarı: türk yolunda.
- **xaçvarı**: xaça bənzər.
- **sayaq aylanmaq**: çapqınlıq yapmaq.
- **sayaq yürü**: fahişəlik yapmaq.
- **sayaq edmək**: əxlaqını pozmaq.
- **sayaq kişi**: zampara. səsəri.
- **sayaq dişiriv**: fahişə.

sayaq

1. **sayıq**. **sayış**. salaq. salıq. salış. çapat. çapaq. çapıt.
- çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış. yağday.
- yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq.
- duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif. sifət. 1.
- sanyaq**. sanaq. sanıq. oysuq. duysuq. oynatı. oynası.
- kölgə. quruntu. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. düşləm.
- görünüm. görünüş. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya.

yansıq. yansış. yansım. - **bir sayaq**: düzək. düzcə yer.

hamar. təkiz. düz. təknesəq. yəknəsəq. təküzə. yeksan.

- **birsayaq**: boyunaq. boyanıq. sürəkil. duramlı. düzəli.

monton. yəknəsəq.

- **bir sayaq**. təkiz. düz. təknesəq. yəknəsəq. təküzə. yeksan.

sayaqıl

1. hoppa. havayi. 1. yüngül, boş olan.

sayaqlamaq

1. balşıldamaq. yavalamaq. yava söylənmək. boş

boğazlıq etmək. 1. **sayıqlamaq**. saçmalamaq.

sapanlamaq. sandıraqlamaq. sandırmaq. sərsəm

demək. həzəyan demək.

sayaqlamaq

1. seçilmiş, bəğənilmiş ölçünü çaşıb azmaq. 1. yüngül

yüngül, yuxuda bilməzdən danışmaq. 1. sanamaq.

sayıqlamaq. gəvəzəlik etmək. çənəsi düşmək.

sandıraqlamaq. saçmalamaq. uyquda sayıqlamaq. 1.

savsalamaq. savsayamaq. sayqalamaq. alay qolay

etmək. ortalamaq. avaralamaq. avutmaq (ağızda

saxlayıb, çeyniyib, nə utub nə tüpürmək). yubatmaq. tə'xir

etmək.

sayaqlamaq

sanğaylamaq. düşə, xiyala qapılmaq.

sayaqlanmaq	1. əxlaqı pozulmaq. əxlaqsızlaşmaq. 1. çapqınlıq yapmaq.
sayaqsızlıq	təkinsizlik. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düzənəsizlik. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsuzluq. tutaşsuzluq.
sayalamaq	1. (d < y) sadalamaq. sayramaq. danışib danışmaq. səfəhləmək. 1. (y < l) sal alamaq. (< sal). kölgələmək.
sayalanmaq	daldalanmaq: duldalanmaq. sipər almaq. sığınmaq.
sayalı	sanalı . hesablı. əlverişli. uyqun. uyşulu. uyşuqlu. yaraşır. yarayışlı. yerində. şəkilli. biçimlimüsaid. münasib. müvafiq. mutabiq. - daha sanalı, sayalı: daha iyi, uyqun, gözəl, yaraşlı, yarayışlı, yerli, şəkilli, biçimli, münasib: iyraq.
sayalı	sayılı. e'tibarən.
sayalıq	daşlarla çevrəli yerlər.
sayalıq	sanalıq. kəmmiyət.
sayalım	sayac. qoyalım. turalım. fərzən.
sayalmaq	nərsənin açılıb azalması. seyrəlmək.
sayam	sanam. sayı. hesab.

- sayamaq** 1. **sayramaq**. **sərimək**. oxumaq. qıtır qıtır, şaxır şaxır ötmək. - toyuq **sərir**. 1. sayqamaq. saymaq. qayğurmaq. tərviç edmək. qorumaq. 1. sağıınmaq. xatırlamaq. rəhmətləmək. göz yaşın sığtamaq. 1. saqamaq. oxşamaq. oğuşlamaq. ölünü oğşamaq. ölünün iyiliklərin sayaraq ağlayub yas tutmaq. 1. saymaq. sadamaq. sadalamaq. - onları **sada**.
- sayan** 1. sayqılı. sayqıdəğər. sayqıya layıq. 1. sayqı göstərən. əfəndi. ağırbaşlı. 1. qayan. e'tina edən.
- sayan** sayqaç. sanayan. sanaçı. kontur.
- **könül (xətir.)**. **sayan, qırmayan**: sayqılı. könülçü. xətirşinas.
- sayasız** - **sanasız sayasız**: (- hərgələ, sanasız sayasız, kimkiməlik, başsız ayaqsız, buzlaq duzlaq, hesab kitabsız durum, yer: qabanlıq. kimin könlü buz istər, kimin könlü duz istəlik).
- sayaş** 1. > **sirud**. sayraş. qoşuq. 1. sayraş. sirud.
- sayatmaq** **sayğatmaq**. 1. hesab vermək. 1. sanalatmaq. qələmdad edmək.
- sayav** **sağav**. **saqav**. **sanqaq**. **sancaq**. iğnə.
- sayavan** {{ (< **sala**. **sara**). **sarı** (< sarmaq). **salı** (< salmaq)}. 1. salmaq. sarmaq. 1. günlük. çətir. örti. çatı. çardağ. 1.

	şadurvan (< çadır) çağırma. çəkirmə. çətir. şəmsiyə. sayavan. 1. salqınlıq. kölgəlik. sundurma. çatı.
sayavan	sayaban. saraban. saravan. qaraban. qaravan. sayəban. sayiban. sərəpərdə. alaçıq. damlalıq. qaralıq. kölgəlik. gövertə. güvertə. qarşaq. qayşaq. günəşlik. çətir. - ev önünə yapılan kölgəlik: çulxqa. çuqal.
sayavanlı	sipərli. savurlu. savırlı. qapalı. qorunaqlı.
sayaz	dayaz. təkü üzə yerləşən. çox çuxur olmayan. üzəki. - sayaz söz: dayaz dipsiz uyduru söz.
sayban	kölgəlik.
saybet	abır. həya.
saybetli	abırlı. həyalı.
saybir	1. sayı. bə'zi. - saybir adamlar. - saybir işlər. - saybirinin , saybir işləri: bəzilərinin, bəzi işləri. 1. arasına. saysayı. bə'zən. - saybir gəlir gedir. - saybir görünür, saybir yox.
saycı	sancu. incu. hesabçı.
sayçı	hesabçı. bitikçi.
sayə roşən	alaca qaranlıq. alaca toran, torun. yarı qaranlıq.
sayə	sayə. qaraltı. kölgə.
sayəban	sayavan. qapanca. gövertə.

sayəfar bax > **çalıvan.** (< **çalı. salı**). < **saya.**

sayı 1. adət. 1. dizi. düzü.

- **tək sayı:** müfred ədəd. - bir **sayı.** bir taxım. bir qısım. bir kəsim: bə'zi.

- **qatsayı:** zərib. numayəndə. amil.

- **az sayıda:** birkaç. çox olmayan. - **çox sayıda:** bir alay.

- **çıxılan, bölünən sayıdan, nərsədən əldə duran:** qalan. - onda doqquzun çıxsan, **qalan** bir olur.

sayı **sayu.** 1. hesab. 1. hörmət. 1. xatir. hörmət. 1. çağ. vaxt.

zaman. 1. hesab. mahasibə. - sayı bilməz: hesab bilməz. -

sayı öyrənmək: hesab öyrənmək. 1. ədəd. rəqəm. - bir sayı

gözündə tut. 1. sayma. te'dad. şumar. sayğı. sayığ.

sayıq. hesab. amar. 1. sağ. say. taşlıq yer. 1. saya.

e'tibar. 1. sanav san. sanam. sayam. rəqəm. hesab.

miqdar. nüfus. 1. sığ yer. 1. saybir. kimi. bə'zi. 1. sağış.

adət. ölçü. 1. dərin, çuxur olmayıb sığ yer. 1. say. saq.

sağ. sanav. sanı. rəqəm. hesab. 1. sayma. ad etibar. **san.**

- **sayı, hesab bilməz.** yedi. müsrif.

- **sayıda olan:** sayılır. sayılan. adlı. məşhur.

- qoyunların **sayısı.**

- sayiban** < **sayavan**. qapanca. səraperdə. alaçıq.
- sayıçı** sayaçı. sanaçı. sançı. sanıçı. sanağçı. sanavçu. amarçı.
hesablayıcı. hesabçı.
- sayıq** **saquq.** (< **saq**). bax > **səgik.** 1. istək. arzu. 1. oyaq. ayıq.
diqqətli. - **sayıq olmaq:** ayıq olmaq. - **ayıq sayıq:** düşüncəli,
anlaqlı, istəyinə iyə kimsə.
- sayıq** **sayış. sayaq. sayqı.** salaq. salıq. salış. çapat. çapaq.
çapıt. çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış.
yağday. yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit.
duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif.
sifət.
- **sayıq duymaq: sayqı duymaq:** ərcəmək. könül duymaq.
xatir duymaq.
- sayıqlama** dəlirə. saçma. saçmalama. sapıqlama. saçmalama.
həzryan. həzəyan. sərsəm. alapala. yavalama. həzryan.
- sayıqlama** həzryan.
- sayıqlama** sandıraq. saçma. anlamsız.
- sayıqlamaq** (**sayqa** > sayə (fars): kölgə). **sanıqlamaq.** bir sayıya, sanıya,
gümana, düşüncəyə qılınmaq, qapılmaq, düşünmək. bir
istəyə, arzuya savunmaq, itinmək, qapsunmaq. yalançı,

olmasın (ğeyri vaqeyi) dibsiz, boş, ğeyri vaqei duyquları, arzuları tasarlamaq, pılanlamaq, düşünmək. həzyan demək. səfehləmək. sapaqlamaq. melankolik olmaq. malixulyaya qapılmaq. - ısıtmada **sayıqlayırdı**: abuq sabuq söylürdü. - devlətə, vara çatmaq o yazuği lap **sayuğladıb**. - partiya qudrətə çatmaq üçün **sayıqlamasun**. - genə sayıqlaman tutdu. - zənginligi sayıqlamaq: varlı olmaq üçün səfehləmək. - sayıqlama!: səfehləmə.

sayıqlamaq

1. ağzın açıb, gözün yumub, durmadan, dilindən düşürməyib, sayıb savıb söğüb söyləmək, danışmaq. dəlirəmək. saçmalamaq. həzyan demək. 1. saçma sapan söyləmək.

sayıqlamaq

1. sanamaq. sayaqlamaq. gəvəzəlik edmək. çənəsi düşmək. 1. sandırmaq. saçmalamaq. səfehləmək. 1. savsaqlamaq. - səhəldən (bir azdan) yuxuya gedib, **sayıqlayıb** özlərindən keçdilər. 1. **sayaqlamaq**. çaylamaq. yuxu görmək. sərsəmləmək.

sayıqmaq

yer qara daşlı olmaq.

sayıl

- **ayıl sayıl edmək**: sayğarmaq. seçiləmək. fərq qoymaq.

- **ayıl sayıl**: axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yürşük. yürük. yerşil.

yeriqli. yerik. yumşaq. açıq. yüngül. düşünlü. rəvan. səlis.
münsəcəm. insicamlı.

sayıl seçilmiş. seçgin. sayılan. müntəxəb.

sayılabiləcək - **önəmli sayılabiləcək**: dişə toxunur.

sayılama sayma. sayım. sayılama. istatik. şumarələmə. - **el sayılama**: nifus sayımı.

sayılan 1. sayıl. sayılan. sayqı göstərilən. seçilmiş. seçgin.
sayılqan. sayqı göstərilən. mö'təbər. müntəxəb. -
sayılqan etilqan: sayılqan atılqan: hər bir nərsəyə özün
qatan, girib. 1. saylaq. usda. uzman. 1. sayılır. sayıda
olan. adlı. məşhur.

sayılan sayılqan. sayın. seçgin. seçilən. dəğərli. hörmətli.

sayılı 1. sanalı. sanaqlı. sağılıq. sayılı olan hər nərsə. 1.
mə'dud. - mənim kitablarım **sayılıdırlar**. 1. nadir. - bu ölkənin
sayılı bilgini var. 1. adlı. adlım. məşhur. - **sayılılardan** kim
var. 1. məhdud. - bu işi bitirməyə **sayılı** günümüz qalıb. -
sayılı paranı çətin savmaq olar, sayısız paranı savmağa nəvar.
1. sayvan. sayqılı. yumşaq. mədəni. 1. e'tibarən. - sayılı
kişi: e'tibarlı. güvənilir. 1. sayalı. tərgəvlü. e'tibarən. 1.
sayıda olan. sayılan. adlı. mişhur.

- sayılı** sanılı. nümerik. dijital.
- **günləri sayılı olmaq**: yaşamın sonuna yaxlaşmaq.
- sayılıq** sayılıq. sıralıq. siyahi. list. fehrest.
- sayılır** dənli. dənqli. dəkli. dəhli. e'tibarlı.
- **qarqada quş sayılır, sərçədə**.
- sayılan** sayılan. sayın. seçgin. seçilən. dəğərli. hörmətli.
- sayılmaq** 1. sanalmaq. işlətilmək. yürüdülmək. hesablanmaq. məhsub olunmaq. mö'təbər olmaq. məqbul olmaq. - diləksiz (niyyətsiz) tutlan oruc, **sayılmaz**. 1. sanalmaq. tərgəlmək. hesablanmaq. 1. saylanmaq. hesaba qoyulmaq.
- **sayılan etilqan**:. birçox işlərə girən çıxan·.
- sayılmaq** 1.dinlənmək. aldırılmaq. duyulmaq. qulağ asılmaq, virilmək. itaət olunmaq. önəmsənmək. diqqət olunmaq. 1. sayınmaq. geçmək. dinlənmək. tutulmaq. qəbul edilmək.
- **sözü, gücü keçir. sizini bütün buyruqlarız keçər**.
- **könlü (xətri) sayılmaq**: sayqı dəğər verilmək.
- sayılmamaq** sayılmamaq. iplənməmək. önəmsənməmək. dəğərlənməmək. dəğirinməmək. dəğirilməmək. aldırınmamaq. aldırılmamaq. mühümsənməmək.

- sayılmayan** sandaysız. heçkara.
- sayılmaz** 1.dənsiz. dənğsiz. dənəksiz. e'tibarsız. 1. sanısız.
xətirsiz. sayqsız. keçərsiz. önəmsiz. etgısiz. - çox **sanısız**:
yoxsul biri.
- sayılan** açan. hallaqlıq.
- sayım** sayqı. sayqı göstəriş.
- sayım** sayma. kəmiyyət. sayılama. şumarələmə. şomar.
istatistik. amar. - **el sayım**: nifus sayımı.
- **dörd sayım işləmi** qara tümlə. qara cümlə. çahar əməli əsli.
- **içaçsayım**: **içaçsayış**. **içaçsayıt**. sorqusayıt. sorqusayış.
sorqusayım. gensoru. istizah.
- **sorqusayım**: **sorqusayış**. **sorqusayıt**. içaçsayış. içaçsayım.
içaçsayıt. gensoru. istizah.
- sayımlama** **saysayış**. **saysayac**. amar. statistik.
- sayın** 1.əziz. ilkə. möhtərəm. 1. sayılqan. sayılan. seçgin.
seçilən. dəğərli. hörmətli. 1. dəğərli. ərçmənd. uca. yücə.
əziz. - **saydam**, **sayın kişi**: anadolulu.
- **sayın çalınan**: sayın çalan. ipliksi. ipsi. tor. tel tel, tar tar
olan, tozumsu nərsə.
- **yaşıt kimsələrə**, **sayın** (möhtərəm) **birinə səsələnmə sözü**:

qardaş. - **qardaşım** bur bax.

- **sayın sayın**: azar azar. - **sayın sayın gəliri, xarıltıyla gediri** (para).

sayın

sayınq. 1. iyi. gözəl. sayın. yaxşı sayqılı. 1. **sayın çaq**: ayın

sayın: **ayın şayın**. dinc. toxdaq. barış zamanı. 1. hər. təyin.

dəğın. - **yılsayın**. hər il. - **günsayın**: g^ün^te^yin: g^ün^de^ğin:

g^ün^aş^ğan. hər gün. gündən günə. ged gedə. - **günsayınki**:

hər g^ün^kü. - **ançasayın**: SIX SIX. - **ərsayın**: adam başı. -

damsayın: hər evə. - **barğan sayın**: hər getdikdə. - **ansayın**:

hər an. 1. (s < > ç) **çağın**. (s < > y) **yağın**. çağı. vaxdı. -

ölüm**sayın**. - gedin**sayın**. 1. seçgin. dəğərli. seçmə.

sayqıdəğər. mütəbər. güzidə. 1. hər. qözünə. 1. dəğərli.

avaqlı. hörmətli. 1. aqırlıq. möhtərəm. - **sayın**, aqırlıq kişi:

möhtərəm kişi. 1. e'tibarən. seçmə. gözde. müntəxəb. 1.

saylu. mümtaz. riayətli. iyi. möhtərəm. riayətli. 1. saf.

xalis. arı. 1. gözəl. 1. getdikcə. ca. - qaytarqan **sayın**:

yaşlandıqca.

- **ança sayın**: SIX SIX.

- **gün sayın**: vaxt geşdikcə. baram baramdan. günü gündən.

getdikcə. ged gedə.

- **ay sayın**: hər ay.

- **gün sayın**: hər gün.

- **il sayın yaylığa barabız**: hər il yaylaya gediriz.

sayınq bayna **sayın + di**: yaxıcıdı.

sayınlamaq 1. saymaq. ullamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq. 1. təkinlənmək. sayqamaq. sayqarmaq. sayqurlamaq.

sayınlı sayqın. sayqı duyulan. etibar görən. möhtərəm.

sayınmaq 1. sağınmaq. sarınmaq. qurşanmaq. taxınmaq. batırılmaq. süslənmək. 1. sakınmaq. çəkinmək. ehtiyatlı olmaq. gözləmək. baxmaq. ehtiraz etmək.

sayınmaq qatlanmaq. tə'zim etmək. sayılmaq. geçmək. dinlənmək. - **sözü, gücü keçir. sizini bütün buyruqlarız keçər.**

sayır - **könlə sayır**: könlün istiyən kimi: olduqca çox. - eşikdə, könlə sayır şaçda var.

sayır (**yir** < metatez > **yri**). < **sayrı. say. ayırı.** sayrı ayırmaq. saymaq: ayırmaq sayırmaq. ayırı ayrı qoymaq sadir etmək eyləmi vardır (pərt olmaq: daşlanmaq).

sayır içindən su çıxan mağara.

sayırqu sıırqu. sıyırqu. sayru. **1. sayrığ.** xəstə. **1. xəstəlik.** illət. **1. incik.** kədər. ağrı.

sayırpın qopuz bir tür yaylı müzik aracı.

sayısı saybiri. bə'zisi. - **sayısın** görmürəm: bə'zisin görmürəm.

sayısında **sanında.** **dəğin.** dək. qədər. ölçüsündə. dərgəsində. dərcəsində. miqdarında. kimi. tay.

sayısız sanavsız. sansız. çox. tul tuban. bir sürü. hesabsız. tərgəvsüz. hesabsız. həddi hesabı olmayan.
- **sayılı** paranı çətin sarmaq olar, **sayısız** paranı sarmağa nəvar.

sayısız **saysız.** çəksiz. hədsiz.

sayış **1.** ehtimal. imkan. **1. sayıq. sayaq.** salaq. salıq. salış. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. qapat. yapat. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qilit. vəsf: vəsif. sifət.

- **ıçaçsayış: ıçaçsayım. ıçaçsayıt.** sorqusayıt. sorqusayış. sorqusayım. gensoru. istizah.

- **sorqusayış:** sorqusayım. sorqusayıt. ıçaçsayış. ıçaçsayım. ıçaçsayıt. gensoru. istizah.

- sayış** bax > **sağış**. 1. sağış. sayma. 1. zəmanət. - mən ona **sayış** verdim. 1. sayma. şümar. te'dad. - **sayışlar** bir birinə uymur. - hançı **sayışdan** başlayım. - sayışları unutmayın. 1. hesab. mahasibə. - **sayışsız** davranan bükə (poxa) düşər. - **sayış** öyrənmək. 1. sağış. hesap. 1. ödəmək. bir iş üçün ayrılan belli nərsələr. təxisat.
- sayışlı** ehtimallı. imkanlı. mümkün.
- sayışmaq** bax > **sağışmaq**. 1. **sayışdırmaq**. ödəmək. qarşılıqlı alıb verib, paylaşmaq, pahlışmaq, hesapləşmək. ortada olan hesab kitabı qaldırmaq. 1. səyrişmək. sayşırmaq.
- sayışsız** ehtimalsız. imkansız. mümkünsüz.
- sayıştay** divani mahasibat.
- sayıştıрмаq** **sayışdırmaq**. bax > **sayışmaq**.
- sayıt** - **ıçaçsayıt**: **ıçaçsayım**. **ıçaçsayış**. sorqusayıt. sorqusayış. sorqusayım. gensoru. istizah.
- **sorqusayıt**: **sorqusayış**. **sorqusayım**. ıçaçsayış. ıçaçsayım. ıçaçsayıt. gensoru. istizah.
- sayıt** sayqın. mö'təbər.
- sayqa** **sayğa**. 1. saylıq. padaş. sovqat. sayquqa. sayqalayqa. bələgə. hidyə. hörmət. 1. qara daşlıq yer.

- sayqaç** sayan. sanayan. sanaçı. kontur.
- sayqaq** **sayqıqlıq**. böyüklük. üstünlük. böyüklük. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. şərəfət. e'tibar. izzət.
- sayqal** **sayğal**. saydam. arı. göz daşı. parlaq. sığallı. saydam. salıq. təkiz. şəffaf.
- sayqalamaq** savsalamaq. savsayamaq. sayaqlamaq. alay qolay edmək. ortalamaq. avaralamaq. avutmaq (ağızda saxlayıb, çeyniyib, nə utub nə tüpürmək). yubatmaq. tə'xir edmək.
- sayqamaq** 1. artdırmaq. ağırlamaq. hörmətləmək. təkinlənmək. sayqarmaq. sayınlamaq. sayqurlamaq. sanamaq. saymaq. e'tibar eləmək. 1. bağalandırmaq. çox hörmət qoymaq. dəğər vermək. 1. saymaq. sayamaq. qayğurmaq. tərvic edmək. qorumaq. 1. sərimek.
- sayqamaq** sıylamaq. kiçilmə. kürəniş > korneş. başənmə. başəymə. yaltanma. yaslanma. yatsılanma.
- **çox sayqamaq**: əl üstündə tutmaq, saxlamaq.
- sayqan** nağarat. dal ba dal deyən, təkərləyən.

sayqan	sayğan. 1. kərtənkələ. kəltənkələ. suylığan. kəltəkələs. 1. gözəl.
sayqanmaq	sanqaşmaq. öküşlənmək. ögüşlənmək.
sayqar	sayğar. özən. diqqət.
sayqarlı	sayğarlı. 1. özənli. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. 1. önəmli. mühümm. əhmiyyətli.
sayqarmaq	sayğarmaq. 1. sanamaq. sana gətirmək. saymaq hesablamaq. 1. saymaq. aldırmaq. 1. seçiləmək. sınaqlamaq. sınamaq. ayıl sayıl edmək. fərq qoymaq. 1. özənləmək. diqqət edmək.
sayqarmaq	sayğarmaq. 1. sayıl edmək. tanımaq. oylamaq. ayılmaq. ayıl sayıl edmək. anğşıрмаq. başğalamaq. öz başına edmək. ayrı başqa qoymaq. ayırmaq. ısırdənğ edmək. müşəxxəs edmək. 1. təkinlənmək. sayqamaq. sayınlamaq. sayqurlamaq.
sayqat	sayğat. sayahat.
sayqatmaq	sayğatmaq. sayatmaq. hesab vermək.
sayqavlamaq	adamaq. bəlləmək. kandid edmək.
sayqaylamaq	sayqaymaq. 1. doğrulamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. sağlamaq. saxlamaq. ayaqlatmaq. durdurmaq.

qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq.
 əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. gözətmək. bəkitmək.
 güddəmək. arxalamaq. siyanət etmək. siyanətləmək.
 dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək. **1.** lütf
 etmək.

sayqaymaq

sayqaylamaq. **1.** doğrulamaq. dayaqlamaq.
 dayamlamaq. sağlamaq. saxlamaq. ayaqlatmaq.
 durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq.
 qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq.
 gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq. siyanət
 etmək. siyanətləmək. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq.
 tə'yid etmək. **1.** lütf etmək.

sayqı

sayğı. (sayığ). (< saymaq). **1.** sayı. hesab. amar. - para
sayqısız alınması: para **sayılmadan** alınması. - ölkə
 sayqısı. **1.** ehtiyat. mülahizə. - heç **sayğı** yoxmu. - bir az
 sayğıda pis olmazdı. **1.** riayət. hörmət. - ana atıya **sayqı!**. **1.**
 xatir. xətir. **1.** ədəb. - davranışı çox **sayqılıdır**. **1.** ərk. ərlik.
 hörmət. güvən. ip. əyp. eyp. e'tibar. **1.** sayım. sayqı
 göstəriş. **1.** çağır. çarqa. çərqə. çaqra. hörmət. əzəmət. -
sayqı göstərmək: ulçaş. ululamaq. rəsmi hörmət mərasimin

yapmaq. **1.** hörmət. önəm. dəğər. ədəp. - **sayqı göstərən:**
 taraqa. **1.** sayı. sayım. mətimətik. **1.** sayma. sağ. say.
 sayı. keçərli qılma. **1.** tapaq. tapma. tapınma. yükün. **1.**
 betliq. hörmət. şərəf. sayqılı. tanğ. ədəbli. incə. tərbiyəli.
 hörmətli.

- **sayqı göstərmək:** sansınmaq. hörmət etmək. dəğər
 vermək. önəmsəmək. özən göstərmək.

- **sayqı göstərmək:** hesab aparmaq. turquqlanmaq.

- **sayqı göstərmək:** sansınmaq. hörmət etmək. dəğər
 vermək. önəmsəmək. özən göstərmək.

- **sayqı göstərmək:** arış görmək. saymaq.

- **sayqı göstərmək:** qaçın görmək. xatirini saymaq.

sayqı

sayıq. **1.** izzət. **1.** sanı. sevgi. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə.
 ərək. ərəş. ərəc. ərıc. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək.
 istəm. istəş. - **mənim könlümə:** mənin xətrimə. **1.** dəğər
 hörmət. **1.** ədəb. **1.** hörmət. dəngə. tanqı.

- **sayqı duyulan yaşlı ərək:** bəyata. bəybaba.

- **çox sayqı güvən görmək:** əllərdə gəzmək.

- **sayqı duyulan:** möhtərəm. hörmətə qabil.

- **əlləri göğüsdə qavuşdurub, sayqı göstərmək:** əl

bağlamaq. divan durmaq.

- **sıra sayqı**: adab o ərkan.

- **ululama, sayqı deyimi**: cənab.

- **sayqı duymaq: sayıq duymaq**: ərcəmək. könül duymaq.
xatir duymaq.

- bayram ol, ildə bir gəl, **sayqıdan düşmə**, gözə gəl.

- **sayqı dəğər verilmək**: könlü (xətri) sayılmaq.

- **sayqı dəğər**: böyüklük. üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq.

sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq.

üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. şərəfət. e'tibar.

- **sayqı göstərmək**: sanı saymaq. duyuş saymaq. xətir
qoymaq.

- **sayqı göstərmək: saymaq**. ipləmək. ipikmək. önəmsəmək.
dəğərləmək. dəğirmək. aldırmaq. aldırış, təvəccüh, diqqət
edmək.

- **sayqı göstərmək: saymamaq**. önəmsəməmək.

dəğərləməmək. dəğirməmək. ipləməmək. ipikməmək.

aldırmamaq. aldırış, təvəccüh, diqqət etməmək.

- **sınavlı, yaşlı, sayqı göstərilən qadın, xanım**: qadana.
qadınana.

sayqıçı

sayqıyan. dəğərliyən. dəğərçi. hörmətkar.

- sayqıq** **sayqılı.** yücə. yücək. uca. ucaq. uluğ. ulu. böyük. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli.
- sayqıqla** **sayqıyla.** yücəliklə. yücəliklə. yücəkgin. ucalıqla. ucaqıqla. ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üsütsüklə. üsütlüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şərəfliklə. bozorqvaranə. əsilanə. əsalətlə.
- sayqıqlıq** **sayqaq.** böyüklük. üstünlük. böyüklük. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. şərəfət. e'tibar. izzət.
- sayqılama** saylama. ağırlıq.
- sayqılı** **1.** doğru sözlü. güvənilir. bayıq. **1.** günüçən. muti. itaətkar. **1.** sarıl. sarıl. sevgili. cana yaxın. **1.** hörmətli. sayaq. uluca. ululuğa yaxın. sayqıdəğər. **1.** sayvan. sayılı. yumşaq. mədəni. **1.** ağır. hörmətli. möhtərəm. **1.** alımlı. hörmətli. ataşlı. hörmətli. görgülü. **1.** **sayaq.** hörmətli.
- sayqılı** **1.** **sayqıq.** yücə. yücək. uca. ucaq. uluğ. ulu. böyük. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli. **1.** ağır. şərəfli. - **ağır kişi.** **1.** dəğərli. hörmətli. **1.**

gəlgedli. böyük. ulu. görkəmli. taptapaqlı. çalılımlı. kökkəli.
 kökəkli. kökəkəli. ehtişamlı. hörmətli. əzəmətli.
 həşəmətli. **1.** könül (xətir.), sayan, qırmayan. könülcü.
 xətirşinas.

sayqılıq kölgəlik. kölgəmlik. gəlgedlik. böyüklük. ululuq.
 görkəmlik. taptapaqlıq. çalılımlıq. möhtərəmlik. əzəmətlik.
 möhtəşəmlik.

sayqılıq müəddəbilk. ataşlıq. möhtərəmlik.

sayqılmaz - heç nə **sayqılmaz**: bir nə dəğişməz. bir nə fərq edməz. göy
 xoş, könül xoş. önəmli değıl.

sayqın sanılı. xətirli. sayılır. keçəli. keçili. önəmli. etgili. - çox
sanılı kimsədir.

sayqın **saygın**. **sayğun**. **1.** mülahizə. riayət. xatir. ehtiyat. hesab.
 hörmət. **1.** ağa, böyük, baş. **1.** etibarlı. hörmət görən.
 sayqı görən. xatırı sayılır. **1.** saqlı. saqluq. saqnuq.
 firutən. dəyanətli. **1.** sayınlı. sayqı duyulan. etibar görən.
 möhtərəm. sayıt. mö'təbər. tuyen.

sayqınlıq heysiyyət. qapar. dəğər. e'tibar.

- sayqırmaq** **sayıqmaq.** 1. atılıb düşmək. eniş yoxuşlu yerdə, düşə qalxa yerimək. 1. çaşbaş danışmaq. 1. yer qara taşlı olayazmaq.
- sayqısına** dəğərinə. hörmətinə.
- sayqısız** 1. ataşsız. hörmətsiz. 1. qurmuq. nəzakətsiz. keçimsiz. xuysuz. 1. sayğısız. sayıqsız. (< **saymaq**). 1. sayısız. hesabsız. - para **sayqısız** alınmasın: para **sayılmadan** alınmasın. 1. ehtiyatsız. mülahizəsiz. - heç **sayğısız** olmaz. 1. riayətsiz. hörmətsiz. - ana atıya **sayqısızlıq** olmaz!. 1. xatirsiz. xətir bilməz. 1. ədəbsiz. - davranışı çox **sayqısızdır**. 1. ipsiz. əypsiz. bağımız. gülxan bəyi. çapğın. hər ilişgidən özgür. 1. sıysız. kəpəz. kəpəzə. köpək. kövək. salıqasız. salmaksız. e'tibarsız. mübtəzəl. dəğərsiz. qiymətsiz.
- sayqısız** **sayğısız.** 1. sanğamaz. sanğasız. çəksiz. çəkəsiz. ölçəksiz. ölçgəsiz. həd tanımaz. hədnəşinas. 1. gəlgedsiz. qölgəsiz. alçaq. düşük. görkəmsiz. taptapaqsız. çalımsız. zəlil. hörmətsiz. əzəmətsiz. dəbdəbəsiz. həşəmətsiz. 1. koryat. ədəbsiz. 1. dili uzun. dili bir qarış. güstax. - **utanmaz**, **sayqısız**: arsız pirsiz.

- sayqısızca** - **sayqısızca qarşılamaq, cəvablamaq**: qarqış vermək.
qarqışlamaq.
- sayqısızlatmaq** salsızlatmaq. sıysızlatmaq. salkasızlatmaq.
kəpəzlətmək. kəpəzələtmək. köpəklətmək. kövəklətmək.
e'tibarsızlatmaq. mübtəzəllətmək. dəğərsizlətmək.
qiymətsizlətmək.
- sayqısızlıq** sansızlıq. ilgisizlik. özənsizlik. hörmətsizlik.
- sayqısızlıq** saymamazlıq. hörmətsizlik.
- sayqıt** 1. əğitim. ögrəti. ögrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək.
görgüt. tərbiyə. yetişirmə. yetişirış. alırdırış. 1. **sayqıtçı**.
görgüt. görgütçü. əkitçi. əğitçi. ögrətci. mürəbbi.
pedaqoq. məəllim.
- sayqıtçı** **sayqıt**. görgüt. görgütçü. əkitçi. əğitçi. ögrətci. mürəbbi.
pedaqoq. məəllim.
- sayqıtəqər** **sayqıdəğər**. ağabay. ağabəy. muhtərəm.
- sayqıtəqər** **sayqıdəğər**. əziz. sevgi. seçgin. dəğərli. dəğərli. ağırılıqlı.
mö'təbər. möhtərəm.
- sayqıtəqər** **sayqıdəğər**. hörmətə layiq.
- sayqıtəqər** **sayqıdəğər**. 1. əziz. uğurlu. onuq. hörmətli. sayqılı.
sayaq. uluca. ululuğa yaxın. 1. qalaba. ulu. ulan. uğurlu.

əziz. onuq. ulanmış. ulu. qutsal. mübarək. ulu. tabqac.
tafqac. tamqaç. möhtərəm. 1. qorça. sayqun. avman.
hörmətli. layiq.

sayqıyan

sayqıçı. dəğərliyən. dəğərçi. hörmətkar.

sayqıyla

sayqıqla. yücəliklə. yücgəliklə. yücəkgin. ucalıqla.
ucaqıqla. ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla.
böyüklüklə. böyküklüklə. üstünlüklə. üsütşüklə. üsütlüklə.
nəcibanə. şərəfətməndanə. şərifliklə. bozorqvaranə.
əsilanə. əsalətlə.

sayqsız

sanısız. xətersiz. sayılmaz. keçərsiz. önəmsiz. etgisiz. -
çox **sanısız:** yoxsul biri.

sayqu

ulcaş. ululama. ağırlama. tə'zim.

sayquc

sayuc. oxut. öqgüt. öğüt. nəsihət. və'z.

sayqun

sayqıdəğər: avman. hörmətli. layiq.

sayqurlamaq

təkinlənmək. sayqamaq. sayqarmaq. sayınlamaq.

saylac

taylac. paylac. tanğac. dəngəc. qısıntıcı. tutumçu.
iqtisadçı.

saylaclıq

paylaclıq. taylaclıq. tanğaclıq. dəngəclik. qısıntçılıq.
tutumçuluq. iqtisadçılıq.

- saylaq** **saylıq. sandıraq. 1.** sandırma. sansarı. sərsəri. sanğı. sansam. sərsəm. **1.** sanğıran. sərgərdan. şaşıq. şaşqın. heyran. məbhut. **1.** sayılan. təkdir görə. usda. uzman. **1.** ehsan. **1. saylığın. sayğa.** bağış. bəğşiş. hidyə. **1.** yadıqar. bələk. estelik (istəlik). xatirə. **1.** çay pulu. üstüv (artım). padaş. sağıq. **1.** seçim. intixabat. **1.** bəğəni. seçmə. yeğil. yeğləm. tərcih. **1.** seçgin. köçək. əşraf. ağsoy. ağsüyük. (**> güzidə**).
- saylaqan** **1.** müşgülpəsənt. şımarıq. kaprisli. **1.** seçilmiş. **1.** çilə. yün çiləsi. **1.** incədən incəyə arıyan. seçən. qurdalayan. - **saylaqan** qız. daza gedər. **1.** seçməlik. çətinliklə seçib bəğənən. müşgülpəsət. - **urçuq saylanğan:** əğin üzərindəki yün yumağı.
- saylam** **1.** lülə. buklə. **1.** yün çiləsi.
- saylam** **saylav. saylama.** bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik. seçmə. seçim. seçit. seçgi. **1.** intixab. **1.** intixabat.
- saylama** **1.** sayqılama ağırlıq. **1.** seçgin. seçmə. ən iyi. **1.** seçmə. ağırlama. danlama. təmizləmə. açma. arılama.
- saylama** sayılama. şumariş. sayma. istatistik.

- saylama** **saylam. saylav.** 1. bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik. seçmə. seçim. seçit. seçgi. 1. intixab. 1. intixabat.
- saylamaq** 1. seçmək. bəğənmək. - bazardan üreyimi tutan bir nərsə **saylayıb** alammadım. - **sayla** satım: istəyin götürə bilmək. 1. sayqılamaq. ağırlamaq. qoruqlamaq. hörmət qoymaq. 1. dənqləmək. dəkləmək. təmizləmək. - toprağı **saylayıb** əkdik. - **saylaq** toplum: təmiz yığıncaq. 1. açmaq. arılamaq. 1. **sarımaq.** örtmək. qaplamaq. bürümək. bağlamaq. paktləmək. 1. seçmək. tərcih etmək. 1. sarmaq. 1. ayıqlamaq. 1. yerə sərmək. 1. seçmək. - **dağnu maxta da tüzünü sayla:** dağı öv də ovayı seç. 1. siləmaq. saypamaq. selləmək. siləmək. saytalcılamaq. səpəmək. lütf etmək. mehribanlıq göstərmək. 1. siləmək. siləmaq. 1. ağırlamaq. 1. rəyət etmək. hörmət qılmaq. 1. lütf etmək. mehribanlıq göstərmək. 1. seçmək. hesab tutmaq.
- **qalı saylamaq:** iplik sarmaq.
- **geyim saylamaq:** paltar seçmək.
- **saylab almaq:** ayıqlanmaq.
- saylamaq** 1. **taylamaq. paylamaq.** ortalamaq. ortaşlamaq. tanqlamaq. dənqləmək. dəhləmək. miyzanlamaq.

iqtisadi, ekonomik davranmaq. **1.** gözə almaq. hesaba almaq. gözdə, fikirdə qoymaq. sayırmaq. **1.** **saymaq.** ələkləmək. ələmək.

saylamlı **saylavıq. saylavlı.** bəlləmiq. bəlləmli. bəlləkli. bəllikli. seçimli. seçitli. **1.** intixabi. **1.** intixabati.

saylanan **saylanqan.** seçilən.
- edərmən bəlli, tanınan **saylanan** kimsə.

saylanan seçilmiş. - **saylanan** əsərlər.

saylanqan **saylanğan.** **1.** seçilən. müntəxəbə. **1.** saylanan. seçilən. seçgin. sayılqan. sayılan. sayın. dəğərli. hörmətli.

saylanma seçgin. ən iyi.

saylanmaq seçilmək. sayılmaq. hesaba qoyulmaq.

saylav **1.** aytğuci. ayтуğçı. məddah. **1.** saylama, seçmə. ölçmə. ayıra işi. **1.** seçim. tərcih.

saylav millətvəkili. məbus.

saylav **saylam. saylama.** **1.** bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik. seçmə. seçim. seçit. seçgi. **1.** intixab. **1.** intixabat.

saylavçu seçmən. seçici.

saylavıq **saylavlı. saylamlı.** bəlləmiq. bəlləmli. bəlləkli. bəllikli. seçimli. seçitli. **1.** intixabi. **1.** intixabati.

saylavlı	saylavıq. saylamlı. bəlləmiq. bəlləmli. bəlləkli. bəllikli. seçimli. seçitli. 1. intixabi. 1. intixabati.
saylı	şanlı. sanlı.
saylıq	1. sığlıq. dərin olmayan yer. 1. saylıq. bax > saylaq. şərəf. onur. xaysiyət. onur.
saylıq	sayılıq. sıralıq. siyahi. list. fehrest.
saylınmamaq	sayılmamaq. iplənməmək. önəmsənməmək. dəğərlənməmək. dəğirinməmək. dəğirilməmək. aldırınmamaq. aldırılmamaq. mühümsənməmək.
saylu	sayın. mümtaz. riayətli. iyi. möhtərəm.
sayma	1. sayış. sayı. şümar. tə'dad. - sayışlar bir birinə uymur. - hançı sayışdan başlayım. - sayışları unutmayın. - qoyunların sayısı. 1. sanma. tutma. e'tibar etmə. - böyük sanma. - kişi sayma. 1. sağış. sayış. 1. sayqı. sağ. say. sayı. keçərli qılma. 1. təkşəriv. hesablama. təxmin.
sayma	sayım. sayılama. şumariş. saylama. şumarələmə. - el sayma: nifus sayımı. - yeter sayma: yetinmə. çəklənmə. bolyarma. olyarma. bəsinmə. bəslənmə. qanıt. qanıqlı. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. razılıq. kafi görmə. iktifa.

saymaca sanmaca. e'tibari'.

saymaq (d < > y) **saqalamaq. sadalamaq.** sadamaq ayırmaq. ölçmək. açmaq. uzatmaq. - sögüp **saymaq:** sögüp uzatmaq. - **sada** mal: sayılı tavar. **1.** qaymaq. e'tina edmək. təvəccüh edmək. - gerü görüb **qaymadın:** geri baxıb saymadın. **1.** sayınlamaq. ullamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq. dəğər vermək. işləmək. edmək. edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. **1.** sağmaq. samaq. sanamaq. sayamaq. sadamaq. sadalamaq. - onları **sada.** **1.** sanmaq təqşərmək. dəğər vermək. hesablamaq. təxmin edmək. təşxis edmək. tərgəmək. düşünmək. arış görmək. sayqı göstərmək. - **bir saymaq:** tənqişmək. dəkişmək. bir tutmaq. qarşılaşdırmaq. muqayisə edmək. **1.** sarmaq. sayqamaq. sayamaq. qayğurmaq. tərvic edmək. qorumaq. təvəccüh edmək. lütf edmək. **1.** e'tibar edmək. dənğləmək. dəhləmək. güvənmək. eypləmək. ipləmək. əypləmək. önəmləmək. əhmiyyət vermək. e'tibar edmək. **1.** sanamaq. sayğamaq. e'tibar eləmək. **1.** tutmaq. gözü ilə (nəzəri ilə) baxmaq. - özün yoxsul **tutur.** - özünü az **tutma.** - bunu kim üçün üstün **tutursuz.** **1.** e'tibar edmək. -

onu sayma: ona e'tibar etmə. - **onu say:** ona e'tibar ed. **1.**
 sakınmaq. çəkinmək. ehtiyat etmək. həzər etmək.
 ehtiraz etmək. - çox sayan **kişidir. 1.** sanamaq. işlətmək.
 yürütmək. hesablamaq. məhsub etmək. **1.** yormaq.
 vermək. açmaq. həml etmək. - hər kəs öz oyun (fikrin)
yorar: verir. - iyyə **yormaq:** yaxçıya açmaq.
 - **çox saymaq:** göz üsdə tutmaq: əl üsdə tutmaq: əzizləmək.
 - **sonu saymaq:** sonucun düşünmək.

saymaq

saylamaq. 1. ələkləmək. ələmək. **1.** aldırmaq. sanamaq.
 sanamaq. sanğaymaq. hesablamaq. **1.** dinləmək.
 duymaq. qulağ asmaq, virmək. itaət etmək. aldırmaq.
 önəmsəmək. diqqət etmək. **1.** sayğarmaq. sanamaq.
 sana gətirmək. hesablamaq. sarıtmək. girdirmək.
 qoymaq. daxil etmək. altlamaq. yastamaq. tə'zim
 etmək. hörmət etmək. tutmaq. qəbul etmək. sanamaq.
 sanalamaq. hesablamaq. **1.** hörmət etmək. **1.** görmək.
 almaq. qəbul etmək. - azımızı çox **görün.** - tanrı səni mənə
 çox **görməsin. 1.** **sayqı göstərmək.** ipləmək. ipikmək.
 önəmsəmək. dəğərləmək. dəğirmək. aldırmaq. aldırış,
 təvəccüh, diqqət etmək.

- **gününü saymaq**: **gününü bəkləmək**: ölümü yaxlaşmaq.
- **günləri saymaq**: dözümsüzlüklə bitməsin güdmək.
- **heç saymaq**: heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək. yoxsamaq. yoxasamaq. yox saymaq. önəmsəməmək.
- **sanı saymaq**: **duyuş saymaq**: xətir qoymaq: sayqı göstərmək.
- **yox saymaq**: **yoxsamaq**. **yoxasamaq**. heç saymaq. heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək. önəmsəməmək.
- **bir bir sayaraq**: təkər təkər. birər birər. açıqlamaları, təfsilatı ilə.
- **dalqa saymaq**: işsiz gücsüz olmaq. - **əş saymaq**: əşit davranmaq. dəng tutmaq.
- **nə olacağını saymayıb baş alıb gedmək**: başdan qara gedmək.
- **say**: **sana**: **sanala**: hesabla.
- **əş saymaq**: bir tutmaq.
- **azı çoxa saymaq**: azını çoxumuş kimi görmək.

saymamaq

1. aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq. önəmsəməmək. ağırsamaq. göz ardı etmək. özənməmək. diqqətə almamaq. önəmsəməmək. önəm verməmək. gözü görməmək. sanamamaq. pəsləmək.

kəmirtmək. əsgirmək. kəmçilətmək.kəmçiləmək. təhqir
 edmək. 1. çəğnəmək. çığnəmək. gərəksinməmək.
 önəmsəməmək. çeynəyib keçmək. görmədən gəlmək. 1.
 ipləməmək. ipikməmək. önəmsəməmək. 1. qulaq
 sallamaq 1.sayqı göstərmək. önəmsəməmək.
 dəğərləməmək. dəğirməmək. ipləməmək. ipikməmək.
 aldırmamaq. aldırış, təvəccüh, diqqət etməmək. 1.
 yüngülsimək. yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək.
 yüngül tutmaq. yüngül tutmaq. azımsımaq.
 önəmsəməmək. dəğər, önəm verməmək. əhəmiyyət
 verməmək. aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq.
 kiçimsəmək. xəfifsəmək. ağırsamamaq.

saymamaq 1. basalamaq. təhrif etmək. 1. ilməmək. gözləmmək. 1.
 sallamamaq. önəm verməmək. sözü yabana atmaq.
 e'tibar etməmək.

saymamazın qulağ ucu. önəmsəməyin. önəmsəməzin.

saymamazlıq sayqısızlıq. hörmətsizlik.

saymamazlıq saymazlıq. gözətməzlik. gözətməməzlik. sayqısızlıq.
 hörmətsizlik. ədəmi riayət.

saymamazlıq saymazlıq. kəmtəvəccühi. aldırmaqlıq. ilgisizlik.

- sayman** 1. sayıcı. hesapçı. hesap, sayı uzmanı. 1. ayqıt. qural. yas çadırı.
- sayman** mahasib.
- saymanlıq** hesabdarlıq.
- saymaruq** simurğ.
- saymaz** 1. içinməz. keçişən. önəmsəməyən. tikizməz. tikizməyən. diqqət etməz. aldırma. aldırışsız. 1. umursamaz. aldırma. laübalı. ilgisiz. çarpıq. sarpq. əsrık. qərib. yayaq. yayqa. əğrik. əğric. əğlincik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. dəlişman. laqeyd. 1. qorxusuz. qorxmaz. aldırma. aldırışmaz. qabadayı. 1. aldırma təvəccühsüz.
- saymaz** sallapati. girən. gözətməz. soxaq. mülahizəsiz hər işə girişən kimsə.
- saymazlıq** saymamazlıq. gözətməzlik. gözətməməzlik. sayqısızlıq. hörmətsizlik. ədəmi riayət.
- saymazlıq** saymamazlıq. kəmtəvəccühi. aldırma. ilgisizlik.
- saymıyaraq** - bundan belə: buna baxmıyaraq: bunu saymıyaraq: lakin. və leyk. və lakin. vəli.

- çox dedim, **lakin** (amma) genə getdi: çox dedim, **bundan belə** genə getdi.

saynım ilkəm. əzizim. sevgilim. sevdiyim. canım.

saypalamaq sıypalamaq. sayğamaq. sıyğamaq. sürçəşdirmək.
qayıstırmaq. keçindirmək. oxşamaq. lütf etmək.
mehribanlıq etmək.

saypalmaq sıypalmaq. sürçəmək. qaymaq.

saypamaq **saypatmaq.** **sayr**amlamaq. **1.** sıxıb seyrəldib tükətmək, azaltmaq. **1.** saytalcılamaq. silmək. sellmək. səpəmək.
1. sapamaq. səpəmək. israf etmək.

saypancaq qayıncaq. qayacaq. qaycaq.

saypatmaq **saypamaq.** **1.** sıxıb seyrəldib tükətmək, azaltmaq. **1.** israf etdirmək. sərf etmək.

saypav sığpav. saypav. saypu. səpü. sığmalığ. sığamaqlıq.
oxşaş. mülayimət. müdara.

saypu saypav. səpü. saypav. sığpav. sığmalığ. sığamaqlıq.
oxşaş. mülayimət. müdara.

sayra **1.** ötüş. oxuş. tavıs. avaz. **1.** səyrə. sar quşu.

sayrab saydam. açıq. iti. axın. - **sayrab danışan.**

sayraç şirə.

- sayraq** 1. açıq dil. açıq üz. 1. sıyraq. tat. tacik.
- sayram suv** topuqdan yuxarı çıxmayan sığ, dayaz su.
- sayram** dərin olmayıb, dayaz, sığ olan nərsə. - **sayram** kişi. - **sayramsu**.
- sayramaq** **sayamaq. sərimək. 1. oxumaq. qıtır qıtır, şaxır şaxır** ötmək. - toyuq **sərir. 1. dalı qabığına baxmadan ağzın** açıb saçmalamaq. 1. səyrəmək. ötmək. ün çalmaq. 1. oxumaq. ötmək. - **sayraq quşlar**: ötücü quşlar.
- sayramlamaq** bax > **saypamaq. 1. çoxlu bollu söyləmək. oxumaq. şaqımaq. ötüşmək. saçmalamaq. həzyan etmək. - yanşaq** dilim sayramaq: boş boş sözlər söyləmək. - oturub dedilər **sayraşdılar. - quşlar sayraşdı**: oxuşub ötüşdülər.
- sayramlanmaq** hər nəyin səyrəlib, seyrəkməsi, azalması, sığlaşması, çəkilməsi.
- sayran** çeçen. süxənvər. diləvər.
- sayraş** 1. sayaş. sirud. davamlı olub ağızda, yadda olan söyləv. 1. sirud < sayaş. qoşuq.
- sayraşmaq** 1. gəngəşmək. danışmaq. götür qoy etmək. məsləhətləşmək. 1. ötüşmək. oxuşmaq. 1. gəngəşmək. danışmaq. götür qoy etmək. 1. hesablaşmaq.

sayratmaq	1. çox söylətmək. 1. sərmətmək. ayırd etmək. sıçratmaq. süzdürmək.
sayrayan	çəpə gəpləyən. diləvər. dilli.
sayrayan	yoxumlu yaxımlı, gözəl səsle oxuyan. qəvval.
sayrı çıbıq	söğüt dalı.
sayrı	1. kəsil. xəstə. 1. üzgün. yorgun. ilgisiz. 1. mahzun.
sayrı	kəsəl. sızqav. xəsdə. üzgün. kefsiz. məriz. naxoş. - sızqav düşüb qaldı. - böylə sızqav , görməsin ellər.
sayırıq	sayrıq . xəstə. sırqu. sıyırqu. sayırqu. sayru.
sayrılanış	sayrılanma . sızqavlanış. xəstələniş. xəstələnmə. alızlanma. alızlanış. kəsəllənmə. kəsəlləniş. sırqavlanma. sırqavlanış. sızqavlanma. arğınlanma. arğınlanış. ağrılanma. ağrılanış. acqılanış. acqılanma. kəsillənmə. kəsilləniş. çorlanma. çorlanış. mərizləmə. kefsizlənmə. kefsizləniş. naxoşlama.
sayrılanma	sayrılanış . sızqavlanış. xəstələniş. xəstələnmə. alızlanma. alızlanış. kəsəllənmə. kəsəlləniş. sırqavlanma. sırqavlanış. sızqavlanma. arğınlanma. arğınlanış. ağrılanma. ağrılanış. acqılanış. acqılanma.

	kəsillənmə. kəsilləniş. çorlanma. çorlanış. mərizləmə. kefsizlənmə. kefsizləniş. naxoşlama.
sayrılıq	kəsəlik. sızqavlıq. sızqavçılıq. xəsdəlik. üzgünlük. kefsizlik. mərizlik. naxoşluq. - sızqavlığa düşüb qaldı. - böylə sızqavçılıq , görməsin ellər.
sayrışan	sarışan . buruşan. buyruşan.
sayrıyan	sağırdavıq. çox gəpləyən.
sayru	sırqu. sıyırqu. sayırqu. 1. sayrıq . xəstə. 1. xəstəlik . illət. 1. incik . kədər. ağrı. 1. üzgün . kəsil. xəsdə. 1. söğülmüş . səqilmiş. söqəl. söğülmüş. məl'un.
sayrun	sərin. salqın. yumşaq soğuc. mö'tədil.
sayrusav	keçib, ötüb etgiləmək. müəssir.
saysaflama	qaralama. yaddaş dəfdəri. səbt dəfdəri. tə'viyə etmə.
saysayac	saysayış . sayımlama . amar. istatistik.
saysayacçı	saysayışçı . amarçı. istatistikçi.
saysayı	arasıra. saybir.
saysayış	saysayac . sayımlama . amar. istatistik.
saysayışçı	saysayacçı . amarçı. istatistikçi

- saysız** 1. dəğersiz. utun. alçaq. güstax. 1. e'tibarsız. - sayız kişi: e'tibarsız, güvənilməz. 1. bağız (bağsız). bol. aldan. çox. mul. mol. dol. gen. dərin. uzaq. tola. arbyn.
- saysız** **sayısız. sanasız.** hesabsız. ölçəsiz. ölçənsiz. ölçüsüz. min bir. çox. qarqın. çəksiz. hədsiz. bölgüsüz. böləksiz. böləcsiz. əndazəsiz.
- **saysız sanasız:** hədsiz hesabsız
- sayıрмаq** sayışmaq. səyrişmək.
- saytal** (< **say. sar**). iri. sarman. böyük. qocaman. azman. gözəl.
- saytalcılamaq** 1. saypamaq. siləmək. selləmək. səpəmək. 1. sılamaq. saylamaq. selləmək. siləmək. saypamaq. səpəmək. lütf etmək. mehribanlıq göstərmək.
- saytam** - **damarlı, yarı saydam daş:** balqımdaşı. qaymaqdaş.
- **saydam, açıq, şəffaf daş:** bəli. bilur.
- saytam** **saydam.**parraq. tortusuz. tortasız. toransız. torunsuz. dumansız. bulanıqsız. duru. bərraq. zülal. sayrab. açıq. iti. axın. yaldıravıq. saf. şəffaf. - **saydam, sayın kişi:** anadolulu. - **sayrab danışan.**
- **saydam, parraq olmayan:** tortulu. tortalı. toranlı. torunlu. donuq. boğuş.

- saytam** **saydam.** arı. göz daşı. parlaq. sayğal. **1.** duru. **1.** saf, net. bərraq. sayılabilən. açıq. təmiz. bilinən. **1.** sıdım. sıydım. açıq. aydın. parraq. **1.** yetkə. basqı. otoritə.
- saytamlıq** **saydamlıq.** gözəllik. çaldış. qandış. cılvə.
- **saydamlığı** **itib, buz kimi olma:** bozlama. bozarma. buzlama. kaslanmaq.
- **üzü buxarlanmış kimi, tam saydamlığın** **itirib, buz kimi olan:** buzlu. - **buzlu** cam.
- **üzü buxarlanmış kimi, tam saydamlığın** **itirib, buz kimi olan:** buzlu. - **buzlu** cam.
- saytamsız** **saydamsız.** **1.** xoşa gedməyən. ətacı. sevimsiz. mükəddər. donyağı. antipatik. **1.** bulanıq. donuq. işıqsız.
- saytaş** tapılmış, istənilmiş, sevilmiş, qutsal, gözəl.
- saytırmaq** **saydırmaq.** saturmaq. sanatmaq. sayqı, gözətə çəkdirmək, oynatmaq, təhrik etmək, itmək. - özünü çox **saydıran** bir kimsədir. - özün **saydırmağı** uşaqlara, ilk çağlarından ögretməliyik. - **saqqal saydırmaq:** sirlərin gizlətmək.
- saytuq** **tuqsay.** hesabın cəmi.
- saytur** **saydur.** sayqı duruşu, ihtiram duruşu.

sayu	sayı. 1. hesab. 1. hörmət.
sayuc	sayquc. oxut. öqgüt. öğüt. nəsihət. və'z.
sayurqal	sayurğal. sevirğal. yaşağul. yaşaluğu. mədəd məəş.
sayvan	< savuran. savan. 1. qoruyan. (> sayaban. gündən ya hər bir nədənsə qoruyan), gölgəlik. 1. avma. ağma. kölkəlik. sərin yer. 1. sayılı. sayqılı. yumşaq. mədəni.
sayvan	kölgəlik.
sayyal	sırğal. uçar. boş. gedər. qalmaz.
sayır	tədirgin. xəstə.
saz	1. < sozuğ. sazan. qamış. ney. 1. çalav. çalğı. çalqı. axunq (> ahəng). 1. çaraq. şad. sevincək. məmnun. xurrəm. 1. qaradüzən. tanbur. 1. iyiçur. sağsalamat. dinc. rahat. 1. dəri. 1. solqun. donuq. sarı. gül rəngi. 1. yarağ. hazır. - sazlamaq: hər nərsəni sazdı. yaraqlanıb sazlanıb yola çıxdı. - sazuqladı, yaruqladı (yaraqladı) yola saldı. - yolları sazlamaq: yaraqlamaq: düzəltmək. 1. qamış. meşə. 1. başlanğıç. - danq saz vermək: dan yeri ağarmaya başlamaq. - danğ sazi: dan yerinin ağarması. 1. qaqqı. mizrək. 1. sal. palçıq. 1. söz. 1. kiliz. qamış. - kiliz balığı: sazan balığı çeşiti.

- qucağa yatan, oturan saz: yatuğan. səntur. sintur.

- **saz bolmaq**: ağapbağ kəsilmək. beti bənzi atmaq.

- **saz topraq**: gil. ət toprağ.

saz

1. çalqı. çalaqıç. instirumant. - **yelli, nəfəsli çalaqıcların**

ağza alınan bölümü: başpara. - **sazın, tarın baş bölümü**:

çanaq. - **saz taxımı**: çalqı. - **çalasaz**: sürəkli saz çalaraq. 1.

qamış. - **batağlıqda yetişən qamış, saz**: kovalıq. kavalıq. 1.

qümrah. - **iğnə ilə quyu qazılmaz, köklənmədən saz**

çalınmaz.

- **saz çörəyi**: qapartma. qapartlama. bazlama. yoğuru (xəmiri)
saç üzərinə qaplatıb yaplataaraq pişirilən girdə çörək.

- **kiçik saz**: qaradüzən.

- **saz çeşiti**: çoğur. çöğür.

sazaq

1. sazlıq. qamışlıq. batağlıq. 1. incə yağan qar. 1. ağ

bulut. 1. çox qonuşan, gəvəzə. 1. poyraz. soğuc əsən yel

1. sazan. sezgin, sezici, uyanıq.

sazaqan

sazağan. sazan. soğuc yel.

sazan

- **pullarından (piləklərindən) yasama, qondarma inci**

düzəlinən sazan balıq çeşiti: inci.

- sazan** 1. soğuc əsən yel. 1. sazlıq. batağlıq. 1. sezən. sezici. 1. sazağan. soğuc yel. 1. sazaq. sezgin. sezici. uyanıq. 1. sozuğ. (> **saz**). qamış. ney.
- **sazan balığı çeşiti**: kiliz balığı.
- sazanda** 1.qazançı. qazan. dardan. dartçı. dartac. çalqıçı. 1. zırnaçı. yapdal.
- sazarmaq** sozarmaq. soluqlaşmaq. donuq rəng almaq.
- sazbet** sozbet. soluc bənizli. bənzi solmuş.
- sazbetlən** **nmək**: yüzü sararmaq. bənzi solmaq.
- sazçı** 1.çöğürçi. çonğurçi. aşıq. 1. sazanda.
- sazçı** yatuğançı. qucağa yatan, oturan sazi çalan. sənturçi. sinturçi. müzikan.
- sazeş** < **saziş**. (< **saz**. **çağ**. sazlaşmaq. çağlaşmaq. çıxarışmaq.). çıxarış.
- sazıman** 1. işlərin dolandırması. dilab. dolab. idarə.- ticarət **dolabın** aparmaq, çevirmək: ticarət işlərin aparan. - kim **dolabın** başındadır. - **dolab** başın dəğişdilər. - **dolabı** pozuldu. - **dolbı** dalandırmaq. - su **dolabı**: su idarəsi. - toq **dolabı**: bərq idarəsi. - kimlik **dolabı**: sicil əhval idarəsi. 1. qoş.

təşğilat. - **sabançı qoş**: əkinçilik təşğilatı. - **siyasi qoş**: siyasi təşğilatı.

- sazınçı** - **sazınçı taşı**: alçı taşı.
- saziş** 1. sözləşmə. sözüş. 1. tinləş. tinəş.
- sazışmaq** 1. çıxarışmaq. 1. sazqaşlamaq. aralarını bulmaq. müsalihə etmək.
- sazqaqlıq** batış. batı. gün batış. patqaq. gün batar. gün bitiş.
- sazqan** **sazğan**. qoca ilan.
- sazqar** < saz (yaraq. silah) + qar (iyəlik. sahiblik simgəsidə).
 örnək: ovqar.
- sazqaşlamaq** sazışmaq. aralarını bulmaq. müsalihə etmək.
- sazqur** tūzağac. düzəkçi. düzəci. düzədici. yapıcı. yapcı. tikici.
 uzan.
- sazla** qarasabanın iz açması.
 - **sazlaqan qanqa**: qarasabanın tarlada iz açan parçası.
- sazlamaq** qurmaq. düzəmək. düzmək. kökləmək.
- sazlamaq** 1. evin dabanını gilli topraqla sıvamaq. 1. yaraqlamaq.
 düzəltmək. düzmək. düzənləmək. amadə etmək:
 yaraqlamaq. - yolları **sazlamaq**: yaraqlamaq: düzəltmək.

sazlaşmaq	saziş etmək. uzlaşmaq. yuzlaşmaq. yüzləşmək. üzləşmək. bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək.
sazlı	1. gilli. 1. silahlı.
sazlıq	kavallıq. kavalıq. qarqınlıq. qarqılıq. qamışlıq. qəmişlik.
sazlıq	1. batçaq. batğalıq. batağlıq. sazaq. 1. qalamış. (< qamış). (qələmlığ). qamışlıq. kilizman. 1. sarılıq. donuqluq.
sazman	üymünə. quruma.
sazraşmaq	(z < > ç) saçraşmaq. saçılıb, dağılıb, səpilib seyrəlmək. - budun sazraşdı.
sebe	sevgi, sevi. 1. sezgin, içli.
seber	çeber: sever. zebel. sivist.
sebənc <small>(fars)</small>	< saban.
sebərlik	severlik. sivrilik. önör. üstəlik. hünərlik. ustalıq.
secmə	cüzamlı.
seçəmək	- demoqrasını anlamaq üçün, qozla badamı seçə bilmək gərək.
seçən	< > çəçən. 1. zehni iti. çevik. hazırcavab. xətib. qonuşqan, xoş sözlü. 1. təmiz. təmizliyi sevən. 1. titiz,

- seçici, ayırıcı. **1. ayırırçı. 1. incədən incəyə arıyan.**
saylaqan. qurdalayan. - **saylaqan** qız. daza gedər.
- seçən** seçən. seçici. gözin. gözən. - **ağzın dadın bilən,**
yeçəklərin dadlının tıxızca seçən kimsə: qurcan.
- **incədən incəni seçən:** nuxdəçi. incə göz. incə gözlü.
- seçənəq** **seçənək.** seçim. almaşiq. çıxış. alternativ.
- seçənəqsiz** **seçənəksiz.** çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz.
olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız.
- seçənlik** seçənlik çeçenlik: xətiblik. təmizlik.
- seçər** **seçit.** yöntəmən. yönətim üçün seçilmiş olan başaq.
muxtar.
- seçi** ayrı. fərq. - cocuqları qısqandıracaq **ayrı seçidən** qıraq
edməli.
- seçici** saylavçu. seçmən.
- seçiq** **seçik. saçıq.** savaq. sovuq. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq. yarıq.
yarpq. ayrış. ayırıt. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar. istisna.
- **açıq seçik, anlaşılması güc nərsə:** qarışiq.
- **hər nəyin açıq seçik görüldüyü çağda:** gündüz gözüylə.
- seçiq** **seçik.** mütəmayiz.

seçiqsiz	seçiksiz. saçıqsız. savaqsız. sovuqsuz. çixiqsiz. çixitsiz. dışitsiz. dışiqsiz. yarıqsız. yarıqsız. ayrısız. ayrışsız. ayrimsız. ayrıqsız. arıqsız. azıqsız. ayarsız. ayırcasız. müstəsnasız. istisnasız.
seçil	1. seçgin. seçilmiş 1. fərqli. olağanüstü.
seçiləmək	sayğarmaq. sınaqlamaq. sınamaq. ayıl sayıl etmək. fərq qoymaq.
seçilən	seçgin. saylanqan. saylanan. sayılqan. sayılan. sayın. dəğərli. hörmətli. müntəxəb. - başqarı, başqaları içindən seçilən: seçgin. başqın. qəlbir üstü. qıyıtlı. qıyımlı. qıyatlı. qıyamlı. dəğərli. önəmli.
seçiliq	seçilik. ayrılıq. qeyrilik.
seçilir	seçgin.
seçilmək	1. ayrılıb saxlanan # saçılmaq: ayrılıb atılmaq. çəşitlənmək. ayrılmaq. dəğişilmək. aralaşmaq. 1. ayrılmaq. 1. saylanmaq.
seçilmək	1. durulmaq. bəlimək. açxılığa qovuşmaq. 1. ayrılmaq. sıyrılaq. - qolay seçilən: açıqseçik.
seçilməmək	ələnmək. tökülmək. düşümək. düşürülmək. çixmamaq.

- seçilməmiş** sıra. rasgələ. bayağı. - **sıra** kömür. - **sıra** qarpuzi.
- seçilməyən** qaraltı. bəlli bəlirsiz görünüm. uzaqdan qara görünən nərsə.
- seçilməz** **sezilməz**. hiss olunmaz. görünməz. alınmaz. ayırdılmaz. qanılmaz. düşünülmez. yanğınilmaz.
- seçilmiş** 1. seçgin. bəğənilmiş. seçmə. seçgin. tıxız, özənək, dəqiq baxılıb seçilmiş. gözün. gözən. gözəl. dilmə. diləm. bəğənilmiş. ələnti. dəğmə. başqaq. bəğənilmiş. 1. ələnmə. ələnmə. ələnmə. eliminə_(latin). ayrılmış. 1. ələmə. ələnmə. ələmə. - ələmə **buğda**. 1. seçgin. muxtar. - **əllə seçib ayırma**: ələmə. - **seçilmiş iri odun kömürü**: ələmə. - **yönetim üçün seçilmiş olan başaq**: yöntəmə. seçit. seçər. muxtar. - **bir filimdən seçilmiş kəsiklərin, olduğu sırayla qısaca görsetmə**: qabaq qurqu.
- seçilmiş** ələmə. iri xırdası, iyi kötüsü alınmış nərsə. ödrüm. seçmə. müntəxəb. saylanğan. 1. seçgin. özrüm. seçgin. sayıl. seçgin. sayılan. müntəxəb. - **ələmə** kömür. - **ələmə** yemiş. 1

- seçilmiyən** - uzaqlıq, qaranlıq sonucu olub, nə olduğu iyi seçilmiyən,
bəlli bəlırsız, qoyu tüstü boyalı nərsə, biçim: qaraltı. - biraz sonra, atlıların **qaraltısı** seçildi.
- seçim** 1. ələnti. bəğənək. mümtaz. mütənasıb. 1. seçənək.
almaşlıq. alternativ. çıxış. 1. intixab. - **ara seçimi**: zımnı intixab. 1. **seçış. seçit. seçmə**. ayıqlama. ayıqlayış.
ayıqlatış. ayıqlatım. 1. **seçmə**. bəlləmə. bəlləti. bəllik.
ixtiyar.
- seçim** 1. ərk. irk. intixab. 1. ixtiyar. yəndün. tərcih. fərq.
təməyyüz. iyi görüb dərk edmək. - göz **seçimi**. 1. saylaq.
saylav. tərcih.
- **seçimə gəlmək**: gəlişdirmək. toxdaşmaq. qərarlaşdırmaq.
gəlişmək. gəlip bir qarara varmaq. çeşitləmə. ayırma. ayrıntı.
dəğişmə. aralama. araşdırma.
- seçim** **seçit. seçmə. seçgi**. 1. bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik.
saylam. saylav. saylama. 1. intixab. 1. intixabat.
- seçimlər** **seçmələr**.
- seçimli** **seçitli**. bəlləmiq. bəlləmli. bəlləkli. bəllikli. saylamlı.
saylavıq. saylavlı. 1. intixabi. 1. intixabati.
- seçimliq** **seçimlik**. könüllük. göyüllük. istəklik. ixtiyari.

- seçinilmək** bəğənilmək.
- seçinmək** 1. ayırmaq. fərqlənmək. 1. çağlamaq.
- seçintirmək** seçindirmək. ayırındırmaq. fərqləndirmək.
- seçir** **seçir.** - **özseçir:** **özseçir:** özün tutan. özuzar. qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur. tüməkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
- seçiş** **seçim. seçit. seçmə.** ayıqlama. ayıqlayış. ayıqlatış. ayıqlatım.
- seçit** 1. **seçiş. seçim. seçmə.** ayıqlama. ayıqlayış. ayıqlatış. ayıqlatım. 1. **seçər.** yöntəmə. yönətim üçün seçilmiş olan başaq. muxtar. 1. <> **çəşit.**
- seçit** **seçim. seçmə. seçgi.** bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik. saylam. saylav. saylama. 1. intixab. 1. intixabat.
- seçitim** **seçitmə. seçitlik.** savalat. savlat. sovlət. bəlırtmə. bəlırtik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat. ayırılıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik. təmyiz.
- seçitli** **seçimli.** bəlləmiq. bəlləmlı. bəlləkli. bəllikli. saylamlı. saylavıq. saylavlı. 1. intixabi. 1. intixabati.

seçitlik	seçitmə. seçitim. savalat. savlat. sovlət. bəliirtmə. bəliirtik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat. ayırlıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik. təmyiz.
seçitmə	seçitim. seçitlik. savalat. savlat. sovlət. bəliirtmə. bəliirtik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat. ayırlıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik. təmyiz.
seçitmək	ıralamaq. ayırmaq. bəliirtmək. savalamaq. sovlamaq. karakterizə, təmyiz etmək. - iyini kötüdən ıralayan nədir.
seçitmək	vurutmaq. urutmaq. dənğlətmək.
seçqi	seçgi. seçmə. seçim. seçit. bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik. saylam. saylav. saylama. 1. intixab. 1. intixabat.
seçqilik	seçqilik. - ayrı seçqilik qoymamaq: ayrı ayrılıq etməmək. - ayrı seçqilik salan: bölgeçilik. bölməçilik. - ayrı seçqilik: ayrıcalıq. imtiyaz, fərq qoymaqlıq. - ayrı seçqilik etməmək: ayırmamaq. bir görmək.
seçqin	seçqin. 1. seçilən. sayılqan. sayılan. sayın. dəğərli. hörmətli. 1. bəğin. üstün. gözün. gözün. gözən. özəl. özgü. xass. mümtaz. 1. seçilmiş. muxtar. 1. başqarı, başqaları içindən seçilən. kökcək. köksək. köksük.

qopar. qopat. qubat. başqın. qəlbir üstü. qıyıtlı. qıyımlı.
qıyatlı. qıyamlı. dəğərli. önəmli.

seçqin

seçgin. gözdə. 1. gözə girmiş olan. sevilən. bəğənilən.
bənimsənən. mənimsənən. **1.** bəğənilmiş qadın. **1.**
ataman xaqanlarının ilk dörd seçilmiş külfətinə verilən
adlıq. **1.** əziz. sevgi. sayqıdəğər. dəğərli. möhtərəm. **1.**
incə. gözəl. dilmə. diləm. üstün. mümtaz. **1.** incə. gözəl.
dilmə. diləm. **1.** seçilmiş. bəğənilmiş. **1.** incə. tansuq.
tınqa. dınqa. tınqo. dınqo. finqo. **1.** seçmə. seçilmiş. tıxız,
özənək, dəqiq baxılıb seçilmiş. gözin. gözən. gözəl.
dilmə. diləm. **1.** özəl. xass. - **ağ yaxa qara yaxa** xass amm.

seçqin

seçgin. 1. fərqli, gözə batan, olağanüstü. - **seçqinay:**
seçgin - ay. - **seçginbəy:** seçgin - bəy. - **seçginər:** seçgin -
ər. - **seçqinqara:** seçgin - qara. - **seçqinqayba:** seçgin - qaya.
- **seçginsoy:** seçgin - soy. - **seçgindan:** seçgin - dan. -
seçqintay: seçgin - tay. - **seçginalp:** seçgin - alp. - **seçgin**
xan: seçgin - xan. **1.** itibar görən, muhterem. **1.** yalavac.
peygambər. **1.** adıncıq. aygün. mümtaz. dəğmə. ayriğ.
fərqli. gözdə. güzidə. öründül. ululuq. omay. umay. ulu.
əşraf. ödrüm. özrüm. seçilmiş. sayıl. sayılan. müntəxəb.

üdrüntü. üründül. üründük. verimli. 1. cıqırıq. daha iyi.

üstün. 1. gözdə. 1. qop. üzük qaşı.

seçqinləşmək **seçqinləşmək.** əzizləşmək. dəğərlənmək. qiymətlənmək.

seçqinlik **seçqinlik.** bəğinlik. üstünlük. gözünlik. gözünlük.

gözənlik. özəllik. özgülük. başqalıq. ayrıcalıq. mümtazlıq.
xasslıq.

seçmə 1. tanıma. ayırma. ayıqlama. təşxis. 1. müntəxəb. -

seçmə yazılar: müntəxəbat. 1. seçqin. seçilmiş. tıxız,

özənlik, dəqiq baxılıb seçilmiş. gözün. gözən. gözəl.

dilmə. diləm. 1. **seçim.** bəlləmə. bəlləti. bəllik. ixtiyar. 1.

seçiş. seçim. seçit. ayıqlama. ayıqlayış. ayıqlatış.

ayıqlatım.

seçmə **seçim. seçit. seçgi.** bəlləm. bəlləmə. bəllək. bəllik.

saylam. saylav. saylama. 1. intixab. 1. intixabat.

seçmə 1. düşünmə. sağ. say. sayı. ölçmə. təsərim. hesab.

ödəşmə. sayın. dəğərli. seçqin. sayqıdəğər. 1. sayın.

gözdə. bəqəniş. intixab. seçilmiş. müntəxəb. 1. saylama.

seçqin. ən iyi.

seçməcə seçməklə alınv satılan. - **seçməcə** qarpız: **seçmə** şərti ilə. -

seçmə satırız.

- seçmədən** rasgələ. raslayı. dəğmə. düşərə. olur olmaz. nə gəlirsə. ayırmadan. təsadüfi. hər. - **dəğmə** kişiyyə sözün açır. - **dəğmə** işlər yapır. - **dəğmə kim, kəs**: hər kim, kəs. - **dəğmiyə inanma**: hər kimə, kəsə inanma.
- seçmək** {< > **saçmaq**}. 1. ayırmaq. çeşitləmək. ayırmaq. daldamaq. üdürmək dəğişmək. saylamaq. bəğənmək. aralamaq. araşdırmaq. saylamaq. saçmaq. fərq qoymaq. - istədiyini **saç**. - bazardan ürəyimi tutan bir nərsə **saylayıb** alammadım. - **sayla** satım: istəyin götürə bilmək. 1. arınlamaq. ayırtlamaq. önqürtələm. ögürtləmək. önə qoymaq. ayırmaq. urundalamaq. 1. ayırmaq. orundlamaq. ortlamaq. ortalamaq. qalamaq. kalamaq. xalamaq. istəmək. bəqənmək. ixtiyar edmək. istəkli bulmaq. seçə bilmək. ixtiyar edmək. tanlamaq. tanımaq. ayırd edmək. fərqləndirmək. tənləmək. dənləmək. ayırmaq. gözdəmək. gözdələmək. (> **güzidən** (fars)). saylamaq. hesab tutmaq. 1. ayırmaq. öğürmək. öyürmək. 1. saylamaq. tanqılamaq. ayıqlamaq. saylamaq. tərcih edmək. - **dağnu maxta da tüzünü sayla**: dağı öv də ovayı seç.

- **seçib almaq**: alaşmaq. seçib ayırmaq.

- **seçib ayırmaq**: alaşmaq. seçib almaq.

seçmək

1. ayıqlamaq. - **taxılı yelləyib, savurub seçməyə**,

ayıqlamağa yarar böyük ələk, arac: ovsar. əvsər. övsər.

savsar. sovsar. əsgü (< **əsmək**). 1. ayırdamaq. fərqlənmək.

- **tıxız, özənlik, dəqiq baxıb seçmək**: gözənmək. gözəlmək.

gözilmək. gözünmək. 1. ayırmaq. edmək. - birbirindən

edmir. 1. ayırmaq. ayıqlamaq. ayırtmaq. təmyiz. 1. ayırmaq.

ayıqlamaq. təmizləmək. arındırmaq. fərqləndirmək. 1.

ayıqlamaq. ayıqlamaq. dənəlmək. dənəlmək. dənəlmək.

danlamaq. danlamaq. (< **dan**: **danğ**: **dən**: **dənğ**: nuxdə).

1. ayırmaq. bəğənmək. 1. görmək. tanımaq. alğılamaq. -

uzaqdan səni **gördüm**. - gözlərim **görmür**. 1. tutmaq.

tutunmaq. - bir qılığ, yol yoda, yol, rəftar, biçim **tutmaq**,

seçmək. **taxınmaq**. 1. bəğənmək. tərcih vermək. 1.

bəlləmək. - **bəlləməyin sən bəllə, belliyən tapılar**. 1.

ərkəmək. özgürmək. özgürmək. ixtiyar edmək.

- **ağla qarayı seçmək**: 1. anlaymaq. 1. oxuya bilmək. savadlı

olmaq.

- **ana yolu bıraxıb, qıraq, sapaq yolu seçmək**: qapıları

qapayıb, pəncərələri açıb.

- **dinc, rahat yolu seçmək**: qolayına baxmaq.

- **seçib ayırmaq**: ələkləmək. ələmək. ayırmaq. ayıqlamaq.

taxımlamaq. sıralamaq. tabaqlamaq. bölükmək. dərcələmək.

sinifləmək. təsənnüf etmək.

- **dimdiklənilib, seçilib toplanmaq**: qaqalanmaq.

dimdiklənmək.

- **dimdikləyib, seçib toplamaq**. qaqalamaq.

- **ala bulanı, ağı qararı, həndən hünü seçmək**: nərsələr

anlamaq.

- **handanı, qandadan seçmək**: nərsələr anlamaq.

- **özünə yol seçmək**: yol tutmaq: - əkinçilik **yolun tutan**,

kənddə qalır. - məşçılıq yolun tutan yolda qalır. dağ **yolun**

tutan dağda qalır.

seçmələr

seçimlər.

- **ala bulanı, ağı qararı, həndən hünü seçməmək**: heçnə

anlamamaq.

seçmən

intixabçı.

seçmən

saylavçu. seçici.

seçmətən

- **hər türlü, cürəli, çeşitli. seçmədən, ayırmadan**: qaralı

ağlı. ağılı bozlu.

- seçməz** - səslərin çoxluğundan, gurluğundan qulağın səsləri seçməz duruma gəlməsi: qulağı dəng olmaq.
- seçrəmək** seçrətmək. saçrıtmaq. savlamaq. sovlamaq. dısqıtmaq. ayırmaq. ayırıtmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq. yarılmaq. yarıtmaq. yarpıtmaq. istisna edmək.
- seçşiq** seçşik. saçşiq. çixşiq. çixşit. dısqıt. savşiq. sovşiq. ayrıtın. ayrıtı. ayarlıq. ayırıt. ayırıt. arqıt. azqıt. yarqıl. yarpıq. alahı. müstəsnayi. istisnayı.
- seçşilik** saçşılıq. savşılıq. sovşılıq. çixşılıq. çixşilit. dısqılıq. ayrıtınlıq. ayrıtılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayırıtılıq. ayırıtılıq. arqıtılıq. azqıtılıq. yarılılıq. yarqılıt. yarpılıq. müstəsnalıq. istisnalıq.
- sefareş** (fars) < savrış. savruş. savuruş. savarış. > ismarış. (> savmaq: göndərmək). savrılmış nərsə. tapşırıq.
- sefinc** məmnun olma. səvinc. sevinc.
- sehin** sahan. sağan. { < sağan}. {sarnıc. səhrinc. səhəng < sağnıc (< sağınaq qabı: < sağmaq)}. 1. böyük tabaq. böyük qab. 1. yağış suyun toplamağa özəl qab. gəmidə dadlı su saxlanılan qab. 1. seğink. sanqaq. çanqaq. çanaq.

- sehir** bükü. büyü. arbut. quda. yaluy. tilsim.
- sehirbaz** erk bicivik. büyücü. erk bici. qözbavçu.
- seq** seğ. bahça qapısını qapatmaq üçün enləməsinə qoyulan uzun ağac.
- seqə** seqə. mix. çivi.
- seqil** bax > səqil.
- seqinq** seğink. sehin. səhəng. sanqaq. çanqaq. çanaq.
- seqmən** səviyə. mərtəbə.
- seqrəq** seğrək. seyrek. nadir. az rastlanır. ender, azraq rastlanan.
- seqtör** sektor. < sık. kəs. aymaq. kəsiş. avdan. bölük. qol. əl. dəsdə.
- sel** 1. səl. sal. səlinti. salıntı. su salqını. gur su axıntısı. axıt. azmaq. axın. daşıq. daşmış çay, dərə. 1. axınc. axın. qəlñiz. gəlğiz. - axınlar axdı. 1. çoğun. çavun. çovun. qıyan. dağ dərədən axan su.
- sel** azmaq.
- sel** qabaraq. qaparaq. qabraq. qapraq.
- damcı görüb, seli unutup.
- hər əsənə yel demə, hər axana sel demə.

- **sel qalıntısı, yığıntısı:** kavlıq. qaqlıq.

- **sel qalıntısı:** qaqıntı.

- **selin qazıb qapıp gətirdiyi ziğ, liğ, topraq, çörçöp:**

qaznaq. qazın. qasın. qasınıq. qazınıq. qazım.

selinti

sel gətirən çör çöp. seldən qalan izlər.

seliti

səlinti. salıntı. 1. sel. səl. su salqını. yağmurun gur yağıb axması. 1. selin saldığı iz, dərə.

selləmək

siləmək. 1. saypamaq. saytalcılamaq. səpəmək. 1. sılamaq. saylamaq. saypamaq. saytalcılamaq. səpəmək. lütf etmək. mehribanlıq göstərmək.

səlmək

(< sel). coşmaq. qalxmaq. sevinmək. dikəlmək. sevincindən köpüp selip qalxmaq.

semec

simic. suvaşiq. sıvışiq. simitən. sırtıq. üzlü.

semivsiz

süyümsüz. çirkin.

sepaya

alava. yalav. şö'lə.

septabır

aralıq ilk.

ser

soba. parnik. gülxana.

serçə

sərçə. - **dağ sərçəsinin çeşitlərindən:** taqırcan. dağırcan.
- **dağ sərçəsinin çeşitlərindən:** taqırcan. dağırcan.
- **sərçənin kiçik çeşiti:** torğu.

- seri** < sür. hər şeyki sürür. davamı var { zaman. sayı. topluluq: çoxluq (**sürü.**)}.
- seri** 1. sıra. cərgə. çəki. dənə. dərəcə. dərcə. dəri. dərik. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. qada. qayda. qatar. doğru. qoyunı. qoyunu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşə. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bit. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). 1. sıra. dav. novbət. əl. (oyunda. qumarda, sağıq verməkdə). - əl kimin. - əl sizin. 1. dizi. düzü. taxım. əl. dəsd. set.
- bir seri: birdizi.
- serim** bax > **sərin**.
- serin** **serim**. 1. kölgə. kölgəlik. 1. genişlik. gərilmişlik. 1. soğuqa yaxın, xəfif soğuq. 1. səbirli. dayanıqlı. 1. göstəriş. açıqlama.

- serinqən** **seringən.** 1. sərinçə. sərinləşmiş. 1. səbirli. dayanıqlı. -
serinbæg: dözümlü kişi. 1. açıq. duru. - **sərinay:** duru ay. -
səringün: {1. açıq, boş, işsiz gün. alını açıq. qaraçuxa}.
- sertan** **serdan.** sıx. bol. - **serdan** başaq: sıx salxım.
- sertən** **serdən.** çoxdan. çoxraq, çox, artıq olmaqdan - kəmdən
olması, **serdən** yeğdir.
- servisləri** - **yük qulluqları, servisləri:** taşqo. karqo.
- seryal** ardıcıl. ardı olan. dizi. düzü.
- sesinmək** 1. saşılmaq. saşılmaq. saşulmaq. çözülmək. aşılmaq.
ayrılmaq. uzanmaq. uzaymaq. sünmək.
- sesqənmək** disginmək. qorxmaq. ürkmək. təlaşlanmaq.
heyacanlanmaq.
- seşiq** **seşik. şişik. saçıq.** qabarıq. bir yerə sığmayan nərsə.
ölçüsüz. - **seşik** dağ: çox hündür olan dağ. - **seşik kimsə:**
qurlu köplü adam.
- seşmə** əzilmiş. narın sil.
- seşmək** (s < > ş) **şişmək. saçmaq.** nərsənin çeşmə kimi, şişib,
qabarıb, qaynayın bir qaba sığmaması. - pişik dariğ **sişdi:**
buğda pişib şişdi, qaba sığmadı. - **seşik** dağ: çox hündür olan
dağ. - **seşik kimsə:** qurlu köplü adam. (> **çeşmə** (fars)).

- setiq** **setiğ** ^(fars) < **estiğ** < **üstük**. uc. ucalım. yüksəlim. qalxım.
siud. zirvə. uruc nuqtəsi. təpə, dağın, böyük nərsenin ən
yuxarsı, ən yüksək yeri, ucu. yuxar. kərəmpə. baş. təpə.
çixat. duruq. doruq (**1.** < **durmaq. 1.** < **tuqur. toqur**: düğün.
) . qullə.
- setqil** **setkil**. ürək.
- sev** - **sevtap**: sev tap.
- sevcı** **sevic**. hərək. örek. eş. bağış. bağışıt. ər üçün arvadı,
arvad üçün əri. həmsər. zovc.
- sevda** (**< sevmə**). buraq. bulaq. sevgi. aluq. eşq.
- **qarasevda**: vəsvəsə. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı.
qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı.
duyqu. duyu. duyum. duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq.
üzüntü. üzünc. üzülmə. ıztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab.
təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş.
- sever** < **sivri. 1.** çəbdəs. çəpləş. çapsal. çalbər. çalabər. çevik.
çalağan. çalışan. **1.** seber. çeber. zebel. sivir. **1.** sivir.
qıvraq. qıyaq. zirək. çeber: seber. zebel.
- sever** **sivir. zivik. zirək. zeyrək. 1.** çevik. çabuk. çabıq. çabaq.
çapıq. çalaq. taşaq. atıq. iti. girgin.ivək. kurnaz. kurzan.

qurbaş. bacarıqlı. başarıqlı. 1. qaqdırmaq. qaqanalı.
 qaqanalı. oyunçu. oyanıq. uyanıq. iti. 1. ustal. sivr. zirək.
 zeyrək. axıcı. axarlı. axımlı. dalqıç. oynaq. qıvraq. canlı.
 başarıqlı. çapıq. çabuk. hərəkətli.

severqə **severgə**. 1. dost. yaxın. yaran. 1. eşq. sevgi. tutqu.

severliq **severlik**. hünər. ustalıq. seberlik. sivrilik. önör. üstəlik.

sevəcən dadlı. müşfiq. nazik.

sevəcən acı çəkən. acıyan. üzülən. əsirgəyən. əsrəyən.

qıymayan. mərhəmətli. şəfəqətli.

sevəcən əsirgək. əsrəyik. qıymayaz. könlü yufqa. yaşyın. yaşın.

yumşaq. mərhəmətli.

sevəq **sevək**. 1. eşq. şoq. cazibə. məhəbbət. 1. söyük.

məhəbbət.

sevəqənmək **sevəgənmək**. özünü sevər göstərmək. aşiq keçinmək.

sevəqmək **sevəkmək**. sevərmək. sevmək. çəkmək.

sevən 1. məhəbbətli. müşfiq. 1. sevquci. sevic. aşiq. valeh.

şeyda. fədakar.

sevən sevər. aşiq. düşgün. istekli. pərəstişkar. bağlı könül.

könüllü.

- **adam sevən**. adam oxşar. adamsıl. (# **adamçıl** adam

yeyən).

- **biliklə sevən dağlar aşdı, bilgisiz sevən, yolun çaşdı.**

- **döğmədən, açılmır qapı, dadlı sevən, deməsin acı.**

- **göstərişi, özün göstətməyi sevən varlı:** qalandur.

- inciyib sınmağı, **sevən bilər**, sınıb dağılar, sevməyən ürək.

- **sevəni, söğmə, söğəni sevmə.**

- **sevgini sevən** yaradır, sevgini sevməmək "yara"dır.

- **yolla gedən yorulmaz deyiblər bil, sevən könül, sevdiren könül, gəl yola gir.**

- **iyiliksevər:** iyicil. iyiçil. eykuçil. eykiçil. yaxıcıil. uğurçil.

uğraçil. iyilikçi. xeyirxah.

- **özsevər:** mencil. mənçil. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz.

qaqlaq. qurqın. qurra. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. şişgin. şişirən.

çişrən. geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. köpük. kibirli.

böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş.

köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombaç. bombaç. qabaç.

kopaş. qapaz. apaz. qonbadaç. gombul. qabarıq. ormun.

orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. qurra. köpbərən.

xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir.

xudpəsənd.

sevər	sevən. aşiq. - iyimsevər : covmərd. - iyimsevər kimsənin evi, qapısı : açıq qapı. - özsevər : özdalıq. narsist. - qanmayan qıncı (kin. nifrət.). nədir, sevgi nədir, hər gələni sevib gedər, hər gedəni söğüb gedər. (gələni sevər, gedəni döğər.)
sevər	sevən. tutqulu. qutlu. mehriban. xoş. şirin. dadlı. gözəl. - sevengün : {1. xoşgün. 1. bəxtyar}. - sevenay : gözəl ay. ay kimi gözəl. - seval : sevimli. bəğənilən.
sevərək	sevərək . içdən. içgin. tindən. istəyərek. qəsdən. könül xoşluğu: basqısız. icbarsız. məcbursuz. istəyərek. - bir işi sevərək qılmaq : könül vermək.
sevərgəmək	sevərgəmək . söyürgəmək. əzizləmək. xoş tutmaq.
sevərqal	sevərğal . söyürgəl. söyürgəl. töhvə.
sevrliq	özsevrlik . qalandurluq. göstərişçilik. şişinçilik. mütəkəbbirlik.
sevi	sevgi. sevgi əğilimi. sevgi yaxınlığı.
sevic	sevc . hörək. örek. əş. bağış. bağışıt. ər üçün arvadı, arvad üçün əri. həmsər. zovc.

- sevici** sevquci. sevən. aşiq. valeh. şeyda. fədakar.
- seviq** **sevik. 1. sevgi.** könül bağı. eşq. **1.** ilgi. məhəbbət. - **ilgi** görmək. **1.** sevim. küyəş. mə'suq.
- seviq** **sevik. 1.** ilmaq. ilmək. lütf. məhəbbət. **1.** qınlıq. əziz. **1.** sevilən. sevgi göstərilən. sevgiyə layıq. sevgili. **1.** dost. könüldəş. **1.** avıt. avıtı. yumşaq. mehriban. eşq. səvük. sevgili. məhbub. aşiq. yaşıq. ışıq. sevinc. əziz. **1. səvük.** sevgili. məhbub. əziz. eşq. mə'suq.
- seviqən** **sevigən.** sevən. sevgisini verən.
- seviqləmək** **sevikləmək.** bax > **sevkəmək.**
- seviqli** **sevikli.** söyüklü. cəzbəli. müşfiq. mühibb. məhəttli.
- seviqli** **sevikli.** söyükli. gərəkli. mərgub.
- seviqliq** **seviklik. sevgililik. sövgülük.** duyqulu, duyquçıl ilişgi. könül bağı. aşıqlıq.
- **sevgilik, seviklik, eşq** sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi: könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində bıraxan acı.
- sevil** sevilən. əl üstündə tutulan.
- sevilay** sevil ay.

- sevilən** 1. gözdə. seçgin. gözə girmiş olan. bəğənilən.
 bənimsənən. mənimsənən. - **çox istəkli, sevilən:** tansuq.
 tanışqa. ən iyi. 1. sevgili. - **eldən sevilən kimsə:** elcə. el
 kişisi. elə uyar, yarar kimsə. 1. bəğənilən. - **elin, qara elin,**
əvamin dilində qoşu yazan, elə bəğənilən, sevilən qoşçu,
şair: qarambol qoşucu: qarambol şairi.
 - **başqalara sevilən:** könül avcısı. sevimli. içgin.
 - **söğə söğə sevilən, seve seve söğər.**
 - **yoxsun, üzük, acınaqlı sevilən kimsə:** kəsəcəğiz.
- sevilən** omraq. başaqt. öndə gələn. öndə bulunan. mə'suqə.
- sevili** sevgili. mə'suqə.
- sevilqən** **sevilgən.** sevilən. aşırı ilgi gören.
- sevilmək** < > **savulmaq:** bax > **soqulmaq.** yer dəyişmə, bir yerə,
 yönə ağmaq, çəkilmək işlərin göstərir.
- sevilməmiş** bəğənilməmiş.
- sevilməyən** **sevimsiz.** bəğənilməyən. soğuq. mənimsənilməyən. itici.
 itən. itələyən. itəgən. qoğan. qovan. antipatik.
 - **bəğənilməyən, sevilməyən, istənməyən, çəkilməyən,**
çəkilməz, can sıxıcı nərsə: qarın ağrısı.

- sevimləlik** **sevimsizlik**. bəğənilməzlik. soğuluq. mənimsənilməzlik. iticilik. itənlik. itəgənlik. qoğanlıq. qoğaqınlıq. qovanlıq. qovaqanlıq. antipatiklik.
- sevilmış** 1. diləv. istənilmiş. 1. situdə. öqüllü. öğüllü. öküllü. 1. tapılmış, istənilmiş, saytaş, qutsal, gözəl.
- sevim** 1. məhəbbət. 1. sevik. küyəş. mə'suşuq.
- sevim** 1. sevmə. məhəbbət. 1. cazibə. 1. simpati. alım, çəkicilik. sevgiyə yol açan. - **sevim biqə**: sevim biqə.
- sevimli** - **çox sevimli**: ay kimi çox gözəl. apba aybatıq.
- sevimli** 1. alınca. istəkli. gözəl. dilmə. diləm. 1. könül avcısı. başqalara sevilən. incə. tansuq. seçgin. tınqa. dınqa. tınqo. dınqo. finqo. içə yaxın. soxulqan. səmpatik. tonton. əziz. cana yaxın. bəğənişli. sevməli. bəğəni. bəğənişli. istəkli. könülə yaxın. soxulqan. səmpatik. - **bəğəni yaşam**. - **cııldız, yaramaz, şuluğ, sevimli qız uşağı**: çalıquşu. - **seviminin ağzı**: qunçə. qonca. - **çox sevimli birisi**: könüldən olan. 1. qavımsaq. cana yaxın. sıcaqqanlı. issiqanlı. (**# qovımsaq**). 1. qayın. qatın. gözəl. dilmə. diləm. xoşgil. xoş. şik. - **qadın** oğlum. - **qadın** tanrım. 1.

sevgi. sevgili. qaragöz. qaragözlü. məhəbub. mə'suq.

- **sevməyi ögrən, sevimli böyü.**

sevimli

aldavlu. dadlı. yamşaq. yumşaq. qüvətli. alımlı.

süydümlü. gözəl. süyümlü. alımlı. sucuq. şirin. yaqımlı.

yaxımlı. çaxımlı. xoş. dadlı. incə. cada. yada. iyi. uysal.

uymuşaq xuylu. iyi ürəkli. rəhimli. **1.** alqar. bəğənli. yaya.

istəkli. meyilli. **1.** çəkici. yaqımlı. gəlişli. gürkəmli. gürüklü.

görməgəy. dartımlı. süyci. alaşa. gözəl. çiraylı. yaraş.

aşnı. söyküli. cəzzab. çəkici. süyci. simpatik. **1.** tımarqu.

əsirgəyən. mükərrəm. rəhim. **1.** umaq. istəkli. çəkimli.

istəkli. marağa. məhəbbətli. cazibəli. cəzzabli. yazmalı.

iltizami. - **sevimli** üzü vardır.

sevimlik

1. gözəllik. simpatik. batqın. batnıq. qonqur. qonaq.

ruhlu. yaxımlıq. uyqunq. gürk. yaxışıqlıq. **1.** qüvətliq.

alımlılıq. süyün. sevmi. alım. simpati.

sevimlilik

süysəllik. alımlılıq. aybatlıq. qüvətliq. çaxımlıq. çağlılıq.

yaxıllıq. çəkicilik. cəzzablıq. cəzbəlilik. cazibəlilik.

duzluluq. xoşgillik.

sevimsiz

1. çəkimsiz. alımsız. cəzbəsiz. **1.** çəkimsiz. alımsız.

qovman. cazibəsiz. **1.** çirkin. kötü. pis. pəs. kirli. **1.** xoşa

gedməyən. ətacı. saydamsız. mükəddər. donyağı.

antipatik. 1. qurubt. çirkin. 1. sevimləyən. bəğənilməyən.

soğuc. mənimsənilməyən. itici. itən. itələyən. itəgən.

qoğan. qovan.antipatik.

- **sevimsiz olan**: iğrənc. qaqavan. qaqavaş. qaqavac. qaqırt.

qaqırtı.

sevimsiz 1. qutsuz. gözə xoş görünməyən. 1. süydümsüz.

sevimsizləşmək yaramazlaşmaq: isizlənmək.

sevimsizlik 1. **sevilməzlik**. bəğənilməzlik. soğuculuq.

mənimsənilməzlik. iticilik. itənlik. itəgənlik. qoğanlıq.

qoğacılıq. qovanlıq. qovaqanlıq. antipatiklik. 1.

qurubetlik. çirkinlik.

sevin sevinc. mutluluq. - **sevinay**: sevin ay.

sevinc 1. sevinclik. dalqa. keflilik. tutuqluq. şənlik. 1. dinclik. iç

qolaylığı könül açıqlığı. 1. seviş. coşqu. istək. əsmə. əsi.

marəğ. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.

həzz. ləzzət. 1. gülüz. şadlıq. gülərüzlük. behcət. nə'sə.

1. qoğanc. qovanc. şadlıq. 1. **sevinmə**. övüşü. - **yaşamın**

yaşıda var qurusuda, könül ki var, övüşüdə var, öküşüdə.

1. **sevinmə**. **seviniş**. şənlənmə. mutlanma. mutlanış.

qutlanma. qutlanış. **1. seviş.** alaş. eşq. məhəbbət. mehr.
 - **sevincə arən:** neşələnmiş. - **birdən bir sevinc gəldi:** doğdu.
 oldu. buluşdu.
 - başqalarına sevmə ögrətmədsə, barı **sevinc** ver.
 - **sınıx könül, saxlamaz sevinc, sınıx küzə necə saxlasın**
içində su.
 - **sevgini, sevinci yaşamaq:** sevinmək.

sevinc

. **1. (# bükünc).** **1. seviş.** çırğamış. toy. şənlik. güvənc.
 kürəng. bayram. bəzm. eyşi işrət. şadlıq. sirur. fərəh.
 nişat. şadi. **1. saluq.** qovancılıq. güvəncilik. bəşarət.
 müjdə. **1. səfinç.** aşıq. yaşlıq. eşq. işıq. - öküş **sevinc**
 bolsa, qatıq öksünür: çox ögünməyin sonu, döğünməkdə. **1.**
 qələyan. qanıq. qanıt. **1. öğünc.** ökünc. öğünmə. iftixar.
1. ərik. irik. rahat. **1. yaşın.** şadlıq. **1. bax > sağınc.** söyü.
 bəğənc. güvənc. onqluq. mutluluq. dola. kef. neşə. ləzzət.
 nəşə. coşqu. oyun. qurur. kıvanc. şadlıq. güvənc. oyayın:
 oynayan: sevincə. sevinmə duyqusu, mutluluq. öqir. ökir.
 əğləncə. - **sevinçbek:** sevinç bek. onğ. mutluluq. - **sevinç**
xan: sevinç xan. **1. eşq.** səvük. sevik. sevgili. məhəbub.
 aşıq. yaşlıq. işıq. əziz. mə'suq. mutluluq. güvənc. onqluq.

dola. kef. neşə. ləzzət. qanıt. qələyan. qalağan. tarba.
 tərəb. şənlik. təpinmə. - toy tutub **tarba** qıldılar. **1.** qut.
 neşə. mutluluq. quvanc. qutluluq. baydam. bəydəm.
 mutluluq. neşə. süyünc. söyünc. neşə. heyranlıq.
 baydamlıq. neşə. şənlik.

sevincəq

sevincək. **1.** çaraq. şad. saz. məmnun. xurrəm. **1.**
 ərsənğ. şad. uca. fərəhli. sivrilib, itilib duran. - **ərsənğ**
gülüş: qıs qıs. ucadan gülüş. - **ərsənğli ərsənğlə**: sevina
 sevinə. fərəhli. fərəhlə. **1.** seviniləcək nərsə, sevinç
 qaynağı.

sevinci

1. müjdəçi. **1.** müjdəlik.

sevincilə

qoşqola. iki əlli. oyayın: oynayan. güvəncə.
 məmnuniyyətlə.

sevincilik

sevincilik. şənlik. bayram.

sevincli

1. quvanclı. mutlu. süyüncü. söyüncü. neşəli. mutlu.
 şat. neşəli. şaqraq. **1.** mutlu. söyüncən.

sevincli

sevindirici. sevindirən. ışıqlı. ışıq. ışıqın. ışıqlı. yaşılıq.
 yaşqın. yarıqın. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara
 düşüncəkən, sən **ışıqlı** kağızını aldım.

sevincli

sevnək. məsrur. şad.

sevinclik	sevincilik. sevinc. dalqa. keflilik. tutuqluq. şənlik. bayram.
sevinən	- sevinən, sevgisin yaşır, sevindirən, sevdiyin yaşadır.
sevinib	- keçici ilgilərlə sevinib, uğraşan kimsə: könül avcısı. çapqın. çalamıt.
seviniş	sevinmə. sevinc. şənlənmə. mutlanma. mutlanış. qutlanma. qutlanış.
sevinqən	sevingən. qatqurqan. qasqurqan. qaqqıldayan. çox öğünən. öğüngən. çox qüləyən. qaturqan.
sevinmə	1. gönənmə. kıvanma. güvənmə. məmnun olma. 1. şadmanı.
sevinmə	məmnunluq.
sevinmə	sevinc. övüşü. - yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, <u>övüşüdə var</u>, öküşüdə.
sevinmə	sevinış. sevinc. şənlənmə. mutlanma. mutlanış. qutlanma. qutlanış.
sevinmək	1. gözü könlü açılmaq. güllənmək. neşələnmək. 1. xoşlanmaq. 1. qanıq edmək. gövünmək. bəğənmək. 1. şağalanmaq. şadlanmaq. - çox sevinmək: gözünün içi gülmək. çox istekli görünmək. çalmadan oynamaq. bayram

yapmaq. bayramlamaq. al bağlamaq.

- **çox sevinmək**: içi gülmək. içi yağ bağlamaq.

- **çox sevinmək**: qanatlanmaq.

- **çox sevinmək**: göyə uçmaq.

- **çox sevinmək**: ayaqları yerə dəğməmək.

- **çox sevinmək**: göbək atmaq.

- **tam sevinmək**: anadan doğmuşa dönmək.

- **ağzı qulağına varmaq**: çox sevinmək.

- **çax sevinmək**: düdük çalmaq. - **çox sevinmək**: düğün toy edmək.

- **çox kef edib, sevinmək**: qoz qırmaq. - **çox sevinmək** içine dəğmək.

- **çox sevinmək**: çaldırmaq. çıldırmaq.

- **dos üzülmesin, düşman sevinməsin**: dosda düşmana qarşı.

- **keçici ilgilərlə sevinib sürmək, yaşamaq**: könül əgləndirmək.

sevinmək 1. quvanmaq. oquramaq. məmnun olmaq. təsvib edmək. süyünmək. söyünmək. mutlanmaq. neşələnmək. duyqulanmaq. mutlu olmaq. tansıxlamaq. məmnun

olmaq. **1. gönənmək.** güvənmək. fəxr etmək. - sonsuz
 alınır, vurulub **sevinmək: aldırmaq. 1. sevləmək.**
 savunmaq: acısı keçmək. qıvalmaq: öğünmək qıvanmaq.
 öğünmək. dartınmaq. sevgisin sunmaq. rəhm etmək.
 məhəbbət etmək. acınmaq. özlemək. **1. tarbalamaq.**
 tərəb tutmaq. şənəlmək. təpinmək. - toy tutub
tarbaladılar. - çox sevinmək: çox oğünmək: qınalar
 yaxınmaq. **1. yarutmaq. yaşutmaq. şad olmaq. keflənmək.**
 kef eləmək.

sevinmək	sevgini, sevinci yaşamaq.
sevinmiş	sevinçli. mutlu. mutlu olmuş.
sevinti	1. mutluluq. mutlu olmaya dəğən 1. fərəhlik, gəvşəmə, yüngüllük. yengillik. rahatlıq. huzurlu.
sevintiq	sevindik. məmnun.
sevintiq	sevindik. muştuluq. müjdə. - bal kərəsi yemiş kimi, ol qatı (qədər) sevindikki.
sevintiq	sevindik. söyündük.
sevintirdiz	sevindirdiz. məmnun.
sevintirən	- sevinən, sevgisin yaşır, sevindirən, sevdiyini yaşadır.

- sevintirən** **sevindirən. sevindirici. sevincli.** ışıqlı. ı şıl. ı şqın. ı şarlı. yaşıqlı. yaşıqın. yarqın. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara düşünürkən, sən in **ışıqlı** kağızıvı aldım.
- sevintiri** **sevindiri.** bayındırı. bəşarət.
- sevintirici** **sevindirici.** könül açıcı.
- sevintirici** **sevindirici. sevindirən. sevincli.** ışıqlı. ı şıl. ı şqın. ı şarlı. yaşıqlı. yaşıqın. yarqın. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara düşünürkən, sən in **ışıqlı** kağızıvı aldım.
- sevintirmək** **sevindirmək.** ilgiləndirmək. - **yaşamağa ilgiləndirmək,** **sevindirmək:** yaşama bağlatmaq. - **boşuna sevindirmək:** qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. avutmaq. aldatmaq. - **boşuna sevindirmək:** qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. avundurmaq.
- sevintirmək** **sevindirmək.** könlünü almaq. könül yapmaq. qırıqlığı, qırqınlığı n gidərmək.
- sevintirmək** **sevindirmək.** qanatlandırmaq.
- sevintirmək** **sevindirmək.** sanğılmaq. sanılmaq. xətir almaq.
- sevintirmək** **sevindirmək.** 1. iltəmək. yeltəmək. təşviq tərğib edmək. güvəndirmək. öğündürmək. 1. iynaqlamaq. oxşamaq. könül almaq. quvatmaq. onqatmaq. mutlu edmək. quvandırmaq. 1. sulamaq. sevsiləmək. göyəkləmək.

tərlətmək. şadablamaq. 1. tapdırmaq. istətmək.

səvindirmək. avutmaq. əkləndirmək. əğləndirmək.

əyləndirmək. dadlatmaq. kef vermək. həzz vermək. - bu

xəbər iyicə **əyləndirdi** bizi. - uşağı **əylədirmək**.

sevintüq

sevindük. mutlul. bəxtiyar. - **sevindük alp.** uzun sürən bir cocuqsuzluq dönməndən sonra, cocuqları olan evlərin, sıx kullandığı ad.

sevir

- **səni öyləsinə sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan alaram.**

sevirəm

- **yeralma soğancan, səni sevirəm ay can.**

sevirəm!

öpürəm!. ay lav yu!.

sevirgəmiş

əzizləmə. lütf etmə. mərhəmət etmə.

sevirqal

sevirğal. sayurğal. siyurğal. söyürğal. yaşağul. yaşaluğu.

mədəd məaş. yapır. yabır (fars). yaşam üçün verilən

sovğat. xan yönündən verilə sovğat.

sevirqəmək

sevirgəmək. sevgəşmək. sevrəşmək. sevgəyişmək.

sevməşmək. ilginmək. ilgilənmək. ilginişmək. ilgəyişmək.

təvəccüh, rəğbət, iltifat, lütf, məhəbbət, inayət etmək,

göstərmək.

- sevirqəmiş** **sevirgəmiş. sevgəşi. sevgəyiş. sevməşi. sevrəşi. 1.**
 ilgəyiş. ilgi. ilginmə. ilgilənmə. ilginiş. təvəccüh. rəğbət.
 iltifat. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. məhəbbət. inayət.
- sevirqəşli** **sevirgəşli. sevməşli. sevgəşli. sevgəyişli. sevrəşli. ilgili.**
 ilginli. ilgəli. ilginc. ilgəyişli. təvəccühlü. rəğbətli. iltifatlı.
 lütfli. məhəbbətli. inayətli.
- seviş** iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. araş.
 arziq. marağ. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq.
 əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. təmə'. tamah. yapas.
 qılas. atış. utuş. oduş. alışiq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq.
 qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman <
 acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas.
 talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. islaq. islat. islaq. islat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs. 1. sevinc. coşqu. istək. əsmə.
 əsi. marağ. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq.
 həvəs. həzz. ləzzət.
- seviş** **sevinc. alaş. eşq. məhəbbət. mehr.**
- seviş** sevinc. çirğamış. toy. şənlik. kürəng. bayram. bəzm.
 eyşi işrət.

- sevişik** **sevişik. sevşik.** eşqli. alaşlı. alaşiq. məhəbbətli. mehrlı. mehırlı.
- sevişimsimək** könlü ilə oynamaq. sevən kimi davranıb oyalanmaq.
- sevişlə** **sevgiyələ.** qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada qada. dos dosca. dosca. yoldaşca. yolaşca.
- sevişli** iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. özneşic. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışiq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışiq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərıkli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşiq. arzıqlı. marağlı. həvəsli. həvəskar.
- sevişmə** - **sevişmədə, şəhvətdə son dərəcəyə varmaq:** yuxa. yoxa. alihəpərut ələmi.
- sevişmə** 1. cütləşmə. sürüş. cüfgiri. 1. sürüş. cütləşmə. cüfgiri.
- sevişmək** 1. qaprıqlamaq. qamrıqlamaq. çaprıqlamaq. cütləşmək. 1. qarınmaq. birbirinə keçmək, girmək. cütləşmək. 1. sikişmək. düzüşmək.

- sevişmək** 1. qoxuşmaq. sarılıb öpüşmək. 1. suvuşmaq. qanışmaq. qınışmaq. qoyulmaq. yollanmaq. düzəşmək. qoxulaşmaq. məhəbbətləşmək.
- sevq edmək** < 1. suyqlamaq. suqamaq. savqamaq (**savmaq**). göndərmək. soxmaq. 1. çevkəmək. çəkmək. çevirmək. - **çəri sevq etdi**: çəri çəkdi. - **sevq edən**: savan. savyan. yollayan. uduz. - **sevq edici**: salçı. salıcı. yönəndən.
- sevq** **sovq** < **savuuq**. göndərmə. ekspedisiyon. - **sovq edmək**: itmək. soxmaq. sürükləmək. - onun bu sözü məni sorunu araşdırmağa **itdi**. - **sevq edmək**: soxmaq. yollaqlamaq. yolaqlamaq. yöndirmək. kanallamaq. - **sevq olmaq**: uğramaq. raslamaq. düşmək. varmaq. barmaq. ulaşmaq. çatmaq. göndərilmək. - istəyinə **düşdünmü**. - **sevqedmək**: uğratmaq. düşürmək. raslatmaq. vardırmaq. bardırmaq. ulaşıdırmaq. yollamaq. göndərmək.
- sevqəmək** **sevgəmək**. seviksəmək. ilitmək. məhəbbət edmək.

- sevqəmək** **sevkəmək. sevikləmək. 1.** istəmək. tapşırmaq.
tapışdamaq. ismarlamaq. daluqmaq. talubmaq.
damaqmaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək.
susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq. **1.** araşdırmaq.
bəlləmək. damqamaq. saptamaq. göstərmək. atamaq. **1.**
araşdırmaq. bəlləmək. damqamaq. saptamaq.
göstərmək. atamaq.
- sevqənim** **sevkənim.** sevdigim.
- sevqəşi** **sevgəşi. sevgəyiş. sevirgəmiş. sevməşi. sevrəşi. 1.**
ilgəyiş. ilgi. ilginmə. ilgilənmə. ilginiş. təvəccüh. rəğbət.
iltifat. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. məhəbbət. inayət.
- sevqəşli** **sevgəşli. sevgəyişli. sevrəşli. sevməşli. sevirgəşli.** ilgili.
ilginli. ilgəli. ilginc. ilgəyişli. təvəccühlü. rəğbətli. iltifatlı.
lütfli. məhəbbətli. inayətli.
- sevqəşliq** **sevgəşlik.** bağşılıq. əsirgəlik. yaxcılıq. astalıq. ılımanlıq.
ılımlıq. ılınlıq. ılışlımlıq. ıslaqlıq. yılımanlıq. yılımlıq.
yılınlıq. yılışlımlıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. yumşalıq.
yumuşaqlıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət.
mulayimət. mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət.
inayət.

- sevqəşmək** **sevqəşmək. sevrəşmək. sevgəyişmək. sevməşmək.**
sevirgəmək. ilginmək. ilgilənmək. ilginişmək. ilgəyişmək.
 təvəccüh, rəğbət, iltifat, lütf, məhəbbət, inayət edmək,
 göstərmək.
- sevqətiş** **sevgətiş. sevgitiş. sevrətiş. sevrətişi.** ilgilətmə. ilgətiş.
 ilgitiş. ilgitmə. ilgitiniş. mütəvəccih etmə. cəlb, rağib,
 meyilli etmə. diqqətin, iltifatın çəkmə.
- sevqətişmək** **sevqətişmək. sevgitişmək. sevrətişmək. sevrətitmək.**
sevgitmək. sovqıtmaq. ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək.
 ilgilətmək. ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rağib, meyilli
 etdirmək. diqqətin, iltifatın çəkdirmək.
- sevqəyiş** **sevgəyiş. sevgəşi. sevrəşi. sevməşi. sevirgəmiş.** ilgəyiş.
 ilgi. ilginmə. ilgilənmə. ilginiş. təvəccüh. rəğbət. iltifat.
 iyilik. bağış. oxşaq. lütf. məhəbbət. inayət.
- sevqəyişli** **sevgəyişli. sevgəşli. sevrəşli. sevməşli. sevirgəşli.** ilgili.
 ilginli. ilgəli. ilginc. ilgəyişli. təvəccühlü. rəğbətli. iltifatlı.
 lütfli. məhəbbətli. inayətli.
- sevqəyişmək** **sevgəyişmək. sevgəşmək. sevrəşmək. sevməşmək.**
sevirgəmək. ilginmək. ilgilənmək. ilginişmək. ilgəyişmək.

təvəccüh, rəğbət, iltifat, lütf, məhəbbət, inayət etmək, göstərmək.

sevqi

- **sevğini sevən** yaradır, **sevğini** sevməmək "yara"dır.

- qanmayan qıncı (kin. nifrət.). nədir, sevgi nədir, hər gələni **sevib** gedər, hər gedəni söğüb gedər. (gələni **sevər**, gedəni döğər.).

sevqi

sevgi (> **sevda**). aruv. dilbər. söykül. özük. istək. həvəs. iştiaq. sevmə eyləminin üğəsi. - **özük** odu tutunub, öpge ürək qoğrulur: aşq odu alıssa, ürək, ötgə, qalan nərsələr qoğrulur.

sevqi

sevgi. 1. **sevgili**. dalbağ > dilbağ. dilbər. 1. **sevik**. könül bağı. eşq. 1. içik. doğruluq. səmimilik. iqlas. xilus. 1. könül yarası. eşq. 1. sanı. sayqı. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə. ərək. ərəş. ərəc. ərıc. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. - **mənim könlümə**: mənin xətrimə. 1. ilgi. göz. - **gözümdən** düşdü artıq. 1. bağlanma. yaxınlıq. buraq. bulaq. aluq. **sevda** (< **sevmə**). eşq. atifə. acıma. itufət. vergi. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasbaltı. ehsan. - **qara sevgi**: malixulya. əziz. seçgin. sayqıdəğər. dəğərli. möhtərəm. əkdəş. məhbub. qardaşlıq. dosluq. 1.

buraq. bulaq. aluq. sevda(< **sevmə**). eşq. 1. dosluq. 1. ürək. könül. eşq. 1. sevgili. sevimli. qaragöz. qaragözlü. məhbub. mə'şuq. 1. **savqı**. vergi. veriş. yuxa. yarlıq. erməğan < yarmağan. acıma. bağış. bağışıt. iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan.

- **sevgi deyimi**: cicim. - **sevgi qarşısında kəllə işləməz, söz keçməz**: könül buyruq dinləməz.

- **cicim** gəl gedəlim.

- **sevgi yoxluğu**, ölümdür, axan suyun çağılması, yaşam deyilmi.

- **sögmə tikanı**, **sevgi gülündən su içər**, orax gəlsə, kollu güllü biçər.

- **ilk sevgi**: ilk göz ağrısı.

- **qıyma bu sevgilə**.

- **sevgi bildirmək üçün**. (birinə gələcək yamanlığın savma diləyi: qada almaq. - **qadavı alım**, balasan gedmə).

- **sevgilinin saçı**. çövgən. çevqan.

- **sevgi duymaq**. ürəyi gedmək könlü, ürəyi qaymaq.

- **sevgi məsələsi** könül sorusu.

- **sevgidən duyulan ağrı**: könül acısı.

- **birdən sevgi, çəkim duymaq:** qanı qaynamaq.
- **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar, sevgini sığal yağlar. (sığal: oxşama. nazlama).**
- istəksiz **sevgi** olmaz, **sevgili** olan istəksiz olmaz.
- qanmayan qıncı (kin. nifrət.). nədir, **sevgi** nədir, hər gələni sevib gedər, hər gedəni söğüb gedər. (gələni sevər, gedəni döğər.).
- **sevgi** ağına bozuna baxmaz, ac olan, dadına duzuna.
- **sevgi** düzlük əğrilik tanımaz.
- sevgi yara bitirir, baş itirir.
- sevgi, coşun çaydan, bərkiliyin dağdan, dərinliyin dənizdən alır.
- **sevgidən, sevgi** doğur, sevgisiz, ürəkli olur. (**sevgi** doğar, **sevgisiz**, umacsız qalar.).
- **sevgi, and götürməz.**
- sevməyi ögrətmək, sevgini böyütməkdir. (sevgini becərtmək, bəsləmək, dəğərləməkdir.).
- **qurtuluş sevgisi**, gözlərində ışıq ışıq yanırıdı.
- **sevgi dolayı öcüntü, acıma** ürek ağrısı.
- **sevgi gülü tuxumsuz, söğmə kolu tikansız. - sevgi gülün**

tuxumu yox, söğməyin tikanı yox.

- **sevgi ilgidən yoxsun:** məhəbbətdən, əlaqə, təvəccühdən məhrum.

- **sevğini, sevinci yaşamaq:** sevinmək.

- **sevinən, sevgisin yaşır, sevindirən, sevdiyin yaşadır.**

- **söğəndə sevqi ocağı arama, sevmiyən söğürsə, qınama.**

- **nədəndi sevgilər, belə soğuqluğa töküşür** (çevrişir).

- istəksiz **sevgi** olmaz, **sevgili** olan istəksiz olmaz.

sevqi **sevgi.** oynaş.

sevqi **sevgi.** 1. eşq. ərik. məhəbbət. - sevgi. dilbər: könül əyləncəsi. 1. ərik. eşq. məhəbbət. öğət. ögət. 1. iynar. inar. eşq. aşq. süygənlik. eşq. 1. səvüklü. öküş. umac. istəkli. məhbub.

sevqil **sevgil.** sevilən. səvük. səvük. sevik. əziz. tuzaq. tuzağı. tuzqıya. gözəl. məhbub.

sevqili **sevgili.** 1. aşnı. söyküli. alaşa. gözəl. amraq. 1. tos. dos. dost.

sevqili **sevgili. sevgi.** 1. sevilən. 1. könüllü. mə'suq. 1. dalbağ > dilbağ. dilbər. 1. gözəl. dilmə. diləm. könül çəkən. ürək yapan, qayıran, qoparan. ürək süsü, könül bəzəyi. gözəl.

dilmə. diləm. gözəl. qaragözlü. sevili. mə'suqə. göz ağrısı. 1. ürək yapan, qayıran, qoparan. gözəl. dilmə. diləm. könül çəkən. 1. sevgi. sevimli. qaragöz. qaragözlü. məhbub. mə'suq. 1. (uşaq dilində) cici. gözəl. dilmə. diləm. iyi. xoş. - **incə mincə, ufaq təfəq, əsmər sevgili:** qarabibər.

- **ürək süsü, könül bəzəyi, ürək dişliyi (dincliyi) könül əğləyi** (əğləcəsi).

- **sevgilisinin hər davranışına, oyununa qatlanan:** könül diləncisi.

sevgili

sevgili. 1. eşq. səvük. sevik. məhbub. aşiq. yaşıq. ışıq. sevinc. əziz. 1. istəkli. onaq. sarıl. sarıl. sayqılı. cana yaxın. tuzağı. aşiq. mə'suqə. 1. süygən.

sevgilik

- **sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi:** könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində bıraxan acı.

sevgililik

sevgililik, seviklik, sövgülük. duyqulu, duyquçıl ilişgi. könül bağı. aşiqlik.

sevgilim

sevgilim, sevdiiyim. ilkəm. əzizim. saynım. canım.

sevgilim

sevgilim, sevüqüm. istəklim.

- sevqin** **sevgin.** bağlı. asılı. dəğgin. ilgili. ilişgin. ilişgili. çəkgin. çəkili. çəkişgin. münasibətli. mərbut. irtibatlı. əlaqəli. əlaqədar. dayir. ayid. mütəəlliq. görevli. daşıcı. daşıc. daşıyan. vəzifəli.
- sevqisiz** **sevgisiz.** məhəbbətsiz.
- sevgidən, sevgi doğur, **sevgisiz, ürəkli olur.** (sevgi doğar, sevgisiz, umacsız qalar.).
- sevqisiz** **sevgisiz.** 1. səvüqsüz. 1. öksüz. kişisiz. adamsız.
- sevqitiş** **sevgitiş. sevgətiş. sevrətiş. sevrətişi.** ilgilətmə. ilgətiş. ilgitiş. ilgitmə. ilgitiniş. mütəvəccih etmə. cəlb, rəğib, meyilli etmə. diqqətin, iltifatın çəkmə.
- sevqitişmək** **sevgitişmək. sevgətişmək. sevrətişmək. sevrətitmək. sevgitmək. sovqıtmaq.** ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək. ilgilətmək. ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rəğib, meyilli etdirmək. diqqətin, iltifatın çəkdirmək.
- sevqitmək** **sevgitmək. sovqıtmaq. sevgətişmək. sevgitişmək. sevrətişmək. sevrətitmək.** ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək. ilgilətmək. ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rəğib, meyilli etdirmək. diqqətin, iltifatın çəkdirmək.

- sevqiylə** **sevgiylə. sevişlə.** qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada qada. dos dosca. dosca. yoldaşca. yolaşca.
- sevquci** sevən. sevici. aşiq. valeh. şeyda. fədakar.
- sevlə** işın. şövlə.
- sevləmək** dartınmaq. sevinmək. sevgisin sunmaq. rəhm etmək. məhəbbət etmək. acınmaq. özləmək.
- sevmə** - **sevəni, söğmə, söğəni sevmə.**
 - **söğə söğə sevilən, sevə sevə söğər.**
 - başqalarına **sevmə** ögrətmədirsə, barı sevinc ver.
 - **sevməyi ögrən, sevimli böyü.**
 - sevməyi ögrətmək, sevgini böyütməkdir. (sevgini becərtmək, bəsləmək, dəğərləməkdir.).
- sevmə** sevim. məhəbbət.
- sevmək** **1.** nərsəni özləmək, istəmək. - **tayğın** yügürgəni, tülkü sevməz: iti qaçan tazını, tülkü sevməz. **1.** bəyəndirmək. tə'rifləmək. **1.** aşuqmaq. bir nərsəyə yönəlmək. nərsəni özləmək. istəmək. arzulamaq. **1.** can atmaq. xoşlanmaq.
- sevmək** **1.** vurulmaq. çarpılmaq. aşiq olmaq. **1.** könlü olmaq: könlü qanmaq. qanıqmaq. razı olmaq. istəmək. **1.** əğimmək. könlü axmaq. meyl etmək. **1.** könül bağlamaq.

meyl etmək. **1. xoşlamaq. 1. könül vermək. 1. qanı yılımaq. qanı ılımaq. qanı ılınmaq. bəğənmək. 1. könül düşürmək. 1. sevərmək. sevəkmək. çəkmək. - çox sevmək:** çaldırmaq. çıldırmaq. dəlirmək. dəli olmaq. qızqınmaq. sevgidən başın itirmək.

- **gözüvü sevərim: gözüvü yiyelim, yeyim:** nə olur. yalvarırım. lütfən.

- **sevib bayılmaq:** aşıq olmaq. könül axıtmaq meyl etmək.

- **sevə sevə istəmək:** özə başış.

- **nərsəni aşırısına, tükətesinə sevmən:** düşürman. düşman (**: düşürən < düşürmək**). - dadlı **düşmanı**.

- **sevmək inanmaqdır, inanmaq istəməkdir.**

- **sevmək inanmaqdır, inanmaq sevməkdeyir.**

- **sevməyə başlamaq:** könül ilişmək.

sevməli sevimli. içgin. bəğəni. bəğənişli. istəkli. - **bəğəni yaşam.**

sevməmə istəməmə. büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma. dadalmama. dadlanmama. bəğənməmə. uğranmama. sininməmə. sınınmama. yatsınmama. məmnun olmama. şadlanmama. xoşlamama.

xoşlanmama. xoşnud olmama. razılaşmama.

kefalmama. işme'zaz.

sevməmək başı xoş olmamaq. xoşlanmamaq.

- sevgini sevən yaradır, **sevgini sevməmək** " yara "dır.

sevməmiş - altısın sevməmiş, birindən qalmış.

sevməşi **sevgəşi. sevgəyiş. sevrəşi. sevirgəmiş. 1.** ilgəyiş. ilginmə.

ilgilənmə. ilginiş. təvəccüh. rəğbət. iltifat. iyilik. bağış.

oxşaq. lütf. məhəbbət. inayət. 1.

sevməşli **sevgəşli. sevirgəşli. sevgəyişli. sevrəşli.** ilgili. ilginli. ilgəli.

ilginc. ilgəyişli. təvəccühlü. rəğbətli. iltifatlı. lütfli.

məhəbbətli. inayətli.

sevməşmək **sevgəşmək. sevrəşmək. sevgəyişmək. sevirgəmək.**

ilginmək. ilgilənmək. ilginişmək. ilgəyişmək. təvəccüh, rəğbət, iltifat, lütf, məhəbbət, inayət edmək, göstərmək.

sevməyən itən. yerçi. yerən. - sevgiyerən: sevgi sevməyən. -

yeməkyerən: yemək sevməyən. - topraqyerən: toprağın,

ölkəsin sevməyən.

- inciyib sınımağı, sevən bilər, sınıb dağılar, **sevməyən ürək.**

- **söğəndə sevgi ocağı arama, sevmiyən söğürsə, qınama.**

sevmi süyün. sevimli. simpati. alım.

- sevmiş** - **qarasevmiş**: qaramsıq. qaramsuq. çürükçü. qaramsar. qaramsır. qarasıq. qarısıq. qaraç. qaraçlıq. qaragöz. qaramquluç. hər nəyi qara, qaranqul görmə. düşügün. koraçı. koranlış. kötümsar. kötümsər. götümsər. qatsaq. pisanlış. uğursuz. qarabaxan. qaraqaran. bədbin. bədəndiş. pesimist.
- sevnək** sevincli. məsrur. şad.
- sevniq** **sevnik**. yaşut. şad. yarud. açıq. könük. könül. həyəcanlı.
- sevrəmək** **söyrəmək**. sövmək. çəkmək. özünə qarşı, tərəf çəkmək.
- sevrəşi** **sevməşi**. **sevgəşi**. **sevgəyiş**. **sevirgəmiş**. 1. ilgəyiş. ilgi. ilginmə. ilgilenmə. ilginiş. təvəccüh. rəğbət. iltifat. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. məhəbbət. inayət.
- sevrəşli** **sevgəşli**. **sevgəyişli**. **sevməşli**. **sevirgəşli**. ilgili. ilginli. ilgəli. ilginc. ilgəyişli. təvəccühlü. rəğbətli. iltifatlı. lütfli. məhəbbətli. inayətli.
- sevrəşmək** **sevgəşmək**. **sevgəyişmək**. **sevməşmək**. **sevirgəmək**. ilginmək. ilgilenmək. ilginişmək. ilgəyişmək. təvəccüh, rəğbət, iltifat, lütf, məhəbbət, inayət etmək, göstərmək.
- sevrətiş** **sevgətiş**. **sevgitiş**. **sevrətişi**. ilgilətmə. ilgətiş. ilgitiş. ilgitmə. ilgitiniş. mütəvəccih etmə. cəlb, rağib, meyilli etmə. diqqətin, iltifatın çəkmə.

- sevrətişmək** sevgətişmək. sevgitişmək. sevrətitmək. sevgitmək.
sovqıtmaq. ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək. ilgilətmək.
ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rağib, meyilli etdirmək.
diqqətin, iltifatın çəkdirmək.
- sevrətitmək** sevgətişmək. sevgitişmək. sevrətişmək. sevgitmək.
sovqıtmaq. ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək. ilgilətmək.
ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rağib, meyilli etdirmək.
diqqətin, iltifatın çəkdirmək.
- sevsərsəmək** sevdərsəmək.
- sevsiləmək** sulamaq. sevindirmək. göyəkləmək. tərlətmək.
şadablamaq.
- sevşiq** sevşik. sevişik. eşqli. alaşlı. alaşiq. məhəbbətli. mehri.
mehirli.
- sevta** sevda. - qara sevda: qara sevgi: qara qapna: qara qapan:
qara çapna: qara çapan: 1. umutsuz güclü sevgi, aşq, eşq. 1.
kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib,
dışardan gələn uyararlara (oyandırarlara, düşündürənlərə)
qapılması, güclü suç duyquları içinə düşmüş durum. malixulya.
melankolik.
- sevta** sevda. < sevgi. söyü. eşq. isiklik.

- sevtalı** **sevdalı.** tutgun. söyücən. aşiq. yanuq. yanıq. yanqaq. aşiq. istəkli.
- sevtərsəmək** **sevdərsəmək.** sevsərsəmək.
- sevtiq** - **sevdiyi ilə uğraşmaq:** könül əgləndirmək.
- sevtiq** **sevdik.** sevgili.
- sevtirən** **sevdirən.** - **yolla gedən yorulmaz deyiblər bil, sevən könül, sevdiren könül, gəl yola gir.**
- sevtiri** **sevdiri.** bəyəndiri. tə'rif.
- sevtirmək** - **özün istətmək, sevdirmək.** üreyə girmək könül avlamaq.
- sevtirmək** **sevdirmək. səvdirmək. süydürmək.** kimsədə, nərsənin sevgisin oyandırmaq, salmaq.
- sevtiyi** **sevdiyi.** - **səpici (aşçı: dəriçi. dəbbağ). sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər. (çırpır).**
- sevtiyim** **sevdiyim. sevgilim.** ilkəm. əzizim. saynım. canım.
- sevtiyin** - **sevinən, sevgisin yaşır, sevindirən, sevdiyin yaşadır.**
- sevü** sevgi. aşq.
- sevük** **sevük. sevik.** 1. məhəbub. dilbər. əziz. - dedim ona sevük. 1. sevilən. sevgili. canan **sevük alp:** sevük alp. - **sevük təkin:** sevük təkin. - **sevükbəy:** sevük bəy. - **sevükbiqə:** sevük bikə.

sevüqüm	sevgilim. istəklim. mehr. məhəbbət.
seyxan	say xan.
seyiq	seyik. səqik. söyək. dayaq.
seyip	bax > səgik.
seyirçi	qaravçu. baxan. baxar. tamaşaçı.
seyirdim oyuqu	(< səgirtmək. çəkmək). dəğirməndə suyun axmasını azaltıb çoxaldan sağanaq, oyuq.
seyirtqen	seyirtgen. afacan, çalışkan, ele avuca sığmaz.
seyirtmək	səğırtmaq. səqirtmək. axıtmaq. nərsəni axıtmaq.
seyişçi	bax > səğışçi.
seyqəl	{< sığamaq (< sığ). sığamaq. sığırmaq. sürmək. sürtmək.}. sığal (şığla. şıvla. şövlə). sığallı. (seyqəlləmək: sığallamaq.).
seyqəlləmək	sığallamaq. cığalamaq. cığallamaq. cilalamaq.
seyr	- seyr edilmək: izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. baxınmaq. əğlənilmək. uğraşınmaq. - tilvizyonu uzaqdan, yaxından izlənilir. - siyasi olaylar, dolaylıda olsa izlənilir.
seyran	- bayramda seyrandə: bəlli günlərdə. - iki könül bir olursa, samanlıq seyran olur: sevgilər üçün, güc qoşul önəm daşımaz.

- seyranda** çox seyrək. arada bir (setana - seyranda).
- seyrəq** **seyrək**. 1. açılı. aralı. fasiləli. 1. aralıqlı. arası olan. kəsintili. fasiləli. 1. duraqlı. fasiləli. 1. nadir. azraq. qıt. 1. az. 1. qanıltaq. qağıltaq. qavıltaq. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. aralıqlı. dərik dərik.
- **çox az, seyrək**: min ilin başı. nadirən.
 - **çox seyrək olaraq**: bayramdan bayrama.
 - **seyrək toxunma**: dəril.
 - **incə, seyrək çit, həsir**: çiğərkin. çiğiskin.
 - **incə incə, seyrək qar yağmaq, uçuşmaq**:: qazınaqlamaq.
 - **seyrək, keçici tikiş**: iri, qaba tikişlə parçanı tutturma. çatqı. dəğəl. kökəş. kökləmə. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə. ilinti.
- seyrəq** **seyrək**. { (y < > g) səgrək (# sıx. sığ). aralı. açıq. aralıq. aralı. açıq. - aralıq dış.}. {(y < > d < > z) səyrək. səzrək. sədrək.} 1. incə. nazik. gəvşək. boş. şol. tozar. - **seyrək bez**: nazik parça. 1. açıq. gen. - **seyrək don**. 1. ayır ayır. ayır ayır. yekə yekə. 1. açıq. kövəş. gəviş. kövşəd (> **qoşad** (fars)). 1. sağışlı. siyrek. < səglək. səpələk az rastlanır, sıra dışı seyrək bulunur. sayılı. alamıq. endər. endər. özdən. nadir. əşsiz. mində bir. az sayıda. bir neçə. -

sokakda **sağışlı** kişi gəzməkdeydi. - **seyrək qar**: alarıq qar:
seyrək qar. - **seyranda**: çox seyrək. arada bir. süzük. seyil.
seyran. seyilgə. gəvrək. yumuşaq. yüngül. yengil. rahat
yiyilən. dişləri aralı. arası açıq darax. - **seyrək** dişli daraq:
toprağı daşdan çöpdən ayırmaq aracı. **1.** yuqa. incə. çaxım.
az.

- **seyrək örülən çit**: gözənəq.

- **seyrək tikmək**: sırırmaq.

seyrəqcə **seyrəkçə**. < **səqrəkçə**. az aralıqlı. - **səqrəkçə** diş. azraq.
açıqca. nadircə.

seyrəlmək **1.** yuqarmaq. incəlmək. **1.** seyrəşmək. aralaşmaq.

seyrəltmək azaltmaq. sədirətmək.

seyrəmək **1.** savramaq. savırmaq. səvrəmək. **1.** səvrəmək.
savramaq. savırmaq.

seyrəşmək **1.** seyrəşmək. aralanmaq. **1.** sədrəşmək. səyrəşmək.
sədrəşmək. incəşmək. nazikmək. gəvşəmək. boşalmaq.
şollaşmaq. tozarmaq. - parça **seyrəşdi**. - bodun **sevrəşdi**:
xalq dağılışdı.

seyrətmək **1.** sədrətmək. **səvrəşmək**. **seyrəşmək**. incəltmək. **1.**
aralmaq.

- seyrətmək** aralamaq. açıqlamaq. budamaq. budalamaq.
- seyvanlı** saçaqılı. yanlarında süs üçün püsgüləri, oymaları, qırmaları olan. - **saçaqlı** pərdə.
- sezçən** həssas. zəki. uyanıq. ağıllı.
sezdirtmək. aldırmaq.
- sezen** anlayan. qavrayan. hissedən. - **sezəney**: sezən ay. - **sezenbay**: sezen bəy. - **sezener**: sezən er.
- sezəq** **sezək**. 1. həssas. duyqulu. fərasətli. 1. sezgi. anlayış. qavrayış. his.
- sezən** dadal. dadalan. ayırıb seçə bilən. ayıra varan. sezici. sazan.
- sezən** **sezləyən**. **sezici**. sezləyən. baxan. baxıcı. baxcı. görəən. görücü. gözəyən. qaraçı. qarayan. anlayan. qanan. izləyici. izici. izləyən.
- sezər** həssas. duyqulu.
- sezərəq** - **heç nərsəsin, yanın bıraxmazın sezərək**: qarış qarış. incədən incəyə. addım addım.
- sezi** duyuy. duyum. duyma. gizil. hiss.
- **önsezi**: içə doğma. içə düşmə. hissi qəbləz viqu'.
- sezi** sezgi. sezik. hiss. anlayış.

sezici	sazan. sazaq. sezən. sezgin. uyanıq.
sezici	sezən. sezləyən. baxan. baxıcı. baxcı. görən. görücü. gözəyən. qaraçı. qarayan. anlayan. qanan. izləyici. izici. izləyən.
seziq	sezik. 1. sanğ. zənn. həds. 1. sezgi. görüş. baxış. sezmə. sezik. sezim. duyqu. duysuq. hiss. bilinc. is. uş. ağıl. sana. anığ. 1. qayğı. şübhə. sezikli: şübhəli. seziksiz: şübhəsiz.
seziqən	sezen, sezgin.
seziqli	sezikli. sezici. tedbirli.
seziqmək	sezikmək. bax > sezmək.
sezilmək	duyulmaq. hiss edmək. - sızıntı sezilir: duyulur. hiss olunur. gəlir. - duyulub sezilmək. (- içdə, başda düşünüb dönüşürkən, duyulub sezilirken işlənen dil: düşünmə, sanğama, iççil, mə'nəvi dil. iç dil).
sezilmək	sızılmaq. hiss olunmaq. dolaysıyla anlamaq. bəllənilmək.

- sezilməz** 1. ölçünülməz. alınmaz. ağla gəlməz. 1. seçilməz.
hissolunmaz. görünməz. alınmaz. ayırdılmaz. qanılmaz.
düşnülməz. yanğınilmaz.
- sezim** 1. his. duyqu. 1. təxmin. zənn. quşqu. 1. hiss (< is).
duyu. 1. sezmə. sezik. sezgi. hissediş. hiss. is. uş. bilinc.
ağıl. sana. anığ. anlayış. görüş. baxış. duyqu. duysuq.
- **sezim edmək**: təxmin edmək. quşqulanmaq.
- sezim** **seziş. sezimə. sezmə. sezgi. seziniş. sezgiş. sezimə.**
alqım. alqı. duyqu. duyu. duyum. duyma. yanğı. hiss.
alqı. anlayış. qanış. düşünüş. qavranış. idrak. ehsas. hiss.
yanğı. ərişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq.
qanış. qursaq. kavsaq. kovsaq. qavrayış. qavranış.
düşnüş. görüşlük. öğreniş. doyalış. tutalış. tutanış.
bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət. fərasət.
kiyasət. dahilik. idrak.
- sezimə** **seziş. sezimə. sezmə. sezgi. seziniş. sezgiş.** alqı. anlayış.
qanış. düşünüş. qavranış. idrak. ehsas. hiss. yanğı.
ərişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq. qanış.
qavrayış. qavranış. düşünüş. görüşlük. öğreniş. doyalış.

tutalış. tutanış. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət.

qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak.

sezimtal

həssas. duyqulu. duyar. duyarlı. sızqır. duyğur. duşbi.
toyuşan. sərgək.

sezinilmək

savlanılmaq. savuşlanılmaq. çavuşlanılmaq. eşitilmək.
istehzar, ittila', e'lan, e'lam olunmaq, verilmək. bildirilmək.
bilginilmək. bəllənilmək. xəbərlənilmək. öyrənilmək.

seziniş

seziş. sezim. sezimə. sezgiş. sezgi. hiss. təə'ssür. duyu.
duyuş. duyum. duyma. ərişim. anlayış. alqı. qanış.
qursaq. kavsaq. kovsaq. qavrayış. qavranış. düşünüş.
görüşlük. öyrəniş. doyalış. tutalış. tutanış. bilginiş.
bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət. fərasət. kiyasət.
dahilik. idrak.

sezinqü

sağlı. zənnli. anğlu. asımlı. şübhəli.

sezinmək

1. anlayıb, görüb səsin çıxarmamaq. 1. sağımaq.
sağımaq. görünmək. quşqanmaq. fikirləşmək. sanmaq.
sanazmaq. sana yazmaq. hiss edmək. - bunu onun
sözündə **sezindim.** - turqunu mançu **sezinmə:** sovqatı əl
müzdü sanma.

sezinmək

1. sızınmaq. izlənilmək. keçirmək. duyqulanmaq.

oyqulanmaq. düşünülmək. bilginmək. bəlginmək. hiss

olunmaq. hiss edilmək. **1. izlənmək. izdənilmək.**

iztənilmək. izənilmək. gözdən keçirilmək. - bu ustaca

düzən, onun yaşamının hər nəyində **izlənilir.**

- var yoxun **duyqulanmır:** hiss edmir

- **duyqulanmadan** gəlib keçdi: hiss olunmadan.

- ağır ağrı **duyqulandı:** hiss olundu. - qızqınlıq **duyqulandı:**

hiss olundu.

- bu ayrılığa, onun dözəmməyib, tezliklə ərinməsi **duyqulanır:**

hiss olur.

- bu uzun uzaqlıqdan sonra ilkin görməyizdə nə

duyqulanırsız: hiss edirsiniz.

seziş

sezgi. 1. görüş. baxış. sezmə. sezik. sezim. duyqu.

duysuk. bilinc. duyuş. duyum. duyqu. duyqu. alqı. ehsas.

hiss. hissediş. duyarlılıq. hiss. is. uş. ağıl. sana. anıq. siyasi

+ (seziş. sezgi. görüş. baxış. sezmə. sezim). **1. sezmə.**

sezmə. hiss. dərk. dərk. anlayış. **1. sızıq. səzik. sezmə.**

çək. çəkə. güman. zənn. sezmə. sezik. güman. həds.

- seziş** **sezim. sezimə. sezmə. sezgi. seziniş. sezgiş. sezim.**
sezimə. ərişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq.
qanış. qavrayış. qavranış. düşünüş. görüşlük. öyrəniş.
doyalış. tutalış. tutaniş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət.
qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak. anlama.
qırağılıq. oyanıqlıq. durbinlik. dəringörü. sağgörü.
dəringörmə. abay. ehtiyat. dirayət. bəsirət. alqı. anlayış.
qanış. düşünüş. qavranış. idrak. ehsas. hiss. yanğı.
təə'ssür. duyu. duyma. duyuş. duyum.
- sezişçilik** duyuşçulluq. duyşuçulluq. hissiyyun.
- sezişli** anlaqlı. dirayətli. görüklü. bəsirətli. qabiləyyətli.
- sezişlik** duyuşluq. duyşuluq. hissiyyət.
- sezişsiz** anlaqsız. dirayətsiz. görüksüz. bəsirətsiz. qabiləyyətsiz.
- sezişsizlik** anlaqsızlıq. qanmazlıq. dişsizlik. dirayətsizlik.
görüksüzlük. bəsirətsizlik. qabiləyyətsizlik.
- sezqə** sezək.
- sezqi** **sezgi. seziş. sezim. sezimə. sezmə. seziniş. sezgiş. 1.**
hiss. təə'ssür. duyu. duyma. duyuş. duyum. ərişim.
anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq. qanış. qavrayış.
qavranış. düşünüş. görüşlük. öyrəniş. doyalış. tutalış.

tutaniş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət.

fərasət. kiyasət. dahilik. idrak. **1.** uzağ görmə. bəsirət. **1.**

intusya.

sezqi **sezgi. seziş. 1. sezgic.** his. duyqu. **1.** duyuş. duyum.

duyu. duyqu. alqı. ehsas. hiss. hissediş. duyarlılıq. **1.**

ilham. idrak. **1.** sezmə. dərk. anlayış.

sezqic sarğaq. oyunçu. oyanıq. tetik. **duyağar. duyar. duyarlı.**

etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar.

alınğan. incik. hissili. həssas.

sezqic **sezgic. sezgi.** his. duyqu.

sezqiçilik **sezqiçilik. 1.** intusyanizm. **1.** duyarlıq. duyarlılıq. sapçılıq.

ipçilik. incilik. oyanıqlıq. sarğaqlıq. tetiklik. titizlik. didiklik.

dəqiqlik. həssasiyyət.

sezqin **sezgin. sezici. incik. nazik. sazan. sazaq. sezici. uyanıq.**

həssas. - **sezginalp:** sezgin alp. - **sezqınay:** sezgin ay.

sezginbəy: sezgin bəy. - **sezqinər:** sezgin ər.

sezqir **sezqiş.** narin, alınğan. həssas.

sezqirmək **sezqirmək. sızğırmaq. 1.** işarə etmək. **1.** ayırmaq.

bəllətmək.

sezqiş **sezgir.** narin, alınğan. həssas.

- sezqiş** **sezgiş. seziş. sezim. sezimə. sezmə. sezgi. seziniş.**
 ərmişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq. qanış.
 qavrayış. qavranış. düşünüş. görüşlük. öyrəniş. doyalış.
 tutalış. tutanış. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət.
 qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak. hiss. təə'ssür.
 duyu. duyma. duyuş. duyum.
- sezləyən** **sezən. sezici.** baxan. baxıcı. baxcı. izləyici. izici. izləyən.
- sezmə** iyləmə. isləmə. istişmam.
- sezmə** **seziş. sezim. sezimə. sezgi. seziniş. sezgiş.** ərmişim.
 anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq. qanış. qavrayış.
 qavranış. düşünüş. görüşlük. öyrəniş. doyalış. tutalış.
 tutanış. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət.
 fərasət. kiyasət. dahilik. idrak. hiss. təə'ssür. duyu.
 duyma. duyuş. duyum.
- sezmə** **1. sezgi. seziş. dərk. anlayış. hiss. dərk. 1. sıziq. səzik.**
 seziş. çək. çəkə. güman. zənn.
 - **sezməsöz:** ilham.
- sezmək** **1. hiss etmək. 1. süzmək. yoxlamaq. 1. görmək.**
 anlamaq. qavramaq. hiss etmək. **1. göz ucuyla görmək.**
 anlaşımaq. - onun ox kimi axması, **göz ucuyla görüldü. 1.**

izləmək. gözdən keçirmək. - bu ustaca düzəni onun yaşamının hər nəyində **izləyə bilərik**.

sezmək

sezikmək. 1. sağmaq. güdmək. göz altına almaq. şübhələnmək. - oğurlanmış mal, sezilmiş kişiler. - **sezin** kişiler sağışılacaq (şübhəli adamlar) göz altına alınacaq). **1.** qanmaq. anlamaq. duymaq. qoxulamaq. hiss etmək. - soyuqu **sezdim. 1.** seçmək. görmək. baxmaq. təxmin etmək. hiss etmək. anlamaq. **1.** sanamaq. sanğamaq. zənn etmək. - sezib irdi: sezirdi. sezmişydi. **1.** sezikmək. çəkəmək. güman, həds, zənn etmək. **1.** sızmaq. hiss etmək. tapmaq. dolaysıyla anmaq. - başımda bir ağrı **sezirəm.** - işləməyəin deməsədə, sözlərindən **sezdim.**

sezməz

anlamaz. dişsiz. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. dirayətsiz. görüksüz. bəsirətsiz. qabiləyyətsiz.

sezmiş

anlayan. qanan. dərkiyən. dər edən.

sezrəmək

bax > sızmaq.

sezrilmək

sıdılmaq. sızılmaq. sıyırılmaq. çarpmaq. dəğmək. görüşmək.

- seztirərək** **sezdirərək.** dolayına. dolayılı. imgəylə. qıraqlayına.
imgəyinə. yankıyına. yankıyana. işarəylə. kinayə ilə. ima
ilə. təlvihən.
- seztiri** **sezdiri.** duyuru. duyuru. eşittiri. bildiri. bildirmə.
bəlləmə. bəlləti. anlatı. anlatma. çıxarma. açıqlama.
savlatı. savlama. e'lam. e'lan. xəbər vermə.
- seztirmə** - **ip ucları verərək sezdirmə:** çitlatma. simgə, işarə, imrə,
ima ilə anlatma.
- seztirmədən** **sezdirmədən.** gizliyəmək.
- seztirmək** **sezdirmək. 1.** savamaq. savuşlamaq. çavuşlamaq.
duyurmaq. duyurmaq. duyqatmaq. dinərtmək.
dinlətmək. aldirtmaq. eşitirmək. eşittirmək. e'lan,
istehzar, ittila', e'lam edmək, vermək. bildirmək.
açıqlatmaq. anlatmaq. bəliirtmək. xəbərləmək.
- **sezdirmədən, bəllətmədən gülmək:** buğ altından gülmək.
1. sızdırmaq. süzdürmək. mültəfit kərdən.
- seztirmək** **sezdirmək. 1.** ima edmək. hissetdirmək. 1. izah edmək.
anlatmaq. açıqlanmaq. 1. bəlli edmək. ifşa edmək. 1.
sızdırmaq. hiss etdirmək. dolaysiyə anlatmaq.
bəlləndimək.

- seztirtmək** **sezdirtmək.** hiss etdirmək. məhsüslatmaq.
- səba** {{ (< **səpə** < metatez < **əspə**). əsmə. əsinti. sıdırım.} {{ (< **sava**: yumşaq). quzey doğudan, yumşaq əsən yel. - sava yeli savım götür yarə, gələmmədim, gedməliyəm gedməli.
- səbbiq** **səbbik.** yelməşəgən. yumşaq. suvlu.
- səbə səbə** səkə səkə. salına salına yerimək.
- səbət** **səbəd.** kavalıq. kovan. çotan. göməç. köməç (< **gömmək**). sələ. toxman. toxunmuş qab, torba, sak. qataman. qap. qab. qılıf. qın. çanta. sandıq.
- **kiçik səbət:** qaşığıq.
 - **səbət toxumağa yarar kavak dalları:** səbətçikavağı.
 - çalıqavak. - **sürü səbət:** hamı birlikdə. hammılığca.
 - **kiçik səbəd, buxca:** bağın.
 - **böyük səbət, qab:** qarsıra. qalsıra. qapsa. qapanca. qapancala. qapansala.
 - **kiçik qab, torba, sak, səbət:** qavnaq.
 - **qamış, əkin sapları ilə hörülən, ağzı açıq səbət, sələ:** qaşığıq səbəti. kağal. kaval.
 - **yekə səbət, torba, tobra:** qandıl. çantıl.
 - **yuvarlaq səbət, sələ, torba:** topac.topaq. qatıp. qotıq.

- səbət** **səbəd.** (< **sapmaq. çapmaq**). 1. hörmə. eşmə. qamış, sazi, incə dalları birbirinə sapdırıb, çapdıraraq əldə edilən oyma, eşmə qab. 1. savdıç. sələ. 1. çətən. kürəs.- səbət örmək: çətən eşmək. 1. sağdış savdıç. - o **sağdış** ördi. 1. sələ. topac.
- **paltar səbəti.**
- **çiçək səbəti.**
- **səbət sandıq:** səbt kimi hörülmüş sandıq.
- **balıq səbəti:** balıq avında işlənən səbət. - **dəgirmən səbəti:** dəgirmən ələyi.
- **səbət qolu:** yayvan qurşaq.
- **daldan qamışdan yapılan səbət:** qəvsərə. kəvsərə. - bir kəvsərə yemiş.
- **səbət yiyəsi olmaq:** safdıçlanmaq.
- səbətçik** qota. əkmək dolabı. sandıqca.
- səbətçi** səbət toxucu.
- səbətçikavağı** səbət toxumağa yarar kavak dalları. çalıqavak.
- səbətləmə** arquri, əyri üyri kəsdirmə.
- səbətlik** - **qarın səbətligi:** qarının göbək yönü.

- səbih** (ərəb). (< **səvük. sevük:** çəkilmiş. çəkilən). gözəl. sevimli. dadlı. şirin. məlih.
- səbir** 1. dinlik. tinlik. hillik. qısamazlıq. - **səbirli:** qısqınmazlı. 1. salıq. (**saq**).
- səbirçik** sərçə.
- səbiyyə** (ərəb). **bax > səbih** (ərəb).
- səbq** **səbk.** bolış. yol. tərz.
- səbqin** **səbkin.** asta. asta asta. basayın basmayın.
- səbmək** 1. sərpmək. 1. əkmək.
- **urluq səbmək:** toxum əkmək.
- səbok** (fars) (< **savuuq**). kəvik. gəvik. kavuuq> xəfif. boş. yüngül. engil.
- səbok** (fars) (1. < **savak** (< **savan:** soğrulan < **savmaq:** itəmək). (1. < **çabok. çapaq**) 1. çevik. çabuk. 1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< **kav. kov**). yüngül.
- səbsək** pus. pas. duman.
- səbtmək** cızmaq. çizmək. yazmaq. qeyd etmək.
- səbtirmək** **səbdirmək.** sərptirmək.
- səbtlmək** səbt etmək. saptamaq. saplamaq. qatlamaq. yatlamaq.
- səbüq** **səbük.** çabıq. adlım. qədəm.

səbük	səbük <small>(fars)</small> · {(< sevik). sevilən, sevgi görən. - səbük tekin : (sevük tekin).}· {< sapük . çapar. çapür. çabük. alqur. alğır. alıcı. iti. yeyin}. çabük. səpük. oq. ox. yeyin. iti. tiz.
səbüqtəqin	səbüktəqin . < çabıq təkin . (təqin : təkin. uğurlu. memənətli + səbük : çabıq. adlım. qədəm). xoşaddımlı. xoş yümn.
səcyəli	örikli. yararlı. axlaqlı.
səçə	sərçə. çıçalaq. quşqaç. çümçük.
səçilmiş	ötrüm. ödrüm. ötrüdi: ödrüdi.
səçim	ötrüş. ödrüş. ayrış.
səçip ayırmaq	uturmaq. udurmaq. üzürmək. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.
səçir	səçir . - özsəçir : özseçir : özün tutan. özuzar. qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur. tüməkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
səçişmək	saçışmək . 1. ötgürüşmək. ötrüşmək. ayrışmaq. ayırd etmək. 1. atışmaq.
səçqin	səçqin . ayırma. üstün. saylama. seçmə. ən iyi. müstəsna.
səçmə	daluq. taluq.

- səçmək** talulamaq. talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. ayıq seçikləmək.
- səf** < > **sap. 1.** sıraş. qatar. sıra. sərəng. cərəngə. cərgə. 1. çərik. - **səf çəkilmək:** sıralanmaq. dizilmək. düzəlmək. çərgəşmək. 1. sıra. çizgi. dizi. ataş. - **səf bəsəf.** tizin tizin: dizin dizin: diz bədiz. sıra sıra. sətir sətir.
- səf** sıra. sıraş. rədə. cərgə. rədif.
- səfeh** < **sapaq. sapıq.** havayi. hovarda. hovarat. sərsəm. salaq. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. qırba. qıracıq. qıra kimi. qıt. qırıq. qarsala. qatsala. gic. girəcula. kovsuk. oğsuq. yoxsuq. başboş. axmaq. kirik. girik. qırıq. qıtiq. güdlək. güdlək. kavak. uçarı çapqın. çalamıt. sapaq. qabax. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalat. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. cahil. yayan. bön. salaq. mat. gic. kərdəng. qırıq. qıt ağıllı. pəxmə. ussuz. huşsuz. salaq. sərsəm. abdal. ayran dəlisi. ayran ağızlı. ayran budalası. sanqac. qaqavan. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal.

kotan. qırtıq. kəriz (< **kərmək**: kəsmək). tələgə. dələgə.
 dəligə. dəlicə. qayta. başıboş. baybaş. boşqafa. düdük.
 çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. dəlipozuq.
 başına əsəni yapan. alıq. şaşqın. çaşqın. bön. gəbə.
 gəvə. sadə. gəbə. qatraq. qaba. kötük. gödük. qafasız.
 başsız. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz.
 qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra.
 qandıra. qaqlaq. kal. düşünməz. kavır. içi boş. başaçsız.
 qafaçsız. beyinsiz. anlayışsız. bön. budala. qafası üşük,
 uyuşuq. qanqırıq. qanırıq. qaqrıq. sadə. qav. qaf. kaf (<
kav). savıq. savsıq. boç. boş. boşbaş. qaqlaq. kal. göt.
 salaq. abdal. salaq. sarsax. sərsəm. gəbəş. küpəş.
 gəbəşağı. çantal. qantaq. budala. qafası üşük. koğalaq.
 kovalaq. koralaq. korkoran. qaqabaş. qaqavaş. qaqavan.
 qaqavac. avanaq. gic. alıq. bön. qardaçalı. bayraçalı.
 yaylaçalı. budala. qafası üşük, uyuşuq.

- **səfeh səfeh**: bön bön.

səfeh

< **səpək** < **sapaq**. sapaq. 1. oysuz. ussuz. ağılsız.

zəkadan yoqsun. saçaq. qonda. budala. alıq. şaşqın.

çaşqın. cartı. yartı. sapaq. ağılı qaçıq. dəli. qayarı. salsar.

sərsəri. sapaq. çinqılbaş. salsar. sərsəri. 1. bol. sapıq.
 axmaq. qanmaz. bunaq. gic. sapıq. sapaq. allı. alıq.
 torlaq. budala. ağılsız. toy. çiy. yaş. xam. əcəmi. axmaq.
 qalın. budala. çapıq. savuruq. əğli uçmuş. abdal. küf. kof.
 yava. saçma. sapan. əbəs. axmaq. cahil. - **kof**
 kişi.budala.

- **toy kişi.**

səfehləmək

< **sapaqlamaq.** qarıqmaq. qarıqlamaq. başın, ağılın
 itirmək. başın çaşmaq. sayaqlamaq. alızlamaq.
 yavalamaq. gicəlmək. mat qalmaq. yavalaşdırmaq.
 gicəltmək. mat qoymaq. qafalamaq. kafalamaq.
 kavalamaq (< **kav**). savıqlamaq. savsıqlamaq.
 boşalamaq. boşalmaq. boşbaşlamaq. başıboşlamaq.
 qanmazlamaq.

səfehləmək

sapaqlamaq. sərsəmləşmək. sılığırılmaq. abtallaşmaq.
 alıqlaşmaq. bunamaq. bunğamaq. bonğsımaq.
 bonsınmaq. alıqlamaq. axmaqlamaq. bunqamaq.
 bunamaq. alın tirmək. uşaqlıq edmək. sapaqlamaq.
 sanıqlamaq. sayıqlamaq. həzyan demək.

sapaqlamaq. sanıqlamaq. sayıqlamaq. həzyan demək.
alığmaq. alqınmaq. budallaşmaq. axmaqlaşmaq.

səfehələşmək < **sapaqlaşmaq**. gərzəkləşmək. abdallaşmaq.

səfehlik < **sapaqlıq**. gərzəklik. ağıldan kəsiklik, qırıqlıq. qırıltı.

abdallıq. gəbəlilik. qabalıq. başsızlıq. qafasızlıq.

qanmazlıq. içi boşluq. başaçaşsızlıq. qafaçaşsızlıq. kavırlıq.

kavıllıq. kovatlıq. (< kov. kav). beyinsizlik. qavrayışsızlıq.

anlayışsızlıq. düşünməzlik. bönlük. budalalıq. axmaqlıq.

qırıqlıq. qırtlıq. qartlıq. qırtabaşlıq. huşun əldən verilik,

verməlik. uçarlıq. bunalıq.

- **səfehlik** böyük kiçik tanımaz, alçaqlıq gələn başa

yarımaz (səfehlik, sapıqlıq başlı başsız, ağıllı ağılsız bilmə,

amma əksiklik hər kişinin işi deyil.).

səfehlik **sapaqlıq**. ağılsızlıq. toylıq. çiylik. yaşlıq. xamlıq. əcəmilik.

cəhalət. mallıq. sığırılıq. axmaq. əbləh. qalın qafa.

sapaqlıq. sapıqlıq. axmaqlıq. cahillik. cəhalət. qofluq.

küflük. kofluk. qoğuluq. qoğuqluq. bonğlıq. bonlıq.

axmaqlıq. alıqlıq.

- səfər** < **səpə. sərə.** 1. kəzə. dəfə. tərə. kar. əl. 1. yolam. kabat. qat. tapğır. gəzək. durqun. göz. atar. dəğişən. mərtəm. dəfə.
- səhənq** **səhəng. səngək. səğəng. sağan. sarnıc. səhrinc. sehin** < **sağnıc** (< **sağınaq qabı**: < **sağmaq**). yağış suyun toplamağa özəl qab. gəmidə dadlı su saxlanılan qab. su içilən təsti. ağacdan oyulmuş su qabı. 1. **səğink. sehin. sanqaq. çanqaq. çanaq.** 1. **sahanğ. sağanğ.** (< **sak. saxlayan**). qab. kasa. - **səhəng tabaq**: böyük qab.
- səhər aşma** ağız bekitiv. ağız alma. qıyın altı. qıyım aşma.
- səhimli** yarşı. ortağ.
- səhric** **sarinc. səhrinc.** yağmur suyun birikdirməyə yer altı qoya, ambar.
- səhrinc** **sarinc. səhric.** yağmur suyun birikdirməyə yer altı qoya, ambar.
- səq** 1. (< > **say. sal. sağ. saq. sığ**: açıq. ayrı. atıq. çıxıq. seçik, # basıq. tutuq bir durum). 1. **sək.** < > **saç**: sap: çək (çəkilmək).
- səq** **sək. səkə.** 1. çatlaq. - **səkə** qab. 1. budala. axmaq. səfeh.
- səqal** ^(fars) < **sanğa.** güman.

- səqbanbaşı** yeniçəriəğası: paşanın önündə gedənlərdə 'muçulara' da qulluqçular dərlərmiş.
- səqcə** **səkcə. təkcə. təhcə. tənğcə (> tənha** (fars)**).** **təki.** fəqət. biraq. ancaq. yalnız. gəlgələlim. tutturalım.
- səqçə** **sərçə. seyçər. (< səqmək: atılmaq).** civil civil ötüb, dayanmadan sıçrayıb atılan quş.
- səqə səqə** **səkə səkə.** atıla atıla. - tüşəvli olduğuna baxma, **səkə səkə** sürünüb gələr.
- səqə** **1. səğə > saqə** (fars). tərim. başaq. qoşaq > xuşə. yığım. cəmaət. **1. səğə.** bax > **sağrat.**
- səqə** **səğə. 1. > saqə. 1.** baldır. paça. baldıraq. balaq. paça.
- səqə** **səğə. 1.** sağa. sal. baldaq. salpaq. salpıq. salğaq. qunç. qonç. budağ. **1. səkə. ləkə.**
- **qısa qonçlu, səğəli çəkmə, çizmə:** tomaq. tommaq.
- **qalçaya dək çıxan uzun səğə corab:** qalçın.
- **qıssa səğə:** qıssa topuq. - **uzun səğəli ayaqqabı:** çəkmə. müzə.
- səqə** **səkə. sək. 1.** çatlaq. - **səkə** qab. **1.** budala. axmaq. səfeh.
- səqəç** **səgəç. səyəç. (< səq).** asılıb taxılan tikə.
- səqəq** **səgək** (fars). - (< **səqləmək**).

- səqəl** **saqal. sələk. salaq. çaqal.** (< > **çək. çaq. kəs. çaqılmış:**
çəkilmiş: qırıq.). **1.** parça parça. yırtıq yırtıq. bölük bölük. kəsik
kəsik. **1. səkəl.** atılmış. çıxmış. qabarıq.
- səqələmək** **səğələmək.** bax > **saqratlamaq.**
- səqəli** **səğəli.** qunçlı. qonçlı.
- **uzun, uca səğəli ayaqqab:** qalxıc. qalxuc. qalxılı. qalıvlı.
qalıc. qalış. qalınc.
- səqəmək** **səkəmək. 1.** soncuqlamaq < sucumaq. önəgülmək.
çalıqlanmaq. bükülmək. boğamaq. **1.** siksinqmək.
disginqmək. sigriqmək. səkrəmək. **1.** siksinqmək, disginqmək,
sigriqmək, səkrəmək.
- səqəmək** **səkəmək. səkinmək.** qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq.
zıplamaq. atılmaq. ataqlamaq. sıçramaq. - **nərsənin**
üzərinə səkinmək, atılmaq: ilqamaq. ilqarmaq. ilqara
keçmək. ilmək. iləmək. cummaq. saldırmaq. həmləyə keçmək.
- səqəməni** **səkəməni.** (< **sək**). saçan. qaçan. sapan. qovan. qıyaq.
qıvraq. qıvqar. qılər. çaplaq. saldıran. salan. yügrən.
ilqar. gənc. yeni çəriyə qatılan əsgər.
- səqən** **səkən.** axsayan. ağsaq.

- səqənq** **səğəng. səngək. səhəng. sağan.** su içilən təsti. ağacdan oyulmuş su qabı.
- səqər** **səğər.** bax > **sağar.**
- səqərəq** **səkərək.** atlana atlana.
- səqəşmək** **səgəşmək. səyəşmək. səyrəşmək. (< səq).** 1. aralanıb uzaqlaşmaq. - evdən çox **səyəşmə.** 1. azmaq. caymaq. - sözdən **səyəşdik:** caydıq. - uzlanın düzdən **səyəşməyəsiz:** ağılızı yığın başıza. - düz yoldan **səyəşdirən** şeytan. -.
- səqətləmə** **saqatlama. sataqlama. saptama. sapatlama. saptırma. çaşatlama. kəsətləmə. kəstələmə. pozma. ixlal etmə.**
- səqətlənmək** **səgətlənmək. səyəqlənmək. (< səq).** nərsə ilə oyanmaq.
- səqf** (< saxuf. saxut. saxat. saqıf. sakız. saklaz. sakaz.). < **sakav. < saxav (saxlamaq: qorumaq). saqaf (saxlamaq: qorumaq).** qoruq. gövərtə. çatı. gərəki. kürk. örtü. örtük. qapanca. yaşıyan. aşıyan. sıramıc. tavan. qaplama. qatama. qabac. qapac.
- səqf** < **saq.** 1.örtük. dam. çatı. çatılmış neçə nərsədən oluşan örtü. sarlaq. çatrat. şatır (çatır). çardaq. üçək. çətir. öqüzə. 1. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. şip.

- çatı. **1.saqaf.** (< **saq:** örtük). çatı.**saqlancaq.** çatı. dam.
atma. savan. tavan. saçaq. örtük. şip. damın içdən görünən
sırtı. çatı. darusq. tərüs. **1.saqaf.** savuq. dam.
- səqfsiz** damsız. çatısız.
- səqi** **səki** (< **səqmək:** atılmaq). **1.** atıq. bir boya üzərində olan
atıqlar. ləkə. xal. - **səqili** at. **1.** dirək, dayaq situn ayaqlığı.
kürsi daşı. **1.** səggi. paya. **1.** bax > **tək.** **1.** çil, mənək, bən,
iz, sağar, səpgil. xal, çil çil, döyülmüş bədən,.
- səqi** **səki.**
- səqiq** **səgik. səyik. seyik.** (< **səq:** çəkik. çıxıq. qırıq). **1.** sınıqları
bağlamaq üçün **atıq, sırıq.** **1.** ayrılmış nərsə. dinlənməyə
buraxılmış topraq. **1. sayıq. sıyıq. sıyıq. seyip. səfeh.**
sərək. sarsaq. sərsəng. atıq. alıq. boş. başıboş. manğ.
axmaq. yüngül. yeyni. qabaq. qabalaq. qaba beyin.
kəlləsi boş. təmbəl. **1.** söyək. dayaq.
- səqil** **səgil. səyil. (səq. çək).** **1.** quytu, quyu, çuxur, ılıq yer.
qışlaq. - yazın yaylaya köçün, qışın **səgila.** **1. səkil.** atın
ayağında olan ağıq. ləkə.
- səqil** **səkil. siqil** (< **səkmiş:** qalxmış). **1.** əğinc. ziqil. ziyil. şişəc.
səkpil < metatez > **səpgil.** sikil. azıq. gök. **1.** basqın. ağır.

səqili	səkili. 1. səpgilli. çinli. ləkəli. - qıç ayaqları səkili at: ayağı ağ at. ala bacaq at. 1. şəkilli. ala. xallı.
səqilmiş	söğülmüş. söqəl. məl'un. sayru.
səqin	səkin _(ərəb) . < kəsin. pıçaq.
səqin	səkin. abay. apay.ixtar. - abay göndərin. - on kərə abay aldın, yanıtmadın: aldırmadın, saymadın.
səqin	səkin. 1. sakin. turqun. dinc. rakid. 1. kəsin. incuq. yencuq (yencmək) pıçaq. biçək. 1. sakin. tultaq. dinc. güvəş. kəndindən əmin.
səqinmək	səkinmək. səkəmək. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. sıçramaq. - nərsənin üzərinə səkinmək, atılmaq: ilqamaq. ilqarmaq. ilqara keçmək. ilmək. iləmək. cummaq. saldırmaq. həmləyə keçmək.
səqirqə	səğirgə. sağırtqa. çəkirtgə.
səqirləmək	səqirləmək. səyir _l ləmək. səyil _l ləmək. səyik _l ləmək. səğirləmək. sığlamaq. (< sağ. saq. səq. çək). 1. arıtlamaq. təmizləmək. taxılı daşdan ayırmaq üçün suda üzdürmək. əvsəmək. 1. seginmək. seginmək. seyrək yel əsib, havanın ılıqlanması, yumuşanması. - hava ged gedə

- səğirir.** 1. bir nərsəni bir yerdən başqa bir yerə daşımaq.
bir qabdan başqa bir qaba götürmək, tökmək. 1. a.
- səqirmə** **səğirmə.** səyirmə. 1. səğrimlə. səkərək. qaraçaraq. qaça
qaça. **səğirdimə** irməyə. yel yəlsə yetməyə. qapıya
səğirdimlə yerimək. **səğirdip** yağmaladılar. 1. kükrəyiş.
ürküntü. qorxu. el içinə **səğirtmə** qaçışma düşdü. 1. səqrim.
çarpıntı. çarpınma. atma. hopma. - ürək **səqrimi:** ürək
çarpıntısı. - göz **sıqrimi:** göz atması.
- səqirmək** **səğirmək.** 1. bax > **səqrimək.** 1. atılmaq. oynamaq.
qımıldanmaq. - gözüm **səğirir.**
- səqirmək** **səğirmək.** atılmaq. oynamaq. qımıldanmaq. - gözüm
səğirir.
- səqirt** **səğirt.** qaçırt. - atı **səkirt:** qaçırt.
- səqirtən** **səğirtən.** qoşan. qaçan. çaptı.
- səqirtən** **səkirdən.** pöç. götün (almacığın) iki tayından biri. uca (göt)
gəmiyi. sağrı. - **səqirdi səqirdi: səğirdi səğirdi.** qaça qaça.
- səqirtici** **səğirdici. səyirdici.** sürücü. aparən. daşqaçı. qoşuçu.
- səqirtim** **səğirtim. (səkmək).** 1. axın. yürüş.hücum. həmlə. - beşinci
səğirdim. - eşq çərisi dərvişin könlünə **səğirdim** salmış.

- səqirtim** **səğirdim. səyirdiş. səyirdim.** 1. axmaq, qaçmaq çapmaq işi. qaçım. axarsuyun əğimi, axıntısı. qoşum. - **səğirdim yeri:** at qaçıрмаq meydanı. - **səqirdim daşı. səqirdim oluğu:** dəğirman suyunun açma qapatma daşı, oyuqu. 1. axarsuyun əğimi, axıntısı. qoşum. 1. düz olmayan, atlaq, yaxud yan, yanlı olan nərsə, yer, yol. - **səggi:** atlaq. düz yerdə qoğzaq yer. - səkiridim yol: 1. qalaların iç yolu. 1. xan otaqların önündə olan dar gəzinti.
- səqirtimçi** **səğirdimçi.** axıncı.
- səqirtişmək** **səqirdişmək.** qoşışmaq. qaçışmaq. birlikdə qaçmaq. çabalamaq.
- səqirtqən** **səğirtqən.** 1. qoşucu, atlet. 1. afacan, ələ, avuca sığmaz, tez canlı.
- səqirtmə** **səkirtmə.** 1. səksəkə. qışqirtma. 1. uçurum. gədik. 1. çalçaş. təkəpu.
- səqirtmək** **səğirtmək.** qaçmaq, qoşmaq.
- səqirtmək** **səğirtmək. səkirtmək.** 1. sıçratmaq. atlatmaq. oynatmaq. 1. səkrəmək. səkrimək. qoşturmaq. qaçtıрмаq. sıçratmaq. atlatmaq. qoğalamaq. 11. hobbana hobbana, atlana atlana, yügürürək qaçmaq. təkə tazlamaq. səkə səkə

atıla atıla yerinək qaçmaq. qoşmaq. çapmaq. yelmək.
 yelətmək: yügürmək. - atı **səğırtməğə** yapındırmaq:
 çapmağa alışıdırmaq. **1.** sapdırmaq. əğmək. dolanmaq.
 dolandırmaq. dönmək. çönmək. - qalaya yana (tərəfə)
səğırdim. - o **səğırtib** mənə gəldi. - sözün **səğırdib** bur düz
 eşitməduk. - **səğırdip** dizin öptü şəhriyarın **1.** axmaq.
 tökülmək. düşmək. saldırmaq. meyl etmək. qaçmaq.
 sıyrılıb çıxmaq. axın axın gedmək. **1.** qaçıtmaq. **1.**
 yügürmək. atılmaq. toxunmaq. - nə belə **səqirisin.** - çoxda
səgirmə bala.

səqirtməmək - gün **səğırtmədən:** gün **səktirmədən:** gün **keçirtmədən:**
 ara vermədən. hər gün.

səqışmaq **səğışmək** bax > **sağışmaq.**

səqitmək **səkitmək.** **1.** ala qoymaq. dindirmək. sərimek. **1.**
səktirmək. şaşırmaq. çaşdırmaq. caydırmaq. - o mənə
səkitdi.

səqiz **səkitiz.** asav. yaban. vəhşi. sıçraq. saçan. atlağan.

səqizəvlən sikiz kişi.

səqizişər səkitizər.

səqizmək	səkizmək. durqunmaq. qalxmaq. qalxınmaq. öngülmək. dartılmaq. aşarlanmaq. aşılmaq. aşuqlanmaq (> haşarlamaq > həşəri).
səqizmək	səkizmək. sıçramaq. saçmaq. asvalanmaq. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq.
səqqa	suçi. tulumçu.
səqqə	saka. vuruş aşığı.
səqqəl	- dəğirmi səqqəl: qıssa, üzü çevrələyən səqqəl.
səqqəl	yırtıq. yırtıq söküük.
səqqəli	əndamlı.
səqqi	səggi. 1. daban. 1. herə. qaldırım. qalatım. qaqatım. - qaldırımdaki bardaq düşüb qırıldı. 1. sərqən. sərgən. sərək.
səqqi	səkki. səggi. {1. < söykə. 1. < səkə: qalxmış. atlaq} 1. çığı. uca yer. sədd. yolka. yanqyödə. qaldırım. 1. daraca. tiras. 1. səki. paya. qaldırım.
səqqi	səggi. 1. qırvat. kırvat < kərəvət (< kərmək: kəsmək). 1. qötrüm. dik yer. qaldırım. diqqan. supaçə. kürsi.
səqqu	səkku_{fas} < səggi. sərqən. sərgən. sərək.
səqqər	təpə. püştə.

- səqləmək** **səqəqləmək. səyəkləmək.** qırıq, çıxıq nərsəni yığıb bağlamaq). taxda ilə sınıq, qırıq, çıxıq, sümükləri bağlamaq, sarımaq.
- səqliq** **səxlik. sərtlik. sarplıq. qıyınlıq. qıcınlıq. qınıclıq.**
qıyınıqlıq. qatılıq. güclük. bükdənlik. bükdəşlik. çətinlik.
bulğaşlıq. bulaşlıq. basılıq. basığılıq. zorluq. buruşluq.
burşuqluq. işgillik. müşgül. işqal.
- səqmək** **sekmək.**
- səqmək** **səkmək. 1.** səqirtmək. səkrimək. sıçramaq. fırlamaq.
qalxmaq. qaça qaça. yeyin yerimək. **1.** caymaq.
qayğımaq. **1.** quşqulanmaq. şəkk etmək. **1.** bura bura.
nazlı. incə yerimək. kəkligin yumşaq yastı yerişi. **1.**
kəsintiyə (sıkkıyə. qaldırırma. çuxura) raslamaq.
uğramaq. **1.** aralıq vermək. **1.** aşmaq. **1.** atlamaq.
irqılamaq. **1.** sıkmaq. basmaq. soxmaq. **1.** çaşmaq.
dixsinmək. səkmək. naqqışlı gedmək. bir qıç üzrə
sıçrayıb atlamaq.
- səqmən** (< saqmaq: qorumaq) gözetçi. yeniçərilikdə qonar köçər əsgər (ireqülyer)?.
- səqməz** - qarqa səkməz: qarqa uçmaz: ıssız, boş yer.

- səqniq** **səğnik.** bax > amul. yamul. yasul. yatul. sakin. rahat.
- səqpəqə** **səkpəkə.** < səkə: atılmaq. səkə səkə: atıla atıla > səksəkə.
- səqpil** **səkpil** < metatez > **səpgil** (< **səkmiş**: qalxmış). əğinc. ur.
şişəc. siqil. səqil. ziqil. ziyil.
- səqrəq** **səkrək.** - **səkrək**, **topalaq yerimək**: axsamaq.
- səqrəq** **səkrək.** > **seyrək** (# sıx. sıq). **səgrək** (g < > y) **seyrək.** 1.
parçaları arasında açıqlığı olan. aralıqlı. açıqlı. - **səqrək**
diş. - **səqrək** ağalar. 1. ara sıra olan. zaman zaman. - bu
dağlarda yağmur səqrək olur.
- **dənizin yumşaq dalğası**: dəniz soluğanı. fırtınadan sonra
səkrək səkrək, soluq soluq, alırcasına qıyıya gəlib çarpan
dalğa.
- **səkrək səkrək**, ara ara tikmək: sırımaq. oyulqamaq.
- səqrəq** **səğrək.** **səkrək.** **səkrək.** barmaqlıq. nərdə. seyrək ortük.
- səqrəqləştirmək** **sərekləştirmək.** > **seyrəkləşdirmək.** arasını
açıqlaşdırmaq. - bizə gəlməyi bərk **səyrekləşdirdiz.**
- səqrəquç** **səkrəquç.** atlayıcı. sıtrayıcı.
- səqrəmə** alın cizgisi.
- səqrəmək** **səkrəmək.** 1. səkəmək. siksinmək. disginmək. sigrimək.
sıçramaq. atlamaq. fırlamaq. - **səkrəp ötmək**: atlayıp

keçmək. səkrəp düşmək: sıçrayıp enmək. səkrəp durmaq:
 qalxmaq. səkə səkə: sərçələr səkə səkə yerir: atıla atıla.
 toxuna toxuna: daş səkə səkə gözdən itdi. durmaq. kəsmək:
 ağrısı səkmədi. **1. səkirtmək. səkrimək. qaçmaq.**
 sıçramaq. atılmaq. - yoqar qopub **səkrəlim:** yuxarı qalxıb
 atılalım.

səqrən

səkrən. şaşqın. mütəhəyyir.

səqrəş**səkrəş.** sıçrama. atlama. durmaq.**səqrəşmək****səkrəşmək. suçuşmaq. sıçraşmaq. sakraşmaq. saçraşmaq.**
 atışmaq. irğışmək. qalxışmaq.**səqrətmək****səkrətmək. 1. sıçratmaq.** - atı arxdan səkrətib getdi. **1.**
 atlatmaq. atlamaq. qaçırmaq. salmaq. - yazını oxurkən, bir
 sözü **səkrətti:** qaçırdı. **1. qaçıtmaq.** atlamaq. salmaq.
 düşürmək. - on sözdən birin **səkrətdi.** - pitiyi oxuda, ama hər
 iki xətdən birin **səkrətdi.****səqriq****səkririk. sıqriq.** sikrik. sağraq. atlaq. atılmaqla keçilən yer.
 səgək səkririk yer. qırıq, atlaq yer. dağda atlamaqla
 keçilən yer. - **sıqra:** iki dağ arasındakı geniş dərə.**səqrilmək****səğrilmək. səyrəkləşmək.**

- səqrim** **səğrim. səğirim. seydim.** qaçış. qoşuş. yügürüm. **1.**
səqirmə. səyirmə. çarpıntı. çarpınma. atma. hopma. -
ürək **səqrimi:** ürək çarpıntısı. - göz **sıqrimi:** göz atması.
- səqrimək** **səğrimək. səğirmək. < səkəmək. səkrimək. 1.** titrəmək.
səkəmək. tiril tiril titrəmək. yavaş yavaş sıçrayıb atılmaq.
1. gözün qapağının atması. - gözümün qapağı **səğirir.** - biri
oynar, bir bükər, biri **səğirir**, biri səkir. bu səggi yüksəkdi,
səkrimədən çıxamazsın. **1.** səncidən sanqamaq: ölçbiç
edmək, öykəmək. **1. 1.** sərimək. uçmaq. təprəşmək.
titrəşmək. - gözüm **uçur.** - ürəyim **uçdu:** ürəyim töküldü. **1.**
yügürmək. **1. səğırtmək. səkrəmək.** qaçmaq. sıçramaq.
atılmaq. - suya **səkrimə:** atılma.
- səqrişmək** **səkrişmək. 1. sağırışmaq.** sıçraşmaq. qalışmaq.
qalxışmaq. irğişmək. atlaşıb düşmək. oynaşmaq. **1.**
səğrişmək. səkrişmək. qoşuşmaq. qaçışmaq. sıçraşmaq.
atışmaq.
- səqritmək** **səkritmək.** sıçratmaq. atlatmaq.
- səqsəq** **səksək.** gəgəc quşi. atmacanın bir çeşiti. bir çeşit doğan.
- səqsəq** **səqsək.** qəkük. səksək quşu qəmiği. büyü tilism üçün
kullanılır.

səqsəqə	səksəke <small>(fars)</small> . < siksinmək. səksinmək. sigrimək. səkrəmək. disginmək.
səqsəqə	səğsəkə. səksəkə. səkirtmə. qışqırtma.
səqsəmək	səksəmək. səksənmək. titrəmək. titrənmək.
səqsən	- iki səksən uzatmaq: güclü vuruqla (vurmaqla) yerə sərmək.
səqsənmək	səksənmək (qs < <small>metatez</small> > sq) səsqənmək. 1. disginmək. daşlanmaq. ürpərmək. hürpərmək. hürkmək. ürkmək. şaşmaq. 1. sıçramaq. atlamaq.
səqsənəmək	səksənmək. səksəmək. titrəmək. titrənmək.
səqsun	səksün. sayıda səksən. səkiz on. səggiz on.
səqt	səxt. 1. < sərt. şaxt. şax. 1. SIX.
səqtirmə	səkdirmə. atlana atlana, yerə toxuna toxuna atılmaq.
səqtirmək	səkdirmək. atlana atlana qaçmaq. bir daşı qaydıra qaydıra, yuvarlanaraq atmaq. - qaydıraqı səkdirmək.
səqtirmək	səktirmək. səkitmək. səgitmək. şaşırmaq.
səqtirməmək	səktirməmək. - gün səktirmədən: gün səgirtmədən: gün keçirtmədən: ara vermədən. hər gün.
səqü	səkü. saku. 1. tükən. 1. səki.
səl	ək. -səl: -lik: -sal: -lıq. - şimiyasal: şimiyalıq. şimiyayi. - eşitsəl: eşitlik.

səl	sel. sal. su səlinti. salıntı. salqını. gur su axıntısı.
səlacüqə	səlcuqlular.
səlah	- be səlah avordən: yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.
səlamlıq	- ic oda ilə səlamlıq arasında olan otraq, oda: aralıq. ara.
səlciq	səlcu. savaşçı. mücadələçi.
səlcuq	bax > salçuq. < salciq. (< salmaq).
səlcuqi	səlcuqlu.
səçənək	səpənək. səpçənək. seyrək.
səlçiq xatın	səlçiq - hatun.
səlçiq	səligciq. 1. təmiz. pakizə. namuslu. bkr. 1. kiçik qılınc. pıçaq 1. açıq. bəliğ. fəsahtəli.
sələ	1. (< sala: çuxur. dərə. quyu kimi olan). səbət. qamış yada söğüt çubuqlarından düzəlmiş böyük qab. səbət. topac. "sələ"nin kiçiginə "səbət" deyilər. 1. tulpan. baş sarığı. şal. dəsmal. 1. hidyə. kürəkən evinə göndərilən sovgat. 1. sala. sara. sərə. sarıq. tulpan. tulbağ. qağuş. əmmamə. 1. savdıç. səbəd.

- sələ** səbət. toxman. toxunmuş qab, torba, sak. qataman.
 - **qamış, əkin sapları ilə hörülən, ağzı açıq səbət, sələ:**
 qaşırq səbəti. kağal. kaval.
 - **göydən sələylə enmək: göydən düşmək:** 1. bəklənmədik, gözlənmədik yerdən gəlmək, çatmaq. yox yerdən tapılmaq. 1. çox önəmli, dəğərli, şişgin görsətmək.
 - **yuvarlaq səbət, sələ, torba:** topac.topaq. qatıp. qotıq.
- sələf** bayaq. daha öncəki.
- sələq** sələk. səkəl. saqal. salaq. çaqal. (< > çək. çaq. kəs. çaqılmış: çəkilmiş: qırıq.). 1. parça parça. yırtıq yırtıq. bölük bölük. kəsik kəsik. 1. əli açıq. cömərt. 1. yumuş. ulaq. yola. sam. saf.
- sələləmək** salalamaq. əllərin yanlamadan birbirinə verib oynamaq.
- sələn** 1. salınan. sallanan. qıvrılan. 1. təmiz. pak. namuslu. zərif. bkr. 1. fısıltı. xəfif ses. 1. xəbər. həvadis. 1. yılan. ilan. 1. səs. yılan.
- sələnqə** sələngə. qıvrılan. qıvrıq.
- sələşmək** (< söz. söyləmək). bərabər danışmaq. deyişmək.
- sələt** çöcdölük. başarıq. edənlik. qablat. qabiliyyət.
- səlfnaz** salfnaz. sərvnaz.sərv azad. subay.

- səlib** çəlib (< çalbaq). birbirin dikinə kəsən ağac tikələrindən
oluşan şəkil.
- səlibləmə** çəlipləmə < çalpalama.
- səliq** siliq. 1. düz. dürüst. çin. açıq. namuslu. təmiz. paqizə 1.
narin. zərif. 1. vergi.
- səliqçiq** səlçiq. təmiz. namuslu. biki.
- səliqə** sayğarış.
- səliqə** səlqə < salqa. 1. nərsənin qoyulma, düzülmə, sırama
yolu, işi. 1. usluluq. bacarıqlılıq. təriqətçilik. 1. bəzək.
zovq.
- səlin** 1. sələn. salınan. xəbər. 1. sülün quşu.
- səlitə** (fars) (< salmaq). sanıldı arvad. alaşa. qəhbə.
- səlqə** > səlqə. < salqa. 1. nərsənin qoyulma, düzülmə, sırama
yolu, işi. 1. usluluq. bacarıqlılıq. təriqətçilik. 1. bəzək.
zovq.
- səlqəli** toplanmış. toplu. düzənli. dağınıq olmayan. müntəzəm.
mürəttəb. - toplu idarə. - toplu şəhər. - toplu iş. - toplu
paltar. - toplu kitabxana. - toplu yığva. - toplu sayı: hesab.
dərli toplu qadın.

- səlcəsis** inciksiz. qatraq. qaba. zovqsız. yoğurçu. hər nəyi qarıb qarışdıran. şələm şorbaçı. - qaba bir ev **takımı**.
- səlqi** **səlgi**. gəvşəmiş. açılmış. yumuşamış. usanmış. boşalmış. zayıflamış. sölpük. - **səlgimək**: gəvşəmək. - gövdəsi səlgimiş. sümük boğumları **səlgimiş**. - yud ərənləri **səlgidi**, topraq iyəsiz qaldı. - aclıqdan **səlgilmiş** kişiler. - **səlgimiş** usalmış kişiler topraq qoruyamazlar.
- səlmən** { < l > r sarman. sarımaq}. arqın ağacı. çulxacılar toxuduğu bezi ona sararlar.
- səltənət** quruq. kökük. tavıq. tovuq. götürüş. qılış. şişik. əzəmət. təkəbbür.
- səm** əlac. dərman. - **əm səm**. dava duva.
- səməvî** göy. gözəl.
- səmə** 1. gic. manğ. bunal. bunalmış. dəpənq. şaşqın. sərsəm. salıq. sərsəmlik. 1. səmiz. dolqun.
- səmənt** **səmənd**. atqıç. sapan.
- səmər qənd** < **səmiz kənd**: böyük qala, şəhər.
- səmər** 1. səmir. var. bar. verim. hasil. məhsul. - **verimli** ağac. - **verimli** topraq. 1. yüklük. çul. çulaq. palan. - **səməri devirmək**: palanın açmaq. - **bir çeşit böyük səmər, palan**:

kürtün. 1. heyvan palanı. 1. inqırçaq. yəhər. 1. samar.

palan. cığaz. hicaz. havut. 1. yük döşəyi. palan.

bağırçaq. barqıraç.

səmər səməre. səmrə. verim. nəticə. palan.

səmərci yüklükçi. çulçu. çulaqçı. palançı.

səməre səmər. tut. tutar. tutuq. tutqu. sud < süt. ası. alqı. yaran.

yarayış. yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim.

tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut.

buluş. tapış. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə.

çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən.

düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. verim. nəticə. bəhrə. nəf.

kar. mənfəət. fayda.

səməresiz səməresiz verimsiz. sonucsuz. qaradal. barsız ağac.

böyük olubda heç bir yararı, faydası olmayan.

səmərləndirmək dəğərə mindirmək dəğərləndirmək. verimlətmək.

verimləndirtmək.

səmərlı səmir. səmiz. bərəli. varlı. barlı. bərli. verimli. hasıllı.

məhsullı. - verimli ağac. - verimli topraq.

səmərsiz səməresiz verimsiz. sonucsuz. qaradal. barsız ağac.

böyük olubda heç bir yararı, faydası olmayan.

- səmin** (n < > r < > z) **səmir. səmiz. 1.** yağlı. şişman. ətli. **1.** samın. səmiz. tərğun. dərgin. dolğun. tolqun. dolqun. sağum. bardağı. şişman. yağlı.
- səmin** kürüt. gombul. kök. çağ.
- səmir** - **səs səmirsiz, kimsə içərinde olmayan qapı:** çalındığında açılmayan qapı. qapı duvar.
- səmir** (r < > z < > n) **səmiz. səmin. 1.** səmər. var. bar. **1.** səmərli. bərli. bərəli. varlı. barlı. **1.** qəliz. **1.** yoldaş. yandaş. arxadaş. **1.** şişirtmə səssiz səmirsiz. - **səmir səmir səmrənmək:** sarsaxlamaq.
- səmirqin** **səmirgin. 1.** şişman. **1.** yeyib bəslənilən kimsə. ağırşaq. təmbəl. **1.** barlı. varlı. yüklü.
- səmirmək** **1.** şişirmək. bəsləmək. **1.** xımirtı səs çıxarmaq. sər səmləmək. - **yel səmiyər:** yuvaşcanğ yel ösyər. **1.** şişmanlamaq. **1.** yağlanmaq. **1.** verimli duruma gəlmək. **1.** iyiləşmək. gəlişmək.- yolçuluq sizə yaramış, çox **gəlişmisiz. 1.** qobamaq. tasınmaq. tamsınmaq. - **yel səmiyər:** yuvaşcanğ yel ösyər.
- səmirmək** **1.** yağlamaq. becətmək. **1.** şişmək. şişmanlamaq. olqunlaşmaq.

səmirsiz	- səssiz səmirsiz : gürültüsüz. gurultusuz. - səs səmirsiz : ıpıssız.
səmir	bağ.
səmirtən	çivgin. - səmirtən yemək: çivgin aş.
səmirti	kübrə. səmirtqic.
səmirtilmiş	səmiz. bəsiyə çəkilməmiş. bəsili.
səmirtiv	şişirmə. mübaliğə.
səmirtqic	səmirti. kübrə. - səmirtqic salmaq : kübrələmək.
səmirtmə	azıqlandırma. bəsləmə. bəsirtmə. qıdalandırma. becərtmə. yedirib içirtmə. bəsiyə çəkmə. gəlişdirmə. yetiştirmə.
səmirtmək	1. bağlamaq. 1. bəsiyə qoymaq. tavlatmaq. 1. burdamaq. bordamaq. pordamaq. bəsləmək. dolqunlatmaq. 1. səmirtmək. şişmanlatmaq. səmirtmək. yağlandırmaq.
səmirtmək	azıqlandırmaq. bəsləmək. qıdalandırmaq. becərtmək. yedirib içirtmək. bəsiyə çəkmək. gəlişdirmək. yetiştirmək.
səmirttirmək	səmirtdirmək . verimli duruma gətirtmək.

səmiş

(z < > r < > n) **səmiş**. **səmiş**. **səmiş**. **səmiş**. 1. böyük.

şişik. çağ. - **səmiş kənd**: > səmiş qənd. 1. səmiş. səmiş.

tolqun. dolqun. dolğun. sağum. bardağı. şişman. yağlu.

burdaq. bordağ. burdağı. bəsil. bəsilmə. barbağ. varbağ

(fərbeh (fars)). səmiş. tərğun. dərgin. yağlı. şişman. ətli.

bəsli. bəsili. dolğun. səmişli. bərli. bərəli. varlı. barlı.

toplu. bəsli. ətli. dolu. arıq olmayan. - bu kərə onu **toplu**

gördüm. - **səmiş ot**: yapraqları qalınca bir yaşıl ot. 1. iri yarı,

şişman. qalınq. yivan < yığ + van. yuan. yoğan. dolu.

kök. tompaq. toluq. dolqun. pökki. dölməç. oklu. oplu. 1.

bəsili. baxımlı. 1. qaban. yağqarın. yavqonqa. yağqonqa.

yavçılıq. yağçılıq. yavyürek. yağürek. bəsili. çapçaq.

boqaqlı. şişman. tombul. qalın. şişman. səmiş dolqun.

toburaçan. doburaçan. tombul. bəsili. şişman. 1. yağ. 1.

bərəkət.

- **səmiş bəqəcən**: şişman. şişqo.

- **səmiş bolmaq**: yağlanmaq. şişmanlamaq.

- **səmiş yer**: bərəkətli topraq.

- **səmiş ət**: yağlı ət.

- **səmiş səmiş söyləşmək**: kəndini bəğənmiş bir biçimdə

qonuşmaq. kəndinə güvənərək qonuşmaq.

- **səmizlər**: yağ parçaları.

səmiz baxımlı. gözətli. tavlı. tovli. çağlı. çağ. toxlu. səmirlənmiş.
bəsiyə çəkilməmiş. bəsili.

səmizcə şişmanca. dolğunca. az çoz yağlı, şişman, kök.

səmizqarın şişman. göbəkli.

səmizquyruq iri qalçalı.

səmizləşmək səmrişmək. burdamaq. bordağmaq. burdağıyan.
bəsilmək. barbağlaşmaq. barbağmaq. varbağmaq
fərbəhləmək.

səmizlik səmirlik. şişmanlıq. dolğunluq. köklük. potavlıq.
şişmanlıq. yağlılıq. - kişi üçün çox **səmizlik** iyi deyil. yağlılıq.
- çox kök heyvan çox **səmiz** olur.

səmizrən bordağan. {**bor. (b < > p) bur. bar.var**}. pordağan.
dolunan bəslənən.

səmləmək səlqələmək. səmirmək. samlamaq (səm: əm).

səmpatik könülə yaxın. sevimli. içgin. soxulqan.

səmrə kübrə. tərs (davarın pisligi).

səmrə **səməre. səmrə.** verim. nəticə. palan.

səmrən bax > **sərmən**.

- səmrəs** əsrik. ösrük. kəndindən keçmiş.
- səmrilmiş** bəsili. tavlı. tavlətılmış.
- səmrimək** səmirmək. yağlanmaq. təmrimək. ətlənmək.
- səmrinmək** tavlınmaq. tovlınmaq. kökəlmək. bəsilmək.
- səmrişmək** səmizləşmək. səmrəşmək.
- səmritmək** səmirtmək. səmürtmək. səmizləşdirmək. kökətmək.
- səmürqüq** bülbülə bənzər bir qu.
- şəmürmək** şişirtmək # **kəmürmək**: azatmaq.
- səmüz** səmiz. səmir.
- sən**
- **sənə** ilişik değil.
 - **sənə** nə dərək: **sənə** nə.
 - **sən gedəli**, gözlərə köçdü qara güz, üzlərə oturdu qara buz.
(**güz**: payız.).
 - **sən** xiyallı kişiye söz ver, onsuzda xiyalsız yerin tapmayacaq.
 - **sən taxılma. sənə dəxli yoxdur.** sən qarışma. işinə bax!
işən bax!.
 - **səni qarnağrısı tuta da götürə.**
 - **səni öpüb qoxlağa doyamadım, uçub getdin, bağlı yollar, varamadım.**
 - **səni öyləsinə sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan**

alaram.

- **sənin könlüvə bunu etdim:** sənin xətrivə.

- **üzü sən versən, astarı özü gedər.**

- **haydi sənə!** nə durmusan. (yallah).

- **astarın çevir üzünə, ətəyin çevir başına, üzü mənim, ici
sənin.**

sən 1. **ək. san.** on. - sək + **sən:** səgiz + on. dok + **san:** doqquz

+ on. 1. < **sağan.** 1. **sa.** sin. - **sənə** verdim: **saa** verdim.

- **sən** bulunmadıqca: sən olmadığında. sənsizin.

- **sənqə:** sana. - **səni:** səni. sənin. - **sənicə:** sənin kimi.

sənbər çənbər. dayirə. aylan. tükərək. cəmbər.

səncab 1. sanqsar. susar. samır. 1. təm. çəkələz. 1. təyəng.

səncab çəkələz.

səncər < **sancar.** 1.avçı. 1.avçı quş.

səncər 1. (< **sacmaq**). bax > **sancar.** sançar. hallı mallı adam.

həvəsli sevinli kişi. 1. **sancar. səngər** (< **sancmaq:**

qurmaq). sipər. savar. savur. - **səncər soxmaq:** sancmaq.

səncidən ^(fars) (< **san. say**). sancışlamaq. sanaşlamaq dartmaq.

təxminləmək.

- sənçi** özgəçi. atdost. içdən, çıxar gözətmədən (mənfəət gözləmədən) dostluq, yoldaşlıq edən.
- səndəl** **səndəl**. talbırçın. təxd. tənqil. hudaç.
- sənətçi** bilgin. tərım. dərim.
- sənətləməli** **sənədləməli**. dayaqlıq. müstənədlik. tapıqlıq.
- səngin** < > **səngin**. **salğın**. zəngin. bayar. qanqır. əşraf. salğın, ağır olan hər nəisə.
- səni** sənği. sənğiş. səhənğ. küzə.
- sənimsiz** işənsiz. inamsız.
- sənin** (s < > d) dəngin.
- sənq** **səng**. < > **səng**. **salğ**. salğın, ağır olan hər nəisə.
- sənqər** **səngər** {(1. < sinqar (< sin. sinqmaq: sınılan, sığınan yer).
1. sancar. **səncər** (< sancmaq: qurmaq: sipər. savar. savur.
- **səncər soxmaq**: sancmaq}. 1. canavar. əjdərha. 1. qala.
burç.
- sənqər** **səngər**. bax > sınır. qala. basur. dayanmaq, durmaq yeri.
istihkam. 1. ur. sığnaq. xəndək. 1. ur. tuqurqa. qala
duvarı. savur (sipər).
- sənqərək** yassı yapaləq enli dənə (ərik. alı kimi meyvələrin). xurma
iydə kimi meyvələrin **girdə** dənəsinə **çəkirdək** deyilir.

səngərləmək	səngərləmək. səngər qılmaq.
sənqi	səngi. sev <u>gi</u> . sev <u>ik</u> . - səngisun: səngisan. - səngünxan: sevilən xan.
sənqi	səngi. səni. səngiş. səhəng. küzə.
sənqil	səngil. 1. siyil. zigil. səpgil. ləkə. 1. çığit xəstəliyi.
sənqilcək	səngilcək. salıncaq. səngqilcək - səngqilcək köpür: asma köprü.
sənqilcək	səngilcək. səngqilcək. salıncaq. - səngilcəkdə uçmaq: salıncaqta sallanmaq.
sənqiltəmək	səngildəmək. sallanmaq. çalqalanmaq. yalpalanmaq.
sənqimək	səngimək. (s < > t). təngimək. 1. darılmaq. 1. ağırlanmaq.
sənqimək	səngimək. ləngimək. yavaşlamaq.
sənqin (fars)	səngin {{(s < > d < > t). < dəngin. (dəng: yük. tay)}}. başğun. gərin. giran. ağır. giran. gərin. batıq. batqan. batman. ağır. bağlı. yüklü. ağır. ağırçıl. {{1. < salqın. 1 < sanğın: tutuq}}. 1. iti olan. iləri. öte. ağır. battal. yüklü. qunt. yunt. gərgin. - səngin duruma düşdük. 1. # iti olmayan. düşük. yengil. yüngül. kut. yavaş. - durum ged gedə gərginləşib,

- səngimək** bilmir. 1. **sığınqın. siqin. siğin. sığın. sığını.** (< **sıq. sinq**). zəngin. qanqır. əşraf. bayar.
- sənqin** **səngin.** ağırın. arqın. ağır. yavaş. sakin.
- **sənayei səngin:** dəmirbaş sənətlər. ağır, sürəkli, uzun sürən, davamlı, bəlisiz çağ sürən ayqıtlar, araclar.
- sənqin** **səngin** (fars)- (**s < > d < > t**). < **dəngin.** (**dəng:** yük. tay). başğun. gərin. giran. ağır. giran. gərin. batuq. batqan. batman. ağır. bağlı. yüklü. ağır. ağçıl.
- sənqinmək** **sənginmək.** sərtinmək. qatınmaq. dışlaşmaq. taşlaşmaq. dişləşmək.
- sənqircqə** **səngircqə.** çəkircə.
- sənqirtli** **səngirtli.** sinqıq. bürkəli. bucaqlı.
- sənqiş** **səngiş.** səhəng. səni. səngi. küzə.
- sənqlağ** (fars) < **sanğlağ. sinqlağ. çinqlağ. çinqlaq.** kiçikli böyükklü daş çanqıl yerli.
- sənqrik** **səngrik.** burnun. incə yuxar bölümü.
- sənqsə** **səngsə.** yarı dəli.
- sənqün** **səngün.** ordu qomutanı. general.
- sənləmək** "sən" diyə aytamaq. "siz" in qarşıtı. (kiçik sayılmaq).

- sənli** - **sənli mənli** qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. başbaşa, qaşqaşa. özlü üzlü. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız. taarüfsüz. al taxamı, ver taxavı. al börküm, ver börkün.
- sənsizin** sən bulunmadıqca. sən olmadığında.
- sənt mənt bolmaq** şaşırmaq. səndələmək.
- səntan** səndan. sindan. zindan örs. urs.
- səntə** səndə. - **haydisəndə!**: yaxcida səndə. bırax görək səndə.
- səntələq** səndələk. salsaman. səndələng. sandalaq. saldanaq. sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrək. sərxoş. layə'qəl.
- səntələmək** səndələmək. döğəzimek. təkəzimek. təkəzləmək. döğəzləmək. 1. bir nərsiyə çarpıb, dəğib, düşər kimi olmaq. sarsılmaq. 1. kəsinləşəməyib şaşqınlıq, sarsınıtı, quşqu, şəgg keçirmək.
- səntələmək** səndələmək. 1. arpımaq. yarpımaq. şaşırmaq. çəkinmək. ürkmək. bezmək. cəsəreti qırılmaq. canı sıxılmaq. 1. dartılmaq. sallanmaq. quşqulanıb yerimək. 1. sandalamaq. saldanamaq. sallanmaq. sarsılmaq. salsılmaq. salsamlamaq. 1. sərilmək. sarılmaq. əsmək.

- sarsılmaq. yalrıb, ləpələlib düşəyazmaq. **1.** sürüşmək.
sallanmaq.
- səntələnq** **səndələng.** salsaman. səndələk. sandalaq. soldanaq.
sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrik. sərxoş.
layə'qəl.
- səntələtmək** **səndələtmək.** yarpıtmaq. arpıtmaq. şaşırmaq. ürkütmək.
bezdirmək. apındırmaq. yapındırmaq. qapındırmaq.
düşürmək. duraqsatmaq. quşquya düşürmək.
abzıratmaq. yıldırmaq. sindirmək. sərsəmlətmək.
- səntələyən** **səndələyən.** sərgək. sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, kimsə,
nərsə.
- səntən** **səndən.- bilmədiyim hər yolu dənədim, səndən sonra.**
- səntərəmək** **səndərəmək. (< saldırmaq).** sarsılmaq. sallanmaq.
əsmək. - cin vurmuş kimi qalxıb **səndərəək** getdi. - içip
səndirək getdi.
- səntəy məntəy** **səndələyərek.** yalpalayaraq.
- **səntəy məntəy bolmaq:** bunamaq.
- səntəyim** **səndəyim. - mən məndə deyilim, mən səndəyim.**
- səntur** **1.** sintur. yatuğan. qucağa yatan, oturan saz. **1.** suntur.
santur. gurultu. şamata. patırtı. dəbdəbə.

- sənturçı** sinturçı. yatuğançı. qucağa yatan, oturan sazı çalan. müzikanı.
- sənturli** sunturli. santurli. gurultulu. şamatalı. patırtılı. dəbdəbəli.
- səp** - **səp süpürt**: soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərıt dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərdlik. israf.
- **səp süpürt**: tükət biçət. köçüt qaçıt. kəsər tökər. ərıt dağıt. çöküt qoşut. sərf xərc.
- səp** gəlinin malı olan cəhiz.
- səpəq** səpəx.duz.
- səpəq** **səpək**. 1. dəgırmən daşının dili. 1. **səfeh** (< **sapaq**) şaşqın. çaşqın. saçəq.
- səpəqi** **səpəki**.> **çəpəki** < **sapağı** (< **sapmaq**). səpəkir. dağıtımcı. dağıtıcı. israfkar. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif velxəş.

- səpəqir** **səpəkir**. səpəki. dağıtımçı. dağıtıcı. israfkar. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif velxəş.
- səpələmə** paylama. tuddurama.
- səpələmək** saçmaq. dərimək. tarımaq. oğşalamaq. afşalamaq.
- səpələmək** **sərpəmək**. 1. əpələmək. 1. açlamaq. səpmək.
- səpəmək** 1. sapamaq. saypamaq. israf edmək. 1. saypamaq. saytalcılamaq. siləmək. selləmək. 1. somurmaq. soluyub çəkərək içmək. yalayıb almaq.
- səpən** atan. - **saçma** (oğuş güllə) **sapan ov tufəyi** kağal. kaval.
- səpən** **saban**. **sapan**. 1. cüt, cütçü əkinçilik taxımı, ayqıtları. 1. əkinçilik. 1. daş atan.
- səpən** silgir. şingir. silkən. əfşan.
- səpənt** **səpənd**. sipənd. oda səllənib yanılan dənələr. üzərlik.
- səpəş** şabaş. çabaş.
- səpətlik** göbəklə qasıq aralığı.
- səpi** (< **səpilmək**). 1. dabbağlıq. 1. tozanaq. çis kimi narın yağmır. 1. şəh. yaş. ıslaq. çisli. 1. dəbbağlıq. boyağ işi. 1. sapı. təpi. hərəkət. təkan.
- bu kürkün **səpisi** çox iyidir.
- **səpi** çubuğu: kürkün tüklərin düzəltmək üçün vurduqları

dəğənək.

- bu dəri **səpi** götürməz.

səpici aşçı. dəriçi. dəbbağ. - **səpici sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər.** (çırpır).

səpici dəbbağ. 1. boyağçı.

səpicilik 1. dəbbağlıq. 1. dəbbağxana.

səpiq **səpik. sapıq. 1. yayırıq. səprik. yayınq (y < > t) yatınq. 1.** çadırın açılıb bağlanan ətək bölümü. 1. savruq. dağqın.

səpiqləmək **səpikləmək.səpmək.**

səpil 1. yayqın. yayılmış. bulaşmış. 1. qələ. qısar (> hisar).

səpil saçıq. sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl. toz. çürük. çöp. aşğal. zibil.

səpiləmək 1. çisələmək. tozanaq, çis kimi narın yağmır yağmaq. 1.

ərikləmək. yağlayıb, yuşaldıb, şumallamaq. - dəri

ərikləmək: dəri. dəbbağlamaq. 1. əsrəmək. səprəmək.

sərfəmək. xərşləmək.

səpilmə - **səpilən incə qar yağmır:** səpgən.

səpilmək açılmaq. (# **sapılmaq:** taxılmaq. yapışmaq).

səpilmək ayılmaq.

- səpilmış** 1. saçı. 1. aşılanmış. işlənmiş. tabaqlanmış.
dəbbağlanmış. - **səpilmış, aşılanmış, işlənmiş** dəri: basaq.
- səpin** 1. cehiz. qalın. 1. yayqın. yayıq.
- səpinti** sərpinti. saçıntı. çilləndiri. çağmar. çaxmar. qaçmar.
qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü.
- səpiş** - **gəliş səpiş**: gəlir gedir. dəxli xərc. sağuc qazuc.
- səpişən** < > **sapişan**. müttəsil. utğaşıq. birikən.
- səpişqən** **səpişgən**. salqın. bulaşan. keçici. sari.
- səpişmək** açışmaq. sərpışmək). (# **sapişmaq** taxışmaq. yapışmaq).
- səpişmək** salqınmaq. bulaşmaq. yayılmaq. keçmək. dağılmaq.
- səpiştirən** **səpişdirən**. çatışdıran. birikdirən. arada gəzən. dəllal.
rabit.
- səpqən** **səpgən** 1. sərilen nərsə. 1. səpilən incə qar yağmır.
- **sulu səpgən**: qarğın.
- səpqən** **səpgən**. - **sulu səpgən**: yağmurlu qar.
- səpqən** **səpgən**. sərpqən. sərpik nərsə. - **suli səpgən**: qarla ilə
qarışq yağmur. sulu qar. yarı ərimiş yağan qar.
- səpqən** **səpkən**. sərilib, səpilən nərsə. özəlliklə incə yağmı, qar.
qırov.
- səpqi** səpgi. tərəşşüh. ifşa. intişar.

səpqil	səpgil. - çox tərləmədən, sıcaqdan doğan qırmızımtıl səpgil, qabarcıq. ıssilik. ıssılıq. isilik. ısılıq. ısırqın. ısırqın. qızılıq.
səpqil	səpgil. səpgit. < > səkpil. təpqil. təmgil. tamqil. {1. ləkə. xal. iz. 1. damqalı. bənəkli. xallı}. 1. < <small>metatez</small> > səkpil (< səkmiş: qalxmış). əğinc. ur. şişəc. siqil. səqil. ziqil. ziyil. 1. (< sap. çap), iki nərsənin sapışıb, yapışan yeri. əkəş. qovşaq. 1. aralıq. fasilə. - bundan onun səpgiti. - şəhərlər səpgiti. 1. irtişaş. 1. intişar. 1. çil.
səpqil	səpgil. bənək bənək. sərpmə.
səpqilbet	: çilli. səpqilli.
səpqilli	çilli.
səpqit	səpgit. bax > səpqil.
səpmək	1. bax > sapmaq. 1. sabamaq. 1. sərpmək. sarpmaq. saçmaq. açmaq. faş etmək. 1. səyipmək. dağıtmaq. saçmaq. nərsəni bağışlamaq. 1. tikmək. sapmaq. çapmaq.
səpmə	sərpmə. 1. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. döğüntü. sərpmə. səpmə. 1. qabarcıq. cuş. - tərdən, qızdırmadan doğan sərpmə, qabarcıq: ısırqın. ıssilik. ısılıq.

- səpmək** 1. açlamaq. səpələmək. 1. səpikləmək. 1. sərpmək. əkmək. tuxmalamaq. tuxumlamaq. 1. sərpmək. savurmaq. israf etmək. - **su səpmək**: su vurmaq. yumşatmaq. təsgin vermək. yatışdırmaq. 1. əkmək. - üzərinə şəkər **səpilib**: əkilib.
- səppqil** - **gövdədə çıxan qaşındırıcı qabarcıqlar, səpgillər**: qarıncacıq. - **dəridə olunan yaxıcı, odlü səpgillər**: qaramıq. qaramuq. - **ağ səpgilli görünüş, dəri, boya, don**: qaryağdı.
- səprəmək** əsrəmək. səpələmək. sərfəmək. xəşləmək.
- səpriq** **səprik**. 1. idarəsiz. dartısız. müsrif. 1. yayırıq. səpik. yayınq (**y < > t**) yatinq.
- səptürmək** qalınlamaq. cehzləmək.
- səpuxtən** ^(fars) < **sapaqmaq**. çıxmaq.
- səpü** saypav. saypu. saypav. sığpav. sığmalıq. sığamaqlıq. oxşaş. mülayimət. müdara.
- səpük** **səpük**. 1. sapaq. yenik. yeğni. yüngül. xəfif. (> **səbok** ^(fars)). 1. **sapıq**. çabük. səbük. oq. ox. yeyin. iti. tiz. yainı. yeyni. yengil. yüngül. xəfif.

- sər** (ə < > a) sar. 1. sarılı. çulqalı. 1. diqqət. zirək: diqqətli. 1. sərək. diqqətsiz. dalqın. bunaq.
- **sər bolmaq**: dalqın olmaq. bunamaq.
 - **sər edmək**: diqqətini dağıtmaq. şaşirtmaq.
- səra** (fars) < saray. sarılı (hisarlı), bağlı, böyük olan yer. böyük bir yerdə çoxluq bölgəsin, ölçüsün göstərən söz. bir çoxluqla sarılı, sarınmış səpilməmiş yer. qorunmuş yer. - **kitabсарay**: çoxlu kitab olan yer.
- sərap** sanaqa. xiyal. algın. yalqın. yanılıcı. sağım. görüntü.
- sərapa** boybaş. başdan başa. boydaş. uzunasına. başayaq.
- sərasimə** sansıma. sərsəm. sərsən. sansar. sərgərdan. şaşqınlıq.
- sərbəs** dinc. arsat. aldırılmaz. tutasız. qəmsiz.
- **gərginsiz, sərbəs, boş gəvşək duruş**: dinc duruş. rahat duruş.
 - **sərbəs yaşam sürmə**: könülxanlığı. süt gölü.
 - **bir işdə sərbəs bıxılmaq**: ərklik, onay çıxmaq.
- sərbəsləmək** bağışlamaq. boşamaq. boşaqmaq. boşqarmaq. ərikəmək. ərikləmək. irəkləmək. irkəmək. irkələmək. özgürəmək. özgütəmək. azad edmək.
- sərbəsləmək** boşlamaq.

sərbəslük

1. ərkinlik. ərkillik. bağımsızlıq. bağımsızlıq. azadlıq. azadi. qurtuluş. müstəqillik. istiqlal. 1. ərginlik. ixtiyar.

- **qılım, davranım sərbəslüyü sağlayan durum, uyqulama:**

açıq qapı.

- **utanqaçlıqdan, kişilikdən, bağlılıqdan çıxıb, sıyrılmış**

kimi, aşırı çılpaqlıq, sərbəslük göstərmək: noxdasın qırmaq.

qabaq çiçəyi kimi açılmaq.

sərbəslük

gəncilik. bolluq. bərəkət. ərkinlik. ərkenlik. özgürlük.

sərbəst

1. açıq. 1. başaçıq. boş. boşut. qutat. - **sərbəst**

işləmiyən: dinc davranmayan. tutqun. - dili **tutqun**. - əli

tutqun. 1. bəqivsüz. əngəlsiz. mane'siz. ərkin. hür. -

sərbəst bıraqlmaq: çiqındırmaq. qaçırmaq. - **sərbəst qalmaq:**

çiqınmaq. qurtulmaq. ıçqınmaq. ıçqılmaq. qurtulmaq. 1.

bəybək. özgür. 1. salın. salınmış. salaman. azad.

kıynalğan. qaçğınçı. oynaq. gənc. bol. ərkin. ərken.

özgür. buraxılmış. salıq. saluq. saltuq. ərən. bağımsız.

- **sərbəst bıraxan:**. salçı. salan.

- **sərbəst işləməmək:**. tutulmaq. qısılmaq.- səsım **qısıldı**. -

boğazım **qısıldı**. - çox çığırmadan səsım **qısıldı**.

- **sərbəs ötürmək** (# kəsməmək): qoymaq. qoyuvermək.

uzatmaq. buraxmaq. - saç, dırnağ, ağac uzatmaq.

sərbəst

əркиn. ərgin. ərkil. bağımsız. bağımsız. özəl. özgür.

azad. müstəqil.

- **yağsız** (gövdəyə yağ sürülmədən) **geysitsiz** (> **kesvət**),

kökəni orta asiyaya dək uzanan, sərbəst biçimdə

gələneksəl güərəs: qaraqucmaq. qaraqucuq.

sərbət

açıq. aylaq.

sərçəsmə

- su qaynağı: bulağ gözü. qaqlıq. qaxlıq. qalxlıq.

sərçə

qaranaç.

- **dağ sərçəsi**: dağırca.

- **gəlinsərçə**: daraxpipik. kəkildarağ. şanapipik.

- **gəlinsərçə**: daraxpipik. şanapipik.

- **külsüm** (kül boyalı), **ağ qara, uzun quyruqlu, sərçə dək bir**

quş: qar cücəsi.

- **qarqada quş sayılır, sərçədə.**

sərçə

səqçə. seyçər. (< **səqmək**: atılmaq). cıvil cıvil ötüb,

dayanmadan sıçrayıb atılan quş. cimcik. cımcıq. səbirçik.

səçə. çinçara. çinçarqa. saça. çıçalaq. quşqaç. çümçük.

- tüppəklə **çümçük** atıladıq. - sərçə barmaq. sırça barmaq:

çıçalaq.

- kiçik, **sərçə** barmaq: qıtca barmaq. - **sərçə barbağ.** bellim

barmaq. - **sərçə barmaq:** çınaqay.

- **alaça sərçə:** çil bənəkli sərçə.

- **ərkək sərçə:** dağsar. qonduşaq. çimçuq.

- **sərçə** barmaq: çöçola barmaq. çılalıq barmaq.

sərçəbarmaq - əlin başbarmağıyla, **sərçə bamağın ucları arasında olan aralıq:** qarış. arşının üçdə biri.

sərçədili dişbudaq. odunlu bitgi türü.

sərçəq **sərçək.** çürçək. əfsanə. sorcaq. sürçək. ulamış. anğız.

sərə 1. sıra. neçə kişinin oturabiləcəyi oturacaq. nimkət.

bank_(latin). kanapə. 1. pərdə.

- **sərədə:** pərdədə. örtkdə.

- **sərəli:** pərdəli.

sərə **sara. sələ. sala.** sarıq. tulpan. tulbağ. qağuuq. qavuuq.

əmmamə.

sərəcə qayaq. qızaq.

sərəcə taraça. daraça. girbət. çirbət. çırbat. yetmə. yermə.

yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük.

sərəq **sərək. sərgən.** sərgən. qaş. rəf.

sərəq	sərek. bax > səqik.
sərəqən	sərəgən. sərən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. sızdıran. sızdırıcı. sızitan. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. keçirgən. keçirən. keçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
sərəmçilək	diqqətlə baxmaq, görmək, edmək.
sərən	1. uzun, yuvaq ağac. 1. yelkəni sərməyə, açmaya yarar sırıq. - gəmidə, yelkəni açmağa, yoğun, qalın yatıq sərən (uzun ağac): bumba. - gəmidə, yelkəni açmağa, yoğun, qalın yatıq sərən (uzun ağac): bumba. 1. sərək. sərgən. herə. 1. uzun çubuq.
sərən	saran. 1. uzun qalın kəsilmiş dirək. 1. pərdilik sərilən ağaclar. - sərən biçməsi: sərənlik ağacdən biçilmiş təxdə. - dirəyin, sərənin. kərəstənin yoğun aşağısı: topuq.

sərən **səreğən.** əsirtgən. əsdirən. əsirdən. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. geçirgən. geçirən. geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

sərəncam vermək tuqramaq. bitirmək. tükətmək.

bağlamaq. sətləmək.

sərəncam **sağıncam. sağancam.** (< sağ). nərsəni gərəkli nərsələr, işlərlə sağlamaq, bərkitmək. nərsəni düzənləmək. düzənə qoymaq.

sərənq **sərəng.** dəli. cinli. sanqı. sağqı. sərəng. səfeh. axmaq. **1.** başı dönmüş. şaşqın. tələsik. tanqa. tənsik. **1. saranğ.** çimri. xəsis.

sərənqə **sərəngə.** kibrit.

sərənqsərəmək huşdan gedmək. sənqildəmək.

- sərəsən** buraxılmış sərplilmiş. yapıp sapıl. iyəsiz. sahabsız.
- sərəsəpli** çərçəpli. dərtoplu. çağaçaqlı. usulca. yavaşca. ehtiyatlı. diqqətli. yığcam. - **sərəsəpli** adam. - **sərəsəpli** ol. - bizlər qabaqkılardan çox **sərəsəpliyik**.
- sərəsəplik** ehtiyat. ayarlıq. abaylıq. uyavlıq. saqsıllıq.
- sərəsimə** başağay. gic. kəlləbaş.
- sərətay** yüzük. taxı. aksesuar.
- sərfiş** **sərpış. məsrəf.** xərc. gedər. kullaş. kullac. kullaniş. işləş. düşüş. qarşılış.
- sərhət** **sərhəd.** < **səğrat.** (< **sarmaq**). **çəqrət. çəqrət.** (< **çək:** cızıq. sınır). uca. uzaq. qıraq. qıyı. sınır. mərz. çət. uc - çək.nərsənin sarığı, çevrəsi, qatlanıb qayıdan yeri.
- sərhətçi** **sərhədçi. çəqrətçi. çəqrətçi.** (< **çək:** cızıq. sınır). çətçi. uçcu. çəkçi. çəkcic. ucraçı. qurça. sınırçı. sınırçı. mərzban.
- sərxoş** (1. < **çaxır.** 1 < **çaqılmış.**). çaxruc. çaxırlı. içgili. kefli. çalınmış. çaqlanmış. - içməmiş **çaxruşlar.** qımız içib **çaxruşuz.**
- sərxoş** < **sarquc. salquc.** 1. sarqur. salqur. əsrük. asruq. kefli. 1. əsqürük. əsrük (< əsmək). kefli. yapqın.
- **sərxoş olub bayqınmaq:** sızmaq. - içib içib **sızdı.**

- **sərxoş edib bayqıtmaq, uyutmaq**: sızdırmaq. kefləndirmək.

- içdirib içdirib **sızdı**. - **sızdırıb** istəyin yerinə gətirdi.

- **ağır əsrük, sərxoş**: yüklü.- çox **yüklü** idi.

sərxoş

çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. çalqın. çanğıl. qanğıl.

qandıl. qanşaq. qayşaq. içgi içib qanmış, qanıqmış,

doymuş. qanuq. qanıq. bulut.aldırmaz. laübali. saymaz.

umursamaz. çarpıq. sarpq. əsrık. əsrük. qərib. əğrik.

əğric. əğlincik. kefli. tutuq. dəlişman. yayaq. yayqa.

laqeyd. dumanlı. - **çox sərxoş**: çox əsrık, əsrük, kefli. bulut

kimi.

sərxoş

salsaman. səndələk. səndələng. sandalaq. saldanaq.

sallanğ. sarsılıq. salsılıq. budala. şaşqın. əsrık. layə'qəl.

sərxoşlardan

- **uyutucu, əsrədən, sərxoşlardan nəsnə**: dürd. türt. tortu.

dürdi.

sərxoşyana

asruqqına. asruqcana. asruqyana.

səri

sarıq. 1. sərilməməyə, yayılmaqa, açılmaqa, asılmaqa

yarar genişlik, uzunluq, dərinlik. **şərayit. 1.** paltar

şəriti.ütqür. **1.** ötgür. iti. hızlı. çabuq.

- səriq** **sərik. 1. sərih.** açıq. döşəli. geniş. **1. şərik. şərit. sərıt.**
kərik. çərik. dərik. qarıq. 1. sıra. qat. səf. **1. səfə. səfhə.**
 səhfə.
- səriq** **sərik. 1. (< sarılmış).** kosaq: qovşaq. yoldaş. bağlı. (>
şərik). **1. (sağruq. saruq: sağrı. xəsdə).** incə. düzgündəl. **1.**
sağruq. (< sağ). güclü. diri. dinc. **1. sərgək. sallaq, əsnək,**
 sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə. **1. sırf. sərın. çınğıraq.**
 çınraq. çınqar. açıq. ulus. **1. sər. diqqətsiz. dalqın.**
 bunaq.
- səriqmək** dalqın olmaq. unutqan olmaq. bunamaq.
- səriqtirmək** **sərikdirmək.** dalqınlaşdırmaq. unutturmaq.
- sərilən** - **sərilən nərsə:** səpgən.
 - **nərsənin üstünə geyilən, taxılan, salınan, sərilən,**
qapacaq, örtük: qap. qab.
- səriili** sərilmiş. yayıq. yayılmış. döşənmiş. - yataqlar **səriildi.**
- sərilir** - **xoruz başı kəsilir, tükü günə sərilir.**
- sərilmək** **1.** sarılmaq. sarsılmaq. əsmək. səndələmək. yalpbı,
 ləpələnilib düşəyazmaq. **1.** sırtı üzrə yıxılmaq, uzanmaq.
 açılmaq. - istəyinə çatmış, **sərrib** yatmış. **1.** əsrümək.
 əsrimək. yalpalamaq. yelpəlmək. yelpiklənmək.

düşəyazmaq. yığılayazmaq. çaykalmaq. qandırılmaq. -
 ər **sərildi**. 1. yayılmaq. döşənmək. - güne **sərildi** qurudu. 1.
 yatmaq. xəstələnmək. 1. düşmək. tökülmək. - yel əsib tüm
 yemişlər ağaclardan yerə **sərildi**. 1. cayılmaq. yayılmaq.
 ayılmaq. - yerə sərilmək: döşənmək. yığılmaq. 1. çox
 yorulmaq. tükənmək. 1. **gərilmək**. açılmaq. genişlənmək.
 - əsrük **sərilə** gedi.

sərilmək

- **sərilib sürülmək**: sarıngulamaq. səriŋgulamaq. qaymaq.
 yatmaq. düşmək. - pəncərə, yel qabağına **düşmə**.
 - **sərilib, açılıb, yayılaraq yapılan yer**: düşək > döşək.
 - **güclü vurqu ilə, boylu boyunca yerə sərilmək**: iki səksən
 uzanmaq.

sərilmiş

döşəli. döşənmiş. məfruş. - **döşəli dayalı**: iyi döşənmişli.
 - **yayılmış, sərilmiş, döşənmiş olan**: yayqı. sərgi. döşəmə.

sərilmiş

sərgin. yayılmış. döşənmiş. sərili. yayıq. yayılmış.
 döşənmiş. yatılmış. yatmış. basılmış. - yataqlar **sərildi**.

səriltmək

bıqdırmaq. usandırmaq.

sərim

sarım. 1. süzgeç. bir suyuqu süzümək üçün, qapın
 ağzına gərilən, çəkilən parça. 1. giriş. başlanqıç. ərəfə.

- sərimə** 1. donatım. donat. həcv. yermə. yergi. saraqa. birini ələ salan sözlər. qoşmalar. alay. əğlənmə. iğnələmə. 1. saraqa. alay. əğləncə. məsxərə. - **saraqıya almaq**: ələ salmaq.
- sərimə** yalan. aldağ. dolama. dolamac.
- sərimək** 1. dalqa keçmək. dolamaq. alaylamaq. ciddi olmamaq. 1. sarmaq. bağlamaq. tuddurmaq. düğümləmək. - **ələ salmaq**: **ələ sərimək**: çalışdırmaq. sallamaq. işlətmək. alaylamaq. alaya, lağa qoymaq. - **ələ sərimək**: buğa gülmək. alayalamaq. alaya qoymaq. əğlənmək. - **ələ sərimək**: **ələ salmaq**: alayalamaq. alaya qoymaq. alalamaq. buğa gülmək. dil çıxarmaq. yansınmaq. əğlənmək. əklənmək. şakalanmaq. gülnüncəmək. gülənənmək. gülməcənmək.
- sərimək** 1. **səkrimək**. atlamaq. sıçramaq. 1. **sarıtmaq**. **səritləmək**: **səğritmək**. qaçdırmaq. yügürtmək. { **(ələ sərimək**: 1. ələ salmaq. dalıdmaq. toğlamaq. 1. **ələ səğritmək**: havayı dolandırmaq qaçıtmaq}. 1. **sayramaq**. **sayamaq**. oxumaq: sayaçılar sayraşdılar. toyuğun yumurtuyandan sonra oxumağı: toyuğ niyə səririr. bax gör yumurtduyub. 1. dindirmək.

səkitmək. ala qoymaq. **1.** səkrimək. uçmaq. təprəşmək.
titrəşmək. - gözüm **uçur.** - ürəyim **uçdu:** ürəyim töküldü. **1.**
sıramaq. yırlamaq. oxumaq. ötmək.

sərin

1. qarınlı. qarnı geniş. qursaqlı. dözümlü. səbirli. gec
qızan. **1.** səbirli. qarınlı. qarnı geniş. qursaqlı. dözümlü.
düşünəcəkli. anlayışlı. musamihəli.

- **sıcaqdan sərinə əsən yel:** qaba yel: lodos.

sərin

sərivin. 1. < **sal.** salkın. sərgün. bulutsuz. ağ. açıq.
açıqlıq. salım. sərinlik. danğ səhər (səhər tezdən), axşam
havasında olan soyusluq. ayaz: açıq. soyuq hava.- **sərin**
rəng. - **sərin** göy. **1.** kölgəlik. **1.** səbir. diyan. dayan. **1.**
sayrun. salqın. salqan. soyuq. yumşaq soğuş. mö'tədil.
1. şəhli. mərtub. **1.** azva. səbir. dözümlü. təhəmmül. **1.**
basımlı. iradəli. səbirli. cıdam. səbir. dayanıq. dözümlü.
cıdamlı. dözümlü. səbirli. **1.** salqın. salqınlı. kölgə.
kölgəli. **1.** sakin. yavaş. ağır. **1.** kəderli. mahzun. **1.** səbr.
səbir. - **sərin !:** səbr elə. - **sərin qıl:** səbr elə. **1.** səbirli.
dözün. dözümlü. utun. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütevazi.
1. sərik. sırf. çinğıraq. çınraq. çınqar. açıq. ulus.
- gəlsə qalı qatıqlıq, artar deyu **sərin** qıl: gəlsə belə çətinlik,

keçər deynə, dözümlü qıl.

- **sərin yer**: avma. ağma. kölkəlik. sayvan.

- **sərin bolmaq**: sakinləşmək. yavaşlamaq. dinmək.

- **avruqanı sərin bolmaq**: ağrısı azalmaq. əğikləmək.

- **sərin odda bişir**: ağır atəştə pişirmək.

- **yürüşün sərin etmək**: hızını yavaşlatmaq.

sərinqüləmək **səringüləmək**. sərilib sürülmək. qaymaq.

sərinləmək qaravıllanmaq.

sərinləmək salqınlamaq. yavaşlamaq. sakinləşmək. durqunlaşmaq.
dinmək.

sərinlətmək yavaşlatmaq. sakinləşdirmək. ağırlaşdırmaq. dindirmək.

sərinlik 1. sakinlik. durqunluq. yumuşaq. 1. salım. sərin əsən
yel.

- **tavuşuna sərinlik salmaq**: səsini yumuşatmaq.

sərinmə dözmək. çıqdamaq. cıdamaq (< **cıq. çıq. tıq. tuq**: bağlı.
bərk, iti olan nərsə). səbr etmək.

sərinmək 1. sarınmaq. çulqanmaq. - işə **səridilər**: girdilər. - yeməyə
səridilər: başlayıb yedilər. 1. sarqımaq. uzanmaq.
aslanmaq. əğilmək. - pəncərədən **sarqımaq**. 1. sabrətmək.

- sərinmiş** yazınmış. yasinmiş. açılmış. - **yatınlar yasinmiş**, işıqlar sönmüş.
- sərir** təxd.
- səriş** göstəri. numayiş.
- sərişqi** **sərişgi**. arac. vəsilə.
- sərit** döşət. fərş. - döşət buz bağlamış. - danertə buz bağlamış
döşətdə zivdik. - asfalt **sərit**. daş **sərit**. - girdə daş **sərit**.
bölmə daş **sərit**: müəbbə' daşlardan döşənmiş yer.
- sərit** **şərit**. **şərik**. **sərik**. **kərik**. **çərik**. **dərik**. **qarıq**. 1. sıra. qat.
səf. 1. səfə. səfhə. səhfə.
- **ayaq sərit**: gəzi, dolaşan satıcı.
- səritləmək** sarutmaq. sarıtmaq. sardırmaq. qablamaq. hörmək.
- səritlənmək** **sargılmaq**. **sağılmaq**. çörəklənmək (< çevrə. çevrəklənmək). ilan kimi çəmbər qurub oturmaq.
- səritmək** **sayıtmaq**. açıqlamaq. təcziyə təhlil etmək. baxmaq.
saymaq. diqqət etmək. səyirmə: < > ayırma. 1. əsmək.
sərilmək. 1. sarmatmaq. sardırmaq.
- **yəri səritmək**. **yəri** qaplamaq: döşəmək. salmaq. təfriş etmək.

- yeri sərilmək. yeri qaplatmaq. döşəttirmək. saldırmaq. təfriş etdirmək.

sərivin

bax > **sərin**.

səriyiş

axış. gediş. cərəyan.

sərqeş

sərkeş < **salquc**. saldıran. alpaç. ərbaş. yağ. boysaq. asi. asav. zorba.

sərqeşliq

sərkeşlik. < **sərqaşlıq**. özbəylik. özbəklik başmanlıq. başmənlik. özbaşnalıq. quldurluq. mən mənlik. inad.

sərqə

sərgə. sərgi. qaqlıq. qaqın sərib, qurutulan yeri.

sərqə

sərgə. at dirəği.

sərqə

sərkə. **1. sərtenin** (yığıncanın) başçısı. **1. sürünün** başında gedən axta geçi.

sərqəq

sərgək. **sərkək**. (< **sərik**. **salıq**). sərgələyən. sallanan. əsrük. elpək. kefli. - **əsrük sərkəkələdi**.

sərqəq

sərgək. sərik, sallaq, əsnək, sarnıq, səndələyən kimsə, nərsə.

sərqəq

sərkək. **sərrək**. sərxoş. sallaq (kefilərə tay, sallana sallana yeriyən).

- sərqəqləmək** **sərgəkləmək.** 1. əsib üsmək. sallanıb qalxmaq. 1. sarsaqqlamaq. sağa sola sərib sallanmaq, təlbələnmək, aşmaq. - **əsrük sərkəkələdi.**
- sərqəqləmək** **sərgəkləmək.** sərik sərik, əsə əsə, sarıla sarıla, səndələyə səndələyə, yalpa yalpa, ləpələnə ləpələnə, düşəyaza yerimək. - əsrük **sərilə** gedi.
- sərqəqləmək** **sərkəkləmək.** yalpalanmaq. yellənmək. iki yana sallanmaq.
- sərqələn** **sərgələn.** gen.
- sərqələyən** **sərgələyən.** sərkək. əsrük. kefli. sərgək. sallanan. əlpək.
- sərqən** **sərgən. sərək. 1. sərgən. qaş. rəf. 1. sərən. herə. 1.** səggi.
- **qatamalı, qatalı, təbəqəli sərgən, rəf:** qəfəsəli dilab, işqaf. qara ev.
- sərqən** **sərgən.** yarıq. rəf. tabaqlıq. taqca. göz.
- sərqər** sərkər. sərkər. yol kəsən. haydut. qarqman. oğru.
- sərqərdan** **sərgərdan.** sanğıran. sandıraq. sandırma. şaşıq. şaşqın. saylaq. heyran. məbhut.
- sərqərtan** **sərgərdan.** < **sarqır.** avara. qırbal. qırban. sarıl. boş boşuna sarılıb dolanan kimsə.

- **sər gəştə, sərgərdan, avara qalma**: anğa. gənğ. qaranıq.
baxa qalma. qalav. qalaq. mat. alcıranğ. heyran.
- sərqərtan** **sərgərdan**. sansar. sərsəm. sərsən. sansıma. sərasimə.
şaşqınlıq.
- sərqərtançılıq** **sərgərdançılıq**. gərgiş. gəriş. qarmaqarışılıq.
pozqunluq. avaraçılıq.
- sərqəş** **sərkəş**. < **salqaç. sarqaç**. buruşuq. bir yerdə
dayanmayan. dincsiz. dözümsüz. salqaş. qalmıq. güc
göstərisi. güclülük. dayı. dadaş. çapqın. igid. biçgin.
- sərqı** **sərgı**. 1. görkəzi. göstəri. 1. ev grəklərinin tümü. 1. sərgə.
qaqlıq. qaqın sərib, qurutulan yeri. 1. yaymaca. xırdavat.
bəsat. 1. yaymaçı. tükançı. çərçi.
- sərqı** **sərgı**. 1. numayış. 1. təşrih. açma. ekspozisiyon. məşhər.
1.yayqı. döşəmə. yayılmış, sərilmış, döşənmiş olan.
1.yolağ. qolağ. qaləri.
- **sərgı yeri**: qanat. qonat. salon. qaləri.
- sərqı** **sərgı**. 1. sənəd. alınıb verilən nərsələrin siyahısı. -
sərgilər yazıldı. 1. yoqunluqdan sərilib, açıla qalmaq.
sərmə. yayma. yayğı. - xırdavat **yayması**. - **sərgı qaldım**.
- sərqı** **sərki**. ültənq. pəncə. - **başmaq səkisi**: başmaq pəncəsi.

sərqici	sərgici. sərgiçi. çərçi. yaymaçı. xırdavatçı.
sərqiq	sərgik. qaqlıq yemiş qururdulan eyvana oxşar açıqlıq.
sərqiq	sərgik. yatım. nərsənin yatmış, əgrik durumu.
sərqiləmə	sərgiləmə. ekspozə.
sərqiləmək	sərgiləmək. 1.göstərmək. açıqlamaq. təşhir etmək. 1. göstərmək. təşhir etmək. 1. genişlətmək. düşürmək.
sərqin	sərgin. 1. sərilmiş. yayılmış. döşənmiş. 1. düşgün. yorqun. xəsdə. - sərgin vermək: xəsdə düşmək. əsir olmaq. döşənmək. 1. fışqı. kübrə.
sərqinmək	sərginmək. döşənmək. dıışlaşmaq. düşmək. yayılmaq. açılmaq. genişlənmək. - səs ölkəyə düşdü. - səsin çevrəyə düşür.
sərqiş	sərgiş. göstərə. meydan. alan. ortalıq. açıqlıq. boşluq. ərsə. sahə.
sərqiş	sərkiş. salqaş. taqi. daği. yaği. azğın. asi. asav.
sərqişliq	sərkişlik. salqaşlıq. qababaşlıq. tuğyan. azqınlıq.
<u>sərqiləşmək</u>	<> <u>bərkləşmək</u> <> <u>bəkləşmək</u> <> <u>əkləşmək</u> <> <u>çəkələşmək</u> <> <u>çəkləşmək</u> <> <u>çirkləşmək</u> <> <u>çəlikləşmək</u> <> <u>çəkikləşmək.</u>

- sərlənmək** 1. dalqınlaşmaq. dalmaq. 1. şaşırmaq. kəndini itirmək. 1. bunamaq.
- sərliq** 1. unuqanlıq. dalqınlıq. 1. bunama. 1. toxu sərtləşməsi xəsdəliyi.
- sərmə** 1. açınım. açındırma. 1. yayma. yayılma. döşəmə. açma. bəst.
- sərmə** sac üsdə **sərilib** pişirilən əkmək.
- sərmək** 1. **sarmaq**. yazmaq. yaymaq. 1. (# **sarmaq**: yığmaq). durmaq. duruqmaq. ala qoymaq. ələ sərmək. - niyəbə **sərisən**. - bu qədər **səridin** bədi artıq. 1. sarılmaq. sərtəlmək. sərt söz söyləmək. **sarmaq**. qızmaq. çıqışmaq. 1. toxdaqlıq, dözüm göstərmək. səbr edmək. - o məni **səritdi**. 1. döşəmək. yerə salmaq. - döşək **sərib** yatdıq: döşüyüb - pitikləri **sər**: döşə. 1. göstəri yapmaq. nümayiş vermək. - **sərilmiş** piyeslər: döşənmiş piyeslər. 1. sarımaq. töşəmək. bəzəmək. bədzəmək.
- sərmək** uzatmaq. yazmaq.
- **günə yazmaq**: uzatmaq, sərmək.
- **buza yaz, günə yaz**: (**günə uzatmaq, sərmək**). alacağıvı, borcunu yaxud, bu sözlərivi, istəklərivi unut.

- **günə sərilib, qurudulmuş**: günəşlənlik.

- **günə sərilib, qurutmaq**: günəşlətmək.

- **güclü vuruqla (vurmaqla) yerə sərmək**: iki səksən uzatmaq.

- **ipə un sərmək**: savsaqlamaq. keçərsiz nədənlər önə sürüb, istənilən işdən qaçınmaq.

sərməlmək 1. sarılmaq. burulmaq. burşulmaq. - işlərimiz örtülüb
sərməldi: qarışib buruşdu. 1. açmaq. yaymaq. uzağa
 sürdürmək (# **çirmalamaq**: çığralamaq. (1. < **çiq. çiq**).
 yığmaq).

sərmən (< > **səmrən. çəmrən**). **sarman**. 1. sarılı saraylı, sağlı suvlu,
 ətli, geniş, dolu, böyük olan nərsə. zəngin. **sərmən ölkə**:
 varlı ölkə. - **sərmən** kişi: varlı kişi. - **səmir** qoyun: ətli qoyun. -
səmir bala: şişik, pota ətli uşaq. 1. **sarıyan**. toxunan parçanı
 sarıb, toparlayan ağac. (> **sarban**: toplum başı). 1.
 sarılmış, toparmış nərsə. parça topu. (> **saman**: toplum.
 yığılmış).

sərməşmək **sarmaşmaq**: 1. sarışmaq. buruşmaq. qarışmaq. - işlər
sarmaşib getdi. - yeşik sarmaşmaq: buxca bağlamaq. 1.
 nərsəni sarıb, çevrələyib, torla, kamanla tutmaq.

avlamaq. torlamaq. - balıq **sarmaq**. 1. süzülmək. bir axarın içindən başqa bir nərsə çıxmaq.

sərmətmək sayratmaq. ayırd etmək. sıçratmaq. süzdürmək. (bir nərsəni sudan ayırıp çıxartmaq). arıtmaq. ayırmaq. nərsəni suyundan almaq.

sərmin bax > **sərmən**.

sərpə süfrə. - **çıqlingir sərpəsi**: içgi süfrəsi.

sərpələmək kəpəklətmək. kəpəkləmək. boşa, puça, haviya, heçə vermək. savırmaq.

sərpələmək sərpmək. səpələmək. saçmaq.

sərpələnmək kəpəklənmək. kəpək olmaq. kəpək olub gedmək. boşa, puça, haviya, heçə gedmək. savırmaq.

sərpəmək **sərpmək**. 1.yaymaq. xərcləmək. sərf, insiraf edilmək. 1.çıqartmaq. gidərtmək. xərcləmək. - **boşuna çıxartmaq**, **gidərtmək**, **xərcləmək**, **sərpəmək**: əkmək. itirmək. sərf etmək. israf etmək. - pulun hər gəliyə **əklədi** bitirdi.

1.**səpələmək**. əpələmək.

- **para sərpəməkdə**, **xərcləməkdən çəkinməmək** əlini oynatmaq.

- sərpəməyən** xərcləməyən. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. çimri. qıtmır. əli sıx. verməyən (bax > qıtmır).
- sərpənə** dəsdək. asma çubuqlara dayaq.
- sərpəyən** - kişi haralıdır, qazanan, sərpəyən yerli. (sərpəmək: xərcləmək.).
- sərpic** tutumsuz. iqtisadsız. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif əli yırtıq.
- sərpinqmək** **sərpikmək.** (k < > l) **sərpilmək.** < çəprikmək. çarpıqmaq. (< çap. çal > çar < > səp). püsgürmək. qaytarmaq. geriyyə çevrilmək, çəkilmək. geriləmək.
- sərpinqtirmək** **sərpiktirmək.** < çarpıqtırmaq. çalpqıtırmaq. çəprik-tirmək. çarpıqtırmaq. (< çap. çal > çar). püsgürtmək. qaytarmaq. geriyyə çevirmək. - düşman saldırısının **sərpiktirdirin:** püskürtün, qaytarın. - izə **sərpiktir:** güeri qaytar.
- sərpilən** - **yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diye, sərpilən un:** ırqa. yırqa. ırva. yırva. uğra. yuğra.
- sərpilmək** 1. (l < > k) **sərpikmək** < çarpılmaq. çapılmaq. çevrilmək. geriyyə çönmək. 1. sərvilmək. sivrilmək. tilənmək. uzanmaq. (> səriv > sərv (fars)).

- sərpilmək** baynımaq. gəlişmək. böyümək. boylanmaq. boy atmaq.
1. boy bosca gəlişmək, genişlənmək. 1. sərvilmək.
sivrilmək < salvarmaq. boy atmaq. boylanmaq.
boslanmaq. 1. boylanmaq. ucalmaq.
- sərpilmiş** dağınıq. sərpmə.
- sərpincək** çəpincək. çapırıncaq. çarpıncaq. (< çap. çal > çar < > sər).
örtük. - baş **sərpincəyi**. - ağ **sərpincəkli** mobllar.
- sərpinti** səpinti. çilləndiri.
- sərpiş** **sərfiş**. **məsərəf**. xərc. gedər. kullaş. kullac. kullaniş. işləş.
düşüş. qarşılış.
- sərpiş** sərpmə. nisar.
- sərpişmək** **sarışmaq**. **çaprışmaq**. **çatışmaq**. 1. birləşmək. əkləşmək.-
göylə yerin **sərpışən** yeri. 1. # **səpilmək**. **saçılmaq**. **açılmaq**.
ayrılmaq. yayılmaq.
- sərpışmək** səpişmək. açışmaq.
- sərpıştirən** saçan.
- sərpitmə** (< **sərmək**. **sarmaq**). çəmbər. başa sarılıb, çiğnə yayılmış
baş örtüsü.
- sərpiyən** xərcləyən. - **könlü**, **istəyi üçün para sərpiyən**, **xərcləyən**:
hovarda. hovarət.

- sərpmə** 1. səpgil. bənək bənək. 1. sərpilmiş. dağınıq. - **sərpmə çiban**. 1. sərpiş. nisar.
- sərpmə** **səpmə**. 1.çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. döğüntü. sərpmə. səpmə. 1.qabarcıq. **cuş**. - **tərdən, qızdırmadan doğan sərpmə, qabarcıq**: ısırqn. ıssilik. ısılıq.
- **boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə**: dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. saçama. saçma. savırma. savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- **qaşınan sərpmə kəsəli**: qardal. qordal. qurdeşən. qordeşən.
- **sərpmə ağ**: saçma ağ: çevrələrində qurquşum parçaları olan balıq toru.
- sərpmək** 1. bax > **sapmaq**. 1. azar azar saçmaq. səpələmək. 1. israf etmək. 1. bürkmək. saçmaq. 1. sarpmaq. səpmək. saçmaq. açmaq. faş etmək.
- sərpmək** **sərpəmək**. 1.yaymaq. xərcləmək. sərf, insiraf edilmək. 1. saçmaq. 1. savurmaq. səpmək. israf etmək. 1. tökmək.

saçmaq. əkmək. - **tuxum tökmək**. 1. səpmək. əkmək.

tuxmalamaq. tuxumlamaq.

- **duz sərpmək, saçmaq**.

- **sərpərək əkmək**: əkələmək.

sərrəq

sərrək. sərkək: sərxoş. sallaq (kefilələrə tay, sallana sallana yerişən).

sərsəm

1. **salsam. salaq**. 1. başı boş. özbaş. iyəsiz. sahabsız.

başı boş gəzən. aylaq. 1. gic gic danışan (yaqırdı laqırdı:

ləb ləb). 1. sılqır. salaq. abtal. tantıq. abdal. təltək. budala.

aptal. təntirəvüq. şaşqın. ağuman. ağman. axmaq. səfeh.

şaşqın. məhcub. sant. diqqətsiz. dalqın. yeq. axmaq.

budala. ağılsız. 1. vurğun. vırğın. şaşqın. sanğı. fikirli.

xiyalli. ohamlı. budala.- başı **sanğı**, beyni **sanğı**. - **sanğı**

kişi. 1. alıq. salıq. kabus. qaput. 1. sansam. sərsən.

sansar. sansarı. sərsəri. sərgərdan. sansıma. sandıraq.

sandırma. sonqol. sanğı. sanğı. saylaq. sərəsimə.

şaşqınlıq. baytaq. başı boş. təlbə.

- **sərsəm demək**: sandıraqlamaq. sayaqlamaq. sandırmaq.

həzəyan demək.

- sərsəm** axmaq. qırıq. qirt. qart. qırtalaq. qırtabaş. alabaş. abdal. bayqınlıq. çıldırma. salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. abdal. ayran dəlisi. ayran ağızlı. ayran budalası. sayıqlama. alapala. yavalama. həzyan. salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sərsəm. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. qırba. qıracıq. qıra kimi. qıt. qırıq. sarsax. salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. gəbəş. küpəş. gəbəşağı. axmaq. ənai. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qirt. qart. qırtalaq. qırtabaş.
- sərsəm** ip basan. abdal.
- sərsəmləmək** 1. çaylamaq. sayıqlamaq. yuxu görmək. 1. sayıqlamaq. sandırmaq. saçmalamaq. səfelhləmək.
- sərsəmləmək** başına vurmaq.
- sərsəmləmək** geçgər olmaq. giçgər olmaq. gicəlmək. uyuşmaq. - yolun uzununu kişini **qəçgərlədən**.
- sərsəmləşmək** alsırmaq. alsıratmaq. ümidini itirmək. yılmaq. sinmək. şaşırmaq. təntirəmək. sıxıntı içində olmaq. müşkül durumda olmaq. sığırılmaq. abtallaşmaq. abçıqan. şaşırmış. ürkmüş. bezgin. cəsəretsiz.
- sərsəmlədən** arpıdan. yarpıdan. şaşırtan. ürkünən. bezdirən.

- sərsəmlətmək** abzıratmaq. yıldırmaq. sindirmək. səndələtmək.
- sərsəmlik** 1. şaşqınlıq. sanğılıq. ohamlıq. budalalıq. vurğunluq. virgınlıq. 1. təntəklilik. axmaqlıq. budalalıq.
- sərsən** sərsəm. sansar. sərgərdan. sansıma. sərəsimə. şaşqınlıq.
- sərsənq** **sərsənğ.** bax > **səqik.**
- sərsəra** saray. dalan. dəhliz. qaləri.
- sərsəri** (< > **salğasür. salsürü.**). (< **salsaq.** (< **çalsarı.**) 1. qılıqsız. qırbal. qırban. işgücsüz. boş gəzən. eveşiksiz. dallaq. dallaş. dərbədər < > dalbadal. dal dal olmuş. başıboş. baybaş. qayta. aylaq yaylaq. aylaq haylaq. işsiz gücsüz. avara. qırbal. qırban. boş gəzən. salsürü. dolaşan. dolaşqan. varsız parasız. qırıq. qopuq. 1. sığraq. saçraq. fırlaq. yağı. qalxaq. qopuq. coşqun. çapqın. çalamıt. qızqıl. qızqın. 1. başdarı. sorumsuz. güvənilməz. başıboş. qaypaq. ipsiz. ipi qırıq. ipi çürük.
- sərsəri** 1. < **salsarı.** samsaq. sansarı. salsarı. salsar. sandıraq. sandırma. sanğı. sansam. sərsəm. sayaq. saylaq. sümsük. boşna. boşan. keçə. budala. axmaq. ovanıq. dərbədər. 1. qalaq. avara. başı boş. 1. salsar. baştaq.

avara. səfil. ipsiz. qopuq. ormaçı. avara. qaşgən. avara.
 hırpanı. tıqırıqsız. avara. qopuq. aylanıvıq. qəzməyi
 səvən. yerində durmayan. çınqılbaş. sapaq. səfeh.
 qayarı. səfeh. sayaq. boş. avara. zampara.

sərsərilik

1.< salsaqlıq. coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq.
 sıçraqlıq. saçraqlıq.yağılıq. qalxaqlıq. qopuqluq. fırlaqlıq.
1.qaranqaşlıq. haylazlıq. işsiz gücsüzlük. yararsızlıq.
 düzənsizlik. **1.salsürlük.** dolaşqanlıq. avaralıq. qırbanlıq.
 qırballıq. başıboşluq. aylaqlıq. pərişanlıq. salsürülük.
 varsız parasızlıq. qopuqluq. qırıqlıq.

sərsərilmək

alıqlanmaq. alıqlaşmaq. apışmaq. abtallaşmaq.

sərsiz

- **sərsiz, sərinsiz, səbirsiz olmaq:** qabına sığmamaq.

sərt

1. < metatez > tərs. qasınq. bərk. qat. qos. qas. qaz. sarp.
 güc. zor. çətin. qadır. çaqrıq. qatı. bərk. **1. bəzirqan.** {
 sarçı. sərci: səren. gəzən. ?}. **1. qabırcaq.** qatı. qıbirt. suqu.
 şiddətli. sürətli. hızlı. sübatlı. əzimli. qadav. qırtçı.
 şiddətli. sağlam. dayanıqlı. qını. acı. - **qını** qonuşma. - **sərt**
tük: qıl. **1. qudaq.** qadaq. opuz. qadur. qatı. qalın.
 dayanıqlı. qadaq. qataq. qatıq. iriq. irik. iri. çağruq. serid.
 qart. - **sərt xuylu:** qıncı. irçi. ırçı. **1. sart.** sarb. batov. bətov.

batro. batan. batar. qatı. güclü. zorlu. qatı. qatır. qaç.
 qatı. bərk. çətin. itik. iti. bərk. kəsgin. tiz. möhkəm. 1.
 vurqulu. çitlik. dönməz. sağlam. əkit (< əkmək:
 dayaqlamaq). çox sərt. yavuz. bərk. bəter. yaman. şədidd.
 şiddətli. əntiq. foquladə. xariqüladə. qıyaq. pis. acı. iti.
 yaxşıqsız. oxarsız. qaba. tiri. diri. dirik. tirik. qatı. qısı.
 qısqıq. qatı. bək. bərk. sivri. kəsgin. quvvətli. sıxı sıxı.
 sıxı. qatı. qat. qatı. qat. bək. bərk.

- **qat** davranma.
- **sıxı ət**. sıxı sümük: gəvrək olmayan.
- **qısı** ürək.
- **diri** söz. **acı** söz.
- **çox sərt, quru**: kərpiç kimi.
- kərpiç kəsilməmiş yerlər.
- quraqlıq düşdü yer kərpiç kəsildi.

sərt

sarp. 1. kəsgin. kəsici. iti. acı. acıq. 1.bərk. qatı. ağır.
 1.qartlaz. qatlaz. qartaz. qataz. bərk. 1.qasıt. qarıt. qatas.
 qasat. qartaç. qarat. bərk. 1.sağlam. böyük. böyküt. acıq.
 iti. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq.
 qalaq. qaçal. qalın. yoğun. yoğan. enli. enil. gur. gurul.

gür. gürül. güclü. qocur. dolu. doluq. dolqun. çaplı. çapıl.
 iri. 1.sərtlik. sarp. sarplıq. çətin. çətinlik. dalcanaq.
 dalbanaq. darbanaq. darcanaq. 1.çətin. qaqlaq. qaqıt.
 qaqıç. quru. bərk. 1. soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz.
 maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız.
 qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız.
 qatıq. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun.
 yanğısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız.
 hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz.
 qeydsiz. münfəil. xunsa. 1. toxunaqlı. toxuncalı. toxunur.
 toxuşlu. toxulu. toxunan. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək.
 bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.
 müəssir. tə'sirli. 1. kəsgin. toxunaqlı. dəli. aşırı. tünd. iti. -
dəli bibər. 1. toxunaqlı. zərər, ziyan verən. 1. qatı. don.
 bərk. 1. qırçın. qırıcı. dik. tünd. qatı. kəsgin. 1. diri. bərk.
 1. durşut. durşulu (< **durmaq**). qatıq. qabalıq. qırıcıq.
 tərs. qatı. qatraq. qaba. kötük. gödük. qırıcıl. tərs. 1.
 kəsər. kəsici. qatı. donuq. tutuq. boğunaq. boğnaq. qapa.
 qapalı. xəfə. xəfək. bərk. 1. daşın. xəşin. qatı. qıran.
 bərk. daşürək. mərhəmətiz. lüftsüz. - **sərt, bək vuran**: əli

ağır. 1. bərk. ögkək. örkək. ərkək. erkək. qolay bükülməz.

- **ərkək** dəmir. 1.qat. yarçın. yarşın. 1. qatraq. qaba. kötük. gödük. qabaq. qopuq. bərk. (# **köpük**: pambıq. yumşaq). 1. əkit. bərk. yavuz. hisli. darqın. qorxunc. kəsən. gəzən. ısıricı. sıxı. möhkəm. qatı. bərk. qurs (< **qurulmuş**). bərk. möhkəm. dişli. bataqara. çətin. gücünü. zorunlu. toxa. çigir. - **üzüntülü, sərt durum**: asıq. - **asıq üzülü. - iti, sərt davranmaq**: baş yarmaq. - **qıl kimi incə, uzun, sərt nərsə**: qılavuz.

- **bər bər, sərt sərt, bərk bərk baxmaq**: qara qara baxmaq.

- **qışa, soyuğa dayanıqlı sərt buğda**: qarabaş.

- **sərt, əsnək odunlu, dayanıqlı bir ağac**: qarağac. qarğac. qaraağac.

- **sivri, iti, sərt tikan qaratikan**: qarantı. qaratikan. qaratiqən.

- **başaqları qara qılçıqlı, sərt, qırmızı, ya da ağ dənəli, soyuğa dayanıqlı buğda**: qaraqılçıq.

- **kiçi yapılı, sərt, quraq yerlərə dayanıqlı sığır türü**: qarasıqır.

- **qatısərt**: 1. qırıcı. üzücü. 1. qıvrambac. iti dönəməcli, girintili yol.

- **quru, sərt olan nərsələrə verilən ad:** qabat <> qatab. odun.

- **dırnağın dibində çıxan sərt dəri:** bic.

- **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı:** ılımsız.

qızıqqanlı. salqınsız. çalız. çalaz. dincsiz. uysalmaz.

mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.

- **axar sulara gəmilərin qımıldamasın əngəllədən sərt**

axıntı, çağlaşiq, qayalıq: dəmir qapı.

- **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişlik, yağdaylıq:** ılımsızlıq.

qızıqqanlıq. salqınsızlıq. dincsizlik. uysalmazlıq.

mulayimətsizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.

- **neçə boyalı dəğərli, sərt, oymağa əlverişli daş:** çapa.

qama.

- **bərk, sərt, iti, daynaqlı kimsə:** batır. bağıtur. bağıdur.

qəhrəman < qaqraman. qaqarman. (# **kəvrəmən:** yumşaq,

səssiz, dinc olan).

- **odun kimi quru, sərt nərsə:** qurulaq qarulaq.

- **yoğur (xəmir) içində qalan açılmamış, sərt topaqlar,**

düğümlər: qarmıq.

sərtar

sərdar. < saltar. saltər. elbaşçı. başlıq. elxan. yığıtbaşı.

salar. yolbaşı. yol atası. bağıçı. sapçı. ipçi. qıdırçı.

qılavuz. öndər. yöndər. ağa.

- sərtarlıq** **sərdarlıq.** < **saltarlıq.** saltərlik. yolbaşçılıq. başlıq.
boyratlıq. qılavuzluq. qiyadət.
- sərtasər** boybaş. başdan başa. boydaş. uzunasına. başayaq.
- sərtcə** 1. başa vuran. toxunlu. toxnaqlı. güclü. - **toxnaqlı**
düşüncə. 1. qatlıcaq. qatıca. şiddətli. 1. qıppır. sağlamca.
sağlamca. qıppa.
- sərtcə** diricə. az diri. bərkcə.
- **yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq:** sökmək.
sögmək. yedirtmək. yamanlamaq. yermək. düşürmək. -
durmadan, ağzına gələni **döşədi.**
- sərtə** (< **sarmaq:** **sarışmaq:** yığışmaq). yığıncaq. törən. toy.
məylis.
- sərtəlmək** qatınmaq. sərt söz söyləmək - sarılmaq. sərmək.
sarmaq. qızmaq. çıqışmaq.
- sərtəmək** tirilmək. dikəlmək.
- sərtəşmək** sərtləşmək. bərkimək. qatılaşmaq. qatıqmaq.
sağlamlaşmaq. gücləşmək.
- sərtətmək** sərtlətmək. qatılatmaq. qatıqlatmaq. bərkitmək.
sağlamlatmaq. güclətmək. təqviyət, təhkim edmək.

- sərtinmək** **sərtişmək. sərtləşmək. 1.donaqmaq. qatqınmaq.**
qatınmaq. qatlanmaq. qaqaqlanmaq. **1.sənginmək.**
qatınmaq. dışlaşmaq. taşlaşmaq. dişləşmək. **1.qafa**
tutmaq. qafa gəlmək. diklənmək.
- sərtirmək** **sərdirmək. yatırıb açdırmaq. - yatağı yerə sərdirmək.**
- sərtişmək** **sarplaşmaq. kəsginişmək. qatlaşmaq. üzləşmək.**
üzlənmək. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq.
xuysuzlaşmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq.
qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək.
itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək.
ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğəşmək.
öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək.
təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.

çapraşmaq. çaprazlaşmaq. ayğırlaşmaq. muxalifləşmək.
inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

sərtişmək

sərtinmək. sərtləşmək. 1.qafa tutmaq. qafa gəlmək.

diklənmək. 1.pəkişmək. bərkişmək. tutuqmaq.

tutnuqmaq. qapırmaq. qapırmaq. qapırmaq.

qapırmaq. qapırmaq. 1.bərkləşmək. bərkişmək.

qatılmaq. 1.dirəşmək. dirgəşmək. müssir olmaq. israr
edmək.

sərtiştirmək

sərtləşdirmək. qatılaştırmaq. qatıştırmaq. bərkiştirmək.

bərkləşdirmək.

sərtitmək

dondurmaq. qatılaşıdırmaq. bərkləşdirmək. betonlatmaq.

sərtqinmək

sərtqinmək. əməklənmək. sıxınmaq, darılmaq. zəhmət

çəkmək. sinsimək. çətinmək. çətinmək. gücünmək.

gücgünmək. tərsqinmək. qıtqınmaq.

sərtləniş

sərtlənmə. sarpınma. sarpınış. itinmə. itiniş. artma.

artınış. bərkinmə. bərkiniş. qayrınma. qayrınış.

güclənmə. gücləniş. gücünmə. gücnünüş. qocrunma.

qocrunuş. şiddətlənmə. şiddətləniş. iştidad.

sərtlənmə

sərtləniş. sarpınma. sarpınış. itinmə. itiniş. artma. artınış.

bərkinmə. bərkiniş. qayrınma. qayrınış. güclənmə.

gücləniş. gücünmə. gücnünüş. qocrunma. qocrunuş.

şiddətlənmə. şiddətləniş. iştidad.

sərtlənmək - **gərib sərtlənmək**. dirənmək.

sərtləşdirmək - **gərib sərtləşdirmək**: dirəmək.

sərtləşik sərtlik. qatılıq. qatlıq. qatılıq. qapızlıq. qapazlıq. bərklik.
sağlamlıq. sağlaşiq. gücləşik.

sərtləşmək 1. çıxırışmaq. çuqırışmaq. bərkişmək. 1. kötüləşmək.
pisləşmək. çalpaşmaq. 1. çalbaşmaq. çırpışmaq.
çatlaşmaq. çaqlaşmaq. dağallaşmaq. dirəşmək. 1. daş
kəsilmək. itimək. bərkimək. qatılaşmaq. dirilmək. qəvam
tapmaq. qirpilənmək. kirpilənmək kirpi kimi büzülmək.
üzü asılmaq. qatılmaq. qatılaşmaq. pəkləşmək.
bərkləşmək. - bu toprağ günəşlə bərk **qatıldı**. 1. irikmək.
qatılaşmaq. bəkimək. bərkimək. 1. qatmaq. bayatmaq.

sərtləşmək sərteşmək. bərkimək. qatılaşmaq. qatıqmaq.
sağlamlaşmaq. gücləşmək.

sərtləşmək **sərtinmək**. **sərtişmək**. qafa tutmaq. qafa gəlmək.
diklənmək.

sərtləşmək **sərtişmək** bərkləşmək. bərkişmək. qatılaşmaq.

- sərtləştirmək** 1. diriltmək. qatlaşdırmaq. qatılaşdırmaq. 1. sağrılamaq. sağrılamaq.
- sərtləştirmək** **sərtiştirmək.** qatılaştırmaq. qatışdırmaq. bərkiştirmək. bərkləşdirmək.
- sərtlətmək** sərtətmək. qatılatmaq. qatıqlatmaq. bərkitmək. sağlamlatmaq. güclətmək. təqviyət, təhkim edmək.
- sərtliq** 1. tiqliq. diklik. gərginlik. 1. acıqlıq. acılıq. düşmanlıq. qızıqlıq. 1. bərklik. dirilik. əkşilik. əksilik. turşluq. tərslik. pis xuyluq. kəkrəlik. dil burma. acılıq. əkşilik. tərslik. ətacılıq. yavuzluq. bərklik. bətərlik. yamanlıq. şədidlik. 1. qatlıq. qatılıq. 1. tiriqlik. dirilik. bərklik. muqavimət.
- sərtliq** **səxlik. sərtlik. sarplıq.** 1.sərt. sarp. sarplıq. çətin. çətinlik. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.qıynılıq. qıcınılıq. qınıclıq. qıynıqlıq. qatılıq. güclük. bükdənlik. bükdəşlik. çətinlik. bulğaşlıq. bulaşlıq. basılıq. basıqlıq. zorluq. buruşluq. burşuqluq. işgillik. müşgül. işqal. 1.itilik. acılıq. 1. sıxıntı. güclük. 1. yavuzluq. qırqlıq. hislilik. 1. sərtləşik. qatılıq. qatlıq. qatıqlıq. qapızlıq. qapazlıq. bərklik. sağlamlıq. sağlaşlıq. gücləşik. 1. tərslik. qatılıq. qabalıq. qırıcılıq. durşuluq (< durmaq).

- **nərsənin sərtliyin, quruluğun aparmaq**: yumşatmaq.

öldürmək. sulatmaq. - **damar sərtliyi**: damarın kirəçlənib, yağlanması.

- **sərtliyin, bərkliyi, itiliyin gidərmək**: ılışdırmaq. ılındırmaq. ılıqlatmaq. yumşatmaq. ortalatmaq. uysatmaq. mulayimlətmək. mö'tədillətmək.

- **(bərklik, sərtlik, qatlıq yönündən)**. qara. sağlam.

möhkəm. keyfiyyətli. - **qara çəlik**: iyi cins çəlik.

sərü taxca. üzərinə nərsə şüy sərilib, düzülüb qoyulan yercik.

sərv { < **saluv**: 1. uca. 1. (#:) sallaq}. 1. (< sərilmək: sərvilmək, sivrilmək, tilənmək, uzamaq, boyatmaq). < **səriv** < sərilmək. sərvilmək < **sivrilmək**. tilənmək. uzanmaq. 1. < sarp. salp: uca. - **gümüş sərv**i: ay işığının suda yansımısından ağ yol. 1. (< **sərilmək**: sərvilmək, sivrilmək, sürülmək, uzun sürmək, tilənmək, uzamaq, boyatmaq.)).

sərv **turağay**. taranqu. turağay. dal ağacı. tuğar. təriq. tirək. dal. toğar. qovaq. - **dağ sərv**i: sarı qovan. - **sərv**i azad: sərvnaz. salfnaz. subay.

sərvan < **savran**. savıran. sürən.

- sərvilmək** sərilmək. sivrilmək < salvarmaq. boy atmaq.
boylanmaq. boslanmaq.
- sərvnaz** salfnaz. sərv azad. subay.
- səs** 1. çağlama. avaz. nida. çağırma. çav. söz. tapış. təpış. təviş. car. - qapalı, iti **səs**. çığırış. uca səs: çığırış. çiq. çığ. 1. öt. ün. gurultu. - **səs sələng**: **səs səm**: hay küy. səs səm. səs səmir. - **səs telləri**: tabış yaya. - **səsin al**: səsin azat.
- **səs gəlmək**:. yanğqulamaq. səs vermək. yanqılamaq.
- **səs vermək**:. yanğqulamaq. yanqılamaq. səs gəlmək.
- **səs səse vermək**: ündəşmək. qoşulub birgə oxumaq.
- **səsi kəsilmək**: qapışmaq: qabışmaq. susmaq.
- **qısıq** səs: zorla xırıltı ilə çıxan.
- **səs çıxarmaq**: tınlamaq. tınmaq. tinmək. dinmək. çınlamaq. nəyisə söyləmək. - heç **dinmədi**.
- **incə, iti, sərtcə, yaxud gəvrək səsi yansıması**: qıtır qıtır. - **qıtır qıtır** gülmək. - **qıtır qıtır** çörək yemək.
- **səsin dəgib qayıtması**: yanqulama. pejvak.
- **acı səs**: cik. çığırı. tünd. acı.
- **səs çıxarmaq**: söyləmək.
- **səs çıxmaq**: sav, xəbər çıxmaq.

- **səs qopmaq**: gurultu olmaq. səs çıxmaq. - səsi kəsmək:
susmaq.

- **səs vermək**: 1. çağırana yanıt (cəvab) vermək. 1. çağırmaq.

- səslə: uca səslə. bağıraraq. - səslə oxumaq.

- **səsini kəsmək**:. qımsızmaq. susmaq. sakinləşmək.

səs

ağız. nida. ünləm. cıncır. cımcır. qıq. oy. rə'y.

- **düzgün olmayan, pürüzlü, boğuş, pozuq, əngəlli, gücünəkli səs**: çatlaq.

- **qafa səsi**: içdən çıxan, içdə duyulan səs.

- **qalın, acı, iti səs**: qaqrıq. qağrıq. qığrıq.

- **qısıq, boğuş səs**: qaruq. qarıq. qağıq.

- **qulağı dincsiz edən səs təkəri**: qaqışma. qaqışş. qaqafoni.

- **qulağı səsdə**: qulağı aslaq. söz yığan.

- **gəvrək nərsəni yeyirkən çıxaran səs**: qatur qutur. xırt xırp.
xarp xarp. xarp xurp.

- **kar edən səs**: qulağ batırıcı.

- **körpə uşaqları güldürmək üçün çıxarılan səs**: qıqqa.

- **asqırıq, aksırıq səsi**: hapşı. hapşu. həpiçi.

- **birdən çağıldı, şarıltı səsini çıxararaq**: qağışadaq. çağışadaq.

- qabın suyun **qağışadaq** boşaltdı.

- daşlaq qayalaq yatağlı çayların, ırmaqların, yaxud buz parçalı axar suların çıxardığı səs: qağış. qağış. qığış. qağıştı. çağış. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı. - gündüz gecə, gur axan çaylar **qağış qağış qağışlayır**.
- döğüş yaraqların calpılış səsi: qaqış. qağış. qağıştı.
- **qaqır qaqır səs çıxarmaq**: qaqırdamaq.
- **qaqır qaqır gülmək**: qah qah gülmək.
- **quru nərsələrin bir-birinə dəğərək səs çıxarmaq**: qağıştamaq. qağışdamaq. çaqışdamaq.
- **quru nərsələrin çıxardığı səs**: qağıştı qaqıştı çaqıştı.
- **quru nərsənin bir-birinə sürtülmə səsi**: qaqırtı.
- **xış xış səsi**: xışırtı. qağıştı. qağış.
- **suyun bol bol, gurultulu, iti axma səsi**: çağış çağış. qaqış qaqış. qağış qağış. carıl carıl. şarıl şarıl.
- **toyuq çağırma ünləmi, səsi**: ge bülü bülü. ge bili bili. qəl bili bili.
- qorxudan, ülküdən **səsi tutulmuş**, boğazı qurumuş.
- **boğuq səs**: çatal. - **çarpma, vurma səsi**: çat.
- **ekizsəsli**: difton.
- **əşşəsli**: yazıları bir olub, dəğişik anlam daşıyan sözlər.

- **uca səsle**: açıqdan. açıqdan açığa. açıqdan açığa.
- **yüksək, uca səsle**: açıqdan səslı.
- **qəbul səsi, rə'yi**: ağ oy.
- **qıq deməmək**: cımqırı çıxmmaq.
- **qıq diyəməmək**: cımqırı çıxamamaq.
- **qıq dedirtmək**: cımqırın çıxartmaq.
- **çan (naqus) səsi**: çanqıltı.
- çan, naqus səsi: çançan. - **açıq, dolu səs**: göğüs səsi.
- **bir səsle**: bir ağızdan.
- **çimçəşdirici səs**: qıcırtı. qıcılı.
- **qısıq səs**: boğuş.
- **səs olmasın!**: suspus!.
- **sürəkli səslı axış**: çağıldıyaraq. çağıl çağıl.
- **yoxumlu yaxımlı, gözəl səsle oxuyan**: sayrayan. qəvval.
- **yüksək səs**: bağıрма. ağıza > avazə.
- **damağa bağılı olan səs**. damaqsı.
- **səs aralığı**: pərdə. bağı. don.
- **çoqsəsli**: polifoni.
- **bir əlin nəsi var, iki əlin səsi var**.
- **dar səsdilər**: "**ı. i. u. ü**" biçiləri, hərfiləri.

- **dodağ səsdışlar (:səsdəşləri):** "b. f. m. p. v" biçikləri, hərfləri.
- **səslərin damağa doğru yönəlməsi, qayması:**
damaqsılaşmaq.
- **yüksək səs:** yayqara. gurultu. çıq. çıq.
- **cinğırın, səsin çıxarmamaq.** çit çıxarmamaq.
- **səs olmasın:** çit çıxması.
- **tam səssiz:** çit yox.
- **qarışıq, gurultu səs:** cığlıq. cığıldı.
- **səs yox!:** süs!. sus!. tıs!.
- **tıs yox:** dibin səssiz. tamam səssiz.
- **bir ağızdan səslənin, bağırs səsi:** höyük. hüyük.
- **bir türə (cürə) səs çıxarmaq:** qaldır quldur edmək.
- **hər qafadan bir səs, hər ağızdan bir söz çıxma:**
qaramaqarışıqlıq. pozqunluq. düzənsizlik.
- **incə səs:** tiz, iti, incə səs.
- **qığıldı, qırlama, qığlama səs** qırıldı.
- **qırıq qırıq, kəsik kəsik səs çıxarmaq, gülmək:** qığırdamaq
qıqırdamaq. qıtırdamaq.
- **səs səmirsiz, kimsə içərinde olmayan qapı:** çalındığında

açılmayan qapı. qapı duvar.

- **səs səmirsiz**: ıpıssız.

- **səs, ün yığma**: oylama. rə'ygiri.

- **səsin çıxartmaq**: oxutmaq.

- **səslərin çoxluğundan, gurluğundan qulağın səsləri seçməz duruma gəlməsi**: qulağı dəng olmaq.

- **qısıq qısıq, boğuş boğuş səs çıxarmaq**: qığırmaq.

qanğıрмаq. qanıрмаq. - körpə **qanğırmağa** başlamış.

səsqəq

tetik. uyanıq olan. quşqulu.

- **səsqəq bolmaq**: quşqulanmaq. qulaq qabartmaq.

- **səsqəq edmək**: quşqulandıрмаq.

- **səsqəqlanmaq**: quşqulanmaq. təlaşlanmaq.

həyəcanlanmaq. ətəkləri tutuşmaq. dört dönmək.

- **səsqəqli**: təlaşlı. həyəcanlı. quşqulu.

- **səsqəqli bolmaq**: təlaşlanmaq. quşqulanmaq.

səsgənmək

(**sq** < metatez > **qs**) **səksənmək**. disginmək. daşlanmaq.

ürpərmək. hürpərmək. hürkmək. ürkmək.

səsqış

səsqıyış. qıqırış. qıylaş. hay küyəş. hay küy. hayğırış.

səsqıyış

səsqış. qıqırış. qıylaş. hay küyəş. hay küy. hayğırış.

səsqüy

- **səs küy**: yarığara yayqara.

- səslə** qıçqıra qımqıra. hüngür. üngür.- **hüngür hüngür** ağlamaq.
- **səslə söylənmək**: gur səslə demək.
- səsləmək** 1. ağızlamaq > avazlamaq. 1. ünləmək. tapşamaq.
çağırmaq. qaqırmaq.
- səsləmək** 1. çağırmaq. çağlamaq (ğ < > r) carlamaq. 1. dinləmək.
qulaq vermək. 1. ünləmək. səs vermək.
- səsləndirmə** dublaj.
- səslənən** deyilən. diyilən. anılan. söylənən. - bu adla **anılan** başqa
kimlər var mı?. - malqara adıyla **anılan** çoxlu canlılar var.
- səslənər** yanar. yarğar. yardar. yansıyar. əks edər. - **göz gördüyü,**
ürəkdə yanar: göz gördüyü, ürək yağı.
- səsləniş** səslənmə. çağırma. ünləyiş. ünləmə. çağrı.
- **bir ağızdan səslənin, bağıriş səsi**: höyük. hüyük.
- səslənmə** bağırma. çağırma. səsləniş. çağırma. ünləyiş. ünləmə.
çağrı.
- **yaşıt kimsələrə, sayın (möhtərəm) birinə səslənmə sözü**:
qardaş. - **qardaşım** bur bax.
- səslənmək** 1. dinlənmək. çağırmaq. - buradan **səslənin**: çağırın. 1.
yanıtmaq. cavab vermək. - eşidirdə **səslənmir**.

- səslənmək** çağırmaq. nidalanmaq. ünlənmək. çağırmaq. bağırmmaq.
çağırmaq.
- bir ağızdan səslənmək: hüykürmək. höykürmək.
- səsləntirən** səsləndirən. çalan çalar. - kasetçalar: zəbtsovt.
- səsləntirici** səsləndirici. yorumçu. icraçı.
- səsləntiricilik** səsləndiricilik. yorumçuluq. icraçılıq.
- səsləntirmək** - üzgün, acılı səsləndirmək: inlətmək. sızlatmaq.
sızıldatmaq. zarıldatmaq. fəğane gətirmək.
- səsləntirmək** səsləndirmək. 1. iqlətmək. inqlətmək. inlətmək.
yandırmaq. yanqıturmaq. yanıqđırmaq.- top gurultus
dağları inlətdi. 1. irdəmək. oxumaq. havalandırmaq. çığıl
çığıl etdirmək: çılratmaq.
- səslətmək** carlatmaq. çıqırtmaq. qırğırtmaq. qığırtmaq.
- səslətmək** oxutmaq.
- səsləyən** səsləyici. çağıran. çağırıcı. oxuyan. oxuyucu. ünləyən.
ünləyici. çağırıcı.
- səsləyən** ünləyən. səs verən.
- səsləyici** səsləyən. çağıran. çağırıcı. oxuyan. oxuyucu. ünləyən.
ünləyici. çağırıcı.

- səsli** açıq.
- **qağış, qısıq, boğuş səsli**: qaruqlu. qarıqlı.
- səsli** tavuşlu.
- səslək** - **qısıq, boğuş səslək**: qarıqlıq. qaruqluq. qağışlıq.
- səssiz** (soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yangsız. təpgisiz. gerimsiz. həyəcənsiz. qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. qeydsiz. münfəil. xunsa). **1. basılı. 1. dingin. - dingin dingin**: səssizcə. **1. dilsiz. dinc. arsat.**
- **tamam səssiz**: dibin səssiz tıs yox.
- **içindən, səssiz, alaylı gülmək**: qısqıs gülmək. - **dərin, səssiz, dinc yatma**: mışıl mışıl. - **çınlamaz, cıncırsız, səssiz** (yer): boğunuq. boğuş.
- **ılım, ağır, yavaş, səssiz, bəlli bəlisiz axın, axıntı**: ıgıl.
- **səssiz səssiz**: ıgıl ıgıl: ılım ılım: ağır ağır: amıl amıl. yamıl yamıl. yavaş yavaş. ataq ataq. azar azar.
- **səssiz səmirsiz**: gürültüsüz. gurultusuz.
- **son biçiyi, hərfi səsdəş (< səsdış), ünsüz, səssiz olan**

hicə - (ağ. ik. bit.): qapalı hicə.

- **könül çəkib, səssiz, alaylı gülmək**: qısqıs gülmək.

- **yumşaq, səssiz, dinc olan**: kəvrəmən. kəvrəmən. (#
qəhrəman < qaqraman. qaqarman. batır. bağıtur. bağatur.
bağadur. bərk, sərt, iti, daynaqlı kimsə).

səssiz

1. avuzsuz. ağuzsuz. sakın. susqun. yuvaş. sakin.

ağırbaşlı. uysal. tavuşsuz. 1. sağır. sağrın. ağırın. ağır.

ağru. yavaş. ırsızın. ündiş. ünsüz. üzük. dartınkı. 1.

ündiş. ünsüz. sakin.

səssizcə

yap yap. yavaş yavaş. usul usul. uzun uzaq.

səssizləşmək

- **ıssızlaşıb, səssizləşmək**: əl ətək çəkilmək. daha ortada bir
nə qalmamaq.

səssizlik

qımsızlığı.

səssizlik

sütliman.

səstəş

səsdəş < səsdış. - son biçiyi, hərfi səsdəş, ünsüz, səssiz

olan hicə - (ağ. ik. bit.): qapalı hicə.

səstirmək

səsdirmək. dinlətmək. duyurmaq.

səstış

səsdış > səsdəş. səssiz. - **son biçiyi, hərfi səsdəş, ünsüz,**

səssiz olan hicə - (ağ. ik. bit.): qapalı hicə. - **dodağ**

səsdışlar (:səsdəşləri): "b. f. m. p. v" biçikləri, hərfləri.

- sət** **səd.** < **çət. çat. çək. çət. saq.** 1. bağlanış. bükət. boğut. saq. bət. susaqlağ. saqtağış. saqtağ. götürmə. toğan. toşma. 1. çıqat. bət. bağaj. su bəndi.
- sətirəmək** **sədirəmək. (y < > d) seyrəmək.** 1. çözülmək. açılmaq. 1. sarqmaq. 1. azalmaq. seyrəlmək. gücülmək. 1. pozulmaq.
- **yığılqanla sədrəy təbrədi:** toplananlar azalmaya başladı.
 - **çındayım sədrədi:** çorabım sarqı.
 - **iş sədrədi:** iş pozuldu.
 - **tişlərim sədrədi:** dişlərim azaldı.
- sətirətmək** **sədirətmək.** 1. çözmək. 1. azaltmaq. seyrəltmək.
- sətləmək** tuqramaq. bitirmək. tükətmək. bağlamaq.
- sətləmək** **sədləmək.** 1. bətdəmək. qapamaq. qapsamaq. tutmaq. yumutmaq. səddəmək. kəsmək. - dəliyi **qapat.** 1. bükətləmək. önün bağlamaq, kəsmək. 1. çəkləmək. çək qoymaq. bətləmək. hədləmək.
- sətrəq qapuq** **sədrək qapuq.** barmaqlı qapı.
- sətrəq** **sədrək. (y < > d < > z) seyrək. seyrək. səzrək.** 1. incə. - **sədrək böz:** seyrək bez. 1. **səkrək.** seyrək örtük. - **səzrək qapı:** barmaqlıq. nərdə.

- sətrəmək** **sədrəmək.** 1. çözülmək. - **sicim sədrədi:** ip çözüldü. 1. incəlmək. seyrəmək. seyrəkləşmək. əpriyib, yuşanıb nazıqləşmək. ərpimək, əprimək. - paltarlar **sədrədi:** ərpidi, əpridi.
- sətrəşmək** **sədrəşmək.** (d < > y) seyrəkləşmək. - el **sədrəldi:** yüngülləşdi, dağılışdı.
- sətrətmək** **sədrətmək.** (d < > y) səyrətmək. seyrək duruma gətirmək.
- sətt** **sədd.** bəd. bənd. tuğan. bükət.
- səvar** (fars) {< sürən. sürer. < su er}. savaşı kişisi. 1. binici. - **səvari:** binək.
- səvari** < **suvari. süvari. savarı.** dönüb dolaşan. gəzəyən. minən. minici. minək. minilən. sürülərək işlənən. sürmə. sürəvi. sürəmi. gəzişnə. gəzən. covlan edən.
- səvari** **savarlıq.** minik.
- səvarilik** süvarilik < sürəvilik. minicilik.
- səvimsizləşmək** şuluqluq etmək. isizlənmək. ısızlanmaq. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. sırtılmaq.
- səvinmək** 1. sevinmək. güvənmək. 1. səvinmək. səvünmək. qutruşmaq.

səvintirmək	səvindirmək. tapdırmaq. istətmək. sevindirmək.
səviş	siviş. həzf. ləğv. fəsx.
səviyyə	düzəy. dərək. əvrə. sıra. səth.
səviyyəli	düzləmli. düzəyli. yetikli. olum, bacarı gücü olan.
səvqətmək	döndürmək. əğirmək. əkirmək. çevirmək. bir yeri quşatmaq. sarmaq.
səvqi	ötiq. ödiq. üdiq.
səvmək	bax > sevmək.
səvrəmək	seyrəmək. savramaq. savırmaq.
səvritmək	1. keçirmək. vazkeçmək. ərtürmək. bağışlamaq. qəbullənmək. 1. savrutmaq. savmaq. 1. soymaq. boşaltmaq. bir nərsəni işi bitirmək, qutarmaq. tamamlamaq. - ər işin savratdı. 1. işdən soğumaq, vaz keçmək. nərsəni başdan çıxarmaq. 1. sevdirmək. 1. vaz keçmək. tönqülmək. ərtürmək. bağışlamaq. qəbullanmaq. keçirmək.
səvta	səvda. ütik. üdiq. ötik. özik. aşq. səvqi coşması. həsrət.
səvüq	səvük. 1. sevik. sevgili. seviən. məhəbub. əziz. eşq. mə'şuq. - aydım anğar səvük: dedim ey sevgili. 1. sevimli.

- gözəl. dadlı. şirin. məlih. (> **səbih** (ərəb).). eşq. sevik.
sevgili. məhbub. aşıq. yaşlıq. ışıq. sevinc. əziz.
- səvüqlük** **səvüklük.** sevgi.
- səvüqsüz** **səvüksüz.** sevgisiz.
- səvülmək** savılmaq. yönəlmək. əğilmək. meyillənmək. - könlüm
sənə **səvülür.**
- səvünmək** sevinmək.
- sə'y** çərən. çalışma. çalışıqma. çavşaq. ictihad. mücahidə.
- səyasətnamə** yasaq. yasanmış, yazılmış törə, qanun. qanunnamə.
- səyəc** **səgəç.** (< **səq**). asılıb taxılan tikə.
- səyəq** **səyək.** səyik. siyək. sınıq, qırıq, çıxıq, sümüklərə
bağlanan, sarılan taxda.
- səyəqləmək** **səyəkləmək. səyikləmək. səyilləmək.** (< **səqləmək**: qırıq,
çıxıq nərsəni yığıb bağlamaq). taxda ilə sınıq, qırıq, çıxıq,
sümükləri bağlamaq, sarımaq.
- səyəş** **səgəş.** (< **səq**). sırtıq. azqın. pozuq. - **səyəşlərdən** üzünü
qurtar.
- səyəşmək** bax > **səgəşmək.**
- səyiq** **səyik. səgik.** sınıqları bağlamaq üçün **atıq, ataq, sırıq,** düz
taxda parçası.

səyiqləmək	səyikləmək. bax > səqləmək.
səyil	bax > səqil.
səyilləmək	bax > səgirləmək.
səyirləmək	bax > səgirləmək.
səyirmə	səqirmə. səqrim. çarpıntı. çarpınma. atma. hopma. - ürək səqrimi: ürək çarpıntısı. - göz sıqrimi: göz atması.
səyirmək	(< səqmək: atmaq). arıtlamaq. 1. sayramaq. ötmək. 1. səyrəmək. səyrə. sağır. sağır. titrək. - sağır sağır titrəmək.
səyirtici	səyirdici. bax > səqirdici.
səyirtim	səyirdim. bax > səqirdim.
səyirtiş	səyirdiş. bax > səqirdim.
səyirtü	ayağ atması. bir çeşit oynama.
səylət	sənət. hünər. səylətçi: me'mar.
səyrə	1. yandat. oxuyan. - yandan bülbül: səyrə bülbül. 1. sayra. sar quşu. 1. səyir. sağır. sağır. titrək. - sağır sağır titrəmək.
səyrəq	səyrək. (y < > d < > z) seyrək. səzrək. sədrək. bax > seyrək.
səyrəm	dayaz. siğ. - səyrəm su.

- səyrəmək** 1. kəmlənmək. kəmgərmək. azalmaq. 1. söyləmək.
təlim. çox. - **yanşaq** səyrər: gəvəz çox söylər. 1. sayramaq.
ötmək. ün çalmaq.
- səyrəşmək** bax > **səgəşmək**.
- səyrişmək** 1. bax > **sağışmaq**. 1. sayışmaq. sayşıрмаq.
- səyritmək** bax > **sağırtmaq**.
- səza** - **na səza**: qalay. yaman. paylama. paylayış. sövmə. sövüş.
sökmə. söküş. söyüş. söğüş. azarlama. azarlayış. küfür. küfr.
- səziq** **sezgig**. **səzik**. **sızıq**. seziş. sezmə. çək. çəkə. quşqu.
güman. zənn. - kimə **sezik** sezirsiz. - kimsəyə sezik qalmadı.
- **seziksiz** yerdən gələn daş, yarar baş.
- səziqmək** sezmək.
- səzrəq** **səzrək**. (y < > d < > z) **seyrək**. **səyrək**. **sədrək**.
- sı** 1. - **su**: **sı**: kimi. - **süpürgə otusu**: **süpürgə otu kimi**. 1.
qədər. - patlayası (**sı**: qədər) şişmişdir.
- sı** **ək**. olaraq istəməyi, sevməyi, özünki kimi saymağı
çatdırır. - **balası**: mənim öz balam. **qadası**: əzizim. canım. -
barası: çatmağın istəmək. - **qarası**: gözüm kimi.
- sıb** **sıp**. iki yaşına qirmiş olan tay.

- sıba** sıva. çox uzun boylu.
- **zıba dişiriv**: dev anası qadın.
- sıbabqalamaq** ititmək. tezətmək. tizətmək. dəridən incə uzun şərit kəsmək.
- **birəvni sıbabqalamaq**: birinə alay edib əğlənmək.
- **söznü sıbbabqalamaq**: sözünü siviltmək. kəsgin sözlərə qonuşmaq.
- sıbaq** **sıbağ** bax > **sibək**. çibək. çıbaq. çapaq. sapıq. çarıq. iti. qırağ. ovçu.
- sıbaq** sırıq kimi uzun boylu.
- sıbqarmaq** somurmaq. sümmək. summaq. əmmək.
- sıbtırılmaq** **sıbdırılmaq**. soxulmaq. içərmək. qalabaqığa qarışmaq. qayırlmaq. sindirilmək. əmilmək.
- sıbtırmaq** **sıbdırmaq**. əmdirmək. içirmək. sindirmək. soxmaq. geçirmək. tıqşırmaq.
- sıbtırqıç** **sıbdırqıç**. kurnaz. kəllaş. dolandırıcı.
- sıbtırqıçlıq** **sıbdırqıçlıq**. kurnazlıq. kopoyoğluluq. dolandırıcılıq. hiləkarlıq.
- sıbuzqu** sıbuzqu. tütək.

- sibuzqu** **sibuzğu. sıvızqlı. sıvzaq.** sıril sıril, sıvil sıvil ötən tüb, ney. düdük. tütək. - **sibuzğu** ötürmək: qamış, ney çalmaq.
- sıcacıq** xoşlanacaq isti.
- sıcaq** (**is < > sı < metatez > is**). **isti. 1.** issi. ısı. yanqal. od. odlıq. **1.** hamam. - yarın **sıcağa** getmişdim. **1.** isti yer. - **sıcaqdan** soyuğa çıxmaq. **1.** ısıcaq. qətin. qatın. işğ. hərarətli. - **sıcaqdan** qurumaq: təbsirmək. tapsırmaq. tabsırmaq. **1.** issi. isək. mehriban.
- **sıcaq qanlı:** odli. yanar. həyəcanlı.
- **sıcaq üz:** çəkim. cazibə.
- **sıcağı sıcağına:** tavında. tavını keçirmədən.
- **qanı** sıcaq: issi qanlı. sevimli. ünsiyətli.
- sıcaq** **1.** qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. hərarətli. **1.** yaxıcı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq.
- **çox isti, sıcaq:** qaplıca kimi: qormıq (< **qor:** od) kimi: yuğnaq kimi: yunaq kimi: hamam kimi.
- **əşsıcaq:** izoterm.
- **iti sıcaqda toprağa yaxın yerlərdə havanın titrəşir kimi görünməsi:** gün yalımı.
- **qanı sıcaq:** sıcaqqanlı. hərnəyə çabıq ısınan.

- **sıcağı sıcağına**: issi issi. isti isti.
- **sıcaqlıq əğrisi, qırafığı, cızığı: dərcəsi.**
- **sıcağı sıcağına**: isti isti.
- **çox sıcaq, isti**: boğucu.
- **boğucu** hava.
- **sıcaq su qaynağı**: qormıq (< qor: od). qaplıca. qapcıq. çərmik. ılıca. yılıqca. qaşqoz. hamam.
- **bastırma yapılan çağı olan güz ortası sıcaq günlər**: bastırma yazı.
- **çox tərləmədən, sıcaqdan doğan qırmızımtıl: səpgil, qabarcıq**. issilik. ıssılıq. isilik. ısılıq. ısırqlın. ısırqlın. qızıllıq.
- **sıcaqdan sərinə əsən yel**: qaba yel: lodos.
- **soyuğa, sıcağa dözümlü kimsə**: qaragöynük.

sıcaqlıq

- **ay ısısı, sıcaqlığı**: aysığ.

sıcaqlıq

- ısılıq. issilik. istilik. istilik bölgə, məntəqə. hərərət. göynək. göynük. issilik. hərərət.
- **ağaclarda, göyərtələrdə, çox sıcaqlıqdan olan pozuqluq, yanıq, qaralıq**: qarayanıq.
- **gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında sıcaqlıq soğuqluq dəyişimi çox olan yurd**: qara yurd.

- sıcaqlıq** yılıv.
- sıcaqqanlı** qanı sıcaq. həməyə çabıq ısınan. issiqanlı. qavımsaq. sevimli. cana yaxın. (# qovımsaq).
- sıçan** bax > **sıçqan**. (s < > t). tıçqanzan. qolqana. tişkan. deşqan.- **sıçan yolu**: düşməne görünməyə deyə qızlan yol. 1. böyük sıçan. alanqırat. sıçovul. 1. çox çeşitləri olub, tanınmış gəmirçi heyvancıq. dərisi kürk yapılan bir çox kiçik heyvanlarada, el içi sıçan deyilir. 1. pox tökən. (# **saçan**: paylayan). - **tarla sıçanı**:kələk. - **çöl sıçanı**. buzağdı dili. 1. tarbağ. sıçqan. çıçqan. - **sıçan yuvası**: **tarbağ**.- **böyük sıçan**: yalanqırat. yumran.
- **kor sıçan**: köstəbək. - **sıçan qır**: sıçançıl qır.
- **dağ sıçanının böyük çeşiti**: qaqırca.
- **tarla sıçanı**: yer qoyan.
- **iri sıçan**: qazma çıçqan.
- soxulan dağ sıçanı: soğur. kor sıçan.
- **tarla sıçanı**: tarlada yaşayıb, ürünləri yeyən sıçan.
- **findıq sıçanı**: sıçanın ən kiçiyi.
- **gəmə sıçanı**: lağmalarda bulunan bulunanın ən böyüyü.
- **yer sıçanı**: köstəbək deyilən heyvan.

- **sıçan otu**: sıçan dərmanı.
- **sıçan dişi**: hər nəyin qırağında olan incə, sivri oya.
- **sıçan qulağı**: çiçək çeşiti.
- **sıçan quyruğı**: yuvarlaq turpi çeşiti.
- **sıçan yolu**: yer altı lağımi.
- **sıçan ili**: türk illərinin birincisi.
- **çöl sıçanı**: ağ tavşan.
- **sıçan yuvasına girmək**: qoz qabığına girmək. dəli dəli qaçıb saxlanmaq. çox qorxmaq.

sıçan

- bax > **sıçan**. - **dağ sıçanı**: yüksək görkülü olduğunda, gücsüz içi boş olan. - **sıçan yolu**: yeraltı dar yol.
- **ıslaq sıçan**: **ıslaq qarqa**: **ıslaq toyuq**: **1.** çox ıslaq. sırılısıxlam. sırsıxlam. cimcilaq. **1.** çox qoraxaq, çəkingən, ürkək. **1.** bacarıqsız, uyuşuq qadın.
- **böyük sıçan**: gəmə.
- **findıq ağacı üzərində yaşayan dağ sıçan çeşiti**: qaqırca.
- **korsıçan**: kalağu. köstəbək. soğur.
- **korsıçan**: kalağu. köstəbək. soğur.
- **sıçan pis**, pişih pis, araçı hər ikisindən pis.
- **sıçandan törən** (törəyən.). **torba dələn olur**.

- **açıq sıçıq**: yüngül. cıf. yaxmaz. törə (əxlaq) yönündən pis olan. alçaq. əsgik. hobba. - **yüngül** qadın. - **yüngül** törəş: rəfdarlı.

sıçanç - **sıçançı quş**: çalay.

sıçaq **saçaq (saç < > aç # iç)**. 1. dağınıq. tağınıq. pərişan. pərakəndə. 1. oturaqlı, duraqlı yerdən açılan, saçılan, qalxan pürsük. süs. bəzək. saruq. sarıq. sarquq. sayvan. seyvan. çıxıntı. damla. tamla. oyma. 1. isal. sıçağa düşmüş. sürgün.

- **gen dar saçaq**: açıqları geniş sıx olan şırıx.

- **salqım saçaq**: qurma qurma, püskül püskül arxan saçaq.

sıçı sıçan.

sıçılmaq pislənmək. murdarlanmaq. müləvvəs olmaq.

sıçır - qıraqda yeyir, ortada **sıçır**, ortada yeyir, qıraqda **sıçır**.

sıçıtmaq sıçirtmaq. boşaltmaq. yox etmək. - biz onu **sıçıtdıq**.

sıçmaq **sışmaq**. ən etmək (cocuq dində). pisləmək. qaqalamaq. qaqıqlamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. oturmaq. dıışqamaq. eşiyə, ayaq yoluna gedmək.

- **içinə sıçmaq**: içinə edmək. korlamaq.
- **tumanına sıçmaq. tumanın batırmaq**: donuna yapmaq.
- sıçmaq** . 1. dışarı atmaq. 1. sucmaq. təsgəmək. 1. pisləmək. tərsləmək. 1. murdarlamaq. 1. yəstəkləmək. pisləmək. eşiyə gedmək. dışqarmaq.
- **sıçıb sıvamaq**: söyüb sayaraq alçatmaq. paylamaq. tonatmaq. donatmaq
- sıçmaz** saçmaz. tutumlu. tədbirli.
- sıçqan** **sıçğan**. tarbağ. sıçan. çığqan.
- **tarla sıçanı**: dağ sıçanı. cubran.
- **qıliv sıçqan**. - **ullu sıçqan**: sıçan. - **saban sıçqan**: sivri sıçan. - **sıçqansırırt**: qır at rəngi.
- sıçqanmaq** (ç < > s) **sısqanmaq**. sıçranmaq. atlanmaq. (# **sısıq**. pısıq. sosuq).
- sıçqaq** **sıçğaq**. 1. ishal. kəndi ayağın saxlayanmayan. 1. qorxaq. ödlək. dabansız. 1. sıçağan. isal. 1. sıçırqan. sıx sıx sıçan.
- sıçqaqılamaq** sıçramaq. qorxmaq. ürkmək.
- sıçqaqlamaq** isal olmaq.
- sıçrama** təprə. atlama.

sıçramaq <> **saçramaq**.

sıçramaq 1. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. atlamaq. 1. səkizmək. saçmaq. asvalanmaq. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. 1. atlamaq. qalqımaq. 1. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. 1. səkəmək. səkinmək. qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. ataqlamaq. nərsənin üzərinə səkinmək, qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. ilqamaq. ilqarmaq. ilqara keçmək. ilmək. iləmək. cummaq. saldırmaq. həmləyə keçmək. 1. **sıçratmaq**. atlatmaq. əkmək. geridə bıraqlamaq. başdan savmaq. itirtmək. 1. **sıçratmaq**. toğlatmaq. fırlatmaq. fırlamaq. atmaq. atlatmaq. çıxartmaq. düşürmək. düşürtmək. uzaqlatmaq. dəf edmək. 1. yüngürmək. qaçıрмаq. zıplamaq.

- **dildən sıçramaq**: ağızdan çıxmaq, qaçıvermək.

- **kimi süzüb sıçramaq**: oxlamaq. ox.

- **qan başına sıçramaq**: qan başına çıxmaq. sinirlənmək. - **qan boşanmaq**: qan itirmək.

sıçramaq

saçramaq. 1. çaçılmaq. saçılmaq. çatlanmaq. çalpımaq. çarpmaq. çinqamaq. zıplamaq. çortlamaq. fırlamaq. fırlanmaq. çartlamaq. yartlamaq. tökmək. sərpmək. yaymaq. ayrılmaq. qurtulmaq. 1. qığılıcıma saçmaq. 1. irtiaş edmək. 1. yerindən qalxmaq. 1. səksənmək. irqəmək. irqamaq. atlamaq. tavuşmaq. atılmaq. çapmaq. çapqamaq. pat pat yerimək. iticə sallanıb gedmək. 1. suçqurmaq. tapırmaq. - at **suçqurdu.** 1. səkrimək. atılmaq. hobbanmaq. 1. atlamaq. hoplamaq. oynamaq. - cocuğ çox **hoplayır.** - götün nə **hoplanır.** 1. göyə qalxıb ötəyə fırlamaq. zıplamaq. oynamaq. - uşaqlar oynayıb **sıçayırlar.** - çamur üstümə **sıçradı.** 1. qalqımaq. fırlamaq. xoplamaq. şaxa qalxmaq. - at **qalxdı.** - balıq **qalxdı.**

- ilan yeriməz **sıçrar.**

- birə gövdəsinə görə **sıçrar.**

- can, ağıl başıma **sıçradı:** dehşətə gəldim.

- **əl ayağın yerə vurub sıçramaq:** təpinmə. çırpınmaq.

- **yavaşca sıçramaq:** sinğrimək. silkənmək.

- **ayağa qalxmaq: ayağa sıçramaq:** tavranaq. davranaq. tavranaq. diklənmək. durmaq.

sıçramış	atlamış. cəstə.
sıçran	sıçraq. ürkək. vəhşi.
sıçranlıq	sıçraqlıq. ürkəklik. vəhşilik.
sıçranmaq	sıçqanmaq. (ç < > s) sısqanmaq. atlanmaq.
sıçraq	saçan. asav. səkiz. yaban. vəhşi. atlağan.
sıçraq	saçraq. 1. qığılıcı. 1. irtiaş. 1. sıçran. ürkək. vəhşi.
sıçraq	saçraq. fırlaq. yağlı. qalxaq. qopuq. coşqun. çapqın. çalamıt. qızqıl. qızqın. salsaq > sərsəri.
sıçraqlıq	saçraqlıq. yağılıq. qalxaqlıq. qopuqluq. fırlaqlıq. coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq. salsaqlıq > sərsərilik.
sıçraqlıq	sıçranlıq. ürkəklik. vəhşilik.
sıçraş	silki. titriş. titiş. diksinmə.
sıçraşmaq	suçuşmaq. sakraşmaq. səkrəşmək. saçraşmaq. 1. atışmaq. irğişmək. qalxışmaq. saqrışmaq. səkrişmək. qalışmaq. qalxışmaq. irğişmək. atlaşıb düşmək. oynaşmaq. - nədən belə sıçraşırırsız. 1. oynayıb sıçraşmaq. talbitmaq. talaşlanmaq. talbasamaq. çapınmaq. dəh dəhləmək. 1. qalışmaq. qalxışmaq. tapraşmaq. təprəşmək. çalqaşmaq.

- sıçratılmaq** hoplatılmaq. atlatılmaq.
- sıçratmaq** 1. hoplatmaq. atlatmaq. **1. sıçramaq.** atlatmaq. əkmək. geridə bıraqlamaq. başdan savmaq. itirtmək. **1. sıçramaq.** toğlatmaq. fırlatmaq. fırlamaq. atmaq. atlatmaq. çıxartmaq. düşürmək. düşürtmək. uzaqlatmaq. dəf edmək.
- sıçratmaq** **sucıtmaq.** 1. saçratmaq. qaçıtmaq. qaçırmaq. qəbətmək. öldürmək. yox edmək. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. qarturmaq. daldırmaq. tıqdırmaq. quşqutmaq. qudurtmaq. ürkütmək. **1. sərmətmək.** sayratmaq. ayırd edmək. süzdürmək. **1. atlatmaq.** təprətmək. təbrətmək - suyu boğazıma **qarturdi:** qaçıtdı. **1. atlatmaq.** irgətmək. qurtarmaq. yaymaq. dağıdmaq. **1. çaçırmaq.** çatlatmaq. çalpıtmaq. çınqatmaq. zıplatmaq. **1. hoplatmaq.** oynatmaq. atlatmaq. - cocuğu çox **hoplatma.** - götün nə **hoplatır** belə. **1. qalqıtmaq.** fırlatmaq. xoplatmaq. şaxa qaldırmaq. - atın səkrətib **qalxıtdı.** **1. səkirtmək.** atlatmaq. oynatmaq. **1. şappıdatmaq.** - suyu **çalpıtma.** **1. yuxarı fırlatmaq.** zıplatmaq.

- geçi yavrusunu **sıçratmaq** üçün, bir az ürkütmək yetə. - yavrunu oynadub **sıçratıb**. - ləkə sıçratıb: bulaşdırıb.
- üstə **sıçratmaq**: ləkələmək. - bu sözlər ilə onun üstünə sıçratısın.
- sıçrayan** 1. qaltan. qalqıtan. qalxan. çaban. 1. sıçrayıcı. fırlayan. oynayıb hoplayan. - **sıçrayıcı** heyvanlar.
- sıçrayaraq** - çöməlib qoş ayaqla **sıçrayaraq** yapılan yeriyiş: qarqa yerışı.
- sıçrayıb** - **sıçrayıb qaxmaq, qalxmaq**: qaqqmaq.
- sıçrayıcı** sıçrayan. fırlayan. oynayıb hoplayan. - **sıçrayıcı** heyvanlar.
- sıçtırmaq** **sıçdırmaq**. (üstünə) ittdirmək, atlatmaq. çox qorxutmaq. işətmək.
- sıçturmaq** sıçtırmaq.
- sıl** **san**. - **nasıl**: **nəsan**. nəcür. qaysan. qayçan. qaçan. nə üzdə. nə surətdə.
- sıl** **yıl**. il.
- sıla mıla** ağzına qədər dolu.
- sıla** **sılağ**. ərkə. ərik. hörmət.

sılamaq **sıylamaq.** 1. saylamaq. saypamaq. saytalcılamaq.
 selləmək. siləmək. səpəmək. lütf edmək. mehribanlıq
 göstərmək. 1. saylamaq. siləmək. 1. ağırlamaq. 1. rayət
 edmək. hörmət qılmaq. 1. lütf edmək. mehribanlıq
 göstərmək. 1. sayqılamaq. hörmətləmək. 1. oxşamaq. 1.
 oğşamaq. sığallamaq. masaj yapmaq. 1. sıylamaq.
 ölçmək. 1. **siləmək.** oxşamaq.

sılanmaq **sıylanmaq.** oxşanmaq. masaj yapılmaq.

sılaq sılağ. sığal. açar. acar. cıla. pərdax.

sılaq **sılağ. sıla.** ərkə. ərik. hörmət.

sılaqlamaq **sılaqlamaq.** sığallamaq. açmaq. acarlamaq. cılalamaq.
 pərdaxlamaq.

sılaqlı **sılaqlı.** abraylı. alpaylı. alpali. möhtərəm.

sılaşmaq 1. birini sayqılamaq. 1. qıstaşmaq. titrəşmək.
 qasnaşmaq.

sılatmaq sıylatmaq. oxşatmaq. masaj yaptıрмаq.

sılav sıylav. oxşama. masaj.

sılcırmaq sıylcırmaq. sıyrılmaq. süzülmək. qaymaq. qaçınmaq.
 dalıvermək.

- bu qadaus qaçanda işdən sılcırar qayğılıdı: bu namussuz

hər zaman işdən qaçma dərdindədir.

- **yumuşqa iygən yaşlarıbiz işdən birəm birəm silcırab**

buqqandılar: qulluq etməyə göndərdiyimiz gənclər işdən birər birər qaçıb saxlanmışlar.

- **savut qolumdan silcırab qetdi:** tabaq əlimdən qayıb getti.

- **üyqə silcırab qirdi:** evə süzüb girdi.

sılıraşmaq qaçmaq. qaçışmaq.

sılıratmaq qaçıрмаq. qaydırmaq. süzültmək.

sılıcırav qaçma. qaçınma. süzülmə.

sılıq **silik.** 1. yüzsüz. qüstax. 1. boş. anlamsız. heç.

sılıqlanmaq siliklənmək. qüstaxlaşmaq. yüzsüzləşmək.

sılıqma silkmə.

silit silit. bitgin. yorqun.

- **silit bolmaq:** bitginləşmək. kəndindən keçmək.

- **silit edmək:** hırpalanmaq. canını çıxarmaq.

silitliq silitlik. bitlinlik. yorqunluq.

sılıqlamaq artuq urtuq, tük püzürüzdən arıtlamaq, silmək.

sılmaq sıymaq. qırmaq. yarmaq. kəsmək.

sılıqmaq süzülmək.

sılıqr 1. sərsəm. salaq. abtal. 1. bir heyvan xəsdəliyi.

sılıqırbaş	ət qafalı. beyinsiz. manqafa.
sılıqırlanmaq	sılığırılanmaq .abdallaşmaq. gərzəkləşmək. səfehləşmək < sapaqlaşmaq. sərsəmləşmək. alıqlanmaq. alıqlaşmaq. apışmaq. sərsərmək. gersəkləmək. gerisaklamaq. təntəklənmək. axmaqlaşmaq. tələsinmək. təlbəisinmək.
sılıqlırlıq	sərsəmlilik. abtallıq.
sılıqun	solqan. solan. solmuş.
sıltav	1. bahana. səbəb. vəsilə. 1. gəbəlik. üklük. hamiləlik. - baş sıltav : əsas səbəb. - qurqaq sıltav : boş bahana. - sıltav tapmaq : bahana bulmaq. - sıltavqa salmaq : bahana etmək.
sıltavçu	kəndini xəsdə göstərən. saxta tavrılı. riyakar.
sıltavlu	gəbə. yüklü. hamilə.
sıltavluluq	gəbəlik. yüklülük. hamiləlik.
sıltavsız	bahanasız. səbəbsiz.
sıltay	patay. tutğuc.
sıltırmaq	sıldırmaq . siyıldırmaq . yardımaq. kəstirmək.
sıma	yapıda olan yağmur suyunluğu.

- sıman** 1. bənzək əki. - **yalansıman.** - **meymunsıman.** -
alansıman: meydan kimi. 1. **ək** olaraq bu anlılardadır: -
kimi. kəbi. - **oxşar.** təhər.
- sımaq** qırmaq. sıyıрмаq. oğmaq. tükətmək. kəsmək.
qurtarmaq. sikkmək. pozmaq. alt edmək. matlamaq.
yenmək. məğlublamaq.
- sımaq** **sıqmaq. sıdmaq. sıymaq. sıрмаq.** 1. qırmaq. kəsmək.
yıxmaq. sındırmaq. öldürmək. qınamaq. əsirgəmək.
sıturmaq. 1. pozmaq. yenmək. qaləbə edmək. - toxum
büzüb, quyruqda pıçaq **sıma.**
- and içdin andın nədən **sıdın.**
- yeğ idi ki andın **sımayasın.**
- andın sıdan: qıran.
- andın **sıdığdan** sonra.
- andın **sıyan** gavurlara vurmaq gərək.
- aşq, ağılı **sır: sıyır.** qırır. aparır. korlur.
- bilməm nədən **sıdı** məndən.
- bir qəmzən min qəlbi **sı: sıyır.**
- biz sizin buyuquzu **sımasız.**
- böyüklərin sözün **sıma** (kəsmə).

- bunu **sı** dedi.
- ətin ye sünüğün **sıma** (qırma).
- canın qırıb, ətin **sıdılar**.
- çalqını **sıyın** (kəsin).
- dilin kəsmiş, sözün **sımiş**.
- dişlərin **sıdıdımış**.
- dumanı **sıdılar**: dağıddılar.
- evi **sıyır**, yeldə **sır**. suda **sır**: dağıdır.
- əhdi **sımaq** olmaz.
- yalan oxun **sı**, düzün yayın **sıma**.
- əmir **sıyıcı**: buyruq **sıyıcı**: qanun pozucu.
- gedmə dedim, **sıydı** getdi.
- gücün **sıqdılar** (tükətdilər) ətəyin yaxdılar.
- haqqa tap, butları **sı** (qır).
- keyfimizi **sırdı**.
- qılıcı kəsdi, yeli əsdi, yağını (düşmanı) **sıdı**.
- dos dosdu **sıymaz** (sıdmaz).
- qanunu **sırmıyın**.
- qanunu **sıyanlar**.
- qapını **sıdı**.

- nəfsini **sır**.
- o bunu **sımadı**: əsirgəmədi: qıydı: qəbul etdi.
- o bunu **sıya** bilməz.
- o sözün **sımaz**. oğul ! ata sözün **sıyma**.
- orucun **sımadı (sıymadı. sıqmadı)**.
- paxır tüncü **sıymaz**, bu onu **sıyır**.
- pis yolu **sımaq**, yaxçı yolu **sımamaq** gerek.
- sancağı (bayrağı) **sıyıb** getdi.
- səflər **sıyıcı**, bölüklər pozucu.
- **sımadı** istəyimi: rədd etmədi.
- **sıma sıma: sı sı: sıy sıy**: para para. bölük bölük.
- **sıya** bilsən **sıy**.
- **sıyan** diş: azı, acı diş.
- **sıyavız**: andın danan.
- **sıyıcıdı**: satındı. satqındı.
- **sıyan**: xain.
- tövbəni **sımaq**. - tövbəni **sımaqdan** qaçın.

sımaq sıqmaq. sınmaq. əğritmək. pozmaq. xarablamaq.

sımarlamaq sığqaralamaq. süsləmək. bəzəmək.

sımarlanmaq sığmarlanmaq. süslənmək. gözəlləşmək.

- sımırmaq** **simirmaq. simurmaq. somurmaq.** - sütün **sımır**.
- sımırta** yumurta.
- sımsıqı** **sımsıqı.** dəməkli. güclü. yunt. qunt. qəvi. - sımsıqı budlu, canlı biri: ətinə dolu.
- sımsımraq** bir çeşit yemək.
- sımsıxı** bərk bərk.
- sın** **sin. 1.** gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq. dalıq. qəbir. məzar. türbə. daxma. damğa < tuqma. dinləlik. dinlənik. qara yer. gor (< **kovr**). **1.** dalıq. qəbir. məzar. **1.** qarayer. qəbir. **1.** ciq. cih. hır. ıra. yaradılış. qurum. qılıq. özəlik. özgül. özgülük. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter. fitrət.
- **sın:** **naz.** - **qaqnaz qaqanaz: qaqsın.** qocaqarı.
- **sının** (qəbrin) **baş yanına tikilən daş:** qafadaşı <> qapadaşı. başdaşı.
- **sinsan** elə **sın** ki, qalxa biləsən. (yapışa biləsən.).
- sın** . **1.** boy. bos. - **sınlı:** boylu boslu. - **boylıq sınlıq** kişi: uzun boylu heykəlli kişi. (**sinn. sənə** (ərəbca) **1.** qəbir. yerçü. **1.** qırağ. qıyı. - **sınardan** yeri. - çay **sınında.** - çay **sını.** **1.** xuy. əxlaq. - **sınar:** bənzər. xuydaş. həm xuy. bab. **1.** yerçü.

qəbir. məzar. **1. iç. 1. qəbir. 1. saya. paya. daya. ünvan.**
1. görünüş. qılıq. sifət. 1. boy. çap. biçik. en. gövdə.
 yekəlik. əndam. tənq - **sınlı**: boydaş. - **sın** əzib qızıl suyun
 axıt.- **sını** yenik: kiçik gövdəli. uzay **sın**: boylu. dənğ **sınlı**: dək
 boylu. boydaş. **1. uzunluq. - qıranın sını**: tarlanın uzunluğu.
1. dağ sırası.

- **sın daş**: qəbir daşı.

- **sın qalmaq**: dona qalmaq. don kəsilmək.

sınabilir qırılqan. qırılabilir.

sınablamaq sınamaq. sərələmək.

sınac sınaş. sınaq.

sınacaq - **sınacaq nərsə**: qırılacaq nərsə.

sınaç **sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq.**

(**sıx <> qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq.

yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dənış.

imtahan. azimayış.

sınaçı sınaççı. sınayan. hakim.

sınlı **sınavlı. 1. görmüş. görgülü. təcrübəli. 1. sanalı. bilikli.**

bilgin. qanaq. yanaq. görgüd.

sınalmaq **1. sınaqmaq. ögrəşilmək. 1. sınaqmaq. ögrəşilmək.**

- sinalqa** karnamə. dəngəc.
- sınam** 1. görgü. sınav. dənək. dənəyim. test. təcrübə. 1. incələmə. tədqiq. 1. təcrübə. görgü. 1. incələmə. tədqiq. 1. sınaq. görünğ. təcrübə.
- sınam** 1. imtahan. 1. mayna. maayinə.
- sınama** 1. dənəmə. tatma. dadma. təcrübə. 1. tapzuğ. təpzük. tapızqu. tapızquq. tapışmaq. tapmaca. bilməcə.
- sinama** **sınaq. sınav. sınaç.** sıxlama. sıxtama. sixsama. sıxnaq. (**sıx <> qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dəniş. imtahan. azimayış. təcrübə.
- sınamamaq** - **sınamasa**, ər sınar, sağınmasa utsuqar: düşünməse, quşqarmasa, utuzar. (dənməsə aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar).
- sınamaq** (**< sın:** iç). 1. tanımaq üçün sinmək, içərmək, içinə girmək, qoxlamaq, iyləmək, soxmaq, soxulmaq. ilişməklə, qoxulamaqla tanımağa çalışmaq. 1. dənəmək. tatmaq. dadmaq. təcrübə etmək. 1. **< sanamaq < san. çan. çən** sınırlamaq. çən çəkləmək. çən çəkləmək. 1. **< sındırmaq.** sındırqb. ovub. içləyib açmaq. sınırlamaq.

çənəmək. çənləmək. sanlamaq. sanamaq. nişanlamaq.

dənəmək. dəngəmək. hazırlamaq. izərləmək.

təxminləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək. ölçmək.

tutuşdurmaq. qarşılaşdırma. qiymət vermək. imtahana

qoymaq. tarazlamaq. muqayisə etmək. dənəmək.

tanımaq. 1. dənəmək. təcrübə etmək. 1. görmək.

geçirmək. çəkmək. 1. diqqətlə baxmaq. gözetləmək.

- **çalqını yitiliqin sınađım**: tırpanın kəsginliđini dənədim.

- **ol yaşavunda köp acıv sınađı**: o yaşamında çox acı çəkdi.

1. sınađmaq. öđrəşilmək. dənəmək.

sınamaq

1. sınađlamaq. sayđarmaq. seçiləmək. ayıl sayıl etmək.

fərq qoymaq. 1. təcrübə etmək. 1. sınađlamaq.

sınađlamaq. qıntarlamaq. qantarlamaq qapanlamaq. 1.

dənəmək. dənəyimək. 1. dartmaq. çəkmək. dənəmək.

qıntarlamaq. qıntarmaq. qantarmaq. qantarlamaq. iyidən

iyiyə, incədən incəyə, eninə boyuna ölçüb biçmək,

düşünmək.

sınamlı

1. görgülü. təcrübəli. 1. incik. mühəqqəq. 1. təcrübəli.

sınamsız

1. görgüsüz. təcrübəsiz. 1. doldurma. qalama.

incələnmemiş, tədqiqsiz nərsə. 1. təcrübəsiz.

sınanım	sinənim. işənim. içəlim. ciyərim. imanım <> inamım. güvənim. canım. dosdum. qardaşım.
sınanır	- ilin sonu toplanır, sana bitik <u>sınanır</u>. (kötü işlər qınanır.).
sınanış	dənəmə. sınaq.
sınanmaq	dənənmək.
sınanmaq	sına maq. çənənmək. çinənmək. çinlənmək. sanamaq. dənənmək. 1. təcrübə qılınmaq. - iş sınanı dı. 1. hazırlanmaq. izərlənmək. 1. sınaqlımaq. öyrəşilmək.
sınanmış	dənənmiş. mücərrəb.
sınaq	sınağ. sınav. 1. barlağ. yoxlağ. yoxlayış. arvin (< arıtlama). imtahan. sınav. dəringəv. barlağ. azımayış. 1. sınav. görgü. dənəmə. yaplaq. təcrübə. sınaş. sınaç. 1. sınav. arvin. arsin. ardin. dənətim. imtahan. azımayış. 1. sınaç. sınama. sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (sıx <> qıs). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dənış. imtahan. azımayış.
sınaq	sınam. görünğ. təcrübə.
sınaq	sınaş. 1. sınav. dənəy. ayırım. imtahan. dənəmə. sınağlı: təcrübəli. 1. tənək. dənək. təcrübə.
sınaq	sinə. qapas. qas. göğüş.

- sınaqçı** sanağçı. sınıqçı. maynaçı. mustfi.
- sınaqçı** **sınağçı. 1. sınıçı. azimayışçı. 1. dənətci. kontrolır.**
mümtəhin.
- sınaqla** - **ilin sonun bayramla, görən işi sınaqla.**
- sınaqlamaq** **sınaqlamaq. 1. sınamaq. sayğarmaq. seçiləmək. ayıl**
sayıl edmək. fərq qoymaq. **1. sınıqlamaq. sınamaq.**
qıntarlamaq. qantarlamaq qapanlamaq.
- sınaqlı** görgülü. mücərrəb.
- sınaqlı** **sınağlı. 1. əməkdar. bayru. mücərrəb. 1. qoca. yaşlı.**
təcrübəli.
- sınaqlı** **sınağlı. - böyük, yaşlıca, döğüşgən, sınağlı, iş alışığı olan**
batur kişi: tayı. dayı. - qoç dayı. yaşar dayı.
- sınaqlıq** **sınağlıq. 1. barlağlıq. azimayışqah. 1. yaplaqlı. yapalaqlı.**
təcrübəlilik.
- sınaqsız** bacarıqsız. çaylaq. təcrübəsiz.
- sınaqsız** gözü qapalı. təcrübəsiz. alışmamış. əcəmi.
- sınaqsızlıq** yenilik. təcrübəsizlik.
- sınaqur** **sığıncaq. sıqnaqu. ovca. oca. qovala. qıvala. sığıncaq.**
ucam. keçinəcək yer. yığılan yer. pənah. pənahqah.
məlcə'.

sınar	sıŋar. 1. bənzər. tənəş. dəŋdəş. 1. bildik. tanış. tanış. bir soydan olan. - heyvan sınarına çəkər. 1. xuydaş. həmxuy. bab. 1. tay. tuş. - onlar sən sınarın değıl. - sınardaş: taytuş. taydaş. - sınarın tapan sınar. 1. dəğər. biçim. qılıq. - nə sınarlı biridir. - yüksək sınarlı kimilər.
sınardaş	bənzərlər. oxşarlar. taytuş. taydaş.
sınarıq	qasımın onüçü igirmi arasındakı günlər.
sınarlamaq	sıŋarlamaq. təkləmək. bucaqlamaq.
sınasıq	sınqrasıq. sınrasıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.
sınaş	sınac. sınaq. görəş. gürəş. tutaş. görştik > küşti.
sınaş	sınayış. təcrübə.
sınaşıq	ualaşqan.
sınaşma	yarışma.
sınatım	sınadım. dənədim. - bilmədiyim hər yolu dənədim, səndən sonra.
sınatmaq	(s < > t) tinətmək. tınatmaq. 1. dənətmək. təcrübə etdirmək. 1. keçirtmək. yaşatmaq. 1. sınağa çəkmək. sınağa qonu edmək. - onu işə götürmədən, sınatın. 1. kimsəni sınağa iyələndirmək, iş öğrətmək. sınaq, təcrübə

tapmaq üçün, birinini sınıanmış, təcrübəli birinə
tapşırmaq. - o məni bu işdə **sınatdı**.

sınav

1. keçim. dənək. imtahan. azimayış. 1. sınağ. dənək.

təcrübə. dəringəv. barlağ. azimayış. imtahan. - **sözlü**

sınav: şifahi imtahan. - **sınavda buraqmaq**: sınavdan

qoymaq. qəbul etməmək. 1. **sınağ**. arvin. arsin. ardin.

dənətim. imtahan. azimayış. 1. **sınaq**. **sınaç**. **sınama**.

sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (**sıx** <> **qıs**). qıstama.

qıslama. qıssama. qısnacaq. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış.

dənək. dənəyış. dənış. imtahan. azimayış.

- **sınavda qalmaq**: sınavdan keçməmək. qəbul olmamaq.

- **sınavı qazandırmaq**: qəbul etmək.

- **sınavı qazanmaq**: qəbul olmaq. sınavdan keçmək.

- **sınav vermək**: imtahan keçirmək.

- **sınavda, imtahanda düşürmək**: çaxdırmaq. rədd etmək.

- **sınavdan, imtahandan düşmək**: çaxmaq. rədd olmaq.

- **yaşca böyük, sınav təcrübəli olmaq**: bir köynək artıq
yırmaq.

- **sınavlı, görgülü, təcrübəli savaşçı**: dayı.

sınav	1. dənəmə. dənəm. imtahan. 1. ənğqmək. imtahan. 1. gərçəkləmə. üzleşdirmə. hudutlama. ölçmə. dənəmə. imtahan. sınam. dənək. dənəyim. təcürbə. test.
sınavlamaq	sınağlamaq. sınamaq. qıntarlamaq. qantarlamaq qapanlamaq.
sınavlı	sınalı. görmüş. görgülü. təcürbəli. anaç. anaş. usda. kurnaz. kurzan. qurbaş. zirəh. çox bilmiş. görgülü. təcürbəli. - sınavlı, yaşlı, sayqı göstərilən qadın, xanım: qadana. qadınana. - <u>sınavlı, bilgili (aqa)</u> kimsə, işini tək başına görər, aşar, açar: yol bilən, kərvana qatılmaz. - görgülü, sınavlı olmaq: yol iz bilmək. yol bucağ bilmək. yolu iyi tanımaq.
sınavsız	əli yavan, ağ. dənəksiz. başariqsız. peşəsiz. gücsüz.
sınavu	sınav. dənəy.
sınavuq	dənəvuq. təcürbi.
sınavuqçı	dənəvuqçı. təcürbə tərəfdarı. ampirist.

- sınayan** dənəyən. dənəyici. dadan. dadıcı. bəkavul. (**çəkici. çəkinşçi. çəkişçi. çəşinğçi. çəşniğçi. çaşnıcı**) (< **çəkmək**: dadmaq).
- sınayçı** sınaçı. sınayan. hakim.
- sınayıcı** dənəyici. azimayışgər.
- sınayış** sınaş. təcrübə.
- sıncav** 1. incə. nazik. zayıf. 1. sınçnaq. sancaq. xilal.
- sıncılamaq** bax > **sıncıqmaq**.
- sıncıq** **sıncığ**. nəqd.
- sıncıqlamaq** **sıncıqlamaq**. 1. nərsənin sınıqın, kəsiyin, əksiyin göstərmək işi. şikayətlənmək. dinc olmayıb, rahatsız olmaq. 1. qurdalamaq. tıncıqdırmaq. 1. soncuqlamaq. topallayaraq yerimək.
- sıncıqlatmaq** **sıncıqlatmaq**. sınıqdırmaq. kəsiktəmək. topalatmaq. axsatmaq. sinsitmək. incitmək.
- sıncıqlav** **sıncıqlav**. sınıq, kəsik, topal, axsaq davranış. topallama. axsama.
- sıncıqlı** **sıncıqlı**. bəğnməyən. deyinən. hər nərsədə əksiklik axdaran. tənqidi.

sıncıqmaq	sıncığmaq. sıncılamaq. maraqlanmaq. maraqlanmaq. gözətmək. yoxlamaq. dənəmək.
sıncır	1. bolluq. bərəkət. 1. zəncir. 1. sıra. - sıncır dağlar: sıra dağlar. 1. sıncır. sıncır. bax > tinqir. - sıncır ağac: ocaqta zəncirin taxılı olduğu giriş. - sıncır çıxq: zəncir xalqası. - sıncır salqanca: dizili şəkildə. sıra halında. qafilə şəklində. - sıncır tavla: sıra dağlar. - tıbrır sıncır: ocağa asılı zəncir.
sınçı	1. sınaçı. hakim. 1. müsünçi. heykəltiraş. 1. baxıcı. kəsgin gözlü. düşüncələri doğru çıxan. iləriyi görən. kəsgin gözlü. düşüncələri doğru çıxan. - sınçılıq: doğru qanıt yiyəsi olmaq.
sıncılamaq	baxıcılıq etmək. göz atlamaq. gözətləmək.
sınçılıq	pişquyi.
sınçırma	ağustosun igirmi dörd biri eylül arasında doğanların bürcü.
sınçıq	at xəsdəliyi.
sınçılama	topallama. axsama.

- sınçqlamaq** 1. rahatsız olmaq. hər nərsədən şikayətçi olmaq.
topallamaq. axsamaq. topallayaraq yerimək. 1.
topallatmaq. axsatmaq.
- sınçqan** dəvə tikəni.
- sını** sanı. sanğı. sinqı. könül. göyül. ürək. qəlb.
- sını** **sınır. sinqır. sini.** 1. yer. yerləşən yer, orun. 1. nifuzi. (#
çini: xodi).
- sınıb** sınıf. soy. qəbil < > qabil. nov'. dürlü. məqulə. dürlü.
türlü. - bu **qəbil** işləri burax.
- sınıçı** sınağçı. azimayışçı.
- sınılan** - **sınılan**, şikəst yeyilən yer. pozulma, məğlubiyyət yeri:
sındığı. sındırğı.- çaldıran sındığı.
- sınılış** çevriliş. devriliş. çöküş. altanış. düşüş. düşmə. yeniliş.
salınış. yıxılış. əgiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış.
yendiriş. yeniliş.
- sınılış** tınlıq. tənqlik. dağdarış. böhran. yetməzlik.
- sınım** 1. boyun əgmə. diz çökmə. olcamışı. düşmə. təslim.
yeniliş. uyma. müti', təslim olma. bırxma. qaptırı.
inqiyad. 1. düşmə. qaptırı. bırxma. vermə. boyun əgmə.
riza. təslim. 1. **sınış. sınma.** qaptırma. qaptırış. qaptırım.

tanıma. tanış. tanım. enikləmə. enikləyiş. enikləyim.
 yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş.
 yenilim. çökünmə. çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm.
 boynalma. boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma.
 boyunlaşış. boyunlaşım. iqrar e'tiraf.

sınıım

itminan.

sınınmama

sininməmə. yatsınmama. bəğənməmə. uğranmama.
 büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma.
 istəməmə. sevməmə. dadalmama. dadlanmama.
 məmnun olmama. şadlanmama. xoşlamama.
 xoşlanmama. xoşnud olmama. razılaşmama.
 kefalmama. işmə'zaz.

sınıq

(> şengərf). **1.** sınır. kəsik. kəsir. qısır. qısılmış. (<
qısqmaq. kəsmək. sinqmaq: sınmaq). verimsiz. **1.** sinqın.
 pərişan. **1.** qırıq. kəsik. əzik. **1.** qırıq. yenic. yenci.
 - **əti bəğənilməyən, yalnız çıxıq, sınıqların üzərinə**
döşənən qara ətli balıq: qarabalıq.
 - **könülü sınıq, tutuq:** qırqın. incik. incimiş.
 - **yorqun sınıq** kimsə.
 - **sınıx könül, saxlamaz sevinc, sınıx küzə necə saxlasın**

içində su.

- **sınıq xətt**: şengərf xətt.

- **sınıq qırıq bağlamada, tuturmada işlənən təxdə**: söykək.
süyük. dayancaq.

- **sınıq sökülük**: qırıq tökülük.

- **ürəyi sınıq, tutuq**: qırqın. incik. incimiş.

sınıq

1. qırıq. zəyif. qarışıq. teyxa, xalis olmayan. məxlut. -

qırıq tazı. 1. qopuq. qopmuş. kəsik. qırıq. 1. pozuq.

pozulmuş. məğlub. 1. qırıq. pozuq. 1. dağınıq. 1. zəyif.

- **sınıq könüllü**:. alçaq könüllü. təvazü'kar.

- **sınıq sarsıq**: qırıq tökülük. - **sınıq sızıq**: kəkirsək. əğri büğri.

qıncır qıysıq. əyri toğay. əyrək. ziqzaq.

sınıqay

qırılqan.

sınıqçı

1. sınaqçı. sanağçı. maynaçı. mustfi. 1. bertukçi. 1.

çıxıqçı. ötücü. otucu. qırıqçı.

sınıqçı

çıxıqçı. ütükçü.

sınıqçılıq

1. qırıqçılıq. çıxıqçılıq. 1. sınıqlıq. ütüləmə işi.

- **sınıqçılıqda**, qırıq **gəmikləri** bir arada tutmaya yarayan

çubuq: qırcın.

sınıqlamaq

qırılmaq.

sınıqlı	qussəli. tutuq. qəmli. hüznü. qırıq. çatlaqlı.
sınıqlıq	1. qırıqlıq. qırıltı. əziklik. - ürəyi sınıqlıq, tutuqluq: qırqınlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. 1. qırqınlıq. qırıqlıq. qırıltı. - könül qırqınlığı , qırıqlığı, sınıqlığı. - könülü sınıqlıq, tutuqluq: qırqınlıq. inciklik.
sınıqlıq	1. qussə. qırıqlıq. 1. sinqaqlıq. qırqın. üzüklük. üzgünlük. kəsəllik. xəstəlik. afət.
sınıqma	- ürək göyül, sınma, qalması, qismiqi, sınıqması, qaralığı: inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik. öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğuqluğ. kəduret. - könül sınıqması: könül sınma: könül qalması: könül qismiqi: könül qaralığı: inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik. öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğuqluğ. kəduret.
sınıqmaq	1. acğınmaq. üzgünmək. qırğınmaq. ruhi yöndən acı çəkmək. ruh qırıqlığına uğramaq. 1. tınıqmaq. tin (ruh) qırıqlığına tutulmaq. aşağılanmaq. kiçilmək. kiçik düşürmək. təhqir olmaq. 1. zəyifləmək. basıqmaq. basınmaq.
sınıqmış	sınıxmış. xəstələnmiş. yıpranmış. düşmüş.

- sınıqqa** tıncıqmış. iç acısı çəkmiş. sınıqmış. əzilmiş. kiçilmiş. kiçik düşürülmüş.
- sınıqturmaq** sındırmaq.
- sınır** 1. (< **sınmaq**). son. çək. çəkə. hədd. sərhədd. mərz. 1. (**kas. sınır. əsəb**): **bükən**: gəmiqlərin oynağlamasın, hərəkət etməsin sağlayan, təmin edən kaslar, sınırlar. 1. araçək. sərhədd. mərz. 1. çək > çağ > gah. qıyı. kənar. - **gahın** çaşan, ötəyə düşən, **gahın** bilən, özündə üzən. (**ötəyə**: suça. günaha). 1. hədd. 1. qıyıq. qayıq. qağ. 1. **sınqır**. qətə. qata. xətt. cızıq kimi uzanan nərsə. uzuq. uzuc. uzqar. ucqar. izəc. izgər. 1. **sinir**. fitri. 1. **sinir**. qas. kas. əsəb. 1. cızıq. cızqı. xətt. 1. qısıt. hidud. uc. sərhədd. qıyı. qırağ. qayı. kənar. sahil. 1. sınıq. kəsik. kəsir. qısır. qısılmış. (< **qısmaq. kəsmək. sınğmaq: sınmaq**). verimsiz. 1. toxum iki yeri ayıran çəpər. 1. qıyı. kıyı. mərz. 1. haez. hədd. 1. duruq. doruq. (1. < **durmaq**. 1. < **tuqur. toqur**: düğün.).
- **sınırları çizilmək**: məhdud olmaq.
- : **ürəyi dolandıran sınırlar**: ürək kası.
- **qafa, sınır pozuqluğu daşıyan histerik xəstəliyi**: qıncqırıq. qıncqırıq.

- **qızqınlıqdan, həyəcandan iləri gələn bir sınır kəsəli:**

gəlincləmə.

- **sınır keçmə:** sınırkeçiş. çəkiş (< çək aş. çəki, sınırı aşma, keçmə). aşırış. aşırım. aşma. saldırma. saldırış. saldırım. təcavüz.

- **sınır kəsilmək:** hirsələnmək. öfgələnmək.

- **sınır, əsəb kəsəli:** qapalam. qaparam.sınırlılıq. əsəbilik.

- **xoşsınır: xoşsinir:** yatqın. cana yatan. xoşagələn. iyi aşınan, həzm olan nərsə. nuş olan.

- **sınır çizgisi:** xətti fasil.

- **savunma sınırı:** savunaq. mudafiə xəddi.

sınır **araçək.** 1. sərhədd. mərz. 1. araç. arası açıq.

sınır **sınqır. sınğır.** 1. bəlgi. 1. çək. çeqara. çəkara. hudut. 1. can tamir. 1. irci. kərt. 1. çağ (çək). çək. çət. çəki. çəkə. cərgə. çeqara. çik. çek. çik. çekara. çıxar. çəkim. çan. sık. şekara. örəçək. hədd. qədər. dəğər. ölçü. dözüml. tutar. tutum. əndaza. yaxa. qır. qıraq. uç çək. son. uc bucaq. 1. ağdamar. əsəp. can damar. 1. qısıt. əsrək. əsrək. qoşul. mihit. hədd. şərt. 1. sağtar. sağrat (> **sərhəd** _(fars)). 1. sinir. həzm olunan nərsə. içlənenən

nərsə. gəvgin. çivgin. yağlı. doyurucu. bəsləyici. dadlı. **1.**
senir. altı uçurum, üstü dağ olan incə yollar. **1.** uc. son.
bitim. qıyı. **1.** uc. uca. hədd. limit. **1.** təpə. uc. doruq.
yüksəklik. yüksək yer. **1.** çək. çəki. çəkim. çaq (fars). ölçü.
dözüm. tutar. tutum. həqq. huquq. **1.** çözbək. aşam. çək.
sıngır. ağız. mərz. hidud. hədd. - **sınır qoymaq:** təhdid
edmək. **1.** qıran. hər nəyin ən yüksək, ucqar yeri. qırağ.
kərən. > **kəran** (fars)- **kəranə** (< **kərmək**). - ölkənin kərəni. -
ölkələr birbirindən kərənle ayrılır. **1.** **sıngır.** əsəb. - **sınıra**
toxunmaq: dincliyin almaq. canın sıxmaq. rahatsız etmək. -
sınır xəstəliyi: əsəb xəstəliyi. **1.** ağ damar. **1.** qordon. ip.
sap. **1.** bu ölkələrin bir birinə ulaşıq sınırları vardır. **1.** hər
nəyin çıxıntısı. dağ çıxıntısı, dağ burnu. duvar, səngər,
qala başındakı haçaların (konqirələrin) dik ucları. zirvə. -
dağ **sınqırına** yel dəğir. igid başa munq dəğir. - **sınırı qurulu:**
sınırı qurlu: hirsə əlində olan. tez qızan. **1.** sını. sini. sıngır.
yer. yerləşən yer, orun. **1.** qırax. yan. **1.** zavar. yanlıq.
nərsəni bərkitmək, ayırmaq, qorumaq üçün qoyulan,
çəkilən sədd, bənd. - **sınır** sınısa bel qırılar.
- **sınır örgüsü:** əsəb əlyafı.

- sınıraşı** **sınırqacağı.** təcavüz. sınırı keçmə.
- sınırçı** 1. cığırçı. qaravıl. qorukçu. çətçi. uccu. çəkçi. çəkcik.
ucraçı. mərzban. 1. qurça. sərhədçi.
- sınırilmaq** **sınırlanmaq. sinirilmək. sinirlənmək.** qasınmaq.
qasılmaq. (balçaların aşırı sürə (həddindən artıq) qısılı,
çəkili, gərili qalması). əsəbilənmək. əsəblənmək. təşvişli,
mütəşənnic olmaq.
- sınırlama** **kəsmə. kəsirmə. kəsmir.** 1. qapatma. çəmbərləmə.
çevrələmə. 1. məhdudlama. 1. göstərmə. bəllətmə.
bəldirmə. bəlirtmə. ayırma. ayıqlama. tə'yin.
- sınırlamaq** 1. çevrələmək. cızığa almaq. quşatmaq. qurşatmaq. 1.
çəkləmək. çəkələmək. 1. çərçivələmək.
- sınırlamaq** **sıngırlamaq.** 1. ətin sınırların arıtlamaq. 1. savaşıda
yaralı, xəsdə atın bacağ sınırlarını kəsib qırmaq. 1.
çəkləmək: çək qoymaq. çən çəkləmək: sınamaq. 1.
qırxlamaq. yanlamaq. parçanın qırağın tikmək, büküb
tikmək. 1. çəkləmək. həddi hudud qoymaq. - özünü
sınırla. - **sınırlı** ya. 1. dabanlamaq. peyləmək. 1.
sıngırlamaq. dabanlamaq. peyləmək. 1. arxasına
düşmək. izincə gedmək. izləmək.

- sınırlanan** alındıç.**alıntığ.** **alınısığ.** **alınısıv.** histərik. əsəbi. sınırlı. sinirli. cinlil. tez alınıb özünü itirib hirsələnən.
- sınırlandırmaq** 1. damarına basmaq. dalına basmaq. 1. qızdırmaq. hirsəltmək. əğritmək. pozmaq. 1. çevrələndirmək. cızığalandırmaq. quşandırılmaq. qurşatınlandırmaq.
- sınırlanmamış** - **sınırlanıb, ayrılmamış nərsə:** gen. gən. işlənməmiş. bikr. - **gen topraqlar.**
- sınırlanmaq** 1. öfgələnmək. acıqlanmaq. acışmaq. yacışmaq. hirsələnmək. qırqıncamaq. qırqıncmaq. qırqıcmaq. qırqışmaq. qırqıcdamaq. qırqışdamaq. qafası qızmaq. qafası dönmək. 1. qabarmaq. öfgələnmək. diklənmək. dikənmək. saldıriqsınmaq. qızqırınmaq. qışqırınmaq. 1. **sınırilmaq.** **sinirilmək.** **sinirlənmək.** qasınmaq. qasılmaq. (balçaların aşırı sürə (həddindən artıq) qısılı, çəkili, gərili qalması). əsəbilənmək. əsəblənmək. təşvişli, mütəşənnic olmaq. 1. **sinirlənmək.** qadımaq. qaqımaq. qızmaq. 1. gərmək. qızıqmaq. dözmək. təhəmmül edmək. çəkmək. qarşı durmaq. - **göğüs gərmək:** sinə gəlmək. sinə vermək. - **aşırı dərcədə sınırlanmaq:** çilədən çıxarmaq. 1. qızmaq. qızınmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək.

öfgələnmək. içərləmək. hincinmək. hincinmaq.
 hıçqınmaq. alınmaq. içi sıxılmaq. əsəbiləşmək. yenğləri
 başına toplanmaq. cinlənmək. allanmaq (ala çarpılmaq).
 yenğlənmək. yenlənmək. yellənmək. - **çox sınırlanmaq**:
 yel (yenğ. yen. cin) atına minmək. **1.** tutmacalanmaq.
 tutması tutmaq. pis damarına düşmək. cini tutmaq.
 öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək. damarı
 tutmaq.

- **dəlirmiş, sınırlanmaq**: yenği (cini) təpəsinə çıxmaq. yenği
 tutmaq.

- **birdən coşmaq, sınırlanmaq**: coşuvermək.

- **çox sınırlanmaq**: əsib savurmaq. bağırıb çağırmaq.

sınırlanmaq

sınqırlanmaq. 1. sinğiləmək. sinsimək. sızlamaq.
 saçılmaq. dağılmaq. dalcıqmaq (< dar). darıcıqmaq.
 dağsıqmaq. qızmaq. hirsələnmək. saçmaq. pisləmək.
 sanğlamaq. **1.** damarlanmaq. sınır sınır olmaq. **1.**
 qızmaq. hirsələnmək. **1.** göcəbsəmək. qoçavsanmaq.
 qızmaq.

sınırlanmış

dar. məhdud. mühəddəd. - **dar** bir çevrədə.

- **dapdar**: lapdar. çox dar.

- sınırlaşmaq** hırçınmaq. qırcınmaq. qancışmaq. keçimsizləşmək.
geçimsizləşmək. öcləşmək. xuysuzlaşmaq.
- sınırlatmaq** dəli etmək. çıldırtmaq.
- sınırlı** 1. gərgin. tarınmış. çalız. çalaz. dincsiz. qolay olmayan.
çətin. gücünü. zorunlu. toxa. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı.
qasıq. qasqiq. qısıq. qısqıq. sıxıntılı. toxalı. 1. məhdud. 1.
qısıtlı. hidudlu. uclu. sərhəddli. qıyılı. qıraqlı. qayılı.
kənarlı. sahilli. 1. pozuq. əsəbi. hirsli. darqın. 1. acılı < >
azılı. azqın. atıclı. atışlı. odlı. oduc. canlı. yanlı. yanuc.
yağuc. yaxlı. yaxuc. dartqın. gözü dönmüş. xaşlaq.
aşqarıq. həşərik. ısqın. qızqın. darqın. qızanıq. iti.
qaşqırıq. qaşqırı. qaçqırı. yaramaz. təhlikəli. şiddətli. 1.
hırçın. qırcın. qancıq. keçimsiz. geçimsiz. öclü. **taxımsız**.
xuysuz. 1. öfgəli. acı. iti. tünd. qırıcı. qırçın. qırıcı.
- **sınırlı sürəli**: mütləqə məmnü'.
- **sınırlı sürəli duraq bölgəsi**: təvəqqüf mütləqə məmnü'.
- sınırlı** **sıngılı**. 1. əsəbi. 1. sınırları bərk, qat, güclü, quvvətli. 1.
güclü. irqışığ. quvvətli. üzüm. qıt. az. dar. 1. öngər.
qızqın. hiddətli. əsəbi.
- **sınırlı yapraq**: buğa yaprağı.

sınırlı	sinirli. alındıç.alıntığ. alınsığ. alınsıv. histərik. əsəbi. cinlil. tez alınıb özünü itirib hirsələnən.
sınırlılıq	1. hırçınlıq. qırcınlıq. qancıqlıq. öclülük. keçimsizlik. geçimsizlik. xuysuzluq. 1. qapalam. qaparam. əsəbilik. sınır, əsəb kəsəli.
sınırlılıq	əsəbilik. alındıvlıq.
sınırlılıq	sinirlilik. alınsıvlıq. alınsığlıq. alıntığlıq. alındıclıq. əsəbilik. histiriklik. cinlilik. tez alınıb özünü itirib hirsələnışlik.
sınırlıq	qələmrov. qolastı. buyruğu sürülən, hakim olan yurd, topraq. sınırlıq. qələmrov. xanlıq. keçərlik. gəzərlik. əğəcənlik. iğəcənlik. iyəcənlik. yiyəcənlik. xəlifəlik. xələfiyyət.
sınırqaçı	sınııraşı. təcavüz. sınırı keçmə.
sınırqəçiş	sınırkeçiş. sınırı keçmə. çəkiş (< çək aş. çəki, sınırı aşma, keçmə). aşırış. aşırım. aşma. saldırma. saldırış. saldırım. təcavüz.
sınırqol	mərzban.
sınırsız	1. bolmaqanca. olmasınca. çox. pek. qayət. ölçəsiz. sonsuz. hudutsuz. olduqca. həddindən artıq. qırsapsız.

pək çox. sonsuz. 1. uçsuz. geniş. böyük. çənsiz. ölçüsüz.

çox. 1. yansız. qıraqsız. ucsuz bucaqsız. kərənsiz >

bikəran (fars). bikəranə (fars) (< kərmək).

sınırsız

1. çaxınsız. ölçüsüz. engin. ingin. qıtsız. sonsuz.

ucsuz. ucsuz bucaqsız. çəksiz. çəkəsiz. çəkləsiz.

çənəmsiz. dəngəsiz. sarımsız. açıq. azad. bağıs. (< al:

böyük). ğeyri məhdud. 1. qıraqsız. qayısız. qıtsız.

hidudsuz. ucsuz. sərhəddsiz. qıyısız. kənarsız. sonsuz.

əngəlsiz. hududsuz. sahilsiz.

sınırsızlaşmaq

sınırsızlaşmaq. gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. tasaqlanmaq.

tasıqaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgişmək.

tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək.

toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq. toxancılaşmaq.

gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.

müztəribleşmək. qorxunuşmaq. düşqanılaşmaq.

anğaşalanmaq.

sınış

sınış. 1. **sınma**. qaptırma. qaptırış. qaptırım. tanıma.

taniş. tanım. enikləmə. enikləyiş. enikləyim. yenikləmə.

yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş. yenilim. çökünmə.

çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. boynalma.

boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış.
 boyunlaşım. iqrar e'tiraf. **1. sınma**. eniş. yeniş. engiz.
 yengiz. yığış. yıxılış. yıxılma. şikəst. tükənmə. dinmə.
 sönmə. **1. sinqiş. sındırqı**. pozqunuq. pozuluş. pozğuluş.
 qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş.
 yenilmə. basılış. basılma. dağılma. dağılış. yığış. yıxılış.
 devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış.
 batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
 həzimet.

sınış

yengiliş. yanğılış. açış. düşüş. məğlubiyət.

sınışmaq

sınmaq. sırnaşmaq. sürnəşmək. əğilmək. bükülmək.
 çarpılmaq. çaprımaq. çaplaşmaq > çaplaşlıq etmək.
 çaplusluq etmək. yaltanmaq. yaltağınmaq.

sınışmaq

sinqişmək. sinmək. içinə keçmək. girmək. - sular qamuğ
 sınışdı.

sınlı**sındu**. gözəl. boylu boslu. boylu buxunlu. gözəl görümlü.**sınlıq**

sinlik (< **sin**. **sin**: iç). **1**. mənə sən. sizlə biz. **1**. boylu
 poslu.

sınlıq

sinlik. **1**. yanlıq. qıraqlıq. çərçivə. qapsa. kasa. **-sınlıq**:
sanlıq: həqq. - **yarsınlıq**. **yarsanlıq**: yararlanma, işlətmə,

intifa, faydalanma həqqi. **1.** göməklik. gömüklük. gömütlük.
 gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. məzarlıq. türbə. daxmalıq.
 damğalıq < tuqmalıq. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik.
 gorluq < govruğ. govurluğ. govustan. govuslan.
 gorustan. qəbirstan.

sınma

sınış. **1.** şikəstə. qırma. - **qırma** yazı: şikəstə xətt. **1.** eniş.
 yeniş. engiz. yengiz. yığış. yığılış. yığılma. şikəst.
 tükənmə. dinmə. sönmə. **1.** qırılma. üzünmə. **1.** yenilmə.
 məğlubiyət. **1.** inhizam. - **ürək göyül, sınma, qalması,**
qısmıqı, sınıqması, qaralığı: inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik.
 öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğquqluğ. kəduret. **1.**
sınım. qaptırma. qaptırış. qaptırım. tanıma. tanış. tanım.
 enikləmə. enikləyiş. enikləyim. yenikləmə. yenikləyiş.
 yenikləyim. yenilmə. yeniliş. yenilim. çökünmə. çökünüş.
 çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. boynalma. boynalış.
 boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış.
 boyunlaşım. iqrar e'tiraf.
 - **üzdən sağıdan düşüb, əzilib, sınma, batma:** qaraçökəl. pis
 cürə pozulma, batma. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq. vərşikəslik.
 - inciyib **sınmağı,** sevən bilər, **sınıb dağılar,** sevməyən ürək.

- inciyib sınmağı, sevən bilər, **sınıb dağılar**, sevməyən üreğ.

- **könül sınma: könül sınıqması: könül qalması: könül**

qısmıqı: könül qaralığı: inciklik. qırılıq. qırıltı. öpgəlik.

öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğumluq. kəduret.

sınmaq

1. qırılmaq. 1. kəsilmək. dinmək. 1. yenmək. haqqından

gəlmək. 1. tıkanmaq. sinqamaq. 1. top atmaq. top

boşaltmaq. yazıq olmaq. iflas olmaq. - çox tükanların **topu**

atıldı. - onunda topu atıldı. 1. sinmək. oturmaq.

çuxurlanmaq. 1. yanğılmaq. yenğilmək. düşmək.

yıxılmaq. 1. ummaq. ümitlənmək. inanmək. işənmək. 1.

pozulmaq. parçalanmaq. qırılmaq. 1. həzm olmaq. 1.

basıqmaq. basınmaq. alınmaq. içikmək. təslim olmaq.

qırılmaq. pozulmaq. incitmək. - ölkə **basıqdı.** - yağıya

basıqma.

- **acıvım sindi:** hiddətim geçti.

- **avriv sindi:** xəsdəlik geçti, kəsildi.

- **piyala sindi:** cam qırıldı.

sınmaq

sinmək. 1. ərimək. ərinmək. həzm, təhlil olmaq. 1.

qırılmaq. üzülmək. 1. alt olmaq. yenilmək. məğlub olmaq.

1. pozulmaq. xərablamaq. 1. sıqmaq. sımaq. əğritmək.

pozmaq. xarablamaq. 1. qaptırmaq. tanımaq.
 boyunlaşmaq. boynalmaq. boynanmaq. boynuna almaq.
 boyun əgmək. köçünmək. çökünmək. çökmək.
 enikləmək. yenikləmək. yenilmək. e'tiraf etmək: iqrar
 etmək. 1. tutuzduramamaq. çatdıramamaq. nayil
 olamamaq. yıxılmaq. 1. yenilmək. yenkinmək.
 yenikinmək. itirmək. yitirmək. qeyb etmək. - bu döğüşü
 kim **yenəcək**, bəlli deyil hələ. 1. **sınışmaq. sırnaşmaq.**
sürnəşmək. əğilmək. bükülmək. çarpılmaq. çapırılmaq.
 çaplaşmaq > çaplaşlıq etmək. çaplusluq etmək.
 yaltanmaq. yaltağınmaq.
 - **qırılıb, sınıb, qopacaq durum:** gərgin.

sınmaşiq	gözəl incə ariq adam nərsə sınmaşiq odun. sərt. incik.
sınmaz	sinilməz. əriməz. həzm, təhlil olmaz. çözülməz.
sınmış	yenilmiş. mat. şaşqın. heyran.
sinq	sinq. sinğ. dəlik. çoxur. çuxur. qəbir.
sinq	sinq. sığn. sığlıq. sıxlıq. 1. tuqay. toğay. yalqan. qundur. qondur. çökələk. basıq (# pəsiq). tənqlik (#: tanqlıq). 1. orman. urman. çəngəl. cəngəl.
sinqamaq	sinqamaq. tıkanmaq. sınmaq.

- sınqaqlıq** **sınğaqlıq.** sınıqlıq. qırqın. üzüklük. üzgünlük. kəsəlik. xəstəlik. afət.
- sınqar** **sınğar.** (< > tin. sin. çin). 1. bənzər. tay tuş. arxadaş. yaxın. əmsal. - bunlar sənin **sınqarın** deyil. 1. kəsik. tək sayılı. tək. bir. yalnız. - **sınğar** buduna durdu: bir qıçı üstündə durdu. - **sınqar** qol: tək əl. 1. doğru. ona doğru. ona. tək. 1. sindirən. yapqar. yapan. gizlətən.
- sınqar** **sınğar. sınar.** 1. bənzər. tənəş. dənğdəş. 1. bildik. tanış. tanıdıq. bir soydan olan. - heyvan **sınarına** çəkər. 1. xuydaş. həmxuy. bab.
- sınqarı** **sınğarı.** aşağlıq. bayağı. yoxsul. ağıl yoxsulu.
- sınqarlamaq** **sınğarlamaq.** bax > **sınarlamaq.** 1. xor baxmaq. alçatmaq. - **sınqarlama** qulunu gah gah \\ şayəd, gün gəlirki ola padişah. 1. möhtac edmək.
- sınqarlanmaq** **sınğarlanmaq.** təcrübəyə qalmaq (düşmək).
- sınqarlı** 1. **singirli.** olur olmaz nərsələrə aldırmaq. oralı olmamaq. umursamamaq. 1. gün görmüş. təcrübəli. mücərrəb. ərgin. ərişgin. pişmiş.
- sınqarmaq** **sınğarmaq.** sınıqarmaq. sindirmək. sındırmaq. idğam edmək.

- sınqarsuq** **sınğarsuq. sınğarsuq.** iki kişi bir ata mindiğində ikincinin oturduğu yer. (bir birinə girmiş, sınımış).
- sınqcə** **sınğcə. sinğcə.** 1. gizlicə. içərin. 1. iki üzlüklə. münafiqyana. 1. içəriyə keçərək. içəriyə bataraq. içəri keçən. - **sınğcə sınğcə yağmur yağır:** toprağın içini isladaraq, toprağın içinə keçərək. 1. cana sinən. cana sinər. içə hopan.
- sınqı** **sınğı. sanğı. sanı. sını. könül. göyül. ürək. qəlb.**
- **sınğı tapı:** sınğıl. qovlnamə.
- sınqıç** **sınğıç. cınqıç.** fındıq kimi kiçik, dadlı bir alma. fındıq kiçikliyində olan almacıq.
- sınqıl** 1. **çınğıl. çanğıl. sanqıl.** püsgə, pısqə, fısqı daş. 1. **sınğıl.** sınğı tapı. qovlnamə.
- sınqıl** **sınğıl.** 1. balaca. 1. **cınqıl. sinqıl.** bala bacı. (# **əkəçi:** ağaçı. böyük bacı).
- sınqılamaq** **sınğılamaq. çınqılamaq. çınlamaq. zınqıldamaq.** zıngıldəmək. - qulağın **sınğıladı.**
- sınqılamaq** **sınğılamaq.** zıngıldəmək. çınqılamaq. çınlamaq. zınqıldamaq. - **qulağın sınğıladı.**

sınqılı	sınğılı. sınırlı. 1. əsəbi. 1. sınırları bərk, qat, güclü, quvvətli. - sınırlı yapraq: buğa yarpağı.
sınqın	sınıq. pərişan.
sınqın	sınğın. 1. sınğqın. sınğqin. sinqin. sınğısın. sınğıtın. sınan. sinilən. həzm olunur. həzmi qolay. 1. tökük. dağnıq. qırıq. pərakəndə.
sınqın	sınğın. qırıq. şikəst.
sınqınlıq	sınğınlıq. pozuqluq. şikəst.
sınqınmaq	sınğınmaq. < > sığınmaq. taxılmaq. ocağına düşmək.
sınqıqarmaq	sınğıqarmaq. sınqarmaq. idğam etmək. sındırmaq. sındirmək.
sınqır	sınır. qətə. qata. xə. cızıq kimi uzanan nərsə. uzuq. uzuc. uzqar. ucqar. izəc. izgər.
sınqır	sınğır. 1. bax > sınır. 1. çiydəm. yanlıq. zavar. 1. sını. sini. sınır. yer. yerləşən yer, orun. 1. sınır. ağız. mərz. hidud. 1. içdən, dərindən nırıldamaq, inğırdamaq.
sınqır	sınğır. sınır. əsəb. - sınıra toxunmaq: dincliyin almaq. canın sıxmaq. rahəsiz etmək. - sınır xəstəliyi: əsəb xəstəliyi.
sınqırmaq	sınğıramaq. için için ağlamaq.

- sınqıramaz** **sıŋqıramaz. sındıramıyan. sındıramaz. sıŋqıramıyan. sıŋqılamiyan. sindirəmöz. sindirəmiyən. singirəmöz. singirəmiyən. 1. mənimsəyəmiyən. öŋrənəmiyən. öŋrəşəmiyən. aşınamiyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul edəmiyən. 1. dözəmöz. dözəmmöz. dözəmiyən. dözənmiyən. dayanamaz. dayanamiyan. dayanışamaz. qatlanamaz. qatlanamiyan. qatlaşamiyan. tablanamiyan. tablaşamiyan. çəkəmez. çəkəmiyən. çəkənmiyən. dartamaz. dartamiyan. daşıyamaz. daşıyamiyan. keçirəmöz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyən.**
- sınqıramazlıq** **sıŋqıramazlıq. sındıramazlıq. singirəmözlik. sindirəmözlik. singirəmözlik. sıŋqılamazlıq. 1. mənimsəyəməzlik. öŋrənəmözlik. öŋrəşəmözlik. aşınamazlıq. əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alŋınamazlıq. çəkənəmözlik. siliklik. 1. qəbul edəmözlik. 1. dözəmözlik. dözəmmözlik. dözənmezlik. dayanamazlıq. dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəmözlik. çəkənmezlik.**

dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəməzlik.
səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

sınqıramıyan **sınğıramıyan. sındıramıyan. sındıramaz. sınğıramaz.**
sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən. singirəməz.
singirəmiyən. 1. mənimsəyəmiyən. öğrənəmiyən.
öğrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. **1. qəbul**
edəmiyən. **1. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.**
dözənmiyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz.
qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmiyən.
dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan.
keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət
edəmiyən.

sınqıranmaq **sınğıranmaq. çınğıranmaq. inqirəmək. yavaş yavaş,**
sızlayıb ağlamaq.

sınqıraq sinsirə. pənahqah.

sınqıraq **sınğıraq. 1. cınğıraq. çınğıraq > zənqulə** (fars). **1. (< sın: iç)**
çəkirdək. bitgilərin içliyi.

sınqıraq **sınğıraq. barmaqların arası.**

sınqıraqu **sınğıraqu. özün sindirmək. toxdatmaq.**

- sınqırav biləq** **sınğırav bilək.** qulağı ağır eşidən. sağır.
- sınqırav** **sınğırav.** sağır.
 - **sınğırav yağur:** incə incə çisələyən yağmur.
 - **sınğırav esitgənin aytır:** sağır duyduğunu söylər.
- sınqıravlanmaq** **sınğıravlanmaq.** sağırlaşmaq.
- sınqıravlığ** **sınğıravlığ.** sağırlıq.
- sınqırdamaq** **sınğırdamaq.** bax > **tinqirdəmək. tınqırdamaq. tınqıldamaq. dinqirdamaq. zinqirdamaq. zanqırdamaq. cınqırdamaq. qınqırdamaq.**
- sınqıric** **sınğırıc. sınrıc (sınırçı. sınırlayan).** düzlənıt. düzənic.
 inzibati.
- sınqırlamaq** **sınğırlamaq. sınırlamaq. 1.** ətin sınırların arıtlamaq. **1.**
 savaşıda yaralı, xəsdə atın bacaağ sınırlarını kəsib
 qırmaq.
- sınqırlamaq** **sınğırlamaq. sınırlamaq.** arxasına düşmək. izincə
 gedmək. izləmək.
- sınqırlanmaq** **sınğırlanmaq.** bax > **sınırlanmaq. sınğırılənmək.**
 sınırlənmək. siniri çoğalmaq. sinir sarılmaq.
- sınqırmaq** **sınğırmaq. 1.** həzm edmək. özünə çəkmək. **1.** sınırmaq.
 içəmək. utmaq. - iki tikə **sınqırdı.**

- sınqısın** **sınğısın.** sınğıtın. sınğqin. sınqin. sınğqın. sınğın. sının.
sinilən. həzm olunur. həzmi qolay.
- sınqış** **sınğış. sınış. sındırqı.** pozqunuq. pozuluş. pozğuluş.
qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş.
yenilmə. basılış. basılma. dağılma. dağılış. yığış. yığılış.
devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış.
batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
həzimet.
- sınqışan** **sınğışan. singişən. sığıqlaşan. sındirən. sındıran.** dözən.
dözüşən. qatlanan. çəkən. keçirən. dartan. daşıyan.
əkidən. götürən. tablanan. tablaşan. qatlanışan.
dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
- sınqışma** **sınğışma. singişmə. sığıqlaşma.** sındirmə. sındırma.
dayanma. dayanışma. qatlanma. qatlanışma. tablanma.
tablaşma. dözmə. dözüşmə. çəkmə. keçirmə. dartma.
daşıma. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- sınqışmək** **sınğışmək. sinğışmək.** bax > **sınışmaq.**
- sınqıtın** **sınğıtın.** sınğısın. sınğqin. sınqin. sınğqın. sınğın. sının.
sinilən. həzm olunur. həzmi qolay.

- sınqlağ** **sınqlağ. sanğlağ. çınqlağ. çınlaq > sənqlağ.** kiçikli böyüklü daş çanqıl yerli.
- sınqlamaq** **sınğlamaq.** sınğləmək. inğləmək. inləmək.
- sınqmaq** **sınğmaq.** sinmək. hazmədilmək. işləmək. girmək. saxlanmaq. yiyəsinə sormadan bir yerə girib sinmək.
- sınqmaq** **sınğmaq. sınğmək. 1.** çuxura gora soxulmaq. batmaq. gizlənmək. **1.** həzm olunmaq. - sizens yediyim içdiyim içimə **sınmadı. 1.** keçmək. nifuz etmək. - bu parçaya ağır bir qoxu **sınğmış:** bir iy oturmuş. **1.** toprağa cəzb olunmaq. içinə girmək. - sınğa sınğa yağmur yağır. **1.** qorxub gizlənmək. **1. (şiş) enmək. dağılmaq. - ələmin şişi sınğmağa** üz qoyub.
- sınqmaq** **sınğmaq. sınqimək. 1. sindirmək.** həzm etmək. **1.** bir yerə girmək. içərlmək. toprağın suyu içməsi. **1.** quşlar başlarını qanadları altında gizləməsi.
- sınqmaz** **sınğmaz.** sınğməz. sindirilməz. həzm olunmaz.
- sınqqar** **sınğqar.** tək. tayı yok.
- sınqqın** **sınğqın.** sınğın. sınğqın. sınqın. sınğısın. sınğıtın. sınan. sinilən. həzm olunur. həzmi qolay.

sınqraqü	sınğrakü. hər zaman burnundan sümük axan cocuğa, sövmədə kullanılan söz. - sınğrakü at: əngi xəstəliyinə tutulmuş olub, burnundan irin kimi sümük axan at.
sınqrasıq	sınğrasıq. sınrasıq. sınaşıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.
sınqsıldamaq	sınğsıldamaq. silvələnmək. silvə yapmaq. qırıتماq.
sınqtırmaq	sınğdırmaq. sınğırmaq. 1. içərimək. çoxura qoymaq. gizlətmək. gömmək. batırmaq. 1. həzm etmək.
sınquq	sınğuq. 1. sınqar bir nəyin yanı, qırağı. 1. sınıq. sınıq. qırılmış.
sınqut	sınğut. sünğüt. qarşılıqsız, əvəzsiz verilən sovqat, ərməğan.
sınqürmək	sınğürmək. sınğirmək. sınğdürmək. yutmaq. həzm etmək.
sınrasıq	sınqrasıq. sınaşıq. bir kimsənin, bir nəyin yerləşən yeri.
sınric	sınğıric. (sınırcı. sınırlayan). düzlənit. düzənic. inzibati.
sınрмаq	sınqırmaq. içəmək. utmaq.
sınsan	- sınsan elə sın ki, qalxa biləsən. (yapışa biləsən.).
sınsın	sınsın. arquş. arsın. arınsın. nuş. nuş olsun.

sinsınav	sorağ. imtahan.
sinsıqmaq	sinsığmaq. çəkinmək. qaçmaq.
sinsıtmaq	sunsutmaq. cunçutmaq. yunsutmaq. utandırmaq. məhcub etmək. rahatsız etmək. sıxıntıya düşürmək.
sinsız	sinsiz. singisiz. 1. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. 1. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə sinizmişsin.
sıntama	sındama. pozma. qırma. dağıtma. saqatlama. ixlal.
sıntı	sındı. böyük parça qeyçisi.
sıntı	sındı. 1. qayçı. qeyçi. - sındıdan çıkmış: yeni biçilmiş parça. - sındı salmaq: qayçı ilə kəsmək. 1. sındı. qırqı. qıftu. qıpıt. qəyçi. qayçı. bıçquç.
sıntıcıq	sındıcıq. kiçik qeyçi.
sıntıl	1. cılız. çəlimsiz. zayıf. 1. gəvşək. quvvətsiz.
sıntılamaq	sındılamaq. qayçılamaq. biçqüləmək. qıftulamaq. qırqılamaq. qırpımaq. qırpıtılamaq.
sıntılanmaq	güclənmək. sağlamlaşmaq.
sıntım	sındım. bax > şındıq.
sıntıqca	sındıqca. - şüşə sındıqca itiləşir, diş, pıçaq, işləndikcə kortlaşır.

sıntıqı	sındığı. sındırğı. sınılan, şikəst yeyilən yer. pozulma, məğlubiyyət yeri. - çaldıran sındığı.
sıntıraç	sındıraç. bülbül.
sıntıramamaq	sındıramamaq. baş ərdirəməmək. baş çıxaramamaq. anlayamamaq.
sıntıramaz	sındıramaz. sındıramıyan. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan. sindirəmöz. sindirəmiyən. singirəmöz. singirəmiyən. 1. mənimsəyəmiyən. ögrənəmiyən. ögrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul edəmiyən. 1. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən. dözənmiyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan. tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşyamaz. daşyamıyan. keçirəmöz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyən.
sıntıramazlıq	sındıramazlıq. sinqıramazlıq. singirəmözlik. sindirəmözlik. singirəmözlik. sığqılamazlıq. 1. mənimsəyəməzlik. ögrənəmözlik. ögrəşəmözlik. aşınamazlıq. əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq.

çəkənəmzlik. siliklik. 1. qəbul edəmzlik. 1. dözəmzlik.
 dözəmmzlik. dözənmzlik. dayanamazlıq.
 dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
 tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəmzlik. çəkənmzlik.
 dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəmzlik.
 səbr, təhəmmül, istiqamət edəmzlik.

sıntıran

sındıran. qırıcı. qırıcı. qıran. yarçın. yarşın. qıran.
 parçalayan. bölən.

sıntıran

sındıran. sindirən. 1. mənimsəyən. ögrənən. ögrəşən.
 aşınan. əzbərləyən. 1. qəbul edən. 1. dözən. dözüşən.
 qatlanan. çəkən. keçirən. darta. daşıyan. əkidən.
 götürən. tablanan. tablaşan. qatlanışan. dayanan.
 dayanışan. sınığışan. sinqişən. sıyıqlaşan. səbr,
 təhəmmül, istiqamət edən.

sıntıran

sındıran. çaldıran.

- **əhdin sındıran:** sıymızdı. sözün tutmamaq. qırıq. dönük.
 bəfasız.

sıntırıcı

sındırıcı. sindirici. dadlı. ləzzətli.

sıntırım	həzm. - sındırım (həzm) borusunun, yeyəcəkləri incələyən, açıb əridib, sindirən uzun işgə bölümü: incə bağırsaq.
sıntırım	sındırım. qırıq. qırıntı. parça. - bir sındırım əkmək: bir tikə çörək.
sıntırış	sındırış. pozma. qırma.
sıntırışmaq	sındırışmaq. birlikdə pozmaq, qırmaq.
sıntırma	sındırma. 1. qırma. incitmə. kəsmə. 1. təksir.
sıntırma	sındırma. sindirmə. 1. mənimsəmə. öyrənmə. öyrəşmə. aşınma. əzbərləmə. 1. qəbul etmə. 1. dözmə. qatlanma. özüşmə. qatlanma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşıma. götürmə. tablanma. tablaşma. qatlanışma. dayanma. dayanışma. sinqışma. singişmə. sıyıqlaşma. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
sıntırma	sındırma. əritmə. həzm.
sıntırmaq	sındırmaq. 1. (yarışda) qamalamaq. qapalamaq. çapalamaq. altdamaq. yenmək. yendirmək. üstələmək. qələbə çalmaq. 1. sindirmək. əritmək. həzm, təhlil etmək. 1. pozmaq. yenmək. pozquna uğratmaq. məğlub etmək. 1. sindirmək. əritmək. 1. qırmaq. oğmaq. 1.

pozmaq. **1.** kəsmək. ayırmaq. **1. sindirmək.** indirmək.
endirmək. yenmək. yemək. götürmək. qəbullamaq. -
onun sözlərin **endirəmmirəm.** - indilik bunu **endirin. 1.**
sindirmək. ögütmək.

- **qarşısındakın tərsləmək, susturmaq, sındırmaq:**
kavalamaq. kağalamaq. (boşaltmaq).

- **qol budağın sındırmaq:** qanat qırmaq.

- **ürək sındırmaq, üzmək:** könül qırmaq.

- **sümük sındırmaq:** çox əmək, çaba qoymaq, işlətmək.
dirsək çürütmək. sinsimək. zəhmət çəkmək.

- **quşatımı, mahasirəni sındırmaq:** çəmbəri yarmaq.

sıntırmaq

sındırmaq. 1. qırmaq. **1.** kəsmək. dindirmək. keçirmək. **1.**
basturmaq. batsırmaq. bastırmaq. basturmaq.
batsırmaq. qapatmaq. üstələmək. əğirmək. əğirmək.
çevirmək. çöndərmək. aşırmaq. qapatmaq. üstələmək.
utmaq. yenmək. yenğmək. yendirmək. - andax əri kim
utar: kim yənər, sındırar. **1.** simək. siqmək. sıymaq.
qırmaq. pozmaq. qırmaq. batırmaq. məğlub etmək. **1.**
sindirmək. sinqarmaq. idğam etmək. sinqıqarmaq.
- yağını **sındırmaq,** üstələmək, qaçırıb dağıtmaq: **yavlamaq.**

yavmaq.

- **miyalanı kim sındırdı?**: camı kim qırdı?.

- **anı tavuğu məni acıvımı sındırdı**: onun səsi mənim hiddətimi keçirdi.

sıntırqı

sındırqı. sınış. sınğış. pozqunuq. pozuluş. pozğuluş.
qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş.
yenilmə. basılış. basılma. dağılma. dağılış. yırış. yırılış.
devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış.
batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
həzimet.

sıntırqı

sındırğı. 1. yozqunluq. həzimet. şikəst. 1. sındığı. sınılan,
şikəst yeyilən yer. pozulma, məğlubiyyət yeri. - çaldıran
sındığısi.

sintu

sindu. 1. bax > sınılı. gözəl. 1. sındı. qırqı. qıftu. qıpıt.
qəyçi. qayçı. bıçquç. 1. qayçı. qeyçi.

sınuq

qırılmı.

sıpa

1. qoduq. 1. eşşək. uzun qulaq. yaban eşşəyi. 1. qulun.
gölük. 1. çaçıqay. çaçıy. qoduq. eşək yavrusu. 1. **sıp.**
heyvan. iki yaşda tay. - **sıpaqur: sıp axur:** heyvan axırı,
torbası.

- sıpa** **supa.** 1. yaş. çaş. qoduq. eşşək balası. 1. yaşı keçmiş qoduq, eşşək yavrisı. (supadan kiçiyinə "qulun" deyilir). gahdan başqa heyvanların yavrılarna da deyilir. - **geyik supası.**). 1. (çipa. çıpar. çapar. çarpa. çapra (< çapmaq: çarpmaq: çarpıştıрмаq: qoğuşturmaq). satıcı təbləsinin ayağı. sivaçi, boyaçı iskiləsi. - **kiçik eşşək supası:** qolon. kolon.
- sıpa** supa. qodux. eşşək balası. qaraqaçan. qarətəpən. - **qaraqaçan köpəyi: qaraqaçan iti:** çoban iti çeşiti.
- sıpalamaq** əl sürmək. əl çəkmək. əl dəğmək. əlləmək.
- sıpalmaq** züvmək. ilişmək. düşmək.
- sıpır** süpür. spürgə.
- sıpırtmaq** qaçmaq. yügürmək.
- sıpıru** gedmək.
- sıpışqa** süvişgə. sürtgic. sürülüb, sürtülərək od saçan. kibrit_(sumer). odlu çöb.
- sıpqa** çubuq, qəlyan, siqar çəkmək.
- sıpqa** **sığba.** potur. diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar.

sıpqarmaq	sıpğarmaq. 1. somurmaq. sormağ. höpürdətmək. yalayıb almağ. birdən birə xort çəkmək. 1. sorqamağ. sormağ. neylə sormağ. dada dada içmək.
sıpqın	sıpğın. tələ. ağ.
sıpsırlağ	kayqan. saf. sadə. sam saf.
sıpsırlağ	samsaf. kayqan. saf. sadə.
sıptırmaq	sıpdırmaq. çəpdirmək. çıpdırmaq. qopartmaq. açdırmaq.
sıq olmayan	sıx olmayan. çəkləb. çaqlab. aralı.
sıq	(< > say. sal. sağ. saq. səq: açıq. ayrı. atıq. çıxıq. seçik, # basıq. tutuq bir durum),(sığ. suğ). (< > qıy < > yığ < > qıs). sıx. qatı. yoğun.). 1. basa. özenli. diqqətlə. diqqətli. 1. dərin olmayan nərsə. - sığ dəniz. 1. bəsit. sadə. 1. suğ. sudan. yetersiz. səthi. sığlıq. dərinliyi az olan. dayaz. 1. həcm. 1. sağ. piti. pidə. tipi. təpir. təpi. tıx. sağlam. 1. sıkı. sıxılmış. boğun. bükük. bük. bərk. bəter. bərkmiş. sətlənmiş. tüm. tünlü. getgen. qıt. qıtqın. qat. qəliz. gur. çətin. güc. çax. aşırı. dayaz. daralmış. - sıx cəngəl: bük cəngəl. (bükkidə: bərk gur). - tükləri sıxlandı: tikən tikən kimi şeş durmaq. hirslənmək. üşümək. 1. şəkli. qısu. çəkləş. sayaq (bir sıxlı. bir cürə. bir sürli). 1. həcm. tutu. tutar. 1. az.

1. adların sonuna gətirilən bənzətmə əki. 1. səyrəm.
 dayaz. gənqəs. az. qolay. xəfif. - **səyrəm** su. 1. sıxışıq.
 tıxma. birbirinə girmiş. 1. kip. donuq. bərk. münəqid.
 bəstə. muncəmid. 1. sıx. qıncır. qonqır. palçıq kimi. qəliz.
 kifir. kəsif. tıq. dar. ziq. 1. ziq. sıriq. incə. dar. 1. sıx. dərin
 olmayan. (suda) sıx keçid, yol. 1. {# **seyrək** (y < > g)
səgrək}. bir birinə yaxın, bitişik. sıqı sıkı. sıxı. dar. - **sıxı**
 boğaz. - **sıxı** yaxa. - **sıxı** sokağ. **sıxı** qapı. - **sıxı** baş: dar qafa.
 - **sıxı** paltar. - **sıxı can**: darıxan. - **sıxı oyu**: dar fikir. 1. az
 olmayan. bol. kəsirülviq'u'. - bu ölkədə fırtınalar **sıxdır**. 1.
 dar. ziyq. - **siğ** yer. 1. toquz. tox. - **toquz** qumaş. 1. tuq.
 tutaş. 1. dayaz. səfeh. gödək. 1. qum. - **qara siğ**: qara
 qum. - **ağ siğ**: ağ qum. 1. **qıs. ziq**. tar. sıxıntılı. azlıqda
 bulunan. gərəklik, zərurət çəkən. - **dar** qaldıq.
 - **sıx yazı**: sıqnaqı.
 - **siğ yer**: sayı. - **sıx sıx**: qısqa qısqa.
 - bu qarı **oğlansıq**: bu ağ birçək, qodux qılıqlıdır.
 - **sasığ barığ**: qoxumuş iylənmiş.
 - **sıx** ağaclar. - **sıx** daraq.- bu soğanlar bərk **sıx** tikilmiş. - **sıx**
sıx qar yağır. - **sıx boğaz etmək**: birini darda qoyub, istədiyini

etdirmək. - **incə əliyə, sıx toxumaq**: çox incələmək. dibinə gedmək. hər nəyə çöb qoymaq.

- **bərk sıx**: ikidə bir: ikidə birdə: hər vax.

sıq

sığ. sığa. sıyqa. sıyaq. yayqı. yergi. yermə. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc. küyü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısilı. fışıntı. şayiə. boş söz. (bəd quyi.).

sıq

sığ. yufaq. yufqa. dayaz. dərin olmayan.

sıq

sıx. 1. endər. endir. - **sıx sıx**: endir endir: endər endər. **1.** ensiz. dar. **1.** sıxt. > sift. dar. **sığ** say. yalpaq. dayaz. aralıqsız. basraq. kəsintisiz. fasiləsiz. gursak. gürzək. iç içə. arasız. yapyaxın. bol. - **gürsək saqqal.** - **sıx sıx**: basıt.

sürəkli. çoğunluqla. ələksər. **1.** dar. şulux. qarmaş. tünük.
 tünlük. tünğür < tüğür (< **tün. tünğ. tüğn**). **1.** dəli. **1.**
 arasız. yapyaxın. könül könülə. **1.** sıxışıq. qaraqurum.
 qalabalıq. qarabalıq. tünlük. **1.** sıx sıx. sıxma sıx. tıq tıq.
 tıqma tıq. dəmbə dəm tinbə tin. tinmə tin. **1.** qasıq. sıx.
 bərk. münqəbiz.

- **sıxma sıx. sıx sıx.** tıq tıq. tıqma tıq. dəmbə dəm tinbə
 tin. tinmə tin.

- **sıx sıx:** çoxluqla. çoxunca. əksərən. - **sıx orman: dəli**
orman.

- **sıx sıx:** çoxvax. çoxu. çoxluq. əksərən.

- **çoxluğ** uçaqla gəlir.

- **dar, sıx könüllü:** könlü sıxıntılı. toxalı.

- **sıx toxunmuş bez:** təpəli. təfəli. dəpəli (< **təpmək**).

- **əli sıx:** qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.
 qaraçanaq. çimri. verməyən. sərپəməyən. xərcləməyən. (bax
 > **qıtmır**).

sıq

sıx. - **sıx orman:** tolan. - **sıx sıx:** aslamısına. aslamında.
 aslamına. aslama. asrama. çoğunluqla. çoğu kərə. çoğu
 zaman.

sıqa **sığ.** **sıyqa.** **sıyaq.** yayqı. yergi. yermə. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozdu söz. dediköt. dediküt. dediçodu. dediçoğ. dediçoy. dediçurdu. deyicurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc. küygü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısilı. fısıntı. şayıə. boş söz. (bəd quyi.).

sıqa **sığa.** bax > **sığqa.** 1. öz. özət. özətləmə. xülasə. 1. sığı. məsh.

sıqa **sığa.** sağa. şaxə. qol. dal.

sıqac **sığac.** **sığanac.** güvən. qaruq. pənah.

sıqal **sığal.** 1. oxşama. nazlama. - **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar, sevgini sığal yağlar.** 1. sıyqal. qalay. cila. bəzək. bəzəş. süs. süsək. aldaticı görünüş.

- sıqal** **sığal.** 1. sağal. sufal. qabur. qopur. qab. kasa. 1. açqı.
pərdax. cila.
- sıqalçı** **sığalçı.** açqıçı. pərdaxçı. cilaçı.
- sıqallamaq** **sığallamaq.** axarlamaq. aharlamaq. acarlamaq.
cilalamaq.
- sıqallamaq** **sığallamaq. cığalamaq. cığallamaq. cilalamaq.**
seyqəlləmək.
- **üzdən sığallamaq:** yalançıq bəzək düzək etmək
çalaçatlamaq. kalafatlamaq. çalaqaplamaq.
- sıqallamaq** **sığallamaq.sılağlamaq. açmaq. acarlamaq. cılalamaq.**
pərdaxlamaq.
- sıqallamaq** **sığallamaq. oğşamaq. sılamaq. masaj yapmaq.**
- sıqallanış** **sığallanış.** parlama. parlayış. parlantı. cilalanış. yanğılış.
yançılış. yantılış. yansılış. encela'.
- sıqallanmış** **sığallanmış.** sığlı. qayğalduruq. qayılmış. qayıqmış.
süzgün. aydın. parlaq. saf.
- sıqallı** **sığallı. - qalaylı sığallı:** bəzəkli düzəkli.
- sıqallı** **sığallı.** 1. sayğal. saydam. salıq. təkiz. şəffaf. 1. suvuq.
cilalı. yağlı.
- sıqalsız** **sığalsız.** tonuğ. donuğ. cəlasız. (təxdə. dəmir).

- sıqamaq** **sığamaq. 1. < sürtmək. 1. < sıxmaq. söykəmək.**
 yapışdırmaq. sürtmək > seyqəlləmək. **1. sivirmək.**
 sıyıрмаq. toplayıb qəddəmək. yığmaq. silmək. -
 köynəyinin yenlərini sığadı. **1. suvamaq. örtmək. bəzəmək.**
 nazlamaq. bulaşdırmaq. bələşdirmək. - qızılla sığamış
 qollarını. **1. sığınmaq. yaraqlamaq. hazırlamaq.**
 çəmrəmək. girişmək. yapışmaq. uğramaq. - dərslərə
 sığanmaq. işlələri **sığılyb** getdilər. - ölkənin durumun
sığamaq. - sığamaz çəmrəsiz işlər qurulmaz. **1. sızazlamaq.**
 əlini oxşar kimi sütmək. sürmək. məs çəkmək. **1.**
 oxşamaq. nazlamaq. **1. sızamaq. sivirmək. çırmamaq.**
 yeng, paça, ətək çevirmək, toplamaq. - qolların, bacaqların
sığamaq. 1. əl sürmək. oxşamaq. oğşalamaq. məsh
 edmək. - arxasın **sığa:** dalın oğşala.
 - **paçalrın sığamaq:** işi almaq üçün içdən qoşuşmaq.
- sıqamaqlıq** sığamaqlıq. sığmalıq. saypav. sıgpav. saypav. saypu.
 səpü. oxşaş. mülayimət. müdara.
- sıqan** **sığan. sığanmış, yumşanmış. yumşaq. silik. saf. tovsız.**
sıqan saç: sığanmış, yumşaq saç. silik, saf saç. qıvırcıq
 olmayan saç.

- sıqan** sırqal.
- sıqan** **sıxan**. **1.** sıxıcı. darıxdıran. darısqac. sıxıntılı. toxalı. incidən. basıq. **1.** sıxıntı verici. boğucu. darıxdıran. **1.** sıxıcı. darıxdıran. bunayan. izici. əzici. - **əzici** hava. - **sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi:** qara sav. qara xəbər.
- sıqanac** **sığanac. sığac.** güvən. qaruq. pənah.
- sıqanaq** **sığanaq. 1.** çığanaq. qaynar. köz. göz. çıxma. çeşmə. şişmə. **1.** qonut. dayanaq. qorunaq. barınaq. pənahqah.
- sıqanmaq** **sığanmaq. 1.** əzilmək. sürtüşmək. suvaşmaq. yaltaqlanmaq kimi davranmaq. - çox sığanın biridi nə sığanırsan belə. **1.** sıvanmaq. sivirinmək. çırmanmaq. yenğ, paça, ətək çevirmək, toplamaq, hazırlanmaq. - siz indidən **sıvandız.**
- sıqaq** **1.** qəzal. gəzəl. ov. ceyran. **1.** sıxıntı. hər bir nərsədən sıxılaraq alınan su.
- sıqaq** **sığaq.** toxdaq. aramqah.
- sıqar** **sığar. 1.** **sığra.** iki dağ arasındakı dərə. **1.** sığraq. ayağ. kasa. çanaq. piyala. qədəh. bardaq.

sıqar	sıxar. tıxar. sıxıq. tıxıq. sıxaric > isqaric. tıxaric. basıq. dolquq. dolduq. böhran.
sıqarca	sıxarca > isqarca. tıxarca. sıxıca. tıxıca. tıxarı. sıxarı. basarı. tıxa basa dolu, doldurma.
sıqarı	sıxarı. tıxarı. sıxıca. tıxıca. sıxarca > isqarca. tıxarca. basarı. tıxa basa dolu, doldurma.
sıqaric	sıxaric > isqaric. tıxaric. tıxar. sıxar. sıxıq. tıxıq. basıq. dolquq. dolduq. böhran.
sıqarma	sığarma. (< saq). kiçik ləgən. suyuq tökməyə, qoymağa qab.
sıqarmaq	sıxarmaq. sıxmaq. soxmaq. sıxışdırmaq. zorlamaq.
sıqaşmaq	sığaşmaq. suvaşmaq. sivaşmaq. sığanuq: palçıq. çamır.
sıqaşturmaq	sığaşdurmaq. ovmaq.
sıqba	sığba. sıpqa. potur. diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar.
sıqbaş	sıxbaş. başısix. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin. darqafa. güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. maydagöz. yaxcı pisi, uzağı görməyən. qavrayışsız. kutahbin.
sıqboğazlamaq	sıxboğazlamaq. dirənmək. israrlamaq. sıxışdırmaq.
sıqca	sıxca. sıxıca. tez tez. arasız. ara vermədən.

- sıqəl** **sıx əl.** bəqqol. çimri.
- sıqı** **sıxı. sıxı. sığı. 1.** dar. sıx. sıq. - **sıxı** boğaz. - **sıxı** yaxa. - **sıxı** sokağ. - **sıxı** qapı. - **sıxı** baş: dar qafa. - **sıxı** paltar. - **sıxı can:** darıxan. - **sıxı oyu:** dar fikir. **1.** bərk. sərt. qatı. qat. - **sıxı** ət. **sıxı** sümük: gəvrək olmayan. **1.** tələsik. iti. yeyin. sürətli. əcələli. **sıxı** iş. - **sıxı sıxı:** tələsik. əcələ ilə. **1.** şədid. çətin. - **sıxı** öğreti: tərbiyə. **1.** dar. güclə. zorla. zəhmətlə. - boğazdan **sıxı** keçir. - **sıxı** bağlamalı. **1.** bərk. möhkəm. - **sıxı** tut. - **sıxı** de. **1.** darlıq. sıxıntı. iztirab. - can **sıxıcı.** - **sıxiya qoymaq:** öğretmək, tərbiyə üçün qadağlamaq. **1.** son dərəcə. müzayiqənin sonu, nəhayəti. - **sıxı görməyincə.** - **sıxiya** gəlməyincə. **1.** təcicik. nəşənin üzərinə təcicik basmaq. - **quri sıqı:** qurşunsuz olaraq barutun üstünə basılan sıxı ki yalnız səs üçün atılır. **1 sığı.** sığa. məsh. **1. sıxı.** məcburiyyət. tar. - **dar** görürsən. **1. sıxı. sıxı.** üsarə. su. hər nəyin sıxılmaqla alınan suyu. - üzüm **sıxı.** - qora **sıxı. 1.** oyum. küncəyiş. qoncayış. **1.** yoğun. sıqlam. sıqlam. **1.** zorlu. darıca. batur. cəsur. sağlam. güclü. yiqit. yığit. yeğ. yığ. **1.** iyi. daha iyi. **1.** bük. sıx. gur. bük cəngəl. bükkidə: bərk. gur. **1.** qısıq. yoğun. sıxışıq.

bitişik. **1. siki.** qatı. sıxılmış. yoğun.

- **sım sıqı:** çox dar. artıq sıxılmış. - **sıxı sıxiya: sıxı sıxı.**

darbadar. - tulumbanın pistonu **sıxı sıxiya** keçməlidir.

- **sıxı fıqı: sıxı sıxı:** bərk sıx, bitişik. arasız. möhlət vermədən.

davamlı dolaşiq. - **sıxı fıqı** qonuşur. - **sıxı sıxı** döğmək.

- **sıxı sıxı:** {**1.** özənlə, diqqətlə. - sıxı sıxı baxmaq, dinləmək:

özənlə, diqqətlə baxmaq, dinləmək. **1.** tez tez. ard arda. - sıxı

sıxı gəlib gedir.}.

- **sıxı sıxı:** tələsik. əcələ ilə.- **sıxı sıxı** görüşən: içli dışlı olan.

sıqı

sıxı. 1. dar. - **dar** ayaqqabı. **1.** dərd. - **bu tutarda üzük,**

həsərət, sıxı bitirər məni. 1. toxunaqlı. toxuncalı. toxunur.

toxuşlu. toxulu. toxunan. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək.

sərt. bərk. iti. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.

müəssir. tə'sirli. **1.** sərt. - **quru sıxı:** boşuna qorxutma. bilof.

qompuz. - **sıxı güvənlik önləmləri:** iqdamate şədide

əmniiyyəti.

- **sıxı bazarlıq yapmaq:** çənə vurmaq.

- **əli sıxı:** çox tutumlu.

sıqı

sıxı. beq. bək. bərk. sağlam. qögəm. sağlam. quvvətli.

təkərey. sağlam.

sıqıb çəkətmək **sıxıb çəkətmək.** sarqıtmaq.

sıqıb tutmaq **sıxıb tutmaq.** qısdırmaq. qıasmaq. sıxışdırmaq. - qapı barmağımı **qısdı.**

sıqıç **sıxıç 1. (sıx iç). (sıx iç). içisiq. içisix. içiqıs. qısıc. qısıç. qıtıç. qıstıç (qısıt iç). içiküt. güdəç (güdə iç). kütüç (küt iç).** içidar. darıç (**dar iç**). maydaç. iç üzüntüsü, sıxıntısı olan. **1. soluq darlığı. asm.**

sıqıca **sıxıca. 1. sıxca. tez tez. arasız. ara vermədən. 1. tıxıca. tıxarı. sıxarı. sıxarca > ısqarca. tıxarca. basarı. tıxa basa dolu, doldurma.**

sıqıcı **sıxıcı. 1. bunaltıcı. bulantıcı. burucu. boğucu. rahatsız edici. 1. bunaltıcı. bulantıcı. burucu. boğucu. rahatsız edici. 1. qapacı. xəfəqan. 1. ciddi. 1. sıxan. darıxdıran. bunayan. izici. əzici. - əzici hava. 1. yüklü. yükümlü. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büküm. burqu. - olunmaz **yüklüyə** düşdük. - **bəğənilməyən, sevilməyən, istənməyən, çəkiləməyən, çəkilməz, can sıxıcı nərsə:** qarın ağrısı. - **gərəksiz, sıxıcı, bıqdırıcı işləmə, söyləmə.** - **nəyisə gizli, sıxıcı bir nə var:** torbada pişik var.**

sıqıcı	sıxıcı. çapıq. uyqun olmayan. dar. sımaq: qırmaq.
sıqıda qalmaq	sıxıda qalmaq. qısılmaq. sıxılmaq. darılmaq. dara gətirilmək. təzyiq olunmaq.
sıqıfıqı	sıxıfıqı. cicibacı. birbirinə çox yaxın, içdən, iç içək, içdənlik, səmimi.
sıqıl	sığal. sılağ. açar. acar. cıla. pərdax.
sıqıla	- sıxıla sıxıla qalmaq: dondan dona qalmaq. haldan hala qalmaq.
sıqılan	sıxılan. sıxılqan. tarqın. tarqun. utanan. məhçup.
sıqılaşmaq	sıxılaşmaq. bəqlənmək.
sıqılaştırmaq	sıxılaştırmaq. bəqlətmək. bərkitmək. sağlamlaşdırmaq.
sıqılatırmaq	sıxılatırmaq. bəqıitmək. qapatmaq. sağlamlaşdırmaq.
sıqılcım	sığılcım. sıxılıq. darlıq.
sıqılcım	sıxılcım. 1. qısılcım. müzayiqə. 1. məşəqqət. dərd. ağrı. 1. sıxıntı. iztirab.
sıqılı	sıxılı. sıxıl. müfəssəl.
sıqılıb	- dəri altında qanın sıxılıb boğulması: qansıqma. qancıqma.

- sıqılma** **sıxılma. 1.** boğuntı. üzüntü. yorulma. iztirab. **1.**
tamacamış. dalaş. niyərançılıq. iztirab. **1.** utanma.
ayıbsınuv.
- sıqılma** **sıxılma. 1.** darılma. çaşırma. qarışma. bulanma.
bunama. burunma. **1.** darılma. dartılma. çatlama. **1.**
salınma. çəkilmə. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə.
enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə.
çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə.
düşmə. düşgənmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənmə.
izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma.
inhitat. nizul.
- açılma sıxılma: açılma tutulma: gülmə ağlama.
- sıqılma** **sıxılma.** tırtınc. vicdan. insaf. utanma. həya.
- sıqılmamaq** **sıxılmamaq. sıxınmamaq. sıxışmamaq. darqınmamaq**
darıxmamaq. darınmamaq. üzülməmək. üzünməmək.
taslanmamaq. tasalanmamaq. qayğınmamaq.
qayğılanmamaq. çilənməmək. çilənməmək.
çilələnməmək.
- sıqılmaq** **sıxılmaq. 1.** bulanmaq. bunamaq. darılmaq. çaşırmaq.
qarışmaq. - içi sıxılmaq: **1.** könlü qalmaq. gücənmək. **1.**

qararmaq. kədərlənmək. 1. qızmaq. qızınmaq.
sınırlanmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək.
öfgələnmək. 1. üzülmək. 1. bulanmaq. bunamaq.
darılmaq. çaşırmaq. qarışmaq. 1. bunalmaq. darlanmaq.
1. darılmaq. dartılmaq. çatlamaq. 1. darıqmaq.
darnıqmaq. darqınmaq. darıqmaq. yorulmaq. başı
gedmək. 1. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqmaq.
yorulmaq. başı gedmək. 1. əzilmək. sinsimək. incinmək.
1. utanmaq. xəcalət çəkmək. darda qalmaq. 1. arlanmaq.
utanmaq. 1. bıqmaq. bıqılmaq. bezilmək. bezmək.
usanılmaq. 1. **sıxışmaq**. darıqmaq. darınmaq. darqınmaq.
üzülmək. üzünmək. tasanmaq. tasalanmaq. qayğınmaq.
qayğılanmaq. sıxınmaq. çilənmək. çıqlənmək.
çilələnmək.

- **aşırı, qatı içi sıxılmaq**: boğulmaq. - **çox sıxılıb, həmə**

dışarı qaçmaq: dar qaçmaq.

- **çox sıxılmaq** inamı gəvrəmək.

- **içi sıxılmaq**: boşluqdan, bir olaydan ötrü, iç acısı duymaq.

- **ürəyi sıxışmaq, sıxılmaq**: qarnı qatılmaq.

sıqılmaq

sıxılmaq. 1. qısılmaq. qısılmaq. (bir durumda) qalmaq, bacamamaq. **1.** təvinmək. təğinmək. dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. **1.** yaçanmaq. sıxılmaq. utanmaq. ucunmaq. **1.** odlu yaraqı boşatılmaq. - tapanca **sıxıldı. 1.** sıxıntı çəkmək. müztərib olmaq. - böylə sözlərlə ürəyin **sıxılmasın.** - nə **sıxılıb** durursun. **1.** zorlanmaq. məcbur olunmaq. təzyiq olunmaq. - uşağın yeyib yeməməzliyiynən **sıxılma.** - çox **sıxılırsan** suyun çıxar. **1.** gücənmək. utanmaq. usanmaq. həya edmək. - **sıxılmaqsızında** söylüyor. - sıxılmadan gözün yumdu ağzın açdı. **1.** daralmaq. daranmaq. darlaşmaq. dənəkləri, qaydaları **sıqmaq. 1.** dara gəlmək. məcbur olmaq. darlanmaq. daralmaq. müztərib olmaq. - içim **darlanır** nədən. **1.** boğulmaq. bunalmaq. qısılmaq. sıxıda qalmaq. darılmaq. dara gətirilmək. təzyiq olunmaq. - **canı sıxılmaq:** əngrəşmək. inləmək. mızızlanmaq. **1.** **ısılmaq. çıxılmaq.** yığılmaq. kırılmaq. kıçılmaq. çığılmək. **1.** uyalmaq. utanmaq. çəkinmək. qaçınmaq. **1.** üzülmək. yarsımaq. qayğılanmaq. düşünmək. bezmək. darıxmaq. daralmaq. sıxıntı çəkmək. arzulanmaq. həsrət çəkmək. əriqmək.

usanmaq. bıqmaq. dartınmaq. çəkinmək. utanmaq.

uymanmaq. çəkinmək. yüzü tutmamaq. - **İÇİ SIXILMAQ:**

acaymaq. cəsərəti qırılmaq. bezmək.

- **ÇOX SIXILMAQ, INCİMƏK:** qan qurumaq.

sıqılmaq

sıxılmaq. uysunmaq. utanmaq. sıxıntıya düşmək.

yalğımmaq. yorulmaq. usanmaq. bezmək. sıxışmaq.

qadaşmaq.

sıqılmaz

sıxılmaz. 1. arınmaz. armaz. arlanmaz. utanmaz. kaşar.

çaşar. irsiz. hırsız. arsız. usanmaz. 1. çəkinməz.

utanmaz. kaşar. çaşar. irsiz. hırsız. arsız. həyasız. üzlü.

1. utanmaz. kaşar. çaşar. həyasız. üzlü. 1. arlanmaz.

utanmaz. kaşar. çaşar.

sıqılmaz

sıxılmaz. uyatsız. utanmaz. yüzüz.

sıqılmış

- **BOĞULMUŞ, SIXILMIŞ BÖLÜM:** boğum.

sıqılmış

sıxılmış. 1. qısıq. sıxıq. qısılmış. məziqə. 1. turqun.

münqəbiz.

sıqılqan

sıxılqan. utancaq. uyancaq. məhcub.

sıqılqan

sıxılqan. utanqaç. utaman. utlu. məhcub. daralmış.

daralan. sıxılaşan. utangac.

- sıqılqan** **sıxılqan.** uymancaq. çəkingən. uyatnı. utanqaç. məhcub. uyluqmuş. çəkingən. məhcub. utanqaç.
- sıqılqanlıq** **sıxılqanlıq.** dartıncalıq. utanqaçalıq. çəkincəlik.
- sıqım** **bir ovuc.**
- sıqım** **sıxım. qısım. 1.** dəsdə. dəmət. **1.** həvəng. **1.** avuc. tutam. qapsa. qəbzə. avuç. alağan.- bir **qısım** buğda.
- sıqım** **sıxım. sığım. soxum 1.** basım. ölçü. qısım. - **barmaq** **sıxım:** barmaq basımı. **1.** oyuq. həcm. sığıq. **1.** tikə. luqmə. **1.** alağan. avuç.
- sıqımaq** **sığımaq.** (< **sığmaq:** yerləşmək). sığdırmaq. sırtılmaq. yerləşdirmək. - bu pozuq malları kim sənə **sığıdı.** - qızımı ona **sığıdım.** - **sığı nərsələr:** sırtılmalı. satılıb rədd olması gərəkən nərsələr.
- sıqımaq** **sığımaq.** girmək. yerləşmək. - **bu nəcür ora girdi.**
- sıqımlamaq** **sıxımlamaq.** qısımlamaq. avuclamaq. oğuşlamaq. tutamalamaq. qapazlamaq. qəbzələmək.
- sıqımlanmaq** **sığımlanmaq.** sığışınmaq. sığıqlanmaq. səbir, istiqamət etmək. dayanışmaq. dayanmaq. dözmək. dözəmək. çəkmək. taqət gətirmək. təhəmmül etmək. mütəhəmmil olmaq. muqavimət göstərmək. sarsılmamaq.

- sıqımlatmaq** **sıqımlatmaq. sıqışıtmaq. sıqıqlatmaq.** dayatmaq.
dayıtmaq. dayanışmaq. dözdürtmək. dözədürtmək.
çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül edidmək.
mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək. sarsıtmamaq.
səbir, istiqamət edidmək.
- sıqımlı** **sıqımlı. sıqışılı. sıqıqlı.** səbirli. istiqamətli. dözümlü.
dözəmli. çəkimli. dayanışan. taqətli. təhəmmüllü.
mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. sarsılmaz.
dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışılı. dayanqan.
dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışılı. dayınqan.
dayanan.
- sıqın** **sıqın.** həcm.
- sıqın** **sıqın. sıyın. sıyılıq. sıqlıq. sıyqı.** həcm. həcim. çap. cüssə.
qoncaş. qoyum. oyum. oylum. qonum. ölçüm. ölçü.
ölçək. ölçəç. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.
- sıqın** **sıxın. sıqın. sıqını. sıqın. sıqın. səngin. sıqqın. (< sıq.**
sıng). 1. geyik. alageyik. 1. ası asav vəhşi inək. 1. sıxıntı.
kədər. yas. üzüntü. 1. alageyiq. 1. bağış. 1. geyik. ov. 1.
geyikin iri, bənəkli çeşiti. 1. **saqun.** geyikdən böyük ov. 1.
təzək.

- sıqın** **sığın.** buynuzlu ceyran.
- sıqınan** **sığınan.** tapqılac. mültəci.
- sıqınan** **sığınan.** taxılım. taxıl. taxılı. ilgilin.
- sıqınaq** **sığınaq.** pənahdah. qorunaq.
- **kiçik ev, bark sığınaq:** qapara. qapanaq. qapancaq.
qonacaq. qoncaq.
- sıqınaq** **siğınaq.** 1. sıxı qorunan. sığılacaq yer. 1. yoğun, qatı olan yer. 1. sıxı qorunan. sığılacaq yer. 1. yoğun, qatı olan yer. 1. qısıлма. barınaq. bazama. 1. bazanaq. bukalğa. 1. qorunaq. qoruqan. qurqan. dulda. duvar. gərmən. qala. qalğan. qırman. tabya. qorunaqlı yer. istihkam.
- sıqınc** **sıkınc (< sıx).** sinəc. ısnac. sikənc (> şəkənc (fars)). çin. ərmə. əğmə. axma.
- sıqınc** **sıxınc.** utanc.
- sıqınca** 1. **sığınca. sığıncaq.** gizirgə. gizirgək. girizgək. girizgə. arxaçıq. qorçaq. qorça. qaçanaq. pənəkə. pənahqah. sığıncaq. pənəkə. pənahqah. qorçaq. qorça. alaçıq. 1. **sıxınca.** tov. qısqanc. mehnət. məşəddət. araçıq.
- sıqınca** **sığınca.** pənəkə. pənahqah. pənahqah. tənəkə.

- sıqıncaq** **sığıncaq.** 1. sıqnaqu. sınaqur. ovca. oca. qovala. qivala. sıqıncaq. ucam. keçinəcək yer. yığılan yer. pənah. pənahqah. məlcə'. 1. yamlan. turuq. pənahqah. pənahqah. 1. saxlantı. tənək. pənah.
- sıqıncaq** **sığıncaq.** 1. **sığınca.** gizirgə. gizirgək. girizgək. girizgə. arxaçıq. qorçaq. qorça. qaçanaq. pənəkə. pənahqah. bağınaq. barınaq. ev. yurd. barnaq. çatı. ev. çatı altı. ev. alvanaq (> **alunək** ^(fars)). barıncaq. durluq. çardaq. barnaq. ev. çatı. qorav. qorva. ev. dam. pənəkə. pənahqah. qorçaq. qorça. alaçıq. araçıq. 1. ada. yam. 1. barıqlıq. baraqlıq. qalartıq. qarartıq. savır. sipər. savırlıq. pənahqah. 1. dayça dalça.
- **içerilik, daldalıq, qıraqlıqda duran, qalmış yer, sığıncaq:**
çəkməcə. xəlvətgək.
- sıqıncaqsız** **sığıncaqsız.** çatısız. ev eşiksiz. barınaqsız. bağınaqsız. evsiz. yurdsuz.
- sıqındırmaq** **sıxındırmaq. sıxıtmaq.** yormaq. zəhmət vermək.
- sıqınılacaq** **sığınılacaq.** barınaq. barunduq.
- sıqınıq** **sığınıq.** sığınmış kimsə. pənahəndə. mültecı.

- sıqınış** **sığınış. sığınma.** işənmə. inanma. inanış. gümənmə.
güməniş. güvənmə. güvəniş. dayanma. dayanış.
söyənmə. söyəniş. söykənmə. söykəniş. iltica'.
- sıqınış** **sığınış.** tapaq, ibadət.
- sıqınlamaq** **sıxınlamaq.** əziyyət, əzab vermək.
- sıqınlaşmaq** **sıxınlaşmaq.** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək.
sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqlaşmaq. qayğılanmaq.
didərginmək. dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq.
qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. toxanclaşmaq.
toxancışmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.
müztəribleşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq.
anğaşalanmaq.
- sıqınlı** **sığınlı.** çıxarlı. qabi. - **sığınlı** adam.
- sıqınlı** **sığınlı.** həcmli.
- sıqınlı** **sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sığlıqlı.** sıyqlı. həcmli. həcmli.
çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu.
oyumlu. qonumlu. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəli. qablı.
qaranlı. gülümlü. qıstaslı.
- sıqınma** **sığınma. sığınış.** işənmə. inanma. inanış. gümənmə.
güməniş. güvənmə. güvəniş. dayanma. dayanış.

söyənmə. söyeniş. söykənmə. söykəniş. iltica'.

- **sığınma yeri:** qapı.

sığınma **sığınma.** umuq.

sığınmamaq **sıxınmamaq. sıxılmamaq. sıxışmamaq.** darqınmamaq
darıxmamaq. darınmamaq. üzülməmək. üzünməmək.
tasanmamaq. tasalanmamaq. qayğınmamaq.
qayğılanmamaq. çilənməmək. çilənməmək.
çilələnməmək.

sığınmaq **sığınmaq.** əməklənmək. darılmaq. zəhmət çəkmək.
sinsimək. çətgimək. çiqtimək. sərtgimək. gücünmək.
gücgünmək. tərsгимək. qıtqınmaq. **1.düşmək.** - ocağına,
qucağına **düş.** - qınına **düşdü.** **1.sığınmaq.** taxılmaq.
ocağına düşmək. **1.sipərlənmək.** savarlanmaq.
savralanmaq. qalxanmaq. qalxanımaq. duldandanmaq.
qalağanmaq. qalağlanmaq. duldalanmaq. daldandanmaq.
daldalanmaq. qorunmaq. kölgələnmək. saxlanmaq.
himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq.
1.tapınmaq. təpinmək. köçünmək. çökünmək. çökmək.
ibadət etmək. boyun olmaq. amana gəlmək. təslim
olmaq. **1.daşın almaq.**

- **gəminin yol ara sığındığı, barındığı yer:** iskilə. qısqıla.

bəndər.

- **kötü bir durumdan qurtulmaq üçün bir yerə sığınmaq:**

qapağı atmaq.

sığınmaq

sığınmaq. sıxışmaq. 1. girtgünmək. girtinmək. pənah

aparmaq. inanmaq. gerçinmək. güvənmək. - tanrım sənə

girtünürəm. - kirtgünüm aldı məndən. **1. sıxınmaq.**

munğuşmaq. bunlanmaq. **1.** qatılmaq. yoğunlaşmaq.

1. sayalanmaq. sağlanmaq. sıxlanmaq. özünü sıxdırmaq.

özünü qoyudulmaq. quylanmaq. bir yerə girib sığışmaq.

daldalanmaq: duldalanmaq. sipər almaq. **1.** çoğunmaq.

dözmək. qatlanmaq. təhəmmül etmək. - pis oğladı sıxda

sığın. 1. dinləmək. - onun sözlərinə **sığın:** onun sözlərin

dinlə. **1.** uymaq. - o işlərə **sığınma. 1.** boyun qoymaq:

qanuna sığınmayan. qırılısın!. **1.** yaraşib yaxışmaq.

tutmaq. uyqun gəlmək. - belə sözlər sizə **sığmaz.** - evə

sığın elə sığmaz. - evə sığsın elə yox: özüvə buyruq olsun,

qismət olsun. **1.** çoğunmaq. tapınmaq. ibadət etmək. **1.**

qapanmaq. - qorxub içəri **qapandı. 1.** dayanmaq. - şeytanın

şərrindən tanrıya **sığın. - qaçıb sığınmaq:** qapaq atmaq. **1.**

sığınmaq. barımaq. barınmaq. qorunmaq. sapranmaq.
 sipər altına almaq. 1. kəndi kəndini sıxmaq. ıqlamaq.
 sıxılıb kəhildəmək. 1. tərəkəmək. dərgəmək. 1. sıxınmaq.
 sıqtamaq. sığtamaq. qısınmaq. iqınmaq. 1. sağınmaq.
 göz yaşı axıtmaq. saqunmaq. sağunmaq. yalvarmaq. ahi
 nalə edmək. 1. dəxil düşmək. təkinmək. 1. cırcıranmaq.
 sırcıranmaq. qısqaqmaq. qısqınmaq. qısınqaqmaq. 1.
 çəkəməmək. 1. qeyrətə gəlmək. 1. rəqib olunmaq.
 rəqabətdə bulunmaq. 1. əsirgəmək. əsirgənmək.
 darıqtınmaq. diriğ edmək. - qarısı kəndini qulluqçu
 qızlarından çox **qısqaqırı**. 1. rəşg edmək. qibtələnmək.
 həsədlənmək. çəkəməmək. - mən sizdən bir nəşə
 qısqaqmamam. 1. qısılmaq. sıxışmaq. bitişmək. çabalayıb
 durmaq. sızlamaq. quvvətini vermək.

sıqınmaq

sıxınmaq. 1. düşünmək. tasalanmaq. üzülmək.
 anlaşınmaq. əndişələnmək. anğaşalanmaq.
 qayğılanmaq. kədərlənmək. 1. gücənmək. zora düşmək.
 1. kəndinə gücənmək. pərhiz edmək. çəkinmək.
 1. saxlanmaq. sıxışmaq. dayanmaq. durmaq. - **dayan bir!**:
 sıxın bir!: saxlan bir!: dur bir!: sıxış bir!.

- sıqınmaz** **sığınmaz.** 1. çəksiz hətsiz. bərk çox. çox böyük. 1. dözülməz: sıqınmaz güclük. 1. boyun qoymayan. sözə baxmıyan: sıqınmaz heyvan.
- sıqınmaz** **sığınmaz.** 1. kafər. 1.alqılanmaz. anlaşılmaz. qavranılmaz.
- sıqınsız** **sıgınsız. sıyınsız. sıylıqsız. sığlıqsız. sıyqırsız.** həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz. qonumsuz. ölçümsüz. ölçətsiz. qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.
- sıqıntı** **sıxıntı.** 1.qapış. acı. ürküş. ürkünc. 1.qıranqıç. qaranqıç. qısac. şikəncə. 1.qaranat. 1.azlıq. kəmbud. darıntı. bunaltı. bulantı. bul. bun. çaşıntı. bun. tədirginlik. didərginlik. bulantı. bulanma. bunalma. bunaltı. pərişanlıq < buruşqanlıq. bükə. qussə. gərilim. istires. tansiyon. iztirab. darlıq. boğac. boğca. qapnaq. qussə. korluq. əziyyət. əzab. qısqın. zəhmət. əziyyət. məşəqqət. sərtlik. qapızlıq. qapazlıq. güclük. sıxılmaq. zorluq. 1. bunalım. şaşıntı. çaşıntı. üzüntü. çöküntü. böhran. depresyon kiriz. 1. əmək. məşəqqət. 1. iç darlığı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd.

qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyu. duyum. duyma. əndişə.
 marağ. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab.
 ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu.
 quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. 1. qısqıç.
 acılıq. güclük. qısqıç. əziyyət. zəhmət. məşəqqət. 1.
 tasa. üzüntü. əndişə. anğaş. düşün. düşünük. düşünük.
 düşünmə. düşünçə. fikir. fikr. qanı. qayğı. qayığ. kədər. -
 bu **düşünü** at. 1. tədirginlik. didərginlik. bulantı. bulanma.
 bunalma. bunaltı. pərişanlıq < buruşqanlıq. bükə. qussə.
 qırpa. qırca. qırıc. üzüntü. zülm. darıntı. bunaltı. bulantı.
 bul. bun. çəşinti. bun. 1. tıxıntı. boğuntu. boğulma. 1.
 üzüntü. toxa. 1. bunaltı. darlıq. 1. acı. zəhmət. 1.gümən.
 acı. ağı. dərd. incik. qayğı. qaxınc. qara. qısıq çınğı.
 üzüntü. göynək. göyüntü. qoyuntu. küyüntü. gövnək.
 gövüntü. ağrı.

- **artıq sıxıntıya nədən olmadan.** yol yaxıncən. gec olmadan.

görülən kötü duruma düşmədən. özünü qurtar. çıx ged.

- **basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce
yaşamaq:** yaşamın yaşamaq.

- **basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce**

yaşamaq: yaşamın yaşamaq.

- **can sıxıntısı:** qarasarı. qarusara.

- **çətinliyə, güclüyə güclünlüyə, sıxıntıya girmək, düşmək:**
dincliyi batmaq.

- **çevrəsinə sıxıntı vermək:** qan işətmək: qan qaşandırmaq.

- **çox gücənmək, sıxıntı çəkmək:** ikiz doğurmaq.

- **çox sıxıntıya düşmək:** könülü yanmaq.

- **gücə, sıxıntıya dayanıqlı, dözümlü:** it canlı. dayanaqlı.

- **iç sıxıntısı keçmək:** boşalmaq. içi açılmaq.

- **iç üzüntüsü, sıxıntısı olan:** içidar. darıç (**dar iç**). maydaç.
kütüç (**küt iç**). içiküt. güdəç (**güdə iç**). içisiq. içisix. sıxıç (**sıx iç**). içiqıs. qısıç. qısıç. qıtıç. qıstıç (**qısıt iç**).

- **keçim sıxıntısı çəkmək:** iki yaxası birbirinə gəlməmək.

- mən artıq **sıxıntıya, acıya** qanıqsamışım: öyrəşmişim.

- **sıxıntı duyma:** içdarılması.

- **sıxıntı verən yuxu, iç durum:** qıncılaz. qancılaz. qarabasan.
qarabaslı. kabus.

- **sıxıntı, qorxu verici, kötümsər, bədbin düşüncələr:**
qarasaçan.

- **sıxıntıda yaşamaq:** gün görməmək.

- **sıxıntısı, acısı, dərdi olmaq:** qarın ağrısına uğramaq,

düşmək.

- **sıxıntıya düşmək**: yapınmaq. qapınmaq.

- **içinə düşülən, sıxıntı verici, qarmaqarışiq ruhi durum**:

qaraqan. qaracan. qarabasan.

- **çəkilib acı**: qatlanabilir, dözülür. acı. **çəkilməz acı**:

qatlanabilinməz, dözülməz acı.

- **sıxıntı verici, qorxulu düş, uyaq, rə'ya**: qapus. kabus.

qabuk. qarabük. qaraqan. qaracan. qarabasan.

- **sıxıntıda ortalığı boşaltmayan yoldaş**: qara gün dosdu.

- **zıxıntı çəkmək** acı dadmaq.

- **para sıxıntısı olmaq**: başı sıxışmaq.

- **axşam sıxıntısı**: axşam qəribliyi.

- **sıxıntı verici**: sıxan. boğucu. darıxdıran.

- **qıyıcıl, sıxıntıyla, zəhmətlə yaşam sürmək**: ağartmaq.

- **ağır iç sıxıntısı**: bulanım. bunalım. qarışım. böhran. kiriz.

- **bu saqqalı dəğirmanda ağartmadıq**.

- **sıxıntıya düşmək**: başı daşa gəlmək.

- **sıxıtidan qurtulamamaq**: belini doğrultamamaq. durumunu düzəltəməmək.

- **sıxıntı çəkmək**: dara düşmək.

- **sıxıntılı dönm:** dar gün.
- **sıxıntıya, güclüyə düşmək:** daralmaq.
- **acısın, sıxıntısın dindirmək:** dənsətmək. dənğsətmək. dəksətmək. dəhsətmək. avutmaq. gözəl sözlərlə könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli vermək.
- **boğaz sıxıntısı, dərdi, qavqası:** keçimini sağlama, təyərləmə (təhiyyə etmə) savaşı, çabası.
- **çətinlik, sıxıntı qaynağı, mə'dəni:** çiban başı.
- **dildən törənən sıxıntı:** dil qadası.
- **gərəksiz, ölçüsüz danışmaqdan, sıxıntıya düşmək:** dilinin acısın çəkmək.
- **iç, can sıxıntısı:** könül darlığı. içi kölgəli.
- **min sıxıntıdan arda qalmaq:** çox sıxıntı keçirmiş olma.
- **qarışıq sıxıntılı:** bunalımlı. böhranlı.
- **sıxıntı dövrü başlamaq:** çiləyə girmək. - **sıxıntılı günləri bitmək:** çiləsi bitmək.
- **çox sıxıntı çəkmək:** çilə çəkmək.
- **sıxıntıdan qurtulmaq:** düzə çıxmaq. dincəlmək.
- **çox sıxıntıya düşmək:** içi yanmaq.
- **iç sıxıntısı:** tədirginlik. didərginlik.
- **ağır iç sıxıntısı:** bulanım. bunalım. qarışım. böhran. kiriz.

- **dar, sıxışiq, sıxıntı verən yer:** qıyındaraq. qıyındara.

qındaraq. qındara.

- **bir sıxıntısı olmaq:** sıxılmaq. gücənmək.

- **ev yükü keçim sıxıntısı, sorusu:** ev baxımı, güdümü.

- **keçim sıxıntısı, sorusu:** ev yükü.

- **para sıxıntısı:** əli dar.

- **sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi:**

könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində
bıraxan acı.

- **sıxıntılı, dincsiz yer, durum yağday:** tikənlik. dikənlik.

tikanlıq. əngəllik. gerətilik. həçəl. girifdarlıq. korluq. küllük.

- **sıxıntılı, dar, güc, çiləli, ağır, çıxılmaz durum:** qapanca.

qapan.

- **üzü qayğılı, sıxıntılı, qaşları çatıq, qaşqabaqlı kimsə:** qara

örtülü. - **qara örtülüyünə** baxma, içdən açıq, yüngül, güləyən
kişidir.

sıqıntı

sıxıntı. dolqun. doluq. dolqaq. boğaz. bıyıq. buruq.

bükük. qıyınlıq. qınlıq.

sıqıntı

sıxıntı. sıqıntı. 1. əzinti. əzinc. üzünc. içlənmə. göyüntü.

kədər. utanc. usanc. üzgü. ağırılıq. acı. bun. mun. man.

darlıq. qapıs. qarabasma. əngəl. tüfeyli. pasqal. tərs. **1.**
sıqaq. sıxıntı. su. üsarə. cirqə. hər bir nərsədən sıxılaraq
alınan su. **1.** əngəl. tüfeyli. pasqal. tərs. asalaq. əkti.
yanaşma. **1.** yamantı. tutulma. saxlanma. gizlənmə.
barınma. güməlti. güvənti. **1.** siqin. sıxın. kədər. yas.
üzüntü. kək. tumuq. qussə.zəhmət. mehnət. **1.** tasa.
qayğü. kədər. darıntı. taravlıq. daravlıq. darlıq. darqınlıq.
dərd. ələm. turluq.sıqılıcım. sıxılıcım. iztirab. **1.** ağrı. əzab.
dərd. **1.** üsarə. tıyıq. təzyiq. inqibaz. kədər. **1.** munğ. bun.
tolaq. dolaq. tolqaq. dərd. ağrı. saxınma. sağınc. qayğı.
həsərət. zəhmət. kətən. qatan. qınaq. əzab. iztirab.
mehnət. - **sıxıntıya soxmaq:** munğqarmaq. bunaltmaq. **1.**
tarlıq. darlıq. sıxılış. əziyyət. **1.** tar. iztirab. - **darda qalmaq.** -
sıxıntı çəkmək: sıqılmaq. sıxılmaq. müztərib olmaq. - böylə
sözlərlə üreyin **sıxılmasın.** - nə **sıxılıb** durursun. **1.** SIXI. sıqı.
sıxılmış yemiş suyu. **1.** darlıq. müzayiqə. zərurət. **1.**
iztirab. **1.** ağırlıq. siqlət. **1.** qussə. qəm. kədər. **1** tar. qıs.
sıq. ziq. azlıqda bulunan. gərəklik, zərurət çəkən. - **dar**
qaldıq. **1.** qaqıl. qaqğı. qayğı. dincsizlik. rahatsızlıq.
qıyıntı. darıxma. üzülmə. sıqı. sıkı. sıxı. darlıq. iztirab. -

can **sıxıcı**. - **sıkiya** qoymaq: öğrətmək, tərbiyə üçün qadağlamaq.

- **iç sıxıntısı**: can sıxıntısı.

- **çox sıxıntı, acı çəkmək**: qan qusmaq.

- **içi sıxıntılı**: kədərli. puşaq. buşaq. buşqan. qussəli. tutuq.

- **sıxıntı vermək**: sıqmaq. müztərib etmək. iztirab vermək. -

böylə sözlər ürəyi **sıxar**. - sənin tür durumun məni çox **sıxar**.

sıxıntı

sıxıntı. 1. kəmlik. yoxsulluq. 1. yarsuv. qayğı. zorluq.

cunçuv. yunçuv. utanc. məhcubiyət. sıxıntı içində olmaq.

şaşıрмаq. təntirəmək. sərsəmləşmək. müşqül durumda

olmaq. tərq. derq. qızqınlıq. öfgə.

- **sıxıntıya soxmaq**: zor durumla bıraqmaq. təntirətmək.

- **sıxıntı çəkmək**: iztirab çəkmək. tərmilmək. acı çəkmək.

əziyyət çəkmək.

- **sıxıntı çəkmək**: qıynalmaq. zəhmət çəkmək. zəhmət etmək.

- **sıxıntı etmək**: yarsımaq. qayğılanmaq. düşünmək. üzülmək.

- **sıxıntıya düşmək**: uysunmaq. utanmaq. sıxılmaq.

- **sıxıntıya düşürmək**:: cunçutmaq. sunsutmaq. sinsitmaq.

yunsutmaq. utandırmaq. məhcub etmək. rahatsız etmək.

- sıqıntılı** - **çarəsiz, güc, zor, sıxıntılı durum:** darboğun. tarbükün. dartığın.
- sıqıntılı** **sıxıntılı.** 1. munğluq. bunlu. 1. üzüntülü. əziyyətli. zəhmətli. ağır. arqur.
- sıqıntılı** **sıxıntılı. toxalı.** 1.qapışıq. acılı. ürküşlü. ürkünclü. qapıqlı. qamıqlı. qapalı. toxalı. 1.qara. qaraqada. qaramat. kötü. pis. uğursuz. üzücü. qamlı. qamalı. qəmli. kədərli. fəna. - **qara gün:** üzüntülü, sıxıntılı çağ, zaman. - **qara** günlər. - **qara** yazı. qara baxt. - **qara sav: qara xəbər:** sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi. - **qara** axca, ağ gündə ağarar. 1.acılı. acınaq. ağırlı. üzgünlü. iztirablı. qaravəlli. üzüntülü. dərdli. kədərli. 1.dincsiz > dişsiz. dalqın. dalqıq. dalıq. alıq. gücün. müztərib. rahatsız. 1.güclü. - **yoxsul, güclü** **sıxıntılı, yersiz xanımlara keçici barıncaq:** qadinevi. 1. çətin. gücünlü. zorunlu. toxa. çiləli. zəhmətli. 1. dözümsüz. dar. səbirsiz. dar canlı. dalsunğ. tələsən. 1. dar boğaz. güc devrə. 1. tutqunlu. tutuq. qussəli. çalız. çalaz. dincsiz. 1. çətin. gücünlü. zorunlu. toxa. gücənikli. məşəqqətli. zəhmətli. 1. darqın. hövsələsiz. 1. ağır. boğucu. - **ağır hava.** 1. bulanıq. dumanlı. 1. gərgin. sınırlı.

çalız. çalaz. dincsiz. qolay olmayan. çətin. gücünü.
 zorunlu. toxa. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı. qasıq. qasqiq.
 qısıq. qısqıq. 1. gərilimli. istiresli. tansiyonlu. iztirablı.
 sıxan. incidən. basıq. 1. gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı.
 didərgin. dedirgin. qarşıq. qatıq. toxat. gərgin. müztərib.
 acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli. 1. tozalı. acılı. dağlı.
 qayğılı. tasalı. quşqulu. işgilli. üzgülü. üzüntülü. hüzünlü.
 məhzun. qəmli. dərdli. incik. incili. diğli. dağlı. çalız.
 çalaz. ağrıq. ağrılı. mükəddər. qussəli.

- çox sıxıntılı durum, çağ: qara qış.

- könlü sıxıntılı: dar, sıx könüllü.

sıxıntılı

sıxıntılı. arsar. dalqın. şaşqın. quşqulu. yarsıvı. səfil.
 cunçuluv. yunçuluv. müşqül. zaravatlı. yazavatlı. səfil.

sıxıntılılıq

sıxıntılılıq. bulanıqlıq. dumanlıq.

sıxıntılıq

sıxıntılıq. qaranatlıq. qarantılıq. qarayazılıq. bədbəxçılıq.
 üzüntülük.

sıxıntıq

sıxındıq. sığınlıq. bağlılıq. sədaqət.

sıxıntıрмаq

sıxındırmaq. barındırmaq. abandırmaq. oturutmaq.
 oturuşutmaq. oturtmaq. yerləşdirmək. yerlətmək.
 əyləşdirmək. əğləşdirmək. əkləşdirmək. sığdırtmaq.

qabqaştırmaq. yatırtmaq. yergətmək. qorcalatmaq.
saxlatmaq. iqamət, sikunət vermək.

sıqıntısı - **iç sıxıntısı**: salpımaq. kədər. mahzunluq.

sıqıntısız **sıxıntısız**. 1.dinc dinc. qolay qolay. çətinsizlik. gücünsüz.
gücənsiz. 1.durmuş oturmuş. eşib əşmiş. görüb
götürmüş. dənəkli. sakin. dinc. arsat. 1.üzgüsüz.
üzüntüsüz. acısız. acınaqsız. acınsız. ağrısız. iztirabsız.
1.yüngül. qayğısız. tāsasız. - **yüngül** yaşam. - **yüngül**
qazanc. - **yüngül** soru.

- **sıxıntısız**, **sorunsuz**, **dinlik ortamında (mühit) bulunmaq**:

günlük günəşlik görünmək. - bunca çətinlikdən son, hər nə
mənə **günlük günəşlik görünürdü**.

- **tədircinsiz**, **üzüntüsüz**, **üzünsüz**, **sıxıntısız durum**. sakin.

uyqun. diş < dinc. arsat. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinçlik.
dinlik. tınlıq. tınglıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.

sıqıntısız **sıxıntısız**.tariqıvsız. darbıvsız. məs'ud. mutlu. səadətli.
halı vaxtı yerində.

sıqıntısız **sıxıntısız**. cürüq. yürük. canlı. əğik. türkən. tükkiimi.

sıqınuv çaba. qeyrət.

- sıyıq** **sıyıq.** (**sıq** < metatez > **qıs**). **1. qısıq.** qısılmış. sıxılmış. məziqə. sıxıq. qısıq. tutuq. tutulmuş. - **tutuq** səs. **1. bax > səgik.** **1. sığım.** həcm. **1. dayaz.** sadə. bəsit.
- sıxıq** **sıxıq.** **1. (bax > qıtmır).** qısıq. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. qıymır. qıpmır. qısmır. qataq. qadaq. qotur. çinis. çimri. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. xəsis. **1. basıq.** izik. əzik. gəzik. gizik. incik. gücük. güclük. çalız. çalaz. ağıq. ağıq. tıxız. qarıq. qaraq. əziyyət. zəhmət. **1.tıxıq. tıxar. sıxar. sıxaric > ısqaric. tıxaric.** basıq. dolquq. dolduq. böhran. - **əlisıxıq:** (bax > qıtmır).
- sıxıqla** **sıxıqla. sıxnaqla.** acınaqla. acıqla. üzülərək. üzüklə. qaralıqla. uğsuzuq. uğsuzca. yazıqca. əsirgəkcə. əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.
- sıxıqlamaq** **sıxıqlamaq. tıxıqlamaq.** basıqlamaq. incikləmək. incitmək. gücükləmək. güclükləmək. ağıqlamaq. ağıqlamaq. qarıqlamaq. qaraqqlamaq. azıtmaq. acıtmaq. yarıtmaq. əzicləmək. izicləmək. gəzicləmək. gizicləmək. əziyyət, zəhmət, məşəqqət vermək, edmək.

- sıqıqlaşan** **sıqıqlaşan. sinqışan. singişən. sindirən. sındıran. dözən.**
 dözüşən. qatlanan. çəkən. keçirən. dardan. daşıyan.
 əkidən. götürən. tablanan. tablaşan. qatlarışan.
 dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
- sıqıqlaşma** **sıqıqlaşma. sinqışma. singişmə. sindirmə. sındırma.**
 dayanma. dayanışma. qatlanma. qatlarışma. tablanma.
 tablaşma. dözmə. dözüşmə. çəkmə. keçirmə. dartma.
 daşıma. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- sıqıqlatmaq** **sıqıqlatmaq. sıqışıtmaq. sıqımlatmaq. sıxıqlatmaq.**
tıxızlatmaq. 1. dayatmaq. dayıtmaq. dayanışmaq.
 dözdürtmək. dözədürtmək. çəktirmək. taqətlərtmək.
 təhəmmül edidmək. mütəhəmmil edidmək.
 muqavimlətmək. sarsıtmamaq. səbir, istiqamət edidmək.
1. basıqlatmaq. inciklətmək. incitləmək. əziklətmək.
 iziklətmək. gəziklətmək. giziklətmək. gücükətmək.
 güclüklətmək. ağıqlatmaq. ağıqlatmaq. qarıqlatmaq.
 qaraqatmaq. əziyyəətə, zəhmətə, məşəqqətə salmaq,
 qoymaq.
- sıqıqlı** **sıqıqlı. sıqışlı. sıqımlı. səbirli. istiqamətli. dözümlü.**
 dözəmli. çəkimli. dayanışan. taqətli. təhəmmüllü.

mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. sarsılmaz.

dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.

dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.

dayanan.

sıxıqlıq

sıǵıqlıq. sıxıqlıq. qısıǵlıq. 1. sıxışmış. təzyiq. 1. boǵuqluq.

xırıldı. - boǵazın **qısıqlığı. 1. qısıǵlıq. tutuqluq. tutqunluq.**

sıxıqmaq

sıxıqmaq. basıqmaq. incikmək. gücükmək. güclükmək.

aǵrıqmaq. aǵıqmaq. tıxızmaq. gizikmək. gəzikmək.

əzikmək. izikmək. qarıqmaq. qaraqmaq. əziyyət, zəhmət

çəkmək.

sıqır

sıǵır. (< sıq. sıǵırmaq: yıǵmaq). 1. avları qoǵub, avlaq

yerinə sıǵdırıb avlamaq. sürgün avı. **1. sıǵır. sıǵırış. fışqa.**

1. öküz. öd. ud. - suv sıqır. - sıqır kimi heyvanların axırda

yattığı yer: **udluq. - yaban sıǵır: sıǵun. - yaban sıǵır: qutuz.**

- yaban sıǵırı buynuzu: **qaltuq. - yaban sıǵırı yiyəsi: qutuzluq.**

1. sıǵır quşu. sac. sar. çuǵurcuq.

{sıǵırın ərkəyinə: **manda. öküz, sıǵırın** dişisinə: **inək, sıǵırın**

balasına: **buzaqı** (dananın çox çiçiyinə deyilir), **dana dügə**

(dişi dana), **tosun** (ərkək dana), ayǵırına: **buğa** deyilir}.

- **qara sıǵır:** bayaǵı sıǵır.

- **sığır quyruğu**: bitgi adı.
- **sığır xəstəliyi**: qara daban.
- enənmiş erkək **sığır**: **öküz**.
- **sığır quyruğu**: bitgi adı.
- **sığırın dil altı**: qurbağacıq. qırpma.
- **sığır gözi**: papadiyənin iri, sarı çeşiti.
- **iki yaşın aşmış qara sığır aygırı**: tosun.
- **su sığırı dişisi**: tombay.
- **suv sığırı**. manda. dombay.
- **sığır quyruğu**: balıq otu.
- **sığır aygırı**: buğa. boğa. kəl.
- **sığır yavrusu**: buzağu. köçələ. kösələ.

sıqır

sığır. qara mal. mal. qarabacaq.

- **ağır sığır kəsəli**: qaşım. qaşım.
- **sığırların soluq borularında yerləşən qıl qurdu**: iplicik.
- **qoyun. sığırdə çatal dırnağ**: bağanaq. - **sığır ayqırı**: buğa. boğa. - **sığır dili**: tumar. risalə.
- **sığır ayqırı**: damızlıq (tuxumluq) üçün burulmamış erkək sığır. boğa.
- **sığır buynuzu**: çivqa.

- **su sığırı**: camış < çimşik < > çimiş (< **çimmək**). kömüş.
gömüş.

- **qarasığır**: kiçi yapılı, sərt, quraq yerlərə dayanıqlı sığır türü.

- **danalarda olan bir sığır kəsəli**: qarayanıq.

sıqır **sığır**. tuvar. tavar.

- **sığır** kimi malları sanacaq dəliyə döndərən bir göy sinək.

bügəlik. бүгə. - **bügəlik soxmuşa dönmək**: azmaq. azıqmaq.
azqınmaq. qudurmaq.

sıqırcıq **sıqırcık**. **sığırçın**. qaraquş. çoğurcuq. çəkirgəquşu.

- **sıqırcıq böyüklüyündə, qara düz qaqalı, ayağı qırmızı olan quş**: qarayaz.

sıqırcıq **sıqırcıq**. **sığırçuq**. 1. cuğurcuq. quş adı. - bir çeşit

sıqırcıq:ötəlgen. ötləqən. 1. dorbunqul. çəkirgə quşu.

sıqırcıq quşu.

sıqırcıq **sığırçiq**. - **alaca sığırçiq**: bir çeşit arı quşu. sarıcuq. sarıçiq.

sıqırçın **sığırçın**. çığırçın.

sıqırçın **sığırçın**. **sıqırcık**. qaraquş.

sıqırı - **dışı susıqırı**. tombac.

sıqırıq **sıxırıq**. sıxırıq toxuntu. toxuntu. bəla. müsibət.

sıqırlamaq **sıqırlamaq**. sıqırdan saymaq. sıqıra alıq (nisbət) edmək.

sıqırlıq	sığırılıq. 1. sığırılı. sığır yiyəsi. 1. axmaqlıq. əbləhlik. qalın qafa. səfehlik.
sıqırmac	sığırmac. sığır çobanı.
sıqırmaq	sığırmaq. 1. (s < > t) tığırmaq. şığırmaq. 1. çığırmaq. 1. ıslıq çalmaq. fışqa çalmaq. - sığırmaq: tıqtırmaq. - bunu qaba sığdır. 1. çapdırmaq. yorqalatmaq. yügürtmək. qaçtırmmaq. 1. sıxdırmaq. sığdırmaq. içinə aldırmaq. yerləşdirmək. 1. < > çığırmaq. çığ çığ səs çıxarmaq. sayqamaq. sərilmək. sayramaq. - quş sığırıldı. - kişi sığırıldı: fışqaladı, ıslıqladı. quştaqladı. 1. almaq. tutmaq. sığdırmaq. - bu qab bir kilo alır.
sıqırmaq	sığırmaq. sığdırmaq. 1. i içərimək. çoxura qoymaq. gizlətmək. batırmaq. 1. həzm etmək.
sıqırqan	sağırqan. 1. böyük sıçan. qəmə. 1. cəvəndə.
sıqırsinəği	sığırsinəği. soğur çiban: büvə.
sıqırtılı	sığırıldı. danadili. çönğ.
sıqırtmac	sığır çobanı.
sıqırtmac	sığırtmac. dayaqçı. çoban.
sıqırtmac	sığırtmac. sığır gözətçisi.

- SİQIŞ** **sıǵış. sıǵışlıq. sıǵmal. sıǵmallıq.** yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.
- SİQIŞ** **sıxış.** göstüri. göstəri. görünü. görgüt. paylaş. tənbeh.
- SİQIŞ** **sıxış. sıǵış. 1.** yığın. qalabalıq. tıxlıc. izdiham. **1.** darǵınlıq. **1.** həqarət. **1.** basış. inciş. zülm. **1.** basış. soxuş. təzyiq. icbar. **1.** basınc. basış. qısım. basım. **1.** itişmə. çarpışma.
- SİQIŞINMAQ** **sıǵışınmaq. 1. çıxışınmaq.** qaqalanmaq. dimdiklənmək. azarlanmaq. incinmək. toxunulmaq. **1.** sıǵımlanmaq. sıǵıqlanmaq. səbir, istiqamət etmək. dayanışmaq. dayanmaq. dözmək. dözəmək. çəkmək. taqət gətirmək. təhəmmül etmək. mütəhəmmil olmaq. muqavimət göstərmək. sarsılmamaq.

- sıqışiq** **sıxışiq.** 1. sıx. tıxma. birbirinə girmiş. 1. darqaq: məşğul.
1. qısıq. sıxı. yoğun. bitişik.
- sıqışiq** **sıxışiq.** 1. birbirinə keçmiş, tam uyşuq biçimdə. qaşiq qalıbı. 1. sıx. qaraqurum. qalabalıq. qarabalıq. tünlük.
- dar, **sıxışiq, sıxıntı verən yer:** qıyındaraq. qıyındara.
qındaraq. qındara.
- sıqışılıq** **sıxışılıq.** darısqallıq. tutsaqlıq. tutqallıq.
- sıqışıtmaq** **sığışıtmaq. sığımlatmaq. sığıqlatmaq.** dayatmaq.
dayıtmaq. dayanışmaq. dözdürtmək. dözədürtmək.
çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül edidmək.
mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək. sarsıtmamaq.
səbir, istiqamət edidmək.
- sıqışılı** **sığışılı. sığımlı. sığıqlı.** səbirli. istiqamətli. dözümlü.
dözəmli. çəkimli. dayanışan. taqətli. təhəmmüllü.
mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. sarsılmaz.
dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışılı. dayanqan.
dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışılı. dayınqan.
dayanan.
- sıqışılıq** **sığışılıq. sığış. sığmal. sığmallıq.** yetər. yetərlik. yeti.
yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. bacarıq.

bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.
 aşımlıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.
 dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.
 dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.
 qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət.

sıqışma - **ürək sıxışması**: ürək ispasması.

sıqışma **sıxışma**. yığışma. yış. yuş. yiş. - **yış bolmaq**: yığışmaq.
 yuğşılmaq. sıxışmaq.

sıqışmamaq **sıxışmamaq**. **sıxınmamaq**. **sıxılmamaq**. darqınmamaq
 darıxmamaq. darınmamaq. üzülməmək. üzünməmək.
 tasanmamaq. tasalanmamaq. qayğınmamaq.
 qayğılanmamaq. çilənməmək. çiqlənməmək.
 çilələnməmək.

şıqışmaq **şığışmaq**. **çığışmaq**, yığışmaq, **tıxışmaq**. alıqışmaq.
 əliqışmaq. yığışmaq. - kişi **sıxışdı**: el topladı.

sıqışmaq **sığışmaq**. **sıxışmaq**. **sıkışmaq**. **soxuşmaq**. **1. basışmaq**.
 bir birinə girmək. birbirin sıxaraq yığışmaq. - qalabalıq
sıxışdı. - el məçidə **sıqışdı**. **1. darlaşmaq**. darımaq. -

ürəyim sıqışdı. **1.** məcbur qalmaq. müztər qalmaq. - çox **sıqışsam**, bu yoluda işlədəcəyim. **1.** qısılmaq. sığınmaq. bitişmək. **1.** türtülmək. dürtülmək. darılmaq. təhrik olmaq. qızıışmaq. sancılmaq. dəgələnmək. sığışmaq. kipləşmək. bərkişmək. münəqid olmaq. bəstənmək. müncəmid olmaq. girnəşmək. girəşmək. birləşmək. yerləşmək. cəyləşmək.

sıqışmaq

sıxışmaq. sığışmaq. 1. nərsənin içinə yerləşilmək. **1.** tarımsımaq. darıqmaq. **1.** sıxınmaq. saxlanmaq. dayanmaq. durmaq. - **dayan bir!**: sıxın bir!: saxlan bir!: dur bir!: sıxış bir!. **1.** darımaq. darılmaq. darda dalmaq. **1.** qasıqmaq. qasımaq. qasınmaq. qasışmaq. bərkilmək. bərkilmək. bərkinmək. bərkişmək. münqəbiz olmaq. **1.** **sıxılmaq.** darıqmaq. darınmaq. darqınmaq. üzülmək. üzünmək. tasanmaq. tasalanmaq. qayğınmaq. qayğılanmaq. sıxınmaq. çilənmək. çıqlənmək. çilələnmək. - **ürəyi sıxışmaq, sıxılmaq:** qarnı qatılmaq. - **başı sıxışmaq:** para sıxıntısı olmaq. - **iki ayaq bir tay**

başmağa sığışmaz: sudan ayran alınmaz. bir qoyundan iki tuluq alınmaz.

sıqışmaq	sıxışmaq. 1. qadaşmaq. sıxılmaq. 1. qısnameq. 1. tıqışmaq.
sıqışmış	sıxışmış. sıxıqlıq. qısığlıq. təzyiq.
sıqışdırılmaq	sıxışdırılmaq. oyulmaq. incinmək.
sıqışdırılmış	- sıxışdırılmış, yuvarlaq, topar qar: qartopu. qartop. qartoqu. qartoq.
sıqışdırma	sıxışdırma. şikəncə. sıxma. təzyiq.
sıqışdırmaq	sıxışdırmaq. 1. qısmmaq. bastırmaq. 1. qısmmaq. qasmaq. sıxmaq. çəkib dartmaq, tarılmaq. 1. silkindirmək. tələstirmək. əcələ etdirmək. 1. tıqratmaq. bəcərikli, tıqraq, qavamlı qılmaq. ögrətmək. möhkəmlətmək.
sıqışdırmaq	sıxışdırmaq. qısıştırmaq. 1. qısıştırmaq. qıstırlamaq. qastırlamaq. nərsəni bir yerə güclə vermək. 1. azarlamaq. çıxışmaq. paylamaq. sərt söyləmək. 1. dalına minmək. gücəşdirmək. üstələmək. 1. israrlamaq. gücləmək. darıtmaq. zorlamaq. boğazına sarılmaq. 1. qısdırmaq. gücləşdirmək. çətinlətmək. əngəlləmək. 1. soxmaq. yerləşdirmək. dərgəmək. dərləmək. dərgimək. dərcimək.

dərcəmək. dircəmək. dirgimək. dirgəmək. qatmaq. daxil
 edmək. **1. çıxışdırmaq.** azarlamaq. qaqalamaq. incitmək.
 toxunmaq. **1.** qısaclamaq. qısqaçlamaq. gücləmək.
 darıtmaq. zorlamaq. çəkiştirmək. basıştırmaq.
 yatıştırmaq. durdurmaq. **1.** dar edmək. daratmaq.
 çətinlətmək. gücəşdirmək. **1.** basmaq. dirənmək.
 sıxboğazlamaq. israrlamaq. **1.** burcalamaq. güc duruma
 soxmaq. **1.sıxmaq.** indirmək. endirmək. darıtmaq. üzmək.
 qırmaq. çürütmək. - sevgi acısı sizi çox **endirdi.**

- **çox sıxışdırmaq:** ənsəsində boza pişirmək.

- **bir parçanı, bezi istədiyi biçimdə qaldırmaq, durdurmaq
 üçün, iki yekə döşəkli, buxarlı arac arasında sıxışdırmaq,
 ütüləmək:** qalandır.

- **birin, nərsəni bir yerə sıxışdırmaq:** qamamaq. qapamaq.

sıxışdırmaq

sıxışdırmaq. sıxdırmaq. (s < > ç) çiqtmək. (ç < > c)

cikdirmək. tuqdurmaq. toxuddurmaq. düğümləmək. 1.

sıxmaq. oyqurmaq. cəzalamaq. tənbih edmək. **1.**

soxuşdurmaq. 1. tıxışdırmaq. - buxcanı dolaba

soxuşdurdum. 1. yolu ilə, usulca vermək. - dilənçinin əlinə

bir neçə para **soxuşdurdu. 1. soxuşdurmaq.** zorlamaq.

məcbur edçək. - kim sizi bu işə **sıqışdırdı**. - burda **sıqışdırmalı** bir nərsə yoxdu. **1.** sıxarmaq. sıxmaq. soxmaq. zorlamaq. **1.** çarpmaq. sıvamaq. çoxatma. **1.** qısdırmaq. qısmmaq. sıxıb tutmaq.- qapı barmağımı **qısdı**. - **bir yerə soxub sıxışdırmaq**: qapsatmaq. qısdırmaq. - əlimi, barmağımı qapıya **qısdırdım**.

sıqıştıрмаq **sıxıştıрмаq**. basdırmaq. bısdırmaq. tıxışdırmaq. öşünləmək. yüklənmək. dayanmaq. əzmək. sıxmaq.

sıqıştıрмаqla - **nərsəni bir qabda, ya da küldə quylamaq, sıxışdırmaqla pişirmək**: qalıma. qalama. bastırma.

sıqıt **sığıt. sığtı. sıxıt. 1.** göz yaşın sıxıb çıxartma. ağlama. ağlayı. zırıltı. **1.** çox ağlayan. **1.** ağlama. ağlayı. **1.** **çığıt**. çığıрма. bağırma. (**> sut**).

sıqıt **sıxıt**. osarə.

sıqıtçılıq **sıxıtçılıq**. tikənçilik. dikənçilik. tikançılıq. əngəlçilik. gerəltçilik. mane'çilik. hai'lçilik. sarqıtçılıq. muzahimətçilik. muzahimçilik.

sıqıtırmatan - **gəvşək, yelli, sıxıtırmadan doldurulmuş nərsə, torba, çuval, tay**: qabarlama.

- sıqıtmaq** **sığıtmaq.** çığıırmaq. yayqaramaq. **(sut: sığıt)**- yasa oturdular, **sığıtıp** ağladılar.
- sıqıtmaq** **sıxıtmaq.** **1.saxlatmaq.** durdurmaq. dayatmaq. dayıtmaq. - **dayat bir!**: sıxıt bir!: saxlat bir!: durdur bir!. **1.sıxındırmaq.** yormaq. zəhmət vermək. **1.üzgütmək.** acıtmaq. ağrıtmmaq. izziraba salmaq. izzirab çəktirmək. müztərriblətmək.
- sıqıtsız** **sıxıtsız.** tikansız. tikənsiz. dikənsiz. sarqıtsız. yorqasız. muzahimətsiz.
- sıqıyönətim** **sıxıyönətim.** hikuməti nizami.
- sıqlam** **sıqlam.** **1.** sağlam. sıxı. yağun. **1.** sinə. bağır. **1.** sıxılacaq qədər ıslaq. - **sır sıqlam:** bərk ıslaq.
- sıqlama** **sıxlama.** sıxtama. sıxsama. sıxnaq. qıstama. qıslama. qıssama. qıснаq. sınaq. sınav. sınaç. sınama. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dənış. imtahan. azımayış.
- sıqlamaq** **1. bax > səgirmək.** **1.** sıxılaraq, gücənib ağlamaq. gözünü qorasın almaq. **1.** ıslıq, fışqa çalmaq.
- sıqlaşma** **sıxlaşma.** bollanma. çoxalma. artma. təkasür.

- sıqlaşmaq** **sığlaşmaq. 1.** dayazlanmaq. dərinliyi azalmaq. **1. #**
darılmaq. sıxılıb ağlamaq, yaşı çıxmaq. qayğılanıb
qəmlənmək. matım tutmaq. - el yığışdı **sığışdı**: ağlaşdı.
(suqvari ^(fars)). - bunu **sıx**.
- sıqlaşmaq** **sıxlaşmaq.** gurlaşmaq. qurlaşmaq. gürləşmək.
kürleşmək. gücləşmək. çoxalmaq. çoxlaşmaq.
bollaşmaq. bolqaşmaq. bərəkətlənmək.
- sıqlaşdırmaq** **darlaşdırmaq. 1.** yaklaşdırmaq. daha bitişdirmək. - qız
oğlan **sıqlaşdırıldılar.** - dar yerdə **sıqlaşdırıldılar. 1.** araların
daha daratmaq. - ava, dağa gedməyinizi **sıqlaşdırmısz.**
- sıqlatmaq** **sıxlatmaq.** bolqatmaq. bollatmaq. gurlatmaq. qurlatmaq.
gürlətmək. kürlətmək. güclətmək. çoxatmaq. çoxlatmaq.
bərəkətlətmək.
- sıqlı** **sıqlı.** sığallanmış. qayğalduruq. qayılmış. qayıqmış.
süzgün. aydın. parlaq. saf.
- sıqlıq** **sıqlıq. sıqlıq. sıxlıq. 1.** dayazlıq. gödəklik. **1.** çayın, suyun
dayaz, gödək yeri. - ırmağın orası **sıqlıqdır,** keçid verir. **1.**
qumluq. - gəmi **sıqlığa** oturdu. **1. sıxlıq.** darlıq. zərurət. **1.**
dolqunluq. toyuqluq. toxluq. qalınlıq.- qumaşın **toxluğu. 1.**
ıslıq. fışqa. səsi dil dodaq ilə sıxaraq çalınan iti, incə dar

səs. **1.** arasızlıq. fasiləsizlik. darlıq. bitişiklik. - ağacların **sıqlığı**, görməyə qoymur. - sıqlıq orman. - bizim məhəllə çox **sıqlıqdır**: evlər bir biri üstünə çıxır. **1.** dalbadallıq. təa'qüb. - yağmurun **sıqlığı**, axınlar, sellər axıdar. **1.** sıxlıq. beziq. biziq. bıyıq. bıxıq. təzyiq. fişar. **1.** fişqa. sipsi. fit. - **sıqlıq** vermək: fişqa vermək. **1.** ney. **1.** gədik. yetək. güclük. danqı. azlıq. ağırş. gərək. yetər. sıqlıq. darlıq. qıslıq. **1.** saylıq. dayaz. dərin olmayan yer.

sıqlıq **sıqlıq. sıylıq. sıyqı. sığın. sıyın.** həcm. həcim. çap. cüssə. qoncaı. qoyum. oyum. oylum. qonum. ölçüm. ölçü. ölçək. ölç. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.

sıqlıq **sıng. sıqn. 1.** tuqay. toğay. yalqan. qundur. qondur. çökələk. basıq (# **pəsiq**). tənqlik (#: **tanqlıq**). **1.** orman. urman. çəngəl. cəngəl.

sıqlıq **sıxlıq. 1.**bərklik. inqibaz. **1.**darıqlıq. dalba dallıq. **1.**darlıq. qalınlıq. çırqınlıq. toxluq. qabalıq. qilzət. **1.****qıslıq. qıstıq. qıtlıq. qısalıq. qıssalıq.** güdəlik. kütəlik. darlıq. maydalıq. güclük. zorluq.

sıqlıqlı **sıqlıqlı. sığınlı. sıyınlı. sıylıqlı. sıyqılı.** həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaıylı. qoyumlu. oyumlu.

oyumlu. qonumlu. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəli. qablı.
qaranlı. gülümlü. qıstaslı.

sıqlıqsız **sığlıqsız. sığınsız. sıyınsız. sıyliqsız. sıyqınsız.** həcimsiz.
həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz.
oyumsuz. oylumsuz. qonumsuz. ölçümsüz. ölçətsiz.
qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.

sıqlış **sıxlış.** darğınlıq. tarığ. inqibaz.

sıqlışmaq **sığışmaq. 1. sığışmaq. sıxışmaq. 1. yığışmaq.**
darlışmaq. sıxışmaq. - bodun birgə **sıqlaşdı. (s < > ç).**

sıqma **sıxma. 1. dar. daracıq. - sıxma** paltar. **1. yuxarısı bol, gen,**
aşağısı dar olan. - sıq dirək. - **sıq** şalvar. - **sıq** baş. - **sıq**
don.

sıqma **sıxma. 1.acıtma. xorlama. bunalıtma. qarışdırma.**
narahatçılıq vermə. qıcıqlama. qısıqlama. qısqıqlama.
qasqıqlama. gərgitmə. dincsiz, dişsiz edmə. can sıxma.
baş ağrııtma. qılıp qoyma. çürütmə. aramişin, asayışin
pozma. əziyyət vermə. iza'c. **1.tuman çeşiti. 1. sıxmalı**
olan nərsə. 1. korset. 1. şikəncə. sıxışdırma. təzyiq. 1.
qısıt. qısıtma. qısıtlama. təzyiq. 1. sığış. çıxar. qabiliyyət.
- **sıxma sıx. sıx sıx. tıq tıq. tıqma tıq. dəmbə dəm tinbə**

tin. tinmə tin.

- **gərmə, çəkmə, sıxma** ayqıtı: gərgəc. gərgic.

sıqmac **sıxmac.** mivə fişar.

sıqmaca - **qarasıxmaca:** bir cocuq kəsəli.

sıqmal sığışlı. çıxarlı. qabiliyyətli.

sıqmal **sığmal. sığmallıq. sığış. sığışlıq.** yetər. yetərlik. yeti.

yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. bacarıq.

bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.

aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.

dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.

dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.

dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.

qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.

qabiliyyət.

sıqmalıq **sığmalıq. sığamaqlıq. saypav. sığpav. saypav. saypu.**

səpü. oxşaş. mülayimət. müdara.

sıqmallıq **sığmallıq. sığmal. sığış. sığışlıq.** yetər. yetərlik. yeti.

yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. bacarıq.

bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.

aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.

dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.
 dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.
 qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət.

- sıqmama** - **qabına sığmama**: könlü içinə sığmamaq: içi dəriyə
 sığmamaq: dözümsüzlük etmək. coşqunluqdan, coşuqluqdan,
 həyəcandan yerində duramamaq.
- sıqman** **sığman**. < > **seqman** (latin)- **1. parça. 1. qığnaq**. bir çeşit xətt
 cızqı. **1. dayrə. 1. üzüm sıxma çağı.**
- sıqmaq** **sığmaq. 1. dolmaq. yerləşmək. birikmək. yığışmaq.**
 toplaşmaq. biraraya gəlmək. **1. yerləşmək. dolmaq.**
 birikmək. biraraya gəlmək. **1.sığmaq. yerləşmək.**
 qabqaşmaq. oturuşmaq.
- **ələ ovuca sığmamaq**. ipini qırmaq. azmaq.
- **içi içinə sığmamaq**: çox coşunmaq, həyəcanlanmaq.
- **könlü içinə sığmamaq**: içi dəriyə sığmamaq: qabına
 sığmama. dözümsüzlük etmək.
- **sana başa sığmamaq**: ipi sapı olmamaq. hesab kitabsız
 olmaq. usandırmaq. qısdırmaq.

- **içi dəriyə sığmamaq**: dözümsüzlük etmək.

- **ağla sığmaz**: baş almaz. olmasın nərsə. şaşırıcı.

sıqmaq

sıxmaq. 1. bıkdırmaq. qabaq dadı vermək. utanc usanc

verməyə, dadsızlığa, duzlanmağa başlamaq. 1. (odlu

yaraq) atmaq. - tufeyin, koltun **sıxdı**. 1. çatlatmaq.

darıtmaq. 1. bunalmaq. bulantmaq. boğmaq. çəşirtmaq.

1. qıstırmaq. basmaq. fişar vermək. gırləmək. 1.

sıxıdırmaq. indirmək. endirmək. darıtmaq. üzmək.

qırmaq. çürütmək. - sevgi acısı sizi çox **endirdi**.

- **könül sıxmaq**: iç sıxmaq: üzmək.

- **iç sıxmaq**: usandırmaq. qısdırmaq.

- **iç sıxmaq**: üzmək.

- **dişini sıxmaq**: dözmək. durub dayanmaq. təhəmmül etmək.

- **boğazını sıxmaq**: yapmaya, qılmağa gücləmək, darıtmaq.

- **sıxıb suyun alma ayqıtı**: dəğirman. dəyirman. pires.

sıqmaq

sıymaq. sıyumaq. sığmaq. bax > **sımaq**. (< > **sımaq**). (s <

> ç) **çıqmaq**. **sıxmaq**. 1. qırmaq. qısmmaq. çəktirmək.

basmarlamaq. 1. işkəncələmək. qınamaq. qısqıncamaq.

1. < > **qısmmaq**. - bök başını **sıxdı** (< > **qısdı**). 1. qoymaq.

yerləşmək. etgiləmək. oturmaq. yatmaq. - ürəyə **sığan**

sözlər. ürək qoyan, oxşayan sözlər. **1.** yaraşmaq. uymaq. yaqışmaq. yerləşmək. - bu sənə **sığır**. - məndə **sığar** iki cəhan. mən bu cəhana **sığmaram**. **1.** həzm olmaq: sınmaq. **1.** sıxarmaq. soxmaq. sıxışdırmaq. zorlamaq. **1.** yerləşmək. qoyuşmaq. oturmaq. düşmək. - unu qaba **sığ**. - bu sözü onun ağızına **sığ**. - ağıza **sığmayan** qarna **sığmaz**. - könülə sığan söz de, qarnıya sığan yuz ye. **1.** tə'sir etmək. toxunmaq. qoymaq. **1.** qapurmaq. - biləzik əlimi **qapurur**. **1.** sığmaq. oturmaq. yerləşmək. - söz odur candan qopa, **könlə** sığa. **1.** qaqurmaq. qapurmaq. qıasmaq. **1.** qıasmaq. qasmaq. sıxışdırmaq. çəkib dartmaq, tariltmaq. **1.** < > **soxmaq**. alınmaq. içinə girmək. - **qabına sığmamaq**: sərsiz, sərinsiz, səbirsiz olmaq. - **ələ avuca sığmamaq**: bərk dikəbaş, qaşarı (> haşarı. həşəri) olmaq. - **biz çuvala sığmaz**: saxlanılır, gizlənilir nərsə deyil. **1.** odlu yaraqı boşaltmaq. - tapancanı **sıxdı**. **1.** sıxıntı vermək. müztərib etmək. iztirab vermək. - böylə sözlər ürəyi **sıxar**. - sənin tür durumun məni çox **sıxar**. **1.** zorlamaq. məcbur etmək. təzyiq etmək. - uşağı yeməyə **sıxma**. - çox **sıxarsan** doğrusu çıxar. **1.** gücləndirmək. quvvət vermək.

- bərkləşdirmək. təşdid etmək. - bu işdə siz bizim əlimizi
- sıxdız**: əlimizdən tudduz. - səsin **sıxıb** çığırdı. - bir biçiyi (hərfi)
- sıxmaq**: təşdidlə oxumaq. 1. daratmaq. daraltmaq. darlatmaq. təzyiq etmək. - dənəkləri, qaydaları **sıxmaq**. 1. sıxışdırmaq. bezdirmək.
- can sıxmaq: uyutmaq. usandırmaq,- onun uzun danışığı məni **uyutdu**.
- **bışlaq sıxmaq**: peynir yapmaq.
- **yaşlanı sıxıb işletədi**: gəncləri sıxışdırıb çalışdırır.
- **qabına sığmamaq**: talaşlanmaq. dözümsüzlük etmək.
- sıqmaq** **sığmaq**. sıyınmaq.
- sıqmaq** **sığmaq**. **siqmək**. (heyvan) 1. yerdən başaqa yerə, demək duvara işəmək. 1. azmaq. qızmaq.
- sıqmaq** **sıxmaq**. buvmaq. boğmaq. öşünləmək. yüklənmək. dayanmaq. sıxışdırmaq. əzmək. qadamaq.
- sıqmarlanmaq** **sığmarlanmaq**. sımarlanmaq. süslənmək. gözəlləşmək.
- sıqmayan** **sıxmayan**. yüngül. yormayan. - **yüngül** iş. - **yüngül** uşaq: üzü yola, dincək uşaq. - **yüngül** hava. - **yüngül** yazı. - yüngül sözlü, süycü (**şirin**) dillim.
- sıqmaz** **sığmaz**. **taqsuq**. **taqsıq**. tansıq. olağanüstü.

- sıqmaz** **sıxmaz.** toxmaz. dəğməz. basmaz. əzməz. izməz.
gəzməz. gizməz. əziyyətiz. zəhmətsiz.
- **ələ avuca sığmaz:** həşəri. coşuq. daşqın.
- **iki arslan bir dəriyə sığmaz.**
- sıqmır** - **dərdim ağır, dəriyə sıqmır.**
- sıqmış** **sığmış.** yerləşmə. dolmuş.
- sıqın** **sığn.** sinq. sığlıq. sıxlıq. **1.** tuqay. toğay. yalqan. qundur.
qondur. çökələk. basıq (# **pəsiq**). tənqlik (#: **tanqliq**). **1.**
orman. urman. çəngəl. cəngəl.
- sıqnaq** **sığnaq. 1.** dayanaq. məsnəd. **1.** saya. kölgə. himayət. **1.**
sarğılı kölgəli yer. bəklək <> bərklək <> əklək.
- sıqnaq** **sığnaq. 1.** ev. tura. ağ. ağıl. **1.** turaq. **1.** ur. səngər.
xəndək.
- sıqnaq** **sıxnaq. sıxlama. sıxtama. sıxsama. (sıx <> qıs).** qıstama.
qıslama. qıssama. qısqnaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq. sınaq.
yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dənış.
imtahan. azimayış.
- sıqnaqı** **sığnaqı. 1.** sıx yazı. **1.** sığıncaq. pənah. məlcə'.

- sıqnaqla** **sıxnaqla. sıxıqla. acınaqla. acıqla. üzülərək. üzüklə.**
qaralıqla. uğsuzuq. uğsuzca. yazıqca. əsirgəkcə.
əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.
- sıqnaqmaq** **sığnaqmaq. qaypanmaq. qayınmaq. gizlənmək.**
örtünmək. qurşanmaq. qapınmaq. bağlanmaq.
qapanmaq. təhəssün edmək.
- sıqını** **sığını. sıqın. sığın. sığın. səngin. sığqın. (< sıq. sıng).**
- sıqorta** **sıqorta.**
- sıqpav** **sığpav. 1. sıyğaş. saypav. sığamaqlıq. saypav. saypu.**
səpü. sığmalıq. yumşaqlıq. oxşaş. məhəbbət. mülayimət.
müdarə. 1. malış.
- sıqqa** **sığqa. 1. köynəyin yaxası. 1. sığa. sığqu. oluq. sığıncaq.**
genğəyiş (> **qoncayış** (fars)). çıxar. qablıq. qapasitə.
qabliyyət.
- sıqqarlamaq** **sığqarlamaq. sımarmalamaq. süsləmək. bəzəmək.**
- sıqqatlı** **sıxqatlı. sıqqətli. xissətli. (bax > qıtmır). qısmır. kinis < >**
çinis < qınıs.
- sıqqılamazlıq** **sığqılamazlıq. sındıramazlıq. sıngıramazlıq. singirəməzlik.**
sindirəməzlik. singirəməzlik. 1. mənimsəyəməzlik.
ögrənəməzlik. ögrəşəməzlik. aşınamazlıq.

əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq.
 çəkənəməzlik. siliklik. 1. qəbul edəməzlik. 1. dözəməzlik.
 dözəmməzlik. dözənməzlik. dayanamazlıq.
 dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
 tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənməzlik.
 dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəməzlik.
 səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

sıqqılamıyan **sıqqılamıyan. sinqıramaz. sinqıramıyan. sındıramıyan.**
sındıramaz. sindirəməz. sindirəmiyən. singirəməz.
singirəmiyən. 1. mənimsəyəmiyən. ögrənəmiyən.
ögrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul
edəmiyən. 1. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.
dözənmıyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz.
qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmıyən.
dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan.
keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət
edəmiyən.

sıqqın darıxmalı. - **canı sıqqın:** üzgün.

- sıqqınışmaq** **sığqınışmaq.** yerlənişmək. əklənişmək. durqanışmaq. - qaraqolqa **yerlənş aldım:** qaraqol şəhrinə yerləniştim.
- sıqqıq** **sıxıq. qısqıq.** basqıq. incikli. gücükli. güclük. ağrıqlı. ağıqlı. tıxızlı. qarıqlı. qaraqılı. əzigig. izigik. gəzgif. gəzikli. gizikli. gizgif. əziyyətli. zəhmətli.
- sıqqu** **sığqu.** 1. bax > **sığqa.** oluq, sığıncaq, genğəyiş (> **qoncayış** (fars)). 1. sığıncaq. yer. yerləşən yer. otraq. qoncayış. küncayış.
- sıqra** **sığar. səkrik.** iki dağ arasındakı geniş dərə.
- sıqraq** **qısrav > sırqav.** xəsdə. məriz. naxoş.
- sıqramaq** **sığramaq.** 1. fışqalamaq. 1. sığdırmaq. sıxışdırmaq. - unu qaba **sığdır.**
- sıqraq** **sığraq.** 1. iki barmağın arası. 1. (çığır. fışır). fışqa. 1. sığar. ayağ. kasa. çanaq. piyala. qədəh. bardaq.
- sıqrımaq** **sığırmaq.** dammaq.
- sıqrıq** **sığrıq. səkrik.** səkrik yer. qırıq yer. dağda atlamaqla keçilən yer.
- sıqrış** **sığrış.** 1. sıqır. sığır. fışqa. 1. əməkdaşlıq.
- sıqrışmaq** 1. **sığrışmaq.** sığtaşmaq. əməkdaşlıqla bir işi yerinə qoymaq. 1. sıxırışmaq. ıslıqlaşmaq.

- sıqsama** **sıxsama. sıxlama. sıxtama. sıxnaq. (sıx <> qıs).** qıstama.
qıslama. qıssama. qısnaq. sınaq. sınav. sınaç. sınama.
yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dəniş.
imtahan. azımayış.
- sıqt** **sıxt. sıx > sift.**
- sıqtama** **sıxtama. sıxlama. sıxsama. sıxnaq. (sıx <> qıs).** qıstama.
qıslama. qıssama. qısnaq. sınaq. sınav. sınaç. sınama.
yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. dənək. dənəyiş. dəniş.
imtahan. azımayış.
- sıqtamaq** **sıqtamaq. 1. aqlamaq. yıqlamaq. iqlamaq. 1. cırlamaq.**
carlamaq. bağıрмаq. çoxlamaq. yıqlamaq. sıqtamaq. 1.
sıxınmaq. qısınmaq. iqınmaq. sıqtamaq. sıxınıb
aqlamaq. göz yaşın sıxmaq. sıxıb (sıxarıb) gözün yaşın
çıxarmaq. - göz yaşın **sıqtamaq:** sağınmaq. sayamaq.
xatırlamaq. rəhmətləmək. 1. **sıqtalmaq. sıqtamaq.** gözün
yaşın sıxmaq. tökmək. qora çəkmək. ölən üçün aqlamaq.
sutlamaq. çinqırmaq. qıçqırmaq.
- sıqtanmaq** **()sıqtatmaq. aqlatmaq.**
- sıqtaşmaq** **(t < > l)** yıqlaşmaq. carlaşmaq. aqlaşmaq. iqlaşmaq.
bağırışmaq. kükrəşmək.

- sıqtatmaq** **sıġtatmaq. sıġdatmaq. sıxdatmaq.** sıxıb suyun
çixartmaq. aġlatmaq. - sənin yoxluġun **sıġtatdı** mənı.
- sıqtı** **sıġtı. sıġıt. sıxıt. 1.** göz yaşın sıxıb çixartma. aġlama.
zırılıt. **1.** çox aġlayan.
- sıqtınmaq** **sıġdınmaq.** almaq. tutmaq. sıġırmaq.- bu qab bir kilo **alır.**
- sıqtırım** **sıġdırım. sıġdırma. sıġdırış. sıġdırıt.** içinə alma. qaplama.
qaplayış. qaplayım. qaplayıt. möhtəvi, ehtiva etmə.
- sıqtırış** **sıġdırış. sıġdırma. sıġdırım. sıġdırıt.** içinə alma. qaplama.
qaplayış. qaplayım. qaplayıt. möhtəvi, ehtiva etmə.
- sıqtırıt** **sıġdırıt. sıġdırma. sıġdırış. sıġdırım.** içinə alma. qaplama.
qaplayış. qaplayım. qaplayıt. möhtəvi, ehtiva etmə.
- sıqtırma** **sıġdırma. sıġdırış. sıġdırım. sıġdırıt.** içinə alma. qaplama.
qaplayış. qaplayım. qaplayıt. möhtəvi, ehtiva etmə.
- sıqtırmaq** **{sıġdırmaq. sıxdırmaq}. 1.** aldırmaq. - bunu cibivə **sıġdır**
bakalım. **1.** yerləşdirmək. aldırmaq. - bunu ora **aldır. 1.**
sıxıdırmaq. (s < > ç) çiqtırmək. (ç < > c) cikdirmək.
tuqdurmaq. toxuddurmaq. düġümləmək. 1. bir nərsəni sıxıb
suyun çixartmaq. - üzüm **sıxtırmaq. 1. sıġdırmaq.**
- sıqtırmaq** **sıġdırmaq. 1.** aldırmaq. - on kişini bir otaġa **aldırdı. 1.**
düşürmək. - ocaġına **düşür. -** qabına **düşür. 1.** qorlamaq.

qorumaq. kölgələmək. saxlamaq. himayələmək.
 himayətləmək. difa', mudafiə etmək. daldamaq.
 daldalamaq. duldalamaq. duldamaq. qalağamaq.
 qalağlamaq. qalxanamaq. qalxanlamaq. sipərləmək.
 savarlamaq. savralamaq. **1. yerləşdirmək**: almaq. - bu
 otaq on kişi **alır**. **1.sığdırmaq**. sığındırmaq. barındırmaq.
 abandırmaq. oturutmaq. oturuşutmaq. oturtmaq.
 yerləşdirmək. yerlətmək. əyləşdirmək. əğləşdirmək.
 əkləşdirmək. qabqəştirmək. yatırtmaq. yergətmək.
 qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət, sikunət vermək.
1.sığdırmaq. yerləşdirmək. qabqəştirmək. oturtmaq.
 - **içinə sığdırmaq, yerlətmək**: içinə yaşatdırmaq.

sıqtırmaq **sıxdırmaq**. suyunu çıxartmaq.

sıqun **sığun**. **1. sıqun otı**: adam kökü. kökü adama bənzəyən bir
 ot. sevişmə gücün çoxaltır. **1. yaban sığırı**. dağ geçisi
 təkəsi.

sıqurmaq **sığurmaq**. sığdırmaq.

sıqürgə **sıxürgə**. söknü > süngü.

sıqza **sığza**. paltrın bir yerlərini genişlətmək üçün sığdırılan
 parça.

- sıqzılmaq** **sığzılmaq.** bir nərsəni bir nərsəyə sığdırmaq.
sıxışdırmaq.
- sıqzamaq** **sığzamaq.** 1. diş xilal ilə qurcalamaq. 1. başmaqda tikiş
arasına parça qoyaraq sızqı yapmaq. iki nərsənin
arasına bir nərsə sıxışdırıp qoymaq. 1. **sığdırmaq.**
- sıqzaq** **sığzaq.** 1. sırıq. sıdıq. cırıq. yarıq. dişlər ara açığılıq. 1.
xilal. - diş **sığzağı.**
- sıqzıq** **sığzıq.** 1. iki nərsəni arasında oturub, birləşdirən nərsə.
iki dikiş arasına sığdırılan gön, qaytan. 1. yamalıq.
yamaqlıq. 1. qurquşum. löhüm. 1. araçı. mıyançı.
- sır** 1. bağır. buxca. bükçə. - **sır saqlayan:** orxun. sırdaş. 1. < >
şir. boya. - **sır ver:** sır sürt. - **sırlamaq:** şirləmək. - **sır qaşığı:**
boyalı taxda qaşığı. 1. bürə. güzgünün arxasına vurulan
boya. mə'cun. 1. "s" il başlayan sözlərin, vurqulayan
təkidir. - **sır sıqlam:** çox sıx. 1. içgi söz. tasqa. taşa. dışa.
tüb. gizli. yaşırım. saxlı. yaşırın. 1. oranlı. ölçülü. 1. **sir.**
dik. tik. 1. soy. nəsil. 1. sirr. yaş. ürəkdəki gizli nərsə. iç
söz. 1. şir. sudan qalın, yoğun, quyuq. yapışqan suyuq.
- **sır edmək:** ötmək. (austos böcəki).
- **bir gizni, sirri, içi açmaq:** sökmək. qoxulatmaq. iylətmək.

- ifşa etmək. - yarın onun işlərin **qoxulatacağam**.
- **sır vermək**. taqsa bermək: casusluq yapmaq.
- **sır öyrənmək**: taqsa bilmək: casusluq yampaq.
- **çalqım sırdı, qıynamlamay çalama**: tırpanım dəngəli, zorlanmadan biçirim.
- **sır bolmaq**: tikilmək. tikini durmaq.
- **sır qatmaq**: sır qalmaq. dimtik durmaq. tikilmək. donaqılmaq. put kəsilmək.
- **sır sırına, suv izinə**: soy soyuna, su sürünə.

sır

1. luğab. loab. 1. mum. - **gəlinşırı. gəlinmumu**. qırmızı gül türü. 1. **sirr**. ürək sözü ürəklik.

- birinə **sır** açılmaz, açılısada qaçılmaz.
- **sır saxlayıb, netəliyi, kimliyi bəsbəlli olmayan** qapalı qutu. içini artıq dışarı vurmayan kimsə.
- **sır sır: sür sür**: yol yol. iz iz. xəxət. qət qət. qat qat. damar damar. damarlı. çizgi çizgi. cızıq cızıq. qırım qırım. kərə kərə > kərkərə (> kirkirə).
- **sır saxlama**: açmazlıq.
- **sır saxlar**: ağzı bərk, sıxı.
- **sır tutmaq**: ağzı gəvşək olmamaq. paxlayı ıslatmaq.

- **sır tutma dərcəsi**: ağız ölçüsü. - **sır tutmaz**: ağız gəvşək. boşboğaz.

sıra

(< **1. sürmək**. sür. sürü. **1. sar.**). **1. düzün**. tabur. tapqır. düzü. qatar. **1. növbət**. keşik. qatman. **1. kanapə**. möbl **1. sətir** **1. silsilə**. **1. uyqun zaman** **1. dəst**. set. mobil. **1. iz**. qatlaq. qat. lay. **sıra arası**: qatar arisi (qatar: sıra). **sıra ilə**: gəzmə gəzək. növbətilə. nimkət. **sıravarı**: düzənlə. **1. düzən**. qur. gür. **1. dizi**. baran. üzüm. meyvə ağacları, bitgiləri dizisi. **1. düzəy**. səviyyə. dərək. əvrə. səth. **1. boy**. silsilə. **1. yətək**. yədək. yataq. sıram. növbət. **1. dizi**. yasav. dizi. düzü. tərtib. səf. müttəsil. nəseq. nizam. qanun. **1. dizi**. səf. - bir **sıra** inci. - ağacları var **sıra** sıra. **1. nəzm**. tərtib. nobət. - **sıraya** qomaq. - **sıraya** girmək. - **sıra** ilə. - **sıramız** gəlməmiş hələ. **1. sinif**. sınıb. - üçüncü **sıra**: üçüncü sinif. sınıb. **1. mənzilət**. rütbə. mərtəbə. **1. xə**t. sətir. - neçə **sıra** yazı yazdım. **1. uzn** taxda miz. - məktəb **sıraları**. **1. fürsət**. - **sıra** gözetləmək. **1. sayaq**. gəliş. - söz **sırası**: söz gəlişi. **1. seçilməmiş**. rasgələ. bayağı. - **sıra** köömür. - **sıra** qarpuzi. **1. boyuna** uzanmış. - **sıra** duvar. **sıra** ağacları. **1. sırailə**. silsilə. sıravari. - dağ **sarsı**: dağ

silsiləsi. **1.** uyuq. uyqun. uğur. yerli. yollu. münasibət. -
sirasız söz söyləməkdənsə, sırasın gözləmək yeğdir. - **sirasız**
{: **1.** yersiz. yolsuz. münasibətsiz. **1.** qarma qarışıq. düzensiz}.

1. dərcə. dərəcə. təbəqə. **1.** < **sürə.** coruk. yoruk. tənq. -
ardı sıra: ardınca. - **ara sıra:** arada sırada: ara ara. gah gah.
vax vax. ehyanən. **1.** qat. - **qatla:** sıra ilə. - **qatlı qatımlı:** sırlı
sıralı. **1.** qoşu. qat. sinif. **1.** silsilə. qordon. - **qaraqol**
qordonu. **1.** dizi. tiziv. diziv. tizim. tizmə. dizmə. dizim.
silsilə. silsilə. taraq. silsilə. dəsdə. türün. dürün. cərgə.
sətir. səf. dizi. sincir. bir tür içgi. - **sincir dağlar:** sıra
dağlar. parta. kəzöv. kəröv. zaman. - **ara sıra, qara sıra,**
qarça sıra, qanlı sıra, albotay sıra: içgi türləri. - **sıra dağlar:**
taraq taraq dağlar. - **o sırada:** anğıça. o zamanda. - **sıraya**
qoymaq: gözüvləmək. sırayla yapmaq. - **sırayla yapmaq:**
gözüvləmək. sıraya qoymaq. - **sırayla:** gözüvləş. birer birer. **1.**
sap. növbət. səf. dizi: tizik. **1.** tav. tov. nobət. tov. - tov
sənə: nobət sənindir. sağlıq vermədə deyilir. - **tov** kimindir. -
tav mənə çatdı, bəxtim qoyub başın yatdı. - **tovda** sənə
çatarmış, axar sular yatarmış. - yaşam oyndu, bir **tov** sən, bir
tov mənə. - tovla gələn **tovla** gedər. - öz **tavın** gözlə. **1.**

tərqü. tərği. dizi.

- sıra sıra. tizin tizin: dizin dizin: diz bədiz. sətir sətir. səf bəsəf.

- **arxası sıra: ardı sıra:** dal ba dal. mütəəqibən. geridən bağlı, müttəsil.

- **önü sıra:** öndən. öncə. öndən müttəsilən.

- **yanı sıra:** yan yana. bərabər.

- **ara sıra:** arada sırada: aralıq aralıq. hərdən. bə'zən.

- **sırasında:** sarası ilə. uyuğunda. münasibəti ilə.

- **sıra sıra:** səf səf.

- **işi sırasına girmək:** işi yoluna girmək, düzəlmək.

- **sırada:** ikən. arada. əsnada. gəldiyim sırada asladım.

- **sıra sıra:** ulam ulam. ard arda.dalba dal. arxa arxaya. dizək dizək. dizi dizi. qatar qatar.

sıra

1. axın. 1. gəzək. 1. cərgə. rədə. qat. qol. səf. 1. düzgi.

dizgi. düzən. dizən. tərtib. 1. nimkət. 1. orın. rədə.

mərtəm. qat. dərəcə. dərəcə. 1. silk. 1. ara. açıqlıq. qapqı.

fürsət. vaxt. - bu **arada** qoyub qaçdı. 1. sərə. neçə kişinin

oturabiləcəyi oturacaq. nimkət. bank_(latin). kanapə. 1. dizi.

düzü. səf. qatar. 1. ara. aralıq. xilal. - sırasında:

arasında. aralığında. xilalında. - bu sırada: bu arada. bu xilailda. - o sırada: o aralıqda. o xilalda. **1. düzü. dizi. qatar. səf. 1. ək. - yeyənsıra:** yeyəndə. yeyincə. - **qəlinsıra: gəlinsıra. gəlincə.** gələndə. - **gedənsıra:** gedincə. gedəndə. **1. gedəl. novbət. qatal. qadal. - onunda qatalı** sovuşdu. **1. qat. səf. şərit. sərıt. şərik. sərik. kərik. çərik. dərik. qarıq. 1. quyruq. səf. -otobus quyruğu:** otobus səfi - çörək **quyruğu:** çörək səfi. **1. seri. cərgə. çəki. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. qada. qayda. qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoyli. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). 1. seri. dav. novbət. əl. (oyunda. qumarda, sağlıq verməkdə). - əl kimin. - əl sizin. 1. sıram. sıraş. sırac. sırat. dizi. düzü. 1. sıraş. səf. rədə. cərgə. rədif. 1. sürə. çağ. devir. zaman. hinqam. - döğüş **hinqamında. 1. şirə. özlük. üsarə.****

- **dizi dizi**: sıra sıra.
- **ön sırada yer almaq**: başa keçmək.
- **sıra sayqı**: adab o ərkan.
- **sıra işi**: bayağı. olağan. bəsit.
- **kəndi sırasına çəkmək**: əldə etmək.
- **sırada birinci**: bir.
- **yemisən bu bir, yalan danışdın bu iki**.
- **sıraya soxmaq, qoymaq**: rədifləmək.
- **ara sıra**: sıra kərə: çağ ba çağ. zaman zaman. bə'zən.
- **arad sırad**: sırad kərəd. bə'zi bə'zi.
- **bir sıra içində düzənləmə**: dizim. düzüm.
- **dalı sıra**: ardınca. ardından.
- **bu sırada**: bu arada.
- **ara sıra**: kəmaz. nadirən.
- **ara sıra**: çat pat. biraz. qırıq tökük.
- **sıra sıra**: düzəy düzəy.
- **ara sıra uğrama**: gəlim gedmə.
- **bir gün onunda sırası, çağı gəlir**: gün ola, xərmən ola.
- **bir sıranın ən sonunda olan**: ən geridə qalmış qaraquyruq.

- **sıra sıra**: düzün düzün. qatar qatar.

- **sırası gəlmək**: yolu düşmək.

sırac **sıraş. sırım. sırat. sıra.** dizi. düzü.

sırac boğazda urlar çıxartan, gövdənin bir para yerlində yaralar açan bir xəstəlik. daül xinazir. "**aq bağğ**", "**sığır oti**", "**balıq oti**" **sırac** otu çeşitlərindəndir.

- **sırac** (daül xinazir) xəstəliyi çeşitlərindən:

tomuz başı.

sırac düzmə. - **boyun sıracası, düzməsi**: gəlincik.

sıraile silsilə. sıravari. - dağ **sarsı**: dağ silsiləsi.

sıralalamaq hazırlamaq. bardırılmaq. bağdaşlayıb.

sıralalış sıranış. düzülüş. diziliş.

sıralama dizmə.

sıralama düzənləmə. dizənləmə. düzənləyiş. dizənləyiş.
çərəkələmə. cərgələmə. dərcələmə. rədələmə. qatlama.
kilaslama.

sıralamaq 1. ələkləmək. ələmək. seçib ayırmaq. ayırmaq.
ayıqlamaq. taxımlamaq. tabaqlamaq. bölükmək.
dərcələmək. sinifləmək. təsənnüf etmək. 1.
qatmarlamaq. səfə çəkmək. 1. uşağın tətə patı eləyib

yeriməsi.

- bir konuyla ilgili bütün bilgileri, bəlgələri **sıralamaq**:

töküm yapmaq.

- **düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq,**

rədifləmək, müntəzəm etmək: diziləmək. düzüləmək.

- **nərsəni sıralamaq, sanatmaq:** ipə düzmək.

sıralamaq

1. sapalamaq. sapallamaq. tarçillamaq. (**dərcə > dərcə.**

tərcil etmək (ərəb.). dərcələmək. taramaq. daramaq.

çanalamaq (**> şanalamaq** (fars)). çan çan etmək. 1.

sıramaq. qoşmaq. düzmək.- söz **qoşmaq.** - orda nə **düzüb**

qoşursuz. 1. uşaq. uşağın yasdığa, duvara tutunaraq

yeriməyə başlaması. - daha yerimir, **sıralamağa** başlamış.

sıralanış

diziliş. düzülüş. düzölmə. dizilmə. düzənış. qonuluş.

qatarlanış. rədəbətlik. tərtilbənış.

sıralanma

- **ardıcıl sıralanma:** dardalı. daldalı. ardalı.

sıralanmaq

1. sarılmaq: sarılanmaq. hazırlanmaq. yaraqlanmaq.

sulanmaq. hazırlanmaq. 1. sırlanmaq. cürgəşmək.

cərgəşmək. qoşunmaq. hazır durmaq. qurdaşmaq.

məclis qurmaq. - ulduzları **cürgəşir.** 1. sıralı. tizili. dizili.

nəzmlı. silkə çəkilmış.

sıralanmaq	düzüyə, diziyə qoyulmaq. düzülmək. dizilmək. qatarlanmaq. tərtiblənmək.
sıralı	1. dizili. düzənli. müntəzəm. tizili. nəzmlı. sıralanmış. silkə çəkilmış. - sıralı işlər qolay görünür. 1. yerli yerində. münasib yerində. 1. rütbəli.
sıralı	1. dizili. düzülü. düzənli. dərilmiş. dərili. qatarlı. mürəttəb. müntəzəm. 1. yerində. çağında.
sıralıq	saylıq. sayılıq. siyahi. list. fehrest.
sıralmaq	birbiri yanında düzülmək. arqışmaq. cərgəşmək.
sıram	sıra.
sıram	sıraş. sırac. sırat. sıra. dizi. düzü.
sırama	- nərsənin qoyulma, düzülmə, sırama yolu, işi: salqa. səliqə. səlqə.
sıramaq	1. sır sürmək. boyamaq. - ayağçı ayağ sırlar. - arabanı ver sıra. 1. aldatmaq. basmaq. - bunu ona sıradıq. 1. çəkəmək. köz (kövz)əmək. aralı aralı tikmək (yorqanı sıramaq). 1. sərimək. sırtamaq. səyirtəmək. (> sorayidən). yırlamaq. oxumaq. ötmək. 1. sıralamaq. qoşmaq. düzmək.- söz qoşmaq. - orda nə düzüb qoşursuz.
sıramıç	çatı. sakız. saklaz. sakaz. səqf.

siramik	< sır. boyalı qab.
sıranış	sıralalış. düzülüş. diziliş.
sıraç	sırmaq. təyəltl. yəhər palanın altına sırılan, sərilən kilim.
sırasıra	sıra sıra. qaç qaç. qaş qaş. qaçaq qaçaq. qaşaq qaşaq. dizi dizi. düzü düzü. - qaç qaç, qaş qaş olmaq: dizilmək. düzülmək. yığınmaq.
sırasız	yersiz. yolsuz. münasibətsiz.
sıraş	sırac. sıram. sırat. sıra. dizi. düzüsəf. rədə. cərgə. rədif. - sıraş dirkeşdirmək: sıraş, səf qurmaq.
sırat	< sırıq. cığır. incə, dar, uzanmış yol.
sırat	sıram. sıraş. sırac. sıra. dizi. düzü.
sırata	sırada. əsnada. çağda. zamanda. ikən.
sıratan	- sıradan önə düşmə, düşən: qabalıq. qabaqlıq. - qabalıq saylav: pişrəs intixabat.
sıratan	sıradan. açıq. bayağı. bəsit. sadə. başqalasız. fovquladə olmamaq. adi.
sıratan	sıradan. qızıqsız. əryən. yoran.
sırataq	sıradağ. dağ silsiləsi.
sırataqlar	sıradağlar. rıştə kuh.

sırataş	sıradaş. yədəkdəş. yataqdaş. dizidaş. rədiflə gedən nərsələr.
sıratışı	sıradışı . 1. aracı. tayanc. dayanc. söyək. söykə. 1. önkü. öngü. dəğişik. fərqli.
sıratlı	< çıray < çıraç < yaraq < yarıq . ışıqlı. üzli. bənizli. görməgi. avadan. gözəl.
sıravari	1. bir sıra, dizi, səf quraraq durmaq. 1. silsilə. sırailə.- dağ sarsı : dağ silsiləsi. 1. sıravardı. bir sıralı. bir sırada.
sıravartı	sıravardı . sıravarı. bir sırada.
sıray	bəniz. üz. yüz. tös. çıray. öng. irənönq. menğiz. bet. bit. dərəcə.
sırayla	düzüylə.
sırcıranmaq	cırcıranmaq. qısqanmaq. qısqınmaq. qısqınqanmaq. sığqınmaq. 1. çəkəməmək. 1. qeyrətə gəlmək. 1. rəqib olunmaq. rəqabətdə bulunmaq. 1. əsirgəmək. əsirgənmək. darığtınmaq. diriğ etmək. - qarısı kəndini qulluqçu qızlarından çox qısqanırı . 1. rəşg etmək. qibtələnmək. həsədlənmək. çəkəməmək. - mən sizdən bir nəşə qısqanmamam.
sırça	- böyük sırça , şüşə : minlik.

- sırça** 1. bardaq. 1. rind. çalağ. iti. ayna. güzgü. 1. sırıçqa. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə. 1. şüşə. süyşə. cam. - **kəsmə sırça: tökmə sırça:** bilir. - **təpə sırçası:** təpə camı: tavandan, qubbadan aydınlıq verən baca.
- sırçı** rəssam. boyaçı.
- sırıçqa** sırça. sürüşgə. sürşək. şüşə. şüyşə.
- sırif** çınğıraq. çınraq. çınqar. sərək. sərən. açıq. ulus.
- sırıl** qatar. ərqiş. irqəş. (**irt < > ert < > art**) ard ardı arda olan. tizgək. tizək. tüzək. düzək.
- sırılmaq** bulaşmaq. yapışmaq.
- sırılqa** şırılqa. hər nəyin belindən yuxarısı.
- sırılıqlam** **sırılıqlam.** 1. **sırsıqlam.** cimcilaq. çox ıslaq. 1. teyxa. dəlicə. kamilən. hesabi. - **sırılıqlam aşiq:** dəlicə sevən.
- sırım** 1. > **sirom** (fars) şərit. 1. qayış. qeyiş.
- sırım** 1. çaqıq. 1. sirim. qalınığı siyirilmiş, incəlmiş, yumşaq dəri dilimi. 1. süzük uzun üzük incə dəridən olan sicim. - **sırıq kimi:** incə olduğunda çox sırtıq sağlam.
- sırmaq** 1. seyrək tikmək. səkrək səkrək, ara ara tikmək. oyulqamaq. oyulqamaq. səqrək səqrək aralı tikmək.

kökləmək. sarımaq. qablamaq. 1. quşatmaq. - **yuvurqan**

sırmaq: yorqan qaplamaq.

sırmaq

sığırmaq. 1. sıx tikmək. biri birinə sığırmaq, tikmək, bədləmək, tikmək. 1. pisləmək. siymək. 1. **sirimək**.

basışdırmaq. tikmək. sarımaq. - yorqan **sırmaq**. paltar

sırmaq.

sırınmaq

sırıtmaq. siyirmək. açılmaq. ölmək.

sırıq

1. < > **sıyırıq**. sırığ. qada. dəğənəkdən uzun olan. incə.

yontulmuş. düz. sərpik ağac. çəlik. çirit. çıta. dal. - **sırıq**

kimi: çox uzun boylu olan. 1. çadırın ortasına vurulan dirək.

1. xada. qada. qolac. əl ağacı. 1. sıq. ziq. incə. dar. 1.

sıyırılmış incə ağac, dal. dayaq. 1. qabuği siyirilmiş,

yonulmuş uzun ağac. çox uzun boyluya da "**sırıq**" deyilir.

dallaq. 1. quruq. ip. şərit. dəğnək. sopa. qırmıq. ilqic.

kiriş. qırav. qılıc ağac. qıla. uzun boylu. şırqı. şırıq. dilim.

- **sırıq** kimi uzun boylu: saldır. şaldır. - **sırıq** kimi uzun boylu:

sıbaq. - **sırıq** kimi uzun boylu. qılla. - **sırıq** kimi uzun boylu:

qonda. iri yapılı. 1. sırıq. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. çadır,

üstlük dirəği. cırıq. yarıq. - **sıruqluq**: sırıqlıq.

- **sırıq** kimi, **dallaq gəzmək**: boş boşuna gəzmək.

- **gecim sırıq. geyzim sırıq: paltar sırığı:** paltar, geyim yumaqda işlənən sırıq.

- **yüküc sırıq:** hambal sırığı: ağır yükləri daşımaqda işlənir. yüküclər (daşıyanlar) dörd olub, yükü iki sırığın üzərinə qoyub, daşırlar.

- **sırıq daşqası:** bir iki sırıqla qurulmuş iki dörd təkərli araba.

sırıq

1. neyzə. 1. dayaq. dəğənək.

- **sırıq ağac:** arda. uzun dəğənək, dirək.

- **su kovaların, dolçaların daşımada işlənən çiyne qoyulan sırıq:** qapsac.

- **ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac):** qarqa. qarqı. qarqu. qarquc. qarqıc. ərsin. əğsin.

- **uzun sırıq:** qarasa.

- **uzun sırıq, sopa:** üvəndirə. üvəndirik. qaçna. qaçnaq. qaçına. (özellikle malqaranı sürməkdə işlənir).

- **uzun, dayaqlı sırıq, qamış çeşiti:** oqlıq.

- **yemiş yığmaq üçün sırıq ağac:** qaray. qarac. qarağac.

- **sırt, sırıq qayış:** kolan.

- **sırıqla atlaq:** neyzə ilə atılmaq.

sırıqlamaq

1. çalmaq. qaldırıb götürmək. 1. şırıqlamaq. biləmək.

sırıqlamaq	yükü sırığa ilişdirib, çində götürmək. oğurlamaq. - kötü malı irinə <u>basmaq, satmaq, sırıqlamaq</u> : qaqalamaq.
sırıqlanış	sırıqlanma. sırıqlantı. sürüklənmə. sürükləniş. sürüklənti. çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış. uzantı.
sırıqlanma	sırıqlanış. sırıqlantı. sürüklənmə. sürükləniş. sürüklənti. çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış. uzantı.
sırıqlanmaq	- kötü mala <u>basınmaq, satınmaq, alınmaq, sırıqlanmaq.</u> aldanmaq : qaqalanmaq. dimdiklənmək.
sırıqlantı	sırıqlanma. sırıqlanış. sürüklənmə. sürükləniş. sürüklənti. çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış. uzantı.
sırıqlıq	uzunluq. boyluq. - sırıqlıq ağac: uzun ağac. dirəklik ağac.
sırıqmaq	1. axıb gedmək. süzmək. damcılamaq. damıb gedmək. 1. sarıqmaq. saralmaq. solmaq. qurumaq.
sırıqmaq	sıyrıqmaq. sıyrılmaq. qaçmaq. qurtulmaq. savuşmaq. xilas olmaq.
sırıqqıç	qavrabut. incə bacağılı. çöptən bacaq.
sırışmaq	sığrışmaq. sıx tikmək. - yorqan sırışmaq.
sırit	sürüt. sırt. sereşt. - sırit, sırt qayış : kolan.
sırtıq yırtıcı	kükremiş yırtıcı heyvan. qağan arslan.

- sırıtiq** sırıdaq. dişlək. dişləri lüt sırıtmış. dodaqları açıq dişləri lüt qalmış.
- sırıtlamaq** 1. dibdən qoparmaq. siyirmək. təmizləmək. safatmaq. siyirmək. 1. üzdən qılmaq (> şolatlamaq). 1. **sığdırmaq**. (sığırmaq: yerləşdirmək). **sırıtlamaq**. yerləşdirmək. - bu pozuq malları kim sənə sırıtladı. qızımı ona sırıtdım. **sığı nərsələr: sirit nərsələr**. sırıtlamalı. satılıb rədd olması gərəkən nərsələr.
- sırıtmaq** (**siyritmaq**. **siyritmək**: çılpaqlamaq. açıb göstərmək). 1. dodaqların aralayıb dişlərin gösətib, dadsız dussuz, səssizcə gülmək. - nə **sırtıb** durursun belə. 1. sırımmaq. siyirinmək. açılmaq. ölmək. soyuqdan donmaq. 1. uymamaq. uyuşmamaq. gözə taxılmaq. gözə girmək. pis görünmək. - bu parçada ağınan qara **sırtır**. 1. açmaq. açılmaq. sirtılmaq. dişlərini göstərmə. 1. sırımaq. tikmək. 1. sıx tikmək. bir nərsəni birşəyə qətləyib tikmək. 1. azlıqların, saçuq suçuqların, eyb nuqsanların bir ucdan çıxması, görünməsi. - onun suçları **sırtır**.
- **dişlərin sırtıb gülüşmək**: yılışmaq.
- **sırtıb gülüşmək**: gəvşək gəvşək yanaşmaq. yılışmaq.

sırıتماق	1. dişin açماق. güləmək. gülmək. 1. açماق. lütləmək.
sırıتماقان	1. > sirayət edən . bulaşan. 1. sırtıq. adama yapışır. yılışıq.- yılışıq bir adam.
sırıتماقان	dişi açıq. güləyən.
sırıتماقانlıq	sırtıqlıq. yapışقانlıq. yılışقانlıq. yılışıqlıq. bulaşقانlıq.
sırlamaq	1. boyamaq. rəhləmək. 1. sırlamaq. sır vurmaq. sır sürmək. boyamaq.
sırlamaq	boyamaq. rəhləmək.
sırlan	(< sürülən). sürلən. sürtük. saf. züvgan. qayğan. düz. tüksüz. şumal. saf.
sırlanmaq	sıralanmaq. yönəlmək. hazırlanmaq.
sırlatmaq	sırlatmaq. boyatmaq.
sırlı	1. sırma. boyalı. 1. gizli. gizəmli. orxun.
sırlı	şirli . luğablı. loablı. - sırlı, şirli çömlək : çulxqa. çuqal.
sırlıq	sırlı. naxışlı. sırlıq ayağ. sırlı kasa.
sırma	1. altun, gümüş tellər yaldızlanmış, bəzənmiş qumaş. - ağ sırma . - altın sırma . - sırma işləri. 1. sarma . sarı, gözəl saç. - sırma saçlı sevgilim. 1. tel. sim. şunur. 1. naxış. nəqşə. rəsm.- sırmalı parça. 1. qaçıya. oqa. şərit. sırma şərit : qaçıya çaluv. 1. saf. seçin. arıq. təmiz. 1. açılmış

daranmış. atılmış. yumşaq yün. **1.** kərdi. kəsə. iki kərdini arıyan çəkə. sap. qızıl sap. **1.** sırlı. boyalı.

- **bu qurdun biçimində olan naxışlı sırma, işləmə** (parça. şəkil): tırtıl. dartıl.

- **som sırmalı taqa**: altın uluq taqa: qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu.

sırma **1.** çəkin. süs olaraq, qızıl, gümüşlü sapdan paltar üzərinə tikilir. **1.** qaqma. altın, gümüşdən işlənmiş parça.

1. sırmalı. işləmə. işləməli. bəzəkli. süslü. **1.** sim.

- **sırma ipliği**: sırma, çəkin tikmə üçünqızılı, gümüşlü sap.

- **sırma işləmə**: sırma, çəkin tikmə.

sırmaçı tükanı çəkinçilik tükanı.

sırmaçı sırmalayan. çəkinçi.

sırmaçı simkeş.

sırmaçılıq çəkinçilik.

sırmakeş sırmaçı.

sırmalamaq nəxşə salmaq, tikmək.

sırmalı **1.** çəkinli. qızılı, gümüşlü sapla bəzənmiş paltar. **1.**

sırma. işləmə. işləməli. bəzəkli. süslü.

sırmalı naxışlı. nəqşəli. rəsmli. - sırmalı parça.

- sırmamaq** siyirmək. qapıp almaq.
- sırmaq** 1. bax > **sımaq**. 1. ayırmaq. soğurmaq. çıxarmaq. süpürmək. yılmanaq edmək. yılmamaq. saplamaq. seyqəl, sıǵal vermək. bardaqlamaq. tükləri qırılıb sıyırılıb ayırmaq. 1. sağlamca sırayla sırmaq. 1. sürmək. sürtmək. sirmək. bulaşdırmaq. - əlivə yağ **sır**. - əlim xəmir **sırlıdı**: xəmirə bulaşılıb. 1. qaymaq. zivmək. züvmək. 1. **sıraq**. təyəltli. yəhər palanın altına sırilan, sərilən kilim.
- sırmaq** kəsmək. qırmaq. - **saqqalın sır**: kəs.
- sırna** **zırna**. sürgün. sürün. sürmə. (> **sorna** (fars)).
- sırnaşmaq** 1. sırtıq. utanmaz. qatı üzlü. 1. sürtüşən. sırtışqan. sırşaq. yapışqan. ulaşqan. qovuşqan.
- sırnaşmaq** sürnaşmaq. sürtük. sırtıq. yaltaq. yalağçı. yalataq. çaplıs. üzlü.
- sırnaşlıq** çamırlıq. yapışqanlıq. sırtıqlıq. tərbiyəsizlik.
- sırnaşmaq** **sürnəşmək**. **sınmaq**. **sınışmaq**. əğilmək. bükülmək. çarpılmaq. çapılmaq. çaplaşmaq > çaplaşlıq edmək. çaplısıluq edmək. yaltanmaq. yaltağınmaq.

- sırqa** **cırqar.** (< **cırıq. yarıq**). **1.** mal heyvanın qulağı kəsilərək qoyulan im, işarə. **1.** küpə. taxı. aksesuar. **1.** ərməğan. bağış. **1.** həlqə, həlqəli. - **sırqalı:** küpəli.
- sırqa** küpə. küppə. asqı. güşvara. - bu sözüm qulağına **küpə** olsun.
- sırqa** **sırğa. ısırğa. asırğa.** salqum küpə. astığ. alburqa. salburqa. qulaq küpəsi. qulağa taxılan küpə. burış. küpə. güşvara.
- sırqab** **sırxab. 1.** (< **sari + ğav:** sarımsı topraq). (**sır + ğav:** boyalı. boyaqana). **1.** < **zərğav.** sırğav: sarı qırmızı ya çalan. sır: boya. sarıyla: sarımsı topraq. qızılaç topraq. sarıqərə: sarı,yağlı topraq. boyaçı. boyaçılıq. - **sarıqərə:** sarı yağlı topraq.
- sırqal** **sırğal.** sayyal. uçar. boş. gedər. qalmaz.
- sırqan** **sırğan. sarqan. 1.** minar. fənər. fanus. **1.** günbüz. **1.** əlamət.
- sırqaq** **sırğağ. 1.** ıyırqaq. sıdırqaq. sızırqaq. sızığı, cırığı olan nərsə. siğir, qoyun kimi heyvanların dırnağlarında olan çatal. **1.** (< **cırıq. yarıq**). rahatsız.
- sırqaş** **sırdaş.** arxadaş. qorluq. qorqul.

sırqatikin	sırğatikin. sırğa təkini.
sırqav	1. asqav. küpə. qırızma. güşvara. 1. ilişik. kəsəl. məriz. xəsdə. naxoş.
sırqav	sırğav. (< cırıq. yarıq). xəstə. sırqavçılıq.
sırqav	sırğav. qulaqlıq. tövsiyə. aviz (fars) < asiv. aslaq. aslıq. sarılan asian nərsə. quşbara. güşbərə. qoşbara. qoşulan nərsə. qoş. köç. qoşu. köç. cihaz. vəsayil. - qulağ sırğavı: qulaqda küpə: qulaqda saxlanılan söz. - bu söz qulağınızda küpə olsun.
sırqavçılıq	kəsillik. yağdaysızlıq.
sırqavlı	kəsəllik. yatalım. yatlım. yatlanıq. yaltanıq. naxoşlama. mərizləmə.
sırqavlıq	yağdasızlıq. yağmasızlıq. xəstəlik.
sırqı	sırğı. biləgi daşı.
sırqın	düzgün. müntəzəm. - kiçik, arın, duzlu, düzgün, gözəl olan nərsə: incik.inci kimi: mərcan, dürr kimi.
sırqın	sırğın. 1. < sürə. sıraş. həmrədif. 1. qarlı qarışlı yel. - sırğıllı yel: boran. çapqın. barımaq. iğallı. soyuq hava. qarqatışıqlı əsən yel.
sırqın	sırğın. 1. heyvan, quş pisligi. 1. şoraqlıqda bitən tikan.

- sırqu** **sırğu**. sıyırqu. sayırqu. sayru. **1. sayrığ**. xəstə. **1. xəstəlik**. illət. **1. incik**. kədər. ağrı.
- sırqurmaq** **sırğurmaq**. < **sürgürmək**. sürdürmək.əritip axıtmaq. boşaltmaq.
- sırr** **sırr**. **1. giz**. gizik. gizəm. gizlin. gizgin. içrək. içlik. saxlı. məxfi. yaşırın. qapatın. qapalı. çulqalı (< **çuq**). bağışın. bağışıtın. basıtın. məhrəmanə. görünməyən. bilinməyən. anlaşılmayan. **1. qapaqlıq**. qabaqlıq. gizli saxlanmalı, tutunmalı nərsə. **1. sırr**. giz. gizik. gizəm. gizli. içrək. içlik. saxlı. **1. ağız**. - **ağzın (sırrın) verən belı qırılar, açix qapı, iti yarılar** (çapılar, oğurlanar).
- **könül, giz, sırr ulağı, çaparı, peyki**: göyerçin. gövərçin.
- sırrılı** - **gizli, saxlı, tutulu, sırrlı, sırrılı nərsə**: qapaqlı. qabaqlı.
- sırsatmaq** (< **sarsıtmaq**: **sallamaq**). istəyin gəvşətmək. titrətmək: düz yoldan sırsatmasın tanrım səni.
- sırsıqlam** **sırsıqlam**. **sırılıqlam**. cimcilaq. çox ıslaq.
- sırt** **1. ardıl**. yengsə. xəlvət. **1. dağın belı ətəyi**. damənə. **1. təpə**. **1. dal**. yengsə. əngsə. ənsə. iz. arxa. **1. sürüt**. sırt. sereşt.
- **eşşək sırtı**: beşik sırtı. çevrəsinə axıntılı, saçıqlı saçaqlı olan

örtü.

- **evi sırtında**: köçəri. çölçü.

- **qarnı sırtına gəlmək**: altüst olmaq. tərsinə dönmək.

- **pıçaq sırtı**: çox az aralıq, fərq.

- **balıqsırtı**: ortası yüksək, yanları doğru uçan, alçalan dirsək, yüksəklik.

sırt

1. arxanın yuxarı bölümü. hər nəyin qabarıq bölümü.

əgin. dal. dalı. - **sırtıvı** duvara ver. - **sırtıva** al. 1. heryvanın

qılıclama olan arxasının ən yuxarısı. - yəhər atın **sırtını**

yaralamış. 1. uzanan dağın boy, qılıclamasına sürən

bölümü, yeri. yamac üsdi. - uzaqdan dağın **sırtı**, sınır kimi

görünür. 1. arxa. əğın. - **dağ sırtı**: boyuna uzanan dağın

yuxarısı. 1. sağrı. arxa. dal. 1. sürət. süryət. 1. üst. doruq.

baş. şişik bölüm. üz. dağ təpələrin üstü. yal. - bu dağın

sırtına çıxmaq çox sərti. - **sırtından atmaq**: başından atmaq.

dalıya atmaq. 1. kürek bölümü. çalka. dalı. arxa. ard. göt. -

cocuğun sırtı. dalı. piçağın sırtı. - **sırt çevirmək**: üz

verməmək. - **evin sırtı**: arxası. - **sırt sırta**: əl birligi: iş birligi. -

sırtı qaşınır: götü qaşınır. sırtı sıra: dal ba dal. bir birinin

ardından. arxasından. sırtlamaq: yükləmək. **sırtçı**: izləyici. 1.

- yamac. - geyiklər **sırt**dan enirlər. - **dağ sırtı**: dağ gərşi: dağ belı. **1.** günorta. **1.** dıř. dıřarı. sırtkı. form. bıçım. (**> surət**).
- 1.** rəng. boya. toz. tus. - **siçansırt**: qır at rəngi. **1.** qıl. qalın qıl. yal tükü. **1.** bayır. yoxuř. təpə. **1.** təpə. örüř. turqu. durqu. yamac. - **yamacdan** dərəyə endi: **sırt**dan özəngə ağıřdı: - **sırtı əğri**: belqavsırt. kambur.
- **sırt** **vurmaq**: yaqırınlamaq. yarınlamaq. yaqırıtmaq: **yaqırmaq**.
- **sırt**dan **atmaq**: əğın boşaltmaq. başdan savmaq.
- **sırt** **almaq**: yüklənmək. mütəhhüd olmaq.
- **balıq sırtı**: ortası qabarıq, qubbəli olan. - baxca yollarını balıq sırtı yapmalı.
- **salla sırt** **edmək**: sırtına almaq. yüklənmək. - **quyruğın salla sırt** **edmək**: quyruğın belinə almaq.
- **sırtıq**: sırtın tutan. dəvamın tutan.
- **birinin sırtındn çıxarmaq**: **birinin boğazından çıxarmaq**: birini qusdurmaq. güclüyüb, zorlayıb almaq.
- **sırt** **dayamaq**: sırt vermək: güvənmək. yardım ummaq.
- **sırt** **sırt** **vermək**: yardımlaşmaq.

- **salla sırt etmək**: kürəyinə atmaq. - it quyruğun **salla sırt edib** getdi.
- sırt** geri. engir. yengir. dalı.
- sırtam** **sırdam**. çəkim. rıxtım. uzun. dik. quni.
- sırtaq** 1. balta. ay balta. 1. üst paltar.
- sırtar** sırtı, omuzları qabarıq. kürəyi qalın dərili, toplu örtülü olan. omuzları qalın dərili bir çeşit kələr.
- sırtarmaq** sırtırmaq. sırtılmaq. 1. sırtını dayamaqla gücünə güvənmək. arxalanmaq. güstaxlıq etmək. üzlənmək. - nə **sırtarıb** durursan. 1. qabarmaq. bulutların üfüqdə arxa arxaya dayanıb, qabarıq bi durum tapması. - bulutlar **sırtardı**.
- sırtaş** **sırdaş**.
- çox sürtük, **sırtıq**, qaşqa, girinti, girnil, girniş, fizul kimşə: qatı sülük.
- sırtaş** **sırdaş**. bağışıt. bağış. qarındaş. içdaş. başdaş. qafadaş. könüldaş. ağıldaş. oydaş. öğdəş. fikirdaş.
- sırtaş** **sırdaş**. 1. qoruyucu. tayanc. dayanc. güvənilən kişi. hami. 1. orxun. sır saqlayan. 1. köneş. könüldəş. yoldaş. yaşru. həmrəz.

- sırtaşlıq** **sırdaşlıq.** qarındaşlıq. içdaşlıq. başdaşlıq. qafadaşlıq. könüldaşlıq. ağıldaşlıq. oydaşlıq. ögdəşlik. fikirdaşlıq.
- sırtaşmaq** **sırdaşmaq.** yaşruşmaq. gizləşmək.
- sırtilmaq** **1.** bəbəkləşmək. qoduxlanmaq. şımarmaq. **1.** sataşmaq. çamırlaşmaq. şirrətləşmək. **1.** şımarmaq. azmaq.
- sırtilmaq** **sırtırmaq. sırtarmaq. 1.** sırtını dayamaqla gücünə güvənmək. arxalanmaq. güstaxlıq etmək. üzlənmək. - nə **sırtarıb** durursan. **1.** qabarmaq. bulutların üfüqdə arxa arxaya dayanıb, qabarıq bi durum tapması. - bulutlar **sırtardı. 1.** şımarmaq. əzilmək. üz tapıb azmaq. üzlənmək. ərköyüllənmək. şuluqluq etmək. isizlənmək. ısızlanmaq. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. üz bulmaq. düz yoldan azmaq. yanğışmaq. dadsızlanmaq. duzlanmaq. - **şımarmış** cocuğ. **1.** artuqlanmaq. aşırı gedmək. ifrat etmək. **1.** isizlənmək. ısızlanmaq. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. şuluqluq etmək. **1.** şıltaqlanmaq. qudurmaq. qoduqlanmaq. gobutlanmaq. qadruqmaq. **1.** dişlərini göstərmə, sırtmaq,.
- sırtilmiş** yartılmış. yırtılmış. utanmaz. - **yırtılmış** cocuq.

sırtım	sırdım. rıxtım.
sırtına	sırtıda. bir dən.
sirtından çıxarmaq	böğüründən çıxarmaq.
sırtıq	<p>< sirt. 1. sərtlik. qalmıq. üzlü. sırnaşıq. utanmaz. qatı üzlü. çıxarcı. asan. asıcı. asıcıl. üzücü. arsiy. arsız. 1. alıq. iddəali. - sırtıq kişi. 1. nərsənin sirtında, izində, içində olan. nərsənin sirtı, içi. mahiyyət. - onun sözünün sirtığı bu. - sizin işlərin sirtığı bəllideyil. 1. sürtük. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə. 1. sirtın tutan. dəvamın tutan. üzlenib azmış. şımarıq. şımarmış. yırtıq. utanmaz. arsız. həyasız. sirtqan. adama yapışır. yılışq. - yılışq bir adam. - sırtıq bulmaq: sözün izərini bulmaq. 1. siltik. silik. sılıq. qüstax. yüzüz. 1. utanmaz. uyatsız. axsın. aqsın. başın burnun hər yana dürtən. fizul. yaramaz. həşəri. qorxmaz kişi.</p>
sırtıq	<p>1. sürtük. sırnaşq. sırnaşq. yaltaq. yalağçı. yalataq. çaplus. üzlü. 1. sürtük. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi. düznəçi. şarlatan. qatlaban < > qaytaban > qaltaban. 1. dalüz. dələduz. əğrib dolab. pezəvəng.</p>

qaldaban. çaldaban. fırlıdaq. fırlıdaqçı. sürtük. çalpaq.
 çalpaq. yalpaq. yalpaq. qatılqan. qatığan. fizul. **1.**
 şımarıq. üzül. hopba. yüngül. dəlişman. dəlismən. **1.**
 suvaşiq. sıvışiq. simitən. simic. üzül. **1.** girgin. girilgən.
 çalpaq. çalpaq. yalpaq. yalpaq. qatılqan. qatığan. fizul.
 hər yerə girib çıxan. soxulqan. **1.** sulu. **1.** alınlı. utanmaz.
 kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. qustağ. həyasız. **1.**
 girizən. gizirən. girişən. dalan. dalqıç. girgin. girilgən.
 keçmə. geçmə. soxulqan. soxulcan. qatılqan. qatığan.
 fizul. - **sırtıq sürtük** göbəyi küçədə kəsilmiş. **1.** ıslaq. suyuq.
1. sirimsi. sinsi. sinsidən. qınzır. qıncır. əziyyət edən. **1.**
sürtük. qaşqa. girinti. gırnil. gırniş. fizul. - **çox sırtıq kimse:**
 qatı sülük. **1.** üzdən gedməz. qabıqıqalın. qalınqabıq.
 dayanıqlı. dözümlü. qara astar. qarastar. inad.
sırtıqlaşmaq girilgənləşmək. girginləşmək. soxulqanlaşmaq.
 fizullaşmaq.
sırtıqlaşmaq **sırtışınmaq.** siyimsişmək. çiğdəşmək. çılqınışmaq.
 tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qızınışmaq. itimək. itişmək. itiləşmək.
 itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək.

ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğəşmək. öcləşmək.
 öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq.
 odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 daşlaşmaq. daşnışmaq. tərsələşmək. tərsələşmək.
 təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
 uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
 uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.
 çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək.
 pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq.
 bətləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq.
 xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq.
 qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək. ayğırışmaq.
 muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək.
 muğayirləşmək.

sırtıqlıq

1. çamırlıq. yapışqanlıq. sırnaşlıq. tərbiyəsizlik. 1.
 sırnaşlıqlıq. sürnaşlıqlıq. sürtüklük. yaltaqlıq. yalatağlıq.
 çapluşluğ. üzülülük. 1. girginlik. girilgənlik. girizənlik.
 gizirənlik. girişənlik. dalanlıq. dalqıclıq. keçməlik.
 keçməlik. soxulqanlıq. soxulcanlıq. fizulluq.

- sırtıqlıq** sırtıqanlıq. yapışqanlıq. yılışqanlıq. yılışıqlıq.
bulaşqanlıq.
- sırtırmaq** **sırtılmaq. sırtarmaq.** 1. sırtını dayamaqla gücünə
güvənmək. arxalanmaq. güstaxlıq etmək. üzlənmək. - nə
sırtarıb durursan. 1. qabarmaq. bulutların üfüqdə arxa
arxaya dayanıb, qabarıq bi durum tapması. - bulutlar
sırtardı.
- sırtışınmaq** **sırtıqlaşmaq.** siyimsişmək. çığdəşmək. çılqınışmaq.
tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızışınmaq. qızınışmaq. itimək. itişmək. itiləşmək.
itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək.
ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək.
öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq.
odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
daşlaşmaq. daşınışmaq. tərsələşmək. tərsələşmək.
təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.
çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək.
pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq.

bəterləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtinmaq. qılmazışmaq.
 xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq.
 qatlaşmaq. üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq.
 muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək.
 muğayirləşmək.

- sırtıtılmaq** 1. azdırılmaq. şımartılmaq.
- sırtıtmaq** 1. şımartmaq. əzdirmək. üz vurub azdırmaq. üz vermək.
 erköyül böyütmək. - cocuğu **şımartma**. 1. üzə gülmək: üz vermək.
- sırtıtmaq** azdırmaq. şımartmaq.
- sırtlamaq** 1. dalına almaq. sırtına, kürəyinə almaq. 1. dayanmaq.
 kürək vermək. arxa vermək. 1. artmaqlanmaq. yükləmək.
 1. yükləmək. artamaq. - yoxuşu tan ertən **sırtladıq**. -
 sırtlamaq. bükmək. sarıtmaq. - ipəklə altun **sırtlı** sap.
- sırtlan** - **sırtlan çeşiti**: andıq.
- sırtlan** 1. (< **sırtıq**. **sırtlı**. **sırtı qabarıq** olan). beli, kürəyi quzli, qoğzaq, yallı olub, yırtıcı, quylanmış ləş, ölüləri gordan çıxarıb yeyən qurd kimi bir heyvan. kafdar (**kavtar**: 1. < **kavmaq**: qazmaq. qazıb çıxaran. 1. < **kaptar**. **koptar**: qabarıq. gobut olan). yalsızına **andıq** dərlər. 1. dalda,

arxada qalmış. **1.** əqəbmandə. **1.** anduq. andıq. kafdar.
ar böri.

sırtlanmaq **1.** artmaqlanmaq. yüklənmək. **1.** dallanmaq.
arxalanmaq. dalına, arxasına almaq.

sırtmaq **1.** duzağ. tutsaq. kəmənd. qısmaq. **1.** sallamaq.

sırtqı zahiri. gömüştən. dışkı. xarici.

sırttaq **şırdağ.** (< **sırt**). nərsənin sırtın, danı, altın tutan qablıq.
qısa qol kaftan. sini kimi nələr.

sırtüstü > **sıtüstü.** çalqoyun. dalıquylu. dalüstü. geriquylu.

sıruq sıriq. çadır, üstlük dirəği. - **sıruqluq:** sıriqlıq.

sıruqu sıcaq əsən bir yel.

sısıq < metatez > **saxsı.**

sıslıq **sıstıq.** **1.** süslük. süstük. süsük. süsüt. süsgüt. sikut. **1.**
susluq. sustluq.

sısqa **1.** ariğ. cürə. **1.** qıra. qıraca. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın.
çınğır. çınğız. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır.
çapqır. qaq. quruq. çəlimsiz. zəif.
- **quru, sısqa qadın:** qaqnım. qaqmın. qaqlım. qaqsım.
qaqcım.

- sısqa** 1. cılız. qırağ.zayıf. çəlimsiz. gücsüz. suvalıq. çox cılız. ağzun açsa öpgələri görünə. gibir. qansız. suvcılıq. 1. gəmiş. kəmiş. cılız. xəsdəlik. 1. küsəqət. cılız. yanığ. arığ, quri, cılız, alız olan cocuq.
.- yanığ cocuq.
- sısqaçaq** **susquçaq.** kiçik. körpə.
- sısqalıq** arığlıq. cürəlik. zayıflıq.
- sısqaanmaq** (s < > ç) **sıçqaanmaq.** sıçranmaq. atlanmaq (# **sısıq.** pısıq. sosuq).
- sıstıq** **sıslıq.** 1. süslük. süstük. süsük. süsüt. süsgüt. sikut. 1. susluq. sustluq.
- sış** **sış şış.** tutmaç şışı. şış.
- sışılmaq** (s < > ş). **şışılmək.**
- sışmaq** **sıçmaq.** ən edmək (cocuq dində). pisləmək. qaqalamaq. qaqıqlamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. oturmaq. dışqamaq. eşiyə, ayaq yoluna gedmək.
- sıtacaq** **ısıtacaq.** issitmə tə'sisatı. kalorifer. radyator. şufaj. - **sıtacaq borusu.**

- sıtacaqçı** **ısıtacaqçı.** ıssıtmə tə'sisatçısı. kaloriferçi. radyatorçu. şufajçı.
- sıtal** **sıdal.** 1. cıdam. qudrət. 1. muktədir. güclü. əğəmən.
- sıtar** yatar. **ıstat:** < sırt. sırtlad. kök. dal. pay. say. day > ıstat.
- sıtı** **sıdı.** sınmış. sıqmış. dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş. - sıdı nə: **sadı** nə: dəğişmiş, çönmüş. istənilmiş.
- sıtım** **sıdım.** sıydım. saydam. açıq. aydın. parraq.
- sıtıq** **sıdıq. sıdik.** (y <> z <> d). sıyıq. sıızıq. süzük. süyük. südük. işək.
- sıtıq** **sıdıq. (t <> z) sızik.** 1. sıdik. südük. sıızıq. sıyıq. cırıq. sıırıq. yırıq. yarıq. 1. paltonun, kotun qabaqdan açılan hər bir bölümü.
- sıtırılmaq** **sıdırılmaq.** sıyırılmaq. yüzülmək.
- sıtırmaq** **sıdırmaq. - qabarıq sıdırmaq: qabarığını sıdırmaq:** içində birikmiş bir hınca, kinlə, birisinə sataşmaq. öfgəsin almaq. hirsin tökmək.
- sıtırmaq** **sıdırmaq.** 1. (d <> y) sıyıрмаq. sıyirmək. dərisini yüzmək. 1. < sıqmaq: sıyıрмаq. sıdırmaq. sıxmaq. qırmaq. qurtarmaq. qoparmaq. patlatmaq. - ödü sıdı. - o qədər ağduq baqtıki, ödü **sıdayazdı.**

sıtırqan	sıdırqan. sıyıran. sıqan. sıqyan. qıran. üzən.
sıtırqaq	sıdırqaq. bax > sıyırqaq.
sıtırqı	sıdırqı. (y < > d) sıyırqı. sadə. yalın.
sıtirtmaq	sıdırmaq. soydurmaq. yüzdürmək.
sıtlıq	sıslıq. sıtlıq. ıslıq. fısqırıq.
sıtma	1. ısıtma. bezgək. 1. ısıtma. küyük. göyük.
sıtma	1. ısıtma. isitmə. sitmə. qızdırma. təb. 1. malarya.
sıtmalanmaq	ısıtmalanmaq. ısıtmıya tutulmaq.
sıtmalı	ısıtma tutan.
sıtmalı	ısıtmaya tutulmuş.
sıtmaq	sıdmaq. (y <> z <> d). sıdmək. sıymək. sıymaq. sızmaq. süzmək. süymək. südmək. işəmək.
sıtmaq	sıtramaq. sıqramaq. < sımaq: sıçmaq. dəf edmək. qırmaq. sıyıрмаq. qurtarmaq. süpürmək. - düşmanı sıtın: qovun. - qar sıtan: qar kürəyən. - çətinlikləri sıttıq.
sıtmaq	sıdmaq. bax > sımaq.
sıtqalmaq	sığanmaq. sığanılmaq. sıvrilmək. qətlənmək. qırılmaq. yana keçmək. - ətək sıtqalıb, işə keçdilər.
sıtqamaq	1. sığamaq. sıyirmək. sıvirmək. qətləmək. - ətəyivi biləyivi sıtğa batmasın: qətdə. - bilək sıtğanıb işə girişdilər. - sıtğab

- tutun biləyi, qurmat sizin ürəgiz. **1. sığarlamaq.** safatmaq.
qırıqların gidərmək. - paltar **sıtğamaq:** ütüləmək.
- sıtqanmaq** sığanmaq. sıtğaşmaq. - bilək **sıtğanıb** işə girişdilər.
- sıtqaşmaq** sığaşmaq. sıtğanmaq. - bilək **sıtğaşıb** işə girişdilər.
- sıtrılmaq** **sıdırılmaq.** **1. bax > sıyırılmaq.** nərsəni incədən incəyə sezmək. **1. sezrilmək.** sızırılmaq. sıyırılmaq. çarpmaq. dəğmək. görüşmək.
- sıtrım** **sıdırım. sıyırım.** **1. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. - sıdırım**
ışlıq ər: işində qayım olan. iş adamı. **1. sıırım. şallaq. təsmə.**
- sıtrışmaq** **sıdırışmaq. sıyırışmaq. sıyırışmək. silişmək.**
- sıturmaq** sımaq. kəsmək. qırmaq. - odun **sıturmaq.**
- sıtüstü** < **sırtüstü.** çalqoyun. dalıquylu. dalüstü. geriquylu.
- sıva** **1. duvara, daşların, bağdadınınğ üzərinə sürülən xarc. 1.**
sıba. çox uzun boylu. - yapınınğ **sıvasın** çəkmək. - **sıva**
vurmaq.
- sıva** suva. suvaq. örtü. örtük. qapanca.
- çarpma sıva: çarparaq yapılan suva.
- **çarpma sıva:** çarpı. çarparaq vurulan suva.
- **qarasıva: qarasuva:** topraq suva.
- sıvacı** qaplayıcı. sulayıcı. qaplayan. quşatıcı. örtən.

- sıvaçılıq** sulayıçılıq. qaplamaçılıq.
- sıvalı** sığalı. sağalı. sığanmış. - **sıvalı şüvəli**: bəzək düzəkli.
- sıvama** 1. düz. som. bir çeşit rəngli boya. sulama. 1. başabaş dolu. simə. dopdolu. 1. qaplama. nərsəni sıx sıx, aralıqsız örtmək.
- sıvamaq** 1. sığamaq. sivirmək. çırmamaq. yenğ, paça, ətək çevirmək, toplamaq. suvamaq. bulamaq. 1. sığamaq. yığmaq. çarpmaq. çoxatma. sıxışdırma. 1. sürtmək.
- qolların, bacaqların **sığamaq**.
- **sıçıb sıvamaq**: söyüb sayaraq alçatmaq. paylamaq. tonatmaq. donatmaq.
- **günəşi palçıqla sıvamaq**: açıq aşqar nərsə örtüb basırmaq istəmək.
- sıvamaq** 1. çəmrəmək. kəmrəmək. çırpqarmaq. çırmamaq. çırmalamaq. siyirmək. çulqamaq. - **qol qıçı sıvamaq**, **siyirmək**. 1. siyirmək. qətləmək. - **yenin sıvamaq**: qolların siyirmək. işə başlamaq. 1. yaymaq. sıvazmaq. bulamaq. bələşdirmək. bələmək.
- **qolları sıvamaq**, **qətləmək**, **siyirmək**: işə girişmək, başlamaq.

- sıvanmaq** 1. suvalmaq. sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq. 1. yuqulmaq. yoğunmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sürtülmək. 1. geyinib. örtünüb. yaraqlanıb qapanıb işə hazır olmaq. yamanmaq. yapanmaq. alğanmaq. 1. sığanmaq. sivirinmək. çıрманmaq. yenğ, paça, ətək çevirmək, toplamaq, hazırlanmaq. - siz indidən **sıvandız**.
- sıvanmaq** nazlanmaq.
- sıvanmaz** - **günəş palçıqla sıvanmaz**.
- sıvanmış** - **çamurla hörülmüş, sıvanmış yapı**: qara yapı.
- sıvaq** **suvax**. 1. karmaç. qapmaç. harç. 1. düz. som. bir çeşit rəngli boya.
- sıvarılmaq** qaplanmaq. tutulmaq.
- sıvaşiq** sivişik. zivişik. qayar. yapışır. yapışqan. - **sivişik** çamır.
- sıvaşmaq** . 1. suvaşmaq. 1. nərsiyə batıb durmaq. batınmaq. ulanmaq. bulanmaq. girbatmaq. giriftar olmaq.
- sıvaşmış** bulaşmış. bələşmiş.
- sıvaştırmaq** **sıvaşdırmaq**. əzmək. sürtmək. dörpüləmək. dürtmək. bulaşdırmaq.
- sıvat** 1. bərabər. əş hündürlükdə olan. hamar. 1. yumşaq. həlim. üzü yola.

- sivat** hamar. bərabər. əş hündürlükdə olan.
- sıvay** - **bundan sıvay**: bir yana dursun: şöylə dursu. bundan sərfi nəzər.
- sıvazlamaq** 1. arxasın sıvazlamaq. 1. sıvazlamaq. nazlamaq. əl sürmək, çəkmək.
- sıvazlamaq** safatmaq: saqqalın sıvazladı buğun burdu.
- sıvazlanmaq** 1. oğulub oğşanıb oxşar kimi olmaq. 1. qırcaşmaq. süzürmək.
- sıvazmaq** yaymaq. sıvamaq. bulamaq. bələmək. bələşdirmək.
- SIVI** 1. su kimi. suvaq. suyuq. sürük. ərik. 1. suyuq. suvsun. - **sıvı yağ**: suv yav.
- SIVI** 1. su - **iç orqanların sıvı, su salması**: dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə. - göğüs **dumağı**. - bağırsağ **dumağı**. - burun **dumağı**. 1. **suyuq**. axışan. axışın. 1. **suyuq**. suvi. suva. sıvıq. suyuq. sulu. - **dadlı sıvı, suyuq**: balözü.
- **suyuqları, sıvıları damıtmaya yarayan arac**: dambıq. imbiq.
- **birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıvıya yapışaraq, yarpaq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl göbələk**:

qara ballıq.

- **bol su, sıvı axma səsi**: fışır.

sıvılaşmaq ərimək. sulanmaq. **cıvıqlanmaq**.

sıvılaşmaq suvlaşmaq. sıvıqlaşmaq. suyuqlaşmaq. sululaşmaq.

sıvıq **cıvıq (> cüvə)**. 1. cılıq. sıvı. sulu. suyuq. ərik. 1. yapışqan.

sürtük. 1. yumşaq. gəvşək. alçaq könül. həlim. 1. sürtük.

sürük. simitən. arsız. sırnaşiq. yapışqan. yılışqan. yılışiq.

üzü bərk. nə **sıvıq** uşqımış bu qoduq. 1. çevik. çivik (>

çirik). zirək. 1. **sıvıq. cıvıq. sulu. sülü**. 1. durultularaq

axar durumuna gətirilən hər nərsə. 1. ağac, quyruq kimi

nərsələrin up uzun, çiril çıplaq qalmış halı. - **sıvıq**

qudruq: qatır quyruğu kimi qılsız. uzun quyruq. 1. suyuq. 1.

bulaşiq. bulaşan.

sıvıq **suyuq**. suvlanğ. suvcuq. sıvı. suvı. suva. sulu. suvağ.

axışan. axışqan. ərincək. yumşamış. yumşa. - **sıvıq**,

suyuq nərsənin çalxanaraq çıxaran səs: tumbul tumbul.

cumbul cumbul. - **qoyu, kıvamlı, qəliz duqun sıvıq, suyuq**,

içgi: boza.

sıvıqlanmaq ərgimək. ərimək. ərinmək. açılmaq. süzgünmək.

- sıvıqlaşdırmaq** - qatılıqdan çıxarıb sıvıqlaşdırmaq, suyuqlaşdırmaq, yumşatmaq: əritmək. donu çözütmək, açtmaq.
- sıvıqlaşmaq** sıvıqlaşmaq. suvişmaq. suyılmaq. suylaşmaq. suyuqlaşmaq. boşalmaq.
- sıvıqlaşmaq** sıvılaşmaq. suvlaşmaq. suyuqlaşmaq. sululaşmaq.
- sıvıqmaq** - qatılıqdan çıxıb, sıvıqmaq, suyuqmaq, yumşamaq: ərimək.
- sıvıqmaz** suyuqmaz. əriməz. qatılığın saxlayan. qatıqan. yumşamaz.
- sıvır** açıq. hadd. iti.
- sıvırıq** zıbırıq. isal.
- sıvırmaq** sıvirmək. sıyirmək. soğurmaq. çıxarmaq. çəkib çıxarmaq. almaq. qapmaq. açılmaq.
- sıvırqa** sıyırqa. sıyıran. sıviren. kürək.
- sıvırya** bax > sıvra. axarlı.
- sıvıryaşmaq** sıvraşmaq. qatarlaşmaq. tirqəşmək. ardlaşmaq. dalba dal sıralaşmaq, düzülmək.
- sıviş** sıvişik. sıvişiq. zivişik. sıvaşik. qayar. yapışır. yapışqan.
- sıvişik çamır.

- SIVIŞIQ** **suvaşiq.** 1. ılımıq. yalımıq. yapışqan. 1. simitən. sırtıq. simic. üzlü.
- SIVIŞIQ** **suvaşiq.** 1. suvaşan. bulaşan. yapışqan. 1. əngəl. müzahim. rahatsız edici. sırçaq dartqın. dartıq. 1. sivişik. siviş. zivişik. sivaşik. qayar. yapışır. yapışqan. - **sivişik** çamır.
- SIVIŞMAQ** 1. örtüşmək. yapışmaq. (# **savuşmaq**: ötrüşmək. keçişmək). 1. sürüşmək. siyrişmək. gizlicə ortadan çıxmaq. 1. taşaymaq. gözdən itmək. gizlənmək. yox olmaq. ortadan itmək. yallamaq. uzaqlaşmaq. yanlamaq. yanından keçip gedmək. qaçmaq.
- SIVIŞMAQ** süvüşmək. sürüşmək. qorxmaq. çəkişmək. qaçmaq.
- SIVIŞQAN** suvaşqan. (kimsə) yılışiq. ilişik. yılışqan. ilişgən. yapışqan. bulaşiq. bulaşan. bələşik. bələşən. çamır. balçiq. palçiq. çamsaqqızı.
- SIVIYAĞ** duruyağ. süzməyağ. suyuqyağ. suvayağ. suyayağ.
- SIVIZQI** **sıbuşqu.** **sıvzaq.** sırıl sırıl, sivil sivil ötən tüb, ney. düdük. tütək. - **sıbuşqu** ötürmək: qamış, ney çalmaq.
- SIVRA** **sıvıya.** 1. axarlı. uzun uzadı. sonsuz (> **siberyarus**). 1. sürəkli. ard arda. dalba dal. davamlı. mütəmadi.

sıvraşmaq	sıvıryaşmaq. qatarlaşmaq. tırgəşmək. ardlaşmaq. dalba dal sıralaşmaq, düzülmək.
sıvrı	suyuq. sərilən. axan. keçən.
sıvşıq	taycaq (yer). caytaq. caycaq (t < > c) tayrılacaq. cayrılacaq. qayacıq. sıyrılacaq. tayğaq.
sıvzaq	sıbuzğu. sıvızqı. sırlı sırlı, sıvıl sıvıl ötən tüb, ney. düdük. tütək. - sıbuzğu ötürmək: qamış, ney çalmaq.
sıy say	qiymət.
sıy	ağırlama qonusu, maddəsi.
sıyan	1. sıyavız. sıysı. (< sıymaq: bölmək), xain. 1. sıyıyan. qurtaran. nəcat verən. dərman. sağan (sağaldan).
sıyaq	sıyqa. sığa. sığ. yayqı. yergi. yermə. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqrdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc.

qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu.
kovuc. kovuş. kovunc. küyüğü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısıltı. fısıntı. şayiə. boş söz. (bəd quyi.).

siyavız **siyan. siysi. (< siymaq: bölmək).** andın danan. andından dönən. andın qıran.

siyıcı qırıcı. yokucu. sındıran. qıran. ovan.

siyılçırmaq silçırmaq. sıyrılmaq. süzülmək. qaymaq. qaçınmaq.

siyiltirmaq **siyıldırmaq.** sıldırmaq. yardırmmaq. kəstirmək.

siyın **siğın. siyılıq. siğliq. siyqı.** həcm. həcim. çap. cüssə. qoncay. qoyum. oyum. oylum. qonum. ölçüm. ölçü. ölçək. ölçəç. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.

siyınlı **siğınlı. siyılıqlı. siğliqlı.** siyqılı. həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaylı. qoyumlu. oyumlu. oylumlu. qonumlu. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəçli. qablı. qaranlı. gülümlü. qıstaslı.

siyinsız **siğinsız. siyılıqsız. siğliqsız. siyqısız.** həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz. oylumsuz. qonumsuz. ölçümsüz. ölçəçsiz. qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.

- sıyıq** (y <> z <> d). sıdıq. sidik. sızıq. süzük. süyük. südük. işək.
- sıyıq** 1. bax > **səgik**. 1. sızıq. sıdıq. cırıq. sırıq. yırıq. yarıq.
- sıyırılmaq** (y < > d) sıdırılmaq. yüzülmək.
- sıyırma** üzülmə. incimə. sancınma. sancı. ağırma:bağırmaq sıyırması.
- sıyırmaq** 1. çıxarmaq. çəkmək. 1. sivirmək. çizmək. cızmaq. yaralamaq.
- sıyırmaq** 1. sıdırmaq. sındırmaq. qazmaq. dibdən qoparmaq. dibdən qutarmaq. qırmaq. - ödüni **sıdırmaq**. ürəyim **sıyrıldı**. - ağduq baxışlar öd **sıyır**. 1. siyirmək. yuvub arıtlamaq. - bağırsaqları **sıyırır**. isalı kəsir. 1. siyirmək. çəkmək. qılıncı dartmaq. 1. bükülü. bürkülü bağlı nərsəni açmaq. ayırmaq. - paltarın **sıyırıldı**. - buxcanın bağı **sıyır**. 1. qurtulmaq. uzaqlaşmaq. boşanmaq. - qıddıqdan **sıyırılıb** bolluğa düşdük. 1. dəyib sürtnüb cızmaq yırtmaq. - qurşun dirəği **sıyırılıb** duvara saplandı. 1. yumşaq dəğib keçmək. - pıçaq əlimi **sıyırıldı**. 1. dəğib cızmaq. yırtmaq. 1. bəddən qapalı yerdən bağdan qıندان qılığdan ayırmaq. çəkmək. çıxarmaq. - **sıyırıq** qılın. - **sıyırıq** tapanca. - **sıyırax** pıçaq: açıq

pıçaq. **1.** yalınlaşmaq lütdəmək görsətmək üçün açmaq.
 çəkmək. - örtüyün **siyir**. - şalvarın **siyir**. - gecə köynəyin
siyirdi: işıqlandı. **1.** bərdən dibdən silmək. - boşqabı **siyir**.
 - muxalifəti **siyirdi** getdi. **1.** qutarmaq. qırmaq. çıxarmaq.
 uzaqlatmaq. - badaldan bələdan **siyiran** allah. - **siyirici**
tanırım. **1.** gizlicə yavaşca züvüşdürmək. sürüşdürmək.
 sıvışdırmaq. - bilmədik hara **siyirib** getdi. **1.** bulamaq. - bir
 sıçqaq sığır, bir sürü **siyir**.

siyirmaq

çəkmək. sarmaq. əlindən zorla almaq.

siyirmaq

qapmaq. almaq. qaldırmaq.

siyirmaqsıdırmaq. siyirmək. çatlatmaq. yolmaq. bir nərsədən
hərhanki bir nərsəni çıxarmaq. soymaq.**siyirmaq**

sivirmək. sıvırmaq. siyirmək. soğurmaq. çıxarmaq.

siyırqa**1.**siyirgə. kürək. **1.**taxılı toplama aracı. kabda.**siyırqa**siyırmağa yığmağa küreməyə süpürməyə yarıyan ayqıt.
saman qar kürəyi.**siyırqaq****sıdırqaq. sızırqaq. sıırqaq.** sızığı, cırığı olan nərsə. sığır,
qoyun kimi heyvanların dırnağlarında olan çatal.**siyırqaq****siyırğağ.** **1.** sıyrıncaq. qayırğan. züvürgən. züvgən. **1.**
sıyrılan. **1.** sıyrılan yer.

sıyırqı	(d < > y) sıdırqı. sadə. yalın.
sıyırqu	sırqu. sayırqu. sayru. 1. sayrığ. xəstə. 1. xəstəlik. illət. 1. incik. kədər. ağrı.
sıyırşmaq	sıtrışmaq. siyrişmək. silişmək.
sıyirtmaq	öküzləri boyunduruğa bağlayan qayışın çabıq çözüləbilən düğümü.
sıyirtmaq	siyirmək. qırcatmaq. yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək.
sıyılğ	şərəf.
sıylamaq	ağırlamaq.
sıylamaq	sayqamaq. kiçilmə. küreniş > korneş. başənmə. başəymə. yaltanma. yaslanma. yatsılanma.
sıylamaq	sılamaq. 1. oxşamaq. 1. oğşamaq. sığallamaq. masaj yapmaq. 1. sılamaq. ölçmək.
sıylanmaq	sılanmaq. oxşanmaq. masaj yapılmaq.
sıylaşmaq	sələmləşmaq.
sıylatmaq	sılatmaq oxşatmaq. masaj yaptırmaq.
sıylav	sılav. oxşama. masaj.
sıylavqa	salmaqlı. durarlıq. ağır başlı. ciddi. hakimli.
sıyli	eləmə. nifuzlu. e'tibarlı. önəmli kişi.
sıyliğin	bax > saylıq.

- sıylıq** erməğan. bağış.
- sıylıq** istəlik. bələk. yadıqar.
- sıylıq** **sıqlıq. sıyqı. sığın. sıyın.** həcm. həcim. çap. cüssə. qoncaı. qoyum. oyum. oylum. qonum. ölçüm. ölçü. ölçək. ölçə. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.
- sıylıq** **sıyqı.** öggü. övgü. övgi. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. özəndiri. özəndiriş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. qoşqunduru. qoşqunduruş. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsətı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti. arzundırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq edmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiyaqlandırma. həvəsləndirmə.
- sıylıqlı** **sığınlı. sıyınlı. sıqlıqlı. sıyqılı.** həcimli. həcmli. çaplı. cüssəli. boyrat. qoncaılı. qoyumlu. oyumlu. oylumlu.

qonumlu. ölçümlü. ölçülü. ölçəkli. ölçəli. qablı. qaranlı.
gülümlü. qıstaslı.

sıylıqsız **sığınsız. sıyınsız. sığlıqsız. sıyqınsız.** həcimsiz. həcmsiz.
çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz.
oylumsuz. qonumsuz. ölçümsüz. ölçətsiz. qabsız.
qaransız. gülümsüz. qıstasız.

sıymaq (y <> z <> d). sıdmaq. sıdmək. sıymək. sızmaq. süzmək.
süymək. südmək. işəmək.

sıymaq bax > **sımaq.**sıqmaq. qırmaq:düşman çərisin sıyıb elində
qırıb.

sıymaq sılmaq. qırmaq. yarmaq. kəsmək.

sıymaq simək. sıqmək. qırmaq. kəsmək. əzmək. pozmaq. basıb
yox edmək.

sıymızdı sözün tutmamaq. dönük. qırıq. əhdin sındıran. bəfasız.

sıymızmaq sözün tutmamaq. dönüklük edmək. əhdin sındırmaq.
bəfasızlıq edmək.

sıypalamaq saypalamaq. sayğamaq. sıyğamaq. sürçəşdirmək.
qayıstırmaq. keçindirmək. oxşamaq. lütf edmək.
mehribanlıq edmək.

sıypalmaq saypalmaq. sürçəmək. qaymaq.

- sıypamaq** oxşamaq.
- sıypav** sıǵpav. sıyǵaş. 1. yumşaqılıq. məhəbbət. 1. maliş.
- sıyqa** **sıyaq. sıǵa. sıǵ.** yayqı. yergi. yermə. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqrdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc. küygü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısilı. fısıntı. şayıə. boş söz. (bəd quyi.).
- sıyqal** sıǵal. qalay. cila. bəzək. bəzəş. süs. süsək. aldatıcı görünüş.
- sıyqamaq** **sıyğamaq.** saypalamaq. sıypalamaq. sayğamaq. sürçəşdirmək. qayıstırmaq. keçindirmək. oxşamaq. lütf etmək. mehribanlıq etmək.

- siyqamaq** **siyğamaq.** siyağlamaq. taslamaq: toslamaq. boyamaq. rəh qoymaq.
- siyqaş** **siyğaş.** siypav. siğpav. **1.** yumşaqlıq. məhəbbət. **1.** maliş.
- siyqi** **siyliq.** öğgü. övgü. övgi. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. özəndiri. özəndiriş. qızındırı. qızındırı. qızındırı. qoşqunduru. qoşqunduruş. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırırı. umsandırırış. umsatı. çəksindirırı. çəksindirırış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti. arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırırı. oxsandırırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.
- siyqi** **siyliq. siğliq. siğın. siyin.** həcm. həcim. çap. cüسسə. qonçay. qoyum. oyum. oylum. qonum. ölçüm. ölçü. ölçək. ölçə. dəğərlik. qab. qaran. gülüm. qıstas.

- siyqıl** nəcib. ağsoy. ağsöyək.
- siyqısız** **siğinsız. siyinsız. siyliqsız. siğliqsız.** həcimsiz. həcmsiz. çapsız. cüssəsiz. qoncaysız. qoyumsuz. oyumsuz. oylumsuz. qonumsuz. ölçümsüz. ölçsüz. qabsız. qaransız. gülümsüz. qıstasız.
- siyraq** sayraq. tat. tacik.
- siyraq** **siğraq. siğqar (< siq. sıx).** əş. tay. arxadaş. yoldaş. həmrəh.
- siyırılacaq** (yer). caytaq. caycaq (t < > c) taycaq. tayrılacaq. cayrılacaq. qayacıq. tayğaq. sıvşıq.
- siyırılan** siyırğaq. - **siyırılan yer:** siyırğaq.
- siyırılmaq** ayrılmaq. seçilmək.
- siyırılmaq** **sızılmaq. sıdırılmaq. sıdırılmaq. sızılmaq. 1.** siyırılıp qaçmaq. qaymaq. **1.** sezrilmək. çarpmaq. dəğmək. görüşmək. - işlərin sonu **sıdırıldı.** - yol **sıdırıldı. 1.** suçlanmaq. saçlanmaq. sivrilmək. bir nərsə yerindən çəkilib çıxarılmaq. **1.** tayılmaq. qaymaq. caymaq. **1.** yolqunmaq: uzanmaq. **1.** yulqunmaq. yolunmaq. **1.** ziyansız zərərsiz can qutarmaq. - bu məfləkədən **siyırılısaydıq** əcəb oldı. **1.** lütlənib hər nərsənin itirmək. -

siyırılıb yoxsulluğa uğradıq. **1. < siqrılmaq** (sıqmaq). sımaq. qırmaq. xilas olmaq. boşanmaq. qırılmaq. - bağısaqlarım **siyırıldı. 1.** sırqalmaq. çıxmaq. qaçsınmaq. sızmaq. **1.** qaymaq. sürtüşmək. oyulqanmaq. yamaqlanmaq. **1.** sezrilmək. sıdırılmaq. sızılmaq. çarpmaq. dəgmək. görüşmək. **1.** silcırmaq. sıylcırmaq. süzülmək. qaymaq. qaçınmaq.

siyırılmaq

siyırılmək. 1. qaşınmaq. qazınmaq. kətilmək. yolunmaq. silinmək. arınmaq. təmizlənmək. **1** qurtulmaq. **1.** ayrılmaq. - **ifadə, qiyafə satmaqla, tutmaqla, kənidini başqalarından ayrılmaq, siyırılmaq:** çalım atmaq, satmaq. çalımçılanmaq. çalımlanmaq. çağalanmaq. çağa yaxa satmaq. foslanmaq. tovlanmaq. qurumlanmaq. qurralanmaq. kibirlənmək. böyüklənmək. **1.** çalınmaq. **1.** qurtulmaq. - **güç durumdan siyırılmaq, qurtulmaq:** baltası kütükdən (kütük) çıxmaq.

- **günün bulutlardan siyırılıb görünməsi:** günəş açmaq.

- **işin içindən çıxmaq, siyırılmaq:** **1.** işi, sorunu çözübilmək. bir sorunu anlamaq, üstələmək, öhdəsindən gəlmək. - o belə **işlərin içindən çıxar. 1.** bir sorunu çözməyib, kəsdirib

atmaq. - işi yaş görüb **içindən sıyrıldı**. 1. bir işdən, konudan uzaq durmaq, atılmaq, qaçmaq. - **işləri** iyli gördükdə, **içindən çıxdı**.

sıyrılmayan taymağur. qaymaz. taymayacı. caymayan.

sıyrılmış çıxmış. - **utanqaçlıqdan, kişilikdən, bağlılıqdan çıxıb, sıyrılmış kimi, aşırı çılpalıq, sərbəslük göstərmək**: noxdasın qırmaq. qabaq çiçəyi kimi açılmaq.

sıyırım **sıdırım**. 1. sıırım. şax. düz. teyxa. dik. durumlu. - **sıdırım işliq** **ər**: işində qayım olan. iş adamı. 1. dəri. qabıq. üz.

sıyırım siyirim. sıırıq dəri. təsmə.

sıyırıncaq 1. qayaq yer. 1. qaypıncaq. çox gayan. gayğan. cayınsaq. tayınsaq. züvürgən. sürüşgən. 1. sıyırğağ. qayırğan. züvürgən. züvgən.

sıyırıntı 1. sıyırmadan artıda qalan nərsə. - bizim bəxdə düşən **sıyırntılar** oldu. 1. şırıx. bir paçadan uzunca qoparılan sıyıq.

sıyırıq 1. sürtüşən. sıyrılmış. sürtük. sırtıq. arsız. utanmaz. 1. sıırğ. uzun uzun uzanan. 1. bərə. çürük, əzik, sıxılmış kimi pozuqluq izləri.

sıyırıq	çizinti. cızıq. cızmaqdan oluşan yara. vurqun. bərə. çarpiq. çürük. kövrük. əzik. üzdən yara.
sıyırıqla	zərərle. - bu ağır olayı, yüngül sıyırıqla (zərərle) atladiq.
sıyırıqmaq	sırıqmaq. sıyırılmaq. qaçmaq. qurtulmaq. savuşmaq. xilas olmaq.
sıyırıtmaq	1. açılmaq. sırıtmaq. siyritmək. faş olmaq. azlıqların, saçuq suçuqların, eyb nuqsanların bir ucdan çıxması, gürünməsi. - onun suçları sırtır. 1. sırıtmaq. siyritmək. çılpaqlamaq. açıb göstərmək.
sıysı	sıyan. sıyavız. (sıymaq: bölmək), xain.
sıysız	sayqısız. kəpəz. kəpəzə. köpək. kövək. salıqasız. salmaksız. e'tibarsız. mübtəzəl. dəğərsiz. qiymətsiz.
sıysızlatmaq	salsızlatmaq. sayqısızlatmaq. salkasızlatmaq. kəpəzlətmək. kəpəzələtmək. köpəklətmək. kövəklətmək. e'tibarsızlatmaq. mübtəzəllətmək. dəğərsizlətmək. qiymətsizlətmək.
sıytım	sıydım. sıdım. saydam. açıq. aydın. parraq.
sıyumaq	bax > sıqmaq. sıqdırmaq. yenmək. pozmaq. yarmaq. - arпасız at aşumaz, arxasız alp çərik sıyumaz.

- SIZ** < > **qız. - taminqız: taminq + sız. 1. anlamaz. qanmaz. 1. bəcəriksiz. 1. anlaşılmaz nərsə.**
- sızan** sürən. süzən. axan. dinmiyən. dinlənmiyən. susmayan. durmayan. kəsilməyən. qırılmayan. qırışmayan. qoymuyan. qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan.
- sızan** süzən. axan.
- sızacaq** **sızığ. < sızmaq: ağrıyıb göynmək). 1. sızış. göynük. 1. sozaq. süzək. az olub sızaraq süzərək axan su.**
- SIZI** iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. duyqu. duyuy. duyum. duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. yüngül ağrı. acı. ağrı. dərd.
- **iti sızı, ağrı:** könül ağrısı.
- SIZI** **sızqı. 1. süzü. sancı. ağrı. buru. 1. iztrab. üzücü bir durumun sonucu olan tasa. ağrı. dalqınlıq. qayğı. üzüntü. 1. yaxınma. şikayət. 1. təqtir. damla damla axma. 1. sınıra toxunan, incə işliyən ağrı. - bacalarımda sızı vardır, bir takım sızılar gəzir. 1. ağrı. acıq. acı. incik. dərd. kədən.**

1. cızı. rəsm. nəqqaşi. 1. şikayət. 1. ağrı. dərd. 1. yançuv.
göynək.

sızılı acılı. dərdli. ağrılı.

sızılmaq sezilmək. hiss olunmaq. dolaysiyə anlamaq.
bəllənilmək.

sızıltama **sızıldama**. zarıldama. inləmə.

sızıltamaq **sızıldamaq**. **sızılmaq**. **sızlanmaq**. **zarıldamaq**. üzgün, acılı
səs çıxarmaq. fəğan etmək. inləmək. inrəmək. fəğan
etmək.

sızıltamaq **sızıldamaq**. 1. **sızıldamaq**. 1. şikayətlənmək. 1.
zırıldamaq. sızlanmaq. 1. sızlanmaq. sızıqlanmaq.
zırıldamaq. ağlaşmaq. şikayətlənmək. 1. sürəkli davamlı
yaxınıb şikayətlənmək. 1. yalınmaq. yaxınmaq.
yalvarmaq. rica' etmək. iltimaslanmaq.

sızıltatmaq **sızıldatmaq**. **sızlatmaq**. **zarıldatmaq**. üzgün, acılı
səsləndirmək. inləmək. fəğanə gətirtmək.

sızıltı sızlanma. sızıq. təzəllüm. şikayət.

sızıltı **sızlanma**. **sızılma**. **yanıq**. yanğış. yanğışiq. yanığış.
yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxnış.
diləkcə. duruşum. giley. şikayət.

- sızım** sızı. yaxınma. hüzün.
- sızın** sızıq. qaçın. qaçmaq, süzmək eyləmi.
- sızınmaq** **sezinmək. izlənmək.** keçirmək. duyqulanmaq. oyqulanmaq. düşünülmək. bilginmək. bəlginmək. hiss olunmaq. hiss edilmək.
- var yoxun **duyqulanmır**: hiss edmir
- **duyqulanmadan** gəlib keçdi: hiss olunmadan.
- ağır ağrı **duyqulandı**: hiss olundu. - qızqınlıq **duyqulandı**: hiss olundu.
- bu ayrılığa, onun dözəmməyib, tezliklə ərinməsi **duyqulanır**: hiss olur.
- bu uzun uzaqlıqdan sonra ilkin görməyizdə nə **duyqulanırsız**: hiss edirsiniz.
- sızıntı** 1. müqəttər. damla damla axıb yığılmış su, suvuq. 1. bir qabdan damla damla tərleyib axan suvuq. - yağ **sızıntısı**. su **sızıntısı**. 1. süzüntü. qoxarlıq. bel suyu. məni.
- sızıntı** süzüntü. sızıt. süzüt. sızma.
- sızıntu** az az axan nərsə.
- sızıq** (y <> z <> d). sıyıq. sıdıq. sidik. süzük. süyük. südük. işək.

- sızıq** **sıyıq. sıdıq. səzik. 1.** seziş. sezmə. çək. çəkə. güman. zənn. cırıq. sıriq. yırıq. yarıq. **1.** özəlliklə dişlərin aralığı. - bu sözü **sızıqdan** sızıtma. **1.** palto, əba kimi uzun geyimlərin sallaq ətəkləri. - **sızıq** yapıp əyləşdi: ətəyin yığıb oturdu. **1.** sızın. qaçın. qaçmaq, süzmək eyləmi. **1.** sızlanma. sızıltı. şikayət. təzəllüm.
- sızıq** **süzüg. 1.** sızma. casut. casus. nifuzi. **1.** dişlər ara olan aralıq. - bu sözni, **sızıqdan** sızıtma.
- sızıqlanmaq** sızlanmaq. sızıldamaq. zırıldamaq. ağlaşmaq. şikayətlənmək.
- sızırmaq** **sıdırmaq. 1.** bax > **sızmaq. 1.** sıyıрмаq. siyirmək. **1.** **sızlatmaq.** ağrıtmmaq. incitmək. - çimdikləyib **sızlatdı.**
- sızırmaq** süzürmək. arınlamaq. arıtlamaq. safatmaq. təsfiyə etmək.
- sızış** **1.** ağrı. dərd. **1.** dişin soyuqdan ağrması. **1.** ətin iğnə iğnə olması. **1.** **sızaq. (< sızmaq).** cışma. göynük.
- sızıtan** **sızıtan. sızdıran. sızdırıcı. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. geçirgən. geçirən. geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.**

aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
 dəğirici. sağıran. sağırqn. sağıricı. sürütən. sürütgən.
 sürütücü. axıtan. axıtqn. axıtıcı. götürən. götürgən.
 götürcü. çatdıran. çatdıraqn. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

sızıtmaq 1. sızdırmaq. sızğırmaq. əritmək. arıtlatmaq. 1.
 arıqlatmaq. zayıflatmaq.

sızıtmaq sızdırmaq. süzdürmək. süzütmək. əsrilmək.
 xumarlanmaq.

sızlama sızı. ağrı. dərd.

sızlama **sızlanma. sızıltı. yanığ.** yanğış. yanğışıq. yanığış.
 yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxnış.
 diləkcə. duruşum. giley. şikayət.

sızlamaq 1. ağırmaq. 1. çetnəmək. ağırmaq. acımaq. içi
 qararmaq. iç sızıntısı çəkmək. kapris yapmaq. sancmaq.
 ağırmaq. ağırmaq.

sızlamaq 1. **sızlanmaq.** şikayətlənmək. 1. ağırmaq. acımaq. 1.
 küyünmək. göyünmək. acımaq. şikayətlənmək. 1.
 ağlaşmaq. 1. **sızıldamaq. zarıldamaq.** üzgün, acılı səs

çıxarmaq. fəğan etmək. inləmək. inrəmək.

- **ağlayıb sızılmaq**: ayılıb bayılmaq.

sızılanan tarıquvçu. şikayətçi. tıqsısıvıq. dəvamlı şikayət edən.
yaxınan.

sızılanış yaxınış. yaxış. yaxıt. yaxıc. çapsı. çapsıc. çapsılanış.
çapılanış. giley. çilə. çilək. şikayət.

sızılanma 1. dartığ. şikayət. yanma. 1. sızıq. sızıltı. təzəllüm.
şikayət.

sızılanma **sızıltı. sızılma. yanığ.** yanğış. yanğışıq. yanığış.
yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxnış.
diləkcə. duruşum. giley. şikayət.

sızılanmaq 1. sızıldamaq. 1. şikayətlənmək. 1. zırıldamaq. 1. incir
mıncır etmək. ağlar kimi səs çıxarmaq. tıqsımaq. qarşı
qoymaq. bıqsınmaq. halından şikayət etmək.
tavursamaq. davursamaq. ağlaşmaq. şikayət etmək. 1.
sızıqlanmaq. sızıldamaq. zırıldamaq. ağlaşmaq.
şikayətlənmək.

sızılanmaq 1. sızılmaq. sızıldamaq. zarıldamaq. üzgün, acılı səs
çıxarmaq. fəğan etmək. inləmək. inrəmək. 1. sızılmaq.

- yaxınmaq. çapılanmaq. çapılanmaq. çapsılmaq.
qamsılmaq. gileylənmək. çilənmək. şikayətlənmək.
- sızlaq** **sızıldama.** soğuş su içməkdən, buz çiğnəməkdən
dişlərin üşüyərək uyuşması, zırcırışı.
- sızlaşmaq** ağrıışmaq. aqrıışmaq.
- sızlatan** toxunaqlı. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. dıramatik.
- sızlatmaq** **sızdırmaq. sızırmaq.** sızı duyurmaq. ağrıtmaq. incitmək. -
çimdikləyib **sızlatdı.**
- sızlatmaq** **sızıldatmaq. zarıldatmaq.** üzgün, acılı səsləndirmək.
inlətmək. fəğanə gətirtmək.
- sızma** 1. deşik. tərəşşüh. 1. **sızıq.** casut. casus. nifuzi. - **sızma**
var danışığı gözlə. 1. (su borusunun qaçaqları) qaçaq.
- sızma** **süzmə.** 1. **süzüş.** qaçaqlıq. qaçaq. qaşaq. qaçaş. -
boruda qaçaq (qaçaqlıq) var. 1. ələnti. (ələkdən, süzgəkdən
axan nərsə).
- sızmalı** **cızmalı.** cızqılı. çizgəli. çizləkli. cızqalı. cızaqlı. xətli.
qırafikli.
- sızmaq** (y <> z <> d). 1. sıymaq. sıdmaq. sıdmək. süzmək.
süymək. südmək. işəmək. 1. sürünmək. 1. **süzmək.**
axmaq. ənaiyi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. damlamaq.

gizli, bilinməz edinmək, girmək, çıxmaq. - **aralarından su süzməmək**: çox iyi ilişgide olunmaq.

sızmaq

süzmək. sezmək. sızırmaq. (z < > y) sıyıрмаq. 1.

sıyrılmaq. sırqalmaq. çıxmaq. qaçsınmaq. - balıq əlimdən

sızdı. 1. tərlemək. bala bala axmaq. - axşam olunca millət

meydandadan **sızmağa** başladı. **1.** gizli azca yavaşca

duyulmaq. süzülmək. - xəbər **sızdı.** - bu sözü ona **sızdır. 1.**

gizlicə bir bir yerə nərsenin arasına girmək. - düşman

arasına **sızıb** xəbər gətirdilər. **1.** ərimək. **1.** israf olmaq. -

süzməklə dəniz boşalar: **süzə süzə üzülür. 1.** yatmaq.

mürgüləmək. - gecə gündüzü sızmaqla keçir. **1.** qaymaq.

axmaq. sıyrılmaq. düşmək. - oğrular duvardan **sızıdılar. 1.**

tər kimi damla damla axmaq. tərəşşüh etmək. - su

küpündən, yağ **sızmaz. 1.** sərxoş olub bayqınmaq. - içib içib

sızdı. 1. sezmək. hiss etmək. dolaysıyla anmaq. - biz

sezmədən, oğrular malları çalmışlar. - başımda bir ağrı

sezirəm. - işləməməyin deməsədə, sözlərindən **sezdim. 1.**

ərimək. - yağ **sızdı. 1.** (günəş) bəlirmək. çıxmaq. ucu

görünmək. doğmaq. - gün **sızdı. 1.** arıqlamaq. zayıflamaq.

- sökəl **sızdı. 1.** çizmaq. çözmək. açılmaq. yaazmaq. **1.**

cızmaq. rəsm etmək. nəqqəşi etmək. 1. çözmək.
yazmaq.

sızqalıq kavşaqlıq. kağşaqlıq. köğşəklik. kavırlıq. kavıllıq.
ağrıqlıq. kəsəllik. kəsələklik. xəsdəlik. mərizlik. naxoşluq.

sızqaq göz pərdəsi.

sızqav xəsdə. kəsəl. - **sızqav** düşüb qaldı. - böylə **sızqav**, görməsin
ellər.

sızqavçılığ **sızqavlığ**. xəsdəlik. kəsəllik. sayrılıq. üzgünlük. kefsizlik.
mərizlik. naxoşluq. - **sızqavlığa** düşüb qaldı. - böylə
sızqavçılığ, görməsin ellər.

sızqavlanış sayrılanma. sayrılanış. xəstələniş. xəstələnmə.
alızlanma. alızlanış. kəsəllənmə. kəsəlləniş.
sırqavlanma. sırqavlanış. sızqavlanma. arğınlanma.
arğınlanış. ağrılanma. ağrılanış. acqılanış. acqılanma.
kəsillənmə. kəsilləniş. çorlanma. çorlanış. mərizləmə.
kefsizlənmə. kefsizləniş. naxoşlama.

sızqavlığ **sızqavçılığ**. xəsdəlik. kəsəllik. sayrılıq. üzgünlük.
kefsizlik. mərizlik. naxoşluq.
- **sızqavlığa** düşüb qaldı. - böylə **sızqavçılığ**, görməsin ellər.

- sızqın** - **sızqın sızqın**: buday buday. - **sızqın sızqın** həzin həzin ağlamaq: buday.
- sızqırmaq** 1. əritmək. sızırmaq. sızdırmaq. - yağı **sızqırmaq**. 1. süzüb, saralıb taxdan gedmək. - düşüncələr əlində **sızqarmış** canım.
- sızqırmaq** **sızğırmaq**. 1. cızdırmaq. həgg etmək. nəqş etmək. tərləmək. 1. sezgirmək. işarə etmək. 1. sezgirmək. ayırmaq. bəllətmək. 1. sızıtmaq. sızdırmaq. əritmək. arıqlatmaq. zayıflatmaq.
- sızrılmaq** **sıdırılmaq**. **sıyırılmaq**. 1. süzmək. züvmək. - balıq ələkdən, əlimdən **sızdı**. - ayağım **sızıldı**. 1. gözə çarpmaq, görünmək. - uzaqdan yol **sızıldı**: göründü. 1. sezrilmək. sıdırılmaq. sıyırılmaq. çarpmaq. dəğmək. görüşmək.
- sıztıran** **sızdıran**. **sızdırıcı**. **sızıtən**. **süzdürən**. **süzdürücü**. **süzürgən**. **süzürtgən**. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. geçirgən. geçirən. geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.

götürücü. çatdıran. çatdırıqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

sızırıcı

sızırıcı. sızdıran. sızıtın. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
 sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. geçirgən. geçirən.
 geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırıqan.
 aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
 dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
 sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
 götürücü. çatdıran. çatdırıqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

sızırıcı

sızırıcı. süzdürən. axıtan.

sızırılmış

sızırılmış. süzdürülmüş. safatılmış. təsfiyə olunmuş.

sızırmaq

sızırmaq. süzdürmək. sızıtmaq. süzütmək. əsrilmək.
 xumarlanmaq.

- **içəri, özünə sızırmaq, geçirmək:** almaq. - suvaq suyu **alır**.

- gönlər su **alıblar**.

- **bir savı, bilgini, xəbəri sızırmaq:** gizlicə bildirmək,

duyurmaq, ələ vermək. satmaq.

- **könlünə, içinə, özünə sızdırmaq, keçirmək**: almaq.

sızdırmaq

sızdırmaq. süzdürmək. sizitmək. (z < > d) siditmək. (d <

> y) siydirmək. 1. işətmək. axıtmaq. 1. sızıtmaq.

sızğırmaq. 1. əritmək. 1. arıqlatmaq. zayıflatmaq. 1.

əritmək. süzərək təmizləmək. 1. özündən çıxmaq.

qırcanmaq. özün çox yüksək tutmaq. özün dartmaq. -

nədən belə özünü **süzdürür**, bilmirəm. 1. israf etmək.

süzdürəsən. üzərsən. varın parasın **süzdürə süzdürə** üzdü

çıxdı başa. 1. tər kimi damla damla axıtmaq. tərəşşüh

etdirmək. - su küpündən, yağ **sızdırır**. 1. sərxoş edib

bayqıtmaq, uyutmaq. kefləndirmək. - içdirib içdirib **sızdı**. -

sızdırıb istəyin yerinə gətirdi. 1. **sızlatmaq. sızırmaq.**

ağrıtmmaq. incitmək. - çimdikləyib **sızlatdı**. 1. sezdirmək.

hiss etdirmək. dolaysiyə anlatmaq. bəlləndimək. - oğrular

sezdirmədən malları çalmışlar.

sıztürmək

sittürmək. sıztürməq. siydürməq. işətməq. - uşağı **sıztür**:

uşağı çiş tut. həyvanları qaşındırmaq.

- sibəq** **sibək.** 1. sopa. dəğnək. 1. **sübək.** **sıbağ.** ox. 1. dəğirmən taşının üzərində döndüğü dəmir. 1. cocuğun içinə işməsi üçün beşiğə qoyulan qamış.
- siberya** (rus) < **sıvra.** **sıvırya.** axarlı. uzun uzadı. sonsuz.
- sibir** < **sivir.** boş baş. azad.
- **donmuş bataqları olan sibir çölü:** tongra. donğra. (< **donğmaq).**
- sibirya** bax > **sibir.**
- sicil** yazılqanı.
- sicim** 1. **cicim.** hörülmüş qartma. örük. ip. urqan. 1. cıdar. cıdamlı, bərk ip, bağ. işgil. bu bağ, ağır yük, mal heyvanın əl ayağın bağlamaqdada yarar. incə ipə deyilən başlıq, saplıq. 1. **licim.** çalım. çəlim. qiyafə. üz. görmüş. 1. **sığım.** tutum. durum.
- **incə sicim:** qalın ip qınav. qənəb. qənəf. (< **qın:** örtük).
- sicim** bağ. ip. bağlac.
- **bükülmüş, qıvrılmış qıl, tük, sicim:** qarıl.
- **sicim** görməmiş ağ qaranı tanımır, ağ qaranı görməmiş **sicimi** nə tanır. (zolağ görməmiş ağ qaranı tanımır, ağ qaranı görməmiş zolağı nə tanır.).

sicit	sicid. zeytin.
siçansırt	qır at rəngi.
siçovul	alanqırat. böyük siçan.
sifariş	ismariş. buyruq. buyur.
sifət	say. sayı. qara sifət: qara sayı. miqdar sifəti: ölçü sayı. tərtip sifəti: sıra sayı.
sift	SIXI.
sil	arın. düz. təmiz. pak. - sil süpürleyib, kör köhnə nə varsa çöpə qaşıvdı. (qaşıvdı: atdı).
sil	hayvan poxu.
sil	sil silik. çimçavat. qolay bəğənmiyə. ariq tinli, məzaclı. - sil kişi. - sil at: az yem yiyən heyvan.
silamaq	ulaltmaq. hörmət qoymaq.
silaq	silağ. hödür. sayqı. silə. hörmət. tə'rif. silağlamaq: hödürləmək. tə'rifləmək.
silcəq	silcək.siləcək. silək. siləc. silgic. silgi. silici. silik. silən. silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara. əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə. əllik. dəsmal.

- silcimək** kımırlamaq. hərəkət.
- silə** bir həcim ölçüsü birimi, yaxlaşiq litrə. silmə. ağızına qədər dolu. ağza ağız.
- siləc** silək. silcək. siləcək. silgic. silgi. silici. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə.
əllik. dəsmal.
- siləcək** hamam hovlusu. dəsmal.
- siləcəq** **siləcək.silcək.** silək. siləc. silgic. silgi. silici. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə.
əllik. dəsmal.
- siləmək** **sılamaq. saylamaq.** 1. ağırlamaq. 1. riayət etmək.
gözətləmək. hörmət qılmaq. 1. selləmək. saypamaq.
saytalcılamaq. səpəmək. lütf etmək. mehribanlıq
göstərmək. 1. əl sürmək. sütmək. çəkmək. 1. yaxşı iyi
davranmaq. oxşamaq. - paltarın **oxşa** təmizlə.
- siləməyən** qaldıramayan. qazamayan. gidərəməyən.
- silən** **silgi. 1.silək.** itik. itgi. itən. itələyən. arıdan. arqıt. silən.
pak kon. 1. silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silici.

silik. silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə.
əllik. dəsmal.

siləq

silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silici. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə.
əllik. dəsmal. **1. silən. silgi.** itik. itgi. itən. itələyən. arıdan.
arqıt. silən. pak kon.

silətmək

əl sürüb oxşamaq. uğurlatmaq. sayqılamaq.

sili

arınılıq. təmizlik. nəzafət.

sili

şərəfli. ismətli. iffətli. arıt. arın. pak. təmiz.

silici

arıdan. təmizləyən. nəzafətçi.

silici

silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. hovlə. yaylıq.
əllik. dəsmal.

sililiq

sililik. siliklik. arsalıq. arassalıq. ismət.

silim

təmizlik. arınma. - **pıçaq silimi:** uzun sürə işlənmemiş işə
başlanıq.

- silinmədi** qaldı. sürdü. keçmədi. dəvam etdi. dəğişmədi. olduğı kimi sürdü. - uydurucuların etgisi genədə **qaldı**. - ləkələri sildim genə **qaldı**. - dünya çöndü, o keçmiş kimi **qaldı**.
- silinmək** 1. aşınmaq. qazınmaq. yodluşmaq. yutulmaq. yodunmaq. odunmaq. yodulmaq. yutulmaq. yox edilmək. 1. öprənmək. yox olmaq. 1. yuyunmaq. yodluşmaq.
- silinmək** yox olmaq. məhv olmaq.
- **izi silinmək**: itmək. yoxalmaq.
- silinmiş** 1. oxunmaz. silik. 1. çalıq. pozulmuş. tərd olunmuş. qoğulmuş. çıxarılmış. dövrüdən atılmış, çıxarılmış.
- silinmiş** 1. pozuq. silik. əsgimiş. 1. silintili. oyulmuş. qazıntı.- **qazıntı** kağızı dayiriyə sunmaq, göndərmək olmaz. - işləridə **qazıntı** olmamalı.
- silinti** arıylanış. arıtlanış. təmizləniş.
- silintili** silinmiş. oyulmuş. qazıntı.- **qazıntı** kağızı dayiriyə sunmaq, göndərmək olmaz. - işləridə **qazıntı** olmamalı.
- silintir** **silindir**. içi salınmış, alınmış boş túb, lülə.
- siliq** **silik**. 1. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. kövrük. köhnük. kövnük. çözük. çürük. əsgik. geçgin. keçgin. paslı. bastınacaq. bastan. sürəgən.

sürülmüş. üzgün. pozqun. pozuq. təftəmiş. təptəmiş. 1. saxlı. ismətli.

siliq

silik. siliv. 1. silqu. arı. arın. aydın. təmiz. şəffaf. 1. (#) pozuq. əsgimiş. silinmiş. - **silik aqçə:** əh rufu, cizqisi gedmiş para. 1. bakirə. 1. saf. 1. arın. təmiz. incə. saf. yumşaq. düz. namuslu. dürüst. 1. əl dəğməmiş. bokr. 1. dadlı dilli. 1. covmət. igid. - **siliklik:** iyid. covmətlik.

siliq

silik. silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silici. silən. silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara. əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. hovlə. yaylıq. əllik. dəsmal. 1. fəsih. açıq, arın dilli. 1. üzsüz. kimliksiz. şəxsiyyətsiz. üzrəsiz. ərdəmsiz. 1. oxunmaz. silinmiş.

siliq

silik. sılıq. 1. yüzsüz. qüstax. sırtıq. siltik. 1. boş. anlamsız. heç. 1. görümsüz. göstərişsiz. quvatsız. alımsız. biçimsiz. tanıqıvsız. bəlirsiz. göstərişsiz. diqqət çəkməyən. 1. yumşaq. saf. sığan. tovsız. 1. təmiz. incə. yaqışıqlı. dadlı dilli. - **silik** ər.

siliqlik

iyid. covmətlik.

siliqliq

siliklik. 1. sililik. arsalıq. arassalıq. ismət. 1. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.

sındıramazlıq. sınğıramazlıq. sığqılamazlıq.

mənimsəyəməzlik. öğrənəməzlik. öğrəşəməzlik.

aşınamazlıq. əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq.

çəkənəməzlik.

siliqliq

siliklik.çəkimsiz. unutqanlıq. fəramuşkarı. ilgisizlik.

maraqsızlıq. bəlirsizlik.

silişmək

1. sıyrışmaq. siyrişmək. sıtrışmaq. 1. yoduşmaq.

yutuşmaq. qidərişmək.

silit

əsgit. pozut. solut. sovut. çürüt. yararsız. yarparıt. yıprıt.

püskürt. püsküt. korlat. dıışıq. dıışqı. batil. batil, ibtal

olmuş.

silit

sılit. bitgin. yorqun.

silitiş

silitmə. əsgitmə. əsgitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma.

yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış.

pozutma. pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş.

çürütmə. çürütüş. dıışqıtma. dıışqıtış. ibtal etmə.

batillətmə.

silitlik

sılıtlıq. bitlinlik. yorqunluq.

silitmə

silitiş. əsgitmə. əsgitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma.

yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış.

pozutma. pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş.
 çürütmə. çürütuş. dışqıtma. dışqıtış. ibtal etmə.
 batillətmə.

silitmək əsgitmək. yarpıtmaq. yıprıtmaq. püskütmək. püskütmək.
 pozutmaq. solutmaq. sovutmaq. çürütmək. korlatmaq.
 dışqıtmaq. ibtal etmək. batillətmək.

siliv bax > **siliq**.

sillə <> **silli**.

sillə şabba. şımar.

silli **sillə**. əlli-altı. çəkə. çək. çapalaq > şapalaq. şamar. beş
 qardaş. toxat. şamar. - **silli**, **toxat çəkmək**. (vurmaq. atmaq.
 çəkmək. dartmaq). - **sillə çəkmək**: sillələmək. çəkləmək.
 çəkmək. sillələmək.

silli 1. şapat. şabat < **çapat**. şapalaq. çapalaq. toxat. taskı.
 təsği. 1. şaplaq. çaplaq. şapalaq. çapalaq. toxat. 1.
 yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. şapalaq.

silliləşmək yasqaşmaq. tasqatmaq.

silliq **sillik**. silik. düz. saf. sürüzsüz.

silmə 1. oğma. sürtmə. 1. silməcə. başacan dolu. - **silmə**,
təpəsinə dək doldurmaq: doruqlamaq. təpələmək.

ağızlaşmaq. **1.** qaldırış. götürüş. kəşiş. kəriş. qazış. yoxuş
(yox etmə). gidəriş. gedəriş. qırış. qırım. qırxış. qırxma.
çarpış. çalış. dəriş. həzf. **1.** qıncaqınc. dopdolu. tıxabasa.
ağzına dək.

- **arıtlama, arassalama, silmə, təmizləmə aracı:** arqıç.
yarqıç.

silməcə **qapsaca. qabsaca. 1. qolmaca. qarmaca.** yağlıq. yaylıq.
əlbezi. əlbez. əlbez. əldəsmalı. əllik. dəsmal. **1. qolmaca.**
qarmaca. cibbezi. cibbez. **1.** bulaşlıq. bulaşlıq bezi.
çirklilik. **1.** silmə. başacan dolu.

silmək **1.** sinmək. ərimək. həzm, təhlil etmək. **1.** sürmək.
sürtmək. oğmaq. **1.** dərmək. - **göz yaşın silmək:** dərmək.
1. qərələmək. çizmək. cızmaq. batil etmək. **1.** qaldırmaq.
götürmək. kəsmək. kərmək. qazmaq. yoxatmaq.
gidərmək. gedərmək. qırmaq. qırxmaq. çarpmaq.
çalmaq. dərmək. həzf etmək.

- **andacın silmək: andacdən atmaq:** biri ilə ilişgilərin sona
ərdirmək.

silmək **1.** sürmək. (üz silmək. (əli) üzə sürmək). **1.** arımaq.
arınlaşmaq. təmizləmək. **1.** ütümək. ötümək. təgirmək.

safatmaq. 1. yamlamaq. süpürmək. yığmaq. 1. yozmaq. - onun tozun **sil**: yoz. - bitiyi **sil**: yazını yoz, poz. 1. axıtmaq. sirkitmə. nərsənin suvuqun çəkmək. qazımaq. qaşmaq. qurutmaq. dolmuş ölçəyin duruqlamasını (ağzından artıq, qabarmış bölümünü) silib tarazlamaq. safaltmaq. yalamaq. diləmək. dilləmək. sürmək. 1. süpürmək. 1. sürtmək. 1. yoğmaq. pozmaq. məhv etmək.

- sudan çıxdın saçını **qurut**.

- bu tümlədən (cümlədən) bu sözü **qazın**.

silo	(< saq). bax > saqla.
silqə	silke. sirkə. böcək yumurtası.
silqələmək	silqələmək .silqəmək. silkmək. çırpışdırmaq. çırpışdırmaq. çıbirtmaq.
silqələmək	silqələmək . silqimək. oynamaq. təpsimək.
silqələtmək	silqələtmək .silqətmək. silkitmək. çırpdirtmaq. çubuqlatmaq.
silqəlmək	silqəlmək . əsmək. titrəmək. dəbəşmək. ırğılmaq. qımılmaq. qaqmaq.
silqəmək	silqəmək . titrətmək. yaymaq.

- silqəmək** **silkəmək**. silkələmək. silkmək. çırpışdırmaq. çırpışdırmaq. çıbirtmaq.
- **nərsəni çabıq, sürəkli çalxalamaq, sallamaq, silkəmək**: çıpmaq. çırpmaq.
- **yenin silkəmək**: xaz keçmək. bıqmaq.
- silqəmək** **silkəmək**. çalxamaq. qaqmaq. təkənmək. tiskinmək.
- silqən** **silkən**. silgir. şingir. səpən. əfşan.
- silqən** **silkən**. sirkən. sirkək. silkək. uykusuzluq. yuxusuzluq.
- silqənmək** **silkənmək**. sinğrimək. yavaşca sıçramaq.
- silqəq** **silkək**. sirkək. sirkən. silkən. uykusuzluq. yuxusuzluq.
- silqər** **silkər**. təprəm. zəlzələ.
- silqəşmək** **silkəşmək**. salqışmaq. sivrişmək. tükləri ürpəşmək, qabarmaq.
- silqətmək** **silkətmək**. silkətmək. silkələtmək. çırpıdırmaq. çubuqlatmaq.
- silqi** **silgi**. **silən**. **silək**. itik. itgi. itən. itələyən. arıdan. arqıt. silən. pak kon.
- silqi** **silgi**. **silki**. **1**. silqic. silgir. sallayaraq, təprətərək silmək aracı. **1**. titriş. titiş. sıçraş. diksinmə. **1**. arınma. təmizlik.

parlaqlıq. 1. siləcək nərsə, bez, parça. dəsmal. 1. sarsı.
sallaq.

silqi

silgi.silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silici. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. yaylıq. hovlə.
əllik. dəsmal.

silqic

silgi. silgir. sallayaraq, təprətərək silmək aracı.

silqic

silgic.silək. silcək. siləcək. siləc. silgi. silici. silik. silən.
silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. alqara.
əlqərə. qolsiləc. çapıt. çavut. əlbezi. yağlıq. hovlə. yaylıq.
əllik. dəsmal.

silqim

silkim. cəsür. gözüqara.

silqimək

silkələmək. oynamaq. təpsimək.

silqinmək

silkinmək. 1. sallanmaq. yalpalanmaq. 1. atılmaq.
fırlamaq. 1. ilərləmək. iləri gedmək. 1. əcələ etmək.
çabıq davranmaq. 1. sirkinmək. siskinmək. disginmək.
yuxudan xələcanla oyanmaq. sallanmaq. təhrik olmaq. 1.
ürpərmək. 1. yalınmaq. soğunmaq. soğqunmaq.
lütəlmək.

- silqinmək** **silkinmək.** 1. çırpınmaq. çarpınmaq. talbınmaq. dalbınmaq. talpınmaq. təprənmək. 1. lütlənmək. yalınmaq. soğunmaq. soğqunmaq.
- silqinti** **silkinti.** 1. sarğıntı. sağrıntı. sarqın. sağqın. sağın. damla. 1. silgiş. sallaş. titiş. titriş. irtiaş.
- silqintirmək** **silkindirmək.** 1. sallatmaq. titrətmək. 1. tələstirmək. əcələ etdirmək. sıxışdırmaq. 1. hərəkətə gətirmək. canlandırmaq.
- silqir** **silgir.** 1. silqic. silgi. sallayaraq, təprətərək, titrətərək, təhriklə silmək aracı. 1. şingir. silkən. səpən. əfşan.
- silqiş** **silgiş.** 1. arınış. paksazi. 1. sallaş. titiş. titriş. təhrik.
- silqiş** **silgiş.** silkiş. sallaş. titriş. titiş. təhrik.
- silqişmə** **silkişmə.** qaqma.
- silqişmək** **silgişmək.** arınmaq.
- silqitirmək** **silgidirmək.** sallayıb, silkiyib arıtlamaq.
- silqitmək** **silkitmək.** silkətmək. silkələtmək. çırpdırmaq. çubuqlatmaq.
- silqmə** **silmə.** tozama.
- silqmə** **silmə.** qıvrıkcı. tüklü dəri başlıq.

- silqmək** **silkmək.** 1. sallamaq. 1. sirkmək. sallamaq. titrətmək. təhrik edmək.
- **baş silkmək:** baş sallamaq.
- **qol silkmək:** əl sallamaq.
- **qanat silkmək:** qanat çırpmaq.
- silqmək** **silkmək.** silkəmək. silkələmək. çırpışdırmaq. çıpışdırmaq. çıbırtmaq.
- silqmək** **silkmək.** 1. sirkmək. 1. toxumaq. çırpmaq. - ağac **toxumaq.**
- **omuz silkmək:** çiyin silkmək. boynundan atmaq. qəbul edməmək.
- silqnəmək** ziğilə əm səm, dərman yapmaq, sağaltmaq.
- silqtqu** sayqılamaq. saya tutmaq.
- silqu** silik. arı. arın. aydın. təmiz. şəffaf.
- silsilə** - **dağ silsiləsi:** sıradağ.
- silsilə** (**< sər sərə. sır sıra**). {**< sır - sıra < sıra - sıra.**} 1. alanğ. zol gedip yatan, böyük uzun nərsə, təpə. sıra dağlar. 1. qordon. sıra. - **qaraqol** qordonu. 1. sıra. tizim. dizim. - **sıra dağlar:** taraq taraq dağlar.

- silsüpürləmək** qaşıtmaq. qazıb, silib arıtlatmaq, təmizlətmək. sil süpür
edmək.
- siltə** hərəkət. qımıl. cünbüş.
- siltəmək** 1. silkəmək. silkinmək. 1. atmaq. daş siltəmək. 1.
hərəkət etmək. qımıldanmaq.
- siltik** silik. sılıq. sırtıq. heç. boş. qüstax. anlamsız. yüz­süz.
- siltiri** **sildiri**. qıldızlama. arıtlama. arınlama. təmizləmə.
pahlama.
- siltirmək** **sildirmək**. 1. yodturmaq. yutturmaq. 1. yozturmaq (z < > t
) yodturmaq. yoddurmaq. yoxdurmaq. pozdurmaq.
- sim** - **simi xardar**: tikəntel. dikəntel. tikəntel. tikanlı sim, tel.
- **tel, sim döşəyən**: yaltıqçı. kablçı. simkeş.
- sim** 1. isim. simgə. im. nişan. iz. im. 1. tel. sırma. şunur. - **sim**
sıxı: çox dar. artıq sıxılmış. 1. tel. tar. dar. ip. sap. əriş.
ərsiman. ərisman. risman. boyluq.
- sımaq** **sim ağ**. **çim ağ**. **çim mağ**. ağapbağ.
- simək** siqmək. sıymaq. qırmaq.
- simirmaq** **simurmaq**. **sımırmaq**. somurmaq. - sütün **sımır**.
- simitən** (< sımaq. sıqmaq). 1. sımıqan. siman. qıran. dəf edən.
üzən. qəbul etməyən. 1. boyunğu. dikqafa. öngər. inad.

1. gərik. gərgin durmaqlıq. öngü. çox önə verən. öngər. inad.

simitən boğazlıyan. əldən salan. tutub bıraxmayan. yaxalayıcı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. düddürü. diddiri. dirəngin. dirəngən. suvaşlıq. sıvışlıq. sırtıq. simic. üzlü. donqıl. donqal. donqul. donquz. donqaz. donqa. danqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. ləcuc. qallac (> **kəllaş** (fars)).

simitənləşmək sinsiləşmək. gizli iş yapmaq. saman altı su yeritmək.

simpatik gözəl. batqın. batnıq. sevimli. qonqur. qonaq. ruhlu. yaxımlıq. uyqun. görk. yaxışlıq.

simqə **simgə**. imrə. ima. im. yansı. yanıs. endik. çaqma. çaqmaca. işarə. çaqma. çaqmaca. işarə. - **simgə, işarə, imrə, ima ilə anlatma**: çıtlatma. ip ucları verərək sezdirmə. - **yenidən dirilmiş, güclük simgesi, simbolu**: qartal.

simqələmək **simgələmək**. imgələmək. damqalamaq. dağlamaq. dağlamaq. markalamaq. izləmək. izlətmək. nişanlamaq.

simqələnilmək **simgələnilmək**. imlənilmək. imgələnilmək. umlanılmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. çiznilmək.

- cızınılmaq. işarə qoyunulmaq. damqalanılmaq.
dağlanılmaq. markalanılmaq. nişanlanılmaq.
- simqəli** **simgəli.** izli. bəlihtili. yansılı. yanısı. imli. nişanlı. əlamətli.
- simqəsiz** **simgəsiz.** yanısız. yansısız. imsiz. izsiz. bəlihtisiz.
nişansız. əlamətsiz. işarəsiz.
- simqəsizlik** **simgəsizlik.** bəlihtisizlik. yanısızlıq. yansısızlıq. imsizlik.
izsizlik. nişansızlıq. əlamətsizlik. işarəsizlik.
- simqeş** **simkeş.**yaltıqçı. kablçı. tel, sim döşəyən.
- simsar** 1. araçı. araç. ıslatıcı. ıslac. vasitə. qasmaçı. qırmaçı.
qasmac. qırmac. qıtmac. dəllal. 1. əsgü püsgü, cında
yamalı, köhnə nərsələrlə uğraşan, alverləyən. qırqaçı.
xırqaçı. könəçi. əsgüçi. tikici. araçı.
- simsar** əntiqəçi. qoltuqçu. köy köhnə alıb satan. qaluraçı.
köhnəçi. əsgüçi.
- simsitmək** samsıtmaq. incitmək.
- simşək** {- "ıldırım" bir yerə dəğdi isə, elə "ıldırım. yıldırım" deyilir. -
ıldırımın uzaqda çaxan ışığına "simşək" deyilir. - ıldırımın
səsinə "göy gurlaması" deyilir.}.
- simurmaq** **simirmaq. sımırmaq. somurmaq.**
- simurq** **simurğ.** saymaruq. samurqaq; bülbül.

- sin** 1. deney. denəmə. 1. əndam. göstəriş. 1. qəbir daşı. 1. qəbirin özü. gömüt. gürgan. qurqan. qala. türbə < **tüprə**. körüstün. gömüt. kövrö. 1. basağa. qəbir. gor. bükür. gömül. qəbir. qaranlıq yer. məzar. - **sin daş**: baş daşı. toka. - **sin daşı**: tükədaş. tükədaş. tuqadaş. qəbirdaşı. 1. oba. qəbir. məzar.
- sin** **sın**. 1.ciq. cih. hır. ıra. yaradılış. qurum. qılıq. özəlik. özgül. özgülük. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter. fitrət. 1.**sinək**. qəbir. məzar. sonöy. sonev. sonav. son duraq. qara yer. gömüt. qəbir. qaraçat. qaraçatı. qaradaç. qaradam.gəvər. gəvir. qəbir. qəbr. çuxur. govur. gor (< **kəv**. **kav**. **gəv**. **kov**). qəbr. 1. sinir. özgülük. xislət. karakter. adət. 1. gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq. dalıq. qəbir. məzar. türbə. daxma. damğa < tuqma. dinləlik. dinlənik. qara yer. gor (< **kovr**). - bu nə **sinirdi** qaplandı. 1. qəbir. dinlənik. dinləlik. 1. sın. dalıq. qəbir. məzar. - **sində** (qəbirdə) yana qoyulan böyük yassı **daş**: beşik daşı. - **dil bir, sin bir**: üz bir öz bir: özü bir sözü bir. - **gor, sin, qəbir daşı**: balbal. - bu **sinirlər** atılmalıdır.

- **dik, topar sin, qəbir**: qaqlıq. gorqan. məğbərə.

- **sin, gömüt, qəbir daşı**: qapaqlıq. qabaqlıq. qapaq daşı.

- **üstü açıq, yaxud qapaq daşsız sin, gömüt, qəbir**:

qabaqsız. qapaqsız.

sincir **sincir**. bax > **tinqir**.

sincitmək sinsitmək. samsıtmaq. incitmək.

sinçe cəhrə. bənzir.

sinçü pidə. somunla yufqa arası bir çeşit əkəmək.

sinə 1. gizli yer. quylaq. - 1. sirr. gizik. 1. bağır. sıqlam.

sıqlam. 1. qoyun. göğüs. 1. kökrək. göğüs. ürək. bağır.

ökə. ökkə. öggə. öpgə. tüş. döş. köks. ağ ciyər. şüş. 1.

ökə. **sinğə**. öp. öpgə. öpək. köks. bər. köks. qoyun.

qoğuş. ağıuş. - al **qoynuva**. - nənəsinin qoynunda böyüyən

uşaq. - qoyun qoyuna: birbirinin qucağında. - o mənim

qoynumdadır: o mənimdir. o mənədir.

- **bərə al: bər al**: yadla. yadında saxla.

sinə göğüs. gövüs. döş. qapas. qas.

- **sinə gəlmə: sinə gərmə**: göğüsləmə. qarşı dayanma,

durma. muxalifət etmə.

- **döğ sinəvə, canın çıxan dəkcə** (qədər).

- **göğsün, sinəsin sökməyə çalışmaq**: ösgürmək. öksürmək.

üksürmək. kavsırmaq. qağsırmaq.

- **tər sinə**: nar məmə. - **çox istirəm tər sinə** (), **işlər gedir**

tərsinə. - **çox istirəm tər sinə, işlər gedir tərsinə**.

- **sinə gəlmək, gərmək**: göğüsləmək. qarşı dayanmaq,

durmaq. muxalifət etmək.

- **sinə gəlmək**: göğüsləmək. qarşı dayanmaq. muxalifət

etmək. müqavimət etmək.

- **geniş sinəli**: göğüslü.

- **göğüs, sinəylə kürek**: qorsağ.

- **sinə gərib, şişinmək**. gərişmək. gərnişmək. şişitmək.

toğlatmaq. - **sinə gəlsin**: iyi gəlsin. sinsin. afiyət olsun. nuş

olsun.

sinəc

(< sinmək. sınmaq: oturmaq. çuxurlanmaq). isnac.

sıkınc. sikənc (> şəkənc _(fars)). çin. ermə. əğmə. axma.

sinək

sinək. sin. qəbir. məzar.

- **sivrisinək**: qarqırı. qırqarı.

sinəli

göğüslü. döşlü. iri məməli.

sinəlik

göğüslük. döşlük. peşgire. önlük. korset.

sinəmək

əsnəmək. çavdurmaq.

- sinəmək** sinmək. süzmək.
- sinən** - **tez sinən, həzm olan**: singin.
- sinən** **siğən**. soxulcan. girişgən. - **cana sinən**: cana sinər. içə hopan. siğəcə. siğçə.
- sinənim** sınıanım. işənim. içəlim. ciyərim. imanım <> inamım. güvənim. canım. dosdum. qardaşım.
- sinəq** **sinək. 1. (s < > ç)** çinək. çənək. çanaq. qab. **1.** sivrisinək. cibin. - **iri sinək çeşiti**: gövəm: dəvəqaçıran.
- **atsinəyi**: qarçibin.
- **qarasinək**: eşşəksinəyi.
- **sivrisinəq**: - **sivrisinəklərin kiçik çeşiti**: qarqara.
- sinəq** **sinək. siğək. 1. (< siğmək**: içəri girmək). ağac, yer dəliklərinə sinən, siğən, yanı soxulcanlıq, girişgənlik qılığı, xəsiyəti olan kiçik uçar böcək. **1. (< sin. sin)** içi oyuq olub nərsə qoymağa yarar qab. özəlliklə su küzəsi.
- **sivri sinək**.
- **it sinəyi**: köklə. çibin. milçək.
- **eşşək sinəyi**.
- **at sinəyi**.

- yaşıl **sinək**.

- qara **sinək**: milçək.

sinəqlənmək **sinəklənmək**. (**sinək** + **lənmək**: yoxsulmaq. boşalmaq).
qudqulanmaq: (**qudqu** + **lanmaq**: yoxsulmaq. boşalmaq).
kəndindən **sinək** qoğmaq.

sinəqliq **sinəklik**. milçək qıran.

sinəqliq **sinəklik**. **sinğəklik**. pürüslü olub, **sinək**, milçək qoğmaq
üçün yelpik. milçək qoğan.

sinər (yemək, içmədə). - **sinər olsun**: iyi gəlsin. nuş olsun.

- **sinər olsun**: afiyət olsun.

sinər nuş. - **sinər sinər**: nuş nuş.

sinətən **sinədən**. irticalən. bədahətən. doğacdən. içinə doğmuş,
içdən gəlmiş kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma,
bəstələmə.

sini **sını**. **singi**. **1**. hər nəyin siniləni, gəvrəyi, duzuluşu, dadlısı,
yeməlisi, gözəli, xoş tə'mi. - nə **sini** qızıdır. - nə **sini**
yeməklər düzüldü. - bir **sini** dəğər, min **sinssizə**. **1**. həyalı.
utanqaç. **1**. **sını**. **sınır**. **sınğır**. yer. yerləşən yer, orun. **1**.
yapraq. **gizik**. **gizli**. **1**. **təpsi**. **təbsi**. **badnos**. **padnos**. **1**.

utancaq. - **sinərək**: utanaraq. **1.** (< sinğmək). təpsi.

- **siniyi qurmaq**.

sini yasqı (< **yastı**). təpsi.

sınıf quma. soy. qəbilə. boy.

siniləmək çənələmək. çəniləmək. inləmək. iniləmək. itin, ağlamağı andıran çıxaran inilti.

sinilən sinğısın. sinğıtın. sınıan. sinğqin. sinqin. sinğqın. sinğın. həzm olunur. həzmi qolay.

sinilmək əmrülmək. amrulmaq. çəkilmək. sorulmaq.

sinilməz **sınmaz**. əriməz. həzm, təhlil olmaz. çözülməz.

sininməmə **sınınmama**. yatsınmama. bəğənməmə. uğranmama.

büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma.

istəməmə. sevməmə. dadalmama. dadlanmama.

məmnun olmama. şadlanmama. xoşlamama.

xoşlanmama. xoşnud olmama. razılaşmama.

kefalmama. işmə'zaz.

siniq **sinik**. **1.** qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz. bağdaşmaz.

büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkik. çəkgin. dirlişiksiz. gizik.

içədənük. içədənüş. içəqapanıq. içəqapanış. keçimsiz.

keçiniksiz. kərik (< **kərmək**. **kəsmək**). küncənik.

qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq. qırıq. soyut. uyuşmaz.
yalnız. yalsın. yalzin. quşəgir. imtizacsız. münzəvi. 1.
qorxub bir bucağa sığınmış. 1. içik. içtəpi. içgüdü. dürtü.
içdən gələn girəyiş, islik, istək, dilək. qaplıca. qapcıq.
həvəs. doğal, təbii istək. fitrət. sirişt. nəhad. təbiət.

siniqliq

siniklik. çəkiklik. çəkginlik. alışmazlıq. bağdaşmazlıq.
dirliksizlik. dirlişiksizlik. giziklik. içədönüklük. içədönüşlük.
içəqapanıqlıq. içəqapanışlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik.
küncənlik. qapanıqlıq. qaynaşmazlıq. qırağsınlıq.
qıranlanıq. qırıqlıq. qopqunluq. qopuqluq. uyuşmazlıq.
yalzınlıq. yalsınlıq. giziklik. inzivalıq. quşəgirlik.
imtizacsızlıq. münzəvilik.

sinir

sınır. 1. fitri. 1. qas. kas. əsəb. 1. sin. sifət. özgülük.
xislət. karakter. adət.

- **xoşsinir: xoşsınır:** yatqın. cana yatan. xoşagələn. iyi aşınan,
həzm olan nərsə. nuş olan.

- bu nə **sinirdi** qaplandın. - bu **sinirlər** atılmalıdır.

- **sinir yıpranması, pozuqluğu:** əsəblərin dağılması. - **sınır
gəvşəkliyi:** ə'sab susluğu, pozuqluğu. - **diz balçaları, kasları,
sınırları:** dizgə. diz bağı. - **nərsənin sınır ötəsi:** dışarı. taşra.

dış. eşik. xaric. xarici. - **sınır boyu**: sərhədd. - **sınırın aşmaq**:
çizmədən yuxarı çıxmaq. - **sınırlı sorumlu quram**: şirkət ba
məsulləti məhdud. - **tarla sınırı**: an.

sinir sınır. həzm olunan nərsə. içlənenən nərsə. gəvgin.
çivgin. yağlı. doyurucu. bəsləyici. dadlı.

sinirilmək **sinirlənmək. sınırilmaq. sınırlanmaq.** qasınmaq.
qasılmaq. (balçaların aşırı sürə (həddindən artıq) qısılı,
çəkili, gərili qalması). əsəbilənmək. əsəblənmək. təşvişli,
mütəşənnic olmaq.

sinirlənmək **sinirilmək. sınırilmaq. sınırlanmaq.** gərmək.
gərinmək.qan başına çıxmaq. qan başına sıçramaq.
qadımaq. qaqımaq. qızmaq. qasınmaq. qasılmaq. (balçaların aşırı sürə (həddindən artıq) qısılı, çəkili, gərili
qalması). allanmaq (ala çarpılmaq). yenğlənmək.
yenlənmək. yellənmək. cinlənmək. əsəbilənmək.
əsəblənmək. təşvişli, mütəşənnic olmaq.
- **çox sinirlənmək**: qanı qurumaq.

sinirli **sınırlı.** alındıç.alıntığ. alınsığ. alınsıv. histərik. əsəbi.
cinlil. tez alınıb özünü itirib hirsleşən.

sinirli	sinli. 1. özgülü. xasiyyətli. xislətli. sifətli. karakterli. 1. bulağaylı. boğnaqlı. böhranlı. gərilimli.
sinirlilik	bulağay. böhran. gərilim.
sinirlilik	sınırlılıq. alınsıvlıq. alınsığlıq. alıntığlıq. alındıclıq. əşəbilik. histiriklik. cinlilik. tez alınıb özünü itirib hirsleşişlik.
sinis	alış. qoy. qoyu. adət. özgülük. özəllik. təbiət. yöntəm. xuy.
sinitən	sinidən. saxlıca. saxlıdan. sakından. altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor). doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan. açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyən. müstətirən. pünhani.
sinitmək	sindirmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq.
sinlə	qəbistan. qəbistanlıq. qıbir yeri.
sinləmək	ulamaq. uzun uzun hürmək.

- sinli** 1. **sinirli**. özgülü. xasiyyətli. xislətli. sifətli. karakterli. 1. sinən. əriyən. ərgin. çözgün.
- sinlik** **sınlıq** (< **sin**. **sin**: iç). mənle sən. sizlə biz.
- sinliq** **sinlik**. **sınlıq**. göməklik. gömüklük. gömütlük. gömgənlik. başıqlıq. dalıqlıq. məzarlıq. türbə. çürüklük. daxmalıq. damğalıq < tuqmalıq. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik. gorluq < govrluğ. govurluğ. govustan. govuslan. gorustan. qəbirstan. 1. **sınlıq**. yanlıq. qıraqlıq. çərçivə. qapsa. kasa.
- sinmə** sindirmə işi. həzm.
- sinmək** 1. **sanmaq**. **sanğamaq**. **sinğmək**. oysalanmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn etmək. 1. **sinmaq**. ərimək. ərinmək. həzm, təhlil olmaq. 1. süzmək. 1. qorxub gizlənmək. 1. nərsiyə işləmək. nifuz etmək. 1. silmək. ərimək. həzm, təhlil etmək. 1. büzülmək. gizlənmək. qorxmaq. 1.

ərgimək. ərimək. 1. gömülmək. gizlənmək. qorxmaq.
büzülmək.

sinmək

sinğmək. sinğirmək. sinğmək yatmaq. həzm olmaq.
gövdəyə mal olmaq. hopmaq. sinğmək. sinğirmək.
yaramaq. içinə hopmaq. xoşu gəlmək. yerləşmək. nifuz
edmək. tə'sir etmək: yağlı oğsala dəriyə sinsin. söz var
sinğər keçər. söz var sınar keçər. soğanın qoxusu tez
sinğər. sevgilərin sözləri biri birinə sinğər. su yerə batıb.
sinğdi. ilimlər sinğimiş. yer tutmaq. gizlənmək.
saxlanmaq. sığmaq. - hərəsi qaçıp bir bucağa **sindi.** - yox
kimi batıb **sinğdi.** - çoban çomağın yerdə sürüyüb toprağa
sinğə sinğə gəlirdi. - bar ağac tapdı ardında **sinğdi.**- kinli
kinin almayınca, aşı **sinğməz.** - yeməklərin tez **sinğirənide**
var, gec **sinğirənide.** - qaya yağışı **sinğəməz.** - gec **sinici**
yeməklər. - canıza **sisin.** qoru qulağıvı sinməyən sözdən.

sinmək

sinqmək. 1. oturmaq. keçmək. batmaq. - söz könülə **sindi.**
- su yerə **sindi.** - aş **sindi.** - ördək qamışlığa **sindi.** 1. savsız,
xəbərsiz bir yerə girmək, dəğmək. - olara bir, sinim gəlim.
1. sərsəmləşmək. alsırmaq. alsıratmaq. ümidini itirmək.
yılmaq. şaşırmaq. 1. sınmaq. oturmaq. çuxurlanmaq.

- sinməmək** - **içinə sinməmək**: 1. içi bulanmaq: qarnı almamaq. 1. dadına varamamaq.
- sinq** **sinğ**. 1. çınlama. vızlama səsi. - **sinq edmək**: **sinğ edmək**. çınlamaq. vızlamaq. 1. baca. cola. çuxur. qəbir.
- sinqar** dəng. tinq. tay. eş. tinq. iş. tenq. fəsil. bəxş. dəsdə. cürə. kimi.
- sinqci** **sinğci**. sinğsı. sinğsi. sinsi. içdən incimək. incik. əzab.
- sinqəl** imtiyazlı. ayrıcalıqlı.
- sinqən** **sinğən**. sinən. soxulcan. girişgən.
- sinqəq** **sinğək**. sinək. sivrısınək. - ivək **sinək**, sütə düşər.
- sinqəq** **sinğək**. **sinək**. (< **sinğmək**: içəri girmək). ağac, yer dəliklərinə sinən, sinğən, yanı soxulcanlığ, girişgənlik qılığı, xəsiyəti olan kiçik uçar böcək.
- **sivri sinək**.
- **eşşək sinəyi**.
- **at sinəyi**.
- **yaşıl sinək**.
- **qara sinək**: milçək.
- sinqəqliq** **sinğəklik**. **sinəklik**. pürüslü olub, sinək, milçək qoğmaq üçün yelpik. milçək qoğan.

sinqər	siŋər. siğər. siyər. bilgəsər. bəlsər. bilsər. əzbər. hifz.
sinqi ay	singi ay.
sinqi	singi. 1. sini. 1. içə sinən. həzm olunan.
sinqil	sinqil. 1. imtiyazlı. 1. bacı. bala bacı. 1. cinqil. (# əkəçi: ağaçı. böyük bacı). 1. ər in kiçik bacısına, arvadı " singil " söylər. - baldız: arvadın kiçik bacısına, əji baldız söylər. - ər arvadın böyük bacıları " əkə " çağrılır.
sinqil	singil. kiçik bacı.
sinqiləmək	sinqiləmək. 1. sinsimək. sızlamaq. sınırlanmaq. 1. pisləmək. sanğlamaq.
sinqimək	sinqmaq. 1. sindirmək. həzm etmək. 1. bir yerə girmək. içərləmək. toprağın suyu içməsi. 1. quşlar başlarını qanadları altında gizləməsi.
sinqin	singin. uyatcaq. utancaq. çəkingən. məhcub. 1. tez sinən, həzm olan.
sinqin	singin. siŋgin. 1. siŋqın. siŋin. siŋısın. siŋitın. sinan. sinilən. həzm olunur. həzmi qolay. 1. sıxılqan. utanqaç. məhcub.
sinqir	siŋgir. səs teli. - avaz siŋgirmək: səs teli.
sinqir	siŋgir. siŋgır. içdən, dərindən nırıldamaq, inğirdamaq.

- sinqirəməz** **singirəməz. sindirəməz. sindirəmiyən. singirəmiyən. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan. 1. mənimsəyəmiyən. ögrənəmiyən. ögrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul edəmiyən. 1. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən. dözənmiyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan. tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşyamaz. daşyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyən.**
- sinqirəməzlik** **singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. 1. mənimsəyəməzlik. ögrənəməzlik. ögrəşəməzlik. aşınamazlıq. əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq. çəkənəməzlik. siliklik. 1. qəbul edəməzlik. 1. dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənəməzlik. dayanamazlıq. dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənəməzlik.**

dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəmizlik.
səbr, təhəmmül, istiqamət edəmizlik.

sinqirəmiyə **sinqirəmiyə. sindirəmiz. sindirəmiyə. singirəmiz.**
sındıramıyan. sındıramaz. sinğıramaz. sinğıramıyan.
sığqılamıyan. 1. mənimsəyəmiyə. öğrənəmiyə.
öğrəşəmiyə. aşınamıyan. əzbərleyəməyə. 1. qəbul
edəmiyə. 1. dözəmiz. dözəmmiz. dözəmiyə.
dözənmiyə. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz.
qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyə. çəkənmiyə.
dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan.
keçirəmiz. keçirəməyə. səbr, təhəmmül, istiqamət
edəmiyə.

sinqirən **sinğirən. siğirən. siğrən. siyrən.** bilgisəyə. əzbərleyen.
hifz edən.

sinqirənmək **sinğirənmək.** inqirənmək. inlənmək. yap yap, gizlicə
ağlamaq.

sinqirli **sinqirli. sinqarlı.** olur olmaz nərsələrə aldırmaq.

- sinqirmək** **siŋirmək. siğirmək. siğrəmək. siyirmək. siyrəmək.**
bilgisinmək. könüklmək. içmək. əzbərləmək. hifz
edmək.
- sinqirmək** **siŋirmək. 1. sindirmək. əmdirmək. içərtmək. 1.**
sinqdürmək. siŋdürmək. sinqürmək. sindirmək.
həzmeddirmək. saxlamaq.
- sinqisiz** **siŋisiz. sinsiz. sınısız. 1.** hər nəyin acısı, gobudu,
duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlişi, pisi, bəd tə'mi. **1.**
həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin.**
- sinqişən** **siŋqişən. siŋqişan. siğiqlaşan. sindirən. sındıran. dözən.**
dözüşən. qatlanan. çəkən. keçirən. dartan. daşıyan.
əkidən. götürən. tablanan. tablaşan. qatlarışan.
dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
- sinqişmə** **siŋqişmə. siŋqişma. siğiqlaşma. sindirmə. sındırma.**
dayanma. dayanışma. qatlanma. qatlarışma. tablanma.
tablaşma. dözmə. dözüşmə. çəkmə. keçirmə. dartma.
daşıma. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- sinqləmək** **siŋqləmək. siŋqləmaq. iŋqləmək. inləmək.**
- sinqmək** **siŋqmək. sanğamaq. sanmaq. sinmək. oysalanmaq.**
oysanqlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.

əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq.
 düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda,
 rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək.
 xiyallanmaq. zənn etmək.

sinqmək

sinğmək. düzənləmək. düzmək. dağıtmaq. bölmək.
 yerləşdirmək. yetişyirmək. dözmək. qatlanmaq. çəkmək.
 utmaq. çəkəmək. qatmaq. içərmək. qarpmaq. qərqləmək.
 batırmaq. otutmaq. əritmək. yox etmək. azatmaq.
 çalamaq. qazmaq. almaq. qətləmək. arıtlamaq. (# atmaq.
 sındırmaq. seçmək. ayırmaq. təkləmək. - bu acını bu
 sucuqu **sindirəməz.** bu acını sindirəməm. - **sinək:** bənzər.

sinqmək

sinğmək. sinğmaq. 1. çuxura gora soxulmaq. batmaq.
 gizlənmək. **1.** həzm olunmaq. - sızsiz yediyim içdiyim içimə
sınmadı. 1. keçmək. nifuz etmək. - bu parçaya ağır bir
 qoxu **sinğmiş:** bir iy oturmuş. **1.** toprağa cəzb olunmaq.
 içinə girmək. - **sinğa sinğa** yağmur yağır. **1.** qorxub
 gizlənmək. **1.** (şiş) enmək. dağılmaq. - ələmin şişi
sinğmağa üz qoyub.

sinqməz

sinğməz. sinğmaz. sindirilməz. həzm olunmaz.

- sinqin** **sinğgin.** sinqin. sinğqın. sinğın. sinğısın. sinğıtın. sının.
sinilən. həzm olunur. həzmi qolay.
- sinqrimək** **sinğrimək.** silkənmək. yavaşca sıçramaq.
- sinqsi** **sinğsi.** 1. gizli. saxlı. gizlidən soxulub incik verən. - bərk
sinğsi kişidir. 1. sinğsı. sinsi. sinğci. içdən incimək. incik.
əzab.
- sinqsilik** **sinğsilik. sinsilik.** gizlilik. saxlılıq. gizlidən soxulub incik
verməlik. münafıqlıq.
- sinqsimək** **sinğsimək.** sinsimək. içinə işləmək. incimək.
- sinqsın ağacı** **sinğsin ağacı.** bir ağacdıki odu közü uzun sürə qalar.
- sinqtürmək** **sinğdürmək** sinqdürmək. sinğirmək. sinqürmək.
sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.
- sinqürmək** **sinğürmək.** sinqdürmək. sinğdürmək. sinğirmək.
sindirmək. həzmeddirmək. saxlamaq.
- sinsi** 1. çalqaq. çalpaq. yalpaq. yalqaq. qatılqan. qatığan.
fizul. çoxbilmiş. 1. müzmin. əsgı. yavaş başlayıb, ağır
sonuclar verən xəstəlik. 1. gizli iş yapan. saman altı su
yeridən. 1. qorxaq. alçaq. 1. sinsidən. sirimsi. sırtıq.
qınzır. qıncır. əziyyət edən.
- **sinsi kimsə:** gizli, sakın, kurnaz olan.

- bir duyğunu, sinsini, hissi saxlayıb şişirtmək: tutmaq.

bağlamaq. bəsləmək. güdmək. - öc **bağlamaq**. - bir quram

tutmaq: bir düşüncə **güdmək**.

sinsi

1. fitnaçı. kurnaz. inqıl. alaycı. kötü niyyətli. 1. saqlı.

gizli. yaşırın. gizlin. kasırılğan. tıkvılı. qatılğan.

assırınlayın. astan. astırın. astırtın. yaşırılğan. yaşırınlı.

yaşırın. yuşırın. bildirməy. bükük oğrun. duymadan.

örtülü. daldax. darab < **dar**. çolav. 1. sinqsı. sinqsi. sinqci.

içdən incimək. incik. əzab.

sinsiləşmək

simitənləşmək. gizli iş yapmaq. saman altı su yeritmək.

sinsilik

gizlicə iş yaparlıq.

sinsilik

sinqsilik. gizlilik. saxlılıq. gizlidən soxulub incik verməklik. münafıqlıq.

sinsimək

1. çox əmək, çaba qoymaq, işlətmək. dirsək çürütmək.

sümük sındırmaq. zəhmət çəkmək. 1. incinmək.

sıxılmaq. əzilmək. 1. əməklənmək. sıxınmaq, darılmaq.

zəhmət çəkmək. çətginmək. çiqtinmək. sərtginmək.

gücünmək. gücgünmək. tərsginmək. qıtqınmaq.

- **çox sinsimək**: qan tüpürmək.

- sinsimək** **singşimək.** 1. içinə işləmək. incimək. 1. əmgəşmək.
incimək. zəhmət çəkmək. yorulmaq.
- sinsin** sinsin. 1. arquş. arsin. arinsin. nuş. nuş olsun. 1. uğur olsun. nuş olsun.
- sinsin!** sinə gəlsin. iyi gəlsin. afiyət olsun. nuş olsun.
- sinsirə** 1.ətacı. 1. singıraç. pənahqah.
- sinsişmək** **sınırsızlaşmaq.** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq.
tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək.
dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq.
qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sızınlaşmaq. toxanclaşmaq.
toxancışmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.
müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq.
anğaşalanmaq.
- sinsitən** **sinsidən.** sinsi. sirimsi. sırtıq. qıncır. qıncır. əziyyət edən.
- sinsititmək** incititmək. azarlatmaq. qırpalatmaq. incitmək.
azarlamaq. qırpalamaq.
- sinsitmək üçün əlindən gələni etmək, heçnədən vaz keçməmək: sav keçməmək: könlündən (xətirdən.).
keçməmək.
- sinsitmək** sincitmək. samsıtmaq. incitmək.

- sinsiz** (s < > .) **siniz. sinsiz. singisiz.** 1. hər nəyin acısı, gobudu, duzsuzu, dadsızı, zəhləgedməlisi, pisi, bəd tə'mi. - **sinsiz** kopoyoğlu, sinsiz. - **siniz** sözü duymasın yey. 1. həyasız. utanmaz. - gədə sən nə **sinizmişsin.**
- sintan** **sindan. zindan.** 1. səndan. urs. ağraş üstündə dəmir döğülən dəmirçilik aracı. örs. urs. 1. zindan. türmə. tumruq.- **tumruğa atmaq: tumruğa vurmaq. - tumruq ağası:** türmə başçısı.
- sinti** **sindi.** böyük qeyçi.
- sintik** səndəl. tabura.
- **sırtlı sintik:** səndəl.
- **sıylı sintik:** qoltuq.
- **tayançaq sintik:** qoltuq.
- **təbrənüvcü sintik:** sallanan qoltuq.
- sintirəmöz** **sindirəmöz. sindirəmiyən. singirəmöz. singirəmiyən. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan.** 1. mənimsəyəmiyən. ögrənəmiyən. ögrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul edəmiyən. 1. dözəmöz. dözəmmöz. dözəmiyən. dözənmiyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz.

qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
 tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmiyən.
 dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan.
 keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət
 edəmiyən.

sintirəməzlik **sindirəməzlik. singirəməzlik. singirəməzlik. sındıramazlıq.**
sıñıramazlıq. sığqılamazlıq. 1. mənimsəyəməzlik.
 ögrənəməzlik. ögrəşəməzlik. aşınamazlıq.
 əzbərləyəməzlik. unutqanlıq. alğınamazlıq.
 çəkənəməzlik. siliklik. 1. qəbul edəməzlik. 1. dözəməzlik.
 dözəmməzlik. dözənməzlik. dayanamazlıq.
 dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
 tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənməzlik.
 dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəməzlik.
 səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

sintirəmiyən **sindirəmiyən. sindirəməz. singirəməz. singirəmiyən.**
sındıramıyan. sındıramaz. sıñıramaz. sıñıramıyan.
sığqılamıyan. 1. mənimsəyəmiyən. ögrənəmiyən.
 ögrəşəmiyən. aşınamıyan. əzbərləyəməyən. 1. qəbul
 edəmiyən. 1. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.

dözənməyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışmaz.
 qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
 tablaşamıyan. çəkəməz. çəkəmiyəni. çəkənməyən.
 dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan.
 keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət
 edəmiyəni.

sintirən **sindirən.** - **sındırım (həzm) borusunun, yeyəcəkləri**
incələyən, açıb əridib, sindirən uzun işgə bölümü: incə
 bağırsağ.

sintirən **sindirən. sındıran. 1.** mənimsəyən. öyrənən. öyrəşən.
 aşınan. əzbərləyən. **1.** qəbul edən. **1.** dözen. dözüşən.
 qatlanan. çəkən. keçirən. əkidən. darta. daşıyan.
 götürən. tablanan. tablaşan. qatlanışan. dayanan.
 dayanışan. sınığışan. sınığışən. sınıqlaşan. səbr,
 təhəmmül, istiqamət edən.

sintirən **sindirən.** yapqar. yapan. gizlətən. sinqar.

sintirici **sindirici.** sındırıcı. dadlı. ləzzətli.

sintiriləməz **sindiriləməz. - sındiriləməz.:** qurşağda duran. həzm
 olunmaz.

- sintirilmək** **sindirilmək.** sıbdırılmaq. soxulmaq. içərilmək. qayırlmaq. əmilmək.
- sintirilməz** **sindirilməz.** singməz. singmaz. həzm olunmaz.
- sintirim** **sindirim. sindiriş.** gəvərtim. gəvərim. güvəriş. hazimə.
- **sindirim ayqıtı:** həzm ayqıtı. quvariş dəsqağı.
- sintirim** **sindirim.** yıldırağ. yıldırma. qorxutma. gözdağı. şantaj. təhdit.
- sintiriş** **sindiriş. sindirim.** gəvərtim. gəvərim. güvəriş. hazimə.
- sintirmə** **sindirmə. sindirma. 1.** mənimsəmə. ögrənmə. ögrəşmə. aşınma. əzbərləmə. **1.** qəbul etmə. **1.** dözmə. düzüşmə. qatlanma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşıma. götürmə. tablanma. tablaşma. qatlanışma. dayanma. dayanışma. sinqışma. singişmə. sığıqlaşma. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə. **1.** həzm etmə. mənimsəmə.
- sintirmək** **sindirmək. sindirmağ. 1.** əritmək. **1.** mənimsəmək. **1.** ögütmək. gəvərtmək. həzm etmək. təhlil etmək. **1.** indirmək. endirmək. yenmək. yemək. götürmək. qəbullamaq. - onun sözlərin **endirəmmirəm.** - indilik bunu **endirin.**

- sintirmək** **sindirmək.** < **sınqırmaq.** 1. içləmək. həzm edmək. özünə çəkmək. ögütmək: un edmək. əzmək. çığnəmək. 1. sinğdürmək. sinğürmək: sinğirmək. əmdirmək. həzmeddirmək. 1. sinitmək. oxumaq. uqumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. 1. abzıratmaq. yıldırmaq. səndələtmək. sərsəmlətmək. 1. anğşalmaq. yeditmək. 1. sıbdırmaq. əmdirmək. içirmək. soxmaq. geçirmək. tıqşırmaq. 1. sindırmaq. sınqarmaq. sınqıqarmaq. idğam edmək. 1. sinqdürmək. sinğdürmək. sinğirmək. sinqürmək. həzmeddirmək. saxlamaq. 1. sinqimək. sınqmaq. həzm edmək.
- sintur** səntur. yatuğan. qucağa yatan, oturan saz.
- sinturçı** sənturçı. yatuğançı. qucağa yatan, oturan sazi çalan. müzikanı.
- sipalamaq** sürtmək. ütmək.
- sipər** (< **sapa**). (< **savar. savur.:** **savma**, müdafiə aracı). (< savmaq. savar. qovmaq). 1. avşın. arquy. avqar. ovamaq ayqıtı. silah. yaraq. pusat. tərəkəmə. sipərlik. sütərə. qatlav. zireh. quytaq. mahafiz. 1. savut. yaraq. yupçın.

upçən. (**yup. yap.** örtən, qoruyan nərsə) çıba. çıpa. cübbə.
 qalxan. qılqan. tuqurqa. qala duvarı. qataq. coşun. zireh.
 1. bataqa. betcan. istehkam. 1. qalğan. qalxan. 1. turaka.
 qalxan. savağ. savınma ayqıtı. 1. sənqər. səngər.
 sancar. səncər (< **sancmaq**: qurmaq). - **səncər soxmaq**:
 sancmaq.

sipər

< **sav** <> **sava** <> **savrı** < **savar. savra.** (< **savmaq**:
 vurquları, dərbələz (zərbələri) qaldırıb sovmaq). 1. **savur.**
 dulda. dalda. qalağ. qaqlan > qalxan. tarıt. darıt. darat.
 zireh. 1. < **savır.** dodaq. dimdik. ləbə. 1. **savır. savur.**
 savırlıq. sığıncaq. qaraltı. saxlanılacaq yer. bariqlıq.
 baraqlıq. qalartıq. qarartıq. pənahqah. 1. qoruq. kölgə.
 himayə. 1. qalğan. qalxan. 1. tərs.
 - arabanın **savı, savası, savrı** > **sipəri**: arabanın göğüsü.
 - **qılıc sapı, qəbzəsi, sipəri**: barçaq. balçaq.

sipərləmək

< savurulmaq. çıbalamaq. çıpalamaq. cübbələmək.
 qalxanlamaq.

sipərləmək

savarlamaq. savralamaq. 1. daldamaq. daldalamaq.
 duldalamaq. duldamaq. qalağamaq. qalağlamaq.
 qalxanamaq. qalxanlamaq. 1. qorlamaq. qorumaq.

kölgələmək. sığdırmaq. saxlamaq. himayələmək.

himayətləmək. difa', mudafiə etmək.

sipərlənmək **savarlanmaq. savralanmaq. 1. qalxanamaq. qalxanımaq.**
 duldurmaq. qalağanmaq. qalağanmaq. duldalanmaq.
 daldanmaq. daldalanmaq. **1. qorunmaq. kölgələnmək.**
 sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək. himayət, difa',
 mudafiə olunmaq.

sipərlənmək sipər almaq < **sivərlənmək.** sivarlanmaq. savırlanmaq.
 difa' etmək. daldalanmaq: duldalanmaq. sığınmaq.
 sayalanmaq.

sipərli savurlu. savırlı. sayavanlı. qapalı. qorunaqlı.

sipərlilik **sipərlilik < savırlıq. savarlıq. savralıq. 1. daldalıq. duldalıq.**
 qalağlıq. qalxanlıq. **1. qoruqluq. kölgəlik. himayəlik. 1.**
 dodaqlıq. dimdiklik. - **börk, şapqa dodaqlığı, dimdikliyi,**
sipərliyi: qalaq - şapqamın **qalağı** əğilimiş.

sipərlilik tərəkəmə. sipər. sütrə.

sipətləmək sivitləmək. siyirmək. - nə yemək varıdı içəri **sipətlədi:** içəri
 ötürdü.

sipsi **1. < çubuq. ney. 1. sığlıq. fışqa.**

siq **sik.** 1. qutaq. qotaq. çük. daşşaq. kir. 1. **six.** (< siv. sivri.

çiş. şış. six: şış: ciş:iti). 1. **sox.** < > **soq.**

- **ərsik:** ertəkin. - **bəqsik:** bəytəkin. bəy kimi. - **oğlansıq:**

uşaqlara tay. - at. dəvə, sığırın ərəkək ayqıtı: **qamçı.** qamıç.

qamış.

siq **sik.** qamış.

- **sıx sıx:** ikidə bir.

- **bir istəklə, sıx çalışma, edginlik, işləmə dövrəsi:** dərginiş.

dərgiş. dəriniş. dərniş. kampanya.

- **çox yaqın, sıx ilişgili durum:** aşma aşırım.

- **ağ, parlaq, sıx toxunmuş, pambıqlı bez.** kağızbezi.

yasıtbezi. patiska.

- **ənsədə olan çox siğ, dayaz çuxur:** çavıla. çavla. çovla.

cola. qatıla. qavıla. qavla. - **qatılası** dərin olan cılız qalır.

- **incə ələyib (əğirib, açıb) sıx toxumaq:** titizlik göztərmək.

arından arıya incələyib qoşmaq.

- **sıx əkin:** incə tarım.

- **sıx orman, meşə:** qapuz. qapız.

- **sıx sıx çəkmək, dartmaq:** sürəkli çəkiştirmək. qaqalamaq.

qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq.

- **sıx, kip tikiş**: izbəiz, dalbadal tikiş. iğnəardı.
- **əlin yerdə, gözün gündə olsun, əkib biç, yeyib sik**.
- siq** **sik**. çomay. yaraq. erkək cinsəl orqanı.
- siqar** **çixıntı**.
- **çəkilmis siqarların kötüyün toplayan, çəkən**: izqalatçı. izqalçı. izqalitçi. maqoçu. baqoçu.
- **siqar götü, dibi**: qalincıq. qalincuq. əmzik. siqar ağızlığı. ağızlıq.
- **siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux**: burştuq. uctuq. ucluq > müştük.
- **siqarın kötüyü**: izqal. izqalat. izqalit. maqo. baqo.
- siqara** **tütün. dartarıq.**
- siqəmək** **sikəmək. salkamaq. caykamaq.**
- siqənc** **sikənc (> şəkənc ^(fars)). sinəc. isnac. sıkınc. çin. ermə. əğmə. axma.**
- siqər** **siğər. singər. siyər. bilgəsər. bəlsər. bilsər. əzbər. hifz.**
- siqil** **siğil. ziyil. ziğil (< səkmək: atılmaq). əğinc. çixın.**
- siqil** **sikil. sigil. < 1. çəkil ! kəsil !. 1. sağın. iskın. get. gümbol. dabanı yaltır. 1. (lik < > kil). silik. silin. yox ol. 1. (< səkəl:**

atılmış. çıxmış. qabarıq). ziyil. xal. qabar. yoğal. ləkə. dat.
tap. töbəl. təğmil. timğil. ənəkə.

siqil **sikil. siyil. zigil. səqil** (< **səkmiş**: qalxmış). 1. sivil. ziyil.
səkil. azıq. gök. əğinc. ur. ziqil. ziyil. şişəc. tölül. ufaq
qabarcıq. **səkpil** < metatez > **səpgil**. 1. su üzündə oluşan
yəşil qabarcıqlar.

siqil **siğil**. 1. qubus. tümör. ur. zigil. qummos. qumus. tümör.
1. süqül. (sül əttə, ağacta olan) yaşlıq, təzəlik.

siqilcə > sivrilcə.

siqin **sikin**. 1. yavaş. asta (> **ahüsdə** (fars)). xəfif. 1. **sıxın. siğin.**
siğın. siğni. 1. səngin. sığqın. (< **sıq. sinq**). 1. sıxıntı.
kədər. yas. üzüntü. 1. alagəyiq.

siqirən **siğirən. siğrən. siğirən. siyrən.** bilgisəyən. əzbərləyən.
hifz edən.

siqirmək **siğirmək. siğrəmək. siğirmək. siyirmək. siyrəmək.**
bilgisinmək. könükləmək. içmək. əzbərləmək. hifz
edmək.

siqişmək **sikişmək. sevişmək. düzüşmək.**

siqitmək **sikitmək. siqtirmək. düzdürmək.**

- siqmək** - **üzü səni çəkər, içi məni sikər**: üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür. üzü səni bayıldar, içi məni bağırdar. dıışı səni yaxar, içi məni.
- siqmək** 1. < > **sikmək** < > **siqmaq** < > **sixmaq** < > **soxmaq**. nərsəni nərsiyə sıxışdırmaq. 1. simək. sıymaq. qırmaq.
- **ağzın six**: ağzın büz. - üzü **sikmək**: sıxmaq.
- siqmək** **siymək. siqmək.** (heyvan) 1. yerdən başaqa yerə, demək duvara işəmək. 1. azmaq. qızmaq.
- siqorta** < **saqorta. sıqorta.** (< **saq**). (< **saxlamaq**). qoru. ehtiyat. oyanlıq. bimə. təzmin.
- siqortaç** **sikortaç. sikortaçı.** qarançı qarandır. sağlamaç. sağlamçı. zəmanətçi. zamin.
- siqortaçı** **sikortaçı. sikortaç.** qarançı qarandır. sağlamaç. sağlamçı. zəmanətçi. zamin.
- siqortaçı** (< **saxlamaq**). biməçi. zamin.
- siqortasız** **sikortasız.** qarancsız. sağlamaç. sağlamçı. zəmanətçi. zamin.
- siqqən** **sikgən.** hər zaman sikən.
- siqqər** **sikkər.** öngəri. öngürü. önəgə. öngəc. sözə baxmayan. güərə. yavuz. inadçı.

- siqqətli** **sıxqatlı. xissətli.** (bax > **qıtmır**). qısmır. kinis < > çinis < **qınıs.**
- siqrəmək** **siğrəmək. siğirmək. siğirmək. siyirmək. siyrəmək.**
bilgisinmək. könükləmək. içmək. əzbərləmək. hifz
edmək.
- siqrən** **siğrən. siğirən. siğirən. siyrən.** bilgisəyən. əzbərləyən.
hifz edən.
- siqramək** **sigrimək. səkəmək. siksinmək. disginmək. səkrəmək.**
- siqriq** **sikrik. səkrik. sağraq. atlaq.** atılmaqla keçilən yer. səgək
yer.
- siqritmə** düşmə. cayma. yıxılma. dağlarda sıx. iti. dar. gədik
yollarki onlardan yıxılmaq üz verə bilər (ehtimalı var).
- siqritmək** düşürmək. caydırmaq. yıxılmaq. atlatmaq.
- siqsinmək** **siksinmək. səkəmək. disginmək. sigrimək. səkrəmək.**
- siqtir !** sikdir !. art süprül !. çəkil !. !. rədd ol !. çəkil !. qayğur.
rədd ol.
- siqtir** **sikdir! < çəkdir!.** çəkil ged!. saxın!. haydi oradan!. öylə
olmaz!

- **sikdir ged: çəkil ged:** haydi oradan. öylə olmaz.

- **sikdir!:** haydi oradan. öylə olmaz. çəkil ged.

siqtir	sikdir. < çək. - çəkdir ged > sikdir ged. - çəkil > sikil. - çıxıb gedmək > sikdirid gedmək.
siqtir!	siktir. < saqtır. kəstir. çəktir.
siqtirmək	sikdirmək < çəkdirmək. - çəkdir (> sikdir). dəf ol. əkil görüm. çöz baxalım.
siqtirmək	sikdirmək. < çəkdirmək. saqlımaq. sağılmaq.
siqtürmək	siqtirmək.
siqu	siku. basınc. basım.
siqun	1. yabanı geyik. 1. əmək. zəhmət. sıxıntı.
siqut	sikut. susqu.
siqut	sikut. süslük. süstük. süsük. süsüt. süsgüt. sıstıq. sıslıq.
siqut	sikut. sumaq. suvat. qamuş.
sir	1. soy. kök. - sir yabqu qağan: sir yabqu qağan. 1. birləşik. birləşmiş. müttəhid. 1. giz. gizəm. saxlana. 1. şir (< sürtmək?). 1. yir. yer. 1. dik. tik. - sir bolmaq: tikilmək. tikini durmaq. - sir qatmaq: sır qalmaq. dimtik durmaq. tikilmək. donaqılmaq. put kəsilmək.
sirə	şirə. bəkməs. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb.
sirəlci	ağır kişi.

- sirəlmək** dirəlmək. tirəlmək. tikilmək. ayağda durmaq.
- sirəltmək** tikili tutmaq. tikmək. ayağda tutmaq.
- sirəmək** **sirləmək**. sir sürtmək. boyamaq.
- sirəq** **sirək**. zəki. ağıllı.
- sireqe** miz. masa.
- sirəş** **şirəş**. **siriş**. **şiriş**. **çiriş**. (< sürüş < sürmək: yaxmaq. yapışdırmaq).
- sirəy qalaq** qurdun kürək gəmikləri.
- sirilmək** 1. sızıb sırılıb. sırıqmaq. çəkəmək. dammaq. 1. **sırmaq**. başışdırmaq. tikmək. - yorqan **sirimək**. paltar **sirimək**.
- sirimsi** sırtıq. sinsi. sinsidən. qıncır. qıncır. əziyyət edən.
- sirinlik** duzluq.
- sirinçə** **siringə**. gəzinti.
- sirinqi** **siringi**. ottık. kibrit. sürüngü.
- siriş** (fars) 1. < **çiqiş**. çiriş. yapıdıran, bağlayan maddə. 1. **çiriş**. yalım. yapışqan. qatut. çəsb.
- siriş** **çiriş**. **şiriş**. **sirəş**. **şirəş**. (< sürüş < sürmək: yaxmaq. yapışdırmaq).
- sirkə** 1. bit yumurtası. 1. egzama.
- **at sirkə**: egzama.

- **qurşun sirkəs**: həmzi əsas deyilən şimik maddə.

- **sirkədən yeni çıxmış bit**: yavşaq. kiçik bit.

sirləmək **sirəmək**. sir sürtmək. boyamaq. - ayağ **sırlandı**. -.

sirli gizil. gizlisi olan. içil. qıtım. kitim. qutum. kütüm. güdüm.

gizli. söylənməz nə. salıǵ. - bu işdə **gizil** (gizli) yox. -

gizilsiz iş, söz, duruş, baxış, anlam.

sirli inal.

sirmək sürmək. sırmaq. sürtmək. bulaşdırmaq.

sirom (fars) < **sırım**. şərit.

sirqə **sirkə**. 1. bit yumurtası. **sirqə**. 1. silkə. böcək yumurtası.

sirqə **sirkə**.- müfdə eşşək, atdan yürük (yerik) olur, müfdə **sirkə**, baldan dadlı.

sirqəbaş başı bit yumurtası ilə dolu olan kirli pasaqlı. önəmsiz.

silik kişi.

sirqələmək **sirkələmək** (bir nərsəyə) sirkə qatmaq. (başda) sirkə toplamaq.

sirqələnmək sirkələnmək. bit yumurtası (sirqə) ilə dolmaq.

sirqələnmək **sirkələnmək**. başı bit yumurtasıyla dolmaq.

sirqən **sirkən**. silkən. sirkək. silkək. uykusuzluq. yuxusuzluq.

sirqəq **sirkək**. silkək. sirkən. silkən. uykusuzluq. yuxusuzluq.

- sirqin** **sirkin.** sanğ. fəzlə. siyiğ: quş sirkini. quş sanğı. quş siyiğ.
- sirqinmək** **sirkinmək.** silkinmək. siskinmək. disginmək. yuxudan xələcanla oyanmaq.
- sirqitmə** **sirkitmə.** nərsənin suvuqun çəkmək. silmək. axıtmaq.
- sirqiv** yaramaz. hoppa.
- sirqivlənmək** yaramazlıq yapmaq.
- sirqmək** sirkmək. silkmək. sallamaq. titrətmək. təhrik etmək.
- sirr** 1. basur. batur. gizk. sır. yaş. sinə. 1. qəmə. kəmə.
- sirr** **sırr. sır. 1. ağız. - ağzın (sırrın) verən belı qırılar, açxı qapı, iti yarılar** (çapılar, oğurlanar). 1. saxıl. giz. - **gizin, saxlın.** **sırrın açxı tökmək:** qapağı atmaq. 1. giz. gizik. gizəm. gizli. içrək. içlik. saxlı. qapa. gizli. örtü. örtük. qapanca. 1. ürək sözü ürəklik. 1. qapaqlıq. qabaqlıq. gizli saxlanmalı, tutunmalı nərsə. 1. söz. gizli qalan nərsə. - **ışxı saçar, sözü açar:** dan atınca, könül sökülər. günəş açar, qaranlıq qaçar.
- kimsənin **için, sırrın** anlamaq üçün dolaylı, çeşitli sorular sormaq: çalı daşlamaq.
- **gizin, saxlın, sırrın açmamaq, gizlətmək:** qapağın

açmamaq.

- **gizli, saxlı, tutulu, sirli, sırrılı nərsə**: qapaqlı. qabaqlı.

sirud 1. < **sayaş**. sayraş. qoşuq. 1. aytım. türki. şarkı.

sirvi sivri.

sis 1. tumqan. tuman. 1. əmər. qırağı. 1. qəhveyi, qırmızımsı bənək, xal. 1. bənək. xal. - **sisli** saçlar. - **sis rəngli**: çinli çənli. sərpik. qır rəngli. bənəkli. 1. əmir. qırağı. inğir. tuman. duman. püs. toz. yerə enən bulut. püs. şəh, yaş, sulu, çilli duman. - sis im: sis imi: dumanlı havada gəmilərin boru ilə verilən səs. 1. pus. duman.

sis **çis** 1. yerə yaxınlaşmış, görüş alanın bəlli ölçüdə qapatmış bulut. duman. 1. **çiş**. qəhvə rəngi, alımsı (qırmızısı) bənək. 1. çis. çiğ. çən.yaşıq. yağar. şəh. nəm. qardöşəyi.

- **qalın sis qatı**: qaryiyən. qaryeyən.

sis! hiss !. şüq !. sük !. cük !. sus !. susturma. sikut ilgəci. -

şük dur: **çük** dur.

sisənti çisənti. çilənti. çisə. toznanaq yağmır.

sislənmək pusarmaq. puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq. tozlanmaq.

- sisli** - **sisli çisli**: puslu pusarıqlı. dumanlı.
- sisli** **tuyuq (t < > y) tutuq**. puslu. qapalı. canı sıxılmış.
- sislik** çislik. pusluq. pusarıqlıq. dumanlıq.
- sisliq** **sislik**. tumanlıq. dumanlıq. bulanıq. qaramlıq. qaramtulluq.
- sisqənmək** **siskənmək**. disginmək.
- sisqinmək** **siskinmək**. silkinmək. sirkinmək. disginmək. yuxudan xələcanla oyanmaq.
- sistim** düzülüş. quruluş. yüyə. düzülüm. düzüm. quruş. dizgə. tūmcə. seçimiş.
- siş** **siş**. şişmiş olan hər nəsənə. yumru.
- sişiq** **sişik**. - **kasların (mahiçələrin) sişik durumu**: qarın.
- sitacu** nazlı. narin. alingan. həssas.
- sitayiş** < istəyış. öqül. öğül. ökül.
- sitiq** **sidik**. **sıdıq**. **südük**. (**y <> z <> d**). sıyıq. sıızıq. süzüük. süyük. südük. işək. işənti. qaşantı.
- **sidik axıtmaq**: işəmək.
- .- **malqaranın sidikdən boşalması, işəməsi**: kağşanmaq. qaşanmaq.

sitiq	sidik. 1. (t < > z) sizik. sūdük. sıdıq. 1. xotun, paltonun önündə olan, sağ sol yanlarından hər bir. 1. sūdük (< siqdik < siqmək). çış. - sidik yarışı: boş işlərlə uğraşmaq.
sititmək	siditmək. (d < - z) sizitmək. sızdırmaq. süzdürmək. (d < - y) siydirmək. işətmək.
sitmə	isitmə. ısıtma. sıtma. qızdırma. təb.
sitmək	sidmək. (t < > z) sizmək. 1. sızmaq. su atmaq. sızıtmaq. suzmaq. sudımaq. sutmaq. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq. - uşax yerinə sitti: işədi. 1. sizmək. siymək. südmək. sidmək. işəmək. - sittim: işədim. - uşaq sitti: işədi.
sitmək	sidmək. (y < > z < > d). sıdmaq. sıymaq. siymək. sızmaq. süzmək. süymək. südmək. işəmək.
sitmək	sidmək. sitmək. sizmək. siymək. işəmək.
sittəlik	(< çet. çək: qıraq). dışqarlıq. istisna.
sittürmək	< süztürmək. sidtürmək. siydirmək. siztirmək. işətmək. çış tutmaq. - o uşağı sittür: çış tut.
sittürmək	siztürmək. siztürmək. işətmək. - uşağı siydür: uşağı çış tut.
situn	(< söykün. söytun). 1. üstün. dirək. çavut. turuq. bağana. duvar. tavanı, damı üstündə saxlayan giriş, dirək. söyək.

qaşla. qaşı yuxarnı salayan. 1. qoçan. dirək. tirqə. dirgə.
tirək. 1. urə. balar. dirək. dirsək. əmud.

situn

sutun. sütün. qatıl yapılada dikə qoyulan yoğun dirək.
ayaq. dikkək. dingək. dirək. tivərək. dilayaq. dalayaq.
durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal).
tikdal. situn. usadan. ucadan. astın. dirək. dursat. qazıq.
ustan. qaldıraq. qaltırayaq. çaltaq. qaltaq.qalca. qaldıt.
dikkək. dingək.dirək. dayıq. dayaq < > payaq. paya.
tivərək. dilayaq. dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal.
urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. sutun. usadan.
ucadan. astın. dirək. dursat. dikək. dikə, dikinə durmuş:
- **anasitun, dirək:** tikən. dikən. tikər. dikər. omurqa. onurqa.
- **dirək, situnun** dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq:
ısqaca. qısqaca.

sitüq

sidük. sidik. südük.

sivəl

sivil. sivək. sivilcə.

sivəq

sivək. məmənin ucu. sivil. sivilcə. sivəl.

sivərsat (fars)

< **savut. savutsavat.**

sivərsat

savursaç.

- sivərsatlamaq** ağırlamaq. ulcayışmaq. ululamaq. ulcaşlamaq. ulcamaq. qulluqlamaq. savğatlamaq. yarmağan edmək.
- sivil** **zigil**. **1.** tölül. ufaq qabarcıq. **1.** su üzündə oluşan yeşil qabarcıqlar. **1.** sivək. sivilcə. sivəl.
- sivilcə** (**< söküləcə**). **1.** çıxılıcə. sivilcə. ən kiçik çıban. **çuş** (**< coş**). qabartı. səppə. **1.** qabarcıq. qabarqan. qamcuq. qamcıq. qamçıqu qabarcıq. qabarqan. ağızda, barmaqlarda. hiddətli ağrı, sıcaqlıq üzündən çıxan bir sivilcə: **qamçıqu**. - **at qamçısı**: at siki. **1.** sivil. sivək. sivəl. **1. zigilcə**. tölül. ufaq qabarcıq ısırıcıq. qızdırma, ısıtmadan oluşan qabarcıq. **1.** qabarcıq. abilə. **1.** beçə. **cuş**. - **yetcənlikdə üzde çıxan cuş, sivilcə**: ərgənlik.
- sivir** **sever**. **zivik**. **zirək**. **zeyrək**. qaqdırıq. qaqanalı. qaqanalı. oyunçu. oyanıq. uyanıq. iti. givəni. qıvanı. işbilir. çaçur. iti. bacarıqlı. güpərim. küpərimli. güpərimli. kipərimli.
- sivir** **sivri**. **1.** iti. hadd. - **sivri** sözlər. **1.** incə. uzun. boylı. uca. boy atmış. - **sivri** bir cocuq. **1.** çeber: seber. sever. zebel. qıvraq. qıyaq. zirək. **1. süvri**. **süvir**. iti. ötgir. **1.** zebel. sever. seber. çeber. - **sivri sinək**.

- **sivri sivir, dikə durmaq**: qoqoruzlanmaq. xoruzlanmaq.

- **sivri bucaq**. sivri köşə: hadd zaviyə.

- **sivri burun**: uzun burun.

- **sivir ağıl**: ağılı dar.

sivir

zirək. zeyrək. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş. oyanıq.

oyunçu. sezişli. anlaqlı. qabiləyyətli. görüklü. dirayətli.

anlar. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü açıq. açıq

göz. açıq görən. uzağı görən. durbin. anlayışlı. təcrübəli.

dünya görmüş. bəsirətli. eşmiş yırtmış. eşib çözmüş.

toxuyub yırtmış. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi.

- **ucu sivir, soba, qoynıq, qoynuq (məxruti) börk**: qalpaq < qablaq. qaplaq.

sivirbaş

uzunbaş. uzunqafa. uzunkəllə. biztəpə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş.

sivirinmək

sığanmaq. sivanmaq. çırmanmaq. yenğ, paça, ətək çevirmək, toplamaq, hazırlanmaq. - siz indidən **sivandız**.

sivirlik

zirənglik. qıvanlıq. givənlik. işbilirlik. çaçurluq. itilik. bacarçılıq. güpərimlik. küpərimlik. kipərimlik.

sivirmək

1. sivri, kəsgin olmaq. itilmək. incəlmək. **1.** boy atmaq. uzamaq. incə uzun olmaq. - bu cocuq bərk **sivirdi. 1.**

sığamaq. sıvamaq. çırmamaq. yenğ, paça, ətək
 çevirmək, toplamaq. - qolların, bacaqların **sığamaq. 1.**
 daşımaq. çevirmək. çırmamaq. yengini deşirmək. ətəyini
 daşıрмаq. **1.** sıvırmaq. siyirmək. soğurmaq. çıxarmaq. **1.**
 sivrilmək. itilmək. silib, yontub, tarşalayıb tizətmək. hadd
 olmaq.

sivirmək sıvırmaq. çizmək. cızmaq. yaralamaq.

siviş **1.** səviş. həzf. ləğv. fəsx. - **siviş ili:** qəməri illigiynən, günə
 illiginin arasında itən bir il. **1.** yox olma. itmək işi. - **siviş**
sevillər. illər: keçib gedən sevgilər illər. **siviş sevil:** itən
 məhəbbət.

sivişik sıvişiq. sıviş. zivişik. sıvaşik. qayar. yapışır. yapışqan. -
sivişik çamır.

sivişmək zivişmək. qaymaq. yox olmaq. qaldırılmaq. məhv olmaq.

sivitləmək sipitləmək. siyirmək.- nə yemək vardı içəri **sipətlədi:** içəri
 ötürdü.

sivrərmək sivrilmək. qalxmaq. dikəlmək. - dağların sivrilip iləri
sövələn ucları.

sivri - **sivri qayaları olan dağ:** azulu. azıval.

sivri - **zirvəsi sivri olan qaya, dağ:** azavlı. azavan. asavlı. asavan.

sivri

1. süri. çüri. 1. süyri. biz. - sivri, iti, dəlici, batıcı çıxıntı:
tikən. dikən. tikan. - **sivri uclu, çəlik qələm** murç. qurc. qurç.
əldəmiri. **1. biçgər. biçmər. kəsgin. iti. 1. kəsgin. şiddətli.**
hadd.

- **qara tükülü, balıqla bəslənən, qağası uzun, sivri, güclü**
dəniz quşu: qarabatqaq. qarabataq.

- **sivri, iti, sərt tikan qaratikan:** qarantı. qaratikan. qaratiqən.

- **quyruğu sivri, yünü qıvrıq qoyun çeşiti:** qəmə quyruq.
çapa quyruq. qama quyruq. qama qıvırcıq. merinus.

- **ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac):** qarqa. qarqı. qarqu.
qarquc. qarqıc. ərsin. əğsin.

- **ucu sivri, başa doğru genişləyib, yuvarlaq uşaq**
oyunçağı: qatıp. qotıq. (artılımış, yoğunmuş, yuvarlanıq).
mazalaq. bazalaq. pazalaq. topac. topaq.

sivri

sivir. 1. < > çivri. sivir < süzük. sürüş. sızıq. yalman.
kəsgin. ərsay. iti uclu. iti. uclu. ucuq. aşırı. sancan. incə
hündür. çevrəsində uca olan. ərsənğ (fərəhli. şad. uca). **1.**
iti. hadd. - **sivri** sözlər. **1. incə. uzun. boyılı. uca. boy**
atmış. - sivri bir cocuq. **1. zirək. 1. > zirvə. uc. sərt. kəsgin.**
bək. bərk. quvvətli. sivir. uclu. uclu. uca. - dağ təpəsinin
sivrisi: zirvisi: barmaq. **1. çafqı. kəsgin. tiş. şiş. 1. kəslin.**

uca. uzun. iti. sobi. məxrut.

- **sivri yonqa**: qıyqın.

- **sivri sinək**: cınıs. çalar. çalan. çibin. çəpin. cibin (**< çap**).

oyaz. miğmiğ.

- **sivri sinək**.

- **sivri çirkin qılıqlı nərsə**: qoqoruz. xoruzlanan kimi.

- **sivri sivr, dikə durmaq**: qoqoruzlanmaq. xoruzlanmaq.

- **sivri uclu**: ərsay: iti. çivri. ərsay: iti. çivri.

- **sivri bucaq**. sivri köşə: hadd zaviyə.

- **sivri burun**: uzun burun.

- **sivir ağıl**: ağılı dar.

sivrilən > **savalan**. sivrilen. sivrilik.

sivrilcə < siqilcə.

sivriləmək > **çiviləmək**. pıçaqlamaq.

sivriləmək sivriləşmək. tişəmək. biləmək.

sivrilən sivrilik. (> sivrilan. savalan).

sivriləşmək kəsginləşmək. itiləşmək. itiləşmək.

sivriləşmək sivriləmək. tişəmək. biləmək.

sivrilik 1. hünər. ustalıq. seberlik. severlik. önör. üstəlik. 1.

sivrilen. (> **sivrilan**. savalan).

- sivirmək** < **süyürəlmək**. 1. sivirmək. qalxmaq. osusmaq. tərəqqi edmək. 1. suçlunmaq. saçlanmaq. sıyrılmaq. bir nərsə yerindən çəkilip çıxarılmaq.
- sivirmək** sərilmək. sərilmək. < salvarmaq. boy atmaq. boylanmaq. boslanmaq.
- sivirtmək** **süvritmək. süvirtmək**. 1. sulatmaq. suvratmaq. ititmək. 1. subitmaq. söbütmək. suvarmaq. ititmək.
- sivrimək** sivrilmək. qalxmaq. osusmaq. tərəqqi edmək.
- sivriq** **sivrik. sever.** > **zirək. zeyrək. sivr.** çevik. çabuk. çabıq. çabaq. çapıq. çalaq. taşaq. atıq. iti. girgin.ivək. kurnaz. kurzan. qurbaş. bacarıqlı. başarıqlı. - **açıqdan, çevrikdən, fürsətlərdən yararlanaraq, çevik, sivrik davranma:** gözü açıqlıq. - kişiye açıqgözlük bir yoğun **gerçəkdir.**
- sivriq** **sivrik.** uyanıq. qadura.
- sivriqyruq** qutcuq.
- sivrisinək** 1. gimünçə. gümiçə. 1. qasqıl. urquy.
- sivrisinək** qarqırı. qırqarı. sinək. cibin. pəşə.
- **sivrisinəklərin kiçik çeşiti:** qarqara.
- **sulaq yerlərdə görülən sivrisinək çeşiti:** gölək.
- sivritilmiş** - **ucu sivritilmiş nərsə:** qarquc. qarqıc.

sivritmək	ititmək.
sivsür	hərəkətli.
sivtirmək	sivdirmək. zivdirmək. civdirmək. çağıdırmaq. caydırmaq. sapdırmaq. dəğdirməmək. isabət etdirməmək.
siyasət	yasa. yasaq.
siyəç	çit. çəpər.
siyək	sırıq. şərit. - oxa siyək: paltar qırağına tikilən sırma.
siyənti	siyəndi. sevilen. sevilmiş. sevgiyə dəğər.
siyə	siğər. siğər. bilgəsər. bəlsər. bilsər. əzbər. hifz.
siyil	siqil.
siyim	1. qılıq. don. geyiniş. görünüş. görünüş. üz. əğinbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. yağday. durmuş. durum. görünüş. şəkil. qılıq. don. görünüş. görünüş. üz. əğinbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. zahir. heyət. - siyim sistim: qapama. licim. biçim. rıxt.
siyimsimiş	qartal. qartlaşmış. qatlaşmış. bərkmiş.
siyimsişmək	sırıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. çılqınışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.

qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək.
 itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək.
 ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək.
 öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq.
 odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək.
 təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
 uğrsuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
 uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.
 çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək.
 pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq.
 bətləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtinmaq. qılmazışmaq.
 xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq.
 qatlaşmaq. üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq.
 muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək.
 muğayirləşmək.

siyiq **siyiğ.** sanğ. fəzlə. sirkin. - quş **siyiğ:** quş **sanğı:** quş **sirkini.**

siyirgə **sıyırqa.** kümək.

siyirmək **1.** sivirmək. sıvırmaq. soğurmaq. çıxarmaq. **1.**
 sırmamaq. qapıp almaq. **1.** **sıyirtmaq.** qırcatmaq.

yaralamaq. nərsəni dəlip keçmək. sıyıрмаq. sıdırmaq.
sızıрмаq. **1.** sipitləmək. sivitləmək. - nə yemək vardı içəri
sipətlədi: içəri ötürdü.

siyirmək

1. siyrəmək. sinğirmək. siğirmək. siğrəmək. bilgisinmək.
kөнükləmək. içmək. əzbərləmək. hifz edmək. **1.**
çəmrəmək. kəmrəmək. çıpqarmaq. çırmamaq.
çırmalamaq. sıvamaq. çulqamaq. - **qol qıçı sıvamaq,**
siyirmək. 1. qətləmək. sıvamaq. - **yenin sıvamaq:** qolların
siyirmək. işə başlamaq. **1.** yumaq. arıtmaq. təmizləmək. -
qolları qətləmək, siyirmək sıvamaq: işə girişmək,
başlamaq.

siyli

1. sevimli. simpatik. **1.** ərməğan.

siylihan

sıylı -han.

siymək

işəmək. - **ölümü gələn it, məçid duvarına siyər:** işiyər.

siymək

sitmək. sizmək. sidmək. işəmək.

siyqəbaş

siykəbaş. yaltırbaş. dazalaq. təpəkəl.

siyqim

siykim. sevgili. canan.

siyrəmək

siyirmək. sinğirmək. siğirmək. siğrəmək. bilgisinmək.
kөнükləmək. içmək. əzbərləmək. hifz edmək.

- siyrən** **siğirən. siğirən. siğrən.** bilgisəyən. əzbərləyən. hifz edən.
- siyreq** **siyrek. seyrek.** az rastlanır, seyrek bulunur.
- siyirmək** **siyırmaq. 1.** qaşınmaq. qazınmaq. kətilmək. yolunmaq. silinmək. arınmaq. təmizlənmək. **1** qurtulmaq.
- siyrim** siyrim. sırıq dəri. təsmə.
- siyirmək** sırımmaq. sırımaq. açılmaq. ölmək.
- siyrişmək** sırışmaq. siyirşmaq. silişmək.
- siyritmək** **1.** siğdirib, bərk sürtüb üzünü aldırmaq. - ağacın qabığıni **sırtı**. **1.** sürtüb, dəğib keçmək. yalamaq. - qurşun **sırtı** keçdi. **1.** siğdirib, bərk sürtüb üzünü aldırmaq. - ağacın qabığıni **sırtı**. **1.** sürtüb, dəğib keçmək. yalamaq. - qurşun **siyirtı** keçdi. **1.** açılmaq. siyritmaq. sırımaq. faş olmaq. azlıqların, saçuq suçuqların, eyb nuqsanların bir ucdan çıxması, gürünməsi. - onun suçları **sırtır**. **1.** sırımaq. siyritmaq. çılpaqlamaq. açıb göstərmək.
- siyirmək** **siydirmək. (y < > z) sizitmək. (z < > d) siditmək.**
sızdırmaq. süzdürmək. işətmək.
- siyürmək** **siydürmək. sittürmək. siztürmək. işətmək.** - uşağı **siydür:**
uşağı çiş tut.

siyun bikə	siyun - bikə: sevim bikə.
siyun	sevim. sevimlilik, sempati, beğeni.
siyuran	utkan. müzəffər.
siyurğal	sevirğal. yapır. yabır <small>(fars)</small> . yaşam üçün verilən sovğat.
siyurqal	1. ödü. erməğan. ödü alma. 1. madalya. midal.
siyurqal	erməğan.
siyurqatmış	1. düşmanı pozguna uğratmış 1. başanlı. ödü, övgü almış.
siyünç	sevinç. mutluluq.
siz	- siz sağ olun : üstüvüznə sağlıq. - sizdən yana yaranmış aldatmaq, yox içzədə, zərrəcə qanmaq.
siz	siz . "siz" demək. sizlətmək. böyük sayılan kişilərə "sən" yerinə aytanan sôz. - sizləmək : "siz" sözüylə çağırmaq. böyükləmək.
siziq	sizik . (t < > z) sūdük sidik. sıdıq.
sizitmək	(z < - d) siditmək. sızdırmaq. süzdürmək. (d < - y) siydirmək. işətmək.
sizlətmək	"siz" diyə aytatmaq, çağırmaq. zorlayıb siz deditmək.

- sizmək** südmək. sitmək. sidmək. siymək. işəmək. - **sittim**: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.
- sizqəq** **sizğək**. zəki. sezgin. müdrik.
- siztirmək** sittürmək. sidtürmək. işətmək. siydirmək. -.
- siztürmək** **sıztürmək**. **sittürmək**. **siydürmək**. işətmək. - uşağı **siztür**: uşağı çiş tut.
- sob** soy sözünün təkidir. - soy sob: el quşaq. əsl o nəşəb.
- soba** 1. söbə. söbü. beyzi. 1. dəğnək. dəğənək. - **dəğnək**, **soba kimi**: aşırı çılpaq, yalın, quru. - **soba biçimində kalağayı**, **sarıq**, **kavuk**: kavlava. kallava. 1. qabtur. beyzi. 1. qazan.
- **ağacdən yemiş toplamaqda işlənən, ucu əğri soba, ağac**: qarağı. gəlbəri.
- **ucu sivr, soba, qoynıq, qoynuq (məxruti) börk**: qalpaq < qablaq. qaplaq.
- soba** **sopa**. 1. dayaq. dəğənək. toxmaq. çomaq. 1. yüksək boylu. uca. daylaq. 1. uzun. kuni (məxrut). - **soba üzlü**: uzun üzlü. dəyənək. əl ağacı. 1. ocaq. 1. gülxana. ser. parnik. - **sobada yetişmək**: tələsik, çəbuq yetişmək.

- **ocağın sobanın, peçin buru başı**: qoğan. qovan. - külək vurub peçin **qoğanın** salıb.
- sobalamaq** kötəkləmək.
- sobalamaq** suğalamaq. yaraq, silahla dürtmək. bizləmək. sancmaq. saşmaq.
- sobalı** çomaqlı.
- sobas** - **dəli dəli görüncə, sobasını saxlar**: əş netəlikdə olan iki kişi, birbirinə qarşı durmaqdan çəkinər.
- sobay** 1. bekar. yalnız. 1. silahını iyi işlədən. dənəkli əsgər, savaşçı.
- sobay** aytək. bekar. mücərrəd.
- sobi** sivri. məxrut.
- sobımaq** söbüləşmək. uzanmaq. incəlmək. - yondum yondum sobıdı.
- sofa** - **evin sofası**: bəçqüm. hol.
- sofi** qaramaz. qaramas. yobaz. şəx. dinində aşırı gedən, davranan.
- soft** (fars) **softən** (fars) < **soxut** (< soxutmaq. soxlamaq. soxamaq < **sox**). dəlmə. dəlmək.

- sofu** - **qaba sofu**: 1. şex. aşırı dinçi. qaba dinçi. dinin götün gödəyənin, gözün çıxaran uyan, dinçi. 1. din qurallarını aşırıca yanlışı yozan.
- sofulanç** zahidanə.
- sohra** **sora, sonra**. - **bundan böylə, belə, sora, sonra, sohra**.
- soq** **soğ.** {sox # (o < > ö) söq: sök} { sox. < > siq.}. 1. sox. soğumsuz. tamahkar. qanıqsız. pisboğaz. 1. giriz. girdir. deş. keçir. sal. tıq. çaq. düd. itə. sık. çağ. şax. çək. çık. köç. sök. söğ. biz. 1. (< soxulmaq). damsaq. soğumaz. soğumsuz. tamahkar. 1. soxaq. dar yol. keçit. 1. ac göz. doymaz. boğazçı. tamahkar. 1. vur. - **soq ər** (1. aç gözlü. 1. alçaq.).
- soq** **sox. çoq.** çox. qarqın. 1. pinə. 1. dəli. dilir. iti. çalaq.
- soqa** **soğa.** 1. sovğa. sova. ehsan. eanə. sədəqə. 1. **soxa.** buta. (qızılçı butası). 1. **soka.** susqa. susduran. oturtu. otutu. dincəltən. müsəggin. təsgin verən. 1. sova. sava. sovğa. yarmağan. hidyə. yadiqar. tansuq.

- soqac** **soxac. soxuc.** dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. dürtüc.
döğəndiric > öğəndiric < > üvəndiric. dürtlənqic. mal
qaranı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
- soqaç** **soxaç.** ilan dişi.
- soqaq** - **çixmaz sokaq:** girivə.
- soqaq** (**1 < sok. soxmaq. 1 < sök. sökmək.**), **1. sökək. sökük. 1.**
köçə (**köçmək**). köçək (**ç < > s. < metatez > sökək**). **1. qarı.**
qat. hikumət. məhkəmə. **1. dışarı. eşik. 1. meydan.**
meydanlıq yer. çarşı. **1. pərdə. çadır pərdəs. girilən yer.**
girdək. **1. cığır. patıqa. keçi yolu. yalğuz ayağ:** billəmyol.
sokpaq. - **dar sukmaq:** dar soxaq. **1. soxmaq. yarıq. -**
soxaq açmaq: yarmaq. **1. sokpaq.** cığır. - **soxaqlı:** cızıq
cızıq. yol yol. xətt xətt. - **soxaq soxaq:** parça parça. sokarıq:
cücərik. **1. sokak. (< soxmaq).** tıqrıq. tığrıq. tıxırıq. yol.
boğaz. böyük yollardan ayrılan dar yol. keçit. bir çeşit
böyük geyik. **1. sokak.** oram. - **bitiq oram:** çixmaz sokak. **1.**
soxaq. sallapati. girən. gözətməz. saymaz. soxulan yer.
yort. yür. baca. soğar (**> surax** (fars) **< soxmaq**).
müləhizəsiz hər işə girişən kimsə. **1. sökək.** türklərin
farslara verən ad.

- **sokaq takımı**: çüçə adamı. aşağı el. əvam.

- **sıxı sokağ**: dar sokağ.

- **soxaq soxaq etmək**: parça parça etmək. sökmək. sökük
sökük etmək.

soxaq soxaq. oram. yol. caddə.

soxaq sokaq. oram.

soxaqlar - **soxaqlar açmaq**: düşmanın safların söküp dağıtmaq. -
soxaqlı çarşap. yol yol çadra. yollu. çubuqlu cızqlı toxuma.

soğan 1. soğan (> suhan). törpü. qovara. biləyi daşı. suvar
daşı. 1. kəsəgir. itildən. 1. **soxan**. **soxmac**. **soxucu**. kəkəc.
qaqac. qaqan. sancmac. sancan. sancac. saşmac.

- **hər nəyə burnun soxan**: qayğa. qaqay. qatılqan. qatılğan.
fizul.

- **soğan kimi qatmarlı (qat qat olan bigi) nərsələrin göbəyi**:
kütcük. cüycük. cücük.

- **soğanın çiçəkdən sonrakı kiçik, qara tuxumu**: qara tuxum.

- baxcaya biraz **qara tuxum** əkdim.

- **soğanlı bitgi çeşiti**: qarqa soğanı. tüpürük (tükürük) otu.

- **turşu qoyulan kiçik soğan**: incalız. ısqa. qısqa.

- **yasa dışı bir yerə mal soxub, çıxaran**: qaçaqçı.

- yeralma soğan can, səni sevirem ay can.

- yabanı soğan: incalız.

- yabanı soğan: incalız.

soğan

soğan. sovan. 1. qat qat qabıqdan oluşun, tob biçimində,

yaxıcı bitgi. **1.** suğan (< su: iti) > **suhan** (fars). qoğara qora.

ititmək aracı. **1.** soğun. böyük, yaban geyik. dağ öküzü. **1.**

əkək. əğək. ərə. əğə. **1.** soğun. quqcundi. qucğun. -

soğan yılan: tulum kimi iri ilan. **1.** kök. - **soğan gülü:**

nərgis. **1.** çadanqə. mayan. çalan.

- **baş soğan:** soğanın yaşıl bölümü.

- **göy soğan:** yaşıl soğan.

- **tüb soğan:** soğanın kök bölümü.

- **yaban soğanı:** yabanı soğan. gömürən.

- **qıyağan daş: soğan daş:** mərmər daşların sürtməkdə,

soğanlamada işlənən daş.

- **saqalına soğan doğramaq:** ələ salmaq.

- qaba soğan: əməyə, zəhmətə gəlməyən kişi. lapaçı.

- soyub soğana döndərmək: var yoxun almaq.

- arpacıq soğan: kiçik, dayanıqlı soğan çeşiti.

- öküz soğanı: bitgi çeşiti. terik ejipt (latin).

- dağ soğanı: nə'leyn. sil məritim (latin).

- qırmızı soğan: dadlı soğan çeşiti.

soqanlı - **soğanlı, otsu, qır çiçəklərinə verilən genəl ad:** çiğdəm.

soqaraq - **qarnı qaynar suya soxaraq pürüzlərində arıtlamaq:** qarın qatmaq.

soqası **soxası. - dilini eşşək arısı soxası:** ətacı, uğur söyləməz kimsələrə ilənmə, qarqış sözü.

soqba **soxba.baca.**

soqbarmaq **soxbarmaq.** tanıqlıq banq şəhadət barmağı.

soqımaq 1. barmağıyla qıdıqlamaq. 1. soğumaq.

soqışmaq **soğışmaq.** 1. su yerə batıb, topraq tavlanaq, dolmaq. 1. usulca arıya girmək, yerləşmək. - oda gəlib arıya **soxuşdi.**

soqıştıрмаq **soxişdıрмаq. sıxışdıрмаq. 1. tıxışdıрмаq. - buxcanı dolaba soxuşdurdum. 1. usulca vermək. - dilənçinin əlinə bir neçə para soxuşdurdu.**

soqqu **soxqu. 1. soqu. soxu. həvəng. dibək. 1. həvəh. 1. soqu. soxu. həvəng. dibək. 1. soxu. həvəng < kovanğ. dibək.**

soqqur **soqi. oğur. böyük dibək.**

soqlanmaq **soxlanmaq. həvəslənmək. meyillənmək.**

soqlaşmaq	saplaşmaq. girşilmək. yerləşmək.
soqlı	soğlı. şişkababı. şişlik. qızartma.
soqlımaq	soqlıtmaq. soxdurmaq. soxratmaq. soxlutmaq. sığırıtmaq.
soqlomə (fars)	soxlama < soxmaq. dirşekləmə.
soqluq	soxluq. qarınpalıq. oburluq. hərəslik.
soqlunmaq	soxlunmaq. saplanınmaq. batırınmaq. sancınmaq. dürtülmək. dürtüklənmək.
soqlunmaq	soqulmaq.
soqluşan	soxulan. girən. taxılan. yerləşən.
soqluşmaq	soxluşmaq. birbirinə soxulmaq. yerləşmək.
soqma	soxma. dövmə. sıkışdırma. patıqa. cığır.
soqma	soxma. qaqa. kəkə. sancma. saşma. 1. qaqa. sancma. saşma. 1. soxmac. soxan. soxucu. kəkəc. qaqac. qaqan. sancmac. sancan. sancac. saşmac. - gözə soxma: göstəriş. gözdəriş. alımlatma. alqılatma. aldırtma. etgiləmə üçün yapılan qılıq.
soqma	soxma.- soxma artıq: qaqma bədi.
soqmaçı	soxmaçı. daşlayan. vuran.

soqmaq **soğmaq. soxmaq. {soxmaq. < > sıxmaq}. 1. sağmaq.**
çixarmaq. yasamaq. almaq. əldə etmək. düzəltmək. -
sütdən qurut soğmaq: almaq. 1. çalmaq. - nağara sokmaq.
1. toxumaq. - qumaş soxmaq: parça toxumaq. 1. sıxarmaq.
sıxmaq. sıxışdırmaq. zorlamaq. 1. çalmaq. dövmək.
vurmaq. - saat soxdu: zəng çalmaq. - pıçaq soxmaq. 1.
maydalamaq. xırdalamaq. - duz soğuldu: döğüldü. 1.
taqmaq. kadamaq. girdirmək. - mıx kadamaq: mıx taxmaq.
- göz kadamaq: göz tikmək. düzətmək. 1. xırdalamaq.
dövmək. maydalamaq. - daş duzu sox. - sox duz: narın
duz. 1. vurmaq. 1. alçatmaq. ayıblamaq. yermək. 1.
(müzik aracı) çalmaq. - qopuzu kim arış soxadı: kim qopuzu
gözəl çalır. 1. toxumaq. 1. çaqmaq. çağmaq. şaxmaq.
qaqmaq. urmaq. vurmaq. ısırmaq. 1. soxmaq. qarmaq.
qurcaqlamaq. 1. suya soxmaq. banmaq. sulanmaq. sulu
nəyə basmaq. 1. tıqmaq. tıxmaq. yerləşdirmək. 1.
çalmaq. ısırmaq. dişləmək. 1. dəxalət etmək. idxal
etmək. - işə barmaq soxmaq: işi pozmaq. - burun soxmaq:
uyarsız, gərəksiz yerə girmək, qarışmaq. 1. saplamaq. 1.
batırmaq. 1. aldatmaq. - hesaba soxmaq. 1. incitmək. -

soxmayınca durmaz. **1.** taldırmaq. daldırmaq. batırmaq. **1.**
 qaqmaq. (**q < > t**) taqmaq.- bu toprağa qazıq **qaqılmaz.** **1.**
 uğratmaq. bətdəmək. tutturmaq. giriftar etmək. - başımı
 bəlaya **uğratdım.** **1.** gətirmək. qomaq. qoymaq. - yoluna
gətirmək. -meydana **gətirmək.** **1.** (böcək. heyvan)
 gəgələmək. vurmaq. çalmaq. sancmaq. ısırmaq. **1.**
 sancmaq. saplamaq. taxmaq. batırmaq. tikmək. - arabanı
 çamura **saplayacaqsız.** - pərçəmi **sapla.** - sancağı **sapla.** -
 əlimə iğnə **sapladi.** **1.** soğluşmaq. yerləşdirmək. əkləmək.
 girdirmək. ilişdirmək. basmaq. (# **sökmək.** pozmaq.
 dağıtmaq. dəlmək. - ortaqlığın **söküşdi:** ortaqlığın pozdu). **1.**
soğmaq. sormaq. içərmək. - quş dən **soğdu:** dənledi. **1.**
 əldə etmək. edinmək . (- soqratmaq. soqurmaq.
 suqratmaq.). **1.** soxmaq. dəlmək. dövərək incəltmək.
 toplamaq.
 - **içəryə soxmaq:** geyvümək. geydirmək. daxil etmək.
 - **itərək, basaraq soxmaq:** tıqmaq. - yunu yastığa, balışa
tıxmaq.
 - **nərsəni nərsiyə soxmaq: təpmək:** gömmək. örtmək.
 quylamaq. batırmaq.

- **vurub soxmaq**: qaçmaq. daxil etmək. - çivi **qaçmaq**.

- **çəpğən soxmaq**: parça toxumaq.

- **çillə soxmaq**: ipək qumaş toxumaq.

- **küyüz soxmaq**: halı toxumaq.

- **tavlı qızlar geyizi arış soxallar**: dağlı qızlar qalını gözəl toxullar.

soqmaq

soxmaq. - **başını soxmaq**: barınacaq yer tapmaq.

soqmaq

soxmaq. 1. batırmaq. basmaq. itmək. təpmək.

qaqlamaq. qaqılamaq: qaqcılamaq. qaqırlamaq.

qaqışlamaq. qaqıtlamaq. qaqalamaq. 1. keçirmək.

basmaq. saldırmaq. toxunmaq. təcavüz etmək. - qudsal nərsələrə **keçilməz**. 1. itmək. sürükləmək. sovq etmək. -

onun bu sözü məni sorunu araşdırmağa **itdi**. 1. qatmaq.

qarmaq. girdirmək. batırmaq. daldırmaq. 1. qoymaq.

düşürmək. salmaq. - duzağa **düşürmək**. 1. saplamaq.

batırmaq. qasqalamaq. qısqalamaq. dürtmək.

dürtükləmək. sancmaq. 1. çaxmaq. 1. çalmaq. - **ilan**

çalmış. 1. daldırmaq. qarmaq. qaramaq. daxil etmək. 1.

geçmək. iticə, yamanca etgiləmək, işləmək, tə'sir etmək.

- **soğuş sümükərimə keçdi**. - onun acı sözü **ürəyimə**

keçdi. 1. girdirmək. qarışdırmaq. - məni bu işə qarışdırma.

1. girdirmək. qoymaq. 1. qaqamaq. qaqalamaq.

sancmaq. saşmaq. 1. sıxışdırmaq. yerləşdirmək.

dərgəmək. dərləmək. dərgimək. dərcimək. dərcəmək.

dirçəmək. dirgimək. dirgəmək. qatmaq. daxil edmək. 1.

vermək. bastırmaq. itələmək. - cəvabın **bastırmada**

gecikmədi. 1. sancmaq. saşmaq. kəkələmək.

qaqaqlamaq. qaqalamaq. 1. sevgi edmək. yollaqlamaq.

yolaqlamaq. yöndirmək. kanallamaq. 1. taxmaq. çaqmaq.

sapmaq. saplamaq. sancmaq. saşmaq. qaqqmaq. -

sancağın (bayrağın) **qaqacaq yer bulmamaq. 1. tıxmaq.**

girdirmək.

- güc duruma soxmaq: burcalamaq. sıxışdırmaq. - gözüne

soxmaq: 1. güclə göstərmək. 1. başına çırpmaq.

qaxınlamaq. - dolaba soxmaq: qamandırmaq. inandırmaq.

qandırmaq. oyuna gətirmək. - əl qatmaq: əl qoymaq: əl

soxmaq: qarışmaq. mudaxilə, dəxalət edmək. - sıraya

soxmaq, qoymaq: rədifləmək.

- gəlin kürekəni bir otağa, girdəyə soxmaq: qapamaq.

- gözə soxmaq: gözdərmək. göstərmək. - çox keçməz, oda

doğruluğun **göstərir**.

- **hər nəyə qarışan, burnun soxmaq**: hər aşın qaşığı olmaq.

hər küpə qıp qoymaq.

- **işə soxmaq**: işə qoymaq. iş etmək. duzağa salmaq. girifdar

etmək. - oturduğu yerdə, nəmənəsin kəsib, özünə **iş etti**.

- **it götünə (qıçına) soxmaq**: **it ardına bıraqlamaq**: çox

alçatmaq.

- **nərsəni keçərsiz duruma salmaq, soxmaq**: qaralamaq.

pozmaq. batillətmək.

- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq,**

itmək, təpmək: qaqlamaq. qaqlıqlamaq. qaqlılamaq.

qaqırlamaq. qaqışılamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.

- **təkə, dibə, dərinə saplamaq, soxmaq**: qanğıрмаq

qayıрмаq.

- **yola soxmaq**: **düzənliyə soxmaq**: yola qoymaq:

düzənləmək.

- **gözə soxmaq** dilimə almaq. barmaqlamaq.

soqmaq

soxmaq. *ad.* **1.** bir çeşit başmaq. **1. sokak**. böyük, ana

yoldan ayrılan yan, dar yol. **1.** birahe.

soqmaq

soxmaq. cığır.

- **soxmaq salmaq**: cığır açmaq.

soqmaq	soxmaq. doldurmaq. kəbləmək. tıxışdırmaq. girgizmək. girdirmək. vurmaq. urmaq. sıbdırmaq. əmdirmək. içirmək. sindirmək. keçirmək. tıqşırmaq.
soqman	soxman. 1. mərt. dürüst. 1. diz qapağına qadar gələn uzun bir tür çizmə (türkmən çizməsi). 1. saqman. dizə qədər çıxan çizmə. 1. üslük başmaq. taqma. 1. böyük yol cızqısı. 1. uzun türkmən çizməsi.
soqolmə (fars)	< soxmaq.
soqramaq	soğramaq bax > sormaq.
soqranmaq	soxranmaq. 1. somurdanıb humurdanmaq. 1. mırıldanmaq. dodağ altı yavaş yavaş söylənmək. fişir fişir etmək.
soqraş	soğraş. sorqaş. axdarış. təfəhhüs.
soqraşmaq	sormaq. əmmək.
soqratmaq	(ğr < > rğ) soğratmaq. soğurmaq. soruqmaq. sorağ tutmaq. soğlımaq. soğlitmaq. aratmaq. soruşdurmaq. arayıb, hər nərsəni yoxlamaq. axdarış aparmaq. soqlitmaq. soqurmaq. suqratmaq. aratmaq. arataraq hər nərsəni görmək.
soqroq	soxruq. sürgük. dillaq. qadının arvat yeri.

- soqru** **soxur.** soxulub. birdən. xafa xafdan. - evə **soğru** girdim:
soxulub girdim.
- soqru** **soxru.** soxur. soxulub. xafa xafdan. birdən.
- soqruq** **soxruq.** sürgük. dillaq. qadının arvat yeri.
- soqşurmaq** **soğşurmaq.** < *metatez* > qoşğurmaq. qoşamaq. kökləmək.
bağlamaq. qapını qapamaq. ağacları soğşurmaq:
cütləmək. calaşdırmaq.
- soqta** 1. qaracığər, yazat (ədviyəcat) yapılan bir tür sucuq.
- **aşqın soqta:** işkəmbədən yapılan soqta.
- **yağlı soqta:** içyağı ilə yapılan sihta.
- **çıpçıqqöz soqta:** qarından yapılan soqta.
- **içəği soqta:** qalın bağırsaqdan yapılan soqta.
1. okul tələbəsi.
- **soqtalar ertdəngidə dərsqə yürüyülər:** tələbələr sabah
ərkəkdən dərse gedirilər.
- soqtu** **soğtu. soqut. bastıq.** bağırsaq dolması. bağırsağa
sucuq, qaracığər, ət, ot qarışdırıb doldurub, pişirildikdən
sonra yeyilən.
- soqtuq** **soxduq.** bastuq.
- soqturmaq** soğturmaq. bir nəsəni dövdürərək incəltirmək.

- soqturmaq** **soxdurmaq.** - nərsəni nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq: yəmlətmək < yamlatmaq > əmlətmək (< yamamaq).
- soqturmaq** **soqdurmaq.** sancıtmaq. saplatmaq. taxmaq. batırmaq. - bu qazığı (böyük mıxı) çayırın ortasına **saplat**.
- soqu** **soxu. soxqu.** 1. həvəng < kovanğ. dibək. soxqu. həvəng. 1. dibək. həvəh. həvng < kovanğ.
- soquc** **soxuc. soxac.** dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. dürtüc. döğəndiric > öğəndiric < > üvəndiric. dürtlənqic. mal qaranı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
- soqucu** **soxucu. soxmac. 1. soxan.** kəkəc. qaqac. qaqan. sancmac. sancan. sancac. saşmac. 1. qaqac. sancan. sancar.
- soqucu** **soxucu.** qapqıc. tikənlı.
- soquçaq** **soxuçaq.** ağac dələn. ağac qaqan. uzun yuvarlaq.
- soqudan** böyük kişi.
- soquducu** **soğuducu.** buzdılabı. buzdolabı. çox soğuş.
- soquq** **soğuş.** 1. savuq. sevimsiz. xoşa gəlməz. - **soyuq** kişi. - **soyuq** söz. - **soyuq** kitab. - **soyuq** qız. 1. yılıvsız. asıx yüzlü. - **soğuştan çatlamaq:** qabuşur bolmaq.

- **soğuc olmaq**: qış olmaq. qışlamaq. - bu il yaman **qışladı**.

- poyraz, soğuc əsən yel: **sazaq**.

- **soğuc** davranmaq: surat asmaq. tumluqlanmaq.
donuqlanmaq.

- **yumşaq soğuc**: sayrun. sərin. salqın. mö'tədil.

- **soğuc dəğmə**: ayaz.

- **soyuc bez**: sıq toxunmuş kətən bezi.

- **soyuc almaq**: **soyuqlamaq**: soyuc dəğmək.

- **soyuc basmaq**: birdən soyuc düşmək.

- **soyular**: soyuc hava. - soyuqlar gəldi.

soquq

soğuc. soyuc. 1. sevimsiz. sevilməyən. bəğənilməyən.

mənimsənilməyən. itici. itən. itələyən. itəgən. qoğan.

qovan.antipatik. **1.** donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız.

kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız.

quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq.

sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun.

yanğısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız.

hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz.

qeydsiz. münfəil. xunsa. **1.** şaxda. - (şaxdadan. soğucdan).

iti quyruğundan bağlasan, çöldə dayanmaz. 1. yel. əsər.

- **cansız, uyuşuq, ağır, soğuş nərsə:** qansız. - **soğuş davranış:** qansız duruş.
- **çox soğuş:** diş taqqıldatan şaxda.
- **şubatın onunda başlayan, yeddi gün sürən soğuş:** qarçıq.
- **qara soğuş:** qara, çarıq soğuş.
- **güneybatıdan əsən soğuş yel:** qaraçam.
- **quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuş, gahdan fırtınalı, yağmır qar gətirən yel:** qara yel. (# kəşisləmə: güneydoğudan əsən yel).
- **soğuş soğuş sözlər söyləmək:** əsmək. əsdirmək.
- **soğuşdan kırılmış, qısılmış olan:** qarıq.
- **yeldən, soğuşdan qorunma üçün qapının dalına vurulan tutu, örtük, pərdə:** qapı tutusu. qapı pərdəsi.
- **kəsgin soyuq:** qocaqarı soyuğu.
- **başı soyuq:** boş tutan. qanı soyuq. xunsərd. yüngül. dəğərsizin (dəğər verməzin). dalqaçı. soyuq duran, oturan. başı soyuq: - **qanı soyuq: başı soyuq:** xunsərd.
- **soğuş almaq: soyuq dəğmək** ayaz almaq. ayazlamaq.
- **çox soyuq. soğuş:** buz kəsilmək. buz kimi. buzdilabı.

buzdolabı. buzdilabı. buzdolabı.

- **başı, qanı soğuş**: xunsərd. tələşsiz. dalaşsız. dalqaşsız.

dalqaşsız. dalqıcsız. dalsıcsız. qıvrışsız. qıvrırışsız. sə'ysiz.

qoşuşsuz. çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız.

- **uzun soyuq yaraq**: qılıc.

soquq **soğuş**. salqın. qaramsar. asix yüzlü. neşəsiz. somurtqan.

sovuq. savuq. (savrulmuş. açılmış. ayrılmış). { (#yılığ. ılığ.

ilic. (açılmamış. bağınısımış) }.- **tan soğuşu**: qırav qaqqan.

don.

soquqca **soğuşca**. 1. olduqca soyuq. 1. az soyuq.

- hava **soyuqcadır**.

soquqqan **soğuşqqan**. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavaşq.

yavaşlıqlı. dinc. dincək. arsat. orta gedişli. orta yağdaylı.

salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.

soquqqanlıq **soğuşqqanlıq**. orta gedişlik. orta yağdaylıq. salqınlıq.

dinlik. ılımlılıq. yumşaqlıq. yumuşaqlıq. yavaşlılıq.

yavaşlılıq. uysallıq. mö'tədillik. e'tidal.

soquqlanmaq **soğuşqlanmaq**. soquq bulmaq, soğuş saymaq.

soquqları **soğuşqları**. - **qocaqarı soğuşqları**: baldıracüz.

soquqluq

soğquqluq. sevimsizlik. sevilməzlik. bəğənilməzlik.

mənimsənilməzlik. iticilik. itənlik. itəgenlik. qoğanlıq.

qoğaqınlıq. qovanlıq. qovaqanlıq. antipatiklik.

- gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında **sıcaqlıq soğquqluq**

dəğişimi çox olan yurd: qara yurd.

- **nədəndi sevgilər, belə soğquqluğa** töküşür (çevrişir).

- **ara pozuqluq, dəğməlik, soğquqluq:** ürək göyül, sınma,

qalması, qısmıqı, sınıqması, qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı.

öpgəlik. öykəlik. öclülük. kəduret.

- **aralarında pozuşluq, pozuşuqluq, anlaşımazlıq, açışımliq,**

ayrılıq, soğquqluq, ixtilaf düşmək. pozuşmaq. munaqişə

edmək.

- **aradakı soğquqluqlar qalxınmaq.** ilişgiler iyiləşmək. buzlar

çözülmək, açılmaq.

- **aralarında pozuşma, anlaşımazlıq, açışlıq, açışımliq,**

ayrılıq, ayrımlıq soğquqluq, ixtilaf düşmək: dartışma.

dartışıq. dartışıb pozuşmaq.

soquqluq

soğquqluq. soyuqluq. 1. toxbasar. deser. yeməkdən

sonra yeyilən soyuq yemək. (dondurma, yemiş kimi). **1.**

hamamın bərk sıcaq olmayan yeri. - soyuqluqda

yuvundum. **1.** dartış. gərginlik. soğuqluq. dartışlıq.

gərginlik. **1.** soğuqluq üçün anıqlıq, hazırlanmış.

- **bel soyuqluğu**: işək borularının ısıtması, yanıǵması.

- **buzun** soyuqluǵu uzaqdan etgilər.

soquqtəqmə **soǵuqdəǵmə.** - **soǵuq dəǵmədən burnun gənizində**
oluşan şiş: qaqrıq.

soquqtən **sokuxtən** (fars) < **soxmaq.** nikah edmək.

soqul **soxul.** soxlu. qarınpa. hərəs.

soqulaq **1.** adaq. qurban. **1.** soxulqan. sevilqən. sevimli. cana
yaxın. munis.

soqulan **soxulan.** **1.** geri dönən. - **qaqılan** soxulan: qoǵulub geri
dönən. **1.** **soxular.** soxulǵan. girər. girən.

soqular **soxular.** **soxulan.** soxulǵan. girər. girən.

soqulcan **soǵulcan.** **soxulcan.** (< **soxulan**). **1.** topraǵın içinə
soxulan, ayaǵsız qurd çeşiti. **1.** baǵırsaqların içinə
yaşıyan, uşaqlarda tapılan uzun qurd. - **soǵulcan otu:** bu
qurdu düşürmədə işlənİLən br bitgi. **1.** sinən. sinǵən.
girişgən. imalə. **1.** ağac, yer dəliklərinə sinən, sinǵən,
yanı soxulcanlıǵ, girişgənlik qılıǵı, xəsiyəti olan kiçik
qurd. **1.** sürüncan. suyunǵan. solıcan.

- şərıt soğulcan: dudi vəhid.

- yer soğulcanı: bir çeşit uzun kök.

soqulcan soğulcan. solcan. sürəyin. sürəyən.

- bağırsağ solucanı, soğulcanı, qurdu: askarit. kədu qurdu.

soqulqan soğulqan. soxulqan. 1. cana yaxın. munis. 1. cuquşlu.

yuquşlu. yoxuşlu. canayaxın. hər yerə soxulan. fıraqavun.

1. çabuq soğulan. sızıp qirən.

soqulqan soxulğan. hər yerə soxular, girər. hər kəslə çabuq bildik, tanış olan. - soğulqanın biridir.

soqulqan soxulqan. 1. girgin. girilgən. hər yerə girib çıxan. sırtıq. çalqaq. çalpaq. yalpaq. yalqaq. qatılqan. qatığan. fizul. 1.

içə yaxın. sevimli. içgin. səmpatik. 1. könülə yaxın.

sevimli. içgin. səmpatik. 1. soxulcan. girizən. gizirən.

girişən. dalan. dalqıç. girgin. girilgən. sırtıq. keçmə.

geçmə. qatılqan. qatığan. fizul.

soqulqan soxulqan. iləş. iliş.

soqulqanlaşmaq soxulqanlaşmaq girilgənləşmək.

girginləşmək. sırtıqlaşmaq. fizullaşmaq.

soqulqanlıq soxulqanlıq. 1. girginlik. girilgənlik. sırtıqlıq. fizulluq. 1.

soxulcanlıq. girginlik. girilgənlik. girizənlik. gizirənlik.

girişənlik. dalanlıq. dalqıclıq. sırtıqlıq. keçməlik.
geçməlik. fizulluq.

soqulma **soxulma.** 1. əlləmə. qarışma. girmə. əl atma. ilişdirmə.
dəxalet etmə. mudaxilə etmə. 1. girişmə. başlama.
təşəbbüs etmə.

soqulmaq **soğulmaq. soxulmaq. soğrulmaq. savulmaq.** 1. soğurmaq.
korlamaq. arıqlamaq. çəkilmək. hər bir nərsənin
azalması. 1. sütdən kəsmək. dartıp qoparmaq. ayırmaq.
çəkib çıxarmaq. 1. sorulmaq. əmilmək. sinmək. nərsənin
içinə işləmək, keçmək. - su **soğuldu:** çəkildi. 1. batınmaq.
toxunmaq. dəymək. 1. sıxılmaq. tıxılmaq. darlaşıb
çuxurlaşmaq. 1. savrulmaq. suyu çəkilmək. yox olmaq.
qurumaq. 1. batmaq. ağmaq. enmək. cummaq. - gün
soğuldu: savıldı: batdı. 1. sevimək. meyl etmək. əgilmək.
- könlüm ona **soquldu:** ssvildi. çəkildi. vuruldu.

soqulmaq **soxulmaq. soğulmaq.** 1. bir nərsənin içinə soqulmaq.
girmək. keçmək. - su toprağa soxuldu: sızıp qəybolmaq.
su çəkilmək. azalmaq. 1. əzilmək. oğulmaq. - duz
soxuldu. 1. sovuqluq. soluqluq. 1. tansıqlamaq. - **bary**
maravçuqa tansıqladı: it avçıya soxuldu. 1. tıqramaq.

tıvrmaq. tikmək. sancılmaq. batmaq. **1.** (içəri, içinə)
talmaq. dalmaq. batmaq. **1.** tıqılmaq. araya girmək. -
qazma toprağa **daldı.**

- qoyusuz, izinsiz bir yerə soxulmaq: talmaq. dalmaq. -
qapıdan içəriyə **dalı verdi.**

soxulmaq **soxulmaq.** taxılmaq. çaxılmaq. sancılmaq.

- **çox soxulmaq, dirənmək, israrlamaq:** qapırqalarına
girmək, soxulmaq.

- **qalıbdan qlıba soxulmaq, girmək:** qabqaballaşmaq. sürəkli
don dəğişmək.

- **qapırqalarına girmək, soxulmaq:** çox soxulmaq, dirənmək,
israrlamaq.

soxulmaq **soxulmaq.** **1.** girmək. tıxılmaq. - ayağım ötgə **soxuldu:**

çuxura girdi. **1.** qısnamaq. **1.** sıbdırılmaq. içərilmək.
qayırlmaq. sindirilmək. əmilmək.

soxulmaq **soxulmaq.** avara dolaşmaq.

soxultamaq **soxuldamaq.** () yaranın partlaması.

soxulub **soxulub.** soxur. soxru. birdən. xafa xafdan. - evə **soxulub**
girdim: soğru girdim.

soxulub **soxulub.** soxru. soxur. xafa xafdan. birdən.

- soquluş** **soxuluş.** tıqınış. qarabalıq. qalabalıq. şuluğluq. izdiham.
- soqum** - **büzdümün, quyruq soxumunun, iki yanında ki qabırıq, şişgin, bud eti:** qaba ət.
- soqum** **soğum. soxum. 1.** soğuma. doyma. göz toqluğu. qənaət.
1 göt gəmiyi. qıç gəmiyi. quyruq soxumu. **1.** bir ağac parçasıdır ki çam qozası şəklində kəsilərək içi oyulur, üç tərəfindən dəlinərək oxun üzərinə qonulur. **1.** kəsim.
 heyvan kəsimi.
 - **soqum edmək:** ət stoqlamaq amacıyla heyvan kəsmək.
- soqum** **soxum. sıqım. sıxım. sığım. 1.** tikə. luqmə. **1.** qurban.
 adaq. **1.** nəbz. tıpiş. urquş. qaqış.
- soqum** **soxum. - quyruq soxumu:** ləgen gəmiği: quymuç.
- soquma** **soğuma.** donma. solma. üzülmə. əfsürdəgi.
- soquma** **soğuma.** soğum. doyma. göz toqluğu. qənaət.
- soqumaq** **soğumaq. 1.** donmaq. solmaq. üzülmək. **1.** üşümək.
 donmaq. donmaqmaq. donqamaq. buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. daş kəsilmək. qatılmaq. **1.** tavsamaq. tovsamaq. tovdan düşmək.
 - **çox soğumaq:** dona çəkmək.

- **çox soğumaq, soyumaq:** buz kəsilmək. - **buz kimi soyumaq, soğumaq:** küsmək. gücənmək.
- soqumaq** **soğumaq. soyumaq.** qamamaq. qapamaq. bıqmaq. istəksizləşmək. istəyini itirmək. **1.** açılmaq. iştahdan düşmək. ürəyi vurulmaq. **1.** soyuqlamaq. ara açılmaq.sovumaq. savumaq. - bir birindən **soğudular. 1.** tumlmaq. donlamaq. **1.** yerindən olmaq. yoynuxmaq. - işdən soğumaq: səvritmək. vaz keçmək. səvritmək.
- soqumaq** **soğumaq. 1.** qanıqmaq. ılıqmaq. **1.** soruqmaq. həvəsini itirmək. istəği itmək. suvumaq. suvsuşmaq. arası açılmaq. **1.** çirqimək. çiyirmək. yadırqamaq. ilgisini itirmək. uzaqlaşmaq.
- soqumlama** **soxumlama.** sümükləmə. (baş barmağı ikinci ilə üçüncü barmaqların ortasından çıxarıb, yumraqlamaq).
- soqumluq** **soğumluq.** soğuma durumu. soğumluq. doyumluq. gözü toqluluq. qane'lik. **1.** kəsimlik heyvan.
- soqumsızlıq** **soğumsızlıq.** doymazlıq. gözü aclılıq. tamahkarlıq. təmə'.

- soqun** **soğun. 1. soğan.** böyük, yaban geyik. dağ öküzi. **1.**
söqün. sökün. sökük. dağqın. çəkələnmiş. əzilmiş. **1.**
soxun. sitəm.
- soqunçu** qaraman. qaraçı. yolkəsən.
- soqunmaq** **soğunmaq. soğqunmaq. 1. < > soyunmaq < > savunmaq.**
soğunmaq. üşümək. - mən çox **soğunuram:** üşüyürəm. **1.**
lütlənmək. yalınmaq. silkinmək. lütlənmək. yalınmaq.
silkinmək. **1.** soyunmaq. əmrülmək. dincəlmək. arınmaq.
rahatlanmaq. yalınmaq. silkinmək. lütlənmək. üşümək. -
ər **soğundu:** **1.** ər üşüdü. **1.** sidikdən, bənzərlərindən arınmaq,
təmizlənmək.
- soqunmaq** **soxunmaq.** sancınmaq. saşınmaq.
qaqalanmaq. qaqınmaq. dimdiklənmək.
- soqunmaq** **soğunmaq.** soruqmaq. yeməğın soğuması.
- soqur** köstəbək. korsıçan. kalağu.
- soqur** **soğur. soxur. soqru. sokur. saqur. sağır. 1.** ada tavşanı.
kələrə bənzər bir çeşit ada tavşanı. suqur. - **soqurluq:**
tavşanı çox, bol olan. **1.** soxulan dağ siçanı. kor siçan. **1.**
kor. görməz. batmış. qapanmış. - **soqur** göz. **1.** bir gözlü.
- **soqur** kişi. **1.** sona. durna. **1.** quru. kor. gözü çıxmış kişi.

1. paxıl. 1. acgöz. gözü ac kimse. xəsis. dilənçi. yolçu.
 həris. 1. alçaq. gədə. 1. kor. 1. soxur: soxulmuş. batmış.
 kor. 1. soxur. bir gözlü. 1. soxulub. birdən. xafa xafdan. -
 evə **soğru** girdim: soxulub girdim.

- **soğur sıçqan**: göstəbək.

- **soğur çiban**: sığırsinəği. büvə.

- **soğur ırsıq**: çalışmadan qazanılan para. mal, nərsələr.

- **soğur içigi**: kor bağırsağ.

- **soğur satuv**: baqnadən satın almaq.

- **soğur tükümçək**: kor düğüm.

soqur soxur. xafa xafdan. soxru. soxulub. birdən.

soquran soğrulan < savan (< savmaq: itəmək). 1. çevik. çabuk. 1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). yüngül.

soquranmaq 1. peşman olmaq. əsəf duymaq. 1. vazqəçmək. fikrini dəğışdirmək.

- **artdan soquranmaq**: sonradan peşman olmaq.

- **arı bara turub yolda soquranıb qaldıq**: oraya gidərkən yolda fikir dəğışdirtik.

- **yaşılıqımda etğənlərimə soqurandım**: gənliğimdə yapığlarına peşman oldum.

- soquranmaq** **soğuranmaq.** peşman olmaz.- **sorub etgən soğuranmaz:**
sorub yapan peşman olmaz.
- soqurav** **soğurav.** miyob.
- soqurcan** **soğurcan.** qurt. qurcuq.
- soqurmaq** **soğurmaq.** 1. savurmaq. - **söküb soğurmaq.** söğüb
qoşmaq. iğnə çuvaldızdan keçirmək. 1. **savurmaq.**
çoğurmaq. **çoruqmaq.**küfr etmək.
- soqurmaq** **soğurmaq.** bax > **sağmaq.** 1. əldə etmək, edinmək. 1.
soymaq. sovrmaq. soyunmaq. sivirmək. sivrmaq.
siyirmək. çıxarmaq. - **soğruldu** qılınclar.
- soqururmaq** **soğururmaq.** çıxarmaq. - ayağımdan tikaknı **soğur.**
- soquş** **soxuş.** 1. savaşı. maharibə. 1. muntaj. 1. sancış. sancı.
1. sıqış. sığış. sıxış. təzyiq.
- soquş** **soxuş.** saplayış. dürtüş. batırış. sancış.
- soquşdurtmaq** **soxuşdurtmaq.** saplatışdırmaq. dürtüşdürmək.
batışdırmaq. sancışdırmaq.
- soquşmaq** - **araları pozuşmaq, soğuşmaq, dəğmək:** aralarında söz
çıxmaq. qaçqırmaq. qaşqırmaq.
- soquşmaq** **soğumaq.** **sovumaq.** 1. ilgisini itirmək. 1. dinmək.
yatışmaq. 1. təskin tapmaq. 1. döverək incəltməkdə

yardım. **1. soğumağa üz tutmaq.**

- **avruv soruşdu:** ağrı dindi.

- **yürəgim soğuşdu:** qəlbim təskin tapdı.

- **işqə soğuşdu:** işə ilgisini itirdi.

- **şorba soğuşdu:** şorba soğudu.

soquşmaq soğuşmaq. 1. savuşmaq. soğumaq. - öd **soğuşur:** hava soğuyur. **1. soxmaq.** döğmək. çırpmaq. - duz **soxuşmaq.**

soquşmaq soxuşmaq. sıqışmaq. sığışmaq. sıxışmaq. sıkışmaq. 1. basışmaq. bir birinə girmək. birbirin sıxaraq yığışmaq. - qalabalıq **sıxışdı.** - el məçidə **sıqışdı. 1. darlaşmaq.** darımaq. - ürəyim sıqışdı. **1. məcbur qalmaq.** müztər qalmaq. - çox **sıqışsam,** bu yoluda işlədəcəyim.

soquşmaq soxuşmaq. tıqışmaq. dar bir yerə, başqaları arasına girmək.

soquşmaq vuruşmaq. savaşmaq.

soquşturmaq soxuşturmaq. 1. açıb qoşmaq. açıb sökmək. qaşlamaq. qaşlatmaq. xaşlamaq. xaşlatmaq. azarlamaq. paylamaq. yamanlamaq. **1. itmək.** itələmək. təpmək. qaqalamaq. qaqıqlamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. sarsıtmaq.

- soquşturmaq** **soxuşturmaq.** savaştırmaq. vuruşturmaq.
- soquşuşmaq** **soxuşuşmaq.** saplaşışmaq. batışışmaq. dürtüşmək.
sancışmaq.
- soqut** **soqtu.** 1. bumbar dolması. bumbar yeməyi. bağırsağ dolması 1. süzmə. əkşi süttən yapılan pəynir.
- soqutan** - **qarsoğudan:** qarınlı, boyunlu tüng, parç, su qabı. ibriq.
sürahi.
- soqutmaq** **soğutmaq.** dondurmaq. üşütmək.
- **birini birindən soğutmaq:** (büyü ilə, pisləməklə). birini birinin gözündən salmaq. xor göstərmək. xorlamaq. korlamaq. qaratmaq. qaraltmaq.
- soqutmaq** **soğutmaq.** söndürmək. yamurtmaq. amurtmaq.
yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək.
- soqutmaq** **soğutmaq.** üşütmək.
- soqutmaq** **soğutmaq.** suvsutmaq. yapırmaq. üşütmək. təsəlli etmək. təskin etmək.
- **kəndindən soğutmaq:** çirqitmək. çiyritmək. vazqəçirmək.
- soqutulmuş** - **soğutulmuş su:** basıqsu. bəsiqsu. bəsilmiş bəslənilmiş bütri suyu. pərvəri su.
- soquvalmaq** düzəltmək. - dam **sokuvalmaq.**

- soqüd** - yaban **soğüdü**: **geyik söğüt**.
- sol** - "**sağ qol uluğ**". "**sol qol uluğ**" qoşunun başçısı adlarından.
- **sağ sola sallanmaq, əgilmək**: yalpalanmaq. yalxalanmaq. çalxalanmaq. çalpalanmaq. - **sağ sola sallanma, əgilmə**: çalxa. yalxa. çalpa. yalpa.
- **sağa sola sallanaraq yerimək**: çalxanaraq yerimək:
çalqışaraq yerimək: çağışaraq yerimək. əsə əsə yerimək: əsrə əsrə yerimək.
- **sağa sola yalpalanmaq, şəpələnmək**: sallanmaq.
qapırnamaq. qapırlamaq. qapırqalanmaq.
- sol** 1. solıq. ucuz. - **sol** qiymət. sol mal istəyirsən, **qızımı**:
bahamı. 1. tərs. əks. çarpıq. 1. **şol**. şu o. o. - **sol kəzdə**: o
vaxda. 1. güney. cənub. cinub. 1. tərs (# **uvat**). 1. son. 1.
ustuva cızqısının aşağı yanı. 1. sol qol. sol əl. sonqol.
solaq.
- **sol yandan**: soltun.
- **sol kəzdə**: sonra. onda.
- **ordunun sol qoluna**: cuvanqar, sol qoluna **biranqar**.
- qoşunda olan **sağ qol sol qol**.
- **sağ qol ağalığı**: binbaşılıq ilə yüz başılıq arasında olan

dərcələrin ən yüksəyi, bu dərcə **sol qol ağalığından** yüksəkdir.

- **sol əli ilə işləyən**: solaq. solaxər.

solaxər solgəri. solqu.

solaq 1. < **sulaq**. əsgər yönətən, aparən. 1. solaxər. 1. solmuş. nəmi, suyu gedmiş. 1. solaqay. 1. durqun. - **solaq** su: durqun su. 1. türmə. - **solaq** xana. soluq. 1. xanların qatında olan özəl yaraqlı güclər. 1. solaxər. sol əli ilə işləyən. 1. çolaq. unqamuq. 1. solamuq. çapaqay. yoxsul. kasıb. 1. sonqol. sol qol. sol əl. sol yan.

solaq solçu. (# **sağaq**: sağçı).

solaq **solak**. çolaq. yirim.

solaqay 1. solaq. 1. tərs. hiddətli. öfkəli.

solaqər **solaxər**. solaq. sol əli ilə işləyən.

solaqızlı **solağızlı**. xeyir söyləməz. şum söyləyən. tərs. əks.

solaqmaq sölpümək. solmaq.

solamuq solaq. çapaqay. yoxsul. kasıb.

solan solqan. sılqun. solmuş.

solan **soluşan**. **sönən**. **sönüşən**. **sonuşan**. **sonan**. öçüşən. ötən. öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən.

solaraqo	solmaq.
solaşığılı	yararlı. çox yararlı. iş bitirici.
solaşmaq	solmaq.
solayçı	qolayçı.başı soyuq. yaldızçı. yalandan işçi. üstün görü işləyən. üstün gör işləyən. göz boyaçı.
solaylama	qolaylama. bəzək. yalandan iş. yaldız. üstün görü iş. üstün gör işləmə. göz boyama.- onun diplomu bir yaldızdır. - içi təzək, üzü yaldız.
solcan	soğulcan. süreyin. süreyən.
solçuluq	- solçuluq havalısı.
solıcan	1. çovqan. çəkə. kəkə. 1. soğulcan. sürüncan. suyunğan.
solid	< salt. sərt.
solımaq	solumaq. sıx sıx nəfəsləmək. nəfəsi tənqimək.
solin	araşdırıcı. maraqlı.
solıvsız	durub dinlənmədən. fasiləsiz. dəvamlı.
solqu	soldaki.
solquq	solğuq. soluq. sölpük. sölük. 1. gəvşək. qaba, iti olmayan. açıla. yayqın. halsız. bayqın. damarsız. cansız. yorqun. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. 1. soluq. qaba, iti

olmayan. **solmuş**. ölüq. ölgün. pörsümüş. cılız. qıntıç.
 qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. qambır. qanbır.
 qaqbır. çapbır. çapqır. qaq. quruq. calız. yalız. sarğımış.
 sarğuş. çözük.

solquqma **solğuşma**. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə.
 inmə. enginlik. yenginlik. çürgünmə. çürüksünmə.
 çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə. düşmə.
 düşgənəmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənəmə. izinginəmə.
 dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma. salınma.
 çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.

solquqmaq **solğuşmaq**. dönəlmək. çönəlmək. enəlmək. inəlmək.
 alçalmaq. çürgünmək. çürüksünmək. düşgünmək.
 düşgənəmək. düşgəlmək. başaşağ gedmək. yozlaşmaq.
 nizul edmək. geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq
 çöküşsəmək. bataqsamaq.

solqun çözgün. çözügün. üzgün. dağqın. ərgin. ərişgin. ərmiş.

solqun **solğun**. azğın. azğun. kəmrək.

solqun 1. butquz. donuq. mat. qaramsız. tatsız. qırtta. qırtta.
 qırışıq. - **solqun, uçuq bəniz**: yamanbet. 1. rəngi qaçmış.
 yıpranmış. hüznü. 1. soluq. saluq. solpuq. solan.

sılqun. solmuş. sozuq. sozaq. külgün. kül boyası almış.
rəh rufu atmış. müzməhil. parsud. pülə. münfəsix. pürük.
lafa. tirit.

- solqunay** solqun ay.
- solqunmaq** solğunmaq. bozlanmaq. bozarmaq. tutulmaq. boyası qaçmaq.
- solqur** salqur. ataq. saldırı.
- sollamaq** soldan keçmək, sibqət almaq.
- **sağ sollamaq.** alt üsləmək. çalxamaq.
- sollu sağlı** muvafiq muxalif.
- solma** 1. donma. soğuma. üzülmə. əfsürdəgi. 1. tutulma.
qapanma. donuqma. parlaqlığı sonarma. inkisaf.
- **günəş altında boyaların solması:** gün çalmaq.
- solmaq** 1. donmaq. soğumaq. üzülmək. 1. işdən gücdən düşmək.
əsgimək. gəvşəmək. bitginmək. ərinmək. yarmazlamaq.
çürümək. əzilmək. 1. soğumaq. üşümək. üzülmək.
donmaq. donaqmaq. donqamaq. buzlamaq. 1. sölpümək.
solaqmaq. - **bənzi solmaq: rəngi sararmaq: bənzi uçmaq:**
bənzi atmaq. - **boyası atmaq, solmaq:** ağarmaq. bozarmaq.

- solmaq** kuvərlmək. kovarılmaq. quvarılmaq. sararmaq. qurumaq. onğmaq. - **tərəzə yapının beti sonğqdı**: pərdənin rəngi soldu. - yüzü solmaq: uçqun bolmaq: rəngi atmaq. gücü tükənmək. **1.** onğmaq. - barçının boyusu onğdı. **1.** pozulmaq. büzülmək. pərişan olmaq. **1.** pürsümək. ölüşgəmək. - boya **solmaq**: küsmək. beziqmək. - **soldurmaq**: küsturmək. beziqdirmək. **1.** solpümək.
- solmağan** canlı. ölümsüz. solmaz.
- solmaz** solmağan. canlı. diri. çəkici.
- solmazay** solmaz ay.
- solmazmış** - **tökmə güllər, solmazmış. (tökmə: basma. təpmə. süni'**. cürləmə məsnovi.).
- solmuş** solpuq. solqun. soluq. solqan. solan. sılqun. saluq. sozuq. sozaq. parsud. pülə. ölgüş. ölüşgəmiş. münfəsix. pürük. lafa. tirit. - **solmuş od**: uçuq. sönmüş.
- solmuş** **soluq**. solğuş. sarğuş. ölüq. ölgün. pörsümüş. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qaç. quruq. calız. yalız. sarğımış. çözük.

solmuşamaq	soluqlaşmaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq. ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq. pörsüşmək. cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq. çözüküşmək.
solnum	solunum. tənəffüs.
solpımaq	soluqmaq. pürsümək. sozulmaq. sozarmaq.
solpuç	bıçaq sapı.
solpuq	1. ölü. soluq. ölüşgəmiş. 1. salıq. salqı. sarqıq. porsuq. 1. salpa. gəvşək. sarqıq. 1. solmuş. solqun. soluq. saluq. sozuq. sozaq. parsud. pülə. münfəsix. pürük. lafa. tirit.
solpumaq	buruşmaq.
solpüq	solpük. 1. dərisi büzüşü. sarğıq. 1. ölçük. ölçək. salğıq. sarqıq. gəvşək. - solpük ətlər.
solpümək	solmaq.
soltaqi	soldaki. solqu.
soltu	soludu. soluqlu.
soltun	sol yandan.
solturma	soldurma. işdən gücdən düşütmə. çürütmə. əsgitmə. gəvşətmə. çürütmə. bitgitmə. əritmə. əzdirmə. engintmə. alçatma. çürütmə. dayanıcdan, dirəncdən, müqavimətdən düşürmə.

- solturmaq** **soldurmaq.** ursalamaq. ölüşgətmək. pozmaq. əsgitmək.
- soltüşün** quzey.
- solucan** - **bağırsağ solucanı, soğulcanı, qurdu:** askarit. kədu qurdu.
- solucan** suvalçan.
- soluq** 1. çülük. çürük. pozuq. 1. nəfəs. tınıq. tın. 1. fərsiz. - **bulanıq** bənz(surat). 1. ölü. solpuq. ölüşgəmiş. 1. nəfəs. 1. ışıltılı, bərraq olmayan. tonuğ. donuğ. dumanlı. tüssüli. bulutlu. boz.- **donuğ** sırça. - **soluq darlaşıb qaçamamaq:** dalaqı şişmək. 1. tin. tın. dəm. tınım. - **solkuldağan** iyid: nəfəsli iyid. 1.nəfəs. (bir soluq alıb vermə sürəlik), 1. uzanan. qısalan. solaq. 1. boşanğ. gəvşək. cansız. uyuşuk. 1. buval. boğal. boğul. boğqal. boyasız. rəngsiz. uçqun. qubar. mat. donuq. cansız. - **soluq bənzli:** bənzi solmuş. sazbet. sozbet. - **soluq yüz:** uçqun bet. 1. solpuq. solmuş. solqun. saluq. sozuq. sozaq. parsud. pülə. münfəsix. pürük. lafa. tirit.
- **soluq soluğa: soldurmazdan: soluğ aldirmazdan:** nəfəs nəfəsə. soluğu darına. aman vermədən. çox tələsik.
- **soluğu filan yerdə aldı:** kəndini dar oraya aldı.

soluq

solux. solmuş. 1. solğuq. sarğuş. ölüq. ölgün. pörsümüş. cılız. qıntıc. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qağ. quruq. calız. yalız. sarğımış. çözük. **1.solğuq. sölpük. sölük.** gəvşək. qaba, iti olmayan. açıla. yayqın. halsız. bayqın. damarsız. cansız. yorqun. qaqırdaq. qağsaq. zayıf. **1.** sönük. çökük. uçuqsı. uçuq. ışıqlığı az. **1.** pırıl. **1.** sönük. ışıqsız. Bürküt. mat. **1.** uçuq. **1.** işdən gücdən düşük. çürük. kövrük. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. bitgik. bitgək. damarsız. ərik. əzik. engik. alçaq. dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən düşük, düşmüş. - **doluq soluq:** ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı yasırı. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. artıq yartıq. yapıc yasic. - **soluq içik, isik:** isiksiz. içiksiz. soluq içik, isik. qərihəsiz. təb'siz. zovqsız. - **soluq, qansız, soyuq üzlü:** kədu. - **soluq, tin, nəfəs darlığı:** içdaralması. - **tökmə, basma soluq:** məsnovi nəfəs.

- **bir soluqda**: bir nəfəsdə. bir çırpıda. çapıcaq. qırpadaq. sürətlə.

- **qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz**: tuxat. toxat. qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş, batmış.

- **soluq almaq**: dinlənmək. durmaq.

- **soluq, nəfəs alma quraşları**: solunqac. alsım.

- **soluq darlığı**: nəfəs tənqi.

- **soluq darlığı**: sıxıç. asm.

- **soluq vermək**: hovlamaq. nəfəs vermək. püfləmək.

soluqan

- **soluğan kəsəli**: asm kəsəlinin itisi: yelpik.

soluqan

soluğan. 1. nəfəs darlığı xəstəliyi. asm. - **soluğana**

uğramaq. 1. soluq, nəfəs darlığı olan. - **soluğan kişi.** -

soluğan at: hinge vuran at. nəfəs darlığı olan at. - dəniz

soluğanı: dənizin yumşaq dalğası. fırtınadan sonra səkrək

səkrək, soluq soluq, alırcasına qıyıya gəlib çarpan dalğa.

soluqqaşmaq

soluğqaşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq. sarğuşmaq.

sarğımışmaq. ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq.

pörsüşmək. cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq.

çözüküşmək.

soluqlamaq

küşünmək. nəfəs almaq.

- soluqlamaq** yorqunluqdan, qızıqlıqdan iticə soluqlamaq: sülümək.
hıxlamaq. hingildəmək. nəfəs nəfəsə düşmək.
- soluqlanmaq** 1. nəfəs almaq. geniş nəfəs almaq. dincəlmək.
rahatlanmaq. 1. oxunmaq.
- soluqlaşmaq** sazarmaq. sozarmaq. donuq rəng almaq.
- soluqlaşmaq** **solmuşamaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq.**
ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq. pörsüşmək.
cılızlaşmaq. calızlaşmaq. yalızlaşmaq. çözüklüşmək.
- soluqlatmaq** əstirmək. əsnətmək. uzatmaq. genişlətmək. yaydırmaq.
- soluqlatmaq** solutmaq. nəfəs aldırmaq.
- soluqluq** 1. düşüklük. əsgiklik. əsgilik. çürüklük. gəvşəklilik.
bitginlik. ərginlik. yarmazlıq. gücsüzlük. əziklik. enginlik.
alçaqlıq. dayanıqsızlıq, dirəncsizlik. muqavimətsizlik. 1.
fıstıqlıq. pıstıqlıq. ərincəklik. əringənlik. gəvşəklilik. açılıq.
üşəngənlik. qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qapıqlıq.
qaçaqlıq. qaranqaşlıq. təmbəllik. süzgünlük.
- soluqmaq** { (< luq < met > ğul) soğulmaq. sozulmaq.}. 1. çülükmək.
çuluqmaq. pozulmaq. dağılmaq. - işimiz **soluqmuş.** - **soluq**
işlər. - işi daxi **soluqdi:** işi artıq xarab oldu. 1. solpımaq.
pürsümək. sozulmaq. sozarmaq.

- soluqmaq** **soluğmaq.** çülükmək. çürümək. pozulmaq.
- soluqun** () **1.** tinlənən. dinlənən. tınlanan. nəfəs alan.
- soluqun** qırqavul. yavan, yaban toğaq, toyuğu.
- solulanmaq** nəsimlənmək. əsinlənmək. yellənmək.
- solum** hələ heç toxunulmamış. otlanmamış otlağ.
- soluma** tinənc. tinəniş. tinər. dinlənmə. nəfəs alma. rahatlanma. istirahət.
- solumaq** tinlənmək. dinlənmək. nəfəs almaq. dincəlmək.
- yatarkən yumşaq solumaq: mışıldamaq.
üzüntülü, dərin solumaq: ah çəkmək. için çəkmək. iç çəkmək göğüs keçirmək.
- üzüntüylə dərindən solumaq: için çəkmək. iç çəkmək. iç keçirmək. ah çəkmək. dalqınarmaq.
- solumaq** **1.** sıx sıx nəfəs almaq. **1.** dar dar, sıx sıx nəfəs çəkmək. - **soluyaraq** gəldi. **1.** solımaq. sıx sıx nəfəsləmək. nəfəsi tənəgimək. **1.** üfələtmək. nəfəs salmaq. nəfəslə çaldırmaq. nəfəs etdirmək. oxuyub üfləmək. ağızla üf deditmək.
- dərin solumaq: öfqərmək. içdən soluq almaq. için çəkmək.
- soluyub çəkərək içmək: səpəmək. somurmaq. yalayıb almaq.

solumlamaq	otlağa çıxarmaq.
solunqac	1. solux, nəfəs alma quraşları. alsım. 1. ökgə.
solunqan	təngi nəfəs.
solunum	solnum . tənəffüs.
soluş	sonuş. sonər. bitiş. tiniş. diniş. toxdam. toxdaş. tükünüş. qutuş. final. finiş.
soluşan	solan. sönən. sönüşən. sonuşan. sonan. öçüşən. ötən. öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən.
soluşmaq	solmaq. nəmi, suyu gedmiş, çəkilmiş. - yaş soluşar : yaşı, şehi olan nərsə solub quruyar.
solut	sovut. çürüt. pozut. əsgit. silit. yararsız. yarparit. yıprit. püskürt. püsküt. korlat. dışıq. dışıqı. batil. batil, ibtal olmuş.
solutma	solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə. çürütüş. pozutma. pozutuş. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. dışqıtma. dışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.
solutmaq	1. soluqlatmaq. nəfəs aldırmaq. 1. dinləndirmək. 1. hingiyə, higgiyə, nəfəs nəfəsə saldıtmaq. çox yormaq. - heyvanları soltmuşdur .

- **ağrığan sanlarını dağda solut**: yorulan vücudunu dağ havasında dinləndir.

solutmaq sovutmaq. pozutmaq. çürütmək. əsgitmək. silitmək. yarpıtmaq. yıprıtmaq. püskütmək. püskütmək. korlatmaq. dışqıtmaq. ibtal etmək. batillətmək.

solutu ər solmuş, çatıq üzlü kişi.

solutuş **solutma**. sovutma. sovutuş. çürütmə. çürütüş. pozutma. pozutuş. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. dışqıtma. dışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.

soluv 1. tə'til. dinlənmə. 1. nəfəs.

- **can soluv etmək**: **talaq soluv etmək**: **öpgə soluv etmək**: nəfəs nəfəsə qalmaq. hızlı hızlı nəfəs almaq.

- **soluv gün**: tə'til günü.

soluvçu turist.

solvatamaq **solvatlamaq**. şollattamaq. savlatlamaq. çalbaslamaq. çalsavlamaq. başdan savma iş yapmaq. kəlləfləmək. kəlləfləmək.

- solvatlamaq** solvatamaq. savlatlamaq. şollattamaq. çalbaslamaq. çalsavlamaq. başdan savma iş yapmaq. kəlləfləmək. kələfləmək.
- som** 1. çıl. teyxa. xalis. sırf. - **sırf qızıl**: çıl qızıl. 1. kəsirsiz. əksiksiz. tamm. dördyüzlü: dördördlük. kamil. mükəmməl. 1. teyxa. tıxıq. dolun. dolu. qaplama, qondarma, qarışıqı olmamaq. - **dolu** altın.
- som** **somun. som** (fars) (< **süm: tüm**: bütün. tamam). 1. at dırnağı. at dırnağı bütün olduğundan bu adı ala bilər. 1. bölük. bir tikə. bütün. dolu. boş olmayan. içi qolu. qaplaması. bəzəyi. artırması. suyu olmayan kündə. kültə. - **som** gümüş. - **som** altın. 1. **son**. yum. tum. tom. tam. tamamilə. kamil. bütün. salt. əksizlik. xalis. nab. qarışıqı olmayan. qəvi. 1. dolu. boş olmayan. - **som kişi. som gəlin**: iş bilən. - **som iş**: bərəli. yararlı iş. 1. tonğ. içi boş olmayan. 1. doğru. üzək. çin. öz. xalis - **öz** dəmir. - **üzək** kişi: doğru, som adam. 1. **son**: içi dolu madəndən olan nərsə. 1. para. rus rublesi. altın. 1. balıq dişi ki ondan piçaq kimi ayqıtlara sap yapılır. 1. bütün. içi dolu. kamil. kofu kafı olmayan. - **som** kişi. - **som** gümüş. - **som** altın.

- **som sırmalı taqa**: altın uluq taqa: qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu.

- **som qızıl**: damla qızıl.

- **qara som**: igirmi beş qəpik.

- **qotur som**: beş qəpik.

- **gümüş som**: gümüş pul.

- **som bilə yarım**: birbuçuq para.

- **som yarım**: əlli qəpik.

- **som şay**: quruş. para.

som şümş. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə. kitle. çüləç. kündə. bölük. somun. əritilməmiş, ayrışmamış, işlənməmiş (təsfiyə olunmamış) mə'dən parçası. - **som** gümüş. - **som** altun.

soma boş. kaf. bihudə. - **somanın biri**: mənkefə. budala. - **soma** söz. - **soma** yaşam.

somalaq < **tomalaq**. **komalaq**. **pambıq**.

somı < **yum. tum. kom.** **komaş** tək. qalın. bütün. topul kükə. şişman. somu: sam. qazaq pul birimi. somu: yekun. cəm. somulu: imumi. külli.

- somi** somun. sumun. **1.** yuvarlaq əkmək, ətmək. **1.** yumri, dəvə ayağı kim şiş, yumşaq nərsə. **1.** vaşar. pincin başına keçirilən vaşar.
- somlamaq** çillamaq. teyxamaq. əyarlamaq.
- somluşmaq** **1.** somluşmaq. tat, yad dili danışmaq. qanılmaz, sirli, gizli dildə qonuşmaq. - nə tatlara tay **sumlaşsın. 1.** sümlüşmək. tatlaşmaq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq.
- sommurtqan** kibirli. qurumlu. sorutqan.
- somon** qabarıq əkmək.
- somu** bütün. ümdə.
- somu** **somun. 1.** girdə, qalın kükə, çörək. **1.** möhrə.
- somun** **somu. 1.** girdə, qalın kükə. **1.** möhrə. **1.** yuvarlaq, qabarıq, qalın kükə. **1.** möhrə. piç möhrəsi. **1.** som. şümş. bölük. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə. kitle. çüləç. kündə. əritilməmiş, ayrışmamış, işlənməmiş (təsfiyə olunmamış) mə'dən parçası. - **som** gümüş. - **som** altun. - **qapsomun**: uzun burun, yağsız balıq çeşiti.
- somun** **sumun. somi. 1.** yuvarlaq əkmək, ətmək. **1.** yumri, dəvə ayağı kim şiş, yumşaq nərsə. **1.** vaşar. pincin başına

keçirilən vaşar. **1.** çörəyin ən yuvarlaq. **şişkin** biçimi. **1.**

şişkin.

somunçu somun baturı. şişman, güclü göstərişli olraq, içi boş batur, bahagır, pəhləvan.

somuran **1.** sömürən. sömürgəçi. somurgəçi. somurgən. **1.** soran. öpürdən. öpürdənğ. öpürən. hopan. su çəkən. - **öpürdənğ parça:** su çəkən. sömürgən. müstə'mərəçi. sülte tələb. iste'marçı.

- **qapalı yerləri havalandırmaq üçün qoyulan yelçək, yel çəkən, somuran:** fırıldaq. xəfəkeş.

somurdanmaq xomurdanmaq. mırıldanmaq. söylənmək. deyinmək.

somurgeçi **sömürgəçi.** somurgən. sömürgən. somuran. sömürən. müstə'mərəçi. sülte tələb. iste'marçı.

somurgəçilik **sömürgəçilik.** sülte tələbliğ. iste'mar.

somurgən sömürgən. sömürgəçi. somurgəçi. somuran. sömürən. müstə'mərəçi. sülte tələb. iste'marçı.

somurma somuru. sömürmə. sömürü. istismar. iste'mar.

somurmaq **1.** sormaq. sorğacmaq. öpürdənmək. öpürdənğmək. öpürmək. hopmaq. su çəkmək. **1.** üz edmək. üz asmaq.

somurmaq sımırmaq. simirmaq. simurmaq. 1. (m < > v) sovurmaq.

sümmək. summaq. əmmək. sıbqarmaq. sormaq.

sıpqarmaq. içmək. çəkmək. höpürdətmək. yalayıb

almaq. birdən birə xort çəkmək. 1. qabarıb, büzülüb

darğın durmaq. 1. səpəmək. soluyub çəkərək içmək.

yalayıb almaq.

- **yalayub somurmaq**: yalmarmaq. çəkib içərmək.

somurtaq somurdaq. sorudaq. qurumlu. təkəbbürlü.

somurtqan 1. boğnaq. yapus (> əbus) yapılı. qapalı. bağlı. əkşi.

asıq. sallaq. aslaq. qaşqabaqlı. 1. əkşilik. yapusluq (>

əbus) yapıqlıq. qapalıq. boğnaqlıq. asıqlıq. sallaqlıq.

qaşqabaqlıq. turşuluq. turşalıq. 1. sorutqan. qaşqabaqlı.

qaraqabaq. asıqüz. üzü sallaq. aslaq.

- **somurtqan, üzü gülməz**: qaradadaq. qaradamaq.

qaradadaqlı. qaradamaqlı.

somurtqan qarmasar. tunaqı. donaqı. tumağı. qaştük. qaşqabaqlı.

salqın. qaramsar. asix yüzlü. neşəsiz. soğuc. qırnav.

xuysuz. asix yüzlü.

somurtlamaq salqınlamaq. üz asmaq.

- somurtmaq** 1. burtmaq. buruşdurmaq. 1. dodaqlarını uzadıb, büzüb durmaq. 1. qapışmaq: qabışmaq. salqınlanmaq. üz asmaq.
- dodaq **sarqıtmaq**. dodaq sallamaq.
- somuru** somurma. sömürmə. sömürü. istismar. iste'mar.
- somut** doğru. müşəxxəs. - **somut** cavab: müşəxxəs.
- somut** qonqır. qoyqır. ayratın. başqa. bəlli. bəllək. müşəxxəs. konkiret. özəl. - başqa xass soru. ayratın öz soru.
- **ayratın ad**: özəl ad: xass ad.
- somutladan** qonqıran. qoyqıran. bəllədən. bəllədir. bəliirtir. bəliirtən. bəliirən. bölücü. bulucu. tə'yin edən. tə'yinlədən. konkiretlədən. müşəxxəslədən.
- son** (< > sön). (< > soy) çət. yaxa. qıraq. uc çək. sınır. uc bucaq. qutar. sonuc. intaha. bitim. ısrar. axır. bitim. uc. sınır. qıyı.
- son** 1. batavar. aqibət. 1. sona ərən sonəri. sönəri. tükənən. bitən. yoxalan. 1. bitim. axır. nəhayət. xitam. müntəha. 1. qısıt. nəhayət. müntəha. 1. tinənc. tinəniş. tinər. əncam. 1. sınır. çək. çəkə. hədd. sərhədd. 1. tutma. axır. 1. biti. 1. nəhayət. duruq. doruq (1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur:

düğün.). **1. alt. təh. - altacan getdim:** təkinədək, sonuna
 dək. **1. bitim. bitirim. nəhayət. müntəha. 1. qapa. bitiş.**
 toxdam. toxdaş. **1. qara. axiri. - qara güz:** güzün sonu. **1.**
 qutarı. qurtarı. bitiri. bitiş. əncam. **1. sonuş. sonaq.**
 enbətiş. enbitiş. enəbic. bitiş. tükəniş. biti. bitiş. bitmə.
 toxdam. toxdaş. tüküş. xitam. **1. bitim. - işin sonu, bitimi:**
 işin ucu.

- **sona ərmək:** sonarmaq. tinmək. dinmək. kəsilmək. durmaq.
 qonulmaq. qoyulmaq. bitmək. susmaq. qərar tapmaq.
 rahatlanmaq. dinlənmək. dincəlmək. istirahət etmək.
 yatışmaq. sakinləşmək.

- **son bölük, həmdə azacıq:** bir dosluq.

- **sona ərən:** tükənən. bitən.

- **sona ərməzlik:** sonərməzlik. sonsuzluq. bitməzlik.
 tükənməzlik. nəhayətsizlik.

- **sona əriş:** bitiş. toxdam. toxdaş.

- **sona ərdirmə:** bitirmə. bitirim.

- **son bulmaq:** keçmək. sonlanmaq. bitinmək. qurtanmaq.
 başa vurulmaq. - **sona ərdirilmək:** sonlanılmaq. bitirilmək.

- **sonu iyi olsun:** dumanı doğru çıxsın.

- **sona ərmək**: başa gəlmək.
- **sona ərmək**: sonarmaq. sönmək. geçmək. bitmək.
- **soğuşqlar keçdi**.
- **sona qalmaq**: arda qalmaq. artıq olmaq.
- **sonu gəlmək**: ölümü gəlmək.
- **sonu**: axiri. dik dərəcəsi, dərəcəsi.
- **sonuna çatmaq**: başaçıxmaq. dıbləmək. qutarmaq. -
sonuna, bitməyə yaxlaşmaq: qolaylanmaq.
- **sonu, və'dəsi gəlmək**: günün doldurmaq. günü gəlmək.
günü yetmək. günü dolmaq.
- **sonu, və'dəsi, əcəli gəlmək**: günü gəlmək. günü yetmək.
- **yaşamanın sonuna yaxlaşmaq**: günləri sayılı olmaq.
- **enində sonunda bitər**: tez gec bir gün bitər.
- **gücünün son kərtəsi**: son dərəcəsi.
- **iş çözmək, sona ulaştırmaq**: iş bitirmək.
- **işinə son vermək**: işdən qoğmaq, atmaq.
- **kötü bir sonla qarşılaşmaq**: yamana çarpılmaq. gününü görmək. pis duruma düşmək.
- **son biçiyi, hərfi səsdeş (< səsdeş), ünsüz, səssiz olan**
hicə - (al. ik. bit.): qapalı hicə.

- **son duraq**: sonöy. sonev. sonav. sin. qəbir.
 - **son söz**: sözün qıssası. özdeyiş.
 - **ilin sonu toplanır, sana bitik sınıanır.** (kötü işlər qınanır.).
 - **ilin sonun bayramla, gören işi sınaqla.**
 - **sonu olsun: sonu ərsin: sonu gəlsin.** yox olsun. ölsün.
 - **yolun sonuna çatmaq**: yol almaq.
 - **güzün sonu**: qara güz.
 - **nərsnin ən uc bölümü, ən sonu**: qara doruq. həddi nəhayi. nəhayət. axir.
 - **ən son**: sonuncu. ən geridə qalan. qaraqa.
 - **bir sıranın ən sonunda olan**: ən geridə qalmış qaraquyruq.
- son** engir. yengir. axır.
- son** **sonğ.** 1. artıq. sona ərdirmə. şabaş. bitirmə. tapusum. nəhayət. - **son dərəcə**: olağan üstü. həddindən artıq. təli. 1. sol. cəpdük. çapduq. çapqaq. tikiş. nəhayət. 1. bir adamın çoluğu cocuğu. quşaq. 1. **sonğuq.** hər nərsenin, hər işin sonu. sonucu. artam. dalı. axır. qırış. bitiş. çıxış. 1. uc. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. - **ucu** yox bir ağrıya düşdük. 1. üyə. mürid. - sizin **sonlarınız**: sizin mürüdləriz. 1. kid. arxa. sonra. 1. **dək < > qədər < > çək.**

can. nəhayət. - ikiye **dək**: ikiye **qədən**. - nə **dək**: nə qədən. -
 bu **dək** varki: bu **qədən** varki: bu **dəğişləki**: bu fərqlə ki. - o
dək: o **çək**: o **qədən**. - bu **dək**: bu **çək**: bu **qədən**. - şü **dək**: şü
çək: şü **qədən**. **1.** nəticə. aqibət. **1. som**: içi dolu
 madəndən olan nərsə. **1.** alt. arxa. geri. uc. qayət.
 müntəha. - **ucuna** vardıq.- bu işin **altı** iyi çıxmayacaq. dalı.
 axır. ısrar. bitirim. axər. əncam. - **ən sona**: ən sonunda.
 əsrü. asru. axirində. axiri.- bu nağılın **altı**, lap şaşırıcıdır. **1.**
 songü. əncam. **1.** döl əşi.
 - **ən geridə olan**: quyruq.
 - **ən sonu**: qat qala. ən qatı. ən nəhayəti. - **qat qala** onbeş
 tümənə verə bilərəm.
 - **sonu** xeyr olsun.
 - **eni soni**: aqibətüləmr. nəhayətüləmr.
 - **sonu saymaq**: sonucun düşünmək.
 - **son vaxtlar**: uçru. ucur.
 - **son günlük**: kişinin (insanın) son günlərində, qocalığında
 dinc günlər görməsi. - tanrı ona son günlüyü verdi.
 - **sona** ərmək, irişmək: **tavuşmaq**. sonərmək. bitmək.
 nəhayətə çatmaq.

- sona** 1. erkək ördək. (**börçin**: dişi ördək, at sinəyi). 1. qıl quyruq.
1. soqur. durna.
- sonac** **sonuş**. **son**. enbətiş. enbitiş. enəbic. bitiş. tükəniş.
- sonaq** **son**. **sonuş**. biti. bitiş. bitmə. toxdam. toxdaş. tüküş.
xitam.
- sonağında** **sonağında**. **sonunda**. **sonsunda**. bitəşində. bitişində.
bitimində. tükəşində. tükətində. xitamında.
- sonamaq** qutarmaq. bitirmək. bağlamaq. başarmaq.
- sonan** **sonuşan**. sönüşən. sönən. solan. soluşan. öçüşən. öten.
öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən.
- sonarma** 1. bitirmə. tükətmə. tamamlama. qutarma. enəbləmə.
enəbləniş. enəblətim. enbatlama enbatlış. enbatlım.
enbətləm. enbətliş. enbətlim. enəblətmə. enəblətim.
enəblətiş. 1. bitmə. inqita.
- parlaqlığı sonarma: tutulma. qapanma. donuqma. solma.
inkisaf.
- sonarmaq** **sona ərmək**. sönmək. sona ərmək. geçmək. bitmək.
tinmək. dinmək. kəsilmək. durmaq. qonulmaq. qoyulmaq.
bitmək. susmaq. qərar tapmaq. rahatlanmaq. dinlənmək.
dincəlmək. istirahət etmək. yatışmaq. sakinləşmək.

- **soğuşlar keçdi.**

- **ilgisin sonarmaq, bitirmək, biçmək:** ayrılmaq. ilişik kəsmək.

sonasonğ ondan sonğ.

sonav **sonöy. sonev.** son duraq. sin. qəbir.

sonaz sonyaz. güz. payız.

sonbahar qüzey.

sonbeşik **aştal.** (< **ast+al**). birinin ən son astakı (**aştakı**) balaca uşağı. son cocuq. təkne qazıntısı (: yaşlı çağda doğulan son cocuq).

- **aştal oğul:** birinin ən son cocuğu.

soncuq quşaq. oğul. soy. nəsil.

soncuqlamaq (1. < **sucumaq. səkəmək. 1. < salcaqlamaq: salqatlamaq. salmaq. təpmək.). şillaqlamaq. çalquqlamaq. çalıqlanmaq. önegüləmək. bükülmək. qəddənmək. qədd açmaq. buğamaq.**

soncuqlamaq bax > **sıncıqlamaq.**

soncuqlanmaq **sancılanmaq. təpinmək. təkinmək. taxınmaq. eşinib deşinmək aşınmaq.**

sondaj diplomə. təhqiq.

sonev	sonöy. sonav. son duraq. sin. qəbir.
sonər	son ər.
sonər	sonuş. soluş. bitiş. tiniş. diniş. finiş. toxdam. toxdaş. tükünüş. qutuş. final.
sonəri	sönəri. sona ərən. tükənən. bitən. yoxalan.
sonərit	son ərişim. öterit. öteki dünya. axirət.
sonərmək	sona ərmək, irişmək. bitmək. tavuşmaq. nəhayətə çatmaq.
sonərməz	sona ərməz. sonsuz. bitməyən. bitməz. tükənməz. nəhayətsiz.
sonərməzlik	sona ərməzlik. sonsuzluq. bitməzlik. tükənməzlik. nəhayətsizlik.
sonətmək	(< sona ərdirmək). dürülmək < > bürülmək. bağlanmaq. bitirmək. sonuclamaq. əritmək. bitirmək. tamamlamaq. çıxışqımaq. tükətmək. yoxatmaq. yox edmək. süpürmək. - sorunu ərit qutar. - sözüvü ərit : aç.
sonq ənə	sonğ ənə. alasan nənə. böyük nənə. əcə. ulusay. abı. çonk ənə. dev ani. qartı əbə.
sonq qaldı	sonğ qaldı. baqi. gic. kəç. keş.
sonq	sonğ. 1. azaq. biləxərə. azaqdan. 1. sol.

sonqaq	sonğağ. dəlik. - burun sonğağı: burun dəliyi.
sonqar	sungur. şahin.
sonqəç	sonğəç. uyluq. kalça.
sonqi	sonki. ayağk. kinki. keyinki.
sonqi	sonki. - ən sonki: axərin.
sonqi	sonki. ayağki.
sonqı	sonğı. sonu. axiri. aqibəti. - sonğıki uyxu: sonunku, axirin soluq, nəfəs.
sonqi	sonki. arqı. öbür.
sonqır	sonğır. üzək. çəkirdək. çərdək. göbək. ağırşağ.
sonqıraki	sonunku. axirkii. nəhayətdəki.
sonqişi	sonkişi. yaxcı adam. son altın: xalis.
sonqqur	sonğqur sonğur (quş). yırtıcı quş.
sonqlamaq	sonğlamaq 1. sonlamaq. peyləmək. dıbləmək. izləmək. 1. (< son) araşdırmaq. 1. gözləmək. gözlətmək. diqqət edmək.
sonqlamaq	sonğlamaq. sonlamaq. təhləmək. qurtarmaq.
sonqlamaqcaq	doncuqlamaq. heyvanın şıllaq atıb oynaqlaması.
sonqlaşmaq	qutarmaq.

sonqol	1. sol qol. sol əl. solaq. 1. baytaq. sərsəm. 1. qərib. 1. misgin.
sonqramaq	sonğramaq. sonğramaq. qurdalamaq. qurcalamaq. imalə olmaq. nərsənin qəbulunda çətinlik göstərmək. sözü ikircimləmək.
sonqtamaq	sonğdamaq. sonlamaq. arxasından qovalamaq.
sonqu	göbək bağı.
sonqu	sonğu. əcəl. - sonğuya qapılmaq : əcələ yaxalanmaq.
sonquq	sonğuq. son. bir nərsənin sonu.
sonqumca	sonğumca məndən sonra.
sonqunca	sonğunca. arxasınca.
sonlamaq	1. anğdamaq. avlamaq. haqlamaq. izləmək. ayaqlamaq. axdarmaq. 1. sonğlamaq. peyləmək. dibləmək. izləmək.
sonlamaq	sonğlamaq. təhləmək. qurtarmaq.
sonlandırmaq	bitirmək. qurtarmaq. başa vurmaq.
sonlanılmaq	sona ərdirlmək. bitirilmək.
sonlanış	toxunaq. başa vuruş. bitiriş. qurtarış. qutarış.
sonlanmaq	son bulmaq. bitinmək. qurtanmaq. başa vurulmaq.

- sonlu** bitimli. nəhayətli. xitamli. mütənahi. keçici. gedi.
qalımsız. fani.
- **hər nə sonludur**: gün axşamlıdır.
- sonmaq** tükənmək. enbətmək. enəbmək. bitmək.
- sonmuş** <> **sönmüş**. bitmiş. keçmiş.
- sonöy** sonev. sonav. son duraq. sin. qəbir.
- sonra** 1. anru. nəru. ayru. başağı. başqa. isrə. qeyr. yana.
dahi. - bundan **nəru** kəslinir: bundan yana, bundan sonra qurtulur. 1. geyin. kidin. - sonra çoxlu peşman oldu: kidin (geyin) telim ökündü. 1. basa. bas. bəs. 1. kid. arxa. son. 1. artıda. arxada. - **az sonra**: tezdən. çox geçmədən. 1. dalış. dalı. geyin. kayın. arı. uzaq. uzaqı (həddiəksər) iki ay yaxını (azı. həddəqəlli) bir ay. arı bəri. qıla saldı. şöylə böylə yapdı. başdan savma yapdı. dolayı. egir (_{sumer}). dahi. dalı. əgər. izə. ondan sonra: ondan izə. - **bundan sonra**: imdəgeri.
- **bundan sonra**: imdən geri.
- sonra** **sora, sohra**. arxasından. ertə. arda. ard. bir çağdan həməən, elə sonra gələn çağ. bir sürənin, vaxdın arddan gələn çağ. (gün. həfdə, ay, il).
- **bilmədiyim hər yolu dənədim, səndən sonra**.

- **öncə sonra**: əvvəl axər. iki baş.
sonradan. sonraları. biləxərə.
- **ondan sonra**: ardından.
- **bundan sonra**: bundan böylə. bundan belə. artıq.
- **bundan böylə, belə, sora, sonra, sohra**.
- **az sonra**: birazdan.
- **biraz sonra**: birazdan.
- **ən sonra**: nəhayətdə.
- **gerisi, sonrası, olub olacağı, varacağı nədir?**: altı nədir?
alt yönü nədir?.
- **sonraya, geriyə bıraqlmaq**: gecikdirmək. ertələmək.
yubatmaq. tə'xir etmək.
- **sonraya qoymaq**: gün atmaq. günü günə satmaq. günü
günə bağıqllamaq. sürəkli yubatmaq. tə'xirə salmaq.
ertələtmək.

sonraqi	sonraki . o biri.
sonraları	sonra. sonradan. biləxərə.
sonralıq	soruya bağıqlı olan. indilik yox.
sonrası	ertəsi. ardası. ardı. dalısı.
sonrası	sonucu. nəticəəsi.

- sonrasız** sonsuz. əbədi.
- sonrasızlıq** **sonsuzluq**. 1. əbədiyyət. 1. uzay. fəza.
- sonratan** **sonradan**. sonra. sonraları. biləxərə.
- sonsal** istintaci.
- sonsöz** söz sonu.
- sonsuz** 1. ayağısız. qonarsız. oğulsuz. qurat. 1. tə'sirsiz. ayağısız. izsiz. etgisiz. əsərsiz. nəticəsiz. cibəliq. sonsuzluq. 1. ölməz. sınırsız. sonrasız. sürəgen. sürən. sürübgədən. sürəkli. yoxsuz. qalxmaz. qalımlı. qalıcı. qalan. durur. duran. dayan. dayanan. tükənməz. qıtsız. artan. artıq. 1. manğu. manğqu banğu. əbədi. dayimi. 1. yozaq. əğim. qısır. 1. alsız artsız. cocuqsuz. oğlad yiyəsi olmayan. ölçəsiz. hudutsuz. sınırsız. olduqca. həddindən artıq. qırsapsız. pək çox. sınırsız. 1. bitməz. tükənməz. əbədi. sonucsuz. arılmay. arılmaz. azalmaz. tükənməz. - arılmaz kəşəl. arılmaz ağrıya düşdük. - bu varlığına baxma, **sonsuzdur**.
- **sonsuzluq aləmi**: tabaltay. əbədi dünya.
- sonsuz** 1. bəngi. bəngü. ölümsüz. əbədi. 1. bitimsiz. nəhayətsiz. xitamsız. namüntəhai. 1. çağmaz. tükənməz. əbədi. 1.

kəşik quyruğ. uşaqsız. 1. korocaq. 1. qırılmaz. bitməyən.
 dayimi. 1. sanasız. qıraqsız. qırıqsız. kərənsiz > kəransız
 (< **kərmək**: kəsmək). 1. sonərməz. sona ərməz. bitməz.
 tükənməz. nəhayətsiz. 1. **sonrasız**. əbədi. 1. **sonucsuz**.
 döşsüz. dibsiz. boş. 1. bitimsiz. nəhayətsiz. namütənahi.
 1. tükənməz. bitməz. nəhayətsiz. - **sonsuz qadın**: qısır
 qadın. 1. çaxınsız. ölçüsüz. engin. ingin. qısıtsız. sınırsız.
 ucsuz. ucsuz bucaqsız. çəksiz. çəkəsiz. çəkləsiz.
 çənəmsiz. dəngəsiz. sarımsız. açıq. azad. bağısız.
 alarqa (< **al**: böyük). ğeyri məhdud. 1. sınırsız. əngəlsiz.
 hududsuz. 1. qalab. ölməz. əbədi. əbədiyyət. 1. **sonuz**.
 qanmaz. dibsiz. tıxsız. bitməz. tükənməz. ölməz. əbədi.
 layəzal. - **ilkiz sonuz**: əzəli əbədi.

- **sonsuz sonucsuz, yaramaz iş, nərsə**: daş saqqız.

sonsuzlaşmaq çağmazlaşmaq. əbədiləşmək.

sonsuzluq cibəliq. sonsuz. ululuq. böyüklük.

sonsuzluq **sonuzluq**. 1. ölməzlik. əbədilik. layəzallıq. 1. sona
 ərməzlik. sonərməzlik. bitməzlik. tükənməzlik.
 nəhayətsizlik. əbəd. çağmazlıq. tükənməzlik. bitməzlik.
 nəhayətsizlik. 1. qalablıq. ölməzlik. əbədlilik. əbədiyyətlik.

- sonşunta** **sonunda. sonağında.** bitəşində. bitişində. bitimində.
tükəşində. tükətində. xitamında.
- sonta** **sonda.** orda.
- sonturmaq** **sondurmaq < > söndürmək.** bitirmək. keçitmək.
- sonu** sonğkı. axiri. aqibəti.
- sonuc** 1. barlağ. barlap. varış. varğı. varılan yer. görüş.
görgülük. oluş. özek. son. nəticə. qaymaq. tükəl. qutar.
son. bitim. kıyı. intaha. uc. sınır. limit. 1. boluş. nəticə.
- **sonucun düşünmək:** sonu saymaq.
- sonuc** 1.geri. nəticə. sonurqu. sonurqu. sonuş. biçin. hasil.
nəticə. çözüml. çözüml. çözümlti. önüm. üren. törən. verim.
səməre. səmrə. səmər. tutuq. tutqu. sud < süt. ası. alqı.
yaran. yarar. yarayış. yarıq. yağ. saça. saçqa. qazanc.
tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut.
buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək.
düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir.
çıxar. çağaltı (balalama). çıxartı. bəhrə. nəf'. kar. mənfiət.
fayda. 1.biçin. çözümlti. çıxartı. düzəlti. çağaltı (balalama).
nəticə. hasil. hasil. sərəncam. sonurqu. nəticə. hasil.
aqibət. fərəncam. çözüml. nəticə. nərsənin sonu,

sonuncu bölümü. həll. cəvab. 1. qanıq. qanıq. qanıq.

qanı. tutum. təsmim. qənaət. 1. yarar. nəticə.

- **sonuc olaraq:** qısacası. hasili.

- **ana sonucdan doğan yan sonuc:** bir işə, olaya asılı, bağlı olan olay. kölgəolay.

- **bu işlərin nə sonuca varır:** hara, nəyə gəlir.

- **dəğərsiz, düşük nərsədən iyi sonuc bəklənməz:** it dərindən post olmaz.

- **işin ustası sonuc alır:** ilk vuran oxçudur.

- olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmadan, etgilənmədən, olan olur. **sən eddiyivi ed, sonuc dəğişmiyəcək.** sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.

- **sonuc doğurma:** sonuca bağlanma. nəticələnmə.

- **gözlənmədik iyi sonuc, qazanc əldə etmək:** boş atıb, dolu tumaq.

- **iyi, yarar, uğurlu sonuca gedən:** çıxar. - **çixar** yol.

- **sonuc, qazanc əldə edəməmək:** boş dönmək.

- **sonucu dəğişməmək:** bir qapıya çıxmaq.

- **hər nə yapıdın gerisi var,** hər nəyin yerisi var, hər yolun

yerişi var, hər nə çapın, geyişi var. (ırmaq keçilrkən, at dəğişdirilməz).

- **doğaüstü yollar yaratdı, olunmasın sonuca çatdı.**

(**doğaüstü**: xariqüladə).

sonuclamaq çıxarmaq. üretmək. törətmək. hasil edmək. əritmək. bitirmək. sonətmək (< **sona ərdirmək**). tamamlamaq. çıxışıqımaq. tükətmək. yoxatmaq. yox edmək. süpürtmək. bitirmək. bağlamaq. tamamlamaq. - **cümləni bağla**. - sözüvü **bağla**. - sorunu **ərit** qutar. - sözüvü **ərit**: aç. - bu il tarladan, yüz kilo taxıl **çıxardıq**.

sonuclandırılmaq bağlanmaq. nəticələndirilmək. - soru nasıl **bağlandı**.

sonuclandırmaq başa çıxarmaq. nəticələndirmək. başaca götürmək. başa varmaq. bitirmək. nəticələndirmək.

sonuclanmaq başa varmaq. nəticələnmək. tamanmaq. nəticələnmək. - **nərsiyə sonuclanmaq**, gəlmək, çatmaq, yetişmək.

sonuclanmaq bitmək. bəğimək. tamamlanmaq.

sonuclantırma **sonuclandırma**. bitirmə. nəticələndirmə. intac.

sonuclantırmaq - bir işi **sonuclandırmağa, bitişdirməyə çalışmaq**: iş qoğalamaq.

sonuclantırmamaq**sonuclandırmamaq. - bir işi**

sonuclandırmamaq işi uzatmaq. - **uzanır** işi, **usanır** kişi.

sonucsuz

sonsuz. - bu varlığına baxma, **sonsuzdur**.

sonucsuz

sonsuz. döşsüz. dibsiz. boş. verimsiz. başaqsız.

ürünsüz. hasılsız. nəticəsiz. səmərəsiz. səmərsiz.

- **sonsuz sonucsuz**, **yaramaz iş**, **nərsə**: daş saqqız.

sonucta

sonucda. axərüləmr. nəticətən.

sonucu

1.xatəm. 1.sonrası. nəticəsi.

sonunacan

inamına dək.

sonuncu

1. ən son. ən geridə qalan. qaraqa. 1. dümençi. ən arxada qalan.

- **yayın sonuncu ayı**: ortay (**orta + ay**). oday (< **od + ay**). şəhrivər. oqust. avqust.

sonunta

sonunda. **sonşunda**. **sonağında**. bitimində. axırında.

bitəşində. bitişində. bitimində. tükəşində. tükətində.

xitamında. nəticətən. - **enində sonunda**: ər gec.

- **ən sonunda**: ən uzağı. ən çoxu. çox qalsa. qala qala. qalsa qalsa. hamması. bütününü. olub olacağı. həddəksər.

sonuntan

- **nərsənin sonundan, arxasından gəlinmək, olunmaq,**

bulunmaq: izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. -

gündüz, gecəylə **izlənilir**.

- **nərsənin sonundan, arxasından gəlmək, olmaq**: izləmək.

- gündüzü gecə **izlir**.

sonurqu sonuc. nəticə.

sonuş edmək məsləhət vermək.

sonuş **son. sonaq. 1.bitİ. bitiş. bitmə. toxdam. toxdaş. tüküş.**
xitam. **1.soluş. sonər. bitiş. tiniş. diniş. toxdam. toxdaş.**
tüküş. qutuş. final. finiş. **1. sonac.** enbətİş. enbitİş.
enəbic. bitİş. tükəniş. **1. bitİş. qurtaş. qurtat. əncam.**

sonuş tükəniş. tikiş. bitiş. xitam.

sonuşan **sonan. solan. soluşan. sönüşən. sönən.** öçüşən. ötən.
öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən.

sonutmaq bitirmək. qurtatmaq. əncam çəkmək.

sonuz sonsuz. ölməz. əbədi. layəzal. - **ilkiz sonuz**: əzəli əbədi.

sonuzluq **sonsuzluq.** ölməzlik. əbədilik. layəzallıq.

sonyaz sonaz. güz. payız.

sop < **sap.** soy. qan. dal. əsl. nəşəb. tayfa. - **soy sop**: əsl o
nəşəb.

- **soy sop**: döl. döş. quşaq. ırq. qan. damar. kök. nəsil. ailə.

-**soy sopus**: sülaləsi: anası danası.

- sopa** - **uzun sırıq, sopa:** üvəndirə. üvəndirik. qaçna. qaçnaq. qaçına. (özellikle malqaranı sürməkdə işlənir).
- sopa** **soba.** 1. qalın dəgəng, dəğənək. dayaq. dayanacaq nərsə. çəlik. dəğənək. əsa. - beli bükülmüş, **dayaqı** düşmüş: əlindən düşmüş. - **sopalı taqa.** ağaclı parça topu.- **sopalı kişi:** yaraqlı kişi. 1. parçada olan enli yol, çubuq, çapıq. - **sopalı qumaş.** 1. dalağa. dayaq. çubuq. çırıq. dal. çiçqin. çubuq. taqqı. dəğnək. - **sivri uclu sopa:** qanqıq. qazıq. 1. ilikdin. topuz. qılmay. baston. qoqa. dirək. sırıq. dəğnək. qırmıq. 1. **saba. sapa. sava. sapu. sabu. sabı. sapı.** < soxmaq. sapmaq. taxmaq. vurmaq. soxa. sava. dəğnək. ağaç. dayaq. dövək. dəğnək. dəyənək. yoğun çöp. dəğnək. savma, savaş ayqıtı. 1. toxmaq. çomaq. dayaq. dəğənək. 1. yüksək boylu. uca. daylaq.
- sopaqlamaq** dövmək.
- sopalamaq** 1. vurmaq. dövmək. 1. çox yemək. tıxışdırmaq. 1. çubuk çubuklamaq. çavlamaq.
- sopalı** - **əli sopalı:** zorba. çomaqlı.
- sopalı** yollu. cızıqlı. çubuqlu. - **yollu** parça.
- sopar** (fars) < **saban.**

- soplı** nəcib.
- soplu** **soylu**. şərəfətli. şərəfətmənd. azadə. əsil. nəcib.
 - **soylu soplu**: xoş nəşəb. həsib. əsl nəşəbli.
 - **soylu soplu**: xoş nəşəb. həsib. əsl nəşəbli.
- sopluluq** **soyluluq**. nəcabət. əsalət.
- sopmaq** yaya yol.
- sopsoy** nəşəb o həşəb.
- sopsuz** soysuz. pozuqqanlı. qanıpozuq. qırıqsoy. qırıqqan.
 qanıqırıq. qaraqanlı. şərəfətsiz. şərəfsiz. ağsöyək, əşraf,
 nəcib, nəcibzadə olmayan.
- sopuq** < **soypuq**. soyulmuş. kovlaq.
- sopultatmaq** **sopuldatmaq**. dövmək. dayaq atmaq. vurmaq.
- soput** - **soy soput**: səp süpürt. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök
 dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.
 sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçib
 savurma. aç saç. açar saçərlıq. çöküt qoşut. düşür püsür.
 düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
 ərıt dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
 yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- sor sor** dodağın çıxardığı səs. - **sor sor öpmək**: şarul şurul içmək.
- sora** < **osra**. utra. ötrə. etra. ertə.

- sora** 1. sonra. 1. başqa. 1. demək ki. 1. peki.
- **səndə andan sora aytırsan**: sən də ondan sonra söylərsin.
 - **üydə sendən sora kim bardı**: evdə sendən başqa kim var.
 - **sora sən barmaysa?**: demək ki sən gedmirsin?.
 - **sora mən qalay etəyim?**: peki mən nə yapayım?.
- sora** sonra, sohra. - bundan böylə, belə, sora, sonra, sohra.
- sora** sorağ. 1. mayna. 1. sual. 1. kef əhval. 1. təhqiqat. 1. mə'lumat. 1. sav. çav. xəbər.
- sorac** sorquc. kiçik qamış, ney. qamışcıq. püfləç. üfləç. hoplaç.
- soracu** cuyacu. - cuyacı: soracı.
- soradüşmək** sorquya düşmək. arayış aramaq.
- sorağ** (< sormağ) xəbər. bilgi. mə'lumat.
- sorağçı** xəbərçi.
- soraq** sorağ. sora. 1. mayna. 1. soracıq. sual. 1. kef əhval. 1. təhqiqat. 1. mə'lumat. 1. sav. çav. xəbər. 1. uğur. müjdə. bəşarət. nəvid. xəbər.
- soraq** sorağ.sınsınav. imtahan.
- **izi sorağı qalmamaq**: im timi qalmamaq
 - **soru sorağ**: ayıt qayıt. aytır qaytır.sual cəvab.

- **sorular sorağlar**: suallar cəvablar.
- **soru verdin al sorağın**: sual verdin al cəvabın.
- soraq** **sorquq**. axdarış. arxayış. arayış. - **sorquq** qılmaq: axdarış yapmaq. axdarmaq.
- soraq** sormaqla öğrənیلən nərsə. xəbər. mə'lumat. təhqiqat.
- soraqçı** **sorağçı**. **soraşçı**. **suruşçu**. istixbarçı. savlaşçı. xəbərleşçi. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplayan. bilgışinçi. bilgitinçi. bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgışinçi. bəlgitinçi. bəlgışinçi. öğrəşinçi. öğrəginçi. öğrətinçi. istixbaratçı.
- soraqında** - **durmadan söz, sav sorağında olan kimsə**: qulağı dəlik, deşik.
- soraqlaşmaq** diləşmək. axdarışmaq. axdarılmaq. yoxlaşmaq.
- soraqmaq** **sorağmaq**. **soramaq**. **1**. mayna edmək. **1**. sual edmək. **1**. kef əhval edmək.
- soralı** sorulu. suali. istifhami.
- soram** əyadət.
- sorama** **1**. **soramac soramat**. **sorma**. **soraş**. **sormat**. yoxlama. yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə. **1**. görüş. əyadət. mulaqat.

soramac	sorama. soramat. sorma. soraş. sormat. yoxlama. yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə.
soramaq	1. mayna etmək. 1. sual etmək. 1. kef əhval etmək.
soramaq	sormağ. 1. istəmək. 1. yoxlamaq. istifsar etmək.
soramaq	sormağ. arazamağ. tilətmək. diləmək. istəmək.
soramət	sorama. soramac. sorma. soraş. sormat. yoxlama. yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə.
soramıq	görüş. əyadət.
soran	1. çəkən. çəkmən. əmən. somuran. sorğac. öpürdən. öpürdəng. öpürən. hopan. su çəkən. - öpürdəng parça: su çəkən. 1. arayan. istəyən. tələb etmək. - qan soran böcək: qanca. kənə.
soran	sorun. suyan. aran. cuyan.
sorana	- kef əhval sorana verilən yanıt, qarşıit, cəvab: iyilik sağlıq. iyilik gözəllik.
soranma	bilmək istəmə. bilsinmə. edsinmə. oluqsunma. duysunma. istixbar.
soranmaq	bilmək istəmək. bilsinmək. edsinmək. oluqsunmaq. duysunmaq. xəbərlənmək. xəbərləşmək. istixbar etmək.
soraş	arayış. dartıq.

- soraş** xəbər tut.
- soraş** **sorma. sormat. sorama. soramac soramat.** yoxlama. yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə.
- soraşçı** **sorağçı. soruşçu.** istixbarçı. savlaşçı. xəbərleşçi. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplayan. bilgişinçi. bilgitinçi. bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgişinçi. bəlgitinçi. bəlgişinçi. öğrəşinçi. öğrəginçi. öğrətinçi. istixbaratçı.
- soraşma** **soruşma. soruşuş.** savlaşma. xəbərleşmə. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama. bilgitişiş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgişiniş. bəlgitinmə. bəlgitişiş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə. öğrətinmə. istixbarat. istixbar.
- soravmaq** sora varmaq. yoluqmaq. əyadət.
- soraya** artqa. geriyə.
- sorcaq** tapmaca. tapca. tapba. tapma. bilməcə. əfsanə. qapalı söz.
- sordurmaq** əmdirmək, sorturmaq.
- sorguc** sarqıç. başa taxılan çələnq.
- sorğalçı** xəbərquzar. sorğalçılığı: xəbərquzari.

- sorğılt** qır. ağ. kül rəngi. çal. açıq sarı. ağçıl sarı (**sarı**: təhər).
ağsır. aq sarı. boz.
- sorğış** qurutmaq.
- sorğuc** **sarğuc**. 1. çələng. başa taxılan tuğ. 1. bir sıra quşların
təpələrində tükdən olan topcq, süs.
- sorğun** söğütün çeşitlərindən. misir qavağı.
- sorişmaq** üzü əkşimək. turşamaq. - üzün nədən belə **sorişib**. - əli
çatmadı, kəsüb **sorişdi**.
- soritqan** **soritğan**. üzü əkşik. üz əkşidən. üzü gülməz.
- soritmaq** dodaqlarını uzaldıb, sallayaraq, üzünü büzüşdürüb,
buruşduraraq qılığ, ifadə satmaq. üz əkşidmək.
- soritmaq** **somurtmaq**. buruşturmaq. - üzün **sorutdu**. 1. əmdirmək. (**r < - d**) əmditmək. əmizdirmək. sorutmaq. - uşağa süt
sorutmaq: **əmizdirmək**. 1. buruşturmaq. somurtmaq. - üzün
sorutdu.
- sorqa** **sorqu**. **sorqal**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək,
almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.
- sorqac** **sorğac**. somuran. soran. öpürdən. öpürdənğ. öpürən.
hopan. su çəkən. - **öpürdənğ parça**: su çəkən.

- sorqacmaq** **sorğacmaq**. somurmaq. sormaq. öpürdənmək.
öpürdənğmək. öpürmək. hopmaq. su çəkmək.
- sorqal** **sorqa**. **sorqu**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq, əmmək,
almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı.
- sorqaş** soğraş. axdarış. təfəhhüs.
- sorqatmaq** **sorğatmaq (rğ < > ğr) soğratmaq**. aratmaq. sorağ
tutmaq. soruşdurmaq.
- sorqu yarqıcı** bazpürs. müstəntiq.
- sorqu** **sorqa**. **sorqal**. **1**. nərsəni sormaq, çəkib çıxartmaq,
əmmək, almaq ayqıtı, işi. həcəmət ayqıtı. **1**. həcəmət.
- sorqu** sorqulama. istintaq. bazpürs.
- **sorquya çəkmə**: deditmə. söylətmə. cəvab istəmə.
- sorquc bəlgi** soru işarəti.
- sorquc** **1**. **sorac**. kiçik qamış, ney. qamışcıq. püfləç. üfləç.
hoplaç. **1**. cığa. bəzək tükü.
- **başə qoyulan sorquc**: tac. çələng.
- sorquc** **1**. tuğ. cığa. tac. əfsər. **1**. bağlı. sarquc. piçet. **1**. sürqüc.
mum. bal mumu.
- sorquc** **sürqüc**. **1**. mum. bal mumu. **1**. tamqa. damqa. **1**.
sürəğuc. qırmızı mum.

sorquclanmaq	cığalanmaq.
sorquç	1. nasus. 1. quş başında olan başlıqlara taxılan bəzək olaraq təpəlik. tük bağlamı. püsgül. kakil. çələg.
sorquç	təpəlik. cığa. çələng. tuğ.
sorquçi	sorucu. müstəntiq.
sorquq	soraq . axdarış. arxayış. arayış. - sorquq qılmaq: axdarış yapmaq. axdarmaq.
sorqulama	1.sorqu. istintaq. bazpürs. 1. təhqiqat. 1. hesab sorma.
sorqulamaq	sorquya çəkmək. soruşturmaq.
sorqulatma	qonuşturma. danışdırma. dilləndirmə. dillətmə. sözləşdirmə. söyləşdirmə. sözlətmə. söylətmə. nıtqa gətirmə. istintaq. intaq.
sorqun	söğüt türü bir ağaç.
sorqusayım	sorqusayış . sorqusayıt . içaçsayış. içaçsayım. içaçsayıt. gensoru. istizah.
sorqusayış	sorqusayım. sorqusayıt. içaçsayış. içaçsayım. içaçsayıt. gensoru. istizah.
sorqusayıt	sorqusayış . sorqusayım . içaçsayış. içaçsayım. içaçsayıt. gensoru. istizah.
sorqut	1. içim. içimlik. 1. utum. yutum.

sorquya çəkmək

soruvlamaq.

sorma**soraş. sormat. sorama. soramac soramat.** yoxlama.

yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə.

- otaçıdan (həkimdən) sorma, (ağrını) çəkəndən sor.**sorma**

soru. arama. qeyb olan nərsə. aranan nərsə: soruq.

sorma

soruq. soruş. sual. pürsiş. istifsar.

sormağ**1. (sorqu) sormağ. aramağ. 1. əmmək. sormağ. 1.**soramağ. tilətmək. istəmək. diləmək. arazamağ. xəbər tutmaq. - **sordum** bir söz demədilər.**sormağ****1. dartmaq. çəkmək. halından çav, xəbər tutmaq. 1.**

sıpqarmağ. somurmağ. höpürdətmək. yalayıb almağ.

birdən birə xort çəkmək. **1. tığəmək. dirənmək. dizəmək.**

daranmaq. dipləmək.

sormağ**1. dodaqlarını uzadaraq güclə əmmək. 1. yinmək.**aramağ. - **sora sora içmək.****- könül sormağ: könül almağ:** bir xəstənin halın sormağ. bir kimsəyə sovğat göndərmək.**- sorma! sormayın!:** " digər nəqu": şişirtmə, qabartma simgələri.

- sormağ** 1. içinə keçirmək. əmmək. içmək. 1. somurmağ. sorğacmaq. öpürdənmək. öpürdənğmək. öpürmək. hopmaq. su çəkmək. 1. soruştırmaq. 1. sömürmək. somurmağ. içib, yeyib qurtarmağ. 1. əmcək. 1. istəmək. 1. yoxlamağ. istifsar etmək.
- **yol sormaqla bulunur**: işi aparmağ üçün, bilənlərdən sormağ gərək.
- **içinə çəkmək, sormağ**: qarıncamağ. - ocağın tünlüyü tüstünü **qarıncamır**.
- **türkün sormağ**: xətrin, halın sormağ. - türküm soran, yox bir kəsim. kəsit.
- sormağ** **sorağ**. < me > **soğur** < **soğurmağ**. **soğramağ**. somurmağ. 1. içmək. içərmək. - qum suyu **soğradı**. 1. qaramağ. baxmağ. gözləmək. 1. tikşirmək. aramağ.
- sormağ** suramağ. soruvlamağ. soruştırmaq.
- **sorqan tavidan aşar, sormağan tüzde acaşır**: soran dağdan aşar, sormayan ovada itir.
- **sorub etgən soğuranmaz**: sorub yapan peşman olmaz.
- sormat** **sorma**. **soraş**. **sorama**. **soramac sormat**. yoxlama. yoxlayış. yoxlayım. yoxlayıt. istifsar etmə.

- sormatan** **sormadan.** qabaladan. izin tutmadan.
- sormay ormay** sorub danışmadan.
- sorna** (fars) < **sürğün. sürün. sürnə.** 1. qamış. ney. 1. sırna. zırna.
- sorpulamaq** çəkmək. - **sorpula:** qura çəkmək.
- sorsore** < **sürsürə. qayadaşı.** qaymadaşı. qaydıraq. üzərində oturub sürüşmə oyuncağı.
- sorsorək** (fars) < **sürsürək.** qaplanqaya. züvzər. zivzər.
- sortaq** qaş qabaqlı.
- sortuq** alçaq. sorulmağa qonulan. oynaş. qəhbə. - **sortuq** əşlər.
- sortumaq** turşutmaq. savıtmaq.
- sorturmaq** 1. sordurmaq (sorqu). 1. əmdirmək.
- sorturmaq** **sordurmaq.** 1. sorattırmaq. soruşdurmaq. bir soruğu, itiyi birindən sorağ tutmaq. - üç dənə soruğ **sodurun:** soruşdurun. 1. aldırmaq. içdə olan nərsəni dışarı çıxartmaq, dışdakini içəri çəkmək. - o qan **sordurdu.**
- soru vermək** cavab, hesab vermək. - tanrı qatında **soru vermək.**
- soru** 1. iş. konu. məsələ. məsləhət. - sizin belə davranmazdan **iş**i anladım. - **iş** nə yerdədir. - **iş**in bildi. - **iş**in bilən, başın çarasın qılar. 1. sual. istifham. - **soru əki:** istifham ədatı. 1. məsələ. söz.

- **işi arıtlamaq**: sorunu, məsələni çözmək.
- **açılması, anlaşılması çətin, işgilli duydu, düşünüy, soru, məsələ, durum**: qarışıq. - **aşağılıq qarışıqlığı**: kiçiklik duyusu. xod kəm bini. - **yönetim, dolandırma qarışıqlığı**. - **evlənmə qarışıqlığı**. - **toplum qarışıqlığı**.
- bu **gərəkləri (soruları)**, tezliklə qaldırmalıyıq.
- bu soru, dıbdən **izlənməlidir**: gözlənməlidir, incələnməlidir.
- **gensoru**: sorqusayış. sorqusayım. sorqusayıt. içaçsayış. içaçsayım. içaçsayıt. istizah.
- **gərəksiz, çözülməmiş sorularla başın yorma**: qafası bulutlu. qafası dumanlı.
- **gül verib çox gören, gün verib, işıq verməyən, söz verib edməyən, yanğısız sorular verən**.
- **işgilli, quyruqlu soru, iş**: qıplı. qıplı. qıplı. qıplı.
- **işi, sorunu çözülmək**: bir sorunu anlamaq, üstələmək, öhdəsindən gəlmək. işin içindən çıxmaq, sıyrılmaq. - o belə **işlərin içindən çıxar**.
- **kiçik soru, məsələ, pıroblem**: qındıq. qandıq.
- **könül sorusu**: sevgi məsələsi.
- **çiğ soru**.

- **sözlü soru**: şifahi sual, isti'zah.
- **çözümlü soru**: həllil məsail.
- **kiçik bir sorunu, məsələni böyütmək, gurlatmaq**: bir bardaq suda fırtına qoparmaq.
- **anlaşılması, çözülməsi, açılması güc soru, iş**: çapraşmış. qarışıq. çalalı. çallaq.
- **soru açmaq**: tozih xastən.
- **soru yağmırına tutmaq**: sorqu yağdırmaq.
- **soru yönətmək**: bəlli bir yolda sorqular çıxarmaq. istimzac edmək.
- **soru, məsələ düzəltməmək**: aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq. buraqmaq. bıraqmaq. dirənməmək. - **burax canım, o uşaqdır, duzaxdır**.
- **yüngül soru**: qolay sual.
- **ev yükü keçim sıxıntısı, sorusu**: ev baxımı, güdümü.
- **keçim sıxıntısı, sorusu**: ev yükü.
- **gün, toplantı qonusu, sorusu**: gündəm. gündəlik.
- **gün sorusu olmayan. toplam qonusunun, pıroqramının dıışında**: gündəm dıışı.
- onun dar qafasına, böylə **sorular** endirələməz (yendirələməz. öğrətələməz).

- **soru sorağ**: ayıt qayıt. aytır qaytır.sual cəvab.
- **sorular sorağlar**: suallar cəvablar.
- **soru verdin al sorağın**: sual verdin al cəvabın.
- **sorunu çoxu, ipin uzununu, dolaşır.**
- **uğraştırıcı (giriftar edici),gərəksiz bir soru, məsələ, güclük, zorluq ortaya çıxartmaq**: iş açmaq. iş çıxarmaq.
- **soru yazın**: surət məsələ. - silməklə soru yazın, keçmək olay oylanırsın.

soru surav.

sorub - **dolaylı olaraq, dönə dönə sorub oyusun, fikrin öyrənməyə çalışmaq**: gəpsələkləmək. qaslaqlamaq. qazlaqlamaq. ağız aramaq. ağız qoxulamaq.

sorucu sorquçi. müstəntiq. mənkir.

sorudaq saruq. göstəriş. xəbər. misyon.

sorudaq somurdaq. qurumlu. təkəbbürlü.

soruq bax > **sorağ. soruğ. 1.** məhşər. qiyamət. - **soruğ günü**: qiyamət günü. **1.** sorqu. - **soruğ günü**: qopuq, qiyamət günü.

soruq sorma. soru. itəni arama. izləş. izləyiş. - **soruğ sormağ**: bilməli nəyi soruşmaq.

- soruq** sorma. soruş. sual. pürsiş. - **soruq** günü: san günü. hesab günü. məhşər günü.
- soruq** **sorut. qoynu. qoynu. 1.** tikmə. dikmə. məxrut. **1. qoynu. qoynu.** qıf. qıf. gilif.
- soruqçı** sorucu. itən nəyi arayan.
- soruqmaq** **1.** soğunmaq. yeməğin soğuması. **1.** yorulmaq. bitib tükənmək. **1.** ölmək. **1.** həvəsini itirmək. soğumaq. istəgi itmək. **1.** teskin tapmaq. dinmək. **1.** düşmək. enmək. azalmaq.
- soruqmaq** **soğratmaq: (ğr < > rğ) sorğatmaq. soğurmaq.** sorağ tutmaq. **soğlımaq. soğlitmaq. aratmaq. soruşdurmaq.** arayıb, hər nərsəni yoxlamaq. aranıp sorularaq salıq almaq.
- soruqmaq** soraq tutmaq. xəbər bilmək.
- soruqmaqan** **1.** yorulmaq bilməz. **1.** təsəlli bulmaz.
- sorulan** **sürülən.** əsilti. əsinti. əsnək. əslək. uzayıb gedən. genişləyən. yayılan.
- sorulmaq** **1.** sual olunmaq. - siz harda olduğunuz **soruldumu?** nədən bu iş məndən **sorulur. 1.** görəvli, məsul olmaq. məsul tutulmaq. - bu işdən dolayı mən **sorulmam.**

sorulmaq	əmrülmək. amrulmaq. sinilmək. çəkilmək.
sorulmaz	- aca yemək, xəstiyə yataq sorulmaz : görünən kəndə bələdəçi nə gərək.
sorulu	soralı. sualı. istifhami.
sorum	- sorumlu görmək : müaxizə etmək. yaxasından tutmaq.
sorum	sorun. işgil. gərək. girək. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. cigitlik. düğün. məsələ. - sorum çıxmaq : çətilik, işgil, əgəllə üzleşmək. - sorum çıxartmaq : çətilik, işgil, əngələ salmaq. üzletmək. - sınırlı sorumlu quram : şirkət ba məsulləti məhdud. - ev işləri, sorumları, görvələri : ev baxımı, güdümü.
sorum	sorun. məsələ.
sorumlamaq	gəlmək. yaxlaşmaq.
sorumlu	yüklü. yükümlü. məsu'l. cəvabdeh. - hər kim öz davranışının sorumlusudur : hər qoyun öz qıçından asılır.
sorumluq	- sorumluğu birinə atmaq, yükləmək : başına yıxmaq.
sorumluluq	boyun. məsuliyyət. təəhhüd.
sorumluluq	yetqi.

- sorumsuz** güvənilməz. qaypaq. başıboş. ipsiz. ipi qırıq. ipi çürük.
- iş, bacarmayanların, sorumsuz yetgisiz olanların əlində qalmaq: iş ayağa düşmək.
- sorun** 1. məsələ. - **soruna önəm vermək:** işi içginə, ağıra, ciddiyyə almaq. 1. sorum. işgil. gərək. girək. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. cigitlik. düğün. məsələ.
- sorun çıxmaq: çətilik, işgil, əgəllə üzləşmək.
- bir soruna, gərəyə aldırımadan, etgilənmədən, olan olmaq: olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. sən eddigivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.
- olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldırımadan, etgilənmədən, olan olur. sən eddiyivi ed, sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.
- sorun çıxartmaq: çətilik, işgil, əngələ salmaq. üzlətmək.
- çözməsi çətin sorunu açmaq: bir yolunu bulmaq.
- sorun** soran. aran. cuyan.
- sorun** sorum. məsələ.
- sorunsuz** - **sıxıntısız, sorunsuz, dinclik ortamında (mühit) bulunmaq:** günlük günəşlik görünmək. - bunca çətinlikdən son, hər nə mənə **günlük günəşlik görünürdü.**

- soruş** sorma. sual. soruq. pürsiş. istifsar.
- soruş** sürüş. çəkəş. təqaza.
- soruşçu** **soraşçı. sorağçı.** istixbarçı. savlaşçı. xəbərleşçi. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplayan. bilgişinçi. bilgitinçi. bilginişçi. bilgşinçi. bəlginişçi. bəlgişinçi. bəlgitinçi. bəlgişinçi. öğrəşinçi. öğrəginçi. öğrətinçi. istixbaratçı.
- soruşdurmaq** istifsar etmək. təqiq etmək.
- soruşma** **soraşma. soruşuş.** savlaşma. xəbərleşmə. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama. bilgitinış. bilginişmə. bilgşinmə. bilgişiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə. öğrətinmə. istixbarat. istixbar.
- soruşmaq** 1. sorma. - quru yaşı **soruşar.** - don təri **soruşdu. 1.** yığışmaq. büzüşmək. - onun üzü **soruşdu:** üzün, burnun salladı. üzün turşatdı.
- soruşmaq** içərmək. sorma. (suyu. təri).
- soruştular** - **buzçudan soruşdular:** - **satdın buzu, - dedi: alan olmadı, qurtuldu.**
- soruşturma** araşdırma. təhqiq. anket.

soruşurma	soruvlav.
soruşurmaq	sormaq.
soruşurmaq	sormaq. soruvlamaq.
soruşurmaq	yoxlamaq. tintmək. kontrol etmək.
soruşuş	soraşma. soruşma. savlaşma. xəbərləşmə. sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat toplama. bilgitiniş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. ögrəşinmə. ögrəşiniş. ögrəginmə. ögrətinmə. istixbarat. istixbar.
sorut	soruq. qoynu. qoynu. 1. tikmən. dikmən. məxrut. 1. qoynu. qoynu. qılf. qıf. gilif.
sorutqan	sommurtqan. soran. çəkən. kibirli. qurumlu.
soruv bəlgi	soru işarəti.
soruv	soru.
soruvlamaq	1. sormaq. soruşurmaq. 1. sorquya çəkmək.
soruvlav	1. soruşurma. 1. sorquya çəkmə.
sos	suğın. salça. qarla. qarlı. suğun. dadlıq. məzə.- suyuq salça, sos: çəkov. keçab.
sos	tım. salça.

sosamaq	sosmaq. süsmək. süsəmək. (< sos < > süs < > söz < > soz: incə, iti, biz nərsə). buynuzlamaq.
sosi	- sosi iğnə: böyük iğnə. dürək. dirək.
soslan	bəzəyən. gıranit. - soslan daş: qıranit. - soslantaş: gıranit.
sosmaq	süsmək. süsəmək. sosamaq. (< sos < > süs < > söz < > soz: incə, iti, biz nərsə). buynuzlamaq.
sosot (fars)	susluq. susat. susuqluq. tım. tımı. sikut.
sostar	gıranit.
sotturmaq	süztürmək. süztürmək. tüpürmək.
sotur	yara qabuğu. - sotur bolmaq: yaranın iyiləşməsi. qabuq bağlaması.
sotur	sodur. zahir. durax. yüzləy.
soturlanmaq	qabuq bağlamaq.
soturlu	qapuğlu. qabıǵlı. qabuq bağlamış.
sov	- sav sov: saç savur. sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər

tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt.
 tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərıt
 dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.

- **savsov**: - **qara sav sov**: qara, bayağı danışıq, söhbət.

- **sava sova**: saç savur. sav sov. savır sovur. saça biçə. saça
 biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt
 qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər
 tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt.
 tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərıt
 dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq.
 qırqıt. velxərclik. israf.

sova soğa. sovğa. sava. yarmağan. hidyə. yadiqar. tansuq.

sova sovğa. soğa. ehsan. eanə. sədəqə.

sovarış **sovarış. sovaruş. sovarma. sovarqanlıq. savırma.**
savarış. savırış. savriş. savruş. savuruş. savurqanlıq.
saçama. saçma. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq.
boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.
korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. ərıtmə. ərıtış. israf.
tələf. tələf etmə.

sovat	- düğün sovatı : dürü. xələt.
sovatlamaq	savatlamaq. şolatlamaq. qırıtlamaq. cızma qaralamaq.
sovay	sobay.
sovday	qarasovda. qaraqan. as as. dəlilik. təlbəlik. malixulya.
sovğa	ərsə. iris. (< ərdirmək). (> irs <small>(ərəb)</small>). bağlanmış. gətirilmiş. çatdırılmış.
sovğa	sovğa . qoya. andıra. qomarı. tökürgə.
sovğaçı	varis. əbəqqu. mirasçı.
sovğalıq	malikanə. ocaqlıq. tərəklik. mirasa buraxılmış nərsə.
sovğat	ödül. öngdül. hidyə.
sovım	sovma. soviş. savma. saviş. savım . yayma. yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə.
soviş	sovma. sovım. savma. saviş. savım . yayma. yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə.

- sovq** **sevq.** < **savvq.** 1. göndərmə. ekpedisyon. 1. könləş. köneş. kövəs. kövsək. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs. göyül. könül. könül istəyi. könül issiliyi. könül istiliyi. arzu. əriz. əriş. istək. əsmə. əsi.
- **sovq ediş:** **sovqatış.** savqa. savqıt (< **savmaq:** yollamaq). yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma. bardırış. bardırma. ulaşdırış. ulaşdırma. çatdırma. çatdırış.
- **sovq edmək:** itmək. soxmaq. sürükləmək. - onun bu sözü məni sorunu araşdırmağa **itdi.**
- **sovq vermək:** sovqatmaq. sağlamaq. savqalatmaq. nərsenin oluşuna yol açmaq. itmək. itələmək.
- sovqa** **sovğa.** 1. qalma. qalıt. düşərgə. düşən. irs. irsiyyə. miras. 1. çapa. bələş. açıqdan. müfdə. 1. atadan qalma. miras. 1. qulluqçuya verilən sovğa. çay pulu. yamağı. şaydana. 1. bağış. bağışic. töhvə. ərməğan. əkdi. əkit. qonca. sovğat. hidyə. - **sovğaya, mirasa qalmaq:** keçmiş. - **bu ev ona atasından keçmiş.** 1. savırı. yavadan. havayi. havadan. pulsuz parasız. açıqdan. çaparı. çapa.

çapadan. qıyınsız. töləsiz. ödətsiz. təkinə. boşdan.
boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (<
kov: kav: boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan.
bedava. bayqu. müfdəsinə. məccani.

- **sovğa qalmaq:** sovğanmaq. keçinmək. miras qalmaq. - bu
ev atamdan **keçinmişdir**. - ötəkdən **keçinmiş** yapılar.

- **sovğanı, mirası bölüşdürən görəvli** (vəzifəli): kəsici. kəsci.
qəssam.

- **yosul yasal sovğa:** qanuni və məşru' irs.

-islamda **sovğadan** təkgəl dişiyə, ikgəl ərkeyə düşər.

sovqa sovğa. qalıntı. miras.

sovqa **sovğa.** miras.

sovqa **sovğa.** soğa. sova. ehsan. eanə. sədəqə.

sovqa **sovğa.** sova. sava. soğa. yarmağan. hidyə. yadiqar.
tansuq.

sovqaçı **sovğaçı. savıraçı. bələşçi. bəlləşçi. bəlləkçi** (bəleş. bəlləş.
bəllək: töhvə). yavaçı. havaçı. aylaqçı. hayvaçı. bayqac.
bayquc. boşdançı. boşnaçı. boşqonac. çapaçı.
çapadançı. axırçı. yalacanğ. çanaxçı. kovbaçı > heybəçi
(< **kov: kav:** boş. puç). torbaçı. müfdəçi. müfdəxor.

- sovqaçı** **sovğaçı.** sovxaatçı.qomaçı. andırac. mirasçı. qamaçı. qamçı.
- sovqaçı** **sovğaçı. soyqaçı.** qalmaçı. qalıtçı. andıraçı. andığçı. qomaçı. irsçi. mirasçı. varis. muris.
- sovqaçı** **sovğaçı.**bələşçi. çapaçı. müfdəçi. hər nəyi əməksiz, parasız, müfdə, təkin əldə etməyə çalışan.
- sovqaçılıq** **sovğaçılıq.** yavaçılıq. havaçılıq. aylaqçılıq. yalcançılıq. hayvaçılıq. bayqaclıq. bayquclıq. bələşçilik. bəlləkçilik (bəleş. bəlləş. bəllək: töhvə). boşdançılıq. boşnaçılıq. boşqonaclıq. çapaçılıq. çapadançılıq. axırçılıq. çanaxçılıq. kovbaçılıq > heybəçilik (< **kov:** **kav:** boş. puç). torbaçılıq. müfdəçilik. müfdəxorluq.
- sovqaçılıq** **sovğaçılıq.**bələşçilik. çapaçılıq. müfdəçilik. müfdəxorluq. hər nəyi əməksiz, parasız, müfdə, təkin əldə etməyə çalışmalıq.
- sovqanmaq** **sovğanmaq.** sovğa qalmaq. keçinmək. miras qalmaq. - bu ev atamdan **keçinmişdir.** - ötəkdən **keçinmiş** yapılar.
- sovqat** **sovğat > soğat < > savqat.** 1. yarmağan. ərməğan. tansuq. yadiqar. dartıq. ətiyyə. but. ərməğan. töhvə. artut. - qarşılıqsız, əvəzsiz verilən ərməğan: **süngüt. sinqüt.**

1. savat. açav. bağış. ulağ. ərməğan. mükafat. 1. turqun.

- **turqunu mançu sezinmə**: sovqatı əl müzdü sanma. 1. bax

> **savqa**.

- **verilən sovqat**: savqaldılıq.

sovqat

sovğat. sovğa. savuri. qapqa. bağlı. qonca. xələt.

ərməğan. əkdi. əkit. bağışlanmış nərsə. yaltu. atuv.

kado. töhvə.

- **adax, nişan sovğatı, götürüsü, götrüsü**: gəlingörə.

- **gəlinə götürülən sovğat**: gəlingörə.

sovqatçı

sovxatçı. sovğaçı. qomaçı. andırac. mirasçı. qamaçı.

qamçı.

sovqatın

sovğatın. sovğatlıq. sovqətin. sovqətlik. savqatın.

savqatlıq. bağışlıq. bağışıtıq. iydəlik.

sovqatış

sovq ediş. savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq). yollama.

yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış.

ərsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma.

bardırış. bardırma. ulaşdırış. ulaşdırma. çatdırma.

çatdırış.

sovqatlamaq

sovğatlamaq. savurqamaq. yarmaqlamaq. yarmağan

edmək. ərməğan vermək. təqdim etmək.

- sovqatlı** savqalı. ödül almış. mükafat almış.
- sovqatlıq** **sovğatlıq. sovğatın.** 1. sovqətin. sovqətlik. savqatın. savqatlıq. bağışlıq. bağışıtıq. iydəlik. 1. yadıqarlıq. anmalıq.
- sovqət** dartın. göndərilən pay, ərməğan.
- sovqətin** **sovğatlıq. sovqətlik.** 1. sovqətin. sovqətlik. savqatın. savqatlıq. bağışlıq. bağışıtıq. iydəlik. 1. yadıqarlıq. anmalıq.
- sovqətlik** **sovğatlıq. sovğatın.** 1. sovqətin. sovqətlik. savqatın. savqatlıq. bağışlıq. bağışıtıq. iydəlik. 1. yadıqarlıq. anmalıq.
- sovqıtmaq** **sevgitmək. sevgətişmək. sevgitişmək. sevrətişmək. sevrətitmək.** ilgitişmək. ilgətişmək. ilgitmək. ilgiletmək. ilgitinitmək. mütəvəccih, cəlb, rağib, meyilli etdirmək. diqqətin, iltifatın çəkdirmək.
- sovqlatmaq** sovq vermək. saqlamaq. savqalatmaq. nərsənin oluşuna yol açmaq. itmək. itələmək. itəgələmək.
- sovqlı** könüllü. könleşli. könəşli. kövnsəkli. kövsəkli. kövəsli. göyüllü. həvəsli. istəkli. arzulu. ərzili.

- sovqsınmaq** könleşinmək. könəşinmək. könülsünmək. könülsinmək.
kövəsinmək. kövsənmək. kövnsənmək. kövülçünmək.
göyülsünmək. həvəslənmək. könlü istəmək.
əğilimsinmək. əğilsinmək. arzısınmaq. ərzinsimək.
istəsinmək. istəklənmək.
- sovlamaq** - **tərs yola** yollamaq, sovlamaq, sulamaq: ayaşdırmaq.
çaşdırmaq. şaşirtmaq.
- sovlamaq** **savalamaq**. 1. ıralamaq. ayırmaq. seçitmək. bəliitmək.
karakterizə, təmyiz etmək. - iyini kötüdən **ıralayan** nədir. 1.
saçırıtmaq. seçrəmək. seçrətmək. dışqıtmaq. ayırmaq.
ayırıtmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq. yarılmaq.
yarıtmaq. yarpıtmaq. istisna etmək.
- sovlan** 1. savılmış sovlulmuş, soyulmuş nə. - **sovlan** ağac: qolsuz
budaqsız, yarpaqsız ağac. 1. sarqaq, salqaq, qıvrımsız
olan. - **sovlan** saç.
- sovlat** **savalat**. **savlat**. seçitmə. seçitim. seçitlik. bəliitmə.
bəliertik. ıralama. ıralat. ıralıq. ayırma. ayıqlama. ayrat.
ayırılıq. təmayüz. mümtazlıq. imtiyaz. karakteristik.
təmyiz.
- sovma** müxtəsər. sərbəst. oynaq (göz). tez geçən. tez.

sovma **savma. 1. > savlət.** saldırış. 1. qovma. itmə. aşırma. qədəri. qeytəri. gedərmə. gidərmə. geri püsgürü. sürmə. sürgəmə. çıxarma. dəf'. rədd. - dumanların **aşırıb** oturmuş. 1. **soviş. sovım. savma. saviş. savım.** yayma. yayış. yayım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əririm. əririş. ərirmə.

- **başdan savma, sovma:** qaqatrac.

sovma savma. ötələmə. savuşdurma. dəf'.

sovmaq < **kovmaq.** qovmaq. savmaq. bir yana çəkmək.

sovmaq **savmaq. 1.** qoğmaq. qovmaq. itmək. aşırmaq. qədərilmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək. gidərmək. geri püsgürtmək. təf etmək > dəf etmək < təpitmək < təpmək. təpəmək. təpləmək. rəddəmək. uzaqlaşdırmaq. 1. sapamaq > sabidən. 1. əngəlləmək. alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. mən' etmək. keçirtmək. atlatmaq. atlatmaq. keçirib qurtarmaq. keçirmək. atlatmaq. açmaq. aşırmaq. itəmək. - **başdan savmaq:** başdan atmaq. üzərinə almamaq.

qaçınmaq. - **başından savmaq**: atlatmaq. - **başdan savmaq, sovmaq**: başdan etmək. özənsizcə davranmaq. e'tina etməmək. 1. qoğmaq. qovmaq. itmək. aşırmaq. qədərilmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək. gidərmək. geri püsgürtmək. təf etmək > dəf etmək < təpitmək < təpmək. təpəmək. təpləmək. rəddəmək. uzaqlaşdırmaq.

- **başdan savmaq, sovmaq**: başdan etmək. özənsizcə davranmaq. e'tina etməmək.

sovru	savru . supap. - sovrulu : düdüklü. zudpəz.
sovrulmaq	övrülmək. çevrilmək. dönmək.
sovrulu	düdüklü. zudpəz.
sovsaq	sovsal. savsal. savsaq . kəmçi. ağır. ərinik. ərincək. yalta. sust. önəmsiz. sudan. arıq. boş. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. bayas. ucuz. uyuşuq. yuxulu. kahil. duyusuz. hissisiz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. halsız. uyuşuq.

- sovsal** **sovsaq.** **savsal.** **savsaq.** kəmçi. ağır. ərinik. ərincək.
yalta. sust. önəmsiz. sudan. arıq. boş. gəvşək. sölpük.
sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. qalız.
kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban.
çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. bayas. ucuz. uyuşuq.
yuxulu. kahil. duyusuz. hissisiz. gəvşək. sölpük. sölük.
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. halsız. uyuşuq.
- sovsalıq** **savsalıq.** susluq. susdalıq. boşluq. kəmçilik. engillik.
engisəmə. yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik.
yaltalıq. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq. ehmal.
- sovsar** **savsar.** **ovsar.** **əvsər.** **övsər.** əsgü (< əsmək). taxılı
yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar böyük
ələk, arac.
- sovsıq** **savsıq.** saçsıq. seçsik. çıxşıq. çıxşıt. dıışqıt. ayratın.
ayratı. ayarlıq. ayırıt. ayırıt. arqıt. azqıt. yarqıl. yarıpıq.
alahı. müstəsnayi. istisnayı.
- sovsılıq** **savsılıq.** saçsılıq. seçşilik. çıxşılıq. çıxşılıt. dıışılıq.
ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayırılıq. ayırtlıq.

arqıtlıq. azqıtlıq. yarıqlıq. yarıqlıt. yarıqlıq. müstəsnaılıq.
istisnaılıq.

sovturmaq

sovdurmaq. savdırmaq. açdırmaq. çözdürmək.

çözgüdürmək. sökdürmək. əriltirmək. həll etdirmək.

ayırmaq. yaydırmaq. parçalatdırmaq. balçatdırmaq.

gəvşətdirmək. boşatdırmaq. pozdurmaq. xərəblatmaq.

fəsx etdirmək.

sovuq

savaq. savuq. 1. saçıq. seçik. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq.

yarıq. yarıq. ayırış. ayırıt. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar.

istisna. 1. bitgin. əsgı tarixli. tarixi keçmiş. günü keçmiş:

bayat. bayatı. durmuş. qalmış. düşgün. yıprıq. köhnə.

sovuq

soğuş. savuq. (savrulmuş. açılmış. ayrılmış). { (#yılığ. ılığ.

ilik. (açılmamış. bağınsımış) }.

sovuqsuz

savaqsız. saçıqsız. seçiksiz. çıxıqsız. çıxıtsız. dışıtsız.

dışıqsız. yarıqsız. yarıqsız. ayırtsız. ayırışsız. ayırmsız.

ayırqsız. arıqsız. azıqsız. ayarsız. ayırcasız.

müstəsnasız. istisnasız.

sovulcan

soxulqan. girizən. gızirən. gırışən. dalan. dalqıc. gırgin.

gırılqən. sırtıq. keçmə. geçmə. qatılqan. qatılqan. fizul.

- sovlcanlıq** **soxulqanlıq**. girginlik. girilgənlik. girizənlik. gizirənlik. girişənlik. dalanlıq. dalqıclıq. sırtıqlıq. keçməlik. keçməlik. fizulluq.
- sovulmaq** savılmaq. savalmaq. çözülmək. çözülmək. çözünmək. dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll olmaq. ayrılmaq. gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq. pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq.
- sovulmaq** soğulmaq. soluqmaq.
- sovumaq** soğumaq. savumaq.
- sovun** () ası. asav. vəhşi. - **sovun geyik**: dağ keçisi.
- sovur** - **savır sovur**: saç savur. sav sov. sava sova. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- sovurqanlıq** **savurqanlıq**. sovurma. sovarış. sovarış. sovruruş. savırma. savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. saçama. saçma. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış.

korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş.
düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf.
tələf. tələf etmə.

sovurqanlıq **savurqanlıq.** yayçalıq. qırqıt. səp süpürt. soy soput. sal
süpüt. sal töküş. sökütmə. töküt. tök dağıt. töh töküş. tör
töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır
sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçəb savurma. aç
saç. açar saçərlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür
töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
ərit dağıt. dağıtma. korlama. velxərclik. israf.

sovurma **sovarış. sovarış. sovaruş.** sovurqanlıq. savırma. savarış.
savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq. saçəma.
saçəma. saç savur. saçə. saçəç. saçərlıq. boşuna
sərpmə, sarpəma, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama.
koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə.
düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf
etmə.

sovurmaq - **ilkin, evi doyur, qalsa eşikdə sovur.**

sovurmaq (v < > m) **somurmaq.** sümmək. summaq. əmmək.
sıbqarmaq.

- sovurmaq** soqurmaq. soyunmaq.
- sovuruş** **sovarış. sovarış. sovrurma.** sovrurqanlıq. savırma. savarış. savırış. savrış. savruş. savuruş. savurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saçə. saçəç. saçərlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- sovuşdurmaq** **savışdırmaq. savaşdırmaq.** əriştirmək.
- sovuşqan** saquşqan. sarılıq kəsəli. solucan üzündən olan sarılıq xəstəliyi.
- sovuşmaq** savışmaq. savaşmaq. çözümlənmək. çözülmək. çözülmək. ayrışmaq. dağışmaq. söküşmək. açışmaq. ərişmək. həll olunmaq. ayrışmaq. gəvşəşmək. yayışmaq. parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq. xərablanmaq.
- sovut** **savut. 1.** uzunsov biçim. **1.** solut. çürüt. pozut. əsgit. silit. yararsız. yarparit. yıprit. püskürt. püsküt. korlat. dışıq. dışıqı. batil. batil, ibtal olmuş.
- sovutma** **sovutuş.** solutma. solutuş. çürütmə. çürütüş. pozutma. pozutuş. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma.

- yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma.
korlatış. dısqıtma. dısqıtış. ibtal etmə. batillətmə.
- sovutmaq** solutmaq. pozutmaq. çürütmək. əsgitmək. silitmək.
yarpıtmaq. yıprıtmaq. püskütmək. püskütmək. korlatmaq.
dısqıtmaq. ibtal etmək. batillətmək.
- sovutus** **sovutma.** solutma. solutus. çürütmə. çürütüş. pozutma.
pozutus. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş. yarpıtma.
yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. püskütmə. püskütüş. korlatma.
korlatış. dısqıtma. dısqıtış. ibtal etmə. batillətmə.
- sovyat** **savyat.** savyac. savraçı. israfçı. tutumsuz. cibi dəlik.
səpəki. səpəkir. israfkar. müsrif. israfçı. velxəş.
- sovzucət** göy gövərənti. göğərti. göyərti. gövərti.
- soy** **1.** asalət. tay (soyluluq ünvanı). **1.** öbgə. cəd. ata. anğır.
andır. dal. kök. ata baba. cəddabad. süyək. söykən. **1.** omaq.
umaq. ırq. gəmik. qan. ulaq. nəsil. **1.** söz. xəbər. - bir soy
söylə. - **soyxan:** əsil kişi. - **soyqan:** soy qan. - **soyqurt:** soy
qurt. - **soyqut:** soy qut. - **soyer:** soy ər. - **soybörü:** soy böri. -
soyalp: soy alp. - **soyar:** soy ar. - **soyarıq:** soy arıq. **soybars:**
soy bars. - **soybuğa:** soy boğa. - **soyua:** soyu ağı. soylu. -
soyualp: soyu alp. - **soyubay:** soyu bay. - **soyuər:** soyu ər. -

soyuər: soyu ər. - **soyuxan:** soyu xan. - **soytan:** soy tan. **1.**
 cis. türlü. qəbil < > qabil. nov'. dürlü. sinif. sınıb. məqulə.
 dürlü. türlü. - bu **qəbil** işləri burax.- **cis maldi:** soy maldı. -
nə cisdəndir: nə soydandır. **1.** nəcib. ciş. əsil. - **soy** kişidir. -
soy at. **1.** əsil. toğan. doğan (< **doğmaq**). ırq əhfad.
 əcdad sülalə nəjad nəsəb zürriyyət. **1.** döl. uruq. ırq.
 nəsil. tayfa. oğuş. uğuş. yalım. maya. covhər. gövhər.
 cins. **1.** en. cins. tip. izqil. döl. nəsil. quşaq. boy. üzük.
 quma. sinif. qəbilə. boy. **1.** əsl. şüt. kök. oquş. uğuş.
 tayfa. - **soy üzüt:** soy qırım. qətli am. **1.** qayaş. uruq. tos.
 ırq. kök. tuxum. sirişt. əqrəba. tayfa. al. el.
 - **soy sob:** el quşaq. əsl o nəsəb.
 - **soy sop:** tayfa uruq. qohum əqrəba. - **soy sopu** arı kimi çox
 bir kişi.
 - bir **soydan olan:** sınar. bildik. tanış. tanıdıq.- heyvan
sınarına çəkər.

soy

1. əsl. nəsəb. qan. ırq. kök. quşaq. quşat. tuxma.
 törəmə. nəsl. silsilə. sülalə. göbək. boy. nəjad. nəsl.
 bətn. zürriyyət. **1.** bitin. budun. qovm. **1.** ev. kök. sülalə.
1. sop < **sap.** dal. **1.** ırq. nəsil. tuta. duda. tüğə > tüdə (<

tuq. tut) (> dude (fars)- **tudə** (fars)). 1. tür. cür. çeşit. cins. sinf.

- kimliyi yüksək, **soyu** nə gəzir.

- **quşaqdan, soydan, nəsildən keçilən. soydan çəkilən,**

keçmə: qalıtımş. qalıtımsal. qalıtsal. irsi. genetik.

- **soy at:** soylu, yürük at. qaraqoç.

- **soy bağı: qan bağı.** bir quşaqdan gəlməlik.

- **soy bilrliyi:** qandaşlıq. soydaşlıq.

- **soy soput:** səp süpürt. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök

dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.

sava sova. savır sovr. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb

savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür.

düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.

ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrqanlıq. savurqanlıq.

yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

- **soy, ırq yanlısı, dəlisi:** ırqçı. rasist. nəjadpərəst.

- **soy, yaşam ağacı, kötüyü:** yaşam şəcərəsi.

- **soya çəkim:** qalıtım. quşaqdan quşağa, nəsildən nəsilə

keçilən. irsiyyət. vərasət. genetik.

- **üç göbək ötən dədəsindən qalıb.**

- **soy sop:** döl. döş. quşaq. ırq. qan. damar. kök. nəsil. ailə.

- **soya dayanan, çəkən**: soyacıq. gələnekçi. rəsm rusumatçı. ürfçü. ənənəçi.
- **qarışıq soylu, qanlı heyvan**: çandır. çaldır. - **qarışıq qanlı, soylu**: azma. qırma. - qurtdan **azma** it.
- bir **soydan olan kiçik topluluq**: boy.
- **soy sop**: əsl o nəsəb.
- **iki qanlılıq, soyluluq**: qarışıq qanlılıq. aşınlıq. iki cinsdən olmaq. azmaq. azmanlıq. əkdəşlik. qırıqlıq. qırıltı. qırmalıq. mələzlik.
- **soy sopu**: sülaləsi: anası danası.
- **soylu qadın**: bəqüm. bəyim.
- **soyundan gəlmək**: belindən gəlmək.
- **soyu, dölü pozuq**: soysuz. azmurta (< **azmış yumurta**).

soya	kəsi. kəsgı. kəslik (> kəzlik). pıçaq. çaqqı.
soyac	soyağac . şəcərə.
soyacıq	soya dayanan, çəkən. gələnekçi. rəsm rusumatçı. ürfçü. ənənəçi.
soyacı	gələnekli. rəsm rusumlu. ürfli. ənənəli.
soyacıq	şəcərənamə.
soyaçəkım	qalıtım. vərasət.

soyaçəqim	soyaçəkım. ataçılıq. çəkinik. çəkmə. çəkiş. çəkilm. irsi. irs.
soyaq	soyağ. soylu. soyu təmiz. ağ gəmik.əşraf. nəcib.
soyaqac	soyağac. 1. soyac. şəcərə. 1. şəcərənamə. şəcər.
soyaqmaq	soyuna, əslinə ərişmək, dönmək.
soyamaq	- bir çıplağı, qırx qaraman (qolçomaq) <u>soyamaz:</u> 1. boşdan, yoxdan bir nə alınmaz. utanmazdan utanc olmaz. sırtığı sürütləməklə sırtılır. 1. məniyin buraxana kimlik veriləməz.
soybilim	bitinbilim. budunbilim. qovmbilim. qovmşinasi.
soyça	soylu. soyluca.
soyçəqim	soyçəkım. irsi. irsiyyət. vərasət.
soyçılıq	ırqçılıq. nəjadpərəslik.
soyçu	ırqçı. nəjadpərəst.
soyqa	söykə. kimlik.
soyqa	uzun dumdikli qarqa çeşiti.
soyqaçı	sovğaçı. qalmaçı. qalıtçı. andıraçı. andığçı. qomaçı. irsçi. mirasçı. varis. muris.
soyqaqasmaq	sırtına almaq. omuzlamaq. çiyinə almaq. daldamaq.
soyqalamaq	qənimət almaq. iki at soyqaladı.

- soyqırım** qətlam.
- soyqun** (< **soyunmaq. savurmaq**) **1.** savqa. soyqa. soyutu. soyulan nərsələr. savılan peylər. **1.** yağma. axdarma. talan. donav. (vurub alma. çapıp alma). alıntı. çapıl. qapma. qəsb. qənimət. miras. **1.** soyub, lütləyib yığmaq. yağma. yığıb toplayan. **1.** talavul. dalavul. talavur. yağma. çapul.
- soyqun** **soyğun.** **1.** soyma. soyunma. qəsb. səlb. - **soyğun vermək:** soyulmaq. qəsb olunmaq. **1.** - **yığva, düğün, toy soyğunları:** yüngül paltarda olub ortalıqda olan qulluqçular.
- soyqunçılıq** basqınçılıq. yağmaçılıq. çapılçılıq.
- soyqunçu** alaman. artlaman. qaraqçı. qaltaman. qaraman. yol kəsici. yol kəsən. oğru.
- soyqunçu** qəfənçi.
- soyqunçu** **soyucu.** yalınqaçquçı. yalanqaçquçı. çıplaquci.
- soyqunçu** talavruçu. talavçu. yağmaçı.
- soyqunçu** yol qıran: yol kəsən. qaraman.
- soyqunluq** **soyğunluq.** yüngül paltarda olmaq. yığva, düğün, toyda, yüngül paltarda olub ortalıqda qulluq edənin görünüşü.
- soyqutmaq** çapmaq. çalmaq.

- soyla** topuz. çomaq.
- soylamaq** 1. ulaltmaq. alqışlamaq. təbrikləmək. saylamaq. hörmətləmək. - **soylaqa** dəğər kişilər. - alqışlayım **soylayıb**. - **söylədiər** soyladılar. 1. soyuna dibinə gedmək. soruşmaq. araşdırmaq. təhqiq etmək.
- soylamış** 1. soyunu çoğaltıp, qutsayan, hörgütləyən. 1. söz. söyləyən. qonuşan. xətib.
- soylanmaq** 1. yatmaq. uzanmaq. 1. ölmək. yoxalmaq. - **sırtından soylanmaq**: sırt üstü uzanmaq. - **soylanıb түşmək**: yerə sərilmək.
- soylantırmaq** **soylandırmaq**. 1. yatırmaq. uzatmaq. devirmək. yıxmaq. 1. öldürmək. yox etmək. məhv etmək.
- soylaşmaq** sıvışmaq. sülünmək. sürünərək gedmək.
- soylı** **soylu**. doğuşlu. cis. nəcib. nəcabətli. əsil.
- soylu** 1. **soplu**. şərəfətli. şərəfətmənd. azadə. əsil. nəcib. - **soylu soplu**: xoş nəsəb. həsib. əsl nəsəbli. 1. durkök. qalın kök. 1. aristokrat. 1. nəcib. 1. tölək. dölək. iffətli. namuslu. - **soylu soplu**: xoş nəsəb. həsib. əsl nəsəbli. - **lap soylu**: **lap əsil**. qatı. - **soylu, yürük at**: soy at. qaraqoç.

- soylu** 1. soysal. soydam. soyunu düşünən. 1. xan soyundan gələn. 1. özbir. özdəl. özlü. əsil. əsalət yiyəsi. 1. öğəli. öğdəm. kökləm. kökdəm. uruqlu. cis. 1. nəcib. 1. özdən. əsilzadə. zadəqan. 1. soyuq. toqluşluq. toğluşluq. doqluşluq. toğuşluq. nəcabət. əsalət. kərimüttəb. səid. nəcabət. cis.
- soylu** soyağ. soyu təmiz. ağ gəmik. əşraf. nəcib.
- soyluca** şərəfətli.
- soyluq** şəcərənamə.
- soylular** zadəqan.
- soyluluq** 1. şərəf. onur. tərım. dərim. - **soyluluq adı**: tərqən. dərkən. 1. özdənlik. əsilzadəlik. zadəqanlıq. özdənlik. əsilzadəlik. zadəqanlıq.
- soyluluq** **sopluluq**. köklülük. arılıq. əsalət. nəcabət.
- soyma** ayırma. təcrid.
- soyma** xəl'.
- soyma** soyğun. soyunma. qəsb. səlb.
- soyma** soyqırım. qırım. kəsmə. qabıqlama. yüzmə. sıyrı. sıdıru. silmə. gərmə.
- soymaç** çıplaq.

soymaq 1. boşamaq. xəl' etmək. 1. soyundurmaq. yalınlatmaq. çıplatmaq. sadələtmək. lütlətmək. 1. almaq. - **dərisin soymaq**: qabığın almaq. 1. ayırmaq. kavallamaq. kovallamaq. kövülləmək. kağallamaq. koğallamaq. köğülləmək. kövmək.

soymaq **soğmaq**. 1. savmaq. savurmaq. soğurmaq. siyirmək. üzmək. 1. çıxarmaq. üsmək. üzmək. qoparmaq. ayırmaq. qabıqlamaq. yağmalamaq. 1. dərisini üzmək. 1. öldürmək. 1. kəsmək. tonalamaq. yağmalamaq. yağma etmək. talamaq. dalamaq. - **soyub qablaqanca**: çox bənzəyən. pıq demiş burnundan düşmüş. 1. yonmaq. yontmaq. təmizləmək. 1. deşmək. çözmək. - **gömləyin deşmək**: gömləğın çıxarmaq. 1. səvritmək. boşaltmaq. 1. dəri üzmək. 1. qunmaq. çalmaq. yalınlamaq. yalınqlamaq. lütləmək. yolmaq. varını qəsb etmək. - çirtmadan, **soymaqdan** çıxan nərsələr: kərtmə.

- **soğruldu** qılınclar.
- yazığı **yoldular**.
- **qonağa qoy soymaq**: qonaqə qoyun kəsmək.
- **aldatıb soymaq**: tolandırmaq. dolandırmaq. aşırıb məğbun

edmək. - çoxları **dolandırmağla** keçinir. - ondan on түmән

dolandırmış.

- soyub soğana döndərmək: var yoxun almaq.

soymantı

soymandı. 1. xiyar, qoğun kimi soyulub yeyilən nərsələr.

1. xiyar, qoğun kimi yemişlərin qabuqları. 1. sopa.

dəğnək. çəlik. asa. toyqa. çiyindən dirsəgə dək çomaq.

soymuq

1. düdük. uğraş. məşquliyət. 1. əmilməli dadlı nərsə.

- **qabığın soymaq:** qarqlamaq. qanıqlamaq.

- **yaş ağacı, kökünə yaxın qabığın soymaqla qurumasına**

yol açmaq: axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.

soymuq

çam ağacının iç qabuğu.

soynaq

soyunma otağı.

soypuq

> **sopuq.** soyulmuş. kovlaq.

soysuqmaq

soyuqmaq. soyquna uğramaq.

soysuz

1. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsiz. əxlaqsız. dəni'. 1. mayası

pozuq. yaradılışdan pozuq. sütsüz. yaman. xəbis. 1.

əsilisiz. köksüz. dibsiz. təməlsiz. 1. soyu, dölü pozuq.

azmurta (< **azmış yumurta**). 1. bij bic. azığ. zinazadə. 1.

qanı pozuq. əxlaqsız. 1. sopsuz. pozuqqanlı. qanıpozuq.

qırıqsoy. qırıqqan. qanıqırıq. qaraqanlı. şərəfətsiz.

şərəfsiz. ağsöyək, əşraf, nəcib, nəcibzadə olmayan.

soysuz irumayə. bədəsl.

soysuz yandıq. yanığ. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.
qatıqlı. qatqılı.

soytam **soydam.** 1. soylu. soyunu düşünən. 1. ailəsinə bağlı.
yuvasına bağlı.

soytan **soydan.** 1. soylu. soylu bir ailədən gələn. 1. elçin.
xanidan. 1. özxanidan. özxanidan elçin.

soytar **soytarı.** çuşqa. daşqa. çaşqa. qaşqa. qaşmar. qaçmar.
çağmar. çaxmar. hər kəsə gülünc, alay olan kimsə.
saklaban. komik. məsxərə. məsqərə.

soytar şaqlaban. hər qılığa girən kişi. qılıqçı. qıltaban.

soytarı dəlqək. dəğişik paltarda, qılığda olub eli əğləndirən.

soytarı **soytar.** çuşqa. daşqa. çaşqa. qaşqa. qaşmar. qaçmar.
çağmar. çaxmar. hər kəsə gülünc, alay olan kimsə.
saklaban. dəlqəh. komik. məsxərə. məsqərə.

soytarılıq 1. dəlqəklik. məsxərəlik. 1. şaqlabanlıq. hər qılığa girən
kişinin davranışı. qılıqçılıq. qıltabanlıq.

- soytarılıq** **soytarlıq.** alaylıq. ələlək. qaragözlük. şaklabanlıq. gülünclük. dələqəhlik. saklabanlıq. qaçmarlıq. qaşmarlıq. çağmarlıq. çaxmarlıq. komiklik. məsqərə. məsqərəlik. məsqərəlik. məsqərəbazlıq. məsqərəçilik. məsxərəlik. məsxərəçilik.
- elə, hamıya **ələlək** olduğ.
- soytaş** **soydaş. sapdaş.** kökəş < kökdəş. ırqış < ırqıdaş. ırqışit. tördəş. türdəş. cürdəş. bağdaşmaz. qandaş bir soydan olan. birkimi. birçin. həmnəjad. həmcins. mütəcanis.
- soytaş** **soydaş.** aynı soydan gələn. aynı soyun kişiləri.
- soytaşlıq** **soydaşlıq.** qandaşlıq. soy bilrliyi.
- soyturmaq** **soydurmaq.** sıdırtmaq. yüzdürmək. deşdirmək. çözdürmək. yondurmaq. yontturmaq. təmizlətmək.
- soyu** < **sozu.** uzun sivri diş. köpək. domuz diş.
- soyucu** 1. oğru. hırsız. hərami. 1. **soyqunçu.** yalınqaçquçi. yalanqaçquçi. çıplaquci.
- soyuq** 1. savaq. (< günün **savrulan**, **soyulan** yeri). batı. - **soyux**
dəğmə: uçquq. uçquq. ingi. tumağ. 1. soylu. toqluşluq. toğluşluq. doğluşluq. toğuşluq. nəcabət. əsalet. kərimüttəb. səid. nəcabət. cis. 1. salqan. sərin.

- **başdan soyuq sular tökülmək**: əriyib su olmaq. - elə bir söz

söylədi ki başımdan soyuq sular töküldü.

- **qoca qarı soyuğu**: mart ayının sonunda düşən soyuq.

- **soyux dəğmə**: tomağı. zükam.

- **başı soyuq**: qeydsiz. ilişiksiz.- çox **ilişiksizin** biridir.

- **başı soyuq**: yaldızçı. yalandan işçi. üstün görü işləyən.

üstün gör işləyən. göz boyaçı. solayçı. qolayçı.

- **soyuq çəkmək**: qış yemək.

- **quru soyuq**: ayaz.

- **qoca qarı soyuğu**: kəsən soyuq.

soyuq

soğuq. - **soğuq alma**: soğuq dəğmə.

soyuq

soğuq. **söğük**. 1.şaxda. - (şaxdadan. soğuqdan) **iti quyuğundan bağlasan, çöldə dayanmaz**. 1.donuq. odsuz.

sönük. durqun. oturuq. yatqın. yanız. yanğısız. yaxsız.

cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. çökük.

1.salqın. 1. sönük. dingin. küf. köf. yüngül. açıq. **-küf**

boya.

- **uzun soyuq yaraq**: qılıc.

- **çox soyuq**. **soğuq**: buz kəsilmək. buz kimi. - **başı soyuq**:

boş tutan. qanı soyuq. xunsərd. yüngül. dəğərsizin (dəğər

verməzin). dalqacı. soyuq duran, oturan.

- **isti soyuq**: aşıllı.

- **isti soyuq edmək**: aşılamaq.

- kəsgin soyuq: qocaqarı soyuğu.

- **qanı soyuq**: **başı soyuq**: xunsərd.

- **qışa, soyuğa, şaxdaya dayanıqlı yemiş**: qarçıq yemiş.

- **soğuqdan kırılmış, qısılmış olan**: qarıq.

- **soluq, qansız, soyuq üzlü**: kədu.

- **soyuq su içmək**: çalva (halva) yemək: aş içmək: kötü bir duruma düşmək.

- **çox soğuş**: diş taqqıldatan şaxda.

- **qanı soyuq**: qatı. xunsərd.

- **qara soğuş**: qara, çapıq soğuş.

- **güneybatıdan əsən soğuş yel**: qaraçam.

- **qışa, soyuğa dayanıqlı sərt buğda**: qarabaş.

- **quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuş, gahdan fırtınalı,**

yağmır qar gətirən yel: qara yel. (# **kəşisləmə**:

güneydoğudan əsən yel).

- **başaqları qara qılçıqlı, sərt, qırmızı, ya da ağ dənəli,**

soyuğa dayanıqlı buğda: qaraqılçıq.

- **güzün soyuğunda açan çiçək çeşiti**: qarçıçəyi.

- **soyuğa, sıcağa dözümlü kimsə**: qaragöynük.

- **soğuc almaq**: **soyuq dəgmək** ayaz almaq. ayazlamaq.

- **soyuğa alınmaq**: **soyuğ almaq**, dəgmək.

soyuq

- **soyuğa vurulmaq**. soyux dəymək. **soyuq dəymək**: almaq.
vurmaq.

- **soyuq gün**: qay. tutqun. qasırqalı. soyuq. dərmansız.
gəvşək.

soyuqqanlı **soğucqanlı**. qanısoğuc.

soyuqlamaq 1. soqumaq. soğumaq. soyumaq. ara açılmaq. - bir
birindən **soğudular**. 1. soyuq dəgmək. soyuq almaq.

soyuqlanmaq **suyuqlanmaq**. 1. **suyunlamaq**. **suyunlanmaq**.

suyuqlanmaq. duzsuzlanmaq. dadı boyası, içi qaçmaq,
boşalmaq. dadsızlanmaq. 1. tatsızlanmaq.

dadsızlanmaq. duzsuzlanmaq. ləzzətsizlənmək.

tamsızlanmaq.

soyuqluq

- **aradakı soğucquqlar qalxınmaq**. ilişgiler iyiləşmək. buzlar
çözülmək, açılmaq.

- **başsoyuqluq**: ilgisizlik. bağımsızlıq. bağısızlıq. boluğsuzluq.
bolğusuzluq. la qeydlik. qeydsizlik.

- soyuqluq** **suyuqlıq**. dadsızlıq. tatsızlıq. dadsızlıq. namətbu'luq.
tamsızlıq. duzsuzluq.
- soyuqmaq** soyulmaq. soysuqa düşmək. - dağ yolunda, **soyquncular**
soyuqdular bizi.
- soyuqtəqmə** kəsəklə. nəzlə. qirib. salım. salqın, soyuqdan gələn
xəstəlik.
- soyul** - **soyul**, ırqıl baxımından aralarında bağlantı olma: qan
bağı.
qardaşqanı.
- soyul** soylu. kübar (< kop). böyük. alıs (< > asıl). kişizadə.
əşraf.
- soyulan** - **soyulan qab**, **qabığ**: kav. - ilan **kavı**.
- soyulğan** kələr. kərtənkələr. kəstənkələ. kəltəkələr. yaşılbaş.
- soyulmaq** 1. ayıqlanmaq. üzülmək. yüzülmək. 1. çalınmaq. 1.
çıxarılmaq. 1. soyuqunmaq. açılmaq. dağılmaq. 1.
soyuqmaq. soysuquna düşmək. - dağ yolunda,
soyquncular soyuqdular bizi. 1. yağmalanmaq. tonalmaq.
yonulmaq. yontulmaq. təmizlənmək.
- soyulmaq** 1. uğranmaq. çalınmaq. çırpınmaq. vurulmaq. 1.
soyunmaq. savurunmaq. çıxarmaq. tökünmək.

- üztündəkin tökmək. - paltarını **tökün**, dinc otur. - **soyunub tökün**mək.
- soyulmuş** 1. dərisi soyulmuş heyvan. söküş. kovlaq. 1. sopusuq. soyupuq. kovlaq.
- soyulmuş** 1. tüksüz. cascavlaq. yavalaq. örtüsüz. çıplaq. 1. qoğulmuş. düşürülmüş. məxlu'. 1. qabırlaq. qabırsaş. qabığlanmış. açılmış.
- **qabığı soyulmuş quru ağac**: ağbuynuz.
- **soyulmuş qabıq**: kavalacaq. kovalacaq. qabalaq.
- soyum** - **boyum soyum qurusun, mən çəkilməm, çəkərim**: mən qaçmaram, dözərim.
- soyum** kəsiləcək heyvan.
- soyumaq** - **buz kimi soyumaq, soğumaq**: küsmək. gücənmək. - **çox soğumaq, soyumaq**: buz kəsilmək.
- soyumluq** kəsim heyvanı.
- soyun** (qarqış sözü): - **boyun soyun qurusun**.
- soyunma** - **soyunub, geyinmə bölümü**: hamam gəpəz.
- soyunma** 1. boşanma. çıplaşma. təcərrüd. 1. soyğun. soyma. qəsb. səlb.

- soyunma** ayrılma. - **qozun, cəvizin qabığından ayrılma, soyunma**
çağı: kağal. kaval.
 - **soyunma otağı:** soynaq.
- soyunmaq** < > **savunmaq.** < > **soğunmaq.** 1. qımıcalanmaq. çıplaq qalmaq. yalanlanmaq. yalınlanmaq. açılmaq. deşinmək. çıxarmaq. yengilləmək. 1. quşaq atmaq. dincəlmək. 1. soğunmaq. yalınmaq. əmrülmək. dincəlmək. arınmaq. rahatlanmaq. 1. soqurmaq. sovurmaq.
 - **soyunub tökünmək:** dincəlmək üçün yüngül paltara taxınmaq.
- soyunmaq** 1. kaval olmaq. qavaqlanmaq. qavallanmaq. qabıqlanmaq. qabığından olmaq. 1. soyulmaq. savurunmaq. çıxarmaq. tökünmək. üstündəkin tökmək. - paltarını **tökün**, dinc otur. - **soyunub tökünmək.**
- soyunmalığ** paltar dəyişməlik. paltar dəyişmə yeri.
- soyunmuş** çıplaq.
- soyuntu** qabuq.
- soyunturmaq** **soyundurmaq.** soymaq. yalınlatmaq. çıplatmaq. sadələtmək. lütlətmək.
- soyunu qurutmaq** artın etmək. öldürüb bitirmək.

soyunuqluq	qımicalıq. çıplaqlıq.
soyurğalan	sovğat. - sovğatlamaq: soyurğamaq .
soyurqal	soyurqat . 1. ödü. savaşı ödülü. midal. nişan. 1. ərməğan. bağış. ihsan. 1. fərman. maafiyət. vergidən maaf tutan bəlgə. 1. savurqal. başış. bəxşiş. ikram. ehsan.
soyurqamaq	savurqamaq. bağışlamaq. bəxşiş etmək. ikram etmək. ehsan lütf etmək.
soyurqat	soyurqal . ehsan. bağış. ərməğan.
soyuşmaq	1. kəsmək. 1. qunuşmaq. çalğışmaq. 1. soymaq. qücəşmək. yağmaşmaq.
soyuşuv	qırqın. qətlıam.
soyut	1. mücərrəd. qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz. bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkik. çəkgin. dirlişiksiz. gizik. içədönük. içədönüş. içəqapanıq. içəqapanış. keçimsiz. keçiniksiz. kərik (< kərmək . kəsmək). küncənık. qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq. qırıq. sinik. uyuşmaz. yalnız. yalsın. yalzın. quşəgir. imtizacsız. münzəvi. 1. təcrid. abstrə.
soyut	boydax. subay. tək. yalnız. münfərid. mücərrəd.
soyutlama	təcrid etmə. münzəvi etmə.

- soyutlamaq** mücərrədd edmək. münzəvi edmək.
- soyutlanma** təcrrüd. inziva.
- soyutmaq** - **birini birindən soğutmaq**: (büyü ilə, pisləməklə). birini birinin gözündən salmaq. xor göstərmək. xorlamaq. korlamaq. qaratmaq. qaraltmaq.
- soyuz** birgə. vahid.
- sozaq** 1. sozuq. solpuq. solmuş. solqun. soluq. saluq. parsud. pülə. münfəsix. pürük. lafa. tirit. 1. yavaş. yumşaq.
- sozalamaq** **alızlamaq**. 1. ipiləmək. az işıqla yanmaq. 1. kəsəlləmək. xəstələnmək. naxoşlamaq.
- sozalmaq** çözəmək. közəmək. qussələnmək. qayğılanmaq.
- sozamaq** uzatmaq.
- **bolcanı sozamaq**: və'dəni uzatmaq.
- **genğinə sozamaq**: enləməsinə uzatmaq.
- **köbgə sozamaq**: sürümcədə bıraqlamaq. artıq uzatmaq.
- **uzağa sozamaq**: uzağa atmaq.
- **uzununa sozmaq**: uzunlamasına uzatmaq.
- sozarmaq** 1. sazarmaq. soluqlaşmaq. donuq rəng almaq. 1. soluqmaq. solpımaq. pürsümək. sozulmaq.
- sozbet** sazbet. soluq bənizli. bənzi solmuş.

- sozqur** süzgür. uzun. up zun.
- sozma** **suzma. uzma. 1.** əsnsək. uzanan. **1.** bəcəriksiz. ağır qanlılıq.
- **sozma bışlaq bışirgən:** qartof, peynirlə yapılan bir yemək.
- sozmaq** çəkəmək. uzanmaq. - uzağa **sozan** sözlər.
- sozturmaq** **sozdurmaq.** uzattırmaq.
- sozu** uzun. suzan. süzən. uzanan. - **eşək sozub oquydu:** eşək uzun uzun anğırırdı.
- sozuq** **sozuğ. 1.** sazan (> saz). qamış. ney. tufək lüləlisi.
- **baldırqan sozuq:** **baldırqan** qamışı. **1.** sozaq. solpuq. solmuş. solqun. soluq. saluq. parsud. pülə. münfəsix. pürük. lafa. tirit.
- **sozuq soxmaq:** qamış çalmaq.
- **iki sozuğlu işqoq:** cütə. av tufəği.
- sozuq** **süzük. 1.** yəksanaq. təksanaq. təkdüzə. təkiz. **1.** ağır. yavaş. **1.** uzun. uzamış. **1.** yapışqan. ağıdalı. **1.** taza. təmiz. **1.** yəksanaq. təksanaq. təkdüzə. təkiz. ağır. yavaş.
- **sozuq maqam:** ağır melodi.
- **sozuq avaz:** təkdüzə səs.

- sozuq** yəksanaq. təksanaq. təqdüzə. təkdüzə. təkiz.
- sozulma** uzun. əsnək. yaıpşqan.
- **sozulma yoğur**: uzayabilən xəmir. yapışqan xəmir.
- sozulmaq** 1. soluqmaq. solpımaq. pürsümək. sozarmaq. 1. uzamaq.
- söbə** soba. söbü. beyzi.
- söbə** söbək. söbü. söbəki. beyzi. oval. yumurta biçimi. -
söbice söbice: yumru yumru.
- söbəq** **söbək**. dəğirman baltası. iğ ki dəğirman onun üzərində dönür.
- söbələmək** yurulamaq.
- söbi** **subı**. kəlləsi uzun, sivri, iti, dik nərs (yapıq yuvarlaq olmayan). - **söbi** dağ: savalan. - **söbi** baş.
- söbımaq** söbüləşmək. uzamaq. incəlmək.
- söbü** 1. qonus. dibi dar ağızı gen biçim. 1. salxıq üz.
- söbü** soba. söbə. beyzi.
- söbüq** **söbük**. ökcənin yuxarısı. dəyirman oxu.
- söbüləşmək** sobımaq. uzamaq. incəlmək.
- söbütmək** subıtmaq. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.
- söhbət** edmək uşaqlamaq. qonuşmaq.

- söq** 1. söğ. - öz işivi özün gör, acıqlansan, özün söğ. 1. sök. suq. yas. matəm. əza. tə'ziyə.
- söq** sök. 1. çimən. çim. 1. qabıqlaq darı. 1. ölü. ölük. 1. > köç. küs. 1. söğ. qabığı alınmış burcaq, hibubat. dərd. ələm. ağrı.
- söqə** söğə. soykə. 1. uzanan. davamı olan. uzun. iti. biz. yumru olmayan. dik. sivri. 1. qapının üstündə dayandığı oxlar. 1. diz üstü çöküş. çökmə. 1. dayaq. - sökə (dayaq) daşların dirəklərin üzərinə oturtmalı. 1. həşti. oyuq. 1. sökə. tobix. atış. sərzeniş. 1. **çökə**. çökmək işi. - **sökə durmaq**: diz üstü oturmaq. diz üstü çökmək.
- **söqə durmaq**: sövə sövə durmaq.
- söqəq** sökək soxaq. türklərin farslara verən adı.
- söqəq** sökək. əkin xəstəliklərindən.
- söqəl** sökəl. (< sökülmüş < sökmək) 1. söğülmüş. sayru. yaruq. xəsdə. - **sökəl** tülkü. saqat (< _{metatez} >) xəstə. gücsüz. xəstə. sökəlik: xəstəlik. 1. cansız. yansız. zayıf. dabansız. gücsüz. 1. kəsəl. kəsil. xəstə. iğlik. iğçil. 1. saqat. gücsüz.
- söqəl** sökəl. 1. cötəl. xəsdəlik. 1. söğülmüş. səkilmiş. məl'un. sayru.

- söqələö** **sökəlkə.** kəsəl. kəsil. iğlik. iğçilkə. iqləş. xəsdə. aruq. sağ olmayan. - **aruq ər.** - **aruq dindi:** xəsdə yarıqdı: dincəldi.
- söqən** **sökən.** ağarma. dan. daluğ. tilu'. şəfəq. fəcr.
- söqən** **sökən.** əriştirən. qurtaran. qutaran. götürən. qoparan. çıxaran. çıxarıcı. çözücü. çözən. nəcat verən. açan.
- **çivisökən:** kəlfətin.
- **işək sökən:** işəten.
- **sevəni, söğmə, söğəni sevmə.**
- **söğəndə sevgi ocağı arama, sevmiyən söğürsə, qınama.**
- söqənək** **sökənək. söknəkü. söknək.** ət ilə dırnağ arasında çıxan sivilcə, cuş.
- söqənmək** **sökənmək.** yastancmaq. dincəlmək. dayanmaq. rahatlanmaq.
- söqər** **söğər. söğrə. 1.** keçəl. başı saçsız adam. **1.** boynuzsuz heyvan - **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.
- söqərsə** - **sökərsə dan, sönər gecə:** dan sökdü, yandı gecə. örtük düşdü, dan söküldü. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa düşdü, kəl göründü.
- söqət** **söğət.** dal. söğüt.
- söqəvar** **sögəvar.** dərqli.

söqəy	söğəy. yardım. qoldam. kömək.
söqqcək	sökəcək. burğu. - qurşun sökəcək: tüfək tapancadan qurşunu çıxarmaq üçün burğu. xoruz ayağı.
söqqü	söggü. sövgü. küfür. yaman.
söqləmə	sökləmə. xaşlanmış. xəşil. pişmiş ət. yəxni.
söqləmək	söğləmək < > sövləmək > söyləmək. söğmək. yamanlamaq.
söqləmək	sökləmək. xaşlamaq. ətə suda pişirmək. şorba pişirmək.
söqlənmək	söğlənmək. söylənmək. deyinmək. mırıldanmaq. öz özünə şikayətlənmək.
söqlünc	söklünc. kabab.
söqlünmək	söklünmək. kabab edilmək. kabab etmək. kəndi kəndinə ət kabab etmək.
söqman	sökman. iğit. qahraman. batır. gözüqara. düşmanı dizə çöktürən, dizə gətirən. iğitlərə verilən ünvan. düşman saflarını sökən, yaran. - sökmənbay: sökmən bəy.
söqmanlanmaq	sökmanlanmaq. batırılanmaq. şişmək. meydan oxumaq.
söqmə	1. sögmə. yamanlama paylama. 1. sökmə. - kavlama, sökmə, qazma aracı: kavağ. kava (< kav). 1. sökmə. söküş. kal. çal. çalırma. çalırış. ayırma. ayırış. cayırma. cayırış.

qoparma. qopariş. **1. sökmə. sövmə. sövüş. söküş.**

söyüş. söğüş. qalay. yaman. paylama. paylayış.

azarlama. azarlayış. küfür. küfr.

- qanmayan qıncı (kin. nifrət.). nədir, sevgi nədir, hər gələni sevib gedər, hər gedəni **söğüb** gedər. (gələni sevər, gedəni döğər.).

- **sevəni, sögmə, söğəni sevmə.**

- **sevgi gülü tuxumsuz, sögmə kolu tikansız. - sevgi gülün tuxumu yox, sögməyin tikanı yox.**

- **söğə söğə sevilən, sevə sevə söğər.**

- **sögmə tikanı, sevgi gülündən su içər, orax gəlsə, kollu güllü biçər.**

- **sögmənin tikanı yox, sövmənin tükanı yox.**

- **tikişləri sökmədə işlənən, haça biçimli, haça qovşağı** (iki qolunun arası) **iti arac:** aça. aşqa.

söqmə

sökmə. 1. küfür. sövmə. qırış. 1. tə'n. nikuheş. - pisçillərin tə'ninə uğraşmadan əvvəl.

söqmək

(sökmək. sögmək). 1. çözgülemək. 1. yedirtmək.

yamanlamaq. yamanlamaq. dil pozmaq: ağız pozmaq.

yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq. yermək.

düşürmək. - durmadan, ağzına gələni **döşədi. 1. yixmaq.**

- devirmək. - **dişini sökmək**: dişin çəkmək. yaraqsızlatmaq.
 yamanlıq edəmiyəcək duruma gətirmək. **1.** qoparmaq.
 qırmaq. parçalamaq. **1.** girmək. düşmək. etgiləmək. nifuz
 etmək. **1.** dağıtmaq. çözülmək. çözmək. açmaq.
 ayırmaq. savalamaq. sovlamaq. yaylamaq. yarlamaq.
 parçalamaq. balçamaq. boşaltmaq. əğritmək. pozmaq.
 xərablamaq. fəsx etmək. **1. sögmək. sövmək. söymək.**
 qalaylamaq. qalaya basmaq. yamanlamaq. paylamaq.
 azarlamaq. küfürləmək. küfr etmək. **1.** tükətmək.
 bitirmək. dağıtmaq. yıxmaq.
- **açıb sökmək: açıb qoşmaq**: qaşlamaq. qaşlatmaq.
 xaşlamaq. xaşlatmaq. soxuşturmaq. azarlamaq. paylamaq.
 yamanlamaq.
- **sözlə iyicə paylayıb, sögmək**: dillə donatmaq.
- **şəfəq, dan atmaq, sökmək**. ağarmaq.
- **tük sökən**: maqqab.
- **şəfəq sökmək**: dan atmaq.
- **göğsün, sinəsin sökməyə çalışmaq**: ösgürmək. öksürmək.
 üksürmək. kavsırmaq. qağsırmaq.
- **könlün sökmək**: pərişan etmək.

- əldən ayaqdan, var yoxdan **sökmək**: iflasa uğratmaq.
- dan atınca, könül **sökülər**: ışıq saçar, sözü açar. günəş açar, qaranlıq qaçar.
- **sökdü** gücüm, keçdi yaşım.
- dağ **sökən**, dağa söykənir.
- dağa söykənib, dağ **sökür**.
- dan **söküncə**, tabım söküldü.

söqmək

sökmək. sükmək. 1. kavlamaq. eşələmək. aqtarmaq. dörcələmək. eşələmək. aqtarmaq. qazmaq. qazbalav. başarmaq. yenmək. yaslanmaq (sökü. çökü. səki). sövmək. azarlamaq. dövmək. söküşdürmək. **1.** qarqışalamaq. qarqışlamaq. korlamaq. azarlamaq. topiqləmək > tobixləmək. darlamaq. **1. sökmələmək.**tə'n edmək. nikuheş edmək. tə'nə vurmaq. - **dırnağ sökmək**: dözümsüzlük edmək. **1.** söğükmək. sögmək. sövmək. **1. çökmək.** yarmaq. yırtmaq. diz çöqmək. **1.** pozmaq. dağıtmaq. cırmaq. qırmaq. xərabləmək. - ortaqlığın **söküşdi**: ortaqlığın pozdu. (**sokmaq**: yerləşdirmək). - evləri **sökülən** yar. **1.** bir gizni, sirri, içi açmaq. qoxulatmaq. iylətmək. ifşa edmək. - yarın onun işlərin **qoxulatacağam.**

1. didmək. çəkib qoparmaq. yolmaq. bütün, toplu nərsəni açıb saçmaq, ayırmaq.- qoyunun yapıqın (yunun) **yoldu**. 1. iftira etmək. 1. qınamaq. yermək. ilişdirmək. 1. açmaq. ayırmaq. həll etmək. 1. xəl' etmək. 1. şəqqələmək. 1. alçatmaq. qısqatmaq. təhqir etmək. 1. dağıdmaq. 1. hətgi namus etmək.

- **söküb saymaq**: söküb qoşmaq. atışdırmaq. tobixləmək. sökəmək. sərzəniş etmək.

söqmələmək **sökmələmək**. **sökmək**.tə'n etmək. nikuheş etmək. tə'nə vurmaq.

söqmən **sökmən**. yiğitlərə verilən unqun. yağını sökən. yol açan. batur. qəhrəman.

söqmən **sökmən**. qəhrəman. batur.

söqmənlən **sökmənlən**. baturlan. qəhrəmanlan.

söqmənlənmək baturlanmaq. qəhrəmanlaşmaq. şişinmək.

söqnəkü **söknəkü**. **sökənək**. söknək. ət ilə dırnağ arasında çıxan sivilcə, cuş.

söqrə **söğrə**. **söğər**. 1. keçəl. başı saçsız adam. 1. boynuzsuz heyvan - **söğər** qoy: boynuzsuz qoyun.

söqti	sökti. söküt. kəpək. qəpik. hər bir oğuş, qopuş, sökük nəsə.
söqtürmək	sökdürmək. yoldurmaq. diddirmək. çəkdirib qopartmaq.
söqtürmək	söqdürmək. sökdürmək. 1. açdırmaq. çözdürmək. çözüdüürmək. həll etdirmək. əriltirmək. ayırmaq. savdırmaq. sovdurmaq. yaydırmaq. parçalatdırmaq. balçatdırmaq. gəvşətdirmək. boşatdırmaq. pozdurmaq. xərablatmaq. fəsx etdirmək. 1. başa salmaq, düşürmək. düşündürmək. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. mültəfit edmək. girdirmək. düşürmək.
söqtürmək	söqtürmək. sövdürmək. yamanlatmaq.
söqtürücü	- südüük sökdürücü, tərlətici bitgi çeşiti: eşşək qulağı. qaraqapas. qaraqəfəs.
söquq	(yel. hava) çatlardan iti söğuş: ısıricı. ısırcı. sərt. - qışın ısıricı, iti, şaxda çağı. qışın oğlan çağı.
söquq	söğuş. dəğmə. tonaç. donaç.
söqumsuz	söğumsuz. tamahkar. pisboğaz. qanıqsız.
sökü	sökü. neyzə. mızraq.

söqüb

1. **söqüb**. - **söqüb qoşmaq**. söküb soğurmaq. iğnə çuvaldızdən keçirmək. 1. **söküb**. - **söküb soğurmaq**. söqüb qoşmaq. iğnə çuvaldızdən keçirmək.

söqüd

söqüdağac. dal. öyəngki.

söqük

sökük. soqun. söqün. sökün. dağqın. çəkələnmiş. əzilmiş.

söqüq

söqük. küfür. sövmə.

söqüq

sökük. bacarıqsız. bacarıqsız. bezəriksiz. arnaşsız. onarmaz. düzəlməz. əminməz < yəminməz < yamınmaz <> yapınmaz <> yapanmaz (< **yamamaq**. **yapamaq**). onarmaz. onulmaz > olunmaz. düzəlməz. çarasız. çarəsiz. şəfasız. üzgün. dərmansız. davasız. öldürücü. ölümcül. əlacsız. acınacaq. buncağız. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gevşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. bacarıqsız. bacarıqsız. becərəksiz. qağ. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız.

- söqüq** **sökük.** bezgik. bezik. büzgük. büzük. xərab. əğrib. fasid. düşgük. çürük. kövrük. - **sınıq sökük:** qırıq tökük.
- **corab söküyü kimi:** araxası kəsilməksizin, birbirinə bağlı olaraq.
- **soyuq dəğmə:** çor.
- söqüq** **sökük.** cırmaç. cırmıç. yırmac. yırmıç. dəlik.
- söqüqlüq** **söküklük.** xərabalıq. xərablıq. fasidlik. çürüklük. beziklik. bezginlik. büzgünlük. büzüklük.
- söqülmək** **sökülmək.** 1. düşmək. yaylamaq. piyada olmaq. 1. gücə qalıb, rüşvət vermək. 1. çözülmək. çözülmək. çözünmək. dağılmaq. açılmaq. ərinmək. həll olmaq. ayrılmaq. 1. savılmaq. savalmaq. sovulmaq. gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq. pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq. 1. xərablanmaq. əğribmək. əğrinmək. fasid olmaq. düşgünmək. çürümək. bezinmək. bezginmək. büzgünmək. büzünmək.
- **bir minəkdən enmək, sökülmək, yayalanmaq, piyada olmaq:** düşmək.
- söqülmək** **sökülmək.** 1. iylənmək. bir giz, sirr, iç açılmaq. ifşa olmaq. qoxumaq. - yarın onun işləri **qoxacaq.** 1. pozulmaq.

1. qızartılmaq. kabab. 1. ayrılmaq. çıxmaq. qopmaq.
yırılmaq. soyulmaq. sövümaq. ütülmək (istəkdən).
açılmaq. - paltardan **sökülmək**. 1. (ç < > s) çökülmək. dizə
çökmək. - tanrıya **sökünün**. 1. yaxmaq. yandıрмаq.
söglünmək: yanmaq. sögülmə: söglüncü: söglünci:
kabab. 1. çəkiştirilmək. 1. iftira edilmək. 1. sökülmək.

söqülmüş **söqülmüş**. səkilmiş. sökəl. məl'un. sayru.

söqülmüş **sökülmüş**. çözülmüş. çözü. çözü.

söqültü - örtük düşdü, dan söküldü: dan sökdü, yandı gecə.

sökərsə dan, söner gecə. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa
düşdü, kəl göründü.

söqüm **söq** 1. qınama. yermə. ilişdirmə. 1. iftira. qarasürmə.
kötüləmə. 1. ayıb. qusur.

- **söqüm aytmaq**: iftira etmək.

- **söqüm salmaq**: qınamaq. ilişdirmək.

söqüm **söküm**. quvvətlə yeriyib gəlmək. - **sökə sökə** çıxmaq. -
sökün: hızlı çıxış tərzi.

söqüm **söküm**. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. bəsbəl.
sap. bir tel sap.

- söqümlü** 1. qara sürülmüş. ləkəli. iftira edilmiş. 1. ayıblanmış. qınanmış. 1. qusurlu. nüqsanlı.
- söqün** {**sökün: sağın: çökün.**}. soqun. sökük. dağqın. çəkələnmiş. əzilmiş.
- söqün** **sökün.** köçün (həp birdən) topluca. uzaqdan birdən görünən topluluq. dağ qarından oluşan sel. - **sökün avı:** kəhlik köçündən avlamaq. - **sökün etmək:** ard arda. kəsilmədən gəlmək. çözülmək.
- söqünc** 1. ləkə. iftira. 1. qınama. iliştiri. 1. qızmaq. yamanlamaq.
- söqünclü** 1. iftira edilmiş. ləkələnmiş. 1. qınanmış. ayıblanmış. iliştirilmiş. 1. qusurlu. əksikli. ayıblı.
- söqünqör** parçala.
- söqünmək** 1. (s < > ç) **çökünmək.** diz çökmək. əbd olmaq. ibadət etmək. - tanrıya **çökünün.** 1. **sökünmək.** açınmaq. qazınmaq. təcziyə olunmaq. - daş topraq yağıntı ilə **qazınır.**
- söqünmək** **sökünmək.** çıxmaq. görünmək. açılmaq. zihur etmək. faş olmaq.
- söqünmək** **sökünmək.** qaşınmaq.
- söqüntürmək** **sökündürmək.** < > söndürmək.

- sökür** **sökür. çükür. çanğur. çonğur (< çanğ).** bir ağzı balta, öbürü qazmalı ayqıt.
- sökür** **sökür. sökülmək.** **1.** qızqın. iti. qabarmış. **1.** dizə gətirən. diz çöktürən. buyruğunu dinlətən.
- söqürce** **söğürce.** sökü. yarıq. ata tay heyvanların dırnağ söküyü. oyuğu.
- söqürmək** **söküb açmaq. qavırmaq. - ət söqürdü:** ət pişib açıldı, qavruldu.
- söqürmüş** **söğürmüş.** dizə gətirmişə baş əgdirmiş.
- söqürsə** - **söğəndə sevgi ocağı arama, sevmiyən söğürsə, qınama.**
- söqüş** **söküş. söğüş.** **1.** soxuş. sövmə. sövüşmə. **1.** şişə soxmağa yarar oğlaq, quzu, yumşaq ət. şişlik. **1.** çəkişirmə. iftira. ləkə. qara sürmə. küfür. **1.** kovlaq. dərisi soyulmuş heyvan. **1. sögüş.** həqarət. **1.** qaynatılıb, gəmiqdən ayrılmış ət.
- söqüş** **söküş. söğüş. söyüş. sövmə. sövüş. sökmə.** qalay. yaman. paylama. paylayış. azarlama. azarlayış. küfür. küfr.
- söqüş** **söküş. sökmə.** kal. çal. çalırma. çalırış. ayırma. ayırış. cayırma. cayırış. qoparma. qopariş.

- söqüşmək** **söğüşmək. söküşmək. 1. sövüşmək. söqşmək.**
 yıxşamaq. **1. söğüşmək. danışmaq. - olar ikki söğüşdü. 1.**
 pozuşmaq. dağışmaq. cırışmaq. qırışmaq. xərablaşmaq.
 - parça **söküşdü.** - ölkə **söküşüb** getdi. **1. qarqaşalaşmaq.**
 qarqaşlaşmaq. döğüşmək.
- söqüşmək** **söküşmək. çözümlənmək. çözüşmək. çözüşmək.**
 ayırışmaq. dağışmaq. açışmaq. ərişmək. həll olunmaq.
 ayırışmaq. savışmaq. savaşmaq. sovuşmaq. gəvşəşmək.
 yayışmaq. parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq.
 xərablanmaq.
- söqüştürmək** **söqüşdürmək. söküşdürmək. əriştirmək. çözüşdürmək.**
 çözüşdürmək. ayırışdırmaq. dağışdırmaq. açışdırmaq.
 ərittirmək. həll etdirmək.
- söqüt** **(söğüt. söküt). 1.yaman - qızmış öğüş** götürməz, yaman
 söğüş götürməz. **(qızmış: qəhbə). (öğüş: nəsihət:). 1.**
 söymə. yaman - qızmış (qəhbə.). öğüş götürməz, yaman
söğüt götürməz **(öğüş: nəsihət.).**
 kavak - **söğüt çeşiti:** qarağvaq.
 - **söküt töküt:** səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. tök
 dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.

sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb
savurma. aç saç. açar saçarıq. çöküt qoşut. düşür püsür.
düşür töküş. düşür tösür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

söqüt

1. söğüt. dal. sögət. **1. söküt. sökti. kəpək. qəpik.** hər bir
oğuş, qopuş, sökük nəşə.

- **qara söğüt:** söğüt ağacı çeşiti.

- **qızıl söğüt:** söğütün çeşiti.

- **söğütün** çeşitlərindən: misir qavağı: sorğun.

- söğüt ağacı: **dal.**

söqüt

söğüt. suv dal.

- **incə, yaş söğüt dalı:** kağıl. - qal savı qalmaz, **kağıl** bağı
yazmaz: ağsaqqal sözü işlər, söğüt dalından qurulan bağı
dügün açılmaq.

- qızıl **söğüt:** bir çeşit söğüt ağacı.

söqütmə

sökütmə. xərəblatma. fəsidlətmə. çürütmə. düşgütmə.

bezitmə. bezgitmə. büzgütmə. büzütmə.

söqütmək

sökütmək. yerin dəyişmək. oynatmaq. çıxarmaq. -
qoyunları burdan **söküt:** çöküt.

- söqüv** 1. iftira, ləkə çalma. 1. qınama. ilişdirmə. ayıblama.
- söl** 1. çöl. dalğın. pərişan. 1. qanlı su. 1. sakin. dingin. zayıf.
gəvşək. əğik.
- **söl bolmaq**: kəsilmək. dinmək. zayıflamaq. əğikləmək.
yatışmaq.
- **söl edmək**: kəsmək. dindirmək. əğiklətmək. yatışdırmaq.
- **başımı avruqanı bir kəsək söl boldu**: başımın ağrısı biraz əğiklədi.
- **qayğım bir kəsək söl boldu**: qayğım biraz əğiklədi.
- **ətni söl otda bişiriqiz**: eti əğik oda pişirin.
- söləm** sulam. höləm. öləm. jelatin.
- söləmə** söyləyiş. təkəllüm.
- söləmsək** çox qonuşan.
- söləniş** çağırış. qodu.
- söləpə** naşı. əlindən iş gəlməyən.
- söləş** ağız. söz.- **ağzı** dadlı.
- söləşmək** **söyləşmək**. qonuşmaq.
- **səmiz səmiz söyləşmək**: kəndini bəğənmiş bir biçimdə qonuşmaq. kəndinə güvənərək qonuşmaq.
- **artdan söyləşmək**: arxadan qonuşmaq.

- **çalıb söyləsmək**: kəkələyərək qonuşmaq.
- **qatı söyləsmək**: azarlamaq, paylamaq.
- **kəsi allına söyləsmək**: kəndi kəndinə qonuşmaq.
- **omaq söyləsmək**: ustaca qonuşmaq.
- **türtüb söyləsmək**: birini çəkiştirmək. kötü nərsələr söyləmək.
- **ullu söyləsmək**: kibirli qonuşmaq, yüksəkdən atmaq.
- **söləşgən gümüş, tınqlağan altın**: qonuşmaq gümüş, dinləmək altın.
- **söləşə bilməğən atasın anasın aytdırır**: qonuşmasını bilməyən nənəsinə banasına küfretdirir.

söləşüb söyləş. qonuşma.

söləşübçü qonuşmacı.

sölət qurum. böyüklük quruntusu. qurur.

söləymək sakinləşmək. yatışmaq. əğikləmək.

söləytmək yatışdırmaq. dindirmək. əğiklətmək.

sölləndirmək dindirmək. yatışdırmaq. əğiklətmək. yumuşatmaq.

söllənmək sakinləşmək. dinmək. yatışmaq. əğikləşmək.
yumuşamaq.

- **sağışlarım sölləndi**: qayğılarım, düşüncələrim yatışdı.

- sölmə** böyük göl.
- sölpük** gəvşək. yumşaq. damarsız.
- sölpüq** **sölpük. sölük. solğuq. soluq.** gəvşək. qaba, iti olmayan. açıla. yayqın. halsız. bayqın. damarsız. cansız. yorqun. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf.
- sölpüq** **sölpük.** soluq. dərisi solmuş buruşuq büzüşüq. salxıq. salqı. sərgərdan. düşük. pərşan.
- sölpülməmiş** diri. qolayca qırılan. gəvrək.
- sölpümək** solaqmaq. solmaq.
- söltək** quyruğu kəsik.
- söltür** **söldür.** sal. uca. uzun boylu.
- sömək** yömək. yumaq. tumurcuq. çəkirdək. toplu. şişman. sivri. böyük (**sumka**: < yumka. suma. metatez kumsa. muksa. somurtka. bukca. bastıq. torba. toksa. kumça. dağarcıq. qapcaq). (**söbə**: beyzi. oval. (**somı**: < yum. tum. kom. komaş tək. qalın. bütün. topul kükə. şişman. somu: sam. qazaq pul birimi. somu: yekun. cəm. somulu: imumi. külli).
- sömür** boza süzməyə yarayan süzgəc.
- sömürən** somuran. sömürgəçi. somurgəçi. somurgən. sömürgən. müstə'mərəçi. sültə tələb. iste'marçı.

sömürqə	somurgə. müstəmləkə. müstə'mərə.
sömürqəçilik	somurgəçilik. sültətələbliğ. iste'mar.
sömürqən	somurgən. sömürgəçi. somurgəçi. somuran. sömürən. müstə'mərəçi. sültə tələb. iste'marçı.
sömürqən	sömürgən. sömgürən. somuran.
sömürmə	sömürü. somurma. somuru. istismar. iste'mar.
sömürmək	somurmaq. sormaq. içib, yeyib qurtarmaq.
sömürmək	sömgürmək.
sömürü	sömürmə. somurma. somuru. istismar. iste'mar.
sömürülmək	zülmedilmək. cegilmək. yeqilmək. əzilmək.
sön	azalma. gücdən kəsilmə.
söndürmək	söndürmək. söğündürmək. 1. uçurmaq. keçirmək. 1. üçürmək. öçürmək. soğutmaq. amurtmaq. yamurtmaq. yatıtmaq. uyutmaq. dindirmək. səğnitmək. uçuşmaq. yatırtırmaq. 1. yapsutmaq. sakitlətmək. 1. yuxlatmaq. uyutmaq. qarmamaq. qarmatmaq. öçültmək. uçurtmaq. öçürmək. uçurmaq. söngdürmək. yatışdırmaq. əğiklətmək. dindirmək. yumuşatmaq. üçültmək. uçultmaq. - otnu yuxlat: odu söndür.

- sönə qey** **sönə gey.** şubatın ondoqquz igirmi səggiz arasında doğanların bürcü.
- sönən** **sönüşən. solan. soluşan. sonuşan. sonan.** öçüşən. ötən. öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən.
- sönər** - **küləkdə, cılız od sönər, tonqallı od ök alır.**
 - **sökərsə dan, söyər gecə:** dan sökdü, yandı gecə. örtük düşdü, dan söküldü. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa düşdü, kəl göründü.
 - **yanar söyər ışıq:** ipilti ipilti.
- sönəri** sonəri. sona ərən. tükənən. bitən. yoxalan.
- sönqmək** **söngmək. 1.** çürüməyə yüz tutmaq. **1.** yatışmaq. dinmək. sönmək.
- sönqtürmək** **söngdürmək.** yatışdırmaq. əğiklətmək. dindirmək. yumuşatmaq. söndürmək.
- sönqünmək** **söngünmək.** döngüşmək. düşgümək. yoltanmaq. üznükmək. çürkünmək. çürkümək. qarablaşmaq. qarablaşmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqramaq. qaqraqmaq. qaqaralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq. batmaq. batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq. korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütcəlmək. qatınmaq.

- manğlanmaq. banğlanmaq. mutsuz, qutsuz, şanssız
düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdi yatmaq.
- sönqüş** **söngüş.** sönmə. duraqlama. kəsilmə. dinmə. yatışma.
- sönqzəq** **söngzək.** qonra. bel soyuqluğu. siflis.
- sönmez** 1. canlı. odlu. iddialı. enerjik. 1. parlaq. göz alıcı. -
sönmezay: sönməz ay.
- sönmə** söngüş. duraqlama. kəsilmə. dinmə. yatışma.
- sönmə** tükənmə. dinmə. yığılış. çöküm. çöküş. çöküm. çöküş.
batma. batış. dalış. dalma. içinmə. içənmə. keçinmə.
keçiş. keçmə. sapış. sapım. gömüş. girişmə. çevriliş.
devriliş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə. düşgü. yeniliş.
salınış. əgiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış.
yendiriş. yeniliş. inqiraz. batma.
- **sönməyə üz tutmaq:** qararmaq. qeyb olmaq.
- sönmək** 1. sonarmaq. sona ərmək. geçmək. bitmək. qararmaq. -
soğular keçdi. 1. dinlənmək. - işıqlar **dinlənmədən**, işlərimi
bitir. 1. qaçmaq. qoşmaq. uçmaq. 1. qararmaq. qısılmaq.
- sönmək** cuqlanmaq. yuqlanmaq. öçülmək. uçulmaq. söngmək.
qaralmaq. qarmalmaq. qararmaq. yatışmaq. dinmək. 1.

uzuqmaq (z < > ç) uçuqmaq. sonuna varmaq. sönmək.

öçmək. uçmaq. 1. üçülmək. uçulmaq.

sönmüş 1. sönük. udun. 1. uçqu. solmuş od.

sönmüş sonmuş. bitmiş. keçmiş.

- **sönmüş tay, sönmüş kimi görünmək**: (od) imızqanmaq.

yumızqanmaq. alızlanmaq. sönüşünmək.

- yatınlar yasınmış, **ışqlar sönmüş**.

söntürmə **söndürmə**. basırma. bastırma. toxdatma. təskin vermə.

söntürücü **söndürücü**. **söndürən**. öçürən. öçürücü.

öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən. çökürən.

çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü).

yatıran. yatırcı. yatırırcı. çəkici. çəkici. çəkitən. çəktirici.

çəktirci. çəktirən.

söntürəmiz - **çağın sürməsi, öc közün söndürəmiz**: gün keçər, kin

keçməz.

söntürən **söndürən**. **söndürücü**. **söndürücü**. öçürən. öçürücü.

öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən. çökürən.

çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü).

yatıran. yatırcı. yatırırcı. çəkici. çəkici. çəkitən. çəktirici.

çəktirci. çəktirən.

söntürən	söndürən. üçürən. öçürən.
söntürqən	söndürgən. üçürən.
söntürmə	- düşmandan, nərsədən gizli qalmaq üçün, gecə çağı işıqları söndürmə önləmi, tədbiri: qarartma. gömüslük. xamuşluq.
söntürmə	söndürmə. boğazlama. öldürmə.
söntürmək	söndürmək. < > sondurmaq. 1. bitirmək. keçitmək. 1. dincətmək. dinlətmək. - çırağı dinlət. 1. qarartmaq. keçitmək. - ocağı qarart. 1. susdurmaq. yatışdırmaq. 1. yatırmaq. köçürmək. çəkitmək. çəktirmək. 1. keçirmək. 1. qaratmaq. qaraltmaq. öçürtmək. uçurtmaq. rahatlamaq.
söntürtmək	söndürtmək. çökürtmək <> köçürtmək. öçürtmək. uçurtmaq. yatırtmaq. çəkitmək. çəkirtmək.
söntürü	söndürü. təskin. basdırı.
söntürücü	söndürücü. söndürücü. söndürən. öçürən. öçürücü. öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrücü. köçürücü). yatırın. yatırıcı. yatırıcı. çəkitici. çəkitici. çəkitən. çəktirici. çəktirici. çəktirən.

- sönüq** **sönük.** soluq. qaba, iti olmayan. çökük. uçuqsı. uçuq. ışıqlığı az. soluq. qaba, iti olmayan. ışıqsız. bürküt. mat. 1. ölümüş. çəkik. keçmiş. uçuruq. cansız. durqun. 1. soyuq. dingin. 1. soyuq. donuq. odsuz. durqun. oturuq. yatqın. yanız. yanğsız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. çökük.
- sönük ulduz: ulduzsuz.** qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. şanssız. nəgələsiz.
- sönüq** **sönük.** 1. salpımaq. sarıq. 1. sönmüş. udun. 1. sönük. pasif. cansız. həyəcansız. 1. uçuq. keçik.
- sönüqləmək** **sönükləmək. soluqlamaq.**
- sönüqlüq** **sönüklük.** cansızlıq. durqunluq.
- sönüm** yatım. köçüm.

- sönüşən** **sönen. solan. soluşan. sonuşan. sonan.** öçüşən. öten.
 öçən. uçan. uçuşan. ötüşən. keçişən. keçən. - çapıq
alışan, çapıq **sönüşür**: - iticə **qızan**, iticə **sönər**. (çapıq
 bəğənib, çapıq vazkeçənlər üçün söylənir).
- sönüşmək** tunaqılanmaq. matlaşmaq. donuşmaq.
- sönüşünmək** (od) sönmüş tay, sönmüş kimi görünmək. ımızqanmaq.
 yumızqanmaq. alızlanmaq.
- sörün** kədərli. hüznü. qəmli.
- sösine** qəhvə rəngi.
- sötəq** **södəy. 1. södəy. kinayə. 1. yatay. çapraz. 1. södək.**
 kinayə.
- sötəqəy** **södəgəy. çapraz. yatay.**
- sötəqəyinə** **södəgəyinə. eninə. çaprazlamasında.**
 - **södəgəyinə barmaq**: çaprazlamasına gedmək.
 - **södəgəyinə kəsmək**: eninə (çaprazlamasına. kəsmək.
 - **södəgəyinə söyləşmək**: imalı qonuşmaq.
- sötəqəylənmək** **södəgəylənmək. yataymaq. yanqılıclanmaq.**
 - **engirdə günün daracları dağlara söykərib dəğər**: axşam
 olduğunda günəş ışınları dağlara yatay bir şəkildə vurur.
- sövalyə** ərreyçi. savaşçı. dəli.

- sövbət** çağçaq. sav. mukalimə.
- sövə** **sövək. sövəc. söyə. söyək. söyəc. söykəc.** söykə. qornic.
qornış. qaplar. qapsa. kasa.qaplayır. qalbar. çarçuva.
çərçivə. qaval.
- sövəc** **sövə. sövək. söykəc. söyə. söyək. söyəc. söykəc.** qornic.
qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval.
- sövəq** **sövək. sövə. sövəc. söyə. söyək. söyəc. söykəc.** qornic.
qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval.
- sövəl** söğəl. dağ burnu. dağdan sövələ daşlar. - **sövələn**
dağlar: dik dağlar. - domuzun **sövələn** dişləri. - dirəyi taydan
taya **sövət:** uzat.
- sövəlmək** şüvləmək. dikəlmək. sivrib uzatmaq. - burnun **sövətdi:**
şüvlədi. uzatdı. soxdı. ititdi. - **sövəlib** meydanda durmaq: sip
sivri qalxmaq.
{> sövələn > səbələn (dağ adı).
- sövişim** **sövişmə. qarışım. qatılma işi, çağı.** qatım. qatma. qatıq.
qayım. qayma. qayıq. qoşnat. qoşnam. qoşnaşım.
qoşlaşım. cütləşmə. dölləmə. leqah.

sövişmə	sövişim. qarışım. qatılma işi, çağı. qatım. qatma. qatıq. qayım. qayma. qayıq. qoşnat. qoşnam. qoşnaşım. qoşlaşım. cütləşmə. dölləmə. leqah.
sövgü	sövgü. söggü. küfür. yaman.
sövgülük	sövgülük. seviklik. sevgililik. duyqulu, duyquçıl ilişiği. könül bağı. aşıqlıq.
sövləmək	< > söğləmək > söyləmək. sögmək. yamanlamaq.
sövləmək	söyləmək.
sövlənmək	deyinmək. pısıldamaq.
sövləşmək	savlaşmaq. çağçaq qılmaq. dərdləşmək.
sövləşmək	sözləşmək. sövüşmək. sövüşmək. söz gürəşdirmək. söz savaştırmaq.
sövmə	küfür. yuduq. yudut.
sövmə	sövüş. sökmə. söküş. söyüş. söğüş. qalay. yaman. yamanlama. paylama. paylayış. azarlama. azarlayış. donalma. donanma. donatış. donayış. donanış. çirkin, qaba sözlər. küfür. küfr. - sövmə sözlərindən: (- keçgin. keçgin. rədd olası. dəf olası!. itiləsi.). - sögmənin tikanı yox, sövmənin tükünü yox.

- sövmək** 1. kötüləmək. ağzamaq. 1. qaçıрмаq. yaxırmaq.
güstaxlıq yapmaq. kötü davranmaq.
- sövmək** **sökmək. söymək. söğmək.** 1. qalaylamaq. qalaya basmaq. yamanlamaq. paylamaq. azarlamaq.
küfürləmək. küfr etmək. 1. ağzını pozmaq. 1. sevrəmək.
söyrəmək. çəkmək. özünə qarşı, tərəf çəkmək.
- **iyicə sövüb paylamaq:** donatmaq. donamaq. donatlamaq.
- sövsün** elçilərə, qonaqlara sunulan yem azıqlığı, ərzaq.
- sövsünçü** elçilərə, qonaqlara sunulan yem azıqlığı, ərzaq baxıcısı.
- sövülmək** - **iyicə sövülüb paylanmaq:** donanmaq. donalmaq.
- sövüş** **sövmə. sökmə. söküş. söyüş. söğüş. söyüş. söğüş.**
qalay. yaman. paylama. paylayış. azarlama. azarlayış.
küfür. küfr.
- sövüşmək** sövləşmək. sözləşmək. sövüşmək. söz gürəşdirmək.
söz savaştırmaq.
- söy** söz. gəp. dem. demə. nəm.
- söyci** incə. zərif. - **söyci** qadın. - söyci işlər: əl işləri. incə işlər.
zərif işlər.
- söycqə** **söyckə. inckə. zərifanə.** - **söyckə** davranış.

- söyə** 1. **söyək. söyəc. söykəc. sövə. sövək. sövəc.** qornıç. qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval. 1. dirək. dayağ. sütun. əmud.
- söyə** söykə. dirək. dayaq. dayanc. situn. arxa: sənəd.
- söyəc** **söyə. söyək. sövə. sövək. sövəc.** qornıç. qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval.
- söyöksizlik** **söyəngəsizlik.** tapıqsızlıq. tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklik. yarasızlıq. təkyəsizlik. allaqlıq. güvənilməzlik. dabansızlıq.
- söyəq** **söyək. söyə. söyəc. söykəc. sövə. sövək. sövəc.** qornıç. qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval.
- söyəq** **söyək.** söykə. aracı. tayanc. dayanc. tavanı, damı **söykək** olub saxlayan giriş, dirək. situn. qaşla qaşı yuxarı saxlayan.
- söyəqsiz** **söyöksiz. söyəngəsiz.** dönək. qancıq. qərarısız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. dıbsız. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. tapıqsız. sürəksiz. subatsız.

- söyämək** suyanmaq. söykənmək. dayanmaq. yasdanmaq. yan üzə dayanmaq.
- söyənc** bax > **söykənmə**.
- söyəngək** söykək. dayaq. dayam. ayaq. dayancaq. dayanaq. dəsdək.
- söyəngələmək** **söykələmək**. dayancaqlamaq. daynaqlamaq. dayamlamaq. dayaqlamaq. arxalamaq. qoldamaq. qoldalamaq. yardımlamaq. dəsdəkləmək.
- söyəngəli** **söykəli**. dəsdəkli. dayalı. dayamlı. dayaqlı. ayaqlı. dayancaqlı. dayanaqlı.
- söyəngəlik** **söykəlik**. dəsdəklik. dayamlıq. dayaqlıq. ayaqlıq. dayancaqlıq. dayanaqlıq. (dəsdək, dayam, ayaq, dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı).
- söyəngəsiz** **söyöksiz**. dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. tapıqsız. sürəksiz. subatsız.

- söyəngəsizlik** **söyöksizlik.** tapıqsızlıq. tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklik. yarasızlıq. təkyəsizlik. allaqlıq. güvənilməzlik. dabansızlıq.
- söyənib** **söynəb. söykənib** (< **söykənmək**). daynab dayanıb. istinadən. - **nəyə söynəb (söyənib. söykənib), böylə söylədiz:** nəyə daynab (dayanıb) böylə söylədiz. nəyə istinadən böylə söylədiz.
- söyənic** **söyənc.** bax > **söykənmə.**
- söyəniş** **söyənc.** bax > **söykənmə.**
- söyəniş** **söyənmə. söykənmə. söykəniş.** dayanma. dayanış. işənmə. inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə. güvəniş. sığınma. sığınış. iltica'.
- söyənmə** **söyəniş. söykənmə. söykəniş.** dayanma. dayanış. işənmə. inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə. güvəniş. sığınma. sığınış. iltica'.
- söyənmək** **suyanmaq. söykənmək. dayanmaq. yasdanmaq. yan üzə dayanmaq.**
- söyəş** **söykəş. 1.** isbat. - **endirikli söyəş, söykəş:** müstənad isbat. 1. kök. endirik. daban. dayat. dayaq. istinad. sənəd. -

endiriklə danış. - **endirik** göstərmək: - **pozuq endirik: boş**

endirik: köksüz sənəd.

söyəşli

söykəşli. endirikli. köklü. dabanlı. dayatlı. dayaqlı.

istinadlı. sənədli. müstəned. - **endirikli söz:** müstəned söz.

- **endirikli söyüş, söykəş:** müstəned isbat. - **endirikli film:**

müstəned film. - **endirikli bitik:** müstəned kitab.

söyəşsiz

söykəşsiz. endiriksiz. köksüz. dabansız. dayatsız.

dayaqsız. istinadsız. sənədsiz.

- **endiriksiz danışma:** sənədsiz sözləmə. - **endiriksiz**

göstəri: sənədsiz göstəri, numayış.

söyətış

söyətmə. söykətmə. söykətiş. atıvermə. atıveriş.

bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma.

dayaqlatış. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.

yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.

yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.

endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.

ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.

tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

söyətmə

söyətış. söykətmə. söykətiş. atıvermə. atıveriş.

bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma.

dayaqlatış. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
 yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.
 yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.
 endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
 ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.
 tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

söykətmək - **nərsəni hançı bir yerə söykətmək**: dayatmaq. dayıtmaq. -
 əlivi duvara **dayatma**.

söyqə **söykə. söykək. 1.** söyəngək. dayaq. dayam. ayaq.
 dayancaq. dayanaq. dəsdək. **1.** dayancaq. sınıq qırıq
 bağlamada, tuturmada işlənən təxdə. **1.** sövə. çarçuva.
 çərçivə. kasa. qapsa.

söyqə **söykə. > səggi.** söyək. dayaq. dayanc. aracı. tayanc.
 dayanc. situn. quvvt. dirək. arxa: sənəd. söykək:
 məsnəd. söykenənc: yastıq. mitəkkə. dayanqı. köşə
 yastığı. soyka. kimlik.

söyqəç **söykəc. söyək. söyəc. sövə. sövək. sövəc. söyə.** qornıç.
 qornış. qaplar. qaplayır. qalbar. çərçivə. qaval.

söyqəq **söykək. süyək. 1.** söyəngək. dayaq. dayam. ayaq.
 dayancaq. dayanaq. dəsdək. **1.** dayancaq. sınıq qırıq

bağlamada, tuturmada işlənən təxdə. 1. sövə. çarçuva.
çərçivə. kasa. qapsa.

söyqələmək **söykələmək. söyəngələmək.** dayancaqlamaq.
daynaqlamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. arxalamaq.
qoldamaq. qoldalamaq. yardımlamaq. dəsdəkləmək.

söyqəli **söykəli. söyəngəli.** dayancaqlı. dayanaqlı. dayaqlı.
dayamlı. dayalı. dəsdəkli. ayaqlı.

söyqəlik **söykəlik. söyəngəlik.** dəsdəklik. dayamlıq. dayaqlıq.
ayaqlıq. dayancaqlıq. dayanaqlıq. (dəsdək, dayam, ayaq,
dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı).

söyqəm **söykəm.** sevim. sevimlik. simpati.

söyqəmək **söykəmək.** - nərsəsin hançı bir yerə dayamaq, **söykəmək:**
dayanmaq. söykənmək. - ağaca **dayanma.**

söyqəmək **söykəmək.** süyəmək. dayamaq. tikmək.

söyqən **söykən.** söynək. söyək. dirsək. dayaq. daynaq.

söyqənc **söykənc.** bax > **söykənmə.**

söyqənək **söykənək.** mindi. dayanaq. hamil.

söyqənən - alışma, **görənəklər** yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış
tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimse:
qalıtçı. rəsm, risumçu.

- söyqərib** **söykərib. söynəb. söyənib.** (< **söykənmək**). daynab
dayanıb. istinadən. - **nəyə söynəb (söyənib. söykərib),**
böylə söylədiz: nəyə daynab (dayanıb) böylə söylədiz. nəyə
istinadən böylə söylədiz.
- söyqəniş** **söykəniş.** bax > **söykənmə.**
- söyqəniş** **söykəniş. söykənmə. söyənmə. söyəniş.** işənmə.
inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə. güvəniş.
dayanma. dayanış. sığınma. sığıniş. iltica'.
- söyqənişli** **söykənişli.** yetişikli. çatqın. bir yönündən qorunmuş.
qorunmuşlu.
- söyqənmə** **söykənmə. söykənc. söykəniş. söyənc. söyəniş. söyənic.**
ısınc. ısıniş. ısınma. ıssınc. ıssınma. ıssınış. ıssinic.
issiniş. ıssinmə. istinc. istiniş. istinmə. içgin. içginmə.
içginic. içginim. içginiş. içinmə. içinim. içinış. işən. işənc.
işənic. işəniş. işənmə. işənti. inam. inamıq. inamıt.
inamlıq. inanc. inanma. inanım. inanic. inanış. inanıt.
inantı. inaqma. inağış. inağım. inağıt. gümə. gümənmə.
gümənic. gümənim. gümənik. güməniş. güvcənək. güvən
bəsləmə. güvən. qıvanma. güvənmə. güvənək. güvənic.
güvənim. güvəniş. güvənlük. qanıqma. qanıq. qanıq.

qanıt. qanım. qanıq. qanışma. qanışım. qanışıq. qanışıt.
 quralanma. quranma. quşqulanmama. quşqusuzluq.
 qorxusuzluq. alınma. alniğma. arxayınlıq. dayanıq.
 dayanış. dayanma. daynalıq. daynaqlıq. doğursunma.
 doğursunuq. doğursunuş. əmin. əminik. əminiş. əminmə.
 söyənmə. xatircəmlik. asudəlik. könül dincliyi. asudə
 fikirlik. itminan. mütməin. e'timad etmə. mütməin olma.

söyqənmə **söykənmə. söykeniş. söyənmə. söyəniş.** işənmə.
 inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə. güvəniş.
 dayanma. dayanış. sığınma. sığıniş. iltica'.

söyqənmə **söykənmə.** yaslanma. dayanma. ittka.

söyqənmək **söykənmək.** 1. boysanmaq. şişinmək. şişmək.
 dayanmaq. - **özünə, gücünə boysanıb tərs işləmək:** su'
 istifadə etmək. 1. dabanlamaq. istinadlamaq. dayanmaq.
 arxalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq. qalalanmaq.
 dayalanmaq. dayalınmaq. təggələnmək. ittikalanmaq. 1.
 dayanmaq. nərsəsin hançı bir yerə dayamaq, söykəmək.
 - ağaca **dayanma.**
 - dağ sökən, dağa **söykəniş.**
 - dağa **söykənişib,** dağ sökür.

- söyqənmək** söykənmək. söyəmək. suyanmaq. dayanmaq.
yasdanmaq. yan üzə dayanmaq. suyanmaq. söyənmək.
dayanmaq. yasdandaq. yan üzə dayanmaq. yasqamaq.
yatsamaq. dayanmaq.
- söyqənmək** **söykənmək.** (< soy. kök). dayancaq (sümük). 1. kəmilmək.
qamılmaq. yana yatmaq. 1. yanaşmaq. qəmilmək. yan
vermək. yana yatmaq.
- söyqənmiş** **söykənmiş.** dayanmış. dayalı. təkyələnmiş. yaslanmış.
- söyqənmiş** **söykənmiş.** yolalı. dayanmış.
- söyqəş** **söykəş. söyəş.** 1. isbat. - **endirikli söyəş, söykəş:**
müstənad isbat. 1. kök. endirik. daban. dayat. dayaq.
istinad. sənəd. - **endiriklə** danış. - **endirik** göstərmək: -
pozuq endirik: boş endirik: köksüz sənəd.
- söyqəşli** **söykəşli. söyəşli.** endirikli. köklü. dabanlı. dayatlı.
dayaqlı. istinadlı. sənədli. müstənad. - **endirikli söz:**
müstənad söz. - **endirikli söyəş, söykəş:** müstənad isbat. -
endirikli filim: müstənad filim. - **endirikli bitik:** müstənad
kitab.
- söyqəşsiz** **söykəşsiz. söyəşsiz.** endiriksiz. köksüz. dabansız.
dayatsız. dayaqsız. istinadsız. sənədsiz.

- **endiriksiz danışma**: sənədsiz sözləmə. - **endiriksiz**

göstəri: sənədsiz göstəri, numayış.

söyqətiş

söykətiş. söykətmə. söyətmə. söyətiş. atıvermə. atıveriş.

bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma.

dayaqlatış. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.

yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.

yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.

endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.

ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.

tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

söyqətmə

söykətmə. söykətiş. söyətmə. söyətiş. atıvermə. atıveriş.

bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma.

dayaqlatış. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.

yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.

yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.

endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.

ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.

tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

söyqətmək

söykətmək. dayatmaq. dayıtmaq. istinadlatmaq.

arxalatmaq. təkgələtmək. ittikalatmaq.

söyqətmək	söykətmək. tayatmaq. dayatmaq. dayandırmaq. istinad etdirmək. - boşqanı yatıq qoyma, dayat duvara. - siz işlərimi doğrutmaq üçün nəməniyə dayatırsız. -.
söyqi	söygi. eşq.
söyqö	söykö. 1. sırqa. 1. sürtek. 1. söyüş.
söyqun	söykun. > situn.
söyqüş	söyküş. yaslı. dayış. mütəkki.
söylə səyə	söhbət.
söylə	sözlə. degil. deqıl. denə. de. ayt. ayta.
söyləc	- boş söyləc: qılmaş. səfeh gədə.
söyləc	deməc. açıqlama. deklərasyon. bəyanat.
söyləq	söylək. söyləş. 1. söyləniş. söylənmiş. dedik. söz. qovl. - dediyi dedikdir: sözü sözdür. 1. ixtar. 1. bəyan. - bəyan edmək: söyləmək. ifa edmək. 1. tənbih. 1. sözləmək. demən. demək. danşıq. məqalə.
söyləqən	söyləgən. sayratmaq.
söyləm	- öləni anılırkən, sağılırkən deyilən söyləm: qaragünlü. - qaragünlü dədəm.
söyləm	söyləmə. bildirmə. deməç. bildiri. etişiq (aytmaq). deyiş. anlatım. deməç. xitap. xitabət.

söyləmə

açıqlama. bildiri. bəyan.

- **arxadan qonuşma, söyləmə**: çəkişirmə. qeybət. dediqodu

(1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq).

- **düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi**

kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə,

yapma: doğac. irtical. bilbədəhə.

- **gərəksiz, sıxıcı, bıqdırıcı işləmə, söyləmə.**

söyləmə

qarşılıqlı şarqı söyləmə. aytış. duet.

söyləmək

(y < > x) **sözləmək**. ağızırmaq. bilinmək. açınmaq. etiraf

edmək. - ər suçun **söylədi**: bilindi. 1. aytuqmaq. ayutmaq.

1. oranlamaq. 1. sayramaq. oxumaq. səyrəmək. təlim.

çox. - **yansağ** səyrər: gəvəz çox söylər. 1. bəyan etmək. ifa

edmək. 1. demək. xəbər vermək. - bunu sizə kim **söylədi**.

1. tənbih etmək - sənə söylərəm bir gün. 1. ixtar vermək.

- uşaqlara **söyləyin** işlərin yarınadək bitirsinlər.

- **çox söylədim**: çox bağırdım.qursağım patladı.

- **damla sözləmək**: az danışmaq.

- **doğruyu sözləmək**: toqrulamaq. toğrulamaq. həqiqəti

demək. - ha', şimdi **doğruladı**.

- **kəsik kəsik, quşqulu sözləmək**: dartılmaq.

- **nəyisə söyləmək**: tınlamaq. tınmaq. tinmək. dinmək.
çınlamaq. səs çıxarmaq.- heç **dinmədi**.
- **söylənməz nə**: qıtım. kitim. qutum. kütüm. güdüm. gizli. sirli.
salıq. saxlı.
- **iyi, iyyə söyləmək**: yormağ. uğramağ. iyi fal açmağ.
- **tutunuq söyləmək**: tutağ. pəpə. pəltək.kəkə. tutula.
- **apuq sapuq söyləmək**: çəkçükə. çəkə yarışdırmağ.
gəvəzəmək. mızıldamağ.
- **gənizdən söyləmək**: mırıldamağ. xım xım etmək.
- **açıq söyləmək**: dolaysi ilə, içaçlı demək. doğrudan doğruya
demək.
- yersiz söz **söyləmək**: asma budamağ.
- **tarı üçün söyləmək**: tanrı xatirinə doğrusun söyləmək.
- iyi söyləmək: **1.** haqlı söyləmək. - iyi söylədin. **1.** tərifləmək.
mədh, səna etmək. - haqqınızda çox iyi söylür.
- **böyük söyləmək**: fəxr etmək.
- **yabana söyləmək**: artığına söyləmək. xilt etmək. narəva
söyləmək.

söyləmək

< **sögləmək** > **sövləmək** <>. **sözləmək**. **1.** gəpətmək.
gəptəmək. gəpləmək. qonuşmaq. demək. nəmləmək.

- eytmək. ayıtmaq. eyitmək. aytamaq. danışmaq.
- qonuşmaq. **1.** sögmək. yamanlamaq. **1.** oxumaq. demək.
- ifa' edmək. **1.** dilini çözmək. qonuşmaq. **1.** (nağıl).
- qətirmək. daşımaq. - **belə gətirmişlər ki:** belə söyləmişlər ki.
- **gətirilmişə görə:** deyilənə görə.
- **acı söyləmək:** qırıcı, xoşa gedməz danışmaq.
- **böyük söyləmək:** iddialı olmaq.
- **etgisiz, təsirsiz nərsə söyləmək, qılmaq:** buz üstünə yazı yazmaq.
- **çox söyləməkdən bıqmaq:** dilində tük bitmək.
- **dost acı söylər:** dos acı gerçəyi üzə deyər.
- **anlaşılmaz sözlər söyləmək:** qadır qudurlamaq - dili anlaşılmır, **qadır qudurlayıb** durur.
- **iyi söyləmək:** ögmək. övmək.
- **qarnından söyləmək:** uydurmaq. qoşamaq.
- **soğuş soğuş sözlər söyləmək:** əsmək. əsdirmək.
- **şarkı, türkü söyləmək:** ırlamaq. yırlamaq. cırlamaq.
- tərənnüm edmək.
- **yalan satmaq, söyləmək:** qabaq doğramaq. şişirmək.
- abartmaq.

- **yüksəklərdən, ilərlərdən, artığından söyləmək:** qapı açmaq. - mən bir dedim, o ondan **qapı açdı**, mən on dedim, o yüzden.
- **kötü nələr söyləmək:** dil uzatmaq. qarşıtına, ziddinə qonuşmaq.
- **kötü nələr söyləmək:** dili uzamaq.
- **qarşı söyləmək:** qarşılamaq: qarşı vermək: cəvablamaq. yanğmaq. yanmaq.
- **məndən söyləməsi:** məndən demək.
- **mən xançı, sən yolçu:** qarşı qarşılıq. sənle mən tutmaıq.
- **mənəm** deyən: kəndinə güvənən.
- **sərt söyləmək:** azarlamaq. çıxışmaq. paylamaq. sıxışdırmaq.
- **söyləməyə ürək tapmamaq:** dili varmamaq.
- **söyləmək istəməmək:** dili varmamaq.
- **tarix söyləmək:** tarix düşürmək.
- **toxunaqlı, sancaqlı söz söyləmək:** çimdikləmək. çimdik atmaq.

söyləmək

sözləmək. sözə girmək, keçmək. söz edmək. demək.

deymək (**dey < metatez > eyt**) eytmək. eyitmək. ayıtmaq.

aytamaq. ifazə etmək. danışmaq. qonuşmaq. dilini
çözmək. anlatmaq. bəliitmək. nəql, rivayət etmək. zikr
etmək.

- **birinin qulağına yavaşcadan söyləmək**: fıslamaq.

- **dolayı olaraq söyləmək**: evirmək. çevirmək.

söyləməq

- **söyləməyə ürək tapmamaq**: dili varmamaq.

- **acı iti, qaba saba söyləyibde, dadlı dadlı sözündən
qalmamaq**: çalba deməsində, çalva (halva) yeməsində
bilmək.

- **ağızına gələni söyləmək**: qatıqlamaq. qatmaşırılamaq.
qatmaşırılamaq.

- **doğru söyləmək**: doğrulamaq.

- **qapalı söz söyləmək, toxundurmaq**: qamış atmaq. qamış
qoymaq.

- **qaraltıya söyləmək**: konusunda pis danışmaq.

- **qarşı qarşı söyləmək**: qarşısındakın qızdıracaq söz demək,
deyişməyə çağırmaq.

- **yalan söyləmək, satmaq**: qantınlamaq. qantın etmək.
qantın vermək. qantın atmaq. ildik vermək. buruq vermək.
qırtcan vermək. aldatmaq. dolandırmaq.

söyləməmək - **kötü söz söyləməmək**: dilinə sağlam olmaq.

söyləməz	qıtan. qutan. kitən. kütən. gütən. saxlur. gizlədən.
söyləncə	əfsanə.
söyləncə	əfsanə. mit. mif. dastan.
söylənəcək	deyəcək. diyəcək. - deyəcək bir nə yox.
söylənən	səslənən. deyilən. diyilən. anılan. - bu adla anılan başqa kimlər var mı?. - malqara adıyla anılan çoxlu canlılar var.
söylənilmək	- dalısında sözlər söylənilmək, gəzişmək : dilə düşmək.
söyləniş	1. söylək. söylənmiş. dedik. qovl. - dediyi dedikdir: sözü sözdür. 1. tələffüz. 1. aydıl. tələffüz. deyim. zərbiməsəl. - bu söz nəcür aydıdır: söylənir.
söyləniş	söyləş. deyiniş.
söyləniş	söyləyiş. deyiniş. tələfüz.
söylənme	deyinmə. mırıldama. tıntınıq. dəndənək. dəndənək. dəndənə. yavaş, anlamsız səsle özü özünə danışma.
söylənmədik	söylənməmiş. denilmədik. deyilmədik.
söylənmək	1. söğlənmək. deyinmək. mırıldanmaq. öz özünə şikayətlənmək. - söylənərək getdi. 1. dinlənmək. irad olunmaq. ifadə olunmaq. - böylə söz söyləndi. 1. denilmək. deyilmək. rivayət olmaq. 1. ayılmaq. aylanmaq. 1. köngürənmək. deyinmək. gömürdənək. 1.

- somurdanmaq. xomurdanmaq. mırıldanmaq. deyinmək.
- dodağ altı yavaş yavaş **söylənmək: soqranmaq.**
- mırıldanmaq. fışır fışır etmək.
- söylənmək** anılmaq. denmək. buyrulmaq. **1.** deyinmək. **1.** iki dişdən çıxmaq. ağızdan çıxmaq.
- söylənməmiş** **söylənmədik.** denilmədik. deyilmədik.
- söylənməz** - **gündoğmadan, kimliyi söylənməz.**
- söylənmiş** söylək. söyləniş. dedik. söz. qovl. - dediyi dedikdir: sözü sözdür.
- söyləntçilik** çovçuluq. deyintçilik. şayiə pərakəni.
- söylənti** **1.** bur. xəbər. söz. rivayət. **1.** qovqun. şayiə'.
- söylənti** deyinti. **1.** söz. rivayət. - **anlatan** köçər, söz qalar. **1.** kov. çov. iş. fısıltı. şayiə. **1.** əfsanə.
- söyləntici** çovçu. deyintici. şayiəçi.
- söyləntilər** şayiat.
- söyləntilmək** **1.** anılmaq. rivayətlənmək. **1.** dinilmək. denilmək. diyilmək. deyilmək. rivayətlənmək, olunmaq.
- söyləntirmək** **söyləndirmək.** dilə gətirmək. dilləndirmək. bıqdırmaq. deməyə gətirmək. **1.** bıqdırmaq.
- söylərək** diyərək. diyə. deyi. fərz edərək. - **olur diyə yaptı.**

- söyləsə** - **dili olsada, söyləsə**: dil tapsa, nələr söylərsə (nələr söylərdi).
- söyləş** deyiniş. göstəriş. izhar.
- **ilahi söyləş**: duraq. bayat.
- söyləş** **söylək. 1.** bəyan. - **bəyan etmək**: söyləmək. ifa etmək. **1.** tənbih. **1.** ixtar. **1.** söyləşi. diyalek. **1.** gəp. söz. sav. kiçik söyləş. qısa. qısqa. qıssə. söhbət. kəlam. **1.** söləşüv. qonuşma.
- söyləşçi** **sözləşçi.** ayıtışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytlaşçı. eyitşçi. eyləşçi. eytəşçi. diyləşçi. deyləşçi. değləşçi. danışan. qonşan. gəpləşçi. gurrunğçü. gürrünğçü. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi.
- söyləşi** sözləşi. ayıtış. aytaş. aytayış. aytlaş. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. diyləşi. deyləşi. değləşi. danışaq. danışıq. qonşaq. qonşıq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.
- söyləşiq** **söyləşik. söylədik.** danışıq. deyləşik. gəplədik. gəpləşik. gəpəng. xəfəng. nəmləşik. - o qamışın biridir, bırax **xəfəngiyənən** birlikdə özünə: o artıqçı, fizulun biridir, **gəplədiyin**, söylədiyin belə dinləməyə dəğməz.

- söyləşim** **söyləşmə. sözləmə. sözləşim.** eytişmə. eytişim. deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. qonuşum. qonuşma. diləşmə. diləşim. dartışım. dartışma. çəkişmə. çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə. diyalog. cədəl.
- söyləşinmək** qonuşulmaq.
- söyləşmə** **söyləşim. sözləmə. sözləşim.** qarışma. deyişmə. eytişmə. eytişim. deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. qonuşum. qonuşma. diləşmə. diləşim. dartışım. dartışma. çəkişmə. çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. atışma. mucadilə. munaqişə. diyalog. cədəl. muşairə.
- söyləşmək** 1. müttəfiqül əleyh olmaq. müzakirə etmək. 1. söhbət etmək. görüşmək.
- söyləşmək** **sözləşmək.** 1. dilləşmək. deyişmək. qarşışmaq. aytışmaq. atışmaq. muşairələşmək. musahibə etmək. 1. qonuşmaq. ayıtışmaq. aytaşmaq. eyitişmək. eytişmək. deyişmək. 1. ayıtışmaq. aytaşmaq. aytayışmaq. aytlaşmaq. eyitişmək. eyləşmək. eytəyişmək. diyləşmək. deyləşmək. deqləşmək. danışmaq. qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək. gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs etmək.

- söyləstirmə** **sözləşdirmə. sözlətmə. söylətmə.** danışdırma.
dilləndirmə. dillətmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.
- söyləstirmək** qonuşturmaq.
- söylət** **sözlət. söz.** savat. savlat (< **savmaq**). savat. savlat.
qonut. qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş.
diyləş. deyləş. aytış. aytaş. eytiş. dinləniş. dinəliş. dilləş.
abat. düşüt. salıt. qayşaq. girnıt. dikləş. dalaş. çapat.
çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgıt. kəmgıt. qafa tutma.
muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.
- söylətmək** açıtmaq. çəkətmək. çəkdirəmək. darıtmaq. - bir söz
çəkətmədi.
- söyləti** **sözləti. sözlü.** savatlı. savlatlı (< **savmaq**). dinəli. dilləti.
diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı.
eytişli. qonutlu. qarşılıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqılı.
düşütlü. salıtlı. girnıtlı. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı.
çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgıtlı. kəmgıtlı. qafa tutan. muxalif.
qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- söylətiq** **söylədik. söyləşik.** danşiq. gəplədik. gəpləşik. gəpəng.
xəfəng.
- o qamışın biridir, bırax **xəfəngiynən** birlikdə özünə: o artıqçı,

fizulun biridir, **gəplədiyın**, söylədiyın belə dinləməyə dəğməz.

- **o artıqçı, fizulun biridir, gəplədiyın, söylədiyın belə**

dinləməyə dəğməz: o qamışın biridir, bırax xəfəngynən birlikdə özünə.

- **söylədikləriz sanımdadır:** yadımdadır. xatirimdədir.

söylətmə

sözlətmə. sözləşdirmə. söyləşdirmə. danışdırma.

dilləndirmə. dillətmə. deditmə. sorquya çəkmə. cəvab istəmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.

söylətmək

1. dedirtmək. dedirmək. söz gətirtmək. danışdırtmaq. **1.**

qonuşturmaq. dilə gətirmək. - sazı **dilə gətir. 1.** deditmək.

tanımağa gücləmək, darıtmaq. güclə iqrar almaq.

söylətmək

aytdırmaq. **1.** sözlətmək. deditmək. **1.** tindirmək.

- yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmək.** - yabancı dil

qonuşmaq: sümlüşməyə. sümlüşmək.

söyləv

danşiq. nıtq.

söyləv

xutbə. nıtq. xitabə.

söyləvçi

danşan.

söyləyəməmək

dili tutulmaq.

söyləyən

1. aytçı. ırçı. ozan. xanəndə. ozan. aytçı. xanəndə. ırçı.

1. qonuşqan. tirsə. dirsə. danışan. çeçen. **1.** söyləyici.

söyləyən	söyləyici. deyən. oxuyan. ravi. - gəlişigözəl, ağzına gələni söyləyən : qatmaşər. qatmaşır.
söyləyəne	tinqanqa. dinənə. deyənə.
söyləyərek	diyə diyə. yönələrək. deyərək. aytaraq. xitabən.
söyləyici	söyləyən.
söyləyici	söyləyən.
söyləyim	- nə qatı (qədər) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli".
söyləyin	aytınız. buyurun.
söyləyiş	aytım. dəğiş. aytış. deyiş.
söyləyiş	sölmə. təkəllüm. söyləmək yolu. - söyləşdən söyləşə çox ayrıq (fərq) var.
söyləyiş	sözləyiş 1. söyləmə yolu. deməyiş. deyiliş. deyiş. 1. söyləş. deyiniş. bəyan. 1. deyiş. söyləmə yolu. uslub. istil. - çılqınsı, dəlirmiş kimi davranış, söyləyiş : çatlaqımşı. 1. ağız. - el söyləyişi : el ağzı. xəlx söyləyişi. 1. qonşayış. deyəliş. aytayış. xitabət.
söymə	söğüt. yaman - qızmış (qəhbə.). öğüş götürməz, yaman söğüt götürməz (öğüş : nəsihət.).

- söymək** - **söyüb sayaraq alçatmaq. paylamaq:** sıçıb sıvamaq.
tonatmaq. donatmaq.
- söymək** **sövmək. sökmək. söğmək.** qalaylamaq. qalaya basmaq.
yamanlamaq. paylamaq. azarlamaq. küfürləmək. küfr
edmək.
- söynəb** **söyənib. söykənib (< söykənmək).** daynab dayanıb.
istinadən. - **nəyə söynəb (söyənib. söykənib), böyle**
söylədiz: nəyə daynab (dayanıb) böyle söylədiz. nəyə
istinadən böyle söylədiz.
- söynək** söyək. söykən. dirsək. dayaq. daynaq.
- söyrəmək** sevrəmək. sövmək. çəkmək. özünə qarşı, tərəf çəkmək.
- söyuq** - **söyuq dəğmə.** tumağu. tumav. nəzlə. ingi. zükam.
- söyuqtəqmə** çapqın. zükam. suvuq çapma. soğuq alma.
- söyü** 1. eşq. sevdə. 1. sevinc.
- söyücən** 1. aşiq. sevdalı. 1. sevincli. mutlu.
- söyüq** **söyük.** sevək. məhbəbət.
- söyüqli** **söyükli.** sevikli. gərəkli. məğub.
- söyüqliq** **söyüklik.** sevməklik.
- söyüqlü** **söyüklü.** sevikli. cəzbəli. müşfiq. mühibb. məhbəttli.
- söyünci** müjdə.

söyünmək	sönmək. parıltısı gedmək.
söyüntüq	söyündüq. sevindiç.
söyünüt	arxa. söyəngic.
söyürgəl	sevərgəl. söyürgəl. töhvə.
söyürgəmək	sevərgəmək. əzizləmək. xoş tutmaq.
söyürgəl	sevirğal. xan yönündən verilə sovğat. ənam.
söyürğal	söyürgəl. sevərgəl. töhvə.
söyürqalı	sevmək, əzizləmək üçün verilən mal, ərməğan, deyilən söz.
söyürqalmaq	sevmək, əzizləmək üçün verilən mal, ərməğan, deyilən söz.
söyüş	< sök. söküş.döyüş: < dög. dögüş. savaş: <) savuş) sövüş -söküş.
söyüş	söküş. söğüş. sövmə. sövüş. sökmə. qalay. yaman. paylama. paylayış. azarlama. azarlayış. küfür. küfr.
söyüşmək	söküşmək. yamanlaşmaq. çoğlaşmaq. söz ititmaq.
söz	- başqa sözlə, ibarətlə: adırotə.
söz	- boş gəp, söz: ovurt. avurt. laf. - bu avurtları yığışdır.
söz	1. bulta. gəp. gop. göptə. sav. gəp. söyləş. səs. çav. söhbət. kəlam. 1. sav. yumuş. qovl. 1. ayıq. qovl. - ayıq

ayıq qaymadı: **SÖZ** (qovl) verib edmədi. **1.** əhd. peyman. -
yandı ərinç **sözündən**: bəlkə döndü əhdindən. **1.** luğət. dil.
kəlmə.

söz

1. sav. - **boş, qolay, gəvəzə söz sav, qonuşma**: dediqodu
(1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq). **1.** lakırdı **1.**
deyim. ifadə. tə'bir. **1.** danışdırtmaq. **1.** deyiş. ifadə. **1.**
aytq. gəp. qovl. **1.** danşiq. danışiq. deyiş. **1.** dil. -
sözalán: dilalan casus. casut. **1.** diyəcək. çağma. - **gözəl**
sözlərlə könlün almaq, almağa çalışmaq: dənsətmək.
dəngşətmək. dəksətmək. dəhsətmək. avutmaq. acısın,
sıxıntısın dindirmək. dincətmək. təsəlli vermək. - **sürəkli söz,**
orans, oran, qərar dəğişdirmək: damdan çardağa atlamaq.
1. soru. **1.** sirr. gizli qalan nərsə. məsələ. - **ışıq saçar,**
sözü açar: dan atınca, könül sökülər. günəş açar, qaranlıq
qaçar.
- (ilənc, **qarqış sözü**): - səni **qarnağrısı** tuta da götürə. -
qarabalağa tutulası. gəbərəsi. öləsi. - boyun soyun qurusun. -
qarayola ged: öl. gəbər. - **qarayola ged**, taminında isti
bucağına.
- **iri söz**: könül qıracaq, əzib üzəcək ağır söz.
- **azacıq sözlər**: qəbih sözlər.

- **qızqın, yekə söz:** tavgava.
- **ürək sözü:** ürəklik. sirr. sır.
- **arvadının tərsinə, qarşına qalxamayan, onun sözündən çıxamayan yalvara, aciz erkək:** qalbiq. çalbiq. çılbiq.
arvadağız.
- **qapalı söz söyləmək, toxundurmaq:** qamış atmaq. qamış qoymaq.
- **sarılı söz, arıya köz. (sarılı: örtülü).**
- **söz daşıyan:** dələdüz < daladüz. (**dala:** əğri. kələk + **düz**).
iki ağızlı balta. dalqabaq balta. iki üzlü. arapozan. arapozac.
arapozucu. münafiq.
- **söz kəsmə:** adaxlama. qalıntı. nişan taxma.
- **sözün tutmamazlıq:** aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik.
qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq. çallaşlıq.
çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsenin üzüstü, gizli qalması
sağlamaqlıq. quyтуçuluq. qutuçuluq. dönüklük. hoqqaçılıq.
toqqaçılıq. toxuçuluq. dələduzluq. əğrib dolablıq. dolabçılıq.
yalançılıq. fırıldaqlıq. fırıldaqçılıq.
- **yalan, gözəl sözlərlə qandırmağa, aldatmağa çalışmaq:**
qalalamaq.
- bəsdə daha, **çulqalı sözlərin** yordu məni. (**çulqalı:** kinayəli).

- (**qarqış, ilənmə sözü**) - "**asılaraq öləsən**": ipə gələsəcə.
- **söz qayafı**: usta, uz danışan. xətib.
- **ağır, çəkinilməz söz**: it yesə qudurur. savat. savlat.
- qadana (zəncir.) su **saxlamaz**, yırtıq ağır **söz saxlamaz**.
- bir tanrı var, dayanır, **sözdən yuxarı**, özdən yuxarı.
- **böyük danışanda, kiçiyə söz düşməz**.
- **sözün qıssası: son söz**: özdeyiş.
- **qulaqdan qulağa, ağızdan ağıza söz gəzər**.
- **qarqış sözü**: - **toxun çözülməsin, ipin qırılısın (tox: dərd.)**.
- **böyüyün sözünə baxmayan bürüyə bürüyə qalar**.
- sən xiyallı kişiye **söz ver**, onsuzda xiyalsız yerin tapmayacaq.
- **söz ola** kəsə savaşı, **söz ola** bitirə başı. - söz ola **baldan dadıl**, söz ola ağıdan qatlı.
- **söz ola** can dərmanı, **söz ola** bağır yarı.
- **söz ola** qaymaqla bal, **söz** ola odla alav.
- **sözün təməl anlamında: sözün** əsil mə'nasında.
- yaşam yolu, durmaz eşinməz, **sözün** deyər, **söz** eşitməz, yolun gedər, geri dönməz, yuxar gedər boşa çıxar, aşağı enər, yoxa (poxa.). çıxar.

- bir konuda **çox söz etmək, çox danışmaq**. qaçıqlamaq.
qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. qaqalamaq.
- **qabartılmış, abartılmış söz**: qabartmaq. abartmaq.
qanırtmaq. qanqırmmaq. qaqırmmaq. qaqırtmaq. qaqırmmaq. yalan.
- **söz dinləməz**: qaba. qabırıq. qaqırıq. qaq. qax. ədəbsiz.
nəzakətsiz.
- **sözle icəşmək, toxunmaq**: qaqırmaq.
- **endirikli söz**: müstənad söz.
- **ilk söz**: önsöz.
- **itləri cütləşməyə qışqırtma, quşqurtma üçün söylənən söz**: qas qas. qıs qıs. qız qız.
- **könül qıran sözlər**: xətir qıran sözlər.
- qısa, göstərişli **söz**: yapıcı güdə **söz**: qut, qıt söz: özlü, qısa **söz**: dərlı, toplu **söz**: us, qıs **söz**: ötäyış. ötləyış. özdeyış.
muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.
- **söz konusu olmaq**: ilgi toplamaq. ilgi çəkmək.
- **söz vermək**: sözlətmək. adamaq: biçitmək. kəsitmək. əhd,
və'd etmək. qərarlamaq. qərarlaşdırmaq.
- **sözün qızası, ipin uzunluğu**: öğüdün qızası, ipin uzunluğu.
- **uşaqları, cocuqları qorxutma sözü**: öcü. umacı. abacı.

xuxan. qoxur.

- **yaşıt kimsələrə, sayın (möhtərəm) birinə səsələnmə sözü:**

qardaş. - **qardaşım** bur bax.

- **söz, qərar vermək:** qararlaştırmaq. qararlamaq.

qaravirləmək. - mən bu işi **qaravirlədim**.

- **boş söz:** qaravəlli. - başında **qaravəlli** oxuma gəzdirir.

- **qaraquş sözü vermək:** boşuna qovl qərar vermək.

- **yersiz, uyarsız, saçma söz:** dam üstündə sağsağan, vur

belinə qazmayı. - **çalbasöz:** dedik. zərbilməsəl. atasözü.

atalarsözü. sav. - **sevgi qarşısında kəllə işləməz, söz**

keçməz: könül buyruq dinləməz.

- **birinin quşqularını dağıtmaq üçün, söylənən inandırıcı**

söz: güvəncə. ürək vermə.

- **sözü verilmiş gündə:** sözlü gündə. çağırçağına.

çağırçağında. günügünündə. sürüsüründə. vaxtivatında. tam

günündə.

- **gün sözü:** keçəri olaraq gün qonusuna düşən söz, sav,

xəbər.

- **ilənc, qarqış sözü:** gözü çıxasıca. - **gözü dönəsi:** gəbərəsi

öləsi.

- **söz gətirtmək:** dedirtmək. dedirmək. söylətmək.

- **olur olmaz söz söyləmək:** gəvşəkağız. gəvəzə. çalçın.
- **saçma sapan iş, söz:** abırçubur. abırçubur.
- **söz almaq:** sözləşmək. qovl almaq.
- **söz vermək:** qovl vermək.
- **söz vermək: sözlənmək:** bağlanmaq. mütə'əhhid olmaq.
- **dadlı, xoş dilli, sözlü:** baldodaq.
- **sözlə iş bitməz:** bal deməklə, ağız dadlanmaz.
- **sözünü etmək:** bir nərsədən qonuşmaq. bəhs etmək.
- **söz gəlimi:** söz gəlişi. məsələn. misal üçün. fərzən.
- **söz almaq: söz istəmək.** danışmağa qoy, icazə istəmək.
- **söz qalabalığı: söz tünlüyü:** qalo məqal.
- **söz qonusu:** mətrəh. muridi bəhs. movzue bəhs.
- **gərəksiz, boş söz:** ağız qalabağı.
- **acı sözlü:** dili odlu. ağı dilli.
- **açıq sözlü:** doğru qonuşan. sözünü əsirgəməyən.
- **ağır söz:** əzici, kiçiltici söz.
- **artıq söz:** artıq danışma. götrüm. qudurma.
- **atasözü:** atalarsözü. dedik.
- **bayqın söz, dillər.** (kişini bayacaq, bayılacaq kimi etgiləyən).
- **çirkin, qaba sözlər:** sövmə. küfür.

- **bəlli, açıq aydın, qıssa, sənədli söz:** bəliq. bəliqli.
- **boş söz:** avur zavur. hapır zapır. quru gurultu.
- **boş söz:** gəvəzəlik. qırqır.
- **boş sözlü:** boşboğaz.
- **bu söz üzərinə çaxılıb qaldı.**
- **ətacı söz:** qımbız. cımbız.
- **gəvşək sözlü: sözü gəvşək:** sözü boş.
- **kərtə sözlər:** boş, havayi, ədəbsiz söyləmlər.
- **qarqış sözü:** manğlayna daş dəğən: bəxdi yatan.
- **qıçırtılı söz:** dolaşiq, anlaşılmaz söz.
- **qırıcı söz:** üzücü, acı söz.
- **saçma sapan söz:** səfsətə. zırva.
- **söylədikləri birbirini tutmaq:** ağızları uymaq.
- **söz almaq:** 1. danışmağa qoy, 1. icazə istəmək. qovl almaq.
əhd bağlamaq.
- **söz birliqi:** ittifaqi kəlam.
- **söz atmaq:** sataşmaq. söz çıxartmaq.
- **söz çəkən:** danışan.
- **söz dartan:** sözün ölçüb, biçib daışan.
- **söz dərleyən:** söz daşıyan. sözcül. sözbaz.

- **söz dinləməz**: inad.
- **söz dizini, düzünü**: nəhv. tərkib. sintaks.
- **söz edilmək**: keçmək. girmək. qeyd olmaq. - **baş pitiyə keçdi**. - **qazetəyə keçməmiş**.
- **söz etmək. sözünü etmək**: ağıza almaq.
- **söz gürəşdirmək, savaştırmaq**: sövləşmək. sözləşmək.
- **söz oynadıb, aldatmaya çalışmaq**: ağız kullanmaq.
- **söz topluluğu**: tūmcə. cümlə.
- **söz vermək**: qəbul etmək.
- **sözle yayıaraq**: ağızdan ağıza.
- **sözsüz süssüz**: bəzək düzəksiz. olduğu kimi.
- **sözü keçən**: qolu uzun. güclü. nifuzlu.
- **sözün özü**: anasöz. başsöz.
- **sözün tutmayan**: kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqaş.
- **sözündən, üstəsindən, əhdindən, öhdəsindən dönmək, caymaq**. pozmaq.
- **sözünə uymaq**: ağızına baxmaq. sözündən çıxmamaq.
- **sözünü etmək**: anmaq. zikr etmək.
- **toxsözlü**: sözü aydın, kəsin olan.

- **üzünə söz gətirmək**: çanaq açmaq, tutmaq.
- **söz keçirmək**: buyruq yeritmək, dinlətmək. keçirmək.
- **söz almaq**. qovl almaq.
- **sözləri alt üst, dal qabaq etmə**: çaprazlama.
- kitabın **sözü**, **sözün** kitabıdır.
- " bismillah " " biri varıdı biri yoxudu " kimi, gələnek olaraq, bir işi, danşığı, nağılı başlayanda deyilən, alışılmış **söz**: döşəmə.
- **boş söz**: düşüncəsiz, anlamsız söz.
- **boşsözçülük**: sözlərlə oynamaq.
- **bütün söz dağarcığın işlədərək**: dilinin döndüğü dək.
- **çatal söz**: iki anlamlı söz. - **iki anlamlı söz**: çatal.
- **çox adlanmaq, sözü edilmək**: dillər ertəyi, nağılı olmaq: dillərdə dolanmaq.
- **çox boş sözlü**: çənə. gevezəlik.
- **çox qaba, çirkin söz**: ağıza gəlməz. dilə alınmaz.
- **dalısında sözlər söylənilmək, gəzişmək**: dilə düşmək.
- **sözlə yapılan qavqa**: ağız qavqası. dil dalaşı.
- **sözün tutmazlıq**: dönəklik. bəd qovlluq.
- **dik söz**: tərs, iti, batıcı söz.
- **dildən söz gələr, beldən oğul gələr, əldən iş gələr**.

- **dişi söz:** yumşaq.
- **sözünü keçirmək:** dinlətmək.
- **yerində, sözündə durmaq:** dirəşmək. bərkinmək.
üstələmək. israr etmək. sabit durmaq.
- **dizisözlü:** düzgün, dil quraqların güdərək söz söyləyən.
- **əksitici, yaman söz:** bok pox. - pox gədə. - **pox** gədənin biri **pox**.
- **kötü söz söyləməmək:** dilinə sağlam olmaq.
- **qalıblaşmış söz:** deyim. adlama. yaspalaq. yapsalaq. istilah.
term.
- **qapalı olaraq söz çarpmaq:** toxundurmaq. işarə etmək.
- **özü bir sözü bir:** üz bir öz bir: dil bir, sin bir.
- **söz bitər bitməz. diyər deməz. dər deməz.** toxdasız. ha
birə. durmadan. durağlamadan. gecikdirməksizin. həməən.
dərhal.
- **söz çoxluğu:** söz çoxulu, çoğulu, çoxluğu, cəmi.
- **toxunaqlı, sancaqlı söz söyləmək:** çimdikləmək. çimdik
atmaq.
- **söz götürməz:** birdamar. təkdamar. sırtıq. üzdən gedməz.
qara astar. qarastar. inad. gödən.

- **sözdən könül qırıqlığı**: dil yarası.
- **sözə başlamaq**: dil açmaq.
- **sözle iyicə paylayıb, sögmək**: dillə donatmaq.
- **sözle yapılan qavqa**: ağız qavqası: dil dalaşı.
- **sözü, buyruğu, hökmü keçmək, yerimək**: borusu ötmək.
- **sözün şaşırmaq, çaşmaq**: dil olaşmaq.
- **bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq**: tikiş tudduramamaq.
- **boşboş sözlər**: tırratırıqlar. dırradırlıqlar. dırdırıqlar.
- **boşboş sözlər söyləmək**: tırrıqlanmaq. dırdırıqlanmaq. tırratırıqlanmaq: dırradırlıqlanmaq.
- **söz vermə**: duraq. qovl. peyman. əhd. and.
- **kəsin (qəti) söz verən**: kəsib atıcı. cazim.
- **böyü tikə ye, böyük söz demə**.
- **sözbaşı**: bismillah.
- **bir sözün biçilərinin (hərflərinin) yerini dəğişərək, yeni bir söz törətmək**: evirtim. çevirtim. evirməcə. çevirməcə. anaqram. qəlb.
- **əli beldə, dili sözdə**: hər çeşit qulluğa hazır.
- **əsgilər sözü**: atalar sözü.

- **söz dinləyən**: sözə baxan. üzü yola. əslək (**< əsmək**). enik. yenik. müti'.
- **yazıları bir olub, dəğişik anlam daşıyan sözlər**. əşşəsli.
- **söz edmək**: söyləmək. sözləmək. sözə girmək, keçmək. demək. deymək (**dey < metatez > eyt**) eytmək. eyitmək. ayıtmaq. aytamaq. ifazə edmək. danışmaq. qonuşmaq. dilini çözmək. anlatmaq. bəlırtmək. nəql, rivayət edmək. zıkr edmək.
- **sözə girmək, keçmək söyləmək. sözləmək**: söz edmək. demək. deymək (**dey < metatez > eyt**) eytmək. eyitmək. ayıtmaq. aytamaq. ifazə edmək. danışmaq. qonuşmaq. dilini çözmək. anlatmaq. bəlırtmək. nəql, rivayət edmək. zıkr edmək.
- **sözü ağızında əvələmək, gəvələmək. əğələmək, dolaşdırmaq, çeynəmək**.
- **sözü dolaşdırmaq**: evirib çevirmək.
- **hər nəyi söz eləmək, qurdalamaq**: duvarda çatlaq axdarmaq bacadan çatlaq axdarmaq: qurdalamaq. xaşxaş deşələmək, mətələmək, bitələmək.
- **soğuş soğuş sözlər söyləmək**: əsmək. əsdirmək.
- **söz daşıyan, ara pozan**.
- **söz daşımaq**. kovçamaq. ara pozmaq: fitləmək.
- **söz, oranş, oran, qərar verməmək**: orancmamaq.

oranmamaq. könül gəzdirmək.

- **kimsənin sözüne gəlmək**: keçim, sınav, olaydan sonra kimsənin sözüne inanmaq, sözün qəbullanmaq.

- **sözümə gələcəksən, olar ki çox gec ola, birdə yağa, bize axa, bu nol dola**: mən deyənə çatacaqsan, iş işdən keçmiş olar.

- **qazuq sözlər**: saçma danışıqlar.

- **oxşama sözü**: iki gözü.

- sözüzü **sapaqsız iğnəsiz** söyləyin: bucaqsız. burcaqsız. quşəsiz. kinayəsiz. **1.** gəpil. gəpəl. qovl. hərf. kəlam. **1.** im. danşiq. parol. qovl. bir görüşü, oyunu fikri göstərən qısa, çarpıcı söz. - **imimiz yadında!, ya alım, ya ölüm (alım: qazanc).** **1.** qarqış sözü. - **sonu olsun**: sonu ərsin: sonu gəlsin. yox olsun. ölsün.

- **başqa sözlər**: yani. yə'ni. yaniki. yaniki. demək ki. diyəsi. **1.** söy. gəp. dem. demə. nəm.

- **adı olmasına qarşılıq (rəğmən) görevini, etgini yerinə gətirməyən. sözün edib, işdə, is izi bulunlmamaq**: adı var özü yox.

- **adından söz edinmək, danışılmaq**: adı keçmək.

- **gül verib çox gören, gün verib, işiq verməyən, söz verib**

edməyən, yanğısız sorular verən.

- **iki sözü bir araya gətirəməmək:** iyi, düzgün, açıq
qonuşamamaq.

- **(alqış, yarqış, iyi dilək sözü)** - qaqılmadan açılın, günün
çixsın saçılın. **1. söylənti. rivayət.** - **anlatan** köçər, söz
qalar. **1. söylət. sözlət.** savat. savlat (< **savmaq**). qonut.
qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş.
deyləş. aytiş. aytaş. eytiş. dinləniş. dinəliş. dilləş. abat.
düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt.
çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət.
qəbul edməmə. e'tiraz.

- **acı iti, qaba saba söyləyibdə, dadlı dadlı sözündən**
qalmamaq: çalba deməsində, çalva (halva) yeməsində
bilmək.

- **ağıza düşmüş bayat söz:** çəgnək söz.

- **ağzı yırtıq, söz saxlamaz:** kavanoz.

- **alaya, gülüncə, gülüncə, suçlanmağa, qınanmağa,**
yanmağa yeraçan, imkan yaradan söz, davranış: işgi. inci.
bara. - **inci, işgi bıraqmaq, qoymaq, düşürmək, salmaq:**
bara qoymaq.

- **almaq vermək, bazarlıq, sözün çoxu azarlıq.**
- **anlamsız söz:** gəpgüp. kəmküm. nəmnüm.
- **anlaşılmaz sözlər söyləmək:** qadır qudurlamaq - dili anlaşılır, **qadır qudurlayıb** durur.
- **aralarında söz çıxmaq:** araları pozuşmaq, soğuşmaq, dəğmək. qaçqırmaq. qaşqırmaq.
- bir arpa dəğiş (qəder) boyu var, **harda olsun sözü var.**
- **bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək, varışmaq:**
uzlaşmaq. yuzlaşmaq. yüzləşmək. üzləşmək.
sazlaşmaq. saziş edmək.
- **birbirindən gözəl sözlər sözləmək:** ağızından inci saçmaq.
- **çirkin görse, gözü yatsama (danma), söz eşitsə, qulağı.**
- **danışma yeri gəlmədən, apardı, sözün dinlədən.**
- **dolayı söz anlatma. (dolaylı: kinayəli).**
- **durmada söz, sav sorağında olan kimsə:** qulağı dəlik, deşik.
- **gizili söz, davranış:** im. rəmz.
- **heç kimin sözün, öğüdün ipləmədi:** saymadı, aldırmadı. - yaşlılardan **ipləməz** öğüd.
- **hər qafadan bir səs, hər ağızdan bir söz çıxma:**
qaramaqarışlıq. pozğunluq. düzensizlik.

- **iki söz bir bazar**: işi uzatmadan.
- **iki sözü aralığına qoyulub, birbirinə bağlayan cızıq**: qaş.
- **iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış**: altından qaçıla bilən yol. kəsnitsiz. kəsiniksiz. kəsərlik daşımayan. qaypaq. qaçamaqlı. qərarsız.
- **könül qıracaq, əzib üzəcək ağır söz**: iri söz.
- **qarnı tox, sözü yox**.
- **qarşısındakın qızdıracaq söz demək, deyişməyə çağırmaq**: qarşı qarşı söyləmək.
- **qatlı, qat qat olan, burşuq, bükrük söz, iş**: qantıl. qantın. qantam. qantama.
- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz. (olmaz)**.
- **nərsənin sözün etmək**: qapı açmaq.
- **sözə başlamaq**: qapı açmaq.
- **önünə gələn sözlərə əşitlik, əşdəğərlik anlamı qatar**:
izo_(yunan). iso_(latin).
- **özünə tutanın tapıb, sözünə uyanın yapıb**.
- **söz dinləməmək**: qafasının dikinə gedmək.
- **söz dinləməz**: qulağı paslı.

- **söz yığan**: qulağı aslaq. qulağı səsdə.
- **söz dinlər**: qulaqverən. qulaqverər. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulluqçu. tapınlı. tabınlı. tapınar. uyar. uyan. uyucu. müti'. itaətli.
- **söz eşitmək**: qulağına batmaq. qulağına keçmək.
- **söz eşitmək**: qulağına batmaq. qulağına keçmək.
- **söz eşitməz**: qulağı tüklü.
- **söz verdin tutmadın, hər yerə parçalanmaqdan bıqmadınmı.**
- **söz verib söz almaq: sözləşmək. gəpilləşmək.**
gəpəlləşmək. qovllaşmaq. danışmaq. qanışmaq. anlaşımaq.
qaratlaşmaq. qıratlaşmaq. qərarlaşmaq. qovl o qərarlaşmaq.
təvafüqləşmək.
- **söz, ögüt dinləməz**: öz bildiyin yapan. danzaq. danğzaq.
qanzaq. qanğzaq.
- **sözə baxan**: üzü yola. ıslaq.
- **sözə baxım**: tölək. dölək. yumşaq başlı. başəğər. uyan. enik.
yenik. müti'.
- **sözün canın atladı**: itirdi.
- **sözün verdin, işin yap, qaşiq oydun, sapın yap.**

- **sözündə işində dayanıqlı, duraqlı olmayan:** əsmər.

oportünist.

- **üstü qapalı söz, davranış:** imgə. dolay. dolayı. qıraq. yankı.

kinayə.

- yanağı **sözə**, yanağı **yanıt** gerek: gözəl sözə, gözəlcə cəvab

gerek.

- **yüngül sözlü, süycü (şirin) dillim.**

- (alqış. yarqış. iyi dilək sözü). - **qaqılmadan açılısın, günün
çixsın saçılısın).**

söz

1. söylənmiş. söylək. söyləniş. dedik. qovl. ağız. söləş.

1. xəbər. şayiə. - bir **söz** eşitdim: bir xəbər eşitdim. 1. və'd.

təəhhüd. - kendisi **söz** verdi. - o **sözündə** durmaz kişi degildi.

1. uyuşma. qərar. muvafiqət. muqavilə. - aramızda bir **söz**

etdik. - onlar **söz vermişlər:** söz bağlamışlar: alıb vermişlər.

1. bəhs. - ondan **söz getdi**, keçdi. - **söz etmək:** bəhs etmək.

- **söz açılmaq:** bəhsi gedmək. 1. dediçodu. - **söz olmasın**

diyə çəkinirəm. - küçələrə su səpmişəm, yar gələndə toz

olması, elə gəlsin belə gədsin, aramızda **söz olmasın.** 1.

hükm. nifuz. - **atalar sözi:** ataların keçərli sözləri. - **söz**

atmaq: söz deyib içəşmək. sözlə toxunmaq. - **acı söz:** yaxıcı,

xoşlandırmayan söz. **1. öz.** fəlsəfə. - bu işin **özü, sözü** nədir:
bu işin fəlsəfəsi nədir. **1. giley.** şikayət. **1. soy.** bur. xəbər.
söylənti. rivayət. deyiş. diyiş. aytış. ayış. danşıq. görürng.
izah. gəp. əlbəddə. adaq. nişan. kəlam. anlam.sohbət.
sapu. sabu. sabı. sapı.

- **sözsüz:** görürngsüz.

- **damla** söz: çin söz.

- **köksüz təməlsiz, boş uydurma sözlər:** tuti namə.

- **bir sapa sözə inanmaq.** dolmayı utmaq.- mən bu **dolmanı**
utammaram.

- **duzsuz sözlər.**

- **saçma sapan sözlər:** tamat.

- **uydurma söz:** qıtır. yalan. - **qıtır atmaq.**

- **yandan yana söz atmaq, ilişmək:** daş atmaq.

- **sözə aldırmayan:** vurdum duymaz. çabıq anlamayan.

- **söz gəlmək { 1. elçi gəlmək. 1. danlaq, artuq söz eşitmək}.**

- o işi görmə, üzüvə **söz gəlir. 1. sorağ tutulmaq. diqqət**

olmaq. **1. söz atılmaq. - görkülüyə (gözələ) söz gəlir \\ ağac**

başına yel dəgır. - **qınqır** sözü qut ginən: tərsə, qızqın sözü

boş ver. - sözündə durmayan. bədqovl. - **qıyıq** kişi.

- **söz** etmək: **söz bağlamışlar**: qərarlaşmaq. əhdləşmək. qovlulaşmaq. aramızda bir **söz etdik**. - onlar söz vermişlər: alıb vermişlər. - **söz tutmaq**: dinləmək.
- **sözə baxan**: qanıt.
- **verilmiş söz**: bolun. qoyu. qərar.
- **sözə tutmaq**: sözlə oyalamaq.
- **sözün tutmamaq**: sıymızdı. dönük. qırıq. əhdin sındıran. bəfasız.
- **sözün tutmamaq**: sıymızmaq. dönüklük etmək. əhdin sındırmaq. bəfasızlıq etmək.
- **ağzı** dadlı: sözü dadlı, sucuq, şirin.
- **sözü sözdür**: dediyi dedikdir.
- **kəm söz**: kötü, fəna söz.
- **söz atma**: taxılma.
- **boş sözlərlə birinə ilişmək**: sarmaq sən məni **sarırsın** ha.
- **daban söz**: sözdaban.sözün kökü. söztözü. etimoloji. sözün bitir.
- **söz güləşdirmək**: dilləşmək. danışmaq. sözləşmək.
- **sözləri dalbadal təkerləyib qolay diyəmməyən**: kəkə. kəkəmə. - **kəkələmə** cocuq.

- **sözüm ona**: sözüm yabana: dur əz hizur.
- **söz gəli**: **söz gəlişi**: **söz uyu**: ras gələ. düşəri. elə. ittfaqən.
- **sözün əri**: sözündə duran. qovlun tutan. - **söz əri**: danımaqda bacarıqlı.
- **yersiz söz söyləmək**: asma budamaq.
- **söz almaq**: və'd etdirmək.
- **söz ayağa düşmək**: kiçik böyüğü dinləmək. hər ağızdan bir səs çıxmaq.
- **söz abası**: işi söz, lakırdı uydurmağ olan kişi.
- **söz əri**: baş. bos. rəyis.
- **sözün əri**: sözün yiyəsi. sözündə durur.
- **söz kişisi**: söz adamı. söz bacarısı.
- **söz etmək**: **1.** bahana tapmaq. **1.** sözləşmək. qərar vermək.
- **söz başı**: giriş. müqəddimə.
- **söz bir tarı bir**: söylədiyim söylədik. söz birdir.
- **söz bir**: **söz birliyi**: ittifaq. - **söz bir etmək**: ittifaq etmək.
- **söz bitmək**: qərar vermək. müvafiqət əldə etmək.
- **böyük söz**: yekə söz. kibrle söylənən söz.
- **söz çıxarmaq**: işə etmək.
- **düşman sözü**: iftira.

- **söz düşmək**: bəhs keçmək.
- **sözdə**: sanki. quya.
- **sözdən dönmək**: qovlundan çönmək.
- **söz dinləmək**: tabe' olmaq. itaət etmək.
- **söz tutmaq**: ağzına bətləmək.
- **söz keçirmək**: dinlətmək. sözün yeritmək.
- **söz gəlişi**: məsələn. fərzən.
- **söz götürmək**: e'tiraz götürmək, qəbul etmək. qabili tə'riz olmaq.
- **söz qarışmaq**: sözə başqa söz qarışmaq.
- **söz qaldırmaq**: mətrəh etmək.
- **söz kəsmək**: qərar vermək.
- **söz götürməz**: deyəcək yox.
- **sözüm ona, sözüm yabana**: uzaq olsun. ağır ədəbsiz söz deyiləndə söz ortağı bir söz.
- **sözüm sözdür**: sözüm söz olsun: sözümdən, qovlumdan dönməm.
- **söz vermək**: və'd etmək. təəhhüd etmək.
- **sözü yabana** atmaq: saymamaq. e'tibar etməmək.
- **yabana atılacaq söz degildir**: qulağ verilməlidir. doğrudur.

- **söz yox**: e'tiraz yoz.
- **saz söz**: əyləncəli yığva.
- **söz alıb vermək**: bir işi qərarlaşdırmaq.
- **söz yetqüzçi**: söz gəzdiren, gəzdirici. nəmmam.
- **söz yiyəsi**: çavdur. şanlı. üzəli. sərəfli.
- **sözündən** çönən, çevrilən: tanqıldı. və'dəsin pozan. inkar edən.
- **içgi söz**: sır.
- **söz vermək**: savlamaq. və'də etmək. yükünmək.
- **bolmaçı söz**: saçma. palavra. abuy sabuy söz.
- **gizli söz**: dışa söz: sır.
- söz daşıyan: təqoda. dediqoducu.
- **sözü ağzında gəvələmək**: saçmalamaq: yarmalamaq.
- **qoxa söz**: **koka söz**: kompiliman.
- **söz baylıq**: söz xəzinəsi.
- **söz bolmaq**: dartışmaq. münaqişə etmək.
- **söz yürütmək**: **söz etmək**: dediqodu yapmaq.
- **söz lapçıq**: çənəsi düşük. gəvəzə. palavracı.
- **söz qozqamaq**: çox qonuşmaq. ağız açtırmamaq. söhbət etmək.

- **söz salmamaq**: e'tiraz edməmək. səs çıxarmamaq.
- **söz salmay**: e'tiraz etmədən.
- **söz tavusmaq**: söz kəsmək.
- bir-birinə and içərək söz vermək: **andlaşmaq**.
- **söz vermək**: ağuzlanmaq.
- **aybat söz**: dadlı söz.
- **koka söz**: kompiliman.
- **sözü geçmək**: **qolundan gəlmək**: əlindən gəlmək.
- **söz üçün**: məsələn.
- **sözqə bulcutmaq**: lafa tutmaq.
- **sözqə qalmaq**: dediqoduya uğramaq.
- **sözqə qız**: dərin söhbətə girmək.
- **sözqə usta**: gözəl qonuşan.
- **söznü ışıрмаq**: qonuşmaya qatılmaq.
- **söznü səmirtib aytmaq**: sözün becərib söyləmək.
abartmaq.
- **sözü yer yarmaq**: acı qonuşmaq.
- **sözü ötmək**: söylədiğini yaptıрмаq.
- **sözü ötgən**: sözü keçən. sözü dinlənən.
- **sözün avzuna aşama**: yalan söyləməmək.

- **sözün iki qatlatmaq**: bir dediğini iki etməmək.
- **sözün toxlamaq**: sözünü yerinə gətirmək.
- **sözünə tapılmaq**: verdiyi sözde durmaq.
- **sözünə dolu bolmaq**: sözünü tutmaq.
- **söz savutdan güclü**: söz silahtan güclüdür.
- **söz təmirdən ötər**: söz dəmirdən keçər.
- **sözqə iyanma qözqə iyan**: sözə inanma gözə inan.
- **söz qayaqı**: gəvəzəlik. dediqodu. uydurma.
- **söz başı**: giriş söz.
- **söz özgerişi**: dəğişməsi.
- **söz taş**: casut.
- **sözbaşı**: çağrış. düşündürüş.
- **sözçən**: çeçen. sözçü.
- **sözə gəlmək**: anlamaq. dinləmək.
- **sözləm**: cümlə.
- **sözün (tutmaq)**: sözədə durmaq. sözüyerinə gətirmək.
- **sonsöz**: söz sonu.
- **söz qarmaq**: qonuşmaq.
- **sözə çəkmək**: sorquya çəkmək. cavab gözləmək.
- **sözə ü əsləmək**: sözü dinləmək. qəbul etmək.

- **sözə yatmaq**: deyilən sözü qəbul etmək.
- **sözə qoymaq**: söyləməsinə kömək olmaq. meydan vermək.
sən məni **sözə qoy**: sözü ver mənə.
- **söz güləşdirmək**: söz ögüşdürmək: görüşdürmək.
savuşdurmaq.
- **söz ögüş** sözün çoxunansa. çox sözdən sonra. sözün qıyası.
- **söz ögüşdürmək**: uzun söyləmək. görüşdürmək.
savuşdurmaq.
- **söz uçqunmaq**: ağızından söz qaçırmaq.
- **söz uçurmaq** sürətlə xəbər göndərmək.
- **söz yatı** sözün davamı. ardı.
- **söz ər**: (# **ər sözü**: kişi sözü). söyləməkdə birinci. söz batırı (pəhləvan pəmbə). çox söz deyib işə tutmayan malla.
- **adax** bilən can tapar.
- **sözü ayaktu çıxdır**: sözü düz çıxdı. - **söz dinlədən**: ulan.
- sözdən adax alınır.
- **söz ağacı**: tükənmez xəzinə.
- **söz çıxaran**: söz atan. sözləvçi. görüvçü. görüverən.
nəsihətçi.

- **söz söz**: sözə söz. sözbə söz: bir dilin sözlüyü. fərhəng.

- **sözü yaraşdırmaq**: sözü yerli yerində söyləmək. sözçü.

- **sözün qıssası**: qıssacası. uzunsuz. uzatmadan. hasili kəlam. xülasə.

söz	atalarsözü, atar sözü : sözün için söylər.
sözalan	casus. casut. dilaç. dilmaç. dilalan. karaqah.
sözbaşı	giriş. başlanqıç.
sözbay	(söz bay) . söz zengini.
sözbaz	söz dərləyən. söz daşıyan. qoğucu. sözçül.
sözbir	(söz bir) . 1. doğruluq, dürüstlük, söz birliqi, düzlük. sədaqət. 1. uyuşuq. müttəfiq. sözləşik.
sözbiri	uyuşma. sözləşmə. ittfaq.
sözcəğiz	sözqiyə.
sözçi	1. dilmac. soxənvər. 1. mö'təriz. e'tiraz edən.
sözçü	1. dediqoducu. 1. xəbərçi. jurnalist.
sözçü	savçı . deməç. deyimçi. tə'birçi. ifadəçi. danışan.
sözçül	söz dərləyən. söz daşıyan. sözbaz.
sözçülük	danışan.
sözçümək	şağıçımaq. çaqmaq. qeybət etmək.
sözde	quya. eləbilki.

sözdinən	sözduyan. qulaqasan. qulaq salan.
sözduyan	sözdinən. qulaqasan. qulaqasan.
sözduymaz	qulaqasmıyan. qulaq sallamıyan.
sözə	sözqəli.
sözəl	ləfzi.
sözən	çəçən. xətip. konuşan.
sözənqri	sözəngri. saçma sapan söyləyən. əngə verən. danışqan. gəvəzə.
sözənqür	sözəngür. qonuşan.
sözər	sözəri. söz ər. kişi. sözünün əri.
sözəri	sözər. söz əri. kişi. sözünün əri.
sözgəlişi	tutalımki. bilfərz.
sözqəli	sözgəli. sözə.
sözqən	sözgən. oynaq. duraxsız.
sözqəsmə	söz kəsmə. - qız alıb söz kəsmə: qız bitirmə. qız çıxarma. gəlin edmə. əğd. nikah.
sözqiyə	sözcəğiz.
sözlə	söylə. 1. degil. deqıl. denə. de. ayt. ayta. 1. ağızdan. şifahi. 1. danış. - döğdün qapını, gözlə, elçi getdin <u>sözlə.</u>
sözləm	sözləmə. ixtar.

- sözləmə** **sözləm.** 1. sözə girmə. ifazə. 1. ixtar.
- sözləmə** **sözləmə. sözləşim. söyləşmə. söyləşim. eytişmə. eytişim.**
deyişim. deyişmə. aytışim. aytışma. qonuşum. qonuşma.
diləşmə. diləşim. dartışim. dartışma. çəkişmə. çəkişim.
gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə. diyalog. cədəl.
- sözləmə** sözlük.
- sözləmək** (süzdürmək. soxlamaq; axıtmaq). (z < > y) **söyləmək.**
söqləmək (q < > ğ) söğləmək. söqləmək (ğ < > x) >
(söxləmək > söxən (fars)).
- sözləmək** 1. söyləmək. qonuşmaq. 1. danışiq. söyləş. məqalə.
- sözləmək** 1. sözə girmək. ifazə etmək. 1. söz etmək. söyləmək.
eytmək. ayıtmaq. eyitmək. aytamaq. danışmaq.
qonuşmaq. 1. gəpləmək. demək. nəmləmək. 1. **sözə**
girmək, keçmək. söz etmək. demək. deymək (dey <
metatez > eyt) eytmək. eyitmək. ayıtmaq. aytamaq. ifazə
etmək. danışmaq. qonuşmaq. dilini çözmək. anlatmaq.
bəliitmək. nəql, rivayət etmək. zikr etmək.
- **birbirindən gözəl sözlər sözləmək:** ağzından inci saçmaq.
- sözlənmək** söyləmək. söz açıqlamaq. - ged sözüvü ona **söylən.**
- sözlənmək** söz vermək. bağlanmaq. mütə'əhhid olmaq.

sözləş	söyləş. müşavirə.
sözləşçi	söyləşçi. ayıtışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytlaşçı. eyitşici. eyləşçi. eytəşçi. diyləşçi. deyləşçi. değləşçi. danışan. qonşan. gəpləşçi. gurrunğçü. gürrünğçü. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi.
sözləşi	söyləşi. ayıtış. aytaşı. aytayış. aytlaş. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. diyləşi. deyləşi. değləşi. danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.
sözləşik	uyuşuq. sözbir. müttəfiq.
sözləşiq	sözləşik. söyləşik. gəpləşik. deyləşik. nəmləşik.
sözləşilməz	anlaşılmaz. qəbul olunmaz.
sözləşim	söyləşim. sözləmə. söyləşmə. 1. eytişmə. eytişim. deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. qonuşum. qonuşma. diləşmə. diləşim. dartışım. dartışma. çəkişmə. çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə. diyaloq. cədəl. 1. bağlaşma. bağlaşım. bağlaşış. bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım. uyuşma. uyuşum. uyuşuş. anlaşma. anlaşım. anlaşış. antlaşma. antlaşım. antlaşış. ittifaq.

- sözləşiş** **sözləşim. sözləşmə.** bağlaşma. bağlaşım. bağlaşış. bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım. uyuşma. uyuşum. uyuşuş. anlaşma. anlaşım. anlaşış. antlaşma. antlaşım. antlaşış. ittifaq.
- sözləşmə** 1. çalğış. çalış. maarizə. mücadilə. 1. ittifaq. birlikdə söz vermə. 1. and, bağlantı. bağaç. bağic. bıçiq. bəçik. bıçğaş. və'də. əhd. 1. gəlişiv. anlaşma. 1. söyləşmə. birləşmə. andlaşma. toxuvar. muqavilə.bağlaşma. uyuşma. bağdaşma. ittifaq. şərtnamə. 1. uyuşma. sözbiri. ittifaq. 1. ülgü. tuturğu. tutqur. tutraq. tutqar. əhd. pəyman.
- sözləşmə** **söyləşmə.** 1. qəرداد. ölçüşüm. ölçəşmə. oranma. oranş. anlaşma. 1. oranc. oran. qərar. 1. qovl qərar. antlaşma. 1. muqavilə. təəhhüd. anqajman. 1. gəpil. gəpəl. qovl. danışıq. qanışiq. qanışma. anlaşma. qarat. qırat. qərar. qovl o qərar. təvafüq. 1. qəرداد. - iş **sözləşməsi:** qəردادnamə. 1. **sözləşiş. sözləşim.** bağlaşma. bağlaşım. bağlaşış. bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım. uyuşma. uyuşum. uyuşuş. anlaşma. anlaşım. anlaşış. antlaşma. antlaşım. antlaşış. ittifaq. 1. deyişmə.

qarşışma. aytışma. atışma. muşairə. 1. kontrat.
muqavilə.

sözləşmək

1. söz edmək. qərar vermək. - bu işə görə kimsə ilə
sözləşmək olmaz. 1. bir birinə ağır pis sözlər söyləmək. -
dünən aramızda bir baləcə **sözləşmə** oldu. 1. bağışlamaq.
bəğimləmək. qarara varmaq. qərar vermək. anlaşımaq.
qararlaştırmaq. tilləşmək. ağız birliyi edmək. anlaşımaq.
1. bəqmək. ilqışmaq. əhdləşmək. söyləşmək.
qonuşmaq. 1. söyləşmək. söz gürəşdirmək. bəsləşmək.
bəsələşmək. dalaşmaq. 1. söz güləşdirmək. dilləşmək.
danışmaq.

sözləşmək

söyləşmək. 1. antlaşmaq. anlaşımaq. antlaşmaq.
ölçüşümmək. ölçəşmək. oranmaq. orancmaq. qərardad,
maahidə bağlamaq. əhdləşmək. 1. kəsinmək. biçişmək.
qərarlaşmaq. 1. savlaşmaq. ilətişmək. ilətşimək.
iltəşinmək. iltəşişmək. xəbərleşmək. 1. dilləşmək. 1.
deyişmək. qarşışmaq. aytışmaq. atışmaq.
muşairələşmək. 1. bağlanqışmaq. əhd edmək.
əhdləşmək. antlaşmaq. ağızlaşmaq. anlaşımaq.
sövləşmək. söz gürəşdirmək. söz savaştırmaq. 1.

dırlaşmaq. cırlaşmaq. 1. ayıtışmaq. aytaşmaq.
 aytayışmaq. aytlaşmaq. eyitişmək. eyləşmək.
 eytəyişmək. diyləşmək. deyləşmək. değləşmək.
 danışmaq. qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək.
 gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs
 edmək. 1. qonuşmaq. ayıtışmaq. aytaşmaq. eyitişmək.
 eytişmək. deyışmək. 1. söz verib söz almaq. gəpilləşmək.
 gəpəlləşmək. qovllaşmaq. danışmaq. qanışmaq.
 anlaşmaq. qaratlaşmaq. qıratlaşmaq. qərarlaşmaq. qovl
 o qərarlaşmaq. təvafüqləşmək.

sözləştirmə **söyləşdirmə. sözlətmə. söylətmə.** danışdırma.
 dilləndirmə. dillətmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.

sözlət **söylət. söz.** savat. savlat (< **savmaq**). qonut. qarşıq.
 qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş.
 aytış. aytaş. eytiş. dinləniş. dinəliş. dilləş. abat. düşüt.
 salıt. qayşaq. gırmıt. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt.
 çıpqıt. çəmgıt. kəmgıt. qafa tutma. muxalifət. qəbul
 edməmə. e'tiraz.

sözləti **söyləti. sözlü.** savatlı. savlatlı (< **savmaq**). dinəli. dilləti.
 diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı.

eytişli. qonutlu. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı.
 düşütlü. salıtlı. girnıtlı. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı.
 çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif.
 qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

- sözlətmə** **söylətmə. sözləşdirmə. söyləşdirmə.** danışdırma.
 dilləndirmə. dillətmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.
- sözlətmək** **söylətmək. deditmək.**
- sözlətmək** **söz vermək. adamaq: biçitmək. kəsitmək. əhd, və'd**
 etmək. qərarlamaq. qərarlaşdırmaq.
- sözləyiş** **söyləyiş.** söyləmə yolu. deməyiş. deyiliş. deyiş.
- sözli** **1. öncədən öyrənmiş olan. 1. gileyli. şikayətli.**
- sözlü** **söyləti. sözləti.** savatlı. savlatlı (< **savmaq**). dinəli. dilləti.
 diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı.
 eytişli. qonutlu. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı.
 düşütlü. salıtlı. girnıtlı. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı.
 çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif.
 qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- sözlü** **şifahi.**
 - **sözlü gündə:** sözü verilmiş gündə. çağışaçağına. çağışaçağında.
 günügünündə. sürüsüründə. vaxtivatında. tam günündə.

- **sözlü olmaq**: ağrı yanğmaq. gileylənmək. şikayətlənmək.
- **sözlü sav**: şifahi xəbər.
- **sözlü sınav**: şifahi imtahan.
- **sözlü soru**: şifahi sual, isti'zah.
- **söz uzatma**: bəsti kəlam.
- **sözü keçən**: məzkur.
- **sözü qısa kəsmə**: **sözün qıyası**: məxləsi kəlam.
- **sözü qısa kəsmək**: təlxis etmək.
- **sözüm ona**: quya.
- **(sövmə sözü**:geçgin. keçgin. rədd olası. dəf' olası!. itiləsi).
- **sözünü etmək**: bir nərsədən qonuşmaq. bəhs etmək.
dəğinmək. təmas etmək.

sözlüq

sözlük. 1. söylük. söz söz. sözə söz. söz bə söz: bir dilin sözlüyü. 1. sözləmə.

sözsüz

- mütləqə. şübhəsiz.
- **sözsüzdə**: mütləqə. əlbətdə.
 - **mən sözsüz barılıqma**: mən mütləqə gidecəyim.
 - **bu sözsüz oldu**: bu şübhəsiz odur.
 - **iş sözsüzdə boşallıqdı**: iş mütləqə (əlbətdə) bitəcəkdir.

- söztə** - geri qaradır qara, dönmə geri, keçmişin, sözdə yoxdu yeri.
- uyqulanmayan, işlətilməyən, işə, fəaliyyətə tökülməyən, sözdə qalan danışıq: gəpil. gəpəl. qovl.
- söztə** sözdə. çola. bir nərsə işləyə bilməyən. bəcəriksiz.
- söztən** sözdən. məsələ. örnəğin.
- söztəpər** gəvəzə. boşboğaz.
- söztəş** sözdəş. sözləş. sözləşik. müxatəb.
- sözü** - **sözü ağzında qalmaq**: çaçığmaq. çeçikmək. tıxanmaq.
- sözüntən** - **arvadının sözündən çıxmayan**: qadın ağızlı. qarı ağızlı. arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın ağız. qılıbıq.
- su** - **axar su**: çay. arğa. arğav.
- su** - **avıl suv**: **avğıl suv**: **avilus**: mə'dən suyu.
- su** - **çalt axan su**: axqır.
- su** - **su qaldıran**: axıçı. axçı.
- su** **1.- su**: sı: kimi. (- **süpürge otusu**: **süpürge otu kimi**). **1.**
- SIVI. - **iç orqanların sıvı**, **su salması**: dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə. - göğüs **dumağı**. - bağırsağ **dumağı**. - burun **dumağı**.
- **arx, su yolu açmaq**: kəritmək. gəritmək. qarımaq.

- **basıqsu: bəsiqsu:** soğutulmuş su. bəsilmiş bəslənilmiş bütri suyu. pərvəri su.
- **başına qaynar su tökülmək:** olmasın durumla qarşılaşmaq.
- **su çatı.**
- **su almaq:** su yapmaq. yağunmaq. yıxanmaq.
- **şor su:** acı su.
- **su daşğını:** su tuqyanı. (< tuq: dolu).
- **su yolu:** arx. axar.
- **su ambarı:** sarnaç. birikə. birkə.
- **su basqını: su basqıncı:** sel.
- **su qara:** bəhr o bərr.
- su be su:** yer yer. yer bə yer.
- **açıq su:** aynız.
- **ağız suyu:** imrənmə.
- **ağzın suyu axmaq:** çox imrənmək, ləzzətlənmək.
- **aralarından su süzməmək:** çox iyi ilişgide olunmaq.
- **bağlanmış su:** donmuş su.
- **durqun suyun çıxan yeri, axar suyun tökülən yeri:** ayaq.
- **kiçik axar su:** ayaq.
- **gözü su içmək:** gözü kəsmək. ağılına batmaq.

yapabiləcəyinə güvənmək. cürət etmək.

- **gülsuyu**: gül arağ.

- **kiçik axarsu**: suycıq.

- **qarasuları**: bölgə (məntəqə) suları.

- **qarasu**: ağır, lam axan su.

- **mysdən, qılıpılı kiçik su qabı**: paxrac < bağrac.

- **su çulluğu**: yabanı ördək çeşiti: bağırtlaq.

- **su qoy**: süz.

- **səğliq suların olsun**: saatların olsun.

- **sıcaq su qaynağı**: qormıq (< qor: od). qaplıca. qapcıq.

çərmik. ılıca. yılıqca. qaşqoz. hamam.

- **su axıntısı, topraqı aşındırdı**: yemək. yoxalamaq.

aşındırmaq.

- **su çevrinti**. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su

çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qatalaq.

- **su çəkən**: suçu. tulumbaçı. mirab.

- **su çəkmək**: somurmaq. sormaq. sorğacmaq. öpürdənək.

öpürdənəmək. öpürmək. hopmaq.

su çəkmək: suva çəkmək.

- **su fısqıran**: fısqıdaq.

su quşu: quba qaz. qu.

su səpən: süzgeç. abpaş.

- **su tökünmək: su tutmaq:** yuvunmaq.

su yolu, ayağı: güh. güng. apara. abara.

- **sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək:** çalxamaq. yalxamaq.

yexalamaq. yıxamaq. yılxamaq.

- **sutökülən yer:** ayaqyolu.

- **suya daldırıb çıxarımaq:** çırpılmaq.

- **suya gedmə:** 1. yeni parçanın yuvulunca çəkilməsi,

daralaması. qısalması. 1. əməyin, zəhmətin havıya gedməsi.

- **su səpmək:** su vurmaq. yumşatmaq. təsgin vermək.

yatışdırmaq.

- **suyun çalxatısı:** çırpıntı.

- **yerdən fışqırıb çıxan su:** çağlayıq. qaynarca.

- **başı üsdə suya dalmaq:** şirzələmək. şirzə gedmək.

balıqlamaq.

- **bel suyu:** bel. ağ. atıq. gəlmik. məni.

- **çay yatağının dik bölümlərində, suyun iti axtığı yer:**

çağlarca.

- **yuğuntuqan arda qalan paslı, kirli su:** bulaşlıq. pəsab.

- **su yolu: yeraltı dar yol:** güh. güng. kəriz. avqun. oyqun.

kanal. kanalizasyon.

- (yuğunmuş nərsni) **suva çəkmək**: durulamaq.

- **ağzı dar, gen qarınlı tüng, su qabı**: deşdi. deşlik > təsdi.

- **bir bardaq suda fırtına qoparmaq**: kiçik bir sorunu, məsələni böyütmək, gurlatmaq.

- **bir içim su**: bir gözəl: çox gözəl. iyicək.

- **bir qaşiq suda boğmaq**.

- **dəğirman suyu hardan gəliri**: gəlir qaynağ hardandır.

- **dənizə su daşımaq**: gərəksiz nərsə yapmaq.

- **dirlik suyu**: yaşam suyu: bənqu suyu.

- **gəlged suyunun alçalıb çəkilməsi**: düşgü. cəzr.

- **su borusu**: küng. güng. güh(< kövüng < kov: kav: oyuq).

borya.

- **su sığırı**: camış < çimşik < > çimiş (< çimmək). kömüş.

gömüş.

- **su tökünmək**: yılınmaq. yuğunmaq. üzünə, üzərinə tökmək.

- **su dolabı, çərxi**: dönmə dolab.

- **su tulumbası**: əmmə basma.

- **sudan ayran alınmaz**: iki ayaq bir tay başmağa sığışmaz.

bir qoyundan iki tuluq alınmaz.

- **təsdiyi qıranda bir, suyu gətirəndə bir**: iyi ilə pis, itik

qazanc birgə tutulur.

- **yassı su qabı**: çotara. çovtara. çovara. kovara (< **çov. kov**:
oyuq. boş).

- **acı su**: çoraq. şoraq.

- **damıtıq su**: muqəttər su.

- **sudan havadan danışmaq**: gəvəzələmək. çənə çalmaq.

- **tökmə su**: qaynaqdan olmayıb, sonra tökülən su.

- **bir dəlikdən axan suyun çıxardığı yüngül, yumşaq səs**:
fısır.

- **bol su, sıvı axma səsi**: fışır.

- daşıma **su** ilə, dəğirman dönməz.

- **eşşək sudan gələsiyə**: çox uzun sürə.

- **əsgü qaynağdan (kor bulaqdan) su gətirmək**: əsgü xərmən
savırmaq. əsgü dəfdərləri qarışdırmaq. keçmiş, ölmüş soruları,
yenidən qaynatmaq, ortaya çəkmək.

- **su kağız**: dalığan. filiqran. - **su fışqırtan, püskürən ayqıt**:

fışqırıq. püskürük. - **su yolu**: oğlıq. oylıq (**oğulmuş, oyulmuş
yer**). evlək. ivlək. yivlək.

- **calanan su, qaba dolmaz, əsgü dos, düşman olmaz**.

- **dirixsu: dirimsu: bənqusu:** abi həyat.
- **eşşəyi toya çağırmişlar, " ya odun əksik, ya su" demiş:**
böyük yerdən, gözlənmədik bir böyük sovğət alanda, onun nədənin düşünməli.
- **əlinə su tökəməmək:** dəğərincə, ondan çox aşağı olmaq.
- **gillisu:** su topraq. yerüzü.
- **həvəhdə su dögmək:** boşuna uğraşmaq.
- **su gəlmək:** su axmaq.
- **suyn gölə tökülən, qoyulan yeri:** göl başı. gələğən.
- **acı su: acus. 1.** acı yaş. göz yaşı. **1.** acus. araq. çaxır.
- **çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yanılmacı,**
yahatmacı, aldatmacı: ilğim. yalğın. pusarıq. salğım. yolax.
sağın. sanğın. sərab.
- **dərin olmayan su yolu:** arx < yarq <> yarıq. yarqı.
- **qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.**
- **soyuq su içmək:** çalva (halva) yemək: aş içmək: kötü bir duruma düşmək.
- **su birikmək:** gölərmək. göllənmək.
- **suvaq su alır (içir), könül qan alır.**
- **yolsuz, yol aşınmaz, kovasız su daşınmaz.**

- **bir çuxurluqda yığılıb qalan su:** qandağ. qağ.
- bu gün **içə içə suya** qandım (doydum).
- **gərək görməmiş iyid olmaz, su görməmiş çəlik olmaz.**
- **xoca suyu: qoca suyu:** arslan sütü. raki.
- **kan, mə'dən suyu:** qara.
- **qara su:** ağır, güclü, gur axan su.
- **bir ölkənin əğmənliliy altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti:** qara suları.
- **suda yumurtlayıb, quruluqda yaşayan qurbağa:** qara qurbağası.
- **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü:** topraq. qara.
- **qarasu:** ılım ılım, şağıdamaz çağıldamaz axan su.
- **su çıxan yer, göz:** qaragöz.
- **su yolundan açılan qol:** qaragöz.
- **yer yer su dolu çöküntülər:** qaragöz.
- **qaba su:** kehreli, kirəcli su.
- **su qabağı:** içi boş, böyük qabaq çeşiti.
- **su qabı:** qabac. bardaq. istəkən.
- **qar suyu:** qarlıq.
- **sınıx könül, saxlamaz sevinc, sınıx küzə necə saxlasın**

içində su.

- **su çevri:** çağlaq. çağraq. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq.

sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl.

- **su çevrintisi:** çevrinti. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq.

tərsin. əğrim. girdman. qasırğa. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq.

dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik. çevri.

çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur. devirin. devirim.

çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dalqa. qatlaq.

çevrik. dolab. çəkrək. çəkəkək. çəkcək. dönək. qancıq.

dönəməc. ivlək. evlək. çəvlək. çövlək. çölək. girdağ > girdab.

- **axar suyun daşması:** qaqın.

- **içində buz parçaları olan su:** qağaş. qağış. qığış. qağıştı.

çağaş. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı.

- **suyun bol bol, gurultulu, iti axma səsi:** çağış çağış. qaqış

qaqış. qağış qağış. carıl carıl. şarıl şarıl.

- **axar suyun arxaya dönmüş durumu, öz üzərinə**

çevrilməsi: çevrik. çevriş. çövrük. çövrüş. girdat. girdağ.

sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti.

tərsin. girdab. qanğıl. qaqnıq. qağnıq.

- **daşlaq qayalaq yatağlı çayların, ırmaqların, yaxud buz**

parçalı axar suların çıxardığı səs: qağaş. qağış. qığış.

qağıştı. çağaş. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı. - gündüz gecə, gur axan çaylar **qağaş qağaş qağışlayır**.

- **su birikən çuxur**: kav. qaq.

- **suların qaynaşib axtığı daşlı yer**: qaqraq.

- **axar suların iti, çalaq axan yeri**: ivinti yeri.

- **axar suda yumaq**: axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.

- **axar sularda gəmilərin qımıldamasın əngəllədən sərt**

axıntı, çağlaşiq, qayalıq: dəmir qapı.

- **cam qırılıb, su tökülmüş, iş işdən keçmiş**.

- **dəniz, su içində gizli olub, suyun üzünə yaxın, suda üzənlərə, gəmi, qayığa kəsit, zərər toxundura bilən qaya**: kor qaya.

- **gənclərin tapatın (həvəs. dəlilik) doyurmaqla yatırmaq gərək, susuz qalib, susamışı, su ilə qanırmaq gərək**.

- **söğmə tikani, sevgi gülündən su içər, orax gəlsə, kollu güllü biçər**.

- **altın gümüş suyuna** endirilmiş qablar.

- **astarlı üz, islanmaz, su görməyən, çırmanmaz**.

- **bir gölün suyu, bir dibin qolu olmaq**: bir kökdən, qılıqdan xuydan olan.

- **buzlu su**: içində buz parçaları olan su: qağaş. qağış. qığış.

qağıştı. qığıştı. çağaş. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı.

- **çöldə, bayırda, quraqlıqda su ilə dolu çuxurlar:** qarlıqlıq.
qarqlıq.

- **dənizli, sulu yerləri örtən bodur (külə, topul) ağaccıq:**
qaran.

- **dəri su qabı:** tuluq. kavuz. məşg.

- **gəlged sırasında, sular çəkildiğində, dənizin durumu:**
enik dəniz.

- **gəlin çörəyimdən kəsin, suyumdan için (gələn qonağa
söylənən qarşılama sözü.).**

- **gözün suyun çəkmək:** tökmək.

- qadana (zəncir.) **su saxlamaz**, yırtıq ağız söz saxlamaz.

- qəlbirlə **su daşınmaz**, başlı ağız, hər gələni danışmaz.

- **su çevrəsi:** qaznavız. burqac. göməğ. qazan. girdab. gıcoy.
qıcoy. qıvrım. qıyırım. çevrim. qoylan. quylan.

- **su qaynatmaq:** qazan qoymaq, asmaq.

- öz **suyun** tapar, dağ başında çıxan çinar.

- **gövdədə su yığışma kəsəli:** suqısaq.

- **gözü su işməmək:** gözlədiyi sonucu əldə etməyə
inanmamaq, güvənməmək.

- **günəşdə quyuqlaşmış üzüm, yemiş, nərsənin şirəsi.**

suyu: günbəli.

- **əkmək əldən, su göldən**: çalışmadan dinliyin (dincliyin)

səğləmaq. bolluq keçim yaşamaq.

- **İçmə su**: arın su.

- **İçtikləri su ayrı gedməz**: çox yaxın olan yoldaşlar.

- **öz kilimin sudan çıxartmaq**: özü ölüb, özü dura bilmək.

- **İçtikləri su ayrı gedməz**: çox yaxın olan yoldaşlar.

- **şəfali, mə'dən suyu**: araşan. içmə.

- **şəfali, mə'dən suları**: araşanlar. içmələr.

- **idare, məcid kimi böyük gənəl yerlədə, su, arınlıq,**

təmizlik işləri, gərəcləri üçün ayrılan yer, otaq, bölmə:

qantıl. qantın. qantam. qantama. qatma. abdarxana.

- **kiçik su yolu**: qaç. kiçik arx. arxic. arxac.

- **qatıqla (yoğurtla) suyun çalınmışı**: qatığ ayran.

- **önünə keçən nərsəni qatıb, doladıra biləcək güclü su:**

qatarıq.

- **küp biçimli su qabı**: güpcən. küpcən.

- **qarınli, boyunlu tünq, parç, su qabı**: ibriq. qarsoğudan:

sürahi.

- **qarını qaynar suya soxaraq pürüzlərində arıtlamaq**: qarın

qatmaq.

- **qayasuyu**: qayalıqdan axan su.

- **qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.**

- **qurudada, sudada yaşaya bilən canlı**: ikiyaşalı.

- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz.** (olmaz).

- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz.**

- **sevgi yoxluğu, ölümdür, axan suyun çağılısı, yaşam değılmi.**

- **su birikintiliyi, yığınlığı**: birkəlik. qalqıq. qalğağ. kavlıq > qaqlıq.

- **su birikintisi**: birkə. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti.

- **su boyum qanadır**: su boyumcadır, səviyyədədir.

- **gən ağızlı, saplı iri su qabı**: kavış. qamış. məşgəfə.

- **güclü, iti, çapıq axan su, axıntı**: çaprı. çapğır. qamrı.

- **pelikana oxşar su quşu**: qalğanqazı.

- **su qabı**: qanaca. qanca. qanata. çanqa. çalqa. panca. pəncə. tüng. parç.

- **suya çaxır, sütə su qatır.**
- **suyu qaymaqlı. kimsənin bayağı nərsəsi, hər nəyi uğrulu, asılı, faydalı olan:** suyu sütlü.
- **suyu sütlü:** 1. işi duru olmayan. 1. suyu qaymaqlı. kimsənin bayağı nərsəsi, hər nəyi uğrulu, asılı, faydalı olan.
- (yarqış). - **suyun sütlü, sütün sulu olmasın.**
- **su kovaların, dolçaların daşımada işlənən çiyənə qoyulan sırıq:** qapsac.
- **su qaynağı:** bulağ gözü. qaqlıq. qaxlıq. qalxlıq.
- **su qıyılarında bitən, iri yapraqlı, su ilə ələ sürüləncə köpürən bir ot:** qarqasabın.
- **su tökülən yer:** ayaqyolu.
- **su yolu:** kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş. qarım. arx.
- **su yolu:** qarğ. arx.
- **suyun birikdiyi yer:** qaralıq oluğu.
- **su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa:** kəvtal qartal.
- **suya, nərsiyə doyurmaq:** boluna sulamaq. qərqiitmək. qərqi edmək. qanıqdırmaq. qandırmaq. qarığdırmaq. qardırmaq.
- **topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır:** qarmac. suvax.

- **yağış qar suyun yığmaq üçün qazılan dərin, uzun**

xəndəq, qandağ: qarım. kərim. kəric. kəriş. geric. gəriş.

- **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü:** qara. topraq.

su

sü. 1. qoşun. - suqa: qoşuna. ləşgərə. - **andağ suqa** kim

çatar. 1. suf. suv. 1. usun. 1. ərin. arın. irmaq. 1. axan

maddə, nəsnə. axar. axıcı. axışqan. sıvı. suyuq. məhlul.

1. axan su. - su yayım dizi: düzəni: abyarı sistimi. - su ayağı:

su yolu. - su iti: kunduz. - su kəsiği: su növbəti. - su qabı

sumaq. susaq. qırba. sunğaq. məşrəbə. yalaq. - su yağı:

zeytin yağı. süzmə yağ. suyuq yağ. qoruq. su yatağı: hər bir

yeri, azacıq qazılsa su çıxan yer. - su yolu: işək yolu, yüyəsi,

lüləsi, borusu. 1. əsgər. ər, ərət. 1. şirin. sirin. > suvcuq. 1.

yumuşaq. xoş. gözəl > suvli. suvilgi > sevgi. 1. qoşun. {. -

kaşqerli yazır: "**su**" sözü bolluqu, solluqu, itiliyi göstərir.

"**qoşun**, həm də qoşunun axışı" "**suya, selə**" oxşamasından

bu adı almışdı. - **su axdı:** qoşun, **sel** kimi, **su** kimi, saldıriya

keçdi. - > **sel. suvil. }** - **su başı:** komandan. başçı. zabit. **1. iti**

> **sövü > suvlamaq. sövmək. 1. göndərmək > sovqlamaq.**

hidyə > **sovqat:** birinə göndərilən. aparılan, gətirilən.

götürülən, axdarılan sey - **1. > sav. sov. söz. sovuzmaq.**

aydınlamaq. arasan açıqlama. **1.** keçirmək > **sovmaq. 1.**
dincəlmək > **sevinmək. suvqınmaq. 1.** süt. **1.** axar su.
ırmaq. çay. oz. dərə. derya. - bu ölkənin **suları** çoxdur. **1.**
dəniz. göl. durqun su. **1.** nərsədən sıxılıb alınan su.
üsarə. - yemiş **suyu. 1.** bitgilərdən buxarlatmaqla alınan
qoxulu su. arax. - gül suyu. **1.** yeməklərdə olunan, yaxud
olardan alınan su. - ət suyu. **1.** dəmir ayqıtları qızdırıb,
suya soxularaq verilən tav. bu qılıncın suyu yerində. **1.**
cohər. - almas, incinin **suyu. 1.** üsarə. sıqı. sıxı. sıkı. hər
nəyin sıxılmaqla alınan suyu. - üzüm **sıxı.** - qora **sıxı. 1.**
çağ. vəxt. - axşam sularında. - o **sularda.** - beş **sularında.**
- **sular qararanda:** axşam düşəndə. - **ağız suyu:** salya. - **arpa**
suyu: birə. pivə. abco. - **axar sular durmaq:** heç bir nə
eşitməmək. heç bir qarşıtl olmamaq. - işte buna axar **sular**
durur. - ayağ **suya irmək:** mütənəbbih olmaq. - ayağlara **qara**
su enmək: bərk yorulmaq. - **su gərəkmək:** arınmaq, qul
gərək olmaq. - (gəmi) **su edmək:** su almaq. su keçmək. su
işləmək. - **su enmək:** kişinin (insanın) gözüne, atın dimağına
kəsəl keçmək. - **suyu üfləyibdə içmək:** çox çəkinərək iş
yapıb düşünmək. - **su içmək kimidir:** çox qolaydır. - **su başı:**

{**1.** mənbeh. mənbeh'. **1.** mirab. topraqlara verilən suların bölünməsinin gövəlisini.} - **başdan soyuq sular tökülmək:** əriyib su olmaq. - elə bir söz söylədi ki başımdan soyuq sular töküldü. - **bir utum su:** qabağından qolay, çabıq gəlir. - o mənə bir utum sudur. - **su bürki:** ilk öncə sıcaq suya daldırılmış qalınca yuqalardan yapılmış bürk çeşiti. - **min dərədən su gətirmək:** bollu bahanelər tapmaq. - **su tərəsi:** kireson (latin). salat yapılır. - **çox su götürmək:** bir iş haqda çox danışa bilmək. - bu danışiq çox su götürəcək. - **sudan:** önəmsiz. əhmiyyətsiz. - sudan bir cavab yaz. - **su tökmək:** işləmək. - **su tökülmək:** arınmaq. qıslı etmək. - **suya sabına toxunmamaq:** kimsə haqqında ziyanı olmamaq. - **su dolabı:** quyudan su çıxarmağa özəl döner çərx, dilab. - **su qabağı:** su qabı kimi işlənen, içi oyuk qabağ çeşiti. - qara su {**1.** göz kəsəllərindən. **1.** at ayağının kəsəllərindən. **1.** içimi ağır, sərt, axar su.}. - **su quşu:** {**1.** suda üzər, yaşar quş. **1.** ördək.} - **su kim bilmək:** içdən, yanlışsız bilmək. - **su kəsimi:** gəminin, tam yüklənmiş durumunda, suya batan bölümü. - **suyunca gedmək:** uymaq. qarşı durmamaq. - **ürəyə su tökmək:** dincəklik duymaq. **1. su. si. ək.** yer, çağ əki olur. - **yatsu:**

yatma yeri, çağı. yastu. - **yatsu** namazı: yatma namazı. -

çağsu: zamanında. **1. üzən.** çaydan kiçik axara deyilir.

doğrudan doğruya dənizə tökülən suya **ırmaq** denir. daha kiçginə, bir ırmağa tökülənə **çay** denir. çağ çağ axan durqun, axıb həm duran böyük suya **dərə, dərya** denir. **1.** dal. ard. arxa. iz. xuy. çək. zat. batin. - onun **suyuna** düşdü. - kimin **suyuna** getdi belli deyil. - hər nə qurusada **suyuna** çəkər. - **suyun** quruyardı olduğun yerdə. - ət sümüyə çəkər \ kişilik **suyuna** (xuyuna) çəkər. **1.** nizam. sıra. düzün. yol. - işi **suyuna** götürmək. - **suyun bulmaq**: yolun tapmaq. { < - **sıralanmış, süzülmüş əsgərlər.** qoşun çəri. **1.** vaxt. zaman. - bir neçə **su** sürdük onlarla. **1.** yol. sayaq. tərz. durum. - birbirin **suyuna** uyuşma. **1. cirqə. sırıg.** usu. şuu (təbbət). usu (tonquz). şuy (çin). (vasu. usu) (sokpa). (sof. saf. sop. sup) (alman).

- **suaçar**: su - açar. qoşun salan. su, ləşgər yığıb saldıran.

- **su vermək.** qatdırmaq. qurçatmaq.

- **coqarnı suvu**: tatlı su.

- fışqıran, qaynar su: **çoğul.**

- **yıqama suyu**: yuvumdu.

- **avqıl suv**: mə'dən suyu.

- **suyun azalması**: tarqaymaq. darğaymaq. suların quruyub çəkilməsi.
- suyun üzərinin **donması**: qabırcaqlanma.
- **suli səpgən**: qarla ilə qarışq yağmur. sulu qar. yarı ərimiş yağan qar.
- axar suyun doğal səsi: " **şar, şır, şur** "
- **ərilik suyu**: ərsu (< ər + su). arısu. arızu. məni. şəhvət.
- **gümüş suyu**: gümüş yaldızı. gümüş suyun bəzəkli, parlaq suyu.
- **su ətmək**: süc çörək (süc: süci: şərab). "nan o şərab". (müsəlmanlığda " **süc çörək**" (süc: süci: şərab) "**nan o şərab**" yerinə "**su ətmək**" deyilir).
- **suya batmaz**: üzgəc. suyun üzündə durur. yüngül.
- **üz ağı**: **üz suyu**: namus. abrı. - bu işdən üzümüzün ağı ilə çıxdıq.
- **su** üzündə oluşan yaşıl qabarcıqlar: **zigil. sivil.**
- **suyun** qol qol səsi ilə axması: **ıgıl. - ıgıl ıgıl** axıyor.
- duvar dibindən **su yeritməyə** olunan dəlik: avqın. ovqın. oyqın. güdük. gük.
- **su kəsimi**: gəmilərin qaplamasının aşağısında yazılan

sayılar, ki gəminin ağırlığına görə suya batma ölçüsün göstərir. - bu gəminin **su kəsimi** nədir.

- axan suların bir yerə tökülən ağzı. iki suyun birbirinə qovuşan yeri: qoyar. qovşaq. mültəqa.

- **bulanıq suda balıq avlamaq**: fursəti işə tutmaq.

- **göz suyu**. yaş.

- **yaşın** saxlayammadı.

- **yaşı** durmaz axar.

- **yaşın** sıxdı.

- **min dərədən su gətirmək**: min bir mahana gətirmək.

- **quyu suyu**: acı su.

- **su** tökməyə gedmək: əl **suya** yetirmək. gəzinmək. həyəətə çıxmaq. - yerdən çıxan su: suyun çıxdığı yer. binğar. binar. pinar. bunğar. bunar. mənbə'.

- **pinar başı**: sərçəşmə. - su götmək: uzana bilmək.

- **sulu olmayan**: qoyuq. qalın. quyuq. qəvamlı. - **qalın** yoğurt.

- **qalın** pəkməz: qəliz doşab.

- **çayın, suyun dayaz, gödək yeri**: sığlıq. sığlığ. - ırmağın orası **sığlıqdır**, keçid verir.

- **daban suyi**: güclü, bol, sağlam su.

- **saman suyu**: parlaq olmayıb sarımtıraq boyaya bənzər yaldız.
- **su qabı**: sulaq.
- **su qozağı**: su qabarı.
- **ağız suyu**: salyar. salya.
- **su içində**, çürük, boş, bataq topraqda tikilən yapının təməli olaraq, sıra ilə yerə soxulan dirəklərin hər biri: qazıq. - **qazıq** üzərinə yapı tikmək.
- **su kələri**: kilis.
- **su şiri**: qatal. qırtıl. qırna.
- **suyun bölündüğü yerfdə olan örtüklü, lüləli hovuz**: savaq.
- **su sığırı dişisi**: tombay.
- **duru su**: bərraq, açıq, saf su.
- **palçıqdan, sudan keçmək üçün, ayağ basmaq üzrə ortaya qoyulan daş**: atlama daşı.
- **su daşı**: biləyi daş. bilöv daşı. sulama daşı.
- **suyun oynayub sallanması, köpürməsi**: talaz. dalaz. talqa. dalğa.
- **sıxılmış yemiş suyu**: sıxı. sıqı. sıqıntı. sıxıntı.

- **su yerə batıb, topraq tavlanaq, dolmaq**: soğışmaq.
- **su tirqəşi: birqə. birkə.** dərə qolları suyunun toplandığı yer.
- su yığışmadan şişmək: **sışılmaq.**
- suyun qollara ayrılması: **tarmaqlanmaq. tarmutlanmaq. -**
- su atmaq**: sudramaq. sağurmaq. sudmaq. sutmaq. suzatmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.
- **su bəyi**: su bəkçi. tuyun. toyun.
- **su qabı**: qumqan. tüng. qumquma.
- **su verilmək.** suvalmaq. sivanmaq. sulanmaq. su saçılmaq. -
- su verən**: suvqarquçı. sulayan. sulayıcı.
- **su vermək**: suvqarmaq. sulamaq. suvrarmaq.
- **su verən**: sulayan. sutuqləkən.
- **ağız suyu**: sulaqay. bozaq.
- **burun suyu**: sümgürük. sümük. fırtıq.
- **kirli su: sukri.** yuvuntu. yuyıntı. çirkav. çirkab.
- **qaynanmış su: bulğan.** çay, ırmaq suyi.
- **su içmək**: susunmaq. sulanmaq.
- **su qabarcuğu**: suyun üzünə daş atıldıqda, oluşan girdə dalqalar. - su **qozağı**: su hubabı.
- **su yolu**: qoğuş. oyuq.

- **su, yel həlqəsi**: yutqun. utqun. girdbad.
- **suya soxmaq**: banmaq. sulanmaq. sulu nəyə basmaq.
- **suyun** üzündə donan buz tikələr: **sang**.
- **suya çəkmək**: ağartmaq. bəraət etmək.
- **su üzüş**: su oyunu.

sual < soray. sorağ. sora.

- **sual etmək**: soramaq. sorağmaq.

sual soru. istifham. - **so ru əki**: istifham ədatı.

- **sual cəvab**: ayıt qayıt. aytır qaytır.soru sorağ.
- **suallar cəvablar**: sorular sorağlar.
- **şifahi sual, isti'zah**: sözlü soru.
- **so ru verdin al sorağın**: sual verdin al cəvabın.

suala keğə. iz.

sualp su alp. - **suat**: su at. - **suay**: su ay. - **subala**: su bala.

subaq bax > **subbaq**. sopa. dəğnək.

subaşı 1. mirab. 1. baş çavuş. baş çukadar. baş otaqçı. başbuğ.
başçavuş. cuxacı. çarkacı. düzən. düzənçi. komandan.
mərzban. odabaşı. saltər. subəyi. ucbəyi.uçbəy. uçbəyi.
yasaqçı başı. yasaqçı. yolavac.

subaşı abyar. suyolçu. mirab.

subay

1. bilgili, dənəyimli əsgər. 1. atlı əsgər. 1. boydaq.
 əlkin.tək. yalnız. bekar. evlənmemiş. boydax. soyut. tək.
 yalnız. münfərid. mücərrəd. 1. ərinğən. ərgen. ərgin. ərkin,
 bağımsızlığın saxlayan. bekar. 1. əringən. ərnek.
 arvadsız kişi. 1. sapuq. çapuq. atlı. salt. saltər. sərvnaz.
 salfnaz. sərv azad. 1. yüngül. 1. ərqin. ərgin. irkin. irkən.
 ər kişi. mücərrəd. başıboş. bekar. 1. evlənmemiş. (ərkək
 dişi üçün) ərgen. 1. abıçar. zabit. 1. üydəkisiz. bekar. 1.
 göstərişli. gözəl. zərif. cazibəli. 1. riyakar. iki yüzlü.
 dalqavuşca. pohpohlayıcı.

- **subay kişi**: zərif insan.

- **subay sanlı**: zərif gövdəli.

- **subay (evlənmemiş) qalan çəküş**: qara baş.

- **subay söz**: riyakar, dalqavuşca söz.

subay

1.əfsər. zabit. qarabaş. evlənmemiş. 1.arteşbod. 1. təkil.
 əşsiz. mücərrəd. 1. yalabaş. yalbaş. qarabaş. mücərrəd.
 (# qoşabaş. qoşbaş. xoşbaş. evli. başqalı. müzdəvəc.).

- **qara güclərinə, ordusuna, qoşununa bağlı subay,**

altsubay, ər: qaracı. qaraçı.

- **subay gözü, kor gözü**: subay gözü ilə, qız alınmaz.

- **subaya qarı boşamaq, qolay.**

- **astsubay:** başçavuş. üstçavuşdan sonra olan qonum, dərəcə.

- çox qutlu, **subaylar** üçün olsun.

subaylamaq iki yüzlü davranmaq. riyakarlıq etmək.

subaylıq 1. (ərkək dişi üçün) ərgənlik. ərkəlmiş, yetişmiş, hələ evlənmemiş. bekarlıq. dul qadın subaya (bekara) ərə gedirən, buna verdiyi para, başlıq. 1. zərafət. cazibə. gözəllik. 1. riyakarlıq. dalqavuqluq.

subaymaq zayıflamaq. incələmək.

subaytlatmaq zayıflatmaq. incələtmək.

subbaq **subbaqı. suppaq. subbaq. subağ.** nərsəni qapıyan, çevrələyən su. nərsənin suyu. - pənir **subbağı:** pənirin bulunduğu su. - yoqurt **subağı:** yoğurdun su salması. - yarıqış olsa, **subbağıya** yağ düşər. baxt gətirsə, pənirin suyuda yağ salar.

subbaqalan **sumaqbalan.** nərsənin suyun alıb, çəkib, götürən ayqıt. süzgeç.

subəyi mirab.

subəyi ucbəy. ucbəyi. subaşı. mərzban.

- subı** **söbi.** uzun. sivri nəsnə (yuvarlaq olmayan).
- subitmaq** söbütmək. suvarmaq. sivriltmək. ititmək.
- suboranı** suburanı. dalqa. qarıntı. fırtına.
- suburani** suboranı. dalqa. qarıntı. fırtına.
- suc** - **suc atmaq:** müttəhim etmək. - **sucdan keçmək:** bağışlamaq.
- sucaq** sacaq. barac. müttəhim edən vəkil.
- suci** sucuq. çocuq. şirin.
- sucıq** şərab. - **sucıq** suvsadı: şərab sulandı.
- sucımaq** **sıç**ramaq. **çalğ**maq. **çaş**maq. **saç**maq. açılmaq. suculmaq. sapmaq. sucqurmaq. - qılıc **suc** qıldı: qılıc sapdı. çəkildi. - çiçəklər **sucıldı**.
- sucınmaq** **sucunmaq.** dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək.
- sucitmaq** **1.** dadlandırmaq. keçərli, yararlı duruma salmaq. nərsənin üzərində işləyib, çalışıb doğrutmaq, islah etmək. - o yeri **sucutdu**. **1.** sıçratmaq. saçratmaq. quşqutmaq. qudurmaq. ürkütmək.
- sucü** **1.** müttəhim. - **suçlı durmaq:** müttəhim kimi uyat, utanlı durmaq. **1.** canı. **1.** yazqur. yazıq. günahkar.

- suclumaq** saçlamaq. saçarmaq. çıxarmaq. - o mənim ayağıdan tikan
sucladı.
- sucmaq** suçmaq. irğimək. atılmaq. sapmaq.
- sucramaq** sucırmaq. dadlanmaq. şirinlənmək. - acıları **sucramaq**
olar.
- sucu** - **sucu** (şərab) **tortısı**: cıra.
- **sucu** (şərab) **tortusundan çıxan şimik maddə**: qırım tırtır.
- sucuq** - **sucuq** **yapmaqda işlənən, qoyun sığırın qalın, yoğun**
bağırsağı: bumbar.
- sucuq** **süçüg.** > **cucuq.** (< **sev**) **1.** süyci. şirin. çüçük. dadlı.
ləzzətli. sevimli. **1.** şərab. içimlik. **1.** yumşaq. **1.** bastıq
biçimində olan ünlərin gənəl adı. kalbas. **1.** yeməli.
ləziz. **1.** qıyma. süyümlü. alımlı. şirin. sevimli. **1.** **cucuq.**
taza. dadlı. ləziz. islədilmiş, döğülüb, oğulmuş,
doğranmış yeməkləri bağırsağa doldurulub düzəlmiş
yemək. - **av sucuğu.** - **badam sucuğu.** **1.** dadlı. tatlı. ləziz.
1. suci. şirin. çocuq. qazı. qəzi. basturma. **1.** bollu törəli
hasıllı nə. - **sucuq** yer: törəli yer. - **sucuq** adam: iş bilən, əli
verimli kişi.
- **pişik sucuq**: qayatılmış çağır. şərab.

- sucuq qatsan acına, uzaq çəkməz, tez keçər.

- **sucuq olmaq**: çox islanmaq.

- **sucuğunu çıxarmaq**: çox döymək.

- **sucuq doldurmaq**, düdük yapmaqda işlənir, incə bağırsağ dərisi, incə bağırsağ qurusu: qursağ. - düdüyün **qursağı** patladı.

sucunmaq 1. **sucinmaq**. dadlanmaq. dadını tapmaq. ləzzətlənmək.

- sirkə qalar **sucunar**. xəmir qalar acınar. - acıq nərsəni

sucundur. 1. dadlanmaq. dadlı duyulmaq. şirin görmək.

şirnişmək. - ər sözümə **sucundu**. - **sucunma** yağılar sözüne.

- acı sözlərivi **sucundurub** yediz. 1. dadanıb aldanmaq. -

sözüne **subundum** kor oldum. - sözə **sucunan** bolun barır:

sözə aldanan, qul olur. - söz sucunu olmayan işə qarar.

sucuşmaq dadlanmaq. şirinləşmək.

sucutmaq **sucıtmaq**. sığratmaq.

suç 1. atağ. yanıq. yalınq. yazıq. yanlıq. günah. xəta. batqa.

azma. dal. burdağ. sapağ. günah. doğru yoldan sapma.

əzik. izik. yazıq. günah. xəta. 1. ittiham yükləm. yazqı.

cərmə. yazıq. xəta. 1. çapal. çəpəl. kəməl. günah. qusur.

- bu cocuğun heç **kəməli** yox. - **kəməlli**: çapallı: çəpəlli. 1.

- qaça. yazıq. kötük. qusur. günah. - **örtük qaçdı, qaça çıxdı**: taxqa düşdü, kəl göründü: qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötüklər, günahlar ortaya çıxdı. **1. qara.**
- ittiham. yük. töhmət. **1. qayıq. cayıq. yazıq. qabart.**
- günah. **1. qara. - quşqulanıb birinin üstünə suç, qara atmaq**: qanına girmək.
- **suç işləmə**: suçluluq. - **nə yazıq ki**: mütəssifanə. - **ulu yazıq, suç**: kəbirə günah.
- **suç işləmə**: irtikab. təcərrüm. - suç, yalan atmaq: müttəhim etmək. - **ulu yazıq, suç**: kəbirə günah.
- **kimsə bir suçla öldürülməz**: bir sürcən atın başı kəsilməz.
- **suç, əğri, xəta qılmamaq**: uslu, dinc işləmək. sapmamaq. doğru durmaq.
- **suçsuz yerə**: durduğu yerdə.
- **böyük suç törətmək**: ölütmək. öldürmək. qanıtmaq. qınqıtmaq. qırqıtmaq. cinayət, qətl törətmək.
- bənzətmədə **suç yox**.
- **suçu üzə vurma**: qaxınc.
- **bir suçu üzə vurmaq**: qaxınc etmək: qaqıq, qaqi qaqmaq. qaqımaq.

- **ikisində də suç var**: iğdə də var, çərxdə.
- **iyicəsinə yeyib için, suçum varsa, ondan keçin**.
- **kiçik suç, xəta**: azacıq.
- **kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dışardan gələn uyararlara (oyandıranlara, düşündürənlərə) qapılması, güclü suç duyquları içinə düşmüş durum**: qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.
- **suçun başqasına atmaq, yükləmək**: qara yapmaq. qara yaxmaq.
- **suç atmaq**: qaramaq. xor görmək. xorlamaq. korlamaq. qınamaq.

suç

1. çap. arnuç. arınçu. ərinçü. günah. cürüm. bir ölçüdən çarpma. 1. qutuqsuz. bədbəxçilik. - **suçdan** qurtaran tanrı.
1. saçuq. işlənən, qəbul olan normdan dış qalan. çapıq. küt. arıq. - qılıc suç qıldı: - yasa suçu: qanundan dış görünən iş. 1. bir işdən görəvdə boyun burmaq, qaçırmaq. - **ər suç** qıldı. - arvad ərindən **suç** qıldı. 1. dad. ləzzət. 1. qılıb. hilə. dolab. tərsliq. yazqaq. yanlışlıq. tərs. günah. xəta. qılıp. gir. yazqaq. 1. sürc. yanılma. xəta. səhv. yazıq. yanıl. günah. 1. yazuq. günah. qəbahət.

- **yanlış, suç, xəta yapmaq**: qoz qırmaq.

- **suç qılmaq**: sapmaq. kəsməmək. işi üzərinə almaqdan çəkinmək.

suç **saç.** (< **sıç**maq. **sıç**ramaq. **çaş**maq). sapma. sıçrama. yanılma. yahalma. qıyal. günah. yazıq. yazqu. - **suç diləmək**: özür diləmək. bağışlanmaq istəmək. - **suç edmək**: ittiham edmək.

suça **ötəyə.** günaha. - gahın **çaşan, ötəyə** düşən, gahın bilən, özündə üzən.

suçalmaq sürcmək. yanılmaq. xəta, səhv yapmaq.

suçatış - **boşuna suçatış**: qara çalış. qaraçılıq. ələkçilik. atmaçılıq. iftiraçılıq. töhmətçilik. müftəriçilik.

suçatmaq (**suç + atmaq**). qara yaxmaq. töhmətləmək. iftira vurmaq.

suççuluq **suçluluq.** yazıqlıq. qayıqlıq. cayıqlıq. günahkarlıq. - **yazıqlıqdan çəkin, saxlan, qal, qoyun**: suça, günaha batma.

suçəqən **suçəkən.** qurutaç. - **suçəkən kağız**: qurutaç. qurutma kağız.

suçi 1. çavçı. qılavuz. başçı. 1. tulumçu. səqqə.

suçi **şaşıq. çaşa. saça. yanlış. yalınıq < yanıq. yanlış. yanlış.** yazcıq. qaraç. pozcuq. boşaq. ataş. adaşu. ataşu. ayaşu. (y <> z) azaşu. qatıq. qələt. əksik.

suçiçək	abilə.
suçıq bükik	atılıb düşən. sıçrayıb burulan.
suçımaq	sıçramaq. suçımaq burqumaq. saçramaq. quşqurmaq. qudurmaq. ürkünmək. - sacrıyıb bükrimək.
suçıtmaq	iyiləşdirmək. süçitmək. dadlandırmaq.
suçqın	suçlu.
suçqurmaq	sıçraya yazmaq. - at suçqurdu .
suçlama	1. qaçış. günahlama. ittiham. müttəhim etmə. 1. qınama. məlamət. 1. tə'n. ittiham.
suçlama	tönqəş. döngəş. ittiham.
suçlamaq	1. cərmələmək. 1. dənge vermək. dəngələmək. dəkləmək. dəhləmək. bağlamaq. ittihamlamaq. müttəhimləmək. nisbət vermək. 1. qınamaq. ayıblamaq. ləkələmək. 1. suçlatmaq . yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək. 1. yaxmaq. ittiham etmək - gördüyün yatsır, görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir).

- suçlamaq** 1. saçlamaq. çıxarmaq. çəkmək. - qılıncın **sucdu**. 1. ittiham etmək. yaqmaq. 1. ayıblamaq. qabahat bulmaq. tərsləmək.
- suçlanmaq** 1. cərmələnmək. 1. muqəssir, müttəhim bulunmaq. 1. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edinmək. - **alaya, gülüncə, suçlanmağa, qınanmağa, yanmağa yeraçan, imkan yaradan söz, davranış**: işgi. inci. bara. - **inci, işgi bıraqmaq, qoymaq, düşürmək, salmaq**: bara qoymaq.
- suçlanmaq** qızqutlanmaq. qısqutlanmaq. özün günahlı saymaq. utanmaq. çəkinmək.
- suçlar** qaçılar. yazıqlar. günahlar. kötöklər. - **qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxar**: örtük qaçdı, qaça çıxdı. taxqa düşdü, kəl göründü.
- suçlardan qurtarmaq** qıysızlanmaq. günahlardan arındırmaq.
- suçlaşmaq** yılışmaq. birbiri ittiham etmək, töhmətləmək.

- suçlatmaq** **suçlamaq.** yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq.
 yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq.
 yazıqlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək.
- suçlayan** - **boşuna suçlayan:** qaracı. qaraçı. qaraçılıq. iftiraçılıq.
 töhmətçilik. müftəriçilik.
- suçlu** **1.** batqalı. dallı. burdaqlı. sapaqlı. günahlı doğru yoldan
 sapıq, sapmış. **1.** suçqın. günahlı. yazıqlı. qınaqır.
 günahkar. **1.** çapallı. çəpəlli. kəməlli. günahlı. qusurlu. **1.**
 əzikli. yazıqlı. günahlı. **1.** qusurlu. utancaqlı. ləkəli.
 nuqsanlı. eybli. ayıblı. qəbahətli. **1.** yazıq. günahçı. - yazıq
 tutulmadı, yanıq tutuldu. (**yaniq:** məzlum.). **1.** yazqa. azqa.
 yozqa. yazıq. müttəhim. ittihamlı. günahkar.
 - **bir suçlu, birdə güclü:** suçluğun aldırmaıyb, qabaxdan
 gələn. həm yapır, həm yaxır.
 - **suçluğun aldırmaıyb, qabaxdan gələn:** bir suçlu, birdə
 güclü. həm yapır, həm yaxır.
 - **məhkəmələrdə suçlunun qoyulduğı barmaqılıq:** kəpəz.
 qəfəs. qapas. qambar. - suçlu qambarada yerləşib, daşımağa
 başladı.
 - **suçludan uğursuzdan iyilik bəklənməz.** - **çox suçlu:** tamı
 dirəyi.

- suçlu** 1. yaqalı. yaxalı. yazqur. müttəhim. 1. qəbahatlı. 1. xətalı. tərsə. günahkar. 1. qarqa.günahkar. - **suçluların boyunlarına vurulan qalın tumruq**: qanğ.
- suçluluq** 1. sapınlıq. qapınlıq. çapınlıq. çəpinlik. həqsizlik. 1. suç işləmə. cürm. 1. **suççuluq**. yazıqlıq. qayıqlıq. cayıqlıq. günahkarlıq. - **yazıqlıqdan çəkin, saxlan, qal, qoyun**: suça, günaha batma.
- suçluluq** çırpıçlaq. çapaçlıq. çırpçalıq. çarpçılıq. yazqılıq. günahkarlıq.
- suçlunmaq** saçlanmaq. sıyrılmaq. sivrilmək. bir nərsə yerindən çəkilib çıxarılmaq.
- suçluşmaq** saçrışmaq. bir nərsəni dışarı çəkip çıxarmaq.
- suçmaq** 1. < > **saçmaq**. - ətir **suçdu**. 1. açmaq. - çiçəklər **suçanda**. 1. çıxmaq. gücərmək. - otlar **suçdu**. 1. soymaq. - paltarların **suç**, yüngül otursun: çıxart rahat otursun. 1. üzmək. - qoyunun dərisin **suçduq**. 1. çıxarmaq. çəkmək. - qılıcın **suçub** vurdu. - ayağında tikan **suçan** sən özün. 1. zivmək. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu**. yağlı nərsə suçan olur. 1. **saçmaq. çaşmaq**. olduğu yerdən, doğru alınmış yolda çıxmaq. qınından, ölçüdəndən çıxmaq. 1.

- sucmaq. **saçmaq.** (< **suc. suç. saç**). irğimək. atılmaq.
sapmaq. açmaq.
- suçsımaq** suç, eyb aramaq.
- suçsuz** arıt. arıc. arış. arınc. arın. araq. arıq. pak. günahsız.
mə'sum.
- suçsuz** qıylısız. qıyısız. mə'sum. günahsız. qıysız. mə'um.
- suçsuzluq** arınlıq. paklığı. mə'sumiyyət.
- suçu** boza. axsım (< **axıdan**. ağdıran. əsridən. kefləndirən).
şərab.
- suçu** su çəkən. tulumbaçı. mirab.
- suçuqal** **suçulaq** (< **suyu çulqayan**). 1. bardağ(< **bağdaq**). livan.
1. parç. tüng.
- suçul** lüt. çılpaq.
- suçulaq** **suçuqal** (< **suyu çulqayan**). 1. bardağ(< **bağdaq**). livan.
1. parç. tüng.
- suçulmaq** 1. (çiçək) açılmaq. çıxmaq. - çiçəklərim **suçdu** gəl, yar
göğüsün açdı gəl. - suçdan suçun qıl: kötülükdən, pis işdən
arın. - yağmur yağıb **saçıldı** \\ türlü çiçək **suçuldu**. 1. (paltar)
çıxarmaq, soyunmaq. - paltarın **suçun** qolay gəlsin: soyun
rahat ol. - qayğıdan suçun: qussəni buraq. - qoyun **suçmaq**:

	üzmək. soymaq. öldürmək. 1. suculmaq. saçılmaq.
	açılmaq. - geyimdən, puldan suçulduq.
suçumaq	öngülənmək. bükülmək. çalıqlanmaq. çalxanmaq.
suçun	1. dadlı. ləzzətli. 1. pərişan. - suçun saç.
suçunmək	1. şirnexmək. girişmək. - sözə sücünse bulun barır: sözə şirnexən, əsir düşür. 1. ləzzət almaq. dadanmaq. - yedik suçunduq.
suçurum	(1 < su + uçurum. 1 < saç.). şar şar. sudüşən. şalala.
suçuşmaq	1. saçışmaq. sıçraşmaq. atışmaq. qalxışmaq. - atlar qamuğ suçuşdu. 1. sıçraşmaq. sakraşmaq. səkrəşmək. atışmaq. irğışmək. qalxışmaq. - atlar qamuğ suçuşdular. 1. süçüşmək. süçüşmək. dadlanmaq.
suçüstü	apaçıq suç. pozaç. pozuç. qabart. cürmi məşhud.
sud	süyt. artış. yartış. salamı. girdəc. nəf'.
suevi	ayağ yolu.
suələyi	südük torbası. məsanih.
suf	suv. su.
sufal	sağal. sığal. qabur. qopur. qab. kasa.
sufka	yün ipliklərindən əl ilə hörülən quşaq.
sufqu	tıpa. tıqac.

- sufla** quyu. aşağ. aşağı. alt. (# yuxar. yuxarı. ülya).
- sufşamaq** **sufsamaq. şuvşamaq. çivıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq.**
- suhan** (fars) < **suğan. soğan** (< su: iti) qoğara qora. ititmək aracı.
- suçim** qolayca. dinccə. dinamik. çaqqı kimi. çaqı kimi.
- suipişinə** suisabiqə. keçmiş. geçmiş. arayış. tanışlıq.
- suq ərinək** işarət, şahadət barnnağı.
- suq** < **sök.** yas. matəm. əza. tə'ziyə.
- suq** **soq. sox.** ac göz. alçaq. - **suq** ər.
- **suq yalnus** ər: yapyalnız adam. - **suq yalnız:** tək tanqa: tək tənha. yapa yalnız.
- suqaç** **suğaç.** bulaq.
- suqaq** **suğaq.** 1. sığın. geyik. ağ geyik. 1. ağ. su çalı, rəngi. 1. **(sökək. suğağ)** fars. - bu **soxaqca** nə: bu farsca nə deməkdir. 1. ağ geyik.
- suqaqac** **su qaqac.** isqaç. su yığan.
- suqaqlıq** geyikli. qəyiği çox olan.
- suqalamaq** **suğalamaq.** yaraq, silahla dürtmək. bizləmək. sobalamaq. sancmaq. saşmaq.
- suqalmaq** **suğalmaq.** sulanmaq. islanmaq. yaşanmaq.

suqamaq	suyqlamaq. savqamaq. savmaq. sarqmaq. sarqıdmaq. göndərmək. soxmaq.
suqan	suğan. soğan (< su: iti) > suhan <small>(fars)</small> . qoğara qora. ititmək aracı.
suqanmaq	sulanmaq.
suqar	soğar. uzun. uzanan. - suqarlaç börk: uzun börk.
suqarı	sulama. süvarma.iska.
suqarmaq	sağarmaq. siğarmaq. suyun almaq. - o qoyundan qurut suğardı.
suqaşmaq	suğaşmaq. sivaşmaq. topraqın suya doyması.
suqayar	tamilqas. çət. çatal. iki ırmaq qovşağı. bəhreyn.
suqın	suğın. suğun. dadlıq. məzə. sos.
suqısaq	suğsaq. gövdədə su yığışma kəsəli.
suqızı	zəli.
suqlanc	cazib. çəkici.
suqlanmaq	arzu edmək. özləm duymaq.
suqli	suğli. şişkabab.
suqlu	suğlu. kabab şişi. yastıgac ağac ki kürədən çərəyi çəkərlər.
suqmaq	suğmaq. 1. bax > sağmaq. 1. soxmaq.

- suqri** **sukri.** kirli su. yuvuntu. yuyıntı. çirkav. çirkab.
- suqsaq** **suğsaq. suqısaq.** gövdədə su yığışma kəsəli.
- suqtıç** **suğdıç.** döğrə qonaqlığı. qışın dostlar arasında sıra ilə yapılan şölən, qanaqlıq.
- suqturmaq** **suğturmaq.** tüpürmək. sutturmaq. süztürmək.
- suqu** şiddətli. sərt. sürətli. hızlı. sübatli. əzimli.
- **suqu aylanıb gedmək:** kəsgin dönüş yapmaq.
- **suqu yel:** şiddətli yel.
- suqulmaq** soqulmaq.
- suqun** **suğun. suğın.** dadlıq. məzə. sos.
- suqur** **1. (s: ç)** çuxur. yap. **1.** gözü qurumuş. kor. **1.** doğan: ağ suqur
qara suqur.
- suqur** kələərə bənzər bir çeşit ada tavşanı.
- suqvari** (fars) < **sıqlaşmaq.** darılmaq. sıxılıb ağlamaq, yaşı çıxmaq.
qayğılanıb qəmlənmək. matım tutmaq. - el yığışdı **sığışdı:**
ağlaşdı.
- suqvari** oxşaq.
- sulaq** { < **su:** qoşun (su kimi axan)}. **1.** su kimi axan. su, qoşuna uyğun davranış. çalaq. iti. cəld. - **sulaq** at. - **sulaq** ər. **1.**
saldat. sərbaz. **1.** arteşi. **1.** davranışı tünd olan kimsə.

bədəxlaq. 1. su qabı. quş, pişiklər üçün su qoyulan qab.

1. sulu nərsə. 1. dalaq. talaq. 1. **solaq**. əsgər yönətən,

aparan. 1. suvat. tər. göyək. şadab.

sulaq

1. mərifət. 1. su coşqunlu yer. sulu.

- **sulaq yerlərdə görülən sivrısinek çeşiti**: gölək.

- **sulaq yerlərdə, bulağ qıraqlarında yetişən ot**: qazayağı.

sulaqay

ağız suyu. sulyay. bozaq.

sulaqlı

sulat. **sulatıq**. mərifətli.

sulam

söləm. höləm. öləm. jelatin.

sulama

1. abyari. 1. gündəmə. aptudeyt. 1. suqarı. süvarma.
iska.

sulama

ısqa. abyari.

- **sulama daşı**: biləyi daş. bilöv daşı. su daşı.

sulamaq

{< **suv**. su: iti. tüt. suyun iti, qırqın, kəsgin gücündən doğmuş

söz}.{ < **su**: qoşun (su kimi axan)}. 1.suyun tutmaq.

suylamaq. izləmək. güdmək.tə'qib etmək. 1. nəğdən

vermək, etmək. 1. suvarmaq. suvqarmaq. su vermək.

suvrarmaq. 1. usqarmaq. ıslatmaq. 1. sevindirmək.

sevsiləmək. göyəkləmək. tərləmək. şadablamaq. 1.

çirikləmək. qoşun çəkmək. alamanlamaq. saldırmaq.

cummaq. həmlə etmək. **1.** öllmək. çiləmək. çilətmək.
 çılamaq. tərlmək çiylətmək. çiləşmək. çığlətmək.
 yaşartmaq. ıslatmaq. tərlətmək. **1.** yanurmaq. ititmək.
 - **tərs yola** yollamaq, sovlamaq, sulamaq: ayaşdırmaq.
 çaşdırmaq. şaşırmaq.

sulamaq **1.** axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq. ititmək. itilətmək.
 bilövlmək. bilövülmək. **1.** islamaq. ıslatmaq. ıslatmaq.
 islamaq. iyicəsinə kötəkləyib, döğüb, dayaqlayıb,
 əzişdirmək. **1.** suvarmaq. parlaqlatmaq. arınlamaq. **1.**
 sürmək. sürtmək. indirmək. endirmək. çulqamaq.
 qaplatmaq. - altın gümüş suyuna **endirilmiş** qablar.
 - **boluna sulamaq:** suya, nərsiyə doyurmaq. qərçitmək. qərç
 etmək. qanıqdırmaq. qandırmaq. qarışdırmaq. qardırmaq.

sulanan - **hər sulanan, yanmayıb, hər yanda sulanmayıb.**

sulandırmaq ıslandırmaq. suya salmaq.

sulanma sudur. - **yanarın sudur edib şişməsi:** qonqırmaq.
 qonqırmaq. qonqıraya çevirmək. qonqıranlaşmaq.

sulanmaq - **başı bulanmaq, sulanmaq:** doğru, düzənli düşünməmək.
 qarışdırmaq. bunamaq. - **ağzı sulanmaq:** canı çəkmək.

imrənmək.

- **islaq topraq, tez sular.**

sulanmaq

1. banmaq. suya soxmaq. sulu nəyə basmaq. 1. su içmək. susunmaq. qanıqmaq. doymaq. təsgin bulmaq. 1. suğalmaq. islanmaq. yaşanmaq. 1. boşuqmaq. küflənmək. 1. sülənmək. özləmək. 1. irənmək. irinmək. xarab olmaq. - yaram **sulandı**. - **sulanmış** meyvələr: boşalmış, yumşanmış. 1. yaraqlanmaq. sarlanmaq. sıralanmaq. hazırlanmaq. 1. özləmək. 1. irənmək. irinmək. xarab olmaq. 1.yaraqlanmaq. sarlanmaq. sıralanmaq. hazırlınmaq. 1. əpinmək. islanmaq. 1. suqarımaq. suqanmaq. 1. suvsımaq. sulu olmaq. yaşlanmaq. suvalmaq. sivanmaq. su verilmək. su saçılmaq. yaşiqmaq. islanmaq. çilənmək. çiminmək. yaşlanmaq. tərlemək.

sulanmayıb

- **hər sulanan, yanmayıb, hər yananda sulanmayıb.**

sulanmış

susun. suvsun. qanqaq. qanıqlı. qanlı. doymuş.

- **sulanmış nərsə**: mayıl. mağıl. olqun.

sular

- **qara suları**: bir ölkənin əgəmənliliyində tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti.

- sularında** qarşı. tölək. dölək. yaxın. doğru. - axşama **qarşı** yetişdik. - səhərə **doğru**.
- sulaşmaq** suvqarışmaq.
- sulat** 1. **sulatıq. sulaqlı.** mə'rifətli. 1. ağıl kanı. əqli kamil.
- sulatıq** **sulat. sulaqlı.** mə'rifətli.
- sulatmaq** 1. suylatmaq. suyun tutdurmaq. izlətmək. güddürmək.tə'qib eddirmək. 1. süvritmək. sivriltmək. suvratmaq. ititmək. suvrarmaq. suvqarmaq.
- sulatmaq** nərsənin sərtliyin, quruluğun aparmaq. yumşatmaq. öldürmək.
- sulatmaq** yəpitmək. əpitmək. ıslatmaq.
- sulavan** bax > **salavandər.** suyun qovuşduğu birikdiyi yer.
- sulayan** **islatan.** turan. duran. kəllə şəq. kəllə şəq. islatan. sulayan. boğazlıyan. basqan. tutaqan. qayıtsız. təpgin. əldən salan. simitən. tutub bıraxmayan. yaxalayıcı. dirəşgən. duruşqan. duraşqan. dayışqan. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. qərarlı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. düzənli. dəngəli. sürəkli. subatlı. daynaqlı. qərarlı. düddürü. diddiri. dirəngin. dirəngən. simitən. israrlı. dəmirbaş. təpirbaş.

çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq.
dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz.
gəmalmaz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin.
dirəncən. təpir. təpirçi. təpikçi. dəmirçi. israrlı. qara
damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. sırtıq. üzdən
gedməz. qara astar. qarastar. qara damaqlı. qara
dadaqlı. qara başlı. duraqlı. inad. inadçı. müsirr.

sulayan	sutuqləkən. su verən.
sulayan	suvqardaçı. suvqarıqlı. sulayıcı. sulayıcı. su verən.
sulaycı	qayracı. qırqıçı. qırıcı. qırrıcı. kəsiqçi. ititçi. biləyici.
sulayı gədmək	iziynən gədmək. izlərək gədmək. tə'qib edərək gədmək.
sulayıcı	qaplayıcı. sıvacı. qaplayan. quşatıcı. örtən.
sulayıcı	suvqarquçı. sulayan. su verən.
sulayıçılıq	sıvaçılıq. qaplamaçılıq.
suldurquc	köprünün iki yanını birləşdirən ortadaki ana ağac.
sulgi	hovlə.
sulıca	sulanmış. az suyu olan.
sulıntı	salındı. ənsəyə, ənsədən arxaya sallanan tel.
sultan	- soltan yaya: göyquşağı.

sulu

1. gözəl. 1. sıvıq. suyuq. 1. yüngül. yengil. rahat. dinc. eygili. qanı issi. sənli məli. qayıtsız. yüksüz. tarifsiz. təklifsiz. 1. axar durmaz. ilgisiz. sırasız. dolasız. yararsız. dənsiz. sayqırsız. yersiz. yaraşmaz. yaraşıqsız. uyarsız. uyqunsuz. munasibətsiz. içli dışlı. 1. yapmacıq. laübalı. 1. çatıq. şatıq. olqunlaşmış. tamlı. dadlı. ləzzətli. xıra. gəvşək. 1. gözəl. parraq. zibəndə. 1. suviş. boş. şol. 1. **sülü. suviq. sıvıq. cıvıq. 1. durultularaq axar durumuna gətirilən hər nərsə. 1. ağac, quyruq kimi nərsələrin up uzun, çırıl çıplaq qalmış halı. - suviq qudruq: qatır quyruğu kimi qılsız. uzun quyruq. 1. yumşaq.**

- **sulu dolu:** yumşaq, tez əriyən dolu. - **sulu nərsə:** sulaq.

sulu

1. gözəl. dilmə. diləm. lətif. 1. lütlü. 1. bul. iti. yeyin. bərəkətli. gözəl. dilmə. diləm. sırtıq. sulaq. sıvı. suvı. suva. sıvıq. suyuq. ızğallı. ığallı. çiğli. yumşaq. parlaq. lətif. 1. ıslaq. - **sulu dəmir:** ıslaq dəmir: çəlik. 1. suluq. ıslaq. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh.

- **suyun sütlü, sütün sulu olmasın.**

- **sulu nərsenin quruduğunda çatlamış durumu:** kavqamıq. qalğamıq. qaşalmıq. qaçalmıq. - **kavqamıq** topraq.

- **yay sonu yetişən iri, sarı, sulu armıd çeşiti**: qarpız armıdı.
qopuz armıdı.

- **əli sulu**: əli bol. əli, işi yararlı, çabuq, başaracaq. əliçabıq.

- əli sulu: əli bol. əli, işi yararlı, çabuq, başaracaq. - **əli sulu**:
cəld < çalt. çabuk. çaqqa. çəpər. usta.

- **sulu səpgən**: yamğurlu qar.

- **əkşi, turş, sulu armıd çeşiti**: qaradal.

- **kiçik, incə, uzun, sulu qabaq**: qota. qotaq. kədu. kədük.

- **qar yağmadan qabağ yağan sulu qar dənələri**: qardöşəyi.

- **uzun incə, sulu yumşaq armıd çeşiti**: qadınbarmağı.

suluca

çulu çıban (uşaqların başlarında üzlərində çıxar).

suluq

1. > zəli. 1. kəmərlə asılan çanta. 1. uyan. qəmdə atın
çənəsinin içinə alan həlqə. yalaq. 1. işıqlıq. yaxsılıq.
yağım (yağış?). 1. 1. uşaqların başında çıxan çıban. 1.
quş təpəliyi. 1. suvluq. hovlə. dəsmal.

suluq

1. dənizlik. yağış suyunun gidərməsi üçün pəncərə
altlarına qonulan təxdə. 1. quşların su qabı. 1. iltifat. 1.
suvaqlıq. - **qatı suluq**: çox suvaqlıq. 1. sulu. ıslaq. gözəl.
dilmə. diləm. qəşəh.

- **qarasuluq**: bol suluğ.

- **qatı suluq**: çox suvaqlıq.

- **suluq quşatı, qoşatı**: atın çənəsinə vurulan zəncir.

suluqən sulamaq. dəmiri pasdan qorumaq çüçün.

suluqöz **sulu göz**. yılavuq. yığlavuq. ağlaşan.

sululanmaq yaşarmaq. yenilənmək. şişmanlamaq.

sululaşmaq sıvılaşmaq. suvlaşmaq. sıvıqlaşmaq. suyuqlaşmaq.

suluncan zəli.

sulusım şaşqın. mütəhəyyir. susuq. məbhut. cımcuq. qamuş.
qaplı.

sulustar yıldızlar.

sulutmaq gözətmək. lütf, iltifat etmək.

sulyay sulaqay. ağız suğu.

sulzan usul. yol.

sum ət bulşık. baldır. müskül. mahiçə.

sum 1. oruc. 1. **süm**. "tüm. tamamen. bütün" anlamında, obartma ilgəci. - **süm** sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı.

suma öncə ıslatılıb sonra qurutularaq öğüdülen. bulamac. əkmək kimi nərsələr yapılan buğda, aynı yolda hazırlanıb şərbət xəmiründə kullanılan arpa.

- suma** sumka. muksa. dağarcıq. torba. bastıq. qapcaq.
- sumaxbalan** {< su+ağlağan: suağladan (: suağardan: suaridan)}. 1. ələk. süzgülü. süzgeç. süzək. təpir. qalbur. qalaq. 1. sümis ilək. kömis ilək. çumiç (?) < susarpacan. susarpacaq. süzgeçli kova).
- sumaxbalan** arıdan. süzgek.
- sumaç** 1. sümək bükülən, əridilən yun. zərə göndərmək. 1. dadım. tutum. 1. su qabı. susaç. qırba. sunğaq. məşrəbə. yalaq. 1. summaç. boyunsımaç. itaət etmək. 1. suvat. sikut. qamuş. əkşi. turş. 1. summaç. boyunsımaç. itaət etmək.
- sumaç** tutum. tamtam. dadlıq. dadıl. dadrı. dadım. qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< kök, göy + ot). çəşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə.
- sumaçbalan** bax > subbağalan.
- sumaçbalan** sumağbalan. sumaxbalan. savuğlağan. savuxlağan. 1. süzgeç. kəfgir. kəvgir. kəvirgə. kəvəç. kəviç. kəvçə. kəpcə. kamus. kavus. 1. (özündə bir nə tutamaz) müsrif.

- sumaqi** dəğişik boyalə, rəngli mər mər. bir neçə rəngli. alaca. -
sumağı daş.
- sumaqlı** tutumlu. tamtamlı. kökötü. göyotlı. kəkotlu. (< kök, göy +
ot). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili. dadıqlı. dadıllı.
dadırlı. dadımlı. çəşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. otalı.
baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı. ədviyəli.
- sumaqpalan** ardan ^(fars) (< **arıtlamaq**). arıtlayan. süzgeç.
- sumartıq** **samurtuq**: (**sam. sum. som**). yumuq qarışıq. kələf. -
samurtuq iş: içindən çıxılamayan iş.
- sumer** < **som** + **ər**. kamil kişi.
- sumqa** **sumka**. < **yumka**. yumaq. **tumaq**. tummaq sumaq < ^{metatez} >
kumsa. **muxsa**. somurtka. bukca. bastıq. torba. toksa.
kumça. dağarcıq. qapcaq. (**sömək**: yömək. yumaq.
tumurcuq. çəkirdək. toplu. şişman. sivri. böyük). **somu**: girdə.
şişik.
- sumluşmaq** somluşmaq. tat, yad dili danışmaq. - nə tatlara tay
sumlaşırın.
- sumlutmaq** **sümlütmək**. yabancı dil ilə söylətmək.
- summaq** sümmək. somurmaq. əmmək. sıbqarmaq.
- summal** summpuldap. avara. sandıra. yıkılab.

sumun	somun. somi. 1. yuvarlaq əkmək, ətmək. 1. yumri, dəvə ayağı kim şiş, yumşaq nərsə. 1. vaşar. pincin başına keçirilən vaşar.
sun	1. xalis. - sun altun: xalis qızıl. qızıl şimşi. 1. suv. suvsaq. - sun kişi: uyqun. xoşəxlaq. - sun kişi: xalis kişi. yumuşaq xuylu. ürəgi sələk adam.
suna	sunq. taarif.
sunaq	susaq. su qabı.
sunaqan	sunğan. uzanan.
sunarmaq	sunmaq. artıqlamaq. artışmaq. təqdim etmək.
sunı	evin girişləri.
sunqa	sunqaq. sunaq. son. - sunqqa: sonra. geri.
sunqaq	bax > sunqa.
sunqar	sunğar. 1. bulut. 1. şunqar. şunqur. doğan. 1. sunqur.şunqar. ağ doğan. qartal.
sunqur	dənizaltı qayıq. suvastı köymə. suvastı kəmə.
sunqu	1. savğat. ağırlıq. başıq. başlıq. andac. anmalıq. ərməğan. yadiqar. töhvə. ərməğan. 1. bağış. adaq. adax. barış. veriş. ərməğan. adaq. tələ. dələ. ehsan.
sunqun	sungun. istidat, yetenek, eğilme anlamlarına gelir.

- sunqur** 1. < son: arxa. son. ard. {**sonğurmaq**: izləmək. qovalamaq. sonğdamaq.}. 1. **sunğar**.şunqar. ağ doğan.
- sunqur** ağdoğan. - **sunqur (şahin) çeşitindən yırtıcı bir quş**: bəysunqur. baysunqur.
- sunqur** **sunğur**. şunğar. ağ doğan. şahin. - **qara sunğur**: qara doğan.
- sunma** təqdim.
- sunma** yoralav. təqdim. tanışdırma. tanıتما. axdarma. erməğan. bağış. təberrük. ithaf.
- sunmaq** 1. əl uzatmaq. uzanmaq. həmlə etmək. - hər nəyə **sunsa** irişir əlləriş - bəla yükü altında beli sına \\\ sınınamamış işlərə hər kim **suna**. - yerdə para gördü, **sundu** götürdü. - **sundu** tuddu onu dənizə atdı. - **sundu** yemişllərdən götürdü. - yemək qoyduq **sunmadı** belə. - sunub boğazın əlinə aldı. - düşünmədən heç işə dönmə \\\ dosdan öndün, aşa **sunma**. - **sundu** bir tikə aldı. - yaxınlaş, **sunub** al götür. 1. vermək. təsdiqləmək. - bəlgələri sundur. - sunmuş əsərlər. 1. vermək. təqdim etmək. - bu kitabı sizə **sundum**. 1. ilərmək. ilərtmək. təqdim etmək. 1. önərmək. qabağa surmək. tarıtmaq. darıtmaq. uzatmaq. təqdim etmək.

təqdim etmək. 1. təğişmək. qutlamaq. sağırmaq. tarüf etmək. təklif etmək. 1. zənn etmək. sanmaq.

- **mən səni arı barqan sunqanəm**: mən sənin oraya qıttığını sanmışım.

- **sundi** yaralı gövdən toprağa.

sunmaq

sunarmaq. 1. artıqlamaq. artıqlamaq. təqdim etmək. 1.

tutmaq. taarüf etmək. - **dövrəyə içgi sunmaq**: ayaq

döndürmək. 1. çəkmək. dartmaq. vermək. - qonaqlıq

çəkmək. 1. çıxarmaq. önləmək. önünə qoymaq. - qonağa

yemək **çıxarmaq**. 1. bildirmək. mə'ruz etmək. göstərmək.

ibraz etmək. 1. vermək. tökmək. - məggiyə gedəndə, aş

tökdü. - qonaqlıqda nə **tökdülər**.

- **enine boyuna yazmaq, göstərmək, sunmaq, döşəmək**:

düşürmək. - bu iş üçün bir yaxşı yol **döşəyəcəm**. 1.

göstəmək. görtmək. göztmək. təqdimləmək. 1.

göstərmək. yansımaq. işığa vurmaq. bəliitmək.

aşqarlatmaq. açmaq. ibraz etmək.

sunsutmaq

sınsıtmaq. cunçutmaq. yunsutmaq. utandırmaq. məhcub

etmək. rahatsız etmək. sıxıntıya düşürmək.

suntılaç

sundılaç. yunt quşu. çayır quşu.

suntırı	sundırı. 1. dəniz. 1. sundurma: qabağı açıq dam, çatı.
suntur	səntur. santur. gurultu. şamata. patırtı. dəbdəbə.
sunturli	sənturli. santurli. gurultulu. şamatalı. patırtılı. dəbdəbəli.
sunturma	sundurma. - çalı çırpıdan, axır, ağıl önünə yapılan sundurma: iğmə.
sunturma	sundurma. 1. çardaq. salaş. 1. qaqıra. çardaq. qaşbağ. önü açıq, üzəri qapalı qorunmaq. qaşpaq. hanqar. çardaq. salqınlıq. sayavan. kölgəlik. çatı. tügərliq. dügerliq. çardaq. - geçici olaraq yapılmış sundurma: qalcar. 1. qalivan. saçaq. çatının çıxıntısı. 1. sondurma. basırma. çardaq. 1. sundırı. qabağı açıq dam, çatı. 1. uzuntu. evlərin qapılarının qabağında olan açıqlıq. qaldırım. səggi. həşti.
sunu	1. çörək otu. 1. ilgər. ilər. nümayiş. 1. sunuş. pişkeş. peşşaş. çəki. çəkiş. 1. ərz. dilək. 1. bağış. ərməğan. çağrış. dəvət. 1. okalqa. oxsarı. savğat. savursa. hidyə. yarmağan. ərməğan.
sunu	ərz.
sunucu	anlatan. anlatıcı. diklör. dublör. mücri.
sunulmaq	verilmək. burunmaq.

sununqeko	söndürmək.
sunusiylə	yapmasıyla. qulluğyla. ifasıyla. icrasıyla. təqdimiylə.
sunuş	1. sunu. pişkeş. peşşaş. çəki. çəkiş. 1. tarif.
sunuş	təqdim. ərzə.
sunuşmaq	1. bir birinə vermək. - qədəhləri sunuşdular . 1. bir birinə təpmək, cummaq, sınıuşmaq. bir birin alt edmək. üsdəmək. üsdəmək. üsdələmək. savaşmaq. 1. tarif edişmək. - sunuşmadan buyurun: tarif ələməyin. -.
sunzi	birə soyundan bir heyvan.
suoturmaq	suyuq eşiyə gedmək.
sup	ətsuyu. şorba.
supa	sıpa. qoduğ.
supa	sıpa. yaş. caş. qodux. eşşək balası. qaraqaçan. qaratəpən. - qaraqaçan köpəyi : qaraqaçan iti : çoban iti çeşiti. - kiçik eşşək supası : qolon. kolon.
supcin	sudur (< suyun durması, yığışması). su yığışma. su qabarı. su toplanması.
suplaq	sivri. uzun. - sulaq boyunlu yarım.
suppaq	bax > subbaq .

- supur** - **sapır supur**: gurultulu səslə tökülmək, sərilmək.
 - almalar **sapur supur** töküldü.
 - xəstələr, vurulanlar **sapur supur** sərildilər.
- supürqə** - **işlənilərək aşınmış, güdəlməmiş supürqə**: qazağü. qazağı.
 qaza. kötükçə.
- sur** 1. açıq qəhvərengi üstün netəli quzu dərisi. 1. qorxunc.
 müthiş. 1. toy. (< **tüq**: yığın. **tügmək**: yığmaq). şənlük.
- surağ** sual.
- surahi** < **sürəhi**. uzun boyunlu su, süci qabı.
- surax** (fars) (< **soxmaq**). soqar. soxulan yer. yort.
- suraq** **surax**. - **surax surax**: göz göz: dəlik dəlik.
- suramaq** 1. sormaq. 1. **sürəmək**. kullanmaq. işlənmək. istifadə etmək.
- surat** bet. yüz. çəhrə. tüş. üz. görünüm.
- suratlanmaq** bənizlənmək. mənğizlənmək. gözəlləşmək. sırlanmaq.
 bənzinə rəng ruf gəlmək.
- suratsız** çirkin. acarsız.
- surav** soru.
- surba** sürü. - **quş surbası**: quş sürüsü.
- surçəran** aylaqçı.

surçıtmaq	sürçtürmək. sürüştürmək.
surə	süyə. sürmə. qapı arxası. təmə. dəmə.
surət	gəliş. üz.
surq urqanca	çarçabuq. hızla. şimşək kimi.
surqavul	sürqavul. qoşunun arxa bəkçiləri. əqəbdar.
surqulı	iskul. okul.
surplamaq	qura çəkmək sürləmək.
surplamaq	süriləmək. qura çəkmək.
sursat	(?) bir aracla alınan təkliflər.
suruq	sırıq. çadır dirəyi.
suruşlamaq	ütmək. qavurmaq.
sus !	tıq !.
sus kəs	qısat. sus. səsini kəs. qısa kəs.
sus	ağır. ərişgin. durqun. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl.
sus	kəsil (< kəsilmək). gəvşək. təmbəl. - sus !: sis!. hiss !. şüq !. sük !. cük !. susturma. sikut ilgəci. - şük dur: çük dur.

- sus!** 1. süs!. səs yox!. tıs!. 1. yat!. xamuş!. - **tıs yox**: dibin səssiz. tamam səssiz.
- susab** ayran. içgi. susuzluq.
 - **ayran susab**: ayran.
 - **susab bolmaq**: susmaq.
 - **susabni qandırmaq**: suya doymaq. susuzluq gidərmək.
 - **susabni kəsmək**: susuzluğu gidərmək.
- susaq** 1. çəmçə. kəfçə. kömçə. 1. susmuş. mütəhəyyir. 1. kəmçə. malağa. 1. otoritə. hakimiyyət. - **susağın** sapın ələ keçirmək. 1. su qabı. təxdə kovaq. çömçə. məşrəbə. 1. susamış. 1. susqaq. su götürmə qabı. malağa.
- susaq** 1. **susuz**. alovuşt. yangı. ətəş. 1. sapaq. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. 1. suvsaq. abgərdən. malağa.
 - **susaq baş**: könlü susamış. arzılı.
- susaqlaqlı** **susaxlağı**. bükət. səd. saq. bəd. saqtağıç. götürmə. toğan. toşma.
- susaqlaşmaq** **susuzlaşmaq**. şoraqlaşmaq. çoraqlaşmaq. korlaşmaq. quraqlaşmaq. verimsizləşmək.
- susaqmaq** **susamaq**. yanğınmaq. yanığmaq.

- susalıq** susuzluq xəstəliyi.
- susam** **susma.** sikut. duraq.
- susamaq** **susaqmaq.** 1. yanğınmaq. yanıqmaq. 1. özləmək. həsrət çəkmək. 1. boğazı qurumaq.
- **qana susamaq:** öldürməsinə, qınına qapılmaq.
- **ölümünə susamaq:** qorxunc durumda qılınmaq.
- **qanına susamaq:** öldürmək istəmək.
- susamaq** . qızmaq. 1. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. tapışdamaq. ismarlamaq. daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək. yaxarmaq. yalvarmaq. 1. suvsamaq. usuqmaq. usmaq. 1. ussap bolmaq. 1. çəkişmək. arzulamaq. - **dayağa susamış.** - **dadlıya susamış.**
- **qanına susamış:** {1. birinin qanın tökmək istəmək. 1. kəndi öz qanın töktürmək istəmək}.
- **ölümünə susamaq:** istəyərək xətərə girmək.
- susamış** qənim: düşgün. yanıq. - **dadlı qənimi:** şirni düşgünü. - **para qənimi** para düşgünü.
- **gənclərin tapatın** (həvəs. dəlilik) **doyurmaqla yatırmaq** **gərək, susuz qalib, susamışı, su ilə qanıрмаq gərək.**

- **çox susamış kimsə**: qarayanıq.
- **könlü susamış**: arzılı. susaq baş.
- susan** 1. suvsuyan. təbsirən. qanqıran. 1. səssiz. sakit. 1. dinməz.
- susar** sanqsar. samır. səncab.
- susat** susluq. susuqluq. tım. tımı. sikut.
- susatan** usıtqan.
- susatmaq** 1. disgindirmək. bunaltmaq. 1. usıtmaq. suvsatmaq.
- susatmaq** **susqatmaq**. 1. yanğıtmaq. yandırmaq. istitmək. ısıtmaq. qızdırmaq. qısqıtmaq. qızqıtmaq. quşqurtmaq. qamçılamaq. qızıtmaq. içərlətmək. hincindirmək. hincıdırmaq. hısqındırmaq. öfkələtmək. alındırmaq. alışdırmaq. 1. əngəl törətmək.
- susaymaq** sustaymaq. susuq qalmaq. susqaymaq. yorğun düşmək.
- susıq** kova. dolaç. dolça.
- susıqır** **susığır**. camış.
- **dişi susığırı**. tombac.
- susıqırı** **su sığırı**. camış. manda. - **susığırı inək**: dişi camış. **susığırı öküzü**: erkək camış.

susqa	susduran. soka. oturtu. otutu. dincəltən. müsəggin. təsgin verən.
susqaq	susaq. su götürmə qabı. malağa.
susqatmaq	susatmaq. yanğıtmaq. yandıрмаq. istitmək. ısıtmaq. qızdırmaq. qısqıtmaq. qızqıtmaq. quşqurtmaq. qamçılamaq. qızıtmaq. içərlətmək. hincindirmək. hincıdırmaq. hısqındırmaq. öfkələtmək. alındırmaq. alışdırmaq.
susqaymaq	sustaymaq. susuq qalmaq. susaymaq. yorğun düşmək.
susqu	sikut.
susquçaq	sısqacaq. kiçik. körpə.
susqun	1. xamuş. sönük. gedməz. çəkik. uçuruq. sakit. 1. samit. 1. halsız.
susqun	avuzsuz. ağuzsuz. sakın. səssiz.
suslaşmaq	qalpalaşmaq. qalıb durmaq. təbəlləşmək.
suslatmaq	ucuzlatmaq.
susluq	1. ağırq. təbəllik. ehmal. 1. ərin. tə'xir. - heç ərin bağışlanmadı. 1. susat. susuqluq. tım. tımı. sikut.
susluq	sustluq. 1. sıstıq. sıslıq. sürdürüm. sürədurum. halsızlıq. qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq.

qaranqaşlıq. təmbəllik. ucuzluq. sündürü. sündürmə.
 (süngər kimi sürünən) şolluq. uzatı. uzatma. süzəgen.
 kəsiklik. qırıqlıq. qırıltı. gəvşəklik. ağırlıq. kəsalət.
 uyuşuqluq. kahillik. yengilək. gəvşəklik. halsızlıq. kəsalət.
1. gəvşəklik. qaçaqlıq. qapıqlıq. təmbəllik. **1.** qaçaqlıq.
 gəvşəklik. qapıqlıq. qaranqaşlıq. təmbəllik. **1.** susdalıq.
 savsalıq. sovsalıq. boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə.
 yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. yaltalıq.
 önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq. ehmal.
 - **ehmal, susluq, qəflət etmək:** koralmaq. buraqmaq.
 bıraqmaq. - **gərəkli işləriyi buraxma.**

susma **susam.** sikut. duraq.

susma tınma.

susmaq **1.** kütəymək. dinmək. zayıflamaq. qapışmaq: qabışmaq.
 səsi kəsilmək. **1.** qımsızlanmaq. səsinə kəsmək.
 sakinləşmək. qımsızmaq. sakinləşmək. səsinə kəsmək. **1.**
 sısmaq. sısqamaq. sısaq. sus payı. dincəlmək.
 qımsızlamaq. kəsmismək. qısmısmaq. sakitləmək. **1.**
 süsmək. tummaq. tıs qalmaq.
 - **sus!** dinmə, söyləmə. - **susun!** dinməyin.

- susmaq** 1.bıqınmaq. ıkınmaq. hoplamaq. hop tutmaq. 1. ağız açmamaq. ağız qapamaq. - **küfürlü qonuşurkən susmaq**: ağızını toplamaq. 1. dilini tutmaq, kəsmək. 1. tinmək. dinmək. kəsilmək. durmaq. qonulmaq. qoyulmaq. sonarmaq. sona ərmək. bitmək. qərar tapmaq. rahatlanmaq. dinlənmək. dincəlmək. istirahət etmək. yatışmaq. sakinləşmək.
- **əsər əsərdə, susar, aldırma**: əsər əsərdə küsər: atıb tutarda, əlindən iş gəlməyib, susub durar.
- susmalıq** suspay. suspayı. həqqilsikut.
- susmayan** **dinmiyən.** dinlənmiyən. durmayan. kəsilməyən. qırılmayan. qırışmayan. axan. sürən. sızan. süzən. qoymuyan. qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan.
- susmuş** susaq. mütəhəyyir.
- susmuş** **susuq.** qapalı. qapanmış.
- suspay** suspayı. susmalıq. həqqilsikut.
- suspayı** suspay. susmalıq. həqqilsikut.
- suspus!** səs olmasın!.
- suspuslamaq** dincəltmək. sakinləmək.
- suspuslanmaq** dincəlmək. sakinlənmək.

- sust** 1. ağır. ərişgin. durqun. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. 1. önəmsiz. sudan. arıq. savsal. savsaq. sovsal. sovsaq. boş. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. bayas. ucuz. uyuşuq. yuxulu. kahil. duyusuz. hissisiz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. halsız. uyuşuq.
- sust** 1. boşanıq. gəvşək. qapraq. qıpraq. təmbəl. 1. çözüük. ərinc. 1. ölgün. 1. susta. boşam boşat. gəvşək.
- susta** sust.boşam boşat. gəvşək.
- susta** zamin. çaqqı kimi yaraqların zamini.
- sustalı** zaminli.
- sustalıq** **susdalıq. susluq.** savsalıq. sovsalıq. boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə. yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. yaltalıq. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq. ehmal.

sustalmaq	susdalmaq. savsalmaq. savsalamaq. boşalmaq. gəvşəlmək.
sustalmaq	üşənmək. yığışib bir yerdə oturmaq, qalmaq. gəvşinmək.
sustamaq	susta durmaq. 1. itin iki ayağı üsdə durması. susta qalxmaq 1. qorxudan durduğu yerdə qurumaq. 1. sünmək. şollanmaq. uzanmaq. ucuzlamaq. 1. qaqşamaq. kağşamaq. kavşamaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq.
sustanmaq	ağırlanmaq. ağır davranmaq.
sustatmaq	1. gəvşətmək. qavşatmaq. yumşatmaq. 1. sündürmək. şollatmaq. uzatmaq. süzdümək.
sustatmaq	savsalatmaq. boşatdırmaq. gəvşətmək.
sustaymaq	susuq qalmaq. susaymaq. susqaymaq. yorğun düşmək.
sustluq	susluq. sıstıq. sıslıq. ağırlıq. yavaşlıq.
sustluq	təbbəllik. təmbəllik.
sustu	- ümüt bir gəvəzə quşdur, haçan <u>susdu</u> , bil ölüm yaxlaşdı.
susturan	susduran. soka. susqa. oturtu. otutu. dincəltən. müsəggin. təsgin verən.
susturma	düşürmə. isqat.

- susturmaq** durdurmaq. qapışdırmaq. qapışdırmaq. yavaşlatmaq. işləməz duruma gətirmək.
- susturmaq** **susdurmaq**. 1. dilini tutmaq, kəsmək. 1.yatışdırmaq. söndürmək. ağzını qapatmaq. çanına ot tixmaq.
- susturmaq** **susdurmaq**. qısqıtmaq. yatırtmaq.
- qarşısındakın tərsləmək, **susturmaq**, **sındırmaq**: kavalamaq. kağalamaq. (boşaltmaq).
- susturmaq** **susdurmaq**. qamturmaq. taldırmaq. daldırmaq. yatırıb, huşdan aparmaq.
- susturulmaq** razılanmaq. mucab olmaq.
- susuq** 1. sulusım. şaşqın. mütəhəyyir. məbhut. cımcuq. qamuş. qaplı. 1. sakit. əpsəm. əbsəm. uslu.
- **susuq qalmaq**. sustaymaq. susaymaq. susqaymaq. yorğun düşmək.
- **susuq, yumşaq kişi**: tınmaz enişgə (məleykə).
- susuq** **susmuş**. qapalı. qapanmış. qanıt. xamuş.
- susuqluq** susluq. susat. tım. tımı. sikut.
- susul** (fars) < sürsül. sürsul. sürsük. təmbəl. beyar.
- susun** 1.oğduğ. 1. atlama. açlama. su ilə açılmış yoğurt. ayran. eyran.

- susun** **suvsun.** 1. ayran. çaylav. 1. oğduq. içinə doğranmış, oğulmuş suyuq yoğurt yeməyi. 1. sulanmış. qanıqlı. qanqaq. qanlı. doymuş.
- susunmaq** sulanmaq. su içmək. qanıqmaq. doymaq. təsgin bulmaq.
- susutan** usutan. - **usutan** sıcaq. - şor çor yemək sustur.
- susuz** quru.- **quru** ova. - **quru** topraq.
- susuz** **susaq.** 1. alovuşt. yanğı. ətəş. 1. çirkin. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. yonulmamış. yontulmamış.
- **quru, susuz, verimsiz yer:** çoraq. şoraq.
- körpə sütsüz böyüməz, **pambıq susuz.**
- **qatı susuz:** qatuz.
- **qatı susuz:** qatuz.
- **gənclərin tapatın** (həvəs. dəlilik) **doyurmaqla yatırmaq gərək, susuz qalib, susamışı, su ilə qanıрмаq gərək.**
- **susuz, kəssəkli, bərk topraq:** daşqam. qaşqam.
- **hər nəyin qurumuşu, cılızı, susuzu, ariği, darı:** qandağ. qındaq.
- **susuz yerlərdə yetişib, yeyilən ot:** qaravruq.

- susuzlaşmaq** **susaqlaşmaq**. şoraqlaşmaq. çoraqlaşmaq. korlaşmaq.
quraqlaşmaq. verimsizləşmək.
- susuzluq** - **susuzluqdan cılız qalmış bitgi**: qarayanıq.
- susuzluq** susab. suvsab. usab.
- susü** sağlıq. şifa.
- sut** 1. məhkəmə. 1. **sığıt**. – sığıtmaq. çığıрмаq. yayqaramaq.
- sut** **sud < süt**. tut. tutar. tutuq. tutqu. ası. alqı. yaran. yarayış.
yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt.
tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş.
yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən.
düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir.
çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənəfət. fayda.
- sut** **sud. süyt**. artış. yartış. salamı. girdəc. nəf'. ribh. bəhrə.
fayız.
- sutan** **sudan**.önəmsiz. sust. arıq.
- sutan** **sudan**. sığ. say. yetərsiz. səthi.
- sutay** **sutigin**. **su - tay**: iti. bağadur.
- sutiqin** **sutigin**. **sutay**. **su - tigin**: **su təkin**: iti. bağadur. - **sutay**
bagatur: sutay - bagatur.

sutımaq	sudımaq. suzımaq. sutmaq. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.
sutqarmaq	sulanmaq. suyuqlanmaq. - yoğurt sutqardı.
sutmaq	< süzmək. sudımaq. sudmaq. sutramaq. sudramaq. suzımaq. suzmaq. su atmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.
sutramaq	sudramaq. su atmaq. sağurmaq. sudmaq. sutmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək.
sutturmaq	(t < > z) süztürmək. (< süzmək). suğturmaq. sudturmaq. tükürtmək. tüpürmək.
sutturmaq	suğturmaq. tüpürmək. süztürmək.
sutturmaq	sudturmaq. sutturmaq. tükürtmək.
sutu boğda	tanrısəl. tanrıdan gələn. mübarək.
sutuq	suduq. tükrük.
sutuq	suduq. (d < > y) suyuq. ağız suyu.
sutuqləkən	sulayan. su verən.
sutun	situn. 1. ayaq. dikkək. dingək. dirək. tivərək. dilayaq. dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. situn. usadan. ucadan. astın. dirək. dursat. dirək. qazıq. 1. qatıl yapılada dikə qoyulan yoğun

dirək. 1. ustan. qaldıraq. qaltırayaq. çaltaq. qaltaq.qalca.
qaldıt. dirək. dayıq. dayaq.

- **dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri:** qarın.

sutur **sudur.** - **puður sudur:** batur satur. qatı.

sutur **sudur.** sulanma. - **yanarın sudur edib şişməsi:**

qonqırmaq. qonqırmaq. qonqıraya çevirmək.

qonqıranlaşmaq.

sutur **sudur.** (< suyun durması, yığışması). 1. **supcin.** su yığışma.

su qabarı. su toplanması. 1. suyuq, sulu, quyuq olmayan

nərsə. vıcıq çamır. palçıq.

sütüşən **südüşən.** suçurum: **su + uçurum.** şar şar. şalala. şalala.

suus yüz.

suv qatlışmaq su qollarının qovşağı.

suv su. ırmaq. çay.

- **suv sıqırı.** manda. dombay.

- **avuz suv:** tükürük.

- **qara suv:** mə'dən suyu.

- **qara suv:** qaynaq. pınar.

- **suv ağac: suv qılıc:** su daşmaq üçün sırıq.

- **suv babuş:** ördək.

- **suv betli**: rəngsiz. saydam.
- **suv bөрək**: bir tür mantı.
- **suv yav**: sıvı yağ.
- **suv çiçək**: su çiçəği xəsdəliyi.
- **suv edmək**: ıslatmaq.
- **suv qıppıl**: su toplaması. su qabaracağı.
- **suv kisəy**: qaz bezi.
- **suv dal**: söğüt.
- **suv daş**: qaldırım daşı.
- **suv tiləgənəkə bal bergən**: cömert. əli açıq. gönlü zəngin.
- **suv usta**: hünər yiyəsi. çox usta.
- **suv işqoq**: tulumba. çeşmə.
- **suvqa balta bilə çapmaq**: olmayacaq bir iş üçün uğraşmaq.
didinmək.
- **suvqa girib qurqaq çıqqan**: kurnaz. hiləkar. yağ kimi üstə
çıxan.
- **başqan suv**: başqan ırmağı.
- **qum suv**: quma ırmağı.
- **qoban suv**: quban ırmağı.
- **tərk suv**: dirək ırmağı.

- **suv anası**: qaraçay malqar əsgü inançlarına görə ırmaq, göllərin pərisi. su tanrıçası.
- **suv avuz**: çay yatağı.
- **suv boynu**: ırmaq qıyısı.
- **suv boynuna eltib suv içirməy qaytar**: hilə ilə yenmək.
- **suv iz**: çay yatağı. çay qıyısı.
- **suv qobması**: ırmağın daşması.
- **suv qobuv**: ırmaq daşqını.
- **suv orun**: çay yatağı.
- **suv örgə baradı deb turqan**: tərs. inatçı.
- **suv səkirtmə**: çağlayan.
- **tağ suv**: dağlardan enən ırmaq.

- suv** suf. su. - **suv sıqırı**: **suv sığırı** manda. dombay.
- suva** saf.
- suva** **sıva**. suvaq. örtü. örtük. qapanca. sıvı. suvı. sıvıq. suyuq. sulu. - **çarparaq vurulan suva**: çarpma sıva. çarpı.
- **qarasıva**: **qarasuva**: topraq suva.
- suvax** karmaç. qapmaç.
- suvaq** **suvağ**. **suvax**. **1**. sıva. suva. örtü. örtük. qapanca. **1**. ərgin. **1**. sıvıq. suyuq. axışan. axışqan. **1**. qarmac.

topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır.

- **palçıq, suvaq** qatmaqda, sürməkdə işlənən, əl yekəlikdə

mala: qaqınc. qaқиş. qaқıc. çapa.

- **suvaq su alır (içir), könül qan alır.**

suvaqıl şəqaqıl.

suvaqlama bulaqlama. bulqurlama. samanlı palçıqla yapılan örtü.

suvaqlıq suluq. - **qatı suluq:** çox suvaqlıq.

- **çox suvaqlıq:** qatı suluq.

suvaqu saqi.

suvalçan solucan.

suvalıq cılız. sısqa.

suvalmaq 1. su alındırmaq. səpmək. - **tarıq suvaldı:** suvarıldı. 1.

sıvanmaq. suvaqlamaq. - ev suvarmaq. 1. sıvanmaq.

sulanmaq. su verilmək. su saçılmaq. 1. boyamaq.

bulamaq. çapturmaq. - çamırla **sıvat.** 1. sıvamaq.

bulamaq.

suvar savaşçı. cənqəqir. cəngaver.

suvar bolluq. bərəkət.

suvari süvari. **savarı > səvari.** dönüb dolaşan. gəzəyən.

gəzişnə. gəzən. covlan edən.

- suvarım** suvarma.
- suvarım** suvarmağın yolu usulu, ölçüsü. - **bir suvarım**.
- suvarma** - **dəmir, başqaların suvarma**: nərsənin suyun nərsənin üzərinə yatırmaq: yaldız. - **altın yaldız**: qızıl suyu ilə qablamaq. - **qızıl yaldız**: abi tələ.
- suvarmaq** 1. (altın. gümüş) yalatmaq. örtmək yaldızlamaq. qaplatmaq. su salmaq. - ağzımı **suvaran** yeməklər. - bağı **suvarmaq**. 1. su vermək. qatdırmaq. qurçatmaq. 1. subitmaq. söbütmək. sivriltmək. ititmək. 1. sulamaq.
- suvarmaq** sulamaq.
- suvastı köymə** dənizaltı qayıq. sunğğur. suvastı kəmə.
- suvastı qəmə** **suvastı gəmə**. dənizaltı qayıq. sunğğur. suvastı köymə.
- suvaşdırmaq** bulaşdırmaq. çirklətmək. kəsiflətmək.
- suvaşiq** **sıvışiq**. 1. ılımiq. yalımıq. yapışqan. 1. simitən. sırtıq. simic. üzülü.
- suvaşqan** sıvışqan. (kimsə) yılışiq. ilişik. yılışqan. ilişgən. yapışqan. bulaşiq. bulaşan. bələşik. bələşən. çamır. balçıq. palçıq. çamsaqqızı.
- suvaşmaq** 1. çalışmaq. ciddi cəhd etmək. girişmək. 1. sevişmək. sarışmaq. 1. sivaşmaq.

suvat	1. bulağ. mənbeh. mənbə'. sumaq. sikut. qamuş. 1. sulaq. tər. göyək. şadab. 1. sucaq, sulu yer. suvarılan yer. - otlu. suvat yerlər, hər bir dirikə, ovlağ (: yığıncağ yeri) olmuşdu. 1. su kanalı. 1. suyun bölündüyü edildiği yer. 1. abxor. su içilməyə özəl qab, oyuq, oyçaq.
suvayağ	sıvıyağ. duruyağ. süzməyağ. suyuqyağ. suyayağ.
suvazlamaq	sıvazlamaq. nazlamaq. əl sürmək, çəkmək.
suvbaş	qafasız. ağılsız.
suvburun	sümüklü.
suvçılıq	cılız. zayıf. sısqa.
suvcımaq	suyun almaq. burnun suyun almaq.
suvcuq	suyuq. suvlanğ. sıvıq.
suvçalı	çala ayran. boşanmış, suyuq nərsə.
suvəş	savaş . yarqa. qavqa. tutaş. vuruş.
suvi	sıvi. suva. sıvıq. suyuq. sulu.
suviq	sıvıq. cıvıq. sulu. sülü . 1. durultularaq axar durumuna gətirilən hər nərsə. 1. ağac, quyruq kimi nərsələrin up uzun, çiril çıplaq qalmış halı. - suviq qudruq : qatır quyruğu kimi qılsız. uzun quyruq.
suviqlanmaq	sulu bulmaq.

- suvınmaq** yıxanmaq.
- suviş** sulu. boş. şol.
- suvişmaq** 1. sıvıqlaşmaq. cıvıqlaşmaq. 1. suyılmaq. suylaşmaq. suyuqlaşmaq. sıvıqlaşmaq. cıvıqlaşmaq. boşalmaq. -yoğurmuş un **suvişdi**. 1. suyuqlaşmaq. şollaşmaq. boşalmaq. səqiqləşmək. 1. şollaşmaq. suyuqlaşmaq. boşalmaq. rəqiqləşmək.
- suvqarıqlı** sulayan.
- suvqarıqsaq** sulamaq diləğində, istəyində olmaq.
- suvqarımınmaq** sular görünmək. suvarır qōrünmək.
- suvqarışmaq** sulaşmaq.
- suvqarquçı** sulayan. sulayıcı. su verən.
- suvqarmaq** 1. sulamaq. su vermək. suvrarmaq. 1. suvrarmaq. sulatmaq.
- suvqartaçı** **suvqardaçı**. sulayan. sulayıcı.
- suvqartmaq** sulatmaq. sulatmaq üçün birini göndərmək.
- suvqarunmaq** sular görünmək.
- suvqöz** sulu gözlü.
- suvla** su yolu. şıratan. yağmır suların axıtmağa yarar kanal. novdan.

suvlaq	yalaq. heyvan sulanacaq yer.
suvlamaq	sulamaq . 1. sevindirmək. sevsiləmək. göyəkləmək. tərlətmək. şadablamaq. 1. suvulmaq. suvalmaq. sulanmaq. su içmək. 1. iztimləmək. izləmək. araşdırmaq.
suvlanğ	suyuq. sıvıq. suvcuq.
suvlanq	suvlanğ . düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.
suvlanmaq	1. ıslanmaq. 1. sulanmaq. sulu olmaq.
suvlaşmaq	sıvılaşmaq. sıvıqlaşmaq. suyuqlaşmaq. sululaşmaq.
suvlatmaq	sulatmaq.
suvli sevli	bərəkətli. qutlu. verimli.
suvlıq	yapıncıq. yəmşək. örtük.
suvlin	qırqavul. - yazdaki suvlin izləyib, evdəki toyuğu içqınma.
suvlu	1. suly. 1. İslaq. 1. sona. gözəl. görülü.
suvluq	1. soğqat. hidyə. 1. suluq. hovlə. dəsmal.
suvrarmaq	suvqarmaq. sulamaq. sulatmaq. su vermək.
suvratmaq	süvritmək. sivriltmək. sulamaq. ititmək. sulatmaq. - qələmi suvrat .
suvsab	1. susuzluq. 1. ayran. iççək. - suvsab bolmaq : susamaq.

- suvsaq** susaq. abgərdən. malağa.
- suvsalam bolmaq** zayıflamaq. incələmək.
- suvsamaq** susamaq. **şuvşamaq**. çivildamaq. cıvildamaq. pıçıldamaq. fısıldamaq. oxuyub üfləmək.
- suciq **suvşadı**: şərab sulandı.
- suvsan** isləgən. istəyən. həvəslənən. amator.
- suvsar** ağac sansarı. vizon.
- suvsatmaq** susatmaq.
- suvşən** savsan. gözəl.
- suvşımaq** sulanmaq. sulu olmaq.
- suvsumaq** soğumaq. arası açılmaq.
- suvsun** **susun**. 1. ayran. çaylav. 1. oğduq. içinə doğranmış, oğulmuş suyuq yoğurt yeməyi. 1. sulanmış. qanacaq. qanlı. doymuş.
- suvsun** suyuq. sıvı.
- suvsunmaq** xiyal qırıqlığına uğramaq. ümidi qırılmaq.
- suvsuş** suyuq. açılmış, boşalmış, gücdən düşmüş nərsə.
üzərinə su qatılmış ayran.
- suvsuşmaq** soğumaq. arası açılmaq.
- suvsutmaq** soğutmaq.

suvşuyan	susan. təbsirən. qanqıran.
suvuq	(v < > y) suyuq.
suvuq	1. axar. cari. 1. sıqallı. cilalı. yağlı. 1. ronəqli.
suvuq	soğuş. qayıtsız. aldırmaz. ehmkar.
	- suvuq bolmaq : üşümək.
	- suvuq çapdırmaq : üşümək. soğuştan xəstələnmək.
	- suvuq qan almaq : hınc bəsləmək. kınlənmək.
	- suvuq edmək : soğutmaq.
	- suvuq sürüvçü : qurdun tabu isimlərindən biri.
suvuq	suğuş. suuq. sıriq. sivri. uzun. - suvuq quyrıuq : uzun quyrıuq.
suvuqluq	soğuşluq.
suvuqsuramaq	üşümək. üşür kimi olmaq.
suvuqüzmək	üşütmək.
suvulmaq	suvlamaq.
suvultav	suvuldav. uğultu. şırılı.
suvumaq	soğuşmaq.
suvurmaq	1. iğnə dəliğindən ipliği geçirmək. ipə dizmək. 1. savurmaq.

- suvuşmaq** **sevişmək.** yollanmaq. düzəşmək. qanışmaq. qınışmaq.
qoyulmaq.
- suvutmaq** soğutmaq.
- **suvutmay yetdirmək:** dediqoduyu həməən ulaştırmaq.
- suyürək** qorxaq.
- suy** suyuq. axarsu. çay. ırmaq. suyar.
- **dalan suya, əl atar çöpə. (dalan:** batan).
- suya baxan** suqaran. qarasu (qaraçu). arpa salıcılar. arpacılar.
- suyaqu** xorozun ayağındakı mahmız.
- suyan** > **cuyan.** sorun. soran. aran.
- suyanmaq** 1. söyəmək. söykənmək. dayanmaq. yasdənmaq. yan
üzə dayanmaq. 1. söyənmək. söykənmək. dayanmaq.
yasdənmaq.
- suyar** suy. suyuq. axarsu. çay. ırmaq.
- suyayağ** sıvıyağ. duruyağ. süzməyağ. suyuqyağ. suvayağ.
- suycıq** kiçik axarsu.
- suyçu** - **suyçu dilli:** dadlı dilli. şirin dilli. incə ağız.
- suyılqan** **suyılğan.** sayğan. kərtənkələ. kəltənkələ. kəltəkələs.
- suyılmaq** suvişmaq. suylaşmaq. suyuqlaşmaq. sıvıqlaşmaq.
cıvıqlaşmaq. boşalmaq.

suyqlamaq	suqamaq. savqamaq. savmaq. sarqmaq. sarqıdmaq. göndərmək. soxmaq.
suyqulanqan	dalqavuuq. yaltaq.
suyqulanmaq	yaltaqlanmaq. yılışmaq.
suyqun	geyik. maral. ov.
suylamaq	sulamaq. izləmək. suyun tutmaq. güdmək. tə'qib etmək qutluq oldur istəyən bulur. iyiləri suylamaq iyi olur.
suylanan	suların, ırmaqların, göllərin tanrıcısı.
suylaşmaq	suvişmaq. suyılmaq. suyuqlaşmaq. sıvıqlaşmaq. cıvıqlaşmaq. boşalmaq.
suymaq	su atmaq. tüpürmək. - göyə suysa üzə düşür.
suyolçu	abyar. subaşı. mirab.
suyolu	geçirim. keçirim. - kiçik arx, su yolu: nol. qaruuq. qarıq. - qarıq çəkmək: arx, nol açmaq. - çox arxı, su yolu, nolu olan yer: qarılıq. qaruluq.
suyran	süyren. minarə. buna bənzər nərsələr kimi uzun olan hər nəsnə.
suyşı	(< > suyçıl: < su + şı, çıl: suyu andıran). süyşə. şüşə. şişə.
suyu düşük	soluq. axmaz. axarsız.

suyuq

1. (v < > y) suvuq. SIVIQ. SIVI. SUVSUN. **1. < sulu. 1.**

soyuq. tatsız. dadsız. namətbu'. saman kimi. tamsız.

duzsuz. **1. bozaq.** ağız suyu. - **suyuq** ağızda yoğruşdu:

ağzımın suyu qurudu, qaqurdu. **1. maya. 1. suvsuş.** açılmış,

boşalmış, gücdən düşmüş nərsə. üzərinə su qatılmış

ayran.

suyuq

sıvıq. 1. sıvi. axışan. axışın. 1. sıvi. suvi. suva. sulu.

suvlanğ. sıvıq. suvcuq. suy. axarsu. çay. ırmaq. suyar.

xilt. **1. ərincək. yumşamış. yumşa. 1. atlıq. altlıq. antirə.**

giriş. ön yemək. - **altlıqə buyurun. 1. sıvıq. suvağ. axışan.**

axışqan.

- **boşanmış, suyuq nərsə:** çala ayran. suvçalı.

- **dadlı sıvi, suyuq:** balözü.

- **qoyu, kıvamlı, qəliz duqun sıvıq, suyuq, içgi:** boza.

- **sıvıq, suyuq nərsənin çalxanaraq çıxaran səs:** tumbul

tumbul. cumbul cumbul.

- **suyuqları, sıvıları damıtmaya yarayan arac:** dambıq.

imbıq.

- **su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa:** kavtal

qartal.

- **suyuq eşiyyə gedmək**: suoturmaq.
- **suyuq salça, sos**: çəkov. keçab.
- suyuqlamaq** **sütkərmək**. süt kimi sulu, duru yapmaq.
- suyuqlanma** - **qar, buz, donuq tutuq kimi nərsənin əriyərək**
suyuqlanması: köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq.
kağşamaq. kavşamaq.
- suyuqlanmaq** **suyunlamaq. 1. suyunlanmaq**. duzsuzlanmaq. dadı
boyası, içi qaçmaq, boşalmaq. dadsızlanmaq. 1.
tatsızlanmaq. dadsızlanmaq. duzsuzlanmaq.
ləzzətsizlənmək. tamsızlanmaq.
- suyuqlaşdırmaq** - **qatılıqdan çıxarıb sıvıqlaşdırmaq, suyuqlaşdırmaq,**
yumşatmaq: əritmək. donu çözütmək, açıtmaq.
- suyuqlaşmaq** sıvılaşmaq. suvlaşmaq. sıvıqlaşmaq. sululaşmaq.
- suyuqlaşmaq** suvişmaq. suyılmaq. suyulaşmaq. sıvıqlaşmaq.
civıqlaşmaq. şollaşmaq. rəqiqləşmək: şollaşmaq.
boşalmaq. rəqiqləşmək.
- suyuqlatmaq** çalxamaq. boşaltmaq. ishallatmaq.
- suyuqlatmaq** durutmaq. sütkərmək: yapmaq süt kimi sulu.
- suyuqlıq** soyuqluq. tatsızlıq. dadsızlıq. namətbu'luq. tamsızlıq.
duzsuzluq.

- suyuqmaq** - qatılıqdan çıxıb, sıvıqmaq, suyuqmaq, yumşamaq: ərimək.
- suyuqmaz** sıvıqmaz. əriməz. qatılığın saxlayan. qatıqan. yumşamaz.
- suyuqyağ** sıvıyağ. duruyağ. süzməyağ. suvayağ. suyayağ.
- suyun tutmaq** sulamaq. suylamaq. izləmək. güdmək. tə'qib edmək.
- suyun** - **suyun çəkmiş, qurumsu yemiş**: qaqlaq.
- suyun** 1. siyun. sevim. sevimlilik. simpati. 1. dilək. niyyət.
- suyunca** 1. dalınca. arxasınca. dalınca. peşindən: genə düşdü buların ardlarınca. atın çapıp səğırti suylarınca. 1. arzınca. istəyincə. istəyinə görə. kefinə görə. arzına uyğun. 1. suyundan. dalından. ardından. arxasından. izindən. - uşağı göndər suya, özündə ged **suyunca**. - kimisi **suyundan** getdi, kimisi **suyundan** qaldı. - dişi, kişi suyunda, kişi, dişi suyunda: dalında. tələnidə. - nə it kimi **suyuma** düşmüşsən. - ər arvad biri birinin **suyunca** olmalıdı. - işin **suyun** tutsan, yolun taparsan. - elliyinən xanlıq bir birinin **suyunca** olmasa pıtdaşlıq olur. - **suyunca** gedmək: dalınca gedmək.
- suyunçuq** 1. sevinç. sevimlilik. 1. muştuluq. müjdə.

- suyunğan** soğulcan. sürüncan. solıcan.
- suyunlanmaq** **suyunlamaq.**
- suyurqal** ehsan. atya. böyüklərdən verilən pay. vəqf. sağav. savqat. dartış. dartıq. veriş. ödül. ərməğan. bağış. - bunarı **suyurqal**: üerəklərin əlinə al. - bəylərdən **suyurqal** gözlənilir.
- suyurqamaq** sevindirmək. bağışlamaq.
- suyut** 1. çüvüt. süyüt. boya. rəng. 1. süyüt. rəng. boza (**y < > z**) boya. boyuq. boduq. çüvüt. öng. çalı. tuka. tülük. - nə **tülük** atdı o.
- suzak** (fars) < **sızak** < **sızmaq**: ağrıyıb göynəmək). sızış. göynük.
- suzan** 1. < **çözən**. **közən**. çözər. yaxan. çözürtən. açan. közürtən. çökürtən. əridən. 1. sozu. uzun. süzən. uzanan.
- süzən** < **süyürəncənq**. süzən. asğıncanq (süyürəlmək: sivilişmək. sivri: < süzük. sürüş. süzük).
- suzımaq** sudımaq. sutmaq. süzmək. tükürmək. tüpürmək. sağurmaq.
- suzma** **sozma**. **uzma**. 1. əsnsək. uzanan. 1. bəcəriksiz. ağır qanlılıq.

- suzmaq** sudmaq. sutmaq. sağıрмаq. sudramaq. su atmaq.
tükürmək. tüpürmək. - **göyə** sağırsa, üzə düşür. - **göyə**
suzsa, üzə düşür.
- suznak** acıyıcı.
- suztürmək** sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağıрмаq. sudmaq.
sutmaq. tükürmək. tüpürmək.
- sü** **su**. əsqər. {su itiliyində axan}.
- sübatkar** ərđəmli. dirəşkən.
- sübatkarlıq** sürəklilik. dəvamlılıq.
- sübatlı** armavsız. əzimli. kəsin qararlı.
- sübək** sibək. cocuğun içinə işəməsi üçün beşiğə qoyulan
qamış.
- sübqana** ertdən azıq. ağız alma. qəhvaltı.
- süc** - **süc çörək** (süc: süci: şərab). su ətmək. "nan o şərab".
(müsəlmanlıqda " **süc çörək**" (süc: süci: şərab) "**nan o şərab**"
yerinə "**su ətmək**" deyilir).
- süci** çaxır. şərap. bor.
- süci** şirin. - **süci dilli: şirin dilli**: dadlı dadlı çox danışan, gəvəzə.
çalçın. tingic. dingic > dəmkəş.
- sücü** içgi. şərab.

sücüq	sucuğ. dadlı. ləzzətli. sevimli.
sücünmaq	bax > sucunmaq.
süçiq	sucuq. socuq. cocuq. 1. çaxır. şarap. bor. içiləcək adalı nə. - qızıl sucuq: altu, qırmızı, duru çaxır. 1. dadlı, şirin olan hər bir hə.
süçimək	dadlanmaq. gözəlləşmək.
süçişmək	süçüşmək. suçuşmaq. dadlanmaq.
süçitmək	suçitmək. iyiləşdirmək. dadlandırmaq.
süçlü	yamançı.
süçüq	süçiq şarap.
süçünmək	tadını bulmaq. ləzzət almaq. məhzuz olmaq. - süçinmək.
süçüşmək	süçişmək. sucuşmaq. suçuşmaq. dadlanmaq.
süfre	- süfrəsi açıq: çörəkli azıqlı. ac doyuran.
süq	sük !. şüq !. sis!. hiss !. cük !. sus !. susturma. sikut ilgəci. - şük dur: çük dur. 1. sok. kor. (# sök. sox: açıq. yarıq). 1. sürk. teyxa. lap. - ayağı sük buz tək.
süqan	sükan. buyurduruq. fərman.
süqan	sükan. dolmac. dolac. tüzəntəkər. fərman.
süqan	sükan. { (< saq. sax)}. {< > yükən. sükən }. bax > saqan. tümən. dümən. fərman. qomut.

- **dayısı düməndə**: qohum tanışi iş başında olan. odada adamı olan.
- süqən** (s < > y) **yükən**. 1. yükəş məsul. görəvli. 1. sükan. fərman. qomut.
- süqən** **süqən**. eşək yükünün bir yanında olan səpət. sələ kimi nərsələr. səkləm.
- süqiş** **sükiş**. çəkiş. cükiç. balğa. balta.
- süqlin** **süklin**. süvün. süqün. sülün. süvlin. süvlin. qırqavıl.
- süqmək** **sükmək**. bax > **söqmək**.
- süqmək** **sükmək**. sögmək.
- süqsüq** **süğsük**. "dağdağan" deyilən bir ağac.
- süqsün** **süksün**. 1. əyri. kambır. qoz. önə əyri duran. düşük. somurtkan. suratı asık. - **süksün kötüyü**: ənsə (peysək kökü). 1. içgücü. moral.
- süqsüncək** **süksüncək**. əyrik. kambır. düşük. asık. qoz.
- süqü** **sükü**. biz.
- süqül** **sükül**. siğil. (sül əttə, ağacta olan) yaşlıq, təzəlik.
- süqün** **süğün**. geyik. buğı. bolan. buğa. maral.
- süqün** **sükün**. süvün. sülün.
- sülalə** uruğ.al.

süləq	sülək. sülədi. saldırgan. axıncı.
süləmək	qoşun çəkmək. düşmana qarşı əsgər göndərmək. savaş yapmaq.
süləmiş	1. iti. itən. axıncı. saldırgan. düşman üzərinə əsgər yollayan. 1. iyi silah kullanan. çalçur. silahşur.
sülənmək	özləmək. sulanmaq.
süləti	sülədi. sülək. saldırgan. axın yapan. axıncı.
süləyən	sümsük. xasiətsiz.
sülfat	kəbdirəvüz. gözdaşı.
süllüq	süllük. çiğ. pişməmiş.
sülpü	sülpügür. qılıc.
sülpüavuz	kəsgin.
sülpüq	kəsgin.
sülpüqür	sülpügür. sülpü. qılıc.
sültəri tüşmək	süldəri tüşmək. yorulmaq. bitginləşmək. yıpranmaq.
sülü	sulu. suviq. sıviq. civiq. 1. durultularaq axar durumuna gətirilən hər nərsə. 1. ağac, quyruq kimi nərsələrin up uzun, çirli çıplaq qalmış halı. - suviq qudruq: qatır quyruğu kimi qılsız. uzun quyruq.

- sülük** 1. kirm. 1. zəli. qan soran. - **kermi əbrişəm**: ipək qurcuğu
- **qatı sülük**: çox sürtük, sırtıq, qaşqa, girinti, girnıl, girmiş, fizul kimse.
- **qatı sülük**: çox sürtük, sırtıq, qaşqa, girinti, girnıl, girmiş, fizul kimse.
- **qabıqlısülük**: qablumbağa. qablunba. qurbağa.
- sülük** qançı qurt.
- sülümək** yorqunluqdan, qızıqınlıqdan iticə soluqlamaq. hıxlamaq. hingildəmək. nəfəs nəfəsə düşmək.
- sülün** qırqavul.
- sülün** 1. altın tavuq. tavus quşu. 1. **süvün**. süqün. süvlin. süqlin.
1. uzun quyruqlu, rənkli bir kuş. - **sülünbigə**: gözəl, qıyın qadın.
- süm** **sum**. 1. "tüm. tamamen. bütün" anlamında, obartma ilgəci. bütün. tamam. gücül. güclü. qəvi. xalis. - **süm** sücük: **sum** sucuq: cop cocuq: şip şirin. dapdadlı. 1. at dırnağı. (> **som** (fars)). at dırnağı bütün olduğundan bu adı ala bilər.
- süm** **şüm**. çin. düz. qatqısı, artlığı (artıqlığı) olmayan.
- sümbə** burqu.

sümbül	başaq. xoşaq. xuşaq.
sümbül	göyçək > göcək. yaşıl, yeni bitmiş buğda. sünbül. başaq. - başaq bağlamaq : başaqlanmaq.
sümbülçü	başaqçı. xoşaqçı. xuşaqçı. xuşəçin.
sümək	1. sumaq. bükülən, əridilən yun. zərə göndərmək. 1. süngür. sünkür. sümgürük. tüfqi. tükruk. bəlgəm. muxat. sümük. fırtıq. burun suyu. 1. yumaq. 1. yumaq. bəstik. pistik. bistiç. pıstıç. püstə.
süməzlik	boysamaq. danqazlık.
sümqürmək	sümkürmək. finqırmaq. burnun silmək.
sümqürmək	sümgürmək. 1. finqırmaq. yinğitmək. yenğitmək. yinğ atmaq. 1. burun suyun, sümüyü, fırtığı dıışarı atmaq. finqırmaq.
sümqürüç	sümgürük. 1. sümük. fırtıq. burun suyu. 1. süngür. tüfqi. tükruk. sümək. bəlgəm. muxat.
sümlüm	1. türkçə bilməyən kimsə. 1. türkçə bilməyən kimsə. - sümlüm tat : heç türkçə bilməyən fars.
sümlümək	sumlumaq. türkçə'dən başqa bir dillə qonuşmaq.

- sümlüşmək** **sumluşmaq.** 1. tatlaşmaq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq. 1. somluşmaq. tatlaşmaq. farslaşmaq. yad dildə danışmaq. 1. yabancı dil qonuşmaq.
- sümmək** 1. ibriğin su tökülən bölümü. əmzik. musluq. 1. summaq. somurmaq. şəkmək. somurmaq. əmmək. sıbqarmaq.
- **sümmək buz:** saçaqdan sarqan buz.
- **çayniqni sümməqi:** çaydanlığın əmziği.
- sümməqli** **sümməkli.** aralığın igirmi iki ilə ocağın biri arasındakı günlər.
- sümpüqlüq** **sümpüklük.** ısırğab yerimək. tamağın.
- sümsüçük** tap dadlı. bək dadlı nəsnə.
- sümsük** samsaq. salsarı > sərsəri. dərbədər. avaragor.
- **sümsük sümsük,** yavaş yavaş qıçın qıçın birinin yanına soxulmaq, yanaşmaq.qıçın qıçın gəlmək.
- sümsüq** **sümsük.süləyən.** xasiətsiz.
- **yumşaq sümük, sünğük, gəmik:** kərkərəng. xıt xıt. gəmirgəng.
- sümsüqləmək** **sümsükləmək.** cumulmaq. dümsükləmək. yumruqlamaq. dümükləmək. çeynəmək.

- sümtüq** **sümdük.** süsük. ac boğaz. qab qacqacaq yalayan köpək.
yalağan. pisboğaz. burnun hər bir yana soxan. əkdi.
- sümüklənmək** **sümüklənmək.** süngüklənmək. böyümək.
- sümüq** - **çiğni örtən sümük:** qəbzə. gəbzə. omuz kürəyi. kürək
gəmiyi.
- incik **sümük.** baldır gəmiyi: incik gəmik.
- sümüq** **sümük.** gəmik. qaqlı. qaqlıq. iskiilet. - bu quyunun **qaqlı**
qalmış. - əti tökülmüş, **qaxı** qalmış.
- **bir dəri bir sümük, quru, iskiilet olumluq:** qaqlıq. qaqamlıq.
qaqımlıq. cılızlıq.
- **qax, cılız, bir dəri bir sümük, quru, iskiilet kimse:**
qaqamıq. qaqmıq. qaqam. qaqım.
- **omurqa, onurqa sümüyü:** belgəmiyi. situni fəqərat.
- **sütlə girən, sümüklə çıxar.**
- **bir dəri bir sümük (gəmik):** çox arıq zayıf.
- **qavaq sümüyü:** düdük gəmiyi.
- **sümük sındırmaq:** çox əmək, çaba qoymaq, işlətmək.
dirsək çürütmək. sinsimək. zəhmət çəkmək.
- **sümüyə işləmək:** damara girmək, işləmək. kökləşmək.
alışqanmaq. xuy tutmaq.

- **aldırın ön bölümündəki işgə sümük:** (qıçın dizdən topuğa dək olan **sümük**). incik.

- **belsümük: belgəmik:** onurqa. - **malqaranın onurqa, belgəmiyindəki əti:** külbastı. rasta.

- **göğüs sümüyu, gəmiyi:** inam taxdası.

- **qamış gəmik, sümük:** baldır sümüyü. incik.

sümüq

sümük. 1. bərtik. gömük. kimük. gəmik. **1.** sümgürük.

yasun. gəmik. fırtıq. burun suyu. **1.** sünğük. **1.** yənğ. yinğ.

fırtıq. **1.** uma. umaq.

- sınıqçılığda, qırıq **gəmikləri** bir arada tutmaya yarayan çubuq: **qıpqın.**

- **sümüklü:** suvburun.

- burun dəliklərinin içində qurumuş olan sümük: qurnoy. qurnoş. qurnos.

sümüqləmə

sümükləmə.soxumlama. (baş barmağı ikinci ilə üçüncü barmaqların ortasından çıxarıb, yumraqlamaq).

sümüqlü

sümüklü. gəmikli. iççatlı. iç çatılı. içatlı. iskiletli.

- **qurudulmuş sümüklü ət:** qaqırtaq.

sümüqlü

sümüklü.kərəstəli. gövdəli.

sümüqlü	sümüklü. bujuqqu. fırtıqlı. yinğdəkü. yendəklü. (cocuqlara bununla sövülür).
sümüqlüböcək	sümüklüböcək. hələzon.
sümüqsü	sümüksü. moxati.
sümüqsüz	sümüksüz. - sümüksüz, gecə börkü: kaçol. kaçola. taxqa. taxa. taxma.
sümülcəmək	cümülmək. cummaq. sokulmaq. dalmaq (iləri sümü).
sünbül	sümbül. başaq. - başaq bağlamaq: başaqlanmaq. - içi boş, çürük başaq, sünbül, çəkirdək: kovsiq. koviz. kavız. kavsiq. kof. - dənədən ayrılmış başağı: kavıl.
sünə	ruh. can.
sünəpə	qalapis. uyuşuq. şapşal. pasaqlı. pasağıl.
sünəpə	laubali. biçil.
sünqəq	sünqək. süyək.
sünqər	süngər. isfənc. - süngər daşı: ayaq daşı.
sünqər	süngər. - süngər daşı: çox yüngül daş. puka daş. daşı sıxsa, suyun çıxarır: çox güclü.
sünqərimsi	süngerimsi. süngərsi. isfənci.

- sünqərli** **süngərli.** - **yapışdırılan nərsələri islatmaq üçün bulutlu, süngərli qab:** ıslatıcı. ıslac.
- sünqərsi** **süngərsi.** süngərimsi. isfənci.
- sünqi** **süngi.** < **sikürgə** < **sökni** < **sök.** qarğı. mızraq. neyzə.
- sünqü** **süngü.** tufəyin ucuna taxılan qəmə. kasatura.
- sünqü** **süngü.** süngük. **1.** qaboq. qarqı. neyzə. mızraq. **1.** kəsici, dəlicisi, uzun pıçaq. **1.** gəmik. gəmik parçası. gəmiklə yapılan mızraq. ox. ucu sümüklü ox. **1.** əsgidən qəbir başlarına dikilən sırıq.
- **süngü dayağ:** mızraq.
- **süngü uruş:** süngü savaşı.
- **süngər daşı:** mamuq daş.
- sünqücək** **sürgüçək.** oxlav. avda işlənən ucu sivri ox, ağac.
- sünqüq** **sünğük.** - **yumşaq sümük, sünğük, gəmik:** kərkərəng. xıt. xıt. gəmirğənğ.
- sünqüq** **süngük.** süngü.
- sünqüq** **sünğük.** sümük. gəmik.
- sünqüqlənmək** **süngüklənmək.** sümüklənmək. böyümək. ağıllanmaq.
- sünqüqlənmək** **sünğüqlənmək.** sümüklənmək. gəmiklənmək. böyümək.
- sünqüləmək** **süngüləmək.** sünqüləmək. sünqü ilə dürtmək.

sünqür	sümkür. süngür. sümək. sümgürük. tüfği. tükrük. bəğəm. muxat.
sünqür	süngür. sonu, dərini, dibi görəni. durəndiş.
sünqüş	süngüş. süngüş. savaştə saldırma. sünqü durtmə.
sünqüş	süngüş. 1. süngü savaşı. süngü həmləsi. süngüləmə. savaştə. 1. batır. qarman. ad olaraq işlənilir. 1. qovuştə. toxu. toxnma. tə'hə.
sünqüşmək	süngüşmək. çarpışmaq. sünüştək.
sünqüt	süngüt. sinqüt. qarşılıqsız yarmağan, təhvə. qarşılıqsız, əvəzsiz, verilən sovqat, ərməğan.
sünmək	çözülmək. ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmaq. saşulmaq. uzanmaq. uzaymaq.
sünmək	sustalmaq. şollanmaq. uzanmaq.
süntürmə	sündürmə. sündürü. (sünger kimi sürünən) susluq. şolluq. uzatı. uzatma. süzəgən.
süntürmək	sündürmək. sustatmaq. şollatmaq. uzatmaq.
süntürü	sündürü. sündürmə. (sünger kimi sürünən) susluq. şolluq. uzatı. uzatma. süzəgən.
süntüş	sündüş. ipək, yumşaq parça.
süp	süpürgə. süpsə. belibağlı.

- süpah** (< subəy. subağ < su): qoşun. arteş (< artış < (1. artmaq. 1. **araşmaq**: bir araya gəlmək).
- süpan** süpəng. salqın.
- süpəh** < > **səpəng**. **sapan**. **savan**. **səpmək**. savmaq, tullamaq üçün ayqıt. məncənaq. (1. < **savmaq**: uzağa qoymaq. 1. < **səpmək**. **təpmək**). (t: s). **tüfənk** < > **süpəng**. **tüpürmək** < > **süpürmək**. 1. < **sürtək**. **sürpək**. **yılmanaq** (: saf) **təgələk** (:girdə) **çay daşı**.
- süpəh** < **sapanğ**: atan. daş saçramaq, atmaq üçün, iki saplı kiçik torbalı arax. - **süpəh daşı**.
- **süpəng (süpəh) top**, **mincanaq (məncənaq) daşı**, **topu**: qazuq. qazıq. (> **zağuuq** (fars). **zağuuq** (fars)). qopuq. (> **ğabuq** (fars)). qalmuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> **ğaluq** (fars)). güllə (> **qelulə** (fars)).
- süpəh** tormusqul.
- süpəng** **süpəh**. - **süpəng (süpəh) top**, **mincanaq (məncənaq) daşı**, **topu**: qazuq. qazıq. (> **zağuuq** (fars). **zağuuq** (fars)). qopuq. (> **ğabuq** (fars)). qalmuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> **ğaluq** (fars)). güllə (> **qelulə** (fars)).
- süpəng** **süpəng**. **süpan**. salqın.

süprüq	süprük. 1. süprünti. süprüntü. zibil. alçaq. acınmadan qovulan nərsə. artıq. - süprük köpeoğlu. - süprüyün birdir. 1. bir adama qızıldığında söylənən sögmə.
süprül	sikdir. çəkil.
süprülmək	topulmaq. yumulmaq. cummaq. götrülmək.
süprüntcü	çürükçu. çöpçü. zibilçi. aşqalçı.
süprünti	süprük. zibil.
süprüntü	1. xaşaq. qaşaq. qaşıntı. 1. qaltır. çöp. qırqıpcıq. aşqal.
süprüntü	süprüntü. 1. süprüntü. süprüntü. çürük. çöp. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. 1. çürük. çöp. zibil. aşqal. dışatım. qaşqal. qaşaq. tökək. çöp. süprüntü. atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq. parcıq. paracıq. ovacıq. ovcıq. oğuntu. oğanti. oğcuq. çürük. çöp. çöv. köv. kovuntu. (< çov. kov: oyuq. boş).
süprüntülük	çöplük. zibillik. aşqallıq.
süpsə	süp. süpürgə.
süpüq	< süprük (< sürmək: itəmək). 1. süpürlən. süprək. süprik. iti. 1. dar. incə. baraq (> barik _(fars)).

- süpür** savur. savurma. süpürmə. çox, artığına israf. - böylə
süpürlə heç nə yarına qalmayacaq. - **süpür dolu**: incə olub, şıdırğı yağan dolu.
- süpürqə** süpürgə. çalqı.
 - **qaldırım süpürgəsi**: **qalatım süpürgəsi**: sürtük.
 - **süpürgə otusu**: **süpürgə otu kimi**. - **süpürgə otusu, boş, gəvrək, çox çeşitli çalı çırpı**: kaval. funda.
 - **bərqi süpürgə**: əməç. əmməç. tozalan. tozsoran.
 - **kürə süpürgəsi**: qarağı.
 - **qaldırım süpürgəsi**: **qalatım süpürgəsi**: **1.** çox gəzib tozan. **1.** sürtük. **1.** küçə uşağı, oğlanı, kişisi. darqaşayrd. **1.** **qaldırım yosması**. qəhbə. qalağ. fahişə.
- süpürqə** süpürgə. **1.** (< metatez > **süp** < > **püs**. püsürgə: itələyən **1.** < **sürüpgə**) **savurgə**. çalqı. çırpı. qırıntılardan edilən dəsdə. bağlı. **1.** süp. süpsə. belibağlı. **1.** yelpik. - **otu yelləməyə tükdən yelpik, süpürge**: toyuq qanadı. - **küçə süpürgəsi**: sürtük. qəhbə.
 - **süpürgə**, süprüntüyə, batığa bağlı olan nərsələr: aşüqü.

- süpürqəçi** **süpürgəçi.** qaldırımçı. küçə, eşik arlığına, təmizliyinə baxan. süprüntücü. süpürücü. çürükçu. çöpçü. zibilçi. aşqalçı.
- süpürqəçiliq** **süpürgəçilik.** qaldırımçılıq. küçə, eşik arlığına, təmizliyinə baxanlıq işi.
- süpürqəlik** **süpürgəlik.** duvarın alt yanının qırağı.
- süpürqü** süpürgə.
- süpürləmə** - **sil süpürləyib, kör köhnə nə varsa çöpə qaşıvdi.**
(qaşıvdi: atdı).
- süpürmək** 1. çalqılamaq. silmək (burnu.). sil süpür etmək. 1. < metatez
> püsürmək. - üstünə **süpürüldü**: yügürdü. 1. savurmaq. çox, artığına israf etmək. 1. bir nəyin bütününü alıb götürmək. yalayıb qutarmaq. - od hənəyi **sürpüdü**. - bir təpsi dolusu yeməyi kəndi başına **süpürdü**. 1. yamlamaq. silmək. yığmaq.
- süpürmək** arıtlamaq. təmizləmək. qoğmaq. bitirmək.
- süpürməkçilik** süpüründülük. savuruqçuluq. savurmaqçılıq. çox, artığına israf etmək.
- süpürt** - **səp süpürt**: soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.

sava sova. savır sovrur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

- **səp süpürt**: tükət biçət. köçüt qaçıt. kəsər tökər. ərit dağıt. çöküt qoşut. sərf xərc.

süpürtləmək tırpan atmaq. qırıb keçmək. süpürü vermək. acıqlı iti yeyib bitirmək. - düşmana iyi bir **tırpan atmışlar**.

süpürtmək əritmək. bitirmək. sonuclamaq. tamamlamaq. sonətmək (**< sona ərdirmək**). çıxışqımaq. tükətmək. yoxatmaq. yox etmək. - sorunu **ərit** qutar. - sözüvü **ərit**: aç.

süpürtmək yamlatmaq.

süpürtüş yügürüş. savarış. suvarış. yügürmək.

süpürücü süprüntcü. süpürgəçi. çürükçu. çöpçü. zibilçi. aşqalçı.

süpüründülük savuruqçuluq. savurmaqlıq. süpürməklilik. çox, artığına israf etmək.

süpürüntü 1. çöp. baquş. çöplük. 1. tarantı. darandı. töküntü.

- süpürgə, **süprüntüyə**, batığa bağlı olan nərsələr: aşuqü.

süpürüntü **süprüntü**. 1. aşqal. dışatım. 1. kərçöp. çərçöp. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü.

1. atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq. parcıq. paracıq.
 ovacıq. ovacıq. oğuntu. oğantı. oğcuq. çürük. çöp. çöv.
 köv. kovuntu. (< çov. kov: oyuq. boş). qaravit.

süpürüntülük zibilxana.

süpüt - **sal süpüt**: səp süpürt. soy soput. sal töküş. söküt töküt. tök
 dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov.
 sava sova. savır sovrur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb
 savurma. aç saç. açar saçarıq. çöküt qoşut. düşür püsür.
 düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.
 ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq.
 yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

sür - **görəvivi, işivi gör, sür, sürdür**: işinə bax!. işən bax!.
 - **qarasür**: 1. kupə. 1. otomobil odacığı.
 - **sür sür**: **sır sır**: yol yol. iz iz. xəxət. qət qət. qat qat. damar
 damar. damarlı. çizgi çizgi. cızıq cızıq. qırım qırım. kərə kərə >
 kərkərə (> kirkirə).
 - **sür!**: **sürdür!**: kəsmə!. durma!. dəvam!.

sür 1. sürtə. məs. - **sür çəkmək**: məs çəkmək: sürmək.
 sürtəmək. 1. sürə. toy. cəşn.

- sürahi** < **sürəği**. sağuri. sağraq. içindən süzülən, sağılan qab. içgi qabı. boqal. boğal. boqğal.
- sürahi** qarınlı, boyunlu tüng, parç, su qabı. ibriq. qarsoğudan. sürahi.
- sürc** 1. yerikən ayağın bir nərsiyə toxunub düşəcək olma. yıxılası. 1. suç. yanılma. xəta. səhv.
- sürcəq** **sürcək**. **sürcüq**. **sürüc**. 1. əyləşmə. qonaqlıq. gecə toplantısı. 1. süzcək. züvgən yer. qayaq. cayaq. tayqaq.
- sürcəmək** **sürcmək**. 1. yerikən ayağın bir nərsiyə toxunub düşəcək olmaq. yıxılasımaq. 1. suçalmaq. yanılmaq. xəta, səhv yapmaq.
- sürcən** qayan.
- bir **sürcən** atın başı kəsilməz: kimsə bir suçla öldürülməz.
- sürcmə** bax > **sürcmə** - dil **sürcməsi**: dil yanlışlığı. ağızdan qaçırma.
- sürcmək** bax > **sürcmək**.
- sürcmək** **sürcəmək**. 1. yerikən ayağın bir nərsiyə toxunub düşəcək olmaq. yıxılasımaq. 1. suçalmaq. yanılmaq. xəta, səhv yapmaq. 1. ilişmək. çapılmaq. çaşmaq. yanılmaq.
- sürcüq** sürcək. sürüc. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı.

- sürçə** zürçə. süvüşgən nərsə. 1. sürütmə. 1. jel.
- sürçəq** sürçək. sürçük. 1. yemək. oyun, əğləncə için yapılan, gecə toplantısı. 1. əfsanə.
- sürçəmək** sürçmək. 1. qaymaq. taymaq. caymaq. saypalmaq. sıypalmaq. 1. sürtmək. sürmək. südrəmək. itmək. dəf etmək. tərd etmək. nəfy etmək. 1. sürmək. çalmaq. düşürmək.
- sürçən** yapıncaq. qapıncaq. qaycaq. dəvamlı ayağı taxılan.
- sürçəştirmək** saypalamaq. sıypalamaq. sayğamaq. sıyğamaq. qayıştırmaq. keçindirmək. oxşamaq. lütf etmək. mehribanlıq etmək.
- sürçitmək** sürçtürmək. surçitmaq. sürçmək. sürüşmək. ayağ qaymaq.
- sürçmə** sürüşmə.
- sürçmə** yanılma. xəta.
- sürçmək** sürcmək. sürüşmək. 1. kavalamaq. qafalamaq. kafalamaq. (< kav). yanılmaq. çaşmaq. yanlış, səhv, xəta, xəbt, iştibah etmək. yahalmaq. 1. sürüşmək. qaymaq. yanılmaq. səhv etmək. iştibah etmək. xəta etmək.

- sürçmək** **sürçmək.** sürüşmək. qaymaq. yanılmaq. səhv etmək. iştibah etmək. xəta etmək.
- sürçmək** **sürçmək.** qaymaq. taymaq. caymaq.
- sürçmüş** sürüşmüş. qaymış.
- sürçtürmək** surçitmaq. sürüşdürmək.
- sürdöymək** qorxmaq. qaçınmaq.
- sürə** (**süzə**). **1.** axın. dövr. çağ. dönmə. bölek. əsr. qəm. **1.** aman. möhlət. **1.** sürəm. sürüş. gözək. çəkim. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. zaman. - bir **çəkim**. **1.** çağ. uğur. zaman. tinənc. tinəniş. tinər. möhlət. müddət. - **uğur, möhlət**
istəmək: tinənc istəmək. - **sürə, möhlət, çağ tanımaq** (qəbul etmək): tinənc vermək. **1.** dövr. möhlət. zaman. çağ. moi'd. və'də. **1.** çağ. zaman. - **uzun sürə işlənməmiş işə**
başlanıq: pıçaq silimi. **1.** çəkmə. çəkə. möhlət. **1.** dönə. dönmə. dövrə. çağ. **1.** dövrə. çağ. qama. qaqa. qaqam. qəmə. öğrün. öğün. öğə. - bir **qama** iyye iydə dedilər, kişiye iyid demiş, varın yedilər. **1.** müddət. **1.** salım. çalım. çağ. zaman. vax. dövrə. **1.** çağ. zaman. - **gözlənmədik bir sürədə, umulmadıq nələr ola bilir:** gün doğmadan, nələr doğar. - **sürəsini bitirmək:** gününü doldurmaq. **1.** sıra. çağ.

devir. zaman. hinqam. - döğüş **hinqamında**.

- **axşamla yatma çağ** arasında **sürən sürə**, zaman: aşaq.

- **aşırı sürə**: həddindən artıq. - **balçaların aşırı sürə qısıllı**,

çəkili, gərili qalmasından doğan durum: qasınmaq.

qasılmaq. sınırlımaq. sınırlanmaq. sinirlmək. sinirlənmək.

əsəbilənmək. əsəblənmək. təşvişli, mütəşənnic olmaq.

- **qısa sürə**: qaşiq çalımı.

- bu qıssa **sürədə** nələr izlənilmiş: yaşanmış. görünmüş.

- **bir sürə üçün, bir yerdə qalan**: qalıcı. qonaq.

- **sürə çalmaq**: çağ, zaman, möhlət qazanmaq.

- **sürəyi uzama**: təmdid.

- uzun bir **sürə (zaman)** dilimində. - **bir çağ dilimi**: bir zaman bölümü.

- **uzun sürə yerimək**: yol təpmək. yol dögmək. yol eşmək.

- **yolçuluq sürəsi**: yol boyu.

- **miladdan öncəki sürə**: ötəçağ.

- **ortaçağdan, quruni vustadan qabaxki sürə**. ilkçağ.

- **çox uzun sürə**: eşşək sudan gələsiyə.

- **çağı, sürəsi gəlməmiş, çatmamış**: irkən. erkən. irtən. ertən.

irtin. - yola çıxmağa çox **erkəndi** hələ.

- **bir qısa sürədə**: bir çala.
- **sürə tanımaq**: sürəyi uzamaq. möhlət vermək. təmdid edmək.
- **bir sürə**: bir çağ: bir ara.
- **sürə istəmək**: möhlət istəmək.
- **bir sürə öncə**: bir ara öncə.
- **çağ, sürə, vax sürmək, keçirmək**: əğlənmək.
- **çağ, sürə, zaman, vaxt keçirən, öldürən**: sürüklədən. sürəcən. gecirdən. gecə qoyan.
- **qısa bir sürə**: bir aralıq.
- **qısa sürə**: ayaqda ayaqüstü.
- **sürə aşımı ilə**: miruri zamanla.

sürə

> **sıra**. 1. coruk. yoruk. 1. sürmə. uzatı. təmdid. 1. sür. toy. cəşn. 1. burum. burun. dönmə. kərə. 1. davam. uzaytu. dayam. süzüm. çalqaşu. ulan. zaman. yazqı. bolca. bulca. olca. toxdam. qərar. möhlət. və'də. 1. iki ara. ara. möhlət. müddət. - **sürə qoymaq**: bolcal salmaq. vaxt tə'yin edmək. və'də vermək. möhlət vermək.- **sürəsi keçmiş**: tarixi keçmiş zamanı keçmiş. uzayqan.

- sürəc** 1. sürə. müddət. möhlət. 1. gediş. dartıq. dartış. rəftar. yol yolağ. 1. yarıc. ishal davası.
- sürəcən** 1. sürüklədən. gecirdən. gecə qoyan. çağ, sürə, zaman, vəxt keçirən, öldürən. 1. süzəcən. gecirən. çəkicən. uzanan. dartılan. dartıcın. izəcən.
- sürəq** - **sürəkli səsin yansıması**: tın edmək. tınlamaq. tıntınlamaq. tıntaqlamaq. çınlamaq. təntinləmək. tənirlənmək.- qırağına vurunca bir uzunca **tınladı**.
- sürəq** **sürək (< sürmək)**. 1. **sürət**. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. hız. əcələ. qız. qaz. hız. qıvralıq. qıvrama. itilik. 1. uzun, uzadı. 1. dayam. dəvam. 1. **sürü**. topluluq. - sürək avı: qoca av. avçı topluluğuyla, ovi qurşataraq yapılan ov. 1. çox sürən. sürəkli. sürəki. davamlı. aralsız. aralıqsız. kəsintisiz. mütəmadi.
- **yol gedməyin itiliyi, sürəki**: yoluq. itlik. itilik. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq.
- **sürəkli sevgi**: davamlı seviş. 1. qapqı. fürsət. 1. şitab. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. ahəng < axınğ.
- **sürək tanıma**: fürsət, möhlət vermə.

- **bir yolda, sürəkə**: bir düzüyə.

- **sürəkli səsli axış**: çağıldıyaraq. çağıl çağıl.

sürəq

sürək. (> **zurək** ^(fars)). **1.** çəkdiri. qadırğa. qıyırqa. qayıq. **1.**

qavqu. qovqu. rədd. **1.** məhkumiyət. **1.** avçılığda, avları

sürüb avlağa yeridmək işi. **1.** hayvanları bir yerə sürüb,

sürü durumuna gətirmək işi. **1.** sürmə. yürmə.yürək. isal.

1. dəvam. bəqa'. qərar. dəvam. - elə bu **sürəkdə** gedin. -

sürətin **sürəki**: itiliyin qərarı. - gözəl güldür, amma **sürki**

yoxdur. **1.** sürətli. yeyin. yorqa. - **sürək** davranış. - bir **sürək**

at aldım. **1.** sürü. - mal **sürüsü**. **1.** müddət. **1.** yürək.

davam.

sürəqəlmək

sürəqəlmək. sürgülmək. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalat.

qaşalat. çağalat. car olmaq. dəvamlanmaq.

sürəqən

sürəqən. **1.** sürüklən. müzmin. əsg. **1.** sürüklən. əsg.

köhnə. **1.** sürüklən. müzmin. əsg. yavaş başlayıb, ağır

sonuclar verən xəstəlik. **1.** sürülən. əsg. bas. köhnə.

bastınaq. bastan. keçmiş. **1.** sürülmüş. üzgün. paslı.

bastınaq. bastan. geçgin. keçgin. pozqun. pozuq. əsgik.

çözük. çürük. kövrük. köhnük. kövnük. saptıq. sapqın.

azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. silik. təftəmiş.

təptəmiş. **1. sürəgen. sürügən.** yürəgen. yürügen.
yerigen. müzmin. kironik.

sürəqən

sürəgen. sürən. sürügən. sızdıran. sızdırıcı. sızitan.
süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sərən.
sərəgen. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgen. keçirən.
geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgen.
dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgen.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgen. çəkici. çəkən.
çəkirgen. hopan. cəzzab. cazib.

sürəqənleşmək sürəgenleşmək. sürüklənmək. əsgimək. uzanımaq.
müzminleşmək.

sürəqənleşmək sürüklənmək. müzminleşmək.

sürəqi

sürəkil. 1. sürəkli. çox sürən. davamlı. aralsız. aralıqsız.
mütəmədi. **1. boyunaq. boyanıq.** duramlı. düzəli. monton.
yeknəsəq. birsayaq.

- sürəqi** **sürəgi.** (> **sürahi**) içgi qabı. boqal. boğal. boğğal. sağuri. sağraq (> **sürahi**). içindən süzülən, sağılan qab. uzun boyunlu su, süci qabı.
- sürəqilə** **sürəkilə.** davam etdiyi sürəcə, müddətə boyunca.
- sürəqləmə** **sürəkləmə.** kəsilməmə. sürüb gedmə. davamlama.
- sürəqləmək** **sürəkləmək.** dayanmaq. keçməmək. subatlamaq. əğilməmək.
- sürəqləşməgi** **sürəkləşməgi.** davamlı olmaq. aralsızamaq. mütəmadi olmaq.
- sürəqlətmək** **sürəklətmək.** gecirtmək. gecə qoymaq. çağ, sürə, zaman keçirtmək, öldürmək.
- sürəqlətməmək** **sürəklətməmək.** dayatmaq. dayıtmaq. keçinməmək. subatlatmaq. əğrilməmək. davam etdirmək.
- sürəqli** **sürəkli. sürəli. sürətli. sürəmli.** 1. ard arda: artılan. artılanaraq. dal ba dal. qırılmadan. əksilmədən. - **artlan** qazanır. - **artlan** gəl ged varıdı. - **artılan** gəlişmə. - **artılan** şişinmə, şişmanlama. 1. qalıcı. duran. dayimi. davamlı. 1. həmməşəlik. 1. sıx sıx. basıt. 1. ara verməkzin. durub dinlənmədən. 1. düzənli. dəngəli. subatlı. daynaqlı. oranlı. oranşlı. qərarlı. 1. ələyaqlı. iti. 1. gedikli. daimi.

dəvamlı. 1. kəsintisiz. arasız. 1. mudam. müttəsil.
 mütəvələyən. həmvare. həmməşə. qanıma. boyuna.
 peyvəsdə. mütəmədi. boyuna. hər zaman. qanıma.
 mütəmədiyən. mümtəd. tulani. 1. sübatkar. 1. əksiksiz.
 qırıqsız. qırılmaz. kəsirsiz. dayaqlı. davamlı. dəvamlı. 1.
 sürən. dəvamlı. 1. çalaq. iti. ələyağına çabıq. yügürük.
 çevik. ustal. sivist. zirək. zeyrək. atıq. 1. toxunaqlı.
 müəssir. dəvamlı. ömürlü. yaşamlı. duraqlı. dayanaqlı.
 dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı.
 dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1.
 cayır cayır. 1. tez tez. - **sürəkli, tez tez, yeyin yeyin**
vurulan, döğülən nərsə. qaqlacan. qaqacan. 1. sürəli.
 sürətli. sabit. sakin. subatkar. subatlı. qərarlı. müstəqərr.
 istiqrarlı. oranlı. oranlı. bərkişən. dayanaqlı. dayanan.
 dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı.
 dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayışqan.
 daynaqlı. dəngəli. dəngli. dirəşgən. tirəşgən. duraşqan.
 duruşqan. üstgəşən. düzənli. - **sürəkli yubatmaq:** gün
 atmaq. günü günə satmaq. günü günə bağışlamaq. tə'xirə
 salmaq. ertələtmək. sonraya qoymaq. 1. hər vax. - **çəkənli,**

qapanıl (miğnatıslı) **sarqacı** (əqrəbəsi) **sürəkli** (hər vax)

quzeyi göstərən arac. qartı (< qaramaq). yönəc. yönəc.

qutbnəma.

- **gedikli alıcı, müştəri.**

- **xan qapısında sürəkli, çabıq görev yapan atlı qurum:**

qarıqulu.

- **sürəkli çəkiştirmək:** sıx sıx çəkmək, dartmaq. qaqalamaq.

qaqıqlamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq.

- **sürəkli don dəğişmək:** qalıbdan qılıba soxulmaq, girmək.

qabqaballaşmaq.

- **sürəkli köçən, yer dəğişən:** qaraqaçan (**qara:** yer.).

- **sürəkli sürülmək, döğülmək, dəğmək sonucu, gövdədə**

oluşan qasıq, qazıq. bərklik, qatlıq: pinə çalaq. qalaq.

- **iyilik kötülük də sürəkli (həmməşəlik) dəğildir, keçər:**

buda keçər yahu.

- **ağır, sürəkli, davamlı yeriş:** dəvə yerışı.

- **çox sürən:** sürəkli. sürəki. davamlı. aralsız. aralıqsız.

kəsintisiz. mütəmədi.

- **sürəkli sevgi:** davamlı seviş.

- **sürəkli qılmaq:** qırmadan edmək.

- **sürəkli təkərləmək:** ağzından düşürməmək.

- **sürəkli yer dəğişmək**: köçəbələşmək. bir yerdə duraq tapmamaq.

sürəqli

sürəkli. 1. bərqərar. durur. dəvamlı. cəld ^(fars) < çalt < iti. yeyin. tez. basım. çalasın. çala çala. çapbaq. sürər. çox sürər. dəvamlı. uzun. uzanan. bəqa'. - qışın soyuq bərk olmadısa, **sürəkli** oldu. 1. dal ba dal. padar ha padar. bir til. bir başa. birsihli. bir qələmə. bir dilə. can ata ata. bir dabana. qaça qaça. tələsik. tələsə tələsə. tez tez. sıxa sıxa. sıx sıx. basa basa. dayanmadan. çalım çalım. çal ha çal. çalıqlı. yerin yerin. yügürə yügürə. nəfəs qıran. ipi qıran. 1. dalçıl. istiqrarlı. izçil. yendək. qalıcı. dayimi. əbədi.

sürəqliq

sürəklik. **sürəmlik**. duramlıq. getgənlik. dəvamlıq. kəsintisizlik. qırıqsızlıq. qırıqsızın. aralıqsızlıq. bir düzgüysdəlik. madamlıq. dayimilik. dayimi. həmməşəlik. qamışalıq. qamıçalıq. əbədi. ilələbəd.

- sonuna gələn işləmlərə, sürəklilik gətirən, dəvam etməsini göstərən işləm, feil: **durmaq**: dəvam etmək. - **qaçıb durmaq**.

- sürəqlilik** **sürəklilik.** 1. sübatkarlıq. dəvamlılıq. 1. sürətlilik. tezcanlılıq. tələsiklik. çalaqlıq. itilik. yüngürlük. 1. sürmə. sürüb gedmə. dəvam. istimrar.
- sürəqsiz** **sürəksiz.** 1. (yağmır). boğunaq. kəsik. aralı. aralıqlı. (# sağnaq). 1. dəğişgən. dəğişən. dönüşgən. düzənsiz. dəngətsiz. sübatsız. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. mütəhəvvil. 1. gəlgeç. geçici. geçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. davamsız. sübatsız. əğrəti. ariyəti. müvəqqəti. 1. subatsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngətsiz. tapıqsız. 1. sürəli. müvəqqəti. mütənavəb. novbəti. dövri. 1. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. cıdamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. subatsız. bozyel poyraz. 1. qalmaz. qalımsız. qalışsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiçsiz. yaşamaz. yaşamsız. yaşayışsız. durmaz. durumsuz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. məhdud. bəqasız. yoxalcan.

yoxalqan. fani. **1.** sürətsiz. keçicilik. **1.** dəvamsız. yeltək. gəlgeç. keçici. geçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti.

sürəqsiz

sürəksiz. **1.** biqərar. durmaz. sürməz. dəvamsız.

dəvamsız. bəqasız. çox sürməz. bərk qıssa. - gül devri

sürəksiz olur. **1.** müvəqqəti. **1.** bir günlük: çox müvəqqət. -

bir günlük dünya.

sürəqsizlik

sürəksizlik. qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıqsızlıq. qalıcı

olmazlıq. itimlilik. ölümlük. imiqsizlik. yaşamazlıq.

yaşamsızlıq. durmazlıq. durumsuzluq. keçərilik. keçib

gedənlik. çəklilik. bəqasızlıq. fanilik.

sürəqsizlik

sürəksizlik.subatsızlıq. duraqsızlıq. dayaqsızlıq.

dayasızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq.

dayamsızlıq. dəvamsızlıq. durumsuzluq. durmazlıq.

dibsizlik. qəraratsızlıq. dönəklik. cıdamsızlıq.

sürəquc

sürəğuc. sürqüc. qırmızı mum.

sürəli

1. möhlətli. **1.** sıralı. davamlı.

sürəli

sürəkli. sürətli. sürəmli. **1.** bax > **sürəkli.** **1.** çəkməli.

çəkəli. möhlətli. **1.** sabit. sakin. subatkar. subatlı. qərarlı.

müstəqərr. istiqrarlı. oranlı. oranlı. bərkışən. dayanaqlı.

dayanan. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.
 dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
 dayışqan. daynaqlı. dəngəli. dəngli. dirəşgən. tirəşgən.
 duraşqan. duruşqan. üstgəşən. düzənli. 1. dayaqlı.
 dayqalı. dayimi. 1. toxunaqlı. müəssir. dəvamlı. ömürlü.
 yaşamlı. duraqlı. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı.
 dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı.
 dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1. müvəqqəti, mütənaveb,
 novbəti. dövri olmayan. 1. əksiksiz. qırıqsız. qırılmaz.
 kəsirsiz. dayaqlı. davamlı. dəvamlı.

- **sınırlı sürəli duraq bölgəsi**: təvəqqüf mütləqa məmnu'.

- **qısa sürəli**: keçici.

sürəm

1. şuxum. dırmıq. tırmıq. sürəm salmaq: tırmıq salmaq.

1. yan. yön. cəhət. istiqamət.

- **eniş sürəm**: yoxuş aşağı.

- **örü sürəm**: yoxuş yuxarı.

sürəm

sürmə. sürə. sürüş. 1. gəzək. çəkım. çəkişim. çəkişmə.

çəkiş. zaman. 1. qılıq. qılşıq. yeriş. yerşik. yürüş. yürşük.

dartıq. dartış. rəftar. hərəkət.

- bir **çəkim**.
- **çox yaxın sürəmdə**: nərədəysə. əli qulağında.
- sürəmək** 1. suramaq. kullanmaq. işlənmək. istifadə etmək. 1. uzatmaq. sürmək. təmdid etmək.
- sürəmi** **sürəvi**. sürülərək işlənən. sürmə. səvari.
- sürəmləmək** sürükləmək. sürüşdürmək. çəkmək. dartmaq. - at daşqanı **çəkir**.
- sürəmlənmək** sürənmək. sürüşünmək. çəkişmək.
- sürəmli** **sürən**. **sürəli**. 1. bax > **sürəkli**. 1. duran. duramlı. getgən. gedən. davamlı. kəsintisiz. qırılmaz. qırıqsız. arasız. aralıqsız. dayim.
- sürəmlik** **sürəklik**. duramlıq. getgənlik. davamlıq. kəsintisizlik. qırıqsızlıq. aralıqsızlıq. aralıqsızın. bir düzgüydəlik. madamlıq. dayimilik. dayimi. həmməşəlik. qamışalıq. qamıçalıq. əbədi. ilələbəd.
- sürəmtə** **sürəmdə**. civarında.
- sürən** 1. kəş. çəkici. cazib. calib. çəkən. sürücü. binici. minici.- dilkəş: içi çəkən. ürək aparən. can sürən. 1. davamlı. tayanıqlı. dayanıqlı.
- **azarkəş**: dərdin alan. havadar.

- **sürməkəş**: sürmə sürən.

- **dəbdəbəli sürən**, toy. alay.

- **əğləncəli sürən**: alaylı.

sürən

1. qalma. keçən. dayanan. baqi qalan. - günümüzə dək

gələn, sürən, qalan əsgiyapılar. 1. sızan. süzən. axan.

dinmiyən. dinlənmiyən. susmayan. durmayan.

kəsilməyən. qırılmayan. qırıqmayan. qoymuyan.

qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan. 1. **sürəgən.**

sürügən. sızdıran. sızdırıcı. sızitan. süzdürən.

süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sərən. sərəgən.

əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən. keçirici.

yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı.

daşırən. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici.

sağırən. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü.

axitan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən. götürücü.

çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən.

köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan.

cəzzab. cazib. 1. sürəmli. duran. duramlı. getgən. gedən.

dəvamlı. kəsintisiz. qırılmaz. qırıqsız. arasız. aralıqsız.

dayim. 1. sürəmli. sərvan < savran. savıran. 1. sürəmli.

sürəkli. dəvamlı.

- ağır, uzun sürən ağrı: qarağrı. qarağı. qaraağrı.

- axşamla yatma çağı arasında sürən sürə, zaman: aşaq.

- bəlirili bir sürəni aşmaq, yaşamaq: gün almaq. - bir yaşın bitirdi, iki yaşından üç gün aldı.

- bəylik, dinclik yaşam sürən. gözü havada, günü bacada.

- uzun sürən yağmır: qadıqaçıran.

sürən

sürər. 1. su er. savaşı kişisi. (> **səvar** ^(fars)). 1. əsgər sevk

edən. savaşa əsgər yollayan. 1. hayqırış. savaşı nə'rəsi.

1. süs. 1. makyaj. 1. dölləyən. döl yapan. 1. rayic. 1. sürü.

sayıca, oyumca, çıxarca böyük. - **sürən gəriş**: böyük

dartışma. 1. sürücü. qayan. başçı. 1. sürün. davamlı.

davam edən. 1. yan. tərəf. yön. 1. toy. yığıncaq. 1.

qalabalıq. izdiham. 1. qovqucu. qavucu. qovan. rədd

edən. dəf edən. nəfy edən.

- **eniş sürən**: aşağı doğru.

- hankı **sürən** getdim bulmadım.

sürənc

sürüş. sürünc. sürəng. 1. boya. cohər. 1. yumşaq. asda.

dirəng < duranğ (< **durmaq**). sürətsiz. axsaq. mülayim.

həlim.

- sürəncsiz** **sürəngsiz.** duranğsız. dirəngsiz (< **durmaq**). durmazın. durmadan. ha birə. sallanmadan. aslanmadan. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən.
- sürənq** **sürəng. sürüng (< sürmək).** **sürənc.** 1. şıratan. novdan. bir yerin suyun sürdürmək, axıtmaq üçün açılan dəlik, yolağ. 1. iğnə vurma ayqıtı. 1. yumşaq. asda. dirəng < duranğ (< **durmaq**). sürətsiz. axsaq. mülayim. həlim.
- sürənqəmək** **sürəngəmək. sürəngizmək.** axsınmaq. dinlənmək. durulmaq. duranğamaq. dirəngmək (< **durmaq**). əğlənmək. əklənmək. sallanmaq. bəklənmək. aslanmaq. təvəqqüf edmək.
- sürənqəşmək** **sürəngəşmək. sürəngişmək.** axsınışmaq. əğləşmək. əkləşmək. sallaşmaq. aslaşmaq. duranğaşmaq. dirəngəşmək (< **duruşmaq**). dinlənişmək.
- sürənqişmək** **sürəngişmək. sürəngəşmək.** axsınışmaq. əğləşmək. əkləşmək. sallaşmaq. aslaşmaq. duranğaşmaq. dirəngəşmək (< **duruşmaq**). dinlənişmək.
- sürənqizmək** **sürəngizmək. sürəngəmək.** axsınmaq. dinlənmək. durulmaq. duranğamaq. dirəngmək (< **durmaq**).

əğlənmək. əklənmək. sallanmaq. bəklənmək. aslanmaq.
təvəqqüf etmək.

sürənqsiz **sürənğsiz. sürəncsiz.** duranğsız. dirəngsiz (**< durmaq**).
durmazın. durmadan. ha birə. sallanmadan.
aslanmadan. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən.
əğlənmədən.

sürənmək sürəmlənmək. sürüşünmək. çəkişmək.

sürər **1. bax > sürən. 1. dəvamlı. sürəkli. - çox sürər:** sürəkli.
dəvamlı. uzun. uzanan. - qışın soyuq bərk olmadısada,
sürəkli oldu.

sürərlik istimrari.

sürəsi keçmək batil olmaq.

sürəsində çağında. möhlətində. müddətində.

sürəsiz **sürəksiz. 1. çağsız. belli olmayan sürə. 1. amansız.**
möhlətsiz. **1. gəlisər. gəlib keçər. ömürsüz. 1. keçicilik.**

sürət **< sürmək < sürğət. sürtəğ < süryəş.** süyrək (davamlı
hərəkət): ildam. yıldam. yələk. yelək. iti. yel kimi. hızlı.

sürət **1. sırt. süryət. talqas. dalqas. şitab. - sürət götürmək:**
qısqarmaq. qıstamaq. tələsmək. əcələ etmək. **1. sürtə.**

sürtmə işi. ləms. məsh.

- **tam sürətlə**: dolu dizgin.

sürət çabuqluq. hiz. əcələ. - **bütün hızlaqla, son sürətlə, düzgün**
sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq, dördnala at sürmək:
doludizgin. doludüzgün.

sürət **sürək. 1. sürdə.** yügürt. yügrüt. çapıt. çapqıt. **1.** ivinti.
ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. hız. əcələ. **1.** qız. qaz. hız.
qıvralıq. qıvrama. itilik. **1.** yol gedməyin itiliyi, sürəki.
yoluq. itlik. itilik.

- **son sürətini vermək**: yol vermək. itiliyin artırmaq.

sürətlə çapıcaq. qırpadaq. bir soluqda. bir nəfəsdə. bir çırpıda.

sürətləmək **sürdələmək.** yügürtmək. yügürtləmək. çapıtmaq.
çapqıtmaq.

sürətləndirmək axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq. ititmək. itilətmək.

sürətlənmək **sürdələnmək.** yügürünmək. yügürənmək. yügürtlənmək.
çapdırınmaq. çapqıtınmaq. çabuqlaçmaq.

sürətlənmək yengilləmək. hızlanmaq. əcələ etmək.

sürətləntirmək **sürətləndirmək. sürdələndirmək** yügürttürmək.
yügürütdürmək. çapdırındırmaq. çapqıtındırmaq.

- sürətlətmək** **sürdələtmək.** yügürtətmək. yügürtlətmək. çapdırıtmaq. çapqıtıtmaq.
- sürətli** cürüq. yürük. hızlı. çabuq. səri. canlı. çevik. qıstav. hızlı. canlı. suqu. şiddətli. sərt. tərq. hızlı. çabuq. sübatlı. əzimli. **1.** çabuvuq. hızlı. səri. **1.** sürək. yeyin. yorqa. tələsik. sıqı sıkı. sıxı. iti. yeyin. əcələli. - **sıxı iş.** - sıxı sıxı: tələsik. əcələ ilə. - **sürək** davranış. - bir **sürək** at aldım. **1.** yeləqən. yələgən. yel kimi. iti. hızlı.
- sürətli** **sürəkli.** **1.** cayır cayır. çalaq. iti. ələyağına çabıq. yügürük. çevik. ustal. sivr. zirək. zeyrək. atıq. sallanmadan. aslanmadan. duranğsız. dirəngsiz (< **durmaq**). durmazın. durmadan. ha birə. sürəngsiz. sürəncsiz. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən. **1.** sürəli. sürəkli. sabit. sakin. subatkar. subatlı. qərarlı. müstəqərr. istiqrarlı. oranlı. oranlı. bərkişən. dayanaqlı. dayanan. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayışqan. daynaqlı. dəngəli. dəngli. dirəşgən. tirəşgən. duraşqan. duruşqan. üstgəşən. düzənli.

- sürətlilik** sürəklilik. tezcanlılıq. tələsiklik. çalaqlıq. itilik.
yügürüklük. çeviklik. zirəklik. atıqlıq.
- sürətsiz** sürəng. sürənc. yumşaq. asda. dirəng < duranğ (< **durmaq**). axsaq. mülayim. həlim.
- sürəturum** **sürədurum**. sürdürüm. susluq. halsızlıq. qaranqaşlıq.
haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq. qaranqaşlıq.
təmbəllik.
- sürəv** (< **sürmək**). şölən. gün. dərnək. yığnaq. bayram. avlan.
avlanma. alay. törən. mərasim. (> sur. sirur ^(fars)).
- sürəvi** > **süvari**. **səvari**. 1. minən. minici. 1. **sürəmi**. sürmə.
sürülərək işlənən.
- sürəvilik** > səvarilik. süvarilik. minicilik.
- sürəyən** **sürəyin**. solcan. soğulcan.
- sürəyya** kolaçka.
- süri** < **seyrək**. uzun. dərəs > diraz. uzaq.
- süri** çüri. sivri.
- süri** qoşı.
- süriqsiz** **süriksiz**. kifir. qaba.
- süriləmək** qura çəkmək. surplamaq.
- sürq** **sürk**. soğuqdan donma. qatılma.

sürqaç	sürğaç. sürqüc. ləq ağacı zamqı.
sürqavul	surqavul. qoşunun arxa bəkçiləri. əqəbdar.
sürqəci	sürgəci. (y < > s) yürğəci. qulluqçu.
sürqəli	sürkəli. sürəli. dayaqlı. dayqalı. dayimi.
sürqəlmək	1. sürünmək. sürüklənmək. 1. hərəkət etmək. ilərləmək. 1. yaşamaq. keçinmək.
sürqəmə	sürgəmə. sürmə. çıxarma. sovma. savma. uzaqlaşdırma. qoğma. qovma. itmə. aşırma. qədəri. qeytəri. gedərmə. gidərmə. geri püsgürü. dəf'. rədd. - dumanların aşırıb oturmuş.
sürqəmək	sürkəmək. südrəmək. sürükləmək. sürsünmək. 1. çəksinmək. təbəllik etmək. 1. çəkip götürmək.
sürqəmiş	(s < > t) türqəmiş. 1. sürülmüş. dışarı salınmış. dışanmış. daşlanmış. ixrac edilmiş. nəfə olunmuş. 1. bədrəğə olunmuş.
sürqən	sürük. mübtəzəl.
sürqənmək	sürkənmək. sürüklənmək. mübtəzəl olmaq.
sürqi	sürgi. bax > sürgü.
sürqit	sürgit. 1. sürən. qalıcı. 1. ulaq. postacı.
sürqit	sürgit. iləl əbəd. əbədiyyətə dək.

- sürqac** **sürguc.** 1. çalanğ. çələng. cığa. dabalğa. tatraquci. gəlin başına qoyulan cığa. 1. sürqac. ləq ağacı zamqı.
- sürqü** **sürgü.** 1. sürgün. sürmə. iç sürmə. ötrük ötkürük. ötkürüş. axış. isal. 1. yuvaq. ustuvanə. erkəgin. sürgü. silindir. ustuvanə. yuvaq. yoğun axlov. mərdana. 1. bağırsağı üzük. ishal. 1. mala. qarurə. sürmə. 1. kütçük. cüycük. cücük. cücərik. tomurcuq. 1. **sürmə.** qol dəmiri. dayaqa. dayama. qapı dalısı. 1. quyruq. - **asma (möv), sarmaşiq kimi bitgilərdə, nərsiyə tutunmaya, dırmaşmağa yarayan sürgü, quyruq:** bıyıq. buğ. bağuq.
- **qapı sürgüsü:** eşik ağacı.
- **sürgünün salınan, keçirilən əgri, girdə keçidi, dəliyi, dəmiri:** əğmə. əymə.
- **dış qapının sürgüsü:** çox uzaq tanış, qohum.
- sürqü** **sürgü.** 1. sürtürmə. sürdürmə. sürgün, isal otu, dərmanı. 1. qapının arxalığı. 1. sürgü daşı: bilöv daşı. qıraq. - qapı **sürgü: təkək. təkək. tənək. tənək.** kiplə. **arxalıq.** 1. qırqa. qapı sürgüsü. 1. sürük. iziş. tə'qib.
- **kiçik sürgü:** qartuq. qırtuq. dımırq.

- sürqü** **sürgü. sürgi.** 1. sapan sürüldükdən sonra, toprağın qırıqların, engəbəliyin qaldırmaq üçün sürülən yuvarlaq kötük, daş. 1. qapını bərk qapamaq üçün dalına sürülən sürgü. - qapının **sürgüsün** sal: dalın sal. 1. basdırı. qəltək. çüçəni, yolu basdırıb bərkitmək üçün yerdə sürülən yuvarlaq daş, dəmir. - **sürgüyi** gəzdirmək. 1. sürmə. qoğma. qoğqu. tərd.
- **qapı dalına vurulan odun, dəmir sürgü:** tırqaz. (**rq** < metatez > **qr**) tırqaz (< **tıqmaq**). - qapıya **tırqazı** sürmək. 1. tarla. sürülməyə əlverişli topraq. 1. qadav. böyük çivi. dəmir qapı qolu. həlqərəcə. kilit. 1. pürmə.
- **qapı sürgüsü:** qurcaq. kilit.
- sürqüç** **sorquc.** 1. mum. bal mumu. 1. tamqa. damqa. 1. sürəğuc. qırmızı mum.
- sürqüci** sürücü.
- sürqücləmək** löq məcunu ilə sap bəkiştirmək.
- sürqücləmək** **sürgücləmək:** damğalamaq.
- sürqüclənmək** löq macunu ilə sıkıştırılmaq, bərkitilmək.
- sürqüç** **sürgüç.** möhür. sürgəmək: möhürləmək.
- sürqüçək** **sünqüçək.** oxlav. avda işlənən ucu sivri ox, ağac.

- sürqüq** **sürgük.** soxruq. sürülən yer. dıllaq. qadının arvat yeri.
- sürqüqlənmək** **sürgüklənmək.** kütcüklənmək. cüycüklənmək.
cücüklənmək. cücərikmək. tomrucuqlanmaq.
- sürqüləmək** **sürgülmək.** sürmələmək. (bitgi) cücərmək. işqınlamaq.
aşqınlamaq. fışqınlamaq. dışqınlamaq.
- sürqülmək** **sürmək.** 1. qovalamaq. qovalayıb sürərək üzərinə
saldırmaq. 1. sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi.** 1.
izləmək. tə'qib etmək. qovalamaq. sürmək.
- sürqülmək** **sürgülmək.** 1. böyük mala, basdırı, qəltək sürüb
düzəltmək. 1. qılıclamaq. kililtmək.
- sürqülen** sürülgən.
- sürqülmək** **sürgülmək.** yaşarmaq. yaşıllanmaq. cücərmək. - qış
keçib, yaz gəlib, yer göy **yaşardı.**
- sürqüli** **sürgüli.** sürməli. qapalı. bağlı.
- sürqülmək** **sürgülmək.** sürəgəlmək. axmaq. ənaii. çaşlaq. qaşalot.
qaşalat. çağalat. car olmaq. dəvamlanmaq.
- sürqümək** **sürgümək.** yıratmaq. iratmaq. uzaqlatmaq. uzqatmaq.
təbidləmək.

- sürqün** **sürgün** 1. buzağ. bozğa. dənə. cücər. 1. taşaq. daşaq. təbid.
- **sürgün**, isal otu, dərmanı: sürtürmə. sürdürmə.
- sürqün** **sürgün**. 1. pozqun. isal. 1. pöhrə. cücərik. 1. diliz. dalız. filiz. 1. qaçaq. cücəri. diliz. dalız. filiz. cəvanə.
- **bağırsağ sürgünü olmaq**: qarnı sürmək. qarnı gedmək.
- sürqün** **sürgün**. 1. yola salma. bədrəqə. 1. qoğma. qaçırma. 1. nəhy. nəfy. 1. ağacdən çıxan, sürülən, uzanan budaq. tal. dal. - dallanmış, budalmış budalar, **sürgünlər**: budal. 1. çırpıla. çalılıq. bürçük. tumurcuq. tomurcuq. - **sürgün vermək**: bürçüqlənmək. tomurcuqlanmaq. 1. pülüş. pürüz. dal. qoş. 1. sürük. ötük. ötüt. isal.
- **sürgün avı**: avı qaçıraraq ortaya quşatırkən vurulan av.
- **sürgün avı**. urğun. geyik sürüsün ortalayaraq olunan av. - **urğun avı**.
- **sürgün olmaq**: aşırılmaq. təbid olmaq. dəf olmaq.
- sürqün** **sürgün**. sürün. sürnə. (> sorna_(fars)). 1. qamış. ney. 1. sırna. zırna.
- **ağacın kökündən çıxan pürçük, sürgün**: bic.

- sürqün** **sürgün.** 1. qoğalama. izlək. arxası sıra gedmə. tə'qib. -
sürgün avı: atlılarla avı qoğub sıxışdırıb izləmək. 1. təbid. 1. sürülmüş. qoğulmuş. 1. mətrud. 1. mənfi. 1. qoş. filiz. iləzik. zıpaqa.
- sürqünlük** **sürgünlük.** 1. qurçunluq. kökün. qələməlik. sapıqlıq. fidanlıq. 1. təbid olunan yer.
- sürqünmə** **sürkünmə. 1. sürükünmə. sürüklənmə. ərinmə.**
yaşlanma. yaşlaşma. yavalaşma. qocalma. gücənmə. gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul. 1. yerinmə. əzinmə. üzülmə. götünmə. kötülənmə. pəsəlmə. pəsənləmə. pisəlmə. pəslənmə. yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama. nizul. zəval. inhitat.
- sürqünmək** bax > **sürünmək.**
- sürqünmək** **sürgünmək. ötrünmək. ötkürünmək. ötkürüşmək. ötrük.**
axşınmaq. isal olmaq. isala düşmək.
- sürqür** **sürkür. süzür.**
- sürqüsü** **sürgüsü. - bitgi cücərsi, sürgüsü:** aşqın. ışıqın. fısqın. dışqın.

- sürqüş** **sürgüş. sürmə. sürüş.** ötkürüş. ötürüş. ötsürüş. tədavul. tədavüm.
- sürqüt** **salqut. 1.** (nərsədən qalan) artıq. **1.** bayat.
- sürqütmək** **(s < > y) yürqütmək.** göndərmək. yollamaq. devirmək. təpətmək. hərəkət eddirmək.
- sürləmək** surplamaq. qura çəkmək.
- sürlənmək** cürlənmək. cəmlənmək. üyişmək.
- sürlüş** **sürük.** könüllük. ürəklik. istəlik. diləlik. yanğış. yaxlış. yanlıq. əğlik. bəlik. oxluq. rəğbət.
- sürmə** **1.** sarıç. yürmə. həmlə. **1.** isal. **1.** sürə. uzatı. təmdid. **1.** sürək. yürmə.yürək. isal. **1.** gözə çəkilən boya. **1.** qapının dalına sürülən, çəkilən dəmir, ağac. **1.** təmas. **1.** sürgü. qoğma. qoğqu. tərd. **1.** rəndə. **1.** süyə. surə. qapı arxası. təmə. dəmə.
- **buğda sürməsi:** külləmə tozi.
 - **sürmə** qabıq: yonqa.
 - **qapı axasında olan sürmə:** kövət.
 - **sürmə omurğası:** gəminin yalpalanmasının önləmək üçün ana omurğasının içində gedib gələn sürmə.
 - **sürmə çəkməce:** sürmə qapı: çəkilib sürülərək açılıb

qapanan.

- **qıyqan sürmə**: rəndə.

- **qobu sürmə**: şəkil verən rəndə.

- **sürmə qabuq**: yonqa.

sürmə

1. təbid. 1. vəsmə. 1. kəşov. 1. sürtmə. 1. çəkgi. 1.

keçinmə. 1. minicilik. - **at sürmə**: at miniciliyi. - **araba**

sürmə: araba miniciliyi. 1. **sürgü**. qol dəmiri. dayaqa.

dayama. qapı dalısı. 1. sürülərək işlənən. sürəvi. sürəmi.

səvari. 1. **sürəm**. qılıq. qılışq. yeriş. yerşik. yürüş. yürşük.

dartıq. dartış. rəftar. hərəkət. 1. **sürgü**. 1. **iç sürmə**. sürgü.

sürgün. ötkürük. ötkürüş. ötrük. axış. isal. 1. kəşov.

çəkməcə. 1. sürüb gedmə. sürəklilik. dəvam. istimrar. 1.

sürüş. sürgüş. ötkürüş. ötürüş. ötsürüş. tədavul.

tədavüm. 1. **sürgəmə**. çıxarma. sovma. savma.

uzaqlaşdırma. qoğma. qovma. itmə. aşırma. qədəri.

qeyteri. gedərmə. gidərmə. geri püsgürü. dəf. rədd. -

dumanların **aşırılıb** oturmuş.

- **hələ genədə sürmə, dayanma, dəvam etmə** qalma. -

deyinə **qaldı**. - **şişək qaldı**. - **dona qaldı**. - **yata qaldı**. - **baxa**

qaldı.

- **hələ genədə sürmə, dəvam edmə:** qaldı. - deyinə qaldı. - şişək **qaldı.** - dona **qaldı.** - yata **qaldı.** - baxa **qaldı.**
- **nərsəni saxlama, qoruma, durdurma, sürmə, sürdürmə, dəvam ettirmə:** qalma.
- **sürmə kəsəli:** qaradarı. qaradağ. qaradoğ. qaradon. buğda başaqlarında görünən, dənələri kömür kimi qarardan bir kəsəl.
- **sürmə qabirciq yaşiq, yeşik:** kəşov < çəkəv.
- **əl sürmə:** gəzik. bəzək. ənlük kirşan.
- **gözdən sürməni çalmaq:** usda oğru.
- **əl sürmə:** əlləşik. barmaqlama. qurddalama.
- **çağın sürməsi, ök közün söndürəməz:** gün keçər, kin keçməz.
- **sərbəs yaşam sürmə:** könülxanlığı. süt gölü.

sürmədan

sürməlik.

sürmək

1. qaçmaq. yapmaq. 1. qoğmaq. itmək. 1. **sürtmək.**
 sulamaq. indirmək. endirmək. çulqamaq. qaplatmaq. -
 altın gümüş suyuna **endirilmiş** qablar. 1. dəhləmək. mal
 qaranı yeriməyə qoşutmağa, ilərləriyə sürmək üçün
 "hayda hayda" "dəh dəh" deyib, səslənmək. 1. qoğmaq. 1.
 durmaq. dayanmaq. qalmaq. baqi qalmaq. - bu yapı nə

çağdan dayanır. - atalara **dayanan** gələnlər. **1.** raslamaq. keçirmək. uğramaq. yaşamaq. - **çox yamanlıq keçirdik. 1.** sürtmək. oğmaq. silmək. **1.** sütmək. sürtmək. **1.** sürtmək. yaxmaq. çəkmək. dartmaq. - duvara asdar **çəkmək. 1.** var olmaq. durmaq. qalmaq. - ondan çox işlər **durur.** - keçmişdən **duranlar. 1.** təbi'd etmək. **1.** görmək. yaşamaq. durmuşmaq. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. içində bulunmaq. üzlənmək. yapınılmaq. ərişmək. mə'ruz qalmaq. **1.** yaşamaq. - **keçici ilgilərlə sevinib sürmək, yaşamaq:** könül əgləndirmək. - bu ova çox olay **görmüş.** - bu qıssa sürədə nələr **görmədik.** - ilgi **görmək.** - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək.**

- **xoş çağ sürmək, keçirmək:** günün gün etmək.

- **mal qaranı otlatıb sürmək:** güdmək.

- **işlərin, güclüklərə qarşı sürüb ilərləmək, yerinə qoymaq:** gəmisin yeritmək.

- **qələm sürmək, oynatmaq:** yazmaq.

- **olumun sürmək, yaşanmaq:** yolunda gedmək. dəvami olmaq.

- **eşiyinə üz sürmək: eşik öpmək:** sayqı olaraq, qapını, astananı öpmək.
- **güc sürmək:** zorlamaq. zor demək. qaranmaq. zülm etmək.
- **döğən sürmək: xərmən sürmək:** döğənin üzərinə bir ağırlıq qoyub, əkin yığını üzərində döndürərək, dananı sapından ayırmaq.
- **çağ, sürə, vax sürmək, keçirmək:** əğlənmək.
- **çapasürən:** iyi sürən. iyi ata minib sürən.
- **ləkə sürmək:** çamır atmaq. iftira yaxmaq.
- **üzərinə sürmək:** çalmaq.
- **əkməyə yağ çalıb yedi.**
- **əl sürmək:** toxunmaq.
- **əl sürmək:** toxunmaq. tutmaq.
- **əl sürmək, çəkmək:** sıvazlamaq. suvazlamaq. nazlamaq.
- **düzgün sürmək:** bəzəkləmək. düzgünləmək. süsləmək.
- **dirlik sürmək:** yaşam sürmək.
- **sürüb gedmə:** kəsilməmə. sürəkləmə. dəvamlama.
- **istəyin sürən:** könlüce edinmək.
- **bir durum sürmək, gəlişmək:** işləmək. ilərləmək. artmaq. artıqmaq. - ölkənin gəlişməsi durmadan işlir. - yaram baş

verim işlir. - gərginlik ged gedə işlir.

- **qarnı sürmək: qarnı gedmək:** bağırsağ sürgünü olmaq.

- **qoş sürmək: qoşmaq.** cüt sürmək.

- **palçıq, suvaq qatmaqda, sürməkdə işlənən, əl yekəlikdə**

mala: qaqınc. qaqış. qaqıc. çapa.

- **tarla sürməkdə, öküzlərin qoşum sırasından biri:**

qaraqayış.

- **iləri sürmək:** önə qoymaq. iddia etmək.

- **işi yoxuşa sürmək. başına iş açdırmaq:** olmasın (yaramaz,

naşiyana) kimi davranıb, güc duruma düşmək, soxulmaq.

güclük çıxarmaq.

- **izini sürmək:** iz izləmək. izləmək. araxasından gedmək.

nərsənin dalında, yolunda olmaq.

- **qara çalmaq, sürmək:** qaralamaq. qaramıtlamaq. kirlətmək.

qırlatmaq. kötüləmək. pisləmək. yermək. ləkə sürmək. kötülük

yükləmək.

- **qara sürmək:** ləkələmək. iftira, töhmət atmaq.

- **qara, yalan, töhmət sürmək:** qana girmək.

- **malqaranı sürməkdə işlənir:** qaçna. qaçnaq. qaçına. uzun

sırıq, sopa. üvəndirə. üvəndirik.

- **olduğu kimi sürdü:** qaldı. sürdü. keçmədi. silinmədi. davam

etdi. dəğişmədi. - uydurucuların etgisi genədə **qaldı**. - ləkələri

sildim genə **qaldı**. - dünya çöndü, o keçmiş kimi **qaldı**.

- **olduğun sürmək, yaşamaq**: yaşamın, varlığı sürdürmək.

yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. öz başındakın qılmaq.

sürmək

sürgüləmək. 1. gütəmək. göndərmək. aparmaq.

uzatmaq. irsal etmək. vasil etmək. **1.** sürtmək.

südrəmək. sürçəmək. qavlamaq. qavmaq. qoğmaq. dəf

edmək. tərd etmək. nəfy etmək. itmək. dəf etmək. tərd

edmək. nəfy etmək. **1.** keçirmək. bədrəqə etmək. **1.**

köçürmək. keçirmək. yaşamaq. - gün **sürmək**: gün

keçirmək. **1.** aydamaq. güdmək. izləmək. - **iz sürmək**. iz

izləmək. **1.** ilərləmək. yaşamaq. yerimək. **1.** dəf etmək.

savmaq. **1.** uzanmaq. incəlmək. bulamaq. türtmək. **1.**

sürtmək. qaşımmaq. əzib yedirmək. - yeynim sürünür:

əğnim, canım qaşınır. **1.** sıрмаq. sürtmək. sirmək.

bulaşdırmaq. **1.** sürükləmək. çəkmək. atmaq. itmək.

itələmək. qovmaq. - at **sürmək**. - iti **sür** gedsin. **1.**

qovalamaq. tə'qib etmək. qıstamaq. qovmaq. **1.**

ürtmək. caqmaq. yaqmaq. bulaştırmaq. **1.** topraq sürmək.

1. atılmaq. daşlanmaq. qalxmaq. hirslenmək. - nə uşağın

üstünə **sürülürsən**. **1.** qovalamaq. qovalayıb sürərək
üzərinə saldırmaq. **1.** sürgünləmək. - on illik **sürgünləndi**.
1. sürmək. qovmaq. sürgün etmək. - **sürdü** mənim
qutumnu: apardı mənim xoşbəxliğimi, taleimi. **1.** dəvam
edmək. - sarılmaq. sarmaq. sərmək. **1.** işlətmək. icra
edmək. - ərdəmini öyrənibən, işqə **sürə**. **1.** **sürtmək**. məs
çəkmək. - əl sürmək: əl çəkmək. əl toxundurmaq. - buna
kimsə **əl sürməsin**. **1.** izləmək. tə'qib etmək. - av **sürmək**.
1. qoğmaq. aralatmaq. tərd etmək. nəfy etmək. -
yaramaz kişiləri kənddən sürdülər. **1.** yeritmək. iləri
götürmək. - araba **sürmək**. sapan **sürmək**. - cüt **sürmək**. **1.**
(topraqı) işləmək. kullamaq. **1.** keçirmək. - əyləncə
sürmək. **1.** xərcləmək. sərf etmək. satmaq. - tamam
mallarımı **sürdüm**. - var yoxun sürüb əli boş qaldı. **1.** itmək.
itələmək. yuvarlatmaq. ötəyə itələmək. - mənqəli bura **sür**.
1. uzanmaq. dəvam etmək. - fırtına üç gün **sürdi**. -
durumuz böylə **sürəcəkmi**. **1.** çağ, vax keçmək. - çox
sürmədən hamı qaçdı. **1.** eşmək. aşmaq. gəzmək. **1.**
itmək. itələmək. - bu toru bir az irəli **itin**. - onu yana **itdi**. **1.**
uzatmaq. sürəmək. təmdid etmək. **1.** kəmişmək.

saldırmaq. çıxarmaq. atmaq. bir nərsəni çıxarıb atmaq.

1. tiləmək. diləmək. dilləmək. yalamaq. silmək. **1.** davam

edmək. tutmaq. - sözünü **tutmaq**. **1.** qalmaq. davam

edmək. - on il öylə **qaldı**. **1.** qoğmaq. qovmaq. **1.**

bulunmaq. durmaq. qalmaq. davam etmək. - siz orda

durursuzmu. - açsız genə sizdə **durur**. - kitabların məndə

durur. - dünya **durduqca**. - at **durdu**. - sözünd **durmaq**.

- **kisə sürünmək**: **kisə sürmək**: kisə çəkmək, çəkinmək.

- **iğiqə sürmək**: iyyə (iğə. məkiyə) yormaq.

- **ılxını bəri sür**: at sürüsünü bu yana sür.

- **qoyanın izindən sür**: tavşanı arxasından tə'qib et. - **saban**

sürmək: tarla sürmək.

- **sürə bilgen orada bilir**: sürməyi bilən biçməyi də bilir.

- **sürüb gedmək**: taramaq. daramaq. - **dəmir daramaq**: gəmi

yelə, axına qapılıb dəmiri sürübləmək.

- **düzgün sürmək**: qadınların üzlərinə sürdükləri ağ qızıl. ənlük

kirşan.

- **qarnı sürür**: isaldı.

- **bitgilərin sürməsi**: çıxması. bitməsi.

sürmə

ard ardaç. təvali.

- sürmələmək** 1. qaraqlamaq. qoraqlamaq. həlqərəcləmək.
zəmbərəkləmək. qapını kilitləmək. 1. sürgüləmək.
- sürmələmək** rəndələmək.
- sürməli** sürgüli. qapalı. bağlı.
- sürməlik** sürmədan.
- sürməmək** - **ağzına sürməmək**: heç yeməmək, içməmək.
- sürməşmək** iltimas etmək.
- sürməz** - **əl vurmaz, sürməz**: toxunmaz. toxmaz. dəğməz.
- sürməz** sürəksiz. dəvamsız. çox sürməz bərk qıssa. bəqəsiz. -
gül devri **sürəksiz** olur.
- sürmişi** 1. hay küy. bağırıtı. feryad. nə'rə. 1. toy bayram, şənlik
səsi. toydan yığıntıdan çıxan səs küy.meymənət. 1.
şadmanı.
- sürmüş** körpə. kiçik dal. yapraq.
- sürnaşiq** sürnaşiq. sürtük. sırtıq. yaltaq. yalağçı. yalataq. çaplus.
üzlü.
- sürnaşıqlıq** sırnaşıqlıq. sürtüklük. sırtıqlıq. yaltaqlıq. yalataqlıq.
çaplusluğ. üzlülük.
- sürnə** **sürün. sürgün.** (> **sorna** (fars)). 1. qamış. ney. 1. sırna.
zırna.

sürnəşən	süynəgen. sürünən. sürüngən. uzanan. keşdar. keşli.
sürnəşmək	sırnaşmaq. sınmaq. sınışmaq. əğilmək. bükülmək. çarpılmaq. çaprımaq. çaplaşmaq > çaplaşlıq etmək. çaplıluq etmək. yaltanmaq. yaltağınmaq.
sürnüş	çəkiniş. keçiniş. biyoqrafi.
sürpülən	sürtülən. yenilmanan.
sürpürüntü	süpürüntü. süprüntü. çürük. çöp. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü.
sürsat	yaşam xərci. maaş. yeyib içmək.
sürsəmək	sürmək istəmək.
sürsük	sürsül. sürsul. susul. təmbəl. beyar.
sürsül	sürsul. susul. sürsük. təmbəl. beyar.
sürsünmək	sürkəmək. südrəmək. sürükləmək. çəksinmək. təbəllik edmək.
sürsüre	qayadaşı. qaymadaşı. qaydıraq. üzərində oturub sürüşmə oyuncağı.
sürsürək	(> sorsorək ^(fars)). züvzər. zivzər. qaplanqaya.
sürsürüq	sürsürük. uzuzun. uzuzaq.
sürşək	şüşə. şüyşə. sırça. sırıçqa. sürüşgə.
sürtə alsam	sürə bilsəm.

- sürtə** 1. məs. - **baş sürtə**: baş məsi. - ayağ **sürtə**: ayağa məs çəkmək. 1. **sürət**. ləms. məsh.
- sürtə** **sürdə**. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. yügürt. yügrüt. çapıt. çapqıt.
- sürtələmək** **sürdələmək**. sürətləmək. yügürtəmək. yügürtləmək. çapıtmaq. çapqıtmaq.
- sürtələndirmək** **sürdələndirmək**. sürətləndirmək. yügürttürmək. yügürütdürmək. çapdırındırmaq. çapqıtındırmaq.
- sürtələnmək** **sürdələnmək**. sürətlənmək. yügürünmək. yügürənmək. yügürtlənmək. sürətlənmək. sürdələnmək. çapdırınmaq. çapqıtınmaq.
- sürtələtmək** **sürdələtmək**. sürətlətmək. yügürtətmək. yügürtlətmək. çapdırıtmaq. çapqıtıtmaq.
- sürtəmək** **sürmək**. məs çəkmək.
- sürtic** sürtülmüş. - **yağ sürtic**.
- sürtqic** **sürtqic**. süvişgə. sıpişqa. sürülüb, sürtülərək od saçan. kibrit_(sumer). odlu çöb.
- sürtqüç** **sürtküç**. mərhəm.
- sürtlük** kürk. kürgə. sütük. sütlük. məxməl.
- sürtmə** 1. darqaşayırd. kəsəoğlu. gədə. 1. oğma. silmə.

sürtmək

(**sürdürmək**). 1. boyamaq. çalmaq. qaşımaq.

aşındırmaq. - yağ **sürtmək**. - aşıq **sürtmək**: safatmaq. 1.

sürmək. **sırmaq**. **sirmək**. bulaşdırmaq. 1. döğmək. -

sürtülmüş nərsə: oğulmuş, yumşanmış nərsə. 1. silmək. 1.

sivamaq. 1. sürmək. 1. vurmaq. 1. qazımaq. qaşımaq.

qıraşmaq. qıraşlamaq. aşındırmaq. oymaq. oğmaq.

qıcıtmaq. 1. **südrmək**. sürmək. sürçmək. itmək. dəf

edmək. tərd etmək. nəfy etmək. 1. sürmək. yoritmaq.

yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. - ot onun qarnın

sürdü. 1. toxunmaq. dəğmək. ləms etmək. yaxmaq.

- **qolların yuvub sürtdü**: əllərini yuğub sildi.

- **üynü arış sürtdülər**: evi gözəl sıvadılar.

- **qırcınqa yav sürtüb aşa**: əkməğə yağ sürüb ye.

- **sıbirtını atqa sürt**: qamcıyı ata vur.

- **daban sürtmək**: çox gəzmək.

- **burun sürtmək**: qurru, qururu qırmaq, əzmək.

- **burun sürtmək**: alçaqcana, yavaşcana soxulmaq.

yalanmaq.

sürtmək

sürmək. 1. sütmək. 1. sulamaq. indirmək. endirmək.

çulqamaq. qaplatmaq. - altın gümüş suyuna **endirilmiş**

qablar. **1.** oğmaq. silmək. **1.** sapamaq. **1.** yaxmaq.

çəkmək. dartmaq. - duvara asdar **çəkmək**.

- **əkməyinə yağ sürtmək**: kimsənin qazancına iş yapmaq.

- **nərsəni sürtməkdə, at tımarlamaqda işlənən qaba, gobud**

kisə: qabra. gəbər.

sürtü

sürdü.qaldı. keçmədi. silinmədi. davam etdi. dəyişmədi.

olduğu kimi sürdü. - uydurucuların etgisi genədə **qaldı**. -

ləkələri sildim genə **qaldı**. - dünya çöndü, o keçmiş kimi **qaldı**.

sürtüc

bulut. süngər (qab qacaq sürtmək üçün).

sürtüq

sürtük. **1.** göbəyi küçədə kəsilmiş. **1.** sırtıq. dalüz.

dələduz. əğrib dolab. pezəvəng. şarlatan. qaldaban.

çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı.

qanqırırtçı. düzənçi. düznəçi. fırlıdaq. fırlıdaqçı. çalqaq.

çalpaq. yalpaq. yalqaq. qatılqan. qatığan. fizul. **1.** sırtıq.

sırnaşıq. sürnaşıq. yaltaq. yalağçı. yalataq. çaplus. üzlü.

1. şələxtə. qalağ. qəhbə. **1.** sırtıq. pezəvəng. şarlatan.

qaldaban. çaldaban. şarlatan. qatlaban < > qaytaban >

qaltaban. **1.** qaldırım süpürgəsi. qalatım süpürgəsi. **1.**

sırtıq. qaşqa. girinti. girnıl. gırniş. fizul. - **çox sürtük kimsə**:

qatı sülük. **1.** qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi.

- çox **sürtük**, sırtıq, qaşqa, girinti, girmil, girmiş, fizul kimsə: qatı sülük.

- **sırtıq sürtük** göbəyi küçədə kəsilmiş.

- **yapışqan, fizul, sürtük kimsə**: balçıq. palçıq.

sürtüq

sürtük. 1. cuvanəzən. bütün gün daban sürüb, vurub

gəzən. 1. küçə süpürgəsi. qəhbə. 1. sürütmə. yarım

qapuş. yarım papuş. 1. boşuna. yararsız dolaşman

dolaşan. salqara. 1. sırtıq. türtüş. türtük. dürtük. yaxılıb

sürtülən kimsə, nərsə. əzik. sürülüb sərilmiş. - sürtük

əşlər: sürüştürən.

sürtüqlənmək

sürtüklənmək. sallamaq. quyruq sallamaq. quyruq

bulamaq. yaltaqlanmaq.

sürtüqlüq

sürtüklük. sümaşılıq. sümaşılıq. sırtılıq. yaltaqlıq.

yalatağlıq. çapluşluğ. üzlülük.

sürtülmə

- **quru nərsenin birbirinə sürtülmə səsi**: qaqırtı.

sürtülmək

- **sürekli sürtülmək, döğülmək, dəğmək sonucu, gövdədə**

oluşan qasıq, qazıq. bərklik, qatlıq: pinə çalaq. qalaq.

sürtülmək

1. (s < > t) dürtülmək. türtülmək. - kürküm ona **türtülür**. 1.

dövülmək. əzilmək. 1. aşqınmaq. aşınmaq. aşılanmaq.

qaşınmaq.

- sürtülmüş** sürtic. - **yağ sürtic.**
- sürtünəlməz** toxunulmaz. nəğd olunamaz, olunmaz.
- sürtünmə** sürtmə. istikak.
- sürtünmək** 1. canı cicişmək. canı kötək istəmək. 1. sürünmək.
- sürtünmək** sürtülmək.
- sürtür** **sürdür.** - **görevivi, işivi gör, sür, sürdür:** işinə bax!. işən bax!.
- sürtürmə** - **nərsəni saxlama, qoruma, durdurma, sürmə, sürdürmə, dəvam ettirmə:** qalma.
- sürtürmə** **sürdürmə.** sürgü. sürgün, isal otu, dərmanı.
- sürtürmək** **sürdürmək.** 1. dinlətmək. keçirmək. çapıtmaq (ç <> s) saplatmaq. ötdürmək. ütkəzmək. ötkəzmək. yeritmək. - söz **geçirmək.** 1. izləmək. dəvam edmək. tə'qib edmək. 1. uzatmaq. çəkdirmək. 1. bir işi görməkdə durmaq, dirənmək.
- **birinin başladığı işi iz bə iz sürdürmək:** izindən yerimək, gedmək.
- **yaşamın, varlığı sürdürmək:** yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq.
- **ardına düşüb sürdürmək, qoğlamaq:** artmaq. artırmaq.

itələmək. itmək.

- **əl sürdürmək**: dəğdirmək.

sürtürmək **südürmək**. 1. sürtüb safatmaq. - qəbir daşı **sürtürmək**. 1. aparmaq. başçılıq etmək. otarmaq. - heyvan, qoyun **südürmək**. 1. südürmək. sürütlətmək. qoğmaq. 1. işləmək. - daş **sürmək**: daşı qazmaq.

sürtürmək **südürmək**. (**sürtmək**). 1. ittirmək. itələtmək. üzdürmək. qoqdurmaq. qoğdurmaq. qovdurmaq. tərd etmək. 1. üzərinə qoymaq. yapışdırmaq. - **əl südürmək**: əl toxundurmaq, bulaşdırmaq. - bu işə kimsə əl **südüremir**. 1. qoyunların cütdəşməsi. 1. sürgün yapmaq. 1. qovlatmaq. tə'qib etdirmək. 1. yorıtmaq. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. - ot onun qarnın **südü**. 1. ötütmək. ötürmək. ötgürmək. göndərmək. çıxarmaq. 1. yuqturmaq. yoğturmaq bulaşdırmaq. - kəndisini hər qapulandığı qapudan **qoğdurdu**. - onu hər yerdən **qoğdurduran**, qılığının sərtliyidir.

sürtürücü **südüürücü**. çalxar. müşhil.

- sürtürüm** **sürdürüm.** sürədurum. susluq. halsızlıq. qaranqaşlıq.
haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq. qaranqaşlıq.
təbəllik.
- sürtürünülmək** **sürdürünülmək.** izlənmək. izdənilmək. iztənilmək.
izənilmək. dalına düşünülmək. tə'qib edinilmək. dəvam
edinilmək.
- sürtüşmək** 1. sıyrılmaq. 1. **türtüşmək.** **dürtüşmək.** sürmək. - qoğuşa
yağ **dürtüş:** dəriyə yağ sürt.
- sürtüşmək** birbirinə qarşı durmaq. ixtilafli olmaq.
- sürtüştürmək** **sürtüşdürmək.** birbirinə toquşturmaq, toxuşturmaq.
toxuşdurub,.
- sürülmək** (s < > t) türtülmək.
- sürüşmə** - **üzərində oturub sürüşmə oynucağı:** qayadaşı.
qaymadaşı. qaypaq. qaydıraq. sürsürə.
- sürü** (< sür). 1. sürük. hər şeyki sürür, davamı var. 1. sürək. -
mal **sürüsü.** 1. tavla. tövlə. təvlə. yan yana, arxa arxaya
olanların yığını. - bir **tavla** qoyun, keçi. 1. sürüq. 1. ögür.
topluq. bölük. 1. baydaq. kələ. gəllə. sürüq. 1. qurub.
tabın. üyür. toplum. qurub. qutəm. qurub. yığın. kümə. -
bir sürü: tul tuban. sayısız.

- sürü** 1. bağana. barana. gəllə. 1. **sürək**. topluluq. - **sürü səbət**: hamı birlikdə. - **bir sürü**: çox çox. çox artıq.
- **at sürüsü**: ılxı. qaraqoç.
- **it sürüsü dək**: gəriyindən çox. olduqca qalabalıq.
- **it sürüsü**: dəğərsiz, ərdəmsizlər topluluğu.
- **bir sürüyə, topluma qarışmayan kimsə, malqara**. yançı. yangəzən. qanatçı. firqəçi.
- **bir yığına, topluma, sürüyə, işə otaqlaşan, qatılan**: qoşunc. qatınc. ortağ. şərik. bölümçü. böləkçi. səhmli. səhamdar.
- keçən **sürülərin izi**, buralardan yol yapmış.
- sürüb** - **əsgilərdən sürüb gəlmə, intiqal etmə**: qalma. qalmış. qalan. duran. durma. durmuş. yadavul. yadiqar. anıt. - **olardan qalma**.
- **qaydınıb, sürüb, sürükləyərək daşıma aracı, arabası**: daşqa. daşıqa. qanğı. qağni. qaynı. qonqı. qonqa.
- **sürüb gedmə**: uzama. imtidad.
- sürüc** 1. sürcək. sürcüq. əyləşmə. qonaqlıq. toplantı. 1. sürgüci.

- sürüci** 1. çapar. tatar. posta. 1. qonaq işçisi. şagiird. əlaltı. ev, otaq işçisi.
- sürücü** **sərvan < savran.** savıran. sürən. minici. rakib.
 - iç sürücü ot: qaracaot.
 - uçaqın sürücü bölümündə olan danışıqları yazıb, qoruyub saxlayan qutu: gizli, qorucu qutu. qara qutu.
- sürücü** 1. aydaçı. oki axıdır. axır. 1. çapçı. hallac. yağmaçı. axınçı. 1. sürən. binici. minici. 1. sürən. qayan. başçı. 1. yürütüvçü. yürütüvçü. şoför.
- sürüq** sürü.
- sürüq** **sürük.** 1. **sürlüş.** könüllük. ürəklik. istəlik. diləlik. yanğış. yaxlış. yanlıq. əğlik. bəlik. oxluq. rəğbət. 1. **sürüş. sürüm.** əğilim. əğik. əyik. ərsik. arzu. əriz. əriş. ərək. irək. azıq. tutqu. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. yanğış. yaxış. yanığ. yaxıq. meyl. rəğbət. 1. uzun. uzaq. iraq.
- sürüq** **sürük.** 1. sürgün. ötük. ötüt. isal. 1. sürü. 1. sürgü. iziş. tə'qib. 1. mektup. 1. sürək. sürdək. sürən. iradəsiz. sörük. 1. sürqən. mübtəzəl. 1. yürük. iddəa. - bu işdə **yürüküz** nədir. - mənim bir **yürüküm** yoxdur. - yürüksüz qalan istəyindən olar.

sürüqən

sürüqən. 1. içsürük. içboş. ishal. isal. 1. **sürəğən.**
sürəğən. yürəğən. yürüqən. yeriqən. müzmin. kironik. 1.
sürən. sürəğən. sızdıran. sızdırıcı. sızitan. süzdürən.
süzdürücü. süzüqən. süzürtqən. sərən. sərəqən.
əsirtqən. əsdirən. əsirdən. geçirqən. geçirən. geçirici.
yeritqən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı.
daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirqən. dəğirici.
sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütqən. sürütücü.
axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürqən. götürücü.
çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürqən.
köçürücü. içən. içəqən. çəkici. çəkən. çəkirqən. hopan.
cəzzab. cazib.

sürüqlədən

sürüklədən. sürəcən. gecirdən. gecə qoyan. çağ, sürə,
zaman, vəxt keçirən, öldürən.

sürüqləmə

- anılar sürüklərkən məni, ağızdan qaçırırmışım dəni.

sürüqləmək

sürükləmək. 1. götürmək. - daşqın, bütün toprağı, dənizə
götürdü. 1. itmək. soxmaq. sovq edmək. - onun bu sözü
məni sorunu araşdırmağa **itdi.** 1. sürəmləmək.
sürüşdürmək. çəkmək. dartmaq. - at daşqanı **çəkir.**
- **sürüklənərək gətirilmiş nərsə:** bırakıntı.

- sürüqləmək** **sürükləmək.** sürkəmək. südrəmək. sürsünmək.
çəksinmək. təbəllik edmək.
- sürüqləmək** **sürükləmək.** 1. sürqəmək. çəkip götürmək. təbərək.
təpmək. 1. sürünə sürünə, ruhsuz ırqısız çəkilib
daşınmaq. - işsiz gücsüz nə **sürüklənirsən.** - bu yaşam
deyilki, **sürkləməkdir.**
- sürüqlən** **sürüklən.** **sürəgən.** 1. müzmin. əsg. 1. əsg. köhnə.
- sürüqləniş** **sürükləniş.** **sürüklənmə.** **sürüklənti.** **sırıqlanma.** **sırıqlanış.**
sırıqlantı. çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış.
uzantı.
- sürüqlənmə** **sürüklənmə.** 1. sürkünmə. sürükünmə. ərinmə.
yaşlanma. yaşlaşma. yavalaşma. qocalma. gücənmə.
gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul. 1.
sürükləniş. **sürüklənti.** **sırıqlanma.** **sırıqlanış.** **sırıqlantı.**
çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış. uzantı.
- sürüqlənmək** **sürüklənmək.** 1. **sürəgənləşmək.** əsgimək. uzanımaq.
müzminləşmək. 1. **sürəgənləşmək.** 1. müzminləşmək. 1.
çəkilmək. - **çəkilə çəkilə** yaşayıb bitdi.
- sürüqlənmək** sürüklənmək.sürkənmək. mübtəzəl olmaq.

- sürüqlənmək** **sürüklənmək.** 1. sürqəlmək. sürünmək. süyrelmək. qaçırılmaq. 1. sürünə sürünə, kəndini qaldırmadan qımıldamaq. sürünmək. əməkləmək. iməkləmək. - götürük (fələc) qapıya qədər **sürükləndi.**
- sürüqlənti** **sürüklənti. sürüklənmə. sürükləniş. sıırıqlanma. sıırıqlanış. sıırıqlantı. çəkiliş. çəkinti. çəkilmə. uzanma. uzanış. uzantı.**
- sürüqlət** - **iti öldürənə sürüklətilər:** oğru öz ipi ilə asılır.
- sürüqlətmək** **sürüklətmək.** 1. caydırmaq. taydırmaq. zivildətmək. 1. sürütmək. qaldırıb yerdə çəkərək götürmək.
- sürüqləyən** **sürükləyən. çəkən.**
- sürüqləyərek** **sürükləyərek.** güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla. çalabca.
- **qaydırıb, sürüb, sürükləyərek daşıma aracı, arabası:** daşqa. daşıqa. qanğı. qağrı. qayrı. qonqı. qonqa.
- sürüqlü** **sürüklü. çəkili. çəkik. çəkilmış. gərilmış. dartıq. dartılı. dartılmış.**
- sürüqmək** **sürükmək.** genişləmək. genişlənmək. gərmək. gərinmək. əsləmək. əsnəmək. əsilmək. əsinmək. uzamaq. uzanmaq. yayılmaq.

- sürükünmə** **sürükünmə. sürkünmə. sürüklənmə.** ərinmə. yaşlanma. yaşlaşma. yavalaşma. qocalma. gücənmə. gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul.
- sürüləməz** - **əl sürüləməz:** toxunulmaz.
- sürülən** **1. sorulan.** əsilti. əsinti. əsnək. əslək. uzayıb gedən. genişləyən. yayılan. **1. sürəgən.** əsgü. bas. köhnə. bastınaq. bastan. keçmiş.
- **əldə üzdə çıxan sarı yarlara sürülən bir ot, dərman:** qazan qarası.
- **qantar qolunu üzərində sürülən dəmir tikəsi:** qantarın topu.
- sürülən** **1. sürülqən.** hər zaman, hər yerdən sürülən. **1. sürümlü.** rivaclı. rayic. e'tibarlı. **1. zivən.** qaypaq. qayan.
- sürülqən** sürgülən.
- sürülmə** bələşmə. bulaşma. keçmə. girmə. qarışma.
- sürülmək** **1. oğutulmaq. oğulub, əzilib, xırdalanmaq.** - buğda **sürüldü.** - daş duz **sürüldü.** - xərmən **sürüldü.** **1. süüşüb,** uzanıb, çəkilib gedmək. yollanmaq. - at **sürüldü.** - çağım **sürüldü** getdi. - kişilər **sürüldü** meydan boşaldı.

sürülmək

1. temas tapmaq. ləms olunmaq. məsh olunmaq. 1. qomaq. qonulmaq. yapışdırılmaq. tədhin edilmək. - boya **sürüldü.** - yağ **sürülmək.** 1. oğulmaq. dəllək edilmək. - tərləyəndən son kisə sürülür. 1. qoğulmaq. nəfy olunmaq. 1. yeridilmək. qaçdırılmaq. - bu yerlərdə mal **sürülməz.** 1. sapan işlənmək. işlənmək. - bu quraqlıqda sapan sürülməz. - bir yağmur yağınca yer **sürülür.** 1. keçirilmək. aparılmaq. - bir gözəl yaşam **sürülür.** 1. icra edilmək. - buyruqlar **sürüldü.** 1. axınlığı, axarlı, axarlı, rayic olmaq. mütedavil olmaq. məqbul olmaq. - bu çeşit işlər daha indi **sürülmür.** 1. toxunmaq. ilişmək. ləms etmək. təmas etmək. - əli gözüne **toxundu.** - heç yana **toxunma.** 1. əl sürüb, əl dəğib pozmaq. toxunmaq. xərablamaq. - uşaqlar, qonaq yeməyinə **toxunublar.** - əğrəti qoyduğum nərsələrə **toxunublar.**

- **əl sürülmək:** 1. toxunmaq. dəğilmək. - yeməklərin çoxuna **əl** belə **sürülmədi.** 1. təşəbbüs edilmək. - bu işləri yapmağa **əl sürüldü.**

sürülmək

geçmək. işlənmək. dəğərmək. - **burda əsgü paralar keçməz.**

- **ləkə sürmək** qaralamaq. qaramıtlamaq. qara çalmaq.
kirlətmək. qırlatmaq. kötüləmək. pisləmək. yermək. kötülük
yükləmək.

sürülmək südrəlmək. süyrəlmək. sürgülmək.

sürülməmiş - **əkilməmiş sürülməmiş, daş çanğıllı yer:** qabanlıq.

- **heç sürülməmiş yer:** qarayazı.

- **sürülməmiş topraq, tarla:** qart.

sürülməz sürümsüz. dəğərsiz. geçməz. e'tibarsız. rivacsız. -

geçməz mallar: satılmayan mallar. - **geçməz** söz.

sürülmüş **sürəgən.** üzgün. paslı. bastınaq. bastan. geçgin. keçgin.

pozqun. pozuq. əsgik. çözük. çürük. kövrük. köhnük.

kövnük. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açaqın. aşqın.

püsgümüş. silik. təftəmiş. təptəmiş.

- **sürülmüş tarlada açılan şırıqlar, həmdə bu şırıqların iki**

yanında oluğan qalxıq, qoğzaqlıq: qarıq - qarıq qarıq olmuş

tarla.

sürülmüş sürgün. qoğulmuş.

sürülünce - su qıyılarında bitən, iri yapraqlı, su ilə ələ sürülünce

köpürən bir ot: qarqasabın.

- sürüm** 1. rivac. e'tibar. - **sürümlü** para. - **sürümsz** görünək. 1.
şuxum < **şurğum** axım. bölüm. parça. xırdalıq. sərf.
 məsrəf.
- sürüm** **sürük. sürüş.** 1. keçim. keçim. geçmə. gəzərlilik.
 keçərlilik. keçərlilik. gəzərlilik. rivac. 1. əğilim. əğik. əyik.
 ərsik. arzu. əriz. əriş. ərək. irək. azıq. tutqu. istək. əsmə.
 əsi. bulqa. bulqama. dilək. yanğış. yaxış. yanığ. yaxıq.
 meyl. rəğbət. 1. nifuz. dəğərli. rivac. keçər. 1. rivac.
 tədavül.
- sürümə** **çürümə.- bu yaxlış (qədər) çağ sürüdü,** iyid canım çürüdü,
 baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər hürdü,
 karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!.
- sürümək** nərsiyə sürtmək.
 - **ipini sürümək:** azar, bəla axdarmaq.
 - **ayaq sürümək:** sürünmək. gedməkdə gecikmək. bir işdən
 qaçınmaq istəmək.
 - **ayağın sürümək:** 1. ölmək üzrə olmaq. 1. ayrılmaq. 1.
 ayrılmaq üzrə olmaq. 1. arxasından başqaları gəlmək.

- sürümək** sürükləmək. süründürmək. qalxmaqşın yerdə çəkərək götürmək. - tərliklərin **sürüklür**. - ayağ sürümək: geciktirmək. yubaltmaq.
- sürümlü** keçəgən. keçərli. dəğərli. geçimli. keçimli. geçməli. ravat. **1.** rivaclı. **1.** nifuzlu. **1.** rayic. mütədavil. satımlı.
- sürümlü** sürülən. rivaclı. rayic. e'tibarlı.
- sürümsüz** **1.** keçərsiz. geçərsiz. dəğərsiz. yerirsiz. geçimsiz. keçimsiz. geçməz. rivacsız. **1.** nifuzsuz. dəğərsiz. rivacsız. rayic, mütədavil olmayan. kasad. satılmayan. **1.** kəsət. kəsit. kasad. keçməz. geçməz. işə yaramaz. rəğbət görməz.
- sürümsüz** **1.** sürülməz. dəğərsiz. geçməz. e'tibarsız. rivacsız. - **geçməz** mallar: satılmayan mallar. - **geçməz** söz. **1.** yaxmaz. yaxımsız. yağsız. kəsət. kasad. qısıq. rivacsız.
- sürün** **sürən**. **1.** davamlı. davam edən. **1.** vuruşma hayküyü. **1.** süs. bəzək yaraq. yaraq qurşaq.
- sürün** **sürnə**. **sürgün**. (> **sorna** (fars)). **1.** qamış. ney. **1.** sırna. zırna.
- sürünc** **sürüncə**. **sürüş**. **1.** geliş. gəlim. pırosə. **1.** su içində bitən, üzücü bitgi. sürənc. sürüş. boya. cohər.

- sürüncan** soğulcan. suyunğan. solıcan.
- sürüncə** **sürünc.** **sürüş.** 1. gəliş. gəlim. pırosə. 1. su içində bitən, üzücü bitgi. sürənc. sürüş. boya. cohər.
- sürüncəmə** (< **sürmək:** uzatmaq.). mə'təlçilik. yubanlıq. mə'təllik. yubatlıq. yubanma. tə'xir. lənglik. ləngmə. vəqfə.
- **sürüncəmədə qalmaq:** yubanmaq. - **sürüncəmə bıraçmaq:** işə çaba göstərməmək.
- sürüncəmə** 1. çox sürüb uzanma. tə'xir. tə'viq. - işləri **sürüncəməyə** düşdü. 1. uzun uzadsına sürən, gecikən iş.
- **sürüncəmədə qalmaq:** əsgimək. saqqalı bitmək.
- sürüncəmək** (< **sürmək:** uzatmaq.). uzun, uzadısı, sürəkli, sürə sürə keçirmək.
- sürünə sürünə** **sürünə sürünə sürünmək:** axını axını, üzü guylu. gedmək.
- sürünən** keşli. sürənən.
- sürünən** **sürüngən.** **süynəgən.** 1. süməşən. uzanan. keşdar. keşli.
1. xəzəndə.
- sürünq** **sürüng.** **sürəng** (< **sürmək**). 1. şıratan. novdan. bir yerin suyun sürdürmək, axıtmaq üçün açılan dəlik, yolağ. 1. iğnə vurma ayqıtı.

- sürünqən** **sürüngən.** 1. sürünən. sürüngən. xəzəndə. 1. süynəgən. sürünən. sürnəşən. uzanan. keşdar. keşli.
- **kərtənkəliyə oxşar, qarışqa yeyən sürüngən:** qarmalı.
- sürünqü** **sürüngü.** sürpişqa. sirinki. ottık. kibrit.
- sürünmək** 1. xəzidən. sürtünmək. keçinmək. 1. qurtdalanmaq. aranmaq. 1. ayaq sürümək. gedməkdə gecikmək. 1. devinmək. divilmək. dıǵrılmaq. döǵünmək. döǵrünmək. toǵalanmaq. çabalamaq. uğraşmaq. didinmək. 1. sızmaq. 1. dəhlənmək. qoǵulmaq.
- **nərsə ilə sürünmək:** boylamaq. keçirmək. yaşamaq. - türmə **boylamaq.** - acı günlər **boylamaq.** - kimlərinən bu yaşanı **boylayacaǵın,** belli deyir.
- **öz başında, dünyasında sürünmək:** içində yaşamaq.
- **düzgün sürünmək:** bəzəklənmək. süslənmək. düzgünlənmək. dizginlənmək.
- sürünmək** **sürgünmək.** 1. sürtüşmək. qaşınmaq. - kişi öz yinin **süründü.** 1. sərt, bərk nərsəni dövüb əzmək. 1. sürqəlmək. sürüklənmək. izləmək. bavurlanmaq. yüzüqoyun yatmaq. 1. sürüklənmək. əməkləmək. iməkləmək. 1. aǵılıqla davranmaq. əziyyət çəkmək.

zəhmətə düşmək. - var yoxun səpələdi, indi **sürünür. 1.**

kəndi üzərində, kəndi kəndinə sürmək. - kisə **sürünmək.** -

sabın **sürnmək.** yağ **sürnmək.**

- **kisə sürünmək: kisə sürmək:** kisə çəkmək, çəkinmək.

sürünməmə - **arabanın sürünməməsi üçün, təkərləri önünə qoyulan**

iki kiçik, bir böyük dirəklə yapılan əngəl: qaraqol.

sürünmüş **sürüşmüş.** bələnmiş. bulanmış. bələşmiş. bulaşmış.

sürünti sürünmüş.

sürüntürmək **süründürmək.** əzmək. sürümək. rəzil edmək. - bu işlərin

səni **süründürəcək.**

sürünülmək keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. içində bulunulmaq.

izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək.

görünülmək. yaşanılınmaq. durmuşunulmaq.

tanıqınılmaq. dolanılnımaq. gəzinilmək. ərşinilmək.

üzlənilmək. yapınılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox

olay **izlənilmiş.** - bu qıssa sürədə nələr **izlənilmiş.** - ilgi

izlənilmək. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **izlənilmək.**

sürür uzun. təvil.

sürüsüründə çağıçağına. çağıçağında. günügünündə. vaxtivatında.

tam günündə. sözlü gündə. sözü verilmiş gündə.

- sürüş** 1. < çivri. sivr < süzük. süzük. cürüş. yürüş. aparma. gedmə. davranış. rəfdar. hərəkət. - **sürüş** barış: **cürüş** barış: **yürüş** barış:davranış. - **sürüş (yürüş. cürüş)** kişi: yol arxadaşı. ötüş. ösüş. çəkəş. təqaza. soruş. 1. axın. rıvac. - **sürüşlü** para: rıvaclı pul. axında olan para. 1. cütləşmə. sevişmə. cüfgiri. 1. cütləşmə. sevişmə. 1. **sülüş. sütüş. sütüh. sütül. ütmə. fırx1**. buğda başaqların sütülkən, çöplü qabıqlı otda ütüb, (qabığı ayırd etmək üçün) çırpıb döğüb yeyərlər.
- sürüş** **sürmə. sürgüş. ötkürüş. ötürüş. ötsürüş. tədavul. tədavüm.**
- sürüş** **sürük. sürüm. sürüncə. sürünc.** 1. kiriş. tutqal. çəsb. 1. sürə. sürəm. gəzək. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. zaman. - bir **çəkim.** 1. sürənc. sürünc. boya. cohər. 1. əğilim. əğik. əyik. ərsik. arzu. əriz. əriş. ərək. irək. azıq. tutqu. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. yanğış. yaxış. yanığ. yaxıq. meyl. rəğbət. 1. gəliş. gəlim. pırosə. - **sürüş!**: qazla!: uç!: qaç!. dəfol!. rəddol!.
- sürüşdürmək** sürükləmək. sürəmləmək. çəkmək. dartmaq. - at daşqanı **çəkir.**

- sürüşən** **sürüzən.** axışan. axızan. qayışan. qayızan.
- sürüşqə** **sürüşgə.** sırça. sırıçqa. sürşək. şüşə. şüyşə.
- sürüşqən** - **sürüşgən topraq:** üstü yumuşaq, içərisi oyuq topraq.
qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- sürüşqən** **sürüşgən.** 1. qaypıncaq. çox gayan. gayğan. cayınsaq.
tayınsaq. züvürgən. sıyrıncaq. 1. sarıçqa sarılıb
sürüşgən. 1. yarsqaq. zivgək, yer. ayağın qayabiləcəkl
yer.
- sürüşmə** 1. sarkma. düşmə. - sınıx duvara dayaq vurub **düşməsin**
önləmə. 1. sürçmə. 1. **sürüşüm.** yüyüşüm. yüyüşmə.
keçişim. keçişmə. yayışım. yayışma. dəğişim. dəğişmə.
ərişim. erişmə. yoxuşum. yoxuşma.
- **topraq qayması, sürüşməsi:** köçü. qayşa.
- sürüşmək** 1. zivmək. suçmaq. - pıçaq əlimdən **suçdu.** yağlı nərse
suçan olur. 1. heyvanların cütləşməsi. - ayqır qısraq
sürüşdü. 1. birbirinə dəğmək, sürtüşmək. - qapı qanatları
sürüşə sürüşə aşımış. 1. görünmədən, gözəkmədən,
yavaşcadan çabalamaq. qaçmaq. gedmək. uğraşmaq.
savişib səvişmək. - **soruşub sürüşmək:** alışıb gedmək. 1.
sallanmaq. səndələmək.

- sürüşmək** **sürçmək.** 1. yanılmaq. səhv etmək. iştibah etmək. xəta etmək. 1. sıvışmaq. süvüşmək. qorxmaq. çəkişmək. qaçmaq. 1. kavalamaq. qafalamaq. kafalamaq. (< kav). yanılmaq. çaşmaq. yanlış, səhv, xəta, xəbt, iştibah etmək. yahalmaq.
- sürüşmüş** 1. sürçmüş. qaymış. 1. **sürünmüş.** bələnmiş. bulanmış. bələşmiş. bulaşmış.
- sürüşsüz** 1. axınsız. rıvacsız. - **sürüşsüz** mal: rayic olmayan mal. 1. kasat. - **sürüşsüz** bazar.
- sürüştürmə** **sürüşdürmə.** burbağ. yorbağ. burbaşlama. buruşdurma. işi uzatma.
- sürüştürmək** surçitmaq. sürçtürmək.
- sürüştürmək** **sürüşdürmək.** iki nəyi birbinə dəğdirmək. - əllərin, ayağların **sürüşdürdü.** 1. yavaş yavaş oğuşdurmaq. - uyuşan, kehəlmiş yeri **sürüşdürmək** gerekir.
- sürüşüb** - **dağ ətəklərində, dərələrdə sürüşüb yığılan daşqalağ:** qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- sürüşüm** **sürüşmə.** yüyüşüm. yüyüşmə. keçişim. keçişmə. yayışım. yayışma. dəğişim. dəğişmə. ərişim. ərişmə. yoxuşum. yoxuşma.

sürüşünmək	sürənmək. sürəmlənmək. çəkişmək.
sürüt	sırt. sırt. sereşt.
sürüt	sürütmə. ləleyin. ökcəsiz ayağqabı.
sürütən	sürütgən. sürütücü. sağıran. sağırqan. sağırıcı. dəğirən dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı. keçirgən. geçirən. keçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşırən. daşırən. daşırqan. götürən. götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
sürütqən	sürütgən. sürütən. sürütücü. sağıran. sağırqan. sağırıcı. dəğirən dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı. geçirgən. keçirən. keçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşırən. daşırən. daşırqan. götürən. götürgən.

götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

sürütmə 1. sürüt. ləleyin. ökcəsiz ayağqabı. 1. dəniz üzərində,
 altında sürülərək avlamaq toru. 1. sürçə.

sürütmək 1. ağatmaq. axıtmaq. 1. dayatmaq. dayıtmaq.
 durdurmaq. qaldırmaq. geri qoydurmaq. saxlatmaq. baqı
 edidmək. - bu yapı çox əsgidən **dayatılır**. - atalara **dayatan**,
 gec yorulur.

sürütmək sürüklətmək. qaldırıb yerdə çəkərək götürmək.

sürütücü **sürütən. sürütgən.** sağıran. sağırqan. sağırıcı. dəğirən
 dəğirgən. dəğirici. axıtan. axıtqan. axıtıcı. keçirgən.
 keçirən. keçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən.
 süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən.
 sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən.
 yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı.
 daşıran. daşırdan. daşırqan. götürən. götürgən. götürücü.
 çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən.
 köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan.
 cəzzab. cazib.

sürüv

- **qoy sürüv**: qoyun sürüsü.

- **sürüvdən ayrılqan qoynu börü aşar**: sürüvdən ayrılan qoyunu qurt yer.

sürüvçü

çoban.

- **sürüvçü yulduz**: venüs. çobanulduzu.

- **sürüvçü köp bolsa qoy haram bolur**: çoban çox olursa qoyun haram olur.

sürüvçülük

çobanlıq.

sürüz

pürüzsüz. qayğan. yamlaş. yamalaş. yanalaş. düz.

sürüzən

sürüşən. axışan. axızan. qayışan. qayızan.

sürüzsüz

sadə. düzcə. adi. süssüz. zinətsiz. - **düzcə** yazı. - **düzcə** kişi. - **düzcə** anlayış.

sürvə

sürvələ. tikanlı bir yabanı bitgi ki, iki əl arasında oynataraq yerir. parçaya yapışırkən, hələ hələ ayrılmaz.

sürvələ

sürvə. tikanlı bir yabanı bitgi ki, iki əl arasında oynataraq yerir. parçaya yapışırkən, hələ hələ ayrılmaz.

süryən

yüngül, yengil, rahat yaşayan.

süryət

sürət. sırt.

süs

1. < süys < süymək. sevmək. 1. bəsək. bəzək. bədzək.
 bezək. saruq. sarıq. sarquq. sayvan. seyvan. çıxıntı.
 damla. tamlı. oyma. sıçaq. saçaq (**saç < > aç # iç**).zinət.
 - **süs üçün taxılan nərsələr:** takım. - bu **takım** yaraşmır
 sənə. **1. örek. hörək. bəzək. təzyinat. hər çeşit bəzək**
 işləri. - **süs qurtur:** qoşun çəkdir. - **süs oxu:** süslü ox. tərqən.
 dərken. **1. saça taxılan süs nələr. astığ. asqı. albutu.**
 bəzək. **1. yasav. - kəmərdə, qəmədə olan qabartma**
süslər. qıdana. - **süs qabağı:** qutuq.
 - **süslü ev:** bədzizliq ev. bəzəkli ev.
 - **süslü düzən vermək:** tonatmaq. donatmaq. - toy üçün
 yemiş tablası **donatmaq.**
 - **yalançı, üzdek (səthi) süs, bəzək:** qalay. şişik. kova. qaval.-
bildiyin bu qədər, qalayın nərədən. - **atalıq qalayı kişiye**
yaramaz: atasının ad sanına güvənmək (sevinən) kişiye
 yaraşmaz.

süs

1. azin < yazın. yazıt. bəzək. 1. taxma - kiçik süs taxıları:
 biçələ. **1. çalım. bəzək. çəki. düzgün. 1. süs!:** sus!. səs
 yox!. tıs!. - **tıs yox:** dibin səssiz. tamam səssiz. **1. bəzəmə.**
 bəzək. zinət. **1. bəzək. çalar. 1. qarçın. təzyin. 1. qarç.**

- qaraç. qaraş. bəzək. **1. süsək.** bəzək. bəzəş. qalay.
sıyqal. sıǵal. cila. aldatıcı görünüş. **1.** yapqıç. yapcıq.
yapşaq.taxı. çalaq. ək.əkik. əklik. əklənti. bəzək. barlaq.
- **yalançı süs:** göstəriş. havalı. içi boş. alaqarış. alqarış (>
alayış). - **yapılarda yazılı, süslü daş:** ayna daşı.
- **ürək süsü, könül bəzəyi: ürək dişliyi (dincliyi) könül əǵləyi**
(əǵləcəsi): sevgili.
- **arxasından vuraraq şişirtmə yoluyla olušan süs:** qaçma.
hatəmkarlıq. (**qaxma. qalxma**). - **qaçmalı** ləǵən. - **qaçma**
tabaq.
- **arımíd biçimində olub, süs qabaǵı:** arımíd qabaǵı.
- **bəzək olaraq, yazıların boşluqlarına qoyulan süs çeşiti:**
qarqacıq.
- **çiçəkli, süslü kilim:** qız kilimi.
- **süs balıq çeşiti:** qılıcquyruq.
- **kümə çiçəkli süs aǵaccıǵı:** qartopu. qartop. qartoqu.
qartoq.
- **xaçsüs.** xaçbəzək.
- **süs daşı:** qaçma. - altın **qaçmalı** qılınc.
- **süs, bəzək gülü, aracı, nərsəsi:** süsən.

- süs!** - tıs!. dinmə!. sikut!.
- süşaq** **süşaq**. böyük qaşiq. çömçə. süzici. abgədən.
- süsbəzək** tüzənlik. düzənlik. arqayış > **arayış** ^(fars). zibi zinət.
- süsçən** 1. qargı, qılınc saplamada usta olan kişi. 1. bəziyən.
süsən. bəzəkçi. 1. içməli.
- süsçü** **süsləyən**. düzgünçü. bəzəkçi.
- süsəq** **süsək**. **süs**. bəzək. bəzəş. qalay. sıyqal. sığal. cila.
aldatıcı görünüş.
- süsəmək** - **üzdən, yalandan səthən, süsəmək, bəzəmək**:
qalaylamaq.
- süsəmək** **süsmək**. **sosmaq**. **sosamaq**. (< sos < > süs < > söz < >
soz: incə, iti, biz nərsə). buynuzlamaq.
- süsən** süs, bəzək gülü, aracı, nərsəsi.
- süsəngillər** zə'fəraniyan.
- süsəniş** **süsləniş**. **süslənşik**. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş.
bəzəyiş. qapırcaq. qarmitiş. qapmıtış. döşəniş. düzəniş.
görmüşük. donatış. donayış. donsayış. dekor.
dekorasyon.
- süsənmək** **süslənmək**. düznmək. bəzənmək.
- süsəri** çil quşu. hamam böcəği. qaraböcək. qarabiçə. tarakan.

süsəş	bəzəkçi. yazmaçı. yazıçı. məşşatə. gəlinlərin, qadınların üz gözüne boya yaxan, yapışdırən kişi. arayışgər.
süsətmək	süslətmək. 1. yapılatmaq. yapıtlamaq. yapılamaq. çapıtlamaq. çapılamaq. bəzəmək. donatmaq. 1. arıstamaq. arıtlamaq. bəzəmək. təmizləmək.
süsişmək	süsüşmək.
süsqabağ	alqabaq. bəzək üçün əkilib, becərilən qabağ.
süsqən	süsəgən. çox süsən.
süsqərmək	süsgərmək. süsləmək. - sığır süsgərdi.
süsqirmək	süsqürmək. süsmək istəmək. süsməğə saldırmaq.
süsqüt	süsgüt. süsüt. süstük. süslük. süsük. sikut. sıstıq. sıslıq.
süsləq	süsləğ. aybatlıq. alımlılıq. cazibə.
süsləməçi	süsləyici. süsləyən. bəzəyici. bəziyən. bəzəməçi. bəzəkçi. donatçı. donatıcı. donatan. donayan. nəqqaş.
süsləmək	1. aybatandırmaq. aybatlatmaq. donatmaq. gözəlləşdirməq. donatmaq. casamaq. yapmaq. düzənlənmək. omaqlamaq. umaqlamaq. bəzəmək. sımarlamaq. sığqarlamaq. bəzəmək. 1. bəsləmək. geydirmək. geyirmək. donamaq. qurşamaq. hazırlamaq. 1. bəzəmək. düzənləmək. qaplatmaq. qaplamaq.

qalpatmaq. qalpamaq. - evi **qalpatladıq**. - bu qoca qarı

özün nə **qalpatıb** durur. **1.** bəzətmək. tonatmaq.

naxışlamaq. əsriləmək. donatmaq. təzyin etmək. **1.**

əsriləmək. naxışlamaq. **1.** yasmaq. yatsamaq. bəzəmək.

örtmək. düzmək. yapmaq. düzəltmək.

süsləmək

düşürmək. döşəmək. qoşamaq. bəzəmək. bəzəkləmək.

bəzəkləmək. düzgünləmək. düzgün sürmək. donatmaq.

təzyinləmək. naxışlamaq. - **boru döşəmə**: lülə çəkmə. -

altınla qaplamaq, süsləmək: altınlamaq. yaldızlamaq.

süsləniş

süsəniş. süslənşik. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş.

bəzəyiş. qapırcaq. qarmitiş. qapmitiş. döşəniş. düzəniş.

görmüşük. donatış. donayış. donsayış. dekor.

dekorasyon.

süsləniş

süslənmə. bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. donatma.

donanma. donatış. donayış. donanış. arayış. arsayış (<

araslanmaq. arınmaq.). təzyinləniş. təzyinlənmə. arayış.

arsayış. donatış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.

döşəniş. düşürüş.

süslənmə	süsləniş. bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. donal ^ı ma. donan ^ı ma. donatış. donayış. donanış. arayış. arsayış (< araslanmaq. arınmaq.). təzyinləniş. təzyinlənmə. çirağan.
süslənmək	1. sayınmaq. sağınmaq. sarınmaq. qurşanmaq. 1. bəzənmək. bəzəlmək. - bəzərib qozanmaq. 1. altın tikələrlə süslənmək. burtalanmaq. 1. qozanmaq. qoyanmaq. bəzənmək. qoyunmaq. - bəzərib qozanmaq. 1. omaqlandırmaq. umaqlandırmaq. gözəlləşdirmək. yasanmaq. 1. sımarlanmaq. sığmarlanmaq. gözəlləşmək.
süslənmək	bəzəklənmək. düzgün sürünmək. düzgünlənmək. dizginlənmək. bəzənmək. bəzəklənmək. donanmaq. donalmaq. təzyinlənmək. düzölmək. düznmək. dizilmək. döşənmək. düşürünmək. pırlaqlanmaq. bəzənmək.
süslənmiş	düzgün. bəzənmiş. yasanmış. hazırlanmış.
süslənşik	qarmitiş. qapmitiş. döşəniş. düzəniş. gömüşük. süsəniş. süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş. bəzəyiş. donatış. donayış. donsayış. dekor. dekorasyon.
süsləntirmə	süsləndirmə. tonatma. donatma. bəzəmə. təzyin.
süslətmək	bəzətmək. yasandırmaq.

- süslətmək** **süsətmək.** yapılıatmaq. yapıtılmaq. yapılamaq.
 çapıtılmaq. çapılmaq. bəzəmək. donatmaq. bəzəmək.
 bəzəkləmək. donatmaq. donamaq. donatılmaq.
 təzyinləmək.
- süsləyən** süsləyici. süsləməçi. süsçü. döşəməçi. bəziyən.
 düzgünçü. bəzəkçi. bəzəyici. bəziyən. bəzəkçi.
 bəzəməçi. donatçı. donatıcı. donatan. donayan. nəqqaş.
- süsləyici** süsləməçi. süsləyən. bəzəyici. bəziyən. bəzəkçi.
 bəzəməçi. donatçı. donatıcı. donatan. donayan.
- süslü** casanlı. şik.
- süslü püslü** qıydırma. cıfcaflı. yapmacıq. əğrəti.
- süslü** naxışlı. dekoratif. cicili. işləmə. işləmli. sırma. sırmalı.
 qaraçlı. qaraşlı. qarçlı. bəzəmli. bəzəkli. qatlı. qartlı.
 - **gənc qızın elçi qabağına çıxarkən geydiyi süslü bəzəkli**
geysi, paltar: qaşalaq. qaçalaq. çağalaq.
- süslü** 1. düzgünlü. bəzəkli. ənli kirşanlı. yuldruq. parlaq.
 yaldruq. yoldruq. cilalı.- düzgünlü qız aldı ürək əlimdən. 1.
 qıydırqıç. göstərişli. 1. qosalaq. çalımı. göstərişli. 1.
 yaltrıq. yoldruq. parlaq. cilalı.
 - **süslü bəzəkli**: qalaylı. hay küylü.

süslüq	süstük. süsük. süsüt. süsgüt. sikut. sıstıq. sıslıq. - süslük, bəzəklik gərəcləri, nərsələri: qapar. qabar.
süslüq	süslük. yaraqat. bəzəklik. zinət eşyası. cihaz.
süslülük	qoqqalıq. gözəllik. şiklik. zərifliq.
süsmək	süsəmək. sosmaq. sosamaq. (< sos > süs < > söz < > soz: incə, iti, biz nərsə). buynuzlamaq.
süsmək	1. dürtmək. burnuzlamaq. 1. sokmaq. bəzəmək. sivri bir nərsə ilə dürtmək. heyvanın burnuzu ilə vurmağı: buynuzlamaq. 1. susmaq. tummaq. 1. süzmək. buynuzlamaq. - öküz süsdü.
süsmən	1. süslü. süsü, süslənməyi sevən. 1. tos atan, toslayan.
süssüz	olduğu kimi. bəzəksiz. düz. yalın. çıplaq. lüt. sadə. - sözsüz süssüz: bəzək düzəksiz.
süssüz	sadə. düzcə. adi. sürüzsüz. zinətsiz. - düzcə yazı. - düzcə kişi. - düzcə anlayış.
süssüzlük	yalınlıq. bəsitlik. düzlük. sadəlik.
süstük	süslük. süsük. süsüt. süsgüt. sikut. sıstıq. sıslıq.
süstürmək	bornuzlamaq. - qoşlar qamu süsüşdü.
süsüc	qalayçı. üzdek. bəzgək. üzde göstərən. üzdek, səthi, təməlsiz köksüz iş yapan kimsə. saxtakar.

- süsüclük** qalayçılıq. üzdeklik. bəzgaklik. təməlsizlik köksüzlük. saxtakarlıq.
- süsücü** buynuzlayan. süsəgən. süsək. süsən.
- süsük** süslük. süstük. süsüt. süsgüt. sikut. sıstıq. sıslıq.
- süsün** süslü. çəkici. işvəli. simpatik. - **süsün bige**: gözəl xanım.
- süsüşmək** 1. burnuzlaşmaq. - iki qoçınqa **süsüşdü**. 1. dürtüşmək. burnuzlaşmaq. birbirinə soxuşmaq.
- süsüt** süsgüt. süstük. süslük. süsük. sikut. sıstıq. sıslıq.
- süşqürmək** süsqirmək. süsmək istəmək. süsməğə saldırmaq.
- süt tüstü** süt rəngi.
- süt** > **sud**. tut. tutar. tutuq. tutqu. ası. alqı. yaran. yarayış. yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənəfət. fayda. - **süt ana**: analıq. - **sütlə girən, sümüklə çıxar**. - **quş sütü** könül quşu otu:: can otu: qıt tapılan nərsə. - **süt gölü**. yaşam bolluğu: yaşam gölü.

- **quş sütü**: can otu: iç quşu otu: qıt tapılan nərsə.
- **süt cocuğu**: sütəmər.
- **ağ süt**: həlal süt.
- **dolmalanmış süt**: kəsmik.
- **süt qardaş**: bir döşdən əmən iki cocuq.
- süt kəsilmək: sütün çürümək.
- **süt qırır**: atın ağ boyası.
- süt quzusu: sütəmər cocuq. - **süt qabı**: əmilgen. - **sütdən əldə edilən ünlər**: ağartı. - **sütdən açılma çağı gəlmiş quzu**: əmlək. - **yağsız sütdən yapılan pənim çeşiti**: əkşimik.
- **ağız sütü ilə əmişdirmək**: ağızlandırmaq.
- **arslan sütü**: xoca suyu. qoca suyu. raki.
- **az süt verilmiş, cılız qalmış yavru**: qarayanıq.
- **bol sütlü, yağsız, yalnız uclu quyruqlu qoyun çeşiti**: merinus ivəsi.
- **süt cocuqlarında görülən öldürücü, qırıcı bir kəsəl**: gəlincik.
- **süt gölü**: könülxanlığı. sərbəs yaşam sürmə.
- **süt parası**: qalın. başlıq.
- **süt ünləri**: ağaran. ləbeniyyat.

- **sütlə girən qanla yaşar, gəmiklə çıxar.**

- (yarqış). - **suyun sütlü, sütün sulu olmasın.**

- **suya çaxır, sütə su qatır.**

- **süt parası:** başlıq. qalın.

süt

çox ağ olmağı vurqular. - **süt ağ** kəsildi: bər ağardı.

- **süt qərdəş.** əmikdəş. əmgəş. bir məmədən süt içən

körpələr. - **sütsüz adam:** soysuz. mayası bozuq. çabaq ər. -

süt nəne: avurta. daya. - **süt ötrüm:** ötürüm. sürüq otu.

mərciməyə bənzər. isal verən bir ot.

- **başı alınğan süt:** qaymağı alınmış süt.

- **çiy süt:** pişməmiş süt.

- süt süzməyə yarayan qab: **gəppə.**

- **süt torbası:** yelin. məmə.

- **süt qardaş:** əmildaş.

- **süt başı:** qaymaq.

- **süt uyutmaq:** yoğurt yapmaq üçün sütə maya qatıb üzərini

qapatmaq.

- **süt tini qaç:** sütlə pişirilən darı çorbası.

- **ilk süt:** aylandırqan. ağız.

: - nəne sütündən erkən ayrılan cocuq: **darqan.**

- əkşimiş, kəsilmiş pozulmuş süt: inqirtik.
- **süt vurguni: süt virgini:** sütədən yanıq. sütədən pozuq.
sütədən pozulmuş. süt toxunmuş cocuq.
- **kiçik süt qabı:** köynük.
- **qurut {:** 1. **süt qurusu.** 1. durub quyulaşmış süt}.
- **quş sütü:** bulunmaz. nayab.
- **süt otu:** çoban mayası. pənimir mayası.
- **süt oğlu:** süt oğlu. birində süt əmmiş uşaq. rəzi'.
- **süt ata:** süt ananın əri. - o mənim süt atamdır.
- **süt ana:** başqasının uşağına süt verən qadın. - o mənim süt anamdır.
- **süt kəsmiyi:** kəsilmiş sütün qurusu.
- **bir qaşiq südə boğmaq:** çoxlu kin qıyın, hinc göstərmək.
- onu tapsa bir qaşiq südə bğacaq.
- **südi dönmüş:** sedi qaçmış qadın.
- **süt başı:** ağız. kala.
- **süt başı:** qaymaq.
- **süt qardaş. - süt bacı.**
- **süt dişi:** uşaqların ilk çıxan, yeddi yaşında gəğişən dişlər.
- **süt qırı:** teyxa ağ (olan).

- sütlü aş. sütlac.
- **süt ana**: ayağa. əğəkə. ağagə. anağa. anaka. ənəkə.
- **süt verən**: **sütüqləkən**.
- süt** süt qarındaşı. kökdaş. sütdaş.
- süt** **süd**. məhkəmə.
- **süd etmək**: məhkəmə etmək.
- **südqə bermək**: məhkəməyə vermək.
- **südnü bəqimi**: məhkəmə qərarı.
- sütaq** **sütağ**. süt kimi ağ.
- sütana** anakə. nənəlik. taya.
- sütana** daya. taya. sütnənə. əmdirən. əmdirən. daya. taya.
- sütana** **sütnənə**. əmişdirən. əmzirici.
- sütana** **sütannə**. sütnənə. taya. daya. dadi.
- sütanalıq** anasından yox, başqası ilə əmişdirilən cocuq körpə.
- çanqal. çəngəl.
- sütannə** **sütana** sütnənə. taya. daya. dadi.
- sütbaşı** qeymaq. qaymaq. xama.
- sütəmər** əmgən. əmən.
- sütəmər** əmzik. əmik. əmlik. körpə. süt cocuğu.
- sütəmərli** əmzikli. körpəli. kiçik bəbəsi olan.

sütqərmək	sütgərmək. sulanmaq. suyuqlamaq. süt kimi sulu, duru yapınmaq. - yoğurt sütgərđi.
sütlac	sütlü aş.
sütlac	sütlü aş. süt aşı.
sütləqən	sütləğən. sütül. sütü andıran özsu, usarə. - balıq sütləğəni: balıqotu.
sütləqən	sütülgən. sütüü.
sütlənmək	olqunlaşmaq.
sütlü	1. asılı. bəhrəli. göyçək. yararlı. yarıl. yaranlı. yaranclı. yaraclı. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. faydalı. 1. sağımlı sağmal. sağman. sağmalı. - ətliyə sütlüyə qarışmamaq: soru çıxacaq işlərdən uzaq durmaq. öz keçimində, halında olmaq. - suyu sütlü: 1. işi duru olmayan. 1. suyu qaymaqlı. kimsənin bayağı nərsəsi, hər nəyi uğrulu, asılı, faydalı olan. - ətliyə sütlüyə qarışmamaq: qabığına çəkilmış. qınına girmiş: dıř evrəndən, çevrəndən, dünyadan iliřgilərin kəsmək. - (yarqış). - suyun sütlü, sütün sulu olmasın.

- sütlü** sağın. sütlügən. güllü. içli. içi dolqun.
 - **sütlü qoyun**: sağmal qoyun.
 - **sütlü məmə**: yalın. yelin. alın.
- sütlüq** **sütlük. sütük. sürtlük. 1.** yünün daraq dişi. kürk. kürgə.
 1. məxməl. məxməlli.
- sütmək** **südmək (y <> z <> d).** süzmək. süymək. sıymaq.
 sıdmaq. sidmək. siymək. sızmaq. işəmək.
- sütmək** sürmək. sürtmək.
- sütmək** **südmək.** sitmək. sidmək. sizmək. siymək. işəmək. -
sittim: işədim. - uşaq **sitti**: işədi.
- sütnənə** sütana. sütannə. taya. daya. dadi. əmişdirən. əmziriçi.
- sütrə** **südrə. 1.** xırım xırda. tör töküntü. xırda mırda. uşaq.
 əlaltı. qulluqçu. xitmətçi. 1. tərəkəmə. sipər. sipərlik.
- sütrə** **südrə. sütrə.** uşaq. əlaltı. qulluqçu. xitmətçi.
- sütrəlmək** **südrəlmək.** süyrəlmək. sürülmək.
- sütrəmə** **südrəmə.** əsrükünə, keflicə qonuşmaq.
- sütrəmək** **südrəmək.** bax > **sürtəmək.** sürkəmək. sürükləmək.
 sürsünmək. çəksinmək. təbəllik etmək.
- sütrəmək** **süyrəmək.** əsrümək. keflənmək.
- sütrəmək** **südrəmək.** əsrəmək. keflənmək.

- sütsüz** yaman. soysuz. xəbis.
- körpə **sütsüz böyüməz**, pambıq susuz.
- süttaş** **sütdaş**. 1. həmsiriş. uya qab. taydaş. həmsiriş. həmzad.
1. kökdaş. köküldaş. süt qarındaşı.
- sütun** baqana. bağana. çatıyı tutan ana dirək. ciqinci. dəstək.
dayanaq. ciqinci. dirək. sarqıt. qalın dirək. - **ana sutun**:
baqan. dəstək. dirək.
- sütun** dirək. dayağ. söyə. əmud.
- sütü** **südü**. hakim. yarqıç.
- sütük** **sütlük**. **sürtlük**. 1. yünün daraq dişi. kürk. kürgə. 1.
məxməl. məxməlli.
- sütüq** **südük**. **sidik**. işənti. qaşantı.
- **işəmə**, **südük qabı**: qaşov. qarqurə.
- **sidik axıtmaq**: işəmək.
- **südük sökdürücü**, **tərlətici bitgi çeşiti**: eşşək qulağı.
qaraqapas. qaraqəfəs.
- sütüq** **südük**. (y <=> z <=> d). süzük. süyük. sıyıq. sıdıq. sidik.
sızıq. işək.

sütüq	südük. (t < > z) sidik. < süzdük. süzsük. sizik. sıdıq. sidik (< siqdik < siqmək). çış. - sidik yarışı: boş işlərlə uğraşmaq.
sütüqləgən	sütükləgən. süt verən.
sütüqlüq	südüklük. qavuuq. məsanə.
sütül	sütləgən. sütü andıran özsu, usarə.
sütül	sütlü. güllü. sütü axan. hərnəyin yenisinə, körpəsinə verilən ad. - sütül buğda bağının otta pişirməsi: ütmə.
sütülqən	sütləgən. sütiü.
sütün	situn. dikəc. dikə, dikinə durmuş dirək. qatıl yapılda dikə qoyulan yoğun dirək.
sütün	südün. süt - ün: ağ süyək. soylu. arın. temiz.
sütür	südür. xırım xırdalar. tör töküntülər. xırda mırdalar. uşaqlar. əlaltılar. qulluqçular. xitmətçilər. təbəələr.
sütürün	ləbəniyyat.
sütyen	sütyengi. korset.
sütyengi	sütyen. korset.
sütyən	qapara. lifcik. korset.

süvari	suvari. savarı > səvari. dönüb dolaşan. gəzəyən. gəzişnə. gəzən. covlan edən.
süvarilik	səvarilik. < sürəvilik. minicilik.
süvarma	suqarı. sulama. iska.
süvənişli	kübənişli.
süvərcə	süygən. sevgili. canan. aşıq olunan.
süvişgə	sürtgic. sıpişqa. sürülüb, sürtülərək od saçan. kibrit _(sumer) . odlu çöb. sıpişqa. sürülüb, sürtülərək od saçan.
süvmək	züvmək. açılmaq.
süvri	süvir. sivri. iti. ötgir.
süvritmək	sivritmək. sulatmaq. suvratmaq. ititmək.
süvün	süqün. sülün.
süvüşmək	sıvışmaq. sürüşmək. qorxmaq. çəkişmək. qaçmaq.
süycəq	süycək. dadlı. şirni.
süycəq	süyşik. kiristal.
süyci	- süyci yumşaq dilli: şirin pambıq dilli. - dadlı, süycli dilli: tutu dilli. qonuşqan.
süyci	tatlıcı. dadlıcı. 1. qənnadi. 1. dadlı, şirin sevn.
süycü	şirin. qaqa (cocuq dilində). dadlı. yemiş. yeməli. - yüngül sözlü, süycü (şirin) dillim.

- süycülük** dadlılıq. həlavət.
- süyçik** çüycük. şirni.
- süyə** surə. sürmə. qapı arxası. təmə. demə.
- süyək** söykək. dayancaq. sınıq qırıq bağlamada, tutturmada işlənən təxdə.
- süyəq sayaq** **süyək sayaq**. gəmik.
- **süyəği sayaqı qatqan**: yetişqin. yaşını başını almış.
- süyəq** **süyək**. **1**. soy sop. - **aqsüyək**: əsilzadə. aristokrat. **1**. əndam. - **subay süyək**: əndamlı gövdə. - **süyəği arış**: əndamlı. **1**. çəkirdək. **1**. sünğək. gəmik. **1**. sümük.kəmik. soy. sop.
- **aşıq süyək**: aşığıgəmiği.
- **baş süyək**: qafatası.
- **bet süyək**: almacığ gəmiği.
- **yan süyək**: qalça gəmiği.
- **imbaş süyək**: köprücük gəmiği.
- **quyruq süyək**: quyruq soğumu gəmiği.
- **süyək sayaq**: gəmik.
- **süyəği qatqan**: cocuqluqdan çıxmış. ərəgənliğə ulaşmış.
- **tobuq süyək**: dizqapağı gəmiği.

süyəqləmək	süyəkləmək. kəsilmiş heyvanı parçalara ayırmaq.
süyəqli	süyəkli. 1. qılçıqlı. - sapran çabaq süyəkli boladı: sazan balığı qılçıqlı olur. 1. iri yapılı. boulu boslu. - alaşa süyəkli: alçaq boylu. - orta süyəkli: orta boylu. - süyəkli yaş: iri yapılı gənc: boylu boslu dəliqanlı.
süyəqsiz	süyəksiz. qısa boylu. bodur.
süyəlmək	tikilmək. ayağda durmaq. - örgə süyəlmək: dik, ayağda tikilmək.
süyəltmək	ayağda tikmək. tikili tutmaq.
süyəm	əsgü ölçü birimlərindən əlin ən bölümü.
süyəmək	söykəmək. dayamaq. tikmək.
süyənmək	söykənmək. ağanmaq. ağnamaq. dayanmaq. - buza süyənmə , yağa sığanma: buza dayanma, düşmana söykənmə.
süyiv	seziv.
süyqəlmək	süykəlmək. taxılmaq. sataşmaq. - süyməğəningə süyqəlmə: sevmədiyinə taxılma.
süyqən	süygən. süverce. sevgili. canan.
süyqənlik	süygənlik. eşq. sevgi.

- süymasan** dəniz tanrısı.
- süymək** (y <> z <> d). süzmək. südmək. sıymaq. sıdmaq.
sıdmək. siymək. sızmaq. işəmək.
- süymək** sevmək. arzu etmək. istəmək.
- **qız bu yaşını süyədi**: qız bu gənci sevir.
- **sən nə süysəng anı etəsə**: sən nə istərsən onu yapırsın.
- **qalay süysəng alay**: nasıl istərsən öylə.
- **sən süygəncə etəyim**: arzu ettiğın kimi yapayım.
- süyməqliq** süyməklik. eşq.
- süynəgən** sürünən. sürüngen. sürnəşən. uzanan. keşdar. keşli.
- süyürlmək** 1. sivilişmək. bir yönə uzalıp incəlmək. 1. südrəlmək.
sürülmək. 1. sürüklənmək. qaçırılmaq.
- süyürlmək** 1. sürükləyərək götürmək. 1. qız qaçırmaq.
- **süyürlgən qız**: qaçırılan qız.
- süyürlmək** **sütürlmək**. əsrümək. keflənmək.
- süyürən** **suyran**. minarə. buna bənzər nəsələr kimi uzun olan hər nəsə.
- süyürcənq** ilişgən. sivər. zivər. zivir.
- süyri** sivri. biz.
- süyürü** sərt. vurunca acıtan. - **süyürü çıbıq**: sərt sopa. dəğənək.

süyrülmək	sırqalmaq. sıyrılmaqçixmaq. qaçsınmaq. sızmaq. zivmək.
süysəllik	süysəllik. sevimlilik. alımlılıq. aybatlıq. qüvətliq. çaxımlıq. çağlılıq. yaxıllıq. çəkicilik. cəzzablıq. cəzbəllilik. cazibəllilik. duzluluq. xoşgillik.
süysünmək	sevinmək. mutlu olmaq.
süyşə	şüşə. şişə. < suyşı (< > suyçıl : < su + şı , çıl : suyu andıran).
süyşik	süycək. kiristal.
süyt	sud. artış. yartış. salamı. girdəc. nəf'. ribh. bəhrə. fayız.
süytümlü	süydümlü. gözəl. sevimli.
süytümsüz	süydümsüz. sevimsiz.
süytürmək	süydürmək. sevdirmək.
süyük	(y <> z <> d). süzük. südük. sıyıq. sıdıq. sidik. sıızıq. işək.
süyüq	süyük. kəmik. soy. oymaq.
süyüm	1. sevim. simpatik. 1. görüş. qanaat.
süyümçü	müjdə. - süyümçü almaq : müjdə almaq. - süyümçü bermək : müjdə vermək.

süyümçülük	muştuluq (müjdə) gətirənə verilən ərməğan.
süyümlü	alımlı. sucuq. şirin. sevimli.
süyümsüz	semivsiz. çirkin.
süyün	sevim, simpati.
süyünc	söyünc. sevinc. neşə. heyranlıq.
süyüncü	söyüncü. sevincli. neşəli. mutlu.
süyünç	1. sevinc. mutluluq. 1. süyünçü. müjdə.
süyünçü	süyünç. müjdə.
süyünmək	söyünmək. sevinmək. mutlanmaq. neşələnmək. duyqulanmaq.
süyüntürmək	süyündürmək. söyündürmək. sevindirmək. məmnun edmək. xoşnud biraqmaq.
süyürqə	süyürgə. toy. şölən. ziyafət.
süyüş	buse, öpücük.
süyüt	çüvüt. suyut. boya. rəng. boza (y < > z) boya. boyuq. boduy. çüvüt. öng. çalı. tüka. tülük. - nə tülük atdı o.
süz	süzək. üzək. yüzək. yüz. üz. ovçu heyvan.
süzaq	süşaq. böyük qaşiq. çömçə. süzici. abgədən.
süzcəq	süzcək. sürcək. züvgən yer. qayaq. cayaq. tayqaq.
süzdümək	sündürmək. sustatmaq. şollatmaq. uzatmaq.

süzdürgən	geçirimli. geçirgen. bir axımı geçirə bilən.
süzdürmə	yan baxış. göz süzmə. qəmzə.
süzem	söz söyləmə, qonuşma havası. diksiyon.
süzə	sürə.
süzə	təsfiyə.
süzəc	süzgəc. filter.
süzəcən	sürəcən. gecirən. çəkicən. uzanan. dartılan. dartıcın. izəcən.
süzəgen	uzatma. uzatı. sündürü. sündürmə. (sünger kimi sürünən) susluq. şolluq.
süzəq	süzək. 1. süz. üzək. yüzək. yüz. üz. ovçu heyvan. 1. süzgək.
süzəq	süzək. 1. süzgü. süzgə. süzgeç. ələk. sumaxbalan. filter. təpir. qalbur. qalaq. 1. həsbə. 1. süzük. arı. duru. 1. daraq. çox incə dişli saç darağı.
süzəqliq	süzəklilik. süzək. tuqaqliq. süzqəçlik ağac.
süzəmək	üzmək.
süzən	1. qayab. qayıq. 1. sarqan. çəkən. damcılayan. 1. sozu. uzun. suzan. uzanan. 1. süzölmüş nərsə. qatıq. çəkmə.

- süzən** 1. sağqu (< sağmaq) > saqi. 1. sızan. axan. 1. sürən. sızan. axan. dinmiyən. dinlənmiyən. susmayan. durmayan. kəsilməyən. qırılmayan. qırışmayan. qoymuyan. qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan. 1. **süzücü**. axıcı. axan. qayaf. qayav. cayav. cayaf.
- süzici** süzaq. böyük qaşiq. çömçə. abgərdən.
- süzqə** **süzgə**. bax > **süzək**.
- süzqəc** çovli. çovil.
- süzqəc** **süzgəc**. 1. **süzəc**. filter. 1. su səpən. abpaş. 1. savuğlağan. sumaxbalan. savuxlağan. kəfgir. kəvgir. kəvirgə. kəvəc. kəviç. kəvçə. kəpcə. kamus. kavus.
- süzqəc** **süzgəc**. arun. arın. ardan ^(fars) (< arıtlamaq). arıtlayan. sumaqpalan. nərsənin tortun pusasın ayırmağa yarar incə dəlikli qab. təsfiyə edən. - süt, çay **süzçəyi**. - **çoban süzgəbi**: bir çeşit çiçək.
- süzqəç** **süzgəç**. bax > **süzək**.
- süzqəç** **süzgəç**. 1. sərim. sarım. 1. süzgüc. filtər.
- süzqək** **süzgək**. **süzgü**. 1. arıdan. sumaxbalan. 1. **süzək**. safi. 1. abpaş.

- süzqəq** - **süzgək daşı: süzgü daşı:** dəlikli olub, süzgəvc kimi işlənən daş.
- süzqi** **süzgi.** kiçik süzgəc. sulu nərsələrin suyun almaq üçün kiçik incə dəlikli qab.
- süzqü** bax > **süzək.**
- süzqü** **süzgü. süzgək. 1. süzək. safi. 1. abpaş.**
- süzqü** **süzgü. süzuq. süzölmü.**
- **süzgü daşı: süzgək daşı:** dəlikli olub, süzgəvc kimi işlənən daş.
- süzqüc** kəfgir.
- süzqüc** **süzgüc.** süzgəç. filtər.
- süzqün** **1. arınmış, süzölmüş. 1. əsrük. mahmur, kəndindən keçmiş. 1. göz alıcı, alımlı, fəttan. 1. rəngi qara. tikənli bir dağ ağacı.**
- süzqün** **1. düzgün. yalınğac. 1. süzölmə. süzmə. bayqın. yaxışıqlı. xumar. - xumar qöz: ulas qöz.**
- süzqün** **süzgün. 1. arınmış. safalmış. 1. arığ. ərimiş. açılmış. zəif. 1. xoşhal. bayqın. əsrük. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandil. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. xumar. məxmur. mədhuş. - bayın**

gözlər, baxışlar. **1.** əzincək. ərincək. əringən. əğincək.
 gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
 açıla. üşəngən. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük.
 solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır.
 əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. çürük. kövrük.
 soluq. qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük.
 solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək.
 engik. alçaq. işdən gücdən, dayanıdan, dirəncdən,
 muqavimətdən düşük, düşmüş.

süzqünlük **süzgünlük.** **1.** ərinmiş. **1.** xumarlıq. məxmurluq.
 bayqınlıq.

süzqünlük **süzgünlük.** fıstıqlıq. pıstıqlıq. soluqluq. ərincəklik.
 əringənlik. gəvşəklik. açılıq. üşəngənlik. qaranqaşlıq.
 haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq. qaranqaşlıq.
 təbəllik.

süzqünmək **süzgünmək.** sıvıqlanmaq. ərgimək. ərimək. ərinmək.
 açılmaq.

süzqür **süzgür.** sozqur. uzun. up zun. sozqur. uzun. up zun.

süzlünmək **süzlüşmək.** süzlünmək.

süzlüş **süzlün.** təsfiyə. palayış.

- süzlüşmək** **süzlünmək.** süzölmək.
- süzmə** 1. "kəş" deyilən yağsız quru pənim. ayran süzməsi. 1. süzölmə. bayqın. xumar. süzgün. - **süzmə bışlaq:** lor peyniri. - **süzmə pilov:** çilov.
- **süzmə yoğurt:** kəsmik < > kəmsik.
- **süzmə qatıq:** hər nəyin çəkilməsi. üsarəsi.
- çəkə **süzmə** yoğurt: kiş. quru yopğurt.
- süzmə** **sızma.** 1. **süzüş.** qaçaqlıq. qaçaq. qaşaq. qaçaş. - burada qaçaq (qaçaqlıq) var. dolma. hər nəyin qəlizi, quyuğu, bəksimişi. 1. geçişmə. tərəvüş. 1. safalmış.
- **toğalaq toğalaq qurudulan duzlu süzmə.** qurut. kəşk (< köçək).
- **göz süzmə:** süzdürmə. yan baxış. qəmzə.
- **süzmə aş:** pilov.
- **kimi süzüb sıçramaq:** oxlamaq. ox.
- süzmək** (y <> z <> d). 1. süymək. südmək. sıymaq. sıdmaq. sidmək. siymək. sızmaq. işəmək. 1. **sızmaq.** sızmaq. axmaq. ənayi. çəşlaq. qəşalot. qəşalat. çəğalat. damlamaq. 1. - **aralarından su süzməmək:** çox iyi ilişgide olunmaq. 1. sezmək. yoxlamaq. 1. gözləri axıtmaq,

xumarlatmaq. 1. arıtmaq. safatmaq. 1. qaçıрмаq. 1.

qoymaq. - **içgi süz**: qoy. 1. sinmək. sinəmək. 1. gizli,

bilinməz edinmək, girmək, çıxmaq. 1. filterləmək.

- **su, qan süzür**: axır. gəlir.

- **göz ucuyla süzmək**: qısıq gözlə incələmək, baxmaq.

- **içinə, yadına düşmək**: **içindən süzmək, keçmək**: əsmək.

birdən anmaq, xatırlamaq.

süzmək

sürmək. (s < > y) yüzmək. 1. süzgcdən keçirmək.

təsfiyə etmək. 1. yarı qapalı gözlərlə baxıb, gözdən

keçirmək. - onu başdan ayağa süzdi. 1. görüşmək.

müzakirə etmək. incələmək. tətqiq etmək. sablanmaq.

dəvam tapmaq. 1. sutmaq. tükürmək. tüpürmək.

sağurmaq. sudımaq. suzımaq. 1. süzəmək. çəkip, yencib

süyüdürmək. 1. çəkmək. - qulağın bir **süz**: çək. bur. 1.

üzmək. çəkilmək. 1. şaxlanmaq. şaxlı heyvanın

topulmağı. 1. baxmaq. soredmək. görüşmək. danışmaq

(dənələmək). incələmək. tədqiqləmək. 1. təsfiyə etmək.

təmizləmək. açmaq. - **süzüb qaramaq**: incələmək. - işləri

süzə gedmək: işləri **sezmək**, incələmək. 1. axmaq. keçmək.

uzaltmaq. genişlətmək. - ayağın yorqana görə süzəzək. 1.

süsmək. buynuzlamaq. - öküz **süzdü**.

- **sütnü süz**: süt süzmək.

- **süzülüb enmək**: çuqmaq. qonmaq.

- **süzüb qaramaq**: incələmək.

- **işi süzmək**: işi müzakirə etmək. incələmək.

süzməyağ

sıvıyağ. duruyağ. suyayağ. suyuqyağ. suvayağ.

süzol

qaçaqları, qaçqınları tutub qaytaran gözətçi.

süztürən

süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sızdıran.

sızdırıcı. sızıtan. sürən. sürəgen. sürügen. sərən.

sərəgen. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən.

geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.

aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.

dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.

sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.

götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.

köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.

çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

süztürmək

süzdürmək. 1. safatmaq. filterdən keçirmək. 1.

sızdırmaq. sızıtmaq. süzütmək.

- **üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür.** üzü səni çəker, içi

məni sikər: üzü səni bayıldar, içi məni bağırdar: dıışı səni yaxar, içi məni.

süztürmək **süzdürmək. sittürmək. 1. işətmək. 1. sotturmaq.**
tüpürmək. **1. suğturmaq. tüpürmək. sutturmaq. 1.**
sotturmaq. süztürmək. tüpürmək.

süztürmək **süzdürmək. 1. səmətmək. sayratmaq. ayırd etmək.**
sıçratmaq. **1. sizitmək. (z < > d < > y) siditmək. siydirmək.**
sızdırmaq. işətmək. 1. süzcəkdən keçirmək. təsfiyə
edmək. nərsənin tortun pusasını ayırmaq. **1.**
süzüldürmək. atmaq. fırlatmaq. süzültmək. xumar
edmək. **1. uzarmaq.**

süztürücü **süzdürücü. süzdürən. süzürgən. süzürtgən. sızdıran.**
sızdırıcı. sızıtan. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən.
geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.

köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

süztürülmüş süzdürülmüş. sızdırılmış. safatılmış. təsfiyə olunmuş.

süztürüş süzdürüş. uzaniş. uzuş.

süzücü süzən. axıcı. axan. qayaf. qayav. cayav. cayaf.

süzüq süzük (y <> z <> d). süyük. südük. sıyıq. sıdıq. sidik.

sızıq. 1. işək. 1. əriniş. arıq. zəif. təhlil rəftə.

- donuq yağla, süzük yağın qarşığı: çalyağ.

süzüq süzük. 1. parraq. aydın. açıq. saf. 1. qayğısız. qaysız.

qayız. təmbəl.

süzüq süzük. sozuq. < çivri. sivir < sürüş. uzun. uzunça. donuq.

duru. açıq. şəffaf. səmimi. saf. 1. axmar. xumar.

axar. əsrik. 1. uzun. uzamış. 1. yapışqan. ağıdalı. 1. sərt

yün. keçələmiş yün. 1. süzölmüş. 1. ağız suyu.

tüpürcək. tükrük. tüpük. - **süzüq** ağızda yoğruşdu: ağız suyu

qurudu. 1. duru. açıq. aydın. saf. arın. təmiz. - **süzük su**:

göm göy, dinik (dinc), duru su. 1. duru daşlarda süzük

deyilir.

- **süzüq saç**: keçələmiş saç.

süzüqləni süzükləni. saçların keçələşməsi.

- süzülmə** ırmağın sığ yeri. ırmağın kiçik qoy yaptığı yer. süzmə. bayqın. xumar. süzgün. sılıcırav. qaçma. qaçınma.
- **süzülmə gözlər**: bayqın gözlər.
- süzülmək** 1. çəkinip uzalmaq. süyinmək. 1. tənikmək. tinikmək. durulmaq. - su **süzüldü**. - yağ **süzmək**: əridib tortasın çökərtmək. 1. süzlüşmək. süzlünmək. 1. turulmaq. çökmək. durub tortısı dibə çökmək. - su **duruldu**. 1. süzgəcdən keçirmək. təsfiyə etmək. 1. gizlicə qayaraq gedmək, uçmaq. - sən bəs hara **süzüldün**. 1. əldən düşmək. çox zayıflamaq. arıqlamaq. - bu xəstəlikdən **süzülüb** gedir. - büsbütün **süzülmüş** kişi. 1. axmaq. gözlərin əsrək, süzük, axar, xumar durumu. - gözlərim süzülür. - gözün süzdürmək. 1. nazlanmaq. cilvələnmək. qırıتماق. qalqınmaq. nazlanmaq. cilvələnmək. qırıتماق. çözülmək. yırtılmaq. parçalanmaq. qoqqalanmaq. şişinmək. qasılmaq. sılıcıramaq. sıyılıcıramaq. sıyrılmaq. qaymaq. qaçınmaq.
- **süzülüb yerimək**: qırıتماق yerimək.
- **yamçını qıyırları süzülgen di**: yamçının qırağları yırtılmış.
- **süzülgen gözle**: bayqın, məxmur baxışlar.

- **süzülgen suynu qurdu köp bolur:** süzülən suyun qurtu çox olur.

süzülmək

1. xumarlanmaq. bayqınlaşmaq. məxmur, mədhuş olmaq. 1. qırca qırcana, qırışa qırışa, sallana sallana, qırr firnan yerimək. 1. açılmaq. ərimək. arıqlamaq. zayıflamaq. 1. arınmaq. safalmaq. 1. səssiz, səmirsiz uçmaq, gedmək, girmək, qımıldamaq.

- **gözləri süzülmək, axmaq:** yuxusu gəlmək.

- **gözləri süzülmək:** gözlər axmaq: göz qapaqları yavaşca qapanmaya başlamaq.

süzülməmiş

- **süzülməmiş bal:** köməç bal.

süzülməz

əriməz. açılmaz. arıqlamaz. zayıflamaz.

süzülmüş

süzüm.

süzülmüş

tamlantı.

süzülmək

süzdürmək. xumar etmək.

- **gözlərin süzülmək:** gözlərini bayqınlatmaq, xumarlamaq.

süzültürmək

süzdürmək. atmaq. fırlatmaq.

süzüm

sürə. uzaytu. uzut. çalqəşu. davam. dayam. ulan.

süzüm

süzülmüş.

- süzünmək** - gənəlliklə içindəki axıcı nərsədən boşanmaq, daşınmaq, süzünmək, axınmaq: kavşanmaq. qaşanmaq.
- zırıq zırıq süzünmək, keçinmək: zirənmək.
- süzünmək** süzgünmək. süzülür kimi görünmək. - **süzüdü**: süzölmüş.
- süzüntü** süzüdü. süzgüdü. arın, dingin, duru olan. - **süzüdü** su.
- süzüntü** 1. sızıntı. sızıt. süzüt. sızma. 1. tort. torta. lay.
- süzürqən** süzürgən. süzdürən. süzdürücü. süzürtgən. sızdıran.
sızdırıcı. sızıtan. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən.
geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
- süzürmək** sızırmaq. arınlamaq. arıtlamaq. safatmaq. təsfiyə
edmək.
- süzürtqən** süzürtgən. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. sızdıran.
sızdırıcı. sızıtan. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.

sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. geçirgən. geçirən.
 geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. aşdıran. aşdırqan.
 aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
 dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
 sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
 götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

süzüş düzüş. uyquş. onğuş. unğuş. axınc. axış. axınış. tənqiş.
 təngəş. uyqun. mutabiq. muvafiq.

süzüş **sızma. süzmə.** qaçaqlıq. qaçaq. qaşaq. qaçaş. - boruda
 qaçaq (qaçaqlıq) var.

süzüşmə axma. axışma. qayma. qayşa. topraq qayması. eşilmə.

süzütmək sızdırmaq. süzdürmək. sızıtmaq. əsrikmək.
 xumarlanmaq.

süzüv incələmə. tətqiq. müzakirə.

sıqış **sıxış.** əziş. qısıq. əziyyət.

sınır araçək.

sırqav xəstə.

səhər toran tanğ koru. ala şavaq.

səqqi	səggi. < səki < çəki. hörmə ip. duvar. çəpər. qoraq.
səlqə sahman	dərli toplu. yığcam.
sərab	alqım. salqım.
sərçə	quşkaç. quşçaq.
sərqən	sərgən. sərgilik. vitrin.
sərqı	sərgi. görsətmə. görsətiş.
sərqiliq	sərgilik. sərgən. vitrin.
səs	taviş. şınğırav. konğğurqi.
səslətmək	çatlatmaq.
səyələnqə	səyələngə. seyrəngə. sevəlgə. dolanaq.
ş	(ş <> c <> z) aşıtmaq. aşirtmaq. azıtmaq. açıtmaq.
şa	alacalı bir quş.
şab	- qızıl şab: açıq əflatuni boya.
şabaq	şabağ. şapalağ. şapbalağ.
şabaq	şabak. 1. çapaq. şapqa. çapqa. çapıq çapıq olan, bacalı deşikli günəşlik baş örtüsü. börk. - şapqasın tərs geymək: şapqasın tərs qoymaq: şapqasın yerə vurmaq: hırslanmaq. hiddətlənmək. - şapqa qaldırmaq: şapqa çıxarmaq: sayınlamaq. hörmətləmək. 1. gəmi dirəğinin təpəsindəki

təkərləkcik. 1. soba, peç, buxari ocaq borusunun
təpəsindəki dönər fırılacaq.

şabalıt qarayemiş. kəstana.

şaban 1. şaftalı. 1. şaşqın. şaşmış. valeh. şaban. heyran.
məftun.

şabaş < sabaş (< savşamaq. savğatlamaq). bir xoşa gələn,
əğləcəli işi, oyunu yapanı qızıışdırmaq, sayqılamaq üçün
verilə, sunulan ödəv, mükafat.

şabaş 1. çabaş. səpəş. 1. yaşabaş. yaşa. varol.

şabaş bitirmə. sona ərdirmə.

- **şabaş bolmaq**: bitirmək. sona ermək.

- **şabaş edmək**: bitirmək.

şabaşlamaq < sabaşlamaq. savşamaq. savğatlamaq.

şabat gün cümərtəsi günü.

- **şabatda gün ayazımasa qiyamatda ayazımaz**: cümərtəsi
günü hava açmazsa qiyameddə də açmaz.

- **şabatı tutmaq**: keyifsiz olmaq. kefi qaçmaq. əksiləşmək.
xuysuzlaşmaq.

şabat şapat < çapat. çəkə. toxat. silli.

şabba şımar. sillə.

- şabbaq** 1. şapalaq. çapalaq. 1. şabbaz. şapalaq. yenğsəc.
yenğsəlik. ənsəlik. peysərəsalma.
- şabbaz** şabbaq. şapalaq. yenğsəc. yenğsəlik. ənsəlik.
pəsgərdəni.
- şabiş** çalış. çapış. çağış.
- şabit** istək. arzu.
- şabşal** çapçal. saçıq. tökük. təmbəl.
- şabtan** şabdan. güclü istək.
- şabuq** çapuq. tez. yeyin. - açığılıq ər **şabuq** qarımaz: varlı kişi tez
qocalmaz.
- şaftalı** alış. aluç.
- şağıрмаq** (ç < > ş) çağırmaq.
- şağlamaq** şığırmaq. şağğıldamaq.
- şah** - **şah damar**: özək.
- şah**
- **hazırına şah olmaq** götürüçülük. götürəçilik. götürə qonmaq.
müfdəxor.
- **şaha qalxmaq**: qalğanmaq.
- şahana** çox gözəl. şam.
- şahbaz** doğan. atan.

şahbudağ	şahın çirağçısı.
şahdamar	atardamar. arter. qızıldamar.
şahdamar	şahræg. anadamar.
şahdana	< çətənə . kətən, kənəvir tuxumu.
şahin <small>(fars)</small>	1. < sağın . qapanın daş qoyulan yeri. 1. toyqan. doğan. toğrul. çakırdoğan. çalağan. 1. < şığın . şığcanaq. - sunqur (şahin) çeşitindən yırtıcı bir quş : bəysunqur. baysunqur.
şahin	1. atmaca. alacın. laçın. doğan. ağdoğan. çaylaq. 1. baysunqar. baysəncər. qızıl quş. doğan. şunqur. köğön. şunqar. al quş. laçın. çafılı. 1. doğan. şungur. şungar. köğön. qızıl quş. al quş.
şahlıq	- qaçaq şahlığı : qaçaq xanlığı : hər nəyi üstələyən qaçaqçılıq yasası, qanunu.
şahmat	satranç. - şahmat qanqa : satranç taxdası.
şahræg	anadamar. atardamar.
şahşah	haşqaş.

- şaq** **şax < çax. şaxa < çaxa. (< çaxmaq).** 1. səğə. 1. dimdik. - **heykəlin şax, dimdik tutan kimsə:** boylu. şəsli. qotduraq. > qaddıraq. qədli. qamətli.
- şaq** **şax < çaq. çək.** 1. buynuz. burqu. (bundan şeypur, pıçaq sapı, boza, şərab ayağı, bardağı, barıt qabı düzəlir. 1. şəqqə. qol. budağ. - çaydan üç **çaq** ayrılır.
- şaq** **şax. şiş. şüş.**
 - **şaxa qaldırmaq:** qalqıtmaq. sıçratmaq. fırlatmaq. xoplatmaq. - atın səkrətib **qalxıtdı.**
 - **şaxa qalxmaq:** qalxmaq. sıçramaq. fırlamaq. xoplamaq.- at **qalxdı.** - balıq **qalxdı.**
- şaq** **şaxa < çaxa. çax > sax (< çaxmaq).** 1. səğə. 1. dimdik. - **heykəlin şax, dimdik tutan kimsə:** boylu. şəsli. qotduraq. > qaddıraq. qədli. qamətli.
- şaq** **şaxa.< çaxa. şax < çax. (< çaxmaq).**
- şaq** **şaka.** alay. dolay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalığ. oynaş. oynaşma. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik. şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi. taxılma. əğləncə. alay. gülüncə. gülənək. gülməcə.

- şaqə** 1. çaqə. mürəkkəb. samarqav. alay. istihza. - **şaka**
yapmaq: samarqavlamaq. alaylı qonuşmaq.
 - **şaka orun**: mürəkkəb qabı. 1. **şaka**. qovunqac. kovunqac.
 konqac. şuxluq. 1. **şaxa**. şayqa. urı. uru.şuxluq. şaqə şuka:
 çəkə çuka: şuxlux muxluq.
- şaqə** **şaxa**. < > **şaxə** qol. şəbəkə. tarmaq. darmaq.
- şaqə** **şaka**. çağa. çam. gülünc. şuxluğ. lətifə. qılıp. qılıp. alay.
 qovca. - **şaka yapmaq**: çam etmək.
 - **şaka qaldırmaz**:. şuxlux götürməz.qına. öfgəli. hiddətli.
- şaqaçı** **şakaçı**. alayçı. samarqavçu. mə'rəkəçi. qışmar. qılıcav.
 qaşmar. güldürücü. qırşmal. məsqərə. müzhik.
- şaqaçı** **şakaçı**. **qaşqa**. **çaşqa**. **çalğaçı**. **çağaçı**. qaşmar. qaçmar.
 çağmar. çaxmar. alayçı. güldürücü. dalqaçı. - **çaqmara**
 yer yox.
- şaqaçı** **şakaçı**. (< **çaq**). **çağçaqçı**. güldürən. qızıqçı. qılıplı.
- şaqaçılıq** **şakaçılıq**. çağmarlıq. çaxmarlıq. qaçmarlıq. qaşmarlıq.
 çalğaçılıq. çağaçılıq. qaşqaylıq. çaşqaylıq. alayçılıq.
 güldürücülük.
- şaqəğ** **şaxəğ**. **şaxək**. duyaraq.
- şaqəq** **şaxax**. əzim.

- şaqal** (ş < > ç) **çaqal**.
- şaqalanmaq** **şakalanmaq**. şadlanmaq. sevinmək. əğlənmək. əklənmək. gülnüncəmək. gülənənmək. gülməcənmək. alayalamaq. alaya qoymaq. ələ sərilmək. ələ salmaq. buğa gülmək. alalamaq. dil çıxarmaq. yansınmaq.
- şaqalanmaq** **şakalanmaq**. icəşmək. sataşmaq. əğlənmək. kəsinmək. şuxluğ etmək.
- sən nədən mənə **sataşırsan**.
- şaqalaşmaq** **şakalaşmaq**. samarqavlaşmaq.
- şaqaltan** **şaxaldan**. sıxılmaq.
- şaqan** bir tür qap.
- şaqar** 1. şaqır. şair.bülbül kimi ötər. 1. çağar. cəsur.
- şaqasız** **şakasız**. quşqusuz. ciddi.
- şaqbulut** çaqpalıt. kəstana.
- şaqə** **şaxə**. sağa. sığa. qol. dal. qol. şaxə. dal. bölüm.
- şaqək** **şaxək**. şaxağ. duyarqa.
- şaqı** **çaqı**. mirəkkəb. mürəkkəb.
- şaqıbetli** çaqıbetli. çaqaqaşlı. mor.
- şaqıbəy** çaqı bək.
- şaqıçımaq** **şağıçımaq**. çaqmaq. qeybət etmək. sözcümək.

şaqılamaq	çağlamaq.
şaqılban	şarlatan. qaltaban. arsız. yalançı. namussuz.
şaqılbanlıq	şarlatanlıq. qaltabanlıq. arsızlıq. yalançılıq. namussuzluq.
şaqımaq	sayramaq. ötüşmək. saçmalamaq. həzəyan etmək.
şaqır	şaqar. 1. öter. 1 bülbül kimi öter. çağır. 1. şaqır. abşar. 1. çaxır. 1. yağan yağmır, ötən bülbül quşunun, yıxamağın səsi. - şaqır şaqır yağmur yağır. - şaqır şaqır quşlar ötür. - şaqır şaqır yudi.
şaqıraq	yumşaq, nəşəli söylənən səs. - şaqraq cocuq.
şaqıray	çaqray. səmimi. dost. tanıtıq. - şaqıray bolmaq : səmimi olmaq. doslaşmaq. - şaqıray etmək : tanışdırmaq. səmimiyyət qurdurmaq.
şaqıraylandırmaq	çaqraylandırmaq. tanışdırmaq. tanıtmaq.
şaqıraylı	çaqraylı. tanıtıqları olan. tanışlı.
şaqıraylın	çaqraylın. tanışma işi.
şaqırmaq	çağırmaq.
şaqırtaq	şağırdaq. şarılı.
şaqırtmaq	şağırdamaq. şaq şaq etmək. qığışdamaq.

- şaqırtatmaq** **şağırdatmaq.** şaqlatmaq. şaqqıldatmaq. - qamçını
şaqlataraq vururdu.
- şaqırtı** qığışdı. şaqır şaqır, şaq şaq ötmək, səslənmək. - yağmur
şaqırtısı səsevi duymağa qoymur. - qamçının **şağırdısı.** -
bülbülərin **şaqırtısı.**
- şaqıtamaz** **şağıdamaz.** - ilim ilim, **şağıdamaz çağıldamaz axan su:**
qarasu.
- şaqqa** birdən. şınğıri.
- şaqqala** buda.
- şaqqalmaq** çatllamaq.
- şaqqavatlı** < **şax.**
- şaqqay** çaqqay. yıldırım, şimşək tanrısı.
- şaqqıldama** çağılı. çağlama. şağlamaş.
- şaqqıldamaq** şaqlamaq. çağlamaq. çağıldamaq.
- şaqqıldatmaq** - barmaq, kürək kimi boğumlu yerləri qırmaq
şaqqıldatmaq: çatılmaq. qatılmaq.
- şaqqıltamaq** **şaqqıldamaq.** çatıldamaq.
- şaqqıltatmaq** **şaqqıldatmaq.** şaqlatmaq. şaqırdatmaq.- qamçını
şaqlataraq vururdu. - **qamçı şaqqıldatmaq:** qamçı çalmaq.
- şaqlaban** soytar. hər qılığa girən kişi. qılıqçı. qıltaban.

- şaqlabanlıq** soytarlıq. hər qılığa girən kişinin davranışı. qılıqçılıq. qıltabanlıq.
- şaqlabanlıq** **şaklabanlıq**. alaylıq. ələlək. qaragözlük. məsqərə. məsqərəlik. soytarlıq. gülünclük. - elə, hamıya **ələlək** olduğu.
- şaqlama** **şağlama**. çağıldı. çağlama. şaqıldama.
- şaqlamaq** şaqıldamaq. çağlamaq. çağıldamaq.
- şaqlamaq** **şaxlamaq**. qalxınmaq. atlanmaq.
- şaqlatmaq** şaqırdatmaq. şaqıldatmaq. - qamçını **şaqlataraq** vururdu.
- şaqlavıq** **şağlavıq**. şarlavıq. çağlağan. şarlağan. şələlə. böyüklükdən (yuxardan) aşağı qoyılan (tökülən) su.
- şaqmaq** **şaxmaq**. < **şağmaq** < **şığmaq**. **şahmaq**. < > **çaxmaq** (**çixmaq**). çaqmaq. çağmaq. qaqmaq. urmaq. vurmaq. soxmaq. ısırmaq.
- şaqraq** çitçirik. çalıquşu. ötücü bir quş.
- şaqraq** şat. sevincli. neşəli.
- şaqrı** **şarkı** > **şarqı**. (< **şaqıldamaq**: dadlı səsle, şaq şaq ötmək). şaqırtı.
- şaqru** **şağrı**. çağrı. mesaj. dəvət.
- şaqşaq** **şaqşaq**. cocuq oyunçağı.

şaqşaq	şaqşaq. cocuq oyunçağı.
şaqşaqçı	şaksakçı. dalkavuk. övücü. alqışçı. yaltaq. yalağçı. çanaq yalayan. bəliqurban. bəhbəhçi.
şaqta	şaxda. soğuş. - (şaxdadan. soğuşdan) iti quyruğundan bağlasan, çöldə dayanmaz. - qışa, soyuğa, şaxdaya dayanıqlı yemiş: qarçıq yemiş. - diş taqqıldatan şaxda: çox soğuş.
şaqta	şaxta. - qışa, soyuğa, şaxdaya dayanıqlı yemiş: qarçıq yemiş. - diş taqqıldatan şaxda: çox soğuş.
şaxtalamaq	şaxtalamaq. qarqılamaq. qarqılanmaq. donmaq. buzlamaq.
şaxtalamaq	şaxtalamaq. qarqılamaq. qarqılanmaq. donmaq. buzlamaq.
şaxul	çəkül.
şaxulca	dikə. dikinə. əmudi.
şaxuli	çəkiləy. düşəy. düşümünə. yer çəkimi yönündə. dik. əmudi.
şaxur	şaxur. çaxır.

- şal** < sar > çar (< sarmaq). 1. çarşaf. üst örtüsü. 1. kərəc. şırıq parça. 1. çal. qaşqol. atqı. 1. bükül. bükmə. büküm. şərif. 1. sal. salıq. - **çiyinə, boyna, qola salınan salıq, şal:** atqı.
- **alna, boyuna, başa sarılan, böyük sarıq, şal:** çəmbər.
- şal** 1. atqı. boyunbağ. 1. av. ağ. yavluq. örtük. başörtüsü. qırança. başörtüsü. yavluq. - **çillə yavluq:** ipək şal. - qızların ipək **şalı:** yavluq. yağluq. başörtüsü. - qırağlı püsgüllü dəsmal, **şal:** saçaqlı yavluq. 1. boyun atqısı. çəlmə. 1. türmə. tirmək. tirmə. qiymətli qumaş.
- bir taqa şal: bir top şal.
- şalaqa** şapalaq. təkmə vurmaq.
- şalaşu** bir çeşit çin toxuması.
- şalbar** şalvar.
- **şalbar avı:** şalvar ağı.
- **şalbar uç:** paça.
- şalı** - **şalı, çaltıq samanı:** kəvmil. kalış. kovliş.
- şalqa** axmaq. sərsəm. salıq. budala. bunal.
- şallaq** (ç > ş) (< çal). çalqaq. (ş < > s) < sallaq (< sallamaq). atılaraq, sallanaq vurulan arac. 1. barqa. 1. çavaq.

çavuş. çapıq. qamçı. çalınmış, toxunmuş çalma ayqıtı. 1.

qamçın. qamçı. qırbaç. tazyanə. 1. tura. qamçı.

şallaq

qağııştaq. qaqçı. qaqçıq. qamçı. malqara sürməkdə

işlənir. çapaq. qamçı. qırbaç. - bir para yekəbaş

heyvanların erkəklik yaraqından, dərisindən yapılan

qırbac, şallaq: çağun. çavun.

- incə qayışlardan olub, saç kimi hörülüb, uc bölümündə

düğünlənmiş, qamçı çeşiti olan şallaq:qırbaç. qırbaş. qırbiç.

çalava. çalva.

şallaqlama

qamçılama.

şalti

şaldi. bax > şaldır.

şaltır

şaldır. 1. uzun bacaq. 1. uzun bacağı. sırıq kimi uzun

boylu.

şaltirinə

şaldirinə. sürçərək. ayağı taxılaraq. yalpalanaraq.

şalvar

çulbar (< çulqamaq). gömcək. tuman. pijama.

- iş şalvarı: qaratuman.

- diz qapağından aşağısı daralan şalvar: çaxşır.

- dağçılardan dizə dək olan qıssa şalvarları: diz çaxşırı.

- iç şalvar: alt şalvar: tuman. don.

- diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı

qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar: sığba sıpqa. potur.

şalvar

salvar (salınıb, vurulan nərsə). çalbar. çaqşır. tuman.
 içdon. culbar. çulqar. balaq. dizgin. göncək. üm. yum.
 don. - üsti genə bol, altı güdə dar şalvar: qıçı (yançaqı, göt
 bölümü) çox gen, bol, çoxlu qırmaları olub, bacağa (baldıra)
 doğru enənərkən sıx olub, daralan tuman, şalvar: **potur**.
bolağ. dağ şalvarı. (kürd şalvarıda bu çeşiddədir).- **potur**
 geyinmək. - **dağ şalvarlı**: poturlı. - **sıq şalvar**. yuxarısı bol,
 gen, aşağısı dar olan.

- **şalvar paçası**: buçqaq.

- butları geniş **şalvar**. **umduq**. ovda geyilir.

- **iç balaq**: at tuman.

şam

1. (ş < > q) qam. şaman. büyücü. 1. qutsal. muqaddəs.
 1. əziz. 1. çox gözəl. şahana.

- **şamanları buqov**: **şaman buqov**: bir tür kələpçə. əsgü
 qaraçay'da şamanlar sülaləsinin kölələrinin ayaqlarına taqtığı
 bir tür zəncirli kələpçə.

şam

1. (ağac). çam. kac. şaşı. 1. ışıtm. ışıtm. 1. axşam.

axşamliq. 1. **çam**. - **şam ağacı**: qabığıqalın. qalınqabıq.

- dan yeməyin yüklülət, şam yeməyin yüngüllət.

- **qarşam**: **qarçan**: **qarçam**: qabığı qara çan çeşiti. - **çam**,

şam ağacı çeşiti: qamalaq.

- **qara çam, şam ağacı:** çox dayanıqlı, sağlam ağac çeşiti.

qatran. qatıran. qartan. qatğan. qayran. qayğan.

- **şam, çam yemişi:** qadıq. qozalaq.

şam avus. ağus. lav. mum. balmumu. balanus.

şamaq şafaq. şapaq. axşam.

şamama 1. iğlənqəç. 1. yıylanqac. yiğlənqəç.

şamama qırılanqıç qovunu.

şaman **sıraman** (sans). burkan başçısı. baxşı. baqşı. qam. şam. büyücü. tabaltayçı. qımsaçı. tapaltayçı. adıqam. büyücü. rahip. baxıcı. tükürqam. büyücü. savrunçu. cavrınçı. ovsunçu. arvaş. arqaş. falçı. münəccim.

- **əsgı qaraçay'da şaman ayinlərində qadınların oyunlarını**

yönəten qadın: qoybaşçı. - **qadın şaman:** qamma qırsa.

büyücü.

şaman şaman. çaman. çalan. qaman. qamçı. çat. çatuc. çatac.

çata. çatu. çam. çal. çat. qam. büyüçü. ovsunçu. sehirçi.

baxşı. baxsı. - **şamanlıqda pis bir cin adıdır:** çor.

şamana çıraq. sıraq. məşəl.

şamanbəy şamanist. büyüçüsü. doktor. kötü ruhları qovan kişi.

- şamar** 1. beş qardaş. toxat. silli. 1. çəkə. çək. əlialtı. sillə.
çapalaq > şapalaq.
- şamata** 1. elbəyi. qonaçı. qonmalçı. 1. yayqara. hay gurultu.
gurultu. qürültü. patırtı. qovqa. bağırtı. 1. gurul. guril.
gurultu. henqamə ^(fars). < hængəmə. hængirti. guruldu.
qovğa. patırdı. vəlvələ. gurultu. qarışıq səslər. suntur.
səntur. santur. gurultu. patırtı. dəbdəbə.
- **gurul gurul** su axmaq. - **xarıl gurul**: bolluqla, gurult ilə axan
nərsənin səsin andıran səs.
- cocuqların **gurultusu**. - **gurultu** patırdı dinləyəməm.
- şamataçı** gurultucu. gürültücü. qırıltıcı. hayküyçü. qavqaçı.
qovqaçı. əli bayraqlı. qalayçı. qaraçı. yayqaraçı.
haybıdırıqçı. yayqaraçı. qaraçı. haybıdırıqçı. hayküyçü.
qırıltıcı. ələkçi.
- şamataçılıq** yayqaraçılıq. qaraçılıq ələkçilik. haybıdırıqçılıq.
hayküyçülük.
- şamatalı** sunturli. sənturli. santurli. gurultulu. patırtılı. dəbdəbəli.
- şamıçraq** yıldırıvıq.
- şamqızıl** axşam şəfəqi.

- şamlamaq** 1. balavuzlamaq. balmumu ilə qapatmaq örtmək
sürtmək. mum içirtmək. 1. qaraqırmaq.
- şamtan** şamdan. yarahtan.
- şamuşa** yeyilən bir ot. poy otu.
- şan** san. 1. kü. küy. ün. 1. sayqı. hörmət.şənə. şan şan:
yaralı. xana xana. qana qana. şana bağlamaq. şan:
pətək. şanlı bal: pətəkli bal. ataq. şöhrət. şərəf. ataq
almaq: ün qazanmaq. örtük. 1. vücut. bədən. gövdə.
- şan şan: san san: parça parça. yırıq yırıq. cırıq cırıq. - şan
şan (san san) olmuş ürəyim, xəbərin yoxdu sənin.
- şan** tap. şöhrət.
- şana** < çana.
- şanalamaq** ^(fars) < çanalamaq < çan çan etmək (< çan. çanğ: oyuq. bölük)
sıralamaq. sapalamaq. sapallamaq. tarçillamaq. (dərəcə >
dərəcə. tərcil etmək ^(ərəb)). dərcələmək. taramaq.
daramaq.
- şanapipik** daraxpipik. kəkildarağ. gəlinsərçə.
- şanə** < çana. çanağ. çiyin. omuz. gəriş. əğin. sırt. arxa.
- şanıq** ərik dənəsi.
- şanışıqmən** şanışığmən. çəngəl ilə.

şanışqı	çanqal. qanal. caynaq. qanqal. çanqal.
şanqı	əsgı.
şanqlamaq	şaqquldamaq.
şanlı	1. sanlı. saylı. 1. çavdur. üzəli. söz yiyəsi. sərəfli. görürlük. görüşlü. görməgəy. görməyə dəğər. dəbdəbəli. etibarlı. 1. maqtavlu. bağıtavlu. baytavlu. şöhrətli. sanlı. iri yapılı. quvvətli. heybətli. boylu boslu. tavuşluq. məşhur. mükəmməl.
şanlı	taplı. şöhrətli. ünlü. adlım. donlu. anqın. məşhur.
şans	yarı. yarıq. qapı. bəxd. - yarın tikilsin : qapın bağlansın. - şanslı : tüşə. düşə. uğurlu.
şansız	çirkin. göstərişsiz. suratsız.
şap şap	vurmada çıxan səs. yeməkdə, ağızdan çıxan şapırt.
şap	öpərkən dodaqların etdiyi səs. - şap şap öpmək.
şapalaq	< çapalaq . əlialtı. sillə. çəkə. şamar şabbaq. şabbaq. çapalaq. şabbaz. şabbaq. yenğsəc. yenğsəlik. ənsəlik. pəsgərdəni.
şapalaq	1. çapalaq. şaplaq. çaplaq. toxat. silli. 1. şabbaq. şabbat: əlin ayası. 1. şavalaq. taskı. təsgı. silli. toxat. 1. yasaq. yasqa. tasqa. tasağ. silli.

- şapalamaq** çapalamaq.
- şapalıq** 1. aşçılıq. 1. saqiliq.
- şapat** şabat < **çapat**. toxat. silli.
- şapbar** bir tür qaval.
- şapbaray** buynuzdan yapılan bir tür müzik aracı.
- şapır şupur** çıpal çupul.
- şapır** - **şapır şapır**: öpərkən, yiyərkən çıxarılan səs. **şapır şapır** yemək. - **şapır şapır** öpmək.
- şapırtmaq** **şapırdamaq**. 1. sıcaq çorbayı qaşıqla soğutaraq içmək. 1. çapırdamaq. şap şap edmək.
- şapqa** 1. çapqa. şabak. çapaq. çapıq çapıq olan, bacalı deşikli günəşlik baş örtüsü. börk. - **şapqasın tərs geymək**: **şapqasın tərs qoymaq**: **şapqasın yerə vurmaq**: hırslanmaq. hiddətlənmək. - **şapqa qaldırmaq**: **şapqa çıxarmaq**: sayınlamaq. hörmətləmək. 1. gəmi dirəginin təpəsindəki təkərləkcik. 1. soba, peç, buxari ocaq borusunun təpəsindəki dönər fıırılacaq. 1. çapqa. taqqa. təpəlik. yumşaq, yalın, sadə, yaxasız baş örtüsü. gəlin başlığı, başlıq. tac. bərə. 1. taypaq.

- **başa taxılan, qoyulan kiçik şapqa**: təpəcik. taqya. taxya.
baş tərlik.
- şapqa** başlıq. börk. qalaq.
- **baca şapqası**: qar, yağışdan qoruyan baca qapağı.
- **börk, şapqa dodaqlığı, dimdikliyi, sipərliyi, ləbəliyi** qalaq
- şapqamın **qalağı** əgilimiş.
- şaplaq** çaplaq. şapalaq. çapalaq. toxat. silli.
- şaplamaq** şap səs çıxarmaq.
- şapraq** çapraq. çapaq. çapıq. örtük.
- şapşal** : 1. qalapıs. sünəpə. pasaqlı. pasağıl. qalapıs. sünəpə.
uyuşuq. betyvmaz. üzü kirli. qalbara. qılıqsız. bədəxlaq.
qaba saba. halahosta. qılıqsız. kirli. pis. şapşal.qalapıs.
sünəpə. uyuşuq. 1. bol paça. biçimsiz.
- şapşal** **çapçal**. 1. alçaq. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov).
həqir. 1. qamqalat. qapqalat. qayta. görgüsüz. dargöz.
qısgöz. qıtgöz. koryat. dümbələk. bacarıqsız. qaba saba.
yontulmamış. yonulmamış. alabaş. sərsəm. aldavıl.
andavıl.
- şapşalca** şaşqınca. saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca.
savsızın. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin.

yöndəmsizcə. xamına. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə.
 gicinə. görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.
 görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba
 sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca.
 qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşıca. qırtalaqca. amiyanə. nandanca.

şapşı xəmir.

şaptal şeftali. qaysı.

- **şaptal qatqan**: qaysı qurusu.

şar şar - **çar çar**. yağmurun sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki bir axarın çıxardığı səs.

şar " **şar, şır, şur** " axar suyun doğal səsi. - **su şarılıtsı**: abşar.

1. car. bol, səslə axma səsi. - şar şar axan sular: şırıl şırıl. - sular şar axır. (# **şor**: incə axan suyun səsi). 1. yuvar. top.

yuvarlaq. girdə. kürə.- **yer topu**: yer kürəsi. 1. baş.

törağası. başqaraçı.

- şar** dayrə. toğalaq. toqalaq. tuqalaq. tıqırlaq. girdə. topaç. yuvarlaq. yumarlaq. güngə. kürə. - **yergüngəsi**: yerkürəsi.
- şara** lülə kabab.
- şaraq** yassı nərsə ilə vurmaqdan çıxan səs. - **şaraq şaraq** yanaqlarına vururdu.
- şarap** bor. boz. bur. qırmızıya çalan ət rəngi. bursar.
- şarayaçılıq** becətmək.
- şarayıb** **çarayıb**. utanc. ayıb. qusur. əksik.
- şarayıblamaq** **çarayıblamaq**. ləkələmək. kötülənmək. aşağılamaq.
- şarayıblı** **çarayıblı**. qusurlu. ləkəli.
- şarayıblıq** **çarayıblıq**. qusurluluq.
- şarayıbsız** qusursuz. əksiksiz.
- şarıq** sarik. açılmaq.
- şarıl** - **şarıl şarıl**: **carıl carıl**: **çağış çağış**: **qaqış qaqış**: **qağış qağış**: suyun bol bol, gurultulu, iti axma səsi.
- şarıldamaq** **şarlamaq**. suyun səslə, gurultulu ilə, bol bol axması.
- şarılt** şağırdaq.
- şarıltı** - **birdən çağılıt, şarıltı səsi çıxararaq**: qağışadaq. çağışadaq. - qabın suyun **qağışadaq** boşaltdı.

- şarıltı** səsle, gurulutu ilə, bol bol axan su. şarla. şırla. abşar. böylə axan suyun səsi.
- şarkıcı** yıraq. çağırıcı. yırçı. oxuyan. müğənni.
- şarqı** - **şarkı, türkü söyləmək**: ırlamaq. yırlamaq. cırlamaq. tərənnüm etmək.
- şarqı** **şarkı < şaqrı (< şaqıldamaq**: dadlı səsle, şaq şaq ötmək). şaqırtı.
- şarqı** **şarkı**. (türki). **1. şırqı. şarıltı. şarqı**. (< şarıldamaq. şırıldamaq). hər bir nərsənin yumşaq, axarlı, həngli çarmasından, tökülməsindən qalxan, süzgün, şığın səs. suyun axıb şırıltısı. quşun toyuğun səriyib, ötməsi. yağmırın yağışı. aytım. küyləş. yumşaq, axarlı, həngli oxumaq. **1. aytım. türki. cumbağ. sirud.**
- şarqıcı** **şarkıcı**. çağmaçı > çamaçı. oxucu. oxuyan. ötən. oxucu. - **gündüz gəzər yuvada, gecə gəzər ovada.**
- şarqılamaq** şaqıldamaq. şanqılamaq.
- şarla** şırla. şarıltı. abşar.səsle, gurulutu ilə, bol bol axan su.
- şarlağan** **şarlağan**. şarlavıq. şağlavıq. çağlağan. çağla. çağlar. çavlar. çağlıyan. çavlan. gurlayıq. çağlan. çağlayan. çavlan. şələlə. böyüklükdən (yuxardan) aşağı qoyulan

(tökülən) su. suyun yüksəkdən köpürüb, şarıldayıb, iti iti çarparaq, çağıldayaraq axması.

şarlamaq **şarıldamaq.** suyun səslə, gurulutu ilə, bol bol axması.

şarlatan 1. qaltaban. şaqılban. arsız. yalançı. namussuz. 1. satalaq.

şarlatan çaçaran > saçaran. çapançı. (bax > **aldatan. kələkçi**).
düşük çənə. çalçın. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz. koryat.
ədəbsiz. tərs. uyumsuz. qırçın. ağız kavafı. çox gəvəzə.
keçimsiz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis. əxlaqsız.
utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. sırtıq. sürtük.
pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı.
qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi.
düzənçi. qatlaban < > qaytaban > qaltaban. şirrət. qırçın.
çağaloz. çataloz. şıltaq. qinzır. qıncır. pis. kötü.
- ağız qalabalığı. artıq, tutarsız qonuşan.

şarlatanlıq qaltabanlıq. şaqılbanlıq. arsızlıq. yalançılıq.
namussuzluq.

şarlatanlıq saçaranlıq. çaçaranlıq. düşük çənəlik. gəvəzəlik.

şarlavıq sağlaviq. çağlağan. şarlağan. şələlə. böyüklükdən
(yuxardan) aşağı qoyılan (tökülən) su.

- şarşamaq** yorulmaq.
- şarşı** **çarşı**. örtü. sarılmış örtülü yer.
- şart** **çart**. 1. bəliirti. imarə. özəllik. vəsif. 1. vaqiə'. gerçək. həqiqət. 1. açıq. açıqça. sərih şəkildə.
- **şart aytmaq**: açıqça söyləmək.
- şartlaq** şələlə.
- şarvaşılıq** **çarvaşılıq**. becərmək. evçilik.
- şaş** 1. işək. (y <> z <> d). süyük. süzük. sūdük. sıyıq. sıdıq. sidik. sızıq. 1. **şas** (fars) < saç.
- şaş** **şasıq**. yavuz qılıq. tərsə. bədaxlaq. - **şas baş**: anğa. tanğa.
- şasa**
- **şasa qalmaq**: şaşalamaq. əcəbinə gəlmək.
- **şası, şasa, gənğ qalmaq**: bir gözü ayda, bir gözü çayda.
- **şasa, mat qalmaq**: əli böğründə, qoltuğunda qalmaq.
- şasa** 1. heyran. tanğ. genq. 1. ulum. dəbdəbə. göstəriş. 1. bitə. heyran. mat. genğ. gənğ. gen. gən. açıla. mütəəccib. şaşqın. heyran. qat. - **qat kəsildik: qat qaldıq**: şasa, açıla qaldıq. dona qaldıq. - **şasa qalmaq**: heyrət qalmaq. durğunluq.- adama **turqunluq** gəlir. - yaşamda

turqunluqa qapılan çox olur. **1.** təəccüb. qərib. tanğ. tan.

- **şaşa qalmaq**:. daş kəsilmək.

şaşacıq əcib.

şaşaq heyrətli. turğun. durğun. mat qalmış. - durğun adam. -

durqun ürəkli.

şaşaqalmaq şişəqalmaq. çaşaqalmaq. şaşqınlıqdan təprizəməmək.

duraqalmaq.

şaşalamaq şaşsa qalmaq. əcəbinə gəlmək.

şaşalamaq şaşmaq. şaşdırmaq. heyrətdə qalmaq.

şaşalı yıldırqan. yıldırın. ürküdən. qorxudan. göstərişli.

şaşdırmaq **şaşdırmaq**. **1.** dəlirtmək. ağılını oynattırmaq. **1.**

şaşalamaq. şaşmaq. heyrətdə qalmaq.

şaşı **1.** (ağac). çam. şam ağacı. kac. **1.** çeri.

- **şaşı, şaşsa, gəng qalmaq**: bir gözü ayda, bir gözü çayda.

şaşı **şaşıq.** (< **şaşmaq**). **saçı. çaşı. 1.** şaşan. sapan. qayan.

cayan. əğri. yan. yoldan ayrılmış. tərs. aliğay. şil. **1.** çeri.

əyri baxışlı. gözləri yerində düz olmayan. **1.** qılıqy.

qaqırav. qılıy. çer. çəp. **1.** qınqru. yan. qınğır. **1.** aciz. -

aciz qalmaq: şaşı qalmaq. - **şaşı qalmaq**. dodağını ısırmaq:

heyrət etmək. **1.** şəhla göz. alabula.

- şaşib qalmaq** bitmək. - söylədiyi sözə **bitə qaldım.** - eşiddim **bittim.**
- şaşibqalmaq** donmaq. donmaqmaq. donqamaq. buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. daş kəsilmək.
- şaşıc** 1. yanqıltmac. yanlıcı. bilməcə. 1. loğaz.
- şaşıq** 1. tanqa. danqa. yavlaq. - **dana** qaldım: şaşdım. 1. çaşıq. dağınıq. düzensiz. 1. **şaşı.** aciz. şaşqın. bonğ. bon. avanaq. axmaq. abdal. - **aciz qalmaq:** şaşı qalmaq. 1. şaşqın. sandırma. sandıraç. sanğıran. sərgərdan. saylaq. yavlaq. əcib. qərib. qovqa. heyran. məbhut.
- şaşıq** **çaşıq.** 1. çaşa. suçi. saça. yanlıq. yalıq < yanığ. yanlış. yanlıc. yazcıq. qaraç. pozcuq. boşaq. ataç. adaşu. ataşu. ayaşu. (y <> z) azaşu. qatıq. qələt. əksik. 1. kırıq. kərik. qərib. yad. biqanə.
- şaşılacaq** tanğsuq. əcib. nəfis.
- şaşılıq** - **gözəl bir təhər şaşılıq:** dadlı baxış.
- şaşılıq** asalaq. aşırılıq. avsalıq. mütəəccib. heyranlıq. tühaf. qərib. əcib.
- şaşılmaq** **saçılmaq.** yayınmaq. çəkilmək. qaşınmaq.
- şaşınmaq** tanğırmaq. tanğlamaq. tanğmaq. qəribsinmək. yadırqamaq. təəccüblənmək.

şaşıntı	çaşıntı. bunalım. sıxıntı. üzüntü. çöküntü. böhran. depresyon kiriz.
şaşıran	1. heyrətli. maraqlı. 1. tamaşalı. maraqlı. ilqınc.
şaşıran	yadırqan. alıxmamış. qeyri mə'mul, adi. əcib. qərib.
şaşıranlıq	yadırqanlıq. alıxmamışlıq. yabansılıq. qeyri mə'mulluq, adilik.
şaşırcı	alıxılmamış nərsə. alşarı (< alış aşırı : alış, alışaq dıışı). eybəcər. dıışaq. dıışlaq. dıışqal. daşqa. düddürü. ənaiyi. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. tuhaf.
şaşırilacaq	- şaşırilacaq olay qarşısında söylənilir. işə bax!.
şaşırim	şaşıрма. şaşıriş. çaşıрма. çaşıriş. çaşırim. gənğinmə. gənğiniş. gənğinim. heyrətlənmə. təcübblənmə. əcib görmə.
şaşırinmaq	1. aşırınmaq. tamaşalanmaq. dalqınmaq. heyran qalmaq. 1. mat qalmaq. tamaşalanmaq. tamaşqalanmaq. aşırınmaq. dalqınmaq. heyran qalmaq.
şaşıriş	şaşıрма. şaşırim. çaşıрма. çaşıriş. çaşırim. gənğinmə. gənğiniş. gənğinim. heyrətlənmə. təcübblənmə. əcib görmə.

- şaşırma** **şaşırış. şaşırım. çaşırma. çaşırış. çaşırım.** gənğinmə.
gənğiniş. gənğinim. heyrətlənmə. təcübblənmə. əcib
görmə. istiğrab. qərq olma.
- şaşıрмаq** **1.** alığmaq. əgli gedmək. bunğalmaq. bunalmaq.
şaşqınlamaq. çaşmaq. yanılmaq. heryətdə qalmaq. **1.**
alsırmaq. alsıratmaq. ümidini itirmək. yılmaq. sinmək.
sərsəmləşmək. azasınmaq. itmək. sərlənmək. kəndini
itirmək. tanqsınmaq. dalqınmaq. çaşmaq. heyrətə
düşmək. təntirəmək. sərsəmləşmək. sıxıntı içində olmaq.
müşqül durumda olmaq. arpımaq. yarpımaq.
səndələmək. çəkinmək. ürkmək. bezmək. cəsərəti
qırılmaq. canı sıxılmaq. ürkmək. alqasamaq. **1.**
sapıtmaq. saptırmaq. bozmaq. saçmalamaq. iştibaha
salmaq. **1.** səkitmək. səktirmək.
- şaşıрмаq** **çaşırmaq. 1.** qalıqlamaq. qalaqlamaq. qalaqalmaq.
qalavlamaq. gij, anğa tanğa, mat, heyran qalmaq.
gənğələmək. **1.** alıqlaşmaq. kəllə baş ayaq olmaq. **1.**
əcəbləmək. heyran qalmaq. **1.** ipin ucn itirmək. **1.**
şaşmaq. çaşmaq. çaşqınmaq. boğcalmaq. bocalamaq. **1.**
alıqlaşmaq. mat qalmaq. heyran qalmaq. **1.** çaşıрмаq.

duraqalmaq. baxaqalmaq.

- **çox şaşırmaq**: qanı donmaq. donaqılmaq.

- **çox şaşırmaq**: nə edəcəyin bilməmək: yen çarpmışa dönmək.

- **tünəyin, dalayın itirmək, şaşırmaq**: nə yapacağını bilməmək. başın itirmək.

- **yolun şaşırmaq**: yanlış yola gedmək.

- **hankı yalavaca qulluq edəcəyin şaşırmaq**: kimi dinlədiyini, kimə uyacağın bilməmək.

şaşırmiş sabuq. sapuq. sapmış.- **abuq sabuq**: saçma sapan. altı üstünə uymaz. - **abuq sapuq** söyləməyə başladı.

şaşırtan arpıdan. yarpıdan. sərsəmlətən. ürkütən. bezdirən.

şaşırtıcı 1. tanğ. ilqınc. ilgi çəkici. heyrət verici. 1. bulğancıq. tanğ. əcib qərib.

şaşırtıcı **şaşırdıcı**. baş almaz. olmasının nərsə. ağla sığmaz.

şaşırtma 1. caydırma. sapdırma. yansıtma. yahatma. oynatma. ildik. kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. edər kimi görsətmə. kırıxdırıcı qılıq, hərəkət etmə. 1. apışırmaq. yapıştırmək. dehşətlənmək. 1. çalmaq. saptırmaq. caydırmaq.

- şaşırtma** təkərləmə. yanıltmac. yeyin söylənirkən kırıcıb yanılan deyim.
- şaşırtmaq** 1. alıqlatmaq. bunatmaq. bunğatmaq. əğlin aparmaq. sapıtmaq. sapdırmaq. çapırtmaq. təəccübləndirmək. heyrətə salmaq. yanğıltmaq. yanıltmaq. çaşdırmaq. müştəbeh edmək. - onun davranışı məni bərk sapıtdı. 1. anğıtmaq. anğıtmaq. anğturmaq. enğıtmaq. anğıtmaq. dandırmaq. əngitmək. təəccübləndirmək. tanlamaq. tanğlatmaq. sanğlatmaq. utandırmaq. 1. ayaşdırmaq. çaşdırmaq. tərs yola yollamaq, sovlamaq, sulamaq. yarpıtmaq. arpıtmaq. səndələtmək. ürkütmək. bezdirmək. yanqıltmaq. yanıltmaq. azasındırmaq. itirmək.
- şaşırtmaq** anğıtmaq. tanğıtmaq. dəngitmək. təəccübləndirmək.
- şaşıtən** **şaşidən** (fars) (< **saç**ışmaq. **saç**ınmaq. **saç**ıqmaq. **kağ**şanmaq > **qaş**anmaq).
- şaşıtmaq** **çaşıtmaq**. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. yayıtmaq. yahatmaq. yazqa, boşa keçirtmək.
- şaşqalamaq** çaşqalamaq. bərinləmək. bəlinləmək.

- şaşqan** ağlını oynatmış. qaçıq. dəli.
- şaşqın** - **kırax, qayğın, şaşqın gözlərlə baxa qalma**: qarığay. - onu belə görüb, **qarığay** qaldım.
- şaşqın** 1. ağzı açıq. budala. qafası üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə. avanaq. abtal. 1. ağzı havada. 1. alasıranğ. alcıranğ. aldıranğ. çaşqın. toxat. tuxat. qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz. qayğılı. uğru itmiş, batmış. 1. alıq. sərgərdan. 1. alığmış. alıqlaşmış. 1. çaşqın. bəlin. bərin. 1. sallaq. aslaq. asman. alıq. 1. yenilmiş. mat. sınımış. heyran. 1. çaşqın. anqıt. anqut. məbhut. 1. çaşqın. avara (av ara). aval. bön. 1. çaşqın. bön. gəbə. gəvə. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. sadə. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh.
- **şaşqın şaşqın**: avara avara. aval aval.
- **şaşqın şaşqın**: afal afal.
- **çox şaşqın** afal afal.
- **şaşqınca baxmaq**: baxınmaq.
- **gözün şaşqınlıqla, yekə açılması**: bərəlmək. bələrmək.

şaşqın

çaşqın. 1. adaşqın. çaşqın. arsar. quşkun. şəkli. asımlı. şübhəli. bacarıqsız. səfeh. yalpaq. **1.** avanaq gözlərin açıq, şaşa qalması. bəlinğ. mütəhəyyir. kəs. genğ. məbhut. heyran. şaşıq. bonğ. bon. avanaq. axmaq. abdal. şaşmış. valeh. şaban. heyran. məftun. yabansı kimi iki yanına baxaraq yürüyən adam. gəyliq kişi: gay kişi. sanğı. fikirli. xiyallı. ohamlı. budala. vurğun. vırğın. sərsəm. şaşa. heyran. qat. - **qat kəsildik: qat qaldıq:** şaşa, açıla qaldıq. dona qaldıq. - başı **sanğı**, beyni **sanğı**. - **sanğı** kişi. **1.** avucaçix. bükñüt. bön. alıq. **1.** çaşqın. **səfeh** (< **səpək** < **sapaq**) saçaq. oydamaz. alıq. bükñüt. ağıl xəsdəsi. ruh xəsdəsi. təntirəvüq. sərsəm. üzgün. ağuman. ağman. axmaq. səfeh. sərsəm. arsar. sıxıntılı. dalqın. çılqın. alsırığ. yılmış. bitğen. dəli. quşqulu. məhcub. - **şaşqına dönmək:** qayığanmaq. dalqınmaq. şaşmaq. **1.** şaşıq. kül. axmaq. qanmaz. boşaq. qünqüs. kövünküs. könküs. donuq. budala. salsaman. səndələk. səndələng. sandalaq. saldanaq. sallanğ. sarsılıq. salsılıq. əsrık. sulusım. susuq. cımcuq. qamuş. qaplı. sərxoş. səkrən. sandırma. sandıraq. sanğıran.

sərgərdan. saylaq. dəli. cinli. cinqli. cinqli { (< **çıq. çuq. tuq.** bağlı. toxlu. tutuq.)}. mütəhəyyir. layə'qəl. məbhut. heyran. 1. gic. əndik. endik. qanmaz. anlamaz. - **əndik** ər: budala adam. - **əndik** uma, evlini ağırlar: **səfeh** qonaq, ev yiyəsinə buyur diyər, tarif elər. - **əndik ər**: budala adam.

şaşqınca

xamına. saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə. görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca. avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca. anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca. cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca. daşraca. dışraca. naşıca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca. amiyənə. nadanca.

şaşqınlamaq

şaşıрмаq. çaşmaq. yanımaq. heryrətdə qalmaq.

şaşqınlaşmaq

salaqlaşmaq. çalaqlaşmaq. alıqlaşmaq.

şaşqınlıq 1. alsırav. ürkü. 1. sanğılıq. ohamlıq. budalalıq. vurğunluq. vırğınlıq. sərsəmlik. 1. sərsəm. sərsən. sansar. sərgərdan. sansıma. sərasimə.

şaşqınlıq **çaşqınlıq**. alıqlıq. alıqlaşlıq. sərgərdanlıq. qırtabaşlıq. qırıqlıq. qırtlıq. qartlıq. axmaqlıq. içi boşluq. başaçsızlıq. qafaçsızlıq. kavırlıq. kavıllıq. kovatlıq. (< kov. kav). beyinsizlik. qavrayışsızlıq. anlayışsızlıq. başsızlıq. qafasızlıq. qanmazlıq. düşünməzlik. gəbəlik. qabalıq. bönlük. budalalıq. səfehlik. qırtabaşlıq.

- **kişiyə (insana) tökülən, kişiyə (kişi başına) gələn dənge pozqunluğu, şaşqınlıq**: qan tutmaq.

- **kəsinləşməyib şaşqınlıq, sarsınıtı, quşqu, səgg keçirmək**: sarsılmaq. səndələmək. tökəzləmək. döğəzləmək.

- **şaşqınlıqdan donaqılmaq**: mıxlanmaq çaxılmaq. - bu söz üzərinə çaxılıb qaldı. - onun işlərin görüb çaxılıb qaldı.

- **şaşqınlıqdan təprizəməmək**: şaşaqılmaq. şişəqılmaq. çaşaqılmaq. duraqılmaq.

- **ala şaşqınlıq**. - **bir əngəl qarşında ala şaşqınlığa düşüb duraqlayıb birikmək, yığışmaq**: irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.

- şaşlaqıl** **çaşlaqıl.** dışqıl. dışolağan. dışolağ. əşsiz. əksiz. taysız. taxsız. yekə. xariquladə.
- şaşma** şaşsa qalma. tənğ. tənğ. dəng. tanğ. əcəb. - **nə tanğ:** nə əcəb. - **tanğ qalmaq:** şaşsa qalmaq.
- şaşmaq** (**ç < > ş**) **çaşmaq.** 1. yaddan çıxarmaq. kırılmaq. yadırqamaq. 1. azmaq. iştibah etmək. 1. (**ş < > ç**) **saçmaq. açmaq.** - düğün **şaşdı:** düğün saçdı, açıldı. 1. **çaşmaq.** yoldan çıxmaq, ayrılmaq, oynamaq. - yoldan **şaşmaq.** - ayağ **şaşmaq.** 1. yanılmaq. xəta etmək. sıhv etmək. - ovçu ovun **şaşdı.** 1. tanğmaq. təəccüb etmək. şaşalamaq. şaşdırmaq. heyrətdə qalmaq. - bu işə **şaşdim.** - **şaşacaq** nə. 1. tumuqmaq. duruqsunmaq. durmaq. heyrətə dalmaq. - bunu eşidib **durdu.** - gözlərinə inanmayıb **durdu.** 1. **çaşmaq.** şaşıb disginmək. anğmaq. tanlaşmaq. tanqa şaşsa qalmaq. tavrılmaq. enqmək. tanğlaşmaq. təəccüb etmək. - yalnuq anı **tanlaşır.** 1. **çözmək.** 1. dəlirmək. ağılını oynatmaq. şaşırmaq. qayığanmaq. dalqınmaq. şaşqına dönmək. yanılmaq. azaşmaq. ayaşmaq. aldanmaq. 1. **ıçqınmaq.** tanqamaq.

açıla qalmaq. qaçıрмаq. üləkmək. uzaqlaşmaq. yoldan çıxmaq. yoldan şaşmaq. azğışmaq. azışmaq.

şaşmaq

çaşmaq. şaşırmaq. çaşqınmaq. boğcalmaq. bocalamaq. yayınmaq. yahalmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

- **şaşib çaşmaq**: donaqılmaq. buz kəsilmək.

- **şaşırıb qalmaq**: gözləri fal daşı kimi açılmaq.

- **çox şaşmaq**: ağızı açıq qalmaq.

- **qorxub, çox şaşib qonuşmamaq**: dilini utmaq.

şaşmay

tıpatıp. eynən.

- **şaşmay uşamaq**: tıpatıb bənzəmək.

şaşmış

şaşqın. valeh. şaban. heyran. məftun.

şaşrın

yadırqan. alışmamış. yabansı. qeyri mə'mul.

şaşrınıq

çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. alşarı (< **alış aşırı**: alış, alışaq dışı). dıışaq. dıışlaq. dıışqal. daşqa. alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. əcib. ənayı. eybəcər. yasadış. yadırqıq. yadqırıq. yabanısım. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.

şaştılmaq	çözdürmək.
şaşuq	çaşuq . qusurlu. təqsirli. müqəssir.
şaşılınç	hövlügməç. aldıraşlı. aşıqıç. tez. tiz. tələsik. darrov.
şaşıriv	< aş . aşıriv.
şat	1. şad . çaraq. saz. sevincək. məmnun. xurrəm. 1. cürət. cəsarət. 1. sevincli. neşəli. şaqraq.
şat	şad . 1. < çat . çox. qarqın. dolu. 1. qanan. qanığan. razı. qanuq. qanıq. qane'. tutumlu. 1. sevincli. sevnək. məsrur. şad.
şat	şad . 1. < yaşut . yarud. açıq. könük. könül. sevnük. həyəcanlı. - şad olmaq < yaşutmaq . yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək. 1. ərsəng. sevincək. uca. fərəhli. sivrilib, itilib duran. - ərsəng gülüş : qıs qıs. ucadan gülüş. - ərsəngli ərsənglə : sevinə sevinə. fərəhli. fərəhlə. 1. ordu qomutanı. general. baş. başa. paşa. ağa. şef. başçılı. baş. lider. öndər. 1. bir bölgənin idarəsinə qoyulandan sonra təkinlər (: tigin. pirəns. şazda) bu adlığı alırlardı. - şadapit : şad'a bağlı birlik, bəyliklərin genəl adı. 1. sivri. kəsgin. ərsəng: fərəhli. uca. sivri uclarıyla duran. - ərsəng

- gül:** qıs qıs. uca gül. - **ərsənqli: ərsənqlə:** fərəhli. fərəhlə. -
- ərsay:** iti. çivri. sivri uclu.
- şatab** **şadab.** sulaq. suvat. tər. göyək.
- şatabəy** **şadabəy.** şad bək.igrit bəy. cəsür kişi.
- şatablamaq** **şadablamaq.** sulamaq. sevindirmək. sevsiləmək.
göyəkləmək. tərletmək.
- şataq** metatez < **kataş.** sataş. savaş.
- şatal** çatal. çatı girişi. əsgidən uzun lüləli tüfəklərələ od
edəbilmək üçün lülənin altına qoyulan dəstək.
- şatamanlıq** **şadmanlıq.** sürməsi.
- şatay** doğu tanrılarından biri.
- şatı** çatı. şatur. **1.** nərdüvan. **1.** çatırtı.
- şatıq** **çatıq.** **1.** gəvrək. qırılqan. zayıf. **1.** sulu. olqunlaşmış. **1.**
çatıq. çınlayın. açıq. net. **1.** martın on igirmi arasında
doğanların bürcü.
- **şatıq avaz:** çınlayan səs. net səs.
- **şatıq söyləşmək:** açıq, net qonuşmaq.
- şatın** çatın. at bağlamaq üçün tikilən daş ya da sırıq.
- şatır** < **çatır. çapır.** yeyin. iti.

şatır **çatır.** 1. dam. çatı. çatılmış neçə nərsədən oluşan örtü. sarlaq. çatrat. çardaq. üçək. çətir. öqüzə. səqf. alacanğ. alıcı. zirəng. od yalı. 1. çalasın. tələsim. calt. 1. ömür. şux. şən. marağlı. istəkli. qərib. - çox **ömür** birisidir. - **ömür** kişi. 1. çatı. çatır. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. tavan. üçək. tarus. şip.
- **şatır qurmaq:** çadır qurmaq.

şatırdı **şadırdı.** suyun fısqırıb çağlaması.

şatırvan **şadırvan.** iki qat hoğuz olub, fısqıraq (fəvvarə) ilə üsdəki hoğuzda su axıb, bu hoğuzda olan dəliklərdin, su altdaki hoğuzda şadır şadır axar. böyük bəlik, xanlıq evlərində, salonlarında olar.

şatqın **şadqın < > taşqın < > çatqın.** dolu. sərşar. xoş.

şatlanmaq **şadlanmaq.** şağalanmaq. sevinmək.

şatlanmama **şadlanmama.** büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma. istəməmə. sevməmə. dadalmama. dadlanmama. bəğənməmə. uğranmama. sininməmə. sınınmama. yatsınmama. məmnun olmama. xoşlamama. xoşlanmama. xoşnud olmama. razılaşmama. kefalmama. işmə'zaz.

- şatlıq** **şadlıq.** gülüz. sevinc. qoğanc. qovanc.
- şatlıq** **şadlıq.** güvənc. sevinc. tükün. düğün. toy.
- şatlıq** **şadlıq.** (< **şazlıq**).(< **yaşutlıq**). qurur. sevinc. kıvanc. **1.**
 baydamlıq. neşə. sevinc. şənlik. güvənc. **1.** şənlik.
 yenğış. **1.** yaşın. sevinc.
- şatmanı** **şadmanı.** şatamanlıq. sevinmə.
- şatmanlıq** **şadamanlıq.** sürmişi.
- şatpaq** boş söz. laqğa. yanğıra. yanğır. sandıraq. ağat.
- şatur** **şatı. çatı. 1.** nərdüvan. **1.** çatırtı.
- şaturvan** **şadurvan. çatırvan (< çadır)** sayavan. çağırma. çəkirmə.
 çətir. şəmsiyə. sayavan.
- şav** çövən (çoğan) kimi bir ot.
- şav** **sav. 1.** ölü. **1.** kötü. fəna.
 - **şav bolmaq:** ölmək. məhv olmaq.
- şava** ölkə. vətən.
- şavalaq** şapalaq. taskı. təsgı. silli. toxat.
- şavaşiq** **1.** bir ağac adı. **1.** bir oyun adı.
- şavıldamaq** ışıldamaq.
- şavır** savır. xəbər. - **şavır** etmək: xəbər vermək.

şavqunluq	şavxunluq. şuxluq. alay. dolay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalığ. oynaş. oynaşma. şaka. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik. məzah. ironi.
şavqüt	çavqut. kas. mahiçə.
şavraq	çavraq. qoyu qırı rəng.
şavsız	kas boya. mat (boya). bulaşiq. veyran. unqundal.
şavşaq	bilək. biləzik söyəği.
şavşalmaq	çavşalmaq. sakinləşmək. durqunlaşmaq. dinmək. kəsilmək.
şavşaltmaq	çavşaltmaq. sakinləşdirmək. durqunlaşdırmaq. dindirmək. kəsmək.
şavşüqüt	1. qara rəngli qaya. 1. sulu yerdə yetişən qısa ot.
şay	çay. suyun sığ yeri. - qalmuq çay: süt, tərəyağı, tuz, bibər qarışdırılaraq yapılan bir çay. - qara çay: qalın çay: qoyu rəngli çay. - göy çay: yaşıl çay. - taxda çay: qırmızı çay.
şaydana	ayaq təri. çaypulu.

- şayırdlıq** tilmizlik. (bir ustanın qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə).
yardımçılıq. yardımçılıq. yamaqlıq. çıraqlıq. tələbəlik.
(ustasın) izdəmçi. izləmçi. izləyən. tə'qibçi. çöməzlik.
köməklik. köməzlik. kömərlik.
- şayit** çirağ. pədo. yanaşma.
- şaytanlı** 1. axmaq. sərsəm. abtal. 1. öfgəli. hiddətli.
- **şaytanlı bolmaq**: qızmaq. öfgələnmək.
- şaytanlılıq** 1. axmaqlıq. sərsəmlik. abtallıq. 1. öfgəlik. qızqınlıq.
- şazlamaq** boşaltmaq. buraxmaq. şadlamaq. - canı azabdan **sazladı**
bir az. - boşluq olsun **şazlıq** dolsun.
- şazlıq** (z < > d). şadlıq. - qayğılı **şazlıq**, bilən ərənlər.
- şəbeq** **şəbek**. bir çeşit meymun. biçin.
- şəh** < > **çəh** < > **çək** < > **çək** < > **çiy**. < metatez > yaş çəkə. alısım.
yaş. nəm. izqar. - **şəh** odun: alısım odun. - **yaş** hava: **şəh**
hava. 1. çıbar. çığbar. çığın. 1. çiy. nəm. yaşlıq.
- **donmuş çığ, şəh**: qırağı.
- **bulutdan şəh qapmaq**: iti istəklidən imdir.
- şəh** yaş. yaşlıq. yaşaq. yağar. çis. sis. çim. nəm. höl. öl.
ritubət.
- **ağrımasa, göz yaşmaz, şəh olmasa, pas basmaz.**

(**yaşmaz**: yaşarmaz).

- **seh** güzgünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır. (**yastatmaq**: yatırtmaq).

- bu şəhdən duvar enəcək.

- **seh** yerlərdə bitən çiçəksiz bitgilər: qara yosunları.

- **şehdən**, istidən yerindən qalxmaq, qurtulmaq. - kir **qabardı**. - mizin qaplaması (üzü) **qabardı**.

şehəlmək ölənmək. hovlanmaq. islanmaq. islanmaq.

şehli sərin. mərtub.

şehliq **şehlik**. (topraq. parça kimi, nərsənin suyun, şəhin almaq üçün işlənən nərsə). 1. höllük. öllük. yaşlıq. çimlik. nəmlik. 1. körpə uşaqlara bağlanılan əsgü, bürgək, püşək.

şekənc (fars) içqınc. yıra. çin.

şeqəm **şekəm**. < **işkəm** < **ıçkəm** < **iç**.

şeqənc (fars) **şekənc** (fars). sikənc (> . sinəc. ısnac. sıkınc. çin. ərmə. əğmə. axma.

şen < **çən**. **çin**. nuxdə.

şengərf < **sınıq**. - **şengərf xətt**: sınıq xətt.

şenlik sevinclik. sevincilik. mutluluq. bayram.

- şer** (< **çaqmaq**). (< **şığ**ıyan: kükrəyən).çağ. iti, güclü, yüngürğan heyvan. (> **şir** (fars)).
- **şer mi xət oyunu**: yazımı toğra oyunu. şer mən xət oyunu.
- şəş gəlmək** şişlənmək. üzbəüz. rast gəlmək.
- şəş olmaq** gözü düşmək. sataşmaq.
- şəşətururkən** **şəşədururkən**. çözürkən. açarkən.
- şəşi** kürək gəmiğinin arxasındaki sırt gəmikləri.
- **şəşi omuravlar**: sırttaki omurlar.
- şəşl** şaşl.
- şəşmək** uçmaq. çözümək. çözmək. deşmək. açmaq: şəşilmiş bağla. bağlını şəş. onatlıq ilə tez şəşilər düğümlər. - **şəşilmək**: deşilmək. açılmaq. çözülmək. - beşiyi şəşmək bağlamaq.
- şet elqə** **şet elgə**. xaric.
- şeteltiq** **şeteldik**. varidat.
- şevilənmək** çeviklənmək. yüngüllənmək. itilənmək. yeyinlənmək.
- şevqa** **şevğa**. şüv. şitil. taza dal. körpə. fidan: könül aparıcı can qapıcı şivğa bir quzu qız.
- şevüklük** çeviklik. yüngüllük. itilik. yeyinlik.
- şevüq** **şevük**. çevik. yüngül. iti. yeyin.

şey şüy	ağır ağruq.
şeyhə	şığay.
şeypur	kərəney. boru. borazan. buğ. - oyandırma şeypuru : qalx borusu.
şeypurçu	kərəneyçi. borazançı. buğçu.
şeytan	- şeytan qulağına qurşun : göz dəğməsin. şeytan eşitməsin. - şeytan qulağına qurşun : pis qulaq eşitməsin.
şeytan	azmiq. aşmiq. saptaq. azdaq. - bir gözlü baxma, iki gözlü bax, bir gözlü baxmaq, şeytan işidir.
şeytanquşu	ətqanat. ətçil (ət yiyən) yarasa çeşiti.
şəb <small>(fars)</small>	(: cəhəndə) < çap . atılma.
şəban	< çoban . qoşaq.
şəbəkə	1. tarmaq. qol. 1. tor. salma. ağ. tələ. dam.
şəbi <small>(fars)</small>	< çapı . çapıq. yapıq. kəpəng.
şəbixun	< şabiliv < çapıliv . çapqın . basqın. yürül. yağırılıtu.
şəbinq	şəbinğ . çəping. kiçik dəmir çomaq. dəmir baston. batım.
şəbtaz <small>(fars)</small>	< şəbixun < çapğın .
şəbtək <small>(fars)</small>	< çaptaq . çırpmaq.
şəbüq	çapuq.

- şəfəq** (?) **şırıq** < **ışık**. şəfəqləyən: şırıqlayan: ışıqlayan. yaratan açıqlayan.
- şəffaf** saydam. salıq. sayqal. sayğal. saydam. təkiz. sayğal. sığallı. arı. göz daşı. parlaq.
- şəffaflamaq** tınıqləmək. tınıqlamaq. sakinləmək. yaruqlamaq. parraqlanmaq. baruqlanmaq. açıqlanmaq.
- şəhər**
- **ağşəhər**: ağqala. ağşəhər. kasabilanka (**kasa** < **qapsa** + **bılan**: ağ). darul bəyz.
 - **böyük şəhərlərin yaxınlıqlarında yerləşən yerlər**: banliyö. çevrəkənd. - **bir böyük şəhərin çevrəsi**: dışra. homə. hovzə.
 - **qardaş şəhər**:: iki şəhər, ölkə, hizb aralarında olan, özəl yönətimli olan gəlişikli, canlı ilişgiləri.
 - **şəhəri iyicə tanımaq üçün gəzib dolaşmaq**: qaldırım çəğnəmək.
- şəhər** qala. kənt. kənd. kəndü. kənüt. - **şəhərin dörd yanını saran yaşıl bölgə**: gök. - **şəhrin ətrafında savaş üçün hazırlanmış olan bürc**: ükək.
- şəhvətli** acur. azur. azqın.
- şəkərləmə etmək** çırım etmək. kəstirmək. uyuqlamaq.

şəq

- **kəllə şəq**: turan. duran. islatan. sulayan. kəllə şəq. islatan. sulayan. boğazlıyan. basqan. tutaqan. qayıtsız. təpgin. əldən salan. simitən. tutub bırxmayan. yaxalayıcı. dirəşgən. duruşqan. duraşqan. dayışqan. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. qərarlı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. düzənli. dəngəli. sürəkli. subatlı. daynaqlı. qərarlı. düddürü. diddiri. dirəngin. dirəngən. simitən. israrlı. dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. təpir. təpirçi. təpikçi. dəmirçi. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inad. inadçı. duraqlı. israrlı. müsirr.

şəqayiq

alala.

şəkərlə

şəkərlə. - **əritilmiş, qaynatılmış, biraz yaxılıb qaralmış bal, şəkərlə, şirəylə yapılan dadlı, ballama, şəkərləmə**:
qaraqoyu. qaraballı. karamel.

şəkərləmə

şəkərləmə. - **əritilmiş, qaynatılmış, biraz yaxılıb qaralmış bal, şəkərlə, şirəylə yapılan dadlı, ballama, şəkərləmə**:
qaraqoyu. qaraballı. karamel.

- şəqiqə** - yanağa, duluq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq
qıvrıq saç: bürçük. burçıq. pərçəm.
- şəqil** - bir nərsənin bir başa, düz kəsildiyindən ortaya çıxan
düz üzün şəkli: kəsit. yanay. pırofil.
- şəqil** şəkil < çəkil. 1. qablut > kalbod. qablıq > qalib. hey'ət.
çəkil. biçik. licim. qurum. - o **qurumda** çıxmaq olmaz. - bu
nə **qurudu** belə. 1. biçik. qılıq. rəsm. yansı. əks. foto.
fotoqrafya. - **qılıq çıxarmaq**: qılıq çəkmək: **şəkil** çəkmək: əks
salmaq. 1. çapı. yapı. biçim. türs. biçim. - **bu şəkildə**:
türslü. böylə. - **o şəkildə**: alay bilə. böyləcə.
- şəqil** şəkil. çəkil. 1. qablac. qablaş. form. 1. biçim. biçmə.
kəsmə. yarma. yaxtım. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat.
biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dış görünüş. rıxtım.
yatım. yaxışıq. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş.
munasibət. 1. biçim. betim. təsvir. 1. uyuşma. saxt. tərtib.
1. görün. yontu. yonut. yonat. biçit. çalıq. çapıl. çapıt.
balıq. balaq. baltıq (< **balmaq**: kəsmək). daşbiç. daşçap.
daşqar. bəngidaş. bəngüdaş. tikmədaş. anıt. anıtdaş.
andaşıt. anıdaş. andaş. daşbiç. daşqar. burqat. büt.
heykəl. micəssəmə. abidə. 1. oluş. duruş. halet. 1. **çəki** -

toxumanın qırağına salınan çəki, şəkil çeşiti: qaragöz. 1. rəsm. təsvir. əks. - **çəkili (şəkili) dərgilərin qapaq çəkiləri (şekilləri) üçün poz verən gənc qız:** qapaq qızı. 1. örək. hörək. örnək. hörnək. biçim. 1. əks. qapuraq. qapura. təsvir. rəsm. foto. fotoqrafi. 1. kip.sığə. 1. yağday. durmuş. durum. görmüş. siyim. qılıq. don. görünüş. görünüş. üz. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. zahir. heyət.

- **bir boyda, şəkildə:** əşbiçim. əşçap.

- **sənin şəkilin, cana yansıması:** həkk olmuş.

- **nə şəkildə olursa olsun:** bir türlü. bir cürə.

- **şəkil, filim almaq, salmaq, çəkmək, dartmaq.**

- **filim, şəkil çəkmə işi:** çəkim.

- **bu şəkildə:** bu qərardan. buna görə. böylə.

- **bu şəkildə:** bunun kimi. bu biçimdə. bucur. bücür. butür. böylə. belə.

- **şəkil, moda, forma verilmək:** biçimləndirilmək.

- **biçim, şəkil, düzək, ölçək vermək:** qalıblamaq. qalbalamaq. qalvalamaq. qalablamaq. qalavlamaq. qaballamaq. qapallamaq. qablamaq.

- **gündəmdə olub, şəkli qəzetələrdən, dərgi qapaqlarında**

salınan ünlü, tanınmış kimsə: qapaq ulduzu.

- **kölgəşəkil: kölgəbiçim.** gövdənin yalnız dış, qıraq cızıqların yansıdan, görsədən şəkil.

- **şəkil, əks, fotoqraf maşını:** çəkmə aracı. çəkəlic.

- **bir biçimə, şəkə salmaq:** şəkilləndirmək. biçimləndirmək. yonandırmaq. yontamaq. şəkil vermək. qabartmaq. cisimləndirmək.

şəqil

şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. qapat. yapat. çapat.

çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq.

sayış. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq. yağlış.

duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif.

sifət.

şəqil

şəkil. biçim. qurum. yapılış. quruluş. format. örnək. biçilmiş kimi.

şəqilbilgisi

şəkilbilgisi. biçimbilgisi. biçimbilim. yapıbilgisi. morfoloji.

şəqilcə

şəkilcə. çalu. şəbəh. oynuş. uynuş. xiyal. iməj.

şəqilçi

şəkilçi. biçimçi. modaçı. formçu.

şəqilçi

şəkilçi. çəkəlic. əkkas. fotoqraf. kameramən.

şəqilçi	şəkilçi. (qıramer) yapım əki. söz yasavısı. yalqavzar. qoşımçalar.
şəqilçilik	şəkilçilik. biçimçilik. modaçılıq. formçuluq.
şəqilləmək	şəkilləmək. biçimləmək. betimləmək. təsvir etmək.
şəqilləndirmə	şəkilləndirmə. yapma. təşgil.
şəqilləndirmək	şəkil vermək. qabartmaq. cisimləndirmək. şəkilləndirmək. biçimləndirmək. bir biçimə, şəkklə salmaq. yonandırmaq. yontamaq.
şəqillənmə	şəkillənmə. oluşma. oluşum. oluşum. təşəggül.
şəqillənmək	şəkillənmək. 1. düşünüşmək. qılıqlanmaq. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. xiyallanmaq. mütəsəvvir olmaq. təssəvvür edinmək. 1. biçim almaq. biçimlənmək. formalanmaq. 1. oluşmaq. şəkil tapmaq.
şəqilləntirmək	şəkilləndirmək. biçimləndirmək. bir biçimə, şəkklə salmaq. yonandırmaq. yontamaq. şəkil vermək. qabartmaq. cisimləndirmək.
şəqilli	şəkilli < > çəkilli. çəkişli. 1. yağşılıqlı. gəlşikli. görməgəy. görməli. yaxımlı. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. avadan. ovlayan. iyi. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. aldağan. qandırğan.

içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. **1.** biçimli.
 əlverişli. yaraşır. yarayışlı. yerində. sanalı. sayalı.
 hesablı. müsaid. münasib. müvafiq. mutabiq. **1.** yaxımlı.
 yaxtımlı. yatımlı. yaxışıqlı. biçimli. biçəmli. formalı.
 kəsimli. mütənasib. **1.** rəsmli. təsvirli. əksli. - **çəkili (şəkili)**
dərgilərin qapaq çəkiləri (şəkilləri) üçün poz verən gənc
qız: qapaq qızı.

- **daha şəkili, biçimli:** daha iyi, uyğun, gözəl, yaraşlı,
 yarayışlı, yerli, sanalı, sayalı, münasib: iyıraq.

şəqilli **şəkili.** çəkli. çəkimli. oranlı. orqanlı. ornaqlı. qoylu.
 biçimli. əndamlı. gözəl. ala. xallı.

şəqilli **şəkili.** üzli.

şəqilsiz **şəkilsiz.** çəkilsiz. gəlşiksiz. görümüz. görüm tələkə.
 qaşqal. çaşqal. kubat. gobut. qatraq. qaba. kötük. gödük.
 qaşqal. çaşqal. biçimsiz. çapsız. qaqrıq. qayırıq. qayır.
 kavur. kavır. kağır. kambır. qaqabiç. qaşqal. çaşqal.
 biçimsiz.

şəqirtük **şəkirtük.** çəkirdək. püsdə. fıstıq.

şəqq - **kəllə şəqq:** qapaduyuq. qapantuq. yalnız başına yeriyan,
 ilərləyən. qapatuq. qapabaş. qapanbaş. qapanca. inad.

şəqq	şəgg. quşqu. anğarılıv.
şəqq _(ərəb)	< çaq. qaç.
şəqqə	1. sağa: şaxa: çağa. 1. yaruq. çatlaq. şikaf.
şəqqələmək	(ş < > ç) (< çək. çaq. çağ). çəqqələmək. çəkləmək. kəsmək.
şəqqələmək	bölmək. ayırmaq. yarmaq. parçalamaq.
şəqqələmək	sökmək.
şəqqələtmək	biçdirmək. kəsdirmək. yardımaq. - ağac biçdirmək .
şəqqili	şəggili. asımlı. şübhəli. anğarılıvçı. quşquçu.
şəql	şəkl. şəkil. oluş. duruş. halət. kip.sığə. - şəkil tapmaq: oluşmaq. şəkillənmək. - sənin şəkilin, cana yansımış: həkk olmuş. - nərsənin ilkin, ibtidayi şəkli, durumu, halı: qanağ. qanav. qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tərh. tasa.taslaq. çəşit. tip. tasar. pılan. tora. nəqşə. dazlaq. nəxşə. tasarı. pılan.
şəl şül	- şəl şül əlli: şil şül. çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz. uqıvsız.
şələlə	çağlaşıq. çağlaşan. şarlağan. çağla. çağlar. çavlar. çağlıyan. çavlan. gurlayıq. çağlan. çağlayan. çavlan. şarlavıq. şağlavıq. böyüklükdən (yuxardan) aşağı qoyılan

(tökülən) su. suyun yüksəkdən köpürüb, şarıldayıb, iti iti çarparaq, çağıldayaraq axması.

- **axar sular da gəmilərin qımıldamasın əngəllədən sərt axıntı, çağlaşiq, qayalıq**: dəmir qapı.

şələlə

1. çağla. çalğa. abşar. 1. çavlaq. çağlayan. çağıldıq. çağlaq. şartlaq. çağlayan. şıra şır. banğa. şaqlavıq. çağlan. çağlay. çağlağ. çağlayan. şarıl şarıl axan. 1. çuçqur. çağla. quyulma. çağlayan.

şələlə

uçan su. uçanus.

şələ

< metatez > **laşa. laşə**. yük. gövdə.

şələxtə

şələxtə. qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqal. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. qalaqlı. qalaq. yalaq. dalaq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qaltuq. ediş. iş. fısqı. dısqı. fısqıraq. dısqıraq. qaldırım yosması. ərcən. ərkək istəyən qızmış qadın. qarabet. dönək. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi. sürtük. qalağ. qəhbə.

şələm

- **şələm şorbaçı**: yoğurçu. hər nəyi qarıb qarışdırın. sələqəsiz.

- **şələm şorba, üzdən yapılan iş**: qabadüzən.

şələm

sağaq. gəbğəb. boğaz altından sarkan dəri. qucqə.

şələmsorba	şələm sorba: qarmaqarışıq yemək. qartmac. qarşo. apaç. apaş. gədə. başiboş. baybaş. qayta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. ərिंगən. yararsız. damarsız. uğursuz. işsiz gücsüz. havlaz. havlat. hovlaz. hovlat.
şələşür	qacar. qaçar. qaçara. qərəçi. qaraçı.savaşçıl. qavqaçı.
şəlqəm	çamqur. çağmır.
şəlmə	çəlmə. < çalma. gen bol baş örtüyü ki bel, göğsü bürür.
şəltuk (fars)	< çaltıq > çəltik. 1. kəpəksiz düğü. 1. düğü əkini.
şəltuq	< çəltik < çaltuq (< çalmaq). çalınmış, döğülmüş, qabığından ayrılmış düğü.
şəmçir	bax > qamçın. daş çanqılı ayırmaq üçün böyük ələk.
şəmquir	şəmkir. bax > qamçın. daş çanqılı ayırmaq üçün böyük ələk.
şən	- əğləncəli, şən yer: bayramyeri.
şən	küşada. ömür. şux. marağlı. şatır. istəkli. qərib. - çox ömür birisidir. - ömür kişi. - küşada üz. - küşada ürək.
şənbəllə	boy otu.

- şəncudən** (fars) < sinsitmək.
- şənəlmək** şənlənmək. nəşələnmək. açılmaq. genlənmək. gəvşənib gülmək:mşənəlin. qoyun şənəlsinlər əyləşənlər.
- şənəş** açılmış pambığı, çalınmış yünü yığma aracı.
- şəndə** **şəngə**. - **ələm şəngə**: **ələm çanğa**: hayküy.
- şəngül** **şəngül**. güllər üz. açıq üz.
- şənlənmə** sevinmə. sevinc. seviniş. mutlanma. mutlanış. qutlanma. qutlanış. ehya. ehya etmə.
- şənlənmək** tarbalamaq. tərəb tutmaq. sevinmək. təpinmək. - toy tutub **tarbaladılar**.
- şənləntirmə** **şənləndirmə**. ehya. ehya etmə.
- şənləntirmək** **şənləndirmək**. bayınlamaq. bəyinləmək. baylamaq. bəyləmək. bayındırlamaq. abadlamaq.
- şənləntirmək** **şənləndirmək**. abadlamaq. diriltmək.
- şənli** - **çox şənli, qalabalıq yer**: düğün evi kimi.
- şənlik** sevinc. sevinclik. dalqa. keflilik. tutuqluq.
- **evlərə şənlik**: "evlərdən uzaq olsun" deməyi.
- şənliq** **şənlik**. **1.** baydamlıq. neşə. sevinc. **1.** bayram. bəzram. bəzm. toy. çırgamış. sevinc. seviş. kürəng. eyşi işrət. **1.** yenğiş. şadlıq. **1.** tarba. tərəb. sevinc. təpinmə. tonanma.

donanma. toy (< **tüq**: yığın. **tügmək**: yığmaq). sur. -
donanma gecəsi.

- toy tutub **tarba** qıldılar.

şəp ivməyi, əcələyi anlatan bir söz.

- **şəp gəlmək**: çap gəlmək. çabuq gəlmək.

şəpaşab (fars) < **çapaçap**. oxların dalbadal bir yerə dəydiyindən səs.

şəpə 1. erkəş. ürkəş. dalqa. talqa. talqaq. talqum. yut. qartop.

qar toparı. bəhmən. movc. möc. 1. ləpə. yalpa. qar

şəpəsi. yuvarlayaraq qardan oluşan böyük yığın.

qartopu. bəhmən.

şəpə qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac.

dağdan yuvarlanıb böyümüş qar kitləsi, kütləsi. bəhmən.

- **çığın**, **şəpənin**, **bəhmənin qar üstündə açdığı iz**, **yol**: çığır.

şəpələnmək - **sağa sola yalpalanmaq, şəpələnmək**: sallanmaq.

qapırnamaq. qapırlamaq. qapırqalanmaq.

şəpələnmək örküçlənmək. möjlənmək. dalqanmaq.

şəpixtən (fars) < səpikləmək.

şəpuxtən (fars) 1. < **çapaqlamaq**. çırpmaq. sədmələmək. 1. səpikləmək.

səpmək.

şəpuş (fars) < **qapuş**. börk.

- şərab** şorav. acac. acı, duzlu su.
- şərb** (fars) < sarıb. sarıq. əmmamə.
- şərəfsiz** arsız. kəpək. namussuz.
- şəri** < sərmək.
- şəriq** **şərik. şərit. sərit. sərik. kərik. çərik. dərik. qarıq. 1. sıra.**
qat. səf. 1. səfə. səfhə. səhfə.
- şərit** (< sərik. sərit.). 1. sırığ dal. sızık. çızık. zölək. tikə.
təsmə. buy.dar, uzun, yassı, sərik, düz parça (toxuma.
daş. bitgi). 1. çaluv. oqa. sırma. sancoğ. sağnoc. zeh.
qıyıq. qırağ. sapal. qeytan. bağ. - **qaytan çaluv**: paltarnın
qırağına tikilən bir tür **şərit**. 1. sərit. quruq. qıyuv.ip. sırıq.
- **şərit soğulcan**: dudi vəhid.
- **şərit şırıx, şərit kimi əsik, kəsilmiş nərsə**: yələk. yələk. -
bir yələk kağız.
- yapılarda, dəniz qıyısıynan gəminin ortasında, çay üzərindən
qıyıdan qıyıya nərsəni çəkib, göndərmək üçün, təkərək üstünə
yerləşdirilmiş uzun ip: varagələ. gedərgələ. gedibgələ.
çəkər gələ.
- şərit** 1. qətə. qata. xət. ulaşım. 1. sarxıntı. - **bir ölkənin
əğmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı.**

- şəriti:** qara suları. **1.** sırım. sirom ^(fars). şırıq. qol kimi uzanan nərsiyə verilən ad. çadır, qalının qırağlarına tikilən enli, enlicə zavar, qolan, kolan. **1.** şırıq. gərməç. qol kimi hərnə uzanan nərsiyə verilən ad.
- şərit** **şərit. şərik. sərik. kərik. çərik. dərik. qarıq. 1.** sıra. qat. səf. **1.** səfə. səfhə. səhfə.
- şərq** < **şığış. sırığ. çıxış. gün doğar. gün çıxış (şığış). şığış.** doğu.
- şərt** qısıt. əsrək. əsrək. qoşul. sınır. mihit. hədd.
- şəsli** boylu. heykəlin şax, dimdik tutan kimsə. qotduraq. > qaddıraq. qədli. qamətli.
- şət** **çit. (bax > çət). çit şat.** ürək. cürət. cəsarət. - **şətim** çatmır. - onun nə **şəti** vardır. - **şətli** ürəkli kişi. - **şətim** sıydi.
- şəti** - onun nə **şəti** var.
- şövlə** (**şövlə**) şo (v)q. qaraltı. qarartı. karanğ.
- şibal** **çibal. (< çipqal. çırpan. vuran)** bağadur. pəhləvan.
- şıban** çıbın. şeyban.
- şıçmaq** **çişmək. çışmaq. saçmaq. 1.** açmaq. genişlətmək. şollatmaq. **1.** qoğmaq. rədd etmək.
- şılanmaq** şılan. şehlənmək.

- şillaq** - qara qatır belə yatır, gəl gedənə **şillaq atır**.
- şillaq** çıplaq. - **şillaq millaq**: çiril çıplaq.
- şillaqlamaq** dabanlamaq. təpmək.
- şillaqlamaq** **şillaqlamaq**. alızlamaq. şillağa qaxmaq. təkmələmək.
- şiltaq** 1. da'va. qavqa. gurultu. anlaşılmazlıq. sapalaq. kələk. hile. 1. şaltaq. çıxırtqan. arsız.
- şiltaq** şarlatan. qinzır. qıncır. oyunçu. oyunpozan > oyunbazçı. edləmçi. eyləmçi. əğrimçi. pis. kötü.
- şiltaqlanmaq** salaqlamaq. hər gələ davranmaq. qudurmaq. qoduqlanmaq. qadruqmaq. gobutlanmaq. sırtılmaq.
- şiltaqlıq** oyunpozluq > oyunbazlıq. oyun. əğrim. eyləm.
- şiltıq durum** tayıq. cayıq. qayan yer. tayğan. bulaq yer.
- şım** səssizlik.
- **şım bolmaq**: səssizləşmək.
- **şım edmək**: susturmaq.
- şımalmaq** sığamaq. siyirmək. yola qoyub düzəltmək. - qətlimə qol **şımalıb**.
- şımar** 1. şumal. saf. 1. şabba. şapalaq. sillə. açıq əlin ayası ilə sillə vurmaq. silli. - **şımar** atmaq: sillə atmaq. - **şımar** yemək.

- şımaramaq** qılıqsızlanmaq. ifadə satmaq.
- şımariq** 1. erköğül. erköyül. əzdirilmiş. nonor. qarıqtı. qardı. 1. sırtıq. üzlü. hopba. yüngül. dəlişman. dəlismən.
- **qırıtan, qırcan, oynaq, şımariq qadın**. fırlıdıççı. fırlıdaççı. fırlıdıççı.
- şımariq** **şımarmış**. 1. safalmış. açılmış. 1. üzlenib azmış. sırtıq. 1. erkə. nazlı. yaxınlı. çaqınlı. kaprisli.
- şımarmaq** 1. əzilmək. üz tapıb azmaq. üzlenmək. sırtılmaq. erköyüllənmək. - **şımarmış** cocuğ. 1. tərsəymək. əxlaqı pozulmaq. yolunu şaşırmaq.
- şımarmaq** bəbəkləşmək. qoduxlanmaq. sırtılmaq. azmaq.
- **aşırı dərəcədə oxşanmaq, qırcanmaq, şımarmaq**: başa çıxmaq.
- şımarmış** şımariq. 1. safalmış. açılmış. 1. üzlenib azmış. sırtıq.
- şımartılmaq** əzdırılmaq. sırtılmaq.
- şımartıq** əl bəbəyi, gül bəbəyi. erköyül.
- şımartmaq** 1. əzdırmaq. sırtıtmaq. 1. duzlatmaq. şitlətmək. ballandırmaq.
- **aşırı dərəcədə oxşamaq, şımartmaq**: başa çıxarmaq.

- şımartmaq** 1. erqələtmək. nazlandırmaq. 1. əzdirmək. üz vurub azdırmaq. üz vermək. sırtıtmaq. ərköyül böyütmək. - cocuğu **şımartma**.
- şın** təxt. sədir.
- şınaqtarı** idman.
- şınıq** nazlı.
- şınşıla** - **şınşıla** deyilən heyvan ki dərisindən kürk yapılır: amerika tavşanı.
- şıp düşmək** 1. < küp düşmək: küp kimi düşmək. 1. tıp düşmək. birdənbirə düşmək. şıp deyib ayağına düşdü.
- şıp şıp** çabıq çabıq. tez tez.
- şıpirtamaq** şıpırdamaq. xışırdamaq.
- şıpirtatmaq** şıpırdatmaq. xışırdatmaq.
- şıpirtav** şıpırdav. xışırtı.
- şıpirtı** çalpuv. şırılı.
- şıqavul** sığavul. sıyqavul. qonaqçı. (< **sıylamaq**: saymaq. hörmət qoymaq).
- şıqay** şığay. şeyhə.
- şıqcanaq** şığcanaq. şığın > şahin.

ŞIQTI	sıxı. dar. sərt. qıymır. qıpmır. qıtmır. qısmır. qataq. qadaq. qotur. çinis. çimri. paxıl. kenes: < qınas.
ŞIQTICI	sıxıcı. sıxan. darıxdıran. darısqac.
ŞIQTICI	şığıcı. şığı. şığayıcı. yıcı (yavcı). basqınçı. yürüşçü.
ŞIQTIL	şığıl. hidyə.
ŞIQTIN	şığın. > şahin. şığcanaq.
ŞIQTIN	şığın. xarcaman.
ŞIQTIRNA	şıkırna. 1. bodur. qısa boylu. 1. qabuq. uyuz. -? şıkırna dirək: bodur ağac.
ŞIQTIRT	şıkirt. xışirtı. çitirtı.
ŞIQTIRTAMAQ	şıkırdamaq. xışırdamaq.
ŞIQTIRTAMAQ	şıkırdamaq. xışırdamaq.
ŞIQTIRTAMAQ	şıxırdamaq. qığışdamaq. xışirtamaq.
ŞIQTIRTATMAQ	şıkırdatmaq. xışırdatmaq.
ŞIQTIRTI	şıxırtı. xışırtı. qığışdı.
ŞIQTIRTLAMAQ	şıkırtlamaq. xışırdamaq. çitirdamaq.
ŞIQTIRTSIZ	şıkırtsız. səssiz. gürültüsüz.
ŞIQTIŞ	şığış. məşriq. günşığış.
ŞIQTMAQ	şığmaq. çıxmaq. şaxmaq çağnamaq. parıldamaq. ışıqlamaq.
ŞIQTQI	cıqqı. təbərzə. - hara şıqqısıdır: hara sovğatıdır, töhvəsidir.

- şıqraq** köçgən. boyun buran: sarı asmiya (üzümə) bənzər bir quş.
- şır** " **şar, şır, şur** " axar suyun doqal səsi.
- şıratan** çalqa. qapul. qaruq. qarıq. novdan. noldan. kavdan. kovdan. boyun. boru.sürüng. sürəng (< **sürmək**). bir yerin suyun sürdürmək, axıtmaq üçün açılan dəlik, yolağ.
- şıratan** novdan. tamar. damar. şırşır.
- şıratan** təngə. təknə. novdan.
- şıratanlı** qaruqlu. qarıqlı. novdanlı.
- şıratanlıq** qarıqlıq. qaruqluq. novdanlıq.
- şırau** satrat.
- şıray** sıray. çıray. şıra. lampa.
- şırıl şırıl** şar şar - şar şar axan sular.
- şırılqa** sırılqa. hər nəyin belindən yuxarısı.
- şırıltamaq** **şırıldamaq**. şorquldamaq. çağlamaq.
- şırılı** çalpuv. şıpırtı. suvuldav.
- şırınqa** şırna. şırnaq. tulumba. tapındırıq. təpindirik.
- şırıq** 1. şərq. ısıq. doğu. 1. şərq. ısıq. doğu. 1. şırqı. sırıq. cırıq. günçixış. doğu. dilim. - **qırcını şırqı şırqı kəsmək**: əkməği dilim dilim kəsmək.

- **şərit şırıx, şərit kimi əsik, kəsilmiş nərsə:** yələk. yələk. -
bir yələk kağız.

şırıq **şərit.** 1. gərməç. qol kimi uzanan nərsiyə verilən ad. 1.
qol kimi uzanan nərsiyə verilən ad.

- **yanaşan, yapışan iki nərsənin arasındakı açıqlığı**
qapamaq üçün qoyulan incə şırıq parça: qonta. qonda.

- **şırıq şırıq:** didim didim. tel tel. - üreyim **didim didim** gedir:
üreyim didilir.

- **sürülmüş tarlada açılan şırıqlar, həm də bu şırıqların iki**
yanında oluşan qalxıq, qoğzaqlıq: qarıq - qarıq qarıq olmuş
tarla.

şırta şarla. şarıltı. abşar.səslə, gurulutu ilə, bol bol axan su.

şırlı ay neysan.

şırqı şırıq. sırıq. dilim.

- **qırcınnı şırqı şırqı kəsmək:** əkməği dilim dilim kəsmək.

şırıqlamaq sırıqlamaq. biləmək.

şırday cənnət.

şırro şıralğan. şırılğan. şırran.

şırşır novdan. tamar. damar. şıratan.

şırtan şırdan. nart nağıllarında bir qəhrəman adı.

- şirtaq** **şirdağ. sırttaq. (< sırt).** nərsənin sırtın, danı, altın tutan qablıq. qısa qol kaftan. sini kimi nələr.
- şışa** **şışə.**
- şışqavuz** zənn edməm. imkanı yox. sanmam anlamlarında bir söz.
- **şışqavuz barırsa sən alayqa!**: olmasın gidersin sən oraya!.
- şitirqu** **şidirğu. çitirqu.** bir çeşit saz.
- şıyqan** küncüd, xaşxaş, susam yağı.
- şi** - **şı.** - **ləşmə.** - **çölləşi: çölləşmə.** - **pisleşi: pisləşmə.** - **yaxcılaşı: yaxcılaşma.**
- şibiji** qırmızı bibər (yaşıl bibər).
- **şibiji arağı:** bibər votqası.
- şibiji** zalim. kinli. kötü ürəkli.
- şil şül** - **şəl şül** əlli: çolaq. bacarıqsız. udumsuz. yontəmsiz. uqıvsız.
- şil** 1. bəcəriksiz. çolaq. qolaq. göbəl. çolaq. 1. götrüm. otraq. fələc. düşgün. tutmaz. 1. şaşı.
- şilanq** **şilank.** kavul qayol. lülə. - **uzun şilank:** qalyan < qaylan.
- şilə** - **şilə şorba:** dilənçi aşı. uyumsuz nələrdən yapılan nərsə.
- şiləmilə** viciq viciq çamur.

- şillə** qış, yaz mevsimlərinin ən soğuc, **ən** sıcaq qırx günləri.
 - **yay çillə**: yazın ən sıcaq qırx günü.
 - **qış çillə**: qışın ən soğuc qırx günü.
- şiltə** < **çalta**. çalma.
- şiltə** çapğut. çaput. döşək. palaz.
- şiltüq** **şiltük. çiltük.** boynuzdan yapılan mirrəkkəb qabı.
- şimir** küf. kirli. pis. tutumlu. çimri. pinti.
 - **şimir bas**: küf lənmək.
 - **şimir basqan til**: ağarmış dil.
 - **şimir edmək**: küflənmək.
 - **şimirboyun**: kirli boyunlu.
- şimirlıq** 1. kirlilik. pislik. 1. çimrilik. pitilik.
- şimirmək** (**ş < > ç**) **çimirmək.** şüşətmək. dikətmək. qaldırmaq.
 doğrultmaq. - at qulğın **çimirdi**.
- şimşək** ataşağ. (> azərəxş). çağmaq. çaqın. ışın. çaxmaq.
 ildirım. yıldırım. yaldırım. bərq. rə'd. 1. çaqın.
 çağın.çağılğan. yıldırım. yaşın. şişmə. şaşmar. (<
şaşmaq. şaşmaq. sıçramaq.), ivədən. atılan. iti çarpan. bir
 çıxan od. çalın. çaqın. çaqmaq. ışın. rə'd. bərq. eliya.
 yalınğ. yıldırağ. çaqın. barqa.

- **yıldırım, şimşək tanrısı**: çaqqay. şaqqay.
- **şimşək çaxmaq**. yıldırmaq. barqalamaq.
- şimşəq** **şimşək**. < **çaxmıq**. yıldırım. ıldırım. ortcaq. otcaq.
yarıncaq. yarıtcaq. yartacaq. çaxın. çaxım. qıvılcım.
- **şimşəkli fənər**: ara aşırı yanıb sönən dəniz fənəri.
çaxaralmaz.
- şimşəqmək** **şimşəkmək**. < **çaxmaq**. birdən işıqlatmaq. od, qıvılcım
çixarmaq.
- şimtən** **şimdən**. şimdidən. indidən. - **şimdən** sonra. - **şimdən** gerü.
- şimti** **şimdi**. indi. imdi. **1.** şu çağda. bu çağda. gəlincə.
gəlmişkən. gəldikdə. - **şimdi elə**: işdə indi: haydindi!. tez
olda. tələs. elə indi. dər hal. **1.** öylə isə. artıq. daha. o halda.
- şimti** **şimdi**. əmdi. imdi. endi. indi. artıq.
- şimticəq** **şimdicək**. indicək. elə indi.
- şimtilərtə** **şimdilərdə**. endidə. artıq. bir daxi.
- şimtiqi** **şimdiki**. güncəl. güncül. günlük. bugünkü. indiki. aktuel.
- şin** bəniz. yüz rəngi.
- **qara şinli**: əsmər.
- **sarı şinli**: sarışın.
- şinci** iğnə. tikən. sancaq.

şincir	zincir.
şiniq	şinik. dənə ölçmək ölçüğü.
şinir	geviş gətirmə.
şinirləmək	geviş gətirmək.
şinqir	şingir. 1. silgir. silkən. böyük ələk. çığıldıq. 1. səpən. əfşan.
şintiq	bax > sintik.
şip	1. çatı. tarus. səqf. 1. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. üçək. tarus. çatı. 1. səqf. damın içdən görünən sırtı. çatı. darusq. tərüs.
şiq	şik. dalboy. incə geyinmiş.
şiq	şik. 1. cartı. yartı. 1. alımlı. həlqə. 1. qaqqoq. casanlı. süsli. dış görünüşü iyi. tanğ. omaq. umaq. göstərişli. yaxışıqlı. gözəl. - şik geyim: aybat geyim. - şik olmaq: aybat bolmaq. zərif olmaq.
şiqaf	şikaf. 1. (<small>metatez</small> < > kəşf < aç) qaç (qaçmaq; qaçamaq; açmaq.). 1. savu. dəlik. oyuq. yaruq. çatlaq. şəqqə. mağara. muğak.
şiqar	şikar. < çaqır: koyqun: doğan.

- şiqarçı** **şikarçı.** ovçu. ataçı ataçı.
- şiqəm** **şikəm.** < içkəm. qarın. butaqa. butka. qurasaq. mə'də.
- şiqəncə** **şikəncə.** sıxıntı. qıranqıç. qaranqıç. qısac. bağıq. bağaq.
sıxma. sıxışdırma. təzyiq.
- **basqı, işkəncə ayqıtı:** qıyındaraq. qıyındara. qındaraq.
qındara.
- şiqəncə** **şikəncə. işgəncə.** qısac. sıkanca. sıqınca. (. < > i)
işkəncə. qıstırma, sıxma, incitmə durumu. bu sıxınc
durumu yaradan aracı.
- şiqi** **şiki.** çiki: kal.
- şiqil** **şikil.** həlqə. dayrə. çarx (?)işgil: çətinlik. gücən. məsələ.
- şiqliq** **şiklik.** qaqqoqlu. qoqqalıq. gözəllik. zərifliq. süslülük.
ifadəli. kibirli.
- şiqşaq** **şikşaq.** tərtələsik. çarçabuk.
- şir** (boya) < **sırqə:** rəng. boya.
- **su şiri:** qatal. qırtıl. qırna.
- şir** qırna. buram. musluq.
- **yunağa gedər, qırnaya (şirə), düğünə gedər, zırnaya
vurulur:** çapıq otuşan, çabıq ötüşür: çapıq bəğənib, çabıq
vazkeçənlər üçün söylənir.

- şirazə** (fars) (< **sağrı**: dəri). nərsəni qorumaq üçün, qırağına qoyulan sağır.
- şircələmə** **şirzələmə**. çiviləmə. şirzə vurmaq. mıx kimi dik, ayaqüsdü suya atılma.
- şirə** 1. sayraç. 1. sıra. özlük. üsarə.
- **günəşdə quyuqlaşmış üzüm, yemiş, nərsənin şirəsi**, **suyu**: günbəli.
- **şirə ilə qavrılı undan düzəlmiş çalva**: qarma halva.
- şirə** 1. sirə. bəkməs. pəkməz. quyuq sıvıq. rubb. doşab. tuqşab. çaqır. çaxır. 1. züvğan buz. donmuş yer. 1. cirqə
- şirəş** **sirəş. siriş. şiriş. çiriş.** (< **sürüş** < **sürmək**: yaxmaq. yapışdırmaq).
- şirət** - **iri yarı, güclü, şişman, şirət qadın**: xəznə anası. yunaq (hamam) anası.
- şirəylə** - **əritilmiş, qaynatılmış, biraz yaxılıb qaralmış bal, şəkərlə, şirəylə yapılan dadlı, ballama, şəkərləmə**: qaraqoyu. qaraballı. karamel.
- şirin** 1. coqarnı. yoqarnı. yumşaq. dadlı. sağlam. aybat. qöstərişli. gözəl. süyümlü. alımlı. sucuq. sevimli. 1. səvük (> **səbih** (ərəb)). sevimli. gözəl. dadlı. məlih. - **dadlı, şirin**

- sevən:** süyci. tatlıcı. dadlıcı. **1.** siruvlat. **1.** suci. sucuq. çocuq.
- şirin** süci. dadlı. süycü. qaqa (cocuq dilində). yemiş. yeməli.
- yüngül sözlü, süycü (şirin) dillim. - döğmədən, açılmır qapı, dadlı sevən, deməsin acı.
- şirin dilli: dadlı dilli suyuçu dilli. incə ağız. **- şirin dilli: süci dilli:** dadlı dadlı çox danışan, gəvəzə. çalçın. tingic. dingic > dəmkeş.
- dili şirin: dığdığı.
- şirincə** dadlıca. yumşaqca. yavaş yavaş. ataq ataq. azar azar.
- şirinləmək** şirin, bal, şəkər artırmaq. tatlamaq. dadlamaq. dadlı etmək. dadlılandırmaq.- bu acı qəhvəni bir az **dadlamaq** gərəkir.
- şirinlətmək** tatlamaq. dadlı, şəkər qatmaq.
- şirinlik** **1.** ballıq. dadlıq. **1.** tat. dad. dadlıq.- bu halvanın **dadı** az.
1. tuz. duzluluq. gözəllik. mələhət.
- şiriş** **şirəş. siriş. sirəş. çiriş.** (< sürüş < sürmək: yaxmaq. yapışdırmaq).
- şirli** **sırlı. - sırlı, şirli çömlək:** çulxqa. çuqal.
- şirnək** balsıra. ağac xəstəliklərindən.

şirneşmək	süçünmək. şirneşmək. girişmək.
şirni	dadlı. süycək. süycük. çüyçik.
şirniçi	çüyçikçi. süycükçi. qənnadi.
şirqey	şirkey. pəşə.
şirrət	şarlatan. çağaloz. çataloz.
şirrətləşmək	şarlatanlaşmaq. çağalozlaşmaq. çatalozlaşmaq. qırçınlaşmaq. sataşmaq. çamırlaşmaq. sırtılmaq.
şirzə	- şirzə vurmaq: şirzələmə. şircələmə. çiviləmə. mıx kimi dik, ayaqüsdü suya atılma. - şirzə gedmək: şirzələmək. balıqlamaq. başı üsdə suya dalmaq.
şirzə	(< çaqmaq), yügürüb nərsənin üstünə atılmaq.
şirzələmə	şircələmə. çiviləmə. şirzə vurmaq. mıx kimi dik, ayaqüsdü suya atılma.
şirzələmək	şirzə gedmək. balıqlamaq. başı üsdə suya dalmaq.
şiş	1. ciş. iti. biz. tiz. 1. six. mil. kabab taxılan ucu iti ağac yada dəmir çöp. - şişə viurmaq: şişə artmaq. şişə taxmaq. şişə dərmək. şişə düzmək. 1. qacal. qasal. 1. yelim. bez. 1. yemək üçün qaşiq yerin tutan çöp. 1. mehvər. 1. qabar. qabarıq. təvərrüm. - para şişi: pul təvərrümi. 1. ülçər.

ölçər. uzun qollu maşa. ərsin. odu qarışdırma aracı.
 gəlbəri. **1.** ötəm. ödəm. vərəm. amas. **1.** bars. qabartı.
 paysa. **1.** çapçaq. şişqin. dolqun. tingiz. dinqiz. qabartı.
 tobbu. dobbu. toqura. doqurao. ur. vur. tiş. sivri dəmir.
 kambur. tuqur. duqur. çıxıntılı. qabarıq. ur. **1.** göbgən.
 şişlik. ur. qartıq. qöbüv. köpüv. şişlik.

- **şiş durmaq**: şiş durmaq. şaha qalxmaq.

- **gövdədə oluşan sarıq şiş, ur**: tobra. torba.

- **şişin enməsi, dağılması**: sinqmək. sinqmaq. - ələmin şişi
sinqmağa üz qoyub.

şiş

çiş. qaqma, çarpma sonucu olan şişik. qaruq. qarıq.

qaqır. qapuq. qopuq. bez.

- **gövdədə oluşan ağrıdıcı şiş**: qaragöynük:

- **yel, şiş, rumatizmi gidərən ot**: qaracaot.

- **qaba şiş**: qataq. qadaq. götəy.

- **qaba şiş**: qulaq altı, tüpürük bezlərinin şişməsi ilə bəlirən,
 yaxınlı, bulaşıcı, salqın kəsəli.

- **ocaqda, təndirdə külü eşlələməkdə, çəkməkdə işlənən**

uzun çəmçə, şiş: eysirin. eysərən. eysirən. ərsin.

- **şişdə çevirərək pişirilmiş kabab**: çevirmə.

- təndirdən çörək, çölmək, nərsə götürmək üçün, başı əğri

uzun şiş: ərsin. əğsin.

- soğuc dəğmədən burnun gənizində oluşan şiş: qaqrıq.

şişə

süyşə. şüşə. < **suyşı** (< > **suyçıl**: < **su + şı, çıl**: suyu andıran).

şişəc

əğinc. siqil. səqil. ziqil. ziyil. **səkpil** < metatez > **səpgil**.

şişən

şişək. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa. qoplaq.
qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.
qopsalaq. qurra. qurralı. qururlu. öğünən. öğüngən.
övünən. övüngən. qaqrıq. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.

şişən

ürülqən. urulqan. orulqan. qabaran.

şişəq

şişək. **şişən**. qapalaq. qaplaq. qopalaq. qopalqa. qoplaq.
qopdaq. qopur. qopunaq. qoppanaq. qapsalaq.
qopsalaq. qurra. qurralı. qururlu. öğünən. öğüngən.
övünən. övüngən. qaqrıq. kibirli. xod pəsənd. quruqan.
qanquru. məğrur.

- toyuq şişər, şişək olmaz, qubba (günbəz) üsdə, cəviz durmaz.

- şişəq** **şişək.** 1. iki yaşında qoun. 1. qururlu. 1. baqlan. ətli canlı. baruq. - **baqlan quzu:** yeni, səmiz quzu. 1. iki yaşda qoyun.
- şişəqalmaq** şaşaqalmaq. çaşaqalmaq. şaşqınlıqdan təprizəməmək. duraqalmaq.
- şişər** - **dərdələ borc qaldıqca şişər.**
- **toyuq şişər, şişək olmaz, qubba (günbəz) üsdə, cəviz durmaz.**
- şişərək** - **getdikcə şişərək, coşaraq:** qabara qabara.
- şişerti** **şişirtmə. şişirti.** abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma qabrat. qabartı. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. ötrəç. ötşürü. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti. ullatı. ullatıq. qozqırt. qozqatı. mindiri. mubaliğə. iğraq.
- şişilmiş** şişirdilmiş. toppuz. qoppuz. qompuz.
- şişimli** şişirimli. abartmal. qabarmalı. mubaliğəli.
- şişincəmsi** **şişinmişi.** qalandurca. qalandursı. göstərişi. özsevərcə. mütəkəbbircə.
- şişinçiliq** **şişinçilik.** qalandurluq. göstərişçilik. özsevərlik. mütəkəbbirlik.
- şişinərək** övünərək. böbürlənərək. gərinərək. gərinə gərinə.

şişinmək

1. avurt satmaq. ustanmaq. üzlənmək. kibirlənmək.
qalaylanmaq. taslamaq. yekəxanalanmaq. bulutlarda
gəzmək. həvalanmaq. - **igitlik taslıyan**. 1. qoqqalanmaq.
süzülmək. qasılmaq.

şişinmək

1. tozalamaq. tozmaq. pozalanmaq. duman attırmaq. 1.
coşanmaq. coşunmaq. qatalanmaq. qatalamaq.
qattanmaq. qattalanmaq. qatdalanmaq. qaslanmaq.
daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək.
qurralanmaq. kibirlənmək. övünmək. böyüklənmək.
yellənmək. boylanmaq. - **sinə gərib, şişinmək**. gərişmək.
gərnişmək. şişitmək. toğlatmaq. 1. daşaqlanmaq.
ərkəklənmək. 1. gərinmək. - **qaynayıb daşacaq kimi**
gərinmək, şişinmək. qabarmaq. gərginmək. (duyqu) gettikcə
güclənmək. 1. kavalanmaq. havalanmaq. qopalanmaq.
iltihablanmaq 1. qanat biçmək. göstəri, yaxa satmaq.
ifadələnmək. pozlanmaq. foslanmaq. 1. qərrahlanmaq.
qarrahlanmaq. övünmək. qaslanmaq. daşmırlanmaq.
daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq. qaşmırlanmaq.
nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək. gərinmək.

gərmək. qapalmaq. qapalanmaq. qaplanmaq.
 qopanmaq. qopalmaq. qopalanmaq. qopunmaq.
 qopparanmaq. qapsalanmaq. qopsalanmaq.
 qurralanmaq. qururlanmaq. öğünmək. övünmək.
 boysanmaq. xoruzlanmaq. **1. şişmək.** boysanmaq.
 söykənmək. dayanmaq. - **özünə, gücünə boysanıb tərs
 işləmək:** su' istifadə etmək.

şişinmişi **şişincəmsi.** qalandurca. qalandursı. göstərişi.
 özsevərcə. mütəkəbbircə.

şişiq **şişik.** **1.** donbalan. qabarıq. **1.** gombul. yuvarlaq. **1.** qop.
 qopa. **1.** pustan. > postan ^(fars). bastan. **1.** yoğur. gövdəli.
1. şişgən. dişgin. xudpəsənd. **1.** yoğur. qabarıq. **1.** şişgin.
 qabarıq. qabartılı. kombalı. kombaq. komba. bombalı.
 bombaq. bomba. **1. şişik baş:** qazan baş. **1.** sağlam.
 böyük. böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. qaba. qalaba. qalba.
 qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. yoğun. yoğan.
 enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. dolu. doluq.
 dolqun. çaplı. çapıl. iri.
 - **qaqma, çarpma sonucu olan şişik:** qarıq. qarıq. **qaqır.**
 qapuq. qopuq. şiş. bez.

- **bürkük, şişik**: pustan. postan ^(fars). bastan. boqstan. yelin. əmcək.
- **nərsədə şişik yer**: tumba.
- **dışarı doğru çıxıq, şişik**: göpük. mühəddəb.
- **su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa**: kaval qartal.
- **başı yekə, şişik nərsə**: qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş.
- **hər nəyin şişik yeri**: küp.
- **nərsənin içi boş, şişik bölümü**: qarın.
- **dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri**: qarın.
- **şişik qalmıqlı** kişi: göz qapağı şişik olan.

şişiq

şişik. 1. çevrəli. tumbək. tumbaq. qarınli. girdə. şişman. küpsər. tursuq. torsuq. tulum. tuluq. dolum. dolu. **1.** gəbə. qaba. gobut. qop. qalın. yoğan. yoğun. qalay. kova. qaval. yalançı, üzdek (səthi) süs, bəzək. qompuz. kompuz. quruq. kökük. tavıq. tovuq. götüş. qılış. səltənət. əzəmət. təkəbbür. turuq. duruq. dik. təpə. qalaq. **1.** qapır. qabır. qurs. gürs. maya. **1.** opuz. obuz. çətin. qaba. qatı. qurs. gürs. qabır. maya. hündür. dik. qom. kom. gürs.

qurs. qabır. maya. çöküş. köpüş. daşırqan. komba.
 kumbarı. **1. seşik. saçıq.**köpik. köbək. tompay. isüv. isik.
 öpək. qaparçık. işşik. toluq. karınsav. kampa. kök. dalı.
 kürek. hoppa. səmiz. simiz. yoğun. poki. şışko. şışman.
 çışmə.

- **bildiyyin** bu qədər, qalayın nərədən. - **atalıq qalayı kişiye**

yaramaz: atasının ad sanına güvənmək (sevinən) kişiye
 yaraşmaz.

- hər nəyin **şışən** yeri: boğdaq: tomurcuq. budaq. buqdaq. dal.
 hər nəyin şışən yeri. düğün. uğdə.

şışiqinli **şışiginli. şışikli.** qaruqlu. qarıqlı. qaqırlı. qopuqlu. bezikli.

şışiqinliq **şışiginlik. şışiklik.** qarıqlıq. qaruqluq. qaqırlıq. qopuqluq.
 beziklik.

şışiqli **şışikli. şışiginli.** qaruqlu. qarıqlı. qaqırlı. qopuqlu. bezikli.

şışiqliq **şışiklik. şışiginlik.** qarıqlıq. qaruqluq. qaqırlıq. qopuqluq.
 beziklik.

şışirən **1. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. foslu. tovlı. qurumlu. qurra.**
 qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. kibirli.
 böyüklənən. ifadəli. qiyafəli. çışrən. yellənən. köpbərən.
 qonbadaq. mütəkəbbir. **1. qabaqçı. abartan. abaran.**

abarçı. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı.
qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi.
düzənçi. **1. şişgin. çişrən.** çağaçı. yaxaçı. çalımçı.
geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. qurqın. qurra.
qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli.
böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş.
köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ.
qabaq. kopaş. qapaz. apaz. qonbadaq. gombul. qabarıq.
ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin.
köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur.
mütəkəbbir.

şişirən

1. qabartan. obartan. **1.** təprəçi. üsdən satan. qabağa
verən. bülənd pərvazlıq edən. **1.** qöbüvçü. köpüvçü.
şişmə.

şişirilmiş

- **şişirilmiş, uydurulmuş sav,** xəbər: dolma.

şişirtmək

şişirmək. şişirtmək. aşavlatmaq aşavlamaq. daşırtmaq.
daşartmaq. abartmaq. qabartmaq. qabarıtmaq.
yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək. yoğunlatmaq.
qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək. qoyulmaq.

şişirmə

1. səmirtiv. mübaliğə. **1.** üfləmə. püləmə. püfləmə.

- şişirmə** daşıрма. mubaliğə.
- **basıb qabartma, şişirmə**: çaxma.
- şişirmək** 1. **şişirtmək. şişirtmək.** aşavlatmaq aşavlamaq. daşırtmaq. daşartmaq. abartmaq. qabartmaq. qabarıtmaq. yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək. yoğunlatmaq. qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək. qoyulmaq. 1. qabaq doğramaq. abartmaq. yalan satmaq.
- **qafa şişirmək: qafa ütüləmək: qafa qazmaq, qazımaq:** gəvəzələyib baş aparmaq. çox danışib usandırmaq, sarsıtmaq, bıqdırmaq.
- şişirmək** **çişirmək. ulatmək. köpürmək. artmək. apartmək.** dəm vermək. dinləndirmək. iyicə pişirmək. aşirmək. 1. köpütmək. qumturmaq. qatırmaq. dondurmaq. gurramaq. gəritmək. qarılmaq. boş boş danışmaq. qatıtmaq. qurutmaq. qatılmaq. tupramaq. topramaq. böyütmək. - uşaq nəyi **toprama.** 1. qəbdürmək. 1. boylamaq. xudpəsdlik etmək. köprüləmək. təblələmək. qoltuqlamaq. qoltuğuna girmək. mədh etmək. tə'rifləmək. 1. çağlamaq (ğ < > r) carlamaq. özünə

artığına güvənmək. taslamaq. osdutməq. uzanmaq.
artıqlamaq.

- təbrizlilər çox **boylallar**.

- **burun şişirmək**: qurulmaq. qurralanmaq. qurlanmaq.
mütəkəbbir olmaq. buğ (bıyıq) burmaq.

şişirməz sanıqsız. kibirsiz. tovsuz. fossuz. çağasız. yaxasız.
çalımsız. qurumsuz. qurrasız. ifadəsiz. yelsiz. göyülsüz.
könülsüz. alçaq könül.

şişirsəmək artığına qabartmaq. böyüksəmək. mubaliğə edmək.
mühümsəmək.

şişirtçilik aşırıçılıq. ötəçilik. ötsürçülük. abraççılıq. apraççılıq.
abartıçılıq. artırıçılıq. atlatıçılıq. attırıçılıq. yüklətiçilik.
gəbərtçilik. qabartıçılıq. qatmaçılıq. əkməçilik. ullaqçılıq.
ullatçılıq. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq.
qozqalatçılıq. mindiriçilik. mubaliğəçilik. iğraççılıq.

şişirtən **şişirdən**. yıldır. yıldırən. yaldırən. yəldirən. yeldirən.
yıldırən. göstərişli. ürkütücü. heybətli. qorxulu. şiddətli.
gözüqara. qorxusuz.

şişirti **şişirtmə**. **şişərti**. abraç. apraç. abartı. abartma. qabartma
qabrat. qabartı. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. ötrəç.

- ötşürü. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti.
ullatı. ullatıq. qozqırt. qozqatı. mindiri. mubaliğə. iğraq.
- şişirtili** şişirtmə. qabartı. abartı. böyütmə. böyüklü. mubaliğə.
- şişirilmək** qabartılmaq. abartılmaq. böyütülmək. mubaliğə edilmək.
- şişirilmiş** **şişirdilmiş**. şişilmiş. toppuz. qoppuz. qompuz.
- şişirtli** qabartılı. abartılı. yekəntili. mubaliğəli.
- şişirtmə** 1. qabartma. abartma. böyütmə. mubaliğə etmə. 1.
şişirtili. qabartı. abartı. böyütmə. böyüklü. mubaliğə. 1.
şişirti. şişerti. abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma
qabrat. qabartı. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı. ötrəç.
ötşürü. gəbrəti. qatma. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti.
ullatı. ullatıq. qozqırt. qozqatı. mindiri. mubaliğə. iğraq.
- arxasından vuraraq şişirtmə yoluyla oluşan süs: qaqlama.
(qaxma. qalxma). - **qaqlamalı** ləğən. - **qaqlama** tabaq.
- şişirtmə** atış. qozğalaq. gop. mubaliğə. - doğru sözə **atış** yaramaz.
- şişirtmək** böyütmək. yekətmək. mubaliğə etmək. - işi **böyütdülər**.
- şişirtmək** **şişiritmək. şişirmək.** aşavlatmaq aşavlamaq. daşırtmaq.
daşartmaq. abartmaq. qabartmaq. qabarıtmaq.
yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək. yoğunlatmaq.
qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək. qoyulmaq.

- **bir duyğunu, sinsini, hissi saxlayıb şişirtmək**: tutmaq.
bağlamaq. bəsləmək. güdmək. - **öc bağlamaq**. - bir quram
tutmaq: bir düşüncə **güdmək**.
- şişitmək** gərişmək. gərnişmək. sinə gərib, şişinmək. toğlatmaq.
- şişkəbab** suqli. suqli.
- şişkəbabı** soqli. şişlik. qızartma.
- şişliq** - **dildə çıxan çiban kimi kiçik şişlik**: qaraqabarcıq.
- **qıçlarda tapılan yellik, rumatizm, şişlik kəsəli**: qaraquş.
- şişliq** **şişlik**. 1. göbgən. şiş. ur. qöböv. köpöv. 1. soqli.
şişkəbabı. qızartma. 1. şiş. şiş kababı. 1. toqura. doqura.
şiş kabab.
- şişman** 1. fıçı < biçi. biçgə 1. > boşqa. 1. domuz kimi. göbəkli. 1.
şişigin. köpəc. göbəkli. göbəç. girdənə > gedənə. fıçı.
boşqa. hoşur < qoşur <> qocur. dolqun. 1. ətli. kök.
qabalaq. tonam. tombul. qataq. qadaq. qota. qalın.
yoğun.
- **çox qısa, şişman, güdə bodur, ya da incə uzun olan, uşaq**: biçimsiz uşaq. qısqamıt. qasqamıt.
- **aşırı iri, şişman qadın**: dev anası.
- **qısa şişman olan nərsə**: gəbəş. küpəş. qabaş. potur.

kündə. boşqa.

- **çox şişman olmayıb, dolqun**: balıq ətində.

- **çox şişman, şişmiş**: təbil kimi.

- **çox şişman**: tumac. dubac. tubac.

- **çox tombul, şişman**: hoşur < qoşur <> qocur. dolqun. banqıl
banqıl. bınqıl bınqıl.

- **şişgin, yağ bağlamış, şişman qarın**: köpük. köpək.
köpmüş. göbək.

şişman

avurtlu. qurran. təkəbbürlü. bəsili. səmirgin. səmiz.

səmin. yağlı. ətli. şişqo. bodur. qanbut. qarunğ. yekman.

tombalaq. dombalaq. tombul. yuvarlaq. - **tombalaq** cocuq.

- **şişman, biçimsiz, qıssa olan**: tumbadız. - **tumbadız**. 1.

balaban. iri. böyük. gürbüz. 1. boqaqlı. tombul. səmiz.

çiybıdır. çiqbıdır. şişqo. qotman. qapdal. ağır. ağır.

qottur. kotur. ağır. obur. beqəcən. çox yiyən. timbil.

dımbıl. yuvarlaq. tombul. tımmız. dımmız. dımmıy.

göbəkli. bidav. tombul. yağlı. qaban. səmiz. yağqarın.

yavqonqa. yağqonqa. şişqo. çiybıdır. çiqbıdır. (< **çiq** +

bıqdır). toburaçan. doburaçan. tombul. toxsu. iri yapılı.

yavbıdır. yavbıdır. göbəkli. yavçılıq. yağçılıq. bəsili.

yavyürek. yağürək. - qısa, **şişman** qadın: **dorduq. 1. çağ.**

1. qalın. səmiz. qıştı. tuluğ. qoppan. şişqo. tıq. bodur. -

şişman yanaqlı: qıştı uvurt. - **şişman yüzlü:** qıştı bet. **1.**

şişik. küpsər. səmiz. səmin. samın. tolqun. dolqun.

səğum. bardağı. yağlı.

şişmanca

1. balıq ətli. dolqun. dolu. doluq. 1. dombul. tombul.

dombalaq. tombalaq. **1. olduqca şişman, dolqun.**

dolqunca. **1. dolqun. ətli. ətli budlu. əti budu yerində.**

ətinə dolqun. tıqnaz.

şişmanlamaq

1. ət almaq. 1. səmirmək. yağlanmaq. verimli duruma gəlmək.

şişmanlamaq

1. göbək bağlamaq. 1. göbək bağlamaq. qarın

bağlamaq. 1. yaşarmaq. yenilənmək. 1. ətdənmək.

ətlənmək. sululanmaq. 1. gövdələnmək. iriləşmək.

balabanlaşmaq. 1. şişmək. səmirmək. olqunlaşmaq. 1. ət

tutmaq, bağlamaq.

şişmanlatmaq

səmirtmək. yağlandırmaq.

şişmanlıq

1. potavlıq. səmizlik. yağlılıq. 1. səmizlik. dolğunluq.

yağlılıq. köklük.

- şişmanlıq** kombalıq. qantallıq. hantallıq. köklük. küpəlik.
qabarıqlıq. dolqunluq. doluluq.
- şişmə** 1. bulaq. gözəv. göz. gözbaş. gözləv. çişmə. qaynar. 1.
qöbüvçü. köpüvçü. şişirilən.
- şişmə** genişləmə.
- **yanarın sudur edib şişməsi**: qonqırmaq. qonqırmaq.
qonqıraya çevirmək. qonqıranlaşmaq.
- **qoyunların məmələrini üstünün şişməsiylə bəli rən kəsəl**:
qarayelin.
- **üz, burun, dodaqların şişməsiylə bəli rən kəsəl**: qaradalaq.
- şişmək** 1. **aşlanmaq**. batırılmaq. boysanmaq. yürəklənmək.
bənçilənmək. maxtanmaq. maxtanırqa. maxtanırçaq.
özsevərlik. köpərmək. köpəlmək. qurulmaq. qurulanmaq.
gopçümək. köpçümək. qabarmaq. söqmanlanmaq.
batırılmaq. meydan oxumaq. bornamaq. barnamaq.
varnamaq. bara oturmaq. zənginləşmək. 1. əsiriklənmək.
qururlanmaq. köbçümək. qabarmaq. sarqmaq. 1.
gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. təxmir
olmaq. mayalanmaq. qanlanmaq. ətlənmək. qabarmaq.
üzlənmək. 1. köpürmək. qudurmaq. üfurlənmək.

qaparlanmaq. qabarlanmaq. 1. urlanmaq. qabarmaq.
 üfürülmək. dolunmaq. ətlənmək. köpürmək.
 qosquslanmaq. qabarılmaq. qabarmaq. fəxr etmək.
 qanlanmaq. gursmaq. gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq.

- **ayranı şişmək**: ayranı köpürmək. kibirlənmək. (ələ salmaq üçün deyilər). 1. küşümə. tolmaq. dolmaq. qabarmaq. - qarım **doldu**.

- **tulum kimi şişmək**: çox şişmək. tuluxlanmaq. su, hava ilə dolmaq.

- **dalaqı şişmək**.

- **dalaqı şişmək**: 1. soluq darlaşıb qaçamamaq. 1.

qızıqlaşmaq.

şişmək

şişinmək. 1. böyümək. böyülmək. 1. genişləmək. 1.

şişmanlamaq. səmirmək. olqunlaşmaq. 1. qabarmaq.

qalxmaq. köbmək. - yağış yağıb, çayalar **qabarıb**.

qaynayıb: - **qaynayıb daşacaq kimi gərinmək, şişinmək**.

qabarmaq. gərginmək. (duyqu) gettikcə güclənmək. 1.

boysanmaq. söykənmək. dayanmaq. - **özünə, gücünə**

boysanıb tərs işləmək: su' istifadə etmək. 1. qapalmaq.

qapalanmaq. qaplanmaq. qopanmaq. qopalmaq.

qopalanmaq. qopunmaq. qopparanmaq. qapsalanmaq.
 qopsalanmaq. qurralanmaq. qururlanmaq. öğünmək.
 övünmək.

- bu **qatı** (qədər) şişmək olmaz ki.

- **qafası şişmək**: başı gedmək, yorulmaq.

şişmiş

- **çox şişman, şişmiş**: təbil kimi.

şişmiş

1. qaynaq. 1. şişgin. qabarmış. toquz. toğuz.

şişqin

- **nərsənin şişgin, düğmə bölümü**: topac.topaq. qatıp. qotıq.

şişqin

şişgin. 1. gombul. yapalaq. apalaq. 1. göbəç. göbəkli.
 qabaq. 1. göbəç. göbəş. kopaş. göbəkli. 1. qapaz. apaz.
 1. şişik. qabarıq. qabartılı. kombalı. kombaq. komba.
 bombalı. bombaq. bomba. 1. yelli. ormun. orman.
 hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. qurra. qaqanuz.
 qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpbərən. quruqan.
 qanquru. məğrur. xopəsənd. 1. (qarpız, qoğun kimi) qıra.
 qıraca. obur. 1. havalı. dartqın. 1. **şişgən**. şişik. dişgin.
 xudpəsənd. 1. bombalıq. qabarıqlıq. 1. köpmüş. göbək. 1.
 komba. çambaq. çapbıq. qambaq. - aclıq arıqlıq, toxluq
kombalıq. 1. köpük. köpbüş. qabarıq. kök. çağ. çağçığıl.
 dolqun. dolu. doluq.

- **qıçın dizdən ayağa dək olan bölümün yumşaq, şişgin arxa əti:** baldır.

- **yağ bağlamış, şişgin, şişman qarın:** köpük. köpək.

şişgin şişgin. qabartılı. bombalı.

şişgin şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. keçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz. qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir.

şişgin şişgin. 1. baldır. sap. gödə. qabarma. çıxıntı. 1. çapçaq. şiş. dolqun. 1. yoğun. qalın.

şişgin şişgin. 1. qopaq. topac. qabarıq. urlaq. 1. şişmiş. qabarmış.

şişginlik şişginlik. qabartı. - **çubuq kimi nəsələrdə görülən**

şişginlik: boğum.

- **atın ön ayaqlarındakı şişginlik:** qabara.

- şişqinmək** **şişginmək.** qabarışmaq. qaslanmaq. daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq. qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. böbürlənmək. öğüngəşmək. öğünüşmək. boyquşmaq. böyüklənmək.
- şişqo** qoppa. şişman. çiybıdır. çiqbıdır. şişman. şişman. çiybıdır. çiqbıdır. (**< çiq + bıqdır**).
- şişqo** şişman.
- şişrən** qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur. tüməkir. özün tutan. özseçir. özseçir. özuzar. qurra. gurra. quraq. guraq. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
- şişrimli** şişimli. abartmal. qabarmalı. mubaliğəli.
- şitab** metatez **< daşab.** daşiq. hərəkətdə itilik.
- şitab** sürək. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. ahəng < axınğ.
- şitil** **çitil. fitil** (**< çıtmaq**). başqa yerə tikilmək üzrə, tuxumdan yetişdirilən beçə göyük, bitgi.
- şitillik** kökün.
- şitlənmək** duzlanmaq. ballanmaq.

şitlətmək	duzlatmaq. ballandırmaq. şımartmaq.
şittət	şiddət. < sıxdət. azış. yeyinlik. (azışmaq: hizlənmək). gur. gür. qor. qızqınlıq. öfkə.
şittətli	şiddətli. qıyın.yıldır. yıldırın. yaldırın. yəldirən. yeldirən. yıldırın. şışirdən. göstərişli. ürkütücü. heybətli. qorxulu. gözüqara. qorxusuz. kəsgin. qaraca.
şivən	metatez < çığvın. şıvqın. cıvqın.
şo	1. lütfən. 1. keşgə. - şo bir yox qapdırıqız. barca acdan öləmə: lütfən bir nərsə yedin, aclıqdan ölürəm. - şo bir tüşgəydi məni qoluma: keşgə əlimə bir keçseydi.
şobura	buynuz.
şoferşayd	şofer şayd. deǵnəkçi. dayaqçı. otubus, taksi kimi gənəl daşıt araclarında, qapını açıb bağlama, enmə minməni düzənləyən görəvli.
şoq	sevək. eşq. cazibə. məhəbbət.
şoq	şok. tok. tox. toxu. zərbə. darba.
şoqərib	çoqarab.
şoqum	şoxum. < soxum. soxuc. soxac (< soxmaq. sabamaq).

- şol** 1. nə ora, na bura, orta. - **şol bada**: ilk bada. bir dəfə. 1. ismaz. 1. **o şol**: oşal. ol. aniğ olmayana (qayıb olana) deyərlər. 1. suviş. sulu. boş.
- şol** şol. bu biri.
- şolaqay** **şulaqay**. ağızdan axan su.
- şolatdanmaq** cızıqdırılmaq çiziqtilirmək.
- şolatlamaq** < salaqlamaq. hər gələ davranmaq.
- şolatlamaq** **sovatlamaq**. **savatlamaq**. qırıtlamaq. cızma qaralamaq. çalpiştirməq. çirpiştirməq. çilpiştirməq. iticə yazmaq.
- şolatlamaq** **şolatdamaq**. çiziqtilirmək. cızıqdırmaq.
- şolattamaq** **şolatdamaq**. **şolatdamaq**. çiziqtilirmək. cızıqdırmaq.
- şolqədər** oşanca. olqədər.
- şollanmaq** sünmək. sustalmaq. uzanmaq.
- şollaşmaq** kavşamaq. gəvşəmək. laxlamaq.
- şollaşmaq** suvişmaq. suyuqlaşmaq. boşalmaq. rəqiqləşmək.
- şollatmaq** saçmaq. çişmək. çışmaq. şışmaq. açmaq. genişlətmək.
- şollatmaq** sündürmək. sustatmaq. uzatmaq. süzdümək.
- şollattamaq** < solvatlamaq. solvatamaq. savlatlamaq. çalbaslamaq. çalsavlamaq. başdan savma iş yapmaq. kəlləfləmək. kəlləfləmək.

- şolluq** sündürü. sündürmə. (sünger kimi sürünən) susluq. uzatı.
uzatma. süzəgən.
- şonquldamaq** şırıldamaq.
- şonquldatmaq** şırıldatmaq.
- şonquldav** şırıltı.
- şonquldavuş** dəvamlı şırıldayan.
- şontaq burun** qısa, qalxıq burunlu.
- şontuq** çontuq. qısa. küt.
- şor** 1. incə axan suyun səsi. (# **şar**: car. bol, səslə axma səsi).
1. qıya. qıyan. acı.
- şor** çoraq. acı. - **quru, susuz, verimsiz, şor, çor yer**: çoraq.
şoraq.
- şora** tapusun. tabusun. dabusun. duz.
- şoraq** < > **çoraq**. qıraç.
- **şoraq yer: çoraq yer**: buraq. boraq. bor yer. bur yer: bar.
bur. bor. bora. düz, təkiz olmayan.
- şoraq** **çoraq**. 1. verimsiz. verimsiz topraq. 1. sərt, qoyu, tünd
boyalı, saxsısım türlü, su keçiz topraq. topraq damların
üzünə yayılır. 1. acı su. 1. topraq üzərində birikən
potasyomlu toz. barıt törətimində işlənir. 1. quru, susuz,

verimsiz yer. **1.** koraq. kor. tutuq. **1.** aşıqsız. başaqsız.
qamqalat. qapqalat. qayta. səmərəsiz. səmərsiz.
verimsiz. sonucsuz. ürünsüz. hasılsız. quru.

şoraqlaşmaq **çoraqlaşmaq.** korlaşmaq. quraqlaşmaq. susuzlaşmaq.
susaqlaşmaq. verimsizləşmək.

şoraqlıq **çoraqlıq.** **1.** verimsizlik. **1.** acılıq. **1.** koraqlıq. korluq.
tutuqluq.

şoramun (çoramun. çuramun) kötü ruhları qovan.

şorav şərab. acac. acı, duzlu su.

şorba (< sormaq). **1.** sorularaq içilən suyuq. bün. **1.** bulamuq.
- **şorba** pişirmək: söklmək.

şorba **çorba.** tiltə. qarman çorman, qarış quruş. nərsə. sup.
ətsuyu.

- **şorbada duzu olmaq:** bir işdə azda olsa, qatqısı olmaq.

- **şorbaya dönmək, çönmək:** qarışmaq. qatışmaq.
qarmaqarışmaq.

- **qaraçı şorbası:** bir çoxunu burun soxduğu soru.

- **şələm şorba:** qarşo. qartmac. qarmaqarışıq yemək.

- **şorbaya çevirmək:** iyicə qarışdırmaq.

- **şələm şorba, üzdən yapılan iş:** qabadüzən.
- ucuzlu ət **şorbasıda** pis olmaz, aşçı yaxşı olursa.
- şorbaçı** tiltəçi. ara pozan, pozucu, qaran, qatan.
- **şələm şorbaçı:** yoğurçu. hər nəyi qarıb qarışdırın.
- şorbalamaq** şorba (çorba) içmək. münlənək.
- şorqalamaq** fısqırmaq.
- şorqöz** **şorgöz.** < **çorgöz.** **korgöz.** qısqanc. cicikli. utanmaz.
kaşar. çaşar.
- şorlamaq** şırlamaq. şarıl şarıl axmaq.
- şovq** şavqa. silvət: şəbəh.
- şoylə** şolay.
- şöqlə** **şöglə.** yalğım. yalpıldı.
- şölən** - **toy, tören, şölən, qonaqlıqların aparıcısı:** odabaşı. toybaş.
törbaş. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba.
çalba. qalğay. xalfa.
- şölən** 1. dabara. şənlik. saltanat. toy. 1. gürgülüş. əğləncə.
- şömələ** kömələ. bəstə.
- şömüş** çömüş. malağa.
- şöpik** çöpük. çör çöp.
- şövq** < **sövq.** sevg.

- şövlə** < savla.
- şöylə** ortalığı götürən söz. "**şöylə**" orta ortağı göstərir. {"**öylə**" uzaq ortağı göstərir."**böylə**" yaxın ortağı göstərir}.
- **şöylə böylə**: 1. ikisi ortası. olduqca. 1. hənə cür, hənə tür olursa. - **şöylə dursu**: bir yana dursun: bundan sıvay. bundan sərfi nəzər.
- şu** 1. **şol**. "**şu**" ortalığı göstərir. "**o**" uzağı göstərir. "**bu**" yaxını göstərir. 1. **çu**. **çü**. **şü**. əmir nəhyidə sona gələrək bərkitmə bildirən "**çu**" yerinə kullanılan bir söz. -.
- şu** bu. mu.
- **bu, şu cür, tür, təhə, qıllı, yalı, kimi**: kəza.
- **şurası var ki**: bir də. həmdə. burası var ki.
- **şu çağda: bu çağda**: gəlincə. gəlmişkən. gəldikdə. şimdi. imdi. indi.
- şubat** - **şubatin onunda başlayan, yeddi gün sürən soğuc**: qarçıq.
- şuq** **şux**.alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. oynaq. oynaşiq. oynaşan. mıtçıl. yosma. dəğişgən. icəşgən. məzəli. məzahlı. ironik.

- **şux məmə**: nar məmə. tər sinə. - **çox istirəm tər sinə, işlər gedir tərsinə.**

şuq

şux. < metatez > **xoş.** 1. qəşəng. qaşanğ. gözəl. istəkli. xoşa gəlim. 1. oynavuuq. oynaq. qoqqa. oynaq. cilvəli. 1. ömür. şəh. marağlı. şatır. istəkli. qərib. - **çox ömür** birisidir. - **ömür** kişi.

şuqlu

tülkü üzümü.

şuqluq

şuxluq.

şuqluq

şuxluq. şavxunluq. qas. qasavat. alay. dolay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalığ. oynaş. oynaşma. şaka. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik. məzah. ironi. - **qara şuxluq: qara gülməcə: qara mizah:** güldürərək düşündürücü, ilişdirici, yergili (pisəti. tənqidi) gülməcə. - güveylə baldızın **şuxluğu olar**, ortasında savaşıla barışda olar.

- **birbiylə əl şuxluğu edib itələşmək:** əlləşmək.

- **qara şuxluq: qara gülməcə: qara mizah:** güldürərək düşündürücü, ilişdirici, yergili (pisəti. tənqidi) gülməcə.

şuqluq

şuxluq. < > xoşluq. oyun. 1. boşuq. boşluq. əkik. əğik. əğlənmə. 1. qovunqac. kovunqac. konqac. şaka. 1.

yalıtqa. alay. **1.** çam. şaka. gülünc. şaka. qılıp. qılıp. alay.

lətifə. - **şuxlux götürməz:** şaka qaldırmaz. qına. öfgəli.

hiddətli.

- **şuxluğ edmək:** əğlənmək. şakalanmaq. kəsinmək.

boşuqmaq. boşlanmaq. əğləşmək.

şuqluqluq **şuğluqluq. (ş < > ç)** çuğluqluq şuluq. çuluq. çuğluq.

çoğral. covlal. covlan.

şuquldayış **şuğuldayış.** məşğul.

şuqum **şuxum. < soxum.** soxmaq. sökmək.

şuqumlamaq **şuxumlamaq.** sapanlamaq: sabanlamaq.

şulaqay **şolaqay.** ağızdan axan su.

şulallamaq **şuvallamaq.** iri tikişlə tikmək. seyrək seyrək tikmək.

oyulamaq. oyulqamaq.

şulıq **çulıq.** corab.

şuluq **çuluq. 1.** çuğluq. çuğluqluq (ç < > ş) şuğluqluq. çoğral.

covlal. covlan. **1.** isiz. ısız. **1.** oynaq. qoduğ. **1.** qıbıl.

qıvrıq. cıvil. çevik. iti. - **çox şulux:** qıbıl qıbıl. qıpır qıpır.

şuluq **şulux. 1.** ivəcik. ivcik. şeytan. **1.** gırıpt. gırıpt. gırışik.

buruşuq. qarışıq. qatıq. çalalı. çallaq. **1.** həşəri. dizman.

yaramaz. şeytan uşaq. **1.** dar. sıx. qarmaş. tünük. tünlük.

tünğür < tüğnür (< **tün. tünğ. tüğn**). qırışmal. qırış verən.

- **cibıldız, yaramaz, şuluğ, sevimli qız uşağı**: çalıquşu.

- **qırışmal, şuluğ uşaq**: yavacan.

- **şuluğ, üsyan, təmərrüd, şuriş etmək**: şuluqlandırmaq.
qarşıtınmaq. qazan qaldırmaq. baş qaldırmaq.

şuluqlandırmaq şuluğ, üsyan, təmərrüd, şuriş etmək. qarşıtınmaq.
qazan qaldırmaq. baş qaldırmaq.

şuluqlaşmaq çoqraşmaq. covlaşmaq. covlanmaq. coşub. qalxıb
qaynamaq. dalqalanmaq.

şuluqlaşmaq qalaballaşmaq. tünləşmək. tünlük olmaq. ğovğalaşmaq.
mə'rəkə qurulmaq.

şuluqluq etmək 1. isizlənmək. isizlanmaq. səvimsizləşmək.
yaramazlaşmaq. duzsuzlanmaq. sırtılmaq. 1. qılınmaq.

şuluqluq **şuluğluq**. 1. tıqınış.qarabalıq. qalabalıq. soxuluş. çaş.
qələyan. coşuq. quruş. izdiham. 1. qalabalıq. sarmaşlıq.
tirqəş. tirkəş. 1. qonaqlıq.

şuluqluq **şuluğluq**. qarqaşa. qatqaşa. bulğay > bəlva. hərc mərc.
aşub. şuriş. tıxic. qapsıq. qalabalıq. qalaboluq.
qalabolluq. qıncaqınc. kipəkip. qalabalıq. qalaboluq.
qalabolluq. tünlük. çoxluq. büklük. alay.

- şum** 1. ayaqsız. uğursuz. qutsuz. nəş. nəhs. meymənətsiz.
bəd yümn. yümnsüz. 1. **cum. şumal. cumal.** quzey.
qazuy. qazuq. qazıq. kavıq. kavuq. kavlıq. qaluq. qalıq.
qalmuq. qalmıq. qalmış. uğursuz. uğrasız. qutsuz.
mutsuz. qutuz. quytuz. yümnsüz. mubarek olmayan.
- şumal** < **yuşan**. 1. şımar. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş. 1.
quzey. tönyək. tunduk. sol tüsdük. dəmir qazıq. 1.
suvlanğ. düz. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan
ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç.
- şumal** 1. quzey. qara. 1. parlaq. yıldıravıq. 1. **cumal. quzey.**
qazuy. qazuq. qazıq. kavıq. kavuq. kavlıq. qaluq. qalıq.
qalmuq. qalmıq. qalmış. 1. günəş görməyən, almayan
yer. 1. **şum. cum.** uğursuz. uğrasız. qutsuz. mutsuz.
qutuz. quytuz. yümnsüz. mubarek olmayan.
- şumarlamaq** **tumarlamaq.** görkləndirmək. bəzəmək. bəsləmək.
- şumlamaq** sunğumaq (sun: şum).
- şumluq** şımlıq. çımlıq. (< **çıq. çuq. tuq**). çitlik. düğün. çatılmaz
durum.
- şunbul** çük.
- şunqar** **şunğar.bax** > sunqur.

şunqmaq	çimmək. cummaq. nərsiyə girmək, dalmaq.
şunqur	şunqar. sunqar. çaqır. səncər. 1. doğan. ağ doğan. qızıl quş. al quş.doğan. köğön. şahin. 1. omuzları. busu şunquru andıran igid.
şunquşmaq	cumuşmaq. dalmaq. - suva cumuşdular.
şur	1. " şar, şır, şur " axar suyun doğal səsi. 1. qarqaşa. qarışqanlıq. - şur salmaq :. qarışdırmaq. bulandırmaq.
şurbəxt <small>(fars)</small>	< çorbaxıt .
şurçəşm <small>(fars)</small>	şorgöz < çorgöz. korgöz . qısqanc. cicikli.
şuriş	- şuluğ, üsyan, təmərrüd, şuriş etmək : şuluqlandırmaq. qarşıtınmaq. qazan qaldırmaq. baş qaldırmaq.
şuriş	< aşuriş. aşırış . altut. devrim. deviriş. inqilab. qarışıqlıq. bulğançuqluq. bulaşıqlıq. aladalıq > aludəlik. qarmaşlıq. qatmaşlıq. ixtilal. inqilab. qoğqa. qozqa. qozqalan. qozqalış. üslük. qalxış. təpriş. devriş. ixtilal.
şuşulqluğ	tarısqallıq. darısqallıq. sıxışıqlıq. tutsaqlıq.
şutı	qırxayaq. örümcək. çayan kimi bir böcək.
şuval	iri tikiş.

- şuvşamaq** 1. **sufsamaq. sufşamaq.** çivıldamaq. cıvıldamaq. pıçıldamaq. pıçıldeşmaq. fıvıldamaq. - onun qulağına bir söz **şuvşadım.** 1. **şuv şaşmaq.** gizli söz fıvıldeşmaq. sufsamaq. sufşamaq. şuvşatmaq.
- şuyeş** < **suyuş. yuyuş.**
- şü** şü. **çu. çü. şu.** əmir. nəhyidə sona gələrək bəkitmə bildirən "**çü**" yerinə kullanılan bir kəllmə.
- şüq !** şük !. sis!. hiss !. cük !. sus !. susturma. sikut ilgəci. - **şük** dur: **çük** dur.
- şüq** **sük. cük. sus. hiss. siss. susturma** ilgəci. - **şük dur: çük** dur. - **şüq durmaq:** süqut etmək.
- şükür** **şükür.** tapın. təmin. - **tanrım şükür:** tanrım tapın. - **şükür olsun:** təmin olsun.
- şülüq** **çülüq.** corab.
- şüm** **süm.** çin. düz. qatqısı, artlığı (artıqlığı) olmayan.
- şüməriş** sanayış. sanayın. sandayın.
- şümş** külçə. gülçə. - **gümüş** külçə: gümüş şümşi.
- şümş** som. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə. kiltə. çüləç. kündə. bölük. somun. əritilməmiş, ayrışmamış, işlənməmiş

(təfsiyə olunmamış) mə'dən parçası. - **som** gümüş. - **som** altun.

şünüq **şünük.** çünük. çinar ağacı. çarun.

şüş **şiş. şax. şəx.** şəşüv: buynuzu iti inək. şüş papaq: burma börk.

şüşə balat. büttri.

şüşə sürşək. şüyşə. sırça. sırıçqa. sürüşgə.

şüşə süyşə. şişə. < **suysı** (< >**suyçıl**: < **su** + **şı**, **çıl**: suyu andıran). qonay. qanay. cam.

- **lampa şüşəsi**: qana. çana.

- **böyük sırça, şüşə**: minlik.

- **rabitəli şüşələr**: laboratoruda işlənən ilişik lülələr. püsgürdəc. fişqırdaq.

- **ağzı gen qab, şüşə, botru**: kavanoz.

- **şüşə** sındıqca itiləşir, diş, pıçaq, işləndikcə kortlaşır.

şüşə şüyşə: çüyşə: sırça. sayşa: duru. saf.

şüşəki köşəki. köşək. gizlicə qulağa çatdırılan söz. pıçılı. şayie.

şüşətmək yapratmaq. dikmək. dikətmək. - at qulağın **şüşətdi**: yapratdı.

- şüşləmək** - **qulağ şüşləmək**, **tikmək**: **qulağ asmaq**: **qulağ olmaq**:
qulağ tutmaq: **qulağ kəsilmək**: böyük güdü ilə, özənle qulağ vermək. qulağ yatırmaq.
- şüt** atış. vuruş. vurut.
- şüt** **şüt** < metatez > **düş**. 1. düşmək, salınmaq. 1. soy. əsl.
- şütmək** < metatez > **tüşmək**. enmək.
- şütük** çütük. çotuq. qırıq. - şütük saqal: kosa saqal.
- şüv** 1. təkiz. düz. guni. **türkana**: sadə. sadaraq. 1. şevğa.
 şitil. taza dal. körpə. fidan.
- şüvlər** çırpı. qırıntı.
- şüy** çüy.
- şüyşə** sürşək. şüşə. sırça. sırıçqa. sürüşgə.
- şüyüt** < **çiqit**. - **şüyüt** kərdisi.
- şıqır** **şığır**. < **çık**. çaqmaq. şaqmaq.
- şıqırsık** **şığırsık**. baldaq. həlqə. döngələk. bucura. yığırık. qurşav.
 yarpaq. budaq. uşaq. sap.
- t** **t** <> **ç**. talamaq: çalmaq.
- ta** **da**. 1. da. də. daxi. belə. 1. yer əki. 1. **da de**. çoxaldıcı ək.
 onuda bunuda. 1. dəgin. ilə. - danertə **dəqin**. - ora **dəqin**.
 1. şimdi ki. indi ki. öyləysə. çox gözəl. - da, berməy esəqiz

mən **da** qetmə: çox gözəl, vermirsınız mən **də** gedirəm.

- qoylanın ullaşun **da** qıtcaşın **da** qəltirigiz: qoyunların böyüğüünü **də** kücüğüünü **də** gətirin. **1.** tikin. təkin. dəğin.

təkrü. dəğrü. kip. ğayət. - **ta ki**: daxi. kəza.

- qoçəli söləşgən uqay, əsəğ **da** bermədi: qoçəli qonuşmaq söylə dursun, səlam **daha** vermədi.

- yada: yatuq > yaxud. {quşqunu, şəggi çatdıran imgəli söz}. olsun ki. ya bu ki.- sən **yatuq** mən. - bu gün **yakut** o.

ta **da**. **1.** hətta. üstəlik. ayrıca. bilə. daha. dahı. dəğil. dəyil. deyir. (yalnız. sadə. bənzəri). - **dəğil** bunu, onu da öğrəndi. - yedi yedi, **dəğil** doymadı, ac belə yatdı. **1.** dək. cağ. (uzaqlığı göstərən sözcüqlər).

taaş **daaş** < **dadaş**.

tab _(fars) **1.** < **tov**. qıvrım. büküm. **1.** güc. qaldırı. dözüm. tablaş.

- **tabidən**: parlamaq.

tab tab **təb təb**. itləri quşqutmaq üçün deyilən sözcük.

tab **1.** iz. üz. bəlirti. nişan. im. sim. bəlgi. ləkə. dat. tap. töbəl. təğmil. timğil. ənəkə. bənək. xə. **1.** qorul. arxa. göt. dağ. taq. sırt. zırt. kültür. **1.** tıp. an. fursət. imkan. yerli. uyğunluq. müsaid. - **tab tapmaq**: fursət aramaq. - **tabına**

düşdü: qabına düşdü.- **tablı:** uyğun. cür. imkanlı. **tabın**

saxlamaq: yerin gözləmək. **tab gözdə:** uyğun əlverişli çağda.

tab görmək: tablamaq. yaxşı uyğun tapmaq. **1. "lap". "tax".**

"tıb". 'top'. - **tap özüdü:** lap özüdü. - **tab yerində dedi:** tıb

yerində dedi. - **tab kimi:** top kimi. **1. üsdəlik.** heç həтта. ona ki

vermədi. - **tab mənədə vermədi.** **1. yön.** yan. gulluq. xitmət.

1. yönə. kərə. dəfə (< **dəpə.** **dəpmək:** **vurmaq:** > **vurqu).** **1.**

tanrı. qut. mut (< > **mif).** - **tapacaq:** tapıncaq yeri. **1. güc.**

zor. quvvət. **1. xal.** nümrə. **1. tablı.** tabqac. tavqac. təpən.

çabıq. iti. hızlı. hisli davranan.

- **qıl tabında:** lap çağında. lap olqunlaşmışında.

tab

tap. **1.** tapnıq. ziyarət. **1. bol.** **1. tək.** tək. yetər. bəs. yaxşı.

lap yaxşı. uyğun. kafi. - mənə **tabdır** belə. - bir kasa mənə

tadfir. - **tab** deyib, **tab** eşiddik. - **tab** yatıb durdum. - **tab** yeyin

tab için, artuğun burxun. - **tap** datlı: bərk datlı nəsnə:

sümsüçiq. - **tab** oldu: əcəb oldu.

- **tab tab:** **tək tək.** itləri quşqutmaq üçün deyilən sözcük.

tab

tav. **1.** fürsət. imkan. **1. atlaq.** hərəkət. qımıl. **1. kəsgin.** -

tab maravçu: kəsgin ovçu. nişançı. - **tab maravçu:** kəsgin

nişançı. **1. iyi.** yaxşı. uyğun. əlverişli. müsait. **1. iz.** yara

izi. bərə. ləkə. zədə. - onun yayağında **tabı** bardı: onun yanağında yara izi var. - **tablı** yemiş: bəri yemiş. zədəli. **1.** həтта. **1.** qat. taq. güc. tuq. taqət. ixtiyar. iqtidar. - mənim **tuqumdan** dışarı. - **tuqu** çatsa edər. **1.** kəsgin. - **tab maravçu**: kəsgin ovçu, nişançı.

- **tabın maramaq**: qollamaq. uyqun anı bəkləmək.

- **tabın sağlamaq**: uyqun anı qollamaq, gözləmək.

- **tabına görə**: imkanına görə. oluruna görə.

- **tabına düşmək**: uyqun fürsət yaxalamaq.

- gümüş belibavun, **tab** börkün də urlaqandılar: gümüş kəməri, **hatta** qalpağın da çalmışlar.

- **tab görmək**: uyqun görmək. əlverişli görmək.

- **tab gözüv**: uyqun zaman. əlverişli an.

- yaşnı bizni üygə eltsəng, **tab** bolur: uşağı bizim evə götürsən iyi olur.

tab **tov 1.** (< **tovlanmaq**: fırlanmaq. buruşmaq). buruş. pırtlaşq.

- **tovlu saç 1.** qızqınlıq. qızaqlıq. **1.** (< **tovlanmaq**). **1.** islim.

istim. issim. issiq. ıssiq. ıslım. ıstım. ıssım. ıssiq. ıssilik.

ıssılıq. güc. qaldırı. quvvət. quvvə. **1.** qatlam. ovsar.

avsar. cilov. güc. dözüm. iradə. ixtiyar. **1.** dirənc. dözüm

muqavimət. **1.** dözüm. cıdam. - dan söküncə, **tabım**
söküldü.

- **toflu dəmir.**

- **piç o tab:** sıxıntı. qaxınc.

taba gətirmək tovlamaq. tavlamaq.

taba **1.** ən sevimli olan nərsə. tabu. büt. sevincək. istəkli. - düşman

tabası. sevincəsi. - düşman **tabası**, doslar gülüncü: dönük.

xayın. **1.** nərsənin vurqunu, dəlisi. pan. falanj. - **qan tabası:**

qan dəlisi. **1.** əsir. tutsaq. qul. kölə. - yoxsul varlının **tabasıdı**,

varlıda varın **tabası. 1.** tapa. təpər. tərəf. yan. doğru. - bu

taba gedsən taparsan. - tapadan: yandan. **tabaqa:** yana.

tərəfə. **1. təpə.** doğru. yana. tava. **1.** tüt rəng. qarışını

(qəhveyi) tütün rəngi. **1.** uşağı olmayan qadın. **1.** yan.

qayaq. tərəf. cihət. doğru. yana. - mənə **taba:** mənə tərəf.

1. tərs. əleyh. zidd. rəğmən. qarşı. - devlət **taba:** devlətə

qarşı. - ər arvad **taba.** - sənin **taba** qılacam. - mən **taba** işlər

görülmüş. - **yağın taba:** yağıya doğru. - **çərik** taba yağışdı:

qoşuna sarı yügürdü, cumdu.

- o elqə **taba** atlanqandı: o köyə doğru yola çıxdı.

- **taba qırçını:** tava əkməği.

- **taba qıçın:** tavada yapılan bir tür börek.
- **taba tutquc:** tava tutacağı.
- tabaçı** azarkeş. yançı. tərədar.
- tabahlanmaq** viran olmaq. xərablanmaq. par parça, param parça olmaq. pozulmaq. yıxılmaq. dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. tikələnmək.
- tabax** bax > **tabaq.**
- tabaq** **tabağ.** < **qabaq** (< **qab** <> **bağ**). 1. nəlbəki. 1. **tabaq** (fars)< **təpək** (**təpmək:** dögmək.). 1. çomaq. dəğənək. 1. kəffə. 1. təbşi. 1. təpük.
- **cılız, taxda tabağ, ətsiz, arıq olan:** qaqnıl. qanğıl. qanğıldaq. qanğıldayıq.
- **gənəlliklə çapevlərində biçiləri (hərfləri) kiçik kiçik gözlərdən oluşan tabaq:** kasa. qapsa. qalıq.
- tabaq** **tabağ.** 1. (< **təp**) (# **qabaq. qapaq:** tutuq). yatıq, yassı, dayaz qab. çanaq. - **tabax kimi:** dümdüz, açıq, bəsbəlli olan.
- **tabaqdaş:** bir qabda yoldaş olan. **ağac tabaq:** taxda çanaq.
- **basman tabaq:** tərəzi. - **yara tabaq:** böyük qab. - 1. **tapaq.**

inanc. inanılan nərsə. mə'bud. **1.** xonça. qız evinin oğlan evinə göndərdiyi ərməğan. **1.** qıramafon səfəsi. disq. **1.** (: **qabaq. qapaq:** tutuq). doğumdan sonra sütün olmayan dişi. **1.** yapraq. vərəq. **1.** təpsi. təpiş. **1.** savut. **1.** təpilmiş, yassılmış, az dərin, yayvan qab. məcmeyi. - gümüş **tabaq.** qızıl, mis **tabaq.** **1.** boşqab. - bir **tabaq** çiçək. - bir **tabaq** yemək. - yemək **tabağı.** - bu yeməxanada bir tabaq yemək kaçıdır. **1.** qat. qət. yapraq. - iki **tabaq** kağız. **1.** nəlbəki. - ayağ tabaq: fincan nəlbəki. **1.** körkə. ağacdən **kövülmüş,** oyulmuş, dayaz, çuxurluğuaz, enli qab. **1.** batğa. tabğa. düz, saf taxda. **1.** yalpi. **1.** tapaq. qab. savut. saxut. qarqacaq. çanaq. - geniş böyük. tabaq: **çara.**

- **ağaç tabaq:** taxda çanaq.
- **bazman tabaq:** tərəzi.
- **yara tabaq:** böyük taxda kasa.
- **miyala tabaq:** çini kasa.
- **saqan tabaq:** təpsi.

tabaqa yönə. tərəfə. - bu **tabaqa** gəl.

tabaqan hazır. tədarükli olan kimsə. çaraçı. iş bilən.

tabaqbazarı çarşəmbə günü.

tabaqçı	1. dalqavıq. yaltaq. yağçı. 1. yanaşma.
tabaqlamaq	dəri yumuşatmaq. taqılamaq. səpələmək. iləmək. dəriyi işləmək.
tabaqlamaq	ələkləmək. ələmək. seçib ayırmaq. ayırmaq. ayıqlamaq. taxımlamaq. sıralamaq. bölükmək. dərcələmək. sinifləmək. təsənnüf etmək.
tabaqlanmış	dəbbağlanmış. səpilmiş. aşılanmış. işlənmiş. - tabaqlanmış (dəbbağlanmış) dəri: basaq.
tabaqlaşmaq	- taxda tabaqlaşmaq: qanğıldamaq. qaqnıldamaq. cılızlamaq. ətsizləmək. arıqlamaq. gəmikləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq.
tabaqlıq	yartıq. rəf. sərgən. göz.
tabalamaq	1. qınamaq. ayıblamaq. cəzalamaq. 1. tapalamaq. təpələmək. alay etmək. öc alır kimi sevinmək. - tabalağan gülgü: pis pis gülmə. rişxənd.
tabalamaq	təpələmək. alaya, rişqanda qoymaq. ələ salmaq. gülünc etmək.
tabalanmaq	tapalanmaq. təpələnmək. alay edilmək.
tabalatmaq	tapalatmaq. təpələtmək. alay etdirmək.
tabalavçu	tapalavçı. təpələvçi. alayçı.

tabalcüq	inaniş. inaç. inanc.
tabalqa	dabalqa. dalğa.
tabalqo	dabalqo. dalqalanmaq.
taballamaq	təpəlləmək. soncuqlamaq. şillaqlamaq.
tabaltay	1. əbədi dünya. sonsuzluq aləmi. 1. sonsuzluğ. əzəli. şaman. malla.
tabaltırıq	tabaldırıq. qayışın açıq, gen, geniş bölümü.
taban <small>(fars)</small>	< təpən. işıq. (# batan: qaranlıq).
taban	- ayıdaban: 1. düz daban. 1. sağlıqlı. güclü.
taban	daban. (< > tavan. təpmək. təbən. töbən. topan). (< təpmək). bax > tapan. 1. dib. bit. əsas. töz. kök. təməl. bir nərsənin təməl olan alt qatı. ayağı, dayağı, payası. qaidə. - evin dabanı. - düzlüyün dabanı toxluqdu. - daban dabana olmaq: tərsə tərsə qonuşmaq. tərsə yantamaq: yanıtılmaq (cavab vermək). qarşı qarşıya durmaq. 1. çavçı. ökcə. topuq. ökcə. dağ. təl. təpə. 1.ökcə. tüfək xoruzu. 1. təbən. daban. 1. hər bir nərsənin altı ətəyi. aşağısı. kəfi. yerə toxunan dayaqlı yeri. - ayağın dabanı. - əlin dabbanı: əlin kəfi. - dağ dabanından axan sular. - çayın dabanı: dərin yeri. 1. alt qat. zərzəmi. - su gəlib dabanı basmış. 1. olumun

varlığın birinci əsas şərayiti. - hər işin dabanın öyrəşməliyi.

1. döşəmə. - otağın dabanı: döşəməsi. **1.** sürülmüş toprağı düzləməkdə işlənən ayqıt. sürgü. dımırıq. tırmıq. **1.** ürək. ciqit. cürət. - **daban vermək:** ürək vermək. **1. təpən.**

tüfəngin çaxmağı, xoruzu. **1.** ayağın altının yumru dal bölümü. **1.** ayağın ayası, kəfi. **1.** tapan. tavan. tapaq. **1.**

ayağın altı. - çox yorulmaqdan **dabanlarım** tökülür. -

dabanın bərk basan dik qalxar. **1.** qondaranın altını quran kavsala (mal dərisi). - potunun **dabanı** sağlamdı. **1.**

dayanma. sübat. muqavimət. sələbət. mətanət. - sizdə heç **daban** yoxmudur. **1.** dəmirli yaraqların iyi, dayanıqlı,

damğalı dəmiri. - təbriz, izmir, hind **dabanı**. **1.** tarla, dağın yassı, düz kürek biçimində olan yeri. - **daban** yer. - **daban**

tarla. **1.** hər bir nəyin yerə dayanan bölümü. yerik. qaidə.

- giriş **dabanı**. - **daban** ağacı. **1.** hər bir yerin toprağın,

qalxıq yerlərin düzəldib, safatmaq üçün yuvarlaq ağır

qəltək. **1.** bir çayın dərin olan orta yeri. **1.** < **təpən**. ışıqlı.

günəş kimi. parlaq. duru. **1.** alt. alt yük. # (**b < > v**) tavan:

yuxarı yük. üsdə olan yük.

- **daban söz:** sözdaban.sözün kökü. söztözü. etimoloji. sözün

biti. - **daban qaldırmaq**: tələsmək.

- **düz daban**: dabanı oyuq, qalxıq olmayan.

- **qara daban**: 1. sığır xəstəliyi. 1. xorasan dəmiri. 1. ipək

böcəyinin qararub qırılma kəsəli.

- **daban atmaq**: yaya yerimək.

- **daban ənciri**: yassı, quru əncir.

- **dəvə dabanı**: 1. açıq, iri addım. 1. bitgi adı.

- **düz daban**: uğursuz.

- **daban suyu**: güclü, bol, sağlam su.

- **daban dabana**: bösbütün tərs, zidd, mübayin.

- **dabana quvvət**: yeyin yeriyərək qaçmaq.

- **dabanı qaldırmaq**: qaçmaq.

- **düz dabanlıq**: balaqsızlıq.

- **yürükun dabanı**: ayağqabı topuğu. ökçə.

- **daban süyək**: daban sümüyü. ayağ dabanındakı gemik.

- **daban tirəmək**: inad etmək. qafa tutmaq. ayağ dirəmək.

yapmayı rədd etmək.

- **daban götürçək**: kəndi sıyın e'tibarını yüksəltməyə çalışmaq.

- **dabanın calavçu**: ayının tabu ismi.

taban

daban. 1. dayanaq. təməl. qoyuq. paya. kök. əsas. 1. diblik. döşəmə. fərş. zəmin. 1. ökcə. 1. ayağın altı. 1. qaidə. 1. ayaqlıq. qon. qona. qonat. qonun. qoy. qoya. qoyat. qoyun. 1. endirik. dayat. dayaq. söyüş. söyküş. kök. istinad. sənəd. - **dabanı alçaq ayaq altı başmağı**: qabqab. qarışqa. tapışqa. 1. səggi. 1. təməl. ayaqlıq. durac. qaidə.

- **çala daban**: qaçaraq.

- **ayı dabanı**: bacarıqsız.

- **daban çəkən**: çəkəçək. piləsgən.

- **dabanların çəkmək**: **çizmələri çəkmək**: işə girişmək.

yaraqlamaq.

- **daldaban**: ayaqyalın.

- **ad dabanı**: kök. etimo.

- **daban qalamaq**.

- **dikdaban**: qalxıc. qalxuc. qalılı. qalılı. qalıc. qalış. qalinc.

- **qaradaban**: dəmir çeşiti.

- **tü dabana**: tov ayaq. - **o yer ki sevib sevilmə, sevidib**

sevinmə yasq, ayaq sallama, tü dabana qoy qaçaq.

- **dəvədabanı**: 1. böyük tikə. 1. böyük ayaq, qədəh.

- **dibi, dabanı, yeri, məsahəti ölçmək**: dıbləmək.
- **üstünə heykəl, sütün qonulan daban, ayaq**: atlıq. altlıq.
- **ayaq daban**: ayaq kəfi.
- **iki haça, iki daban üzrə atılan, qoyulan atqı, atı, ağac**: qarqa.
- **endiriklə danış. - endirik göstərmək**: - **pozuq endirik: boş endirik**: köksüz sənəd.

- tabançək** **dabançək.** dabankeş. dabançəkən. yayan. piyada. yaya yeriyan.
- tabançəqən** **dabançəkən.** dabankeş. dabançək. yayan. piyada. yaya yeriyan.
- tabandaş** **dabandaş. dabanış.** dalağış. dalağdaş. düzayaq. yerdeş. yerüs. yerüz. basamağsız, pilləkansız yer. həmkəf.
- tabanış** **dabanış. dabandaş.** dalağış. dalağdaş. düzayaq. yerdeş. yerüs. yerüz. basamağsız, pilləkansız yer. həmkəf.
- tabanqəş** **dabankeş.** dabançək. dabançəkən. yayan. piyada. yaya yeriyan.
- tabanlamaq** **dabanlamaq.** (tavan < təpmək) **1.** sıxmaq. sıxışdırmaq. güclü itələmək. qovalamaq. izləmək: düşman dabanlanmasa cücərer. **1.** ayağlamaq. basıb çeynəmək

1. yerimək: gerçək yolu dabanlayın. 1 avara gəzmək.
 böyük addımlarla yerimək. 1 dayanmaq. dirənmək: o öz
 dediyin dabanladı. 1. iş başarmayıb kor koruna şaşqın
 şaşqın naşıyana iş aparmaq. təpmək. təpik döymək. 1.
 gömmək. quylamaq. 1. daban götürmək. tələsmək.
 tezitmək: gecikmişik. dabanla bir az. 1. ürək tapmaq.
 ürəklənmək: dabanlandı keçdi önə. 1. sabanlamaq.
 təpmək. sapanla sürmək. 1. təpmək. şillaqlamaq. 1.
tavanlanmaq. qıvamlanmaq. dayqunmaq. duruşsunmaq.
 quysunmaq. çaqqınlanmaq.

tabanlamaq **dabanlamaq.** 1.istinadlamaq. dayanmaq. söykənmək.
 arxalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq. qalalanmaq.
 dayalanmaq. dayalınmaq. təggələnmək. ittikalanmaq.
 1.onatmaq. onamaq. onaylamaq. uyqulamaq. qollamaq.
 imzalamaq. təsdiqləmək. qəbul etmək.

tabanlaşış atların təpişməsi. birbirinə cütə atması.

tabanlaşmaq **dabanlaşmaq** **təpənləşmək.** təpişmək. birbirin
 təpikləmək, təpmək, şillaqlamaq.

tabanlatış **dabanlatış.** **dabanlatma.** ayaqlatma. ayaqlatış. arxalatma.
 arxalatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış.

dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə.
 söyətiş. söyəkətmə. söyəkətiş. köklətmə. köklətiş.
 sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma.
 yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə.
 yüklətiş. endiritmə. endiritiş. təggələtmə. təggələtiş.
 tikitlətmə. tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad
 etmə.

tabanlatıtmaq **dabanlatıtmaq.** var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq.
 diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək.
 diblətdirmək. köklətirmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.
 bəlğətitmək. bəlğələtdirmək. bəllətitmək. sənədlətdirmək.
 sağılatıtmaq. doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.
 onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək.
 qərarlatdırmaq. sibuatıtmaq. isbat etdirmək.

tabanlatma **dabanlatma. dabanlatış.** ayaqlatma. ayaqlatış. arxalatma.
 arxalatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış.
 dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə.
 söyətiş. söyəkətmə. söyəkətiş. köklətmə. köklətiş.
 sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma.
 yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə.

yüklətiş. endiritmə. endiritiş. təggələtmə. təggələtiş.
tikitlətmə. tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad
edmə.

tabanlatmaq cütə attırmaq. təptirmək.

tabanlatmaq **dabanlatmaq.** 1.binövrə basdırmaq. qabaltamaq.
təkləmək. 1.var edmək. barlamaq. varlamaq. sağlamaq.
sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. onatmaq.
onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.
yerləşdirmək. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq.
anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək.
bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dibləmək. diblətmək.
kökləmək. köklətmək. qərarlamaq. isbat edmək.
sibutlamaq.

tabanlavçı **dabanlavçı** cütə atan. təpən.

tabanlayış cütə atma. təpmə.

tabanlı **dabanlı.** 1. ürəkli. cürətli - **dabanlı kişi.** - dabanlı təprəş. 1.
əsaslı. dibli. təməlli. dayaqlı. canlı. illətli - **daban** söz dibdə
qalmaz. 1. duraqlı. bərk. dönməz. cəsur. sübatlı.
muqavimətli. sələbətli. mətanətli.sabit.

- tabanlı** **dabanlı.** 1.dayatlı. dayaqlı. endirikli. köklü. söyüşli. söyüşli. istinadlı. sənədli. müstənad. - **endirikli söz:** müstənad söz. - **endirikli söyüş, söyüş:** müstənad isbat. - **endirikli filim:** müstənad filim. - **endirikli bitik:** müstənad kitab. 1.qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. cürətli. qorxmaz. 1.ökcəli.
- tabanlıq** **dabanlıq.** dabandırmaq. çarığın dabanına qoyulan quru ot.
- tabanlıq** **dabanlıq.** yasallıq. asallıq. saldalıq. qabaltıq. qabatlıq. köklük. bünyadin.
- tabansız** 1. çaşaq. qorxaq. ödlək. tavansız. qorxaq. ürəksiz. ödlək. ürəksiz. cürətsiz. çəkingən. bacarıqsız. ökcətsiz. gücsüz. iradəsiz: dabansız kişi. dabansız ölkər. dayanmaz. quşqulu. mütərəddid. sübatsız. muqavimətsiz. 1. əsassız. dibsiz. təməlsiz. dayaqsız. cansız. illətsiz: **dabansız** söz dibdə qalar. 1. sökəl. cansız. yansız. zayıf. gücsüz.
- tabansız** **dabansız.** 1.dayatsız. dayaqsız. endiriksiz. köksüz. söyüşsiz. söyüşsiz. istinadsız. sənədsiz. 1.ürəksiz. cürətsiz. qorxaq. - **endiriksiz danışma:** sənədsiz sözləmə. - **endiriksiz**

göstəri: sənədsiz göstəri, numayış.

- **kof, qorxaq, dabansız olan:** dabanı, kökü boş. qaldaban < çaldaban. (> **qəltəban** (fars)).

- **ökcəsiz, dabansız başmaq:** ayaqaltı başmağı. kavilla. kavla. qonara. qarevil.

tabansızlıq **dabansızlıq.** dayanmazlıq. qorxaqlıq. cəsarətsizlik. sübatsızlıq.

tabansızlıq **dabansızlıq.** subatsızlıq. tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklilik. yarasızlıq. təkyəsizlik. söyeksizlik. söyəngəsizlik. tapıqsızlıq. allaqlıq. güvənilməzlik.

tabantı **təpənti.** böyük yaba (**yaba:** xərmən savurmağa ucu çatallı kürək).

tabantırıq **dabandırmaq.** çarıq dabanına basılan quru ot. dabanı sağlayan tikə,.

tabanyolu keçiyolu. daryol. cığır. yolaq. iz.

tabaş bax > **tapaç.** çapmaq, təpmək aracı. qamçaq. çəngəl. pəncə. - bərküt **tabaş:** qartal pəncə.

tabat qaç. qudrət. güc.

tabba **dabba.** tapbaq. damdam. tamtam. taptap. davul. təbil. tintin.

tabbaq	tabaq. (təpək < təpmək: dögmək. > dəbbağ). dərini döğüb oğub işləyən kimsə.
tabbaş	başında yara izi olan.
tabcan	sədr. divan.
tabcıq	tabçıq. bən. bənək. ləkə. xal.
tabçıq	bax > tabcıq.
tabəndə <small>(fars)</small>	< tapan. tavan. tovan. sapan. 1. saplayan. taplayan. tavlayan. tovlayan. eşən. eşəyən. 1. saçan. ışıdan. ışıq saçan, salan. 1. qızdıran.
tabi	tapı. (tap. tab. təp). 1. taplağ. tapışlıq. müvafiqət. rizayət. razılıq. qəbulluq. boynaşlıq. - sizin tapız: sizin rizayətimiz. - mən tapımı verdim. - sizin tapız mənə gərəkdir. 1. əvət. sormağ, ıstəmək, vurqulamağ ilgəci.
tabilqan	tapılmış. tapılmış olan.
tabilmaq	bax > tapılmaq.
tabıltırıq	tabıldırıq. qayışın geniş qəsmı.
tabım	tapım. başanlıq. başarış. maharət. zəhin çevikliği. hazırcəvablıq.
tabımaq	dabımaq. təpmək.

- tabın** 1. **tapın.** (**tapınmaq.** təpinmək: bağlanmaq). bir bölüyə bağlı çirik bölüyü. cüzv. tabe'. 1. ailə. 1. qurub. sürü. 1. qışr. təbəqə. sınıf. 1. beş. 1. topun. ılxı sürüsü. 1. yavaş. - **tabın tabın:** asda asda. 1. odun qorunduğu, saxlandığı **ocaq, çuxur.** 1. kəz. kərə. qat. 1. kiçik yapınq, təndir, sac. 1. qurup. sürü. çeşit. soy. qılıq. təhər. cür. - iyi **tabınlı** at. 1. soylu. əsil. yaxıcı. qavamlı. - **tabın** at. - **tabın** kişi. - **tabın** sözlər. tabın seçim. 1. çəkit. çəkil. şəkil. 1. seçmə. seçim. 1. ailə.
- tabınca** 1. tabın tabın. yavaşca. asda asda. 1. **dalıca. dalınca.** sonra. daha sonra. gec. - **tabınca** gələrəm: az sonra gələrəm.
- tabınxoşutay** (**tabın** (: beş) + **xoşu** (: quşə: köşə: açı. oyuq) + **tay** (: lı). beş bucaqlı (ulduz).
- tabınlı** **tapınlı. tapınar.** qulluqçu. uyar. uyan. uyucu. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulaqverən. qulaqverər. söz dinlər. müti'. itaətli.
- tabınlıq** **tapınlıq.** qulluq. uyma. boyunlanma. boyunalma. boyunəğim. qulaqlanma. qulaqvermə. itaət.

- tabınmaq** əğilib quluqda durmaq. tapmaq.
- **qaraçaylıla uzqan illərdə dirəklərə, dağlara tapınıb durqandıllar:** qaraçaylılar geçən uzaq illərcə ağaclara, dağlara tapmışlar.
- tabınmaz** **tapınmaz.** uymaz. boyunlanmaz. boynalmaz.
boynəğməz. başəğməz. qulaqlanmaz. qulaqverməz. söz dinləməz. asav. itaətsiz. ğeyri müti'.
- tabınta** **tabında. (b < > v)** tavında. qızığında. isdi olarkən.
- tabınuv** tapış. ibadət.
- tabır** - **tabır qoşu:** səs səsə verib oxumaq. - **tabır tabır: tap tap:** yağmır damlalarının səsi.
- tabır** **tabur.** qurqan. qurxan. qurhan.
- tabış** **1. tapış.** başarılıq. başarış. mahirlik. **1. bacarıqlıq.** hazırcavablıq. **1. səs.** - donuq **tabış.**
- tabışqa** tapmaca. tapma. tapca. tapba. bilməcə. bulmaca. -
tapışqa aytmaq: bilməcə sormaq.
- tabışqan** tapışmış təpişmiş taxışmış. birləşmiş. birləşik.
- tabışlı** **tapışlı.** uslu. bəcərikli.

- tabıssız** 1. **tapıssız**. işlək olmayan. əlverməz. pıratıq olmayan. uyarlanmaz olan. 1. işlək olmayan. əlverməz. pıratıq olmayan. uyarlanmaz olan.
- tabıştırmaq** **tabısdırmaq**. buluşturmaq. birləşdirmək.
- tabıt** qaraçay da qoruyan tanrı.
- tabıtmaq** **dabıtmaq**. təpmək.
- tabqa** > **tıbqı**. **tıbqi**. tap özü. tam özü.
- tabqa** **tabğa**. batğa. tabağ. düz, saf taxda.
- tabqac** **tavqac**. **tafqac**. **tamgaç**. 1. dövüşçü. qavgacı. 1. ulu. sayqıdəğər. möhtərəm. 1. tapıcı. tapınıcı. 1. təpən. təpə təpə, çabıq, iti, tablı, hızlı, hisli davranan qaçan. hızlı. atıq. 1. çəkici. cazibəli.
- tabqan** öz.
- **tabqan nənə**: öz nənə.
- **tabqan bala**: öz oğlad.
- tabqarın** ağızının tadını bilən.
- tabquli** **tapğuli**. **dabğuli**. üförləmə. qabarcıq. işkənləmə.
- tabqur** > **tabur**. **tapqur**. 1. **dabqur**. qaça. kərə. mərə. bölük. dəsdə. 1. hər yöndən düşmana qarşı gəlmək üçün, dörd yandan qala kimi qurulmuş, araları zəncirlə bağlanmış,

bir birinə araxa vermiş arabalar, əsgər qurupları, toplar. -

tabur olmaq. **1.** bir bəybaşı komandalığı altında olub, dörd bölümdən qurulub, bir alay yaya əsgərin dördə biri. - bir

tabur əsgər. - onuncu alayın ikinci **taburu**. - **tabur** zabiti. -

tabur ağası: zəbtiyə bəybaşısı. - **tabur macar:** uci topuzlu, süslü cocuq oyunçağı.

tabla

1. taxda təpsi. soba, piş altığı. **1.** mizin üst bölümü. - **kül**

tablası: çubuq altı. **dartı(tərazi) tablası:** dartı gözü. **1.** soba, piş altığı.

tabla

tapla. **1.** girdə. qanğ. **1.** təpilib dərilib, kəsilib yontulub, yassı hamar, taxda, yer. **1.** özəlliklə girdə düz, saf, yassı nərsə. **1.** daban. tavlər. talvar. **1.** girdə miz. **1.** ət kündəsi: ət taxtası. **1.** təpsi, tabaq, sini. qısa qıyılı (qıraxlı) böyük badya, sini. **1.** un qoymaq üçün qasnaxlı, deşiksiz dəri qəlbir. **1.** dərş otağında üstündə yazı yazılan taxda. **1.** əkməği bir biri üsdə qoyub, saxlanan düz taxda. **1.** amac. nişan yeri. nişanın. **1.** güclü. batan. qadir. tanrı. **1.** qadın başlıqının çevrəsinə düzülən bəzəklər. **1.** nərsə üçün düzəlmiş, özəl arac, **taxım, taxma** **1.** yaraq. abzal. əbzər. **1.** (**b < > v**) tavlər. qızıqla.

tablac	tablaçı. iş apararı. yaran. yaradan. öndər.
tablaçı	tablac. iş apararı. yaran. yaradan. öndər.
tablaq	taplağ. 1. tapışlıq. rizayət. müvafiqət. - tablağın varmı. 1. talba. təlbə. təmbəl. yalta.
tablama	nərsənin çüxülüğü, batıqlığı. - çalqı tabla: tırpanı (orağı) çəkişilə dövərək kəsginləşdirmək.
tablamaq	tavlamaq. tovlamaq. {təbləmək. təlbəmək. talbamaq. (bl < > lb\ b < > p) təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq. təpmək.}. 1. tabınmaq. taplamaq. tapmaq. istəmək. razı olmaq. boyun əğmək. ibadət etmək. 1. toğlamaq. yerinə salmaq. cürləmək. saptamaq. sazlamaq. yengəlləmək. yüngülləmək. rahatlamaq. - yerivi tabla. - işlərizi tablayın gəlin. - tablan yola çıxdı. - sözü ağzında tabla, sonra de. 1. tab görmək: yaxcı uyğun tapmaq. sayqı göstərmək. uyqulamaq. bəyənmək. uyğun bilmək. onaylamaq. doğrulamaq. saplamaq. sanlamaq. qəbul etmək. razı olmaq. - könlü tapladı. - o yeməyi çox tapladı. 1. qutlamaq. təbrikləmək. 1. izləmək. əsir etmək. - kim kimi tablayacaq, görəcəyik. 1. nərsəni əlləyərək, kəsib yontaraq, döğərək yararlı duruma salmaq. dəmiri döğərək, ititmək, yassı

yatıqlamaq. ititmək. biləmək. kəsginləmək. açmaq. - çəlik, çalqı **taplamaq**. - nacağı **taplamaq**. - pıçağ, qəmə **tablamaq**. - xəmir kündəsini tablamaq: açmaq. **1. uğramaq**. həds vurmaq. kəstirmək. - lap iyi **taplamışım**: elə dediyim çıxdı. - nəhayət ağılı **tapladı**: razılaşdı. ağılına batdı. - toy işlərin **tablamaq**. toplum soruların tablamaq: bəlləmək. təxminləmək. **1. örtük, üstlük, taxatlıq, miz kimi nərsələr düzəltmək**. nərsəni, bir işə uyğun duruma gətirmək. - ət taxdası **tablamaq**. **1. tüvləmək**. qızdırmaq. - dabana **tüv** deyib qaçdı: dabanın gızışdırıb qaçdı. dolayı, sezdirmədən, bəlimədən, hissedirmədən kimsəyə baxmaq, kimsəni güdmək. **1. yavaşlamaq**. axsamaq. ləngimək. ağırlaşmaq. savsamaq. sürətin almaq. **1. istəyinə kefinə görə, bəğənisinə, könlüncə, sevdiyinə, öz başına davranmaq**. dolandırmaq. **1. tullamaq**. nərsəni vurmaq üçün qaldırıb, dalqabaq edib **tullamaq**. - **çalqı tablamaq**: orağın ağzın döğərək kəsginləşdirmək. **1. dövmək**. ursalamaq.

tablamaq təpib, vurub itilətmək. qızışdırmaq.

tablan ürək bulanması, pozuqluğu.

tablanamazlıq **tablaşamazlıq.** qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
dayanamazlıq. dayanışamazlıq. dözəməzlik.
dözəmməzlik. dözənməzlik. çəkəməzlik. çəkənməzlik.
dartamazlıq. daşyamazlıq. daşyamazlıq. keçirəməzlik.
singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.
sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr,
təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

tablanamıyan **tablaşamıyan.** qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan.
dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. dözəməz.
dözəmməz. dözəmiyə. dözənmıyə. sındıramıyan.
sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan.
sindirəməz. sindirəmiyə. singirəməz. singirəmiyə.
çəkəməz. çəkəmiyə. çəkənmıyə. dartamaz.
dartamıyan. daşyamaz. daşyamıyan. keçirəməz.
keçirəməyə. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyə.

tablanan **tablaşan.** qatlanan. qatlanışan. dayanan. dayanışan.
çəkən. keçirən. dartan. daşıyan. əkidən. götürən.
sindirən. sındıran. sinqışan. singişən. sığqılaşan. dözən.
dözüşən. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.

- tablanma** **tablaşma.** qatlanma. qatlanışma. dayanma. dayanışma. dözmə. dözüşmə. sindirmə. sındırma. sinqışma. singişmə. sığıqlaşma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşım. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- tablanmaq** dözmək. götürmək. dayanmaq. qatlaşmaq. dayanmaq. götürmək. muqavimət, təhəmmül etmək. - bu yükü, ağırını, sözü **götürmək** gücdür.
- tablanmaq** **tablaşmaq.** 1. gərəyincə olmaq. yetərli olmaq. 1. əzilib yassılanmaq.
- tablaş** dözümlü. dayaqlı. ayaqlı. dirənc. tab. çəkimi. taqat. dayanım. taqat. dayanım. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. cıdam. çıdam. qatlanım. qatlanış. qatlanma. muqavimət. təhəmmül.
- tablaşamazlıq** **tablanamazlıq.** qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. dayanamazlıq. dayanışamazlıq. dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənməzlik. çəkəməzlik. çəkənməzlik. dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

- tablaşamıyan** **tablanamıyan.** qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan.
 dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. dözəməz.
 dözəmməz. dözəmiyən. dözənmiyən. sındıramıyan.
 sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan.
 sindirəməz. sindirəmiyən. singirəməz. singirəmiyən.
 çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmiyən. dartamaz.
 dartamıyan. daşıyamaz. daşıyamıyan. keçirəməz.
 keçirəməyən. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyən.
- tablaşan** **tablanan.** qatlanan. qatlanışan. dayanan. dayanışan.
 çəkən. keçirən. darta. daşıyan. əkidən. götürən.
 sindirən. sındıran. sinqışan. singişən. sığıqlaşan. dözən.
 dözüşən. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
- tablaşır** - uçağa gedən (behişt istəyən.), ölümə tablaşır.
- tablaşma** **tablanma.** qatlanma. qatlanışma. dayanma. dayanışma.
 dözmə. dözüşmə. sindirmə. sındırma. sinqışma.
 singişmə. sığıqlaşma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşıma.
 götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- tablaşmaq** qaldırmaq. dözmək. durmaq.
- tablaşmaq** **taplaşmaq.** 1. razılaşmaq. uzlaşmaq. 1. tavlaşmaq.
 gəbləşmaq. yerləşmək. uyqun halə gəlmək.

yengəlləşmək. yüngülləşmək. rahatlaşmaq. **1. təpləşmək.**

razılaşmaq. - bu işə **təpləşdilər.** **1.** uyqun duruma gəlmək.

uyqaşmaq. rahatlaşmaq. dözüşmək.

tablaştırmaq **tablaşdırmaq.** uyqun duruma gətirmək. rahatlaşdırmaq.

tablatmaq **1.** tovlamaq. dəmiri döğərək ititmək. - pıçağ, qəmə
 tablamaq. **1.** öğrətmək. bənimsətmək. inandırmaq. tə'min
 edmək. yanıltmaq. uddurmaq. tovlamaq. qandırmaq.
 qanıqlamaq. qanə' edmək. avlamaq. ovsunlamaq.
 atlatmaq. aldatmaq. - onu tablat: inandır. - məni tablat.

tablav dövmə.

tablı (**b < > v**) tavlı. qızığın. **1.** tovlı. tovlanmış. tapdalanmış.
 tapdağ görmüş. pişmiş. hazır. **1.** yüngül. yengil. rahatlı.
 rahat. konfor. **1.** imkan. **1.** hazırcavab. usda. bacar. **1.**
 faydalı. karlı. əlvrişli. **1.** ocağın qapağı. **1.** izli. - çiçək
 tablı: çiçək izləri olan. **1.** tab. tabqac. tavqac. təpən.
 çabıq. iti. hızlı. hisli davranan. **1.** dinc. rahat. **1.** tayanğan.
 dayanğan. tayanan. dayanan. tayanıqlı. dayanıqlı.
 dözümlü.

tablı **1.tovlı.** ıslımlı. ıstımlı. ıssımlı. ıssıqlı. islimli. istimli.
 issimli. issiqli. güclü. qolçomaq. quvvətli. quvvəli.

1.yarqılı. olcalı. yönəli. talvasasız. dözümlü. səbirli.
qərarlı. tutumlu. duralı. müsəmməm. payidar. subatlı.
cazim. əzmlı.

tablıq 1. rahatlıq. uyğunluq. konfor. 1. imkan. olabılırlıq. 1.
hazırlıq. 1. ustalıq. başanlıq. başarış. maharət. 1. faydalı
olma. karlı olma. əlverişli.

tablıq **tablılıq. tovlıq. tovlılıq.** ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssıǵlıq.
ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssıqlıq. güclük. quvvətlik.
quvvəlik. zorluluq.

tablılıq **tablıq. tovlıq. tovlılıq.** ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssıǵlıq.
ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssıqlıq. güclük. quvvətlik.
quvvəlik. zorluluq.

tablo göstəri. göstərgə. çizəlgə. axmalıq. dallıq. cədvəl.

tabmaq **təbmək. təpmək.** dövmək.

tabmaz küt, kəsməz, iti olmayan, **tabsız, tavsız** pıçaq.

tabraq < > **tanraq** < > **qıvraq.** iti. bol.

tabran **tavran.** kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında
olan ip. tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ.

tabruka **dabruka** < **təpirgə. təprigə.** (< **təpmək:** dögmək).
dümbələk, təbil çeşiti.

- tabsaç** asalaq. əngəl. qonaq. otlağçı. pasqal.
- tabşaşar** otlağçı. asalaq. tüfeyli. otlağçı. asalaq. əngəl.
- tabsın** tabsac. uyqun.
- tabsınmaq** uyqun görmək. razılaşmaq.
- tabsırmaq** **təbsirmək. tapsırmaq. 1.** odlanmaq. qızışmaq. yanmaq.
1. sicaqdan qurumaq.
- tabsız** 1. buncağız. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz.
olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq.
zavallı. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq.
gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız.
becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan.
yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf.
iqtidarsız. 1. gücsüz. 1. taqətsiz. daynaqsız. gücsüz.
bitmiş. bitgin. yorqun arqın. halsız.
- tabsız** 1. **tavsız.** yorqun. tuvansız. düşük. 1. qabsız. çıxarsız.
bacarıqsız. 1. çarasız. çolax. 1. rahatsız. incik. əlverişsiz.
uyqunsuz. 1. pis. kötü. qəbih. - **tapsız vax:** uyğun olmuyan
vax. pis vax. - **tabsız yerə düşdük:** pis yerə düşdük. 1.
dincsiz. dayansız. dözümsüz. güvəncsiz. quşqulu. 1.

rahatsız. kullanışsız. 1. əlverişsiz. uyqunsuz. 1.

bəcəriksiz. 1. fəna. kötü.

- **sintik pək tabsızdı**: səndəl çox rahatsız.

- **tabsız zamanda gəldim**: uyqunsuz zamanda gəldim.

- **işi tabsız edirsiniz**: işi bəcəriksizcə yapırırsınız.

- **tabsız yerə bardım**: kötü yerə getdim.

tabsızlıq gücsüzlük.

tabta tay ba tay.

tabtaq 1. tabdanmış yatıq, düz, gərgin nərsə. - **tapdaq yol**: düz
belli, çaşılmaz yol. el yolu. əsl caddə. 1. nərsədə, qarda
açılan yol.

tabtaş **tabdaş**. bərabər. əş. dəş. tayba tay.

tabu **tapu**. < **taba**. **tapı**. 1. tapın. tapu. büt.ən sevimli olan
nərsə. sənəm. 1. umaq. 1. qaraçaylıların evi qoruyan
tanrı. qutsanmış. qutlu yapılmış. tapılacaq duruma
gətirilmiş. 1. razılığı təşəkkürü bildirən bir söz. 1. nərsə
üçün simgəşəl ad. *örnək*. - **tavuçqu**: tülkünün tabu adı. 1.
sağol. təşəkkür. memnunüyyət. qaraçayda evi qoruyan
tanrı.

- **tabu tabu**: məmnunüyyətlə. zovqla.

- **tabu edmək**: təşəkkür etmək. mütəşəggir olmaq. xeyir duası etmək. minnətdar qalmaq.

- **tabu etib da**: sevə sevə. məmnuniyyətlə.

- **tabula bolsun**: şükürlər olsun.

tabuq 1. tabu. 1. iyilik. qayra. qayğı. ödün. kərəm. inayət. yarlıq. yardım. xitmət.

tabuqa **dabuka**. dövl. naqara. darbuka.

tabulqa **dabulğa**. çalanğ. çələng. cığa. sürğuc.

tabun tapın. ibadət.

tabur < **tabqur**. **tapqır**. 1. dizi. topluluq. qafilə. düzü. sıra. qatar. 1. bir yerə yığılıb çevrələnib, qala kimi durmaq. 1. təmbəl. yaramaz. 1. hər yöndən düşməna qarşı gəlmək üçün, dörd yandan qala kimi qurulmuş, araları zəncirlə bağlanmış, bir birinə araxa vermiş arabalar, əsgər qurupları, toplar. bağlanmış quruhlar. - **tabur** olmaq. 1. bir bəybaşı komandalığı altında olub, dörd bölümdən qurulub, bir alay yaya əsgərin dördə biri. - bir **tabur** əsgər. - onuncu alayın ikinci **taburu**. - **tabur** zabiti. - **tabur ağası**: zəbtiyə bəybaşısı.

- **tabur ağası**: jandarma bəybaşı.
- **tabur macar**: ucu topuzlu, süslü cocuq oyunçağı.
- tabur** **tapur. tabır. 1.** qaradüzən. rəsm risum. görənək.
1. qurqan. qurxan. qurhan.
- **tabur başı**: minbaşı.
- tabusun** **tapusun. dabusun.** duz. şora.
- tabut** 1. çoxur. ocaq. kürə. qorluq. təndir. 1. ailə. soy. ev. otaq.
1. yurd. yuva. yer. qonut. qurum. 1. dərnək. birlik.
cəmiyyət. 1. yumurta sandığı. 1. salaca. atağac. 1.
qabırcaq. qabqırcaq. sandıq. ükək. 1. qolla.
- tabuzmaq** bax > **tapuzmaq.**
- tabya** qorunaq. qoruqan. qurqan. dulda. duvar. gərmən. qala.
qalğan. qırman. sığınaq. qorunaqlı yer. istihkam.
- tabyamaq** tapmaq. yapmaq. hazırlamaq.
- tabzaş** təbzəş. təpzəş. tapzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu
təpzəş, nədir bu dartış: həyəcan.
- tac** 1. otaqa. otağa. döğüşdə tolğaya (dəmir börk) taxılan tuq,
cığa. börkə bağlanan bəzəklər. sorquc. tuğ. sarğuc. əklil.
cığa. tumağa. tomağ. quşların başındakı tac. əfsər. 1.
tas. - altun tas: başa qoyulan altun bəzəkli tac. 1. qalabaq.

qabalaq. qalaq. təpəlik. başlıq. taqqa. çapqa. şapqa.
 bərə. yumşaq, yalın, sadə, yaxasız baş örtüsü. **1. gəlin**
başlıq. 1. damqalamaq üçün çeşitli biçimlərdə oyularaq
 yapılan ağac arac.

- çiçəğin **tac** bölümü: kürən.

tac

çat. tax. taxa. təpəlik. 1.qalaq. çalbağ. balçaq. çambaq.
çapbıq. qambaq. başa qoyulan sorquc. çələng. 1.ibiğ.
ipik. pipik. (xoruz, quş) qıqırdaq. qaqırdaq. qaqırt. qaqart.
 qalpaq. çalpaq. başlaq.

- **tacın üstünə taxılan girdə çələng:** qaqma.

- **gəlin başına qoyulan tac:** qaqal.

- **baş tacı etmək baş çələngi etmək: baş üstünə qoymaq:**
 çox dəğər vermək.

tacal

1. dayanıqlı. yorulmaq bilməyən. ağac ayağ. 1. dev.
 insanüstü varlıq.

tacallıq

dayanıqlıq. yorulmaq bilməmək.

tacan

taşan. daşan. kibirli. ğururlu.

tacatan

tacadan. kəhanat yiyəsi. iləriyi görəən.

tacıq

taşıq. daşıq. tacqın. kibr. ğurur.

taciq	tacik. tat. 1. daşiq. dışiq. yad. fars. 1. sart. tat. sıyraq. sayraq.
tacıqlamaq	. tatiqlamaq. taziqlamaq. birini fars sanmaq. farslamaq. farsa dəğər (nisbət) edmək.
tacqın	taşqın. 1. taşiq. daşiq. taciq. kibr. ğurur. 1. uluğluq. coşluq. coşqunluq. 1. əzəmət.
taclıq	balçaq. başlaq. qalpaq. çalpaq. çalbağ. pipik. ipik. ibiğ. tac. (xoruz, quş) qıqırdaq. qaqırdaq. qaqırt. qaqart.
taça	1. daça. bax > taqca. 1. tasarı. qurgu. pılan.
taçam	tasarı. plan. qurgu. senaryo.
tadlı	dadlı. 1. gəvgin. çivgin. yağlı. doyurucu. bəsləyici. sinir. sınır. həzm olunan nərsə. içlənənən nərsə. 1. coqarnı. yoqarnı. yumşaq. şirin. 1. tatu. dad verən.
taf	taf. tav. buruq. al. hilə. dək. - ovçu neçə tav (al) bilsə, azıq onca yol bilir.
tafarçı	yük taşıyan.
tafqac	tamqac. tabqaç. 1. dövüşçü. qavgacı. 1. ulu. sayqıdəğər. möhtərəm. 1. tapıcı. tapınıcı.
taflan	- ormanlarda yetişən, taflana oxşar bir bitgi: qara avı.
tafraq	bax > tavraq.

taha

daha. daği. 1. aşa. çox. yetər. kafi. barha. get - gedə. - hava **daha** qızır: barha qızır: get gedə qızır. - **daha** da: daqi də: yenə. genə. artıq. təkrar. **1.** entek. indik. endik. hənuz. barıp. hənüz. hələ. daxı. elə. - beş il barıp gözlə (**daha**). **1.** əlavə. dağısı: dahası. dağısı. dərək olmaqlıq. içinə almaqlıq. olar bularda. - ol **dağısı**: o da. **1.** egir (_{sumer}). sonra. dalı. əgər. **1.** həm. - özü **daxı** gəldi: özü daxısı gəldi: özü də gəldi: özü həm gəldi. **1.** dahi. öylə. eyzən. hənuz. hələ. - indi sordum, hənuz gəlməmişdi. **1.** **daxı**. yenə. genə. qayta. kərən. mərtə. təkrən. **1.** genə. yenə. təkrar. yenidən. - **yenə** gəldin. **1.** **taqi**. genədə. bir azda. artıq. artığına. - **daha** bar: genədə, bir azda ged. - **daha** ver. - **daha** gəlmə. - dinlənmisən **daha** dinlən. - **daha quvvətli**. daha böyük. daha gür: abatarlaq. - **daha iləri**. arlaq. ötə tərəf. o yan. digər tərəf. ötə. daha uzaq. - **daha öncə**: alqaraq. - **daha artıq**: **daha** çox: bəqirək.

taha

daha. dahi. 1. belə. bilə. da. üstəlik. ayrıca. həтта. dəğil. dəyil. deyir. (yalnız. sadə. bənzəri). - **dəğil** bunu, onu da öğrəndi. - yedi yedi, **dəğil** doymadı, ac belə yatdı. **1.** söz

önünə gəlib "**artıqlıq, çoxluq, güclük**" netəliyi qazandırır.

1. artıq. başqa. bundan belə. bunla belə. - ağlamaq bəsdı,

daha gül. - bir az **daha**. - bir kərə **daha**. **1.** hələ. hənuz.

artıq. - daha gəlməyib. **1.** işlə. baxın. bax bir. şimdı. imdı.

ındı. - **daha** gəl. **1.** genə. böyləcə. yenə, genə öylə. birdə.

dahı. hakəza. kəzalik. - daha eyləmə, gedmə. - yenə o cür.

1. dahı. belə. bilə. da. də. - oda buda **daha** gəldı. **1.**

(olumsuz (mənfi) cümlə). hələ. ındız. endız. yendız >

hənuz - **hənuz** gəlmədi. - **hənuz** təprəşmədən.

- **daha ındı:** (olumlu cümlədə). az öncə. ındıəcə. elə ındı. taza

<> yaza. yeni. ındız. endız. yendız > hənuz. - **hənuz** gəldim. -

eşikdən **hənuz** dönmüşdü. **1.** artıq. - **sevgim, ilgim tükəndi**

artıq: gözümdən düşdü daha. **1.** bundan başqa. başqaca.

artığı. həmdə. həтта. **1.**hənuz - uşaq gəpətməyə **daha**

başlamadı. **1.**qalan. qala. qalı. qayrı. qayıqın. artıq. başqa.

- **qalan** gecdi, gedəlim. **1.**öylə isə. şimdı. imdı. ındı. artıq. o

halda.

- **ən böyük: daha böyük:** ulu.

- **bir daha:** genə. yenə. yenidən.

- **daha az:** azraq. azca.

- **az daha**: nərədəysə.
- **daha qaplayıcı**: bağlam. mükəmməl.
- **daha (hətta)** bunada dözəmmir.
- **başqaca (hətta)** sənə belə verməm.
- **belə (hətta)** ikisində.
- onu gördüm, **belə (hətta)** dedimdə.
- **belə** ağzında açmadı.
- axşam geldim, **ayrıca (hətta)** tılfun açdım, qarşıit yox: cəvab yox.
- **hətta** ki: üstəlik ki:həmdə ki: ayrıca ki.
- gənckən öldü, **artığı (hətta)** bir gündə görmədi.
- buna bax, istəsən ged, **başqaca (hətta) belə** dönmə, nəyim əksilir.
- axşam sən özün gəl, **həmdə (hətta)** qonağınla **belə**.
- **daha daha**: başqa nə olubsa bitti. nə olubsa olmuş.
- **daha doğrusu**: ən düzü.
- **bir daha**: **1.** bir kərə, dəfə. daha. **1.** heç bir çağ. birdə.
- **daha iyisi can sağlığı**: bundan yaxcısı olamaz.
- **daha nələr**: inanılacaq nərsə değıl.
- **dahası nə?**: başqa nə. artıq nə.

- tahataqi** **dahadaki. dahıdaki.** həm dahı. birdəki.
- tahi** dahı. **1.** anru. nəru. ayru. yana. sonra. - bundan **nəru**
kəslinir: bunda yana, snora qurtulur. **1.** daha. öylə. eyzən.
yəmə. yinə. yenə. həp. bütün. tamamiylə. **1.** ((əərb.)) **dāhi** ((əərb.)) (bilici). **dahı < dağ.** dik. qalxıq. qabarıq. qavırıq. uca.
yükdək. yüklü. yükü çox olan. artçımlı. dhi dik.
- tahi** **dahı. dahi. daha.** belə. bilə. da. hətta. üstəlik. ayrıca.
dəğil. dəyil. deyir. (yalnız. sadə. bənzəri). genə. daha.
böyləcə. yenə, genə öylə. birdə. hakəza. kəzalik. əgər (<
əğmək). belə. bilə. - daha eyləmə, gedmə. - yenə o cür. -
dəğil bunu, onu da öğrəndi. - yedi yedi, **dəğil** doymadı, ac
belə yatdı.
- **həm dahı:** birdəki. dahadaki. dahıdaki.
- taq** - **sivri qayaları olan dağ:** azulu. azıval.
- taq** - **zirvəsi sivri olan qaya, dağ:** azavlı. azavan. asavlı. asavan.
- taq** **1.** < **dəğ.** - **taq vurmaq: dəğşirmək:** payapay alıb vermək.
çalışdırmaq. əvəz bədəl edmək.
- taq** **dağ. dığ.** tutaq > tuxat. qanı. qayğı. qayığ. dərd. ağrı.
ağrı. tasa. sıxıntı. toza. quşqu. üzgü. üzüntü. hüzün.
qəm. incik. qussə. **1.** yanığ. yaxı. **1.** ləkə. **1.** çarpma.

çalma. vurma. - **dağ oluş**: dağarın yarması. **1.** köp. kuh
(fars)- **gəbə**.

taq

dağ. tağ. toğ. 1. yüksək yer. **1.** qıraq yer. yabanı yer. -
dağ ayısı: dağ kişisi: yabanı adam. dağ keçisi: təkə. yabanı
keçi. **1.** yüksəkli, irilik, iyitlik simgəsi. - **dağ** kimi iyid. **1.**
taqa. taqat. taqət. dözüml. durum. **1.** "**tuq**" səsinin qalın
səslənməsini yansıtır. - **taq taq** qapıya çaldı. **1.** qat. güc. tab.
tav. **1.** badaş. badış. bağdaş.- üzüm **tağı. 1.** tay. lay. toy (< **tuq**: qapalı). hər nəyi qatlaq yeri. - iki **toylu** parça. **1.**
(doğal səs). (< **taqqıldatmaq**: taxdaya vurulmuş səs
çıxartmaq). iki bərk nərsənin bir-birinə toxunmasından
çıxan doğəl səs. - **taq taq**: barmaqla, toxmaqla qapıya
çalındığıın çıxan səs. taxdaya bərk dəğədiğində çıxan səs. **1.**
hündür dağ. art. uca, arxalı, kürəkli yer. **1.** oyuq. - **oyuqlu**
ev: tağlı ev. **1.** dağ biçimində quruluş olan dam, tavan. **1.**
dəğil. təkül. - **taq ol**: dəğil. daq. təkül. **1.** dağ. dağlamaq. **1.**
yox. dəğil. **1.** **dağ. - tadaş. dadaş. dağ daş**: aynı dağda
işləyən. aynı dağı paylaşan. **1.** yara. incik. - aynı dərđi
paylaşan: **tadaş. dadaş. dağ daş. 1.** tək. bir. tanqa. vahid.
1. uca. daban. kütəl. təl. təpə. **1.** baştaq. eyvan. yapının

yüksək yeri. yapıda yüksəklikdə tikilən yer. **1.** tıqaq. talar. asma budaqları. üzüm ağacı. möv. **1.** asma. talar. möv. üzüm ağacı. **1.** tağ. dağ. < > tağ. döğ. tık. dik. diğ. tox. {(< taq. taxmaq: döğ: döğmək: iz, nişan qoymaq. açma (cırıq). yarmaq. nişanlamaq}. iz. ləkə. yarıq. dağma. kərtə. işmar. qazıntı. gədik. alıq. bəllik. etiket. ək. qal. xal. timqil. - **ağ dağ:** onulmuş, toxdamış yaranın, ağ ləkəsi. **1.** daq. taq. (< > daq). toqquşmuş iki bərk nərsədən çıxan səs. - qapını döy **taq taq.** - başmaqlarım **taq taq.** **1.** bağ. bağlı. bəsdə. **1.** baytaq. boyat. allah. **1.** tağ. tab. tov. isti. qızqın. sıcaq. qaynar. yaxıcı. **1.** < **dalığ.** dalğıq. dalğa. dallanmış. şişik. **1.** bağırdaq. ürək bağı: beşiğə bağlanan bağı ta beşik yırqalananda beşikdən düşməsin uşaq. **1.** genişlik. böyüklük. ululuq. biççim. biçimli. görkəmli. qalış. heybət. - dağ ətəgi. taqma. tağma. taxma. **1.** (< döğmək). döğün. yara. **1.** yer altı tağlara deyilir. dağın formasında, şəklində olan dam. gümbəz. arxa. **1.** daq. dağ. timqil.bənək. xal. **1.** < ^{metatez} > **qat.**

- **dağ açılmaq.** yaranın açılması: açıldı dağlar sinəmdə.

- **dağ başı.** olduğu yerdən çox uzaq yer. əl çatmaz yer. çətin

- durum. dağ başında oduna göndər. ceyran sütü dağ başına çıxar. bir qarqışda deyilirr daş başı yerin olsun. duyulmuyan səsin olsun. görülmüyən elin olsun. qazılmayan gorun olsun.
- **dağ daş. tadaş. dadaş. 1.** aynı dağda işləyən. aynı dağı paylaşan. **1. (dağ: yara).** aynı dərdi paylaşan.
 - **tağ kimi:** tağudar. dağtay. dağıdar. heybətli.
 - **dağlardan** oluşan buzdan köprülər: **ipsil.**
 - **tağ öçki dağ öçki.** ceyran. karaca. cüyür. yüyür. yayran. kır kəzəsi. kıralay. kır keçisi. keyik. elik.
 - **dağ beli:** arğdal. gədik.
 - dağ beli: dağ ortası: dağ kəməri: iki kötəl ortası. **qovaq: kovaq. - dağ ətəyi:** alçın.
 - **dağ ətəyi:** yapı. yapuq.
 - **dağ öküzü:** soğun. soğan. böyük, yaban geyik.
 - **dağ səvi:** sarıqovan.
 - **dağa** yamanmış görünən bölük: **yamac.**
 - **dağın** çatqal yeri: zirvə. çatqal. çatılacaq yer, uc. kütəl. təl.
 - **dağlada** dərilib toplanmış, tirkəşmiş, köçmüş qar: **tərmə.**
 - **iki dağ arası:** dərə içi. quytu yer. quyu. qurumsay. quruqsay.
 - **kiçik dağ:** alqun. alğun. təpə. təl. - sarp, uzanan hündür

dağ: balqan.

- **yanar dağ:** burkan. bulqan. vulqan > volkan.

- **dağ keçisi:** yabanı bir çeşit heyvan.

- **dağ sırtı:** boyuna uzanan dağın yuxarısı.

- yanar dağ: burkan. volkan. ot püsgürən dağ.

- **arada dağlar var:** çox ayırım var. çox fərq var.

- **dağ sərçəsinin çeşitlərindən:** taqırcan. dağırca.

- **dağ daş:** dərə təpə.

- soxulan dağ siçanı: soqur. kor siçan.

- **burnu qaf dağında:** qurra: mütəkəbbir.

- **dağ beli:** arğıd. arğıdal. arğadal. boğaz. keçit.

- dağ ərqəci: dağın yassı təpəsi.

- **dağ qoyunu.** arqalı. yaban qoyunu.

- **dağ belindən keçən yol:** bilan. belən. bilən.

- **dağın sarp sivri yanı:** iti yamac: yalman.

- **dağ siçanının böyük çeşiti:** qaqırca.

- **dağın qaşı:** dağın yöreni.

- **dağ sarsı:** dağ silsiləsi.

- **dağ soğanı:** nə'leyn. sil məritim (latin).

- **tarla, dağın yassı, düz kürek biçimində olan yeri:** daban. -

daban yer. - **daban** tarla.

- **dağ şalvarı**: üsti genə bol, altı güdə dar şalvar: qıçı (yançaqı, göt bölümü) çox gen, bol, çoxlu qırmaları olub, bacağa (baldıra) doğru enənərkən sıx olub, daralan tuman, şalvar:

potur. bolağ. - **potur** geyinmək. - **dağ şalvarlı**: poturlı.

- **dağ topu**: sarp yerlədə işlənən, qatır dalında çəkilən top.

- **dağ toyuğu**: yabanı toyuq. bednus.

- daq ol. daq. təkül.

- dağın, dənizin, ırmağın burun kimi çıxan yeri: **baldır**.

taq

dağ. yanış. yanma. yaxma. yaxış. acıma. acıq. göymə. göyüq. küymə. küyün. qovurma. qovruq. qavırma. qavriq. qavriş. zülm. cəfa.

taq

tax. taxa. çat. tac. qalaq.

- **böyük, ortancı tağ**: qalataq.

- **biliklə sevən dağlar aşdı, bilgisiz sevən, yolun çaşdı.**

- **dağ daşı gətib, çapıb, kərib kəsməklə açılan yol**: qapan.

qaban. çapan. çapın. gədik.

- **dağ daşı qapayan orman, meşə**: qapan. qaban.

- **dağ ətəklərində, dərələrdə sürüşüb yığılan daşqalağ**:

qağşaq. qavşaq. qayşaq.

- **dağ sökən, dağa söykənir.**
- **dağa söykənib, dağ sökür.**
- **dağ şalvar:** diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırılı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar. sığba sıpqqa. potur.
- **dağ yamacı, döşü:** axarbxaxar. kövşən.
- **dağ yamacı:** kav. kağ. kövşən.
- **dağ ətəklərindəki çayırılıq yer:** kav. kağ.
- **dağdan yuvarlanıb böyümüş qar kütlesi, kütləsi:** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. şəpə. bəhmən.
- **dağlar gəzən ayaqlar, gücsüz qalıb, gücü çatsa ayaqlar.**
- **dağlarla çevrili dar boğaz:** qapız. dərbənd.
- **findıq ağacı üzərində yaşayan dağ sıcan çeşiti:** qaqırca.
- **götürə, dağlar dayanmaz:** hazır olan nərsədən, dağ belə olsa, ölçüsüz götürsən, heç nə qalmaz.
- **günü dağ başında:** çətinliklə keçinmək, yaşamaq.
- **güvəndiyi dağlara qar yağmaq:** ası, uyar, fayda güdülən nərsədən, istədiyini alamamaq.
- **güvəndiyim dağlara, qar yağdı bilə bilə.**
- **inci saçan dili var, bal kərəli dadı var, dağlar aşan adı**

var.

- **saman titrədən yeldə var, dağ oynadan küləkdə.**

- **yaltaq dağ (qıyan) yaraldır, dağ (qıyan) yaltaq. (qıyan: zalim).**

- **yanardağ daşları çeşitlərindən:** incidaşı.

- **qaytarma taxası:** gömmə dolab, dilab. işqaf. (# **dışqab**. çıxma. taxca. sərgən. qaş. rəf.).

- **ağrı dağ:** (1. < **ağrı:** ağır) yekə, iri, böyük, uca dağ. 1. (< **arığ:** çin). qutsal muqəddəs. qutsal dağ.

(**ağrıyos**_(yunan): asav, vəhşi, ası.).

- **çaltaq: çalqat: çalçat. (> çar taq).** alaçiq, çadır çeşiti.

- **dağ dağ:** çox dağ. qandağ.

- **dağ erik çeşiti:** göğəm.

- **dağdan təpiyə düşmüş:** yuxardan aşağı düşmüş.

- **qara dağ. qışlaq dağ.**

- **nə yağın istədik, nə dağın.**

- o daldan budağa, o **dağdan** bu **dağa**.

- **dağ qırlanqıcı:** geçisağan. çoban aldatan.

- qazılı yoldan qaçdı, buruşuq **dağdan** aşdı.

- öz suyun tapar, **dağ** başında çıxan çinar.

- sevgi, coşun çaydan, **bərkiliyin dağdan**, dərinliyin dənizdən alır.
- yoxluqla toxluğun arasın, **dağlar** kəsir.
- **tax diyə**: hap diyə. anidən.
- **dərd yanmaq, yanğımaq**: dərləşmək.
- dağ dağıdan: dərdə dərman. çara.
- **dağ dağıdmaq**: dərdə dərman olmaq. bir yamanlıqdan, pis durumdan qurtarmaq.
- **iç ağrı**: iç dərdi.
- **ağrına düşmək: dərdinə düşmək**: bir sorunun çözməsinə çabalamaq.
- **ağrına yanmaq: dərdinə yanmaq**: 1. bir soru ilə uğraşmaq.
1. bir sorudan sızılmaq, şikayətlənmək.
- **ağrını deşmək: ağrına basmaq: dərdini deşmək**: bir üzüntünü canlandırmaq.
- **ağrını tülkü bəyə anlatmaq. bəlirtmək.**
- **ağrısın söyləmiyə, dağlara düşər.**
- **ağrı aqlatır, aşq söylətir.**
- **ağrı dinləmək: dərd dinləmək**: sızıya, şikayətə qulaq asmaq.

- **ağrı tökmək: dərd tökmək:** inciklərin anlatmaq. bəliitmək.
- **dəniz dalqasız, dağ dumansız olmaz.**
- **buzdağı:** buz kütləsi.
- **buzdağı:** buz kütləsi.
- **dağ silsiləsi:** sıradağ. - **sıx ormanlı, sarp sıradağlar:**
balkan.
- **iki dağ arasında dar keçit:** boğaz. dərbənd.
- **dağın beli:** ərgənə. əggənə. gərdənə. boğaz. gədik.
- **qorxu dağları, gözlür:** hələ olmasınlar, xəterlər qabaqdadır.
- **arı kimi əri olanın, dağcan yeri olar.**
- **dağ adamı: dağ azısı, ayısı: dağdan enmə:** görgüsüz.
dargöz. qısgöz. qıtgöz. koryat. qatraq. qaba. kötük. gödük.
gobud.
- **dağ ardında olsun, yer alta olmasın:** öiməsində, uzaqda,
ulaşılmaz yerdə olsun.
- **dağ başı: 1.** uzaq yer. **1.** zorbalığın söz sürdüzü yer.
- **dağ başından duman əksik olmaz:** uca yerdəkinin başı,
sıxıntısız olmaz. bitməz.
- **dağ üstünə dağ qoyar:** çox güclü olan.
- **dağ evi:** dağ otrağı.
- **dağ siçani:** yüksək görkülü olduğunda, gücsüz içi boş olan.

- **dağ kimi**: boylu boslu. yaxışıqlı.
- **dağ düzəni, yasası**: cəngəl qanunu. kimkiməlik.
- **dağ nə təkin (qədər) uca olsada, yol üstündən aşar**: nə dəğın, kişi nə qədər çətinliklə, güclüklə qarşılaşırsa da, onu yenər.
- **dağ daş**: hər yan.
- **dağ daşa düşmək**: ev eşiyindən olmaq.
- **dağlar ayısı**: iri yarı qadın.
- **dağlar dayanmaz: dağlar çəkənməz**: **1.** dağları belə əridən güclük. **1.** duraq duramlılıq hər nəyi yenər, üstələr.
- **dağlara düşmək**: avara pərişan olmaq.
- **dağ yeriməzsə, kişi yerir**: qarşı yöndən sonuc alınmayıb, səs çıxmasada, kişi olan, özü işə girir.
- **dağa çıxmaq**: baş qaldırmaq.
- **dağa qaldırmaq**: ıssız, qıraq bir yerə götürmək.
- **dağdan gəlib, bağdakın qoğmaq**: qonaq olub, ev yiyəsin qoğmaq.
- **dağlara daşdara**: bu güclük hamıdan uzaq olsun.
- **dağlarca**: çox böyük, ağır, artıq.
- **dağların şənliyi**: qaba saba olan.

- **dağdevirən**: çox güclü. zəncirqıran.
- **dağ başına yüksələn yer**: yamac. bağır. bayır.
- **dağ burnu**: qırtab.
- **dağ ciyərlisi**: çox batur. baturqaq. heç qorxmaz.
- **dağ geyiki**: vəhşi qoç. qoçi. umğa.
- **dağ silsiləsi**: sıradağ.
- **dağ toyuqu**: çil. - çil yavrusı kimi dağılmaq: darma dağın olmaq.
- **iki dağ arasındakı düzlük**: cölge. çölge çövülge.
- **dağın beli ətəyi**: sırt. damənə.
- **dağın döşü**: qıran.
- **dağların başı, təpəsi, ulğamı, gerişi, kötəli**. qullə.
- **danışan dağı aşdı, danışmayan yolu çaşdı**.
- **iki dağ arasında birləşmə bölümü**: boyun.
- **iki dağın birbiriylə birləşdikləri dəre yatağı**: çataq.
- **tax vurma**: taxlama. çalışım. çalışdırma. dəğiş toxuş. dəğişim. dəğişdirmə. sayışma. ödəşmə. mubadilə.
- **təpə, dağın ən yuxarsı, zirvəsi**: götəl. üstüq > estig > setig (fars)- kərəmpə. çıxat.
- **uca dağın iki təpə arasındakı geçit verən bölüm**: geçit.

boğaz. bel. belən.

- **yüksək dağ keçidi**: baylan. bağlan.

- **təpə, dağ, nərsənin ən yüksək yeri, ucu: uc**. zirvə. duruq.
doruq (**1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur: düğün.**).

taq

- qayalıq **dağların** sivri zirvəsi: **azav**.

- **alçaq dağ**: çuvana. təpə.

- **dağ boğazı**: ayrı.

- **dağ geçisi**: qaşqa eçqi.

tağ

tağ. töş. yamac. təpə.

- **dağın günəş görən güney yamacı**. gültü.

- **dağ yamacı**: beltav. dağ beli.

- **dağ geçisi**: yavbıdır. yağbıdır.

- **dağ keçidi**: avuş.

taqa

1. taxa (< taxmaq). qullab. çəngəl. **1. təkəv. təkə. təkine**.
bir tək. münfərid. **1. tağa. dayı. tağayı**.

taqa

taxa. taqqa. 1.tax. çat. tac. qalaq.1.incə, yüngül,
yuvarlaq, kiçik başlıq. **1. gecə börkü. 1. baş tərlik. təpə**
tərlik. 1.taxma. sümüksüz, gecə börkü. kaçol. kaçola.
- **taqqa düşdü, kəl göründü**: başlıq düşdü, baş göründü.

örtük düşdü, dan söküldü. dan sökdü, yandı gecə. sökərsə dan, söner gecə.

- **taqqa düşdü, kəl göründü**: örtük qaçdı, qaça çıxdı: qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxdı.

- al börküm, ver börkün: al taxamı, ver taxavı: qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. sənli mənli. başbaşa, qaşqaşa. özlü üzlü. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız. taarüfsüz.

taqa

taxma. 1. doğma, doğru olmayan. kələk. qondarma.

qoyma. əğrəti. - taxma kişi: pis adam. oğru. əğri. - **taxma**

sapan işlər: pozuq. 1. qara. ittiham. - taxma sözlər. 1.

təpəcik. börkün altından qoyulan kiçik təpəcik. çoxun gecə

evdə qoyulan təpəcik. 1. nal. 1. dayı. əmi. ağay. əkey. bayka.

əki. əməki. > dayı. > tağzə: xala. tiyzəatamant. teqzə. 1.

yaraq. silah. 1. qural. qayda. 1. ağa. qağa. sayqıdəğər.

sayın. hörmət edilən.

taqa

taq. 1. taqat. taqət. dözüm. durum. 1. top. parça topu. -

sopalı taqa. - bir taqa şal: bir top şal. - altın uluq taqa: som

sırmalı taqa. qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu. 1. təkə. iti.

yengil.

taqac	taxac. (< tuq. tix.). taqac. tağac. toxmaq. heyvanın ayağına taxılan vurulan dəmir. nal. qapaq (< qapamaq).
taqac	taxac. taxca. yatac. sərgən. qaş. rəf.
taqaça	tağaçə. dağaçə. dağ gibi heybetli.
taqaq	tağaq. taxaq. 1. ucu odlu ox. 1. daraq. 1. çaruq. çağur. sağur. 1. təkək. qol. bələk. dal. asma (möv. üzüm ağacı), xiyar, qoğun, qıya kimi yemişlərin sürdükləri uzun qollar.
taqal	1. taxal. çarə. imkan. 1. dağal. qalın. qalını.
taqalaq	takalaq. - təpə takalaq düşmək: qapaqlanmaq. kəllə başayaq olmaq.
taqalal	(< > təqəlla). istək. arzu.
taqalamaq	dağlamaq. damqalamaq. markalamaq. simgələmək. imgələmək. izləmək. izlətmək. nişanlamaq.
taqalamaq	taxalamaq. nallamaq.
taqalanmaq	1. fikir dəğişdirmək. xiyal qırıqlığına uğramaq. 1. zayıflamaq. quvvəttən düşmək.
taqalası	dağalası. dağ göllərində yetişən alabalıq türü.
taqallaşmaq	dağallaşmaq.çalbaşmaq. çırpışmaq. çatlaşmaq. çaqlaşmaq. sərtləşmək. dirəşmək.

- taqan** **tağan.** 1. qab. qazan. tabaq. 1. üç ayağlı saçayağı. üç paya. 1. dayxan. əkinçi (> **dehqan** *(fars)*). 1. **daqan.** **taxan.** bax > **qadan.** dayaq. dəstək. ayağ. qol. dayaq. daban. arxal. qalxan. təməl. - **taxan salmaq:** saplamaq. - birbirinə **taxan** oldular: dayaq oldular. 1. **dağan.** üçayaq. sacayaq. ocaq sipəri. 1. dəstək. dirək.
- **taqan salmaq:** dəstək qoymaq.
- **birbirinə taqan bolmaq:** birbirinə dəstək olmaq.
- taqan** **taxan.** - **nərsiyə inci daş taxan, döyən:** göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nənərsəni oyub, dəğərli daş, qaş, qızıl gümüş yerləşdirən. qaqayan. qaçıyan. qaqıcı. taxlayan. taxıyan. taxıcı. qaşlayan. qaşqaqan. qaştaxan. münəbbətkar.
- taqançı** **dağançı.** talançı. yoldalaçı. yoltalçı. qarqaçı. qarqapıçı. yağmaçı. çapıl. çapılçı. çapıcı. çapqıçı. çapıt. çapavul. qaraçı. qarıçı. axıncı.
- taqançılıq** **dağançılıq.** talançılıq. yoldalaçılıq. yoltalçılıq. qarqaçılıq. qarqapıçılıq. yağmaçılıq. çapılıq. çapılçılıq. çapıcılıq. çapqıçılıq. çapıtılıq. çapavulluq. axıncılıq.
- taqanın** **taxanın.** - iş bilənin, **qılıc taxanın:** bacarıqlı olanlar qazanır, aparır.

- taqanlamaq** **daqanlamaq. taxanlamaq. 1. bax > qadan.** dirseklemek. dəsdeklemek. dəstək qoymaq.
- taqar** **dağar. 1. dağarcıq.** tobra. torba. çoban, yolçuların yançıqı, kisəsi, tobrası. **1. aşlıq (hibubat) ölçüsü.** bu ölçü "batmana" tay yer bə yer dəyişir. **1. döğüş. savaşı. cidal. 1. taxar.** nal. **1. kərsən. karsan. kürsən. kövsən.** ağacdan oyulmuş böyük qab. təknə. tağar. tağara. **1. tağar. tuqar (< taq. tuq).** kiqsə. kisə. qalta. xalta. xaral. tobra. qab.
- taqar** **dağar. 1. dəri torba. 1. yayvan ağızlı qab, çanaq, küp, çömlək, saxsı, mətrət. 1. mənqəl. 1. taxıl ölçüsü. 1. tağar.** qapır. böyük qab. **1. təşt.**
- taqar** **tağar. dağar. tuqar. tıqılmış, tikilmiş, tuqlanmış nərsə. 1.** çömlək. küp. qab. çanaq. **1. bağlı. çuval. torba. 1. bir ölçü adı. 1. qanarqa. tağarcıq. kisə. 1. qoşuna ayrılan buğda. 1. çuval. xurcun. dağarcıq. xaral. tağarcıq. tulum. 1. çuval. xurcun. xaral. tağarcıq. tulum. qap. 1. mal. var. dövlət.**
- taqara** **tağara. tağar. təknə.**
- taqarcığın** - **bütün söz dağarcığının işlədərək:** dilinin döndüğü dək.

- taqarcıq** **dağarcıq**. 1. kiçik torba. 1. bilgi. bəllək. yad. həfizə. zəhn.
 - **dağarcığa atmaq, qoymaq: bəlləkləmək. yeni bilgi**
öğrənmək. 1. torba.
 - kimin **dağarcığından** qırcayırsan: xərcləyirsən.
- taqarcıq** **dağarcıq**. 1. tobra. torba. çoban, yolçuların yançuqı, kisəsi, tobrası. 1. tuqarcıq. qapturqay. böyük kisə. tapra. topra. torba. külvar. çuntay. 1. köylü qadınların cocuqlarını içinə qoyub, omuzlarında daşdığı gön tobra. 1. kəsürgə. kəsruk. qab. sandıq. cə'bə. 1. tağar. dağarcıq. kəsürgə. kəsruk. sanaç. sağnaç. tuluğ. tulum. çuval. xurcun. xalta. xaral. qap. 1. qanarqa: tağar. kisə. 1. torba. bastıq. qapcaq. sumka. suma. buksa. bukca. muksa.
 - **dəvə dağarcığı**: quduz dəvənin dili altında sarqan kisə.
- taqarçı** **dağarçı**. mal yiyəsi. ağçalı. zəngin.
- taqas** **taxas. taxsa**. {< **taq. tax. tok. tuq. tüq**}. taxmaq. dəğişmək}. qarşıit. tax dəğiş. tax döyüş. təğiş töküş. dəğiş töküş. dəğiş toxuş (alış veriş). taqaş: qarşılıqlı ödəmə. əvəz. təqass (> ((_{ərəb}))). - bu **taxsa** onu taxsar: bu ödəş, onu ödər. buda onun əvəzinə.

taqaslaşmaq	taxaslaşmaq. taqqa vurmaq. dəyişmək. mubadilə edmək.
taqaşar	tağaşar. dağ aşar. dözümlü. qararlı.
taqaşlamaq	taxaşlamaq. başa baş çalışmaq: dəyişmək.
taqat	dözüm. tablaş. dayanım. durum. çəkim. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. təhəmmül.
taqat	taq. taqa. taqət. dözümlü. durum. borbay.
taqatay	taqtay. qaqaq. qaqdal. qaqdalay. qandalay. quru ağac, taxda.
taqatuqa	taqqatuq. gurultu. vəlvələ.
taqav	tağav. (< taxma). 1. dayı. 1. nal. - taqavçı: nalçı.
taqav	taxav. nal.
taqavçı	nalçı. daşqarçı. atın dırnağını aşındıraraq yonan. nalbəd.
taqavlamaq	taqavmaq. nallamaq.
taqavmaq	taqavlamaq. nallamaq.
taqay	takay. tağay. dağay. 1. dayı. ana yönündən quda. annanın böyük qardaşı. 1. taq + ay. dolunay. 1. sayqı duyulan kişi. 1. məhmiz. mamız. dağcıların buzullara tırmanarkən ayağqabı atına taqtıqları sivri dəmir. 1. dağay. dayı.

taqayı	tağayı. tağa. dayı.
taqayzə	tağayzə. təyzə. xala.
taqaz	taxaz. 1. taxaç. ucu əyri, taxılan, çalınan ayqıtlara deyilir. 1. takız. takuz. taqzil. ləkə. yamaq.
taqaza	dağaza. dağaza. yüksək. boylu buslu, dalyan kimi.
taqbatağ	dağbatağ. bax > tapataq.
taqca	< taxca. dısqab. çıxma. sərgən. qaş. rəf. (# gömmə dolab, dilab qaytarma taxası. işqaf.
taqca	1. <> qatca. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qata. qatı. qatın. qadaq. qədər. qapar. təkin. dəngi. dəğin. dəğir. dəğiş. çək. cən. dək. (- bu iş, daş götürmək qatı (qədər) çətin. - nə qatı (qədər) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli". - bal kərəsi yemiş kimi, ol qatı (qədər) sevindikki. - bu qatı (qədər) şişmək olmaz ki. - ye, yeyə bildiyin qatca (qədər). - döğ sinəvə, canın çıxan dəkce (qədər). - ölməyi qapar (ölənə qədər) çalışdı. - saat onu qapar (ona qədər) gözlədim. - bir arpa dəğiş (qədər) boyu var, harda olsan sözü var. - ölənə dək (qədər). - bir avuc içi, (qədər) yeri var. - saat ona dəkli (qədər). 1. taxca. taxac. yatac. çıxma. qaralıq. sərgən. qaş. rəf. qabalıq. qabaqlıq. dısqab. (#

gömmə dolab, dilab qaytarma taxası. işqaf. (> **taqçe** (fars)).

- sarsılıtda (zəlzələdə) **qabalıqda** olan bütün qablar sındı.

- başının **taxcasında** qurumlar qurdular.

- **alma, bəzəkli nərsələr qoymaq üçün, türk evlərində boydan boya yapılan taxca, rəf:** almalıq.

taqca

taxca. < **taqcaq.** **taxılmış, quşanmış, artırılmış nərsə. 1.**

nərsəni taxıb, qoymaq üçün düzələn yercik. (> **taqçe**

(fars)). **1. daça.** çöldə qurulub, taxılan yaz damcıqı. yazlıq.

1. yartıq. rəf. sərgən. göz. tura. öbək. dikdə qurulan kiçik

yer. **1. sərü.** üzərinə nərsə şüy qoyulan yercik.

taqca

taxca. quvuş. qoşu. işqab. cıyqıç. yıyqıç. yığqıç. duvarda nərəsə qoymaya yarayan göz.

taqcıq

dağcıq. kiçik dağ.

taqçı

ağsar. dağa çıxan. alpinist.

taqçı

taqçı. dağçı. taxcı. 1. nalbənd. - axsaq eşşəyin, kor

taxcısı (nalbəndi) olar. 1. damqaçı. dağmaçı.

damqalayan. dağ vuran. yaralayan.

- **dağçıların dizə dək olan qıssa şalvarları:** diz çaxşırı.

taqçıl

bayqızı. bayqırı. çölçül. yabanı.

- taqət** < metatez > **qatat. taq. taqa. taqat.** qursağ. durum. tuş. tuşş.
 dayaq. dözümlü. - **taqətim taq oldu:** qatatıtım qatlandı.
 qursağım darıldı.
- taqətlənənməmək** gələməmək. çəkəməmək.
 dözəməmək. dayanamamaq. qatlanamamaq. - bu
 ayrılığa, sıxıntıya **gələbilirsinmi.**
- taqətlətirtmək** dayatmaq. dayıtmaq. dayanışmaq. dözdürtmək.
 dözədürtmək. çəktirmək. təhəmmül edidmək.
 mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək. sarsıtmamaq.
 sığışıtmaq. sığımlatmaq. sığıqlatmaq. səbir, istiqamət
 edidmək.
- taqətli** dözümlü. dözəmli. çəkimli. təhəmmüllü. mütəhəmmil.
 muqavimətli. muqavim. sarsılmaz. sığışlı. sığımlı. sığıqlı.
 səbirli. istiqamətli. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı.
 dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı.
 dayınışlı. dayınqan. dayanan.
- taqətli** göğüslü. döşlü. təhəmmüllü. mütəhəmmil. muqavimətli.
 muqavim. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.
 dirəngən. muqavim.

- taqətsiz** daynaqsız. tabsız. gücsüz. bitmiş. bitgin. yorqun arqın. halsız. dözümsüz. bitik. bıxıq. bıqqın. bitgin.
- taqi** - **dahadaki**. **dahıdaki**. həm dahı. birdəki.
- taqi** **daxi**. 1. bax > **daha**. 1. daği. yağı. salqaş. sərkiş. azğın. asi. asav. 1. ta ki. kəza. 1. həm. 1. yenə. genə. 1. alqın. hələ. 1. **daha**. yenə. genə. qayta. kərən. mərtə. təkrən.
- taqi** **daxi**. alıqa. allığda. olduğda. hələ.alqınçı. hələlik. hənuz. indidə. yenə. tügəl. hələ. alqınçı. bir daxi.endidə. şimdilərdə. artıq. alqa.
- **çox daxi**: uzaq. qat qat.
- taqi** qat. basamaq. qədəmə. çıxıntı. ormanlıq yerdən keçən dərə. ırmaq. suyun çiqtiği yer. qaynaq.
- **taqıda**: **daxı da**. yenə. genə. təkrar.
- **sanqa daqi da bir ayırım bardı**: sana yenə söyləyəcəğim bir nərsə var.
- **daqi da anı kimi**: bənzərli. vesair.
- taqi** **taxı**. 1. çalaq. ək.əkik. əklik. əklənti. yapqıç. yapcıq. yapşaq. bəzək. süs. barlaq. 1. **taxma**. aşam. qaş. atıq. ətiq. 1. taxma. - **kiçik süs taxıları**: biçələ.

- heyvanların taxıları (nalları) düşərək, ayağ altları yara
olmaq: qaradaban olmaq.

taqı **takı. taxı. (< taqmaq).** 1. dindar. inanclı. 1. taxı. əlalti.
 qoş. aksesuar. 1. **daği.** daha. artıq. başqa. - **daha** buyruq
 yoxmu ?. 1. **taqqa.** başa **taxılan,** incə, gecəlik börk. 1.
 qapaq kimi taxılan nal. ayağqabı.

taqıç **taxıç. taxış. taxıt. taxınc.** axınc. axıç. axış. çapıt. çapqıt.
 çapqın. salınc. salıç. basınc. basıç. basış. çapul. çapvul.
 yürüt. yürüş. yürüş.

taqıcı **taxıcı. taxlayan. taxıyan. qaçıyan. qaqayan. qaqıcı.**
qaşlayan. qaşqaqan. qaştaxan. göməçi. gömüçü. gömən.
 göməyən. gömləyən. nərsiyə inci daş taxan, döyən.
 nənərsəni oyub, dəğərli daş, qaş, qızıl gümüş
 yerləşdirən. münəbbətkar.

taqıcı **taxıcı. taqayçı.** nalbəd. dəmirçi.

taqıq **dağıq.** çökük. köçük. yıxıq. pozuq. pozuq. çürük. kövrük.
 kövük. xərabə. xaraba.

taqıq **tağıq. dağıq.** 1. dağnıq. pərişan. 1. taxı. ziynət. 1.
 aksesuar. 1. başsız. düzüsüz. düzənsiz. dəriksiz.
 tərtibsiz. nəzmsiz.

- taqiq** **taxıq.** əkrin (< **əkilmış.** tikilmış) tikin. yaxışıq. yapışıq. qovuşuq.
- taqiqmaq** **tağiqmaq.** 1. dağa çıxmaq. dağlara düşmək. 1. asavlaşmaq. yozlaşmaq. dəlirmək. dəli olmaq. vəhşiləşmək. - keçİ **tağıqdı.** 1. dağa çıxmaq. dağa qaçmaq.
- taqıl** - **taxil edmək:** qəbul edmək. sanamaq. - **taxil etdirmək:** qəbul etdirmək. sanatmaq. - **taxil olmaq:** sayılmaq. sanalmaq. e'tibara alınmaq. göz önündə tutulmaq.
- taqıl** **dağıl.** qorxuluq. uçanları dağıtmaq, qorxutmaq üçün, tarlalarda qoyulan, cında parçadan, adama oxşar qurqu.
- taqıl** - **taxıl kəpəği:** aşıqüü. - **taxıl qabuğu:** uçuq. qabuq.
- taqıl** **taxıl.** 1. arpa. 1. **daxıl.** sana. hesapda. mərbut. - bu bizə **sana** değıl, oda sizə **sana** değıl. 1. ilgi. ilişgi. alqu. bağılantı. irtibat. rəbt. - bu iş bizə **taxılı.** - bunların sənə **taxılı** yoxdu. - bir **taxıl** tapsaydıq, yaxcı olurdu. 1. zəmi. sulu yer.
- taqıl** **taxıl.** taxılım. 1. etgi. - alkol **taxılı** altında olmaq. - bunun ina nə **taxılı.** 1. girmə. - taxılmadan qabaq düşün. - hər nəyə **taxılı** verir. - onların sözləri arasına **taxılı** vermə. 1. gəlir.

dəraməd. - **taxlımsız** iş. - **taxlımı az**. **1. taxılı**. ilgilin.

sığınan. **1. bağlı**. əkli. ilgili. ilişik. ilişgin. əlaqəli. amərbut.

ayid. mütəəlliq. münasibətli. race'. dayir. **1. ilgilin**.

sığınan. **1. taxılma**. iliş. sataş.

- **biçindən sonra yerdə, artda qalan taxıl**: daşaq.

- **taxıl ölçüsü**: dağar.

- **başaq tutmamış taxıl**: qasıl. qısal. qırsıl.

- **savrulmaq üzərə toplanmış taxıl**: tıqnaz. tınaz.

- **dəğirmənçinin taxıldan aldığı pay ölçüsü**: qaşiq.

- **taxıl qabığı**: qapciq. kovsiq. koviz. kaviz. kavsıq.

- **taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar**

böyük ələk, arac: ovsar. əvsər. övsər. savsar. sovsar. əsgü (< əsmək).

- **toplanmış taxıl**: tınaz. - **samanlıqların önündə tınazı**

yağmurdan qoraqlıq, böyük saçağ: qarapan. qaraban.

qaravan.

- **ambara taxıl tökülən baca**: qanaqıl. çanaqıl.

- biçdiyın **taxılı**, əkdıyın tuxumdan gör.

- **rastıq deyılən taxıl xəsdəliyi**: qarıva. qarva.

- **taxıl çoru, kəsəli**: qaraca.

- taxıl dənələrinin içi qara tozla dolduran ağrıq, kəsəl:

qaralıq.

- **taxıl qabığı**: qabırcaq.

- **taxıl qabığı**: qapcıq. qapurcıq. qapşuq.

- **taxıl sapı**: qazal.

- **taxılı toplama aracı**: kabda. sıyırqa.

- **yağmır yağır, bulağ qaynır, taxıl qanırır**. (qanırır: kanlaşır.

bollaşır).

taqılamaq 1. taqılmaq. taqqalamaq. döğmək. əzmək. 1. dəri
yumuşatmaq. tabaqlamaq.

taqılan taxılan <> qatılan. - itin boynuna qatılan, taxılan çivili,
bizli dişli aylaq, **həlqə**: qatana. qadana.

- **yəhərin üstünə taxılan ağac arac**: qaltuq. qaltaq.

taqılan taxılan. 1. **dağılan**. tarğanğ. dalğan. 1. giren. qarışan.
qarşan. müdaxilə edən. - işmə **qarşan** olmadı. - işizə
qarşan yoxdu.

- **taxılan nərsə**: taxtuq. taxılan nərsə. qılaf. qın. qab.

- **taxılan, örtülən nərsə**: tarı. darı. pərdə.

taqılan taxılan. taxınan. çaxılan. qabır. qapır. ilişən. iləşən.
icəşən. incidən.

- **belə taxılan fişəklik**: qarqılıq.
- **boyuna, qola, paltara taxılan, asılan bağ, bəzək nəsələr**:
asdal. yasdal. asqal. yasqal.
- **bir gözə, baciya, tapışqıya, pəncərəyə taxılan tor, barmaqlıq**: kəpəz. qəfəs. qapas. kəvəs.
- **daşqa təkərlərinin ortasına taxılan iri, gen başlı çivi, mıx**:
qama. qaqa. qaqam. qəmə.
- **ev, otaq, axır kimi yapılarda, bir atmanın, uzanan bir nərsənin yanlarına, eninə vurulan, taxılan, qoyulan ağac, təxdə**: qaş.
- **nərsənin üstünə geyilən, taxılan, salınan, sərilən, qapacaq, örtük**: qap. qab.
- **siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux**: burştuq.
uctuq. ucluq > müştük.
- **tacın üstünə taxılan girdə çələng**: qaqma.
- **uşaqların ayağına taxılan zınqırovlu girdə, həlqə**:
qanqavur. çanqavur. qonqurdaq.
- **yerə taxılan ağac**: qadqıl. qaqqıl. sancaq.
- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan, taxılan uzatma**: qarataxın. qaraçağın.

- taqılıb** - **tel tel, tar tar dağılıb çözülmək**: tellənmək. aşınmaq.
ipliklənmək. arxaşları üzə çıxmaq. lif lif olmaq.
- taqılım** **dağılım. dağılma. dağılış. yayılma. yayılış. yayılım.**
yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış.
yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış.
yazınım. saçınma. saçınış. saçınım. intişar. nəşr olma.
- taqılım** **dağılım. dağılım. dağılış. dağılış. dağılma. pozulma.**
pozuluş. pozulum. 1. yxılma. yxılış. yxılım. yoxalma.
yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm.
çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. **1. çözümlüş.**
çözülmə. çözülüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.
həll olma.
- taqılım** **taxılım. taxıl. 1. etgi. - alkol taxılı** altında olmaq. - bunun ina
nə **taxılı. 1. girmə. - taxılmadan** qabaq düşün. - hər nəyə
taxılı verir. - onların sözləri arasına **taxılı** vermə. **1. gəlir.**
dəraməd. - **taxılımsız iş. - taxılımı az. 1. taxılı.** ilgilin.
sığınan.
- **gəlir dağılımı**: tozie dəraməd.
- taqılıma** **dağılma. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. pozulma.**
pozuluş. pozulum. 1. yxılma. yxılış. yxılım. yoxalma.

yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm.
 çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. 1. çözümlüş.
 çözülmə. çözülüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.
 həll olma.

taqılış

dağılış. dağılım. dağılma. 1. yayılım. yayılma.

parçalanma. parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma.
 ballaşım. ballaşma (< **balqamaq**: bölmək). bölüşüm.
 bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma. 1. ayrılım. ayrılma.
 qırışım. qırılma. 1. uyuşmazlıq. uyuşmanlıq. mubayinət.
 təfrəqə. ixtilaf. 1. inhilal. izmehlal. zayil olma. 1. qarışım.
 bulaşım. bulanım. 1. gərilmə. gəriliş. ayrılma. ayrılış.
 təşətdüt.

taqılış

dağılış. dağılma. 1. basılış. basılma. qırılış. qırılma.

qırğılış. pozqunuq. pozuluş. pozğuluş. sınış. sınığış.
 sındırqı. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. yıxış.
 yıxılış. devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə.
 batış. batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə.
 sönmə. həzimet. 1. **dağılım. yayılma. yayılış. yayılım.**
 yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış.

yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış.
yazınım. saçınma. saçınış. saçınım. intişar. nəşr olma.

taqılış

dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma. pozulma.

pozuluş. pozulum. 1. yxılma. yxılış. yxılım. yoxalma.

yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm.

çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. **1. çözüülüş.**

çözülmə. çözülüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.

həll olma.

taqılış

taxılış. 1. toxuluş. təsadüf. 1. nallama. 1. aldatma.

taqılışmaq

dağılışmaq. yayılışmaq. yadlışmaq. yayılışmaq.

taqılıvçı

taxılıvçı. asma. asılabilir. taqılabilir.

- **taxılıvçı girit:** asma kilit.

taqılqan

dağılqan. taxılqan. 1. tanqılan. danqılan. tənqilən.

qurşanan. bağlanan. **1. dalıqqan. dalqın. unutqan.**

taqılqan

taxılqan. kovçu. qinzır. qıncır. qatılqan. qatığan. fizul.

taqılqanlıq

taxılqanlıq. kovçuluq. fizulluq.

taqıllamaq

takıllamaq. iyiləşdirmək. daha iyi duruma gətirmək.

taqılma

dağılma. dağılım. dağılış. 1. çökmə <> köçmə. yxılma.

pozulma. **1. yayılım. yayılma. parçalanma. parçalaşım.**

parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım. ballaşma (<

balqamaq: bölmək). bölüşüm. bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma. **1.** ayrılım. ayrılma. qırışım. qırılma. **1.** uyuşmazlıq. uyuşmanlıq. mubayinət. təfrəqə. ixtilaf. **1.** inhilal. izmehlal. zayil olma. **1.** qarışım. bulaşım. bulanım. **1.** gərilmə. gərilış. ayrılma. ayrılış. təşətdüt. **1.** intişar. **1.** asılma. **1.** şaka. əğləncə. alay. gülüncə. gülənək. gülməcə. **1.** basılış. basılma. qırılış. qırılma. qırğılış. pozqunuq. pozuluş. pozğuluş. sınış. sınığış. sındırqı. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. yığış. yığılış. devrişmə. devriliş. düşüş. düşmə. çöküş. çökmə. batış. batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. həzimet. **1.** dağılım. yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış. yayranım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış. yazınım. saçınma. saçınış. saçınım. intişar. nəşr olma.

taqılma

taxılma. taxınma. 1. taxıl. iliş. sataş. **1.** ilişmə. iləşmə. icəşmə. incitmə. **1.** kinayə.

- inciyib sınağı, sevən bilər, sınıb dağılar, sevməyən ürək.

- uçan vara (əldən gedən) yaxınma, çıxmaz (girməz) yola,

taxılma, gəlsə qonağ, qonağla, bilməz (izsiz) yola, alınma

(inanma).

- **qaçıb dağılma:** qaçışma. - uşaqlar birdən, çil yavrusu kimi **qaçışmaya** düşdülər.

- **sən taxılma. sənə dəxli yoxdur.** sən qarışma. işinə bax!.
işən bax!.

taqılma

taxılma. söz atma.

taqılmaq

dağılmaq. dağınmaq. 1. çökmək. köçmək. yıxılmaq.
pozulmaq. - bəyliklər **çökür**, ellər dirsəlidir. **1.** çözülmək.
çözülmək. çözünmək. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll
olmaq. ayrılmaq. savılmaq. savalmaq. sovulmaq.
gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq. pozulmaq.
xərablanmaq. fəsx olmaq. **1.** çəkilmək. - axşam düşər
düşməz, ələyaq eşikdən **çəkildi. 1.** bitirilmək. açıla
qalınmaq. **1.** (ışığı. isti. qoxu, buru) yayılmaq. çağmaq. **1.**
yayılmaq. yaylımaq. parçalanmaq. parçalaşmaq.
parçaşmaq. paylaşmaq. ballaşmaq (**< balqamaq:**
bölmək). bölüşmək. bölünmək. saçımaq. **1.** ayrılmaq.
ayrışmaq. qırışmaq. qırılmaq. **1.** uyuşmazlamaq.
mubayinət, ixtilaf, təfrəqə düşmək. **1.** münhəll, müzməhil,
zayil olmaq. **1.** qarışmaq. bulaşmaq. bulanmaq. **1.**

dağınmaq. pozulmaq. kövünmək. çürümək. **1.** girmək.
 qarışmaq. dəxalət, müdaxilə edmək. **1.** taxlaşmaq.
 ilişmək. yilişmək. ilinmək. yilinmək. icəşmək.
 qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq.
 köğşəmək. kövşəmək. köğşəmaq. kovşəmaq.
 kağşəmaq. kavşəmaq. tikələnmək. par parça, param
 parça olmaq. pozulmaq. yıxılmaq. viran olmaq.
 xərablanmaq. tabahlanmaq. **1.** dərilmək. açılmaq.
 ayrılmaq. - dərildik bulaq olduq, irikdik ırmağ olduq. (**irikmək:**
 birikmək). **1.** müntəşir olmaq. **1.** qoparılmaq. uçurtmaq.
 atılmaq. - **dinamitlə atılmaq.** uçurtmaq. **1.** çaxılmaq.
 sancılmaq. soxulmaq. **1.** sancaqlanmaq. saplanmaq. **1.**
 dəngilmək. danqılmaq. **1.** enmək. yenmək. yıxılmaq.
 çökmək. - göy başıva **enəsi.** - bu şəhdən duvar enəcək.
1.taxılmaq. sığınmaq. sığınmaq. ocağına düşmək.
 - **gözləri taxılıb qalmaq: gözləri tikilib qalmaq:** nərsədən
 gözlərin ayıramamaq.
 - **evin dağılsın:** evində bayquş yuvalasın. evində bayquş
 ötəsi!:evində bayquş tünəsi!.
 - **çil yavrisi kimi dağılmaq:** darma dağın olmaq.

- **çivi kimi taxılmaq**: mıxlanmaq. qaçılmaq.

- **yenqləri dağılmaq**: öfgəsi yatışmaq. **1**

taqılmaq **dağılmaq**. toquşmaq. pəxş olmaq.

taqılmaq **tağılmaq. dağılmaq. 1.** (bir nəsnə, ötəkisi içinə) tarılmaq,

yayımaq. asılmaq. asılmaq. **1.** (saç) orpamaq.

örpəşmək. ürpəmək. ürpəşmək. **1.** tağşulamaq.

dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək. - dartıldı dartıldı ip

təğşuldu. qırışmaq. qarışmaq. ufalanmaq. təvşəlmək.

təvşülmək. **1.** ılınmaq. ilinmək. ilişmək. tutulmaq.

uğramaq. **1.** tarqamaq. açıraşmaq. qaçığmaq.

burşunmaq. pərişan olmaq. alığmaq. alaqlmaq. alt üst

olmaq. **1.** yayıqmaq. cayıqmaq. savrulmaq. asılmaq. **1.**

taq taq, tuq tuq, dar dar, tar tar, tək tək, çaq çaq olmaq.

düğüm düğüm, ayrı ayrı olmaq. (< **taq. çaq. çuq. tuq:**

bölük. düğüm). **1. darqamaq.** yazılmaq. açılmaq. yayılmaq.

çəkinmək. parçalanmaq. uzaqlanmaq. saçılmaq.

sınırlanmaq. **1. taxılmaq.** qatılmaq. **1.** aldanmaq.

salınmaq. - yaman taxıldıq: aldanıldıq. **1.** tikilmək.

yanaşmaq. yaqlaşmaq. dəxalət etmək. içikmək.

çatılmaq. sataşmaq. bağlanmaq. əngəl qarşılaşmaq.

çaqmaq. burada səs dəğişmələri üz vermişdə belə olur:
 tıx: tax: tux: çaq: çuk. **1.** (pıçaq kimi kəşgin nərsələr)
 korlaşmaq. **1.** düzölmək. **1.** taqır taqır, tıqır tıqır səs
 çıxarmaq. **1.** burmaq. yayılmaq. çalınmaq. buğlamaq. **1.**
 yıxılmaq. pərişan olmaq. **1.** saçılmaq. yayılmaq.
 qazınmaq. dağılmaq. yayılmaq. tutmaq. - ad sanı hər yanı
tutmuş. saplanmaq. sapaqlanmaq. iplənmək. ipdənmək.
 ipdən, ipliyyindən, sapından olmaq. tel tel olmaq.
 çözölmək. açılmaq. aralaşmaq. **1.** saplamaq. israr
 edmək. **1.** tax deyib girmək. **1.** **tarılmaq.** qol qol olub
 ayrılmaq. açılmaq. yox olmaq. - **tarılmasın** türkünüm:
 dağılmasın millətım. **1.** **tarılmaq.** deşilmək. yarılmaq. **1.**
 yayılmaq. daraşmaq. darmaşmaq. tərməşmək.
 darmaqmaq. tarmaqmaq. səpmək. **1.** qarışıqsız, sansız
 xərclənmək. israf edinmək.
 - **yersiz daxılmaq:** əriklənmək. əzginmək. əzilmək.
 olmasından tez yetişmək. şitlənmək.
 - **birinə taxılmaq:** birinə giriş olmaq: ilişmək.
 - **taxılıb incidən:** qışmır. mızı.- **qışmır** kişi.
 - **başım dağıldı:** sərsəm tutmaq, olmaq.

- **heyvanın araba, daşqaya taxılması:** qoşum. - **qoşum atı:**

daşqa atı.

- **takı takım:** geyinti qoşantı. qoşu qoşantı. bir əl geyimə
gərəkli nərsələr. təkmil geyinti.

taqılmaq

taxılmaq. 1. qaçılmaq. bir yerdə tikilib qalmaq. **1.**

qaçılmaq. çağılmaq. bəzənib düzənib geyinmək. **1.**

tıxanmaq. tikilmək. dayanmaq. dirənmək. qatanmaq.

qadanmaq. israr etmək.

taqılmaq

tağılmaq. dağılmaq. çirimpis bolmaq. pozulmaq. altüst

olmaq. tozuramaq. qarışmaq.

taqılmaq

taxılmaq. bəginmək. sabitlənmək. bəğimək. saplanmaq.

ilinmək. süykəlmək. sataşmaq. türtülmək. çarpmaq.

taqılmamaq

taxılmamaq. işə qarışmamaq. ətək çəkmək. dəxalet

edməmək.

taqılmış

dağıılmış. 1. arayçı. arayçıl. arayçı. aralanmış. ayrılmış.

alaman alaxan. dərbi dağan. yağmalanmış. **1.** tarqın.

taqılmış

tağıılmış. dağıılmış. batıl. boş. batmış. cummuş.

taqılmış

taxılmış. 1. çaqqılmış. çaxılı. **1.** qaçılmış. - **qaçılmış.**

taxılmış, işgilli, çətin qılınan, təprəşən, hərəkət edən

nərsə, kimsə, kimsə: qağrı.

- taqılmış** **taxılmış.- nərsiyə qatılmış, taxılmış, artırılmış tikə, bölüm.**
qatım. xatım. qatma.
- taqılmış** **dağıılmış.** dağıılmış. tarğamış. qarışmış.
- taqılsız** **taxılsız.** dəxilsiz. ilgisiz. alqusuz.
- taqıltaq** **taxıldaq.** taqqa taqqa edən. dəgirmən dəliyinə dənə verən, təxdədən olub, dəvamlı gurultu salan, oynaq ayqıt.
- taqılıtqı** **taxıldığı. - cəhrədə məkiyin taxıldığı, saxlandığı yer.**
qapas. qapsa > qəfəsə. gəpəsə. qəfəs.
- taqım** **taxım. 1.** dəst. cür: bir **taxım** boşqab: bir dəş boşqab. - paltar **taqımı**: paltar dədi. - **taxım taxım.** çox çox. cavq cavq. kümə kümə. **1.** tim. yapığ. vəsayil. qoş. bəzək düzək. **1.** kümə. yığın. öbür. qurup. bölək. tapqır. - **taxım taxım**: öbək öbək: kümə kümə. yığın yığın: topar topar. tapqır tapqır. **1.** quruh. qat. yük. zümrə. **1.** ləvazim. əsvab. hənəyin doğrulması üçün taxılan, işlənən nərsə. **1.** qoşu. çapduq. ev nərsələri. - **at taxımı**: yançaq. yancıq. - **saz, çalğı taxımı**: çalqu. çalınan aracların tümünə verilən ad. **1.** ulam. bölük. məqulə. qategori. tim. ulaç. öbək. kiçik qurup. tim. parça. **1.** qurqu. qoşu. geçim. geyim. coşun. qoşum. bütün

örtək. budaq. dal. bölük. qısım. qaç. şö'bə. alat ədəvat. məlzəmə. qapama. yamtaq. dəsd. vəsayil. - qapama çıxmaq: xələt vermək. - **qapama baha**: paltar parası, bahası. paltar dəyəri, çalışı, dəğişi, bədəli. - on qapama paltarım var. - **qapama baha**: paltar parası, bahası. paltar dəyəri, çalışı, dəğişi, bədəli. - on qapama paltarım var. **1.** qoşu. qat. dəsd. set. - bir **qat** geyim. - bir **qat** istikan.

- bağban **qurqusu**. - çay **takımı**. - yataq **takımı**. - at **takımı**. - **yolçı** takımı. - **çubuq takımı**: çubuğun başlığı. - **kərəke takımı**: təsbeh mallası. əmmamə. **1.** tim. quruh. hey'ət. kumpani. - **takımınca**: **takımınca**: heyə'ti ilə. həp birlikdə. kamilən. həpisi. təmənən. olduğu kimi. məcmuən. - onlar **takımı** ilə gəldilər. - bu **takım** qonaqlığa yerimiz olmaz. - av **takımımı** göndərin. - onun **takımı**: onun adamları. - **sokaq** takımı: çüçə adamı. aşağı el. - siz öz **takımınızla** gedin, məndə özümüknən. - evi yırıq, **takımı** pozuq. **1.** düzüm. tərtib. - **takımı** pozulmuş işlər. **1.** qoşu. dəş. - **takım** yapmaq: nərsənin dəşdin, setin, bütün biçimin işləmək. - **takım açmaq**: yanqın tulumbasın iticə qoşdurmaq. - ayağ **takımı**: ayağ qoşu. - **onbaşı takımı**: onbaşı ilə yanındaolan on kişi. - **bir takım**

ciyər: ağ ciyərlə qara ciyər birlikdə. bir dəs ciyər. - **bir takım:** bir para. bir bölük. bir qism. bir zümrə. bir sinif, sınıb. bə'zi. bir miqdar. **1.** süs üçün taxılan nərsələr. - bu **takım** yaraşmır sənə. **1.** quruh. tayfa. - sofılar **takımı**. **1.** taxım. qoşu. toplum. **1.** ulam. bölüm. əl. qol. dəs. hey'ət. - **onbaşı takımı:** onbaşı hey'əti. - **takım takım:** bölük bölük. ulam ulam: əl əl. qol qol. dəs dəs. - ayağ **takımı:** qara yaxa. əvam. - **araba, daşqaya taxılan heyvanın taxımı, qoşuqların topu:** qoşum. - araba ilə atı ucuz almış isədə, **qoşumu** çoxa çıxdı. - gözəl bir **qoşum** almış. **taxım taxım.** top top. kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. dəstə bəstə. bukca bukca. dəngi dəngi. qucaq qucaq. topar topar. tapqır tapqır. öbək öbək. kümə kümə. yığın yığın.

taqım

taxım. takım. 1. içtaxım. evqoşağ. ev vər vəsayili. **1.** geyimlik. geyinti. geyim. qapsaq. geyit. bir əl bütün paltar. **1.** topluluq. qurub. ekib. dəs. - **taxımbaşı: dəsaəbaşı.** - **taxım taxım:** qurub qurub: dəs. dəs. **1.** müctəmiə'. **1.** biçim. tim. **1.** dəs. **1.** əsbab. vəsayil. **1.** seri. dizi. əl. dəs. set. - **bir taxım:** bir dəs içtəkan. **istikan**

taxımı. 1. tim. 1. heyət. topluluq. cumhur. - səfəhlər

topluluğu: sapaqlar cumhuru. **1. barış. biçik. biçim.**

biçiş.boluş. çap.çevrim. çevriş. dartıq. dartış. davranış.

davriş. dövrüş.duruğ. durum.duruş. ediş.əkiş.

gediş.keçim. özgülük. qılıq. qılış. qılışq. qonuş.

oluş.sürəc. sürəm.sürmə. tapış. tavr. töküm.

tutam.tutum. tutuş.tutuş. tür. varış.yaxıc. yaxış. yaxşıq.

yakıc. yapıc. yapış. yeriş. yerşik. yol yolağ. yürşük.

yürüş. tərz. qasnaq. şərayit. orun. yağday. vəziyyət. hal.

halət. huyluq. hərəkət. yöntəm. xuy. əxlaq.rəviş.

rəftar.**1.quruh. tim. - qarşı taxım:** tərəf muqabillər. **1.nişan.**

əlamət. sınırlada qoyulan nişan. **1.öbək. göbək. bölük.**

kümə. qurup. kürtük. yığın. avçıman. evçimən. evçıman.

top. topcuq. topuç. topar. qatnaş. qatlaş. təşəggül.

1.tutum. davranış. 1.əkib: ekib. 1. nərsənin ayrıntılarıyla

birlikdəsinə verilən ad. əl. dəs. qapama. quşam - **geyim**

quşam. 1.dəsdə. - dəğərsiz, ərdəmsiz, aşağı, başıboş

kimsə, takım, qişr: it qopuğu.

- **qaba bir ev takımı:** (gobut. səlqəsiz).

- **asım taxım:** sırğa, biləzik kimi nərsəylə süsləmə.

- **ayaq taxımı**: qara el topluluğu.
- **yunaq taxımı**: hamam qoşuları, şey şüyü.
- **ad taxımı**: neçə addan toçunmuş, toxunmuş, dərilmış ad.
- **geycək taxım**: gey geycək. üs baş. üz göz. qapama.
- bir **qapama** geyim paltar.
- **ayaq taxımından**: daldaban. alçaq qat. baldırıçıplaq. əvam.
- **bir taxım**: bir sayı. bir qısım. bir kəsim: bə'zi.
- **takım tayfa**: firqə. bölük. zümrə.

taqımadalar **taxımadalar**. məcməülcəzayir.

taqımlamaq **taxımlamaq**. ələkləmək. ələmək. seçib ayırmaq.
ayırmaq. ayıqlamaq. sıralamaq. tabaqlamaq. bölükmək.
dərcələmək. sinifləmək. təsənnüf edmək.

taqımlı **taxımlı**. **qılıqlı 1**. qiyafəli. gözəl. dilmə. diləm. xoşa gəlim.
1. xoşqılıqlı. xoşqılıqlı. enişiq. enişik. yenişik. yenik.
yeniş. eniş. iniş. engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz.
əngiziş. ingiz. ingiziş. yumşaq. həlim. ram. minək.
üzüyola. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. **1**. keçimli. tutamlı.
xoşrəftar. **1**. yollu. düzəli. düzəcli. türəli. türəcli. biçimli.
biçəmli. uslublu. istilli. usullu. yaxışacaq yolda, təzadə,
rəvişdə. **1**. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı.

tutumlu. durumlu. duruğlu. qonuşuq. barışıq. varışıq.
 boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli.
 dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.
 - **kötü qılıqlı**: pozuqçu. təşqılıqlı. bədkirdar.

taqımlı **taxımlı**. yüklü. yükümlü. qoşlu. qoşulu. döşəli. möblə. vər
 vəsayilli. əşyalı. - **yüklü otaq**: gərəliilərlə döşənmiş olan oda.
 - **yüksüz otaq**: çılpaq, yalın, lüt oda.

taqımlıq **takımlıq**. ekibman. əkibman.

taqımsız **taxımsız**. bədrəftar: donquz. tonğqa. tonqa. toqqa.
 danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
 keçimsiz. qılıqsız. qırbal. qırban. əxlaqsız. yarçın. yarşın.
 koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuysuz. keçimsiz.
 tutamsız.

taqımşı (**< taq. tax. tıq. dik**). taxa. dikəsi. taqqası. iticə. yeyin.

taqın - **darma dağın olmaq**: çil yavrisı kimi dağılmaq.

taqın **darğın**. 1. darılmış. gücənmiş. - mənə **darqınmısınız**. 1.
 hirsli. acıqlı. - **darğın** gördümdən heç bir nə söyləmədim.

taqın **taxın**. masq. masqa.

taqınaq **dağınaq**. xərab. viran.

- taqınaq** **tağınaq. dağınaq. 1.** dardağın. dart birt. yağma tarac. qarışıq. darbadağın. tarımar. büküran. burşan. pərişan. 1. obay çobay. orda burda. 1. çalğan. diqqətsiz. çaşığı. şaşığı. düzensiz. dardağın. darmadağın.
- taqınaq** **dağınaq.** saçığı. çaçıq. dağılmış.
- taqınan** **taxınan. taxılan.** qabır. qapır. ilişən. iləşən. icəşən. incidən.
- taqınc** **taxınc. taxıc. taxış. taxıt.** axınc. axıc. axış. çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. basınc. basic. basış. çapul. çapvul. yürüt. yürüş. yürüş.
- taqındırmaq** **taxındırmaq.** donatmaq. donamaq. donatlamaq. quşatmaq. qurşamaq. qoşumatmaq. düzenləmək. yapmaq. yaraqlatmaq. islamaq. islatmaq. islatmaq. islamaq. yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. tərtib etmək. tədarük etmək. mücəhhəz, təchiz etmək. qurmaq.
- taqınıb keçinmək** **taxınıb keçinmək:** tayuqlanmaq. taquylanmaq. dayılanmaq. kibarlanmaq.
- taqınıq** **dağınıq. 1.** yayınıq. parçanıq. paylanıq. ballanıq (< **balqamaq:** bölmək). bölünüq. saçınıq. 1. ayrınıq. qırınıq. 1. uyuşmazlıq. mubayinət. ixtilaf. təfrəqə. 1. qarışıq.

çalalı. çallaq. bulanıq. **1.dağnıq**. dardağan. qarışıq. çalalı.

çallaq. pərişan. **1.düzənsiz**. pozuq. pozuq düzən.

tərtibsiz. qarışıq. qatışıq. çalalı. çallaq. intizamsız.

taqınıq

tağınıq. dağınıq. 1. dağınıq. sərpilmiş. sərpmə. **1. sınıq. 1.**

toplu olmayan. yavan. yayvan. pərişan. ğeyri məzbut. **1.**

toplu olmayan. yaymaçı. pərişanlıq. **1. pərişan. saçaq. 1.**

sıçaq. saçaq (**saç < > aç # iç**). pərişan. pərakəndə. **1.**

cayıq. yayıq. çaxım. çaxımlıq. yaqımlıq. **1. dərbədər.**

dartaqan.

- **dağınıq olmayan**: toplanmış. toplu. düzənli. səlqəli.

müntəzəm. müəttəb. - **toplu** idarə. - **toplu** şəhər. - **toplu** iş. -

toplu paltar. - **toplu** kitabxana. - **toplu** yığva. - **toplu** sayı:

hesab. dərlı toplu qadın.

taqınıq

dağınıq. kollas. düzənsiz. tərtibsiz. tozuraqan. əsgı.

yığışsız. düzənsiz. tərtibsiz. qarışıq. qalsız. düzənsiz.

taqınıqlıq

dağınıqlıq. dağıntı. 1. yayınıqlıq. yayqınlıq. parçanıqlıq.

paylanıqlıq. payqınlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (< **balqamaq**:

bölmək). bölgünlük. saçqınlıq. **1. ayrınıqlıq. qırınıqlıq.**

qırınıqlıq. qırılı. **1. uyuşmazlıq. uyuşmanlıq. mubayinət.**

ixtilaf. təfrəqə. 1. qarışıqlıq. pozqunluq. bulanıqlıq.
bulğanaqlıq. bələnliklik.

taqınış

taxınış. taxınma. yaraqlanış. yaraqlanma. donal_ıma.
donanma. donatış. donayış. donanış. quşanış. quşanma.
qurşanış. qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş.
düzənmə. yapınış. yapınma. qurunş. qurunma.
hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz,
təchizləniş.

taqınma

taxınma. 1. taxılma. ilişmə. iləşmə. icəşmə. incitmə. 1.
taxılma. kinayə. 1.**taxınış.** yaraqlanış. yaraqlanma.
donalma. donanma. donatış. donayış. donanış. quşanış.
quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.
qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma.
qurunş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib,
tədarük, mücəhhəz, təchizləniş.

taqınmaq

{**taxınmaq. < > toxunmaq**}. 1. qızmaq. hirslenmək. 1.
danmaq. rəd edmək. inkar edmək. 1. batırılmaq. 1.
təyünmək. təkünmək. dəğünmək. batınmaq. sancınmaq.
1. quşanmaq. - **quşaq takınmaq**: bir nəyə adalanmaq,
namzədlənmək. - **geyinib quşanmaq**: yığınmaq.

hazırlanmaq. - **ipdən quşaq quşanmaq**: çox yarıq, yoxsul yaşamaq. **1.** hirsələnmək. qayğıрмаq. qızmaq. **1.** üstünə taxmaq, asmaq. quşanmaq. - üzük, süs, bəzək **taxınmaq**. **1.** kəndinə yaxışdırmaq. edinmək. becərinmək. - kişi kimiliyin **taxınmalıdır**. - kişi sözüne **taxınmalıdır**. **1.** **dağınmaq**. oğulmaq. döğülmək. ufalanmaq. geymək. **1.** qomaq. qoymaq. - başlıq **qoymuş**. - bu paltarı daha **qomayın**.

taqınmaq

dağınmaq. dağılmaq.

taqınmaq

taxınmaq. 1. çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. yürüşmək. yürügmək. yürümək. yürümək. qaqtamaq. qaqırmaq. ilqamaq. ilqamaq. ilqarmaq. cummaq. taxınmaq. **1.** davranmaq. qılınmaq. bir qılığ, yol yoda, yol, rəftar, biçim tutmaq, seçmək. **1.** donanmaq. donalmaq. quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək. yapınmaq. yaraqlanmaq. yarqalanmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz edinmək. qurunmaq. **1.** sullanmaq. düşmək. izlənmək. -o mənim dalıma **düşdü**. **1.** taxmaq. quşanmaq. bağlamaq. - qılıncın belinə **bağladı**. **1.** taxmaq. vurmaq. **1.** davranmaq. başvurmaq. çabamaq.

çalışmaq.qalxmaq. girişimmək. girişmək. qalxışmaq.
 qalxınmaq. iqdəm etmək. tutumlanmaq. qılınmaq.
 yapınmaq. qalxışmaq. mübadirət etmək. cəsərət, qeyrət,
 cürət etmək. təşəbbüs etmək
 - **bükül taxınmaq**: kırıvat vurmaq.

taqınmaq **taxınmaq. qılınmaq 1. taxınmaq. davranmaq. devrinmək.**
 devinmək. hərəkət etmək. **1. tutumlanmaq. yapınmaq.**
 təşəbbüs etmək. taxınmaq. davranmaq. **1. taxınmaq.**
 davranmaq. hərəkət etmək. çevrinmək evrinmək.
 tevrinmək. devrinmək. devinmək. **1. edilmək. olmaq. 1.**
 etmək. davranmaq. - **iyi etmək. - kötü etmək. - yaxşı**
etmək. - pis etmək.

- **tərs, qarşı qılınmaq.** əğri gedmək.

taqınmaq **taxınmaq. sayınmaq. sağınmaq. sarınmaq. 1. qurşanmaq.**
 batırılmaq. süslənmək. **1. toxunmaq. gövdəsiylə dəğmək.**
 - ər tamqa **takındı**: o duvara dəğdi.

taqıntı **dağıntı. dağınıqlıq.**

- taqıntı** **taxıntı.** 1. ilişgi. ilinti. oran. orantı. nisbət. irtibat. 1. münasib. uyğun. bağlı. bağlılı. 1. tutuq. boğun. bağlı. burc. düğün. ilişkin. ilişik. qarışıq. qarış. məsələ. mərbut.
- taqıntısız** **taxıntısız** məsələsiz. tutuqsuz. düğünsüz. boğunsuz. ilişiksiz.
- taqır** **takır.** (1. < (qır < metatez > rıq) darığ. dar. 1. < tık. tik }. bax > **təkiz.** taxı. bəzək. 1. dar. sıxışiq. darıqlıq. darlıq. sıxlıq. üzüntü. 1. üzgün. qısqın. qussəli. 1. az. yetərsiz. - **taxır könl:** həssas. alınğan. **taxır ev:** dar ev. 1. boş. yalan. fani: **taqır dünya.** 1. "taq" səsi. **taqır tuqur. (taq taq).** {"tıqır" quru səsin incəsin yansıdır, "taqır" quru səsin qalının, yoğunun yansıdır.}. çəkic, at ayağının quru, dəlici səsinin yansıması.
- **taqır taqır:** taq taq. - at ayağı **taqır taqır** etdi.
 - **taqır taqır** bir at keçdiyini eşitdim.
 - bazardan keçəndə, dəmirçilərin **taqu tuqru** eşitilirdi.
 - **taqır taqır** danışır: boş boş qonuşur.
 - sizin sözləriz **tam taqır:** həp boş.
- taqır** **təkir.** (1. < **taqqıldamaq.** taq taq səs vermək. 1. < taq < metatez > qat). bərk. çətin. zor. taxta yer. qax. quru. qat.

qatır. qağ. qatı yer, topraq. bərk. sərt. ot bitməz, **təkiz**,
təklənmiş, düz yer, ova. **1.** (< **dəqmək**: baş vurmaq).
heyvanları suvarmaq üçün, çobanların **dəğdiyi**, baş
vurduğu, müraciət etdiyi yer. **1.** açar. turşi. turş. əkşi.

taqırcan **dağırcan. dağ sərçəsi.**

taqırcan **dağırcan.** dağ sərçəsinin çeşitlərindən.

taqırdamaq - **dişi taqırdamaq**: diş diş olmaq. diş dişə dəqmək. çox
üşümək.

taqırlamaq **1.** kədərləmək. darıqlamaq. daratmaq. üzmək. hüzləmək. **1.**
daratmaq: geyimi taqırla.

taqırtamaq **taqırdamaq. çiqırdamaq. qıcırdamaq.**

taqırtatmaq **taqırdatmaq. çiqırdatmaq. qıcırdatmaq.**

taqırtavuş **taqırdavuş. çiqırdavuş.**

taqırtı qaqım. gürültü.

taqırtılı **taxırtılı. tıqırdavuş. dıqırdavuş gürültülü.**

taqırsan **dağıstan < > dağıslan.** dağlıq yer.

taqıslan **dağıslan < > dağıstan.** dağlıq yer.

taqış **taxış. 1.taxıt. taxıc. taxınc. axınc. axıc. axış. çapıt. çapqıt.**
çapqın. salınc. salıc. basınc. basic. basış. çapul. çapvul.
yürüt. yürüş. yüyrüş. **1.təpiş. təkiş. dəğiş. çarpış. vuruş.**

atış. itiş. tutuş. giriş. düşüş. düşmə. basış. batış. döğüş.
çalış. qapış. yarış. **1.tıxış**. sataş. çataş. təsadüf.

taqış **taxış**. taxı. süs. bəzək düzək.

taqışdırmaq **dağışdırmaq**. əriştirmək. çözüşdürmək. çözüşdürmək.
ayrışdırmaq. söküşdürmək. açışdırmaq. ərittirmək. həll
etdirmək.

taqışiq **taxışiq**. 1.birbirinə keçmiş, taxılmış. **1.tıxışiq**. **əkişiq**.
sataşiq. qapalıq. qaplıq. saplantı. obsesyon.

taqışiq **taxışiq**. taxış. taxış. təşgilat. yapış. yappış.

taqışlamaq **taxışlamaq**. yapışlamaq. qurmaq. təşgil etmək.

taqışlıq **dağışlıq**. **dağqınışlıq**. çözürlük. çözürlüslük. ərinişlik.
ərnışlik. ərginişlik. pozluşluq. pozquluşluq. inhilallıq:
inhilaliyyət. həll oluşluq.

taqışma **taxışma**. < dək. toxuşmaq. dəğişirmə. çalışma. çaqqışma.
tapışmaq.

taqışmaq **dağışmaq**. çözümlənmək. çözüşmək. çözüşmək.
ayrışmaq. söküşmək. açışmaq. ərişmək. həll olunmaq.
ayrışmaq. savışmaq. savaşmaq. sovuşmaq. gəvşəşmək.
yayışmaq. parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq.
xərablanmaq.

- taqışmaq** **taxışmaq. (a < > o) toquşmaq. 1.** ilişmək. mərbut olmaq.
 1. ilgəşmək. iştirak edmək. 1. taxmaq. təvişmək.
 tüvişmək. şişə ət düzmək. 1. təvişmək. tüvişmək.
 taxmaq. şişə ət düzmək. 1. tapışmaq. 1. taxmaq, keçitmək
 işin görmək. yerləşdirmək. - ətə şişə **taxış. 1. dağ** < metatez >
qat. qarışmaq. qatışmaq. pıtdaşmaq. - ip **tağışdı:** qarışdı,
 buruşdu. - **uşub taqış:** təp çevir. oğulmuş qarışmış. 1. yayılıb
 açılmaq. 1. qatışmaq. qarışmaq.
- taqışmaq** **taxışmaq. 1.**keçişmək. iç içə keçmək. 1.sapışmaq.
 yapışmaq. 1.tutuşmaq. əkləşmək. əkişmək. dölləşmək.
 aşılaşmaq. alışmaq. üretinişmək. birkişmək. bitişmək.
 yapışmaq. yaxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq.
 quyruq olmaq.
- taqışmaq** **taxışmaq. tixışmaq. sataşmaq. çataşmaq. 1.** mə'ruz
 qalmaq. 1. raslaşmaq. təsadüf edmək.
- taqıştıрмаq** **taxışdırmaq. t axib yaraşdırmaq. uyqunca**
 qoşuşuturmaq. - qızılları **taxışdırmalı.**
- taqıt** **taxıt. (> taxt (fars)) taxış. taxıc. taxınc. axınc. axıc. axış.**
 çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. basınc. basic. basış.
 çapul. çapvul. yürüt. yürüş. yüyürüş.

- **dağıt töküş: ərıt dağıt:** dağıtma. korlama. sovrqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət bıçət. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovr. saça bıçə. saça bıçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşır pəşır. kəsər tökər. velxərclik. israf.

taqıtan **dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.** verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçı. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıçı. aydaçı. pəxş edən.

taqıtan **tağıdan. dağıdan. taran.** 1. müsrif. 1. daraq. eşən. ayıran. yaran. açan. tırmalayan araç. inşaab (qol) keçi yolu. qorxuluq. daş yonma araçı.

taqıtıcı **dağıtıcı. dağıdan. dağıtımçı.** 1.verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçı. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıçı. aydaçı. pəxş edən. 1.səpəki. səpəkir. israfkar. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif. velxəş. 1. paylayan. payıcı.

- taqıtıcı** **tağıtıcı. dağıtıcı. 1.** propaqandist. yayıcı. yayıcı. xəbər yollayan. **1.** tağudar. dağtay. dağıdar. yox edici. yıxıcı. güclü.
- taqıtılmaq** - bir suyuq içində qarışdırılaraq dağıtılmaq: əzilmək.
- taqıtılmaq** **taramaq:** açmaq (# **dərmək**).
- taqıtılmış** **dağıtılmış.** ülüklük. üləşdirilmiş. paylanmış.
- taqıtım** **dağıtım. dağıtış. dağıtma.** paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. böletim. böletiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. savma. savış. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım.
- **yığım dağıtım:** aşırım daşırım: yığma dağıtma. cəm o tovzi'.
- taqıtım** **dağıtım.** yayma. yayım. pəxş. savruq. - kitab **savruqu.** - davar **savruqu.**
- taqıtımcı** **dağıtımcı. dağıdan. dağıtıcı. 1.**verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıcı. aydaçı. pəxş edən. **1.**səpəki. səpəkir. israfkar. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif velxəş.

taqıtış

dağıtış. dağıtım. dağıtma. 1.paylatım. paylatış. yaman. paylama. balatım. balatış. balatma. böletim. böletiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. savma. saviş. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. 1.boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. korlama. koramcı. saçama. saçma. savırma. savariş. saviriş. savriş. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovariş. sovariş. sovruruş. sovrurqanlıq. saç savur. saçə. saçəç. saçərlıq. yayçəlıq. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.

taqıtma

dağıtma. dağıtım. dağıtış. 1.paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. böletim. böletiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. savma. saviş. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. 1.boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. korlama. koramcı. saçama. saçma. savırma. savariş. saviriş. savriş. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovariş. sovariş. sovruruş. sovrurqanlıq. saç savur. saçə. saçəç. saçərlıq. yayçəlıq. qırqıt. çökütmə.

çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə.
 əritiş. israf. tələf. tələf etmə. 1.köçürmə. köçürüt. köçrüt.
 yıxma. pozma. xarablama. 1.qaldırma. pozma. fəsx.
 1.sındama. pozma. qırma. saqatlama. ixlal. 1.tarmar.
 talamal. altüst etmə.

- **yığma dağıtma**: aşırım daşırım: yığım dağıtım: cəm o tovzi'.

taqıtmaq

{ **dalğıtmaq. dalğatmaq. təvşətmək.** }. (1. < **dalğıtmaq**:
 ayırmaq. bölmək. 1. **dağ** < metatez > **qat**. qatıtmaq. qatmaq.
 qarışdırmaq. **taqışmaq: qatışmaq.**). 1. sökmək. qaçıtmaq.
 saxlamamaq. titmək. didmək. tarğatmaq. bölmək.
 paylamaq. yavmaq. qırıq qırıq etmək. parçalamaq. 1.
 talqamaq. talğamaq. nəşr etmək. 1. aralatmaq. arasını
 açmaq. 1. saçmaq. püsgürmək. 1. qoğmaq. savmaq. dəf
 etmək. - yel bulutları **dağıtdı**. 1. tozi' etmək. - kitabları
dağıdın. 1. alğatmaq. qatmaq. qarışdırmaq. (> **aloftən**).
 1. darğıtmaq. dalğatmaq. butatmaq. pütürmək.
 burxaşlamaq (buraxmaq). pərişan etmək. 1. taraltmaq.
 xərablamaq. yığıb götürmək. cayıqdırmaq. yayıqdırmaq.
 savurmaq. yığıb götürmək. 1. taraltmaq. xərablamaq. yığıb
 götürmək. 1. qarışdırmaq. birbirinə vurmaq. 1. sökmək.

pozmaq. cırmaq. qırmaq. xərablamaq. **1.** yaymaq.
 yasmaq. çözmək. açmaq. tarmaq. yaymaq. - ər suyun
 tardı. **1.** yıxmaq. xərablamaq. - o evim **yıxdı.** - işlərim
yıxıldı: xərab oldu. **1.** taqıtmaq. **1.** qatıtmaq. qatmaq.
 qarmaşdırmaq. qarışdırmaq. yerə yıxmaq. basmaq.
 əzmək. çalmaq. vurmaq. talkandav. dalğandav. pozmaq.
 döymək. **1.** paylamaq. yaymaq. süpürmək. **1.** sütmək
 (boya). atmaq. boyamaq. sarmaq. dolamaq. **1.** **ağıtmaq:**
 tarğatmaq. savutmaq. dağıdmaq: quşun tükün ağıt. **1.**
 dalbamaq.
 - **ağız dağıtmaq:** çala pərtovsız sözlər söyləmək. - ağızı
 yaman **dağıtdın** ha!
 - yağını sındırmaq, üstələmək, qaçırıb **dağıtmaq:** **yavlamaq.**
yavmaq.

taqıtmaq **dağıtmaq.** açmaq. çözmək. əğritmək. pozmaq. yıxmaq. -
topulub çözmək: təpilib yıxmaq, dağıtmaq. **1.** altını üstünə
 gətirmək. altüstədmək. qarışdırmaq. **1.** çözgülemək.
 çözmək. sökmək. açmaq. ayırmaq. savalamaq.
 sovlamaq. yaylamaq. yarlamaq. parçalamaq. balçamaq.
 boşaltmaq. əğritmək. pozmaq. xərablamaq. fəsx etmək.

1.qarmaq. qatmaq. qarışdırmaq. qatışdırmaq. pozmaq.

1.sökmək. tükətmək. bitirmək. yıxmaq. 1.talanlamaq.

taranlamaq

- **ələyağın dağıtmaq, itirtmək**: alavərə salmaq.

tərtələsdirtmək. dalaşdırmaq. dolaşdırmaq. əcəlyə salmaq.

- **çənəsinə dağıtmaq**: çənəsin qırmaq.

- **ələyağın dağıtmaq, itirmək**: alavərə düşmək. tərtələsmək.

dalaşınmaq. dolaşınmaq. əcəliyə düşmək.

- **yığılan nərsəni dağıdıb axdırmaq üçün açılan sapa** (yana,

dışa açılan) **arx, qənov**: (örneyin göl suyu kimi birikintisi):

iğrik. əğrək. xəndəq.

- **bir yerə yığıb dağıtmaq**: aşlayıb açlamaq: aşlayıb

daşlamaq.

- **yıgınlı nərsəni, sapları dağıtmaqda işlənən çatalı ağac**:

qarağı.

taqıtmaq

taxıtmaq. sallatmaq. düşürmək. - onu mənim dalıma

düşürmə.

taqıtmaq

dağıtmaq. çaçmaq. saçmaq. tozuratmaq. qarışdırmaq.

çaçdırmaq. saçdırmaq. sapalamaq. parçalaçaq.

devirmək. altüst etmək.

- taqituqra** dahi tuqra: bundan artıq, sonra. bundan belə. nərsənin təkərliyin, təkrarın, davamın göstərir. - **dahituvra** sənə bir nərsə deməyəm. - **dahaduğra** burda görünmə. - **dahıduğra** gəlin gedin.
- taqiya** taxya. taqqa. başlıq.
- taqiyaq** taxıyaq. toyuq.
- taqiyan** taxıyan. taxlayan. taxıcı. qaqiyan. qaqayan. qaqıcı. qaşlayan. qaşqaqan. qaştaxan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsiyə inci daş taxan, döyən. nənərsəni oyub, dəğərli daş, qaş, qızıl gümüş yerləşdirən. münəbbətkar.
- taqız** 1. bax > **təkir**. 1. takuz. taqzıl. taqaz. ləkə. yamaq.
- taqqa talavlamaq** qaşitsız bir şeyi vermək. boş yerə xəşləmək.
- taqqa** 1. qalaq. çapqa. şapqa. təpəlik. yumşaq, yalın, sadə, yaxasız baş örtüsü, . gəlin başlıqı, başlıq. tac. bərə. 1. taqiya. taxya. başlıq. - **taqqa dalav edmək**: malı mülkü gərəksiz yerə xərcləyib bitirmək.
- taqqa** **taxa**. 1. incə, yüngül, yuvarlaq, kiçik başlıq. 1. gecə börkü. 1. baş tərlik. təpə tərlik. 1. börk. başlıq.

- **taqqa düşdü, kəl göründü**: başlıq düşdü, baş göründü.

örtük düşdü, dan söküldü. dan sökdü, yandı gecə. sökərsə dan, sönər gecə.

- **taqqa vurmaq**: taxaslamaq. dəyişmək. mubadilə etmək.

taqqa

taxqa. taxa. 1.tax. çat. tac. qalaq. **1.incə, yüngül,**

yuvarlaq, kiçik başlıq. **1.** gecə börkü. **1.** baş tərlik. təpə

tərlik. **1.taxma.** sümüksüz, gecə börkü. kaçol. kaçola.

- **taqqa düşdü, kəl göründü**: başlıq düşdü, baş göründü.

örtük düşdü, dan söküldü. dan sökdü, yandı gecə. sökərsə dan, sönər gecə.

- **taqqa düşdü, kəl göründü**: örtük qaçdı, qaça çıxdı: qaçıları,

qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötükler, günahlar ortaya çıxdı.

- al börküm, ver börkün: al taxamı, ver taxavı: qaçaqoça, gizli

izli, pərdə olmadan. sənli mənli. başbaşa, qaşqaşa. özlü üzlü.

utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız. taarüfsüz.

taqqac

qaxınc.

taqqaçı

börkçi.

taqqalamaq

əzmək. taqılamaq. dögmək.

taqqalanmaq

dağqalanmaq. dalqalanmaq. dalbadalmaq.

taqqamaq	dağqamaq. qarlamaq. harlamaq. gurlamaq. gürləmək. gücləmək. itinmək.
taqqan	1. taxxan. taxılan. asma. asılabilən. 1. asılan. asıla bilən. - taqqan girit: asma kilit.
taqqatmaq	dağqatmaq. qorlatmaq. qurlatmaq. gurlatmaq. quşqutmaq. qudurtmaq. qışqıtmaq. qızdırtmaq. qıdıqlatmaq. qıtqıtmaq. qıcqıtmaq. qıcıqlatmaq. işgillətmək. tədirgitmək. birələtmək. fişəhlətmək. harlatmaq. doldurtmaq < > dolqulatmaq. təhrik etmək.
taqqatuq	taqatuqa. gurultu. vəlvələ.
taqqeçisi	dağkeçisi. təkə.
taqqı	dəğnək. dəyənək. sopa.
taqqıç	asqı. asaq.
taqqıldatmaq	taxdaya vurulmuş səs çıxartmaq.
taqqılı	dağqılı. dalqalı. tuluqlu. qorlı. qurlı. gurılı. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. çalxalı. yalxalı. yılخالı. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışıq. qarımıq. küpəli. qılıplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli. şəggili. məşuk. müşəvvəş.

- taqqıltaq** **taqqıldaq.** gubbuldataq. qartadaq. paldataq. küldürək. küttürək. gurladaq. nərsenin birdən yığılması, qırılması, qoyulması.
- taqqıltatan** - **diş taqqıldatan şaxda:** çox soğuş.
- taqqıltıynan** **taqqıldıynan.** paldır küldür. gurultuynan. qarlanqop. - bu qocaman kütü (kündə) yerə **qarlanqop** atdı.
- taqqın** **dağqın.** 1.çözgün. çözügün. üzgün. solqun. ərgin. ərişgin. ərmiş. 1.dalqın. çökgün. çökmüş. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. halsız. pərişan.
- taqqın** **dağqın.** soqun. söqün. sökün. sökük. çəkələnmiş. əzilmiş. açıqbaş.başsız. düzənsiz. butarq. pıtraq. daluq. pərişan.
- dağqın dağqın:** savruq. səpik.
- taqqınıqlıq** **dağqınıqlıq.** yavanlıq. yayvanlıq. pərişanlıq.
- taqqınışlıq** **dağqınışlıq. dağışlıq.** çözgürlük. çözgürüşlük. ərinişlik. ərnişlik. ərginişlik. pozluşluq. pozquluşluq. inhilallıq: inhilaliyyət. həll oluşluq.
- taqqınlıq** **dağqınlıq.** 1.dalqınlıq. çökgünlük. çökmüşlük. halsızlıq. pərişanlıq. 1.pozuqluq. çürüklük. kövünlük.
- taqqızmaq** çaqqızmaq. çalmaq. dil çaqqızmaq: dil çalmaq.

- taqla** taqlaq. tallaq. mallaq. təpəsin yerə qoyub, tam gövdəsin çevirməkdən oluşan oyun.
- **təpə taqlaq**: kəllə maallaq. başı üsdə gəlmək. devrişmək. hər nəyi itirmək.
- bu işdə biz **təpə tallaq** çıxdıq.
- taqla** tumbalaq. dombalaq. mallaq. - **taqla atmaq**: dombalaq aşmaq: tumbalaq aşmaq. mallaq aşmaq.
- taqladan** **dağladan**. yandıran. yaxan. yaxıcı. acıdan. göynədən. küyən. göyən. qovuran. qovran. qavıran. qavuran. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. cəfali.
- taqladınmaq** **dağladınmaq**. göynüdüürülmək. göynəlinmək. küynəlinmək. yandırılmaq. yaxdırılmaq.
- taqlağı** dağlama ayqıtı.
- taqlağü** **tağlağü. dağlağü. döğləğü. dağlayan alət. döğəc.**
- taqlaq** **tağlaq. dağlaq. (1 < dağ. 1 < dalğaq: ikisində biçimi şişik kombadı).** cumbalağ. mallaq.
- taqlaq** **taxlaq. 1. nəsib. başyazı. sərneveşt. 1. yuqa.**
- taqlaqçı** taqlamçı. mallaqçı. taqalaq vuran.

- taqlama** **taxlama.** tax vurma. dəğiş toxuş. dəğişim. dəğişdirmə. çalıřım. çalıřdırma. sayıřma. ödəřmə. mubadilə.
- **dağlama ayqıtı:** dağlağı.
- **dağlama sonucu araya çıxan yara, yarıq, iz:** döğün. döğmə.
- taqlamaq** **dağlamaq.** 1. qızqın dəmirlə yaxmaq. yandırmaq. - yara
- dağlamaq.** 1. yandırmaq. - soğuş yanağımlı dağladı. 1.
- acıtmaq. küyemək. küyətmək. - ayrılıq üreyim **dağladı.** 1.
- göynümək. göynəmək. içdən içə yanmaq.
- **qızqın dəmirlə yaxmaq, dağlamaq:** alazlamaq.
- **ciyər dağlamaq:** könül yaxmaq.
- **içini dağlamaq:** çox toxunmaq, üzmək.
- taqlamaq** **tağlamaq. dağlamaq.** 1. talamaq. dalamaq. yaxmaq. acıtmaq. qavurmaq. - ısırqan **daladı**, əbə köməçi yaladı. 1.
- ayağın **taq - taq** səsi. 1. **taxlamaq.** bax > **təkləmək.** 1.
- döğmək. heyvanları "**döğmək**" işi odla dəridə yara açmaqdır.
- beləliklə '**dağ**' sözü "**dəğmək**" **dəğdirmək**" "**döğmək**" den yaranmışdır.
- taqlamçı** taqlaqqı. mallaqqı. taqalaq vuran.

- taqlanılmaq** **dağlanılmaq. damqalanılmaq.** izlənmək. izdənilmək.
iztənilmək. izənilmək. simgələnilmək. imlənilmək.
imgələnilmək. umlanılmaq. çiznilmək. cızınılmaq. işarə
qoyunulmaq. markalanılmaq. nişanlanılmaq.
- taqlanma** **dağlanma.** küynümə. küynəmə. göynümə. göynəmə.
yanma. yaxınma.
- taqlanmaq** **dağlanmaq. daqlanmaq. dağlanmaq. tuqlanmaq.**
tulqanmaq. tullanmaq. toğlanmaq. qızıb. şişib atılmaq.
tövlənmək. tövşəmək. tavşəmək > dağşəmək.
- taqlanmaq** **dağlanmaq. diğlanmaq. ağırınmaq. dərdələnmək. 1.**
üzülmək. 1. kəsillənmək. 1. içdən içə yanmaq.
- taqlanmaq** **dağlanmaq.** küynəmək. küynümək. göynəmək.
göynümək. göynəlinmək. küynəlinmək. yanmaq.
yaxınmaq.
- taqlanmış** dağlanmış. dağlı. ləkəli.
- taqlarca** **tağlarca. dağlarca** çox. artıq çox: dərdi olan dağlarca. günü
keçər ağlarca.
- taqlaşan** - bir yığına, topluma, sürüyə, işə otaqlaşan, qatılan:
qoşunc. qatınc. ortağ. şərik. bölümçü. böləkçi. səhmli.
səhamdar.

- taqlaşmaq** **taxlaşmaq.** 1. borcu alacağla ödəmək. 1. hazırlanmaq. turuşmaq. qurmaq.
- taqlaşmmaq** **taxlaşmmaq.** taxılmaq. ilişmək. yilişmək. ilinmək. yilinmək. icəşmək.
- taqlatan** **dağladan.** acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. hirsələndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. toxunan. tumladan. tutturan. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən.
- taqlatmaq** daqlatmaq. taqlamaq.
- taqlayan** **taxlayan. taxıyan. taxıcı. qaçıyan. qaqayan. qaqıcı.** qaşlayan. qaşqaqan. qaştaxan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsiyə inci daş taxan, döyən. nənərsəni oyub, dəğərli daş, qaş, qızıl gümüş yerləşdirən. münəbbətqar.
- taqlı** **dağlı.** 1. qayğılı. tasalı. sıxıntılı. toxalı. qəmli. acılı. tozalı. quşqulu. işgilli. üzgülü. üzüntülü. hüzünlü. məhzun. dərdli. incik. incili. diğli. dağlı. çalız. çalaz. ağırq. ağırlı.

- mükəddər. qussəli. **1.** yaplı. yapılı. gövdəli. gövrəli.
 bədənli. tənəli. heykəlli. qaba saba. yontulmamış.
 yonulmamış. cüssəli. boyrat. iriyarı. qalavatlı. irili. **1.**
 dağmal. dağmal. izli. nişanlı. **1.** yaralı. biçik. - **ürəyi**
dağlı, əli bağlı. 1. çilli. nişanlı. **1.** dağlanmış. ləkəli.
- taqlı** **tağlı. dağlı.** < döğülmüş. yaralı (? < yağlı < yanğlı < yanğıl.
 yanığ).
- taqlıç** **dağlıç.** qıvrım qoyunla qaraman qoyun birləşməsindən
 oluşan qoyun.
- taqlıq** - **dağlıq, dərə təpəli yer:** düşbağır.
 - **dağlıq, qayalıq yolun dönəməci:** qaş.
- taqlım** **dağlım. dağılım. dağılış. dağlış. dağıлма. pozulma.**
pozuluş. pozulum. 1. yığıлма. yığılış. yığılım. yoxalma.
 yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm.
 çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. **1.** çözüülüş.
 çözülmə. çözülüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.
 həll olma.
- taqlış** **dağlış. dağılış. dağılım. dağlım. dağıлма. pozulma.**
pozuluş. pozulum. 1. yığıлма. yığılış. yığılım. yoxalma.
 yoxalış. yoxalım. çökmə. çökülüş. çöklüş. çöküş. çöküm.

çöküt. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. **1. çözümlüş.**
 çözülmə. çözümlüm. ərinmə. əriniş. ərimə. ayrışma. inhilal.
 həll olma.

taqluq dağlıq bölgə.

taqma **1. dağma < > damğa. 1. şairin dalbadal, şe'rini anlamca bağlaması. 1. nişan. möhr. dağ. 1. xanların, xaqanların möhrü. 1. taxı. - kiçik süs taxıları: biçələ.**

taqma **daxma. 1.damğa < tuqma. gömək. gömük. gömüt.**
 gömgən. basıq. dalıq. sın. sin. qəbir. məzar. türbə.
 dinləlik. dinlənik. qara yer. gor (< kovr). **1.qaqma. duzaq.**
 qazamat. dam. tələ. **1.qaraltı.**

taqma **taxma. 1. daxma. damğa < tuqma. sın. sin. qəbir. məzar.**
 türbə. **1. duyarıt. təsəvvür. oynuş. uynuş. xiyal. tikmə.**
 dikmə. tikmət. dikmət. şəbəh. **1. geçmə. 1. yapay.**
 yapma. qondarma. düzmə. yansıq. uyduru. uydurma.
 süni'. məsnoi'. **1. qaqma. gömmə. nərsəni qaşlama.**
 nərsiyə inci daş taxmaq, dögmək. **1. tıqma. im. çaqma.**
 çaqmaca. işarə. **1. daxma. damğa < tuqma. sın. sin. qəbir.**
 məzar. türbə. **1.sapma. sabba. bükmə. büskə. küsgə.**
 düzmə. tükmə. kütmə. bükmə. töpmə. dəmət. təmət.

tümət. tümək. bağ. bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma.

boğça. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. **1.taxı.**

aşam. qaş. atıq. ətiq. **1.iğrəti. keçici. öteri. - iğrəti, taxma,**

keçici, öteri tutturmaq, bağlamaq: qandağlamaq.

çanqallamaq. çəngəlləmək. ilgəkləmək. **1.taxqa. taxa.**

sümüksüz, gecə börkü. kaçol. kaçola.

- **taqqa düşdü, kəl göründü:** örtük qaçdı, qaça çıxdı: qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötüklər, günahlar ortaya çıxdı.

- al börküm, ver börkün: al taxamı, ver taxavı: qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. sənli mənlı. başbaşa, qaşqaşa. özlü üzlü. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız. taarüfsüz.

- **qatılmış, taxma ad:** qadaş. qadac. ləqəb.

- **bəlqi. im. qaş. taxma. qoyma. nişan kimi qoyulan nərsə:**

gözləğ. - **kitab gözləği:** xəlfəçin. - **gözləği** itirdik. - yol

gözləğlərin gözətləyin: yol nişanların muraat edin.

- **nişan taxma:** adaxlama. qalıntı. söz kəsmə.

- **açıqlıqda qurulan taxma ev:** qarev. qaröy. çadır.

taqma

takma. taxma. 1. misra. 1. taxmaq. taxım. ək. sözlün

şəkilçisi. 1. atalar sözü. 1. qondarma. qoyma.

dəğişdiriləbilən. alınğan salınğan. alma salma: - **taxma**
diş: alma salma diş. qoyma diş. **1. tağma. dağma.** (< **dəğik**:
dəğmə: hidyə). alıq. bəllik. dağ. **1. gümə. koma. 1. qəbir**
(qab). **1. dağ** ətəği. **1. elçi. məmur. gövəlisi. təmsilçisi. 1.**
çakma. saçma. çaxan. yalan. **1. bası. çap. qalım. - taxma**
ad: yapış. ləqəb. **1. tamğa. döğmə. döğbə. zərb. 1.**
taxılmış. bir tikə, birdən yapılmış olmayıb, sonradan
artırılmış, qoyulmuş. - **taxma** almas. - **taxma** ad. **1. alvanaq**
> alunək. külübə. külbə. koma.

- **taxma** süs.

- **taxma** ad: yapış. ləqəb.

- **taxma** ad: ləqəb. yamad. < (m < > n) > yanad. san. ünvan.

ləqəb. ayağ. künyə. təxəllüs. - **taxma** ad, **ləqəb vermək**:

atamaq.

taqma **taxma.** qıtı. baraka.

taqmac tağmac. damqa. möhür.

taqmaçı **dağmaçı.** damqaçı. damqalayan. dağ vuran. dağçı.
yaralayan.

taqmaçıq **dağmaçıq.** yaxanlıq. yaxıcılıq. qovranlıq. qovuranlıq.
qavıranlıq. qavuranlıq. küyənlik. göyənlik. acıdanlıq.
zalimlik. zülmkarlıq. rəhmsizlik. cəfakarlıq.

taqmaq

taqmaq { **taxmaq. təqmək. tıqmaq. tikmək. dərmək:** qoymaq.
düzmək}. {**təvmək. təğmək**}. { (t < > q) **qaqmaq. (< tax tax**
gedmək: qaçmaq}. **1.** qadamaq. batırmaq. sancmaq.
taymaq. ilişdirmək. **1.** urımaq. urmaq. **1.** saplamaq. əti
şişə saplamaq. düzmək, vurmaq. geydirmək. - əynivə **tax:**
əynivə gey. **1.** əkləmək. aşlamaq. danğmaq. təngəmək.
kadamaq. bağlamaq. bitişdirmək. birləşdirmək. **1.**
bərkitmək. durdurmaq. bağlamaq. bətdəmək. yükləmək.
- **ilgək taxmaq:** düğmə tikmək.- burada mənə **taxdılar.**- nə
izimə **taxılmısan:** ilişmisən - kırıvat **taxdı. 1.** ^{metatez} (**qat. taq**).
qatmaq. tıxmaq. sokmaq. mix kadamaq: mix taxmaq.
göz kadamaq: göz tikmək. **1.** bağlamaq. asmaq. **1.**
sürdürmək. **1.** asmaq. atı ılıqca taxdım. pərdə taxmaq. **1.**
ilişdirmək. keçirmək. sırqa taxmaq. **1.** quşanmaq.
yaraqlanmaq. çulqanmaq. yaraq taxmaq. yorqana
taxılmış. saat taxmaq. şal taxmaq. **1.** qoşmaq.

quruplaşdırmaq. yanyana qoymaq düzmək. - uşaqları on
on **taxdı**. - kababları şişə **tax**. **1**. qoymaq. vermək. ad
taxmaq. **1**. dayanmaq. öngərmək. - öz dediyinə **taxılıb**
qaldı. **1**. bir nərsəni başqa birinə **girdirməyin** göstərir **#**
boğmaq: bir nərsənin başqa birindən **çıxılmağın** göstərir.
1. atmaq. qaçmaq. tapmaq. təpmək. çırpmaq. qınamaq. **1**.
qoymaq. düzmək. - əti şişə **tax**. **1**. bağlamaq. dövmək. **1**.
yöntəm. usul. yol **1**. soxmaq. - bu toprağa qazıq **qaqılmaz**. **1**.
döğüb qabartmaq. - qablama hara dəğib böylə **qaqılmış**. **1**.
nərsə üzərinə tel, pul, topuz çivi vurmaq, işləmək. - altın
gümüş qaçılı nərsə. **1**. asmaq. ilişdirmək. rəbt etmək.
qoymaq. tikmək. - tutunu (pərdə) qornıça **taxmaq**. - börki
çiviyyə **tax**. - köynəyə düymə **tax**. **1**. geyinmək. quşanmaq.
üstünə almaq. - taraq **taxınmalı**. - qılınc **taxmaq**. - üzük
taxmaq. **1**. yapışdırmaq. keçirmək. tətbiq etmək. - çizgini
qornıça **tax**. - qornıça şişə **tax**. - kitaba qab **tax**. **1**. qoymaq.
vəz' etmək. - ad **taxmaq**. **1**. sancıtmaq. saplatmaq.
soxdurmaq. batırtmaq. - bu qazığı (böyük mıxı) çayırın
ortasına **saplat**. **1**. sancmaq. saplamaq. soxmaq.
batırmaq. tikmək. - arabanı çamura **saplayacaqsız**. -

pərçəmi **sapla**. - sancağı **sapla**. - əlimə iğnə **sapladi**.

- { **dırnağ taxmaq**: **dırnağ ilişdirmək**: **dırnağ keçirmək**}:
yapışib, ilişib buraxmamaq. pəncəni ilişdirib ötürməmək.

- **yumurtaya qulp taxmaq**: olmasın bahaları gətirmək.

- **qulp taxmaq**: vəsilə tapmaq. üxr axdarmaq.

- **adamı adamı taxmaq**: bibirinə tutuşdurmaq. nifaq salmaq.

taqmaq

1. **ək**. əlavə. 1. **ək**. usul. yöntem.

- **yırnı taxmağı**: mısra.

- **baytanı ilqiçqə taqdim**: qısrığı sırığa bağladım.

taqmaq

taxmaq. 1. qaçmaq. giritmək. 1. taxınmaq. quşanmaq.

bağlamaq. - qılıncın belinə **bağladı**. 1. taxınmaq. vurmaq.

1.geçirmək. - bunu ona, onu buna **keçir**. 1.**qaçmaq**.

çaqmaq. sapmaq. saplamaq. sancmaq. saşmaq.

soxmaq. - sancağın (bayağın) **qaqacaq** yer bulmamaq.

- **bükül taxınmaq**: kırıvat vurmaq.

- **taxılan nərsə**: çanqal. çəngəl.

- **birinə ip taxmaq**: birinə içəşmək. birinin pisliyi üçün

çalışmaq.

- **qançayı taxmaq**: altına almaq. müsəllət olmaq.

- **hərkəs qaşığıın yapır, istəyincə sapını taxır**.

- **tikələri birbirinə ilişdirmək, yığmaq, taxmaq**: qadamaq.
qadağmaq. qadqamaq.
- taqmaq** **taxmaq**. ilindirmək. tükürmək. iğnələmək.
- taqmalamaq** **dağmalamaq < > damğalamaq**. tamğaçının al verçilərdən vergi almaq.
- taqmalı** **dağmalı. taxmalı. 1. izli. dağlı. nişanlı. 1. qaqlı. qaqmalı.**
gömməli. qaşlı. döğməli. daşlı. incili.
- **qulağlı dağmalı, damqalı, alıqılı**: kəsik qulağ.
- taqmalıq** **daxmalıq. damğalıq < tuqmalıq. göməklik. gömüklük.**
gömütlük. gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. sınılıq. sinlik.
məzarlıq. türbə. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik. gorluq
< govrluğ. govurluğ. govustan. govuslan. gorustan.
qəbirstan.
- taqmış** (**< taq. tax. tıq. dik**). taxa. dikəsi. taqası. taqas. iticə.
yeyin.
- taqnaq** **dağnaq. dağniq. 1. darmaduman. bərbad. 1. yayraq.**
yayıq. yayvan. toplanmamış. dərlənməmiş. **1.**
darmaduman. kötü. pis. bərbad. - durumu **duman.**
- **dağnaq durum**: baş açıq ayaq yalın.
- taqnaq** **dağnaq. yekeyarım. pərşan.**

- taqnaqmaq** **dağnaqmaq.** pisəlmək. - **durumu dağnaqmaq, pisəlmək:**
işi duman olmaq.
- taqniq** **dağniq.** 1. başayaqsız. 1. **dağniq.** dardağan. qarışıq.
çalalı. çallaq. pərişan. 1. dağnaq. yayraq. yayıq. yayvan.
toplanmamış. dərlənməmiş. 1. **dalğın.** kəmsür. düşgün.
düşmüş. 1. kəmsür. düşgün. dalğın. 1. töknük. tökünük.
sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl. 1. dərbədər < dalbadal.
dalbadaq.
pırtlaşiq, daranmamış, dağniq saçlı: kağalbaşlı. kağılbaşlı.
çağılbaşlı.
- taqniq** **dağniq.** 1. sinqin. tökük. qırıq. pərakəndə. 1. təşəttüt.
iftiraq. qarışıq. 1. saçiq. saçaq.pərişan.
- taqniqliq** **dəngsiz.** dəngsizlik. dəğərsizlik. e'tibarsızlıq.
əhmiyətsizlik. dəğərsiz. e'tibarsız. əhmiyətsiz.
- taqnılmaq** **taxnılmaq.** danqılmaq. təngilmək. qurşanmaq.
bağlanmaq.
- taqnışıqmaq** **taxnışıqmaq.** yarışmaq.
- taqnışmaq** **taxnışmaq.** qatılmaq. əklənmək. birlikdə gedmək.
- taqoz** (< tıxmaq). 1. qəmə. qama. taxılıb, qısqıç. sıxan nərsə.
tıxac. sıxac. mix, burqunun yaxcı tutması üçün, pişlənən,

- mıxlanan şüyə yerləşdirilən nəsənə. ruplak. **1.** yalçı çüy.
taxda çivi.
- taqöçqi** **tağöçki. dağ öçki (dağ keçisi2i).** ceyran. yayran. cüyür.
yüyür. kır kəzəsi. kıralay. kır keçisi. qaraca. geyik. elik.
- taqratmaq** **təğrətmək.** bax > **tavratmaq.**
- taqrıq** **taxruk.** tikirük. təyrük. dəğrük. taxruq. təkrük. ilmək. tıka.
peyvənd. bəxyə.
- taqsa** sır.
- **taqsa bermək:** sır vermək. casusluq yapmaq.
- **taqsa bilmək:** sır öyrənmək. casusluq yampaq.
- taqsaçı** casus. xəbərçi. ajan.
- taqsalalmaq** **dağsalalmaq. dağsalanmaq.** dağyolalmaq. dağyolanmaq.
dağa yolalmaq, yollanmaq.
- taqsalamaq** sır öyrənmək. casusluq yapmaq.
- taqsalanmaq** **dağsalanmaq. dağsalalmaq.** dağyolalmaq. dağyolanmaq.
dağa yolalmaq, yollanmaq.
- taqsalav** casusluq.
- taqsamaq** ödəmək. qarşılamaq. - bu **taxsa** onu **taxsar:** bu ödəş, onu
ödər. buda onun əvəzinə.

taqsar	dağsar. 1. erkək sərçə. qonduşaq. çimçuq. 1. taxsar . çıxar: öner.
taqsi	taksi . (< ? > daşqa). daşıma aracı.
taqsıq	taqsuq . tansıq . sığmaz. olağanüstü.
taqsıqmaq	tağsıqmaq . dağsıqmaq . dalğıqmaq. dalcıqmaq (< dar). darcıqmaq. qızmaq. hirslenmək. sınırlanmaq.
taqsız	taxsız . taysız . əşsiz. əksiz. dışqıl. dışolağan. dışolağ. yekə. şaşlaqıl. çaşlaqıl. xariquladə.
taqsuq	taqsıq . tansıq . əksiksiz. olağanüstü. anormal.
taqsulamaq	dağşuqmaq. əldən salmaq. əprişmək. - dartıldı dartıldı ip təğşuldu .
taqsüt	təkşüt. dəğişit. qarşılıq. əvəz. bədəl.
taqt	1. taxd . taxt . saldırma. 1. taxt <small>(fars)</small> < taxıt . taxış . taxıc . taxınc . axınc. axıc. axış. çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. basınc. basıc. basış. çapul. çapvul. yürüt. yürüş. yüyrüş. - bir taxdada : bir çırpıda, dəfədə. - bir taxdası əksik : dəli. - göğüs taxdası : göğüs üst bölümü.
taqt	taxt . ornaq. örikə. örqə. örkə. yüksəklik.

- taqta** - **inam taxdası**: göğüs gəmiyi.
- **enli, uzun taxda**: kərtmə.
- **qara taxda**: yazı taxdası.
- **quru ağac, taxda**: qaqaq. qaqqal. qaqqalay. qandalay.
taqta. taqatay.
- **daş, taxdayla yasalı yer**: qaldırım. döşəmə.
- **taxda tabağlaşmaq**: qanğıldamaq. qaqnıldamaq. cılızlamaq.
ətsizləmək. arıqlamaq. gəmikləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq.
- **yemiş daşımaq üçün, incə taxdadan düzəlmiş kiçik qutu**:
qalıcıq. çalıcıq. qutucıq.
- taqta** **taxda**. yartu. - **taxda biti**: taxdalar arasında yaşayan pis qoxulu böcək.
- **üzərində xəmir, çörək açma taxdası**: yasdığac.
- taqta** taxta yer. taqır. bərk. çətin. zor. qax. quru. qat.
- taqta** **taxda**. 1. qaraçay malqar gələneklərdə məzarın içində ölüyü qoymaq üçün yana doğru açılan yolağ, koridor.
çuxur. 1. taxda. - **taxdaqa minmək**: taxda çıxmaq. 1. saxla.
evlək. bölük. kərdi.
- **qoqqa qans taxda**: qoxulu göy bölümü. çiçəklik.
- **soğan taxda**: soğan yetişdirilən evlək.

- **taxda qөгөtlər**: göy gövərəntilər. sozvavat.

- **taxda çivi** yalçı çüy. taqoz.

taqtabaş taxdabaş. təxdəbaş. qalbaş. kalbaş. qalbas. qalas.
qabaş. qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz
kimsə.

taqtabuq taxtabux. qanqabuz.

taqtaq geyim yumaqda işlənən yassı toxmaq.

taqtaq taxtax. toqaç.

taqtaqan dağdağan. çitləmbik. qayın ağacın andıran bərk ağac.

taqtaqurusu taxda qurusu. qarıt. qarut.

taqtamaq dağdamaq. **1.** irkilib kiryib qalmaq. tumub qalmaq. **1.**
birikmək. yığılmaq. dağlanmaq. toplanmaq.

taqtancıq taxtancıq. dadanmış. maraqlı. istəkli.

taqtançaq taxdançaq. dadancaq.

taqtandırmaq taxdandırmaq. dadandırmaq. alışdırmaq. ögrətmək.

taqtanmaq taxtanmaq. dadanmaq. ögrənmək. alışmaq.

taqtanmaq taxdanmaq. alışmaq. ögrənmək. dadanmaq.

taqtantırmaq taxtandırmaq. dadandırmaq. ögrətmək. alışdərmaq.

taqtarış dağdarış. böhran. tənqlik. sınılış. yetməzçilik.

- taqtaş** - **təpə dırnağı çöllu, dağdaş: qaruqlu. qarıqlı. qalıqlı. qaluqlu. qoluqlu. bazılı. bazutlu.**
- **dağdaşda çətin, gücün, dar xətərli yerlər:** qapanca.
qapan.
- taqtaş** **dağdaş.** kuhistani.
- taqtaşlıq** - **təpə dırnağı çox olan çöllük, dağdaşlıq: qarıqlıq. qaruqluq. qalıqlıq. qaluqluq. qoluqluq. bazılıq. bazutluq.**
- taqtay** **taqtay.** qaqac. qaqdal. qaqdalay. qandalay. quru ağac, taxda.
- taqtıq** **taxtıq.** qın. qılıcı **taxtıqla.**
- taqtıq** **taktik.** 1. qayaq. köçə. dəğiş. dənğə. 1. **tapqıç.** atıq. arama işləri. nərsiyə çatmaqda görölən işlər.
- taqtırmaq** **taxdırmaq.** 1. qodurmaq. qoydurmaq. yapışdırmaq. ilqa' edmək tə'liq edmək. - bu çəkinin **qornıçı** əsgimiş, başqasın **taxdırmalı.** 1. quşatmaq. quşandırmaq. bağlatmaq. - yaraqlıq **taxdırmaq.**
- taqtıs** **dağdıis < tağdaş. dağdaş.** kuhistani.
- taqtu** **taxtu taxut.** xam. əğrilməmiş nərsə.
- taqtuq** **taxtuq.** örtük.

- taqtuq** **taxtuq. taxluq. 1.** taxılan nərsə. qılaf. qın. qab. geyilən nərsə. {1. qılaf. qın. 1. örtük. mələfə. ləhaf}. 1. tütün döğülən yer. tütün ambarı. 1. əxtüf edilən yer. tükürük, zibil dolçası.
- taqudar** **tağudar. dağ - tay. dağıdar. 1.** heybətli. dağ kimi. 1. dağıtıcı. yox edici. yıxıcı. güclü. 1. olacaq. pay. qarayazı. uğur. qismət. nəсіб.
- taquq** **tağuq. 1. dağuq.** pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. yırıq. saçıq. yazıq. 1. daquq. tavuq. 1. qoruq. qoraq. qoraq. qabarmış. qızmış.
- taqul** **dağul. 1.** imalə. girən. fizul. 1. aldağ. kələkçi.
- taqun** **tağun** (fars). 1. **dağun** (fars). < **dardağanlamaq. 1.** tanuq. şahit.
- taqun** **taxun. takunya. takunay. qabqab. təxdədən** yonulmuş, lastik, gönlə ayağa tutdurulan, hamamda, palçıqlı yerlərdə geyilən ayaqabbı.
- taqunay** **takunay. takunya. taxun. qabqab. təxdədən** yonulmuş, lastik, gönlə ayağa tutdurulan, hamamda, palçıqlı yerlərdə geyilən ayaqabbı.

- taqunya** **takunya. takunay.** taxun. qabqab. təxdədən yonulmuş, lastik, gənlə ayağa tutdurulan, hamamda, palçıqlı yerlərdə geyilən ayaqabbi.
- taqur** **tağur.** 1. qayım. bərk. 1. **taquz.** hər nəyin üstlüyünə qoyulan nərsə. - qondara başmağının yuxarisini genişlətmək üçün qoyulan taquz: **hoval.**
- **taqur tuqur.** gurultunu yansıdan səs.
- taquş** sataş. sancış. toxuş. çaqquş. çaquş. təsadüf.
- taqut** **taxut. taxtu.** xam. əğrilməmiş nərsə.
- taquy** **tayuq.** dolu, kamil kişi, nə.
- taquylanmaq** taxınıb keçinmək. tayuqlanmaq. dayılanmaq. kibarlanmaq.
- taquylanmaq** **tayuqlanmaq.** kibarlanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək. dayılanmaq. taxınıb keçinmək.
- taquz** 1. qama. qəmə. nərsəni yarmaq, açmaq üçün, ucu sivri, arxası qalın, çoğun üç bucaqlı odun, dəmir. 1. hər nəyin üstlüyünə qoyulan nərsə. - qondara başmağının yuxarisini genişlətmək üçün qoyulan taquz: **hoval.** 1. taxuz. kipəz. cif. ciftə. qama. qəmə. 1. takız. taqzıl. taqaz. ləkə. yamaq. 1. **takuz. takız. taqzıl. taqaz.** ləkə. yamaq. - **taquzlu at:**

alınıdakı axıtma olan, qaşqay, çavqar at. - at **taquzi** ay olmaz.

- doğranan nərsəni sıxışdırmaq üçün işlənir.

- ağır yüklü nərsəni dəhləmək üçün altına qoyulur.

- ağır nərsənin altında olan gədiyi tıxamaq üçün işlənir.

- neçə təxdəni bir-birinə bağlayan qıssa tikələr.

taquzmıq taquz. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.

taqüzüq üvez ağacı, muşmulaya bənzəyən meyvəsi.

taqva **tağva. dağva.** qavqa (_{metatez} > **qv: vq**).

taqvutqa (< **taqqıldamaq**). nal. at nalı.

taqya **taxya.** başa taxılan, qoyulan kiçik şapqa. tərəcik. baş tərlik. tupi. topi. başlıq. ərəqçin.

- **taqya qapmaq:** başqasının haqqını almaq.

- **taqyasın atmaq:** taqyasın göyə atmaq göyə: sevincindən bərkün göyə atmaq.

- **tor taqya:** hürük kimi yapılmış taqya: **tor** başlıq.

- **taqya qapan:** qasib.

taqya **taxya.** tayxa. tasaq. qapuş. bərk. bəruk.

taqya **taxya.** taqıya. taqqa. başlıq.

taqyolalmaq **dağyolalmaq. dağyolanmaq.** dağsalanmaq. dağsalalmaq.
dağa yolalmaq, yollanmaq.

- taqyolanmaq** **dağyolanmaq. dağyolalmaq.** dağsalanmaq. dağsalalmaq.
dağa yolalmaq, yollanmaq.
- taqzıl** takız. takuz. taqaz. ləkə. yamaq.
- taqzuq** taquzmıq. toqsıq. ətinə dolqun. bodur.
- tal tal** **dal dal.** dalqalı dalqalı. bıcır bıcır. biçik biçik. dalqalı dalqalı.
qıvrım qıvrım. burum burum. **dalda:** sipər. sığınaq.
- tal** - incə dal: dalac. dalas. məftul.
- tal** **dal. {dal # çal}.** 1. (qapı dalı). tamba. təm. tirqaz 1.
tirqavic. - **dal boylu:** dik uca boylu olan. - **tal boyluq:** boyu
düzgüncə kişi. (ən çox) incə uzun qızlar üçün istifadə edilir. 1.
arxa. göt. - **dalı:** götü. **tala vurmaq: dala vurmaq.** talqamaq.
dalqamaq. dalamaq. itmək. qaçmaq. dəf etmək. savmaq.
rədd etmək. - **dala salmaq:** qecirmək. yubatmaq. - **tala**
vurulmaq: dala vurulmaq. talqılmaq. dalqılmaq. dalınmaq.
itilmək. qaçılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək. 1.
ayrı, bölünmüş. - **tal tal: dal dal: tel tel:** ayrı ayrı. dənə dənə.
1. < metatez (y < > r) > **ard.** arxa. artıq. 1. < > **dar. tar. tel. dil.**
sap. darmağ. qol. budaq. 1. lüt. açıq. çıplaq. dazlaq. lüt.
yalın. - **dalıdaban (< dal:** lüt. açıq. yalın + **daban:** təpən yer).
yalınayaq. lüt ayağı. 1. yalınlıq. çıplıqlıq. 1. sürgün. pülüş.

pürüz. qoş. 1. budaq. şaxa. sağa. qol. dirək. ağac. 1. dal.
 boy. qəd. 1. saldı. büyüme. yayılma. 1. batma. # çıxma.
 1. tək. uca. təkəlmış > **dalay**. 1. anğır. andır. kök. soy. ata
 baba. cəddabad. 1. dəli. **dalmış**. vurqun. ölüməri. fədayi. 1.
 təl. şişik. qabarıq (# dal: tar. tel. sap. qol). 1. ön ək olaraq
 sözün başında gəlib. anlamı gücəldən ək: "**tam. lap. öz.**
uzun. böyük. key. çox. teyxa." ön əklər kimi: - **dal axşam**:
 tam axşa. - **dal yanar**: günün qızqın vaxdı. - **dal ortasında**:
 tam ortasında. - **dal öylən**: tam nahar vaxdı. - **dallüt (dalüt)**:
 lümbələm lüt. - **dalgündüz**: lap gündüz. **dalqılinc**: lüt qılinc. 1.
 söğüt ağacı. 1. lap. tam. - **dal** özüdü. - **tal** düşdə: gün orta
 çağı. 1. tirim. dirim. başaqbaşaq. dal. parça. külçə. 1.
 çiplaq. yalın. sadə. arı. düz. - **dal daban**: **dal** ayağ: ayağ
 yalın. - **dal** qılinc: qılinci qınsız. qınsız qılinc. qılinci çıxarmış.
 - **dal** börk, **dal** qavuş: sariqsız. 1. (> **tul**). uzun. tirək.
 tirlənmiş. - **dal boylum**. - **dal vermək**: uzanmaq. - dal verib
 gəlib çıxdı buraya. 1. **dal. dalı**. əgin. sırt. - **dal ba dal**: arxası
 sıra. ardı sıra. mütəaqibən. geridən bağlı, müttəsil. 1. söğüt
 ağacı. 1. sürgün. boğdaq. tomurcuq. budaq. buqdaq.
 çubuq. dəğənək. hər nəyin şişən yeri. düğün. uğdə. 1.

çıplaq. lüt. üzük. üzük. ari. düz. **1.** dalu. çiyin. omuz.
yağrı. **1.** sağrı. arxa. sırt. **1.** təqəq. təkək. taqaq. qol.
bələk. asma (möv. üzüm ağacı), xiyar, qoğun, qıya kimi
yemişlərin sürdükləri uzun qollar. **1.** təriq. tirək. qovaq.
sərv. **1.** tar. iriş. əriş. boy. uzunluq. budaq. budaq. bölük.
takım. qısım. qaç. şö'bə. **1.** sögət. söğüt. **1.** ağac budağı.
quşqamış. söğüt ağacı. çıbıq. çubuq. sopa. qol. sənəqat.
barnaş.

- **daldan dala**: qərarsız. - **dal basdı**: yemişin bolluğundan
əğrilmiş budağ. - **dal salmaq**: budalanmaq. budaqı çoxalmaq.
- **dal dal edmək**: talqamaq. talğamaq. açmaq. təfriq, təcziyə
edmək.
- **dalları kəsilmiş ağac kötüyü**: qabran.
- **dalda**, arxada qalmış: sırtlan.
- **dalına düşmək**: qıypalamaq. izərləmək. qovalamaq. tə'qib
edmək. gerisinə qoymaq.
- **kiçik dal**: xımça. xınça. qınça. incə dəyənek.
- **qapı tayı, dalı**: qaptal. qıptal. qapdal. yanbaş.
- **dallanmış**, budalmış budalar, sürgünlər: **budal**.
- **tal basdı**: - **dal basdı**: çoxluğu iriliyi göstərən deyim. - **dal**

basdı kiraz, albalı, alça.

- **dallanıb budaqlanmaq**: çetəqlənmək. uzamaq. qollara ayrılmaq.

- **tal budaq**: çetək. boğun. sürgün. uzantı. filiz.

- quru **dal** parçası: çımırtla.

- **quru dal**: çıbırdaq. odun.

- **suv tal**: söğüt.

tal

dal. 1. arxa. kürək. - **dalına minmək**: sıxışdırmaq.

gücəşdirmək. üstələmək. 1. burdaq. suç. pozaç. pozuç.

qabart. batqa. sapaq. azma. günah. doğru yoldan

sapma. 1. art. ard. geri. arxa. iz. 1. çanqal. çəngəl.

budaq. 1. dar. dirək. - **dar ağacı**. 1. qol. sağa. sığa. şaxə.

1. qol. şaxə. bölüm. şö'bə. 1. sop < sap. soy. 1. yengsə.

əngsə. ənsə. iz. arxa. sırt. 1. qol. uzantı. sö'bə. - **dal**

budaq etmək: parçalamaq. - **dal budaq salmaq, atmaq**:

dallanmaq. dallanıb budaqlanmaq. yayqınlaşmaq.

genişlənmək. - **dal kimi**: incə uzun yaxışıq. - **daldan dala**

qonmaq: sıx sıx iş dəğişmək - **dalları basmaq**: çoxalmaq. -

dalına basmaq: damarına basmaq. sınırlandırmaq. 1. lüt.

yalın. çıplaq. sadə. - **dalüz**: **dələduz**: 1. sarıqsız üz.

- 1.budaq. oxra. oxraq. **1.dalı**. göt. geri. **1.əklənti**. quyruq. artırılıq. əlavəlik. izafələnenən nərsə. qatqıc. artqıc. mindirik. yapşıc. **1.qaradal**: barsız ağac. **1.qarqıdal**. (< üstü dənələrlə **qarıqmış**, tutulmuş **dal**). **1. üzü açıq**. **1. sırtıq**. sürtük. çalqaq. çalpaq. yalpaq. yalqaq. qatılqan. qatığan. fizul. -
- dalqılıc**: qınsız, yalın qılıc. - **dalqavıq**: yağçı. çaplus. yaltaq. -
- daldaban**: ayaqyalın. - **dal budaq saldırmaq**: dallandırmaq.
- **dalı, ağacdan qoparmadan, topraqa daldırıb, basdırıb kökləşdirmək**.
- **çox dallı ballı**: dalbudaq. daldırmaq.
- **dal parçası ilə yapılan ağac aşısı**: çəlik aşısı.
- **dalı qalmış**: gerik.
- **dal qalmış**: gecişmiş. əqəbmandə.
- **qoşunun arxacı, dal qaravulu**: gerik.
- **hammımız bir kökün barı, bir qolun dalıyq**.
- **bir dalı, nərsəni əğib, bükərək qırmaq, qoparmaq**: qanğıрмаq. qanqırtmaq.
- **qarqıdalı sapı**: qaruq. qarıq. qapsdal. qasdal.
- **çərçivə dalları**: dilmə. diləm. - **üz, dal çevirmək**: dirşək çevirmək. gərəkli duyulmayan kimsəni özündən

uzaqlaşdırmaq. - **bir dalda durmamaq**: dinc oturmamaq.
qərarlı olmaq.

- **dal dal olmuş**: dərbədər < > **dalbadal**. dallaq. dallaş.
salğasür < > sərsəri. başıboş. baybaş. qayta. eveşiksiz.
qılıqsız. qırbal. qırban. işgücsüz.

- **dal dalı**: arxa arxa. gerisin geri. geriye doğru.

- **dal qaş**: dik qaş.

- **dal dalına**: əksiksiz.

- **dal qırığı, parçası**: çırpı. - **çırpı kimi**: çix quru, düşük, zayıf.

- **dalı sıra**: ardınca. ardından.

- **dalına baxmamaq**: ardına baxmamaq. aldirmamaq. iti
qaçmaq.

- **dalına düşmək**: izləmək. tə'qib etmək.

- **dolamadal**: qıvrımış dal, yapraqla yapılmış süs.

- **geri, dalda qalmış**: gəlişməmiş. yetinməmiş.

- **həlqə biçimində düzənlənmiş çiçək, dal**: çələng.

- **dalda qoymaq**: geçmək. qazanmaq. aşmaq. üstələmək. -
üst qata, sıraya, kilasa keçdi.

- **dal ba dal**: artılan. artılanaraq. ard arda. qırılmadan. sürəkli.
əksilmədən. - **artlan** qazanır. - **artlan** gəl ged vardı. - **artılan**

gəlişmə. - **artılan** şişinmə, şişmanlama.

- **dal dalı**: götün götün. geri geri. qıçın qıçın.

- **dal qoymaq**: **dala qoymaq**: keçilmək. ilərmək. aşılmaq. yerilmək.

- **dal qoyulamaq**. **dala qoyulamaq**: (nərsenin bolluğundan, sıxlığından, girginliyindən, gərginliyindən) ilərlməmək. aşılamaq. keçilməmək. yerilməmək. bırıxılamaq. göz yummaq, yumammmaq. vazkeçilməmək.

- **ağacın qurumağa başlamış dalları**: qaracaq.

- **bitgilərin dibində olan əsgilə dalılar**: qaraqol.

- **ağacları gəliştirib, gəncələşdirmək üçün dalların**

budamaq: qavaqlamaq. qabaqlamaq. dallamaq.

- **dal qabaq balta**: iki ağızlı balta. iki üzül. yaltaq. yalağçı.

yantaq. çaldaq. çandağ. çapaz. qaçaz. söz daşıyan. arapozan. arapozac. arapozucu. münafiq.

o **daldan** budağa, o dağdan bu dağa.

tala tala dala dala. para para.

tala **dala**. **dalaq**. **1**. talan. dalan. kərə. dəfə. **1**. tala !: dala !: düşün !. oylan !. uslan !. **1**. çayır. otlağ. **1**. gəvvaslıq işi. **1**. dalaş. taraş. dallanq, yonatiq. yonta. qırıq. oğaq. **1**. çöl. qır. kıyı. dış. səhra. boş, əkinsiz yer. **1**. düz. tala.

bozkır. tarla. ova. otlağ. səhra. çöl. boşluq. çöl. qır. sivr. sibir (sibir). istep. **1. (< dalamaq)**. ayrılmış, qopmuş, boş, səbəs tikə. tikə. bölük. ağacın qamışın sınmasından olan tıraşa. dalaşa. dalaş. - **tala bulut**: bulut tikələri. **1. qutb.** - tünlük **tala**: quzey qutbu. **1. {1. (< artırmaq: çoxaltmaq)**. daha. **1. # (< ard: dalı. arxa. ardamaq: geri qoymaq)**. geri. qıraq. }. **1. yel. 1. iri cüssəli. heybətli. 1. seçgin. gözdək (> güzide (fars)). 1. dalı. dalay. darya. 1. qutb. 1. tarla. 1. qıçın. gerisin. gerisin geri. arxaya doğru. - qayıq qıçın qıçın yanaşdı. - ətək öpüb (arxasını çevirməyib) qıçın qıçın çıxıb getdi. - qıçın qıçın gəlmək: sümsük sümsük, yavaş yavaş birinin yanına soxulmaq, yanaşmaq. 1. tarla.**

tala **dala.** əğri. kələk. (daladüz > dələdüz).

talab (fars) **< dalab. dalav.** toprağa işləmiş, durqun su yığını.

talab **(< dalab < dalmaq).** batlaq.

talab **dalab (dalamaq. dalmaq).** **1. dalat. dalmalı yer. irmaq. çay. hovuz. göl. 1. tarac. yağma. dallamaq.**

talaban **dalaban. 1. dalamış. dalanmış. 1. isrılmış. qapılmış.**

talaban **dalaban. çalaban. 1. çarparaq. vuraraq. 1. vuruş. atış.**

dalaş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. çarpış.

- talabımaq** **dalabımaq** çırpınmaq.
- talabımaq** **dalabımaq** metatez **dəbələnmək**. 1. təprəşmək. təpinmək. titrəmək. çarpınmaq. çırpınmaq. silkənmək. sallamaq. oynayıb sıçramaq. - qorxub ürəyi **dalbımaq**. - dəniz **dalabirtisi**. - paltarın **dalabırdı**. - yel əsir ağaclar **dalabır**. 1. sümülcümək. sürüşmək. sürçmək. yuvarlaqnaq. tökəzimək (tökülmək). büdrəmək. 1. qıpırdanma. təprənmə.
- talabsımaq** **dalabsımaq**. 1. dalmaq istəmək. geçmək istəmək. 1. qoşnımaq. küsnəmək. qızmaq.
- talac** **dalac**. **daluc**. 1. iri göz. şəhla göz. 1. > tarac. qarət. 1. gözü çaş keçül. 1. çığır bağır. 1. **dava dalaş**. **dalaş**. **dava dalaş**. çığır bağır. 1. maral gözlü. xumar gözlü. 1. məstan. 1. əğri. - biri qıyqac, biri **talac** gözlü.
- talac** **dalac**. şur. qırgur. qırgür. qovqa.
- talac** **dalac.dalas**. incə dal. məftul.
- talaca** **dalaca**. 1. **dalca**. **dalcıq**. **daraca**. **tıraşa**. çapqa. çapmaq. çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qamqaq. qaqaq. yonqa. 1. **daraca** (< dalamaq. daramaq> **təraşə** (fars)). daş yonma aracı.

talaq

dalağ. 1. kəf. - otağın kəfi: dalağı. 1. pətək. ayaqqabının altı. 1. balpətəyi. 1. təhal. 1. döğüş əsiri. 1. ayranlıq. 1. sarsax, boş sözlər. həzryan. 1. təhal. 1. **qalaq. yalaq. çaltaq. qaltaq.** qaytaq. qaltuq. qalaqlı. qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqaq. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. ediş. iş. fışqı. dışqı. fışqıraq. dışqıraq. qaldırım yosması. ərcən. ərkək istəyən qızmış qadın. qarabet. dönək. şələxtə. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi.

- **qaradalaq:** üz, burun, dodaqların şişməsiylə belirən kəsəl.

talaq

dalağ. taluq. daluq. 1. huşdan gedmə. 1. qəşş. 1. sulaq. 1. ağzı sınıq qab. 1. dalav. ağu. zəqqum. zəhər. 1. ambar. 1. çilmi. çalı çırpı. 1. **dala. dal. (d < > b)** balaq. bal pətəyi. 1. dal. gövdədə qan düzənləyən orqan. 1. boşluq. dalan. evin dışarı bölümü. 1. çöl. bozqır. eşik. bayır. - **dalaqa** çıx: eşiyə çıx. - **dala** çıxdı: eşiyə çıxdı. - bu gün **dalağa** soğuq: eşik. - **dalaqız:** çüçə qızı. 1. **dilək.** əldə olmayıb, aranmış, çatılmaq istənilən nərsə. 1. boşanma işi. 1. pətək. bal pətəyi. 1. səmiz. ətli. - **dalaq qoyun:** quyruqlu qoyun. 1. ciyər. qara ciyər. 1. möj. moc. - **dalaq**

qoy: quyruqlu qoyun. **1.** yara.

- **talaqı durmaq:** çox qoşmaqdan nəfəs nəfəsə qalmaq.

- **talakin turquzmaq:** yeriməyə zorlanmaq.

- **talaq avruv:** sibirya yarası denilən xəsdəlik.

- **dalağ soluv edmək:** soluğ soluğa qalmaq.

talaq

dalaq. təlq. 1. dalına bilən, keçilə bilən nərsə. saydam, şəffaf olan bir çeşit daş, ki sırça düzəltməkdə işlənməklə dolayı, oda dayanıqlı olduğundan, kağız kimi kəsildiyindən, sobanın, pincin qapı, baca dəliklərinə qoyulur. **1.** talan, dalqun (dalmaq), cumqun (cummaq), yağma yolu ilə əldə edilən mal. qənimət. əsir. **1.** dalaq (< **dalqınlıq**). həyəcan. **1.** sulaq. ayrınlıq. tuluq. **1.** dıllaq. qadınları qıç arasında, dal dal olmuş ət parçası. **1.** dəlik, oyuq görünüşdə olan şalvar arası. ağ (< **av:** iki tikəni avlayan (yığan, bir yerə gətirən tikə). - şalvar, qoltuq **dalağı**, ağı.

- **dalaqa** qapılmaq. - **dalaqın** sovmaq.

- **dalaq olma:** təhal. - **dalaqı şişmək:** **1.** soluq darlaşıb qaçamamaq. **1.** qızıqlaşmaq.

- talaqa** (< dal). 1. girdək. həlqə. 1. boşuna. boş. salqara. 1. dərə. - **alay talaası**: alay vadisi.
- talaqa** **dalağa**. çubuq. sopa.
- talaqa** **dalaqa**. tələkə. görümsüz. görkəmsiz. yarışıqsız. yarıışıqsız. yaxışıqsız. gəlşiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız.
- talaqan** **dalağan**. 1. dalan, batan, sancan ot. ısırqan ot. dızlağan. dəvətikani. 1. yağmaçı. yağmalayan. - **talaqan quşu**: **dalağan quşu**: saqqə quşu.
- talaqış** **dalağış**. **dalağdaş**. dabandaş. dabanış. düzayaq. yerdəş. yerüs. yerüz. basamağsız, pilləkənsiz yer. həmkəf.
- talaqlamaq** dalamaq. boşamaq. dağıdmaq. yıxmaq. xarablamaq.
- talaqma** boşama. boşanma.
- **talaq salmaq**: boşanmaq. niqah pozmaq.
- talaqmaq** (< dalğa). tələsmək. çabuqmaq. ivmək.
- talaqtaş** **dalağdaş**. **dalağış**. dabandaş. dabanış. düzayaq. yerdəş. yerüs. yerüz. həmkəf.
- talaqu** 1. iti, güclü ağı. 1. iç ağrısı. qarın burma. 1. dalaş savaşı.
- talalanmaq** **dalalanmaq**. **daldalanmaq**. **qalalanmaq**. **dayalanmaq**. **dayalınmaq**. **arxalanmaq**. 1. müttəki olmaq. ittikalanmaq.

1. arxayın, arxa üsdə uzanmaq. arxan yatmaq.
yastanmaq.

talalıq köçürülməli, bəxdayağı qız. evləndirməli qız. - **dalalıq**
qılmaq: qızı evləndirmək.

talamaq **çalmaq**.

talamaq **dalamaq. dallamaq. talqarmaq. 1. > (> talamaq).çalmaq. 1.**
ısıрмаq. qapmaq. çeynəmək. çeğnəmək. əzmək.
dişləmək. yaralamaq. soxmaq. sancmaq. - itlər qurdu
daladılar. 1. pozmaq. zərər vermək. 1. açıqlamaq.
çəkəmək. təxminləmək. **1. intiqad etmək. dardırmaq.**
dalamaq. dalnamaq. **1. atdamaq. sataşmaq. 1. qırmaq.**
budamaq. axdırmaq. axdarmaq. tökmək. yağmalamaq.
dalamaq. - acı sözlərinən nəyə **dalırsan. 1. (t < > ç)**
çalmaq. çırpmaq. çılpaqlamaq. oğurlamaq. **1. yırtmaq.**
ısıрмаq. **1. söğmək. yamanlamaq. dalaqlamaq.**
boşamaq. boşaltmaq. dışarı buraqmaq. **1. dağıdmaq.**
yixmaq. xarablamaq. **1. köçürmək. qız köçürmək. - iki**
qızımı **daladım**: köçürtdüm. **1. talqamaq. dalqamaq. dala**
vurmaq. itmək. qaqmaq. dəf etmək. savmaq. rədd
etmək. **1. toxunmaq. dəğmək. zərər vermək. 1. tiləmək.**

diləmək. dilim dilim etmək. parçalamaq. kəsmək. **1.** qəsb etmək. **1.** talanlamaq. yonmaq. vurmaq. qırmaq. çapmaq. yağmalamaq. taraqlamaq. **1.** dağlamaq. yaxmaq. acıtmaq. qavurmaq. - ısırqan **daladı**, əbə köməçi yaladı. **1.** ısıрмаq. dişləyib qoparmaq. - ayı **dalamış. 1.** talanlamaq. yağmalamaq. qənimət, əsir götürmək. vurub qoparmaq. - **qız dalamaq:** tutub əsir götürmək. **1.** düzəni pozmaq (**# daramaq:** düzənə salmaq). **1.** yırtmaq. parçalamaq. ısıрмаq. **1.** xərablamaq. yıxmaq. **1.** yeyib bitirmək. zayıf düşürmək. **1.** kəsmək. soymaq. **talamal** tarımar. tarmar. dağıtma. altüst etmə. altüst. **talamarmaq** dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. tikələnmək. par parça, param parça olmaq. pozulmaq. yıxılmaq. viran olmaq. xərablanmaq. tabahlanmaq. **talan taraq** qarma. yağma. **talan** **dalan. 1.** bulğaq. bulanıq. ürkük. tarac. **1.** tala. dala. dalan. kərə. dəfə. **1.** tarac. yarant. yağma. qarət. **1.** daban. alğı bölmə: ön bölük. ayvan. geyəlgə. avız ev.

giriş. girilip çıxılan yer. dardalın. boğaz. koridor. dəhliz. **1.**
 qənimət. talaq. yağma, yağmalama, üşüşmə, saldıırı. **1.**
dalı oda. dış oda. gözləniş odası. **1. talant.** (< **dal**: yerlilik.
 almağa yeri olan.). başarı. yetiklik. iyqilik. yetişkinlik.
 yolungi. üstünlük. mal. sərvət. gənc. - **talanli**: bacaraqli. -
talan ağası: yetənək iyəsi. **1.** (< **dalmaq**: girmək). **1.** evin
 girilən bölümü. **1.** dalmış. cummuş. (dalan # qalxan). (dalıq
 # qalıq). (qab # kav). **1.** yaqla. yağma. **1.** qənimət. yağma.
1. avlu. **1.** tonov. yağma. qənimət.

- **dalan ba dalan**: dolan ba dolan. tolanbac (n < > m)

tolambac. dönə dönə bükülmüş. bərk dolaşiq qarışıq. labirənt

(latin)-

- **alan talan**: qapan qapana. - **alan talan edmək**: **aran talan**

edmək: alt üst edmək.

talan

dalan. **1.** girən. yırtan. - **ərdalan**: (< **ər** + **dalan**: yırtan).

ərsalan. bəqəovan. bəqəoğan. bəyqəoğan. ərqəoğan.

batur. pəhləvan. **1.** giriş. **1.** eşik. dəhliz. **1.** çapıl. yəğma.

1. qaleri. saray. dəhliz. **1.** qaleri. **1.**timçə. tıxmac (<

tıxmaq). kiçik saray. bir neçə tükan, otaqdan oluşan,

qapalı kiçik kərvansaray. **1.**yəğma < yağma < yığma.

qapqı. ğənimət. 1.batan. - **dalan suya, əl atar çöpə.**

1.dalqıç. girizən. gizirən. girişən. girgin. girilgən. sırtıq.

keçmə. geçmə. soxulqan. soxulcan. qatılqan. qatığan.

fizul. **1.dalqıç.** kovqac. kovaş. kuvaş. cumac. qəvvas.

1.kölgəlik. korqalıq. korqaylıq.

- **göz qısqanıb ürəyimə, gözdən uzaq, ürəkdə qalan, pozuq**

bostana vurma talanı.

- **alan talan edmək:** yağmalamaq.

- **alan talan: alan taran: alan tolan:** armaqarışıq.

- **girməsi, dalanı, içərlək yeri, bölümü olan:** girməli.

talançı

basmaçı. qaltamaq. qaraqçı. yolkəsən. eşqiya. - **talan**

taracçılıq: talan tarac: talaçılıq: yağmaçılıq. - **talan**

taracçılıq vuruşu: yağmaçılıq savaşı. - **talan taracçı:**

yağmaçı.

talançı

yoldalaçı. yoltalçı. qapqacı. qapqapıçı. yağmaçı.

dağançı. çapıl. çapılçı. çapıcı. çapqıçı. çapıt. çapavul.

qaraçı. qarıçı. axıncı.

- **qaraçının, yol kəsənin, talançının, çapılçının qapdığı,**

yağmaladığı var dövlət, nərsə: qırac. qaraç. xırac. qapqı.

ğənimət. qənimət.

- talançılıq** dağançılıq. yoldalaçılıq. yoltalçılıq. qapqaçılıq. qapqarıçılıq. yağmaçılıq. çapılıq. çapılçılıq. çapıcılıq. çapqıçılıq. çapıtılıq. çapavulluq. axıncılıq.
- talanlamaq** **dalanlamaq**. 1. talamaq. dalamaq. talamaq. dalamaq. yağmalamaq. qənimət, əsir götürmək. vurub qoparmaq. - **qız dalamaq**: tutub əsir götürmək. 1. talamaq. yonmaq. vurmaq. qırmaq. çapmaq. yağmalamaq. taraqlamaq. 1. daldalanmaq. güvənmək. 1. qovmaq. sürünü iticə yeritmək. 1. vurulmaq. 1. **darınmaq** < (r < > l): dalqalamaq: əsmək. dəbəşmək: **yeldə daranmaq**. 1. ısırılmaq. 1. əziyətə düşmək.
- talanlamaq** **taranlamaq**. dağıtmaq.
- talanlıq** **dalanlıq**. **dalqıclıq**. girginlik. girilgənlik. girizənlik. gizirənlik. girişənlik. sırtıqlıq. keçməlik. geçməlik. soxulqanlıq. sovlucanlıq. fizulluq.
- talanmaq** **talanmaq**. **dalınmaq**. dilinmək. dilimmək. kəsilmək. yırtılmaq. üzülmək. ixtiraq.
- talanmış** **dalanmış** budanmış. çaldaq. çandağ.
- talar** **dalar**. 1. dalaru. mütləq. 1. taq. asma. möv. üzüm ağacı. tıqaq. tağ. taq. asma budaqları. üzüm ağacı. möv.

talarlamaq	dalarlamaq. 1. yaralamaq. ısırmaq. dağıtmaq. 1. taraslamaq. darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq, yırtmaq. - yaği cərgəsin taraslayan. - çağrı qazı tarasladi. - xəstəlik onu tarasladi: əldən saldı.
talarmaq	yağmalamaq.
talas	dalas. dalac. incə dal. məftul.
talas	dalas. tasal. tələs. 1. bax > talaş. 1. dallanıb bəllənmiş aralıq. çitli yer. çevrəli, cızıqlı alay, meydan. 1. yarış meydanına çəkilən dal, ip. cızılmış sınır. gərilməmiş ip. 1. talağu. savaşı. 1. yonqa. yartu. 1. qöçrüm. belinləmə. ürküş. 1. təlaş. quvurt. qayğı.
talasan	dalasan. tələsən. ivəcən. ivəgen. evəcən. evəgen. saçul. çaçul. çapul. əcələçi.
talasan	sarıqın sallanan ucu. təyləsən.
talasıq	dalasıq. tələsik. çapıq. çabıq. çapqın. çalamıt. çalaq. çalıq. çalqıt. saçqın. saçıq. çaçqın. çaçıq. qıvraq. qıvıraq. evgin. ivgin. evəgin. ivəgin. ivədili. ivdəli. əcələli. səri'. fori.

- talaslanmaq** 1. talaşlanmaq. qozabalanmaq. hızlanmaq. əcələ edmək. 1. tələşləndirmə. qüvürləmə. qayğılandırmək. qayğı içində olmaq.
- talaslandırmaq** **tələşləndirmək**: qüvürləmə. qayğılandırmək. qayğı içində olmaq.
- talaslı** talaşlı. tələsli. tələsik. qozabalı. qayğılı.
- talasmaq** dalasmaq. tələsmək. talqamaq. dalqamaq. talvaqmaq. əcələ edmək.
- talast** **dalast. dalsat. darast > rasda**. 1. onquranın iki yanından çıxarılan ət. bundan külbəsdı yapılı. 1. balığın uzununa, iki dala bölünməsi.
- talaş** **dalaş (dalınmış: açılmış). (l < > r) taraş**. 1. tala. dala. dallanq, yonatiq. yonta. qırıq. oğaq. turpıl. durpıl. tıraş > təraş. qırıq. qırxım. qıraş. qazıntu. rəndə. incə yonqa. qıraltqu. qırqu. oğaq. 1. qovqa. tolum. mücadilə. 1. tamacamış. sıxılma. təbrəşlik. yanqun. niyərançılıq. iztirab. 1. xələcan. həyəcan. 1. savaş. 1. canıvul. qarqaşa. panik. 1. çalış. çalqaş. biçgiqışqır. buşqu. buksu. qovqun.qayğı. 1. yağma. soyma. soyqun. talan. çapıl. 1. dalbış. talvasa. həyəcan. 1. (< dalaşmaq: bir

birinə girmək). **talaş dartış**. boğuşmaq. ağız da'vası. ağız ağıza vermək. it pişiyin boğuşması. munaqişə. **1. (< dalmaq: vurulmaq) dalaşiq**. dilir. dəli. dalaşman. **1. savaşı**. döğüş. **1. at yarışında, başlangıç ve bitiş çizgisi**. **1. top, çevgən oyununda, çizilmiş sınır, gərilmiş ip**. **1. dalga**. **1. fırtına**. qum fırtınası. **1. pozuşma**. çatışma. çəlişgi. çəlişmə. qarşıtlıq. uymazlıq. ziddilik. ikilik. ixtilaf. anlaşmazlıq. - **dalaş qılmaq**: bəhs etmək. **1. arpalış**. uğraşma. döğüş. qarşılıqlı saldırı. **1. ayrılıq**. **1. arpalış**. uğraşma. **1. yonındı**. yonuntu. **1. tirəş**. **tiriş**. yonğa. yonulmuş nərsədən çıxan iri tikə.

talaş

dalaş. **1. təlaş**. **dalqaş**. **dalqaç**. **dalqıç**. **dalsıç**. qıvrış. qıvrış. sə'y. qoşuş. çapış. çapıç. çalqış. çalış. **1. çalış**. çalışma. əlləşik. əlləşmə. qoşuş. sə'y. **1. dalqaş**. dal ba dallaşma. burqaşma. yaxalaşma. əlbəyaxalaşma. boğuşma. qapışma. ısırışma. savaşma. savqaşma. qovqalaşma. qavqalaşma. çəkişmə. çəkişbəkişmə. **1. çalışma**. sə'y. **1. təlaş**. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyqu.

duyum. duyma. əndişə. marağ. niyarançılıq. üzüntü.
üzünc. üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür.
vəsvəsə. qarasevda. 1. parça. dal, budağ parçası. 1.
savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. vuruş. atış.
çarpiş. dalaban. - ağız, söz, **dalaşı**. 1.dikləş. abat. düşüt.
salıt. qayşaq. gırnıt. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit.
kəmgit. qafa tutma. qarşılıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək.
deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytış. aytaş. eytiş. qonut.
söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş.
dinəliş. dilləş. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz. 1.toxuş.
toxa. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. hərə.
mucadilə. ğailə.
- **çox dalaş, üzüntüyə qapılmaq**: içinin yağı erimək.
- **savaş dalaş öldürməyin başlanğıcıdır**.
- **ağız dalaşı**: söz qavqası.
- **tələsik, talaşla yan yönü yoxlamaq**. çalınmaq.
- **dil dalaşı**: ağız qavqası. sözlə yapılan qavqa. - **dəmir**
dalaşı: dəmir parçası.
- **bir ülgü, amac, ərəc uğrunda yapılan çaba, dalaş, çalaş**:
qovqa. qavqa.

talaş	dalaş. azğaş. savaş.
talaş	dalaş. talaz. dalaz. 1. oğuntu. ufantı. qırıntı. 1. savaş. - ağız dalaşı: yamanlaşma. 1. təlaş.təpinmək. yırtınmaq.
talaşa	dalaşa. 1. tıraşa. tilişə. qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. mayda. töküntü. yonqa. 1. incə yonqa. qazıntı. oğuntu. qırıntı.- odun qazıntısı. kavsala qazıntısı. - parça qazıntısı. - qalın dalaşa: küngə. incə yonqa.
talaşa	dalaşa. daraca.kavkav. kavqa. kavqaq. yonqa.
talaşanmaq	azmaq. tələsmək.
talaşçı	batmaz. mücadiləçi.
talaşlıq	dalaşlıq. (< dalaşmaq: daşaşmaq: daralmaq). tələsik.
talaşlıq	tələsik. talaşla. apar topar. əcələylə.
talaşlıqmaq	dalaşlıqmaq. tələsikmək. əlbədəşmək. əlbələşmək. çalbalaşmaq. çabalaşmaq. çalpaçaqlaşmaq.
talaşınmaq	dalaşınmaq. 1. tələsmək. tövüşmək. hovluqmaq. düşmək. - nədən belə düşür, bilmirəm. 1. dolaşınmaq. alaverə düşmək. tərtələsmək. ələyağın dağıtmaq, itirmək. əcəliyə düşmək.
talaşış	1. dalaşma. 1. qavqa. çəkişmə. 1. özənmə. çabalama.

- talaşqan** **dalaşqan.** dalğaşan. dağvaşan. dağlaşan. döğüşgən. savaşçıl. qavqaçı. çarpışan. vuruşqan. təpişgən.
- talaşqan** **dalaşqan. dalqaşan.** dal ba dallaşan. burqaşqan. boğuşqan. qapışqan. savaşqan. savqaşqan. qovqalaşçı. qavqalaşçı. çəkişgən. çəkişbəkişçi.
- talaşla** tələsik. talaşlıq. apar topar. əcələylə.
- talaşlamaq** **dalaşalamaq.** turpılamaq. durpılamaq. qırmaq. qıraşlamaq.
- talaşlandırmaq** ayaqlandırmaq. canlandırmaq.
- talaşlandırmaq** **talaşlandırmaq. 1.** avaralatmaq. qayğınlandırmaq. 1. qışqırtmaq. həyəcanlandırmaq. təhyic etmək.
- talaşlanmaq** **dalaşlanmaq. 1.** talbımaq. çabalamaq. dirənmək. 1. talbitmaq. oynayıb sıçraşmaq. talbasamaq. çapınmaq. dəh dəhləmək. 1. qabına sığmamaq. qışqırmaq. qorxub ürkmək.- **çox talaşlanmaq:** ətəklər tutuşmaq. şaşıb nə yapacağıın bilməmək. 1. qovqunlamaq.talaslanmaq. qozabalanmaq. hızlanmaq. əcələ etmək. 1. yələmək. yələmək. qaçınmaq. tələsinmək.
- talaşlanmaq** **dalaşmaq. 1. tələsmək.** evmək. ivmək. əcələ etmək. 1. ayaq tutmaq. ayaqlanmaq. yollanmaq. canlanmaq. 1.

coşunmaq. dalqınmaq. həyəcanlanmaq. əl ayağı
dolaşmaq. 1. balaşlanmaq. parçalanmaq. 1. hirslenmək.
öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
atışlanmaq > atəşlənmək.

- **çapıcaq, durmadan talaşlanmaq, dönmək**: fıldırmaq.
fırlanmaq.

talaşlatmaq yəldirmək. yeldirmək. uçurmaq. salıvermək. saldırmaq.

talaşlı **dalaşlı**. dikli. düşütlü. salıtlı. giritli. abatlı. çapatlı.
çalqıtlı. çapqıtlı. çırpıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan.
dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı.
aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı.
savlatlı (< **savmaq**). qarşılıqlı. qarşınılı. qarşılı. qayşaqılı.
muxalif. qəbul edməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

- **çalaşlı, dalaşlı bir durumda**: ayaqda.

talaşlı talaslı. tələsli. tələsik. avaralı. əndişəli. oyalı. qayğılı.
qozabalı. qayğılı.

talaşma **dalaşma**. savaşma. çaqqışma. əlləşmə.

talaşmaq **dalaşmaq**. 1. < > **tələsmək**. **talaşlanmaq**. evmək. ivmək.
əcələ etmək. 1. **dalqışmaq**. dal ba dal olmaq.
burqaşmaq. yaxalaşmaq. əlbəyaxalaşmaq. boğuşmaq.

qapışmaq. ısırışmaq. savaşımaq. savqaşımaq.
 qovqalaşmaq. qavqalaşmaq. çəkişmək. çəkişbəkişmək.
 1. əl bə yaxa olmaq. əlləşmək. savaşımaq. 1. əlləşmək.
 talaşmaq. çalaşmaq. çalışmaq. çalqışmaq. qoşuşmaq.
 sə'y edmək. 1. dalqaşmaq. çağlamaq. çalışmaq.
 1.boğuşmaq. savaşımaq. itişmək. 1.dalqaşmaq.
 davaşmaq. davqaşmaq. salaşmaq. salqışmaq.
 sapaşmaq. sapqaşmaq. savaşımaq. savqaşmaq.
 apqışmaq. qapışmaq. qarqışmaq. qapaşmaq.
 qarqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq.
 çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq.
 çirpışmaq. qaqışmaq. yaxalaşmaq. toslaşmaq.
 - **itlə dalaşmaq**dansa, **çalıyı dolaşmaq yeğ**: yaramazla
 uğraşmaqdansa, boş çölləri gəzmək yerdir (yaxcıdır).

talaşmaq

dalaşmaq. 1. bir birinə dallaşıb dolaşmaq. boğuşmaq.
 oynaşmaq. - parçanı parçalarsan, **dalaşma**. 1. çalışmaq.
 dallaşmaq. açılmaq. ırıldılaşmaq. didişmək. qarpişmaq.
 savaşımaq. bəsləşmək. çəkişmək. dirikmək. dirişmək.
 yarışmaq. bağlaşmaq. dartışmaq. çəkişmək. rəqabət
 bəsərmək (: başarmaq. bəcərmək. bəsləmək). - **söz**

dalaşmaq: söz gümrəşdirmək. çəkişmək. - **yol dalaşmaq:** yol almaq üçün çəkişmək. - **can dalaşmaq:** can vermək. can çəkişmək. - xəsdə **can dalaşmaqda:** can verməkdə. - **daha dalaşmaq:** bazarlıq etmək. **1.** lütləmək. yoxsul buraqmaq. boşaltmaq. soymaq. çapmaq. **1.** dirəşmək. girişmək. uğraşmaq. çabalamaq. çalışmaq. **1.** qavqa etmək. çəkişmək. **1.** özənmək. qeyrət etmək. çabalamaq. cırtışmaq. yırtışmaq. dövüşmək. **1.** boğaz boğaza gəlmək. itişib boğuşa qavqalaşmaq. boğuşub ısırışmaq. - köpəklər **dalaşırlar.**

talaşman

dalaşman. 1. (< dal. dalmaq). **dalaş:** dalaşiq. dilir. dəli. savaşcan. qırğımçı. boğuşan. **1.** çalışman. işləyən. **1.** dalbışan. talvasan. tələsən. həyəcanlı. **1.** qussəli. qayğılı. tasalı. sıxıntılı. **1.** qavqaçı. əxlaqsız. qızqın. sataşan. **1.** təhqir edici. küfredici.

talaşman

dalaşman. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim.

talaşsız

avarasız. qayğısız. əndişəsiz.

- talaşsız** **dalaşsız. tələşsiz. dalqaşsız. dalqaçsız. dalqıcsız.**
dalsıcsız. qıvrışsız. qıvırışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz.
 çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş.
 xunsərd.
- talaştırmaq** **dalaşdırmaq. 1. dolaşdırmaq. alavərə salmaq.**
 tərtələsdirtmək. ələyağın dağıtmaq, itirtmək. əcəlyə
 salmaq. **1. tələsdirmək.** ivdirmək. evdirmək. əcələ
 etdirmək. **1.itiştirmək.** boğuşdurmaq. savaşdırmaq.
- talaşlıq** **dalaşlıq. tələsik. aşığış. aşaç. hövlükmaç. hövlülə.**
- talat** dalat. talab. dalab. dalmalı yer. irmaq. çay. hovuz. göl.
- talatub** topurcaq. topcaq. furtına. fırtına.
- talatum** burağan. boran. külək. qasırqə. fırtına. dalğa.
- talatup** topalanğ. yağmursuz, topraqlı boran, külək. girdibad.
- talatüm** dalğa. çovqun. çayqun. suyun havanın çerişi, cünbüşü.
 qısra. daşqın. tolqum. dolqum. külək. talqa. talqaq.
 qozğun. dalqac. qopğun. inqilab. tolqum. talqa. dalqa.
 taşqınlıq. daşqınlıq. coşaq. - **talatümə düşmək:**
 qozqalmaq. təprənmək. hərəkətə gəlmək. cünbüşə gəlmək.
- talatüz** **daladüz > dələdüz. (dala: əğri. kələk + düz).** iki ağızlı
 balta: dalqabaq balta. iki üzlü. yaltaq. yalağçı. yantaq.

çaldaq. çandağ. çapaz. qaçaz. söz daşıyan. arapozan.
 arapozac. arapozucu. münafiq.
 münafiq.

talav **dalav 1.** > **talab** (fars) < **dalab**. toprağa işləmiş, durqun su yığını. **1.** dalağ. ağu. zəqqum. zəhər.

talavar **dalavar**. dalvar. **dal** ilə örtülmüş külbə dam. **dalvarlıq**. kölgəlik.

talavçu **talavruçu**. soyqunçu. yağmaçı.

talavdirmək **dalavdirmək**. dayatmaq. dayıtmaq. arxalatmaq.

talavərə **dalavərə** < > **dalverə**. **1.** gizli, dolablı, qandağlı kələkli, hiləli iş. altdan işləmə. **1.** dalqa. aldavic. kələki. **1.** kələk. hilə. iş. - bura bax, **işə** düşmədik!. bu **işi** aşıra bilsəm.
 - **dalavərə yapmaq**: oyun qurmaq, vermək, çıxarmaq. dolab çevirmək.

talavərə **dalavərə**. alavərə. hiləgər. amaldu. kuvəlik.

talavərəci <> **dalavərəçi**.

talavərəçi **dalavərəçi**. **dalavərəci**. **1.** (bax > **aldatan**. **kələkçi**).
 kələkçi. qalayçı. dolaq. yapalaq. duzaq. hiləli. dümençi.
 altdan işləyən. kələkçi. qalayçı. hiləçi. ayaqçı. duzaqçı.
 pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı.

qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi.
düzənçi. qandırıcı.

talaverici **dalaverici.** (bax > aldatan. kələkçi).

talavruçu **talavçu.** yağmaçı. soyqunçu.

talavul **dalavul.** yağma. çapul. soyqun.

- **talavulamaq:** yağmaçılıq yapmaq.

talavur soyqun. talavul. dalavul. yağma. çapul. - **talavur etmək:**
yağmalamaq. kəsədmək.

talavura **dalavura.** (< dal: gizli. örtülü). gizli oyun. kələk. sapalaq.
hilə. - **dalavuracı:** kələkçi.

talay **dalay** 1. var dövlət. 1. dünya. 1. imumiyyət. dəniz. 1.

xanın özəl yerlik. 1. dövlət yiyəliyi. 1.dəniz.

- **tünəyin, dalayın itirmək, şaşırmaq:** nə yapacağını

bilməmək. başın itirmək.

talay **dalay. dalya. dalla.** 1. çox. əpəy. artıq. baytaq. saqlı.

xeyləh. önəmli. əhmiyyətli. - **bir dalay:** bir çox. - **dalay kişi**

yığını. - bir **dalay** il ötdü: çoxlu illər. - bir **dalay** sorqu: çolu

sorqu. - **dalay dalay:** bir çox. { - ondan bəri **dalay dalay** sular

axdı.} 1. genişlik. ululuq. sonsuzluq. 1. **taluy, tulay, toluy,**

tolu. eden. dərya. böyük dəniz. böyük göl. uqyanus. -

dalay lama: uqyanus lama: evrənsəl lama anlamına **1.** çataq. mərcələnməmiş ölçü, çəkə. hədd. toxdam. qərar. oyunlarda öncədən məşlənmiş sayı. **1.** alın. alın. **1.** baxt. ayna. qədər. tale'. şans. açıqlıq. firsənd. - **talayqa** baxır: şansa qalıb. - **talayın qurusun:** alının qurusun. - **talay sınamaq:** baxdın dənəmək. - **talay sına:** bəx gətişi. **1.** göl. derya. **1.** dalğa. **1.** derya. dəniz. umman. **1.** çoxluq. ənbük. cəmiyyət. **1.** bilinmədik kimsə. bəllənmmiş kiməsənə. **1.** çox. artıq. **1.** bəid. uzaq. qıraq. **1.** birkaç. bir xeyli. birçox. bir sürü. - **bir talay:** bir sürü. biçox. - **talay zaman anda turdum:** bir xeyli zaman orada durdum. **1.** təlim. telim. talım. çox.

talayaq	dalayaq. daldaq. uzun boylu.
talayaq	dalayaq. dilayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
talayan	dalayan. (yün. güzəm) qaşındıran. ısıricı. ısırcı.
talayaz	dalayaz. dal + ayaz: çox+ soyuq. yaxıcı ayaz.
talayız	dalayız. baxsızlı. alınsız. yalsız. aynasız.
talaylama	dalaylama. öndər.
talaylı	dalaylı. baxlı. alınlı. aynalı. yallı. firsətli.

- talaymaq** dalamaq. açmaq. yarmaq. açdırmaq.
- talaytın** **dalaydın.** gərəksiz. səbəbsiz.
- talaz** **dalaz.** (< **dal** kimi). **1.** cılız. zayıf. **1.** cılız olduğu halda yeyin yeriyən. **1.** (< **dal** + **az:** çox az). belli bəlirsiz. dayaz. **1.** (< **dal:** **dar**). darıxma. sıxıntı. - sənin **dalazın** nədəndi. **1.** (< **dalmaq:** bulanmaq). qasırqqa. şəpə. dalqa. **1.** yel ilə qalxan toz topraq. **1.** alaz. alız. əlov.
- talaz** **dalaz. talaş. dalaş.** **1.** talqa. dalğa. suyun oynayub sallanması, köpürməsi. - **dalqa qalxmaq.** - **dalqayı başa almaq:** fitnanın qarşısına gedmək. çətinliyi qarışılmaq. **1.** oğuntu. ufantı. qırıntı. **1.** savaş. - **ağız dalaşı:** yamanlaşma. **1.** taraz. düzlük. **1.** dalaz. qoyan. girdibad.
- talazımaq** **dalazımaq. dallaşmaq. dalabırmaq. tərənəmək. tərənəmək.** çirpınmaq. **tələsmək.**
- talazlanmaq** **dalazlanmaq.** bulanmaq. qarışmaq: çeşmə başdan dalazıb.
- talba dal** **dalba dal.** uyruq. uyruq muyruq. izbə iz. tizi. dizi. peydər pey. mütəvaliyən.

- talba** **dalba.** çalba. 1. kudita. 1. müsibət. təprəm. sarsıntı. fəlakət. 1. çarpma. vurma. vuruş. 1. istiratejik cumma, saldırlı.
- talba** **dalba. dalaba. dəlbə.** 1. coşqu. qalyan. əsrim. əsrümə. çarpış. çırpış. daşiq. sevinc. ilgi. həyəcan. - **talbası** qoğzaq: həyəcan içində. 1. təlbə. sevdalı. 1. talva. dal dal olmuş. cırıq yırtıq.
- talba** **təlbə. talbamaq. tablamaq. təlbəmək. təbləmək (lb < > bl) təblə. təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq. təpmək > tapla. tabla.**
- talbacaq** **dalbacaq.** 1. yalın + bacmaq: qıçı çılpaq. yalın. lüt. donsuz. 1. dal + bacacaq: dal kimi uzun olan bacmaq: uzun qıçlı.
- talbaça** **dalbaça. dalbaçiq. dəriçə. dərbəçə.** qapaciq. ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi.
- talbaçı** **dalbaçı.** çalbaçı. kuditaçı.
- talbaçiq** **dalbaçiq. dalbaça. dəriçə. dərbəçə.** qapaciq. ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi.
- talbaçılıq** **dalbaçılıq.** çalbaçılıq. kuditaçılıq.
- talbadaq** **dalbadaq.** dalbadal > dərbədər. qırbal. qırban. dağnıq.

- talbadal** **dalbadal.** 1. dalısıca. ardısıra. 1. < > dərbədər. qırbal. qırban. dal dal olmuş. dallaq. dallaş. salğasür < > sərsəri. başıboş. baybaş. qayta. eveşiksiz. qılıqsız. işgücsüz. 1. dalıba dalı. izli izinə. 1. tıkr tıkr. müsəlsəl. bərabər.
- talbaq** **dalbağ > dilbağ.** sevgi. sevgili. dilbər.
- talbaq** **dalbaq. təlbək.** 1. bağısız. lüt. çılpaq. yoxsul. keçimsiz. 1. qocamaq. şişman. qaba. təlbə. 1. təlbək.börk. tamaq. qalpaq.
- talbaqan** **dalbaqan.** darmadağın. dərbədəğın. dalba dal olmuş. cırım yırtım. dalbağa geyimlər.
- talbaqay** böyük, gobud, biçimsiz.
- talbaqlamaq** **dalbaqlamaq.** şişmanlamaq. şişmək.
- talbalamaq** **dalbalamaq. çalbalamaq. dalbatmaq. çalbatmaq.** 1. siggə basmaq. 1. dağıtmaq. müsibətə, təprəmə, sarsıntıya, fəlakətə uğratmaq. 1. çarpalamaq. çarpalatmaq. çarpmaq vurmaq. 1. baltalamaq. əngəlləmək. 1. istirətik cumuşa, saldıırıya keçmək.
- talbalanmaq** **dalbalanmaq.** 1. dalqalanmaq. şişmək. - **dalbalı ürək:** əsik qayğılı ürək. 1. **dallanmaq.** parçalanmaq. qırılmaq: dalbalanmış könlüm. 1. təlbələnmək. istəkdə bulunmaq.

- talbalanmaq** **dalbalanmaq.** çalbalanmaq. 1. kuditayla devrilmək. 1. müsibət, təprəmə, sarsıntıya, fəlakətə uğratılmaq. 1. çarpalanmaq. vurulmaq. 1. baltalanmaq. əngəllənmək. 1. istiratejik cumuşa, saldıırıya yem olmaq.
- talbalı** **dalbalı.** coşuq. qalayın. əsrimli. əsrumlu. çarpışıq. çırpışıq. daşqır. sevincək. ilgili. həyəcanlı.
- talbamaq** **dalbamaq.** biçimsiz qabaraq böyüyüb şişmək. darmadağınlamaq. dərbədağınlamaq. dalba dallamaq. dağıtmaq.
- talbamaq** **təbləmək.** **təlbəmək.** **tablamaq** (bl < > lb\ b < > p)
təpləmək. **təlpəmək.** **talpamaq.** **taplamaq.** **təpmək.**
- talbanaq** **dalbanaq.** **dalcanaq.** **darbanaq.** **darcanaq.** 1.dara düdük yol. dərbət. dərbənd. 1. çətin. çətinlik. sərt. sərtlik. sarp. sarplıq.
- talbanıt** **dalbanıt.** quylamıq. qulamıq. nərsəni nərsənin içinə gömütmək, quylamaq. gömmə. gömələ. örtləmə. qaplama. qablama. baslama. batlama. bazlama. təpnəti. təpləti. dəfnəti.
- talbanmaq** çabalamaq.
- talbar** **dalbar.** **talvar.** çardağ. sığınaq. üstü örtülü yer.

- talbasa** **dalbasa.** ləğv. dalçıqtıru.
- talbasamaq** talbitmaq. oynayıb sıçraşmaq. talaşlanmaq. çapınmaq. dəh dəhləmək.
- talbaşına** **dalbaşına.** təkbaşına. başı başına. yalnız: dalbaşına gəldi.
- talbat** **dalbat.** çalbat. çarpma. vurma. vuruş.
- talbataqlıq** **dalbadağlıq. dalbadallıq. dərbədərlik.** qırballıq. qırbanlıq. avaralıq. qılıqsızlıq.
- talbatal** **1.dalbadal > dərbədər.** qırbal. qırban. dalbadaq. dağnıq.
1.ardıcılıqla. peyvəsdə.
- dal ba dal, üst üstə çırpmaq, vurmaq, itmək, təpmək:
qaqalamaq. qaqcılamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq.
qaqıtlamaq. - tikicilərin, dərizilərin **qaqalamaqdan**, barmaq ucları dəlik deşik olmuş).
- izbəiz, dalbadal tikiş: sıx, kip tikiş iğneardı.
- dal ba dal deyən, təkərləyən: sayqan.
- talbatal** **dalbadal.** **1.** izli izinə. dolma dol. vurha vur. başa baş bada bad. padar. tez tez. haydanhay. həsir hüsür. çalılıqılən. **1.** qatar. bir biri dalınca. **1.** ulaşdırı. bitqiş. müttəsilen. peyvəsdə. dönə dönə. genə genə.

- talbatallaşmaq** **dalbadallaşmaq. daldalaşmaq. dərbəderləşmək.**
qırbalaşmaq. qırbanişmaq. avaralaşmaq. qılıqsızlaşmaq.
- talbatallıq** **dalbadallıq. dalbadağlıq. dərbəderlik.** qırballıq. qırbanlıq.
avaralıq. qılıqsızlıq.
- talbatallıq** **dalbadallıq.** sığlıq. təa'qüb. - yağmurun **sıqlığı**, axınlar,
sellər axıdar.
- talbatalmaq** **dalbadalmaq. dalqalanmaq. dağqalanmaq.**
- talbatdırmaq** **dalbatdırmaq. çalbatdırmaq. 1. siggə basdırmaq. 1.**
dağıtdırmaq. müsibətə, təprəmə, sarsıntıya, fəlakətə
uğratdırmaq. **1. çarpaldırmaq. çarpdırmaq**
vurdutmaq. **1. baltaldırmaq. əngəllətdirmək.**
- talbay** **dalbay. 1. ardına sığınılan kişi. 1. çuxadan yapılmış**
şapqa.
- talbayan** **dalbayan. dalbıran. dalbırıcı. təpnətən. təplətən. təpyən.**
dəfnətən. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. göməçi.
gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin
içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. basıran.
baslayan. basayan. basıcı. bastıran. paslayan. paslayan.
pasıyan. pasıcı. batlayan. batayan. batıran. batıcı.
bazlayan. bazayan. bazıcı.

- talbıç** **dalbıç.** nahəmvar.
- talbıq** **dalbıq.** dalmış. ağır. gücər. təmbəl. - **dalbıq dalbıq** yeridik: ağır ağır.
- talbıqlamaq** **dalbıqlamaq.** dalmış, yorqun yeriyyə davranmaq. sallanmaq. ağır dolanmaq. gücərlənmək. çırpınmaq. - qanatların **dalbınıb** uçdu getdi.
- talbımaq** **dalbımaq. təprənmək. 1.** çırpınmaq. **1. talbırmaq.** uçmaq. **1.** iləri atılmaq. **1.** çabalamaq. talaşlanmaq. dirənmək. **1.** qabırdanmaq. istətişmək. tələb etmək. ibram etmək.
- talbınmaq** **dalbınmaq talpınmaq. təprənmək. 1.** çırpınmaq. batıb çıxmaq. qayğılanmaq. iztirab çəkmək. - quş **talbındı:** qanat çalib çırpındı. **1.** çırpınmaq. çarpınmaq. silkinmək. canına od düşmək. - nədən belə canı **dalbınır. 1.** dalqalanmaq. döğülmək. vurulmaq. müztəriblənmək. pərişan olmaq. **1.** həvəslənmək. arzulanmaq. **1.** özləmək. özləm (həsret) çəkmək. **1.** qaqınmaq. çalınmaq. - quş **talbındı:** qanat çaldı. **1.** çırpınmaq. talbınmaq. talpırmaq. talpışmaq. çırpınmaq. - quş **talpındı. 1.** duruşmaq. çalışmaq. **1.** təprənmək.
- talbınmaq** **dalbınmaq. çalbınmaq. çırpınmaq. çabalamaq.**

<u>talb</u>ıntırmaq	<u>dal</u>bındırmaq. çırpındırmaq.
talbır	dalbır. talvasa. iztirab.
talbıramaq	talbımaq. uçmaq.
talbıran	dalbıran. dalbayan. dalbırıcı. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. göməçi. göümüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı. bastıran. pastıran. paslayan. pasıyan. pasıcı. batlayan. batayan. batıran. batıcı. bazlayan. bazayan. bazıcı.
talbırçın	təxd. səndəl. tənqil. hudaç.
talbırıcı	dalbırıcı. dalbayan. dalbıran. təpnətən. təplətən. təpyən. dəfnətən. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. göməçi. göümüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı. bastıran. pastıran. paslayan. pasıyan. pasıcı. batlayan. batayan. batıran. batıcı. bazlayan. bazayan. bazıcı.
talbış	dalbış. dalaş. həyəcan.
talbış	dalbış. dəviş. alşıq. aşıq. abdal.

- talbışmaq** **dalbışmaq.** qımıldamaq. yellənmək. qanat çalmaq, qaqmaq. - bayraqları **talbaşdırın.**
- talbitmaq** oynanıb sıçraşmaq. talaşlanmaq. talbasamaq. çapınmaq. dəh dəhləmək.
- talbiz** **dalbiz. 1.** ocaq ətəkliyi. ocağın otundan qornaq. **1.** dalbizan. dalları gəzən. qurdalayan. pürçükləyən: adam çoxda dalbiz olmaz.
- talbizan** **dalbizan. 1.** dalbiz. başını hər nərsəyə soxan. incə eliyib sıx toxuyan. imalə. fizul.
- talbizımaq** **dalbizımaq.** təpilmək. girmək.
- talbizlamaq** **dalbizlamaq.** qurdalamaq. pürçükləmək. bəğənməmək. var nitəliyiynən işə girişmək. oylanmaq.
- talboy** dalboy. incə geyinmiş. şik.
- talboza** **dalboza.** qırlanqıç.
- talbudaq** **dalbudaq.** çox dallı ballı.
- talburtaqlamaq** **dalburdaqlamaq.** dalmaq. - mal palçığa **dalburdaqladı.**
- talca** **dalca. dalaca. dalcıq. daraca. tıraşa.** çapqa. çapmaq. çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qaqaq. yonqa.
- talcaqlıq** **dalcaqlıq. daldağlıq. darlaqlıq. dardaqlıq. darcaqlıq. darcalıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq.**

buruşuqluq. qırışlıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük.
qıvrıqlıq. qıvrıqlıq.

talcammaq **dalcamaq.** çəkilmək. uzaqlaşmaq.

talcan **dalcan.** üsdü başı açıq. çıplaq.

talcanaq **dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.** 1.dara düdük
yol. dərbət. dərbənd. 1. çətin. çətinlik. sərt. sərtlik. sarp.
sarplıq.

talciq **dalcıq. dalaca. dalca. daraca. tıraşa. çapqa. çapmaq.**
çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qaqaq. yonqa.

talciqmaq **dalcıqmaq. (< dar. dağ).** 1. darcıqmaq. dağsıqmaq.
qızmaq. hirslenmək. sınırlanmaq. 1. bunalmaq.
tinqsimək. tənqsimək. təng nəfəs olmaq. - ilqarıb **dalcıqdı:**
qaçıb töğüşlədi.

talcinmaq **dalcınmaq.** dalar kimi olmaq. içi keçmək. ürəyi keçmək.
bayılmaq. çabalamaq. girbən aramaq. aranmaq.
axdarmaq. - **dalcındımda** tapammadım.

talcorab **dalcorab.** düz sadə corab.

talça **dalça. dayça sığıncaq.**

talçatış **dalçatış.** kiçitmə. kiçitiş. alçatış. kəmçiləti. kəmçitiş.
kəmçitim. kəmiti. kəmitmə. kəmitiş. təhqir.

- talçıqmaq** **dalçığmaq. 1.** yorulmaq. sustanmaq. gəvşəmək.
 - **işdə talçıqdım:** işə yoruldum.
 - **issidə talçıqdım:** sıcaqdan gəvşədim.
- talçıqtırmaq** yormaq.
- talçıl** **dalçıl.** sürəkli. izçil. istiqrarlı.
- talehsiz** çarpıvlı. yarpıvlı.
- talevi** **dalevi.** dal + ev. dalın qolun gövdəy yapışan yeri.
- talğınlıq** **dalğınlıq.** ğailə. vəsvəsə. düşünuş.
- talı** **dalı. 1.** artam. son. axır. - **dalıcan düşmək.** uylaşmaq.
 uymaq. - **dalıya atmaq:** burbamaq. burcutmaq. döndərib
 çöndərmək. - **dalı qalmış:** kölgəli. **1.** alaşa. arxa.
 - **dalı qalmaq:** ağır yerimək. - **saatım ağır yerigən:** saatın dalı
 qalır.
- talı** **dalı. 1.** geri. alt. **1.**izinə. - **geri, dalı istəmək:** izinə istəmək. -
altın oxu: dalı, gerin oxu. - bu işin **altında** nə olduğun
 bülünürəm: dalısında. **1.** izləyən. gəlici. peyrov. enik. yenik.
 tabe'. **1.** uzaq.
 - **geri, dalı oturma, çəkilmə:** dalıntı. gerilti. **1.dal.** göt.
 - **dalıya, geriyə, arxiya doğru:** götünə. - **götün götün:** geri
 geri. dal dalı. qıçın qıçın.

- **dal dalı**: götün götün. geri geri. qıçın qıçın.

- **dalı gedmə**: **dalqanma**. **darqalma**. izinginmə. dönəlmə.

çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik. yenginlik.

solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə. çöküş.

çöküşsəmə. düşgünmə. düşmə. düşgənəmə. düşgəlmə.

geriləmə. gerilənmə. alçalma. salınma. çəkilmə. sıxılma.

inhitat.

- **dalı, geri, qıraq, qıra duran**: çəkəngən. çəkinik. qaçınqan.

qaçınıq. girişməyən. qırasınğan. qırsınıq. təksingən. təksinik.

- **dalına düşünülmək**: izlənmək. izdənilmək. iztənilmək.

izənilmək. tə'qib edinilmək. sürdürünülmək. davam edinilmək.

- **dalından, ardından gedinilmək**: ardanılmaq. izlənmək.

izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. güdünülmək. - hara

baxırsam, onun **izi izlənilir**.

- **dalısı tutunmaq**: izlənmək. izdənilmək. iztənilmək.

izənilmək. - bu yol **izlənilir mi?**

- **yeldən, soğuqdan qorunma üçün qapının dalına vurulan**

tutu, örtük, pərdə: qapı tutusu. qapı pərdəsi.

- **dalısı üsdə yerə düşmək**: qanırılmaq. qayırılmaq.

- quyruq olub **baş dalına düş**, daş olub quyruğa düşmə.

- **nərsənin dalında, yolunda olmaq**: iz izləmək. izini sürmək.
izləmək. araxasından gedmək.

- **dal dalı: dalısın daliya**: gerisin geriyə.

- **dalı dalı**: qıçın qıçın.

- **dalı gedmək**: gerilənmək. izingitmək. götürmək.
pəslənmək.

- dalı qalmış: gerisak. gersək. abtal. gic.

- **dalı oturmaq**: basırılmaq. köçülmək.

- **dalı vurmaq**: geri təpmək.

- **dalıba dalı**: dalbadal. izli izinə.

- **dalıdan daliya**: geridən geriyə. ardın ardın.

- **dalısında sözlər söylənilmək, gəzişmək**: dilə düşmək.

- **geridə, dalıda qoymaq**: aşılmaq. ara açmaq.

- **qapı dalısı**: qol dəmiri. dayaqa. dayama. sürmə. sürgü.

- **dalından, ardından gedmək**: ardlamaq. güdmək. izləmək.

talı **dalı. dal. 1. gec. geric. tə'xir. 1. quyruq. arxa. - quyruqun**

tut. - **quyruqun qır. 1. əgin. sırt.**

- **dalına almaq**: sırtlamaqsırtına, küreyinə almaq.

talı **dalı.geri. engir. yengir. sırt.**

- talı** **talı. dalı. talıqu. talıman. 1. gözlək. güzidə (> gozide**
(fars)). bəğənilen. seçgin. seçilmiş. **1. insan yaxud**
hayvanlarda iki kürək gəmiğinin arası. iki kürəğin
birləştiği yer. kürək gəmiği. **1. egir (sumer). sonra. sonğ.**
dahi. əgər. peşin. keyin. dalış. sonra. anğıra. arxa. kürək.
sirt. dalısına: anğırınğa. arxasına. **1. şişik. (dallanmaq:**
dala dolmaq). **1. onqurğa. iki kürək rası. iki kürgin**
birləşdiği yer. - **dalına almaq:** onqurğasına almaq.
- talıc** **dalıc. dalıcı. talqı. ğəvvas.**
- talıca** - **qoğduğun itin dalıca gedmə.**
- talıcı** **dalıcı. dalıc. talqı. dalqı. suya dalan. ğəvvas.**
- talıq** **dalıq. 1. açıq. yarıq. 1. tat. ləzzət.**
- talıq** **dalıq. 1. qəbir. sin. sin. məzar. 1. uyuq. uyqaş. uğraş.**
uyqaş. anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. toy.
gözü bağlı. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa.
qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.
qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor.
korsan (< kor). cahil. qafil. **1. aldağ. oyun. qaplıt. toyluq.**
dalqı. uyuq. uyquş. uyquç. anmazıq. aymazıq. aymazlıq.
ummazın. bilsizlik. korluq. qəflət. **1. alıq. dalqın. dalqıq.**

dincsiz > dişsiz. sıxıntılı. gücün. müztərib. rahatsız. **1.**
 basıq. gömək. gömük. gömüt. gömgən. sın. sin. qəbir.
 məzar. türbə. daxma. damğa < tuqma. dinləlik. dinlənik.
 qara yer. gor (< kovr).

talıq **dalıq. dariq. qalıq > qarıq. batıq. 1.** çarasız, çıxılmaz,
 batıq durumlu. **1.** nərsədən bol bol qalaqlanmış,
 dalıqmış. **1.** uğruq. oyquq. məşşul. **1.** hər hanki
 dərinlikdə qərş olmuş. məğruq.

talıqa **dalıqa. 1.** at daşqası. **1.** həyəcan. iztirab.

talıqa **dalıqa.** limə. nimkət.

- **dalıqa görmək:** talıqamaq. dalıqamaq. iğrənmək. çəkinmək.
 kərahət, ikrah edmək.

talıqamaq **dalıqamaq.** çəkinmək. kərahət, ikrah edmək. irgənmək.
 iğrənmək.

talıqan **dalığan.** filiqrən. su kağazı.

talıqanmaq **dalıqanmaq. dalqınmaq. alqınmaq.** qarıblaşmaq.
 qarımllaşmaq. pozulmaq. pərişanlaşmaq. tasarlanmaq.

talıqqan **dalıqqan. dalqın.** dağılqan. unuqqan. **dalqın dalqın:**
 düşünür üşünür.

talıqlıq	dalıqlıq. 1. basıqlıq. göməklik. gömüklük. gömütlük. gömgənlik. sınılıq. sinlik. məzarlıq. türbə. daxmalıq. damğalıq < tuqmalıq. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik. gorluq < govruğ. govruğ. govustan. govuslan. gorustan. qəbirstan. 1. dalqınlıq. alqınlıq. qarılıq. qarımlıq. çaşılıq. çaşqınlıq. ayarlıq. aylalıq. haylalıq. avarlıq. avaralıq. heyranlıq.
talıqma	dalıqma. dol uqma. qılığan (qələyan). həyəcan. dolqunlanma. gözləri yaşarmaq. üzülmək.
talıqmaq	dalıqmaq. talımaq. 1. (< dal). qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq. 1. arımaq. kəsəlləmək. 1. bulaşmaq. 1. bax > tiləkmək. dalmaq. yorulmaq. 1. talqıbmaq. yorulmaq.
talıqmaq	talmaq. ağırmaq. arımaq. kəsəlləmək.
talıqmış	- nərsədən bol bol qalaqlanmış, dalıqmış: qalıq > qarıq. dalıq. darıq. batıq.
talıqu	bax > talı.
talıquyulu	dalıquyulu. dalüstü. geriquyulu. sırtüstü > sirtüstü. çalqoyun.
talılamaq	< > dalılamaq. izləmək.
talılıq	dalılıq. gerilik.

talım	dalım. dilim. para. parça.
talım	dalım. təlim. telim. talay. dalay. çox.
talıman	bax > talı. seçgin.
talına minmək	dalına minmək. 1. kürəyinə minmək 1. qolunda dudağında oturmaq: qızdırmaq. damarın basmaq. ayağ dirəmək.
talına	- dalı alma: izə alma. geri alma. izinə, gerinə, dalına alma, istəmə. istirdad. - izinə, gerinə, dalına alma, istəmə: izə alma. geri alma. dalı alma. istirdad.
talınan	dalınan. dalnayan. atdaqan. iyrad tutan.
talınc	dalınc. dalma. qərq olma. dalıb gedmə. istiğraq.
talınca	- uşağa iş buyur, özündə <u>dalınca yürü.</u>
talında	- iplə dalında yük daşıyan yükçü: ip yüküc.
talınqa	tareka. boşqab. təpsi. tabaq.
talınmaq	dalınmaq. 1. dallanmaq. dalqalanmaq. dalbınmaq. tərpənmək. çabalamaq. dalaşmaq. 1. dəlinmək. deşinmək. - dam talındı. 1. çoxalmaq. - talındı biligim. 1. ləhləmək.

talınmaq	dalınmaq. 1. dalmaq. batmaq. dolunmaq (# doğmaq). bitmək. yaşmaq. - günəş doldu. 1. talanmaq. dilinmək. dilimmək. kəsilmək. yırtılmaq. üzülmək. ixtiraq. - qəflət yuxusuna dalınmaq. batmaq: qəflətə düşmək, basınmaq: qəflət edmək: koralmaq. anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq; ummazınmaq. dalqınıqmaq. uyqanıqmaq. uyqaşıqmaq. uyqucuqmaq. toylanmaq.
talınmaz	dalınmaz. fərqsiz. sayğarmaz. at qoymaz.
talınmış	dalınmış. açılmış. (> talaş: dalaş).
talıntı	dalıntı. gerilti. geri, dalı oturma, çəkilmə. tikən. dikən. tikan.
talırmaq	dalırmaq. daldırmaq. dəli edmək. qızısdırmaq. qaçıtmaq. səkritmək. səğırtmək.
talısı	dalısı 1. (< dal: budaq). ayrıntılar. əyrinilər. əğrinilər. əkrinilər. təfərrüat. təfsilat. 1. ertəsi. sonrası. ardası. ardı.
talısica	dalısica. ardısira. dalbadal.
talısın	- dalısın tutmaq: davam edmək. izləmək. - bu yolu izlə.
talış	dalış. 1. çalış. rəqabət. 1. çalış. təzadd. 1. dalqış. çalış. çalqış. əmək. himmət. qeyrət. 1. dalqış. çalış. çalqış.

- əməkli. himmətli. qeyrətli. **1.** dalma. içənmə. içənmə.
keçənmə. keçiş. keçmə. batma. batış. çöküm. çöküş.
sapış. sapım. gömüş. girişmə.
- talış** **dalış.** **1.** dali. sonra. sırt. **1.** talpış. dalpış. dalqış.
- talışçı** **dalışçı.** qaycamar. qacamar. qaşamar. qocamar.
qoçamar. qoçmar. başariqlı. çalışqan.
- talışmaq** **dalışmaq.** bax > **çalışmaq.**
- talışmaq** **dalışmaq. dalqışmaq. çalışmaq. çalqışmaq.** gözətmək.
himmət etmək.
- talıvermək** qaçınmaq. bütqanmaq.
- talıyol** - **anayol dalıyol:** əslı, fəri' yol.
- talız** **dalız.** **1.** diliz. filiz. qaçaq. sürgün. cücəri. cəvanə. **1.** diliz.
sürgün. filiz. - **diliz kimi: diliztay:** incə biçimli.
- talızlamaq** **dalızlamaq. dilizləmək.** budaqlamaq.
- talqa keçmək** basıncaqlamaq. alay etmək. nəqd etmək.
- talqa** **dalğa. talqaq. talqum. daluq. dalğuq. dağluq. dolğun.** **1.**
darqa. dərd. bulanaq. bulğan. kədər. - **dalqa** basıb kef
gedib. **1.** dalda. **1.** (< > çalqamaq: çalmaq). dəbətmək.
devrim. inqılab. **1.** yapraq. varaq. səyfə. **1.** **dalqan.** xəmir.
- çiq **talqan:** çiy, xam xəmir. **1.** tağla. taqla. taqul. taqıl.

tolqa. dolqa. dolaq. (**to** | < > **do** | < > **da** | < > **toğ. tuğ**). şişik.
 bükük. **1.** talaz. dalaz. suyun oynayub sallanması,
 köpürməsi. - **dalqa qalxmaq.** - **dalqayı başa almaq:**
 fıtnanın qarşısına gedmək. çətinliyi qarışılmaq. **1.** hay küy.
 çalçap. **1.** tubulqa. davulqa. dəmir börk. **1.** həyəcan.
 iztirab. **1.** talatüm. çovqun. çayqun. suyun havanın çerişi,
 cünbüşü. qısra. daşqın. tolqum. dolqum. külək. burağan.
 boran. külək. qasırqə. fırtına. talatum. qoğqa. qozqa. **1.**
 erkəş. ürəkş. şəpə. tolqum. talatüm. taşqınlıq. daşqınlıq.
 coşaq. möc. **1. daluq > talxa > təlx** (fars). dalan, sancan
 nərsə. kəkrə. acı. **1.** talqan. yağma. tarac. **1.** qom. kom.
1. qora. qoruq**1.** - talqa **alardı:** qora qızardı. **1.** tolqan. **1.**
 tolqun. - **dolqun yüzlü:** toqbet.

- **dənizin yumşaq dalğası:** dəniz soluğanı. fırtınadan sonra
 səkrək səkrək, soluq soluq, alırcasına qıyıya gəlib çarpan
dalğa.

talqa

dalqa 1. < > (daqla. dağla). qabarıq, tümsək olan. **1.** çıxıq
 çuxuq. qalxıq engik. eniş çıxış eniş yoxuş. **1.** neşə.
 müxəddirə. **1.** sevinc sevinclik. keflilik. şənlik. **1.** azaq.
 qızaq. hirs. aldavic. kələki. **1.** dalqınlıq. **1.** qıvrım.

büklüm. **1.** dönək. qancıq. dönəməc. çəkrək. çəkəcək.
 çəkçək. qatlaq. çevrik. dolab. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq.
 sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl.
 qatalaq. **1.** dalaverə. **1.** durum. orun. yağday. vəziyyət.
 hal. qonuş. gəlişim. yetişim. ərişim. **1.** yöntem. xuy.
 məşrəb. qılıq. əxlaq. **1.** həyəcan. vəcd. - **dalqa dalqa**: qıvrır
 qıvrır: qıvrım qıvrım: büklüm büklüm: büküm büküm: bükür
 bükür. **1.** damar. carıq. - **damarlı, dalqalı, carıq daş**: qayşıq.
 qayış. mərmər daş. **1.** dolğun. **1.** moc. **1.** su daşğını. **1.**
 tufan. **1.** qarıntı. fırtına. suburanı. suboranı. **1.** qat.
 (qatlanmaq: qətdənmək). büklüm. büküm. qıvrım. əğrik (<
 əgilmək: bükülmək). dönəməc (< dönmək). **1.** dəniz
 dalqacıqları. çarpıntı. çırpıntı. **1.** ərişim. durum. orun.
 yağday. vəziyyət. hal. qonuş.
 - **daldaların qıyıda qırılaraq köpürməsi**: çatlama.
 - **dalqası**: sarçav kimi.
 - **dalqa dalqa**: **1.** valaylı. **1.** açıqlı qoyulu boya.
 - **dalqa keçmək**: alay etmək. başı bulutlarda gəzmək.
 alaylamaq. ciddi olmamaq.
 - **dalqa saymaq**: işsiz gücsüz olmaq. - **dalqasına daş atmaq**:

birinin işin, dincliyin pozmaq.

- **dalqına düşmək**: dalqınlıqdan unutmaq.

- **dalqaya düşürmək**: dalqınlatmaq.

- **dalqa keçirmə**: huş başı itirmə. dəyişdirmə. qarışdırma.
çalışdırma.

- **dalqa keçmək**: dolamaq. alaylamaq. ciddi olmamaq.
sərimək.

- **dalqa yerimək**: fırtına qopmaq. iticə bulanıb, burulmaq.

- **dalqa kimi**: fırtına kimi: burcaq kimi: çox iti, hızlı.

- **dalqalı mərmər**: rəğəli. bəlqəmli < balqamli.

- **damarlı, dalqalı, carıq daş**: qayışıq. qayış. mərmər daş.

- **dalqalar dinər** bir gün.

- **gəmini sarsan, qarıqdıran, kırıxdıran dalqa**: qarıntı.
qarıncaqaç.

- **dəniz dalqasız, dağ dumansız olmaz**.

- **bir dalqanın ortasından ən uzaq qurşağı**: qarın.

- **dalqa keçirmək**: qaf çaqmaq.

- **dalqa keçmək**: gərəkli önəmi verməmək. işin alayında
olmaq. ağır, ciddi bir konunu yufasamaq, kiçimsəmək.

- **dalqalara qarşı döğüşərək ilərləmək**: dövünmək.

- **dalqaların qıyıya, dıŝa vurduđu, atdıđı çör çöp, odun, ağac parçaları:** qarqalaq.

- **yaşıl, göy, ətrəngi arasında olan, dalqalı, dəđiŝgən boya:** gövərçingöğsü: gövərçinboynu.

talqabaq

- **dalqabağın sanmadan, sanğamadan:** ilərisin gerisin düşünmədən.

-**dalqabaq balta:** iki ağızlı balta. iki üzlü. yaltaq. yalağçı.

yantaq. çaldaq. çandağ. çapaz. qaçaz. söz daşıyan. arapozan. arapozac. arapozucu. dələdüz < daladüz. (**dala:** əđri. kələk + **düz**). münafiq.

- **dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq:** iləri geri qonuşmaq.

talqabəzək

dalqabəzək. atar tutar, movclu bəzək.

talqac

dalqac. əğrüm. əyrüm. külək. qozğun. talatüm. qopğun. inqilab.

talqacıq

dalqacıq qıvırcıq. qıvracıq. qıvrımcıq.

- **su kütləsində oluŝan dalqacıqlar:** çırpıntı. - **suda**

dalqacıqlar oluŝmaq: çırpınmaq.

talqaç

dalqaç. dalqıç. dalsıç. dalaş. təlaş. dalqaş. qıvrıŝ. qıvrıŝ. sə'y. qoşuş. çapıŝ. çapıç. çalqıŝ. çalıŝ.

- talqaçı** **dalqaçı** 1. duraqsız, oransız. oranşsız. qərarsız. havayı. 1. istəksil. aramançıl. imrənçil. həvəsbaz. əğləngic. duyarçı. hobba. uçarı. 1. maraqlı. daraqlı. amator. 1. yüngül. dəğərsizin (dəğər verməzin). soyuq duran, oturan. boş tutan. başı soyuq. qanı soyuq. xunsərd. şakaçı. 1. əməkçi. ayaqçı. həvəsli. amator.
- talqaqsız** **dalqaqsız. dalqaşsız. dalqıcsız. dalsıcsız. təlaşsız. dalaşsız. qıvrışsız. qıvrışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz. çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş. xunsərd. talqaç** **dalğaq.** 1. çarpı. çırpı. örtük. uru. paltar. 1. talvas. talvasa. həyəcan. iztirab. 1. bulğançuluq. bulğaq. qatuluq. qələyan. tuğyan. əmvac. 1. bulğay. bulağay. tipi. tufan. - dağ üzə **talğan** buldu: dağ bulğandı. 1. tipi. tufan. qasırqa. boran. kişini dalqalayıb, atıb tutub öldürən yel. - dağ üzrə **dalqaq** oldu: dağda tufan qopdu.
- talqaqır** **dalqaqır.** qurma təpə. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. dəniz dalqaların qırmaq üçün tökülən daşlıq təpə.
- talqaquq** **dalqaquq.** çılpaq. sarıqsız. soytar. yaltaq. əngəl. kasalis. tüfeyli.

- talqalamaq** **dalqalamaq**: 1. dalqaçlamaq. **yalxalamaq**. **yelxalamaq**.
çalxalamaq. 1. suya dalmaq. 1. çocuğun dadar durub əl çapması.
- talqalamaq** **dalqalamaq**. sallamaq. çalxamaq. sarsıtmaq.
yalpalamaq. yalpamaq.
- talqalandırmaq** - kamuoyunu (imumi əfgarı) dalqatmaq, **dalqalandırmaq**,
qarmaq: çalxamaq. tədirginlətmək. gərginlətmək. müşəvvəş edmək.
- talqalanma** - **dənizin dalqalanması** qabarmaq.
- talqalanma** dalqalanma. taravmaq. daravmaq.
- talqalanmaq** **dalgalanmaq**. 1. dalaşmaq. talaşa düşmək.
qayğılanmaq. 1. çıpıldamaq. çalqalanmaq.
tolqunlanmaq. 1. taltumlaşmaq. təlatümləşmək.
çoqralmaq. covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb
qaynamaq. şuluğlaşmaq. 1. qoruqlanmaq. salxım
bağlamaq. 1. möjlənmək. - su **ərkəkləndi**. - onun yeyni
ərkəkləndi: tükələri biz biz durdu. 1. qummaq. - su **qumdı**. 1.
çalqanmaq. çalqalanmaq (ç < > s) salqanmaq.
sallanmaq. sarsılmaq. möjlənmək. 1. qomunmaq.
qabınmaq. qabarlanmaq. həyəcanlanmaq. çapınmaq.

çabalanmaq. qamcınmaq. bulqanmaq. qalqurmaq.
 qarıqmaq. qondalmaq. dalqanmaq. 1. şuluqlaşmaq.
 çoqraşmaq. covlaşmaq. covlanmaq. coşub. qalxıb
 qaynamaq.

talqalanmaq **dalqalanmaq. 1.dalqulanmaq. çalqalanmaq.** dalqa dalqa
 sallanmaq. dəniz oynamaq. - **sarığın sərbəs buraxılıb,**
dalqalanan ucu: dalyasan. 1.dalbadalmaq. dağqalanmaq.

talqalantırmaq **dalqalandırmaq.** taraltmaq. daramaq. taraltmaq.

talqalatmaq çaypaltmaq. dalqanandırmaq.

talqalı - dalqalı **saç:** burqan saç.

talqalı **dalqalı. 1. giriş çıxışlı. 1. bükülü.** əyri. əyri büyrü. 1.
 darqalı. dərddli. bulanaq. bulğan. kədərli. sevdalı: dalqalı
 başlım mənəm.

- **talqalı talqalı: dalqalı dalqalı.** dal dal. qıvrım qıvrım: bıcır
 bıcır. biçik biçik. burum burum.

talqalı **dalqalı. 1.çalxantılı. 1. movclu.** hərəkətli. 1. qarınli. 1.
dağqılı. tuluqlu. qorlı. qurlı. gurlı. quşqulu. qurtlu. cüvəli.
 qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli.
 çalxalı. yalxalı. yılxalı. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı.
 qatışıq. qarımıq. küpəli. qılplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli.

- sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli.
şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
- talqalı** **dalqalı.** damarlı. cızıqlı. carıq. cizgili. yarıqlı. yollu. xətli.
- talqalıq** **dalqalıq. qatlaqlıq.** qanğıllıq. dönəmçilik. dönəklilik.
çəkrəklik. çəkəcəklik. çəkcəklik. çevriklik. dolablıq.
girdablıq.
- talqalıq** **dalqalıq.** qoğzanış. qarışıqlıq. bulağay. iğtişaş.
- talqama** **dalqama.** təlatüm.
- talqamaq** **1.** dalamaq. dala vurmaq. itmək. qaqmaq. dəf etmək.
savmaq. rədd etmək. - **buluyub dalamaq:** incitmək.
qarışdırmaq. - atavı **buluyub dalqama:** incidmə. **1.** sıqmaq.
can sıqmaq. **1.** zərər vermək.
- talqamaq** **dalqamaq. 1.** çevirmək. döndərmək. **1.** ayırmaq. seçmək.
fərq qoymaq. təmyiz etmək. **1. telgəmək.** dallamaq.
ayırmaq. seçmək. çıxarmaq. **1.** talvaqmaq. talasmaq.
tələsmək. əcələ etmək. **1.** dal dal etmək. açmaq. təfriq,
təcziyə etmək. **1.** dağıtmaq. nəşr etmək. **1.** qarışdırmaq.
burşatmaq. pərişan etmək.
- talqamış** **dalğamış.** seçgin. ayıq. elit.

talqan **dalqan.** 1. giriş çıxış yeri. 1. **dartımış. (dartmaq).** oğuş. əzik (hər bir nərsə). yumşaq. yumşanmış. - bütün dünyanı **dalğan** edib **eşib** gəlmiş: bütün dünyanı gəzib dolanıb dönmüş: çox nərsə görmüş adam. 1. həlim. - **dalğan adam:** düşünəcəqli kişi. 1. çalışqan. fədaqar. 1. qızartılmış, qoğrulmuş taxıl, buğda, un. - **tarıq talqanı:** qoğrulmuş darı. 1. xəmir. talqa. - çiq, xam **talqan:** çiy xəmir. 1. darmadağın olmuş. 1. qəşş. tutarıq. sər'. - **talqanlıq:** qəşş kəsəli. 1. dalına bilən. 1. yumşaq. gəvrək. 1. yağda qoğrulmuş un. 1. - **talğan etmək: { talqanlatmaq: 1. talğanlatmaq. yumşatmaq. gəvrətmək. çəğnətmək. 1. yağda unu qoğurmaq}. 1. tarğanğ. dağılan. 1. daşqa. 1. qəltək. 1. sütül ütmək buğda. 1. talqa. yağma. tarac. 1. yorulan.**

talqanandırmaq çaypaltmaq. dalqalatmaq.

talqanıq **dalqanıq.** əsiş. sabit olamazlıq. oprtonislik.

talqanış **dalqanış.** dalğanış. dağılış.

talqanlamaq **dalqanlamaq.** 1. oğmaq. əzmək (hər bir nərsəni). döğüb yumşatmaq. - **dağı dalğanladım:** dağı çapıb ayağım atda qoydum. 1. dağırtmaq. pozmaq. qırmaq. parçalamaq.

- talqanlatmaq** 1. talğanlatmaq. yumşatmaq. gəvrətmək. çəğnətmək. 1. yağda unu qoğurmaq.
- talqanlı** çayqantılı. çalqantılı.
- talqanlıq** dalqanlıq. dəlilik.
- talqanma** dalqanma. dalı gedmə. darqalma. izingimə. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə. düşmə. düşgənəmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənmə. alçalma. salınma. çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.
- talqanmaq** dalqanmaq. 1. qomunmaq. qabınmaq. qabarlanmaq. dalqalanmaq. həyəcanlanmaq. çapınmaq. çabalanmaq. qamcınmaq. bulqanmaq. qalqupmaq. qapıqmaq. qondalmaq. 1. çayqalmaq. çalqanmaq. çaypalmaq. çalqalanmaq. 1. örküçlənmək. möjlənmək. şəpələnmək.
- talqar** zərər. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verər.
- talqarmaq** dalamaq. dəğmək. toxunmaq. zərər vermək.
- talqas** dalqas. 1. talqasa. dalqasa. talvasa. talus. dalus. həyəcan. iztirab. niyarançılıq. dehşət. 1. sürət. şitab.

- talqasa** dalqasa. talvasa. talqas. dalqas. talus. dalus. həyəcan. iztirab. niyarançılıq. dehşət.
- talqaş** **dalqaş. dalaş. 1.** dallama. ayırma. seçmə. **1.** yeğləmə. tərcih. görmə. **1.** çıxarma. təfriq. dışarı atma. qovma. salma. göndərmə. atma. yollama. **1.** anışma. anma. qanma. yatsıma. xatırlama. **1.** bayqın. yuxlatma. uydurma. koma. bihissi. huşsuz. hissisiz. **1.** çevirmə. döndərmə. **1.** ürkünc. ürküntü. qalğal. qaçqıç.
- talqaş** **dalqaş. dalaş. talaş. 1.** dal ba dallaşma. burqaşma. yaxalaşma. əlbəyaxalaşma. boğuşma. qapışma. ısırışma. savaşma. savqaşma. qovqalaşma. qavqalaşma. çəkişmə. çəkişbəkişmə.
- talqaş** **dalqaş. dalaş. təlaş. 1. dalqaç. dalqıç. dalsıç.** qıvrış. qıvrış. sə'y. qoşuş. çapış. çapıç. çalqış. çalış.
- talqaşan** **dalqaşan. dalaşqan talaşqan.** dal ba dallaşan. burqaşqan. boğuşqan. qapışqan. savaşqan. savqaşqan. qovqalaşçı. qavqalaşçı. çəkişgən. çəkişbəkişçi.
- talqaşiq** **dalqaşiq.** burcaq. burşuqluq. qatalaq. qarmıq. qarqım. qarqav. qarqıv. girdav. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq.

sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl.
girəvə. girə (< qarmaq: qarışmaq).

talqaşmaq **dalqaşmaq.** 1. dalaşmaq. çağlamaq. çalışmaq. 1.
dalaşmaq. talaşmaq. dal ba dal olmaq. burqaşmaq.
davaşmaq. davqaşmaq. salaşmaq. salqışmaq.
sapaşmaq. sapqaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq.
apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq.
qapqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq.
çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq.
çırpışmaq. qaqışmaq. toslaşmaq. yaxalaşmaq.
əlbəyaxalaşmaq. boğuşmaq. qapışmaq. ısırişmaq.
savaşmaq. savqaşmaq. qovqalaşmaq. qavqalaşmaq.
çəkişmək. çəkişbəkişmək.

talqaşsız **dalqaşsız. dalqaçsız. dalqıcsız. dalsıcsız. tələşsız.**
dalaşsız. qıvrışsız. qıvrışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz. çapışsız.
çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş. xunsərd.

talqatmaq - kamuoyunu (imumi əfgarı) **dalqatmaq, dalqalandırmaq,**
qarmaq: çalxamaq. tədirginlətmək. gərginlətmək. müşəvvəş
edmək.

talqatmaq **dalğatmaq > tarğatmaq.** bölmək. dağıtmaq. paylamaq.

- talqatmaq** **dalğatmaq.** 1. burxaşlamaq (buraxmaq). butatmaq. pütürətmək. darğıtmaq. dağıtmaq. pərişan edmək. 1. çevirmək. döndərmək. dalğanmaq: çevilmək. döndərilmək.
- talqavaklıq** **dalkavaklıq.** yaxarma. yalvarma. yaltaqlanma.
- talqavıq** **dalqavıq.** 1. yanaşma. uyuntu. qonaq. tüfeyli. 1. iki üzlü. şaqılaban. yaltaq.
- talqavıqlıq** **dalkavıqlıq.** əl ətək öpmə. yaltaqlanmaq.
- talqavuc** **dalqavuc. dadlağuc.** yaltağuc. yağlaquc. yaltaq. yalağçı. oxşayan. oxşayıcı. çapıus.
- talqavuklanmaq** **dalkavuklanmaq.** yaltaqlanmaq. yastanmaq.
- talqavuc** 1. yaltaq. calınçaq. yalınçaq. yaltqlanan. 1. calamıs. yalamıs. acgöz. rüşvətçi. suyqulanqan. yaltaq. aldır çıldır. yağcı. betalmış. yaltaq. ikiyüzlü. betsinivçü. yaltaq. yüzsüz. 1. iki üzlü. üzə gülən. şaqılaban. dalkavuk tolqunmaq. ğozğalanmaq. qımıldımaq. qopmaq. turuzmaq. ırğıldam. təkən. dolqun. dulki. dönəməç. dolama. dolayı. qıvrım. qıvrıntı. çevirmə. sapma. yuvarlaq. büzük. burum. qatlama. tavlıncaq. tavtar (saç).
- çağırışsız girən qonaq: **əkdi. qonaq.**

- talqavuuq** **dalkavuuq. 1.** (sarıqsız qavuuq (içi pambıqla doldurulmuş başlıq) geyən. **1.** çanaqçı. yaltaq. yalağçı. yaldağçı. **1.** çanaq yalayıcı. çanaqçı. **1.** günçü. günə görə davranan, dəyişən. gün ağası. günəfəçi. günəfəndisi. oprtonist. **1.** riyakar. salus. **1.** övücü. alqışçı. yaltaq. yalağçı. çanaq yalayan. şakşakçı. bəhbəhçi. bəliqurban.
- talqavuuqca** riyakar. subay. iki yüzlü.
- talqavuuqlaşmaq dalkavuuqlaşmaq. yaltaqlaşmaq.**
- talqavuuqluq dalkavuuqluq.** günçülük. günə görə davranışlıq, dəyişməlik. günəğaçılıq. günkişilik. günbəylik. oprtonislik. - **çanaqçılıq, dalqavuuqluq edmək:** çanaq yalamaq.
- talqavuuqluq dalqavuuqluq.** əkdilik. qonqaqılıq.
- talqavuuqluq** riyakarlıq. subaylıq.
- talqavunmaq** dalqavuuqluq edmək. yaramsınmaq. yaltaqlanmaq.
- talqı dalqı.** uyuuq. uyquş. uyquç. anmazıq. aymazıq. aymazlıq. ummazın. toyluq. bilsizlik. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. - **dalqı yuxusu:** qəflət yuxusu.
- talqı** kətən toxmağı.
- talqıbmaq** talığmaq. yorulmaq.

talqıç

dalqıç. 1. dalqaç. dalsıç. dalaş. təlaş. dalqaş. qıvrış. qıvrış. sə'y. qoşuş. çapış. çapıç. çalqış. çalış. 1. axıcı. axarlı. axımlı. oynaq. qıvraq. canlı. başarılı. ustal. sivist. zirək. zeyrək. sever. çapıq. çabuk. hərəkətli. 1. **dalqıç.** xəbərçi. muxbir. casut. casus. çaşıt. 1. şiftəgi. 1. **dalqıç.** **dalan.** girizən. gizirən. girişən. girgin. girilgən. sırtıq. keçmə. geçmə. soxulqan. sovulcan. qatılqan. qatığan. fizul. 1. kovqac. kovaş. kuvaş. cumac. qəvvas.
- **sınavlı dalqıç:** qurbağakışı. balıqkışı.

talqıç

dalqıç. dalıç. dalıcı. tumuçu. cumucu. çökəs. gəvvas.
- **dalğac** daldırmaq. - dalğıç quş: balıq tutmaq üçün suya dalan quş.

talqıç

dalqıç. gerik. çekiş. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alışıq. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.

- talqıclıq** **dalqıclıq. dalanlıq.** girginlik. girilgənlik. girizənlik. gizirənlik. girişənlik. sırtıqlıq. keçməlik. geçməlik. soxulqanlıq. soxulcanlıq. fizulluq.
- talqıcsız** **dalqıcsız. dalqaşsız. dalqaçsız. dalsıcsız. təlaşsız. dalaşsız.** qıvrışsız. qıvrışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz. çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş. xunsərd.
- talqıç** **dalqıç. çəkiş. gərik. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. yaxış.** yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alışıq. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arzıq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- talqıçıq** **dalqıçıq. gərikli. çəkişli. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı.** talvalı. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli.

- yenikli. dadıqlı. araşıq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
 istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.
- talıq** **dalıq**. 1. neçə nərsənin dalışı, çatışı. dağların çatıçtığı yer. 1. dala qoyma, buraxma, yubatma, süründürmə. tə'xir.
- talıq** **dalıq**. **dalqın**. **dalıq**. **alıq**. dincsiz > dişsiz. sıxıntılı. gücün. müztərib. rahatsız.
- talqılıc** **dalqılıc**. ölüməri. qızılbaş. könüllü. yol əri. fədayi.
- talqılıc** **dalqılınc**. yaraqsız. lüt. çuqasız. qoruqsuz.
- talqılmaq** **dalqılmaq**. 1. dalınmaq. dala vurulmaq. itilmək. qaqılmaq. dəf edilmək. savulmaq. rədd edilmək. 1. açılmaq. - yükü **talqıl**.
- talqımaq** 1. dalqımaq. dəlmək. boşaltmaq. 1. çoxalmaq. aşıb daşmaq. - **talınmış** biligin sənin. 1. qəbeh, pis görmək. ayıb saymaq.
- talqın** alığ. alnığ. pərişan.
- talqın** **dalğın**. 1. **dağnıq**. kəmsür. düşgün. düşmüş. 1. kəmsür. düşgün. dağnıq. 1. alqın. alaq. baxarkor. baxakor. çevrəsində olub bitənləri görməmək. 1. dağqın. çökgün. çökmüş. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. halsız.

pərişan. **1. dalqan.** dağılqan. unutqan. **1. sınıq. sinqin.**

pərişan. **1. dalıq. dalıq. alıq.** dincsiz > dişsiz. sıxıntılı.

gücün. müztərib. rahatsız.

- **dalqın dalqın düşünərkən, buğu ilə oynamaq:** buğ falı.

- **nərsiyə dalqın, bayqın, donuq baxmaq:** göz dalmaq.

- **özündə olan. özünə, içinə dalqın:** içinə qapanıq. duyuların
dışa vurmayan.

talqın **dalğın.** pozğun. pərişan.

talqın **dalqın.** **1. bax > talqan. dalqın.** arsar. sıxıntılı. şaşqın.
quşqulu. sant. axmaq. abtal. sərsəm. diqqətsiz. dalqın.
sər. sərək. diqqətsiz. bunaq. sarqay. düşüncəli. sarquna.
alıq. büküt. danqalaq. - **talqın olmaq:** səriqmək. unutqan
olmaq. **1. dalmış. keçinmiş. kəndindən keçmiş. bihuş.**
mədhuş. - **ısıtmadan** dalqın yatır. - ısıtmadan sonra bir
dalğınlıq gəldi. - ağıladı ağıladı **dalğın** düşdü. **1. unutqan.**
alıq. ağılı başında olmayan. gic. - elə o **dalğın** kişidir. -
dalğın uşaq. - oğlunu itirməsi, onu **dalğına saldı.** - **dalqınlığı**
burax qıl, ayağ üstündə durqıl. **1. osanğ:** gic. qafil.

talqınarmaq **dalqınarmaq.** için çəkmək. iç çəkmək. iç keçirmək. ah
çəkmək. üzüntüylə dərindən solumaq.

- talqındaq** **dalqındaq. dingildək.** sallanaq. sallanan. titrənək.
təprənək. təlbələnək.
- talqındamaq** **dalqındamaq. dingildəmək.** sallanmaq. titrəmək.
təprələnmək. ayaqda duramayıb təlbələnmək.
- talqınıqmaq** **dalqınıqmaq.** anmazıqmaq. aymazıqmaq.
aymazlanmaq: ummazınmaq. uyqanıqmaq. uyqaşıqmaq.
uyquçuqmaq. toylanmaq. qəflətə düşmək, basınmaq.
qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmaq. qəflət
edmək.
- talqınlanmaq** **dalqınlanmaq** uçmaq. müztərib olmaq.
- talqınlaşdırmaq** **taldırmaq. qapıldırmaq. batırmaq.**
- talqınlaşmaq** **dalqınlaşmaq. - baxışı tikilib dalqınlaşmaq:** gözü dalmaq.
- talqınlaşmaq** sərլənmək. dalmaq.
- talqınlaşdırmaq** səriqdirmək. unutturmaq.
- talqınlatmaq** **dalqınlatmaq.** dalqaya düşürmək.
- talqınlıq** **dalqınlıq. 1.** dalışlıq. keçginlik. bihuşluq. mədhuşluq. **1.**
unutqanlıq. alıqlıq. giclik. **1.** sərliq. unutqanlıq.
- talqınlıq** **dalqınlıq. 1.** dağqınlıq. çökgünlük. çökmüşlük. halsızlıq.
pərişanlıq. **1.** dalqa. **1.** unutqanlıq. oyun. aldağ. dalıq.
korluq. qəflət. **1.** aşqınlıq. **1.** **dalıqlıq. alqınlıq.** qarıplıq.

qarımlıq. çaşılıq. çaşqınlıq. ayarlıq. aylalıq. haylalıq.
avarlıq. avaralıq. heyranlıq.

- **dalqınlıq, qərarsızlıq göstərmək**: izinə dönmək.

- **dalqınlıqdan unutmaq**: dalqına düşmək.

talqınmaq **dalqınmaq**. 1. talaşlanmaq. coşunmaq. həyəcanlanmaq.

əl ayağı dolaşmaq. 1. **dalıqanmaq. alqınmaq.**

qarıblaşmaq. qarımlaşmaq. pozulmaq. pərişanlaşmaq.

tasarlanmaq.

- **çox coşunmaq, dalqınmaq, həyəcanlanmaq**: əl ayağı

boşanmaq.

talqınmaq **dalqınmaq. içinə dalmaq. içkənmək. işgənmək.**

içgininmək. işgininmək 1.oyuqlanmaq. oyqulanmaq.

düşnüşünmək. 1. nərsənin içinə, dərininə girib

araşdırmaq, qurtdalamaq, incələmək.

talqınmaq **dalqınmaq.** qayığanmaq. şaşmaq. şaşqına dönmək.

tamaşalanmaq. aşırınmaq. şaşırınmaq. heyran qalmaq.

tanqınmaq. şaşırmaq. çaşmaq. heyretə düşmək. mat

qalmaq. tamaşalanmaq. tamaqşalanmaq. aşırınmaq.

şaşırınmaq. heyran qalmaq.

talqıntı **dalqıntı.** sallantı. çalxantı. sarsıntı. yalpantı.

talqır	dalqır. devrim. inqilab.
talqır	dalqır. qırqın.
talqıran	dalqıran. iti yel.
talqırmaq	dalqırmaq. devritmək. çevirtmək. üsyan etmək. qarışdırmaq. inqilab etmək.
talqış	dalğış. 1. su üzünün altında olub üzmək. 1. dalqış. talpış. dalpış. dalış. talış. 1. yumarlanmış burulmuş nə.
talqış	dalqış. dalış. 1. çalış. çalqış. əmək. himmət. qeyrət. 1. çalış. çalqış. əməkli. himmətli. qeyrətli.
talqışmaq	dalqışmaq. basışmaq. büküşmək. tüküşmək. - keçə dalqışmaq. 1. dürməkləmək. bükmək. yüyələmək. lülələmək. 1. lülələmək. yüyələmək. dürməkləmək. bükmək.
talqışmaq	dalqışmaq. dalışmaq. çalışmaq. çalqışmaq. gözətmək. himmət etmək.
talqıtmaq	dalqıtmaq. tılqatmaq. 1. dalatmaq. dalı atmaq. işi qeciktirmək. - mənim işimi talqıtma. 1. yükü çarpıtmaq. çarpıq etmək. yüklə ip arasına bir ağac parçası qoyaraq yükü düzəltmək üçün bükürmək. 1. tılqatmaq. çarpıq etmək. nərsənin arasına dil, dal soxmaq. işi

geciktirmək. yüklə ip arasına ağac parçası qoyaraq yükü düzəltmək üçün büküb, sıxmaq.

- talqız** **dalğız > dəhliz. dalan.** 1. uzun, dar aralıq. yolağ. rahro. koridor. keçit. 1. qapı arxasında olan yer. 1. ürəkdə, qulaqcıq qapaqlığı. 1. qulağ boşluğu.
- talqu** 1. atalqu. bir ov quşu. 1. **dalqa.** daluq taxuq, əğrilmiş, bükülmüş, hörülmüş nəsne. - **talqu** yışiq: hörülmüş ip.
- talquc** **dalğuc 1. > dəhliz. girşik. girişik.** ərəfə. 1. **dalqıç.** xəbərçi. muxbir. casut. casus. çaşit.
- **ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi:** dərbəçə. dalbaça. dalbaçiq. dəriçə. qapaciq.
- talquç** **talğuç.** iki nəyi bərkitmək üçün ortasına soxulan tikə. heyvan sırtına yüklətilən yükü sıxıtırmaq üçün kullanılan dal, ağac.
- talquq** **dalqaq.** bir yerə dalınan soxulan nərsə. çivi. nərsənin sapın sıxışdırmaq üçün, çaqılan çivi.
- talqulanmaq** **dalqulanmaq. dalqalanmaq. çalqalanmaq.** dalqa dalqa sallanmaq.

talqum	dalqum. 1. dənizdə havada olan dağlıqlıq bulanlıq. moj. moc. 1. talqa. talqaq. dalqum. 1. şəpə. movc. 1. təlätüm. örkün. fırtına. tufan. əmvac. 1. külək. talatüm.
talqun	dalğun aluq. qussəli. qəmgin.
talqunmaq	dalqunmaq. düşsünmək. oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.
talqurmaq	1. bulanmaq. qarışmaq. 1. qar tipisi qopmaq. tufan qopmaq. - dağın başı talqırdı. 1. dolqurmaq. dalqalanmaq. qalxmaq. bulanmaq. aynılmaq. qoğzanmaq. bulanmaq. aynılmaq. qopmaq. - könlüm talqurdu: ürəyim bulandı. - dağ başı talqurdu: soğuş yel tufan tipi qopdu. - könlüm talqurdu: ürəyim bulandı.
talqurun	quru otlar toplandıqdan sonra yerdə qalan artıqları. biçilmiş quru otların altında qalan qırıntılar. anğız.
talqündüz	dalgündüz. güpəgündüz.
talqın	dalqın. dərin. dolqun.
tallaq	dallaq. dallaş. dərbədər < > dalbadal. dal dal olmuş. salğasür < > sərsəri. başıboş. baybaş. qayta. eveşiksiz. qılıqsız. qırbal. qırban. işgücsüz.

- tallaq** **dallaq.** sırıq. çox uzun boylu olan kimsə. - **sırıq kimi**,
dallaq gəzmək: boş boşuna gəzmək.
- tallama** **dallama.** **1.** budanmış kəsilməmiş budaqlar. budama işi. **1.**
kərik. yelək. qolsuz qabağı açıq bellik.
- tallamaq** **dallamaq. dalamaq.** **1.** (əl il yuxarı) qaldırmaq. **1.** (dalların ayırmaq. budamaq. seyrətmək) # (dallı etmək. daldal etmək. buğlamaq. dallandırmaq). **1.** dalına qoymaq. dalından gedmək. izləmək. **1.** daldamaq. qalturmaq. rədd etmək. yubatmaq. arxada buraxmaq. dalı atmaq. **1.** dalmaq. salmaq. dalmaq. dallamaq. qalxmaq. yolmaq. **1.** daliya qoymaq. rədd etmək. gözətlətmək. filatmaq. mə'təl qoymaq. **1.** dalqabax edip əlliyib seçip bəğənmək. yayıb yoxlamaq. seçmək. **1.** darmaqlanmaq. savırmaq. atmaq. cırıb dağıdmaq (dalğıtmaq). lütləmək. **1.** dəlil gətirmək (dal: çıxan. zuğ. **dələlət:** dalaq. dallaq).
- **ağacı dallamaq:** kötü etmək. dallarını kəsmək.
- tallamaq** **dallamaq.** qavaqlamaq. qabaqlamaq. ağacları gəlişdirib, gəncələşdirmək üçün dalların budamaq.
- tallan** seçgin. ayıq. arqın. - **tallan işlər:** seçilmiş yazılar.

- tallandırmaq** **dallandırmaq**. 1. yayqınlaşdırmaq. 1. dal budaq saldırmaq. 1. ölçüyü qaçıraraq işi gücləşdirmək, işgilləndirmək. pıllaşdırmaq. işi böyütmək.
- tallanıb** - **çox dallanıb budaqlanmayan bir meşə ağacı**: qapur. qabur.
- tallanış** telləniş. seçilmə. seçik. arqın. - **doğal tallanış**: təbii ayıqlanma.
- tallanq** **dallanğ**. tala. dala. dalaş. taraş. yonatıq. yonta. qırıq. oğaq.
- tallanma** **dallanma**. 1. ayrıntı. ayrılma. dallanma. bölünmə. budaqlanma. təfərrü'. 1. dillənmə. ayrılma. açılma. 1. budaqlanma. təfərrü'.
- tallanmaq** **dallanmaq**. 1. budaqlanmaq. qollanmaq. inşaılanmaq. münşəib olunmaq. 1. çatallaşmaq. işgilləşmək. müşgülləşmək. pürüzlənmək. bürküşmək. - iş **budaqlandı**. 1. uruq atmaq. dala dolmaq. arxalanmaq. kürəklənmək. sırtlanmaq. şişmək. barımaq. 1. dalında durmaq. qorumaq. qollamaq. qayğıрмаq. qayıрмаq. 1. darığmaq. dal dal olub didilmək. sıxılmaq. incimək. sinsimək. 1. seçilmək. - **tallanmış** işlər: seçilmiş işlər.

- tallanmaq** **dallanmaq.** 1. dal budaq salmaq, atmaq. dallanıb budaqlanmaq. yayqınlaşmaq. genişlənmək. 1. şəbəkəllənmək şö'bələnmək.
- tallanmaq** **dallanmaq.** dildənmək.
- tallanmaq** **dallanmaq.** sırtlanmaq. arxalanmaq. dalına, arxasına almaq.
- tallantı** **dallantı.** budantı. qollantı. budaq budaq, dal dal olmuş. kəsimiş budaqlar toplusu.
- tallaş** **dallaş.** **dallaq.** dərbədər < > **dalbadal.** dal dal olmuş. salğasür < > sərsəri. başıboş. baybaş. qayta. eveşiksiz. qılıqsız. qırbal. qırban. işgücsüz.
- tallaş** **dallaş.** seçmə.
- tallı** **dallı.** burdaqlı. suçlu. batqalı. sapaqlı. günahlı doğru yoldan sapıq, sapmış.
- **dallı buqaqlı: qollu buqaqlı:** çox ayrıntılı. çapraşiq. qarımqarışiq. qarmaqarışiq. qarmaqatışiq. qarbur. qarbura.
- **dallı budaqlı:** çəngəl. kəngəl. qanqal. çanqal.
- **qoyu qırmızı dallı, çiyələyə oxşar yemişli, qışın yarpaqları tökülməyən ağac çeşiti:** qaramış. qarayemiş.
- tallı** **dallı.** tarmaqlı. pürlü pürçəkli. sırmalı paltar.

tallıq	dallıq. 1. cədvəl. - çarpı dallıq: cədvəl zərb. 1. göstəri. göstərgə. çizəlgə. tablo. axmalıq. cədvəl.
tallıqa	dallıqa. (d < > y). yallıqa < > yallı: çox hərəkətli, halaylı qurub oyunu.
talma	dalma. 1. dalınc. qər q olma. istiğraq. 1. dalış. içənmə. içənmə. keçinmə. keçiş. keçmə. batma. batış. çöküm. çöküş. sapış. sapım. gömüş. girişmə. - uçurum başı, uçmaq öğrətir, dənizə dalma , üzmək öğrətir. - ipək böcəklərinin ilk yuxuya dalması: qarınca yuxusu.
talma	dalma. çalma. çaldav. çəlmə. ildik. baldaq. əngəl.
talmac	dalmac. uydurucu. muxəddirə. əsrar.
talmac	dalmac. yügürgən. dalan. itəliyən. zorlayan.
talmadağın	dalmadağın. darmadağın. çox dağılıb qarışmış.
talmaq	dalmaq. { dalmaq. kökünün içərdiyi anlamlar: 1. <u>gömülmək.</u> <u>batmaq.</u> <u>salınmaq.</u> <u>cummaq.</u> 1. <u>ayrılmaq.</u> <u>uzaqlaşmaq.</u> <u>açılmaq.</u> <u>ayılmaq.</u> <u>qaçmaq.</u> <u>vurmaq.</u> <u>dögmək.</u> <u>ilgilənmək.</u> <u>çoxalmaq.</u> <u>böyümək.</u> 1. <u>çalxanmaq.</u> <u>sapmaq.</u> <u>qaoxmaq.</u> <u>dəngəsizləşmək.</u> <u>üzmək.</u> } (< > daraşmaq). 1. bulaşmaq. dolaşmaq. ilişmək. 1. dalışmaq. batmaq. alçalmaq. boğulmaq. qər q olmaq. girmək. gömülmək. quylanmaq.

yorulmaq. armaq. harmaq. tavşalmaq. - gözlərim **daldı**:
 yoruldu. - özü qarqan, atı **talqan**: özü darıgmiş, atı yorulmuş. -
dalıb qalmış: yorqun. **1. dəğişmək. 1. savaşıda bir birinə**
girmək. cummaq. yügürmək. - **işə dalmaq gərək. 1. itin**
 hürüb saldırması. - **dalağan** itdən uzaq olun. **1. qaynamaq.**
 coşmaq. - **dalğan dəniz. 1. dağılmaq.** - var yoxumuz **dalmış**
 \\\ daha nəyimiz qalmış. **1. çalmaq.** nərsənin üstünə, içinə
 dürtmək, soxmaq. nərsənin çevrəsinə dolaşmaq,
 dönmək, sarılmaq, gəzişmək, fırlanmaq. - **ayağ dalır**: ayağ
 çalır, dütür. - əsirgəndən ayaqları **dalırdı. 1. dəlmək.** nərsəni
 nərsiyə soxmaq, qoşmaq, qatmaq. - quzunu sağlıqa tal:
 quzu əmişmək üçün sağal (sağmalı. sütlü) qoyuna qat. **1. dalp**
edmək. 1. yorulmaq. düşmək. 1. cummaq. saldırmaq.
 yügürmək. **1. çunqumaq. cumramaq. cummaq. çimmək.**
 batmaq. **1. dalmaq. tummaq. donmaq. 1. düşünmək. 1.**
 arımaq. kəsəlləmək. **1. yorulmaq. 1. dallamaq. salmaq.**
 qalxmaq. yolmaq. **1. qaruqmaq. girib qərq olmaq.** - su
 boğazıma **qaruqdı**: qaçdı. **1. içəri, içinə batmaq. soxulmaq.**
 - qazma toprağa **daldı. 1. qoyusuz, izinsiz bir yerə**
 soxulmaq. - qapıdan içəriyə **dalı verdi. 1. özünü itirib,**

baysınmaq, düşünmək, qıraqdan ayırmaq. mat qalmaq.

- o ağır görünüş önündə bir az **daldı**. **1.** yuxuya batmaq. - bir

az dlib **dalmaz** gəlib oyandırdılar. **1.** dərin oykuya,

düşüncəyə qapılmaq. - öz quruntularına **dalmış** biri. **1.**

nərsəylə uğraşmaq. - siz öz işizə **dalın**. **1.** bilmədiyi işə

girişmək. **1.** talığmaq. ağrımaq. arımaq. kəsəlləmək.

batmaq. girmək. düşmək. qaruqmaq. **1.** çomalmaq. arıb

talmaq. yorulmaq. sərlənmək. dalqınlaşmaq.

- **dalıb çıxmaq**: işıq. söncək olub genə parlamaq.

talmaq

dalmaq. dalınmaq. 1. batmaq. dolunmaq (# **doğmaq**).

bitmək. yaşmaq. - günəş **doldu**. **1.** girmək. - **bilim işlərinə**

iyicə girməli. - **suya girdi**. **1.** batmaq. **1.** qərq olmaq.

düşmək. - yuxuya **düşmək**. **1.** girmək. - suya **dalmaq**. -

yuxuya **daldı**. **1.** girişmək. uğraşmaq. - bir çağda neçə işə

dalıb çıxdı. **1.** batmaq. basılmaq. gömülmək. cummaq.

dərinliyə enmək. - o keçən günlərə **gömüldük**. - anılara

gömülmüş, yol alıdı getdi.

- **qış yuxusuna dalmaq**: doncumaq. - **düşə dalmaq**:

tasarlanmaq. düşünmək. düşmək. xiyallanmaq. sanğalmaq. -

keçmişləri **düşə** qaldıq. - **gözü dalmaq**: baxışı tikilib

dalqınlaşmaq. - **xatirələrə qayıtmaq, dalmaq**: anılara dönmək.

- **düşüncəyə dalmaq**: kalağu tikmək.

- **içinə dalmaq: dalqınmaq. içkənmək. işgənmək.**

içgininmək. işgininmək. 1.oyuqlanmaq. oyqulanmaq.

düşünüşünmək. **1.** nərsenin içinə, dərininə girib araşdırmaq, qurtdalamaq, incələmək.

- **göz dalmaq**: nərsiyə dalqın, bayqın, donuq baxmaq.

talmalı **dalmalı** yer. talab. dalab. dalat. irmaq. çay. hovuz. göl.

talman **dalman.** dallama. kəpəng. kəpənək. çoxa. gen palto, üst geyim.

talman **dalman.** zərbə.

talmanaq **dalmanaq.** rumantik.

talmas **talmaz.** yorulmaz.

talmay **dalmay.** dinlənmədən. dincəlmədən. yorulmadan.

talmaz **talmas. qarmaz dalmaz:** yorulmaz.

talmıq **dalmıq.** çəpər. çit. hətin bağın.çevrəsinə taxılan dallar. çalaçırpı.

talminmaq **dalminmaq. 1.** dili ilə özün yalamaq. ağız dodağın yalamaq. yalanmaq. **1.** diləmək. arzulamaq.

talmırmaq	təlmirmək. 1. yellənmək. sağa sola çöngəlmək. oyan buyana baxınmaq. - ər təlim təlmirdi: kişi durmadan aradı, baxdı. 1. gözün çəkmədən, üzmədən nərsəyə tikib baxmaq.
talmış	dalmış. 1. yorqun. arqın. dalmış bir yaşlı qadın. 1. cummuş. düşmüş. dalmış gözlər. 1. talqın. dalqın. keçinmiş. kəndindən keçmiş. bihuş. mədhuş. - ısıtmadan dalqın yatır. - ısıtmadan sonra bir dalğınlıq gəldi. - ağıladı ağıladı dalğın düşdü.
talmışlıq	dalmışlıq. talqınlıq. dalqınlıq. keçginlik. bihuşluq. mədhuşluq.
talmurmaq	dalmırmaq. gözətləmək. bəkləmək.
talmuruş	dalmırış. gözətlə. bəkləmə.
talnısın	dalnısın. sonrası. aşağıda. gələcək.
talon	qopuq, qırıq, sırıq kağız parçası. kupon. fiş.
talota	daloda. sandıxana qapan. qapanca. qalğa. ambar. qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.
talpaq	dalbaq. 1. qalpaq. börk. çevirmə. 1. qadın börkü.
talpaqlamaq	bax > tapuqlamaq.

- talpamaq** **təpləmək. təlpəmək. taplamaq. təpmək.** (bl < > lb\ b < > p)
) təbləmək. təlbəmək. talbamaq. tablamaq.
- talpılanmaq** **dalpılanmaq.** dalğalamaq. boş sözlər demək.
- talpıltaq** **dalpıldıq:** 1. dalğalanan. 1. gəvəzə. çənə çalan.
səfehliyən. saçma sapan.
- talpiltamaq** **dalpıldamaq.** 1. dalğalanmaq. 1. gəvəzəmək. çənə
çalmaq. səfehləmək.
- talpın** işlək. çalışqan. dalaşiq.
- talpınmaq** **dalpınmaq. dalbınmaq.** (< > **təpl**ünmək). 1. dalaşmaq.
savaşmaq. bir birinə təpilmək. 1. döğülmək.
dalqalanmaq. çırpınmaq. 1. qolların sallamaq.
- talpırmaq** 1. dal vurmək. qanat çalmaq. 1. talbınmaq. talpınmaq.
talpışmaq. qanat çırpmaq. dalbınmaq.
- talpış** **dalpış.** 1 dalış. dalqış. 1. həyəcan.
- talpışmaq** **dalpışmaq.** talbınmaq. talpınmaq. talpırmaq.
dalqalanmaq. möjlənmək. - quşlar hamı **dalpışdı:** qanat
çırpışıb uçdular. - bayraq qamuğ **talpışdı:** baraqqlar qaldırıldı.
- talsalıq** **dalsalıq. darsalıq.** darım. tarım. barmaqqlıq. qapsalıq.
- talsap** **dalsap.** sapbal. balsap. sapdal. saplaq. bəsbəl. sap. bir
tel sap. söküm.

talsat	dalsat. dalast. darast > rasda. 1. onquranın iki yanından çıxarılan ət. bundan külbasdı yapılır. 1. balığın uzununa, iki dala bölünməsi.
talsəbət	dalsəbət. ağac dallarından hörülmüş sələ.
talsı	dalsı. sonra.
talsıc	dalsıc. dalqaç. dalqıç. dalaş. təlaş. dalqaş. qıvrış. qıvırış. sə'y. qoşuş. çapış. çapıç. çalqış. çalış.
talsıcan	dalsıcan. ardaradan. dolaysıyla. bilmünasibət.
talsıcsız	dalsıcsız. dalqaşsız. dalqaçsız. dalqıcsız. təlaşsız. dalaşsız. qıvrışsız. qıvırışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz. çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş. xunsərd.
talsız	- dalsız, budaqsız ağac: qabış. qabaş. budalac.
talsız	dalsız. belli olmayan. dalsız ev: ucu bucağı belli olmayan saray. müşəxxəs olmayan. dərin. mübhəm: dalsız bir duyqu.
talsuqlamaq	talvasa. təpinmək. təpiniş.
talsunğ	dalsunğ. tələsən. dözümsüz. sıxıntılı. toxalı. dar. səbirsiz. dar canlı.
talışıq	güvencə. etimad.

- talta** **dalda**. 1. **damla**. 1. kölgə. - dağlar sindi təpələr daldasın. böyüdü təpələr nə dağlar oldu. 1. **dalga**. - dalğalı: girişli çıxışlı. - **dalğan**: giriş çıxış yeri. 1. dal ilə hörülmüş çəpər. örtü. pərdə. 1. sığınaq. sipər. - daş **daldasına** sığındıq. - **gözdən dalda**: gözdən ıraq. 1. **dulda**. **dildə**. məmə. şişik, çıxıq nərsə. 1. **dayaq**. arxa. yardım. kömək. dayanaq. - **dalda güdmək**: kömək gözləmək. 1. **dulda**. quytu qoyaq (çuxur), göbək yerlər. 1. ıssız, ağlaq. boş, xəlvət, çoraq.
- talta** **dalda**. 1. **dulda**. qalağ. qalxan. sipər. savar. savra. 1. qoruq. kölgə. himayə.
- talta** **dalda**. **daldağ**. **dulda**. **duldaq**. **qoşağ**. **qoşlaq**. (1. (< **qoşmaq**.) 1. (< kav. kov). 1. evdə, avluda (həyətdə), daldada, qırağda olan dam, yer. kiçik, qırağ, yan avlu (həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. 1. kiçik, qırağ, yan avlu (həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. **qoşağ**. **qoşlaq**. (1. (< **qoşmaq**.) 1. (< kav. kov). 1. xəlvətgəh.
- talta** **dalda**. **dulda**. (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) bir yerdə ayrılmış dam. qaruq. qarıq.
- **dalda yer**: gizli yer. - iki könül bir olsa, tez tapar, **dalda yeri**.
- talta** **dalta**. dülgərlərin dəlib yontan düz qələmləri.

- tal̄taban** **dal̄daban.** (< **dal:** lüt. açıq. yalın + **daban:** təpən yer). **1.**
yalınayaq. lüt ayağlı. **1.** gümrük qolçusu (mə'muru).
- taltaban** **daldaban.** **1.** yalınayaq. **1.** ayaq taxımından. alçaq qat.
baldırıcıplaq. əvam.
- tal̄tabas** **dal̄dabas.** təmbəl. iti, titiz olmayan. sallaq.
- tal̄taq** **daldağ. dalda. dulda. duldaq. qoşağ. qoşlaq.** (**1.** (<
qoşmaq.) **1.** (< kav. kov). **1.** evdə, avluda (həyətdə),
daldada, qırağda olan dam, yer. kiçik, qırağ, yan avlu
(həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. **1.** kiçik, qırağ, yan avlu
(həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. qoşağ. qoşlaq. (**1.** (<
qoşmaq.) **1.** (< kav. kov). **1.** xəlvətgəh.
- tal̄taq** **daldax.** **1.** gizli. sinsi. saqlı. gizlin. kasırılğan. tıkvılı.
qatılğan. assırınlayın. yaşırın. yaşırılğan. yaşırınli.
yaşırın. yaşırın. yuşırın. astırtın. astan. astırın. bildirməy.
bükük. örtülü. oğrun. duymadan. örtülü. darab < dar.
çolav. **1.** dal kimi. uzun boy. **1.** im. amac. ərək. nişan.
- tal̄taqay** **daldaqay.** tuğay kimi bir quş.
- tal̄taqlıq** **daldağlıq. dalcaqlıq. darlaqlıq. dardaqlıq. darcaqlıq.**
darcalıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq.

buruşuqluq. qırıxıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük.

qıvırıqlıq. qıvrıqlıq. potluq.

taltal turmaq **daldal durmaq** cocuğun day durması.

taltal - **daldal olmaq**: dildənmək.

taltalamaq **daldalamaq**. **1.** daldamaq. kölgələmək. işığı əngəlləmək.

qapatmaq. örtmək. - uşağın üzün daldala gün vurmasın. **1.**

pını yarı (dal dala) örtmək. **1 daldalamaq**: qorumaq. sipər

edmək. əl qol atıp itələmək. **1.** kölgələnmək. **1.** bir nərsə

ilə çox uğraşıb məşğul olmaq: pul qazanmağa daldalandı

hayatı keçdi. **1.** saqlanmaq. duldalanmaq. sipər almaq.

sığınmaq. sayalanmaq. (**dulda**: saya. himayə&.

tulundurmaq: gözdən qapıtmaq. gözdən gizləmək.

dulundurucu: gizlədən. **dulundurmaq**: əsirgəmək. muzayigə

edmək. **dulunmaq**: gayib olmaq. görünməmək. batmaq

(giripmək: > qurubmaq. **1.** sinmək. - yağlı yeməklərin

daldalanması çətin olur. **1.** vurmaq ya bir nərsəni çalmaq

üçün fürsət gözləmək.

taltalamaq **daldalamaq**. **daldamaq**. **duldalamaq**. **duldamaq**. **1.**

qalağanmaq. qalağlanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq.

sipərlənmək. savarlanmaq. savralanmaq. **1.** qorunmaq.

kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək.
himayət, difa', mudafiə olunmaq.

taltalanmaq **daldalanmaq. dalalanmaq. qalalanmaq. dayalanmaq.**
dayalınmaq. arxalanmaq. 1. müttəki olmaq. ittikalanmaq.
1. arxayın, arxa üsdə uzanmaq. arxan yatmaq.
yastanmaq.

taltalanmaq **daldalanmaq. daldanmaq. duldalanmaq. duldanmaq. 1.**
qalağanmaq. qalağlanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq.
sipərlənmək. savarlanmaq. savralanmaq. **1. qorunmaq.**
kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək.
himayət, difa', mudafiə olunmaq.

taltalaşmaq **daldalaşmaq. çırılçıplaq.**

taltalaşmaq **daldalaşmaq. dalbadallaşmaq. dərbəderləşmək.**
qırbalaşmaq. qırbanişmaq. avaralaşmaq. qılıqsızlaşmaq.

taltalı **daldalı. 1. dardalı. ardalı. ardıcıl sıralanma. 1. duldalı.**
(ambarlıq, tövləlik kimi yeri olan) damlı. qaruqlu. qarıqlı.

taltalıq **daldalıq. duldalıq. 1. (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) bir**
yerdə damlığa ayrılmış yer. qarıqlıq. qaruqluq. **1.**
qalağlıq. qalxanlıq. sipərlik. savarlıq. savralıq. **1.**
qoruqluq. kölgəlik. himayəlik.

- içərilik, daldalıq, qıraqlıqda duran, qalmış yer, sığıncaq:

çəkməcə. xəlvətgək.

taltalma

daldalma. seçginlərin seçgini. iyilərin iyisi.

taltam

daldam. təkdam. diboda. dibotaq. yanavıl. xəlvətxana.

yanev. yanoda. yandam. qırağ yer, dam, otaq. qurna.

taltamaq

daldamaq 1. talamaq. darablamaq. darbı dağıdmaq.

pozmaq. yıxmaq. xarablamaq. **1.** işdən çıxarmaq.

qoğmaq. - on kişini işdən **daldılar. 1.** seçmək. özənlə

dənləmək. **1.** tuşlamaq. imləmək. düzləmək. nişanlamaq.

düşmanı dadayıb tuddular. düşmana daldap vermə. - oxu

daldap at. 1. dildəmək. duldamaq. şişmək. məmələrin

sütə dolması. **1.** seçilmək.

taltamaq

daldamaq dallamaq. qalturmaq. rədd etmək. yubatmaq.

arxada buraxmaq. dalı atmaq.

taltamaq

daldamaq. daldalamaq. duldalamaq. duldamaq. 1.

qalağamaq. qalağlamaq. qalxanamaq. qalxanlamaq.

sipərləmək. savarlamaq. savralamaq. **1.** qorlamaq.

qorumaq. kölgələmək. sığdırmaq. saxlamaq.

himayələmək. himayətləmək. difa', mudafiə etmək.

- taltanaq** **daldanaq.** daldağan. dal dal olan geyim. pərişan. -
pozqun üzü **daldanaq** paltarlar.
- taltanmaq** **daldanmaq. daldalanmaq. duldalanmaq. duldanmaq. 1.**
qalağanmaq. qalağlanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq.
sipərlənmək. savarlanmaq. savralanmaq. **1.** qorunmaq.
kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək.
hıməyət, difa', mudafiə olunmaq.
- taltasız** **taldasız.** dayaqsız. arxasız. yardımsız.
- taltaş** **daldaş.** seçim. seçmə. seçiş. yeğləmə. yerləmə. intixab.
tərcih.
- taltaşmaq** **daldaşmaq.** çırılçıplaq.
- taltaşmaq** **daldaşmaq.** birlikdə seçmək. refrandoma qoymaq.
- taltatmaq** **daldatmaq.** seçtirmək.
- taltay** **dalday.** dalı. arxa.
- taltaymaq** **daldaymaq.** daldalanmaq. gizlənmək. sağınmaq.
sipərlənmək.
- taltıç** **daldıç. çaldıç. (< dal. çal).** **1.** dəğişik görünlü, boyalı,
xallı cızıqlı nərsə. hörmə, naxışlı çit. - **çaldış** köynək: yollu
köynək. **1.** barmaqlıq.

- taltıq** **daldıq. qınlıq. qıtlıq. qaldıq.** qaragünlük. daragünlük. batagünlük. **1.** zəxirə. **1.** pəsəndaz.
- taltınqıl** **daldınqıl.** **1.** gərəksiz. səbəbsiz. - **dalqınqıl** danışıb durmaq. **1.** çırılçıplaq. yapayalnız. başı pozuq. ağılsız. işsiz gücsüz.
- taltır** **daldır.** tor. iri teldən toxunmuş. - **taldır buldur: daldır buldur:** seyrək. aralıqlı.
- taltıra** **daldıra.** talbə. ağılsız. duyqusuz. bilincsiz.
- taltırq** ağustosun biriynən onikisi arasındakı günlər.
- taltırış** **daldırış.** **1.** daratma. darıxdırma. sıxma. yorma. üzmə. əpritmə. yıpratma. çapdan düşürmə. **1.** yükləmə. aldırma. yamama. yapışdırma. ətf etmək. isna etmək.
- taltırlamaq** **daldırlamaq.** dallayıb incədən incəyə dənəmək. qurdalamaq. bəğənməmək.
- taltırma** **daldırma.** tərs. tərsə. çəpə. maallaq. bərəks.
- taltırmaq** **daldırmaq** batırma qələm.
- taltırmaq** **daldırmaq.** **1.** batırmaq. nərsənin içinə soxmaq. **1.** boğmaq. qərq etmək. - onu dənizə **boğdular.** - borca **boğdular.** **1.** əkmək. bitgi dalın qırıb, kök salmaq üzrə toprağa batırmaq. - ağacın dallarını **daldırmalı.** **1.**

doldurmaq. girdirmək. yormaq. - nə **dalduran** işiz varmış. -
gözünü **daldırma**: yorma. **1.** dəldirmək. - uşağın qulağın
dəldir. 1. dağıtmaq. dal dal etmək. - ölkəni **daldırıb**
dağıtmış. **1.** dəğişmək. **1.** yormaq. bayqıtmaq.
bayındırmaq. döğüb əzib bayındırmaq. qalavlanıb
qalayazmaq. çarçatmaq. - o məni **daldırdı.** - bir birin
daldırmadan, əl çəkmədilər: əldən düşməyincə əl çəkmədilər.
- qaçıtıldı, **daldırdılar. 1.** qarturmaq. tiqdırmaq.
sıçratmaq. - suyu boğazıma **qarturdi**: qaçıtıdı. **1.**
qamturmaq. yatırıb, huşdan aparmaq. (**# ayıtmaq**). - issi
bizi **daldırdı.** - onu vurub **daldırdı. 1.** talçıqdırmaq. yormaq.
taltırmaq daldırmaq. 1. talqınlaşdırmaq. qapıldırmaq. batırmaq. **1.**
dalı, ağacdən qoparmadan, topraqa daldırıb, basdırıb
kökləşdirmək. **1.** qatmaq. qarmaq. soxmaq. girdirmək.
batırmaq. **1.** soxmaq. qarmaq. qaramaq. daxil etmək.
- boğulasına **doldurmaq, daldırmaq**: boğmaq. - **borca**
boğdu. sovgata boğdu.
taltış daldış. itdiş.
taltız daldız. 1. ağacı oyub, yontub, dəlməkdə işlənən qazıcı
arac. mətə. **1.** kovandan bal pətəyi almaq ayqıtı.

- taltız** **taldız.** 1. dələn. mətə. direl. qazma. qazıb götürməyə yarayan ayqıt. çəkiş. qaqıç. dövən. dövək. 1. ağacdan oyulan arı kovanı pətəyi. 1. ağacdan oyulmuş qab qacaq yayıq.
- taltöqüş** **daltöküş.** 1. varyoxu. hamısı. büsbütün. tüm. başdan başa. - daltöküşün töküb getdi. 1. salıb çıxma. ölçmək işi. - **daltöküş** etdim uğur tapmadım: xeyri yoxdu.
- talturmaq** **daldurmaq.** dalunlamaq. çarpmaq. çalmaq.
- taltuz** **dalduz.** 1. dələn. mətə. direl. qazma. qazıb götürməyə yarayan ayqıt. çəkiş. qaqıç. dövən. dövək. 1. ağacdan oyulan arı kovanı pətəyi 1. ağacdan oyulmuş qab qacaq, yayıq, yalaq.
- talı** **dalı.** çiyin. yağrı. omuz.
- talubmaq** **dalubmaq.** daluqmaq. damaqmaq. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. tapışdamaq. ısmarlamaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özlemək. susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq.
- taluc** **daluc. talac.** dalac. maral gözlü. xumar gözlü.
- taluçə** **daluça. təlüçə. dəlüçə.** 1. buğda içində qaramıq, yaban dənə. lüpek. 1. taluc. dəlic. azğın. daşqın.

talıq	dalıq. dalaq. 1. butarq. pıtraq. dağqın. pərişan. 1. tilu'. ağarma. dan. sökən. şefəq. fəcr. 1. təlX <small>(fars)</small> . talxa. kəkrə. acı. 1. huşdan gedmə. 1. qəşş. 1. dalıq. səçmə.
talıq	dalıq. məftun. - özdalıq: özsevər. narsist.
talıqlamaq	bax > tapuqlamaq.
talıqmaq	dalıqmaq. dalubmaq. damaqmaq. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. tapışdamaq. ismarlamaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək. susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq.
talulamaq	talulamaq. dalıqlamaq. dallamaq. ayırmaq. seçmək. ayıq seçikləmək. - malları talıqlayın. - iyi yavanı dalıqla qıl.
talus	dalus. talqasa. dalqasa. talvasa. talqas. dalqas. həyəcan. iztirab. niyarançılıq. dehqət.
taluy	< > dalan. 1. dalğa. böyük. 1. böyük çay. 1. dəniz. uqyanus.
taluyku	dalıyku: dərin yuxu.
taluz	daluz. dəhliz. yer altı oyuğu. yolağ. qolağ. tünel.
taluz	yırıqlar, qırıntılar.
talüstü	dalüstü. dalıquylu. geriquylu. sırtüstü > sıtüstü. çalqoyun.

- talüzə** **dalüzə (> dəryuzə** (fars)). üzəgirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək. dilənçi. yolçu.
- talva** 1. qafası boş. ağılsız. dəli. 1. dal dal olmuş. cırıq yırtıq. dalba. 1. təlbə. sevdalı.
- talvad** **dalvad** > dərbənd. keçit. qapı.
- talvaqmaq** talqamaq. dalqamaq. talasmaq. tələsmək. əcələ etmək.
- talvalı** **dalvalı**. tutuq. tutuqlu. tutalı. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşığı. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. özənşic. həvəsli. həvəskar.
- talvar** (< dal. tal). 1. **dalavar**. dallardan yapılan, üsdü örtülü, çevrələrdən açıqı olan qoruncaq. çardaq. **dal** ilə örtülmüş külbə, dam. 1. dalavar. böyük kəsilmiş ağac. dal ilə örtülmüş külbə dam. dalvarlıq. kölgəlik.
- **talvara**: böyük kəsilmiş ağac.

- talvar** **dalvar** (> **təlvar**) dallarla üstü örtülü, yanları açıq yer. çatraq. çardaq.
- talvar** **dalvar**. dalavar. dalvarlıq. kölgəlik. çadırların önündə **dallanmış** çadılıq.
- talvara** **dalavara**. (< **dal**). dalda işləyən. gizlisi olan. kələk.
- talvarlıq** **dalvarlıq**. kölgəlik.
- talvas** 1. dilək. istək. 1. talvasa. talqaq. dalğaq. həyəcan. iztirab.
- talvas** **dalvas**. tutqu. tutmac. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alşiq. tәмә'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- talvasa** **dalvasa**. talqasa. dalqasa. talqas. dalqas. talus. dalus. həyəcan. iztirab. niyarançılıq. dehşət.

- talvasasız** yarqılı. olcalı. yönəli. tablı. dözümlü. səbirli. qərarlı. tutumlu. duralı. müsəmməm. payidar. subatlı. cazim. əzmli.
- talvaza** **dalvaza > dərvaza**. şəhərin böyük qapılı girişi. qala.
- talverə** **dalverə < > dalaverə**. gizli, dolablı, qandağlı kələkli, hiləli iş. altdan işləmə. dalqa. aldavic. kələki.
- talvır** 1. tam duvar. dam. qalə. 1. urğacı. kəklik.
- talya** **dalya**. 1. bax > dalay. 1. bölüm. fəna.
- talya** **dalya**. yuvarlaq, bütün sayı. ("əlli" "yüz" kimi).
- talyan** **dalyan**. 1. təpə. şişik. dalqalı biçimdə olan hər bir nərsə. dəniz dibində təpələr. - **dalyan kimi**: cüssəli. yarmalı. qapı kimi. qapısı. iri qıyım. gövdəli. - **dalyasan boylu**: boylu boslu. 1. dənizdə yzeyə yaxın, yosunlu qaya. 1. dənizin dayaz, sığ, boy verməyən yeri. 1. dənizdə, boğazda ayrılmış qorunmuş qapalı yer. bu qoruqda dəniz canlılar becərlir. hovuz. göl. - **dalyan yengəci**, balığı. - **dalyan kimi**: incə, uzun boylu, uyğun boylu, boylu boslu gənc. - **dalyan kimi** qız.
- talyan** **dalyan**. şilat. balıq avlamaq üçün, yer dəyişməyən duraqlı (sabit) qurulmuş ağ, - **dalyan kimi**: iriyarı.

qalavatlı. yapılı. boyu bosu yerində. - dalyan küfdə:

arıziman küfdəsi: yekə iri küfdə - dalyan tarlası: duralı balıq

ağının qurulduğu yer.

- dalyanlarda (şilatlarda), böyük balıqlar üçün işlənən

dəmir qança: qarqa. qarqı. qarqu.

talyançı dalyançı. hovuzçu. gölçü.

talyaraq dalyaraq. 1. çəkilməmiş qılınc. 1. abdal. bacarıqsız.

talyaraqca dalyaraqca. daşraca. dışraca. naşıca. şaşqınca. xamina.

saşıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın.

şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.

görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.

görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba

sabaca. qamqalatca. qarqalatca. qartca. qaytaca.

qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.

avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.

anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.

bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.

cacıqca (< saçmaq). cahilcə. çaşqınca. yoğurca.

yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca.

amiyanə. nadanca.

talyasan **dalyasan.** sarığın sərbəs buraxılıb, dalqalanan ucu.

tam olqunu dam olqunu damda, qapalı yerdə yetişdirilən kal

yemiş. - **dam olğu** yemişlərin tamı az olur.

tam (< > tap). 1. iradə. istək. istənc. arzı. tiksın, üz, giriş. quraş. başlaq. daban. əsas. dib. təməl. dayaq. - **tam** kişi: quraş adam. - **tamlı**: iradəli. - sənin **tamınca** olsun: sənə görə olsun. 1. tov. isti. qızqın. sıcaq. qaynar. - odun **tamina** düşdüm: odun alovuna yandım. 1. sağlıq. güc. quvvət. yetgi. yetgə. yeti. - **tamlı**: güclü. zorlu. dözümlü. 1. heç. əslən. - **tam** gedməyəcəğəm: əslən gedmiyəcəğəm. - **tam** dinmə: heç dinmə. - **tam** aldırmadan: **tam** göstətmədən: **tam** bildirmədən: gizlicə. sezdirmədən. 1. idman (< edə edə ögrəşmək). vərziş. alışma. alışdırma. öldürmə. - **tamlı**: idmanlı. yaraqlı. qızqın. ögrənmiş. hazır. - **tamlanmış**: ögrəşmiş. alışmış. - **tamina gəlmək**: idman görmək. 1. bərkidən, vurqulayan yansıma söz. - **tam taqır**: dümdüz. - **tam taza**: yep yeni. 1. yetərli. orta. ortaca. aşağı yuxarı. nə az nə çox. - **tam** yaxşı. - **tam** ətli. - **tam** boyunda. - **tam** sürəkli. 1. becid. çabıq. çalıq. yetli. yetti. ciddi. - **tam** davranış. - **tam** sözlər. - **tam** qılış. 1. bet. üz. qabaq. - **tama**

tam: **tam tama:** üz üzə. - **tam burmaq:** üz çevirmək. - **tam açmaq:** üz açmaq. - **tam gəldi:** qarşılaşdı. - **tamlamaq:** yağmaq. - **tam almaq:** yönəlmək. yollanmaq. üz tutmaq. - **tam** aldırmaq: yönətmək. **1.** yanaq. - sağ tamından öpdü. **1.** ev tavanlarında dirəklər üzərinə qoyulan taxdalar, silmə taxdası. **1.** uyqun. oranlı. güc. zor. quvvət. **1.** ləkə. bən. man. **1.** doğru. yerinə, oruna (**or:** yer), sırasına, çağına uğruna uyqun. - **tam düşmək:** **tam gəlmək:** uyqun gəlmək. - **dal** çağında: lap, tam zamanında.- **tamina:** lap yerində, çağında, vaxtında olan nərsə. **1. tamır. tamırtı. tamrı.** arxa. ard. iz. dalı. art. - **tamıma düşüblər:** tə'qib edirlər. - **tamina** düş: izinə düş. - **tamından** ged: dalından ged. - **tamımı** takıp ed: izimnən gəl. **1.** diqqət. lap. tap. düz. yetər. kafi. doğru. sağ. **tam özüdü:** lap özüdü. - **tam gücüylə:** tap canıyla. tam adam: xətasız. - **tam qızıl:** xalis qızıl. - **tam yol:** düz yol. **tam ucuyla.** tap ucuynan. - **tam qara:** qap qara. **1. çox. tam** olsun. - **tam** değil - **tam** ötmüş. - bu qədər söz **tamdır:** bəsdir. - **tam** dedi: bəs dedi. **1.** tov. yağday. hal. şərait. - **nə tama qaldın:** nə hala qaldın. - **tamlı tovlı gəldi getdi:** yeyin. hızlı. **1.** yük. **tamın artmaq:** yükləmək. **1.** həməən: elə. indi.

dayanmadan. - **tam ged.** - **tam gəl.** - **tamın gəl.** **1.** bərabər.
bab: tay. dəng. dəş. əşit. tibgi. eynən. əş. qoşa. qoşut.
özdəş. paralel. musavi. - **huri tam.** - bir birinə **tamdır:**
babdır. - iki çətük (pişik) bir aslana **tamdır.** - yoldaşın **tam** elə
\\ görən desin habelə. - **tamınla** gəz \\ **tamınla** öl. - **tamın**
görüb, tayına düşdüm. - **tam gəlmək:** bərabərlik edmək. -
tamlanmaq. tablaşmaq: gərəyincə yetər olmaq. **1.** saf. sap. -
tam tam: taplaq taplaq: sambalam sap. dümbələm düz. dəb.
öğrenilmiş bayağı nərsə. **1.** tap tap, tam tam, yap yap,
yassı qalın, incə yoğun olmayan səs. **1. dəm.** qılıq. fürsət.
uyqun. dək. dəng. - **tam** bulsam: fürsət tapsam. **1. dəm.**
zaman. çağ. an. - bu **tamda:** bu çağda. - neçə **tam** qabaq. -
keçən **tamda:** keçmişlərdə. - qocalıq **tamında:** yaşlı çağda. -
sevgilər **tamında.** **1.** şan. şöhrət. - **tamlanmaq:** ad
qazanmaq. **1. tamam. tüm.** bütün. doluq. tutuş. xap. çap.
həp. lap. - **tam yadan:** bezar. arğın - yorğun. aran. **1. duvar.**
1. dan. səhər. - **danğla:** danda. dan çağı. **1.** yapının üst
örtüsü. evbaş. çatı. çatır. cədir. çətir. şatır (çatır). çardağ.
sarlaq. çatrat. çatılmış neçə nərsədən olunan üstlük.
üçək. töbə. qıyıq. tınıke. üçək. öqüzə. səqf. **1. dam.** otaq.

ev. otaq. oda. - bir dam bulsa da, yaxşı olaydı. **1.** kiçik oda.

baca. - bir damda yoxdu barınaq. **1.** ambar. - sütün qoy **dama**.

1. dam altı. türmə. tutsaq. qapalı yer. ağ. kələk. nəqşə. - **dama** düşdü. - havax **damdan** çıxıb. **1.** axır. ağıl. **1.**

sarayın duvarı. **1.** damcı. qətrə. - **bir dam:** bir damcı. **1.**

duvar. **1. dama.** ümüd. arzu. istək. güdülən, gözlənən

nərsə. - **dam qoymaq:** göz tikmək. **1. tan. dan.** gələcək. **1.**

iz. nişan. **1. < > dad (< > dart.** dartmaq: çəkmək). -

dartmasan dadı çıxmaz. - **tamsınmaq:** dadını almaq. -

damağ < dad + maq. dadmağın yeri damağdı, yanı damağısız

heç bir dad bəllənməz. **1.** damcı. nəm. ıslıqlıq. - **tamsız**

aşamaq: quru boğazla yemək. **1.** yeməyə qatılan sulu

dadlıq. sos. salça. **1.** böyük, işıqsız, qaranlıq, boş dam.

1. duvar. - damnan **düşdü:** damnan endi, aşağı yıxıldı. **1.**

tüqüz. tüküz. düz. əksiksiz. mükəmməl. **1.** yonat. bütün.

əksiksiz. qusursuz. **1.** andağ. bir nəsnənin üst yanı.

yuxarı. (# **endək:** tavan. alt) **1.** örtmə. çatı. **1.** türk. olqun.

olquş. kamil. **1.** ayıbsız. qusursuz. əksiksiz. mükəmməl.

çınğ. ən. **1.** dad. ləzzət. **1.** dam. baş. çatı. sağ. sağlam.

bütün. üybaş. evbaş. çatı.

- **çatıyı** (damı) qaplayan incə uzun ağaclar: ardiş.
- **tam olaraq**: tamamiylə. tolusunlay. tamamən. tolu su bilə. tefərrüatı ilə.
- **dam duvar**: tufağ. tifaq.
- **tama tama**: damlaya damlaya.
- **tam yarşı**: duvar bir qonşu.
- **tam olaraq**. bütün olaraq:savdan (< sağ: bütün).
- **tam olaraq**: tolu suca. ayrıntısıyla.
- **tam özü**: tıbqı. tabqa. tibqi. tap özü.
- **tamını çıxarmaq**.

tam

dam. 1. bam. yapı, başqasının örtüsü. 1. örtülü yer. qapıs. küməs. qodıs. ambar. 1. tuzaq. duzaq (**tutsaq** < **tutmaq**). tələ. qapan. duzaq. tələ.- **qapana** düşmək. - **qapana** tutulmaq.- **duzağa** düşdük. 1. **dam**. talvir. tam duvar. qala. - **tam duvar**: talvir. dam. qala. 1. çap. xap. həp. lap. 1. tüm. köb. həp. bütün. cümlətən. 1. dar yer. kütəs. tutsaq. türmə. 1. kötükə. 1. duzaq. arğdal. qaptan. xaftan. dam. tor. salma. ağ. tələ. şəbəkə. 1. bütün. tolu m. 1. çatı (ç < > s) satı. satu. örtük. orta. ortağ. 1. savuq. səqf. 1. ham. tüküzütqir. tamam. barna.

- **tam tam: dam dam.** dan dan. tim tim. tım tım. dən dən.
 - **dam dam:** tim tim. təm təm. damcı damcı.
 - **qamış dam:** qamışla örtülü dam.
 - **qabağı açıq dam, çatı:** sundırı: sundurma.
 - **bir yerin döşənmiş damı:** gögərtə. - üç **gögərtəli** gəmi: üç qatlı gəmi.
 - **tam sürətlə:** dolu dizgin.
 - **dama atmaq:** dustaqlamaq.
 - **damdan düşmək:** yersiz yurdsuz söz açmaq. habbadan şabbadan, göydən düşmək.
 - **qapışı (ayaqqabı) dama atılmaq:** güvəndən, e'tibardan düşmək.
 - **damı ağıtmaq:** damı onarmaq, təmir etmək.
 - **damı almaq:** duvarı, dirəkləri tikib, dam basırmağa çatmaq.
- tam** **dam.** 1. qapanca. qapan. axır. 1. tələ. qaqma. daxma. duzaq. qazamat. 1. qap. qab. bütün. büsbütün. 1. təmmət. qapa. xətm. 1. damla. damlıq. 1. bam. yapan. 1. baca. çatı. 1. qorav. qorva. ev. sığıncaq. 1. türmə. tutuqev. dutsaq. dustaq. dam. zindan. 1. bütün. birtikə. birparça. təkpara. əksiz. 1. kəmsiz. kəmiş. kəirsiz.

əksiksiz. bütün. 1. kəsin. mütləq. bütün. əksiksiz. 1.
 kamil. tuqal. 1. dustaq. türmə. 1. yapı örtüsü. ev vrtüsü.
 1. barıncaq. ev. - bir dam tapmaq. 1. kiçik ev. 1. axır.
 küməs. 1. sandıxana. 1. tələ. kələk. əğrib. giriz. gizir.
 girişim. 1. birəbir. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. münasib. birə
 bir. 1. ev. - aşdam. - işdam. - çörəkdamı. - yatdam. -
 çaydam.
 - **damdan düşmək**: pis duruma uğramaq. - **damdan düşər**
kimi: birdən yersiz oluşan nərsə. - **damdan çardağa atlamaq**:
 sürəkli söz, qərar dəyişdirmək. - **dam üstündə sağsağan, vur**
belinə qazmayı: yersiz, uyarsız, saçma söz. - **dam altı**: qapalı
 yer. - **dam ağdarmaq**: damın sökük, çatlaqların tutmaq.
 - **tam çağında**: günü gününə: tam günündə. vaxtı vaxtında.
 - **tam günündə**: çağıçağına. çağıçağında. günügünündə.
 sürüsüründə. vaxtivatında. sözlü gündə. sözü verilmiş gündə.
 - **təkdəm**: **daldam**: diboda. dibotaq. yanavıl. xəlvətxana.
 yanev. yanoda. yandam. qırağ yer, dam, otaq. qurna.
 - **sufal dam**: saqsı qapaq.
 - **(ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) bir yerdə ayrılmış dam**:
 qaruq. qarıq. dalda. dulda.

- **dama çıxmağa, çıxacaq var, damdan enməyə, enəcək.**
- **dadı, tamı, qoxusu çönmək:** dadıqsamaq. qatıqsamaq.
acınmaq. acınsamaq.
- **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar, sevgini sığal yağlar. (sığal: oxşama. nazlama).**
- **dam üsdə qoyulan qubba biçimində, pəncərəli baca:**
qarnaquş.
- **evdə, avluda (həyətdə), daldada, qırağda olan dam, yer:**
dulda. duldaq. dalda. daldağ. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.)
1. (< kav. kov).
- **topraq dam, çat:** qara örtü.
- **yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük:** taraça.
daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çirbat. yetmə. yermə.
- tama** **dama. 1. damqa.** çapca. çapaç. çapat. peçat. qol. imza.
kəşe_(latin). 1. (moğol) köməkçi qoşun.
- tama** **dama. dam. 1.** ümüd. istək. islək. güdülən, gözlənən
nərsə. - **damın** kəsilsin sənin. 1. **təpə.** yığın. ot yığını.
- tamabadan** **damabadan.** birdənbirə. düşünmədən. - **dambadam** nə
danışırsan.
- tamabadız** **damabadız.** kələk, gizli iş görəən kimsə.

- tamabal** **dambal.** tuman. içdon.
- tamabıldüdük** **damabıldüdük.** tələsik. düşünmədən. - **damabıldüdük**
getdik elçiliyə, üzü üsdə qoydular.
- tamablə** < **tan ilə. tanda.** yarın.
- tamac** **damac.** aqıtaç. arqaçıq. tamıtac. qətrəkeş.
- tamacamış** dalaş. sızılma. niyərançılıq. iztirab.
- tamad** - **damad etmək.** kürekənləmək. qöyəvləmək.
göyəvləmək. kövyəvləmək. göykiləmək. kiyəvləmək.
kiyavlamaq.
- tamad** **tamad. damad. damardı.** evin dalısı, arxası.
- tamada** **tamada.** bax > **tamata.**
- tamadalıq** **tamadalıq.** böyüklük. başçılıq. başkanlıq. öndərliq.
- tamadasızlıq** **tamadasızlıq.** qarışıqlıq. anarşi. düzənsizlik.
- tamağ** **tamağ. damağ.** 1. iz. yer. 1. istək. yaxış. xahiş. ac. 1.
qanrağ. ağızın çatısı. 1. umaqu. boğaz. hulqum.
- tamah** təmə'. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq.
qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs.
qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu.
tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq.
öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq.

çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi.
 əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat.
 qaplıca. qapcıq. həvəs.

tamahkar ac göz. opkur. doymaz. cudu. cutlama. yutlama. yuta.
 cuta. qırs. acgöz. çimri. malgöz. acgöz. soq. soğ. ac göz.
 boğazçı. doymaz.

tamahkar **tamahlı. təmə'li.** qarınqu. qarınğıc. qarınpa. tamakin.
 tamarzı. istəgin. qıraca. boğazlın. yapasıq. qılasıq.
 atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli.
 qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. qaraçıq.
 qapısıq. qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü.
 tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli.
 dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu.
 umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşiq. arziqlı.
 marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli.
 öznəşic. həvəsli. həvəskar.

tamahkarlıq acgözlülük. hərislik.

tamahlanmaq azlanmaq. azılanmaq. azıqlanmaq. dadanmaq.

tamahlı **tamahkar. təmə'li.** yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq.
 oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı.

coşquq. yaxışiq. yanqısıq. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
 azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu.
 tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu.
 hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli.
 yenikli. dadıqlı. araşiq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
 istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.

tamakin

tamakin. marağın. mərəkin. gözəl. çəkimli.

tamaq

(1. dam: orta. ortağ. örtük. 1. taqım. taxım < taxmaq). 1.

börk. qalpaq. talbaq. təlbək. 1. tomar. qutas. qotas.
 tumar. nişan. 1. boqaça. boğaça. boğuşa. boğaz. qırtlaq.
 xırtlaq. hulqum. tanğlay.

- **tamaq qaşınmaq**: ağızın damı cicişir.

- **altun damğa**: türk bəylərinin doğrası, möhrü.

tamaq

damaq. 1. ağızın damcığı, damı, yuxar bölümü. - dadı

damağında qalmaq: ço bəyənmək, xoşlamaq. 1. təqtir.

damlaq. tamlaq. dammaq işi. 1. damaq. damlaq. tamlaq.

dammaq işi. təqtir. 1. qanğraq. 1. boğaz. qırtlaq. 1. səs.

1. bıçağın, baltanın tərs yanı. 1. səs. 1. tınqlavuş.

- tərs damağ: nəfəs borusu.

- **damağından doyutmaq**: tıxa basa yedirmək.

- **damağ arıclamaq**: qırtlağı təmizləmək.
- **damağ ağrır**: anjin.
- **damağ süyək**: qırtlaqtaki qıqırdaq.
- **tərs tamaq**: nəfəs borusu.
- damağın **poturu**: ağız çatısında olan qırışıqlar.
- **dadı damağında qalmaq**: çox dad almaq. dadını unutmamaq.

tamaq **damaq**. ağızın tavanı. - **damağı qurumaq**: **susamaq**. - **damağ səsdəşləri**: "k. q. g. y" biçiləri, hərfləri. - **dil damağı qurumaq**: çox susamaq.

- **qara damaqlı**: **qara başlı**: **qara dadaqlı**: tərs. inadçı.

tamaq **damaq**. **tamqa**. **1**. möhür. nişan. bəndər. iskilə. liman. ləngik. **1**. (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan) su qolu. **1**. **tamqaq**. boğaz.

tamaq **təmək**. **təpək**. **1**. azıq. yemək. dadım. **1**. ağızın üst tavanı. **1**. dadaq. anaq. tanaq. (tanımaq. dadanmaq. dad almaq). **1**. dar gədik. boğaz. qırtlaq. utaq. boyun. - **damaq ağrı**: anjin. - **tamaq arıvlamaq**: boğaz təmizləmək. - **təsdamaq**: < **tərs damaq**. soluq borusu. - **qıl tamaq**: qırtlıq. incə, sap boyun, qıl boğaz.- **damaq qırmaq**: kəsik kəsik ösgürmək. utqunmaq. -

aram tamaq: boğaz qonağı. müfdəxor. - **tamaq aş** ürün: yemək istehsalatı. **1.** keçit. dərbənd. **1.** tağlay. tağqış: qıssa, qalxıq burun. **1.** tin. nəfəs. soluq. **1. (m < > p)** **tapaq.** yüngül, ayağ altı ayağqabı. **1. (m < > p)** tapılmış. tanıq. **1.** tadıq. tat. ləzzət. **1.** tәмək (? < dad + maq. dadmağın yeri damağdı. yani damağsız heç bir dad bəllənməz).

tamaqa **damaqa.** burla. möhür.

tamaqin **tamakin.** azmənd < azman. < acman. acgöz. yanığ. yanğılı olan. boğazlın.

tamaqırmaq imrənmək.

tamaqlamaq **damaqlamaq. damaq alamaq.** **1.** nərsəni damağa, boğaza salmaq. **1.** nəfəs almaq. **1.** qonuşmaq. boğaz çalmaq. **1.** boğaz basmaq. yemək tıxmaq, **təpmək.** yeyib bəsləmək.

tamaqlaşmaq himləşib, gəpləşib qonuşmaq.

tamaqlatmaq nəfəs verib, gücləndirmək. quvvət vermək.

tamaqlı **damaqlı - qara damaqlı: qara dadaqlı: qara başlı:** tərs. inadçı.

- tamaqlı** **damaqlı.** - **damaqlı iğnə:** olta iğnələri çeşitindən. balıq qulları çeşiti.
- tamaqlıq** **tamqalıq. damaqlıq. damaxlıq.** yem, boğazlıq yığılan yer, dam. boğazlıq, azıqlıq düzüb qoymaq üçün çarşav, örtü. süfrə.
- tamaqmaq** **damaqmaq. daluqmaq. dalubmaq. sevkəmək. istəmək.** tapşırmaq. tapışdamaq. ismarlamaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək. susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq.
- tamaqsa** **1. tamaxsa. təməqsə. təpəqsə.** bir çeşit çivi. mıxca. mismar. **1. tamasa.** boyunluq. boyunbağı.
- tamaqsa** bir tür boyunduruq.
- tamaqsamaq** **damaqsamaq.** bir səsi damaqa salmaq, damaqdan demək. "k, ğ, q, y." kimi hərfləri işlətmək.
- tamaqsı** **damaqsı.** bir səsin damaqdan səslənməsi.
- tamaqsı** **damaqsı. damağa bağlı olan səs.**
- tamaqsılaşmaq** **damaqsılaşmaq.** səslərin damağa doğru yönəlməsi, qayması.
- tamaqsılaşmaq** **damaqsılaşmaq.** sözün səslənməsini damağa sarı yönətmək. "k, ğ, q, y." kimi hərfləri çox işlətmək.
- tamaqso** **damaqso.** boğaz düşgünü. yemək yerək (yerik).

- tamaqşalanmaq** tamaşalanmaq. mat qalmaq. aşırınmaq. şaşırınmaq.
dalqınmaq. heyran qalmaq.
- tamal** **təməl**. 1. quyuq. qoyuq. tayun. tirsik. payəndə. 1.
mətanət. 1. əsas.
- tamalamaq** **damalamaq**. **damamaq**. **damqamaq**. **damqalamaq**.
çapaçmaq. çapaçlamaq. çapcamaq. çapcalamaq. qol
çəkmək. imzalamaq.
- tamalamaq** tamamlamaq.
- tamalı** **damalı**. **damqalı**. çapatlı. peçatlı. çapcalı. çapaçlı. qollu.
imzalı.
- tamalı** **damalı**. edəri ilə (ücrəti ilə) yolçu taşıyan taksi.
- tamallı** 1. tapallı. qazanclı. sağlam. - **təmelli** oyum: dəğərli, sağlam
fikir. 1. təməlli. əsaslı. -li iş: köklü iş. 1. təməlli. əsaslı.
sağlam.
- **tamallı oyum**: sağlam fikir.
- **tamallı iş**: əsaslı iş.
- tamalsız** 1. tapalsız. qazancsız. 1. təməlsiz. əsassız. əsası
olmayan.
- tamaltı** **damaltı**. zərzəmi. evin alt qatı.

tamam

1. barça. varça. varısı. bütün. ən. çox. pek. qayət.
 mütləq. gerçək. kamilən.- **tamam** issidi: çox issidi. - **tamam**
 dərin: ən dərin. - **tamam** düzün söylədi. - hər nərsə **tamam**:
 hər nərsə, bitmiş, hazır. 1. bitmiş. uyqun. - **tamam** oqədər:
 lap eybələ. 1. sanki. teyxa. həp. - **tamam** unutmuşdum. -
tamam qara. 1. təməl. ilkə. düstür. öz. əsas. - işə **tamam**
 qoyun: saslandırın. 1. **daban**. dəlil. qanıt. həqq. 1. güvənilir.
 əmin. - **tamam** kişi. - **tamam** arvad tapılmayıb hələ. 1. təməl.
 ilkə. düstür. öz. əsas. həqq. 1. çox. pek. qayət. 1. tam.
 tamamən. savlay. sağday. bütün. 1. ən. 1. mütləq.
 gerçək. 1. arıq. teyxa. büsbütün. lap. balaq. bütün. kamil.
 tüküz. düküz. bitirmə. bitirim. əkməl. 1. tüküzütqir. tam.
 ham. barna. töqə. tükən. tüküz. bütün. mükəmməl.
 - **tamam allay bir**: tam o qədər.
 - **tamam issi**: çox sıcaq.
 - **tamam anqa uşaydı**: tamamən ona oxşur.
 - **tamam tərini yeri**: ən dərin yeri.
 - **tamam tüzün aytdı**: mütləq doğrusunu söylədi.
 - **tamam olmaq**: bitmək. tolmaq. dolmaq. - hesab **dolmaq**. -
 onu işi **doldu**: mə'muriyyəti qurtuldu. - onun çağrı **doldu**.

tamam

- 1.** hah. oldu. işte. **1.** mükəmməl. **1.** topdan. qallanqop. qaparma. götürü. dibdən. hamısı. ümdə. **1.** tüm. tümlə. qapac. qapat. qapam. bütün. həp. - ölkənin **qapatı** ayağa qalxdı. - bu toplumun **qapacı**: bu yığının hamısı. - **qapat** işçilər birləşin. **1.** bütün. təkmil. **1.** dibin. - **tamam səssiz**: dibin səssiz tıs yox. **1.** bitdi. anlaşıldı. anladım.
- **tamam!**: peki!. yaxıcı!. olsun!. öylə olsun!. hadi!. haydi!. -
- tamam olmaq**: bitmək. dolmaq. qutulmaq. - sürəsi (məhləti. müddəti) doldu.
- **tamam millət vəkilləri, bilənləri**: qamu düzəl kişiləri.
- **tamam millət vəkilləri, bilənləri**: qamu düzəl kişiləri.
- bu malları, **götürü** neçə deyirsiniz.
- **götürü, nəqliyyə aracları**: ulac. ulaq.
- **götürü iş**: topdan yapılan iş.
- **götürü bazarlıq**: bir işin bütünü ilə ilgili, incə incə dartmadan, dəğər biçmək, alverləmək.
- **götürü tur**: yolçuluğun çoğun gedərləri, xərclərini qapsayan tur.

- tamamaq** damamaq. damalamaq. damqamaq. damqalamaq.
çapaçmaq. çapaçlamaq. çapcamaq. çapcalamaq. qol
çəkmək. imzalamaq.
- tamamən** 1. arıq. teyxa. büsbütün. tamam. lap. tükəl. büsbütün. 1.
savlay. sağday. bütün. tamam. tolusunlay. tam olaraq.
tügəl. bütün.
- tamamı** 1. hamısı. tükəl. tümü. bütnü. bütününü. cümlətən. turqanı
birlə. hamısı. qamusu. həmməsi. həpsi. cümlətən.
bilimum. 1. tomarı. tumarı. tamı. tümü. bütününü. hamısı.
- tamamı** toplamı. tümçəsi. cümləsi. hamısı. bütün. həp. hamısı.
bilcümlə. başdan aşağı. dib doruq. bütün. hammısı.
imumən.
- tamamı** tümü. tümlesi. qapacı. qapatı. qapamı. bütününü. həpsi.
- tamamıyla** 1. həmə. təmə. tipqi. eyni. 1. taza. bütün. qayət. pek.
təppə tənğ. tıpatıp. eynən. əşit şəkində. toluşu bilə. tam
olaraq. təfərrüatı ilə. 1. tümüylə. birdəmçə. birtəm.
büsbütün. başbütün. bütünüylə. bütün bütün. büsbütün.
başgötər. bütünüylə. hamısı. 1. yəmə. yinə. yenə. həp.
bütün. dahi.

- tamamiylə** 1. həpdən. büsbütün. 1. qapı qapamaca. topdan. həpsi. həp birdən.
- tamamiylə** bütün. bütün bütün. bütün. həp. cəmiən. bilcümlə. cümlətən. bütünüylə. əksiksizin. nuqsansızlığın. bütünüylə. başdanbaşa. büsbütün. bütün bütün. mükəmmələn.
- tamamlama** bitirmə. bitirik.
- tamamlama** bütünləmə. ikmal. bitirmə. sonarma. tükətmə. qutarma. enəbləmə. enəbləniş. enəblətim. enbatlama enbatlış. enbatlım. enbətləm. enbətliş. enbətlim. enəblətmə. enəblətim. enəblətiş.
- tamamlamaq** 1. bitirmək. bağlamaq. sonuclamaq. - **cümləni bağla.** - sözüvü **bağla.** 1. əritmək. bitirmək. sonuclamaq. sonətmək (< **sona ərdirmək**). çıxışqımaq. tükətmək. yoxatmaq. yox edmək. süpürtmək. - sorunu **ərit** qutar. - sözüvü **ərit:** aç. çıxışqımaq. bitirmək. 1. gücdən düşürmək. 1. tükətmək. qurtarmaq. bitirmək. - **əsgiyini düzənləmək, tamamlamaq:** qaravullamaq.

- tamamlamaq** 1. tamalamaq. toplamaq. dərləmək. qurnamaq. curlamaq. 1. aymaq. anıqlamaq. 1. səbt etmək. müşəxxəsləmək. 1. bitirmək. yardım etmək.
- tamamlamamaq** əksik bıraqmaq.
- tamamlandırmaq** tümləşdirmək. ərıştirmək. çağlandırmaq. olqunlaşdırmaq. toxundurmaq. doldurmaq. təkmillətmək. baliğ etmək.
- tamamlanma** tükənmə. bitmə.
- tamamlanmaq** bitmək. bəğimək. sonuclanmaq. tamamlaşmaq. bitirilmək.
- tamamlanmaq** **tümləşmək.** 1. təkmilləşmək. toxunmaq. dolmaq. olqunlanmaq. olqunlaşmaq. oluşmaq. 1. tükənmək. bitmək. qalmamaq. 1. bütünləmələnmək. ikmal edilmək. 1. sonlanmaq. bitinmək. qurtanmaq. başa vurulmaq.
- tamamlaşmaq** bitirişmək. yardımlaşmaq.
- tamamlaşmaq** tamamlanmaq. bitirilmək.
- tamamlav** tamamlama.
- tamamlayan** tümləyən. bütünlər. mütəmmim. ikmal edici.
- tamamlı** 1. təməlli. əsaslı. sağlam. 1. qanıtılı. dəlili. haqlı. 1. əmin. güvənilir.

- **işi tamamlı etdik**: işi sağlam. yapdığ.

- **tamamlı oyum**: haqlı sonuc. qanıtılı qüqüm.

- **tamamlı kişi**: güvənilir kişi.

tamamlıq bütünlük. tümənlik.

tamamsız 1. güvənsiz, soysuz, köksüz adam. 1. tammasız.
güvənilməz.

taman **daman. tēmən. tēpənq. tēpin. daban. tēpən. (t < > y)**
yaman. 1. çox. bərk. 1. duman, sis. 1. daban. tēpən.
tēmən. yan. yön. tərəf. 1. (m < > b) **daban.** ökcə. -
tamanlamaq: dabanlamaq. ökcə qoymaq. 1. yetər. tamam.
1. güc. zor. quvvət. - **damanlı** kişi. - **damansız** uşaq. 1.
çətin. - daman **duruma** düşdük. 1. kira tutulan əkili bağ
bosdan. 1. sığırın qabırqasıyla, qarın bölümünü **örtən**
ətləri. 1. üzənginin altı. - altın **taman.**- bizim **tamana**: bizim
tərəfə. iki tamana çək.
- bir **dabandan** mən, öbür **dabandan** sən çək.
- **qara daban**: çılpaq baldır.
- **it daban**: köpək pəncəsi (memarlığda bir çeşit bəzək). -
dabanı yerə dəğməmək: (1. çox qızmaq. 1 çox sevinmək).
- **yel daban**: dinc oyurmayan.

- **daban dindirmək**: ayağ salamaq. dincəlmək.

- **dabana vurmaq**: nərsənin dalına düşmək, saldırmaq.

izləmək. -.

tamancan **damancan. bərk, davamlı** olan keçi dərisindən yapılmış dağarcıq.

tamanmaq sonuclanmaq. nəticələnmək.

tamar **damar. (bax > tamış). (< dammaq: axmaq). 1.** qan damarı.

tarımıç: kiriş. sınır. **can damar**: sınır. **1.** şişik. çay. bulaq.

damıraq. **1.** əsl. kök. soy. qeyrət. - bu **damarı** qalın. -

yoğun **damarlı** durum: qalın köklü durum. - **damarı** batsın,

damarın qırılısın. - **damarıva** lə'nət. - **damarın** tutudu: kökdən

tutub. - **damar qırmaq**: kökünü kəsmək. **1.** özən: qamış. ət

ciyərdə olan qatı damar. **1.** çeşit. cür. tür. **1.** təpiş. nəbz. -

tamir görmək: nəbz tutmaq. damar tumaq, nərsənin, nə

olduğunu yoxlamaq. **1.** dosd. tanış. dünür. qohum. **1.**

yığva, toplantı yeri. - **damarbaşı**: (< **damar**: yığva. toplantı

yeri + **başı**: birinci) yığva, sıra deyilən qış gecələri toplantısını,

ilk öncə başlantısını, evində yapan kimsə. **1.** kök. tomur.

tübir. unğqu. neqiz. özək. **damir daş dələr**: kök taşi dələr. -

terek tamir: ağac kökü. **1.** atış. təpiş. (> **təpeş** (fars)). -

damar tutmaq: nəbz tutmaq. **1.** damla. damlayan **1.** dəmir. dəmir cirqəsi. **1.** kök. uruğ. tamur. öz. el. tayfa. maya. **1.** tamırçıq. kök. tirmi. çizgi. çatlaq. - **ərdamarı çatlaq:** iyiliqsiz. həyasız. utanmaz. **1.** tamır. tamur. sınır. yıldız. kök. - **dipli yıldızlı:** köklü, damarlı görkəmli. ağsoy. ağsöyək. **1.** yer altı mə'dən, kan. - bu topraqda altın **damarları** var. - yoğun altın **damarı:** böyük qızıl mə'dəni. - bu suyun **damarı** çox güclü. **1.** dalğalı olan daşlardakı cızıqlar, cizgilər. - alabula **damarlı** daş. - ağac **damarı.** **1.** qol. yol. axar. - yağmır suları yerin **damarlarına** işlədi. **1.** nəhad. təbiət. xulq. - **damarına toxunmaq:** biləsin dəgmək. acığı gəlmək.- **damarı tumaq:** inad etmək. **1.** novdan. şıratən. şırşır. **1.** təbiət. sirişt. nəhad.

- **damar** düşmək. **damarı** qalmaq: tərsinə düşmək. tərsliyi tutmaq.

- **damar damar olmaq.** dartış. ingibaz. damarçaldı.

- **damarbaşı:(< damar:** yığva. toplantı yeri + **başı:** birinci) yığva, sıra deyilən qış gecələri toplantısını, ilk öncə başlantısını, evində yapan kimsə.

- **şah damar:** özək.

- **anadamar**: şahrəg. şahdamar.
- **damarı tutmaq**: 1. gövdənin sınırlı damarlı yerində, birdən çəkinmə ağrı duymaq. 1. inad etmək.
- **ağ damar**: sınır.
- **alının damarı çatlamış**: utanmaz.
- **damarına girmək**: **damarın tutmaq**. birin göylün alıb, qılığına girib, əldə edib işlətmək, kullanmaq.
- **qan alacaq damar**: işlədiləcək yol.

tamar

- damar**. 1. **tumar** (< **tuqmar** (moğol)). qoşun üçün gərəkli çağda eldən yığılan vergi. 1. çaba. çapa. uğraşma. tavıl. tapıl. güc. qaldırı. quvvət. çaba. çapa. uğraşma. çalışma. qısqanma. gərmik. qeyrət. 1. kök irq. döl. döş. quşağ. soy sop. irq. qan. kök. nəsil. ailə. 1. dalqa. carıq. 1. dözümlü. tablaş. qatlam. təhəmmül.
- **damarına basmaq**: dalına basmaq. sınırlandırmaq.
 - **gəvşək damarlı**: yuxulu. uyuntlu.
 - **dəmir damar**: daş dəmir. çox sərt kişi. iti qılıqlı, xuylu.
 - **alın damarı**: uya. utanc. həya.
 - **uyanc, utanc damarı çatlamaq**: üz suyu tökülmmək.
 - **qılçal damar**: incə damar.

- **damar damar**: damarlı. çizgi çizgi. cızıq cızıq. yol yol. iz iz. xət xət. qət qət. qat qat. sır sır. sür sür. qırım qırım. kərə kərə > kərkərə (> kirkirə).
- **damar sərtliyi**: damarın kirəçlənib, yağlanması.
- **damara girmək, işləmək**: sümüyə işləmək. kökləşmək. alışqanmaq. xuy tutmaq.
- **damarı pozuq**: keçimsiz. taxımsız. xuysuz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsiz. əxlaqsız. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.
- **damarı tutmaq**: 1. qeyrətlənmək. qeyrətə gəlmək. 1. tutmacalanmaq. tutması tutmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
- **damarına basmaq**: incik, həssas yerindən yapışmaq.
- **damarına girmək**: xoşuna gedəcək biçimdə davranıb, istədiyini əldə etmək.
- **damarlı, yarı saydam daş**: balqımdaşı. qaymaqdaş.
- **atardamar**. ürəkdən qanı dağıdan anadamar. (#
toplardamar: ürəyə qanı yığan, toplayan anadamar).
- **damarını bulmaq, tapmaq**: qılığın, inciğın, zayıf çəkin, nuqtəsin tapmaq.

- **damarları qabarmaq**: qeyrətə gəlmək.
- **damarlı, dalqalı, carıq daş**: qayışıq. qayış. mərmər daş.
- **qızıldamar**: şahdamar.
- **təqdamar**: **təkdamar**. birdamar. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. gödən. söz götürməz.
- **damar olsa** damcıda, dəniz oynadar.
- **damarına basmaq, cinlətmək, qızdırmaq**: qandağına basmaq.
- **olsa damar damcıda, oynadar dəniz**.
- **uzaq olsa, qıraq olsa, qan damarsa, yanar damar**.

tamarçaldı	damarçaldı . dartış. ingibaz. damar damar olmaq.
tamarçı	damarçı . xalq həkimi.
tamarıqırıq	damarıqırıq . utanmaz. arınmaz. pezəvər.
tamarıpozuq	damarıpozuq . damarsız. soysuz. pozqun.
tamarlamaq	damarlamaq. tamırlamaq. 1. damarın atması. 1. kökləmək. təməlləmək. bərkitmək. yanaşdırmaq. yamamaq. möhkəmləmək. 1. kökə soya çəkmək.
tamarlanmaq	< > tamırlanmaq. damarlanmaq. köklənmək. kökü tutmaq.

- tamarlanmaq** **damarlanmaq.** 1. güclənmək. quvvətlənmək. 1. qeyrətlənmək.
- tamarlı** **damarlı.** 1. carıq. - **damarlı, dalqalı, carıq daş:** qayışıq. qayış. mərmər daş. 1. dalqalı. rəgəli. bəlqəmli < balqamli. - **damarlı mərmər.** 1. damarı pozuq. keçimsiz. tərs. taxımsız. xuysuz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsiz. əxlaqsız. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. 1. qeyrətli. 1. dalqalı cızıqlı. carıq. cizgili. yarıqlı. yollu. xətti. 1. damar damar. çizgi çizgi. cızıq cızıq. yol yol. iz iz. xət xət. qət qət. qat qat. sır sır. sür sür. qırım qırım. kərə kərə > kərkərə (> kirkirə).
- tamarlı** **damarlı.** 1. öngəri, inad, tərs, qaba kişi. axlaqsız. sərt. 1. özlü. mayalı. - **tamarlı xəmir:** acımış xəmir.
- tamarlıq** **damarlıq.** cis. damızlıq. tuxumluq.
- tamarmaq** **damarmaq. tamqarmaq.** özənmək. maraqlanmaq. diqqət etmək.
- tamarsa** **damarsa.** - uzaq olsa, qıraq olsa, gan damarsa, yanar damar.

- tamarsız** **damarsız 1. damarıpozuq.** soysuz. pozqun. **1. uğursuz.**
xayırsız. **1. qılıqsız.** nəhadsız. təbiətsiz. xulqsız.
- tamarsız** **damarsız. 1. gücsüz.** quvvətsiz. qeyrətsiz. çabası.
aylaq. yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız.
becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalnız. yalıt. yalzan.
yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf.
iqtidarsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
olmayan. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır.
qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. çapsız.
uğraşsız. dözümsüz. bitik. bıxıq. bıqqın. qatlımsız.
təhəmmülsüz. **1. qeyrətsiz.**
- tamartaş** **damardaş. - çox dərin olmayıb, bolu damardaşlı qıyı.**
dənizqulağı.
- tamarzi** acgöz. yanıq. yangılı olan. yemilmə. obur. iştalı. iştahlı.
istəkli. son istəklə bir nəyi istəmək. tamahkar.
- tamarzi** **təmərsi. 1. yoxsul. 1. tutuz.** tutöz. çəkinmə. çəkə. rejim.
abit. çəki. sağıl. salıq. salı. qoruq. pərhiz.

- tamas** **damas. tamaz. 1.** ümüd. - bu işdən **tamasım** kəsildi. - **damasım** qalmadı daha. **1.** yanmış, qara ərik. ərik qurusu. **1.** axan daman suyun yığılan yeri. yunaq. banyo.
- tamasa** **damasa. 1.** güllü çiçəkli qumaş. **1. tamaqsa.** boyunluq. boyunbağı.
- tamaslamaq** amranmaq. bürtmək.
- tamaşa** - **yaşa yaşa, gör tamaşa:** yaşamda başagəlməz nərsə olmaz.
- tamaşa** **tamça. (1. < təməşə. təcə. 1. < tam + aş).** **tam aş. dal aş. lap aş. 1.** ilginç. əğləncəli. bağlayıcı. çəkici. meyilli. tansuq. çox dadlı, çox görməli. çəkdən həddən artıq. gözlədikdən çox. gözlənilməz dərəcədə olan. marağay. gözəl. qəşəh. ilgili. heyran edici. **1.** marağ. ilgi. marağ. alağ. **1.** ilginç. maraqlı. heyrətli. **1.** merekey. festival. iktüləgən. - **tamaşa qalmaq:** tamaşa vermək. dəng, heyrətdə qalmaq. büyülmək. - **tamaşa edmək:** şaşırmaq. - **tamaşa bolmaq:** heyran qalmaq. büyülmək. dalqınmaq. - **tamaşa edmək:** heyran bıraqlmaq. heyrətlər içində bıraqlmaq. - **seyir tamaşa bolmaq:** şaşırmaq. dalqınmaq.

- tamaşaçı** qaravçu. seyirçi. baxan. baxar.
- tamaşalanmaq** 1. aşırınmaq. şaşırınmaq. dalqınmaq. heyran qalmaq. 1. heyrətdə qalmaq. vurulmaq. könüllənmək. könül vermək. artığına bəğənib maraqlanmaq. 1. tamaqşalanmaq. mat qalmaq. aşırınmaq. şaşırınmaq. dalqınmaq. heyran qalmaq.
- tamaşalantır** **tamaşalandır.** heyran bıraqlamaq. maraqlı uyandırmmaq. heyrət etdirmək.
- tamaşalantırmaq** **tamaşalandırmaq.** heyrətdə buraqlamaq.
- tamaşalı** 1. maraqlı. ilqinc. ılınc. şaşırın. maraqlı.
- tamat** **damat.** 1. yabanı ördək çeşiti. 1. saçma sapan sözlər. 1. qörəgən. gürügən. kürəkən. güvey. qurikan. kürkan.
- tamata** **tamada.** < **toy ata.** 1. toyu dolandıran. toybaşçı. 1. böyük. başçı. başqan. öndər. 1. böyük. başqan. öndər. aparar. lider. - **tamada qardaş:** böyük qardaş. - **toy tamada:** toy şölənin aparar. - **yığın tamada:** qurub başçısı. - o məndən **tamada:** o məndən böyükdür. - **şəhər tamata:** vali. ustandar. - tamata qorucu: baş qorucu. - **yığın tamada:** qurub başçısı. - **qoş tamada:** cütçü.

- **qala tamada**: vali.

- **tamada ılxıçı**: at çobanlarının başçısı.

- **tamada qarnaş**: böyük qardaş.

- **tamada qoyçu**: qoyun çobanlarının başçısı.

- **toy tamada**: söləni idarə edən.

tamata

tamada. açayıb. odabaşı. toybaş. törbaş. toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı. düğün, şölənlərdə əgləncəyi yönədən kimsə. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.

tamatalıq

böyüklük. başqanlıq. öndərlik. aparıcılıq. liderlik.

tamatasız

böyüksüz. başsız.

tamatasızlıq

qarıışıqlıq. düzəsizlik. anarşi.

tamay

1. əlitox. əlidolu. əlibol. doluq. doyuq. tox. qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. bəygil. bayqıl. 1. tulun. dolun. dolunay. bədr. bədr. 1. tox. yaşamlı. yaşmal. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa.

qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. şanslı.
nəgələli. devlətli. dövlətli. imkanlı. müreffəh.

tamay cəhənnəm.

tamaylanmaq tūmaylanmaq. dolaylanmaq. dolunmaq. bədr olmaq.

tamazalaq **damazalaq.** keçəl.

tamba təm. tirqaz **1.** tirqavıç. dal (qapı dalı).

tambaca **dambaca.** tümlük. tünlük. pəncərə.

tambal **dambal.** içtan. içdon. evdə geyilən don, tuman. - **tambal**
bağ: tuman bağı.

tambara **dambara.** məkə qavurmağa yarar, **danqa dunq** eliyən
qab.

tambasqını **dambasqını.** (nərsə üzərə) evdə tutsaq qalan.

tambaş **dambaş. dambaşı.** evlərdə. günəşə sarı yapılan
çixıntıları. eyvan. balkon.

tambatın yeralma. yeralması. qartof.

tambay **dambay.** biçimsiz. şişman.

tambıq **dambıq.** imbiq. suyuqları, sıvıları damıtmaya yarayan
arac.

tambıl **dambıl.** özünü övən, şişirdən, pülüyən.

- tambılıtmaq** **tambıldamaq. dambırdamaq. 1.** tələsmək. dalaşmaq.
əcələ etmək. **1.** qaba qaba, yekə yekə qonuşmaq.
- tambırıtı** **dambırıtı.** havasız, ölçü süz səs toplusu.
- tambur** **tanbur.** uzun qollu, telli, qapuzlu çalqı çeşiti.
- tambuz** **tombuz. dombuz. (g < > t). gombuz. 1.** yumruq. boks. **1.**
çomağın yoğın, şişik ucu. **1.** bir avıç. bir tutam.
- tamca** - **damca damca:** damcı damcı: düymə düymə: qətrə qətrə.
- tamca** bax > **tamcı.**
- tamcalıq** **damcalıq. damşalıq.** nərsədən damılan su.
- tamcana** **damcana. 1.** ağız dar, yuvarlaq, **şişgin**, gövdəli su, suyuq
üçün qab. **1. şişman** adam.
- tamcı** damcı. **1.** qıt. qətrə. **1.** ələnti.
- **damcı damcı:** damca damca: düymə düymə: qətrə qətrə.
- **bir damla, damcı, damcıq:** çox az, kiçik, xırda.
- damar olsa **damcıda**, dəniz oynadar.
- **damcı görüb, seli unutub.**
- **olsa damar damcıda, oynadar dəniz.**
- tamcı** **damcı. damca. tamşa. tamsı. 1. damla.** damdan, göydən
axıb, süzən yağmır damlaları. - daman **damcı**, daş deşər. -
bu il göydən **damsıda** olsun düşmədi. **1.** damın qarın,

yağışın süpürüb, yuvaq daşını çəkən kimsə. **1.** dadlı, gözəl, əgləndirici sözlər işlər görəni. alaycı. **1.** gəvəzə. kəpəz. **1.** ölçü. **1.** hər nəyin kiçiyi, oğqu. saqut. **1.** tamıntı. damıntı. qətrə. sarqı. sarıq. çəkə. toncu. donuc. danuc. tançu. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz.

- **damcı damcı** sızıtmaq: tamlatmaq: təqtirləmək.

- **damcı damcı**: tim tim. təm təm. dam dam.

- bir **damcı** çörək: bir **dalmı** çörək.

tamcıq - bir damla, **damcı**, **damcıq**: çox az, kiçik, xırda.

tamcıq **damcıq**. qapanca. qapançık. duzacıq. tələcik.

tamcıl **damcıl**. gülabdan. damcı damcı axıdan qab.

tamcılamaq **damcılamaq**. < > **dammaq**. damlamaq.

tamcılmaq **damcılmaq** damlatmaq.

tamcılav **damcılav**. damlama.

tamcılayan **damcılayan**. süzən. sarqan. çəkən.

tamcımaq damlamaq. sərpilmək. səpələmək. çiləmək. tamçurmaq.

tamça **tamaşa**. **təpcə**. bax > **tamaşa**.

tamdazalaq **damdazalaq**. dımdızlaq. çırıl çıplaq. bomboş.

tamdazalaq **damdazalaq**. tüm daz, keçəl.

- tamən** **damən** ^(fars). **taman** (< **təmən**. **təbən**). dib. aşağ. asraka.
alt. ətək.
- tamən** **damən**. (< **taban**. **töbən**. **ətək**). (< **təmən**. **təpən**.). çapuq.
ətək. geyimləin qırağı.
- tamı** **1. hamı. qamu. qapu. tamu.** bütün. **1. cəhənnəm.**
- **qara tamı: qara cəhənnəm:** üzü gülmez kişi.
 - **tamının dibi:** qarayer. qarayol.
 - **tamı dibi:** çox uzaq yer.
 - **tamı boylamaq:** cəhənnəmi ölçmək. ölmək.
 - **tamıyacan yolu olmaq:** rədd olub, dəf olub gedmək.
 - **tamıya çevirmək:** yaşanmaz duruma gətirmək.
 - **tamılanmaq:** cəhənnəm olmaq. rədd olub, dəf olmaq.
 - **tamılan:** rədd ol, dəf ol cəhənnəm ol.
 - **tamı üzlü:** çox çirkin.
 - **tamı dirəyi:** çox suçlu.
 - **tamı kimi:** aşırı isdi.
 - **tamı əmgəyi:** cəhənnəm əzabı.
 - **olanın bütünü, tamı:** həpi tomu. olduğu.

tamı	tamu. 1. tomanı. tumarı. tamamı. tümü. bütünü. hamısı. 1. cəhənnəm. tamuq. - tamı daşı : çürük ətləri yandırmada işlənən şimik maddə.
tamıç	damıç. damız. acıq. acım. aşıq. aşıç. aşıım. qabart. maya. nərsenin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü.
tamıca	damıca. damcılacaq.
tamıclıq	damıclıq. damızlıq. acılıq. aşılıq. acımalığı. aşımalığı. aşıcalığı. qabartlıq. mayalıq.
tamıq	damıq. 1. nuxdə. 1. tatıq. dadıq. (# toquq. toxuq: doyuq).
tamılamaq	damılamaq. dañılamaq. tanılamaq. tanımaq. 1. tapmaq. anlamaq.- bu tapmacanı tamıla. 1. iqrar etmək. - işlərin suclarını tamiladılar.
tamılan	rədd ol, dəf ol cəhənnəm ol.
tamılanmaq	cəhənnəm olmaq. rədd olub, dəf olmaq.
tamılaşmaq	tamulmaq. tamulaşmaq. tamılmaq. hamulmaq. hamulaşmaq. hamılmaq. hamılaşmaq. qamulmaq. qamulaşmaq. qamılmaq. qamılaşmaq. qapulmaq. qapulaşmaq. qapılmaq. qapılaşmaq. milliləşmək. millilənmək. milli olmaq.

tamılaştırmaq tamılatmaq: tamulatmaq. tamulaştırmaq. hamulaştırmaq. hamılaştırmaq. hamulatmaq. hamılatmaq. qamulaştırmaq. qamılaştırmaq. qamulatmaq. qamılatmaq. qapulaştırmaq. qapılaştırmaq. qapulatmaq. qapılatmaq. millilətmək. milliləşdirmək.

tamılatmaq tamulatmaq. tamulaştırmaq. tamılaştırmaq. hamulaştırmaq. hamılaştırmaq. hamulatmaq. hamılatmaq. qamulaştırmaq. qamılaştırmaq. qamulatmaq. qamılatmaq. qapulaştırmaq. qapılaştırmaq. qapulatmaq. qapılatmaq. millilətmək. milliləşdirmək.

tamılcımaq damılcımaq. < > dammaq.

tamılıq cəhnnəmlik.

tamılqas suqayar. çət. çatal. iki ırmaq qovşağı. bəhreyn.

tamılmaq (m < > p) tapılmaq. 1. dirilmək. - uçub tamılıb: ölüb dirilib. sönüb tutuşub, alışıb. 1. tanımaq. yaratılmaq. bütmək. qonmaq. iqrar etmək, olmaq. isbatlanmaq.

tamılmaq tamulmaq. tamulaşmaq. tamılaşmaq. hamulmaq. hamulaşmaq. hamılmaq. hamılaşmaq. qamulmaq. qamulaşmaq. qamılmaq. qamılaşmaq. qapulmaq. qapulaşmaq. qapılmaq. qapılaşmaq. milliləşmək. millilənmək. milli olmaq.

tamım	damım. damcı. damla. - bir damım su: bir damla su.
tamımaq	damımaq. < > dammaq.
tamın	damin. 1. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtir. - tamındı sıv: su damlası. 1. damcı. çəkə.
tamın	taman. dəmin. təpin. tapan. 1. hanı. hanı da. hardadı de. hanı ya. 1. indi. az öncə. - taman gəldim. - tamın tap. 1. deyil mi. 1. görüşə görə. anlaşılır ki. beləki. sanılır ki.
tamınqa	daminqa. 1. damqa. 1. ləkə. bənək. 1. təqtir yeri.
tamınqız	tamınğız. 1. anlamaz. qanmaz. 1. bəcəriksiz. 1. anlaşılmaz nərsə.
tamınmaq	daminmaq. qətrə qətrə edib yığmaq. təqtirləmək. təqtir etmək. - yağ, çaxır daminmaq.
tamıntı	damıntı. damcı. qətrə.
tamır	- üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ damır , qarın qursağ boş qalır.
tamır	damır. 1. bax > tamar. dəmir. tomur. bərk. bükülməz. əğilməz. quru. 1. damar. - can tamır: sınır. - qan tamır: qan damarı. 1. döş. məmə. 1. yüzqarası. rəzalət. ayıb. 1. kök. - dəmir iymək: köklənmək. kök salmaq. - dirək tamır: ağac kökü.

- **damır bolmaq**: rəzil olmaq. - **damır edmək**: rəzil edmək. -

damırqa qalmaq: rəzil olmaq. - **damırqa qoymaq**: rəzil edmək.

tamırçıq damar. kök.

tamırlanmaq. **damırlanmaq. damarlanmaq. 1.** kök salmaq. kökləşmək.
1. ortaya çıxmaq.

tamırlı. **damırlı.** tomurlu. köklü. damarlı.

tamırlıq **damırlıq.** rəzillik. rüsvayçılıq. iskanal. ayıb.

tamısı **tamusu. tammısı. hammısı.** büsbütün. bütülün. bütün.
bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin. bodun.
yapılın. yaplın. yapalın. yapmın. yasılın. yaslın. yasalın.
yasmın. qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. topdan.
kamilən. tamamən. təkmilən.

tamış **damış. 1.** demiş. söyləmiş. bilgili. dənəyimli. sözüne
dəğər verilən. sözüne güvənیلən. **1.** damla. damlama. **1.**
tö'mə. dam. tələ. **1.** damız. dumışlıq. duruq. maya. **1.**
inəği sağmadan öncə sütün qolay gəlməsi üçün dana
yada buzağının süt əmməsi. **1.** arzu. istək. **1.** ağız
şapırdısı.

tamişa	damışa. təpişə. 1. alçaq, aşağı kimsə. 1. əğləncə. çaqa. şaka. şuxluq. xoşluq.
tamişalamaq	təpcələmək. danlamaq. açıb qoşmaq. alçatmaq.
tamişmaq	1. arzu etmək. istəmək. 1. ağız şapırdatmaq. 1. dadışmaq. dada dada yemək içmək. 1. ağız şarpılatmaq. 1. istəmək. diləmək. arzulamaq. 1. sütün yaxıcı gəlməsi üçün. inəyi sağmaqdan öncə. danaya əmişdirmək. su yolunu islatmaq. tulumbanı işlətməzdən öncə islatmaq. pişirilən yeməkləri pişirmədən öncə pöşləmək. quş avlamaqda tamışlıq dadımlıq olaraq səpilən yem. düşmanı təliyə çəkmək üçün ona boş meydan vermək. mə'dəni qarnı aldadmaq üçün biriki tikə dadmaq. 1. damlaşmaq. 1. damşımaq. damla damla içmək, dadmaq. 1. bala bala azalmaq. ərimək.
tamiştirmaq	tamişdırmaq. 1. aradaki ilişgileri açıb düzənləmək üçün bir nərsələr ortaya buraxmaq. 1. inəgi sağmadan öncə sütün qolay gəlməsi üçün dana ya da buzağıyı əmdirmək.
tamitac	aqıtaç. arqaçıq. damac. qətrəkeş.
tamıtıcı	damıtıcı. gülabdan.

- tamıtıq** **damıtıq.** muqəttər. - **damıtıq su:** muqəttər su.
- tamıtmaq** **damıtmaq. (t < > z). damızmaq. 1.** damlatmaq. sarqurmaq. tökmək. damlatmaq. **1. tamızmaq. 1.** tamdurmaq. yandırmaq. parlatmaq. **1. damcıtmaq.** damızdırmaq. süzdürmək. çəkmək. - araq tamıtmaq. - sütdən yağ damıtmaq.
- tamıtmaq** **damıtmaq. 1.** çəkmək. dartmaq. - gilxizəndə araq **çəkmək. 1.** təqdir etmək. - **suyuqları, sıvıları damıtmaya yarayan arac:** dambıq. imbiq.
- tamız** **damız. damıc.** acıq. acım. aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. nərsənin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü.
- tamız** **damız. damış. damızlıq duruq. 1.** maya: damızsız yoğurt uyumaz **1. damız at:** aygır. ərəkək at. tuxumluq at. **1.** sərmaya: damız görmüş qudurmuş. **1. dam. oturaq. 1.** damızlıq at (tuxumluq üçün at). **1. tamızqı.** alışqan. od yandırmağa yarar cıra, talaşa, çalı çırpı, yonqa. **1.** dəsdəmaz almaqda başa çəkilən. **damızlıq dadımlıq** ölçüdə. sulu şəh əl. məs. **1.** heyvan törətməyə, yetişdirməyə özür dam, axır.

- tamıza** turpğıllərdən qolza bitqsi.
- tamızıq** **damızıq.** 1. yonqa çalı çırpını tutuşdurmaq üçün yarayan qov. 1. çıra. qov. tutaş. yonqa kimi otu tutuşdurmayaya yarayan nəsnələr.
- tamızıqlamaq** 1. yanmaq. od yaxılması. 1. damlamaq. damlatılmaq.
 - **tamızıqlan od yoqlanırqa yetqəndi:** yaxılan od sönməyə yüz tutmuş.
 - **yerə suv tamızıqlandı:** yerə su damlatılmış.
- tamızıqı** **tamız.** alışqan. od yandırmağa yarar cıra, talaşa, çalı çırpı, yonqa.
- tamızlıq** **damızlıq.** 1. bax > **damız.** maya. - pendir **damızlıqı.** 1. turıq. döl almaq üçün heyvan, bitgi. 1. ot parçası. qor. 1. od parçası. qor. 1. atalıq. 1. döllük, tuxumluq nərsə. - **damızlıq** ayqır, keçi, buğa inək. 1. tamarlıq. damarlıq. cis. tuxumluq.
 - **damızlıq erkək qoyun:** qoç. qoyun ayğırı.
- tamızlıq** **damızlıq. damıclıq.** 1. çalacalıq qədər. çalımlıq. acılıq. aşılıq. acımalıq. aşımaliq. aşıcılıq. qabartlıq. döllük. mayalıq. maya. - **yoğurd damızlığı:** yoğurd mayası. - **damızlıq (tuxumluq) üçün burulmamış erkək sığır:** sığır

ayqırı. boğa. **1.** döllük. maya. - **yoğurd damızlığı:** yoğurd mayası.

tamızmaq **damızmaq. 1. bax > tamıtmaq.**yaxmaq. yandırmaq. yandırmaq. damlatmaq.

- **ot tamız:** od yaxmaq.

- **ot tamız:** ot yandır.

tamqa **1.** damqa. bilqu. nişan. əlamət. möhür. əsər. **1. taxma.** döğmə. döğbə. zərb.

tamqa **damaq. tamaq. 1.** tuğraq. tuğra. möhür. nişan. **1.** bəndər. iskilə. liman. ləngik. **1.** (dənizə, gölə, dərəyə) tökülən (daman, qoyan) su qolu. arx. çay. - **damqa** suyu daşra çıxıb dağı ötər, artıqları təkər ötüb dizgin yatar.

tamqa **damğa. (< > dağma). (daxma < tuqma).** **1.** gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq. dalıq. sın. sin. qəbir. məzar. türbə. dinləlik. dinlənik. qara yer. gor (< kovr). **1.** şairin dalbadal, şe'rini anlamca bağlaması. **1.** nişan. möhr. dağ. **1.** xanların, xaqanların möhrü. **1.** ləkə. iftira. - **damqa vurmaq:** damqalamaq. ləkələmək. qaralamaq. **1.** qaldırım. qalıb. basqı. qapanca. **1.** damqa dərilərin üstünə vurularax. onların çeşiti. onurlan yeri bəllənir. damqa bir

simgə, nişan olaraq, **dağlamaqla**, yaxud tökülmüş qalib biçimində **taxılmaqla**, **damızmaqla** kağız, maldavar üzərinə çalınır. vamberi deyir: keçmişdə rəsmi bəlgələrə imza olaraq, bir neçə **damla** qan damızardılar. sonralar. qan damlasının yerin al boya aldı. (**al damqa.**). (**tamqa < tamcamaq. damlamaq < dam: tam: qətrə. damcı.**). (> damojni_{rus.}). **1. dama.** çapca. çapaç. çapat. peçat. qol. imza. kəşe_(latin). **1. qalib.** qalba. qabla. qabal. möhür. **1.qanat.** çapta. biçət. piçet. nişan. **1.möhr.** möhür. basaq. - **ağac basqı: ağac damqa, möhür:** ağac üzərində nəisənin şəkli oyulub, kağıza, bezə basarkən ağacdakı şəkil ona köçrülür. - **əkin yığınlarının üzərinə vurulan ağacdən damqa:** düşüm. - **mal üstünə vurulub, yiyəliyi göstərən damqa. mark. möhr:** düşüm. - **damqa, möhrü boyuyalı edmək üçün işlənən qumaşlı qab:** istamp. ıslac. - **qara damqa.**

tamqa

damqa. tamğac. tağmac. tamaqa. {1. < tamu: od. -

damdurmaq: tamdırmaq. dağlamaq. yandırmaq. 1. < taxma

tax + maq. **1.** < **dağ**+ma. dağma. **1.** < **döğmək** < **döğ**. **1.** < dağma < dağlamaq }. **1.** tuğra. doğra. batıç. paşot. peçat. möhür. imza. onqun. alıq. bəlgə. im. nişan. əkər. gövdəyə **döğülən** bəlgə. sürüyə qızqın dəmirlə basılan iz, işarət. im. bəlgə (**təmr**). **1.** damax. damaq. anğqav. kentlevük. tanğlay. **1.** sürqüc. tağmac. bilik. iz. salıq. əsər. nişan. möhür. **1.** qabqa. möhür. işarət. arma. **1.** basqı. möhür. **1.** qalib.

- **damqalı, möhürli yazı**: buyruldı. rəsmi yazı. əmrnamə.

- **al damqa**: xaqanlığın ən yüksək damqası, möhrü. dövlət damqası. rəsmi damqaların ən böyüğü.

- **təmgək**. ləkə. bənək. iz. kir.

işarət. arma. amblem. ləkə. - heyvanın qulağına damqa qoymaq: enəmək.

- **tamqa salmaq**: damqa vurmaq. işarət qoymaq.

- **tuxum tamqa**: ailə arması. soy arması.

- **el tamqa**: el soyunun arması.

- **tamqa tüşürmək**: ləkələnmək.

- **al tamğa**: qırmızı damğa. **altun tamğa**. - **qara tamğa**. -

tuxum damqa: soy. ailə simgesi. **tamğa**

- dərilerin üstünə vurularax, onların çeşiti, onurulan (tovlid) yeri bəllənir və buda, ya **dağlamaq** yolu ilə, yaxud döğülmüş bir simgə kimi mallara **taxılır**.

- **damızmaq**: vambəri deyir: keçmişdə rəsmi bəlgələrə imza olaraq, bir neçə **damla** qan damızarlardı. sonralar qan damlasının yerini al boya aldı.

- **al tamğa. tamqa < tamcamaq. damlamaq < dam: tam:** qətrə. damcı.

tamqac **tafqac. tabqaç. 1. dövüşçü. qavgacı. 1. ulu. sayqıdəğər. möhtərəm. 1. tapıcı. tapınıcı. 1. damgaçı. görevli. yükəş. yükən. sükən. məsul. devlet damgaçı. devlet görevlisi, məmuru.**

tamqaçı **damgaçı. tamgaç. təpgəçir. təpir > dəbir (fars)- münşi. yazar. görevli. məmur.**

tamqaçı **damğaçı. alçı. möhürçi.**

tamqaçı **damqaçı. 1. dağmaçı. damqalayan. dağ vuran. dağçı. yaralayan. 1. qaraçı. iftiraçı. töhmətçi.**

tamqac **damqah. bax > tamaq. 1. pənahqah.**

tamqaclamaq **bax > tamaqlamaq.**

- tamqalamaq** **damqalamaq. 1.dağlamaq.** markalamaq. simgələmək. imgələmək. izləmək. izlətmək. nişanlamaq. **1.damqa** vurmaq. ləkələmək. qaralamaq. **1.damqamaq. damamaq. damalamaq.** çapaçmaq. çapaçlamaq. çapcamaq. çapcalamaq. qol çəkmək. imzalamaq. **1. taqmalamaq < > dağmalamaq.** al verçilərdən vergi almaq. **1. alıqoymaq.** durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. **1. damqalamaq.** allamaq. (al: qırmızı).
- tamqalamaq** **damqalamaq. tanqalamaq. 1. bəlgələmək. 1. imləmək.** işarətləmək. nişanlamaq. **1. tuqramaq. tuqzamaq.** imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.
- tamqalanılmaq** **damqalanılmaq. dağlanılmaq.** izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izərnilmək. simgələnmək. imlənmək. imgələnmək. umlanılmaq. çizilmək. cızınılmaq. işarə qoyunulmaq. markalanılmaq. nişanlanılmaq.
- tamqalanmaq** damqalanmaq.
- tamqalatmaq** damqalatmaq.
- tamqalayan** **damqalayan.** damqaçı. dağmaçı. dağ vuran. dağçı. yaralayan.

- tamqalı** **dağmalı. 1. dağmalı.** izli. dağlı. nişanlı. ləkəli. - **qulağı**
dağmalı, damqalı, alıqılı: kəsik qulağ. **1. damalı.** çapatlı.
peçatlı. çapcalı. çapaçlı. qollu. imzalı.
- **damqalı kağız para:** qamli. çaplı. əsginas.
- tamqalı** **damqalı. 1. bəlgəli.** imli. markalı. **1. işarətli.** armalı. **1.**
damqalı. tanqmalı: imli. işarətli. **1. basılı.** basılmış. qalıblı.
çaplı. - **basılı** parça.
- **damğalı daş:** çox açıq, bəlli.
- **şaman tamqalı qamam, tas boldu:** şaman soyunun
armasını daşıyan qamam qayıboldu.
- **tamqalı mallar kimnikidi?:** damqalı heyvanlar kimin?.
- tamqalı** **damqalı.** bilquli. nişanlı. əlamətli. möhürlü.
- tamqalıq** **1. damqalı,** möhürlü, çaplı, bağlı nərsə. **1. kiçi** qunduq,
su qabı. ibriq.
- tamqalıq** **damğalıq. daxmalıq < tuqmalıq.** göməklik. gömüklük.
gömütlük. gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. sınılıq. sinlik.
məzarlıq. türbə. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik. gorluq
< govruğ. govurluğ. govustan. govuslan. gorustan.
qəbirstan.

- tamqamaq** **damqamaq.** 1. qaçmaq. taçmaq. tapmaq. təpmək.
çırpmaq. deyilmək. qınamaq. 1. sevkəmək. araşdırmaq.
bəlləmək. saptamaq. göstərmək. atamaq.
- tamqamaq** **damqamaq. damqalamaq. damamaq. damalamaq. 1.**
çapaçmaq. çapaçlamaq. çapcamaq. çapcalamaq. qol
çəkmək. imzalamaq. 1. göstərmək. bəlləmək. saptamaq.
atamaq.
- tamqarmaq** **damqarmaq. tamarmaq.** özənmək. maraqlanmaq. diqqət
edmək.
- tamqasız** **damqasız. 1. ləkəsiz. saf. 1. qaçaq. 1. düzmə. uydurma.**
qəlb.
- tamqıl** **təmğil. təpğil. səpğil. 1. ləkə. xal. iz. 1. damqalı. bənəkli.**
xallı.
- tamqurmaq** 1. damcılamaq. - buzdan su **damuqur. 1. tamqırmaq.**
damlayayazmaq.
- tamla** **damla. damlam. dam. damlıq.**
- **damla damla:** azar azar.
- **damla damla:** qətrə qətrə: qətə qətə. qıta qıta. çiq çiq. çək
çək. çəkə çəkə.
- **qantamlası:** qırmızı, sarı çiçəkli bitgi adı.

- bir **damla**, **damcı**, **damcıq**: çox az, kiçik, xırda.
- **damla daş**: ən iyi, gözəl daş.
- **gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır**: gün yağmırı.

tamla

damla. tamlantı. 1. sarğıntı. sarqın. sağqın. sağın. sağıntı. silkinti. - **su damlası**: su silkinti, çiləsi. **1.** nuxdə. çəkik. çəggik. çıyıq. **1.** süzölmüş, süzdürölmüş, damla damla damızdırılıb yığılan, əldə edilən, incələnmüş nərsə.

- **damla bal**: süzölmüş bal. **1.** incə. inci. duyar. duyqun. duru. içli. ilgili. lirik. zərif. - **damla yazı**: inci, incə, bədii ədəbiyyat. **1.** çələbi. sayqılı. **1.** mədəni. uyqar. **1.** soylu. **1.** **damla. daıda. 1.** qətrə. dənə. zərrə. **1.** ürək keçinməsi. ürəyə qan damma. səkdə. - damlaya tutulma. damla gəlmiş. **1.** im. işarə. əlamət. - **damlasız yol**: əlamətsiz yol. - bir **damla** desən, dalın diyə bilərəm. - ona bir **damla** ver. **1.** az. bala. - **damla damla**: bala bala. - **damla damla** aşınar, çıxar qazan başına. **1.** teyxa. çin. xalis. duru. - **damla daş**: bərk duru, göz kimi daş. - **damla söz**: çin söz. - **damla qızıl**: som qızıl. - **damla qız**: çox gözəl, arıq incə qız. **1.** sayvan. seyvan. saruq. sarıq. sarquq. süs. bəzək. çıxıntı. oyma. sıçaq. saçaq (**saç < > aç # iç**).

- **tər kimi damla damla axmaq**: sızmaq. tərəşşüh edmək. - su küpündən, yağ **sızmaz**.
- **tamla damla**: **damla damla**. buldur buldur. dəəa dənə. mıncıq mıncıq.
- **tamla öndürmək**: qoxudan xəsdələnmək. ölümcül olmaq.
- **ışığı damlası**: **ışığı topı**: çox gözəl cocuq.
- **damla damla axma**: sızı. təqtir.
- **damla damla**: azar azar. az az.
- **damla söyləmək**: az danışmaq.
- **damlada damlaya**: incədən incəyə.
- **damla saqqızı**: teyxa, çin, xalis saqqız.

tamlacıq**damlacıq**. kiçik damla.**tamlalıq**

damlalıq. 1. damın saçağı, şiratanının altında qurulan aralıq yer ki damın yağmırı ora damlar. 1. damla damla axıdan arac. qətrə keş.

tamlalıq

damlalıq. 1. yapı, pəncərə, börk kimi nərsələrin yan yönünə, qırağına əklənib, qoyulan yapılan çıxıntı, əğrik, saçaq ki, yağmır suyu ordan damlar.qapanca. sayavan. kölgəlik. 1. damla damla axıtmaya yarar kiçik ayqıt. qətrə keş.

tamlam	damlam. damla.
tamlama	- damlama, yumşaqca ayağ səsi: tıb. tıb təpir. təpiş. tapış.- tıb tıb dalayır. - cocuq tıb tıb təti pati elir.
tamlama	damlama. tamcılav.
tamlamaq	damlamaq. 1. birdən, ansızın düşmək, gəlmək, girmək, yapmaq. tıp deyib düşmək. - həməən damladım ora. - axşam olmamış, evə damlaladı. 1. çağı çağında, vaxdı vaxdında yetişmək. - saat beş tamda damladıq. 1. damcı damcı axmaq. 1. ağla gəlmək. bir nərsəni olmadan öncə sezmək. 1. tutsaqılamaq. dama salmaq. 1. tanışdırıb urumsaqçılıq edmək. 1. dadmaq. dadına baxmaq. 1. sarqmaq. sarqışmaq. 1. qanamaq. yamurmaq. tamurmaq. 1. dama salmaq. 1. tammaq. damlamaq. damcı damcı sızmaq. tamzitmaq. təqtir olmaq. 1. tammaq: dammaq. təqtir olmaq. az az axmaq. 1. az yağmaq. atmaq. - yağış damlır, atır. - axmasada damlır: yeri dibli əksilib kəsilmir. çox gəlməsədə büsbütün kəsilmir. yanmasada közəyir. yanmasada alızır. heç yox deyil. - burundan damlamaq: çox bənzəmək. - burundan qan damlamaq: çox incimək.

- **qıptısından bal tamaqan**: tikiş ustası.

- **tama tama qöl bolur**: damlaya damlaya göl olur.

- **tamqan tamçı daş deşər**: damlayan damla daş delər.

- **dodağından qan damlar**: gilas dodaq. al qırmızı gözəl dodaqlı.

tamlamaq **damlamaq**. 1. tam çağında, düz tiqqında bir yerə yetişmək. birdəngə gəlmək, qonmaq. 1. azacıq yağmaq. 1. dusdaxlamaq. dammaq. sızmaq. süzmək. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat.

tamlamca damlaya damlaya axan su.

tamlanmaq **damlanmaq**. **tamalanmaq**. **damanmaq**. 1. istəmək. arzulamaq. ummumaq. 1. girişmək. qızıışmaq. ac gözlülü edmək.

tamlantı bax > **damla**.

tamlataş **damladaş**. 1. yonumamış dəğərli daş. 1. köğüldə, su süzüməsi, damlaması sonucundan oluşan tort, risub.

tamlatmaq **damlatmaq**. 1. təqtir edmək. 1. dadlandırmaq. 1. damcı damcı sızıtmaq. təqtiləmək. 1. tökmək. ağzıtmaq. axızdırmaq. axıtmaq.- yaş **ağzıtmaq**: göz yaşı tökmək. ağlayıb zarıldamaq.

tamlatmaq	damlatmaq. damla damla axıtmaq.
tamlı	1. dadlı. ləzzətli. sulu. 1. damlı. istəkli. arzulu. ümütlü.
tamlı	damlı. (ambarlıq, tövləlik kimi yeri olan) daldalı. duldalı. qaruqlu. qarıqlı.
tamlıq	damlıq 1. qapı qaşığı. qapı üstündə olan qabarıq daş sunuq: qapılı. əğri doma. damalıq. mərtək. 1. dadlıq. xuruş. yeməyə dad verən nərsə.
tamlıq	damlıq. dam. damla. - (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) bir yerdə damlığa ayrılmış yer: daldalıq. duldalıq. qarıqlıq. qaruqluq.
tamm	kəsirsiz. əksiksiz. som. dördyüzlü: dördördlük. kamil. mükəmməl.
tamma	yambar. yampar. tüm. bütün. olduqca. - yambar sayqandı: çox gözəldi.
tammaq	dammaq. <i>ad.</i> axıntı.
tammaq	dammaq. damımaq. damılımaq. damcılamaq. danmaq. danğlamaq. 1. damlamaq. gəlmək. süzmək. axmaq. - düz vaxtında damdıq evə. - buna dammaq deməzlər, yağmaq desək yeğdir. - nə damdı , nə damızdı : nə gəldi, nə gətirdi. - nə damdı , nə dandı : nə gəldi, nə gəlmədi. nə verdi, nə

istəmədi. **1.** batırmaq. daldırmaq. - çörəyi sütə **dam** ye. - **dam** ! batır. - **dam dam**: batır batır. - **dama dama** öldürdü. - yeməyi qaşıqla yox, **dama dama** yedik. **1.** nərsəni öncədən tanışlıq əldə etmək, hiss etmək, sezmək, ummaq. **1.** tamlamaq. damlamaq. təqdir olmaq.

tammaq **dammaq.** damlamaq.

tammasız tamamsız. güvənilməz.

tammısı **tamısı. tamusu. hammısı.** büsbütün. bütülün. bütün. bütüleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin. bodun. yapilin. yaplin. yapalin. yapmin. yasilin. yasin. yasalın. yasmın. qapilin. qaplin. qapalin. qapmin. topdan. kamilən. tamamən. təkmilən.

tammiy cibi qoşum takımının qayıışı.

tammızçı **dammızçı.** qaynar suların tanrısı

tamnalamaq **damnalamaq.** ətəklə yerimək. yaxa, qıraq, çit, çildən yerimək.

tamojn qapanca. qapan. gömrük. görmük.

tamrızcı **damrızcı.** damızdıran. çam ağacından saqqız süzdürən kimsə.

tamsa	tamsaq. tomal. səcdə. - tomalmaq: tamsamaq: səcdəyə gedmək.
tamsaq	damsaq. 1. tamahkar. sok. soğumaz. soğumsuz. 1. yararını, çıxarını düşünən. 1. tamsa. tomal. səcdə. - tomalmaq: tamsamaq: səcdəyə gedmək.
tamsalaq	damsalaq. tumsalaq. tıqnaz. külə, güdə boylu nərsə.
tamsalıq	damsalıq. damçalıq. nərsədən damılan su.
tamsamaq	tomalmaq. səcdəyə gedmək.
tamsı	bax > tamcı.
tamsıq	damsıq. tamsıq. tәмәsik. tәмәslik. dәpәsik. (s < > z) damzıq. 1. tapu. alıntı. çək. malikiyyət. sənəd. - bu yurdun tәмәsiki. 1. gəlir. salım. salam. ası. düşün. ürəm. qazanc. kar. asıq. çıxar. çəkər. yarar. mənfəət. nəf. fayız. ribh. bəhrə. - az tamsıqlı para: az ribhili. - tamsıqlar qalxıb: bəhrələr. - sıfır tamsıqla para almaq. 1. dadlı, təmli nərsə. - tamsıq ot: əduvacat. 1. damcı. damlıq. - bir damsıq su.
tamsıqlı	tapılı. alıntılı. çekli. malikiyyətli. sənədli.
tamsımaq	1. nərsənin dadına baxmaq. 1. bir nərsəni anmaq, xatırlamaq. 1. tanqa qalmaq. şaşmaq.

- tamsıman** **təmsimən.** bitik, kamil durum, oluş. dincli. yenglik. rahatlıq. konfor. - **tamsımansız** çörək yeyə bilmərəm.
- tamsınmaq** 1. nərsənin dadı dəyişmək. dad tutmaq. 1. tamın duyumsunmaq. nərsənin dadın dadıb damaz kimi olmaq. nərsəni anlar anlamaz, duyar duymaz kimi olmaq. 1. tasınmaq. qobamaq. səmirmək.
- tamsız** 1. dadsız. bəğəniməyən, bıkdırıc dad. qabaq dadı. 1. **damsız. çatısız. səqfsiz. evsiz. güvərtəsiz. çatısız. - güvərtəsiz** (damsız. çatısız) **böyük yük qayığı: neçə enli ağacı birbirinə bağlayaraq yapılan qayıq:** bağna. bağnaq. bağanaq > (**b <> m**) mağna. mağnaq. mağanaq. (< **bağlamaq**). böyük sala, salaq, salqa.
- tamsız** **tamasız.** 1. dadsız. ləzzətsiz. 1. faydasız. lüzumsuz. 1. duzsuz. tatsız. dadsız. namətbu'. saman kimi. suyuq. soyuq. 1. ümütsüz. çarasız. - **damsız** qalmaq: ümüdü kəsilmək.
- tamsızlanmaq** tatsızlanmaq. dadsızlanmaq. duzsuzlanmaq. ləzzətsizlənmək. suyuqlanmaq. soyuqlanmaq. tamsızlanmaq.

- tamsızlıq** suyuqlıq. soyuqluq. tatsızlıq. dadsızlıq. namətbu'luq. duzsuzluq.
- tamsözlü** odlu söz. heç bir nərsəni güdmədən, gözləmədən qonuşmaq.
- tamşa** 1.bax > **tamcı**. 1. həna gecəsi.
- tamşanmaq** həvəslənmək. dadanmaq. ağzına suvalmaq.
- tamşımaq** **damşımaq**. 1. **tansımaq**. dişləmə, şəkər, dad, dadıq, dadlıq, məzə, bəzək qatmaq. alaylamaq. məzə qatmaq. əglənmək. 1. damla damla içmək, dadmaq. 1. taşınmaq. dada dada, bala bala içmək.
- tamtaqır** başayaq. yıxılma. - **tamtaqır olmaq**: yıxılmaq.
- tamtam** **damdam**. 1. taptap. tapbaq. dabba. davul. təbil. tıntın. 1. tutum. sumaq. dadlıq. dadıl. dadrı. dadım. qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**). çəşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə.
- tamtamalı** dərtop. dərli toplu. yığyığcam.
- tamtamına** ağız ağıza. mütabiq.
- tamtamli** tutumlu. sumaqlı. kökötli. göyotli. kəkotlu. (< **kök, göy + ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili. dadıqlı. dadıllı.

dadırlı. dadımlı. çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. otalı.

baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı. ədviyəli.

tamtan - qapını qoyub, damdan düşür.

tamtan tamdan. tandan. dandan. quşluq vaxtından. səhərdən.

tamtaraqlı rəhli. ağdalı.

tamtaraqlıq tamdaraqlıq. aşamatlıq. aballıq. opallıq. alpaqlıq. ullalıq. ulallıq. böyüklük. ehtişam.

tamtırmaq damdırmaq. 1. yandırmaq. yaxmaq. - ot tamdır. - çırağı tamdır. 1. damlatmaq.

tamtu tamdu. güclü od. tuturuq. tamduq. tamud.

tamtuq bax > tamu böyük, quvvətli od.

- tamtuqu qalmamış: dayanıqsız, dözümsüz, dalqın, yorqun arqın. əsgü pügü. sağlam olmayan.

tamtuq tamduq. güclü od. tuturuq. tamdu. tamud.

tamtum 1. dəndon. ləkə, bənək. 1. cocuğun qorxaraq yeriməsi. - tamtum basmaq: qorxaraq ayağ basmaq, başlamaq.

tamturmaq 1. damlatdırmaq. damzıtmaq. 1. tamdurmaq. yandırmaq. bol, böyük yalımlı ocaq. güclü atəş. cəhənnəm (> damğa).

tamturmaq damdurmaq. yandırmaq.

- tamu** **qamu. qapu.** 1.amm. ammə. 1. millət. 1. hamı. tamı.
bütün.
- tamu** **tamı. tamuq.** 1. cəhənnəm. 1. (**tamu. tamdurmaq:**
yandırmaq). bol, böyük yalımlı ocaq. güclü atəş.
cəhənnəm. yerin dibi. yer altı. - tamuya qoy: sal, apar. 1.
cəhənnəm. - **tamu** qapısın açar tavar: para tamı qapısınada
güc gələr. 1. hələ. vurqu sözü. 1. aşağıda olan (#.uçmaq:
ucada olan). 1. nişan. bilgə. im. damğa.
- tamuc** - **tamuc kötüyü:** cəhənnəm kötüyü: tamuluq: tamucluq:
cəhənnəmlik.
- tamuclanmaq** tüşmək. tüşmək. düğmələnmək. - **tüşə tüşə** tari
yapışmışdı annına.
- tamuç** gömrük. - **tamuç qolçı:** sınır bəkisi.
- tamuq** tamı. cəhənnəm.
- tamulamaq** duvar çəkib bağlamaq. sıxlamaq. sıxışdırmaq. bəkitmək.
- suyu **tamla.**
- tamulaşmaq** **tamulmaq. tamılmaq. tamılaşmaq. hamulmaq.**
hamulaşmaq. hamılmaq. hamılaşmaq. qamulmaq.
qamulaşmaq. qamılmaq. qamılaşmaq. qapulmaq.

qapulaşmaq. qapılmaq. qapılaşmaq. milliləşmək.
millilənmək. milli olmaq.

tamulaştırmaq tamilatmaq: tamulatmaq. tamılaştırmaq. hamulaştırmaq.
hamılaştırmaq. hamulatmaq. hamılatmaq. qamulaştırmaq.
qamılaştırmaq. qamulatmaq. qamılatmaq. qapulaştırmaq.
qapılaştırmaq. qapulatmaq. qapılatmaq. millilətmək.
milliləşdirmək.

tamulatmaq tamilatmaq: tamulaştırmaq. tamılaştırmaq.
hamulaştırmaq. hamılaştırmaq. hamulatmaq. hamılatmaq.
qamulaştırmaq. qamılaştırmaq. qamulatmaq. qamılatmaq.
qapulaştırmaq. qapılaştırmaq. qapulatmaq. qapılatmaq.
millilətmək. milliləşdirmək.

tamulmaq tamulaşmaq. tamılmaq. tamılaşmaq. hamulmaq.
hamulaşmaq. hamılmaq. hamılaşmaq. qamulmaq.
qamulaşmaq. qamılmaq. qamılaşmaq. qapulmaq.
qapulaşmaq. qapılmaq. qapılaşmaq. milliləşmək.
millilənmək. milli olmaq.

tamur damar. 1. ağacda daşda olan yol yol ayruşuqları. 1. kök.
uruğ. el. tayfa. 1. ağacda, daşda olan yol yol ayruşuqları.

tamurqan yamurqan. qanayan. damlayan.

tamurmaq damlamaq. yamurmaq. qanamaq.

tamusu	tamısı. tammısı. hammısı. büsbütün. bütülün. bütlün. bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin. bodun. yapılın. yaplın. yapalın. yapmın. yasılın. yaslın. yasalın. yasmin. qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. topdan. kamilən. tamamən. təkmilən.
tamut	qamut. qaput. milli.
tamut	tamud. tamduq. tuturuq. tamdu. güclü od.
tamuzmaq	damlatmaq. damzırmaq.
tamzıq	(z < > s) bax > tamsıq.
tamzırıq	damzırıq. damcı damcı axıdan ayqıt. qətrəkeş.
tamzırmaq	damzırmaq. damla damla axıtmaq. damlatmaq. əməzdərmək. əmişdirmək.
tan	- dan. (d < > l) - lan. cansız, canlı adlara əklənib, bu anlamları çatdırır: " çoxluq. bolluq. sululuq ", " bilginlik. bilirlik. bilicilik. buluculuq. " " bilinən. bəlli. " - tan çapmaq: dan çapmaq. imləmək. anıştırmaq. toxunmaq. atmaq. duyurmaq. iğnələmək. ilişdirmək. işarə, kinayələmək. sezdirmək. daşlamaq. - tan tan: dan dan. taqqa turuq səsi. - danğ bəlgisi: dan ertə. danğ sızılma. danğ çağı. səhər

səhər. - **danğ bilə**: yarın.

- **tan soğuğu**: qırav qaqqan. don.

tan

dan. 1. (< tanğ). danqaq. tanğ. dənğ. don (donmaq

durumuna gəlmək). şaşırıcı, təəcüblü nərsə: - onları görəli

tanğa qaldım. - **dan buki**, yalan deyib, üzümədə girir. **dan**

gəlməsin ki issidə sussuzluyuruq. - bu arıqlıq birlə 'nəzmi'

tandurur olmaq diri, kim qalıpdır ol sünüğə sarılı, bir qat dəri. -

üzün gördüm **dana batdım**. - **dana qalmaq**: genğ qalmaq.

tanqalmaq. 1. danğ. şaş. şaşma. şaşqınlıq. şaşılacaq

nərsə. əcəb. **1. don.** iç don. şalvar. **1. istək.** içdən gələn

söz, iş. **1. alın yazısı.** döngə. **1. son.** sonuc. **1. yalan. 1.**

səslənmə ünləmi. "ey, ədə, ay. can. balam" kimi. - dan əli

gəl bura. **1. - dan. - lən.** ilə anlamında. - mən**idən** birgə:

mən ilən. - kim**dən** gəldin: kim ilən. - on**dan** gəl: o ilə gəl. **1.**

tapanca palaması, çan, zəng vurma səsi. **1. gün açımı.**

gün doğumu. şəfəq. **1. ilginç.** əcayip. şaşqınlıq yaratan.

1. dadlı. dad verən. hüzur verən. **1. işıq verən.** çıraq. işıq.

lampa. qaranlıqdan qoruyan.

tan

dan. dən. danğ. nuxdə.

- **şəfəq, dan atmaq, sökmək.** ağarmaq.

- (- dan): qoma. - **kahdan**: saman qoma. - **nəməkdan**: duz qoma.

- **dan yeməyin** yüklülət, şam yeməyin yüngüllət.

- dan atmaq: şəfəq sökmək.

- **dan sökmə**: **dan atma**: ağarma. dan atma. fəcr.

- **dana çıxmaq**: səhər etmək.

- **dan atdı, açdı, bəlirdi, sökdü**.

- **dan yeməyi**: açta <> aşta. ağızalma. səhər yeməyi.

sübhanə.

- **örtük düşdü, dan söküldü: dan sökdü, yandı gecə**.

sökərsə dan, sönər gecə. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa düşdü, kəl göründü.

- dan söküncə, tabım söküldü.

tan dan. irtən. ertən. ertə. er. ir. qırtan. çırtan. yarıq. yarın. yarar. sübh. sabah. səhər.

tan dan. tanğ. 1. ək. nərsənin olduğu yeri, durumu göstərən

ək. 1. tan çağı, axşam çağı əsən sərin külək. 1.

inanılmaz, əcib. 1. uğur. fürsət. 1. sabah. aq. am əsən sərin əsinti.

- **tan gördüm**.

- **çuxurdan**: uçurum. oyuq yer. batlaq.

- **tan tan**: danğ dunğ edmək. tanğ tunğ edmək.

- **tanğ atmaq**: tan yeri ağarmaq.

- **tanğ dunğ edmək**: tanğ tunğ edmək: "**dan dun**" diyə səs vermək.

tan **dan. tənq. dənğ. 1. nə. nən. nənğ. nərsə. 1. ka'la. 1.**

ağarma. sökən. daluğ. tilu'. şəfəq. fəcr.

- **dan axşam**: səhər axşam.

tan **tanğ. 1. quşqu. şəgg. şübhə. 1. inkar. 1. şaşa. təəccüb.**

qərib. 1. şaşacaq. şaşılacaq nəsnə. danılacaq nərsə.

acayıb nərsə. 1. tan. sabah vaxti. tanğ əsqi zamanlardan

qalmış olan yapı. 1. tan. uğur. fürsət. 1. "dan" diyə səs

vermə. 1. ələk.

- **tan tan**: **dan dan. dam dam. tim tim. tim tim. dən dən.**

tana gedmək **danaq gedmək. şaşırmaq. heyrətdə buraqmaq.**

tana qalmaq **dana qalmaq. bax > danğ, genğ qalmaq.**

tana

- **dananın quyruğu sapmaq**: qorxulu qarışıqlıq üz vermək.

- **buzaqı dana: bizovı dana**: qusalə.

- **anası danası**: soy sopu. sülaləsi.

- **danalarda olan bir sığır kəsəli**: qarayıniq.

tana

dana. 1. bax > dan < **tanqa**. 1. cocuqlara qarşı bir deyiş şəklii. - **tanam, qırcın al da qel marca**: gözəlim, əkmək al da gəl haydi. 1. dənə. - **ərkək dana**: tosun. - **dişi tana**: düve. 1. - **ərkək dana**: tosun. öküz. - **dişi dana**: bir yaşında, boğa görməmiş dana. düvə. 1. iki yaşındakı inək yavrusu. 1. bir kimsəyi, cocuqları içdən (səmimi) əzizləmək sözü. gözəl, qəşəh anlamında. " qoçaqdana. həsəndana" kimi. - **danam** gəl bir: gözəlim gəl bir. 1. düğmə. 1. amac. hədəf. güdük. nişan. 1. inək balası. sığırın balasına deyilir. 1. inək yavrusu. iki yaşındakı gənc inək. 1. sığır. ardana. tüvə. dəvə.

- **dana burnu**: yer altında gövərintilərin kökün kəsən bir böcək.

- **danla öglə arası**: quşluq: quşluq (quşlara yem verilən çağ).

- **bozağı**: dananın çox çiçiyinə deyilir.

- **ərkək dana**. tosun.

- **dişi dana**: dügə.

- **dana baş**: məngəfə. qalın qafa.

- **dana burnı**: bitgilərin yer altındakı köklərin kəsən, iricə başlı böcək.
- **anası ilə danası ilə**: hammısı. evliklə.
- tana** **dana**. bax > **dənə**.
- tanabaş** **danabaş**. iriqafalı. qocabaşlı. qalın qafalı. qoca, iri başlı.
- tanabaş** **danabaş**. qalın qafa.
- tanabcağı** **danabcağı**. uğursuz, xeyirsiz adama verilən ad.
- tanaburan** **danaburan**. görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. koryat. qamqalat. qapqalat. qayta. dar qafalı.
- tanaburnu** **danaburnu**. 1. aslanağzı çiçəyi. 1. topraq altı yaşayan, bitgilərin kökünü qıran iri başlı böcək.
- tanabüzən** **danabüzən**. iriqafalı.
- tanacaq** dalanlı girəcəklərdə, dayanmaq, oturmaq üçün səggi, daş, səndəl.
- tanaçı** **danaçı**. dana çobanı.
- tanada** **tanada**. tələ. duzaq. ipdən yapılmış, quş tələsi.
- tanadan** **tanadan**. **danadan**. (d < > c) **danaçan**. danadək. - kimsənin çırağı, **danadan** yanmamış.
- tanadili** **danadili**. çöngdili. sığırdili.

tanaq	danaq. 1. danqaq. dan. əcib. qərib. şaşıldıcı nərsə. 1. burnun içi. - tanaq ouyuq: burnun dəlikləri. 1. böyük qayıq.
tanaqa	tonqa. danqa. donəkə.
tanaqaldıran	danaqaldıran. quzqun.
tanaqır	tanaqor. tənəgir. 1. göz göz olub, balıq toru. 1. müfdəçi. əngəl. gözdən, deşikdən güdən.
tanaqıran	danaqıran. şəhli yerlərdə yetişən bir bitgi.
tanaqöz	danagöz. danaqgöz. danqagöz. domba. iri. katlaq. pıtlaq yırtıq göz.
tanamaq	danamaq. dancamaq. danancamaq. kavurlanmaq. kavurmaq. kavanmaq. kavmaq (< kav). kafər (< kavar < kav : boş) olmaq.
tanamaq	danamaq. dənəmək. 1. taxmaq. 1. baxmaq.
tanan	danan. dananc. danıq. tanımayan. kafər. kavur kafir. (< kavar < kav). qabır. qapır. gavur > kafir. inacsız. imansız.
tananc	dananc. danan. kafər. kavur (< kavar < kav).
tanancamaq	danancamaq. danamaq. dancamaq. kavurlanmaq. kavurmaq. kavanmaq. kavmaq (< kav). kafər (< kavar < kav : boş) olmaq.

- tanası** **danası.** sabahısı, öbürü, dahısı, ertəsi gün. - cümə gəlmədim, **danası** gəldim. - bu gün olmadı, **danası** olur. - bu gün deyir, **danası** danır.
- tanataşaq** **danadaşaq.** təsbeh anaları kimi iri dənəli bir bitgi.
- tanataşı** **danadaşı.** üzərində xam dəri arıdılan daş.
- tanatoluq** **danadoluq.** qarışıq heyvan sürüsü. qarışıq naxır.
- tanatöqən** **danadöğən.** gənc erkək. qızqın dəli qanlı.
- tanazımaq** **danazımaq.** dana kimi yan yönə göz gəzdirmək. baxınmaq.
- tanbal** danbal. təmbəl.
- tanbur** **tambur.** uzun qollu, telli, qapuzlu çalqı çeşiti. qaradüzən. saz.
- tanca** **danca.** 1. şaşılacaq. anlamsız nərsə. 1. atqunca. atınca. saçına. səhərədək.
- tancamaq** **dancamaq. danamaq. danancamaq.** kavurlanmaq. kavurmaq. kavanmaq. kavmaq (< kav). kafər (< kavar < kav: boş) olmaq.
- tancı** bax > **dançı.**
- tancıqıb durmaq** içi sıxılmaq. darılmaq. düşüncəli olmaq. durqun, qımıldamadan durmaq.

tancımaq	qızıb qızarmaq.
tancıra	(< danq: böyük). qazan. içli.
tancu	yencu. yenilən nərsə. yeyilib, çeğnənən nərsə. (< ? > yonca).
tançı	dancı. 1. giro. - tançıyaqo: giro goymaq. 1. arlayan. ayıblayan. 1. ucubııq. uzun boy. ağılı topuğunda kişilərə verilən ad. səfeh. 1. qarnı şiş, yekə kişi.
tançu	danuc. damcı. toncu. donuc. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz.
tanertə	danertə. alacağaranlıq. şəfəq.
tanertə	odayqı. sabah vaxtı.
tanertənçi	danertənçi. 1. gecəni yatmıyan. 1. dan atarkən, erkən duran.
taneş <small>(fars)</small>	daneş <small>(fars)</small> - < tanış. danış. bilgi. bilmə.
taneşmənd <small>(fars)</small>	(< tanımaq. tanışman). danışman. tanışlıq, bilgi, sınav, təcrübə yiyəsi.
tanı	anlama. təşxis.
tanıç	tənic. tanqıç. tanquc. 1. tanquruc. güclü. burnaq. tavqac. tavquc. tovqac. tovanaq. tovanaq. tovqan (< tav. tab. tov).

(> **təvana** (fars)). quvvətli. **1. tetik.atıq.** iyi ox atan. oxçu. **1. tetik.iti.** yeyin.

tanıq tunuq tanıtıq.

tanıq "anıq" sözünün təkidi. **1. tanuq.** aram. şahid. dəlil. dəlall. gözləmçi. - nərsənin anıq **tanıqı:** içi, özü. **1. ağ. bəlli. açıq. 1. tanıdıq, tanıq tunuq.** dost, yaran. **1. səhər ertə.**

tanıq **1.** adlım. bildik. bağadur. qutlu. tanımal. tanıqlı. bilən. məşhur. mə'ruf. arif. **1. şahid, 1. söz. iz. dək. rəmz. hərf. 1. tanılıq. şinasayi. 1. biliş. görüş. - tanışsız:** bilincsiz. görüşüz. **1. aram. şahit. 1. biliş. ittilaat. xodi. bildinğ. 1. tanuq. taqun. şahit.**

tanıq **danıq. danan.** qabır. qapır. gavur > kafir. inacsız. imansız. kafir.

tanıqaqo anımaq.

tanıqlı **tanıl. tanıp. 1. ünlü. tanınmış. tanınan. 1. gözə çarpan.** bəliren. qaçınmaz. (# **tanıqlısız:** silik).

tanıqlı **1. məşhur. ünlü. tanıdıq. 1. gözə çarpan. diqqəti çəkən.**

tanıqlısız bəlirsiz. silik. göstərişsiz. diqqət çəkməyən.

- tanıqlamaq** 1. isbat etmək. sağaltmaq. sağlam duruma qoymaq.
bütürmək. pötürmək. 1. isbatlamaq. - alımızı **bütün**:
alacağımızı tanıqlayın. isbatlayın.
- tanıqlı** tanımal. tanıq. bilən. arif.
- tanıqlıq** şəhadət.
- **araçılıq, tanıqlıq, şahidlik, güvah, şəhadət istəmə**:
aracsayış. aracsayışma. aracsanış. aracsanışma. tanıqsayış.
tanıqsanış. istişhad.
- tanıqlıq** **tanquq**. 1. şəhadət kəlməsi. 1. şəhadət. - **tanıqlıq**
vermək: razılıq vermək. - sizin sözlərimi mən **tanıqlıram**:
istəmək. qanıqlamaq. 1. nişan. əlamət. isbat. 1. şahitlik.
tutaq. tanuqluq. taqunluq. 1. minnətdarlıq. qədişünaslıq.
- tanıqmaq** görmək. yaşamaq. durmuşmaq. izləmək. dolanmaq.
gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq.
sürmək. içində bulunmaq. üzlənmək. yapınılmaq.
ərişmək. mə'ruz qalmaq. - bu ova çox olay **görmüş**. - bu
qıssa sürədə nələr **görmədik**. - ilgi **görmək**. - iyilik, yardım,
varlıq, yoxsulluq **görmək**.
- tanıqolqo** tanıtmaq.

- tanıqsın** enişiq. enişik. yenişik. yenik. yeniş. eniş. iniş.engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. əğikboyun. boynuəğik. başəğən. buyruqsın. qoybaş. uysal. izləyən. gəlici. uysuq. enik. yenik. müti'. tabe'.
- tanıl** **qanıl. anıl.** qanılmış, tanılmış olan. gələnek. yöntem. yol. ürf.
- tanıl** **tanır. tanıp.** ünlü. məşhur. tanınan.
- tanılı** **tanılqan.** tanınan. bilinən. belli. aşqar. açıq. - **tanılı** köyə bələdçi.
- tanılqan** 1. aşqar. açıq. 1. gözə çarpan. görülən. aşikar.
- tanılmaq** 1. gözə çarpan, bəlişən nərsə. anlaşımaq. bəllənmək. 1. anlatılmaq. keçirilmək. bəlişmək. açmaq. işarə qılmaq. - ona söz **tanıldı.** 1. tanınmaq. gözə çarpmaq. görünmək. 1. alışımaq. bəlli olmaq. 1. bilinmək.
- tanılmaqan** gözə çarpmayan. bəlli olmayan. görülməyən.
- tanılmayan** bilinmişən. bilinmədik. namə'lum. məchul.
- tanılmış** - **qanılmış, tanılmış olan:** qanıl. tanıl. gələnek. yöntem. yol. ürf.
- tanım** 1. bilgiləv. bəlləmə. anıqlav. 1. təşxis. nəzər.

- tanım** **tanış. tanıma.** sınma. sınış. sınıım. qaptırma. qaptırış. qaptırım. enikləmə. enikləyiş. enikləyim. yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş. yenilim. çökünmə. çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. boynalma. boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış. boyunlaşım. iqrar e'tiraf.
- tanıma** 1. iqrar. e'tiraf. 1. seçmə. ayırma. ayıqlama. təşxis.
- tanıma** **tanış. tanım.** sınma. sınış. sınıım. qaptırma. qaptırış. qaptırım. enikləmə. enikləyiş. enikləyim. yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş. yenilim. çökünmə. çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. boynalma. boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış. boyunlaşım. iqrar e'tiraf.
- tanımaq** 1. anlamaq. aydınlanmaq. təşxisləmək. 1. iqrar, e'tiraf etmək. təslim olmaq. müti' olmaq. 1. qəbul etmək - **süre, möhlət, çağ tanımaq** (qəbul etmək): tinənc vermək. 1. tanımağa gücləmək, darıtmaq. söylətmək. deditmək. güclə iqrar almaq. 1. təslim etmək. 1. çıxarmaq. - sizi **çıxardım.** 1.inanmaq. 1.sınmaq. qaptırmaq. boyunlaşmaq. boynalmaq. boynanmaq. boynuna almaq.

boyun ağmək. köçünmək. çökünmək. çökmək.

enikləmək. yenikləmək. yenilmək. e'tiraf edmək: iqrar

edmək. **1.yanıتماق**. nərsənin valığın, oluğun, boluğun,

həqqin qəbul edmək. **1. görmək**. seçmək. alğılamaq. -

uzaqdan səni **gördüm**. - gözlərim **görmür**.

- **uşaqlığından bəri tanımaq**: əlinə doğmaq.

- **balı dibindən, yağı üzündən tanı**.

- **biribirini bilmək, tanımaq, doslaşmaq**: bilişmək.

- **taniyacaq kimi olmaq**: gözü ısırmaq.

- **yolu iyi tanımaq** yol iz bilmək. yol bucağ bilmək. görgülü,

sınavlı olmaq.

- **nərsəni yaxcılığa tanımaq**: iyi bilmək.

- **şəhəri iyicə tanımaq üçün gəzib dolaşmaq**: qaldırım

çəğnəmək.

tanımaq

1. iqrar edmək. e'tiraf edmək. - suçun **tanıdı**. - borcun

tanımaq istəmir. **1.** qəbul edmək. - böyük qərdəşivi

böyüklüyə **tanısan**. **1.** inanmaq. - **tanırını** tanı, ona tapın. **1.**

önəmsəmək. əhmiyyət vermək. sallamamaq. - öz kimliyivi

tanımalısın. **1.** itaət edmək. gözətləmək. - sən ki böyük kiçik

tanımırısan. **1.** anlamaq. bilmək. **1.** dənəmək. ayıl sayıl

edmək. ayılmaq. anğşıрмаq. sayğarmaq. başğalamaq.

öz başına etmək. ayrıca, başqa qoymaq. öğrənmək.

ayırmaq. ısırdənğ etmək. müşəxxəs etmək. - qara

tanımaq: oxuma yazma bilən. **1.** anlamaq. bilmək.

düşünmək. - məni aldatmağın **tanıdım**: bildim. düşündüm. **1.**

tamılmaq. yaratılmaq. bütmək. qonmaq. iqrar etmək,

olmaq. isbatlanmaq. **1.** tanlamaq. dartmaq. bəlləmək.

ayırd etmək. fərqləndirmək. seçə bilmək. seçmək. ixtiyar

etmək. təsdiq etmək.

- **məni aldaqanın tanıdım**: məni qandırdığını anladım.

- **qara tanımaq**: oxuma yazma bilmək.

- **səni görgənley oxuna tanıdım**: səni görür görməz tanıdım.

- **üynü yolun tanımayma**: evin yolunu bilmirəm.

tanımal

1. tanıq. tanıqlı. bilən. arif. **1.** bəllənmiş. bilinmiş. **1.**

bildiri.

tanımamaq

danmaq. yatırmaq. yaşıрмаq. yatsımaq > yadsımaq.

saxlamaq. saklamaq. gizləmək. inkar etmək. boyun

almamaq. boyununa almamaq. inkar etmək. - gördüyün

yatsır, görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir). - çirkin görsə,

gözü **yatsama** (danma), söz eşitsə, qulağı. - iyilikləri **yatsama**,

	olmamışı qansama (düşünmək istəmə.
	- heç tanımamaq : adın yadın bilməmək.
tanımatıq	tanımadıq . biləmədik. qara. yabançı. qərib. əcnəbi.
tanımayan	- söz haqqı tanımayan : tərsboyun. tərs.
tanımayan	danan.
tanımaz	- həd tanımaz : hədnəşinas. sayğısız. sanğamaz. sanğasız. ölçəksiz. ölçgətsiz. çəksiz. çəkətsiz. - sevgi düzlük əğrilik tanımaz . - səfehlik böyük kiçik <u>tanımaz</u>, alçaqlıq gələn başa yarımaz (səfehlik, sapıqlıq başlı başsız, ağıllı ağılsız bilmə, amma əksiklik hər kişinin işi değıl.).
tanımaz	tanınmaz . ayrılmaz. bilinməz. sonsuz. - tanımaz dəğışmisiz.
tanımazmaq	danınmaq . yatsınmaq > yadsınmaq. yatrınmat. yaşrınmaq. gizlənmək. saxlamaq. saklanmaq. inkar edinmək. boyun almazmaq. boyundan atınmaq.
tanımlamaq	tə'rifləmək.
tanımlatmaq	tə'rif eddirmək.
tanımlı	bir nərsənin necəliyi netəliyi bəlli olmaq.
tanımsınmaq	tanımaq.

- tanınan** adlı. adlım. ad almış. qatı adlı, ünlü. bilinən. bellin. bəlin. anqın. məşhur. şöhrətli. bəlli başlı. adlım. bilinən. mə'ruf. mütəarif. - edərmən bəlli, **tanınan** saylanan kimsə.
- tanınan** **tanınan.** anlı. ayılqan. adalan. adaldı. adalır. adalmış. adanır. adı anılan. adı duyulan. adın. adıqdı. adıqlı. adıvar. anğın. anılan. anlı. anğın. çavğaş. sanlı. ünlü.ünəl. ünal. ünlü. yergin. göstərişli. məşhur.
- tanınar** - **ət yeyən quş dimdiyindən tanınar.**
- tanınış** **tanınma.** bəllənmə. bəlləniş. ün salma. ünlənmə. ünləniş. anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma. adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma. şöhrətlənmə.
- tanınma** **tanınış.** bəllənmə. bəlləniş. ün salma. ünlənmə. ünləniş. anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma. adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma. şöhrətlənmə.
- tanınmaq** 1. bəllənmək. bilinmək. mə'lum olmaq. 1. bilinirmək. bilinmək. mə'ruf olmaq. 1. iqrar, e'tiraf olunmaq. təslim olunmaq. müti' olunmaq. 1.**danınmaq. tanımazmaq.** yatsınmaq > yadsınmaq. yatrınmat. yaşrınmaq.

- gizlənmək. saxlamaq. saklanmaq. inkar edinmək. boyun almazmaq. boyundan atınmaq.
- tanınmaq** 1. çavmaq. adlanmaq. məşhur olmaq. 1. təsdiq olmaq, olunmaq. 1. tanılmaq. gözə çarpmaq. görünmək.
- tanınmamış** dartmaq. bəllənməmiş. görüşülməmiş.
- tanınmayan** bilinməyən kimsə. biri. - **biri** gəlir **biri** gedir, yüzün istir **birin** elir. - **tanınmayan, bilinməyən kimsə**: birisi.
- tanınmış** 1. bax > **tanınan**. 1. atıqlı. adıqlı. adlı. 1. bilqut. bəllənmiş. 1. təsdiq olunmuş. 1. aytğılı. atğıl. adil. ünlü. övqüyə layiq. aytlılıq. məşhur. ünlü. övülməyə dəğər. aytıvli. 1. mö'təməd. tuyen. toyun.
- tanınmış** bəlli başlı. bilinən. ünlü.
- **adlı, tanınmış olmayan**: adsız.
- **gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə**: qapaq ulduzu.
- tanıp** **tanıl. tanır.** tanınmış. ünlü. tanınan.
- tanır** - **göreni danır, yoxuna inanır.**
- **gələne inanır, gedəni danır**: axmaq nankor.
- tanır** **tanıl. tanıp.** ünlü. tanınmış. tanınan.

tanısqa	danısqa. tansıq. tansuq. 1. ən iyi. arın. təmiz. 1. tanğ. ulu. çin.
tanısqa	tanğısqa. tanğsuq. tansuq. ən iyi. çox istəkli, sevilən.
tanıslaq	1. dazlaq. keçəl. 1. açıqlıq. genişlik.
tanış	1. aşına. alışıq. mə'nus. tanıdıq. bildik. bəllin. qarabet. aşına. 1. bilgi. bilmə. 1. tanıdıq. 1.sözlə. - döğdün qapımı, gözlə, elçi getdin <u>sözlə</u>. 1.tanım. tanıma. sınma. sınış. sınıım. qaptırma. qaptırış. qaptırım. enikləmə. enikləyiş. enikləyim. yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş. yenilim. çökünmə. çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. boynalma. boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış. boyunlaşım. iqrar e'tiraf. - düğün tanışı: köprü üsdə göt götə dəğmişlik. bayağı, yol üstü tanışlıq. - tanış olmaq: tanışlanmaq. aşlanmaq. aşlaşmaq. aşınalmaq > aşına olmaq. - yaxınlarna, tanışlarına baş çəkmək yoluxdamaq. yaxuqdamaq. siləyərham (sileyi rəhm) edmək.
tanış	danış. 1. danışman. bələd. bildik. bilgen. 1. qapış. qablat. qabiliyyət. ukış. 1. danış. ittila. aqahlıq. ittilaat:

danışiq. - **tanış** artırmaq: bilincin çoxaltmaq. **1.** tanınan, bilinən. aşna. tanıdıq. arxadaş. **1.** danışılan. bilgi. fikir. bilinc. dənəyiminə başvurulun. **1.** tanıma. e'tiraf. - öz suçuna **tanış** ver: e'tiraf ed. - tanışlı yaruc qolay olur: e'tiraf olunmaqla, məhkəmə işi çox yüngülləşir. - tanış çəmək: e'tiraf eddirmək. **1.** bilgi. bilmə. (**daneş** (fars)). **1.** işarə. - bir **tanış** yetər: bir işarə. - **tanış** söz: işarə söz. **1.** dənğiş. alış veriş. **1.** tinqtaş. tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. danqaş. tanqaş. tənqəş. tınış. arxadaş. yoldaş. rəfuq. **1.** qayaş. qayğaş. qanşaq. qohum. **1.** yaryan. yarıran. dosd. **1.** arxadaş. tanıdıq. biltik. aşina.

- **tanış bolmaq**: tanışmaq. arxadaş olmaq.

- **tanış edmək**: tanışdırmaq. bildirmək.

- **tanış tönüş**:. **danış dönüş**. **1.** kələkli, sapalaq danışiq. -

danış dönüşə düşdük. **1.** danışılıq döğüş. - bir **danış dönüşlü** savaş çıxarıb, var yoxumuzu əldən aldılar.

tanışaq

danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söyleşi. sözləşi. ayıtış. aytaş. aytayış. aytaş. eyitşi. eyleşi. eytəyiş. diyleşi. deyleşi. değleşi. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.

- tanışmaq** - **düzgün danışmaq**: kəkələmək. qaqqılamaq.
- tanışan** **danışan**. 1. gəpəzə. gəpəz. kövəzə. kövəz. əngək. əngi boş. 1. qonuşqan. tirsə. dirsə. söyləyən. çeçən.
- **çox danışan**: çaqıldağ. gəvəzə. (dəgirman) çaxçaxı.
- tanışan** **danışan**. 1. qonşan. gəpləşçi. gurrungçü. gürrüngçü. söyləşçi. sözləşçi. ayıtışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytlaşçı. eyitşçi. eyləşçi. eytəşçi. diyləşçi. deyləşçi. değləşçi. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi. 1. söz çəkən. sözcü. mütəarif.
- **düşünmədən qonuşan kimsə**: çiyağız. kalağız. çalağız. kavağız.
- **alverdə danışan**: bazarlayan. bazarlıq edən. qasmaçı. qırmaçı. qsmac. qırmac. qıtmac.
- **usta, uz danışan**: söz qayafı. xətib.
- **az danışan**: dilsiz.
- **dadlı dadlı çox danışan, gəvəzə**: şirin dilli: tingic. dingic > dəmkeş. - **çox danışan**: çənəsi düşük. bolağız. çataloz. çağaloz. - **iti, açıq danışan**: gurlayan çağan.
- **əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun**: yolunan

gedən yorulmaz, acdan yemək sorulmaz.

- qayırğısız (durmadan) **danişan cocuq**.

tanişanta - **böyük danışanda, kiçiyə söz düşməz.**

tanişçı tanışman > danışmənd.

- **tanişçılar**: tanışmanlar.

tanişıb - **çox danışıb usandırmaq, sarsıtmaq, bıqdırmaq.** qafa ütüləmək. qafa şişirmək. qafa qazmaq, qazımaq. gəvəzələyib baş aparmaq.

tanişıq asmaq nərsə üzərə tanışlıq yapmaq üçün yeməkli qonaqlıq vermək.

tanişıq **danişıq. 1.** intiqad. nəqd. - **tanişıq döğüşü: danışıq**

döğüş: intiqad o intiqad əz xod. **1.** dediqodi. qil o qal.

- **danişığa qoyulan nərsə:** tutu. konu.

tanişıq **danişıq. 1.** yaxından tanınan. tanıdıq. bildik. dost. yaran.

- bütün danışıqlar üz çevirdilər. - böylə **tanişıq** olmasaydı

yeğ. - bu ölkədə bir **tanişıq** tap, işivi gör. - yolda bir **tanişıq**

rasladı, görməməzlikdən gəldi. **1.** qarşılıqlı görülən yardım. -

danişıq ölkələr: əmdaşlıqı olan ölkələr. **1.** anlaşma.

sözləşmə. **1.** bir iş üzrə açılışmaq üçün toplantı. -

tanişıqa gələn çoxudumu. - **danişıq əkməği. 1.** "antirə"

deyilən giriş, başlanış yeməyi. toxbasarın (deserin) qarşıtı. - **tanışiq** nə istərsiz. - bir güclü **tanışiq** verdilərki, artıq quyuyu (əsl yemək) yeyənmədik. **1.** qonaqçı. qonağa, düğünə çağırın. düğünçü.

tanışiq

danışiq. danşiq. danışma. 1. danışaq. qonşaq. qonşiq. qonuşuq. qonuşma. görüşuk. görüşmə. gənğəş. söyləşi. sözləşi. ayıtış. aytaş. aytayış. aytaş. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. diyləşi. deyləşi. değləşi. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. söhbət. sav sov. musahibə. mahavirə. bəhs. məşvərət. muzakirə. muşavirə. - **qara, bayağı danışiq, söhbət:** qara sav sov. **1.** anlaşma. uyuşma. **1.** deyış. söz. **1.qanışıq. qanışma.** gəpil. gəpəl. qovl. sözləşmə. anlaşma. qarat. qırat. qərar. qovl o qərar. təvafüq. **1.**

- **uyqulanmayan, işlətilməyən, işə, fəaliyyətə tökülməyən, sözdə qalan danışiq:** gəpil. gəpəl. qovl.

- **dolaylı danışiq, çaşdırar aşiq. (dolaylı: kinayəli).**

- **uçaqın sürücü bölümündə olan danışiqaları yazıb, qoruyub saxlayan qutu:** gizli, qorucu qutu. qara qutu.

- **danışiq üçün, bir qonuyu önərmək:** gün sözü etmək.

	gündəmə gətirmək.
	- elin danışiq dili : el dili. el ağızı.
tanişiq	sandırış. sandruş. çəkişmə. çəkiş bəkiş. savğaş. qavqa. mücadilə.
tanişiqçi	danişiqçi . danışman. müşavir: danışıqçın yoxisə börkün yana qoy.
tanişiqli	danişiqli . qənqəşli. tədbirli.
tanişiqliq	tanıdıqlıq. bilişlik. bildiklik. aşnalıq. aşinalıq.
tanişiqsiz	danişiqsiz . gənqəşsiz. tədbirsiz.
tanişilmaq	- adından söz edinmək , <u>danişilmaq</u> : adı keçmək.
tanişir	- dilin altına istiod qoyub danışır .
tanişirkən	- cin qaradan <u>danişirkən</u> "qara, üzüntü qıraq, uzaq olsun" diləyilə işlənir : iyi sağlam olsunlar. - iyi sağlam olsunlar , gecənin bu çağında buralarda neylirsən.
tanişqah	danişqah <small>(fars)</small> . < tanişqah . 1. tanişlaq . tanışlıq alınan yer. 1. tanışlıq olan.
tanişqan	danişqan . çox sözlü. boşboğaz. gəvəzə yanşaq.
tanişqar	danişqar . bilgin. bilən. bilmən.
tanişqətə	danişgədə . oxuev. oxav. oxöy.
tanişqlıq	bilişliklik.

- tanışlamaq** aqahlıq, ittila vermək. - **tanışlıq tanışlamaq**: bilik vermək. bilik artırmaq: bilinc çoxaltmaq.
- tanışlanmaq** **tanış olmaq**. aşlanmaq. aşlaşmaq. aşınalmaq > aşına olmaq.
- tanışlar** **tanıdıqlar**. əş dosd. yaxınlar. yaxınlar. əqrəba.
- **yaxınlardan, tanışlardan gələn toxunma, zərər**: dos qazığı.
- tanışlı** 1. ünlü. məşhur. 1. girişli. nifuzlu. 1. girişən. soxulqan. 1. soxulqan. girişgən. şaqıraylı. çağraylı. tanıtıqları olan.
- tanışlı** bilgili. bilimli. anlamlı. anlayan. qanan.
- tanışlıq** 1. diplom. 1. şəhadətnamə. 1. tanıdıqlıq. bildiklik. bəllinlik. aşınalıq. 1. təşşəruf. 1. keçmiş. keçmiş. arayış. sui sabiqə. sui pişinə. 1. açıqlıq > aşılıq. yaraşlıq. yanaşlıq. alışlıq. işıqlıq. işarlıq. günəşlik. gündük. günəlik. yaxtılıq. aydınlıq. 1. bilgi. - **çox yaxcı bilgisi, tanışlığı olmaq**: iyi bilmək.
- **tanışlıq, rüşvət vermək**: görmək. - başbaxanı **gör**. - onu **görsən** işlərin yolunda.
- **bayağı, yol üstü tanışlıq**: köprü üsdə göt götə dəğmişlik. düğün tanışı. - **göz tanışlığı**: uzaqdan uzağa tanış.

- tanişlıq** 1. maarif. 1. tanışmaq. dostluq. yaxınlıq. 1. yaxınlıq. dostluq.
- tanişma** - yüz kişi **çətinki yalan danışa**.
- tanişma** **danışma**. 1. məşvərət. 1. **danışiq**. gənğəş. məşvərət. 1. ittilaat. informasiya. ənformasiya. 1. danışiq. qonuşuq. qonuşma. görüşük. görüşmə. muzakirə. müşavirə. 1. danışiq. gənğəş (< **genişlətmə**). müşavirə. 1. bilgəşmə. bilgənmə. bilşinmə. savlınma. ögrənmə. ögrəşmə. aşınma. xəbərlənmə. ittila'. 1. **gənğəş. gənğəc. qonqac. qonqaş**. görünüş, nəzər alma, istəmə. məşvərət. məsləhət. - **danışma qurulu**: şura heyə'ti. 1. təşərrüf. - **toplanıb danışmaq**: gənğəşmək. müşavirə edmək. - **artıq danışma**: artıq söz. götrüm. qudurma. - **danışma yeri gəlmədən, apardı, sözün dinlədən**. - **düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə, yapma**: doğac. irtical. bilbədahə.
- tanişma** **danışma**. 1. tanışlıq olunan yer. tanışlıq, bilmək üçün qurulan yer. informasiya. 1. güngəş. gənğəş. açıqlama. nəsihət.

- **işlərdə danışma:** gənqəş. işlərdə danışma. görüşmə.

düşünmə. tədbir.

tanışmaq

danışmaq. 1. bilişmək. aşnaşmaq. aşna olmaq. - nəlük

anla bilişdim: necə, niyə onla tanışdım. - **qarşılıqlı danışmaq:**

gənqəşmək. tədbirləşmək. **1.** gənqəmək. görüşmək. tədbir

edmək. **1.** tanumaq. tanışmaq. tanuşmaq. işarət etmək.

söyləmək. buyurmaq. **1.** birbirinə qarşı ödəvlərini,

borclarını danmaq, inkar etmək. **1.** bilişmək. görüşmək.

nərsə üzərində sorqulanıb, qanıqmaq. qonuşmaq.

aytışmaq. **1.** gəvşəmək. qovşamaq. boşatmaq. tökmək.

danmaq. söymək. söküb qoşmaq. - nə **danışır.** niyə

danışır ? 1. tanılıq əldə etmək. iz, işarı almaq. nərsə

üzərə qonub, qonuşub, tanışlıq almaq. məşvərət etmək.

- nə **danışsınız:** nə demək istisiz. **1.** söyləmək. qonuşmaq.

1. qılmaq. etmək. ifa etmək. söyləmək. - **danışan** dağı

aşdı, **danışmayan** yolu çaşdı. **1.** # danmaq. rədd etmək. **1.**

anlaşmaq. bilişmək. qoxulaşmaq. **1.** tan almaq.

düzəşmək. bitişmək. cürləşmək. razılaşmaq. - olar ikisi

bitişdilər. 1. intiqad etmək. nəqd etmək. **1.** müşavirə

edmək. məsləhət etmək. - söz vermədən öncə, sizlə

danışmağa gəldim. **1.** bildəşmək. bilgişmək. - bir görüşdə

tanışdıq. **1.** bilişmək. birbirin bilmək, öğrənmək. - kim olduğumuzu birbirimizə soraraq bilişdik. **1.** dilləşmək. **1.** aşırmaq. tanquşmaq. aşnalanmaq. aşnalıq əldə etmək. **1.** dilləşmək. sözləşmək. söz güləşdirmək. **1.** qoxuşmaq. iyləşmək. dilləşmək. bilgişmək. **1.** genğəşmək. açılışmaq. - **hər gələ danışmaq:** ağız dolusu qonuşmaq. - **çətin çətin, zorlanaraq danışmaq:** camlanmaq. cımlanmaq. cıvıldamaq. mırıldamaq. mızıldamaq. - **tanışmaqan iki it bөрünü görsə tanışıt:** tanışmayan iki it qurdu görünçə tanışır.

tanışmaq

danışmaq. **1.** deyləşmək. değləşmək. ayıtışmaq. aytaşmaq. aytayışmaq. aytlaşmaq. eyitişmək. eyləşmək. eytəyişmək. diyləşmək. söyləşmək. sözləşmək. qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək. gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs etmək. **1.** dilini çözmək. demək. deymək (**dey < metatez > eyt**) eytmək. eyitmək. ayıtmaq. aytamaq. söyləmək. sözləmək. sözə girmək, keçmək. söz etmək. ifazə etmək. qonuşmaq. anlatmaq. bəliirtmək. nəql, rivayət etmək. zikr etmək.

1.müşşərəf olmaq. 1. baş almaq. düşüncəsin sormağ. 1. eytmək. ayıtmaq. eyitmək. aytamaq. söyləmək. sözləmək. qonuşmaq. 1. bilginmək. bilmələnmək. anlamaq. qanmaq. 1.danışmaq. qanışmaq. anlaşmaq. gəpilləşmək. gəpəlləşmək. qovllaşmaq. sözləşmək. söz verib söz almaq. qaratlaşmaq. qıratlaşmaq. qərarlaşmaq. qovl o qərarlaşmaq. təvafüqləşmək. 1.gəpətmək. gəptəmək. gəpləmək. qonuşmaq. söyləmək. 1. bilişmək.

- **artıq danışmağa** başlamaq. çənəsi açılmaq.
- **boşa danışmaq**: ağız yormağ.
- **çox danışan**: övüngən. avurtlu. - **danışan dağı aşdı, danışmayan yolu çaşdı.**
- **yekə yekə danışmaq**: goplamağ. avurtlamağ.
- **bir konuda çox qonuşmaq, çox sıx danışmaq**: dilinə dolamağ.
- **birinin arxasından danışmaq**: kavlamağ. kağlamağ. qavlaşmaq. qeybət etməğ.
- **ağızına istiot qoyub danışır**: qızqın, acı, iti sözlü.
- **az danışmağıyla çevrəsin bıqdıran**: qanqurudan. vurdumduymaz.

- bir konuda **cox danışmaq, cox söz etmək**. qaçıqlamaq.

qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. qaqalamaq.

- **endiriklə** danış. sənədlə danış.

- **qapalı söz danışmaq, söyləmək, toxundurmaq**: qamış

atmaq. qamış qoymaq.

- **bilməmişdə, bilirmiş kimi ucadan danışmaq**: qarından,

qursaqdan atmaq.

- **dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq**: iləri geri

qonuşmaq.

- **endiriksiz danışma**: sənədsiz sözləmə.

- **havayı danışmaq**: yaqırdı laqırdı. ləb ləb.

- **konusunda pis danışmaq**: qaraltıya söyləmək.

- **od alovlu danışmaq**.

- **danışaraq əl qolun oynatmaq**: əllərin ölçmək.

tanişmaq danışmaq. danğaşmaq. anğaşmaq. gəpləşmək.

qonuşmaq.

tanişmalı danışmalı. çəkişməli. düşünməli. fikirləşməli. bəhslə.

munaqişəli. mucadiləli.

- tanışmalığ** **danışmalığ.** qonqaşlıq. qonqaclıq. gənğəşlik. gənğəclik. görünüş, nəzər almağı, istəməyi gerekən. məşvərətlik. məsləhətlik. istişarəlik. istişari.
- tanışmamaq** - **ağzın yumub danışmamaq:** dili qarnına girmək. qadanmaq.
- tanışman** **danışman.** 1. müşavir. 1. **tanışman** > danışmənd (fars). tanışçı. qanaq. yanaq. bilgin. - **tanışmanlar:** tanışçılar. 1.> **danışmənd.** gömüt. albaş. elbaş. alim. yetim. qanaq. yanaq. bilgin. bilgit. bilir. bilici. tanuq ərdi. ərgit. ərmiş. qanqut. anqut. görgüt. arif. şeyx. danqa. baxcı. baxşı. münəccim.
- tanışman** **danışman.** 1. tanış. alim. bilgin. bilgili kişi. 1. tanış edib açıqlayan kimsə. tanışverən. bilgin. tanışıqçı. müşavir. tanışlıq, bilgi, sınav, təcrübə yiyəsi. (**daneşmək** (fars)). - danışığçın yoxisə borkün yana qoy: borküvünən danış. 1. soruşan. uyan. fikir alan. arıyan. 1. dadsitan. yarıqacın köməkçisi. 1. casus. bilgi bilib, bilgi verən. 1. tayançı. tayanqu.
- tanışman** oliy. enqin bilgili. dərin bilgisi olan.
- tanışman** topçımış. bilən. bilgin. usda.
- tanışman** yarıqacın. yarıqacın köməkçisi. dadsitan.

- tanişmağ** > **danişmənd** bilimli. bilən. arif. haziq.
- tanişmanlıq** **danişmanlıq**. 1. müşavirlik. 1. **tanişmanlıq** > danişməndlik
(fars)- bilginlik.
- tanişmanlıq** **danişmanlıq**. bilginlik. müşavirlik.
- tanişmaz** - **kəsik baş, danişmaz**.
- qəbirlə su daşınmaz, başlı ağız, hər gələni **danişmaz**.
- tanişmənd** **danişmənd** (fars). < **tanquşman**. < **danişman** < **tanişman**.
tanişçı. qanaq. yanaq. bilgin. - **tanişçılar**: tanişmanlar.
- tanişməndlik** **danişməndlik** (fars). < **danişmanlıq** < **tanişmanlıq**.
bilginlik.
- tanişsız** bilgisiz. bilimsiz. anlamaz. qapsalaq. kavsalaq.
çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı.
qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal.
- tanişsız** bilinmətik. tanişilmadiğ.
- taniştay** **daniştay**. danişıb, tanişiq quruluş. şura.
- taniştay** **daniştay**. dövlət şurası.
- taniştıran** **tanişdiran**. dardan. tanıtın. sunan. verən. təqdim edən.
- taniştirdmaq** **danişdirtmaq**. dedirtmək. dedirmək. söylətmək. söz
gətirtmək.

tanışdırma	danışdırma. dilləndirmə. dillətmə. sözləşdirmə. söyləşdirmə. sözlətmə. söylətmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.
tanışdırma	tanışdırma. yoralav. yorav. sunma. təqdim. tanıtma. axdarma. ərməğan. bağış. təbərrük. ithaf.
tanışdırmaq	şaqrıraylandırmaq. çaqrıraylandırmaq. tanıtmaq.
tanışdırmaq	tanışdırmaq. dartmaq. tanıtmaq. sunmaq. təqdim etmək.
tanışverən	tanışman. danışman.
tanıt	bəlgit. qanıt. büçülgə. yapta. yapat. hüccət. dəlil. bürhan. isbat.
tanıt	tanınacaq necelikdə bəlgirin, tanına bilən.
tanıtıcı	göstəri. göstərgə. bildirəc. bəlgirtəc. bəlgirtci. əğrəbə. əndikator.
tanıtdırmaq	tanıtmaq. 1. bildirmək. anlatmaq. - kəndisin tanımırıdım, kimsədə tanıtmadı. 1. qəbul etdirmək. təsdiq etdirmək. e'tiraf etdirmək. - ona suçların tanıtın.
tanıtdırmaq	təsdiq etdirmək.
tanıtıq	şaqrıray. çaqrıray. səmimi. dost.
tanıtıq	tanıdıq. tanış. biliş. bildik. bəllin. aşna. vaqif. aqah.
tanıtıq	tanıq tunuq.

- tanıtıq** **tanıdıq. 1. aşna. (< aşılanmış: bəllənmiş). aşınaq.**
aşınqan. bildik. tanış. bildik. sınar. bir soydan olan. -
heyvan **sınarına** çəkər. **1. ayqaq. bilindik. 1. tanıtıqlı.**
məşhur. ünlü.
- tanıtıqlar** **tanıdıqlar. tanışlar. əş dosd. yaxınlar.**
- tanıtıqlıq** **tanıdıqlıq. tanışlıq. tanışılıq. bilişlik. bildiklik. aşnalıq.**
aşınalıq. bildiklik. bəllinlik. aşınalıq.
- tanıtım** **tanıtma. 1. tanıtış. göstərmə. bildirmə. bildiri. bildiriş.**
əndikasyon. **1.kart.**
- tanıtış** **tanıtma. tanıtım. göstərmə. bildirmə. bildiri. bildiriş.**
əndikasyon.
- tanıtlamaq** sabit edmək. isbatlamaq.
- tanıtma** **1.ittiliat. 1. tanıtım. kart. 1.tanıtım. tanıtış. göstərmə.**
bildirmə. bildiri. bildiriş. əndikasyon.
- tanıtma** yoralav. yorav. sunma. təqdim. tanışdırma. axdarma.
ərməğan. bağış. təberrük. ithaf.
- tanıtmaq** bəllətmək. bildirmək. göstərmək. mə'lum edmək. - özün
göstərməyə çalışmaq. **1.öğrətmək. dəğirmək.**
- tanıtmaq** bildirmək. bəlli edmək. şaqıraylandırmaq.
çaqraylandırmaq. tanıştırmmaq.

- tanıtmaq** **danatmaq. dənətmək. 1.** çalmaq. çaqmaq. açmaq.
yaymaq. dilə cüşürmək. **1.** düşünmək.
- tanıtmaq** **tanıtdırmaq. 1.** bildirmək. anlatmaq. - kəndisin tanımırdım,
kimsədə **tanıtmadı. 1.** qəbul etdirmək. təsdiq etdirmək.
e'tiraf etdirmək. - ona suçların **tanıtın.**
- tanıtmaq** tanqatmaq.
- tanıy** mə'lumat.
- tanıyalmay** tanyamaz.
- tanızmaq** **danızmaq. 1.** qurumaq. soğuqdan əlüzün quruması. **1.**
tərin birdən soğuması. **1.** çörəyi qurudub xaslamaq.
- tanker** < **tanqır.** hər çeşitli böyük, ullağan qab.
- tanq tunq** **danq dunq. (danqıldamaq).** şişik, gobud, yoğun çıxan
səs. - **zinq zunq: zəng zunq:** uzun uzadısına çıxan, incə səs.
- **canq cıncq:** içdən çıxan cingilti səs.
- tanq** **1.** çox. böyük. xeylək. - **iyi danğ:** çox. bir sürü. - **danğ**
kəsək: pək çox. - bunun **tanğ** malı bardı: bunun çox heyvanı
var. - orda **tanğ** durma: orda çox durma. **1.** dan. - **danğ ala:**
dan qızılığı. - **danğ atı:** dan sökməsi. - **danğ yarımacaq:** dan
sökmək. - **tanqa dəri:** dan sökən qədər. dana dəğri. dana
təkin. - **dağlada danğ yaradı:** dağlarda dan sökür. **1.** ilqınc.

ilgi çəkici. heyrət verici. şaşkırtıcı. **1.** ədəbli. incə. tərbiyəli.

sayqı uyandıran. hörmətli. - **tanğ kişi**: tərbiyəli. sayqı

uyandıran kişi. **1.** dış görünüşü iyi. şik.

- **danğ ala**: sabah vaxtı.

- **bu yaş iyi danğ qiyinədi**: bu gənc şik geyinir.

tanq

1.tanğ. gic. asıvan. mat. heyran. **1.danğ.** - **qafasına danğ**

edmək: güclük sonunda, iyi anlamaq.

tanq

danğ. **1.** tanğ. tan vakti. səhər. - **tanğla: tanq bilə**: sabah.

yarın. - **danğ attırmaq**: sabaha qəder yatmamaq. - **danğ ertə**:

danq ertə. çox tez. - **danğ aldında**: öncəsində. - **danğ ala**:

şəfəq qızıllığı. - **danğ atmaq: danğ yarımmaq**: şəfəq sökmək. -

tanqa dəri: səhərəcən. səhərədək. - dağlarda **danğ yarır.** -

danğ ayazı: səhər sərinliyi. - **danğ sazi**: dan yerinin ağarması.

1. ün. şöhrət. şan. - **danğı** daş yaran. - **dabnqı gedən**:

tanınmış. - hər yana **tanqı** yayılmış. **1.** heyran. şaşa. heyrət.

şaşıntı genğ. **1.** ilgin. ilgi çəkici. heyrət verici. şaşkırtıcı. -

danğ çağı: danğ bəlgisi: şəfəq çağı. - **danğ sezilmə**:

sabahın erkən çağı. **1.** an. açıqlıq. fürsət. çağ. - ertə **tanğ**:

çox öncə. çox öncələr. **1.** səhər: **tanğ ertən: yarıq gün.** **1.**

anğ. anğa. boş. dəğərsiz. havayı. **1.** çox çox. böyük. - **iyi**

danğ: bir çox. bir sürü. - **danğ kəsək**: bərk çox. - **danğ varlı**. -

danğ gördük az öyrəndik. **1.** giriş, antre. **1.** gözəl. iyi. şik.

arın. tərbiyəli. sayqılı. hörmətli. - **tanğ** kişi. - **iyi danğ iyi**:

çox gözəl. **1.** mucize, olağanüstülük. **1.** əslən. dibindən.

heç. - **tanğ** bilmirəm. **1.** geri (heyvanlarda). **1.** iyi. arın.

təmiz. tanısqa. danısqa. tansıq. **1.** ulu. çin.

tanq

tan. danğ. 1. quşqu. şəgg. şübhə. **1.** inkar. **1.** şaşa.

təəccüb. qərib. **1. danğ.** zənq. çanqula > zənqulə. cərəs.

çanaq (< **çan.** çanğ. çağn. çağın). cunqurdaq. çinqırdaq.

çinğıraq. çaqıldağ. çiqıldağ. qonquraq. - **tanğ qalmaq**:

tanquqlanmaq. tükə qalmaq: tanqalmaq. təccüblənmək.

tanq

tanğ. bax > **tan.**

tanq

tanğ. danğ. tənğ. dəng. 1. bölük. hissə. qismək. **1.**

nərsənin bir bölüyü. **1.** hər nəyin altıdan biri. **1.** şaşa

qalma. şaşma. əcəb. - **nə tanğ**: nə əcəb. - **tanğ qalmaq**:

şaşa qalmaq.

- **altunğ**: (< **altı + danğ**). şiş dang. - **altunğ** bir qız.

tanq

tanğ. bulğancıq. əcib qərib. şaşirtıcı. təəccüb. heyrət.

dehşət.

tanqa qalmaq

danqa qalmaq. sabaha qalmaq. sabahlamaq.

- tanqa** 1. tək. taq. bir. vahid. tənha. salt. tək. təkçə. yalnız. sadə. fəqət. quruq başlı. yalınbaş. yalnız. kəndi başına.
1. məhz. 1. **təngə**. qısnaq. qısıq. dar yol. kövçə. küçə. 1. əpsəm. əbsəm. məbhut.
- tanqa** **danqa.** < > **dana.** 1. tonqa. bəbir (**təpir** < metatez > **batır.** güclü). 1. (< yansıma səs. birdən birə dıncıldayıb səs vermək. dıncırdaq. zıncırov. cıncırov. çan). göydən düşür kimi). qara. ittiham. ataq. köksüz nərsə. - **danqa** sözlər: yaxan sözlər. - **danqa** baxışlar: suçlayan gözlər. 1. şaşırıcı durum. maşallah. ə'la. ali. olammaz. inanılmaz çoxluğu çatdıran söz. - **tanqa** tez gəlib çıxdız. - **tanqa** gözəl. 1. üləşür. ülgen. ülkən. iri. böyük. heybətli. 1. dıncılı. pul kimi kiçik. 1. dəngə. tutu. tutsaq. rəhn. 1. tonqal. hər bir nərsənin topluğu. ocaq. tonqal qurmaq. çöldə ot xəşəl yığıb. yandırmaq.
- tanqa** **danqa.** 1. **danqaz. doğuz. domuz. donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl. donqul. tonqa. tonğqa. toqqa.** çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız.

qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız.
 sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın.
 yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.
 qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəməlməz. sərkiş.
 gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.
 bədəxlaq. xuysuz.əxlaqsız. 1.dan atar. şəfəq sökər. ertən
 səhər.

- **gij, anğa tanğa, mat, heyran qalmaq**: qalıqlamaq.

qalaqlamaq. qalaqalmaq. qalavlamaq. gənğələmək. şaşırmaq.
 çaşırmaq.

tanqa

danqa. gömüt. albaş. elbaş. alim. yetim. qanaq. yanaq.
 bilgin. bilgit. bilir. bilici. tanışman. danışman. tanuq ərđi.
 ərđit. ərmiş. qanqut. anqut. görgüt. arif. şeyx. baxcı.
 baxşı. münəccim.

tanqa

danqa. tanqalaq. danğalaq. göbut. quduz. qotur. qaba.
 gür. iri gövdəli. qılıqsız. budala. küp.

tanqac

tanğac. dəngəc. taylac. saylac. paylac. qısintıcı.
 tutumçu. iqtisadçı.

tanqac

tənqəş. münsif.

- tanqacılıq** **tanğacılıq. dənğəclik.** paylaclıq. taylaclıq. saylaclıq.
qısıntçılıq. tutumçuluq. iqtisadçılıq.
- tanqadaq** **danqadaq.** qaba, sapaq kimsə.
- tanqadan** damdan düşəsi. birdən. - **tanqadan atmaq:** düşünmədən,
boş boşuna, havayı, yersiz qonuşmaq.
- tanqaq** əcib.
- tanqaq** şaşmaq. döyükmək.
- tanqaq** **tanğaq.** tənğək. tənək. tənək. tinək. tinik. hava.
- tanqal** (**< tanqatmaq: tanıtmaq**). çağrış. çağrı. bildiri. cəlb.
də'vət. yığılmağa çav, xəbər vermək. e'lan.
- tanqal** 1. saman kəsmiki. 1. danqal. danlaq. məzəmmət.
səzəniş.
- tanqalaq** **danğalaq.** danqa. göbut. quduz. qotur. qaba. gür, iri
gövdəli. qılıqsız. budala. küp.
- tanqalaq** qaba, qanmaz, qalaq kimsə.
- tanqalamaq** şaşmaq. əcəb demək.
- tanqalanma** **danqalanma.** qabalanma. sapaqlanma.
- tanqalaşma** **> tənhaləşma. tanqışma. tənğcəşmə. dənğəşmə.**
təkləşmə. yalğızlaşma. yalınlaşma. yalnızlaşma.

kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə. ıssızlaşma.
ıssız, issiz qalma.

tanqalaşmaq > **tənhalaşmaq. tanqışmaq. tənğcəşmək. dəngəşmək. təkləşmək.** ıssızlaşmaq. issizləşmək. ıssız, issiz qalmaq.
kəssizləşmək. kimsəsizləşmək. yalğızlaşmaq.
yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.

tanqalı **danqalı.** 1. şişik. qalxıq. böyük. dik. bağlı. bəyli. zəngin.
cirgəli. - **alnı danqalı:** alnı bağlı. 1. **tanınmış.** seçgin.

tanqalıq > **tənhalıq. tanqlıq. tənğlik. dənglik. təklik.** kəssizlik.
kimsəsizlik. issizlik. ıssızlıq. boşluq. yalnızlıq. yalğızlıq.
yalınlıq.

tanqalıq > **tənhalıq.** təklik. başqalıq. ayrılıq. cüdalıq.

tanqalıq **tənhalıq.** saltlıq. yalnızlıq. tənğlik. təklik. mücərrədlik. -
saltlıq yalnız ona yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır.

tanqalmaq **tanğalmaq. anğalmaq. anğ qalmaq.** gic qalmaq.

tanqalmaq tanquqlanmaq. tükə qalmaq: tanğ qalmaq.
təccüblənmək.

tanqamaq **danqamaq.** 1. aylamaq. oramaq. sarımaq. dolamaq.
bağlamaq. - ayağ bağın **danqala.** - yaranı **danğla.** - nərsə
şüyüvü **danğla:** yığ yığsındır. - **ayağı danlı:** ayağı bağlı. -

ayağın danlamaq: ayağın bədləmək, evləndirmək. fırlamaq. fırlatmaq. döndərmək. - **alını danqalı:** önü bağlı. **1.** bağlamaq. evləndirmək. **1.** taxmaq. dirəmək. qavramaq. **1.** səpmək. açmaq. bağlamaq. **1.** **dəngəmək. çançamaq. çeynəmək.** dənləmək. doğramaq. - ayrana göy tanğla. **1.** şişmək. qabarmaq. - yel əsməzsə yelkən **tanqamaz.**

tanqamaq tanqızqamaq. içqınmaq. şaşmaq. açıla qalmaq. qaçırmaq.

tanqardağ **danqırdaq.** arıq. - **danqırdaqdan** ət çıxmaq.

tanqarış **danqarış. danğ qarış.** ululuq. ulumsuluq. boysanış. badlanış. mənlik. kibr.

tanqarqalu qayğalu. şaşirtıcı.

tanqarqamaq qayğamaq. şaşırmaq.

tanqarqaş şaşırma.

tanqarmaq **danqarmaq.** məşvərtləşmək. danışmaq. istişarə. danqarlı: məsləhətli. məşvərtli. danğsız: məsləhətsiz. danğmadan: bildiyin işləmək. tanğlı tanışlı: məşvərtlə.

tanqaş danqaş. təngəş. tinqtaş. tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. tınış. danış. tanış. arxadaş. yoldaş. rəfuq.

- tanqaşmaq** **danğaşmaq. danışmaq. anğaşmaq. gəpləşmək.**
qonuşmaq.
- tanqatan** **danğatan. dənləyən. dənğləyən. danğlayan. danlayan (<**
dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). tənqitçi. tənqitçi.
tənqidləyən. ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
- tanqatmaq** **danğatmaq. danğlamaq. danlamaq. dənləmək.**
dənğləmək. (< dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). 1. çənləmək.
çinləmək. çığdamaq. çığıtləmək. çilləmək. qıcamlamaq.
qırcamlamaq (**< qırmaq**). xallamaq. nuxdələmək. 1.
təngitmək. təngitləmək. tənqidləmək. ilişdirmək. 1.
ayırmaq. ayıqlamaq. seçmək.
- tanqatmaq** tanıtmaq.
- tanqatur** **danqatur. qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər.**
donqatur. qalaylı. qalğatur. tükəkir. özün tutan. özseçir.
özseçir. özuzar. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu.
foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı. xudpəsənd. mütəkəbbir.
- tanqayan** ışıldayan. parıldayan. dəgəyən. yuxarı. dikə. az (**as:**
uca). azaq (_{sumer}). - **tanqayan tanrı.**

- tanqaymaq** 1. dəgənmək. yüksəlmək. dikəlmək. şişmək. azaqmaq.
1. ışıldamaq. parıldamaq. 1. öğünmək. qurunmaq. 1. önə çıxmaq. şişik, dikə durmaq. qabarmaq.
- tanqaz** **danqaz.** (< dik). 1. tıqnaz. kürnaz. dikbaş lovğa. 1. sərt, engəbəli yer. 1. bərk, utanmaz qalib, islamayan topraq.
1. buruş. tərs. qanmaz.
- tanqaz** **danqaz. danqa. doğuz. domuz. donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl. donqul. tonqa. tonğqa. toqqa. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız. sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar. bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.**
- tanqaza** **danqaza. tənqəzə. təntənə.** dəbdəbə. qamaşçılıq.
tanaqalığ, böyüklük bəsleyən, göstərən durumu andıran hər bir iş, göstəriş. ehtişam. hişmət. görəşçilik.

göstərişçilik. görkəm. şaşalıq. saçalıq. ululuq. ucalıq.
 əzəmət. təntənə. həyəcan.

tanqazalamaq **danqazlamaq. tənqəzələmək. (a < > o) tənqaslamaq.**
donqaslamaq. 1. böyüklərlə oturub durmaq,
 böyüksənmək. böyüknəsmək. **1.** böyük, yekə atlımlarla
 gəzmək. - **tanqaza qılmaq: tanqaza götürmək:** şaşırıcı,
 təntənəli nərsələr yapıb, söyləmək.

tanqçılmaq **1.** əzilmək. qırcanmaq. qoduqlanmaq. kösnəklik,
 erköyüllük yapıb küsmək. - qoduq kimi **tançılır. 1.** ifadə
 satıb, artıqına sayqı istəmək, gözləmək.

tanqey tanımıram. bilməm. sanmam. bəlkədə.

tanqı **1.dankı.** yarınki. sabahki. **1.yanqı.** içdən doğan tansuq
 çəki, ilahi cəzəbə.

tanqı **danqı. canqı. tənqi.** dəhləmək işi. gəngəş. məsləhət.
 məşvərət. şura. istişarə. **1.** azlıq. ağırş. gərək. yetər.
 sığlıq. darlıq. qıslıq. ehtiyac. düğün. - **danğlı:** ehtiyacılı.
 danğı yok. **1. danıq.** yük: aqram. ağırlıq. dartım. bağlı.
 bağlama. - **danqıları** yüklə. - **tərəbar** danqası. **1.** incə
 qabıq, dəri, qat. zar. - yumurta **taqısı** kimi. - **tanqı** buz: incə
 buz qatı. **1.** ip. sarqı. bağ. bağcıq. sap. urqan. - yara **danqı:**

- tənzif. - incə **danqı**, enli **danqı**. - **danqısın** çözmək: bağın açıb, pozmaq. - **danqdan boşaltmaq**: sərbəş buraqmaq. **1.** gəvəzə. boşboğaz. çox danışan. boşboşuna. - **danqı** it.
- tanqı** **dəngə**. > **lingə**. **1.** muvazinə. balans. uyum. tutarlı. **1.** düzənli, durumlu, yatımlı durum. dinclik. rahatlıq. **1.** ölçü. ölçək. qıstıcı. me'yar. əyar. nisbət. qiyas. **1.** vəzn. ritm. **1.** bağlılıq. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. ilinti. oran. bağ. ilgi. irtibat. **1.** sayqı. hörmət. **1.** yanğı. qarşılıq. əksüləmə. **1.** tanqı. ədl. ədalət. insaf. **1.** tənğcə. təkçə. təhcə (> **tənha** (fars)). tək. yalnız.
- tanqıbaş** **tanqkıbaş**. boşqafa.
- tanqıc** **tənic**. **tanıc**. **tanquc**. tanquruc. güclü. burnaq. tavqac. tavquc. tovqac. tovanaq. tovqan (< **tav**. **tab**. **tov**). (> **təvana** (fars)). quvvətli.
- tanqıq** **danqıq**. **tanıq**. **tanqı**. bağlı. - **danıq** yaramı açma bala.
- tanqıqımaq** dəngimək. yük bağlamaq.
- tanqıl** - **danqıl dunqul edmək**: qaba səs çıxarmaq.
- tanqıl** **danqıl**. gen. ova. düzlük. - **danqıl tüz**: geniş ova. **1.** **tanqıra**. **1.** (hər bir nərsə üçün). gen. geniş. kərən. sağlam. yekə. enli. genişlik. açıqlıq. - **tanqıl** yol: keyvan. xiyavan. (<

key. kər: böyük). işlək yol.- **tanqıl** düz: geniş ova, çöllük. **1.**
 dayanıqlı. çıxarlı. qablı. qabil. iş bilən. bilgin. bacarıqlı. -
tanqıl igid: bacarıqlı dəliqanlı. **1.** yüngül qılıq. boş. gəvəzə.

tanqılamaq	seçmək.
tanqılan	danqılan. təngilən. taxılqan. qurşanan. bağlanan.
tanqılav	tapanca çaxmağı, xoruzu.
tanqılı	danqılı. bağlı.
tanqılmaq	danqılmaq. dəngilmək. taxılmaq.
tanqılmaq	danqılmaq. tanğılmaq. 1. tərs gətirmək, gəlmək. 1. dənglənmək. dəhlənmək. iplə sarılmaq.
tanqılmaq	danqılmaq. təngilmək. taxılmaq. qurşanmaq. bağlanmaq.
tanqıltu	tanqıldı. 1. sözündən çönən, çevrilən. və'dəsin pozan. inkar edən. 1. dönük. tanqu. danğu. dönmüş.
tanqımaq	tunqımaq. 1. bağlamaq. - yaylığ tanqamaq. - tanğıb tunğub: bərk bərk bağlamaq. 1. böyümək. boya başa çatmaq.
tanqınanaq	sırayla.
tanqınmaq	taxınmaq. quşanmaq. nərsəni bağlamaq, daşımaq. - bayraq tanqınqan: bayraqçı.

- tanqınmaq** **tanğınmaq.** 1. bir sarqı ilə sarmaq. 1. bir işi başlı başına yapmaq.
- tanqır** > **tanker.** hər çeşitli böyük, ullağan qab.
- tanqır** 1. dan. dana. tana. yadırdamayan. huşlu. zehinli. tanıqlı. yaxcı tanıyan. yaxcı görən. 1. daz. kəl. keçəl.
- tanqıra** bax > **tanqıl.**
- tanqıra** **danqıra.** 1. anqıra. mat. gic - **görmüşlüyü unudan,** **danqıra qalar.** 1.qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. xudpəsənd.
- tanqırmaq** alcırmaq. aldırmaq. heyran qalmaq.
- tanqırı** - **tarı uğruna:** allah eşqinə, üçün.
- tanqırmaq** **tanqırmaq.** qupquru. çox quru.
- tanqırım** **dəngrim.** ilqutadmış. elqutadmış. yurdu qurtarmış, qutlu mutlu edən kimsə. el nacişi.
- tanqırqamaq** **danqırqamaq.** 1. tanğ. genğ qalmaq. 1. tanğlamaq. çaşmaq. şaşmaq.
- tanqırqan** tanrıya tapınan bilgin.
- tanqırmaq** **tanqırmaq.** tanqmaq. içginmək. aylaqmaq. heyran qalmaq. təəccüb etmək.
- tanqısınmaq** şaşmaq. heyrətdə qalmaq.

tanqısız	danqısız. dəğərsiz. önəmsiz. - danğı yox: ehtiyacı yok.
tanqısqa	tanğısqa. tanısqa. tanğsuq. tansuq. ən iyi. çox istəkli, sevilən.
tanqış	1. qanıt. könük. göstəriş. dələlət. illət. ayğaq. niqiz. 1. bağ. bağlama.
tanqışma	tanqalaşma > tənhalaşma. tənğcəşmə. dəngəşmə. təkləşmə. yalğızlaşma. yalınlaşma. yalnızlaşma. kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə. issizləşmə. ISSIZ, issiz qalma.
tanqışmaq	<> tanqalaşmaq > tənhalaşmaq. tənğcəşmək. dəngəşmək. təkləşmək. issizləşmaq. issizləşmək. ISSIZ, issiz qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək. yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.
tanqışmaq	birlikdə bağlamaq.
tanqıtmaq	havaya doğru yüksəltmək.
tanqıtmaq	tanğıtmaq. anğıtmaq. dəngitmək. şaşirtmaq. təəccübləndirmək.
tanqız	donqız. danrıq. qayraz. qayrız. tərs. əksi.
tanqızıl	danqızıl. səhər şəfəqi.

- tanqızıtmaq** təcübblənmək: tanquqlanmaq. tanqalmaq. tükə qalmaq;
tanğ qalmaq.
- tanqızqamaq** tanqamaq. tanqa qalmaq.
- tanqızmaq** **tanğızmaq**. 1. şişmək. 1. tanqırmaq. tanqmaq. içqınmaq.
içginmək. aylaqmaq. heyran qalmaq. təcəcüb edmək.
- tanqqı** incə qat, qapıq, pərdə.
- **qaqqını tanqqısı**: yumurtanın zarı.
- **tanqqı buz**: incə buz qatı.
- **tanqqıbaş**: boşqafalı. sərsəm.
- tanqqıl** **danqqıl**. kəsək. qurumuş çamır parçası.
- tanqla** **danğla**. danla. yarın. sabah. - **tanğlağı gün**: sabahısı gün.
- **yumalanın danğlası qurumaz**: təmbəlin yarını açılmaz.
- **danğla buvdan isə, bugün qoyan aşqı**: yarın geyik yerinə,
bugün tavşan yaxıcı.
- tanqla** sonra. ertə. gələcək. yarın. sabah.
- tanqlamaq** 1. bax > **tanlamaq**. 1. **danğlamaq**. < > **dammaq**. 1.
danlağmaq. təcüb edmək.
- tanqlamaq** **danğlamaq**. danlamaq. **danğatmaq**. **dənləmək**.
dəngləmək. (< dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). 1. çənləmək.
çinləmək. çığdamaq. çığitləmək. çilləmək. xallamaq.

qıcamlamaq. qırcamlamaq (< **qırmaq**). nuxdələmək. 1.

təngitmək. təngitləmək. tənqidləmək. ilişdirmək. 1.

ayırmaq. ayıqlamaq. seçmək.

tanqlamaq **tanğlamaq. dənqləmək. dəhləmək.** taylamaq. saylamaq.
paylamaq. ortalamaq. ortaşlamaq. miyzanlamaq. iqtisadi,
ekonomik davranmaq.

tanqlamaq **danğlamaq.** eşmək. tanqılamaq. ayıqlamaq.

tanqlamaq **tanğlamaq. tanğırmaq.** tanğmaq. qəribsinmək.
yadırqamaq. şaşınmaq. təəccüblənmək.

tanqlaşmaq **tanğlaşmaq.** şaşmaq. təəccüp etmək.

tanqlatmaq **tanğlatmaq.** tanlatmaq. sanğlatmaq. şaşirtmaq.
utandırmaq.

tanqlav seçmək.

tanqlay 1. ağızın damı, yuxarısı. damağ. 1. damax.

tanqlayan **danğlayan. dənləyən. dənğləyən. danlayan. danğatan** (<
dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). təngitçi. təngitçi.
tənqidləyən. ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.

tanqlayım **tanğlayım.** sabahı gün.

tanqlayın **tanğlayın.** danlayın. yarın çağı. sabah çağı.

tanqlı **danğlı.** ünlü. adlı. şanlı.

- tanqlıq** 1.**tanğlıq**. təklik. vəhdaniyyət. 1.**tanqalıq** > **tənhalıq**.
tənglik. **dənglik**. **təklik**. kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik.
 issizlik. boşluq. yalnızlıq. yalğızlıq. yalınlıq.
- tanqlıq** **danğlıq**. 1. yarınlıq. sabahlıq. səhərlik. 1. **dəngəlik**.
 tutsaqlıq. tutuluq. rəhinlik. 1. #: **tənqlik**. {sığlıq. sıxlıq. sinq.
 sıqn. tuqay. toğay. yalqan. qundur. qondur. çökələk. basıq (#
pəsiq: alçaq. açıq.)}.
- tanqma** **damqa**. 1. im. işarət. - tanqma salmaq: damqamaq.
 nişanlamaq. 1. im, nişan möhrü. - **tanqma** atmaq. 1. iz.
 hərf. işarə. söz. 1. qarqanmış. l'ənətlik. - **tanqma** səni. ay
 uğursuz səni.
- tanqmaq** **danğmaq**. 1. tanğlamaq. tanğırmaq. qəribsinmək.
 yadırqamaq. şaşınmaq. təəccüblənmək. 1. sarmaq.
 pansıman. 1. sevmək. şaşsa qalmaq (**qarışdırmayın**:
 danmaq: dönmək: rədd etmək). 1. barış. yamaq. düğün.
 taqmaq. tikmək. 1. bağlamaq. taqmaq. tutmaq (buz). 1.
 bir nərsə ilə sarmaq. 1. **tanğırmaq**. **tanqızmaq**. içginmək.
 aylaqmaq. heyran qalmaq. təəccüb etmək.
- tanqmaq** **tanğmaq**. şaşmaq. çaşmaq. təəccüb etmək. - bu işə
şaşdım. - **şaşacaq** nə.

tanqmalamaq	damqalamaq. imləmək. işarətləmək.
tanqmalılı	damqalılı. imli. işarətli.
tanqman	anlamaz.
tanqırı	- tanrı dilərsə. o dilərsə. inşaallah inşaəllah.
tanqırı	tanğrı. tenqırı > tanrı. 1. tarı. çələb. çalba. allah. 1. göy (allahın göydə olduğuna inanışdan bu anlamı tapmışdır). yuxarıda olan göy. -" tenqere qayırağan: qudukcı. qoruyan. əsrgəyən. (qayrağan: cayırağan: qarağan: baxan. qayğıya qalan. gözətliyə). - tanqırının qoynu: göyüzü. - tanrıtay gügürt: göy kimi gurlamaq. 1. tanrı (: güdən).
tanqırılan	tanrıqan. tarıqan. tanrı kişisi. allah adamı.
tanqırılıq	tanrıya. idiyə çuğunub oturan kimsə.
tanqırılmaq	tanğırılmaq. tanğlamaq. tanğmaq. qəribsinmək. yadırqamaq. şaşınmaq. təəccüblənmək.
tanqırıtəqi	tanqırı + dəki. tanrı kimi olan. tin. ruh.
tanqsa	andac. 1. dərtəb. dəfdər. hesab. 1. tapı. andac. vəsiqə. sənəd. 1. kimlik. sicill. tapı.
tanqsa	tanğsa. 1. pitik. kitab. anıtma, yaddaş tükəri (> tumar (fars)), pitiyi, dəfdəri. 1. keçmişdə böyük soylu,

ağsüyəklərin, əşrafların adlarının kərkisi yazılan dəfədir.

- **tanqsaçı**: bu pitiyi, kitabı yazan.

tanqsalı

andaclı. 1. tapılı. vəsiqəli. sənədli. müstənad. 1. ocaqlı. qaynaqlı. köklü. beşikli. içli. içgin. törəli. yöndəmlı. əsaslı. analı. təməlli. araqlı. gözlü. mənşəli. kökənli. mənbə'li. tuxmalı. soylu. əsli. kürütlü. ırqlı. ırqlı. saldalı. asallı. yasallı. mayalı. dayanaqlı. qoyuqlu. payalı. dabanlı. damarlı. basılı.

tanqsı manqsı

danğsı manğsı. bax > **dansı mansı**.

tanqsıq

tanğsıq. tanğsuq. taysız. taymaz. təkməz. tapılmayan. tanrışəl. idisəl. şaşırıcı. seyrək. endər. qeyri adi gözəl.

tanqsıqlıq

tanğsıqlıq. endərli. seyrəklik. taysızlıq. taymazlıq. təkməzlik. tapsızlıq.

tanqsımaq

danlamaq. - onu az **dansıqla**.

tanqsınmaq

dalqınmaq. şaşırmaq. çaşmaq. heyratə düşmək.

tanqsıtmaq

sözünü geri götürmək.

tanqsoqlaço

təcrübə qazanmaq.

tanqsuq

tanğsıq. **tanğsuq**. 1. şaşılacaq. əcib. nəfis. 1. gözəl. taysız. taymaz. təkməz. tapılmayan. tanrışəl. idisəl.

- şaşırdıcı. seyrək. endər. qeyri adi gözəl. şaşırıcı
gözəllik. tanqsılıq: əzimlik. əciblik. qəribə. (qancuq).
- tanqsuq** **tanğsuq. tansuq.** tanışqa. ən iyi. çox istəkli, sevilən.
- tanqsuqlamaq** **tanğsuqlamaq.** tanq, genğ qalmaq. təəccüb etmək.
- tanqtaqi** **tanqdaki.** yarınkı.
- tanqtar** **danqdar.** ünlü. tanınmış.
- tanqtay** **tanğday.** 1. dodaq. 1. damaq. - **tanqday** dibi: damağın ard
bölümü. 1. ə1. ə.
- tanqu** **danğu.** 1. kizb. yalan. ötrük. 1. dönük. dönmüş. danmış.
1. anid. münkir. 1. tanıtmalı nə. buyruq. fərman. 1.
ululuğun sınırı olmayan. ən ulu.
- tanquc** **tənic. tanic. tanqic.** tanquruc. tavqac. güclü. burnaq.
tavquc. tovqac. tovanaq. tovanaq. tovqan. (< **tav. tab. tov**).
(> **təvana** (fars)). quvvətli.
- tanquq** **tanğuq.** 1. çevqən oyununda topu gərilən iptən
keçirəbilənə verilən ipək qumaş. 1. savaşa mızraqların,
bayraqların uclarına taxılan ipək qumaş. 1. xaqanlara
verilən ərməğan. 1. **tanıqlıq.** minnətdarlıq. qədişünaslıq.
- tanquni** **danğuni.** dandakin. irkənin. erkənin. səhər çağın.
bamdadan.

- tanqurun** **tanğurun. alatoğan. aladoğan. tanqurun.** dan ertən, səhərçağının qaranlığı. (# **alatoran:** axşam üstü qaranlığı. **gecqurun.**).
- tanquşmaq** **tanğuşmaq.** aşınmaq. tanışmaq. aşnalanmaq. aşnalıq əldə etmək.
- tanquşman** < > **danişmənd.** bilgəşli. bilən. biləyən. bilgin. qanaq. yanaq.
- tanqut** **tanğut.** 1. pərçəm. biçkəm. savaşlarda. mızraq, tuğların yanına ya da ucuna taxılan ipək qumaş. 1. təbbətlilər.
- tanquzluq** **danquzluq. donuzluq.** boş. bomboş. - el köçəə, yurdu **danuzluq** qalır. - **doğuzluq.** xaraba yerlər.
- tanqü** tüngü. kərəniz. buynuzdan olub, kürəyi çirtib qan alma aracı. həcəmət ayqıtı.
- tanqzaq** **danğzaq. danzaq. qanzaq. qanğzaq.** öz bildiyin yapan. söz, öğüt dinləməz.
- tanla** **danla.** 1. yarın. ertə. 1. **danna. dannarı.** danqıl: dan çağı. sabahlayın. sabah. 1. şaşılası. ürəkütücü. olağanüstü. möcüzə. 1. suçlayan. yargılayıcı. 1. doğuş. dan vakti. 1. **danna.** ehsan. - **danna** yığmaq. 1. bahana. - **danla** tapdı, qaçırdı.

tanlaq

danlaq. 1. qalay. yerik. əzmə. tə'ziz. tobix. sərzeniş.
məzzəmət. - **qalay atmaq, basmaq**: paylamaq. 1. tanqal.
məzəmmət. sərzeniş.

tanlamaq

{**danlamaq. tanğlamaq. tanğlatmaq.**} { **tanğlamaq.**
tannamaq. danğlamaq < metatez > **dağnamaq.**} 1. danlamaq.
qızqurmaq. qıyurmaq. məzəmmət etmək. 1.
sanğlatmaq. şaşirtmaq. utandırmaq. 1. anqdammaq.
paylamaq. 1. tanımaq. ayırd etmək. fərqləndirmək. seçə
bilmək. seçmək. ixtiyar etmək. 1. qalaylamaq. paylamaq.
yermək. əzmək. tə'ziz etmək. tobixləmək. təpikləmək.
sərzeniş etmək. məzzəmət etmək. 1. şaşmaq. əcəb
görmək. təəccüblənmək. 1. < **dan. tan.** danğlamaq.
tanğlamaq: tanıqlıq vermək. oyandırmaq. 1. birini
övməkdə, yaxud qınamaqda çox abartaraq qonuşmaq. 1.
şaşirtmaq. şaşqınlıq salmaq. şişirmək. övmək.
tə'rifləmək. 1. uğuldamaq. səs çıxarmaq. 1. ayırmaq.
ayıqlamaq. seçmək. 1. tutuya, rəhinə qoymaq. 1. <
dalamaq: **dalna**maq. dallamaq. budamaq. dalınmaq.
dalnamaq. atdamaq. intiqad etmək. 1. **dansamaq.**
səhərləmək. səhər eləmək. - bu gecə gözümə yuxu

girmədən, **danladıq**. - gecəni oxuyub oxuyub **dansadım**. **1**.

dənləmək. seçmək. **1**. qınamaq. ayıblamaq. **1**. bahana

tapmaq. - **danlayıb** qaçırdı: mahana tapıb qaçırdı. **1**. **danlaya**

düşmək. çıxagəlmək. birdən çıxmaq. **dan** deyib, **taq** deyib

çıxmaq.

tanlamaq **danlamaq**.

tanlamaq **danlamaq**. **1**. bir kimsəni, nərsəni xor görmək. xorlamaq.

korlamaq. alçatmaq. qınamaq. pisləmək. kötüləmək.

qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq.

qaqışlamaq. qaqıtlamaq. **1**. **danğatmaq**. **danğlamaq**.

dənləmək. **dənğləmək**. (< **dan**: **danğ**; **dən**: **dənğ**: nuxdə). **1**.

nuxdələmək. çənləmək. çinləmək. çığdamaq. çığitləmək.

çilləmək. qıcamlamaq. qırcamlamaq (< **qırmaq**).

xallamaq. nuxdələmək. **1**. tənqitmək. tənqitləmək.

tənqidləmək. ilişdirmək. **1**. ayırmaq. ayıqlamaq. seçmək.

tanlanan **danlanan**. **danlancan**. qınlanan. qınanan. qaqlacan.

qaqacan. alçaq, xor, aşağ görünən nərsə, kimsə.

tanlancan **danlancan**. **danlanan**. qınlanan. qınanan. qaqlacan.

qaqacan. alçaq, xor, aşağ görünən nərsə, kimsə.

tanlanqan **tanlanğan**. məşhur. atağlıq.

tanlanmaq	danlanmaq. anqdanmaq. paylanmaq.
tanlantarmaq	tanlandarmaq. bahana gətirmək. qılıp qoymaq.
tanlasın	bahanaçı.
tanlaşmaq	danlaşmaq. dansuq. dan dansuq. şaşırıcı. şaşılacaq. heyrət verici. əcib. qərib.
tanlaşmaq	tanqa şaşsa qalmaq. - yalnuq anı tanlaşır.
tanlayan	danlayan. dənləyən. dənğləyən. danğlayan. danğatan (< dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). tənqitçi. tənqitçi. tənqidləyən. ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
tanlıq	danlıq. (: səhərlik). üfüq. ətək. gözcəğən. gözyetim. qözərim. qıyı. qıyır. göygeyək. qaş. qıranğ. uc. çevrə. çevrən. sınır. gözərim. gözcəğən. gözyetim. ətraf. { enqirik: axşam. # danlıq: sabah. - enqırıq yarıq: axşam qızılığı. qaram ışıq. # danlıq yarıq: alıq yarıq. sabah qızılığı.}.
tanma	- o ki bəlli başlı bir dəlinin, dəliliyini danan , özü içdən dəlidir.
tanmaq	danmaq < > dönmək. tönmək. 1. gizləmək. yalanlamaq. yadsımaq. inkar etmək. rəd etmək. 1. nərsədən bıqmaq, zəhləsi gedmək. nərsəyə dözəməmək. - birinin danırlar. - əti danır. - dandığım nərsələr bunlardır. 1.

qanmaq. tanımaq. **1. şaşmaq.** dəngəmək. dəng qalmaq.

sarsılmaq. tutummaq. **1. < > dammaq. 1. taqınmaq.**

üstərmək. inkar edmək. - o hər nəyi üstərir. rəd edmək.

inkar edmək.

tanmaq

danmaq. 1.inkar edmək. tanımamaq. - **gizlədib**

saxlamaq, danmaq: basırmaq. yaşırmaq. yığşıрмаq.

1.tanımamaq. yatırmaq. yaşırmaq. yatsımaq > yadsımaq.

saxlamaq. saklamaq. gizləmək. inkar edmək. boyun

almamaq. boyununa almamaq. - gördüyün **yatsır,**

görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir). - çirkin görsə, gözü

yatsama (danma), söz eşitsə, qulağı. - iyilikləri **yatsama,**

olmamışı qansama (düşünmək istəmə).

- **mənim təkçə məssəbim, məssəbləri tanmaqdır.**

tanmış

danmış. dönük. tanqıldu. tanqu. danğu. dönmüş.

tannamaq

dannamaq. burunlamaq. pis qarşılamaq: pis yola

salmaq.

tanob

danob. çayı tuna çayı.

tanrı

1. izə. iyə. 1. quday. allah. yaran. təyri. göy tanrısı. **1.**

oğan. tüm yaratların simgəsi olan tanrı. bayrı. bayat.

əsgı.

- **tarı iyilik versin:** tarı bəla verməsin. - **tarı inandırın:** suçum yoxdu. - **tanrıdan bol bulsun:** qarqış. - tanrını seversən: and vermə. - **tarı qovuşdurun:** ayrı düşən iki sevgiyə söylənir. - **tanrı əri:** bəqtaş. ərən. - **tanrı əsigəsin:** nəuzibillah. - **tarı üçün söyləmək:** tanrı xatirinə doğrusun söyləmək.
 - **tanrı adlarından:** qağan.
 - **tanrım gecindən versin:** olduqca uzun yaşam diləyi.
 - **tanrı adlarından:** yaxuc. yaxşı.
 - **tanrı əsigəsin:** nəuzibillah.
 - qut qovuq versə **tanrım** quluna \\\ gündə işi yüksəlibən yuqar ağar.
 - **tanrı** ya tapqın ötün.
 - qayan qağan **tanrım:** rəhim qadir allah.
 - **tanrı yalqasın:.** tanrı (idi. yaratan) saxlasın.
 - **tanrıdan gələn:.** göybən.
- tanrı** ali. allah. barkan. breken. burkan. çalap. çələp. durucı. əktirən. hükmedən. idi. qadir. qudrətli. oğan. tanğqa.tenğqə.tək. uqan. ulu. yanğqa. yaratan. yekə. yekkə. yenğqə. yüksək. - **tanrıya yaxın:** göğə yaxın. dinli. dindar. uçar.

- tanrı** bayrubar. tanqri. tarı. çələb. çalba. allah. oğan. oğun.
nazir. varı. barı. var olanların barlığını, varlığını göstərən
kimlik.
- tanrı** tarı. çələb. yarıdan. yaradan. düzən. - **uca tanrı**: böük
tanrı. - **tanrı əsirgəsin**: allah qorusun. - **tarı göstərməsin**:
məbada. olmasın. olmaya. - **tanrı adlarından**: çalan. qağan.
çövgen. çevqan. - **aman tanrım**: pənah allaha. - **tanrı uludur**:
allaho əkbər.
- **bir tanrı var**, dayanır, sözdən yuxarı, özdən yuxarı.
- **iyilik edib, dənizə at, balıq bilməz, tanrıya yad**.
- **tanrı dilərsə**. o dilərsə. inşaallah inşaəllah.
- **tanrı əlisdə ovcuzda saxlasın**. (uşaq üçün deyilir).
- **tanrının, xaqanın ən alçaq qulu**: qarətəkin. qartəkin.
qarbanda. qara bəndə. xərbəndə.
- **bayat tanrı**: qalan, bayat, əsgü, qədim tarı.
- **tanrı göstərməsin**: evlərdən uzaq.
- **tanrının adı**: ullağan ad: ulu ad.
- **tarı uğruna**: allah eşqinə.
- **tarı verədə**: kaşki. keşgə.

- **tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli:** uluq. ulğu. ilahi. tansuq.

- **utursan, tanrı edir, utuzsan, tanrı dilir.**

tanrıbilim	ilahiyat.
tanrıca	ilahi.
tanrıçıl	tansuq.
tanrıq	danrıq. danqız. donqız. qayraz. qayrız. tərs. əksi.
tanrılığ	təyrilik.
tanrılıq	tansuq. ululuq.
tanrısal	tanrıçıl. tansuq.
tanrısəl	yazqi ilahi.
tanrısız	mülhid. ateist.
tansağ	dansağ. bax > tansuq.
tansaqlamaq	tansamaq. özləmək. qızqın istəmək.
tansamaq	1. dansamaq. tanlamaq. səhərləmək. səhər eləmək. - bu gecə gözümə yuxu girmədən, danladıq. - gecəni oxuyub oxuyub dansadım. 1. tansaqlamaq. tansuqlamaq. özləmək. qızqın istəmək. - bu qadından nə görmüsənki, böylə tansuqlusan.
tansı mansı	<u>dansı mansı. <u>tanqı</u>sı manğısı: <u>danqı</u>sı manğısı.</u> dağınıqlıq. darmadağınıq.

- tansıq** 1. bax > **tansuq**. 1. özləm. həsrət. 1. əcib. görünməmiş.
1. taysız. 1. ulu. ali. 1. ilahi.
- **tansıq almaq**: özləm gidərmək.
- **tansıq bolmaq**: özləmək.
- **tansıqlatmaq**: özlətmək.
- tansıq** **tansuq**. 1. tanışqa. ən iyi. çox istəkli, sevilən. 1. alangir.
- əcib. əcəb. nəfis. nadir. kəmyab. töhfə. 1. tanrıya
- tapınma. tapışma. 1. tanrıçıl. tanrısal. ululuq. tanrılıq.
- yabansı. əcib. qərib. görünməmiş. 1. çələbi. incuq. şərif.
- cənab. 1. incə. seçgin. sevimli. içgin. tınqa. dınqa. tınqo.
- dınqo. finqo. 1. aşqın. bayat. ilahi. mütəal. tapıncıq.
- bulquncaq. əcib. təəccüblü. türfə. 1. zahid. abid. 1. **uluq**.
- ulğu. ötgək. ilahi.** tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli, ilintili. 1. **uluq**.
- ulğu. ötgək. ilahi.** ulsuq. çox yetərli, güclü, gözəl.
- **içdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə**: yanğı. tanqı.
- **içdən, özdən, kəndiliyindən gələn tansuq çəki, cəzəbə**:
- qayat. qayta.
- tansıqlamaq** 1. özləmək. 1. sevinmək. məmnun olmaq. 1. soxulmaq.
- **doğqan elimi tansıqladım**: doğduğum köyü özlədim.

- **yşın görkəninədə tansıxladı**: oğlunu gördüğüne sevindi.

- **barıy maravçuqa tansıxladı**: it avçıya soxuldu.

tansıqlatmaq özlətmək.

tansıqlav özləm.

tansu 1. tansıq, möcüzə. 1. yadiqar, ərməğan. 1. birləşik, müttəhid. qızqın dilək, istək. 1. tanyu. sonsuz genişlik, ucalıq. ululuq, olağanüstülük, möcüzə kimi.

tansuq alamat. almat. almatıq. olağan dıışı. qorxulu qədər güclü olan. alamat. almat. almatıq.

tansuq **dansuq. tansıq. tansıq. tansaqa. tansu. tanısqa. danısqa.**
 1. danlaşıq. **dan dansuq.** heyrət verici. şaşirtici. şaşılacaq. əcib. qərib. olağanüstü. danısqa. əntiqə. 1. boş boşuna, gərəksiz, anlamsız davranış. - **dansaqa dansaqa** qonuşma.
 1. sırtıq. üzü bərk. qurlu qururlu. alaycı. - söz eşitməkdən,
tansığı çıxıb. 1. mal, dana adam. danışığın biləyən. qaba. danışıb ürək qıran. 1. az. seyrək (nayab). - **tansıq** tamaq: özlənilən, az ələ düşən yemək. 1. **tansuqlav.** özləm. istək. 1. ən iyi. arın. təmiz. 1. tanğ. ulu. çin. 1. sığmaz. olağanüstü. 1. möcüzə. şaşirtici olay. olağanüstülük. 1. dartıq. sovqat. sovgat. soğat. savqat. sova. sava. soğa.

sovğa. ətiyyə. yarlığaş. yarlığan. yarmağan. erməğan.

töhvə. hidyə. yadiqar. **1.** əcib.

tansuq

tanğsuq. 1. tanısqa. ən iyi. çox istəkli, sevilən. **1.** alangir.

əcib. əcəb. nəfis. nadir. kəmyab. töhfə. **1.** tanrıya

tapınma. tapışma. **1.** tanrıçıl. tanrısal. ululuq. tanrılıq.

yabansı. əcib. qərib. görünməmiş. **1.** çələbi. incuq. şərif.

cənab. **1.**incə. seçgin. sevimli. içgin. tınqa. dınqa. tınqo.

dınqo. finqo. **1.**aşqın. bayat. ilahi. mütəal. tapıncıq.

bulquncaq. əcib. təəccüblü. türfə. **1.** zahid. abid. **1.** uluq.

ulğu. ötgək. ilahi. tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli, ilintili. **1.** uluq.

ulğu. ötgək. ilahi. ulsuq. çox yetərli, güclü, gözəl.

- **içdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə:** yanğı. tanqı.

- **içdən, özdən, kəndiliyindən gələn tansuq çəki, cəzəbə:**

qayat. qayta.

tansuqlamaq

tansamaq. tansaqlamaq. 1. özləmək. istəmək. - qərib

qalan öz yurdun **tansuqlar. 1.** sevinmək. qızqın istəmək. -

oğlun görüb **tansuqladı. 1.** soxulmaq. - köpək avçıya

tansuqladı.

tansuqlatmaq

özlətmək. həsrət qoydurmaq.

tansuqluq

çələbilik. incuqluq. şərəflik. cənabilik.

tansuqmaq	sırtılmaq. üzün suyu tökülmək. üzü bərkimək.
tanşiq	danşiq . 1. aytıq. aytış. xutbə. 1. deyiş. aytış. ayış. söz. 1. sözləmək. söylək. məqalə.
tanşiq	danşiq . 1.im. söz. parol. qovl. bir görüşü, oyunu fikri göstərən qısa, çarpıcı söz. - imimiz yadında!, ya alım, ya ölüm (alım: qazanc) . 1.andıq. gurrunğ. qonuşma. qonuşuq. qonuş. danışma. gənğəş (< genişlətmə). muşavirə. müsahibət. 1. danışiq . deyiş. söz. 1. danışiq . söylədik. söyləşik. gəplədik. gəpləşik. gəpəng. xəfəng. - o qamışın biridir, bırax xəfəngiynən birlikdə özünə: o artıqçı, fizulun biridir, gəplədiyın , söylədiyın belə dinləməyə dəğməz. - saçma danşıqlar : qazuq sözlər. - boşaqı, boşuna danşiq : cavcav. yavyav. lafalaf.
tanşiqın	- birinin danşığın yansılamaq : kəkələmək. qaqqılamaq.
tanşım	danşım . oylaşım. qonşum. müzakirə.
tant	böyük. yekə. iri. uca. - dant çınar. - dant dağ. - dant yapı.
tantaçı	tandaçı . cütçi. tarıqçı.
tantaqay	dandağay . dişi bizon.
tantaqi	dandaki . - dandaki gündən çıxara : yarından e'tibarən.

- tantal** **tandal. dəndal.** yapılarda, evlərdə uca, hündür yer. ərik, yemiş qurudmağa yarar qıraq uca yer. balaxana. - açmaları dandala qoy, mal yeməsin.
- tantalcaq** **dəndalcaq.** çırılçıplaq. hər nərsəni lüt, meydanda.
- tantarlığı** **danarlığı.** danlıq. tan atan çağı.
- tantaş** **təndəş.** tanış. yaxın. yaşıt.
- tantazlamaq** **dandazlamaq.** bax > qurdalamaq. nərsənin üzərinə düşmək.
- tantel** **dantel 1.** dəndənə. tor. ağ. **1.** pul qırağında olan dişlər. dişdil. deşdil.
- tantel** **dantel. 1.** dəndə. qıysıx. qıyıs. qısıq. **1.** qırıq qırıq, bacalı, yaxud qırağı **dən dənli** toxunma, nərsə. **1.** oya.
- tantelli** **dantelli. 1.** çevrəsi **dəndənəli** nərsə. **1.** qıysıxlı. dəndənəli. - **qıysıxlı yapıv:** dantelli örtü.
- tantəqin** **tandakin. dandakin.** danquni. irkənin. erkənin. səhər çağın. bamdadan.
- tantı** **dandi.** şik. nazlı.
- tantıq** **dandıq. 1.** abdal. sərsəm. **1.** çox qonuşan. qonuşqan. çənə çalan, çalçənə. sayaq. savsaq. **1.** tanıdıq. qohum. arxadaş. **1.** qurlu. qururlu. kibirli. **1.** xoruzlanan. qavqacağı.

- döğşgən. **1.** küsəyən. xuysuz. **1.** qararsız. həvsək. istəyi tez keçən.
- tantıqlamaq** **dantıqlamaq.** çənəsin bağlamaq. yəmşəyi çənə ilə birlikdə başa bağlamaq.
- tantın** **dandin.** **1.** dilək. istək. istəm. arzu. kösnü. həvəs. **1.** arsız. sulu. üzü sulu. süzük. sırnaşığı. sürtük. cıvıq. sıvıq. şımarıq. yalaq. qırcan. nazlı. hoppa. **1.** zəvzək. gəvəzə.
- tantini** **dandini.** **1.** nənni deməkdə, cocuq oynatmaqda deyilən dadlı, şirin sözlərdən. - **dandini bəbə:** uşaq sayaq davranan adam. **1. tüntik.** qarışıq. darmadağın. düzensiz. **1. təntik. tintik.** dəğmə düşər, nonor kişi.
- tantını** **tandını.** cocuqları atıb tutmaqda işlənən bir söz. - dandını hobbala balam.
- tantınlamaq** **dandınlamaq.** qurlanmaq. gurlamaq. kibirlənmək.
- tantırqaç** **dandırqaç.** hoqqa.
- tantırmaq** **tandırmaq. dandırmaq** anğturmaq. şaşirtmaq.
- tantori** səhər alaqaranlıqı.
- tantra** zəncir.
- tantu** **tandu.** **1.** tan vakti. tan vaktinde doğmuş. **1.** alev. alevli böyük atəş.

- tanturmaq** **dandırmaq.** inkar etdirmək.
- tanu** ağartu. bilim. maarif.
- tanuq** 1.bilgəşli. bilən. biləyən. bilgin. qanaq. yanaq. **1.danuq.** sübhi kazib.
- tanuq** **danuq.** 1. şahid. şahid olan. - **tanrı tanuq:** o şahiddi. 1. tanı. təşxis. qanıt. tanınan. tanınmaya yol açan. 1. tanıq. taqun. şahit. 1. qədir şünaslıq. 1. inkar. 1. dəlil. güvah. bürhan.
- tanuqlamaq** 1. e'tiraf etmək. iqrar etmək. doğrutmaq. 1. sabit etmək.
- tanuqluq** şahitlik. tanıqlıq. tutaq.
- tanulqə** tanışdırmaq.
- tanulmaq** 1. tanışlıq vermək. açılmaq. işarət edilmək. - ona söz **tanuldu.** 1. danılmaq. açılmaq. boşanmaq. - əmgəkdən **tanuldu:** zəhmətdən qurtuldu. dincəldi.
- tanultuzu** **danulduzu.** çobanulduzu.
- tanumaq** **tanışmaq. tanuşmaq.** 1. danışmaq. işarət etmək. söyləmək. buyurmaq. 1. tanıqlıq, biliş vermək. ismarlamaq. bəllətmək. tapşırmaq. - o mənə söz **tanıttı.**
- tanüzü** dan sökülən çağ. səhər tezdən. - **danüzü** çıxdıq yola.

tanyal	danyal. tanqsal. tinbilimi. ruhbilimi. içdən duyğuları, yuxunu yorma çıxarı olan kimsə.
tanyamaz	tanı almay.
tanyeli	danyeli. badisəba.
tanyeli	tanqyeli. danyeli. səhər səhər əsən yel.
tanza	tanqza. danqza. hesab kitab. sayma. - tanzığa yazmaq.
tanzaq	danzaq. danğzaq. qanzaq. qanğzaq. öz bildiyin yapan. söz, ögüt dinləməz.
tanzal	gobud. qaba.
tanzar	tanqzar. şafaq.
tanişmada	danişmada. gəpləşikdə. danışıqda.
tap taqır	dap daqır. lümbələm lüt. qup quru. otsuz motsuz.
tap tap	pat pat.
tap turmaq	tab durmaq. tap gəlmək. yetmək. yetişmək. tam gəlmək. ulaşmaq. tutmaq. qovuşmaq.
tap	{tab. tov. yap}. 1. iz. əsər. əlamət. nişan. 1. tapılmaq. ziyarət. 1. bol. 1. iradə. istək. istənc. arzı. tiksın, üz, giriş. quraş. başlaq. axarağlı. axraq. duyqu. davran. daban. ürək. cürət. çəki. iz: əsas. dib. təməl. dayaq. can. illət. ərkin. dirəng. doyuq. bıqmaq. azıq. - tap kişi: quraş adam.

- **tap** qıran gözəl: qıyın. **1.** idman. vərziş. çalış. **1.** təcrübə. dənəy. sınağ. **1.** nərsənin dik, iti, tez birdən təpəşməsin, hərəkətin göstərən söz. - **tap** eddi gəldi: birdən. **1.** tov. isti. qızqın. sıcaq. qaynar. - odun **tabına** düşdüm: odun alovuna yandım. **1.** sağlıq. güc. quvvət. yetgi. yetgə. yeti. - **tablı:** güclü. zorlu. dözümlü. **1.** ötgir. nifuz. **1.** heç. əslən. taa. - **tap** gedməyəcəgəm: əslən gedmiyəcəgəm. - **tap** dinmə: heç dinmə. - **tap** verməsən vermiyəcəgəm: taa. - **tap** aldırımadan: **tap** göstərmədən: **tap** bildirmədən: gizlicə. sezdirmədən. **1.** idman (< **edə edə** öyrəşmək). vərziş. alışma. alışdırma. öldürmə. - **tablı:** idmanlı. yaraqlı. qızqın. öyrənmiş. hazır. - **tablanmış:** öyrənmiş. alışmış. - **tabına gəlmək:** idman görmək. **1.** nərsənin gərəkli ölçüdə olan durumu. tabından gedmiş: tovundan düşmüş. **1.** **xab. tav. tov.** nərsənin diriliyin, canlılığın, dikliyinin, acarlığın, axarlığın göstərir. - **tapsız:** acardan, incardan düşmüş nərsə, kimsə. - **tabına:** axarına. - **tavı gedmiş:** arqlamış, yıpranmış. - tam tavında: lap olası, gərəyi kimi. görmüş öyrənmiş. nə arıq nə səmiz. **1.** bərkidən, vurqulayan yansıma söz. - **tap taqır:** dümdüz. - **tap taza:**

yep yeni. **1.** yetərli. orta. ortaca. aşağı yuxarı. nə az nə çox. - **tap** yaxşı. - **tap** ətli. - **tap** boyunda. - **tap** sürəkli. **1.**

becid. çabıq. çalıq. yetli. yetti. ciddi. - **tap** davranış. - **tap** sözlər. - **tap** qılış. **1.** < metatez > **bet.** üz. qabaq. - **tapa tap: tap**

tapa: üz üzə. - **tap burmaq:** üz çevirmək. - **tap açmaq:** üz açmaq. - **tap gəldi:** qarşılaşdı. - **taplamaq:** yığmaq. - **tap almaq:** yönəlmək. yollanmaq. üz tutmaq. - **tap** aldırmaq: yönətmək. **1.** yanaq. - sağ **tapından** öpdü. **1.** vicdan. **1.**

öğələri, tikələri birbirinə cür, uyqun olan qat. bölüm. qol. təbəqə. - **işçi tap:** pırolter təbəqəsi. - **ağsoy tap:** əşraf qatı. - **tap** siyasəti: bir qolun gərəklərin güdən siyasət. **1.** sıra. **1.**

düz, enli, hamar taxda. **1.** ev tavanlarında dirəklər üzərinə qoyulan taxdalar, silmə taxdası. **1.** uyqun. oranlı. **1.** ləkə. bən. man. **1.** taptap. taptı. güc. zor. quvvət. **1.** doğru. **1.**

tapır. tapırtı. taprı. arxa. ard. iz. dalı. - **tapıma düşüblər:** tə'qib edirlər. - **tapına** düş: izinə düş. - **tapından** ged: dalından ged. **1.** diqqət. **1.** lap. tam. düz. yetər. kafi. doğru. sağ. - **tap özüdü:** lap özüdü. **tap gücüylə:** tam canıyla. **xətasız:** tap adam. **tap qızıl:** xalis qızıl. **tap yol:** düz yol. **tap ucuyla.** tam ucuynan. **tap qara:** qap qara. - **taplı:** iradəli. - sənin **tapınca**

olsun: sənə görə olsun. **1. ÇOX. tap olsun. tap değil. tap ötmüş. bu qədər söz tapdır:** bəsdir. **tap dedi:** bəs dedi. **1. tov. yağday. hal. şərait: nə tapa qaldın:** nə hala qaldın. **taplı tovlı gəldi getdi:** yeyin. hızlı. **1. yük. tapın artmaq:** yükləmək. **1. diqqət. 1. bərabər. bab: tay. dəng. dəş. əşit. tibgi. eynən. əş. qoşa. qoşut. özdəş. paralel. musavi. tay. yap. bənzər. əş. oxşar. - tapsız:** taysız. əşsiz. - **huri tap. - bir birinə tapdır:** babdır. - iki çetuk (pişik) bir aslana **tapdır. - yoldaşın tap** elə \\\ görən desin habelə. - **tapınla** göz \\\ **tapınla** öl. - **tapın** görüb, tayına düşdüm. - **tap gəlmək:** bərabərlik etmək. - **tablanmaq. tablaşmaq:** gərəyincə yetər olmaq. **1. saf. sap. - tap tap:** taplaq taplaq: sambalam sap. düzbələm düz. **1. arxa. art. - tapımı** takip ed: izimnən gəl. **1. ibadət. təpmək. razılıq. 1. bacarıq. çıxar. güc. 1. dəb. ögrənilmiş bayağı nərsə. 1. tap tap, yap yap** yassı qalın, incə olmayan səs. **1. yerinə, oruna (or: yer), sırasına, çağına** uğruna uyqun. - **tap düşmək: tap gəlmək:** uyqun gəlmək. - **tapına:** lap yerində, çağında, vaxtında olan nərsə. **1. qılıq. fürsət. uyqun. dək. dəng. - tap** bulsam: fürsət tapsam. **1. zaman. çağ. an. - bu tapda:** bu çağda. - neçə **tap** qabaq. -

keçən **tapda**: keçmişlərdə. - qocalıq **tapında**: yaşlı çağda. - sevgilər **tapında**. **1.** şan. şöhrət. - **taplanmaq**: ad qazanmaq. **1.** # tərک etmək. buraxmaq. **1.** həməən: elə. indi. dayanmadan. - **tap ged.** - **tap gəl.** - **tapın gə.** **1.** iz. xə. - **sapantap**: buruşuq xə. iz. **1.** dilək. istək. umut. yardım, bunları içinə alan bəkləntilərlə dolu inanc. **1. tam.** uyğun. **1.** rizayət. - **tap bolmaq**: əlvermək. yetmək. **1.** yaralama, dövmə izləri.

- **tap özü**: tıbqı. tabqa. tibqi. tam özü.

- **tap tap**: çabıq çabıq.

tap **1.** şan. şöhrət. **1.** şərəf. onur.

tapa tapa ağır bir durumda, güclüklə. düşə qalxa.

tapa **dapa. tapı. təpə.** **1.** zaman. vax. an. - **tapımda**: bu anda. - **bu tapıca**: bu ana qədər. **1. (təpmək).** qaxınc. başa qaçılan (vurulan), çəkiştirilən, qaxınc, iyrenc, mənfur, məşmum nərsə. - başıma **tapa** oldu buda. - qanun **tapası.** - dos düşman **tapası.** **1.** tərəf. yönə. üzə. doğru. - ona **tapa**: ona tərəf. **1.** təcik. tıxac. **1.** tapqa. rəf. - **baştapa**: ən yuxarıda olan rə. **1. (tapan.(tapanlama). dağan.** dağırdan. sürən. yayan). sürgü. **1.** qarşılıq. yanıt. cavab. - **tapa vermək**:

yanıtlamaq. cavab vermək. **1. tapı.** qazanc. **1. tapıl.** toxdam.
 qərar. **1. təpə. təpə tənə. (< təpmək).** qaqınc. başa
 təpilən, vurulan, çırpılan. söğüş. söğmə. taqaz. uyarma.
 tədib. tərsləmə. **1. dəpə. tərəp. - tamu** dəpə: tamuya tərəp. -
 buna **dəpə:** bunun tərəfinə. - yolu **dəpə:** yola tərəf. (**tapacaq:**
dapacaq: mə'bud).

tapa **tapaç.** təpə. tərəç. tərəç. tərək. tıpa. tıpaç. tıxa. tıxac.
 tutac. qaput. qapıt. qapıc. qapışın. başlıq. buşan. buşon.
 bukan. bükən.

tapac im. dərman.

tapacaq **dapacaq.** tapacaq. mə'bud. tanrı.

tapaç **tapa.** təpə. tərəç. tərəç. tərək. tıpa. tıpaç. tıxa. tıxac.
 tutac. qaput. qapıt. qapıc. qapışın. buşan. buşan. buşon.
 bukan. bükən. başlıq.

tapaç **tapaş. tabaç. tapqaç. taya. 1.** yardımçı. yarmaq. qulluq.
 qulluqçu. **1.** əkmək adı. **1.** yuvarlaq. yumuq. yoğrulub,
 toparlaşıb, yuvarlanmış nərsə. kündə. **1.** yumruq. dütmə.

tapaq < **tərək (< təpmək).** qanı. qayığ. qayığ. iltirab.
 qərarsızlıq.

- tapaq** **tabaq. tapşaq. 1.** tapçaq. nəlbəki. bardağ altına qoyulan nimçə. **1.** tapma. iş. göröv. **1. (p < > m) tamaq. 1.** yüngül, ayağ altı ayağqabı. **1.** tapılmış. tanıq. **1.** tapma. tapınma. sayqı. **1.** əl çatmaz nərsəni tapmaq (ələ gətirmək) üçün uzanan arac. **1.** inanc. inanılan nərsə. mə'bud. **1.** taplaq. işlək. işlənən. istifadə olunan. **1.** mükafat. padaş. müzd. **1.** cavab. - od tutmadın, əl tutdun, buda sənin tapağın: kəfil oldun, al cavabın, qıl yarağın. **1.** tabaq. çanaq. qab.
- tapaqanmaq** **tapaqlanmaq. qapqanmaq. taplanmaq. tapanmaq**
onuranmaq. onranmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək.
örtünmək. geçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf,
heysiyyət qazanmaq.
- tapaqansız** **tapaqsız. tapanaqsız. tapsız.** basanıq. açıq saçıq. alçaq.
alçanaq. alçanıq. aldırışsız. aldirmaz. arınmaz.
arlanmaz. armaz. arsız. atılan. ayağaltı. dabanaltı.
ayıblı. əğbil. əğibli. azqın. basqaban. basqanıq. bərli.
çalağan. çalğan. çalıq. çaşqın. çevrimsiz. çevrişsiz.
çəkinməz. çığırtqan. çığnek. çeğnek. çılpaq. çorgöz.
dəğərsiz. dəğrənsiz. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz.
donanıqsız. donansız. donsuz. donuyırtıq. dönək.

qancıq. düşgün. düşmüş. düşünüq. əksinik. əsginik. əzik.
geçimsiz. götlək. gözübək. həyasız. hırsız. ırsız. kovşur.
kovuş (< kav. kov). qansız. qapqansız. qarabet. qaraçı.
qaralı. qaraoğlan. qarqağöz. kötübət. qaraüz. qaravaş.
qaypaq. qılıqsız. qırbal. qırban. qırçın. qorxaq. qorxmaz.
qötübət. qustağ. ləkəli. onarsız. onursuz. onuruz. ödlək.
örtünsüz. örtüsüz. sakınmaz. salınıq. sıxılmaz. sırtıq.
şarlatan. şorgöz. tərs. tonsuz. törəsiz. usanmaz.
utancsız. utanması qıt. utanmaz. kaşar. çaşar. utmaz.
utsuz. uyancsız. uymaz. uysuz. uyumsuz. üzqara. üzlü.
üzsüz. üzük. üzüqara. üzünüq. yalın. yarçın. yarşın.
yastaban. yıpranaq. yolsuz. abırsız. çalan. çalanğ.
bədəxlaq. e'tibarsız. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.
iffətsiz. şərəfsiz. qeyrətsiz. pərvasız. rəzil. pezəvəng.
qaldaban. çaldaban. namussuz. heysiyyətsiz.

tapaqlamaq 1. bax > **tapuqlamaq**. 1. toxdaşmaq. qərarlaşmaq.
sözləşmək. 1. bəlləmək. 1. aramaq. çalışıb işləmək. 1.
pataqlamaq. pat küt deyə dögmək. təpikləmək. vurmaq.

tapaqlanmaq **tapaqanmaq. qapqanmaq. taplanmaq. tapanmaq**
onuranmaq. onranmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək.

örtünmək. keçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf,
heysiyyət qazanmaq.

tapaqsız

tapaqansız. tapanaqsız. tapsız. basanıq. açıq saçıq.
alçaq. alçanaq. alçanıq. aldırışsız. aldirmaz. arınmaz.
arlanmaz. armaz. arsız. atılqan. ayağaltı. dabanaltı.
ayıblı. əğbil. əğibli. azqın. basqaban. basqanıq. bərli.
çalağan. çalğan. çalıq. çaşqın. çevrimsiz. çevrişsiz.
çəkinməz. çığirtqan. çignək. çeğnək. çılpaq. çorgöz.
dəğərsiz. dəğrənsiz. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz.
donanıqsız. donansız. donsuz. donuyırtıq. dönək.
qancıq. düşgün. düşmüş. düşünüq. əksinik. əsginik. əzik.
geçimsiz. götlək. gözübək. həyasız. hırsız. ırsız. kovşur.
kovuş (< kav. kov). qansız. qapqansız. qarabet. qaraçı.
qaralı. qaraoğlan. qarqagöz. kötubet. qaraüz. qaravaş.
qaypaq. qılıqsız. qırbal. qırbən. qırçın. qorxaq. qorxmaz.
qötubet. qustağ. ləkəli. onarsız. onursuz. onuruz. ödlək.
örtünsüz. örtüsüz. sakınmaz. salınıq. sıxılmaz. sırtıq.
şarlatan. şorgöz. tərs. tonsuz. törəsis. usanmaz.
utancsız. utanması qıt. utanmaz. kaşar. çaşar. utmaz.
utsuz. uyancsız. uymaz. uysuz. uyumsuz. üzqara. üzlü.

üzsüz. üzük. üzüqara. üzünüq. yalın. yarçın. yarşın.
 yastaban. yıpranaq. yolsuz. abırsız. çalan. çalanğ.
 bədəxlaq. e'tibarsız. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.
 iffətsiz. şərəfsiz. qeyrətsiz. pərvasız. rəzil. pezəvəng.
 qaldaban. çaldaban. namussuz. heysiyyətsiz.

- tapalamaq** **təpələmək.** 1. xor görmək. kötüləmək. çəkiştirmək. -
 ölünü **tapalamaq** iyideğil. 1. təpmək. döğmək. 1. bölmək.
 paylamaq. 1. qaqmaq. qaxıncılamaq. - bir iş yapar, qırx il
tapalar. 1. qaldırmaq. barsatmaq. barastılamaq > pərəstiş
 etmək. 1. tabalamaq. təpələmək. alay etmək. öc alır
 kimi sevinmək.
- tapalanmaq** tabalanmaq. təpələnmək. alay edilmək.
- tapalatmaq** tabalatmaq. təpələtmək. alay etdirmək.
- tapalav** tabalav. təpələv. rişqand.
- tapalavçı** tabalavçu. təpələvçi. alayçı.
- tapalı** təpəli. əzici, iğnəli, batan. - **tapalı** söz: kinayəli söz.
- tapaltayçı** tabaltayçı. şaman. rahip. baxıcı.
- tapan** 1. abid. qulluqçu. düşgün. istəkli. pərəstişkar. tapcı.
 tapıcı. üzaçan. üstaçan. sityişgər. 1. tapınan. mö'bid. 1.
 bulucu. kaşif. 1. **tavan. tovan. sapan.** (> **tabəndə** (fars)).

saplayan. taplayan. tavlayan. tovlayan. eşən. eşəyən. 1.

saçan. ışıdan. ışıq saçan, salan. 1. qızdıran.

- **astarı olan, üzün tapar, unun tapan, çörəyin yapar.**

tapan

taban. daban. daman. tavan. 1. təkərin çevrəsi. təkərlək çəmbəri. 1. təpilib batmış çuxur yer. 1. təplənib yatıq, düz

yer. 1. verimli topraq. 1. evlərin alt qatı. zərzəmi. 1. əsas.

təməl. 1. toprağın dik, bərk, qoğzağ yerlərin qəltəklə

təpib əzmək. 1. döşəmə. edən. irgə daş. yergə daş. 1.

tapan. 1. tərs. baş aşağı. 1. duzaq. tor. heyvanlara

qurulan pusu. 1. bölük. parça. - bir **tapan** əkmək. 1. **tapa.**

tapanlama. sürgü. səpilmiş toxumların üstünə səpip

dağırdan, sürən, yayan, toprağı düzəldən arac. duvar

görülürkən, aralara qoyulan ağac. 1. məjmeyi. sini. 1.

dəmir bel. 1. qara, yumru, topraq altında yetişə bir bitgi.

1. çevrəsi ağacla qapalı ağıl. 1. təpilməkdən,

basılmaqdan sərtləşmiş yol, topraq, qar. 1. **topan.** balış.

kiçik müxəddək. qoltuqlu arxalı oturaqlarda bucaq, böğür

yastığı. 1. tapan, tapınan. - **daban batur:** *ad.* inanlı,

güvənilen, mö'mün igit, bahdur. 1. toxunma, dəğmə. vurma

1. dizi, sıra, qafilə. qaman. təpən. bolğan. 1. yükünür.

yügən. ibadət edən. **1.** tavan. tapışan davışan. alan. -
 satışan tavişan: satan tavan. **1.** tapınan. tapındaçı.
 tapınıqlı. tapınquçı. **1.** incqə. yinçqə. yükünür. yügən.
 abid. tapınan. zahid. - **bütə apanlar:** bütperəstlər.

tapanaq

tapıq. üzaçma. üzləmə. kəşf.

tapanaqsız

tapaqansız. tapaqsız. tapsız. basanıq. açıq saçıq. alçaq.
 alçanaq. alçanıq. aldırışsız. aldırılmaz. arınmaz.
 arlanmaz. armaz. arsız. atılqan. ayağaltı. dabanaltı.
 ayıblı. əğbil. əğibli. azqın. basqaban. basqanıq. bərli.
 çalağan. çalğan. çalıq. çaşqın. çevrimsiz. çevrişsiz.
 çəkinməz. çığirtqan. çığnək. çeğnək. çılpaq. çorgöz.
 dəğərsiz. dəğrənsiz. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz.
 donanıqsız. donansız. donsuz. donuyırtıq. dönək.
 qancıq. düşgün. düşmüş. düşünük. əksinik. əsginik. əzik.
 geçimsiz. götlək. gözübək. həyasız. hırsız. ırsız. kovşur.
 kovuş (< **kav. kov**). qansız. qapqansız. qarabet. qaraçı.
 qaralı. qaraoğlan. qarqagöz. kötübet. qaraüz. qaravaş.
 qaypaq. qılıqsız. qırbal. qırbən. qırçın. qorxaq. qorxmaz.
 qötübet. qustağ. ləkəli. onarsız. onursuz. onuruz. ödlək.
 örtünsüz. örtüsüz. sakınmaz. salınıq. sıxılmaz. sırtıq.

şarlatan. şorgöz. tərs. tonsuz. törəsis. usanmaz.
 utancsız. utanması qıt. utanmaz. kaşar. çaşar. utmaz.
 utsuz. uyancsız. uymaz. uysuz. uyumsuz. üzqara. üzli.
 üzsüz. üzük. üzüqara. üzünüq. yalın. yarçın. yarşın.
 yastaban. yıpranaq. yolsuz. abırsız. çalan. çalanğ.
 bədəxlaq. e'tibarsız. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.
 iffətsiz. şərəfsiz. qeyrətsiz. pərvasız. rəzil. pezəvəng.
 qaldaban. çaldaban. namussuz. heysiyyətsiz.

tapanca < > sapanca. altatar. altıpatlar.

tapanca bastol.

- **üzərində kiçik qabartı, dikinti olan tapanca, tüfək:**
 qaqmalı.

tapancıq **dabancıq. tapış** (< təpmək) ayağqabı.

tapanıq inanış. inanc.

tapanlamaq 1. vurub əzib, yayıb hamarlamaq. 1. tapan edmək. qarda
 yol açmaq. 1. basıb, örtüb **qapatmaq, gizləmək**. toprağı
 əkilmiş tuxumların üstünə çəkip örtmək, gizləmək. 1.
 dögmək. ayağqabının ayağı dögməsi. 1. sallana sallana,
 təpip yerimək. 1. yügürüb yerimək. 1. təpmək.
 şillaqlamaq.

- tapanmaq** **taplanmaq. tapaqanmaq. tapaqlanmaq. qapqanmaq.**
onuranmaq. onranmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək.
örtünmək. geçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf,
heysiyyət qazanmaq.
- tapansara** yuvarlaq, böyük kovan, qab.
- tapar** - **astarı olan, üzün tapar, unun tapan, çörəyin yapar.**
- **iki könül bir olsa, tez tapar, dalda yeri.**
- öz suyun **tapar**, dağ başında çıxan çinar.
- tapar** **davar. 1.** mal. sərvət. - **davar** kimin ökülsə\\ bəylik ona
gərkərür \\ davarsızın qalib bəy \\ ərənsizin əmgərür. - **taparlı:**
davarlı: döclətli. - **taparın** saçma: malıvı dağıtma. - artut alıb
anınıqıl, eyi **tapar** oğurluq: yaxcı mallar əvəzinə. - olar taparın
üləşdilər: bölüşdülər. - **tapar** yolun daşıtdım: pul qazanmaq
yolun öğrətdim. - o **taparın** alsıqdı. **1.** cərmə. xirac. - kaç
qata verdin **tavar:** neçə dəfə mal itirdin. **1.** nərsə. nərsə.
- tapar** **təbər (< tap. təp).** **1.** balta. qısa saplı, kiçik balta. nacaq.
1. tapan. tapınan. **1.** vuran. dövən. dövüşçü.
- tapara** **dabara. çapara.** şavğınlıq. qorxudan ululuq. bayarlıq.
haybatlı. şikuh. əzəmət.
- taparcasına** - **taparcasına sevilən:** təpəcəsinə sevilən.

- taparış** 1. tapınmış, tanıqmış, qurunmuş olan. (< tap. tapmaq).
arxadaş. dost. düşüt. (> tavarışrus). 1. (< təp. təpmək: çalmaq). təpip, çalmaq işi. saldıırı. savaş.
- taparışmaq** salışmaq. savaşmaq. dalaşmaq. toxuşmaq.
- taparlı** 1. mutlu. umutlu. 1. dinli. dindar.
- taparlıq** **davarlıq**. ambar.
- taparmaq** 1. saldırmaq. nərsənin üzərinə iti, yırtıcı, basımlı yönəlib, cummaq. batrımlamaq. topulmaq. basmaq. 1. dürtmək. dəğmək. toxunmaq. çıxagəlmək. birdən çıxmaq.
- taparsaq** **davarsaq**. malsevən. pulsevən. pulaki.
- tapartmaq** təpib, toxunub saldırmaq.
- taparu** 1. saldır. axın. 1. tərəf. bir nəyə doğru, qarşı. - bilgə ərik bulursan, baxqıl ona **taparu**: bilən, danışman kişi tapsan, ona sarı diqqət ed, yönəl. - bilgə əri tapdın sa, baxqıl onun **taparu**.
- tapasız** dabansız. qorxaq. ürəksiz. dayansız.
- tapaş** bax > **tapaç**.
- tapat** dəlilik. həvəs. - **gənclərin tapatın doyurmaqla yatırmaq gərək, susuz qalib, susamışı, su ilə qanıрмаq gərək.**
- tapat** **qamat. qapat. çapat. baçat. biçət.** 1. licim. balat. patlet.
lapatqa. dış görmüş. rıxtım. biçgi. şəkil. biçim. biçmə.

yarma. yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışıq. form. bağlantı.
 tutnuş. tutşunuş. munasibət. **1.** baqqal. çərçi. qasmaçı.
 qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. xırda satıcı.
1. tərs. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. -
 oğul sən bunu **çapat** yaptın. - **çapativa** gedməsəydi, bir söz
 diyəcəkdin. **1.** əğim. istək. bulqa. bulqama. dilək. dəlilik.
 divanəlik. meyl. iştiaq. qaplıca. qapcıq. həvəs. -
 gənclərin tapatın doyurmaqla yatırmaq gerek, susuz qalıb,
 susamışı, su ilə qanımaq gerek. **1.** ev, aşıq (aşpazxana)
 qoşuları. mobilman. **1.** qol. əl. - **qamatından** yapışıb çəkdi
 apardı.

tapat **tapya.** (> **peyda** (fars)). kəşf.

tapata **tapada.** təpədə. tərəfində.

- **arqı el tapada davurlar eşildi:** öbür köy tərəfində gürültülər
 duyuldu.

tapata **tapada.** təpədə. tərəfdə.

tapataq **1.** qapatılmamış. qapaqsız. tağbatağ. açıq seçik.
 bəsbəlli. ortada. aydın. çıplaq. - tapataq göstərdilər. **1.**
 utanmazca. hayazızca. yaxasız. **1. tapataq lafalaf:** əldən

düşmüş. bir iş görməyən, görəbilməyən. uçuq. soluq.
havayı. pasqal.

tapatal **təpərək.** gizlinmədən. lümbələm lüt. apaçıq. - **tapatap**
tüşdü: açıq gündə. günün ortasında. güpəgündüz.

tapatan **tapadan.** təpərdən. tərəfdən. doğrudan. hançı tapadan
çıxdı.

tapavat qazanc. aslam. tapan tapavit: qazanılan qazanc.

tapavatlı qazanclı. aslamlı. gəlirli.

tapba taza taptaza. yepyeni.

tapba 1. **çapba. yabba.** ayağqabı. çarıq. 1. tapmaca. tapma.
tapca.

tapbaq 1. taptap. damdam. tamtam. dabba. davul. təbil. tıntın. 1.
qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. savaş. çatış. çataş.
çatışma. yarqa.

tapbaq içində **təpməyə, dögməyə** yarıyan qab. həvəng (<
kovanq).

tapbaş 1. basıq başlı, qısa boylu. 1. başında yara bəri (izi) olan.
1. **tub baş.** cihaz.

tapca 1. **topca.** küfdə kimi sıxılıb yuvarlanmış, yemək. 1. tapba.
tapmaca. tapma.

- tapcı** **tapıcı.** tapan. üzaçan. üstaçan.
- tapçan** **tapçanğ.** (**1 < tapğan:** çatmaq, ağıtarmaq üçün nərdüvan. **1 < təpsən:** üstü sinili, qablı arac). ərşiləməyən üzüm salqımlarını kəsmək üçün toplayının üzərlinə çığıdığı, sofrə biçimində üç ayağlı bir nəsne. **1.** tabura. səggi. taxt. bəykə. kıravat. kanapa. divan. oturaq. divan. sədir. **1.** taxt. ərke. sədr. divan.
- tapçı** **tapıcı.** **1.** təpən. edən. edici. idmançı. **1.** kündələri yayıb açan kimsə. **1.** bulçı. blulucu. bulan. **1.** qulluqçu. xidmətçi (qapıçı). tapaş. taya. pərəstar.
- tapçılamaq** bax > **təpçiləmək.** dürtmək.
- tapçılanarı** bax > **təpçilənarı.**
- tapçılanarı** bax > **təpçilənarı.** daralma.
- tapçu** davçı. davacı.
- tapçurmaq** tapşırmaq. ulaştırmaq. təslim etmək.
- tapı** **tapa.** **1.** bax > **tabi.** **1.** qapı: hizur. qat. yan. xidmət. **şah tapına var.** **1.** zat. zati. həzrəti ali. - **tapına** can qurban. - **tapınızdan** işarət bədir. - **tapısı** buyurdular: həzrətləri buyurdular. - **tapın** buyursunlar: həzrətləri buyursunlar. sizi and verrəm - **tapıya:** tanrıya. idiyə. **1.** tabu. tapu. tapılan,

tapınılan, sevilən nərsə. mə'bud. **1.** qalın çörək. darı çirəyi. **1.** xidmət. vəzifə. ibadət. hörmət. - hamı toplandı

tapıya. - yanıb kül olduq **tapında** biz. - **tapından** ayrı düşməyə \\ biz bizi səninlə sanırız. - **tapı qılmaq**: ibadət, tə'zim etmək. tapıya durmaq. **1.** təpi. dilək. dəlik. **1.** pillə. basamaq. bölüm. aşama. dərəcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. mənzil. pərəsə. pərsə. parça. mərhələ. - on **tapıdan** beşi keçdi. - **tapı tapı** gedib çatdıq. - **bir tapı**: bir zaman. - orta tapı: **1.** qismət. buyruq. şans. **1.** ziyan. zərər. - bir tapı görmədik. - ağır tapı. **1.** təndir çörəyi. **1.** **tabu. tapu.** qutsanmış. qutlu yapılmış. tapılacaq duruma gətirilmiş. **1.** sənəd. bitik. pitik. **1.** olan. olunan. varlıq. yaradılış. **1.** qazanc. **1.** tapınma. ibadət. **1.** güvah. pənah. kirtgün. kirtük. - **kirtgünüm** aldı məndən, təkə kirtgünüm sənidin oğlum. - **kirtgünün** qırılısın: pənahsız qalasan. **1.** səcdə. **1.** nə uzun nə qısa. orta. **1.** bir nərsəyə razı olma. **1.** tapuq. əkət. qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ**. hər nə istərsiz, **tapıda** durmuşuq. **1.** kirtük. sənəd. **1.** **tapqın**. ibadət. vird. - **tapı ötmək**: tapqın, vird demək. ibadət etmək. - tanrıya tapqın ötün.

- tapı** **tapu 1.** < **təpi.** sandıq. qab. **1.** sənət. **1.** ibadət. qulluq. xidmət. **1.** qəbalə. **1.** tanqsa. andac. vəsiqə. sənəd. **1.** kimlik. sicill. tanqsa. andac. **1.** inat anıt. bəlgə. bəlgət. bəllət. bilgət. dəlil. sənəd
- **sıngı tapı:** sıngıl. qovlnamə.
- tapıb** - **özünə tutanın tapıb, sözüne uyanın yapıb.**
- tapıcı** **tapcı.** tapan. üzəçan. üstaçan.
- tapıcılıq** qulluqçuluq. xidmətçilik. xitmətgüzarlık.
- tapıçı** **tapçı.** qulluqçu. xidmətçi (qapıçı). tapaş. taya. pərəstar. tapınıcı. tabqac. tafqac. tamqaç.
- tapıq** **1.** tapanaq. üzəçma. üzləmə. kəşf. tapyə > peyda (fars). **1.** dayaq. ayaq. sənəd. istinad. sənədiyyət. məsnəd. **1.** sənəd. dayaq.
- tapıq** **tabuq. 1.** top. **1.** öndər. öndə olan. öndə gələn.
- tapıqladı** **tapuqladı.**
- tapıqlamaq** **tapuqlamaq.**
- tapıqlı** dayaqlı. dayalı. sənədli. müstənəd.
- tapıqlıq** dayaqlıq. müstənədlik. sənədləməli.
- tapıqsız** dönək. qancıq. məssəbsiz.

- tapıqsız** dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. dıbsız. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. sürəksiz. subatsız.
- tapıqsızlıq** söyəksizlik. söyəngəsizlik. tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklik. yarasızlıq. təkyəsizlik. allaqlıq. güvənilməzlik. dabansızlıq.
- tapıl** **tapı.** 1. **təpilib**, çöküb qalan bölüm. arıtmaq, durutmaq sonucu olan **çökək.** (> **tilif**). daraqda qalan çöplü bölüm. 1. bağlam (ot, əkin). 1. toxdam. qərar.
- tapıl** **tavıl.** güc. qaldırı.
- tapılacaq** - **tapılacaq** duruma gətirilmiş: qutsanmış. tabu. tapı. tapu. qutlu yapılmış.
- tapılmaq** **tapın gəlmək. tapın gətirmək.** bax > **tapuqlamaq.** 1. yüksək tutmaq. ağırlamaq. ululamaq. 1. düşmək. düşübdə tap səsi çıxarmaq. dənğəsin itirərək, yıxılmaq. - gör nəyidi **tapıladı.** 1. arayıb, axdarmaq. - siz nə **tapılırsız.** 1. zorla, güclə **təpib** soxmaq, girmək, yerləşmək. 1. basıb,

sıxıb endirmək. bazarlamaq. qiymətin danışıb çalmaq, düşürmək. - danış qiymətin **tapıla**. **1.** ras gələsi uyğun olmaq, ələ düşmək, ələ keçilmək. **1.** axdarıb ələ keçirmək, yaxud keçirmək istəmək. - çoxdandı bu kitabı **tapılırdım**. **1.** uyarlayıb, uyqun gətirmək, cürləmək. ölçüb biçmək. yaraşdırmaq. - sən nəyi, nəyinən **tapılırsan**. - sən nəyi, nəyə **tapılırsan**. - biri yorqanın ayağına görə, biridə ayağın yorqanına görə **tapılır**. **1.** uymaq. uyqun gəlmək. yaxışmaq. izləmək. - sözün, işivi tapılamır. yay günündə kölgəlik tapılıyır.

- tapılan** - **qıt tapılan nərse**: könül quşu otu: quş sütü: can otu.
- tapılar** bulunar. olunar.
- tapılçı** otu bir yerə yığıb kuma yapan. **tapıl** edən.
- tapilgə** təbil çeşiti.
- tapılı** dayanaqlı. tayanaqlı. dayaqlı. qoldaqlı. tayaqlı. sənədli. müstənad.
- **tapılı, sənədli var, dövlət**: qara var. qara mal.
- tapılır** tapılıyır. münasib görünən. əldə olan. modda olan. - çağına **tapılır** ölçü. - **tapılır** nərseyə uyan, duzağa düşər.

tapılış	tapılma. doğum. doğuş. oluş. yaratılış. yaratış. yaratma. yaratılma. yaranış. yaranış. oluş. peydayış. xilqət. - dağ oluş: dağarın yarıması.
tapılqa	tapınc. sovğat. ələ keçirlən.
tapılqan ağıl	usdaca düşünüş.
tapılqan	böyük. ulu. uca. tapılğan adam: qutsal adam.
tapılıqsız	taysız. bənzərsiz. əşsiz.
tapıllamaq	tapıl etmək. 1. təpip, itib ayırmaq. öbürləmək. başqalamaq. ötələmək. bəriləmək. bölmək. koma koma qoymaq. 1. xorum etmək üçün otu ayağlayıb, lay bağlamaq.
tapılma	tapılış. doğum. doğuş. oluş. yaratılış. yaratış. yaratma. yaratılma. yaranış. yaranış. oluş. peydayış. xilqət. - dağ oluş: dağarın yarıması.
tapılmaq	1. saxlanmaq. olunmaq. bulunmaq. gəzmək. 1. tapdaqmaq. baş göstərmək. zihur etmək. - yolçu yalavaqda para nə gəzir. - bu topaq tozlar saxlanır: bu topaqda minerallar vardır. - tapılar: bulunar. olunar. - ələ salınmaq, gəlmək, tapılmaq: düşmək. - bir ara (fürsət)

düşükən, aradan çıxdı.

- **yox yerdən tapılmaq**: bəklənmədik, gözlənmədik yerdən gəlmək, çatmaq. göydən düşmək. göydən sələylə enmək.

- **çox çətin tapılmaq, bulunmaq**: qara bazara düşmək. qarabursaya düşmək.

tapılmaq

düşmək. (< tap: hizur). **1.** bulunmaq. **1.** **tab**ınmaq. vurqun olmaq. ürəyi bağlanmaq. dayanmaq. **1.** yetmək. görmək.

- bu qədər bizi **tapar**: bu qədər bizə yetər. **1.** ibadət etmək.

1. bulunmaq. **1.** gəlmək. **1.** bulduqmaq. bulunmaq. **1.**

tutulmaq. ilişmək. - ovsununa **tapılmaq.** - işgiyə **tapılmaq.** **1.** qonmaq. enmək. əğlənmək. oturmaq. - yol iki kərə tapıldıq.

1. (p < > m) **tamılmaq.** dirilmək. - **uçub tapılıb**: ölüb dirilib. sönüb tutuşub, alışıb.

- **tas bolğan atım tabıldı**: itən atım bulundu.

- **danbla bu üynü allında tabıl**: yarın bu evin önündə ol.

tapılmaq

tap. tab. ziyarət.

tapılmaz

bulunmaz. aranmaz. bulunmaz. yox.

tapılmaz

bulunmaz. nayab. quş sütü.

tapılmış

1. olaq. bulaq. qənimət. olay. bulay. **1.** **tapınmış.**

istənilmiş, saytaş, sevilmiş, qutsal, gözəl.

tapılsa	- səni öyləsinə sevirəm, <u>tapılsa</u> yüzər sənə tay, durmadan alaram.
tapıltamaq	tapıldamaq. təpinmək. çırpınmaq. çabalamaq. əlayağ vurmaq. kəndini yerdən yerə atmaq.
tapılı	buluntu. tapılan nərsə.
tapım	1. tabım . başarıq. başarış. maharət. zəhin çevikliyi. hazırçəvablıq. 1. tapış . barıqlıq. ustalıq. uzluq. yeti. çeviklik.
tapımaq	1. bitəmək. bitikləmək. isbatlamaq. sənət yapmaq. 1. tapınmaq. yenilmək. yençilmək. yensilmək. yensəlmək. ibadət edmək.
tapımça	diləyimcə. istəyimcə.
tapın	1. axdarış. kaval. gözləyiş. 1. oxşama. sağın. sağış. ölənə yas tutub oxşamaq, iyiliklərin sayqıyıb ağlamaq. 1. izləyən. gəlici. peyrov. qul. enik. yenik. tabe'. 1. mö'min. abid. 1. tutun. pərəstiş. 1. təkin. qul. qulam. bəndə. əbd.
tapın	tabın 1. (tapınmaq . təpinmək: bağlanmaq). bir bölüyə bağlı çirik bölüyü. cüzv. tabe'. 1. düşən. şəhid. - tapın düşdü : şəhid oldu. 1. tapınma, umma, bəklənti. 1. tabun. ibadət. 1. qazanc. mənfiət. istifadə. 1. qutsal. müqəddəs. arın.

pak. təmiz. **1.** büt. tabu. tapu. sənəm. **1.** qurman. yükün.

amadə baş. **1.** tapu. tabu. büt. sənəm. **1.** yolqa. qazanc.

mənfəət. istifadə.

tapın **tapıt. tapud. tapun.** **1.**mə'suq. **1.**tapınılan, qulluq edilən varlıq. mə'bud.

tapına lap yerində, çağında, vaxtında olan nərsə. uyqun. -
tapına düşmək: tapına gəlmək: uyqun gəlmək. - **tapına düşürmək:** gərəgi kimi yerinə gətirmək. - **tapsız:** yersiz. namünasib.

tapınaq **1.** hörgü. saray. **1. tapıncaq.** məçit. ibadət yeri.

tapınaq **tapınağ. tapnağ.** **1.** adres. **1.** tapışlıq. qulluqluq. ibadətqah. **1.** tapnaq. məçid.

tapınaqlı işlətməli. istifadəli.

tapınan **1.** tapan. tapındaçı. tapınıqlı. tapınquçı. **1.** tapınçı. pərəstişkar. tapan. abid. zahid. - **bütə apanlar:** bütperəstlər.

tapınan tapan. mö'bid.

tapınar **tapınılı. tabınılı.** qulluqçu. uyar. uyan. uyucu. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər.

başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulaqverən.
qulaqverər. söz dinlər. müti'. itaətli.

tapınaraq bağanaraq. qaraşaraq. baxaraq. baxınaraq. uyaraq.
izləyərək. izənərək. yollanaraq. yolundan, izindən
gedərək. tabe' olaraq. ittibaən.

tapınc 1. tapu. buluş. nimət. yarar. çıxar. ası. fayda. istifadə. 1.
umac. amac. hədəf. - **tapıncım**, sənsən yalnız. - **tapıncsız**
yaşam. - dəğər kimin tapıncağı bir **tapınc**: hər kəsin qulluğu
bir umaca, hədəfə.

tapıncaq tansıq. tansuq. bulquncaq. əcib. təəccüblü. türfə.

tapıncaq **tapınaq**. burqatlıq. məçit. ibadət yeri. somiə.

tapınçı tutqun. düşgün. istəkli. pərəstişkar.

tapınçı **tapınçı**. tapıdançı. tapınan. yüküncü. yükündüçü.
pərəstişkar abid.

tapınçılıq (içik (nəfsin) yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma).
tapmaçılıq. tapışçılıq. tapuççılıq. qulluqçuluq. taətçilik.
ibadət, taət etmə.

tapından **tapının**. **tapılışın**. **tapılışdan**. doğunun. doğudan. doğuşun.
doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan.
yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının.

yaratıdan. içindən. özgünlükün. özgündən. özləyin.
 özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün.
 kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən.
 xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.

- tapındırmaq** taptırmaq. ibadət etdirmək.
- tapınıcı** tapıcı. tabqac. tafqac. tamqaç.
- tapınıqlı** tapan. tapınan.
- tapınılan** - **tapınılan, qulluq edilən varlıq**: tapıt. tapın. tapud. tapun.
 mə'bud.
- tapının** **tapından. tapılışın. tapılışdan.** doğunun. doğudan.
 doğuşun. doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın.
 yaranışdan. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan.
 yaratının. yaratıdan. içindən. özgünlükün. özgündən.
 özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən.
 köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən.
 xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.
- tapınış** bulunuş. **1.** movcudiyət. **1.** hizur. **1.** kəşf. **1.** hazır olma.
1. ibadət. pərəstiş.
- tapınış** uzlanış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə. bağdanış.
 alışınış.

tapınıv	tapma. tapınma.
tapınqa	tanrı vergisi. sovğatı. sunğusu: onlar ki tapınqa tapdılar devlətlə malı.
tapınqan	tapınan.
tapınqı	tapınqu. 1. bəlləmə. 1. yəhərin, palanın təpilib qalxıq qıraları. 1. qaltaq. qalib.
tapınqu	tapınqı. təpinqu. 1. bəlləmə. 1. yəhərin, palanın təpilib qalxıq qıraları. 1. qaltaq. qalib. 1. tapınılacak nitelikte sevilen.
tapınquçı	tapan. tapınan.
tapınlı	kölgəli. izləkli. gəlcili. diləvli. qullu. yaptıqlı. müridli. peyrovlü.
tapınlı	tabınlı. tapınar. qulluqçu. uyar. uyan. uyucu. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulaqverən. qulaqverər. söz dinlər. müti'. itaətli.
tapınlıq	tabınlıq. qulluq. uyma. boyunlanma. boyunalma. boyunəğim. qulaqlanma. qulaqvermə. itaət.
tapınma	1. tapaq. tapduq. tapma. sayqı. ibadət. 1. tapma. ibadət. pərəstiş.

- tapınma** **tapma**. 1. uyma. izərləmə. izləmə. izrəmə. tabe' olma. ittiba'. 1. izlənmə. izrənmə. izərlənmə. uyunma. tabe' olunma. ittiba' edilmə. 1. tapma. tapış. qulluq. pərəstiş. ibadət. - **tapmada** gizli, **yapmada** gizli. (**yapma**: qandırır. kötü iş).
- tapınmaq** 1. bulunmaq. tapışmaq buluşmaq. kəşf olmaq. qazanmaq. 1durmaq. - **sözüzdə tapının**: qovluzsa durun. 1. tapmaq. ibadət etmək. 1. tutunmaq. pərəstiş etmək. 1. təpinmək. sığınmaq. çökünmək. çökmək. ibadət etmək. 1. izlək, gəlici, peyrov, tabe' olmaq. 1. aramaq. - **ara tapınmaq**: uzlaşılmaq. bağdaşılmaq. alışılmaq. düzülmək. dizilmək.
- tapınmaq** 1. işlətmək. işə tutmaq. işə qoymaq. istifadə etmək. 1. tapımaq. yenilmək. yensilmək. yensəlmək. yenilmək. tapmaq. xitmət, ibadət etmək. ibadət etmək. yençilmək. ibadət etmək. qazanc əldə etmək. dəğərlənmək.
- tapınmaq** **təpilmək: təbilmək**. 1. **yapınmaq**. avunmaq. övünmək. təskinlənmək. yatışmaq. 1. alçalmaq. düşünmək. əğilmək. boyun əgmək. enmək. dalmaq. çöməlmək. çöküşmək. 1. nərsənin basqısı altına düşmək. batmaq. 1.

yapınmaq. tutulub avsublanıb bağlanmaq. **1.** bulunmaq.
1. çoğunmaq. sığınmaq. ibadət etmək. **1.** çökünmək.
 səcdə etmək. ibadət etmək. **1.** yaxınmaq. tanrıya (: idiyə.
 əkənə) yönəlmək. çalışmaq. dilənmək. sevinmək.
 müraciət etmək. sığınmaq. yetmək. doymaq. tap
 gəlmək. görmək. kafi olmaq. **1.** bağlanmaq. **1.** vurqun
 olmaq. məftun olmaq. - el oğlu toprağa **tapınar.** **1.** bey'ət
 etmək.

- yarmağı **tapın**, yarıq bulun: paravı işləd, qutaq, nəcat tapmaq
 üçün.

- hər nəyi tapınır, ta ki özün yuxarı çəksin.

- güclü yeməklər **tapının.**

- hər nə tapdı, **tapındı.**

- bu yeməkdə tur yemişlərdən tapındıq: istifadə eddik. - varlı
 çinis, varından **tapınanmaz.**

- bu yapıda, dəmirlə taxda, birgə tapınıbdır.

- qaşiq varsa, onu tapının, olmasa çömçədəndə tapınmaq
 olar.

- gizli qalmaq üçün, taxma addan tapın.

- burdan nə üçün tapınılır: işlətilir, istifadə olunur. - yaxıcı işdə,

pis yolları tapınmayın: işlətməyin, istifadə etməyin. - tapının:

işlədin. istifadə edin. - av üçün tapınan araclar: işlənən.

- **yalnız ona təpin**: təkçə ona sitayiş elə.

tapınmaz

tabınmaz. uymaz. boyunlanmaz. boynalmaz.

boynəğməz. başəğməz. qulaqlanmaz. qulaqverməz. söz dinləməz. asav. itaətsiz. geyri müti'.

tapınsız

qölgəsiz. izləksiz. gəlcisiz. diləvsiz. qulsuz. yaptıqsız.

müridsiz. peyrovsız.

tapıntı

tapış. **tapqa**. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş.

tapış. saça. saçqa. qazanc. verim. yetcə. yetcək. yetgə.

bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. yaran.

düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar.

yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar.

tutuq. tutqu. alqı. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar.

mənfəət. fayda.

tapıntaçı

tapındaçı. tapan. tapınan.

tapıntı

1. buluntu. tapış. buluş. kəşf. **1**. buluntu. tapış. qazanc.

bulurğa. **1**. yasını. ixtira'. buluş. yenik. enik. ixtira'. kəşf. -

bizim çağımız **eniklər** süresidir.

tapıntıq	tapındıq. itilik. atıqlıq. çeviklik. qurnazlıq. yarıqlıq. hazırlıq.
tapıntılar	tapışlar. əldəlişlər. işləyən. əldedişlər. işləyən. əldə edinmişlər. işləyən. qazanmalar. qazanişlar. çıxarmalar. çıxarışlar. istixracat.
tapıntıriq	tapındırıq. 1. təpip çıxarma aracı, işi. tulumba. şırınqa. 1. su çəkmək üçün, quyuya təpilib dartılan dolça bağlanmış ip, ağac qol. 1. bir nərsəyə bağlanıb, asılıb quyruq olub, əngəlləyən, tormuzlayan nərsə. sığırın qaçmaması üçün, boyunla qabaq qıçları arasına bağlanıb, bir ucu yerdə sürünən sırıq, ağac.
tapır	1. təp təpəli yer. aşlı, əngəbəli, yassı alçaq təpəli yer. 1. taplaq. dəniz kıyılarında, hündürdə yerləşən (təpə, uçurum, dağ üstündə) düzəngahlıq. 1. tapır tapır. tap tap. ayağın tappıltı səsi.
tapıran	çapıran. yapıran. yatıran. müsəggin. 1. yüksək bir arazinin düz bölümü.
tapırın	tapmaca. giz. açmaz. çıxmaz. bilməcə.
tapırmaq	yapırmaq. yatırmaq. çapırmaq. təskin vermək.

- tapirmək** (bit < > bat < > tip < > təp < > tap) bitirmək. təpmək.
tipirmək. təpirmək. tapırmaq.
- tapış tabış** uğurlar. müvəffəqiyyət.
- tapış** 1. buluş. ixtira. 1. tapma. tapınma. tapışma. qulluq.
ibadət. 1. **tapıntı. tapqa.** bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut.
buluş. saça. saçqa. qazanc. verim. yetcə. yetcək. yetgə.
bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. yaran.
düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar.
yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar.
tutuq. tutqu. alqı. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf. kar.
mənfəət. fayda. 1. buluş. birləşim. birləşmə. qavuş.
qovuş. vüsal. 1. buluş. buluntu. tapıntı. kəşf. 1. buluş.
buluntu. tapıntı. qazanc. 1. qanacaq. fəhm. idrak. 1.
buluş. kəşf. 1. yakıcı. yaxıcı. yaxış. yapıcı. yapış. yaxşıq.
durum. tərz. biçiş. biçim. biçik.
- tapış** **tabış.** 1. pay. oluş. uluş. buluş. bölüş. əldə edilən.
qazanc. kar. 1. **təpiş.** arçı. araç. vəkil. 1. vəkalət. 1. pay.
ulaq. ülək. nəşib. bölük. bölək. qismət. şans. bəxt. alış. 1.
təpiş. təviş. car. səs. 1. başanlıq. başarış. mahirlik. 1.
tabınuv. ibadət.

tapiş

tapım. 1. qazanc. aslam. girim. girdəci. gireşə. düşüm.
 gəlir. 1. (< təpmək) < > **papiş.** dabancıq: ayağqabı. başmaq
 (< başmaq). 1. (tappıltı). səs. oy. rə'y. **tapiş yığmaq:** səs
 almaq. **bir tapişdan:** bir ağızdan. 1. görüş. toxdaş. qərar.
 qaraş. buluş. tapişa tələsən. 1. bariqlıq. ustalıq. uzluq. yeti.
 çeviklik. 1. **tapmış.** dənənmiş. sınıanmış. 1. **taviş.** səs. ün.
 çığlıq. bax > **təpiş.** - **tapişlı:** səslı. - **tapişsız:** səssız.

tapiş

tapuş. tapiş. tapuş. təpiş. tovuş. taviş. tavuş. çaviş. 1.
 tap tap, tıp tıp səsi. döğmə, çarpma səsi. 1. ayağ səsi.
 yürüyüş səsi. 1. tov. nəbz. - ürək tovuş. damar tavuşu. 1.
 duyuş. duyqu. 1. sezgi. hiss. ehsas. 1. qımılta. hərəkət. 1.
tavus. tabış. səs. ayağ səsi. 1. tap tap, tıp tıp səsi.
 döğmə, çarpma səsi. 1. ayağ səsi. yürüyüş səsi. 1. tov.
 nəbz. - ürək **tovuş.** - damar **tavuşu.** 1. təpiş. tıb. tıb təpir.
 damlama, yumşaqca ayağ səsi. - **tıb tıb** dalayır. - cocuq **tıb**
tıb tətı pati edir.
 - **tapiş daşı: təslim daşı:** bir para inanclara görə, boyundan
 asılan kiçik bəzək daş.
 - **qaya tavuş:** yanqı. eko.
 - **qumqa tavuş:** burunundan gələn səs.

- **tavuş cayaçıq**: səs. telləri.

- **tavuş edmək**: səslənmək. çınlamaq.

- **qaya tavuş**: **qaytqan tavuş**: yanqı. eko.

tavişan davişan. tavan. alan. - satışan tavişan: satan tavan.

tavişçılıq (içik (nəfsin) yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma).

tapmaçılıq. tapınçılıq. tapuççılıq. qulluqçuluq. taətçilik.

ibadət, taət edmə.

tavişiq **tavişma**. **tapşiq**. qavşaq. qavşiq. qavişim. qavşim.

qovşum. qovşaq. qovşiq. qovuşum. qovuşma. görüşmə.

görüşüq. biləşmə. birleşmə. birleşgə. biləşgə. birləşik.

biləşik. birləşim. biləşim. bulşaq. bulşqa. bulşuq.

buluşma. buluşum. təlaqi.

tavişqa bax > **taptap**. dabansız **yassı** ayağaltı ayağqabı.

tavişqa **qavişqa**. 1.qabqab. dabanı alçaq ayaq altı başmağı.

1.pəncərələrin üst bölümündə yerləşən kiçik pəncərə.

təpə pəncərə. qafa pəncərə. baş pəncərə. - **iç tavişqa**,

pəncərə: içlik.

- bir **gözə**, **bacıya**, **tapışqıya**, **pəncərəyə taxılan tor**,

barmaqlıq: kəpəz. qəfəs. qapas. kəvəs.

- tapişqamaq** **tapşırmaq.** ismartmaq. ismartamaq. ismarlamaq.
oncutmaq. onğutmaq. öğüdmək. öncütmək. önərmək.
önərimək. ilərgəmək. ilərgətmək. ilgərimək.məsləhət,
tovsiyə etmək, vermək.
- tapişlamaq** 1. bax > **tapuqlamaq.** 1. nərsənin bilmək, bildirmək,
almaq, çatdırmaq istəmək. 1. bağırmaq. 1. səsləmək. 1.
titrəmək. 1. xəbələmək. savalamaq. (**sava:** xəbər).
duyurmaq. təbliğləmək. yaymaq. yerinə qoymaq.
qovuşdurmaq. ulaşıdırmaq.
- tapişlanmaq** səslənmək. səs çıxarmaq.
- tapişlar** **tapıntılar.** əldəlişlər. işləyən. əldədişlər. işləyən. əldə
edinmişlər. işləyən. qazanmalar. qazanişlar. çıxarmalar.
çıxarışlar. istixracat.
- tapişlı** **tabışlı.** 1. uslu. bəcərikli. 1. bacarıqlı. zirək. huşlu.
- tapişlıq** tapınaq. tapnaq. qulluqluq. ibadətqah.
- tapişlıq** taplağ. tablağ. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **taplağın**
varmı.
- tapişma** 1. **tapışıq.** **tapşıq.** qavşaq. qavşıq. qavişim. qavşım.
qovşum. qovşaq. qovşıq. qovuşum. qovuşma. görüşmə.
görüşüq. biləşmə. birleşmə. birleşgə. biləşgə. birleşik.

biləşik. birləşim. biləşim. bulşaq. bulşqa. bulşuq.
buluşma. buluşum. təlaqi. 1. tapınma. tapma. tapış.
qulluq. ibadət.

tapışmaq 1. **tübəşmək.** raslaşmaq. yoluğmaq. birləşmək.
ucraşmaq. qavuşmaq. yetişmək. buluşmaq. qarşılaşmaq.
görülmək. 1. buluşmaq. ucramaq. ucramaq. tuşlanmaq.
görünmək. 1. bey'ətl etmək. inanmaq. güvənmək. 1.
buluşmaq. birləşmək. 1. tapzuğ. təpçük. tapızqu.
tapızquq. tapmaca 1. bilməcə. sınaama.

tapışmaq **buluşmaq.** 1. birləşmək. qavuşmaq. qovuşmaq. vüsala
çatmaq. vəsl olmaq. 1. bulunmaq. tapınmaq. kəşf olmaq.
qazanmaq.

tapışmışı tapşımışı. barişmaq.

tapışsız **tabışsız.** 1. bacarıqsız. 1. uyğun olmayan əlverişsiz
şərayit. 1. işlək olmayan. əlverməz. pıratıq olmayan.
uyarlanmaz olan.

tapıştamaq **tapışdamaq.** sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. ısmarlamaq.
daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq. arzılmaq. diləmək.
imrənmək. özləmək. susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq.

- tapıştıрмаq** **buluştırmaq.** birləşdirmək. qavuştırmaq. qovuştırmaq.
vüsala çattırmaq. vəsl etdirmək.
- tapıştıрмаq** **tapışdırmaq.** 1. aratdırmaq. 1. ismarlamaq. imarışlamaq.
1. buluştırmaq. birləşdirmək. 1. vermək. ilətmək. - paravı
atava **tapışdır.** 1. yatırmaq. - paryə banga **tapışdırdım.** 1.
atamaq. sevkəmək. araşdırmaq. bəlləmək. damqamaq.
saptamaq. göstərmək. - nə gərəyindi **tapışdır.** - arxa gücün
yerin **tapışdırdı.** - işləri **tapıdırıb** gəldim.
- tapıt** tanrı.
- tapıt** **tapın. tapud. tapun.** 1.mə'suq. 1.tapınılan, qulluq edilən
varlıq. mə'bud.
- tapıt** tapıtma. bildirmə. bildiri.
- tapıt** **tapta. (t < > y) yapta. yapıt. yatfa. yafıta.** 1. sənəd. 1.
lövhə. kətibə. 1. suçluların, dustaxların boynuna asılan
kağız. 1. etiket. sşəni, tayın, nərsənin üsütne yapışılan,
yatırılan, taxılan səyfə. 1. e'lan.
- tapıtma** 1. tapıt. bildirmə. bildiri. ixtar. 1. yerləşdirmə. yerləşdiri.
inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə.
sənədlətmə. birkitmə. dikdəmə. tikləmə. dibləmə.
diblətmə. kökləmə. köklətmə. barlama. varlama. var

edmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. doğrutma.
doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma. qərarlama.
isbat edmə. sibutlama.

tapıtmaq (< **təpmək**). yıxmaq. düşürmək. çökərtmək. devirmək. **1**.
atmaq. çəkmək. əmmək. yemək. utmaq. tıxmaq. **1**.
yuvarlamaq. **1**. vurmaq. çapmaq.

tapıtmaq **1**. var etmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq.
səğləmaq. sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq.
onatmaq. onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.
yerləşdirmək. dikdəmək. tikləmək. inatdırmaq. anıtlamaq.
anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək.
sənədlətmək. birkitmək. dıbləmək. dıblətmək. kökləmək.
köklətmək. qərarlamaq. isbat etmək. sibutlamaq. **1**.
yapıtmaq. təpmək.

tapıttırmaq **tapıtdırmaq**. dıklətmək. tikilətmək. birkitdirmək.
dıblətdirmək. köklətmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.
bəlgətmək. bəlgələtdirmək. bəllətmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
səğlətıtmaq. doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.

- onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək.
qərarlatdırmaq. sibatlatıtmaq. isbat etdirmək.
- tapıyal** sevinc. eşq. həvəs.
- tapızğu** **tapızğuq. tapzuğ. təpzük.** bilməcə. tapışmaq. tapmaca **1.**
sınama. çiyistan.
- tapızquq** tapzuğ. təpzük. tapızqu. tapışmaq. tapmaca **1.** bilməcə.
sınama.
- tapqa** rəf.
- baş tapqa: yuxarı rəf.
- tapqa** **tapınt. tapış.** bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş.
saça. saçqa. qazanc. verim. yetcə. yetcək. yetgə. bitək.
bitə. bitgə. çörək. ürən. törən. düşə. yaran. düşəvic.
düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. mənfəət. fayda.
- tapqaç** **1.** yurtdaş. vətəndaş. uyruq. **1.** tabiiyyət. tabe'. - mən türk
tapqacındayam.
- tapqaç** bax > **tapqaç.**
- tapqaç** müqəddəs. qutsal.
- tapqaç** **tapğaç. 1.** tabu. tapu.

tapqaq	tapğa q.tapuğ. qulluq. sitayış. tə'zim.
tapqamaq	istəmək.
tapqan	əziz. öz. iç. oran. doğma. - tapqan ana. - tapqan oğlum.
tapqanqa	tapğanğa . tapana. bulana.
tapqara	biligit. biliqçi. bələtçi. bilətçi. göstərici. yol göstərici. yolbaşçı. yönətci. yönətici. boyrat. rəhbər. rəhnəma. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. lider. - görünür kəndə, biligit gərəkməz, görünməz kəndə, biligit gərək.
tapqarın	ağzının dadın bilən.
tapqçı	tapan. işçi.
tapqı	bulqu. kəşf.
tapqı	vicdan.
tapqıç	1. basılacaq, duracaq yer, nərsə. dərəcə. məqam. cədvəldə xanə. ayağ qoyulaca, basılacaq yer. 1. taktik. atıq. arama işləri. nərsiyə çatmaqda görülən işlər. 1. işlərində çevik, quruq. 1. hazır cavab. aramada usda, atıq olan.
tapqıç	basamaq. pillə.
tapqılı	tavqılı . cəsur. qərarlı. iradəli. güvənli. kəndindən əmin.

tapqılac	sığınan. mültəci.
tapqıllıq	tavqıllıq. cəsurluq. iradəli. güvənli.
tapqılsız	tavqılsız. iradəsiz. azimsiz. qorxaq.
tapqın	tapğın. tapı. ibadət. vird. - tapqın ötmək: vird demək. ibadət etmək. - tanrıya tapqın ötün.
tapqın	tapğın. 1. pərəstiş. ibadət. - tanqırıqeru tapğın ötün: ibadət ed. 1. dua. - tapqın ötmək: dua etmək.
tapqır tapqır	top top. kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. dəstə - bəstə. bukca - bukca. dəngi - dəngi. qucaq - qucaq. taxım taxım. topar - topar. öbək - öbək: kümə - kümə. yığın - yığın.
tapqır	1. tabur. arta. bölek. mərtəbə. kəzək. kəz. kərə. səfər. qatar. sıra. dizi. düzü. yol. yolu. öbür. qurup. taxım. kümə. yığın. 1. öndər. yol göstərən. 1. bulunan. barıl. varıl. olan. hazır. qatılan, gedən nərsələr. 1. at eşşəyin qarın altısı.
tapqır	ayağ altında qalıb, qatılaşan topraq.
tapqır	dərəgə. taraça. dərilmiş, düzənlənmiş yer. ayağ qoyub, basıb (təpip), durulan, oturulan, sığılan yer. 1. basamaq. pillə. 1. nərdüvan. 1. məqam. 1. tıras.
tapqır	taraça. tıras. çıxıntı. ayvan. eyvan. basamaq.

- tapqırış** axdarış aparmaq.
- tapquli** **tabğuli dabğuli.** üfürləmə. qabarcıq. işkənləmə.
- tapqur** **tabqur. dabqur. tabur.** 1. qaça. kərə. mərtə. bölük. dəsdə. 1. bir yerə yığılıb çevrələnib, qala kimi durmaq. 1. təmbəl. yaramaz.
- tapqur** tabur. dizi. topluluq. qafilə. sıra. düzüm.
- tapqıç** **çapqıç.** çalışqan.
- tapqır** tapqır. yolam. kabat. qat. gəzək. səfər. durqun. göz. atar. dəğişən. mərtəm. dəfə.
- tapla** 1. bax > **tabla.** 1. qəbul.
- tapla** **təplə. təblə. təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq.**
təpmək (bl < > lb). tabla. təlbə. talbamaq. tablamaq.
təlbəmək. təbləmək.
- taplaq** **tap.** 1. bax > **taptap.** dabansız yassı ayağaltı ayağqabı. 1. düz, yayvan, yassı yer. uca yerlərdə, dağ təpəsində olan düzlük. 1. riza. qəbul. təsdiq.
- taplaq** **taplağ. tabi. tapı.** 1. işlək. işlənən. istifadə olunan. 1. qəbul yeri. 1. tapışlıq. boynaşlıq. rizayət. müvafiqət. - **tablağın** varmı.
- taplama** somon. bəsmət. qalın təndir çörəgi.

- taplamaq** bax > **tablamaq**. 1. təpib yaruğlamaq. işıqlamaq. şö'lə saçmaq. 1. təpmək. təpikləmək. çeğnəmək. əzmək. 1. qəbul etmək. razı olmaq. - söğqatlar **taplandı**. 1. tavlalamaq. davlamaq. istəmək. tələb etmək.
- taplamaq** **tavlamaq**. **tovlamaq**. 1. **saplamaq** (> **tabidən** (fars)). eşmək. 1. gücətmək.
- taplamaq** **təpləmək**. **təlpəmək**. **talpamaq**. **təpmək**. (bl < > lb\ b < > p) **təbləmək**. **təlbəmək**. **talbamaq**. **tablamaq**.
- taplan** 1. **taplan** ! razı ol !. 1. **RAZI**. - çox **taplan** kişi.
- taplanmaq** **tapanmaq**. **tapaqanmaq**. **tapaqlanmaq**. **qapqanmaq**. onuranmaq. onranmaq. dəğərlənmək. dəğrənmək. örtünmək. keçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf, heysiyyət qazanmaq.
- taplaş** muvafiq. razı. (# **təpləş**: muxalif. zidd).
- taplaşmaq** 1. **tablaşmaq**. **razılaşmaq**. **uzlaşmaq**. 1. bəyənmək.
- taplatmaq** razı etmək. - onu bu işə **taplatdım**.
- taplayan** **saplayan**. **tavlayan**. **tovlayan**. **tapan**. **tavan**. **tovan**. **sapan**. eşən. eşəyən.
- taplı** 1. şanlı. şöhrətli. 1. şərəfli. onurlu.
- taplıq** dinclik. yüngüllük. yengillik. uqunluq. rahatlıq.

- taplışdan** **taplışın. tapının. tapından.** doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən. zatından. təbiətindən.
- taplışın** **taplışdan. tapının. tapından.** doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən. zatından. təbiətindən.
- tapluq** **dalbuq.** nərsənin dallanıb yarlışı. yer yarıqları.
- tapma** **1.** tapaq. tapca. tapba. tapmaca. tapınma. sayqı. **1.** tapınma. ibadət. pərəstiş.
- tapma** **tapınma. 1.** uyma. izərləmə. izləmə. izrəmə. tabe' olma. ittiba'. **1.** ibadət. tapışma. tapış. qulluq.

- tapmaca** 1. tapma. tapca. tapba. bilməcə. yumaq. tapışmaq.
buqmalca. 1. tapuzquq. müəmma. 1. tapzuğ. təpzük.
tapızqu. tapızquq. tapışmaq. bilməcə. sına.
- tapmaca** bulmaca. bilməcə. girdək. müə'mma.
- tapmaçılıq** (içik (nəfsin) yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma).
tapınçılıq. tapışçılıq. tapuççılıq. qulluqçuluq. taətçilik.
ibadət, taət etmə.
- tapmaq** (# **təpmək**: qoğmaq. inad etmək). 1. səcdə etmək. tə'zim etmək. 1. qulluq, xitmət etmək. 1. bulmaq. 1. bulmaq.
sezmək. yincgələnmək. incgələnmək. alçaq könüllülük etmək. tanrıya qarşı kiçiklik göstərmək. ibadət etmək.
qulluq etmək. kəşf etmək. icad etmək. - yeni yollar
bulmalı. - **qazın ayağını anlamaq**: gizli bir gərçəyi tapmaq. 1. sezmək. - qul tanrıya **tapdı**. - böyüklərə **tapın**. - **tapım** yoxdur **tapmağa**. 1. bulmaq. 1. doğurmaq. olurmaq.
- **avruv tapmaq**: xəstələnmək.
- **qol tapmaq**: dayaq bulmaq. kömək qazanmaq.
- **madar tapmaq**: çarə bulmaq. imkan bulmaq.
- **tinçliq tapmaq**: təskin olmaq. yatışmaq. rahatlamaq.
- yolda bir gülə **aşqa tabdım**: yolda bir dəsdə **ağça**, para

buldum. - onun qatını yaşçığı **tabdı**: tavniki'in qarısı oğlan
cocuğu **doğurdu**.

- **qaqqı tapmaq**: yumurtlamaq.

tapmaq

1. tapınmaq. ibadət etmək. 1. edinmək. qazanmaq. əldə
edmək. 1. yapmaq. > yabidən (fars). 1. toplamaq. - özünü

tapmayıb hələ: özünü **toplamayıb** hələ. 1. (çağı, zamanı
bildirən sözlərdə) etmək. bulmaq. yetişmək. ərişmək.

varmaq. - səhər **etdik**. - axşam **etdik**, gecəni gözlədik.

- **nərsə ilə könül tapmaq, qolaylanmaq, boşalmaq**: nərsə ilə
dincəlmək.

- **özün tutmaq, tapmaq**: qabıq tutmaq. özünə gəlmək.
alşınmaq. yerləşmək.

- **bir imkan, fürsət, açılıq, yol tapmaq**: qolayın bulmaq. -

ələ salmaq, gətirmək, tapmaq: düşürmək. - bir ara (fürsət)
düşürkən, aradan çıxdı.

- **öz yansını tapıb**: əksini tapıb.

tapmaq

1. təpmək. düşmək.

1. < **tapa**. dapa. dəpə: yön: ibadət etmək. dapacaq: allah.
tablamaq. taplamaq. razı olmaq. boyun əgmək. itaət etmək.
sevmək. uğraşmaq. istəmək. diləmək. bir nərsəyə tutqun

olmaq. düşgünlük göstərmək. - ona elə **tapdı** ki hər nərsəni unutdu. - tanrıya (idiyə. əkənə) **tapmaq**.

1. qoldamaq. qulluq etmək. - qul tanrıya **tap**: tanrıya tapın. ibadət ed. - xana **tapan** yoxmu: xana qulluq edən yoxmu.

1. çatmaq. tutmaq.

1. enmək. yağmaq. endirmək.

1. təpmək. soxmaq. yerləşmək.

1. düşüb azalmaq. yassılanmaq. zayıflamaq.

1. təpinmək. yorulmaq. bezmək. sıxılmaq.

1. taxmaq. salmaq. atmaq. - qabağına **tapıp** gəldi.

1. uymaq. uyğun gəlmək. yaxışmaq.

1. sığınmaq. düşmək. - hañçı ocağa **tapırız**. - hərə bir ocaq **tapıb, tapır**.

1. sevmək. vurulmaq. dəlirmək. dəlisi olmaq. - allahı tapırsan, dəğmə. - tanrını tapan, elinə yanan.

1. raslamaq. düşmək. düş gəlmək. yolum bazara tapdı. ucuz tapsan al.

1. qismət olmaq. - mənədə bu **tapdı**. - görək kim kimə

tapacaq. - yaran yarır, **tapan tapır**: sən işivi gör, görax nə düşür.

1. dağılmaq. ölmək. - tapancayla **tapdılar**: saldılar.

1. pozulmaq. - soyuqdan **tapdı**.

1. ələ keçmək. düşmək. olmaq. - qolay **tapsın**: güc olmasın. -
genə iyi **tapsın**. - nə istirdi, nəyə istirdi, nə **tapdıq**, nəyə
tapdıq.

1. iyələnmək. - ümüd **tapdım**: ummaq.

1. çıxmaq. başlamaq. - gec olmadan yola **tapın**.

1. çıxmaq. üz vermək. açılmaq. - işimizdə çox düşünlər tapdı.
- bir yol tapdı: bir yol açıldı.

1. bir nərsəyə doğru yerimək, saldırmaq, düşmək.

1. açmaq. həll etmək.

1. qazanmaq. bulmaq. - dinim **tapmadan**: dincəlmədən. - din
tapmaq: dincəlmək. yengəllənmək. yüngüllənmək.
rahatlanmaq.

1. almaq. könlün tapım: könlün alım. - könül **tapmadın**, nədən
təpirsən: könül alanmadın, nədən qırırsan.

1. qaqmaq. taqmaq. təpmək. çırpmaq. qınamaq. təpmək.

1. falanjlıq panlıq etmək.

1. **tap**. üstünə düşmək. 1. # **təp**. təpinmək: vurulmaq.
üstündən düşmək.

1. təqdim etmək. sunmaq. **1. túbəmək.** rastlamaq. uğramaq. qavuşmaq.

1. tə'zim etmək. tabe' olmaq. müvafiq olmaq. razılıq etmək. - **tapmayana** ölüm. - qul ola cümlə cihan, onğa **tap**.

1. yalvarıb yaxarmaq. inanc yolunda çalışmaq. ibadət etmək. - **1. yapmaq.** ələ gətirmək (qovuşmaq. yapışmaq)

tapmaq: ilcələmək. ricu etmək. yapışmaq istəmək.

yaxınlaşmaq. ibadət. itaət etmək. bəkləmək. tə'yidləmək.

təsdiiq etmək. - onun sözlərin **tap**an kim. - siz bunu **tapırsız**, ya yox.

1. doğrulmaq. yönəlmək. - evə **tap**a: evə tərəf.

1. *ad.* topmaq. tapıntılar: topantular.

1. yaxalamaq. - xəsdəlik tapmaq.

1. tabyamaq. yapmaq. etmək. qapmaq. tikmək. ələ salmaq, keçirmək. almaq. görmək (yol, uğur, güvən tapmaq). - doğru

tapmaq: doğru görmək. işgörmək. yardım etmək.

hazırlamaq.

tapmaqum **tapmağum.** bulasıyım. bulacağım. bulmaqlığıım.

- tapmamaq** - **aça, fürsət tapmamaq**: əli dəğməmək.
 - **bir yerdə duraq tapmamaq**: sürəkli yer dəğişmək:
 köçəbeləşmək.
- tapmayacaq** - sən xiyallı kişiyə söz ver, onsuzda xiyalsız **yerin tapmayacaq**.
- tapmış** **tapış**. dənənmiş. sınıanmış.
- tapnaq** **tapınaq**. 1. tapışlıq. qulluqluq. ibadətqah. 1. adres. 1. məcid.
 - **cüğütlərin tapnağı, məçidi**: kavra. sinaqoq.
- tapnaq** **tapnağ**. ibadətqah. tikə (> **tikyə. təkə**: tikilən, sığınan yer).
 məscid. təkne. təngə. qonut (< **qonmaq**).
- tapnişış** **tapnişma**. (**yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə**). yapnişma.
 yapnişış. yamnaşma. yamnaşış. calnaşma. calnaşış.
 çatnişma. çatnişim. çatnişış. çatnişit. çapnişma.
 çapnişim. çapnişış. çapnişit. qatnişma. qatnişış.
 sapnişma. sapnişış. qaynaşma. qaynaşim. qaynaşış.
 qaynaşit. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşim.
 qavnaşış. qavnaşit. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma.
 qovnaşim. qovnaşış. qovnaşit. varnaşma. varnaşış.
 varnaşit. barnaşit. barnaşma. barnaşim. barnaşış.

bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə.
 birnişış. birləşmə. birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişim.
 bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşit. ilnəşmə.
 ilnəşış. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış.
 ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişit.yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

tapnişma

tapnişış. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə). yapnişma.
 yapnişış. yamnaşma. yamnaşış. calnaşma. calnaşış.
 çatnişma. çatnişim. çatnişış. çatnişit. çapnişma.
 çapnişim. çapnişış. çapnişit. qatnişma. qatnişış.
 sapnişma. sapnişış. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış.
 qaynaşit. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşim.
 qavnaşış. qavnaşit. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma.
 qovnaşım. qovnaşış. qovnaşit. varnaşma. varnaşış.
 varnaşit. barnaşit. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə.
 birnişış. birləşmə. birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişim.

bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşit. ilnəşmə.
 ilnəşış. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış.
 ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişit.yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

- tappılmaq** öncədən sezmək: ürəgim tappıladı.
- tappışlamaq** bax > **tapuqlamaq**.
- tappon** təpilmiş, düşük nərsə.
- tapra** topra. torba. qapturqay. böyük kisə. külvar. çuntay.
 tuqarcıq. tağarcıq.
- tapraşmaq** təprəşmək. sıçraşmaq. çalqaşmaq.
- taprat** çabaş. çıbış. çalqaş. qaynar. - **taprat** yer.
- taprıl** çıqlı. gizli. gizlisi olan. müəmmalı. rəmzli. dəkli. dəngli.
 çıxmazın. açmazın.
- taprımaq** sıçramaq.
- tapsa** 1. qapı. eşik. - **tapsa** çıxan: qapıya çıxan. - tapsada duran:
 qapıda duran. - **tapsa** qurmaq: qapı salmaq. - **tapsa** sınıq,

dələ yox: qapı sınıq, qorucu yox. **1. tapsaq.** ibadətghah. **1.**

görevli. yardımçı. xitmətçi. **1. tapsa.** qapı. eşik.

tapsaq bolluq.

tapsalıq **1.** çoxluq. gürlük. gurluq. gürşadlıq. gursatlıq. güşadlıq.

genişlik. bolluq. açıqlıq. inginlik. enginlik. **1.** içi, könlü

açılma. açınma. açınlıq. açıqlıq. içaçlıq. boşaçlıq.

yüngüllük. yengillik. bolluq. kövünlük. göyünlük. gövklük.

kəviklik. (< **köv:** **kav:** boş). yansalıq. yaylalıq. yarlalıq.

yasarlıq (< **yaz:** açıq). güşadlıq. fərəhlik. fəraxlıq. inşirah.

inbisat.

tapsalmaq (**p < > t**). bax > **təmsəlmək. təpşəlmək.**

tapsanmaq içaçınmaq. boşaçınmaq. bollarımaq. güşatınmaq.

kövünmək. göyünmək. gövüklənmək. kəvikinmək. (< **köv:**

kav: boş). yüngüllənmək. yengillənmək. yansalmaq.

yaylaşmaq. yarlanmaq. yasarınmaq (< **yaz:** açıq).

açınmaq. açqınmaq. açınlanmaq. içi, könlü açılmaq.

fərəhlik, fəraxlıq, inşirah, inbisat duymaq.

tapsanmaq təpsənmək. tipsənmək. təprənmək. qalxmaq.

tapsırmaq **təbsirmək. tabsırmaq.** **1.** odlanmaq. qızışmaq. yanmaq.

1. sicaqdan qurumaq.

tapsız 1. yersiz. uyarsız. namünasib. 1. qatsız. laysız. - **tapsız** toplum.

tapsız **tapaqansız. tapaqsız. tapanaqsız.** basanıq. açıq saçıq. alçaq. alçanaq. alçanıq. aldırışsız. aldirmaz. arınmaz. arlanmaz. armaz. arsız. atılqan. ayağaltı. dabanaltı. ayıblı. əğbil. əğibli. azqın. basqaban. basqanıq. bərli. çalağan. çalğan. çalıq. çaşqın. çevrimsiz. çevrişsiz. çəkinməz. çığırtqan. çığnək. çeğnək. çılpaq. çorgöz. dəğərsiz. dəğrənsiz. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz. donanıqsız. donansız. donsuz. donuyırtıq. dönək. qancıq. düşgün. düşmüş. düşünük. əksinik. əsginik. əzik. geçimsiz. götlək. gözübək. həyasız. hırsız. ırsız. kovşur. kovuş (< **kav. kov**). qansız. qapqansız. qarabet. qaraçı. qaralı. qaraoğlan. qarqagöz. kötubet. qaraüz. qaravaş. qaypaq. qılıqsız. qırbal. qırbən. qırçın. qorxaq. qorxmaz. qötubet. qustağ. ləkəli. onarsız. onursuz. onuruz. ödlək. örtünsüz. örtüsüz. sakınmaz. salınıq. sıxılmaz. sırtıq. şarlatan. şorgöz. tərs. tonsuz. törəsis. usanmaz. utancsız. utanması qıt. utanmaz. kaşar. çaşar. utmaz. utsuz. uyancsız. uymaz. uysuz. uyumsuz. üzqara. üzlü.

üzsüz. üzük. üzükqara. üzünüq. yalın. yarçın. yarşın.
 yastaban. yıpranaq. yolsuz. abırsız. çalan. çalanğ.
 bədəxlaq. e'tibarsız. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xusuz.
 iffətsiz. şərəfsiz. qeyrətsiz. pərvasız. rəzil. pezəvəng.
 qaldaban. çaldaban. namussuz. heysiyyətsiz.

tapsuz

tavsız. münaqişəsiz.

tapşaq1. tapçaq. nəlbəki. bardağ altına qoyulan tabaq (**tapraq**).

1. təcik. bardağ altına qoyulan tabaq. nəlbəki.

tapşalamaqbax > **tapuqlamaq**.**tapşamaq**

ünləmək. səsləmək. çağırmaq. qaqırmaq.

tapşiq**tapışma. tapışiq.** qavşaq. qavşiq. qavışım. qavşım.

qovşum. qovşaq. qovşiq. qovuşum. qovuşma. görüşmə.

görüşüq. biləşmə. birleşmə. birleşgə. biləşgə. birləşik.

biləşik. birləşim. biləşim. bulşaq. bulşqa. bulşuq.

buluşma. buluşum. təlaqi.

tapşımışı

tapışımışı. barışmaq.

tapşırıq

ismariş. önərmə. önəri. öğüd. öncüt. oncut. onğut.

məsləhət. tovsiyə.

tapşırıq**savriş. savruş. savuruş. savarış. > ismariş. (> savmaq:**göndərmək). (> **sefareş** (fars)). savrılmış nərsə.

- tapşırıq** **tapşırma**. 1. tapşırıp. öyqə. ödəv. sarqıt. göröv. borc. bors. birouz. burıs. buıç. börç. ötnə. alasa. vəzifə. alğı. alacı. alası. alacağ. alasaq. əmanət. - **tapşırıqyer**: əmanətxana. 1. ismarış. buyruq. 1. vəsiyyət. 1. qayırq. qayırqa. qayrı. qayır. əmanət.
- tapşırma** **tapşırıq**. 1. ulaştırma. çatdırma. nəqliyat. 1. evləndirmək. 1. önad. taxma ad. soyad. ləqəb. 1. göröv. görülməyə verilən iş. ödəv. vəzifə. 1. təklif. məşq.
- tapşırmaq** (ş < > c) **tapcıрмаq**. 1. vermək. nərsəni kimsənin əlinə vermək. təslim etmək. yetişdirmək. ulaşıdırmaq. sunmaq. - bu kitablari ona **tapşır** (ver). - bu xəbəri ona **tapışır**. 1. buraxmaq. yatırmaq. 1. ösmərləmək. ismarlamaq. savuruşlamaq. siparişlamaq. bir nərsəni birinə verib və onun qorunmasını istəmək. - bunlar sizə **tapşırılır**. - iyid düşməne **tapşırılmaz** 1. sevkəmək. istəmək. tapışdamaq. ismarlamaq. daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək. susamaq. yaxarmaq. yalvarmaq. 1. həvalə etmək. 1. **tapşurmaq**. **tapçurmaq**. ulaştırmaq. təcərmək. yapışdırmaq. təslim etmək. 1. ulaşıdırmaq. isal etmək.

- tapşırmaq** **tapışqamaq.** ismartmaq. ismartamaq. ismarlamaq.
oncutmaq. onğutmaq. öğüdmək. öncütmək. önərmək.
önərimək. ilərgəmək. ilərgətmək. ilgərimək. məsləhət,
tovsiyə etmək, vermək.
- tapşurmaq** < > **tapşırmaq.** 1. 1. əğrəti vermək. əmanət vermək. 1.
təslim etmək.
- tapta** **tapda.** giriş. gəlir. ası. tapdıq. qazanc. fayda. mənfəət. -
öz tapdasın çapmaq: öz mənfəətinə qoşmaq, çalışmaq.
- tapta** **tapıt. (t < > y) yapta. yapıt. yatfa. yafıta. 1. sənəd. 1.**
lövhə. kətibə. 1. suçluların, dustaxların boynuna asılan
kağız. 1. etiket. sşəni, tayın, nərsənin üstünə yapışılan,
yatırılan, taxılan səyfə. 1. e'lan. 1. mə'cun. neçə nərsənin
qatışığından düzələn nərsə.
- taptaxana** çapxana.
- taptaq** 1. tapdanan yer. bir yerə davamlı, bayağı gedib gəlmək.
(> **patuq** (fars)). - ov ovlağında, kişi **tabdağı**nda ölər: avı
avlıda avla, kişini çox gedib gələn eyrində, batıqunda (>
patuq (fars)). 1. birdən. - **taptaq** götür: yallah götür. - **taptaq**
səkirək: taptaq ırqır: kəsik kəsik atılmaq.

- taptaq** **tapdaq**. 1. gurultu. dağıldı. 1. qaçınc. qınanc. taqqac. qınaq. qaqqışq. azarlama. yamanlama. yermə. təqbih qınama. şematət. 1. korlaq. korlama. qırma. qırmalama. düşürmə. təqhir. 1. mə'bud. tapılan. 1. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. savaş. çatış. çataş. çatışma.
- taptaq** **tapdaq**. yassı. basıq.
- taptaqan** yapaqan. alışqan.
- taptaqıç** **tapdaqıç**. tamahkar. həris.
- taptaqır** **taptakır**. çıplaq. cavlaq. açıq.
- taptaqmaq** **tapdaqmaq**. tapılmaq. baş göstərmək. zihur etmək.
- taptalamaq** 1. bax > **tapuqlamaq**. 1. ızərgəmək. azərgəmək. əzərgəmək. ızləmək. axdarmaq.
- tapılanmaq** **tapdalanmaq**. girişlənmək. gəlirlənmək. asılanmaq. qazanmaq. faydalanmaq.
- **kişi əmgəyindən baydalan**: başqalarının işindən tapdalanmaq, qazanmaq, faydalanmaq. başqalarını istismar etmək.
- tapılmaq** taptaş. çeynəmə.
- tapılmaq** **tapılmaq**. idman, vərziş etmək. işləmək. öyrənmək. mənimsəmək.

- taptama** - qızın tapdır, gəlin anlasın.
- taptamaq** tapdamaq. təpmək. dögmək. qırpalamaq. qırmalamaq.
- taptamaq** **yaptamaq. yapamaq.** 1. davamlı bayağı olaraq bir yerə gedib gəlmək, bir nərsə ilə uğraşmaq, nərsəni aramaq. - ora **tapdamaqdan** bezdim. - **tabda** görə nə olur. - pis yerləri **tapdayan**, pislərin **tabdağına** düşər. - **tapdayan tapar. 1.** ögrəşmək. alışmaq. - bürküt tülkü ətinə **taptamış. 1.** neçə nərsəni qatıb bir nərsə düzəltmək. mə'cun yapmaq. - çay **taptamaq:** süt, yağiylə qarışıq çay. 1. ititmək. - ketmə
- taptamaq:** külük ititmək. 1. bilmək. ititmək. -pıçaq, çalqı, ora **taptamaq. 1.** gücləndirmək. qızışdırmaq. - **tapdadı tapdadı** iş verdi əlinə. - savaşı **tapdayanda** var, **tapdananda. 1.** təpikləmək. əzmək. 1. doğrulama. tuğramaq. onaymaq. təsdiqləmək: kirtünmək. kirtinmək. inanmaq.
- taptamaq** **tapdamaq. - çoxlu tapdamaq:** çox dögmək. quyruğunu tava sapına çevirmək.
- taptan** dovşan. **tafdın. taptap.** bir çeşit **qalın** əkmək.
- taptanan** **tapdanan. - tapdanan, işlək, gənəl yol:** eşilgən. eşgin.
- taptanmaq** **tapdanmaq. 1.** ögrəşmək. işləşmək. 1. yaraqlanmaq. qurşanmaq.

- taptanmış** **tapdanmış. tapdıq.** çapıq. ayaqlanmış.
- taptap** (**< tap:** qalın). **tafdın.** 1. bir çeşit **qalın, yassı** əkmək. 1. (**< tap:** tap tap, yap yap yassı qalın səs). **tapışqa. taplaq.**
dabansız **yassı** ayağaltı ayağqabı. hamamda geyilən
taxda ayağqab.
- taptap** 1. damdam. tamtam. tapbaq. dabba. davul. təbil. tıntın.
1. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. savaş. çatış. çataş.
çatışma. yarqa.
- taptapaqlı** gəlgedli. sayqılı. böyük. ulu. görkəmli. çalımlı. kökkəli.
kökəkli. kökələkli. ehtişamlı. hörmətli. əzəmətli.
həşəmətli.
- taptapaqlıq** kölgəlik. kölgəmlik. gəlgedlik. sayqılıq. böyüklük. ululuq.
görkəmlik. çalımlıq. möhtərəmlik. əzəmətlik.
möhtəşəmlik. tiklik. diklik. böyüklük. ucalıq. ucaqarlıq.
ululuq. qurumluq. görkəmlik. çalımlıq. əzəmət. ehtişam.
kibarlıq.
- taptapalı** **təptəpəli.** təntənəli < > tumturaq. nərsəni şişirib,
çalıqlayıb, parlaq, təpinişli, səslə küylü, bəzəkli göstəmək.
- taptar** **dapdar.** çox dar. dapdaracıq.
- taptar** **dapdar. dapdaracıq. lapdar.** çox dar.

taptaracıq	dapdaracıq. dapdar. lapdar. çox dar.
taptaş	taptalma. çeynəmə.
taptaşmaq	tapdaşmaq. təpişmək. döğüşmək.
taptatmaq	1. ititmək. 1. döğüb, əzib yapa düz qurmaq. çeynətmək.
taptatmaq	taptadmaq. döğdürmək. basdırmaq. - qılinc, pıçaq taptadmaq.
taptaza	yepyəni. qıcır qıcır.
taptəqə	daptəkə tapdamaq.
taptı	tap. güc. zor. quvvət.
taptıq	1. siniflik. təbəqati.- tapdığ duyqu: təbəqatı sezi, hiss. 1. yapdığ: münasib. müsaid.
taptıq	tapdıq. 1. tapdanmış. çapıq. ayaqlanmış. 1. tapda. qazanc. fayda. - öz tapdasın çapmaq: öz mənfəətinə qoşmaq, çalışmaq.
taptın	< taftın. tərdə yapmaq qalın çirək.
taptır	sevər.
taptırmaq	tapındırmaq. ibadət etdirmək.
taptırmaq	tapdırmaq. tabdırmaq. 1. bax > taptamaq. bulundurmaq. qazandırmaq. qarşılığın, dəğərin, əvəzin ödəmək. 1. təslim etmək. 1. y vermək. - sənə biraz para tapdırram.

1. istətmək. sevindirmək. səvindirmək. 1. qulluğa aldırmaq. ibadət etdirmək. pərəstiş etdirmək. namaz qıldırmaq. - kəndini elə **tapdırmış**: özünü elə istətmiş. 1. geri vermək. qayıрмаq. - borcunu haçan tapdıracaqsan. 1. boyun əgmək. qəbul etmək. - sizin sözü tapdırıram. 1. motiv. 1. y1. y1. təsdiqləmək. qol çəkmək. - bu kağızları tapdırın. 1. buluşdurmaq. hazırlatmaq. amadə etdirmək. tədarük gördürmək. 1. buldurmaq. 1. qarşılığını ödəmək. 1. təslim etmək. yerinə ulaşıdırmaq.

taptısa **tapdısa**. - **tapdısa**, **qalmır**, **tapmasa qaçmır** (əlinə düşəndə kəçinmir, vaz keçmir, əlindən qaçırsa izləmir. dalısaca gedmir). (**bərkə düşsə daşdır**, **dişə batsa**, **aşdır**).

taptış > **təftiş**. axdarış.

taptışlamaq > **təftişləmək**. axtamaq.

taptıtmaq 1. buldurmaq. sayıca bəllətmək. 1. əldə eddirmək. 1. çözdürmək. açmaq.

taptuq **tapduq**. 1. cocuğu uzun sürə olmayanların, cocuğu olduğunda verdiği adlardan. 1. sayqı, sevgiyə dəğər, layiq. sayqıdəğər. 1. ibadət, tapınma.

taptüşü **tapdüşdü**. sırtıq. arsız. üzlü. üzsüz. bıqdıran.

tapu**tapı.** 1. ibadət. qulluq. xidmət. 1. qəbalə. 1. tanqsa.

andac. vəsiqə. sənəd. 1. günəvər. gün düşən yer. 1. inat.

anıt. bəlgə. bəlgət. bəllət. bilgət. dəlil. sənəd.

- **tapu əsnad dərtəbi, dəfdəri:** xaqan andacı.- **tapu qılmaq:** beyət, itaət etmək.**tapu****tapuq. tapı. tabu.** 1. bax > **tapuğ.** 1. bağış törəni. bir

böyügün tapında (xidmətində) bağışlanma törəni ki,

suçlular bəyin qabağında, başı açıq iki əliylə qulaqların

tutaraq, əğillib özür dilərlər. 1. bulunma. qazanc. gəlir.

irat. ödək. ücret. 1. **tapınc.** nimət. yarar. çıxar. ası. buluş.

fayda. istifadə. 1. sayı bəlli olan. amar. 1. sayıca. biraz. 1.

alıntı. tamsıq. təməsik. çək. malikiyyət. 1. qapu qat.

qulluq. xidmət. 1. qutsanmış. qutlu yapılmış. tapılacaq

duruma gətirilmiş. 1. kötük. kütük. qəbiz. bicək (< biçək).

sənəd. mədrək. alındı. faktor. 1. icazə. yar. yerit. yol.

keçər. keçit. salı. kəsim. qoy. qoya. icazə. salı. qoyuq.

bəlgə. parız. 1. satış. 1. itaət. qulluq. xidmət. iş. təslim. 1.

uca tutmaq. 1. yetərli. kafi. 1. işçilik. mənfəət. 1. cayzə.

tapğaç: çinə və çinlilərə verilən ad. 1. tapuq: yaltaq. 1.

qapu. xidmət. qulluq. 1. tabu. tapın. büt. sənəm. 1. tapuq.

sənəd. **1. tapunq. qapı.** zat. zati ali. həzrəti ali. hizur.

nəzd. məqam. - **siz tapıları:** həzrəti aliləri. - ölkəmiz

tapınqısız qalmasın. - onun **tapunğunda** olmaq, bolluq,

qutluq tapmaqdır. - tanrı **tapınqın** harda görməyəsen, hardan

tapasan. - ulu imamlar **tapından** yararlandıq. başım üsdə,

tapunq (həzrəti aliləri) hər nəki fərman buyuyur \ qul haçan

tutmayısar anı ki sultan buyuyur.

tapuççılıq

(içik (nəfsin) yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma).

tapmaçılıq. tapınçılıq. tapışçılıq. qulluqçuluq. taətçilik.

ibadət, taət etmə.

tapuq

tapuğ < > təpuğ. tapu. tabu. 1. tapınma. dilək. istək. **1.**

tabu. kor inanc. **1.** qulluq. **1.** ön. öndə olan. **1.** tapma.

sayqı. **1. tapuqlamaq.** afərin demək. - **tapıq !.** afərin !. yaşa !.

sağol !. bıravo !. **1.** tapız. tapuz. tapmaca. bilməcə. **1.**

piçinq. - **piçinq atmaq:** söz atmaq. ilmək. kinayə. çapsöz.

dolayı söz. iki uclu söz. anış söz. çəkiş. çəkişli söz.

anışdırma. toxunduru. kinayə. məcaz. salma. atma ilişdir

tapalı. təpəli. əzici. iğnəli. batan. **1.** sənəd.

- tapuq** **tapuğ.** 1. suşunun bağışlanması ötrü, başı açıq, bir qulağın əlinə tutub, xaqanın qatında (qulluğunda) əğilmək. 1. balaxana. 1. tapğaq. qulluq. sitayış. tə'zim. 1. qabbaca.
- tapuq** **tapuğ. tapma. tapı.** 1. qulluq. xidmət. - bir qulluq, bir **tapuğ.** hər nə istərsiz, **tapızda** durmuşuq. 1. dərgah. - xan **tapuqu.** - tanrı **tapuğu.** 1. qılış. ibadət. pərəstiş. - **tanrı tapuğu:** tanrıya ibadət. 1. baş əğmək. peyrövlük. itaət. səcdə. ibadət. pərəstiş. 1. sənəd. hüccət. sicill. 1. tapılmış nərsə. 1. bey'ət. 1. baş əğmək. peyrövlük. itaət. səcdə. 1. sənəd. hüccət. sicill. 1. inçu. qulluqçu. xitmətgüzar. xitmətçi. şagird. 1. bulunmuş. - **tapuğ** daş yarar, daş baş yarar.
- tapuqçı** 1. qulluqçu. xitmətçi. 1. mö'min.
- tapuqçı** **tapuğçı.** qulluqçu. sitayışgər. pərəstirgər. sitayəndə. xidmətçi.
- tapuqçı** **tapuğçı.** 1. qulluqçu. xidmətgüzar. - sizin **tapuqçuz.** 1. pərəstişkar. - **tapuqçuları** bilən yığışdılar. - **tapuqçuların** qatına çağırıldı: qulluğuna, hizuruna.
- tapuqçu** **tapuqsaq.** qulluqçu. abid.

- tapuqlamaq** tapıqlamaq, bəğənmək, oxşamaq, sevmək, sıvazlamaq işi. afərin demək. - **tapıq** !: afərin !. yaşa !. sağol !. biravo !.
- tapuqlamaq** **tapıqlamaq. tapaqlamaq. tapışlamaq. tappışlamaq. tapşalamaq. tapılamaq. taptalamaq. taluqlamaq. talpaqlamaq. 1. bəğənmək oxşamaq. sevmək, sıvazlamaq. ağırlamaq. ululamaq. 1. cocuğun arxasına, oxşayaraq tap tap çırpmaq. nazlamaq. 1. dalmaq. uymaq. gözlərin şappıldatmaq. yuxlamaq. 1. yetərmək. gərəkmək. danqımaq. dəkləmək. rəfi ehtiyac edmək.**
- tapuqlı** 1. yararlı. 1. sayın. dəğərli. hörmt dəğər.
- tapuqlu** qulluq yiyəsi.
- tapuqsaq** 1. qulluqçu. qulluq, xitmət etməyi sevən. 1. sayqılı. hörmətli. 1. **tapuqçu.** qulluqçu. abid.
- tapuqsaq** **tapuğsaq.** ibadətçi. mö'min.
- tapuqsuz** dəğərsiz.
- tapulamaq** tapuya, sənədə keçirmək. mülk edilmək.
- tapulmaq** bulunmaq.
- tapulu** sənətli. mədrəkli. milkiyyətli.
- tapun** **tapud. tapıt. tapın. 1.mə'suq. 1.tapınılan, qulluq edilən varlıq. mə'bud.**

tapur	tabur. qaradüzən. rəsm risum. görünək.
tapurmaq	taputmaq. səbt edmək.
tapusrağ	sağlığa içmək. tapu hörmət. sayqı olaraq badə qaldırmaq. - tapsusrağı: tapuya şərəfə sağlığa içilən badə.
tapusum	1. andlaşma. uzlaşma. müahidə. 1. son. nəhayət.
tapusun	tabusun. dabusun. duz. şora.
tapusuz	1. iyəsiz. sahabsız. 1. icazəsiz. yeritsiz.
tapuş	tavuş. tapış. təpiş. tovuş. 1. tap tap, tıp tıp səsi. döğmə, çarpma səsi. 1. ayağ səsi. yürüyüş səsi. 1. tov. nəbz. - ürək tovuş. - damar tavuşu. 1. əğrəti. əmanət.
tapuşqaq	qulluqçu. qulluq sevən.
taput	tapud. tapun. tapıt. tapın. onqun. onqul. 1.mə'şuq. 1.tapınılan, qulluq edilən varlıq. mə'bud.
taputmaq	tapurmaq. səbt edmək.
tapuzquq	tapmaca. müəmma.
tapuzmaq	(tap < > təp) təpizmək. 1. tapız, tapmaca söyləmək. 1. təpəc, atmaca, kinayə söyləmək. 1. tabuzmaq. tapsınmaq. bilməcə söyləmək, sormaq. bulmasını istəmək. saylazmaq. - tapuzğuq tapuzmaq: bilməcə sormaq: tabızmaq.

- tapya** > peyda (fars). kəşf.
- tapzaş** təbzəş. təpzəş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan.
- tapzuğ** **təpzük**. tapızqu. tapızquq. tapışmaq. tapmaca **1**. bilməcə. sınaq. - **təpzük tapızmaq**: tapmaca sormağ.
- tar** **dar**. (< **darılmaq**. **dartılmaq**). {hər nəyin **incəlmiş**, **sıxılmış**, **sığılmış**, **darılmış**, **dərilməmiş**, **uzunmuş**, **uzanmış** durumu}. **1**. **tar** (fars) < **dal**. **1**. tel. sim. ip. sap. əriş. ərsiman. ərisman. risman. boyluq. **1**. darılmış. darqın. darıxmış. tənqiş. tənqək. dərgik. darığ. tərək (> **tarik** (fars)). **1**. dara düdük. ərkinə. ərgənə. **1**. sırıq. sıq. ziq. incə. süpük < sürpük. incə. baraq (> **barik** (fars)). **1**. tarıq. darlıq. tıq. sıq. ziq. **1**. tıqırıq. tığırıq. tıxırıq. kiçik. qısa. güdə. **1**. çapıq. sıx. sıxıcı. uyğun olmayan. tıxaz. tıxıcı. tünük (# tənək). - **dar geyim**: çapıq geyim. - **dar ev**: çapıq ev. - **dar yer**: çapıq yer. - **dar hava**: çapıq hava. - **dar yol**. baytaq. yaya yol. - **dar göz**: { **1**. çiniş. çimri. **1**. yaxıcı görməyən. dar qafa}. - **dar boğaz**. çətin, çilə şərait, dönəm. - **dar çəkmək**: dara çəkmək. darısqamaq. sıxmaq. - **dar qaçmaq**: çətin. zorla qurtulmaq. - **dara dar**. güclüklə. gücünən. zor. çətin. ivədiliklə. ancaq. uc uca. yallah:

tirenə dara dar çatdıq. - **dara gəlmək**: məcbur olmaq. dara qalmaq. - **dara düdük**: düdük. **1.** kəhləz. cılız. xəsdə. **1.** (r < > l) < > **dal**: tel. qol. qıl kimi uzanan nərsə. kiriş. - bir **dal** siqar: bir tel. - bir **dal** tük: bir tel. **1.** quşların barındığı tünək ağacı, ağac dalı. quş qınaqı, nini, evi. **1.** dərə. **1.** dənə. sayı. oqqa. - bir **dalda** qorxmur: heç qorxmur. - bir **dalmı** çörək: bir **damcı**. - bir **dalmı** söz söylə: bir dənə. **1.** tam. - **dal** çağında: lap zamanında. **1.** qıs. sıq. sıx. sığ. ziq. ziyq. sıxıntılı. azlığda bulunan. gərəklilik, zərurət çəkən. dar. - **sığ** yer. - **dar** qaldıq. **1.** az. yetərli olmayan. geyri kafi. - **dar çağ**: dar zaman. **1.** sərinsiz. səbirsiz. - **ıçı dar kişi**. **1.** dar yer. geniş olmayan. - **dara** gəldik. **1.** sıxıntı. ızdırab. - **darda qalmaq**. **1.** sıxı. məcburiyyət. - **dar** görürsən. **1.** ancaq. - dar qaçmaq. - kəndini **dar** evə atdı. - **dar** yetişmək. **1.** möhtac. - **darda**: ehtiyacda. **1.** sıxı sıxı. sıxı. sıx. sıq. - **sıxı** boğaz. - **sıxı** yaxa. - **sıxı** sokağ. **sıxı** qapı. - **sıxı** baş: dar qafa. - **sıxı** paltar. - **sıxı can**: darıxan. - **sıxı oyu**: dar fikir. **1.** dar. dal. iriş. əriş. boy. uzunluq. əngsiz. ənsiz. gensiz. əriş. boyluq. boy ipliği. gərgəf. qasnağ. çərçivə. dəzğah. **1.** (su üzərinə salınan) sal. kələk. **1.** tort. torta. yağ tortusu. **1.** tarım. dərim. qol.

bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. 1. tav. sal. kələk. 1.

tər. edər. dəğər. müzd. - **tarçı: tərçi:** işçi. 1. güc durum.

müşqül vaziyət. sıxıntı. zorluq. 1. darqafalıq. qanquyluq.

budalalıq. 1. tıqqı. üzüm. qıt. az. sınırlı. 1. dağ keçidi.

bağaz. boğaz.

- **dar ağacı:** üçağac. xaç. səlib kimi çarpaz ayqıtlar.

- **dar yol:** **azna.** dar keçit.

- **dar dirilik:** qıtlıq içində yaşamaq.

- **dar yol:** soxaq. soq. keçit.

- **dar yol:** ert. art. əğələnmiş, kəsilmiş, cığıryol. ərməyə,

keçməyə bir yol. keçit.

- **tar tar:** dar dar. tel tel. ərış ərış. rişdə rişdə. tək tək.

- **dar keçit:** dərbənd. darbat. kütəl.

- dar yol. aralıq.

- **dar yol:** qısnaq. qısıq. tanqa. təngə. kövçə. küçə.

- **dar** için çəkmək. **tarçın** çəkmək: darçın dartmaq. ah çəkmək.

inləmək. hayıfsınmaq. əfsus yemək.

- **çox dar:** sim sıxı: artıq sıxılmış.

- **dar uzun, ustuvani biçimində olan nərsə:** qobur. - **qobur**

şalvar.

- **ənsiz** yol. - **dara** çəktirmək: **daratmaq**. asdırmaq.
- **dar olmayan**: darıxmaz. açıq. paraq. fərax.
- **dar yerə gətirib tutmaq**: qısdırmaq. tutdurmaq. tutmaq. ələ keçirmək. qapsalamaq. yaxalamaq.
- **dara gətirilmək**: qısılmaq. sıxılmaq. sıxıda qalmaq. arılmaq. təzyiq olunmaq.
- **dar bir yerə soxmaq**: tıqmaq. - tustağa **tıqmaq**. - dəliyə **tıxmaq**.
- **əli dar**: çimri. çinis. xəsis.
- **dara boğmaq**: tələsmək.
- **dara dar**: **dar darına**: ancaq.
- **dara gətirmək**: məcbur etmək.
- **dara gəlmək**: sıxılmaq. məcbur olmaq.
- **könlü dar bolmaq**: kədərəlmək. üzülmək.
- **dar yaşav**: sıxıntılı, zor yaşam.
- **dar qafalı**: ət qafalı: tumaq.
- **dara çəkmək**: asmaqlamaq. darağacına asmaq.
- **dar etmək**: daraltmaq.
- **darğa tıqmaq**: çarəsiz zor durumda bıraqlamaq.
- **dar özən**: sarp dağlarla çevrili dərə.

- **xəzər tarından örgə təbərdik**: xəzər boğazından yuxarı hərəkət etdik.
- **darğa tıxmaq**: darlığa tıxmaq. zor duruma soxmaq. güc durumunda bıraqmaq.
- **darğa түşmək**: zor duruma düşmək. sıxıntı içinə girmək.
- **ov şav, dar gör**: əlindən gələni yapmaq. bütün qeyrət ini harcamaq.
- **dar dəliği genişlətmək**: üstürmək. dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq.

tar

- dar**. 1. incə. incğə. işğə. genişliyi az olan. 1. qardağ. qarda. qarçaq. qarça. qatdaq. qatçaq. darlaq. dardağ. darcaq. darca. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. 1. alçaq. aşağ. tünək. dünək. tüngə. düngə. (1. < tün: gecə. 1. tünğ < tünq: düğn: düğün: qapalı. 1. < dönmək). 1. düddürü. daracıq. daramdurul. qapacıq. - **çox dar**: düdük kimi. 1. ensiz. 1. sıx. şulux. qarmaş. tünük. tünlük. tünğür < tünğür (< tün. tünğ. tünğ). 1. sıxı. - **dar** ayaqqabı. - 1. ensiz. 1. az. yetərsiz. qısa. qıt. əlverişsiz. - **dar** çağda, sürədə. - **dar** yer. 1. ancaq. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla. 1. ucu ucuna. 1. sınırlanmış. məhdud. mühəddəd. -

- dar** bir çevrədə. **1.** düşük. alçaq. çıxarsız. - **dar** qafa. **1.** "tutar". - **sərdar**: baştutar. - **eldar**: el tutar. - **dar aç**: haddə zaviyə. **1.** dözümsüz. sıxıntılı. toxalı. səbirsiz. dar canlı. dalsunğ. tələsən. **1.** dal. dirək. - **dar ağacı**. **1.** basıq. **1.** öti. haddə. - dar küncək (< **kov**): öti bürc: haddə zaviyə. **1.** darbıç. incə. daraq. **1.** sıx. qaranlıq. sıxı. sərt. tünğə. qısıq. tünük. **1.** yapat. qapat. bağlı. qaraq. qaranlıq. **1.** ensiz. sıx.
- **uzun, dar aralıq**: keçit. dalan. dəhliz < dalğız. yolağ. rahro. koridor.
- **dara çəkmək: ipə çəkmək**: asmaq.
- **əli dar**: **1.** para sıxıntısı. **1.** əli yumuq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. xəsis.
- **gəlişigözəl yar olmaz (gəlişigözəl: rasgələ. hərgələ),**
biçilsə don, dar olmaz.
- **çox incə, dar yer**: iğnə dəliyi: iğnə yurdu: iğnə yuvası.
- **hər nəyin qurumuşu, cılızı, susuzu, arığı, darı**: qandağ. qındaq.
- **tel tel, tar tar**: iplik iplik: ip ip. yol yol.
- **dar, sıx könüllü**: könlü sıxıntılı. toxalı.

- **gözü dar**: gözü doymaz. doymaz. doymayan. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. paxıl < bağıl. verməztin. verməyən. əlverişsiz. varyeməz. sərpəməyən. xərcləməyən. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq. qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis < qınıs. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. yanıq. yanğılı olan. yalvaq. yavlaq. çaylaq. tamahkar. momsik. mümsik.
- **dapdar**: lapdar. çox dar.
- **keşli, dar geyim**: çəkmə.
- **tar tar**: tel tel. parça parça.
- **ağız gen, altı dar qab**: qıf. kuni. çortu. çovlu. kovlu (< çov. kov: boş).
- **dar, əğri bügrü yol**: çobanyolu. patıqa.
- **dar gəlirli**: yoxsul. yüngül.
- **darda qalmaq**: sıxılmaq.
- **əli dar**: bax > **gözü dar**. xəsis.
- **içi dar**: darıxan. tələsən. acil.
- **nərsənin dar bölümü**: boğaz. - şüşənin boğazı.
- **sazın, tarın baş bölümü**: çanaq.

- **soluq darlığı**: sıxıç. asm.
- **dar boğaz**: sıxıntılı, güc devrə.
- **dar darına**: çox çətinliklə.
- **dar düdük**: daram durul. dar güdə olan.
- **dar edmək**: daratmaq. sıxışdırmaq. çətinlətmək.
gücəşdirmək.
- **dar gəlir**: sınırlı, məhdud gəliri olan.
- **dar gün**: sıxıntılı dönəm.
- **dar qaçmaq**: çox sıxılıb, həmən dışarı qaçmaq.
- **dar qafalı**: danaburan. görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtgöz.
koryat.
- **dar səsdilər**: "J. İ. U. Ü" biçiləri, hərfləri.
- **dar çağıq**: axşam gec vaxdı.
- **dar yetişmək**: ucu ucuna çatmaq.
- **daradar**: çətinliklə. güclüklə. zorluqla.
- **dara düşmək**: sıxıntı çəkmək.
- **dara gəlmək**: güc duruma düşmək.
- **dara düşürmək**: güc duruma salmaq. itləmək. itmək. itəmək.
məcbur edmək.
- **dara qalmaq**: məcbur olmaq. darda qalmaq.

- **darı darına**: güclüklə. ancaq. ucu ucuna.
- **dar dərə**: boğaz. keçit. qıyındaraq. qıyındara. qındaraq. qındara.
- **dar, sıxışiq, sıxıntı verən yer**: qıyındaraq. qıyındara. qındaraq. qındara.
- **altı, səggiz qoş kürəkli, dar, uzun qayıq çeşiti**: qancabaş. qançabaş.
- **diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar**: sığba sıpqa. potur.
- **aşağısı dar, yuxarısı gen börk, kavuq çeşiti**: kalafat. çalaçat. çalaqap. qazanıç. qaznac. (qazanın tərş qoyulmuş biçimində olan börk). polis, qoşun börkü.
- **çox dar**: in kimi.
- **dağdaşda çətin, gücün, dar xətərli yerlər**: qapanca. qapan.
- **dar, qorxunc, xətərli yer**: qapanca. qapan. qanşaq. qınşaq.
- **sıxıntılı, dar, güc, çiləli, ağır, çıxılmaz durum**: qapanca. qapan.
- **dağlarla çevrili dar boğaz**: qapız. dərbənd.
- **dar keçit**: qapız. qabız. boğaz.
- **dar uzun qalı**: yol qalısı. yol kilimi. yolluq. kənərə.

- **dara çəkən**: ipçi. asan. darlayan. darçı. e'dam edən. cəllad.

- **dara çəkmə, asma ipi**: çatı. çatu.

- **dara çəkmək**. asmaq. çatılmaq. çatulmaq.

- **içidar**. (- **içidar yoxsul**, **özün bəyliyə vurur** (varlı olmağın göstərir.).

- **qaranlıq gecə, dar keçit**: çətin qoşut, qoşantı, qoşanıt, şərayit.

- **oxu tar, sənin kimin var**.

- onun **dar qafasına**, böylə sorular **endireləmiz** (yendireləmiz. öyrətiləməz).

- **tel tel, tar tar dağılıb çözülmək**: tellənmək. aşınmaq. ipliklənmək. arxaşları üzə çıxmaq. lif lif olmaq.

- **tel tel, tar tar olan, tozumsu nərsə**: ipliksi. ipsi. tor. sayın çalınan. sayın çalan.

- **dara düdük yol**: dərbət. dərbənd. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.

tar **qar. 1.** qaranlıq. **1. car. çar.** çal. çalağayı. çalağay. kalağayı. kalağay. başörtüsü.

tara **dara. 1.** dayalı. davamlı. həmişə. **1.** dayimi. həmişəlik. əbədi. **1.** dartılan nəyin qoyulduğu qab. - **tarası**

çıxılmalıdır, endirilməli.

- **üz darağ**: xuttaraş.

- **ara tar**: **dara dar**. dardarına. güclə. çətinçə. çətinliklə. zorla.

ancaq. - axşam **güclə** evə çatdıq. - **güclə** yetişəcək.

ara

dara. darı. hər nəyin oğuntusu, xırdası, maydası.

- **astara bax astara**, **tellərivi yan dara**, **gözəl xamcıq**,
göyçək qız, **hərəngələ yanlama**.

- **ara dara**: incələ ayır. təhqiq o təfkik.

arab

darab. < **dar**. çolav. gizli. gizlin. yaşırın. saqlı. sinsi.

kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. assırınlayın. astırtın. astan.

astırın. yaşırın. yaşırılğan. yaşırınli. yaşırın. yuşırın.

bildirməy bükük. oğrun. duymadan. örtülü. daldax. çolav.

araba

daraba. qabara, görün, müsün, kəsik. çatal, gövdə,
heykəl.

arabuzan

qısa qalın barmağ. - nərdiban **tarabuzanı**. - **tarabuzan**

babası:{ **1**. bu barmaqlığıları birgə tutan iki yan dirək, çubuq. **1**.
qocalıqdan bir nə bilməyən kişi.}.

arac

{{ **c < > ş**) **arac**}. bulğaq. bulanıq. ürükük. talan. yarant.

dalamaq. talab. dalab. talqan. talqa. yağma. dallamaq.

qıraq. yağma. nəhb. qarağay. qarət.

taraca	daraca. dalaca dalca. dalcıq. tıraşa. (< dalamaq. daramaq > tərəşə <small>(fars)</small>). 1.daş yonma aracı. 1.çapqa. çapmaq. çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qaqaq. yonqa.
taraca	daraca. dərəcə. darq. dərək. 1. barca. önəm. əhəmmiyyət. fayda. anlam. 1. düzəy. səviyə. 1. ünvan. paya. 1. eyvan. teras. balkon. sapma. çapma. 1. daraq. dərək dərək, kərtik kərtik olan. 1. taxca. düz çatıdan düzəlmiş qalarga. dam. - anı nə barcası var? : onun nə önəmi var? - bu işin barcası ulludu : bu işin anlamı böyüktür. - andan sanqa barca bolmaz : ondan sana fayda olmaz. - miyiq barcalı : yüksək səviyəli. yüksək dərəcəli.
taracalı	daracalı. darağlı. dərəkli. barcalı. önəmli. anlamlı. iyi.
taracasız	daracasız. daraqsız. dərəksiz. barcasız. önəmsiz. anlamsız. nəticəsiz. başarisız.
taracçı	daracçı. taraşçı. yoluyucu. yolan.
taracıq	daracıq. çox dar. çox sığ. - bir daracıq tükən.
taracıq	daracıq. düddürü. dar. daramdurul. qapacıq. çox dar.
taracış	daracış. istəkdaş. birbiri ilə qolu olan.

- taraclamaq** 1. (c < > ş) taraşlamaq. yolumaq. yolmaq.
 - daşı, dişli qələmlə taraşlamaq, taraclamaq, dərcələmək:
 taramaq. daramaq. - bu daşı iyi **daramamışlar**. 1. qıraqmaq.
 qaraqmaq (< qır). qırmaq. tökmək. qıratlamaq.
 qaratlamaq. yağmalamaq. 1. talamaq. talanlamaq.
 yonmaq. vurmaq. qırmaq. çapmaq. yağmalamaq.
- taraça** 1. tapqır. tıras. çıxıntı. ayvan. eyvan. basamaq. 1. şato.
- taraça** **daraça**. 1.sərəcə. girbət. çirbət. çirbat. yetmə. yermə.
 yapıların üstündə bıxılan düz dam, düzlük. 1.tıraşa.
 qavın dilimi.
- taraq** **daraq**. 1. darbıç. incə. dar. 1. dəzqah. dəsqah. - min
 darağda bezi olmaq: çox nələrle uğraşmaq. başı çox
 qarışıq olmaq. 1. tura. dura. bənd. sədd. duvar. 1. qonaq.
 tor. 1. çatmal. qatmal. nərdüvan. bartıvan. çatı. çatra.
 basqıç. basqıç. basqac. basacaq. basamaq. ayaqcaq.
 ərçin.
 - **tünək darağın savmış: tünək çəmbərin keçmiş**: dünyanı
 əşib eşmiş. isti soyuq görmüş. sınavlı, görməgəy, təcrübəli.
 - **dikinə daraq: dikinə tıraş**: 1. tərş gediş. 1. bıqdırıc
 gəvəzəlik.

- **keçəlin hər nəyi düzəlmişdi, qalmışdı baş darağı**: bir gözənək (kiçik imkan) əlinə düşmüş, böyük işlərin düşünə, xiyalına qapılan kimsə. iş üç nala, bir ata qalmış.
- **kəkildarağ**: gəlinsərçə. daraxpipik. şanapipik.
- **toxu darağı**: tapbda. (> **dəfdə** (fars)).
- **böylə başa, böylə darax**: daha iyisi yaxışmaz, yaraşmaz.
- **yünün daraq dişi**: kürk. kürgə. sütük. yünün daraq dişi.
- **daraqdan keçirilmiş yün**: çöpür.
- **hər daraxda bezi olmaq**: çeşitli işlərlə, kimsələrlə ilişgisi olmaq.

taraq

daraq. taraca. daraca. dərəcə. dərək. 1. pətək. - taraq bal: pətək balı. **1.** silsilə. sıra. - **baş taraq**: saç tarağı. **1.** darax. ibik. **1.** dilim. parça. qaş. qarç. **1.** barca. önəm. əhəmmiyyət. fayda. anlam. **1.** düzəy. səviyə. **1.** ünvan. paya. **1.** (< **dərək** < dərilmış (< dərmək)). quruq (qurulmuş). qalı toxumaqda ağacdən qurulan dəsgaha deyilir.- **bal dərəği**: pətək. balın bəslənən yeri. kovan. **1.** dağıdan. **1.** tırmalayan araç. daş yonma arac. **1.** qol (inşia). **1.** keçiyolu. qorquluq (nərdə). **1.** pətək: **darax bal**: pətək balı. **1.** dilim. parça: bir darax qoğun. **1.** pipik. (əvvəlindən səssizin

düşməsiylə) > ibik. 1. quş başında olan təpəlik. 1. taraqa. eşmə, ayırma aracı. 1. daraq. eşmə, ayırma aləti. 1. sayqı göstərən. 1. paralel. 1. tıraq. sərt çapma səsi. 1. açan. eşən. ayıran. yaran. 1. bağrın. 1. tər. rəsm. nəqşə. 1. totie. 1. möhtac. 1. təriqət. yol.

- **daraq kovak**: bursuq.

- **tas daraq**: pili pırtı. - tas daraqın toplamaq: qoşu moşusun, nərsə şüyün yığıb savuşmaq.

- **taraq daraq**: **daraq daraq**. 1. qollu qolunca. qol qol. zolağ zolağ. 1. sıra sıra (> sır sıra > **silsilə**): **darax darax dağlar**: sıra sıra dağlar.

- **daraq darlaq**: təzyiq.

- **daraq diş**. yumşaq yün. sütük. kürk. ayağın ayası.

- **tarağa gəlmək**: **darağa gəlmək**. gövdəsi böyüyüb, uzanıb, ələ gəlib kəsiləbilib, yekəlməmiş olan hər bir nəsne. "**daraq, tirək**" hər bir nərsenin uzununa, hündürünə deyilir. necəki "**daraş, dirəş, dalaş**" hər bir işin uzanıb, dayanmasını göstərir. bu sözlərin hamısı "**dir**" sözndə yuvalanır, ki "**dirilik**" sözünün köküdür. "**tir. tir. tar. dar. dir. dir**" bir kökənli sözlərdilər.

"**tıraş. taraş**" sözüdə darağlana bilib, kəsiləbilən, kəsilməsi

oluna bilən anlamındadır.

- **ququruqnun tarağı**: qoxulıqulun, xoruz ibiği.

- **qarpız tarağ**: qarpuz dilimi.

- **yamçı darağ**: yamçı yaparkən yünləri daramada kullanılan tarağ.

- **yün darağ**: yün darağı.

- **saç darağ**: saç darağı.

- **çəpçən tarağ**: qumaş toxurkən kullanılan darağ.

- **gisiv tarağ**: toxuma dəzqahında ipliğin yerini dəğişdirməyə yarayan bölüm.

- **darağ túbı**: darağ dibi. tarantı. tarama sonunda çıxan parçalar.

- **darağ darağ buruv**: daranıb burulmuş, bükülmüş. yerə qaçılan (taxılan) qazıqlara (millərə) yapılan çit.

- **tarağ tarağ dağlar**: sıra dağlar.

tarağacı **darağacı. dartağacı.** ağır yük qaldırmaqda işlənən ağac.

tarağacı **tarağacı. darağacı.** asmiq.

tarağan **darağan. 1.** taran. gərən. ərən. ərıştiren. ulaştıran. gətirən. **1. tarakqan.** qaraböcək. qarabiçə. süsəri.

tarağanı **darağanı.** sərt gec yetişən meyvə.

- taraqay** **tarağay**. taranqu. dal ağacı. tuğar. toğar. qovaq. sərv. {
 < saluv: 1. uca. 1. (#:) sallaq}. 1. darğay. torğay quşu.
 faxtə.
- taraqay** **turqay**. tarla quşu. çayır quşu.
- taraqbaş** **daraxbaş**. daraxlı. xoruz.
- taraqçı** **darağçı**. darağlayan. virastar.
- taraqçı** qız adı.
- taraqçı** **tarağçı**. - ayna daraxçı: yaldızçı. bəzəkçi.
- taraqışı** **daraq işi**. yol yol olan. diş diş olan əl işi.
- taraqlamaq** **daraqlamaq**. 1. daramaq. 1. dərəkləmək. örmək.
 çaprazlamaq. birbirinə keçirmək. 1. yülümək. yolmaq.
 qırxmaq. tıraşlamaq. 1. dəri yumşatmaq. 1. taraşlamaq.
 təmizləmək. arassalamaq. 1. çaprazlamaq. hörmək.
 birbirinə keçirmək. 1. təmizləmək. silip süpürmək. ölkəni
 darağlayıp getdilər.
- taraqlamaq** **daraqlamaq**. taralamaq. daralamaq. tarazlamaq.
 dəngizləmək. safatmaq.
- taraqlanış** **daraxlanış**. tarazlanış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.
 hamarlanış.

taraqlanmaq	daraxlanmaq. 1. düzülmək. dizilmək. tarazlanmaq. hamarlanmaq. 1. maraqlanmaq. əğilinmək.əğilənmək. əğininmək. əğinmək. əğrənmək. əğrinmək. əlaqələnmək. axınmaq. axıntamaq. axışınmaq. axqınmaq. çəkilmək. çəkimmək. çəkişinmək. gərişimmək. girəyişmək. girişimmək. ilgilənmək. ilginclənmək. ilgəlinmək. uzanmaq. yönəlinmək. istənmək. istəsinmək. mayillənmək. meyillənmək. meyillik, təmayül göstərmək. meyl edmək.
taraqlayan	darağlayan. darağçı. virastar.
taraqlı	darağlı. daraxlı. xoruz. taracalı. daracalı. dərəkli. önəmli. anlamlı.
taraqlı	daraqlı. daraxlı. 1.hüdhüd. ibibik. çavuşkuşu. 1. taraşlı. yonulu. yonuş. qırıxıq. qırıxılı.
taraqlı	daraqlı. maraqlı. 1. əməkçi. ayaqçı. dalqaçı. həvəsli. amator. 1. dalqaçı. amator. tutqun. dəli. vurqun. mübtəla. 1. ilgiş. ilginç. ilginçən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. intiresan. əntiresan. - göstərişli, marağlı adam: dilim kişi.
taraqlıq	darağlıq qoza.

- taracaqmaq** **daraqmaq.** darılmaq. tənqimək. - yer **darıxdı.**
- taraxpipik** **daraxpipik.** kəkildarağ. gəlinsərçə. şanapipik.
- taraxsız** **daraxsız.** 1. daranmamış. 1. dərəksiz. taracasız.
daracasız. barcasız. önəmsiz. anlamsız. nəticəsiz.
başarısız.
- taraxünlük** **daraxünlük. qaraxünlük. bataxünlük.** qınlıq. qıtlıq. qaldıq.
daldıq. 1. zəxirə. 1. pəsəndaz.
- taralamaq** **daralamaq.** bir yana ayırmaq.
- taralamaq** **daralamaq.** taraqlamaq: daraqlamaq.
- taralan** - **qurut əzmək üçün, ağızı gen, yayvan, dibinə sarı daralan**
saxsı qab: qaqaran (< **qaqmaq:** əzmək). kavran. kəvrən.
mətirət.
- taralan** **daralan.** çitık. dırnağ çəkılən.
- taralar** **daralar.** - **biçərsən daralar, yaşadıqca azalar.**
- taraldan** - **daraldan qırışıq:** büzgü. sason.
- taralış** - **daralış genəliş:** darış geniş. qapanış açılış. qapış açış.
inqıbaz o inbisat. qəbz o bəst.
- taralqan** **daralqan.** acıqlı. kədərli. hisli.
- **daralqan tavuş:** titrək səs.

- taralma** **daralma.** incəlmə. naziklənmə.
- **içdarılması:** sıxıntı duyma. soluq, tin, nəfəs darlığı.
- taralmaq** **daralmaq.** **1.** az qalmaq. - çağ **daralır.** **1.** sıxıntıya, güclüyə düşmək. **1.** sıxışmaq. **1.** qısılmaq. kiçilmək. incəlmək. **1.** darlanmaq. daramaq. darda dalmaq. sıxışmaq. **1.** **darılmaq.** qasınmaq. qasımaq. qısılmaq. çəkilmək. büzülmək. **1.** gərilmək. (**# - gənəlmək:** açılmaq).
- **gənəlib gərilmə:** açılıb qapanma.
- **diz qapağından aşağısı daralan şalvar:** çaxşır.
- taralmaq** **daralmaq.** **1.** darıxmaq. sıxıntı çəkmək. sıxılmaq. arzulanmaq. həsrət çəkmək. - **bu yaş oxuvğa draladı:** bu gənc oxumayı arzular. iztirab çəkmək. **1.** duyqulanmaq. hislənmək. **1.** dalqalanmaq. - **yeldə taralmaq:** yelda dalqalanmaq. - **suvda taralmaq:** suda dalqalanmaq. **1.** taranmaq. - **saçın arıx daralqanlı:** saçın gözəl taranmış. **1.** süzülmək. çözülmək. yırtılmaq. gəvşəmək. darav daravlamaq: araz arazlanmaq. araslanmaq: açılmaq. **1.** **darınmaq.** < (r < > l): daranmaq. dalqalanmaq: əsmək. dəbəşmək. - **yeldə daranmaq. suda daranmaq. bayrqlar darandı.** **1.** darılmaq. üzülmək. qayğılanmaq. sıxılmaq. -

nədənsə ürəyim daralır belə. 1. metatez (ral < > lar).

dalarmaq: dilərmək: diləmək. istəmək. arzılamaq. həsrət

çəkmək: oğlun nə sənətə darılır: istəklidi. meyillidi.

oxumağa darıllı. 1. (bir nərsenin dalmağı ilə. axmağı ilə.

girməyi keçməyi ilə) talanmaq. pozulmaq. xarab olmaq: su

əkini daraltdı: talanradi. taladi. silip süpürüb apardı. 1.

daranmaq. darlaşmaq. sıqılmaq. sıxılmaq. soxuşmaq.

sıqışmaq. sığışmaq. sıxışmaq. sıkışmaq. - ürəyim **sıqışdı**.

- **çəkilib daralmaq**: qasılmaq. qısılmaq.- donum **qasıldı**.

- dənəkləri, qaydaları **sıqmaq**.

taraltıcı

daraltıcı. iki borunu bir birinə bağlayan bölük.

taraltma

- **gənə bol geyimi daraltma, büzme**: qasıntı. sason. qardağ.

qarda. qarçaq. qarça. qatdaq. qatçaq. darlaq. dardağ. darcaq.

darca.

taraltmaq

- **gənə bol geyimi daraltmaq, büzmək**: sason vurmaq.

qasmaq. qarşmaq. qarşımaq. qırsımaq. qıstamaq.

taraltmaq

daraltmaq. 1. dalqalandırmaq. 1. üzüntü vermək. iztirab

çəktirmək. 1. duyqulandırmaq. tuyqulandırmaq.

hisləndirmək. 1. dağıtmaq. taqıtmaq. xərablam. yığıb

götürmək. 1. daratmaq. darlatmaq. sıqmaq. təzyiq

edmək. - dənəkləri, qaydaları **sıqmaq**.

- **çəkib daraltmaq**. qasmaq. qısmmaq.- donumu **qas**. - qasmalı nərsə.

- **yel bayrağı taraltdı**: yel bayrağı dalqalandırır.

- **bu qayğı yürəgimi daraltadı**: bu dərt qəlbimə iztirab verir.

- **dartav daraltıb soxadı**: tarçı duyqulandıraraq çalır.

- **baçqaları su taraltdı**: baxcaları su dağıtdı.

taram

- **daram durul**: dar düdük. dar güdə olan.

taram

daram. (< **tarılmış**. **darılmış**. bölünmüş. incəlmış). **1**. para. parça. qıta. qətə. cüz'. hissə. bölək. **1**. tutam. bir taram saç.

- **taram taram**:. dal dal. ayrı ayrı. zolax zolax.

tarama

darama. - **arama darama**: six six arama.

tarama

darama. **1**. tərahlıq. rəssamlıq. nəqşəkeşlik. - **darama** öyrənmək. - **taramanı** gözəl yapmaq. **1**. diş diş, dən dən olan. - **darama küri**: kürinin(xavyar) diş diş duran çeşiti. **1**. çarxana. çatqana. çatanaq. müşəbbək. cədvəl. **1**. yol yol. cızqı cızqı. **darama darama**: yol yol. rəh bə rəh.

taramaq

(# **dərmək**). **daramaq**. dağıtılmaq. yığıq olan nərsəni açmaq, ayırmaq. - bəy süsün **taradı**: dağıtdı. - saçıvı **dara**:

pıtlışıq, yığıq olan saçı açıb tökmək. - elim **tarma**: dağıtma. - pulun **tarma**: dığıtma. - var yoxumu **tarıp** getdi.

taramaq **ad.** yırtan, cıran ayqıt. yırtıcı heyvanların pəncəsi (yırtmaya yararlı olmaq nədəniylə).

taramaq **daramaq. daralmaq.** darda dalmaq. sıxışmaq.
- **yünü daramaq**: didmək.

- **dəmir daramaq**: ağır yüklə, böyük sıxıntıyla yerimək, ilərləmək, sürünmək.

taramaq **daramaq. dırmalamaq. darımaq. didmək. qaşımacaq. aramaq. telləmək. tallamaq. 1.** arayıb dərmək. araştırmacaq. arayıb daramaq. aramaq. itənəkləmək. dırnağlamaq. darav darav edmək. - arayıb **taramaq**: incədən incəyə axdarmaq. **1.** tırmalamaq. yırtmaq. qazmaq. yox edmək. bir yeri bölükləyib aramaq. axdarmaq. ayırdlamaq. nəzmə çəkmək. **1.** seçmək. tarazlamaq. təmizləmək. yatırmaq. ayıqlamaq. **1.** özenlə diqqətlə baxmaq. süzmək. **1.** dağıtmaq. paylamaq. **1.** oymaq. yıxmaq. pozmaq. - ırmağın axarı, qıyını tarıyır. **1.** dalqalandırmaq. - yel bayrağı tarıydı. **1.** qarmaşdırmaq. qarışdırmaq. **1.** cəmləmək. yığmaq. **1.** şişmək. **1.** tarçillamaq (**dərəcə > dərəcə. tərçil**

edmək (ərəb.). dərcələmək. sıralamaq. sapalamaq. sapallamaq. çanalamaq (> **şanalamaq** (fars)). çan çan etmək. **1.** nərsiyə, nəreyə girib talan etmək. - yağılar ölkəni darıtmış. **1.** daramaq. taraqlamaq. daramaq. daramaq. tarımaq. darımaq. arıtlamaq. işləmək. **1.** dalqalandırmaq. **1.** dalamaq. oymaq. yıxmaq. xərablammaq. **1.** arıtmaq. açmaq. təmizləmək. - saçın **daramaq.** - saqqalın **daramaq.** - yün **daramaq.** **1.** daşı dişli qələmlə taraqlamaq, taraqlamaq, dərcələmək. - bu daşı iyi **daramamışlar.** **1.** nərsəni nərsədən ayırmaq istəyi ilə qatıb qarışdırmaq.- yazığın evin, para tapıb almaq (çalmaq) üçün **daramışlar.** - **arayıb daramaq:** alt üst etmək. sorub soruşub incələmək. təhqiq etmək. **1.** sürüb gedmək. - **dəmir daramaq:** gəmi yelə, axına qapılıb dəmiri sürübləmək. **1.** düzənə salmaq. (# **dalamaq:** düzəni pozmaq). **1.** dərmək. dərimək. açıb yırtmaq. qazımaq.

- **qız saçın taraydı:** qız saçını darır.
- **yel bayrağı taraydı:** yel bayrağı dalqalandırır.
- **suv yaxasın taraydı:** axarsu qyıllarını oyur.

taraman darayan. əkinçi. tikən. cütçü.

- taramba** **tarampa.** çalış. dəğiş. mübadilə. - tufənginən qılıncı
tarampa yapdım.
- tarambaçı** **tarampaçı.** çalışçı. dəğişçi. mübadiləçi.
- tarambalamaq** **tarampalamaq.** çalışdırmaq. dəğişdirmək.
mübadiləedmək. - tufənginən qılıncı **tarampaladım.**
- tarampa** **taramba.** çalış. dəğiş. mübadilə. - tufənginən qılıncı
tarampa yapdım.
- tarampaçı** tarambaçı. çalışçı. dəğişçi. mübadiləçi.
- tarampalamaq** tarambalamaq. çalışdırmaq. dəğişdirmək.
mübadiləedmək. - tufənginən qılıncı **tarampaladım.**
- taramturul** **daramdurul.** düddürü. dar. daracıq. qapacıq.
- taran** 1. dağıdan. 1. velxış. müsrif. 1. geniş topraq, əkinlik, ekin
yeri. 1. sınır. çəkə. hudut.
- taran** darağan. gərən. ərən. əriştirən. ulaştıran. gətirən.
- **taran toran:** toran torun. ala qaranlıq. çala qaranlıq.
qaranquluq. - **alan taran:** **alan talan:** **alan tolan:**
qarmaqarışıq.
- tarana** **darana.** rüşvət.

taranaq	darənğ. darənğ durunğ səsi. özəlliklə ağça, dəmir para sayanda çıxan səs. nəğd. - darənğ paraların aldı: nəğdən parasın sayıb aldı.
taranan	- daranan yünün çöpləri , kiri : daravit. qaravit.
taranca	tərəncə. dərənəcə. dərincə. tərinc. ədəbsiz. yaramaz cocuq.
tarancı	1. əkinçi. cütcü. 1. sınır qorucusu.
taranı	daranı. sılanı. arayış.
taranq	tarənğ. tərhan. seçgin. sayqıdəğər. böyük.
taranqa	darənqa. təhər. tərəngə.
taranqqu	tarəğay. dal ağacı. tuğar. toğar. qovaq. sərv. { < saluv: 1. uca. 1. (#:) sallaq}.
taranqu	söğüdə bənzər bir ağac. yolğun.
taranlamaq	talanlamaq. dağıtmaq.
taranmaq	daranmaq. 1. daralmaq. darlaşmaq. sıqılmaq. sıxılmaq. dənəkləri, qaydaları sıqmaq. 1. daramaq işiylə uğraşmaq. - saç tarandı. 1. tircəmək. dirənmək. dizəmək. sormaq. dipləmək. 1. taralmaq. arınıb təmizlənmək. - daranmamış: birbirinə keçmiş: keçə.
taranmamış	daranmamış. daraqsız.

- taranmamış** **daranmamış**. yonulmamış qabasaba.
- **pırtlaşiq**, **daranmamış**, **dağniq saçlı**: kağalbaşlı. kağılbaşlı.
çağılbaşlı.
- tarantı** **darandı**. 1. daranmadan çıxan qılıcılar, süpürüntü.
tökülən qıllar. 1. töküntü.
- tarapza** süfrə.
- taras** **daras**. 1. yüksək kəpçə. balıq. kəpənək toru. 1. yuvarlaq.
dərincə qaşiq. qanat kimi önə doğru açılma. 1. gəmilər
arxasında tumuq dumanevi. 1. yüksək. uca. 1. tarama.
gügüt.
- taraslamaq** talarlamaq. darqatmaq. dağıtmaq. dərib yolmaq,
yırtmaq. - yağlı cərgəsin **taraslayan**. - çağrı qazı **tarasladi**. -
xəstəlik onu **tarasladi**: əldən saldı.
- tarast** **darast**. **dalsat**. **dalast**. > **rasda**. 1. onquranın iki yanından
çıxarılan ət. bundan külbasdı yapilir. 1. balığın uzununa,
iki dala bölünməsi.
- taras** 1. (r < > l) dalaş. talaş. tala. dala. dallanq, yonatıq.
yonta. qırıq. oğaq. 1. (ş < > c) **tarac**.

taraş	daraş. darayış. ayıqlama. ayıqlayış. arıtma. artama. arılrayış. arıtış. arılrayış. arsayış. özətiş. özəyiş. özdeyiş. təsfiyə. təmizləmə. safatma. saflayış. safatış.
taraşa	daraca. talaşa. dalaşa. kavkav. kavqa. kavqaq. yonqa.
taraşçı	daracçı. yoluyuci. yolan.
taraşlamaq	(< daramaq). { (ş < > c) taraclamaq }. 1. tarşalamaq. yontmaq. 1. darağlamaq. təmizləmək. arassalamaq. dağıtmaq. 1. yolumaq. yolmaq. - daşı, dişli qələmlə <u>taraşlamaq</u>, taraclamaq, dərcələmək: taramaq. daramaq. - bu daşı iyi daramamışlar .
taraşlamaq	qətdəmək. dərsəmək. yonmaq. qırmaq. qırmaq. vurmaq. dərmək. - qələm dərsəmək: qələm taraşlamaq, açmaq, qətdəmək, yonmaq.
taraşlanmaq	qırılmaq. qırılmaq. vurulmaq. dərilmək.
taraşlanmış	qırıq. qırılmış. vurulmuş. dərilmiş.
taraşlı	daraxlı. yonulu. yonuq. qırıq. qırılı.
taraşlı	taraxlı: yonulu. yonuq. qırıq. qırılı.
taraşmaq	darmaşmaq. tərməşmək. darmaqmaq. tarmaqmaq. (bax > dalaşmaq). dağılmaq. yayılmaq.- salqın (yoluğan xəstəlik).

- tarat** **darat. 1. darıt. tarıt.** qalğan. qalxan. savur. sipər. zireh. **1. darıt. tarıt.** duvar. barı. **1. dərıt. deyıt. aydat. yarıt. yarı.** yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. anlıq. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. **1. tarımar. tarac.**
- taratar** **daradar.** çətinliklə. güclüklə. zorluqla. ucu ucuna. qıtıqıtına.
- taratı** **daratı. darmayla.** dirəti. dirəyişlə. basarı. basırla. basmayla. qamçılı. dögməklə. döğərək. dəğnəklə. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.
- taratlamaq** **daratlamaq. daratmaq. dirətmək.** basarmaq. baslamaq. gücləmək. qamçılamaq. məcbur edmək.
- taratmaq** **daratmaq. 1. dar edmək. sıxışdırmaq. çətinlətmək.** gücəşdirmək. **1. daratlamaq. dirətmək.** basarmaq. baslamaq. gücləmək. qamçılamaq. məcbur edmək. **1. qaratmaq.**
- taratmaq** **daratmaq. 1. dara çəktirmək. asdırmaq. 1. daraltmaq.** darlatmaq. sıqmaq. təzyiq edmək. - dənəkləri, qaydaları

sıqmaq. 1. tarlatmaq. darlatmaq. **1.** ucu uca getirmək. gücətmək. boğaza yığmaq. - **dara dar:** güclüklə. gücünən. zor. çətin. ivədiliklə. ancağ. uc - uca. yallah: tirenə dara dar çatdıq. - **dar boğaz:** çətin şərait. dönəm. - **dar qaçmaq:** zorla qurtulmaq. - **dar yetişmək:** güclüklə ulaşmaq. - **dara gəlmək:** **1.** dara qalmaq: məcbur olmaq. **1.** yaymaq. saçmaq. acratmaq. ayratmaq.

tarator	qaranquluq.
tarav	darav. darama. əzab. izzirab. işkəncə.
taravat	tarvat. tərəvət. dərilik. yenilik. tazalıq.
taravıt	daravıt. qaravıt. daranan yünün çöpləri, kiri.
taravlıq	daravlıq. 1. darlıq. darqınlıq. sıxıntı. izzirab. ələm. kədər. 1. sıxılmaq. üzgünlük.
taravmaq	daravmaq. 1. dalqalanma. 1. talamaq. yıxma. xərablamaq.
taravuz	daravuz. dar boğazlı. ağız dar olan. (> darvaza. dərvaza).
taray	daray. incə ipək. daraz. darayına baq bezini al.

- tarayış** **darayış. daraş.** ayıqlama. ayıqlayış. arıtma. artama.
arıtlayış. arıtış. artlayış. arsayış. özətiş. özəyiş. özdəyiş.
təsfiyə. təmizləmə. safatma. saflayış. safatış.
- taraz** **daraz.** 1. daramaq işindən çıxan qalıntılar. 1. taraqlıq.
darlıq. sıklık. dağınıq. üşüməkdən tühləri dikilmək. 1.
talaz. düzlük.
- taraz** **təraz.** düzəc.
- tarazımaq** **darazımaq.** darazıp durmaq. dərinin bir qatı yırtılmaq. zol
zol. para para. yol yol kəsilən.
- tarazlamaq** 1. birləmək. bərabər edmək. dərləmək. dərgəmək.
dərgimək. dərcimək. dərcəmək. əşitləmək. əşləmək. 1.
daraqlamaq. dəngizləmək. safatmaq.
- tarazlamaq** 1. dəhləmək. aqtarmaq. 1. topuqlamaq. ayağlamaq.
yarıqlamaq. bərabərləmək. birləmək. müsəviləmək. 1.
dənəmək: qiymət vermək. imtahana qoymaq. sınamaq.
dəngəmək. ölçmək.
- tarazlanış** daraxlanış. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.
hamarlanış.
- tarazlanmaq** daraxlanmaq. düzülmək. dizilmək. hamarlanmaq.
- tarazlıq** dəngə. dəngə püng.

tarba	tərəb. şənlik. sevinc. təpinmə. - toy tutub tarba qıldılar.
tarbaq	(< daramaq . çəğnəyən. ayıran). 1. sıçan. sıçqan. çıçqan. 1. sıçan yuvası.
tarbaqan	dağ sıçanı.
tarbaqtar	parmaqlar.
tarbalamaq	tərəb tutmaq. şənlənmək. sevinmək. təpinmək. - toy tutub tarbaladılar .
tarban	qurlu. qururlu. məğrur.
tarbanaq	darbanaq. darcanaq. dalbanaq. dalcanaq. 1. dara düdük yol. dərbət. dərbənd. 1. çətin. çətinlik. sərt. sərtlik. sarp. sarplıq.
tarbaş	darbaş. başısix. sıxbaş. qısbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin. darqafa. güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. maydagöz. yaxçı pisi, uzağı görməyən. qavrayışsız. kutahbin.
tarbat	darbat. dərbənd. dar keçit. kütəl.
tarbataqın	darbadağın. dartağın. dağınaq. dardağın. dart birt. yağma tarac. qarışıq. tarımar. büküran. burşan. pərişan.
tarbatar	darbadar. SIXI SIXIYA. SIXI SIXI. - tulumbanın pistonu SIXI SIXIYA keçməlidir.

tarbay	darbay. uyqur elçisi.
tarbaz	ipçi.
tarbə	qaqım. vuruş.
tarbı	darbı. qızqın. şiddətli.
tarbıç	darbıç. incə. dar. daraq.
tarbiz	darbiz. sulaq topraq, tarla.
tarboğaz	darboğaz. - darboğaz: darkeçit.
tarboqun	darboğun. tarbükün. dartığın. çarəsiz, güc, zor, sıxıntılı durum.
tarbos	qarpız.
tarbuqa	darbuka. dabuka. dövul. naqara.
tarbükün	tarbükün.darboğun. dartığın. çarəsiz, güc, zor, sıxıntılı durum. - dartığına taxıtmaq: zor duruma düşürmək. - dartığına taxınmaq: zor duruma düşmək. güclük içində qalmaq. - darbükünə düşmək: çıxmaza girmək. çarəziz qalmaq.
tarca	darca. darcaq. darlaq. dardağ. qardağ. qarda. qarçaq. qarça. qatdağ. qatçaq. 1. dar. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. 1. buruşuq. qırışıq. qarıcıq. büzük. pürüz. qıvrıq. qıvrıq.

pot. potluq. çin. 1. gənə bol geyimi daraltma, büzmə.
qasıntı. sason.

tarca **darca.** olduqca dar.

tarcaq **darcaq. darca. darlaq. dardağ. qardağ. qarda. qarçaq.**
qarça. qatdağ. qatçaq. 1. dar. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. 1.
buruşuq. qırışiq. qarıcıq. büzük. pürüz. qivırıq. qivriq.
pot. çin. 1. gənə bol geyimi daraltma, büzmə. qasıntı.
sason.

tarcaqlıq **darcaqlıq. darcalıq. darlaqlıq. dardaqlıq. daldağlıq.**
dalcaqlıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq.
buruşuqluq. qırışıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük.
qivırıqlıq. qivriqlıq. potluq.

tarcalıq **darcalıq. darcaqlıq. darlaqlıq. dardaqlıq. daldağlıq.**
dalcaqlıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq.
buruşuqluq. qırışıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük.
qivırıqlıq. qivriqlıq. potluq.

tarcana **darcana.** çavdar.

tarcanaq **darcanaq. darbanaq. dalbanaq. dalcanaq. 1.dara düdük**
yol. dərbət. dərbənd. 1. çətin. çətinlik. sərt. sərtlik. sarp.
sarplıq.

- tarciqmaq** **darciqmaq.** sınırlanmaq.dalcıqmaq (< dar). dağsıqmaq.
qızmaq. hirsələnmək.
- tarçı** **darçı.** darlayan. ipçi. asan. dara çəkən. e'dam edən.
cəllad.
- tarçillamaq** (**dərcə > dərəcə. tərçil etmək** _{(ərəb).}). dərçələmək.
taramaq. daramaq. sıralamaq. sapalamaq. sapallamaq.
çanalamaq (> **şanalamaq** _{(fars).}). çan çan etmək.
- tarçın** (< dar için). - **tarçın** çəkmək: **darçın** dartmaq: dar için
çəkmək. ah çəkmək. inləmək. hayıfınmaq. əfsus yemək.
- tarelqa** **tarelka.** dayirə. tabaq. boşqab.
- tarəm** _(fars) < **tarım. dərim. qapsac. qapsa:** (1.barmaqlıq. nərdə. 1.
barmaqlıq biçimində olan qapıcıq. qapıcı).
- tarğınlıq** kölgəlti. gücənmə.
- tarğ** cizgi. tarğılı: cizgili. tarğıl at: rəhli at. qara tarğıl: qara
cizgili.
- tarğacı** (< **dağıtmaq**). tarğaş. tarğac. bir yerdən köçürülüb başqa
bir yerə qondurulmuş el.
- tarğamaq** (< tar). tel tel etmək.darğıtmaq. darğatmaq. doğramaq.
oğmaq. (bu sözdə qırmaq. xırdalamaq. təl olub şişik nərsəni

tel edib kiçitmək. ayırmaq. yaymaq. bölmək anlamları birlikdə var).

tarğamış

dağınıq.

tarxan

tarqan. tərzan. seçim, imtiyaz yiyəsi. soylu kişi. bu kişiler vergi verməz. suçları doqquz kərəyə dək bağışlanır. qağan, xanların qatına izinsiz girəbilirdi.

tarxan

tərzan. tərgən. bəy. qılavuz. iş başında olan. işbaş. rəhbər.

tarxan

tarxan. öz başdaq. öz ərklik.

tarxaz

darxaz. tetiz. qılıqsız. yanaz. xuysuz.

tarxazlıq

darxazlıq. tetizlik. qılıqsızlıq. yanazlıq. xuysuzluq. təngdillik.

tarı mar

taramaq. darğıtmaq. darma dağın. darağa ilişən hər bir nərsəni götürmək. yıkmaq.

tarı

1. darı. tük. düği. - **darı ələk:** qəlbir. ələk. - **tarı ələk etmək:** qəlbira çevirmək. dəlik deşik etmək. **1.** əlac. (**> daru**).
- **tarı aytsa:** inşallah.

tarı

1. tanrı. tanqri. tanrı. bayrubar. çələb. çalba. allah. **1.** darı. tarığ.

- tarı** **darı. 1.** pərdə. taxılan, örtülən nərsə. **1.** dava. daru. dura.
- **dibinə darı əkmək:** çox qurddalamaq. özənlə, diqqətlə nərsəynə uğraşmaq.
- **qırqıl darı, ot:** qırıncı, qıtqıl, qırqıl dərman.
- tarı** **darı. 1.** süsüzluğa dayanıqlı, buğdaya oxşar taxıl, - **darısı başına:** bu iyi nərsə sənin başıvada olsun. **1. tanrı. çələb.** yarıdan. yaradan. düzən. - **tarı verədə:** kaşki. keşgə. - **tanrı göstərməsin:** evlərdən uzaq. **1. dara.** hər nəyin oğuntusu, xırdası, maydası. **1. uçra > uça. çara. çarə.** ot. dərman.
- **dibinə darı əkmək:** tükətmək.
- **tarı uğruna:** allah eşqinə.
- **qaraca darısı:** malqara yemliyi üçün əkilən buğdasıl bitgi.
- **qarqıdal darısı, dənəsi:** qardığal. qarqıçal.
- **tanrı dilərsə.** o dilərsə. inşaallah inşaəllah.
- **tarı qoysa, malla yorsa, inşaallah.**
- tarı** **darı. 1.** tarıq. tuxum. dənə. **1.** həb. dərman. **1.** barut. ov darısı.
- tarı** **darı.** bir çeşit qaba darı. - qonaq: qoyaq.
- tarıca** **darıca. 1.** bolluq (bolluqda darı kimi, darı nitəliyində bərəkətli olan nərsə). **1.** sıxı. zorlu.

tarıcaq	darısaq. alınğan. incik. inciqış. həssas.
tarıcı	darıçı. əkinçi.
tarıç	darıç (dar iç). içidar. maydaç. kütüç (küt iç). içiküt. güdəç (güdə iç). içisiq. içisix. sıxıç (sıx iç). içiqıs. qısıç. qısıç. qıtıç. qıstıç (qısıt iç). iç üzüntüsü, sıxıntısı olan.
tarıçı	dərici. əkinçi. tikən (> dehqan <small>(fars)</small>).
tarıdaçı	cütçi. əkinçi. tarıqçı.
tarıerdi	mönqu verdi.
tarıqlamaq	darıqlamaq > diriğ edmək (< rəhm emək. asrağamaq. asramaq əsigətmək. əsirgəmək. acıyıb vurmamaq.
tarix	cartay.
tarıxan	darıxan. sıxı can.
tarıxmaz	darıxmaz. dar olmayan. açıq. paraq. fərax. darıxmaz. tarqamaz. darıxsız. darqamaz. bidiriğ. əsigəməz. əsirgəmən. əsirgəmiyən.
tarıxmış	darıxmış. darılmış. tar. dar. darqın. tənqiş. tənqək. dərgik. darığ. tərək (> tarik <small>(fars)</small>).
tarıxsız	darıxsız. darıxsız. darqamaz. tarqamaz. darıxmaz. bidiriğ. əsigəməz. əsirgəmən. əsirgəmiyən.

- tarik** (fars) < **tərik. darıǵ.** (< **tar. dar**). tənqiş. təngək. dərgik.
darılmış. darqın. darıxmış.
- tarikan** **darıkan.** dərən. savurqan. əli açıq.
- tarıq** - **apba darıǵ:** darı kimi çox mincik, mincicq, kiçicik.
- tarıq** **1.** darı. dənə. toxum. **1.** əkin. taxıl. bitgi.
- tarıq** **darı. 1.** hər çeşit dənə. tuxum. əkin. bitgi. arpa. buğda.
aşlıq. - **tarıq biti:** taxıl güvəsi, biti. - **tüpünlük tarıq:** kəsmikli
buğda. - **tarıq əkitmək:** əkdirmək. - **tarıq içləndi:** iç tuttu.
başaqlandı. tuxumlandı. **1.** əkin. əkinəcaq.
- tarıq** **darıǵ. 1.** daraq. şikayət. sızıntı. dərd: **darıǵ yazı:**
şikayətnamə. **darıǵ ver:** şikayət ver. **yaşam darıǵları:** heyat
şikayətləri. **1.** pərdə. **1.** (> **diruǵ**), boş. yalan. fani: **taqır**
dünya: darıǵ dünya. **1.** gərək. lazım. - yırqıca (ozana) **tarıq:**
bir saz bir söz.
- tarıq** **darıǵ. 1.** diriǵ. əfsus. yazıq. **1.** gərək.
- tarıq** **darıq. dalıq. qalıq > qarıq. batıq. 1.** çarasız, çıxılmaz,
batıq durumlu. **1.** nərsədən bol bol qalaqlanmış,
dalıqmış. **1.** uğruq. oyquq. məşqul. **1.** hər hanki
dərinlikdə qərq olmuş. məğruq.
- **araları pozuq, büzük, darıq.**

tarıq	darıq. darım. tel. sap.
tarıq	darıq. dərik. tərh. 1. quruq. quruqluq. yapıq. yapıqlıq. qoyuq. qoyuqluq. 1. tələ. quruq. yapuq. yasuq. duzaq. düzüq. düzmə. düzən. nəxşə. 1. özəl. özgü. nərsə üçün ayrılmış nərsə, yer. 1. dekor.
tarıq	pozuq. öyrün. öyran. viran. dağuq. yxıq. saçıq. yazıq. - baldır tarıq: ilkbahar başında əkilən əkin.
tarıq	tarığ. darığ. 1. tənqiş. təngək. dərgik. tərək (> tarik (fars)).darılmış. tar. dar. darqın. darıxmış. 1. darğınlıq. sıxlış. inqibaz. 1. dərmənə. yol. təriq. 1. dar. darlıq. 1. qaşanğ. qaranlıq. qaranqu. zülmət. 1. fasid. xərab. bulğanuq. 1. darı.
tarıqan	darıxan. içi dar. tələsən. acil.
tarıqan	darıqan. comərt. əli açıq.
tarıqçı	cütçi. əkinçi. tarıdaçı.
tarıqçı	darıqçı. 1. daraqçı. şikayətçi. 1. pərdəçi. saraylarda pərdə tutan. 1. tarımçı. əkinçi. əkici.
tarıqçı	tandaçı. cütçi.
tarıqçı	tarıdaçı. əkinçi. cütçi.
tarıqdaqo	tarıdırmaq. əkdirmək.

- tariqıvsız** **darbıvsız.** məs'ud. mutlu. səadətli. sıxıntısız. halı vaxtı yerində.
- tariqlaq** tarla. əkərqə. tuxum əkiləcək yer.
- tariqlanmaq** əkin yiyəsi olmaq.
- tariqlı** **darıǵlı.** 1. daraǵlı. şikayətli. 1. kədərli. qayǵılı. 1. pərdəli.
- tariqlıq** **darıǵlıq.** əkin qonan yer. əkin ambarı.
- tariqlıq** **darıqlıq.** tənliklik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didəklik. tıkdılıq. tıxızlıq. dəqiqlik. incəlik. özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırılıq. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tariqlıq** darılıq. darı ambar.
- tariqlıq** əkin ambarı.
- tariqma** **darıxma.** sıxıntı. qıyıntı. üzülmə.
- tariqma** **darıqma.** darılmaca. darıxma. - **darılmaca yox.**
- tariqmaǵan** atıǵmaǵan. darılmayan. yorulmayan.
- tariqmaq darıǵmaq** 1. şikayətlənmək. 1. mütəəssir olmaq. üzülmək.
- tariqmaq** **darıǵmaq.** < dar+quqmaq. qaqımaq. drılmaq.
- tariqmaq** **darıxmaq.** 1. tıxalıcmaq. 1. üzülmək. qararmaq. 1. sıxılmaq. tarımsımaq. sıxışmaq. darıqmaq. darnıqmaq.

darqınmaq. yorulmaq. başı gedmək. **1. darınmaq.**

darqınmaq. üzülmək. üzünmək. tasanmaq. tasalanmaq.

qayğınmaq. qayğılanmaq. sızınmaq. sızılmaq. sızışmaq.

çilənmək. çiqlənmək. çilələnmək. **1. darnıqmaq.**

darqınmaq. darqınlaşmaq. hislənmək. hirsələnmək.

işlənmək. sancınmaq. acınmaq. acıqlanmaq. toxlunmaq.

içinə almaq. tutunmaq. tummaq. kədərlənmək. istimmək.

islimmək. issilmək. qızmaq.

tarıqmaq **darıxmaq.** buşımaq. bukımaq. buqımaq. kövşəmək.

müztərib olmaq. bükülmək. ürəyi sızılmaq, çarpılmaq.

gülcənmək. gücənmək. darılmaq. tutulmaq.

kədirlənmək. tarmaq. əkmək.

tarıqmaq **darıxmaq.** daralmaq. sızılmaq. sızlaşmaq. - düşman gəlsə yer **darıxar.**

tarıqmaq **darıxmaq.** daralmaq. sızıntı çəkmək. sızılmaq.

arzulanmaq. həsrət çəkmək. tarqaymaq. darğaymaq.

şikayət edmək. dərt yanmaq.

tarıqmaq **darıxmaq.** darılmaq. acılanmaq. qussələnmək.

tarıqmaq darılmaq. kölgəltmək. gücənmək.

- tariqmamaq** **darıxmamaq. darqınmamaq darınmamaq.** üzülməmək.
üzünməmək. tasanmamaq. tasalanmamaq.
qayğınmamaq. qayğılanmamaq. sıxınmamaq.
sıxılmamaq. sıxışmamaq. çilənməmək. çıqlənməmək.
çilələnməmək.
- tariqo** tariqlamaq. əkmək.
- tariqsatmaq** **darıqsatmaq.** qınsamaq. tə'nə vurmaq.
- tariqsınan** **darıǵsınan.** aşuqqan. tələsən. qayıǵan. müztərib olan.
- tariqsınmaq** **darıǵsınmaq** aşuqmaq. tələsmək. qayıqmaq. müztərib olmaq.
- tariqsız** **darıǵsız. 1.** daraqsız. şikayətsiz. qayğısız. şə'n. dinc. **1.** pərdəsiz. açıǵlıq.
- tariqtınmaq** diriǵ edmək. qısqınmaq. qısqanmaq: qısqınmaq.
sıǵqınmaq. cırcıranmaq. sırcıranmaq. əsirgəmək.
əsirgənmək. - qarısı kəndini qulluqçu qızlarından çox **qısqanırı.**
- tariqtıran** **darıxdıran.** boǵucu. sıxan. sıxıntı verici. sıxıcı. sıxan.
darısqac.
- tariqtıran** **darıxdıran.** sıxan. sıxıcı. bunayan. izici. əzici. - **əzici** hava.

tariqtirmaq	darıxdırmaq. darıtmaq. darqutdurmaq. bocalatmaq (< boğcalamaq. boğcamaq. boğmaq.). boğulatacaq sıxıntıya soxmaq.
tariquvçu	1. şikayətçi. sızlanan. 1. davacı.
tarıl	qısıl. qısılmış. küsül. darıl. darılmış.
tarılaş	darılaş. dərmani. - darılaş, duralış ocaq: mərkəze dərmani.
tarılaşmaq	darılaşmaq. duraşmaq. dərman olmaq. davalaşmaq.
tarılış	dağılma.
tarılışmaq	darılışmaq. qarşılıqlı darılmaq.
tarılka	dayirə. tabaq. boşqab.
tarılqan	darılqan. çabıq darıxan.
tarılma	darılma. 1. dartılma. sıxılma. çatlama. sıxılma. çaşırma. qarışma. bulanma. bunama. burunma.
tarılma	darılma. tarqma.
tarılmaca	darılmaca. darıxma. - darılmaca yox.
tarılmaq	darılmaq. 1. (bir nəsənə. ötekisi içinə) dağılmaq. yayılmaq. 1. qol qol olub ayrılmaq. dağılmaq. açılmaq. yox olmaq. - tarılmasın türkünüm: dağılmasın millətim. 1. ayrılmaq. - tarılmış nə. 1. arılmaq. qızmaq. 1. dərilmək. biçilmək.

vurulmaq. < > urulmaq < > orulmaq. **1.** (birinə). qızmaq.

qaqımaq: **qaqumaq.**

tarılmaq

darılmaq. 1. dartılmaq. sıxılmaq. çatılmaq. **1.** bulanmaq.

bunamaq. sıxılmaq. çəşirmə. qarışmaq. **1.**

əməklənmək. sıxınmaq. zəhmət çəkmək. sinsimək.

çətginmək. çiqtinmək. sərtginmək. gücünmək.

gücgünmək. tərsginmək. qıtqınmaq. **1.** incinmək.

incimək. bulanmaq. bunamaq. sıxılmaq. çəşirmə.

qarışmaq. **1.** könül qoymaq. köüllənmək. gücənmək.

alınmaq. küsmək. qırılmaq. **1. sıxılmaq. qısqınmaq.**

alınmaq. çəkinmək. gücənmək. küsmək. münfəil olmaq.

azarlamaq. sərtinmək. sırtınmaq. dirənmək. 1. darılmaq.

qasınmaq. qasılmaq. qısılmaq. çəkilmək. büzülmək. **1.**

darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqılmaq. darqışmaq.

qaqımaq. qaqınmaq. qaqılmaq. qaqışmaq. öfgələnmək.

hırsələnmək. qızmaq. qızınmaq. qızışmaq.

tarılmaq

darılmaq. darıxmaq. acılanmaq. qussələnmək. darılmaq.

gücənmək. hırsələnmək. qızaqmaq. qısılmaq. sıxılmaq.

sıxıda qalmaq. dara gətirilmək. təzyiq olunmaq.

darılmaq. qırılmaq. gücənmək. münfəil olmaq.

- **köksü qısılib qatılaşmaq, darılmaq**: tonğcımaq.

donğcımaq. buzcımaq. büzülmək. üzülüb darılmaq.

- bilməm nədən mənə **qırıldı**.

- sizin mənə gücənməyə çatız yoxdur.

tarılmaq **darılmaq**. dəgələnmək. türtülmək. sıxışmaq. dürtülmək.

təhrik olmaq. qızıışmaq. sancılmaq. acığı gəlmək:

qızmaq. gücqənmək. gücənmək. darxmaq. tutulmaq.

kədirlənmək. qaqımaq. qınğıraymaq. inad edmək.

öngərimək. başçomaqlanmaq. gobutlanmaq.

tarılmaq **darılmaq**. öpgələnmək. küsmək. girpilənmək. qızmaq.

öfgələnmək. topraq işlənmək. toprağın işlənməsi.

kölgəltmək. gücənmək. quruşqalanmaq. qıyınlanmaq.

tarılmaq əkilmək.

tarılmaq qasımaq.

tarılmaq quruşqalamaq. incinmək. gücənmək.

tarılmaq yayılmaq. dağılmaq. əkilmək.

tarılmayan darılmayan. tarıqmağan. atıqmağa. yorulmayan.

tarılmış **darılmış**. **darqın**. gücənmiş. küsmüş.

tarılmış darılmış. taqın. darğın. gücənmiş. - mənə **darqınmısınız**.

- tarılmış** **darılmış.** tar. dar. darqın. darıxmış. tənqiş. təngək. dərgik. darığ. tərək (> **tarik** ^(fars)).
- tarılmış** küsül. qısıl. qısılmış.
- tarılmaq** **darılmaq.** öpgələtmək. küstürmək. işləmək. dəğərləndirmək.
- **yer tarılmaq:** torağı işləmək.
- tarım təlim** uzanıb qalanmış: tarım təlim olmaq: gərginləşmək.
- tarım** (**darım**). **1. dərim.** hünər. - **incə dərim:** incə sənət. **1. dərim.** kəltür. fərhəng. **1. tariq. darıq.** tel. sap. **1. dərim. qapsac. qapsa.** **1.**barmaqlıq. nərdə. **1.** barmaqlıq biçimində olan qapıcıq. qapıc. **1.** çərçivə. qasnaq. gərgəf. **1.** əkinçilik. ziraət. **1.** əkik. kəltür. fərhəng. **1.**çəkim. əğim. istək. əsmə. əsi. meyl. rəğbət. **1.**dalsalıq. darsalıq. barmaqlıq. qapsalıq. **1.dərim.** sənət.
- **incə tarım:** **1. incə dərim:** incə sənət. **1.** sıx əkin.
- **qaba tarım:** eksantirik əkin. bol topraqlı bölgələrdə, çağ çağ, boş bıraxılıb, əkinən tarım, tarla, zəmi.
- **tarıma, əkinə açılmamış, sürülməmiş topraq:** boz.
- **tarım, tarla toplama:** ürün qaldırma. əkin biçmə.

- **tarıma** görə varım olsun, varıma görə gözüm olsun (üreyim olsun). - **tarım** var vardan eylər.

tarım 1. dartılmış. tirlənmiş uzanmış. 1. dərim. tarma. tarla. 1. dartı. erməğan. sovğat.

tarım 1. dərim. tar. qol. bölük. qollara ayrılmış nərsə. şö'bə. - çay tarımı: çay qolları. - yol **tarımı**. - **tarımlı** yollar. - **tarım** ilişiği: hər tərəfli, çox qollu bağlantı, irtibat. 1. seçgin. seçilmiş. təkinlərə (şazdalara) özəl bir ad. - **altun tarım**: xatun. şahın xanımı. 1. dağıtım. yayım.

tarım 1. əmək. güc. enerji. zəhmət. sıxıntı. 1. əkinçilik. 1. ırmaqların kiçik qolları.

tarım bəyim. xanım əfəndi. böyük qadın. təyzə.

tarım darım. çatraq. çartaq. günbəd. qubbə. göy.

tarıma - uzun boylu, başı iri pələklərlə (pullarla) örtülü, pozucu, **kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma (əkinə) yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan**: qarayılan. qarailan.

tarımaq (əkin) əkmək. - tarığı **tarıyan, dərən** kim.

tarımaq 1. darımaq. darı səpmək. əkmək. 1. darağlamaq. toprağı əkmək üçün şənələyib daramaq. 1. arımaq. daraltmaq. ayırmaq. - **daralmış** nərsə: ayırd edilmiş. 1. daralmaq.

- tarımaq** **darımaq. 1. darğınımaq.** dartılmaq. tirlənmək. - **ürəyim tirlənir. 1.** qışqırtmaq. alındırmaq. çəkındirmək. gücəndirmək. sıxışdırmaq. müsəllət olmaq. içinə aşılamaq, soxmaq. **1. üstələmək.** aparmaq.
- tarımaq** **darımaq. 1.** dəymək. isabət edmək. **1.** gətürmək. **1.** düçar olmaq. giriftar olmaq.
- tarımaq** **darımaq.** daramaq. arıtlamaq. işləmək. - **yer tarı:** topraq işləmək.
- tarımaq** **dərimək. 1.** saçmaq. səpələmək. oğşalamaq. əfşalamaq. **1.** çəkib açmaq. faş edmək.
- tarımar** dartağın. dardağın. dağınacaq. dart birt. yağma tarac. qarışıq. darbadağın. büküran. burşan. pərişan.
- tarımar** əndəvənd. əndəvənd. parçalanmış. pozqun.
- tarımar** talamal. altüst. darma dağın. qarma qarışıq.
- tarımçı** tarımla uğraşan. cütçi. yerçi. əkinçi.
- tarımıç** kiriş. sınır. damar.
- tarımış** **1.** singir. sınır. əsəb. **1.** əkmış.
- tarımlamaq** əkmək. dölləmək. aşılamaq.
- tarımlamaq** ırmağı bir adadan öbür adaya atlamaq.

- tarımlaşmaq** tirqəşmək. tərgişmək. gərginləşmək. gərigişmək.
gərginmək. yengişmək. yencişmək. dartqınmaq.
qopacaq duruma gəlmiş.
- tarımsımaq** sıxışmaq. darıqmaq.
- tarımsınmaq** əkin işləriylə uğraşıb hazırlanmaq.
- tarına** **darına**. - **darı darına**: güclüklə. ancaq. ucu ucuna.
- tarınç** sınır. uc. hudut.
- tarınıq** **darınıq**. **1**. gərilmə. gərginmə. tarmıq. qasıma. **1**.
didərgin. tədirgin. didirgin. çalız. çalaz. dincsiz. dişsiz.
tutqunlu. tutuq. sıxıntılı. toxalı. gərgin. gərili. gərik. qasıq.
qasqıq. qısıq. qısqıq. işgilli. qatlaşmaq. rahatsız. huzursuz.
gerətili. girifdarlı. korluq. qıcıqlı.
- tarınq** **1**. dərin. dərinlik. **1**. əkin.
- tarınlamaq** əkinlə uğraşmaq. əkib biçmək. əkinləmək.
- tarınmaq** **darınmaq**. **darıqmaq**. **darqınmaq**. üzülmək. üzünmək.
tasanmaq. tasalanmaq. qayğınmaq. qayğılanmaq.
sıxınmaq. sıxılmaq. sıxışmaq. çilənmək. çıqlənmək.
çilələnmək.
- tarınmaq** əkinmək. əkin əkmək. - qışda **tarıq tarınmaz**: qışda darı
əkilməz. - tarın **tarınmaq**: əkin əkinmək.

- tarınmamaq** **darınmamaq. darqınmamaq darıxmamaq.** üzülməmək.
üzünməmək. tasanmamaq. tasalanmamaq.
qayğınmamaq. qayğılanmamaq. sıxınmamaq.
sıxılmamaq. sıxışmamaq. çilənməmək. çıqlənməmək.
çilələnməmək.
- tarınmamış** qabasaba. işlənməmiş. yonulmamış. biçilməmiş.
becərilməmiş. asışın. asavsın. asavşın. vəhşisin. vəhşi
sayaq. bədəvi. ibtidayi.
- tarınmış** gərgin. sınırlı. çalız. çalaz. dincsiz. qolay olmayan. çətin.
gücünlü. zorunlu. toxa. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı.
qasıq. qasqıq. qısıq. qısqıq. sıxıntılı. toxalı. gərili. gərik.
gərilmiş. çəkilməmiş. tirlənmiş. çiyirmiş. bərkimmiş. qatlaşmış.
çəkilməmiş. tarınmış. gərgin.
- tarıntı** **darıntı. 1.** sıxıntı. bunaltı. bulantı. bul. bun. çaşıntı.
1.çöküntü. - kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü,
darıntı duruma girib, dışardan gələn uyaranlara
(oyandıranlara, düşündürənlərə) qapılması, güclü suç
duyquları içinə düşmüş durum: qara sevda. qara sevgi.
qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya.
melankolik.
- tarıntı** **darıntı.** tasa. qayğu. kədər. sıxıntı.

tarısqac	darısqac. sıxıcı. sıxan. darıxdıran.
tarısqallıq	darısqallıq. tarıslıq. darıslıq. qarıslıq. tutaqlıq. tusaqlıq. tuzaqlıq. sıxışlıq. sıxışlıqlıq. tutsaqlıq.
tarıslıq	darısqallıq. darıslıq. qarıslıq. tutaqlıq. tusaqlıq. tuzaqlıq. sıxışlıq.
tarış	- darış geniş: daralış genəliş. qapanış açılış. qapış açış. inqibaz o inbisat. qəbz o bəst.
tarış	bir dağ bitgisinin adı.
tarıt	darıt. darat. 1. qalğan. qalxan. savur. sipər. zireh. 1. duvar. barı.
tarıt	darıt. darta. dəgirmən.
tarıt	darıt. qızıt. qərəz. qayız. acıq. öcük. öcqüq. kin. qınağrın. qanağrın. doluş. doluq. hınc. qınc. öfgə. hiddət. şiddət.
tarıtqlı	cüttçülük etmək üzərə olan.
tarıtqlıq	cüttçülik yapmaq işləyən.
tarıtqsaq	cüttçüliyə düşgün olan.
tarıtqa	tatırqa. tarıtğ. 1. tirşə. 1. səpilənmiş ağ dəri.
tarıtqan	əkincilik edən.
tarıtqu	(əkin) əkəcək.

- tarıtmaq** **darıtmaq.** 1. çəkətəmək. çəkdirəmək. söylətəmək.
açıتماq. - bir söz **çəkətəmədi.** 1. darqutdurmaq.
darıxdırmaq. bocalatmaq (< **boğcalamaq. boğcamaq.**
boğmaq.). boğulatacaq sıxıntıya soxmaq. 1. gücləmək.
zorlamaq. basıştırmaq. yatıştırmaq. çəkiştirmək.
durdurmaq. qısaclamaq. qısqaçlamaq. sıxışdırmaq.
qısıştırmaq. 1. könül qırmaq. gücəndirmək. alındırmaq.
qırıtmaq. 1. indirmək. endirmək. sıxmaq. sıxışdırmaq.
üzmək. qırmaq. çürütmək. - sevgi acısı sizi çox **endirdi.**
- tarıtmaq** **darıtmaq.** 1. çəkmət. gətürmək. 1. vəsl edmək. 1.
sunmaq. təqdim edmək. 1. (r < > z) tazıtmaq dəritmək.
təzitmək. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçıрмаq. ürkütütmək.
1. əkmək. əkinçilik edmək. əktirmək. - darı **tarıtmaq.**
- tariy** **dariy.** ipək. - **tariybat. dariybat.** ipək örtü.
- tariy** **dariy.** qumaş. parça. ipək. - çiy dariy: suni ipək. - **yipək**
dariy: ipəkli qumaş.
- tariyalanq** tarla. əkin yeri.
- tariyqat** **dariyqat.** evlənməyən, evlənmək istəməyən qız yada
dəliqanlı.

- tarqa** **darğa.** 1. yataqçı. bəkçi. gəzmə. güzərçi. 1. darğa qapız. təngə. boğaz. - **aylaqçının baş darğası:** işsiz güsüzlərin başı.
- tarqa** **darqa.** 1. sarban. 1. tosqavul. bəkçi. yolçu. qaravul. gözətçi. güzərçi. 1. **talqa.** qoruq. qora. üzüm.
- tarqacı** **tarğaçı.** (< **dartmaq. dərilmək**). öz ölkəsindən **darılıb, dərilib,** başqa bir ölkəyə sığınmış, köçmüş kimsə, quruh. mahacir.
- tarqafa** **darqafa.** kütbeyin. başısix. sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. maydagöz. yaxcı pisi, uzağı görməyən. qavrayışsız. kutahbin.
- tarqaq** **taraq.** dağınacaq. tarkalmaq: dağılmaq. tarqaqlıq: dağınıqlıq. darğınlıq: yayraq.
- tarqaqlıq** **dağınıqlıq.** {**darğatmaq:** yaymaq. dağıtmaq. gidərmək. yok edmək. söz. xəstəlik darğatmaq: dağıtmaq}.
- tarqalma** **darqalma. dalqanma. dalı gedmə.** izinginmə. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə. düşmə. düşgənmə.

düşgəlmə. geriləmə. gerilənmə. alçalma. salınma.
çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.

tarqalmaq **dağılmaq. tarkılmaq. 1.** dağınmaq. gidərilmək. yok olmaq. söz. xəstəlik tarğatmaq: dağıtmaq. - **tarqaqlıq:** dağınıqlıq. **1. tarqaşmaq.**

tarqamaq **darqamaq. 1.** dağılmaq. yox olmaq. gözə görünməz olmaq. **1.** dağılmaq. burşunmaq. pərişan olmaq.

tarqamaz **darqamaz.** darqamaz. darıxsız. tarqamaz. darıxmaz. bidiriğ. əsigəməz. əsirgəmən. əsirgəmiyən. darıxsız. darqamaz. darıxmaz. bidiriğ. əsigəməz. əsirgəmən. əsirgəmiyən.

tarqamış **tarğamış. 1.** köçmüş. köçməyə, hicrətə uğramış. köçəri. elat. **1.** dağılmış. qarışmış. **1.** var yoxundan dartılmış, ayrılmış. **1.** mahacir.

tarqan **1. tarğan. tərzan. tayqan.** taylaq. başboş. başıboş. özgür. özbaş. heç bir nəyə bağlı, tabe' olmayan. **1. tarzan.** əkici. əkinici. tikqan. cütçü.

tarqan **darqan. (< dar).** **1.** dar düşmüş, daralmış. qısır, yanığ, məhrum qalmış. **1.** ana sütündən yanığ qalmış, ana sütünə qanmamış, doymamış cocuq. **1. tərzan.** vəzir.

vəkil. nazır. **1.** imtiyazlı, soylu kişi. **1.** savaşılda.
 düşmanın keçəcəği yollara, onların gedişini
 ağırlaşdırmaq, gücləşdirmək üçün buraxılan qaya, kütük
 parçaları. **1.** nənə sütündən ərkən ayrılan cocuq. **1.**
 comərt. əli açıq. əliaçıq. comərt.
 - **darqan bolmaq:** zayıflamaq. zayıf düşmək. gücdən düşmək.
 quvvəttən düşmək.

tarqanç **1.** öfgə. gücənmə. rahatsızlıq. qızqınlıq. **1.** darılma.
 sıxılma.

tarqançı **darxançı.** əkinçi. zərə'.

tarqanın **darqanın.** qısqanc.

tarqanq **darğanq.** dalğan. dağılan.

tarqanmaq **darqanmaq. (< dar).** sıkışmaq. darlanmaq.acızlamaq.
 zayıflamaq.

tarqası **darqa. - qapı darqası: qapı qaçayı: qapı qayğası: qapı**
ərçini: qapı kədxudası.

tarqaş **1. darğaş.** yağlı. düşman. **1. tarkaş.** dağılma.

tarqaşayıld **darqaşayıld.** aylanma. haylaz. boş qəzən. bulaqan.
 utanmaz. yaramaz. qoşuntu. dirənti. yardağ.

- tarqaşayırd** **darqaşayırd.** apaç. apaş. şələm şorba. gədə. başıboş. baybaş. qayta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. damarsız. yararsız. uğursuz. işsiz gücsüz. havlaz. havlat. hovlaz. hovlat. çaqqal. çaqal. başıboş. baybaş. qayta. avara. qırbal. qırbən. küçələr avarası. el oğlu. aldırılmaz. aldırışsız. laqeyd. laubali. kəsəoğlu. eloğlu. küçəoğlu. köpeyoğlu < çapanoğlu. oğrəş. it daşlayan. başıboş. la übalı. qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi. küçə uşağı, oğlanı, kişisi.
- tarqaşayırdlıq** **darqaşayırdlıq.** çaqqallıq. çaqallıq. başıboşluq. avaraçılıq.
- tarqaşmaq** **tarqalmaq.**
- tarqat** **1. darqat.** dağıt. **1.** bakan. yönətici. nazır.
- tarqatmaq** < **dalğatmaq.** **1.** bölmək. dağıtmaq. paylamaq. yaymaq. **1.** dalğıtmaq. dağıtmaq. götürmək. gidərmək. yox edmək. çəkip aparmaq. - kimşəylə qonuşmadan, əsrüklüğün **darğat:** kefli kefli kimşəylə danışma. - gəp **dalğatmaq:** söz yaymaq. -

kəsəl **dartmaq**: xəsdəlik bulaşdırmaq. **1. darğaytmaq.**

yormaq. yıpratmaq. açmaq. üzmək.

tarqatmaq **darqatmaq.** büzmək. büzdürmək. bezdirmək. əğritmək.
pozmaq.

tarqatmaq **tarğatmaq.**

tarqay **darğay.** torğay quşu. faxtə.

tarqaymaq **darğaymaq. darığmaq. 1.** suyun azalması. suların
quruyub çəkilməsi. **1.** azalmaq. əsgilmək. tükənmək.
bitmək. **1.** zehnin kortalması. **1.** gücdən düşmək.
bitginləşmək.

- **avruqanı tarqaymaq**: ağrısı geçmək.

- **çay suvu tarqayğandı**: çay suları azalmış.

- **qoylanı sütü tarqaydı**: qoyunların sütü kəsildi.

- **isim tarqaydı**: sanım (zehnim) zayıfladı.

- **gücüm tarqaydı**: gücüm tükəndi.

tarqaymazlıq tükənməz. bitməz.

- **anı tarqaymazlıq baylıqı bardı**: onun tükənməz zənginliyi
var.

tarqaytmaq azaltmaq. tükətmək. bitirmək. qurutmaq.

tarqəcit **darkeçit.** darboğaz.

- tarqıl** 1. çığıt. ləkə. sis. kirli kül rəng. qaralıq. bozluq. - **tarqıllıq**: səsi boğuqluq. rəngi kirli. qarasağ boz. 1. **tərgil**. dərkli. dərik dərik. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan - **tarqıl yılxı**. alaca heyvan.
- tarqılmaq** **darğılmaq**. sıxıntı edmək. yarsımaq. qayğılanmaq. düşünmək. üzülmək.
- tarqılmaq** **darqılmaq**. **darıqmaq**. **darnıqmaq**. **darqınmaq**. **darqışmaq**. **darılmaq**. qaqımaq. qaqınmaq. qaqılmaq. qaqışmaq. öfgələnmək. hirsələnmək. qızmaq. qızınmaq. qızışmaq.
- tarqın** **darqın**. 1. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. yanğın. hiddətli. 1. gücənmiş. darılmış. küsmüş. 1. sıxıntılı. toxalı. hövsələsiz. 1. qızqın. hirsli. qəzənli. əsəbi. - **darqın olmayan**: açıqlıq. barışıq.
- tarqın** **tarqun**. **darğın**. 1. darlın. münfəil. dağılmış. quduman. - **arqın** darğın. 1. armanlı. küsgün. qıyınlı. quruşqalı. qıynıq. küsgün. 1. darılmış. tar. dar. darıxmış. tənqiş. təngək. dərgik. darığ. tərək (> **tarik** (fars)). 1. qotusan. qodusan. qudusan. qızqın. qızqına. kinli. zalim. qəddar. rəhmsiz. mürüvvətsiz. 1. utanqan. utanan. sıxılan. məhçup.
- tarqın** **tarğın**. şişman. yoğun. qaldın.

- tarqınaq** **darqınaq. dazqınaq.** qəzəbqın. qəzəbnak. qızqınaq.
hirsginik.
- tarqınaq** darqınaq. tezlik. tetik. çapıq. batıq.
- tarqınc** **1.** darılma. darlanma. küsmə. küsgünlük. **1.** isyan.
başqaldırma.
- tarqınımaq** **darqınımaq. darımaq.** dartılmaq. tirlənmək. - **ürəyim**
tirlənir.
- tarqınlaşmaq** **darqınlaşmaq. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq.**
hislənmək. hirsələnmək. içlənmək. sancınmaq. acınmaq.
acıqlanmaq. toxlunmaq. içinə almaq. tutunmaq. tummaq.
kədərlənmək. istimmək. islimmək. issilmək. qızmaq.
- tarqınlıq** **darğınlıq. 1.** gücənmə. gücənliklik. **1.** qırğınlıq. xatir
qalma. - bu **qırğınlığa** nədən nədir. **1.** güc. izzirab. -
gücümə gedir. - bular nədən sənin **gücümə** gedir.
- tarqınlıq** **darqınlıq. 1. dazqınlıq.** qızqınlıq. aşırılıq. aşralıq. həşrəlik.
hirsillik. **1.** ara açıqlığı pozuşuqluq. **1.** qapalam.
qaparam.sınırlılıq. əsəbilik. darqınlıq. sınır, əsəb kəsəli.
qəhərlənmə. **1.** qarqınlıq. qarqılıq. bıqqınlıq. - bu
yeməkdən **qarqınlıq** gəldi.

- tarqınlıq** **darqınlıq**. 1. taravlıq. daravlıq. darlıq. tariğ. sıxılış.
inqibaz. sıxıntı. iztirab. ələm. kədər. 1. tumşuq (t < > y)
yumşuq. azar(lıq). 1. sıxış. həqarət.
- tarqınlıq** **darqınlıq**. qızğınlıq. gücnük. hirs. qəzəb.
- tarqınma** **darğınma**. qızğınlıq. gücənmə. hirslənmə. - indi çox
qızğındı.
- tarqınmaq** **darğınmaq**. 1. darlınmaq. diriğ edinmək: əsirgənilmək.
əsirgəmək. qısqanımaq. qısırqanmaq. 1. buşımaq.
bukımaq. buqımaq. darığmaq. kövşəmək. müztərib
olmaq. {çəkilib daralmaq. (# **tərqinmək**: dərilmək. açılmaq.
genişlənmək. bollaımaq}}).
- tarqınmaq** **darqınmaq**. 1. **darıqmaq**. **darnıqmaq**. **darqınmaq**.
darqılmaq. **darqışmaq**. **darılmaq**. qaqımaq. qaqınmaq.
qaqılmaq. qaqışmaq. öfgələnmək. hirslənmək. qızmaq.
qızınmaq. qızışmaq. 1. **darıqmaq**. **darnıqmaq**. **darqınmaq**.
sıxılmaq. darıqmaq. yorulmaq. başı gedmək. 1.
darıqmaq. **darınmaq**. üzülmək. üzünmək. tasanmaq.
tasalanmaq. qayğınmaq. qayğılanmaq. sıxınmaq.
sıxılmaq. sıxışmaq. çilənmək. çiqlənmək. çilələnmək. 1.
darnıqmaq. **darıqmaq**. **darqınlaşmaq**. hislənmək.

hirsələnmək. içlənmək. sancınmaq. acınmaq. acıqlanmaq.

toxlunmaq. içinə almaq. tutunmaq. tummaq.

kədərələnmək. istimmək. islimmək. issilmək. qızmaq.

tarqınmamaq **darqınmamaq darıxmamaq. darınmamaq.** üzülməmək.

üzünməmək. tasanmamaq. tasalanmamaq.

qayğınmamaq. qayğılanmamaq. sıxınmamaq.

sıxılmamaq. sıxışmamaq. çilənməmək. çıqlənməmək.

çilələnməmək.

tarqış **darqış.** tirkəş. tərkeş. ox qabı. sadaq.

tarqışmaq **darqışmaq. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqılmaq.**

darılmaq. qaqımaq. qaqınmaq. qaqılmaq. qaqışmaq.

öfgələnmək. hirsələnmək. qızmaq. qızınmaq. qızışmaq.

tarqıt iliştiri. sını. sınaq. taldav. fikir aytış. sını vermək.

tarqıtış **dağıtış.** yayma. gidərmə.

tarqıtmaq **darğıtmaq. tarlatmaq. darlatmaq. 1.** gücəndirmək.

münfəil etmək. **1.** qızdırmaq. hirsələndirmək. **1.**

darlatmaq. münfəil etmək. **1.** dalğatmaq. dağıtmaq.

butatmaq. pütürmək. burxaşlamaq (buraxmaq). pərişan

etmək.

tarqma darılma.

- tarqmaq** **dartmaq.** üğütmək. - buğda **tarqmaq.** - duman **darqıdı:**
çıkıldı, açıldı.
- tarqöz** **dargöz. güdəgöz. qısgöz. qıtgöz. 1.maydagöz.** başısız.
sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin.
darqafa. yaxcı pisi, uzağı görməyən. qavrayışsız.
kutahbin. **1.görgüsüz.** avalaq. avanaq (< **av**). budala.
qafası üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə.
axmaq. ənai. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. aldavıl.
andavıl. abdal. koryat. bön. qısa görüşlü. naşı.
- tarqutdurmaq** **darqutdurmaq.** darıtmaq. darıxdırmaq. bocalatmaq (<
boğcalamaq. boğcamaq. boğmaq.). boğulatacaq sıxıntıya
soxmaq.
- tarqıl** üzdə çıxan ləkə. siğil. sis. kül rəngi.
- tarla** **1. (< tar. dar. dər.** tarmaq. dərmək: dizmək. düzmək).
aranmış, daranmış, dərinmiş, ayrılmış, bölünmüş yer.
əvlək. evlək. ivlək. - **tarlanın** artıq suyunu götürən arx:
axraq. əğrək. xəndəq. **1.** əkincək yer. - **tarla sıçovu:** qır
kəmsi. **1.** saban. sabanlıq. əkiləcək yer. topraq. tarlav.
məzrə. zəmi. sahə. sürgüsürülməyə əlverişli topraq. -
tarla quşu: çayır quşu. töppəli çıpçıq. - **tarla siçanı:** yer

qoyan.

- **tarla sıçanı**: tarlada yaşayıb, ürünleri yeyən sıçan.

- **tarla**, **dağın yassı**, **düz kürek biçimində olan yeri**: daban. -

daban yer. - **daban** tarla.

- **tarla sıçanı**:kələkü.

- tarlanı (əkiləcək yeri), **sapan** sürüldükdən sonra, toprağın

qırpıçların, engəbəliyin qaldırmaq üçün sürülən yuvarlaq

kötük, daş: sürgi. sürgü.

tarla

1. tirlə. (< dərmək dəğmək: tikmək. əkmək). 1. əkəlgə.

əkənək. əkin əkim yapılan yer. əkin. zəmi. məzrəə. -

kərdi, tarla (zəmi. əkin) qıraqlarında yüksəkcə bəndlər: kaf.

kav. qav. qaf. vağ. bağ.

- **göy dərigə, tarla**: biçilməmiş əkin.

- **tarım, tarla toplama**: ürün qaldırma. əkin biçmə.

- **tarla sınırı**: an.

- **ayışa, dinlənməyə bıraxılmamış tarla**: qarqan.

- **daşlı çuxurlu yer, tarla**: kavsaq. qarsaq.

- **düğü tarlası**: qaruq. qarıq.

- **düğü tarlalı**: qaruqlu. qarıqlı.

- **ormandan açılan tarla**: qarahopur. qaraqopur. qarakovur.

- **sürülməmiş topraq, tarla**: qart.
- **meşədə, ormanda yaxılaşdırılan tarla, boşluq**. kövnik. göynü. göynüq. göynək (< köv: kav: boş).
- **topraq, tarla, nərsə üzərində ayrılmış bölümlərin hər biri**: evlək.
- **tarla**, avlı həyət sınırına tikilən tikənli çalı: çaltı.
- **tarlalarda qoyulan simgə, işarə**: göbəl, qabal.
- **dalyan tarlası**: duralı balıq ağının qurulduğu yer.
- **ayısa, dinlənməyə bixarılmış tarla**: qurut. qarot.
- **sürülmüş tarlada** açılan şırıqlar, həmdə bu şırıqların iki yanında oluşturan qalxıq, qoğzaqlıq: qarıq - qarıq qarıq olmuş tarla.
- **tarla sürməkdə, öküzlərin qoşum sırasından biri**: qaraqayış.
- **tarlada bitən qara, yuvarlaq dənəli bitgi**: qaracıq. qaracula. qaragülle.
- **tarlada bitən, tuxumları ağılı, pozucu, kəsənli, zərərli bitgi**: qaramıq. qaramuq.
- **tarlalarda bitən, pis qoxulu, yemişli ot**: qarqabardağı.
- **tarlalarda yetişən, üç yüz, beş yüz dənəsi bir yerdə, bir arada olan bir ot kökü**: qaqqoc.

- tarlalarda, ormanlarda görülən, qalın köklü, tikənli ağac:

qarayantaq.

- **tarlanı otalağdan, kağavardan arıtlama:** çapa, kağlama, kavlama işi. kav. kağ. kağan. kavan.

- **tarlanı otalağdan, kağavardan arıtlamaq:** kavlamaq. kağlamaq. kağanlamaq. qavanlamaq. otalaqlamaq. çapalamaq. çəpinləmək.

tarlaq

darlaq. dardaq. darcaq. darca. qardaq. qarda. qarçaq. qarça. qatdaq. qatçaq. 1. dar. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. 1. buruşuq. qırışiq. qarıcıq. büzük. pürüz. qivırıq. qivriq. pot. çin. 1. gənə bol geyimi daraltma, büzmə. qasıntı. sason.

tarlaqlıq

darlaqlıq. dardaqlıq. darcaqlıq. darcalıq. daldağlıq. dalcaqlıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq. buruşuqluq. qırışıqlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük. qivırıqlıq. qivriqlıq. potluq.

tarlaquşu

toyğar. çayırquşu.

tarlalıq

- **düğü tarlalığı:** qarılıq. qaruqluq.

tarlamaq

daralmaq. dağılmaq. yayılmaq. sərilmək. pozulmaq.

tarlanmaq

darlanmaq. 1. daralmaq. 1. sıxılmaq. bunalmaq.

- tarlanmaq** **darlanmaq.** 1. daralmaq. çəkilib büzülmək. 1. sıxılmaq.
müztərib olmaq. - içim **darlanır** nədən.
- tarlaşdırmaq** **darlaşdırmaq. yaklaşdırmaq. sıqlaşdırmaq.** daha
bitişdirmək. araların daha daratmaq. qısdırmaq. qısmmaq.
azaltmaq. kiçiltmək. - ava, dağa gedməyinizi **sıqlaşdırmırsız.**
- qız oğlan **sıqlaşdırıldılar.** - dar yerdə **sıqlaşdırıldılar.**
- tarlaşmaq** 1. darlaşmaq. qasınmaq. paltarı sonradan
darlaşdırılmaq. sason vurulmaq. 1. daralmaq. soxuşmaq.
sıqışmaq. sığışmaq. sıxışmaq. sıkışmaq. - ürəyim **sıqışdı.**
1. daralmaq. daranmaq. sıqılmaq. sıxılmaq. dənəkləri,
qaydaları **sıqmaq.**
- tarlatmaq** **darlatmaq. tarqıtmaq. darğıtmaq.** 1. daratmaq.
daraltmaq. sıqmaq. təzyiq etmək. - dənəkləri, qaydaları
sıqmaq. 1. gücəndirmək. münfəil etmək. 1. qızdırmaq.
hirsələndirmək.
- tarlav** 1. tarla. topraq. məzrə. zəmi. sahə.
- **çəkət tarlav:** şərit halında uzanan orman.
- **biçin tarlav:** biçilən zəmi.
- **buday tarlav:** buğday tarlası.

1. netəli çayır.

- **tarlav biçən**: netəli çayırlardan biçilərək əldə edilən quru ot.

tarlayan

darlayan. darçı. ipçi. asan. dara çəkən. e'dam edən.
cəllad.

tarlı

telli. - **tarlı** çalar: telli alət. - **tarlı** qopuz: telli saz.

tarlıq

darlıq. 1. azlıq. qıtlıq. 1. ensizlik. 1. sıxıntı. bunaltı. 1. gərəklilik. gərəklilik. gərəkmə. istək. əsmə. əsi. ehtiyac. - keçim **darlığı**. - **darlığı** çəkmək. 1. sıxlıq. qalınlıq. çıqrınlıq. toxluq. yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq. qabalıq. qilzət. 1. ensizlik. 1.gərəklilik. gərəktik. gərəklilik. gərəksinmə. gərəksinim. gərəksəmə. gərəklilik. gərəkmə. açat. açığılıq. yoxçuluq. boşluq. zərurət. hacət. istək. ehtiyac. lizum. icab. vicub. lazim. zərurət. icab. 1.maydalıq. qısalıq. qıssalıq. qıslıq. qıstıq. qıtlıq. sıxlıq. güdəlik. kütəlik. güclük. zorluq. 1.qaranı. **qaranlıq**. **qaranlıq**.

qarandırmaq. **qarandırmaq**. **qaranlıq**.

- **darlıq**, **qaranlıqdır**, **genlik**, **yaraqlıqdır**.

- **soluq**, **tin**, **nəfəs darlığı**: içdaralması.

- **iç darlığı**: sıxıntı. pas. fasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyqu. duyqu.

duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə.
 iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu.
 quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda.

- **könül darlığı**: iç sığıntısı.

- **könül darlığı**: içi kölgəli. iç, can sığıntısı.

- **könül darlığı**: sığıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə.

qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duydu. duyum.

duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə.
 iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu.
 quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda.

- **soluq darlığı**: nəfəs tənği.

- **könül darlığı**: pərişaniyə xatir.

tarlıq

darlıq. 1. güclük. darlanma. sıxılma. **1.** bağış. savqat. **1.**

qısqaqna. imrəng. cicik. - **darlığı gəlmək**: qısqaqmaq. **1.**

tarıq. dar. darlıq. taravlıq. daravlıq. darqınlıq. sığıntı.

iztirab. ələm. kədər. **1.** sıxılış. sığıntı. əziyyət. **1.** arasızlıq.

sıqlıq. fasiləsizlik. bitişiklik. darlıq. sıqı. sıqı. sıqı. sığıntı.

iztirab. sıxılıq. sığıntı. sığıntı. müzayiqə. zərurət. ehtiyac.

- can **sıxıcı**. - ağacların **sıqlığı**, görməyə qoymur. - sıqlıq

orman. - bizim məhəllə çox **sıqlıqdır**: evlər bir biri üstünə çıxır.

tarlın

darlın. tarqın. darğın. münfəil.

- tarlinmaq** **darlinmaq** tarqinmaq. darğınmaq. münfəil olmaq.
- tarlt turalt** **darlt turalt.** sıxıq. təzyiq.
- tarma dağınıq** qatış qutuş. qarma qarışıq.
- tarma** - **darma dağın olmaq:** çil yavrısı kimi dağılmaq.
- tarmadağın** **darmadağın.** dardağın. dağınıq. < **dağılmış:** dağranmış: doğranmış: darğanmış: qarğanmış. qarqaşalıq. altüst.
- tarmadağınıq** çaçuv quçuv. saçuv suçuv.
- tarmağ** **dağıtmaq. 1. ad. darmıq. qarmıq. 1. dirnağ. 1. darmıq. qarmıq.** dal. budaq. qol. xətt. şöbə. - dəmir yol **tarmıqı:** dəmir yol xətdi. - sağ **darmıq**, sol **darmıq:** sağ qol, sol qol. - dağ **qarmıqları:** dağ qolları. - **darmaqlı:** qollu budaqlı. **1. ırmaq. 1. yaymaq. dağıtmaq. ayırmaq.**
- tarmaq** **1. dərmək.** dizmək. düzmək. **1. darmaq.** şaxə. qol. şəbəkə.
- tarmaq** **daramaq. 1. nərsənin bütünlüyün, oluşun açıb ayırmaq.** yaymaq. parçalamaq. dağıtmaq. - **darıldı** ölkə: tarılmış, parçalanmış topraq. - **talanmış** ölkə: yağmaya uğramış ölkə. **1. taramaq** ayqıtı. yırtıcı heyvanların pənçəsi. **1. darmaq.** qol. şaxa. **1. dağıtmaq.** yaymaq. - ər suyun **tardı.** **1. qol.**

şəbəkə. - **tarmaqların** qoğşağı. **1. - tarıb** qutar: dağıdıb qurtar.

tarmaq **darmağ.** **1.** dal. qol. budaq. - demir yol **darmağı**: demir yol xətdi. - dağ çay dənizin ön **darmağı**, qolu. - **darmaqlanma**: dallı budaqlanma. tarmaqlı: dallı. **1.** tarıqmaq. əkmək.

tarmaqcıq daha kiçik dal, qol.

tarmaqlamaq dırnaqlamaq. siyirmək. tarmar (ğ)lamaq (> tar mar edmək): silmək. cırmaq. dağıdmaq.

tarmaqlanma **darmaqlanma.** dallı budaqlanma.

tarmaqlanmaq **tarmutlanmaq. 1. # dərməklənmək.** qol qol, ayrı olan nərsələrin dərilməsi, yığılması. - boy **tarmaqlandı**: hər yandan gəlib yığışdılar. **1.** dırnağ, pəncə yiyəsi olmaq (quş). - quş balası **tarmaqlandı. 1.** qol qol olmaq (su). - su **tarmaqlandı**: qollara açıldı.

tarmaqlı **darmaqlı.** dallı. qollu budaqlı.

tarmaqlıq **1.** çətinlik. darlıq. **1.** qollu budaqlı nərsə. dağınaq.

tarmaqmaq **darmaşmaq. tərməşmək.** dağılmaq. yayılmaq. daraşmaq. - salqın (yoluğan xəstəlik) **darmaqdı.**

tarmamaq tirmalamaq.

tarman	darman. əlac. - darmandarı: əlac. - darman salmaq: əlac vermək.
tarmanmaq	tirmanmaq. örməlmək. duvara, uca yerə çıxmaq.
tarmar	talamal. dağıtma. altüst etmə.
tarmarlamaq	tarqarlamaq. darğatmaq. dağıtmaq.
tarmaşmaq	tırmaşmaq. tirmalaşmaq. qaşnışmaq.
tarmat	1. inşia. 1. tarım. qol. şaqra. şaxa.
tarmatağın	darmadağın. çəşbayın. dartara.
tarmataqın	darmadağın. dalmadağın. çox dağılıb qarışmış. tarmar. qarma qarşıq.
tarmatlanmaq	tarmutlanmaq. tarmaqlanmaq. 1. qollara ayrılmaq. şaxalanmaq. şaqralanmaq. inşia edilmək. - tarmatlanmış ırmaq. 1. didilmək. dırnağlanmaq. cıraqqlamaq. - tikən əllərimi tarmıqladı. - kim üzvü tarmulayıb.
tarmatmaq	tirmalatmaq. tarmutmaq. 1. dırnağlanmaq. cıraqqlamaq. didmək. - tikən əllərimi tarmatdı. - kim üzvü tarmatıb. 1. qollara ayrılmaq.

- tarmatuman** **darmaduman.** kötü. pis. dağnaq. bərbad. - **durumu duman.**
- tarmayla** **darmayla. daratı.** dirəti. dirəyişlə. basarı. basırıla. basmayla. qamçılı. dögməklə. döğərək. dəğnəklə. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.
- tarmaz** turmuz: bir çeşit xiyar.
- tarmı** civi. mıx.
- tarmıq** **darmıq.** bax > **tarmaq.**
- tarmıq** gərilmə. gərginmə. darınıq. qasıma.
- tarmıqlı** **darmıqlı.** dar yer.
- tarmılamaq** tırmalamaq. çırmalamaq. siyirmək. sıyıрмаq.
- tarmut** dərik tarıq (**dərik:** eniş. **tarıq:** yoqquş). eniş yoqquş dəre təpə. - dağ tarmıt keçdim: dəre təpə aşdım.
- tarmutlanmaq** bax > **tarmatlanmaq.**
- tarnav** dərnəv. **1.** arx. novdan. **1.** cədvəl.
- tarnıqmaq** **darnıqmaq. darqınmaq. darıqmaq. darqınlaşmaq.**
hislənmək. hirslənmək. içlənmək. sancınmaq. acınmaq. acıqlanmaq. toxlunmaq. içinə almaq. tutunmaq. tummaq. kədərlənmək. istimmək. islimmək. issilmək. qızmaq.
- tarpan** güclü at cinsi.

- tarpatayın** (< tap). tappıynan. tap diyə. badabad. bir bada. birdən. qaraşılmadan. duydansız. xəbərsiz.
- tarra dar** darra dar. dal ba dal. ardıdan arda. ard arda. sıvra. sıvırya. arxadan arxaya.
- tarrov** darrov darrov. hövlüğməç. aldıraşlıq. aşıqıç. tez. tiz. şaşılınç. tələsik.
- tarsalıq** darsalıq. dalsalıq. darım. tarım. barmaqlıq. qapsalıq.
- tarsatmaq** darsatmaq. üzüntürmək. üzmək. üzdən aparmaq.
- tarsıq** darsıq. metatez qısrat.
- tarsıqmaq** darsıqmaq. darığmaq.
- tarsıqmaq** darsıqmaq. taslanmaq. içinə salmaq. qussələnmək. təəssüflənmək.
- tarsuq** darsuq. dartsuq. sıxıq. qısıq. bol olmayan. boğuş. - qısıq boğaz.
- tarşalamaq** (< daramaq). taraşlamaq. yontmaq.
- tart birt** dartağın. dardağın. darbadağın. dağınacaq. yağma tarac. qarışıq. tarımar. büküran. burşan. pərişan.
- tart sozu bolmaqan** yumuşaq xuyly. həlim səlim. uysal.
- tart** dart. atqı. bəcər. çal. oyna. başar. icra.
- tart** dart. dəfə. kərə.

- tarta** **darta.** motor. qatır.
- tartac** **dartac. dardan. dartçı.** qazançı. sazanda. qazan. çalqıçı.
- tartaq** **dardağ. darlağ. darcağ. darca. qardağ. qarda. qarçağ.**
qarça. qatdağ. qatçağ. 1. dar. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. **1.**
 buruşuq. qırışiq. qarıcıq. büzük. pürüz. qıvırıq. qıvrıq.
 pot. çin. **1.** gənə bol geyimi daraltma, büzmə. qasıntı.
 sason.
- tartaqacı** **dartağacı. darağacı.** ağır yük qaldırmaqda işlənən ağac.
- tartaqan** **1.** dardan. tərəzi. **1.** dağınıq. dərbədər.
- tartaqan** **dardağan. dağınıq. dağınıq. qarışiq. çalalı. çallaq.**
 pərişan.
- tartaqan** **dardağan.** sapır opur. çörçöp. xaşal aşal. qırıq tökük
 nərsələr.
- tartaqan** **dardağan edmək:** dağıtmaq.
- tartaqan** **tartağan. dağınıq. pərişan. vurqulamaq üçün "dar ma**
dağın" deyilir. - **dardağan** sarıq.
 - **dardağan darısı:** pisləmək, qarqamaq üçün saçılan darı.
- tartaqanlamaq** **dardağanlamaq. dağıtmaq.**

tartaqın	dardağın. 1. darbadağın. dağınacaq. dart birt. yağma tarac. qarışıq. tarımar. büküran. burşan. pərişan. 1. darmadağın. darğadağın.
tartaqın	dardağın. dağınıq. darmadağın.
tartaqlamaq	dartıb çəkərək xırpalamaq. didikləmək.
tartaqlıq	dardaqlıq. darlaqlıq. darcaqlıq. darcalıq. daldəğlıq. dalcaqlıq. qardaqlıq. qardalıq. qarçaqlıq. qarçalıq. buruşuqluq. qırışlıq. qarıcıqlıq. büzüklük. pürüzlük. qıvrıqlıq. qıvrıqlıq. potluq.
tartalı	dardalı. daldalı. ardalı. ardıcıl sıralanma.
tartamaz	dartamaz. dartamiyan. daşyamaz. daşyamıyan. çəkəməz. çəkəmiyə. çəkənmiyə. keçirəməz. keçirəməyə. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan. tablaşamıyan. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyə. dözənmiyə. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz. sinqıramıyan. sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyə. singirəməz. singirəmiyə. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiyə.

- tartamazlıq** **dartamazlıq.** daşyamazlıq. daşyamazlıq. çəkəməzlik.
 çəkənməzlik. keçirəməzlik. dayanamazlıq.
 dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
 tablanamazlıq. tablaşamazlıq. dözəməzlik. dözəmməzlik.
 dözənməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.
 sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr,
 təhəmmül, istiqamət edəməzlik.
- tartamıyan** **dartamıyan. dartamaz.** daşyamaz. daşyamıyan.
 çəkəməz. çəkəmiyən. çəkənmıyən. keçirəməz.
 keçirəməyən. dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz.
 qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
 tablaşamıyan. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.
 dözənmıyən. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz.
 sinqıramıyan. sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
 singirəməz. singirəmiyən. səbr, təhəmmül, istiqamət
 edəmiyən.
- tartan** **dartan. 1.** tarıt. darıt. dəgirmən. **1.** dartın. qurtun. qurd.
 kirm. **1.** bazman. basman. baskul. tərəzi. **1.** dartaqan.
 tərəzi.

tartan	dartan. dartıcı. dartçı. dartac. 1.qazançı. sazanda. qazan. çalqıçı. 1. köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü. çəkən. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. çəkçi. götürən. götürücü. götrücü. əkidən. daşıyan. daşıyıcı. daşyıcı. nəql edən. naqil. 1. gerici. gərici. gərən. çəkici. çəkən. 1. toratan. torumca. - söz dartan: sözün biçib daışan. 1.daşıyan. əkidən. çəkən. keçirən. götürən. sindirən. sındıran. sinqışan. singişən. sığıqlaşan. dözən. dözüşən. qatlanan. tablanan. tablaşan. qatlanışan. dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
tartanq	dardanğ. kəpçə qulaq.
tartar	dartar > tatar. çapar. çapan. ulaq. posçu. qasid.
tartar	dartar. dartır. xudpəsən. 1. qumruya bənzər bir quş. 1. bildirçin. 1. çəlimsiz. zayıf.
tartara	çaşbayın. darmadağın. tarmatağın.
tartarıq	(< dartmaq: çəkmək. içmək.) 1. içgi. 1. tütün. siqara.
tartarına	dardarına. dara dar. güclə. çətinçə. çətinliklə. zorla. ancaq. - axşam güclə evə çatdıq. - güclə yetişəcək.
tartarmaq	dardarmaq. çıxmaq. ilərləmək. dimik durmaq. daşmaq. dardıyış.

- tartaş** **dartaş. dartış.** çataş. çatal. cidal. cədəl. toxal. toxaş.
toquş. döğüş. savuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa.
qırgur. qırgür. qovqa. qavqa.
- tartaşçı** **dartaşçı. dartışçı.** toxalçı. toxaşçı. toquşçu. döğüşçü.
savuşçı. savaşçı. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı.
qovqaçı. qavqaçı.
- tartaşçılıq** **dartaşçılıq. dartışçılıq.** savuşçılıq. savaşçılıq. çatalçılıq.
çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq. toxalçılıq. toxaşçılıq.
toquşçuluq. döğüşçülükqovqaçılıq. qavqaçılıq.
- tartaşmaq** **dartaşmaq. dartışmaq.** çalışmaq. çataşmaq. çatalmaq.
cidalmaq. cədəlmək. savuşmaq. savaşmaq. uğraşmaq.
döğüşmək. dartışmaq. (nərsə ilə) güləşmək. güərəşmək.
gürəcmək. guraşmaq. güctükmək. küştükmək.
- tartıb** **dartıb.** başlayaraq. bəri. - böyükdən dartıp çiçiyədək:
böyükdən başlayıb. - birdən **dartıb.** - **ondan dartıb:** ondan
dartıp: ondan bəri. - (- ordan **dartıb** dək bura. - ordan **dartıb**
bura can - çiçikindən dartıp böyüyədək: çiçikindən dən
böyüyədək **bəri.**
- tartçı** **dartçı. dartıcı. dardan. dartac.** 1.köçürən. köçrən. köçrcü.
köçürücü. çəkən. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab.

cazib. çəkçi. götürən. götürücü. götrücü. əkidən. daşıyan.
daşıyıcı. daşyıcı. nəql edən. naqil. 1.qazançı. sazanda.
qazan. çalqıçı.

tartçı **dartçı**. qınçı. kin tutan. kinli. öfgəli.

tartı **dartı**. 1. çəki. çəkim. 1. içgi. 1. tütün. 1. qayış. 1.

ərməğan. hidyə. 1. güvən. qızıq. həvəs. 1. ölçü. çəki.

tənqsi. tənqsə. 1. ölçü. çəki. qərar. əndazə. - əlində heç

dartı yoxdur. 1. müvazinə. 1. təxmin. 1. dartı. idarə.

tartı **dartı**. tərəzi. ölçək. çəki. aqram.

- **dartı (tərazi) tablası**: dartı gözü.

- **dartı aracların, dartıcları, tərəziların düzlüyün dənətləyən,**

yoxlayan görevli: qantar baxıcı: qantar ağası.

tartıb **dartıb**. başlayıb. başlayaraq. bəri. - böyükdən **dartıp**

uşağadək: başlayıb. başlayaraq. - birdən **dartıb**: birdən

başlayıb. - ondan dartıb: ondan bəri. - şundan dartıp könlüm

dartmıyor: bundan bəri istəmirəm. {ta.dək:ta.can: çəkib ta.dək

(can).dən.dək: kiçikindən dartıp böyüyədək: kiçikindən

böyüyədək}.

tartıc **dartıc. dartıqı**. 1. qapanca. qapan. qantar. qapan.

basqul. baskul. 1. tərəzi. - **dartı aracların, dartıcları,**

tərazıların düzlüyün dənətləyən, yoxlayan görəvli: qantar

baxıcı: qantar ağısı.

tartıcağlıq üytancağlıq. uyatcanlıq.

tartıcı **dartıcı. dartçı. dardan.** 1. köçürən. köçrən. köçrücü. köçürücü. çəkən. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. çəkçi. götürən. götürücü. götrücü. əkidən. daşıyan. daşıyıcı. daşyıcı. nəql edən. naqil. 1. gerici. gərici. gərən. çəkici. çəkən.

tartıcın **dartıcın. dartılan.** uzanan. izəcən. süzəcən. sürəcən. gecirən. çəkicən.

tartıçı **dartıcı. dartıvıq.** 1. içgiçi. içgi düşgünü. alkolik. 1. çalar.

tartıçı **dartıçı. qapançı. qantarçı. basqulçu.**

tartıq **dartıq.** 1. çəkləməyə, bağlama yarar ip. bağ. hörkən. sarğı. 1. arayış. soraş. 1. məsləhət. 1. çağrış. ehzar. - bəy **dartığı.** 1. bilək. balaq. bələk. ərməğan. 1. bələk. bəllə. peşkeş. ərməğan. təqdim. ödül. 1. yara izi. 1. çəktiq. əğri. əğiq. 1. sovqat. sovğat. soğat. savqat. tansuq. ətiyyə. yarmağan. ərməğan. töfvə. 1. töhfə. yarmağan. 1. şikayət. sızlanma. yanma. 1. acıqlı. 1. bəla. fəlakət. - **dartıq veri:** şikayət etmək.

- **yaşam dartıqlığı**: yaşamın sıxıntıları.

- **avuzu dartıq**: əğri ağızlı.

tartıq

dartıq. **1. dartış**. barış. biçik. biçim. biçiş. boluş. çap. çevrim. çevriş. davranış. davriş. dövrüş. duruğ. durum. duruş. ediş. taxım. əkiş. əkşin. gediş. keçim. qılıq. qılış. qılışq. qonuş. oluş. sürəc. sürəm. sürmə. tapış. tavr. töküm. tutam. tutum. tutuş. tutuş. tür. varış. yaxıc. yaxış. yaxşıq. yakıc. yapıc. yapış. yeriş. yerşik. yol yolağ. yürşük. yürüş. tərz. qasnaq. şərayit. orun. yağday. vəziyyət. hal. halət. huyluq. hərəkət. yöntem. xuy. əxlaq. rəviş. rəftar. **1. dartılı**. dartılmış. çəkili. çəkik. çəkilmiş. gərilmiş. sürüklü. **1. kinli**. dolmuş. dolu. qərəzli. hıncılı. qıncılı. öcük. öcqır. acqır. öfgəli. **1. tirək. tirik**. gərgin. qopacaq duruma gəlmiş. gərik. gərilmiş. çəkik. - ikisinin ilgileri çox **tirik, gərgin**.

tartıqçı

çağırışçı. də'vətçi. - bəy **dartıqçısı**.

tartıqərin

dartıqərin. : əğri dodaqlı.

tartıqın

dartıqın. darboğun. tarbükün. çarəsiz, güc, zor, sıxıntılı durum.

- tartıqlı** **dartıqlı** 1. həzin. kədərli. acıqlı. 1. ağır. çətin. zəhmətli. zor.
- **yaşav dartıqlıdır**: yaşam zordur, çətinidir.
- **dartıqlı yır**: qussəli şarkı.
- tartıqlıq** **dartıqlıq**. 1. çarplıq. əğriliq. əğiklik. 1. əğrilik. əğiqlik.
- tartılan** **dartılan**. **dartıcın**. uzanan. izəcən. süzəcən. sürəcən. gecirən. çəkicən.
- tartılı** dartılı. 1. dartılmış. mozun. müvazinəli. 1. mülahizəli. iyi düşünülmüş. təəmmülli. 1. qıvrav. tavlı. tovlı. burulu. 1. motorlu. qatırlı. 1. qıvraq. iti. çəkilmış.
- tartılı** **dartılı**. dartıq. dartılmış. çəkili. çəkik. çəkilmış. gərilmış. sürüklü.
- tartılma** **dartılma**. darılma. sıxılma. çatlama.
- tartılma** **dartılma**. darıtma. uzun danışma.
- tartılmaq** **dartılmaq**. 1. çəkilmək. 1. dərclənmək. 1. səndələmək. sallanmaq. quşqulanıb yerimək. 1. kəsik kəsik, quşqulu söyləmək. 1. çəkinib yollanmaq istəməmək. - ora gedməyə canım **dartılıb** durur. 1. çəklənmək. həds vurulmaq. təxmin edilmək. ölçülmək. - **dartılmamış** işə girişmə. 1. gərilmək, çəkilmək. 1. titrəmək. - **qızıb**

- dartılmaq:** köngürəmək. güngürəmək. mırıldamaq. **1.**
 çəkilmək. gərilmək. **1.** içilmək. **1.** vurulmaq. **1.** biçilmək.
 - **mana dartılmaq:** cəza görmək.
 - **dartılqan edmə:** qıyma.
- tartılmaq** **dartılmaq. darılmaq. 1.** sıxılmaq. çatılmaq. **1.** darılmaq.
 tirlənmək. - **ürəyim tirlənir. 1.** ögütülmək. çəkilmək. **1.**
 çəkilmək. daşınmaq. köçmək. götürülmək. - yeni evinə
çəkildi.
- tartılmış** **dartılmış. dartıq. dartılı. çəkili. çəkik. çəkilmiş. gərilmiş.**
 sürüklü.
- tartılmış** **dartılmış. dartılı. dartılı. mozun. müvazinəli.**
 - var yoxundan **dartılmış, ayrılmış: dağılmış. tarğamış.**
- tartım. dartım** . çalırdaş. oxşaş. mənğiziş. çırpı.
- tartımlı** **dartımlı. 1.** çəkici. sevimli. yaqımlı. gəlişli. görkəmli.
 görüklü. görməgəy. cəzzab. **1.** söykümlü. yaxıçı. yaxşı.
 yaqımlı. yaramlı.
- tartın** **dartın. 1.** dartınan, sunulan, göndərilən pay, ərmeğan.
 sovqət. **1.** payıq. dartın. başqa bir yerdən gətirilən
 yeyəcək. **1.** qurtun. qurd. kirm.
- tartına** göyül istəyinə görə davranmaq. selfservis.

- tartıncaq** çəkingən. utanqaç.
- **dartıncaq ülüşsüz qalır**: çəkingən paysız qalır.
- tartıncalıq** utanqaçalıq. çəkincəlik. sıxılqanlıq.
- tartınmaq** **dartınmaq. 1.** ərsünmək. arzulamaq. köysünmək. irləmək. düşünmək. kim nəyi dartunur (nəyə dartunur) götürsün. **1.** sunmaq. ərgizmək. ərməğan edmək. - sizə nə **dartınım. 1.** daşınmaq. daşımaq. götürmək. **1.** acınmaq. götürülmək. götürür görünmək. **1.** təzginmək. tərkinmək. çalxanmaq. **1.** əsirqənməkəsirqemək. acınmaq. yazıqlamaq. heyifsinmək. təssüf yemək. **1.** özləmək. nərsiyə sarı çəkilmək. öykünmək. fikrində olmaq. - ata bala, birini **dartındı.** - qız oğlana **dartındı.** - sizin ürəyiniz nəyə **dartınır. 1.** qorxmaq. üz çevirmək. əsirgəmək. **1.** sevgisin sunmaq. rəhm edmək. məhəbbət edmək. acınmaq. özləmək. sevləmək. - er oğluna **dartındı. 1.** daşınmaq. götürülmək. **1.** çəkinmək. utanmaq. sıxılmaq. **1.** gərilmək. gərgin olmaq. qurulub çəkilmək.
- tartınmaq** **dartınmaq.** dərilmək. çəkinmək. ilgəclənmək. tutturunmaq. yamanmaq. yamılanmaq. çatınmaq. çitinmək. çiqənmək > çitənmək. yırtıq hörülmək.

	rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikinmək. onarılmaq. tə'mir edilmək.
tartınmaq.	dartınmaq. titmək. muxalifət etmək. muqavimət etmək.
tartıp almaq	dartıp almaq. bağındırmaq: fəth etmək. boyun əydirmək.
tartır	dartır. darta. xudpəsən.
tartısız	dartısız. 1. idarəsiz. səprik. müsrif. 1. müvazinəsiz. qeyri mozun.
tartış	dartış. dartıq. 1. barış. biçik. biçim. biçiş. boluş. çap. çevrim. çevriş. davranış. davriş. dövrüş. duruğ. durum. duruş. ediş. əkiş. əkşin. gediş. keçim. qılıq. qılış. qılışq. qonuş. oluş. sürəc. sürəm. sürmə. taxım. tapış. tavar. töküm. tutam. tutum. tutuş. tutuş. tür. varış. yaxıç. yaxış. yaxşıq. yakıç. yapıç. yapış. yeriş. yerşik. yol yolağ. yürşük. yürüş. tərz. qasnaq. şərayit. orun. yağday. vəziyyət. hal. halet. huyluq. hərəkət. yöntem. xuy. əxlaq. rəviş. rəftar. 1. çataş. çatal. cidal. cədəl. toxal. toxaş. toquş. döğüş. savuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qırgur. qırgür. qovqa. qavqa. 1. bəhs. mubahisə.
tartış	dartış. 1. buruşuq, çətin nərsə. neçə nərsənin, tikənin birbirinə girməsi durumu. məsələ. 1. yapışq. - dartış

nərsələr. **1.** cəzb. çəkiliş. bir-birinə qoşas. **1. dartışlı.**
 cəzəbə. cəzəbəli. - **dartış** qız: duzlu qız. - **dartış** görüş: xoş
 menzərə. **1.** dərtiş. dəriş. açış. açılış. yarış. - sərgi **dartışı.** -
 işlərin **dartışı.** **1.** dartış. ölçü. iqdam. **1.** aqramlama.
 aqrama. vəzn etmə. çəkişbəkiş (> **kəşməkəş** (fars)).
 çəşməçəş. çəkişmə. **1.** dartışma. dav. münəqişə. dava.
 gərginlik. soğuluq. gərginlik. soğuluq. çəkişmə. öcəş.
 münəqişə. bəhis. **1.** dartışıq. qonuşuq. çəkişmə. **1.** sürə:
 sürülən zaman. - beşdən **dartıp** altıya dək. **1.** tərbiyə. **1.**
 ərməğan. bağış. **1.** ingibaz. damar damar olmaq.
 damarçaldı. **1.** dartışıq. çəkəkək. **1.** çəki. aqram. vəzn. **1.**
 çəkə. həds. təxmin. **1.** çəkəkək (> **kəşəkək** (fars)). iltirab.
 tərəddüd. - bir ağır çəkəkəkə düşdük.

tartışan **dartışan.** çəkişən. cədəlçi.

tartışçı **dartışçı.** **1.** **dartaşçı.** toxalçı. toxaşçı. toquşçu. döğüşçü.
 savuşçı. savaşçı. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı.
 qovqaçı. qavqaçı. **1.** **dartışmaçı.** qavqaçı. cədəlçi.
 müşacirəçi.

tartışçılıq **dartışçılıq.** **dartaşçılıq.** toxalçılıq. toxaşçılıq. toquşçuluq.
 döğüşçülük. qovqaçılıq. qavqaçılıq. savuşçılıq.

savaşçılıq. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik. cidəlçilik.
qovqaçılıq. qavqaçılıq.

tartışiq dartış. qonuşuq. çəkişmə.

tartışiq **dartışiq. 1.** dartışma. didiş. didişmə. dartışım. tutuş.
tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur.
qırgür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma. pozuşum.
munaqişə. mubahisə. anlaşmazlıq. açışımılıq. mucadilə.
munaqişə. niza'. **1.** dartışma. dartışıb pozuşmaq.
aralarında pozuşma, anlaşmazlıq, açışılıq, açışımılıq,
ayrılıq, ayrımlıq soğuluq, ixtilaf düşmək.

tartışıqlı **dartışıqlı.** dartışmalı. munaqişəli. mubahisəli.

tartışım **dartışım. dartışma. 1.** diləşmə. diləşim. eytişmə. eytişim.
deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. söyləşmə. söyləşim.
sözləmə. sözləşim. qonuşum. qonuşma. çəkişmə.
çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə.
diyaloq. cədəl. **1.** dartışma. dartışiq. didiş. didişmə. tutuş.
tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur.
qırgür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma. pozuşum.
anlaşmazlıq. açışımılıq. mucadilə. munaqişə. niza'.

- tartışlı** **dartışlı. 1.** dartış. cəzəbə. cəzəbəli. - dartış qız: duzlu qız.
- dartış görüş: xoş mənzərə. **1.** bəhisli. münəqişəli. dartışlı.
dartışmalı. çəkişikli. öcəşli.
- tartışlı** **dartışlı.** qavqalı. cədəlli. müşacirəli.
- tartışlıq** gərqınlik. soğuşluq.
- tartışma** dartış. dav. münəqişə. dava.
- tartışma** **dartışma. dartışım. 1.** çəkəçək. çəkələşmə. vuruş savaşı.
yarqa. qavqa. yaxalaşma. itələşmə. çatqallaşma.
cadalaşma. də'va. qavqa. **1.** dartışıq. didiş. didişmə.
dartışım. tutuş. tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa.
qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma.
pozuşum. anlaşmazlıq. açışimlik. mucadilə. munaqişə.
niza'. **1.** çəkişmə. mucadilə. qırçınma. **1.** dartışıq. dartışib
pozuşmaq. aralarında pozuşma, anlaşmazlıq, açışlıq,
açışimlik, ayrılıq, ayrımlıq soğuşluq, ixtilaf düşmək. **1.**
diləşmə. diləşim. eytişmə. eytişim. deyişim. deyişmə.
aytişim. aytişma. söyləşmə. söyləşim. sözləmə.
sözləşim. qonuşum. qonuşma. çəkişmə. çəkişim.
gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə. diyalog. cədəl.
- tartışmaçı** **dartışmaçı. dartışçı.** qavqaçı cədəlçi. müşacirəçi.

tartışmaq **dartışmaq. dartaşmaq. 1.** çalışmaq. çataşmaq. çatalmaq. cidalmaq. cədəlmək. savuşmaq. savaşmaq. uğraşmaq. döğüşmək. dartışmaq. (nərsə ilə) güləşmək. gürəşmək. gürəcmək. guraşmaq. güctükmək. küştükmək. **1.** didişmək. tutuşmaq. çəkişmək. qavqalaşmaq. qovqalaşmaq. qırçışmaq. bozuşmaq. mucadilə, munaqişə, niza', bəhs etmək. çəkişmək. boğaz boğaza qapışmaq boğuşmaq. döğüşmək.

- **dartışib pozuşmaq:** dartışıq. dartışma. aralarında pozuşma, anlaşmazlıq, açışlıq, açışımılıq, ayrılıq, ayrımlıq soğuqluq, ixtilaf düşmək.

tartışmaq **dartışmaq. dirtişmək. 1.** gərmək. açmaq. - ip **dartışmaq:** ip əgirmək. **1.** çəkişmək. **1.** yarışmaq. **1.** savaşmaq. **1.** qengəşmək. istişarə etmək. **1.** gərməşmək. gərişmək. girişmək. çəkişmək. birbirini çəkmək, cəzb etmək. nərsiyə qurşanmaq. **1.** ağıramın çəkmək. **1.** çabalamaq. qoğrulmaq. yanmaq. - çöldə qurd ulır, evdə itin bağı

dartışır. 1. çəkiş bəkişə düşmək. tutub ötürmək. dartıb itmək (itələmək). - üz üzə gəldilər, tutuşub, yaxa saqqal

dartışdılar. 1. didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağı

dartışur. 1. asınmaq. əsinmək. asılaşmaq. çəkişmək.
 gərişmək. 1. açmaq. - bu ipi **dartışın:** əğirin, açın. 1. neçə
 tikəni birbiri ilə ölçmək. ölçüş işinə baxmaq. 1. çəkişmək.
 birbirin çəkmək. birbirinə girmək. dalaşmaq. # birbirin
 qoğmaq. qoğuşmaq. açışmaq. gərişmək. 1. bəsləşmək.
 yarışmaq. bağlaşmaq. çəkişmək. 1. bir soru üzərində
 çəkişmək. əl ələ gəlib çəkişmək. bir sorunu çözməkdə
 döğüşmək.

- **nərsə dartışmaq:** qarpız, qoğun artışmaq: neçə kişi oluc,
 nərsəni ələ alıb, ağramın çəkləyib (təxminləyic), doğruya uyar
 ölçü yaişın qazananıdır.

tartışmalı bəhisli. münəqişəli. dartışlı. dartışlı. çəkişikli. öcəşli.

tartıv **dartıv.** 1. hidyə. ödül. erməğan. 1. təpsev. çalqı. müzük.
 1. hava. müzik. melodi.

- **qaraçay dartıv:** qaraçay müziği.

- **təpsev dartıv:** oyun havası. müziği.

tartıvıqlıq **dartıvıqlıq. dartıvıq. dartıcı.** içgiçi. içgi düşgünü. alkolik.

tartqı 1. içgi. 1. qayış.

- **at yernin dartqısı:** at yəhərinin qayışı.

tartqıc	dartqıc. dartıc. 1. qapanca. qapan. qantar. qapan. basqul. baskul. 1. tarazı.
tartqıc	dartqıc. tozalan.
tartqıç	1. ocaq küllüğü. 1. qayış.
tartqın	dartqın. 1. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. ısqın. atıclı. atışlı. odlu. oduc. canlı. yanlı. yanuc. yanğuc. yaxlı. yaxuc. 1. havalı. şişgin.
tartqın	dartqın. 1. tədirqin. rahatsız. 1. çəkici. çəkən. cazib. calib.
tartqınmaq	dartqınmaq. tarımlaşmaq. tirqəşmək. tərğışmək. yengişmək. yencişmək. gərginləşmək. gərigişmək. gərginmək. qopacaq duruma gəlmiş.
tartlanmaq	dartlanmaq. qızmaq. hiddətlənmək.
tartlı	datlı. qınçı. kinli. öfgə dolu.
tartma	dartma. 1. qartma. kiriş. qartma. uçqur. qayış. lastik. fitil. qartma. qatma. 1. qatma. dartma qa yarar nərsə. 1. uçqur bağı. tuman bağı. 1. fitil. - çırağ dartma: çırağ fitili. - çırağ dartma: lampa fitili. - dartma qaçmaq: əl dəzgahında toxumaq. - işqoqnu dartması: tufək qayışı.

- tartma** **dartma.** daşıma. çəkmə. keçirmə. götürmə. tablanma. tablaşma. qatlanma. qatlanışma. dayanma. dayanışma. dözmə. dözüşmə. sindirmə. sındırma. sinqışma. singişmə. sıyıqlaşma. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- nərsəni **dartma**, ölçmə, dərəcələmə, rədələmə üçün yapılan evlək, gözlək, cədvəl: bağım. barım.
- tartmadan** - bir işin bütünü ilə ilgili, **incə incə dartmadan**, dəğər biçmək, alverləmək: götürü.
- tartmaq** - **acılıq dartmaq:** acılıq çəkmək. acılıqdan əziyyət çəkmək.
- tartmaq** **dartmaq. 1.** çəkmək. çəkib uzatmaq, çatdırmaq. **1.** içərmək. içmək. **1.** tanımaq. bəlləmək. **1.** çəkmək. sormaq. halından çav, xəbər tutmaq. **1.** əldə sallayıb atmaq. **1.** ölçmək. vəzn etmək. miyzanlamaq. **1.** sancışlamaq. sanaşlamaq (> **səncidən** (fars)).
təxminləmək. **1.** üğitmək. öğütmək. - buğdanı dartmaq: ökitmək. **1.** kərmək. gətirmək. almaq. çəkmək. uzatmaq. vermək. sunmaq. - ayağqabını **dartma. 1.** cəzbətmək. **1.** satmaq. - dartın **dartdı:** malı satdı, satışa qoydu. **1.** çıxarmaq. - yatuqun **dart:** ayağqabın çıxart. **1.** açmaq (**esik dart:** qapını aç). azalmaq. qısalmaq. gerinmək. gərgimək

(su **dartıldı**: su azaldı. çəkildi). çərtmək. çəkmək. çalmaq. kəsmək (**baş dartmaq**: baş çəkmək). 1. dənğsimək. ölçüb biçmək. 1. sunmaq. vermək. - **aş dartıldı**: aş verildi. 1. çevirmək. - **minciq dartmaq**: kərəkə çevirmək. 1. çalmaq. - **qopuz dart**: qopuz çal. içmək. - **tanqa dəri dartıp əsirdilər**: səhərəcən içip kefləndilər. 1. istəmək. - **ürəyin nə dartır**. 1. atmaq. tullamaq. 1. çəkmək. serv etmək. - yemək **dartın**. 1. öyrənmək. 1. azalmaq. qısalmaq. gerinmək. gərgimək. - su **dartıldı**: su azaldı. çəkildi. 1. çərtmək. çəkmək. dəngəmək. çalmaq. kəsmək. 1. çəkmək (ağrı. dəd). ölçüb biçmək. cəlb etmək. istəmək. oğmaq. 1. dəngəmək. təhəmmül etmək. 1. sallamaq. dənğsimək. ölçüb biçmək. 1. əngəlləmək, müzahim olmaq. 1. qırmaq. 1. sürükləmək. sürmək. - şundan **dartıp** könlüm dartmıyır: bundan bəri istəmirəm. 1. sunmaq. hidyə etmək. vermək. - **aş dartıldı**: aş verildi. 1. düzmək, sıralamaq. - qatar **dartmaq**: səf çəkmək. 1. saxlamaq. malın oğluna dartdı. işlətmək. - dəgirman **dartmaq**. 1. çəkmək. atmaq. ititmək. çalmaq. 1. yorumlamaq. vermək. 1. söyləmək. oxumaq. - mahnı **dartmaq**. 1. qandırmaq. çəkmək. yönətmək.

toplamaq. 1. çəkmək. 1. içmək. 1. vurmaq. 1. biçmək. 1. könül vermək. 1. bazmanlamaq. basmanlamaq. basquillamaq. 1. itib, itəliyib vermək. tayamaq. dayamaq. təslim etmək. yollayı vermək. serv etmək. servis vermək. - gedər gedməz bir acı qəhvə **dayadılar**. - bir yeməkdən qurtulmamışdıq ki, elə öbür yemək **dayandı**. - bu nədi **dayadın** mənə. 1. mülahizə etmək. təəmmül etmək. 1. qıvırmaq. büzmək. qıvrışdırmaq. tıncıqdırmaq. 1. xudpəsəndlik etmək.

- **alqa dartmaq**: önə çəkmək.

- **artqa dartmaq**: arxaya çəkmək.

- **ayılını dartmaq**: kolan qayışını çəkmək.

- **biçin dartmaq**: quru ot biçmək.

- **yuxuya dartmaq**: uyumaq istəmək.

- **çalqı dartmaq**: tırpan sallamaq.

- **eşikni dartmaq**: qapıyı qapatmaq.

- **qalaq dartmaq**: kürək çəkmək.

- **qıysığına dartmaq**: e'tiraz etmək. qarşı qoymaq.

- **qopuz dartmaq**: qopuz çalmaq.

- **mınçaq dartmaq**: kərəkə, təsbeh çəkmək, çevirmək.

- **sadaq dartmaq**: yay gərmək. ox atmaq.
- **sız dartmaq**: çizgi çizmək. xətt çizmək.
- **un dartmaq**: dəğirməndə un yapmaq.
- **kiştik buççaqımdan darddı**: pişik paçamdan çəkdi.
- **çapıynı qulakından darddı**: cocuğun qulağını çəkdi.
- **tanqa dəri dartıb əsirdilər**: tana, sabaha qədər içib sərxoş oldular.
- **bu tirmən budaynı iyi dartadı**: bu dəğirmən buğdayı iyi öğütür.
- **təpsərgə yürəgi dartadı**: oyun etməyi arzular.
- **ölçüb dartmaqsızın**: göz təxmini ilə: göz çəki ilə. götürü bazarlıq: görməcə alış veriş.
- **dartıb çəkərək xırpalama**: dartaqlamaq. didikləmək.
- **başmaq dartmaq**: ayağqabın sürütdürərək, qır qılıq, əda ilə yerimək.
- **bir ağır yükü dartmaq üçün qıssa qalın sap**: sapan. -
- özün dartmaq**: qafa tutmaq. darqınlıqla özün çəkmək.
- **sözi dartmaq**: sözü ağır yüngül eləmək.

tartmaq

dartmaq. çəkmək. 1. (# itmək. uzaqlatmaq). - yaman gündü, birbirizi **itməyin**, onunku çox, mənimki az, söz dalaşa

yetməyin. **1.** özünə, özünə doğru çəkmək, dartmaq, cəzb etmək. - nəfəs **çəkmə**: hava alma, utma. **1.**atmaq.

tullamaq. **1.** sürükləmək. sürəmləmək. sürüşdürmək. - at daşqanı **çəkir**. **1.** sürmək. sürtmək. yaxmaq. - duvara asdar **çəkmək**. **1.** çıxarmaq. - quyudan su **çəkirlər**. **1.** örtmək.

qapamaq. qamamaq. üzərinə yükləmək. - yorqanı üstünə **çək**. **1.** dözmək. dayanmaq. təhəmmül etmək. - ağrı **çəkmək**. **1.** götürüb aparmaq. tutmaq. daşımaq. - bu araba neçə kişi **çəkəbilir**. **1.** dışlamaq. işindən almaq, eşiyə salmaq. ixraclamaq. - işdən **çəkdilər**. **1.** gərmək. asmaq. açmaq. - bayraq **çəkmək**. daşımaq. yüklənmək. - üstündə yaraq **çəkmək**. **1.** uymaq. bənzəmək. oxşamaq. - atasına **çəkib**. qoymaq. - qol **çəkmək**: imzalamaq. köçürmək. - buları mənim hesabma **çək**. **1.** ölçmək. - malları qapanda **çəkdilər**. **1.** asmaq. **1.** yüklənmək. - **çıxarını**, xərcini yüklənmək. **1.** onarmaq. tutturmaq. yamlamaq.

ilgəcləmək. yamamaq. tə'mir etmək (corab). **1.** (şəkil. filim) almaq. salmaq. **1.** yozmaq. yormaq. bir hançı anlama almaq, tə'bir etmək. - bu sözü nəyə **çəkirsin**. **1.** almaq. - bahdan para **çəkmək**. damıtmaq. - gilxizəndə araç

çəkmək. 1. vurmaq. atmaq. - silli **çəkmək.** 1. sunmaq. vermək. - qonaqlıq **çəkmək.** 1. qurmaq. yapmaq. düzənləmək. 1. cızmaq. 1. gərişmək. girəyişmək. girəyiş tapmaq. əğimşinmək. - kimə **çəkib** bu. 1. uyuşmaq. - birbinə **çəkiblər.** 1. sərf, təsrif etmək. - feili keçmişə **çək.** 1. yollamaq. göndərmək. - telgiraf **çək.** 1. ağır yüngül eləmək. 1. oğutmaq. ögütmək. 1. gərmək. - **çarşaf gərmək:** nərsəni örtüyə dartıb, çəkib bağlamaq. 1. dəğirmanaya çəkmək. 1. daşımaq. çəkmək. 1. ölçmək. çəkmək. 1. gərmək. çəkmək. 1. çəkmək. çəkəmək. daşımaq. 1. ölçmək. qıntarlamaq. qantarlamaq. qapanlamaq. 1. çəkmək. dənəmək. sınamaq. qıntarlamaq. qıntarmaq. qantarmaq. qantarlamaq. iyidən iyiyə, incədən incəyə, eninə boyuna ölçüb biçmək, düşünmək. 1. çəkmək. ögütmək. oğmaq. döğmək. dəğirtmək. dərmana (dəğirmanaya) vermək. - **qəhvə çəkmək:** qəhvə darmaq. - **çəkib çevirmək:** idarə etmək. - **sıx sıx çəkmək, dartmaq:** sürəkli çəkiştirmək. qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq.

- tartmatan** **dartmadan.** - **dartmadan, göz ölçüsü ilə biçilən dəgər:**
qapal bazarı.
- tartsan** - **ipin dartsan qırılar, boş tutarsan uçar.**
- tartsoz edmək** 1. uzatmaq. gərmək. 1. oraya buraya sürükləmək.
çəkiştirmək. 1. dövüşmək. 1. qavqa edmək. boğuşmaq.
- tartsuq** darsuq. bol olmayan. sıxıq. qısıq. boğuş. - **qısıq** boğaz.
- tarttırmaq** **dartdırmaq.** çəkdirmək. qoşnatmaq. cütlətmək. - bayqırı
qısrağa **çəkdirmək.**
- tarttırmaq** **darttırmaq.** çəktirmək. köçürmək. daşıتماq. götürmək.
nəql ettirmək. - buları mənim hesabma **çək.**
- tartu** **dartu. tattru.** hər nərsənin tərsi. başayaq. təsgəri.
- tartu** **tardu. 1. öncəlikli. imtiyazlı. - tardu şad:** tardu şad. 1.
durdu. duran yaşam.
- tartuq** xudpəsət. mütəkəbbir.
- tartura** **dartura.** çiqırıqçı çarxı.
- tartuş** **darduş.** seçgin. imtiyazlı.
- tartuş** xudpəsətlik. mütəkəbbirlik.
- tartuv ıdıratu** **dartuv ıdıratu.** dağıتماq.
- taru** **daru.** < **darı.** ot dənəsi.
- taru** **daru. darı.** uçra > uça. çara. çarə. ot. dərman.

taruq	1. darı. əkin. 1. başlıq. bağış.
taruqə	daruğə. tərzan. darqa. vali. başçı.
tarul	darıl. 1. gədik. 1. tünel.
tarulqan	darulqan. alıngan. nazlı. incik.
tarumaq	darumaq. daralmaq. - ev tarudi. - buşub tarumaq: buqub, bıqıb darıxmaq: təngə gəlmək. bıqmaq.
tarunmaq	darunmaq darıxmaq. darqınmaq. canı sıxılmaq. usanmaq. sıxılmaq. yorulmaq. - işdən tarunma. - uzaqlığın tarunmasın götürən yetdi. - tarunmuş kişi: bıqmış, yorqun adam.
tarus	çatı. şip. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. üçək. şip. çatı.
tarusq	darusq. tərüs. səqf. şip. damın içdən görünən sırtı. çatı. - əlim darusqa dəğişdi: əlim çatıya (şipə. səqfə) yetdi, çatdı, dəğdi.
taruslamaq	çatı, dam yapmaq.
tarutmaq	(< dartmaq: çəkmək). daraytmaq. daratmaq. darlaştırmaq. - evi daraldan qonaq olsun, qonağı daraldan dilin olmasın.
tarvat	taravat. təravət. dərilik. yenilik. tazalıq.

- tarvaza** **darvaza. dərvasa** (< **taravuz. daravuz.** dar + ağız). dar boğazlı. ağız dar olan.
- tarya tarqo** tarla tarlamaq. əkin əkmək.
- tarıq** darı. tutxum.
- tarım** əkin.
- tas tarım** boy bos. əndam.
- tas tas** kəsik kəsik. parça parça. tikə tikə. dili dili tas tas.
- tas** - **əsgı hamam, əsgı tas**: heçnə dəğişməmiş.
- **qafa tası**: baş kasası.
- **qabaq tası**: qapaq. qafa tası. baş tası. baş kasası. başın üst bölümü. cümcümə.
- **qafatası: qafatas: baştası: baştas**: qafakasa. qafakasası. başkasa. başkasası. cümcümə.
- **daş kimi**: qaqr. bərk. - **qaqr yapı**: daş yapı. daş bina.
- **nərsəni qoruq etmək, qorumaq üçün, qırağına düzülən daş**: qapadaşı.
- **sının (qəbrin) baş yanına tikilən daş**: qafadaşı <> qapadaşı. başdaşı.
- **qarıntası**: malqaranın göbək bölümünə verilən ad.
- **qabaq tas: qabaq kasa**: böyük kasa.

tas

kas. kasa (< kavsa). **1.** kovulmuş, içi boş, oyulmuş, altı yuvarlaq qab. **1.** tapancaya, çəkməyə vurulan yarım girdə, gümüşdən, misdən, içi kof süs. - peştü **tası**. - **saat tası**: çalar saatin toxmaqla vurulan tascığı. **1.** "t" ilə başlayan bir para sözlərə qoşulub anlamı vurqular. - **tas tamam**. **1.** tac. **1.** qayğı. tuxat. büküt. **1.** **daz**. tərsək. taslaq. taşlaq. dışlaq. çıplaq. lüt. **1.** **təs**. hər nəsnənin kötüsü, bayağısı. **1.** tası. nəqşə. biçim. **1.** < **dış**. - **tas bol** !: **tas ət** !: it. itil. dış. ged.

- **başı tas**: cavlaq: daz. tasın içi, dibi kimi yavlaq, çıplaq, qılsız.

- **baş tası**: baş kasası. cücümə.

- **dəmir tas**: tuğla. tuğılğa. miğfər.

- **yol tası**: yemək daşımağa öz olub, birbiri üstünə keçən neçə çanaqdan qurulur.

- **qızğın tas**: keçmişdə qızdırıb başa geydikləri işkəncə atqıtı.

- **tas kababı**: kiçik kəsilmiş ətdən yapılan kabab.

- **tas daraq**: pılı pırtı. - tas daraqın toplamaq: qoşu moşusun, nərsə şüyün yığıb savuşmaq.

- **adlım bir daş**: qaşıqçı əlması.

- **daş dolu**: bər sərt, daş kimi yaran dolu.

- **damla daş**: bərk duru, göz kimi daş.
- **daş topraq tökülməklə düzələnmiş nərsə**: tolma. dolma. - **dolma** duvar. - **dolma** təpə.
- **daşı, dişi qələmlə taraşlamaq, taraclamaq, dərcələmək**: taramaq. daramaq. - bu daşı iyi **daramamışlar**.
- **daş ürəkli**: daş kimi qat, bərk.
- **atlama daşı**: palçıqdan, sudan keçmək üçün, ayağ basmaq üzrə ortaya qoyulan daş.
- **daş atmaq**: yandan yana söz atmaq, ilişmək.
- **daş atıb qolu yorulma**: əməksiz, zəhmətsiz bi nəyə yiyələnmək.
- ayağ **daşı**: {1. qayıqlarda dənək, dəngə daşı. 1. ayağ sürtmək daşı.}.
- **ot daşı**: ota dayanır (dəvam gətirir) süngər daş çeşiti.
- **daş ocağı**: daş kanı: daş mə'dəni: yapıda, başqalında işlənən daşın çıxarılan yeri, kanı.
- **alçı daşı**: yandırılıb alçı yapılan daş.
- **daş badam**: qabığı bərk badam (# diş badamı).
- **baş daşa gəlmək**: başı daşa dəgmək: ötgünəcək, peşman olacaq bir sonuca gəlmək.
- **baş daşdan daşa vurmaq**: ötgünmək. peşmanlamaq.

- **bir daşla iki quş vurmaq**: bir əməklə iki ası qazanmaq, iki iş görmək.
- **daş balığı**: balıq çeşitlərindən.
- **bağıra daş basmaq**: dözmək. acıya qatlanmaq.
- **baltayı daşa** vurmaq: baxmadan, gözləmədən qarşına gələne, ağzına gələn sözü deyib, əlinə düşən işi qılmaq.
- **biləzik daşı**: quyunun ağzına qoyulan, ortası dəlik daş. daşdan quyu həlqəsi.
- **biləyi daş**: bilöv daşı. su daşı. sulama daşı.
- **binək daşı**: minək daşı: pilləkan, qapı yanlarında, heyvana minmədə basamaq yerini tutmaq üzrə qoyulmuş daş.
- **tapış daşı**: təslim daşı: bir para inanclara görə, boyundan asılan kiçik bəzək daş.
- **təknə daşı**: bulaq suyunun axdığı yerin ağzına qiyulan daş təknə, çanaq.
- **təməl daşı**: yapıların təməlinə qoyulan iri, sağlam daş.
- **tamı daşı**: çürük ətləri yandırmada işlənən şimik maddə.
- **çaqmaq daşı**: çaqmaq vurulduqda qığılcım çıxaran daş. çaqmaqılı yaraqlardada işlənir.
- **çaqıl daşı**: çay daşı. dəniz, çay kıyılarında olub,

çalqanmaqdan yuvarlaq, badam biçimi tapmış, boyalı boyasız kiçik daşlar. bu daşlar qaldırım donatmada işlənir.

.- **daş çatlasa**: nə yapılsa. nə olursa. imkanı yox.

- **çəki daşı**: ölçü, tərəzi daşı.

- **çırpıçı daşı**: dəniz, çay içində, dalqaların çırpısı altında qalan daş. resiffirans. olub,

- **daş çıxarmaq**: oyunda bacarıq göstərib, kələk gəlib keçmək, üstün gəlmək.

- **xərmən daşı**: xərmən döğdükləri daş.

- **dəğiman daşı**: dığırmanda işlənən alt üst təkərlək daşların hər biri.

- **daşa dönmək**: bərkimək. sərtləşmək.

- **süzgək daşı**: süzgü daşı: dəlikli olub, süzgevc kimi işlənən daş.

- **süngər daşı**: çox yüngül daş. puka daş. daşı sıxsa, suyun çıxarır: çox güclü.

- **dağ daş**: dərə təpə.

- **daşa tutmaq**: daş ataraq qoğalamaq.

- **daş kəsəli**: sidik torbasında daş yığılma kəsəli.

- fal daşı: falçıların atdıqları kiçik çaqıl daşlar. - **gözlərini fal**

daşı kimi açmaq: şaşıb baxmaq.

- **qaldırım daşı:** yayaq yola döşənən daş.
- **qara daş:** {1. üzərində uşaqların yazı yazdıqları daş. 1. yapılarda işlənən sərt bərk daş.}.
- **qıyağan daş:** soğan daş: mərmər daşların sürtməkdə, soğanlamada işlənən daş.
- **daş kəsilmək:** {1. şaşa qalmaq. 1. sərtləşmək.}.
- **göbək daşı:** hamamın ortasında uzanıb oğulmağa özgə (məxsus) uzun enli döşəli mərmər daş.
- **göz daşı:** göz otu: göz xəstəliyinə qarşı işlədilən daş.
- **quşə daşı:** yapıların küncündə işlənən daş.
- **küfəki daşı:** daşın bayağı, yumşaq çeşiti.
- **gömlək daşı:** kərpiç duvarı qaplamada işlənən yonma daş.
- **kirəc daşı:** yandıraraq kirəc yapılan ağ daş.
- **balta daşı:** balta daşı: qolay kəsilib işlənən daş çeşiti.
- **imən daşı:** bildək daşı: nişan daşı.

tasa

1. qatuv. acı. kədər. qayğı. sağış. düşüncə. yarsı. yaris. sağunc. zərər. ziyan. buşman. bukman. üzüntü. kədər. 1. qayğu. kədər. sıxıntı. darıntı. 1. qussə. qayğı. kədər. kəter. kətir. kiter (< **kitmək:** qapamaq). 1. bulantı.

tasa iç darlığı. sıxıntı. pas. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyu. duyum. duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. **1.** düşüncə. endüş. endüşün. endüşüncə. endişin. endişə. qayğı. qayğışa. anğışa. anğaş. üzüntü. qussə. qəm. acı. **1.** asa. iztirab. **1.** çeşit. qanağ. qanav. qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tər. **1.** üzüntü. sıxıntı. əndişə. anğışa. düşün. düşünük. düşünük. düşünmə. düşüncə. fikir. fikr. kədər. - bu **düşünü** at. **1.** pərişanlıq. **1.** qərarlılıq. qussə. düşük. - **keçmiş tasanıdan** daşınmış, yeni oykular aşınmış.

tasacaqı **tasacağı.** bulantılı.

tasaq tayxa. taxya. börk. börük.

tasaq **tasağ.** tasqa. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.

tasaqanmaq **tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq.** tasarlanmaq. tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək. xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz

edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. - çoxda hündürdən

keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim**.

tasaqanmaq **tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq.**

tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq. keçinmək.

geçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.

xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz

edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. - çoxda hündürdən

keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim**.

tasaqçı **tasarçı. qurquçu. qurqulçu. xiyalçı. xiyalpərəst. xiyalati.**

fantezist.

tasaqı **tasağı. tasarı. qurqulçul. qurquçul. təxəyyüli. xiyalati.**

fantezi.

tasaqlanmaq **tasıqışmaq. tasalanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq. 1.**

gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək.

sınırsızlaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgışmək.

tedirgışmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək.

toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq. toxancışmaq.

gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.

müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq.

anğaşalanmaq. **1. tasarlanmaq. tozalanmaq.**

duyqulanmaq. dumanlanmaq. tüstülənmək. keçinmək.
geçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. -
çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyqular, nə olaylar
keçinirim. **1.** könlü dolmaq. ürəyi dolmaq. içginmək.
duyqulanmaq. **1. tasanmaq.** acınmaq. acıqlanmaq.
sancınmaq. hirslenmək. hislənmək. darıqmaq.
darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq. üzülmək.
üzünmək. üzünmək. içlənmək. toxlunmaq. içinə almaq.
tutunmaq. tummaq. düşünmək. üzülmək. sıxınmaq.
anlaşınmaq. endişələnmək. anğaşalanmaq.
qayğılanmaq. kədərlənmək. mükəddərlənmək.
darıqmaq. darınmaq. darqınmaq. üzülmək. üzünmək.
qayğınmaq. qayğılanmaq. sıxınmaq. sıxılmaq. sıxışmaq.
çilənmək. çiqlənmək. çilələnmək. **1. taslamaq.** geçirmək.
geçirinmək. keçinmək. düşünmək. ağılına gəlmək.
xiyallanmaq. duyqulanmaq. dumanlanmaq. tüstülənmək.
gümanlanmaq. oysalanmaq. oysanğlamaq.
oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. sanmaq.
sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. düşünmək.

bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda,
 ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək.
 xiyallanmaq. zənn edmək. tozalanmaq. görmək.
 fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi **keçirirsən**. -
 çoxda hündürdən **keçirmə** belə. - nə duyqular, nə olaylar
keçirdim. - **çox tasalanmaq**: içini qurd yemək.

tasalbax > **talas**.**tasalaq**

çirknevis. suduri.

tasalanmaq

1. kiterlənmək. kiterlənmək. kədərəlmək. kəterlənmək.
 kətirlənmək (< **kitlənmək**: qapanmaq). kəder edmək.
 qussələnmək. qayğılanmaq. öksimək. kövrəlmək.
 köksünmək. kədərəlmək. kəndini öksüz görüb
 qəribsinmək. 1. qurlanmaq. acınmaq. acı duymaq.
 narahat olmaq. 1. təvinmək. təjünmək. dəjünmək.
 utanmaq. sıxılmaq.

tasalanmaq

tozalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq.
 tasarlanmaq. tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq.
 keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
 xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz

edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsən**. - çoxda hündürdən

keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim**.

tasalanmamaq **taslanmamaq**. darqınmamaq darıxmamaq. darınmamaq.

üzülməmək. üzünməmək. qayğınmamaq.

qayğılanmamaq. sızınmamaq. sızılmamaq. sıxışmamaq.

çilənməmək. çiqlənməmək. çilələnməmək.

tasalatan **taslatan**. sancan. sarsıtan. acıdan. acıdıcı. acıqladan.

acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran.

özqıran. dağladan. hirsləndirən. hisləndirən. iti. itici.

qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən.

göynədən. toxunan. tumladan. tutturən. üzən. üzücü.

üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən.

kədərlədən.

tasalı qayğılı. qayğaşalı. anğaşalı. anğaşlı. endüşünlü.

endüşüncəli. endüşlü. endişinli. endişəli. düşüncəli.

sıxıntılı. toxalı. acılı. dağlı. tozalılı. quşqulu. işgilli. üzgüülü.

üzüntülü. hüznülü. məhzun. qəmli. dərqli. incik. incili.

diğli. dağlı. çalız. çalaz. ağırlıq. ağırlılı. mükəddər. qussəli.

tasamaq 1. təsərmək. armaq. içində qalanmamaq. daşmaq.

dışqarmaq. vakuniş göstərmək. qayğılanmaq. içi

yanmaq. ürəyi yanmaq. əsirgənmək. 1. ürkmək. 1.

yormaq. bezdirmək. ardamaq (ardın kəsmək. armaq.

ərindirmək). yorulmaq. bıqmaq. darqmaq. 1. taziqmaq.

təsmək. ürkmək. qaçmaq.

tasanmaq **tasalanmaq.** darıqmaq. darınmaq. darqınmaq. üzülmək.
üzünmək. qayğınmaq. qayğılanmaq. sızınmaq. sıxılmaq.
sıxışmaq. çilənmək. çiqlənmək. çilələnmək.

tasanmamaq **tasalanmamaq.** darqınmamaq darıxmamaq.
darınmamaq. üzülməmək. üzünməmək. qayğınmamaq.
qayğılanmamaq. sızınmamaq. sıxılmamaq. sıxışmamaq.
çilənməmək. çiqlənməmək. çilələnməmək.

tasar { < > tisinqer (sumer).}. plan. tasarı. tasarım.

tasaranmaq **tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaqanmaq.**
tasarlanmaq. tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq.
geçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz
edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin.** - çoxda hündürdən
keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim.**

tasaranmaq **tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaqanmaq.**
tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq. keçinmək.

geçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.

xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz

edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. - çoxda hündürdən

keçinmə belə. - nə duyqlar, nə olaylar **keçinirim**.

tasarçı **tasaqçı**. qurquçu. qurqulçu. xiyalçı. xiyalpərəst. xiyalati.
fantezist.

tasarı 1. qarç. niyyət. məqsəd. 1. taça. taçam. qurqu. qurqu.
pılan. senaryo.

tasarı **taslaq**. 1. pıroje. pırob. 1. pılan. nəxşə. qanağ. qanav.
qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tərh. 1.
düşüncə. fikr. 1. yönə. düşün. düşünük. düşnük.
düşünmə. düşüncə. fikir. fikr. niyyət. əmək. məqsəd. - nə
düşünlə bura gəldiz. 1. tasarlama. əkişir (< **əkmək**).
oykişir. 1. düzənəc. düzənək. layihə. 1. qurqulçul.
qurquçul. təxəyyüli. fantezi.

- **yontə tasarı, taslağı**: yonat tasarı, taslağı. yönət tasarı,
taslağı. yontə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı,
taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.

tasarım düşünmə. sağ. say. sayı. ölçmə. seçmə. hesab.
ödəşmə.

- tasarlama** tasarı. taslaq. düzənəc. düzənək. əkişir (< **əkmək**).
oykişir.
- tasarlamaq** 1. düşünmək. fikirləşmək. 1. ölçmək. qiyaslamaq. 1.
qaravillamaq. oranlamaq.
- tasarlamaq** 1. yasamaq. yamyassı edmək. yassılatmaq. yaymaq.
yerə sərmək. 1. darğınmaq. qayğılanmaq. 1. düşünmək.
düşləmək. niyyətlemək. 1. uydurmaq. pılan cızmaq.
bərnamə tökmək.
- tasarlanmaq** **tasalanmaq. 1. tozalanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq.**
tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq. geçinmək.
geçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz
edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin.** - çoxda hündürdən
keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim. 1.**
tozalanmaq. duyqulanmaq. dumanlanmaq. tüstülənmək.
geçinmək. geçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin.** -
çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyqular, nə olaylar
keçinirim. 1. tasalanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq.
görmək. geçinmək. geçirinmək. xiyallanmaq.

duyqulanmaq. dumanlanmaq. düşünmək. fikirləşmək.
 fərz edinmək. **1.** düşünmək. düşmək. düşə dalmaq.
 xiyallanmaq. sanğalmaq. - keçmişləri **düşə** qaldıq. **1.**
 qarıblaşmaq. qarımlaşmaq. pozulmaq. dalgınmaq.
 dalıqanmaq. alqınmaq. pərişanlaşmaq.

tasarlanmaq **tozalanmaq. tasalanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq.**
 tasarlanmaq. tüstülənmək. duyqulanmaq. dumanlanmaq.
 keçirmək. keçirilmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.
 xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz
 edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsən**. - çoxda hündürdən
keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirəm**.

tasarlatmaq düşürmək. xiyallatmaq. sanğatmaq. düşündürmək.

tasarlı alqın. xiyallı. xiyalatlılı. düşütlü. düşgün. iznəli. ilğimli.

tasarsız **1.** düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən. fikirsiz. rasgələ.
 hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta. başıboş.
 baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz.
 amacsız. umacsız (**< ummaq**). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz.
 özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz.
 məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz.
 yönətsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt. **1.**

	qussəsiz. qəmsiz. qayğısız. fikirsiz. 1. yüngül. sıxıntısız. qayğısız. - yüngül yaşam. - yüngül qazanc. - yüngül soru.
tasasız	içi geniş. qursaqılı. qayğısız. qarnı geniş. aldırışsız. duyusuz. fikirsiz.
tasasız	qayğısız. yarsıvsız. zərərsiz. ziyansız. tınçqul. sağışsız. dərdsiz. düşüncəsiz.
tasasızlıq	tınçqulluk. sakinlik. qayğısızlıq.
tasbaqa	tasbağa . qaplambağa. topsbağa. daşbağa. tısbaga.
tasbaş	tez baş.
tasdam	yaxın.
tası	tas. nəqşə. biçim.
tasıq	tasalı . didərgin. dedirgin. qarşıq. qatıq. toxat. gərgin. sıxıntılı. toxalı. gücənli. qolaysız. müztərib. acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli.
tasıqasmaq	tasaqlanmaq . gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgışmək. tedirgışmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanlaşmaq. toxancılaşmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.

- müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq.
anğaşalanmaq.
- tasım** anoloji. qiyas.
- tasım** ölçü. usul. qaidə. təxmin.
- tasımaq** qaymaq. büdrəmək. endirikləmək. taymaq. caymaq.
çovmaq. yığılmaq. övünmək.
- tasımlamaq** təxminləmək. tasarlamaq. taslamaq. mühəndislik
edmək. ölçmək. oranlamaq.
- tasınmaq** tamsınmaq. qobamaq. səmirmək.
- tasqa** 1. sır. 1. tasağ. yasqa. yasaq. şapalaq. silli.
- tasqamaq** (< > **taqsamaq**: taq. vurmaq). **toxatlamaq**. silləmək.
silliləmək. şapalaqlamaq.
- tasqaşmaq** toxatlaşmaq. yasqaşmaq (< > **yaqsaşmaq**).
şapalaqlaşmaq. çırpışmaq.
- tasqatmaq** toxatlatmaq. döğmək. yasqaşmaq. silliləşmək.
- tasqi** taskı. təsği. silli. şapalaq. toxat.
- tasqi** **tasqi**. təsği. təsgə. təpgi. silli.
- tasqıraq** **tasğıraq**. 1. ayağ. qədəh. piyala. 1. tərs kişi. dazalaq.
osduraq kişi.

taslaq

(dazlaq. tasarı.) 1. çıplaq. qılsız. 1. qaralama. çirknevis. 1. düşünsi. alıq. izin. iligim. ılığım. quruntu. iməj. imgə. oynuş. uynuş. xiyal. xulya. 1. keçəl. çıplaq. qılsız. 1. iddia. oynuş. uynuş. xiyal. - şair **taslağı**. 1. qanağ. qanav. qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tər. nəxşə. 1. örnək. 1. dazlaq. dənəmə. dənəyim. - **yasa taslağı**: layihə. 1. tasarı. tasarlama. əkişir (< **əkmək**). oykışır. 1. qaralama. çapayazı. çapyazı. çapıyaz. tər. müsəvvədə. - **qabataslaq**: kiçik ayrıntılarına toxunmayan, ilkən taslaq, düzənəc, düzənək, tər. kök yapdal, çatqı, iskilet. - (hələ arına, təmizə çəkilməmiş, düzətilməmiş) **taslaq, tər yazmaq, çəkmək, cızmaq**: qaralamaq. - **yonta tasarı, taslağı**: yonat tasarı, taslağı. yönət tasarı, taslağı. yontə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.

taslaq

1. **dazalaq**. tasın içi, dibi kimi yavlaq, çıplaq, qılsız baş. cavlaq. başı tas: daz. yavlaq. 1. pılan. tər. iskilet. çərçivə. qəfəs. kökə. kök. qalib. işin başlanqıca, bəzəksiz düzəksiz qururlan kök nəxşəsi, **tasası**. - **taslağın araya qoymaq**. - **üqəla taslağı**: yekəxana. özün alimlər

- sirasına qoyub dərnlərdən danışan. - **qaba taslaq**: yalnız
biçimin, üzün göstərən yalın, qaba tası, nəqşə. **1** çirknevis. **1**.
almas taslağı. xam almas. **1**. gəlinlərə taxılan şüşə kimi
parlaq tel, mıncıq. **1**. şüşə kimi parlaq tel. - **sırça kürk**:
parlaq qaba tükli kürk. **1**. muzayik deyilən yazılı, naxışlı bilur.
1. dızlaq. dazlaq. taslaq. çıplaq. **1**. işanı.
- taslaq** **taşlaq. dışlaq. tərsək. 1**. daz. çıplaq. lüt. **1**. tərs. kələk. **1**.
qarışıq. aydın olmayan. xoşa gəlməz.
- taslaq** **təslək. (< 1. təs. tərs. 1. (s < > ş). daş**: bərk. qalın). qaba.
yaxışıqsız. qusurlu. yoğun.
- taslaqçı** **1**. tərrah. **1**. qalibçı.
- taslamaq** **1**. şişinmək. yekəxanalanmaq. bulutlarda gəzmək.
həvalanmaq. - **igitlik taslıyan. 1**. nəxşə çəkmək. tərh
tökmək. **1**. şişinmək. yekəxanalanmaq. bulutlarda
gəzmək. havalanmaq. - **igitlik taslıyan. 1**. toslamaq.
sıyğamaq. sıyağlamaq. boyamaq. rəh qoymaq. **1**. fikrə
duyğuya dalmaq. **1**. osdutmaq. şişirmək. uzanmaq.
artıqlamaq. özünə artığına güvənmək.
- taslamaq** **1**. **tasalanmaq**. gümanlanmaq. oysalanmaq.
oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq.

sanmaq. sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək.
düşünmək. bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda,
rö'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək.
xiyallanmaq. zənn etmək. 1.biçmək. onarmaq.
hazırlamaq. - **qab taslamaq**: qaplanacaq nərsə üçün uyğun
qab biçmək, onarmaq, hazırlamaq.

taslamazmaq sanmazınmaq. olmazanmaq. olmazınmaq.
olmazsamaq. olmazsımaq. olmaz sanmaq.
oysamazmaq. alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq.
andamazmaq. anğamazmaq. başı almamaq.
başqamazmaq. bəlikəməzmək. bəlkiməzmək.
bulmazınmaq. duyqumazmaq. düşgəməzmək.
düşgüməzmək. düşnəməzmək. düşünməmək.
engəməzmək. fikr etməmək. görməsənmək.
güvnəməzmək. ıraqsamaq. ıraqsanmaq. ırqasanmaq.
uzaqsamaq. uzaqsanmaq. ıraq, uzaq görmək.
keçəməzsəmək. qurqumazmaq. quşqumazmaq.
duşqumazmaq. ehtimal verməmək.

taslanmaq - **ələm taslanmaq**: çəşmaq. quruyub qalmaq. qaqıldanmaq.
qapıldanmaq. özün itirmək. alas qopasa düşmək.

- taslanmaq** içinə salmaq. darsıqmaq. qussələnmək. təəssüflənmək.
- taslatan** **tasalatan**. sancan. sarsıtan. acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hirsləndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. toxunan. tumladan. tutturən. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərledən.
- tasma** ip. sicim. ayağqabı tikmək üçün geçi dərisindən yapılan şərit biçimindən ip.
- **tasma cantav**: qayıştan dizqın.
- tasmac** tasıç. tasca. mühəndis.
- tasmaq** itmək. pısmmaq.
- tasmalamaq** dəridən şərit biçimində ip kəsmək.
- tastamam** dosdoğru. dümbələbdüz.
- taş rəngi** **daş rəngi**. bez. boz. açıq mavi. kül rəngi.
- taş** daş. **1**. baxı. aç. fal. **1**. bərabərliyi, birliyi göstərən söz. **1**. dış. dışta olan. görünürdə olan. xaric. yab. yaban. **1**. dış. eşik. zahir. **1**. qaya parçası. sərtlik. dayanıqlıq. **1**. **tış**. **dış**. taşra. qurbət. geniş açılıq. yazı. yabancı yer. **1**. taş.

qaya. **1. dəş.** ortaq, iştiraq, yaxınlıq göstərən ək. **1. dış.**
uzaq. uzana açıq yer. çöl.

- **aşı daşı: aşı boyası:** duvarı boyamaqda, işlənən qırmızı,
sarı topraq.

- **daş salmaq:** qaraçay malqar' da **1** daş ilə fala baxmaq.

- **daş saldırmaq:** fala baxdırmaq.

- **daş saluvçu:** falcı.

- **biləği daşı:** qırpin. qırışı. qumtaşı.

- **dəğərli daş:** yalduz. govhər.

- **bilöv daşı:** qayraq.

- **daş qotur:** yosun.

- **göz daşı:** gördəvük.

- qızıl xəsdəliğindən qorunmaq üçün boyunda daşınan bir tür
göz daşı: **asmadaş.**

- **ağ daş:** quvars.

- **daş dordan:** qursağ. daşlıq.

- **süngər daşı:** mamuq daş.

- **barmaq daş:** çaqıl daşı.

- **basar daşın tanımamaq:** **1.** çox sevinmək. **1.** üzüntündən
nə yapacağını biləməmək.

- **baş daş**: üsttiki dəğitmən daşı.
- **bazman daş**: tərəzi daşı. qantar daşı.
- **çoquraq daş**: sedəf.
- **qırışı daş**: biləğini daşı.
- **qısır daş**: sərt. dayanaqlı daş.
- **qol daş**: daşı uzağa atama oyunu.
- **qoy daşlamaq**: buzulların sürüklədiği daşlar.
- **göy daş**: sulfat.
- **mamuq daş**: süngər daşı.
- **otluq daş**: çaqmaq daşı.
- **sabanına daş atmaq**: qarqış etmək.
- **sın daş**: məzar daşı.
- **soslan daş**: qıranit.
- **suv daş**: qaldırım daşı.
- **daş atqıç**: sapan.
- **daş yaratılqanlı bəri**: çox əsgı devırlərdən bəri.
- **daş yürək**: qaddar.
- **daş dordan**: qursaq.
- **daş qabmaq**: çox üzülmək. sınırsız üzülmək. kədərənmək.
- **daş maqa**: qaplumbağa.

- **daş salmaq**: fala baxmaq.
- **daş üz**: put. heykəl.
- **daşni daşqa urqanca söyləsmək**: sərt qonuşmaq. acı qonuşmaq.
- **tıtır daş**: qalğar. kireç daşı.
- **tirmən daş**: dəğirmən daşı.
- **tuzluq daş**: fıçıdaki yoğurdun suyunun axması üçün üzərinə qoyulan daş.
- **tüb daş**: alttaki dəğirmən daşı.
- **qartal daşı**: "aetie" denilən daş.
- **kəsi daşı**: bulaq çay yanında palatarı döğərək yumağa özel yassı daş.
- **kürsi daşı**: binörə daşı.duvar kürsisi:
- **qan daşı**: qanı durdurmağı düşünülən, damarlı al daş.
- **sazınçı taşı**: alçı taşı.
- **yazı daşı**: üzərində yazı yazılan bir çeşit qara daş.
- **atlama daşı**: atlanqıç. çamırlı yerdən keçid daşı. - **iği daşı**: dəğirmənin alt daşı.
- **şəbçirağ qiymətli daş adı**: yıldıraç.
- **yədə daşı**: **yaşıl daş**: yəşm. yəşəm.

- **daş olmamış nərsə: daşın qarşıtı:** topraq. açaq.
- **baş daşı:** toka. sin daş.
- **bilöv daşı:** bilək daşı. qayraq. qıyraq.
- göz daşı: saydam. arı. parlaq. sayğal.
- **minik daşı:** tinik. tingik.
- **tüqədaş: tükədaş:** tuqadaş. qəbirdaş. sin daşı.
- üstündə ölü yuvulan **daş:** salaca.
- **bilöv daşı: sürgü daşı:** qıraq.

taş

daş. 1. daş (> dəs (fars)**).** tay. misl. 1. ləkə. kəlmik addlan dəri xəstəliyi. - **çox dərin olmayıb, bollu damardaşlı qıyı.** dənizqulağı.

- **baş görəndə daşdır, aş görəndə başdır.** (acgöz geriçi, mürtece', dikdator).

- **aşın yeyib, daşın atıb.**

- **aşın yedin, daşın atma.**

- **bərkə düşsə daşdır, dişə batsa, aşdır. tapdışa, qalmır, tapmasa qaçmır** (əlinə düşəndə kəçinmir, vaz keçmir, əlindən qaçırsa izləmir. dalısaca gedmir).

- **dosdun pisdir, daşın at, qonşun pisdir, daşın, at.**

(daşınmaq: yer dəğişmək. köçmək).

- ağıl olsaydı baş içində, arzular çiçəklənərdi **daş içində.**

- **gəlin anası aş başı, ərın anası daş başı.**
- **qafasını daşdan daşa vurmaq:** çox ökünmək, peşmanlamaq.
- **daş göndərir ürək yerinə, kül göndərir, gülün yerinə.**
- **qussələri daşa vur, quraqları yaşa vur, tutulsa ürək, zəngi alıb mənə vur.**
- **qazan daşı:** kehrə. kalker.
- **quyruq olub baş dalına düş, daş olub quyruğa düşmə.**
- **çaldaşı: qaldaşı:** güllə.
- **neçə boyalı dəğərli, sərt, oymağa əlverişli daş:** çapa. qama.
- **yayalıqda döşənən daş:** qaldırım. qalatım. qalatım. - bu **qaldırımın qaldırımları** çox qabadır. - **qaldırılı** ara, meydan.
- **çəlik çomaq (pildəsdə) oyununda, çəliyin (pilin) dayandığı yanyana iki daş.** qatı.
- **daş küre:** qara küre. çörək pişirilən küre.
- **daşduz:** qayaduz.
- **qaya, daş kütləsi, ktləsi:** qayaç. - yer qabığında qatmanlı **qayaçlar** var.
- **qayadaşı: qaymadaşı:** qaypaq. qaydıraq. sürsürə. üzərində

oturub sürüşmə oyuncağı.

- **daş pambığı**: qayaqatnağı. qayğatnağı. qayalifi. oda dayanıqlı bir özək, maddə.

- **daşlı çuxurlu yer, tarla**: kavsaq. qarsaq.

- **dəğirman, girdə daş**: qantarma. qıntarma. qaytarma.

- **qan daşı**. çöldə tapılan əsmər qırmızı dəmirli daş.

- **qan daşı**: qanı durdurmaq üçün işlənən daş. əqiq.

- **beşdaş oyunu**: çanqaz. qanqaz.

- **içində yabançı ögə olan dəğərli daş**: qarıncalı.

- **incidaşı**. yanardağ daşları çeşitlərindən.

- **sin, gömüt, qəbir daşı**: qapaqlıq. qabaqlıq. qapaq daşı.

- **süpəng (süpəh) top, mincanaq (məncənaq) daşı, topu**:

qazuq. qazıq. (> **zağuuq** (fars). **zağuuq** (fars)). qopuq. (> **ğabuq** (fars)). qalmuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> **ğaluq** (fars)). güllə (> **qelulə** (fars)).

- **süs daşı**: qaqma. - altın **qaqmal**ı qılinc.

- **dəlinin daşı, dəmir dələr**.

- **daş kəsilmək**: 1. qatılmaq. buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. donmaq. donmaqmaq. donqamaq. soğumaq. üşümək. solmaq. üzülmək. 1. şaşıb qalmaq.

- **dos daşı baş yarmaz**.

- **düvən daşı**. diş. xərməndə, əkini sapından ayırmada işlənən, altı çaxmaq daşlı taxda. - **ərkəkdaş**: örkəkdaş: ögkəkdaş: qaradaş. qayadaş.
- **sarımtıraş, ağ kirəcdaşı**: dənizköpüyü.
- **aş başa daş**: çörək qazanma güclüyü.
- **beş daş**: beş daşla oyunu.
- **biləyi daşı**: suvar daşı. soğan (> **suhan**). törpü.
- **daşkömür**: qarayanıq.
- **arxadaşı olmaq**: yük olmaq.
- **ayaq daşı**: **1**. köpük daş. **1**. məçidlərin, heştli evlərin önündə qoyulan dayanıqlı daş.
- **ayaq daşı**: süngər daşı.
- **ayna daşı**: yapılarda yazılı, süslü daş.
- **balqamdaşı**: > **bəlqəmdaşı**. **qaymaqdaşı**: damarlı, dalqalı saydam (şəffaf) daş.
- **gor, sin, qəbir daşı**: balbal.
- **yol yapımında işlənən qırış daş**: balast (< **balamaq**: bölmək).
- **baltanı daşa vurmaq**: boşuna işləmək. qanmaza ögüd vermək. başın daşa vurmaq.

- **başı daşa gəlmək**: sıxıntıya düşmək.
- **başını daşdan daşa vurmaq**: çox ökünmək, peşman olmaq.
- **beşik daşı**: qəbirdə yana qoyulan böyük yassı daş.
- **bəğənmədiyin daş, baş yarar, göz çıxarır**: heç kimsəni kiçimsəməmək gərək.
- **bəngidaş**: **bəngüdaş**. anıt. abidə.
- **biləği daşı**: bilöv, biləmə, ititmə üçün sərt daş.
- **bir daşla iki quş vurmaq**.
- **çəkidaşı**: ağır, qımıldamaz kimsə.
- **çay daşıyla, çaş quşu vurmaq**: gördüyü işlə, gedərin (xərcin) çıxarmaq.
- **dağ daş**: hər yan.
- **dağ daşa düşmək**: ev eşiyindən olmaq.
- **dağlara daşdara**: bu güclük hamıdan uzaq olsun.
- **dalqasına daş atmaq**: birinin işin, dincliyin pozmaq.
- **damladaş**: **1.** yonumamış dəğərli daş. **1.** köğüldə, su süzüməsi, damlaması sonucundan oluşan tort, risub.
- **daş kəsilmək**: dimməz, qımıldamaz qalmaq.
- **daşa tutmaq**: daşqalağ edmək.
- **dənəkdaşı**: əyardaşı. məhəkdaşı.

- **əyar daşı**: dənəkdaşı.
- **göbək daşı**: qapqıcalarda (hamamlarda) yüksəkçə mərmər daş.
- **köpük daş**: ayaq daşı.
- **qumdan yekə, böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş**: çanğılcıq. çağılıcıq. oğuncaq. oğnulcaq. avnulcaq. cıngıl çanğıl.
- **manğlayna daş dəğən**: bəxdi yatan. qarqış sözü.
- **minək daşı**: ata minmək üçün üzərinə çıxılan daş.
- **tərsək oğlana daş at**: yamanın qarşıtı yamandır.
- **daş qırığı**: çəgil. çay daşı. çaqıl. çanqıl (< **çanğ**: **çalğ**: 1. çalınmış. oğulmuş. 1. içi boş).
- **təməl daş**: çökəl.qabaltı. daban. binövrə. pey.
- **doqquzdaş oyunu**: toxurcun (< **toxumaq**).
- **başı yox, daşı çox**: **başı yox, çaşı** çox. (çaş: yanlış. səhv. xəbt).
- **eşik daşı**: qapının dışında, yaxud dalanında, oyurmaq, ataminmək üçü qoyulan böyük daş.
- **başı olan, daş üzdə ev tikər**.
- **faldaşı**: baxıcıların işlətdiyi dəğişik biçimdə, boyada olan daş. - **gözləri fal daşı kimi açılmaq**: şaşırıb qalmaq.

- **qaymaqdaş**. balqımdaşı. damarlı, yarı saydam daş.
- **püsgə, pısqə, fısqı daş**: çingil. sinqil. çanğıl. sanqıl.
- **damardaş**.
- **ayağından daş asılmaq**: nərsenin çox ağır, güclüklə keçməsi. - gecə, **ayağından daş asılmışı**, keçmir.
- **kirizə daş atmaq**: çirkov, **pozuq suya daş atmaq**: pozuq birinin pozuqluğun göstərməyə yar açmaq.
- **bögrək daşı düşürməyə yararlı olan bir bitgi**: qarakovuq.
- **böyük daş kütləsi, yığıni**: qaqma.
- **böyük daş yığıni**: qapan. qaban.
- **dağ daşı gətib, çapıb, kərib kəsməklə açılan yol**: qapan. qaban. çapan. çapın. gədik.
- **dağ daşı qapayan orman, meşə**: qapan. qaban.
- **əkilməmiş sürülməmiş, daş çanğıllı yer**: qabanlıq.
- **çağırmış aşa, basmış daşa**.
- **hər daş baş yarmaz**: birbirinə oxşayışlı nərsələr bir sonuca yol açmaz.
- **daş götürmək**: (- bu iş, **daş götürmək qatı** (qədər) çətin).
- **daş saqqız**: sonsuz sonucsuz, yaramaz iş, nərsə.
- **saqqızı daşdan olanın, çelikdən dişi olmalı**.

- **daş ürək**: acımaz. əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz. yassız. yasız. köşəqılıç. çözəqılıç. əğriqılıc. əğripiçaq. qatı. qata. qat. qıyıcı. qıycı. qıylı. qıyaq. qıylı. qıyası. qıyım. qıyımlı. gücməçi. gücəmçi. gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. yaxımsız. yaxıssız. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim.
- **daş yapılı duvarlarda, daşların arasın doldurmaq üçün işlənən kiçik daşlar**: kafa < qapa. baloz. bölüz. çanğıl.
- **daş yeməklə, daşlıq olmaz, quş daşlığı, daşdan boş olmaz** (boşalmaz). - **daşı daşı, yetməmiş yaşı**.
- **daş, taxdayla yasalı yer**: qaldırım. döşəmə.
- **dəğirman daşının ortasında ki**: qağnıcaq.
- **kiçik, oğuntu daş**: çanqıl çalıq.
- **qaba, iri, kəpçə daşlardan yapılan, qaplanan yol**: paket qaldırımı.
- **qural buyumuş olandan bəri, ağız çatırsa aşa, baş daşa dəğir**.
- **odun altına, üstünə qoyulan daş, ayıq, dəmir**: qızqavar. qısqavar. qasqavar.
- **saydam, açıq, şəffaf daş**: bəlir. bilur.
- taşa** arğaç. ağıl.

- taşa** **dışa. 1. sır. 1. gizli. quytu. sapa.**
- **tışa yer:** quytu yer. gizli yer.
 - **dışa eşik:** gizli qapı.
 - **dışa köllü:** içinə gömülü, qapanıq.
 - **dışa oy:** gizli düşüncə.
 - **dışa söz:** sır. gizli söz.
 - **dışa sözüngü kişiye aytma:** sirrini kimsəyə söyləmə.
 - **kişini dışıda sökmə, tuvrada maxtama:** kişi gizlicə çəkiştirmə, açıqça övmə.
- taşacaq** - **qaynayıb daşacaq kimi gərinmək, şişinmək.** qabarmaq. gərginmək. (duyqu) gettikcə güclənmək.
- taşaq** **daşaq. - daşaq keçmək** abıq sapıq konularda söz etmək. ağzına gələnı, malyanı danışmaq. **1**
- taşaq** **daşaq. (taşmaq. dışmaq:** olduđu yerindən qımıldamaq, dışar çıxmaq). **1. dəf'. tərđ. rədd. - taşaqa** keçmək: dəf' etmək. **1. sürgün. təbid. 1. çalqaq (< çal). iti. çapuq. 1. daşşaq. 1. daşlanmış. bərkimiş. çökək. çöküntü. çirk. 1. taşqaq. 1. ərəklik bezləri.**
- taşaq** **daşaq. 1. biçindən sonra yerdə, artda qalan taxıl. 1. çökək. 1. çabuk. çabıq. çabaq. çapıq. çalaq. çevik.**

sever.sivrik. > zirək. zeyrək. sivir. atıq. iti. girgin.ivək.

kurnaz. kurzan. qurbaş. 1. daşdan olan. daşaqkürə:

daşkürə.

taşaqçı **daşaqçı.** biçindən sonra yerdə, artda qalan taxılı
toplayan yoxsul.

taşaqılıq **daşağılıq.** 1. başağılıq. üstünlük. (# aşağılıq. alçaqlıq). 1.
ənayilik. anormallıq.

taşaqkürə **daşaqkürə.** daşkürə. daşaq. daşdan olan.

taşaqılanmaq **daşaqılanmaq.** 1. **dışaqılanmaq.** çasıb, başın (ağlın) itirib,
yer yetəsiz, qabaca, yöndəmsiz davranmaq.
eşşəklənmək. 1. şişinmək. ərəkəklənmək. -
daşaqılanmaqdansa, **başaqılan:** qızıb yügürməkdənsə, başıvı
işə sal.

taşaqılaşmaq **daşaqılaşmaq.** **daşqalaşmaq.** coşaqılaşmaq.
coşqalaşmaq. həşəriləşmək. aşarılaşmaq.
yaramazlaşmaq. yarmazışmaq. azıqlaşmaq. itinişmək.
tizgizişmək. hizgişmək. qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq.
dəlirşinşmək. alıqlaşmaq.

taşaqılıq **daşaqılıq.** **dışaqılıq.** **eşəklik.** yer yetəsizlik. qabalıq.
yönətsizlik.

- taşal** **daşal. daşqal. aşqal. aşal.** qatal. qatdal. çox. qarqın.
- taşalmaq** **daşalmaq.** daş olmaq. daş kəsilmək.
- taşama** **daşama. aşama.** dönəməc. çöngəl. qanqal. mərhələ.
mərtəbə. paya. rütbə. dərəcə.
- taşan** **daşan. 1.** tacan. kibirli. ğururlu. **1.** daşmış. dışa vurmuş.
coşqun.
- taşanmaq** **daşanmaq. qaşanmaq.** işənmək. işəmək.
- taşar** - **topar daşar.** - yerdən göyden **topar daşar endirildi.**
- taşar** daşmış. coşqun. odli.
- taşarı** **daşarı.** daşarı haşarı. həşəri. iti. tiz. hiz. qızqın. darqın.
sınırlı. xaşlaq.
- taşarlanmaq** - **top daşarlanmaq:** qaqırlanmaq. qızıqmaq.
- taşartmaq** **daşartmaq. daşırtmaq. aşavlatmaq aşavlamaq. 1.**
şişirmək. şişiritmək. şişirtmək. abartmaq. qabartmaq.
qabarıtmaq. yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək.
yoğunlatmaq. qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək.
qoyulmaq. **1.** artığına doldurmaq.
- taşataş** **daşadaş. başabaş. 1.** qanaqan. qisas. **1.** əşit. dəng.
bərəbər. birəbir. musavi. **1.** başabaş. qanaqan. qisas.
- taşatın** batqın. yumuq. cumuq. yaşın. yaşrın. gizlicə.

- taşav** **daşav.** 1. daş kimi bərk olan. ağacın odunsu bölümü. 1. odunsu. quru.
- taşayazmaq** **daşayazmaq.** dolub daşan kimi olmaq. - gölün suvu **daşayazdı:** qocardı.
- taşaymaq** gözdən itmək. sıvışmaq. gizlənmək. yox olmaq. ortadan itmək.
- **suvqa daşaymaq:** suya dalmaq. batmaq.
- **gün daşaydı:** günəş battı.
- **gün bulutqa daşaydı:** günəş buluta gizləndi.
- **gözləri içinə daşaydı:** gözləri çöktü.
- taşaytmaq** gözdən itmək, itirmək. yox etmək.
- taşbaq** **daşbağ.** iğid. yığid. kişi. qabadayı.
- taşbaq** **daşbağ.** təsbeh.
- taşbaqa** **daşbağa.** qaplımbağa. qaplıbağa. qaplımbağa. qaplunbağa. bağa. bağaçanaq. topsbağa. tasbağa. tısbağa.
- taşbaqır** **daşbağır.** **bağırdaş.** qaxbaş. ürəksiz. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. basıqan. basqan. basuq. çəğnəyən. çığnəyən. doğrayan. döğən. gücləyən. qırpayan. qıyan. qıycıyan. öctülüm. öştülüm. yastaban.

zoban. zorbayan. əzən. əzü. üzgən. üzən. üzgəyən.

zülmedən. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac.

qıtmac. zalim. rəhmsiz.

taşbaş **daşbaş. başdaş.** qanğırıq. dikqafa. sırtıq. üzdən gedməz.

qara astar. qarastar. inad. domuz kimi.

taşbaştı **daşbaştı > daşməşdi.** qabatayı(< **qabat:** gobud + **ayı**).

boynu yoğun. lotu.

taşbiç **daşbiç. daşçap.** yontu. yonut. yonat. biçit. çalıq. çapıl.

çapıt. balıq. balaq. baltıq (< **balmaq:** kəsmək). daşbiç.

daşqar. bəngidaş. bəngüdaş. tikmədaş. anıt. anıtdaş.

andaşıt. anıdaş. andaş. daşqar. burqat. büt. heykəl.

micəssəmə. abidə.

taşbuz **daşbuz. buzdaş.** soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz.

maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız.

qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. cansız. qatıq. sərt.

edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yanğısız.

təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. hərəkətsiz.

axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz.

münfəil. xunsa.

taşbüçə **daşbüçə.** tosbağa. daşbağa.

- taşca** **taşca.** çox iğid, daha iyid. böyük pəhləvan.
- taşçap** **daşçap. daşbiç.** yontu. yonut. yonat. biçit. çalıq. çapıl. çapıt. balıq. balaq. baltıq (< **balmaq**: kəsmək). daşbiç. daşqar. bəngidaş. bəngüdaş. tikmədaş. anıt. anıtdaş. andaşıt. anıdaş. andaş. daşqar. burqat. büt. heykəl. micəssəmə. abidə.
- taşçı** - **sivri uclu daşçı çəkici**: dişəngi. - **daşçıların qələmi**: əğis (> **akos** (fars)).
- taşçı** 1. daş ustası. 1. fəlcı.
- taşı** - **bilöv daşı**: qayraq.
- taşıc** **daşıc. daşıcı. daşıyan.** görelı. görəkli. görəvli. daşıcı. daşıc. daşıyan. işli. işi olan. çalışlı. uğraşlı məsu'l.
- taşıcı** **daşıcı. daşıc. daşıyan.** görelı. görəkli. görəvli. daşıcı. daşıc. daşıyan. işli. işi olan. çalışlı. uğraşlı məsu'l.
- taşıq** (a < > e < > ə < > ı) **dəşik. deşik. dışıq. 1. daşıq.** götür. hambal. 1. cırıq. yırtıq. 1. mənqul.
- taşıq** **daşıq. 1. tacıq. tacqın.** kibr. ğurur. 1. püvara. fəvvarə. pükkürək. coşuq. quruş. taşqın. 1. azmaq. sel. axın. daşmış çay, dərə.

- taşıq** **daşıq. dışıq. 1.** qiyam. 1. qiyamət. 1. bayılma. keçinmə. çoğun, çox beğənmə. valeh olma. 1. qaşaq. örtü. pərdə. qılıf. 1. daşqın. azqın. azıq. pozuq. pozqın. şərur. 1. xaral. böyük çuval. 1. ləkə. qaramıq.
- taşıqa** **daşıqa. daşqa. 1.** götürgə. daşıma ayqıtı. 1. **çuşqa.** çaşqa. qaşqa. qaşmar. qaçmar. çağmar. çaxmar. məsxərə. məsqərə. 1. qaydırıb, sürüb, sürükləyərək daşıma aracı. qanğı. qağrı. qayrı. qonqı. qonqa. 1. daşqa. kalısq. savanaş. 1. **dışaq. dışlaq. dışqal.** qaşqal. çaşqal. alşarı (< **alış aşırı:** alış, alışaq dışı). alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. əcib. ənayı. eybəcər. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşırıcı. şaşırınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. biçimsiz. tuhaf. düddürü. ğeyri mə'mul.
- **iki təkərli daşqa, çarx:** çəkçək.
- **dilənçi gəmişi, daşqası:** hər qapıda yatan kimsə.
- **domuz daşqası: domuz arabası:** ağır ağamlı nərsələri daşımaqda işlənən, qalın kütüklərdən yapılan döşəmə.
- **araba, daşqa oxların təkərə tutturmaq üçün taxılan gül çivi (başı enli mıx):** iğ. iğdə.

- arabanın, daşqanın təkərlərin bir-birinə bağlayan ox:

qaylanqıç. mil dəng. mil ləng.

- boyunduruğu daşqıya bağlayan qayış: qaqaq.

- daşqa təkərin, qaval qasnağın doğuran, yay biçimində

kəsilmiş ağacların hər biri: kəsək. qasaq.

- daşqa təkərləri arasında olan çubuqlar: qarşal. qasal.

qapsal. çavsal.

- daşqa təkərlərinin ortasına taxılan iri, gen başlı çivi, mix:

qama. qaqa. qaqam. qəmə.

- iki təkərli daşqa: qaçqa. qaşqa. qoçqa. qoşqa.

- daşqalarda, qağnilarda boyunduruğu oxa bağlayan

qayış: qandırırq qayışı.

taşıqa

daşıqa. daşqa. 1. qaydırıb, sürüb, sürükləyərək daşıma

aracı. qanğı. qağni. qayni. qonqi. qonqa. 1. daşıma

aracı. minit. ilgəc. vəsilə. (at, maşın kimi başqaları).

taşıqa

daşıqa. daşqa. ardala. qatarın, traktorun arxasına

bağlanan çanğ. lapek.

taşıqanmaq

taşığanmaq. dışarğanmaq. (< taş. dış: eşik). bir nərsənin

dışarsından, qırığından, yanından, içinə keçmiyərək

qaşırmaq. aşındırmaq. heyvan dirnağından alıb,
qaşırmaq.

taşıqlar **daşıqlar.** daşqınlar. azınğlar. azığlar. əşrar.

taşıqlaşmaq **daşıqlaşmaq.** gücənləşmək. gərginləşmək.
hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq.
tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək.
dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq.
qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq.
toxancılaşmaq. iztirablanmaq. müztəribləşmək.
qorxunuşmaq. düşqanılaşmaq. anğaşalanmaq.

taşıqlav **daşıqlav.** qaynav asiv. aşiv. asıvlanı. yarsu.

taşıqmaq **daşıqmaq.** 1. yorulmaq. arınmaq. 1. güclügə düşmək. 1.
çixmaq. dışqarı çixmaq. - ər evdə **daşıqdı.** 1. deşikmək.
yaralanmaq. oyulmaq. müztərib olmaq. 1. **dışıqmaq.**
dışarı, eşiyyə çixmaq. - evdən **daşdıq:** çixdıq. - işdən
daşqındıq: eşiyyə salındıq.

taşıqmaq **daşıqmaq. dışıqmaq. daşqınmaq. dışqınmaq.**

taşıqnanatmaq dışarmaq. içləmək. içaçlamaq.

taşıl **daşıl. daşlı.** 1. qaqlı. qaqmalı. gömməli. qaşlı. taxmalı.
döğməli. incili. 1. qaqmalı. - altın **qaqmalı** qılınc.

- **dik, daşlı, atartutarlı yol:** dəvə bağırdan.

- **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz.**

- **daşlı çanğıllı yer:** qaroc. qıroc.

- **daşlı qayalı, qazamatlı, uçurumlu, çuxurlu yer:** qınara.

qanara. qanaralıq. qınaralıq.

- **suların qaynaşib axtığı daşlı yer:** qaqrac.

- **quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana**

qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (yaşıl: yaşlı. başıl: başlı.

üstün).

taşılıq

- **qaşlarda daşılıq:** qatı.

taşılmaq

daşılmaq. 1. deşilmək. açılmaq. daşmaq. 1. dış düşmək.

qərib düşmək. yadanmaq. 1. daşınmaq.

taşım

daşım. daşıma. daşınış. ilətmə. ilətiş. ilətim. ulatım.

ulatma. ulatiş. ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. çatışdırma.

çatışdırış. çatışdırım. çattırma. çattırış. çattırım. ibermə.

iberim. iberiş. ebiriş. ebirmə. ebirim. evirmə. evirim.

eviriş. yollama. yollayış. yollatiş. uğratma. uğratım.

uğratiş. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həmlə

edmə.

- taşım** **daşım. daşıma.** götürmə. ulaştırma. ilətmə. nəql etmə. -
daşıma aracı: daşıqa. minit. ilgəc. vəsilə. (at, maşın kimi başqaları).
- taşım** **daşım.** qaynarkən bir kərə daşmaq. - bir **daşım** qaynatmaq. - istilizə yapmaq üçün bir **daşım** yerməz.
- taşım** **daşıma. 1.** dartma. çəkmə. keçirmə. götürmə. tablanma. tablaşma. qatlanma. qatlanışma. dayanma. dayanışma. dözmə. dözüşmə. sindirmə. sındırma. sinqışma. singişmə. sıyıqlaşma. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
1. daşım. götürmə. ulaştırma. ilətmə. nəql etmə.
- **daşıma aracı:** daşıqa. minit. ilgəc. vəsilə. (at, maşın kimi başqaları).
- **daşıma ayqıtı:** götürgə. daşqa.
- **daşıma su ilə, dəğirman dönməz.**
- **bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşıma çuvalı:** qarnı yarıq.
- **qaydınb, sürüb, sürükləyərək daşıma aracı, arabası:** daşqa. daşıqa. qanğı. qağni. qayni. qonqı. qonqa.
- **nərsəni aparmaq, daşımaq, doladırmaq üçün çərxli, təyerli olub, dolambac miz, masa:** aparat.

- su kovaların, dolçaların daşımada işlənən çiyne qoyulan
sırıq: qapsac.

taşıma

daşıma. daşım. daşınış. ilətmə. ilətiş. ilətim. ulatım.
ulatma. ulatiş. ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. çatışdırma.
çatışdırış. çatışdırım. çattırma. çattırış. çattırım. ibermə.
iberim. iberiş. ebiş. ebirmə. ebirim. evirmə. evirim.
eviriş. yollama. yollayış. yollatiş. uğratma. uğratım.
uğratiş. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həml
edmə.

taşıma

daşıma. köçürmə. intiqa.

- **daşıma, yük heyvanı:** ulov.

taşımaq

daşımaq. 1. çevirmək. sivirmək. çırmamaq. - yengini
daşırmək. - ətəyini **daşıрмаq. 1.** çəkmək. **1.** düşürmək:
yazmaq. köçürmək. zəptmək. **1.** aqarmaq. götürmək.
götürmək. köçürmək.- bu soyuq leyləkləri **köçürəcək. 1.**
alıb aylan. götürmək. yetişdirmək. qöltürmək. qaldırmaq.

taşımaq

daşımaq. 1. götürmək. ulaşımaq. ilətmək. nəql etmək.
ilətmək. yetirmək. dəğirmək. - **oyana keçirmək. 1.**
dözmək. mütəhəmmil olmaq. təhəmmül etmək. - **dənizə**
su daşımaq: gərəksiz nərsə yapmaq. **1.** daşımaq. (nağıl).

qətirmək. söyləmək. - **belə gətirmişlər ki**: belə söyləmişlər ki. - **gətirilmişə görə**: deyilənə görə. 1. çəkmək. dartmaq. 1.

dartmaq. çəkmək. çəkəmək. 1. yüklənmək. - üstündə yaraq **çəkmək**. 1. götürüb aparmaq. tutmaq. - bu araba neçə kişi **çəkəbilir**.

- **söz daşımaq**. ara pozmaq: fitləmək.

- **yük daşımaqda işlənən dörd qollu, dörd bucaq təxdə**: götürgə. təskərə.

- **su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa**: kaval qartal.

- **yemiş daşımaq üçün, incə taxdadan düzəlmiş kiçik qutu**: qalıcıq. çalıcıq. qutucıq.

taşımada - **önəm daşımada**. heç dəğilsə. heç olmasada. başqa nirsə bulunmasada. ən az.

taşımayan - **önəm daşımayan nərsə, durum**: qara. bayağı. adi. - **qara sav sov**: bayağı danışıq.

- **bir özəllik daşımayan bayağı xalq**: qara el. kütlə. kültə. türkəsaya kütlə. ərdəmsiz, bilimsiz, savadsız el.

- **kəsərlik daşımayan**: kəsnitsiz. kəsiniksiz. iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış. altından qaçıla bilən yol. qaypaq. qaçamaqlı. qərarsız.

- taşın** **daşın. 1. daşnaq. daşnat.** yönək. yönət. yönə. axın. adaq. ataş. amac. amca. iməc. imcə. ərək. ərəş. ərəc. ərıc. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. kəsit. kəsti. kəstəm. kəstim. niyyət. qəsd. **1. xəşin. sərt. qatı. qıran. 1.** yer dəğiş. köç. - **dosdun pısdır, daşın at, qonşun pısdır, daşın, at. (daşınmaq: yer dəğişmək. köçmək).**
- **daşın almaq: 1.sığınmaq. 1. yerin salmaq. yer eləmək.**
- taşın** **daşın.** yükün. üzündə olan. yanında olan nərsə. - **daşın nə varızdır: üstünüzdə nə varızdır. - cib tilfunu: taşın tilfun.** taşın tilfun. tilfuni həmrah.
- taşınan** - **beldə daşınan pıçaq: kavcır. kavcar. xəncər.**
- **kürəkdə daşınan torba, qab: heybə.**
- taşınan** taşıtqan. taşıtan.
- taşınıb** - **bir istəklə, bir qurumda daşınıb düşünmək, hazırlanmaq:** dərginmək. dərgışmək. toplunmaq. toplusmaq. kəmp yapmaq.
- taşınır** **daşınır.** mənqul.
- taşınış** **daşınış. daşıma. daşım.** ilətmə. ilətiş. ilətim. ulatım. ulatma. ulatiş. ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. çatışdırma. çatışdırış. çatışdırım. çattırma. çattırış. çattırım. ibermə. iberim. iberiş. eberiş. ebirmə. ebirim. evirmə. evirim.

eviriş. yollama. yollayış. yollatış. uğratma. uğratım.

uğratış. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həmlə
edmə.

taşınma **daşınma.** köç. - **burdan köç gedir.**

taşınma **daşınma.** köç. nəql.

taşınmaq **daşınmaq.** 1. bir yerə çox gedib gəlmək. - ayağı boşudu,

bütün gecə əlsuya daşındı. 1. yanınca götürmək. üstündə

bulunmaq. - simsiz tilfun **daşına** bilir. - şəhərdə otlu yaraq

taşınmaz. 1. düşünmək. fikirləşmək. təfəkkür etmək.

mülahizə etmək. 1. omuza çıxmaq. üzlənmək. üz

bulmaq. 1. çəkilmək. çəkinmək. vaz keçmək. köçünmək.

1. dəyişmək. gedib gəlmək. - birinin seçimi beləki

qəbisdana daşınır (ölü yağın), birisi xəsdəxanaya. 1. təpmək.

təkmələmək. toslamaq. vurmaq. 1. axartmaq. axdırmaq. 1.

yüklənmək. geyinmək. quşanmaq. 1. üstənmək.

qatlanmaq. mütəəhhid olmaq. 1. tamşımaq: dada dada,

bala bala içmək. 1. taşılmaq.

- **düşünüb daşınıb:** yan yönlü düşünmək.

taşınmaq **daşınmaq.** 1. daşqınmaq. coşqunmaq. coşunmaq.

coşmaq. həyəcanlanmaq. vəcdə gəlmək. 1. çəkilmək. -

duman **çəkilməyə** üz qoydu. **1.** dəyişmək. əvəzləmək. -

keçmiş tasanıdan **daşınmış**, yeni oykular **aşınmış**. **1.**

köçmək. çəkilmək. dartılmaq. götürülmək. - yeni evinə

çəkildi. **1.** keçinmək. yer dəyişmək.

- **düşünüb daşınmadan**: bir çırpıda.

- **gənəlliklə içindəki axıcı nərsədən boşanmaq, daşınmaq,**

süzünmək, axınmaq: kavşanmaq. qaşanmaq.

taşınmaz

- qəlbirlə **su daşınmaz**, başlı ağız, hər gələni danışmaz.

taşınmaz

daşınmaz. qeyrimənqul.

- **yolsuz, yol aşınmaz, kovasız su daşınmaz.**

taşınmaz

daşınmaz. yerli. oynamaz. sabit. qeyri mənqul. yerə

yapışiq olan. - o dilab **yerlidir**. - indi sərgilərin, yığvaların

çoxu **yerli** yapılarda yox, çadırlarda tutulmur.

taşınısı

daşınısı. dışıriması. aşınımsı. basqınısı. azmıntı. azmınısı.

azqın.

taşır

daşır. (süt. içgi üçün) daşımaq aracı: tulum. tuluq. dəri.

taşırın

daşırın. **daşırdan**. **daşırqan**. **aşdırın**. **aşdırqan**. **aşdırıcı**.

sızdırın. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.

süzürğən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.

sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. geçirgən. geçirən.

geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. dəğirən dəğirgən.
 dəğirici. sağıran. sağırqan. sağıricı. sürütən. sürütgən.
 sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
 götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

taşıran **daşıran. daşırqan. sataşqan. saldırqan. yazqın. azqın.**
 çəkdən, ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış. **1.**
 dilmac. mütərcim.

taşırat **daşırat. daşrat. aşırat. çox çox. çox artıq.**

taşırim - **aşırım daşırım: 1.** yığım dağıtım: yığma dağıtma. cəm o
 tovzi'. **1.** həml nəql.

taşıriv **daşıriv.** saqlamaq. gizləmək. bukmaq. buqurmaq. bükpələk.
 bükməlek. qasıv. qaçıv.

taşırqamaq **daşırqamaq.** aşınmaq. yeyilmək. qabsız, nalsız
 yeriməkdən ayağın yaralanması.

taşırqan **daşırqan. daşıran. daşırdan. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı.**
 sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
 süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
 sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən.

geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. dəğirən dəğirgən.
 dəğirici. sağıran. sağırqan. sağıricı. sürütən. sürütgən.
 sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
 götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
 köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
 çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

taşırqan **daşırqan. daşıran. sataşqan. saldırqan. yazqın. azqın.**
 çəkdən, ölçüdən, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış.

taşırqan **taşqıran. 1. pıtqan. pıtran. bıtaq. bıtqan. patlaq, pıtlaq.**
 domba. qalxan. qolma (> loqma). - **taşırqan gözlü:** patlaq
 gözlü. qulma gözlü. **1. şişik. komba. kumbarı.**

taşırqanmaq **daşırqanmaq. 1. daşla sürtülmək. 1. daşdan zivmək. 1.**
 yerirkən ayağı daşa ilişmək, toxunmaq.

taşırılanmaq **daşırılanmaq. daşmırlanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.**
qaşmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq. göcələnmək <
göyçəklənmək. çalım satmaq. böbürlənmək. qaslanmaq.
daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq.
qaşmırlanmaq. pozlanmaq. ifadə satmaq. ifadə vermək.

taşırma **daşırma. 1. şişirmə. mubaliğə. doldurma. 1. tərcümə.**

- taşırmaq** **daşırmaq. 1. düşürmək. - söz daşırmaq: düşürmək. 1.**
heyvanın dirnağı aşınmaqla (yeyilməklə), ətin daşmasından topallamaq.
- taşirtan** **daşırdan. daşıran. daşırqan. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı.**
sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. keçirgən. keçirən.
geçirici. yeritgən. yeritən. yeritici. dəğirən dəğirgən.
dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
- taşirtlamaq** **daşırtlamaq. dışartlamaq.**
- taşirtmaq** **daşırtmaq. daşartmaq. aşavlatmaq aşavlamaq. 1.**
şişirmək. şişirtmək. şişirtmək. abartmaq. qabartmaq.
qabarıtmaq. yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək.
yoğunlatmaq. qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək.
qoyulmaq. 1. artığına doldurmaq.
- taşıt** **daşıt. - yüngül qaraltı, qaranlıq, daşıt, ləkə: qaraltı.**

taşıt	daşıt. 1. ilət. nəqliyyə. 1. götürkə. götürgü.
taşıt	daşıt. daşıqt. ərişik. ərşik. nəqliyyə. ilgəc. vəsilə. ötgərik. ulaştırıt. ulatı. ilətit. götürüt. köçürüt. köçrüt. köçürmə. çatırıt. yetirıt. ərdirit. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət. nəqliyyə. nəql aracı. kamyon.
taşıtan	taşıtqan. taşınan.
taşıtqan	taşıtan. taşınan.
taşıtmaq	1. aşılamaq. öğretmək. - tapar yolun daşıtdım: pul qazanmaq yolun öğretdim. 1. daşmaq. yer dəğişmək.
taşıtmaq	daşıtmaq. artığına çoxaltmaq. qərq etmək. qarığdırmaq. qardırmaq. - su arxı qardırdı.
taşıtmaq	daşıtmaq. bir nərsəni bir yerə daşımaq. götürüb aparıb çatdırmaq. bu sözü ona daşıdın.
taşıtmaq	daşıtmaq. köçürtmək. götürtmək. nəql ettirmək. çəktirmək. darttırmaq. - buları mənim hesabma çək. - nərsəni daşıtmaq, yerə tökmək: calamaq.
taşıvul	biçin. ürün qaldırma zamanı.
taşıyaqmaq	daşıyağmaq. daşmaq. qızmaq.
taşıyamayan	daşıyamayan. dayanamayan. qaldıramayan. dözəməyən. dözəmmiyən. çəkənməyən. götürəməyən.

təhəmmül, taqət edəməyən. - bu toxunu, ağrını

qaldıramayandan əl üz.

taşıyamayan **daşıyamayan.** götürəməyən. qaldıramayan. nəql edəməyən.

taşıyamazlıq **daşıyamazlıq. daşıyamazlıq.** dartamazlıq. çəkəməzlik. çəkənməzlik. keçirəməzlik. dayanamazlıq. dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq. dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

taşıyamazlıq **daşıyamazlıq. daşıyamazlıq.** dartamazlıq. çəkəməzlik. çəkənməzlik. keçirəməzlik. dayanamazlıq. dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq. dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik. sındıramazlıq. sinqıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

taşıyan **daşıyan. 1.** dardan. əkidən. çəkən. keçirən. götürən. sindirən. sındıran. sinqışan. singişən. sığıqlaşan. dözən.

dözüşən. qatlanan. tablanan. tablaşan. qatlanışan.
 dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən. **1.**
daşıcı. daşıc. görəli. görəkli. görəvli. daşıcı. daşıc.
 daşıyan. işli. işi olan. çalışlı. uğraşlı məsu'l. **1. daşıyıcı.**
daşıyıcı. əkidən. götürən. götürücü. götrücü. dartçı.
 dartıcı. darta. köçürən. köçrən. köçrücü. köçürücü. çəkən.
 çəkici. çəkçi. nəql edən. naqil. **1. daşıyıcı. daşıyıcı.**
 gətirən. göttürən. köçürücü. naqil. **1. daşıyıcı. daşıyıcı.**
 dediqoducu. - **ağriq daşıyan:** bağkeş. barkeş. yükəç. yük
 çəkən. **1. daşıyıcı. daşıyıcı.** götürən. haiz. - **önəmli. önəm**
daşıyıcı: haizi əhəmmiyyət.
 - **söz daşıyan, ara pozan.**
 - **söz daşımaq.** ara pozmaq: fitləmək.
 - **topluma bilgi, bilik daşıyan qurumlar:** el ilişgiləri.
 - **aşırı kötülük daşıyan:** qan qırmızı.
 - **iplə dalında yük daşıyan yükçü:** ip yüküc.
 - **söz daşıyan:** dələdüz < daladüz. (**dala:** əğri. kələk + **düz**).
 iki ağızlı balta. dalqabaq balta. iki üzlü. arapozan. arapozac.
 arapozucu. münafiq.
 - **axım (cərəyan) daşıyan kabl sistemi:** yüyəc. yüyəş. kanal.

qətə. qata. xət.

- **topluma bilgi, bilik daşıyan qurumlar:** el ilişgileri. ittila'

rəsaniye imumi.

- **yapılarda, yükü daşıyan atı, dirək:** qanat. qonat.

taşıyan

daşıyan. yüküc. daşqa. hambal.

- **söz daşıyan:** savçı.

taşıyanlıq

daşıyanlıq. ulatçılıq. ulağanlıq. ulatanlıq. ilətcilik. iləticilik.

ilətgənlik. çatranlıq. çatrıqanlıq. yetərənlik. götürənlik.

ağdaranlıq. axıtanlıq. rəbitlik. hadilik. naqillik.

taşıyıcı

daşıyıcı. daşıyıcı. daşıyan. 1. əkidən. götürən. götürücü.

götrücü. dartçı. dartıcı. dartan. köçürən. köçrən. köçrcü.

köçürücü. çəkən. çəkici. çəkçi. nəql edən. naqil. 1. gətirən.

göttürən. köçürücü. naqil. 1. dediqoducu. - **ağırq daşıyan:**

bağkeş. barkeş. yükəç. yük çəkən.

taşıyıcılıq

daşıyıcılıq. daşqaçılıq. yükçülük. hamballıq.

taşımaq

- **bu yoxsulluğu daşıyamam.** gələməm: dayanamam.

dözəməm. çəkəməm. daşıyamam. təhəmmül edəməm.

taşqa

daşqa. daşıqa. 1. ardala. qatarın, traktorun arxasına

bağlanan çanğ. lapək. 1. yüküc. daşıyan. hambal. 1.

dışqa. dışqar. 1. çək. çəkşə. çaqşa. 1. dış. dışarı. dışarga.

1. xarici. yaban. yabançı. çet. cet. 1. talqan. 1. daşqıt.

- **daşqa heyvanlarını vurmaq üçün uzun dəğənəkli qamçı:**

qırbac. - **çala qırbac sürürdi:** qamçı çalaraq sürürdü.

- **sırıq daşqası:** bir iki sırıqla qurulmuş iki dörd təkərli araba.

- **at daşqası:** talıqa. dalıqa.- arabanın, **daşqanın qolu: əriş.** -

əl daşqası: çəkçək.

taşqa

daşqa. daşıqa. 1. götürgə. daşıma ayqıtı. 1. çuşqa.

çaşqa. qaşqa. qaşmar. qaçmar. çağmar. çaxmar.

məsxərə. məsqərə. 1. qaydırıb, sürüb, sürükləyərək

daşıma aracı. qanğı. qağnı. qaynı. qonqı. qonqa. 1.

daşqa. kalısqa. savanaş. 1. **dışaq. dışlaq. dışqal.** qaşqal.

çaşqal. alşarı (< **alış aşırı:** alış, alşaq dışı). alışınmamış.

alışınmamış. umulmadıq. əcib. ənayı. eybəcər. yasadış.

yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşırıcı. şaşırınıq. çarpınıq.

sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. biçimsiz. tuhaf.

düddürü. ğeyri mə'mul.

- **iki təkərli daşqa. çarx:** çəkçək.

- **dilənçi gəmisini, daşqası:** hər qapıda yatan kimsə.

- **domuz daşqası: domuz arabası:** ağır ağıamlı nərsələri

daşımaqda işlənən, qalın kütüklərdən yapılan döşəmə.

- **araba, daşqa oxların təkərə tutturmaq üçün taxılan gül çivi** (başı enli mıx): iğ. iğdə.
- **arabanın, daşqanın təyərlərin bir-birinə bağlayan ox**: qaylanqıç. mil dəng. mil ləng.
- **boyunduruğu daşqıya bağlayan qayış**: qaqa.
- **daşqa təkərin, qaval qasnağın doğuran, yay biçimində kəsilmiş ağacların hər biri**: kəsək. qasaq.
- **daşqa təkərləri arasında olan çubuqlar**: qarşal. qasal. qapsal. çavşal.
- **daşqa təkərlərinin ortasına taxılan iri, gen başlı çivi, mıx**: qama. qaqa. qaqam. qəmə.
- **iki təkərli daşqa**: qaçqa. qaşqa. qoçqa. qoşqa.
- **daşqalarda, qağnilarda boyunduruğu oxa bağlayan qayış**: qandırıq qayışı.
- taşqaçı** daşqaçı. arabaçı. faytunçu. qoşaç. qoçaç. (< qoşmaq).
- taşqaçı** daşqaçı. yükçü. hambal.
- taşqaçılıq** daşqaçılıq. daşıyıcılıq. yükçülük. hamballıq.
- taşqaq** daşqaq. çuğul. söz daşıyan.
- taşqal** daşqal. daşal. aşqal. aşal. qatal. qatdal. çox. qarqın.
- taşqal** daşqal. dışqal. aşqal. qalav.

- taşqalaq** **daşqalaq.** daşlama. daşlayış. daşa tutma.
- **dağ ətəklərində, dərələrdə sürüşüb yığılan daşqalağ:**
qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- taşqalaşmaq** **daşqalaşmaq. daşaqlaşmaq.** coşaqlaşmaq.
coşqalaşmaq. həşəriləşmək. aşarılaşmaq.
yaramazlaşmaq. yarmazışmaq. azıqlaşmaq. itinişmək.
tizgizişmək. hizgişmək. qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq.
dəlirşinşmək. alıqlaşmaq.
- taşqam** **daşqam.** qaşqam. susuz, kəssəkli, bərk topraq.
- taşqan** **1. taşan.** daşan. coşan. odli. **1. taş - xan.**
- taşqar** **daşqar.** daşbiç. daşçap. daşqar. bəngidaş. bəngüdaş.
tikmədaş. anıt. anıtdaş. andaşıt. anıdaş. andaş. daşbiç.
yontu. yonut. yonat. biçit. çalıq. çapıl. çapıt. balıq. balaq.
baltıq (< **balmaq:** kəsmək). burqat. büt. heykəl.
micəssəmə. abidə.
- taşqarçı** daşqarçı. taqavçı. nalçı. nalbəd. atın dırnağını aşındırıb
yonan.
- taşqarı** **dışqarı. dışqar. tışra. tışraq. tışqarı. taşraq. dışra. dışraq.**
dışqarı. daşra. daşraq. daşqarı. **1. tış.** tışarı. bir nəyin
içində olmayıb, qırağında olan. - **dış sözü buraxan, iç**

sözün tutar. - dış sözün içi nədi: qırağ söz içərdə gəzməz. -

dış baxan, dış görər: yandan baxan, yandan görər. - **dış**

buraxan, içə alar: eşiyə buraxılan, içeri alınır. **1.** astananın,

başkəndin qırağından gələn. başkənddən olmayıb,

qırağıdan olan. **1.** dışdan olan. quraldan, qaydadan dış,

eşik. xarici. yaban. yabancı. çet. cet. **1.** istisna. - bu qurala

dışqardı.

taşqarmaq **daşqarmaq.** eşiyə çıxmaq. - aş daşqardı.

taşqaru **dışarı. dışarıdan. taşra.**

taşqənt **daş kənd.** topluluğ. yığım. qurum. mərkəz.

taşqı **daşkı. daşmış, dışarı çıxmış, dışarıda olan. dışarıdan.**
dışralı.

taşqıl **daşqıl. ziyil. ziğil.**

taşqın **daşğın. 1.** dışarı. **1.** daşmış. dışa vurmuş. coşqulu. odli.

ə səbi. - **taşqı salur. 1.** dolu. **1.** əsrin. fanat. falanj. **1.**

daşmış. yerindən aşmış. - kotun astarı **daşqın:** daşmış.

astarı üzündən uzun, gen. **1.** çox gəlib yanağından daşmış.

- **daşqın** sular. - **daşqın** çay. **1.** aşqın. coşmuş. quruşan.

xiruşan. qızqın. **1.** coşqun. həşəri. azqın. - **daşqın** kişi. **1.**

azılı. çılqın. artıqına. - aşqam mən sənə azılı. **1.** mürəcə'.

irticayi. 1. tümsek. təpələmə. yığın. öbək. 1. ayırtqan. canlı. hərəkətli. əriş. coşqun. hərəkətli. odlu. qeyrətli. 1. qanıtqan. əsrək. özündən çıxan. - **taşqın** kimsə: **bürqə kişi**. - **daşqın** kimsə: bürqə kişika. bir yerdə durmayan. zəvzək, yüngül adam. 1. 1. taşıq. daşıq. tacıq. kibr. ğurur. 1. uluğluq. coşluq. coşqunluq. üzgün. suların qalxması. tuğyan. 1. əzəmət. 1. çovqun. çayqun. suyun havanın çerişi, cünbüşü. qısra. talatüm. dalğa. tolqum. dolqum. 1. tölüçə. dəlüçə. daluçə. taluçə. 1. taluc. dəlic. azğın. 1. püvara. fəvvarə. pükkürək. taşıq. coşuq. quruş. 1. taşıq. daşıq. tacıq. kibr. ğurur.

taşqın

daşqın. < > **şatqın** < > **çatqın**. 1. dolu. sərşar. xoş. coşun. coşqun. coşmuş. geçgin. artın. həyəcanlı. vəcdli. ləbriz. 1. **daşıq**. azqın. azıq. pozuq. pozqın. şərur. 1. həşəri. coşuq. ələ avuca sığmaz. 1. tuğyan (< **tuq**: dolu). - **su daşğını**: su tuqyanı.

taşqın

daşqın. azıdolu. dəlidolu. coşqun. - **azıdoluluğ** etmə, hər kəsin arşınına görə bez verməzlər.

taşqınlar

daşqınlar. **daşıqlar**. azığlar. azınığlar. əşrar.

- taşqınlıq** aşqınlıq. aşrılıq. yaşqınlıq. coşqunluq. ərginlik.
dəliqanlılıq. cəvanlıq. yarçınlıq. yarşınlıq. bədəxlaqlıq.
xuysuzluq.
- **daşqınlıq edmək**: uzun gedmək. azmaq.
- **daşqınlığıni əngəlləmək**: cilovlamaq. gəm vurmaq.
- taşqınlıq** **daşqınlıq**. 1. daşma. tuğyan. 1. əsrimə. çarpıntı. coşqun.
odlu. fanatizm. işteri. 1. tolqum. talqa. dalqa. talatüm.
coşaq. 1. qurquluq. yeğnilik. yüngüllük. zəvzəkliq.
- taşqınmaq** **daşqınmaq**. **dışqınmaq**. **daşıqmaq**. **dışiqmaq**.
coşqunmaq. coşunmaq. coşmaq. həyəcanlanmaq. vəcdə
gəlmək.
- taşqınsıtmaq** **daşqınsıtmaq**. gettikcə qızıştırmaq. azışmaq < > acışmaq.
- **gettikcə qızıştırmaq**, **daşqınsıtmaq**: acıtmaq < > azıtmaq.
- taşqıran** **daşqıran**. **dışqıran**. **aşırqan**. yazqın. azqın.
- taşqırmaq** **daşqırmaq**. tuşqırmaq. yetdirmək. çatdırmaq.
- taşqıt** **daşqıt**. **daşıt**. ərişik. ərşik. nəqliyyə. ilgəc. vəsilə. ötgərik.
- taşqıtmaq** **dışqıtmaq**. çıxartmaq. ixrac edmək.
- taşqo** **karqo**. 1. yük qulluqları, servisləri. 1. götürü çatırı, həml
nəql aracları.
- taşqömür** **daşkömür**. daşodun.

- taşqömür** **daşkömür.** yanqara. şarbon.
- **daşkömürləri sovumaq:** birbirlərinə olan darqınlığın, sevgənin keçməsi.
- taşqu** **daşqu.** taşınabilən nə. mənqul mal.
- taşqurmaq** **daşqurmaq. (# dısqırmaq). tüşqürmək: tuşqurmək.**
töşqürmək. ucrəştirməq. qavişdırmaq. çattırmaq.
buluşdurmaq. tapışdırmaq. - oğlu atasına **tuşqur.**
- taşqürə** **daşkürə.** daşaqkürə. daşaq. daşdan olan.
- taşqın** **daşqın.** aşqın. artıq. üstün. ağdıq. aşırı. coşqkun, odlü.
- taşlaq** **daşlaq. daşlıq. daştıq. 1. daşşaq.** çanaq. pətənək.
kovsar. çinədan. cuqır. cuqar. qayalaq. - **daşlaq qayalaq**
yatağlı çayların, ırmaqların, yaxud buz parçalı axar suların
çıxardığı səs: qağaş. qağış. qığış. qağıştı. çağaş. çağış. çığış.
çağıştı. çığıştı. - gündüz gecə, gur axan çaylar **qağaş qağaş**
qağışlayır.
- taşlaq** **taslaq. dışlaq. tərsək. 1. daz.** çıplaq. lüt. **1. tərs.** kələk. **1.**
qarışıq. aydın olmayan. xoşa gəlməz.
- taşlama** **daşlama. 1. daşlayış.** daşqalaq. daşa tutma. **1.**
baltalama. əngəlləmə. xərabkarlıq. sabotaj. **1. yergik.**
satirik. həcviyyə. **1. yergi.** həcv. daşlama.

taşlama **daşlama.** atmaca. həcv.

taşlamaq **daşlamaq.** 1. aşlamaq. qalaqlamaq. qalamaq. toplarmaq. toplamaq. 1. salivermək. salmaq. qoymaq. bıraqlamaq. tərək etmək. 1. **dışlamaq. dışləmək.** sancamaq. iğnələmək. intiqada tutmaq. 1. oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. hiss etdirmək. anıştırmaq. işarə etmək. ilqa' etmək.

- **aşlayıb daşlamaq: aşlayıb açlamaq:** bir yerə yığıb dağıtmaq.

- **iş daşlamaq:** iş bıraqlamaq: e'tisab, qırev etmək.

- **qarqa daşlamaq:** sarkıntılıq, müzahimət etmək.

- **qurə' çəkmək, daşlamaq:** çək, biçə atmaq.

taşlamaq **daşlamaq. tışlamaq.** 1. bıraqlamaq. tərək etmək. çoqcuq düşürmək. düşük yapmaq. 1. dışlamaq. bıraqlamaq. 1. **dışlamaq.** eşiyyə tökmək. bıraqlamaq. atmaq. boşamaq. tərək etmək. vurmaq. - **qarmaq daşlamaq:** tutmaq üçün qullab atmaq. bomb **daşlamaq:** bomb tökmək. - işi **daşladıq:** buraxdıq. - başının tükü **daşlanmış:** tökülmüş. - arvadını **daşladı:** boşadı. - uşağını **daşladı:** uşaq saldı, kurtaj etdi. - o

yolun daşlayıb. **1.** qurbətə gedmək. dışara çıxmaq. **1.** ötə bəridən söz açıb, dolyisilə, belli edməksizin nərsiyə toxunmaq. kinayə etmək. **1.** eşiyyə salmaq. artlamaq. arıtmaq. ixrac etmək. atmaq. tullamaq. qoğmaq. **1.** dəf' etmək. **1.** rədd etmək. tərd etmək.

- **ata yurtun daşlaqan yer üstündən tas bolur:** vətəninə tərqedən yeryüzündən yox olur.

- **işi daşlamaq:** işi bıraqmaq.

- **tük daşlamaq:** tük tökmək.

- **üydəqini daşlamaq:** evliyi buraxmaq, tərək etmək.

taşlamalı

daşlamalı. iğnəlik. təkmələmi. tənqid etməli.

taşlanmaq

daşlanmaq. 1. xızlanmaq. qarşı durmaq. tetinmək.

didinmək. dirənmək. dikənmək. qoğzalmaq. qalxmaq. - o

mənə **daşlandı. 1.** dalaşmaq. çalaşmaq. **1.** üzünəmək. üzə

qalxmaq. - atıya üzünə. **1.** irmək. irkmək. ürkmək.

disginmək. **1.** disginmək. ürpərmək. hürpərmək.

hürkmək. ürkmək. səşgənmək (**sq < metatez > qs**)

səşgənmək.

taşlanmış

daşlanmış. 1. dışarı salınmış. dışlanmış. **sürqəmiş (s < >**

t) türqəmiş. sürülmüş. ixrac edilmiş. nəfə olunmuş. **1.**

dışlanmış. başlağ. başıboş. **buraxılmış**. salıverilmiş.
boşaltılmış.

taşlaşım **daşlaşım. daşlaşma. daşlaşış.** donma. donuş. donum.
qalıtma. qalıtış. qalıtım. fosilləşmə.

taşlaşış **daşlaşış. daşlaşma. daşlaşım.** donma. donuş. donum.
qalıtma. qalıtış. qalıtım. fosilləşmə.

taşlaşmaq **daşlaşmaq. 1.** qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.
qızınışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək. itişmək.
itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütüşmək.
ütünüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək.
öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.

sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
aygırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
ziddləşmək. muğayirləşmək. 1.əngəlləmək. baltalamaq.
xərabkarlıq etmək. sabotaj etmək. 1. dəmirləşmək.
çəlikləşmək. bərkişmək. - **çalı daşlamaq**: kimsənin için,
sirrin anlamaq üçün dolaylı, çeşitli sorular sorma. 1.
dışlaşmaq. dışləşmək. sənginmək. sərtinmək. qatınmaq.
1. fosilləşmək.

taşlaşmaq **daşlaşmaq. dəşləşmək. əşləşmək. əşitləşmək. 1.**
taylaşmaq. taydaşmaq. bənzəşmək. özdəşmək.
eyniləşmək. maadil, müşabih olmaq. 1. üz üzə gəlmək.
muqabilə etmək. 1. qoşnaşmaq. atlasmaq. cütləşmək. 1.
dənqləşmək. bərabərləşmək. mütədiləşmək.

taşlaşmış **daşlaşmış.** donmuş. donuq. qımılısız. hərəkətsiz. cansız.
- **daşlaşmış, bərkimiş topraq, nərsə**: qat. qay.

taşlatmaq **daşlatmaq. 1. saçratmaq. istəməksizin sıçratmaq. 1.**
dışraya yollamaq. 1. cocuq düşürütmək.

taşlatmaq **daşlatmaq. əşlətmək. əşləmək. 1.** bənzər, uyğun ikişəri
bir araya gətirmək. 1. heyvanları qoşnatmaq.
atlaşdırmaq. cütlətmək.

- taşlau** **daşlau.** düşürmə. içaldıru. içketiv. kurtaj.
- taşlayan** - **it daşlayan:** başıboş. la übalı. darqaşayırd.
- taşlayış** **daşlayış.** daşlama. daşqalaq. daşa tutma.
- taşlı yer** **daşlı yer.** kırçam.
- taşlı** çaqıllı: qorumluq.
- taşlı** **daşlı. daşıl. 1.** qaqlı. qaqmalı. gömməli. qaşlı. taxmalı.
döğməli. incili. **1.** qaqmalı. - altın **qaqmalı** qılınc.
- **dik, daşlı, atartutarlı yol:** dəvə bağırdan.
- **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz.**
- **daşlı çanğıllı yer:** qaroc. qıroc.
- **daşlı qayalı, qazamatlı, uçurumlu, çuxurlu yer:** qınara.
qanara. qanaralıq. qınaralıq.
- **suların qaynaşib axtığı daşlı yer:** qaqraq.
- **quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (yaşıl: yaşlı. başıl: başlı. üstün).**
- taşlıq** **daşlıq. 1.** daşlaq. daştıq. daşşaq. çanaq. pətənək.
kovsar. çinədan. cuqır. cuqar. **1.** tət'il. **1.** bekarçılıq.
1.qaqralıq. qayalıq. **1.****dışlıq. dış.** çöl. çöllük. kavra. kavar.
kavraq. bayır. bayırlıq.

- **qayalıq, daşlıq yer:** qartlan. qaytal. qaytalan. qayalıq, daşlıq yer.

- **böyük daşlıq yer:** qaqlıq. qayalıq. qaqra. qaqar.

- **quşlarda daşlıq:** oğsa.

- **çayın, ırmağın daşlıq yatağı:** qaqralıq. qayalıq.

- **daş yeməklə, daşlıq olmaz, quş daşlığı, daşdan boş olmaz** (boşalmaz).

taşlıq

daşlıq. çığavul. çığıldan. çinədan. **1.** daş döşənmiş yer qatı. qursaq. quşların birinci qarnı. - **quş qursağı** daşlarında sındırır. **1.** daş dordan. **1.** quruqsaq. qurqursaq.

- **taşlıq yer:** sağ. say. sayı.

- **daşlıq, çanqıllı yer:** burtlaq.

- **quşların daşlığı:** qat. - toyuq **qatı**.

taşma

- **axar suyun daşması:** qaqın.

- **aşma daşma:** inqibaz inbisat.

- **dolub daşmaq:** qaramaq.

taşma

daşma. daşqınlıq. tuğyan.

taşmaq

daşmaq. **1.**azmaq. qabarmaq. - ilkyazda ırmaqlar **azır**, əkinləri su alır.

- **yüksəlib, daşmağa üz tutmaq:** qabarmaq.

- taşmaq** **daşmaq. dışmaq. (< dışmaq < dış)** (bir nərsədən dışa çıxmaq). **1.** dardarmaq. çıxmaq. ilərləmək. dimik durmaq. dardıyış. azmaq. böyümək. yügürmək. **1.** azmaq. coşmaq. - çaylar, dərələr **azdı. 1.** itilmək. - yel **azdı. 1.** olduğu yerindən qımıldamaq, dışar çıxmaq. **1.** həmliyə keçmək. cummaq. dəf' edmək. **1.** püskürmək (**s < > r**) pürkürmək. atmaq. **1.** iltəmək. aparmaq. **1.** qarmaq. **1.** qurqulanmaq. taşqınlıq, yeğnilik edmək.
- taşməşdi** **daşməşdi < daşbaşdı.** qabatayı(< **qabat:** gobud + ayı). boynu yoğun. lotu.
- taşmırlanmaq** **daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşmırlanmaq.** nazlanmaq. pozlanmaq. göcələnmək < göyçəklənmək. çalım satmaq. böbürlənmək. qaslanmaq. daşmırlanmaq. daşırılanmaq. qayırlanmaq. qaşırılanmaq. qaşmırlanmaq. pozlanmaq. ifadə satmaq. ifadə vermək.
- taşmış** - **daşmış dərə:** azmaq.
- taşmış** **daşmış. 1.** taşqın. daşqın. yerindən aşmış. - kotun astarı **daşqın:** daşmış. astarı üzündən uzun, gen. **1.** taşqın. dışa vurmuş. coşqulu. odli. əsəbi.

- taşnaq** **daşnaq.** **1.daşdaq.** göt. əşgil. götvərən. götlək. götüş.
götoş. düğmə. oğrəş. beş. əllisəggiz. ibnə. məfu'l.
hemoseksüel. **1.daşnat. daşın.** yönək. yönət. yönə. axın.
adaq. ataq. amac. amca. iməc. imcə. ərək. ərəş. ərəc.
əric. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. kəsit.
kəsti. kəstəm. kəstim. niyyət. qəsd.
- taşnaqlıq** **daşnaqlıq. daşdaqlıq.** götləklik. götlük. oğrəşlik. əşgillik.
götvərənlik. düğməlik. beşlik. əllisəggizlik. ibnəlik.
məfu'lluq. hemoseksüellik.
- taşnaşmaq** **daşnaşmaq. qaşnaşmaq. qaynaşmaq.**
- taşnat** **daşnat. daşnaq. daşın.** yönək. yönət. yönə. axın. adaq.
ataq. amac. amca. iməc. imcə. ərək. ərəş. ərəc. əric.
əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. kəsit. kəsti.
kəstəm. kəstim. niyyət. qəsd.
- taşnıq** **daşnıq.** < >**daşqın** qılınğıraq. silməcə. silmə. başacan
dolu.
- taşnışmaq** **daşnışmaq. daşlaşmaq.** qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qıznışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.
itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.

öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
 odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 tərsələşmək. tərsleşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könzələşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifleşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddleşmək. muğayirləşmək.

taşnu dışun. baygə. qapının içəri yanı. ayağ qabıları çıxarılan yer.

taşotun **daşodun**. daşkömür.

taşörmə **daşörmə**. daşla döşənmiş yer, qurulmuş duvar.

taşpambıq **daşpamıq**. **daşpambıq**. oda daynaqlı, gəvrək, ipəyə oxşar ilkə, öğə, törə, maddə.

taşpamıq	daşpambıq. daşpamıq. oda daynaqlı, gəvrək, ipəyə oxşar ilkə, öğə, törə, maddə.
taşra	daşra. dışra. 1. dış. dışra. dışarı. dışarılıq. daşralıq. xarici. 1. tansuq. incə. seçgin. sevimli. içgin. əcib. qarmaşlıq. göstərişli. 1. homə. hovzə. bir böyük şəhərin çevrəsi. 1. qeyrimərkəzi. 1. ıraq. qıraq. mübərra.
taşra	dışarı.
taşralı	daşralı. dışarılı. dışqır. 1. yabançı. xarici. 1. qərib. 1. arın. saf. içi üzdə olan. sadə. türkəsaya. 1. bön. bir konuda yetəri, bilgisi olmamaq. cahil. 1. çıplaq. yeğrik. yolçu. kəsik. kəsəki. sayırıq. əslik. əsrik. yesir. yarıq. ayırıq. qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpq. çarpıq. çor.
taşralıq	daşralıq. dışarılıq. 1. dış. daşra. dışarılıq. daşralıq. taşralıq. taşra. xarici.
taşralu	dışarıdan. yabancı.
taşramaq	daşramaq. uzaq qalmaq. yoksun qalmaq.
taşrat	daşrat. daşirat. aşirat. çox çox. çox artıq.
taşrıq	dışarıda. gurbət. gurbətçi. yolçu. yola çıxmış. yolunda gedən. müsafir. yola, səfərə gedən.

- taşınmaq** topallamaq. (sığır, at kimi heyvanların tırnaqlarında araya gələn rahatsızlıqdan dolayı topallaması).
- taşsız** - üstü açıq, yaxud qapaq daşsız sin, gömüt, qəbir: qabaqsız. qapaqsız.
- taşsaq** **daşsaq**. daştıq. daşlaq. daşlıq.
- dimdiyindən, göbəyindən, daşsağından tutmaq
qaqasından tutmaq, yaxalamaq. ən incə, çökük, zayıf yerində tutmaq.
- taşsaq** **daşsaq**. ğuddaq. qasıq daşı. ərəkəklik bezi. aya.
- daşsağın duran kisəsi, torbası: tobra. torba. - **torbası şişmiş**.
- taştaban** **daşdaban**. 1. (bax > **yataqay**). 1. ağac ayağ.yorulmaq
bilməyən. hərəkətli. dayanıqlı. muqavim.
- taştaban** **daşdaban**. 1. təmbəl. uyuşuq. 1. arınmayan. dayanaqlı.
işləyən. işlək.
- taştaq** **daşdaq**. **daşnaq**. 1. götlək. götvərən. göt. götüş. götoş.
əşgil. düğmə. oğrəş. əşgil. beş. əllisəggiz. ibnə. məfu'l.
hemoseksüel. 1. çox acıdıcı. şiddətli.

taştaqlıq	daşdaqlıq. daşnaqlıq. götləklik. götlük. oğrəşlik. əşgillik. götvərənlük. düğməlik. beşlik. əllisəggizlik. ibnəlik. məfu'lluq. hemoseksüellik.
taştan	daşdan olan: daşaq. daşaqkürə: daş kürə.
taştıq	daştıq. daşlıq. daşşaq.
taştırmaq	taşdırmaq. çoğdurmaq. çoxatmaq.
taştutmaz	daştutmaz. dostutmaz. qoşqonmaz. qoşqoymaz qoştutmaz. heç kimlə tutuşmaz, qoldaşmaz, yollaşmaz, yollaşmayan.
taşuq	daşuq. daşqu. 1. taşınabilən nə. daşınabilir mal. mənqul mal. 1. təcavüz.
taşumaq	taşumaq. çıxarıp atmaq. qovmaq.
taşurqan	dayıma daşıran.
taşutmaq	daşıtmaq.
taşürək	daşürək. qatürək. yağıbaş. 1. qinzır. qıncır. qancıq. qıncıq. yaman, pis düşman. 1. cəbbar. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. ədalətsiz. insafsız. mərhəmətsiz. acımaz.

əsrəməz. qıyıq. qıyan. yarcamaz. qabır. qapır. çapan.
çapır. çapqır. çapqar. 1. sərt. bərk. mərhəmətli. lütfəsüz.

taşürəqli **daşürəkli.** pis ürəkli. qaraöggəli.

taşıyıcı **daşıyıcı. daşıyıcı. daşıyan.** əkidən. götürən. götürücü.
götrücü. dartçı. dartıcı. dartan. köçürən. köçrən. köçrücü.
köçürücü. çəkən. çəkici. çəkçi. nəql edən. naqil.

taşyürək qaddar. rəhimsiz.

taşır teşir **daşır deşir.** altüst. ağdar döndər.

taşır **daşır.** axdır. aşır. ağdır.

tat tavqaç fars türk.

tat 1. **dad.** məzə. buruq. 1. dili tutqun. 1. qonq ^(fars)-güng (<
gəng: gic). dilsiz. 1.**tay. - qarşı tat: qarşı tay:** tərəf muqabil.

- **dad pis dad tutmaq:** dadıgmaq.

- **acımsı, acımtıraq, əkşimiş, buruq dad:** kəkrə. kəkrəş. dil
buran. gəs.

- **qabaq dadı vermək:** bıkdırmaq. sıxmaq. utanc usanc
verməyə, dadsızlığa, duzlanmağa başlamaq.

- **qabaq dadı:** bəğəniməyən, bıkdırıc dad. dadsız. tamsız.

- **yada vardın pis demə, varın vardır, dad demə.**

- **ağız dadı:** iyi keçinim.

- **ağız dadıyla: dadını almaq. iyi keçimlə. dirlik düzənlə.**
- **çox dadlı, yeməli nərsə: bal.**
- **arı dadlısı: bal.**
- **çox dadlı. çox iyi, gözəl: bal kimi.**
- **dadlı, xoş dilli, sözlü: baldodaq. - çox dadlı: ballı. ləzzətli.**
- **dadına baxmaq: çəknilənmək. çəşnilənmək. çaşnılanmaq.**
- **rəngi dadı dəyişmək: bitmək. qatılmaq. - bal bitti.**
- **daddılığından doymamaq: doyum olmamaq. - dadını çıxarmaq: tam ləzzətini almaq.**
- **daddılığından, gözəlliyindən doymamaq: toyumsuz.**
- **buran, gəs, qamaşdıran iy, qoxu, dad: buruq.**
- **dad almaq: ləzzət aparmaq. zovq almaq. - oynayıb, gülməyik ilə, dad alalım.**
- **ağzın dadın bilən, yeçəklərin dadlısın tıxızca seçən kimsə: qurcan.**
- bu günün **dadı ilə**, yarına ümüd qazan.
- çuluna baxıb ad qoyma, **dadına** baxıb, can qoyma.
- çuluna baxıb ad qoyma, dadına baxıb, can qoyma.
- gəlməmişin **dadı yox**, köçənlərin yadı yox, qaçanları tut saxla.

- öğrəşsə **tatı**, uşaq, bir gün olar uzun qulaq.
- sevgi ağına bozuna baxmaz, ac olan, **dadına duzuna**.
- **dadı çönmək, pozulmaq**: qaçırsamaq. qaqsırmaq.
- **dadı, tamı, qoxusu çönmək**: dadıqsamaq. qatıqsamaq. acınmaq. acınsamaq.
- **dadına varamamaq**: içinə sinməmək.
- **duz olmasa dad olmaz, dad olmasa, duz olmaz**.
- **inci saçan dili var, bal kərəli dadı var, dağlar aşan adı var**.
- **qanıqsamaqla yaşamdan dad alanda var, dadsız qalıb bıqanda var**.

tat **dad.** (< dartmaq). çəkmək. - dartmasan dadı çıkmaz). **1.** çeşni. **1.** pas. kir. küf.

tat **dad.** **1.** zoq. - gözəlliyi anmağa **dad** gərək. - çox **dadsız** kişidir. - **dadı** yox adı yox, nəyə gərəkdir. **1.** ləzzət. - **dad** bilinməz belə, tikan yoxsa güldə əgər!. dad verdi: ləzzət verdi. - daddil: ləzzətdi. - nə **dadı** var nə duzu, ətsiz verdi govduşu. **1.** tuz. duz. - **duzsuz** sözlər. - **duzlu** qız. **1.** dadlıq. şirinlik. - bu halvanın **dadı** az. **1.** tatım. daduv. ləzzət. - **dadlı dilli**: yumuşaq xuylu qabırqası yaraşqan. **1.** məzə. ləzzət. - ilkin

ye, **dadın** de. **1.** tut. qılinc. bənzəri nərsələrin üzərinə çökən pas. **1.** yabancı, müslüman olmayan fars. **1.** qalada (şəhərdə), oturmuyan kimsə. xanların böyüklərin quluqçularından başqa, həm də aşağı, qırağ olub, onların quluğunda, nökəçiliyində olan, dış, yad kişilər. darqaşayd, boş, vel gəzən, işsiz peşəsiz tayfa. **sart.** tacik. sıraq. sayraq.

- nərsənin **dadı çönmək**: dəgirmək. dəğişmək. turşumaq. qoxumuyaraq əksimək.

- **ağız dad ilə yemək**: dadını almaq. ləzzətlə yemək.

- **dadını almaq**: dadanmaq. ləzzət aparmaq.

- **dadı damağında qalmaq**: çox dad almaq. dadını unutmamaq.

- **dadlı, şirin sevən**: süyci. tatlıcı. dadlıcı.

tat - **dadına baxdırmaq**: tadtırmaq. tattırmaq.

tat **yad. 1.** qanmaz. düşünməz. **1.** fars. əcəm. türklər farslara, kürtlərə '**tat**' adı vermişlər. islavlar almanları "**nemes**", ərəblər farsları "**əcəm**": naşı", hindilər yatları "**miliça**", yunanlar latınlar yatları "**barbar**" adlanmışlar. "**tatar**" moğul elindən bir boy adıdır. bu söz çincədə "**ta ta**" yazılıb. **1.**

- yemək. tamaq. **1.** uzaq. uzaqda, uzaqdan,
yabancılaşmış. **1.** qılıc pası. paslı qılıc. **1.** **dad.** tadıq.
ləzzət. damaq.
- tata** **dada.** kiçik cocuq. bəbə. cocuq məməsi.
- tata** **tada tata.** on adımlıq olan yer parçası.
- tataq** **dadaq.** dadılan yemək. yeməyin üstündən yeyilən
yemək. dadıq. dad. məzə. dadma. dəğmə. toxunma. quş
avlamaq üçün burxılan yem. dadamıq. tö'mə.
- tataq** dost. yoldaş.
- **tataq bolmaq:** dost olmaq.
- **tataq etmək:** dost qəbul etmək. arxadaşlıq qurmaq.
- tataqlaşmaq** arxadaş olmaq. dostluq qurmaq.
- tataqlı** **dadaqlı.** - **qara dadaqlı: qara damaqlı: qara başlı:** tərs.
inadçı.
- **qara dadaqlı: qara damaqlı: qara başlı:** tərs. inadçı.
- tataqlıq** dostluq. arxadaşlıq.
- tataqun** dutaqun. yeddinci dədə.
- tatal** **dadal. dadalan.** sezən. ayırıb seçə bilən. ayıra varan.
- tatalan** **dadalan. dadal.** sezən. ayırıb seçə bilən. ayıra varan.
- tatalı** - **az dadalı, turşumsu armıd çeşiti:** qaratiqiz.

- tatalınmaq** **dadalınmaq. dadlanmaq. dadanmaq.** istəkləndirmək.
istəhləndirmək. iştahlanmaq. həvəslənmək.
- tatalmama** **dadalmama. dadlanmama.** bəğənməmə. uğranmama.
büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma.
istəməmə. sevməmə. sininməmə. sınınmama.
yatsınmama. məmnun olmama.şadlanmama.
xoşlamama. xoşlanmama. xoşnud olmama.
razılaşmama. kefalmama. işmə'zaz.
- tatalırtmaq** **dadaldırtmaq. dadlandırtmaq.** istəkləndirmə.
istəhləndirmə. iştahlandırma. həvəsləndirmək.
- tatamaq** **dadamaq.** bax > **tatmaq.**
- tatan** **dadan.** dadıcı. bəkavul. dənəyən. dənəyci. sınayan.
(çəkici. çəkinşçi. çəkişçi. çəşingçi. çəşniğçi. çəşniçi) (<
çəkmək: dadmaq).
- tatan** **dadan.** taticı. dadıcı. yeməklərin dadına baxan. bəkavul.
çəşniğir.
- tatan** **dadan.** dadanmış. qurşan. kurnaz. - **dadan** tülkü,
tumşuqundan ilinir: ağzından tutulur.
- tatanma** **dadanma.** - **dadanma aşa, iş çıxar başa.**

- tatanmaq** **dadana**maq. 1. alışqanlıq qazanmaq. alışqanmaq. uğraşınmaq. öyrəşinmək. 1. **dadalınmaq**. **dadlanmaq**. istəkləndirmək. istəhləndirmək. iştahlanmaq. həvəslənmək. 1. **dadı**ğmaq.
- tatanmaq** **dadana**maq. 1. **taxdanmaq**. alışmaq. öyrənmək. 1. alışmaq. üns tutmaq. mə'luf olmaq. mübtəla olmaq.
- tatanmaq** **tadanmaq**. **dadqanmaq**. 1. **dad almaq**. xoşlanmaq. 1. nərsənin dadın bəğənmək, **dadı yaddan çıxarmamaq**. azılanmaq. tamahlanmaq. ügənmək. öyrənmək. enkişmək. alışmaq. küngümək. tanımaq. bir nərsəni sıx sıx istəmək. 1. **aldanmaq**. ayarmaq. ayartılmaq. iğfal olmaq. - düzliyə inandıq, **dadandıq**.
- tatanmaz** **dadana**maz. - görə, yiyən yalı (qədər) **dadana**maz.
- tatantırmaq** **dadandı**рмаq. 1. alışdırmaq. mə'nus, mə'luf etmək. mübtəla etmək. 1. **iləşdirmək**. **iləşdirmək**. alışdırmaq. 1. **qoxulatmaq**. **dadlıq**, **örnek**, məsdurə vermək. - yeni malları hər yana **qoxulatin**. 1. **taxdandırmaq**. alışdırmaq. **öyrətmək**.
- tatantırmaq** **dadandı**рмаq. **öyrətmək**. **dadın aldırmaq** (**andırmaq**). **qandırmaq**. **toğlanmaq**. - **dadandırdı** tələyə **saldı**.

- tatap edmək** dəvə kimi basaraq yerimək.
- tatar** 1. (< **dartar**). çapar. çapan. ulaq. posçu. qasid. 1. moğol elindən bir boy adı.
- **tatar bucağı**: tatar bölgəsi.
- tatar** 1. uzaqda qalmış. yabancılaşmış. 1. çayırılıq. 1. kənd dışında yaşayan. 1. çapar. yamçı. sürücü. çapar. posta. qasid. müjdəçi. xəbərçi.
- tatarı** az pişmiş.
- tatarı** yalın. sadə. yoğursu. qırt. olmamış. xam.
- tataş** **dadaş**. 1. dəliqanlı. qaltaq. çaltaq. iğit. batır. 1. qərdəş. 1. ağa. ağabəy. böyük qardaş.
- tataş** **dadaş**. 1. yaxın dost. yaran. arxadaş. 1. uzaqda qalmışlar. aynı uzaqlığı paylaşan. 1. əkə. əçi. əxi. əxəvi. böyük qardaş.
- tataş** **dadaş**. **dağ daş**. 1. < **dədə** + **əş** ("dədə" sözünün gözəlləmə əzizləmə biçimi). 1. birinə qarşı sayqı bildirən söz. böyük qardaş. ağabəy. 1. əkiz uşaqlar. yaşd uşaqlar. 1. adları aynı olan. 1. aynı dağda işləyən. aynı dağı paylaşan. 1. ərəkək qardaş. iğit. dəliqanlı. 1. qalmıq. güc göstərisi. güclülük.

- dayı. çapqın. salqaş. sərkeş. igid. biçgin. **1. (dağ: yara).**
aynı dərdi paylaşan.
- tataş** **dadaş**.axə. akə.
- tatbatal** **dal ba dal**. peş peşə.
- tatca** farsca.
- tati** **dadi**. **dadı**. **dayaq** > **taya**. **daya**. **1.** uşaq baxıcısı. **1.**
sütannə. sütnənə.
- tatı** **dadı**. **dadi**. **dayaq** > **taya**. **daya**. **1.** uşaq baxıcısı. **1.**
sütannə. sütnənə.
- tatıcı** **dadıcı**. dadan. bəkavul. dənəyən. dənəyci. sınayan.
(çəkici. çəkinşçi. çəkişçi. çəşinğçi. çəşniğçi. çaşnıçı) (<
çəkmək: dadmaq).
- tatıcı** **dadıcı**. yeməklərin dadına baxan. dadan. bəkavul.
çaşnıgir.
- tatıq** **dadıq**. **(d < > p) 1.** uğraq. ayağ. ovlaq. patıq. salınacaq. sıx sıx
alışıb gedilən yer. **1.** dadıq. uşaqlara yetişən adam.
görəvli. işçi. "lələ" < "dədə" nin yumuşalmış. boşalmış
biçiyi. **1.** tat. ləzzət. damaq.

- tatıq** **dadıq.** 1. dadıqmış. tatula. dadula. dadı kötü. ağza alınmaz. yeyilməz. içilməz. 1. dadlı. ləzzətli. - **tatıq talıq.** 1. dadlı. xoş.
- tatıq** **dadıq.** 1. taya. lələ. uşaq baxıcısı. 1. yerik. yenik. çaylıq. yumuq. umaq. umuq. əmik. obrıq. hoprıq. öprük. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alışıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arzıq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- tatıqlamaq** tacıqlamaq. tazıqlamaq. birini fars sanmaq.
- tatıqlanmaq** dadlanmaq.
- tatıqlı** **dadıqlı.** 1. **dadılı.** **dadırlı.** **dadımlı.** kökotlü. göyotlü. kəkotlu. (< **kök**, **göy** + **ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili. çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. tutumlu. tamtamlı. sumaqlı. otalı. baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı. ədviyəli. 1. yerikli. yenikli. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı.

qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
 gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. turalı. dalvalı. talvalı.
 gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu.
 umuqlu. umaqlı. əmikli. araşıq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
 iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
 həvəskar.

tatıqlıq **dadıqlıq. dadılıq. tayalıq. lələlik.**

tatıqlıq dadlı.

tatıqmaq **dadığmaq. dadanmaq. pis dad tutmaq.**

tatıqmaq **dadığmaq. tətirimək. tatrımaq.** bu sözün üstün anlam yönü
 yaxıcıdan yamana, pisə, issidən soyuğa çönməkdir.
 dartılmaq. çevrilmək. aylanmaq. dəyişmək. pisə ad
 çıxarmaq. rüsvay olmaq.

tatıqmaq **tadıqmaq. dadığmaq. 1. tatlaşmaq. farslaşmaq. - türk**
tatlaşdı: türk yabansılaşdı. **1. şitlənmək. qırcanmaq. 1.**
 dadlanmaq. sirinləşmək. sucumaq. - üzüm **dadıqdi. 1. 1.**
 paslanmaq. tutuqmaq. **1. tat, dad, ləzzət almaq. 1.**
 tatlaşmaq. farslaşmaq.

tatıqsamaq canı dadlı istəmək.

- tatıqsamaq** **dadıqsamaq. qatıqsamaq.** dadı, tamı, qoxusu çönmək.
acınmaq. acınsamaq.
- tatıl** **dadıl. 1. dadlıq. dadrı. dadım.** islik. dadıq. qoxla. qoxula.
qoxuluq. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**). çəşni.
çəşni. çəkni. çiçək. tutum. tamtam. iysilik. sumaq. ota.
baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. **1. dadlıq.**
dadrı. dadım. tutum. tamtam. sumaq. qoxuluq. iysilik.
ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**). çəşni. çəşni.
çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq. baharat.
ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə.
- söz ola **balдан dadıl**, söz ola ağıdan qatlı.
- tatılıc** **dadılıc.** qəşov. qaşağı.
- tatılıq** **dadılıq. dadıqlıq.** tayalıq. lələlik. mamalıq. əbəlik.
- tatılış** **dadılış.** qaşıma.
- tatıllı** **dadıllı. dadıqlı. dadırlı. dadımlı.** kökotlü. göyotlü. kəkotlu.
(< **kök, göy + ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili.
çəşnili. çəşnili. çəknili. çiçəkli. tutumlu. tamtamlı.
sumaqlı. otalı. baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı.
ədviyəli.

- tatılmaq** **dadılmaq.** dadına baxılmaq. **1.** az az yeyilmək. - aş
dadıldı. - çalınmasa tikilməz, **dadınmasa** bitilmək. **1.**
dadlanmaq. dada gəlmək. şirinlənmək. **1.** qavama,
duruma gəlmək. uslanmaq. - cocuq **dadlandı.**
- tatım** **1.** ləzzət. tat. **1.** yemək. **1.** tutum. sumaq. çəşnisinə
baxmaq üçün ağıza alınan ölçü.
- **aşnı tatımı:** yeməğın ləzzəti.
- **ertdən tatım:** sabah qəhvəltisi.
- tatım** **dadım.** **1.** əkəl. əduva. ləzzət. dad. **1.** yemək. - **ertən dadım:**
ağızaltı. qəhvəlti.
- tatım** **dadım.** dadlıq. dadıl. dadrı. tutum. tamtam. sumaq.
qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**).
çəşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq.
dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. **1.**
məzə. dilaltı. dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq.
- tatımaq** **dadımaq.** **1.** tat, ləzzət almaq. - yedik işdik **dadıdıq.** -
yemədən **dadın** aldıq. **1.** adlanmaq. dadı çıxmaq. ləzzət
vermək. - aş ağıxda **dadır:** ləzzət verir. - kişi əti, diriklə **dadır:**
adam əti diri olurkən dadlıdır. **1.** yetmək. kafi gəlmək.
yetişmək. **1.** tə'sir etmək. etgilmək. tə'sir altında qalmaq.

etgilənmək.

- **aşarıqını tuzu tatiqandı**: yeməğin tuzu yetərli.

- **içgəni tatımaq**: içgili olmaq.

- **qaruvuna tatımaq**: qüvvədən düşmək. zayıf düşmək.

- **yılı tatiqandı**: sıcaq etgiləmiş.

- **dağda aylanması dadığandı**: dağda dolaşması etgiləmiş.

- **tatımaqan onov**: alınmayan, hükmsüz fikir. hükmsüz qərar.

tatımış

tadımış. qaqsı. acımsı. - **yav qaqsı bolğandı**: yağ acımış.

tatımlı

1. bəsləyici. qalorisi yüksək. 1. dadlı. ləzzətli.

tatımlı

dadımlı. dadırlı. dadıqlı. dadıllı. kökötü. göyotlu. kəkotlu.

(< **kök, göy + ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili.

çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. tutumlu. tamtamlı.

sumaqlı. otalı. baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı.

ədviyəli.

tatımlıq

dadımlıq. məzəlik.

tatımsız

1. bəsin dəyəri olmayan. kalorisiz. 1. ləzzətsiz. tatsız.

tatın

(1 < **dadın. dartın. 1 < 1. tanıt.** tanınmış, bəllənmiş) 1.

dartılmalı, satılmalı mal. olduğun göstətməli nə. dağar. -

dartın dartan utanmaz: varın verən utanmaz. 1. **tanıt.**

tanınmış. bollu. çoxul. - **tatımlıq**: bolluq. şirinlik. - **tatındı** süt

ürünü: sütün bol hasilı. - **tatınlıq** işləri: nərsəni bollatmaq işləri.

- **tatındı süt**: bol süt.

tatınmaq **dadınmaq. dadanmaq. hazırlanmaq.** - iti **dadandıq** yola düşdük.

tatır qatır, qıraç, iti, bərk, qaba olan nərsə. - **tatırlıq yer: tatrıq** yer: bozqır.

tatıran xərdəl.

- **tatıran orun**: xərdəl qabı.

- **tatıran tuzluq**: tuzlu yoğurt, xərdəllə hazırlanaraq ət yeməklərilə bərabər yenilən sos.

tatırca hissedilir. etgili.

- **tatırca suvuq**: etgili soğuc.

- **tatırca onov**: maqul fikir. ağıllı tavsiyə.

tatırq solqun. solquş. sarı. sarqış. bənzi uçmuş.

tatırış solma. sararma. bənzi uçma.

tatırqa **tarıtqa. tarıtağ. tirşə 1.** səpilənmiş ağ dəri.

tatırlı **dadırlı. dadımlı. dadıqlı. dadıllı.** kökotlü. göyotlu. kəkotlu.
(< **kök, göy + ot**). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili.
çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. tutumlu. tamtamlı.

sumaqlı. otalı. baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı.
ədviyəli.

tatıs **dadıs.** uşağı yeriməyə qoymaq üçün deyilir. dadıs dadıs.

tatıtmaq **dadılmaq.** 1. tadına tə'sir etmək. tat vermək. 1. yetirmək.
kafi gətirmək.

- **bal tatıtmaq:** tadını çıxararaq içmək.

- **borbayına tatıtmaq:** yormaq. halsız düşürmək.

- **qarivuna tatıtmaq:** bitgin düşürmək. halsız bıraqlamaq.

tativli dadlı. ləzzətli.

tativsiz tatsız. ləzzətsiz.

- **avruqanqa bal da tativsiz görünədi:** xəsdə olan bal ilə
tatsız görünür.

tatqanmaq dadlı bulmaq. tat almaq.

tatqun **tadqun.** fərat. ona bənzər aqan dərə.

tatlaquc **dadlağuc. dalqavuc.** yaltağuc. yağlaquc. yaltaq. yalağçı.
oxşayan. oxşayıcı. çaplus.

tatlamaq **dadlamaq.** 1. dadlanmaq. yaxından toxunmaq, dəgmək.
yalamaq.- od saçlarımı **yaladı.** - yeməsəkdə **yaladıq.** 1.
dadlı etmək. dadlılandırmaq. şirin, bal, şəkər artırmaq. -

bu acı qəhvəni bir az **dadlamaq** gərəkir. **1.** aramaq.

axdarmaq. **1.** dadlı, şəkər qatmaq. şirinlətmək.

tatlamaq **dadlamaq. dadmaq.** qapılmaq. bir tikə götürmək, qırmaq. çimdikləmək.

tatlamaq fars, farsçı saymaq.

tatlandırmaq **dadlandırmaq.** ballandırmaq.

tatlandırmaq **dadlandırmaq. dadaldırmaq.** istəkləndirmək. istəhləndirmək. iştahlandırma. həvəsləndirmək.

tatlanmaq **dadlanmaq. 1.** ballanmaq. **1.** çəknilənmək. çəşnilənmək. çəşnilənmağı. **1. dadalınmaq. dadanmaq.** istəkləndirmək. istəhləndirmək. iştahlanmaq. həvəslənmək.
- **bal deməklə, ağız dadlanmaz:** sözlə iş bitməz.

tatlanmaq **dadlanmaq.** balsınmaq. dadlı olmaq. məzələnmək.

tatlanmaq **tadlanmaq. dadlanmaq. 1.** sucınmaq. sucunmaq. gözəlləşmək. dadını tapmaq. ləzzətlənmək. hər bir şeyin dadı, məzəsi, tamı ətqilənib dəyişirsə böylə dəyilir. dadlı olmaq. məzələnmək. süçüşmək. süçümək. süçüşmək. suçuşmaq. **1.** dadlamaq. yaxından toxunmaq, dəğmək. yalamaq. - od saçlarını **yaladı.** - yeməsəkdə **yaladıq.**

tatlanmaq tatuvlanmaq.

- tatlanmama** **dadlanmama. dadalmama.** bəğənmemə. uğranmama.
 büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma.
 istəməmə. sevməmə. sininmə. sınınmama.
 yatsınmama. məmnun olmama. şadlanmama.
 xoşlamama. xoşlanmama. xoşnud olmama.
 razılaşmama. kefalmama. işmə'zaz.
- tatlantırmaq** **dadlandırmaq.** 1. tamlatmaq. balsıtmaq. 1. suçitmək.
 süçitmək. iyiləşdirmək.
- tatlaşmaq** **tatıqmaq.** (farslaşmaq. farsca danışmaq). somluşmaq.
 sümlüşmək. yad dildə danışmaq. - olar ikisi **tatlaşdı:**
 sarslaşdı.
- tatlatan** dad verən. dadlı. tatu. dad verən.
- tatlatmaq** **dadlatmaq.** avutmaq. əkləndirmək. əğləndirmək.
 əyləndirmək. sevindirmək. kef vermək. həzz vermək. - bu
 xəbər iyicə **əyləndirdi** bizi. - uşağı **əyləndirmək.**
- tatlı** **dadlı.** 1. dadlıq. dadrı. dadım. tutum. tamtam. sumaq.
 qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**).
 çaşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq.
 dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. 1.
 süfrə dəstərxan. 1. süycək. şirni. 1. ləzzətdi. ləzzətli.

çəknili. çaşnılı. sındırıcı. sindirici. körpə. çox taza.

kütcük. cüycük. cücük. 1. yağlı. gözəl. dilmə. diləm.

ləzzətli. məzəli. - **ağzın dadın bilən, yeçəklərin dadlısın**

tıxızca seçən kimsə: qurcan. 1. qaqa (cocuq dilində). yemiş.

yeməli. süycü. şirin. 1. xonça. qonça. süfrə. surfa.

dəsdərhan. 1. şirin.

- **dadlı qoxu**: gözəl iy.

- **dadlı, süycli dilli**: tutu dilli. qonuşqan.

- **dadlı dadlı çox danışan, gəvəzə**: şirin dilli: tingic. dingic >

dəmkeş.

- **böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu**

piləkli balıq çeşiti: dülğərbalığı.

- **əkmək dadlısı**: iki barmaq qalınlığında olan, xəmir dadlısı.

- **bağlava oxşarlı bir dadlı**: qadınbarmağı.

- **bir çeşit yoğur (xəmir) dadlısı**: qaraquş.

- **dadlı dilli**: suyçu dilli. şirin dilli. incə ağız.

- **əmilməli dadlı nərsə**: soymuq.

- **kiçik, yassı dadlı**: qaraqurc. qaraqurt. pastil.

- **quru dadlı**: qaqal. qaqa. biskivit.

- **ortası çuxur dadlı çeşiti**: qadıngöbəyi.

- acı iti, qaba saba söyləyibdə, dadlı dadlı sözündən

qalmamaq: çalba deməsində, çalva (halva) yeməsində bilmək.

- birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıviya yapışaraq,

yapraq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl göbələk: qara ballıq.

- **dadlı, yeməli yemək** incə yemək.

- **əritilmiş, qaynatılmış, biraz yaxılıb qaralmış bal, şəkərlə, şirəylə yapılan dadlı, ballama, şəkərləmə:** qaraqoyu. qaraballı. karamel.

- **döğmədən, açılmır qapı, dadlı sevēn, deməsin acı.**

tatlı

dadlı. 1. sucuq. ləziz. 1. **tatıq.** dad verən. xoşa gedən gülərüzlü. sevimli. cana yaxın. 1. suçun. ləzzətli. 1. duzun. yumşaq. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım. 1. müşfiq. sevəcen. nazik. tamlı. ləzzətli. sulu. yaqımlı. yaxımlı. çaxımlı. xoş. sevimli. incə. tatımlı. dadımlı. ləzzətli. dadlı. tatuq. yeməli. iynaq. xoş. könül alıcı. tativli. ləzzətli. xoş. aldırılı. cəzzab. sevimli. aldavlu. yamşaq. yumşaq. 1. səvük (> **səbih** (ərəb).) sevimli. gözəl. şirin. məlih. tuzlu. duzlu. ləzzətli. məzəli. xoşa gələn. lətif.

ləzzətli. mətbu'. - **dadlı baxış**: gözəl bir təhər şaşılıq

- **dadlı yuqu**: dadlı uyqu.

- **tatlı söz**: aybat söz.

- **tatlı hant**: ləzzətli yemək.

- **dadlı tilli**: dadlı dilli.

- **dadlı tənqlər**: yaxın arxadaşlar.

- **dadlıni köp çaynasanğ, artı acı boldur**: dadlıyı çox çığnərsən sonu acı olur.

- **dadlı edmək**: tatlamaq. dadlamaq. dadlılandırmaq. şirin, bal, şəkər artırmaq. - bu acı qəhvəni bir az **dadlamaq** gərəkir.

- **dadlı**: nuş. - **dadlı olsun**: nuş olsun.

- **qıvrılmış xəmindən düzəlmiş, içinə cəviz badam qoyulan bir dadlı**: sarıği burma.

tatlıavuz ağzının tadını bilən.

tatlıca **dadlıca**. az dadlı. dadlımsı.

tatlıca **dadlıca**. **dadlıcana**. gözəlliklə. duzluqla. duzluca. xoşluqla. dadlılıqla. yaxşıca. iyicə. qolaylıqla. gücə başvurmadan.

- tatlıcana** **dadlıcana. dadlıca.** gözəlliklə. duzluqla. duzluca. xoşluqla. dadlılıqla. yaxşıca. iyicə. qolaylıqla. gücə başvurmada.
- tatlıcı** **dadlıcı.** süyci. 1. qənnadi. 1. dadlı, şirin sevən.
- tatlıçı** dadlıya düşgün.
- tatlıq** **dadlıq.** 1. dadlı. 1. tat. dad. şirinlik. ballıq. - bu halvanın **dadı** az.
- **dadlıq, örnək, məsdurə olmaq:** qoxumaq. - yeni mallar **qoxumadan**, güc satılır.
- **dadlıq, örnək, məsdurə vermək:** dadandırmaq. qoxulatmaq.- yeni malları hər yana **qoxulatin**.
- tatlıq** **dadlıq.** 1. dadmaq üçün bir parça. 1. nobarlıq. 1. qurban payı.
- tatlıq** **dadlıq.** 1. qatış. qatıq. məzə. dilalti. dişalti. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət yeməklər. kərəz > çərəz. yer yemiş. quruyemiş. 1. məzə. dilalti. dişalti. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. çaşni. 1. dadıl. dadrı. dadım. tutum. tamtam. sumaq. qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**). çaşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq.

baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. **1.** dilsizlik.
 qonqi^(fars)-güngi. **1. dadıl. dadrı. dadım.** islik. dadıq. qoxla.
 qoxula. qoxuluq. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**).
 çaşni. çəşni. çəkni. çiçək. tutum. tamtam. iysilik. sumaq.
 ota. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. **1.** məzə.
1. murabbalıq. - **dadlıq qabaq; kəstənə qabağı:** dadlıq,
 murabbalıq qabağ. **1.** suğın. suğun. sos. **1.** süycülük
 həlavət.

- tatlıqan** **tatlığan.** xanım böcüği. gəlin böcəği.
- tatlıqarın** dadlı düşgünü.
- tatlıqarın** **dadlıqarın.** dadlıya (şirniyə) düşgün.
- tatlılantırmaq** **dadlılandırmaq.** tatlamaq. dadlamaq. dadlı edmək. şirin,
 bal, şəkər artırmaq. - bu acı qəhvəni bir az **dadlamaq**
 gerekir.
- tatlılıq** **dadlılıq.** yavaşlıq. iyilik. mülatifət lütf. - **dadlılıqla** kəndini
 vaz keçirdi: qutardı. - **dadlılıqla** qandırdım.
- tatlılıqla** **dadlılıqla.** dadlıca. şirincə. yumşaqca. yavaş yavaş. ataq
 ataq. azar azar.
- tatlımsı** **dadlımsı.** **1.** tatlıca. dadlıca. az dadlı. **1.** dadlıya çalar,
 bənzər bir dadı olan.

- tatlısu** **dadlısu.** şərbət.
- **kiçik, dadlısu balığı:** kavına. kavanı.
- tatma** **dadma.** 1. məzaq. zövq. 1. dənəmə. sınaq. təcrübə. 1. çəkmə. düçar.
- tatma** **dadma.** tadaq. dadaq. dəğmə. toxunma.
- tatmaq** **dadmaq.** 1. çəknisənə, çaşnısına baxmaq. 1. **dadlamaq.** qapıllamaq. bir tikə götürmək, qırmaq. çimdikləmək.
- **acı dadmaq:** zıxıntı çəkmək.
- tatmaq** **dadmaq. dadamaq. didmək. didmək.** 1. nərsəyə baxmaq. nərsəni yoxlamaq, - **didib (açıb) dənəmək.** - bu işi **dadın:** açın. bu işə baxın. 1. qaşmaq.- baş **dadılmaq:** başı qaşmaq. dartmaq. çəkib, qırtıb dadına baxmaq. 1. **tadmaq (< dartmaq).** çəkmək. 1. dənəmək. sınaq. təcrübə etmək. 1. çəkmək. düçar olmaq. - onunda isti soyuğun **daddıq.** 1. duymaq. hiss etmək. 1. ləzzət, həzz aparmaq. 1. çaşnılanmaq < çəksinmək. çəkmək. dadmaq.
- tatmaq** **dadmaq.** dəymək. dəğərləndirmək. o bir pula dadmaz: dəyməz.
- tatraq** başın ucu.

- tatraquci** gəlin başına qoyulan cığa. sürgüc.
- tatran** xərdəl otu.
- tatraş** taarüf.
- tatrı** **dadrı. dadlıq. dadıl. dadım.** tutum. tamtam. sumaq. qoxuluq. iysilik. ota. kökot. göyot. kəkot. (< **kök, göy + ot**). çaşni. çəşni. çəkni. çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq. baharat. ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə.
- tatırmaq** **tətrimək. dadığmaq.** bu sözün üstün anlam yönü yaxıcıdan yamana, pisə, issidən soyuğa çönməkdir. dartılmaq. çevrilmək. aylanmaq. dəğişmək.
- tatru** **dartu.** hər nərsenin tərsi. başayaq. təsgəri.
- tatrulmaq** **tatrulmaq. dartzulmaq.** çevrilmək. tərs olmaq. kötü olmaq. kötüləşmək.
- tatruşmaq** 1. dadına baxmaq. 1. dartzuşmaq. birbirinə tattırmaq.
- tatsız** **dadsız. 1. duzsuz. 1. tamsız.** bəğəniməyən, bıkdırıc dad. qabaq dadı. 1. yavan. yayvan. məzəsiz.
- **qanıqsamaqla yaşamdan dad alanda var, dadsız qalib bıkada var.**
- **dadsız duzsuz:** yavan. məzəsiz. ləzzətsiz.
- **dadsız, duzsuz nərsə:** qabax.

- tatsız** dadsız. 1. tamsız. ləzzətsiz. sant. yavan. tatıvsız.
ləzzətsiz. qaramsız. solqun. 1. çet. çət. savuq. pis.
yavan. ləzzətsiz. məzəsiz. 1. tuzsuz. duzsuz. yavan.
duzsuz. ləzzətsiz. məzəsiz. namətbu'. saman kimi.
tamsız. duzsuz. suyuq. soyuq. ləzzətsiz. 1. yılınçqa.
tuzu, yağı olmayan yemək.
- tatsızlanmaq** dadsızlanmaq. duzsuzlanmaq. ləzzətsizlənmək.
suyuqlanmaq. soyuqlanmaq. yanğışmaq. duzlanmaq.
sırtılmaq. ləzzətsizlənmək.
- tatsızlanmaq** tadsızlanmaq. soyuqlanmaq: suyunlamaq. suyunlanmaq.
suyuqlanmaq. duzsuzlanmaq. dadı boyası, içi qaçmaq,
boşalmaq.
- tatsızlıq** dadsızlıq. (- utanc usanc verməyə, dadsızlığa,
duzlanmağa başlamaq: qabaq dadı vermək. bıkdırmaq.
sıxmaq).
- tatsızlıq** dadsızlıq. suyuqlıq. soyuqluq. namətbu'luq. tamsızlıq.
duzsuzluq.
- tattırmaq** daddırmaq. çəkdirmək.

- tattırmaq** **daddırmaq**. 1. duyurmaq. hiss etdirmək. - tanrı kimsəyə oğul acısının **daddırmiya**. 1. dadmaq. duyurmaq. hiss edmək. 1. tatdırmaq. tatımsız. tadına baxdırmaq.
- tattırmaq** **daddırmaq**. 1. tattırmaq. tadına baxdırmaq. 1. vurmaq. - **qamçı tatdırmaq**: qamçı vurmaq.
- tattış** cocuq dilində ayağ.
- tatu** 1. barış. sülh. 1. uzağ görən. uzaq görüşlü. 1. baxıcı. uyaran. eğitən. əriyən. yoran. açıqlayan. 1. dadlı. dad verən. 1. dədi. lələ. taya. atabəy. sütnənə. 1. qurdun tabu adı. 1. **radu**. özük. təb'. təbiət. nərsənin iç oluşu.
- tatuq** **daduq**. 1. ləzzət. həzz. kef. zovq. 1. dadlı. yeməli.
- tatuqmaq** paslanmaq.
- tatula** **dadula**. dadı kötü. dadıq. dadıqmış. ağza alınmaz. yeyilməz. içilməz.
- tatun** **tadun**. 1. bir yaşındakı bizov. 1. tosunğ. iki yaşında olan sığır.
- tatura** (fars) < **tutra**. köstək. mal qaranın ayağına bağlanan ip.
- tatura** ağılı bir bitgi.
- taturqan** daddıran.

- taturmaq** 1. daddırmaq. yedirmək. **1. tattırmaq. daddırmaq.**
dadlanmaq. dadlı etmək. tam. məzə vermək. - duz aşı
daddırur.
- tatuv** tad. ləzzət.
 - **tatuvuna qızmaq:** tadını almaq.
 - **bal tatuv etdirmək:** tadını çıxarmaq.
- tatuvlanmaq** tatlanmaq.
- tatuya** yüksək dağlarda yetişən, əlac olaraq kullanılan bir bitki.
- tauq** taquq. tağaqu: toyuq. taqyamoğol. taxyatatar: quş.
- tav** **dav. < > tab. tap. tov. top. tox. tuğ. tav. tağ. (t < > y) > yax.**
1. güc. qız (isti). zor. iti. tüt. gur. dövün. ivən. yeyin. şax.
 büzük olmayan. dik. diri. sulu. taza. gözəl. qəşəng.
 gəvşək (bərk qat quru olmayan). **1. uyqun. uyar. firsət.**
timur tavında. iş çağında: dəmir sacaqkən. iş çağıykən. birin
 döyməli. birin görməli. **1. çil. çih. şeh. nəm. yaş. öl. 1. od.**
 qoruq. buruq. - atı gəzdirib **tavın** almaq (odun almaq).
 öyrətmək. **1. ök. qumarda qoyulan para. 1. (oyunda)**
 növbət. sıra. devir. dövr. əl. - bir kimsəyə **dav oxumaq:** bir
 kimsəni qızdırmaq. savaşa çağırmaq. - **dav istəmək:** meydan
 oxumaq isd etmək. **1. istək. imrən. sevgi. 1. devinim. çeviklik.**

qoşu. çalış. qılıq. edim. işlək. yarış. hız. 1. ək. "bir az"
anlamında. - **xamtav**: bir xam. bir az naşı.

tav

dav. dağ. 1. dartışma. dartış. munaqişə. dava. 1. istək.
tələb. 1. tab. atlaq. hərəkət. qımıl.

- **yeti tavdan avar göylü bolğan**: gücü yetməsə də yapmaya
ürəkli, istəkli, azmi olan.

- **dağ aslan**: qafqasya parsı.

- **dağ başları**: dağ zirvələri.

- **dağ biy**: dağbəy. soylu. pirəns.

- **dağ bilə tənq bolğan**: sıylı. e'tibarlı. şərəfli. dəğərli.

- **dağ bilə tənq edmək**: sıyın e'tibarını yücəltmək. şərəfini
yücəltmək.

- **dağ cətəkləri**: dağların uzantıları.

- **dağ el**: dağ köyü.

- **dağ göyöl**: cəsur. yiğit. qorxusus.

- **dağ qoş**: dağlarda heyvan ağılı.

- **dağ quş**: qartal.

- **dağ suv**: dağlardan enən ırmaq.

- **dağ suv çapaq**: alabalıq.

- **dağ təkə**: dağ geçisi.

- **dağ təpsəv**: dağ oyunu.

- **dağda geyikdən, özəndə qoyan aşqı**: dağdaki geyikdən dərədəki tavşan yaxçı.

- **dağqa minmey tüz görünməz**: dağa çıxmadan ova görünməz.

- **dağnu avdurmaq**: zor işləri çözmək.

- **dağnu barıb tüzünü gəlgən**: kurnaz. açıqgöz. hiləkar.

- **dağnu maxta da tüzünü sayla**: dağı öv də ovayı seç.

tav

dav. sıra. seri. novbət. əl. (oyunda. qumarda, sağlıq verməkdə). - **əl** kimin. - **əl** sizin.

- **av avlandı, tav tavlandı**: iş olub bitti.

- **dəmir, tavında döğülür**: iş çağında, uyarında, ölçüsündə yapılır.

tav

tar. 1. sal. kələk. 1. tov. tavut. torta. 1. yaraq. firsət. imkan.

tav

tov. (hər nəyin dolanbacı). 1. sıra. nobət. - tov sənə: nobət sənindir. sağlıq vermədə deyilir. - **tov** kimindir. - **tav** mənə çatdı, bəxtim qoyub başın yatdı. - **tovda** sənə çatarmış, axar sular yatarmış. - yaşam oyndu, bir **tov** sən, bir **tov** mənə. - tovla gələn **tovla** gedər. - öz **tavın** gözle. 1. qat. kərəm. rəf.

rədif. çin. - bu duvar on **tav** kəpiçlidir. - yer **tavları**. 1. sətir.

xətt. - on **tav**. - bu yapraqda (səfhədə) neçə **tav** var. - bu

yazının **tav** araları çox sıxdır. 1. yığvada birinə verilən

"sağlıq", "tost"ların, " tuş". - **tav qaldırmaq**: sağlığa

qaldırmaq. tos demək. tuş vermək.

- **tavında. tavını keçirmədən**: sığağı sığağına.

tava

(v < > p < > b). **tapaq. təpəq. (> təbəq). (< təpilmış:**

təpilib, yastılanmış. əzilmış). 1. yapraq. vərəq. açıq geninə

nəsə. - bir **tavaq** kağız: bir yapraq kağız. 1. yastı yemək

qızartma qabı. 1. tabaq. tareka. boşqab. açıq yastı qab.

tava

1. **dava**. darı. ota. ot. dərman. - **tava kababı**: qızartma.

bəğəndi. 1. sac. - **quyruğunu tava sapına çevirmək**: çox

dögmək. çoxlu tapdamaq. 1. çalqavuc. yalqavuc. taba.

ta'va

da'va. < döğ. döğmə > döğvə > döğva > dağva > da'va.

dağılma savişma. savma. rədd eləmə çaqnişiq. döyüş.

tava

dava. 1. sava. savra. şifa. ilac. ot. - **uyuq ot**: yuxu davası.

1. sac. 1. ilqın ağacı meyvəsi. 1. yün süməği.

tava

incə dəmir təpsi. sac. tənke. tənike.

tava

qaraqız.

- **dava dərman**: çara çatar.

- hamam davası: hamam otu: yunaq otu: qıl qıran. aratma davası. qılları dibdən götürən yoğur (xəmir) dava.

tavacı **davçı.** tapçu.

tavaç - **davaç bolmaq:** fələc olmaq. götürüm olmaq. inme inmək.

tavaçı **davaçı.** 1. ot, bitgilərdən əlac yapan kişi. otacı. utacı. 1. carçı.

tavaçı **dəvəçi** (atıçı, çapar kimi bir deyim). dəvəni səkirdib, çav, xəbər çatdıran. ulaqçı. xan sözün çatdıran. ilə, sə.

tavaxana **davaxana.** duraevi. duraxana.

tavalaşmaq **davalaşmaq.** duraşmaq. darılaşmaq. dərman olmaq.

tavalmaq **davalmaq.** dağılmaq.

tavam **davam.** 1. dəvam. turuş. duruş. həmişə. yataq. yadağ. qərar. sübat. 1. durum. duruş. cıdam. saqlanış. hövsələ. dayav. sürə. yürək. sürək. süzüm. uzaytu. dayam. süzüm. çalqaşu. ulanu. ulan.

tavamlı **davamlı.** 1. dayıma. birdik. birdin. güclü. yoğun. yoğan. tara. dara. dayalı. həmişə. mətin. 1. ulaştırı. sürəkli. yürəkli. tutçı. tutaçı. ardıcıl. müttəsil. dayamlı. yindək. yendək. həmişə. qırılmaz. üzülmədən. arasız. basa. bir basa. bir başa. **gədikli.** (- gədikli müştəri), gəlirli. 1. arqaş.

yapışiq. verə. kəsməksizin. arasız. bir düzüyə. müttəsil.
 atımlı. paytalı. payıdar. əksəksiz. qırıqsız. qırılmaz.
 ulaşıdırı. dalbadal. bitqiş. sağlam. ölməz. dayaqlı.
 müttəsilən. peyvəsdə. - bu parçadan **ölməz** nərsələr yapılır.
 1. solıvsız. durub dinlənmədən. fasiləsiz. üzümsüz.
 aralıqsız. arasız. fasiləsiz.

tavamlı

davamlı. dayaqlı. dəvamlı. əksiksiz. qırıqsız. qırılmaz.
 sürəli. sürəkli. kəsirsiz.
 - **dayaqlı, davamlı bulunmaq:** əksik olmamaq. var (bar)
 olmaq.

tavamsız

davamsız. 1. ağımçı. tutumsuz. qararsız. sübatsız.
 dıbsız. 1. ağımçı. tutumsuz. qararsız. kaypaq. kəsinsiz.
 qaçaq.

tavan

1. # (v < > b) yuxarı yük. üsdə olan yük. # **taban. daban:** alt.
 alt yük. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç.
 sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. üçək. tarus. şip. çatı. 1.
 qıvam. dayqun. duruş. durma. quysunq. çağqın. 1.
 döşəmədən üsdəki yapılı örtü. 1. sarp keçit. 1. **daman.**
 dam. ban. ləmpə. 1. tağan: əvəz. cavab.
 - **çatı** arası: **tavan** arası: yardağ. çardağ.

- tavan** 1. cərmə. yarışıq. yarış. 1. ök. qisas. 1. qaplama. sakız. saklaz. sakaz. səqf.
- tavan** **tapan. tovan.** (> **tabəndə** _(fars)). 1. **sapan. saplayan. taplayan. tavlayan. tovlayan.** eşən. eşəyən. 1. saçan. ışıdan. ışıq saçan, salan. 1. qızdıran.
- tavanlanmaq** **dabanlanmaq. qıvamlanmaq. dayqunmaq. duruşsunmaq. quysunmaq. çaqqınlanmaq.**
- tavanlı** dayqunlu. qıvamlı. quysunqli.
- tavar** - **qara davar:** qıl keçİ.
 - **maldavar:** mal o mətə'. cins. kala.
 - **maldavarın boyunluğu:** kavsəl. qarsəl.
 - **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklerin yandırmaq:** qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq.
- tavar** **tapar. təpər.** 1 gürültü. patırtı. 1. davar. mülk. mal. - tamu qapısın açar **tavar:** para tamı qapısınada güc gələr. 1. pozuşma. darqınlıq. ixtilaf. anlaşmazlıq. 1. tuvar. sığır. 1. (> **tavlanmaq:** yağlanmaq. şişmək. bəsilmək). 1. mal. mal davar. mal qara. - **davar doluq.** davar mavar. irili xırdalı tam davarlar. 1. qumaş. 1. iti, hızlı davranan. çevik. igid. batur.
 - **davur edmək:** gürültü edmək.

- **davur süyür**: gürültü patırtı.
- **tuvar mal**: böyükbaş heyvan.
- tavarlıq** 1. mal qoyulan yer. tavrıq. durdaq. qoyaq. xəznə.
ambar. 1. mallı. mal yiyəsi.
- tavarsaq** mal səvər.
- tavasız** **davasız**. keçməz. keçməz. iyiləşməyən xəstəlik. çıxırsız.
düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız.
arnaşsız. əlacsız. dərmansız.
- tavaşır** **davaşır**. qovqa. savaş.
- tavatalaş** **davadalaş**. qarqəşa. savaş. niza'.
- tavay** ayı avçısı.
- tavçan** (ç < > ş) **tavşan**.
- tavçançıl** dovşanları qaldıran qaraquş çeşiti.
- tavçu** **davçu**. tapçu. davacı.
- tavıq** tovuq. quruq. kökük. götüş. qılış. səltənət. şişik. əzəmət.
təkəbbür.
- tavıl** davul. dövül.
- **tavıl zurna**: göstəriş. senic, şənlik bildirmə. açıq.- sənə bir
toy tutacağam, onuda **tavıl zurna** ilə.
- **tavıl zurnamı** çaldıracağıız. - tavul çuxası: bir qaba yarça

	çuxa çeşiti.
	- davul dərisi : utanmaz. qatı üz.
tavıl	tapıl . güc. qaldırı.
tavılqu	tapılquc . (> tabarxun). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlidir.
tavılquc	tapılqu . (> tabarxun). təpməyə, döğməyə yarar, yoğun çomaq. innab ağacından düzəlidir.
tavınta	tavında . (v < > b) tabında. qızığında. isdi olarkən.
tavır	izmi. izim. davranış. rəftar.
tavır	tür . 1. cür. çalım > çəlim > çəm. çəm qım. qılıq. göstəriş. 1. tutum. qılıq. dartıq. dartış. rəftar.
tavırlı	çağaçı. çalımlı. kökkəli. kökəkli. kökələkli. göstərişli.
tavırmaq	tuvırmaq. qaldırmaq. tikmək. - qulaq tuvırmaq : qulaq tikmək. atmaq. qulaq asmaq.
tavış	davis . 1. < tap : səs. tapış. təpiş. tıpırtı. dalış. talış. ün. çığlıq. vəlvələ. bolavay. şav - şuv.vanq - çunq. bax > təpiş . 1. tapış. tap tap (səs). 1. bax > tapış . duyqu. qımıldanma.
tavişgan	tavşan.
tavişqan	davişqan . devingən . devringən . davrişqan . təpingən. təpringən. qımılqın. qımitqın. hərəkətli. mütəhərrik.

tavişqanlaşmaq öndül olaraq tavşan qoyup yarış (mərc) etmək .

tavişqanlıq **davişqanlıq. davrişqanlıq. devingənlik. devringənlik.**

təpingənlik. təpringənlik. qımılqınlıq. qımtıqınlıq.

hərəkətlilik. mütəhərriklik.

tavqac

tabqac. 1. təpən. təpə təpə, çabıq, iti, tablı, hızlı, hisli

davranan qaçan. hızlı. atıq. **1.** çəkici. cazibəli. **1. tovnaq.**

tovanaq. tovqan. tovqac. tavqac. (< tav. tab. tov). (>

təvana (fars)). tanqac. tənici. tanic. tanqıç. tanquruc. güclü.

burnaq. quvvətli.

- **tapaç** gömüş: keçmiş gənc.

tavqal

1. cəsür. şüca'. gözübək. atılqan. yılmaz. əzimli. qərarlı.

ertəli. irtəli. iradəli. **1.** əmin. quşqusuz. kəsin. güvənlə.

- **tavqal kişi:** əzimli kişi.

- **tavqəl bolmaq:** cəsarət etmək. cürət etmək. əzimli olmaq.

- **tavqal yanıt:** kəsin cəvab.

- **tavqal etmək:** cəsarət etmək. əzimli olmaq. yılmamaq.

- **tavqal söyləşmək:** qərarlı qonuşmaq. cəsarət qonuşmaq.

- **tavqal bir ölür, arsar minğ ölür:** cəsür bir kərə ölür, qorxaq

bin kərə ölür.

- **tavqal tavidan avar:** cəsür olan dağdan aşar.

tavqıl	tavluk. toğlayan. toğlaçı. alıcı. aldatıcı. aldamçı. hiləkar.
tavqıllamaq	tapqıllamaq. ürəklənmək. cəsərət etmək. cürət etmək.
tavqıllı	tapqıl. cəsur. qərarlı. iradəli. güvənli. kəndindən əmin.
tavqıllıanmaq	tapqıllanm. ürəklənmək. yürəklənmək. cəsərət edinmək. cürətlənmək.
tavqıllıq	tapqıllıq. cəsurluq. iradəli. güvənli.
tavqılsız	tapqılsız. iradəsiz. qorxaq.
tavqılsızlıq	tapqılsızlıq. iradəsizlik. qorxaqlıq.
tavquc	tovnaq. tovanaq. tovqan. tavqac. tovqac. (< tav. tab. tov). (> təvana <small>(fars)</small>). tanquc. tənıc. tanıc. tanqıc. tanquruc. güclü. burnaq. quvvətli.
tavla	töglə. tövlə (< tuqmaq: bağlamaq).
tavla	tövlə. təvlə. 1. yan yana, arxa arxaya olanların yığını. sürü. - bir tavla qoyun, keçi. 1. çayırda heyvan ayağına bağlanan ip, köstək. - at tavlasın açıb qaçıb. - qırıq tavla , mal saxlamaz. 1. üzəri evlərə bölümüş iki qanatlı təxdə üzərində oynanan oyun. 1. mal davarın yerləşdiyi otaq. - tavla uşağı: tövlə işçisi. tövləçi. 1. < tavarın olan yeri (?). 1. tavla ! (v < > b) tabla !. qızıqla !. 1. tövlə. axır. aran.
tavlam	tavlamaq sonucu olan burum.

- tavlamaq** **taplamaq. tovlamaq. 1. gücətmək. saplamaq (> tabidən (fars)). eşmək.**
- tavlamaq** **tövləmək. tovlamaq. təvləmək. 1. tavrmaq. tovlamaq. tovrmaq. dolandırmaq. dolamaq. ip bağlayıb dolandırmaq. alqatmaq. aldatmaq. tovlamaq. qurmaq. qızqınlatmaq. 1. çağlamaq. yarım çiğ pişirmək. nərsəni işə qurmaq, hazırlamaq. - eti **tavla. 1. qızdırmaq ısıtmaq. şişitmək. qabartmaq. dağlamaq. səmizlətmək. - dəmiri **tavında** döy, sox. 1. taplamaq. istəmək. tələb etmək. 1. çağlamaq. 1. yarım çiğ pişirmək. ölütmək. 1. nərsəni işə qurmaq. hazırlamaq. 1. yedirmək. bəsləmək. infaq etmək. 1. kürənlə, pərhizlə ilkin duruma gəlmək. 1. taba gətirmək. 1. çevirmək. burmaq. 1. ögrətmək. tərbiyət etmək.****
- tavlancaq** **tavtar (saç). qıvrım. qıvrıntı. dönəməç. dolama. dolayı. dalqa. çevirmə. sapma. yuvarlaq. büzük. burum. qatlama.**
- tavlanış** **tovlanış. quruluş. köküş. götürüş. qılınış. əzəmətli təkəbbürlü davranış.**

- tavlanmaq** qabarmaq. - **şəhdən, istidən yerindən qalxmaq, qurtulmaq.** - kir **qabardı.** - mizin qaplaması (üzü) **qabardı.**
- **av avlandı, tav tavlandı:** iş olub bitti.
- tavlanmaq** tovlamaq. dolanmaq. burqunmaq. dözmək. keçinmək. **1.**
qıvrılmaq. qıvrılımaq. burulmaq. qızıışmaq. güclənmək.
1. səmrinmək. kökəlmək. bəsilmək. **1.** kələk gəlmək.
girlənmək. **1.** köklənmək. qurulmaq. **1.** yağlanmaq.
şişmək. bəsilmək. tikilmək. tükənmək. havlanmaq.
qabarmaq.
- tavlaş** **davlaş.** münaqişə etmək. dartışmaq.
- tavlatılmış** bəsili. tavlı. səmrilmiş.
- tavlatmaq** səmirtmək. bəsiyə qoymaq.
- tavlav** aylav. burlağ. burğuş. park. - aylanıb **tavanıb** kəvlənib
duran su.
- tavlayan** **saplayan. taplayan. tovlayan.** tapan. tavan. tovan. sapan.
eşən. eşəyən.
- tavlı** (v < > b) **1.** qıvrav. tovli. dartılı. burulu. hızlı. atıq. tablı.
qızığın. - **tavlı tavlı:** burum burum. buyra buyra. **1.** dağlı. **1.**
tovlu. qurdu. qurd. qızqın. yırtıcı. bəsili. tavlatılmış.
səmrilmiş.

- tavlı** **tovli.** çağlı. çağ. toxlu. səmiz. güğ. göy. gür. gürbüz.
gurbuz.
- tavlım** davıl. şişik. - **tavlım tavlım:** davıl davıl. şişik şişik. qabar
qabar.
- tavlu** **davlu.** qızqın. odlu. ixtilafılı. münaqışəli.
- tavluq** **tavluk. tavqıl.** toğlayan. toğlaçı. alcı. aldatıcı. aldamçı.
hiləkar.
- tavluqlamək** **tavluklamək.** kələk gəlmək.
- tavlun** gəminin alt kökərtəsi. - **tavlun kökərtəsi:** gəminin ən alt
kökərtəsi.
- tavmaq** **davmaq. 1.** cırmaqlamaq. - **davuş** üz. - dırnağlaylə **davdı**
qoydu. **1.** tabmaq. təbmək. təpmək. dövmək. **1.** təsarrüf
edmək.
- tavraq** **1.** < > **tabraq.** < > **qıvraq.** çabıq. çalışqan. iti. bol. əcələ.
tez. - bilgə kişi **tavraq** uqar: qıvraq, tez qanar. - **tavraqın** gəl:
yeyin, tez gəl. - tavraqın işçi: çabıq işçi, ırqat. - tavraq tapan
tavarın, çapar qılın dayağın, çapqılqınən qayağın. **1. davraq.**
davranış. rəftar. - iri davraq.
- tavramaq** **1.** davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. tavrmaq. **1.**
tavlamaq. tovlamaq. tovrmaq. dolandırmaq.

- tavran** 1. **tabran**. kufu, süpəyi tovlamağa, sallamağa, yanlarında olan ip. tovlanmış, hörülmüş ip, uçqur, bağ. 1. **tovran**. **tovran**. təşviq. təşci'. afərin.
- tavran** **davran**. **devin**. **devinim**. **devrin**. **davranış**. təpin. təprin. qımıl. qımıt. gediş. yeriş. taxım. tutum. hərəkət.
- tavranan** - **dinində aşırı gedən, davranan**: qaramaz. qaramas. yobaz. şex. sofi.
- tavrandırmaq** **davrandırmaq**. **devrindirmək**. **devindirmək**. qılındırmaq. qımıldırmaq hərəkət etdirmək.
- tavranıq** **davranıq**. iş. çalışma. qılım. qılma. ediş. edik. edmə. fe'l. əməl.
- tavranılmaq** - **ışığı kimi, bərq kimi götürülmək, davranılmaq**: ışıqlanmaq.
- tavranım** - **qılım, davranım sərbəsliyi sağlayan durum, uyqulama**: açıq qapı.
- tavranış** **davranış**. 1. **davrantı**. **davranma**. edim. edmə. ediş. ediniş. qılıq. qılış. qılınış. iş. əməl. hərəkət. 1. **devin**. **devinim**. **devrin**. **davran**. **duraq**. təpin. təprin. qılış. qılıq. girtay. qımıl. qımıt. gediş. yeriş. tutum. tutuş. töküm. dartıq. dartış. rəftar. basqı. qapanca. dartıq. dartış.

taxım. rəftar. hərəkət. yöntəm. xuy. əksüləmə. **1. dövrüş.**

davriş. çevrim. çevriş. taxım. qılış. gediş. tutum. tutuş.

əxlaq. durum. duruğ. qonuş. barış. varış. boluş. oluş.

biçiş. hal. halət. çap. orun. yağday. vəziyyət. qasnaq.

şərayit. rəftar. **1.** əkiş. əkşin. qılış. tutuş. duruş. dartıq.

dartış. rəftar. **1.** iş. hərəkət. - bu işlərimi. **1.** duruş. - **soğuş**

davranış: qansız duruş. **1.** iş. oluş. yapış. eyləm. qılış.

duruş. fe'l. hərəkət.

- **alaya, gülüncə, suçlanmağa, qınanmağa, yanmağa**

yeraçan, imkan yaradan söz, davranış: işgi. inci. bara. -

inci, işgi bıraqlamaq, qoymaq, düşürmək, salmaq: bara

qoymaq.

- **yağlı, yumşaq davranışla:** iyiliklə.

- **alışma, görünəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış**

tutum, davranış: qalıt. - rəsm. risum.

- **gizili söz, davranış:** im. rəmz.

- **iğnəli baltalı davranışlar:** kinayəli, kəsgin, iti tutumlar.

- **iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış:** altından qaçıla

bilən yol. kəsnişsiz. kəsiniksiz. kəsərlik daşımayan. qaypaq.

qaçamaqlı. qərarsız.

- **özən düzənli, sanğı sanalı, hesab kitablı davranış**: incə iş.
- **sevgilisinin hər davranışına, oyununa qatlanan**: könül diləncisi.
- **təprənişi, davranışı ilə başqalarına örnək olmaq**.
başqalarına önçülük etmək: yol qoymaq. yol açmaq, vermək.
- **yönətim, davranış bilgisi**. yol ilkə. yol yordam. yol ərkan.
görgü. davranış quralları. adabi maaşirət. maaşirət.
- **alışma, görünəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimsə**:
qalıtçı. rəsm, risumçu.
- **gənclərin davranış, tutumların bəsləyib, yönətmə üçün qurulan qurum**: bəsic. izçi.
- **ğeyri adi davranış, vakuniş**: qatatəpsi.
- **hər kim öz davranışının sorumlusudur**: hər qoyun öz qıçından asılır.
- **xanım, qadın davranışlı, bənzərli erkək**: xanımsı. qadınsı.
- **qoşullara, çevrəyə görə davranışların düzənləmək**: günə görə kürk geyinmək.
- **üstü qapalı söz, davranış**: imgə. dolay. dolayı. qıraq. yankı.
kinayə.

- **aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuzlamaq:**

düzgünləmək. dizginləmək. yularlamaq cilovlamaq.

ovsarlamaq.

- **çılıqınsı, dəlirmiş kimi davranış, söyləyiş:** çatlaqımışı.

- **dişi davranış:** yumşaq davranış.

- **yaşına duruşuna uymayan davranışda bulunmaq:** dəvə

hamama girmək.

- **davranış toparı:** basqı qurupu. fişar qurupu.

tavranış

davranış. 1. devin. hərəkət. qımıldanış. 1. ölçüm. rəfdar.

- **ölçüm edmək:** boy göstərmək. ifadə vermək. bilicilik

satmaq. 1. tabranış. təprənış. təbəşik < təbəşmək (**yer**

tavriş: zəlzələ) basıq. hərəkət. gediş. yeriş. rəftar.

gedişat. basıl. axıl. yörüm durum. qılıq yoruq. cürüm

türüm. yeriş türiş. qılıq. çəlim. çalım. rəftar. biçim. ülgü.

ölçü. uyqun. 1. yürüş. yeriş. qılıq. xuy. rəftar. 1. izmi.

izim. tavr. rəftar.

- **əzəmətli təkəbbürlü davranış:** quruluş. köküş. tavlaniş.

tovlanış. götürüş. qılınış.

tavranışlar

davranışlar. türələr. tutumlar.

- tavranma** **davranma. davranış. davrantı.** edim. edmə. ediş. ediniş.
qılıq. qılış. qılınış. iş. əməl. hərəkət.
- **qarşı davranma, durma:** əl uzatma.
- tavranmaq** **davranmaq. 1. devrinmək. devinmək.** devrinmək.
tevrinmək. çevrinmək evrinmək. qılınmaq. hərəkət
edmək. **1. diləmək. yeltənmək. qəsd etmək. 1. taxınmaq.**
qılınmaq. - **iki yanında gözətərək qılınmaq:** ikili oynamaq. **1.**
edmək. qılınmaq. - **iyi etmək.** - **kötü etmək.** - **yaxcı etmək.**
- **pis etmək. 1. işə keçmək. cavab vermək. tutumlanmaq.**
qılınmaq. yapınmaq. təşəbbüs etmək.
- **sapaqlı topaqlı, toxunaqlı, kinayəli davranmaq,**
qonuşmaq: iğnələmək.
- **yavaş, yumşaq davranmaq:** aşağıdan almaq.
- **ağır davranmaq:** ağırlanmaq. sustanmaq.
- **başarıqsız davranmaq:** başını gözünü yarmaq.
- **çaşib, başın (ağlın) itirib, yer yetərsiz. qabaca, yöndəmsiz**
davranmaq: eşşəkləşmək. eşşəklənmək. daşaqlanmaq.
dışaqlanmaq.
- **çox pis davranmaq:** qırıb keçirmək. qasıb keçirmək.
- **eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq:** eşitməzliyə

gətirmək: eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə qoyunmaq.

- **əşit davranmaq**: əş saymaq. dəng tutmaq.

- **iş yerindən qoparıb çözməsinə qızqınlıqla, köklü**

davranmaq: işə balta ilə girişmək.

- **ışığı kimi, bərq kimi götürmək, davranmaq**: işınlamaq.

- **iti, sərt davranmaq**: baş yarmaq.

- **könlüce davranmaq**. könlülüyün göstərmək, pas vermək.

iş vermək.

- **ölçülü ölçünlü, görgütlü tədbirli davranmaq**: işi sağlamına bağlamaq.

- **özənsizcə davranmaq**: başdan edmək. e'tina etməmək.

başdan savmaq, sovmaq.

- **ürəyicə davranmaq**: istəyi kimi at çapmaq, oynatmaq.

- **yavaş davranmaq**: ağırdan almaq: könlüsüzcə yapmaq.

qeyrət göstərməmək.

- **yumuşaq davranmaq, almaq, tutmaq**: altdan almaq.

tavranmaq

davranmaq. tovrmaq. 1. ayağa qalxmaq. ayağa

sıçramaq. diklənmək. durmaq. **1.** qızqın, hızlı çabamaq.

1. qarşı durmaq. dayanmaq. **1.** ürək tapıb işləmək. qeyrət

qılmaq. qızıqmaq. qılınmaq. işləmək. qımıldamaq. işə

keçmək. əksüləməli göstərmək. - bu işlərie qarşı

davranmalıyq. - ona **davranın.** - davranırsa, vurulduğun görürdü, anlırdı. - **tavranmağa** canım daha yox. - iyiliklə tavranaq, kötülükleri qaqarın. tetik davranmaq. gəvşək davranmaq. ağır davranmaq. **1.** devrinmək. etilmək. edilmək. qılınmaq. yapınmaq. olunmaq. rəftar etmək. **1.** yürünmək. təprəşmək. hərəkət etmək. - böylə **yürünməz.** **1.** təprəmək. təpilmək. girişmək. dolanmaq. qaramaq. qalxmaq. iqdəm etmək. dürüşmək. tabqışmaq. tabı. - **dikə davranmaq:** qoçlanmaq. qoçaqlanmaq. tuqşanmaq. igitlənmək. ürəklənmək. qalxunmaq. azmaq. qızmaq. - **çabuq davranmaq:** tələsmək. əcələ etmək. silkinmək. - **kötü davranmaq:** qaqırmaq. yaxırmaq. sövmək. güstaxlıq yapmaq. - soğuc **davranmaq:** surət asmaq. tumluqlanmaq. donuqlanmaq. - **qılınca tavranaq:** qılınca sarılmaq, dolınmaq.

tavranşlı davranşlı. yürüşlü. yerişli. qılıqlı. xuylu. rəftarlı.

tavranti **davranti. davranış. davranma.** edim. etmə. ediş. ediniş. qılıq. qılış. qılınış. iş. əməl. hərəkət.

- tavrantırmaq** **tavrandırmaq. tovrandırmaq. 1.** tavrartmaq. tullanmaq. tələsmək. əcələ edmək. əcələ etdirmək. **1.** dikəltmək. durdurmaq. ayağa qaldırmaq. **1.** qarşı durdurmaq. dayandırdmaq. **1.** ürək vermək. qızıışdırmaq. **1.** təşviq edmək. təşci' edmək. - bu işləriz üçün sizi **tavrandıriram.** - onu **tavrandırsan, tavranaçaq.** - iyilikləri tavrandırın, kötülükleri təprəndirin: qoğun.
- tavraş** **davraş.** qılıq. tülük. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi.
- tavraşmaq** **davraşmaq. 1.** yanğıışmaq. əksül əməl göstərmək. **1.** təprəşmək,.
- tavrat** **1.** bax > **tabraq. 1.** itit. tələs. qaçıt. tez ol.
- tavratan** **1.** iti, yorqa gedən. **1.** tələsdirən.
- tavratası** davrandıracaq. - **tavratası** yer. davrandıracaq yer.
- tavratıqlı** əcələ etdirən. işə başlatmaq üzərə olan.
- tavratıqlıq** davrandırma. əcələ etdirən.
- tavratıqsaq** əcələ etdirmək. davrandırmaq istəyən.
- tavratıqsı** davrandırına. əcələçi.
- tavratışmaq** ivəmək. yürgüüşmək.
- tavratqan** əcələ etdirən. davrandıran.
- tavratqu** davranılacaq. - **tavratqu uğur:** davranılacaq zaman.

tavratquçı	əcələ etdirən. davrandıran.
tavratma	davratma. davrandırma.
tavratmaq	taqratmaq. təğrətmək. neçə nərsəni birbirinə dəğdirmək. tapdalanıb birbirə keçmək. 1. tullanmaq. tələsmək. əcələ etmək. əcələ etdirmək. davrandırmaq. - ər tavraddı: tələsdi. 1. şaşıb disginmək. çaşmaq. 1. ip eşmək, bükmək, əğirmək, qıvırmaq. - tavratmış yıp: qıvratılmış ip. 1. çevirmək. fırlatmaq. devirmək. - öylək günü tavrattır: fələk (zəmanə) ruzgarı devirir.
tavratmaq	təprətmək. qızdırmaq. təlbələmək. tələsdirmək.
tavrattacı	tavlanan. tovlanan. tələsən. əcələ edən. davrandıran.
tavriq	davarlıq. durdaq. qoyaq. xəznə. ambar.
tavriş	davriş. dövrüş. davranış. dövrüş. qılış. dartıq. dartış. çevrim. çevriş. qılış. gediş. tutum. tutuş. əxlaq. durum. duruğ. qonuş. barış. varış. boluş. oluş. biçiş. hal. halət. çap. orun. yağday. taxım. vəziyyət. qasnaq. şərayit. rəftar.
tavriş	tutum. rəftar. - azacıq tavrışlar, tutumlar: qəbih tavrışlar, tutumlar.

- tavrişqan** **davrişqan. davişqan. devingən. devringən. təpingən.**
təpringən. qımılqın. qımitqın. hərəkətli. mütəhərrik.
- tavrişqanlıq** **davrişqanlıq. davişqanlıq. devingənlik. devringənlik.**
təpingənlik. təpringənlik. qımılqınlıq. qımitqınlıq.
hərəkətlilik. mütəhərriklik.
- tavruq** hikayə. əfsana.
- **tavruq aytmaq:** hikayə anlatmaq.
- **tavruq bolmaq: tavruqqa qalmaq:** dediqodu qonusu olmaq.
dilə düşmək. dediqodu qonusu olmaq. nağıla çönmək.
- tavruqlamaq** məsəl uydurmaq.
- tavrus** məsəllərdə adı keçən iki başlı quş.
- tavsamaq** **atılmək. dalımaq. - tavus !:** atıl !. - **tavsa tavs:** atıla atıla.
tələsə tələsə.
- tavsamaq** **tovsamaq.** tovdan düşmək. soğumaq.
- tavsar** **tovsar.** tavsaq: tovlanan. tullanan. tavsaqlanan.
- tavsatmaq** atlatmaq.
- tavsiyə** öğüt. salıq.
- tavsız** **1. davsız.** tapsuz. munaqişəsiz. **1. tabsız.** yorqun.
tuvansız. düşük.

- tavşalmaq** < tabı alınmaq. tavdan, tabdan, gücdən, himdən düşmək. tapdanmaq. yorulmaq. - taqətim gər qalmaq
dartmağə mehnət dağını, nə əcəb, bu yükü gr əflak çəksə
- tavşalur.** 1. yorulmaq. arnmaq.
- tavşamaq** təvşəmək. buruşdurmaq. ilişdirmək.
- tavşan** (ş < > ç) **tavçan.** 1. dəğərli ağacların üzərində incə oymalar işləyən dülgər. 1. əti dadlı olub yabanı, kiçik av heyvanı. 1. rəqqas. 1. dülgər. xərrat. 1. qoyon.
- **ada tavşanı:** evcil dovşan çeşiti.
 - **tavşan dudağı:** yarıq dodaqlı. ayrərin.
 - **ağ tavşan:** çöl siçanı.
 - **amerika tavşanı:** şınşıla deyilən heyvan ki dərisindən kürk yapılır.
 - **ada tavşanı:** soqur. kələrə bənzər bir çeşit ada tavşanı. suqur. - **soqurluq:** tavşanı çox, bol olan.
 - **tavşan otu:** bitgi adı.
 - **tavşanı araba ilə avlamaq:** əməksiz, talaşsız nərsəni əldə etmək.
 - **tavşan uykusi:** təbbəlik. təmbəlik. sustluq.
 - **tavşan boqi (poxu):** nə yazığı (zərəri) nədə asısı (faydası)

toxunan **kişi**.

- **tavşan paçası**: domuz ağışağı.

- **tavşan dodağı**: aradan çarpıq dodaq.

- **tavşan qanı**: parlaq göygez rəng.

- **tavşan qulağı**: dul arvad otu.

- **tavşan ürəkli**: çox qorxaq.

- **tavşan ili**: türk illərinin dördüncüsü.

- **tavşana qaç, taziya tut deyir**: iki qarşıt yana iki başqa dil oxumaq.

tavşan **dovşan**. qaçağan.

- **tavşan poxu**: yararsız, faydasız nərsə.

tavşancıl qartal. uqab. qara quş.

tavşanlamaq arıqlamaq zayıflamaq. dovşan kimi ətsiz yağsız olmaq.

tavşanlıq incə dülgərlik. dəğərli ağacların üzərində incə oymalar işləmək önəri, hünəri.

tavşınmaq **təvşinmək**. (< **təp. tap**). çalışmaq. çırpınmaq.

tavtar tavlancaq. tavlama. qıvrım. qıvrıntı. dönəməç. dolama. dolayı. dalqa. çevirmə. sapma. yuvarlaq. büzük. burum. qatlama. burum burum. bağana. mücəəd. büyrə büyrə (tavkar saç).

tavtava

qızqın, yekə söz.

- **tavtava** sözlərdən, qılışlardan uzaq.

tavuq

qazal tavuğu: qazalaqmat. çulluq. qısa qıçlı, uzun qaqalı, iri gözlü, əsmər boyalı köçəmən avquşlarından bir çeşit.

- **toyuq çağırma ünləmi, səsi:** gə bülü bülü. gə bili bili. qəl bili bili.

- **çöl, yabanı tavuq, toyuq:** qırqavul.

- **qaratavuq:** qaraoğlan. qaratombalaq. zeytun.

- **qaratavuq: qaratovuq. qaratoyuq. qarabatqaq.**
qarabataq.

- **qara toyuq quşu:** qaracuxa. qarabağal.

tavuq

. çeşitli quş törələrinin gənəl adı.

- **qara tavuq:** av quşları çeşitindən.

- **beç toyuq: beçə toyuq:** toyuqda çox dəyişik bənəkli bir küməs quşi i çirkin br bağımsı var.

- **dağ toyuğu:** yabanı toyuq. bednus.

- **toyuq ayağı yemiş:** boş boğaz.

- **toyuq oti:** ana ğalis deyilən ot adı.

- **toyuq qanati:** otu yelləməyə tükdən yelpik, süpürgə.

- **toyuq göti:** əldə ayağda çıxan zigil çeşiti.

- **toyuq köksi**: toyuğun köks ətini didikləyib, suda qarışdıraraq edilən bir yemək.
- **hind toyuğu**: hunduşqa.
- **toyuq ili**: türk illəinin onuncusu.
- **ağac tavuğu**: ağacqaqan.
- **altın tavuq**: tavus quşu. sülün.
- **yaz tavuq**: kəklik.
- **yumarıq tavuq**: sülün. kəklik.
- **çin tavuq**: çalı xoruzu. çil kəklik.
- **ərkək tavuq**: xoruz.
- **qaqqan tavuq**: ağacqaqan.
- **qırımtavuq**: **istambul tavuq**: hindi hunduşqa.
- **balalı tavuq**: civcivləri olan tavuq.
- **kürt tavuq**: quluçqada yatan tavuq. küh toyuq.
- **tavuq orun**: küməs.

tavuqçu tülkünün tabu adı.

tavuqqarası qarağı. toyuqqarası. günəş batdıqdan sonra gözün görməmə kəsəli. gecə korluğu. korluq.

tavuqluq kümə. küməs.

- tavul** **davul. 1. (< dövmək).**döğül. təbil. kös. **1. (< təpmək.**
tüpen) tufan. **1. bax > tövül.** tuğ. avda doğan quşu için
çalınan davul. **1. boran. fırtına. iti buran yel.**
- tavul** **davul. təbil. dövül. döğül. (< tablamaq. tab tab vurmaq.**
döğmək). damdam. tamtam. taptap. tapbaq. dabba.
tıntın. - **təbil kimi:** çox şişman, şişmiş. - **təbilləmək:** çox
qızdırmaq, şişmirmək. - **təbilə dönmək:** gurultudan, səsdən,
çığrıntıdan başı şişmək. - **təbil səsi uzaqdan xoş gələr:** göz
nə görür, qulaq nə duyur, ürək nə çəkir, kim bilir.
- **böyük davul (təbil) toxmağı:** balaban.
- tavulçu** tülkünün tabu ismi.
- tavulqa** **davulqa. 1. tubulqa. davulqa. talqa. dalğa. tuğla**
tavulqan. tuğulqa. tuğla. çəlikdən olub, döğüş börkü.
savut. sipər. dobulğa. dəmir börk. **1. ananın böyük**
bacısı. **1. tavluqa. dəmir börk. 1. toğulğa. başa qoyulan**
dəmir börk. miğfər.
- tavurçu** **davurçu. gürültücü. qavqacı.**
- tavurqan** buruşmuş. qıvrıq.
- tavurlaq** dəli qanlı.
- tavurlamaq** **davurlamaq. gürültü çıxarmaq. patırtı etmək.**

- tavurlu** **davurlu.** gürültü. qavqalı.
 - **davurlu üydə qazan qaynamaz:** qavqalı evdə qazan qaynamaz.
- tavurmaq** **davurmaq.** təkrümək. döndərmək. çevirmək.
 aylaşurmaq. girdələmək.
- tavursamaq** **davursamaq.** sızlanmaq. ağlaşmaq. şikayət etmək.
- tavus** **tabış.** 1. tanrı quşu. idi quşu. əkə quşu. əkən quşu.
 alaquş. gəlin quşu. - **tavus yeləği:** tavus tükü. 1. səs. ayağ səsi. 1. tavus quşu. altın tavuq: sülün. 1. tovuz. tovuz quş. qızquş. qanatların açanda dəyişik boyalı, yələkli bir quş.
- tavusmaq** 1. bitirmək. tükətmək. 1. zayıf düşürmək. quvvəttən düşürmək. 1. özünü yuxarı oxlamaq. tovusmək. bökmək.
 1. bitirmək. tükətmək. üzmək. - yaşamın **tavusdu:** yaşı ötdü. öldü. 1. gəvşətmək. ayağdan düşürmək.
 - **söz tavusmaq:** söz kəsmək.
 - **bu avrux məni tavusdu:** bu xəsdəlik məni zayıf düşürdü.
 - **işləy gedib işi tavusduq:** çalışıb işi bitirtik.
- tavusmaq** atınmaq.

tavusulmaq	1. bitmək. tükənmək. 1. zayıf düşmək. quvvəttən düşmək. - sanavu tavusulmaq : çox yaşlanmaq.
tavuş tüküş	gürültü. qarqəşa.
tavuşqan	savuşqan. koyan. dovşan.
tavuşlamaq	tapuşlamaq . təpəşləmək. qımıldanma. sezinmək. duyu, hərəkət bəliirtmək. 1. tövüsləmək (ağı. səs).
tavuşlu	tapuşlu . 1. səsli. 1. çınlayan. 1. məşhur. ünlü.
tavuşluq	tapuşluq . məşhur. şanlı. mükəmməl.
tavuşluluq	tapuşluluq . 1. çınlama. səsli olma. 1. ünlü olma. məşhur olma.
tavuşmaq	1. sıçramaq. atılmaq. iticə sallanıb gedmək. qızışmaq. ürəklənmək. cəsərət edmək. qalxmaq. çapmaq. çapqamaq. pat pat yerimək. 1. sona ərmək, irişmək. sonərmək. bitmək. nəhayətə çatmaq. 1. tapış tapış yerimək. ayağlar çox az tıpırtı, patırtı edib yerimək.
tavuşsuz	səssiz.
tavut	torta. tov. tav. tar.
tavuz	yunquş.

tay

1. dayça. 1. pay. nəzir. azir. adaq. 1. say. 1. tah > tək > yək > dək. **tayıdı. təkidi.** dəng. dəngə. adaq. azir. day. dəğər. tuş. eş. iş. kimi. dəngə. misil. dəng. nəzir. sınar. sinqar. tenq. tinq. yalı. təhər. - **onunday. onatay. ayday:** ay kimi. yerin ortamın təvatürün varlığını bildirir.- **tay ba tay:** paya pay. tabaq tabaq. taba taba. 1. dayaq. dayanaq. dayanılacaq nəsənə. 1. soy. asalet. soyluluq ünvanı. 1. ululuq. böyüklük. çoxluq. 1. məvqi. yer. bölgə. 1. ananın erkək qardaşı. dayı. 1. süt əmən at yavrusu. dayça. 1. tək. oxşar. bənzər. eş. bənzər. tənqə. tənqsi. tənqsə. - ona **tay:** ona tək. 1. **ək. day:: tay: daş.** çağtay: çağdaş. 1. kimi. bənzər. oxşar. eş. daş. yap. nərsəni andıran, yansidan, paylaşan, taylaşan söz. 1. taq. lay. toy (< **tuq:** qapalı). hər nəyi qatlaq yeri. - iki **toylu** parça. 1. dayça. at yavrusu. 1. qaymaq, caymaq eyləmi. 1. dəng. tək. mal yükünü dəngi, birtayı, yanı. 1. **day.** geçi otlatırken söylənən səscük. qunan. - **qencə tay:** qısağın üç yaşında ikən doğurduğu tay. 1. qoşa. qoş. eş. cüt. 1. **day.** üç yaşına dək at yavrusuna verilən ad.

- **böyük tay:** taypa.

- **qapı tayı, dalı**: qaptal. qıptal. qapdal. yanbaş.
- **hora tay**: iyi cins tay.
- **barxa tay**: süt içən tay.
- **tay tuvmaqan yılıxıdan at çıxmaz**: tay doğmayan sürüdən at çıxmaz.
- **tay ba tay** gəlmək, olmaq: paydaş olmaq: omuz öpüşmək.
- **tayın** (dayçanın) at olmağı: atatmaq. atlaşmaq.
- **tay atattı**.
- **tay** atatsa, at dinir, oğul ərəzsə ata dinir.

tay

1. tat. - qarşı tat: qarşı tay: tərəf muqabil. **1. say.** kimi. -çil: -çil: -çul: -çal. - **meymunçul**: meymun kimi. - **toplumçul**: ictimai. - **pişikçil**: pişik kimi - **atçal**: at kimi. - **yatçal**: yadıqarlıq. - **devçil**: dev kimi. - **ki tay**: misalı. - **yorqanki tay**: yorqan misalı. **1. taylaq**. iki yaşındakı, at dəvə balası. **1. büküm. büklem. sarmıq. - tay tay**: büküm büküm. büklem büklem. **1. əş. bərabər. musavi. əşit. özdəş. bənzər. eyni. daş (> dəs** ^(fars)). misl. bənzər. bənzəri. misl. əmsal. nərsəni andıran. təkin. kimi. - şar **təkin** toğalaq. - bu **bənzər** (bənzəri) kitablar. **1. balya. balğa. bağlı. yük. 1. say. ədəd. 1. balya. bağ. dənğ. 1. dayça. - birdən üç yaşa dək**

olan tay, dayça: güre. gürec. gura. **1. dəğın.** dək. qədər. ölçüsündə. dərgəsində. dərcəsində. sayısında. sanında. miqdarında. **1. dəng.** dəngə. bağılı. boxca. buxca. boğca. yeşik. **1. lingə.** qanat. çanat. - **qapı lingəsi:** qapı qanadı. **1. torba. çuval.** - **gəvşək, yelli, sıxıtırmadan doldurulmuş nərsə, torba, çuval, tay:** qabarlama.

- **əşi, tayı olmayan:** bir dənə. biricik. yeqanə.

- **tay ba tay:** tabta.

- **əşi bənzəri, tayı tuşu olmayan:** bir dənə. biricik. yeqanə.

- **yaru tay:** quluncuq. - **səni öyləsinə sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan alaram.**

- **qamutay:** qonqalav. qonqalağ. milli məclis.

- **qurd qulağı tay sapı olan qılıc çeşiti:** qaraqolaq.

taya

1. < tay + a: tayı (a < > ı). ənəgə. **1. daya. (p < > d)** paya.

1. tapaç. yardımçı. yarmaq. qulluqçu. **1. daya. (< dayamaq).**

birbiri üstünə dayanmış, yığılmış olan. - **biçin taya:** biçilən

otl bağlarının birbiri üstünə yığılması. **1. dayağ.** yastıq.

mitəkkə. - **dayaqlı döşəkli: döşəli dayalı:** hər bir qoşu yaraqı

(əşya, ləzum) yerləşmiş, dayanmış. - **döşəli dayalı bir ev. 1.**

daya. dadi. cocuğun sütün nənəsi. - **taya cocuğu:** ac göz. **1.**

paya. saya. sını. ünvan. 1. şua'. işıq. 1. avurta. süt nənə.
1. anakə. nənəlik. sütana.

taya

daya < dayaq. 1. uşaq baxıcısı. 1. sütünənə. sütana. 1.
əmdirgən. əmdirən. sütana. 1. lələ. dadıq. lələ. uşaq
baxıcısı. uşaxla uğraşan. doğançı. 1. dadı. dadi. sütana.
sütünənə.

- **kiçik ot tayası:** kotman. kütmen. çotman. - günlük neçə
kotman ot çalırırsız.

taya

taya. daya < dayaq. dadi. dadı. 1. uşaq baxıcısı. 1.
sütannə. sütünənə.

tayaq salmaq

dayağ salmaq. vasitə. dəstək vermək.

tayaq

dayağ. 1. aylav. duraq. 1. arxa. daynaq. dəsdək.
dəyəmək. dirək. dirsək. payaq. sopa. söyək. söykən.
söynək. süyəncik. süyö. tayançuk. tikmə. tirəgiş. tiröv.
tiröç. tuyuq. türkük. 1. dirənc < diri. incar. can. 1. güvenc. 1.
arxa. sənəd. dirək. əsa. çəlik. 1. dayanacaq nərsə. baston.
dayanılacaq nəsnə. məsnəd. - yaraşır igidə örü durmaq \\
qoca durmaz bulmayınca **dayaq.** - hayatım dirəyi canım
dayağı \\
ümidim başı məqsudum ayağı. - birinin yayan,
qabarmış ayağı \\
şöylə kim əlində yoxdur **dayağı.** 1 kömək.

dayanqaç. 1. tönbə. dönbə. hörgüc. qalxıq. 1. tuyaq. ayağ.

- at **dayağın** tay basar: at **dırnağın** tay basar. 1. dayanacaq nərsə. çəlik. dəğənək. sopa. əsa. - beli bükülmüş, **dayağı** düşmüş: əlindən düşmüş. 1. vurub, dğməkdə işlənən yoğun dəğənək. çubuq. kötək. - **sulu dayağ**: çubuqları suda işlataraq işlətmək, dğmək. 1. götürgüc. dəstək. paya. qapı arxasına, duvara dayanan gügər (güclədən). - qapı **dayağı**. 1. urma. vurma. döğmə. zərb. zərbə. - **dayağ** atmaq. - **dayağ** vurmaq. - **dayağ** qınatı: çubuq cəzası. - **dayağın** qaytarmaq. - **dayağ dayağ** döğdülər: çoxlu çubuqlarla vurdular. 1. ağat. bərkit. yardım. təqviyə. 1. taya. yastıq. mitəkkə. - **dayaqlı döşəkli: döşəli dayalı**: hər bir qoşu yarağı (əşya, ləvazim) yerləşmiş, dayanmış. - döşəli dayalı bir ev. 1. muqavimət. qeyrət. **dayağ** göstərmək. 1. basamaq. basqıç. ayağ (qapının basacağı). baçmarus. 1. kötək. gütek. təkək. döğmə. - **kötək vermək. kötək çalmaq**: döğmək. - **kötək yemək**: döğülmək. 1. sökə. üzər. kök. sənəd. odun. kötək. 1. qala. muqavimət. - yaramaza **odun** gerek. - **üzərinə atmaq**: dayanmaq. isnad etmək. - dayağ (sökə) daşların dirəklərin üzərinə oturtmalı. 1. tətək.

yolağu. yoluğu. yoluq. **1.** tuş. tuqş. dözüm. taqət.

- **dayaq yoxsulu**: yaramaz. kötək yeməli olan.

tayaq

dayaq. **1.** dayam. dəsdək. ayaq. dayancaq. dayanaq.

söykək. söyəngək. **1.** dözüm. tablaş. dözmə. təhəmmül.

1. məsnəd. tapıq. sənəd. sənədiyyət. istinad. **1.** təqviyyət.

yardım. **1.** > **taya**. dadı. uşaq baxıcısı. **1.** < > **payaq**. paya.

situn. dirək. **1.** məi'şət. nəfəqə. dirlik. dirilik, yaşam üçün

gərəkliklər. keçimlik. keçinməlik. yardım. **1.** ayaq. paya.

ərlik. nərsənin altına qoyulub, ona dayandığı qıçlıq,

ayaqlıq, paya. **1.** sıriq. dəğənək. **1.** sənəd. isnad. **1.**

kötək. atadadlısı. **1.** barçı. hami. **1.** dayanc. arxa.

qoldavlıq. yardamlıq. yarıq. kömək. **1.** məntiq. **1.** dirək.

payaq. paya. güvən. **1.** dayanaq. tayanaq. qoldaq.

dəsdək. **1.** **dayat**. endirik. daban. söyəş. söykəş. kök.

istinad. sənəd. **1.** **dayıq**. **dirək**. qaldıraq. qaltırayaq.

çaltaq. qaltaq. qalca. qaldıt. ustan. situn. sutun. **1.** dirək.

dirsək. qatıl. (qatıladan, durduran). **1.** tapıq. sənəd. **1.** qadı.

durduraq. duracaq. duranaq. dəstək.

- **qolqa, kömək, dayaq olmaq**: kölgə olmaq.

- **dirsək, dayaq, dəsdək vurmaq**: dirsəkləmək.

- **dayaq arsızı: dayaq düşgünü. dayaq uysuzu:** dayaq yeməkdən utancın, uyatın itirən. kötəyə alışıb aldırmayan.
- **dayaq atmaq:** dayaqlamaq. kötəkləmək. dögmək. dayaq, kötək yemək: döğülmək.
- **dayaq ağacı: qadiağacı:** qayığın ortasındakı, yelkənin dayandığı dirək.
- **dirək, situnun dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq:** ısqaca. qısqaca.
- **kötək, dayaq atmaq:** dögmək.
- **endiriklə danış. - endirik göstərmək: - pozuq endirik: boş endirik:** köksüz sənəd.
- **dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar, sevgini sığal yağlar. (sığal: oxşama. nazlama).**
- **iyicəsinə kötəkləyib, döğüb, dayaqlayıb, əzişdirmək:** ıslamaq. ıslatmaq. ıslatmaq. ıslamaq. sulamaq.
- **nərsiyə dirək, dayaq, göz bəbəyi, qəlbi yerində olan** ürək.
- **ölkəmizin, durmuşumuzun ürəyi.**

tayaq

- dayaq. dayanaq. istinad. 1. dəlil. 1. söykək. dəsdək. 1. paya. 1. güvənmə. güvəniş. güvənim. e'timad.**
- **dayanaq duvar:** söykək, dəsdək duvar.

tayaq

dayaq. 1. sopa. 1. şua'. 1. bağam. ok. paya. basqıç.

paya. özgi. soba sopa. dəğənək. dəstək. qoraq.

püştiban. 1. tikyə. dayanqaç. yasta. uyluq. hər nəyin

dayancaq yeri. yolağı. yoluğı. yoluq. dəstək.

- **qolaç dayaq:** dəyənek. baston.

- **gün dayaq:** günəş ışıını.

- **dayağ atmaq:** dövmək. uvadıq etdmək. ovaduq edmək.

azarlamaq.

- **dayağın yerəkə qaçmaq:** verilən qərarın yerinə gətirildiyini

edmək (qəbul edmək).

- **dayaq bolmaq:** çox zayıflamaq.

- **dayaq yanğur:** sağanaq yağmur.

- **dayağ qarnaş: dayağ qarnaş:** bir sopanın altından keçərək

and içib, böyləcə qardaş olan kimsələr.

- **daynaq sınamaq:** dayaq yemək. dövülmək.

- **dayaq dibindən dizilmək:** and içmək. yəmin edmək.

- **dayaqdan atlaqısız bolmaq:** gücsüzləşmək. quvvətli

tükənmək.

- **dayaqdan atlaqısız edmək:** gücünü tükətmək. bitirmək.

- **dəmir dayaq:** daşa ya da duvara dəlik açmaq üçün sivri uçlu

dəmir.

- **toxmaq dayağ**: çoqmaq. çomaq. baston.

- **dayaq etdən ötər. söz süyəkdən ötər**: sopa etdən keçər, söz gəmiədən keçər.

tayaqa **dayaqa. dayama.** 1. qol dəmiri. sürmə. sürgü. qapı dalısı.
1. əkməyin yassı çeşitlərindən. 1. dayqamaq, dayamaq işi.

tayaqan dayaqan. tayın. qəsdən. bilərək. istərək.

tayaqbaş **dayaqbaş.** dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalalmaz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı.

tayaqçı **dayaqçı. ayaqçı.** tərəfdar. dəsdətçi.

tayaqçı **dayaqçı. değnəkçi.** 1. mübsür. 1. otubus, taksi kimi gənəl daşıt araçlarında, qapını açıb bağlama, enmə minməni düzənleyen görevli. şofer şayıd. 1. kontrolçu.

tayaqçı **dayaqçı.** sığırtmac. çoban.

tayaqlamaq **dayaqlamaq.** 1. arxalamaq. dəsdəkləmək. təqviyyət
 etmək. - qapını arxadan **dayaqla.** - bu dərmanları yeyib,
 güclü yemələrlə **dayaqlanın.** - ordunu dayaqlamaq. - ölkə
 iqtisadın **dayaqlamaq.** 1. yasqamaq. döğmək. vurmaq.
 çubuqlamaq. döğmək. tə'ziz etmək. cəzalamaq.

tayaqlamaq **dayaqlamaq. dayamlamaq.** 1. görmək. yetmək. kafi
 gəlmək. qarşılamaq. 1. dayaq atmaq. kötəkləmək.
 döğmək. qırpalamaq. qırmalamaq. 1. dayancaqlamaq.
 daynaqlamaq. arxalamaq. qoldamaq. qoldalamaq.
 yardımlamaq. dəsdəkləmək. söykələmək.
 söyəngələmək. tapılamaq. müstənədləmək. sənəd
 gətirmək. istinad etmək. 1. gücləndirmək. təqviyətləmək.
 sağlamlaşdırmaq. 1. doğrulamaq. ayaqlatmaq.
 durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq.
 qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq.
 gözətmək. bəkitmək. güddəmək. saxlamaq. arxalamaq.
 siyanət etmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq.
 1. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək. 1.
 tutturmaq. dözdürmək. dayandırmaq. təhəmmül
 etdirmək. 1. gücləmək. darıtmaq. zorlamaq. məcbur

edmək. 1. qarşı durmaq. muqavimət etmək. 1. yetmək.
görmək. kafi gəlmək. qarşılamaq. 1. dayanaqlamaq.
tayanaqlamaq. qoldaqlamaq. dəsdəkləmək. 1.
güvəkləmək. gövəkləmək. göbəkləmək. kökəkləmək.
tübəkləmək. dibəkləmək. təsdiqləmək.

tayaqlanmaq dayaq, baston, dəstəklənmək.

tayaqlanmaq **dayaqlanmaq. dayqalanmaq. qalaqlanmaq. qalıqlanmaq.**
ilkəlləşmək. qaynaqlanmaq. köklənmək. kökəlmək.
diblənmək. nədənəlmək. illəti, bəisi, səbəbi, dəlili
bəllənmək.

tayaqlaşmaq qavqa etmək. dövüşmək.

tayaqlatış **dayaqlatış. dayaqlatma. dayatış. dayatma.** atıvermə.
atıveriş. bağlatma. bağlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.
yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endirilmə.
endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikiltmə.
tikiltətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

tayaqlatma **dayaqlatma. dayaqlatış. dayatış. dayatma.** atıvermə.
 atıveriş. bağlatma. bağlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
 söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
 yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.
 yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.
 endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
 ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.
 tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

tayaqlı **dayağlı. 1.** arxayın. mütməin. **1.** qursaqlı. cidamli. vurli.
 ərkəli. sağlam. ölməz. davamlı. - bu parçadan **ölməz**
 nərsələr yapilir. **1.** ükcə. yükcə. sağlam. müstəhkəm. **1.**
 qavqaçı.

tayaqlı **dayaqlı 1.** < metatez > **yataqlı.** payalı. dayanaqlı. dayanıqlı.
 dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.
 dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. inaq. güvənilir.
 güvənilen. inanılır. inanılan. içgin. əmin. sağ. sağlam.
 qayım. möhkəm. **1.** dayalı. dayamlı. dəsdəkli. ayaqlı.
 dayancaqlı. dayanaqlı. söykəli. söyəngəli. **1.** dözümlü.
 dözəmli. çəkimli. dayanışan. təhəmmüllü. **1.** müstənəd.
 tapıqlı. sənədli. **1.** muqəvvi. yardımli. **1.** dayavlı. güclü.

qolçomaq. qocur. edərmən. qəvi. zorlu. **1.** dirək. söyə. sütün. əmud. **1.** dayanaqlı. müstənad. **1.** **davamlı. dəvamlı.** əksiksiz. qırıqsız. qırılmaz. sürəli. sürəkli. kəsirsiz. **1.** **dayamlı.** durumlu. cıdaq. cıdal. dözümlü. qala. qalaq. üzülməz. muqavim. **1.** **dayatlı.** dabanlı. endirikli. köklü. söyəşli. söykəşli. istinadlı. sənədli. müstənad. - **endirikli söz:** müstənad söz. - **endirikli söyəş, söyəkş:** müstənad isbat. - **endirikli filim:** müstənad filim. - **endirikli bitik:** müstənad kitab. **1.** **dayqalı. dayimi.** sürkəli. sürəli. **1.** **daynaqlı.** təməlli. içli. içgin. törəli. yöndəmli. əsaslı. əsgü. - **əsgü quram:** şirkət. - **əsgü öğrətmən.** **1.** qalaqlı. ilkəli. ilkin. qaynaqlı. köklü. dibli. **1.** qoldaqlı. dayanaqlı. tayanaqlı. tapılı. sənədli. müstənad. **1.** tapıqlı. sənədli. **1.** qatılığın saxlayan. qatıqan. əriməz. sıvıqmaz. suyuqmaz. yumşamaz. - **dayaqlı, davamlı bulunmaq:** əsik olmamaq. var (bar) olmaq. - **hər çeşit bərk, dayaqlı, dəvamlı, sağlam (möhkəm) bez, qumaş, parça:** qarabaf. qarabağ. qarabafda. qarabağda. qarabafdal. qarabağdal.

- uzun, dayaqlı sıırıq, qamış çeşiti: oqlıq.

- oturaqlı dayaqlı, köklü basımlı, yayvan geniş, sabit olan nərsə: döşəkli.

tayaqlıq

dayaqlıq. 1. dayamlıq. dəsdəklik. ayaqlıq. dayancaqlıq. dayanaqlıq. söykəlik. söyəngəlik. (dəsdək, dayam, ayaq, dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı). 1. dözməlik. təhəmmül edməli. (dözülməyi gərəkən). 1. müstənedlik. tapıqlıq. sənədləməli. 1. təqviyətləməli. yardımlıq. 1. dögməlik. dövməlik. (dövməyi gərəkən) kötəklilik. kötəkləməli. 1. qalaqlıq. ilkəlik. ilkəllilik. qaynaqlıq. köklük. diblik.

tayaqsız

dayağsız. 1. alacalıq. sübatsız. 1. cazıqsınıvsız: yazıqsınıvsız. qorusız. himayəsiz.

- **dayağsız**, dəlilsiz nərsə: yalanğ. yalan. yalın.

tayaqsız

dayaqsız. 1. çul tutmaz. dözümsüz. səbatsız. 1. **dayamsız. dayasız. tayasız. dayanmaz. dəvamsız. yeltək.** gəlgeç. durumsuz. durmaz. dıbsız. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız. sürəksiz. subatsız. 1. **dayatsız.**

dabansız. endiriksiz. köksüz. söyəşsiz. söykəşsiz.

istinadsız. sənədsiz. 1. sənədsiz. isnadsız. 1. gəlir gedər.

qərarsız. 1. dibsiz. yeltək. gəlgeç. subatsız.

- **endiriksiz danışma**: sənədsiz sözləmə. - **endiriksiz**

göstəri: sənədsiz göstəri, numayış.

tayaqsızlıq **dayaqsızlıq. dayasızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq.**

tayasızlıq. dayamsızlıq. dəvamsızlıq. durumsuzluq.

duraqsızlıq. durmazlıq. qərarsızlıq. dönəklik. dibsizlik.

cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

tayaqu taş. təzək parçası.

tayalanmaq **dayalanmaq. dayalınmaq. dalalanmaq. daldalanmaq.**

qalalanmaq. arxalanmaq. 1. müttəki olmaq. ittikalanmaq.

1. arxayın, arxa üsdə uzanmaq. arxan yatmaq.

yastanmaq.

tayalı **dayalı. (< dayamaq). 1. yasdanmış. dayanmış. 1.**

yasdanmış, dayanmış nərsəsi olan. 1. tara. dara. davamlı.

həmişə.

- **dayaqlı döşəkli: döşəli dayaqlı**: hər bir qoşu yaraqı (əşya,

lövazim) yerləşmiş, dayanmış. - döşəli dayalı bir ev.

- tayalı** **dayalı.** 1. dayanan. tutaqlı. istinad edən. müstənid. 1. arxalı. yasalı. (məbni bə. bər payeye). 1. dayanmış. yaslanmış. təkyələnməmiş. 1. qapalı. bağlı. durmuş. dayanmış. söykənməmiş. 1. dayaqlı. dayamlı. dəsdəkli. ayaqlı. söykəli. söyüngəli. 1. müstəned. tapıqlı. sənədli. 1. muqəvvi. yardımli. 1. gücləndirən. yardımli. bəsi. bəsil. bəsli. bəsili. muqəvvilədən. muqəvvi. təqviyətlı. - **dayalı döşəli:** 1. duraqlı durumlu. 1. hər bir nəyi gəyi kimi yerləşdirilmiş.
- tayalıq** dadıqlıq. dadılıq. lələlik.
- tayalınmaq** **dayalınmaq. dayalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq. qalalanmaq. arxalanmaq.** 1. müttəki olmaq. ittikanmaq. 1. arxayın, arxa üsdə uzanmaq. arxan yatmaq. yastanmaq.
- tayalış** **dayalış.** durduruş. buraxış. bıraxış. qapalış. 1. ara. tənəffüs. antirakt. fasilə. 1. tə'til. bağlı. 1. tə'tilat. vəkans.
- tayam** **dayam.** 1. dayaq. dayam. ayaq. söykək. söyüngək. dayancaq. dayanaq. dəsdək. 1. dəvam: sürək.
- tayam** **dayam.** davam. sürə. uzaytu. süzüm. çalqaşu. ulan.

- tayama** **dayama. dayaqa.** 1. qol dəmiri. sürmə. sürgü. qapı dalısı.
1. əkməyin yassı çeşitlərindən. 1. dayqamaq, dayamaq işi. 1. qolçaq. dəsdək. qol dəmiri. qol ağacıqapı eşikdən açılmaması üçün, arxasına qoyulan dirək.
- tayama** dayama. tayanma. dayanma. yasdama. yasdanma.
ittika.
- tayamaq** - **nərsəsin hançı bir yerə dayamaq, söykəmək:** dayanmaq.
söykənmək. - ağaca **dayanma.**
- (gəmi) **yanını yaslamaq, dayamaq:** qarınlamaq.
- tayamaq** **dayamaq.** 1. durdurmaq. ilişdirib saxlamaq. yasdamaq. - bunu duvara **yasdaynız.** - bu işləri bir yerə **dayıyamazsınız.** durdurammasız. 1. istinad etdirmək. - siz nə tapıya (sənədə) **dayanırsız.** 1. itib, itəliyib vermək. təslim edmək. dartmaq. yollayı vermək. serv edmək. servis vermək. - gedər gedməz bir acı qəhvə **dayadılar.** - bir yeməkdən qurtulmamışdıq ki, elə öbür yemək **dayandı.** - bu nədi **dayadın** mənə. 1. dayanmaq. tayatmaq. 1. qoymaq. dayaq tikmək. yastamaq. bir yastıq yasta belimə, qoluma. 1. yaslamaq, qoymaq. yaxlamaq, yaxınlaşdırmaq. uzatmaq. 1. yastamaq. tikyələmək.

təkyələmək. dəstəkləmək. hami olmaq. himayət edmək.

1. yıxmaq. isnad edmək. təhmil edmək. - öz suçların

mənim üzümə **yıxdı**. 1. dirəmək. 1. süymək. söykəmək.

tikmək.

tayamaq

dayamaq. dayqamaq. 1. qol, dəsdək qoymaq. 1.

dirəmək. qızqınlıqla bir nəyi yapmaq. - tapancayı **dayqadı**.

1. dirəmək. tikmək. dikmək. 1. yaslamaq.

tayaman

dayaman. ərəkəklərə düşgün qadın.

tayamlamaq

dayamlamaq. dayaqlamaq. 1. görmək. yetmək. kafi

gəlmək. qarşılamaq. 1. müstəndləmək. sənəd gətirmək.

istinad edmək. tapılmaq. 1. dayancaqlamaq.

daynaqlamaq. arxalamaq. qoldamaq. qoldalamaq.

yardımlamaq. dəsdəkləmək. söykələmək.

söyəngələmək. tapılmaq. müstəndləmək. sənəd

gətirmək. istinad edmək. 1. gücləndirmək. təqviyətləmək.

sağlamlaşdırmaq. 1. doğrulamaq. ayaqlatmaq.

durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq.

qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq.

gözətmək. bəkitmək. güddəmək. saxlamaq. arxalamaq.

siyanət edmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq.

1. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək. 1. tutturmaq. dözdürtmək. dayandırmaq. təhəmmül etdirmək. 1. gücləmək. darıtmaq. zorlamaq. məcbur etmək. 1. qarşı durmaq. muqavimət etmək. 1. yetmək. görmək. kafi gəlmək. qarşılamaq. 1. doğrulamaq. dayamlımaq. sağlamaq. saxlamaq. ayaqlatmaq. durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq. siyanət etmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək.

tayamli **dayamli. dayaqli.** durumlu. dözümlü. cıdaq. cıdal. qala. qalaq. üzülməz. muqavim.

tayamli **dayamli.** ulaştırı. sürəkli. ardıcıl. müttəsil. davamlı. yindək. yendək. davamlı. həmişə. qırılmaz.

tayamliq **dayamliq.** dəsdəklik. dayaqlıq. ayaqlıq. dayancaqlıq. dayanaqlıq. söykəlik. söyəngəlik. (dəsdək, dayam, ayaq, dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı).

tayamsız **dayamsız. dayaqsız. tayaqsız. dayasız. tayasız.**
dayanmaz. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. durumsuz. durmaz.

dibsiz. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız.
qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız.
yahasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.
sürəksiz. subatsız.

tayamsızlıq

dayamsızlıq. dəvamsızlıq. qərarsızlıq. dönəklik.
duraqsızlıq. dayaqsızlıq. dayasızlıq. durumsuzluq.
durmazlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq. dibsizlik.
cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

tayan !

dayan diyan!. sərin!. səbir!!. toxda !. istop !. dur !. qal !.
- mən **toxda** deyirəm. sən **a** çağlab barasa: mən dur diyirəm.
sən isə sıvışıb gedirsən.

tayan

- **tayan yam:** adi çaparxana (**# narın yam:** özəl çaparxana).

tayan

dayan. 1. dayan. turun. durun. dirən. muqavimət. 1.
e'timad. 1. **tayan !:** dayan !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !.
diqqət !. tək !. təkin !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. alaqlı !.
ala !: tələsmə !. yügürmə !. 1. tirəng. qoy. döz. toxda.
dirəng. səbr.
- **tayan!:** **dayan!**. tur!. dur!. yavaş!. - **dur baxalım.**

- tayanac** **dayanac. dayanıc. dayanış. dayanıc.** dayanma gücü.
dirəniş. dirənic. dirəncə. dirənəc. dirənmə gücü.
muqavimət.
- tayanaq** **dayanaq. 1.** mindi. söykənək. hamil. sığnaq. məsnəd. **1.**
dirək. **1.** təməl. qoyuq. paya. daban. kök. əsas. **1.** dayaq.
qoldaq. dəsdək. yardım. sağdıç. təqviyə. **1. dayanca.**
dayaq. dayam. ayaq. dayancaq. söykək. söyəngək.
dəsdək. məsnəd. təkyəqah. **1. dayanca.** qoyuq.
dayanma. kök. dibək. dib. təməl. qaynaq. əsas. dəlil. **1.**
dayanca. güvənəcək yer. e'timad. güvənmə. güvəniş. **1.**
dayanıq. dayanış. dayanım. dayınaq. dayınıq. dayınım.
dayınış. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq.
dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. aşım.
aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti.
yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.
sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.
səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət. **1.** durduraq.
duracaq. duranaq. dəstək. **1. dayanıq. dayınaq. dayınıq.**
dayanım. dayanış. dayış. dayıq. dəng. dinc. arsat. duraş.

duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar.
istiqrar.

tayanaq **dayanaq.** 1. tayanc. dayanc. tirəngəc. dirəngəç. dəstək.
güvən. umuq. ümit. dəstək. 1. təməl. dirək. 1. ciqinci.
dəstək. sütun. tirəv. dəstək.

tayanaq **dayanaq. dayaq. istinad.** 1. dəlil. 1. söykək. dəsdək. 1.
paya. 1. güvənmə. güvəniş. güvənim. e'timad.
- **dayanaq duvar:** söykək, dəsdək duvar.

tayanaqlamaq **dayanaqlamaq. dayaqlamaq. tayaqlamaq. qoldaqlamaq.**
dəsdəkləmək.

tayanaqlı 1. dayanaqlı. dayaqlı. tayaqlı. qoldaqlı. tapılı. sənədli.
müstənəd. 1. **dayancaqlı.** dayamlı. dayaqlı. ayaqlı.
söykəli. söyəngəli. dəsdəkli. 1. **dayanıqlı. dayanımlı.**
dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı.
dayınışlı. dayınqan. dayanan. (bax >.dayanaqlı). 1.
dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. duralı.
duraqlı. qalıcı. bərk. dəvamlı. möhkəm. 1.güçə, sıxıntıya
dayanıqlı. it canlı.
- **yoğun, dayanıqlı ip:** qaraçav.
- **çox dayanıqlı, sağlam ağac çeşiti:** qara çam, şam ağacı.

qatran. qatıran. qartan. qatğan. qayran. qayğan.

- **sözündə işində dayanıqlı, duraqlı olmayan:** əsmər.

oportünist.

- **nərsənin olumlu, dayanaqlı, müsbət yönünü**

dəğərləndirmək: iyiyə çəkmək, yormağ.

tayanaqlı

dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.

dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.

dayanan. 1. ən önəmli, bəlli başlı olan. başdağ. əhmiyyətli.

1. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. israr

edən. dirəncli. dürtük. dürtük. dözümlü. dözəmli. çəkimli.

dayanışan. taqətli. təhəmmüllü. mütəhəmmil.

muqavimətli. muqavim. sarsılmaz. sığışlı. sığımlı. sığıqlı.

səbirli. istiqamətli. **1.** müstənad. söykənəkli. arxalı.

puştvanəli. ittikalı. **1.** sağ. sağlam. qayım. inaq. güvənilir.

güvənilen. inanılır. inanılan. içgin. əmin. möhkəm. payalı.

dayaqlı < metatez > yataqlı. **1.** bərk. güclü. qolçomağ.

zorlu. quvvəli. quvvətli. qəvi. müstəhkəm. **1.** qorxmaz.

aldırmayan. **1.** mətin. qeyrətli. sələbətli. sübatkar. əğməz.

əğilməz. çalışqan. işcən. **1.** əzilməz. çökməz. qırılmaz.

pozulmaz. pozulmayan. çürüməz. əsgiməz. dəğişməz.

gəvşəməyən. 1. düzənli. dəngəli. istiqrarlı. müstəqərr.
 oranlı. oranşlı. qərarlı. nizamlı. tükənmez. 1. toxunaqlı.
 müəssir. duraqlı. sürəkli. sürəli. dəvamlı. ömürlü.
 yaşamlı. 1. mühəqqəq. 1. qoruqlu. hamilli. poştivanlı. 1.
 yetərli. yetili. kifayətli. yetənəkli. qabiliyyətli. ləyaqətli.
 çıxarlı. aşımli. bəsili. bəsimli.

tayanaqlıq

dayanaqlıq. 1. dayancaqlıq. dəsdəklik. dayamlıq.
 dayaqlıq. ayaqlıq. söykəlik. söyəngəlik. (dəsdək, dayam,
 ayaq, dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı). 1.
dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. dayınaq. dayınıq.
 dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayanımlıq. dayınıqlıq. dayanışlıq. dayınaqlıq. aşım.
 aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti.
 yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.
 sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
 başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.
 səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət. 1.**dayanıqlıq.**
 dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq.
 dayınıqlıq. dayınımlıq. dayanışlıq. dayınqanlıq.
 dayanamlıq. əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq.

pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik. dəğişməzlik.
sabitlik. sübatlıq.

tayanaqsız

dayanaqsız. 1. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız.

onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız.

acınacaq. zavallı. tabsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.

soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq.

gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başariqsız.

becərəksiz. qağ. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan.

yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf.

iqtidarsız. 1. qorucusuz. iyəsiz. isəsiz. hamisiz. sapsız

balta. 1. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz.

olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq.

zavallı. tabsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq.

qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz.

yetərsiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başariqsız. becərəksiz.

qağ. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.

yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız.

dayanıqsız. içi tez. durumsuz. dözümsüz. tələsik. 1.

qaraquşca. qaraquşı. qanun, qural, düşüncə, məntiq

ölçülərinə dayanmayan. havayı. - yarıqıda (məhkəmdə)

- qaraquşı** tutu (qərar) çıxardıar. - **qaraquş kimse**: kefinə, xoşuna gələni yapan.
- tayanamaq** səbr edmək. dözmək.
- tayanamama** **dayanamama**. 1. qatlanamama. çəkəməmə. dözəməmə. qısqanma. cicinmə. cicişmə. ciciklənmə.
- tayanamamaq** **dayanamamaq**. içi götürməmək. çox üzülmək. üzünmək. 1. qatlanamamaq. gələməmək. çəkəməmək. çəkəməzmək. dözəməmək. günləmək. güncülmək. güncülmək. cicinmək. cicikləmək. ciciklənmək. cicişmək. qısqancmaq. qısqanmaq. həsəd edmək. - bu ayrılığa, sıxıntıya **gələbilirsənmi**. - **bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq**: tikiş tudduramamaq.
- tayanamayan** **dayanamayan**. daşıyamayan. qaldıramayan. dözəməyən. dözəmmiyən. çəkəməyən. götürəməyən. təhəmmül, taqət edəməyən. - bu toxunu, ağrını **qaldıramayandan** əl üz.
- tayanamaz** **dayanamaz**. **dayanamıyan**. **dayanışamaz**. qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan. tablaşamıyan. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.

dözənmıyən. sındıramıyan. sındıramaz. sınığıramaz.
 sınığıramıyan. sığqılamıyan. sindirəmöz. sindirəmıyən.
 singirəmöz. singirəmıyən. çəkəmöz. çəkəmıyən.
 çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz.
 daşıyamıyan. keçirəmöz. keçirəmıyən. səbr, təhəmmül,
 istiqamət edəmıyən.

tayanamaz **dayanamaz.** qatlanamaz. günü. günüc. günücü.
 gücünçü. gücnüçü. gücünən. cicinən. cicikli. cicişli.
 çəkəmöz. çəkəmıyən. qısqınc. qısqanc. qısqanan.
 həsud.

tayanamazlıq **dayanamazlıq. daynaqsızlıq. dayanışamazlıq.**
 qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq.
 tablaşamazlıq. dözəmzlik. dözəmməzlik. dözənməzlik.
 çəkəmzlik. çəkənməzlik. dartamazlıq. daşıyamazlıq.
 daşıyamazlıq. keçirəmzlik. singirəmzlik. sindirəmzlik.
 singirəmzlik. sındıramazlıq. sınığıramazlıq.
 sığqılamazlıq. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmzlik.
 çəkəmzlik. qısqanclıq. ciciklik. cicinmə. cicişmə.

tayanamıyan **dayanamıyan. dayanamaz. dayanışamaz.** qatlanamaz.
 qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.

tablaşamıyan. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.
 dözənmiyən. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz.
 sinqıramıyan. sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
 singirəməz. singirəmiyən. çəkəməz. çəkəmiyən.
 çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz.
 daşıyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül,
 istiqamət edəmiyən.

tayanamlıq **dayanamlıq. dayınqanlıq.** dayanaqlıq. dayanıqlıq.
 dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq.
 dayınıqlıq. dayınımlıq. dayınışlıq. əzilməzlik. çökməzlik.
 qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik.
 dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.

tayanan **dayanan.** 1.tutaqlı. istinad edən. müstənid. 1.qalma.
 sürən. keçən. baqi qalan.
 - **soya dayanan, çəkən:** soyacıq. gələnekçi. rəsm rusumatçı.
 ürfçü. ənənəçi.

tayanan **dayanan.** tayanğan. dayanğan. tayanıqlı. dayanıqlı.
 dözümlü. tablı.

tayandar - yerkökün çıxartsan, yer nəyin üstə **dayandar.**

tayanaraq **dayanaraq.** binaənəleh.

- tayanc** **dayanc** 1. dəstək. 1. arxalıq. 1. dayanaq. dəstək. güvən. 1. qoruyucu. sırdaş. güvənilən kişi. hamı. 1. dözümlü. dayanma. təhəmmül. 1. söykə. söykə. aracı. sıradışı.
- tayanc** **dayanc**. dayaq. arxa. qoldavlıq. yardımlıq. yarıq. kömək.
- **dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşmək**:
enginmək. çürümək. alçalmaq.
- **dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşük, düşmüş**.
işdən gücdən düşük. çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. ərik. əzik. engik. alçaq.
- **dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşürmə**: işdən gücdən düşütmə. çürütmə. soldurma. əsgitmə. gəvşətmə. çürütmə. bitgitmə. əritmə. əzdirmə. engintmə. alçatma. çürütmə.
- **işdən gücdən, dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşük, düşmüş**: təmbəl. ərincək. əringən. əğincək. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. açıla. üşəngən. süzgün. əzincək. çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. engik. alçaq.

- tayancaq** **dayancaq**. 1. oturu. baş yer. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz. - ölkə **otrusu**: ölkənin başkəndi. 1. qıssa dəğənək. yasdancaq. yasdıq. mitəkkə. 1. < _{metatez} (**day** < > **yat** < > **yas**). yatancaq. dəstək. arxalıq. arxa. sırt. 1. yastuq. mitəkkə. - **dayancaq** yer: **təmək. tərbək. tənək. tərbək**. 1. turuqlaq. duraq. durqa. durqaq. 1. dəstək. 1. arxalıq. - **taynaçaq bolmaq**: dəstək olmaq. - **şintik tayançaq**: səndəl arxalığı.
- tayancaq** **dayancaq**. dayaq. dayam. ayaq. dayanaq. söykək. söyəngək. süyək. dəsdək. söykək. sınıq qırıq bağlamada, tutturmada işlənən təxdə.
- tayancaqlamaq** **dayancaqlamaq**. daynaqlamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. arxalamaq. qoldamaq. qoldalamaq. yardımlamaq. dəsdəkləmək. söykələmək. söyəngələmək.
- tayancaqlı** **dayancaqlı. dayanaqlı**. dayaqlı. dayamlı. ayaqlı. söykəli. söyəngəli. dəsdəkli.
- tayancaqlıq** **dayancaqlıq. dayanaqlıq**. dayamlıq. dəsdəklik. dayaqlıq. ayaqlıq. söykəlik. söyəngəlik. (dəsdək, dayam, ayaq, dayancaq, dayanaq, söykə, söyəngə vurulmalı).

- tayancaqsız** - **dayancaqsız, duraqsız düşüncə**: qaraquş oyu.
- tayancsızlıq** **dayancsızlıq**. muqavimətsizliklik: dirəncsizlik. düşüklük. soluqluq. əsgiklik. əsgilik. çürüklük. gəvşəklik. bitginlik. ərginlik. yarmazlıq. gücsüzlük. əziklik. enginlik. alçaqlıq.
- tayançı** tayanqu. danışman.
- tayandırdmaq** dudurmaq. - **bir gedişi, işi, düzəni, çalışmanı dudurmaq, dayandırdmaq**: pozmaq.
- tayandırılmaq** **dayandırılmaq**. yatsalandırılmaq. yassalandırılmaq. yastalandırılmaq. isnad etdirilmək.
- tayandırılmış** **dayandırılmış**. durdurulmuş. movquf.
- tayandırmaq** **dayandırmaq**. 1.tutturmaq. dözdürtmək. dayaqlamaq. dayamlamaq. təhəmmül etdirmək. 1. yatsalandırmaq. yassalandırmaq. yastalandırmaq. isnad etdirmək.
- tayanıb** **dayanıb. dayanab.** (< **dayanmaq**). söynəb. söyənib. söykənib. istinadən. - **nəyə dayanab (dayanıb) böylə söylədiz.** nəyə söynəb (söyənib. söykənib), böylə söylədiz. nəyə istinadən böylə söylədiz.
- tayanıç** **dayanıç. dayanac. dayanış. dayanıç.** dayanma gücü. dirəniş. dirənic. dirəncə. dirənəc. dirənmə gücü. muqavimət.

tayanıq **dayanıq.** 1. bax > **dayanma.** 1. mətanət. 1. dözüml. tablaş. təhəmmül. 1. muqavimət. 1. **dayanış. dayanaq. dayanım.** dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət. 1. **dayanaq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dayış. dayıq.** dəng. dinc. arsat. duraş. duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar.

tayanıq **dayanıq.** 1. buyan. muqavimət. 1. kömək. yardım. baqış. qoldavlıq. yardamlıq. 1. cıdam. sərin. səbir. dözüml.

tayanıqlı **dayanıqlı.** 1. bəqivlü. sağlam. qatı. 1. bitdək. qəti. sağlam. dayanıqlı. ağacayaq. yorulmaq bilməyən. hərəkətli. muqavim. tox. dolu. quvvətli. sağlam. iri yapılı. qancal. sağlam. qodur. güclü. təməngili. dəməngili. sağlam. güclü. əsaslı. qadav. sağlam. sərt. qurçbel.

sağlam. güclü. tutumlu. sağlam. yavaman. yağaman.
 sağlam. - **tayarıqlı qılmaq**: çınıqdırmaq. dayarıqlığı
 arttırmaq. sağlamlaşdırmaq. **1.** tayanğan. dayanğan.
 tayanan. dayanan. dayarıqlı. dözümlü. tablı. dayarıqlı.
 dabanlı. cəsür. sübatlı. muqavimətli. səlabətli. mətanətli.
1. dövamlı. sürən. **1.** güclü. quvvətli. mətin. **1.** bardaşlı.
 batur. bərk. birik. çıdamlı. dayarıqlıq. dözümlü. gözüpək.
 güclü. qalınq. qalın. qalınqu. qat. qatma. qorxusuz. omur.
 omurca. onal. onat. onay. onuq. özənli. sağlaq. sağlam.
 sərt. tipçin. dipçin. umur. usa. ussal. uyqun. yaxışıqlı.
 yılma. yılmasın. yılmaz.

tayarıqlı

dayarıqlı.daynaqlı. 1. dayanımlı. dayarıqlı. dayanaqlı.

dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınıqlı.

dayınqan. dayanan. (bax > tayanaqlı: dayanaqlı). 1.

sağlam. mətin. çivi kimi. çivi tay. **1.** qabıqıqalın.

qalınqabıq. sırtıq. dözümlü. üzdən gedməz. göğüslü.

döşlü. **1.** dayarıqlı. içi bərk. durumlu. dözümlü. basaq.

sağlam. qatı. qatıq. qalın. durbaq. bərk. dirəncli.

muqavim. möhkəm.

- **başaqları qara qılçıqlı, sərt, qırmızı, ya da ağ dənəli,**

soyuğa dayanıqlı buğda: qaraqılçıq.

- **qısa, soyuğa dayanıqlı sərt buğda:** qarabaş.

- **qısa, soyuğa, şaxdaya dayanıqlı yemiş:** qarçıq yemiş.

- **sağlam, dayanıqlı toxuma bez çeşiti:** qaramandin.

- **kiçi yapılı, sərt, quraq yerlərə dayanıqlı sığır türü:**

qarasıqır.

- **oda dayanıqlı bir özək, maddə:** daş pambığı. qayaqatnağı.

qayğatnağı. qayalifi.

- **sərt, əsnək odunlu, dayanıqlı bir ağac:** qarağac. qarğac.

qaraağac.

tayanıqlıq

1. tox. irilik. qatılıq. yoğunluq. güc. dayanıqlı. omur.

umur. onğ. sağlamlıq. qalıcılıq. 1. çınıquv. sarıcılıq.

muqavimət. tutum. sağlamlıq. - **tayanıqlığı arttıрмаq:**

çınıqdırmaq. dayanıqlı qılmaq. sağlamlaşdırmaq.

tayanıqlıq

dayanıqlıq. dayanaqlıq. 1. dayanımlıq. dayanışlıq.

dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq.

dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. duranıqlıq.

əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq.

çürüməzlik. əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq. 1.

dayanımlıq. dayanışlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım.

dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.

dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. aşım.

aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti.

yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.

sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.

başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.

səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayanıqsız

- **təməlsiz, dayanıqsız olmaq**: göydə qalmaq.

- **gəvşək, dayanıqsız, muqavimətsiz, hər biçimə qolayca girən kimsə**: balmumu.

tayanıqsız

təməngisiz. dəməngisiz. gücsüz.

tayanıqsızlıq

dayanıqsızlıq. dözülməzlik. çəkilməzlik. qatlanılamazlıq. təhəmmülsüzlük. muqavimətsizlik.

tayanılır

dayanılır. çəkilir. dözüdür. qatlanılır. təhəmmül olunur.

tayanılmaz

dayanılmaz. 1. dözənilməz. qarşı qoyulmaz. qarşı qonulmaz. 1. dözülməz. çəkilməz. qatlanılamaz. təhəmmül olunmaz. güc yetməz.

tayanılmaz

dözülməz. geçimsiz. zəhmətli.

tayanım

dayanım. **dayanıq**. **dayanış**. **dayanaq**. 1. **dayınaq**. **dayınıq**. **dayınım**. **dayınış**. **dayınımlıq**. **dayınıqlıq**. **dayınışlıq**.

dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanışlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.
 yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
 çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
 bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.
 layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət. **1.** dözüm. tablaş. taqat. durum. çəkim.
 çəkişim. çəkişmə. çəkiş. təhəmmül. **1.** **dayınaq. dayınıq.**
dayış. dayıq. dəng. dinc. arsat. duraş. duruş. oranc. oran.
 üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar.

tayanımlı

dayanımlı. (dayanıqlı. dayanışlı. dayanaqlı. dayanqan.
dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
dayanan. (bax > dayanaqlı)). 1. dayanaqlı. dayanıqlı.
 dayanışlı. dayanqan. **1.** göğüslü. döşlü.

tayanımlıq

dayanımlıq. 1.dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanışlıq.
 dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq.
 dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik.
 çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik.
 əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq. **1.dayanaqlıq.**
dayanıqlıq. dayanışlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım.

dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayanımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. aşım.
 aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti.
 yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.
 sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
 başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.
 səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayanır - bir tanrı var, **dayanır**, sözdən yuxarı, özdən yuxarı.

tayanış **dayanış**. 1. artmaqlıq. dirəniş. muqavimət. 1. gəriş.
 muqavimət.

tayanış **dayanış**. 1. **dayanım**. **dayanaq**. **dayanıq**. **dayınaq**. **dayınıq**.
dayış. **dayıq**. **dəng**. dinc. arsat. duraş. duruş. oranc. oran.
 üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar. 1. **dayanıc**.
dayanac. **dayanıc**. dayanma gücü. dirəniş. dirənic.
 dirəncə. dirənəc. dirənmə gücü. turnuq. durnuq.
 durumluluq. cidam. ciğdam. muqavimət. 1. **dayanma**.
 işənmə. inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə.
 güvəniş. söyənəm. söyəniş. söyəkənmə. söyəkəniş.
 sığınma. sığıniş. iltica'. 1. **dayanıq**. **dayanaq**. **dayanım**.
 dayınaq. dayınıq. dayanım. dayınış. dayanımlıq.

dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq.
 dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik.
 bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək.
 yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal.
 sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək.
 dişəlik. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq.
 müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayanış **dayanış.** bax > **dayanma.**

tayanışamaz **dayanışamaz. dayanamaz. dayanamıyan.** qatlanamaz.
 qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
 tablaşamıyan. dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən.
 dözənmıyən. sındıramıyan. sındıramaz. sinqıramaz.
 sinqıramıyan. sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
 singirəməz. singirəmiyən. çəkəməz. çəkəmiyən.
 çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşiyamaz.
 daşiyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül,
 istiqamət edəmiyən.

tayanışamazlıq **dayanışamazlıq. dayanamazlıq. qatlanamazlıq.**
 qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq.
 dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənməzlik. çəkəməzlik.

çəkənməzlik. dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq.
 keçirəməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.
 sındıramazlıq. sınığıramazlıq. sığqılamazlıq. səbr,
 təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

tayanışan

dayanışan. istiqamətli. sığışlı. sığımlı. sığıqlı. səbirlı.
 dözümlü. dözəmli. çəkimli. taqətli. təhəmmüllü.
 mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. sarsılmaz.
 dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.
 dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
 dayanan.

tayanışlı

dayanışlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanaqlı. dayanqan.
dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
dayanan. (bax > dayanaqlı). dayanaqlı. dayanıqlı.
 dayanımlı. dayanqan. göğüslü. döşlü.

tayanışlıq

dayanışlıq. 1. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq.
 dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik.
 çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik.
 əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq. **1. dayanaqlıq.**
dayanıqlıq. dayanımlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım.

dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. aşım.
 aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti.
 yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.
 sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
 başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.
 səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayanişma 1. biriqmə. biriqməklik. bərabərlik. birlik. 1. diləkdəşlik.
 uyımşıldık. fikirdəşlik. bidəmlik. birimdik. ağızbirlik.
 birzəmlik.

tayanişma **dayanişma.** 1. **dayanma.** qatlanma. qatlanışma.
 tablanma. tablaşma. dözmə. dözüşmə. sindirmə.
 sındırma. sınığışma. singişmə. sığıqlaşma. çəkmə.
 keçirmə. dartma. daşıma. götürmə. səbr, təhəmmül,
 istiqamət etmə. 1. solidaritə.

tayanişmaq biriqmək. birliqtə hərəkət etmək.

tayanişmaq **dayanişmaq.** 1. **dayanmaq.** dözmək. dözəmək. çəkmək.
 taqət gətirmək. təhəmmül etmək. mütəhəmmil olmaq.
 muqavimət göstərmək. sarsılmamaq. sığışınmaq.
 sığımlanmaq. sığıqlanmaq. səbir, istiqamət etmək. 1.

dayatmaq. dayıtmaq. dözdürtmək. dözədürtmək.
 çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül edidmək.
 mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək. sarsıtmamaq.
 sığışıtmaq. sığımlatmaq. sığıqlatmaq. səbir, istiqamət
 edidmək.

tayanq **dayanaq.** dayaq. dəstək. dayanaq.

tayanq dayanğ. tayqan. dayqan. duram. duraq. qutmaq.
 qalmaq. məks. arğam. ağram. aram. təvəqqüf.

tayanqan **dayanğan.** tayanan. dayanan. tayanıqlı. dayanıqlı.
 dözümlü. tablı.

tayanqan **dayanqan.** dayanıqlı. mətin.

tayanqan **dayanqan.** **dayınıqlı.** **dayınımlı.** **dayınışlı.** **dayınqan.**
dayanan. **dayınaqlı.** **dayanıqlı.** **dayanımlı.** **dayanaqlı.**
dayanışlı. (bax > **dayanaqlı**). dayanaqlı. dayanıqlı.
 dayanımlı. dayanışlı. göğüslü. döşlü.

tayanqanlıq **dayanqanlıq.** dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanışlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq. dayınışlıq.
 dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik. çökməzlik.
 qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik.
 dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.

- tayanqı** **dayanqı.** söykə. köşə yastığı.
- tayanqıç** **dayanqıç.** 1. dayanma yeri. səggi. 1. əsgı evlərdə ocağın qırağında yatmaya yarayan çıxıntı.
- tayanqu** tayançı. danışman.
- tayanqu** tayanğu. pərdəci. xanla elin elçisi.
- tayanma** **dayanma.** 1. **dayanış.** işənmə. inanma. inanış. gümənmə. güməniş. güvənmə. güvəniş. söyənmə. söyəniş. söykənmə. söykəniş. sığınma. sığıniş. iltica'. 1. **dayanışma.** qatlanma. qatlanışma. tablanma. tablaşma. dözmə. dözüşmə. sindirmə. sındırma. sınığışma. singişmə. sığıqlaşma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşma. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- **hələ genədə sürmə, dayanma, dəvam etmə** qalma. - deyinə **qaldı.** - şişək **qaldı.** - dona **qaldı.** - yata **qaldı.** - baxa **qaldı.**
- **nərsənin durmasın, dayanmasın, muqavimətin çoxaldan:** qatıl. güclədən. cıdımladan. möhkəmlədən. müqəvvi. qəvilədən. təqviyyətli.
- **odlu yaraqların çəlik borusundan (namlısından) geridə**

qalan, odlama sırasında, dayanmaya, tutmaya yarayan

bölüm: dibcik.

tayanma

dayanma. 1. dözüm. təhəmmül. 1. tayanc. dayanc.

yatqa. yatar. muqavimət. 1. yaslanma. istinad. 1. söyküş.

söykənmə. yaslanma. ittka. tayama. dayama. yasdama.

yasdanma. ittika. sübat. daban. muqavimət. - sizdə heç

daban yoxmudur.

tayanma

dayanma. 1. güvən. e'timad. 1. istinad edmə. 1. istinad

edmə 1. dözüm. tablaş. taqət. çəkim.

- bu axıya inanma, buzdən dirək, dayanma.

- əğləsmə, oturma, dayanma yeri: bəklək <> bəklək <>

əklək.

tayanma

dayanma. dayanıq. dayanış. daynalıq. daynaqlıq.

doğursunma. doğursunuq. doğursunuş. alınma. alnığma.

arxayınlıq. qanıqma. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq.

qanıqma. qanıqım. qanıqıq. qanıqıt. güvcənək. güvən

bəsləmə. güvən. qıvanma. güvənmə. güvənək. güvənic.

güvənim. güvəniş. güvənlik. güməni. gümənmə. gümənic.

gümənim. gümənik. güməniş. quralanma. quranma.

quşqulanmama. quşqusuzluq. qorxusuzluq. əmin.

əminik. əminiş. əminmə. içgin. içginmə. içginic. içginim.
 içginiş. içinmə. içinim. çiniş. inam. inamıq. inamıt.
 inamlıq. inanc. inanma. inanım. inanıc. inanış. inanıt.
 inantı. inaqma. inağış. inağım. inağıt. işən. işənc. işənic.
 işəniş. işənmə. işənti. ısinc. ısınış. ısınma. ıssinc.
 ıssınma. ıssınış. ıssinic. ıssiniş. ıssinmə. istinc. istiniş.
 istinmə. söyənmə. söykənmə. söykənc. söykəniş.
 söyənc. söyəniş. söyənic. xatircəmlilik. asudəlik. könül
 dincliyi. asudə fikirlilik. itminan. mütməin. e'timad etmə.
 mütməin olma.

tayanmadan **dayanmadan.** bir qələmə.

tayanmaq **1.** boysanmaq. şişinmək. şişmək. söykənmək. - **özünə,**
gücünə boysanıb tərs işləmək: su' istifadə etmək. **1.**
 nərsəsin hançı bir yerə dayamaq, söykəmək.
 söykənmək. - ağaca **dayanma. 1.** arxa vermək.
 dalvermək. - elimizə **dayanırıq. 1.** yaslanmaq. yastanmaq.
 yatsanmaq. dirənmək. dürtünmək. itəklənmək.
 itələnmək. - çəkill o yana, **dayanma** belə. **1.** durmaq.
 sürmək. qalmaq. baqi qalmaq. - bu yapı nə çağdan
dayanır. - atalara **dayanan** gələnlər. **1.** dayanışmaq.

dözmək. dözəmək. çəkmək. taqət gətirmək. təhəmmül
 edmək. mütəhəmmil olmaq. muqavimət göstərmək.
 sarsılmamaq. sığışınmaq. sığımlanmaq. sığıqlanmaq.
 səbir, istiqamət edmək. **1.** gedmək. yollanmaq. varmaq. -
 tanrı qarına dayan. - **dayan** qapı açılar bir gün. **1.**
 sürəkləmək. keçməmək. subatlamaq. əğilməmək. **1.**
 önəmləmək. önəmsəmək. belli başlı olmaq. başdaqmaq.
 əhmiyətləmək. **1.** dabanlamaq. istinadlamaq.
 söykənmək. arxalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq.
 qalalanmaq. dayalanmaq. dayalınmaq. təggələnmək.
 ittikalanmaq. **1.** durulmaq. dönüb dolaşib, arayıb
 araşdırıb, sonunda bir yerdə, ölçüdə, çəkdə nuxdədə
 durmaq, qərar qılmaq. - işin sonu paraya **dayandı**. **1.**
 yetişmək. çatışmaq. yetərli olmaq. yetilənmək.
 kifayətlənmək. - gəlirim, çıxarıma **dayanır**: xərc dəxlim
 birbirinə uyur. **1.** girişmək. uğraşmaq. qılqınmaq.
 edlənmək. - yeməyə dayandı. **1.** sıxınmaq. saxlanmaq.
 sıxışmaq. durmaq. - **dayan bir!**: sıxın bir!: saxlan bir!: dur
 bir!: sıxış bir!. **1.** müsirr olmaq. israr edmək. dirəncmək.
1. bitəmək. bitmək. yıxılmamaq. çökməmək. **1.** bitəmək.

bitmək. oturmaq. bəkləmək. gözləmək. **1.** dayqanmaq.
 tikənmək. dikənmək. dirənmək. qarşı qoymaq.
 muqavimət etmək. **1.** dözmək. çəkmək. dartmaq.
 təhəmmül etmək. **1.** əl saxlamaq. yubatmaq. gözləmək.
 dözmək. **1.** qarşı qoymaq. qatlanmaq. göğüs gərmək. göğüs
 vermək. **1.** qatlaşmaq. dözmək. tablanmaq. götürmək.
 təhəmmül etmək. - bu yükü, ağrını, sözü **götürmək** gücdür.
1. dirənmək. tikilmək. taxılmaq. tıxanmaq. qatanmaq.
 qadanmaq. israr etmək. **1.** güvənmək. bağlanmaq.
 e'timad etmək.

tayanmaq

1. dözmək. tablanmaq. muqavimət etmək. - **1.**
 dirənmək. qarşı durmaq. muxalifət, muqabilə etmək. **1.**
 isnad etmək. **nərsənin üzərinə dayanmaq, əgilmək:**
 abanmaq. - **bu yoxsulluğa dayanmam:** dözəməm:
 çəkəməm. gələməm. çəkəməm. daşıyamam. - **qarşı**
dayanmaq: göğüsləmək. sinə gəlmək. muxalifət etmək.
 muqavimət etmək.
 - **qapıya dayanmaq:** gəlib çatmaq. çox yaxına gəlmək.
 - **dağlar dayanmaz: dağlar çəkənməz:** **1.** dağları belə əridən
 güclük. **1.** duraq duramlılıq hər nəyi yənər, üstələr.

- **durub dayanmaq**: dişini sıxmaq. dözmək. təhəmmül etmək.

- **güc verib basaraq dayanmaq**: qızqınlıqla bir nəyi yapmaq. dirənmək.

tayanmaq

dayanmaq. tiyinmək. 1. < > doymaq. çıdamaq. dözmək.

qatlanmaq. - mən bu zora **dayanamam**: doymazam. **1.**

qatınmaq. qırtınmaq. kəsilmək. çəkinmək. **1. tərqənmək.**

dərgənmək. dirgənmək. istinad etmək. **1. yasanmaq. meyl**

etmək. niyyətlənmək. **1. qarşı durmaq. tavranaq.**

davranmaq. tovranaq. **1. sığınmaq. - şeytanın şərrindən**

tanrıya **sığın. 1. sırtlamaq. kürek vermək. arxa vermək. 1.**

arxa vermək. istinad etmək: dirənmək. güclü

davranmaq. **1. daynaqlamaq. bağlanmaq. tözmək.**

dözmək. tuqsurmək. tüqsürmək. tuqumaq. (**< tuq. tüq:**

bağlı. duruq). çıqdamaq. cıdamaq (**< cıq. çıq. tıq. tuq:**

bağlı. bərk, iti olan nərsə). bağalanmaq. bağadurlanmaq.

muqavimət etmək. suyanmaq. söyənək. söykənmək.

yasdanmaq. yan üzə dayanmaq. tirəmək. tirqənmək.

dirənmək. muqavimət göstərmək. dirkəlmək. dirçəlmək.

toxdamaq. toxdamaq. yasqamaq. yatsamaq.

söykənmək. yan üzə dayanmaq. söyənək. suyanmaq.

söykənmək. dayanmaq. yasdanmaq. yastancmaq.
 dincəlmək. sökənmək. rahatlanmaq. 1. əsirgəmək.
 əzgərmək. dözmək. saxlanmaq. 1. tüşlənmək. bir gediş,
 yol arasında duraqlamaq, təvəqqüf etmək. 1. titinmək.
 dirənmək. dik baxmaq. 1. dayanmaq. yolamaq.
 dirənmək. - duvara yola. 1. cıdamaq. səbr etmək.
 dözmək. dayanmaq. öşünləmək. yüklənmək.
 sıxışdırmaq. əzmək. sıxmaq. qatdırmaq. dözmək.
 tirəlmək. yaslanmaq. dinlənmək.
 - **amanğa tayan**: işin kötüyə gedməsi.

tayanmata **dayanmada**. dəssinə. tələsik. toxdasız. həməən. asiğış.
 tez.

tayanmayan - **qanun, qural, düşüncə, məntiq ölçülərinə dayanmayan**:
 qaraquşca. qaraquşı. dayanaqsız. havayı. - yarıqılda
 (məhkəmdə) **qaraquşı** tutu (qərar) çıxardıar. - **qaraquş**
kimsə: kefinə, xoşuna gələni yapan.
 - **qural, ölçüyə, düşüncəyə dayanmayan**: qaraquş. -
qaraquş sözü vermək: boşuna qovl qərar vermək. -
qaraquşa inanmaq: hər nəyə güvənmək. - **qaraquş oyu**:
 dayancaqsız, duraqsız düşüncə.

- tayanmaz** **dayanmaz.** dabansız. qorxaq. quşqulu. mütərəddid.
sübatsız. muqavimətsiz.
- tayanmaz** **dayanmaz. dayaqsız. tayaqsız. dayamsız. dayasız.**
tayasız. dəvamsız. durumsuz. durmaz. dıbsız. cıdamsız.
dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız.
bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz.
söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız. yeltək. gəlgeç. sürəksiz.
subatsız.
- **götürə, dağlar dayanmaz:** hazır olan nərsədən, dağ belə
olsa, ölçüsüz götürsən, heç nə qalmaz.
- **iti quyruğundan bağlasan, cöldə dayanmaz.** (şaxdadan.
soğuqdan).
- tayanmazınmaq dayanmazınmaq.** çəkməzinmək. çəkənməmək.
qatlanmazınmaq. günülənmək. günüclənmək.
güncülənmək. gücünülmək. cicinilmək. cicşinmək.
ciciklənmək. qısqancınmaq. qısqancınılmaq.
qısqanımaq. həsəd edinmək.
- tayanmazlıq** **dayanmazlıq.** dabansızlıq. qorxaqlıq. cəsarətsizlik.
sübatsızlıq.

tayanmazlıq	dayanmazlıq. dayaqsızlıq. dayasızlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq. dayamsızlıq. dəvamsızlıq. durumsuzluq. duraqsızlıq. durmazlıq. qəraratsızlıq. dönəklilik. dıbsızlık. cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.
tayanmış	dayanmış. 1. qapalı. bağlı. dayalı. durmuş. 1. yaslanmış. dayalı. təkyələnmiş. söykənmiş.
tayanmış	dayanmış. tayalı. dayalı. yaslanmış.
tayanmış	yolalı. söykənmiş.
tayantıq	- dirək, situnun <u>dayandıqı</u>, durduğu yuva, oyuq, dayaq: ısqaca. qısqaca. - qayığın ortasındaki, <u>yelkənin dayandıqı</u> dirək: qadılağacı.
tayantırma	- dayandırma ayqıtı: təmək. təmbək. tənək. tənbək.
tayantırmaq	dayandırmaq. dayatmaq. əsirgəmək. əngəl olmaq. abatmaq. kəsmək. duruzmaq.
tayantırtmaq	dayandırdmaq. qarşı durdurmaq. tovrandırmaq. tavrandırmaq. əkləmək. saxlamaq. yubatmaq. alıqoymaq. tayatmaq. dayatmaq. söykətmək. istinad etdirmək. - boşqanı yatıq qoyma, dayat duvara. - siz işlərizi doğrutmaq üçün nəməniyə dayatırsız. -.
tayap	ibadət.

tayar **dayar.** hazır. hazırlıqlı.

tayasız **dayasız. dayaqsız. tayaqsız. dayamsız. dayanmaz.**
dəvamsız. durumsuz. durmaz. dıbsız. cıdamsız. dönək.
qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. bozyel.
poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz.
söyəngəsiz. tapıqsız. yeltək. gəlgeç. sürəksiz. subatsız.

tayasızlıq **dayasızlıq. dayaqsızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq.**
tayasızlıq. dayamsızlıq. dəvamsızlıq. durumsuzluq.
duraqsızlıq. durmazlıq. qərarsızlıq. dönəklilik. dıbsızlıq.
cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

tayaşmaq **dayaşmaq.** qoldavlıq. yardım.

tayat **dayat** 1. qarşıit. yanıt. cəvab. - sorularım hamısı **tayatsız**
qaldı. - səsime **tayat** vern olmadı. - **tayat** vermək. - **tayatlarız**
çox boş. 1. **dayat.** tapı. sənət. - dayatız nədi. - **dayatsız.** -
dayatlı: dənətli. müdtənəd. 1. kök. əsas. - **dayatsız** söz. -
dayatı gücsüz iş.
- **tayat vermək:** tayatmaq. qarşıit qoymaq, vermək. yanıtmaq.
cəvab vermək. - bir az daha sordum, tayatdı. - sorularım
hamısı **tayatsız** qaldı. - səsime **tayat** vern olmadı. - **tayat**
vermək. - **tayatlarız** çox boş.

tayat **dayat. dayaq.** endirik. daban. söyəş. söykəş. kök. istinad.
sənəd.

- **dayat!** durut!. durdut!. saxlat!. saxdat!. dözütl!. çəkitt!.

- **endiriklə** danış. - **endirik** göstərmək: - **pozuq endirik: boş endirik:** köksüz sənəd.

tayatış **dayatış. dayatma. dayaqlatma. dayaqlatış.** atıvermə.
atıveriş. bağlatma. bağlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.
yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.
endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə.
tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

tayatlaşmaq **dayadlaşmaq.** yardımlaşmaq. dirsək toxumaq, vermək.

tayatlı **dayatlı. dayaqlı.** dabanlı. endirikli. köklü. söyəşli.
söykəşli. istinadlı. sənədli. müstənad. - **endirikli söz:**
müstənad söz. - **endirikli söyəş, söykəş:** müstənad isbat. -
endirikli filim: müstənad filim. - **endirikli bitik:** müstənad
kitab.

tayatma **dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış.** atıvermə.
 atıveriş. bağlatma. bağlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
 söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
 yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma.
 yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə.
 endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
 ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikiltmə.
 tikiltətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

tayatmaq **dayatmaq. dayıtmaq. 1.** nərsəni hançı bir yerə
 söykətmək. - əlivi duvara **dayatma. 1.** arxalatmaq.
 dalaverdirmək. **1.** yaslatmaq. yastatmaq. yatsatmaq.
 dirətmək. dürtütmək. itəklətmək. itələtmək. - çəkill o yana,
dayatma belə. **1.** durdurmaq. sürütmək. qaldırmaq. geri
 qoydurmaq. saxlatmaq. baqi edidmək. - bu yapı çox
 əsgidən dayatılır. - atalara dayatan, gec yorulur. **1.**
 dayanışmaq. dözdürmək. dözədürmək. çəktirmək.
 taqətlətirtmək. təhəmmül edidmək. mütəhəmmil
 edidmək. muqavimlətmək. sarsıtmaq. sığışımaq.
 sığımlatmaq. sığıqlatmaq. səbir, istiqamət edidmək. **1.**
 güvənmək. - **el qapına dayatan, uz gedər, düz gedər:** uzaq

gedər, doğru gedər. **1.** sürəklətmək. keçinməmək.
 subatlatmaq. əğrilməmək. davam etdirmək. **1.**
 önəmlətmək. önəmsətmək. başdaqdamaq.
 mühümmüsətmək. **1.** istinadlatmaq. söykətmək.
 arxalatmaq. təkgələtmək. ittikalatmaq. **1.** durutmaq.
 dönüb dolaşib, arayıb araşdırıb, sonunda bir yerdə,
 ölçüdə, çəkdə nuxdədə durunmaq, qərar qılıtmaq. - işin
 sonunu paraya **dayatdı**. **1.** yetişdirmək. çatışdırmaq.
 yetərlətmək. yetilətmək. kifayətlətmək. - gəliri, çıxara
dayatmaq: xərc dəxli biribirinə uydurmaq. **1.** sıxıtmaq.
 saxlatmaq. durdurmaq. - **dayat bir!**: sıxıt bir!: saxlat bir!:
 durdur bir!. **1.** ilişdirmək. sallatmaq. saldırtmaq.
 düddürtmək. israr etmək. dirətmək. **1.** durutmaq.
 sağatmaq. sağtamaq. bina etmək.

tayatmaq

dayatmaq. dayandırmaq. əsirgəmək. əngəl olmaq.
 abatmaq. **1.** tayat vermək. qarşıit qoymaq, vermək.
 yanıtmaq. cavab vermək. - bir az daha sordum, tayatdı. -
 sorularım hamısı **tayatsız** qaldı. - səsime **tayat** vern oldı. -
tayat vermək. - **tayatlarınız** çox boş. **1 dayatmaq**.
 dayandırmaq. söykətmək. istinad etdirmək. - boşqanı

yatıq qoyma, **dayat** duvara. - siz işlərimi doğrutmaq üçün nəmənıy  dayatırsız. 1. utrunmaq. otrunmaq. qarşı qoymaq istəmək. yönəlmək.

tayatsız **dayatsız**. dayaqsız. dabansız. köksüz. endiriksiz. s y şsiz. s yk şsizistinadsız. sənədsiz.
- **endiriksiz danışma**: sənədsiz sözləmə. - **endiriksiz g st ri**: sənədsiz g st ri, numayış.

tayav **dayav**. 1. yadaman. qaldav. qalcanğ. kuşa. yrulmaz. pəhləvan. 1. ev, dam girişi. giriş.

tayavlı **dayavlı**. dayaqlı. g cl . qolçomaq. socur. edərmən. q vi. zorlu.

tayaz **dayaz**. (1. metatez (**day** < > **yat** < > **yas**) **yatsı**. **yastı**. 1. **sayaz**: səthi. yüzəysəl. say. sığ. sığa. yalpaq. t ki  z  yerləşən. çox çuxur olmayan.  z ki. 1. bəlli bəlirsiz. iti olmayan. g z  çarpmayan. 1. yuvarlaq. dərin olmayan qaşiq. qanat kimi  n  dođru a ılma. g miler arxasında tumuq dumanevi. 1. səyrəm. sığ. - **səyrəm** su: dayaz su. 1. sıq. sığ. səfeh. g d k. 1. yayuv. ırmağın ge it yeri. saylıq. sığlıq. dərin olmayan yer.

- tayaz** **dayaz.** dərin olmayan. sığ. say. yalpaq. yufağ. yufqa.
 - **ənsədə olan çox sığ, dayaz çuxur:** çavıla. çavla. çovla.
 cola. qatıla. qavıla. qavla. - **qatılası** dərin olan cılız qalır.
 - **kiçik, dayaz oyuq, çuxur:** qatıla. çavıla. çavla. çovla. cola.
 qavıla. qavla. - **qatılası** dərin olan cılız qalır.
- tayazqörülük** **dayazgörülük.** görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtqöz.
 korgörülü. qıs görülü. qıtbaş. qaba saba.
- tayazlıq** **dayazlıq.** sığlıq. sığlığ. gödəklik.
- taycaq** **(t < > c) caycaq. caytaq. 1.** tayrılacaq, cayrılacaq,
 qayacıq, sıyrılacaq yer. tayğaq. caytaq. caycaq **(t < > c)**
 tayrılacaq. cayrılacaq. qayacıq. sıyrılacaq. tayğaq.
 sıvşıq. **1.** yıxmalıq. buzluq.
- tayça** **dayça. dalça.** sığıncaq.
 - **neçə aylıq dayça:** dayçacıq. tayçanaq. - **bir illik dayça:**
 yapağı.
 - **kəmər dayça,** az yeyər yemi, göydən axmasa, çor vurur
 demi. (**kəmər: qamar:** kiçik at).
- tayça** **dayça.** tay. at yavrusu.
- tayçacıq** **dayçacıq.** tayçanaq. yaşacıq qonan. neçə aylıq dayça.
- tayçanaq** dayçacıq. yaşacıq qonan. neçə aylıq dayça.

- tayçəşit** **taydüşüt. tayışsız. taylaşmaz.** dəngsiz. dəngəşiz.
dəngəşsiz. taylaşsız. uynaşsız. uyumsuz. uyumayan.
örnəşiksiz. örenşsiz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız.
müntəbəq omayan.
- tayçəşitlik** **taylaşsızlıq. taylaşsızlıq. tayışsızlıq. taydüşütlük.**
tayşamazlıq. dəngsizlik. dəngəşizlik. örnəşsizlik.
örnəşsizlik. uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq.
cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq.
müntəbəqsizlik.
- tayçın** **dayçın.** təngri.
- tayçu** 1. qorucu. dəstəkçi. hami. 1. soylu. seçgin 1. tay, dayça
yiyəsi. tay eğiticisi.
- taydaş** **taydaş.** 1. boydaş. əqrən. əmsal. 1. həmzad. uya qab.
- tayçə** **tay - əçə.** > **təyzə.** soylu. sayqıdəğər xanım.
- tayfa** - **tayfa tırıq:** boydaş. qohum. qatnaş. qatım. eş boylu. - **bir**
elin, tayfanıqollarından hər biri: boy.
- tayfa** < **toypar** < **topar.** 1. aymaq. yer. urın. məmləkət. ölkə. 1.
cəmaat. bölək. bölük. el. kök. uruğ. tamur. damar. qayaş.
uruq. əqrəba. al. el. soy. - **tayfa tırxlı:** ellik. elli. elli günlü.

- tayfatırıq** **tayfa tırıq. tayfa törük.** tayfa ırıq. **1.** törək. törəş. uruq. ırq.
- tayfa uruq.** **1.** qayınboyun. yaxınlar. dünürlər. **1.** soy sop: qohum əqrəba. - **soy sopu** arı kimi çox bir kişi.
- tayfauruq** tayfatırıq. qayınboyun. yaxınlar. dünürlər.
- tayfun** tufan. fırtına.
- tayfun** tufan. qorxunc.
- tayı** **dayı (dayaq < > dayıq < dayamaq. dayımaq: arxalamaq) 1.**
- uşaqlara görə ananın qardaşı. **1.** yaşlı kişi. - hara belə qoçax dayı. - hardan bilə əli **dayı. 1.** qolluqçu. polis. jandarm. **1.** qorucu. hami. **1.** başlıq. rəis. **1.** sınavlı, görgülü, təcrübəli savaşçı. **1.** toğan.
- **qabadayı: 1.** lotu. **1.** babaiyid. qoçaq. güclü. - **qabadayı** bir oğlan. **1.** nərsənin ən iyisi, başda gələni, bəlli başlısı. - bu malın ən **qabadayısı** neçədi.
- tayı** **dayı. 1.** böyük, yaşlıca, döğüşgən, sınağlı, iş alışığı olan batur kişi. - qoç dayı. yaşar dayı. **1.** başçı. saltər. rəis. kapitan. - **ocaq dayısı:** bir dayrənin, idarənin başı. - **qaba dayı:** döğüşçi. batur. qəhrəman. - **dayısı düməndə:** qohum tanışı iş başında olan. odada adamı olan. **1.** yalı. kimi.- meşə **yalı:** meşə kimi. - bu **yalı o yalı. 1.** tağa. tağayı. **1.** taqa.

- tağa.** tağav. dayı. əmi. ağay. əkey. bayka. əki. əməki.
 dadaş. qalmıq. güc göstərisi. güclülük. çapqın. salqaş.
 sərkeş. igid. biçgin.
- tayı** **dayı.** ana qamaş.
- tayıcı** **taylayan.** paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş
 edən. payıcı. paylac. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı.
 gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımcı.
- tayıq** **dayıq. 1. dayaq. dirək.** qaldıraq. qaltırayaq. çaltaq.
 qaltaq.qalca. qaldıt. ustan. situn. sutun. **1. dayış.**
dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış.
 dəng. dinc. arsat. duraş. duruş. oranc. oran. üstec. sabit.
 sakın. subat. qərar. istiqrar.
- tayıq** **tayığ. 1. güstax. uyqar. incə gənc. 1. qayığan. qayıq.**
 yumşaq. **1. cayıq. qayan yer. tayğan. bulaq yer. şiltıq**
 durum. **1. cayıq. cayan. caysıq. qayğın. zivən. zivgən. -**
tayıq yer: qayan yer.
- tayılanmaq** **dayılanmaq. 1. taxınıb keçinmək. tayuqlanmaq.**
 taquylanmaq. kibarlanmaq. **1. tayuqlanmaq.**
 taquylanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək.
- tayılb** cayılıb. cayıb.

tayılıq	dayılıq. böyüklük. döğüşgənlik. igitlik. ağalıq. başçılıq.
tayılıqac	tayılğac. tayrıncaq. büdrək.
tayılmaq	taymaq. caymaq. çaşığmaq. çaşqınmaq. burulmaq. büdrəmək. sıyrılmaq. qaymaq. caymaq. - işdə aşuqqan köp tayılır , köp tayılqan köp yıxılır: çox tələsən, çox cayır, çox cayan, çox yıxılır.
tayılsa	(t < > c) cayılsa. büdrəsə. burxulsa.
tayım	dayım. 1. durum. 1. əbədi. ilələbəd.
tayıma	dayıma. birdik. birdin. davamlı. yatab. həmişə. durmadan.
tayimi	dayimi. 1. tara. dara həmişəlik. əbədi. 1. taymaz. dəvamlı. aralıqsız. arasız. dəğişməz. 1. toxdalı. toxdasız. sürəli.
tayimi	dayimi. dayaqlı. dayqalı. sürkəli. sürəli.
tayımı	dayımı. dipləyin. imıqlı. boyuna. dayanlı. duraqlı. toxdasız. üzüksüz.
tayın	dayın. 1. dayaqan. qəsdən. bilərək. istərək. - tayın bu işi gödü. 1. amadə.
tayınaq	dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. 1. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq.

dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.
 yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
 çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
 bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.
 layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət. **1. dayanaq. dayanıq. dayış. dayıq. dəng.** dinc.
 arsat. duraş. duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin.
 subat. qərar. istiqrar.

tayınaqlı **dayınaqlı. dayanqan. dayanıqlı. dayanımlı. dayanaqlı.**
dayanışlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
dayanan. (bax > dayanaqlı).

tayınaqlıq **dayınaqlıq. 1. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.**
 dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq.
 dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik.
 çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik.
 əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq. **1. dayınımlıq.**
dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış.
 dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanaqlıq.
 dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi.

bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti. yetilik.
 yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq.
 sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
 başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik.
 səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayınalıq

qayğan. cayqan. qaypaqlıq. tayınlıq yollar.

tayıncaq

züvğən.

tayınıq

dayınıq. dayınaq. dayınım. dayınış. 1. dayanıq. dayanış.
 dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq.
 dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanışlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.
 yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
 çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
 bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.
 layiqliq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət. **1. dayanıq. dayınaq. dayış. dayıq. dəng.** dinc.
 arsat. duraş. duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin.
 subat. qərar. istiqrar.

- tayınıqlı** **dayınıqlı. dayınaqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. (bax > dayanaqlı).**
- tayınıqlıq** **dayınıqlıq. dayınaqlıq. 1.dayınımlıq. dayınışlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət. 1.dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınımlıq. dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.**
- tayınım** **dayınım. dayınaq. dayınıq. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.**

yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
 çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
 bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.
 layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət.

tayınımlı **dayınımlı. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınışlı. dayınqan.**
dayanan. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı.
dayanqan. (bax > dayanaqlı).

tayınımlıq **dayınımlıq. dayınışlıq. 1.dayınıqlıq. dayınaqlıq. dayınaq.**
dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq.
dayanım. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
dayanışlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.
yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.
layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
qabiliyyət. 1.dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq.
dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik. çökməzlik.

qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik.

dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.

tayınış

dayınış. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayanıq. dayanış.

dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq.

dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.

dayanışlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.

yeter. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik.

çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.

bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. ləyaqət.

layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.

qabiliyyət.

tayınışlı

dayınışlı. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınqan.

dayanan. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı.

dayanqan. (bax > dayanaqlı).

tayınışlıq

dayınışlıq. dayınımlıq. 1.dayanaqlıq. dayanıqlıq.

dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq.

dayınıqlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. əzilməzlik.

çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik.

əsgiməzlik. dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq. **1.dayınıqlıq.**

dayınaqlıq. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq.

dayanış. dayanaq. dayanım. dayanaqlıq. dayanıqlıq.
 dayanımlıq. dayanışlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik.
 bəsim. bəsimlik. yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək.
 yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal.
 sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək.
 dişəlik. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq.
 müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

tayınqan

dayınqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı.
dayanan. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı.
dayanqan. (bax > dayanaqlı).

tayınqanlıq

dayınqanlıq. dayanamlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq.
dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq.
dayınıqlıq. dayınımlıq. dayınışlıq. əzilməzlik. çökməzlik.
qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik.
dəğişməzlik. sabitlik. sübatlıq.

tayınlamaq

< sayınlamaq < say.

tayınmaq

dayınmaq. cayınmaq. qaymaq. gaymaq. sürcəmək.
ayağı tayqın, ağı yayqın. 1. öyrənmək.
 - kiçilər su tökər ulular **tayınır.**

- tayınsaq** qayıncıq. çox gayan. gayğan. cayınsaq. züvürgən. sürüşgən. sıyrıncıq.
- tayıntırmaq** **tayındırmaq**. 1. caydırmaq. gaydırmaq. qaydırmaq. sürcətmək. 1. ayırmaq. qaldırmaq. aparmaq. gidərmək. 1. tərپətmək. hərəkətə gətirmək. qoparmaq. yıxmaq.
- tayir** **dayir**. dəvərən. çevərən. dörələn. dövredən. dolanan. dönən. döner. dolaşan. dolaşıl. 1. ilgili. ilişik. ilişgin. əlaqəli. bağlı. əkli. taxılı. amərbut. ayid. mütəəlliq. münasibətli. race'.
- tayir** **dayir**. həqqində. dolayı. dəğir. dəğrə. görə. ilişik. üzər. bağlı. mütəəlliq. - siz **üzərə** qonuşma açıldı. - bu iş **üzrə** çalışın.- sizdən **dolayı** bir para sözlər sordu.
- tayirə** **dayirə**. < **dığırək**. **dığırə**. 1. aylan. həlqə. tüqərək. sənber. cəmbər. çənber. çevrə. quşaq. 1. qapı. tolayı. dolayı. - **böyük otaq**, **dayirə**: tənəbi. qonaq.- böyük xanlar qonaqları süslənmişdi. 1. tomalaq. yuvarlaq. tuqul. yuvarlaq. təkərlək. - **dayirə şəklində**: dayral. oymat. 1. batar. ev. qonut.
- tayirə** **dayirə**. çövərə < > dövərə. dəvərə < > çevərə. böləgə. bolaqa. olaqa. dolaqa. döləgə. qalaqay.

- tayış** **dayış.** 1. yaşlı. söyküş. müttəki. 1. oxşarış. bəniş. bəziş. kimiş. 1. öğrətci. xoca. məəllim. 1. yazıcı. katib.
- tayış** **dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq.**
dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsat. duraş. duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar.
- tayışqan** **dayışqan.** duruşqan. duraşqan. dirəşgən. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. oranlı. oranşlı. qərarlı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
- tayışmaq** 1. qaymaq. 1. pozulmaq. 1. qaymaşmaq.
- tayışsız** **tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz.** dəngsiz. dəngəsiz. dəngəşsiz. taylaşsız. uynaşsız. uyumsuz. uyumayan. örnəşiksiz. örnəşsiz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan.
- tayışsızlıq** **taylaşsızlıq. taylaşsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük.**
tayşamazlıq. dəngsizlik. dəngəsizlik. örnəşsizlik. örnəşsizlik. uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.
- tayıt** yaşıt. dəngit. əşit. əmsal.

- tayıtmaq** (t < > q < > c) qayıtmaq. cayıtmaq. tayturmaq. taydırmaq. qaydırmaq. caydırmaq. qayğıtmaq. qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək. - ol onu suda **tayıtdı**.
- tayıv** çıxıq.
- tayqa** meşə ilə örtük dağ.
- tayqa** **tayxa**.taxya. tasaq. börk. börük. - **börkli**, **tayxalı geyim**: **kapşen** (< qap: örtük).
- tayqa** **tayğa**. 1. qavaq, çam, söğüt qarışımı ormanlıq bölgə. 1. yoğurtlu sebze çorbası.
- tayqac** **tayğaq**. (**yer**). tayğaq. caytaq. caycaq (t < > c) taycaq. tayrılacaq. cayrılacaq. qayacıq. sıyrılacaq. sıvşıq.
- tayqaq** **tayğaq**. 1. (**yer**). caytaq. caycaq (t < > c) taycaq. tayrılacaq. cayrılacaq. qayacıq. sıyrılacaq. sıvşıq. züvgən yer. süzcək. sürcək. qayaq. cayaq. 1. **tayqur**. caycaq. züvgən. 1. çox danışan. 1. qayğan.
- tayqaqlamaq** qaymaq.
- tayqaqlatmaq** qaydırmaq.
- tayqaqlav** qayma.
- tayqaqlıq** qayğanlıq.
- tayqalaq** qayğan.

- tayqalamaq** qaymaq.
- tayqalanmaq** **dayqalanmaq. dayaqlanmaq. qalaqlanmaq. qalıqlanmaq.**
ilkəlləşmək. qaynaqlanmaq. köklənmək. kökələnmək.
diblənmək. nədənəlmək. illəti, baisi, səbəbi, dəlili
bəllənmək.
- tayqalatmaq** qaydırmaq.
- tayqalav** qayma.
- tayqalı** **dayqalı. dayaqlı. dayimi. sürkəli. sürəli.**
- tayqamaq** **dayqamaq. dayamaq. 1. qol, dəsdək qoymaq. 1.**
dirəmək. qızqıla bir nəyi yapmaq. - tapancayı **dayqadı.**
1.dirəmək. tikmək. dikmək.
- tayqan** **tarğan. tərzan. 1.taylaq. başboş. özgür. özbaş. heç bir**
nəyə bağlı, tabe' olmayan. **1.ərçin. kədxuda. 1. kədivər.**
tikkan. tikən.
- tayqan** **tayğan. (yer). 1. cayqan. züvğən yer. 1. dayqan. dayanğ.**
duram. duraq. qutmaq. qalmaq. məks. arğam. ağram.
aram. təvəqqüf. **1. turqan. durğan. müqavim. çalışqan. 1.**
tazı. av köpəyi.
- **taylanğ ər:** taylanğ. tərzan. tayxan. incə, kibar, gözəl, boylu
boslu. rəngi parlaq.

- tayqan** **tayğan.** 1. qarışıq ağaclı orman. 1. dayanaq. dəstək.
- tayqan** **tayxan. dayxan.** əkinçi. taxan.
- tayqanç** qayğan.
- tayqanlı** **dayqanlı. dayqınlı.** durbağlı. durşutuq. durşutlu. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtayı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< **ciq**). gördəli. hörəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtayı. qaqaılı. qapdallı. qapıtı. qudrulu. qurduqlu. qurumlu. toxduqu. toxuşlu. toxutuq. yapıtı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- tayqanmaq** **dayqanmaq. dayanmaq. tikənmək. dikənmək. dirənmək.** qarşı qoymaq. muqavimət etmək.
- tayqar** **tayxar. qodux.**
- tayqəlti** **taygəldi.** dul qadının, yeni ərinin evinə götürdüyü uşaq.
- tayqın** **dayqın.** heybət. heykəl. yapıt. qapıt. bağaqlı. bükək. toxut. öğək. ömək. hömək. durbağ. durşut. biçit. çıqqın (< **ciq**). yükür. kürdə. gördə. kürüt. qurduq. qurum. əzəmət. şovkət.
- tayqın** **tayğan. tayıq. cayıq. qayan yer. bulaq yer. şılıq durum.**

- tayqınlı** **dayqınlı. dayqanlı.** durbağlı. durşutuq. durşutlu. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çiqqınlı (< ciq). gördəli. hərəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtli. qudrulu. qurduqlu. qurumlu. toxduqu. toxuşlu. toxutuq. yapıtli. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- tayqun** **dayqun.** duruş. durma. qıvam. tavan. quysunq. çağqın. dayanıqlı. durqun. turqun. əzəli əbədi.
- tayqun** **tayğun.** yavru. cocuq. torun.
- tayqunlı** **dayqunlı.** qıvamlı. tavanlı. quysunqlı.
- tayqunmaq** **dayqunmaq.** qıvamlanmaq. tavanlanmaq. dabanlanmaq. duruşsunmaq. quysunmaq. çaqqınlanmaq.
- tayqur** tayğur. qayğur. cayğur. qayıcı.
- tayqur** **tayğur.** qayan. qızaqla qayan.
- taylac** **saylac. paylac.** tanğac. dəngəc. qısıntıcı. tutumçu. iqtisadçı.
- taylaclıq** **paylaclıq. saylaclıq.** tanğaclıq. dəngəclik. qısıntçılıq. tutumçuluq. iqtisadçılıq.

- taylaq** **daylaq.** (< **tay:** **day:** dayca). gənəlliklə kiçikligi göstərir. **1.** gənc dəvə. **1.** qoduq. balaca. **1.** yularsız. başı boş. salma dəvə at. **1.** dəvə yavrusu. **1.** soba. yüksək boylu. uca.
- taylaq** **daylaq.** **1.**iki yaşda inək. **1.** tarğan. tərhan. tayqan. başboş. başıboş. özgür. özbaş. heç bir nəyə bağlı, tabe' olmayan. **1.** iki yaşındakı, at dəvə balası. tay.
- taylaqo** **daylaqo.** dalaşmaq.
- taylamaq** **1.**balğamaq. balyalamaq. bağlamaq. yükləmək. dəng yapmaq. **1.**çəşitləmək əşitləmək. oxşar, bənzərləri birinin yanına qoymaq. - aqları alları (qırmızıları) **əşitləyib** ayrı ayrı endirin. **1.saylamaq. paylamaq.** ortalamaq. ortaşlamaq. dəngləmək. dəhləmək. miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik davranmaq.
- taylamaq** qarşılamaq. misl bi misl edmək. cütləmək.
- taylamaq** taymaq. yükləmək.
- taylan** **1.** bəyəfəndi. centilmen **1.** yaxışıqlı. heybətli. **1.** düzgün, etgiləyici qonuşan. **1.** qohum.
- taylan** gözəl.
- taylanq** **taylanğ.** paltarsi təmiz adam (ən çox gənclərdə istifadə edilir) - **tayuc taylanğ** igit. - **dalyan** (daylan) kimi gənc.

taylar	eşlər. eşitlər. denglər. qərinlər. əkran. eşdaş. taydaş. dengdaş.
taylasan	< talyasan. dalyasan. sarığın sərbəs buraxılıb, dalqalanan ucu.
taylaş	tayşıq. taydaşıq. taylaşıq. uynaşıq. uyumlu. örenşli. örnəşik. dengli. dengəşik. cürdəş. cürdəşik. cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.
taylaşdırılmaq	qoşlaştırılmaq. cütləşdirilmək.
taylaşdırmaq	qoşlaştırmmaq. ikiləşdirmək. cütləşdirmək.
taylaşıq	qoşlaşıq. cütləşik.
taylaşıq	taydaşıq. taylaş. tayşıq. uynaşıq. uyumlu. örenşli. örnəşik. dengli. dengəşik. cürdəş. cürdəşik. cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.
taylaşsızlıq	taylaşsızlıq. tayıssızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq. dəngsizlik. dəngəsizlik. örnəşsizlik. örenşsizlik. uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.
taylaşmaq	1. dəngləşmək. dəngəşmək. 1. yanaşmaq. yanaqmaq. cütləşmək. qaraşmaq. dəğişmək. tabax tabaxlamaq.

- taylaşmaq** **taydaşmaq.** dəşləşmək. əşləşmək. əşitləşmək.
bənzhəşmək. özdhəşmək. eyniləşmək. qoşanmaq.
cütleşmək.
- taylaşmaz** **tayıssız. tayçəşit.** dənhsiz. dənghəsiz. dənghəşsiz.
taylaşsız. uynaşsız. uyumsuz. uyumayan. örnəşiksiz.
örənşsiz. cürçəşit. cürdhəşməz. intibaqsız. müntəbəq
omayan.
- taylaşsızlıq** **taylaşsızlıq. tayıssızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük.**
tayşamazlıq. dənhsizlik. dənghəsizlik. örnəşsizlik.
örənşsizlik. uynaşsızlıq. uyumsuzluq. uymazlıq.
cürçəşitlik (< cür + dış). cürdhəşizlik. intibaqsızlıq.
müntəbəqsizlik.
- taylayan** **tayıçı.** paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçı. pəxş
edən. payıcı. paylac. verici. yayan. yayıcı. açan. açıcı.
gərzək. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımcı.
- taylı** **1.taydaş.** dənghəş. əşit. bəkdəş. bağıdaş. həmtay. **1.tuşlu.**
kəpirli. kipirli. qapırlı. bənəzərli. oxşaşlı. eynili. **1.dənqli.**
dənghəli. dənghəkli. lingəli. lingəkli. əşli. əşitli. bənzhərli.
mislili. əmsallı. muşabəhli. yanalı. kimili. asalı < yasılı <
yansalı (< **yansıməq:** bənzhəmək). bəkdəşli. bəkdəşli.

bağdaşlı. bərabərli. ekranlı. maadilli. özdəşli. həmvərlı.
başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təklinli.

taylı cüft. taylamaq.

taylıq əşitlik. özdəşlik. bənzerlik. eynilik. bənzer. müşabihət.

taymaq **qaymaq**. 1. tayırmaq. qayırmaq. zivmək. züvmək.
çevrilmək. dönərmək. qaymaq. caymaq. sürçmək.
sürçəmək. tayılmaq. caymaq. çaşığmaq. çaşqınmaq.
burulmaq. büdrəmək. 1. bir işə, bir yerə bağlanmaq,
görvəlmək. mə'muriyyət tapmaq. 1. taylamaq. yükləmək.
1. dəngləmək. dəhləmək. 1. taxmaq. ilişdirmək. 1.
caymaq. qaymaq. çovmaq. büdrəmək. endirikləmək.
yıxılmaq. zivmək. - üç **taqan** qaymaz. 1. gedmək. çəkip
gedmək. ayrılmaq. 1. caymaq. 1. yerindən oynamaq. 1.
vazqəçmək. geri dönmək.

- **aytqanından taymaq**: sözündən dönmək.

- **ol aytqanından tayqandı**: o söylədiğindən çıxmış.

- **arba yoldan tayqandı**: araba yoldan qaymış.

- **börkü bir yanına tayqandı**: qalpağı bir tərəfə əğilmiş.

- **aşqınım tayqandı**: midən düşümüş.

taymaqur **taymağur**. qaymaz. sıyrılmayan. taymayacı. caymayan.

- taymay** dəvamlı. dayıma. hər zaman.
- taymayacı** taymağur. qaymaz. sıyrılmayan. caymayan.
- taymaz** 1. tağsık. təkməz. taysız. tapılmayan. seyrek. endər. 1. utanmaz. güstüx. vıdansıız.
- taymaz** **daymaz.** dayımı. dəvamlı. aralıqsız. arasıız. dəğışməz. qüstax. utanmaz. vıdansıız.
- taymazdan** dayıma. dəvamlı. kəsintisız.
- tayna** **dayna.** ədə. qardaş. - **bu nə deyəsi eldi bu dayna:** bu nəcür olası millətdir **ədə.**
- taynab** **daynab. dayanıb (< dayanmaq).** söynəb. söyənib. söykənib. istinadən. - **nəyə daynab (dayanıb) böylə söylədiz.** nəyə söynəb (söyənib. söykənib), böylə söylədiz. nəyə istinadən böylə söylədiz.
- taynac** **daynac.** durac. atlıq. altlıq. otrac. qaidə.
- taynaq** **daynaq.** 1. dayaq. söynək. söyək. söykən. dirsek. 1. qorğan. qala. 1. tutaq. durcaq. muqavimət.
- taynaqlamaq** **daynaqlamaq.** dayancaqlamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. arxalamaq. qoldamaq. qoldalamaq. yardımlamaq. dəsdəkləmək. söykələmək. söyəngələmək.

- taynaqlamaq** **daynaqlamaq.** dayanmaq. çıqdamaq. cıdamaq (< **cıq.** **çıq.** **tıq.** **tuq:** bağlı. bərk, iti olan nərsə). bağalanmaq. bağadurlanmaq. muqavimət etmək.
- taynaqlı** daynaqlı. **1.** qamamaqan. iradəli. istəkli. israrlı. **1.** muqavim. çiqildəm. cıdamlı. **1.** sağlam. doğru. möhgəm. əsaslı. mühəqqəq.
- taynaqlı** **daynaqlı. dayaqlı. 1.**çidəm < > cıdam < çığdəm <> çığləm (< **çıq**). bərk. dözümlü. qayırt. qayırt. qayırt. **1.**təməlli. içli. içgin. törəli. yöndəmli. əsaslı. əsgü. - **əsgü quram:** şirkət. - **əsgü ögrətmən. 1.daynaqlı.**basaq. sağlam. qatı. qatıq. qalın. bərk. möhkəm.
- **bərk, sərt, iti, daynaqlı kimsə:** batır. bağıtur. bağadur. qəhrəman < qaqraman. qaqarman. (**# kəvrəmən:** yumşaq, səssiz, dinc olan).
- **oda daynaqlı, gəvrək, ipəyə oxşar ilkə, ögə, maddə:** daşpambıq. daşpamıq.
- taynaqlıq** **daynaqlıq.** bax > **dayanma.**
- taynaqsız** çıdavsız. dözümsüz.
- taynaqsız** **daynaqsız.** tabsız. taqətsiz. gücsüz. bitmiş. bitgin. yorqun arqın. halsız.

- taynaqsızlıq** **daynaqsızlıq.** dayanamazlıq. dözəməzlik. əsiş. muqavimətsizlik.
- taynalıq** **daynalıq.** bax > **dayanma.**
- taynıqsız** 1. daynıqsız. cadav. canıtez. səbirsiz.
- taypa** böyük tay. 1. ürü. ulus.
- taypaq** şapqa.
- taypan** bir at cinsi.
- tayrac** **dayrac.** dayrəçi. idarə edən. idarəçi. bakan baxan. qoruyan. dolandıran.
- tayral** **dayral.** oymat. dayirə şəklində. toğaytın. girdən. dolanbac.
- tayrə** **dayrə < dəğirə.** 1. **təvərək. dövərək. dövrə.** çevrə. əkiş. əkşin. yağday. durmuş. donluk. ortam. ortalıq. aralıq. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. quşaq. mihit. mühit. - **hərəm çevrəsi, dəğirəsi, dayrəsi:** öreklik. örekəlik. hərəkəlik. hərəklik. hərəmsaray. 1.toğalaq. toqalaq. tuqalaq. tıqırlaq. girdə. - **yol çəkən dayrə idarə:** qarayolları. k1.bəxş. qondur. qontur. bölüm. 1.çəmbər. çənbər. büküm. burqu. qanqal. qınqal. qonqal. çöngəl. qazıq. təkər. təkərlək.

- həlqə. - sucuq, ip, saç qanqalı. **1.dayrəvi.** devrik. dəğrik. diğriq. giğirdə. girdə. - **devrik yaxa.** 1.qatalaq. girdə.
- tayrə** **dayrə.** < **dögürə.** 1. çevrə.tügərək. aylan. ov. tüngərək. sənber. 1. oda. bölüm. 1. qurvıka. girdə. yuvarlaq. 1. dəyrə. dəğrə. dəvrə. dövrə. təğərək. tüqərək. dolan. tolan. dəğirmi. girdə. yuvarlaq. çevrə. yuvalaq. yumaq. 1. təkürmə. girdə. dəgirmi. təkrmə. təvər. devrə. çevrə. həlqə. mihit. tikrə. təkrrə. döğrə. 1. girdə. tobar.
- tayrəçi** **dayrəçi.** idarə edən. idarəçi. dayrac.bakan baxan. qoruyan. dolandıran.
- tayrələnmək** **dayrələnmək.** qazıqlanmaq. təkərlənmək. təkərləşmək. təkərləklənmək. təkərləkləşmək. həlqələnmək. çəmbərlənmək. çənbərlənmək. çöngəllənmək. çöngəlləşmək. qonqallanmaq. qonqallaşmaq. qanqallanmaq. qanqallaşmaq. büklünmək. büklüşmək. burqunmaq. burquşmaq. - **qanqallanmış** sucuq, ip, saç.
- tayrəli** **dayrəli.** qanqallı. qonqallı. çöngəlli. çəmbərli. çənbərli. büklümlü. qazıqlı. təkərli. təkərləkli. burqulu. həlqəli. - sucuq, ip, saç qanqalı.

- tayrəvi** **dayrəvi. dayrə.** devrik. dəğrik. diğriq. giğirdə. girdə. -
devrik yaxa.
- tayrılacaq** **(yer).** caytaq. caycaq (**t < > c**) taycaq. cayrılacaq.
qayacıq. sıyrılacaq. tayğaq. sıvşıq.
- tayrılmaq** qayrılmaq. **1.** taymaq. qaymaq. zivmək. züvmək.
çevrilmək. dönərmək. **1.** bir işə, bir yerə bağlanmaq,
görvəlmək. mə'muriyyət tapmaq.
- tayrıncaq** tayılğac. büdrək.
- taysız** **1.** tansıq. tənsix. **1.** taymaz. tanğsık. təkməz.
tapılmayan. seyrək. endər.
- taysız** **əşsiz. 1.** bənzərsiz. dəngisiz. dəgəsisiz. yekə. nəzirsiz. **1.**
qandəğər. qan qiymətli. çox dəğərli. **1. taksız. əşsiz.**
əksiz. dışqıl. dışolağan. dışolağ. yekə. şaşlaqıl. çaşlaqıl.
xariquladə.
- tayşamazlıq** **taylaşızlıq. taylaşsızlıq. tayışsızlıq. tayçəşitlik.**
taydüşütlük. örnəşsızlik. örnəşsızlik. uynaşsızlıq.
uyumsuzluq. uymazlıq. dəngsizlik. dəngəsisizlik.
cürçəşitlik (**< cür + dış**). cürdəşızlik. intibaqsızlıq.
müntəbəqsızlik.

- tayşı** 1. qılavuz. yol gösdərən. mürşit. 1. qorucu. hami. 1. uz.
us. usda.
- tayşıq** **taylaş. taydaşıq. taylaşıq.** uynaşıq. uyumlu. örənşli.
örnəşik. dəngli. dəngəşik. cürdəş. cürdəşik. cürləşik.
intibaqlı. müntəbəq.
- taytaq** pərişan. qayğılı. aldıran. çaşğın.
- taytaş** **taydaş. 1.taylı.** dəngəş. əşit. bəkdəş. bağdaş. həmtay.
1.əşdaş. dəngdaş. qərinlər. əkran. taylar. əşlər. əşitlər.
dənglər.
- hər kim **taydaşı ilə birlikdə olur:** it itlə gəzər.
- taytaşiq** **taydaşıq. taylaşiq. taylaş. tayşıq.** uynaşıq. uyumlu.
örənşli. örnəşik. dəngli. dəngəşik. cürdəş. cürdəşik.
cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.
- taytaşiq** **taydaşıq.taydaşit.** qisas. dişə diş. tayın qarşılıq vermə.
- taytaşit** **taydaşit.taydaşıq.** qisas. dişə diş. tayın qarşılıq vermə.
- taytaşmaq** **taydaşmaq.taylaşmaq.** dəşləşmək. əşləşmək.
əşitləşmək. bənzəşmək. özdəşmək. eyniləşmək.
- taytirmaq** **taydırmaq. 1. (t < > q < > c) tayıtmaq. qayıtmaq.**
cayıtmaq. tayturmaq. qaydırmaq. caydırmaq. qayğıtmaq.
qərq edmək. dəngəsin pozmaq. yerindən edmək. 1.

qaydırmaq. 1. yerini dəğişdirmək. qımıldatmaq. 1.
devirmək. alaşağı etmək. 1. qovmaq. dəfətmək. 1.
çalmaq. aşırmaq. yürütmək. 1. çıxarmaq. gidərmək.
ortadan qaldırmaq.

tayturmaq (t < > q < > c) **tayıtmaq. qayıtmaq. cayıtmaq. taydırmaq.**
qaydırmaq. caydırmaq. tayıtmaq. qayğıtmaq. qərğ
edmək. dənğəsin pozmaq. yerindən etmək.

taytüşüt **taydüşüt. tayçəşit. tayıssız. taylaşmaz.** dənğəsis.
dənğəsis. dənğəşsis. taylaşsis. uynaşsis. uyumsuz.
uyumayan. örnəşsis. örnəşsis. cürçəşit. cürdəşməz.
intibaqsız. müntəbəq olmayan.

taytüşütlük **taydüşütlük. taylaşsızlıq. taylaşsızlıq. tayıssızlıq.**
tayçəşitlik. tayşamazlıq. örnəşsislik. örnəşsislik.
uynaşsislik. uyumsuzluq. uymazlıq. dənğəsislik.
dənğəsislik. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşsislik.
intibaqsızlıq. müntəbəqsızlik.

tayyuq ər **taquy.** taylanğ. tərլan. tayxan. incə, kibar, görkəmli, xoş
sələqə kişi.

tayyuq **dayuq.** dosyə. bürgə. pərvəndə.

tayyuq **taquy.** dolu, kamil kişi, nə.

- tayuqlanmaq** 1. taquylanmaq. dayılanmaq. kibarlanmaq. taxınıb keçinmək. 1. taxınıb keçinmək. taquylanmaq. dayılanmaq. kibarlanmaq.
- tayun** təməl. tamal. quyuq. qoyuq. payəndə. tirsik.
- taz** 1. daz. çaqraq. çaqqar. alıq. aluq. yaluq. keçəl. kəl. yaltas. qaqbaş. yaltırbaş. taqır başlı. kaşkıvaş. - **taz at**: alacalı at. 1. daz. tas. tərsək. taslaq. taşlaq. dışlaq. çıplaq. lüt. 1. tas. ləgən. 1. 1. kəl. daz. boynuzsuz. - taz qoy: kəl qoyun. boynuzsuz qoyun. 1. bitgisiz, çoraq. - taz yer: bitgisi az olan çoraq yer. kəl topraq.
- taz** daz. çoraq. koraq. kəl. çor (kor) topraq. saçsız. dazlaq. dazalaq. qabax. keçəl. tüksüz. çıplaq.
- taza tər** yengi. yangı. yanqu.yeni. sulu. gənc.
- taza** <> yaza. (olumlu cümlədə). az öncə. daha indi. indicə. elə indi. yeni. indiz. endiz. yendiz > hənuz. - **hənuz** gəldim. - eşikdən **hənuz** dönmüşdü. 1. gəncicik. körpə. çox gənc, cəvan. 1. yeni. bədi'. - **çox yeni, taza, körpə**: çiçəyi burnunda. 1. enik. yenik. yeni. - **çox yeni, taza**: dumanı, tozu üstündə.

- taza** 1. **çil.** çığ. acar. asrı. tər. yen. yeni. yengi. yangı. yanqı. yankı. yanğ. yanqu. sulu. gənc. - **tazaca:** yengilə. 1. təmiz. 1. saf. 1. namuslu. dürüst. 1. bütün. tamamiylə. qayət. pek.
- **taza yürək:** namuslu. təmiz ürəkli.
 - **taza çillə:** saf ipək.
 - **taza suv:** təmiz su.
- tazadan** yenə. genə. təzədən. bir daha.
- tazalaq** **dazalaq. dazlaq.** daz. saçsız. çıplaq. qabax. keçəl. daz tüksüz. keçəl. qabaq başlı. qabaq qafa. qabaq qafalı.
- **damdazalaq:** tüm daz, keçəl.
- tazalaq** **dazalaq. taşlaq taslaq. dışlaq. tərsek.** 1. daz. çıplaq. lüt. 1. tər. kələk. 1. qarışıq. aydın olmayan. xoşa gəlməz. taşğıraq. tər. kişi. osduraq kişi. 1. tasın içi, dibi kimi yavlaq, çıplaq, qılsız baş. cavlaq. başı tas: daz. yavlaq. 1. tarvat. taravat. təravət. dərilik. yenilik. 1. yaltırbaş. tərəkəl. siykəbaş.
- tazalaqlıq** **dazlaqlıq. dazlıq.** çıplıqlıq. çılpaqlıq. keçəllik.
- tazalam** təmiz.

tazalama	təzələmə. yenilətmə. diritmə. diriltmə. dirgürmə. uyandırma. oyandırma. onarma. canlandırma. yağlandırma. yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. ehya. ehya etmə.
tazalama	yeniləmə. təcdid.
tazalamaq	yeniləmək. təcdid etmək.
tazalamaq	. 1. yanatmaq. yanıtmaq. yenitmək. təmizləmək. seyrətmək. açıqlamaq. 1. yanqılamaq. yankılamaq. yanqamaq. yenəmək. yeniləmək. 1. arıtlamaq. təmizləmək. - buğda tazala: arıt. 1. yeni, taza duruma salmaq. yeniləmək. təcdid etmək. - bu paltarlarını yenilə bir. - ayıbdan tazalamaq: qusunun gıdərək. təmiz çıxarmaq. - üynü tazalamaq: evi təmizləmək.
tazalana	yenilə. - arvad təğvim değılki ildən ilə yenilə.
tazalanma	yenilmə. təcəddüd.
tazalanmaq	təmizlənmək.
tazalav	təmizlik.
tazalayan	qatarqan. qaytarqan. qaytaran. qayarqan. qayırqan. yeniləyən.

tazalıq	1. təmizlik. saflıq. dürüstlük. 1. yenilik. cədidlik.
tazar	tazra. tezər. təzrə. tez. tezəlik. təlsik.
tazarmaq	dazarmaq. 1. dazlanmaq. kəlləşmək. dazalaq olmaq. 1. kəlləşmək. tazqarmaq. tazqırmaq.
tazatmaq	dazatmaq. (a < > ü) tüzürmək. düzürmək. düzərmək.
tazı	1. (< tazımaq. tezumək. tezikmək: tələsmək. qaçmaq.) incə sümüklü. ala boyalı. qıssa tüylü it. tezikən zirək qaçağan it. (> tazidən <small>(fars)</small>). 1. taz + i < tat (yad). ərəbcədə iranlılara deyilir.
tazı	salqulaq. ov iti.
tazidən <small>(fars)</small>	< tazı.
tazıqlamaq	tatıqlamaq. tacıqlamaq. birini fars sanmaq.
tazıqmaq	tezikmək. 1. sıçramaq. qaçıp sıçramaq. ürküp qaçmaq. 1. tasamaq. təsmək. ürkmək. qaçmaq.
tazıqtırmaq	tazıqdırmaq. tizətmək. qorxudub qaçırmaq. ürkütmək. bezigdirmək. bezgəkləmək.
tazımaq	tizimək. tozımaq. itizmək. itinmək. itizmək. itinmək. atızmaq. atınmaq. çapamaq. çapınmaq.
tazınmaq	ürkünmək. qaçıranmaq. qaçar kimin göünmək.
tazış	teziş. qoxuv. ürküş. qovala qaşdı.

tazışmaq	tezişmək. qaçışmaq. ürkmək. - olar tazışdılar.
tazıtmaq	($z < > r$) tarıtmaq. dəritmək. təzitmək. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkünümək.
tazqaq	{ $1 < (z < > r)$. dar. darıxmaq. $1 < taqs$ aqmaq. tuqs amaq. qapanmaq). ərincək. təmbəl. üşəngən. qaçınan. - tazqaq ər.
tazqaqmaq	{ $1 < (z < > r)$. dar. darıxmaq. $1 < taqs$ aqmaq. tuqs amaq. qapanmaq). qaçınmaq. sıxılmaq.
tazqarmaq	tarqazmaq. tazarmaq. 1 . darayıb, dalayıb, dazlamaq. keçəlləmək. nərsənin tellərin dartıb kəlləşdirmək. 1 . dazlaşmaq. tazqırmaq. kəlləşmək.
tazqınaq	dazqınaq. darqınaq. qəzəbqın. qəzəbnak. qızqınaq. hirsqinik.
tazqınlıq	dazqınlıq. darqınlıq. qızqınlıq. qəzəb. aşırılıq. aşralıq. həşrəlik. hirsillik.
tazqırmaq	dazlaşmaq. kəlləşmək. tazarmaq. tazqarmaq.
tazlaq	dazlaq. 1 . dızlaq. çıplaq. 1 . qımıcbaş. qabbaş. kəl.
tazlaq	dazlaq. taslaq. dazalaq. 1 . daz. saçsız. keçəl. qabaq başlı. qabaq qafa. qabaq qafalı. çıplaq. çıplaq. qılsız. qılsız. 1 . iddia. - şair taslağı. 1 . qanağ. qanav. qanava.

	qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tərh. nəxsə. 1. taslaq. dənəmə. dənəyim. 1. qaralama. çirknevis. 1. düşünsi. alıq. izin. iligim. ılığım. quruntu. iməj. imgə. oynuş. uynuş. xiyal. xulya.
tazlaqlıq	dazlaqlıq. dazalaqlıq. dazlıq. çıplaqlıq. çılpıqlıq. keçəllik.
tazlamaq	birinə kəl demək. birini kəl saymaq.
tazlanmaq	dazlanmaq (ü < > a) tüzlünmək.
tazlıq	dazlaqlıq. dazalaqlıq. çıplaqlıq. çılpıqlıq. keçəllik.
tazra	tazar. tezər. təzrə. tez. tezəlik. tələsik.
tazu	dazu. sınır. dazulamaq: sınırlamaq. dazısız.
te	<u>de.</u> denə. söylə sözlə. degil. deqıl. ayt. ayta. - " deyillər " demə, "dedi" <u>de.</u> - ləpəni demə düğünü <u>de,</u> dүнəni demə, bүйünü <u>de.</u>
tecimən	tecimər. idarəli. hesaplı. ekonomist.
tecimər	tecimən. ekonomist. hesaplı. idarəli.
teh	deh <small>(fars)</small> < tikək. tikək. avadanlıq. kənd. köy. rusta.
tehqan	dehqan <small>(fars)</small> < < tik + qan. tikən. tarıçı. dərici. əkinçi.
tehqan	dehqan <small>(fars)</small> . < tikkan. tayxan. tikən.
tehşət	dehşət (< tiksət. tiksən. təksinmək. tiksinqmək. şaşınmaq. çaşınmaq.

teil	deil. cəsür. gözübək.
teqenek	deqenek. tikan.
teqəc	degəc. 1. aydacaq. 1. deyincə.
teqəc	degəc. deyincə.
teqəl	tegəl <small>(fars)</small> < tikəl. tikə. ruq'ə. pinə.
teqən	degən. denən. denilən. - qaraçay degən batırlarını yurtudu: qaraçay denilən yer qəhrəmanların yurduudur.
teqənimdə	deqənimdə dediyim çağda.
teqəylər	dekəylər. deyəllər.
teqil	degil. deginən. söylə. açıl. din. de. ayt. ayta.
teqil	degil. deqil. denə. de. söylə. sözlə. ayt. ayta.
teqil	değil. - deməm o değil: onu demirəm. onu demək istəmirəm. 1.degil. degilən. denə. de. söylə. sözlə. ayt. ayta.
teqiləy	deqiləy. deyilmiş.
teqilim	değilim. deyilim. - mən məndə deyilim, mən səndəyim.
teqimdür	deyimdür. desəm gərək.
teqinmək	değinmək. aytınmaq.
teqir	değir. 1. dəğər. qiymət. baha. 1. hücum. yügürüş. 1. ulaşım. ulaşma.

- teqiş** **dəğiş.** aytım. söyləyiş.
- teqişim** **dəğişim.** - **pay paya. dəğişim, mubadilə:** paya pay. ayırbaş. baş başa. başa baş.
- teqişqin** **dəğişgin.** dəğişmiş.
- teqişmiş** **dəğişmiş** dəğişgin.
- teqləşçi** **dəğləşçi. diyləşçi. deyləşçi.** ayıtışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytləşçi. eyitışçı. eyləşçi. eytəşçi. söyləşçi. sözləşçi. danışan. qonşan. gəpləşçi. gurrunğçü. gürrünğçü. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi.
- teqləşi** **dəğləşi. diyləşi. deyləşi.** ayıtış. aytaşı. aytayış. aytləşi. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. söyləşi. sözləşi. danışaq. danışıq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.
- teqləşmək** **dəğləşmək. deyləşmək.** danışmaq. ayıtışmaq. aytaşmaq. aytayışmaq. aytləşmaq. eyitişmək. eyləşmək. eytəyişmək. diyləşmək. söyləşmək. sözləşmək. qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək. gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs etmək.

- teqnəqçi** **değnəkçi. dayaqçı.** 1. mübsür. 1. otubus, taksi kimi gənəl daşıt araçlarında, qapını açıb bağlama, enmə minməni düzənləyən görəvli. şofer şayıd. 1. kontrolçu.
- teqre** **değre. > dayrə.** şar.
- teqri özü** üfüq. - **təgri quruşor:** göyqurşağı.
- teqsəmək** **değsəmək. desəmək. dəğsürmək. dəydirsəmək.**
- tel** - **astara bax astara, təllərivi yan dara, gözəl xamcıq, göyçək qız, hərəngələ yanlama.**
- tel** 1. giriş. zeh. 1. sim. - **tikanlı sim, tel:** tikəntel. dikəntel. tikəntel. 1. darıq. tırıq. sap. 1. sim. - **üstü örtülü yoğun tel, sim:** yaltıq. kabl. - tilfun yaltıqı: kablı. - telgiraf yaltıqı: kablı.
- **qavaqteli:** iplik yumağı.
- **diştel:** dişqıl. dişsap. dişsapı. qılsır. qıldır. qıltar.
- **parlaq, yarlaq incə tel:** ipək.
- **tel tel, tar tar:** iplik iplik: ip ip. yol yol.
- **dəmirtel:** dəmirtir. dəmirdirək: çəkmə (əritilmiş nərsəni bacalardan keçirməklə əldə edilən tel).
- **tel qəfəs:** nuqab. **bükçə > peçə.** tutuq. örtü. - **tel tel:** tar tar. parça parça.
- **tel tel:** didim didim. şırıq şırıq. - ürəyim **didim didim** gedir:

ürəyim didilir.

- **telik**: **tellik**: saçları tuturan çəmbərli ayqıt.

- **ulatı tel**: rabbit sim.

- **alna düşən tel**: çaqma. pərçəm.

- **çəlik** (polad) **təldən yapılmış geyim**: qaqmalı. cübbə. zireh.

- **hər təldən çalmaq**: hər nədən qonuşmaq, çox işlərlə uğraşmaq.

- **tel tel, tar tar dağılıb çözülmək**: tellənmək. aşınmaq.

ipliklənmək. arxaşları üzə çıxmaq. lif lif olmaq.

- **tel tel, tar tar olan, tozumsu nərsə**: ipliksi. ipsi. tor. sayın çalınan. sayın çalan.

- **tel, sim döşəyən**: yaltıqçı. kablçı. simkeş.

tel

təl. dəl. 1. dil. 1. xət. - tel qırmaq: xəta işləmək. **1. tü.** bir tel

sap. söküm. sapbal. balsap. sapdal. dalsap. saplaq. sap.

bəsbəl. - **tel gögən**: göy qurşağı. - bir **tü** saç: bir tel tük. **1.**

del (fars)- (< **tin**: iç. istək). **1. sim.** sırma. şunur.- **tel tel**

olmaq: saplanmaq. sapaqlanmaq. iplənmək. ipdənəmək.

ipdən, ipliyyindən, sapından olmaq. çözülmək. açılmaq.

dağılmaq. **1. tar.** dar. sim. ip. sap. əriş. ərsiman. ərisman.

risman. boyluq. {**tel**: qıl. dal. # **təl**: təpə. yığın}.

- **səs teli**: sinqir. - **avaz singirmək**: səs teli.
- **tel tel**: tar tar: dar dar. əriş əriş. rişdə rişdə. tək tək.
- telavər** (fars) **delavər**. < **dalavar**: dalbar. dalpar. dalbar: vurqun. batan. batur.
- telbaz** **delbaz** (fars). < **tilbaz**: **dilbaz**. < (**baz** < metatez > **sav. sov**) **dəlisov**.
- teləşli** qısqınıqçı. ürkü çıxaran.
- telətel** **teltel**. yolyol. yolayol.
- teləzən** kətən döğən toxmaq.
- teli kiçik** tırtıl.
- teliq** **telik. tellik**. 1. tor. ağ. 1. kiçik sak, tobra. 1. saçları tutturan çəmbərli ayqıt. 1. tərlik. ayaqaltı.
- telim** - **telim, kan, çox gəzək, yolam**: təkər təkər. qaytadan. qayta qayta. qaytalab. qayıda qayıda. dönə dönə.
- telim** 1. delim. dilim. 1. **təlim. talım**. talay. dalay. çox.
- telir** **delir** (fars) < **dədir**. qoztaq. qostaq. ustaq. uztaq. üstək. üstək. (> **qostax** (fars)). ürəkli. qorxmaz. qaçmaz.
- telir** **delir**. (< dalıq. dəlik. dəli). daluq. dalmış. vurqun. batan. batur.

- telqəmək** **telgəmək. talqamaq. dalqamaq.** dallamaq. ayırmaq.
seçmək. çıxarmaq.
- telley** mantar.
- tellənmək** dildənmək.
- tellənmək** keflənmək.
- tellənmək** tel tel, tar tar dağılıb çözülmək. aşınmaq. ipliklənmək.
arxaşları üzə çıxmaq. lif lif olmaq.
- telli** - **telli çalqıların tellərin** uyarılma, kökləmə üçün qoyulan
aşıq, düğmə: burqu.
- tellik** **telik.** tor. ağ.
- telmaşa** teli, tükü yığan, bəstəliyən ayqıt. saç girəsi.
- telmək** **delmek.** demək.
- telsiq** **telsik.** (< tələsik). qoşdı. telgiraf. əcələ. atış. şitab. tez.
aşılı. əcələ ilə.
- telsiqləmək** **telsikmək.** (< tələsik). qoşdırmaq. telgiraf vurmaq.
- telsiqmək** **telsikləmək** (< tələsik). qoşdırmaq. telgiraf vurmaq.
- teltel** **telətel.** yolyol. yolayol.
- tem** **dem.** 1. yağışla suvarılan yer. - kəmər dayça, az yeyər
yemi, göydən axmasa, çor vurur demi. (**kəmər: qamar:** kiçik
at). 1. **demə.** nəm. gəp. söz. söy.

- temə** **demə.** 1. içerik. içirlik. içlik. gəbə. yük. qapsam. içərim. içində olan. toplan. möhtəva. məfhum. məzmun. mə'na. 1. soluq. qaba, iti olmayan. əsir. əsik. nəfəs. 1. **dem.** nəm. gəp. söz. söy.
- **demə gedsin:** burax gedsin: anlatılması güc. anlatılamaz.
 - **deməm o değil:** onu demirəm. onu demək istəmirəm.
 - **deməyə gətirmək:** dolaylı yollarla sözün bəliitmək. dilə gətirmək.
 - "deyillər" **demə**, "dedi" **de.**
 - **hən demə.** (- çağrısa, çağrıya, də'vətə **hən demə**, gedmə: uyma qəbul etmə).
 - **ləpəni demə düğünü de, dünəni demə, büyünü de.**
- temə** **demə. demək.** 1. dəsdək. tikmə. dayaq. dirək. dəsdək ümüd. tinar. tinar - **dəmə ver:** dayaq ol. - mən sənə **dəmə** gəldim. 1. köy. 1. söz.
- teməc** **deməc.** 1. söyləc. açıqlama. deklərasyon. bəyanat. 1. açıqlama. bəyaniyyə. - **deməç vermək:** açıqlamaq. bəyaniyyə vermək. 1. savçı. sözcü.
- temək** **demək {demək. < ^{metatez} > edmək.}** 1. demək. dimmək. dəğinmək. değinmək. dəğinləşmək. düşünmək. anmaq.

anlatmaq. toxunmaq. açıqlamaq. yanşamaq. oynaşmaq.
 fikirləşmək. arzılamaq. tınmaq. dinmək. tinqmək.
 ağzamaq. aytadurmaq. ayıtmaq. aymaq. bayan edmək.
 aydınlamaq. ayırd edmək. açmaq. bəlimək. çıxarmaq.
 dəğirmək (mənim sözlərimi onlara dəğürün). çatdırmaq. **1.**
ad. demək. dәмək. dәмә. dәsdək. tikmə. dayaq. dirək.
 ümüd. tinar. tınar. - **dәмək gəl:** qol gəl. daya gəl. **1. ad.**
 demən. söylək. **1.** söyləmək. timək. **1.** göndərmək.
 oxumaq.- alqış **oxuyan** dillər. - alqış **oxu:** salavat **oxu. 1.**
 söyləmək. xəbər vermək. - bunu sizə kim **söylədi.**

temək

demək. deymək (dey < metatez > eyt) eytmək. eyitmək.
ayıtmaq. aytamaq. 1. söyləmək. sözləmək. sözə girmək,
 keçmək. söz edmək. ifazə edmək. danışmaq. qonuşmaq.
 dilini çözmək. anlatmaq. bəliitmək. nəql, rivayət edmək.
 zikr edmək. **1.** deməli. pəs. anlamalı. yanı. - **demək,** gəliri
 azdır. **1.** nəql, rivayət edmək. **1.** nəmləmək. gəpləmək.
 sözləmək. söyləmək.
 - **demək,** yarın gəlir.
 - **bal deməklə, ağız dadlanmaz:** sözlə iş bitməz. - **boy**
demək: meydan oxumaq: alnını qarışlamaq. - **məndən**

demək: məndən söyləməsi.

- **mənəm** deyən: kəndinə güvənən.

- dediyin **dək** var.

- **diyər deməz: dər deməz.** söz bitər bitməz. toxdasız. ha birə. durmadan. duraqlamadan. gecikdirməksizin. həməən. dərhal.

- **nə deməkdir:** nəyə gəlir.

- **bu anlama, deməyə gəlirki:** bu o deməkdiki.

- **demək,** çata bilməyəcək. - **onu demirəm:** deməm o değıl. onu demək istəmirəm.

- **deməyə gətirmək:** dolaylı yollarla sözün bəliitmək. dilə gətirmək.

- demə ya: yapma ya. yox baba. yox canım.

- **demək ki:** diyəsi. yani. yə'ni. yaniki. yanki. başqa sözlə.

hop dedik: bəsdı. dur. yetər.

- **deymək.** ac nə olsa yiyər, acıyan nə olsa **deyər.**

- **alaveri demək:** "götür ged" demək. - sevməyirdin baidan sevgimi mənım, **alaveri** demədinki.

- **bal demək, bal verməkdən yey, boş demək, boş verməkdən yey.** (**yey:** yaxıcıdı).

- **hə demək:** onatmaq. onamaq. təsvib edmək.

- **qapalı söz demək, söyləmək, toxundurmaq**: qamış atmaq.
qamış qoymaq.
- **qarşısındakın qızdıracaq söz demək, deyişməyə
çağırmaq**: qarşı qarşı söyləmək.
- teməklə** - **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz.** (olmaz).
- teməli** **deməli.** deyiləbilir. denəbilir. deniləbiləcək.
- teməmək** - **gecə gündüz deməmək: gecəni gündüzə qatmaq**: tezine gecinə baxmadan çabalamaq.
- **yox deməmək**: cavab verməmək, nərsəni süründürmək.
- teməmək** **deməmək.** artırmaq. nərsiyə, nərsə qatıb çoğaltmaq. -
üstünə su **dəmə**: su artır. - dəmə dmə göl olar. - kefimə şəh
dədədi. - sütə su **dəməmiş.** - **dəməp** !: vur !. çal !. bir daha.
- temən** demən. demək. söylək.
- teməsin** deməsin. - döğmədən, açılmır qapı, dadlı sevən, **deməsin**
acı.
- teməyiş** deməyiş. deyiliş. deyiş. söyləyiş. sözləyiş söyləmə yolu.
- teməz** - **oğru deməz gecədi, toyuqdusa cücədi, alar çapar, vurub
qaçar.**
- temi** **demi.** dirənmə, qarşı durma, e'tiraz sözü.
- tenə** **denə.** de. söylə sözlə. degil. deqil. ayt. ayta.

tenğiz	denğiz. dəniz.
tenilən	denilən. dinilən. deyilən. diyilən. deyilmiş. məzkur. məzbur.
tenilmədik	denilmədik. deyilmədik. söylənmədik. söylənməmiş.
tenilmək	denilmək. deyilmək.
tenilmək	denilmək. deyilmək. söylənmək. rivayət olmaq.
tenilmək	denilmək. dinilmək. diyilmək. deyilmək. 1. denmək. söylənmək. buyrulmaq. 1. rivayətlənmək, olunmaq. söyləntilmək. 1. adlandırılmaq.
tenilmək	denilmək. dinilmək. diyilmək. deyilmək. anılmaq. anımsatmaq. zikr olunmaq.
tenqsəqu	dəngəmək. öyrənmək.
tenqu	denqu. çox çox.
tenmək	denmək. anılmaq. söylənmək. buyrulmaq.
tenmək	tinmək. dinmək. 1. demək. söyləmək. buyurmaq. 1. razı olmaq.
tentirəmək	bax > tintirəmək.
tentiyi	dendiyi. deyildi.
tepeş	depeş. dəbəş.

- tepo** **depo**_(latin). < **təpu. təpi. (təpmək: yığmaq. yığqıtmaq).** **1** < **təpik.** gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam. yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa. qambar. ambar. **1.** sandıxana. gerilik. zəxirə. yeri.
- teraz** _(fars)bax > **dirəz.**
- teraz** **deraz**_(fars) < **tiras. diras. duras** (< **dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.**). yuxar. yoxuş. yüksək. uca. ÇIXIŞ.
- terev** **derev.** dərrov. biktiz. birdən. qapıl. qafil.
- terəng**_(fars) **derəng**_(fars). < **durang.** durmaq işi.
- terəng**_(fars) . **derəng**_(fars) - {< **durunquli, quşqulu, düşqulu, düşlü, donsuq, ayyuq özgü**}. {< **tirəng.** dirəng. tirən. dirən. dirənc. qarşı qoyuş. dirilik. muqavimət.}.
- teri** **deri tere. teri. terik. gön.** **1.** dərinti. dəvrişmə. yığma. - bunlar **dəri** əsgərdirlər, tez dağılırlar. **1.** parsa. bəxşiş. bağış. dərilmiş, sərilmiş nərsə. **1.** dəri. qoquş. qaquş.- **qaquşun**

	yağla qurumasın. 1. qədər. dək. can. - evə dəri ged. bura dəri görməmişəm.
terqu	derqu. tərqu: tərkeş.
tesəm qərəq	desəm gərək. teqimdür. deyimdür.
tesən	- desən savaş eylər, deməsən yavaş eylər. (yavaş: yaval. yava).
tesən	desən_ - hənə desən: (- bu yaxlış (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər hürdü, karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!).
tesənə	desənə. yanı.
teskin tapmaq	soruqmaq. dinmək.
test	dənək. dənəyim. sınam. sınav. təcübə.
tesuqa edmək	1. ağır davranmaq. gecikmək. 1. həyəcanlanmaq. tədirgin olmaq. qayğılanmaq.
tesuqalanmaq	həyəcanlanmaq. qayğılənmə.
teş rişi	deş dişi. (üst əngdə yerləşən diş) gözdişi. (> niş dişi).
teş	deş. dişə. teşə. deşə. qaza. gəvə. bir nərsenin yarığına qoyub çırpıp, onu yarmaq, amaq tilişə.
teş	deş. xış.
teşaviç	deşaviç. deşən. burği üşki. direl. mətə.

- teşdirmək** 1. çözdürmək. soydurmaq. 1. dəldirmək.
- teşə** (< diş. deş). kəsən.
- teşə** **deşə**. 1. teş. deş. 1. lüleyin. axdafa kimi gen ağızlı, incə boğazlı qab ki, ağız işgə qablara, yağ su, nəft kimi mayalar tökməyə yarar.
- teşələmək** **deşələmək**. 1. eşələmək. quddalamaq. 1. mətələmək. bitələmək. - **xaşxaşdeşələmək**, **mətələmək**, **bitələmək**: hər nəyi söz eləmək, qurdalamaq: duvarda çatlaq axdarmaq. bacadan çatlaq axdarmaq, qurdalamaq. 1. **deşəmək**. **deşmək** **eşələmək**. **eşəmək**. **eşmək**. qurcalamaq. qurddalamaq.
- teşələnmək** **deşələnmək**. **deşənmək**. **deşənmək**. **eşələnmək**. **eşənmək**. **eşənmək**. qurcalanmaq. qurddalanmaq.
- teşələtmək** **deşələtmək**. **deşətmək**. **deşətmək**. **eşələtmək**. **eşətmək**. **eşətmək**. qurddalatmaq. qurcalatmaq.
- teşələyən** **deşələyən**. gözləyən. dürcəyən. dürtən. arayan. axdaran. biçələyən. konckav.
- teşəmə** **deşəmə**. **deşmə**. **eşmə**. **eşəmə**. kənəmə. kənələmə. govma. kavma. kafma. qavma. çapma. qazma. qazi. oyma.

- teşəmək** **deşəmək. deşələmək. deşmək. eşələmək. eşəmək.**
eşmək. qurcalamaq. qurddalamaq.
- teşəmək** **deşəmək. deşləmək. dişlətmək. dişəmək.** 1. diş çıxarmaq.
 1. oyuq oyuq edmək. 1. diş kəsmək. çeynətmək.
 çərxləmək. çərxlətmək.
- teşən** **deşən.** 1. deşgən. deşir. deşgir. etgi. təpgi. izgi. tə'sir. 1.
 qazan. - **dələn, deşən arac:** dəlgi. 1. **deşgən.** deşginli.
 deşinli. deşirli. deşgirli. tə'sirli. müəssir. etgili. təpgili.
 izgili. toxunaqlı. 1. **deşgən. deşginli. deşinli. deşirli.** dəlici.
 dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. keçgin. keçgin.
 toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili.
 müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. **eşən.** kavar. govar.
 qavır. qazan. qazar. qazıcı. oyan. oyucu. oyuc.
 - **qordeşən: qurdeşən: qardal. qordal.** 1. qaşınan sərpmə
 kəsəli. 1. alerji.
- teşən** **deşən.** deşaviç burği üşki. direl. mətə.
- teşən** **deşən. deşinli. deşginli. deşgirli. deşirli. deşgən.** 1. dəlici.
 dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. keçgin. keçgin.
 toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili.

- müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.** tə'sirli. müəssir.
- deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.
- teşənək** **deşənək.** gözənək. bacanaq.
- teşənmək** **deşənmək. deşələnmək. deşinmək. eşələnmək. eşənmək.**
eşinmək. qurcalanmaq. qurddalanmaq.
- teşənsiz** **deşənsiz.** (davranış. söz). **1.** tikansız. tikənsiz. dikənsiz.
toxunaqsız. sancaqsız. iğnəsiz. acısız. **1.** muzahimətsiz.
sarqıtsız. sıxıtsız. yorqasız.
- teşətmək** **deşətmək. deşələtmək. deşitmək. eşələtmək. eşətmək.**
eşitmək. qurddalatmaq. qurcalatmaq.
- teşi** **deşi.** dişi. ilgək. düyməlik. düymə, haçar gözü.
- teşik** **deşik.** (a < > e < > ə < > ı) **daşiq. dəşik. dışıq. 1.** cırıq.
yırtıq. ötlük. dəlik. dəlin. alış. ağız. su, göl, bulaq ağızı.
suyun axıb tökülən yeri. - **deşik**, suda bəlgürür. **1.** ac göz.
qarnı doyar, gözü deşik, ac qalan. qarınpa. **1.** obur. qarnı
dolmuş, qözü ac kişi. **1.** çatıldı. çatlaq. tümlük. tünlük.
tömlük. tüşük. oyuq. dəlik. tüşük. pəncərə. **1.** deşik.
eşgəlanğ. baca. **1.** göz. qaraç. qaraq. kəvək. kovaq.
kövək. qovuş. kavaq. çuxur. boşluq. oyuq. oymaq. hin.
kosuq < kovsaq. qursax. kövül. dəlik. açıq. qopuş. yırtıq.

- **deşik duyuyq**: sızlarca duyulan səs. süzük səs. **1. dəlik**. -

deşikli: dəlikli.

- **deşikli daşa taxmaq**: cəzalandırmaq, xalqın önündə rəzil edmək.

teşiq

deşik. **1. dəlik**. kavlıc. kovlıc. oyuq. göz. **1. dəlik**. kavuq. kavra. kavar.

teşiq

deşik. **eşik**. **1. eşik**. oyuq. **1. kölgə**. etgi. təpgi. əsər. izər. **1. giriş yeri**. **1. oyuq yer**. dəlik. yuva. in. nin. **1. dəlik**. gədik. çökmə. çökək. çatlaq. göz. yarıq. cırıq. ayrıq. aryaq. yarıq. kaf. baca. açma. mənfəz. oyuq. baca. boşluq. - iğnə **gözü**. - **gözlü** qapı. - iri **gözlü** ələk. - **buraraq, qıvraraq dəlik** **deşik** açma ayqıtı: ivli çivi. burqu. mətə. - **ucuna burqu taxılmış, dəlik** **deşik** açma ayqıtı: dəlgi. direl. - **buraraq, qıvraraq dəlik** **deşik** açma ayqıtı: ivli çivi. burqu. mətə.

- **dəlikdeşik**: kavqalı. kavqal. kaval.

- **dəlikdeşik**: olan kavaltaq. kağaltaq. kovultaq. koğultaq.

- **dəlikdəlik,deşikdeşik olan nərsə**: qazalac.

- **ələk vələk, dəlikdeşik olmaq**: qəlbirə dönmək.

- **kiçikdeşik**: ıldız. - iğnənin **ıldızı** dək belə boşluq qalmadı.

- **qulağı dəlik, deşik**: durmadan söz, sav sorağında olan kimsə.
- **malqaranın dırnağının dəlik deşik olması**: qarıncalı dırnağ.
- **bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılan deşik, yencərə, yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək**: işıqlıq. işıqbaca.
- **göz göz, dəlik deşik olan nərsə**: gözlük. gözənə.
- **kavalmış, genəlmış deşik ağzı**: kavdıra. kaldıra.
- **kiçik deşik, dəlik, göz**: içgil. işgil.

teşiqara **deşikara <> eşikara**. dışıqara dışqara. aşqara. açıqara. açıqca. saxlamadan. gizləmədən.

teşikli **deşikli**. gözənəkli. bacalı.

teşiqmək **deşikmək**. taşıqmaq. yaralanmaq. oyulmaq. müztərib olmaq.

teşiqməyən **deşikməyən**. qaçığmaqan. qaçmayan. dirəngən. dirəşgən. diləşən. diləşik. (> təlaş ^(fars)). duraqlı. davamlı. dayaqlı.

teşilik **deşilik. dişilik**. dişi < deşi. ilgək. düyməlik. düymə, haçar gözü.

teşilir - **diş dəyir deşilir, iş gəlir, eşinir**.

teşilmə **deşilmə. eşilmə**. qazılma. çuxurlaşma.

- teşilmək** **deşilmək.** dəlinmək. yarılmaq. dəlik deşik olmaq. **1.**
yarılmaq. dağılmək. **1.** çözülmək. **1.** dəlinmək.
- teşilmək** **deşilmək. eşilmək. 1.** qazılmaq. çuxurlaşmaq. **1.**
çuxurlaşdırılmaq. **1.** dəlinmək. oyulmaq. yarılmaq.
- teşinli** **deşinli. deşginli. deşgirli. deşirli. deşən. deşgən. 1.** dəlici.
dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin.
toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili.
müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.** tə'sirli. müəssir.
deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.
- teşinli** **deşinli. deşginli. deşgirli. deşirli. deşən. deşgən. 1.** dəlici.
dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin.
toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili.
müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.** tə'sirli. müəssir.
deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.
- teşinmək** **deşginmək. deşələnmək. deşənmək. 1. eşələnmək.**
eşənmək. eşinmək. qurcalanmaq. qurddalanmaq. - **eşinib**
deşinmək: qurddalanmaq. çöplənmək. **1.** izlənmək.
etgilənmək. təpgilənmək. toxunulmaq. mütəəssir olmaq.
- teşinmək** **deşinmək. 1.** açılmaq. soyunmaq. çıxmaq. **1.** soyunmaq.
çıxarmaq.

- teşinsiz** **deşinsiz. deşginsiz. deşirsiz. deşgirsiz.** tə'sirsiz. müəssir olmayan. etgisiz. təpgisiz. izgisiz. toxunmaz.
- teşir** **deşir. deşgir.** 1. deşən. deşgən. etgi. təpgi. izgi. tə'sir. 1. yaran. izir. izgir. toxunan.
- teşirə** **deşirə.** deşirmək.
- teşirli** **deşirli. deşinli. deşginli. deşgirli. deşən. deşgən.** 1. dəlici. dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. tə'sirli. müəssir. deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.
- teşirsiz** **deşgirsiz. deşinsiz. deşginsiz.** tə'sirsiz. müəssir olmayan. etgisiz. təpgisiz. izgisiz. toxunmaz.
- teşitmək** **deşitmək. deşələtmək. deşətmək. eşələtmək. eşətmək.**
eşitmək. qurddalatmaq. qurcalatmaq.
- teşqalı** **deşqalı.** çözülü. dəlik.
- teşqən** **deşinli. deşginli. deşgirli. deşirli. deşən. deşgən.** 1. dəlici. dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. tə'sirli. müəssir. deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.

- teşqic** deşqic. 1. dəlgi. matqab. 1. yerində duramayan. 1. açıqqöz. kurnaz.
- teşqiç** deşqiç. 1. dəlgi. dələn. 1. yerində durmayan. iti. açıqqöz.
- teşqiçliq** teşqiçliq. açıqqözlülük. kurnazlıq.
- teşqin** deşqin. dəğgin. etgin. təpgin. duyağar. duyar. duyarlı. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu. oyanıq. tetik. sezqic. incik. hissili. həssas.
- teşqinli** deşqinli. deşinli. deşgirli. deşirli. deşən. deşgən. 1. dəlici. dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. tə'sirli. müəssir. deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.
- teşqinmək** deşqinmək. deşinmək. izlənmək. etgilənmək. təpgilənmək. toxunulmaq. mütəəssir olmaq.
- teşqinsiz** deşqinsiz. deşinsiz. deşirsiz. deşgirsiz. tə'sirsiz. müəssir olmayan. etgisiz. təpgisiz. izgisiz. toxunmaz.
- teşqir** teşqir. deşir. deşgir. 1. deşən. deşgən. etgi. təpgi. izgi. tə'sir. 1. yaran. izən. izir. izgir. toxunan.
- teşqirli** deşqirli. deşinli. deşginli. deşirli. deşən. deşgən. 1. dəlici. dələcən. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin.

toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin. birəbir. izgili.
müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.** tə'sirli. müəssir.
deşən. deşgən. etgili. təpgili. izgili. toxunaqlı.

teşqirsiz **deşqirsiz. deşirsiz. deşinsiz. deşginsiz.** tə'sirsiz. müəssir
olmayan. etgisiz. təpgisiz. izgisiz. toxunmaz.

teşqün **teşgün. deşgün. düşgün. düşgün.** məğlub.

teşləmçi **deşləmçi. işləmçi. içləmçi.** incətən. incələyən. işgələyən.
işgətən. işgəltən. işgəçi. gözələmçi <> çözələmçi.
gözələyən <> çözələyən. gözləmçi. çözləmçi. gözələmçi.
çözələmçi. arşatçı. araştıracı. araştıran. oxucu. oxuyan.
oxluyan. tədqiqatçı. tədqiqatçı. təhqiqatçı.

teşləmə **deşləmə. işləmə. içləmə.** incəltiş. incətiş. incəti. incətim.
incətmə. incələmə. işgətmə. işgəti. işgətiş. işgəltiş.
işgəltiş. işgətim. gözələmə. gözələmə <> çözələmə.
gözləmə. gözləm. göz göz edib, çözmə, açma. tədqiq.
araştırma. oxuma. mutaliə. tətəbbö'. tədqiq. etüd.

teşləmək **deşləmək. deşəmək. dişlətmək. dişəmək.** **1.** diş çıxarmaq.
1. oyuq oyuq etmək. **1.** diş kəsmək. çeynətmək.
çərxləmək. çərxlətmək.

- teşləmək** **deşləmək. deşnəmək.** deşlik, iti duruma gətirmək. -
dəğirman, oraq **deşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.
- teşləyən** **deşləyən. dişləyən. dişələyən.** encər. yencən. encən.
yencər. yencir. encir. ısırqan. qısırqan.
- teşlik** **deşlik. deşdi > təsdi.** ağızı dar, gen qarınlı tüng, su qabı.
- teşmə** **deşmə. deşəmə. eşmə. eşəmə.** kənəmə. kənələmə.
govma. kavma. kafma. qavma. çapma. qazma. qazı.
oyma.
- teşmə** **deşmə. eşmə. 1. eşmə, deşmə, oymaqla yapılmış. 1. <>**
çəşmə <> keşmə. topraqda, qumda eşməklə əldə edilən
gözə, bulaq, su qaynağı. **1. aşiq oyunu çeşitlərindən. 1.**
maya. - **girmə deşmə:** erkək maya.
- teşmək** **deşmək. (< dış. diş).** **1. yarırıb içindəkin çıxarmaq.**
dışatmaq. dışarmaq (bir nərsəni dışa atmaq). **1. çözmək. -**
örkəni deşmək: ipi açmaq. **1. soymaq. yarmaq. dəlmək.**
oymaq. **1. qarışdırmaq. 1. içini açmaq. qurcalamaq.**
quddalamaq. xatırlamaq. dərinləşdirməyə çalışmaq. **1.**
soymaq. **1. çözmək. 1. dəlmək.**
- **arğacı deş:** ipi çöz.

- **gömləyin deşmək**: gömləği çıxarmaq.

- **deşib aramaq**: üşəmək. eşmək.

teşmək

deşmək. deşələmək. deşəmək. eşələmək. eşəmək.

eşmək. 1. qurcalamaq. qurddalamaq. **1.** qurdalatmaq.

qurcalamaq. **1.** oymaq. yarmaq. çapmaq. çapamaq.

qazmaq. dəlmək. kovmaq. kavmaq. kafmaq. ayırmaq.

aryamaq. yarımaq. bölmək. - **bağırsağın deşmək**:

öldürmək.

teşmiq

teşmik. dəlmiq. kaftıq. kavtıq. kovtıq > kaftə (fars) (<

kovmaq. kavmaq. kafmaq). ayırtıq. aryatıq. yartıq. böltik.

açtıq.

teşnə

deşnə (< **deşmək**: dəlmək. kəsmək. deşnəmək: deşlik, iti

duruma gətirmək.). **1.** dəlib, kəsməyə yarar iti arac, biçək.

1. (< **dış**). diş. deşək. teşə.

teşnə

deşnə. (< **deşmək**: açmaq). iki ağızlı kəsər. qəmə. gəzlik

(< **kəslük**). xəncər.

teşnəmək

deşnəmək. deşləmək. deşlik, iti duruma gətirmək. -

dəğirman, oraq **deşləmək**: dəğirman daşının dişlərini itimək.

teşti

deşdi. deşlik > təsdi. ağız dar, gen qarınlı tüng, su qabı.

teştil

deşdil. dişdil. dantel. pul qırağında olan dişlər.

- təşüqləmək** obur, ac gözlü saymaq.
- tete** **dede.** 1. atıya, babıya, böyüklərə, dervişlərə verilən ad. diş səsindən yumşaq dodaq səsinə çevrilib (**d < > p**) > **papa.** diş səsindən dodaq səsinə çevrilib (**d > b**) **baba.** 1. xitmətçi. tapıçı: odalıq (> **odalisk**) evdəki nökərdən olan uşağa deyilir '**doğma**' deyilir.
- teteq** **dedek. dadek.**
- teti** - "**deyillər**" demə, "**dedi**" de.
- tetiq** ağıllı. təytik.
- tetiq** **dedik.** 1. anlam. məfhum. 1. söylək. söyləniş. söylənmiş. söz. qovl. - dediyi dedikdir: sözü sözdür.
- tetiq** **dedik.** 1. çalbasav. çalbasöz. zərbilməsəl. zərbbməşəl. atasözü. atalarsözü. sav. 1. benilmiş. söylənən. 1. sarğaq. oyunçu. oyanıq. sezqic. **duyağar. duyar. duyarlı.** etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. incik. hissili. həssas. 1. çevik. ustal. sivist. zirək. zeyrək. 1. özənli. oyunçu. oyanıq. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. nazik.
- **tetik olmaq:** oyanıq olmaq. 1. itik. incik. nazik.
- **atıq tetik:** atıq edik: çevik pıratik.

- bir **dediyini** iki **edməmək**: istəyin elə, həmən yerinə gətirmək.

tetiqlə

tetik. 1. **tetiz**. iti. düz. dik. tikan. dikkilqan. atılqan. çevik. sivr. dinc. oyanıq. atıq. atılqan. ərsəl. açıqözlük. huşlu. anlayışlı. dəqiq. sofi. vasvas. ziyrək. deklanşor. zamin (odlu araçlarda). 1. çiriq (ç. c < > t. d) dirik. tirik. tezlik. bağatur. darqınaq. çapıq. batıq. çalağ. iti. dəli. dəlir. güclü. çalqaq. 1. atıq. yeyin. iyi ox atan. oxçu. tanic. 1. usda. bəcərikli. bilgili. dərilgen. diri. canlı. hazır. 1. öğüt. nəsihət. 1. sampal. zamin. uyanıq. quşqulu. sasqaq. 1. incə. zərif. - **tetik** iş. 1. çabıq. iti. çalağ. - çox **tetik** biridir. 1. odlu aracların çaxmağı. 1. canlı. iti. fə'al.gəvşək olmayan. - **tetik** kişi. - **tetik** ol!. - **tetikliyin** ölməsin.

tetiqli

tetikli. saqlıq. ehtiyatlı. diqqətli.

tetiqliq

tetiklik. 1. çeviklik. zirəklik. itlik. tədqiq. 1. özənlik. oyanıqlıq. diqqətliq. naziklik. 1. sapçılıq. ipçilik. incilik. titizlik. dəqiqlik. duyarlıq. duyarlılıq. oyanıqlıq. sarğaqlıq. sezqiçlik. həssasiyət.

tetiqodu

dediqodu dediqoğ. dediqoy. dediköt. dediküt. (1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq). 1. lakırdı. boş, qolay,

gəvəzə söz sav, qonuşma. arxadan qonuşma, söyləmə.
 çəkiştirmə. qeybət. 1. söyləşi. söhbət. gəpləşi. musahibə.
 mahavirə. qoftqu. bəhs. 1. qapız. qayız. qeybət. ardaniş.
 - **dediqodu yapmaq**: qazetə çıxarmaq.

- **dediqodusu yapılmaq**: dillərə düşmək.

tetiqodu dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediköt. dediküt. qeybət.

tetiqoğlamaq dediqoğlamaq. dediqoylamaq. dediqodulamaq.

dedikötüləmək. dedikütləmək. qaqışmaq. qiybət edmək. -
 iki bacı durmadan **qaqışib** durdular. (**durdular**: dəvam etdilər).

tetiqoq dediqoğ. dediqoy. dediküt. dediqodu. dediqurdu.

deyiqurdu. (1. < demək + qoymaq. 1. < demək +qoğmaq).

1. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt.

arxadan çəkişdirmə. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik.

gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış.

qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır.

qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat.

qıybat. qıynat. qıyvat. qiybət. qeybət. ğeybət. qoğu.

qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc.

qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu.

kovuc. kovuş. kovunc. küyü. qoşantı. qoşu. pıçiltı.

pıçıntı. fısıltı. fısıntı. yayqı. yergi. yermə. sıyqa. sıyaq.
 sığa. sığ. şayiə. boş söz. (bəd quyi.). - **qaybağın** pisliyi,
 dalda deyilməsidir. - ölkədə **pıçılıtlar** yayıldı ki. - **qırqırlı**
 evdən, ev olmaz. - **qırqırlı** ağızdan uğur gözləmə. **1.** çəkiştiri.
 çəkiş. arxadan qonuşma, söyləmə. çəkiştirmə. çəkiştiri.
 qeybət. qiybət.

- **arvad kimi, dediqoduya, gəvəzəliyə yatqın ərkek.** qadın
 ağızlı. qarı ağızlı. arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın
 ağız. qılıbıq.

- **şayiə, dediqodu, yayqı, hayqı, küyü salmaq. yaymaq:**
 əslətmək. əstirmək.

tetiqtu - **dediqodu** edmək: sanlamaq. çəkiştirmək.

tetiqtu **dediqodu. 1. (< demək + qovmaq).** qeybət. danışıq. qil o
 qal. söz. - **söz olmasın** diyə çəkinirəm. - küçələrə su
 səpmişəm, yar gələndə toz olması, elə gəlsin belə gədsin,
 aramızda **söz olmasın. 1. dədi + qoğu. qoğ. (< qav).** içi
 boş söz. yarçu. yar qara. qov. qoğ. söylənti. yermə.
 yergi. söz gəlişi. qiybət. **1.** uşaq. qoğu. **1.** qırmır. qırqur.
 qodu.

tetiqtucu **dediqoducu** aytdıçı.

- tetiqtotucu** **dediqoducu.** 1. çəkiştirici. qeybətçi. daşıyıcı. daşıyan. 1. dili qurtlu. qeybətçi. 1. kötüşü. bayağıçı. qarasan. 1. qazetəçi. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi. düznəçi.
- tetiqtotucu** **dediqoducu.** 1. dediqoyucu. kovcu. kov yapan. qiybətçi. təqoda. söz daşıyan. 1. elqurut. 1. sözcü. 1. tübsüz çələk.
- tetiqtotulamaq** **dediqodulamaq. dediqoğlamaq. dediqoylamaq. dedikötüləmək. dedikütləmək.** qaqışmaq. qiybət etmək. - iki bacı durmadan **qaqışib** durdular. (**durdular**: davam etdilər).
- tetiqtotulanmaq** **dediqodulanmaq.** qaqsılanmaq. qaqnazlanmaq. kəvzənlənmək.
- tetiqtoy** **dediqoy. dediqoğ. dediküt. dediqodu. dediqurdu. deyiqurdu.** (1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq). 1. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. arxadan çəkişdirmə. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat.

qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu.
 qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc.
 qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu.
 kovuc. kovuş. kovunc. küyğü. qoşantı. qoşu. pıçılı.
 pıçıntı. fısilı. fısıntı. yayqı. yergi. yermə. sıyqa. sıyaq.
 sığa. sığ. şayiə. boş söz. (bəd quyi.). - **qaybağın** pisliyi,
 dalda deyilməsidir. - ölkədə **pıçılılar** yayıldı ki. - **qırqırlı**
 evdən, ev olmaz. - **qırqırlı** ağızdan uğur gözləmə. 1. çəkiştiri.
 çəkiş. arxadan qonuşma, söyləmə. çəkiştirmə. çəkiştiri.
 qeybət. qıybət. 1. qara. töhmət. iftira.

tetiqoylamaq dediqoylamaq. dediqoqlamaq. dediqodulamaq.
 dedikötüləmək. dedikütləmək. qaqışmaq. qıybət etmək. -
 iki bacı durmadan **qaqışıb** durdular. (**durdular**: dəvam etdilər).

tetiqöt dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. (1. <
 demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq). çəkiştiri. çəkiş.
 arxadan qonuşma, söyləmə. çəkiştirmə. çəkiştiri. qeybət.
 qıybət.

tetiqötüləmək dedikötüləmək. dedikütləmək. dediqoylamaq.
 dediqoqlamaq. dediqodulamaq. qaqışmaq. qıybət etmək.

- iki bacı durmadan **qaqışıb** durdular. (**durdular**: davam etdilər).

tetiqüt

dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediQurdu.

deyiqurdu. (1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq).

1. çəkiştiri. çəkiş. arxadan qonuşma, söyləmə.

çəkiştirmə. çəkiştiri. qeybət. qiybət. 1. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. arxadan çəkişdirmə.

əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı.

xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama.

qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qiyatma. qiytama.

qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qiybat. qiybat.

qıyvat. qiybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc.

qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu.

koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc.

küygü. qoşantı. qoşu. pıçiltı. pıçıntı. fısıltı. fısıntı. yayqı.

yerqi. yermə. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. şayie. boş söz. (bəd

quyi.). - **qaybağın** pisliyi, dalda deyilməsidir. - ölkədə **pıçiltılar**

yayıldı ki. - **qırqırlı** evdən, ev olmaz. - **qırqırlı** ağızdan uğur

gözləmə.

- tetiqütlmək** **dedikütlmək. dedikötülmək. dediçoylamaq. dediçoğlamaq. dediçodulamaq.** qaçışmaq. qiybət etmək.
- iki bacı durmadan **qaçışıb** durdular. (**durdular**: devam etdilər).
- tetin** **dedin.** - yaxçıya pis **dedin**, pisə yaxçı, yamanı bəsləsən, olar yaxçı.
- tetinmək** didinmək. dirənmək. dikənmək. qoğzalmaq. qalxmaq. xızlanmaq. qarşı durmaq. daşlanmaq. - o mənə **dedindi.** - onun üzünə **tetinu** baxmaq olmaz.
- tetirqin** **didərgin. dedirgin. didirgin. didərgin.** çalız. çalaz. dincsiz. dişsiz. rahatsız. huzursuz. qarşıq. qatıq. toxat. gərgin. sıxıntılı. toxalı. gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı. müztərib. acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli.
- tetirqişmək** **dedirqişmək. didərginmək. tedirqişmək.** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq. toxancışmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. ıztırablanmaq. müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq. anğaşalanmaq.

tetirmək	dedirmək. dedirtmək. söylətmək. söz gətirtmək. danışdırmaq.
tetirmək	dedirmək. söylətmək. deditmək. deməyə gücətmək, zorlatmaq. demətəyə bıraqmaq.
tetirmək	tetürmək deditmək.
tetirtmə	dedirtmə. iqrar aldırma.
tetirtmək	dedirtmək. dedirmək. 1. söylətmək. söz gətirtmək. danışdırmaq. 1. iqrar almaq.
tetitmə	deditmə. söylətmə. sorquya çəkmə. cavab istəmə.
tetitmək	deditmək. söylətmək. tanımağa gücləmək, darıtmaq. güclə iqrar almaq.
tetitmək	deditmək. sözlətmək. söylətmək.
tetiz	titiz > titik. 1. dəqiq. vasvas. sofi. zirək. yeyrək. 1. inadçı. müşgülpəsənd. qılıqsız. yanaz. darxaz. xuysuz.
tetizlik	yanağızılıq. yanğazlıq. yanazlıq. deyinmə. hər vax şikayətlənmə. xırçınlıq. darxazlıq. qılıqsızlıq. yanazlıq. xuysuzluq. təngdil.
tetsinmək	tisginmək.
tetürmək	dedirmək. dedirtmək. tetirmək. söylətmək.

- tev** **dev. 1.** əməgən. qafqas nağıllarında insanüstü varlıq. almastu. cin. xortlaq. yekə. qüdrətli. güclü. acdağan. insanüstü varlıq. **1.** ərsəl. ərtəl. (< **ər**). çox iri. bək böyük. jean. **1.** qaraqulaq. qul. umacı. ummacı. tünqür. tonqur. albastı. alabucu. umacı. cin. pəri.
- **dev kimi:** azman.
 - **dev yaş:** güclü dəliqanlı.
 - **dev yürək:** qəhrəman yürək.
 - **dev güc:** böyük quvvət.
 - **tev ani: dev ani.** ulusay. böyük nənə. əcə. alasan nənə. abı. sonk ənə. çonk ənə. qartı əbə.
- tev** **dev. 1.** qarıcıq. ifritə. əcuzə. **1.** azmıq. aşmıq.
- **dev anası:** aşırı iri, şişman qadın.
 - **dev kimi:** iriyarı. qalavatlı. çox böyük.
- tevan** qamçı. qamçı yapımında kullanılan dəri.
- **tevan eşmək:** dəridən qamçı örmək.
- tevanası** **devanası.** qoyra. sıırıq kimi uzun boylu.
- tevçev** **devçev. devəc.** < **devir çevir.** ziqzaq. əğri büğri. - **devçev** yol: ziqzaqlı yol.
- tevçil** - **devçil:** dev kimi.

tever	dever. şamanizm dönəmində qaraçaylıların taptığı bir put.
tevet	devet. bax > dəbət.
tevəc	devəc. devçev. < devir çevir. ziqzaq. əğri büğri. - devçev yol: ziqzaqlı yol.
tevim	devim. devinim. hərəkət. - bu devinimləri yaxalamaq kimin əlindən gəlir. - devrim devinimləri görünməyə başladı.
tevin	devin. devinim. devrin. davran. davranış. təpin. təprin. qımıl. qımit. gediş. yeriş. taxım. tutum. hərəkət.
tevin	devin. hərəkət. qımıldanış. davranış.
tevinim	devinim. devim. devin. devrin. davran. davranış. təpin. təprin. qımıl. qımit. gediş. yeriş. taxım. tutum. hərəkət. - bu devinimləri yaxalamaq kimin əlindən gəlir. - devrim devinimləri görünməyə başladı.
tevinim	devinim. təv. çeviklik. qoşu. çalış. qılcı. edim. işlək. yarış. hız.
tevinqən	devingən. devringən. davran. davışqan. davrısqan. təpingən. təpringən. qımılqın. qımitqın. hərəkətli. mütəhərrik.
tevinqən	devingən. fırlanan.

- tevinqənlik** **devingənlik. devringənlik. davışqanlıq. davrişqanlıq.**
 təpingənlik. təpringənlik. qımılqınlıq. qımitqınlıq.
 hərəkətlilik. mütəhərriklik.
- tevinmək** **devinmək. 1. çabalamaq. uğraşmaq. hərəkətlənmək.**
 fırlanmaq. 1. tapınmaq. çoxunmaq. baş əyu.
- tevinmək** **devinmək. çevrinmək evrinmək. tevrinmək. devrinmək. 1.**
 dönmək. dönünmək. çönülmək. 1. davranmaq. qılınmaq.
 hərəkət etmək. 1. təkamül tapmaq.
- teviritmək** **devindirmək. devrindirmək. davrandırmaq. qılındırmaq.**
 qımıldırmaq hərəkət etdirmək.
- tevir** **devir. 1. avuq. axuq. zaman. 1. dönmə. ucur. uçur. ödüş.**
 vaxt. öylək. zaman.
- tevir** **devir. 1. devr. dönüm. çağ. əsr. çevrim. dövr. 1. tövür.**
 türü. cürü. - **devir çevir: > devçev. devəc.** ziqzaq. əğri
 büğri. 1. sıra. sürə. çağ. zaman. hinqam. - döğüş
hinqamında.
- tevirçevir** - **devir çevir: - nərsənin bıraxdığı düz, əğri, yaya (kəmani,**
 münhəni), **devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti:** dönəcə. dönəncə.
 qırafik cızıq, xətt.
- tevirici** **devirici. yıxmış. yıxıcı. güclü.**

tevirim	devirin. çevirin. çevirim. dəvəran. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dönüb dolaşma.
tevirimmək	devirimmək. devirinmək. çevirinmək. çevirimmək. dəvəran edmək. dönmək. dolaşmaq.
tevirin	devirin. devirim. çevirin. çevirim. dəvəran. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dönüb dolaşma.
tevirinmək	devirinmək. devirimmək. çevirinmək. çevirimmək. dəvəran edmək. dönmək. dolaşmaq.
teviriş	deviriş. devrim. altut. şuriş. inqilab. qarışıqlıq.
tevirqaç	devirqaç. çevirqaç (< devrik, çevrik + qaç < metatez >çağ). qopuntu. qiyamət. axirizzəman.
tevirlik	devirlik. dönümlük. çevrimsəl. çevrimlik. dövrülük.
tevirmə	devirmə. 1. bücə. büci. bükəc. bürkəc. döndərmə. ağtarma. 1. sapalav. parçalama. altüst edmə.
tevirmə	devirmə. çevirmə. 1. əyindirik. əğindirik. əğrindirik. əyrindirik. qatlağ. qıvrıq. zəvar. yaxa, ətək qırağında edilən qıvrıq. qıyıq. 1. çökürmə. çökürürm. çevrim. devrim.
tevirmək	devirmək. 1. aşağı almaq. endirmək. çalmaq. vurmaq. çarpmaq. düşürmək. sökmək. yıxmaq. yatırmaq. çalmaq

> çəlmək. yıxmaq. 1. çevirmək. - bəyliyi **devrildi**. 1. yuvarlaşdırmaq. tumarlamaq. - xalçanı **devir**. 1. başa çəkmək. hamısının aşırmaq. içmək. - bir kərədə bardağın **devirdi**. 1. başdan sona oxumaq. bir kitabı oxuyub çıxmaq, qutarmaq. - kitabı, iki gündə üç kərə **devirdi**, çıxdı. 1. əgmək. - börkün sola **devirdi**. 1. çalmaq > çəlmək. yıxmaq. vurmaq. çarpmaq. düşürmək. 1. aşağı almaq. endirmək. çalmaq. vurmaq. çarpmaq. düşürmək. sökmək. yıxmaq. düşürmək. çalmaq > çəlmək. yıxmaq. - **dağdevirən**: çox güclü. zəncirqıran. - **gözlərini devirmək**, **çevirmək**: iticə, hislə əgri, qıyın, qıyqac baxmaq.

tevirmək **devirmək**. 1. çevirmək. çavurmaq. döndərmək. çalqaymaq. çalmaq. tevirmək. arxası üstə çevirmək. yatırmaq. 1. qatlamaq. 1. tivürmək. teqürmək. tekrümək. (d < > t < > ç) çevirmək. (v < > ğ) teğirmək. dəğərmək. diğirmaq (diğırlamaq). dönürmək. çönürmək (çöndərmək). taqlalanmaq: taqlanmaq: tavlanmaq: təkərlənmək: mallaq vurmaq. - **taqla**:tavla: tovla: mallaq. yıxmaq. döndərmək. 1. yıxmaq. qapışdırmaq. qapışdırmaq. əzmək. ağdarmaq. avdarmaq. avdurmaq. ağdurmaq. qantarmaq.

boşaltmaq. tökmək. qampaytmaq. yıxmaq.
 çonqqaytmaq. yıxmaq. öldürmək. çöməltmək. yıxmaq.
 dilqəm edmək. çevirmək. döndürmək. qanqqaytmaq.
 yıxmaq. qantarmaq. boşaltmaq. tökmək. taydırmaq.
 alaşağı edmək. tompaytmaq. yıxmaq. alabora edmək.
 tökmək. qantarmaq. boşaltmaq. töngərətmək.
 yuvarlamaq. tumalamaq. yıxmaq. sapalamaq.
 parçalaçaq. dağıtmaq. altüst edmək. 1. tavrmaq.
 çevirmək. fırlatmaq. 1. bütətmək. bütətmək. bükətmək.
 bükətmək. döndərmətmək. ağırtmaq.

- tevgüzgüsü** **tevgüzgüsü.** - **devgüzgüsü: devaynası.** böyük göstərən qabarıq, dışa bükük, ayna.
 - **devaynasında görmək:** özünü çox böyük görmək, sanmaq.
- tevləşmək** **devləşmək.** çox böyüyüb iriləşmək, gəlişmək, gücləşmək.
- tevlətlətmək** **devlətlətmək.** zənginlətmək. bayutmaq. (**y < > d < > z**)
 bədütmək. bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq.
 ulğaytmaq. - tanrı məni **bayutdu.**
- tevr** **devr.** devir. dövr. dövrə. dörə. çağ. əsr. dönüm. dönəm.
 çevrim.

- tevrən** **devrən.** dolan. dövr. dönüm. dövrən. cövlan.
- tevretilmək** **devredilmək. çevredilmək. 1.** ağdarılmaq. başqa birinə verilmək. nəql edilmək. **1.** dönülmək.
- tevretmək** **devr edmək. çevr edmək. 1.** ağdarmaq. başqa birinə vermək. nəql edmək. **1.** dönmək.
- tevrə** **devrə. 1. (d < > ç) çevrə.** üz tərəfi yox. tərs üz. arxa. dal. qarşı. sırt. başqa. özü yox. qıraq. yan. - **derik gün:** ertəsi gün. törə. törən. durum. qoşul. şərayit. ortam. mihit. atmosfer. **1.** çevrə. tikrə. təvər. çevrə. həlqə. dayrə. mihit. ətraf. **1.** **dövrə.** dövrə. töqərək. çevrə. ətraf. - **töqərək aylanmaq:** **dövrəsinə** dolaşmaq. - **devrəsin çevirmək,** quşatmaq. tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. mahasirə edmək. - şəhəri qoşun ilə **dolaşdırdı.**
- tevrə** **devrə. çevrə. çevərə. çevərək. evərək. evrək. 1.** həndəvər. kəmdəvər. çevrəbər. devrəbər. çövrəbər. dövrəbər. dolay. ətraf. yöre. banliyö. hovzə. yaxınlıq. yaxın yer. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə. **1.** dönmə. döngə. dönüş. **1.** dönəm. bir bütün quran, bəlli bir çağ süresi.

- **qapalı devrə:** (iliktirik) qapalı sistem.

- **yüz illik devrə:** qərn. qarın. əsr.

tevrəbər

devrəbər. çevrəbər. çövrəbər. dövrəbər. dövrəbər.

həndəvər. kəmdəvər. evərək. evrək. çevərək. çevərə.

devrə. dolay. ətraf. yöre. banliyö. hovzə. yaxınlıq. yaxın yer. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə.

tevrəq

devrək. 1. duz günü. devrəkertəsi. doşənbə. **1.** sütgünü. bazartəsi. yekşənbə.

tevrəq

devrək. çevrək. yayvan ağızlı qab.

tevrəq

devrək. devrik. təvərəq. tövərək. əğik. bükük. - (əl, ayaq barmaqları kimi oynaq olan). nərsənin əsnəkliyi gedib, içəri doğru devrək, əğik, bükük qalması: qaq. - bel ağrım düzəldi, yalnız **qaq** qaldı. - barmaqın yarası toxdadı, yalnız **qaq** qaldı.

tevrələnmək

devrələnmək. dövrələnmək. çörəklənmək (< çövrək: çevrək: girdə) çövrələnmək. çevrələnmək. həlqələnmək. çəmbərlənmək. çənberlənmək.

tevrəmək

devrəmək. dövrəmək. devrətmək. dövrətmək. 1. dövür edmək. **1.** yoxlamaq.

- tevrən** **devrən. çevrən. evrən. 1. göyqubba. dünya. 1. çağ.**
zaman. - **devrən sürmək:** çağ keçirmək.
- tevrənləmək** **devrənləmək. aylanmaq. dolaşmaq. dönmək.**
dığırılanmaq. sarılmaq. saparanmaq. çaparanmaq.
savaranmaq. əgrənilmək. gəzinmək.
- tevrəsinə** **devrəsinə. çevrəsinə. dışına. eşiyinə. başına.**
- tevrətmək** **devrətmək. dövrətmək. devrəmək. dövrəmək. 1. dövür**
edmək. **1. yoxlamaq. göz gəzdirmək.**
- tevrəyiş** **devrəyiş. devrilmə. devriliş. evrilmə. evrilişi. evrəyiş.**
çevrilmə. çevriliş. çevrəyiş. döndərilmə. döndəriliş.
döndəyiş. çöndərilmə. çöndəriliş. çöndəyiş.
- tevrıc** **devric. çevric. pərkar.**
- tevrıq** **devrik. çevrik. 1. devrilmiş. çevrilmiş. çönmüş. dönmüş.**
yatıq. yatırılmış. qatırıq. qatlanmış. **1. baş göt olmuş. təh**
baş olmuş. - **devrik cümlə. 1. dibdən, kökdən**
dəğişdirilmiş, qazılmış. **1. devrək. təvərəq. tövərək. əğik.**
bükük. - **(əl, ayaq barmaqları kimi oynaq olan). nərsənin**
əsnəkliyi gedib, içəri doğru devrək, əğik, bükük qalması:
qaq. - bel ağrım düzəldi, yalnız **qaq** qaldı. - barmaqın yarası
toxdadı, yalnız **qaq** qaldı. **1. dəğrik. dığırıq. giğirdə. girdə.**

dayrə. dayrəvi. - **devrik yaxa**.

- **girdə, devrik yaxa geyim**: qapara. qapanaq. qapancaq.
qapanıca.

tevriq **devrik**. çevrik. qatlaq. - **devrik** dodaq, yaxa, qatlanma.
yatiq. çevrik.

tevrilə **devrilə**. qaraqol. qol. əmniyyə. gəşt.

tevriliş devriliş. çağçaqalay. qarqaşalıq. inqilab.

tevriliş **devriliş. çevriliş. 1.** çöküş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə.
yeniliş. salınış. yıxılış. əğiliş. ərilış. dönüş. çönüş.
qovuluş. aşırış. yendiriş. yeniliş. **1. devrilmə. devrəyiş.**
evrilmə. evrilişi. evrəyiş. çevrilmə. çevrəyiş. döndərilmə.
döndərilış. döndəyiş. çöndərilmə. çöndərilış. çöndəyiş. **1.**
devrişmə. yixiş. yixiliş. düşüş. düşmə. pozqunuq.
pozuluş. pozğuluş. sınış. sınığış. sındırqı. qırılma. qırılış.
qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə.
basılış. basılma. dağılma. dağılış. çöküş. çökmə. batış.
batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
həzimet.

- tevrilmə** **devrilmə. devriliş. devrəyiş. evrilmə. evrilişi. evrəyiş.**
çevrilmə. çevriliş. çevrəyiş. döndərilmə. döndərilmiş.
döndəyiş. çöndərilmə. çöndərilmiş. çöndəyiş.
- tevrilmək** **devrilmək. 1.** çalınmaq > çəlinmək. düşmək. yıxılmaq.
vurulmaq. çarpılmaq. düşmək. **1.** çevrilmək. evrilmək.
baş aşağı olmaq.
- (yelkənli aracların) **qasırqə, tufan etgisiylə devrilmək:**
qapaqlanmaq. - dün tufanında üç qayıq **qapaqlandı.**
- **ipə, sapa dönmək, devrilmək:** sapsınmaq. ipsinmək. çox
arıqlamaq, incəlmək.
- tevrilmək** **devrilmək. 1.** yıxılmaq. düşmək. **1.** pozulmaq.
xərablanmaq. viran olmaq. **1.** avnacaq. avrılmaq.
ağnamaq. ağrılmaq. yuvarlanmaq. yıxılmaq.
tonqqaymaq. tumalanmaq. qampaymaq. düşmək.
tomalmaq. yuvarlanmaq. yıxılmaq. qanqqaymaq.
yuvarlanmaq. dılqəm bolmaq. yıxılıb qalmaq.
töngərələnmək. çonqqaymaq. düşmək. ölmək. **1.**
çevrilmək. yıxılmaq. çönmək. **1.** dönülmək. çevrilmək.
çönmək. - yer göy bir yol ilə dönür. **1.** qırılıb yox olmaq.
qapanmaq. münqəriz olmaq. - o xanlar çoxdan **qapanmış.**

1. çaqnamaq. çeqnəmək. əzmək. qarışmaq. 1.
qımpaymaq. yuvarlanmaq.

tevrilmiş **devrilmiş. çevrilmiş.** çönmüş. dönmüş. devrik. çevrik.
yatıq. yatırılmış. qatırıq. qatlanmış.

tevrim **devrim. < > çevrim. 1.** döngəriş. (< (**çev. çön. dön. dev. teğ. dər. tuğ) + mək**). dövrüm. dövrə. çevrilmə. qatlanma. bükülmə. devirmə. yıxma. devirip yerinə gəçmə. ihtilal. 1. deviriş. altut. şuriş. inqilab. qarışıqlıq. 1. talqır. dalqır. inqilab. 1. çevrim. çevrilmə. qatlanma. bükülmə.

tevrim **devrim. çevrim. 1.** deviriş. çeviriş. dəğişim. başqalaşım. təhəvvül. 1. pozulma. pozuqluq. fəsad. iflas. fitnə. 1. üsyan. ayaqlanma. 1. devirmə. çevirmə. çökürmə. çökürürm. 1. qarşıqlıq. qarqaşa. qatqaşa. qarışıqlıq. pozqunluq. bulağay.

- içim **devrimi**, biçim **devrimi**, öz **devrimi** üz **devrimi**, baş **devrimi** aş **devrimi**.

tevrimək tompalmaq. yıxılmaq.

tevrin **devrin. devin. devinim. davran.** davranış. təpin. təprin. qımıl. qımıt. gediş. yeriş. taxım. tutum. hərəkət.

- tevrinqən** **devringən. devingən. davişqan. davrişqan.** təpingən.
təpringən. qımılqın. qımitqın. hərəkətli. mütəhərrik.
- tevrinqənlik** **devringənlik. devingənlik. davişqanlıq. davrişqanlıq.**
təpingənlik. təpringənlik. qımılqınlıq. qımitqınlıq.
hərəkətlilik. mütəhərriklik.
- tevrinmək** **devrinmək. çevrinmək evrinmək. devinmək. 1. dönmək.**
dönünmək. çönülmək. **1. davranmaq. qılınmaq. hərəkət**
edmək. 1. təkamül tapmaq.
- tevrinmək** **devrinmək. tavrınmaq.** etilmək. edilmək. qılınmaq.
yapınmaq. olunmaq. rəftar etmək.
- tevrintirmək** **devrindirmək. devindirmək. davrandırmaq. qılındırmaq.**
qımıldırmaq hərəkət etdirmək.
- tevrisi** **devrisi. çevrisi. ertəsi. yarını. sabahı.**
- tevrış** **1. devrış < dərviş < metatez > devşir (< devşirmək:**
çevirmək). üz çevirmiş olan kimsə. durmuş, yaşayısa
ucadan baxmaq. evrənə çevrənə, dünyaya qapılmayan.
alçaqqöyül. alçaqkönül. **1. devriş. çevriş. çevrim.**
devrim. çevrim. dəğişim. başqalaşım. təhəvvül.
- dərviş dərvişi təggədə, hacı hacını mēggədə bulur.

- tevrış** **devriş.** 1. çevriş. bulğaq. qarışıqlıq. fitnə. fəsad. tirəlik.
dirçəliş. təpriş. üslük. qalxış. ixtilal. turqalan. şuriş.
inqilab. 1. oluş. ediş. qılış. yapış. rəftar.
- tevrışmə** **devrişmə. devriliş.** yıxış. yıxılış. düşüş. düşmə.
pozqunuq. pozuluş. pozğuluş. sınış. sinqış. sındırqı.
qırılma. qırılış. qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş.
yenilmə. basılış. basılma. dağılma. dağılış. çöküş.
çökmə. batış. batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə.
sönmə. həzimet.
- tevrışmək** **devrişmək.** devrilmək. çeqnəşmək. çaqnaşmaq.
əzişmək. qarışmaq. alaqqmaq. qarışmaq. qalxışmaq.
- tevriyə** **devriyə.** gözət. dövr.
- tevrük** **devrük.** 1. çevrük. çövrük. çönmüş. keçmiş. bükük.
yanqılac (yanı üsdə çökmüş). 1. qatlaq. qatdaq. qarşıq.
pozuq.
- tevrüş** **devrüş.** qatlaq. qatdaq. qarşıq. pozuq. düz olmayan:
devrüş uşaq.
- tevrələmək** **devrələmək.** devrəmək. çevirmək. çulqamaq. çevrəmək.
çevrələmək. aylamaq. örtmək. hörmək.

- tevşirəməyən** **devşirəməyən.** saxlayamayan. qaldıramayan.
toplayamayan.
- tevşirib** - **devşirib yumaq yapmaq:** sarmaq.- bu ipliği **sarmalı.**
- tevşiriqli** **devşirikli.** dərli toplu. yerli yerindən. heç bir nərsə
buraxmamaq.
- tevşirilmək** **devşirilmək** dərilmək. toplanmaq. yığılmaq. cəmləşmək.
- el bir yerə **dərildi.** - üzümlər hələ **dərməyib.**
- **tos toparlaq devşirilmək:** çörəklənmək. çövrəklənmək.
çömbəlmək. çönbəlmək. qıvrılmaq. qanğallanmaq. - ilan,
köpək **qıvrılıb** yatmış.
- tevşirilmək** **devşirilmək. çevşirilmək. dürülmək.**
- tevşirilmiş** **devşirilmiş.** çiqdək > çidə (fars). təpşirilmiş. dərənmiş.
toplanmış.
- tevşirim** **devşirim. devşirim.** toplam. yığma. cəm. cəmləm. - bir
devşirim para. - bir **devşirim** üzüm.
- tevşirimli** **devşirimli.** dərli toplu. dərəkli düzgün. - bir **devşirim**
gövdəli qadın. - **devşirimli** ev eşiyi vardır.
- tevşirinmək** **devşirinmək.** tümürlənmək. dürümlənmək.
yumurlanmaq. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək.
bürkrünmək. topnalmaq.

- tevşirmə** **devşirmə.** qatlama.
- tevşirmə** **devşirmə.** yekun. kürtük. yığın. cəm'.
- tevşirmək** **devşirmək.** < > dəğişdirmək < > dəğşirmək. derşirmək.
dirşirmək. dövşürmək. (< dövrələmək < tüqrətmək). 1.
sarmaq. qatlamaq. toparlamaq. yığmaq. dərləmək.
yekunlamaq. yığınlamaq. cəmləmək. **1.** dərmək.
dərləmək. toplamaq. topalamaq. yığmaq. yığqamaq.
cəmləmək. **1.** dirilmək. canlanmaq. **1.** qatlamaq. sarmaq.
1. aradan qaldırmaq, götürmək. dürmək. tüqmək. - kitabın
dürdü. 1. tümürləmək. yumurlamaq. dürümləmək.
sarmaq. qatlamaq. bükmək. bürkürmək. toplamaq. **1.**
təpşirmək. toplamaq. qaldırmaq. qalaqlamaq. dürmək.
tüqmək. **1.** dərləmək. toplamaq. - **sav toplamaq,** dərləmək,
devşirmək.
- tevşirmək** **devşirmək.** təqşirmək. dəğşirmək. çevşirmək.
çömbətmək. çönbətmək. torlamaq. dövrələmək.
dövrələmək. dövürləmək. toplamaq. buxcalamaq.
boğcalamaq. paketləmək. yığmaq. toplamaq. düşirmək.
düşürmək. dərmək. toplamaq. yığmaq. cəmləmək.
dəğmək. bükmək. qatlamaq.

- para **devşirmək**. - şəritdən paltarları **deşir**. - üzüm

devşirmək. - kitab **devşirmək**: kitab bağlamaq. **1**. qatlamaq.

sarmaq. burmaq. - bu qalını **devşirmək**. - nərsə şüyüzü

deşirib sandığa qoy.

tevşirtmək **devşirtmək. dərşirmək. dirşirmək. 1**. dəritmək. dərletmək.

toplatmaq. topalatmaq. yığdırmaq. yığqatmaq.

cəmlətmək. **1**. diritmək. canlatmaq. **1**. qatlatmaq.

sardırmaq.

teyeqiş dayanış: dayağış.

teyə **deyə. diyə. əgər (< əğmək)**. üçün.

teyəcək **deyəcək. diyəcək. deyiş. diyləş. deyleş. aytış. aytaş.**

eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**).

dinləniş. dinəliş. dilləş. qarşıq. qarşın. qarşılıq. abat.

düşüt. salıt. qayşaq. girit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt.

çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət.

qəbul edməmə. e'tiraz.

teyəcək **deyəcək. diyəcək. söylənəcək. - deyəcək** bir nə yox.

teyəcəqli **deyəcəqli. diyəcəqli. deyişli. diyləşli. dilləti. dinəli. dilləti.**

dinəli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti.

sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**). düşütlü. salıtlı. qarşıqlı.

qarşınli. qarşılı. qayşaqlı. girnitli. dikli. dalaşlı. abatlı.
 çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa
 tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

teyəliş **deyəliş.** söyləyiş. qonşayış. aytayış. xitabət.

teyən **deyən.** söyləyən. oxuyan. ravi.

- **dal ba dal deyən, təkərləyən:** sayqan.

teyənçi **deyənçi. deyinci.** qazançı. qaraçı.

teyənə **deyənə.** tinqanqa. dinənə. söyləyənə.

teyərək **deyərək.** yönələrək. söyləyərək. aytaraq. xitabən.

teyəsən **deyəsen.** gavar. gəvər. gəpər. elə bilki. gərək ki. - **gavar,**
 hammi gedmiş, qalan olmamış. - **gavar,** qanamadın. - **gavar,**
 yeməklə doymayacaqmış. - **gavar,** ölən geri dönərmiş.

teyəsi **deyəsi.** - **nə deyəsidi:** bu necür olasıdı. - **bu nə deyəsi eldi**
bu dayna: bu necür olası millətdir edə.

teyxa **teyxa.** 1. dəlicə. kamilən. hesabi. sırlısxlam. - **sırlısxlam**
aşiq: dəlicə sevən. 1. çıl. som. xalis. sırf. - **sırf qızıl:** çıl qızıl.
 1. **tıxıq.** som. dolun. dolu. qaplama, qondarma, qarışıqı
 olmamaq. - **dolu** altın.
 - **teyxa, yalın olmayan:** qatıq. qatıntılı. qatıqlı. qarışıq.

- teyi** **deyi. diyə.** diyərək. söylərək. fərz edərək. - **olur diyə**
yapdı.
- teyibən** deyibən. deyu. diyərək. sanki. quya. - çarşı qapalı **deyu**,
dışarı çıxmadım. iddəəsi ilə. - pisdi **deyu**, saymadı.
- teyiq** **deyik.** deyinmə. sərsəmləmə.
- teyiqurtu** **deyiqurdu. dediurdu. dediküt. dediqodu. dediqoğ.**
dediqoy. (1. < demək + qoymaq. 1. < demək + qoğmaq). 1.
birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt.
arxadan çəkişdirmə. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik.
gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış.
qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır.
qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat.
qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu.
qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc.
qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu.
kovuc. kovuş. kovunc. küyğü. qoşantı. qoşu. pıçılıtı.
pıçıntı. fısilı. fısıntı. yayqı. yergi. yermə. sıyqa. sıyaq.
sığa. sığ. şayyə. boş söz. (bəd quyi.). - **qaybağın** pisliyi,
dalda deyilməsidir. - ölkədə **pıçılıtlar** yayıldı ki. - **qırqırlı**
evdən, ev olmaz. - **qırqırlı** ağızdan uğur gözləmə. **1. çəkiştiri.**

çəkiş. arxadan qonuşma, söyləmə. çəkiştirmə. çəkiştiri.
qeybət. qiybət. 1. qara. töhmət. iftira.

teyil - ürək ağrısı, göz ağrısı deyil, biri untulur gedər, biri itinir
gedər.

teyil deyil. < taq + ol. deqil o. dəğil. töqül.

teyilək deyilək. deyiliş. diyələk. diyəliş. diyalektik. ağız. şivə.
ləhcə.

teyilən deyilən. diyilən. denilən. dinilən. 1. deyilmiş. məzkur.
məzbur. 1. aydan. istənilən. - onun **aydanı** olmadı. 1.
səslənən. anılan. söylənən. - bu adla **anılan** başqa kimlər
var mı?. - malqara adıyla **anılan** çoxlu canlılar var.
- **öləni anılırkən, sağılırkən deyilən söyləm**: qaragünlü. -
qaragünlü dədəm.

teyilər - iyilik yerdə qalmaz deyilər, kötülük ed, başında yığ
dəğənək.

teyilim deyilim. değılim. - mən məndə deyilim, mən səndəyim.

teyiliş deyiliş. deməyiş. deyiş. deyilək. diyələk. diyəliş.
diyalektik. ağız. şivə. söyləyiş. sözləyiş söyləmə yolu.
ləhcə.

teyillər - "deyillər" demə, "dedi" de.

- teyilmədik** **deyilmədik.** denilmədik.söylənmədik. söylənməmiş.
- teyilmək** **deyilmək.** denilmək.
- teyilmək** **deyilmək.** denilmək. söylənmək. rivayət olmaq.
- teyilmək** **deyilmək. tenilmək. denilmək. dinilmək. diyilmək. 1.** denmək. söylənmək. buyrulmaq. **1.** rivayətlənmək, olunmaq. söyləntilmək. **1.** adlandırılmaq. **1.** anılmaq. anımsatmaq. zikr olunmaq.
- teyilmiş** **deyilmiş** deqiləy.
- teyilmiş** **deyilmiş. 1.** deyilən. denilən. dinilən. diyilən. məzkur. məzbur. **1.** keçmiş. keçmiş. zikr olunan. - **keçmiş cümlədə.**
- teyilsiz** **deyilsiz.** müstəqil.
- teyiltiyi** **deyildiği. dendiği.**
- teyim** **deyim.** anlatma. söyləniş. zərbiməsəl.
- teyim** **deyim.** tə'bir. **1.** ifadə. söz. **1.** yorum. yorumlama. yozma. yozumlama. **1.** yaspalaq. yapsalaq. istilah. term. "**diş biləmə**" "**dilə düşmə**" kimi. **1.** qalıblaşmış söz. adlama. term.
- teyimçi** **deyimçi. tə'birçi. 1.** ifadəçi. sözcü. **1.** yorumçu. yormac. yozmac.

teyimləşmək	deyimləşmək. istilah, term durumu almaq.
teyimlətmə	deyimlətmə. istilah, term düzətmə.
teyimtür	deyimdür. teqimdür. desəm gərək.
teyincə	deyincə. degəc.
teyinçi	deyinçi. deyənçi. qazançı. qaraçı.
teyinən	deyinən. deyینگən. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. ilənən.
teyiniş	deyiniş. söyləniş. söyləş.
teyinqən	deyینگən. deyinen. 1. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. ilənən. 1. qaqış. çaqış. qamış. imalə. - o qamışın biridir, bırax xəfəngiynən birlikdə özünə: o artıqçı, fizulun biridir, gəplədiyin, söylədiyin belə dinləməyə dəğməz. - deyینگən qarı: çataloz. çağaloz.
teyinmə	deyinmə. söylənmə. mırıldama. tıntıniq. dəndənək. dəndənək. dəndənə. yavaş, anlamsız səslə özü özünə danışma.
teyinmə	deyinmə. yanağızılıq. yanğazlıq. yanazlıq. tetizlik. hər vax şikayətlənmə. xırçınılıq.

- teyitmək** **deyitmək.** 1. dirlənmək. deyirlənmək. boş boşuna demək, söylənmək. söylənmək. söglənmək. mırıldanmaq. öz özünə şikayətlənmək. yanağızlanmaq: yanazlanmaq. yanğazlanmaq. hər vax şikayətlənmək. xırçınlanmaq. somurdanmaq. xomurdanmaq. mırıldanmaq. söylənmək. 1. **güngürənmək.** harınlaşaraq kəndi kəndinə söylənmək, nəyisə demək istəmək. - nə **deyinisən.** 1. köngürənmək. söylənmək. gömürdənək. 1. ötmək. ötkünmək. - öz özünə **ötmə.**
- teyitmək** **deyitmək.** 1. donqırdamaq. 1. nəm nüm edmək. qaldır quldur edmək. 1. söylənmək.
- teyitməz** - arvadın lalı, kişinin kuru, **biri deyitməz,** biri görməz.
- teyintçilik** **deyintçilik.** çovçuluq. söyləntçilik. şayiə pərakəni.
- teyinti** **deyinti.** 1. söylənti. kov. çov. fısıltı. şayiə. 1. rivayət. 1. şayiə. çov.
- **deyindi!**: **de indi!**: durmayın!. iti!. yeyin!. tez!. çabuq!. hadi!.
haydi!.
- teyintici** **deyintici.** çovçu. söyləntici. şayiəçi.
- teyir** **deyir. dəğil. dəyil.** (yalnız. sadə. bənzəri) belə. bilə. daha. dahı. da. üstəlik. ayrıca. həтта. - **dəğil** bunu, onu da

öğrendi. - yedi yedi, **değil** doymadı, ac belə yatdı.

- yumusan, küfdə **deyir**, yayısan, lavaş **deyir**.

teyirlənmək **deyirlənmək.** dirlənmək. deyinmək. boş boşuna demək, söylənmək.

teyirmək **deyirmək.** bəliitmək. bildirmək. ifadə etmək. dəğirmək.

teyiş **deyiş.** 1. aytış. söyləyiş. 1. **deyişat.** aytış. ayış. söz. danşiq. söyləm. etişiq (aytmaq), söyləyiş. şeirli danışiq. 1. öcər. bəhis.

teyiş **deyiş.** 1. ifadə. gediş. 1. danşiq. danışiq. söz. 1. qoşu. şe'r. şeir. 1. deməyiş. deyiliş. söyləyiş. sözləyiş söyləmə yolu. 1. uğur. ağızlıq. ləhcə. 1. söz. ifadə. söyləyiş. söyləmə yolu. uslub. istil. hicə qoşu, şeir. 1. **diyləş.** **deyləş. diyəcək. deyəcək.** aytış. aytaş. eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş. dinəliş. dilləş. qarşiq. qarşın. qarşılıq. abat. düşüt. salıt. qayşaq. girmit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət. qəbul etməmə. e'tiraz.

- **özdeyiş:** kəlaməti qısar. doğru, gözəl, anlamlı duyunu, qıssa biçimli yetirən söz.

- teyişat** **deyişat. deyiş.** söz. şeir.
- teyişcə** **deyişcə.** dibaçə. girşic. başlac. girişgə. girişcə. gizirgə. gizirgək. girizgək. girizgə. muqəddimə.
- teyişim** **deyişim. deyişmə.** eytişmə. eytişim. aytışım. aytışma. söyləşmə. söyləşim. sözləmə. sözləşim. qonuşum. qonuşma. diləşmə. diləşim. dartışım. dartışma. çəkişmə. çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə. diyaloq. cədəl.
- teyişqən** **deyişqən.** atqırcan. özgərmil. duruqsuz. özgərişqən. biqarar.
- teyişli** **deyişli. diyləşli. diyəcəkli. deyəcəkli. dilləti. dinəli. dilləti. dinəli.** aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**). düşütlü. salıtlı. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqı. girnitli. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- teyişmə** **deyişmə. deyişim.** eytişmə. eytişim. aytışım. aytışma. söyləşmə. söyləşim. sözləmə. sözləşim. qonuşum. qonuşma. diləşmə. diləşim. dartışım. dartışma. çəkişmə. çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə.

diyaloq. cədəl. sözləşmə. söyləşmə. qarşışma. aytışma.
atışma. muşairə.

- qarşısındakın qızdıracaq söz demək, deyişməyə

çağırmaq: qarşı qarşı söyləmək.

teyişmək

deyişmək. diyləşmək. deyləşmək. değləşmək. danışmaq.
ayıtışmaq. aytaşmaq. aytayışmaq. aytlaşmaq. eytişmək.
eyitişmək. eyləşmək. eytəyişmək. söyləşmək.
sözləşmək. qonuşmaq. qonşmaq. söhbətləşmək.
gəpləşmək. gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə,
mahavirə, bəhs edmək.

teyişmək

deyişmək. öcrəşmək. öcrəmək. bəhisləşmək.

teyişmək

eytişmək. ayıtışmaq. aytaşmaq. eyitişmək. söyləşmək.
sözləşmək. qonuşmaq. dilləşmək. qarşışmaq.
muşairələşmək. musahibə edmək.

- **deyişmək:** musahibə edmək. söyləşmək.

teyit

deyit. dərit. darat. aydat. yarıt. yartı. yarıq. yarlıq.
yarma. yonat. anlıq. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat.
boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim.
kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat.

hökm. qərar. qanıq. qanı. inanc. oyu. oyuq. oyuq.

düşüncə. qənaət.

teyqa

teyxa. {< **təkçə**}. ancaq. elə. tək. yalnız. sadəcə. sirf.

məhz. dəng. dəh. quyu. çin. xalis. duru. tamlı. damla.

xalis. tamam. arıq. büsbütün. lap. - **quyu** türk. - **quyu** ərəb.

- **quyu** safı. - **teyxa, xalis olmayan**: qırıq. sınıq. qarışıq.

məxlut. - **qırıq** tazı. - **damla daş**: bərk duru, göz kimi daş. -

damla söz: çin söz. - **damla** qızıl: som qızıl. - **damla** qız: çox

gözəl, arıq incə qız. **1.** bütün. tinik. tüm. düm. tum. arıq.

büsbütün. tamam. tamamen. lap. **1.** lap. həp. tüzvünləy.

aralıqsız. arasız. birbiri üstünə.

teyqa

teyxa. **1.** əməlli başlı. işli başlı. dibindən. **1.** qara. xalis. -

qara ət: yağsız ət. - **qara bulut**: su ilə dolu bulut. - **qara el**:

kütlə. kültə. türkəsaya kütlə. ərđəmsiz, bilimsiz, savadsız el. bir

özəllik daşımayan bayağı xalq.

- **teyxa, yalın olmayan**: qatıq. qatıntılı. qatıqlı. qarışıq.

teyqamaq

teyxamaq. somlamaq. çillamaq. əyarlamaq.

teyləm

deyləm < **dilmə. diləm.** qaldırac. qaldırıq. qaltura.

qalturac. qanırtmac. qanqırmac. qaçırmac. qaçırtmac.

qaqrımac. böyük bir yük qaldıran çubuq. əhrom. əhrüm.

- teyləm** **deyləm.** < **dilmə.** (dilmək: uzun ensiz yarmaq. dilim kəsilmiş hər bir nərsə. dilim dilim etmək). dəğnək. 1. qazıq. əhrum.
- teyləş** **deyləş. diyləş. deyiş. diyəcək. deyəcək.** aytış. aytaş. eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş. dinəliş. dilləş. qarşıq. qarşın. qarşılıq. abat. düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət. qəbul etməmə. e'tiraz.
- teyləşçi** **deyləşçi. diyləşçi. değləşçi.** aytışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytlaşçı. eyitşici. eyləşçi. eytəşçi. söyləşçi. sözləşçi. danışan. qonşan. gəpləşçi. gurrunğçü. gürrünğçü. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi.
- teyləşi** **deyləşi. diyləşi. değləşi.** aytış. aytaş. aytayış. aytlaş. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. söyləşi. sözləşi. danışmaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.
- teyləşiq** **deyləşik. nəmləşik. gəpləşik. sözləşik. söyləşik.**
- teyləşmək** **deyləşmək. değləşmək.** danışmaq. aytışmaq. aytaşmaq. aytayışmaq. aytlaşmaq. eyitişmək. eyləşmək. eytəyişmək. diyləşmək. söyləşmək. sözləşmək.

qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək. gurrunğmək.

gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs edmək.

teymək

deymək (dey < metatez > eyt) **eytmək**. **eyitmək**. **demək**.

ayıtmaq. **aytamaq**. söyləmək. sözləmək. sözə girmək,

keçmək. söz edmək. ifazə edmək. danışmaq. qonuşmaq.

dilini çözmək. anlatmaq. bəlirtmək. nəql, rivayət edmək.

zıkr edmək.

- ac nə olsa yiyər, acıyan nə olsa **deyər**.

teymin

dəğmin. **dəmin**. tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq

olmayan durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin**

gəldim: taza gəldim.

teymur

< **təmir**. **timir**. çəlik. polad.

teydim

teydim. **ək**. - **daydım**. ordeydim: ordaydım: orda ərdim.

teyu

deyu. deyibən. diyərək. sanki. quya. - çarşı qapalı **deyu**,

dışarı çıxmadım. iddəası ilə. - pisdi **deyu**, saymadı.

teyur

deyur. ayur. (aytmaq).

tez

tələsik. qırman. ivək. gərməd. gərmənd. güclü. iti. yeyin.

tələsik. yeyin. yollu. iti. çalçapuq. tələsik. forən. fori.

dərkən. çabuq. cəld. ekspires. açqapa. ilərləmiş çağ,

zaman. irkən. erkən. irtən. irtin.

- **tez!**: ivdir!. çabıq!. çal!. yeyin!. iti!.
- **dan erkən**: səhər tezdən.
- **könlü tez**: **tez könlü**: **içi tez**: tez canlı. dözümsüz. səbirsiz.
ivəcən. tez canlı. tələsən. əcul.
- **səhər tezdən**: gündoğar. irtən. ertən.
- **tez olda** haydindi!. tələs. elə indi. dər hal.
- **yaşamağa dünən gecdi, yarın tezdi**.
- **çox tez**: ertəncə irtəncə. irkəncə. erkəncə.
- **açqapa** girib çıxdı. - **açqapa** bir nərsə ye ged. - **yolu** qatar,
gəmi. - **tez canlı**: ivəcən. içi tez. tələsən. əcul. - **içi tez**:
ivəcən. tez canlı. tələsən. əcul. - **tez tez**: sıxca. sıxıca. arasız.
ara vermədən. - **bu gündən tezi yox**: ən qısa sürədə
yapılması gerekir. vaxdı keçirmədən.
- **tez tez diğışmək**: dəğirmanı dəğirmanə tutmamaq: saati
saatını tutmamaq.
- **tez!**: deyindi!. de indi!. durmayın!. iti!. yeyin!. çabıq!. hadi!.
haydi!.
- **içi tez**: durumsuz. dayanıqsız. dözümsüz. tələsik.
- **iti, tüz çapar, peyk, post**: çapraq ekspires.
- **ağcıya ləkə tez düşür**.

- iki könül bir olsa, **tez tapar**, dalda yeri.

- **tez aldanan**: aldağan. qanıçı. qanağan.

- **tez bazar**: nəğd. nəqd.

- **tez gec bir gün bitər**: enində sonunda bitər.

- **tez incimlik**: içləniklik. içlilik. içginlik. inciklik. icəklik.

iciklik. dəğmə düşərlik. çitqırımlıq. duyqululuq. duyululuq.

həssaslıq. həssasiyyət.

- **tez inciyən**: incik. icəkli. icikli. içli. içgin. içlənən. duyqulu.

duyulu. hissili. həssas.

tez

tiz. **1. tir**. dir. diriq: qoğzaq. dik. təbiz. iti. qıssağlı. asığış.

aşiqis. şaşılınçaldıraşlıq. toxdasız. xızlı. şiddət. şiddətli.

ivədi. xızlılıq. dəssinə. tələsik. hövlügməç. darrov.

aldıraşlıq. dayanmadan. həməən. bətər. basım. basım

çalasın. çalıt. çaqqan. çevik. ivədi. çapçanğ. çalan.

qaçma. ürkmə. ürküntü. yartı - yurti. səthi. başdan sovma.

müxtəsər. **tez tez**: bada bad. padar. dal ba dal. haydanhay.

həsir hüsür. çalılıqilən. - **tez gec**: er (ər) gec. **1.** çabuq. hızlı.

tirmən. iti. çabuq. **1.** ir. irən. irin. irkən. ərkən. tazar. tazra.

tezər. təzrə. tezəlik. tələsik. aşılı. təlsik. əcələ ilə. **1. 1.**

ərkən. irkən. erkən. **1.** çap. bat. cıldam. ötgür. iti. yeyin.

çabıq. kəsgin. 1. tələsik. əcələ. çapuq. şabuq. yeyin. -

tezdən: tez ol. tələs.

- **tez tez:** ard arda. - sıxı sıxı gəlib gedir.

- **tez tez:** tələsə tələsə. çapıq çapıq. bətbət: batbat.

- **tez tez:** qatraq. çabuq çauq. iti iti. yeyin yeyin. bat bat.

- **tez tez:** pat pat. bat bat. bət bət. çabıq çabıq.

tezcan

tezcə. iticə. çapıqca. çapıcaq. çalasıq. çalçapıq >

çarçapıq. qırpadaq. anında. gecikmədən. həməncə. - işin

harda olduğun, **anında** anladı. - söz çıxacaq ağzından,

yapmışdılar **anında**.

tezcanlıqla

çalçapıq. çarçapıq. çox çabıq. tərtələsik.

tezcanlılıq

tələsiklik. çalaqlıq. sürəklilik. sürətlilik. itilik. yüngürlük.

çeviklik. zirəklik. atıqlıq.

tezcə

tezcan. iticə. çapıqca. çapıcaq. çalasıq. çalçapıq >

çarçapıq. qırpadaq. anında. gecikmədən. həməncə. - işin

harda olduğun, **anında** anladı. - söz çıxacaq ağzından,

yapmışdılar **anında**.

tezelənmək

hızlanmaq. çabuq davranmaq.

tezeləntirmək

tezeləndirmək. hızlandırmaq. çabuqlaşdırmaq.

tezeltip

tezeldip. tezliklə.

- tezəq** **tezək.** 1. tezgək. tizgək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan. 1. yaxacaq olaraq işlənən quru heyvan pislighi. pox.
- tezəqmək** **tezəkmək. tezgəmək. tezikmək. tezmək. tezəmək. tizmək. tizəmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək.** hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.
- tezəliq** **tezəlik.** tələsik. tazar. tazra. tezər. təzrə. tez.
- tezəlmə** **təlsinmə. tələsinmə.** qaçımliq. qaçmalıq. ivəlinmə. evlinmə. gərəkinmə.
- tezəmək** **tezmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. tizmək. tizəmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək.** hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.
- tezər** təzrə. tazar. tazra. tez. tezəlik. tələsik.
- tezətmək** tizətmək.sıbabqalamaq. ititmək.
- teziq** **tezik.** (< tez: iti. durmayan. # tor. dur: yava. yavaş.). 1. tezgək. bulğaş. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım. qırqın. dehşət. qorxu. ürkü.

vəlvələ. **1.** işdən, sözdən, qərardan qaçan. **1.** ürkmə.

ürküntü. **1.** vəlvələ. qorxu. ürkü.

teziqmək **tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. tezmək. tezəmək. tizmək.**
tizəmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək. hızmaq: hızqımaq.
 hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq.
 qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək.
 sürətlənmək.

teziqmək **tezikmək. tazıqmaq. 1.** sıçramaq. atılmaq. **1.** tərkləmək.
 tirkəmək. itilmək. tələsmək. çabıqmaq. **1.** önəgülük edmək.
 qudurmaq. **1.** geri çəkilmək.

tezinləmək **1.** əcələ edmək. çabıq davranmaq. **1.** hızlanmaq.
 hızlandırmaq.

tezinləy çabıq. həməən.

tezinmək **tizinmək. tikinmək. tuqunmaq. 1.** çəkinmək. qaçınmaq.
 qayıtmaq. geri çəkilmək. **1.** tezgəmək. tizgirmək. tizmək.
 ürkmək. qaçınmaq.

teziş **1.** taziş. qoxuv. ürküş. qovala qaşdı. **1.** tez ol.

tezişmək **tazişmaq. qaçışmaq. ürkmək. -** olar **tazişdılar.**

tezişmək tezolmaq. tələsmək.

- tezitmək** tələtmək. tələsdirtmək. çapqıtmaq. çalıtmaq. çalqıtmaq. yeydirtmək. yeynitmək. yeyindirtmək. ititmək. ivdirmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq. qoğmaq. qovmaq.
- teztmək** təzitmək. tazıtmaq. tazıqdırmaq. qaçırmaq. ürkütütmək.
- tezzəq** **tezzək.** tezzək. tizzək. tizək. tələsik. ürkək. qaçqan.
- tezzəmək** **tezzəmək.** tezzəmək. tezzikmək. tezzmək. tezzəmək. tizzmək. tizzəmək. tizzikmək. tizzəkmək. tizzğəmək. hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.
- tezzərmək** **tezzərmək.** tezzinmək. tizzgirmək. tizzmək. ürkmək. qaçınmaq.
- tezzin** **tezzin.** tirkən. yelkən. iti, bacarıqlı olan.
- tezzləq** **dizzlək. tizzlək.** (< tezz < tır. tır: diri). diribaş. qonuşqan. hazır cəvab.
- tezzləmək** 1. tizzləmək. biləmək. təlsirmək. qıraqlamaq. itimək. 1. hızlandırmaq. çabuqlaşdırmaq.
- tezzliq** 1. çabuqluq. sürət. hız. 1. əlinə çabuqluq. başanlıq. başarış. 1. tetik. darqınaq. çapıq. batıq. 1. səriən. əcələ ilə. 1. təlsəklik. tələsiklik. axınc. axış. tə'cil.

tezliq	tezlik. 1. canqutaran. ambulans. 1. əcələ ilə. tələsikliklə. ivgenlik. ivəgenlik. ivədi. çapıqlıq. yeyinlik. tələsik. əcələ. - itik, tezlik çapa, post: çapçapar. çapasür.
tezlin	yalman. çalman. iti. parlan. pırlan.
tezmə	çabuq qızan. canı ağzında. qızıp çəkip gedən.
tezmək	tezəmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. tizmək. tizəmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək. hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.
tezoldi	tez ol di! hadisənə. yallah.
tezraq	irikraq. erkənraq.- irikraq gedməyiz, gərək (vacib) durur.
teztən	tezdən 1. er. ər. ərən. erkən. 1. gec olmadan. irtəndən. ertəndən irkəndən. erkəndən. 1. ertəyin. irtəyin. erkənin. ercə. - ertə (yarın) çox tezdən, erkən: qarqa poxa qonmadan.
teztən	tezdən. 1. derhal. acilən. 1. az sonra. çox geçmədən.
tezürek	tez ürək. odli. həyəcanlı.
tə	ək. də. yin. - ögləndə: ögləyin.
təb təb	tab tab. itləri quşqutmaq üçün deyilən sözcük.

- təb** 1. bax > **tab**. 1. **deb**. diyə. 1. **dəb**. alışiq. alışiq. rəsm. usul.
- bu elin **alışığı** böylə. 1. yapınc. yapıncaq. yapılmış.
mə'mul. üretilmiş.
- **qudayqa qızbaydı deb, kişi aytalmaz**: quday a qorxaqtır
diyə kimsə söyləyəməz.
- təb** **dəb**. yol yorda. yürülgə. gələnək. adət. rəsm.
- təbbağlıq etmək** **dəbbağlıq etmək**. arıqlamaq.
- təbbaq** **dəbbağ**. **tabbaq**. **tabaq**. (**təpək** < **təpmək**: dögmək.). dərini
döğüb oğub işləyən kimsə.
- təbbaq** **dəbbaq** (< **dəpmək**. **təpmək**: dögmək). səpici. dərini
təpərək, döğərək işləyən kimsə.
- təbbaqlamaq** **dəbbaqlamaq**. yumşatmaq. işlək duruma salmaq. işə
hazırlamaq. səpilətmək.
- təbbaqlanmış** **dəbbağlanmış**. **tabaqlanmış**. səpilmiş. aşılanmış.
işlənmiş. - **tabaqlanmış (dəbbağlanmış) dəri**: basaq.
- təbbə** **dəbbə**. baqrac. baqırac. yuvarlaq, qılıplı qapaqlı qab
çəşidi. çanavaz. qanavaz.
- təbbə** **dəbbə**.dübə. dübbə. - **kiçik boşqa biçimində olub köprü**
altına qoyulan dəbbə: tombaz. - **köprü tombazı**.
- təbbəllik** təmbəllik. sustluq.

təbbus	dəbbus. < topuz. haşma.
təbçiltəmək	təbçildəmək. 1. qımıldamaq. qımıldanıb durmaq. 1. zorluqla yerimək. kiçik adımlarla yerimək.
təbçiltəvüq	təbçildəvük. cııldız. cııldız. yerində duramayan. ələ avuca sığmayan.
təbçimək	qımıldamaq. hərəkət etmək.
təbdəbə	dəbdəbə. 1. olam. göstəriş. təntənə. 1. suntur. səntur. santur. gurultu. şamata. patırtı. 1. ulum. şaşsa. göstəriş. - dəbdəbə kəbkəbə: atar tutar. zorbalıq.
təbdəbəli	dəbdəbəli. 1. alaylı. kəbkəbəli. sunturli. sənturli. santurli. gurultulu. şamatalı. patırtılı. 1. görüşlük. görüşlü. görməgəy. görməyə dəğər. şanlı. etibarlı.
təbə	təpə. 1. uc. zirvə. top. dümsək. alang. yüksək. 1. tüdə. yığın. təl.
təbəh	dəbəh. mıtçıl. əğləncə. alayçı. məsqərə.
təbəq	(< təpilmış: təpilib, yastılanmış. əzilmış). bax > tava.
təbəq	< tabaq < qabaq (< qab <> bağ).
təbəqə	1. (qabat <> qatab). qataba. qətəbə. yatba. yatab. 1. kast. qart. qat. kərt. kəst. kəsit. kəstə. 1. qat. kəsim. 1. kəsim. bölüm. bölük.

- təbəqə** **tapaqa.** 1. doğru. tərəfə. 1. qatlam. qat. 1. qat. mərtəbə. aşama. aşam. 1. sıra. dərəcə. dərəcə.
- **güdücü elni qıyırı təbəqə callaqandı:** hırsız köyün qırağına doğru sıvışmış.
- təbəqəli** - **qatamalı, qatalı, təbəqəli sərgən, rəf:** qəfəsəli dilab, işqaf. qara ev.
- təbələmək** **təpələmək.** 1. təpəsində vurub aşağılatmaq. əzmək. yendirmək. alçatmaq. təhqirləmək. topallamaq. toparlmaq. topa bağlamaq. 1. təlləmək. bir yerə yığmaq.
- təbən** **təbənə.** böyük iğnə. çuvalduz.
- təbənə** 1. **təpənə. təmən. təpən.** dələn. tütün, qalın qumaşı dəlib tikmək üçün yoğun ucu iti iğnə ox. 1. **təbən.** böyük iğnə. çuvalduz.
- təbənqi** **təbəngi.** at yəhərində üzənginin bağlandığı ətək bölümü.
- təbər** **dəbər.** 1. güc. otorite. 1. təprək. dəbəş. hərəkət. 1. aybalta. yarım ay biçimində uzun saplı savaşı baltası.
- təbər** **təpər (< təpmək: cummaq).** təpmək, cummaq yqıtı.
- təbərcələnmək** **dəbərcələnmək. dəbələnmək. çabalanmaq. çırpınmaq.**
- təbərli** **dəbərli.** güclü. otoritəli.

- təbərmək** **təpmək.** 1. itmək. itələmək. 1. sürükləmək. 1. tıxmaq.
yemək yemək.
- təbərrük** yoralav. yorav. sunma. təqdim. tanışdırma. tanıtma.
axdarma. ərməğan. bağış. ithaf.
- təbərtmək** - **əl sallamaq, təbərtmək:** əl edmək.
- təbərzə** ilk ağız. çağal. çitan. enik. yenik. nobar. irkən. erkən.
irtən. ertən. irtin. nobar. bolluq çağından ön, tez oluşan,
bazara çıxan nərsə. - **erkən** yemiş, dəğəri dağa qalxmış.
- **təbərzə, nobar yemiş yetiştirmək:** çitanlamaq. çitanlatmaq.
çağallamaq. çağaltmaq.
- təbərzə** **təbərzə.** 1. bax > **təpərik.** 1. törpə. törpən. körpəç.
çağından tez yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş, başqaları. -
son törpə: çağından son yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş,
başqaları.
- təbərzəçi** törpəçi. törpənçi. körpəççi. çağına dış olan yemiş,
başqaların satan, seven kişi.
- təbərzelik** (hər nədə). nobarlıq. **yenibarlıq.** qarılıq. qaruqluq.
qarıcılıq. ilkinlik. çağunluq. çağ öncülü. eniklik. yeniklik.
yepyenilik.
- təbəs** **təvsi. təpsi.** 1. süfrə. 1. dəbəş. təbər. təprək. hərəket.

- təbəşmək** **dəbəşmək. təprənmək.** ırqalanmaq. yırqalanmaq.
ırqanmaq. yırqanmaq. yelxalanmaq. yerxalanmaq.
çalxalanmaq. sallanmaq. sarsınmaq. tirtirənmək.
titrənmək. oynanmaq. qımıldanmaq.
- təbəşmək** **dəbəşmək. tırbənmək. dərpəşmək. çırpınmaq. əsmək.**
titrəmək. silkələmək. ırğıldamaq. qımıldamaq.
- təbəştirmək** **dəbəşdirmək. təprəndirmək.** yırqalandırmaq.
yırqandırmaq. ırqandırmaq. ırqalandırmaq.
yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.
sallandırmaq. sarsındırmaq. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq.
- təbət** **dəbət.** nart nağıllarında bir qəhrəman adı.
- **təbi tutmaq:** törələrə uymaq. adətləri qorumaq.
- təbətli** **dəbətli. təprətli.** sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq.
oynaq. oynat. ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırqaq.
yırqaq. ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü:** yatar qalxar, açılıb
bükülən köprü.
- təbətmək** **dəbətmək. təprətmək.** ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq.
yırqamaq. yelxalamaq. yelxamaq. yerxamaq. yerxalamaq.

çalxalamaq. çalxamaq. sallamaq. sarsıtmaq. tirtirətmək.
titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq.

təbi **təpi**. 1. heyvan poxu. kübrə. 1. gücləndirən nəsənə.

təqviti. vitamin. 1. iri dənəli yağın sıx qar. 1. tipi. tufan.

təbil 1. böyük təbil. kavurka. nağara 1. dövül. qopurgə. savaşı davulu.

təbil **davul**. dövül. döğül. (< tablamaq. tab tab vurmaq.

döğmək). damdam. tamtam. taptap. tapbaq. dabba.

tıntın. - **təbil kimi**: çox şişman, şişmiş. - **təbilləmək**: çox

qızdırmaq, şişmirmək. - **təbilə dönmək**: gurultudan, səsdən,

çığrıntıdan başı şişmək. - **təbil səsi uzaqdan xoş gələr**: göz

nə görür, qulaq nə duyur, ürək nə çəkir, kim bilir.

- **böyük təbil (davul) toxmağı**: balaban. - **təbil ağacı**: kəjək.

- **həm qaçar, həm də təbilin çalar**: bir qaçar, birdə təbilin

çalar: çəkinməli, çəkinir bir işi yapmaqdan keçəməmək.

qılmaqdan qaçına qaçına, işində yapan kimsə.

- **zırna, dövül, təbildən başqa olan çalqılar, musiqi aracları**:

incə çalqı.

təbilləmək çox qızdırmaq, şişmirmək.

təbin # toxda.

- təbinmək** 1. hərəkət edmək. qımıldamaq. 1. qızmaq. öfgələnmək.
- təbintirmək** **təbindirmək**. 1. hərəkət etdirmək. qımıldatmaq. 1. qızdırmaq. öfgələndirmək.
- təbir** (fars) **dəbir** (fars) < **təpir** (< **təpmək**). tamqaçı. təpgəçir. münşi. yazar.
- təbirə** (fars) təbil. dövül (> döhül). kös.
- təbirə** bax > **təbrə**.
- təbiş** həməşə.
- təbişi** hamısı.
- təbit** yumşaq tiftik, yun.
- təbiz** **təbqiz**. 1. çoraq yer. çorqaq. (ç < > ş) şoraq. 1. qısqanc. cicik. həsəd. - **təbiz** kişi. - **təbizlik**: təbqizlik. ciciklik. çəkəməməzlik. - onun təbizliyi kimə **talqar**: zərər verər.
- təbqiz** **təbiz**. qısqanc. cicik. həsəd.
- təblə** < metatez > **təlbə**. **tapla** < **təpləmək**. **təlpəmək**. **talpamaq**. **taplamaq**. **təpmək** **təlbəmək**. **təbləmək** (bl < > lb). **tabla**. **təlbə**. **talbamaq**. **tablamaq**. 1. üzərinə təpilən, yassı nərsə. qaval, təbilin, qulain səsi yansidan zar. 1. təpsi. sini. 1. nərsənin üzərində olan yassı, yayıq düz yer. 1. köprü. hər nəyin ortasında olan dikəl bölüm.- toqqa **köprüsü**. -

duvar şəh çəkib **köprülənmiş**. 1. lövhə. nuxsə.

- çadır **təbləsi**. - siqara **təbləsi**: kül qabı. - gün **təbləsi**: gün yanağı, üzü. - ay **təbləsi**: ay yanağı, üzü. - **təbləli** fes: təpəsi geniş börk.

təblələmək köprüləmək. şişirmək.

təbləmək çığnəmək. əzmək.

- **siyın təbləmək**: hörmətdən salmaq. kiçik düşürmək. təhqir etmək. aşağılamaq.

təbləmək **təlbəmək**. **talbamaq**. **tablamaq** (bl < > lb\ b < > p)

təpləmək. **təlpəmək**. **talpamaq**. **taplamaq**. **təpmək**.

təblənmək çığnəlmək. əzilmək.

təbləşmək **təpləşmək**. 1. qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət etmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq. 1. qarşılaşmaq. qarşı durmaq. muxalifət etmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. razılaşmamaq.

təbli **dəbli**. qaday. qəhəri.

təbmək **təpmək**. 1. qaynamaq. yanmaq. 1. qımıldamaq. hərəkət etmək. yer dəyişdirmək. 1. vurmaq. çarpmaq. 1. qızmaq. öfgələnmək. 1. şiddətlənmək. hizini artırmaq. 1. sarsılmaq.

- **ornundan təbməydi**: yerindən qımıldamir.

- **yürəgim təpədi**: qəlbim çarpır.

- **manğa nəq təpgənsə?**: mənə niyə qızdın?.

- **yel təbgəndi**: yel şiddətləndi.

təbməy təprənməz. qımıldamaz.

təbməz neptün.

təbrək 1. kiçi təbil. 1. təprəz. təpriz. hərəkət.

təbrəqiz təprənin. qımıldayın.

təbrəmək **təprəmək**. 1. başlamaq. 1. hərəkətə geçmək.

- **yolqa təbrəmək**: yola çıxmaq.

təbrəniv sarsıntı. sallantı.

- **yer təbrəniv**: dəprəm.

təbrənmək 1. başlanmaq. 1. qımıldamaq. sallanmaq. sarsılmaq. -

yer təbrəngən: dəprəm. zəlzələ.

təbrəntirmək **təbrəndirmək**. qımıldatmaq. sarsmaq. sallandırmaq.

təbrəşlik talaş. yanqun. iztirab.

təbrəşmək **təbrəzmək**. sıçraşmaq. atılmaq.

təbrət **dəbrət**. qımıldayış. devinim.

təbrətmək **təprətmək**. 1. hərəkət etdirmək. 1. başlatmaq. 1. təhrik etmək. 1. təpilmək. cummaq. həmlə etmək. - o yağya

	təprətti. 1. sıçratmaq. atlatmaq.
	- beşik təbrədmək: beşik sallamaq.
təbrəzmək	təbrəşmək. sıçraşmaq. atılmaq.
təbriz ^{gıyasulluğat}	dəmirçilər qalası, şəhəri. - təbriz batmanı: kilə. qala.
təbsi	təpsi. 1. sini. badnos. 1. ürək çıpması, qızışması.
təbsirən	suvsuyan. susan. qanqıran.
təbsirmək	tapsırmaq. tabsırmaq. 1. odlanmaq. qızışmaq. yanmaq. 1. sicaqdan qurumaq.
təbşi	tabaq.
təbtəbə	dəbdəbə. alay. dikəqalxa. tumduraq.
təbtəbəli	- dəbdəbəli sürən, toy: alay.
təbtəbəli	dəbdəbəli. tamdaraqlıq. aşamatlıq. alaylı. alayhalaylı. göstərişli. aballıq. opallıq. alpaqlıq. ullalıq. ulallıq. böyüklük. ehtişam.
təbtəbəsiz	dəbdəbəsiz. qölgəsiz. sayqısız. gəlgədsiz. alçaq. düşük. görkəmsiz. taptapaqsız. çalımsız. zəlil. hörmətsiz. əzəmətsiz. həşəmətsiz.
təbtəqiz	təbtəkiz. topdoğru. tosdogru. tübdüz. yayla. hamar.
təbzəş	təpzəş. tapzaş. tabzaş. cicik. qısqanış. həsəd. - nədir bu təpzəş, nədir bu dartış: həyəcan.

- təbzəşmək** təpzəşmək. tapzaşmaq. tabzaşmaq. cicikləmək.
qısqaqmaq. həsədləmək.
- təcavüz** basılış. **basaq** sarqıntı. sataşma. taxılma. - **basaqa** düşən
ölkələr. - **basaqa** qalan qızlar.
- təcəl** **dəcəl. bəcəl.** kişidə, heyvanlarda ən üclüsü, qıvraqı.
- təcmi** 1. buncuq. muncuq. yumuc. yumquc. boğuncuq. 1. bir
yerə yığılmış nərsə. cəmləmə.
- təcrübə** edmək sınamaq. dənəmək.
- təcrübə** barmaq. yaşantı. dənək. sınaq.
- təçi** **dəçi.** ləçi. - **gəldəçi:** gəlləçi. gələcək. gələn. - **öldəçi:** öləcək.
ölen. - **qaldaçı:** qalacağ. qalan.
- təd** **dəd.** dərd. kək. qağ.
- tədbirli** gənqəşli. danışıqlı.
- tədbirmək** (**db** < metatez > **pd**) **təpdirmək.** qımıldatmaq. oynatmaq.
hərəkət etdirmək.
- tədər** **dəder.** (cocuq dili). atta gəzmə. dışarı. obbalər. - atam
hanı? - atan attaya (obbalara) getdi.
- tədirginlətmək** - kamuoyunu (imumi əfgarı) **tədirginlətmək, gərginlətmək,**
müşəvvəş edmək: dalqatmaq, dalqalandırmaq, qarmaq.
çalxamaq.

- tədirginlik** didərginlik. bulantı. bulanma. bunalma. bunaltı. sıxıntı. pərişanlıq < buruşqanlıq.
- təf** **dəf.** (< **təpə.** təpmək). **1.** dəprək. çildirim. buvbən. dağ. dabil. söldirli. qaval. **1.** tümrüq. dümrük. qaval. çıldırma. **təf etmək:**. **dəf etmək** < təpmək. götürmək. çıxarmaq. qovmaq. göndərmək. başdan eləmək. qopalaq götürmək.
- təf** **dəp. təp. dəf.** çarpma. dövmə. çalma.
- təfcitmək** **təvçimək. təpcətmək.** sıxca, kip tikdirmə.
- təfə** **dəfə.** < **təpə** < **təp.** kərə. kar. əl. oran. yolam. kabat. qat. tapğır. gəzək. səfər. durqun. göz. atar. dəğışən. mərtəm. çəndən. on dəfə on çəndən. bir əl. yol. - bir **dəfə.** **1.** kərə. dönüm. növbət. öğün. övün. yol. **təpə.** **1.** qata. kərə. kəz. **1.** tala. dala. talan. dalan. kərə.
- təfə** **dəfə. təpə.** kərən. kərə. dönüş. dönüm. gəzək. - **bu kərənlik yazuqundan keçdim:** günahından. - **bir kərə, dəfə:** bir ağız. bir daha. daha. - **bir çırpıda, dəfədə:** bir taxdada. - **bir kərədə, dəfədə:** bir ağızda. bir əldə. bir batında. ara vermədən.
- təfəcik** **dəfəcik. təpəcik.** - **bir kərəcik, təpəcik, dəfəcik:** biricik. - **bir kərəcik, təpəcik, dəfəcik:** biricik.

- təfəçi** dəfəçi. yüksək səlamıynən pul bəhrəyə verən kimsə.
- təfək** (ufaq təfək).
- **ufaq təpək: ufaq təfək:** 1.yığcam. uyuşuq. mütənasib. 1. qıvır zıvır. ıvır zıvır. oğnaq. ovnaq. xıdavət. xırdavat. qıdavət. qırdavat. incik mıncıq: incik boncuq. 1. bodur. bücür. qıssa.
- **arığ, zayıf, əsmər, ufaq təfəq qadın:** qara maşa.
- **ufaq təfək, əsmər kişi:** böcək. - **ufaq təpək: ufaq təfək:** yığcam. uyuşuq. mütənasib. - **incə mincə, ufaq təfəq, əsmər sevgili:** qarabibər. - **oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət, xırdavat yeməklər:** kərəz > çərəz. yer yemiş. quruyemiş. dadlıq. qatış. qatıq. məzə. dilaltı. dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. - **ufaq təfəq nərsələr gəzinçi** satıcı: kərçi > çərçi. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. - **ufaq təfəq:** ufaq təpək. çalı çırpı. önəmsiz. əhmiyetsiz.
- təfəli** təfəli. təpəli (< təpmək). sıx toxunmuş bez.
- **ufalı təfəli:** böyüklü kiçikli. irili oğulu.
- təfərrüat** ayrımlıq. ayrıntı. ötrəklik (osrəklik). yentilik.
- təfınə** (< təpmək: qoymaq. quylamaq). < təpnək. gəniz. kənz (ərəb). (< kan). gənc. qaznaq. xəzinə. komuq. qomuq. xəznə.

təfinə	dəfinə. < təpinək. təpnək. təping (< təpmək : içərmək. quylamaq). gəncinə. gənc gömü. xəzinə. xəznə. xəzanə.
təfinəçi	dəfinəçi < təpnəçi. gömüçü. göməçi. gömən. göməyən. gömləyən. yerə quylanan dəğərli nərsələri araştıran.
təflənmiş	qıtır qıtır.
təfnətən	dəfnətən. təpnətən. təplətən. təpyən. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı. bastıran. pastıran. paslayan. pasiyan. pasıcı. batlayan. batayan. batıran. baticı. bazlayan. bazayan. bazıcı. dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.
təfnəti	dəfnəti. təpnəti. təpləti. nərsəni nərsənin içinə gömütmək, quylamaq. gömmə. gömələ. örtləmə. qaplama. qablama. baslama. batlama. bazlama. quylamıq. qulamıq. dalbanıt.
təfsinmək	dəfsinmək. təpsəmək. dəpsəmək. təpinmək. təpmək. təpikləmək. qıpırdatmaq. ayağ dürtmək. vurmaq.
təftə	dəfdə <small>(fars)</small> < tapbda. toxu darağı.

- təftəmiş** **təptəmiş.** çözüük. çürük. kövrük. köhnük. kövnük. əsgik. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. geçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən. sürülmüş. üzgün. pozqun. pozuq. silik.
- təftər** **dəfdər. dəptər.** qatırış. kitab. bitik. - **anaqatırış:** ana dəfdər.
- təftərçi** **dəfdərçi. dəptərçi. dəfdərdar.** qatırışçı.
- təftiq** **təftik.** tiftik. keçi yununun ən iyisi. qoyun yununun yazlığı, körpəsi.
- təftiş** < **taptış** axdarış.
- təğişirmə** **təğişirmə.** toğlav. dəğişmə. yenilənmə.
- təh** **dəh.** 1. dəng. əş. əqran. həmta. nəzir. musavi. 1. dəng. quyu. teyxa. xalis. - **quyu türk.** - **quyu ərəb.** - **quyu safi.** 1. **dəh.** bax > **tək.**
- təh** **tək.** təq. dib. son. alt. aşağı. - **altacan getdim:** təkinədək, sonuna dək. - **təkin çıxart.** - **təh baş olmuş:** baş göt olmuş. devrik. çevrik. - **devrik** cümlə.
- təhal** (< > **dalaq**) dalaq olma.
- təhcə** **təkçə. tənğçə (> tənha** (fars)). **təki. səkcə.** yalın. təki. fəqət. bırağ. ancağ. yalnız. gəlgələlim. tutturalım. 1.təkçə.

tənğəcə. (> **tənha** _(fars)). tək. dənğə. tanqı. ıssız. ıssız. ısqal.
boş. yalnız. yalnız.

təhər gəliş. tutum. tərz. biçəm. cür. tür. - **bu, şu cür, tür, təhər,
qıllı, yalı, kimi:** kəza.

təhər tülük. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy. qılıq. gedış. tavr. çırpı.
durum. xislət. sifət.rəfdar.
- **gözəl bir təhər şaşılıq:** dadlı baxış.

təhləmək **dəhləmək. dəkləmək. dənğələmək. dənğləmək.**
tanğlamaq. 1. dənğə vermək. bağlamaq. suçlamaq.
ittihamlamaq. müttəhimləmək. nisbət vermək. 1. mal
qaranı yeriməyə qoşutmağa, ilərləriyə sürmək üçün
"hayda hayda" "**dəh dəh**" deyib, səslənmək. çoğun,
heyvanı sürməkdə işlənən "**dəh**" sözü. 1. qoğmaq.
sürmək. 1. taylamaq. saylamaq. paylamaq. ortalamaq.
ortaşlamaq. miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik
davranmaq. 1. tənğləmək. dirəmək. israr edmək.
- **iki kişinin təhləməsi:** baş başa qalmaq.

təhləmək **dəhləmək. dənğləmək. (< dənğ).** 1. maraqlanmaq.
diqqət edmək. 1. saymaq. e'tibar edmək. 1. aqtarmaq.
tarazlamaq. 1. dəkləmək. dibinləmək. tibnəmək.

tüqrəmək. türmək. bükmək. sarmaq. çavlamaq. (**c. ç < > s**) savlamaq. gəngəşmək. məsləhətləşmək. məşvərətləşmək. şura qurmaq. istişarə etmək. -
dəhləmək işi: tanqı. danqı. canqı. tənqi. gəngəş. məsləhət. məşvərət. şura. istişarə.

təhlənmək **dəhlənmək**. dənglənmək. tanğılmaq. iplə sarılmaq.

təhli **dəhli. dəkli. dənli. dənqli. 1.** sayılır. e'tibarlı. **1.** dəğərli. qiymətli. **1.** incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. ölçülü. **1.** xoşqılıq. iyixuylu. **1.** keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı. tutumlu. durumlu. duruğlu. qonuşuq. barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. qılıqlı. çatımlı. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.

təhlikə qorxuv. təhdit.

təhliq **dəhlik.** dəngəlik. dəngəlik. bərabərlik. əşitlik. bərabərlik. təvazün. muvazinəlik. - **təhlikdən, duzaqdan uzaq durmaq**: çalıyı dolaşmaq.

təhliz **dəhliz < dalğuc. dalğız. dalan. 1. girşik. girişik. ərəfə. 1.** uzun, dar aralıq. keçit. yolağ. rahro. koridor. **1.** qapı arxasında olan yer. **1.** ürəkdə, qulaqcıq qapaqlığı. **1.** qulağ boşluğu. **1. daluz.** altı oyuğu. yolağ. qolağ. tünel.

1.eşik. qaleri. saray. dalan.

- **ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi**: dərbəçə. dalbaça. dalbaçıq.

dəriçə. qapacıq.

təhliz

dəhliz. aralıq. bir neçə otaq arasında olan kiçi açılıq.

gəzindi. - qapu **aralığı**.

təhliz

dəhliz. daldız. (< dalız. dalqız. dəlsiq). (< dəlhiz. dəl.

dəlik) opan. mağara. dalan. qapılıq. dalquc: (bir yerin)

nərsənin girib çıxmağa yarıyan oyuğu. kovanı: dalanı).

dalan. ağacdan oyulmuş arı kovanı. dalınan yer. giriş.

dalanğ. sənək. qurp. kəvilən oyulan yer. çunq. genq. çuxur:

qar.

- **böyük dəhliz**: salon. saqlov saxlov. saqlav.

təhrə

dəhrə. < teqirə < teqir: təkər. girdə (?).

təhrə

dəhrə. qaz.

təhsənmək

dəhsənmək. dəksənmək. dənsənmək. dəngsənmək.

avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq,

gidərilmək. dincənmək. təsəlli tapmaq.

təhsətən

qəhsədən.dəksədən. dəngsədən. dənsədən. avutan.

avutmac. oyalayan. qandıran. könül alan. dincədən.

təsəlli verən.

- təhsətmək** **dəksətmək. dənğsətmək. dənsətmək.** avutmaq. acısın, sıxıntısın dindirmək. gözəl sözlərlə könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli vermək.
- təhtəh** dəhdəh. uşaq dilində at, eşşək.
- tək** **tək. dək. tənq 1.** arxadaş. **1.** yaşıt. **1.** dəri. -cən. - **yetidən yetmişgə dəri:** yedidən yetmişə. **1.** əşit. müsəvi. dənğ. boyuna uyğun. bərabərliq. bərabər. əşit. yaşıt. **1.** artsız alsız. yalnız. kimsəsiz. **1.** qıllı. yalnız. ancaq. yalanda. yalnızca. sadəcə.
- **tək tük etmək: tək tük etmək.** bunlanmaq. türbünləmək. nərsəni araştıрмаq.
- **təkiş bolmaq:** bərabər qalmaq.
- **tək parça:** qısır. tüm.
- **tək başına qalan:** qoturbaş. yalnız qalan.
- **yarışda atlarımız dənğiş boldular:** yarışda atlarımız bərabər qaldılar.
- **dirəklərnı boyları təkişdi:** ağacların boyları əşit.
- təkişmək** **təkişmək. tənqişmək.** bir saymaq. bir tutmaq. qarşılaşdırmaq. muqayisə etmək.

təq

dək < > qədər < > çək. 1. miqdar. kəmiyyət. **1.** təxmin. - onlar igirmi dək olurdular: igirmi qədər. - çatıya (dama) igirmi dək ağac **gərəkdir:** igirmiyə qədər. **1.** son. nəhayət. - ikiyə **dək:** ikiyə **qədər.** - nə **dək:** nə qədər. - bu **dək** varki: bu **qədər** varki: bu **dəğişləki:** bu fərqlə ki. - o **dək:** o **çək:** o **qədər.** - bu **dək:** bu **çək:** bu **qədər.** - **şi dək:** **şu çək:** **şu qədər.**

- **tək durmaz:** dənğ durmaq: diş durmaq. dinc durmaq. rahat durmaq. - o **tək** duramaz. **1.** quru başına. yalın. yalnız. **1.** iyi. adaq. adlı. yaxcı. dənğ. iyi. münsif. - **dək** iş yaraşır gözəllərə. **1.** yenğə. yekə. yək. yak. yalnız. **1.** az. az tapılan. kəmik (> kəm yek). **1.** **tik.** hər nəyin, ən dibində toxunan, tikilən qalın, qat, bölüm.

təq

dək. 1.dəğin. qədər. ölçüsündə. dərgəsində. dərcəsində. sayısında. sanında. miqdarında. kimi. tay. **1.** müfrəd. - tək sayı: müfrəd ədəd. - **tək xal:** birli. - **tək tək:** bir bir. birər birər. birəm birəm. **1. çək. cən. təkin. dənği. dəğin. dəğir. dəğiş.** (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. qata. qatı. qatın. qadaq. qatca. taqca. qapar. (- bu iş, daş götürmək **qatı** (qədər) çətin. - nə **qatı** (qədər) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli". - bal kərəsi yemiş kimi,

ol **qatı** (qədən) sevindikki. - bu **qatı** (qədən) şişmək olmaz ki. -
 ye, yeyə bildiyin **qatca** (qədən). - döğ sinəvə, canın çıxan
dəkcə (qədən). - ölməyi qapar (ölənə qədən) çalışdı. - saat onu
qapar (ona qədən) gözlədim. - bir arpa **dəğış** (qədən) boyu
 var, harda olsan sözü var. - ölənə **dək** (qədən). - bir avuc içi,
 (qədən) yeri var. - saat ona **dəkli** (qədən). **1.** təh. dib.
1.təngəcə. təkçə. təhcə (> tənha (fars)). dənğə. tanqı. issiz.
 issiz. ısqal. boş. yanqız. yalnız. **1.yekə.** birət. birəy.
 yalnız. şəxs. **1.yekə.** birəy. fərd. vahid. **1. - can.** dənli.
 kimi. belə. qədən. ölçüdə. dərəcədə. **1.biricik. 1.** bir.
 vahid. - **təkin çıxart.** - **tək başına:** bir başına. kimsəsiz.
 yardımsız. qoldavsız. - **tək tək:** təkər təkər: birər birər. **1. dəğ**
> taq - dəğşirmək: taq vurmaq. payapay alıb vermək.
 çalışdırmaq. əvəz bədəl etmək. **1.dəğ.** toq. tox məsh.
 məsh.
 - **toq çəkmək: tox çəkmək: dəğ çəkmək:** məs çəkmək.
 - **kimsənin tək başına, yekə başına asılı olan yaşam,** nərsə:
 iç. öz. başqaq.
 - **tək qılınmaq:** təkləşdirilmək. birləşdirmək. birlənmək.
 - **tək parça qapıcıqlı yemiş:** birçanaqlı. birçənəkli.

- **tək tək**: birəm birəm: birbir.
 - **tək olma**: birlik. bir olma.
 - **yekə başına: tək başına**: yalnızbaşına.
 - **bir, tək parça**: bütün.
 - **bu dənli**: birbelə. - **o dənli**: obele. eybelə. - **burdan odənli**:
burdan oracan, oradək. - **bu dənli yubanmaq olmazki**: - **bu dənli bahalı**: birbelə bahalıq.
 - **dilinin döndüğü dək**: bütün söz dağarcığının işlədərək.
 - **tək hörgüclü dəvə**: qaş dəvə. - **təh baş olmuş**: baş göt
olmuş. devrik. çevrik. - **devrik** cümlə. - **bir, tək parça**: bütün.
 - **tək ayaq üsdə yerimək**: naqqışlı gedmək. qaraquca.
 - dediyin **dək** var.
 - **sabaha dək**: yarına. yarına.
 - **yarına dək**: yarına cək.
 - bu **dəğın** çağdan sonra gəlib çıxdın.
 - yüzə **dəğın** işçi varıdı.
- təq** **dək**. cağ. ta. (uzaqlığı göstərən sözcüqlər).
- təq** **tək**. 1. ancaq. elə. teyxa. yalnız. sadəcə. sirf. məhz. 1.
yalnız. həməən. ancaq.- **həməən** birbelə param qalmış. -
həməən üç odalı evmiz vardır.

- **tək başına**: başqaca. müstəqillən.

- **təki yalnız qalmaq**: aralanmaq. seyrəşmək.

təq

tək. dək. 1. dəng. ülüş. bölüş. bölük. parça. pərçə. pay.

hissə. adaq. tay. mal yükünü dəngi, birtayı, yanı. **1.**

toyaq. yük. **1.** təkçə. salt. yalnız. tanqa. tənha. sadə.

fəqət. məhz. **1.** tik. dinc. iş. - dək **otur.** - dəh dur. **1.** kimi.

bədəl. əvəz. **1.** təkin. qayət. **1.** taq. bir. tanqa. vahid. **1.**

yanqız. yalnız. (< **yan + sız**). ayırım. ayrı. yalnız. tək

başına. - **tək parça**: qısır. tüm.- **yanqızlay**: yalnız olaraq. tək

başına. **1. təh. dəh** dəng. tınıq. tiniq. bərəbər. musavi.

cürə. cüt. **1. < dəngəş.** uyqunluğu çatdıran söz. dəngəc.

dəngdəş. əş. bənzər. tay. misl. nəzir muadil. - ki ol, yaş bir

budaqdır, sənsin özdək \\ budaq heç olmaya, özdək ilə **dək.** -

tanrı **dəngi.** - **tək gəlmək dək gəlmək.** dəng gəlmək. **1.** təki.

taq. qat. tam. kan. bütün. düz. kəsərli. yekə. yekkə. öz

başına. yekə özi. **1.** dəğmək səsi. taq taq etmək səsi. **1.**

dək. təkin. boş. bihudə. **1. tanğ. tanaqa (> tənha** (fars)). **1.**

sağır. səssiz. saqin. **1.** boydax. subay. tək. yalnız. münfərid.

mücərrəd. **1.** saltın. yalnız. yalnızlıq içində. tək qalmış. -

tək başına: yalnızca. yalnız. **1.** kələk. oyun. al. hilə sapalaq.

lağ. - bunlara bir **dək** gəlim ki. - sözün işin **dəkdən** sıvay
 nədir. **1.** içi dolu çuval. tay. yük. **1.** tək. təkin. boş. bihudə.
1. yüngül. yengəl. səssiz. rahat. dinc. sağın. - dilivi **dəh** tut:
 diş tut. **dək durmaq.** diş, dinc, rahat, sakn, uslu, sağır, səssiz,
 susuq, yüngül, yengəl durmaq. - **dək otur.** yüngülləş.
 yengəlləş. rahat dur. **1.** yarı. bölük. - işin bir dəngi bitdi. **1.**
 dəqic dəyrə. dərək. cən. yetə (yetmək). bu vaxta dək. **1.** (
 < **dəğmək).** **tok. tox.** (< **toxumaq).** im. him. simgə. simbol.
 əlamət. işarə. şifrə. rəmz. **1.** dəng. rəmz. çıxmaz. çiq.
 açmaz. **1.** tah. ta. tə. yək. yəkə. tay. **1.** alt. dib. - gül
təkində olturub hər dəmdə sağındım səni (: gül dibində oturub
 hər dəm səni düşünüb ağladım) \\ zərrə dərdin olmasun
 dərddən xilas ed qıl məni.
 - **tək tək:** birər birər. birin birin. ayrı ayrı.
 - **bir tək:** təkəv. taqa. təkə. təkinə. münfərid.
 - **tək tək:** tar tar: dar dar. tel tel. əriş əriş. rişdə rişdə.
 - **tək tək:** yəkə yəkə: seyrək. ayır ayır. ayrı ayrı.
 - **dəh dəh:** dəng dəng. ayrı ayrı. bölək bölək. pay pay. para
 para.

- **dəh dəhləmək**: talbitmaq. oynanıb sıçraşmaq. talaşlanmaq.
talbasamaq. çapınmaq.

təq **təq tək. dək. tək. səki. təkine. 1.** elə belə. yalın. yalnızca.
sadəcə. bir nərsə gözləmədən. təvəqqüsüz. - **səki** gəlsin.
- demişdin yemirəm **təki. - tək** sən gəl, görəyik. - **təki tək**:
yapa yalnız. **1.** dinc. sakit. xəlvət. - tək dam. - tək dur:
dincəl. sakit dur. toxda. sus. **1.** təkin. tutasız. yalnız.
yoldaşsız. **1.** sakit. - **tək** dur: sus. sakit ol. **1.** dəng. bölük.
oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim. hissə. - **tək tük. çək çük.**
xırda mırda. dəğərsiz nərsə.
- **təq !:** tək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !.
çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !.

təqan **təkan. - təkən xordən:** çabalamaq. çapalamaq. təprəşmək.
qıpırdamaq. qıpırdanmaq.

təqan **təkan.** sapı. səpi. təpi. hərəkət.

təqapu **təkapu. - təkapuya düşmək:** təkibişmək. təpinişmək.
təngişmək. qoşuşmaq. üşüşmək. qaça qaça düşmək.

təqapuy **təkapuy.** yeləkin. yorqalıq. yeririk. yügürük ???.

təqaran **təkaran. 1.** dəmin. ancaq. **1.** zar zor. çətinliklə. güclüklə.
1. yetər ki.

- **qonaqları təkaran aşırıdım**: qonaqları ancaq uğurladım.
- **yığılıvqa gəlgenləni sanı təkaran yüzqə yetdi**: toplantıya gələnlərin sayı zar zor yüzə ulaştı.
- **təkaran arı bir barayım**: yetər ki oraya bir gideyim.

təqas (fars)

< **təqiş**.

təqas

dəğişik. təhvil. mubadilə. tırampa.

təqavər (fars)

təkavər (fars) < **takabur** < **təkəvər**. **təkə + vər**. < **taka**. **təkə**.

təkə kimi dağlıq daşlıq. yerləri çalib çapan kimsə. rincer
(ingilis).

təqaza edmək

istəlmək. bir nərsəni aranmaq, axdarmaq.

təqbaşılıq

təkbaşılıq. **ayrıbaşqalıq**. **1**. ayrıtınlıq. ayratınlıq. inhisari.

təqbaşına

təkbaşına. yalnız. ipbılığ. heç nəyi ilmayan.

təqcə

təkçə. **1**. tənğçə. saltın. yalnızca. - **saltın** sən danışma. -

saltın qulaq ve mənə. - **saltın** itil: çəkil. sikdir. **1**. **tək**. salt.

yalnız. tanqa. tənha. sadə. fəqət. məhz.

təqcə

təkçə. **təhcə**. **tənğçə** (> **tənha** (fars)). **1**. **təki**. **səkçə**. yalın.

təki. fəqət. bıraç. ancaç. yalnız. gəlgələlim. tutturalım.

1.təki. yalqız. - **yalqız** bir kərə gəl. **1.tənğçə**. **təhcə** (> **tənha** (fars)). **tək**. dənğə. tanqı. issiz. issiz. ısqal. boş. yalnız.

yanqız. **1.** biricik. yeqanə. **1.** arıq. sirf. məhz.

- **mənim təkcə məssəbim, məssəbləri tanımaq**dır.

təqçi **təkçi. təkəçi.** yekəçi. birəyçi. fərdçi. fərdiyyətçi. vahidçi.

əndividüalist. individüalist. **1.** birçilikçi. birçi. monist.

təqçiliq **təkçilik.** birçilik. monistik. monizm.

təqçur dəyçur. çatta. çadda. çata. cada. toplanğ.

təqə **təkə.** **1.** boynuzundan yay yapılan, erkək geyik. - **təkə saqal:** keçi saqqal. - dağ keçisi təkəsi: **sıqun. 1. dəgə.** təkəv.

taqa. təkine. bir tək. münfərid. **1.** erkək geçi. - **təkə**

tazlamaq: səqirtmək. hobbana hobbana, atlana atlana,

yügürürək qaçmaq. **1.** keçi. tenqləzgi. {dəniz təkəsi: krövet <

carveta ^(latin): kiçik kiçi. çəpiş}. **1.** taqa. iti. yengil. kosaman.

öncü. başçı. qılavuz. dağ keçisi. yabanı keçi.

- **təkə şiti olub, kiçik, buynuzsuz, əti yeməli av heyvanı.**

qaraca.

- **dəgə vermək:** türtmək. dürtmək. sancıtmaq. təhrik etmək.

- **təkə sürüsü:** erkək.

təqə **təkə.** **1.** dağkeçisi. **1. təqmər.** bir çeşit ox. **1.** iki yaşlı keçi.

ərkeçi. örkeç. öğkeç. örəş. öğəş. erkək. ərkeç.

- **təkə, dibə, dərinə saplamaq, soxmaq:** qanğıрмаq

qayıрмаq.

- **təkə yekə**: yalnız. - **yekə təkə** oturub ağalım.

təqə **təkə**.- buyuzları ay biçimində olan **təkə**, **qoç**: aybaş.

təqə **təkə**. qandağay: yabanı erkək dağ keçisi.

təqəc **təkəc**.bir kərə.

təqəcəq **dəğəcək**. toxunacaq. enəcək. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).

təqəçi **təkəçi**. **təkçi**. yekəçi. birəyçi. fərdçi. fərdiyyətçi. vahidçi. əndividüalist. individüalist.

təqəq **dəğək**. **dərək**. **dəğər** (< **dəğmək**). **1.dəğiş**. əvəz. qiymət. baha'. **1**. toxnaq. kinayə.

təqəq **təkək**. **1**. **taqaq**. qol. bələk. dal. asma (möv. üzüm ağacı), xiyar, qoğun, qıya kimi yemişlərin sürdükləri uzun qollar. **1**. **təgək**. üzüyün həlqəsi. təkər. təvərək.

təqəl **1.dəkəl** _(fars) < **dikəl**. gəmi dirəyi. **1**. **təkəl**. inhisar. **1**. **dəğəl**. çatqı. kökəş. kökləmə. ilinti. ilgi.iri, qaba tikişlə parçanı tutturma. seyrek, keçici tikiş. **1**. **təgəl** _(fars).təkə. **1**. **təgəl**. tüksüs "uşaq". **1**. **təgəl**. **dəkəl** < **tikəl** **dikəl** - yol üstü xəteri **göstərmək üçün, qoyulan kötük, ağac, dikəl**: kötələ. götələ. çötələ. **1**. **təgəl**. yavan. yayvan. yardımsız. köməksiz.

goldavsız. yalqız. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan.

yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz.

təqəl **təkəl.** 1. başaç (görəv, vəzifə). imtiyaz. gədik. 1. üstəl.
imtiyazlı.

təqəlçi **təkəlçi.** inhisarçı.

təqəlçilik **təkəlçilik.** inhisarçılıq.

təqələq **təkələk.** tələkək. təvərək. təkərək toğalaq. yuvalaq.
girdə.

təqələmək çaqmaq. aşırmaq. yürütmək. hükmətmək. yönətmək.
- **üydən börkümü qaysıqız təkələgəniz?:** evdən qalpağımı
hanqınız çaldı?.

təqələnmək **dəqələnmək.** darılmaq. türtülmək. sıxışmaq. dürtülmək.
təhrik olmaq. qızıışmaq. sancılmaq.

təqələv **təkələv.** çalma. yürütmə. aşırma.
- **görsə, erkələv, görməsə təkələv:** görsə şımartmaca,
görməsə aşırmaca.

təqəlində **təkəlində** çəkəlində. inhisarında.

təqəlləmə **dəğəlləmə.** təyəlləmə. kökləmə. seyrək, keçici tikiş.
çatqı.

təqəlti	təğəlti. yəhər altı. yünə. yağır. yağırılıq. yəhər altına qoyulan keçə.
təqəlti	təkəlti. 1. artam. yəhərin altına qoyulan gecim. 1. yəhər qaltağı.
təqəltü	təkəltü. içərqu. yəhər aracı.
təqəmək	tərkəmək. dərgəmək. 1. irgənmək. nifrət edmək. diksinmək. 1. sığınmaq. 1. kürənmək. pərhiz edmək. ehtiraz edmək. 1. dəğmək. toxunmaq. ərmək. ərişmək. varmaq. yaqalamaq. düşmək. hicum edmək.
təqəmiş	təkəmiş. təkışı. təkimşi. təkimişi. tez. sabıq. çapıq. iti. çapur. çalıt (> cəld _(fars)). bat. bət.
təqəmişi	təkəmişi. axdarıb arayan.
təqəmişi	təkəmişi. çox qaçan.
təqən	dəgən < > bəgən.
təqən	təğən. dəğən. təğər. bax > təknə.1. edər. qarşılıq. qiymət. ərziş. dək. 1. dəğərli. qarşılığı olan. 1. sınar. tay. tuş. 1. çəkə. cərgə. sınır. hədd. qəder. tənqə. hədd. dərəcə. ölçü biçi. 1. güclü. ərkli. qadir. 1. axdı. axıt. bağış. ötün. yarlıq. qarşılıq. edər. əmək. tər. tərlik. qapıs. müzd.

- təqənə** **təgənə. təknə.** qab. çeşmə yalağı.
- xəmir **təknəsi**.
 - paltar **təknəsi**.
 - **suv təgənə**: su təknəsi.
 - **qırcın təgənə**: əkmək xəmiru yoğrulan təknə.
 - **it təgənə**: itlərin yemək yediği təknə.
 - **yegənə ələk qayğılı bolmaq**: yemək üçün hazırlıq yapmaq.
- təqənəq** **dəğənək.** 1. bir tür tikən. 1. çaqal əriği çalısı. 1. dayaq. dayanacaq nərsə. çəlik. əsa. soba sopa. dayaq. çubuq. dal. budaq. - belı bükülmüş, **dayaqı** düşmüş: əlindən düşmüş.
- **qalın dəgəng, dəğənək**: sopa.
 - **qıssa dəğənək**: tayancaq. dayancaq.
- təqənəq** **dəğənək. dəğnək.** 1.soba. dayaq. sırıq. kötək. çəlik < çalıq. 1.çomaq. təpək (< **təpmək**: döğmək.).
- **dəğnək, soba kimi**: aşırı çılpaq, yalın, quru.
 - **bayağı çubuq, dəğənək**: qaraqol.
 - **iki ucu poxlu dəğənək**: çözümlü zor iş.
 - **iyilik yerdə qalmaz deyilər, kötülük ed, başında yığ**

dəğənək.

- **dəli əlinə dəğənək vermək:** kötülük yapmasını sağlamaq.

təqənəq **dəğənək.** qarağı. kötək.

təqənəqləmək **dəğənəqləmək. dəğənqləmək. dəğnəqləmək.** kötəkləmək
< kötökləmək.

təqənəqli **dəğənəkli.** 1. dəğənəyi olan. on başı. odabaşı. 1.
yaramaz. dəbsiz. 1. güzərçi.

təqənəqliq **dəğənəklik.** dirəklik. dikdatorluq. dəlibaltalıq. qıyınlıq.
zalimlik. müstəbidlik.

təqənq **dəğənğ** (fars). < **dəğənək.**

təqənq **təğəng. dəğəng.** (< **dəğmək. dayanmaq. döğmək).**
dəyəmək.

təqənqləmək **dəğənqləmək. dəğənəqləmək. dəğnəqləmək.** kötəkləmək
< kötökləmək.

təqəntə **dəğəndə. dəyəndə. dəğincə.**

təqər - **qan dəğəri:** qan parası. qan ağcası. qan tutarı. qan bahası.
qanlıq.

təqər 1. **dəğər.** kəpər. qapar. qat. tutar. baha'. e'tibar. qiymət.
1. **təyə. təkərlək.** tıqır. büküm. burqu. qapsıt. qasptı.
qanqal. qınqal. qonqal. çöngəl. qazıq. çəmbər. çənber.

həlqə. dayrə. - sucuq, ip, saç qanqalı.

- **təyər, qoğara, qovara kimi ivli dişli, girintili çıxıntılı nərsələrin yeyilib gedmiş, aşınmış, safalıb düzlənmiş durumu.** qabaq. - **qabaq təyər.** - **qabaq qoğara.**

- **işi təkərində: işi tıkrında:** işi qəltəyində. işləri uyqun uğurda, yolunda gedən kimsə.

- **təkər təkər:** qaytadan. qayta qayta. qayıda qayıda. qaytalab. dönə dönə. telim, kan, çox gəzək, yolam.

- **düşük dəğəri, keyfiyyəti olan:** qamasqa. qımısqa.

- **yumşaq, boş yeri bərkitmək üçün, üstündə gəzdirilən enli, yuvarlaq (ustuvanə biçimli) təkər:** qaldaban < çaldaban > qəltəban ^(fars).

- **ağırılığı artmadan, ölçüsü, çəki, həcmi, dəğəri artmaq, qalxmaq:** qabarmaq. təvərrüm. - əkmək yaman **qarmış.**

- **araba oxların təkərə tutturmaq üçün taxılan gül çivi (başı enli mıx):** iğ. iğdə.

- **arabanın sürünməməsi üçün, təkərləri önünə qoyulan iki kiçik, bir böyük dirəklə yapılan əngəl:** qaraqol.

- **bir dəğər yaradan eyləm:** iş. əmək. işçilik. ustalıq. əsər. - **işi ağır bir yapı.** - **güzgüsü işdir kişinin.**

- **daşqa təkərin, qaval qasnağın doğuran, yay biçimində**

kəsilmiş ağacların hər biri: kəsək. qasaq.

- **daşqa təkərləri arasında olan çubuqlar:** qarşal. qasal.

qapsal. çavsal.

- **daşqa təkərlərinin ortasına taxılan iri, gen başlı çivi, mıx:**

qama. qaqa. qaqam. qəmə.

- **dəğər vermək:** e'tibar etmək. - **dəğər verilmək:** e'tibar

görmək.

- **dəğərə minmək: dəğərgənmək.** bahalamaq.

- əsgiyə **dəğərə** minşəydi, bit bazarına işin yağardı.

- **maldavarın gizli olaraq yüksək dəğərlə satılması, satılan**

yer: qara bazarı. (maldavar: mal o mətə'. cins. kala).

- **oxumağa ilginç, dəğər:** oxunaqlı.

- **pozuq, dəğəri düşük mal:** çanat. çanaq.

- **sayqı dəğər:** böyüklük. üstünlük. böyüklük. sayıqlıq.

sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluqluq. ululuq.

üstünlük. üstüslük. üstüclük. üstüklük. şərəf. şərəfət. e'tibar.

təqər

dəğər (dəq < ^{metatez} > qəd) qədən. 1. e'tibar. qıtır.

heysiyyət. - öz **dəğərin** qoru dur. 1. dərəcə. rütbə. paya. -

uca **dəğərli:** ali rütbəli. 1. miqdar. kəmmiyyət. - olduğu

dəğər. - böyüklüyü **dəğəri:** böyüklüyü qədəri. 1. satı. satış.

- qiymət. bəha'. - **us dəğəri**: ağılsızlıqla olunan bir işdən qıyın, cəza çəkib uslanmaq. **1. şayan.** - zəhmətə **dəğər** bir işdir. **1. qədir.** e'tibar. **1. əhliyyət.** ləyaqət. - hər kəsin **dəğərinə** görə iş tapşırılmaldır. **1. muqabil.** maadil. - işin **dəğərin** tap. **1. dəğər.** dəğir. dövər. töqər. irtüq. ertüq. qiymət. baha. ərziş. əsirgə. əzgər. qiymət. **1. tər.** tar. edər. müzd. **1. bölük.** oluk. dək. dəng. səhm. pay. təqsim. hissə. **1. saldırgan,** müteçaviz. **1. tülüş.** ücret. əməğın qarşılığı alınan qarşılıq. **1. yantut.** qarşıit. edər. bədəl. əvəz.
- **dəğər vermək** saymaq. işləmək. edmək. edqərmək. edqirmək. əzqərmək. ezqirmək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. eyləmək ədləmək. edləmək. ülgü yapmaq. tə'sir edmək.
- **dəğər tapmaq**: alınmaq. dəğənmək. tutunmaq. bahalanmaq. qiymətlənmək.
- **görməyə dəğər**: görüşlük. görüşlü. görməgəy. şanlı. dəbdəbəli. etibarlı.
- **dəğər verməmək**: uçuzlamaq. ucuzlamaq. aşağılamaq. xor görmək.
- **dəğər vermək**: bağalandırmaq. sayqamaq. çox hörmət

qoymaq.

- **dəğər vermək**: bağalandırmaq. sayqamaq. çox hörmət

qoymaq. - **dəğər vermək**: sanamaq. saymaq.

- **dəğər vermək**: sanamaq. saymaq.

- **dəğər vermək**: sansınmaq. hörmət edmək. sayqı göstərmək.

önəmsəmək. özən göstərmək.

- **dəğərləndirmək**: baqalatmaq. qiymət vermək.

- **dəğərli**. baqalı. qiymətli.

təqər

dəğər. dəğək. dərək. (< dəğmək). 1. qarşılıq. dəğişik.

çalışıq. bədəl. 1. layıq. uyar. müstəhəq. - **görməyə**

dəğərli. 1. qapar. e'tibar. qədir. 1. qabiliyyət. yetər. 1.

şərəf. heysiyyət. 1. önəm. əhmiyyət. 1. diqqət. - dəğərə

almaq: diqqətə almaq. gözə almaq. 1. ləyaqət. 1. sayqı.

hörmət - **sayqıdəğər**: hörmətə layıq. 1. çap. qiymət. bəha'.

e'tibar. qiymət. ağırlıq. 1. qiymət. bəha'. 1. dəyər. rasgələ.

kimsə. kimibir. tuşlanan. rasgələ. hərgələ. 1. edər.

qiymət. bəha. bədəl. 1. önəm. mühümmülük.

əhəmmiyyət. 1. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan.

qayta. başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.

əğimsiz. amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız.

bəlliksiz. oxsus. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz.
 qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz.
 güdüsüz. yönəsis. tasarsız. düşünsüz. düşünüksüz.
 düşünmədən. fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt
 pirt. **1.tutar. 1. vəsf. netəlik. necəlik. sayış. saynış. anlış.**
 anılış. vasıf. **1.nə dəğərə olursa əlindən gəldiyinə.**
 tutdurabildiyinə. bacara bildiyinə. hər necür, hər neçə
 olursa, tutursa. **1.sayqınlıq. e'tibar. heysiyyət. 1.yetərlilik.**
 yeti. yetgi. səlahiyyət. hədd. - **yetgim** çatmaz. **1.təkər.**
 diğır. çevrik. çəkək. çəkək > çərx. dolab. **1.**
 çalat. çalta. çapta. çapat. tutar. ərziş. baha'. qiymət.
- tutarından, dəğərindən, ərzişindən, bahasından,
qiymətindən artığa satmaq: çaptalamaq. çapatlamaq.
 çaltalamaq. çalatlamaq.
- dartmadan, göz ölçüsü ilə biçilən dəğər: qapal bazarı.
- qandəğər: qan qiymətli. çox dəğərli. əşsiz. taysız.
- sayqı dəğər verilmək: könlü (xətri) sayılmaq.
- dəğər, önəm verdirməmək: önəmlətməmək. yeğnitmək.
 yengiştirmək. engiştirmək. yüngülləşdirmək. kiçiştirmək.
 kiçimlətmək. kiçiklətmək. aldıratmamaq. xəfiflətmək.
 xəfifləşdirmək.

- **dəğər, önəm verməmək: önəmsəməmək.** aldırmaq. oralı olmamaq. umursamamaq. yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək. yüngül tutmaq. azımsımaq. saymamaq. ağırsamamaq. kiçimsəmək. kiçiksəmək. kiçiksimək. xəfifsəmək.
- **dəğərə mindirmək:** dəğdirmək.
- **tikizə dəğər:** özənməli, əhmiyyətli.
- **dəğər** kiminə sözü açma.
- **dəğərinə güvənmə, güvəniş. - önəm, dəğər verməmək:** gözündə olmamaq.
- **təkər təkər:** birər birər. bir bir sayaraq. açıqlamaları, təfsilatı ilə.
- **dəğər, önəm verilmək:** bəğənilmək. təqdir olunmaq.
- **dəğər, önəm vermək:** bəğənmək. qədrdanlıq etmək. təqdir etmək.
- **dəğər, önəm verməmək:** bəğənməmək. kəmçilətmək. kəmçiləmək. təhqir etmək. kiçiksimək. kiçimsəmək. kiçiksəmək.
- **bir dəğər:** bir dərəcə. bir dərəcə. nisbi olaraq.
- **çox dəğər vermək:** baş tacı etmək baş çələngi etmək. baş

- üstünə qoymaq. - **çox dəğərli, önəmli**: ağır. - **ağır sovgat**.
- **dəğərdən salmaq**: aşağılamaq. aşağılatmaq. xorlamaq. altlatmaq. alçatmaq. təhqir, həqarət etmək.
- **dəğərdən düşük**: aşağı.
- **dəğərdən düşmək**. - **təkər təkər**: ayrı ayrı. başqa başqa. aşınmaq. - **təkər təkər**: **1.** tək tək. birər birər. **1.** təkrar təkrar. boyuna. aralıqlı. durmaqsızın. müttəsil. peyvəsdə.
- **dəğər biçmək**.
- **dəğər vermək**: görmək. dəğərləndirmək. yarqılamaq. hükm etmək. - siz yaşamda nə **göürsüz**. - **gördüyüz görmədiyiz** belli deyir.
- **iki təkərli daşqa, çarx**: çəkçək.
- **nərsənin dəğərin qırmaqla, qırxmaqla, sındırmaqla almaq, vermək**: qırcaq. qırac > hərrac (< qırmaq <> qırxmaq).
- **təkər təkər**: təkrarən. əkə əkə. dönə dönə.
- **nərsənin dəğərin bilməmək**. günü aya, qızılı gümüşə satmaq.
- **tüzəntəkər**: sükan. fərman.
- **dəğər görmək**: dəğər verilmək.

- **dəğər biçmək**: kəsmək. - **çox çaplı**: çox dəğərli. - **təkərin bir yönə fırlanması üçün qoyulan parça**: çağıldıq.

təqər

- **dəğərini düşürütmək**: osallatmaq. kötüləşdirmək.

- **dəğərini düşürmək**: osallaşmaq. kötüləşdirmək. işə yaramaz duruma gətirmək.

təqər

təkər. 1. {tükrək. tükərək. (< tuq)} {dığır. çevre: tekre: düvrə: teyirə: dəyirə. dayirə}. 1.küpcək. küpək. küp. dığır. dığırnıq. təvər. dövür. dığır. təkələk. toqaraq: döngələk. töğərək. tüğərək. təğərək. dugələk. təkərlək. dığırdaq. çax. toqolok. dəğirşik. təqərşik. çevrə. yörə. dayirə. girdə. yomoro.yumalaq. yimri. 1. yalqı. təkərlək. təyər. tikrim. təkir. dəğirmi. tikir. təkərlək. təkərük. təkəlrək. təkərmi. girdiş. gərdiş. dəğirmi. toğlaq. toğalaq. qərqərə. qıldıraq. yuvarlaq. dəvvar. top. girdə.

- **təkər təkər**. təkərin. qaytarın. dönərin. dönə dönə. qayta qayta. yenərin. yenyenidən. kərrən.

təqər

təkər. tiqil. diqilo. tınqıl tınqıl. dinqil. çəmbər.

təqərbilən

dəğərbilən. dəğərbilir. dəğərmən. dəğərşinas.

qədirşinas. qədirbilər. minnətdar.

- təqərbilənlik** **dəğərbilənlik.** dəğərbillik. dəğərmənlik. dəğərşinaslıq. qədirşinaslıq. qədirbilərliq. minnətdarlıq.
- təqərbilir** **dəğərbilir.** dəğərbilən. dəğərmən. dəğərşinas. qədirşinas. qədirbilər. minnətdar.
- təqərbillik** **dəğərbillik.** dəğərbilənlik. dəğərmənlik. dəğərşinaslıq. qədirşinaslıq. qədirbilərliq. minnətdarlıq.
- təqərbilməz** **dəğərbilməz.** gözəköz. duzbilməz. nankor. qədirbilməz. qədirmaşinas.
- təqərçi** **dəğərçi. dəğərliyən.** sayqıyan. sayqıçı. hörmətkar.
- təqərək** **təkərək. tükərək (tük. tuq).** (girdə). 1. dolu. 1. dayrə. tükərək. tolan.
- təqərəq** **təkərək. dəğərək.** qursi. girdə.
- **quru nərsələrin birbirinə dəğərək səs çıxarmaq:**
qağıştamaq. qağışdamaq. çaqışdamaq.
- təqərəq** **təkərək.** cıqırılıq. həlqə. maqara.
- təqərənib** **təkərənib.** dönüb. dolanıb.
- təqərəsiz** **dəğərəsiz.**
- **dəğərəsiz, yıpraq nərsə: aşqal. dışatım.** dışqal. kaval.

- təqərəy** sağlam. sıxı.
- **təkərəy yamçı**: keçəsi sıxı yapılmış yamçı.
- **təkərəy kübə**: sağlam zireh.
- təqərilə** **dəğərilə**. e'tibariylə. tutamiylə. görəmiylə. baxımıylə.
varsayılə. varsayaraq. fərzədərək.
- təqərin** **təkərin**. təkər təkər. qaytarın. dönərin. dönə dönə. qayta qayta. yenərin. yenyenidən. kərrən.
- təqərinə** **dəğərinə**. **dərəginə**. 1. yerinə. bədəlinə. əvəzinə. 1. sayqısına. hörmətinə.
- təqərq** **təgərg** (fars) (< **təkər**: girdə). tolu. dolu. qırcı.
- təqərq** **təgərg** (fars) 1. < **təgərək**. **təgrək**. dığır. girdə. girdə olub, göydən yağın, don, buz dənələri. **dolu**. 1. (< **təkərək.dığırq**). (**dolanbac** (girdə. yuvarlaq,), **donuq**, qar, buz tikəsi, dənəsi. qısa sürən, iri dənəli yağmır. 1. < **təqrək**. **təğrək** hərhanki bir nərsənin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi.
- təqərqənmək** **dəğərgənmək**. **dəğərə minmək**: bahalamaq.
- təqərlək** **təkərlək**. 1. qanğ. 1. tikir. təkər. təkərlək. küpçük. qəltək. girdə. dəvvar. qırbal. qırval. qarval (**ğərbal** (fars)). qasnaq. qısnaq. çəmbər. 1. yalqı. təkər. təyər.

təqərləq **təkərlək. təkər.** 1.dəğirmi. yuvarlaq. girdə. 1.tələkək.
 təkələk. təvərək. toğalaq. yuvalaq. girdə. 1.büklüm.
 yuvar. yumar. yumaq. qanqal. çillə. çilə (< **çiqlə**: düğün). -
 iplik **çiləsi**. 1. büklüm. burqu. qanqal. qinqal. qonqal.
 çöngəl. qazıq. çəmbər. çənbər. həlqə. dayrə. - sucuq, ip,
 saç qanqalı.

- iki **təkərləkli arac**: çaşqa. qaşqa. daşqa.

təqərləq **təkərlək.** 1. toqun. girdə. 1. tönğərçək. tönğərək. tuqul.
 yuvarlaq. dayirə. tüğürçək. düğürçək.

təqərləqlənmək **təkərləklənmək. təkərləkləşmək. təkərlənmək.**
təkərləşmək. qazıqlanmaq. həlqələnmək. dayrələnmək.
 çəmbərlənmək. çənbərlənmək. çöngəllənmək.
 çöngəlləşmək. qonqallanmaq. qonqallaşmaq.
 qanqallanmaq. qanqallaşmaq. büklünmək. büklüşmək.
 burqunmaq. burquşmaq. - **qanqallanmış** sucuq, ip, saç.

təqərləqləşmək **təkərləkləşmək. təkərləklənmək. təkərlənmək.**
təkərləşmək. qazıqlanmaq. həlqələnmək. dayrələnmək.
 çəmbərlənmək. çənbərlənmək. çöngəllənmək.
 çöngəlləşmək. qonqallanmaq. qonqallaşmaq.

- qanqallanmaq. qanqallaşmaq. büklünmək. büklüşmək.
burqunmaq. burquşmaq. - **qanqallanmış** sucuq, ip, saç.
- təqərləqli** **təkərləkli. təkərli.** burqulu. qanqallı. qonqallı. çöngəlli.
çəmbərli. çənərbərli. büklümlü. qazıqlı. həlqəli. dayrəli. -
sucuq, ip, saç qanqalı.
- təqərləmə** **dəğərləmə.** dəğər qoyma. ərzyabi.
- təqərləmə** **təkərləmə.** dönən, təkrarlanan nərsə. nağarat.
- **incələmə dəğərləmə:** tənqid. intiqad.
- təqərləmə** **təkərləmə.** qaytalama. yeniləmə. hızlandırma.
davamçılıq. **1.** nağarat. dildolağı. qavuştaq. bağlama.
pirsək. **1.** şaşirtma. yanılmac. yeyin söylənirkən kırıcıb
yanılan deyim. **1.** yanılmac. yanılma. nağarat. **1.** qatlam.
tikrar.
- təqərləmək** **1. dəğərləmək. dəğirmək.** ipləmək. ipikmək. önəmsəmək.
saymaq. sayqı göstərmək. aldırmaq. aldırış, təvəccüh,
diqqət edmək. - sevgini becərtmək, bəsləmək,
dəğərləməkdir. (sevməyi ögrətmək, sevgini böyütməkdir.) -
olduğun günü dəğərlə: bu gün yapıdığın, qazancındır: gün
bugün. uyqun çağ, gün. **1. təkərləmək.** tikrarlamaq. - **sürəkli**
təkərləmək: ağızından düşürməmək.

təqərləmək **dəğərləmək. təkərləmək. 1.** qiymət vermək. əsirgəmək. əzgərmək. qədir vermək. cürlənmək. aşınmaq.

faydalanmaq. qorumaq. ərziş vermək. qızlatmaq. qədir vermək. **1. təkərləmək.** qatnatmaq. təkrar etmək.

təqərləmək **təkərləmək. tıqırlamaq (< tuq).** **1.** dayanmaq. israr etmək. **1. təğərləmək. dəğərləmək.** qasaqlamaq. qosaqlamaq. gözəkləmək. dəğər vermək.

- **əlinə keçənə dəğərləməmək:** təpmək. qiymət, qədir verməmək. naşükürlük etmək. şükürsülük etmək.- var yoxun

təpdi.

təqərləmək tikraramaq. qatlamaq. qaytarmaq.

təqərləməmək **dəğərləməmək. dəğirməmək. önəmləməmək.** önəmsəməmək. ipləməmək. saymamaq. sayqı göstərmək. aldırmmmaq. aldırış, təvəccüh, diqqət etməmək.

- **heç nəyi önəmləməmək, dəğərləməmək:** gözü dünyanı görməmək.

təqərləndirmək **dəğərləndirmək. 1.** dəğər vermək. görmək. yarqılamaq. hükm etmək. - siz yaşamda nə **göürsüz. - gördüyüz görmədiyiz** belli deyir. **1.** dəğərə mindirmək.

səmərəndirmək. verimlətmək. verimləndirtmək.

- **çox dəğərləndirmək**: yalnız bir nəyi görmək.

təqərlənəmə **dəğərlənəmə**. - **biliklərindən dəğərlənəmə**: bütün bildikləri qabıqda qalma. işə yaramamış.

təqərlənən **təkərlənən**. diğilənən. ağqan. yuvarlanan.

təqərlənme **təkərlənme** - hər nəyin **sürəkli dövamlı, düzənli**
təkərlənəsi, qayıtması: dönüş. dönüm. - **ildönümü**: təhvil. -
göndönümü: yeni günün başlaması, doğması. - **doğum**
dönümü: adgünü.

təqərlənmək **1. dəğərlənmək**. qutanmaq. işlənmək. faydalanmaq.
istifadə edilmək. istifadə edmək. yolqamaq. yolqanmaq.
yolmaqnersəni işə tutmaq. **1. təkərlənmək**. tiqrənmək. fir
dolayı dolaşmaq. çevrəsinə çevrilmək. aylanmaq.

təqərlənmək **dəğərlənmək. dəğrənmək. 1. taplanmaq. tapanmaq.**
tapaqanmaq. tapaqlanmaq. qapqanmaq. onuranmaq.
onranmaq. örtünmək. keçinmək. geyinmək. donanmaq.
şərəf, heysiyyət qazanmaq. **1. seçginləşmək.**
əzizləşmək. qiymətlənmək.

təqərlənmək **təkərlənmək. 1. təkərləşmək. təkərləklənmək.**
təkərləkləşmək. qazıqlanmaq. həlqələnmək.

dayrələnmək. çəmbərlənmək. çənbərlənmək.
 çöngəllənmək. çöngəlləşmək. qonqallanmaq.
 qonqallaşmaq. qanqallanmaq. qanqallaşmaq.
 бүklünmək. бүklüşmək. burqunmaq. burquşmaq. -
qanqallanmış sucuq, ip, saç. **1.** təkrarlanmaq. dönmək.
 döngümək. döngüşmək. döngüşmək.

təqərlənməqtən - çox üz verməkdən, raslaşmaqdan, təkərlənməkdən
etgilənməz duruma gəlmək: qanıqsamaq. qanıqsımaq.
 təfavütsüz olmaq. fərqsizlikdən gəlinmək.

təqərlənməmək dəğərlənməmək. dəğirinməmək. dəğirilməmək.
 iplənməmək. önəmsənənməmək. sayılmamaq.
 sayılınmamaq. aldırınmamaq. aldırılmamaq.
 mühümsənənməmək.

təqərləntirmək dəğərləndirmək. tarıltmaq. işləmək.

təqərləntirmək dəğərləndirmək. yoxlamaq.
 - nərsənin olumlu, dayanaqlı, müsbət yönünü
dəğərləndirmək: iyyiyyə çəkmək, yormaqlı.

təqərləşmək **1.** təkəllənmək. yuvarlanmaq. döndərilmək. çevrənmək.
1. təkərləşmək. tıkrarlaşmaq. qatlaşmaq.

- təqərləşmək** **təkərləşmək. təkərlənmək. təkərləklənmək.**
təkərləkləşmək. qazıqlanmaq. həlqələnmək.
 dayrələnmək. çəmbərlənmək. çənbərlənmək.
 çöngəllənmək. çöngəlləşmək. qonqallanmaq.
 qonqallaşmaq. qanqallanmaq. qanqallaşmaq.
 бүklünmək. бүklüşmək. burqunmaq. burquşmaq. -
qanqallanmış sucuq, ip, saç.
- təqərləyən** - **dal ba dal deyən, təkərləyən:** sayqan.
- təqərli** **dəğərli.** 1.layiq. 1.gözəl. dənqli. dəngəli. 1.sayqılı.
 hörmətli. 1.dənli. dənqli. dəkli. dəhli. qiymətli. 1.covhərli.
 1.seçgin. seçilən. sayılqan. sayılan. sayın. dəğərli.
 hörmətli. 1. ağırlıqlı. sayqıdəğər. sayın. ərçmənd. əziz.
 sevgi. seçgin. sayqıdəğər. möhtərəm. mö'təbər. 1. nifuz.
 sürüm. rivac. keçər. - az **dəğərli:** ingin. engin. ucuz. alçaq.
 düşük. - **ən üstün, dəğərli, iyi:** birinci. - **ən üstün, dəğərli:**
 birinci. 1. qaparlı > kəpərli. tutarlı. iyi. 1. qata. qatta. tutarlı.
 bahalı. qiymətli. 1. qiyıtlı. qiyımlı. qiyatlı. qiyamlı. başqın.
 başqarı, başqaları içindən seçilən. seçgin. kökcək.
 köksək. köksük. qopar. qopat. qubat. qəlbir üstü. önəmli.
 - **astar var, üzündən dəğərsiz, üz var, astarından dəğərli.** -

yərə quylanan dəğərli nərsələri araştıran: gömüçü. göməçi.

gömən. göməyən. tərneçi. dəfinəçi. gömləyən.

- **iki təkərli daşqa:** qaçqa. qaşqa. qoçqa. qoşqa.

- **neçə boyalı dəğərli, sərt, oymağa əlverişli daş:** çapa.

qama.

təqərli

təğərli. dəğərli. 1. aybaylı. sıylı. e'tibarlı. hörmətə layiq.

sayın. avaqılı. hörmətli. tərgəvlü. bahalı. önəmli. qiymətli.

yararlı. açı. ası. **1.** toyumluq. doyumluq. toyumlu. qədirlı.

1. töqərli. döğərli. dəğərli. qorça. qiymətli.

təqərli

təkərli. təkərləkli. burqulu. qanqallı. qonqallı. çöngəlli.

çəmbərli. çənərbərli. bükümlü. qazıqlı. həlqəli. dayrəli. -

sucuq, ip, saç qanqalı.

- **içində yabançı ögə olan dəğərli daş:** qarıncalı.

təqərliq

dəğərlik. ölçü. çap. miqdar. balans.

- **əşdəğərlik:** ekivalans.

təqərliyən

dəğərliyən. dəğərçi. sayqıyan. sayqıçı. hörmətkar.

təqərmək

dəğərmək. geçmək. sürülmək. işlənmək. - **burda əsg**

paralar dəğərməz, keçməz.

təqərmən

dəğərmən. dəğərbilir. dəğərbilən. dəğərşinas.

qədirşinas. qədirbilər. minnətdar.

- təqərmənlik** **dəğərmənlik.** dəğərbilənlik. dəğərbillik. dəğərşinaslıq. qədirşinaslıq. qədirbilərlıq. minnətdarlıq.
- təqərmi** **təkərmi.** təkərük. təkərlək. təkər. dəgirmi. girdiş. gərdiş. toğlaq. toğalaq. qərqərə. qıldıraq. yuvarlaq.
- təqərsiz** **dəğərsiz.** 1.çürük. kövrük. boş. alçaq. küçüm. 1.dənsiz. dənğsiz. dənəksiz. qiymətsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). dərmə çatma. yavalaquc yavalaqoz. yavalac. düşgün. düşmüş. e'tibarsız. sürümsüz. keçərsiz. geçərsiz. yerirsiz. geçimsiz. keçimsiz. geçişsiz. geçməz. rivacsız. yavalac. dərmə çatma. yüngül. səbok ^(fars) < savak (< **savan:** soğrulan < **savmaq:** itəmək). nifuzsuz. sürümsüz. rivacsız. qırtıpıl. anlamsız. mə'nasız. qiymətsiz. ərzəməz. ərzişsiz. şapşal. çapçal. alçaq. hər çeşiddən. abagəbə. bayağı. bayağı. aşağılıq. adi. - **aşağı, dəğərsiz, zəif**
görmək: aşağısamaq. 1.xor. bayağı. kiçik. alçaq. aşağı. kötü. pis. önəmsiz. düşgün. 1.kovuş. kovşur (< kav. kov). bayağı. 1. ərcəsiz. ərzişsiz. qaqıntı. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. çalıntı. döğüntü. qiymətsiz. 1. e'tibarsız.
- **bayağı, dəğərsiz kimlər:** it köpək.

çox pis, dəğərsiz nərsə: itə atsan yeməz.

- **dəğərsiz, işə dəğməz, yararsız nərsələr:** dəmirbaş.

- **astar var, üzündən dəğərsiz, üz var, astarından dəğərli.**

- **dəğərsiz, düşük nərsədən iyi sonuc bəklənməz:** it

dərisindən post olmaz.

- **dəğərsiz, ərdəmsiz, aşağı, başıboş kimsə, takım, qışr:** it

qopuğu.

- **dəğərsiz, ərdəmsizlər topluluğu:** it sürüsü.

- **içsiz, dəğərsiz, düşük, keyfiyyətsiz mal:** çapalat. kəmələt.

qamalat. yavalat.

təqərsiz

təğərsiz. dəğərsiz. 1. geçməz. sürülməz. sürümsüz.

dənğsiz. e'tibarsız. əhmiyyətsiz. dağnıqlıq. rivacsız.

kəpəz. kəpəzə. salıqasız. salmaksız. sıysız. sayqısız.

e'tibarsız. mübtəzəl. qiymətsiz.- **geçməz** mallar: satılmayan

mallar. - **geçməz** söz. **1.** kiçik. önəmsiz. əhmiyyətsiz. həqir.

alçaq.- **kiçik** iş. - **kiçi** kişi. **1.** utun. alçaq. güstax. **1.** ötünc.

arso. ərso. düşük. basıncaq. basın. alçaq. ucuz. kiçik.

qısıq. əsgik. az. həqir. - **basıncaq** ər: zayıf görülən. önəm

verilməyən adam. - alçaq dəğərsiz kimsələr: **çöp çöp kişilər.**

1. uçuz. ucuz. bici. biçiq. qiymətsiz. netəsiz. **1.** yaramaz.

yaramaqr. çıxarsız. çalarsız. bihudə. boşuna. 1.

görümsüz. çirkin. önəmsiz. biçimsiz.

təqərsiz **təğərsiz.** osal. kötü. fəna. işə yaramaz. netəsiz.

təqərsizin - **dəğərsizin** (dəğər verməzin). yüngül. dalqaçı. soyuq duran, oturan. boş tutan. başı soyuq: qanı soyuq. xunsərd.

təqərsizləmək dəğərsizləmək. bicilənmək. kötü lənmək.

təqərsizləmək **dəğərsizləmək.** çürükləmək. boşalmaq. alçalmaq. küçümləmək. pozulmaq.

təqərsizləşmək **dəğərsizləşmək.** aşağılamaq. alçalmaq. bayağılamaq. - qəzetə gündən günə **aşağıılır.**

təqərsizləşmək **təğərsizləşmək.** osallanmaq. kötüləşmək.

təqərsizlətmək **dəğərsizlətmək.** kəpəzlətmək. kəpəzələtmək. köpəklətmək. kövəklətmək. salkasızlatmaq. salsızlatmaq. sıysızlatmaq. sayqısızlatmaq. e'tibarsızlatmaq. mübtəzəllətmək. qiymətsizlətmək.

təqərsizlik **dəğərsizlik.** dənğsizlik. e'tibarsızlıq. əhmiyətsizlik. dağnıqlıq.

təqərsinas **dəğərsinas.** dəğərbilir. dəğərbilən. dəğərmən. qədirşinas. qədirbilər. minnətdar.

- təqərşinaslıq** **dəğərşinaslıq.** dəğərbilənlik. dəğərbillik. dəğərmənlik.
qədirşinaslıq. qədirbilərlıq. minnətdarlıq.
- təqərüç** **təkərük. təkəlrək. təkərlək. təkərmi. təkər.** girdiş. gərmiş.
girdə. yumru. toğlaq. toğalaq. qərqərə. qıldıraq. yuvarlaq.
dəgirmi.
- təqəsimək** **təkəsimək.** keçi təkə isdəmək.
- təqəş** **təkəş. 1.** dəğış. döğüş. təmas. savaş. **1.** savaşçı.
- təqəv** **təkəv. 1.** (< **təh: tək:** dib). dərə. **1.** taqa. təkə. təkine. bir
tək. münfərid.
- təqəvər** **təkəvər > (təkavər).** rincer. təkə kimi dağlıq daşlıq yerləri
çalıb çapan kimsə. itik. ütük. çalağ. tələsik.
- təqəvər** **təkəvər.**təkə kimi qaçan.
- təqəy** təkər barmaqları.
- təqəyən** **təğəyən. dəğəyən.** az. azaq (_{sumer}). ışıldayan. parıldayan.
tanqayan. yuxarı. dikə.
- təqi** **təki.** təkdi. qonaqçı.
- təqi** **təki. tənğcə (> tənha** _(fars)**).** **təkcə. təhcə. səkcə.** fəqət.
yalın. biraq. ancaq. yalnız. gəlgələlim. tutturalım. **1.təkcə.**
yalqız. - **yalqız** bir kərə gəl. **1. dəği.** sədəmə. sataq. çataş.
1. təki. bir dənəsi: biri.

- **birdəki**: həm dahı. dahadaki. dahıdaki.

- hər nə desən çəkərəm (qəbulum), **təki** atma məni.

təqibişmək **təkibişmək**. təpinişmək. tənğişmək. təkapuya düşmək.
qoşuşmaq. üşüşmək. qaça qaça düşmək.

təqic **təkic**. yekəc. birəysəl. fərdi.

təqiq **dəğik. dəğişli. dərəkli. dəğin. dərək. dərək**. ilişgin.
qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili.
iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilğişli. ilintili. işligil. işlik. işgili.
bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı.
tutnuşlu. tutşunuşlu. münasibətli.

- **könlü dəğik: könlü qalan**: incan. incikli. öykəli. öykələn.

təqiqliq **dəqiqlik**. titizlik. didiklik. **tetiklik**. duyarlıq. duyarlılıq.
oyanıqlıq. sarğaqlıq. sezqiçlik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
həssasiyyət.

təqil **1. dəğil. dəyil. deyir.** (yalnız. sadə. bənzəri). belə. bilə. daha.
dahı. da. üstəlik. ayrıca. həтта. - **dəğil** bunu, onu da
öğrendi. - yedi yedi, **dəğil** doymadı, ac belə yatdı. **1. dəxil**.
qalla. qumpara. içinə para atmaq üçün, bir dəlikli, yuvrlaq
qab. **1. təkil**. subay. əşsiz. mücərrəd. **1. təkil**. təklik.
müfrəd.

- **heç dəğil**: heç mi heç. əslən. dibindən. - **heç mi heç**

bəğənmədim. - **dəğil mi ki**: madamki.

- **iş dəğil**: **1.** nərsənin qolay olduğunu bəlirtir. bu nədi?, bu ki **iş**

deyir, ged özüvə bir iş tap. **1.** qınamanı bəlirtir. - bu sənin
yapdığın **iş dəğil**.

- **işdən dəğil**: **1.**önəmli dəğil. **1.**çətin dəğil. qolay. rahat.

təqil

təğil. dəğil. 1. tül. **1.** deyil. töqül. imən. **1.** təklik. müfrəd.

1. taq ol. daq. təkül.

təqil

dəğil. tükül.

təqil

təxil. (t < > d) dəxil. qumbara. cocuqların para salıb
yığmaq üçün yarıqlı qabı.

- **dəxil düşmək**: təkinmək. sığınmaq.

təqiliq

təkilik. ayrığıtı. infiradi.

təqilləmək

təğilləmək (< dəğmək: toxunmaq. toxunub keçmək).

dərilləmək. kökləmək. iri, qaba, çox aralı tikiş yapmaq.

təqilmə

dəğilmə. dəğişilim. dəğiniliş. dəğişilmə. toxunuluş.

toxuşulma. toxuşulum. toxunulma. ərişilmə. əriniliş.

ərişilim. ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

təqilmək	təkilmək. 1. təklənmək. qoşu aradan çıxmaq. - onu gözü təkildi: bir gözü kor oldu. 1. şaşılanmaq. 1. tək gözlü olmaq.
təqilmi	dəğilmi. emi. öylə değıl mi.
təqilsə	- heç dəğılsə: barı. barılıq. barılıkim. heç olmazsa.
təqilsə	dəğılsə. və gərnə. yoxsa.
təqilsəki	dəğılsəki. və gərnəki. yoxsaki.
təqilsin	dəğılsin imənq.
təqim	dəğım. çıxar. ləyaqət.
təqimişi	təkimişi. 1. təkəmiş. təkışı. tez. sabıq. çapıq. iti. çapur. çalıt (> cəld _(fars)). bat. bət. 1. təkəmiş. təkışı. təkimişi. təkimişi. tez. sabıq. çapıq. iti. çapur. çalıt (> cəld _(fars)). bat. bət.
təqimsək	təkimsək. yekəmsək. yekəməzək. yekəbaşaq. inziva tələb. xəlvətnişin. xəlvətqozin.
təqin	(təkin. dəğin). 1. dəğışli. dərəkli. dəğık. dərək. dərək. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağılı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağılantılı. tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli. 1.

dəngi. dəğir. dəğış. dək. çək. cən. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. qata. qatı. qatın. qadaq. qatca. taqca. qapar. - **dağ nə təkın (qədər) uca olsada, yol üstündən aşar**:, kişi nə **dəğin** (nə qədər) çətinliklə, güclüklə qarşılaşırsa da, onu yenər. - bu iş, daş götürmək **qatı** (qədər) çətin. - nə **qatı** (qədər) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli". - bal kərəsi yemiş kimi, ol **qatı** (qədər) sevindikki. - bu **qatı** (qədər) şişmək olmaz ki. - ye, yeyə bildiyin **qatca** (qədər). - döğ sinəvə, canın çıxan **dəkce** (qədər). - ölməyi **qapar** (ölənə qədər) çalışdı. - saat onu **qapar** (ona qədər) gözlədim. - bir arpa **dəğış** (qədər) boyu var, harda olsan sözü var. - ölənə **dək** (qədər). - bir avuc içi, (qədər) yeri var. - saat ona **dəkli** (qədər). **1.** anıt. abid. bəndə. əbd. **1.** zahid. **1.** qul. bəndə. - **təkınız**: bəndəniz. quluz. **1.** açıqdan. müfdə. - **təkın** eşşək, atdan yürük (yerik) olur, **təkın** sirkə, baldan dadlı. **1.**dək. qədər. ölçüsündə. dərgəsində. dərcəsində. sayısında. sanında. miqdarında. kimi. tay. **1.** arqıl. sirfən. küllən. **1.** tapın. qul. qulam. bəndə. əbd. - dediyin **dək** var.

- **yarına dək**: yarına cək.
- bu **dəğin** çağdan sonra gəlib çıxdın.
- yüzə **dəğin** işçi varıdı.

təqin

təkin. dəğin. 1. altda olan. **1.** binövrə. paya. **1.** köklü. əsil. **1.** nəsəbli. nəcib. **1.** gözəl. xoşgil. **1. ək.** ada artırılıb, yeni ad düzəldən ək. artırılmış adın kimliyin, netəliyin, bənzərliyin yeni ada daşıyır. - **ataş təkin. - tamay təkin. - səbük təkin** (çabuk) **1.** ta. ilə. - danertə **dəqin. - ora dəqin. 1.** təksin.

- **təkinlərin sanı biçəki**: bəq bikəç. bək bikəçkə.

təqin

təkin. dəğin. tigin. tikin. 1. təkrü. dəğrü. ta. gəyət. **1.** təkit. kölə. qul. - **gümüştəkin**: gümüşi gövdəli kənz. - **alptəkin**: igidqul. - **qutlu təkin**: uğurluqul. **1.** kimiş. san. - çığrtəkin: qırtəkin. - **qoçtəkin**: qoşsan güclü. - **qümüştəkin**: rəngi qümüş kimi saf kölə. - **alptəkin**: yiğit kölə. - **qutluqtəkin**: uğurlu kölə. **1. tikin.** kimi. **1.** icazə. - **təkin** istə: icazə al. - **təkinsiz**: icazəsiz. **1. təkin !** tək !. diqqət !. ehtiyat !. həzər !. sağ !. sağın !. çək !. çəkin !. gözlə !. sağ sağ !. dayan !. **1.** xitmətqazar. - sizin **təkiniz. 1.** kimi. gibi. kib. **1.** tək. tutasız. yalnız. yoldaşsız. **1.** tək. taysız. **1.** az tapılan. nadir. **1.**

bəy. bəy oğlan. pirəns. tikin. prəns. şehzadə. bey oğlu.
 göktürklər döneminde. vali ünvanı olaraq da işləmişdir. **1.**
 boş. başına. dək. tək. ıssız. bihudə. - **təkin** kişi deyil. -
təkin nərsələrlə uğramaq. - **təkin** sav sövbət nəyə gərəkdir. -
təkin yer dəkin yer. ıssız sakın yer. **1.** tək. sadəcə. yalnız. -
elə özü: **təki** (təkin) özüdü. təkin (təki) gəl hələ: bir gəl hələ.
1. açqasız. akcasız. badava. talağa. salqara. boşuna. **1.**
 sakın. dinc. yüngül. yengil. rahat. **1.** içində cin olmayan.
1. iyi. gözəl. biricik. uğurlu. uyğun. **1.** yüngül. yengil.
 rahat. güvənli. güvənilir. **1.** tigin. şazda. pirəns. bəy oğlu.
 göytürklər dönəmində. vali ünvanı olaraq da işləmişdir. **1.**
 bağlı. qul. kölə. tabe'. **1.** tək. yalqız. boş. ıssız.
 toplumdan uzaq kişi. **1.** dəğən. saldıran. **1.** qalğay.
 kalqay. vəliəhd. şəhzadə. **1.** dərin. **1.** takın. buyruqlu.
 buyrulmuş. **1.** təkin hökümdarın oğlu. şehzadə. prəns. **1.**
 dəğin. qayət. dək. ta. təkrü. dəğrü. ğayət. **1.** törə. əfəndi.
 bəyzada. xanzada. şəhzadə. zadəqan. **1.** müfdə.
 bədava. məccani. **1.** olqədər. eybələ. beləş. **1.** təkin.
 uğurlu. memənətli.

təqin	təkin.yekin. 1. gənəlliklə türklər belə adlanırlar. 1. şəhzadə. 1. boş. 1. tay. kimi. - şar təkin toğalaq.
təqinc	1. dəğinc. dərinc. dərilmiş. əğinc. qatlağ. qatlaşiq. əğindirik. əyindirik. əğrindirik. əyrindirik. çevirmə. qıvrıq. zəvar. yaxa, ətək qırağında edilən qıvrıq. qıyıq. 1. təkinc.kürsi (< qorqıç: dayaq). oturğunc. oturğuc. tiribun.
təqincə	dəğincə. dəğəndə. dəyəndə.
təqinə	təkinə. 1. bax > təq. 1. təkəv. taqa. təkə. bir tək. münfərid.
təqinə	təkinə. yavadan. havayi. havadan. pulsuz parasız. açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyınsız. töləsis. ödətsiz. boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (< kov: kav: boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu. sovğa. savırı. müfdəsinə. məccani.
təqinəq	təkinək. dəğnek. baston.
təqinərək	dəğinərək. dəyərek. işarə edərək.
təqinik	təğinik. güvənilir. iyi. münasip. uyqun.

- təqiniliş** **dəğiniliş. dəğişilim. dəğilmə. dəğişilmə.** toxunuluş.
toxuşulma. toxuşulum. toxunulma. ərişilmə. əriniliş.
ərişilim. ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.
- təqinim** **dəğinim. dəğişim.** toxunum. toxuşum. ərinim. ərişim.
təmas, ləms hissi. lamisə.
- təqiniş** **dəğiniş. dəğmə. dəğişmə. dəğişim.** toxunuş. toxuşma.
toxuşum. toxunma. əriniş. ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas.
ləms.
- təqinişmək** **dəğinişmək. dəğişinmək. dəğmək. dəğişmək.** ərinişmək.
ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. toxuşmaq.
toxuşunmaq. toxunuşmaq. toxunmaq. təmas edmək.
- təqinq** **təking. təkin. samur.**
- təqinlənmək** **təkinlənmək. sayqamaq. sayqarmaq. sayınlamaq.**
sayqurlamaq.
- təqinlər** **təkinlər. bəndələr.**
- təqinləşmək** **təkinləşmək. anıtlaşmaq. yadıqarlanmaq. abidələşmək.**
ucalmaq.
- təqinli** **təkinli. dəngli. dəngəli. dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı.**
əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabəhli. yanalı.
kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansmaq**: bənzəmək).

bəkədəşli. bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli.
özdəşli. həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı.

təqinlik **təkinlik.** təknik. törəlik. zadəqanlıq.

təqinliq **təkinlik.** saxlaq. sakınlıq. yekəlik. təklik. çovlaq. kovlaq.
çövlək. çevlək. quylaq. xəlvətgədə.

təqinmək **dəğinmək. dəğmək.** 1. işarə edmək. 1. toxunmaq.

toxunub keçmək. dəğmək. təmas edmək. - əl

dəğinməmiş: pozulmamış. işlənməmiş. biki. 1. yoxlamaq.

başvurmaq. barlamaq. 1. ərişmək. yetişmək. varmaq.

ulaşmaq. 1. toxunmaq. təmas edmək. 1. itinmək.

itələnmək. dürtülmək. dürtüklənmək. toxunulmaq.

təqinmək **təkinmək** 1. dəğinmək. alınmaq. dəğər tapmaq.

tutunmaq. bahalanmaq. qiymətlənmək. 1. təvinmək.

dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq. 1.

xəbərdarlıq edmək. xəbər vermək. - **təkinmədən** girdilər. -

təkinmədən gələn qonağ umduğun, bulduğun yeyər. - xan

tapına təkindilər: xan qulluğuna keçməyə izin istədilər. 1.

doymaq. çəkinmək. 1. təşrif buyurmaq. ziyarətə

yetişmək. hazır olmaq. yetişməyə ərişmək. - o **təkindi:** o

təşrif gətirdi. **1.** bir böyük kişinin yanına gəlmək, oradan gedmək. **1.** dəxil düşmək. sığınmaq.

təqinsiz **təkinsiz.** uğursuz.

təqir **dəğir.** dəğər. dəyəər. qiymət. ərziş. yaraşır. bəğənilir. layiqdir. şayisdədir. - **təğirin** bükür: düşür. - bunun **təkirin** boğ: qiymətin azalt, düşür.

təqir **dəğir. dəğin. dəngi. dəğiş. dək. təkin. çək. cən.** (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. qata. qatı. qatın. qadaq. qatca. taqca. qapar. (- bu iş, daş götürmək **qatı** (qədər) çətin. - nə **qatı** (qədər) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli". - bal kərəsi yemiş kimi, ol **qatı** (qədər) sevindikki. - bu **qatı** (qədər) şişmək olmaz ki. - ye, yeyə bildiyin **qatca** (qədər). - döğ sinəvə, canın çıxan **dəkce** (qədər). - ölməyi qapar (ölənə qədər) çalışdı. - saat onu **qapar** (ona qədər) gözlədim. - bir arpa **dəğiş** (qədər) boyu var, harda olsan sözü var. - ölənə **dək** (qədər). - bir avuc içi, (qədər) yeri var. - saat ona **dəkli** (qədər).
- **qeyrətinə dəğir, toxunur:** qaldırına gedir: gücünə gedir.

təqir **təkir** (**təğ** < metatez > **gət**) gətir. **1.** təkərlənən, tikrarlanan nərsə. alşaq. alşıq. adət. **1.** zikr. zikir. **1.** **dəğir.** dayır.

dəğrə. görə. ilişik. üzər. bağlı. mütəəlliq. - siz **üzərə**
qonuşma açıldı. - bu iş **üzrə** çalışın.

təqir

təkir. taqır. 1. (< taqqıldamaq. taq taq səs vermək. 1. < (
taq < ^{metatez} qat). qatır. qaq. qatı yer, topraq. bərk. sərt.
ot bitməz, **təbiz, təklənmiş**, düz yer, ova. **1. (< dəqmək:**
baş vurmaq). heyvanları suvarmaq üçün, çobanların
dəğdiyi, baş vurduğu, müraciət etdiyi yer. **1. təkir. tikrim.**
təkar. dəgirmi. top. girdə.

təqir

təkir. taqır. taqız. dəğir. (< dək: saf). 1. düz. hamar. düm
bələm düz. - taptaqır: taptaqız - **taqır dala:** dümdüz çöl. -
təbiz olmayan budur sudur. yılmanaq olmayan. **1. boş. arın.**
lüt. - **taqır baş:** kəl. keçəl. dazalaq. - alan **taptaqır** qaldı:
meydan çıplaqlaşdı. **1. təfur:** xan. xaqan. şah. - **qafurçin:**
xaqan. **1. dəğər. qiymət. baha. 1. qara bənli. qara çizgili.**
1. hicum. saldı. saldıranlıq. 1. dəğər. qiymət. baha. 1.
yürüş. yügürüş. hicum. **1. ulaşım. ulaşma.**

təqirə

dəğirə > dayrə. çevrə. - hərəm çevrəsi, dəğirəsi, dayrəsi:
örəklik. örekəlik. hərəkəlik. hərəklik. hərəmsaray.

təqirən

dəğirən. ərıştirən. bitirən. çatdıran.

təqirən

dəğirən dəğirgən. dəğirici. keçirgən. keçirən. keçirici.
sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. yeritgən. yeritən.
yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan.
daşırqan. sağıran. sağırqan. sağıricı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

təqirici

dəğirici. dəğirən dəğirgən. keçirgən. keçirən. keçirici.
sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. yeritgən. yeritən.
yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan.
daşırqan. sağıran. sağırqan. sağıricı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

təqirilməmək **dəğirilməmək. dəğirinməmək. dəğərlənməmək.**
iplənməmək. önəmsənməmək. sayılmamaq.
sayılmamaq. aldırınmamaq. aldırılmamaq.
mühümsənməmək.

təqirinməmək **dəğirinməmək. dəğirilməmək. dəğərlənməmək.**
iplənməmək. önəmsənməmək. sayılmamaq.
sayılmamaq. aldırınmamaq. aldırılmamaq.
mühümsənməmək.

təqiriş **təğiriş. təğriş. dəğiriş. təbliğ.**

təqirqən **dəğirgən. dəğirən dəğirici.** keçirgən. keçirən. keçirici.
sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. yeritgən. yeritən.
yeritici. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan.
daşırqan. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. götürən. götürgən.
götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

- təqirqin** **təğirgin. dəğirqın. diğərgin** (> **digərqun** (fars)). (< **dəğışmək**). 1. dəğışik. başqalı. başqa türlü. ayrıqsı. fərqli. 1. başqalaşmış. 1. pozuq. qatışıq. bulğanlıq. bulanıq. pərişan.
- təqirləmək** **təğirləmək**. ütümək. ötümək. silmək. safatmaq.
- təqirli** **dəğirli**. dolandıran. idarəli. evçimən. evçiman. dərli toplu. ev eşiği, iş gücü, topluluğu iyi dolandıran kimsə.
- təqirman** **dəğirman. dəyirman. dərman**. 1. saat. 1. sıxıb suyun alma ayqıtı. pires. 1. oğmağa, öğütmə ayqıtı.
- **dəğirman suyu hardan gəliri**: gəlir qaynağ hardandır.
- **dəğirman tutmaq**: saat tutmaq. - **dəğirmanı dəğirman**a: saat saatına. düz çağında.
- **dərmana (dəğirman) vermək**: dəğirtmək. dərləmək. dartmaq. oğmaq. öğütmək. döğmək. çəkmək. - **qəhvə çəkmək**: qəhvə darmaq.
- başı unlu, gələn yeri, **dəğirman**.
- daşıma su ilə, **dəğirman dönməz**.
- **dəğirman öküzü**: dolab bəygiri. xərmən öküzü: heç bir dəğışiklik, yenilik görməyən yaşam, kimsə, nərsə. təkdüzəy. bir düzəy. bisayaq (< **bir** + **sayaq**: tür. cicür). bitür (< **bir** + **tür. cicür**). monoton.

- **dəğirman** **çəkmək**: dartmaq. - **dəğirman daşın ititmə**

aracı: qoptaq.

- **dəğirmanı dəğirman tutmamaq**: saati saatını tutmamaq.

tez tez diğışmək.

- **çərxə bağlı dəmir dəğirman oxu, mili**: iğ. iğdə.

- **dəğirman çərxinin altındaki dəmir**: qarqacıq. qarqıciq.

- **dəğirman daşının ortasında ki**: qağnıcaq.

- **dəğirman, girdə daş**: qantarma. qıntarma. qaytarma.

təqirman

təğirman. tiqirman. dəğirman. (< təqrək. təğrək (hərhanki

bir nərsenin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi). {1. <

dövürman. 1. diğirman}.-{1. < **təqrə**: girdə. - **diğirman.**

devirman. fırlanan. 1. < döğürman. döğən}). (təker. diğır).

dəğirən, fırlanan daş. yarğucağ. tarıt. darıt. darta.

- **əl dəğirmanı**: yarqucaq.

- **dəğirman çaxçaxı**: çaqıldağ.

- **dəğirman daşı**. tıqrıq. tivruq. girdə.

- **acın ilə dəğirman daşının dişlərin açıb, ititmək**: acdamaq.

- **dəğirman** buğdanı azar azar tökən **quni, qıf**: ard. -

dəğirmənin alt daşı: iği daşı:

- **əl dəğirmanı**: yarğucaq.

- **dəğirman** daşının dili: **səpək**.

- **dəğirman daşı**: dığırmanda işlənən alt üst təkərək daşların hər biri.

təqirmançı dəğirmançı kilvançı.

təqirmançı dəğirmançı. yarquci.

təqirmə **təqirmə. dəğirmə. 1.** dəğirman. - **təqirmə** masa: girdə miz. - **tigirqənmək.** dığırılanmaq. **1. dəğirmi.** girdə. yuvlaq. - **təqirmə** nə: yuvlaq nərsə. çörək. dəğirmən taşı.

təqirmək **dəğirmək 1. dəğdirmək. 1.** ilətmək. yetirmək. ulaşıdırmaq. götürmək. daşımaq. nəql etmək. **1.** deyirmək. bəliitmək. bildirmək. ifadə etmək. **1.** tanıtmaq. öğretmək. **1.** toxundurmaq. **1. dəğərləmək.** ipləmək. ipikmək. önəmsəmək. saymaq. sayqı göstərmək. aldırmaq. aldırış, təvəccüh, diqqət etmək. - **göz dəğirmək:** nəzərləmək.

təqirmək **təqirmək. dəğrəmək. təqizmək. dəğirmək. 1.** nərsənin dadı çönmək. turşumaq. qoxumuyaraq əkşimək. **1.** dəğişmək. çevirmək. aylandırmaq. **1.** uğurma. dəvə köçəbəsi. **1.** üqürmək. dəvə üzərinə iki tərəfli yüklətilərək içərisinə binilən səbət. köçəvə. köçəbə. **1.** yaxlaşdırmaq. -

dil dəğirmək: dil uzunluq etmək. **1.** dəydirmək. (**qət** < metatez

> **təq) gətirmək.** demək. çatdırmaq. dəydirmək.

ərişdurmək. irişdirmək. yetişdirmək. ulaşdırmaq.

duyurmaq. çatdırmaq. bildirmək. toxundurmaq. - salamımı

ona dəğdir \ \ ondan mənə sav (xəbər) dəğir. - **dəğrilən**

sözlərə görə. - allah **dəğür:** yetir. - bu kitabları kitab evinə

dəğirün. - **dəğiris:** təbliğ dodaq dodağa dəğirdilər. - mənim

sözlərimi onlara **dəğürün.** çatdırmaq. - sizə xandan söz.

təqirməmək

dəğirməmək. dəğərləməmək. önəmsəməmək.

ipləməmək. saymamaq. sayqı göstərmək. aldirmamaq.

aldırış, təvəccüh, diqqət etməmək.

təqirmən

- **çuvaldan dəğirmənə axdaran, axıtan oluq, nol:** qaşiq.

təqirmən

təğirmən. dəğirmən. dəğirmən taşı. döğürmən,

dövürmən. fırlanan.

təqirmən

təğirmən. tirmən.

- **dəğirmən** daşı döndükcə daşa taxılın tökülməsini sağlayan

taxda parçası: **qaqqıq.**

təqirmənçi

- **dəğirmənçinin taxıldan aldığı pay ölçüsü:** qaşiq.

təqirmi

dəğirmi. **1.** tikrim. təkir. təkər. təkürmə. girdə. təkrəmə.

top. **1.** dəğirmi. tuqaraq. dayrə. girdə. yuvarlaq. yuvalaq.

yumaq. çevrə. çevrəli. yuvarlaq. toparlaq. dolanbac çevrə.

1. yap. girdə.

təqirmi **dəğirmi**. 1. təkərlək. yuvarlaq. girdə. 1. eni boyu bir olan dördlü, biçim. mürəbbə. 1. başörtüsü. 1. döğürmü. dığırımı. girdə. yuvarlaq.

- **dəğirmi səqqəl**: qıssa, üzü çevrələyən səqqəl.

təqirmiləmək **dəğirmiləmək**. 1. çevrələmək. çəmbərləmək. 1. girdələmək.

təqirmilənmək **dəğirmilənmək**. 1. çevrələnmək. çəmbərlənmək. 1. girdələnmək.

təqirmilənmək yuvarlanmaq. girdələnmək.

təqirmilik yuvarlaq. girdə.

təqirmililik **dəğirmilik**. 1. çevrəlik. çəmbərlik. 1. girdəlik.

təqirtmək **dəğirtmək**. **dərləmək**. dərmana (dəğirmana) vermək. dartmaq. oğmaq. öğütmək. döğmək. çəkmək. - **qəhvə çəkmək**: qəhvə darmaq.

təqis **təkis**. (s < > ş) **təqiş**. **dəğiş**. 1. tikiz. düz. hamar. dəng. doğru. müstəqim. bərabər. müsavi. 1. qayın. orun. əvəz. bədəl. 1. təkiş. dəğərincə. yetərincə. kifayət qədər. - **təkişcə** barığa, verib xərci rah. 1. dəğiş. təsadüf. 1. döğüş.

savaş.

- **təqiş təqış**: dəğiş deęiş. dəğiş döęüş. örünqli. rəddi bədəl.

bədəl əvəz.

- **təqiş töqüş**: **dəğiş döęüş**. dəğiş deęiş. örünqli. rəddi bədəl.

bədəl əvəz.

təqisləmək düzəltmək. safaltmaq.

təqiş toxuş **dəqiş toxuş**. çal ha çal.

təqiş (ş < > s) **təqis. dəğiş. 1.** dəğişim. dəğişmə. mübadilə. (>

təqas ^(fars) **1.** döęüş. təqəş. təkəş. təmas. savaş.

çarpışma. hücum. **1.** təmas. **1.** müvəffəqiyyət. nəyiliyyət.

1. qayaq. taktik. ata. **1.** köçə. dəngə. **1.** təgis. üz. qayğan. **1.**

dəğiş. təbdil. təhəvvül. almaştırış. çalış. tə'viz. təbdil.

mübadilə. bədəl. təmas. **1.** az. - **dəqiş qalmaq**: az qalmaq.

- onun gəlməyinə **dəğiş qaldı**. **1.** taramba. tarampa. çalış.

mübadilə. - tufənginən qılıncı **tarampa** yaptım. **1.** dönmə.

təhəvvül. təęyir. **1.** dəqiş. təbdil. təhəvvül. təbdil.

mübadilə. **1.** **1.** təh. dib. son. bitiş. **1.** oęur. uęur. qarlıq.

qarşılıq. əvəz. **1.** dəğişmə. **1.** hər nərsənin sonu. bitimi.

- **təqiş toquş**: mübadilə. payapay.

təqiş (dəğiş. təkin). 1. dəğin. dəğir. dəngi. dək. çək. cən. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədən. qata. qatı. qatın. qadaq. qatca. taqca. qapar. (- bu iş, daş götürmək **qatı** (qədən) çətin. - nə **qatı** (qədən) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək öligin oli". - bal kərəsi yemiş kimi, ol **qatı** (qədən) sevindikki. - bu **qatı** (qədən) şişmək olmaz ki. - ye, yeye bildiyin **qatca** (qədən). - döğ sinəvə, canın çıxan **dəkçə** (qədən). - ölməyi qapar (ölənə qədən) çalışdı. - saat onu **qapar** (ona qədən) gözlədim. - bir arpa **dəğiş** (qədən) boyu var, harda olsan sözü var. - ölənə **dək** (qədən). - bir avuc içi, (qədən) yeri var. - saat ona **dəkli** (qədən). 1. **dəğək. dərək. əvəz. - dəğiş toxuş**: dəğişim. dəğişdirmə. çalışım. çalışdırma. dəğişdirmə. taxlama. tax vurma. sayışma. ödəşmə. sayışma. mubadilə. 1. təpiş. taxış. çarpış. vuruş. atış. itiş. tutuş. giriş. düşüş. düşmə. basış. batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. 1. təpiş. taxış. çarpış. vuruş. atış. itiş. tutuş. giriş. düşüş. düşmə. basış. batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. 1. itiş. itəliş. dürtüş. toxuş. 1. təmas. irtibat.

təqiş dəğiş. dəriş. dəriz. dəriş. dərz < (< dəğmək < > dərmək < > tikmək). 1. tikiş. dikiş. 1. dərik. dəliz. dəlik. kərik (< >

kəsik).

- **alış dəğiş:** mubadilə.

təqiş **təkiş.** türk xaqanlarından biri.

təqişçi **dəğişçi.** 1. s tarambaçı. tarampaçı. çalışçı. mübadiləçi.
1. dəğişən. mütəğəyyir. - **dəğişçi boya:** atan boya.

təqişdirmək **dəğişdirmək.** 1. aldırışmaq. çalışdırmaq. əvəzləmək. 1.
başqalaşdırmaq. ökündürmək. öğündürmək.
öğündürmək. 1. tarambalamaq. tarampalamaq.
çalışdırmaq. mübadiləedmək. - tufənginən qılıncı
tarampaladım.
- **tük dəğişdirmək:** qıl tökmək.

təqişən **dəğişən.** 1. **dəğişən.** dəğişgən. dönüşgən. oransız.
oranşsız. qərarsız. düzənsiz. dəngəsiz. sübatsız.
sürəksiz. duraqsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. mütəhəvvil.
1. mütərəddid.
- **dəğişən bir nərsə yox:** heç birnə olmadan əl əldə, baş
başda.

təqişən **təğişən. dəğişən.** 1. dəqişçi. mütəğəyyir. - **dəğişçi boya:**
atan boya. kərə. kar. əl. oran. yolam. kabat. qat. tapğır.
gəzək. səfər. durqun. göz. atar. dəğişən. mərtəm.

çəndən. - on **dəfə**: on çəndən. - bir **əl, yol**: bir dəfə.

- bir işin gedişin **dəğişən**: çalan. çantur. yangıran. qaytaran. çevirən.

təğişənlik **dəğişənlik**. dönəklik.

təğişərmiş **dəğişərmiş**. - **dönəmlə** (zamanla) **dəğişərmiş hər nə, kimi baxır iləri, kimisi gerinə**.

təğiş **təğiş**. təkəmiş. təkmiş. təkimişi. tez. sabıq. çapıq. iti. çapur. çalıt (> cəld (fars)). bat. bət.

təğişib - **iş dəğişib, başqa biçimə, duruma çevirşmək**: iş işə töküşmək. - **iş** piçağa **töküşdü**, aradan ölü çıxdı. - ağız qavqası, yaxalaşmaya **töküşdü**. - xəsdə iyiləşməkdənsə, kötüləşməyə **töküşdü**. - nədəndi sevgilər, belə soğuqluğa **töküşür**.

təğişik **dəğişik**. **1.** iki ərək bacıların bir-birinə verərək evlənməli. **1.** qarşılıq. bədəl. əvəz. **1.** yalınqış. əvəzi. **1.** başqa. ayrıqısı. fərqli. istsnayi. **1.** fərqli. çeşitli. başqaq. başqa başqa. yeni yeni. - **dəğişik boyalar**. **1.** dəğişmiş. təbəddül edmiş. **1.** tərs düşmüş. gəlişməmiş. vırqın. **1.** iki ərkək, bacıların bir-birinə verib evlənmələri. **1.** **diğərgin**. **dəğişirqın**. (> **digərqun** (fars)). (< **dəğişmək**). başqalı. başqa türlü.

ayırıqsı. fərqli. 1. qarşılıq. çalısqı. dəğər. bədəl. 1. təhvil.
mübadilə. təqas. tırampa.

- **dəğişik boyalı, rəhli**: ala. rəhbərəh.

təqışik

təğişik. dəğişik. 1. birsiz. 1. qarışiq. aqtuq. ağduq. aduq.
adquq. pozuq. bəlırsiz. 1. özgə. özgəçə. özgün. özgəşə.
ayırkşa. ayırımşa. üytgəşik. bölək. orjinal. almaşın.
dəğişmiş. 1. önkı. öngü. yad. yabancı. el. fərqli. sıradışı.
başqa. qalan. ayırğ. əşik. özgə. (xısusı. istisnai). qıllı ayırq.
alaş. əşsiz. özəl. özgü. xısusı. istisnai. 1. iki ev obanın
arasında qız alıb qız vermə.

təqışiksiz

dəğişiksiz. ayırıqsız. fərqsiz. istisnasız.

təqışiq

dəğişik. - **dəğişik uyqulamalara, işlətmələ, yönətlərə yol**
açan bağlantı: qardan. qayırdan. qayıran.

- **dəğişik yönlərə gedmək**: yolları ayrılmaq. görüş, baxış
çatalı, ayrılığ. çıxmaq.

- **dəğişik, fərqli düşünmə**: görüş ayrılığ.

təqışiqli

dəğişiklik. dönmə. başqalaşiq. ğeyrilik. təhəvvül.

təqışiqliq

dəğişiklik. 1. başqalaşma. dönüşümlük. dönmə. 1.
dönüşüm. dönüşüş. dönüşmə. istihalə. metamorfoz.
təfavütluğ. fərqlik. 1. düzəltmələr. dənqləşdirmələr.

tə'dilat. **1. dəğişim.** dönmə. başqalaşım. başqalaşma.
 təbəddül. təhəvvül. **1. dəğişlik.** çeşitlik. çəkişlik. dönmə.
 tənəvvül.

təqişilim **dəğişilim.** **dəğilmə.** **dəğiniliş.** **dəğişilmə.** toxunuluş.
 toxuşulma. toxuşulum. toxunulma. ərişilmə. əriniliş.
 ərişilim. ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

təqişilmə **dəğişilmə.** **dəğişilim.** **dəğilmə.** **dəğiniliş.** toxunuluş.
 toxuşulma. toxuşulum. toxunulma. ərişilmə. əriniliş.
 ərişilim. ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

təqişilmək **dəğişilmək.** çeşitləşmək. seçilmək. ayrılmaq.

təğişim **dəğişim.** **1. dəğişdirmə.** dəğiş toxuş. taxlama. tax vurma.
 sayışma. ödəşmə. çalışım. çalışdırma. mubadilə. **1.**
 başqalaşım. təhəvvül. **1. deviriş.** çeviriş. çevrim. devrim.
 başqalaşım. təhəvvül. **1. dəğinim.** toxunum. toxuşum.
 ərinim. ərişim. təmas, ləms hissi. lamisə. **1. dəğişmə.**
 ərişim. ərişmə. keçişim. keçişmə. yayışım. yayışma.
 yüyüşüm. yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə. yoxuşum.
 yoxuşma. **1. dəğişmə.** gəlişmə. gəlişim. evrim. evirim.
 çevrim. çevirim. dönüşüm. çönüşüm. ərgənləmə.
 ərgənləşmə. ərgənləşim. ərginləşmə. ərginləşim.

əркиnləşim. ərikləşmə. ərikləşim. yetgişmə. yetgişim.
yetginmə. yetginim. yetinişmə. yetinişim. təkamül. 1.
dəğişdirim. öytgəriş. özgəriş. inqilab. 1. **dəğmə. dəğiniş.**
dəğişmə. toxunuş. toxuşma. toxuşum. toxunma. əriniş.
ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas. ləms. 1. dəğşim. dəğişmə.
dəğişimlik. çəkim. çəkimlik. çeşit. çeşitlik. gərim. gərimlik.
varyasyon.

- bir çevrə, qurum, cərəyan içində, nərsənin yer dəğişimi.

dolaşım.

- **dəğişim, dəğişdirmə süresi, vaxdı:** dönüm çağı.

- gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında sıcaqlıq soğuqluq
dəğişimi çox olan yurd: qara yurd.

- **içdəğişim:** iççalışım. içdə oluşan çevrilmələr. daxili istihalə.

təqişimçi

dəğişimçi. dönüşümçü. çönüşümçü. evrimçi. evirimçi.

çevrimçi. çevirimçi. gəlişimçi. əркиnçi. yetginçi. ilərçi.

iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

təqişimçilik

dəğişimçilik. canlılarda, atlama yoliylə, dəğişmələri,
türlərin (nov'ların) oluşma görmüşü, qarayışı, qaranışı,
nəzəriyyəsi. mutasyonizm.

təqişimləmək

dəğişimləmək. yön dəğişdirmək.

- təqişimlik** **dəğişimlik.** dəğişim. dəğişim. dəğişmə. çəkim. çəkimlik. çeşit. çeşitlik. gərim. gərimlik. varyasyon.
- təqişinmək** **dəğişinmək. dəğmək. dəğinişmək. dəğişmək.** ərinışmək. ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. toxuşmaq. toxuşunmaq. toxunuşmaq. toxunmaq. təmas edmək.
- təqişirmə** **dəğişirmə.** çalışma. çaqqışma. taqışma.
- təqişişmək** **dəğişişmək.** ayrılaşmaq. fərqləşmək.
- təqişit** **dəğişit.** təkşüt. taqşüt. əvəz. qarşılıq. bədəl.
- təqişqə** **dəğişqə. dəğişmə.** çönərgə. dönərgə. çevrişmə. çevrişgə. dönüşmə. dönüşgə. geçişgə. geçişmə. təhəvvül.
- təqişqən** **dəğişqən.** 1. icəşqən. alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülüşüklü. güləli. güləkli. oynaq. oynaqşiq. oynaqşan. mıtçıl. yosma. şux. məzəli. məzahlı. ironik. 1. keçici. 1. qərarsız. qayğan (: axarı yatağına, içi üzünə, üzü içinə durmaz: günü gününə uymaz).
- **yaşıl, göy, ətrəngi arasında olan, dalqalı, dəğişqən boya:**
gövrəçingöğsü: gövrəçinboynu.
- təqişqən** **dəğişqən.** dəğişən. dönüşqən. oransız. oranşsız. qərarsız. düzənsiz. dəngətsiz. sübatsız. sürəksiz.

duraqsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. mütərəddid.
mütəhəvvil. dəğişk.

- **sürəkli, dəvamlı dəğişən, qaypaq nərsə, kimsə:** firdöndü.

təqişli

dəğişli. dərəkli. dəğın. dəğik. dərək. dərək. ilişgin.

qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili.
iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili.
bağlı. bağımlı. irtibatlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli.
bağlantılı. tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli. dəxli olan. -
mən **dəğişli** bir nə yoxdur. - bunun sizə nə **dəğişli**.

təqişli

mərbut. raci.

təqişlik

dəğişlik. 1. dəğişiklik. çeşitlik. çəkişlik. dönmə. tənəvvül.
1. dəğişmə. icəşmə. icəşlik. alay. dolay. gülşüq. gülüşlük.
güləki. yosmalığ. oynaş. oynaşma. şaka. şuxluq.
şavxunluq. məzah. ironi.

təqişmə

dəğişmə. 1. qatnaşlıq. qaqnaşlıq. yaxınlıq. dəğişim.
dəğişim. dəğişimlik. çəkim. çəkimlik. çeşit. çeşitlik. gərim.
gərimlik. varyasyon. **1.** təğəyyür. çalışma. çevrişmə.
başqalaşım. təhəvvül. başqalaşma. **1.** çevirmə. **1.**
atışma. aytışma. **1.** geçmə. **1. dəğişgə.** çönərgə.
dönərgə. çevrişmə. çevrişgə. dönüşmə. dönüşgə.

geçişgə. geçişmə. təhəvvül. **1. dəğişiklik.** dönüşmə. dönüşüm. dönüşüş. başqalaşma. istihalə. **1. dəğişim.** ərişim. ərişmə. keçişim. keçişmə. yayışım. yayışma. yüyüşüm. yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə. yoxuşum. yoxuşma. **1. dəğişim.** gəlişmə. gəlişim. evrim. evirim. çevrim. çevirim. dönüşüm. çönüşüm. ərgənləmə. ərgənləşmə. ərgənləşim. ərginləşmə. ərginləşim. ərkinləşim. ərikləşmə. ərikləşim. yetgişmə. yetgişim. yetginmə. yetginim. yetinişmə. yetinişim. təkamül. **1. dəğişlik.** icəşmə. icəşlik. alay. dolay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalığ. oynaş. oynaşma. şaka. şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi. **1. dəğmə. dəğiniş. dəğişim.** toxunuş. toxuşma. toxuşum. toxunma. əriniş. ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas. ləms. **1. dəğsəyiş.** çalışma. çalsayış. çalxayış. hərəkət. cünbüş. **1. pozulma.**

- **quşların tük dəğişmə çağı:** qarınsa.

- **nərsənin dəğişməsinə, düzəlməsinə artıq güdməmək, durmamaq, önəmsəməmək:** işi oluruna bıraqmaq.

- olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmadan, etgilənmədən, olan olur. **sən eddiyivi ed,**

sonuc dəğişmiyəcək. sən yapıdığın yap, fələk öz işin işləyəcək.

- **quşların tük dəğişməsi:** qarqasaya girmək.

- **yer dəğişmə:** köçüm.

təqişmə **təğişmə. dəğişmə.** 1. pozulma. dönmə. sapma. qırıq. qırıqlıq. fəsad. inhiraf. 1. çeşitləmə. çalşık. dolaşma. seçmə. ayırma. aralama. araşdırma. mübadilə. 1. növbətləşmiş. yeniləşmə.

təqişmə dəğişmə. 1. almaşış. 1. toğlav. yenilənmə. dəğişirmə.

təqişmədi **dəğişmədi.** qaldı. sürdü. keçmədi. silinmədi. dəvam etdi. olduğu kimi sürdü. - uydurucuların etgisi genədə **qaldı.** - ləkələri sildim genə **qaldı.** - dünya çöndü, o keçmiş kimi **qaldı.**

təqişmək **dəğişmaq.** altamaq.

təqişmək **dəğişmək. (çalışmaq).** 1. təğəyyür. təğyir. təbdil. - **yolun dəğişmək:** sapmaq. - yolun başında sağa **sapın.** 1. qarışmaq. dolaşmaq. 1. rastlaşmaq. 1. evlənmək. 1. qulağına gəlmək. 1. avuşunmaq. ağışunmaq. başqarmaq. başqarmaq. 1. dəğirmək. dəğrəmək. nərsənin dadı çönmək. turşumaq. qoxumuyaraq əksimək. 1. yer bə yer edmək. çalmaq. çalşılmaq.

çalışdırmaq. başqalamaq. qarşamaq. cavablamaq.
 yanşamaq. yankamaq. əvəzləmək. aldırışmaq.
 əvəzləmək. yer bə yer olmaq çalışma. pul alışma.
 almaştırmaq. ayırbasmaq. ayışmaq. ayırbastav.
 almaştırış. pul çalışma. pul alışma. düzəlmək. dəğər
 almaq. dəğərləşmək. yerinə oturmaq. qarşamaq.
 yanşamaq. yanğamaq. cavablamaq. əvəzləmək.
 qadrişmaq. qarşılıqlı olaraq birbirinin sözlərini rədd
 dmək. çalışma. pul alışma. almaştırış. ayırbasmaq.
 başqalamaq. yer bə yer olmaq. başqalamaq. özgərmək.
 aldırışmaq. çalışdırmaq. əvəzləmək. dəğişmək.
 gəlişmək. (> **ayes** (fars)). 1. dəğmək. yetişmək. - əlim
 darusqa **dəğişdi**: əlim çatıya (şipə. səqfə) yetdi. - pişik yağrıca
 dəğişməz \\ ayru kişi malı yaraşmaz (< > kaşqarlı). 1.
 qutlamaq. sağıрмаq. sunmaq. tarüf etmək. təklif etmək.
 - o mənə yemək **təğişdi**. 1. dəğmək. çatmaq. yetmək. (bir
 yerə) dəğmək. dürüm - əlim tarsa **dəğişdi**. - piik yağa
 dəğişməz, ayır, kişi malı yaraşmaz. 1. yarıqmaq. mühakimə
 olmaq. 1. artmaq. artaşmaq. 1. adnalmaq. aynalmaq.
 dönəşmək. 1. atnatmaq. ednətmək. bulunduğu haldən

başqa bir duruma girmək. **1.** müraciət etmək. - ulu

yarqıya **təqişdilər**: ali məhkəməyə müraciət etdilər. **1.**

aynamaq. çönmək.

- **durumu dəğişmək**: dönüşmək. aylanmaq.

təqişmək

dəğişmək. 1. dəğişinmək. dəğmək. dəğinişmək.

ərinışmək. ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq.

toxuşmaq. toxuşunmaq. toxunuşmaq. toxunmaq. təmas

edmək. daşınmaq. əvəzləmək. - keçmiş təsasından

daşınmış, yeni oykular **aşınmış. 1.** əğmək. qıyşartmaq.

dönüşmək. çalışırmaq. dəğişdirmək. dönüştürmək.

təhəvvül tapmaq. başqalaşmaq. başayaq olmaq.

münqəlib olmaq. keçişmək. girmək. çasıрмаq.

taxaslaşmaq. taqqa vurmaq. mubadilə etmək. **1.**

keçişmək. başqalaşmaq. dönüşmək. döngəmək.

dönmək. çönmək. çevrişmək. çönərgəmək. dönərgəmək.

dönüşmək. dönüşgəmək. mütəhəvvil, mütəbəddil,

mütəhəvvil olmaq. təhəvvül tapmaq. **1.** saptırmaq.

əvəzləmək. münhərif etmək. - sözü **saptırma.**

- **boyadan boyaya, dondan dona girdi.**

- **iki nəsnəni çalışmaq, alışmaq, dəğişmək**: əvəzləmək. - **bir**

durumdan dəğişmək: mütəhəvvil olmaq. keçmək.

- işə keçdi.

- ağlarkən gülməyə keçdi.

- aldığıın, öğrendiyin, bildiyin **dəğişmək istəmiyən:** alqalı.

alqal. alqalan. alqalaq. gerici. mürtece'. mütəəssib.

- dinsəlik **dəğişməzmiş görsəlik:** eşitmək, görmək yerin verməz.

- **durum dəğişmək:** düşmək. - dal qola **düşmək:** dallı budaqlanmaq.

- **sürəkli don dəğişmək:** qalıbdan qlıba soxulmaq, girmək. qabqaballaşmaq.

- **sürəkli yer dəğişmək:** köçəbələşmək. bir yerdə duraq tapmamaq.

- **yer dəğişmək:** keçinmək. daşınmaq.

təqışmək **dəğişmək.** avuşmaq. ağıuşmaq. türlənmək. alışınmaq. alışmaq. almaşınmaq. almaşmaq.

təqışməlik soyunmalıq. paltar dəğişmə, soyunma yeri.

təqışməmək - **sonucu dəğişməmək:** bir qarıya çıxmaq.

təqışməz **dəğişməz.** 1. dəğişsiz. fərqsiz. həməən. eyni. bir qıllı tırqıllı. gəvşəməyən. əzilməz. çökməz. qırılmaz. pozulmaz. pozulmayan. çürüməz. əsgiməz. dayanaqlı.

dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı.
dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanana. sabit.

1. dəmirbaş. sabit. - əli bəy buranın **dəmirbaş** işçisidir. **1.**

kəsin. qəti'. **1. yetinməz. əvəzləməz. - görünür birsə, yetinməz min eşitmə. (görün: görmə. görüş). (yetenməz: dəyişməz. əvəzləməz).**

- bir nə dəyişməz: heç nə sayğılmaz. bir nə fərq edməz. göy xoş, könül xoş. önəmli değil.

təqişməz **dəyişməz.** taymaz. dayimi. dövamlı. aralıqsız. arasız.

təqişməzlik **dəyişməzlik. 1. dəyişsizlik. fərqsizlik. gəvşəməzlik. əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq. dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. sabitlik. sübatlıq.**

təqişməzlik **dəyişməzlik. tükürlük.**

təqişmiş **dəyişmiş. 1. dəyişik. təbəddül edmiş. 1. xan yanına gedib, sovqat aparmaq.**

təqişmiş **təkişmiş. dəyişmiş. 1. özqəriş. yenilik. inqilab. 1. xanlara sunulan sovğat. pişkeş.**

- təqişsiz** **dəğişsiz.** 1. qaşılıqsız. əvəzsiz. cəvabsız. 1. qaraşsız. qarazsız. qarşılıqsız. əvəzsiz. bədəlsiz. - **qarazsız**
yararsız: heç nə gözləmədən, bəkləmədən. 1. dəğişməz. fərqsiz. həməən. eyni. bir qıllı tırqıllı. - **dəğişsiz, əvəzsiz**
vermək: bəxşayış < bağışlayış. bağışlama.
- təqişsizlik** **dəğişsizlik.** dəğişməzlik. fərqsizlik. gəvşəməzlik. əzilməzlik. çökməzlik. qırılmazlıq. pozulmazlıq. çürüməzlik. əsgiməzlik. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. dayanqanlıq. dayınaqlıq. dayınıqlıq. dayınımlıq. dayınışlıq. dayınqanlıq. dayanamlıq. sabitlik. sübatlıq.
- təqiştir** **dəğişdir!:** **qaqıştır!.** **çalqıştır!.** **çağıştır!.**
- təqiştir** **təğiştir.** **dəğiştir.** alışıdır. tutuştur. calaştır. qarışdır. allı dürlü edmək. bəzəmək. yaraşdırmaq.
- təqiştirgə** **dəğiştirgə.** dəğişdirmə buyruğu, yarlığı, fərmanı, işi.
- təqiştirilmə** **dəğişdirilmə.** çalqışdırılma. çağışdırılma qaqışdırılma. qarışdırılma.
- təqiştirilməz** **ırmaq keçilirkən, at dəğişdirilməz:** hər nəyin yerisi var, hər yolun yerışı var. hər nə yapdın gerisi var, hər nə çapın, geyişi var.

- təqiştirim** **dəğişdirim. dəğişim.** öytgəriş. özgeriş. inqilab.
- təqiştirmə** **dəğişdirmə.** 1. dəğiş toxuş. dəğişim. taxlama. tax vurma. çalışım. çalışdırma. sayışma. ödəşmə. mubadilə. 1. çevirmə. döndürmə. təhvil. 1. pozma. təhrif. 1. dalqa keçirmə. huş başı itirmə. qarışdırma. çalışdırma. - **dəğişim, dəğişdirmə süresi, vaxdı:** dönüm çağı. 1. **çalışdırma.** çöndərmə. döndürmə. dönüştürmə. çevirmə. girdələmə. qəlb. - **qabıq dəğişdirmə:** yenilənmə.
- təqiştirmək** **dəğişdirmək < > devşirmək < > dəğişirmək.** 1. doğrultmaq. tə'dil etmək. təhrif etmək. pozuşdurmaq. 1. dəğişirmək. dönüştürmək. başlaşdırmaq. təğyir vermək. 1. dəğişmək. mubadilə etmək. 1. itiştirmək. dürtüştürmək. toxnuşdurmaq. 1. **dəriştirmək.** mubadilə, istibdal etmək. 1. qaqiştirmaq. qarışdırmaq. dönüştürmək. - **ağız dəğişdirmək:** öncə söylədiklərindən, dəğişik söyləmə söyləmək. - **rəng, bənəklə görünüşün dəğişdirmək:** alalamaq.
- təqiştirmək** **dəğişdirmək.** 1. avucundurmaq. ağıcındırmaq. 1. avuşdurmaq. 1. çöndərmək. aynatmaq. 1. almaşdırmaq.

almaşırmaq. çalşırmaq. üstünü dəğişmək.

- **yer dəğişdirmək**: təpmək. təbmək. qımıldamaq. hərəkət edmək.

təqiştirmək **dəğiştirmək**. alqasatmaq. qarışdırmaq. almaşdırmaq. almaşındır. başqartmaq. türləndirmək. alışdırmaq. alışındırmaq. yerinə geçirmək. alışındırmaq. yerinə geçirmək. - **yerini dəğişdirmək**: taydırmaq. qımıldatmaq. 1. toğlamaq. yenilənmək.

təqiştirmək **təkişdirmək**. tənqişdirmək. qarşılaşdırmaq. bir tutmaq. qiyaslamaq.

təqit "təkin" sözünün çoğul şəkli. - **öge tégit**: orta hallı adamların böyüklərinə və xaqan çocuqlarının uşaqlarına. verilən ungun.

təqitirmək **dəqitirmək**. yenilətmək. - **paltarı dəğişdir**.

təqiz **təkiş**. düzək. düzcə yer. hamar. bir sayaq. düz. təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan.

təqiz **təkiş**. **tikiz**. **tikis**. 1. düz. hamar. dəng. doğru. müstəqim. bərəbər. müsavi. 1. saydam. salıq. sayğal. sığallı. şəffaf. 1. təkdüzə. sozuq. yəksanaq. təksanaq. dəkləş. tənqləş. əşit. müsavi.

təqiz	təkiz. təqdüzə. təkdüzə. sozuq. yəksanaq. təksanaq.
təqizləmək	təkiləmək. izələmək. əşitləmək. bərabərləmək.
təqizlənmək	təkilənmək. izələnmək. əşitlənmək. bərabərlənmək.
təqizmək	tikizmək. toxunmaq. tutşurmaq. vəsl edmək. ləms edmək. yetşürmək. yapışdırmaq.
təqizsizlik	təkizsizlik. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düzənəsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsuzluq. tutaşsuzluq.
təqq	təkü. qədər. dək.
təqqə	təggə. astanə. yastanaq. dərgah.
təqqə	təkkə. manastır.
təqqəl	təkgəl. bir səhm. -islamda sovğadan təkgəl dişiyə, ikgəl ərkeyə düşər.
təqqələnmək	təggələnmək. dabanlamaq. istinadlamaq. dayanmaq. söykənmək. arxalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq. qalalanmaq. dayalanmaq. dayalınmaq. ittikanmaq.
təqqələtiş	təggələtiş. təggələtmə. tikitlətmə. tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma. ayaqlatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma.

bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış.
 söyətmə. söyətış. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş.
 sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma.
 yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə.
 yüklətiş. endiritmə. endiritiş. isnad. isnad etmə.

təqqələtmə **təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş.** ittikalatma.
 ittikalatış. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış.
 ayaqlatma. ayaqlatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma.
 bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış.
 söyətmə. söyətış. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş.
 sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma.
 yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə.
 yüklətiş. endiritmə. endiritiş. isnad. isnad etmə.

təqqələtmək **təkgələtmək. ittikalatmaq.** dayatmaq. dayıtmaq.
 istinadlatmaq. söyəkətmək. arxalatmaq.

təqqin **dəğgin. 1.** deşgin. etgin. təpgin. duyağar. duyar. duyarlı.
 izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu.
 oyanıq. tetik. sezqic. incik. hissili. həssas. **1.** ilgili. ilişkin.
 ilişkinli. çəkgin. çəkili. çəkişgin. bağlı. asılı. münasibətli.

mərbut. irtibatlı. əlaqəli. əlaqədar. dayir. ayid. mütəəlliq.
görəvli. daşıcı. daşıc. daşıyan. vəzifəli. sevgin.

təql

dəxl. bağlı. ilişik. mərbut. - sənə **ilişik** değil. - bu kimə
ilişik. - **ilişiksiz** işlərə qarışma. - orası mənə ilişikdir. - əlidən
vəliyə nə **ilişik.** - bu konuya **ilişik** kitablar.
- **sənə dəxli yoxdur:** sən taxılma. sən qarışma. işinə bax!
işən bax!.

təqlə

dəklə. kərik. nimtənə.

təqləq

dəklək. dəklik. çəklik. çəkik. qatlaq. qatıq. dərək. dərik.
dərlik. qədən. - **bu qatlaq.**

təqləmə

təkləmə. ayırmaq.

təqləmə

təkləmə. təkləşdirmə. yekələmə. yalqızlama yalqızıq.
təcrid. yalnama. ayırma. (**# yanlama:** əkləmə. yapışdırma.
artırma.).

təqləmək

dəkləmək. 1. dəhləmək. dəngələmək. dəngə vermək.
bağlamaq. suçlamaq. ittihamlamaq. müttəhimləmək.
nisbət vermək. **1.** binövrə basdırmaq. qabaltmaq.
dabanlatmaq. binövrə basdırmaq. **1.** sonğlamaq.
sonlamaq. qurtarmaq. **1.** mal qaranı yeriməyə qoşutmaq,

yeritməkdə "hayda hayda" "dəh dəh" deyib, sürmək üçün səslənmək. 1. ayırmaq (# əkləmək: yapışdırmaq).

təqləmək

təhləmək. dəkləmək. 1. dəhləmək. təkdələmək.

dəkdələmək. düzəldib, safaltmaq. 1. təhləmək.

dibinləmək. tibnəmək. tūqrəmək. türmək. bükləmək.

sarmaq. 1. dəkləmək. tindirmək. əmin edmək.

sakinlətmə. 1. yalınqsamaq. yalanqsamaq. çıplaqlayıb

dibinə çatmaq. araşdırmaq. arxasına, ensəsinə düşüb

axdarmaq. 1. dəngləşdirmək. yaqışdırmaq. uyuşdurmaq.

səqlələmək. - dəklə evdir. hər nərsəni yerindədir. dəklə

xəcləməkdə itik yoxdu dəkli kişi dəkli cavab görməlidir. 1.

taxlamaq: arıtlamaq.arındırmaq. ayıqlamaq. 1.

sınarlamaq. bucaqlamaq.

təqlənmək

təklənmək.dəklənmək. 1. dincəlmək. istirahətlənmək. 1.

ayrışmaq. ayrılmaq.

təqlənmiş

dəklənmiş.tinc.

təqləntürmək

dəkləntürmək. 1. dincəltmək. rahatlamək. 1. oğşamaq.

oxşamaq. təsgin vermək. 1. nağıl demək. məsəl çəkmək.

təqləş

təkləş. dəkləş. arıtlama. arındırma. ayıqlama.

təqləşdirilmək

təkləşdirilmək. tək qılınmaq. birləşdirmək. birlənmək.

- təqləşmə** **təkləşmə. tənğcəşmə. dəngəşmə. tanqışma. tanqalaşma > tənhalaşma. yalğızlaşma. yalınlaşma. yalnızlaşma. kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə. issizləşmə. issiz, issiz qalma.**
- təqləşmək** **təkləşmək dəngləşmək. 1. müsavi olmaq. 1. dinəçmək. duraqlamaq. aram, qərar tutmaq. oturmaq.**
- təqləşmək** **təkləşmək tənqləşmək. yarışmaq. rəqabət etmək. muqayisə olmaq.**
- təqləşmək** **təkləşmək. tənğcəşmək. dəngəşmək. tanqışmaq. tanqalaşmaq > tənhalaşmaq. issizləşmək. issizləşmək. issiz, issiz qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək. yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.**
- təqləştirmə** **təkləşdirmə. təkləmə. yalnama. ayırma. (# yanlama: əkləmə. yapışdırma. artırma.).**
- təqləştirmək** **dəkləşdirmək. tənqləşdir. qarşılaşdırmaq. bir tutmaq. qiyaslamaq.**
- təqlətmək** **dəklətmək. toyamaq. yüklətmək. təhmil etmək.**
- təqli xəş** **təxli xəş. dəxli xəş. gəlir çıxır. gəlir gedir. gəlir gedər. çəkim çikim.**

təqli **dəkli. dəhli. dənli. dənqli. 1.** sayılır. e'tibarlı. **1.** dəğərli. qiymətli. **1.** incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. ölçülü. **1.** iyixuylu. **1.** keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı. tutumlu. durumlu. duruğlu. qonuşuq. barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. qılıqlı. çatımlı. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.

- **dəxli olan:** dəğişli. bağlı. mərbut. irtibatlı. - mən **dəğişli** bir nə yoxdur. - bunun sizə nə **dəğişli**.

təqli **təkli. dəkli. dənqli. qədər.**

təqliq **dəklik. 1. dəhlik. dəngəlik. dəngəlik. bərabərlik. əşitlik. bərabərlik. təvazün. muvazinəlik. - təhlikdən, duzaqdan uzaq durmaq:** çalıyı dolaşmaq. **1. dəklək. çəklik. çəkik.** qatlaq. qatıq. dərək. dərik. dərlik. qədər. - **bu qatlaq. 1. yekəlik.** birəylik. fərdiyyət. **1.** təkil. müfrəd. **1.** birlik. əhədiyyət. **1. tənqlik. dənqlik. tanqlıq. tanqalıq > tənhalıq.** kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik. issizliq. boşluq. yalnızlıq. yalğızlıq. yalınlıq. **1.** yekəlik. yekəbaşlıq. inziva. - **yekə** başım, dinc başım. - **yekə** otur, dinc otur. **1.** tanqlıq. vəhdaniyyət.

- təqliq** **təklik. dəklik. 1.** dəkələncək yer. tinqlik. tinqi. dinqi. tinqi. ordu. otraq. **1.** tanqalıq > tənhalıq. başqalıq. ayrılıq. cüdalıq. **1.** birlik. müfrəd. **1. tənğlik.** saltlıq. yalnızlıq. mücərrədlik. - **saltlıq** yalnız ona yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır.
- təqlü** **dəklü. dənlü.** yanqılıq. yanqıla. yenqili. yenqiliq. kimi. gibi. manənd. misal.
- təqmə** **dəğmə. 1. dəğiniş. dəğişmə. dəğişim.** toxunuş. toxuşma. toxuşum. toxunma. ərinış. ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas. ləms. **1. təkmə.** təpik. **1.** təpikləmə. ayaqla vurma. **1.** rasgələ. raslayı. düşərə. olur olmaz. nə gəlirsə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi. **1.** yapma. toxunma. **1.** seçilmiş. başqaq. bəğənilmiş.
- **dəğmə düşərli olmaq:** alınmaq. alınğanmaq. incinmək. gücənmək.
- **dəğmə düşərlik:** çıtqırımlıq. tez incimlik. inciklik. icəklik. içləniklik. içlilik. içginlik. iciklik. duyqululuq. duyululuq. həssaslıq. həssasiyyət.
- **yüngül toxunma, dəğmə:** iliş. ilişi. ləms.
- **bilyard oyununuda, bir topun öbür toplara dəğməsi:**

qarambol.

- **göz, nəzər dəğmə**: gözə gəlmə.

təqmə

dəğmə. dəxmə. 1. hər. hər bir. hər gələ. rasgələ. - **dəğmə** gün paltar dəğişir. - **dəğmə** sözdən küsən yar. - **dəğmə** sözdən inciyən. - dəğmə qızdan gəlin olmaz. - **dəğmə** kişiye güvənmə. - **dəğmə** kişi: hər kişi. **dəğmə** yerə dağılımışdı. - evin **dəğmə** yanın od aldı. - **dəğmə** ağız hardan bilə, bunun yatın \\\ qızılçı bilər, qızılın qiymətin. - **dəğmə** qılinc qılındıq: hər işdən çıxdıq. **1.** dəyqə. bir azacıq, qısa çağ ölçüsü. bir tutmaqa, dəğməyə gərək olan çağ. - bir **dəğmə**: bir az. - bir **dəğmə** sonra: bir az sonra. - **dəğməsin** güd: uyqun çağın güd. - **dəğmə dəğmə**: tez tez. dalbadal. -**dəğmə dəğmə** dözdüm, gəlib çıxmadı: çağın uzunluqun göstərir. bir dəyqə iki dəyqə dözdüm. - **dəğmə xəbər**: qısa çav. - **dəğmə sözlər**: qısa, seçilmiş sözlər. - **dəğmə** gəldim: bir dəyqə gəldim. dayan gəldim. **1.** tadaq. dadaq. dadma. toxunma. **1.** seçgin. ayrığ. fərqli. **1.** < tikmə. tıkmə. tokmə. sokmə. islaq toprağı sıkıştıraaq yapılan dam. **1.** cüt. təpik. şillaq. **1.** dəymə. hər. dəymə yandan: hər yandan. **1.** hər. hər bir. türlü türlü. - **təqmə** kişi öz olmaz\\ yadla yağuuq düz olmaz. -

dəğmə **türlü** çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı. **1.** təkir. taqır. (< **dəqmək**: baş vurmaq). heyvanları suvarmaq üçün, çobanların **dəğdiyi**, baş vurduğu, müraciət etdiyi yer. **1.** təkmə. ləgəd. **1.** hər gələ. rasgələ. olur olmaz. kim olursa. nə olursa.raslanan. hər kim. təsadüfi. - **dəqmə** kişinin işi değil. - **dəğmə** gələnə söz demə. - **dəğmə** ağız üzrə yazılmaz.

- **soyux dəğmə**: tomağı. zükam. **1.** dəqmə. dəğmə. ləgəd. - ayağlarını **toparlayıb təkme atmaq**: mörikmək.

təqmədə

təğmədə. dəğmədə. 1. məşuk. ğeyri möhtəməl. ehtimalsız. **1.** qolay qolay. elə belə. - ərköyül adam **dəğmədə**, dəğmə sözdən küsər: hər vaxt, hər sözdən küsər. **1.** hər yerdə. dəyqə başı. - dəğmədə başımıza qaxınc oldu. - dəğmədə nə istirsən. - dəğmədə soruşma: dəyqəbaşı soruşma. **1.** hər çağ. hər kəz. hər zaman. - **dəğmədə** gəlsən sizi içəri alaram. - qadını **dəğmədə** almaq olmaz \\ **dəğmədə** boşamaq olar.

təqmək

1. çatmaq. yetişmək. yetmək. - evə **dəy**: evə çat. - böylə çalışmadan sonra nəyə **dəydin**: nəyə çatdın. - **dəyilməz** yol: çatılmaz yol. - **dəyəndə** olur, **dəymiyəndə**: çatanda olur,

çatmayanda. - ivək evə **təqməz**. toxunmaq. - ağac başına yel
dəğir \ \ gözellərə söz gəlir. **1.** toxunmaq. sürtmək. ləms
edmək. yaxmaq. **1.** talqarmaq. dalamaq. zərər vermək. **1.**
siyirmək. sıdırılmaq. sızılmaq. sıyırılmaq. çarpmaq.
görüşmək. **1.** silmək. toxuşub, silip keçmək. qırçamaq. **1.**
təvmək. taxmaq. saplamaq. əti şişə saplamaq. düzmək.
1. < metatez > **gedmək. yetmək.** < > **edmək** ərişmək. varmaq.
1. etgiləmək. tə'sir etmək. **1.** yetişmək. başım çatıya
dəğdi. **1.** sona varmaq. dibə çatmaq. müntəhi olmaq. -
koğa qazanın dibinə dəğdi. **1.** varmaq. ulaşmaq. vasil
olmaq. - göndərdiyiz sav (xəbər) bizə **dəğdi.** - dəğən
xəbərler: çatan xəbərler. **1.** çarpmaq. rastamaq. isabət
edmək. - qaranlıqda əlim bir sərt nərsiyə **dəğdi:** çarpdı. **1.**
toxunmaq. ilişmək. - əlim sizə **dəğmdi.** - göz **dəğdi.** **1.**
qiymətlənmək. dəğər tapmaq. - bu kitab neçiyə **dəğər.** **1.**
əşit müsavi olmaq. qarşılıq olmaq. muqabil gəlmək. -
bular inciyinə **dəğməz.** - **əl dəğmək:** əl çatmaq. vaxt bulmaq.
- sizi görməyə əl **dəğmədi.** **1.** yoxlamaq. keçmək. ilişmək.
yoxlamaq. aramaq. baxmaq. - axşam bir bizə **uğrayın.** **1.**
çarpmaq. sezilmək. sıdırılmaq. sızılmaq. sıyırılmaq.

görüşmək. 1. toxunmaq. tutmaq. toxundurmaq. məs
 edmək. - kirlə əl ilə ağ paltarı **tutma**: toxunma. - qısqaç issidi,
tutma yaxar. 1. toplamaq. dəvşirmək. devşirmək.
 yığmaq. - üzüm **devşirmək**. - kitab **devşirmək**: kitab
 bağlamaq. 1. qaçırmaq. incitmək. azarlamaq. dürtmək. 1.
 {bax > **taçmaq**. **taxmaq**. **tıçmaq**. **tikmək**. **dərçmək**} { < **deç**.
deçmede: **dəymədə**: şansı. - **deyin**: təkin. dək. deger 'q' dan
 sonra 'ş' nı yerləşdirsək ' **deçişmək**' ələ gəlir}: çevirmək.
 daşımaq. çalışmaq. deçiş toxuş: dəçişmə. çalışma
 (mübadilə). toxunmaq. irişmək. ulaşmaq. yetişmək. təcrübə
 edmək. pişmək. çatmaq. - **dəçmiş** adam. çevrəni **dəçib eşib**
 gəldim. - **dəçmiş** yemiş: pişmiş, olqun yemiş. yaraşmaq.
 uyğun olmaq. düşmək. - böylə işlər sənə **dəçməz**. - özünə
dəçər söz danış. - ağrına (zəhmətinə) **dəçər** ödül (müzd)
 aldıq. - bu ona **dəçər**. - bu qız oğlan bir birinə **dəçər**.
 qoymaq. düzmək. - əti şişə **tax**. çatmaq. toxunmaq.
 - **soyuq dəçmək**. **soyuqlamaq**: soyuq almaq.
təçmək **dəçmək**. **dəçmək** < > **dəçmək** < > **tikmək**.
 1. **dəçişinmək**. **dəçinişmək**. **dəçişmək**. ərinişmək.
 ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. toxuşmaq.

- toxuşmaq. toxunuşmaq. toxunmaq. təmas etmək. **1.**
 dərmək. tikmək. əkmək. **1. dəğmək. dəğinmək.** ulaşmaq.
 varmaq. ərişmək. yetişmək. qavuşmaq. vasil olmaq.
 yaxlaşmaq. yoxlamaq. **1.** itmək. itələmək. qasqalamaq.
 qısqalamaq. dürtmək. dürtükləmək. toxunmaq. **1.** əsmək.
 düşmək. buyruq, qismət olmaq. isabət etmək. **1.**
 toxunmaq. toxunub keçmək. dəğinmək. təmas etmək. -
əl dəğməmiş: pozulmamış. işlənməmiş. bokr. **1.** yoxlamaq.
 başvurmaq. barlamaq. **1.** düşmək. toxunmaq. isabət
 etmək. **1.** enmək. yenmək. gedmək. varmaq. - yol üstü, bir
 yeməliyə **endik** (yeməxana. restoran). **1.** gəlmək. - **dərdinə**
dəğmək: işinə gəlmək, dəğmək. kəndi girişinə, mənəfətinə,
 çıxarına, amacına, düşüncəsinə uyğun olmaq.
 - **içinə dəğmək:** çox sevinmək.
 - **çağalanı çağında dəğ.**
 - **qulağına dəğmək:** qulağına çalınmaq. nərsəni eşitmək.
 - **göz dəğmək:** gözə gəlmək.
 - **balta dəğməmiş:** əl dəğməmiş. işlənməmiş. bokr.
 - **gövnə, könle dəğmək, toxunmaq:** incitmək. azarlamaq.
 - **göz dəğmək:** gözə gəlmək.

- **gözə dəğmək**: gözə ilişmək, ilinmək.
 - **birbirinin ağına dəğmək**: girişmək. birbirinə toxunmaq.
toqqaşmaq.
 - **göylünə dəğmək**: xətninə toxunmaq.
 - **içinə dəğmək**: çox sevinmək.
 - **işə dəğmək** dərdə gəlmək: işə gəlmək.
 - qurşun qıçına **gəldi, dəğdi**.
 - **göz dəğmək**: gözə gəlmək.
 - **gözü, nəzəri dəğən**: kəmgöz. göz vuran.
 - **işə yaramaq, dəğmək**: baltaya sap olmaq.
 - **ox qoluna dəğdi**: gəldi. isabət etdi.
 - **pis nəzərə uğramaq, dəğmək**: gözə gəlmək.
 - **araları pozuşmaq, soğuşmaq, dəğmək**: aralarında söz
çıxmaq. qaçqırmaq. qaşqırmaq.
 - **sürəkli sürtülmək, döğülmək, dəğmək sonucu, gövdədə
oluşan qasıq, qazıq. bərklik, qatlıq**: pinə çalaq. qalaq.
- təqmək** **dəğmək**. tiymək. toxunmaq. (xəsdəlik) bulaşmaq.
toxunmaq. qatılmaq.
- təqmələmə** **təkmələmə**. təpikləmə. qaqma.

- təqmələmək** **təkmələmək.** 1. ayağ ucu ilə itmək. 1. şıllağa qaxmaq. şıllağlamaq.
- təqmələmək** **təkmələmək.** ayağla əzmək. cütə qalxmaq.
- təqmələmi** **təkmələmi.** iğnəlik. daşlamalı. tənqid edməli.
- təqmələnmış** **təkmələnmış.** təpiklənmiş. ayaqla vurulmuş.
- təqməlik ilə** **təğməlik ilə. dəğməlik ilə.** dəğməliklə. yüngülcə. yengəlcə. rahatca: dəğməliklə torladıq.
- təqməlik** - **ara pozuluq, dəğməlik, soğuluq:** öpgəlik. öykəlik. öclülük. könül sınma. könül sınıqması. könül qalması. könül qısmıqı. könül qaralığı. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. kəduret.
- təqməmək** - **belə, bir barmağıda dəğməmək:** fısqsı belə toxunmamaq.
- **əli dəğməmək:** açə, fürsət tapmamaq.
- təqməmiş** - **əl dəğməmiş:** qız oğlan qız. biker.
- təqmər** **təkə.** bir çeşit ox.
- təqmətüşər** **dəğmədüşər.** çıtqırıldım. çabıq qırılan. ürəyi incə, nazik.
- təqmətüşər** **dəğmədüşər.** yufa könül. ürəyi incə, nazik. çıtqırıldım. çabıq qırılan.
- təqmətüşərlik** **dəğmədüşərlik.** ürəyi inciklik, naziklik çıtqırıldımlıq.

təqməyən **dəğməyən.** düşməyən. toxunmayan. raslamayan. isabət edməyən.

- **heç dərddə dəğməyən:** qara yapıldağ.

təqməz - **ağ dəğməz: ağa çalmaz: ağçalmas.** qaraşın. əsmər. qızlara. - **ağçalmaz,** yanığ dənli xanım.

təqməz alınmaz. tutunmaz. gəlməz. - **sözə alınmaz işlər:** danışmağa dəğməz işlər.
- işə **dəğməz** yaramaz: qorada. qurada (< **quru**). qurumuş. alızlamış. zayıflamış. əsgimiş. yıpranmış. bitmiş. - **qorada** oyu (fikir), - **qorada** qılınc. - **qorada** araba.

təqməz **dəğməz.** 1.məkrüh. 1.kərih. 1. biçlin < > biçnil > büçnül > boncol. biçik. oğraq. möhməl. 1. qaqqılıq. donqılı. xor. alçaq. aşağ. 1. sıxmaz. toxmaz. basmaz. əzməz. izməz. gəzməz. gizməz. əziyyətiz. zəhmətsiz. 1. toxunmaz. toxmaz. əl vurmaz, sürməz.

- **adın edməyə dəğməz:** adın götürməyə dəğməz. dəğersiz, önəmsiz olan.

- **dəğersiz, işə dəğməz, yararsız nərsələr:** dəmirbaş.

təqminləmək **təxminləmək.** çənəmək. çənələmək. sanlamaq. sınamaq. sanamaq. nişanlamaq. dənəmək. hazırlamaq. izərləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək.

təqnə **təknə < tənqə. tünqə. 1.** böyük qab. **1.** çuxur. **1.** gəmi. **1.** qopuzun şişik bölümü. **1.** gəminin alt açıqlıq bölümü. **1.** təşt. kavlan. kovlan. ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. ləğən. ləgen. ləyən. gələn. gənəl (**< gen, geniş olan**). - xəmir **gələni.** - palta **ləğəni.**
- **kiçik təknə, təşt:** kərsən. qarsan.
- **yoğur (xəmir) yoğurmağa yuvarlaq, dərin təknə. qab:** qarsan.

təqnə **təknə. tənqə. 1.** barnaq. bark. **1.** yuva. **1.** tapnaq. məscid. **1.** boğaz. **1.** tənəkə. pənəhqah. **1.** təkən. tənke. təşt. oyuq hər bir nəsənə. **1.** suyu keçmək üçün novdan kimi girdə sal. **1.** tağar. tağara. **1.** kərsən. karsan. kürsən. kövsən. ağacdan oyulmuş böyük qab. tağar. tağara. **1.** qadınların başına **taxılan** sarğı. **1.** tənqə. novdan. şıratan.
- **təknə daşı:** bulaq suyunun axdığı yerin ağzına qiyulan daş təknə, çanaq.

- **təknə qazıntısı**: yaşlı çağda doğulan son cocuq. sonbeşik.

- **təknənin bir çeşiti**: saqulava.

təqnək

təğnək. dəğnək. 1. sapa. saba. sava. dövənək. dövəç.

dayanaq. dayanılacaq nəsənə. sapu. sabu. sabı. sapı.

sopa. savma. savaş ayqıtı. **1. bərgə.** döğməyə, sürməyə

yarar arac. döğmə. qamçı. qamıç. bərgə. **1. taqqı.** sopa.

- **dəğənək** ucu sivri dəğənək: qazıq. qazuq.

təqnəq

dəğnək. dəğənək. 1. almanaq. toplum. cüng. məcmuə.

1. soba. - **dəğnək, soba kimi**: aşırı çılpaq, yalın, quru.

- **dəğnək**: çomaq.

- **qıssa dəğnək**: çomaq.

- **güdə dəğnək**: çomaqbaş. durbaş.

- **ucu əğri dəğnək**: çövgen. çevqan.

- **uzun dəğənək, dirək**: arda. sırıq ağac.

təqnəq

dəğnək. sırıq. sopa. qırmıq.

təqnəqçi

dəğnəkçi. dəğənəkçi. sobaçı. mübsir. nazir. çamaqçı.

- **ucu qançalı (çəgəlli) dəğnək, sap**: qaqc. qaqcş. qaqcınc.

çapa.

- təqnəqlə** **dəğnəklə.** döğməklə. döğərək. basarı. basırıla.
basmayla. daratı. darmayla. dirəti. dirəyişlə. qamçılı.
güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.
- təqnəqləmək** **dəğnəqləmək. dəğənqləmək. dəğənəqləmək.** kötəkləmək
< kötökləmək.
- təqnəsəq** **təknəsəq. yəknəsəq.** düzək. düzcə yer. hamar. bir
sayaq. təkiz. düz. təkdüzə. yeksan.
- təqnəsəqsizlik** **təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. təkdüzənsizlik.** təkizsizlik.
düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düznəsizlik.
sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsızlıq.
tutaşsızlıq.
- təqnid** **tiknid.** dəridən kəsilmiş incə qırbaç.
- təqnik** **təknik.** təkinlik. törəlik. zadəqanlıq.
- təqota** **təqoda.** dediqoducu. söz daşıyan.
- təqpara** **təkpara.** birtikə. birparça. əksiz. bütün. tam.
- təqrar** **təkrar.** - **təkrar təkrar:** təkər təkər. boyuna. aralıqlı.
durmaqsızın. müttəsil. peyvəsdə.
- təqrar** **təkrar.** **1.** başdan. yenidən. genə. yenə. daha. yenidən. -
yenə gəldin. **1.** başdan. yenidən. kərər. kərrə. yandru. **1.**
qatın qat. yanımı.

təqrar	təkrar. qaytadan. yenidən. daxı da. yenə. genə.
təqrarlama	təkrarlama. yen. yenlək. yengi. yeniləmək. iqzirsayz. təmrin. - güc işlər, yen ilə (yenlək ilə. yengi ilə, təkrar ilə) qolaylaşır. -.
təqrarlamaq	təkrarlamaq. 1. hissələmək (< is). qatımlamaq. 1. qatımlamaq. hissələmək.
təqrarlamaq	təkrarlamaq. ikiləmək.
təqrarlanmaq	təkrarlanmaq. kərətlətmək. yenilənmək. - bu çaşiq işləri bir daha yenilətməyin.
təqrarlatmaq	təkrarlatmaq. kərələtmək. kərətlətmək. yenilətmək. - bu çaşiq yazıları bir daha yenilətin. - bir kərə yaptırın, yenilətməyə gerek yox. - bu pozsan, sənə yenilətəcəyəm. - əsgü oyunlarınızı yenilətin.
təqrə	təğrə. dəğrə. 1. dayir. dəğir. görə. ilişik. üzər. bağlı. mütəəlliq. - siz üzərə qonuşma açıldı. - bu iş üzrə çalışın. 1. > dayrə. şar. 1. təkrə. devrə. çevrə. dayrə. yerə. yörə. yürə. yağırliq. yağru. ətraf. muhit. nərsənin dəğən yeri. - gözgü təkrəsi. quyu təkrəsi. - üzük təkrə. - onun təğresi qapsanmış. - quyu təğrə: quyunun çevrə bəri. 1. buruq. girdə. - təğrə alıb əğrəlim: döğrəyə alıb əğirəlim. çevrələyib,

çulqayım. **1. döğrə.** təkər. təyər. dığır. daire. civar. çevrə. yövrə. dəyrə. dövrə. çevre. etraf. girdə. təkərlənmək: dığırlanmaq. təkər məkər: dığırlana dığırlana. təkərlək. təkercik: maşın təkəri.- **təqrə** al: çevrəsin al. - **dəğrəmdən** çəkil. **1.** tikrə. döğrə. dayrə. - **təkrəmə** dönmə daha. - bu nə tək.

təqrəq **təgrək.** **1.** dəğər. qiymət. **1.** təkərlək. dəğirmi. yuvarlaq. - təqrə alıb **əğirəlim:** çevrəsin əğirib, dövrəsin alıb, quşatalım. **1.** hərhanki bir nərsənin çevrəsi, dəğrəsi, döğrəsi, həlqəsi. (> **təgərg** (fars)) **1.** məhəllə.

təqrələmək **dəğrələmək.** **1. dəyrələmək.** təgirləmək. idarə etmək. uclamaq. tuclamaq. tuşlamaq. **1.** idarə etmək: dolandırmaq. geçindirmək. birisini yaşatmaq. durumun sağlayıb yaşatmaq. - bu gəlir məni **geçindirər.**- yumşaq olan kişi, hamını **geçindirər.** - belə bir ağır durumu **geçindirmək** olmaz. - çoluq cocuğunu alın təri ilə **geçindirən.**

təqrəmə **dəğrəmə.** təkürmə. girdə. dəğirmi.

təqrəmək **dəğrəmək.** **dəğirmək.** dəğişmək. nərsənin dadı çönmək. turşumaq. qoxumuyaraq əkşimək.

təqrən	dəğrən. təkrən. yenə. genə. qayta. daxi. daha. kərən. mərtə.
təqrənmək	dəğrənmək. dəğərlənmək. taplanmaq. tapanmaq. tapaqanmaq. tapaqlanmaq. qapqanmaq. onuranmaq. onranmaq. örtünmək. keçinmək. geyinmək. donanmaq. şərəf, heysiyyət qazanmaq.
təqrərləmək	təkrərləmək. tıkrarlamaq. yenələmək.
təqrəş	dəğrəş. əşdəğər. bahadaş.
təqrətmək	təğrətmək. taqratmaq. bax > tavratmaq.
təqri quru	göyqurşağı. - teqri özüşor: üfük.
təqribən	< yaq (yaxın). yaqlaşiq. yaqınsa.
təqriq	dəğrik. 1. törə. gəlnək. gələnək. ənənə. ürf. 1. diğriq. devrik. giğirdə. girdə. dayrə. dayrəvi. - devrik yaxa.
təqrimək	təğrimək. dəğrimək değirmək. diğirmaq. devr edmək. dolaşmaq.
təqriş	təğriş. dəğiriş. təbliğ.
təqritmək	dəğritmək. 1. diğirıtmaq. diğirılatmaq. oynatmaq. sallatmaq. 1. təprətmək. hərəkət eddirmək.
təqru	təkin. cax. qədə. ila. ğayət. uc. nəhayət.
təqrü	təkrü. ta. tikin. təkin. dəğin. dəğrü. ğayət.

- təqrüq** **dəğrük. təkrük.** tikirük. təyrük. taxruq. təkrük. taxrük.
ilmək. tıka. peyvənd. bəxyə.
- təqrümək** **təkrümək. 1. > devirmək.** tivürmək təqürmək: çevirmək.
1. diğirlanmaq. təkərlənmək. çevrəlmək. ulaştırmaq.
dəğərlənmək. 1. davurmaq. tavurmaq. döndərmək.
çevirmək. aylaşurmaq. girdələmək.
- təqsanaq** **yəksanaq.** sozuq. təkdüzə. təkiz.
- təqsanaq** **təksanaq.** yəksanaq. təqdüzə. təkdüzə. təkiz. sozuq.
- təqsədən** **dəksədən. dəhsədən. dəngşədən. dənsədən.** avutan.
avutmac. oyalayan. qandırın. könül alan. dincədən.
təsəlli verən.
- təqsənmək** **dəksənmək. dəhsənmək. dənsənmək. dəngşənmək.**
avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq,
gidərilmək. dincənmək. təsəlli tapmaq.
- təqsətmək** **dəksətmək. dəhsətmək. dəngşətmək. dənsətmək.**
avutmaq. acısın, sıxıntısın dindirmək. gözəl sözlərlə
könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli
vermək.
- təqsəyiş** **dəğsəyiş. dəğişmə.** çalışma. çalsayış. çalxayış. hərəkət.
cünbüş.

təqsim	saçış. səçiş. - təqsim edmək : bölüş. saçışmək. səçışmək.
təqsin	təksin . təkin. tək (dip. lap. ayni. həməən) + sin.
təqsiniq	təksinik.təksingən . qaçınqan. qaçınıq. çəkingən. çəkinik. girişməyən. qırasınğan. qırsınıq.
təqsinqən	təksingən. təksinik.qaçınqan. qaçınıq. çəkingən. çəkinik . girişməyən. qırasınğan. qırsınıq.
təqsiriş	təksiəriş. təksiriv . bazrəsi. kontrol.
təqsiriv	təksiriv. təksiəriş . bazrəsi. kontrol.
təqşər	təqşər . tənqişər. əşit.
təqşəriv	təqşəriv . sayma. hesablama. təxmin.
təqşərmək	təqşərmək . 1. yığmaq. dəğşürmək. dəyşürmək. 1. saymaq. hesablamaq. təxmin edmək. təşxis edmək.
təqşim	dəğşim . dəğişim. dəğişmə. dəğişimlik. çəkim. çəkimlik. çəşit. çəşitlik. gərim. gərimlik. varyasyon.
təqşin	təqşin. təqşir . ayırıt. təcziyə.
təqşinmək	dəğşinmək. təvşünmək . çalışmaq. çırpınmaq.
təqşinmək	təqşinmək. təqşirmək . ürkərmək. ürkənmək. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək. qaçınmaq.
təqşir təqşir	təqşir təqşir . üstmə üst. alt üst. qayta qayta.
təqşir	təqşir. təqşin . ayırıt. təcziyə.

- təqşiriş** **təqşiriş.** 1. ögrəniş. axdarış. izləniş. təhqiq. tədqiq. 1. yoxlama. bərrəsi.
- təqşirivçi** **təqşirivçi.** yoxlayan. bazrəs.
- təqşirmək** **təqşirmək.** 1. **təqşinmək.** ürkərmək. ürkənmək. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək. qaçınmaq. 1. ayırmaq. təcziyə etmək.
- təqşirmək** **təqşirmək. dəğşirmək.** 1. çinqarmaq. çin, doğru olub olmadığını içləmək. araşdırıb aramaq. təhqiqləmək. - işləri **çinqarın.** 1. tevşirmək. devşirmək. çevşirmək. çömbətmək. çönbətmək. 1. alt üst etmək. qaytamaq. qayta qaytamaq. üstmə - üst etmək.
- təqşişmək** **dəğşişmək.** 1.(**dəğşirmək < > dəğşirmək < > devşirmək**). 1.itişmək. itəlişmək. dürtüşmək. toxnuşmaq. 1. taq vurmaq. payapay alıb vermək. çalışdırmaq. əvəz bədəl etmək.
- təqşüt** **təqşüt.** taqşüt. dəğşit. qarşılıq. əvəz. bədəl.
- təqt** **təxt.** 1.evrəng. ovrəng. oruğ. 1. ərikə. qoltuq. təstərə. - **varlı gəlinlərin, xanların, böyüklərin oturduğu təxd:** əriklik. ərlik. ərikə. ərikək. ərkə. örgə. öğkə. - **təxdə çıxarma:** cilus oturtma.

- təqt** **təxd.** 1. sərir. yalım. yalıt. enli. bütün olan nərsə. 1. talbırçın. səndəl. tənqil. hudaç. 1. orun. özəl yer. məkan. yer. örgin. örikə. örqə. örkə. orunluq. yüksəklik. hörgin. mənzil. məqam.
- **təxdəsəng**: yalım qaya.
 - **qiymə təxdəsi**: ət qıydıqları qalın taxda.
 - **təxdə qurus**: **təxdə** biti.
- təqta** bax > **təxdə**.
- təqtam** **təkdəm.** **daldəm.** diboda. dibotaq. yanavıl. xəlvətxana. yanev. yanoda. yandam. qırağ yer, dam, otaq. qurna.
- təqtamar** **təkdamar.** birdamar. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. gödən. söz götürməz.
- təqtə** - **pərdi təxdəsi**: güdələk. güdlək.
- təqtə** - **təxdə saqqal**: enli, düz saqqal.
- təqtə** **təxdə.** - **qalın dirək, ağac, təxdə**: küp. küt. kot.
- təqtə** **təxdə.** - **yük daşımaqda işlənən dörd qollu, dörd bucaq təxdə**: götürgə. təskərə.
- təqtə** **təxdə.** **taxda.** 1. kət < kərt. 1. qapı. - **incə təxdən çatı örtüsü**: balar. bağdavar > padavra. - **təxdələrdə dalın çıxdığı yerindən qalan iz**: boğaq. boğdaq. boğlaq. budaq.

- **çəpərə yerləşdirilmiş, çalı çırpı, çitdən, təxdədən yapılan**

bağ, baxca qapıcığı: qapsa. qapsar. qapcar. qapsaq.

qapıcaq. qapıcsaq. qapısalıq. qapıcalıq. qapıcıq. kiçik qapı.

çaxçax.

- **neçə dirək təxdəni, yanyana birbirinə çiviləyib (mıxlayıb),**

tutturulmalarına yarar ağac parçası: qapur. qabur.

- **ət təxdəsi:** çalba çapacıq.

- **cılız, taxda tabağ, ətsiz, arığ olan:** qaqnıl. qanğıl.

qanğıldağ. qanğıldayıq.

- **taxda tabağlaşmaq:** qanğıldamaq. qaqnıldamaq. cılızlamaq.

ətsizşmək. arıqlamaq. gəmikləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq.

təqtə

təxdə. çarp. çarpa. - **taxdabuz:** çarpabuz. - **taxdadaş:**

taxdaqaya: çarpadaş: çarpqaya.

təqtəbaş

təxdəbaş. taxdabaş. qalbaş. kalbaş. qalbas. qalas.

qabaş. qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz

kimsə.

təqtəqapı

təxdəqapı. möhr mumlu.

təqtələmək

dəkdələmək. dəhləmək. düzəldib, safaltmaq.

təqtəş

təkdəş. dəkdəş. dəngdəş.

təqti

təkdi. təki. ziyarətçi.

- təqtim** **təqdim.** < **taxdım.** taxmaq, tanıtmaq, sunmaq işi.
arnamaq. yoralav. yorav. sunma. tanışdırma. tanıtma.
axdarma. ərməğan. bağış. təberrük. ithaf. - **təqdim**
edmək. ölçmək. öşmək.
- təqtimləmək** **təqdimləmək.** < **taxdımlamaq.** taxmaq. tanıtmaq.
bəllətmək. sunmaq işi.
- təqtirəməmək** **dəğdirəməmək.** çaşmaq. şaşmaq. yayınmaq. yahalmaq.
yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq.
yazıqlanmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq.
tuşlayamamaq. tutturamamaq. isabət ettirəməmək.
- təqtirmek** **dəğdirmək.** 1.dəğirmək. 1. ulaşdırmaq. vardırmaq.
əriştirmək. ərgürmək. ərdirmək. yetiştirmək.
qavuşdurmaq. vasil etmək. 1. yaxlaşdırmaq.
yoxlatdırmaq. 1. dəğərə mindirmək. 1. toxundurmaq. 1.
ilişdirmək. təmass etdirmək. 1. icəşdirmək. incitdirmək. 1.
əl sürdürmək.
- təqtirməmək** **dəğdirməmək.** civdirmək. zivdirmək. sivdirmək.
çağdırmaq. savdırmaq. caydırmaq. sapdırmaq. isabət
etdirməmək.
- təqtüz** **təkdüz.** monoton. sadə.

- təqtüzə** **təkdüzə.** təkiz. sozuq. yəksanaq. təksanaq.
- təqtüzə** **təkdüzə.**təknəsəq. yəknəsəq. təkiz. bir sayaq. düz.
düzək. düzcə yer. hamar. yeksan.
- təqtüzə** **təkdüzə.** təqdüzə. təkiz. sozuq. yəksanaq. təksanaq.
- təqtüzəlik** **təkdüzəlik.** yeksanlıq. əşitlik.
- təqtüzənsizlik** **təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. təkizsizlik.**
düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düznəsizlik.
sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsızlıq.
tutaşsızlıq.
- təqtüzəy** **təkdüzəy.** dəğirman öküzü. dolab bəygiri. xərmən öküzü.
heç bir dəğişiklik, yenilik görməyən yaşam, kimsə, nərsə.
bir düzəy. bisayaq (< bir + **sayaq:** tür. cicür). bitür (< bir +
tür. cicür). monoton.
- təqül** **təgül. təkül. dəğil.** deyil. taq ol. dəğil. daq. dağ ol. belə
dəğir.
- təqünmək** **dəğünmək.** taxınmaq. təyünmək. təkünmək. batınmaq.
sancınmaq.
- təqür** **təğür. təkür. 1.** çatdırılmalı nə, söz. peyğan. peyk. 1.
söylə. de. ayqıl. aytqıl. ayt. - **təğür** ondan bir qoşuq: ondan
bir şeir söylə.

təqürqən	təkürgən. dəgirən. əriştirən. bitirən. çatdıran.
təqürmə	təkürmə. girdə. dəgirmi. təkrəmə.
təqürmək	təkürmək. 1. > devirmək. tivürmək. tekrümək: çevirmək. 1. əriştirmək. toxundurmaq. dəğirmək.
təqüz	tüküz. tüküz. atın alınındakı axıtma. - tilqüz at. alnında ağı olan at.
təqviyət etmək	ışırmaq. gücləndirmək. qüvvətləndirmək.
təqyə	təkyə. (dikə). qutsal yer. hərəkə. hərək. örek. örekə. ziyərətqah. - umac, dilək dikəsi (təkyəsi): hacət təpəsi.
təqyə	təkyə. tikyə (< tikə: tikilən, sığınan yer). 1. təpqə. tapqa (< tapaq). 1. yastaq. dayaq. hami.
təqyələmək	tikyələmək. təkyələmək.yastamaq. dayamaq. dəstəkləmək. hami olmaq. himayət etmək.
təqyələnmək	təkyələnmək. yaslamaq. dayamaq.
təqyələnmiş	təkyələnmiş dayanmış. yaslanmış. dayalı. söykənmiş.
təqyəsiz	təkyəsiz. dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız.

arxasız. yarasız. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.

sürəksiz. subatsız.

təqyəsizlik **təkyəsizlik.** tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklik. yarasızlıq.

söyəksizlik. söyəngəsizlik. tapıqsızlıq. allaqlıq.

güvənilməzlik. dabansızlıq.

təqzinib çevrənib.

təqzinmək **təğzinmək. dəğzinmək. (< dəğirmək. dığırmaq. devirmək).**

1. dəzqilmək. çevrilmək. dolaşmaq. dolanmaq. dönmək.

fırlanmaq. idarə olmaq. 1. dönmək. təvaf etmək.

təqzintirmək **təğzindirmək. dəğzindirmək.** dəzqindirmək. çevirmək.

dolaşdırmaq. dolandırmaq. idarə etmək. daşı silə silə

dəğzindir.

təqərsik döngələk: töğərək. tüğərək. təğərək. dugələk. toqolok.

dəğirşik. yomoro. yumalaq. yimri.

təl 1. atırqan. adırqan. atır: adır. azuq, atıq yer. yüksəklik.

büktə (ş < > k) püştə. tumbağ. tombağ. tombalağ. çaş.

çağ. dolu. xərmən. kom. kütəl. topuq. (f < > p) tofuq.

yumru. yumar. yuvar. tumalac. girdə. qulaq. uca. topa.

tüpə. tüdə. alanğ. qeyint. təpə. daban. dağ. alqun. alğun.

kiçik dağ. alanğ. yığın. ula. zirvə. çatqal. dağın çatqal

yeri. çatılacaq yer, uc. kütəl. {**təl**: təpə. yığın. # **tel**: qıl. dal}.

1. dal. şişik. qabarıq (# tel: tar. dal. sap. qol).

təl təpə. kötəl.

təlaqi biləşmə. birleşmə. birləşgə. biləşgə. birləşik. biləşik.

birləşim. biləşim. bulşaq. bulşqa. bulşuq. buluşma.

buluşum. qavşaq. qavşiq. qavışım. qavşım. qovşum.

qovşaq. qovşiq. qovuşum. qovuşma. görüşmə. görüşüq.

tapışma. tapışiq. tapşiq.

təlaş 1. (< **talqaş**). **dalquş**. ürkünc. ürküntü. dehşət. qorxunc.

qalğal. qaçqıç. 1. < **diləş**. tələs. (şişmək. istəmək.

tələsmək). buşqu. həyəcan. 1. qayğı. qısqınıq. ürkü.

yanuvul. canuvul. talas.quvurt. 1. tələs. dalaş. təpinişk.

yırtınış.

təlaş **dalaş**. **dalqaş**. **dalqaç**. **dalqıç**. **dalsıç**. qıvrış. qıvrış. sə'y.

qoşuş. çapış. çapıç. çalqış. çalış. bitli. toxuntu. quşqu.

quruntu. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq.

düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu.

duyu. duyum. duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq.

üzüntü. üzünc. üzülmə. izzirab. ələm. acı. yaxınc. əzab.

təəssür. vəsvəsə. qarasevda.

- təlaşçız** tınçqul. sakin. durqun.
- təlaşi** (fars) < **dalaşi (dalaşmaq: dallaşmaq: dağılmaq)**.
- təlaşlanmaq** yanuvu edmək. canuvu edmək. qonuşturmaq. qayğı edmək. qısqınıqlan. əcələ edmək.
- təlaşlantırmaq** **talaslandırmaq**. talaslanmaq. quvurtlamaq. qayğılandirmək. qayğı içində olmaq. quvurtlamaq. qayğılandirmək. qayğı içində olmaq.
- təlaşlı** girpildəvüq. qısqınıqlı. qayğılı. qovqunlu. qayğılı. tınımsız. huzursuz. rahatsız.
- təlaşsız** **dalaşsız. dalqaşsız. dalqaçsız. dalqıcsız. dalsıcsız.** qıvrışsız. qıvrışsız. sə'ysiz. qoşuşsuz. çapışsız. çapıçsız. çalqışsız. çalışsız. başı, qanı soğuş. xunsərd.
- təlatüm** dalqum. örkün. fırtına. tufan. əmvac.
- təlatümləşmək** dalqalanmaq. çoqralmaq. covlalmaq. covlanmaq. coşub, qalxıb qaynamaq. şuluğlaşmaq.
- təlayədar** başdöl. ilgəqol. iləri qol.
- təlbə** (1. < **təplə < təp. tap** (təpmək: dolurmaq. **təpə**: şişik. təplə. təpəl. tapuq: şişik. 1. **dalbağ**). 1. qocamaq. şişman. qaba. təlbə qarınlanmış hər nərsə. - duvar təlbələnib. təlbəli duvar. 1. sildən düzəlmiş. silyığma qabı. 1. bak. boşqa. 1.

talba. talbamaq. tablamaq. təlbəmək. təbləmək (lb < > bl)

təblə. təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq. təpmək >

tapla. tabla.

təlbə

tilbə. 1. budala. başın itirmiş. **1.** dəli. vurqun. məcnun.

şeyda. şuridə. qünqüs. kövünküs. könküs. salsar.

düşgün. dəli. divana. sanğı. sərsəm. başı boş.

təlbək

1. bax > **dalbaq. 1.** talbaq. börk. tamaq. qalpaq.

təlbəqləmək

təlbəkləmək. bax > dalbaqlamaq.

təlbələmək

tavratmaq. təprətmək. qızdırmaq. tələsdirmək.

təlbələmək

titrənək. təprənək. dalqındaq. dingildək. sallanan.

sallanaq.

təlbələnmək

- **ayaqda duramayıb təlbələnmək:** təprələnmək. sallanmaq.

dalqındamaq. dingildəmək. titrəmək. dalqındamaq

dingildəmək.

təlbələnmək

budallamaq: çiqdirmək. çiqıllanmaq. çıldırmaq.

çikdirmək. (**çiq:** düğün. qapalı). bir nərsədən başqa heç

nəyi görməz olmaq. dəlirmək. divana olmaq.

təlbəliq

təlbəlik. qarasovda. sovdıy. qaraqan. as as. dəlilik.

malixulya.

təlbəmək	təbləmək. talbamaq. tablamaq (bl < > lb\ b < > p) təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq. təpmək.
təlbərab	dəlirüb. dəli olub. - təlbərəb itgən könünü istəbən, hər yan barıb.
təlbəraqıç	təlbəraqıç. dəlircik.
təlbəratqaç	dəlirəcək. dəli eliyəcək.
təlbərəqən	təlbərəğən. dəlirün.
təlbərəmək	dəlirmək.
təlbis	kəc. kələk.
təlçə	sınır xəsdəliği. - təlçə qozqaluv: sınır kirizi. - təlçə tamırça: pək çox. sayısız. - təlçə tamırı kimi: sonsuz sayıda. hesabsız. çox miqdarda.
təldirmək	dəldirmək. 1. deşdirmək. 1. taldırmaq: - uşağın qulağın dəldir. 1. ünqtürmək. ünğtürmək.
tələ	(< dal). 1. daldan ipdən çevrələnmiş yer. alsıq. arsızq. aldaq. tovlaq. düşək. duzağ. yalan. ucluq. üçlük. kələk. 1. aran. av hayvanlarının yolunda qoyulan biz qamışlar, çağılan qazıntıları. qaptan. xaftan. dam. quşmar. basma.

xəfək. qapqan. qapan. qapman. sıpqın. ağ. tor. salma.
ağ. dam. şəbəkə. tutsaq. tutağan. duzaq (z < > t) tutzaq.

tələ

1.ağ. kovan. çotan. göməç. köməç (< gömmək). 1. alay.
kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim.dam. qapan. qaqma.
daxma. qazamat. cola. darıq. dərik. quruq. yapalaq.
yapuq. yasıq. duzaq. düzüq. düzmə. düzən. yapalaq.
tərh. nəxşə.

- **düz ova, çöldür açıq, hər adımdır bir tələ! az ged uzaq:**
(bu evrən. bu dünya).

- **təliyə, həçələ, duzağa düşmək:** qabadüşmək.
qapadüşmək.

- **cola, tələ, duzaq qurmaçılıq:** çalaçılıq. (# çaraçılıq. çara,
yara, yarar, çıxar axdarmaçılıq.).

- **kiçi qapan, tələ:** qapanca. quş tələsi.

- **tor, ağ kimi olub, av tələsi çeşitlərindən:** dolamıq.

tələ

dələ. dələq. 1. dəlici. dələn. 1. dolu. olqun. bilgə. 1.
ərməğan. adaq. sunqu. 1. düzən. duzax. kələk. tor.
sapalaq. al. yasa. qapan. 1. pusuq. pusqu. püsüq. totiyə. 1.
sağsar. qara boyalı, gərisindən kürk yapılan, tovuq
gillərə üstün gəlib, yalnız qazdan qorxan pişikdən

böyüçük bir heyvan. - **qır sanğsarı**. - **göçgən sanğsarı**. **1**.
 qapan. duzaq. bağırdaq. tutaq. dam. tuzaq. duzaq (**tutsaq < tutmaq**). dam. - **duzağa** düşdük. - **qapana** düşmək.
 - **qapana** tutulmaq. **1**. qursa. totia. kələk. desisə. **1** aval.
 avar. (**avlamaq**: tutmaq). duzağ.

tələb alğu.

tələcən **dələcən**. dəlici dələn. dəlici. deşgən. deşən. deşginli.
 deşinli. deşirli. deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin.
 keçgin. toxunaqlı. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəşgin.
 birəbir. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu.

tələcik qapanca. qapançık. duzacıq. damcıq.

tələçi dolandırıcı. əyyar. kurnaz. kurzan. qurbaş. başqaların
 qolandıraraq əlindəkin alan kimsə.

tələçilik çalaçılıq. colaçılıq. duzaqçılıq. cola, tələ, duzaq
 qurmaçılıq. (**# çaraçılıq**. çara, yara, yarar, çıxar
 axdarmaçılıq.).

tələq **1. dələk**. oğma. oğuşturma. **1. dilək**. ərməğan. sunqu.

tələqə **tələkə**. **1. dələgə**. dəligə. dəlicə. axmaq. ənayi. çaşlaq.
 qaşalat. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq.
 qırtabaş. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sapaq. **1**.

fələkə. tərəkə. gərki. kərəkı. **1. kələkə.** duzağı. (kimsə. nərsə). bulaşiq. bulğaşiq. bələşik. pozuq. alaylı. alada. ikiüzlü. **1. dalaqa.** görümsüz. görkəmsiz. yarşıqsız. yarışıqsız. yaxışıqsız. gəşiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız.

- **görüm tələkə:** gəşiksiz. görümüz. çəkilsiz. şəkilsiz.

tələqə

tələkə. künti. yaman. pis.

tələqəç

dələqəç dələgəç. deşikkan. dişikic. dəlgi: burqu. örüm. mətə. burma.

tələqəq

tələkək.təkələk. təvərək. təkərlək toğalaq. yuvalaq. girdə.

tələqələmək

tələkələmək.kələkəmək. dələkəmə. tələyə, təliyə salmaq. dalağlamaq. duzağlamaq. kirkitmək. kırıxdırmaq.

tələm

qələm. dələm. çalam. - **ağac yarmada işlənən enli çəlik çalam, dələm, qələm:** qama. çapa. qəmə.

tələmə

dələmə. dilim dilim olmuş, dolmalanmış, quyuqlanmış, kəsilməmiş süt.

tələmək

diləmək. talamaq. soymaq.

- tələn** **dələn.** 1. dəlici. dələcən. 1. kovan. oyan. 1.qaqan. -
ağacqaqan: ağacdələn: qaqlı. qallı.
- **dələn, deşən arac:** dəlgi.
- **qar dələn.** buz çiçəyi. bayram çiçəyi. qarı yarıb altından çıxan çiçək. bəhmən gülü.
- **sıçandan törən (törəyən.). torba dələn olur.**
- **qazan dələn:** ağ çiçəkli, iti, bərk tikənli bir ot.
- **qarqadələn:** fırx badam. qolay qırılan gəvrək qabıqlı badam.
- tələn** **dələn.** 1. onqar. onar. yonan. qazar. 1. şığırib, fısqırıb tüpən, təpən. - dəmir **tüpən:** dəmir dələn. 1. tələ. dələ. dəlici. tilbidir. biz.
- **çox yumşaq qabıqlı badam çeşiti:** qarqa dələn. filix badam.
- tələs** { metatez < **tez. tiz. tər. dir. tir. dal. dar:** bu sözlərin hamısı "itiligi" "qızıqlığı. qısıqlığı" göstərir. **tezəl:** tez elə. tez ol. tələsik: tezəlik. tezraq. tezic tezərik. tizərik. tərəsiq. dirəsiq. tirəsiq. dalasıq. darasıq.} 1. bax > **talas.** 1. əvək. ivək. evək. əcələ. 1. qıstaq. sürət. şitab. 1. təlaş.
- tələs!** haydindi!. elə indi. tez olda. dər hal. fikirləşmə!.
oyalanma!. çabuq!.

- tələsə** - **tələsə tələsə**. tez tez. çapıq çapıq. bətbət: batbat.
- tələsən** aşuqqan. dariğsınan. qayığan. müztərib olan.
- tələsən** dalasan. ivəcən. ivəgən. evəcən. evəgən. ivici. ivəci. ivci. ivəgən. ivgən. ivgin. acil. saçul. çaçul. çapul. əcələçi. dalsunğ. dözümsüz. sıxıntılı. toxalı. dar. səbirsiz. dar canlı. darıxan. içi dar. acil. ivəcən. içi tez. tez canlı. əcul. qoşan. qaçan. müvəqqəti. keçəri.
- tələsiq** **tələsik. dalasıq**. çapıq. çabıq. çapqın. çalamıt. çalaq. çalıq. çalqıt. saçqın. saçıq. çaçqın. çaçıq. qıvraq. qıvıraq. evgin. ivgin. evəgin. ivəgin. ivədili. ivdəli. əcələli. səri'. fori.
- tələsiq** **tələsik. tələsgən**. ivəcən. qabaqar. qapaqar. əcul.
- tələsiq** **tələsik. dalasıq**. ayaq üsdü. çalçapuq. forən. aqçapa. çapıcacıq. çapıcaq. çabucaq. qırpadaq. dərhal. həmən. durmadan. evgin. ivgin. evəgin. ivəgin. saçqın. saçıq. çaçqın. çaçıq. çapqın. çalamıt. çapıq. əcələli. səri'. evgin. ivəgin. fori. əlbədək. əlbələk. əlbəhəlim. alaver. çalbaşıq. çalpaçaq. içi tez. durumsuz. dayanıqsız. dözümsüz. talaşiq. talaşla. apar topar. əcələylə. tez. ivək. yeyin. ivədiklə. acilən. gərməd. gərmənd. ivgənlik. ivəgənlik.

ivədi. çapıqlıq. tezlik. yeyinlik. qırman. basıt. çabuk.

əcələ. güclü. iti. yeyin. tez. tez. - **tələsik, talaşla yan yönü**

yoxlamaq. çalınmaq. - rasgələ, tələsik yapılan nərsə:

çılpişırma. çırpişırma. çalpırşırma. capalaşdırma. - **açqapa**

girib çıxdı. - **açqapa** bir nərsə ye ged.

- **tərtələsik:** alavərə. əlbəhövül. əcələ ilə. çalçapıq. çarçabıq.

çox çabıq. tezcanlıqla.

- **etgisi tələsik, fori:** birəbir.

- **tər tələsik, dərmə çatma yapılan iş:** gecəqondu.

tələsiq

tələsik. (ç < > t) 1. < çal + asım. 1. ^{metatez} < tezəlik. tezraq.

tezlik. 1. (r < > l) darasıq) dalaşık. aşığış. çalasın. çalasıñ.

çapsan. çabuk. dalaşık. dəssinə. dayanmadan. toxdasız.

aşığış. aşıqıç. aşaç. hövlükmaç. hövlülə. həməni.

aldıraşlıq. tez. tiz. şaşılınç. darrov. {- **çapsanraq:** bir az

hızlı. biraz çabıq. - **çapsanılmaq:** tələsmək. - **çapsanlıq:**

tələsik. çapsanlatmaq: hızlandırmaq.}. **1. alat. qaçşa. səri.**

iti. hızlı. - **tələsik iş:** alat iş. **1. əldən. əlsiz. acilən. qoşu.**

qaçu. qaçış. qoşış. ivmə. hərvələ. yuryüş. qoğala qaç.

sıqı sıkı. sıxı. iti. yeyin. sürətli. əcələli. tezəlik. tazar.

tazra. tezər. təzrə. tez. təkəvər. itik. ütük. çalağ. - **sıxı iş. -**

sıxı sıxı: tələsik. əcələ ilə. - **tələsik çatdırmaq**: qoşdırmaq.
 tizik yeritmək. ivdirmək. **1.** əvəkli. tez. əcələ. tizgək. tizək.
 tezgək. tezək. ürkək. qaçqan. - **tələs**: tezdən: tez ol. **1.**
 talaşlı. talaslı. tələsli. qozabalı. qayğılı. qozaba. çabuq.
 əcələ.

- **tələsik tələsik**: yelkən kürek.

tələsiqcə	tələsikcə .çabuq çabuq. ard arda. durmadan.
tələsiqliq	tələsiklik. tələsmə. çalava. çalva. çarava. ivəcənlik. - niyə çalava edirsən.
tələsiqliq	tələsiklik. tezcanlılıq. çalaqlıq. sürəklilik. sürətlilik. itilik. yügürüklük. çeviklik. zirəklik. atıqlıq.
tələsiqliq	tələsiklik. tezlik. tələklik. axınc. axış. tə'cil.
tələsiqliqlə	tələsikliklə. - əcələ ilə : tezlik.
tələsiqmək	tələsikmək. dalaşmaq. əlbədəşmək. əlbələşmək. çalbalaşmaq. çabalaşmaq. çalpaçaqlaşmaq.
tələsimək	bayılmaq. - qan çox getdi tələsidi. - elə toxundu başına ki tələsidi.
tələsinmə	tələsinmə. tezəlmə. qaçımılıq. qaçmalıq. ivəlinmə. evlinmə. gərəkinmə.

- tələsinmək** **tələsmək.** çalvalamaq. çarvalamaq. qalğalamaq.
ivənmək. ivənləmək. ivəcənmək. ivcənmək. ivcənəmək.
ivəcənləmək. çapıqlaşmaq. hızlanmaq.
- tələsinmək** yələmək. yeləmək. qaçınmaq. talaşlanmaq.
- tələsiş** **tələsmə.** ivmə. ivəyiş. ivəliş. ivrəniş. ivrənmə. çaplama.
çapsayış. əcələ. tə'cil.
- tələsitmək** çılpiştirilmaq. çalpiştirilmaq. capalaşdırılmaq. əcəliyə
gətirmək. üstüngörü yapılmaq.
- tələsəqən** **tələsgən. tələsik.** ivəcən. qabaqar. qapaqar. əcul.
- tələsli** talaşlı. talaslı. tələsik. qozabalı. qayğılı.
- tələsmə !** alaqlı !. ala !: dayan !. yügürmə !.
- tələsmə** ivəkinlik. ivədilik. çapuqma. əcələ.
- tələsmə** **tələsiklik. tələsiş.** ivmə. ivrənmə. ivəcənlik. ivəyiş. ivəliş.
ivrəniş. çalava. çalva. çarava. çaplama. çapsayış. əcələ.
tə'cil. - niyə **çalava** edirsin.
- tələsmədən** - **başda çətin olur hər iş, tələsmədən işlə, gör piş.**
- tələsmək** < > **talaşmaq.dalaşınmaq.** 1. azmaq. talaşanmaq.
tövüşmək. hovluqmaq. düşmək. - nədən belə **düşür,**
bilmirəm. 1. **dalaşmaq. talaşlanmaq. tələsinmək.**
çalvalamaq. çarvalamaq. qalğalamaq. evmək. ivmək.

ivirmək. evirmək. ivişmək. ivənmək. ivənləmək.
 ivəcənmək. ivcənmək. ivcənəmək. ivəcənləmək.
 qaçmaq. qoşmaq. yarışmaq. çabuqlanmaq. çarıqlamaq.
 əcələ edmək. durmamaq. basıtlamaq.

tələsmək

1. aşıqmaq. acıqmaq. atışdırmaq. əcələ edmək. daban
 qaldırmaq. dara boğmaq. tizik yerinmək. qoşılmaq.
 qaçınmaq. ivilmək. çaqqanmaq. çaqlanmaq. yapramaq.
 qaçmaq. itimək. - böylə **qoşılmaz. - qoşılmağında** çəki,
 həddi var. 1. əcələ edmək. silkinmək. çabuc davranmaq.
 tımpıldamaq. əcələ edmək. 1. qısqarmaq. qıstamaq.
 sürət götürmək. əcələ edmək. talasmaq. dalasmaq.
 talqamaq. dalqamaq. talvaqmaq. talasmaq. tələsmək.
 aşuqmaq. dariğsınmaq. qayıqmaq. müztərib olmaq.
 itiqləmək. qaçmaq. dürtmək. qaçmaq. qoşmaq.
 qatramaq. tez tez, çabuc çauq, iti iti, yeyin yeyin
 təprənmək, qaçmaq. yelmək. əcələ edmək. tə'cil edmək.
 uşuqmaq. 1. tavrətmaq. tullanmaq. əcələ edmək. əcələ
 etdirmək. davrandırmaq. zıp zıp qoşmaq, qaçmaq.
 çabuc gedmək, gedmək. zap zap barmaq. 1. tərkləmək.
 tirkəmək. itilmək. tezikmək. çabıqmaq.

- tələstirmək** **tələsdirmək.** aldıratmaq. çalığdırmaq.
- tələstirmək** **tələsdirmək.** dalaşdırmaq. talaşdırmaq. dalaş düşürmək.
ivdirmək. evdirmək. əcələ etdirmək.
- tələstirmək** **tələsdirmək.** 1. aşığdırmaq. acıqtırmaq. qaçdırmaq.
qoşdurmaq. aşdırmaq. 1. silkindirmək. əcələ etdirmək.
sıxışdırmaq.
- tələstirmək** **tələsdirmək.** aşuqturmaq. tavrətmaq. təprətmək.
qızdırmaq. təlbələmək.
- tələstirtmək** **tələsdirtmək.** təlsətmək. tezitmək. çapqıtmaq. çalıtmaq.
çalqıtmaq. yeydirtmək. yeynitmək. yeyindirtmək. ititmək.
ivdirmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq. qoğmaq.
qovmaq.
- tələtuz** **dələduz.** 1. atılmış utulmuş kimsə. 1. köynəkçi. köynəkli.
riyaçı. zahirara. 1. kələkçi. qancıq. yalançı. qarayolçu.
pozuq. gədə.
- **dələduz olmayan:** köynəksiz. çin. doğru. kələksiz. riyasız.
- tələtuz** **dələduz.** dalüz. 1. (bax > **aldatan.** **kələkçi**). çulqabçı >
corabçı (< **çulqamaq**). kələkçi. qalayçı. aldavac. əğrib
dolab. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı.
qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi.

düzneçi. fırlıdaq. fırlıdaqçı. kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş.
çalqaş. çaqqal. 1. sarıqsız üz. 1. üzü açıq. 1. sırtıq.
sürtük.

tələtuz **tələduz.** büzəhkar. dolandırıcı. yamançı.

tələtuzlu **dələduzlu.** düzəltmə. qalaylı. qondarı. qondarma.
qancıq. yalan. yalandan. saxda.

tələtuzluq **dələduzluq.** aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik. qalayçılıq.
qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq. çallaşlıq. çalqaşlıq.
çaqqallıq. bir nərsenin üzüstü, gizli qalması
sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük.
hoqqaçılıq. toqqaçılıq. toxuçuluq. sözün tutmamazlıq.
əğrib dolablıq. dolabçılıq. yalançılıq. fırlıdaqlıq.
fırlıdaqçılıq.

tələtüz **dələdüz < daladüz.** (**dala:** əğri. kələk + **düz**). iki ağızlı
balta: dalqabaq balta. iki üzlü. yaltaq. yalağçı. yantaq.
çaldaq. çandağ. çapaz. qaçaz. söz daşıyan. arapozan.
arapozac. arapozucu. münafiq.
münafiq.

tələtüzlüq **dələdüzlük.** düzməçilik. düzənçilik. yalançılıq.
uydurçuluq. qalpaçılıq. saxtakarlıq. qalayçılıq.

- tələtüzük** **dələdüzük.** düzməcə. düzmə. uydurma. düzənəç.
yalañçıq. qalpaç. - **düzməcə** kimsə.
- tələv** < **diləv.** kələv. kalö.
- təlfəq** qalfaq. börk.
- təlx** (fars) < **daluq.** talxa. dalan, sancan nərsə. kəkrə. acı.
- təli** **dəli.** < **dalıq:** iti. dalan. cinli. sərəng.zorlu. güclü. usu getmiş. azmış. dəllənən. **1.** gözü kara, igit. - **təli qaraq: dəli qaraq.** alaca qarqa. - **dəli olmaq.** çıldırmaq. ağılı itirmək. səfəhləmək. **1.** qünqüs. kövünküs. könküs. salsar. düşgün. divana. təlbə. tilbə. təlbə. vurqun. məcnun. şeyda. şuridə. budala. cinli. çaşqın. şaşqın. cinqli. cingli { (< **çiq. çuq. tuq.** bağı. toxlu. tutuq.}. budala. şaşqın. dəli. tetik. titik. çalağ. iti. güclü. - **dəli qanlı:** tavurlaq. - **qızqın** dəli: **azqın** dəli. azqın məcnun. **1.** qaçıq. qontabaş. axmaq. budala. **1.** çılqın. divanə. **1.** azğın. qudurqan. işində qorxmaz. **1.** düşgün. vurqun. hər nəyin pisi, sərti, bərki, çətini, sıxı. **1.** dəlicə türlü. dəlişmən. dəlisman. dəlisov. **1.** dəli. alınğan. çılqın. çıldırılmış. əsəbi. anqav. əğik. qaçıq. cartı. yartı. sapaq. səfeh. ağılı qaçıq. cinli. çılqın. savaşçı. ərreyçi. sövalyə. qısqaqıl. qaçıq. üşütük. şaşqan. ağılı

oynatmış. qaçıq. şaşqın. çılqın. 1. axmaq. abtal. 1. son dərəcə. olağan üstü. həddindən artıq.

- **çiy təli**: budala. axmaq.

- **təli kişi**: alıq. budala.

- **çiy dəli**: budala. sərsəm.

- **təli ağıl**: saçma düşüncə.

- **təli avruv**: tifo. qara humma. ləkəli humma.

- **təli bolmaq**: dəli olmaq. çıldırmaq.

- **təli etmək**: dəli etmək. çıldırtmaq.

- **təli onov**: **təli oyum**: saçma düşüncə. saçma fikir.

- **təli söz**: saçma. zırva.

- **ayran dəlisi**: axmaq. avanaq.

- **dəli qanlı**: qızan. qəhrəman.

- **qızıl dəli**: büsbütün dəli. çılqın.

- **dəli alaca**: cıf alabula.

- **dəli alacası**: birbirinə tutmaz tünd parlaq boyalar.

- **dəli urman**: bərk sıx, azıq meşə.

- **dəli duman**: bərk sərt, sayğısız kişi.

- **dəli satçması**: karsız, anlamsız söz.

- **dəli doli**: dəli düli: qarasız.

- **zır dəli**: qızıl dəli: büsbütün dəli.

- **nə oldum dəlisi**: ələ çatdığı üstünlüyün dəlisi, vurqunu.

təli

dəli. **1. dəlidir. dəlidirqan**. uğraq. uğruq. geçmə.yol əri.

fədayi. qızılbaş. **1.qaçıq. çaş. 1.kələpət**. bulanıq. qalıq.

alıq. qarışıq. çalalı. çallaq. **1.dilir**. qonur. cəsur.cəsəratli.

atılqan. ataq. qeyrətli. şüca'. **1.dəlirmiş**. məcnun. çalqın.

çılqın. **1.qudurman**. quduman. kirik. girik. qırıq. qıtıq.

düşgün. alqın. dəngəsiz. çıldırımış. çılqın. çaldırılmış.

çalqın. qafası qantaq, qançaq. **1. dəngiz (< dəngsiz)**.

çalıq. ğeyri mütəadil. **1. məcnun. 1. çalı**. azqın. güclü.

qolçomaq. zorlu. yaramaz, həşəri uşaq. **1. yaban**. asav.

vəhşi. **1. maraqlı**. daraqlı. tutqun. vurqun. mübtəla. **1.**

sərt. kəsgin. toxunaqlı. aşırı. tünd. iti. - **dəli** bibər. **1. iğid**.

gözübərk. qorxusuz. çəkinməz. saçınmaz. **1. qızılbaş.yol**

əri. fədayi. **1.basal**. başal. batır. bahadur. boğatur. iğit.

1.çılqın. çalqın. çılqın. dolub daşan. divanə. **1.çox**. sox.

dilir. iti. çalaq. **1.bir taxdası əksik. 1.çılqın**. sevdalı.

coşqun. **1.dəliqanlı**.durbaq. iğid.

- **dəli ağac**: çox yeyin böyüyən ağac.

- **yarı dəli**: dəlimsi. qafa çatlaq. kövsə. kivsə. kifsə. kivəs.

kifəs. abdal.

- **dəli alacası**: prlaq, qarışıq boyalardan oluşan.

- **dəli bal**: ağılı çiçəklərdən toplanmış bal.

- **dəli bayrağı çəkmək**: aşıq olmaq.

- **dəli dəli**: dəlicəsinə.

- **dəli dəli görünce, sobasını saxlar**: əş netəlikdə olan iki kişi, birbirinə qarşı durmaqdan çəkinər.

- **dəli dülü: dəli dolu**: ölçüsüz davranmaq.

- **dəli edmək**: çıldırtmaq. sınırlatmaq.

- **dəli köynəyi**: dəlilərə geydirilən, təpəşmələrini qısılayan, məhdudlayan köynək. - **dəli ırmaq**: iti axıntılı çay. - **dəli ilə**

çixma yola, başa açar türlü bula (bəla): dəli ilə yoldaş, yolda poxuna bulaş.

- **dəli yel**: iti yel.

- **dəli orman**: sıx orman.

- **dəli saçması**: ağıl, məntiq bağı olmayan anlamsız söz.

- **dəli saraylı: dəli sarılı**: şaşırıcı biçimdə geyinib, süslənən qadın.

- **dəli əlinə dəğənək vermək**: kötülük yapmasını sağlamaq.

- **dəlinin gücünə bax, başına yox**.

- **ayran dəlisi: ayran ağızlı: ayran budalası:** salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sərsəm. abdal. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş.

- **dəli dolu: dəli dülü:** alqın. alıq. çalıq. haşarı.

- **dəli etmək:** qaçırtmaq. qaçıрмаq. dəliətmək.

- **dəlinin daşı, dəmir dələr.**

- **dəmir islanmaz, dəli uslanmaz.** (ağıllanmaq).

- **nərsənin dəlisi, vurqunu, vırqını:** havalı. otucu. otcu. - solçuluq **havalısı.** - **qadın otcusu.** - kitab havalısı. - yalan, doğru, yemək içmək, para, düzən havalısı: dəlisi.

- **dəli dumanlı baş:** qan çanağlı baş.

- **dəlini oynamağdada, gərəkli baş gərək.**

- **həsərət dəlisi:** üzük düşgünü.

- o ki bəlli başlı bir dəlinin, **dəliliyini** danan, özü içdən **dəlidir.**

- **soy, irq yanlısı, dəlisi:** irqçi. rasist. nəjadpərəst.

təlib

- **dəlib keçmək:** ilmək. iləmək. sancmaq. saşmaq. sancıtmaq.

təlibalta

dəlibalta. qıyın. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız.

ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı.

qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. dikdator.

təlibaltılıq	dəlibaltılıq. dəğənəklik. dikdatorluq. qıyınlıq. zalimlik. müstəbidlik.
təlibaşı	dəlibaşı. dəlilər dəlisi.
təlibaz	dəlibaz. dəliqul. dəliqov.
təlic	dəlic. təlüçə. dəlüçə. daluçə. taluçə. taluc. azğın. daşqın.
təlicə	dəlicə. 1. külçər. buğda zəstəliyi. 1. dəlimsi. hər nəyin azğını, pisi, yabanısı, müzirri.
təlicə	dəlicə. 1. biraz dəli. 1. dəli kimi. çalmıq. almıq. 1. ağılı tuxumlu bitgi. külçər. 1. yabanı bitgi. 1. dəlircə. çılqın. məcnun. 1. dəlirmişcə. çalqınca. çılqınca. məcnunluqla. 1. teyxa. sırılıqlam. - sırılıqlam aşıq: dəlicə sevən. 1. kamilən. hesabi. teyxa. sırılıqlam. - sırılıqlam aşıq: dəlicə sevən. 1. tələgə. dələgə. dəligə. axmaq. ənai. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qirt. qart. qirtalaq. qirtabaş. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sapaq. 1. gəbəcə. gəvəcə. gicinə. gobutca. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişcə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca. qırıqca. qirtabaşca. qirtalaqın. qirtca. abdalca.

avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayıca. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşıca. xamına. saçıqca. salaqca.
 salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca.
 şaşqınca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin.
 yöndəmsizcə. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.

- **dəlicə öldürmək**: qanını içmək.

təlicəsinə

dəlicəsinə. dəli dəli.

təlicətoqan

dəlicədoğan. doğan çeşiti.

təlici

dəlici. 1.dələcən. dələn. etgili. təpgili. təsirli. nifuzlu.

1.qarqı (< **qar** < > **kər** < > **kəs**). oyucu. neyzə. bizqar < >

bizraq < > mizraq < > mızraq < > mizqar. ucu iti, sivri

təmrənli sırıq. - **sivri, iti, dəlici, batıcı çıxıntı**: tikən. dikən.

tikan. 1. dələcən. deşgən. deşən. deşginli. deşinli. deşirli.

deşgirli. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. toxunaqlı.

acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəsgin. birəbir. izgili. müəssir.

tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. incitici. batıcı. sapaqlı.

çapaqlı. topaqlı. toxunaqlı. iğnəli. bucaqlı. burcaqlı.

quşəli. kinayəli. - **sapaqlı topaqlı, toxunaqlı, kinayəli**
davranmaq, qonuşmaq: iğnələmək.

- **başmaqçılıqda işlənən dəlici biz çeşiti:** qazaburuq.
qazbura.

təlici **dəlici.** tələ. dələ. dələn.

təlifişək **dəlifişək.** təlimsi. dəlimsək. dəlişman. dəlicə. havalı.
hava huvaslı. oturmamış. hobba.

təlixana **dəlixana.** tumarxana.

təliq - **qaraçalı dəliği:** çatma (iskilə) yapmaq üçün duvarda açılan
dəliklər.

təliq **dəlik.** 1. sinq. sinq. çuxur. qəbir. 1. burğa. 1. açma. - **dəlik**
deşik: oylum. oyuq. 1 yuva. baca. 1. **dalıq. dəlik.** deşik.
dəlin. öpri. öprük. baca. ötlü. alış. yurt. ağız. su, göl,
bulaq ağızı. suyun axıb tökülən yeri. çuxur. öd. öt. - **təlik**
açan ayqıt: **dəlgic.** - dəlik deşik olmaq: **ötləşmək.** 1. ağız. 1.
aydınlıq. tünlük. tümlük. baca. pəncərə. çatıldı. çatlaq.
tümlük. tünlük. deşik. pəncərə. örünq. çadırın tünlüyü.
savu. oyuq. mağara. muğak. tömlük. tüşük. oyuq. deşik.
tüşük. deşik. 1. güh. gəvər. gədik. oyuğ. ayırıq. cızıq.
yarıq. - **dəlik tərsik.** dəlik deşik. - dəlik tərsiksiz köhnə bez. 1.

qılav. giləv. yarıq. urbu. urba. oyuğ. cırmaç. yırmac.

sökük. cırmiç. yırmıç. sökük. çartlaqan. qırıq.

- tulumun alt tərəfində iplə sıxılan **dəlik**: buççaq.

- **təlik deşik** etmək: çançaqalamaq. didikləmək. qarışdırmaq.

- duvar dibindən **su yeritməyə** olunan **dəlik**: avqın. ovqın.

oyqın. güdük. gük.

- **təlik deşik olmaq**: deşilmək. dəlinmək. yarılmaq.

- **qulağı dəlik**: bilgə. aqah. zirəng.

- (heyvan) - **burun dəliyi**: qalaq.

təliq

dəlik. 1.açıq. aralıq. ağız. 1.deşik. yuva. in. nin. 1.

tustaq. dusdax. türmə. - **dəliyə girmək**: türməyə düşmək. -

dəliyə tikmək: türmələmək. - **dəlik böyük, yama kiçik**. -

dəlik deşik. 1.əsgü püsgü. 1.köşə bucaq. - **dəlik qapamaq**:

əksik gidərmək. 1.deşik. ayırıq. aryaq. yarıq. kaf. 1.deşik.

gədik. çökmə. çökək. çatlaq. yarıq. cırıq. 1.dərik. dəliz.

kərik (< > kəsik). dəriz. dəriş. dərz < dəğiş. dəriş (<

dəğmək < > dərmək < > tikmək). 1.göz. deşik. oyuq. baca.

boşluq. - iğnə **gözü**. - **gözlü** qapı. - iri **gözlü** ələk. - **dəlik**

dəlik: göz göz. 1. deşik. kavlıc. kovlıc. kavuq. kavra.

kavar. oyuq. göz. 1.yurd. yuva. göz. - **iğnə dəliyi**: iğnə

yurdu: iğnə yuvası: iğnə gözü: çox incə, dar yer.

- **buraraq, qıvraraq dəlik deşik açma ayqıtı:** ivli çivi. burqu.

mətə.

- **sürgünün salınan, keçirilən əğri, girdə keçidi, dəliyi,**

dəmiri: əğmə. əymə.

- **cibi dəlik:** tutumsuz. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif

- **buraraq, qıvraraq dəlik deşik açma ayqıtı:** ivli çivi. burqu.

mətə.

- **dəlik açma ayqıtı:** açana.

- **dəlik dəlik:** göz göz.

- **hava dəliyi:** tünlük.

- **ilik, ilgək deyilən dəliklərə giren sərt parça:** düğmə.

- **ucuna burqu taxılmış, dəlik deşik açma ayqıtı:** dəlgi. direl.

- **göz göz, dəlik deşik olan nərsə:** gözlük. gözənə.

- **burun dəliyi:** qalaq. kavlaq.

- **çatma (iskilə) yapmaq üçün duvarda açılan dəliklər:**

qaraçalı dəliği.

- **dəlik dəlik:** kəvəs kəvəs.

- **in dəliği:** nin ağzi.

- **dəlik deşik:** kavqalı. kavqal. kaval.

- **dəlik deşik**: olan kavaltaq. kağaltaq. kovultaq. koğultaq.

- **dəlik dəlik, deşik deşik olan nərsə**: qazalac.

- **ələk vələk, dəlik deşik olmaq**: qəlbirə dönmək.

- **içinə para atmaq üçün, bir dəlikli, yuvrlaq qab**: qumpara.

dəxil. qalla.

- **kiçik deşik, dəlik, göz**: içgil. işgil.

- **qulağı dəlik, deşik**: durmadan söz, sav sorağında olan kimsə.

- **malqaranın dirnağının dəlik deşik olması**: qarıncalı dirnağ.

təliqanlı

dəliqanlı. 1. alavqan. yaşuc. yaşqo. yaşqay. gənc. yaş. oğul. yaşçıq. kiçik erkək cocuğu.

- **iri boylu dəliqanlı**: gənc irisi. 1. cıvan. gənc. yiqit. yiğit.

təliqanlıq

dəliqanlı. qandəlidir. 1. qanqanır (< qanı qaynır). buğu yeni tərleyən, çıxan gənc dörd qaşlı. dörd qaş (göz üstündəki iki qaş ilə, bugün iki yanı, qolu). 1. acırqan. 1. dadaş. iğit. batır. 1. dəli. durbaq. 1. başın qan tutmuş. qanara. qanbeyin. görgüsüz.

- **ərgənlik çağına gəlmiş dəliqanlı**: qarısamış. qarsamış.

təliqanlılıq

dəliqanlılıq. 1. ərginlik. cəvanlıq. coşqunluq. yaşqınlıq. aşqınlıq. aşrılıq. yaşqınlıq. taşqınlıq. coşqunluq.

yarçınliq. yarşınliq. bədəxlaqlıq. xuysuzluq. 1. gənclik.
cəvanlıq. cəhalet.

- **dəliqanlılıq edmək**: başında qavaq yelləri əsmək.

təliqciq **dəlikcik**. gözənək. kiçik dəlik.

təliqə dəli.

təliqə **dəligə. dələgə**. dəlicə. axmaq. ənayı. çaşlaq. qaşalot.
qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş.
qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sapaq.

təliqli **dəlikli**. 1. ədikli. bacalı. yarıqlı. 1. qarıncalı. paslı.
kovuqlu. oyuqlu. çürüklü.

təliqli **dəlikli**. dəlikli kəpçə. kəfgir. kəvgir. kövgir.

təliqli **təlikli**. dəlinmiş. ötlük.

təliqov **dəliqov**. dəliqul. dəlibaz.

təliqönül **dəlikönül**. yaralı ürək. çox üzgün. - **dəlikönül**: yaralı ürək.
çox üzgün.

təliqul **dəliqul. dəliqov. dəlibaz**.

təlilənmək **dəlilənmək**. tilbərəmək. dəlişmək. dəli kimi hoplayıb
zıplamaq. məsqərəlik yapmaq.

təlilik **dəlilik**. 1. çılqınlıq. axmaqlıq. budalalıq. 1. qarasovda.
sovday. qaraqan. as as. təlbəlik. malixulya.

təliliq**dəlilik.** 1.cəsarət. 1.çatlaqlıq. çılqınlıq.

1.çiqınlıq.1.çıldırma. məcnunluq. cinlilik. 1.çılqınlıq.

yenglik. yenlik. yellik. allıq. cinlik. 1.dəlilik. dalqanlıq.

1.qaşınma. qaşınq. çılqınlıq. qapazalıq. rəzalət. alçaqlıq.

1.dilirlik. atağlıq. atılqanlıq. qeyrətlik. qonurluq.

cəsurluq.cəsarətlik. şüca'lıq. 1. havalıq. vurqunluq.

vırqınlıq. otuculuq. otculuq. 1. acın. pisik xəstəliyi. 1.

dilək. divanəlik. bulqa. bulqama. əğim. istək. qamat.

qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. meyl. iştiyaq. qaplıca.

qapcıq. həvəs. - gənclərin **tapatın** doyurmaqla yatırmaq

gərək, susuz qalıb, susamışı, su ilə qanımaq gərək. 1.

qapalam. qaparam. 1. tapat. həvəs. - **gənclərin tapatın****doyurmaqla yatırmaq gərək, susuz qalıb, susamışı, su ilə****qanımaq gərək.****təlilləmək****dəlilləmək.** gərəkləmək.**təlim**- kan, **təlim**, çox, bətər, qatı yalançı, aldadavac: kəzzab.**təlim****telim.** 1. talım. telim. talay. dalay. çox. bək çox. bol.fazla. daima. həp. bək. - **yansağ** səyrər: gəvəz çox söylər. -olar təlim **savladılar.** 1. çox. bir çox. gop. kop. - **təlim təlim**mallar talandı. - **təlim türü:** çeşit çeşit. dürlü dürlü. pək çox.

çox çox. təlim türü kişilər yığışmışlar. - **təlimdən**: çoxdan.
çoxdan bəri. əpidən. pək əsgidən.

təlimsək **dəlimsək**. dəlimsi. dəlifişək. dəlişman. dəlicə. havalı.
hava huvaslı. oturmamış. hobba. təlimsi. dəlimsək.

təlimsi **dəlimsi**. dəlimsək. dəlicə. dəlifişək. dəlişman. havalı.
hava huvaslı. oturmamış. hobba.

təlin **dəlin**. ötlü. dəlik. deşik.

təlinmək dəlinmək.

təlinmək **dəlinmək**. 1. çözülmək. deşilmək. 1. deşilmək. yarımaq.
dəlik deşik olmaq. 1. dibilmək. - duvar **dəlindi**. - başım
(bəxdim) çönüb **dəlinir**.

təlinmək **dəlinmək**. deşilmək. oyulmaq. yarımaq.

təlipozuq **dəlipozuq**. başına əsəni yapan. qapsalaq. kavsalaq.
çavsalaq. səfeh. sapaq.

təlir **dəlir**. 1. dəli. tetik. titik. çalağ. iti. güclü. 1. dilir. igit.
casuq. 1. kür. gür. yiğit. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı.

təlir **dəlir**. **dəli**. **dəlirqan**. 1. uğraq. uğruq. geçmə.yol əri.
fədayi. qızılbaş. 1. qoztaq. qostaq. ustaq. uztaq. üstək.
üstək. (> **qostax** _(fars)). ürəkli. qorxmaz. qaçmaz.

- **pambıq ilə baş kəsir, iğnə ilə gor dəlir**.

təlicə	dəlicə. dəlicə. çılqın. məcnun.
təlire	dəlire. sayıqlama. saçma. saçmalama. həzyan.
təlirek	axmaq. qafadan çatlaq.
təliremək	dəliremək. sayıqlamaq. ağızın açıb, gözün yumub, durmadan, dilindən düşürməyib, sayıb savıb sögüb söyləmək, danışmaq. saçmalamaq. həzyan demək.
təlirinə	dəlirinə. casuquna. dilirinə. igitinə. igitiyana.
təlirinmək	dəlirinmək. çatlamaq. çılqınmaq.
təlirqan	dəlirqan. dəli. uğraq. uğruq. geçmə.yol əri. fədayi. qızılbaş.
təlirlətmək	dəlirlətmək. sanğlatmaq. tənqitmək. tənqə gəitmək. çəktirmək. acıqdırmaq. hirsəndirmək.
təlirmə	dəlirmə. çılqınma. çatlama.
təlirmək	dəlilmək. vurqunlanmaq. çıldırmaq. aşiq olmaq. 1. alınmaq. qapılmaq. çıldırmaq. qızmaq. öfgələnmək. cinlənmək. çıldırmaq. 1. dəli olmaq. qarışmaq. aşiqmaq. (> delir <small>(fars)</small>). 1. çiqdirmək. çıqıllanmaq. çıldırmaq. çikdirmək. (çiq: düğün. qapalı). bir nərsədən başqa heç nəyi görməz olmaq. təlbələnmək. budallamaq. divana olmaq. 1. tapmaq. sevmək. vurulmaq. - allahı dəlirən. -

tanrını **dəlirəm. 1. tənimək**: dəlimək. başboş, boş boşuna
gəzmək. yad ellərdə dolaşmaq.

təlimək **dəlirmək. 1.çaldırmaq. çıldırmaq.** başın, başın, ağılın
itirmək. başın çaşmaq. **1.çaldırmaq. çıldırmaq.** dəli
olmaq. qızqınmaq. sevgidən başın itirmək. çox sevmək.
1.fırttırmaq. fırtanaya tutulmaq. 1.qızmaq. qızınmaq.
- dəlirmiş, sınırlanmaq: yenği (cini) təpəsinə çıxmaq. yenği
tutmaq.

təlirmiş **dəlirmiş. 1.dəli. məcnun. çalqın. çılqın. 1.qızmış.**

- çılqınsı, dəlirmiş kimi davranış, söyləyiş: çatlaqımsı.

təlirmişcə **dəlirmişcə.** dəlicə. çalqınca. çılqınca. məcnunluqla.

təlirşinşmək **dəlirşinşmək.** itinişmək. tizgizişmək. hizgişmək.
qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq. həşəriləşmək. aşarılaşmaq.
coşaqlaşmaq. coşqalaşmaq. daşaqlaşmaq.
daşqalaşmaq. yaramazlaşmaq. yarmazışmaq.
azıqlaşmaq. alıqlaşmaq.

təlirtmək cinləndirmək. çıldırtmaq. dəlirtmək. alındırmaq.
qudurtmaq. azdırmaq. çıldırtmaq.

təlirtmək dəlilətmək. çıldırtmaq. vurqunlatmaq. aşıq edmək.

- təlirtmək** **dəlirtmək.** dəli etmək. qaçırtmaq. qaçırmaq. çatlatmaq. çılqıtmaq.
- təlis** (< dal. tel). (**telsik:** dalsıq >) təlis. aralı tellərdən oluşan.
- təlisiman** abtal. axmaq. budala.
- təlisinə** 1. dəlicəsinə. nə olduğunu anlamadan. 1. saçma bir yolda. saçma sapan.
- təlisinmək** abtallaşmaq. axmaqlaşmaq.
- təlisman** **dəlisman.** dəlişmə. dəlisov. dəlicə türü.
- təlişmə** **dəlişmə. dəlişman.** təlimsi. dəlimsək. dəlicə. dəlifişək. şımarıq. yüngül. sırtıq. üzlü. hopba. çarpıq. sarpq. əsrik. qərib.yayaq. yayqa. əğrik. əğric. əğlincik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandil. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. aldırmaq. laübalı. saymaz. umursamaz. ilgisiz. laqeyd. havalı. hava huvaslı. oturmamış. hobba. hoppa.şımarıq. yüngül. sırtıq. üzlü. hopba.
- təlisov** **dəlisov.** 1. bax > **tinəsov.** (< tin: iç. istək). içdənlik. dışa baxmayıb, içindən gələn davranmaq, etmək. 1. dəlişmə. dəlisman. dəlicə türü.

- təlişman** **dəlişman. dəlismən.** təlimsi. dəlimsək. dəlicə. dəlifişək. şımarıq. yüngül. sırtıq. üzlü. hopba. çarpıq. sarpq. əsrik. qərib.yayaq. yayqa. əğrik. əğric. əğlincik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. aldırılmaz. laübali. saymaz. umursamaz. ilgisiz. laqeyd. havalı. hava huvaslı. oturmamış. hobba. hoppa.şımarıq. yüngül. sırtıq. üzlü. hopba.
- təlişmək** 1. dəlməşmək. bir yeri dəlmək. 1. dalaşmaq. 1. dəlmək. 1. tilbərəmək. dəlilənmək.
- təlişmən** dəlişmən. dəlisman. dəlisov. dəlicə türü.
- təlitolu** **dəlidolu.** azıdolu. coşqun. daşqın. - **azıdoluluğ** etmə, hər kəsin arşınına görə bez verməzlər.
- təlitolu** **dəlidolu.** patavatsız. hərdəmbil. qılqa. gəlişgözəl, hər gələ qonuşan.
- təlituman** **dəliduman.** dəlicəsinə davranan.
- təliz** **dəliz.** dərik. dəlik. kərik (< > **kəsik**). dəriz. dəriş. dərz < dəğiş. dəriş (< **dəğmək** < > **dərmək** < > **tikmək**).
- təlq** **dalaq. dəlq. dələ.** 1. sanğsar. qara boyalı, gərisindən kürk yapılan, tovuq gillərə üstün gəlib, yalnız qazdan

qorxan pişikdən böyüçük bir heyvan. - **qır sanğsarı.** -

göçgən sanğsarı. 1. dalına bilən, keçilə bilən nərsə.

saydam, şəffaf olan bir çeşit daş, ki sırça düzəltməkdə

işlənməklə dolayı, oda dayanıqlı olduğundan, kağız kimi

kəsildiyindən, sobanın, pincin qapı, baca dəliklərinə qoyulur.

təlq **təlx** (fars). **dəlx** (< **dəlik.** **dali.** **dalıq.** **dalaq**). batan. iti. tünd olub, dələn dad.

təlqənmək qızmaq. içlənmək.

təlqəc **dəlgəc.** **dəlgi.** açana. burqu. dəlik açma ayqıtı. mətə.

təlqəh **dəlqəh.** soytarı.

təlqəhlik **dəlqəhlik.** soytarılıq.

təlqəq **dəlqək.** soytarı. dəğişik paltarda, qılığda olub eli əğləndirən.

təlqəq **təlxək** (fars) < dəligək. dalğaq. dlicə. dlicə otu.

təlqəqliq **dəlqəklik.** soytarılıq. məsxərəlik.

təlqən **təlgən.** əl daşqası.

təlqi **dəlgi.** burqu. örüm. mətə. burma. dəmən. dələn.

təlqi **dəlgi.** **dəlgəc.** 1.dələn, deşən arac. 1.direl. ucuna burqu taxılmış, dəlik deşik açma ayqıtı. 1.burqu. açana. dəlik açma ayqıtı. mətə.

təlqic	təlqic. dələn.
təllal	dəllal. 1. < dənğləl. dənəkər. talğav. tando. tənleş. tallaş. səlbəs. ortamçı. aradaş. araçı. 1. birikdirən. səpişdirən. arada gəzyən. rabbit.
təllallıq	dəllallıq. dənəkərlik. səlbəslik. ortamçılıq. aradaşlıq. araçılıq.
təlləmək	təpələmək. təbələmək. bir yerə yığmaq.
təlmə	- oyub çuxurlatma, <u>dəlmə</u>: çaxmaçı. oymaçı.
təlmə	dəlmə. < dolma. qatlaşmış. bərkimiş.
təlmək	dəlmək. 1. onğmək. yonmaq. qazmaq. 1. yirmək. irmək. yarmaq. - ər dam irdi. 1. ötürmək. 1. ünqmək. öngmək. ünğmək. 1 sürüyə qatmaq. 1. ütürmək. dəlik açmaq. 1. deşmək. - kim damı dəlib: kim duvarı dəlib. 1. dalmaq. nərsəni nərsiyə soxmaq, qoşmaq, qatmaq. - quzunu sağlıqa tal: quzu əmişmək üçün sağal (sağmalı. sütlü) qoyuna qat.
təlmək	dəlmək. deşmək. eşmək. deşmək. oymaq. yarmaq. kovmaq. kavmaq. kafmaq. ayırmaq. aryamaq. yarımaq. bölmək.

- **dəlinin daşı, dəmir dələr.**

- **könlün dəlmək:** çox iti toxunmaq.

təlmiq **dəlmiq.** deşmik. **kaftıq.** **kavtıq.** **kovtıq > kaftə** (fars) (< **kovmaq.** **kavmaq.** **kafmaq**). ayırtıq. aryatıq. yartıq. böltik. açtıq.

təlmirmək **1. bax > talmırmaq. 1. təlpirmək.** sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlpə **təplə. tapla. təblə. təpləmək. təlpəmək. talpamaq.**
taplamaq. təpmək (bl < > lb). tabla. təlbə. talbamaq.
tablamaq. təlbəmək. təbləmək.

təlpəq **təlpək.** börk. bōrik. təbətəy. qalpaq. papaq.

təlpəmək **təpləmək. talpamaq. taplamaq. təpmək. (bl < > lb\ b < > p) təbləmək. təlbəmək. talbamaq. tablamaq.**

təlpət **təlpək.****təpələk.** börk. papaq.

təlpirmək təlmirmək. sağa sola baxınmaq, çabalamaq.

təlsəqliq **təlsəklik.** tezlik. tələsiklik. axınc. axış. tə'cil.

təlsəşmək tələsmək. təzişmək. təzişmaq. durmamaq.

təlsətmək **tələsdirtmək.** tezitmək. çapqıtmaq. çalıtmaq. çalqıtmaq. yeydirtmək. yeynitmək. yeyindirtmək. ititmək. ivdirmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq. qoğmaq. qovmaq.

təlsinmə	tələsinmə. tezəlmə. qaçımliq. qaçmalıq. ivəlinmə. evlinmə. gərəkinmə.
təlsinmək	tələsmək. çabuqlanmaq. əcələ etmək. durmamaq.
təlsirmək	tezləmək. tizləmək. biləmək. qıraqlamaq. itimək.
təltək	sərsəm. budala. aptal.
təltirmək	dəldirmək. üstürmək. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliği genişlətmək.
təltürmək	dəldirmək.
təlu	> dəlv. qopa. qovpa. qopqa. qovğa. qoğa. tikir.
təlü	dəli. təlvə.
təlüçə	dəlüçə. daluçə. taluçə. 1. taluc. dəlic. azğın. daşqın. 1. buğda içində qaramıq, yaban dənə. lüpek.
təlv	. dəlv <small>(fars)</small> - 1. (< dol. tolu. dolu. dola) (< dilavı) su qabı. çəllək. oyuq su kovası. dolça. quyudan su doldurub çıxaraq üçün dolça, kova. 1. təlu. qopa. qovpa. qopqa. qovğa. qoğa. tikir.
təlvar	< talvar. dalvar. dallarla üstü örtülü, yanları açıq yer. çatraq. çardaq.
təlvəsə	< talvasa. talvasadan düşdü) dalbasa.
təlvə	1. dəli. dəlü. çılqın. 1. qəhvə tortısı.

- təm** - **dəm dəsgah: dəm dəzğah: < dəm dizgək (< düzmək):**
 donatım. donatı. yardımçı nərsələr. aksesuar. təchizat.
 təfərrüat. ayrıntılar. əyrintilər. əğrintilər. əkrintilər. ləvazimat.
 mühümmat.
- **dəm tutmaq: tin tutmaq:** bir səsi, çalqı ilə, səsə əşləmək,
 qoşalamaq.
- təm** **dəm. {dən. təm. tınış. tınım}. 1.** soluq. nəfəs. - **təm**
çəkmək: dəm çəkmək. səsin kəsmədən uzatmaq. dayaq
 vermək. **1.** kəhzə. bir soluq alıb vermə sürəsi, çağı. - bir
 dəm dayan: bir tınım dayan. - bir **dəm** çağım yoxdu: bir tınım,
 dəyqə vaxdım yoxdu. **1.** nuxdə. çək. **1.** bax > **tam.** güc. zor.
- **təm vermək: dəm vermək.** dəmləmək. şişirmək.
 dinləndirmək. iyicə pişirmək. **1.** kəz. key. çağ. çaq. gah.
 saq. sal. salım. ara. dəfə < **təpə** < **təpmək.** **1.** bucaq.
 qonaç. **1.** dəmiç. hər nəyin bir böləki, bölükü. - bir **dəm**
 soluq. bir dəm nəfəs. **1.** iz. im. ləkə. bəlierti. - ağaclara güz
təmi düşmüş. - qar **təmli** hava. - qorxu **təmi** gözlərində
 oxundu. - xanlıq təmi. - əziziyəm bu təmi, görənlər bu
 dəmi. **1.** çəkələz. səncab. **1.** körük. nəfəs. **1.** tirqaz.
 tirqavıç. tamba. dal (qapı dalı). - qapı **təmlətmək:** qapı

tamballatmaq. qapının dalısın salmaq. **1. {< dammaq}**.

damcı. damcı damcı. damcaq. damız. damış. dan. dən.
dənə.

- **dəmbə dəm**: dalba dal.

təmaqə **dəmağə** (fars) < **tümək. tümük.** tümsük. hər nəyin
tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü.

təmalış **dəmalış.** dinlənc. dinəş. tə'til.

təmamən takımca. takımınca. heyə'ti ilə. həp birlikdə. kamilən.
həpisi. olduğu kimi. məcmuən.

təmas təqəş. təkəş. dəğiş. döğüş. savaş.

təmbaqı (< **tün + bağı**: tün otu?).

təmbə dəm **dəmbə dəm tinbə tin. tinmə tin.** tiq tiq. six six. sixma six.
tiqma tiq.

təmbəq **təmbək. təmək. tənək. tənək.** **1.** (qapı) sürgü. arxalıq.
kiplə. **1.** dayancaq yer. **1.** dayandırma ayqıtı.

təmbəl **1.** tınçay. uykucu. **1.** ağırşaq. səmirgin. yeyib bəslənilən
kimsə. doğduğuna peşman. kəslən. qabran. üşənc.
gəvşək. kəkiz. kəngiz. kənz. avara. aylaq.

təmbəl ağır qanlı. qatlaban < > qaytaban > qaltaban. apaç.
apaş. şələm şorba. gədə. başıboş. baybaş. qayta.

gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
yararsız. damarsız. uğursuz. işsiz gücsüz. havlaz. havlat.
hovlaz. hovlat. durqun. ağır. ərincək. əringən. əğincək.
gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
açıla. üşəngən. süzgün. əzincək. çürük. kövrük. soluq.
qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. engik.
alçaq. işdən gücdən, dayanıcdan, dirəncdən,
muqavimətdən düşük, düşmüş. gəvşək. sölpük. sölük.
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. uyuşuq. götənbər.
götənbəl. qarınpa. götənbil. qarınpa. qımbıl. uyşuq.
gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
qantal. hantal. yabba. iş qılığı yavaş olan. ağır edişli,
hərəkətli. ağır. ərişgin. durqun. işdən qaçan. işqaçqını.
ərincək. uşəngən. kavran. kəvşən. qapran. gəvşək.
sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. haylaz.

- **qafası təmbəl**: **qafası üşük**, **uyuşuq**: alıq. budala.

- **çox ağırıcanlı**, **təmbəl**: qan baltası.

təmbələtti yük, minik heyvanı.

təmbəlləşmək balbınmaq. gəvşəmək.

təmbəlləşmək çalqavlanmaq.

təmbəlləşmək ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. üstəlməmək. üstünə almamaq. öhdəlməmək. üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq, dönük vermək. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək. sakınmaq. yanaşmamaq. qalpalaşmaq. qalıb durmaq. suslaşmaq. qantallaşmaq. hantallaşmaq. qaqrınmaq. qaqrışmaq. qoğrışmaq. qaçrınmaq. çikrinmək. boyun olmamaq.

təmbəlləştirmək üşəndirmək. kəsəllətmək. gəvşətmək.

təmbəllik cansızlıq. gəvşəklik. qaranqaşlıq. haylazlıq. edimsizlik. edəmsizlik. etimsizlik. eyləmsizlik. boşquluq. işsizlik. bətalət. fıstıqlıq. pıstıqlıq. soluqluq. ərincəklik. əringənlik. gəvşəklik. açılıq. üşəngənlik. süzgünlük. kahillik. qapdallıq. hantallıq. yabbalıq. yabbalıq. sürdürüm. sürədurum. susluq. halsızlıq. gəvşəklik. qaçaqlıq. qapıqlıq. susluq.

təmbəlliq **təmbəllik. 1.** çalqavuuq. yalqavuuq. yanqavuuq. **1.** təbbəllik. sustluq. **1.** üşən. üşün. üşənme. gəvişlik.- üşən gətirən sözlər.

təbəllik edmək: üşənmək. ərinmək. çəkinmək. - ər işə

ərindi.

təbəərə **təmrəki. dəmro. tomurav. təmərkü.** dəri xəstəliyi. qubba.
səpbə.

təmeq **dəmeq** (fars) < **tımiq.** (< **tum. tım. tın. tumuq < tummaq).**

təmeşg (fars) < **tumuşqa. tumuş.** böğürtgən.

təmə təmə **dəmə dəmə. dəmər dəmər: dəməp dəməp.** (< **teməmək).**
dama dama. bala bala. ged gedə.

təmə **dəmə. < > tama < > təpə. 1.** təməngə. yön. tərəf. - nə **təmə**
getdi: hançı tərəfə. **1.** nəmə. nəsnə. özdək. - bir **dəmə:** bir
nəsnə. - bir **dəmə** istəyənkimi göründü. - bir **dəmədən** ötür:
bir nəsnədən ötür. **1.** tümdən. yerli dibli. yerindən.
dibindən. kökdən. - bu iş **təmə** qaldı. **1.** süyə. surə. sürmə.
qapı arxası.

təməç söyləm. anlatım. xitap. xitabət.

təmək **dəmək. təpək. 1. damağ. 1.** uslu. huşlu. **1. dən.** üçün. illət.
dəlil. - **nədəmə: nədən.** niyə. nəyə. **1. demək.** özət. xülasə.
- **demək günlük:** xəbərlərin xülasəsi. - **demək,** olmur: xülasə
olmur. **1.** bax > **təmək.** dəsdək. tikmə. dayaq. dirək. ümüd.
tinar. tınar. **1.** istək. istəm. içtəpi. əğilim. dilək. arzu.

kösnü. həvəs. - yerləşsədə qarabağda, **dəməki** qaldı qaradağda. **1.** boğaz. yol. - **dəməginə** daş tıxansın. **1.** nərsənin yığıını. gübrə toparı, yığıını. **1.** sığıncaq yer. pusu. gizləngək. dam. - dovşan **təməkə** girdi. **1.** qapı, tünək pəncərə oyuqu. - saman **təməki**: saman tökülən dəlik. **1. damaq.** nərsənin üst bölümü.

təməq tıqası **təmək tıqası.** **bacanı, boğazı** tutmağa yarar tıxac.

təməq **təmək. təmbək. tənək. tənək.** **1.** (qapı) sürgü. arxalıq. kiplə. **1.** dayancaq yer. **1.** dayandırma ayqıtı.

- **ornundan təbməydi**: yerindən qımıldamir.

- **yürəgim təpədi**: qəlbim çarpır.

- **manğa nəq təpgənsə?**: mənə niyə qızdın?.

- **yel təbgəndi**: yel şiddətləndi.

təməqçə **təməkçə.** - ufaq, yosulyana kiçik **dəməkçə, yuva**: küməs.

izbə. külbə. - başın **küməsinə** soxdı. - bir **küməsdə** otur.

təməqə **təməkə.** dəvə.

təməqi **təməki.** birikinti. yığııntı. kütlə. - qar **təməki.** - adam **təməki.**

- para **təməki.** - el **təməki.**

təməqinli **təməkənli.** təməlli. sürəkli.

- təməqləmə** **təməkləmə.** gizlənmə işi. - **təməklə** görməsin: gizlən. -
təməkli nərsəni sən necə görəsən ki.
- təməqliq** **təməklik.** bacalıq, boğazlıq. bir yerdə olan **təpilib çıxılan**
yer.
- təməqsə** **təməksə.** tamaxsa. təpəqsə. bir çeşit çivi. mıxca. mismar.
- təməl** (**< tüməl**). bax **> tamal.** {**tamal**}. **1.** astın. tamam. ilkə.
düstür. öz. həqq. kök. töz. bit. daban. ildiz. qarakök.
qaynaq. ula. ul. oluş. ulaş. uluc. əsas. doğuş. özdək.
maddə. əsil. yapı. quruluş. dayanaq. dirək. əsl. zat. dib. **1.**
aşaq. alçaq. ul. **1.** ocaqın arxasına, altı yanına qoyulan **iri**
odun. **1.** cocuqları qalmayıb (yaşamayıp) ölən evlərin, yeni
doğan cocuqlarının yaşaması diləğiylə qoyduqları
adlardan biri. **1.** binövrə daşı. **1.** çit. duvar. örtük. **1.**
isqilet. tutquc. tamal. əsas. tuturuq. çatı. - **təməl dirək:** ara
baqana. **1.** quyuq. qoyuq. tayun. tirsik. payəndə. **1.**
mətanət. **1.** bağam. diblik. əsas. tirsək. toqaç. tutqaç.
kök. **1.** ul. ol. kök. bək. bek. bey. pey. him.
- **təməl daşı:** yapıların təməlinə qoyulan iri, sağlam daş.
- **gənəl, təməl, baş qapı:** tüməl qapısı.

- təməl** 1. dayanaq. qoyuq. paya. daban. kök. əsas. ilkə. əsas. pirənsib. 1. önəmli. bəlli başlı. 1. ana. bas. kök. daban. ayaqlıq. durac. qaynaq. gerçək. gərçək.qon. qona. qonat. qonun. qoy. qoya. qoyat. qoyun. qaidə. əsas.
- gerçək nədəni bəlli deyil.
 - **təməl, əsas toxu** özək toxu.
 - **nərsənin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü**: acıq. acım. aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. damıç. damız.
 - **təməl daş**: çökəl.qabaltı. daban. binövrə. pey.
 - **təməl daşı**: kök daşı.
 - **təməl yapı**: qaba yapı. ana kök. kök yapı. kök gövdə.
 - **təməli pozuq**: altı yaş.
- təməl** yaparıq. zəmin. əsas.
- təmələnəm** **təməl anlam.** - **sözün təməl anlamında**: **sözün** əsil mə'nasında.
- təməlçi** kökdənçi. gödən. isulgira. radikal. fondamantal.
- təməlçilik** kökdənçilik. isulgiralıq. radikalizm. fondamantalizm.
- təmələmək** **təbələmək. təpələmək.** əngəlləmək.
- təmələşmək** 1. dadanmaq. daraşmaq. soxulub başa bəla olmaq. şirnəşmək. - buda bizə **təməlləşib.** - qurd quşlar bağa

təməlləşiblər. 1. kök salmaq. yerləşmək. dincəlmək.
dinmək. - on il orda **təməlləşdik**.

- təməli** yalnız. əslidə. təkcə. - **təməli** bir uşağı var.
- təməлиндən** kökün. kökdə. kökündən. əsasən.
- təməлиндən** kökün. kökündən. əsəsindən.
- təməlqol** dibqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol. içqol. anaqol.
araqqol. oranqol. oratqol. ortaqol. qaynağqol. qaynaqol.
qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol. yuvaqol.
çəkirdəqol (**çəkirdək** < **çiq**: **tuq**: bütün.). mənşə'. kökün.
kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
- təməllənmək** təməl atmaq. təməl tutmaq. kök salmaq.
- təməlləşmək** cücərmək. tutmaq. kökləşmək. kök salmaq. - ağaclar
tutmadı. əkilən tuxumlar **tutdu**.
- təməlləşmək** törələşmək. törəgələşmək. ilkəlləşmək. olağlaşmaq.
bolğlaşmaq. olqulaşmaq. bolqulaşmaq. əsaslaşmaq.
- təməlləştirmək** ornatmaq. yerləşdirmək. oturtmaq.
- təməlli** bassal. bassıq. kökəl. əsasi. dipli. dibli. köklü. içli. içgin.
tərəli. yöndəmli. əsaslı. 1. dayaqlı. daynaqlı. içli. içgin.
tərəli. yöndəmli. əsaslı. əsgı. - **əsgı quram**: şirkət. - **əsgı**
öğrətmən. 1. dirimlik. yaşamlıq. durmuşluq. həyati.

önəmli. əhmiyyətli. - bu günün **dirimlik** sorusu nədir. -
dirimlik işləri boşlayıb, nələrə önəm verirsiniz. **1.** ilkəli. ilkin.
 olağalı. bolğalı. törəli. əsaslı. pirənsibli. **1.** köklü. qaqdırı.
 əsaslı.

təməlli tamallı. tübələq əsaslı. sağlam. əsaslı. sağlam.

təməllicə içlicə. içgincə. törəlicə. yöndəmlicə. əsaslıca.

təməllik ilkəliki. ilkəlliki. olağalıq. bolğalıq. törəlik. törəgəlik.
 əsaslıq. pirənsiblik.

təməllüq - **təməllüq edmək:** yufqalanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək.
 yaltaqlanmaq. yavuncımaq.

təməlsiz **1.** içsiz. törəsiz. yöndəmsiz. əsassız. **1.** köksüz. dibsiz.
 soysuz. əsilsiz.

- **təməlsiz, dayanıqsız olmaq:** göydə qalmaq.

təməlsizlik içsizlik. törəsizlik. yöndəmsizlik. əsassızlıq.

təməlsizlik köksüzlük. qalayçılıq. üzdəklilik. süsüclük.
 bəzɡəkliksaxtakarlıq.

təmən **1.** tūmən. **1.** tūmən. **1.** daman < **təpənq** > bax > **taman**. **1.**
 aşəğ. asra. alt. dib. ətək. (> **damən** _(fars)).

- **təmən yingnə.** böyük iğnə. çuvaldız.

- təmən** **dəmən. təpən. təpənə. 1.** bağıt. yönəliş. betalış. istiqamət. tərəf. **1.** təbənə. dələn. tütün, qalın qumaşı dəlib tikmək üçün yoğun ucu iti iğnə ox. **1.** yığın (ot. taxıl). **1.** tərəf. - sən mənə **təmən**, mən sənə **təmən**.
- təmənçi** tərəfçi. havadar.
- təməngisiz** **dəməngisiz.** gücsüz. dayanıqsız.
- təmənqi** **təmənqi.** at yəhərinin yanlarında dizlərin aşınmaması üçün qoyulan dəri parçası.
- təmənqili** **dəmənqili.** sağlam. dayanıqlı. güclü. əsaslı.
- təmənna** arzu. istək. armana. arman. sağış. sağınc. arzu.
- təməp təməp** **dəməp dēməp. dēmə dēmə. dēmər dēmər (< teməmək).** dama dama. bala bala. ged gedə.
- təmər təmər** **dēmər dēmər. dēmə dēmə. dēməp dēməp. (< teməmək).** dama dama. bala bala. ged gedə.
- təməriq** **təməriq. dēpəriq.** bacarıqlı. işbilir. çalışqan.
- təmərqü** **təmərqü. tēmərki. dēmro. tomurav. tēmbərə.** dəri xəstəliyi. qubba. səpbə.
- təmət** **dēmət. (tümət. tümək).** **1.** bükmə. büskə. küsgə. taxma. sapma. sabba. düzmə. tükmə. kütmə. bükmə. töpmə. bağ. bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma. boğça. boğma.

kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. 1.bağ. dəsdə. toxurcun (< **toxumaq**). 1.bağlam. bağ. dəsdə. tutam. 1.burma. dəsdə. - **dəsdə dəmət**: bağ çarpım. - **saç dəmət**: bükəl. büklə. hörgü. örgü. 1. **dəsdə**. kümə. koma. kümür. kümül. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə. kiltə. yığın. çoğa. kopa. topluq. öbək. 1. uzun nərsələrin toparlanıb, bağ qurmaları. hörgə. örgə. örüm. hörüm.

təmət

dəmət. 1. tutam. qucam. buket. bağ. küdə. kümə. kiltə. kiltə. tınaz. yığın. dəsdə. 1. bağ. qapın. qapna. coqqu. tutam. salxım. çərən. əkin bağı. çımpı. çıpməi. çərpi. çımpı. tutam. çoqal. yığın. salqım. dəsdə. sıxım. qısım. qıstı. dəsdə. 1. tutuşuq. duduşuq. çiçək dəməti. buket. 1. gültə. bağ. - **buğda dəməti**: toqurçın.

təmətləmək

dəmətləmək. 1. kültürmək. kütlələmək. **qültürmək** < metatez > **kütləmək**. birikdirib bir araya yığmaq. bağlamaq. 1. gültələmək. dəsdələmək.

təmgələmək

dəmgələmək. tamqalamaq. **təpgəkləmək**. **təpgəmək**. ləkə, bənək yapmaq. iz buraqmaq.

- təmiç** **dəmiç.** dəm. hər nəyin bir böləki, bölükü. - bir **dəm** soluq. bir dəm nəfəs.
- təmikmək** **dəmikmək.** xəfələnmək.
- təmiq** **dəmiq. timiq. dimik. tımiq. tumuq.** boğucu. bunaltıcı.
- təmiqmək** **dəmikmək. təngimək. tənikmək. tinlənmək. 1.** içi sıxılmaq. sıx sıx soluq almaqdan boğulmaq. nəfəs darlığına düşmək. - at **dəmikib** durur. **1. diləmək.** istəmək. özləmək. imrənmək. meyillənmək. qiptə etmək. qeyrət etmək. - iləri qarıb **dəmikib:** iləri baxıb qızışıb. **1. tapşırmaq.** ismarlamaq. əsirgəmək.
- təmin** **dəmin. (< teymin. dəğmin).** tikili, dəğirim olub, yeni olub, uzaq olmayan durum, çağ. indi. biraz qabaq. bayaq. - **teymin** gəldim: taza gəldim.
- təmin** **dəmin.** bayağ. bir az qabaq.
- təmin** **dəmin. təpin. (< təp. tap).** **1.** nərsənin **təpçiliyin,** iti, yeyin, tez olmasını göstərir. **1. şükür. - tanrım** tapın: tanrım şükür. - **təmin olsun:** şükür olsun. **1. - təmin aydamaq:** taxılın dənələrin ayırmaq üçün heyvanları sırayla, üzərində təpdirib, sürdürmək. **1.** biyaqında. biraz öncə. təkaran. ancaq. **1.** kimi. ayağ. bir işin lap, elə olan çağ. - gördüyüm

kimi: - gördüyüm ayağ: görər görməz. - gələn **kimi** getdi:
gələn ayağ getdi qalmadan. durmadan. dəmin. **1** elə indi. bir
az öncə.

təminqi **dəminki**. biyaqı. öncəki. - **dəminki kimi**: biyaqıça. öncədən
olduğu kimi.

təminmək (m < > p). **təpinmək**. **1**. təpikləmək. - atın ökgəsinə **təmin**:
at sürməkdə, dabala atın böğründən təpmək. **1**. təpinib
ilərləmək istəmək. çırpınmaq. tıbırmaq.

təmir (> **teymur**). sərt. dayanıqlı. qatı. güclü. qolçomaq. zorlu. -
dəmir almaq: yola düşən gəminin dəmiri, dənizdən çəkilmək.
yola düşmək. gedmək. - **dəmir atmaq**: durub qalmaq. (gəmi
kimi). - **dəmir ayaq**: uşənməz. usanmaz. israrlı kimsə. - **dəmir**
poxu: dəmir çürüyü. - **dəmir çarıq**: sağlam nərsələr. - **dəmir**
kimi: **1**.sapasağlam. **1**.güclü. qolçomaq. quvvətli. - **dəmir**
islanmaz, dəli uslanmaz. - **dəmir qapı**: çox ağır əngəl, aşam.
- **dəmir daramaq**: ağır yüklə, böyük sıxıntıyla yerimək,
ilərləmək, sürünmək. - **dəmir, tavında döğülür**: iş çağında,
uyarında, ölçüsündə yapılır. - **dəmir yeri**: gəmilərin durağı. -
dəmiri nəm, kişini qəm çürüdür.
- **dalyanlarda (şilatlarda), böyük balıqlar üçün işlənən**

dəmir qança: qarqa. qarqı. qarqu.

- **dəmir aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək,**

biləmək: qara yülək yaptıрмаq. çala çülək yaptıрмаq.

- **dəmir sulfat.** sülfirik əsidi. sülfirik əkşidi. dəmir əkşidi. qara boya. zac yağı.

- **əsgiyən baltanın ağzına vurulan dəmir, çelik parçası:**

qaplaq. qaplaq.

- **işin düşsə çiviyə, qızıl gümüş gəlməz işə, əl at dəmirə, dəmir yoxsa gəmiyə.**

- **işləyən dəmir parıldar.**

- **qantar qolunu üzərində sürülən dəmir tikəsi:** qantarın topu.

- **qazan asma üçün, ocağın üstündə yerləşdirilən dəmir çubuq:** qantarma. qıntarma. qaptırma. asmalıq.

- **qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə, dıngıl, mil:** qaraqolbağ. qaraqolab. qapı pəncərə lovlası.

- **od qarışdırmağa, götürməyə əğri uclu, dimdikli dəmir çubuq:** qarağı. maşa.

- **çatıda atma giriş olaraq işlənən qalın, yoğun yonulmuş ağac, dəmir:** qalbas. qalas.

- **dəğirman çərxinin altındakı dəmir:** qarqacıq. qarqıcıq.

- dəlinin daşı, **dəmir** dələr.
- **dəmir çeşiti**: qaradaban.
- **dəmir dalaşı**: dəmir parçası.
- **dəmir damar**: daş dəmir. çox sərt kişi. iti qılıqlı, xuylu.
- **dəmir don**: zireh.
- **dəmir gəlib, dümür gəlməyib hələ**.
- **dəmir qapan**: **dəmir çəkən**: ahənruba. miğnatıs.
- **dəmir qapı**: axar sularda gəmilərin qımıldamasın əngəllədən sərt axıntı, çağlaşığı, qayalıq.
- **dəmir pul basma**: çarp < > dərb < > zərb. çarpma. - **qol dəmiri**: dayaqa. dayama. sürmə. sürgü. qapı dalısı.
- **dəmir, çelik toxmaq**: gəbeş. küpəş. güpün.
- **dilli dəmir**: dəmir toqqa.
- **dişi dəmir**: yumşaq dəmir.
- **dövmə dəmir**: ağdəmir.
- **əldəmiri**: murç. qurc. qurç. sivri uclu, çelik qələm.
- **qara dəmir**: qalıblanmış dəmir. tir ahən.
- **qaradəmir**: döğülmüş dəmir.
- **qızqın dəmirlə yaxmaq, dağlamaq**: alazlamaq.
- **nərsəni ilməkləmək, bağlamaq üçün, ucu əğri dəmir**

tikəsi: qataq. qadaq. qanca. çəngəl.

- **odun altına, üstünə qoyulan daş, ayıq, dəmir:** qızqavar.

qısqavar. qasqavar.

- **ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac):** qarqa. qarqı. qarqu.

qarquc. qarqıç. ərsin. əğsin.

təmir

dəmir.

- **saban təmir:** pulluq.

- **tökmə dəmir:** turç.

- **dartıb təmir üzqən:** güclü. əlindən hər iş gələn.

- **təmir baqana bolmaq:** güvənilir dəstək olmaq.

- **təmir bet almaq:** hınc bəsləmək. kinlənmək.

- **təmir betli:** boz rəngli.

- **təmir buqa:** loqomotif.

- **təmir yol:** dəmir yolu. tiren yolu.

- **təmir çıbıq:** tel.

- **təmir qan almaq:** hiddətdən rəngi dəyişmək. qızqınlıqdan

bənzi atmaq.

- **dəmir çomaq: dəmir toxmaq: dəmir baş: topaz.** gürz.

bəkçi sopası.

- **dəmir balıq:** salcuqların atalıq adları.

- **dəmirlə** çəliyin qarışığı: **qapçurtqa**. qabcurtqa.

- **təmür tikan**: **1.** muğeylan tikani. **1.** hələ qanat çıxarmamış quş balası.

- **təmür qanat**: yeni qanat çıxarmış quşbala.

təmür

dəmir. **1.** tamir. tomur. timur. bərk. bükülməz. əğilməz.

quru. - **təmür qala**: **dəmir qala**. sağlam qala. - **təmür yalup**:

dəmirçi ustası. silah yapımçı. - **bez dəmir**: hançı aracı sını

bərkitmək üçün kiçik dəmir tikəsi. - **çiğ dəmir**: işlənməmiş,

xam dəmir. **1.** **təmür**. qeyint. **1.** dayaq. duraq. paya. hər

nərsənin kök, ayağ kök bölümü. - pıçağın, qılıcın sapanın

dəmiri. **1.** ləngər. - gəmiyə dəmir salın. - **dəmir** atmaq:

dəmir salmaq. ləngər salmaq. - **dəmir** daramaq: güclü küləklə

ləngərin dənizdə sürünməsi, daranması. - ocaqlıq dəmir:

gəmidə olan ehtiyat **dəmiri**. - **dönür dəmiri**: gmini yolundan

çevirmək üçün suya atılan **dəmir**. dəmir vergi: bir gəminin

ləngər salmaq ödəvi, vergisi. **1.** hər ağır nərsiyə verilən ad.

duraqa, durmağa gücləyənərsə. - ayğı **dəmirli**: ayağı

ağır. - **ayağı dəmirələnmiş**: ayağı boxovlu, zəncirli. - **aq dəmir**:

çəkiclə döğülmüş dəmir. - **qara dəmir**: tökmə dəmir. - **dəmir**

qapan: aharruba. - **ərkək dəmir**: sərt bərk dəmir. - diş **dəmir**

- yumşaq **dəmir**. - **dəmir qırı**: dəmir boyasının andıran boya.
- dəmiri qır. - dəmirqar yola{: **1. dəmir** yol. **1. dəmir** qapı}. **1.**
- bərkiliyi, dayanıqlığı, müqaviməti andıran söz. - **dəmir baş**. - **dəmir çarıq**.
- **dəmir yonğası**: dəmir talaşının irisi. - **dəmir toxmaq**: güpüz. qabaş. qəbəş.
- **göy dəmir** geri durmaz: göy dəmir boş durmaz. - dəmir **arqı**. dəmir poxu.
- **ocaqlıq dəmir**: can qurtaran dəmir.
- qızqın **dəmir**lə yaxmaq: **alazlamaq**.
- **türmədə barmaqlı dəmir pəncərə**: quzğuncıq.
- **dəmir qapan**: miğnatis.
- **biləgi dəmiri**: sallaxın, qəssabın pıçaq ititmək üçün çelikdən olan ayqıtı.
- **dəmir bıtraq**: **dəmir batraq**: üç bucaqlı dəmir tikən ki keçmişdə düşman ayağlarına batmaq üzrə yol üstündə buraxılırdı.
- **dəmir dırnağı**: ləngərin sivri ucu.
- **dəmir qapı**:{ **1.** iki yanı uçurumlu, qorxunc boğaz, dərbəd. **1.** ırmaq içində, gəminin yolun qapıyan böyük qaya, daş. - arazın

dəmir qapıları.

- **dəmir tas**: tuğla. tuğılğa. miğfər.

- **dəmirli yaraqların iyi, dayanıqlı, damğalı dəmiri**: daban. -
təbriz, izmir, hind **dabanı**.

- **dəmir qır**: dəmir boyalı.

- **dəmiri ağartma ayqıtı**: bıcırğan.

- **xorasan dəmiri**: qara daban.

təmirağacı **dəmirağacı**. sərt odunlu ağac.

təmiraq **dəmirağ**. savut. yələk. çəlik yələk. zirəh. opçın. apçın.
afşın. avşın.

təmirbaş **dəmirbaş**. 1. dəğişməz. sürəkli nərsə. 1. öngül. simitən.
inatçı. 1. nərsənin (bir qurumun, evin. təşğilatın) təməlli,
qurucu bölümlərindən, öğələrindən hər biri. gərəkli taxım.
1. qanmaz. başı dəmirdən. kəndi düşüncəsindən
dönməz. inad. dəğişməyən nərsə. 1. **dəmirbaş**. 1. bir
nərsədən qırıb qurtaran kimsə. qəti əlaqə. 1. bir nəyə
bağlı olan nərsələrin bütünü buraxıb gedmək.

təmirbaş **dəmirbaş**. 1. **təpirbaş**. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş.
qalınbaş. qanğıriq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz.
qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkış. dirəkbaş.

gücbəş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən
gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara
dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə
şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı. 1. evli uşaqlı kişi. 1.
ağır, sürəkli, uzun sürən, dəvamlı, bəlisiz çağ sürən
ayqıtlar. 1. dəğişməz. sabit. - əli bəy buranın **dəmirbaş**
işçisidir. 1. dəğərsiz, işə dəğməz, yararsız. nərsələr.

təmirbet yüzsüz. utanmaz. həyasız.

təmirçi **dəmirçi**. 1. çilingir. çilingir. çələngər (< çiq). çələngər
çalanqır. (< çalmaq). 1. təpir. təpirçi. təpikçi. israrlı. turan.
duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. sırtıq. üzdən
gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara
dadaqlı. qara başlı. inadçı.

- **dəmirçilərin qaynaq yapmaqda işlənən, ağ mərmərə**

oxşar bir öğə, maddə: qarqa duzu.

təmirçi **dəmirçi**. küreçi. **göyənçi** (< küy).

- **təmirçi tıbrıq:** dəmirçi ocağı.

təmirçiləmək 1. təhdit edici hərəkətdə bulunmaq. vuracaq kimi
yapmaq. gözdağı vermək. qorxutmaq. 1. niyyətlənmək.
istəkli olmaq. 1. niyyətlənmək. istəkli olmaq.

təmirçilik	dəmirçilik. 1. çiqlingirlik. çilingirlik. çələngərlik (< çiq). 1. təpirlik. təpirçilik. təpikçilik. müsirrilik. qatılıq. inadlıq. inadçılıq.
təmirən	təmrən. (< dəmir). ox başlığı. oxun ucundakı sivri, dəlici dəmir parçası.
təmirəv	dəmrov. dəri xəsdəliyi. - at təmirəv.
təmirqapan	dəmirqapan. miğnatis.
təmirqazaq	təmirqazıq. qutb ulduzu.
təmirqazıq	dəmirqazıq. 1. quzey. 1. qutb ulduzu.
təmirqən	dəmirqən. {(mg < <small>metatez</small> > gm). dəgirman }. 1. dəmir. xam dəmir. 1. təmrən. oxun ucundakı dəmir parçası.
təmirqıran	temir qıran. acı quvvət, acı gücə iyə kişi.
təmirqırı	dəmirqırı. ağ, qara, al qarışıqı at donu.
təmirləmək	bərkitmək. tıkmaq.
təmirləşmək	dəmirləşmək. daşlaşmaq. çəklikləşmək. bərkişmək.
təmirli	dəmirli. təmrənli. - ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac): qarqa. qarqı. qarqu. qarquc. qarqıc. ərsin. əğsin. - çöldə tapılan əsmər qırmızı <u>dəmirli daş</u>: qan daşı.

- təmirötqü** **təmir ötgü.** < **təpir ötgü.** qaşınıb, göynüyüb, səpgilli dəri kəsəli.
- təmirt** təpirt. təpəlik. təpənin, başın ön bölümünə düşən pərçəm, saç, tel. kakil.
- təmirtir** **dəmirtir.** dəmirdirək. dəmirtel: çəkmə (əritilmiş nərsəni bacalardan keçirməklə əldə edilən tel).
- təmirtöqən** **dəmidöğən.** acı quvvət yiyəsi.
- təmiryol** - **qarayolla, dəmiryolu kəsişiyi keçit:** yerbir keçit. (**qarayol:** şosə).
- təmiryolçu** təmiryolunda çalışan kimsə.
- təmiryolu** - **təmiryolunda çalışan kimsə:** təmiryolçu.
- **təmiryolu keçidi:** təmiryolu ilə qarayolun kəsişiyi yer.
- təmiş** **demiş.** söylemiş. bilgin. deneyimli.
- təmişk** (fars) < **tümşək.** **tumuş.** tikəntutu. tikantutu. dikəntutu. böğürtgən.
- təmitmək** **dəmitmək. təmitmək. dəmətmək.** **1.** bax > **təmitmək.** yügürmək. iləri atılmaq. **1.** iləri atılmaq. yügürmək. - **dəmit** oyana: atıl oyana. - dağdan axan sellər, dərədən **dəmitib,** dənizə uğraşdı. **1.** tüngürmək. sıxmaq. itələmək. basmaq.

1. güclə irəli atılmaq. yüngürmək. qudurmaq. qoğzanmaq.
yaltamaq. azmaq. böyümək. daşmaq. qızıışmaq.

təmçəş **dəm + keş: çək. dəmçək.** baca. - evin **dəmkeşi**: duvarın
dəmkeşi: evin bacası. kəmpir. - çay dəmnəmək üçün
samavarın düdküşinin kəlləsinə qoyulan, ocaqın üstünə
qoyulan, bacalı, yaxud incə qat dəmir parçası.

təmçəş **dəmkeş < tingic. dingic.** 1.dəmlik. tinlik. 1. şirin dilli. süci
dilli: dadlı dadlı çox danışan, gəvəzə. çalçın. 1. **dəmkəc.**
qori.

təmçəc **dəmkəc. dəmkeş < tingic. dingic.** dəmkeş. qori.

təmçəq **təmgək. tamqa. < təpgək.** ləkə. bənək. iz.

təmçil **təmçil. damçıl. təpgil. səpgil.** 1. ləkə. xal. iz. 1. damçalı.
bənəkli. xallı.

təmləmək **dəmləmək. < > dəng. təng).** 1. bax > **tənqləmək. 1.**
dinlənmək. dincətmək. tamlamaq. çəkmək. sormağ.
dəminə çəkmək. xaşlamaq. issi suyun içinə arıb
buraqmaq. 1. tırqazlamaq.

təmləmək **dəmləmək. dəmlətmək. tinətmək. tinlətmək. dinətmək (<**
tin: nəfəs). **dinlətmək. 1.** dincə qoymaq. xaşlamaq.

xaşlatmaq. aşlatmaq. aşılatmaq. aşıتماق. açıtmaq.

acıتماق. əğlətmək. - çay, düğü **xaşlamaq**. 1. xaşlamaq.

təmləməlik - çay dəmləməlik: çaylıq.

- **tüklü, ağ yarpaqlı çaylıq bitgi**: qarağan.

təmlənmək **dəmlənmək**. (< **dəng**) 1. tənqimək. dəngimək. dəngə, tam ölçüyə gəlmək. 1. oynamaq. isinmək. qızıqsınmaq.

1. güclənmək. güc toplamaq. sağlamlaşmaq.

təmlənmək **dəmlənmək**. **tinənmək**. **tinlənmək**. **dinənmək** (< **tin**: **nəfəs**).

dincə qoyunmaq. aşlanmaq. aşılanmaq. aşınmaq.

açınmaq. acınmaq. xaşlanmaq. əğlənmək. əklənmək.

təmlənmiş **dəmlənmiş** < **tinlənmiş**. **tinli** > **dəmli**. qoyuq, quyuq boyalı.

təmləşmək **dəmləşmək**. aralarını açmaq. qavqa edmək. çəkişmək. mücadilə edmək.

təmləşmək **dəmləşmək**. **tinəşmək**. **dinəşmək** (< **tin**: **nəfəs**). **tinləşmək**.

dincəşmək. aşılaşmaq. aşılaşmaq. aşınışmaq. açınışmaq.

acınışmaq. xaşlaşmaq. əğləşmək. əkləşmək.

təmlətmək **dəmlətmək**. **dəmləmək**. **tinətmək**. **tinlətmək**. **dinətmək**. (<

tin: **nəfəs**). **dinlətmək**. **dincə qoymaq**. xaşlamaq.

xaşlatmaq. aşlatmaq. aşılatmaq. aşıتماق. açıtmaq.

acıtmaq. əğlətmək. - çay, düğü **xaşlamaq**.

təmlətmək issitmək. oynatmaq. qızıqsıtmaq.

təmli **dəmli** < **tinli**. tinlənmiş. dəmlənmiş. qoyuq, quyuq boyalı.

təmli **dəmli**. ürəkli. cəsur. qeyrətli. - **qur dəmli**: boşuna qızıqınlıq, ilgilik göstərmək.

təmlik **dəmlik** < **tinlik**. tingic. dingic > dəmkeş.

təmliq **dəmlik**. çaynik. dəmdəqiç.

təmrə **təmrəki**. **dəmro**. **tomurav**. **təmbərə**. **təmerkü**. dəri xəstəliyi. qubba. səpbə.

təmrəqi **təmrəki**. **dəmro**. **təmrə**. **tomurav**. **təmbərə**. **təmerkü**. dəri xəstəliyi. qubba. səpbə.

təmrəqü **təmrəkü**. dəmro. qotur, qutuz kəsəli.

təmrən başaq. ox ucluğu. oxun ucu. dil.

- **təmrənli ox**: yasic.

- **təmrənli, güclü ox çeşiti**: azbağic. əzbağic.

- **təmrənli, uclu ox**: yağlığ.

təmrən **təmiren**. (< **dəmir**). ox başaq. başqaq. başlıq. başlığı. oxu başına taxılan dəmir, çəlik, sümük bölmü. ox dəmiri, təmrəni. sağan. toqmar. oxun ucundakı sivri,

- dəlici dəmir parçası. - **təmrenli**: başaqlıq.
- böyük **təmren**: **qıybər. kiypər.**
- **təmreni yumru, düğməli olan ox çeşiti**: toxmar. tuqmar.
- təmrenli** 1.dəmirli. 1.ucu çəlikli, dəmirli. - **təmrenli ox**: bizroğ.
bizrov. bizov.
- təmriqmək** **dəmrikmək.** qatalmaq.
- təmro** **təmreki. dəmro. təmre. tomurav. təmbərə. təmərki.** <
tomurav. qotur, qutuz, dəri kəsəli. qubba. səpbə.
- təmsələmək** **təmdələmək. təpsələmək.** kiçik adlımlala, əli oyan buyana
təpib, vuraraq, qorxa qorxa, yavaş yavaş yerimək.
səndələyərək, sallanaraq yerimək.
- təmsəlmək** (t < > p) **təpsəlmək. təpsəlmək.tapsalmaq.** 1. dirsəlmək.
qalxmaq. durmaq. - söyləməyə **təmsildi.** 1. təpmək.
atılmaq. sıçramaq. yeltənmək. cummaq. - arslan kimi
üzərinə **təmsəldi**: atıldı.
- təmsimən** tamsıman. bitik, kamil durum, oluş. dincli. yenglik.
rahatlıq. konfor. - **təmsimənsiz** çörək yeyə bilmərəm.
- təmşəlmək** bax > **təpsəlmək.**
- təmtələmək** **təmdələmək.** bax > **təmsələmək.**
- təmtəş** qarşıit. tərs.

təmtik	budala. abdal.
təmtür	təndir. (< təmtürmək. tamturmaq). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuş. - təndir odu sönməsin.
təmtürmək	tamturmaq. yandırmaq. odlamaq. yaxdırmaq.
təmuqə	təmuğə. otçigin: otçigin, təmuçinin üçüncü qardəşi.
təmuçin	demirci.
təmüq	təmük. 1. amac. 1. buta. hədəf. amac.
təmür	bax > dəmir. timur, teymur. demir, sağlamlıq və yenilməzlik simgesi. - təmür qazuq: təmür qazınış. dəmir qazıq. qutb ulduzu.
təmürbaş	dəmirbaş. 1. bir nərsədən qırıb qurtaran kimsə. qəti əlaqə. bir nəyə bağlı olan nərsələrin bütünü buraxıb gedmək.
təmürqən	təmürgən. ox təmrəni.
təmürlüq	dəmir əritlən, süzülən yer.
tən	1. qaşbağ. baslıq. paslıq. maslıq. qaraltı. qaldırım. gövdə. gövrə. gəvrə. qabat. gavat. kovsa.yapı.yapıt. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim. çalqat. çalçat. boyqat. boy. yəltə. sapıq. çapıq. qapıq. qapıt. yapıt. qaçıq. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. kalbud. kadavr.

qalıb. qılıp. qaplıq. ölütc. cəndək. cəsəd. çuval. cism.

cüссə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə. **1. dən. dan. danğ.**

nuxdə. - **saçı dən görməmiş qarı, qoca:** qara qoca.

- **hər dən:** ikidə birdə.

- **anılar sürüklərkən məni, ağızdan qaçırımışım dəni.**

- **ruyin tən:** sağlam yapılı. daş dəmir.

tən

bax > **tənq. dən.** (< **dəng:** ölçü). **1.** dəğər. qədər. özlük.

özəllik. keyfiyyət. necəlik. - **nə dənli:** nə cürlük. onun nə

dənliyin bilmirəm. - sanı olsun, **dəni** olsun: sanı menen birgə,

dəni olsun: kəmmiyyətlidə olsun, keyfiyyətlidə. - sanın dedin,

dənin de: sayını, kəmmiyyətini dedin, eyfiyyətində de. **1.**

gövdə. cisim. **1.** dənə. tuxum. **1.** bağlı. bağqın. mərbut.

ayid. ilişik. illi. ilintili. - bu bizə **tən.** - sizə **tənli** soru. - bu

sana **tən:** mərbut. **1.** üləş. pay. bölük. ayırım. qonu. dal.

qol. paraqraf. parsəl. rədə. dərəcə. sınıf. sex. sıx. taxım.

1. könül. ürək. - **tənsiz:** könlüsüz. - **tənli:** istekli. maraqlı. -

tənli tənsiz: istər istəməz. **1.** leh. lay. çökə. sulu nərsələrin

dibinə çökən nərsə. risub. **1.** dəng. dək. arxadaş. **1.** yan

yana olan. dizi. **1.** dişilik orqanı. **1.** çiy. çığ. şəh. -

tənalmaq: şəhlənmək. **1.** toran. burğan. burulğan. **1.**

tömək. tömmək. dömək. töngek. gövdə. yapı. oylum.
 çəlim. vicud. bədən. **1.** mən. - dənə: mənə. **1.** dənə. kərçü.
 qırıç. kərüç. **1.** qab. gövdə. bədən. **1.** ək. bölük. nərsənin
 parçası. - **çəlikdən**: çəlik parçası. **1.** gövdə. **1.** döş. gövdə.
 tuqş. tuş. bədən. **1.** amayıl. ərəkcə. özəl. məxsus.
 - **tən tən**:. **dən dən**. **1.** dam dam. dan dan. tim tim. tım tım. **1.**
 tolu tolu: dolu dolu: dənə dənə. don don.
 - **diş diş, dən dən olan**: tarama. darama. - **darama küri**:
 kürinin(xavyar) diş diş duran çeşiti.

- tə nab** ip. qaraçav. qaraçağ. qaraçov. qaraço.
- tə nab**_(fars) **tanqab.** (< **danğ**: ip. bağ). **tanqamaq**: bağlamaq. - **tanqıp**
 bağla: ipə sarıtlə.
- tə nalmaq** **dənalmaq.** (< **dən** + **almaq**). dolqunlaşmaq. olqunlaşmaq.
 barlanmaq. varlanmaq. şişmək.
- tə naltırmaq** **dənaldırmaq.** (< **dən** + **almaq**). barlanmağa, varlanmağa,
 dən lən m ə y ə b u r a q m a q .
- tə nbə** **1.** at qoşumu. qoşum taxımı. **1.** qapının sürməsi.
- tə nbəq** **tənbək. tənək. təmbək. təmək.** **1.** (qapı) sürgü. arxalıq.
 kiplə. **1.** dayancaq yer. **1.** dayandırma ayqıtı. **1.**
 gücləndirən. quvvət verici. **1.** təqviyəti.

- tənbəl** **tənbəl.** < **tənməz. tənqməz.** tənq, əş gəlməyib, dəğişik
durumda olmaq. taykeşik olan. işə yaramaz. tənsiz.
tinsiz. istəksiz. əğımsiz. dalbıq. dalmış. ağır. gücər.
arqın. salma. cansız. uyuşuq.- nə **sal** uşaqdı. - **sallara** çox
əlverişlidi. - **salmalığdan** qurtulsan iş tapılar.
- tənbələmək** qapının arxasın tənbə ilə bərkitmək.
- tənbələmək** qapının sürməsin, arxasın salmaq.
- tənbəlit** heyvanlara çatılan yük.
- tənbətən** **tənq bə tənq. 1. tənmu tənq.** tam dəng. tam əşit, bərabər,
müsavı. - **tənbətən** bölüş: **tənbətən** ülüş: əşit paylaş. **1.** tam
dənglik. tam əşitlik, bərabərlik, müsavilik.
- tənbuğ** **dənbuğ** < **tinbuğ.** tingic. dingic.
- tənbur** (fars) < **tombura. dombur.** gənəlliklə, döğülərək danqıldayan,
dombuldayan, çanqıldayan çalqı araclarıa verilən ad.
- tənbüq** **tənbük.** böyük çadır içrə qurulan kiçik çadır.
- təncə** torba. xurcun.
- təncərə** aşıç. aşac. qablama. qab (yemək). - **sağır təncərə:** ağır
qaynayan, çabuq qaynamıyan qazan.
- təncərə** **tənqcərə. tanqcərə.** (< **tan. tanğ. tənq.**) qab. çölmək.
- təncimək** ısıрмаq. kötüləşmək. yoxsullaşmaq.

- təndaş** **dəndaş. 1. dəngərdaş. İngərdaş. ağıdmadaş:**
ağıdmadaş. dəngərdədaş (taydaş. yük ağmasın diyə işlənən
daş). **1. tinqtaş. tinqdaş. tinqtaş. tinqəş. danqaş. tanqaş.**
təngəş. tınış. danış. tanış. arxadaş. yoldaş. rəfuq.
- təneş** (fars) **1. < təneş. yarış. qovala qaçdı. 1. < tınış. (< tinmək.**
tınmaq). dalaş.
- təneş** **< tənış. titrəş.**
- tənə** **1. dənə. baş. ədəd. - üç baş sığır. - iç dənə: körpə dənə. 1.**
- qaba, iri **dənəli** buğda: (böyük. yekə). - **qaba** çaqıl: qaba
çanğıl. **1. böcəğ. 1. dənə. bükür. büzür. bürçək. burcaq.**
inci. həbb. həbbə. **1. ədəd. baş. - üç baş sığır. 1.**
qabarcıq. qabarcuq. **1. tuxum. bəzir.**
- **bir dənə:** biricik. əşi, tayı olmayan. yeqanə.
- **bir dənəsi:** biri. birisi. təkli.
- **dəniyə dolmuş:** başaq tutmuş. başaqlı.
- **dolusu, bərk qar dənəsi:** qaryan. qaryen.
- **ələnibdə, ələk gözlərindən keçməmiş, ələkdə qalan**
dənələr: qəlbir üstü. qalıntı. (# töküntü.).
- **qaradənə:** yemişan. alıç.
- **ələyəndə, ələkdə qalan iri dənələr:** irinti.

- **kaçar dənə**. neçəlik. neçə dənə. neçər dənə.
- **qar yağmadan qabağ yağan sulu qar dənələri**: qardöşəyi.
- **qaradənə**: burcaq. mağaşar. hibubat.
- **malqara yemi üçün əkilən dənə**: küşnə. kürüşnə.
qaraburçaq.
- **buğda başaqlarında görünən, dənələri kömür kimi qarardan bir kəsəl**: sürmə kəsəli. qaradarı. qaradağ.
qaradoğ. qaradon.
- **kiçik dənəli olan əkincək**: qaraca. qaraburcu. qaraburuc.
- **qarqıdal darısı, dənəsi**: qardığal. qarqıçal.
- **başaqları qara qılçıqlı, sərt, qırmızı, ya da ağ dənəli, soyuğa dayanıqlı buğda**: qaraqılçıq.
- **buğda dənələrin qaraldan əngəl**: qarasevmiş.
- **iri dənəli olan hənə**: irmik. irimik. qarma. qatma.
- **saçma dənəli, tikanlı bitgi**: qaramıq. qaramuq.
- **taxıl dənələrinin içi qara tozla dolduran ağriq, kəsəl**:
qaralıq.
- **tarlada bitən qara, yuvarlaq dənəli bitgi**: qaracıq. qaracula.
qaragülle.
- **uzun dənəli üzüm çeşiti**: qaral.
- **üstü dənələrlə qarıqmış, tutulmuş, dolmuş dal**: qarqıdal.

- bölünüb, dənəsi çıxarılıb, qurutulmuş yemişlərin yeyilən
yapraqları, bölükləri: qanat.

- dənədən ayrılmış başağı: kəvil.

- ələntidən, ələk gözündən keçməmiş, qalan iri dənə,
kəpək: qalıntı.

- qabaq dənə: iri dənə.

- ələk gözündən keçən dənələr: qəlbir altı. çağmar. çaxmar.
qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. (# qalıntı).

tənə dənə. həbbə. inci.

- iri dənəli: dəvə dişi.

tənə dənə. qanız. qanızı. qınızı. qınız. 1. həbbə. - iki qınızı qoz. 1.
çərəz. acil. 1. ləpə. qoz, badam kimi yemişlərin ləpələri,
içi.

tənə tən. qaşbağ. baslıq. paslıq. maslıq. qaraltı. qaldırım.
gövdə. gövrə. gəvrə. qabat. gavat. kovsa.yapı.yapıt.
heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim. çalqat. çalçat.
boyqat. boy. yəltə. sapıq. çapıq. qapıq. qapıt. yapıt.
qaçıq. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. kalbud. kadavr.
qalıb. qılıp. qaplıq. ölüt.cəndək. cəsəd. çuval. cism.
cüssə. ləş. vicud. bədən.

tənə

tənə dənə. 1. baş. qafa. - **dənə dənə:** baş baş. buldur buldur. 1. öğə. tuxum. evin. - **dənə tutmaq:** evin bağlamaq. 1. təməl. önəm. əsl. 1. don. donaq. geyim. geyəcək. 1. kavuz. kəpək. qabıqcıq. taxıl ələndikdə, qəlbirdə qalan qapcıq, döğün, yuvarlaq nərsə. 1. dən. burcuq. kərçü. qırıç. kərüç. uruq. tuxum. evin. ivən. - **dənə tutmaq:** **uruqlanmaq.** - dənə dənə axmaq: **burçaqlanmaq.** 1. otluq. 1. bənək. 1. börtük. uruq. əkin. bürçək. qum. 1. san. sanaq. 1. (< don). gövdə. 1. uruq. tuxum. tikə. 1. boqul. bürçək. mənə. (**dən: mən**). tuxum. tıxız. 1. kiçik əmnək. tamlə. damla. qətrə. zərrə. buzağ. bozğa. sürgün. cücər. - **qara dənə:** çiqin. 1. top. bürçük. bulçuq (qar dənəsi). 1. qımit.

tənə tənə. **dənə dənə.** buldur buldur. mıncıq mıncıq. damla damla.

tənə tənə. **dənə dənə.** tolu tolu: dolu dolu: don don: dən dən.

- **tənə vurmaq:** böğürləmək.

- **dənə toplamaq.** mənğlənmək. mənləmək. dənləmək.

- **yuvarlaq dənə:** burçaq. burçaq.

- o **dənəsi** bu dənəsi, atanın bir dənəsi.

- tənəbi** ağban ev. böyük ev, otaq.
- tənəbi** başoda. koğuş. başotaq. edvin ən böyük, süslü otağı. qonaqlıq. qalaqon. qalaqona. qalata. qalataq. qalaoda. böyük otaq. qonqalıq. kavlıq. kovlıq. qaqlıq. evlərdə ən geniş, böyük otaq. aralıq. qonqalıq. salon. hal. hol. qonuqluq. qonaqlıq. qəbul salonu. sağıqluq. səlamlıq. hərəklilik. öreklik. qonaqlara ayrılmış yer, otaq.
- tənəbi** qoğuş. köğüş. böyük oda. sala. salon. baş oda. divan. evlərdə, yarıqlarda ən böyük oda. rəsmi yerlədə geniş böyük oda. qonaq. böyük otaq, dayirə. - böyük xanlar **qonaqları** süslənmişdi. - böyük talarlarda, binalarda, dayrələrdə salunların, tənəbilərin hər biri. qoğuş. - yemək **qoğuşu**. - danşıq **qoğuşu**. - yataq **qoğuşu**. - qışla **qoğuşu**.
- tənəciq** **dənəcik**. bircik. yalnız bir.
- tənəq** **dənək**. **1.** dəngək. bazrəsi. **1.** dənənmiş. sınılı. sınıanmış. sınıanlı. dartılı. yoxlu. təcürbəli. **1.** sınağa qoyulmuş nərsə. **1.** sınağ. sınaq. sınaq. dənəmə. dənəyim. təcürbə. test. **1.** üzüm. **tənəklik**: üzümlük. **1.** (< dəngəmək). bağ. ruban. **1.** dənəmə. təcürbə. **1.** üzərində sınaq, təcürbə yapılan nərsə. **1.** qayda. qanun. - **dənəkləri**, qaydaları sıqmaq. - **qayıqlarda**

dənək, dəngə daşı: ayağ daşı. **1.** pənah. sığıncaq. saxlantı. **1. tənək. tənək. tənək. dənək. 1.** (qapı) sürgü. arxalıq. kiplə. **1.** dayancaq yer. **1.** dayandırma ayqıtı. **1.** mayna. **1.** tənək. tanğaq. tənək. tinək. tinik. hava.
- bir yuvarlaq pambıq dənği, dənəyi: bir topalaq pambıq: bir yumaq pambıq.

tənəq

dənək. 1. üzərində sınav yapılan nərsə. **1.** dənəy. dənəyim. dənəmə. təcrübə. **1.** dənənmiş. sınavmış. sınanmış. mücərrəb. **1. dənəyiş. dənış.** sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (**sıx <> qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qıснаq. sınaq. sınav. sınaç. sınaма. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. sınav. dənəmə. dənəyim. dənəy. təcrübə. imtahan. azımayış. **1.** pırob. **- dənək kəbən: pırob kəbən:** geyimi pıroblamaq, dənəmək üçün ayrılan kiçik oda. **1.** dərs. **1.** keçim. sınav. imtahan. azımayış.

tənəqə

tənəkə. 1. qoriç. koma. **1.** qaraltı. kölgəlik. qaçına. qaçınıq. barınaq. barnaq. qar, yağış, gündən qorunma üçün quytu yer. pənahqah.

tənəqə

tənəkə. 1. pənahqah. sıqınca. sığınca. **1. pənəkə.** təkne. tənqə. pənahqah. yalı. yalqı. yalıq. qoraq.

- tənəqir** **dənəkir.** 1. tutqal. yapışdıran. yapışqan. qaynaq. ləhim.
1. müzahim. rahatsız edən. 1. tikən. barışdıran. - iki kişi savaşırsa, bir kişi tənəkər. 1. t1. t.
- tənəqir** **tənəqor. tanaqır.** 1. göz göz olub, balıq toru. 1. müfdəçi. əngəl. gözdən, deşikdən güdən.
- tənəqirləmək** **tənəkirləmək.** tutqallamaq. yapışdırmaq. qaynaqlamaq. ləhimləmək.
- tənəqqülat** aşıl > acil. məzə. (xırım xırda qarışıq quru yemiş).
- tənəqlənmək** **dənəklənmək.** əkşinmək. əkişmək. əğrinmək. sabaqınmaq. sabaqlanmaq. öyrənmək. dərs, ibrət almaq, götürmək.
- tənəqlətmək** **dənəklətmək.** sabaqlamaq. sabaqlatmaq. sapaqlatmaq. əkşinitmək. əkişdirmək. əğırtmək. öyrətmək. dərs, ibrət oldurmaq, vermək.
- tənəqli** **dənəkli.** dənəyimli. öqrünc. öğrünc. öğrənmiş. təcrübəli. bilgili. dərs almış. yetişmiş.
- tənəqli** **dənəkli.** durmuş oturmuş. eşib əşmiş. görəb götürmüş. sakin. dinc. arsat. sıxıntısız.
- tənəqsiz** **dənəksiz. dənğsiz. dənsiz.** 1. sayılmaz. e'tibarsız. 1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). qiymətsiz. 1.

diqqətsiz. ölçüsüz. 1.koryat. ədəbsiz. tərs. uyumsuz.
 şarlatan. qırçın. keçimsiz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis.
 əxlaqsız. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız.
 qılıqsız. qırbal. qırbən. taxımsız. xuysuz. 1. yavlaq. yava.
 yalvaq. çaylaq. naşı. toy. təcrübəsiz. əcəmi. əli yavan,
 ağ. sınaqsız. başarıqsız. peşəsiz. gücsüz.

tənəqsizcə**dənəksizcə.** naşılıq. çaylaqca. toyluq.**tənəqsizlik****dənəksizlik.** çaylaqlıq. caylaqlıq. yalvaqlıq. yavlaqlıq.
 yavalıq. naşılıq. toyluq.**tənəqtaşı****dənəkdaşı.** ayar daşı.**tənəqtaşı****dənəkdaşı.** əyar daşı. əyardaşı. məhəkdaşı.**tənəl****dənəl.** dənəmə dayanmış. təcrübi.**tənələmək****dənələmək.** 1. qözəmək. - üzüm **gözəmək.** 1. uruqlamaq.
 1. gözləmək. gözəmək. göz göz, dənə dənə etmək. - üzü
dənələmək: gözəmək.**tənələtmək****dənələtmək.** dimdiklətmək. qaqalatmaq. oğdurtmaq.**tənəli****dənəli.** - iri **dənəli qarqıdalı:** qaqbır.

- kiçik **dənəli, qoyu ala, mor ərik çeşiti:** qarabatacıq.
 qarabadamcıq.

- incə qabıqlı, yuvarlaq, ağ, **dənəli üzüm çeşiti:** qabarcıq.

qabarcuq.

- iri **dənəli** olan: irmik.

- iri **dənəli** olan: qabarcıqıl. qabarıcqıl. qabarcıqlı. -

qabarcıqıl yağmır. - **qabarcıqıl** buğda.

tənəli

gövdəli. gövrəli. kütdəli. qalıblı. yapılı. iriyarı. qalavatlı.

çəlimli. cəsim. cüssəli. boyrat. yaplı. yapılı. gövdəli.

gövrəli. bədənli. heykəlli. qaba saba. yontulmamış.

yonulmamış. dağlı. cüssəli. boyrat. iriyarı. qalavatlı. irili.

tənəlik

dənəlik. dənə saçlanan yer.

tənəliq

dənəlik. **qanızlıq**. **qanzılıq**. **qınzılıq**. **qınzılıq**. qozqıran.

badam, fındıq qıran.

tənəm

dənəm. dənəmə. sınav. imtahan.

tənəm

dənəm. **dəngləm**. **dəngəm**. nisbət.

tənəmə

dənəmə. **1**. dənək. təcrübə. **1**. taslaq. son durumun tutmamış. **1**. çirknevis. **1**. dənəm. sınav. imtahan. **1**. görgi. sınaq. tatma. dadma. təcrübə.

tənəmə

dənəmə. **dənəyim**. **dənəy**. **1**. taslaq. dazlaq. **1**. dənəy. dənək. sınaq. təcrübə. **1**. dənəy. imtahan. azimun. **1**. azimayış. **1**. test. **1**. məhək.

- dənəmə sınağı: azimuni sənəcişi.

-.

tənəməc **dənəməc.** azimayışqah.

tənəməçi **dənəməçi.** bilim, ilim almaq üzrə **çalışan** kimsə. -

dənəməçilik. bilim, ilim almaq üzrə **çalışmağı** iş edən kimsə.

tənəmək **dənəmək. dənəyimək. dənəmə yapmaq. 1.**baxmaq.

tədqiq etmək. - bu paltara **bax** gör biləvə olur. **1.**

imtahanlamaq. **1.** azimayışləmək. **1.**test keçirmək. **1.**

məhəkləmək. **1.** sınamaq. **1.** dartmaq. çəkmək. sınamaq.

qıntarlamaq. qıntarmaq. qantarmaq. qantarlamaq. iyidən

iyiyə, incədən incəyə, eninə boyuna ölçüb biçmək,

düşünmək. **1.** pıroblamaq. - **geyimi pıroblamaq, dənəmək**

üçün ayrılan kiçik oda: dənək kəbən. pırob kəbən.

- **hər yolu dənəmək, bütün oyunları yapmaq:** həlləm

qəlləmləmək. götür qoy etmək.

tənəmək **dənəmək. tanamaq. danamaq. { < dənğ. tanq}. { < dən:**

ovunaq. xırda. bölük}. **1.** nərsənin kimliyin tanımaq

istəmək. dənəmək: qiymət vermək. sənəmək. sanamaq.

samlamaq. dənəmək. yoxlamaq. ağır yüngül etmək.

tarazlamaq. çənəmək. çənləmək. sanamaq. sananmaq.

sınanmaq. sanlamaq. sınamaq. nişanlamaq. hazırlamaq.
 izərləmək. təxminləmək. qiyaslamaq. yerini göstərmək.
 tanımaq. düzəltmək. düzənləmək. bacarmaq.
 raspalamaq. darağlamaq. taraşlamaq. iyiləşdirmək.
 təcrübə edilmək. hazırlanmaq. izərlənmək. xırdalamaq.
 dənələmək. seçmək. araşdırmaq. dənələmək: həzm
 eləmək. açılmaq. taxmaq. baxmaq. 1. tatmaq. dadmaq.
 sınamaq. təcrübə etmək. dənəlmək. 1. görmək.
 təcrübə etmək. 1. sınamaq. təcrübə etmək.

tənəməsi**dənəməsi.** təcrübəsi.**tənəmsiz****dənəmsiz.** **dənəysiz.** toy (< toq. tuq). qafası qapalı.
 başsız. bilgisiz. bon.**tənəmsiz****dənəmsiz.** görgüsüz. təcrübsiz. alışmamış. toy. əcəmi. iş
 biliksiz.**tənənmək****dənənmək.** sınanmaq.**tənənmiş****dənənmiş.** sınanmış.**tənər**

- **dənər dənər:** çim çimə. gözgözə. biçik biçiyə. inci inciye.
 incədən inciye. incədən inciye. birbəbir.
 - **dənər dənər:** dərin dərin. incə incə. titizcə. arın arın. bir bir.
 bir bə bir. xırdavata, ayrıntılara enərək.

- tənəri** **dənəri.** diqqət. etina.
- tənərtənər** **dənər dənər.** çim çimə. gözgözə. biçik biçiyə. inci inciye. incədən inciye. incədən inciye. birbəbir.
- tənəş** **dənəş. tənəş.** 1. yarış. qovala qaçdı. 1. **dənğdəş.** bənzər. sınar. xuydaş. həmxuy. - heyvan **sınarina** çəkər.
- tənəşmək** **dənəşmək.** yarışmaq. bağlaşmaq. boy ölçüşmək. - göylə **dənəşən** uca dağ.
- tənət** **dənət. dənətim. dənətləmə.** 1. kontrol. yoxlama. dartma. datma. sınav. sına. 1. bazrəsi. 1. virasdərliq.
- tənət** **dənət. dənətim. dənətləmə.** 1.yoxlama. gözətmə. gözləmə. kontrol. muraqibət. 1. işləmə. içləmə. incələmə. 1. təftiş. 1. kontrol. bazrəsi. 1.
- tənətçi** **dənətçi. dənətimçi. dənətçi.** dənətləyən. dənətləmçi. yoxlayan. gözətən. gözləyən. kontrolçu. muraqib. **dənətçi.** sınaqçı. kontrolır. mümtəhin. - **başdənətçi:** başyönətçi. başmürəbbi. başmuraqib.
- tənətçi** **dənətçi.** yamun. dənətləyici. ayarı. müməyyiz. kontrolçu. müfəttiş.
- tənətənq** **təntəngə. tənqətənq.** əşlək. dartarazlı. ortaqlaşım. xərci bölüşüb, ölçüşmə.

tənətiçi	dənətiçi. dənətçi. dənətimçi. dənətləyən. dənətləmçi. yoxlayan. gözetən. gözləyən. kontrolçu. muraqib. dənətci. sınaqçı. kontrolır. mümtəhin. - başdənətci: başyönətci. başmürəbbi. başmuraqib.
tənətili	dənətili. dənətli. dənətli. dənətimli. dənətlənmiş. yoxlayışlı. gözetili. gözlətilli. kontrollu.
tənətim	dənədim sınađım. - bilmədiyim hər yolu dənədim, sənədən sonra.
tənətim	dənətim. dənət. dənətləmə. 1. yoxlama. gözetmə. gözləmə. kontrol. muraqibət. 1. işləmə. içləmə. incələmə. 1. təftiş. 1. yoxlayış. 1. təcrübə. 1. arvin. arsin. ardın. sınav. sınağ. imtahan. azimayış. - <u>dənətim, təcrübə</u> ilə yetişən usda: qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.
tənətimci	dənətimci. məsləhətçi. ağaman. əkəmən.
tənətimçi	dənətimçi. dənətləmçi. dənətləyən. dənətiçi. dənətçi. yoxlayan. gözetən. gözləyən. kontrolçu. muraqib.
tənətimsiz	dənətimsiz. başıboş. baybaş. qayta. qeydsiz. kontrolsuz.
tənətiş	dənətiş. dənətiv. araşdırma. incələmə. təhqiq. analiz.
tənətiv	dənətiv. araşdırma. yoxlama. incələmə. təhqiq. analiz.

- tənətləmə** **dənətləmə. dənətim. dənət. 1.yoxlama. gözətmə.**
gözləmə. kontrol. muraqibət. **1. işləmə. içləmə. incələmə.**
1. təftiş.
- tənətləmək** **dənətləmək. 1. incələmək. 1. təftişləmək.**
- tənətlənmiş** **dənətlənmiş. dənətli. dənətimli. dənətili. dənətli.**
yoxlayışlı. kontrollu. gözətili. gözlətilli.
- tənətləyən** **dənətləyən. dənətiçi. dənətçi. dənətimçi. dənətləmçi.**
yoxlayan. gözətən. gözləyən. kontrolçu. muraqib.
- dartı aracların, dartıcları, tərəzıların düzlüyün dənətləyən.
yoxlayan görevli: qantar baxıcı: qantar ağası.
- tənətli** **dənətli. dənətili. dənətli. dənətimli. dənətlənmiş.**
yoxlayışlı. gözətili. gözlətilli. kontrollu.
- tənətmək** **dənətmək. tanıtmaq. danatmaq. 1. çalmaq. çaqmaq.**
açmaq. yaymaq. dilə cüşürmək. **1. düşünmək.**
- tənəvuq** **dənəvuq. sınavuq. təcrübi.**
- tənəy** **dənəy. dənəyim. dənək. dənəmə. təcrübə.**
- tənəyçi** **dənəyçi. dənəyçi. 1. dənəyən. sınayan. dadan. dadıcı.**
bəkavul. (**çəkici. çəkinşçi. çəkişçi. çəşingçi. çəşniğçi.**
çəşniçi) (< **çəkmək:** dadmaq). **1. görgüçü. ampirist.**

tənəyən	dənəyən. dənəyici. sınayan. dadan. dadıcı. bəkavul. (çəkici. çəkinşçi. çəkişçi. çəşinğçi. çəşniğçi. çəşniçı) (< çəkmək: dadmaq).
tənəyici	dənəyici. sınayıcı. azimayışgər.
tənəyim	dənəyim. dənək. sınam. sına. təcrübə. test. məsləhət.
tənəyim	dənəyim. dənəy. dənək. dənəmə. təcrübə.
tənəyimək	dənəyimək. dənəmək. sınamaq.
tənəyimli	dənəyimli. usun. uzun. uzman. dərin. əngin. engin. təcrübəli. uslu. dənəkli. öqrünc. öğrünc. öğrənmiş. bilgili. dərs almış. yetişmiş.
tənəyiş	dənəyiş. dənış. dənək. sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (sıx <> qıs). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq. sınaq. sına. sınaç. sına. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. imtahan. azimayış.
tənəymək	dənəymək. safaldıb düzəltmək. pürüzlərin götürüb qırmaq. daramaq.
tənəysəl	dənəysəl. təcrübəli. empirik.
tənəysiz	dənəysiz. dənəmsiz. toy (< toq. tuq). qafası qapalı. başsız. bilgisiz. bon.
tənəyüstu	dənəyüstu. dənəküstu. 1.usturə. 1.mütəal.

tənəzül edmək düşmək.

təngizmək **təngizmək.** bax > **tənqimək.**

tənha (fars) (1. < **tanqa.** 1. < metatez > **təkne:** tək. təkine). 1. tək taq.bir. vahid. salt. təkçə. quruq başlı. yalınbaş. kəndi başına. yalnız. sadə. fəqət. məhz. 1. qaranqı. ıssız. quytu. çaxım.

tənha (fars) dəngə. tanqı. tənğçə. tək. tək başına. təkçə. ıssız. ıssız. ısqal. boş. kəssiz. kimsəsiz. aşnasız. dossuz. bir başına. yalğız. yalın. yalnız. yardımsız. qoldavsız. qorucusuz. hamisiz.

- tək tənha: yapyalınız. yapayalınız.

tənhalaşma < **tanqalaşma. tanqışma. tənğçəşmə. dəngəşmə.**

təkləşmə. yalğızlaşma. yalınlaşma. yalnızlaşma.

kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. ıssızlaşma. ıssızlaşma.

ıssız, ıssız qalma.

tənhalaşmaq < **tanqalaşmaq. tanqışmaq. tənğçəşmək. dəngəşmək.**

təkləşmək. ıssızlaşmaq. ıssızlaşmaq. ıssız, ıssız qalmaq.

kəssizləşmək. kimsəsizləşmək. yalğızlaşmaq.

yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.

- tənhalıq** < **tanqalıq. tanqlıq. tənğlik. dənglik. təklik.** kəssizlik.
kimsəsizlik. issizlik. issızlıq. boşluq. yalnızlıq. yalğızlıq.
yalınlıq.
- tənhalıq** **tanqalıq.** təklik. başqalıq. ayrılıq. cüdalıq. saltlıq.
yalnızlıq. tənğlik. təklik. mücərrədlik. - **saltlıq** yalnız ona
yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır.
- tənxah** (fars) < **tanqaq. tanqaş. təngəş.** yarıq ayrılmış.
- təni** **dəli.** aylaq. başıboş. avara.
- tənic** **tanıc. tanqıc. tanquc.** tanquruc. güclü. burnaq. tavqac.
tavquc. tovqac. tovnac. tovanaq. tovqan (< **tav. tab. tov**).
(> **təvana** (fars)). quvvətli. iti. çabuq. çalağ. çalğan (> **çalak**
(fars)). { **tənic:** güclü. # **tənik:** incə }.
- tənidən** (fars) < **dəngəmək:** bağlamaq. toqumaq).
- tənidən** (fars) < **tənəmək.** toxumaq.
- tənik** **1.** billur. açıq, duru, saydamlı nərsə. (< metatez > **təkin**).
insaf. törü. düz. ədl. həqq. **1.** tinək. tənğək. tanğaq.
tənək. tinək. tinik. hava. **1.** yapraq. yapruq. yapruş saf.
düz. **1.** yumuşaq. kövrək. yüngül.yelpənək. püfənə. **1.**
tanıq. ulu.

- təniq** **tənik**.incə. incik. nazik. arcıq. arqıq. arıq. acıq. darıq.
did. tiz. tizik. didik. didək. tıkdı. tıxız.
- təniqə** **tənikə**. 1. < **tənik**. yufaq. nazik. 1. tənke. sac. incə dəmir
təpsi. tava.
- təniqliq** **təniklik**. darıqlıq. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik.
dikitlik. didiklik. didəklilik. tıkdıqlıq. tıxızlıq. dəqiqlik.incəlik.
özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq.
qırılıq. naziklik.
- tənimək** **dəlimək**. **dəlimək**. başboş, boş boşuna gəzmək. yad
ellərdə dolaşmaq.
- tənin** **təntin**. tınlama. çınlama. səsin sürəkli davamlı
eşidilməsi. - çanğın hələdə **tənin** gəlir.
- **tənin əndaz**: təninli. tınlı. tınlayan. tıngıraq. çıngıraq.
çınlayan.- çıngırağın çıngılıtsı hər yanda **tılayan** irdi.
- təninləmək** ingildəmək. çınlamaq.
- təninlənmək** tın etmək. tınlamaq. tıntınlamaq. tıntaqlamaq. çınlamaq.
təntinləmək. sürəkli səsin yansıması. - qırağına vurunca bir
uzunca **tınladı**.
- təninli** tınlı. tənin əndaz. tınlayan. tıngıraq. çıngıraq. çınlayan.-
çıngırağın çıngılıtsı hər yanda **tılayan** irdi.

- təniş** > **təneş**. titrəş.
- təniş** **dəniş**. **dənəyiş**. **dənək**. sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (**sıx** <> **qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq. sınaq. sınav. sınaç. sınama. yoxlama. yoxlayış. yoxlanış. imtahan. azimayış.
- təniz** 1.dalay.dərya. 1. böyük ölçüdə olan. kan. mə'dən. - orman, qızıl, para **dənizi**. 1. iticə dalqalanıb, çalqalanmaq.
- **dəniz** olanda, balığa çıxılmaz.
 - **dənizalası**: balıq çeşiti.
 - **dənizatı**:dənizayqırı.
 - **dəniziğnəsi**: balıq çeşidi.
 - **dənizqızı**: pəri.
 - **dəniz quzusu**: iri balıq.
 - **dəniz kimi**: bərk çox.
 - **dənizdən köpük bağıslamaq**: xəlifə cibindən bağıslamaq
 - **dənizköpüyü**: sarımtıraq, ağ kirəcdaşı. - **dənizqulağı**: 1. çox dərin olmayıb, bollu damardaşlı qıyı. 1. dənizdən ayrılmış əsgü körfəz.
 - **dənizlik**: suluq. yağış suyunun gidərməsi üçün pəncərə altlarına qonulan təxdə.

- **dənizyolu**: dəniz ulaşımı.
- **dənizi keçib, çayda boğulmaq**: ağır soar çözüb, yüngülündə qalmaq.
- **dənizə su daşımaq**: gərəksiz nərsə etmək.
- **dənizdən çıxmış balığa dönmək**: böyük sıxıntı çəkmək.
- **dənizdə pul, onda para çox zəngin**.
- **dənizdə balıq**: əldə edilməsi çox güc, zor. - **dəniz ölkəsi**: bir ölkənin iç suları ilə, qara sularının hamısı.
- **dəniz tutmaq**: içi, ürəyi bulanmaq.
- **dəniz oynamaq**: dalqalanmaq.
- **dəniz qurdu**: usda bilgili dənizçi.
- **dəniz köpüyü**: açıx göy boya.
- **dəniz qırlanqıcı**: balıqçıl.
- **dəniz hırsızlığı**: kosanlıq.
- **dəniz könüllü**: genərək. geniş ürəkli. - **dəniz dalqasız, dağ dumansız olmaz**.
- **dənizaşırı: dənizötəsi**: mavərayi bəhr.
- **ara aşırı yanib sönən dəniz fənəri**: şimşəkli fənər: çaxaralmaz.
- **açıx dəniz**: alarqa (< al: böyük). engin. uqyanus.

- **açıq dəniz:** oqyanus.
- **açıq, azad dəniz.** umman. uqyanus. ingin. engin.
- **açq dəniz:** azad dərya.
- **ağac dənizi:** gen, gür ağaclı orman.
- **ağdəniz:** ağdərə (ağdərya). bəhri xəzər.
- **ağdəniz:** ağqapaz. ağapaz. ağqapuz. ağapuz. ağdərə. ağdərya. bəhri xəzər.
- **anadəniz:** uqyanus.
- **dəniz könüllü:** geniş ürəkli > genərək.
- **dəniz ördəyi:** fırtınaquşu.
- **dənizə doğru girmiş topraq parçası:** dil.
- **dörd yanı dəniz kəsilmək:** yolsuz yodasız, çarasız qalmaq.
- **enik dəniz:** gəlged sırasında, sular çəkildiyində, dənizin durumu.
- **içdəniz:** başqa dənizlərlə bağlantısı, ulacı olmayan dəniz.
- **iç dəniz:** qapalı dəniz.
- **iki dağ arasında yer alan, iki dənizi birləşdirən dar dəniz:** boğaz.
- **it işəməklə dəniz bələşməz:** önəmsiz nərsə.
- damar olsa damcıda, **dəniz oynadar.**

- **dəniz yumuşaqası ilə qabıqları: qazanqaya qazanqara.**
- **olsa damar damcıda, oynadar dəniz.**
- sevgi, coşun çaydan, bərkiliyin dağdan, **dərinliyin dənizdən** alır.
- uçurum başı, uçmaq öyrətir, **dənizə dalma**, üzmək öyrətir.
- **qarrelərin arasında olan dəniz:** aradəniz.
- **qızıl dəniz:** bəhri əhmər.
- **yüngül dəniz havası.** gəlin havası.
- **bir dəniz heyvanı:** qaratikan. qaratiqən.
- **dənizli, sulu yerləri örtən bodur (külə, topul) ağaccıq:** qaran.
- **gecələri qaradan dənizə əsən yel:** qara yeli.
- **qara tüklü, balıqla bəslənən, qaçası uzun, sivri, güclü dəniz quşu:** qarabatqaq. qarabataq.
- **qaradəniz qıyı bölgəsində yetişən, uzun quyruqlu, ağ boyalı qoyun türü:** qarayaxa.
- **dəniz qıyısındaki qayalıqlar:** qaqlıq.
- **dəniz quşlarından:** qatqat qartqart.
- **dəniz, su içində gizli olub, suyun üzünə yaxın, suda üzənlərə, gəmi, qayığa kəsit, zərər toxundura bilən qaya:** kor qaya.

- **dənizin dalqalanması** qabarmaq.
- **dənizin qaraya doğru yaptığı kiçik körfəz (< kövrəz), girinti:** qoy < kov. gəmi yatağı. bəndər.
- **iyilik edib, dənizə at, balıq bilməz, tanrıya yad.**

təniz

- dəniz.** (< tanğ. tənq.). **1.** bayğal. (> balkan). tolu. dolu.
- yanlı: tərəfli. yönli. nərsənin dilatanı, amatoru. **1.** talay.
- dalay. dərya. umman. dərya. bəhr. - **dənizin səsi:** üzək. -
- açıq dəniz:** engin. - **adalar dənizi:** adası çox olan dəniz. aral.
- **dörd yanı dəniz kəsilmək:** şaşa qalıb nə yapacağın bilməmək. - **dənizə qalxmaq:** dənizə girmək. - **dəniz qıyısı:** dəniz qırağı, yalı. - **dəniz qoyunu:** ayı balığı. - **dəniz köpüyü:** bir çeşit yüngül, yumşaq ağ daş. **1.** dalqa. tufan. külək. - bu gün səhərdən dəniz vardı. **1.** göl. su. durqun su.
- **dəniz günəşi:** dəniz məməsi kimi bir çeşit bitgi.
- **dəniz açığı:** engin. əngin. orta. ulu orta.
- **dəniz dodağı:** dəniz qırağı.
- **dəniz qulağı:** dovşan qulağı: bir çeşit bitgi.
- **ağ dənizdə qoşut adası:** qoz adası.
- **xəzər dənizi:** quzğun dənizi.
- **dəniz qıyısında salaş, dam yapılmış yer:** qavala.

- **dənizdə boğulmaqdan qutaran**: can qurtaran. qəriqi nəcat.
 - **dəniz qıyısında, boğazda olan təpincək, ev**: yalı. yalqı.
yalıq. yazlıq. yaylıq.
 - **dəniz quşlarından, qara, ördəyə bənzər, suyun üzərinə çıxıb batması çabuk olanı**: qara bataq.
 - **dənizin içində olub görünməyən qaya**: kor qaya.
 - **dənizin qaraya ilərləmiş, yeldən qorunmuş bölümü**: doğal liman: qoy. kiçik körfəz.
 - **tənizaltı qayıq**: **dənizaltı qayıq**. sunğğur. suvastı köymə.
suvastı kəmə.
 - **qaradan dənizə uzanan daşlıq burun**: kərəmpə.
- tənizaltı** dəniz dalqalarından etgilənən. - bu yer çox **dənizaltı**,
qorunması güc.
- tənizçi** - **usda bilgili dənizçi**: dəniz qurdu.
- tənizqazı** **dənizqazı**. ağbaş.
- tənizlik** **dənizlik**. suyun içəri girməsinin qarşısını alan arxcıq.
lovla. tərəzənin pəncərələrin sökəsinin qabağına qoyulan
novdancıq.
- tənq tuş** **dəng duş**. yaşıt. - **dəng duş** oğlanlar.

təng **dəng.** 1. dəh. quyu. teyxa. xalis. - **quyu** türk. - **quyu** ərəb. - **quyu** safı. 1. başdaş. qərinə. 1. töng. döng. başın dönməsi. qərğ olmaq. tanğ olmaq. şaşə qalmaq. xiyal qırıqlığına uğramaq.

- **təng tēngəmək**: dar, tənək bağlamaq, qapamaq.

təng **dəng. dəng.** 1. **dən. dan.** nuxdə. 1. > **ləng.** - **mil dəng:** **mil ləng:** qaylanqıç. arabanın, daşqanın təyərlərin bir-birinə bağlayan ox. 1. yalı. yanaq. bənzəyiş. kimi. 1. **təng** (fars). < **tüngə. tünük.** qısıq. dar. 1. başabaş. əşit. musavi. bərabər. 1. bəkdəş. bəkdaş. bağdaş. əmsal. musavi. ekran. əş. 1. əşit. daşadaş. başabaş. bərabər. birəbir. musavi. 1. sıxı. 1. **dəngə.** tay. bağlı. boxca. buxca. boğca. yeşik. 1. balya. bağ. tay. 1. əşit. əşdəğər. həmərz. maadil. 1. əşit. bədəl. - boyca, yaşca **dəng.** 1. uyqun. uyumlu. uyşuqlu. - dəng düşmək. 1. misqalın dördə biri. - **dəng, bir, bənzər tutmaq:** əş tutmaq. - **dəng, əş, musavi olmaq:** bir gəlmək. bir gətirmək. - **əşit, dəng olmaq:** başa baş gəlmək. - **dəng yapmaq:** balğamaq. balyalamaq. bağlamaq. taylamaq. yükləmək.

- **təng, ting tovlamaq**: qızqın kötəkləmək.
- **dəng gətirmək**: uyqun yağday, hal, çağın tapmaq.
- **dəngi dənginə**: babı babına. hər kimə dəngiylə.
- **dəng qazanc**: gəlir çıxarın görə. - **dəng düşmək, gəlmək**: uyqun düşmək, gəlmək: yaxışmaq. yaraşmaq. **1.** yetmək.
- **dəng tutmaq**: əş saymaq. əşit davranmaq.
- **qulağı dəng olmaq**: səslərin çoxluğundan, gurluğundan qulağın səsləri seçməz duruma gəlməsi.
- **qafasına danq, dəng edmək**: güclük sonunda, iyi anlamaq.

təng

- dəng. tanğ. 1.** cür. tür. dür. nov'. çeşit. - **nə dəngli** kişidir. - **nə dəng** istirsiz. **1.** ölçü. dərəcə. miqdar. qədar. - **nə dəng**: nə qədar. - **bir dəng**: bir parça. bir tikə. **1.** e'tina. e'tibar. diqqət. - **dəngə almaq**: maraq göstərmək. - **dəngsiz**: e'tibarsız. **1.** şaşa qalma. şaşma. əcəb. - **nə təng**: nə əcəb.
- **təng qalmaq**: şaşa qalmaq. - **dəng durmaq**: dinc durmaq. tək durmaz. diş durmaq. rahat durmaq. - o tək duramaz. **1.** dəh. əş. əqran. həmta. nəzir. musavi. **1.** **dinğ.** dinc. rahat. sikun. **1.** düzlük. muvazinə.

təng

- təng. dəng. {dan. dək. }. 1.** tinq. tenq. dəng. dək. dəh. yoldaş. tay. yük. bük. bükə. əş. iş. əşit. dəş. daş. sinqar.

çal. bərabər. musavi. dos. dəngtöş. yaşdaş. arxadaş. -
ayıbsız dənğ izləyən, dənğsiz qalır. - **təppə tənq**: bütün dək,
əş. - **tənq tənq** olmaq: **qısa tənq** olmaq: lap yaxın olmaq. -
tənqsiz: yar yoldaşsız. - **tənq olmaq**: əşit olmaq. - **tənq ülüş**:
əşit pay. **1.** < > **dinc**. yüngül. yengəl. hamar. rahat. **1.**
uyqun. təadül. - **təng davranış**: uyqun qılıq. - **tənq gəlmək**:
uyqun gəlmək. **1.** zayə'. xarab. - aqlın dənğ edib qoydu ora.
1. qın. işgil. ağır. sərt. sıx. **1.** bükü qalmaq. şaş. **1.** dar.
tənik. bağı. (> **təng** (fars)). **1.** tənğə. tutsaq. türmə. **1.** dan.
səhər. **1.** taxıl vergisi. **1.** qonaq yer. qonuq. hotel. **1.** #
dənğ: açıq. şişman. böyük. **1.** **tanqa**. rəhn. tutu. tutsaq. **1.**
dəş. dənğəş. maadil. **1.** rənz. dək. çıxmaz. çiq. açmaz.
çix. **1.** əşit. eyni. - **dən qılmaq**: tarazlayıb, bir duruma
salmaq. - **dənğ** olmaq: əşit olmaq. - **dənğdəğər**: eyni qiymət.-
tənqgüclük: bir güclük. - **tənqbulunq**: əş bucaqlı. - **tənqyan**:
əşit yanlı, tərəfli. - **tənqçək**: əşit nisbət. - **tənq** sınılı: boydaş. -
tənqüş: əşit hissə. - o mənə **tənq**: o mənə taydı. - ged **tənin**
tap: ged tayın tap. - **tənqyarı**: tam yarısı. - **tənq** üləmək: əşit
bölmək. - **tənqara**: lap ortada. - **təntəpə**: lap zirvə. - **tənqəli**:
əşit. - **dənğ dənğ**: bərabər. birəbir. - **dənğ bə dənğ çalışmaq**:

bərabər, birlikdə, əş olaraq işləmək. - **dəngə yenmək**:

bərabərliyə razı olmaq. - dəng **mə dəng oynamaq**: yarışda

bərabər qalmaq. **1.** yarçı. aralı. qatıl. qatlı. ortağ. ortaç. ək.

əş. kosaq: qoşaq. yoldaş. bağıl. şərik. - **tənqsiz** tanqa:

tənqi yox tanrı: şəriksiz tanrı. **1.** uyqun. düz. düzgün.

ölçülü. müntəzəm. - **tənq** kişi: uyqun, yaxşı adam. **1.** həqq. -

tənqsər: haqlı. **1.** dəğər. dəğərli. yaraşıq. yaraşır. yerində.

rəva. layıq. - bular sizə dəng değıl. - dəng iş başladıq. - özüvə

dəngin tap. - nə dəgəsiz adamdı bu. - dəng şarkıcı. kişi dəngi

döğüşdü. **1.** pul. para. nərsənin əşiti, qabağı, bərabəri. **1.**

dəng. tinq. tay. **1.** əş. tinq. iş. sinqar. bərabər. müsavi. -

dənginə gətirmək: uyqunlamaq. **1.** ədl. insaf. **1.** öqür. **1.**

dək. bölük. oluk. dəğər. səhm. pay. təqsim. hissə. **1.**

çıxar. qabilliyət. zərfiyyət. **1.** varkən. - gücü **dəni** döğüşdü.

1. tay. - **tənq tüş**: tay tuş. **1.** yarı. əş. **1.** imkan. fırsat. sıra.

1. dək. dəh. tək. ülüş. bölüş. bölük. parça. pərçə. pay.

hissə. adaq. tay. mal yükünü dəngi, birtayı, yanı. tikiz.

tikis. təkiz. düz. hamar. doğıru. müstəqim. bərabər.

müsavi. tınıq. tiniq. bərabər. musavi. cürə. cüt. artmaq.

yük. bar. **1.** muvazinə. - qayığın dəngi. **1.** mütəvazin.

- muvazinəli. - iki **dəng** çuval. **1.** musavi. əş. - o sizə **dəng** olamaz. - qarı qoca **dəng** olmalıdır: ər arvad cür olmalıdır. **1.** sıra. **1.** nə. nən. nənğ. nərsə. **1.** ka'la. **1.** dək. iyi. münsif. **1.** ölçək. ağram. müsavi. mütabiq. - **təngii nəfəs:** solunqan. **1.** arxadaş. **1.** yaşıt. **1.** əşit. dəng. artmaq. aynı. müsavi. dəng. boyuna uyqun.
- **iç tənq:** candan arxadaş.
 - **tənq düşmək:** **dəng düşməkş.** uyqun gəlmək. yetmək.
 - **tənq tutmaq:** **dəng tutmaq.** əşit saymaq.
 - **qısqa tənq:** yaxın arxadaş.
 - **tənqsiz qalğan minğ abınır:** arxadaşsız qalanın bin kərə ayağı taxılır.
 - **tənq bolmaq:** əşit olmaq.
 - **tənq ülüş:** əşit pay.
 - **yaşları boyları tənqdi:** gənclərin boyu əşit.
 - **yürüklər ayağıma tənq görəyəm:** ayağqabılar tam ayağıma uyqunmuş.
 - **bir yuvarlaq pambıq dəngi, dənəyi:** bir topalaq pambıq: bir yumaq pambıq.
 - **təngə gəitmək: tənqitmək:** sanğlatmaq. çəktirmək.

dəlirlətmək. acıqdırmaq. hirsələndirmək.

- **dəng dəng**: dəh dəh. ayrı ayrı. bölək bölək. pay pay. para para.

- **dəngəsin pozmaq**: **qayıtmaq (t < > q < > c) tayıtmaq. cayıtmaq. tayturmaq. taydırmaq. qaydırmaq. caydırmaq.**
qayğıtmaq. qərq etmək. yerindən etmək.

tənqaqra **dənqağra.** əşağram.

tənqale **dənqale** (fars) < **donqala.** gülbaşaq. sallaq olan don, buz parçası.

tənqcə **təngəcə 1.** (> **tənha** (fars)). **təkcə. təhcə. təki. səkcə.** fəqət. yalın. biraq. ancaq. yalnız. gəlgələlim. tutturalım. **1.**
təkcə. təhcə (> **tənha** (fars)). **tək. dəngə. tanqı. issiz. issiz.**
ısqal. boş. ısqal. boş. yanqız. yalnız.

tənqcə **təngəcə.** **təkcə. saltın.** yalnızca. - **saltın** sən danışma. - **saltın** qulaq və mənə. - **saltın** itil: çəkil. sikdir.

tənqcəşmə **təngəcəşmə. dəngəşmə. tanqışma. tanqalaşma >**
tənhalaşma. təkləşmə. yalğızlaşma. yalınlaşma.
yalnızlaşma. kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə.
issizləşmə. issiz, issiz qalma.

- tənqcəşmək** **təngəcəşmək. dəngəcəşmək. tanqışmaq. tanqalaşmaq >**
tənhalaşmaq. təkləşmək. ıssızlaşmaq. ıssızlaşmək. ıssız,
ıssız qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək.
yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.
- tənqçər** **təngçər. dəngçər.** elə (həməən həməən) başa - baş. bərabər.
atlar dəngçər qaçillər.
- tənqçi** **dəngçi.** qonaqçı. hotelçi.
- tənqə tənq** **dəngə dəng. dingə dingə.** çiyin bə çiyin. tay ba tay. tuş ba
tuş. bərabər. - **dəngə dəng** çıxmaq: bərabər bitirmək.
- tənqə tüyü** **təngə tüyü.** oxun arxasına taxılan tüy. yələk. yələk.
- tənqə** **dəngə. 1. dəng.** tay. bağlı. boxca. buxca. boğca. yeşik. 1.
dərəc. dərcə. dəri. dərik. cərgə. çəki. sıra. seridüz.
düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək.
dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə.
düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. qada. qayda. qatar.
doğru. qoyunı. qoyunu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar.
yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanıllı. yaraq. yasa. yasay.
yasamışi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.
yapım. saxt.). 1. tənəsüb. 1. (**dəngə. > lingə. tanqı**). (>

təknə < tünğə). 1.muvazinə. balans. uyum. tutarlı.

1.düzənli, durumlu, yatımlı durum. dinclik. rahatlıq. 1. ölçü. ölçək. qıstıç. me'yar. əyar. nisbət. qiyas. 1. vəzn. ritm. 1. bağlılıq. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. ilinti. oran. bağ. ilgi. irtibat. 1.sayqı. hörmət. 1. yanğı. qarşılıq. əksüləmə. 1. tanqı. ədl. ədalət. insaf. 1. tənğcə. təkcə. təhcə (> **tənha** _(fars)). tək. ıssız. ıssız. ısqal. boş. yalnız. yalğız. 1. böyük qab. 1. çuxur. 1. gəmi. 1. qopuzun şişik bölümü. 1. gəminin alt açığılıq bölümü. 1.muvazinə. təvazün. 1.qapız. darğa. boğaz. 1.ölçü. dəğərlik. miyzan. balans. - **dəngləmə işləmi**: balans ölçüsü. 1.miyzan. ölçü. dəğərlik. hidud. hədd. - **dəngəsin saxla**. 1.düzən. çəki. tərtib. nizam.

- bir boğazı, tənğeni qorumaq üçün qurulan qurşatma, sarma, hisar: boğazkəsən.

- tənğə gətirmək: sıxışdırmaq.

- qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan **dəmir dəngə**, **dinqil**, mil: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı pəncərə lovlası.

- dəngə, əşlik, uyum pozuqluğu: qarqın. qaqqın.

təvazünsüz. namütəvazin. muvazinəsiz. - bu masanın (mizin)

çıqları (ayaqları) **qaqqın** durur.

- **dəngəsin itirib**, bir yana **əğilmək**, **yanalmaq**, **yaslanmaq**,

büdrəmək. yanılmaq. yaynılmaq. qayğılmaq. qayğışmaq.

qayrışmaq. qayışmaq. qaytılmaq. qanğışmaq. qanğırılmaq.

qanrılmaq. - yerikən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın

yükü geriye **qayğılmış**. - bizim uşaq böyüdükcən

düzəlməkdənsə **qayrışır**.

- **içlik dəngənin pozulması**, **yaşam gücünün itməsi**: könül

çöküsü.

- **kişiyə (insana) tökülən**, **kişiyə (kişi başına) gələn dəngə**

pozqunluğu, **şaşqınlıq**: qan tutmaq.

tənqə **dəngə**. 1. insaf. 1. qayaq. taktik. ata. köçə. dəğiş.

- **qayıqlarda dənək**, **dəngə daşı**: ayağ daşı.

tənqə **tanqa**. 1. qısnaq. qısıq. dar yol. kövçə. küçə. 1. ülgü.
ölçü. tərəzi.

tənqə **təknə**. 1. barnaq. bark. 1. yuva. 1. tapnaq. məscid. 1.
boğaz. 1. tənəkə. pənahqah.

tənqə **təngə**. **dəngə**. **tınqa**. bax > **tinqə**. bax > **təknə**. 1. hədd.
dərəcə. 1. ərziş. dəğər. 1. müsavi. bərəbər. paralel.
muvazi. 1. tənikə. sac. incə dəmir təpsi. tava. 1. təknə.

novdan. şıratan. **1.** hər ölkədə, bir ad altında para birimi.
 - iranda, beş tımən, beş **dəngə** deməkdir. - tükkiyə, bir lərə, bir
dəngə. **1.** üz üzə. tuş. qiyas. muqayisə. **1.** dərəcə. dərəcə.
 dərək. dərək. çək. çəkə. kərtə. qırat. basama. aşıc. hədd.
 səviyyə. - **uyğur** dəngəsi: mədəniyyət dərəcəsi. **1.** açıqlıq.
 genişlik. düzəy. **1.** yüksəklik. yüksəlti. **1.** bərabər. pul. **1.**
 dənə. qarmaq. çəngəl. - **əli dəngəli: əli dənəli. əli**
qarıncalı. (**1**) əli qaymaqlı. əlinə yapışan. (**1**) göz qıpımında
 çalan. oğrulayan. **1.** məqam. şəxsiyyət. **1.** möhkəm.

təngəc **dəngəc.** **1.** sınaq: karnamə. **1.** **tanğac.** taylac. saylac.
 paylac. qısıntıcı. tutumçu. iqtisadçı. **1.** ölçən. ölçər. ölçü
 aracı. - **küncdəngəc:** zaviyə ölçən.

təngəcliq **dəngəclik. tanğaclıq. paylaclıq. taylaclıq. saylaclıq.**
 qısıntçılıq. tutumçuluq. iqtisadçılıq.

təngəq **dəngək.** əşit. bənizdəş. manğızdaş.

təngəq **dəngək.** sınaq. təcrübə.

təngəq **təngək. dəngək.** **1.** hava. **1.** tənqiş. tənək. dərgik. darığ.
 tərək (> **tarik** (fars)), darılmış. tar. dar. darqın. darıxmış. **1.**
dənək. bazrəsi.

təngəq **təngək. tanğaq.** (< **tin. tın**) tənək. tənək. tinik. hava.

- tənqəqli** **dəngəkli. dəngli. dəngəli.** lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansımaq**: bənzəmək). bəkdəşli. bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli. özdeşli. həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkinli.
- tənqəl** **dəngəl.** dingil. ox. axlov. aksən. mehvər.
- tənqəl** **dəngəl. dandal. (dəng + dəl. dal: yox. deşil.).** əş olmayan.
- tənqələmək** **dəngələmək. dəkləmək. dəhləmək.** 1.qarşılaşdırmaq. ölçüləşdirmək. ölçəşdirmək. **1. dəngə vermək:** bağlamaq. suçlamaq. ittihamlamaq. müttəhimləmək. nisbət vermək.
- tənqələməq** **təngələmək. dəngələmək.** təngəmək. dəqləmək. tarazlamaq. tiqizləmək.
- tənqələş** dəngələş. təngnəş. müsavat. bərabərlik. muvazinə.
- tənqələyici** **tənləyici.** ölçüb əşitləyən. hamonizə edən. balanslayan. düzən. qoşutlayan. istiqrar.
- tənqəli dərcəli** **təngəli dərcəli. dəngəli dərcəli.** dəngəli. yetkili. ağır dəngəli adam.
- tənqəli** **dəngəli.** **1.** dəngəli dərcəli: yetkili. ağır dəngəli adam. **1.** dəngəsi olan. muvazinə. **1.** ölçülü.

tənqəli **dəngəli. dəngili. dəngli.** 1. ortağ. ortan. ortalanc. aralılı. ölçülü. ölçüqlü. ölçüqül. e'tidallı. mö'tədil. 1. sürəli. sürəkli. sürətli. sabit. sakin. subatkar. subatlı. qərarlı. müstəqərr. istiqrarlı. oranclı. oranlı. bərkişən. dayanaqlı. dayanan. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayışqan. daynaqlı. dəngli. dirəşgən. tirəşgən. duraşqan. duruşqan. üstgəşən. düzənli. 1. düzənli. sürəkli. subatlı. daynaqlı. oranlı. oranşlı. qərarlı. 1. ölçülü. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mö'tədil. mütədil. 1. dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili. asalı < yasılı < yansalı (< **yansıməq**: bənzəmək). bəkdəşli. bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli. özdəşli. həmvərlı. başabaşlı. bənizdəşli. mənğizdəşli. təkini. 1. tutarlı. uyumlu. uyşumlu. uyuşumlu. əşit. muvazinəli. uyqunuşlu. çəlişksiz. çəlişksiz. çəlişksiz. çalışıqsız. bütən. sırqın. düzgün. münşəcim. ğeyri mütənaqiz. 1. gözəl. dilmə. diləm. dəğərli.

tənqəli **dəngəli.** ilimli. ortayolçu. ortac.

- tənqəlik** **dəngəlik.** düzgünlük. düzənlik. harmoni. - ösüşün **dəngəliyi**:
gəlişmənin düzlüyü, harmonusu.
- tənqəliq** **dəngəlik. dəngəlik. dəngillik.** 1. əşitlik. bərabərlik.
muvazinə. 1. ölçüqlük. ölçülülük. ortaqlıq. ortanlıq.
ortaşlıq. aralılıq. mö'tədillik. e'tidal.
- tənqəlqüc** təriqəlqün. dölənqəç quşu.
- tənqəm** **dəngəm. dəngləm. dənəm.** nisbət.
- tənqəmə** - **özünə dəngəmə**: qiyas be nəfs.
- tənqəmək** **dəngəmək.** 1.salmaq. tikmək. yasamaq. 1.təngə gəlmək.
qanıqsımaq. qanıqsamaq. bıqmaq. yorulmaq. - parça
üzərinə, incə ipəkdən gözəlcə naxış salan, dəngiyə, tikən,
yasan: **qullabçı.** 1. (> tənindən ^(fars)). bağlamaq. toqumaq).
- tənqəmək** **dəngəmək. tanqamaq. çançamaq. çeynəmək.** dənləmək.
doğramaq. - ayrana göy **tanğla.**
- tənqəməq** **təngəmək. dəngəmək.** bir saymaq. curlaşdırmaq. bir
tutmaq. muqayisə edmək. məni onla dəngəmə.
dənəmək: dəngəmək. qiymət vermək. bağlamaq.
burmaq. dəngləmək. danlamaq. imtahana qoymaq.
sınamaq. tarazlamaq. ölçmək. tutuşdurmaq. muqayisə
edmək. yoxlamaq. qarşılaşdırma. ağır yüngül edmək.

samlamaq. sahmanlamaq. sağmanlamaq. dərini işləmək. işləmək. dəğərləndirmək. çözmək. düzətmək. məsələni işləmək. açmaq. həll etmək. dartmaq. ölçüb biçmək. muqabilə etmək. qiyaslamaq. dənnəmək. dingirmək. diqqətlə özənlə baxmaq. gözətmək (baxmaq).

tənqəmli **təngəmli. dəngəmli.** əş ağram.

tənqənə **təngənə. dəngənə.** **1.** ortaqlaşma. ortalamaq. birgə bölmək. müvazinə. **1.** barış, dostluq sağlığına verilən qonaqlıq.

tənqənəşmək **dəngənəşmək. təngənəşmək. tənqtəştürmək.** ölçüb bölmək. bərabərləmək. müvazinə etmək.

tənqər daş **təngərdaş. dəngərdaş. dəndaş. ləngər daş.** ağıdma daş: ağıdım daş. dəngərdər daş. taydaş. yük ağımsın diyə işlənən daş.

tənqərmək **dəngləmək. dəngləşdirmək.**

tənqəsiylə **dəngəsiylə.** çəkimiylə: göz çağımıylə: təxminlə. çağımlə. göz çağlamiylə, ayarılə. varsayılə.

tənqəsiz **dəngəsiz. dəngisiz.** **1.** ortaqsız. ortansız. ortancsız. aralıqsız. ölçüsüz. ölçüqsüz. mö'tədilsiz. e'tidalsız. **1.** qabal. qabla. kavla. kaval. budala. dəli. qudurman.

quduman. kirik. girik. qırıq. qıtıq. düşgün. alqın. çıldırmış.
 çılqın. çaldırılmış. çalqın. qafası qantaq, qançaq. **1.**
çəksiz. çəkətsiz. çəklətsiz. çənəmsiz. engin. ingin. çaxınsız.
 ölçüsüz. qıtsız. sınırsız. sonsuz. ucsuz. ucsuz
 bucaqsız. sarımsız. açıq. azad. bağısız. alarqa (< al:
 böyük). ğeyri məhdud. **1. dəngəşsiz. dəngsiz.** taylaşsız.
 tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. uynaşsız.
 uyumsuz. uyumayan. örnəşiksiz. örnəşsiz. cürçəşit.
 cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan. **1.dəngsiz.**
 eşsiz. taysız. bənzərsiz. nəzirsiz. **1.ölçüsüz. 1. dəğişgen.**
 dəğişən. dönüşgən. oransız. oranşsız. qərarsız.
 sübatsız. sürəksiz. duraqsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç.
 mütəhəvvil.

təngətsiz **təngətsiz. dəngətsiz.** çağlamsız. çəkimsiz. ölçüsüz. hesabsız.
 tutarsız. qarışıq. təadülsüz.

təngətsizlik **dəngətsizlik. dəngsizlik. dəngsizlik. 1.** ortaqsızlıq.
 ortansızlıq. ortalancsızlıq. aralıqsızlıq. ölçüsüzlük.
 ölçüqsüzlük. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq. **1.** taylaşsızlıq.
 taylaşsızlıq. tayışsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük.
 tayşamazlıq. örnəşsizlik. örnəşsizlik. uynaşsızlıq.

uyumsuzluq. uymazlıq. cürçəşitlik (< cür + dıış).

cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.

tənqəş

dəngəş. 1. > tənəsüb. tənəş. - dəngəşi pozulmaq:

tənəsübü pozulmaq. **1. tənqiş. uyquş. onğuş. unğuş.**

axınc. axıış. axınış. süzüş. düzüş. uyqun. mutabiq.

muvafig.

tənqəş

dəngəş. əşit. taydaş. taylı. bəkdəş. bağdaş. həmtay.

tənqəş

təngəş. dəngəş. tinğdəş. tingəş. 1. tanqac. münsif. 1.

dənğdəş. birdənğ. birdəngə. ayni. əşit. atandaş.

qarşıdaş. dəş. dəng. maadil.qaraş. atnaş. bəsdəş.

bəsəş. bəşiş. **1. yarışdaş. yaraş. rəqib. 1. kökləmə,**

düzəltmə işi. **1. bax > tənəş. yarış. bağlaş. 1. danqaş.**

tanqaş. tinqtaş. tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. tınış.

danış. tanış. arxadaş. yoldaş. rəfuq.

- **tənqəş olmaq:** bənzəmək.

- gözəlliyin, ayla günə **təngəşdi.**

- **tənqbəş qılmaq:** öiçmək. çəkləmək. tutuşdurmaq.

müqayisələmək.

- tənqəşik** **dəngəşik. dəngli.** uynaşiq. uyumlu. örenşli. örnəşik.
 taylaş. tayşiq. taydaşiq. taylaşiq. cürdəş. cürdəşik.
 cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.
- tənqəşmə** **dəngəşmə. tənğcəşmə. tanqışma. tanqalaşma >**
tənhalaşma. təkləşmə. yalğızlaşma. yalınlaşma.
 yalnızlaşma. kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə.
 issizlaşma. issiz, issiz qalma.
- tənqəşmək** **dəngəşmək. 1.** neçə nərsəni qarşılaşdırmaq. boy
 ölçüşdürmək. **1.** yarışmaq. boy ölçüşmək. - sən mənile
dəgəşəməzsən. 1. düzlüşmək. bir birinə bənzəşmək.
- tənqəşmək** **dəngəşmək. tənğcəşmək. tanqışmaq. tanqalaşmaq >**
tənhalaşmaq. təkləşmək. issizləşmaq. issizləşmək. issiz,
 issiz qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək.
 yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq.
- tənqəşsiz** **dəngəşsiz. dəngəsiz. dəngsiz.** taylaşsız. tayışsız.
 tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. uynaşsız. uyumsuz.
 uyumayan. örnəşiksiz. örenşsiz. cürçəşit. cürdəşməz.
 intibaqsız. müntəbəq olmayan.
- tənqəştirən** **təngəşdirən. dəngəşdirən.** ölçən. seçən.

- tənqəştirmə** **təngəşdirmə.dəngəşdirmə**. qarşılaşdırmaq. müqayisə.
sağıştıriş. çaqıştırma. salışdırış.
- tənqəştirmək** **dəngəşdirmək**. çənçaqlaşdırmaq. ölçəşdirmək.
qiyaslamaq.
- tənqətənq** **tənətənq: təntəngə**. əşlək. dartarazlı. ortaqlaşım. xərci
bölüşüb, ölçüşmə.
- tənqətənq** **təngədəng. dəngədəng**. bərabər. paya pay.
- tənqətmək** - **ayağını dəngətmək**: başayağ, oyanıq olmaq.
- tənqətmək** **dəngətmək**. təcrübə qazandırmaq. - öğrətmənlər
dərslıklərə başlamamışdan kitablara dəngətməliyik.
- tənqətüş** **dəngətüş**. yaşıt. yaqın. dəng. müsavi. barabar. yön. tərəf.
əş. tuş. tay tuş.
- tənqəyiş** **dəngəyiş**. həmahəngi. harmonik. uylanış. uylaqış.
düzləyiş. dizləyiş. tutariş.
- tənqəzə** **tanqaza. 1. təntənə. 1. tənqzə. tənzə**. ölçülü, çəkili quram.
dəsqah. sistim. süfrə. sini. **1. nərsə** şüy qoyulub, düzülən
tabaq. tabaqçının əl çərxi, tabağı. dəzgahı. tükən
olmayıb, açıq yerdə sərilib, yapılan satış.
- tənqəzəçi** **tənqzəçi. tənzəçi**. tabaqçı. əl çərxında, əldə, ayağ üsdə
nərsələr satan satıcı.

- tənqi tayı** əşi. bənzəri. - **tənqi tayı** olmayan: bənzərsiz. əşsiz.
- tənqi tənqi** **təngi dəngi. dəngi dəngi.** kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. dəstə bəstə. bukca bukca. qucaq qucaq. top top. taxım taxım. topar topar. tapqır tapqır. öbək öbək: kümə kümə. yığın yığın.
- tənqi tənqinə** **təngi tənqinə.** tayı tayına. hər kəs istəyinə görə. hər kəs dəngiyə.
- tənqi** **dəngi. dəgin. dəgir. dəğiş. dək. tək. çək. cən.** (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qəder. qata. qatı. qatın. qadaq. qatca. taqca. qapar. (- bu iş, daş götürmək **qatı** (qəder) çətin. - nə **qatı** (qəder) söyləyim: "sevən ürək ivəgin oli, sevməz ürək ölgün oli". - bal kərəsi yemiş kimi, ol **qatı** (qəder) sevindikki. - bu **qatı** (qəder) şişmək olmaz ki. - ye, yeyə bildiyin **qatca** (qəder). - döğ sinəyə, canın çıxan **dəkçə** (qəder). - ölməyi qapar (ölənə qəder) çalışdı. - saat onu **qapar** (ona qəder) gözlədim. - bir arpa **dəğiş** (qəder) boyu var, harda olsan sözü var. - ölənə **dək** (qəder). - bir avuc içi, (qəder) yeri var. - saat ona **dəkli** (qəder).
- pislik, dəngiyə qarşılıq verilərək, çözüdür: çivi çivini sökər.

- **qafa dengi**: oyu (fikir.), görüş, yaşayış baxımından uyumlu kimsə.

tənqi **təngi. dengi. 1.** bağ. dənqəməyə, bağlamağa yarar nərsə. **1.** tay. yük. bük. bükə. **1.** uzun səbət. - bir **dengi** üzüm. **1. canqı. danqı.** dəhləmək işi. gəngəş. məsləhət. məşvərət. şura. istişarə.

tənqibən **dəngibən.** bağlı.

tənqic **təngic. təngiş.** pışır. pısqı. püsgür. fısqır. fısqr. fısır. pısır. basır. basar. fişar. təzyiq.

tənqicə pul. pilək. balıq pulu.

tənqiq **dəngik.** doğru. əksiksiz (**# ləngik**: əğri. əksik).

tənqil **dəngil. 1. dəngli. dəkli.** dəğərli. gözəl. **1.** dəring. dərgəh. yığnaq. cəmiyyət. əncmən. məclis. **1.** talbırçın. təxd. səndəl. hudaç. **1.** ön ayaqları çizgili.

tənqilən **təngilən.** tanqılan. danqılan. taxılqan. qurşanan. bağlanan.

tənqili **dəngili. dəngəli.** ortağ. ortan. ortalanc. aralılı. ölçülü. ölçüqlü. ölçüqül. e'tidallı. mö'tədil.

tənqilliq **dəngillik. dəngəlik.** ölçüqlük. ölçülülük. ortaqlıq. ortanlıq. ortaşlıq. ortalanlıq. aralılıq. mö'tədillik. e'tidal.

tənqilmək	bax > tünqülmək .
tənqilmək	dəngilmək . danqılmaq. taxılmaq. qurşanmaq. bağlanmaq.
tənqimək	1. (t < > s). səngimək . darılmaq. bax > tinqzəmək . - nəfəsi təngimək : solumaq. solımaq. sıx sıx nəfəsləmək.
tənqimək	təngimək. dəngimək. 1. daralmaq. - qızlıq eli təngidib : bahalıq eli arğurub. 1. dəngə, tam ölçüyə gəlmək. dəmlənmək. şişmək. - quş təngidi : quş göyə qalxdı. - ox dəngidi : ox milləndi. - o öpgəsindən təngəldi : o hirsində şişdi. 1. bağlanmaq. - o başını dəngidi : sarıdı.
tənqin	dəngin (t < > s) (> səngin <small>(fars)</small>). səngin. giran. gərin. batuq. batqan. batman. başğun. gərin. giran. ağır. ağıçıl. yüklü.
tənqinqiri	təngingiri . tanrı. idi. əktirən.
tənqir	təngir. 1. üşəngən. gəvşək. yaxmaz. təmbəl. 1. jupiter.
tənqir	təngir . münsif.
tənqirək	dəngqirək . tanqıraq. özün övən.
tənqiril	1. ilahi. xudayı. 1. ilahiyyat.
tənqis	qıtlıq. sıxıntı. sıxılış.

- tənqisiz** **dəngisiz. dəngəsiz. 1.** əşsiz. taysız. bənzərsiz. nəzirsiz.
1. ortaqsız. ortansız. ortalancsız. aralıqsız. ölçüsüz.
ölçüqsüz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- tənqisizlik** **dəngisizlik. dəngəsizlik.** ortaqsızlıq. ortansızlıq.
ortalancsızlıq. aralıqsızlıq. ölçüsüzlük. ölçüqsüzlük.
mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- tənqislik** **təngislik.** qıtlıq. sıxıntı. - su **tənglisi:** su qıtlığı.
- tənqiş** **təngəş. dəngəş. dəngiş. 1.** eş. dəş. eşit. təngiş yarış.
təngəş ağram. 1. yaşıt. yaşdaş. təngəş uşaqlar. 1. uyqun.
mutabiq. muvafiq. - **tənqiş tənsiz** güclər: uyar uymaz,
muvafiq muxalif quvvələr. 1. uyqun. mutabiq. muvafiq. 1.
təngəş. uyquş. onğuş. unğuş. axınc. axış. axınş. süzüş.
düzüş. uyqun. mutabiq. muvafiq. 1. **dək.** bərabərlik.
bərabər. eşit. yaşıt. 1. təngək. təngək. dərgik. darığ. tərək
(> **tarik** ^(fars)),darılmış. tar. dar. darqın. darıxmış.
- **tənqiş bolmaq:** bərabər qalmaq.
- **yarışda atlarımız təngiş boldular:** yarışda atlarımız bərabər
qaldılar.
- **dirəkləni boyları tənqişdi:** ağacların boyları eşit.

- tənqiş** **tənqiş. tənqic.** pışır. pısqı. püsgür. fısqır. fısqr. fısır.
pısır. basır. basar. fişar. təzyiq.
- tənqişdirmək** **dənqişdirmək. 1.** qarşılaşdırmaq. bir tutmaq.
ölçüsdürmək. **1. təkışdirmək.** qarşılaşdırmaq. bir tutmaq.
qiyaslamaq.
- **kəsingi anı bilə tənqişdirmə:** kəndini onunla bir tutma.
- tənqişər** **dənqişər.** dəkşər. əşit.
- tənqişmək** **tənqişmək. 1.** tənqişdirmək. ölçmək. tutuşdurmaq. bir
tutmaq saymaq. qarşılaşdırmaq. **1. dəkişmək.** bir
saymaq. bir tutmaq. qarşılaşdırmaq. muqayisə etmək.
- tənqişmək** **tənqişmək.** təpinişmək. təkibişmək. təkəpuya düşmək.
qoşuşmaq. üşüşmək. qaça qaça düşmək.
- tənqit** **dənqit.** yaşıt. tayıt. əşit. əmsal.
- tənqitçi** **tənqitçi.** tənqidləyən. dənləyən. dənqləyən. danqlayan.
danlayan. danğatan (< **dan: danğ: dən: dənğ:** nuxdə).
ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
- tənqitləmək** **tənqitmək.** tənqidləmək. dənləmək. dənqləmək.
danqlamaq. danlamaq. danğatmaq. (< **dan: danğ: dən:**
dənğ: nuxdə). ilişdirmək.

- tənqitləmək** **tənqidləmək.** 1. tənqitmək. tənqitləmək. dənləmək.
dənqləmək. danqlamaq. danlamaq. danğatmaq. (< dan:
danğ: **dən:** **dənğ:** nuxdə). ilişdirmək. 1. ilişdirmək. ələmək.
ələklmək.
- tənqitləyən** **tənqidləyən.**tənqitçi. tənqitçi. dənləyən. dənqləyən.
danqlayan. danlayan. danğatan (< dan: **danğ:** **dən:** **dənğ:**
nuxdə). ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
- tənqitmək** **dənqitmək.** anğıtmaq. tanğıtmaq. şaşırmaq.
təəccübləndirmək.
- tənqitmək** **təngə gəitmək:** sanğlatmaq. çəktirmək. dəlirlətmək.
acıqdırmaq. hirsləndirmək.
- tənqitmək** **tənqitləmək.** tənqidləmək. dənləmək. dənqləmək.
danqlamaq. danlamaq. danğatmaq. (< dan: **danğ:** **dən:**
dənğ: nuxdə). ilişdirmək.
- tənqitmək** **tənqitmək.** apışdırmaq. yapşatmaq. yormaq.
- tənqiz** **dənqiz** 1. (< **dəngsiz**). dəli. çalı. ğeyri mütədil. 1. adil.
ədalətli. insafılı. münsif.
- tənqiz** **təngiz.** 1. {> **çəngiz**}. 1. **dəngəş.** 1. dənğdəş. yoldaş.
arxadaş. 1. təngsiz. dəngsiz. yalnız. bənzərsiz. 1. dəniz.
- böyük, sonsuz tənqiz. ənğın. əngin. dənizin, açıq, dərin, uzaq

yeri. əninə açılmış yeri. uqyanus.

- **dənğiz yaxa**: dəniz qıyısı.

- **dənğiz iynək**: balina.

- **dənğiz qatı**: dəniz qırağı.

- **dənğiz qıyırı**: dəniz qıyısı.

tənqiziq **dənğiziq**. dənizciq. kiçik dəniz. göl.

tənqizləmək **dənğizləmək**. tarazlamaq. daraqlamaq. safatmaq.
münsif, ədalətli, adil olmaq.

tənqizlənmək **dənğizlənmək**. xuysuzlanmaq. qılıqsızlanmaq. çıxarsız
ləyaqətsiz davranmaq.

tənqqə **tənğgə**. dinqi. saçın ucuna bəzənmiş daş.

tənqlə ! çək !. dart !.

tənqləm **dənğləm**. **dənğəm**. 1.əşitlik. bərabərlik. 1. əşləm.

maadilə. - **iki məchullu dənğləm (maadilə)**: iki gizili. 1.

dənəm. nisbət.

tənqləmə **dənğləm**. əşitlik. maadilə.

tənqləmə **dənğləmə**. qarşılama. onarı. yerin doldurma. tələfi. - bu
itgiləri necə **dəhliyəcəyiz, qarşılıyacağıq**. 1. əşləmə.
maadilə.

- **dənğləmə işləmi**: balans ölçüsü.

- tənzələmək** **dəngləmək. dəhləmək. 1. tanğlamaq.** taylamaq.
saylamaq. paylamaq. ortalamaq. ortaşlamaq.
miyzanlamaq. iqtisadi, ekonomik davranmaq. **1. dirəmək.**
israr etmək.
- tənzələmək** **dəngləmək. dəhləmək. 1. maraqlanmaq. diqqət etmək.**
1. saymaq. e'tibar etmək.
- tənzələmək** **dəngləmək. dənəmək.**
- tənzələmək** **dəngləmək. dənləmək. danğlamaq. danlamaq.**
danğatmaq. (< dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). 1. çənləmək.
çinləmək. çığdamaq. çığitləmək. çilləmək. qıcamlamaq.
qırcamlamaq (**< qırmaq**). xallamaq. nuxdələmək. **1.**
təngitmək. təngitləmək. tənzidləmək. ilişdirmək. **1.**
ayırmaq. ayıqlamaq. seçmək. **1.əşitləmək.**
bərabərləmək. **1. maadillətmək.**
- tənzələmək** **təngləmək. dəngləmək. dənləmək. tənləmək. tənəmək.**
dəkləmək. 1. əşitləmək. musaviləmək. 1. dansımaq.
dənsəmək. dağnamaq. (**> dəmləmək**). **1. danlamaq.**
qaqmaq. **1. dəhləmək. taymaq. 1. iki nərsəni birinə**
taxlamaq, ölçüşdürmək. - yaveylə yaxşı **dəklənməz. 1.**
nərsəni bərkitmək, daratmaq, tirlətmək. **1. əşitləmək.**

ölçürmək. gəlir çıxarın əşləmək. **1.** alışmaq. qızıışdırmaq.
 ögrətmək. əğritmək. əgirmək. yetişdirmək. nərsəni
 yaslayıb, darayıb, dəğərləyib işə qoymaq, düzəltmək,
 hazırlamaq. tarazlamaq. **1.** kökləmək. düzənləmək.
 akordlamaq. - tarı, qavalı **dəklə. 1.** sımaq. sındırmaq.
 qırmaq. **1.** qurdalamaq. bəğənməmək. **1.** barlamaq.
 varlamaq. şişirmək. dolqunlamaq. olqunlamaq. **1.**
 alaylayıb bəğənməmək.

tənqlənmək **dənglənmək.** dəhlənmək. tanğılmaq. iplə sarılmaq.

tənqlənmək **tənglənmək. 1.**əşitlənmək. bərabərlənmək.
1.mütədillənmək. təaadül tapmaq.

tənqlənmək **tənglənmək. dənglənmək. 1.** ölçülmək. tarazlanmaq.
 düşünmək. göy götürləmək. **1.** düşünmək. çara
 düşünmək. **1.** çara düşünmək. düşünmək.

tənqlər **dənglər.** taylar. əşlər. əşitlər. qərinlər. əkran. əşdaş.
 taydaş. dəngdaş.

tənqləş **təngləş. dəngləş. 1.** əşit. bərabər. **1.** əşləmə. əşitləmə.
 dənləmə. **1.** dəkləş. əşit. müsavi.

tənqləşmək bərabərləşmək. daşlaşmaq. dəşləşmək. əşləşmək.
 əşitləşmək. mütədiləşmək.

- tənzələşmək** **dəngələşmək.** bərabərləşmək. birbirəşmək.
- tənzələşmək** **təngələşmək. dəngələşmək. 1.** uluşmaq. bölüşmək. **1.** yarışmaq. çəkələmək. tutsamaq. qarşamaq. muqayisə olmaq. **1.** düzəlmək. yasılmaq. yalsanmaq. **1.** yaxınlaşmaq. çəkləşib ölçüşmək. **1.** dəkləşmək. yarışmaq. rəqabət etmək. muqayisə olmaq. **1.** dinəçmək. təkləşmək. duraqlamaq. aram, qərar tutmaq. oturmaq. **1.** muvazinə etmək.
- tənzələştir** **təngələşdir.** dəkləşdirmək. qarşılaşdırmaq. bir tutmaq. qiyaslamaq.
- tənzələştirmə** **təngələşdirmə. dəngələşdirmə.** qarşılaşdırmaq. əşitləmək. düzləşdirmək. muqayisə.
- tənzələştirmək** **təngələşdirmək. 1.** əşitləşdirmək. bərabərləşdirmək. **1.** müəadilləşdirmək. aralarında təadül yaratmaq.
- tənzələştirmələr** **dəngələşdirmələr.** düzəltmələr. dəğişiklik. dönmə. tə'dilat.
- tənzələştirüv** **təngələşdirüv.** muqayisə. qarşılaşdırma.
- tənzələtmək** **təngələtmək. dəngələtmək. 1.** alışdırmaq. - köpəyi ələ **dənələtmış. 1.** əşitləmək. düzləşdirmək. müvazinələtmək. **1.** vurutmaq. urutmaq. yerləşdirmək. dincəltmək. sikun, aram etdirmək. yendirmək.

- tənqləyən** **dənğləyən.** dənləyən. danğlayan. danlayan. danğatan (< dan: danğ: dən: dənğ: nuxdə). tənğitçi. tənğitçi.
tənqidləyən. ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
- tənqli** **dənqli. dənğəli. 1.** ölçülü. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı.
mö'tədil. mütədil. **1.** dənğekli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli.
əşitli. bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. yanalı. kimili.
asalı < yasılı < yansalı (< **yansımaq:** bənzəmək). bəkdəşli.
bəkdəşli. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli. özdəşli.
həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkimli. **1.**
tutarlı. uyumlu. uyşumlu. uyuşumlu. əşit. muvazinəli.
uyqunuşlu. çəlişiksiz. çəlişiksiz. çəlişiksiz. çalışıqsız.
bütün. sırqın. düzgün. münəcim. ğeyri mütənaqiz. **1.**
gözəl. dilmə. diləm. dəğərli.
- tənqli** **dənqli. dənğəşik.** uynaşlıq. uyumlu. örenşli. örnəşik.
taylaş. tayşlıq. taydaşlıq. taylaşlıq. cürdəş. cürdəşik.
cürleşik. intibaqlı. müntəbəq.
- tənqli** **dənğli. dənli. dəkli. dəhli. 1.** sayılır. e'tibarlı. **1.** dəğərli.
qiymətli. **1.** incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. ölçülü. **1.**
xoşqılıq. iyixuylu.

- tənqli** **dənqli. dənli. dəkli. dəhli.** keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamli. tutumlu. durumlu. duruqlu. qonuşuq. barışuq. varışuq. boluşuq. oluşuq. biçişik. çaplı. taxımlı. qılıqlı. çatımlı. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.
- tənqli** **tənqli. dənqli.** (< **dəng**: bərabər). **cənlü. 1.** dənqləm. dənqi. türü. tay. qədər. dəğər. kimi. dək. - sən **tənqli** mən biləmmərəm. - bu dənli işləri gecikdirmə.- bir üzüm giləsi dənli ağılnlı olsaydı. bir iğnə yurdu dənli dəlikdə qalmadı. - altı **dənqli**: altı ölçülü. - **yumruq dənqli**: girdə daş. - şar **dənqli**: şar kimi. **1.** əşitləmə. əş. yaxın. yaşıt. qoşum. aşna. tanış. o mən **dənqlidi**. - o mən **dənqli**: o mən **dənqli** tanışdı. **1.** dərəcəsi. səviyəsində. **1.** dəkli. qədər. **1.** yaşıt. **1.** izəsində. hizasında. səviyəsində.
- **səni dənqli mənə biləmə**: sən qədər mən də bilirəm.
- **ol mən dənqlidi**: o mən **dənqli** mənə eşdir.
- **cumduruq dənqli daşını, manğa sildədi**: yumuruq qədər daşı mənə attı.
- tənqlik** **1.** sıqlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. tuqay. toğay. yalqan. qundur. qondur. çökələk. basıq. **1. (# pəsiq)}**. **1. #:** **tanqlıq.**

- tənqliq** **dənglik. dənlik. dəngəlik. 1.** əşitlik. bərabərlik. təvazün. muvazinəlik. **1.** bərabərlik. əşitlik. musavilik. ustuva. **1.** təvazün. **1.** dənqlik (< dəng). **1.** uyqunluq. əşitlik. əşdəğərlik. **1.** təadüllük. maadillik. muvafiqət. **1. tanqlıq. tanqalıq > tənhalıq. təklik.** kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik. issizliq. boşluq. yalnızlıq. yalğızlıq. yalınlıq.
- tənqliq** **tənglik. dənglik. 1.** nisbət. **1.** arxadaşlıq. dosluq. **1.** əşlik. əşitlik. dənglik. uyqunluq. bərabərlik. - qadın erkək **tənliyi.** - milli **tənlik.** - gecə gündüz **tənliyi. 1.** dağdarış. böhran. sınılış. yetməzçilik. **1.** nəfəs darlığı. sıxılış. darlıq. **1.** sıxıntı. üzülüş. kədər. dərd. qussə. acı. **1.** dənin, dənənin qabıqı, pulu, köynəyi. **1.** (təng: pul. para. nərsənin əşiti, qabağı, bərabəri). pulluq. para verib alınan nərsə. **1.** təklik. saltlıq. yalnızlıq. mücərrədlik. - **saltlıq** yalnız ona yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır. **1.** arxadaşlıq. dostluq. əşitlik. müsavilik. dəngliq.
- tənqliq** **tənglik.** əşitliq. müsavilik.
- tənqliq** **tənglik. dənglik.** uyum. uyqunluq. ahəng. harmoni.
- tənqmək** **təngmək.** havalanmaq. havaya yüksəlmək.
- tənqnəş** **təngnəş. dəngələş.** müsavat. bərabərlik. muvazinə.

- tənqri** **təngri**. 1. tanrı. 1. göy. 1. böyük bir dağ. böyük bir ağac kimi qözə ulu görünən hər nərsə.
- tənqriqən** **təngriqən**. tanrıya tapınan bilgin. bilgin kimsə.
- tənqriqəri** **təngriqerü**. tanrıya doğru. tanrıya yönələrək.
- tənqriqerü** **təngriqəri**. tanrıya doğru. tanrıya yönələrək.
- tənqsel** **təngsel**. dəngək. təcrübə.
- tənqsə** bax > **tənqsi**.
- tənqsədən** **dəngsədən**. **dənsədən**. **dəksədən**. **dəhsədən**. avutan. avutmac. oyalayan. qandırın. könül alan. dincədən. təsəlli verən.
- tənqsəmə** **dəngsəmə**. **dənsəmə**. bəğənmə. uyumsanma. uyqun, munasib görmə, bulma.
- tənqsəmək** **təngsəmək**. **dənsəmək**. bəğənmək. uyumsanmaq. munasib görmək.
- tənqsənmək** **dəngsənmək**. **dəksənmək**. **dəhsənmək**. avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq, gidərlmək. dincənmək. təsəlli tapmaq.
- tənqsər** haqlı. - **tənqsərlik**: haqlılıq. həqqaniyyət.
- tənqsərlik** **dəngsərlik**. **dinsirlik** (< **dəng**). 1.doğruluq. münsiflik. həqqaniyyət. 1.uyqunluq.

tənqsəş	tənqsiş. hesab kitab işi. kontabilitə.
tənqsətmək	dəngsətmək. dənsətmək. dəksətmək. dəhsətmək. avutmaq. acısın, sıxıntısın dindirmək. gözəl sözlərlə könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli vermək.
tənqsəyiş	təngsəyiş. qanıqsayış. qanıqsıyış. bıqma. bıqsəyiş. yoruluş.
tənqsi	tənqsə. dəngsə. 1. əş. bənzər. tay. 1. ölçü. çəki. dartı.
tənqsiq	dəngsiq. dənsiq. düzəltləmə. düzənləmə.
tənqsiqlər	dəngsiqlər. dənsiqilər. düzəltləmələr. düzənləmələr.
tənqsimək	təngsimək. dəngsəmək. 1. dartmaq. ölçüb biçmək. 1. hesab kitab edmək.
tənqsiməz	dəngsiməz. bir dəğər, qiymət verməyib, ayırıb, təmayüz qılmaq. fərq qoymaq. əşdəğər saymamaq.
tənqsinmək	dəngsinmək. 1. bir tutmaq. bərabər tutmaq. musavi tutmaq. əşit tutmaq. 1. əşit tutmaq. bir tutmaq sanmaq çəkəmək. qiyaslamaq.
tənqsitmək	dəngsitmək. əşdəğər saymaq, görmək.
tənqsiz	dəngsiz. dəngəsiz. dəngəşsiz. taylaşsız. tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. uynaşsız. uyumsuz.

uyumayan. örnəşiksiz. örnəşsiz. cürçəşit. cürdəşməz.

intibaqsız. müntəbəq omayan.

tənqsiz **dənğsiz. 1. bax > tənsiz. 1. tüzüksüz. ədalətsiz. haqsız.**

tənqsiz **dənğsiz. dənğsiz. dəğərsiz. e'tibarsız. əhmiyətsiz.**

dağnıqlıq.

tənqsiz **dənğsiz. dənsiz. dəksiz. dəhsiz. dənəksiz. 1.sayılmaz.**

e'tibarsız. 1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov).

qiymətsiz. 1. diqqətsiz. ölçüsüz. 1. qılıqsız. qırbal. qırbən.

taxımsız. xuysuz. koryat. ədəbsiz. tərs. uyumsuz.

şarlatan. qırçın. keçimsiz. çevrimsiz. çevrişsiz. törətsiz.

əxlaqsız. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız.

qılıqsız. qırbal. qırbən. taxımsız. xuysuz.

tənqsizlik **dəngsizlik. dəngəsizlik. taylaşızlıq. taylaşsızlıq.**

tayışızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq.

örnəşsizlik. örnəşsizlik. uynaşızlıq. uyumsuzluq.

uymazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik.

intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.

tənqşirmək dəğışdirmək.

tənqşirmək **dənğşirmək. dəğışdirmək. dönüştürmək. başlaşdırmaq.**

təğyir vermək.

tənqşisi	dənğşisi. əşiti. bənzəri.
tənqşisi	tənğşisi. dənğşisi. əşi. bənzəri.
tənqtaş	dəngdaş. əşdaş. taydaş. qərinlər. əkran. taylar. əşlər. əşitlər. dənglər.
tənqtən	dənğdən. aynı anda. aynı zamanda. bərabər.
tənqtəş	dənğdəş. 1. çağdaş. eyni çağda. bir zamanda. 1. dənğ. əş. dəş. əşit. 1. dənğ duş. dənğdəş. birdənğ. birdəngə. aynı. əşit. atandaş. qarşıdaş. qaraş. atnaş. bəsdəş. bəseş. bəşiş. tinqdəş. tingəş. yarışdaş. yaraş. rəqib. 1. dək. bənzər. əş. yaşıt. qərin. - mənile o dənğdəş: yaşıt. - tənqisi yox: tayı bənzəri yox. 1. dənəş. bənzər. sınar. xuydaş. həmxuy. - heyvan sınarına çəkər.
tənqtəşlik	dəngdəşlik. qafadaşlıq. başdaşlıq. arxadaşlıq. yoldaşlıq.
tənqtəşsiz	dənğdəşsiz. 1. saysız hesabsız. 1. əşsiz. - dənğdəşsiz dosluq: taysız, əşsiz yoldaşlıq.
tənqtəştürmək	tənqənəşmək: dənqənəşmək. tənqnəşmək. ölçüb bölmək. bərabərləmək. muvazinə edmək.
tənqtöş	dənğdöş. xəmə çəm. gəl ged.
tənqtürmək	təngtürmək. yüksəltmək. - quşun göyə dənküdür.
tənqüç	saçayağı kimi yarım arşın yüksəkliyində olan hər nərsə.

- tənqürmək** havaya doğru yüksəlib itmək, qeybolmaq. yüksələn bir nərsəni salıvermək.
- tənqzə** bax > **tənqəzə**. dəzqah.
- tənləc** **dənləc**. çinləc. imbar. imbarçı. imləc. imləyən. nuxdələyən.
- tənlək** dənlək. bağıltaq. kaftan. paltar. çəkmən. əba. qəba.
- tənləmə** **dənləmə**. nuqtələmə. - **görüntülərin gəttikcə qaralıb görünməz duruma keçməsinə dayanan bir dənləmə, nuqtələmə çeşiti**: qaratma. qararma.
- tənləmək** **dənləmək**. 1. mənləmək. mənğlənmək. dənə toplamaq. 1. seçmək. ayırmaq. gözdəmək. gözdələmək. (> **güzidən (fars)**).
- tənləmək** **dənləmək**. **dəngləmək**. **danğlamaq**. **danlamaq**. **danğatmaq**. (< **dan**: **danğ**: **dən**: **dəng**: nuxdə). 1. çənləmək. çinləmək. çığdamaq. çığitləmək. çilləmək. qıcamlamaq. qırcamlamaq (< **qırmaq**). xallamaq. nuxdələmək. 1. tənqitmək. tənqitləmək. tənqidləmək. ilişdirmək. 1. ayırmaq. ayıqlamaq. seçmək. 1. çinləmək. imləmək. imbarlamaq. nuxdələmək.

- tənləmək** **təntəmək. dənləmək.** bax > **təngləmək.** 1. qurdalamaq. bəğənməmək. 1. barlamaq. varlamaq. şişirmək. dolqunlamaq. olqunlamaq. 1. seçmək. 1. övünmək. şişmək. çəklənmək. böbürlənmək. çaka satmaq. göstəriş yapmaq.
- tənlənsimək** **dənlənsimək.** övünür kimi olmaq. göstəriş yapınsamaq.
- tənlətmək** **dənlətmək.** mənğlətmək. mənlətmək. yemlətmək.
- tənləyən** **dənləyən. dəngləyən. danğlayan. danlayan. danğatan** (< dan: danğ: dən: dəng: nuxdə). tənqitçi. tənqitçi. tənqidləyən. ilişdirici. ilişdirmən. intiqadçı. münəqqid.
- tənli** **dənli.** bax > **dəngli.** 1. barlı. varlı. kimli. kəsli. keyfiyyətli. - **dənli döşlü** kişi: yığcam, sayqılı adam. 1. iri, dolqun dənə. - **dənəli** buğda: dənələri iri buğda. 1. dənəli. dənəsi olan bitgilər. 1. kimi. qədər. xoş axlaq. diqqətli. ölçülü. sayılır. etibarlı. dəğərli. qiymətli. 1. ədəbli. tərbiyəli.
- tənli** **dənli. dəngli. dəkli. dəhli.** 1. sayılır. e'tibarlı. 1. dəğərli. qiymətli. 1. incik. incə. sapçı. ipçi. diqqətli. ölçülü. 1. xoşqılıq. iyixuyulu. 1. kimi. belə. qədər. can. dək. ölçüdə. dərəcədə. - **bu dənli:** birbelə. - **o dənli:** obelə. eybələ. - **burdan odənli:** burdan oracan, oradək. - **bu dənli yubanmaq**

- olmazki: - bu dənli bahalı:** birbelə bahalıq. **1.** keçimli.
çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı. tutumlu. durumlu. duruğlu.
qonuşuq. barışiq. varışiq. boluşiq. oluşiq. biçişik. çaplı.
taxımlı. qılıqlı. çatımlı. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.
- tənliq** **dənlik. dənqlik.** bərabərlik. əşitlik. musavilik. ustuva.
- tənlü** **dənlü. 1. dəklü.** yanqılıq. yanqıla. yenqili. yenqiliq. kimi.
gibi. manənd. misal. **1. bax > dənqli.** - kimi bir sərçə **denlü**
olur.
- tənməz** **təngməz.** tənq, əş gəlməyib, dəğişik durumda olmaq.
taykeşik olan. işə yaramaz. təmbəl.
- tənnəmək** **dənnəmək. (< dənqəmək < dənq).** dinc durmaq. səs
çıxarmamaq. kələfləmək. toparlamaq. yumaqlamaq.
- tənrimək** tənqimək. başı dönmək.
- tənsədən** **dənsədən. dənqsədən. dəksədən. dəhsədən.** avutan.
avutmac. oyalayan. qandıran. könül alan. dincədən.
təsəlli verən.
- tənsəmə** **tənsəmə. dənqsəmə.** bəğənmə. uyumsanma. uyqun,
munasib görmə, bulma.
- tənsəmək** **tənsəmək. dənqsəmək.** bəğənmək. uyumsanmaq.
munasib görmək.

- tənsənmək** **dənsənmək. dəngəsənmək. dəksənmək. dəhsənmək.**
avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq,
gidərilmək. dincənmək. təsəlli tapmaq.
- tənsətmək** **dənsətmək. dəngəsətmək. dəksətmək. dəhsətmək.**
avutmaq. acısın, sıxıntısın dindirmək. gözəl sözlərlə
könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli
vermək.
- tənsi** **tənqsi.** muvazinə.
- tənsix** **tənsiqx. 1. əcib. görünməmiş. 1. təysiz. 1. ulu. ali. 1.**
ilahi.
- tənsiq** **dənsiq. dəngəsiq. düzəltmə. düzənləmə.**
- tənsiqlər** **dənsiqlər. dəngəsiqlər. düzəltmələr. düzənləmələr.**
- tənsiz** **dəngətsiz. 1. dəngəz. sayqısız. yersiz. uyqunsuz.**
münasibətsiz. **1. qədərsiz. dəğərsiz. 1. axlaqsız. 1. qarşı.**
uymaz. çəlişik. tərs. zidd. - **tənqiş tənsiz** güclər: uyar
uymaz, müvafiq muxalif quvvələr. **1. əşitsiz. namütəadil. -**
tənsiz gəlişim. **1. dənsiz. (> dəniz). ölçüsüz. böyük ölçü.**
dərya.
- tənsiz** **dənsiz. dəngətsiz. dənəksiz. 1. sayılmaz. e'tibarsız. 1.**
dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). qiymətsiz. **1.**

diqqətsiz. ölçüsüz. 1.koryat. ədəbsiz. tərs. uyumsuz.
şarlatan. qırçın. keçimsiz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis.
əxlaqsız. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız.
qılıqsız. qırbal. qırbən. taxımsız. xuysuz.

tənsizmək **tənqsizmək.** əşit görməmək. yuxarıdan baxmaq.
təpədən görmək.

tənşəmək **tənşimək.** dənqləmək. tənzipləmək. normallaşdırmaq.

tənşi əşit, adil, adalətli.

tənşimək **tənşəmək.** dənqləmək. tənzipləmək. normallaşdırmaq.

tənt mənt edmək ağır davranmaq. ağırdan almaq. yavaş
hərəkət edmək.

təntə - **bir dəndə:** donqıl. donqıl. donqal. donqul. donquz. donqaz.
donqa. danqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
qarastar. inad. ləcuc.

təntə **dəndə.** 1. boğun. 1. qabırqa.

təntə **təndə.** dantel. qıysıx. qıyıs. qısıq.

təntək bax > **təntik.** abdal. səfeh.

təntəkləmək abdallamaq. səfehləmək.

təntəklik axmaqlıq. budalalıq. sərsəmlik.

təntəqlənmək **təntəklənmək.** abtallaşmaq. axmaqlaşmaq.

təntəmə	təndəmə. günorta. öglə çağı. öglən vaxtı.
təntəmək	bax > tənləmək.
təntəmən	tənqtaman, tənqtaraplı, əşboy üçgən, üçburc. əşkənar. mütəsaviyələzla müsəlləs.
təntən	dəndən. 1. dındın. (") imi, işarəsi. 1. girinti çıxıntı. diş diş.
təntən	dəndən. nuxdə nuxdə.
təntənə	dəndənə. 1. alay. 1. dantel. tor. ağ.
təntənə	dəndənə. dəndənək. dəndənək. 1. çəntik. çantıq. kərtik. 1. tıntınıq. söylənmə. deyinqmə. mırıldama. yavaş, anlamsız səslə özü özünə danışma.
təntənə	dəndənə. mırıldama. söylənmə.
təntənə	qumbur. gümbur.
təntənə	olam. dəbdəbə. göstəriş.
təntənəq	dəndənək. dəndənək. dəndənə. 1. çəntik. çantıq. kərtik. 1. tıntınıq. söylənmə. deyinqmə. mırıldama. yavaş, anlamsız səslə özü özünə danışma.
təntənəli	< > tumturaq. taptapalı. təptəpəli. nərsəni şişirib, çalıqlayıb, parlaq, təpinişli, səslə küylü, bəzəkli göstəmək.
təntənəli	alaylı. alayhalaylı. göstərişli.
təntənəli	dəndənəli. qıysıxlı. dantelli. oymalı.

- təntəngə** **tənətəng:** **təngətəng.** əşlək. dartarazlı. ortaqlaşım. xərci bölüşüb, ölçüşmə.
- təntəniq** **dəndənək. dəndənək. dəndənə.** 1.çəntik. çantıq. kərtik. 1. **tıntınıq.** söylənmə. deyilmə. mırıldama. yavaş, anlamsız səsle özü özünə danışma.
- təntənqəsmə** **dəndənqəsmə.** qıraqları diş diş kəsilmiş biçim.
- təntər** **təndər.** əkmək. çörək.
- təntərmək** 1. boydan boya dolaşmaq. gəzmək. 1. tökmək. boşaltmaq.
- **alxaz yer suv təntərib gələdi:** alxaz çox yerləri dolaşib gəlir.
- **bürzövnü qayrı təntərgənsə?:** hibubatı nəreyə boşalttın?.
- təntəş** **təndəş. tandaş.** 1. dək. bərabər. əş. müsavi. - **təndəş** durum.
- **təndəş** ölçü. - **təndəş** savaşı. 1. tanış. yaxın. 1. yaşıt.
- təntik** 1. (< **təqnik. tuquq**). vurqun. bağlun. məcnun. 1. **tintin.** {fikir duyğusu açılanmayan. qaranlığa düşən adam. qavram qabılığın (qabiliyyətin) itirən kimsə}. 1. gərəksiz işlər yapan. başı boş. təntiqən. şaş. çaş. mat. gic. 1. bəğənməz. deyinqən. oxşamaz. qınayan. yerib yecişən. tənqili. azarlı. bayqır. dalbaz. pürçükləyən. daldız qadalqar. bəğənməyən. tutmaz. seçəli. çimtik. müşğülpəsət. təpqili.

təntiq	təndik. yeyin. qıvrax.
təntiqən	başı boş. təntik.
təntiqləmək	təntikləmək. bax > tintikləmək.
təntimək	tintimək. (< tin: iç). içləmək. aramaq. araşdırmaq. tapsamaq. qovalamaq. izləmək.
təntin	tənin. tınlama. çınlama. səsin sürəkli davamlı eşidilməsi. - çanğın hələdə tənin gəlir.
təntinmək	tintənmək. tərpənmək. dəbəşmək. əsmək. silkəlmək. ırğıldamaq. qımıldamaq.
təntir	təndir. - ocaqda, təndirdə külü eşlələməkdə, çəkməkdə işlənən uzun çəmçə, şiş: eysirin. eysərən. eysirən. ərsin.
təntir	təndir. - təndirdən çörək, çölmək, nərsə götürmək üçün, başı əğri uzun şiş: ərsin. əğsin.
təntir	təndir. təmtür. (< təmtürmək. tamturmaq). ocaq. odcaq. od yanılan yer, oğuş. tuqavay. duqavay. fırın.
təntirəmək	1. bax > tintirəmək. 1. sallanmaq. sarsılmaq. titrəmək. 1. şaşıрмаq. sərsəmləşmək. sıxıntı içində olmaq. müşqül durumda olmaq. - yer təntirəydi: topraq sarsılır.

- **açqasızlıq amaltın köp təntirədim**: parasızlığı üzündən çox sıxıntı çəktim.

təntirətmək 1. titrətmək. sarsmaq. sallamaq. 1. zor durumla bıraqlmaq. sıxıntıya soxmaq.

təntirəvüq şaşqın. sərsəm.

təntiriqləmək **təntirikləmək.** tintiriqləmək. tintiqrəmək. titrəyib düşmək. ayağı qayıb, paldır küldür yerə düşmək.

təntöş **dəndöş.** **dəndəş.** dən ilə ona bənzərlər nərsələr.

təntürmək tindürmək. durdurmaq. rahatlamaq.

təntüş **təng - tüş.** dostanış. əşdos. - **təntüşlük: təng - tüşlük.** dostanışlıq. əşdosluq.

tənzə bax > **tənzəzə.** dəzqah.

tənzif tanğzit. təmizləyən (tanğlamaq: seçmək. ayırmək).

tənzimləmək yasatmaq. düzəltmək.

təp təq **təp dək.** **təptəng.** dümdüz.

təp tənq eşit. tıpatıp.

təp 1. bax > **tab.** 1. **təb dəb.** (< **tap. təp**). öğrənilmiş, bayağı nərsə. 1. **çap. təpə.** ləkə. xal. - **təpli: təpəli.** ləkəli. - **təpə** baş: başı xallı.

təp **dəp. dəf. təf.** çarpma. dövmə. çalma.

təpar	təbar. < 1. dib. tüb. túbır. 1. top + ər : topluq. topar. quruh.
təpcə	tamaşa. tamça. bax > tamaşa. odun.
təpcəq	təpcək. ala, alaca at.
təpçəmək	(< təp. tap: bas. bəs). 1. kiçik tikişlərlə basdırmaq, sıxmaq, tıxmaq, tikmək. 1. kiçik adlımlarla yerimək. 1. köpüşmək. kökləmək. tikmək. 1. təvçəmək. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.
təpcəmək	təpsəmək. təpşəmək. devşirmək. 1. toplamaq. yığmaq. 1. tikmək.
təpcərmək	tapşırmaq. yapışdırmaq.
təpcəş	təpzəş. təpsəş. 1. təpmə. basma. əziş. əzmə. 1. cicik. qısqanma. qısqancılıq. çəkəməmə. 1. təpi. istək. arzu.
təpcəşmək	bax > təpsəşmək.
təpcətmək	təfcitmək. təvçimək. sıxca, kip tikdirmə.
təpcik	tapşaq. nəlbəki. bardağ altına qoyulan tabaq.
təpciltəviq	təpcildəvik. qımıldayıb yerində durmayan, ələ oğuda sığmayan.
təpcimək	qımıldamaq. hərəkət etmək.

- təpçiləmək** təbgicləmək. tapçılamaq. dürtmək. bizləmək. ökcələmək. məhmizləmək.
- təpçilənəri** **tapçılanarı**. 1. daralma. azalma. sıxışma. yetməmə. kiçilmə. qıtlaşma. ensizləşmə. çıxışmama. 1. iç darlığı. bunalım.
- təpə** (**təfə. dəfə**). 1.kərən. gəzək. - **bu kərənlik yazuqundan keçdim**: günahından. 1.qopa. uca yer. yuxqar. 1.sırt. 1. təl. kötəl. götəl. бүктə. püştə. 1.yuxa. püşdə. 1.zirvə. baş. üstüq > estiğ > setiğ ^(fars). kərəmpə. çıxat. 1.(< **təpmək**). dəf. 1.dəfə. - **bu kərə, dəfə**: böğəz. bukəz. - **çıplaq təpə**: çal. 1. qapan. qaban. qabalaq. dik yoxuş. tüksət. yüksət. 1. **təpəç. təpək**. tapa. tapaç. tıpa. tıpaç. tıxa. tıxac. tutac. qaput. qapıt. qapıç. qapışın. başlıq. buşan. buşon. bukan. бүкən.
- **çılpaq, lüt, örtüksüz, açıq, buynuzsuz, börksüz, baş, təpə, kelle**: çambaq. çapbıq. qambaq. - **qambaq** öküz. - **qambaq** keçi. - **qambaq** kişi.
- **orta boylu, kiçik təpəli çivi**: qarçığa. qarcıfa.
- **təpə dirnağı çox olan çöllük, dağdaşlıq: qarılıq. qaruqluq. qalılıq. qaluqluq. qoluqluq. bazılıq. bazutluq.**

- **təpə dırnağlı çöllü, dağdaş: qaruqlu. qarıqlı. qalıklı.**
- **təpə tərlik:** baş tərlik. taxa. taqqa.
- **acısı təpəsinə çıxmaq:** çox ağır üzüntüyə qapılmaq.
- **biztəpə:** uzunbaş. sivrbaş. uzunqafa. uzunkəllə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş.
- **dağdan təpiyə düşmüş:** yuxardan aşağı düşmüş.
- **dağların başı, təpəsi, ulğamı, gərişi, kötəli.** qullə.
- **dağlıq, dərə təpəli yer:** düşbağır.
- **dili təpəsindən çəkilmək:** kötü bir ölümlə ölmək.
- **düz bir çevrə içində yüksələn təpə: adətəpə.**
- **kiçik təpə:** təpəcik. bayırcıq. bağırcıq. bağır. bayır.
- **qurma təpə:** dalqaqır. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. dəniz dalqaların qırmaq üçün tökülən daşlıq təpə.
- **quru təpə:** qarayandıq.
- **təpə takalaq düşmək:** qapaqlanmaq. kəllə başayaq olmaq.
- **təpə, dağ, nərsənin ən yüksək yeri, ucu: uc.** zirvə. duruq. doruq (**1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur:** düğün.).
- **silmə, təpəsinə dək doldurmaq:** doruqlamaq. təpələmək. ağızlamaq.

- **təpə, dağın ən yuxarsı, zirvəsi:** götəl.
- **üstündən yol keçən təpə:** belək.
- **yay biçimində qumul təpə:** bağqan. barqan.
- **yenği (cini) təpəsinə çıxmaq: yenği tutmaq:** dəlirmiş, sınırlanmaq.
- **yıxıntılardan oluşan yayvan təpə:** kiçik təpə, yığma təpə. ören. höyük. topraq yığını. - **hər dəfəsində, kərəsində bir:** birər.
- **təpə pəncərə: qafa pəncərə: baş pəncərə:** pəncərələrin üst bölümündə yerləşən kiçik pəncərə. tapışqa. qapışqa.
- **yel əsintisindən oluşan qum yığını, təpəsi:** qumul. - **qarasal qumul:** dəniz qıyısından uzaqlıqda, çöllərdə oluşan qumul.

təpə

< > tama < > təmə. (< top. töpə. topo. tödə: tüdə: tümə: **topa: topə > təpə toppaq:** toprağın yığınan yeri. **tüp > tüpə. tüm > tümə. tom > tomo** (töpə. tödə: tüdə: tümə: top: topə > təpə)). **1. tēp. çap. ləkə. xal. - tēpli: tēpli. ləkəli. - tēpə baş: başı xallı. 1. tupə dobo. dombağ. daban. 1. həmlə. ilqar. 1. dəfə. öğün. övün. yol. kərə. baş. qop. dikə. yoxuş. yüksək yer. 1. töbə. taba. doğru. yana. tönqə. başın üst qısımlı. töppə. zirvə. doruq. tōş. yamac. dağ.**

tuppur. duppur. tümsək. cıqıray. doruq. çuvana. alçaq
dağ. sırt. örüş. yığın. kümə. oba. **1.** kərə. pay. dənə.
dəfə. kütəl. doruk. burcun tərəsi. baş. qafa. yığın. **1.**
tapa. tərəf. yönə. ona doğru. üzə. **1.** uc. sınır. doruq.
yüksəklik. yüksək yer. **1.** yığın. kütlə. **1.** bir nəsnənin sivri
ucu. **1. dapa > tərəp > tərəf.** - tamu **dəpə:** tamuya tərəp. -
buna **dəpə:** bunun tərəfinə. - yolu **dəpə:** yola tərəf. **{tapacaq:**
dapacaq: mə'bud}. **1.** tumur. tummur. tuppur. tümsək. **1.**
tübək. tübə. **1.** tümsək. örqüc. hörqüc. **1.** alanğ. təl. kütəl.
alqun. alğun. kiçik dağ. atırqan. adırqan. atır: adır. azuq,
atuq yer. yüksəklik. büktə (ş < > k) püştə. təl. tumbaq.
tombağ. tombalağ. dağ. qeyint. daban. topuq. (f < > p)
tofuq. yumru. yumar. yuvar. tumalac. təl. girdə. qulaq.
topurcaq. topcaq. topa. tüpə. tüdə. alanğ. uca. uc. zirvə.
top. dümsək. alanğ. yüksək. **1.** tüdə. yığın. təl. **1.** baş. **1.**
bağqu. baqu. yüksəklik. **1.** tobix. tənbiş. **1.** üyüq. yığın. **1.**
tümsək yer. kiçik dağ. təl. kümə. kuma. günbət. qullə.
təpəcək. təpəcik. tıkaç. şişik. turuq. duruq. dik. qalaq.
toruq. doruq. duruq. - ovanın ortasında bir **təpə** var. - **təpə**
sıraları. **1.** sivrə. zirvə. uc. nərsənin ən yüksək yeri.

- başının uci. - minarənin təpəsi. - dağın təpəsi. - təpəsinə vurdu. **1.** bir sıra quşların başında olan qaba, top tük.
- qotuz kimi süs. - **təpəli** quşlar: qotuzlu quş. - bu quşun çox gözəl **təpəsi** var. **1.** uc. baş. örgüç. çıxıntı. - dağ **örgücü.** - iğnə, qazıq ucu. - məmə **ucu.** - dağın **yassı təpəsi:** dağ ərqəci. - üzərindən yol keçən **təpə:** bələk.
- kiçik dağ **təpə: ula.**
- **təpəsinə vurmaq:** tütülmək. təpələmək.
- təpəsi üsdə dönmək: baş aşağı gedmək. qəhqəraya uğramaq. - **təpə atmaq:** qan təpəyə sıçramaq: öfgələnmək.
- **acı təpədən çıxmaq:** təpəsindən tüstü çıxmaq. çox acı çəkmək.
- **təpə təpə:**. basa basa. bata bata.
- **təpə yorta:**. qaça qaça. qaçıtıraraq.
- **qan təpəyə sıçramaq:** təpə atmaq: öfgələnmək.
- **təpədən dırnağa:** başdan ayağa.
- **təpə göz:** yuxarı baxan.
- **təpəsi üsdə dönmək.** baş aşağı gedmək: qəhqəraya uğramaq.
- **təpə üstü:** baş aşağı: göt baş:

- **təpəsi üsdə dönmək**: baş aşağı gedmək: qəhqəraya uğramaq.

- **təpəli torğay**.

- **dərə təpə**. dağ daş.

- **təpədən dırnağa**: başdan dırnağa.

- **təpə burğusi**: bütri, şüşə tixacağın çıxaracaq burqu.

- **təpəyi atmaq**: patlamaq.

təpəcək təpə. təpəcik. tıkaç. - **təpə burğusi**: bütri, şüşə tixacağın çıxaracaq burqu. - **təpəyi atmaq**: patlamaq.

təpəcəsinə - **təpəcəsinə sevilən**: taparcasına sevilən.

təpəcik (**təpəcik**). (**dəfəcik**). 1.kiçik təpə. bayırcıq. bağırcıq. bağır. bayır. 1.kiçik təpə. götəl (> **kötəl** (fars)- **kutəl**).

- **bir kərəcik, təpəcik, dəfəcik**: biricik.

- **qadın təpəciyi, kakili**: çalbağ. balçaq. başlaq.

- **saçı yumarladaraq, edilən təpəcik** hotaz < qotaz. qotaz. tobbuz.

təpəcıq **təpəcik**. 1. taqya. taxya. başa taxılan, qoyulan kiçik şapqa. baş tərlik. 1. təpə. təpəcək. tıkaç. - **təpə burğusi**: bütri, şüşə tixacağın çıxaracaq burqu. - **təpəyi atmaq**: patlamaq. 1. sıqı. sıkı. sıxı. nəsənin üzərinə

təpəcik basmaq. **1.** qabacik. qabarcıq. tümşük. tümmək.
 tümqçək. dönq. dönqəs. dönqqök. dönqçük. tümqək. ör. -
təpədən dırnağa: baştan ayağa. boydan başa. baştan sona.

təpəc **təpə. təpək.** tapa. tapaç. tıpa. tıpaç. tıxa. tıxac. tutac.
 qaput. qapıt. qapıc. qapışın. başlıq. buşan. buşon.
 bukan. bükən.

təpək **çapaq. 1.** kas. mahiçə. masıl (latin). **1.** şıllaqatan. - **təpək**
 at.

təpəkəl yaltırbaş. dazalaq. siykəbaş.

təpəq **(təpək).(dibək) (1. < təpək. 1. < dövək).** **1. təpə. təpəc.**
 tapa. tapaç. tıpa. tıpaç. tıxa. tıxac. tutac. qaput. qapıt.
 qapıc. qapışın. buşan. buşon. bukan. bükən. başlıq.
1.həvəh > kovan. 1.iztirablı. qərarsızlıq. 1.təpiş. həyəcan.
 iztirab. tasa. asa. **1.əl çomağı. çəlik. 1.> tapaq.** qanı.
 qayğı. iztirab. qərarsızlıq. **1. (< təpmək: dögmək.).**
 təqənək. dəğənək. çomaq. **1. qanı. qayğı. iztirab.**
 qərarsızlıq.
- ufaq təpək: ufaq təfək: yığcam. uyuşuq. mütənasib.çalı
 çırpı. ufaq təfəq. incik boncuq. incik mıncıq. önəmsiz.
 əhmiyetsiz. otsul, otçul bitgilər çalı çırpı.

- **ufaq təkək**: **ufaq təkək**: 1.yığcam. uyuşuq. mütənasib. 1. qıvır zıvır. ıvır zıvır. oğnaq. ovnaq. xıdavət. xırdavat. qıdavət. qırdavat. incik mıncıq: incik boncuq. 1. bodur. bücür. qıssa.
- təpəq** **təkək**. (təpməyə yarar). 1. bax > **tamaq**. **təmək**. 1. tıqac. tıxac. (tıxmağa yarar nərsə). bağlac (bağlamağa yarar). nərsənin ağız boşluğun təpməyə, bağlamağa yarar nərsə. çağında işkəncə üçün yazıqların (mücrimlərin) ağızına basılan tıxac. 1. kətək. gütek. dayaq. dögmə. - **kətək vermək**. **kətək çalmaq**: dögmək. - **kətək yemək**: döğülmək.
- təpəqən** **dəpəqən**. təkmələyən. iyi təkmə atan.
- təpəqən** **təpəqən**.təpici. təpən.
- təpəqsə** tamaxsa. təməqsə. bir çeşit çivi. mıxca. mismar.
- təpəqə** **təbəqə**. metatez < **qabat**. qat.
- təpəl** **təbəl**. **təməl**. **təpəl**. 1. qat. qıvrım. 1. dikə. dik. səggi.
- təpəl** **təpəlli**. (< **təpmək**: basmaq). 1. alını xallı at. 1. **topal**. çolaq. axsaq. yan, əğri. - təpəl ayağı: ayağı əğri. - **təpəl** basmaq: sallana sallana, düşərək yerimək.
- təpəl** təpər. sərzeniş.
- təpələq** **təlpək**. börk. papaq.

- təpələmə** 1. toruqlama. toruqlu. təpə quracaq dək doldurulmuş. 1. tümşək. yığın. daşqın. öbək. 1. iyicə döğmə. 1. öldürmə.
- təpələmək** **dəpələmək. tabalamaq.** 1. alaya, rişqanda qoymaq. ələ salmaq. gülünc edmək. 1. təpip əzmək. öldürmək. tabalamaq. tapalamaq. alay edmək. öc alır kimi sevinmək. 1. təpəsindən vurub aşağılatmaq. əzmək. yendirmək. alçatmaq. təhqirləmək. topallamaq. toparlamaq. topa bağlamaq. 1. təlləmək. bir yerə yığmaq. 1. yükçələmək. ükçələmək. 1. tüpüləmək. təpəsinə vurmaq. 1. tapalamaq. qaldırmaq. barsatmaq. barastılamaq > pərəstiş edmək. 1. çeynəmək. xarablamaq. 1. qırmaq. öldürmək. 1. vurmaq. 1. turuqlamaq. duruqlamaq. nərsəni başına dək duldurmaq. komalamaq.- ölçəyi **duruqladı.** 1. təpəsinə döğüb öldürmək. öldürmək. iyicə döğmək. - **birbirin təpələmək:** təpişmək. itişmək. uruşmaq. savsaşmaq. savaşmaq.
- təpələmək** doruqlamaq. silmə, təpəsinə dək doldurmaq. ağızlamaq.
- təpələnmək** 1. tabalanmaq. tapalanmaq. alay edilmək. 1. tərənəmək. çapqalmaq. çabalamaq. heyran qalmaq. sarasimə olmaq. müztərib olmaq. yükçələnmək. yüksələnmək.

ükçələnmək. çapalmaq. çapqalmaq. yarılmaq. müztərib
olmaq. **1.** döğülmək. **1.** öldürülmək. **1.** arxa üsdə yatıb iki
yana çabalamaq. çırpınıb durmaq. **1.** sərzeniş olmaq.
tobixlənmək. **1. dəbələnmə.** tırpırır. tipirlimə. bərqələnuv.
can dalaşu. aldaş uru. alas uru.

təpələşmək kəllə kəlləyə gəlmək.

təpələtmək **dəpələtmək.** **1.** təpəsinə döğüb öldürmək. öldürmək.
iyicə döğdürmək. **1.** tabalatmaq. tapalatmaq. alay
etdirmək.

təpələv tabalav. tapalav. rişqand.

təpələvçi tabalavçu. tapalavçı. alayçı.

təpələyici öldürücü.

təpəli **dəpəli.** **1.** sarğuc kimi başında qaba top tükü olan quş.
qotuzlu. - **təpəli** toyuq. **1.** başlıq. başlu. çatqal. alanğ. **1.**
qıya. qoni. qabarıq. uçqur yer. **1.** töbəli. tuppurlu.
duppurlu. engəbəli.

təpəli **təfəli. dəpəli (< təpmək).** sıx toxunmuş bez.

təpəlik **təpəlik.** **1.** qalaq. yumşaq, yalın, sadə, yaxasız baş
örtüsü. gəlin başlıqı, başlıq. tac. taqqa. çapqa. şapqa.
bərə. **1.** qotuz. qozmiq. püsgül. tuğ. çələng. **1.** qotuzluq.

- qotazlıq. topuzluq. - **quş tƏpƏliyi**: suluq. **1.** qozmıq. qotuz.
 püsgül. tuğ. çƏlƏng.
- tƏpƏliq** **tƏpƏlik**. balçaq. başlaq. başlıq. kakil.qalaq. tac.
- tƏpƏliqli** **tƏpƏlikli**.kakilli.
 - **tƏpƏlikli (kakilli) yırtıcı gecə quşu**: bayquş. kukumav quşu.
- tƏpƏllƏmək** **taballamaq**. soncuqlamaq. şillaqlamaq.
- tƏpƏllƏnmək** **tƏpillƏnmək**. alta alınmaq. qapallanmaq.
 basdırınmaq.saldırınmaq. etgilƏnmək. mütƏəssirlƏnmək.
 tƏ'sirlƏnmək.
- tƏpƏlmək** kƏpƏlmək. kopalmaq. qopanmaq. kamburlaşmaq >
 kƏmpirlƏşmək. tÜmsƏlmək. dombalmaq.domalmaq.
 bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq. yumrulaşmaq.
 yumranmaq.
- tƏpƏmək** tobixləmək.
- tƏpƏn** **1.> taban**. ışıq. (# **batan**: qaranlıq). **1.**tƏpici. tƏpƏgən. **1.**
 itən. dƏf' edən. rƏdd edən.
 - **qaratƏpən**: qaraqaçan (**qara**: yer.). (alay yollu) eşşək. -
qaraqaçan sürüsü.
- tƏpƏn** **tƏbən. 1. > taban**. ışıqlı. günəş kimi. parlaq. duru. **1.**
 şığırıb, fışqırıb tÜpən, dƏlən. - demir **tÜpən**: demir dƏlən. **1.**

daban. töbən. dib. 1. qaman. tapan. bolğan. 1. tab. tablı.
tabqac. tavqac. çabıq. iti. hızlı. hisli davranan.

təpəncə çək (> **kac** _(fars)) çəkə (çəkmək) silli.

təpənə **təbənə.** (< **təpmək**). **təmənə.** böyük iğnə. yorqan iğnəsi.
çuvaldız.

təpəniq **kəpənik.** kambır > kəmpir. kopalıq. kopalıc. qopanıq.
domalıc. dombalıc. tümsək. bağquruc. bağquruc.
bağqanıc. yumrınıc. yumranıc.

təpənq **daman** < > **təmən.** bax > **taman.**

təpənq **dəpəng.** **dəpmək** > **cəfəng.** bir sözü təkərleyib durmaq.

təpənq **təpəng.**qalıb.

təpənqə **təpəngə.təpəngi.** səbət, zənbil, küp, hər çeşit qab.

təpənqi **təmənki.** 1. kisə. sandıq. 1. yəhərin alt bölümü. yəhərin
ətəyində, üzənginin bağlıdığı yer. 1. **təpəngü.** qalın
qaltaq belləməsi. ənli yəhər qolanı.

: təpəngü. təpəngi. qalın qaltaq belləməsi. ənli yəhər
qolanı.

təpənqi **təpəngi.təpəngə.** 1.kiçik sandıq. 1.səbət, zənbil, küp, hər
çeşit qab.

- təpənqü** **təpəngü. təpəngi.** 1. qalın qaltaq belləməsi. ənli yəhər qolanı. sarpun. çuxur. ambar. kəndüc. 1. tinqu. üzəngi. canaq. cınaq. 1. yəhərin qalxuq qırxları.
- **təpəngi ağacı:** qaltağ.
- təpər** **təbər (< təpmək: cummaq).** təpmək, cummaq yqıtı.
- təpər** **təbər. 1. tabar. (< tap). 1. (< təpmək: vurmaq).** yastı, ənli təpmək, döğmək aracı. tənəkəçilər, iki tikəni birbirnə keçirmək üçün, bu **təpəcinən tapdallar.** 1. güc. quvvə. 1. çalış. dalaş. 1. qudrət. otoritə. qeyrət. obohət. güc. 1. **tərəf. tapa. təpə.** nərsiyə doğruluğu göstərir. qaray. - **təpərə:** tərəfə. baqa. baxa. sarı. yönə. üzə. - iki **təpərə:** iki tərəfə, baqa. 1. təpəl. sərzeniş. 1. tərəf. yan. ötləş.
- təpəriq** **təpərik. təprik. təbrik. təbərzə. təpərzə. təpriz. təbriz. rəprəz (< tap). (< təpmək: çəkib, dartıb ayırmaq).** 1. **tapılmış, tapınmış,** istənilmiş, saytaş, sevilmiş, qutsal, gözəl nərsə. 1. savğat. ağırlıq. başıq. başlıq. andac. anmalıq. ərməğan. sunqu. yadiqar. töhvə. - buda məndən sizə **təprik.** 1. tək cocuq. 1. gorxanlardan, yatırlardan, qutsal türbələrədən alınan topraq, daş. 1. başlanqıç. 1. təprətmə, sallama işinə yarar. enerjik. güclü. 1. bacarı. 1.

yağından, bəsindən, qıdasından (kalisindən) ayrılmış yemək. 1. ölən kimsədən qalan cocuq. 1. çox az.

təpəriz

təərrüz.

təpərli

güclü. otoritəli.

təpərmək

təbərmək. 1. itmək. qaqmaq. dürtmək. 1. itələmək. 1. sürükləmək. 1. iti, çevik, tələsik yemək yemək.

təpərsiz

buxarsız. otoritəsiz. gücsüz.

təpərzə

bax > **təpərik.**

təpərziləmək

(< **təpmək:** çəkib, dartıb ayırmaq). **təpərziləmək.** nərsənin üzərinə özəlliklə didinib, dirənib, sallanıb, özən göstərmək.

təpəsaç

kakil.

təpəş

qımıl. hərəkət.

təpət

dəbəd. təpət.

təpətə

təpədə. tapada. tərəfdə.

təpətəy

kalpaq < qaplaq. börk. bōrik. təlpək.

təpətəy

təbətəy. bōrk. bōrik. təlpək. qalpaq. papaq.

təpgi

təpgi. 1. inikas. 1. daban. təpir. təpik. danlaq.

təpgigi govşat

temponı düşür.

- təpi** 1. < > **batu**. nərsəni dögmək üçün, dəmirdən, daşdan olan arac. 1. **tapı**. sandıq. qab.
- **ıçtəpi**: ıçgüdü. dürtü. ıçdən gələn girəyiş, islik, istək, dilək. qaplıca. qapcıq. həvəs. ıçik. sinik. doğal, təbii istək. fitrət. sirişt. nəhad. təbiət.
- **ıçtəpi**: itcə. itgi. itgik. itgiş. ilca'. ikaz. dürtü. dürtüş. dürtük. quşqut. quşqutu. qurcatı. qurcatış. qurcatıq. çaprit. gücəti. gücləti. qaçqırtan. müşəvviq. təşviq. mühərrik.
- təpi** **təbi**. 1. heyvan poxu. kübrə. 1. gücləndirən nəsne. təqviti. vitamin. 1. iri dənəli yağın sıx qar. 1. tipi. tufan. 1. təpik. 1. su basıncı. 1. tempo. 1. tipi. qarlı külək. qasırga. izgirik. 1. piti. pidə. tipi. təpir.sıx. tıx. sıq. sağlam. 1. təpşəş. təpzəş. təpcəş. istək. arzu. 1. **tipi**. qarın toz kimi olub buranması. 1. səpi. sapı. hərəkət. təkən. 1. **tipi**. sıx yağıb, sis kiçi hər yanı qapsayan qar.
- təpici** təpən. təpəgən.
- təpiç** **təpçi**. **tapçı**. az. qıt. əksik. sıxışıq. dar. daraç. dapdar.
- təpiç** **təpgiç**. ıçüş. ıçquç. ıçquş. düşüc. doğuc. dolac. duyquc. ötəç. saluc. alınc. alınc. ıçəç. ıçis. girəç. ilham.

- təpiq** **təpik. 1. > depo.** gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. yığam. yığna. yenin. enin. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa. qambar. ambar. **1.təkmə.**
- təpiq** **təpik. tobix.** təkmə. təpiş. danlaq. qalay. yerik. əzmə. tə'ziz. sərzeniş. məzzəmət.- **qalay atmaq, basmaq:** paylamaq. **1.** təpiş. təpmə. - **təpik təpmək:** təpikləmək.
- təpiqçi** **təpikçi. 1.təpir. təpirçi.** dəmirçi. israrlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. inadçı. **1.depoçu. yığıqçı. birkitçi. birikitçi. ambarçı. ambardar. saxluqçı. saxluçı.**
- təpiqçilik** **təpikçilik. təpirlik. təpirçilik.** dəmirçilik. müsirrilik. qatılıq. inadlıq. inadçılıq.
- təpiqləmə** **təpikləmə.** təkmələmə. qaqma. təkmə. ayaqla vurma.
- təpiqləmək** **təpikləmək. topuqlamaq. tobixləmək.** uyarmaq. uyarlamaq. təpikləmək. tənbihləmək.

- təpiqləmək** **təpikləmək.** 1. tapaqlamaq. pataqlamaq. pat küt deyə dögmək. vurmaq. 1. tobixləmək. qalaylamaq. danlamaq. paylamaq. yermək. əzmək. tə'ziz edmək. sərzəniş edmək. məzzəmət edmək. 1. təpsəmək. dəpsəmək. təpinmək. təfsinmək. dəfsinmək. təpmək. qıpırdatmaq. ayağ dürtmək. vurmaq. təpmək. taplamaq. çəğnəmək. əzmək. təpələmək. qəhr edmək. həlak edmək. təpik altına salıb əzmək.
- təpiqlənmək** təpingələnmək. döğülmək. caynalmaq. yencilmək.
- təpiqlənmiş** **təpiklənmiş.** təkmələnməmiş. ayaqla vurulmuş.
- təpiqmək** **təpikmək.** yığmaq. birkitmək. birikitmək. ambarlamaq. saxluqmaq. saxlumaq. depolamaq.
- təpil** **təbil.** davul. dövül.
- təpillənmək** **təpəllənmək.** alta alınmaq. qapallanmaq. basdırınmaq. saldırınmaq. etgilənmək. mütəəssirlənmək. tə'sirlənmək.
- təpilmək** 1. bax > **tapınmaq.** 1. təbrətmək. təprətmək. həmlə edmək. 1. təprəmək. girişmək davranmaq.
- təpilmək** **topulmaq.** saldırmaq. toplumaq. - **topulub çözmək:** təpilib yixmaq, dağıtmaq.

- **bir çoxluq birdən girmək, təpilmək, təpinmək**: doluşmaq.
tam birdən dolmaq.
- təpilmiş** - **saman təpilmiş mal, heyvan dərisi**: qara tökü.
- təpin** 1.təprin. devin. devinim. devrin. davran. davranış. qımlı.
qımit. gediş. yeriş. tutum. taxım. hərəkət. 1.alçaq. qorxaq.
ödlək. ödələk. ürəksiz.
- təpin** sitayış. niyayış. - yalnız ona **təpin**: təkə ona sitayış elə.
- təpincək** - **dəniz qıyısında, boğazda olan təpincək, ev**: yalı. yalqı.
yalıq. yazlıq. yaylıq.
- təpinci** təpinqüci. təpindəçi. abid.
- təpinək** 1.təpnək. **təpinğ > dəfinə (< təpmək**: içərmək. quylamaq).
gəncinə. gənc gömü. xəzinə. xəznə. xəzanə. 1.kiçik təbil.
- təpiniş** 1. təpinmək. talvasa. talsuqlamaq. 1. qızışma.
təpinişmək: təpikləşmək. bir birinə təpik vurmaq. 1. təpiş.
vurquş. vırqış. həyəcan.
- təpinişmək** tənğişmək. təkibişmək. təkəpuya düşmək. qoşuşmaq.
üşüşmək. qaça qaça düşmək.
- təpinq** **təpinğ. təpinək. təpnək. > dəfinə (< təpmək**: içərmək.
quylamaq). gəncinə. gənc gömü. xəzinə. xəznə. xəzanə.
- təpinqələnmək** təpklənmək. döğülmək. caynalmaq. yencilmək.

- təpinqən** **təpingən. təpringən.** devingən. devringən. davışqan. davıřqan. qımılqın. qımitqın. hərəketli. mütəhərrik.
- təpinqənlik** **təpingənlik. təpringənlik.** devingənlik. devringənlik. davıřqanlıq. davıřqanlıq. qımılqınlıq. qımitqınlıq. hərəkətlilik. mütəhərriklik.
- təpinqi** **təpingi.** içi təpilmiş doldurulmuş keçə ki heyvanı basmasın diyə yəhər qalta palanın altına qoyarlar. yəhərdə "**təgərti**". palanda "**təpingi**" deyilir.
- təpinqu** **tapinqu. tapinqı.** 1. bəlləmə. 1. yəhərin, palanın təpilib qalxıq qıraları. 1. qaltaq. qalıb.
- təpinmə** 1. tarba. tərəb. şənlik. sevinc.- toy tutub **tarba** qıldılar. 1. çırpınmaq. əl ayağın yerə vurub sıçramaq.
- təpinmək** 1.müztərib olmaq. 1.tapınmaq. sığınmaq. çökünmək. çökmək. ibadət etmək. - **bir çoxluq birdən girmək, təpilmək, təpinmək:** doluşmaq. tam birdən dolmaq. 1. azalmaq. alçalmaq. gerinmək. gerilmək. basılmaq. kəmilmək. kəminmək. enmək. yenmək.
- təpinmək** **tapıldamaq.** 1. çırpınmaq. çabalamaq. əlayaq vurmaq. kəndini yerdən yerə atmaq. qıvrılmaq. öfkələnmək. qızmaq. 1. qımıldanmaq. təprənmək. 1. **təbinmək.**

təpinmək. təpiklə əzmək. - atı **təpin** yerisin. **1.** boysınmaq.

boyun qoymaq. itaət etmək. - tanrıya **təpin**. - bəylərə

təpinmərəm.

- **təpin** yalnız ona təpin: təkcə ona sitayiş elə.

təpinmək

tapınmaq. 1. tarbalamaq. tərəb tutmaq. şənlənmək.

sevinmək.- toy tutub **tarbaladılar. 1.** çırpınmaq. əl ayağın

yerə vurub sıçramaq. yırtınmaq. dalaş. təlaş.

- yalnız ona **təpin**: təkcə ona sitayiş elə. **1.** təpiniş. talvasa.

talsuqlamaq. **1.** təpmək. **1.** təpsəmək. dəpsəmək.

təfsinmək. dəfsinmək. təpmək. təpikləmək. qıpırdatmaq.

ayağ dürtmək. vurmaq. tapınmaq. bağlanmaq.

təpintirmək

təpindirmək. artığına qızdırmaq. həyəcanlandırmaq.

təpir

1. ələk. sumaxbalan. süzgü. süzgeç. süzək. qalbur.

qalaq. **1. çapır.** ayağqabı üstündən geyilən, qorucu çarıq.

1. incə göz qıl ələk. **1.** tipi. təpi. sıx. piti. pidə. tıx. sıq.

səğlam.

təpir

çapın. çapır. 1. ataq. saldırı. **1.** ayağqabı üstündən

geyilən, qorucu çarıq.

- təpir** **təpirçi. təpikçi.** dəmirçi. israrlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. inadçı.
- təpirbaş** **dəmirbaş.** çomaxbaş dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəməlməz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı.
- təpircimək** təpirmək. təprənmək. qımıldamaq. hərəkət etmək.
- təpirçi** **təpir. təpikçi.** dəmirçi. israrlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr.
- təpirçilik** **təpirlik. təpikçilik.** dəmirçilik. müsirrilik. qatılıq. inadlıq. inadçılıq.
- təpirəq** **təpirək.**kiçik təbil.
- təpirqə** **təpirgə.təprigə.** (< **təpmək:** dögmək). dümbələk, təbil çeşiti.

təpirqə	təpirgə. neçə böyük bölükləri, məhlələri birbirində ayıran böyük qapı. dərvaza (< dalvaza < dalavız < dalmaq : girilən yer). dalmaq, girmək yeri.
təpirləmək	incə göz qıl ələklə ələmək. incə ələmək.
təpirlik	1.təplik. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş. bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. müsirrilik. 1.təpirçilik. təpikçilik. dəmirçilik. müsirrilik. qatılıq. inadlıq. inadçılıq.
təpirlik	təpilmiş, döğülmüş yer.
təpirmək	1. (bit < > bat < > tip < > təp < > tap) bitirmək. tipirmək. təpirmək. tapırmaq. təpmək. 1. təprənmək. qımıldanmaq. hərəkət etmək.
təpirsiz	duraqan. durqun. hərəkətsiz. yerli. sabit.
təpirsizlik	yerləşik yerlilik. duraqlıq. durağanlıq. durqunluq. hərəkətsizlik. sabitlik.
təpirsizmək	duraqanmaq. durqunmaq. hərəkətsizləşmək. yerlinmək. yerləşmək. sabitlənmək.
təpisqi	təpisgi. düzülüb, sıralanan nərsə. kərəkə. təsbəh.
təpiş	1. ürək hopbası, oynaması. çarpıntı. çırpıntı. 1. çox issilik, qızqınlıq. 1. təpək. həyəcan. iztirab. 1. təkiş. dəğiş. taxış.

çarpış. vuruş. atış. itiş. tutuş. giriş. düşüş. düşmə. basış.

batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. 1. çarpış. həyəcan.

çırpıntı. könül hopbası, oynaması.

- **təpişli, hopbaç, oynaq, titrək**: çarpıntılı. çırpıntılı. xələcanlı.

təpiş **tapiş**. 1. vəkil. arçı. araç. 1. təpmə. atyaqla vurma.

təpiş **tavuş. tapuş. tapış. tovuş**. 1. tap tap, tıp tıp səsi. döğmə, çarpma səsi. 1. ayağ səsi. yürüyüş səsi. 1. tov. nəbz. -
ürək **tovuş**. - damar **tavuşu**. 1. tapış. tıb. tıb təpir.
damlama, yumşaqca ayağ səsi. - **tıb tıb** dalayır. - **cocuq tıb**
tıb tətə pati elir. 1. təpiniş. vurquş. vırıqış. həyəcan. 1. car.
səs.

təpiş **təpsi. tabaq**. 1. ləğən. 1. törəndə qurbanlıq payı qoyulan
özəl qab. 1. **tapış. tavış**. səs. ün. çığılıq. - **tapışlı**: hayküylü.

təpişə **tamişa. damışa**. 1. alçaq, aşağı kimsə. 1. əğləncə. çaqa.
şaka. şuxluq. xoşluq.

təpişin təpişdə olan. qələyan. qalağan. qaynayan. qaynaqda.

təpişmaq 1. təprəşmək. təprişmək. edişmək. qılışmaq. 1. (**təp** <
metatez > **bit**) **bitişmək**. 1. itişmək. birbirin təpələmək.
uruşmaq. savsaşmaq. savaşmaq. 1. xorlaşmaq.

	korlaşmaq. biribirin çəkəməmək. 1. çapışmaq. qaçışmaq. 1. dabanlaşmaq. 1. savaşımaq.
təpişmək	1. döğüşmək. tapdaşmaq. 1. savaşımaq.
təpişməz	oynamaz. sabit.
təpişsizlik	ruhsuzluq. durğunluq. hərəkətsizlik. - alış verişin turğunluğu.
təpit	əbədi.
təpitinli	təptinli. çırıpıntı.
təpitmək	> təf etmək > dəf etmək < təpmək. təpəmək. təpləmək. qedəritmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək. gidərmək. geri püsgürtmək. qoğmaq. qovmaq. savmaq. sovmaq. itmək. aşırmaq. rəddəmək. uzaqlaşdırmaq.
təpitmək	təprətmək. 1. nərsənin yerin dəyişdirmək, çevirmək. - pişən çörəyi kürədə təpitmək. 1. çörəyi yarım çiğ, ala qola pişirmək.
təpiv	çapiv. 1. saldırı. saldırım. saldırış. salqın. ilqar. axın. ataq. basqın. 1. nəbz. - ürək təpiv. 1. nəbz. - yürək təpiv: ürək atışı.
təpiz	təbiz. 1. başı mıncıqlı, toplu iğnə. göğüs iğnəsi. 1. iti. çevik. ivədi. çapçanğ. çalan. 1. basım. çalt.

- təpqə** **təpkə.** 1. tetik. 1. dirəniş. dayanma. qarşı qoymaq. dirənc.
- təpqi** **təpgi.** 1. qarşı tə'sir. qarşıt. vakoniş. əksüləməl.
reaksiyon. 1.etgi. kölgə. əsər. izər. 1.etgi. izgi. deşən.
deşgən. deşir. deşgir. tə'sir. 1. etgi. tə'sir. inikas. 1.
təpgimə. vakeniş. riaksiyon. 1. izləniş. izlənim. iz. etgi.
tə'sir.
- **hər nə onun təpgisindədir:** onun altındadır: ona bağlıdır.
- **tərs təpgi:** tərs etgi.
- təpqi** əksüləməl. təpkimə. yansı. riaksiyon. inikas. refleks.
- təpqic** **təpgic. təbgic.** ökcə. biz. məhmiz.
- təpqic** **təpgic. təpiç.** içüş. içquç. içquş. düşüc. doğuc. dolac.
duyquc. ötəç. saluc. alınc. alınc. içəç. içis. girəç. ilham.
- təpqiq** **təpgik.** tempo.
- təpqiləmək** **təpgiləmək.** 1. etgiləmək. təsir etmək. cəzb etmək.
özünə çəkmək, bağlamaq. 1. ilgilətmək. ilgiləndirmək.
ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaq. tə'sir etmək.
- təpqiləmək** təpikləmək. vurmaq.
- təpqilənən** **təpgilənən.** tərsirə açıq olan.edilgin. qılınqın. qayrılıqın.
edinlənən. münfəil. pəsiv.

- təpqilənmək** **təpgilənmək. təpginmək. etginmək. etgilənmək.**
 ilgilənmək. ilgələnmək. iləgənmək. ırqalanmaq.
 yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. deşginmək.
 deşginmək. izlənmək. toxunulmaq. mütəəssir olmaq.
 tə'sir almaq.
- təpqilənmək** **təpgilənmək. təhrik olmaq. satlanmaq. qalxınmaq.**
 qoğzanmaq. batınmaq. qudranmaq. ürəklənmək.
 cürətlənmək. təhrik olmaq.
- təpqilətmək** **təpgilətmək. təpgitmək. etgitmək. etgilətmək. ilgilətmək.**
 yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq.
 ırqalandırmaq. mütəəssir, tə'sir etmək.
- təpqili** **təpgili. 1.** etgin. etgən. geçgin. keçgin. toxunaqlı. acı.
 üzücü. yerir. çarpıcı. kəsgin. birəbir. dəlici. dələcən.
 deşgən. deşən. deşginli. deşinli. deşirli. deşgirli. izgili.
 müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.**etgili. birəbir. təsirli.
 müəssir. - **çox etgili, təpgili, təsirli:** öldürücü. öldürən.
 ölümcül. **1.**etgili. deşgən. deşən. deşginli. deşinli. deşirli.
 deşgirli. tə'sirli. müəssir. izgili. toxunaqlı. dəlici. dələcən.
 nifuzlu.
- təpqimə** **təpgimə. təpgi. vakeniş. riəksiyon.**

- təpqin** **təpgin. 1. etgin.** deşgin. dəğgin. duyağar. duyar. duyarlı.
izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu.
oyanıq. tetik. sezqic. incik. hissili. həssas. 1. turan.
duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. basqan.
tutaqan. qayıtsız.
- təpqin** təpgiyən.
- təpqin** **təpgin.** çapqın. yügrək. əşgin ilə (yorta ilə) dörd nal arası
at qaçışı.
- təpqiniş** **təpginiş. təpginmə.** acıma. acınma. qırılma. qısılma.
üzülmə. yaxınma. yaxınış. içərləmə. gücənmə. mütəəssir
olma.
- təpqinmə** **təpginmə. təpğiniş.** acıma. acınma. qırılma. qısılma.
üzülmə. yaxınma. yaxınış. içərləmə. gücənmə. mütəəssir
olma.
- təpqinmək** **təpginmək. təpğilənmək.** etginmək. etgilənmək.
ilgilənmək. ilgələnmək. iləgənmək. ırqalanmaq.
yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. mütəəssir olmaq.
tə'sir almaq.

- təpqr** 1. sərt təpikləyən. 1. dəpəşən. əsnək. əsən. yumşaq. səpişən. dəgişən. yalpaq. sağa sola əğilən. enişli yoxuşlu olmaq. ləpələk.
- təpqr** **təpqr**. 1. tapqır. tabur. düzü. sıra. qatar. quruh. bölük. dəsdə. 1. qoşur. quruğun altından keçən qayıq. 1. tapuya qulluğdan artıq olan iş. üstəlik bac.
- təpqsiz** **təpqsiz**. 1. gərimsiz. həyəcansız. soyuq. donuq. odsuz. sönük. durqun. oturuq. yatqın. yanız. yanğısız. yaxsız. cansız. quru. çökük. 1. münfəil. 1. deşirsiz. deşgirsiz. deşinsiz. deşginsiz. tə'sirsiz. müəssir olmayan. etgisiz. izgisiz. toxunmaz. 1. atil. etgisiz. 1. yanğısız. gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa.
- təpqış** **tapqır**. basamaq. nədüvan.
- təpqışmək** **təpqışmək**. dirnişmək. dirsəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.

ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
 odnuşmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.
 itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. qızmaq. qızışmaq.
 qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq.
 daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək.
 tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq.
 uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
 çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
 çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.
 çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
 arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
 qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
 kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlənmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

təp qitmək **təp gitmək. təp gilətmək. et gitmək. et gilətmək. ilgilətmək.**
 yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq.
 ırqalandırmaq. mütəəssir, tə'sir etmək.

təp qu **təpuq. 1. əziyyət. 1. sitəm. covr. 1. təhqir. 1. dəpquc.**
 cüllahlrın ayağ basdığı ağac.

təpqr	təpğur. artıq vergi.
təpqü	təpgü. yazuq.səzəniş. tə'n. məlamət.
təplə	tapla. təblə. təpləmək. təlpəmək. təpmək. talpamaq. taplamaq. (bl < > lb). tabla. təlbə. talbamaq. tablamaq. təlbəmək. təbləmək.
təpləc	təbələş. 1. məşqul. uğrat. - yazıb, oxumaq mənim təpləşimdi. 1. əngəl. - böyük təpələş önümüzdə var. - dağ kimi təpələş. - təpələş əlindən təprəşmək olmur.
təplədilmək	təpnədilmək dəfnədilmək (< təpmək). gömülmək.
təpləq	təplək. dümbək. kiçik təbil. darbuqa.
təpləmək	təbələmək. təbləmək. təmələmək. təməlləmək. təpəlləmək. 1. əngəlləmək. 1. uğratmaq. oyalamaq. məşqullamaq. 1. çəğnəmək. əzmək.
təpləmək	təf edmək > dəf edmək < təpitmək < təpmək. təpəmək. qedəritmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək. gidərmək. geri püsgürtmək. qoğmaq. qovmaq. savmaq. sovmaq. itmək. aşırmaq. rəddəmək. uzaqlaşdırmaq.
təpləmək	təlpəmək. talpamaq. taplamaq. təpmək. bl < > lb\ b < > p) təbləmək. təlbəmək. talbamaq. tablamaq.

- təplənmək** 1. itirmək. düşmək. əldən çıxmaq. 1. çəğnəlmək.
əzilmək.
- təpləş** muxalif. zidd. (# **taplaş**: muvafiq. razı.).
- təpləşmək** **təbləşmək**. 1. muxalifət etmək. ziddinə, əleyhinə qalxışmaq. 1. təpilib sataşmaq. 1. **tablaşmaq**. razılaşmaq.
- bu işə **təpləşdilər**.
- təplətən** **təpnətən**. **təpyən**. **dəfnətən**. qaplayan. qaptıran. qapıcı.
qablayan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən.
gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan.
quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı.
bastıran. pastıran. paslayan. pasıyan. pasıcı. batlayan.
batayan. batıran. baticı. bazlayan. bazayan. bazıcı.
dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.
- təpləti** **təpnəti**. **dəfnəti**. nərsəni nərsənin içinə gömütmək,
quylamaq. gömmə. gömələ. örtləmə. qaplama. qablama.
baslama. batlama. bazlama. quylamıq. qulamıq. dalbanıt.
- təplətmək** **təpnətmək**. **dəfn etmək** (< **təpmək**). gömmək.
- təplik** **təpirlik**. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş. bərkiniş.
bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. müsirrilik.
- təpliqləmək** **təpliqləmək**. **təbliqləmək**. yeritmək.

təpmə

təpük. 1. keçələşdirilmiş yun. 1. bambaça. 1. heyvanın art ayağı ilə vurması. şillaq. cütə.

- **təpmə altına almaq:** təpmə vurmaq: təpmə atmaq.

- **təpmə keçə:** təpib döğərək yapılan qalın keçə. qar keçəsi. dibək.

təpmək

1. tapmaq. təbmək. tabmaq. dabitmaq. vurmaq. çırpmaq.

qınamaq. talaşlanmaq. taqmaq. qaqmaq. - **hura təpmək:**

oynamaq. 1. təpsəmək. dəpsəmək. təpinmək. təfsinmək.

dəfsinmək. təpikləmək. qıpırdatmaq. ayağ dürtmək.

vurmaq. taplamaq. yaruğlamaq. işıqlamaq. şö'lə

saçmaq. təpikləmək. taplamaq. çeğnəmək. əzmək. 1.

basıb sıxışdırıb, geri çevirmək. 1. çeğnəmək. əzmək. 1.

açmaq. həll etmək. 1. **təpilmək. çapmaq.** qaçmaq.

qımıldamaq. - **ağzına təpmək:** sözünü kəsib ağzında

qoymaq. - gözümə qan **təpdi:** gözümə qan çapdı, qaçdı,

oturdu. - qan başıma **təpdi:** çıxdı. - soyuq **təpdi:** soyuq dəğdi,

aldı. - yol engişi **təpdi:** yol aşağı qaçdı. 1. **düşürmək.**

yolundan çıxarıb qırağa qoymaq, buraqmaq. ayırmaq. 1.

qızmaq. öfkələnmək. 1. həmlə etmək. bir ölkəyə təpmək.

sağlamlığa təpgi göstərmək. 1. **ad. təptik.** təpzək. təzək.

yapdıq. sıçaq. sıçmaq. pox. **1.** təpik. təkmə. belləmək.
 çapalamaq. toprağı sürmək. at araba sürmək. **1.** tabmaq.
 təpmək. dövmək. **1. (t < > ç) çıpmaq.** çapmaq. **1.**
 qımıldamaq. hərəkət etmək. yer dəyişdirmək. **1.** vurmaq.
 urmaq. çarpmaq. **1.** qızmaq. öfgələnmək. **1.**
 şiddətlənmək. hizini artırmaq. **1.** sarsılmaq. **1.** qaynamaq.
 yanmaq. **1.** dabanlamaq. şillaqlamaq. **1.** qoğmaq. inad
 etmək. **1.** dögmək. təpikləmək. dabanlamaq.
 sabanlamaq. vurmaq. - o nökerin **təpdi.** - sərçə işi ərməs,
 örtgün **təpmək:** sərçə işi değil, xərmən dögmək. **1.**
 sabanlamaq. dabanlamaq. sapanla sürmək.

təpmək

dəpmək. 1.alt üst etmək. belləmək. - **bel ilə toprağı**
qazma, təpmə: belləmə. **1.**cummaq. hicum etmək. tərüz
 etmək. **1.**əngəlləmək.**1.** dögmək. qırpalamaq.
 qırmalamaq. tapdamaq. **1.** tapıtmaq. yapıtmaq. **1.**
 yığmaq. yığqıtmaq. **1.** qaqıtlamaq. qaqırlamaq.
 qaqışlamaq. qaqalamaq. qaqıqlamaq. qaqılamaq. itmək.
 itələmək. soxuştırmaq. sarsıtmaq. **1.** soxmaq. batırmaq.
 basmaq. itmək. qaqlamaq. qaqılamaq: qaqıqlamaq.
 qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. qaqalamaq.

- **dərmə təpmə nərsələr yapmaq**: çərgələmək. < kərgələmək.

- **geri təpmək**: dalı vurmaq.

- **dal ba dal, üst üstə çırpmaq, vurmaq, itmək, təpmək**:

qaqalamaq. qaqcılamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq.

qaqıtlamaq. - tikicilərin, dərizilərin **qaqalamaqdan**, barmaq

ucları dəlik deşik olmuş.

- **qulağına pambıq təpmək**: qulağına barmaq tıxamaq.

- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq,**

itmək, təpmək: qaqalamaq. qaqcılamaq. qaqılamaq.

qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.

- **yol təpmək**: yol döğmək. yol eşmək. uzun sürə yerimək.

təpmək

təpləmək. təlpəmək. talpamaq. taplamaq. (bl < > lb\ b < >

p) **təbləmək. təlbəmək. talbamaq. tablamaq.** 1. heyvanın

art ayağı ilə vurması. şillaqlamaq. cütə atmaq. 1. qiymət,

qədir verməmək. şükürsülük edmək. naşükürlük edmək.

əlinə keçəni dəğərləməmək. - var yoxun təpdi. 1.

oynamaq. rəqs edmək. 1. geri dönmək. artmaq. yenidən

itiləşmək. - yara **təpdi**. 1. rədd edmək. dəf' edmək -

düşmanı **təpmək** gərək.

- **nərsəni nərsiyə soxmaq: təpmək:** gömmək. örtmək.
quylamaq. batırmaq.
- təpnə** dəfinə. tünək. tüngə. gənc. gəncinə. xəznə. tübək.
- təpnəçi** dəfinəçi. gömüçü. göməçi. gömən. göməyən. gömləyən.
yerə quylanan dəğərli nərsələri araştıran.
- təpnədilmək** təplədilmək dəfnədilmək (< təpmək). gömülmək.
- təpnək** təpinək. təping > dəfinə (< təpmək: içərmək. quylamaq).
gəncinə. gənc gömü. xəzinə. xəznə. xəzanə.
- təpnəq** təpnək. > dəfinə. gəniz. kənz_(ərəb). (< kan). gənc. qaznaq.
xəzinə.
- təpnətən** təpletən. təpyən. dəfnətən. qaplayan. qaptıran. qapıcı.
qablayan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən.
gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan.
quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı.
bastıran. pastıran. paslayan. pasıyan. pasıcı. batlayan.
batayan. batıran. baticı. bazlayan. bazayan. bazıcı.
dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.
- təpnəti** təpləti. dəfnəti. nərsəni nərsənin içinə gömütmək,
quylamaq. gömmə. gömələ. örtləmə. qaplama. qablama.
baslama. batlama. bazlama. quylamıq. qulamıq. dalbanıt.

təpnətmək	təplətmək. dəfn edmək (< təpmək). gömmək.
təppə təng	təptəng. təptək. təptikə. tıpa tıp. eynən. əşit. həmənen. tam əşit biçimdə.
təppə tənğ	tıpatıp. eynən. tamamiylə. əşit şəkildə.
təppür	təbbür. örtük.
təprə	1. sıçrama. atlama. 1. dərəcə qazanma. tərfi'. 1. bülənd pərvazlıq.
təprəçi	üsdən satan. qabağa verən. şişirən. bülənd pərvazlıq edən.
təprəçləmək	çırpınmaq. çıplamaq. təprəşmək. iticə qızmaq.
təprəkli	- təprənən, təprəkli, hərəkətli bölüm: dönəç.
təprəq	təprək. təbər. dəbəş. hərəkət.
təprələnmək	sallanmaq. dalqındamaq. dingildəmək. titrəmək. ayaqda duramayıb təlbələnmək dalqındamaq dingildəmək.
təprəlmək	təprənmək. 1. başlanmaq. 1. qımıldanmaq. titrəmək. sarsılmaq. sallanmaq. - yer təprəlmiş.
təprəm	1.dəprəm. sarsıntı. zəlzələ. 1. sarsıntı. azarın. azarınğ. müsibət. bəla. afət.

- təprəm** **dəprəm.** silkər. zəlzələ. sarsılma. qımıldama. **1.** çapqur.
tufan. **1.** afət.
- yer sarsıntısı: yayıq.
- təprəmək** **1.** çisəmək. **şəpmək.** **sərpəmək.** narın, sıx dənələrə
doğrayıb, səpmək. - yağış **təprir.** **1.** tapbılı, **taq**qıltı
yapmaq. **1.** qaynamaq. qımıldamaq. **1.** təpilmək. girişmək
davranmaq.
- təprəmək** **dəprəmək.** sarsırdamaq. salsırdamaq. qımıldamaq.
çabalamaq. hərəkət etmək.
- təprənək** titrənək. təlbələnək. dalqındaq. dingildək. sallanan.
sallanaq.
- təprənən** - **təprənən, təprəkli, hərəkətli bölüm:** dönəç.
- təprənin** təbrəqiz. qımıldayın.
- təprəniş** qımıldanış. hərəkət. hərəkət təzi.
- təprəniş** **təprəniş.** urma. vurma. uruş. vuruş. zərəban.
- təprənişi, davranışı ilə başqalarına örnək olmaq.
başqalarına önçülük etmək: yol qoymaq. yol açmaq, vermək.
- təprənmə** talabımaq. dalabımaq. qıpırdanma.
- təprənmək** **dəprənmək. dəbəşmək.** **1.** ırqalanmaq. yırqalanmaq.
ırqanmaq. yırqanmaq. yelxalanmaq. yerxalanmaq.

çalxalanmaq. sallanmaq. sarsınmaq. tirtirənmək.
 titrənmək. oynanmaq. qımıldanmaq. 1. salsırdanmaq
 sarsırdanmaq. qımıldanmaq. çabalanmaq. hərəkətə
 gəlmək. 1. ərişmək. qımıldamaq. hərəkətlənmək.

təprənmək **təprəlmək.** **tərpən**mək. 1. (< **təpmək**). qımıldamaq.
 hərəkətlənmək. 1. < **tavranmək.** **davranmək.** 1. **dalı**nmaq.
 dallanmaq. dalqalanmaq. dalbınmaq. tərpənmək.
 çabalamaq. dalaşmaq. 1. başlanmaq. 1. qaynanmaq.
 qımıldanmaq. çaplamaq. çabalamaq. çalqışmaq.
 çalışmaq. çağlaşmaq. uzalmaq. qozqalmaq. hərəkətə
 gəlmək. talatümə düşmək. cünbüşə gəlmək. təpsənmək.
 qalxmaq. təpircimək. təpirmək. qımıldamaq. hərəkət
 edmək.
 - **yavaş təprənmək:** qımırılanmaq. qıyımşınmaq. qımmaq.
 qımıldanmaq. sallanmaq.

təprənməmək - **olduğu yerdən qımıldamamaq, təprənməmək:**
 qalıqlamaq. qalaqlamaq. qalaqalmaq. hərəkət etməmək.

təprənməmək qalmaq. hərəkət etməmək.

təprənməz təbməy. qımıldamaz.

- təprəntirmək** **təprəndirmək. dəbəşdirmək.** yırqalandırmaq.
yırqandırmaq. ırqandırmaq. ırqalandırmaq.
yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.
sallandırmaq. sarsındırmaq. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq.
- təprəş** **1.** təprətik. coşqun. qaynar. **1.** həvəs. kapris. **1.**
sallanma. sallanış. oynama. hərəkət. xuram.
- təprəş** **dəprəş.** qıpırtı. titrəş. hərəkət. - **üzmək üçün qollarda**
yapılan dəprəş, hərəkət: qatman. qulaç. qolaç.
- təprəşən** qılınan. hərəkət. - **qaqılmış, taxılmış, işgilli, çətin qılınan,**
təprəşən, hərəkət edən nərsə, kimsə: qağrı.
- təprəşik** çabalaq. çapalaq. qıpırdaq. mütəhərrik.
- təprəşinmək** çalqalmaq. çalqanmaq. çayqalmaq. çalxalanmaq.
yalxanmaq.
- təprəşmə** - **acıların, üzüntülərin təprəşməsi, açılması:** qanamaq.
- təprəşmək** **1.** tapraşmaq. sıçraşmaq. çalqaşmaq. **1.** oynaşmaq.
təprəşmək. qaynaşmaq. qımıldaşmaq. **1.** təprəçləmək.
təprişmək. təpişmaq. edişmək. qılışmaq. çırpınmaq.
çıplamaq. iticə qızmaq. uçmaq. titrəşmək. səkrimək.
sərimək. - gözüm **uçur.** - ürəyim **uçdu:** ürəyim töküldü. **1.**

titrəmək. qımıldaqmaq. hicuma keçmək. **1.** yürünmək.
davranmaq. davraşmaq. hərəkət etmək. - böylə
yürünməz.

təprəşmək **dəprəşmək.** **1.** canlanmaq. yenilənmək. təzələnmək. -
əsgin ağrılar **təprəşdi.** **1.** çabalamaq. çapalamaq.
qıpırdamaq. **1.** işə, hərəkətə keçmək. yola çıxmaq. yola
düşmək.

təprətəsi təprətiləcək. təprətəsi yer. təprətiləcək yer.

təprətəq **təprətək.** təprəş. coşqun. qaynar.

təprətəqliq **təprətəklik.** coşqun. qaynar.

təprətəqsi təprətəli. təprətməkdə tələsən.

təprətəşmək coşuşmaq.

təprətəqən çox təprətən.

təprətəqü təprətiləcək.

təprətəqüci təprətən.

təprətli **dəbətli.** sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq. oynaq.
oynat. ırqantı. ırqanı. yırqanı. yırqantı. ırqaq. yırqaq.
ırqatı. yırqatı. - **ırqantı köprü:** yatar qalxar, açılıb bükülən
köprü.

təprətme təprəndirmə.

təprətmək **dəprətmək. dəbətmək.** ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaqyelxalamaq. yelxamaq. yerxamaq. yerxalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. sallamaq. sarsıtmaq. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq. **1.** dəğritmək. hərəkət eddirmək.

təprətmək **dəprətmək. təprİtmək. təbrətmək dəbrətmək. 1.** sallamaq. sallandırmaq. oynatmaq. təhrik etmək. **1.** təprəndirmək. qımıldatmaq. **1.** saldırmaq. - ər yağıya **təprətdi:** cumdu. **1.** sıçratmaq. qoğzamaq. qaldırmaq. - mal davarın **təprət** ged. - götünü bir **təprət.** - **təprətiqsi:** təprəşik. təprəşməyə canı olan. tələsik. **1.** eçqəmək. sallamaq. hərəkət etdirmək. **1.** qonqarmaq. kökündən qırmaq. yerindən qımıldatmaq. qoparmaq. qazmaq. **1.** sapıtmaq. sallamaq. **1.** tavrətmaq. qızdırmaq. təlbələmək. tələsdirmək. **1.** təbrətmək. **1.** təpilmək. həmlə etmək. **1.** sıçratmaq. atlatmaq. **1.** başlatmaq. işə qoyub yaraqlamaq. çıxarmaq. - yola **təprətdilər:** yola saldılar. **1.** nərsəni beşik kimi sallamaq, qımıldatmaq. **1.** tərmətmək. tərbətmək. tərpətmək. çalkamaq. çaykamaq. sallamaq. yırqamaq. bulamaq.

təprətmiş	təprətılmış.
təprəttəci	təprəten.
təprəyiş	təpsəyiş. titsəyiş. titrəyiş. sarsınış. sarsılış. sarsıyış. salsayış. salsürüş. hərəkət.
təprez	1. bax > təpərik. 1. təbrək. təpriz. hərəkət. 1. təpriz. təbrək. hərəkət.
təprik	təprik. təbrik. 1. bax > təpərik. 1. qutlaq. qutluq. mutluq. onğur. onğun. 1. qaqma. qalxma. qabaq (qabarıq). bərcəsdə.
təpriq	təprik. təhrik. qışqırtı. quşqurtu. quşqurtulma. qışqırılma.əngiziş. təhyic.
təpriqə	təpirgə. (< təpmək: dögmək). dümbələk, təbil çeşiti.
təpriqmək	təprikmək.təprinmək. təhrik olmaq. təhyic olmaq. qışqırmaq. quşqurmaq. həyəcanlanmaq.
təprin	təpin. devin. devinim. devrin. davran. davranış. qımıl. qımit. gediş. yeriş. tutum. taxım. hərəkət.
təprinçən	təpringən.təpingən. devingən. devringən. davışqan. davrişqan. qımılqın. qımitqın. hərəkətli. mütəhərrik.

- təprinqənliq** **təpringənlik.təpingənlik.** devingənlik. devringənlik. davışqanlıq. davrişqanlıq. qımılqınlıq. qımitqınlıq. hərəkətlilik. mütəhərriklik.
- təprinmək** **təprikmək.** təhrik olmaq. təhyic olmaq. qışqırmaq. quşqurmaq. həyəcanlanmaq.
- təpriş** 1. devriş. üslük. qalxış. ixtilal. şuriş. 1. oynaq. əsnək. mütəhərrik.
- təprişmək** təprəşmək. təpişmaq. edişmək. qılışmaq.
- təpřitmək** bax > **təpřitmək.**
- təpriz** **təbriz.** bax > **təpərik.** 1. tamragis. 1. tumrus: əfrasyabın qızı. 1. **təp** (təp) + **iz:** el adı { səqqiz: səkəiz: saqalar) el: iz. heriz. sulhuz. kəhriz}. təbrək. təprəz. hərəkət. 1. təprəz. təbrək. hərəkət.
- təprizəməmək** - **şaşqınlıqdan təprizəməmək:** şaşaqalmaq. şişəqalmaq. çaşaqalmaq. duraqalmaq.
- təpsə** 1. **dəbsə.** təpsi. qapaq. qazanın başın basdırmağa, təpməyə örtük. 1. **təpsi.** yəhər yasdığı.
- təpsəq** **təpsək. təpşər.** 1. həvəskar. 1. kəprisli. bülhəvəs. 1. əzilib, çəğnənmiş əkin, tarla. 1. əzilib, qoxumağa, xarab olmağa üz tutmuş nərsə. qalımı, iyi, dadı dəğişmiş

nərsə. **1.** təpə təpə, düşnüb anlamadan danışan. baş açıq ayağ yalın sözə girən. - burax bu **təpsəyi**. - təpsəyin biri **təpsək**. **1.** imalə. uymaz. gir. böyür. yançı. umursuz. olduğu yerdə yaramaz.

təpsəqən **təpsəğən.** təpikləyən. şillaqlayan. - **təpsəğən at.**

təpsəlmək (p < > t). **təmsələmək. təmdələmək. təmşəlmək.**

tapsalmaq. 1. təpiklənib əzilmək. **1.** dirsəlmək. qalxmaq. durmaq. - söyləməyə **təmşildi. 1.** təpmək. atılmaq. sıçramaq. yeltənmək. cummaq. - arslan kimi üzərinə **təmşəldi:** atıldı. **1.** kiçik adlımlala, əli oyan buyana təpib, vuraraq, qorxa qorxa, yavaş yavaş yerimək. səndələyərək, sallanaraq yerimək.

təpsəmək **1.** təpik, ayağ çalib oynamaq. titrəmək. oynaqlamaq. atılıb düşmək. rəqs etmək. **1.** ayağıyla əzmək. **1.** dəpsəmək. təpinmək. təfsinmək. dəfsinmək. təpmək. təpikləmək. qıpırdatmaq. ayağ dürtmək. vurmaq. **1.** qıvırmaq. qırıtmaq. oynamaq. qırcanmaq. nazlanmaq. - **qıvıra qıvıra** oynamaq. **1.** oyun etmək. oynamaq. **1.** **təpsənmək.** qısqaqmaq. ciciklənmək. qınamaq. həsəd etmək. çəkəməmək. - yoldaşını **təpsəmə.** - qutluluğun

təpsəmək. - öz qutuvu arada, qutlu kimi təpsəmə: qınama.

- birəv suvuqdan təpsəy edi, birəv da zavuqdan təpsəy

edi: birisi soğuqdan oyun edirdi, birisi də zovqdan oyun edirdi.

təpsəmək **təpcəmək. təpşəmək. devşirmək.** 1.toplamaq. yığmaq. 1. tikmək.

təpsən qılmaq təpsimək. çeynəmək. aşağlamaq. ayağları altında əzmək.

təpsənmək 1. tipsənmək. tapsanmaq. təprənmək. qalxmaq. 1. sallanmaq. salğınmaq. oynamaq. xuraman olmaq.

təpsərmək 1. quruyub büzüşmək. 1. ocağa sığışib qızışmaq. 1. **təpsərmək:** təprəşmək. titrəmək.

təpsərmək dəbsərmək. qurumaq.

təpsəş **təpzəş. təpcəş.** 1. təpmə. basma. əziş. əzmə. 1. cicik. qısqanma. qısqancılıq. çəkəməmə. 1. təpi. istək. arzu.

təpsəşmək **təpzəşmək. təpcəşmək.** 1. təpişmək. basışmaq. əzişmək. 1. təpsinmək. döğünmək. ciciklənmək. qısqanmaq. əsirgəmək. qurunmaq. qızqınmaq. istəşmək. - hamı bu işə **təpsinir.**

təpsətmək **təpzətmək.** 1. əzdirmək. təpdirmək. təpiletmək. ayağı altına qoymaq. 1. oynatmaq. ələ salmaq. 1. çevirib

qurutmaq. **1.** oyun etdirmək. oynatmaq.

- **onun qopuzu köpləni təpsətdi:** onun qopuzu çox kişini oynatdı. **1.** nərsəyə ciciklənmək. **1.** sıxıb sıxışdırmaq. tikmək.

təpsəv

oyun. rəqs. dans.

- **tav təpsəv:** dağlılar oyunu.

- **tögərək təpsəv ~tüz təpsəv abəzəq təpsəv ~ qapeteyna təpsəv ~ sandıraq təpsəv ~iygən təpsəv ~cezoqa təpsəv:** qaraçay malqar xalq oyunlarının adları.

- **təpsəv dartuv:** oyun havası.

təpsəvçi

oyunçu. oynaçı. rəqqas.

təpsəvçü

oyunçu. rəqqas.

təpsəviq

təpsəvik. 1. oynamağa maraqlı. **1.** oyunbaz.

təpsəvüq

oynamağa. oyuna maraqlı. oynamayı sevən.

təpsəyiş

təprəyiş. titşəyiş. titrəyiş. sarsınış. sarsılış. sarsıyış. salsayış. salsürüş. hərəkət.

təpsəyləmək

təbsəyləmək. yatışdırmaq. təskinləmək. onun odun təpsəylə. hirsin təpsəyləmək. savaşı təpsəyləmək.

- təpsi** 1.yasqı (< **yastı**). sini. 1. qıraqları təpilib, qısılib, az yüksək, yuvarlaq, düz, böyük tabaq. - **taxda təpsi**: tabla.
- **qatatəpsi**: ğeyri adi davranış, vakuniş.
- təpsi** **təbsi**. 1. büdik. büzik. büdik. oyun. oynama. oynama. oyun. büdik. büzik. rəqs. 1. **təvsi**. **təbəs**. süfrə. 1. qanqa. süfrə. surfa. dəstərxan. aşlav.
- **təpsiyi** yiyəcəklə doldurdu: **aşlavnu** qıdayla aldırdı.
- **xan təpsi**: mükəlləf sofrə.
- **oyun, təpsi, rəqs havası**: quşma. qoşma. qoşuq. quş kimi atılıb düşmə.
- **xanat təpsi**: yemək təpsisi.
- **qonaq təpsi**: qonaq sofrası.
- **təpsi tübi**: yemək dibi, artığı.
- **təpsiyə yaraşmaq**: yeməğə girişmək.
- təpsi** **təbsi**. **təpsə**. **dəbsə**. 1. qapaq. qazanın başın basdırmağə, təpməyə örtük. 1. sini. badnos. 1. ürək çıpması, qızışması.
- təpsi** **təpiş**. **tabaq**. (< **təpmək**: qoymaq). **təxsə**. **tabaq**. 1. içinə nərsə qoyulub düzülən, geniş yayvan qab. süfrə. içinə sinilən (qoyulan) sini. (**sini**. süfrə. məjmeyi. tarka. nəlbəki.

hamısı **təpsi** adlanır). - **təpşək**: nəlbəki. - xan **təpsi**: xan süfrəsi. - qonaq **təpsi**: qonaq süfrəsi. - **təpsi** dib: süfrə artıqı. - **təpsi** yaraşmaq: yeməyə girşmək. - **təpsi götürmək**: yaltaqlanmaq. **1.** kiçik sini. **1.** yığnaq. dərgi.

təpsiçi **təbsi.** dalqavıq. yaltaq. daylaq.

təpsilmək **təpsolmaq.** yatışmaq. oturmaq. bitmək.

təpsimək **1.** çeynəmək. aşağlamaq. ayaqları altında əzmək.

təpsən qılmaq. **1.** coşmaq. çarpışmaq. isterimək.

əsrimək. sevinmək. daşmaq. bacamaq. çapamaq. **1.**

qayğılanmaq. quşqunmaq. tasalanmaq. tədirmək.

qorxumaq. **1.** tövşəmək. tingəmək (təng nəfəs olmaq). **1.**

silqimək. silkələmək. oynamaq.

təpsirəmək **təbsirəmək.** susamaq. qanqırmaq.

təpsolmaq **təpsilmaq.** yatışmaq. oturmaq.

təpsuqa bax > **tesuqa.**

təpşəq **təpşək.** bardaq tabağı. fincan tabağı. nəlbəki.

təpşələmək əzmək. çeynəmək. şəmatət.

təpşəmək **təpsəmək. təpcəmək. devşirmək. 1.** toplamaq. yığmaq. **1.** tikmək.

təpşər **təpsək. 1.** həvəskar. **1.** kaprisli. bülhəvəs.

- təpşətmək** təpib, qoğub yormağ. - tərimi **təpşətdin**: tərləddin. tərimi çıxardın.
- təpşirilmiş** dərlənmiş. toplanmış. təpşirilmiş. devşirilmiş.
- təpşirmək** **təvşirmək**. toplamaq. qaldırmaq. qalaqlamaq. dürmək. tükmək.
- təpşür** çəngəlli iğnə.
- təptəkiz** düpdüz. yılmanaq. endikən.
- təptəmiş** **təftəmiş**. çözüük. çürük. kövrük. köhnük. kövnük. əsgik. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. geçgin. keçgin. paslı. bastınaq. bastan. sürəgən. sürülmüş. üzgün. pozqun. pozuq. silik.
- təptənq** **təptənğ**. **təp dək**. dümdüz.
- təptəpəli** **təptəpəli**. təntənəli < > tumturaq. nərsəni şişirib, çalıqlayıb, parlaq, təpinişli, səslü küylü, bəzəkli göstəmək.
- təptər** **dəptər**. **dəfdər**. qatırış. kitab. bitik. - **anaqatırış**: ana dəfdər.
- təptərçi** **dəfdərçi**. **dəptərçi**. **dəfdərdar**. qatırışçı.
- təptərsə** tərsəpirs.
- təptinli** **təptinli**. çırpıntı. çırpınma. səğrinti. titrəmə. titrəşim. ürpəriş. silkiniş. ehtizaz. ehtilac.

təptirmək	təpdirmək. (pd < ^{metatez} > db) tədbirmək. 1. qımıldatmaq. oynatmaq. hərəkət etdirmək. 1. yerindən oynadub atmaq. fırlatmaq. - topun səsi taxcadaki qabları təpdirdi. 1. itələmək. itmək. püsgürtmək. geriye çəkdirmək. - bu barut tufəngi təpdirir. 1. qaçdırmaq. qaçıtmaq. 1. oynatmaq.rəqs etdirmək.
təptiş	təfdiş. tükəl. axdarış. arayış.
təpuq	təpqu. 1. əziyyət. 1. sitəm. covr. 1. təhqir.
təpuq	təpuğ. < > tapuğ qulluq. xidmət.
təpüq	təpük. tabaq.
təpüq	təpük. 1. quru. quraq. 1. təpmə.
təpür	təbur. təpib, itib, silib, qaytarıb təmizləmək. taxıl əvsəmək üçün, yayvan təpsi, tabaq.
təpürmək	təburləmək. nərsəni əvsəyib arıtlamaq.
təpyən	təpnətən. təplətən. dəfnətən. qaplayan. qaptıran. qapıcı. qablayan. göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nərsəni nərsənin içinə gömütən, quylayan. quyqucu. qoyan. basıran. baslayan. basayan. basıcı. bastıran. pastıran. paslayan. pasıyan. pasıcı. batlayan.

batayan. batıran. batıcı. bazlayan. bazayan. bazıcı.

dalbayan. dalbıran. dalbırıcı.

təpzəmək **təpsəmək.** ciciklənmək. həsəd edmək. çəkəməmək. -.

təpzəş **təpsəş. təpcəş. təbzəş. tapzaş. tabzaş.** 1. cicik. qısqanış.

həsəd. - nədir bu **təpzəş**, nədir bu dartış: həyəcan. 1. təpmə.

basma. əziş. əzmə. 1. cicik. qısqanma. qısqancılıq.

çəkəməmə. 1. təpi. istək. arzu.

təpzəşmək bax > **təpsəşmək.**

təpzətmək **təpzətmək. təpsəmək. təpxətmək.** ciciklənmək.

çəkəməmək.

təpzüq **təpzük. tapzuq.** tapızqu. tapızquq. tapışmaq. tapmaca 1.

bilməcə. sınaq. - **təpzüq tapızmaq:** tapmaca sormaq.

tər (< **dərmək:** almaq. vermək). 1. edər. dəğər. müzd. ücret.

çalışana verilən para. - **tarçı: tərçi:** işçi. 1. dəridən çıxan

su damcıları. - **tər atmaq:** bədən təri dışarı atmaq. - **tər**

bulmaq: tərlemək. utanmaq. mahcup olmaq. - **tər** dənəsi:

burçaq. 1. **dər. tər. dərk.** (< **dərmək**). tez. çabuq. tərgin.

1. iş. - **tərçi:** işçi. - **tərgə:** işçi qatı. işçilər.

tər 1. < **tərik** > **dərik.** taza dərilmiş. 1. yağlı.

- **alından tər boşanmaq:** çox əmək çəkmək.

- **ayaq təri**: çaypulu. şaydana.
- **cimcilaq tər**: teyxa tər içində. qıntər. qantər.
- **ölüm təri tökmək**: böyük bir qorxu, sıxıntı, bunaltı içində olmaq.
- **tər tələsik, dərmə çatma yapılan iş**: gecəqondu.
- **tər sinə**: nar məmә. şux mәмә. - **çox istirəm tər sinə, işlər gedir tərsinə**.
- **tərdən, qızdırmadan doğan sərpme, qabarcıq**: ısırqın. issilik. ısılıq.

tər

- bax > **tor. tolaq. 1. (tərləmək: yaşalmaq. sulanmaq). tər keçmək**: < dəyib keçmək. üzdən keçmək. təzә. **1. dək. can. qədər.** - yarına **dərin**: sabahacan. **1. dək. dəğ. dəğın. can. qədər.** - bura **dərin**: buracan. - ona **dərin**: ona dəğın, onadək. onacan. - öləngә **dərin**: ölənecән. **1. tərlik. bağış. ötün. yarlıq. dəğər. edər. qarşılıq. axdı. axıt. əmək. qapıs. müzd. 1. (< tərləmək: vermək. ödəmək) damıç. ödək. müzd. ücret. uçat. ücret. müzd.**
- **ayağ təri**: həqqüzzəhmət.
 - **qan tər**: teyxa tər. tilit tər. { "qan" sözü əkim (sifət) olaraq artırılan sözün anlamın vurqulur.}.

- **tər kimi damla damla axmaq**: sızmaq. tərəşşüh etmək. - su küpündən, yağ **sızmaz**.

- **tər köynəyi**: altdan geyilən köynək. at köynəyi. iç köynəyi.

- **manğılay tər**: əmək. alın təri.

- **suvuq tər**: əcəl təri.

- **tər basqan**: tərlı.

- **tər çapmaq**: buğulanmaq.

- **təri barmaq**: hər tərəfindən tər boşanmaq.

- **tərin bardırmaq**: qan tər içində bıraqlamaq.

tər **çər. 1.** burun. burna. güclü. igid. gənc. **1.** çıplaq. arın. təmiz. **1.** sulaq. suvat. göyək. şadab.

tərənə ötmə. ırlama. yırlama.

təraş (fars) < **tıraş** (< **dərmək**: qırmaq). turpıl. durpıl. talaş. dalaş. qırıq. qırxım. qıraş.

təraşə (fars) < **daraca. dalaca.** daş yonma aracı.

təraz taraz. düzəc.

tərazi çəki. çək. ülgü. ölçü. dəngə. dartaqan. dartan. bərəkə. baraka. ölçək. bazman. basman. baskul. dartan.

tərazi qıstas. qısqab. əyar. ölçək. ölçük. ölçüt. dartıc. ölçən. ölçər. qantar.

- dartı aracların, dartıcları, tərəziların düzlüyün dənətləyən,

yoxlayan görevli: qantar baxıcı: qantar ağası.

- **dartı (tərazi) tablası:** dartı gözü.

tərb

dərb. < > **çarp** < > **zərb.** **çarpma**. **1.** çarpma işləmi, imi.

zərb əməliyyatı. zərbdər işarəti. **1.** vurma. dögmə. **1.**

tavil. tapıl. güc. qaldırı. quvvət. **1.** dəmir pul basma.

tərbəçə

dərbəçə. dalbaça. dalbaçiq. dəriçə. qapaciq. ürək girşiyi,

dalğuci, dəhlizi.

tərbədər

dağınıq. **1.** dartaqan. **1.** sümsük. samsaq. salsarı >

sərsəri. avaragor.

tərbədər

dərbədər < > **dalbadal.** dal dal olmuş. dallaq. dallaş.

salğasür < > sərsəri. başıboş. baybaş. qayta. eveşiksiz.

qılıqsız. qırbal. qırban. işgücsüz.

tərbənt

dərbənd. {< dar + bənd < > dar + bel: dar + yol (bel: yol,

keçit.) {< **təprət:** dar yol. gedik.}. { < **dar bat. dar bağ**}. dar

dərə. dar yol. tutqavul. keçit. boğaz. darbat. dar keçit.

kütəl.

tərbənt

dərbənd. dərbət. (< **dalbat. darbat**). qapız. dağlarla çevrili

dar boğaz. iki dağ arasında dar keçit. boğaz. dara düdük

yol. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.

- tərbəs** şahların başı üsdə açılan kölgəlik.
- tərbət** **dərbəd.** 1. döngə. dönüm. 1. keçid. yarıq. gədik. boğaz. nərsənin keçiləcək yeri.- dağ **geçidi.** - **iki yanı uçurumlu, qorxunc boğaz, dərbəd:** dəmir qapı.
- tərbət** **dərbət.** bax > **dərbənd.**
- tərbətər** **dərbədər < dalbadal.** dalbadaq. dağnıq.
- tərbətərləşmək** **dərbədərləşmək. daldalaşmaq. dalbadallaşmaq.** qırbalaşmaq. qırbanişmaq. avaralaşmaq. qılıqsızlaşmaq.
- tərbətərlik** **dərbədərlik. dalbadağlıq. dalbadallıq.** qırballıq. qırbanlıq. avaralıq. qılıqsızlıq.
- tərbi dağan** dərbə dağan. alaman alaxano. yağmalanmış. dağılmış.
- tərbiyət etmək** ögrətmək. tovlamaq. tavlamaq.
- tərbiyətçi** atabəy.
- tərcə** **dərcə. dərəcə.** 1. **dəri. dərik.** dəngə. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq.

nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1.kəriz.** qırız. cızıq. cızqıl. cızqılıq. **1.böyüklük.** boy. **1.düzəy.** ölçü. səviyyə. **1.örin.** rədə. mərtəm. qat. **1.düzəy.** düzləm. ölçü. **1. balas.** balaş. basac. basa. başac. dərik. əris. irəs. pillə. **1. qat.** çat. basaq. basamaq. ayaq. pillə. aşama. **1. rədə.** dərçin. dərşin. kərçin. kərşin. xərçin. xərşin. bərçin. bərşin. ərçin. ərşin. barçin. barşin. qırçin. qırşin. **1. üzlük.** üslük. qana. səviyyə. - **bu qanada:** bu səviyyədə. - su boyum **qanadır.**

- **bir dərcə:** **bir dərəcə:** bir dəğər. nisbi olaraq.

- **bir qonum, dərgə, dərcə aşağılıq:** bir köynək aşağı.

- **bu dərəcə, dərcə:** bu dərək. çoxca. bunca.

- **bu dərəcə, dərcə:** bu dərək. çoxca. bunca.

- **dərcə dərcə:** dərəcə dərəcə. dərə dərə. basamaq basamaq. ağır ağır. təcricən.

- **dik dərcəsi, dərəcəsi:** sonu. axiri.

tərcə **dərcə. dərəcə.** **1. sıra.** təbəqə. **1. düzəy.** aşama. paya. basamaq.

tərcəq **tərcək.** lüt. çıplaq. yaşmaqsız. örtüsüz. pərdəsiz.

- tərcələmə** **dərcələmə. cərgələmə. çərəkələmə. 1.düzənləmə.**
dizənləmə. düzənləyiş. dizənləyiş. sıralama. kilaslama.
çərəkələmə. 1.sıralama. cərgələmə. kilaslama. qatlama.
- tərcələmək** **dərcələmək. ələkləmək. ələmək. seçib ayırmaq.**
ayırmaq. ayıqlamaq. taxımlamaq. sıralamaq.
tabaqlamaq. bölükmək. sinifləmək. təsənnüf etmək.
- tərcələmək** **dərcələmək. tarçillamaq. (dərcə > dərcə. tərcil etmək**
(ərəb.). taramaq. daramaq. sıralamaq. sapalamaq.
sapallamaq. çanalamaq (> şanalamaq (fars)). çan çan
edmək.
- daşı_ dişli qələmlə taraşlamaq, taraclamaq, dərcələmək:
taramaq. daramaq. - bu daşı iyi **daramamışlar.**
- tərcəli** **dərcəli. dərcəli. qatlı. çatlı. aşamalı. basalı. basaqlı.**
- tərcəmək** **dərcəmək. dərcimək. dərgimək. dərgəmək. dərləmək.**
1.birləmək. bərabər etmək. əşitləmək. əşləmək.
tarazlamaq. 1. toplamaq. 1. basmaq. çaplamaq. yaymaq.
1. dircəmək. dirgimək. dirgəmək. yerləşdirmək. soxmaq.
sıxışdırmaq. qatmaq. daxil etmək.
- tərcəsində** **dərcəsində. dərgəsində. dəğin. dək. qədər. ölçüsündə.**
sayısında. sanında. miqdarında. kimi. tay.

- tərcəsiz** **dərcəsiz.** düzəysiz. qarbur. qarbura. ölçsüz. ölçəsiz.
aşağ. bayağ. bayağı. səviyyəsiz.
- **dərcəsiz döğüşcü:** ər. əsgər. sərbaz.
- tərciq** heyvanları ot alağdan doyması, toxluğ.
- tərcil etmək** _{(ərəb).} (< **dərəcə** < **dərcə**). < **dərcələmək.**
taramaq. daramaq. tarçillamaq. sıralamaq. sapalamaq.
sapallamaq. çanalamaq (> **şanalamaq** _(fars)). çan çan
edmək.
- tərcimək** **dərcimək. dərcəmək. dərgimək. dərgəmək. dərləmək. 1.**
birləmək. bərabər etmək. əşitləmək. əşləmək.
tarazlamaq. **1.** toplamaq. **1.** basmaq. çaplamaq. yaymaq.
1. dircəmək. dirgimək. dirgəmək. yerləşdirmək. soxmaq.
sıxışdırmaq. qatmaq. daxil etmək.
- tərcimək** tələyən kimi olmaq.
- tərcin** **dərcin. dərgin. 1. dərlənmiş.** toplanmış. müdəvvən. **1.**
divan. **1.** dərgi. məcəllə. **1.** məcmuə.
- tərcirəmək** tərləmək.
- tərcişmək** **dərcişmək.** yarışmaq.
- tərçəq** **tərçək.** çılpaq. lüt.
- tərçi** (< **dərən**). uçatçı. ücretlə çalışan. ırqat. muzdur.

- tərçi** mümkün olan nərsəyə ümü bağlamaq.
- tərçin** **dərçin. dərşin. kərçin. kərşin. xərcin. xərsin. bərçin. bərşin. ərçin. ərşin. barçin. barşin. qırçin. qırşin. 1. pillə. basacaq. 1. dərcə. dərcə. rədə.**
- tərə** **{dərə < dərin}. 1. çuxur. 1. çoqun çoğun. çavun. çovun. arx. arğa. arğav.**
- tərə** **dərə. 1. quy. qoy. quytu yer. dip. 1. arqu. aruq. 1. opri. obruq. oyruq. oğruq. çuxur. 1. oy. 1. özü. üzük. 1. öz. koku < kov. dərcik: özek. 1. axarca. axar. - dərin dərə: qapaq. oyuq. qazıntı. çuxur. - dərə yatağı: oymur. dərə. - dərə yatağı. dərə oyuğu. oyqur. 1. təzə. tərəcə. tərəcə. 1. özen. indəq. kanal. xəndək. - tar özen: sarp dağlarla çevrili dərə. 1. avuz. ağız. vadi. çuxur yer. aran. qobu. kopu. kovpu. kovuk. qulaq - ağaclı dərə içi: ağac qulaq. 1. dərya. çağ çağ axan durqun, axıb həm duran böyük suya denir. ırmaq. çay. su. oz. avlaq. ovlaq. oylaq. doğrudan doğruya dənizə tökülən suya ırmaq söylənir. bir ırmağa tökülənə çay, çaydan kiçiqinə su, üzən söylənir.**
- **sarp dərə:** qol. qanyon.
- **sarp dərə:** qulaq. boğaz.

- **dərə içi**: quruqşay. qurumsay. iki dağ arası.
- **tərə otu**: tərmucaq.
- **daşmış çay, dərə**: azmaq. sel. axın. daşığ.
- **min dərədən su gətirmək**: min bir mahana gətirmək.
- bu ölkənin **suları** çoxdur.
- **dərə təpə**. dağ daş.
- **dərə içi**: avuc kimi toplu yer. toqqa. tuqa. tuqa.
- **min dərədən (dəryadan. çaydan) su gətirmək**: bollu bahanelər tapmaq.
- **su tərəsi**: kireson ^(latin) - salat yapılır.

tərə

- dərə**. qapuz. qapız.
- **buz dərəsi**: qutb düzlüyü. - **dar dərə**: boğaz. keçit. qıyındaraq. qıyındara. qındaraq. qındara.
- **çayı keçirib, dərədə boğulmaq**: böyük soruları savıb, kiçik soruda taxılıb qalmaq.
- **dağlıq, dərə təpəli yer**: düşbağır.
- **daşmış dərə**: azmaq.
- **dərə dərə**: dərcə dərcə. dərəcə dərəcə. basamaq basamaq. ağır ağır. tədricən.
- **iki dağın birbiriylə birləşdikləri dərə yatağı**: çataq.

- **min dərədən su gətirmək**: bir sürü bahana gətirmək.
- **unutluq, unutmə çuxuru, dərəsi, quyusu**: yaddan çıxarma batlağı.
- **quştərəsi**: yarğan tərəsi.
- **dağ ətəklərində, dərələrdə sürüşüb yığılan daşqalağ**: qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- **dərənin iki yanın qapsayan yamac**: bağqaş. bağqaç. qaşbağ. qaçbağ. qaşmaq.
- **dərin, dik yamaclı dərə, qapaz**: qanyan. qonyan. qantan. qanğtan. qavlan.

tərəbəy **dərəbəy. xanxan. 1. fiodal. 1. milukultəvayif. 1. qolçomaq.**
 qıyın. qapız. qaplız. qalbız. qaqız. qaqlız. ürəksiz.
 daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı.
 qasmac. qırmac. qıtmac. zalim.

tərəbəyi **dərəbəyi. feodal.**

tərəbəylik **dərəbəylik. xanxanlıq. 1. fiodallıq. feodalitə.**
 1. milukultəvayiflik. 1. qolçomaqlıq. qarabuğluq.
 qarabüklük. qaraböyüklük. qıyınlıq. zalimlik. 1.
 könülxanlığı.

tərəc **dərəc. dərəcə. dəri. dərik.** dəngə. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgülü. dizgin. düzgün. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşə. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitil. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

tərəcə **dərəcə. dərəcə. 1.** balas. balaş. basac. basa. başac. dərik. əris. irəs. pillə. **1. kəriz.** qırız. cızıq. cızqıl. cızqılıq. **1.** qat. çat. basaq. basamaq. ayaq. pillə. aşama. **1.** rədə. dərçin. dərşin. kərçin. kərşin. xərçin. xərşin. bərçin. bərşin. ərçin. ərşin. barçin. barşin. qırçin. qırşin. **1.** orun. - **papazlıqla başpazlıq arasında olan orun, dərəcə:** qarabaş. **1. kərtə.** hədd. kəranə. - gücünün son **kərtəsi. 1.** üzlük. üslük. qana. səviyyə. - **bu qanada:** bu səviyyədə. - su boyum **qanadır. 1.** basamaq. **1.** aşama. - **aşama (dərəcəsi) işçi ilə usdanın ortasında olan yarım usda:** qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa. **1. kərtək.** ölçək. rədə. **1.**

dərcə. orın. rədə. mərtəm. qat. **1. dərcə.** böyüklük. boy.

1. düzəy. ölçü. səviyyə. **1. duraq.** məqam. **1. aşama.** **1.**

düzəy. düzləm. ölçü.

- **bir bəlli yetik, əhliyyət, dərcə, təsdiq almaq:** əl almaq.

- **bir dərcə:** **bir dərcə:** bir dəğər. nisbi olaraq.

- **bu dərcə, dərcə:** bu dərək. çoxca. bunca.

- **bu dərcə, dərcə:** bu dərək. çoxca. bunca.

- **dərcə dərcə.** dərcə dərcə. dəre dəre. basamaq basamaq.

ağır ağır. tədricən.

- **dik dərcəsi, dərcəsi:** sonu. axiri.

- **mallar içində, ikinci dərcədə olan:** altqat. altqat.

tərəcə

dərəcə. dərcə. taraca. daraca. dərəcə. daraq. dərək. 1.

daraş. daranc. dərcə. dərəkə. kərəkə. kərtə. pərsə.

pərsə. parça. tapı. pillə. basamaq. bölüm. aşama. qırat.

mənzil. mərhələ. dəriş. düzəy. dərik. dənğqəl. daranc.

dayanc. düzəy. dıncıq. aşama. basacaq. basqıç.

basama. basamaq. nərdivan. mərhələ. pillə. öre. paldağ.

tananc. paya. {- **dərəcə bəddik:** dıncıdırılış}. öre. dəriş.

dərik. düzəy. dənğqəl. dərəkə. kərəkə. kərtə. qırat. tapı.

pillə. basamaq. aşama. kərtə. mərtəbə. or. bölüm.

mənzil. dərgə. örqüc. hörqüc. mərtəbə. pərəsə. pərsə.
 parça. mərhələ. tapqır. dərilmiş, düzənlənmiş yer.
 nərsənin üstündə, çevrəsində qurulan oturaq, qoyulaq,
 dərək yer. eyvan. **tıras**. dam üstü oturaqı. tənqə. hədd.
 ərziş. dəğər. qur. cür. - **kəndi quru**: öz yerində. öz misli
 cürü. - **sənə qur**: sənə cür. oxşar. **1**. barca. önəm.
 əhəmmiyyət. fayda. anlam. **1**. düzəy. səviyə. **1**. çın. çin.
 çən. rütbə. ünvan. paya. - **son dərəcə**: olağan üstü.
 həddindən artıq. təli. **1**. sıra. təbəqə. rütbə. paya. qədər
(qəd < ^{metatez} > dəq) dəğər. çatı. qat. - yuxar **qata** çatmaq. **1**.
dərəgə. taraça (< dərmək). **1**. çitə. döşəməyə hörülüb
 dərilmiş nərsə. - **dərəcə bəddik**. dinqdiriliş. dəriş. dərik.
 - uca **dəğərli**: ali rütbəli. qat. - yuxar **qata** çatmaq. kərtə. -
 tam **kərtəsində**.
 - **dərcə dərcə: dərəcə dərəcə**: qat qat.
 - **dərcə dərcə: dərəcə dərəcə**: qat qat.
 - **dərəcə qazanma**: təprə. təfii'.

tərəcədə **dərəcədə**. dənli. kimi. belə. qədər. can. dək. ölçüdə. - **bu**
dənli: birbelə. - **o dənli**: obelə. eybələ. - **burdan odənli**:

burdan oracan, oradək. - **bu dənli yubanmaq olmazki**: - **bu dənli bahalı**: birbelə bahalıq.

tərəcələmə - **nərsəni dartma, ölçmə, dərəcələmə, rədələmə üçün yapılan evlək, gözlək, cədvəl**: bağım. barım.

tərəcəli **dərəcəli. dərcəli.** qatlı. çatlı. aşamalı. basalı. basaqılı.

tərəcəsiz **dərəcəsiz.** düzləmsiz. düzəysiz. qarbur. qarbura. yetiksiz. bayağı. adi. səviyyəsiz. kovuş. kovşur (< **kav. kov**).

tərəcik **dərəcik.** özək. üzək (öz: dəre).

tərəcləmək **dərəcləmək. dərəclətmək. dərəşləmək. dərəşlətmək.**
dizəşləmək. dizəşlətmək. izəşləmək. izəşlətmək.
düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılıtmaq. qarşıtıtmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək.
mütəqabilləşdirmək.

tərəclətmək **dərəclətmək. dərəcləmək. dərəşləmək. dərəşlətmək.**
dizəşləmək. dizəşlətmək. izəşləmək. izəşlətmək.
düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılıtmaq. qarşıtıtmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək.
mütəqabilləşdirmək.

tərəçə ince, narin, zarif.

- tərəf** - **özünə qarşı, tərəf çəkmək**: sevrəmək. söyrəmək. sövmək. çəkmək.
- **hər yan: hər tərəf**: dörd bucaq.
- tərəf** 1. < tapı. dilək. islək. {tapmaq. doğrulmaq. yönəlmək}. - evə **tapa**: evə tərəf. 1 < **təpər**. qaray. 1 < tapa. təpə. yönə. ona doğru. üzə. **tərəfə**: baqa. sarı. **iki tərəfə**: iki baqa. 1. sürəm. sürən. yön. istiqamət. cəhət. 1. təpər. yan. yön. bükür. abağu. yapaqu. saq. qıya. qıyan. ötləş. cəhət.
- **bir tərəfə**: biyarı. ötəyə.
- **hər tərəf**: hər yan. quşə bucaq: bucaq bucaq. - **tərəf tutma**: çəkişlik.
- **tərəfdar**: qatlı. yanlı. yönlü. idəli. məsləkli. əqidəli.
- **tərəfkeş**: qoşuntu. uyuntu. azarkeş. mürid. tabe'.
- **bu tərəfdən**: berləqtin.
- **o tərəfə**: alay arı.
- **nə tərəfə**: qalay arı.
- **tərəf çıxmaq**: yaxlamaq. qorumaq. savunmaq. yücəltmək.
- **tərəfdar olmaq**: bəğənmək. razı olmaq. uyşatmaq. uşatmaq.
- **tərəfdar**: yaxçı. yanlı. qorucu. savunucu.
- **tərəfdə**:. tapada. təpədə.

- **tərəfə**: yarı. yerə.

- iki yan: **iki tərəf**. yanqacıq. qapdalıq. qapdallıq. tərəfeyn.

- **o tərəf**: osun.

tərəfçi tərəfli. tərəfdar. yanlı. havalı.

tərəfdar tərəfçi. tərəfli. yanlı. havalı.

tərəfdar yandaş. yanında duran. dəstəkləyən,.

tərəfə **təpərə**. **təprə**. yana. yengə. yanqa.

tərəfləmək yönləmək. yanlamaq. yanğılamaq. tərəfdarlıq etmək.

tərəflənmək tərəfdar olmaq. yönlənmək. yanğılanmaq. yanıtanmaq.

tərəfli 1. tərəfçi. tərəfdar. yanlı. havalı. 1. yönlü. yanlı.

tərək **dərək**. **taraca**. **daraca**. **dərəcə**. **daraq**. 1. barca. önəm. əhəmmiyyət. fayda. anlam. 1. düzəy. səviyə. 1. ünvan. paya. 1. taraq. daraq. dilim. parça. qaş. qarç. 1. dərik. çəkmə. çəkməciq. kəşov. göz. sürmə. sürütmə. sürgü. sürüngüc. sıyirmə. evciq. 1. (< **tər**). yumuşaq nərsə. **tər**. 1. **daraq**. - **bal dərəği**: pətək. balın bəslənən yeri. kovan. 1. düzəy. 1. səviyyə. əvrə. sıra. səth. 1. yüksəklik. 1. race'. 1. mərbut. - **kimə dərək**: kimə mərbutdu. 1. xass. məxsus. - **özünə dərək**: özünə məxsus. 1. təhər. mod. 1. sipər. qorucu.

tərəq	dərək. 1.dəğək. dəğər (< dəğmək). qiymət. baha'. 1.bağlı. mərbut. - mənə dərək bir nə yox. - sənə nə dərək. 1. dəğək. dəğiş. əvəz. 1. dəğişli. dərəkli. dəğin. dəğik. dərək. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı. tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli. 1. dərək. dərəkli. dərəklik. dərəklik. çəklik. çəkik. qatlaq. qatıq. qədər. - bu qatlaq. - nə dərək: nə qədər: çanca. qanca. neçə. 1. mərbut. - mənə özgü: mənə dərək, xass. 1. özgü. özəl. xass. məxsus. - gündüzə özgü: gündüzlük. - bu dərək: bu dərəcə. bu dərəcə. çoxca. bunca.
tərəqə	dərəkə. 1. < törəgə. 1. dərəcə. kərəkə. kərtə. qırat. tapı. pillə. basamaq. aşama. bölüm. mənzil. pərəsə. pərsə. parça. mərhələ. 1. qalma. miras.- onların qalmaları.
tərəqə	tərəkə. tələkə. fələkə. gərki. kərəkə.
tərəqəmə	tərəkəmə. sipər. sipərlik. sütərə.
tərəqinə	dərəginə. dəğərinə. yerinə. bədəlinə. əvəzinə.
tərəqli	dərəkli. dəğişli. dəğin. dəğik. dərək. dərəkli. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili.

iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili.
bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı.
tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli.

tərəqli **dərəkli.** taracalı. daracalı. darağlı. barcalı. önəmli.
anlamli.

tərəqlik **tərəklik. - bu dərəklik:** bu qədərlik. buncalayın.

tərəqsiz **dərəksiz. 1.** boş. kavalı. havayı. **1.** ilgisiz. iləksiz. iltəsiz.
iləsiz. ilgəsiz. ilişgisiz. ilgişsiz. ilintisiz. qatnaşsız. arasız.
ələqəsiz. yersiz. bağısız. bağımsız. tutarsız. tutumsuz.
qırıq. mərbut olmayan. nisbəti olmayan. nisbətsiz.
bağlantısız. tutnuşsuz. tutşunuşsuz. munasibətsiz. -
məndən **ilgisiz** sözləri sormayın.

tərəqsiz **dərəksiz.** daraqsız. taracasız. daracasız. barcasız.
önəmsiz. anlamsız. nəticəsiz. başarsız.

tərəqsizlik **dərəksizlik.** ölçüsüzlük. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik.
iləsizlik. ilgəsizlik. ilişgisizlik. ilintisizlik. qatnaşsızlıq.
ulqaşızlıq. arasızlıq. ələqəsizlik. yersizlik. bağısızlıq.
bağımsızlıq. bağlantısızlıq. tutarsızlıq. tutumsuzluq.
tutnuşsuzluq. qırıqlıq. irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq.
nisbətsizlik. nisbəti olmamazlıq. munasibətsizlik.

tərəli	dərəli. dərək. düz. düzgün. qatıq. qatlı. qaplı. bağıt. bağı. bağdalı. kipli. kipəli. atıt. atılı. atalı. iləti. iləli. ilgəli. ilgili. ilnəli. intisab olmuş. mənsub. ayid. aid. mərbut.
tərəmnə	dərəmnə. köy. kənd. - dərəmnənin ucunda: köy civarında.
tərən	dərən. 1. açıq saçıq yer. çöl. 1. dəgrən. xərmən savurmağa yarar böyük yaba. 1. dərgüçi. toplayan. 1. dərzı. yivçi. yivçi. yığıçı. yığıvçı. tikən. tikici. tikən. 1. dərin. şədıd. şıddətli. - tərən oylaşmaqan: üstün görü çalışan kimsə. - tərən sağışqa girmək: dərin düşüncələrə dalmaq. - tərən süzmək: adamağıllı incələmək. dərındən düşünmək. - tərəngə gedmək: artmaq. şıddətlənmək. genişlənmək.
tərən	dərən. dərzı. dəricı. tikən. dikən. dikişçi. tikişçi. tikiciş dikiciş. dikən.
tərəncə	taranca. dərinəcə. dərincə. tərinc. ədəbsız. yaramaz cocuq.
tərəncıdėki	< dərinclik. qırıncıq (> qıncılıq _(fars)). içqınc (> şekənc _(fars)) yıra. çin.
tərənq	dərənk. dərnək. yığməgə. toplanış. məylis.

- tərənq** **dərənğ.** 1. daranq dırınq səsi. 1. dərin. 1. yeni. təzə. 1. gərilmiş təbil, dəri.
- tərənqə** **dərənqe.** daranqa. təhər.
- tərənlətmək** dərinləşdirmək.
- tərənlik** dərinlik. genişlik. enginlik.
- tərəntin** dərincə. dərinrax.
- tərəpzə** **dərəpsə.** üzərinə təpsi kimi yeməklər, qoşular düzülüb dərilən taxda. miz. masa.
- tərəsə** pezəvəng. qurumsaq.
- tərəşləmək** **dərəşləmək. dərəşlətmək. dərəcləmək. dərəclətmək.**
dizəşləmək. dizəşlətmək. izəşləmək. izəşlətmək.
düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılitmaq. qarşıtitmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək.
mütəqabilləşdirmək.
- tərəşlətmək** **dərəşlətmək. dərəşləmək. dərəcləmək. dərəclətmək.**
dizəşləmək. dizəşlətmək. izəşləmək. izəşlətmək.
düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılitmaq. qarşıtitmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək.
mütəqabilləşdirmək.
- tərəvəz** - **avluda əkilən tərəvəz:** qıpsıl.

tərəvəzlik	bostan.
tərəyağ	qaymaq. qanaq. qayaq. qonaq. qıyaq.
tərəzə	pəncərə. <ul style="list-style-type: none"> - tərəzə ağac: pəncərə çərçivəsi. - tərəzə yapıv: pərdə. - tərəzə qanqa: panjur. pəncərə qanadı. - tərəzə tüb: pəncərə qırağı.
tərəzən	pəncərə.
tərəzi	< dərgəzi (< dərmək). düzücü. ölçər.
tərəzi	bərəkə. baraka. ölçək.
tərfənc <small>(fars)</small>	< dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq . 1. çətin. çətinlik. sərt. sərtlik. sarp. sarplıq. 1. dərbənd. dərbət. dara düdük yol. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.
tərgə	dərgə . (< dərmək). bax > çərgə . düzülmüş, sıralanmış, toplanmış nərsə. dərzək. dəsgah. 1. köprü. çay üzərində ağacdən düzülmüş keçit. - dərgədən mal heyvan çətin keçir. 1. dirəkdən hörülmüş düzəlmiş qoruq, qapı, örtük yer. (> dərgah <small>(fars)</small>). 1. dərgə. dərəcə. örqüc. hörqüc. mərtəbə.

- tərgəh** **1. dərgah.** qapı. dərbar. ətəbə. - onun **qapısından** kimsə qoğulmaz. **1.** tənqil. dənğil. dəring. yığnaq. cəmiyyət. əncmən. məclis.
- təri** - **it dişi, domuz dərisi:** iki kötü, yaramazın bir birinynən tutuşması, yaxalaşması.
- təri** **dəri. 1.** qapıq. **1.** qoşur > qışr. qoşulmuş, yapışmış nərsə. **1.** dək. cən. **dəri.** qədər. yibiq. yapıq. post. - oda yanan **dəridə** araya gələn ləkələr: qılavuz. **1.** hər nərsenin dərisi. sıyırım. qabıq. üz. - yer saqrısı: yerüzü: **sağrı. sağır.** - **təri ötmək:** tər dəridən keçmək. - tər atmaq. təritmək. **1.** qapuzaq. qəpiş. qapış. qabıq. qovlan. kovlan. qışr. **1.** post. bacoş. **1.** kürk.
- **üyqə dəri yayavlay barqandı:** evə qədər yayan gedmiş. **yetidən yetmişgə dəri:** yedidən yetmişə.
- **çiy təri:** xamdəri. işlənmiş dəri.
- **təriyi işləmək:** səpələmək. ilmək. tabaqlamaq.
- **dəri yumuşatmaq:** taqılamaq. tabaqlamaq.
- **dəri çuval:** **dəri** torba. qissə. kissə. qıssa.
- dəridən tikilən eşyaların üzərinə işləmə yapmada kullanılan arac: **qıpqı.**

- **qıpqını qızdırıb qayışqa naxış saladı:** aracı qızdırıb qayışğa desən yapır.
- **dərinin** qazınıb təmizlənmiş iç üzü: **qırımıt**
- **heyvan dərisi:** yarı. kürk. kösələ. gön.
- **çiy təri:**xamdəri.
- **əti tərisinə sıyınmay aylanmaq:** qudurmaq. çıldırmaq.
- **qoy təri:** qoyun postu.
- **tuvar təri:** sığır dərisi.
- dərinin pul pul olub tökülməsi: **qabuşurlanmaq.**
- dərinin pul pul tökülməsi: qabuşur. uyuz.
- **səpilənməmiş dəri:** yarqaq.
- **gərilmiş dəri:** tərənq.
- **üz dərisində** şiş parlaq qızarma ilə olan xəstəlik: **yılancıq - yılancıq olmaq.**
- **dəridə düşən çürük ivlər:** azınğ.
- uyuşmuş, uyuşuq, kehimiş, hissini itirmiş **dəri.** daş topraq kimi başqaların tutmaqdan xışır xışır, qat qat olmuş, bərkimiş **dəri.** - əllərim **keçə oldu.** - çox suda qalmaqdan əllərim **keçəmiş.**
- **davul dərisi:** utanmaz. qatı üz.

- **dərisin fırıq çıxarmaq**: tulum çıxarmaq.
- **tikişsiz qab yapılan bütün dəri**: tuluq.
- **incə bağırsağ dərisi**, incə bağırsağ qurusu: qursağ. -
düdüyün **qursağı** patladı.
- **incə bağısağın ki kimi incə dəri**: qursağ. - **qursağ qaval**
(dəf). - **qursağım patladı**: çox söylədim. çox bağırdım.
- **dəri iğnə iğnə olmaq**: ürpərmək. örpərmək. urparmaq.
bezgənmək. qalxıb dikəlmək.
- **geyik dərisi**: gödəri. gövdəri. kudəri.
- **quzu dərisi**: amşan. əmşən.
- **quzu dərisi**: kürk, qalpaq yapılan yumşaq, kəvrək, qısa
qıvırcıq tüklü dəri.

təri

dəri. dərik. dərəc. dərcə. dəngə. düz. düzgün. dizi. düzü.
diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm.
dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü.
dizgin. düzgün. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar.
yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanıl. yaraq. yasa.
yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.
nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti.

qılıq. uyuş. yapım. saxt.). 1.qapaq. cild. 1. qabıq. qapıl >
kavıl. qabıq. post.

- **içi dəriyə sığmamaq**: könlü içinə sığmamaq. dözümsüzlük
edmək.

- **eşik dəri altında olan incə dəri**: içdəri. zar.

- **içdəri**: zar.

- **qara dərili**: qara. dərisi qara olan. - **qara** kişi.

- **saman təpilməmiş mal, heyvan dərisi**: qara tökü.

- **dəridə olan qabarcıq kəsəli**: qarayanıq.

- **ağ dəri**, **qaş gözü qara olan göyçək qadın**: qaraç. qaraş.

- **dəridə qara qabarcıqlar oluşturan kəsəl**: qaramıq.

qaramuq.

- **dəridə oluşturan yaxıcı, odlü səpgillər**: qaramıq. qaramuq.

- **dəridən yapılmış fişəklilik quşağı**: qarqa. qarqı. qarqu.

- **dərisindən kürk yapılıb yırtıcı heyvan**: qaraqulaq. vaşaq.

- **bir dəri bir sümük (gəmik)**: çox arıq zayıf.

- **içi dəriyə sığmamaq**: dözümsüzlük etmək.

- **alnı dövül dərsi**: utanmaz.

- **altdəri**: endoderm.

- **tülkü dərisindən yapılan kürk çeşiti**: almakürk.

təri: - aşınmış dəri: kösələ.

- bir para yekəbaş heyvanların erkəklik yaraqından,

dərisindən yapılan qırbac, şallaq: çağun. çavun.

- dəri səpilmə davası: aşı.

dəri tobra, torba: dağar.

dəri, qıl boyasızlığı: ağşar. çapar.

dərinin çili çürüklü olması: qarımaq.

- domuz **dərisi** post olmaz, əsgı yağı dost olmaz.

- xam dəri: yarındaq.

- iyi oğulmuş, xam dəri: yarındaq. yaşma.

- kəsəlli dəridə oluşan qızartı, qabartılar: təküntü.

- ölü doğulan, düşük quzunun dərisi: boğuş. bağan (< boğamıq).

- tükün, dərisin, qabığın itirmək: kavlamaq. kavalmaq.

cavlamaq. lütlənmək.

- eşik dəri qabıq: dışzar: dışsar.

- qabarcıqlar quruyunca qalın qabıq bağlayan dəri kəsəli:

çaxmaq.

- dırnağın dibində çıxan sərt dəri: bic.

- qabığın almaq: dərisin. soymaq.

- qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu

qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.

- **dərdim ağır, dəriyə sığmır.**

- **ağ səpgilli görünüş, dəri, boya, don:** qaryağdı.

- **bir dəri bir sümük, quru, iskiyet olumluq:** qaqlıq. qaqamlıq. qaqımlıq. cılızlıq.

- **dəri altında qanın sıxılıb boğulması:** qansıqma. qancıqma.

- **dəri altında yığışan qan:** qan yatmaq. qan uyumaq.

- **dəri duyarlıq (həssasiyyət), qaşınma kəsəli:** qanyel iqzema.

- **dəri su qabı:** tuluq. kavuz. məşg.

- **ərkək kişinin erkəkliyinin başın örtən dəri, qapacıq:** qapıq.

- **qapıq toyu:** sünnət toyu. xətnə toyu. sünnət mərasimi.

- **iç dəri: iç pərdə:** zar. qapram.

- **iki arslan bir dəriyə sığmaz.**

- **it dərisindən post olmaz:** dəğərsiz, düşük nərsədən iyi sonuc bəklənməz.

- **qax, cılız, bir dəri bir sümük, quru, iskiyet kimsə:** qaqamıq. qaqmıq. qaqam. qaqım.

- **səpici** (aşçı: dəriçi. dəbbağ). **sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər.** (çırpır).

- **səpilmiş, aşılanmış, işlənmiş, tabaqlanmış (dəbbağlanmış)** dəri: basaq.

- **tükü qırılmış dəri:** qapartlama.

tərib gedmək **dərib gedmək.** yurtup ilğab ged. aç ged.

tərici **dərici. dərzi. dərən.** tikən. dikən. dikişçi. tikişçi. tikiciş dikiciş. dikən.

tərici **dərici. tarıçı. əkinçi. tikən** (> dehqan ^(fars)).

təriçə **dəriçə** ^(fars) < **dalbaça. dalbaçiq. dərbəçə.** qapaciq. ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi.

təriçi **dəriçi. səpici. aşçı. dəbbağ. - səpici sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər.** (çırpır). sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. aralıqlı. seyrək.

təriçin **dəriçin. qədər. dək. can. - köp aşab yatqanımda, tanqa dəriçin sandırab çıqqanma:** çox yeyib yattığımda tana dək uyquda sayıqlamışım.

təriq tarıq **tərik tarıq. (dərik: eniş. tarıq: yoqquş).** eniş yoqquş dəre təpə. tarmut. - **dərik tarıqlı** yerlər.

təriq **dərik. 1. dəğişi. dərekli. dəğın. dəğik. dərək.** ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. ilgili.

iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili.
bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı.
tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli. **1. dərcə. dərcə.** balas.
balaş. basac. basa. başac. əris. irəs. pillə. **1. dərək.**
dərlük. dəklək. dəklik. çəklik. çəkik. qatlaq. qatıq. qəder. -
bu qatlaq.

təriq

dərik. 1.dəri. dərcə. dərcə. dəngə. düz. düzgün. dizi.
düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm.
düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi.
düzgü. dizgin. düzgün. sıra. seri. cərgə. çəki. qada.
qayda. qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu.
onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq.
yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq.
nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim.
biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1.> dərik < tər.** taza dərilmiş.
1.dəliz. dəlik. kərik (< > kəsik). dəriz. dəriş. dərz < dəğiş.
dəriş (< dəğmək < > dərmək < > tikmək).

təriq

dərik. dəriq. tər. **1.** quruq. quruqluq. yapıq. yapıqlıq.
qoyuq. qoyuqluq. **1.** tələ. quruq. yapuq. yasıq. duzaq.

düzüq. düzmə. düzən. nəxşə. **1.** özəl. özgü. nərsə üçün ayrılmış nərsə, yer. **1.** dekor.

təriq **dərik. düz. düzgün. dəreli.** qatıq. qatlı. qaplı. bağıt. bağlı. bağdalı. kipli. kipəli. atıt. atılı. atalı. iləti. iləli. ilgəli. ilgili. ilnəli. intisab olmuş. mənsub. ayid. aid. mərbut.

təriq **dərik. kərik. çərik. sərik. şərik. şərit. sərit. qarıq. 1.** sıra. qat. səf. **1.** səfə. səfhə. səhfə.

- **dərik dərik:** qanıltaq. qağıltaq. qavıltaq. gəvşək. sölpük.

təriq **tərik. 1.** tarıq. dərmənə. yol. tirək. dal. **1.** qovaq. sərv. **1.** dərikli. tərtibli. yola. iyi. uyqun. tüzük. düzük. düzgün. düz. doğur. gözəl. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli. nəzmlı. **1.** < **darığ** (> **tarik** _(fars)). tənqiş. təngək. dərgik. darılmış. tar. dar. darqın. darıxmış. **1.** ambar. zəxirə. istok. **1.** gərək. olası. lazim. **1.** dar qazılmış dəre, yarıq, açıqlıq. **1.** qumpas. tərtib. **1.** **tarıq.** (tirik. dirik. diri: dirək. iti. uca). **1.** yeyin. tez. - **təriq** qıl. - **təriq** düşən, **təriq** qalxar. - **tərik** gəl. - **tərik** duyma sandığın. **1.** tiriq. dərmə. dərlş. dərnək. dərqə.

- **tərik tərik: dərik dərik: tərqiil tarqıl.** alaca, xət xət, rəh be rəh olan.

təriq	tərik. dərik. tirik. 1. yığmaq. - onun pul dəriğini gör: onun pul yığmağına bax. 1. tərək. tərgin. tez. çabıq. şaşqın. dərrov.
təriqə	dəriğə. - göy dəriğə, tarla: biçilməmiş əkin.
təriqətlər	yontalar. yonatlar. yönətlər. yöntələr. düzöklər. düzgövlər. yasalar. yasallar. qadalar. qadallar.
təriqi	dərikik. qapanac. qapanquç. tıxac. tırafik.
təriqli	dərikli. dərik. tətibli. yola. iyi. uyqun. tüzük. düzük. düzgün. düz. doğur. gözəl. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli. nəzmlı.
təriqmək	tərikmək. dərikmək. tirikmək. yığmaq. - yarmaq dəikmək.
təriqsək	dəriqsək. dərməyi, toplamayı diləyən.
təriqsiz	təriksiz. dəriksiz. tətibsiz. başsız. düzüsüz. düzənsiz. dağıq. nəzmsiz.
təriqsizlik	dəriksizlik. pozuqluq. düzənsizlik. qarşıqlıq. tətibsizlik. intizamsızlıq.
təril	dəril. seyrək toxunma.
tərilən	dərilən. tərilgən. dirilən. dərgilgən. dirgilgən. tərgilən. tərilgən. toplanan. yığılan.
təрили	dəрили. dərilmiş. sıralı.

- tərilik** **dərilik.** 1. gönlük. gönü, dərini qoruyan. köynək. 1. tarvat. taravat. tərəvət. yenilik. tazalıq. 1. at yəhərinin altına sərilən kiçik örtü.
- tərilqən** **dərilqən.** 1. dərilən. dirilən. dərgilqən. dirgilqən. toplanan. yığılan. 1. diri. canlı. hazır. tətqiq. tətqiqtə.
- tərilqənbutun** **dərilqən budun.** devlətin çəkirdəğini oluşturan boy, təməl, ulusal qoşun gücü.
- tərilqi** **dərilqi.** dirilqi. dərnək. toplantı.
- tərilləmək** **dərilləmək.** təğilləmək (< **dəğmək:** toxunmaq. toxunub keçmək). kökləmək. iri, qaba, çox aralı tikiş yapmaq.
- tərilmək** **dərilmək.** 1. toplanmaq. devşirilmək. yığılmaq. cəmləşmək. - el bir yerə **dərildi.** - üzümlər hələ **dərməyib.** 1. dərmək. taramaq. açıb yırtmaq. qazımaq. 1. tarılmaq. biçilmək. vurulmaq. < > urulmaq < > orulmaq. 1. dərilmək. toplanmaq. - elim günüm **dərildi.** 1. qapılmaq. qanmaq. imrənmək. tamah etmək.
- **baylığa tərilmək:** zənginliyə imrənmək.
- **boş umütləyə tərilmək:** boş ümitlərə qapılmaq.
- **dünya malqa tərilmək:** dünya malına tamah etmək.

tərilmək	<p>dərilmək. 1.dərlənib toplanmaq. dirilmək. dirəlmək. dinəlmək. 1.qırılmaq. qırılmaq. vurulmaq. taraşlanmaq. 1. açılmaq. ayrılmaq. dağılmaq. - dərildik bulaq olduq, irikdik ırmağ olduq. (irikmək: birikmək). 1. çəkinmək. dartınmaq. ilgəclənmək. tutturunmaq. yamanmaq. yamlanmaq. çatınmaq. çitinmək. çiqənmək > çitənmək. yırtıq hörülmək. rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikinmək. onarılmaq. tə'mir edilmək.</p> <p>- göz yaşı dərildi, gül yerinə.</p>
tərilmiş	<p>dərilmiş. 1.dərili. sıralı. 1.qırpq. qırılmış. vurulmuş. taraşlanmış. 1.dəğinc. dərinc. əğinc. qatlağ. qatlaşq. əğindirik. əyindirik. əğrindirik. əyrindirik. çevirmə. qıvrıq. zəvar. yaxa, ətək qırağında edilən qıvrıq. qıyıq. 1. toçunmuş. toxunmuş. - neçə addan toçunmuş, toxunmuş, dərilmiş ad: ad taxımı.</p>
tərilmiş	dərilmiş. yaraqlanmış. yaraqlı. amadə.
tərilmək	hilə yapmaq. özəndirib qandırmaq. imrəndirmək. aldatmaq.
tərim	dərim. 1. bilim. sən'ət. 1. bilgin. sənətçi. 1. əmək. alın təri. zəhmət. 1. soyluluq. şərəf. onur. 1. toplantı. dərnək.

- yığıncaq. cəmiyyət. **1.** xan soyundan gələn qızlara verilən bir soyluluq adı. **1.** (< dərmək). çinə. dənə. quş yeməyi. yemi. **1.** əkin. tarım: əkin əkmək. eşmək. qazmaq. dağıtmaq. taramaq. **1.** yığnaq. cəmiyyət. əncümən. **1.** alaçıq çevrəsinə qurulan çit. **1.** başaq. qoşaq > xuşə. səğə > saqə. **1.** yığım. cəməət. **1.** motiv. **1.** örtgün. örqütün. biçin. örtəm. ürtəm. ütrəm. xərmən.
- tərim** **dərim. tarım. 1. qapsac. qapsa.** barmaqlıq. nərdə. **1. qapsac. qapsa.** barmaqlıq biçimində olan qapıcıq. **1. darım. sənət. 1. darım.** hünər. - **incə dərim:** incə sənət. **1. darım.** kültür. fərhəng.
- **incə dərim: incə tarım.** incə sənət. qapıcıq.
- tərimçi** **dərimçi. 1. cütçü. 1. toplayan. yığan. biçici.**
- tərimək** **dərimək. tarımaq. 1. saçmaq. səpələmək. oğşalamaq. afşalamaq. 1. çəkib açmaq. faş etmək.**
- tərimsinmək** **dərər kimi görünmək.**
- tərimsiz** **dərimsiz. qarışıq. çalalı. çallaq. düzensiz. intizamsız.**
- tərin** - **dərin dərin:** dənər dənər. incə incə. xırdavata, ayrıntılara enərək. titizcə. arın arın. bir bir. bir bə bir.

tərin **dərin.** 1. batıq. 1. batıc. alçaq. çuxur. tərən. şədid.
şiddətli. 1. çox dolqun. alqın. aldan. bol. bolluq.gen. kən.
kan. uzaq. gey. geyn. astam. tola. mul. mol. dol. bağız:
saysız. arbin. qalın. çaçaq. dıraz. uzun. uzaq. olqun.
bilgə. usun. uzun. uzman. əngin. engin. dənəyimli.
qapılət. kiplət. möhkəm. 1. çuxur. batmış. batqın. çökük.
çökmüş. - **bir çayın dərin olan orta yeri:** daban. 1. tərənq.

tərin **dərin.** 1. qaqdırı. dəqiq. diqqətli. - **qaqdırı bax.** 1.geniş.
bollu. bol. engin. ingin. çoxlu. böyük çox. fərax. vəsi'.
1.kavamız. 1.batqın. çuxur.
- **bilgili. geniş, yönlü, dərin bilgi yiyəsi:** bilən. bilgə.
- **dərin düşünmə:** düşüncələmə. təfəggür.
- **dərin göz:** incə görüş: açıq göz.
- **dərin yuxu:** daluyku.
- **dərin olmayan:** dayaz. sığ. yufaq. yufqa.
- **dərin yuxu:** qan yuxu.
- **dərin üzüntü içində bıraxan acı:** könül bulqası. könül
bəlası. könül yarası. sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü,
yükü, dərdi.
- **dərin, səssiz, dinc yatma:** mışıl mışıl.

- **dərinə işləyən dolama, çiban, yara:** ətyaran.
- **dərin olmayan su yolu:** arx < yarq <> yarıq. yarqı.
- **uzunluğuna, dərin çuxur:** xəndəq < kandağ.
- **üzüntülü, dərin solumaq:** ah çəkmək. için çəkmək. iç çəkmək göğüs keçirmək.
- **üzüntüylə dərindən solumaq:** iç keçirmək: için çəkmək. iç çəkmək. ah çəkmək. dalqınarmaq.
- **bir işlə çox dərin uğraşmış olmaq:** qaçmaqdan qoğalamağı unutmaq.
- **dərin, dik yamaclı dərə, qapaz:** qanyan. qonyan. qantan. qanğtan. qavlan.
- **qatılası dərin olan cılız qalır: (qatıla: ənsədə olan çox sığ, dayaz çuxur).**
- **nərsənin içinə, dərininə girib araşdırmaq, qurtdalamaq, incələmək.** içinə dalmaq. dalqınmaq. içkənmək. işgənmək. içgininmək. işgininmək.
- **özənlə, dərin düşünmək:** qafa yormaq.
- sevgi, coşun çaydan, bərkiliyin dağdan, **dərinliyin dənizdən** alır.
- **təkə, dibə, dərinə saplamaq, soxmaq:** qanğıрмаq qayıрмаq.

- yağış qar suyun yığımaq üçün qazılan dərin, uzun

xəndəq, qandağ: qarım. kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş.

- **yoğur (xəmir) yoğurmağa yuvarlaq, dərin təkne, qab:**

qarsan.

tərinç

dərinç. dəğinc. dərilmiş. əğinc. qatlağ. qatlaşiq.

əğindirik. əyindirik. əğrindirik. əyrindirik. çevirmə. qıvrıq.

zəvar. yaxa, ətək qırağında edilən qıvrıq. qıyıq.

tərinç

taranca. tərəncə. dərinəcə. dərinçə. ədəbsiz. yaramaz

cocuq.

tərinçə

dərinçə. 1. taranca. tərəncə. dərnəcə. tərinç. ədəbsiz.

yaramaz cocuq. **1.** tərəntin. dərinrax.

tərinçək

dərinçək. 1. baş örtüsü. tərlik. örtü. bürüncək. **1.** çərşov.

örtük. **1.** neçə parçadan yapılan nərsə.

tərinç

dərinç. 1. tənqil. dəngil. dərgəh. yığınaq. cəmiyyət.

əncmən. məclis. **1.** dərin. ənqin. engin. geniş.

tərinçəq

dərinçək. 1. su sızıntısı. **1.** su birikintisi. **1.** qaynaq.

tərinçəv

dərinçəv barlağ. sınağ. sınaq. azimayış.

tərinçörqülük

dərinçörgülük. uzaq görglük. üzgörglük.dikgörglük.

dibgörglük. durəndişlik. bəsərət.

tərinçörmə

dərinçörmə. dərinçörü. sağçörü. bəsirət.

- tərinqörü** **dəringörü.** sağgörü. dəringörmə. bəsirət.
- tərinqüq** **dəringüq.** qaynaq.
- tərinqüqlənmək** dərinlənmək. oğalmaq.
- tərinləşmək** dərinləşmək. cummaq. gömmək. çuxurlaşmaq.-
gömmüş gözlər.
- tərinləştirmək** **dərinləşdirmək.** tərənlətmək.
- tərinlik** **dərinlik.** 1.çuxurluq. batqınlıq. 1.inginlik. enginlik.
genişlik. bolluq. çoxluq. böyüklük. fərxlıq. vəsi'lik.
- **dizə dək dərinlikdə:** diz boyu.
- **dərinliyə enmək:** batmaq. basılmaq. gömülmək. cummaq.
dalmaq. - o keçən günlərə **gö müldük.** - anılara **gö mülmüş,**
yol alıdı getdi.
- tərinmək** **dərinmək. dirinmək. dirənmək. gücənmək.** kirtmək.
kitrəmək. təkitmək. tikitmək. tikdəmək. kinlənmək.
qınlanmaq. qıyınlanmaq. kinləşmək. qınlaşmaq.
qıyınlaşmaq.
- tərinmək** **tərinmək. dərmək.**
- tərinrax** tərəntin. dərincə.
- tərinti** **dərinti. dərləmə.** 1. dərmə. toplama. devşirmə. cəm.
təhşid. iqtaf. ötədən bəridən toplanıb bir yerə gətirilmiş. 1.

ordan burdan yığılmış. rastgələ, dağınıq nərsənin
 toplanmış. dərmə çatma nərsə. - **dərinti** çəri yaramaz
 \\\ düşman üzündə, üz ağartmaz. - bu **dərinti** əsgərlər mənim
 üzümə (yanıma) toplandılar. **1. # dərinti**, dağıntı olan
 nərsənin durumu. - **dərinti** obalar, tayfalar. - **dərinti** yazılar.
 - **dərinti** paranı yığmaq: ona buna bor verilmiş para. **1.**
 seçilmiş toplantı. başqa başqa yerlərdən seçilmiş, yaxud
 bir toplantıdan seçilmiş tikələr toplusu.

tərip dəvşirmək **dərip dəvşirmək**. dələyib toplamaq. yığmaq.

təris **tərsə. təsgəri. təsgin.** yoxluq. olumsuz. edinilməz.
 olmaz. olqunsuz. qeyrimümkün. mənf. neqətiv.

tərisiq - **incə dərisik, sar, zar: (- ətin, yeni doğmuş heyvanın
 üzərində olan incə dərisik, sar, zar:** kövnək. kovnaq.
 kağnaq. kağnaq).

təriş **dəriş. 1.** çarpış. çalış. gidəriş. gedəriş. qırış. qırım.
 qırış. qırıma. qaldırış. götürüş. kəşiş. kəriş. qazış.
 yoxuş (yox etmə) silmə. həzf. **1. düzüş.** ərit. ərim. əgit.
 əğim. əğiş. əğriş. əğiti. əğitim. əğitmə. görgü. əki. əkit.
 əkim. öküt. öküş. yetişik. yetşik. yarıq. tərbiyə. tərbiyə.
 ədəb.

- təriş** **dəriş.** 1. dərləmə. toparlama. birləşdirmə. 1. birləşdirici. dərləyib toparlayıcı. 1. dərtiş. dartış. açış. açılış. yarış. - sərgi **dəriş**: dartışı. - işlərin **dəriş**: dartışı.
- təriş** **dəriş. dəriz. dərz < dəğiş. dəriş (< dəğmək > dərmək < > tikmək).** 1.tikiş. dikiş. 1. dərik. dəliz. dəlik. kərik (< > kəsik).
- **dəriş dəriş**: didik didik. didiş didiş. tikə tikə. bala bala. para para. parça parça.
- tərişmək** **dərişmək.** 1. çağışmaq. toplaşmaq. çatışmaq. uyquşmaq. uyqunlaşmaq. 1. dərmək. toplamaq. - yemiş **dərişmək**: yemiş yığmaq. 1. dərmək. toplamaq.
- təriştirmək** **dərişdirmək.** dərmək. toplamaq.
- təriştirmək** **dəriştirmək. dəğişdirmək. dönüştürmək. mubadilə,** istibdal edmək.
- tərit** **dərit.** darat. deyit. aydat. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. anlıq. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət.

- təritmək** 1. (< dəri. 1. < tər atmaq. 1. < dəri ötmək). tərləmək. 1. **dəritmək**. irqatmaq. irqətmək. çapalatmaq. qımıldatmaq. etgiləmək. təhrik etmək.
- təritmək** **dəritmək. dərlətmək. dərsirmək. dirşirmək. devşirtmək.** toplatmaq. topalatmaq. yığdırmaq. yığqatmaq. cəmlətmək.
- təriv** (> dırov _(fars)) (< **dərmək**). biçin. biçmə.
- təriz** **dəriz.** bağ. bəstə. dərəcə.
- təriz** **dəriz. dəriş. dərz < dəğiş. dəriş (< dəğmək < > dərmək < > tikmək).** 1.tikiş. dikiş. 1. dərik. dəliz. dəlik. kərik (< > **kəsik**).
- tərq tənqiz** **dərk dəngiz.** 1. pək çox. sayısız. çox miqdarda. bir sürü. 1. qaptanmaz. fəth olunmaz. yanına yaxlaşılmaz. keçilməz.
- tərq** **dərq.** qızqınlıq. öfgə. sıxıntı. hızlı. çabıq. sürətli. - **tərk bolmaq:** çabıq olmaq. - **tərk oquna:** həməən. çabucaq. 1. **tərk. dərk. tər. dər. (< dərmək).** tərik. tərgin. dərgin. yeyin. tez. çabıq. şaşqın. dərröv. iti. - **tərq gəlmək:** təz gəlmək. - **tərq qılmaq:** çabıq olmaq. - **tər gəlib, tər getdi. - tər qıl, tər**

gəl. - **tər** ed, **tər** qıl. **1.** tirk. sürət. yeyin. iti. tez. çabıq.
tələsmə.

tərq

tərk. buraxma. kəsim. tət'il. aralıq vermə. - dərslərin
kəsimi.

- **tərq etmək:** **tərk etmək.** buraqmaq. tökmək. atmaq.
qoymaq.

tərk etmək: atmaq. vazqəçmək. qoymaq. bıraqmaq. - **tərki**

silah etmək: yalınlaşmaq. lütləmək. - bu odanı **bıraq.** - siqarı
yarından **bıraqmalısın.**

tərqah

dərgah (fars). < **dərgə.** (< **dərmək**). düzölmüş, sıralanmış,
toplanmış nərsə. dərzək. dəsgah.

tərqah

tərgah. barınacaq. durnağ. durbağ. durqab. durub.

tərqan

dərxan. **tarqan.** **tarxan.** seçim, imtiyaz yiyəsi. soylu kişi.

bu kişiler vergi verməz. suçları doqquz kərəyə dək

bağışlanır. qağan, xanların qatına izinsiz girəbilirdi.

əmir. başçı. azad. sərbəst. özərk. öz başına. **turxan.** vergi

yükündən boş. vergi verməyən seçgin kimsələrdən olan

soylu, əşraf. vergidən qıraq tutulmuş kimsə. (lotu.

quldur).

- tərqan** **tarxan.** 1. bəy. həzrətləri. - tərzan qadın qatında: böyük xanım (xanım **həzrətləri**) qulluğunda. 1. gənəl bağış. imumi əff. 1. üstəl. təkəl. imtiyazlı. 1. görəvdən, vergidən boş kişi.
- tərqan** **tərzan.** 1. **tarğan.** **tayqan.** taylaq. başboş. özgür. özbaş. heç bir nəyə bağlı, tabe' olmayan. 1. bir cığatay eli. 1. başçı. rəis. 1. lağa qoymaq üçün də bur birinə verilir. 1. azad. 1. qeydsiz. başına gedən.
- tərqəş** **tərkeş.** (< **tir+çək**). sadaq. ox qabı.
- tərqəş** **tərkeş.** tirkəş. darqış. ox qabı. sadaq. - **tərkeşbəndi:** axsadurğa. yəhər arxasına bağlanan toqqalı bağ. qancuğa.
- tərqə** **dərgə > dirgə** (< **dərmək:** yığmaq. yazmaq). 1. namə. risalə. 1. təklif. yazı. məşq. - **dəğişdirgə:** dəğişdirmə buyruğu, yarlığı, fərmanı, işi. - **bidirgə:** beyanname. - **bir qonum, dərgə, dərcə aşağılıq:** bir köynək aşağı. - **mə'nəvi orun, dərgə:** duraq.
- tərqəb** **tərkəb.** sarağuc. örtük. yaşmaq.
- tərqəh** **dərgəh.** turluq. torluq. qapı. eşik. astana. bargəh. barıngə. dərbar. hisar.
- tərqəq** **dərgək. dərgik.** dərqaq.

- tərqəq** **dərgək.** dərit. dağlıq. yayıq.
- tərqəq** **tərgək. dərgəh. dərgək. 1.** (< **dərmək:** sərmək). süfrə. **1.** (< **dərmək:** yığmaq). buxca. bağı. - tərgək bağı **çəkmək:** bağlamaq. - **tərgək** bağı **çək:** bərkət.
- tərqəl** **dərgəl.** (< **dərmək**). çubuqdan hörülmüş bağ qapısı.
- tərqəliq** **tərkəlik.** malikanə. ocaqlıq. sovgalıq. mirasa buraxılmış nərsə.
- tərqəli** **dərgəli.** dərmək. toplamaq üzərə olan.
- tərqəlmək** **dərgəlmək. 1.** dərilmək. dağılıb yayılmaq. **1.** hesablanmaq. sayılmaq.
- **ol amanğa tərgələdi:** o kötü sayılır.
- tərqəm** **dərgəm.** fərz. təxmin. fəraziyə. təsəvvür.
- tərqəmək** **dərgəmək. dərləmək. dərgimək. dərcimək. dərcəmək. 1.** birləmək. bərabər etmək. əşitləmək. əşləmək.
tarazlamaq. **1.** toplamaq. **1.** basmaq. çaplamaq. yaymaq.
yaymaq. **1.** dircəmək. dirgimək. dirgəmək. yerləşdirmək.
soxmaq. sıxışdırmaq. qatmaq. daxil etmək.
- tərqəmək** **dərgəmək.** dirgəmək. toplamaq. bir araya gətirmək.
qamamaq. qarmalamaq. yaxalamaq. avlamaq. tutmaq.

tərləmək. damıtmaq. vermək. **1.** gözetləmək. gözetmək.
riayət etmək. diqqət vermək.

tərqəmək **tərkəmək. dərkəmək.** dərikmək. dərləmək. arıdlamaq.

tərqəmək **dərgəmək.** hesablamaq. saymaq. düşünmək. sanmaq.

- **kişiyə dərgəmaq:** kişidən saymaq.

- **anı qetgəngə tərgəb tura edim:** onun qettiğini sanıyordum.

tərqən **dərkən.** çabuq. cəld. tez. fori.

tərqən **tərgən. dərkən. 1.** gözəl qız. **1.** süs oxu. süslü ox. **1.**
savaş arabası. **1.** soylu. soyluluq adı. **1.** tərhan. tarhan.
qılavuz. iş başında olan. işbaş. rəhbər. **1.** vali. **1.** dərgin.
yeyin. iti. - **dərgin gəl:** tez gəl.

tərqənmək **dərgənmək.** dirgənmək. dayanmaq. istinad etmək.

tərqəsində **dərcəsində. dəğın.** dək. qədər. ölçüsündə. sayısında.
sanında. miqdarında. kimi. tay.

tərqəş **tərkəş. (< dər. dərgə).** bir sıradan olanlar.

tərqəş **tərkəş.** sağdaq. sadaq. ox qabı. ox qoburı.

tərqəşmək **tirqəşmək. tərgişmək.** toplanmaq. toplaşmaq. arxa
arxaya gələrək dərləşmək.

tərqətə **dərgədə. - bu dərgədə:** bu təriqdə. belə olaraq. belə halda.
bu durumda. beləliklə.

- tərqətmək** **dərgətmək.** dəritmək. dağıtıb yayıtmaq.
- tərqəv** **dərgəv.** hesab.
 - **tərgəvqə almaq:** hesaba qatmaq.
 - **tərgəv almaq:** hesablamaq. düşünmək. qafa yormaqlıq.
- tərgəvlü** **dərgəvlü.** 1. sayılı. 1. dəğərli. bahalı. önəmli. qiymətli.
 - **tərgəvlü zat ayavlu bolur:** qiymətli nərsə idarəli olur (əsirgənir).
- tərqəvsüz** **dərgəvsüz.** sayısız. hesabsız. həddi hesabı olmayan.
- tərqəvsüzlük** **tərgəvsüzlük.** tutumsuzluq. savurqanlıq.
- tərqəzi** **dərgəzi > tərəzi (< dərmək).** dərib, dəğərləyən arac. düzücü. ölçər.
- tərqi** **dərgi. (< dərmək:** bir yərə dərib toplamaq). **dirgi.** süfrə. nimçə. məcməyi. 1. yığımlıq.
- tərqi** **dərgi.** dərcin. dərgin. məcəllə.
 - **çəkili (şəkili) dərgilərin qapaq çəkili (şekilləri) üçün poz verən gənc qız:** qapaq qızı.
 - **gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə:** qapaq ulduzu.
- tərqi** **tərgi. dərgi.** 1. süfrə üzərində cərgələnmiş yemək. 1. sıra. dizi. 1. cüng. conğ. tüğ. tük. 1. tərgü. süfrə. - tərgi

- uruldu.** 1. tərqü. sıra. dizi. 1. **tərki.** (**dərilmək:** 1. yapşımaq. 1. genişlənmək). qoncuq. büktürə. büktürmə. yəhərin arxası. 1. **tərki.** dalı. yəhərin dalına bağlanan qayıqlar, iplər, təsmələr. gının dalısı. 1. **tərki.** qoncuq. büktürə. büktürmə. yəhərin arxası.
- tərqiik** **dərgik.** tənqiş. təngək. darığ. tərək (> **tarik** _(fars)).darılmış. tar. dar. darqın. darıxmış.
- tərqiç** **dərgik.** **dərgək.** dərqaq.
- tərqiil** **dərgil.** **tarqıl.** dərqli. dərək dərək. alaca, xət xət, rəh bə rəh olan - tarqıl **yılıxı.** alaca heyvan.
- tərqilən** terilgən. dərilen. toplanan.
- tərqiləşmək** **tərkiləşmək.** ata qoşa minmək. tərkinə almaq.
- tərqilqən** **dərgilgən.** terilgən. dərilen. dirilen. dirgilgen. toplanan. yığılan.
- tərqilmək** **tərkilmək.** 1. yasaqlamaq. qadağalamaq. mane' olmaq. mən' edmək. 1. **ad.** kürnəş, tapı, salam günü.
- tərqimək** **dərgimək.** **dərcimək.** **dərcəmək.** **dərgəmək.** **dərləmək.** 1. birləmək. əşitləmək. əşləmək. tarazlamaq. 1. toplamaq. 1. basmaq. çaplamaq. yaymaq. 1. dircəmək. dirgimək.

dirgəmək. yerləşdirmək. soxmaq. sıxışdırmaq. qatmaq.
daxil edmək.

tərqin **dərgin. dərcin. 1. dərlənmiş. toplanmış. müdəvvən. 1.**
divan. **1. məcəllə. 1. məcmuə.**

tərqin **dərkin. çivik. zirək. atıq. 1. (dərilmiş. < dərmək). SIX.**
türkün. durqun. bərk. tər. dərgin. yeyin. iti. - **tərgin sular.**
1. tərğun. dolğun. səmiz. səmin. 1. gərgin. qovqa. tolum.
dalaş. mücadilə. **1. dərilmiş yığılı, toplu, toplanmış olan**
hər nərsə. - **tərkin su:** SIX, gur, qaynar su. - **tərgin su:**
dərilmiş, yığılmış qoşun. **1. tər. tez. çabıq.**

tərqin **tərkin. türkün. törkün. tərnik. tərək. 1. tirkin. millət. -**
yazılmasın **tərkinim:** - tarılmasın türkünüm: dağılmasın
millətim. - **1. yığnaq. gəngəş. 1. dərnək.**

tərqinləşmək **dərginləşmək. birləşmək.**

tərqinmək **dərginmək. dərgişmək. toplunmaq. toplusmaq. bir**
istəklə, bir qurumda daşınıb düşünmək, hazırlanmaq.
kəmp yapmaq.

tərqinmək **dərilmək. açılmaq. genişlənmək. bollaşmaq. {#**
tarqınmaq: çəkilib daralmaq).

- tərqinmək** **tərkinmək.** (r < > z) **təzginmək.** 1. dartınmaq. dartınmaq. çalxanmaq. 1. fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqırı
təzginir: fələk çarxı fırlanır. - çığrı **təzgir:** çevir. 1. döğr
vurmaq. təvaf edmək. - bu yeri **tərkinib** gəldik. - kə'bəni
tərkinin. 1. atınmaq. - siqarı **atın:** **tərkin.**
- tərqış** **dərgiş. dərginiş. dəriniş. dərniş.** kampanya. bir istəklə, sıx çalışma, edginlik, işləmə dövrəsi. - seçim **dərnişi.**
- tərqışmək** **dərgışmək.** 1. **dərginmək.** toplunmaq. toplaşmaq. bir istəklə, bir qurumda daşınıb düşünmək, hazırlanmaq. kəmp yapmaq. 1. **tarımlaşmaq. tirqəşmək.** gərginləşmək. gərigişmək. gərginmək. yengişmək. yencişmək. dartqınmaq. qopacaq duruma gəlmiş.
- tərqışmək** **tərkişmək.** 1. boşanğlaşmaq. boşaşmaq. 1. **tirqəşmək.** **tərgəşmək.** toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya gələrək dərleşmək.
- tərqışmək** **tərkişmək.** ivsəmək. evsəmək. əvsəmək. tələsmək. dalsamaq. əcələ edmək (istəmək).
- tərqivçi** **dərgivçi.** diqqətli. oyanıq.

- tərqləmək** **tərkləmək. dərkləmək. 1.** tirkəmək. itilmək. tezikmək.
tələsmək. çabıqmaq. **1.** hızlandırmaq. hızını arttırmaq. **1.**
ivmək. əcələ edmək.
- tərqlənmək** **dərklənmək.**hızlanmaq. hızı artmaq.
- tərqləşmək** **tərkləşmək. (< dər. dərgə). dərgələşmək.** birlikdə
bağlanıb oturmaq.
- tərqu** **dərqu.** tərkeş.
- tərquvə** omuz uçucağı. köpricik.
- tərqüçi** **dərgüçi.** dərən. toplayan.
- tərլan** **1.** (avçı quşu). ağır quş. avçı quşu. **1.** qonqur. kök. iti.
çabük. **1.** taylanğ. tayxan. tayqan incə, kibar, gözəl, boylu
boslu.
- tərləq** **tərlək.** tərlək.
- tərləmə** **dərləmə. 1.** bax > **dərinti.** toplu. yığın. təriş. dəriş.
toparlama. birləşdirmə. yığışdırma. yığma. toplama. **1.**
qurav. toplama. düzənləmə.
- tərləmək** **dərləmək. 1.** devşirmək. toplamaq **sav toplamaq,**
dərləmək, devşirmək. **1. dəğırtmək.** dərmana (dəğırmana)
vermək. dartmaq. oğmaq. oğütmək. döğmək. çəkmək. -
qəhvə çəkmək: qəhvə darmaq.

tərləmək

dərləmək. dərmək. dərsirmək. dirşirmək. devşirmək.

dərgəmək. dərgimək. dərcimək. dərcəmək. 1. birləmək.

bərabər edmək. əşitləmək. əşləmək. tarazlamaq. **1.**

toplamaq. **1.** yerləşdirmək. soxmaq. sıxışdırmaq.

qatmaq. daxil edmək. **1.** toplamaq. topalamaq. yığmaq.

yığqamaq. cəmləmək. **1.** devşirmək. dövşürmək. (<

dövrələmək < tüqrətmək). sarmaq. qatlamaq. toparlamaq.

yığmaq.

- **buğu tərləmək:** buğu çıxmağa, bitməyə başlamaq. -

boncuq boncuq tərləmək: aşırı tərləmək.

- **qan tərləmək:** çox tərləmək.

- **yunaqa girən, tərləyər.**

- **çox tərləmədən, sıcaqdan doğan qırmızımtıl:** səpgil,

qabarcıq. issilik. ıssılıq. isilik. ısılıq. ısırın. ısırın. qızılıq.

tərləmək

dərləmək. (təritmək. (< dəri. 1. < tər atmaq. 1. < təri ötmək).

çiğlətmək. çiyələtmək. çiləmək. çilətmək. (< çiy. çiğ: şəh).

yaşartmaq. ıslatmaq. sulamaq. ölləmək. **1.** çılamaq.

sulamaq. **1.** tərini, suyun silib tumarlamaq. yumşatmaq. **1.**

çilənmək. çiminmək. yaşlanmaq. sulanmaq. ıslanmaq. **1.**

irlənmək. ırlanmaq. ır bulmaq. utanmaq. - bu işlərdən. **1.**

tər atmaq. tər dəridən keçmək. tər atmaq. təritmək. təri ötmək. bədən təri dışarı atmaq. **1.** vermək. ödəmək. qaşağılamaq. kəbrələmək. silmək. **1.** dərkəmək. dərikmək. dirmək. dirləmək. yığmaq. arıdlamaq.qurnamaq. curlamaq. toplamaq. tamamlamaq. buğcarmaq. **1.** tərbiyələmək. asırmaq. bəsləmək. yedirmək. **1.** heyacanlanmaq. maraq edmək. qayğıılanmaq.

1. buğulanmaq.

- **tərəzə tərləgəndi:** pəncərə buğulanmış.

- **sən anı üçün tərləmə:** sən onun üçün qayğıılanma.

tərlənməmiş **dərlənməmiş.** yayraq. yayıq. yayvan. dağnıq. dağnaq. toplanmamış.

tərlənmiş **dərlənmiş. dərgin. dərcin.** çiqdək > çidə (fars). toplanmış. yığılmış. təpşirilmiş. devşirilmiş. müdəvven.

tərlətici - **südük sökdürücü, tərlətici bitgi çeşiti:** eşşək qulağı. qaraqapas. qaraqəfəs.

tərlətmək **dərlətmək. dəritmək. dərsirmək. dirşirmək. devşirtmək.** toplatmaq. topalatmaq. yığdırmaq. yığqatmaq. cəmlətmək.

- tərlətmək** sulamaq. sevindirmək. sevsiləmək. göyəkləmək.
şadablamaq.
- tərləyəmək** - **söz dərləyən:** söz daşıyan. sözçül. sözbaz.
- tərli** - **dərli toplu:** dolandıran. idarəli. dəğirli. avçıman. evçimən. ev eşiyi, iş gücü, topluluğu iyi dolandıran kimse.
- tərli** - **dərli toplu:** düzünən. dizivən. müntəzəm. tətibli. düzənli. məzbut. **1.** düzgün. səlqə sahman. yığcam. iyi salıqatlı. **1.** qeyri mürəttəb.
- **tərli toplu:** düzənli. özənli. e'tinalı. yıyqıç. yığqıç.cıyqıç.
- tərli** - **dərli, toplu söz:** qısa, göstərişli söz: yapıcı güdə söz: qut, qıt söz: özlü, qısa söz: us, qıs söz: ötəyiş. ötləyiş. özdeyiş. muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.
- tərliq** **dərlik. < > tərlik. 1.** qabaş. papiş. ayağqab. çarıq. **1.** tər. bağış. ötün. yarlıq. dəğər. edər. qarşılıq. axdı. axıt. əmək. qapıs. müzd. **1.** atın tərini alması üçün yəhərin altına qoyulan örtü. **1.** ayağ alıtı başmaq. qabaş. ayağqabı. çarıq. **1.** tər köynəyi. **1.** çalpık. güdə ətəkli, qollu canlıq. **1.** çətiq. çatıq. edik. ayağqabı. **1.** təri çəkmək üçün yəhərlin, palanın altına qoyulan keçə.

- **baş tərlik**: tərəcik. taqya. taxya. başa taxılan, qoyulan kiçik şapqa.

tərliq

dərlik. 1. dərək. dərlik. dəklək. dəklik. çəklik. çəkik.

qatlaq. qatıq. qədər. - **bu qatlaq. 1. içlik. işlik. içə, içdən**

geyilən köynək. **1. alttıq. alt geyim. gövdək. gövlək.**

gövdəyə yapışan toxunan paltar. **1. tərlek. telik. ayaqaltı.**

- **təpə tərlik**: baş tərlik. taxa. taqqa.

tərlitoplu

dərlitoplu. çəküdüzən. düzgünlük. duzənlik. qılıq biçik.

intizam. müntəzəmlik.

tərman

dərman. 1. dəğirman. - dərmana (dəğirman) vermək:

dəğirtmək. dərlemək. dartmaq. oğmaq. öğütmək. döğmək.

çəkmək. - **qəhvə çəkmək**: qəhvə darmaq. **1. düzə. onar.**

onur. ot. ota. arnaş. çara. çarə. şəfa. çıxır. ot. ota. üzüm.

əm < yəm < yam (< **yamamaq**). çıxır. düzə. onar. onur.

arnaş. əlac. **1. iyiləc. iyiləşiş. iyiləşmə. iyiləşim. qutac.**

qutluş. qutuluş. qurtac. qurtuluş. qutulma. qurtulma.

qalxınma. qalxac. qalxış. sağac. sağlış. sağlım. sağalma.

sağlış. əlac. əlac. çara. nəcat. **1. qarşıt. - sarılıq kəsəlinə**

qarşıt, dərman: qaracot. qaraot. **1. yol. çarə. çıxır. düzə.**

onar. onur. arnaş. əlac. **1. uçra > uça. çara. çarə. ot. darı.**

- əldə üzde çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman:

qazan qarası.

- söz ola **can dərmanı**, söz ola bağır yarı.

- qarın yeline qarşı işlənən ot, dərman: kabarcıqotu.

- **dava dərman**: çara çatar.

tərman

dərman. 1. əmlik. 1. topulqaq. bulqab. bulutqa. dolbağ.

dolbuğağ. ot. mərhəm. 1. onğultan. onğur. düzəldən.

sağaldan. mərhəm. dərman. 1. bağım. otama. çara.

çözüm. im. yardım. umar. əlac. çıxış. tədavi. 1. dinclik.

eyginlik. erkənəlik. macal. 1. buluq. bulaq. çara. çarə. 1.

ota. ot. dava.

tərmanlamaq

dərmanlamaq. buldurmaq. bulaqmaq. bulqarmaq. çarə,

çara tapmaq.

tərmanlamaq

dərmanlamaq. maalicə etmək. yamlamaq > yəmləmək >

əmləmək (< **yamamaq**).

tərmanlatmaq

dərmanlatmaq. yəmlətmək < yamlatmaq > əmlətmək (<

yamamaq). maalicə etdirmək. mərhəm qoydurmaq.

tərmanlı

dərmanlı. yollu. çarəli. otlu. otalı. arnaşlı. əlaclı.

tərmansız

dərmansız. 1. arğın. yorqun. zayıf. düşgün. 1. azqın

tozqun. gücsüz. 1. onulmaz.

- tərmansız** **dərmansız.** keçməz. keçməz. iyiləşməyən xəstəlik. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. davasız. yolsuz. çarəsiz. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız.
- tərmə** **dərmə.** 1. dərinti. toplama. devşirmə. cəm. təhşid. iqtaf. ötedən bəridən toplanıb bir yerə gətirilmiş. - **dərmə çatma** ev: hər gələ nərsədən yapılmış ev. - **dərmə çatma** öllkə, parça, paltar: ordan burdan yığılmış, yapışdırılmış olan. - **dərmə çatma çərik.** 1. (dağlada) **dərilib** toplanmış, tirkəşmiş, köçmüş qar. 1. dərnəşik. cəmiyyət. cəm. quruluş. toplum. topluluq. toplanma. toplama. birlik. koğam. odaq. köm. yığım. toptu. səbəd. dərgi. toplam. toplama. məcəllə. məcmuə
- tərmə** **dərmə.** yamaq. - **dərmə çatma:** düzensiz bir durumda. qaydasız. - **dərmə çatma:** çərdən çöpdən. əsgü püsgü. - **dərmə çatma:** dəğərsiz. yavalac. - **dərmə təpmə nərsələr** **yapmaq:** çərgələmək. < kərgələmək. - **dərmə çatma, çalı çırpıdan yapılmış, koma, külbə:** çur. çör.

- **tər tələsik, dərmə çatma yapılan iş:** gecəqondu.

- **dərmə çatma:** yavalaquc yavalaqoz. yavalac. dəğərsiz.

tərmək

dərmək. dərlmək. dəşirmək. dirşirmək. devşirmək.

(dərmək < > dəğmək < > tikmək). 1.toplamaq. topalamaq.

yığmaq. yığqamaq. cəmləmək. 1.çəkmək. qırmaq.

qırmaq. vurmaq. taraşlamaq. silmək. daşımaq. çəkmək.

dartmaq. qoparmaq. 1.dəğmək. tikmək. əkmək.

1.yonmaq. çalmaq. qırmaq.

- **göz yaşın dərmək:** silmək.

- bir nəyi bir nədən **almaq.**

tərmək

dərmək. taqmaq: taxmaq. təqmək. tıqmaq. tikmək. qoymaq.

düzmək. **dirmək. tirmək. 1.** yığmaq. toplamaq. - **dərmək**

dəyşürmək: dərib yığmaq. - xalqı meydana dərdilər. **1.**

almaq. - nəfəs dərmək. **1.** dərimək. taramaq. açıb

yırtmaq. qazımaq. **1.** çatmaq. dəğmək. - axşam **dərin:**

axşam çatınca. - iş bitməsi sürünüb axşama **dərdi. 1.**

tarqamaq. ayırmaq. bölmək. - topraqlar **dərildi:** bölündü. -

dərilmiş ellər: ayrılmış ellər. **1.** əkmək. səpmək. - tarıq

dərmək: əkin əkmək. **1.** düğmə. **1.** burma. düzmək.

saplamaq. **1.** qol. bölüm. şö'bə. **1.** tarmaq. dizmək.

- düzmək. toplamaq. devşirmək. yığmaq. cəmləmək. **1.**
tiqirmək. dərmək. yığmaq. toplamaq. - **tərinqıl:** yığqınan.
 (# **taramaq:** açmaq) - para **dərən:** pul yığan.
- tərməqmək** **tərməkmək. darmaqmaq. dırnağmaq.** qollanmaq.
 dağılmaq. yayılmaq. - el boy çölə **tərməkdi.** - quş balası
tərməkləndi: dırnağ çıxardı. - su **tərməkləndi:** qollara ayrıldı.
- tərmənə** dərmənə. tarıq. yol. təriq.
- tərmət** **dərmət.** dərbənt.
- tərmilmək** **1.** çox arzu etmək. çox istəmək. özləmək. həsrət
 çəkmək. **1.** izzət çəkmək. acı çəkmək. əziyyət çəkmək.
 sıxıntı çəkmək.
- tərmucaq** tərə otu. körpə yonca. keşniş.
- tərnə** (< **tər** + **nə:** nən > nan: çörək) tər, yavanlı nə, nən,
 yemək.
- tərnək** **dərnək.** *ad.* **1.** dərəcə. **1.** dərnək. dərgən. toplu. yığıq
 qurultay. toplantı. toplantı yeri. cəmiyyət. toy. birgəlik.
 tükün. dükün. düğün. toplantı.
- tərnək** **dərnək.** cəmiyyət. birlik. əncümən. təşəggül.
 - **gülün dərnək istərsən, gir gülüzqana.**
 - **it dərnəyi:** çox gurultulu yer. - **düğün dərnək, həp bir**

örnək: birbirindən ayrığı, fərqi olmayan. əşit.

- **düğün dərnək:** evlənmə toylanma. yığılıb əğləşmə.

- **qarqa dərnəği, it yığnağı:** avaralar topluluğu.

tərnəq

dərnək. 1. tolqa. dolqa. patuq. 1. tirkin. tərkin. tərnik.

yığnaq. gəngəş. əncümən. 1. toplanma. cəmiyyət. toy.

yığva. toplanma. cəmiyyət. toy. yığva. zırna davul ilə bir

yığva oyunu. 1. zırna davul ilə bir yığva oyunu. 1. bolcar.

qərargah. gəngəş, şura yeri. tutqar.

tərnəqli

dərnəkli. qunt. yunt. sımsıxı. güclü. dərlı toplu olan. qəvi.

yığcam. yığılmış. yaprıq. bir biri üstünə qatlanmış.ətine dolu.

tərnəşiq

dərnəşik. dərnək. cəmiyyət. dərnəşik. cəmiyyət. cəm.

quruluş. toplum. topluluq. toplanma. toplama. birlik.

koğam. odaq. köm. yığım. toptu. səbəd. dərgi. toplam.

toplama. məcəllə. məcmuə.

tərnəşmək

dərnəşmək. yığılmaq.

tərnəv

dərnəv. tərnav. arx. novdan.

tərnik

dərnik. dərnək. tirkin. tərkin. yığnaq. gəngəş.

tərnış

dərnış. dəriniş. dərginiş. dərgiş. kampanya. bir istəklə,

sıx çalışma, edginlik, işləmə dövrəsi. - seçim **dərnışı.**

- tərpən** bir qımılı. göz qıpımı. - bir **tərpəndə** vurub yıxdı. -
tərpəncə ara verin: bir balaca fasilə verin.
- tərpəniş** **tərpəniş**. urma. vurma. uruş. vuruş. zərəban.
- tərpənmək** təpələnmək. çapqalmaq. çabalamaq. heyran qalmaq.
sarasimə olmaq. müztərib olmaq. **1.** talbınmaq.
- hər yana **dəbələnmək**: ağmaq.
- tərpətmək** çaykamaq. çalkamaq. sallamaq. yıraqmaq. dəbrətmək.
tərmətmək.
- tərpətmək** sapımaq. sapamaq. sallamaq.
- tərrev** **dərrev**. birdən. biktiz. qapıl. qafil.
- tərriq** **dərrik**. tirrək. dərgür. dərik. tırıqu. seyrek olan. sıx
olmayan. - **tırıqu** yer.
- tərs** - **tərs bir nərsə**: alamat. almat. almatıq.
- tərs** {< metatez > **sərt**}. {**dərs**}. {**tərsə**}. **1.** qüc, qıyın, çətin olan
hər nəsne. - tərs iş. tərs adam. - **tərs** görev. **1.** qırt.
axlaqsız. **1.** utanmaz. inad. arğuq. **1.** taba. ayğırı. zidd.
rəğmən. qarşı. - **tərs tərs** vurmaq: hər tərəfdən yandan
vurmaq. **1.** kor düşün. girifdarlık. **1.** pox. pislik. - **tərsləmək**:
sıçmaq.işgil. pehin. gübrə. - qoyun tərsi. **1.** sabaq. önəgə. **1.**
təmtəş. qarşıit. **1.** yansıma. (tərsəmək. vakuoniş. muxalif.

qarşı əməl göstərmək). - **tərs yarlıq**: muxalif tərsə söz məhkəmə. **1.** ayğuru. ayqırı. yanlamasına. əğri. iğri. qarşı. yan üsdü. tərsinə. yassı. eninə. **1.** əğri. keçməz. qəlb. əkşi. əksi. zidd. uğursuz. mənhus. iyi gedməyən. əkit. əkti. ətacı. acı. **1.** günah. qayıрма. alberməz. götlək. inadçı. **1.** daldırma. çəpə. tərsi. tərsqiri. təsgiri. təsgəri. tışqarı. təskiri. doğru olmayan. əğri. üzü üstü. mə'kus. maallaq. bərəks. **1.** tərsək. taslaq. taşlaq. dışlaq. kələk. bulğanuq. bulanıq. muxalif. **{tərs # uvat}**

- **tərs tərs vurmaq**: hər yanından, hər yanına vurmaq.

- (**# üz**: nərsənin doğru üzü: uvand. uvat.). - bu qumaşın **üzü**

tərsi bəlli deyil.

- **əkti** söz.

- **əksi** iş. - **əkşi** durumda. - **əkşi** görüşlər.

- **tərs gəlmək**: qarşı durmaq. muxalifət göstərmək.

- **bösbütün tərs, zidd, mübayin**: daban dabana.

- **quş tərsini buraqmaq**: sağnamaq. çıxramaq. - **quş**

kübrəsi, tərsi: sağı.

- **quş kübrəsi, tərsi**: sağı.

- **quş tərsi: quş kübrəsi**: sağı.

- **geçməz** ağça.

- **tərs kişi**. təsğıraq. dazalaq. osduraq kişi.

- quşların **tərsi**: sanğ. fəzlə.

- eşək **tışqarı** oturdulan yazıq.

tərs

1. utanmaz. irsız. hırsız. arsız. utmaz. uymaz. koryat.

ədəbsiz. 1. çarpıq. anormal. alışıma, ürfə, adətə ayğırı.

eksantirik. qərib. əcayib. 1. koryat. çalan. çalanğ.

bədəxlaq. aynasız (# **aynalı**: iyi. gözəl). pis. kötü. əks.

tərsə. çapraz. zidd. muxalif. muğayir. qılıqsız. qırbal.

qırban. kəcxulq. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ.

bədəxlaq. tərsə. tərsik. inatçı. ləcuc. uğursuz. qara. çətin.

gücünlü. zorunlu. toxa. bərk. möhkəm. 1. sipər.

1. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz. koryat. ədəbsiz. uyumsuz.

şarlatan. qırçın. keçimsiz. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis.

əxlaqsız. qılıqsız. qırbal. qırban. taxımsız. xuysuz.

utanmaz. kaşar. çaşar. irsız. hırsız. arsız. 1. **dönük**.

çevrik. çevri. 1. eşik. pox. dışqı. pisgil. pəsgil. 1. sərt.

durşut (< **durmaq**). qatı. qatraq. qaba. kötük. gödük.

qırıcıl. qatıq. qabaq. qırıcıq. 1. bükülməz. dik.

xuysuz. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.

1.çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız.
 törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz.
 varışsuz. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız.
 qırbal. qırbən. çataq. qaçırcanğ. bükülməz. dik. çatımsız.
 donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən
 gedməz. qara astar. qarastar. inad. tıxız. pisqılıq.
 əxlaqsız. pisrəftar.yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ.
 bədəxlaq. xuyusuz. 1. danqız. donqız. danrıq. qayraz.
 qayrız. əksi. 1. inadına. qamat. qapat. tapat. çapat.
 baçat. biçət. - oğul sən bunu **çapat** yaptın. - **çapatıva**
 gedməseydi, bir söz diyəcəkdin. 1. qallaş. qalğaş. qalğac.
 qaqlaş. kəlləş. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
 qarastar. inad. 1. qara dadaqlı. qara damaqlı. qara başlı.
 inadçı. 1.qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı.
 qaradamaqlı. qarşat. inadçı. dirəngən. 1.qinzır. qıncır.
 domuz. doğuz. donğuz. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz.
 gəməlməz. gəmalmaz. sərkış. gödən. sırtıq. üzdən
 gedməz. qara astar. qarastar. inad. 1.tərsəş. qanrıq.
 qanıriq. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
 qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. 1.dik.

koryat. bədəxlaq.qılıqsız. təsəliş. tərsəliş. tərsalışiq.

təsəlişiq. yarçın. yarşın.qaqırcanğ. bükülməz.

- **tərs, qarşı qılınmaq.** əğri gedmək.

- **işləri pisəlmək, qarşmaq, tərs gedmək:** yaşamı qaymaq.

- **tərs gedən: tərsin.** evrik. çevrik. uğursuz.

- **tərs, iti, batıcı söz:** dik söz.

- **gözümə tərs gəlir:** görünür.

- **tərs baxışlı:** qısqanc. cicikli.

- **tərs kişi. - tərs yer.**

- **tərsə kimi:** tərsik olaraq.

- **tərs etgi.** tərs təpgi.

- **tərs düşmüş:** dəğişik. gəlişməmiş. vırqın.

- **tərs üzə edmək:** çevirmək.

- **eşşəyə tərs minmək: eşşəkdən düşmüşə dönmək:** gülünc duruma düşmək.

- **iş qıncıra, tərsinə minmək:** bir işin yapmasında dirənişmək.

iş inadına minmək. - dəli ata minmiş, **işlər tərsinə.** - bu gədeynən hər qolay iş **tərsinə minər.**

- **işi tərsinə, kötüyə gedmək:** işi dönmək.

- **işləri pisəlmək, qarşmaq, tərs gedmək:** yaşamı qaymaq.

- **tərs işləmək**: su' istifadə etmək. - özünə, gücünə boysanıb
tərs işləmək.

- **tərs yanıtmaq**: tərs cavab vermək. tərsinə gedmək.

qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqışlamaq. qaqırlamaq.
qarşı gəlmək. muxalifət, ziddilik etmək.

tərsalışıq **təsalışiq**. təsəliş. tərsəliş. kötü xuylu.

tərsboyun tərs. söz haqqı tanımayan.

tərsçevrək yanakı, yana çevirmək. - tırxator kürəyi ilə, toprağı
tərsçevrədi.

tərsə 1. əks. tərs. tərsik. inatçı. ləcuc.çapraz. zidd. muxalif.
muğayir. 1. **təris**. **təsgəri**. **tərsgin**. yoxluq. olumsuz.
edinilməz. olmaz. olqunsuz. qeyrimümkün. mənfi.
neqətiv.

- **tərsə ölçsən düz çıxar, asdar gedsə üz çıxar**.

tərsə 1. xətalı. suçlu. günahkar. 1. qarşı. muqabil. - **tərsəindən**
ged. - **tərsinə çıxmaq**: qarşına çıxmaq. 1. **təsgəri**. tatur.
daru.

tərsəq **tərsək**.

- **tərsək oğlana daş at**: yamanın qarşıtı yamandır.

- **üz gözü tərsək**: görümsüz. görünümü yaxımsız, gəlşiksiz.

kərih mənşər.

- **işlərin tərsək görmək**: itə ot, ata ət vermək.

tərsəq

tərsək. taslaq. taşlaq. dışlaq. 1. daz. çıplaq. lüt. **1.** tərs.

kələk. **1.** qarışıq. aydın olmayan. xoşa gəlməz. **1.** kəssək.

kərsək. kəsək.

tərsəqıl

inatçı. tərs. zorba. despot.

tərsələşmək

tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək.

daşlaşmaq. daşınışmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.

qızşınmaq. qızınışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.

itışmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.

ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.

öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.

odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.

uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.

quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.

siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.

könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.

yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.

asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.

qarşıtinmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.

sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
aygırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
ziddləşmək. muğayirləşmək.

tərsəlik **tərslik.** çaprazlıq. əkslik. ziddilik. muxalifəd. muğayirlik.

1. tərsiklik. inatçılıq. ləcacət.

tərsəliş təsəliş. tərsəlişiq. təsəlişiq. kötü xuylu.

tərsəmallq başgöt. başqon. kəlləmallaq.

tərsən **tərsin.** **1.** ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (**ılxı: yılxı: heyvan**). **1.** dikqafa. inad. **1.** xuyusuz. bədəxlaq. **1.** mədəni. qeyri mədəni. **1.** balta sapı.

tərsəş **tərs.** qanrıq. qanırıq. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.

tərsəyqən **tərsəygən.** tərs. əlverişsiz.

tərsəymək **1.** pozulmaq. işə yaramaz duruma gəlmək. **1.** şımarmaq. əxlaqı pozulmaq. **1.** yolunu şaşırmaq. **1.** altüst olmaq. başarsızlığa uğramaq.
- **ağıldan tərsəymək:** ağılını oynatmaq.

tərsi **dərsi.** həpsi. toplusu. hamısı. kamilən: ölkənin dərsi ağ saqqal kişiləri gəldi dərsi pulun bağışladı.

- tərsi** sipər kimi çuxur olan nərsə.
- tərsi** **tərsə**. **1.** tərsqiri. təsgiri. təsgəri. doğru olmayan. əğri. üzü üstü. çəpə. mə'kus. **1.** təzək. kübrə. fışqı.
- tərsiçi** geriçi. əsgiči. əsgiyətçi. mürtəci.
- tərsiq** **dərsik**. (< dərmək)boyun bağ.
- tərsiq** **tərsik**.tərs. tərsə. inatçı. ləcuc.
- tərsiqliq** **tərsiklik**.tərslik. tərsəlik. inatçılıq. ləcacət.
- tərsin** **1.**su çevrintisi. çevrinti. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. əğrim. girdman. qasırğa. tuzaq. büküm. dolamac. tolaq. dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik. çevri. çevrinti. su çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur. devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəkək. çəkcək. dönək. qancıq. dönəməc. ivlək. evlək. çevlək. çövlək. çölək. girdağ > girdab. **1. tərs gedən**. evrik. çevrik. uğursuz.
- tərsin** **tərsən**. **1.** tərsən. balta sapı. **1.** ürkək. qaçqın. - tərsin uşaq, ılıx (ılıxı: **yılxı: heyvan**). **1.** dikqafa. inad. **1.** xuysuz. bədəxlaq. **1.** mədəniyyətdən uzaq, geriye, dala qalmış

kimsə, ölkə. - elin **tərsin** qatı: geri qalmış, becərilməmiş

təbəqəsi. - tərsin **ölkələr**. 1. qeyri mədəni.

tərsinə

1. oqəsə. yoxsa. olmuya. 1. tərs. ayğuru. iğri.

yanlamasına. qarşı. yan üsdü. ayqırı. eninə. 1. tışqarı.

tışqarı. təşqəri. çəpə. mə'kus. vajqun. vajqun. münqəlib.

tərsinə

1. biləks. 1. geriyə doğru. gerisingeri. 1. qarşı. xilafına.

ayğırı olaraq. - **bu sözü işizə qarşıdır**. 1. tikinə. dikinə.

qarşıtına. ziddinə. inadına. - **dikinə dikinə** gedərək qızdırdı.

- **dikinə daraq: dikinə tıraş**: 1. tərs gediş. 1. bıqdırıc gevəzəlik.

1. əksinə. inadına. 1. dikinə. - **qafasının dikinə**:

düşüncəsinin tərsinə. 1. qarşına. - **arvadının tərsinə**,

qarşına qalxamayan, onun sözündən çıxamayan yalvara,

aciz erkək: qalbıq. çalbıq. çılbıq. arvadağız).

- **çox istirəm tər sinə** (nar məmə), **işlər gedir tərsinə**.

- **tərsinə dönmək**: altüst olmaq. qarnı sırtına gəlmək.

- **tam tərsinə, ziddinə**: diki dikinə.

- **özü tərsinə**: düşüncəsinin tərsinə. başı, kəlləsi qarşına. uyuz

qafalı. qafasının dikinə.

- **tərsinə olaraq**: oysa. oysaki. öylə ikən. bunca var ki. -

dığında. olmuş bu ki. həqiqət bu ki. halbuki.

- **tərsinə, əksinə gedmək**: dikinə gedmək.

- **tərsinə, ziddinə gediş**: dikinə dəriş. dikinə dəğiş.

tərsiniş **tərsinmə**. yıxılma yıxılab. inqılab. qəlb olma.

tərsinişmək **tərsişmək. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək.**

daşlaşmaq. daşnişmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.

qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.

itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.

ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.

öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.

odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.

uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.

quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılıqınışmaq.

siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.

könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.

yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.

asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.

qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.

sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.

ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.

ziddləşmək. muğayirləşmək.

- tərsinmə** 1. **tərsiniş**. yıxılma yıxlab. inqilab. qəlb olma. 1. tərsləmə. dil uzatma. dil qaytarma. qarşılama.
- tərsinmək** qararmaq. inad etmək.
- tərsinmək** **tərsləmək**. 1. qızmaq. 1. işlərin tərs gedməsi. yara qapandıqdan sonra azması. - işlərim tərsindi.
- tərsinmək** **tərslənmək**. 1. qızmaq. savaşımaq. - nəyə uşağa **tərsinirsin**. 1. yavamaq. azmaq. bətərləşmək. ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**.
- tərsişmək** **tərsinişmək**. **tərsələşmək**. **tərsləşmək**. **təsləşmək**. daşlaşmaq. daşnişmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.

asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

- tərsit** **qarşit. qarşış.** tərs. muxalif. mə'kus. mütəzadd. zidd.
- tərsitmə** **tərsləmə. tərslətmə.** girdələmə. döndürmə. dönüsdürmə.
 çöndərmə. çevirmə. dəyişdirmə. çalışdırma. qəlb.
- tərsqılıqlı** **təsqılıqlı.** pozuqçu. kötü qılıqlı. bədkirdar.
- tərsqin** **tərsqin.** 1. olumsuz. olqunsuz. qeyrimümkün. 1. **təsgəri.**
təris. tərsə. yoxluq. olumsuz. edinilməz. olmaz. olqunsuz.
 qeyrimümkün. mənfi. neqətiv.
- tərsqinmək** **tərsqinmək.** gücgünmək. gücünmək. sərtqinmək.
 əməklənmək. sıxınmaq, darılmaq. zəhmət çəkmək.
 sinsimək. çətqinmək. çitqinmək. qıtqınmaq.
- tərsqiri** **təsgiri. təsgəri.** tərsə. tərsi. doğru olmayan. əğri. üzü
 üstü. çəpə. mə'kus.
- tərsqol** bəcəriksiz.
- tərsqüman** **tərsqüman.** təsgüman. təsdüşün. bədgüman. işgilli.
 vasvas. vəsvəsəli.

- tərsləmə** 1. azarlama. paylama. qınama. 1. əzmə. əzicləmə. düşürmə. yıpratma. basalama. pəsləmə. kəmsitmə. entəmək. yentəmək. kiçiltmə. alçaltma. qarabaxtama. qarayağtama. qaralama. xarlama. korlama. koralama. xorlama. üzərinə kül savırma, ələmə. izlal. zəlil etmə. zəlalətə salma, uğratma. 1. tərsinmə. dil uzatma. dil qaytarma. qarşılama. 1. **tərslətmə**. girdələmə. döndürmə. döndürmə. çöndərmə. çevirmə. dəyişdirmə. çalışdırma. qəlb.
- tərsləmə** paylama. azarlama. tobix.
- tərsləmək** - qarşısındakın **tərsləmək**, susturmaq, sındırmaq: kavalamaq. kağalamaq. (boşaltmaq).
- tərsləmək** 1. qızmaq. 1. yara qapandıktan sonra) azmaq. 1. pisləmək. sıçmaq. 1. sıçmaq. 1. suçlamaq.
- tərslənmək** tərsinmək. qızmaq. savaşımaq.
- tərslənmək** **tərsləşmək**. 1. qarışımaq. üzə durmaq. inad etmək. - sən kimə **qarışırsın**. 1. qarşı durmaq. muqavimət göstərmək. inada qalxmaq. 1. çevrilmək.
- tərslər** **təslər**. qarşıtlar. əzdad.
- tərsləşik** bəlvacılıq. bulağayçılıq.

tərsləşim qanqıclıq. qancıqlıq. qanqıncar. savaş. çatış. çataş.
çatışma. yarqa. qavqa. vuruş.

tərsləşmək **tərsələşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək.**
daşlaşmaq. daşnişmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.
itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.
öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bətləşmək. qarşıtışmaq.
qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
ziddləşmək. muğayirləşmək.

- tərsləşmək** **tərslənmək.** 1. qanrışmaq. üzə durmaq. inad etmək. - sən kimə **qanrışırsın.** 1. xuysuzlaşmaq.
- tərslətmə** **tərsləmə. tərsitmə.** girdələmə. döndürmə. dönüşdürmə. çöndərmə. çevirmə. dəyişdirmə. çalışdırma. qəlb.
- tərslik** 1.olumsuzluq. 1.tərsəlik. çaprazlıq. əkslik. ziddilik. muxalifəd. muğayirlik. 1.tərsəlik. tərsiklik. inatçılıq. ləcacət. inad. tutma. - **tutması tutmaq:** tutmacalanmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək. damarı tutmaq.- **eşşək**
tərsliyi: qabaca inad etmək. 1. etgi. pislik. bələnik. 1. qırıcılıq. sərtlik. qapızlıq. qapazlıq. qatılıq. qabalıq. durşuluq (< **durmaq**). qatır izi. əksilik. qatlıq. qartlıq. inadlıq. 1. muxalifət.
- **üst üsdə gələn tərslik:** işin kötüsü. işin pisi.
- tərsliq** **tərslik.** 1. suç. yazqaq. yanlışlıq. 1. əkşilik. əksilik. turşluq. sərtlik. pis xuyluq. sərtlik. ətacılıq. 1. süprüntü. çöplük. 1. tirək. muxalifət. muqavimət.
- tərso** qıyıl. buruş baş. burşaq. qalınqafa. tikbaşlı. buruş. qanmaz. danqaz. çüyrə. əğri. asqı. əksi. götlək. inadçı. tərs. e'tiraz etməyi sevən. qacav. muxalif. zidd. suç.

günah. xəta. tərsboyun. söz haqqı tanımayan. tərsəqil.

inatçı. zorba. despot. turussuz. durussuz. dürüssüz.

yanlış. kötü. yanlış. xətalı.

- **tərs qaramaq**: şaşılı baxmaq.

- **tərs tükəgindən basmaq**: qızdırmaq. təhrik etmək.

öfgələndirmək.

- **tərs tamaq**: nəfəs borusu.

- **mən tərsəm, sən tüz aytasa**: mən xətalıyım sən doğru söylüyorsun.

tərspirs təptərsə.

tərstamaq qırtlaq borsus.

tərsturumlu **tərsdurumlu**. işitərs. işidüman. işi kötü. kötödürumlu.

tərsşəmək **dərşəmək** qətdəmək. taraşlamaq. yonmaq. - **qələm**

taraşlamaq: qələm dərşəmək, açmaq, qətdəmək, yonmaq.

tərşin **dərşin. dərçin. kərçin. kərşin. xərçin. xərşin. bərçin.**

bərşin. ərçin. ərşin. barçin. barşin. qırçin. qırşin. 1. pillə.

basacaq. **1. dərçə. dərəcə. rədə.**

tərşirmək **dərşirmək. dirşirmək. devşirmək. 1.dərmək. dərləmək.**

toplamaq. topalamaq. yığmaq. yığqamaq. cəmləmək. **1.**

dirilmək. canlanmaq.

- tərşirmək** **dərşirmək. dirşirmək. devşirmək. 1.dəritmək. dərlətmək.**
 toplatmaq. topalatmaq. yığdırmaq. yığqatmaq.
 cəmlətmək. **1. diritmək. canlatmaq. 1. qatlatmaq.**
 sardırmaq.
- tərt** - **şeh güzgünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı,**
çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır. (yastatmaq:
 yatırtmaq).
- tərt** **dərt. 1. üzüntü. çiqin. üzüntü. matəm. 1. kin. ölç.**
 - **dərt yetdirmək:** intiqam almaq.
 - **dərt qaytarmaq:** intiqam almaq. öc almaq.
 - **dərt tutmaq:** kin tutmaq.
 - **dərtin almaq:** intiqamını almaq.
 - **dərt yanmaq:** tariqmaq. şikayət etmək.
- tərt** **dərd. 1. küyək. dartınqa. acı. yanığ. ıztırab. üzüntü. 1.**
 çilə. **1. acıqlıq. ağrı. man. kəsəl. titik. didik. yara. {dərə:**
 açığılıq}. ağrı. əzab. qıyıntı. küyük. göyük. kəder. ağ (<
ağı). - **ağı** kəsən darı. **1. tolaq. tolqay. buruq. ağrı. sancı.**
 çəki. tutu. tutus. tutğaq. buruntu. əzab. incik. sıxıntı. ağrı.
 sızı. sızqı. sıqılıcım. sıxılıcım. ağrıqın. qəm. məşəqqət.
 ələm. əzab. **1. küyünc. acı. ıztırab. qadav. bəla. qəza.**

sızlama. sızı. ağrı.

- **tərd edən**: qoğan. qaşar. qaşır. ayıq. uzaqladan.

tərt

dərd. 1. sıxı. acı. ağı. incik. qayğú. qaxınc. gümən. qara.

qısıl çınğı. üzüntü. göynək. göyüntü. qoyuntu. küyüntü.

gövnək. gövüntü. ağrı. sıxıntı. gümən. toxu. - (qarqış

sözü.). - **toxun çözülməsin, ipin qırılsın**. 1. ağrı. incik. çillə

<> çilə < çiqlə (< çiq). 1. bəla. bulac. acı. acıq. azıq. azar.

acar. acıma. acınma. acırma. azınma. azırma (> **azordəgi**

(fars)). incik. bükəc. boğac.tutac. düşəc. qapız. qapaz.

qapsıq. giriftarlıq. güclük. zorluq. çətinlik. çalız. çalaz.

qəza. 1. fayda. 1. iş. - **dərdə dəğməz**: işə yaramaz.

- **sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi**:

könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində

bıraxan acı.

- **bu tutarda üzük, həsrət, sıxı bitirər mənı.**

- **dərdim ağır, dəriyə sığmır.**

- **dərdələ borc qaldıqca şişər.**

- **böyük dərd**: qara qayğı.

- **heç dərdə dəğməyən**: qara yapıldağ.

- **dərdə dəğmək**: xeyri dəğmək, gəlmək. yarımaq. yaramaq.

yaraymaq.

- **içinə dərd olmaq**: bir nərsəni özünə dərd etmək.

- **acısın bulasın, dərdin bəlasın anlatmaq**. içini tökmək. içini boşaltmaq.

- **sıxıntısı, acısı, dərdi olmaq**: qarın ağrısına uğramaq, düşmək.

- **dərdə dəğmək**: işə dəğmək: işə gəlmək.

- **dərdinə dəğmək**: işinə gəlmək, dəğmək. kəndi girişinə, mənfəətinə, çıxarına, amacına, düşüncəsinə uyğun olmaq.

tərt

dərd. SIXI. - bu tutarda üzük, həsrət, sıxı bitirər məni.

tərtazar

dərdazar. > dərisər. daxmasa.

tərtəb

dərtəb. dəfdər. tanqsa. andac. hesab. - hesaba, dərtəbə,

dəfdərə yazmaq: andaqlamaq. - **uladərtəb**: anadərtəb.

ulandac. anandac (< ana + andac) anadəfdər. dəfdəri kəbir.

- **tapu əsnad dərtəbi, dəfdəri**: xaqan andacı. - **iş dərtəbi,**

dəfdəri: iş andacı.

tərtəbçi

dərtəbçi. dəfdərçi. dəfdərdar. andacçı.

tərtələnmək

dərdələnmək. dağlanmaq. dığlanmaq. ağrınmaq.

1.üzülmək. 1.kəsillənmək. 1. içdən içə yanmaq.

- tərtələsdirtmək** alaverə salmaq. dalaşdırmaq. dolaşdırmaq. ələyağın dağıtmaq, itirtmək. əcəlyə salmaq.
- tərtələsik** 1.alaverə. əlbəhövül. əcələ ilə. 1. çalçapıq. çarçabıq. çox çabıq. tezcanlıqla. 1. çarçabuk. şikşaq.
- **qaşığı atmaq, çalmaq**: tərtələsik yemək yemək.
- **titiz, tərtələsik iş yapmaq**: qıvı tutmaq.
- tərtələsmək** alaverə düşmək. dalaşınmaq. dolaşınmaq. ələyağın dağıtmaq, itirmək. əcəliyə düşmək.
- tərtəmiz** qıcıq qıcıq.
- tərtəriq** **dərdərik**. qaba saba. özənsiz. tullağan. yuxulubaş. başı soyuq. həvərə. inciksiz. nəzakətsiz.
- tərtəvi** **dərdəvi**. dərilmiş, yığcam halda.
- tərtibləmək** qurmaq. yerləşdirmək. hazırlamaq. - ordu **qurmaq**. - qazan **qurmaq**. - yığva **qurmaq**. - duzaq **qurmaq**.
- tərtibsiz** quramsız. düzənsiz. orqanizasyonsuz. təşkilatsız.
- tərtinişmək** **dərdinişmək**. qaqtınışmaq. qaqrınışmaq. qaqşınmaq. qaqnışmaq. qaqalınışmaq. qadanışmaq. qayğınışmaq. qayrınışmaq. üzünüşmək. üzşünmək. acınışmaq. acşınmaq. içşinmək. içlənişmək. kədərlənmək. qəhərlənmək.

tərtiş	dərtiş. dartış. dəriş. açış. açılış. yarış. - sərgi dətişi: dartışı. - işlərin dətişi: dartışı.
tərtitmək	dərditmək. kədərletmək. qaçıtlamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qayğılatmaq. üzmək. üzdürmək. üzütmək. acıtmaq.
tərtivlik	dərtivlik. birdəmlik uyğunluq. harmoniya. üyləşim. həngdəşlik. ilalaşmaq. sazlaşma. yaqdılıq.
tərtlə	- dərtlə, inciklə yavaşdan ağılamaq: inrəmək. inğrəmək. inğramaq. inramaq. tinğrəmək. tinrəmək. inğləmək. inləmək.
tərtlənmək	dərdlənmək. dartılmaq.
tərtlənmək	dərdlənmək. küyünmək. göyünmək. üzülmək.
tərtləşi	dərdləşi. dərdləşmə. diyləşi. deyləşi. değləşi. yaranlıq. söyləşi. sözləşi. ayıtış. aytaşı. aytayış. aytlaşı. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ.
tərtləşmə	dərdləşmə. dərdləşi. yaranlıq. diyləşi. deyləşi. değləşi. yaranlıq. söyləşi. sözləşi. ayıtış. aytaşı. aytayış. aytlaşı. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ.
tərtləşmək	dərdləşmək. çağçaq qılmaq. sövləşmək. savlaşmaq.

- tərtləşmək** **dərdləşmək.** söyləşmək. sözləşmək. ayıtışmaq.
 aytaşmaq. aytayışmaq. aytlaşmaq. eyitişmək. eyləşmək.
 eytəyişmək. diyləşmək. deyləşmək. değləşmək.
 danışmaq. qonşmaq. söhbətləşmək. gəpləşmək.
 gurrunğmək. gürrünğmək. musahibə, mahavirə, bəhs
 edmək.
- tərtli** çiqinli. üzüntülü. matəmli. sağışlı. qayğılı. qayğılı.
 düşüncəli.
- tərtli** **dərdli.** 1. ağrıqu. ağrılı. azarlı. 1. qıyınli. zavallı.
- tərtli** **dərdli.** acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan.
 içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağlıdan.
 hırləndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran.
 qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan.
 sarsıtan. tasalatan. taslatan. toxunan. tumladan. tutturan.
 üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran.
 mükəddərlədən. kədərlədən. qaravəlli. sıxıntılı. üzüntülü.
 kədərli. qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. tutqun. toxatlı.
 göğüslü.
 - **dərtli könül:** qara bağır. qara çiləli. üzüntülü yaşamlı olan.
- tərtop** **dərtop.** dərtli toplu. tamtamalı. yıyığcam.

tərtsiz	dərdsiz. çiləksiz. çiləsiz. fikirsiz.
tərtsiz	sağışsız. tasasız. qayğısız. düşüncəsiz.
tərtuvar	dərduvar. < > dörə bər: död duvar. dörəvər. dürdəröv. dürdəröv.
tərtüq	dərtüq. parça. tikə. bölək. külçə. kolaç.
tərun	dərin: iç ?.
tərvaza	dərvaza <small>(fars)</small> < dərvaza. dalvaza. şəhərin böyük qapılı girişi. qala. eşik. böyük qapı.
tərvaza	dərvaza. 1. (< dalavız < dalmaq). dalmaq. girmək yeri. 1. darvaza (< taravuz. daravuz. dar + ağız). dar boğazlı. ağız dar olan. 1. qapqa. böyük qapı. qala, şəhər qapısı.
tərviş	dərviş < devriş < metatez > devşir (< devşirmək: çevirmək). üz çevirmiş olan kimsə. durmuşa, yaşayışa ucadan baxmaq. evrənə çevrənə, dünyaya qapılmayan. alçaqqöyül. alçaqkönül. dalbış. aşıq. alşıq. abdal. çulqağ. qələndər. elgin. dünyaya doyğun. - dərviş dərvişi təggədə, hacı hacını mēggədə bulur. - dərviş yana geyinən: qırqaçı. xırqaçı. - dərvişlər, çillə tutanlar üçün yalnız, qırağ, yan oda: çilöy. çiqev. çilləxana. qurna çilə, çiğlə odası. hücrə.

- tərviş** **dərviş. 1. (< dav. tav).** davriş. dolanan. tavranan. tavranc. tovlanan. tövrüş. bu sözdə çevrilmək. uyğunlaşma anlamı çox güclüdü. necəki dəvrişlik olduğunu qəbul edib **"keçinməkdə"** və həmdə qəbul eləmiş **"köçməkdə"**. dəvrişlik olanı **"olduğu"** kimi **"görmək"** özünü olduğu kimi **"görsətmək"** **"işlətməkdə"**di. **1. (< təvişmək: çevrişmək. təvirmək: devrişmək. çevirmək).** çönmüş. devrilmiş. alıq. vurqun. **1. (< divşir).** **1.** çevrilmiş. çönmüş. dönmüş. qarışmış. **1.** qələndər. toluq. tolqu. dolqu. **1.** qoduş. govduş. qovduş.
- **başına qara sarıq bağlayan dəvriş qollarından:** qara baş.
- tərvişcə** **dərvişcə. dəvrişyana.** xırqaçın < qırqaçın.
- tərvişlik** **dərvişlik.** qırqaçılıq > xırqaçılıq.
- tərvişyana** **dərvişyana. dəvrişcə.** xırqaçın < qırqaçın.
- tərya** - **azad dərya:** aqç dəniz.
- tərya** **dərya 1.** çay. arna. say. **1. dəre.** çağ çağ axan durqun, axıb həm duran böyük suya denir. doğrudan doğruya dənizə tökülən suya ırmaq söylənir. bir ırmağa töküləninə **çay**, çaydan kiçiqinə **su**, **üzən** söylənir. **1. dəre.** ırmaq. çay. su.

- oz.- bu ölkənin **suları** çoxdur. **1.** talay. dalay. dəniz.
umman.
- təryuzə** (fars) < **dalüzə.** üzəgirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək.
dilənçi. yolçu.
- tərz** **dərz.** **1.** dərilən ot alağa verilən ad. **1.** yönət. yöntəm.
biçim. yörtəm. usul. biçim. usul. metod. yoldam. tüzə.
düzən. uslup.
- tərz** **dərz. dəriş. dəriz.** < **dəğiş. dəriş** (< **dəğmək** < > **dərmək** <
> **tikmək**). **1.**tikiş. dikiş. **1.** dərik. dəliz. dəlik. kərik (< >
kəsik).
- tərzə** > **təzə.**
- tərzi** **dərzi.** (< **dərmək:** tikmək. yığmaq. bir yerə gətirmək. bir birinə
bağlamaq). **1.** dərən. yivçi. yivçi. yığıcı. yığivçi. tikən.
tikici. tikən. **1.** quşaqçı. gürşaqçı. qurşaqçı.
- tərzi** **dərzi. dərən. dərici.** tikən. dikən. dikişçi. tikişçi. tikiciş
dikiciş. dikən. tikişçi. dikici. tikici. xəyyat.
- tərzixana** **dərzixana.** tikməevi. tikiev. xəyyatxana.
- tərziq** qoyun quyruğu. kərt.
- tərzilik** **dərzilik.** pəxlə (< **bağ**). tikiş.
- tərəq** **dərək.** mərbut.

- təs** **dəs** (fars). < **daş**. tay. misl.
- təs** **dəs. dəsd.** qoşu. takım.- **taqım** yapmaq: nərsənin dəsdin, setin, bütün biçimin işləmək. - **taqım açmaq**: yanqın tulumbasın iticə qoşdurmaq. - ayağ **taqımı**: ayağ qoşu. - **onbaşı taqımı**: onbaşı ilə yanındaolan on kişi. - **bir taqım ciyər**: ağ ciyərlə qara ciyər birlikdə. bir dəs ciyər. - **bir taqım**: bir para. bir bölük. bir qism. bir zümrə. bir sinif, sınıb. bə'zi. bir miqdar.
- təs** **təs. tas. 1.** obanma, mubaliğə ilgəci. - **təs təgirmə**: gip girdə. **1** tərs. pis. kötü. verimsiz. - **təs** kişi. **təs** at. - **təs** ölkə. - **təs** topraq. **1.** hər nəsnənin kötüsü, bayağısı.
- təsadüf** sataş. toxuş. çaqquş. çaquş. taxuş. sancış.
- təsalişiq** **tərsalişiq. təsəliş. tərsəliş.** kötü xuylu.
- təsbeh** təpisi. kərəkə. düzülüb, sıralanan nərsə.
- təsəliş** tərsəliş tərsalişiq. təsəlişiq. kötü xuylu.
- təsərləmək** bax > **tasarlamaq.**
- təsət** kəsək. - **dəmir təsək**: xırda dəmir.
- təsqaq** **dəsqaq.** dəzqah. daraq.
- təsqərə** **təskərə.** götürgə. yük daşımaqda işlənən dörd qollu, dörd bucaq təxdə.

təsqərə	təskərə. (< daşımaq). daşqara. daşıma aracı. daşqa. dör qollu əl arabası.
təsqəri	təsgəri. təsgin. təris. tərsə. yoxluq. olumsuz. edinilməz. olmaz. olqunsuz. qeyrimümkün. mənfı. neqətiv.
təsqəri	təsgiri. təsgiri. tərsə. tərsi. doğru olmayan. əğri. üzü üstü. çəpə. mə'kus.
təsqəri	tısqarı. tısqarı. tərsinə. çəpə. mə'kus. vajqun. vajqun. münqəlib.
təsqəri	təsgəri. tərsə. tattru. dartu.
təsqərisinə	təskərisinə. gerisinə. qaytarı.
təsqi	təsgı. taskı. sillı. şapalaq. toxat.
təsqılıqlı	tərsqılıqlı. pozuqçu. kötü qılıqlı. bədkirdar.
təsqirə	dəsgirə. sal.
təsqiri	təsgiri. təskiri. təsgəri. təsgiri. 1. tərsə. tərsi. doğru olmayan. əğri. üzü üstü. çəpə. mə'kus. 1. tısqarı. tərs. bər əks. - eşək tısqarı oturdulan yazıq.
təsqiri	təskiri. tısgəri. tərsə. mə'kus.
təsqüman	təsgüman. təsgüman. təsdüşün.bədgüman. işgilli. vasvas. vəsvəsəli.

- təslab** **dəslab. 1.** burun. öncə. murda. başda. əvvəl. qabaqdan.
- dəslabki: ilki. önggi. ovki. **1.** ilkin. başlıq. birinc. burunc.
əvvəl.
- təslər** **tərsilər.** qarşıtlar. əzdad.
- təsləşmək** **tərsələşmək. tərsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək.**
daşlaşmaq. daşnişmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.
itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.
öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılıqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.

ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
ziddləşmək. muğayirləşmək.

- təsmal** - **bulaşiq, qara qurum çapıtı, dəsmalı**: qardaç.
- təsmə** <> **kəskük**. (nəsəni çevrələyib, dövrələyib, ayıran aylaq)
arac, bağ, həlqə.
- təsmə** 1. kəsmə. qullab. ay para həlqə. boyun bağ. boyunçaq.
boyunbağ. dilinmiş qayış. bağ. həlqə. kəskük. 1. çiy, xam
qayış. sıyırım. siyrim. sıırıq dəri. 1. həlqə. bağ. kəskük.
qulladə. tuq.
- təsmə** quşaq. qurşaq. qolan. kolan. qayış. əğirmə. irmə. ip.
tuqal. duğal. düvəl (< tuq). qayış. kösələ.
- təsmək** tazıqmaq. tasamaq. ürkmək. qaçmaq.
- təssinə** **dəssinə**. tələsik. dayanmadan. toxdasız. həməən. asığış.
tez.
- təst** **dəsd**. 1. qoşu. taxım. qapama. - qapama çıxmaq: xələt
vermək. - **qapama baha**: paltar parası, bahası. paltar dəğəri,
çalışı, dəğişi, bədəli.- on qapama paltarım var.
- **nərsənin dəsdin, setin, bütün biçimin işləmək**: takım
yapmaq. 1. qoşu. qat. takım. set. - bir **qat** geyim. - bir **qat**
istikan.

- təstah** **dəsgah. 1.** < dəzgən: dəzqin: dəğzin dəğzindirmək: dəzqindirmək. çevirmək. dolaşdırmaq. dolandırmaq. idarə etmək. **1.** qısqır. qısqar. qısqı.
- təstar** **dəstar** (fars) { < **tuqstar**: tutan. bağlayan. "**dəst**" sözü "**tuqs**" "**tuqs**" dan çönmüş sözdür). çalma. tulpan. əmmamə.
- təstdah** **dəsgah < dizgək. - dəm dəsgah: dəm dəzqah: < dəm dizgək (< düzmək):** donatım. donatı. yardımçı nərsələr. aksesuar. təchizat. təfərrüat ayrıntılar. əyrintilər. əğrintilər. əkrintilər. ləvazimat. mühümmat.
- təstə bəstə** **dəstə bəstə.** kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. bukca bukca. dəngi dəngi. qucaq qucaq. top top. taxım taxım. topar topar. tapqır tapqır. öbək öbək: kümə kümə. yığın yığın.
- təstə** **dəsdə. (< bağ. dağ. tüğ). 1.** toxuş. bağ. bağsat. bəsdə bağlı. aymaq. sektor. kəşiş. avdan. çəmən. qat. taxım. büküt. bölük. qol. əl. **1.** boyun. sap. **bıçaq dəsdəsi:** bıçaq boynu. **1.** quram. **1.** tutam. dəmət. buket. - **dəsdə dəsdə:** qollu qolunca. qol qol. darax darax. əl əl. quram quram. qopam qopam. dəsdə dəsdə. əl əl. **1.** balçaq. sap. qəbzə. boyun. tutamaq. sap. orum. örum. hörüm. urum. kəsim.

alay. kiltə. kiltə. dәмət. çoq. çuq. cuxə. (< tuq. cuq. ciq).
 quruh.- **bir örüm ot:** bi örüm ot. bir oraqta biçilən ot. **1.** sıxım.
 qısım. dәмət. eşmə. qıstı. dәмət. sıra. tizmə. dizmə.
 tiziv. diziv. tob. paket. tomar. qutu. ustuqqu. tutam.
 qılmay. tutac. tutmac. sap. **1.** tüməl. düməl. dәмət. topal.
 bəsdə. çiban. bölük. qaça. tapqur. tabqur. dabqur.
 sapaq. sap. saq. qol. qulp. qəbzə. tutqa. qapıs. qəbzə.
 sap.

- **qılıc balcası:** qılıc sapı.

təstə

dəsdə. dәмət. 1. kümə. koma. kümür. kümül. kültə.
 külət. külçə. күtcə. kiltə. kiltə. yığın. çoğa. kopa. topluq.
 öbək. **1.** burma. dәмət. bağla. quruh. **1. kəsmə. kəsdə.**
kəstə. düzmə. tükmə. күtmə. бүkmə. töpmə. бүkmə.
 büskə. küsgə. taxma. sapma. sabba. dәмət. tәмət.
 tümət. tümək. bağ. bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma.
 boğça. boğma.

təstə

dəstə. ? < kəstə. qucam. dәмət. bağ. qoşun. qol. alay.
 kültə. bəstə. tikə. bölük.

təstək

dəstək. 1. götürgüc. dayaq. paya. qapı arxasına, duvara
 dayanan gügər (güclədən). yolağı. yoluğu. yoluq. dayaq.

- qapı **dayağı**. 1. dayağ. dirək. bağam. püştiban. 1. taqan. dirək. asuv. yardım. tayançaq. tayanc. dayanc. yandavur. yardım. baqan. dirək. ana sütun. ciqinci. dayanaq. sütun. tiröv. dayanaq. tutaş. himayə. göltürgüc. götürtquc. yardım. himayə. - **təstək qoymaq**: taqanlamaq. dəstəkləmək. 1. tərəfdar. yandaş. yanında duran. umuq. ümit. dayanaq. tirəngəc. dirəngəç. tutun. arxa. güvəncə. tuyuq. dayaq. arxa. tayanc. dayanc. dayanaq. güvən.

təstəq **dəsdək**. < dir. dirsek (dirsek > dirsek (metatez rs > sr) > distək (r > t) > dəstək). yardım. arxa. dirsek. dayaq. - **kömək dəstəkləmək**: disəkləmək: arxalamaq. - **dəstək edmək**: arxa durmaq tikmə. dayaq. dirə.

təstəq **dəstək**. durduraq. duracaq. duranaq. sağdic. kömək. yarıq. ayaq. yardic. təqviyə.

təstəqirmə **dəstəqirmə**. gipgirdə.

təstəqirmi **dəsdəğirmi**. yusyumru. yusyubarlaq.

təstəqləmək **dəsdəkləmək**. dayaqlamaq. arxalamaq. təqviyə edmək. - qapını arxadan **dayaqla**. - bu dərmanları yeyib, güclü yemələrlə **dayaqlanın**. - ordunu dayaqlamaq. - ölkə iqtisadın **dayaqlamaq**. 1. yastamaq. dayamaq. tikyələmək.

- təkyələmək. hami olmaq. himayət etmək. **1.** taqanlamaq.
dəstək qoymaq. tizivləmək. **1.** yastıqlamaq.
- təstəqli** **dəstəkli.** öğülmüş. onanmış. sağlam. bayındır. başarılı.
öğülməyə layıq. müəyyəd. təsdiq olmuş.
- təstəqsiz** **dəstəksiz.** öğsüz. öksüz. ağasız. məəllimsiz. öğrəncisiz.
arxasız.
- təstələmək** **fəsdələmək.** gültələmək. dəmətləmək.
- təstənq** **dəsdəng.** bərabər. təs təkələk: girdə.
- təstərə** **kəsdərə.** < **kəstərə** (< **kəsib daraqlamaq:** kəsib, biçib,
daraqlayan, düzənləmə). **1.** biçgi. buxcu. ərə. əğə. kərgin.
dülğər ərəsi. **1.** əl pıçağı, biçgisi. çaqqı. - (**iki, qoşa saplı**
ərə, təstərə. **ağzı incə ərə**): biçgi. biçqi. buxcu. (< **biçmək**).
- təstərzan** **dəstərzan.** { **1.** < **aştərzan.** **aşsərgən.** **1.** < **tutsaqan.**
tostaqan. tostacan > **təstxan** _(fars)- (_(ərəb)). yayqı. qanqa.
təpsi. süfrə. masa örtüsü.
- təsti** **1.** çanaq. ulma. ulmaq. olma. çömlək. **1.** qoşun.
- təsti** ağzı dar, gen qarınlı tüng, su qabı. boğcut. gürüm.
govut. tüng.
- təsti** **təsdı** < **dəşdi.** **dəşlik.** ağzı dar, gen qarınlı tüng, su qabı.
- təsdisin (küpün) doldurmaq: ara (fürsət) düşmüşkən

qazancını güdmək, yığmaq. - təsdiyi qıranda bir, suyu gətirəndə bir: iyi ilə pis, itik qazanc birgə tutulur.

təstrəs **dəstrəs.** yetin. yetək. yədək.

təstüşün **təsdüşün.**təsgüman. tərsüman. işgilli. bədgüman.
vasvas. vəsvəsəli.

təş - **gündəş:** həməən gündə olanlar, axanlar.

təş **dəş.** 1. diş. 1. dəng. dəngəş. maadil.

təşqabab **təşkabab.** - **tas kababı:** kiçik kəsilmiş ətdən yapılan kabab.

təşləşmək **dəşləşmək. daşlaşmaq. əşləşmək. əşitləşmək. 1.**
taylaşmaq. taydaşmaq. bənəşmək. özdəşmək.
eyniləşmək. maadil, müşabih olmaq. 1. üz üzə gəlmək.
muqabilə edmək. 1. qoşnaşmaq. atlaşmaq. cütləşmək. 1.
dəngləşmək. bərabərləşmək. mütədiləşmək.

təşmək **ək.** dəşmək. ləşmək.

təşt 1. təknə. kavlan. kovlan. ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. ləğən. ləgen. ləyən. gələn. gənəl (< **gen, geniş olan**). küvün. güvün. - **kiçik təknə, təşt:** kərsən. qarşan. - xəmir **gələni.** - palta **ləğəni.** 1. **dəşt** ^(fars) < **dış. daşlıq. dışlıq.** çöl. çöllük. kavra. kavar. kavraq. bayır. bayırlıq.

təşt **dəşt:** < **dış.**

- təşviş** < **toviş**. tokış: qımiltə. savaş.
- tətəl** quşaq. qurşaq. belbağ. gözəlcə bağlanmış qurşaq ki, bir ucu, bir yandan sallana.
- tətə əçə** **dədə əçə**. ata ana.
- tətə** - **dədələr adəti üzrə**: atadan salımıyla.
- tətə** 1. **dədə**. böyük qardaş. qaqa. ağa. ağabəy. əkə. -
yeddinci dədə: dutaqun. 1. pəpə. kəkə. dili əlkən. tutla. dili tutulub yarım yarım söyləmək.
 - **böyük dədə**: atabəy. - buda bizim **atabəyimizdi**.
- tətə** **dədə**. 1. ağan. ağa. 1. ağababa. ağbaba. böyükdədə.
 1. şex. şeyx. 1. ata. çəçə. kəkə. kəkəmə. kəkəc. kəkələc. kəkəy. kəvkə. kəköy. pəltək. pəltək qonuşan.
 - **qartdədə**: **qartata**: böyükata. böyük dədə. baba.
 - **böyük dədə**: atabəy.
 (ese (yenisey)· etseke (moğul)· ad(sumer)· ta(sumer)· atya (macar)· aita (bask)·
 tate (alban)· atu (hitit): böyük. ağa isa (fin)· atta(yunan)· teta(rus)).
- tətə** **dədə**. 1. baba. 1. olatay. babaqay. çonq ata. dev ata.
 buba. 1. ava. ova. baqa. böyük dədə. cədd. abuğan.
 böyük ata. - üçüncü **dədə**, baba: **budanur**.
- tətə** **dədə**. alba. albay. abıy. abağ. baba. ağa. çonğ.

- tətəbaba** **dədəbaba.** şexlər ulusu.
- tətənq** **dəgəng.** - **sancı dəgəngi:** **sancı dəyəneyi:** atın sancısına iyi gəlidiyi düşünülən qırmızı qabuqli bir çeşit ağac. bu ağacdan qamçı sapı düzəldilir.
- **qalın dəgəng, dəğənək:** sopa.
- təti** - **təti pati:** körpə uşağı yeriməyə çağırmaq sözcüğü. - **təti təti:** tavuqları çağırmaq kullanan sözcük.
- tətiq** **tətik.** **1.** uyanıq. hazır. **1.** bəcərlikli. zirək. yeyrək. mahir. **1.** gizli açar. im. əm. rəmz. **1.** titik. tetik. iti. çalqaq. çalaq.
- tətirqəmək** **tədirqəmək. didirgəmək.** dartqın, tingig olmaq. sarsılmaq. rahatsız, dincsiz olmaq.
- tətirqin** **tədargin. didərgin. didirgin. dedirgin.** çalız. çalaz. dincsiz. dişsiz. tutqunlu. tutuq. tuluqlu. sıxıntılı. toxalı. gücənli. gərgili. gərginik. gərgin. gərili. gərik. qasıq. qasqıq. qısıq. qısqıq. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışıq. qarımıq. işgilli. tarınıq. qatlaşiq. qayğılı. düşüncəli. qolaysız. tasıq. tasalı. acılı. gerətili. girifdarlı. kölgəli. korlu. qıcıqlı. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. qorlı. qurlı. gurılı. quşqulu. qurtlu. cüvəli. birəli. dalqalı. dağqılı. çalxalı. yalxalı. yılxalı. küpəli. qılıplı. qulplu. pülçüklü.

yaşamsız. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. qonumsuz.
dirimsiz. dirliksiz. dinciksiz. rahatsız. huzursuz. şübhəli.
şəggili. məşuk. müşəvvəş.

tətirqin

tədirqin. dartqın. rahatsız.

tədirgin edmək. ırqalamaq. yerindən oynatmaq. laxlatmaq.
narahat edmək.

tədirgin olmaq. həyəcanlanmaq. tesuqa edmək.
qayğılanmaq.

tətirqinliq

didərginlik. bulantı. bulanma. bunalma. bunaltı. sıxıntı.
iç sıxıntısı. pərişanlıq < buruşqanlıq.

tətirqinsiz

tədirginsiz. - **tədirginsiz, üzüntüsüz, üzünsüz, sıxıntısız**
durum. sakin. uyqun. diş < dinc. dinənc. dinəc. dinəş. dinək.
dinğlik. dinlik. tınlıq. tınglıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.

tətirqitmək

tədirgitmək. işgillətmək. birələtmək. fişəhlətmək.
qorlatmaq. qurlatmaq. gurlatmaq. quşqutmaq.
qudurtmaq. qışqıtmaq. qızdırtmaq. qıdıqlatmaq.
qıtqıtmaq. qıcqıtmaq. qıcıqlatmaq. harlatmaq.
dağqatmaq. doldurtmaq < > dolqulatmaq. təhrik edmək.

tətqiqləmək

incələmək. **qarmamaq** < > **kərməmək** < > gərməmək.
açmaq. çözmək.

- tətlənmək** **tətlənmək.** tıqlanmaq. tıka basa yemək.
- tətləşmək** **dədləşmək.** qaplaşmaq.gəpləşmək. söyləşmək.
deyişmək.
- tətli** təkin. misil. şəbih.
- tətrimək** **tətrimaq. dadiğmaq.** bu sözün üstün anlam yönü
yaxıcıdan yamana, pisə, issidən soyuğa çönməkdir.
dartılmaq. çevrilmək. aylanmaq. dəyişmək. - yel **tətrildi:**
əsmənin yönü çındü. - ər qılıq **tətridi:** xuyu dəğişdi. - hava
tətridi. -.
- təv** **təf. təv** kələk. al. aldatma. hilə. - avçı neçə **təv** bilsə, ayı
anca yol bilir.
- təvam** **davam. 1.** turuş. duruş. qərar. sübat. **1.** sürə. sıra. -ikən.
iş davamında: iş sırasında. işlərkən. **1.** arxa. dalı. geri qalan
bölüm. - nağılın **davamı** sabaha qaldı. **1.** sürəkli. - **davamlı**
alqışlar: sürəkli alqışlar. - **davamlı** deyilmək: sürəkli
deyilmək. **1.** duru. duruş. idman. adət. ardara. tətəbö'.
sürək. qərar.- elə bu **sürəkdə** gedin. - sürətin **sürəki:** itiliyin
qərarı.
- **təvam tapmaq:** sablanmaq. süzmək.
- **dəvam edmək:** sürmə. tutmaq. - sözünü **tutmaq.**

- **dəvamin tutan**: sırtıq: sırtın tutan.
- işlərin **dur**u pozuldu.
- işi başlamaq birdir, **durusu** mindir.
- **davam edən**: sürən. sürün. davamlı.
- **davam etmək**: dikiş tuddurmaq. sübat tapmaq.
- **davam etmək**.bulunmaq. durmaq. qalmaq. sürmək.
sürmək. qalmaq.- on il öylə **qaldı**.- siz orda **durursuzmu**. -
aşçız genə sizdə **durur**. - kitabların məndə **durur**. - dünya
durduqca. - at **durdu**. - sözünd **durmaq**.

təvamlı

dəvamlı. 1. bərqərar. sürəkli. durur. sürən. dayanıqlı.
dayanıqlı. sürər. sürəkli. 1. bürü cortuv: bürü yortuv:
bıqmadan. yorulmadan. durmadan. mütəmadiyən.
taymaz. dayimi. aralıqsız. arasız. dəğişməz. yanlavsız.
sübatla. durmadan. taymazdan. dayima. kəsintisiz.
taymay. dayima. hər zaman. tıqsısıvıq. yaxınan.
sızlanan. toxdavsız. durmadan. üzməy. mütəmadiyən.
toxdamazdan. toxdamay. durmadan.

təvamlı

dəvamlı. **dayaqlı**. **davamlı**. əksiksiz. qırıqsız. qırılmaz.
sürəli. sürəkli. kəsirsiz. toxunaqlı. müəssir. sürəkli. sürəli.
ömürlü. yaşamlı. duraqlı. dayanaqlı. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.
 dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. duralı. duraqlı.
 dayanaqlı. qalıcı. bərk. möhkəm.

təvamlı

dəvamlı. müdam. mudam. keçməksizin. gözətmədən.
 güzəşmədən. durmadan. qırılmadan. bırxmadan.
 qardısız. qartısız. qarıqsız. qarımsız. qalısız. qalıqsız.
 qalımsız. qalsız. qayrız. qayruz. qayrıqsız. qayrısız.
 qaytız. qaytısız. qayrımsız. qayrinsız. qaylansız.
 qayılansız. qaylənsiz. geylənsiz. geyilənsiz. - **qayrıqsız**
 baxım altında saxlanmalı xəsdə. - **qayrıqsız** danışan cocuq. -
qayrıqsız gözdən ayırmadan güddülər.
 - hər çeşit bərk, **dayaqlı, dəvamlı, sağlam** (möhkəm) **bez,**
qumaş, parça: qarabaf. qarabağ. qarabafda. qarabağda.
 qarabafdal. qarabağdal.

təvamlıq

tükürlük. silsilə.

təvamsız

dəvamsız. savan. keçən. qalmaz. müvəqqət. bibəqa.
 fani. sürməz. sürəksiz.

təvamsızlıq

dəvamsızlıq. dayamsızlıq. qərarsızlıq. dönəklilik.
duraqsızlıq. dayaqsızlıq. dayasızlıq. durumsuzluq.

durmazlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq. dibsizlik.
 cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

təvana (fars)

< **tovana. tovnaq. tovanaq. tovqan. tavqac. tovqac.**

tavqac. (< **tav. tab. tov**). **tanquc. tənıc. tanıc. tanqıc.**

tanquruc. güclü. burnaq. quvvətli. saqan. sağan. sağuc.

sağ. güclü.

təvatür

< **tay va tay**: **tay ba tay paya pay. tabaq tabaq. taba taba.**

təvçəmək

təpcəmək. ata ata, ara bir, iri iri tikmək. kökləmək.

təvçimək

təfcitmək. təpcətmək. 1. sıxca, kip tikdirmə. 1.

oyulqamaq. seyrəkçə tikmək.

təvə

- **dəvə adımlı, addımlı**: ağır ağır, salınaraq yerimə.

- **dəvə bağırdan**: dik, daşlı, atartutarlı yol.

- **dəvə dişi**: iri dənəli.

- **böyük erkək dəvə**: buğra. buğur.

- **iki hörgüclü dəvə**: buğra. buğur.

- **dəvə hamama girmək**: yaşına duruşuna uymayan
 davranışda bulunmaq.

- **dəvə kimi**: uzun boylu, biçimsiz nərsə.

- **dəvə qılavuzu**: eşşək.

- **dəvə tımarı**: kötü, başdan savma iş.

- **dəvə ürəkli**: qorxaq.
- **dəvə yerışı**: ağır, sürəkli, davamlı yeriş.
- **dəvəboynu**: 1."s" "u" biçimində olan boru, nərsə. 1.zərrin çiçəyi.
- **dəvədə qulaq**: çox kiçik parça.
- **dəvədöşlü**: qarnı içə çəkik, cumuq. (at).
- **dəvəqaçıran**: iri sinək çeşiti, gövəm.
- **dəvəquşu**: durmuşu, gerçəyi görməkdən qaçınan kimsə.
- **dəvəni dizindən, yağını gözündən vuran**: iyi atıcı, nişançı.
- **dəvəsi hacı**: hacıya dəğər, münasib qılığı olmayan.
- **dəvəyə xəndəq atlatmaq**: yapıla bilməz işi yapmaya çabalamaq.
- **dəvə adımlı, addımlı**: ağır ağır, salınaraq yerimə.
- **dəvə bağırdan**: dik, daşlı, atartutarlı yol.
- **dəvə dişi**: iri dənəli.
- **dəvə kimi**: uzun boylu, biçimsiz nərsə.
- **dəvə hamama girmək**: yaşına duruşuna uymayan davranışda bulunmaq.
- **dəvə qılavuzu**: eşşək.
- **dəvə tımarı**: kötü, başdan savma iş.

- **dəvə ürəkli**: qorxaq.
- **dəvə yerışı**: ağır, sürəkli, davamlı yeriş.
- **dəvədə qulaq**: çox kiçik parça.
- **dəvəsi hacı**: hacıya dəğər, münasib qılığı olmayan.
- **dəvəyə xəndəq atlatmaq**: yapıla bilməz işi yapmaya çabalamaq.
- **dəvəni dizindən, yağını gözündən vuran**: iyi atıcı, nişançı.
- **dəvəboynu**: 1."s" "u" biçimində olan boru, nərsə. 1.zərrin çiçəyi.
- **dəvədöşlü**: qarnı içə çəkik, cumuq. (at). - **dəvəqaçıran**: iri sinək çeşiti, gövəm.
- **dəvəquşu**: durmuşu, gerçəyi görməkdən daçınan kimsə.
- **dəvədabanı**: 1.böyük tikə. 1.böyük ayaq, qədəh.
- **dəvətükü**: açıq qəhveyi.
- **dəvəgə**: ulu ağac. qarağac.
- **dəvə balası**: boduq.
- **dəvə tikəninə oxşar bitgi**: çaxırtikən.
- **dəvə yavrusu**: bir yaşında **dəvə yavrusu**: dorum. torum. torun.
- **iki yaşındakı, at dəvə balası**: taylaq. tay.

- **qaradəvə**: ölüm. əcəl.
- **qaş dəvə**: tək hörgüclü dəvə.
- **dəvə bəzərəm**, **belə gəzərəm**.
- **dəvə tikanı**: çalqan. qalğan.
- **dişi dəvənin üzüklə, həsrətlə bağırması**: inrəmək.
inğrəmək. inğramaq. inramaq. tinğrəmək. tinrəmək. inğləmək.
inləmək.
- **əçəni heçə, ləpəni dəvə yapmaq**: (**əçə**: böyük) abartmaq.
mubaliğə etmək.
- **dəvə itirib, ləpəsin gəzir**: önəmli nərsə yox, boş nərsə
izində olmaq. - **dəvə itirib, ləpəsin gəzmə**: önəmli nərsəni
bıraxıb, boş nərsə izində olma.
- **yel öylə əsə, dəvə göyde gəzə, vay yerdəki keçinin
halına**.

təvə

- dəvə. dəvəy. təvəy. təvi. tivi.
- **dəvə** bir yaşında dəvə yavrusu. oxşuş. köşək. torun. - **dəvə
sürüsü**: aşar. - **dəvə yavrusu**: taylaq. daylaq. - dəvə yavrusu:
balka. balağ. tılağca. köçlək. - iki hörgüclü dəvə: boğur. buğur.
- iki hörgüclü **dəvə**: bəqri. böğri. boğri. - iki yaşında **dəvə**:
buta. törüm. torum. daylaq. taylaq. - **qarqaşuq**: dəvə tuyəği,
dırnağı, topağı. - **təvə balası**: butım.

- **dəvə burunluğu**: burunduruq.
- **dəvə dağarcığı**: quduz dəvənin dili altında sarqan kisə.
- **dəvə dırnağı**: bitgi adı.
- **dəvə dolu**: iri dolu. (**# ləpə dolu**: incə dolu).
- **iki yaşında dəvə yavrısı**: törün. torun. {**1. < töremək. 1. < turum (< durmaq: edmək.)**}.
- **dəvə dabanı**: **1.** açıq, iri addım. **1.** bitgi adı.
- **bir yaşılı dəvə balası**: yələk. yələk.
- **dəvə balası**: boduq. - **dəvə** bağırdan: daşlıq yoxuş. - **dəvə** döşlü: döşləri şişik, qarınsız. - **dəvə** tükü: qarışığı, qəveyi boya.
- **dəvə** tumar: ayağ üstü, baxımsız diqqətsiz göri iş.
- **dəvə bağırdan**: çamurlu yoxuş yer.
- **dəvə ayqırı**: buğur. buxur. poğur.
- **dəvə tikəni**: sinqəqan.
- **dişi dəvə**: inğən. inğan.
- **dəvə balası**: köşək. küçək.
- dəvə, at kimi heyvanların dərisinin üstündə olan qıssa, incə örtüyünə "**tük**" deyirlər.
- **dəvədə qulaq**: çox kiçik bir nə.
- **dəvəyə vurulan kiçik palan**: qavut. havut.

- **dəvə balası** buta. boduk. boto. - **dəvə balıq**: dolfın. delfin. -
dəvə dabanının ucları: qaraquş. - **dəvə tükünün uzun olanları**: cuqdu. yoqdu. yoqru. yuqdu. yoqruy. - **təvə, qoyun tüyündən yapılan qəyim**: qars.
- təvəq** **təvək**. möv (asma) gövdəsi: çotuq.
- təvəqə** **dəvəgə**. ulu ağac. qarağac.
- təvəl** çin. çürük. kövrük.
- təvələmək** **dəvələmək**. qubbalamaq. yekətmək. - **həbbəni qubbalamaq**: ləpəni dəvələmək.
- təvəltən** **dəvəlgən**. sırım sırım. burum burum. tavlı tavlı. tavtar.
- təvər** devrə. çevrə. həlqə. mihit. dayrə.
- təvəran** **dəvəran**. 1.tevirim. devirin. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma. dönmə. dönüb dolaşma. 1.dolaşma. 1.gərmiş. dolaşım. - **qan dolaşımı**. - **dəvəran etmək**: çevirmək. çevirmək. devirmək. devirmək. dönmək. dolaşmaq.
- təvəran** **dəvəran**. girdə. dönmə.
- təvərə** **dəvərə < > çevərə**. **dövərə < > çövərə**. dayirə. böləgə. bolaqa. olaqa. dolaqa. döləgə. qalaqay.
- təvərək** **dəvərək**. ağı yayvan qab.

təvərəq	devrək. devrik. tövərək. əğik. bükük. - (əl, ayaq barmaqları kimi oynaq olan). nərsənin əsnəkliyi gedib, içəri doğru devrək, əğik, bükük qalması: qaq. - bel ağrım düzəldi, yalnız qaq qaldı. - barmaqın yarası toxdadı, yalnız qaq qaldı.
təvərəq	təvərək. dövərək. dövrə. dayrə. 1.çevrə. əkiş. əkşin. yağday. durmuş. donluk. ortam. ortalıq. aralıq. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. quşaq. dövrə. mihit. mühit. 1. dayrə. tələkək. təkələk. təkərlək toğalaq. yuvalaq. toğalaq. dığırdaq. girdə.
təvərən	dəvərən < > çevərən. > dayir. dolaşıl. dolaşan. dolanan. dönən. dönər. dörələ. dövredən.
təvətiqanı	- böyük dəvətikəni, dəvətikani: qarayandıq.
təvətiqəni	- böyük dəvətikəni, dəvətikani: qarayandıq.
təvətname	savunduq.
təvətöşli	dəvədöşli. qarnı içəri at.
təvətüqü	təvətükü. - dəvətükü: açıq qəhveyi.
təvi	tivi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.
təvinmək	təğinmək. dəğinmək. tasalanmaq. utanmaq. sıxılmaq.
təviş	1. tapış. təpiş. car. səs. 1. zəhmət. əziyyət.

təvişmək	tüvişmək. taxışmaq. taxmaq. şışə ət düzmək.
təvitən	dəvidən <small>(fars)</small> . (< dev. dep. təp). < devinmək. davranmaq. təpinmək. təprinmək. iti davranmaq.
təvqən	təvgən. həmişə. hər vax, hər zaman.
təvqənə	təvgənə. həmişə. hər vax. hər zaman.
təvlə	tövlə. tavla. 1. yan yana, arxa arxaya olanların yığını. sürü. - bir tavla qoyun, keçi. 1. çayırda heyvan ayağına bağlanan ip, köstək. - at tavlasın açıb qaçıb. - qırıq tavla , mal saxlamaz.
təvləmək	tavlamaq. tovlamaq. tövləmək. dolamaq. ip bağlayıb dolandırmaq. alqatmaq. aldatmaq.
təvmək	1. çəkiç. 1. təğmək. taxmaq. saplamaq. əti şışə saplamaq. düzmək.
təvrəqəy	dəvrəgəy < > çevrəgəy. çövrəgəy < > dövrəgəy. dayirəvi. bölgeğəy. bolqağay. olqağay. dolağay. döləgə. qalğaqaqay. çəmbərik. girdəvər. müdəvvər.
təvrişmək	devrişmək. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq. vuruşmaq.
təvrişmək	dəvrişmək. çaşmaq. quşqulanmaq.
təvsi	təpsi. təbəs. süfrə.

- təvşəlmək** **təvşülmək. təğşülmək. dəğşülmək. 1. dağılmaq.**
 ufalanmaq. qırışmaq. **1. qarışmaq. buruşmaq. dolaşmaq.**
 - işlərim yaman **təvşəyib.** - ip kələfi **təvşədi.**
- təvşəmək** **1. dağşamaq. dağılmaq. qarışmaq. dolaşmaq. 1.**
 tövşəmək. için için ötmək. çarçamaq. yorulmaq.
 ləhləmək. **1. tavşamaq. buruşdurmaq. ilişdirmək.**
- təvşətmək** **1. qarışdırmaq. dağıtmaq. birbirinə vurmaq. dolaşdırmaq**
 (ip). bir işi tənqitmək. **1. çərçətmək. tökdürmək.** - tər
təvşətmək: tər tökdürmək.
- təvşinmək** **1. tavşınmaq. (< təp. tap). çalışmaq. çırpınmaq. çaba**
 göstərmək. - ər işdə təlim **tavşındı. 1. təvşünmək.**
dəğşinmək. çalışmaq. çırpınmaq. - siz bu işdə təlim
təvşinirsiniz: yaman çalışırsız.
- təvşirmə** **dəvşirmə. 1. toplama. yığma. cəmləmə. dərmə. toplama.**
 cəm. təhşid. iqtaf. - para **dəvşirmə.** - şərirdən paltarları
dəşirmə. - üzüm **dəvşirmə.** - kitab **dəvşirmə:** kitab
 bağlamaq. **1. qatlama. sarma. burma.** - bu qalını
dəvşirməli. 1. qatlama. bükmə. qat qat etmə.- qatlama
yeri: bükmə yeri. qırım.
- təvşülmək** **təvşəlmək. dağılmaq. ufalanmaq. qırışmaq. qarışmaq.**

- təvşünmək** **təvşinmək. dəğşinmək.** çalışmaq. çırpınmaq.
- təvürqən** **təvürgən.** çəvirən. - **əvşürqən təvürgən: əvürgən təvürgən** evirip çəvirən. qüc işləri başaran.
- təvürmək** çevirmək. - **evürdi təvürdi:** evirip çəvirirdi. alt üst etdi. təsərrüf etdi.
- təyəlləmə** dəğəlləmə. kökləmə. seyrək, keçici tikiş. çatqı.
- təyənek** - **incə dəyənek:** kiçik dal. xımça. xınça. qınça.
- təyənq** **təyəng.** səncap.
- **sancı dəyənəyi: sancı dəgəngi:** atın sancısına iyi gəlidiyi düşünülən qırmızı qabuqlu bir çeşit ağac. bu ağacdən qamçı sapı düzəldilir.
- təyəntə** **dəyəndə.** dəğəndə. dəğincə.
- təyə** **dəyə.** 1. **təkər.** qapsit. qaspit. 1.hazır. 1.yaraşiq. layiq. 1. yupçin. bəsic. hazır. amadə.
- **yapçin yapçin:** hap hazır.
- **arabanın, daşqanın təyərlərin birbirinə bağlayan ox:** qaylanqıç. mil dəng. mil ləng.
- baş olmasın yaşlansın, çör çöb yeyib bəslənsin, **nəyə dəyə,** nəyə gərək.
- **nərsəni aparmaq, daşımaq, doladıрмаq üçün çərxli,**

təyerli olub, dolambac miz, masa: aparat.

- **təyer**, qoğara, qovara kimi ivli dişli, girintili çıxıntılı nərsələrin yeyilib gedmiş, aşınmış, safalıb düzlənmiş durumu. qabaq. - **qabaq** təyer. - **qabaq** qoğara.

təyer

dəyer. dəğər. 1. kəməl. qədir. qiymət. baha'. - bunun kəməli nə?: qiyməti nə?. - kəməli beş para edməz. **1.** yalqı. təkər. təkərlək. **1.** dərək. mərbut. nisbət. münasib. qiymət.

təyərək

dəyərək. dəğinərək. işarə edərək.

təyərləmə

tıyırlıq. amadalıq. dərərlik.

təyərləmək

bulğamaq. türləmək. yaralamaq.

təyərləmək

dəyərləmək. 1. edişmək. edinmək. qılışmaq. hazırlamaq. görmək. uğramaq. yetinmək. çatmaq. iktifa edmək. edişmək. edinmək. qılışmaq. qavramaq. baxmaq. aydınlanmaq. anlamaq. dərk edmək. **1.** işləmək. becərmək. başarmaq. **1.** qaldırmaq. düzəltmək. yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. **1.** islamaq. islatmaq. islatmaq. ıslamaq. əldə edmək.

təyərləndirmək

dəyərləndirmək. dəğərləndirmək. dəngəmək. işləmək. dərini işləmək. çözmək. açmaq. düzətmək. məsələni

işləmək. açmaq. həll etmək. samlamaq. düzətmək.
sahmanlamaq. sağmanlamaq.

təyerli **dəyerli. dəğərli.** çalımlı. çəlimli. çalarlı. ağır. salım.
bacarı. uca. önəmli. qurallı. yarağlı. mücəhhəz.

təyersiz **dəyersiz. dəğərsiz.** 1. çəlimsiz. yüngül. bacarıqsız.
bayağı. önəmsiz. aşağı. xor. 1. bağıımız. 1. kəkiz. kəngiz.
kənz.qiymətsiz. kəməlsiz. qədirsiz. qiymətsiz. bahasız.
savan. qiymətsiz.

təyil **dəyil. dəğil. deyir.** (yalnız. sadə. bənzəri). belə. bilə. daha.
dahı. da. üstəlik. ayrıca. həтта. - **dəğil** bunu, onu da
öğrendi. - yedi yedi, **dəğil** doymadı, ac belə yatdı.

təyin 1. təyün. tiyin. səncab. 1. təkin.
- **təyin gün:** hər gün. gün sayın.

təyirman **dəyirman.** 1. döğman: döğürmən. döğməñçi.
döğürməñçi. 1. dığırman < (? < doğramaq. doğurman.
xırdalamaq).

təyirmi **dəyirmi.** girdə. dəyirmi üz: girdə üz.

təyişdirmə çalışma. çaqqışma. taqışma. əvəzləmək.

təyitilmək ağıllanmaq. zəkiləşmək.

təyqə **dəyqə.** bax > **dəğmə.**

təyləsən	< talasan . sarıqın sallanan ucu.
təymə	dəymə . hər. - dəymə yer : hər yer. - dəymə iş : hər iş. - dəymə adam : hər kişi.
təymək	dəymək . 1. batınmaq. toxunmaq. sokulmaq. döymək. döğüş. dadmaq. - o bir pula dadmaz : dəyməz . 1. tarımaq. darımaq. isabət edmək.
təyməqöztən	dəyməgözdən . bədnəzərdən.
təynək	bax > təqnək .
təyrə	dəyrə . dəğrə. dəvrə. dövrə.
təyrələmək	dəyrələmək . təgirləmək. idarə edmək. uclamaq. tuclamaq. tuşlamaq.
təyrələnmək	dayirə şəklini almaq. tögərəkləşmək. xalqa biçimində toplanmaq. yuvarlaşmaq.
təyri	1. tanrı. göy tanrısı. 1. gökyüzü. 1. bir yəmin sözü. - təyri kişi : vallahi. - təyri yarıq : gökyüzündə dan, axşam vaxtında, günəşin çıxışında batımında araya gələn qızılıq. - təyri qılıc : gökquşağı. - təyri günün görmək : dincə qavuşmaq.

- təyriilik** tanrılığ.
- **yumuşnu təyriilik bilə tındırmaq**: işi ustalıqla aç, həll ed.
- təyrüq** **təyrük**. tikirük. dəğrük. taxruq. təkrük. taxrük. **1.** ilmək.
tıka. peyvənd. bəxyə. **1.** bükülmüş. sancılmış.
- təytiq** ağıllı. **zəki** - tətıq.
- təyün** **tiyin**. səncab (dələ: samır).
- təyünmək** təkünmək. dəğünmək. taxınmaq. batınmaq. sancınmaq.
- təyyus** **dəyyus**. **1. dəqyus**. dəqdirən. çatdıran. qoduş. govduş.
qovduş. **1.** kərsələ. qaltaban. namussuz. şərəfsiz. quduş.
xuduş. pezəvəng. qurumsaq.
- təyyus** **dəyyus**. keşəgən. qurumsaq. pezəvəng.
- təyyusluq** **dəyyusluq**. kərətəlik. qaltabanlıq. pezəvənglik.
namussuzluq.
- təyzə** **1.** < **tayəçə**: **tay** - **əçə**. soylu. sayqıdəğər xanım. xala.
ananın bacısı. ana yaşda yaxud yaşlı xanımlara çağrı
biçimi. **1.** tarım. bəyim. xanım əfəndi. böyük qadın.
tağayzə. xala.
- təyzə** ana yarısı. xala. qata. qatı.
- təzə** - min kərə boya, min kərə bəzə, dünənki köhnədir, bu günkü
təzə.

- təzə** 1. alaca. yanğı. yeni. yaş. yanğa. canğı. tər. 1. çiy. çiğ.
körpə. - **təzə bal**: çiy bal. 1. körpə. qatlaşmamış. 1. tərənq.
yeni.
- təzədən** yenə. genə. bir daha.
- təzək** **təzək**. 1. borça. qıyı. qorça. 1. kübrə. tərsi. fışqı. 1. at
kübrəsi. 1. **tezaq**. yaxıt (yanacaq) olaraq işlənən quru
heyvan pislighi. pox. (**duzaq** (fars)).
- təzəq** **təzək**. 1.basma. 1.kirkimir. qanqox. irinğ. kiflənik.
küflənik. qatmaq. bulaşiq. aladanğ. qapalıq. kəsafət.
1.topal. mal tərsi, poxu. - **dışı bəzək**, **içi təzək**: **dışı** qalaylı,
içi halaylı.
- **içi təzək**, **üzü bəzək**.
- **gözdə olan bəzəkdir**, **içə keçdin təzəkdir**.
- **üzü bəzək**, **içi təzək**.
- təzəqləmək** **təzəkləmək**. pisləmək.
- təzələmə** **tazalama**.yenilətmə. diritmə. diriltmə. dirgürmə.
uyandırma. oyandırma. onarma. canlandırma.
yağlandırma. yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma.
ehya. ehya etmə.

- təzələnmək** yenilənmək. dəprəşmək. təprəşmək. canlanmaq. - əsgir
ağrılar **təprəşdi**.
- təzəlik** 1. görə. körpə. yaşıl. yeni. gənclik. ulan. 1. köcək. xoş.
gözəl. 1. qüzey. qüzəy.
- təzəmək** < **düzəmək**. tərəmək. türçəmək. dirçəmək. dirsəmək.
dikətmək. başlamaq.
- təzənə** çalqı. mizrab.
- təzənə** mizrab.
- təzğah** **dəzğah**. **dəsğah**. **dəstğah**. (< **dizğək**). **düzənəc**. **düzənək**.
daraq. cihaz. vər vəsayil.
- **dəm dəsgah**: **dəm dəzğah**: < **dəm dizğək** (< **düzmək**):
donatım. donatı. yardımçı nərsələr. aksesuar. təchizat.
təfərruat. ayrıntılar. əyrintilər. əğrintilər. əkrintilər. ləvazimat.
mühümmat.
- təzğah** **dəzğah**. qasnaq. gərgəf. naxış toxumaq üçün gərilmiş,
çəkilməmiş çərçevrə. toxuma aracı. toxuma dəzğahı. örqüc.
hörqüc. **dəzğah işləmək**: **gərgəf işləmək**: bu dəzğah
işləmək.
- təziq** təziq. təzki. xalq arasında ürquntü. paniq. -.

təzinmək	tazinmaq. durmamaq. tələsmək. qaçınmaq. qaçar görünmək.
təzişmək	təzişmaq. tələşmək. tələsmək. durmamaq. (# evlişmək: əhliləşmək).
təzitmək	tezitmək. tazıtmaq. təziqdırmaq. qaçıрмаq. ürkütütmək.
təzqah	dəzqah. dolanan, dönər çarx, ki quyudan su almağa yarar. çığırmaq. dilab. dolab. sağız. sağya. dilab. dolab.
təzqəq	təzqəg. 1. heyvan pisliyi. kübrə. 1. təzkək. təziq. təziq. işdən qaçan. çəkingən.
təzqənmək	təzkənmək. dolaşmaq.
təzqi	təzki. - təzqi bolmaq: təziqmaq. ürküntüyə düşmək.
təzqin	dəzqin. > dəsgah. dəğzin. idarə.
təzqinc	təzkinç. yörgənc. dağ dönəmeci. dağ bükümü - təzkinc yol. bülüntülü, qıvrımlı yol.
təzqinmək	təzkinmək. dönmək. təvaf etmək. çevrilmək.
təzqinmək	təzginmək. (z < > r) 1. tərkinmək. dartınmaq. dartınmaq. çalxanmaq. 1. fırlanmaq. dönəmək. çönmək. - acun tıqır təzginir: fələk çarxı fırlanır. - çığırı təzgir: çevir. 1. döğr vurmaq. təvaf etmək. - bu yeri təzkinib gəldik. - kə'bəni təzkinin.

- təzqintirmək** **dəzqindirmək.** dəğzindirmək. çevirmək. dolaşdırmaq. dolandırmaq. idarə etmək.
- təzmək** 1. qaçmaq. tezikmək. 1. pısqmaq. gizmək. tizmək. qorxmaq. tizmək. tısqmaq.
- təzrə** tezər. tazar. tazra. tez. tezəlik. tələsik.
- tıb** tıb tıdır. təpiş. tapış. damlama, yumşaqca ayağ səsi. -
tıb tıb dalayır. - cocuq **tıb tıb** tətı pati elir. - cocuq kiçik ayağları ilə **tıpiş tıpiş** yeriməyə başladı. - dovşan qarın üzərində **tıdır tıdır** yeriyirdi. - ürəyim tıp tıp edib, əsirdi. - **tıb deməmək.** **dıb deməmək.** e'tiraz etməmək.
- tıbil dıbil etmək** **dıbil dıbil etmək.** çənə çalıb, gəvəzəlik etmək.
- tıbil dıbil etmək** gəvəzəlik etmək. çənə çalmaq.
- tıbildamaq** **dıbildamaq.** oynamaq. qımıldamaq.
- tıbildavuş** **dıbildavuş.** gəvəzə. boşboğaz.
- tıbilla** yuvarlayaraq keçə yapmaq.
- tıdır** 1. evin içindəki ocaq. odun ətrafi. 1. ev. məskən.
- **tıdır daş:** ocaq daşı.
- **tıdırda qalmaq:** evdə qalmaq. evlənməmək.
- **tıdırda qalğan qız:** evdə qalmış qız.
- **tıdırı suvuğan:** kimsəsiz. yoxsul. malsız mülksüz.

- **tıbrı dartıl**: evini barqını, ailəsini itirən.
- **tıbr daş eşikqə çıxmaz, bosaqa daş üyqə girməz**: ocaq daşı dışarı çıxmaz. eşik daşı evə girməz.

tıbirdamaq	dıbirdamaq . qımıldamaq. təpirdəmək. təprənmək. hərəkət edmək.
tıbrdaqan	dıbrdaqan tıbirdav. ayağ patırtısı.
tıbirdav	dıbirdav . tıbrdaqan. ayağ patırtısı.
tıbrsız	evsiz. məkansız.
tıbiş	təbiş. təpiş.
tıbtaylıq	nənə qarnında cocuğun altı aylıq zamanı.
tıbtay	hörümçək.
tıbqi	tabqa. tibqi. tap özü. tam özü.
tıbsız	dıbsız . qımıldamamaq. hərəkətsiz qalmaq.
tıcin	fəna qoxu.
tıcqal	dıcqal. tiçqal. çanqıl. çaqıl (çanğ < > çaqn < > çan). çinqıl. çığıl.
tıcqan	(t < > ç) sıçan.
tıçcaq	sıcaq. sıçqan. sıçlarqan.
tıfaq	tufağ. dam duvar.
tılapıs	düzənsiz. savruq. tərtibsiz.

- tılavıslıq** savruqluq. düzənsizlik.
- tılaq** 1. gənc dəvə. dəvə balası. 1. uşaq. kiçik. 1. dıllaq. qadının qadınliq ayqıtı. arvat yeri.
- tılaq** dıllaq. dıllaq.
- tılaqca** balka. balağ. köçlək. dəvə yavrusu.
- tılbanmaq** bax > talbanmaq. çabalamaq.
- tılı mılı** gəvəşək kişi.
- tıllaq** dıllaq. 1. dıllaq < dil + aq. dil dil olan, yarıq nərsə. qadın oğrəti. 1. tılaq. qadının qadınliq ayqıtı. arvat yeri. 1. dalaq. qadınları qıç arasında, dal dal olmuş ət parçası.
- tıllaq** dıllaq. dıllaq.
- tılqam** dılqam. qurub. öbək.
- tılqambaş** dılqambaş. buynuzları aşağı doğru uzamış inək.
- tılqamlıq** dılqamlıq. diklik. sarplıq.
- tılqəm bolmaq** yuvarlanmaq. devrilmək. yıxılıb qalmaq.
- tılqılamaq** dılqılamaq. çalqalanmaq. çalqalanırkən səs çıxarmaq.
- tılqır** dılqır. (< dal). dalqır. dalyan. dalaylı. dallaq. süslü geyimli keçimli özün şişirən adam.
- tıltañ** tıldan. ləpə. bulamac.
- tıltıraq** dıldıraq. bacarıqsız.

tım tım	tim tim. dən dən. dam dam. dan dan.
tım	dım. dımı. tın. 1. yavaş. ağır qaynamaq. - tımı tımı qaynır. - tın tın: yavaş yavaş. 1. boğuş. tutuş. bəliqli bəlihsiz. bulanıq. qaranlı. qaranlıq. qapıq. qapalı. gizəmli. mübhəm. - tın soru: mübhəm problem. 1. ün. səs. - ünü tımı yox: susluq. susat. susuqluq. (> sost <small>(fars)</small>). sikut. - tımı çıxmadın yox oldu: nəm buraqdan yoxoldu. - dımını çixarma: səsini çıxartma. - dıminsız ged: bir nərsə söyləmədən, yox demədən ged. 1. nəm. rütubət. ıslaqlıq. salça. sos. - timsız aşamaq: bir nərsə içmədən yemək yemək. - tım əsir. dım əsir. çox sərxoş olmaq. - tım yapıv: dım yapıv. pambuqlu qumaştan incə örtü.
tımac	gön. bulqar.
tımaqan	tımağan. 1. rəh etməyən. zalim. 1. əsirgəmiyən. gözləməyən. saxlamayan. - şah sırrın asramaqda, dilin tıymağanın başı barıb.
tımar	- dəvə tımarı, tumarı: kötü, başdan savma iş.
tımarlamaq	tumarlamaq. qaşarlamaq. qaşamaq.
tımarqu	sevimli. əsirgəyən. mükərrəm. rəhim.

- timba** susma oyunu.
- timbil** **dimbil**. yuvarlaq. şişman. tombul.
- tımiq** **dımiq**. (< **tum**. **tım**. **tın**. **tumuq** < **tummaq**). qapas. isli. qoxulu. qabsal olma. - **tımiq hava**: **dımiq hava**. petiş. qısıq. büküt. boğut hava. dımiqmaq. qıssanmaq. boğulmaq >
- dəmeq** (fars).
- tımiq** **timi**q. **dimik**. **dəmiq**. **tumuq**. boğucu. bunaltıcı.
- tımiqmaq** sıxıntılı, boğuş olmaq.
- tımiqtırmaq** **tımiqdırmaq**. sıx sıx qapamaq. örtmək.
- tımır tımır** tıvır tıvır. tıqır tıqır. tıp tıp. yağmır.
- tımırıq** **dımırıq**. **tırmıq**. (< **dırnağ**). **1**. kiçik çəngəl. çəngəl biçimində ilişəcək ayqıt. qartuq. qırtuq. kiçik sürgü. **1**. **dirgən**. **1**. tırmıq. tırnavuq. tırmıq. qıyıtqı.basqa. baqsa. baxçıvan tarağı. **1**. neçə dəmir qazığı, çəngəli olub, əkin araclarından daraq çeşiti. tarlada sapanla qazılmış toprağı ufalatmaq üçün heyvanla sürülür. **1**. dırnağın yırtı qoyduğu iz. - **tırmıq** yarası. - pişik **tırmıqı**. **1**. zənciri qırılıb dənizdə itmiş nərsəni aramaqda işlənən dörd çatallı çəngəl. - **tımiq edmək**: bu demirle darayıb aramaq.
- tımırıqlamaq** qıyıtqılamaq. tırmıqlamaq.

tımlamaq	ölmək.
tımmaq	dinməmək. susmaq.
tımmay	- tımmay kimi səmirmək : çox şişmanlamaq.
tımmıl	dımmıl . əkmək. bir tür tatsız yassı çörək. taxıl tanrısının adı. su çiçəği xəsdəliği.
tımmıy	1. tımmız. tommız (t < > p) toppuz . şişik. şişman. qabarıq. göbəkli. qopbalı. 1. dımmıy. dımmız. şişman. göbəkli.
tımmız	1. dımmız. dımmıy. göbəkli. şişman. 1. tımmıy. tommız (t < > p) toppuz. şişik. şişman. qabarıq. göbəkli. qopbalı.
tımnıt	dımnıt. timnit. 1. mincik. minciq. kiçicik. minyon. 1. incə qabıqlı, kiçik dənəli, sulu, dadlı üzüm çeşiti.
tımpıltamaq	tımpıldamaq. tələsmək. əcələ etmək.
tımqıl	dəmli. boğucu. xəfə. - dımqıl tün : boğuq gecə.
tımsın	tımsın. yavaşcana. qısıq. səssiz. susuq. sezdirmədən. gizli. - tımsın tımsın : yavaş yavaş. - tımsın sevinir: içindən gülür. - tımsın söz: sirr.
tımtızlaq	dımdızlaq. damdazalaq. çırıl çıplaq. bomboş.
tın	1. iç səs. ağır, kəsgin, sürəkli səs. - tın tın ötür : içdən ötür. 1. rahat. huzur.

- **tınlamaq**: tın tın edmək.

- **tın edmək**: tınlamaq. tıntınlamaq. tıntaqlamaq. çınlamaq.

təntinləmək. təninlənmək. sürəkli səsin yansıması. - qırağına vurunca bir uzunca **tınladı**.

tınamaq bax > **tinamaq**. qıssamaq. sıkmaq.

tınaq **tınıq. tınış. tınıc.** tınma. tınlıq. tınğlıq. dinğlik. dinlik. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tınar bax > **tinaz**.

tinaz **tıqnaz.** 1. ot yığıını. 1. savrulmaq üzərə toplanmış taxıl. 1. toplanmış taxıl. - **samanlıqların önündə tinazi yağmurdan qoraqlıq, böyük saçağ**: qarapan. qaraban. qaravan.

tıncatmaz gecə quşu.

tıncımaq pozulmaq. çürümək. küf lənmək. küf qoxmaq.

tıncıqmaq **tıncığmaq.** pozulmaq. çürümək. qoxuşmaq. tıncıqmaq. tıncamaq. tıncımaq.

tıncıqtırmaq	tıncıqdırmaq. tıncıncıqdırmaq. qardalandırmaq. büzmək. - tikiş çarxı tikişi qardalandırır.
tıncıqtırmaq	tıncıqdırmaq. qıvırmaq. dartmaq. büzmək. qıvrışdırmaq.
tıncıtmaq	çürütmək. pozmaq. qoxutmaq. - işi tıncıtma: pozma.
tınç	tinc. rahat. sakin. qolay. - tınç etmək: adaptə etmək. uydurmaq.
tınçay	təmbəl. uykucu.
tınçaylıq	təmbəllik.
tınçaymaq	rahatlanmaq. dinləmək.
tınçlıq	dinçlik. rahatlıq. qolaylıq. - tınçlıq tapmaq: rahatlanmaq.
tınçlıqlı	dinçli. tınışlı. rahat. huzurlu.
tınçqul	1. sakin. təlaşsız. durqun. 1. qayğısız. tasanız.
tınçqulluk	sakinlik. qayğısızlıq. tasanızlıq.
tınçsınmaq	qolayına gəlmək. uyun görmək.
tınc	tınış. tınıq. tınaq. tınma. tınlıq. tınğlıq. dinğlik. dinlik. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş.

dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**).

huzur. hızur. istirahət. istirahət. rahat.

tınım rahat. huzur.

tınımsız huzursuz. rahatsız. təlaşlı.

tınıq **tınaq. tınış. tınıc.** tınma. tınlıq. tınglıq. dınglık. dinlik. dinc

> diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş.

dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş.

dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş.

dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**).

huzur. hızur. istirahət. istirahət. rahat.

tınıq tınqa. tin. ruh.

tınış **tınıc. tınıq. tınaq.** tınma. tınlıq. tınglıq. dınglık. dinlik. dinc

> diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş.

dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş.

dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş.

dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**).

huzur. hızur. istirahət. istirahət. rahat.

tinlama çınlama. tənin. təntin. səsin sürəkli davamlı eşidilməsi. -
çağın hələdə **tənini** gəlir.

- tınlamaq** **çınlamaq.** tınmaq. tınmək. dinmək. səs çıxarmaq. nəyisə söyləmək. tıntınlamaq. tınlaqlamaq. tın edmək. təntinləmək. təninlənmək. sürəkli səsin yansıması. - qırağına vurunca bir uzunca **tınladı.** - heç **dinmədi.**
- tınlanmaq** . dinlənmək. kəndinə gəlmək. ayılmaq.
- tınlatmaq** . **dinlətmək.** ayıtmaq.
- tınlayan** tıngıraq. çıngıraq. çınlayan. təninli. tınlı. tənin əndaz. - çıngırağın çıngıltısı hər yanda **tılayan** irdi.
- tınlı** təninli. tənin əndaz. tınlayan. tıngıraq. çıngıraq. çınlayan.- çıngırağın çıngıltısı hər yanda **tılayan** irdi.
- tınlıq** < **tınglıq. dinğlik. dinlik.** tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tınma** tınış. tınıc. tınıq. tınaq. tınlıq. tınglıq. dinğlik. dinlik. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş.

dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**).

huzur. huzur. istirahət. istirahət. rahat.

tınmaq

1. sakinləşmək. durulmaq. dinmək. 1. bitmək. 1. tinmək.

dinmək. tınlamaq. çınlamaq. səs çıxarmaq. nəyisə söyləmək. - heç **dinmədi**.

- **qartdan tınmaq**: qocalamaq. qocamaq.

- **iş tındı**: iş həlloldu.

tınmaz

1. çınmaz. səssiz. səs çıxarmaz. görməməzli

eşitməməzlikdən gələn. - **tınmaz enişgə** (məleykə): susuq, yumşaq kişi. 1. hərəkətli. gürültülü. yerində durmayan. 1. tinmədən.

tınq

dınq bolmaq. 1. qonuşmadan qalmaq. dili tutulmaq. 1. yoxolmaq. məhvolmaq.

tınq

tınq. tınğ. dınq. bax > **tin**. {**çınq. çın. çin. tın**} 1. çox zorlu, güclü. dinc. iti. dayanıqlı. sağlam. canlı. - **tınğ** soyuq: bərk soyuq. 1. çətin. təng. dar. tıxıq. - **tınğ** nəfəs: tik nəfəs. təng nəfəs. - **tını** çıxmaz qaldı: nəfəsi kəsildi. - **tıqqraq** gəl. - **tınqa** gələn, **tınqa** gedə. - **özütinq**: xudmuxtər. gen, başına yaşam. - **tınq** kişi: canlı, davamlı adam. - **tınq** geyim: yaxçı, qalın geyim. 1. **dinq**. qafa. kəllə. baş. - **dinq** üsdü: təpəsi üsdü. 1.

dinq. civıltı. **1. dinc. - tinq** topraq: sürülməmiş topraq. qovu. qulaq verib qapılan söz. iki kişinin yavaşdan söylədikləri sözə qulaq yatıma işi. - **dinq** dinləmək. **1. dik.** minarə. **1. dikə.** doruq. - gözətləmə **dinqi**: qoruqçuluq minarəsi. - **dinq arxa** sərilmək: arxası üsdə uzanmaq. - **dinq göyə** qalxmaq: lap göyə yüksəlmək. **1. gərgin.** çəkilmiş. tirlənmiş. **1. tun.** ilk. ilkin. birinci. - **tin bala**: ilkin, ilkə uşaq. - tunçi oğul: ilk oğul. - **tuncu** gedim: birinci kərə. **1. tək.** təkçə. **1. üzüm dənəsi.** **1. dik.** duyarlıqda olan. duyqulu. həssas. hissili. içli. incə. duyqulu. - qulağın **dinq** qılıb: qulağın şaxlayıb. - **dinq** qulaq: qulağı açıq, duyarlı. **1. kəsgin.** iti. sivri. - **dinq** pıçaq: iti pıçaq. - **tinq** aruv: lap gözəl. - **tinq** ulu: lap böyük. **1. dəng.** tinq. tay. eş. iş. tenq. sinqar. **1. tanğ.** lap. ən. tam. ilk. - **tin** alqa: **tin** alqı burun: **tin** alğında: ən öncə. ilk öncə. **1. tinq tinq.** dik. düz. diş. - **tinq durmaq**: dik durmaq. - **tin dur**: diş dur. - **tinq salmaq**: diqqət etmək. qulaq vermək. - hapişqadan **dinq salmaq**: pəncərədən qulaq vermək. - qapı ənsəsindən (yenqsəsindən: dalısından) **dinq salmaq**. - **tinq olmaq**: **dinq** olmaq: **dəng** olmaq { **1. yoxolmaq.** məhv olmaq. **1. bağlanmaq.** dili totulmaq.

- tınqa** **dınqa.** 1. bir ləhzə. 1. tınıq. tin. ruh.
- tınqa** **tınqa.** 1. bilgin. ağıllı. 1. artıq şişgin olan nərsə. 1. cinqo. kiçik kasa. güvəc. topraq çölmək.
- tınqa** **tınqa. dınqa. tınqo. dınqo. finqo.** 1. kiçik it. 1. incə. tansuq. seçgin. sevimli.
- tınqabaq** 1. kəl. keçəl baş. ülgüclə, tükkləri təkdən götürülmüş baş. 1. qara qabaq. qarabet. sınırlı. sərt kişi. 1. içi boşaltılmış, qab kimi işlənən qabaq.
- tınqaç** **dınqaç.** (din: ilmək + qaçmaq). qaçmış ilmək.
- tınqafa** **tınqafa. dınqafa.** dikbaş.
- tınqal** tonqal. mənqəl.
- tınqala** ağır ağır təprəşən.
- tınqalmaq** **dınqalmaq. tınarmaq. tınarmaq. dınarmaq. dınqalmaq.** dimdik ayağda durmaq. dikilmək.
- tınqan** 1. yaşlı. 1. gücsüz.
- tınqan** tingən. bitmiş. qoca. yaşlı. gücsüz.
- tınqanqa** dinənə. deyənə. söyləyənə.
- tınqaq** **tınqaq.** 1. dırnağ. 1. topal. axsaq.
- tınqaqlıq** **tınqaq.** 1. dırnağlıq. 1. topallıq. axsaqlıq.

tinqarmaq	tinqarmaq. tinqğarmaq. bıqmaq. küsmək. doymaq. doldurmaq.
tinqataq	tinqadaq. tinqırdaq. böyük bir gurultu ilə düşməyin səsin yansıtır. - tinqadaq bir nə düşdü.
tinqaymaq	dinqılmaq. dinqımaq. ölmək.
tinqaymaq	tinqaymaq. 1. (t < > ç < > c). çinqaymaq. sıxlaşmaq. sağlamlaşmaq. 1. dikəlmək. dirikmək. dimdik durmaq, çıxmaq. uc vermək. yuxar qalxmaq.
tinqaymaq	tinqaymaq. 1. dincəlmək. ölmək. oturmaq. 1. (t < > ç). çinqaymaq. sıxlaşmaq. düğünləmək. sağlamlaşmaq.
tinqaytmaq	dinqıtmaq. öldürmək.
tinqaytmaq	tinqaytmaq. (t < > ç). çinqaytmaq. dişlərin sıxıb göstərmək.
tinqaz	tinqaz. 1. qısa boylu, cılız, quru üzlü kimsə. 1. kəl kəsəindən başda qalan iz. 1. yağsız pendir. 1. danqaz, söz dinləməyən, aldırmayan, saymayan. - dinqazla iş qurmuyun, işiz həçələ düşər.
tinqçılıq	tinqçılıq. casusluq.
tinqçi	tinqçi. 1. söz dinləyən. gözçü. casus. 1. uzaq görəən. bəsirətli. sağgörülü. ağıllı.

- tinqdalmaq** **tinqdalmaq. (t < > ç). çinqtalmaq. cinqılmaq.**
cinqılılaşmaq. tinqılmaq. basılıb sıxışdırılmaq.
- tinqə** bax > **tinqə.** tək. yekəcə.
- tinqəlmək** bax > **tinqəlmək.** qaldırmaq. qoğzamaq.
- tinqı** bax > **tinqı.** nuxdə. **dinqılı:** tanqa: pul kimi kiçik.
- tinqı** dinclik. rahatlıq. fərəhliq.
- tinqıçı** gözçü. casus.
- tinqıl** - **qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dənge,**
dinqıl, mil: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı pəncərə lovlası.
- tinqıl** **tinqıl. dinqıl. 1. çəmbər. təkər. 1. yük arabası.**
- **arabanın dinqılı:** gültəmiş.
- tinqıl** **tinqıl. bax > tinqır.**
- tinqılı** **dinqılı. 1. tanqa: pul kimi kiçik. 1. titiz. müntəzəm. yavaş.**
- tinqılmaq** **dinqılmaq. tinqaymaq. dinqımaq. ölmək.**
- tinqımaq** **dinqımaq. tinqaymaq. dinqılmaq. ölmək.**
- tinqır** bax > **tinqır. 1. içi boş dəmir, daş kimi nərsələrə**
toxunanda çıxan səs. **1. pul. 1. pulsuz. yoxsul. züvüt. 1.**
boş. - **dinqır** ələk **dinqır** sac.
- tinqır** **tinqır. tinqıl. tinqır minqır. 1. sehın, saxsı, qazan, təcərə**
kimi içi boş nərsələrin gurultu, quru səsin yansıtır. -

- qablama qazan **tıngır mınğır**, yuvarlandı, aşağı gurladı. **1.**
nəğdən ağçanın sayılma səsin yansıtır. - paranı **tıngır**
mınğır verdi. - cibində ki paraları **tıngır mınğır** səslənirdi.
- tinqıraq** çınlayan. tınlayan. çingıraq. tənimli. tınlı. tənin əndaz. -
çingırağın çingiltisi hər yanda **tılayan** irdi.
- tinqırdamaq** **dinqırdamaq. finqırdamaq.** fırlıdamaq. fırlıqamaq.
oynamaq. oynaclamaq. qırtıldamaq. qırcanmaq.
hobbalanmaq.
- tinqırdaq** **dinqırdaq. finqırdaq.** fırlıdaq. fırlıdaq. oynaq. oyunçaq.
hobba.
- tinqırdaşı** **dinqırdaşı. finqırdaşı. finqırtı. fırlıdaşı. fırlıqası.** qırtılıdaşı.
qırcaşı. oynaşı. oynaşma. oyunacaşı. hobbaşı.
- tinqırdaşmaq** **dinqırdaşmaq. finqırdaşmaq. fırlıdaşmaq. fırlıqacmaq.**
qırtılıdaşmaq. qırcaşmaq. oynaşmaq. hobbaşmaq.
- tinqırtamaq** **dinqırdamaq. 1. zanğırdamaq. 1. tiğırdamaq:**
dığırdamaq.
- tinqırtatmaq** **tıngırdatmaq.** tıngır mınğır gurultulu səslətmək. - cibində ki
paraları **tıngırdatma.**
- tinqırtı** **tıngırtı mınğırtı.** içi boş nərsələrin gurultu, quru səsi.

- tınqısız** **dinqsiz.** huzursuz. rahatsız. düzensiz. özənsiz.
diqqətsiz.
- **ertdənli bəri yürəgim tınqısızdı:** sabahtan bəri qəlbim huzursuz.
- **tınqısız edmək:** təlaşlandırmaq. qayğılandırmaq.
- tınqıtmaq** **dinqıtmaq.** öldürmək. tınqaytmaq.
- tınqlamaq** **tınqlamaq.** dinləmək.
- tınqlav** **tınqlav.** dinləmə. dinləyiş.
- **tınqlavnu basmaq:** dinləmək. qulaq vermək.
- **tınqlavnu iymək:** dinləmək.
- tınqlavuuq** **tınqlavuuq.** 1. damaq. 1. səssiz. sakit. dinləməyi sevən. içini bəlli etməyən.
- tınqlıq** **tınqlıq > tınlıq. dinqlik. dinlik.** tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tınqo** **dınqo. tınqa. dınqa. finqo.** 1.kiçik it. 1. incə. tansuq. seçgin. sevimli.

- tinqtaçı** **tinqdaçı. (t < > ç). çinqtaycı.** bərkişdirən. gücləndirən. -
tındacı bölük: bərkidən ədat.
- tinqtaş** **tinqdaş.** tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. danqaş.
tanqaş. təngəş. tınış. danış. tanış. arxadaş. yoldaş.
rəfuq.
- tıntaqlamaq** **tıntaqlamaq.** tınlamaq. tıntınlamaq. çınlamaq. tın etmək.
təntinləmək. tənirlənmək. sürəkli səsin yansıması. -
qırağına vurunca bir uzunca **tınladı.**
- tıntar** bax > **tıntar.** ruh. can. qonuş. yaşam. tın.
- tıntın** 1.damdam. tamtam. taptap. tapbaq. dabba. davul. təbil.
1. tor. ağ. aldatma. 1. **dındın. dəndən.** (") imi, işarəsi.
- tıntınıq** **dəndənlik. dəndənək. dəndənə.** söylənmə. deyinmə.
mırıldama. yavaş, anlamsız səslə özü özünə danışma.
- tıntınlamaq** tınlamaq. tıntaqlamaq. çınlamaq. tın etmək.
təntinləmək. tənirlənmək. sürəkli səsin yansıması. -
qırağına vurunca bir uzunca **tınladı.**
- tıntırmaq** **tındırmaq. tindirmək.** bitirmək. həll etmək. bəcərmək.
tükətmək.
- **engirə dərek işi dindiriz:** axşama qədər işi açın, həll edin.
- tıp tıp** tım tım. damlayan suyun damlan səsi.

- tıp** - **içinə tıp edmək**: birdən anmaq, xatırlamaq.
- tıp** bax > **tup**. tırp. turp. turmanzan. turmanzan.
- tıpa** 1. oyuqu tutmaqda işlənən tıxac, tıpa, təpəç. 1. sufqu. tıqac.
- tıpa** **tıpaç**. tıpa. tıpaç. təpə. təpək. tıxa. tıxac. tutac. başlıq. qapışın. buşan. buşon. bukan. bükən. qaput. qapıt. qapıc.
- tıpaç** **tıpa**. tıpa. tıpaç. təpə. təpəç. təpək. tıxa. tıxac. tutac. buşan. buşon. bukan. bükən. qapışın. qaput. qapıt. qapıc. başlıq.
- tıpatıp** hərfi hərfinə.
- tıpatıp** şaşmay. eynən. təppə tənğ. eynən. tamamiylə. əşit şəkildə. təp tənq. əşit.
- tıtır** - **tıtır tıtır edərək yerimək**: tıtırdamaq.
- tıtırtamaq** **tıtırdamaq**. 1. qımıldamaq. oynamaq. vurmaq. - üreyim **tıtırdır**. 1. tıtır tıtır edərək yerimək. 1. çırpınmaq. 1. tərənmək. çırpınmaq.
- tıtırı** 1. yeriməkdə tıtır tıtır çıxan ayağqın basma səsi. 1. qımiltı. oynama. vurqu. vurma. urma. xələcan.
- tıtış** nəbz. soxum. urquş. qaqış.

tıppılı	dıppılı (deyinmə sözü). güggü. hində.
tıq tıq	taq taq, kəsik kəsik, qırıq qırıq səs.
tıq tıqılıb	tıqlım tıqlım.
tıq tıqlama	tıqlım tıqlım. qalabalıq.
tıq	<p>1. "taq" səsinin incə səslənməsini yansıtır. - tıq tıq qapıya çaldı. 1. bodur. şişman. - tıq urulmaq: tıqlım tıqlım olmaq. 1. hər nəyin bölünmüş, kiçik tikəsi. 1. sıq. dar. ziq. tıy. pəhiz. 1. al ilə doru arası at rəngi. qonur al. 1. tıq !: tıxıt !. sus !.</p>
tıq	<p>1.yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. 1.tıx. iştahsız. 1. bıq. yaxcı olmayan. pisik. kötük. yaxışsız. yaxmaz. yarmaz. qınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıç. qaqlıç. qaqlıç. qaqcın. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. qəbeh.</p> <p>- tıq tıq. tıqma tıq. sıxma sıx. sıx sıx. dəmbə dəm tinbə tin. tinmə tin.</p>
tıq	<p>tik. 1. tikiş ayqıtı. çaq. 1. tıx. piti. pidə. tipi. təpir.təpi. sıx. sıq. sağlam.</p>

- tıq** **tik. tox. tıq.** qapıq. bağlı.
 - **üynü içi kişilərdən tıq uruldu:** evin içi kişilərnən tıqlım tıqlım doldu.
- tıqa basa** basa bas. dop dolu. sıkıştıraraq. doldurmaq.
- tıqa** **1. dığa. tığra. tığramaq.** (< tıq. tuq). yekə. böyük. batur. bağadur. igid. **1. tıka.** tikirük. təyrük. dəğrük. taxruq. təkrük. taxrük. ilmək. peyvənd. bəxyə.
- tıqa** **tıxa. tıxac.** tutac. tapa. tapaç. təpə. təpəç. təpək. tıpa. tıpaç. qaput. qapıt. qapıç. qapışın. buşan. buşon. bukan. bükən. başlıq.
 - **tıxa basa dolu, doldurma:** tıxarı. sıxarı. sıxıca. tıxıca. sıxarca > ısqarca. tıxarca. basarı.
- tıqa!** xəfə!. qapa!.
- tıqabasa** **tıxabasa.** qıncaqınc. dopdolu. ağzına dək. silmə.
- tıqac** **tıxac. 1.** (tıxmağa yarar nərsə). təpək (təpməyə yarar). bağlac (bağlamağa yarar). nərsənin ağız boşluğun təpməyə, bağlamağa yarar nərsə. çağında işkəncə üçün yazıqların (mücrimlərin) ağzına basılan tıxac. **1.** tıxac. ixtinaq. **1.** tırafik. **1.** tuğuc. mane'.

- tıqac** **tıxac.** 1. dərlik. qapanac. qapanquç. tırafik. 1. kitik.
tırafik. durbax. çitik. basabas. durubqa. durubağ. durbaq.
tırobqa. turubqa. 1. **tıxa.** tutac. tapa. tapaç. təpə. təpəç.
təpək. tıpa. tıpaç. qaput. qapıt. qapışın. buşan. buşon.
bukan. bükən. başlıq.
- **əngəli, tıxacı qaldırmaq:** açmaq.
- tıqac** **tıxac.** qəpi. yamaq.
- tıqacaq** **tıkacaq.** 1. təpə. təpəcək. təpəcik. - **təpə burğusi:** bütüri,
şüşə tıxacağın çıxaracaq burqu. - **təpəyi atmaq:** patlamaq. 1.
küpək. kauçu. pəmbəçub.
- tıqalas** **dıqalas.** arzu. həvəs. istək. qeyrət. mücadilə.
- **dıqalas edmək:** arzu edmək. didinmək. qeyrət edmək.
- **qan dıqalas edmək:** yırtınmaq. bütün qeyrətini sərf edmək.
- **görür dıqalas bilə gələgənəm:** görmək arzusuyla gəlmişim.
- tıqalaslı** **dıqalaslı.** qeyrətli. özənli.
- tıqalı** **tıxanıq.** tıxanmış. qapanıq. işləməz. məsdud. - **tıxanıq**
yol. - **tıxanıq - tıxanıq iş.** - **tıxanıq borı.** - **tıxanıq ağız.**
- tıqalıcmaq** **tıxalıcmaq.** darıxmaq. qorxmaq. qorxunmaq.
quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq.
qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq.

- tıqamaq** - **qulağına barmaq tıxamaq**: qulağına pambıq təpmək.
- tıqamaq** **tıxamaq**. **1.** tumaq. qapatmaq. **1.** qarturmaq. qardırmaq.
- tıqandırmaq** **tıxandırmaq**. bəqindirmək.
- tıqanıq** tıkalı. tıxanmış. qapanıq. işləməz. məsdud. - **tıxanıq** yol.
- **-tıxanıq** iş. - **tıxanıq** borı. - **tıxanıq** ağız.
- tıqanış** **tıxanış**. durğunluq. tutqunluq. insidad.
- tıqanma** tıxanma. durğunluq. tutqun. insidad. - yolların **tutqunu**. - su yolu **tutqunu**.
- tıqanmamış** **tıxanmamış**. açıq. pozuqmayan. işlək.
- tıqanmaq** **tıxanmaq**. **1.** tonmaq. donmaq. tünmək. tunmaq.
tutulmaq. qapanmaq. **1.** tunçuqmaq. boğulmaq.
tunuqmaq. boğulmaq. tonuqmaq. qapanmaq. turçuqmaq.
qapanmaq. **1.** tünmək. tunmaq. donmaq. qapanmaq.
- tıqanmaq** **tıxanmaq**. sinqamaq. sınmaq.
- tıqanmaq** **tıxanmaq**. **taxılmaq**. tikilmək. dayanmaq. dirənmək.
qatanmaq. qadanmaq. israr edmək.
- tıqanmaq** **tıxanmaq**. qapanmaq. bəğimək.
- tıqanmış** tıxanıq. qapanıq. işləməz. məsdud. tıyıq. tutqun.
məsdud. turğun. durğun. tutqun. ruhsuz. təpişsiz.
hərəkətsiz. boğuş. sakin. rakid. - **durğun** su. - **durğun**

hava. alış verişin **turğunu**. havanın **tutqunu**.

- **tutqun** su yolu.

- **tixaniq** yol. - **tixaniq** - **tixaniq** iş. - **tixaniq** boru. - **tixaniq** ağız.

tıqaq tağ. taq. talar. asma budaqları. üzüm ağacı. möv.

tıqaq **tıxaq**. qapıq. qaçıq. dolu.

tıqar tuqar **dıqar duqar**. tanqır tunqur.

- **dıqar duqar edmək**: tanqır tunqur edmək.

tıqar **tıxar**. **sıxar**. **sıxıq**. **tıxıq**. **sıxaric** > **ısqaric**. **tıxaric**. basıq.
dolquq. dolduq. böhran.

tıqara tıvara. duvarlı (< **tıq**. **tuq**). pərdəli. əhatəli.

tıqarca **tıxarca**. **sıxarca** > **ısqarca**. **sıxıca**. **tıxıca**. **tıxarı**. **sıxarı**.
basarı. tıxa basa dolu, doldurma.

tıqarı **tıxarı**. **sıxarı**. **sıxıca**. **tıxıca**. **sıxarca** > **ısqarca**. **tıxarca**.
basarı. tıxa basa dolu, doldurma.

tıqaric **tıxaric**. **sıxaric** > **ısqaric**. **tıxar**. **sıxar**. **sıxıq**. **tıxıq**. basıq.
dolquq. dolduq. böhran.

tıqatmaq **tıkatmaq**. qapatmaq. bükətmək. kəsdirtmək. durdurmaq.
tə'tillətmək. bağlatmaq.

- tıqav** **tıqav.** 1. döğüş. düşmanlıq. 1. qıf. başı gen, dibi ar dəlikli qab.
- tıqay** hayqırış. nida.
- tıqayamamaq** tıya almay. rədd edəməmək. mən' edəməmək.
- tıqaz** **tıxaz.** dar.
- tıqboçqa** zəngin. varlı.
- tıqcıq** kiçik kütük adam.
- tıqcıq** **tıxcıq. tıxmas. tıxmaz > tımas. (< tıxmaq). (> tımas (fars)).** meşə. orman. cəngəl.
- tıqcır** **tıqırıc.** 1.qaranlıq. qoyu. tünd. 1.burşuq. dolaşuq. qarşıq. quşqulu. işgilli. - **tıqcır** işlər.
- tıqdamaq** **tıkdamaq. tıqramaq. yapramaq. yavramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. bərkimək.**
- tıqı** 1. **tıki.** gecələrin, boluqda, xəlvətdə eşitilən səs. - bir **tıki** gəldi qulağıma. 1. **tıxi. tıku.** tıkılmış, birbirinə keçmiş, burşuq, qarşıq nərsə. - **tıxi** saçlar. - **tıxi** sap. 1. **tıxi.** yibusət. - **tıxını sürmək:** yibusətdən isala düşürmək.
- tıqıb** - **tıxıb, toxub, doyub qudurmuş:** qarıqtı. qardı.
- tıqcı** **tıxic.** qapsıq. qalabalıq. qalaboluq. qalabolluq. şuluğluq.

tıqıca	tıxıca. sıxıca. tıxarı. sıxarı. sıxarca > isqarca. tıxarca. basarı. tıxa basa dolu, doldurma.
tıqıl	tıxıl. 1. boğul. basıl. dol. (tıxılmaq: dolmaq. bitmək). 1. zəhmət. əziyyət. incik. - tıqıl etmək: dıqıl et. qıtqlamaq.
tıqıla	tıxıla. tıxılı. yığılı. yığıla. qaqılı. çox. qarqın. bol. dolu. - orda alma qaqılı , çörək qaqılı .
tıqılmaq	"tıq" diyə səs vermək. tikləmək. tikmək.
tıqılan	böğürtlən.
tıqılanan	dığılanan. təkərlənən. ağqan. yuvarlanan.
tıqılav	sağır.
tıqılı	tıxılı. tıxıla. yığılı. yığıla. qaqılı. çox. qarqın. bol. dolu. - orda alma qaqılı , çörək qaqılı .
tıqılıq	tıxılıq. tıxnalıq. yığılıq. yığılalıq. yığnalıq. qaqılıq. qaqıllıq. qaqırlıq. qaqlalıq. çoxluq. bolluq. doluluq. dolluq. - çörək qaqlığı. - para qaqlığı.
tıqılış	tıxılış. itiş qaqış. qalabalıq. üşüşmə. sıxışma. izdiham.
tıqılıştırmaq	tıxılışdırmaq. incitmək. zəhmətə salmaq.
tıqılmaq	tıxılmaq. qanmaq. qanıqmaq. qadanmaq. qamanmaq. qapanmaq. doymaq.

- tıqılmaq** **tıxılmaq. tıxınmaq. 1. qaçınmaq. çəkinmək. 1.**
alıqoyunmaq. **1. əngəl olmaq. 1. soxlaşmaq.** araya
girmək. girmək. **1. soxulmaq.** bir nərsənin içinə girmək.
dolmaq. bağlanmaq. - boğazım **tıxıldı** qaldı. - biri ikiye tıx,
olsun üç. - **tıxılmış** qalmış. - bizdə bu işdə belə **tıxıldıq.** - nə
tıxılmısan mənə (maa). - dərnekimiz **tıxıldı.** - bir sözlə onu
tıxdı. - **tıxan** sınırı, tutar qırığı. - ürəyə bir üzüntü **tıxıldı.** -
yağla tıxılmış.
- tıxılmış** **tıxılmış.** tıknaz. qıssa. bodur. alçaq. boysuz.
- tıxılmışlıq** **tıxılmışlıq.** tıknazlıq. boysuzluq. qıssalıq. bodurluq.
alçaqlıq.
- tıxılqan** **tıxılğan.** yasırın. yasırılğan. gizli. məxfi.
- tıqım** - **bir tıxım:** bir tikə. çox az.
- tıqım** **tıxım.** damcı. toncu. donuc. danuc. tançu. luqmə. tikə.
udum. dürmək. qalbuz.
- **tıxım tıxma bolmaq:** tıqlım tıqlım olmaq.
- tıqın** **tıxın. tıxaq. 1. təpəcək. təpə. təpmən (> tampon).**
kəpənq (> xəfəng). qapaq (> kapsul). **1. bağac (> pərdə**
(fars)). örtük. **1. tığın.** avcuman (< av. ev). top. toplu. yığın (

	< yığıqın). eldar (< elder). idarəli. 1. tıkın. tıxız. tikən. 1. sarp dərə yamaqlarındaki tirəslər, basamaqlar.
tıqınış	tıxınış. 1. bikişiş. tükətiş. 1. qarabalıq. qalabalıq. soxuluş. şuluğluq. izdiham.
tıqınma	tıxınma. qıtıqlanma. - dıqı bolmaq: qıdıqlamaq.
tıqınmaq	tıxınmaq. 1. mat qalıb, tanqıb susmaq. heyrətdə qalıb bükülmək. - hər anda tıkıb anı oyuqlar, öz özünə edib tanqura. 1. təpərək doldurmaq. - yunu tağara tıka. 1. ağınmaq. dolunmaq. bikinmək. nərsəni tələsik içinə basmaq, yemək. 1. təpərək tıxmaq. doldurmaq. artıq yemək.
tıqınmaq	tıxınmaq. basılmaq. dolmaq.
tıqıntı	tıxıntı. sıxıntı. boğuntu. boğulma.
tıqıntı	tıxındı. 1. nərik əsirgənən. 1. yasaq ədilən nərsə.
tıqıq	teyxa. tıxıq. som. dolun. dolu. qaplama, qondarma, qarışıq olmamaq. - dolu altın.
tıqıq	tıxıq. 1. sıxıq. tıxar. sıxar. sıxaric > ısqaric. tıxaric. basıq. dolquq. dolduq. böhran. 1. tıxıt. tutuq. tutut. qamaq.

qamat. qaqat. qadaq. qadağ. qadat. qapaq. qapat.
yasaq. qadağa.

tıyıq **tıyıq. 1.** bağılı. tutuq. məsdud. - **tutuq** yol. **1.** qadağa. **1.**
tixılmış. basıq. çökük. basılmış.

tıyıqlıq **tıyıqlıq.** bağlılıq. tutuqluq. məsdudluk.

tıyıqmaq **tıyıqmaq.** bir nərsədən alıqoymaq. əngəl olmaq.

tıyıq **dıyıq. tıyıq. təkər. girdə. təkər. dolab çevrik. çəkək.**
çəkək. çəkək > çərx.
- **girdə üzü, görünüşü girdə, dıyıq kişi:** yaplaq. yapalaq.
- **tıyıq tıyıq:** dalba dal. müsəlsəl. bərabər.
- **ışı tıyıqında:** işi təkərində. işi qəltəyində. işləri uyqun uğurda,
yolunda gedən kimsə.

tıyıq **tıyıq. taıyıq taıyıq.** at nalının çıxardığı səsi bildiren bir söz.

tıyıq **tıyıq tıyıq. tıyıq tuqur. (tıyıq tıyıq).** { "taıyıq" quru səsin qalının,
yoğunun yansıdır, "tıyıq" quru səsin incəsin yansıdır}. qarın
ayağ altında əzilməsindən çıxan quru, incə, qırıq səsinin
yansıması. xışiltı. xışirtı. **1. tıyıq. tıyıq. dıyıq. dıyıq. (<**
tuq: bağılı, yuvarlaq. öz çevrəsinə qapalı). dolu. dolqun.
doyuq. doluq. basıq. bəsik. əsrik. duba. tıxanmış. tıyımış.
tıyınaz. tavlı. qızqın. şişman. bıyımış. bürkülmüş.

bükülmüş. təkər. **1.** tikir. qolça. kəhriz, arx, noğdanın saxsı döşəməsi. kavanus.

- qələmi kağıza bərk basmasan tıqır tıqır edməz.

- qardunların **tıqır tıqırı** yatmağa qoymadı.

- quru parça sürtülərək **tıqır tıqır, xışır xışır** edir.

- buzun, qarın üstündən **tıqır tıqır** yeri yirdi.

- **taqır taqır** bir at keçdiyini eşitdim.

- bazardan keçəndə, dəmirçilərin **taqu tuqru** eşitilirdi.

- **taqır taqır** danışır: boş boş qonuşur.

- sizin sözləriz **tam taqır**: həp boş. bezsiz sözdür.

tıqıraymaq **dıqıraymaq.** ölmək. gəbərmək.

tıqıraytmaq **dıqıraytmaq.** öldürmək. gəbərtmək.

tıqırcək **tıxırcək.** topara. qərqərə.

tıqırcıq tıxmış. **1.** qısa boylu. **1.** tuqmuş. tox. bəsili, tox, sağlam, gürbüz.

tıqırıq ev. məkan.

tıqırıqsız sərsəri. avara. qopuq.

tıqırıtmaq **dıqırıtmaq.** dəğritmək. dıqırıtmaq. oynatmaq.
təprətmək. sallatmaq.

- tıqırlamaq** (< tuq). 1. toxlatmaq. itilətmək. sürət vermək.
hızlandırmaq. 1. dirənmək. dayanmaq. israr etmək.
təkərləmək. təkidləmək. 1. dirənib istəmək. - borcunu
tıqırlatıb durur: dirənib istir.
- tıqırlamaq** **dığırılmaq**. fırlamaq. pırlamaq.
- tıqırlanmaq** **dığırılanmaq**. aylanmaq. dolaşmaq. dönmək.
devrənləmək. sarılmaq. saparanmaq. çaparanmaq.
savaranmaq. əğrənilmək. gəzinmək.
- tıqırlaq** **dığırlaq**. **toğalaq**. **toğalaq**. **tuğalaq**. təvərək.girdə.
- tıqırlatmaq** **dığırılmaq**. dəğritmək. dığırıtmaq. oynatmaq.
təpətmək. sallatmaq.
- tıqırlatmaq** **dığırılmaq**. yuvturmaq. yuvarlatmaq. - o topı **yuvarladı**.
- tıqırlıq** **tıqızlıq**. 1. sıxışlıq. sıxlıq. 1. tələsik.
- tıqırmaq** 1. **dığırmaq**. devirmək (çəvrə: çevirmək. tevirmək. devirmək.
əvirmək). 1. **tığırmaq** (t < > s) **sığırmaq**. - **sığırmaq**:
tıqtırmaq.
- tıqırmaq** **tığırmaq**. **dığırmaq**. **tıqdırmaq**. **tınqırmaq**. (< tuq. tik. tıq).
1. yuvarlanmaq. bükülmək. 1. tənqimək. darıqmaq. 1.
dikəlmək. iləri doğru çıxıq durmaq. qalxmaq. - çiyinin
tıqırıb durur.

tıqırmı	dıǵırmı. döǵürmə. dəǵırmı. girdə. yuvarlaq.
tıqırtamaq	dıqırdamaq. dırdır etmək. durmadan qonuşmaq. tınqırdamaq.
tıqırtaqan	dıqırdaqan 1. tıqırtı. 1. dırdır.
tıqırtavuş	dıqırdavuş gürültülü. taxırtılı.
tıqırtı	dıǵırtı. dıǵırdaqan.
tıqırtıqlı	dıǵırdıqlı. - dıǵırdıqlı yonca: qıltıqlı yonca: kümük, yuvarlaq tuxumlu ot çeşiti.
tıqıs	tıxıs. şikayət.
tıqısmaq	tıxısmaq. şikayətlənmək.
tıqış	tıxış. taxış. sataş. çataş. təsadüf.
tıqış	tıxış. tiyiş. 1. tükəniş. bitiş. tıqış. sonuş. xitam. 1. əngəl. pərhiz. mane'.
tıqışıq	tıxışıq. taxışıq. əkişiq. sataşiq. qapalıq. qaplıq. saplantı. obsesyon.
tıqışıq	tıxışıq. tünlük. bıqıtış. tükətüş. birikib sıkışmaq. sıkışık. sıǵışık. yıǵışık.
tıqışmaq	tıxışmaq. taxışmaq. sataşmaq. çataşmaq. 1. mə'ruz qalmaq. 1. raslaşmaq. təsadüf etmək.

- tıqışmaq** **tıxışmaq. 1.** əngəl olmaq. alıqoymaq. **1.** sıxışmaq. **1.** sığışmaq. **çuxışmaq. çuxışmaq. yığışmaq. 1.** soxuşmaq. dar bir yerə, başqaları arasına girmək.
- tıqıştıрмаq** **tıxışdırmaq. sıxışdırmaq. soqışdırmaq.-** buxcanı dolaba **soxuşdurdum.**
- tıqıştıрмаq** **tıxışdırmaq. basdırmaq. bısdırmaq. sıxışdırmaq. çox** yemək. sopalamaq. doldurmaq. kəbləmək. soxmaq. doldurmaq. kəbləmək.soxmaq.
- tıqıt** **tıkıd. tıxız. did. tiz. tizik. didik. didək. incə. incik. tənik.** arcıq. arqıq. arıq. acıq. darıq. nazik.
- tıqıt** **tıxıt. tıxıq. tutuq. tutut. qamaq. qamat. qaqqat. qadaq.** qadağ. qadat. qapaq. qapat. yasaq. qadağa.
- tıqıt** **tıxıt. 1. tıxıt!. tıx !. sus !. 1. güdə. qıssa.**
- tıqıtlıq** **tıkıdlıq. tıxızlıq. didəklik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didlik.** **tizlik. tiziklik. dikizlik. dəqiqlik. təniklik. darıqlıq. incəlik.** özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırılı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tıqıtmaq** **tıxıtmaq. 1.** güdətmək. qıssatmaq. - səqqəlivi **tıqıt:** dibdən qırx. **1. tıxdırmaq. tıxdırmaq. sığıtmaq. sığıştıрмаq.**

aşatmaq. nərsəni bir yerə qattı təpib yerləşdirmək,
doldurmaq.

tıqıvlı

tıkıvlı. saqlı gizli. sinsi. gizlin. kasırılğan. qatılğan.
astırtın. assırınlayın. astan astırın. yaşırılğan. yaşırınlı.
yaşırın. yuşırın. yaşırın. bildirməy. bükük. oğrun.
duymadan. örtülü. daldax. darab < dar. çolav.

tıqıymaq

tıkıymaq. tıxanıb qıssa qalmaq.

tıqız

tıxız. tıkıd. 1. izik. əzik. gəzik. gizik. gücük. güclük. çalız.
çalaz. ağıraq. ağıq. basıq. sıxıq. incik. qarıq. qaraq.
əziyyət. zəhmət. 1. özənik. incik. incə. sapçı. ipçi. dəqiq.
- **tıxız, özənik, dəqiq baxıb seçmək:** gözənmək. gözəlmək.
gözilmək. gözünmək. 1.did. tiz. tizik. didik. didək. incə. incik.
tənik. arcıq. arıq. arıq. acıq. darıq. nazik. 1.qurut. köçək.
1. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız.
törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsız.
varışsız. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız.
qırbal. qırban. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik.
çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq.
üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. pisqılıq.

əxlaqsız. pisrəftar.yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ.
bədəxlaq. xuysuz.

tıqız

tıxız. tıqır. 1. qalın. yoğun. gərgin. **1.** sağlam. dolu. **1.** sıx.
dar. quyuq. qəliz. - **tıxız** xəmir. - **tıqız** bağlanış: sıx ilişiği. **1.**
yelcək. yeltək. əcələ. ivəc. ivik. çivik. tez. alam. əvəgən.
ivədi. tələsik. çapan. çapıq. eşgin. tez. yürük. - **tıqız**
buyruq: tıqır, tə'cili əmir. - **tıqır iş. - tıqır soru. - tıqır tıqır: tıxa**
tıxa. tez tez. **1. dikiz.** iti. qıvraq. **1.** {öz üzərinə yuvarlanmış,
tikişmiş, tıklmış kimi görünən (yuvarlaq, uzunsov, başqa
biçiklərdə)}. dənə. tuxum. - alma, üzüm **tıxızı. 1.** tıkın. tikən.
1. çox qalın, tıqnaz. bərk sıxı, qatı doldurulmuş. - **tıqız**
dolma.

tıqıza

bax > **diqıza.**

tıqızca

tıxızca. incəcikcə. iticə. dəqiqcə. - **ağzın dadın bilən,**
yeçəklərin dadlının tıxızca seçən kimsə: qurcan.

tıqızlamaq

tıxızlamaq. sıxıqlamaq. basıqlamaq. incikləmək.
incitmək. gücüklemək. güclüklmək. ağıqlamaq.
ağıqlamaq. qarıqlamaq. qaraqqlamaq. azıtmaq. acıtmaq.
yarıtmaq. əzıklmək. izikləmək. gəzıklmək. gizikləmək.
əziyyə, zəhmət, məşəqqət vermək, edmək.

- tıqızlatmaq** tıxızlatmaq. sıxıqlatmaq. basıqlatmaq. inciklətmək. incitləmək. əziclətmək. iziklətmək. gəziclətmək. giziklətmək. gücükəlmək. güclüklətmək. ağrıqlatmaq. ağıqlatmaq. qarıqlatmaq. qaraqatmaq. əziyyətə, zəhmətə, məşəqqətə salmaq, qoymaq.
- tıqızlı** tıxızlı. basıqlı. qısqıqlı. sıxıqlı. incikli. gücükülü. güclük. ağrıqlı. ağıqlı. qarıqlı. qaraqılı. əzigiğ. izigiğ. gəzigiğ. gəzikli. gizikli. gızigiğ. əziyyətli. zəhmətli.
- tıqızlıq** tıxırılıq. 1. sıxışlıq. sıxlıq. 1. tələsik.
- tıqızlıq** tıxızlıq. tıkdılıq. didəklik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. dəqiqlik. tənliklik. darıqlıq. incəlik. özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tıqızmaq** tıxızmaq. basıqmaq. sıxıqmaq. incikmək. gücükmək. güclükmək. ağrıqmaq. ağıqmaq. gizikmək. gəzikmək. əzikmək. izikmək. qarıqmaq. qaraqmaq. əziyyət, zəhmət çəkmək.
- tıqınəl** dıqınəl. böğürtlən.
- tıqlamaq** dıqlamaq. (< tık. tik. tikilənmək. tikilmək. tıkmaq. tukmaq. bıqmaq. tıxılmaq. dolmaq. doymaq. bağlanmaq).

	qapanmaq. örtülü olmaq. açılanmamaq. dıǵlı: xəstə. bıkmıq.tıkılmış.
tıqlamaq	dıǵlamaq. (< tuq). doymaq. dolmaq.
tıqlanmaq	dıǵlanmaq. daǵlanmaq. aǵrınmaq. dərdlənmək. 1.üzülmək. 1.kəsillənmək. xəsdələnmək. 1. içdən içə yanmaq.
tıqlaq	tıklaq. diydək. tiklək. tıylaq. (< tıq. tiq). korluq. örtük. qapama.
tıqlatmaq	tıqqıldatmaq. çalmaq. - qapını çalıb girdi.
tıqlı	dıǵlı. daǵlı. dərdli. incik. incili. acılı. qəmli. qayǵılı. tasalı. sıxıntılı. toxalı. qussəli. tozalı. quşqulu. işgilli. üzgülü. üzüntülü. hüzünlü. məhzun. çalız. çalaz. aǵrıq. aǵrılı. mükəddər.
tıqlıç	tıxlıç. sıxış. sıǵış. yıǵın. qalabalıq.
tıqlım tıqlım	tıklım tıklım. dolu dolu.
tıqma tıq	tıq tıq. sıxma sıx. sıx sıx. dəmbə dəm tinbə tin. tinmə tin.
tıqma	taxma. im. yansı. yanıs. simgə. çaqma. çaqmaca. işarə.
tıqma	tıxma. sıxışıq. sıx. birbirinə girmiş. - tıxma üzürn: darışıq, sıx dənəli salxım.

- tıqmac** **tıxmac > timçə.** (< **tıxmaq**). dalan. kiçik saray. bir neçə tükən, otaqdan oluşan, qapalı kiçik kərvansaray.
- tıqmaq** **tıxmaq. 1.** abamaq. ablamaq. avamaq. avlamaq. qapamaq. yapamaq. yasaqlamaq. mən' edmək. **1.** tıxmaq. ağıtmaq. doldurmaq. bikitmək. **1.** dar bir yere soxmaq. - tustağa **tıqmaq.** - dəliyə **tıxmaq. 1.** itərək, basaraq soxmaq. - yunu yastiğa, balışa **tıxmaq. 1.** soxmaq. **1.** rədd, mən' edmək. **1.** soxmaq. yerləşdirmək.
- tıqmaq** **tıxmaq. 1.** doldurmaq. basmaq. **1.** soxmaq. girdirmək. - **çanına ot tıxmaq:** susdurmaq. - **bir yerə yığıb dağıtmaq:** aşılayıb açlamaq: aşılayıb daşlamaq. - **nərsənin axışın önleyib birkidirmək, tıxmaq, yığmaq:** qarışdırmaq. qardırmaq. - **boğazına tıxmaq:** həməni yansıtmaq, cəvab vermək.
- tıqmaq** **tikmək. tıxmaq. tığmaq. 1.** əğmək. dəğmək. bir yerə dəğərək kəsginliyi gedmək. korləşmək. **1.** sıxıb, sıxışdıraraq bədoldurmaq. **1.** əğmək. - bulun (əsir) bulub başın **tığdı. 1.** utmaq. dürmək yapmaq. qalbuqlamaq.

tıqmaq **tikmək. tuqmaq. (t < > s) dərmək: taqmaq. taxmaq.**
təqmək. tikmək. qoymaq. düzmək. 1. sıxmaq. soxmaq. (<
suqmaq). bıqmaq. boğmaq. basmaq. nərsəni, nərsənin
üstünə, yanına, içinə, . qoymaq, yerləşdirmək. - çörək
tıxır. (qaba anlamda) çörək yeyir, dədlənir. - bəlgələri masaya
tıx: sənətləri masanın üzərinə qoy. **1. itərək (itələyərək)** zorla
sokmaq. tikmək. boğmaq. sıkmaq. basmaq. **1. bükmək.**
bağlamaq. kortlamaq. - ox başağın, daş **tıqdı:** ox başı daşa
gəldi, kortlaşdı.

tıqmaq **tıxmaq. (y < > q) tıqmaq. tıdmaq. tıtmaq. 1. tutmaq.** tutub
saxlamaq. qaldırmaq. qaytarmaq. döndərmək. mən'
edmək. **1. qırıb, əzib kortlamaq. - daş ox başağın tıydı. 1.**
tıdmaq. tıtmaq. mən' etmək. 1. əngəllənmək. mane'
olmaq. mən' etmək. çevirmək. 1. təbərmək.
təpmək.yemək yemək. 1. tıqmaq. rədd, mən' etmək. 1.
əsirgəmək. rəhm etmək. 1. müzayiqə etmək. 1.
yasaqlamaq. abamaq. ablamaq. avamaq. avlamaq.
qapamaq. yapamaq. mən' etmək.
- ol bazallı dirək bizni yolubuznu tıydı: o iri ağac bizim

yolumuzu əngəllədi.

- **kəsimi gücdən tıydım**: kəndimi çətin tuttum.

tıqmas **tıxmas. tıxmaz > tımas. tıxcıq (< tıxmaq).** (> **timas** _(fars)).
meşə. orman. cəngəl.

tıqmas **tıkmas. (< tıxmaq).** meşə. cəngəl.

tıqmaz **tıxmas. tıxmaz > tımas. tıxcıq (< tıxmaq).** meşə. orman.
cəngəl.

tıqnalıq **tıxnalıq. tıxılıq. yığılıq. yığlalıq. yığnalıq.** qaqılıq. qaqıllıq.
qaqırlıq. qaqlalıq. çoxluq. bolluq. doluluq. dolluq. - çörək
qaqlığı. - para **qaqlığı.**

tıqnaq tıxnaq yapnıq. dolu.

tıqnaz **tıknaz. 1.**boğdur > bodur. qıssa. güdə. külə. alçaq.
boysuz. **1.**tıxılmış. qıssa. bodur. alçaq. boysuz. **1.**bıcıq.
bıdıq. biçiq. qıssa. bodur. **1.** əti budu yerində. ətinə
dolqun. şişmanca. **1.** ot yığını. **1.** savrulmaq üzərə
toplanmış taxıl.

tıqnaz **tıknaz. < tuqmaq 1.** tıqsan. dolu. sık. külə. tuq. tikiş.
kələk. sıxıq. yoğun qıssa. şişmanca. qısa boylu. **1.**
danqaz (**< dik**). **1.** tuq. tikiş. kələk. sapalaq. sıxıq. yoğun

qıssa. 1. ətinə dolğun. pısıriq. toplu. - **qısa boylu**, **tıqnaz**,

topac olan: top topuz.

tıqnazlıq **tıknazlıq**. tıxılmışlıq. boysuzluq. qıssalıq. bodurluq.

alçaqlıq.

tıqqa **dıqqa**. incə.

tıqqı mıqqı **dıqqı mıqqı**. azıcıq. qıt qanıt.

tıqqı qıt. az. dar.

- **bılayda suv dıqqıdı**: burada su qıttır.

- **börk manğa tıxdı**: qalpaq mənə dardır.

tıqqıl **dıqqıl**. qırıntı. duqqul. parça.

tıqqılamaq tuqqullamaq. duqqullamaq. parçalanmaq. yırtmaq.

tıqqıldatmaq tıqlatmaq. çalmaq. - qapını **çalıb** girdi.

tıqqılıtı tıqrılıtı.

tıqramaq **tığramaq**. **tıqraqmaq**. **tıqdamaq**. **tıvrmaq**. **dığramaq**. (<

tıq. tuq). 1. tuqramaq. bəslənib yekəlmək. - uşaq **tığradı**:

böyüdü. - **dığalıbda**, ağılı topuğunda yatıb. 1. qıvraqlanmaq.

yavranmaq. bağadurlanmaq. tiğrək, qatı, sərt olmaq. 1.

tıqqıldamaq. - ayağı **tıqradı**. 1. yapramaq. yavrmaq.

dikrək, sərt, qatı olmaq. bərkimək. 1. tikmək. sancılmaq.

batmaq. soxulmaq. 1. qıvrmaq. burmaq.

- tıqraq** **tığraq. tıvraq. 1. tırqaq. tırgək.** iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit. bahadür. pəhləvan. **1.** elçi. çapar. posçı. xəbərci.
- tıqraqlanmaq** **tıxraqlanmaq. tıvraqlanmaq.** yiğitlik göstərmək. yiğitlənmək.
- tıqraqmaq** **tıxraqmaq. tıqramaq. tıqdamaq.** qıvraqlanmaq. yavranmaq. bağadurlanmaq. tığrək, qatı, sərt olmaq.
- tıqraşmaq** **tıvraşmaq.** qürbüzləşmək. bahadırlaşmaq.
- tıqratmaq** **tığratmaq. tıqrətmək. 1.** sıxışdırmaq. tıxıb doldurmaq. bəcəriqli, tıqraq, qavamlı qılmaq. ögrətmək. pişirmək. möhkəmlətmək. - ər oğlun işə **tığratdı. 1.** fısqıtmaq. kişnəkmək. - o atın **tıqratdı.**
- tıqraz** **(qr < metatez > rq) tırqaz. (< tıqmaq).** qapı dalına vurulan odun, dəmir sürgü. - qapıya **tırqazı** sürmək.
- tıqric** **tıqcır. 1.**qaranlıq. qoyu. tünd. **1.**burşuq. dolaşiq. qarşiq. quşqulu. işgilli. - **tıqcır** işlər.
- tıqrılmaq** **dıqrılmaq. döğünmək. döğrünmək. toğalanmaq.** devinmək. divilmək. çabalamaq. uğraşmaq. didinmək. sürünmək.
- tıqrılı** tıqqılıti.

- tıqrıq** **dıqrıq. dəğrik. devrik.** giğirdə. girdə. dayrə. dayrəvi. - **devrik yaxa.**
- tıqrıq** **tığrıq. tıxırıq. tıvruq.** 1. girdə. dəgirman daşı. 1. çevrə. mihit. 1. əğri. çaqılmış. 1. kiçik. qısa. güdə. dar. 1. sokaq. yol. keçit. boğaz.
- tıqsa** tıysa. mən' edsə.
- tıqsımaq** **tıxsımaq.** qarşı qoymaq. bıqsınmaq. sızlanmaq. halından şikayət etmək.
- tıqsırığ** **tıxsırığ.** 1. xəfəli ağızı bağlı yavaşcadan asqırmaq. 1. ağızı qapalı, yavaşca asqırmaq. - **asqırıq tıqsırıq.**
- **öksürüklü tıksırıqlı:** ağız düşər. qalxar enər. mərizül hal.
- tıqsırıqlı** - **axsırıqlı tıqsırıqlı: axsırıq tıqsırıq.** əldən düşük. oturaq.
- tıqsırmaq** 1. ağızı qapalı, yavaşca asqırmaq. - **asqırıb tıqsırıb.** 1. tıqsırmaq. tüşkürmək. geri püşkürmək. dəf' etmək.
- tıqsırmaq** öksürmək.
- tıqsısvıq** dəvamlı şikayət edən. yaxınan. sızlanan.
- tıqsıvsız** şikayət etmədən. səs çıxarmadan. itaət edərək. uysallıqla.
- tıqsız** **tıxsız.** qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. dıbsız. sonsuz. bitməz. tükənməz.

tıqşamaq	(qş < > şq) dısqarmaq. tıfqurmək. tükürmək. tüpürmək.
tıqşırmaq	sıbdırmaq. əmdirmək. içirmək. sindirmək. soxmaq. geçirmək.
tıqtığı	dıǵdıǵı. dili şirin.
tıqtırılmaq	tıǵdırılmaq. dıǵdırılmaq. tıxdırılmaq. sıxılmaq. sıxışdırılmaq. tıxılmış olmaq.
tıqtırmaq	bastırmaq. tıqturmaq. sıxtırmaq. tıqıtmaq.
tıqtırmaq	tıqdırmaq. 1. qarturmaq. daldırmaq. sıçratmaq. - suyu boğazıma qarturdi : qaçıtdı. 1. tıǵırmaq. dıǵırmaq. (< tuq). yuvarlanmaq. bükülmək.
tıqturmaq	tıqtırmaq. bastırmaq.
tıqu	tıku. tıxı. tıklılmış, birbirinə keçmiş, burşuq, qarşıq nərsə. - tıxı saçlar. - tıxı sap.
tır tır	aǵır qanlı. yavaş hərəkət edən.
tır	1. ək. dır (< turur. durur). - di. vardı. - bu daş durur : bu daşdı. - o quş durur : o quşdur. 1. uzun uzanısına uzanan hər bir nərsə (tır, ağac, ox,.).
tırafiq	tıxac. qatnav.
tırajik	yanǵır. üzücü. acı.

- tiral** gediş. dirən. dəngəli, durumlu, dəğişməz qıllı, hallı olan durum. rutin. raval. - **tıralı**. gedişli. dirəni. dirənli.
- tıram** qafqasıarda soylarının dənizdən çıqtığına inanılan qısa boylu, güclü, dayanıqlı bir cins dağ atı.
- tırambaş** metal qapıl çatı.
- **tırambaş üy**: çatısı metal lövhə qaplı ev.
- tırapa** dəğişik. təhvil. mubadilə. təqas.
- tıranbaş** **dıranbaş**. topraq dam. topraq qaplı çatı.
- tıraq** taraq. sərt çapma səsi.
- tıraqaz** tirkas. sürgü. qapı ardına sürülən ağac. toxmaq.
- tıraquman** **dırağuman**. tərcüman.
- tıraş** (1. < **da**la. **da**lamaq. 1 < **da**ramaq). 1. darayıb yonmaq, yolmaq. qaşımmaq. saflamaq. 1. qazmaq. 1. > **təraş** (fars). (< **dərmək**: qırmaq). turpıl. durpıl. talaş. dalaş. qırıq. qırxım. qıraş.
- tıraşa** 1. dalaşa. dalaş. ağacın qamışın sınımasından olan dala. 1. tilişə. talaşa. dalaşa. qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. mayda. töküntü. yonqa. yarma. odun tikəsi. 1. yontı. yonuntu.

- tıraşa** 1. daşı yonma ayqıtı. 1. daraca. dalaca. dalca. dalcıq. çapqa. çapmaq. çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qaqaq. yonqa. 1. töküntü. yonultu. qıymıq. qırmıq. qırıntı. qaqmıq qaqmaq qaqıntı.
- tıraşlamaq** **taraşlamaq.** darağlamaq. qırmaq. igəşmək. əğələmək. yontmaq. yonmaq. yolmaq. yülümək. kəsmək. çaldırmaq. - daşdan heykəl **çaldırdım.**
- tıraşlamaq** yolmaq. yülümək.
- tıraşlı** darağlı. yonulmuş. kəsilmiş. qaşınmış.
- tiraz** **dıraz.** uzun. uzaq. dərin.
- tırbic** 1. yavru. kiçik cocuq. 1. əğri bacaqlı.
- tırl** 1. titrər. çıplaq. yalın. - yaman **tırl** qaldıq. - **tırl** qalan canıva qurban. - **tırlın biri tırl:** parasız olana deyilir. 1. titrəməyin yansıması. - **tırl tırl titrəmək.** 1. çıplaq. zayıf. yoxsul. asıb.
- tırlılamaq** 1. titrəmək. çılpaqlanmaq. yalınmaq. zayıflamaq. - yaman **tırlılamsan.** 1. parasızlaşmaq. yoxsullaşmaq. - nədən belə **tırlıladın.**
- tırlıtamaq** **dırıldamaq.** boş qonuşmaq. gəvəzəlik etmək. uğuldamaq. güürldəmək.

tırltavuq	dırıldavuq. gültülülü. gəvəzə.
tırlıtı	tırlıdı. pişiyin dirnağlarınyan çıxardığı səs.
tırın	dırın. biçilib toplanmamış ot. başaq küməsi. - dırın bolmaq: ölmək. xəsdəlikdən yatmaq. - dırın yığmaq: ot kümələrini toplamaq. - dırın edmək: öldürmək. - dırınına yığmaq: ağzının payını vermək.
tırınq	tırınğ. tənin. bir nərsenin tirlənib boşalmasından çıxan titrək səs. - qulağım dırınqıldır: tınqıldır. - zəng tırınqılddı.
tırınqaq	tırınğağ. dirnağ.
tırıq	- tayfa tırıq: boydaş. qohum. qatnaş. qatım. eş boylu. yaxın doğan qarnaş.
tırıq	tırx. tırtaq. isal.
tırıqlamaq	tırxılamaq. tırtaqlamaq. isala salmaq. tırtaqlamaq. tırxılamaq. isala salmaq.
tırıqlıq	turuqluq. turquluq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.
tırıs	tırıl tırıl, tır tır, tir tir əsmək. tələsmək. hızlı, sınırlı davranmaq. - tırıs tırıs: sarsıq sasıq.
tırlan	fırlan. gırlən. girdən.
tırlaşmaq	dırlaşmaq. cırlaşmaq. sözləşmək.

tırmalamaq	dırmalamaq. 1. cırmalamaq. dırnaqlamaq. dırnağla qazmaq. qıraşlamaq. xıraşlamaq. cızmaq. çizmək. təxdış edmək. çəngəlsi ayqıtlı cızmaq, çizmək. yırtmaq. qazmaq. - pişik əlimi tırmaladı. 1. yeri tırmaqla qazıb qabartmaq. 1. qıcıqlamaq. qaşındırmaq. təhyic edmək. - onun sözlər başımı tırmalayır. 1. tırnamaq. 1. tırmalamaq. cırmaqlamaq. - onun üzü tırmalandı. - tırmalamayı sevən: tırnavuq.
tırmalaq	dırmalaq. dik dağlarda dönə dönə çıxan yollar.
tırmalayan	cırmalayan. dırnağlayan. cırnaqlayan. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək.
tırmamaq	dırmamaq. 1. çırmamaq. 1. sarmaq. bərkitmək. 1. dırnağlayıb, qarmaqlamaq. 1. dırnaqlamaq. çəngəlləmək. 1. tirmək. çəngəl salıb çəkmək. 1. tırmaşmaq. çırmamaq. dırmaşmaq. dikətmək. qoğzamaq. çımramaq. burmaq. çərmətmək. çəmrəmək. qaldırmaq.
tırman	qoyu göy. çivit göysi.
tırmançı	homurdanıb duran. dəvamlı qıyın edən.
tırmanmaq	- dik duvara dırmanmaq: olmasın yaramazlığı yapmaq.

- tirmanmaq** **dıрманmaq.** 1. örelənmək. örelənmək. yüksəlmək. örlənmək. yüksəlmək. örümləmək: yuxarı çıxmaq. 1. sarmaşiq çardağa sarılmış. 1. tarmanmaq. örməlmək. duvara, uca yerə çıxmaq. yarmanmaq. yeksəlmək. 1. yarmanmaq. - duvara yarman: tirman.
- tırmaşiq** **dırmaşiq.** çırmaşiq. bürgək (> pürçək > piçək (fars)).
- tırmaşmaq** **dırmaşmaq. çırmaşmaq.** nərsəni yığıb qaldırmaq, dikəlmək. # nərsəni yığıb azaltmaq, qaşmaq. 1. < tır. tirmanmaq. dırnaqları ilişdirərək. barmaqlardan asılaraq dik bir yerə çıxmaq. əl. qol. ayağılə bir dik yerə çıxmaq. 1. dırnağlaşmaq. dırnağla ilişib asılıb yuxarı çıxmaq. 1. qaşınmaq. tarmaşmaq.
- tırmaşmaq** **dırmaşmaq.** tutunmaq.
- tırmıq** **tımırıq. dımırıq (< dırnağ).** 1. baqsa. baxçıvan tarağı. tımırıq. basqa. 1. dımırıq. çəngək (tarımaq. taramaq) (tırmaq. dırmaşiq) tırmıq. tırınqaq. - **dırnağ** bərəsi. 1. kiçik çəngəl. çəngəl biçimində ilişəcək ayqıt. 1. neçə dəmir qazığı, çəngəli olub, əkin araclarından daraq çeşiti. tarlada sapanla qazılmış topraqı ufalatmaq üçün heyvanla sürülür. 1. dırnağın yırtı qoyduğu iz. - **tırmıq**

yarası. - pişik **tırmıqı**. 1. zənciri qırılıb dənizdə itmiş nərsəni aramaqda işlənən dörd çatallı çəngəl. - **tırmıq edmək**: bu dəmirlə darayıb aramaq. 1. tırmıq. tırnavuq. dımırıq. qıytqı.

tırmıqlamaq dımırıklamaq. dırnaqlamaq. tırmalamaq.

tırmıqlamaq tırmalamaq. 1. çəngəlsi ayqıtlı cızmaq, çizmək. yırtmaq. qazmaq. 1. qıyıtılmaq. tırmıqlamaq.

tırnamaq tırmalamaq. tırmamaq.

tırnaq - bel, qazma, qaymaq, dırnağ kimi araclara verilən gənəl

ad: qaşiq.

- malqara dırnağında çürümə gedmə kəsəli: qarınca.

- toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklərin yandırmaq: qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq.

- qatırdırnağı: iri yapraqlı ot çeşiti.

- təpə dırnağı çox olan çöllük, dağdaşlıq: qarılıq.

qaruqluq. qalıqlıq. qaluqluq. qoluqluq. bazılıq. bazutluq.

- qarıncalı dırnağ: malqaranın dırnağının dəlik deşik olması.

- qoyun, sığırdı çatal dırnağ: bağanaq. - uzunca, çəkil

dırnağ: badam dırnağ.

- dırnağ arası: parantez. ayrac. mö'tərizə ayrac.

- **dırnağ tükmək**: topallamaq.
- **dişli dırnağlı**: güclü, zorlu salqırqan.
- **ətlə dırnağ**: çox yaxın. iç içə.
- **dişindən dırnağından artırmaq**: güclə, sıxıntıyla uc uca gətirmək, birikim sağlamaq.
- **ağız, burun göz çevrəsi, qulaq, dırnağı qara, gövdəsi ağ, gahdan qara bənəkli qoyun türü**: qaraqaş.
- **malqaranın çivi tutmayan çürümüş dırnağı**: qarıncalıdırnağ.
- **dırnağın dibində çıxan sərt dəri**: bic.
- **gəлиндırnağı. gəlinsaçı**. yazda açan çiçək çeşiti.
- **malqara, yük heyvanlarının dırnağının içi karvalıb, kovalmaq, oyulmaq**: çürümək. qarıncalanmaq.
- **təpə dırnağlı çöllü, dağdaş: qaruqlu. qarıqlı. qalıqlı.**

tırnaq

- **dırnağ xəstəliklərinin gənəl adları**. - dolama. - dana burnu.
- qabarcıq. - ətyaran. - dırnağ dibində olunan domalaq: domba.

tırnaq

- dırnağ. 1.**{< > tırnaq < > yırnaq.}. **1.dərnək.** {dəğmək, dərmək üçün yaraq. qol qol olan, ayırıq ayırıq dərik dərik, dəğik dəğik olan nərsə}. ɢırnaq. ɢırnaq. cırmaq. qınğaq. **1.**

tuvaq. tuynaq. xıncar. qıncar. çəngəl. 1. tuynaq. heyvan dırnağı. 1. pəncə.

- **dırnağ yarası**: buzav burnu.

- **heyvanların dırnağı**: tuyaq. tuvaq. sümm.

- **qarqaşuq**: dəvə tuyəği, dırnağı, topağı.

- **tırnaq otu**: bitgi adı.

- **təpədən dırnağa**: başdan ayağa.

- **çatal dırnağ**: baqanaq. (keçi. qoyun. sığır)

- **qurt dırnağı**: qurt pəncəsi: qan otu çeşiti.

- **dırnağın yırtı qoyduğu iz**: tımırıq. tırmıq. dımırıq (< dırnağ). - **tırmıq yarası**.

- pişik tırmıqı.

- **heyvanın dırnağı aşınmağla (yeyilməklə), ətin**

daşmasından topallamaq: taşırmaq. daşırmaq.

- **{dırnağ ilişdirmək: dırnağ taxmaq: dırnağ keçirmək}**:

yapışib, ilişib buraxmamaq. pəncəni ilişdirib ötürməmək.

- **başdan dırnağa**: təpədən dırnağa.

- **dırnağ çöreyi**: üzərində dırnağ izləri bulunan çörək.

- **dırnağ çəkici**: dəniz yapıtlarında işlənən çəkic çeşiti.

- **dəmir dırnağı**: ləngərin sivri ucu.

- **dəvə dırnağı**: bitgi adı.
- **dırnağə dibində**: nəğdən. peşin.
- **dırnağ sökmək**: dözümsüzlük etmək.
- **şeytan dırnağı**: dırnağın yanından ayrılan dəri parçası.
- **qatır dırnağı**: çiçək çeşiti.
- **dırnağ kəsintisi**: dırnaqları kəsməkdən çıxan qırıntılar.
- **dırnağ kösgisi**: dənizdə işlənən, çelikdən olub, qalın qıssa kösgü.
- **heyvan tırnağı**: qışmı.
- **quş tırnaq**: qartal pəncəsi.
- **sülevsün tırnaq**: vaşaq pəncəsi.
- **tırnaq iz**: tırnaq yarası.
- **tırnaq qıy**: tırnaq kəsmə.

tırnaqcı	dırnaqcı . yankəsici.
tırnaqıç	dırnağıç . daraq.
tırnaqlama	dırnaqlama . dırnağ sürtmək. qavqanı qızışdırmaq.
tırnaqlamaq	dırnaqlamaq . 1. cırmalamaq. dırnaqla qazmaq. tirmalamaq. dırmalamaq. qıraşlamaq. xıraşlamaq. cızmaq. çizmək. təxdiş etmək. - pişik əlimi tırmaladı . 1.

- çitənəkləmək. daramaq. darav darav edmək. **1.**
tirmamaq. çəngəlləmək.
- tırnaqlayan** **dırnağlayan. cırnaqlayan.** tırmalayan. cırmalayan. acıqlı.
- tırnaqlıq** **dırnaqlıq.** dırnağ yeri. ilişik. toxuntu. e'tiraz.
- tırnaqmaq** **dırnağmaq. tərməkmək. darmaqmaq.** qollanmaq.
dağılmaq. yayılmaq. - el boy çölə **tərməkdi.**
- tırnav** **1.** novdan. şıratan. damın dırnağına qoyulan yarım torba. **1.** tırmıq. dımırıq. tırmıq. - **tırnavuc edmək:**
tırmıqlamaq.
- tırnavuq** **1.** tırmalamayı sevmə. **1.** tırmıq. dımırıq.
- tırnavurdu** dövrə vurdu.
- tırobqa** **turubqa.durubqa. durubağ. durbaq.** kitik. tıxac. tırafik.
çitik. basabas.
- tırov** **dırov** (fars) < **dəriv** (< **dərmək**). biçin. biçmə.
- tırp** : bax > **tup**. **1.** < **tupka**: dib. kök. bu yemişin kökü ilə adlanmışdır. **1.** tıp. turp. turmanzan. aylıq turma.
- tırp** **turp.** - **bayırturpı:** iri, qoxulu bir tırp çeşiti.
- **qırmızı tırp (turp):** **qanturup.** qantorbası.
- tırpan** (**1.** tırmamaq. (**t < > ç**)). **çırmamaq.** yığmaq. **1.** **dərmək:**
yığmaq. kəsib, biçib toplamaq. **1.** **tırpmaq** (**t < > ç**) <

çırpmaq). (< tərən. dərən. qıran). **1.** dərən. (< **dərmək**).
 böyük oraq. **1.** əriq. oraq. kəsən. çalqı. **1.** dağıdan. zalim.
 öldürücü. <. necəki türkdə: **taqmaq: çaqmaq.** və avrupa
 dilləndə: **derma** (yunan): çerm. tırpan:) çalğa. uzun saplı oraq.
 tırpançı. çalğıçı. **1.** oraq. kəsən. dağıdan. zalim. öldürücü <
tırpmaq (t < > ç) < çırpmaq. \ *necəki: taqmaq: çaqmaq.* (
avrupa dillərində: derma (yunan): çerm).

- **tırpan atmaq:** qırıb keçmək. süpürü vermək. süpürtmək.

acıqlı iti yeyib bitirmək. - düşmana iyi bir tırpan atmışlar.

tırpan

qıran. qırıcı. qıtan. oraq. kəsən. qatır. qasır. qazır.

qaqan. gücməçi. gücəmçi. gücəyən. özbaşdaq. özbaşat.

zalim. müstəbidd. dispot. tiran.

tırpançı

çalğıçı. oraqçı.

tırpançı

oraqçı. biçici. çalınıcı. çalıcı.

tırpanmaq

oraqlanmaq. biçilmək. çalınmaq.

tırpı

- **yaban tırpı:** acırqan.

tırpılmaq

tırpıldamaq. çırpınmaq.

tırqa

dırqa. 1. güreştə rəqibi qalçanın üzərindən atma oyunu.

1. iri yarı kişi. güclü quvvətli kişi.

tırqamlanmaq

şübhə etmək. işgillənmək. quşqulanmaq.

- tırqan çiban** arı.
- tırqaz** (rq < metatez > qr) **tıqraz** (< tıqmaq). qapı dalına vurulan odun, dəmir sürgü. sürgü. qapı sürməsi. - qapıya **tırqazı** sürmək.
- tırqazlama** (qr < metatez > rq) **tıqraz** (< tıqmaq). qapı dalına sürgü sürmək.- qapını **tırqazlayıb** yatdım.
- tırqazlamaq** (rq < metatez > qr) **tıqraz** (< tıqmaq). qapı dalına sürgü sürmək.- qapını **tırqazlayıb** yatdım.
- tırqıllı** - **bir qıllı tırqıllı**: dəyişməz. dəyişsiz. fərqsiz. həmən. eyni.
- tırqıq** ocağın qırağında yatmaya yarayan çıxıntı.
- tırqızmaq** bax > **tırqızmək**.
- tırratırılanmaq** **dırradırlanmaq**. **dırdırlanmaq**. boşboş sözlər söyləmək.
- tırratırıqlar** **dırradırlar**. **dırdırıqlar**. boşboş sözlər.
- tırt pırt** dart part. dardağın.
- tırt** **tırt** (t < > ç < > c) **yırt**. **çirt**. - **tırt tırt** yırtıldı: cırt çirt, cart çirt, diyə cırıldı.
- tırtalaqmaq** **dırdalaqmaq**. **fırdalaqmaq**. **pırdalaqmaq** gəzib dolaşmaq. əşib eşmək. gəzib əğlənmək. istədiyi işə, yerə, oyuna baş vurmaq.

- tırtaq** tırx. isal.
- tırtaqlamaq** tırxlatmaq. tırxlamaq. isala salmaq.
- tırtaqlanmaq** isal etmək.
- tırtaşmaq** **dırtaşmaq.** dım (t)aşıb duran. tənqləb duran.
- tirtıl** **dartıl.** 1. kəpənək tuxumundan çıxan, yarpaqlara yapışan uzunca qurd ki açılıb toplanır, çoxlu qıllı, qısa ayağlı olur. - eriklərə **tirtıl** üşmüş: düşmüş, yığışmış. 1. bu qurdun biçimində olan naxışlı sırma, işləmə (parça. şəkil). 1. nərsənin ən boyuna, zəncir kimi çizilən çiçək. - ağça **tirtılı.** 1. qurd. ipək qurdu.
- **tirtıl kəsmək:** diş diş kəsmək.
- tirtinc** vicdan. insaf. utanma. sıxılma. həya.
- tirtir** 1. şərab, qora, lumu suyundan qabda qalan köçək. liğ. leh. 1. yeməkdə dişlərə yapışan köçək. 1. birdirbir oyunu.
- tirtir** **dırdır.** " dırdır, dırradır" boşuna, bıqdırıcı qonuşma.
- tirtir** **tırdır.** tıqrdaqan. dıqrdaqan. - **tırdır** etmək: tıqrdamaq: dıqrdamaq. durmadan qonuşmaq.
- tirtırıqlanmaq** **dırdırıqlanmaq.** tırratırıqlanmaq: dırradırlanmaq. boşboş sözlər söyləmək.
- tirtırıqlar** **dırdırıqlar. dırradırlar.** boşboş sözlər.

tırtırlamaq	isal olmaq.
tirus	tir.
tırvaq	tıvraq. dıvraq. (< tır. tir: diri). cıvraq. yaxışıqlı. alımlı. çapan. cəvan.
tırxandı	iti gedən, yelkənli kürəkli kiçik gəmi çeşiti.
tıs	qazın səsinin yansıması. - tıs! : süs!. dinmə!. sikut!. - ortalıq tıs oldu. - tıs qalmaq. - dış üz: səthi xarici.
tıs!	süs!. sus!. səs yox!. - tıs yox: dibin səssiz. tamam səssiz.
tısamaq	tisəmək. tikmək. mən' edmək.
tısaq	çağ.
tısbaqa	tısbağa. qaplambağa. topsbağa. tasbağa. daşbağa.
tısıltamaq	tısıldamaq. tıslamaq.
tısınmaq	tızınmək. tezinmək. tikinmək. tuqunmaq. çəkinmək: qaçınmaq. qayıtmaq. geri çəkilmək. - işdən tısınan qırıyatdan qalar.
tısıq	sikut. dinməz.
tıslamaq	qazın səsinin yansıtmaq.
tısmaq	təzmək. tizmək. pısmaq. gizmək.

- tışqarı** təşqəri. tışqarı. tərsinə. çəpə. mə'kus. vajqun. vajqun. münqəlib.
- tışqırmaq** tışqırmaq. tüşkürmək. geri püşkürmək. dəf etmək.
- tışunqu** təzə tərəyağına əkmək parçaları atılaraq yapılan bir yemək.
- tış** **dış. 1. daş. iç. (# dış. qabıq. nərsənin dışı).** 1. nərsənin sınır ötəsi. eşik. dışarı. taşra. daşra. dışarılıq. taşralıq. daşralıq. xaric. xarici. - evin **dışı**. - ölkə **dışı**. - **dış qapı**: küçə qapısı. 1. **daşlıq. dışlıq.** çöl. çöllük. kavra. kavar. kavraq. bayır. bayırlıq. 1. dışaq. dışqa. dişək. kəmmiyyət. (**# keyfiyyət**: içik. içil. içək. iç). 1. üz. yüz. görünüş. görünən. zahir. açığ. - dolabın (dilabın) **dışı**.
- **çağdışı**: maasir olmayan.
- **dış durma**: çəkə durma. qıraq durma. ıraq durma. qayra durma. uzaq durma. qaça durma. üz çevirmə. üz döndərmə. e'raz.
- **dış evrəndən, çevrəndən, dünyadan ilişgilerin kəsmək**: qabığına çəkilməş. qınına girmiş: ətliyə sütlüyə qarışmamaq.
- **dış görmüş**: qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. rıxtım. biçgi. şəkil. biçim. biçmə. yarma. yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışıq. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş.

munasibət.

- **dış yan**: dışarı. eşik.

- **dışa atma**: dışatım. boşaltma. boşaltım.

- **dışa əğimli, meyilli olmayan**: qapalı.

- **dışına baxma, dışinə bax, dışinə baxma, işinə bax**.

- **gündəm dışı**: gün sorusu olmayan. toplam qonusunun, piroqramının dışında.

- **içə dışa qıymaq: könülə üzə qıymaq**: kişilik edmək.

- **nə içi içdir, nə dışı dışdır**: üzsüz astarsız. içi boş, üzü qabaq. içi boş olmağıyla, utanmazda olmaq.

- **nərsənin dışı**: qabıq (# daş. iç).

- **üstü, üzü, dışı qapalı, örtülü hər nə**: qapın. qapun.

- **yasa dışı bir yerə mal soxub, çıxaran**: qaçaqçı.

- **yasa dışı**: yasaq. - **yasaq yollardan sağlanan, qazanılan qazanc**: qara para.

- **dalqaların qıyıya, dışa vurduğu, atdığı çör çöp, odun, ağac parçaları**: qarqalaq.

- **soyu tükənmiş, çağdışı qalmış nərsə**: dinozor.

- **dışa bükük**: qabarıq.

- **bilincdışı**: ğeyrişuur.

- **gerçək dışı**: üzü astarı yox. yalan.
- **alıs, dış olmayan**: olmayan. yaxın. doğan qarnaş.
- **içə dışa qıymaq**: kişilik edmək.
- **qanundışı**: qanunadış. ğeyri qanuni. yarlıqsız, qoysuz, izinsiz nərsə. korsan (< kor). yasaq. qara.
- **dış qapının sürgüsü**: çox uzaq tanış, qohum. qatnaş. qatım.
- **dış alver açığı**: bir ölkənin giriş çıxışı arasındakı ayrılıq, dənglik, muvazinə.
- **dışı qalaylı, içi halaylı: dışı səni yaxar, içi məni**: üzü səni bayıldar, içi məni bağırdar. üzü səni çəkər, içi məni sikər: üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür.
- **dışa doğru əğri**: dışlaq. çox eşiklik. eşikraq.
- **eşikdən, dışdan gətirən**: dışalımçı. dışgəlirçi. varidatçı.
- **acısın dışa vurmamaq**: içinə atmaq.
- **duyquların dışa vurmayan** içinə qapanıq. özündə olan. özünə, içinə dalqın.
- **içi dışına çıxmaq**. içi bulanmaq: qarnı, ürəyi bulanmaq: içi qabarmaq.

tış

- dış. 1. taş.** tala. dala. çöl. qır. kıyı. səhra. **1. tışarı. tışraq.**
- tışqarı. taşraq. taşqarı. dışra. dışraq. dışqarı. daşra.**
- daşraq. daşqarı.** bir nəyin içində olmayıb, qırağında olan.

- **dış sözü buraxan, iç sözün tutar.** - **dış sözün içi nədi:**

qırağ söz içərdə gəzmez. - **dış baxan, dış görər:** yandan

baxan, yandan görər. - **dış buraxan, içə alar:** eşiyə buraxılan,

içəri alınır. **1. dış.** dışarı. **1. qılıf.** qapağ. **1. yabancı.** -

yastıq tış: yastıq qılıfı. **1. dış.** (< deşmək). **1. eşik.** zahir. **1.**

uzaq. qıraq. bəid. **1. daş.** xaric. yab. yaban. **1. deşik.** eşik.

qapı. **1.** alın axıntısı ki, qöz önünə varıp, qulaqlarına

çıxmaya. **1. dış.**

- **tış tövərə:** **dış tövərə.** çər çərə.

- qaladan, şəhərdən **dış:** sapa. sapaq. uca. qıraq yer. çet.

yan.

- dışdon: eşikdon. üzdon # içdon. atdon.

- **tış düşmək:** dış düşmək. taşılmaq. daşılmaq. qərib düşmək.

yadanmaq.

- **dış görünüşü iyi:** tanğ. şik.

- **dışa eşik:** gizli qapı.

- **içi dışı:** eciqi üstünü.

- **tış kişi:** yabancı kişi.

- **tış eşik:** dış, eşik qapı.

- **tış qaram:** dış görünüm.

- **tış salmaq**: kitab cilidləmək.
- **tışı tışıqmaq**: dışarı çıxmaq.
- **tışa vurmuş**:. dışa vurmuş. taşqın. daşmış. coşqulu. odlu. əsəbi.
- tışa** **dışa. taşa. 1. sır. 1. gizli. quytu. sapa.**
- tışabük** **dışabük. dışbükəy. mühəddəb. konveks. (# içbükəy: içəbük. muqəə'r).**
- tışalım** **dışalım. eşikdən, dışdan alınan. dışgəlidir. varidat.**
- tışalımçı** **dışalımçı. eşikdən, dışdan gətirən. dışgəlirçi. varidatçı.**
- tışalmaq** yoxalmaq.
- tışanmış** **dışanmış. dışarı salınmış. daşlanmış. sürqəmiş (s < > t)**
türqəmiş. sürülmüş. ixrac edilmiş. nəfy olunmuş.
- tışaq** **dışaq. daşqa. 1.dışlaq. dışqal. alışılmamış nərsə. alşarı (< alış aşırı: alış, alşaq dışı). alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. əcib. eybəcər. düddürü. ənayı. şaşırıcı. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.tuhaf. 1. dışək. dış. kəmmiyyət. (# keyfiyyət: içik. içil. içək. iç).**

- tısaq** **dışaq. daşqa. 1.dışlaq. dışqal.** alışılmamış nərsə. alışarı (< **alış aşırı:** alış, alışaq dışı). alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. əcib. eybəcər. düddürü. ənayi. şaşırıcı. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. kəsəki. özgəc. geyri mə'mul.tuhaf. **1. dışək. dış.** kəmmiyyət. (# **keyfiyyət:** içik. içil. içək. iç).
- tısaqlanmaq** **dışaqlanmaq. daşaqlanmaq.** çasıb, başın (ağlın) itirib, yer yetəsiz, qabaca, yöndəmsiz davranmaq. eşşəklənmək.
- tısaqlıq** **dışaqlıq. daşaqlıq. eşəklik.** yer yetəsizlik. qabalıq. yönətsizlik.
- tışar** **dışar. - dışar** doğru qalan bölüm: dışlıq.
- **göz dışarda:** ev eşiyin bırxıb, başqalarıyla ilişgi quran.
 - **içini artıq dışarı vurmayan kimsə:** qapalı qutu. sır saxlayıb, netəliyi, kimliyi bəsbəlli olmayan.
 - **dışarla bağlantısı olmayan yer:** qapalı bölgə.
 - **qapı dışarı edmək:** qoğmaq.
 - **dışarı edmək:** çıxarmaq. ixrac edmək.

- tışar** **dışar. tişər. dişər. tışqar.** 1. dışarı. iyavar. xarici. biruni. 1. içərin qarşıtı. mihit. - **dişər dəniz:** bəhri mihit. 1. tuvalet. müstərah. xaric. - **dışar çıxmaq:** eşiyə çıxmaq. əl suya yetirmək. { **dışar (dışarı) gedmək:** eşiyə gedmək. gəzməyə çıxmaq. yabançı ölkə gedmək}.
- tışaralı** **dışaralı.** dışocaqlı. dışortalı. dışmərkəzli. eksantirik.
- tışaran** **dışaran.** eşik - **dışaran duvar:** eşik duvar: ana duvar.
- tışardan** **dışardan.** dışdan. xaridcən.
- tışarı** **dışarı. (< diş.).** 1. başqa. özgə: dışarı söz gərək deyir. bir canım var bu candan dışarı. 1. çet. **çetdə qalmaq:** dışarda qalmaq. qıraxda qalmaq. 1. qapı 1. hikumət. 1. məhkəmə. 1. soxaq. çüçə. 1. tış. **tışraq. tışqarı. taşraq. taşqarı. dışra. dışraq. dışqarı. daşra. daşraq. daşqarı.** bir nəyin içində olmayıb, qırağında olan. - **dış sözü buraxan, iç sözün tutar.** - **dış sözün içi nədi:** qırağ söz içərdə gəzməz. - **dış baxan, dış görər:** yandan baxan, yandan görər. - **dış buraxan, içə alar:** eşiyə buraxılan, içəri alınır. - **dışarı salınmış:** dışanmış. daşlanmış. **sürqəmiş (s < > t) türqəmiş.** sürülmüş. ixrac edilmiş. nəfy olunmuş.

tışarı

dışarı. 1.nərsənin sınır ötəsi. eşik. taşra. xaric. xarici. 1.

dış yan. eşik. dışra. daşra. 1. eşik. evin eşiyi. - **dışarı**

fırlamaq, çıxmaq: hisli yeyincə eşiyə çıxmaq. 1.(cocuq dili).

atta dədə. gəzmə. obbalar. - atam hanı? - atan attaya
(obbalara) getdi.

- **dışarı doğru çıxıq, şişik:** göpük. mühəddəb.

- **dışarı doğru qalxmış, çıxmış:** kalxlıq. qaqlıq. açlıq. eyvan.
ayvan. balkon.

- **dışarı verməmək:** içində yaşatmaq. açmamaq.

- **dili dışarı çıxmaq:** çox yorulmaq. - **gözü dışarda:** əlindəki,
evdəki ilə yetinməyən, qanıqmayan, doymayan.

tışarılı

dışarılı. daşralı. dışqır. 1. yabançı. xarici. 1. qərib. 1. arın.

saf. içi üzde olan. sadə. türkəsaya. 1. bön. bir konuda

yeteri, bilgisi olmamaq. cahil. 1.çıplaq. yeğrik. yolçu.

kəsik. kəsəki. sayırıq. əslik. əsrik. yesir. yarıq. ayırıq.

qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpıq. çarpıq. çor. 1.çavsalaq.

kavsalaq. qapsalaq. qapsa. qıt başlı. qıt ağıllı. qanmaz.

qıtqafa. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. bilməz.

bilməyən. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq.

qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. toy. dalıq. uyuq.

uyquş. uyquç. kor. anmaz. aymaz. ummaz. qafil. bön.
 sadə. bir konuda yetəri, bilgisi olmamaq. dalıq. uyqaş.
 uyqaç. anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. toy.
 qafil. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan(< kor).
 gözü bağlı. qaqlaq. kal. bilgisiz. nadan. mə'lumatsız.
 sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qanqırıq.
 qanırıq. qaqrıq. sadə. qanqırıq. qanırıq. qaqrıq. sadə.
 yayan. cahil.

tışarılı

dışarılı. daşralı. taşralı. 1.yabançı. xarici. 1. qərib. 1. arın.
 saf. içi üzdə olan. sadə. türkəsaya. 1. bön. bir konuda
 yetəri, bilgisi olmamaq. cahil. 1.çavsalaq. kavsalaq.
 qapsalaq. qapsa. qıt başlı. qıt ağıllı. qanmaz. qıtqafa.
 qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. bilməz. bilməyən.
 qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.
 qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. toy. dalıq. uyuq. uyquş.
 uyquç. kor. anmaz. aymaz. ummaz. qafil. bön. sadə. bir
 konuda yetəri, bilgisi olmamaq. dalıq. uyqaş. uyqaç.
 anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. toy. qafil.
 qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan(< kor). gözü
 bağlı. qaqlaq. kal. bilgisiz. nadan. mə'lumatsız. sapaq.

qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qanqırıq. qanırıq.
qaqrıq. sadə. qanqırıq. qanırıq. qaqrıq. sadə. yayan.
cahil.

tışarılıq **dışarılıq.** daşralıq. taşralıq. 1.dış. daşra. taşra. xarici. 1.
qəriblik.

tışarınmaq **dışarınmaq.** aşırınmaq. ifrat edmək.

tışarlıq **dışarılıq. daşralıq.** taşralıq. 1.dış. daşra. dışarılıq.
daşralıq. taşralıq. taşra. xarici.

tışarma **dışarma.** ixrac. 1. çıxarı. çıxarma. çıxartma. ülətmə. 1.
sadirat. - çay **dışarması.** 1. atma.

tışarmaq **dışarmaq.** 1. daşmaq. eşigə ağmaq çıxmağ. 1.
döşürmək. arıtmaq. 1. qudurmaq. çıxmaq. qalxmaq.

tışarqanmaq **dışarğanmaq. aşığanmaq.** (< taş. dış: eşik). bir nərsənin
dışarsından, qırığından, yanından, içinə keçmiyərek
qaşmaq. aşındırmaq. heyvan dirnağından alıb,
qaşmaq.

tışartan **dışardan.** - kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü,
darıntı duruma girib, dışardan gələn uyararlara
(oyandıranlara, düşündürənlərə) qapılması, güclü suç
duyquları içinə düşmüş durum: qara sevda. qara sevgi.

qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya.
melankolik.

tışartlamaq **dışartlamaq. daşırtlamaq.**

tışatım **dışatım. 1.** dışa atma. boşaltma. boşaltım. **1.** aşqal.
süprüntü. çürük. çöp. zibil. aşqal. qaşqal. qaşaq. tökək.
çöp. **süpürüntü.** atlacıq. atracıq. atılacıq. artılıq. parcıq.
paracıq. **ovacıq.** ovcıq. **oğuntu. oğanti. oğcuq.** çürük. çöp.
çöv. köv. kovuntu. (**< çov. kov:** oyuq. boş).

tışavurucu **dışavurucu.** ekspiresyonist.

tışbüqəy **dışbükəy. dışabük.** mühəddəb. konveks. (**# içbükəy:**
içəbük. muqəə'r).

tışı **dışı - oyun dışı:** oynuyamaz. **-anlam dışı:** anlaşılmaz. **- göz**
dışı: görünməz. **- can dışı:** ölülər. cansızlar. **- dözümlü dışı:**
dözülməz. **- ev dışı:** çöllük. eşiyə bağlı. **- bacarı dışı:**
bacarmaz.
- gerçək dışı. gerçək dışı. (**- öcü, umacı, xuxan, eybəcər,**
gerçək dışı düşsəl yaratıq, məxluq: qalamanqozan).
- yontadışı. yonatışı. yönətdışı. yönətdışı. düzükdışı.
düzgü**dışı.** yasad**dışı.** yasal**dışı.** qadad**dışı.** qadald**dışı.** qanun
dışı. qabarmaq.

tışına	dışına. eşıyinə. - içi dışına çıxmaq: qarnı, ürəyi bulanmaq. içi bulanmaq. içi
tışinta	dışında. 1. müstəsna. 1. dışına. çevrəsinə. devrəsinə. eşıyinə.
tışinta	dışında. başqa. edin. atın. adın. atruq. ayriğ.
tışıq	1. (a < > e < > ə < > ı) dəşik. deşik. dəşik. cırıq. yırtıq. 1. 1. dışar. tişər. mihit. 1. tişli. dişli. tişli. dişli. xarici. - içli dışlı: içik tişiq. içi eşıyi birlikdə. daxilən xaricən. məhrəm. təklifsiz.
tışıq	dışıq. daşıq. 1. qiyam. 1. qiyamət. 1. bayılma. keçinmə. çoğun, çox bəğənmə. valeh olma. 1. qaşaq. örtü. pərdə. qılıf. 1.tilif. 1.boş. puç. 1. dışıt. saçıq. seçik. çıxıq. çıxıt. savaq. sovuq. yarıq. yarpıq. ayriş. ayrit. ayrim. ayriq. arıq. azıq. ayar. istisna. 1. dışqı. pozut. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit. yararsız. yarparıt. yıprıt. püskürt. püsküt. korlat. batil. batil, ibtal olmuş.
tışıqara	dışıqara <> dışqara. <u>d</u> əşikara <> eşikara. aşqara. açıqara. açıqca. saxlamadan. gizləmədən.
tışıqlıq	dışıqlıq. çıxşılıq. çıxşılıt. savşılıq. sovşılıq. saçşılıq. seçşilik. ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayritlıq.

ayırtlıq. arqıtlıq. azqıtlıq. yarıqlıq. yarqılıt. yarpılıq.
müstəsnaııq. istisnaııq.

tışıqmaq **dışıqmaq. daşıqmaq. daşqınmaq. dışqınmaq.**

tışıqsız **dışıqsız. 1. dışıtsız. çixıqsız. çixıtsız. savaqsız.**
sovuqsuz. saçıqsız. seçiksiz. yarıqsız. yarpıqsız. ayrıtsız.
ayrışsız. ayırmsız. ayırıqsız. arıqsız. azıqsız. ayarsız.
ayrıcasız. müstəsnasız. istisnasız. **1. dışsız dışsız.**
kəmmiyyətsiz. (**içgisiz**: içkisiz. içəsiz. keyfiyyətsiz).

tışırmsı **dışırmsı. daşırmsı. aşırmsı. basqırmsı. azmıntı. azmınsı.**
azqın.

tışıt **dışıt. dışıq. saçıq. seçik. çixıq. çixıt. savaq. sovuq. yarıq.**
yarpıq. ayrış. ayrıt. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar. istisna.

tışıtsız **dışıtsız. dışıqsız. çixıqsız. çixıtsız. savaqsız. sovuqsuz.**
saçıqsız. seçiksiz. yarıqsız. yarpıqsız. ayrıtsız. ayrışsız.
ayırmsız. ayırıqsız. arıqsız. azıqsız. ayarsız. ayrıcasız.
müstəsnasız. istisnasız.

tışlama **dışlama. 1. qatıđı. 1. üz. üzlük. görüş. xuruş. qaplama.**
örtüm. örtük. örtmə. tuzluq. əkmək qatıđı.

tışlamaq **dışlamaq. 1. daşlamaq. bırakmaq. taşlamaq. 1.**
qaplamaq. ciltləmək. **1. taşlamaq. 1. eşiyə salmaq.**

artılmaq. arıtmaq. ixrac etmək. atmaq. tullamaq.

qoğmaq. **1.** dəf etmək. **1.** rədd etmək. tərd etmək.

- **üsün tışla:** üstün qapamaq. paltar geymək. geyinmək.

tışlamaq

dışlamaq. 1. dışnmaq. fıslmaq. fısnmaq. acınmaq.

əkşinmək. **1. taşlamaq. dişləmək.** sancamaq. iğnələmək.

intiqaada tutmaq. **1. tışdamaq.** eşikdə bıraqlamaq. işindən

almaq, eşiyə salmaq. ixraqlamaq. ələkləmək. ələmək.

yarışdan, işdən yana qoymaq. - işdən **çəkdilər.**

tışlanmaq

düşmək. çıxmaq. gəlmək. qoyulmaq. qonulmaq.

salınmaq. atılmaq. bıraqıb qoyunmaq. - böyrəyimdən daş

düşüdü. - yola **düşmək.** - duzağa **düşmək.**

tışlanmış

dışlanmış. daşlanmış. başlağ. başıboş. buraxılmış.

salıverilmiş. boşaltılmış.

tışlaq

dışlaq. dışaq. dışqal. daşqa. 1.alşılmamış nərsə. alşarı (

< **alış aşırı:** alış, alışaq dışı). alışınmamış. alışınmamış.

umulmadıq. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım.

şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. əcib. eybəcər.

düddürü. ənayi. şaşırıcı. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. kəsəki.

özgəc. ğeyri mə'mul.tuhaf. **1.**dışa doğru əğri. çox eşiklik.

eşikraq.

- tışlaq** **dışlaq. taslaq. taşlaq. tərsək. 1.** daz. çıplaq. lüt. **1.** tərs. kələk. **1.** qarışıq. aydın olmayan. xoşa gəlməz.
- tışlaşmaq** **dışlaşmaq. 1.** döşənmək. düşmək. sərginmək. yayılmaq. açılmaq. genişlənmək. - səs ölkəyə **düşdü.** - səsin çevrəyə **düşür. 1. taşlaşmaq. dişləmək.** sənginmək. sərtinmək. qatınmaq.
- tışlaşdırmaq** **dışlaşdırmaq.** yaymaq. düşürmək. - səsin çevrəyə **düşür.**
- tışlau** **dışlau.** (uşaq saldırma) düşürmə. içaldıru. içketiv. kurtaj.
- tışlı** **dışlı. 1. tişli. dişli. tışıq.** xarici. - içli dışlı: içik tışıq. içi eşiği birlikdə. daxilən xaricən. məhrəm. təklifsiz. **1.** qapaqlı. **1.** yabancı. **1.** qapaqlı. qabıqlı.
- tışlı** **dışlı.** eşiklik. xarici.
- **içli dışlı:** içdən. içgin. candan. könüldən. göyüldən. ürəkdən. iç içək. içdənlik. səmimi. ərköz. əşöz. taarüfsüz. təkəllüfsüz.
- tışlılıq** - **iç dışlılıq:** içdənlik. iç içəlik. inaqılılıq. cananlıq. cananlıq. könüllülük. göyüllülük. ürəklilik. səmimiyyət.
- tışlıq** **dışlıq. 1. dışlıq.** pişgik. pislik. qaqa. - **qoyunun quruğ dışlığı, pisgili, pisliyi:** qığ. qağsaq. qağsaq. qığsaq. qağırdıq. **1.** dirlik. dinclik. huzur. **1.** dışar doğru qalan bölüm.

	1.dinlik. tə'tilat. 1. daşlıq dış . çöl. çöllük. kavra. kavar. kavraq. bayır. bayırlıq. 1. daşlıq .
tışlıq	dışlıq . 1. dışarığ. işdə təmizlikdə geyilən paltar. önlük. peşgirə. 1. yabancı. özgə. iligisiz.
tışmaq	dışmaq : taşmaq. olduğu yerindən qımıldamaq, dışar çıxmaq.
tışmərkəzli	- dışmərkəzli : dışocaqlı. dışortalı. dışaralı. eksantirik.
tışnamaq	dışnamaq . dışlamaq . fışlamaq . fışnamaq . acınmaq. əkşinmək.
tışocaqlı	dışocaqlı . dışortalı. dışaralı. dışmərkəzli. eksantirik.
tışolaq	dışolağ . dışolağan . dışqıl. əşsiz. əksiz. taysız. taxsız. yekə. şaşlaqıl. çaşlaqıl. xariquladə.
tışolaqan	dışolağan . dışolağ . dışqıl. əşsiz. əksiz. taysız. taxsız. yekə. şaşlaqıl. çaşlaqıl. xariquladə.
tışoquz	dış oğuz . türkmənlər.
tışortalı	dışortalı . dışocaqlı. dışaralı. dışmərkəzli. eksantirik.
tışqa	dışqa . dışaq . dışək . dış . kəmmiyyət. (# keyfiyyət : içik. içil. içək. iç).
tışqab	dışqab . çıxma. taxca. sərgən. qaş. rəf. (# gömmə dolab , dilab qaytarma taxası. işqaf.

- tışqal** **dışqal.** aşqal. dışatım. kaval. dəğərəsiz, yıpraq nərsə.
- tışqal** **dışqal.** aşqal. qovsa. qaqsa. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü.
- tışqal** **dışqal.** daşqal. aşqal. qalav.
- tışqal** **dışqal. dışaq. dışlaq. daşqa.** alışılmamış nərsə. alşarı (< **alış aşırı:** alış, alşaq dışı). alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. yasadış. yadırlıq. yadırlıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. əcib. eybəcər. düddürü. ənayı. şaşırıcı. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.tuhaf.
- tışqal** **dışqal. dışqıl.** qazuq. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. - **qazuq sözlər:** saçma danşıqlar.
- tışqalmaq** **dışqalmaq. aşqalmaq.** kavalmaq. çürümək. çüvrümək. yıpranmaq.
- tışqamaq** **dışqamaq.** oturmaq. sıçmaq. eşiyə, ayaq yoluna gedmək.
- tışqar** **tışar. dışar. tişər. dişər. 1.** dışarı. iyavar. xarici. biruni. **1.** içərin qarşıtı. mihit. - **dişər dəniz:** bəhri mihit.

tışqara	dışqara <> dışıqara. deşikara <> eşikara. aşqara. açıqara. açıqca. saxlamadan. gizləmədən.
tışqarı	1. dışarı. xarici. 1. tışqarı. təşqəri. tərsinə. təskiri. tərs. bər əks çəpə. mə'kus. - eşək tışqarı oturdulan yazıq.
tışqarı	tışra. tışraq. taşraq. taşqarı. dışra. dışraq. dışqarı. daşra. daşraq. daşqarı. 1. tış. tışarı. bir nəyin içində olmayıb, qırağında olan. - dış sözü buraxan, iç sözün tutar. - dış sözün içi nədi: qırağ söz içərdə gəzməz. - dış baxan, dış görər: yandan baxan, yandan görər. - dış buraxan, içə alar: eşiyə buraxılan, içəri alınır. 1. astananın, başkəndin qırağından gələn. başkənddən olmayıb, qırağdan olan.
tışqarıtın	tıştın. dışarından.
tışqarlığ	dışqarlığ. sittəlik. çittəlik. yadlıq. istisna.
tışqarmaq	dışqarmaq (qş < > şq) tışşamaq. 1. tüşqürmək. tüşükürmək. tüşpürmək. 1. yəstəkləmək. pisləmək. eşiyə gedmək. sıçmaq.
tışqəlir	dışqəlir. dışalım. eşikdən, dışdan alınan. varidat.
tışqəlirçi	dışqəlirçi. - dışqəlirçi: dışalımçı. eşikdən, dışdan gətirən. varidatçı.
tışqı	1. dışarqı. dışarıya ait. 1. örmə səbət.

- tışqı** **dışkı.** görünüşdən. sırtkı. zahiri.
- tışqı** **dışqı.** **1.dışqın.** xarici. **1.pox.** bok. qaytı. qeyti. qaqa. pislik. pislik. atlıq. qazırat. pisgil. mədfu'. **1. dışıq.** pozut. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit. yararsız. yarparıt. yıprıt. püskürt. püsküt. korlat. batil. batil, ibtal olmuş. **1. fısqı.** kübrə. pehin. **1. fısqı.** fısqıraq. dışqıraq. qalağ. qəhbə. ruspu. qarabet. **1. fısqı.** eşik. tərs. pox. qaytı. qeyti. qaqa. pisgil. pəsgil. **1. fısqı. fısqıraq. dışqıraq.** ediş. iş_qaldırım yosması. ərcən. ərkək istəyən qızmış qadın. çaltaq. qaltaq.qaytaq. qancıq. yalaq. dalaq. qarabet. dönək. qallaş. kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. qaltaq. qaltuq. kavtaq. kavtuq. qoltaq. kovtaq. qalaq. qalaqlı. qalaq. qalaqlı. şələxtə. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi.
- tışqıl** **dışqıl. dışqal.** **1.qazuq.** çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. - **qazuq sözlər:** saçma danışıqlar. **1. anormal.** qeyri təbii. qeyri mə'mul, adi. ənai. ənayin. **1. çox çirkin, pis, kötü, qəbeh.** **1. dözünlməz. çəkinilməz. götürülməz. təhəmmül**

edilməz. 1.dışolağan. dışolağ. əşsiz. əksiz. taysız. taxsız.
yekə. şaşlaqıl. çaşlaqıl. xariquladə.

tışqıl **dışqıl. dışqın.** kəmmiyyətli (# içəkli: içikli. içgil. içgin.
keyfiyyətli).

tışqılıq **dışqılıq. fışqılıq. 1.** kübrəlik. pehinlik. 1. poxxana. 1.
qarın. qursağ. 1.qəhbəlik. ruspuluq. qarabetlik. 1.bir sıra
quşların qalın bağırsağının son bölümü. 1.göt bacası.

tışqın **dışqın. 1.fışqın. ışıqın. aşqın.** bitgi cücərsi, sürgüsü.
1.xarici. 1. **dışqıl.** kəmmiyyətli (# içəkli: içikli. içgil. içgin.
keyfiyyətli).

tışqınlamaq **dışqınlamaq. ışıqınlamaq. aşqınlamaq. fışqınlamaq.** (bitgi)
cücərmək. sürgüləmək.

tışqınmaq **dışqınmaq. daşqınmaq. daşıqmaq. dışıqmaq.**

tışqır **dışqır** (nərsədən **dışlanmış**, qoparılmış, tikə). örnək. əşcik.
əşic. göstəric. məsdurə.

tışqır **dışqır. daşralı. dışarılı. 1.** yabançı. xarici. 1. qərib. 1. arın.
saf. içi üzde olan. sadə. türkəsaya. 1. bön. bir konuda
yeteri, bilgisi olmamaq. cahil. 1.çıplaq. yeğrik. yolçu.
kəsik. kəsəki. sayrıq. əslik. əsrik. yesir. yarıq. ayrıq.
qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpq. çarpıq. çor. 1.çavsalaq.

kavsalaq. qapsalaq. qapsa. qıt başlı. qıt ağıllı. qanmaz.
 qıtfafa. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. bilməz.
 bilməyən. qanmaz. qıtfafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq.
 qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. toy. dalıq. uyqu.
 uyquş. uyquç. kor. anmaz. aymaz. ummaz. qafil. bön.
 sadə. bir konuda yetəri, bilgisi olmamaq. dalıq. uyqaş.
 uyqaç. anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. toy.
 qafil. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan(< kor).
 gözü bağlı. qaqlaq. kal. bilgisiz. nadan. mə'lumatsız.
 sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qanqırıq.
 qanırıq. qaqrıq. sadə. qanqırıq. qanırıq. qaqrıq. sadə.
 yayan. cahil.

tışqıran

dışqıran. daşqıran. aşırqan. yazqın. azqın.

tışqıraq

dışqıraq. fısqıraq. fısqı. dışqı. ediş. iş_qaldırım yosması.
 ərcən. erkək istəyən qızmış qadın. çaltaq. qaltaq.qaytaq.
 qancıq. yalaq. dalaq. qarabet. dönək. qallaş. kəllaş.
 kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. qaltaq. qaltuq.
 kavtaq. kavtuq. qoltaq. kovtaq. qalaq. qalaqlı. qalaq.
 qalaqlı. şələxtə. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə.
 ruspi.

- tışqıt** **dışqıt.** çıxşığı. çıxşıt. saçşığı. seçşik. savşığı. sovşığı.
ayratın. ayratı. ayarlıq. ayırıt. ayırıt. arqıt. azqıt. yarqıl.
yarpq. alahı. müstəsnayi. istisnayı.
- tışqıtış** **dışqıtış. dışqıtma.** əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş.
yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıpritiş. püskütmə. püskütüş.
korlatma. korlatış. pozutma. pozutuş. solutma. solutuş.
sovutma. sovutuş. çürütmə. çürütuş. ibtal etmə.
batillətmə.
- tışqıtma** **dışqıtma. dışqıtış.** əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş.
yarpıtma. yarpıtış. yıprıtma. yıpritiş. püskütmə. püskütüş.
korlatma. korlatış. pozutma. pozutuş. solutma. solutuş.
sovutma. sovutuş. çürütmə. çürütuş. ibtal etmə.
batillətmə.
- tışqıtmaq** **dışqıtmaq. 1.** pozutmaq. solutmaq. sovutmaq. çürütmək.
əsgitmək. silitmək. yarpıtmaq. yıprıtmaq. püskütmək.
püskütmək. korlatmaq. ibtal etmək. batillətmək. **1.**
savlamaq. sovlamaq. saçrıtmə. seçrəmək. seçrətmək.
ayırmaq. ayırmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq.
yarlamaq. yarıtmaq. yarpıtmaq. istisna etmək.
- tışqutsal** **dışqutsal.** itgin muqəddəslər.

tışra **tışraq. tışqarı. taşraq. taşqarı. dışra. dışraq. dışqarı. daşra. daşraq. daşqarı. 1. tış. tışarı.** bir nəyin içində olmayıb, qırağında olan. - **dış sözü buraxan, iç sözün tutar.** - **dış sözün içi nədi:** qırağ söz içərdə gəzməz. - **dış baxan, dış görər:** yandan baxan, yandan görər. - **dış buraxan, içə alar:** eşiyyə buraxılan, içəri alınır. **1.** astananın, başkəndin qırağından gələn. başkənddən olmayıb, qırağdan olan.

tışraca **dışraca. daşraca.** naşica. dalyaraqca. dəlicə. böncə. budalaca. cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. bozbaşca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizcə. alabaşca. aldavılca. alqınca. andavılca. avalca. anayıca. ənayicə. abdalca. avanaqca. axmaqca. kötükcə. ködükcə. görgüsüzcə. görgüsüzün. görməmişcə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. gəbəcə. gəvəcə. gicinə. gobutca. xamına. saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. şaşqınca. yoğurca. yontulmamışın. yöndəmsizin. yöndəmsizcə. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.

- tışralı** **dışralı.** başkənddən qıraqda doğulub, böyüyən. -
tışralılığı ağızlığından bəllidir. - tışralı ağız: başkəndin ağızlığı olmayan.
- tışralıq** **dışralıq.** başkənddən qıraq yerlər. - **dışralıqın** havası çox arın sağındır: açıq təmiz. - **dışralıqda** gəzib gözə çarpınmır.
- tışraq** **dışraq.** 1. açıq. görünən. göz önündə olan. 1. nərsənin təməmindən dıışda qalan bölümü. çixıntı.
- tışraq** **tışra. tışqarı. taşraq. taşqarı. dıışra. dıışraq. dıışqarı. daşra. daşraq. daşqarı.** 1. tış. tışarı. bir nəyin içində olmayıb, qırağında olan. - **dış sözü buraxan, iç sözün tutar.** - **dış sözün içi nədi:** qırağ söz içərdə gəzməz. - **dış baxan, dış görər:** yandan baxan, yandan görər. - **dış buraxan, içə alar:** eşiyyə buraxılan, içəri alınır. 1. astananın, başkəndin qırağından gələn. başkənddən olmayıb, qırağıdan olan.
- tışsal** **dıışsal.** yabani. yabançı. xarici.
- tışsama** **dıışsama. dıışsayma. dıışsayış.** uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. yaxınsamama. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

tıssar	dıssar. dızzar. eşik dəri qabıq.
tıssatım	dıssatım. sadirat. ixracat.
tıssatımçı	dıssatımçı. sadiratçı. ixracatçı.
tıssayış	dıssayış. dıssayma. dıssama. uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. yaxınsamama. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.
tıssayma	dıssayma. dıssama. dıssayış. uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. yaxınsamama. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.
tıssız	dıssız dışıqsız. dıssız. kəmmiyyətsiz. (içgisiz: içiksiz. içətsiz. keyfiyyətsiz).
tıšta	dışda. üzde. zahiri.
tıştal	dışdal. yaptal. yapdal. çatı. darbəst.
tıştamaq	dıslamaq. eşikdə bıraqlamaq.
tıştan	dışdan. 1.görnüşdə. zahirən. xaricən. 1. dışardan. xaridcən. 1. içdən yox. ürekdən olmayan. dildə. dil

	ucundan. dildə olan.
	- tışdan evlənmə : qohum yaxından evlənməyən.
tıştəqərlik	- dışdəğərlik : əşitsiz. dezekivalans.
tıştın	dışarıdan.
tışton	dışdon . üzdariq. üsdariq. eşik geyimi.
tışun	dışun . taşnu . baygə. qapının içəri yanı. ayağ qabıları çıxarılan yer.
tışüz	dışüz . dışyüz . eşiküz. zahir. bədənə.
tışyüz	dışyüz . dışüz . eşiküz. zahir. bədənə.
tışzar	dışzar . dışsar . eşik dəri qabıq.
tıtay	dıday . qorxu, qayğı anında söylənən bir söz. qaraçay malqar mitolojisində bir tanrı adı. - dıday dıday mən yarlı : ah zavallı bən. - dıday dıday alay bolub mu qaldı : ah ah öylə mi oldu.
tıtın	tıdın . vaxt bildirən bir söz.
tıtınmaq	tıdınmaq . tıxınmaq . tıxılmaq . 1 . qaçınmaq. əsirqenmək. yasaq edilmək. - tıqılmaq . 1 . söz söylərkən duraqlamaq.
tıtmaq	1 . tıdmaq . tıxmaq . tutmaq . geri qoymaq. qadalamaq. qadağalamaq. mən' edmək. 1 . titmək . didmək . yolub parçalanmaq. 1 . dıdmaq . tıdmaq . tıxmaq . tutmaq . tutub

- saxlamaq. qaldırmaq. qaytarmaq. döndərmək. mən' edmək.
- tıtmaq** **dıdmaq. tıxmaq. 1. tutmaq.** tutub saxlamaq. qaldırmaq. qaytarmaq. döndərmək. mən' edmək. **1.** geri qoymaq.
- tıvan** **dıvan.** topluq. yığnaq. birlik. bir neçə kəndin bir yerə yığışmağından araya gələn birlik.
- tıvara** tıqara. duvarlı (< **tıq. tuq**). pərdəli. əhatəli.
- tıvramaq** **tıqramaq. 1.** tikmək. sancılmaq. batmaq. soxulmaq. **1.** qıvrmaq. burmaq.
- tıvraq** **dıvraq. tıvraq. (< tır. tir: diri).** cıvraq. yaxışıqlı. alımlı. çapan. cəvan.
- tıvruq** **tıqrıq. 1.** girdə. dəgirman daşı. **1.** çevrə. mihit. **1.** əğri. çaqılmış.
- tıy** **1.** tıyan. özün saxlayan. öz qabağın alan. xuddar. **1.** tıq. pəhiz. - **tıya almay.** tıqayamamaq. rədd edəməmək. mən' edəməmək.
- tıyan** tıy. özün saxlayan. öz qabağın alan. xuddar.
- tıyın** səncab. səncab kürkü. tıxın. kürk.
- **tıyın ton:** səncab dərisindən kürk. kürk palto.

tıynışlı	uyqun. münasib. yaxışır. - ol kitabı sizqə tıynışlı görməymə : o kitabı sizə uyqun görmürəm.
tıyiq	1. təzyiq. qıstaq. sıxıntı.fışar. 1. tıxanmış. tutqun. məsdud. - tutqun su yolu.
tıyلاق	diydək. tiklək. tıqlaq. (< tıq. tiq), korluq. örtük. qapama.
tıynaz	təpələnmış ot yığını.
tıyqı	1. əngəl. qadağ. mane'. 1. vicdan. insaf.
tıyqıc	əngəl. qadağ. mane'.
tıyqılı	səbirli. iradəli. ölçülü. insafılı.
tıyqısız	qaptanmaz. səbirsiz. insafsız.
tıysa	tıqsa. mən' edsə.
tızatmaq	qorxuzmaq.
tızıq	< <small>metatez</small> > tıqız. tikiz (< tik. tuq : qapalı), tikiş. tiyiş. mən'. mümaniet. pərhiz.
tızlaq	dızlaq. dazlaq. taslaq. çıplaq.
tızmaq	1. tizmək. tımaq. ülmək. qoğzanmaq. ürküb qaçmaq genişlənmək. böyümək. qalxmaq. 1. tıtmaq. dıdmaq. tıdmaq. tıxmaq. tutmaq. tutub saxlamaq. qaldırmaq. qaytarmaq. döndərmək. mən' edmək.

- tızqaramaq** **dızqaramaq.** dımırıqla safatmaq. qalıntıları götürmək.
daramaq.
- tib** **dib.** 1. ətək. aşağı. asra. alt. təmənlə (> **damən** (fars)). 1.
taban. təbən. töbən. astın. kök. təmənlə. əsl. zat. 1. tikiş.
buta. tüb. kök. iç. qə'r. əsfəl. 1. nərsənin ən dərin, aşağı
yeri, altı. tək. göt. təmənlə. kök. - dənizin **dibi**: dənizin təkisi. -
duarın **dibi**. ağacı dibindən kəsmək. 1. nərsənin dışardan
aşağıya gələn üzi. təcərənin, bardağın **dibi**. 1. nərsənin
ən arxa, ən geri yanı. - evin **dibində**. 1. əsl. əsas. 1. dib.
damən (fars). **taman.** (< **təmənlə. təbən**). aşağı. asra. alt.
ətək.
- **dibinə dan əkmək**: nərsəni kökləmək. təhqiq etmək.
nərsənin dibin, təkini çıxartmaq.
- **dib tutmaq.** gəzlənmək. qazmaqqlanmaq.
- **dibə durmaq**: dibə çökmək. turulmaq. durulmaq (<
durmaq).
- **dibli iğnə**: götdü iğnə: toplu iğnə.
- **dırnağə dibində**: nəğdən. peşin.
- **dibin çıxarmaq**: nə var nə yoxunu aranıb eşinib alıb vermək.
qazınmaq. kökdən incələmək. arayış aparmaq.

- **dib tutdurmaq**: gəzlətmək. qazmaqlandırmaq.
- dibinə darı əkmək: ələmək. ələkləmək **incə ələmək**.
- **qazan dibi**: **1.** qazmaq. sonbeşik. **1.** uşaların ən kiçiyi.
- **dib diş**: ən geridəki acı (azı) diş.

tib

- dib**. 1.çuxur. çunğqur. aşağı. tək. təq. təh. **1.** geri. arxa. - otağın **dibi**. 1.göt. alt. ast. pey.
- **dibə dək**: dibələk. bütünüylə.
- **tamının dibi**: qarayer. qarayol.
- **bitgilərin dibində olan əsgilə dallar**: qaraqol.
- **kökün özü, dibi**: kökün kökü. qarakök.
- **quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (daşıl: daşlı. yaşıl: yaşlı. başıl: başlı. üstün).**
- **dibi, dabanı, yeri, məsahəti ölçmək**: dibləmək.
- **dişin dibində qalmaq**: çox az olmaq. dişinin kovuğuna yetməmək.
- **dizinin dibi**: bərk yaxın.
- **dibə yaxın, yapşiq yer**: dibcik.
- **dibinə darı əkmək**: tükətmək. - **dibi görünmək**: tükənmək. - **dib doruq**:başdan aşağı. tamamı.

- **təkin çıxart.** - balı **dibindən**, yağı üzündən tanı. - **dibdən**, **kökədən yalan**, **aldağ**: kezbe məhz. - **tamı dibi**: çox uzaq yer.
- quyunun **aşağısı**: **dibi**.
- **bir gölün suyu**, **bir dibin qolu olmaq**: bir kökdən, qılıqdan xuydan olan.
- **qurut əzmək üçün**, **ağzı gen**, **yayvan**, **dibinə sarı daralan saxsı qab**: qaqaran (< **qaqmaq**: əzmək). kavran. kəvrən. mətirət.
- **asmaların (mövlərin) dibində qalağlanan topraq**: qanat. qana.
- bu soru, **dibdən izlənməlidir**: gözlənməlidir, incələnməlidir.
- **dibindən**, **kökündən qoparmaq**: kəsib qırmaq. kəsgirtmək.
- **dırnağın dibində çıxan sərt dəri**: bic.
- **nərsəni dibindən**, **kökündən çıxarmaq**: qaşsaqlamaq. qaşsaqlamaq. qazsaqlamaq. kavşaqlamaq.
- **siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə**, **çubux**: burştuq. uctuq. ucluq > müştük.
- **təkə**, **dibə**, **dərinə saplamaq**, **soxmaq**: qanğıрмаq qayıрмаq.

- tibaçə** **dibaçə.** < **dibçə.** pitiyin kök, ilkin səyfələrinin bəzəkli biçgiləri, sayfaları. kitabın ilkin yazısı, dib, kök, əsl yazısı.
- tibaçə** **dibaçə. deyişcə.** girşic. başlac.girişgə. girişcə. gizirgə. gizirgək. girizgək. girizgə. muqəddimə.
- tibcəq** **dibcək. 1.** dibcik. hər nəyin qalın kündəli olan dibi, dibçəyi, altı. - tufəngin **dibcəyi. 1. tübəz. tübzə.** köklü otlar. çuğundur, sarı kök kimi göy gövərəntilər ki kökləri. yeyilir.
- tibciq** **dibcik.** dibcək. hər nəyin qalın kündəli olan dibi, dibçəyi, altı. - tufəngin **dibcəyi.**
- tibciq** **dibcik.** dibə yaxın, yapşiq yer. odlu yaraqların çəlik borusundan (namlısından) geridə qalan, odlama sırasında, dayanmaya, tutmaya yarayan bölüm.
- tibciqləmək** **dibcikləm.** odlu yarağın dibi ilə vurmaq.
- tibciqlənmək** **dibciklənm.** odlu yarağın dibi ilə vurulmaq.
- tibçə** **dibçə.** > **dibaçə.** pitiyin kök, ilkin səyfələrinin bəzəkli biçgiləri, sayfaları. kitabın ilkin yazısı, dib, kök, əsl yazısı.
- tibdonaq** **dibdonaq.** dibdon. qarlıq. buzluq. donluq. buzdolab. dondolab. firizer.

- tibələq** **dibələk.** 1.çökək. çökət. tort. torta. dürd. risub. 1.dibə dək. bütünüylə.
- tibəliq** **dibəlik.** dibdən. büsbütün. tamamilə. yeri dibli: dəbəşdikcə dibələk batıb qaldı.
- tibəmək** **dibəmək.** raslamaq. betəbetləmək. üzbəzləmək. üzləmək. rastlamaq. uğramaq. qovuşmaq.
- tibən** **tümən. түбən.** 1. dibə sarı əğik. əğri. 1. üzi quyi. üzü quylu. 1. mayil.1 . münhəni.
- tibəq** **dibək < > döğək < > divək.** 1.qon. qona (> kunə). nərsənin dibi. 1.(1. < təpək. 1. dövək). dövək. həvəh. həvəng. kovan.
- tibəq** **dibək.** 1. böyük diblik. böyük kovanğ (həvəh). həvəng < kovanğ. soxqu. soxu. soqu. soxu. soxqu. həvəng. qar keçəsi. təpmə keçə. təpib döğərək yapılan qalın keçə. 1. çuğun (< kovun). kovaz. kovazan. cuvazan. həvəng. 1. soqu. soqqu. həvəh. 1. < dövək. < təpək. təpmək. təpməyə dövməyə yaran qab. 1. ağaçtan oyulmuş böyük havan (< kavan). 1. yayıq ağaç qab.
- **böyük dibək:** soqqur. soqi. oğur. həvəng.

tibəqləmək	dibəkləmək. түбəkləmək. güvəkləmək. gövəkləmək. göbəkləmək. kökəkləmək. dayaqlamaq. təsdiqləmək.
tibəşmək	raslaşmaq. betəbetləşmək. üzbəzləşmək. üzləşmək. rastlaşmaq.
tibətmək	raslatmaq. betəbetləmək. üzbəzləmək. üzləşdirmək. rastgətirmək.
tibəy	1. oğlad. yavru. 1. ekizlər. 1. it balası. çüçük.
tibiltiriq	dibildiriq. 1. kələbək. 1. yarasa.
tibin	dibin. tamam. - dibin səssiz, tıs yox: tamam səssiz.
tibintən	dibindən. 1.əməlli başlı. işli başlı. teyxa. 1. heç dəğil. heç mi heç. əslən. - heç mi heç bəğənmədim. - bir bitginin yanlarından cücərib çoxalması, <u>dibindən,</u> <u>kökündən</u> çıtlaması: qardaşlamaq.
tibiz	dibiz. 1. bic. satır. hərəmzada. götvərən. 1. çoraq. şor, duzlu topraq.
tibləmə	dibləmə. diblətmə. dikhəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. kökləmə. köklətmə. barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama.

sağlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma.
onqutma. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

tibləmək

dibləmək. 1. bütünləmək (**tib** < metatez > **bit**) dibinləmək.

dibin aramaq. araşdırmaq. nərsəni, dibin çıxartmaq.

töprətmək. topratmaq. dipləmək. kökdən aramaq. **1.**

peyləmək. sonğlamaq. sonlamaq. izləmək. - **nərsəni**

dibləmək: dibin çıxartmaq. **1.** yalınqsamaq. yalanqsamaq.

çıplaqlayıb dibinə çatmaq. araşdırmaq. arxasına,

ensəsinə düşüb axdarmaq. tükələmək. tükləmək.

aramaq. axdarmaq. araşdırmaq. arxaşdırmaq. **1.**

tübremək. dibini qazmaq. kökün qazmaq. kökün

çıxarmaq.

tibləmək

dibləmək. 1. sonuna çatmaq. başaçıxmaq. qutarmaq. **1.**

incələmək. təhqiq, tədqiqləmək. **1.** bir kilasda qalmaq.

rədd, rifuzə olmaq. **1.** dibi, dabanı, yeri, məsahəti

ölçmək. **1. diblətmək.** kökləmək. köklətmək. dikdəmək.

tikləmək. tapıtmaq. birkitmək. inatdırmaq. anıtlamaq.

anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək.

sənədlətmək. var etmək. barlamaq. varlamaq.

dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq.

doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq.
qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. qərarlamaq. isbat
edmək. sibutlamaq.

tiblənmək **diblənmək.** ilkəlləşmək. qaynaqlanmaq. köklənmək.
kökələnmək. dayqalanmaq. dayaqlanmaq. qalaqlanmaq.
qalıqlanmaq. nədənəlmək. illəti, bəisi, səbəbi, dəlilli
bəllənmək.

tiblənmək **diblənmək.** tuplənmək. diplənmək. kökləşmək.
zənginləşmək.

tibləşmək **dibləşmək.** tüpləşmək. dipləşmək. dibin çıxarmaq. kökün
araşdırmaq. təhqiq etmək.

tiblətdirmək **diblətdirmək.** köklətdirmək. diklətmək. tikilətmək.
tapıtdırmaq. birkitdirmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.
bəlgətitmək. bəlgələtdirmək. bəllətitmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
sağlatıtmaq. doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.
onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək.
qərarlatdırmaq. sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.

tiblətmə **diblətmə. dibləmə. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə.**
yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə.

bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. kökləmə. köklətmə.
 barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama.
 sağlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma.
 onqutma. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

tiblətmək **diblətmək. dibləmək.** kökləmək. köklətmək. dikdəmək.
 tikləmək. tapıtmaq. birkitmək. inatdırmaq. anıtlamaq.
 anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək.
 sənədlətmək. var etmək. barlamaq. varlamaq.
 dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq.
 doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq.
 qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. qərarlamaq. isbat
 etmək. sibutlamaq.

tiblətmək **diblətmək.** tüplətmək. aratmaq. diplətmək. dibin
 çıxattırmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq etdirmək.

tibli başlı altılı üsdlü.

tibli **dibli. dipli.** köklü. təməlli. içli. içgin. törəli. yöndəmli.
 əsaslı. dayaqlı. qalaqlı. ilkəli. ilkin. qaynaqlı.
 - **yerli dibli:** böyük bir özənlə. həm də necür: özənə bəzənə.

tibliq	diblik. 1.zəminə. düşək > döşək. 1. daban. döşəmə. fərş. zəmin. 1. ilkəliki. ilkəlliki. qaynaqlıq. köklük. dayaqlıq. qalaqlıq. 1. risub.
tibnəmək	dibinləmək. tüqrəmək. türmək. bükləmək. sarmaq. təhləmək. dəkləmək.
tibota	diboda. təkdam. daldam. dibotaq. yanavıl. xəlvətxana. yanev. yanoda. quma yandam. qırağ yer, dam, otaq.
tibqi	tıbqı. tabqa. tap özü. tam özü.
tibqic	tibgic. kütük.
tibqoçanı	dibqoçanı. kötükçə. kötük. alıntının (qəbzın), kopenin, bilitin kötüyü.
tibqol	dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol. içqol. anaqol. araqqol. oranqol. oratqol. ortaqqol. qaynağqol. qaynaqqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol. yuvaqqol. çəkirdəqqol (çəkirdək < çiq: tuq: bütün.). mənşə'. kökün. kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.
tibqörlük	dibgörlük. dikgörlük. uzgörlük. uzaq görlük. dəringörgülük. bəsarət. durəndişlik.
tibsiz çəliq	dibsiz çəlik dediqoducu.

tibsiz**dibsiz.** 1. üzdən. yüzləy. üzləyin. səthi. 1. köksüz.

təməlsiz. soysuz. əsilsiz. 1. yalan. 1. dayaqsız. yeltək.

gəlgeç. subatsız. 1.dayaqsız. dayasız. durumsuz.

durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız.

dəvamsız. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız.

qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız.

yاساسız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.

sürəksiz. yeltək. gəlgeç. subatsız. 1.döşsüz. sonsuz.

sonuqsuz. boş. 1.üzdən. yüzləy. üzləyin. dibsiz. səthi. 1.

issız. axal. çörçöp. çürük. zibil. hapa. aşqal. dışatım.

çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör

töküntü. qalıntı. ativerindi. 1. yava. hava. həvərə. hevərə.

avara. qırbal. qırban. işə yaramaz. işsiz gücsüz.

alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf. çapa. boş.

boşa. puk. puç. puka. basav. masav. ələki. gop. gopuç.

çanax. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. bihudə. faydasız.

1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz.

sonsuz. tıxsız. bitməz. tükənməz.

- **dibsiz küp:** çox savraçı. savraç. sovyat. savyat. savyac.

müsrif israfçı.

- **dibsiz saxluq, boş ambar:** (saxluq: ambar) sonuc verməyən boş iş.

- başsızlar başa keçib, **dibsizlər (götsüzlər.)** işə.

tibsiz **dibsiz.** 1. yalan. əsilsiz. başsız. əsassız. 1. sübatsız. davamsız.

tibsizlik **dibsizlik.** qərarlısızlıq. dönəklilik. duraqsızlıq. dayaqsızlıq. dayasızlıq. durumsuzluq. durmazlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq. dayamsızlıq. dəvamsızlıq. cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

tibtə **dibdə.** (< dib). **torta. tort. tortu. dürdə. dürd.** suyuq nərsələrin dibinə çökən, dibində duran, yatan çöküntü. **durda** (< **durmaq**). küsbə. küsbə (< **köçbə**). çöküt. köçük. süzüntü. lay. **tort. köçək. qalıntı. köçək. dürd.** yatıq. dibələk. çökək. çökət. risub.

tibtən **dibdən.** topdan. qallanqop. qaparma. tamam. götürü. hamısı. ümdə.

tibtiri **dibdiri. dipdiri.** çapacanlı. dirican. sapsağlam. sapsağlam.

tibtliq **dibdlik.** qara. mütləq. - **qarakök:** 1. kökün kökü. kökün özü, dibi. 1. cəddabad. atababa.

- tibton** **dibdon.** dibdonaq. dondolab. donluq. qarlıq. buzluq. buzdolab. firizer.
- tibtonaq** **dibdonaq.** buzdolab. dibdon. dondolab. donluq. qarlıq. buzluq. firizer.
- tibyazı** **dibyazı.** ətəkyazı.
- ticarət** alver.
- tiçqal** dıçqal. çanqıl. çaqıl (**çanğ < > çaqn < > çan**). çınqıl. çığıl.
- tifil** gənc. cavan. yilkinsək. uşaq. arısdə.
- tiftih** büküm. qəzil. yolıç. yovlıç. yulıç. geçi qıllarının diplərində bulunan yumuşaq incə yün. yolıç: yovlıç. yulıç. geçi qıllarının diplərində bulunan yumuşaq incə yün.
- **tiftik keçisi:** yumşaq, parlaq qıllı geçi.
- tiftik** çöpür.
- tiftik** **təftik.** 1. keçi yununun ən iyisi. qoyun yununun yazlığı, körpəsi. tupək. yun. tük. cük. pəşm. - yumşaq tiftik, yun: **təbit.** 1. keçinin kök körpə yeni cücərmış tükləri.
- tiftiqlənmə** **tiftiklənmə.** - parçanın hovlanması, tüplənməsi, **tiftiklənməsi:** qabarmaq. - bu qumaş tez **qabarır.**
- tikbaş** **tikbaş.** çınlı. asi. asav. çalıq. çalıqlı. qatavuz. söz dinləməz. haylaz. üsyankar. kəlləşəq.

- tikbaşlıq** **dikbaşlıq.** 1. dirənc. qeyrət. özənc. 1. oqursuzluq.
gızqınlıq. hiddət. öfgə.
- tikdator** başqara. sərt. acımaz.
- tikili** **dikili.** 1. abad. - bir **dikili** ağacı yoxdur: heç bir mülkə yiyə
degil. - **dikilidaş:** abidə. 1. pitik. bitik. qadar. qədən. yazı.
yazılı.
- **tikili tutmaq:** . sirəltmək. tikmək. ayağda tutmaq.
- til** - **dilin çeynəmək:** imır yamır söyləmək.
- til** 1. yassı, incə, tərənən parça. 1. tərən. oxun ucu. 1.
dənizə doğru girmiş topraq parçası. 1. düşmandan alınan
əsir (sorquya çəkilərək, düşmanın durumundan bilgi
əldə edilir. 1. açar. haçar. 1. birinin qarşıtına, ziddinə
danışmaq. 1.dil nədir, ağıza yerləşən, acı süycünü
(dadlını. şirini) bildiren. 1.söz. - **dilalan:** sözalan. casus.
casut.
- **dilini çözmək:** danışmaq. demək. deymək (**dey < metatez >**
eyt) eytmək. eyitmək. ayıtmaq. aytamaq. söyləmək. sözləmək.
sözə girmək, keçmək. söz edmək. ifazə edmək. qonuşmaq.
anlatmaq. bəliitmək. nəql, rivayət edmək. zikr edmək. - **əli**
beldə, dili sözdə: hər çeşit qulluğa hazır.

- **dildən söz gələr, beldən oğul gələr, əldən iş gələr. - dil**

çıxarmaq: buğa gülmək. yansınmaq. gülnüncəmək.

gülənənmək. gülməcənmək. alayalamaq. alaya qoymaq.

alalamaq. ələ sərimək. ələ salmaq. əğlənmək. əklənmək.

şakalanmaq.

- **sığırdili:** danadili. çönğdili.

- **dil ucu:** yalnız sözdə, söz olaraq.

- **dilimə balsadı:** dilimə bağladı.

- **ağız dil verəməmək:** dildən düşüb, ağraşıb qonuşmaq.

- **ağzı var, dili yox:** az qonuşan.

- **bayqın söz, dillər.** (kişini bayacaq, bayılacaq kimi etgiləyən).

- **dadlı, xoş dilli, sözlü:** baldodaq.

- **dil ucundan: dildə olan:** dildə. içdən yox. dışdan.ürəkdən olmayan.

- **dildə ağızda olmaq:** dillərə düşmək.

- **dildən dilə dolaşmaq:** ünlənib yayılmaq.

- **dildən sıçramaq:** ağızdan çıxmaq, qaçivermək.

- **dillərdən düşmək:** unutulmaq.

- **dilə düşmək:** dillənmək. nərsə üzərində, iləri geri nərsələr söylənmək.

- **dilə düşürmək, salmaq:** dilləndirmək.

- **yabancı dildə danışmaq**: dilləşmək.
- **dilli dəmir**: dəmir toqqa.
- **sərçədili**: dişbudaq. odunlu bitgi türü.
- **dilə düşməyən**: başa düşməyən.
- **dilə gəlmək**: dillənmək.
- **dilə gəlmək**: dinlənmək. gəpləmək.
- **dil yarmaq**: dil uzatmaq, açmaq. faş etmək.
- **dilə gətirtmək**: söyləndirtmək. dilləndirtmək. bıqdırmaq.
deməyə gətirtmək. - **şirin dilli**: dadlı dadlı çox danışan,
gəvəzə: tingic. dingic > dəmkeş.
- **dili şirin**: dığdığı.
- **dili tutqun, tutulmuş**: tat.
- **gizli dil**: quş dili.
- **qaraçı dili**: sirli, anlaşılmaz dil.
- **pis dilli**: ağızı pozuq. pozuq ağızlı.
- **sığır dili**: tumar. risalə.
- **tutu dilli**: dadlı, süycli **dilli**. qonuşqan.
- **uzun dilli**: qoşa dilli. gəpçi. dili yetgin.
- **süyci yumşaq dilli**: şirin pambıq dilli.
- **dil açıqlığı**: dil ustalığı. gözəl, axıcı qonuşma. fəsaht.

təlaqət.

- **dil açmaq**: sözə başlamaq.

- **dil ağız verməmək**: qonuşulmaz durumda olmaq.

- **dil almaq**: düşmanın durumundan bilgi əldə etmək üçün alınan əsir.

- **dilavçı**: **dilavçısı**: casut. casus.

- **dil bağı**: qonuşmaya əngəl olan nərsə.

- **dil qadası**: dildən törənən sıxıntı.

- **dil bir sin bir**: üz bir öz bir: özü bir sözübir.

- **dil birliyi**: ağız birliyi.

- **dil pozmaq**: **ağız pozmaq**: yamanlamaq. sögmək.

- **dil çıxarmaq**: alaylamaq. əğlənmək. ələ salmaq.

- **dil dalaşı**: ağız qavqası. sözlə yapılan qavqa.

- **dil tökmək**: gözəl sözlərlə qanıtmağa çalışmaq.

- **dil əbəsi**: çox çılqın, gözəl qonuşan.

- **dil ısırmaq**, **dişləmək**: qorxmaq.

- **dilə gətiriləməz**: anlatması çox güc olan.

- **dil oğlanı**: yabançı elçiliklərdə dilmac yardımçısı.

- **dil sürcməsi**: dil yanlılığı. ağızdan qaçırma.

- **dil ucunda dolaşmaq**: dözümlü göstərmək.

- **dil uzatmaq**: kötü nələr söyləmək. qarşıtına, ziddinə qonuşmaq.
- **dil yarası**: sözdən könül qırıqlığı.
- **dil yardımı**: tovsiyə.
- **dil yügürüglüyü**: axıcı, gözəl qonuşma.
- **dildə qolay**: deməyi qolay. güc iş.
- **dildən düşməmək**: sürəkli söyləmək.
- **dilə alınmaz**: ağıza gəlməz: çox qaba, çirkin söz.
- **dilə düşmək**: dalısında sözlər söylənilmək, gəzişmək.
- **dilə gəlmək**: dillənmək.
- **dilə gəlməz**: dillə anlatılamaz.
- **dilə gətirmək**: söylətmək. qonuşturmaq.
- sazi **dilə gətir**.
- **dildə qolay, işdə alay**: danışmada iti, işdə güc.
- **dilə vermək**: gizli bir nəyi açıqlamaq.
- **dili açılmaq**: birdən qonuşmaya başlamaq.
- **dili ağırlaşmaq**: güclüklə qonuşmaq. - **dili bağlanmaq**: dili tutulmaq.
- **dili bir qarış**: sayqısız. dili uzun. güstax.
- **dili bir qarış dışarı çıxmaq**: aşırı yorulmaq, susamaq.

- **dili çözülmək:** dili açılmaq.
- **dil damağı qurumaq:** çox susamaq.
- **dili dışarı çıxmaq:** çox yorulmaq.
- **dil dolaşmaq:** sözün şaşırmaq, çaşmaq.
- **dil döndüyü dək:** dilin gücü yetdiyinə dək.
- **dil dönməmək:** doğru tələffüz etməmək.
- **dil qaymaq:** çaşmaq. dildən qaçıрмаq.
- **dili qurtlu:** dediqoducu.
- **dili olsada, söyləsə:** dil tapsa, nələr söylərsə (nələr söylərdi).
- **dili təpəsindən çəkilmək:** kötü bir ölümle ölmək.
- **dili tutulmaq:** söyləyəməmək.
- **dili uzamaq:** kötü nələr söyləmək.
- **dili uzun:** acı, incidici qonuşan.
- **dili varmamaq:** 1. söyləmək istəməmək. 1. söyləməyə ürək tapmamaq.
- **dili yatqın olmaq:** bir dili ögřənmə, qonuşma yetərliyində, netəliyində olma.
- **dilin gəmiyi yoxdur:** hər türlü söz edəbilir. dəğişik nələr söylər. dönəklik edər.

- **dilində tük bitmək**: çox söyləməkdən bıqmaq.
- **dilindən bal axmaq**: dadlı, sevindirici qonuşmaq, söyləmək.
- **dilindən düşmmək**: bir nəyi sürəkli söyləmək.
- **dilindən qurtaramamaq**: sürəkli sataşmalarına, ilişdirilərinə, tənqidlərinə konu olmaq.
- **dilinə dolamaq**: bir konuda çox qonuşmaq, çox sıx danışmaq.
- **dilinə qıl dolaşmamaq**: qolayca, pürüzsüz qonuşmaq.
- **dilinə pələsəng edmək**: bir nəyi sürəkli söyləyib durmaq.
- **dilinə sağlam olmaq**: kötü söz söyləməmək.
- **dilinə yürük**: gəvəzə. çalçın. qonuşqan.
- **dilini bağlamaq**: dinməz duruma soxmaq.
- **dilini çözmək**: qonuşmaq. söyləmək.
- **dilini eşşək arısı soxası**: ətacı, uğur söyləməz kimsələrə ilənmə, qarqış sözü.
- **diliylə (dillə) dilindən tutulmaq**: öz sözü, danışığı ilə suçu, iç pisliyi bəlimək, açılmaq, faş olmaq.
- **dilinin ucunda olmaq**: anıbdə (xatırlayıbdə) yalnız söyləyəməmək.
- **ağzına yerləşmiyəni dili var**.

- **cocuq dilində yeyəcək**: mama. püfi. püfü.
- **dilin altına istiod qoyub danışır**.
- **dil buran**: kəkrə. acımsı, əkşimiş dad. gəs.
- **dil buransı**: kəkrəs. kəkrəsi. kəkrəmsi. acımsı. gəssi.
- **dil çıxarıb, üz çıxarıb, çəkdən, həddən çıxmaq**: aşmaq:
boy artırmaq. boy çıxartmaq. boysanmaq. aşırınmaq. aşıtmaq.
azıtmaq. azırınmaq.
- **dil qaytarma: dil uzatma**: qarşılama. tərsinmə.
- **dil yüvütmək**: dil tökmək.
- **dildə çıxan çiban kimi kiçik şişlik**: qaraqabarcıq.
- **elin, qara elin, əvamin dilində qoşu yazan, elə bəğənilən, sevilən qoşçu, şair**: qarambol qoşucu: qarambol şairi.
- **dilə gəlmək**: söylənmək.
- **qaraçı dili**: gizli dil: quş dili.
- **dili qarnına girmək**: ağızın yumub danışmamaq. qadanmaq.
- **dili varmamaq** söyləməyə ürək tapmamaq.
- **dişi incidən, dili iğnədən**: ətacı. ağıcağız. zəhləgedməli.
- **əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun**: yolunan gedən yorulmaz, acdan yemək sorulmaz.
- **el dili**: el ağzı. elin danışiq dili.

- **yüngül sözlü, süycü (şirin) dillim.**
- **gəlin dili:** al çiçək çeşiti.
- **iç dil:** içdə, başda düşünüb dönüşürkən, duyulub sezilirken işlənən dil. düşünmə, sağıama, iççil, mə'nəvi dil.
- **iki dilli:** münafiq.
- **inci saçan dili var, bal kərəli dadı var, dağlar aşan adı var.**
- **qaracadil:** dil kəsəllərindən.
- **dilinin döndüğü dək:** bütün söz dağarcığının işlədərək.
- **dilinin acısını çəkmək:** gərəksiz, ölçüsüz danışmaqdan, sıxıntıya düşmək.
- **dili altında bir nəşə olmaq:** danışmada, nərsələri gizləmək.
- **dilin qapamaq:** qonuşmamaq.
- **dilini utmaq:** qorxub, çox şaşib qonuşmamaq.
- **dilini tutmaq, kəsmək:** 1. susmaq. 1. susdurmaq.
- **dillə donatmaq:** sözlə iyicə paylayıb, sögmək.
- **dillərdə dolanmaq:** dillər ertəyi nağılı olmaq: çox adlanmaq, sözü edilmək.
- **dilli düdük:** çox qonuşqan, gevəzə. çalçın.
- **dillərə düşmək:** dediqodusu yapımaq

- **bitişgən dillər**: iltisacı dillər.

- **bir dili yalan yalnız qonuşma**: çalapərtik. çatrapatra.

til **til. dil. 1.** luğət. kəlmə. söz. **1.** xəbərçi. (xəbər tutmaq üçün)

düşmandan tutulan kimsə, əsir. **1.** söz. luğət. - **til**

təkürmək: dil uzatmaq. söz dökündürmək. dillə (sözlə)

incitmək. **1.** durumunu öyrənmək üçün düşmandan

yaxalanan tutsaq. çəşit. casus. - **til tutmaq**: düşmanın

durumunu öyrənmək üzərə bir adam yaxalamaq. **1.** aracların,

yaxud nərsədə olan yassı, uzunca, çoxun oynar

bölmələri. - balaban **dili**. - tərəzi **dili**. - haçar **dili. 1.**

dənizlərin içinə uzanan uzun, qumluq, üstü düz, alçaq

olan qara (qarrə. topraq) bölümü. {dağlıq, daşlıq olanına

"**burun**" söylənir}. **1.** qeybət. məzəmmət. - tanrı sənin

dilindən qorusun. **1.** yalım. ağız. tirə. kəsərlərin kəsən

ağızı. - qılıncın **yalımı. 1.** açar. - qapını kilitleyib, **dili** üsdündə

götürdü. - kilit dilləri. **1.** çıxış. yol. - **dilin tapmaq**: açar

tapmaq. **1.** körfəz. qol. **1.** saat qoğanı, əqrəbsi. **1.** tilmər.

doqlad.

- **dil çeynəmək**: sözü ağızında gəvələmək.

- **dilə dolmaq**: üzə çəkmək.

- **dilə dolan**: minnət quzar.
- **dilə tapmaq**: arzuna çatmaq.
- **uşaq dil çıxardı**: dilləndi. dil açdı.
- **dil almaq**: söz dinləmək, eşitmək.
- **dil almas**: dil almaz: söz dinləməz, eşitməz.
- **dil almas** sözlər: dil almaz sözlər: dilə gətirməyi güc sözlər.
- **dilin dart**: sus.
- **dil dəğmək**: göz, nəzər dəğmək.
- **dil gezdirmək**: söz daşımaq. gizli bir sözü söyləmək.
- **dili boğazına axmaq**: tıxılmaq. ürküb danışmamamaq.
- **dil səğırtmək**: dilə dolamaq. söz tapıb qonuşmaq.
- **dilin çeynəmək**: ımır yamır söyləmək. gəvələmək.
- **dil bağı**: söyləməyi əngəlliyən.
- **til çalmaq**: **dil çalmaq**. ağızlıqla danışmaq.
- **dili tutuq**: saqav. tutula. əlkən. tutu. - **dil qırıq**: qıraq qırıq. qurp. - dili əlkən: tətə. pəpə. kəkə. tutla. dili tutulub yarım yarım söyləmək.
- **dil tutmaq**: düşman içindən nərsələr öyrənmək üçün tutulan əsir.
- **dilə tutmaq**: yağlı sözlərlə aldatmaq, yola gətirmək.

- **dil dəğirmək**: dillə, sözlə toxunmaq. - dilə düşmək: tiliqmək.
- yabancı dil ilə söylətmək: **sümlütmaq**.
- **dil uzunluq etmək**: dil dəğirmək.
- yabancı **dil** qonuşmaq: **sümlüşməyə. sümlüşmək**.
- **sığırın dil altı**: qurbağacıq. qırpma.
- **birini dilə gətirmək**: qarşı durmağına, qarşı söylənməsinə nədən vermək.
- **dil altında çıxan şiş**: qurbağacıq.
- **dil durmaq**: dinməmək. dilin tutmaq. söyləməmək. sikut etmək. - onun **dili durmaz**.
- **dil düğünü**: **dil döğməsi**: kəkəmə.
- **quş dili**: anlaşılmaz dil.
- **dil burar**: kəkrə. acımtıraq əkşi.
- **dil burma**: kəkrəlik. dil burma. acılıq. sərtlik. əkşilik.
- **dil burmaq**: əkrətmək. kəsitmək. gəsitmək. - turş heyva dilimi burur.
- **türk dilində**: türkcə. türk söyləyində.
- **ağız var dili yox**: danışmaz. səsi çıxmaz. utancaq. məcub.
- **idirne dili**: idirne şəhrində, başlıca (əsasə) pişirilən dil basdırması.

- **dil ucunda olmaq**: söyləyək kimi olub, amma yadına düşməmək. dilindən qaçınmaq. - **dilimin ucundadır** ha ! gəlki yadıma düşmür.
- **dil altı**: qurbağacıq. toyuq xəstəliklərindən bir.
- **dil uzatmaq**: dil uzuluq etmək. ölçüsün çaşmaq.
- **dili uzun**: ədəbsiz.
- **dil oğlanı**: dilmanc.
- **dil bağlamaq**: susdurmaq. məskut etdirmək.
- **dil balığı**: yassı balıq çeşiti.
- **dil çıxarmaq**: dil burmaq: ələ salmaq. məsxərə etmək.
- **dil pəniri**: uzun parçalı təzə penir çeşiti.
- **dil tutmaq**: düşmanın əhvalın (dilin) söylətəcək bulun (əsir) tutmaq.
- **dilini tutmaq**: dilin saxlamaq.
- **dillərə düşmək**: dillərdə gəzmək: pisiyə adlanmaq.
- **sığır dili**: uzun yaprallı bir bitgi.
- **quş dili**: bir neçə kişi arasında qurulmuş olan, başqaları tərəfindən anlaşılmaz olan dil.
- **dilini kəsmək**: susmaq.
- **dilə gəlmək**: 1. dillərə düşmək: dillərdə gəzmək. 1.

dillənmək.

- **kiçik dil**: dilçək.

- **yabancı dildə qonuşmaq**: dilləşmək.

- **dili tutulmaq**: dinq bolmaq. qonuşmadan qalmaq.

- **kilit dili**: çıqırt.

- **dadlı dilli**: yumuşaq xuylu qabırqası yaraşqan.

- **dili dolaşmaq**: büldürmək. dili dolaşmaq. qonuşmamamaq.

kəkələmək.

- **bir dilli bolmaq**: aynı fikirdə olmaq. aynı qarara varmaq.

- **boş dil**: xalq dili. xalq ağzı.

- **yartı dilli**: kəkəmə.

- **qulqaravaş dil**: yoxsul dil.

- **ospar dil**: yontulmamamış dil.

- **özdən dil**: seçgin dil. gözəl dil.

- **dil aylandırqan yer**: cocuqluqta yaşanılan yer. cocuqluğun geçtiği yer.

- **dil yağı qurumaq**: ağzı qurumaq.

- **dil edmək**: iftira edmək. qara çalmaq. dediqodu edmək. laf daşmaq.

- **dil qaçmaq**: gizlicə bildirmək. fısıldamaq.

- **dili açılmaq**: dinc, rahat qonuşmaq.
- **dili ardına gedmək, dartılmaq**: dili tutulmaq. qonuşmamaq.
- **dili aylanmaq**: dili tutulmaq. qonuşamamaq.
- **dili baylanmaq**: dili tutulmaq. qonuşamamaq.
- **dili çalmaq**: tələffüz edəməmək. kəkələmək.
- **dilin çox çox edmək**: dilini şapırdatmaq.
- **dilin tatıran tuzluqqa urur**: üzərinə görevi olmayan nərsələri qonuşur.
- **dilin tuzluqqa vurmaq**: üzərinə görev olmayan nərsələri qonuşmaq. dediçodu edmək.

tilab

- dilab. dolab. 1.** işqaf. qapanas. qapnas. qapnasal.
qapana. **1.** kasa. qapsa. sandıq. saktığ. sağtığ. sakındığ.
qutu. qutuq. quytu. quytuq. qoytu. qoytuq. saxlaq. saxlac.
saxul. qapsul. qasul. **1.** qatmar.
- **gömmə dilab (dolab)**: işqaf. duvarın içinə yerləşmiş dolab.
- **qəfəsəli dilab, işqaf**: qatamalı, qatalı, təbəqəli sərgən, rəf.
qara ev.
- **geydolab**: geyim, paltar dolabı, dolabı, kamodu. qərdrob.
- **geyim, paltar dolabı, dolabı, kamodu**: geydolab. qərdrob.

tilab

dilab. tolab. dolab. 1. dilab < > dolap. yüdrük. yüklük. yük qoyulan yer. işqaf. **1. sağız. sağya.** dolanan, dönər çarx, ki quyudan su almağa yarar. dəzgah. çığrıq. **1. işqab.** nərsə doldurmaq, qoymaq üçün, duvar oyuğunda, yaxud ayrıca yapılmış, qəfəsəli, qanatlı qapılı olan içək yer. - **dolabda** saxlamaq. - **dolaba** qoymaq. - aşıq (aşlıq) **dolabı.** - geyim **dolabı.** **1. işlərin dolandırması.** idarə. sazıman. - ticarət **dolabın** aparmaq, çevirmək: ticarət işlərin apararı. - kim **dolabın** başındadır. - **dolab** başın dəğişdilər. - **dolabı** pozuldu. - **dolbı** dalandıрмаq. - su **dolabı:** su idarəsi. - toq **dolabı:** bərq idarəsi. - kimlik **dolabı:** sicil əhval idarəsi. **1.** hücrə. hicrə. qapalı qapılı çarşıda olan tükan. qızıl bazarında (bəcistanda) bir dolabı var. **1. kələk. aldaq.** qurqu. hilə. dəsisə. - öz **dolbın** çevirməkdən başqa iş bilmir. - buna bir **dolab** düşünməli. - **dolabın açmaq:** kələyin dağıtmaq. - fələyin **dolbı.** - **dolab qurmaq:** kələk gəlmək. **1.** meşə dirəklərinin bir kiçik çeşiti. - qoşa **dolab.** - tək **dolab.** **1. qarman. qolun, qulağın burmaqla, qurmaqla çalınan çalqı qutusu.** - **dolab çivisi:** orta oxu. **1. tura.**

tilab	dolab, dilab. - gömmə dolab, dilab qaytarma taxası. işqaf. (# dışqab. çıxma. taxca. sərgən. qaş. rəf.).
tilaca	dilaca. hər sözə qarışan.
tilaç	dilaç. dilmaç. 1.düşmanın içindən, durumundan bilgi, xəbər əldə etmək üçün, alınan tutsaq, əsir. 1. sözalan. dilalan. casus. casut. karaqah.
tilaçar	mukalimə.
tilalan	dilalan. sözalan. casus. casut.
tilaltı	dilaltı. 1. dışaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. məzə. 1. qurbağacıq. toyuq kəsəli.
tilaltı	dilaltı. ikiüzlü. dönək. sinsı. - tanımırsan necə dilaltının biridir.
tilap	dilap. dolap (yığın). (< dol). doldurulmaq üçün yer, quytu.
tilarqa	dilarga. dilərgə. elçi.
tilatan	dilatan. amator.
tilav tilav	dilav dilav. dəlik dəlik. yırtıq yırtıq. parça parça.
tilavçı	dilavçı. dilavçısı. casut. casus.
tilavçısı	dilavçısı dilavçı. casut. casus.

- tilavı** **dilavı.** 1. dil, səs ilə aldatmaq. avçıların avı özlərinə çəkmək üçün, avlarına uyğun çıxardıqları səs. 1. oyuq su kovası. (> **dəlv**).
- tilayaq** **dilayaq.** dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
- tilbac** **tilmac.** 1. dilçi. 1. çevrən. təvüman. mütərcim.
- tilban** **dilban.** dilbənd. dilmanc. tərcüman.
- tilbaq** **dilbağ < dalbağ** sevgi. sevgili. dilbər.
- tilbaraq** **dilbaraq.** xəbərçi.
- tilbaz** **dilbaz.** < **dəlisov.** (> **delbaz** ^(fars)). ağuzlu. gözəl qonuşan. söz kişisi.
- tilbə** **təlbə.** 1. budala. başın itirmiş. 1. dəli. vurqun. məcnun. şeyda. şuridə. 1. **tilbi.** dilək. dilənən nərsə. murad.
- tilbər** **dilbər.** 1. çilbər. suluq. arış. süykümdü. sevimli. matur. 1. gözəl. göyçən. göyçə. alımlı.
- tilbərəmək** dəlişmək. dəlilənmək.
- tilbəsəq** **dilbəsək. dilbəzək.** dilçi. sözü yerində deyən. çeçən. çox qonuşan. dadlı danışan.
- tilbət** **dilbəd.** dilmanc. - dili olana **dilbəd** nə gerek.
- tilbəzəq** < > **dilbəsək.**

tilbi	bax > tilbə .
tilbilimci	tilçiş. dilçiş. dilçi. lənqustik.
tilbilimçi	dilbilimçi . dilçi.
tilbilqisi	dilbilgisi . qıramer. sərf o nəhv.
tilbitir	tilbidir . biz. dələn.
tilbunu	(dil + man. mun). dilbunu . dilmanı . dil ilə yapılan qarqış, ilənc, büyü, ovsun, bəd, tutu.
tilburan	dilburan . qoğun kimi çox dadlı olduğundan dili sancan dadlı nərsə.
tilburan	dilburan . yabançı acı göbələk.
tilciq	dilcik . 1. yapraq diblərində cücərən kiçik yapraqcıq. 1. dilə oxşar kiçik ayqıt.
tilciq	dilcik . burancık. kilidin dili.
tilçalmaq	dilçalmaq . dirçəlmək.
tilçan	dilçan . dilsək. dilsəvə. gəvəzə.
tilçəq	dilçək . 1. dilçik. 1. dillaq.
tilçi	1. dediqoducu. muxbir. iftiracı. 1. tilçiş. dilçiş. dilbilimçi. lənqustik. 1. xəbərnigar. 1. dil, söz tanışlığıyla uğraşan. 1. söz daşayıb ara vuran. 1. casut. savçı. savaç. xəbərçi.

1. tilmac. çevrən. dilbac.

- **tilçini tili hunadan ötər**: dediqoducunun dili duvardan keçər.

tilçi **dilçi.** tilbilimçi.

tilçimən **dilçimən. dilçiq.** dadlı, şirin qonuşan. xoş söhbət.

tilçiq **dilçiq. tilçimən.** **1.** qolay, inandırıcı qonuşan. çeçen.

xətib. **1.** toqqada, tələdə, qapıda yerləşirilə kiçi dil. dilçək.

tilçiş **dilçiş.** dilçi. dilbilimci. lənqustik.

tilə yeyin. sırtıq.

tiləçün **diləçün.** dilsün. tilzün. yumuşaq xuylu.

tilək **dilək.** (< dilmək: yarmaq. yarıb yerləşdirmək işi). **1.** yaruq.

şəfaət. - ondan **dilək** istə. - **dilək** verirəm: şəfaət verirəm. **1.**

bağışlanış. özləm. xahiş. istək. istəm. iştah. arman.

armaq. arzu. içtəpi. kösnü. imrə. imrən. imrəncə.

imrənmə. meyil. həvəs. yalvarma. yalbarma. yalınış.

ötiniş. suranış. tələb. **1.** məqbul. murad. qiptə. rəğbət.

şəhvət. şovq. **1.** dil ilə istənən. dilə gətirilən istək. arzı.

murat. **1.** arzu. bəklənti. bəklənti. dilənən nərsə. dua.

güngərü. istək. istirham. murad. niyaz. ödük. ödün. ötük.

ötünc.rica. tap. təmənni. təmənni. tilbə. umuc. umunc.

umut. yağrıq. yalvarma. yaqrıq. yardım. yasan. yaxarı.

yaxarış. yaxarış. yaxarma. yələn. yovraq. **1.** dilər. istək.
 arman. **1.** ehtiyac. qulluq. **1.** diləmə. sunu. ərz. arzu.
 aruz. istəmə. istəm. arama. tələb. niyyət. - **diləksiz** (
 niyyətsiz) tutlan oruc, sayılmaz. **1. dilgə.** niyyət. ötük. xahiş.
 murad. - **yağudu** diləyim. **1.** istək.

- **ərz o tələb:** vermə alma.

- **tilək edmək:** dilək diləmək.

tiləlik

diləlik. könüllük. ürəklik. istəlik. yanğış. yaxlış. yanlıq.
 sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. oxluq.rəğbət.

tiləm

diləm. dilmə. 1. dilik. uzunlamasına kəsilən tikə. **1. >**
 deyləm. əhrom. **1.** nərsənin uzunasına sərək, sürük
 çıxıntısı, qaş. **1.** çərçivə dalları. **1. > deyləm.** qaldırac.
 qanırtmac. qanqırmac. qaqırmac. qaqırtmac. qaqrımac.
 böyük bir yük qaldıran çubuq. əhrom. əhrüm.

tiləmə

diləmə. dilək. arzu. aruz. istəmə. istəm. arama. tələb. -
ərz o tələb: vermə alma.

tiləmə

diləmə. dilək. diləş. diləyiş. 1. bulqa. bulqama. istək.
 istəş. istəmə. istəyiş. yörülgə. tutum. qəsd. iradə. **1.**
 istəmə. iştiyaq. arzımanlıq.

tiləmək

diləmək. (ral < metatez > lar). (1. < tin: iç. istək. 1. < ?

darılmaq: çəkilmək): (dalırmaq: cummaq). 1. dilərmək:

daralmaq: dalarmaq: istəmək. arzılamaq. həsrət çəkmək.

1. dilim dilim etmək. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq.

tapışdamaq. ismarlamaq. daluqmaq. dalubmaq.

damaqmaq. arzılamaq. imrənmək. özləmək. susamaq.

yaxarmaq. yalvarmaq. 1. ititmək. 1. aramaq. - həryanı

dilədim, tapammadım. - kimi **dilirsiz**. 1. kəsmək. bölmək. 1.

ümtlənmək. xiyallanmaq: yoravmaq. yoralamaq. dua

etmək. 1. dalamaq. dilim dilim etmək. parçalamaq.

kəsmək. 1. **dilgəmək**. tilətmək. tiləşmək. dilək sunmaq,

söyləmək. ötünmək. ötgünmək. istəmək. sormaq.

sorumaq. arazamaq. bəkləmək. aramaq. 1. dilləmək.

yalamaq. silmək sürmək. 1. yükünmək. çökünmək.

istəmək. rica etmək.

tiləmək

diləmək. 1. arzulamaq. ummaq. istəmək. 1. dilvasamaq.

arzulamaq. istəmək. aramaq. köysəmək. həvəslənmək.

1. buyurmaq. istəmək. iradə etmək. 1. yeltənmək.

taxınmaq. davranmaq. qəsd etmək. 1. yalvarmaq.

yaxınmaq. rica' etmək. xahiş etmək. 1. **dilmək**.

dilimləmək. dilim dilim, qaç qaç kəsmək, yarmaq, kəsmək. qaçlamaq. **1.** yastanmaq. alçanmaq.

- **yamanca istəmək, diləmək, həvəslənmək:** ummaq. yerikləmək.

- **bağışlıq diləmək:** həlalliq istəmək.

- **yardım, kömək diləmək:** köməksəmək. yarsamaq.

tiləməmək diləməmək. yaxınmamaq. yalvarmamaq. rica', xahiş etməmək.

tiləmsinmək diləşmək. istəşmək.

tilən **dilən.** istən. islən. istiyən.

tilənc **dilənc.** **1.** arzu. istək. **1.** ehtiyaz.

tilənci **dilənci.** **1.** artmaqar. artıqçı. **1.** diləviq. **1.** diləyən. dilənçi. diləkçi. ötügən. duaçı. niyazcı. yaxaran. istəyən. duaçı. yaxaran. ötəmiş. otamış. **1.** tülək: tülüngi. yoxsul. **1.** qılıp. nərsəni tutmaq, götürmək üçün yapılan dilcik. həlqə. **1.** umduc. umdac. umduçı. umac. uman. yolçu. qaraçı. **1.** qoldaçı. - **qoldaçıya** min yağaq, barça belə ayrığ dayaq: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (həmmisində üstündə) çəlik. möhtac. **1.** yürünçü. yörcü. örünçi. yolçu. soqur. saqur. gözü ac kimsə.

- tilənçi** **dilənçi. 1. dilənən.** avucaçan. əlaçan. yalçu > yolçu. **1.**
dilənən. arsız. üzlicə dirənib nərsə istəyən. - **dilənçi aşı:**
uyumsuz nələrdən yapılan nərsə. şilə şorba. - **dilənçi çanağı:**
içində hər nədən bir az olan nərsə. - **dilənçi gəmisı, daşqası:**
hər qapıda yatan kimsə. - **dilənçinin torbası dolmaz:** min
qapıda uman doymaz. doymayan. **1.** keçəri. ötücü. yolçu.
gedə. gədə (> **gəda** (fars)) (< **gedmək. geçmək**). **1.** yolçu.
dalüzə (> **dəryuzə** (fars)). üzəgrib, üzə çıxıb, yalvarıb
nərsə dilənmək. **1.** yolçu. yarıqçı. yarıqçı > yırqaçı.
ırqaçı. sədəqəçi. **1.** yoxaçu. qoyqoyçu. verən gəlsin!
verəsi versin!.
- **könül diləncisi:** sevgilisinin hər davranışına, oyununa
qatlanan.
- tilənçilik** **dilənçilik.** arsızlıq. üzülük. sırtıqlıq.
- tilənən** **dilənçi.** avucaçan. ovucaçan əlaçan. yalçu > yolçu.
- tiləng** **diləng.** xahiş. hacət.
- tilənişmək** **dilənişmək.** istənişmək. qaqışmaq. iddiada bulunmaq,
olunmaq. də'vi etmək.
- tilənmək** **dilənmək. 1.** aranmaq. **1. tiləkmək.** istənilmək. dildə
gəzmək. dil sorağı olmaq. - **diləkmış** arzumuz: dilə düşmüş,

dil əzbəri olan dilək. - er isiz **diləkdi**: kişi pisliyə adlandı. kişinin yamanlığı dillərə düşdü. dil ağız etmək. - **tilənib döşünmaq**: dilənib **dolanmaq**. ondan bundan gözləyərək keçinmək.

tilənmək

dilənmək. 1.ordan burdan toplamaq. 1.yalvarıb yaxarmaq. 1. əl açmaq. yolçuluq etmək. 1. minacət etmək.

- **üzəgirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək**: dalüzə (> **dəryuzə** _(fars)). dilənçi. yolçu.

tilənqi

dilənqi. yolçuluq.

tilənqinə

dilənqinə. yolçuluqla.

tiləntiri

diləndiri. **diləndiriş**. **dilğəti**. arzundırı. arzındırı. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.

küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.

düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq

edmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.

həvəsləndirmə.

tiləntiriş

diləndiriş. diləndiri. dilgəti. arzundırı. arzındırı.

qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.

qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.

bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq.

sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.

imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.

umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.

çəksindirı. çəksindirış. çəksiti. çəktiri. yerikləti. yerikit.

yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.

tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.

küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.

düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq

edmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.

həvəsləndirmə.

tiləq

dilək. diləv. 1. diləş. diləyiş. diləmə. istək. istəş. istəmə.

istəyiş. yörülgə. tutum. qəsd. iradə. **1. diləyiş. diləyim.**

diləyit. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. ərşək. ərşəyiş.
 ərşəyim. ərşəyit. özlək. özlək. özləyiş. özləyim. özləyit.
 arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. əğiliş. əğilim. əğilit.
 yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəltili. tələb. **1.**
 sürük. sürüş. sürüm. əğilim. əğik. əyik. ərşik. arzu. əriz.
 ərış. azıq. ərək. irək. tutqu. istək. əsmə. əsi. yanğış.
 yaxış. yanığ. yaxıq. meyl. rəğbət. diləmə. dilənən nərsə.
 amac. iməc. umac (**< ummaq**). bəllik. oxluq. dilvas. ümid.
 arman. izələk. gözələk. hədəf. ərək. məqsəd. endik.
 nişan. mənzur. niyyət. **1.** istək. əsmə. əsi. qaraç. amac.
 umac (**< ummaq**). iməc. bəllik. oxluq. arzu. əriz. ərış.
 tutuq. duyqu. duyuy. duyum. duyma. təsmim. gen.
 gən.izələk. gözələk. hədəf. qəsd. məqsəd. göz. - **köz**
 əlindən, **gözüm** daha qalmadı: dərd əlindən bir istək belə
 yoxum. **1.** istək. qayğ. qayə. - **qayğamız** yaşamaqsa, böylə
 yapmalı. **1.** iş. istək. umac. hacət. - **işlərə** kim yetişir. -
 bizdən bir **iş** gəlirmi, yapaım. **1.** çatı. qatı. məqsəd.
 məqsud. niyyət. **1.** dəlilik. divanəlik. əğim. istək. qamat.
 qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. meyl. iştiaq. qaplıca.
 qapcıq. həvəs. - gənclərin **tapatın** doyurmaqla yatırımaq

gərək, susuz qalıb, susamışı, su ilə qanımaq gərək.

- **iyi diləklə kimisiyə (yoxsullara, uşaqlara) bağışt, iydəlik (keyrat), vermə, bağışlama:** iydəlik. yasbal. yasbaltı. ehsan.

- (sevgi bildirmək üçün) **birinə gələcək yamanlığın savma diləyi:** qada almaq. - **qadavı alım**, balasan gedmə.

- **basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce yaşamaq:** yaşamın yaşamaq.

- **bir istək, dilək, amac, meyilin, qızqınca, qısqancla ardında olma:** üşüş. üşüşmə. rəğbət.

- **dilək qapısı:** umac qapısı: hacət qapısı. açat qapısı. - **dilək diləmək:** ummaq. - **umac, dilək namazı:** hacət namazı.

- **içdən gələn girəyiş, islik, istək, dilək. qaplıca. qapcıq. həvəs.** içtəpi. içgüdü. dürtüçik. sinik. doğal, təbii istək. fitrət. sirişt. nəhad. təbiət.

- **inanc istəyi, diləyi üzərə yönəlmə, edinmə:** içik. vicdan. ixlas.

- **iyi dilək:** alqış. yarqış. - **(iyi dilək sözü).** - qaçılmadan açılısın, günün çıxsın saçılısın.

- **iyidlək:** < **iyi dilək.** iyistək. iyi istək. hüsniyyə.

- **keçici istək, dilək:** istəmsəyiş. isləmsəyiş. isləmsiyiş.

istəmşimiş. istəmsəmə. **qaplıca. qapcıq. həvəs.** həva vo

həvəs. nəfsani əğilim, meyil. - ard arda gələn

istəmsəyişlərdən oluşan bir yaşam qurmuş.

- **uğur dilək**: xeyirdua.

- **istəyinə, diləyinə görə**: könlünə görə. istəyi, diləyi kimi.

- **qara, pis diləkdə, niyyətdə olma**: qaraç. pislik. kötülük.

yamanlıq. kin. qınağrın. qanağrın. hinc. hınc.

- **ortaq istək, dilək. duysu, hissi anlaşma**: könül birliyi.

- **ər kişi diləyinə**: bir kişiyyə qulluq yapılrkən, deyilən bir iyilik sözü.

- **əsnik, əsəri, keçəri istək, dilək**: islaq. islat. ıslaq. ıslat.

qaplıca. qapcıq. həvəs. əsvə. əsəv (< əsmək).

tiləqcə

diləkcə. diləkçə. 1. təqaza. 1. diləklik. ərzihal. istida'. 1.

şikayət. 1. e'tiraz. 1. təqaza. dərxtast. 1. yanığ. yanğış.

yanğışıq. yanığış. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım.

yaxnım. yaxnış. duruşum. giley. sızlanma. sızıltı.

sızlama. şikayət.

- **diləkcəsin (şikayətin)** posta **yoluyla** göndərmiş.

tiləqcə

diləkcə. istəyə uyğun. istənilən kimi olan. istəkçə. arzuca. -

diləkcəz olsun. - **diləkcə** değıl: uyğun deyil. - orda **diləkcəzi**

taparsız.

- tiləqçi** **diləkçi.** 1. dilənçi. dua edən. şəfaətci. ötügən. duaçı.
niyazcı. yaxaran. 1. elçi.
- tiləqləmək** **diləkləmək.** şəfaət etmək. onun günahın dilək et. məni
ondan diləklə.
- tiləqlənmək** **diləklənmək.** bir nərsə dilək edinilmək. ədlənmək.
ədlənmək. eylənmək. bir nərsə bir dilək üçün
kullanılmaq.
- tiləqli** **diləkli.** 1. arzıman arzılı. istəkli. niyyətli. 1. ilçi. elçi.
istəkli. arzılı. qoşucu. qaçıcı. dovtələb. - bu qızın iki
qaçıcısı var. 1. istəkli. qarazçı. qarazan. amaçlı. umaclı.
iməcli (< ummaq). bəllikli. oxluqlu. hədəfli. qəsdli.
mütəqəssid. qərəzli. 1. istəkli. yatqın. meyilli. - **arvad kimi,**
dediqoduya, gəvəzəliyə yatqın erkək. qadın ağızlı. qarı
ağızlı. arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın ağız. qılıbıq.
1. umaclı. gərəkli. hacətmənd.
- tiləqli** **diləkli.** 1. **diləyən.** arzulayan. aruzlayan. arzılı. aruzlı.
istəyən. istəkli. arayan. tələbkar. 1. istəkli. mütəqəzi.
- tiləqliq** **diləklik.** diləkçə. istida'.ərzihal.
- tiləqliz** **diləkliz. diliyənz.** istəkliz. istəyənz. özləkliz. özləyənz.
iradətməndiz.

tiləqmək	diləkmək. dalıgmaq. 1. istəmək. sormaq. 1. dilənmək. istənilmək. dildə gəzmək. dil sorağı olmaq. - diləkmis arzumuz: dilə düşmüş, dil əzbəri olan dilək. - ər isiz diləkdi: kişi pisliyə adlandı. kişinin yamanlığı dillərə düşdü.
tiləqsiz	diləksiz. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta. başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz. amacsız. umacsız (< ummaq). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. hədəfsiz. qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz. yönətsiz. təsarsız. düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən. fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt.
tiləqtəş	diləkdəş. diləkdəş. qıdıqlı, qızıqlı, rəğbətli, meyilli olan.
tilər	dilər. 1. dileyen. diləyici. 1. tilək. dilək. istək. arman.
tilərqə	dilərgə. dilarqa. elçi.
tilərsə	dilərsə. - tanrı dilərsə. o dilərsə. inşaallah inşaəllah.
tiləsin	diləsin. dilgəsin. istəsin. inşaallah.
tiləş	diləş. 1. dilək. diləyiş. diləmə. istək. istəş. istəmə. istəyiş. yörülgə. bulqa. bulqama. tutum. qəsd. iradə. 1. isləş. istəş. yadaq. alqış. anma. dua'. vird. zikr.

- tiləşən** **diləşən.** diləşik. dirəngən. dirəşgən. qaçıqmaqan:
qaçığmağan. qaçmayan.
- tiləşim** **diləşim. diləşmə.** dartışım. dartışma. eytişmə. eytişim.
deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. söyləşmə. söyləşim.
sözləmə. sözləşim. qonuşum. qonuşma. çəkişmə.
çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə.
diyaloq. cədəl.
- tiləşiq** **diləşik.** diləşən. dirəngən. dirəşgən. qaçıqmaqan:
qaçığmağan. qaçmayan.
- tiləşmə** **diləşmə. diləşim.** dartışım. dartışma. eytişmə. eytişim.
deyişim. deyişmə. aytışım. aytışma. söyləşmə. söyləşim.
sözləmə. sözləşim. qonuşum. qonuşma. çəkişmə.
çəkişim. gurlaşım. gurlaşma. mucadilə. munaqişə.
diyaloq. cədəl.
- tiləşmək** **diləşmək. 1.** dirənmək. axdarışmaq. axdarılmaq.
yoxlaşmaq. soraqlaşmaq. - siz nə **diləşirsiz:** axdarışsınız.
1. dilləşmək.
- tilətiq** - **başqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğeni, könlüce**
yaşamaq: yaşamın yaşamaq.
- tilətmək** istəmək. diləmək. sormaq. sorumaq. arazamaq.

tiləv	diləv. 1. dilək. 1. izləyən. gəlici. enik. yenik. tabe'.
tiləv	diləv. 1. istənilmiş. sevilmiş. 1. bağadur. şüca'. qəhrəman. pələvan. 1. tələv. kələv. kalö.
tiləvər	(< dil). dilçi. söz ustası. çeçen.
tiləviq	dilenci.
tiləvli	diləvli. kölgəli. izləkli. gəlcili. tapınlı. qullu. yaptıqlı. müridli. peyrovlu.
tiləvsiz	diləvsiz. qölgəsiz. izləksiz. gəlcisiz. tapınsız. qulsuz. yaptıqsız. müridsiz. peyrovsız.
tiləyən	diləyən. 1. diləkli. arzulayan. aruzlayan. arzılı. aruzlu. istəyən. istəkli. arayan. tələbkar. 1. dilənçi. istəyən. duaçı. yaxaran. ötəmiş. otamış.
tiləyən	diləyən. yalvaran.
tiləyim	diləyim. dilək. diləyiş. diləyit. bulqa. bulqama. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş. özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. əğiliş. əğilim. əğilit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti. tələb.
tiləyimsiz	diləyimsiz. istəyimsiz. özləyimsiz. iradətməndəm.
tiləyin ed	diləyin ed. diləğün ed arzunu ed. istəyin ed.

- tiləyincə** **diləyincə**. könülünçə: istəyincə.
- tiləyiş** **diləyiş**. **dilək**. **1. diləş**. **diləmə**. istək. istəş. istəmə. istəyiş. yörülgə. bulqa. bulqama. tutum. qəsd. iradə. **1. diləyim**. **diləyit**. bulqa. bulqama. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş. özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. əğiliş. əğilim. əğilit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti. tələb.
- tiləyit** **diləyit**. **dilək**. **diləyiş**. **diləyim**. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş. özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. bulqa. bulqama. əğiliş. əğilim. əğilit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti. tələb.
- tili** **dili**. **1. dilü**. arzi. istək. **1. ox** təmrəni üzərinə sarılan sırım.
- tilif** < **tapıl**. təpilib, çöküb qalan bölüm. arıtmaq, durutmaq sonucu olan **çökək**. daraqda qalan çöplü bölüm.
- tilif** tüfalə. qoncal. qoncara. qoncala. qoncar.
- tilim** **dilim**. **1. arx**. tirə. qarım. xəndəq. çala. ovuq. batqı. iv. çökək. ağnaq. təkənə. kalafa. mazğal. **1. kərəç**. kərət. parça. kəsmək. parça. kəssək. talım. dalım. para. parça.

1. kesik. bölüm. bölünmüş. biçimlənmiş. 1. taraq. daraq. dərək. parça. qaş. qarç. sıriq. şırıq. şırıq. tuvram. doğram. say. parça. tilqəm. parça. 1. telim. delim. deyləm. uzunluğuna kəsilməmiş parça. 1. tilkə. kəsim. biçim. uzunlumasına kəsilən hər nərsə. - tilim yapar görünmək: **tilimsinmək.**

- **dilim dilim:** kərti. kərəc. qırəç. çətlə. çitla.

- **dilim dilim edmək:** tiləmək. diləmək. dalamaq. parçalamaq. kəsmək.

tilim

dilim. 1. buyruq. 1. kəsək. qaç. qaş. bürhə. qətə. bölüm.

- uzun bir süre (zaman) **dilimində.** - **bir çağ dilimi:** bir zaman bölümü. 1. qırıç (**kereç** (fars)) qarç. qaç. qaş.

- **çoxdilimli:** çox buruqlu, qollu.

- **dilim dilim, qaç qaç edmək:** dildirmək. yarmaq. biçdirmək.

- **kiçik dişin, dilim:** qırıc. qanzı. qancı. qıncı. - yoğurda bir neçə **qıncı** sarımsaq at.

- **qavın dilimi:** tıraşa. daraça.

- **dilim kişi:** 1. göstərişli, maraqlı adam. 1. gülunc, məşqərə adam. - **dilimə almaq:** gözə soxmaq. barmaqlamaq.

tilimcək	dilimcək. tilimqac. biraz.
tilimçi	dilimçi. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi. düznəçi. düzənçi. kələkçi. qalayçı.
tiliməçilik	diliməçilik. yalançılıq. düzənçilik. kələkçilik. qalayçılıq.
tilimləmək	dilimləmək. diləmək. dilmək. dilim dilim, qaç qaç kəsmək, yarmaq, kəsmək. qaçlamaq.
tilimləmək	tilqəmləmək. parçalanmaq. kəsmək.
tilimlənmək	dilimlənmək. dilinmək. dilim dilim, qaç qaç kəsilmək, yarılmaq. qaçlanmaq.
tilimliq	dilimlik. kağlıq. qaqlıq. qaçlıq. parçalıq. dişlik.
tilimmək	dilimmək. dilinmək. dalınmaq. talanmaq. kəsilmək. yırtılmaq. üzülmək. ixtiraq.
tilimqac	dilimcək. biraz.
tilimsinmək	dilim yapar görünmək.
tilimti	tilimdi. dəridən kəsilmiş dar şərit. - tilimdi yer: dar topraq parçası.
tilimtiləmək	tilimdiləmək. kəsmək.
tilin	dilim. tilənmiş. dilim dilim. qırıq qırıq. yassı kəsilmiş.

- tilinmək** **dilinmək. 1. dilimlənmək.** dilim dilim, qaç qaç kəsilmək, yarılmaq. qaçlanmaq. **1. dilimmək. dalınmaq. talanmaq. kəsilmək. yırtılmaq. üzülmək. ixtiraq.**
- tilinmək** **dilinmək. 1. uzunlamasına dilinmək. yolunmaq. 1. çatlamaq. - dəri, duvar dilindi. 1. uzunusuna, dilim dilim kəsilmək. - dəri dilindi: dilimləndi.**
- tilintə** **dilində. - cocuq dilində yumurtanı andıran ad: qaqqqa. - qadının xoşluğu, kişinin əlində, kişinin xoşluğu, qadının dilində.**
- tiliq** **dilik. dilmə. diləm. uzunlamasına kəsilən tikə.**
- tiliq** **tilik. 1. iz. nişan. 1. dıllaq. (< dil). dil dil olan, yarıq nərsə. qadın öğreti.**
- tiliqmək** **dilikmək. dillənmək. 1. qonuşmaq. 1. xəbər tutmaq. 1. dilə düşmək. 1. dilə düşmək. - er isiz diləkdi: kişi pislilye ad çıxardı.**
- tilir** **dilir. 1. dəli. çox. qarqın. sox. iti. çalaq. 1. dilir. dəli. dilir. qonur. cəsur.cəsəretli. ataq.atılqan. qeyrətli. şüca'. - utursan, tanrı edir, utuzsan, tanrı dilir.**
- tilir** **dilir. dəlidir. kür. gür. igit. yiğit. sarsılmaz. bək yürekli. qabadayı. casuq. cəsur.**

tilirinə	dilirinə. casuquna. dəlirinə. igitinə. igityana.
tilirliq	dilirlik. dəlilik. atağlıq. atılqanlıq. qeyrətlilik. qonurluq. cəsurluq.cəsərətlilik. şüca'lıq.
tilisim	tilişim. tilism. iləşim. iləşim. iləşmə. iləşim. cadu.
tilism	çam. çal. çat. çatu. çata. qam. büyü. ovsun. sehr.
tilism	tilişim. tilisim. iləşim. iləşim. iləşmə. iləşim. cadu.
tilism	toğay. tuqa. tuqay. bağıt. üfü. duğa. duva.
tilişə	1. dilicə < til til. dil dil. dilçə. 1. (il < > ır) tıraşa. talaşa. dalaşa. qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. mayda. töküntü. yonqa.
tilişim	tilisim. tilism. iləşim. iləşim. iləşmə. iləşim.cadu.
tilit qan	alqan. teyxa qan.
tilitmək	1. qarışdırmaq. fallara, liflərə ayırmaq. 1. parçalamaq. yırtmaq.
tiliyəniz	diliyəniz. diləkliz. istəkliz. istəyəniz. özləkliz. özləyəniz. iradətməndiz.
tiliz	diliz. dalız. filiz. qaçaq. sürgün. cücəri. cəvanə. - diliz kimi: diliztay: incə biçimli.
tilizləmək	dilizləmək. dalızlamaq. budaqlamaq.
tiliztay	diliztay. diliz kimi. incə biçimli.

- tilləmək** **dilləmək.** diləmək. yalamaq. silmək. sürmək. dilimləmək.
dilim dilimləmək. dilimlərə ayırmaq.
- tilləndirmə** **dilləndirmə.** qonuşdurma. istintaq.
- tilləndirmək** **dilləndirmək.** 1.qonuşdurmaq. istintaq etmək 1. dilə
düşürmək, salmaq.
- tilləndirtmək** **dilləndirtmək.** dilə gətirtmək. söyləndirtmək. bıqdırtmaq.
deməyə gətirtmək.
- tillənmə** **dillənmə.** 1. (< tin >) dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş.
dinək. diŋlik > dinlik. tıŋlıq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc.
tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş.
dinənim. dincəliş. dincəlmə. dincəlim. dincənmə.
dincəniş. dincənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim.
dinəlmə. dinəliş. dinəlim. huzur. hizur. istirahət. istirahət.
rahat. 1. dallanma. ayrılma. açılma.
- tillənmək** **dillənmək.** 1. cocuğun qonuşmaya başlaması. 1.
danışmaq. dil açmaq. 1. qarşı durmaq. e'tiraz etmək. 1.
söylənmək. dilə gəlmək. - bir yaş yarımında o qədər
dillənmək !.
- tillənmək** **dillənmək.** 1.qonuşmaq. 1. dilə düşmək. nərsə üzərində,
iləri geri nərsələr söylənmək. 1. dilə gəlmək.

- tillənqə** **dilləngə.** aramqah.
- tilləntirmə** **dilləndirmə. dillətmə.** danışdırma. sözləşdirmə.
söyləşdirmə. sözlətmə. söylətmə. qonuşturma. nıtqa
gətirmə. intaq.
- tilləş** **dilləş. dinləniş. dinəliş.** diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş.
deyləş. qarşıq. qarşın. qarşılıq. aytış. aytaş. eytiş. qonut.
söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). abat. düşüt.
salıt. qayşaq. girit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt.
çırqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət. qəbul
edməmə. e'tiraz.
- tilləşmək** **dilləşmək. 1.** danışmaq. sözləşmək. söz güləşdirmək.
yabancı dildə qonuşmaq. danışmaq. qoxuşmaq.
iyləşmək. tanışmaq. bilgişmək. **1.** ağız birliyi etmək.
sözləşmək. anlaşımaq. **1.** dil ağız etmək. **1.** dədləşmək.
- tilləşmək** **dilləşmək. 1.**söyləşmək. sözləşmək. **1.**deyişmək.
qarşışmaq. muşairələşmək. **1.** yabancı dildə danışmaq.
- tilləti** **dilləti. dinəli. dilləti. dinəli. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli.**
diyləşli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti.
sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**). düşütlü. salıtlı. qarşıqlı.
qarşınlı. qarşılı. qayşaqılı. giritli. dikli. dalaşlı. abatlı.

çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

tillətmə

dillətmə. dilləndirmə. danışdırma. sözləşdirmə. söyləşdirmə. sözlətmə. söylətmə. qonuşturma. nıtqa gətirmə. intaq.

tilli

- **açıq, arın dilli:** fəsih silik.
 - **ağı dilli:** dili odlu. acı sözlü.
 - **suyçu dilli:** dadlı dilli. şirin dilli. incə ağız.

tilli

dilli. 1. insan. kişi. 1. uzun dili olan.

tilliq

dillik. dili uzunluq. girginlik. fizulluq.

tilliq

dillik. dilli.

tillşmək

dilgışmək. dilimləmək. - yarındaq **dilişmək:** qayış kəsmək.

tilmac

dilmac. çevirən. daşıran. mütərcim.

- **yabancı elçiliklərdə dilmac yardımçısı:** dil oğlanı.

tilmac

dilmaç. dilmanc. 1. savuç. yalavaç. elçi. pyəmbər. çevirici. yırtmaç (yırtan). sökən. çevirmen, tercuman. iki çatallı araç. iki dilli adam. dilbəd. 1. çevrən. təvüman. mütərcim. 1. dilçi. dilbac. 1. sözçi. soxənvər. elçilikdə **dilmanc** yardımçısı: qapı oğlanı.

- tılmaç** **dılmaç. dilaç.** 1.düşmanın içindən, durumundan bilgi, xəbər əldə etmək üçün, alınan tutsaq, əsir. 1. sözalan. dilalan. casus. casut. karaqah.
- tılmañ** dilmanc. tərçüman.
- tılmanı** **dılmanı. (dil + man. mun). dilbunu.** dil ilə yapılan qarqış, ilənc, büyü, ovsun, bəd, tutu.
- tilmə** **dilmə.** (dörd bucaq kəsilmiş) dirək.
- tilmə** **dilmə. diləm. 1. dilik.** uzunlamasına kəsilən tikə. 1. > deyləm. əhrom. 1. nərsənin uzunasına sərək, sürük çixıntısı, qaşı. 1. çərçivə dalları. 1.gözəl. yaxışıqlı.
- tilməc** **dilməc.** yırtmac. yırtıq. yırtılmış.
- tilmək** **dilmək. 1. diləmək. dilləmək.** dil dil etmək. dilinqanlamaq. uzununa kəsmək. - **yarındaq dilmək:** qayış, sırım qırmaq, kəsmək. 1. til. dil. dilim. 1. uzunluğuna yarmaq, kəsmək, yolmaq.
- tilmək** **dilmək. diləmək. dilimləmək.** dilim dilim, qaç qaç kəsmək, yarmaq, kəsmək. qaçlamaq.
- tılmen** (dilmen) konuşkan, hatip, çenebaz.

- tilmiz** (bir ustanın qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə). şayırd.
yardım. yardım. köməz. kömər. kömək çöməz. yamaq.
çıraq. tələbə.
- tilmizlik** şayırdlıq. (bir ustanın qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə).
yardımçılıq. yardımçılıq. yamaqlıq. çıraqlıq. tələbəlik.
(ustasın) izdəmçi. izləmçi. izləyən. tə'qibçi. çöməzlik.
köməklik. köməzlik. kömərlik.
- tilmurmaq** ummaq. ümütlə, həsrətlə baxmaq.
- tilnəq** **dilnəq**.mürüvvət.
- tilpə** dilpə. kəkəmə.
- tilqam** **dilqəm**. tik. sar. yalçın.
- **dilqəm bolmaq**: 1. ölmək. 1. yuvarlanmaq. devrilmək.
yıxılıb qalmaq.
- **dilqəm edmək**: çevirmək. döndürmək. devirmək.
- tilqatmaq** **talqıtmaq**. çarpıq yapmaq. nərsənin arasına dil, dal
soxmaq. işi qeciktirmək. yüklə ip arasına ağac parçası
qoyaraq yükü düzəltmək üçün büküb, sıxmaq.
- tilqav** kəkəmə.
- tilqə** **dilkə**. dilək. qol. dəstə.

- tilqə** **dilkə. tilgə. (< dil).** 1. bax > **tilək. 1.** dilim. uzunlamasına, şırıx kəsilən hər nərsə. - bir **dilkə** yer. 1. tilək. dilək.
- tilqəcəq** **dilkəcək. (< dil). tikləcək (< tik).** iki nərsəni bir-birinə bağlayıb tikən, həlqə, sürgün ağac kimi qoşulan nərsə.
- tilqəm** **dilgəm. 1.** dilim. parça. 1. dil biçimində. dilim. uzunlasına.
- tilqəm** **dilkəm. (1 < dil 1 < tikləm. kl < metatez > lk < tik.). 1. (< dil).** dil kimi uzun sıırıq kəsilib duran. tarladan, topraqdan, nərsədən ayrılan parça. 1. (**kl < metatez > lk) tikləm (< tik).** nərsənin tikiş yeri. iki nərsənin birləşən yeri. 1. böyük ət parçası. külbastı.
- tilqəmək** **dilgəmək. dilləmək. dilimləmək.**
- tilqəmək** **dilkəmək. (kl < metatez > lk < tik).** 1. neçə nərsəni, bağla bir-birinə bağlamaq. tikmək. 1. nərsənin dalına düşüb izləmək.
- tilqəmləmək** dilimləmək. parçalanmaq. kəsmək.
- tilqət** **dilgət. minacat.**
- tilqəti** **dilgəti. diləndiri. diləndiriş. arzundırı. arzındırı.** qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.

bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandır. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. yerikləti. yerikit.
 yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
 tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.
 düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq
 etmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

tilqətmək

dilqətmək. minacat etmək.

tilqəv

dilkəv. nazik.

tilqi

tilki. tilgü. bax > **tülkü.**

- **tülkülük** etmək: yaltaqlanmaq; tilqülənmək.

- **tilqi tilqi:** **dilgi dilgi.** dilim dilim. yırtıq yırtıq.

tilqin

diling. dilim.

tilqinmək

tilginmək. dillənmək. dilimlənmək.

tilqir

dilgir. tınqır. tingir. (< **tin. tın:** iç. istək). içdən, qızqın

istəkli, maraqlı, meyilli. - gedməyə ötə **dilgir.** - öz işinə dilgir

deyil. - **dilgir** olmadan od tutuşmaz. - dilgirsiz, qulaq dinləməz.

- **dilgir** olsa, tınqar (tiyan: qazan) tapılar.

- tilqü** **tilkü.** tilq. tülkü.
- tilqüләnmək** tülkülük edmək. yaltaqlanmaq.
- tilqürmək** tiklürmək. tikəlmək. toğrulmaq. dik durmaq.
- tilsim** büyü. ovsun. yaluy. sehir. arpa. şamların oxuduğu dua.
- tilsiz** **dilsiz.** 1. az danışan. lal. 1. qonq (fars). güng (< **gəng**: gic).
tat. 1. səssiz. dinc. arsat.
- tilsiz** **dilsiz.** ağın.
- tilsiz** dilsiz. heyvan.
- tilsizlik** **dilsizlik.** tatlıq. qonqi (fars). güngi.
- tilsün** **dilsün.** diləçün. tilzün. yumuşaq xuylu.
- tiltay** etgən. amil. nədən.
- tiltə** < tilmək: kəsmək (dil. dilim).
- tiltə** **dildə.** 1. dil ucundan. dildə olan. içdən yox.
dışdan.ürəkdən olmayan. 1. çorba. şorba. qarman
çorman, qarış quruş nərsə. qarmaqadal.
- **tiltə çeşiti:** kalacoş. kələcoş.
- tiltə** **dildə. dalda. dulda.** məmə. şişik, çıxıq nərsə.
- tiltəçi** şorbaçı. ara pozan, pozucu, qaran, qatan.

tiltək	diltək. bahana. dəlil.
tiltəmək	dildəmək. 1. daldamaq. duldamaq. şişmək. məmələrin sütə dolması. 1. dil demək. dil tökmək. artıqcasına dil ağız edmək.
tiltən	- arvad, dildən yanar, kişi gözdən yahalar (aldanar).
tiltənmək	dildənmək. 1. tellənmək. 1. dallanmaq. 1. daldal olmaq.
tiltəppə	1. kəkəmə. 1. muxbir. xəbərci.
tiltəq	tildək. 1. tilgə. dilək. 1. bahana. səbəb. təkdək. 1. töhmət. böhtan. - dildək vurmaq; dildək qılmaq; töhmət vurmaq.
tiltirmək	dildirmək. dilim dilim, qaç qaç edmək. yardıрмаq. biçdirmək.
tiltirmək	tildirmək. dil dil edmək. - o yanındaq dildirdi: qayış düzətdirdi. qayış kimi kəsdi.
tiltolaqı	dildolağı. təkərləmə. nağarat. qavuştaq. bağlama. pirsək.
tiltumar	tilsim. dilbəd. dilbağlayan.
tiltürmək	dildirmək. dildürmək. - yanındaq dildirmək.
tilu'	< dalıq. ağarma. dan. sökən. şəfəq. fəcr.
tilucu	dil ucu. taarüf.
tilü	dilü. dili. arzı. istək.

- tilüq** **dilük.** dilək.
- tilvas** **dilvas.** dilək. bulqa. bulqama. arzu. əriz. əriş. ümid. istək. əsmə. əsi. arman.
- tilvasamaq** **dilvasamaq.** arzulamaq. diləmək. istəmək. aramaq. köysəmək. həvəslənmək.
- tilzün** dilsün. diləçün. yumuşaq xuylu.
- tim** biçim. taxım. taxım. quruh. - **qarşı taxım:** tərəf muqabillər. - **im timi qalmamaq:** izi sorağı qalmamaq.
- tim** **tüm: tam. dam. 1. günbət. 1. (m < > b < > p). dip. dib.**
təməl. ən alt. - yerin **timi** sudu, dənizin **timi** qum. **1. kök. iç.**
zat. - timivə lə'nət. - timinə düşdü əlçəkən günü yoxdu. **1.**
toxuntuda işlənən iplərin hər biri. - xalçada nəçə **tim**
işlənmiş. 1. dinc. - timliklə: dinliklə. **1. öbək. kiçik** qurup.
parça. taxım. ulaç. ulam. əklənmiş. qatılmış.
- tim** . **1. şərab dolu tulum. 1. şərab satan. timci. 1. tum. qapalı.**
- tim tim: tim tim. dən dən. dam dam. təm təm. damcı damcı.
dan dan. 1. takım. quruh. hey'ət. kumpani. - takımıca:
taqımınca: heyə'ti ilə. həp birlikdə. kamilən. həpisi. təmamen.
olduğu kimi. məcmuən. - onlar taqımı ilə gəldilər. - bu **taqım**
qonaqlığa yerimiz olmaz. - av **taqımımı** göndərin. - onun

- takımı:** onun adamları. - **sokaq** takımı: çüçə adamı. aşağı el. - siz öz **takımınızla** gedin, məndə özümküynən. - evi yırıq, **takımı** pozuq.
- idim. - söylədim: söylədi **idim**. - vardım: vardı **idim**.
- timac** tüksüz dəri.
- timaqur** **timağur**. tinəqır. (< tin). sayqılı. tüzə. düzə. türə. doğru. əsirgəyən. acıyan. qoruyan. qollayan. insaafılı. mərhəmətli, vicdanlı.
- timar** (< tom). **tomurlamaq. tumarlamaq. tomulaqlamaq: domulaqlamaq.** nərsəni çevrələyib, dolayıb sarqamaq, saxlamaq. çevrələmək. gözətləmək. qorumaq. nərsədə artıqları yığıb çevirmək. özəlliklə ağacın qol budağın qırmaq. çapıq davranışlı xədə kişiləri, dəliləri sağlam yola yönətmə işi.
- timar** < **tuqmar.** tumar. tutluq. qussə.
- timarlamaq** **tumarlamaq.** qaşmaq. qaşnamaq. qəşovlamaq.
- timas** _(fars) < **tıxcıq. tıxmas. tıxmaz** > **timas.** (< **tıxmaq**). meşə. orman. cəngəl.
- timci** tim. şərab satan. məyxanaçı.

- timçə** < **tıxmac.** (< **tıxmaq**). dalan. kiçik saray. bir neçə tükən, otaqdan oluşan, qapalı kiçik kərvansaray.
- timdik** **dimdik.** 1. alıq. 1. çündük. çumduk. cündək. çünt. qaqa. qomşum. tumşuq. quş burnu.
- **qaqaları, dimdikləri ilə, bitləşmək:** tumuşmaq. birbirinin bitlərin ayıqlamaq. - toyuqlar **tumuşub** dururlardı.
- timə** küçük. it balası.
- timək** demək. söyləmək.
- timen** 1. (**men** < metatez > **nim**). **tinim.** bax > **tin.** **ting.** dinc. 1. dəymə.
- timən** **tümən. түбән.** 1. dibə sarı əğik. əğri. 1. üzi quyi. üzü quylu. 1. mayil.1 . münhəni.
- timenlik** (**men** < metatez > **nim**). **tinimlik.** bax > **tinlik.** **tinglik.** dinclik. sağlamlıq.
- timər** **tumar.** ağac, heyvan baxımı.
- timiq turmaq** **dimik durmaq.** dardıyış.dardarmaq. daşmaq.
- timiq** **dimik. dəmiq. tımiq. tumuq.** boğucu. bunaltıcı.
- timiqmək** **dimikmək. dəmiqmək. tımiqmaq. tumuqmaq.** boğulmaq. bunalmaq. - suya **timikmək:** suya batmaq. qərç olmaq.
- timiqtirmək** **timikdirmək.** boğmaq.

timir	teymur. çəlik. polad.
timisqılamaq	(m < > n). tintimək. (< tin). yoxlamaq. sezmək. aramaq.
timişqılaş	(m < > n). tinişqılaş. (< tin). yoxlamaq. sezmək. aramaq.
timliq	qaradimlik: qara üzüm.
timm	dimm. kötüg, sığır kimi kişi.
timnit	timnit. dimnit. 1. mincik. mıncıq. kiçicik. minyon. 1. incə qabıqlı, kiçik dənəli, sulu, dadlı üzüm çeşiti.
timqil	bənək. xal. daq. tağ.
timrəlmək	tırmanmaq.
timsah	alban. alaban.
timsal	(< timrəlmək: tırmanmaq). dikəlmiş nərsə.
timsi tib	öyləmi öylə deyilmi ?
timsi	tib. bənzər. müşabəh.
timtə	dimdə. anda. ində. imdə. bir anda. göz qıpımında. qaşla göz arasında.
timtiq	dimdik. 1. çox dik. 1. dodaq. sipər. savır. ləbə. 1. qaqaq. qaqqıcıq. qaqqacıq. qaqacıq. qaqa. çuntıq. çunt. 1. şax. - heykəlin şax, dimdik tutan kimsə: boylu. şəsli. qotduraq. > qaddıraq. qədli. qamətli.

- **bükük, qartal dimdikli**: qıvraq qaqalı.

- **başı dimdiyə oxşar, yuvarlaq yelkən**: qaqa burun.

- **dimdiyindən, göbəyindən, daşsağından tutmaq**
qaqasından tutmaq, yaxalamaq. ən incə, çökük, zayıf
yerində tutmaq.

- **ət yeyən quş dimdiyindən tanınar**.

timtiqləmə **dimdikləmə**. qaqma. qaqalama.

timtiqləmək dimdikləmək. gəgələmək. qaqalamaq. - xoruzlar
gəgələmiş: qaqalamış.

timtiqləmək **dimdikləmək**. qaqalamaq.

timtiqləmək **dimdikləmək**. qaqmalamaq. qaqalamaq. - qarqa pəniri
qaqmaladı.

- **dimdikləyib, seçib toplamaq**. qaqalamaq.

timtiqlənən **dimdiklənən**. qaqlanan. yeyilən. - **sürəkli, tez tez, yeyin**
yeyin qaqlanan, dimdiklənən, yeyilən nərsə: qaqlacan.
qaqacan.

timtiqlənmək **dimdiklənmək**. qaqalanmaq. **1**. kötü mala basınmaq,
satinmaq, alınmaq, sıriqlanmaq. **1**. itinmək. itələnmək.
dürtüklənmək. **1**. qaqınmaq. soxunmaq. sancınmaq.
saşınmaq. **1**. dimdiklənilib, seçilib toplanmaq. **1**.

- azarlanmaq. incinmək. çıxışınmaq. sıxışınmaq.
toxunulmaq.
- timtiqləşmək** **dimdikləşmək. qaqalaşmaq.** (quşlar) qarşılıqlı
dimdikləşərək savaşımaq, oynaşmaq.
- timtiqlətmək** **dimdiklətmək. qaqalatmaq.** dənələtmək. oğdurtmaq.
- timtiqləyən** **dimdikləyən.** qağan. qağalayan. - **ağac qağan:** ağac
dələn. ağacların qabuğun dimdikləyən, qarğada kiçik bir quş.
- timtiqli** **dimdikli. qaqalı.** başı dimdiyə oxşar, yuvarlaq yelkən.
- **od qarışdırmağa, götürməyə əğri uclu, dimdikli dəmir
çubuq:** qarağ. maşa.
- timtiqli** **timdikli.** çuntal. - **qara balıq:** çuntalı, dimdikli balıq.
- timtiqliq** **dimdiklik.** dodaqlıq. sipərlik. savırlıq. - **börk, şapqa
dodaqlığı, dimdikliyi, sipərliyi, ləbəliyi:** qalaq - şapqamın
qalağı əğilimiş.
- timtiqsi** **dimdiksi. qaqamsı.** qaqanı, dimdiyi andırır biçimdə olan.
- timur** **dəmir.** - **timuçin.** timurçin. temuçin. temurçin. - **timurxan:**
timur xan. - **timurqula:** timur qula. - **timur qutluq:** timur
qutluq. - **timur gürqan:** timur gürqan. - **timuralp:** timur alp. -
timuray: timur ay.
- tin ata** ecdad. cədd.

tin töncək

gövdə.

tin**1.** ruh. **1.** yol. yöntəm. inanc. şəriət.

- **tin tutmaq: dəm tutmaq:** bir səsi, çalqı ilə, səsle əşləmək, qoşalamaq.

- **din!** qal. ol. olut. tiki.

- **dinində aşırı gedən, davranan:** qaramaz. qaramas. yobaz. şex. sofi.

- **dinin götün gödəyənini, gözün çıxaran uyan, dinçi:** aşırı dinçi. qaba dinçi. qaba sofu. şex.

- **soluq, tin, nəfəs darlığı:** içdaralması.

- **bitikli yalavacların yaydığı dinlər dördür.**

tin**tın. dın. tınq. tınıq.dəm. 1.** ün. səs. ün. çığlıq. - **tinsiz:**

dilsiz. - **tinin** çıxarma: səsin çıxarma. - yan yön **tiptin:** devre

sakin, səssiz. **1. (n < > l) dil.** könlül. iç. - **tininə** dolsun

sevinc. - o mənim **tinimdən, dilimdən** düşmədi. - **tində** olsa,

dilə gelir. - **tinim dilim** ilə. - **tinbağar:** sevəcən. **1.** qonuq.

can. ruh. yaşam. zıq. abi. arba. arbağ. iç. öz. töz. tin.

cigi. dıntar: diri, dirik, tiri, tirik. diril. imen. emen, qad. qat.

üzüt. qonuq. - qızarıb axar qanı yox \\\ qayılib ölən **tını** yox. **1.**

al. əlik. alıq. alqı (: alınmış: əklənmiş). **1.** nefs. nəfəs. soluq.

könül. ağançığ. süne. yel. - **tin dartmaq**: nəfəs almaq. - **tını**
üzüldü: soluğu kəsildi. - **tin** almaq: dincəlmək. - **tin** alın:
dincəlin. - **tin** alışı: **tin** alışma: nəfəs alma. **dinlənmək. 1.**
tınım. dinləmə. ara. fasilə. tənəffüs. təvəqqüf. **1.** dəmir, içi
boş nərsənin, tutuq, boğuc səsi. - **tin tin**: boş. **1.** dinq. qulaq
vermə. dinləmə. dinmə. **1.** son. - **tinmək**: sönmək. sona
ərmək. **1.** can. uruq. ruh. yaşam davam yetgisi. nəfəs. -
tından çıxar, **dindən** yox. - **tin** çıxmasa, xuy çıxmaz. - **tını**
çıxdı: öldü. **1. din** !: eşit. (< dinləmək: eşitmək). **1. < tün.**
tutuq. qaranlıq. **1.** qəpik. quruş. tanqa. **1.** dinmiş. dingin.
səkin. sakin. bitik. **1.** gök. göksel, tanrısal. **1. təm. tınış.**
dən. bən. nuxdə. çək. - iki **tin** qoyun, bitirin. **1.** qonu.
mövzu. - **tin** nədən gedir. - bir **tin** tapıb dartşdılar. - söz **tını**:
söz qonusu. - dörd tin gəngəşə qoyuldu. **1.** nəsnə. nərsə.
nərsə. - bizim qavqa **tınımız**, on **tından** oluşur. - bir **tin** söylə.
1. boya. tuz. toz. rəng. - **tini** uçuc: rəngi qaçıq. **1. dın. dəm.**
toxunmalarda dışarda qalan tək ilmək. **1.** iç. din. ruh. öz. -
tinbilim: ilahiyat. - **tinqara**: **tini qara**: namussuz. - tini
qararmaq: kötü taslar tasarlamaq. **1. din. tinqir. dinlən.**
tintiç. uğrayış. üsüş. ötüş. hərəkət. **1. tin. dın. sincap. 1.**

sağlam, göclü gövdəli. köklü. götürümlü. mətin. uzun nəfəsli, ömürlü. qanlı canlı. iyi. əsən. çəlimli. gərçək. əksiksiz. - **adal tınlı**: içi düz, haqlı olan. **1.** höürülmüş, tikilmiş nərsənin bir **dili**, **teli**, **dalı**, sapı, qatı. əğrilən orqanın, ipin bir qatı. - on **tin** qatma. - ipi **tin tin** ed. - sapdan bir **tin** çək. **1.** nərsənin bir azı, bir tikəsi. parça. - bir **tin** ət. **1.** gizli, saxlı dinlənen söz. - utanmaz birdə **dın** dinləmiş. **1.** arı. duru. nab. bıkr. acar. qız. net. öz. som. yalın. xalis. xass. **1.** saydam. açıq. aydın. **1.** sürülməmiş bıkr. topraq. - güz, **tingi** buz: güzün, toprağı sür. **1.** yeni. hənuz. **1.** ilmək. ilmik. düğün. **1.** dinlənmə. durqunluq. **1.** nərsənin ən yüksək, uca uxu. uc. **1.** qapalı qalmış quyu, kövülün, kərbonat diyoksidli pis, boğunaq, tutuq boğucu hava. - quyunun **tini**. - odun **tini**. sobanın **tini**. **1.** qara, tınlı, qonqur, qonqaq, yaman qonuq. **1.** **tin**. haylaz. təmbəlləşmiş. arınlaşmış. **1.** dinmiş. işslz. boş. sakit. - **tin** uşaq. - **tin** kişi. **1.** **tin yılıxı**: başı boş heyvan. **1.** **tinıq**. ruh. nəfəs. soluq. can. - **tinı** kəsildi: candan düşdü. canı üzüldü. **1.** **tin**. nəfəs alma. soluq alma. **1.** yular. yuqan (> **loqam**). - **tin** tizqin: yular dizgin. **1.** ruh. **1.** bədən. gövdə.

- **tin düşmək**: **tinlənmək**. utanmaq. çəkinmək. sıxılmaq. - **tin tər basmaq**: cımcılaq tərə batmaq.

- **tin girmək**: cəsərlənmək. canlanmaq. dirilmək. hərəkətlənmək.

- **tin tər basmaq**: **tin təri bolmaq**: çox tərləmək. qan tər içində qalmaq. çoxuna tərləmək.

- uluğ **tiniğ**: ağır nəfəs.

- **tiniğ** borusu. - **tinin** uçsun: nəfəsin kəsilsin.

- onu vurdu **tinin** uçurdu: vurub nəfəsin kəsdi.

tin

tın. tım. dım. dımı. bax > **dəm**. **1.** yavaş. ağır qaynamaq. -

tımı tımı qaynır. - **tın tın**: yavaş yavaş. **1.** boğuş. tutuş.

bəlirli bəlirsiz. bulanıq. qaranlı. qaranlıq. qapıq. qapalı.

gizəmli. mübhəm. - **tın** soru: mübhəm problem. **1.** ün. səs. -

ünü tımı yox: susluq. susat. susuqluq. (> **sost** (fars)). sikut.

- **tımı** çıxmadın yox oldu: nəm buraqdan yoxoldu. - **dımını**

çıxarma: səsini çıxartma. - **diminsiz** ged: bir nərsə

söyləmədən, yox demədən ged. **1.** soluq. nəfəs. **1.** tınqa.

tınıq. ruh.

tınaqay

çınaqay. sərçə barmaq.

- tinaqur** **tınağur.** tinqmağur. dinsiz. dincsiz. dözümsüzlük.
taqətsizlik. aramsız. qərarsızlıq.
- tinar** **tınar.** dayaq. dəsdək. dayanaq. ümüd. - getdi əlimdən
tınarım. - **tınar** olmaq. - **tınar** tapmaq.
- tinarmaq** **tinarmaq. dınarmaq. dınqalmaq.** dimdik ayağda durmaq.
dikilmək.
- tinaz** **tinas.** bax > **tinaz.**
- tinaslamaq** **tinaslamaq.** ağır ağır soluqlamaq.
- tinata** ulu babalar. əcdad.
- tinaz** **tınaz. tinas. tınar. 1.** kümə. yığın. dəmət. güdə. **1.**
döyülmək üçün yığılmış samanlı ürün, taxıl, əkin, hasil.
savrulmamış taxıl yığını. **1.** qış üçün saxlanmaq üzərə
təpə biçimində yığılan ot. ot yığını. **1.** şaka. şuxluq. **1.**
tınaza. alay. ələ salma. əğlənmə. - **tınaza almaq:** ələ
salmaq. **1.** danqaz. dikbaş. tərs adam. öclü. ayqırı.
düşman. uyuşmaz. evrik. çəlşik. çəliş. **1. tınqa. tingə.**
qına. tutuq. hirsli. öfkəli. qızqın. - **qınası** tutmaq: qızmaq.
qızıb nəfəsi tutulmaq.
- tinazına** **tınazına. tinasına. tınarına.** tərsinə. ziddinə. qarşı.
ayqırına. uyuşmazına. evrinə. çəlişinə.

tinazlamaq	tınazlamaq. tınarlamaq. tınırlamaq. tınar edmək. bir yerə toplamaq, yığmaq.
tinbac	tınbac. kəndini bəğənmiş. özsevər.
tinbə tin	tinmə tin. dəmbə dəm. tıq tıq. SIX SIX. SIXma SIX.
tinbələndik	dimdik.
tinbuc	tinbucaq. tınbalaq. doruq. uc.
tinbuğ	tınbuğ. tın bura. ruhlarla ilişgi qurma gücü olan.
tinbuq	tinbuğ > dənbuğ < tingic. dingic.
tinc	dinc. (< tin: dın: nəfəs. soluq: dinmək). dincə. dingə. yüngül. yengəl. istirahət. sağıl. saqit. durqun. qımıldısız. qayğısız. yüngül. gözucu. ötəri. üzdən. ravan. asan. ötö. ütük. cəld. güclü. sağıl. canlı. mahir. dölək. arkun. ağıllı. təmkinli. ağır. saqit. sabit. ilqarlı. avay. yavaş. duru. dingin. saf. asudə. sağır. səssiz səmirsiz. sağın. {diqqət: diqqətlə: yavaşca. avaylab. dincsiz: diqqətsiz. yavaşsız. avaysız. - dincə: dingə. dinc. yüngül. yengəl. istirahət.}- dinlik: barış. tinlik. dinklik. dinclik. teclik. dərman. inğğaylıq. incaylıq. incəlik. macal. ərkinlik. azadlıq. qorxusuzluq. əmniyyət. yüngüllük. yengəllik. rahatlıq. basalıq. güvənlik. aramış. 1. tinim. tiniş. baysallıq. ərinc. gönənc. dirlik.

barış. sağlıq. sevinc. rahat. huzur. **1.** boş. tətıl. dimləncə.

- **dinc** gün: boş, tətıl gün. - dinc almaq: dinlənmək.

istirahalanmaq. - dincalıq evi: dinlənmə evi. - dincini vermək:

dinləndirmək. - dinc dəniz: durqun dəniz. - dinc durmuş: rahat,

yüngül yaşam. yüngül. göz ucu. ötəri. üzdən. asan. öto.

cəld. güclü. diri. sərık. sağıq. sağ. tultaq. səkin. güvəş.

kəndindən əmin. güclü. diri. sərık. sağıq. sağ. **1.** barlıq.

varlıq. qınc. sakin. turqun. rakid. saz. iyiçur. sağsalamat.

rahat. toxdaş. otraş. aram. rahat. turaq. duraq. durqun.

sakit yer. dəklənmiş. **1.** tınç. ərinc. rahat. tablı. rahat. tiri.

diri. çevik. sakin. qolay. **1.** dənğ. dinğ. uslu. uslu. ıslı.

rahat. sikun. gənğ. gənğ. genğ. gen. gən. fərah.

yorulmamış. güclü. quvvətli. - yaşlanmışsada, **dinc** kişidir. -

bir **dinc** at arayım. - **gen** bir yaşam sürür. - onun durumu çox

gendir. - **geniş köüllü:** qəmsiz. qeydsiz. - **dinc**

buraxmamaq: dəxalət etmək. sataşmaq. təərrüz etmək.- bu

işə sataşma. - mənim işlərimə sataşma.

- **tinc durmaq:** **dinc durmaq.** dinq durmaq. səs çıxarmamaq.

- **dinc almaq:** dinəlmək. dincəlmək. tolunmaq. qalmaq.

durmaq. istirahət etmək. rahatlanmaq. sakitlənmək.

- **dinc durmayan**: vızılıtlı. qırlı.
- **dinc davranmayan**: sərbəst işləmiyən. tutqun. - dili **tutqun**.
- əli **tutqun**.
- **dinc durmaq**: tək durmaz. dəng durmaq: diş durmaq. rahat durmaq. - o tək duramaz.

tinc

dinc. > **diş**. 1.dinənc. dinəc. dinəş. dinək. diŋlik. dinlik. tınlıq. tıŋlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. 1. aldırılmaz. tutasız. sərbəs. qəmsiz. 1. qolay. yengil. yüngül. - **dinc** yol: **dinəş** yol. rahat yol. 1.dincək. incək. arsat. arxayın. ərgin. yavaş. yoğla. asda. uyğun. aram. ərinc. rahat. - **dinc almaq**: dincəlmək. incəlmək. arxanmaq. arxayın olmaq. 1.dilsiz. səssiz. 1.durmuş oturmuş. eşib əşmiş. görüb götürmüş. dənəkli. sakin. sıxıntısız. 1.qayğısız. qəmsiz. aldırılmaz. aldırışsız. ərinc. rahat. 1.dinçinlik. ərinc. rahat. hizur. 1.sağ. səlamət. 1. arsat. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dəng.

duraş. duruş. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin. subat.
 qərar. istiqrar. **1. dincək.** arsat. ılımlı. yumşaq. yumuşaq.
 yavaş. yavaşq. yavaşlıqlı. soğuşqan. orta gedişli. orta
 yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim.
 e'tidallı. mö'tədil.

- **qulağı dinc:** asudə xatir. aramişi xiyal.

- yekə başım, **dinc** başım: yekə otur, dinc otur.

- **yumşaq, səssiz, dinc olan:** kəvrəmən. kəvərmən. (#
qəhrəman < qaqraman. qaqrman. batır. bağıtur. bağıatur.
 bağıadur. bərk, sərt, iti, daynaqlı kimsə).

- **dinəc döşək: dinc döşək:** **1.** ölüm yatağı. **1.** iyi, normal
 şərayit.

- **dinc duruş:** rahat duruş: gərginsiz, sərbəs, boş gəvşək
 duruş.

- **dinc dinc:** qolay qolay. sıxıntısız. çətinsizlik. gücünsüz.
 gücənsiz.

- **dinc yol: dinəş yol:** rahat yol.

- **dinc yaşam:** rahatca yaşam.

- **dinc otur:** rahat otur.

- **olduğu, durduğu durumda, yerdə dinc, rahat olmamaq:**
 tikən, tikan üsdə oturmaq.

- **uslu, dinc işləmək**: sapmamaq. suç, əğri, xəta qılmamaq.
doğru durmaq.

- **dərin, səssiz, dinc yatma**: mışıl mışıl.

- **dinc alıb güclənmək**: təcidi quva.

- **dinc oturmamaq**: bir dalda durmamaq. qərarlısız olmaq.

- **dinc sürmək**: iyi çağlanmaq. qolay yaşamaq.

- **dinc, rahat yolu seçmək**: qolayına baxmaq.

- **dincə qoyunmaq dəmlənmək. tinənmək. tinlənmək.**

dinənmək (< tin: nəfəs): aşılanmaq. aşılmaq. aşınmaq.

açınmaq. acınmaq. xaşlanmaq. əğlənmək. əklənmək.

- **dinc bıraxmamaq**: dirlik verməmək.

- **bir yerdə dinc duranmayan**: türmə qaçqını.

- **dinc edmək**: dincətmək.

- **dincini almaq**: dincalmaq. dincəlmək.

- **olduğu yerdə dinc olanmayan**: türmə qaçqını.

tincalaq

dincalaq. 1. gəzməlik. park. istirahətqah. 1. tuvalet.

maval. müstərah.

tincalaz

çox kiçik.

tincalmaq

dincalmaq. dincini almaq. dincəlmək.

- tincay** **tınçay.** 1. bir qoşul içində tapılırkən, özün uydurub, dinc qalan. mədəni. 1. bolluq. varlıq. ərinc. genlik. 1. ruhsuz. tutuq. yuxucu. əringən. silik. təmbəl.
- tincayatmaz** gecəquşu.
- tincaymaq** dincəlmək.
- tinccə** **dinccə.** qolayca. suiçim. dinamik. çaqqı kimi. çaqı kimi.
- tincə** - **dincə qoymaq:** tinətmək. tinlətmək. dinətmək. (< tin: nəfəs). dinlətmək. dəmləmək. dəmlətmək. xaşlamaq. xaşlatmaq. aşılatmaq. aşılatmaq. aşımaq. açıtmaq. acıtmaq. əğlətmək. - çay, düğü **xaşlamaq.**
- tincə** dinlənməyə buraxılmış topraq.
- tincəcik** azacıq.
- tincəl** **dincəl.** dinmə. düş. istirahət.
- tincəldən** **dincəldən.** 1. dincəldən. incəldən. 1. iç açan.
- tincəlim** **dincəlim. dincəlmə. dincəliş.** dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq > tınlıq. tınma. tınış. tınc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (< tin > dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

- tincəliq** **dincəlik.** 1. yüngüllük. aramlıq. aranlıq. qalxız yenişsiz.
1. aramlıq. aranlıq. qalxız yenişsiz.
- tincəliş** **dincəliş. dincəlmə. dincəlim. dincənəmə. dincəniş.**
dincənim. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənəmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (< **tin** > **dillənmə**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tincəliş** **dincəliş.** savğun. yüngülləşmək. yükdən açılmaq, dincəlmək. fərağət.
- tincəlmə** **dincəlmə.** 1. **dincəliş. dincəlim.** dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənəmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (< **tin** > **dillənmə**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. 1. dinlənmə. ara. istirahət. anıtrakt. - bir **ara** verin. - bir ara alın. 1. rahatlanma. boşanma. boşalma. 1. durma. əğlənəmə. duraq.
- tincəlmədən** **dincəlmədən.** dalmay. dinlənmədən. yorulmadan.

- tincəlmək** **dincəlmək. (dincini almaq. dincalmaq). (dincəlmək < > dincleşmək).** 1. dinlənmək. dinmək. istirahət etmək. 1. **dinlənmək.** kağışanmaq. boşalmaq. rahatlanmaq. istirahət etmək. 1. **dinlənmək.** tinmək. dinmək. kəsilmək. durmaq. qonulmaq. qoyulmaq. sonarmaq. sona ərmək. bitmək. susmaq. qərar tapmaq. rahatlanmaq. istirahət etmək. yatışmaq. sakinləşmək. 1. **genəlmək. genişləmək.** rahatlamaq. 1. **göz açmaq.** rahatlanmaq. imkan tapmaq. 1. **tinlənmək. dinlənmək. solumaq. nəfəs almaq.** 1. **yasmaq.** 1. **düzə çıxmaq. sıxıntıdan qurtulmaq.** 1. **açıqlaşmaq. genişləmək.rahatlamaq.** 1. **dinc almaq. incəlmək.** arxanmaq. arxayın olmaq. 1. **dinc almaq. incəlmək.** uzanmaq. yatmaq. rahatlanmaq.
- **nərsədən dincəlmək:** 1. qurtulmaq. açılmaq. 1. nərsədən uzaqlaşmaq. nərsəni bıraqlamaq.
- **dincəlib güclənmək:** təcidi quva.
- **nərsə ilə dincəlmək:** nərsə ilə könül tapmaq, qolaylanmaq, boşalmaq.
- tincəlmək** **dincəlmək.** 1. yuxlamaq. uyuqlamaq. duruqun durmaq. 1. **istəyin alıb qanıqlamaq, razılaşmaq, rahatlaşmaq.** 1.

əğləşmək. əkləşmək (< ək). oturmaq. sakinmək.
 yarıqqaq. sağlamlaşmaq. qaşanmaq. dinlənmək.
 rahatlanmaq. qoymaq. rahatlanmaq. sakinləşmək.
 sakitlənmək. soluqlanmaq. nəfəs almaq. geniş nəfəs
 almaq. rahatlanmaq. quşaq atmaq. soyunmaq. - xəsdə
yarıqdı: dincəldi. **1.** əmrülmək. arınmaq. soyunmaq.
 soğunmaq. rahatlanmaq. **1.** savğun. yüngülləşmək.
 yükədən açılmaq, dincəliş. fərağət. yastancmaq.
 dayanmaq. sökənmək. dinəlmək. dinc almaq. tolunmaq.
 qalmaq. durmaq. istirahət etmək. rahatlanmaq.
 sakitlənmək. toxdamaq. sərinmək. səbir etmək.
 qutalmaq. qanıqmaq. dəklənmək. rahatlanmaq.
 istirahətlənmək. **1.** rahatlamaq. huzur bulmaq. yürəgi
 basılmaq.

- **tincəlmək yeri**: tinik. tingik.

tincəlməyən **dincəlməyən**. tınmağur. gücsüz, əldən düşmüş. zayıf.

tincəltən **dincəldən**. könül açan.

tincəltən **dincəltən**. otutu. oturtu. susqa. soka. susduran.
 müsəggin. təsgin verən.

- tincəltmək** **dincəltmək.** 1. dəkləntürmək. rahatlamək. 1. dənğlətmək.
vurutmaq. urutmaq. yerləşdirmək. sikun, aram etdirmək.
- tincəltmək** **dincəltmək.** suspuslamaq. sakinləmək.
- **inandırıb dincəltmək:** doyurmaq. tətmin edmək.
- tincəmək** 1. **tincarmaq. dilçarmaq.** tingərmək. şişmanlamaq. qarın
sallamaq. 1. **tinçamaq.** pozulmaq. çürümək. tancamaq.
tancqamaq. tancımaq. tincımaq. tuncımaq.
- tincənim** **dincənim. dincənmə. dincəniş. dincəliş. dincəlmə.**
dincəlim. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik >
dinlik. tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim.
dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (<
tin > dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tincəniş** **dincəniş. dincənmə. dincənim. dincəliş. dincəlmə.**
dincəlim. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik >
dinlik. tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim.
dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (<
tin > dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

- tincənmə** **dincənmə. dincəniş. dincənim. dincəliş. dincəlmə.**
dincəlim. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. diŋglik > dinlik. tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (< **tin > dillənmə**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tincənmək** **dincənmək. dənsənmək. dəngsənmək. dəksənmək.**
dəhsənmək. avunmaq. acısı, sıxıntısı dinilmək, qalqırılmaq, giderilmək. təsəlli tapmaq.
- tincəq** **dincək. 1.** dinlik. dişlik. qaşan. rahatlıq. istirahətlik. qərarqah. turqaq. turqa. yerlək. otraq. istirahət. - beş gün **oturaq** aldıq. **1.** qolaylı. uyqun. müsait. bolluq.
- tincəq** **dincək. dinc.** arsat. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavaşq. yavaşlıqlı. soğuşqan. orta gedişli. orta yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil. arsat. incək. arxayın. ərgin. ərinc. rahat.
- **üzü yola, dincək uşaq** yüngül uşaq.
- tincər** dincər. tinər. dinər. dinc, sakit, rahat kişi.
- tincərmək** **tincərmək.** dil töküb danışmaq. qiymət üsdə çənələmək, dirənmək.

- tincəş** **dincəş** (dincəliş). istirahət. - devlət, gəngəş, məclis
işçilərinin **dincəş** (dincəliş) yeri, tənəffüs yeri: saqlav. saxlav.
- tincəş** **dincəş**. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy.
bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. dolqun. dolu. doyuq.
dolmuş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq.
qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa. qanlağ.
kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay.
yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
imkanlı. mürəffəh.
- tincəşmək** **dincəşmək. tinəşmək. dinəşmək** (< tin: nəfəs). **tinləşmək.**
dəmləşmək. əğləşmək. əkləşmək. aşılaşmaq. aşılaşmaq.
aşınışmaq. açınışmaq. acınışmaq. xaşlaşmaq.
- tincətmək** **dincətmək. 1. dinc edmək. 1. dinlətmək. söndürmək. -**
çırağı dinlət. 1. təsəlli vermək. dənsətmək. dənğsətmək.
dəksətmək. dəhsətmək. avutmaq. acısın, sıxıntısın
dindirmək. gözəl sözlərlə könlün almaq, almağa
çalışmaq.
- tincətmək** **dincətmək. 1. tindürmək. təntürmək. durdurmaq.**
rahatlamaq. tinlətmək. dinlətmək. toqurmaq.

doymurmaq.tuqarmaq. rahatlandırmaq. **1.** qaşandırmaq.

dinlətmək. rahatlamaq. qoydurmaq. rahatlatmaq.

sakinlətmək. sakitlətmək.

tincil

tincqil. **1.** durqun. aram. talaşsız. səkin. **1.** qayğısız.

tasasız. dərdsiz.

tincilənmək

bir birinə girib dolaşmaq, qarışmaq, yumaqlanmaq.

tincilik

dincilik. huzur. rahatlıq.

tincimək

tincımaq. **1.** yüngüllənmək. rahatlanmaq. **1.** bölünmək.

kəsilmək. **1.** xarab olmaq. pozulmaq. əzilmək. küflənmək.

çürümək. xarablanmaq. **1.** əsgiyib əpriyib qoxumaq.

tinciq

dincik. **1.** **dinciklik - dincik almaq üçün ara kəsmə:** anıraq.

1. tə'til. istirahət.

tinciq

dincik. tinciq. **1.** dolaşiq. qarışıq. **1.** bitgilərin kiçik kökləri.

1. darax dibi. daranırkən daraqda qalmış tökük saçlar.

tinciqliq

dinciklik. tınçuqluq. çox sıcaqlıq, boğucu, bunaltıcı hava.

tinciqmək

tincikmaq. (**tün:** qara. qır. sıq rəng.). qaranlığa tünlüyə

düşüb sıxılmaq. havasızlıqdan bulanıb bunalmaq.

tınqısqmaq. tınqısqmaq. darılmaq. boğulmaq. qısılmaq.

sıxılmaq.

{cuncuqdurmaq: nəfəs alamamaq. **donuklatdırmaq:** pərləltisən

azaltmaq. **doncuq**turmaq: xəfələmək. **bunalt**maq. donuk:
donqun. kədərlı. **donuk**: xusuf. bir işə quşqunub pozmaq,
qarışdırmaq.}

tinciqsiz **dinciksiz**. dirimsiz. dirliksiz. yaşamsız. qonumsuz.

tədirgin. gərginik. rahatsız. huzursuz.

tincişmaq **təncişmək**. dağrışmaq. büzüşmək. əzişmək.

tincitalmaq **tıncıtmaq**. dincəlmək.

tincitmək **tıncıtmaq**. **1.** dincətmək. **1.** bölmək. pozmaq. əzmək. -
ətdən bir parça **tıncıtıb** ye. **1.** susluq edmək. dalı qoymaq.
pozmaq. əzmək. çürütmək. xarablamaq. - işi **tıncıtdın**:
xarabladın.

tincizlənmək **dincizlənmək**. rahatı qaçmaq.

tincləşmək **dincləşmək** < > **dincəlmək**.

tinclik **dinclik**. **1.** durqunluq. turuqluq. **1.** ayış. əriş. ərinc.
asayış. **1.** tınçlıq. rahatlıq. qolaylıq. fərəhliq. tınqı.
rahatlıq. **1.** **tınçlıq**. **tıncqolluq**. durqunluq. səkinlik.
qolaylıq. tasesizliq. barış. sülh.

tinclik **dinclik**. **dincik**. (**dinliq**. **dişlik**). **1.** qurqunluq. qorqunluq.
sağlamlıq. köklük. sağ amanlıq. aman əsənlık.
səlamətlik. salimlik. **1.** açığılıq. rifah. rahatlıq. **1.** bol yaşam,

keçim. əməksiz. qolaylıq. rahatlıq. 1.dinəklik.rahatlıq.
 1.dışlıq tə'tilat. 1.durqal. güvən. əmniyyət.
 asayış. 1.düzənli, durumlu, yatımlı durum. dəngə. tanqı.
 rahatlıq. 1.rahatlıq. qolaylıq. - **araba çox qolaylıqlar gətirir.**
 1.genişlik. 1. incəlmə. - **dincik almaq üçün ara kəsmə:**
 antırakt. 1.sevinc. iç qolaylığı könül açıqlığı. 1.dirlik. dışlıq.
 huzur. 1.qolaylıq. düzənlik. dizənlik. açıqlıq. bolluq.
 rahatlıq. - **qolay, dinc, açıq, bol, rahat yaşam, keçim.**
 1.yasayış (< asayış). (**yasmaq**: dincəlmək). yaslanış.
 istirahət. 1.huzur dinclik. iç, könül, baş dincliyi. huzur.
 - **çalışmadan dinliyin (dincliniyin) sağlamaq**: bolluq keçim
 yaşamaq. əkmək əldən, su göldən.
 - **könül dincliyi: könüllü**. aladasız. - **birinin işin, dincliyin**
pozmaq: dalqasına daş atmaq. - **könül dincliyi ilə**:
 quşqulanmadan. düşünmədən. - **dinclik görməmiş**: gün
 görməmiş.
 - **sıxıntısız, sorunsuz, dinclik ortamında (mühit) bulunmaq**:
 günlük günəşlik görünmək. - bunca çətinlikdən son, hər nə
 mənə **günlük günəşlik görünürdü**.
 - **dışlik düşgünü**: rahatın birinci görən. - **dinclikle**

dinlənmək: rahat rahat istirahət etmək. - **dincliyi batmaq:**

çətinliyə, güclüyə güclünlüyə, sıxıntıya girmək, düşmək. -

dincliyin pozan olub bitənə aldırıbmaq, olardan

qaçınmaq: özünə baxmaq. - **dişlik üzü görməmək:** güclük, sıxıntıda bulunmaq.

- **bəylik, dinclik yaşam sürən.** gözü havada, günü bacada.

- bu kəsəl, **dincliyimi** endirdi. (pozdu).

- **könül dincliyi:** (xatircəmlilik. asudəlik. asudə fikirlik. itminan.

mütməin. e'timad etmə. mütməin olma). gümən. gümənmə.

gümənic. gümənim. gümənik. güməniş. güvcənək. güvən

bəsləmə. güvən. qıvanma. güvənmə. güvənək. güvənic.

güvənim. güvəniş. güvənlik. qanıqma. qanıc. qanış. qanıt.

qanıq. qanıq. qanışma. qanışım. qanışıq. qanışıt. quralanma.

quranma. quşqulanmama. quşqusuzluq. qorxusuzluq. alınma.

alınıqma. arxayınlıq. dayanıq. dayanış. dayanma. daynalıq.

daynaqlıq. doğursunma. doğursunuq. doğursunuş. əmin.

əminik. əminiş. əminmə. içgin. içginmə. içginic. içginim. içginiş.

içinmə. içinim. içiniş. inam. inamıq. inamıt. inamlıq. inanc.

inanma. inanım. inanıc. inanış. inanıt. inantı. inaqma. inağış.

inağım. inağıt. işən. işənc. işənic. işəniş. işənmə. işənti. ısinc.

ısınış. ısınma. ıssinc. ıssınma. ıssınış. ıssinic. ıssiniş. ıssinmə.

istinc. istiniş. istinmə. söyənmə. söykənmə. söykənc. söykəniş.
söyənc. söyəniş. söyənic.

tincliqsiz **tinliksiz. tınçlıqsız.** dincsiz. dayanıqsız. yaramaz.

tincqə **dincqə.** tincək. qərarqah. turqaq. turqa. yerlək.

tincsinmək qolay, uyqun, rahat görmək.

tincsiz **dincsiz. 1. > dişsiz.** sıxıntılı. dalqın. dalqıq. dalıq. alıq.
müztərib. rahatsız. **1.**bezar. bezgin. bıqqın. rahatsız.
dişsiz. didirgin. didərgin. tedirgin. rahatsız. huzursuz.
gərgin. tarınmış. sınırlı. qolay olmayan. çətin. gücünü.
zorunlu. toxa. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı. qasıq. qasqıq.
qısıq. qısqıq. sıxıntılı. toxalı. **1.** ılımsız. qızıqqanlı. iti,
aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı. salqınsız.
uysalmaz. mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız. **1.**qıcıqlı.
niyaran. quşqulu. işgilli. **1.**sıxıntılı. toxalı. tutqunlu. tutuq.
qussəli.

- **sıxıntılı, dincsiz yer, durum yağday:** tikənlik. dikənlik.

tikanlıq. əngəllik. gerətilik. həçəl. girifdarlıq. korluq. küllük.

- **qulağı dincsiz edən səs təkəri:** qaqışma. qaqış. qaqafoni.

tincsiz **dincsiz. dinsiz.** tinqmağur. tınmağur. dözümsüzlük.

taqətsizlik. aramsız. qərarsızlıq.

- tincszl tm ** **dincszl tm .** - **dincsz, diŐsz edm :** qıcıqlama. qısıqlama. qısıqlama. qasqıqlama. gərgitmə. acıtma. sıxma. xorlama. bunaltma. qarıŐdıрма. narahaŐcılıq vermə. can sıxma. baŐ aŐrıtm . qılıp qoyma.  r tm . aramiŐın, asayıŐın pozma.  ziyy t vermə. iza'c.
- tincszlik** **dincszlik.** ılımsızlıq. qızıqqanlıq. iti, aŐırı, qatı, sarp s rt gediŐlik, yaŐdaylıq. salqınsızlıq. uysalmazlıq. mulayimətsizlik. m 'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- **dincszlik duymaq:** baŐı bulanmaq.
- tincszlik** **dincszlik.** qaqlı. qaqŐı. qayŐı. sıxıntı. rahatsızlıq.
- tinculamaq** **tinculamaq.**  iŐn m k. -  r yivi **tancula** ye.
- tinc l** **dincil.** yüngül.
- tinŐ** **1.** canı baŐlı. saŐlam. dirincli. **1.** böyük tava.
- tinŐan** baqan. iŐ aparan. nazir.
- tinŐ tm k** uyqunlatmaq.  yr tm k. adaptasyalamaq.
- tinŐi** **dinŐi.** **1.**  ox sıcaq, boŐucu, bunaltıcı hava. **1.** (dinqiŐi). söz aparıb gətirən.gizli dinləyən. casut. casus. qulaq verən.
- tinŐi** **dinŐi.** aŐırı dinŐi. qaba dinŐi. qaba sofu. Őex. dinin g t n g d y nin, g z n çıxaran uyan, dinŐi.

tinçimək	avınmaq. sevinmək. içi açılmaq. sakitləşmək. təsəlli tapmaq.
tinçiq	bax > tinçi .
tinçiqmək	tincğamaq . pozulmaq. çürümək. tınçamaq. tincımaq. tincığmaq.
tinçiş	uyduruş. öyrətiş. adapta.
tinçliq	dinçlik . teçlik. dişlik. gençlik. yüngüllük. barış. - ayağqabın dar olsa, evin dinçliyi (genliyi) nəyə kar.
tinçu	tınçu . bax > tinçi .
tindirmək	tındarmaq . tındırmaq . dinlətmək . 1 . qurtarmaq. əsirgəmək. qorumaq. qayıрмаq. qorumaq. arxa durmaq. yardım olmaq. 1 . yüksəltmək. abadlamaq. ilərlətmək. 1 . qulluq etmək. xidmət etmək. yengilətmək. rahatlamaq. - tüm alalardan dindərən tanrı: zəhmətlərdən qurtaran. 1 . # yoxsun buraqmaq. məhrum etmək. üzmək. - ümütlərimdən büsbütün dindərildim : döndərildim , yoxsul buraxıldım. 1 . nəfəs vermək. gücləndirmək. avındırmaq. sevindirmək. için açmaq. yatışdırmaq. sakitləşdirmək. təsəlli vermək. - cocuğu dindir: avut, oyala. 1 . durdurmaq. dayandırmaq. - işivi dindir : işivə ara ver. 1 .

avındırmaq. sevindirmək. için açmaq. sakitləşdirmək.
 təsəlli vermək. toxdatmaq. razı salmaq. - arağın verib
 dindirdi. **1.** bitirmək. çözmək. həll etmək. - axşam **dərin** işi
 tindirin: axşam can işi bitirin. **1.** söylətmək. **1.** sərimek.
 səkitmək. ala qoymaq. **1.** ölmək. - hər nərsəni burxdı
 arxada, **dindirdi** getdi. **1.** avıtmaq.

tinə tutmaq

çinə tutmaq: inanmaq.

tinə

tinəcik. tınacıq. dirsək.

tinəc

dinəc. dinəş. dinək. dinc > diş. dinənc. dinğlik > dinlik.
 tinğlik > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə.
 dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dincəliş.
 dincəlmə. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (<
tin > dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
 - **dinəc döşək: dinc döşək: 1.** ölüm yatağı. **1.** iyi, normal
 şərayit.

tinəc

fərax. töqüdüm. bolluq. bərəkət. - **tinəc içində:** ülüşlü.
 şanslı. talehli.

tinəciq

tinəcik. tınacıq. tinə. dirsək.

tinəl

tinsəl, şəxsi, özəl varlıq.

- tinələnmək** **dinələnmək.** duyulmaq. duyqulmaq. duyqalmaq.
eşitilmək. alınmaq.
- tinələq** **tinələk.** 1. dinələk. özsevər. kəndi bəğənmiş. 1. dinə dinə, dinc dinc, dura dura, tələsmədən, sallana sallana, başqa nərsələrlə uğraşaraq, axsaq axsaq iş görə.
- tinəli** **dinəli.** dik duran.
- tinəli** **dinəli. dilləti. dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyışli. diyələşli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı. savlatlı (< savmaq).** düşütlü. salıtlı. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqılı. giritli. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- tinəlim** **dinəlim. dinəlmə. dinəliş.** dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. (< tin > **dillənmə**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tinəliş** **dinəliş. 1. dinəlmə. dinəlim.** dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq > tınlıq. tınma. tınış.

tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə.
 dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. (< tin >
dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. 1.
dinləniş. dilləş. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş.
 qarşıq. qarşın. qarşılıq. aytış. aytaş. eytiş. qonut. söylət.
 sözlət. söz. savat. savlat (< savmaq). abat. düşüt. salıt.
 qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt.
 çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət. qəbul edməmə.
 e'tiraz.

tinəlmə

dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş.
 dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc.
 tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş.
 dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dincəlmə. dincəliş.
 dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. (< tin >
dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tinəlmək

dinəlmək. dirəlmək. dirilmək. 1. ayaqda durmaq. ayağa
 qalxmaq. 1. dərilmək. dərənib toplanmaq. 1. qarşı
 durmaq. muqavimə edmək.

- tinəlmək** **dinəlmək.dinqəltmək. dinəltmək. 1.** dinləmək. eşitmək.
dik tutup eşiddirmək. **1.** dirsəlmək. ayağda durmaq.
ayağa qalxmaq. **1.** dərənib toplanmaq. **1.** qarşı qoymaq.
dirənmək. muqavimət gösdərmək. **1.** öldürmək. qırmaq.
qurtarmaq. **1.** ağac, sırığ, dirək tikmək. dirmək. **1.** nərsəni
dikə tutmaq. ayağa qaldırmaq. **1.** meydana gətirmək. **1.**
dinc almaq. dincəlmək. tolunmaq. qalmaq. durmaq.
istirahət edmək. rahatlanmaq. sakitlənmək.
- tinəmək** **tınamaq. qınamaq. sınamaq. qıssamaq. sıkmaq.**
- tinən** **1.** ayıran. ayırt edən. ayrac. bəlixtən qılıq, tin, xislət, sifət.
seçgin. fərqli. karakteristik. **1.** fariq.
- tinənc** **dinənc.** dinc > diş. dinəc. dinəş. dinək. diŋglik. dinlik.
tınlıq. tıŋlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə.
dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə.
dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. -
dinənc gün: bağlı, tə'til gün.
- tinənc** **tinəniş. tinər. 1.**sürə. çağ. uğur. zaman. möhlət. müddət.
1.son. əncam. **1.**və'də. qovl. **1.**ölüm. əcəl. **1.**tə'til. tə'tilat.

1. dinlənmə. soluma. nəfəs alma. rahatlanma. istirahət. -
tinənc istəmək. uğur, möhlət istəmək. - **tinənc vermək:** sürə,
 möhlət, çağ tanımaq (qəbul etmək).

tinənə **dinənə.** tinqanqa. deyənə. söyləyənə.

tinənim **dinənim. dinənmə. dinəniş. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim.**
 dinğlik. dinlik. tınlıq. tinğlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
 dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.
 dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tinəniş **dinəniş. dinənmə. dinənim. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim.**
 dinğlik. dinlik. tınlıq. tinğlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
 dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.
 dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tinəniş **tinənc. tinər.** 1.sürə. çağ. uğur. zaman. möhlət. müddət.
 1.son. əncam. 1.və'də. qovl. 1.ölüm. əcəl. 1.tə'til. tə'tilat.
 1. dinlənmə.soluma. nəfəs alma. rahatlanma. istirahət. -

tinənc istəmək. uğur, möhlət istəmək. - **tinənc vermək:** sürə, möhlət, çağ tanımaq (qəbul etmək).

tinənişli

tinəncli.

tinənişsiz

tinəncsiz. tinərsiz. 1.sürəsiz. çağısı. uğur. zaman.

möhlət. müddət. **1.son. əncam. 1.və'də. qovl. 1.ölüm.**

əcəl. **1.tə'til. tə'tilat. 1.sürəsiz. 1. dinlənmə.soluma. nəfəs**

alma. rahatlanma. istirahət. - **tinənc istəmək.** uğur, möhlət

istəmək. - **tinənc vermək:** sürə, möhlət, çağ tanımaq (qəbul etmək).

tinənmə

dinənmə. dinəniş. dinənim. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim.

dinglik. dinlik. tınlıq. tınglıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.

dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.

dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.

dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.

dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tinənmə

dinənmə. tutulma. kusuf. - **gün dinənməsi:** gün tutulması.

- **gün dinəndi: gün dinləndi:** günenimi. güneni. günəndi.

günəndi. gün batar. gūnaşdı. günbatan. gün uçar. gün uçur.

gümün. gömün. batı. qurub. ğurub.

- tinənmək** **dinənmək. tinlənmək (< tin: nəfəs). dəmlənmək. dincə qoyunmaq. aşlanmaq. aşılanmaq. aşınmaq. açınmaq. acınmaq. xaşlanmaq. əğlənmək. əklənmək.**
- gün dinənmək: gün dinlənmək:** gün enimək. gün ənmək. gün aşmaq. gün uçmaq. gün uçunmaq. gün gülmənmək. gömünmək. gün batınmaq. gün batmaq.
- tinəq** **1. dinək. dinəc. dinəş. dinc > diş. dinənc. dinçlik > dinlik. tinqlik > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dincəliş. dincəlmə. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (< tin > dillənmə). huzur. hüzur. istirahət. istirahət. rahat. 1. tinək. tinət. içgüdü. fitrət.**
- tinəq** **dinək. 1. dincələn topraq, yer. 1. dincəlmək üçün qoruncaq. otaq. barınaq. 1. dik buynuzlu heyvan. 1. dallı dikə qalmış, quru ağac. 1. tənğək. tənğaq. tənək. tənək. tinik. hava.**
- tinəqlə** **- açığılıq, qolaylıqla, bolluqla, dinəklə keçən yaşam: iyi gün. - iyi günün dosdu: aş, yemək dosdu. - iyi günün dosdu, yaman günə qalmaz. - iyi durum: sıxıntısız,**

qısılmaz, qıyılmaz, qısısız, qıyısız, sakıncasız ortam, ovza'.

- **kəllə kəlləyə qoyulan ağac, dirək: çərpə. kərxə. kəlkə.**

kəlpə. qarta. **qarpa.**

tinəqliq

dinəklik. dinclik. rahatlıq.

tinər

dinər. dincər. dinc, sakit, rahat kişi.

tinər

tinəniş. tinənc. 1.sürə. çağ. uğur. zaman. möhlət.

müddət. **1.son. əncam. 1.və'də. qovl. 1.ölüm. əcəl. 1.tə'til.**

tə'tilat. **1. dinlənmə.soluma. nəfəs alma. rahatlanma.**

istirahət. - **tinənc istəmək.** uğur, möhlət istəmək. - **tinənc**

vermək: sürə, möhlət, çağ tanımaq (qəbul etmək).

tinərtmək

dinərtmək. dinlətmək. duyurmaq. duyqurmaq.

duyqatmaq. aldirtmaq. eşitirmək. eşittirmək. e'lan,

istehzar, ittila', e'lam etmək, vermək. bildirmək.

açıqlatmaq. anlatmaq. bəliirtmək. sezdirmək. savamaq.

savuşlamaq. çavuşlamaq. xəbərləmək.

tinəs

tinas. bağ. corab bağı.

tinəsov

dəlisov. (< tin: iç. istək). içdənlik. dışa baxmayıb, içindən gələni davranmaq, etmək.

tinəş

dinəş. 1. dinlənc. dəmalış. tə'til. 1. tinləş. saziş.

- tinəş** **dinəş. dinəc. dinək. dinc > diş. dinənc. dinğlik > dinlik.**
 tinğliq > tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə.
 dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dincəliş.
 dincəlmə. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. (<
tin > dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. -
dinəş yol: dinc yol. rahat yol.
- tinəşim** **dinəşim. dinəşmə. dinəşiş. dinənmə. dinəniş. dinənim.**
 dinğlik. dinlik. tınlıq. tinğliq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
 dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.
 dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tinəşiş** **dinəşiş. dinəşmə. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim.**
 dinğlik. dinlik. tınlıq. tinğliq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
 dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.
 dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

- tinəşmə** **dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim.**
 dinğlik. dinlik. tınlıq. tinğlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
 dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinlənmə.
 dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
 dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
 dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
- tinəşmək** **dinəşmək(< tin: nəfəs). tinləşmək. dəmləşmək.**
dincəşmək.aşlaşmaq. aşılaşmaq. aşınışmaq. açınışmaq.
 acınışmaq. xaşlaşmaq. əğləşmək. əkləşmək.
- tinətmək** **tınatmaq. (s < > t) sınaatmaq. 1. dənətmək. təcrübə**
 etdirmək. 1. keçirtmək. yaşatmaq.
- tinətmək** **tinlətmək. dinətmək. (< tin: nəfəs).dəmləmək. dəmlətmək.**
dinlətmək. dincə qoymaq. xaşlamaq. xaşlatmaq.
 aşılatmaq. aşılatmaq. aşımaq. aşımaq. acıtmaq.
 əğlətmək. - çay, düğü **xaşlamaq.**
- tini** **tını. 1. tinli.** ruhsal, ruhla ilgili. 1. inanc. iman. 1. tıngırtı.
 qulağa gələn səs. 1. burnunda danışan. 1. **tinik.** kiçik. 1.
 tinəl. ruhsal. ruhla ilgili.
- tinib tincəlmək** **dinib dincəlmək.** oturub barınmaq.
- tinic** dinic. qoyu. qərar. aramiş.

- tinicli** dinicli. tınçlıqlı. tınışlı. rahat. huzurlu.
- tinil** yalın. yalnız. tək.
- tinilən** **dinilən. denilən. deyilən. diyilən.** deyilmiş. məzkur. məzbur.
- tinilmək** **1.** deyilmək. denilmək. söylənmək. rivayət olunmaq. **1.** dinlənmək. toxdamaq. nərsənin tükənməsin, nərsədən tükənməyi, qurtulmayı göstərir. - əmgəkdən **tinilmək.** - yorğunluqum **tinildi.** - minnətdən **tinilməz. 1. tınılmaq.** dinlənilmək. rahat edilmək.
- tinilmək** **dinilmək. denilmək. diyilmək. deyilmək. 1.** demək. söylənmək. buyrulmaq. **1.** rivayətlənmək, olunmaq. söyləntilmək. **1.** adlandırılmaq. **1.** anılmaq. anımsatmaq. zikr olunmaq.
- tinilmətiq** **tinilmədik.** deyilməmiş. söylənməmiş. eşidilməmiş. rivayət olmamış.
- tinim** **tınım. tınış. 1. dinim.** tınım. rahat. huzur. **1.** dinc. baysallıq. ərinc. gönənc. dirlik. bəriş. sağlıq. sevinc. yüngül. yengil. rahat. huzur. **1. tın.** dinləmə. ara. fasilə. tənəffüs. təvəqqüf. **1.** dəm. soluq. nəfəs. (bir soluq alıb

vermə çağlıq). - bir **tınım** dayan. - bir **tınım** çağım yoxdu: bir dəyqə vaxdım yoxdu.

tinimini

kiçik. ufaq təfəq.

tinimsiz

tınımsız. tinişsiz. dinlənmədən. ara vermədən. gərgin. dincsiz. baysalsız. gönəncsiz. barışsız. ağır. rahatsız. huzursuz. - **tinimsiz** kişi: anğaşalı (> əndişəli), qayğılı adam. - **tinimsiz** işləmək: durmadan çalışmaq.

tinin

dinin. buyurun. - **din din:** buyurun.

tiniq

tinik. dinmək. 1. sakit. asudə. **1.** dincəlmək yeri. **1.** minik daşı. **1.** üzəngi. təpəngü.

tiniq

tinik. tınıq. 1. bax > **tin. 1.** yatuq. sakin. donuq. tonuq. axmaz. duru. saf. şəffaf. maruq. **1.** dəh. dəng. bərəbər. musavi. cürə. cüt. **1.** üzəüz. üzbə üz. qarşı. muqabil. **1.** qat. mərtəbə. **1.** yatuq. sakin. donuq. tonuq. axmaz. duru. saf. şəffaf. maruq. **1.** dəh. dəng. bərəbər. musavi. cürə. cüt. **1.** üzəüz. üzbə üz. qarşı. muqabil. **1.** qat. mərtəbə. **1. tingik. dinmək. 1.** sakit. asudə. **1.** dincəlmək yeri. **1.** minik daşı.

- tiniq** **tinik. tınık. 1.** tinək. tənğək. tanğaq. tənək. tənək. hava. **1.** teyxa. bütün. tüm. düm. tum. **1.** soluq. nəfəs. duru. işıq. yaras. təmiz. səffaf. **1. tini.** kiçik.
- tiniqləmək** **tiniğləmək. tınığlamaq. 1.** sakinləşmək. yaruğlamaq. parraqlanmaq. baruqlanmaq. açıqlanmaq. şəffafılanmaq. **1.** sakinləşmək. yaruğlamaq. parraqlanmaq. baruqlanmaq. açıqlanmaq. şəffafılanmaq.
- tiniqliq** **tiniğlik.** duruluq. işıqlıq. yaraslıq. havalı. təmizlik. səffafıqlıq.
- tiniqmək** **tiniğmək. tınıqmaq. çınıqmaq.** iyiləşmək. dinlənmək. səkinləşmək. sağalmaq. sağlamlaşmaq. dayanıqlı olmaq. təcrübə qazmaq. sınaq keçirmək. sınaşmaq. bərkimək. - işləyən **tınıqar.** - tınıqmış: təcrübəli. - çox yaşayan **tınıqmadı,** çox gəzən **tınıqdı.**
- tiniqtirmək** **tınıqdırmaq. çınıqdırmaq.** bərkitmək. dayanıqlı qılmaq. - işləməklə özünü **tınıqdır.** - nəfsivi **tınıqdır.**
- tiniqtürmək** **tiniğdürmək.** dinləndirmək. səkinləşdirmək.
- tinirqənmək** **dinirgənmək. tınırqanmaq.** duralamaq. quşqulanmaq. inanmamaq. şəggənlənmək. tərəddüd etmək. - **tinirgənmədən** dur ged.

- tiniş** **diniş.** bitiş. sonuş. soluş. sonər. toxdam. toxdaş. tüknuş. qutuş. final. finiş.
- tiniş** **tınış.** 1. aruğa. arğucaq. aruğca. düşərgə. hotel. dincəliş yeri. 1. nəfəs. soluq. tənəffüs. - **tınışsız:** soluqsuz. - **tınışı** solqun: ölən. nəfəsi kəsilmiş. 1. dinc. baysallıq. durqunluq. ərinc. gönənc. dirlik. barış. sağlıq. sevinc. yüngül. yengil. rahat. huzur. - etidin keçqircə **tinim** yox: ertədən kecəyədək dincim yox. - bir **tinim** ver: bir dincəl, nəfəs al. - **tinim** tapmaq: dincəlmək. yengəllənmək. yüngüllənmək. rahatlanmaq. 1. təm. dən. nuxdə. çək. 1.
- tinişli** tınçlıqlı. dinicli. rahat. huzurlu.
- tinitiv** **tınısıv. çınıqıv.** dayanıqlı.
- tinitmək** **tınıtmaq.** 1. yaşatmaq. canlandırmaq. 1. onaymaq. onaylamaq. sağlamaq. doğrulamaq. təsdiqləmək. tə'yid etmək. - **tınıtib** aytmaq: doğruluğun söyləmək.
- tinləc** **dinləc. dinləncə.** 1 istirahət. tətıl. - **dinləcim** yox. - çağ bulub **dinləc** al: dinlən. - **dinləcə** haçan çıxısız. - üç dəyqə **dinləc.** 1. qonaq. onaqlama yeri. kəpmp. toxdaq. qərargah.

- tinləlik** **dinləlik. dinlənik.** gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq. dalıq. sın. sin. qəbir. məzar. türbə. daxma. damğa < tuqma. qara yer. gor (< kovr).
- tinləliq** **dinləlik. dinlənik.** göməklik. gömüklük. gömütlük. gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. sınılıq. sinlik. məzarlıq. türbə. daxmalıq. damğalıq < tuqmalıq. qaralıq. qəbirlik. gorluq < govrluğ. govurluğ. govustan. govuslan. gorustan. qəbirstan.
- tinləmə** **dinləmə.** tınqlav. dinləyiş. toxdaş. durma. iqamət.
- tinləmə** **dinləmə.** aralıq. duraq. fasilə. kəsinti. bir kiçik **duraqdan** sonra.
- tinləməcə** **dinləməcə.** öykü. nağıl. hikayət. mit.
- tinləmədən** **dinləmədən.** bir düzüyə. kəsinmədən. durmadan. ha birə.
- tinləmək** **dinləmək.** duymaq. eşitmək. qulağ asmaq, virmək. itaət etmək. saymaq. aldırmaq. önəmsəmək. diqqət etmək.
- ipliye ipliye, ipik ipik (diqqətlə) **dinlə** məni.
 - **başını dinləmək:** yalnız olub dinlənmək.
 - **kimi dinlədiyin, kimə uyacağın bilməmək:** hankı yalavaca qulluq edəcəyin şaşırmaq.

tinləmək

dinləmək. tınlamaq. {dənləmək: dənələmək} 1. qulaq çəkmək. qulaq vermək. **1.** səs vermək. söyləmək. **1.** iki ipi hörüb (büküb), tək iplik yapmaq. **1. (< dən).** dənləmək: həzm eləmək. açılmaq. (? < dil + almaq). **1.** səsləmək. qulaq vermək. gizlicə izləmək. dinləmək. güdmək. anındamaq. andamaq. tutmaq. qəbul edmək. - söz tutmaq. - ögüt tutmaq. **1.** tınçaymaq. rahatlanmaq. qulaqlamaq. itaət edmək. **1.** tınlamaq. **1.** içərləmək. qulaq asıb uqımaq. eşitmək. **1.** tinə, tünə, içəriyə, dama qoymaq. zindana salmaq. **1.** sıyınmaq. uyuşmaq. itaət edmək. boyun eǧmək.

tinləməmək

- **söz dinləməmək:** qafasının dikinə gedmək.

tinləməmək

tınlamamaq. önəmsəməmək. aldırımmamaq. saymamaq.

tinləməz

- **könül buyruq dinləməz:** sevgi qarşısında kəllə işləməz, söz keçməz.

- **söz dinləməz:** qaba. qabrıq. qaqrıq. qaq. qax. ədəbsiz. nəzakətsiz.

- **söz, öǧüt dinləməz:** öz bildiyin yapan. danzaq. danǧzaq. qanzaq. qanǧzaq.

- **söz dinləməz:** qulaǧı paslı.

- tinlən** **tınlan.** içə, içəriyə bağlı nərsə. tünək. (> **zindan** (fars)). -
tinləmək: içərləmək.
- tinlənc** **dinlənc.** dinəş. dəmalış. tə'til.
- tinləncə** 1. dinqləncə. dincəldən. yengəllədən. yüngüllədən.
rahatladan. 1. ev barq (barıncaq) dincəlmə yeri. 1.
istirahət. - dinləncəm yox.
- tinləndi** - **gün dinləndi: gün dinəndi:** günenimi. güneni. günəndi.
günəndi. gün batar. günəşdi. günbatan. gün uçar. gün uçur.
gümün. gömün. batı. qurub. ğurub.
- tinləndirən** - **göyül dinləndirən, oyalayan:** könül əğləncəsi.
- tinləndirici** **dinləndirici.** təsgin verici. müsəggin. yatırıcı. rahatlayan.
huzur verən.
- tinlənəcək** - **dinlənəcək, yatılacaq yer:** astanə. yastanaq.
- tinlənik** **dinlənik. dinləlik.** gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq.
dalıq. sın. sin. qəbir. məzar. türbə. daxma. damğa <
tuqma. qara yer. gor (< **kovr**).
- tinlənik** **dinlənik. dinləlik.** sin. qəbir.
- tinlənim** **dinlənim. dinlənmə. dinləniş.** dinc > diş. dinənc. dinəc.
dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq > tınlıq. tınma. tınış.
tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə.

dinəniş. dinənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.
dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. (< **tin** >
dillənmə). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.

tinləniq

dinlənik. dinləlik. göməklik. gömüklük. gömütlük.
gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. sınıqlıq. sinlik. məzarlıq.
türbə. daxmalıq. damğalıq < tuqmalıq. qaralıq. qəbirlik.
gorluq < govruğ. govurluğ. govustan. govuslan.
gorustan. qəbirstan.

tinləniş

dinləniş. 1. dinəliş. dilləş. diyəcək. deyəcək. deyiş.
diyləş. deyləş. qarşılıq. qarşın. qarşılıq. aytış. aytaş. eytiş.
qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). abat.
düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt.
çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət.
qəbul edməmə. e'tiraz. **1. dinlənmə. dinlənim.** dinc > diş.
dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik > dinlik. tınğlıq >
tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş.
dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinəlmə. dinəliş.
dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş.
dincənim. (< **tin** > **dillənmə**). huzur. hizur. istirahət.
istirahət. rahat.

- tinlənişmək** **dinlənişmək.** əğləşmək. əkləşmək. sallaşmaq.
aslaşmaq. duranğaşmaq. dirəngəşmək (< **duruşmaq**).
sürənğəşmək. sürənğişmək. axsınışmaq.
- tinlənmə** - **dinlənmə yeri:** qurna. istirahətqah.
- tinlənmə** **dinlənmə.** 1. asayış. 1. dincəlmə. ara. istirahət. antirakt. -
bir **ara** verin. - bir ara alın. 1. **dinləniş. dinlənim.** dinc > diş.
dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinglik > dinlik. tınglıq >
tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinəşmə. dinəşiş.
dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinəlmə. dinəliş.
dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş.
dincənim. (< **tin > dillənmə**). huzur. hizur. istirahət.
istirahət. rahat. 1. durma. əğlənmə. dirəng < duranğ (<
durmaq). təvəqqüf. 1. durma. oturma. qonaqlama. oranc.
oran. qərar. 1. tinənc. tinəniş. tinər. soluma. nəfəs alma.
rahatlanma. istirahət.
- **ayısa, dinlənməyə bırxılmamış tarla:** qarqan.
- **ayısa, dinlənməyə bırxılmış tarla:** qurut. qarot.
- tinlənmə** **dinlənmə.** 1. ortum. aram. hizur. 1. toqdaş. yüngülləşmə.
istirahət. 1. soluv. tə'til.

tinlənmədən **dinlənmədən.** 1. arıvsız. armadan. yorulmaq bilmədən. durmadan. 1. dalmay. dincəlmədən. yorulmadan.

tinlənmədən **dinlənmədən.** sallanmadan. aslanmadan. duranğısız. dirəngsiz (< **durmaq**). durmazın.durmadan. ha birə. sürəngsiz. sürəncsiz. sürətli. axsınmadan. titizcə. əğlənmədən.

- **durub dinlənmədən**:ara verməkin. sürəkli.

tinlənmək 1. dinqlənmək. sönmək. oturmaq. susmaq. 1. tin düşmək. tini, içi, ruhu qararmaq. utanmaq. çəkinmək. sıxılmaq. 1. yoqlanmaq. yoğlanmaq. öğlənmək. yığılmaq. çəkilmək. istirahət etmək. 1. səslənmək. çağırmaq. söylənmək. - buradan **səslənin**: çağırın. - arıq ər **öğləndi**: yorqun kişi istirahət eddi. 1. qaşanmaq. dincəlmək. rahatlanmaq. 1. tayanmaq. dayanmaq.

tinlənmək **dinlənmək.**

tinlənmək **dinlənmək.** 1.qarşılıq, cəvab vermək. 1.iddia etmək. 1. e'tiraz etmək. 1.dinmək. dincəlmək. istirahət etmək. 1.gəpləmək. dilə gəlmək. 1.durmaq. soluq almaq. 1.dinlənmək. solumaq. nəfəs almaq. dincəlmək. 1. **tinglənmək.** içgi içmək. 1.rahatlanmaq. 1.durmaq.

- rahatlanmaq. **1. dincəlmək.** kağışanmaq. boşalmaq.
- rahatlanmaq. istirahət etmək. **1. dincəlmək.** tinmək.
- dinmək. kəsilmək. durmaq. qonulmaq. qoyulmaq.
- sonarmaq. sona ərmək. bitmək. susmaq. qərar tapmaq.
- rahatlanmaq. istirahət etmək. yatışmaq. sakinləşmək. **1.**
- durulmaq. duranğamaq. dirəngmək (< durmaq).**
- sürənğəmək. sürənğizmək. axsınmaq. əğlənmək.
- əklənmək. sallanmaq. bəklənmək. aslanmaq. təvəqqüf
- etmək. **1. dinənmək (< tin: nəfəs). dəmlənmək. dincə**
- qoyunmaq. aşlanmaq. aşılanmaq. aşınmaq. açınmaq.**
- acınmaq. xaşlanmaq. əğlənmək. əklənmək. **1. sönmək. -**
- ışıqlar **dinlənmədən**, işlərivi bitir. **1.** aldırılmaq. duyulmaq.
- qulağ asılmaq, virilmək. itaət olunmaq. önəmsənmək.
- sayılmaq. diqqət olunmaq.
- **dinlənilib durmaq:** dinc durmaq.
- **yalnız olub dinlənmək:** başını dinləmək.
- sayınmaq. sayılmaq. geçmək. **sözü, gücü keçir. sizini**
- bütün buyruqlarız keçər.**
- **dinliklə dinlənmək:** rahat rahat istirahət etmək.
- **gün dinlənmək:** gün batmaq.

- **gün dinlənmək: gün dinənmək:** gün enimək. gün ənmək.

gün aşmaq. gün uçmaq. gün uçunmaq. gün gülmünmək.

gömünmək. gün batınmaq. gün batmaq.

tinlənmiş **dinlənmiş.** 1. (yoğur: xəmir). aşınmış. acınmış. 1. (su. suyuq). durulmuş. 1. > **dəmlənmiş.** tinli > dəmli. qoyuq, quyuq boyalı.

tinləntirən **tinləndirən.** 1. ayağ üsdə saxlayan. dayancaq. 1. mane'. əngəl. durduran.

tinləntirmək **dinləndirmək.** 1. dəm vermək. şişirmək. iyicə pişirmək. 1. söndürmək. dayandırmaq. 1. canlandırmaq. diriltmək. qeyrətə gətirmək. soluqlatmaq. solutmaq.

tinləq **dinlək. yol uğrağı olan. yol tapdağı. patıq.**

tinlər - **söz dinlər:** qulaqverən. qulaqverər. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulluqçu. tapınlı. tabınlı. tapınar. uyar. uyan. uyucu. müti'. itaətli.

tinlər **dinlər.** tərbiyəli. munis. müti.

tinləş tineş. saziş.

- tinləşmək** **dəmləşmək. tinəşmək. dinəşmək** (< tin: nəfəs).
dincəşmək.aşlaşmaq. aşılmaq. aşınımaq. açınımaq.
 acınımaq. xaşlaşmaq. əğləmək. əkləmək.
- tinlätən** **dinlədən. - danışma yeri gəlmədən, apardı, sözün**
dinlədən.
- tinləti** **dinləti.** konsert.
- tinlətmə** **dinlətmə.** barındırma. yerləşdirmə.
- tinlətmək** **dinlətmək. 1.** dincətmək. tincətmək. tuqarmaq.
 rahatlandırmaq. **1.** qaşandırmaq. dincətmək. rahatlamaq.
 söz keçirmək.
- tinlətmək** **dinlətmək. 1. dinərtmək.** duyurmaq. duyurmaq.
 duyqatmaq. aldırmaq. eşirtmək. eşittirmək. e'lan,
 istehzar, ittila', e'lam etmək, vermək. bildirmək.
 açıqlatmaq. anlatmaq. bəliitmək. sezdirmək. savamaq.
 savuşlamaq. çavuşlamaq. **1. dəmləmək. dəmlətmək.**
tinətmək. dinətmək. (< tin: nəfəs).dincə qoymaq.
 xaşlamaq. xaşlatmaq. aşlatmaq. aşlatmaq. aşıtmaq.
 açıtmaq. acıtmaq. əğlətmək. **1.** sözünü keçirmək. **1.**
 sürdürmək. keçirmək. çapıtmaq (ç <> s) saplatmaq.
 ötdürmək. ötkəzmək. ötkəzmək. yeritmək. - söz

	geçirmək. 1.dincətmək. söndürmək. - çırağı dinlət .
	- çay, düğü xaşlamaq .
	- buyruq yeritmək, dinlətmək: keçirmək. - söz keçirmək.
tinləyən	- söz dinləyən: sözə baxan. üzü yola. əslək (< əsmək). enik. yenik. müti'.
tinləyən	söz dinləyən. tinqlayu. munis.
tinləyəndə	dinləyəndə. dinləyincə.
tinləyici	dinləyici. dinləyən.
tinləyici	uğucu. anğıluc.
tinləyincə	dinləyincə. dinləyəndə.
tinləyiş	dinləyiş. tinqlav. dinləmə.
tinli	> dəmli. tinlənmiş. dəmlənmiş. qoyuq, quyuq boyalı. - qara dinli: dinsiz. inamsız. imansız. kafir.
tinli	tinli. tinqil. çinli. çinli. 1. nəfəsli. canlı. varlı. güclü. bacarıqlı. qıyaq. igid.- tınar tınlı: bütün canlılar. 1. doğru. düzgün. müntəzən. 1. yanı. sanki. 1. çintli. çinli. gərçək. həqiqi. saf. 1. # ölü. cansız. boş. küflü. xarab. - tinliquyu: korquyu. 1. dindar. uçar. göğə yaxın. tanrıya yaxın.
tinliklər	tinliklər. tınlıqlar. məxluqlar.

- tinliq** 1. > **dəmlik**. tingic > dəmkeş. 1. **dinlik**. dirlik. dirim. dinclik. qonum. yaşam. rahat. hizur. huzur. 1. **dinlik** < **dinğlik**. **tınlıq**. **tınğlıq**. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim. dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat. 1. **dinclik**. - **çalışmadan dinliyin (dincliniyin) sağlamaq**: bolluq keçim yaşamaq. əkmək əldən, su göldən.
- tinliq** **dinlik**. **tınlıq**. 1. dincək. dişlik. qaşan. rahatlıq. istirahatlıq. 1. nəfəsli, dirik, diril, canlı varlıq. 1. diriliyə, yaşama özəl. dirilərə özəl. - **tınlıq yalınqbuq**: **tınlıq öz**: **tınlıq duralıq**: canlı varlıq. canlılar.
- tinman** **tınman**. **dinman arman**. **dinman yadaman**. dinmədən. durmadan. aralıqsız. - **dinman döğüş**: **durman**, amansız savaş. - dinman işləmək: durmadan işləmək.
- tinmaqur** tınmağur. dincəlməyən. gücsüz, əldən düşmüş. zayıf.
- tinmə tin** **tinbə tin**. **dəmbə dəm**. tıqma tıq. tıq tıq. sıx sıx. sıxma sıx.

- tinmə** **dinmə.** 1. tükənmə. sönmə. yığılış. çöküm. çöküş. çöküm. çöküş. batma. batış. dalış. dalma. içinmə. içənmə. keçinmə. keçiş. keçmə. sapış. sapım. gömüş. girişmə. çevriliş. devriliş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə. düşgü. yeniliş. salınış. əğiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış. yendiriş. yeniliş. inqiraz. batma. 1. yatışma. dinginlik. kəsilmə. 1. yatışma. qonma. durma. qərar tutma.
- tinmə** **dinmə. tınma.** 1. susuq. susma. sakitlik. 1. düş. dincəl. istirahət. 1. **tinmə !:** {1. dinmə ! danışma !. sus ! 1. susma !. danış !}. 1. söngüş. sönmə. duraqlama. kəsilmə. yatışma. 1. çöküntü. tortu.
- tinmə!** **dinmə!** tıs!: süs!. sikut!.
- tinmək** **dinmək. tınmaq.** (bir gedişin, pırosenin qırılması). (< **tın:** **dın:** ün. səs. nəfəs. soluq). 1. kütəymək. susmaq. zayıflamaq. soruqmaq. teskin tapmaq. soğuşmaq. yatışmaq. söllənmək. sakinləşmək. yatışmaq. əğikləşmək. yumuşamaq. söngmək. yatışmaq. sönmək. şavşalmaq. çavşalmaq. sakinləşmək. durqunlaşmaq. kəsilmək. tınmaq. sakinləşmək. durulmaq. toxdamaq.

durmaq. kəsilmək. ara vermək. yerləşmək. **1.** kəsilmək.
qırılmaq. pozulmaq. qararmaq. toxlanmaq. - yağmır **tindi**:
kəsdi, durdi. - gözüm **tindi**: tündü, qarardı, görməz oldu. **1.**
boğulmaq. tıxanmaq. toxdamaq. çoxalıb dolmaq.
lambalam dolub düzəlmək. dolmlmaq. - su girib ağzıma
tınar olsam: boğulsam. - meydan adam əlindən **tinmişdi**. -
tinmiş bükbmüş: **tın bıq**: dolub daşmış. **1.** durmaq.
dayanmaq. - il onki ay **dinmədi**: il bütününü çalışdı. **1**
avınmaq. sevinmək. razılaşmaq. - dinib durdu: razılaşdı. **1.**
ağırlaşmaq. sağılaşmaq. duymaz olmaq. - patlamadan
qulağımı **tindi**. **1.** **tinə gedmbək**. ölmək. boşuna yox olmaq.
aradan gedmək. korlanmaq. xarab olmaq. **1.** doymaq.
qanıqmaq. - çaxıra **dinmirəm**: içgidən doymuram. **1.** səs
çıxarmaq. danışmaq. açılmaq. - nə **dindi** nə danışdı. -
dinməz danışmaz olmuşuq bizlər. - gördüğün **dinmə** gözdən
düşərsin. - su girib ağzıma **tınar** olsam: boğulsam. **1.**
qurtulmaq. bitmək. həll olmaq. - iş **tindi**: iş bitdi, düzəldi.
həll oldu. - qırından **tinmək**: salqın, bələdan qurtulmaq. - boran
tindi. **1.** soluq, nəfəs almaq. - ulu **tınmaq**: dərinədən nəfəs
almaq. - ər uluğ **tindi** kişi yaxçı, dərin nəfəs aldı. - **tınmaz**

yatmaq: soluqlamamaq. - arıq **tindi**: yorqun dincəldi, din aldı.

1. susmaq. yatışmaq. rahatlamaq. səkinləşmək. **1.** yengəllənmək. yüngüllənmək. rahat olmaq. nəfəs çəkmək. səs çıxarmaq. danışmaq. açılmaq. (nə dindi nə danışdı. dinməz danışmaz olmuşuq bizlər. gördüğün dinmə gözdən düşərsin. su girib ağızıma tınar olsam). **1.** açılmaq. durulmaq. arınıb yağınmaq. **1.** boşalmaq. təsgin tapmaq. - könül **dindirən.**- su başdan **dinir**: su qaynağından arınır. **1.** dinmək. dolmaq. doymaq. razılaşmaq. **1.** tinmək: sönmək. sona ərmək. **1.** aldırmaq. dəğər vermək. sözü demək. **1.** çox işdən yorulub halsızlaşmaq. - bu gün lap **dindim.** **1.** sataşmaq. **1.** dinmək. dinlənmək. dincəlmək. yüngülləşmək. gəvşəlmək. boşalmaq. yatmaq. durmaq. - yağmır **tindi**: yavaşladı. - arıq **tindi**: kəkə (xəsdə) dinləndi. **1.** solumaq. nəfəs almaq. - ər uluğ **tindi**: kişi için çəkdi, ağır nəfəs çəkdi. **1.** sonu gəlmək. ölmək. **1.** amrulmaq. yamrulmaq. yatışmaq. çəkilmək. **1.** soluq almaq. - o uluğ **tindi**: ağır nəfəs aldı. **1.** tınmaq. tınlamaq. çınlamaq. səs çıxarmaq. nəyisə söyləmək. - heç **dinmədi.**

- tinmək** durmaq. oynamamaq. kəsilmək. hərəkətsiz qalmaq.
- bu ağrı **dinmədən**, başqası **dinləndi**: baş qaldırdı.
- tinmək** **tınmaq**. dincəlmək.
- tinməmək** **dinməmək**. **1.** dil durmaq. dilin tutmaq. söyləməmək.
sikut etmək. - onun **dili durmaz**. **1.**utmaq. yutmaq.
dözmək. sakınmək. sağınmaq. **1.** aldırmamaq. dəğər
verməmək. sözün deməmək. saymamaq. - dedim dedim,
heç **dindirmədi**.
- tinməsək** **tınmasaq**. dindirmədən, duyurmadan, gizlicə iş görəni.
- tinmətə** **tınmata**. tiniş. təniş. dalaş.
- tinmətən** **tinmədən**. **tınmaz**. dinlənmədən. yorulmadan. durmadan.
oturmadan. durmadan. hərəkətli.
- tinməz** **dinməz**. **tınmaz**. **1.** tısq. sikut. **1.** səssiz. **1.** aldırmaz. **1.**
dinlənməz. yorulmaz. çalışqan. durmaz. hərəkətli.
- tinməz** **dinməz**. xəfə xıp. susan.
- **dinməz duruma soxmaq**: dilini bağlamaq.
- tinmiş** **dinmiş**. **1.** durqun. dingin. sakit. qımılıtsız. hərəkətsiz. **1.**
yatmış.

tinmiyən	dinlənmiyən. susmayan. durmayan. kəsilməyən. axan. sürən. sürək. sızan. süzən. qoymuyan. qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan. qırılmayan. qırışmayan.
tinnaq	tınnaq. tınlama.
tinnəmək	tinnamaq. 1. tın tın, danq danq səslənmək. 1. gizlicə, səssizcə söyləmək.
tinniç	tinnik. tinniç. 1. çabıq alınğan, tutulan, qızan, darılan. 1. ayran qoyulan tuluq.
tinor	tənfir. ocaq.
tinor	dinos. güdə, külə boy.
tinozor	dinozor. soyu tükənmiş, çağdışi qalmış nərsə.
tinpir	təmbəl. bağlı. şaşqın. uyusuq.
tinç	- təng, tinç tovlamaq: qızqın kötkləmək.
tinç	dinç. dəng. 1. dinc. rahat. sikun. 1. düzlük. muvazinə.
tinçə	tingə. dınqa. tənçə. 1. ayağlatmaq. dikmək. bər pa işi. - yapıların dinçə planları. 1. şişman olan. pota. yoğun. 1. tinçır. tinçir. cinqo, tənikə, misdən düzəlmiş kova, qab. 1. yalnız. ancaq. - dinçə sizə inanırım. - tingə özündən qonuş. - tinçə bir kişi gəldi. - tingə başına: tək başına. 1. dözümlü. güc. dirən. dayanc. talaş. səbr. təhəmmül. - tingəm

qurudu: bıqdım. **1.** dincə. dinc. yüngül. yengəl. istirahət. yalqız. tək. yekəcə. yekə bir. yekə. yalınqa (**yekəyana**: > **yeqanə** (fars)). (> **tənha** (fars)). ıSSIZ. boş. **1.** dinqə. yalqız. yekə bir. yekə. yalınqa > yeqanə. **1.** dəğgə. dəyqə. bir ləhzə. **1.** dincə. dinc. yüngül. yengil. istirahət. **1.** dinqə. yalqız. yekə bir. yekə. yalınqa > yeqanə.

- **dinqə ayratın**: çula. ayrı başqa. hərcür. hər rəng.

tinqə **tingə.** fidan. qələmə. körpəç. yeni yetişən ağaccıq.
- **ağac tingəsi**: körpəç. fidan. qələmə. qələmə. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət.

tinqə **tingə.** tinqo. istirahətqah. iqamətqah.

tinqəc **tingəc. tınqac.** kiçik təpə.

tinqəc **tingəc. tingic.** çitan. yeni çıtdayan, yetişən ağac.

tinqəcik **tingəcik. tınqacıq.** qıvraq. iti. gözəl.

tinqəfə **tingəfə. tınqafa.** bax > **tingoz.**

tinqəlmək **tingəlmək. tirgəlmək. dınqəlmək. ingəlmək.** bax > **inqəlmək. 1.** qalxmaq. dikmək. dikəlmək. qoğzalmaq. dosdoğru gərilib tirlənmək. **1.** gərginləşmək. - **tingəlmiş** iplər, sınırlar. - dəzğahın arqaçları iyi **tingəlməmiş.**

tinqəltmək **dingəltmək.** qaldırmaq. dikətmək.

- tinqəltmək** **tinqatmaq. tingəltmək. 1.** dincətmək. öldürmək.
oturtmaq. **1.** qaldırmaq. dikətmək.
- tinqəltmək** **tingəltmək.** bax > **inqəltmək.** qaldırmaq. dikətmək.
- tinqəq** **dingək dikkək.** situn. sutun.
- tinqərmək** gözlərini dəkəldip, bərəldib baxmaq. dikəlmək.
- tinqəsə** **tinkəsə.** hər yandan kəsik, qırıq durum. ümütsüz.
çarasız.
- tinqəş** **tingəş. 1.** tinğdəş. dənğdəş. dəngəş. atandaş. atnaş.
qaraş. qarşıdaş. bəsdəş. bəsəş. bəşiş. yarışdaş. yaraş.
rəqib. **1.** tinqtaş. tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. danqaş.
tanqaş. tənğəş. tınış. daniş. tanış. arxadaş. yoldaş.
rəfuq.
- tinqəy** **tingəy. tinqay.** bax > **tingoz.**
- tinqəz** **tingəz. tinqaz.** dayanıqsız. zayıf. - **tinqaz** at. - **tinqaz**
adam. - **tinqaz** para.
- tinqi** **dinqi. tingi. tinqi. 1.** ordu. otraq. dəklik. dəkələncək yer.
1. dinc. fərağət. asayış. **1.** vəqfə. **1.** dinc. diş. ara. aralıq.
fasilə. - bir **dingi** verin: ara verin. **1.** nuxdə. - **dingi** bəlgə.
nuxdə işarəsi. - **dinqılı:** tanqa: pul kimi kiçik. **1.** tınmış.
tummuş. tıxız. dolu. səmiz. ətli qanlı. **1.** tin, can, yaşam **1.**

- kulağa gələn səs, səs dinləmə (tınlama). **1.** tənəffüs. **1.**
 təmbəl. ağır. bıqqın. tutuq. sünəpə. **1.** dinclik. yengillik.
- tinqic** **dingic.** **1.** > dəmkeş. **1.** tinbuğ. dənbuğ. **1.** dadlı dadlı çox
 danışan, gəvəzə. çalçın. şirin dilli. **1.** içgili. içgi içən.
- tinqic** **tingic. tingəc.** çitan. yeni çitdayan, yetişən ağac.
- tinqiçi** **tingiçi.** **1.** dinləyən. casot. gözcü. güdük. **1.** tıncıqdıran.
 yoran. bıqdıran. bezdiren.
- tinqil** **dingil.** dəngəl. ox. axlov. aksən. mehvər.
- tinqil** **tingil. tınqıl. dincil.** **1.** çəmbər. ağacdan yapılm təkər. **1.**
 yük arabası. **1.** mil. ox. aks. **1.** ok. mehvər. küsər. küçər.
 üzək. beldik. beləğac. bilik. **1.** çəmbər. təkər. **1.** yük
 yığılan araba. **1.** kiçik səbəd. - **tinqil minqil:** asda uyşuq
 yeriş, davranış. həlim, yumşaq. - **tinqil tınqıl:** dıdır dıdır.
 yuvar yuvar. bir nərsənin dıdırılması. **1.** yasaq. sayaq.
 düzü. münəzzəm. **1.** yavaş. qolay. **1.** sıçan. kəmə. **1.** dik.
 təpə. nərsənin təpəsi, sonu, zirvəsi. bir durumun ən
 gərgin, qızqın çəki, nuqtəsi. - qavqanın **tinqili.** alçaqlığın
 tinqili. **1.** tinli. canlı. bacarıqlı. qıyaq. igid.
- tinqilbaş** **tingilbaş. tınqılbaş. çınqılbaş.** başıboş. çalıqbaş.

tinqildək	dingildək. dalqındaq. sallanaq. titrənək. təprənək. təlbələnək.
tinqildəmək	dingildəmək. dalqındamaq. sallanmaq. titrəmək. təprələnmək. ayaqda duramayıb təlbələnmək.
tinqiləmək	tinğiləmək. ağır bir nərsə yerə düşərək, səs vermək · - tinğiləmaq.
tinqiləmək	tingiləmək. tinğiləmaq tinğiləmək. ağır bir nərsə yerə düşərək səs vermək.
tinqili	tingili. tinğili. dinqili. tın. tinğ. 1. tanqa. 1. # cıncılı. kiçik. - dinqili qız.
tinqilik	tingilik. tinqılıq. 1. dincilik. sıqorta. güvənlik. inanca. əməniyyət. 1. kəsginlik. itilik. sivrilik.
tinqilisinmək	tingilisinmək. tinqilisinmaq. kəndinə güvənib, daha güclü saymaq.
tinqilmək	tingilmək. bax > tünqülmək.
tinqiltəmək	tingildəmək 1. bax > tinqirdamaq. dinqirdamaq. zinqirdamaq. zanqirdamaq. sinqirdamaq. cinqirdamaq. ginqirdamaq. 1. anlamaq. 1. kiçik adımlara (< > atımlarla) qaçmaq.

- tinqiltəq** **tingildək. tınqıldaq.** yerində durmayan. davamlı qımıldayıb, təprənən, dalqalanan, sallanan, titrəyən, sıçrayan.
- tinqilti** - **tingildi bolqarmaq:** yayqara qoparmaq. gürültü çıxarmaq.
- tinqilti** **tingilti. dınqıltı.** sasıntı, qımıldama. dəprəşmə.
- tinqiltimək** **tingildimək. 1.** bağırmaya başlamaq. gürültü patırtı etmək. **1.** təlaş lanmaq. qayğılanmaq. dörd dönməyə başlamaq.
- tinqimək** **tingimək. tınqımaq. < t < > ç > çinqimək. 1.** dinlənmək. iyiləşmək. kəndinə gəlmək. düzəlmək. sağalmaq. tapınmaq. sabitləşmək. **1.** tünqəmək. sıxlaşmaq. daralmaq. - çağ çinqimiş: vax, sürə, möhlət daralmış. - **çinqıb** ağrı: ağır ağrı.
- tinqimək** **tingimək. tınqımaq.** güclənmək. düzəlmək. iyiləşmək.
- tinqin** **dingin. 1.** yorğun. düşük. **1.** yatışıbmış. yerləşmiş. **1.** durğun. dinmiş. sakit. qımılıtsız. hərəkətsiz. **1.** sönük. soyuq. **1.** səssiz. - **dingin dingin:** səssizcə.
- tinqin** **tingin. dingin. 1.** duru. dinc. saf. **1.** səkin. **1.** yorğun. **1.** sönmüş.
- tinqin** **dingin.** söl. sakin. zayıf. gəvşək. əğik.

- tinginlik** **tinginlik. dinginlik. sainlik. sikunət.**
- tinginliq** **dinginlik. 1. dinc. arsat. ərinc. rahat. hizur. 1.dinmə. yatışma. kəsilmə. 1.durqunluq. hərəkətsizlik.**
- tingir minqir** **tingir mingir. tınqır mınqır. yavaş, asda, olaraq, sürəkli (davamlı, uzanan) yol sürmək.**
- tingir** **tingir. tınqır. dınqır. sincir. 1. (t < > c). cınqır. içi boş, dəmir, daş kimi nərsələrə toxunaraq çıxan səs. - tınqır ələk: boş ələk. - dınqır ələk dınqır sac. - tınqır tınqır (: 1. bomboş. 1. danqıldayaraq). 1. kiçik mis qab. 1. xırda pul. dəmir, gümüş para. 1. pulsuz. yoxsul. züvüt. 1. tınqış. ufaq təfəq. xırda mırda. 1. öfkəli. qızqın. hirsli. sınırlı. 1. sarsaq. ussuz. ağılsız. 1. bolluq. bol. bərəkət. 1. cırcır. zip. 1. cılız. zayıf. çəlimsiz. ət tutmayan (kimsə). 1. keçəl. kəl. daz. saçı tökülmüş. 1. uyuz kəsəli. 1. çörək pişirilən sac.**
- tingirdəmək** **tingirdəmək. tınqırdamaq. tınqıldamaq. dınqırdamaq. zınqırdamaq. zanqırdamaq. sınqırdamaq. cınqırdamaq. gınqırdamaq. 1. daranq durunq etmək. səsənmək. 1. incə boğuş, quru çınlayı, çığırtı səs çıxarmaq. suyun qaynamağ səsi. 1. boş boş qonuşmaq. boş yerə,**

- gərəksiz danışmaq. **1.** alay etmək. **1.** yavaşca qaynatmaq.
- tinqirdəq** **tinğirdək. tınqırdaq. 1.** çinğıraq. malqaranın boynuna salınan çan, **zinqiro. tınqırov. 1.** həvəng. dibək.
- tinqirə** **tinğirə. tinğıra. dınğıra.** mizrabla çalınan, dıng dıng deyə səslənən çalar araclar.
- tinqirək** **tinğirək. tinğıraq. cinğıraq.**
- tinqirəmək** **tinğirəmək. tinğıramaq. 1.** çox qurumaq. **1.** tınqır tınqır, danqır danqır səs çıxarmaq.
- tinqirəmək** **tinğirəmək. tinğıramaq.** əldən düşmək. gücsüzlənmək.
- tinqirəq** **tinğirək. tinğırdaq. çinğıraq.** malqaranın boynuna salınan çan, **zinqiro. tınqırov.**
- tinqirmək** **tinğirmək. tınqırmaq. dığırmaq.** bax > **tıqırmaq. (< tuq).** yuvarlanmaq. bükülmək.
- tinqırov** **tinğırov. tınqırov. tınqırdaq. (t < > z) zinqiro. çinğıraq.** malqaranın boynuna salınan çan.
- tinqırqəmək** **tinğırqəmək. dınqırqamaq. tınqırqarmaq. 1.** bıqmaq. küsmək. doymaq. doldurmaq. **1.** oylanmaq. fikirləşmək. **1.** canlanmaq. dirilmək. ürəklənmək. hərəkətlənmək. **1.**

- gizlicə dinləmək. usuq (diqqətlə), ayıq qulaq asmaq. **1.**
oylanmaq.
- tinqirqimək** **tinğirgimək.** heyrətlənmək. şaşmaq.
- tinqisiz** **tinğisiz. tınqısız. dingisiz.** arasız. durmadan. - **dingisiz**
yağış yağır.
- tinqiş** **tinğiş. tınqiş. 1.** soluq ayqıtı. burun. **1. tinqir.** ufaq təfəq.
xırda mırda. **1.** kəşiş. durma. qırıntı. - yağışın **dingişi** yarı
gözlənilir.
- tinqişir** **tinğişir.** dinləş. dinləmə, eşitim, eşitmə (gücü). - ağır
tinqşir: eşitmə gücü ağır olan.
- tinqitə** **tinğitə. tınqita.** yüksək. uca. güclü. zorlu. - **tinqita** aytmaq:
yüksək səsle söyləmək.
- tinqitmək** **tinğitmək. tınqıtmaq.** sağlamlaşdırmaq. - **tinqıtı** çal:
bərkitilmiş nöqtə.
- tinqiz** **dingiz.** şiş. qabartı.
- **dinqiz bolmaq:** şişmək. qabarmaq.
- tinqiz** **tinğiz.** dingiz. şiş. qabartı.
- tinqizləmək** **tinğizləmək.** şişmək. qabarmaq.
- tinqləmək** **tinğləmək. tınqlamaq. dinləmək. 1.** duymaq. **1.** dinləmək.
uqmaq. **1.** aramaq. **1.** danlamaq. suçlamaq. sıxmaq. **1.**

	düzənləmək. düzətmək. cürləmək. çəki düzən vermək. - geyimivi tingla . 1. gücləndirmək.
tinqlənmək	tinlənmək . içgi içmək.
tinqlənmək	tinglənmək . dinlənmək. durulmaq. canlanmaq. dirilmək. qeyrətlənmək.
tinqləq	tinglək . söz dinləyən. əfəndi.
tinqlər	tinglər . dinlər. hörmətçi.
tinqləri	tingləri . tınqları . burun ucu.
tinqləş	tingləş . dinləş. dinləmə.
tinqləşmək	tingləşmək . dinləməkdə.
tinqlətmək	tinglətmək . dinlətmək.
tinqlətur	tinglətur . sözü dinlənən. sözü keçər.
tinqləvuq	tingləvuq . tınqlavuq . dinməz. səssiz. içini bildirməyən.
tinqləyi	tingləyi . tınqlayı . burnun ucu.
tinqləyu	tingləyu . munis. söz dinləyən.
tinqliq	dinğlik > dinlik . tınlıq . tinglıq . tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. dinc > diş. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim. dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim. dincəlmə.

	dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş. dincənim.
	dillənmə (< tin). huzur. hizur. istirahət. istirahət. rahat.
tinqliq	dinglik. sikunət. sakinlik.
tinqliq	tinglik. tinqi. dinqı. tinqı. 1. ordu. otraq. dəklik. dəkələncək yer. 1. dinc. fərağət. asayış. 1. vəqfə. 1. canlı. diri.
tinqluqci	tingluqci. dinləyici.
tinqmaqur	tingmağur. tınmağur. dinsiz. dincsiz. dözümsülük. taqətsizlik. aramsız. qərarsızlıq.
tinqmək	dingmək. durmaq. oynamamaq. qımıldanmamaq. sakin olmaq. oturmaq. iqamət etmək. gedməmək (işləməmək). kəsilmək. - yerində durmaq. - ayağda durmaq. - bizə gəlincə durdu. - su dura dura pozulur. - harda durursuz. - işlər durdu. - yağmur durdu. 1. durmaq. kəsilmək. yatışmaq. - səs tinqdi: kəsildi. - yağış dingdi: kəsdi.
tinqo	1. alınğan. qızqın. çabıq darılan. 1. tingə. istirahətqah. iqamətqah.
tinqoz	tingoz. tingoz. tinqafa. tinqay. 1. dinqa. darqafa. qudurqan. titiz. alınğan. tez hirslənən. 1. dikqafa, qurlu, məğrur kimsə. 1. cılız. ox gücsüz, zaryıf. yoxsul. 1. adi.

- dəğərsiz. yoxsul. bacarıqsız. **1** səbirsiz. **1**. yaramaz.
uçarı.
- tinqözlük** **tingözlük**. açıqgözlük.
- tinqqıldəmək** **tiŋqıldəmək**. **tinqqıldəmaq**. təngimək. əldən düşüb zayıflamaq.
- tinqqiymək** **tiŋqqiymək**. **tinqiymaq**. qanqallamaq. yumarlamaq. sıxıb sıxışdırmaq. - **tinqqıyıb** yuxlayıb: yuvarlarlanıb yatıb.
- tinqrək** **tiŋqrək**. dikraq. çox dik.
- tinqrəmək** **tiŋqrəmək**. **tinrəmək**. **inrəmək**. **inqrəmək**. **inqrəmaq**. **inramaq**. **inqləmək**. **inləmək**. **1**. (dişi dəvə) üzüklə (həsərtlə) bağıрмаq. **1**. xomurdanmaq. **1**. dərtlə, inciklə yavaşdan ağılamaq.
- tinqsəmək** **tiŋqsəmək**. dinləmək. - gəp **tinqsəmək**: söz dinləmək. - **tinqsəyin** !: dinləyin !.
- tinqtaş** **tiŋqdaş**. **tinqtaş**. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. danqaş. tanqaş. təngəş. tınış. danış. tanış. arxadaş. yoldaş. rəfuq.
- tinqtəş** **tiŋgdəş**. tingəş. dəŋgdəş. dəngəş. qarşıdaş. qaraş. atandaş. atnaş. bəsdəş. bəsəş. bəşiş. yarışdaş. yaraş. rəqib.

- tinqtinqləmək** **tingtingləmək.** tintinləmək. dindinləmək. gizlicə qulaq verib söz dinləmək.
- tinqtirmək** **dingdirmək.** durdurmaq. toxdatmaq. - yel yağmuru **dingdirdi.**
- tingürüq** **tingürük.** çevik. iti.
- tinqzə** dolmuş. ağızınadək tıxılmış.
- tinqzəmək** **tingəmək. təngimək.** dolmaq. dolub daşmaq. coşmaq. qaynamaq. köpürmək. qudurmaq. azmaq. - **tinqzəp** duran sular. - acıdan ürək **tingizip** durur.
- tinrəmək** **tingrəmək. inrəmək. ingrəmək. ingramaq. inramaq. ingləmək. inləmək.** **1.** (dişi dəvə) üzüklə (həsərlə) bağırmaq. **1.** xomurdanmaq. **1.** dərtlə, inciklə yavaşdan ağlamaq.
- tinsək** bax > **tinsiq.**
- tinsəl** **1.** tinəl. şəxsi, özəl varlıq. **1.** ruhani.
- tinsəliq** **dinsəliq.** dinləmək, eşitmək işi. - **dinsəlik dəğişməzmiş görsəlik:** eşitmək, görmək yerin verməz.
- tinsimək** **tingşımacaq. dinsimək.** **1.** yemək pozulmaya, qoxumağa başlamaq, küflənmək. **1.** çecrəni dinləmək.

- tinsiq** **tinsik. tinsiq. dinsək. 1.** çəkingən. utancaq. **1.** tez inciyən, küsən. **1.** durqun. - **tinsik** havada yol yerimək gücdür. **1.** dinsiz. dinməz. səssiz. gurultusuz. **1. dirsək.** av gözətləmə üçün yüksək yer. ağac təpəsi.
- tinsiqləmək** **tinsikləmək. tinsığlamaq. dinsəkləmək. 1.** titiz, diqqətlə gözətləmək, güdmək.
- tinsiqmək** **tinsiqmaq. (< tin: nəfəs).** **1.** qamıqmaq. havası çatmamaq. xəfələnmək. boğulmaq. **1.** qoxumaq. əkşimək. **1.** yavaşca vurmaq.
- tinsiraq** **tinsirq. aqsıraq. asqırıq. hapşırıq.**
- tinsiraqlı** **tinsirq. çox, sıx sıx aqsıraqlı. çox asqıran.**
- tinsirmaq** **tinsirmaq. aqsırmaq. asqırmaq.**
- tinsiz** **dinsiz (< tin: iç. mə'nəviyyat).** içiboş. dinsiz. tinsiz (< tin: iç. mə'nəviyyat). keş. çek. çək. mürtəd. məssəbsiz. kitabsız. pitiksiz. insafsız. kövür. köfür. kovur. kavır. kafır. kafir. kafər. gavır. qara dinli. inamsız. inancsız. imansız. qıldıqsız. qıldinsiz. qinzır. vicdansız. qıldımsız.
- tinsiz** **tinğsiz. 1. dincsiz.** tinqmağur. tınmağur. dözümsüzlük. taqətsizlik. aramsız. qərarsızlıq. **1.** inanmayan. inamsız. tanrıya inanmayan. zəndiq. dəhri. **1.** dilsiz. səssiz.

qonuşmayan. **1.** öyrənməmiş. alıxmamış. mədəniyyətsiz.

xuysuz. qılıqsız. **1.** ölü. cansız. soluqsuz. nəfəssiz. **1.**

qupquru. yağsız. - **dinsiz** pendir.

tint mint

qıpırdanış. qımıldama.

- **tint mint bolmaq:** qarışıqlıq çıxmaq. qarışmaq.

- **tint mint bolmaq:** nə söyləyəcəğini bilməmək. gəm güm edmək.

- **tint mint edmək:** gürültülü bir biçimdə qıpırdaşmaq. ağır davranmaq. ağırdan almaq.

tintar

dıntar. ruh. can. qonuş. yaşam. tın.

tintar

dindar. saqnuq. tanrıdan qorxan. oyanıq. dindar. çuvaş.

tintaş

tındaş. sırdaş. yaxın.

tintən

tindən. içdən. içgin. istəyərək. sevərək. qəsdən.

tintəpə

yüksək təpə.

tintər

tindər. tındar. duyan. duyar. oyanıq. saqnuq. tanrıdan qorxan.

tinti

tıntı. inat. xuysuz. küsəgən. - **tintisi** tutdu, küsdü getdi. - **tintisinə** dəgmə onun. - **dənətivi** buraq.

tintili

dindili. kiçik. ufaq. - **dindili** cocuq.

tintilinə dəğmək dindilinə dəğmək dimdiğinə, quruna dəğmək. - sənin

dindilinə kim **dəğmdi**.

tintilmək (< tin: iç). **təntilmək**. içlənmək. incələnmək. aranmaq. araşdırılmaq. tapsanmaq. qovalanmaq. izlənmək. tə'qib olunmaq.

tintimək (< tin: iç). **təntimək**. 1. içləmək. incələmək. aramaq. araşdırmaq. təhlil, təhqiq etmək. soruşdurmaq. 1. yoxlamaq. qarışdırmaq (< **qaramaq**: baxmaq. yoxlamaq). kontrol etmək. 1. tapsamaq. qovalamaq. izləmək. tə'qib etmək.

tintiminləmək ağır ağır, yavaş davranmaq.

tintin **tıntın. təntik**. 1. gərəksiz işlər yapan. 1. dinc. dirinc. canlı. 1. **tətin**. gürültü. 1. sarsıntı. titrəyiş. 1. yavaş yavaş. ağır ağır. 1. mızımız. büküt. sözü uzadan, tez qərara gəlməyən.

tintinləmək **tinqinqləmək. tinqinqləmək**. dindinləmək. gizlicə qulaq verib söz dinləmək.

tintinmək **tinqinqləmək. tintinləmək**. istəksizə, yüksünərək iş yapmaq.

- tintiq** **tıntıq. tanıqlıq. 1.** təhqiq. izləm. araşdırma. incələmə. **1.**
kiçik. xırda. **1.** kiçik, basıq burunlu. **1.** alınğan. sınırlı.
əsəbi. **1.** bacarıqsız.
- tintiqləmək** **təntikləmək. dantiqlamaq. 1.** qaramsız baxımsız
davranmaq. dəlirmək. çılqınmaq. səfehləmək.
budalamaq. **1.** şaka yapmaq. gülüb oynamaq. **1.**
xırdalamaq. düşmək. vermək. ödəmək. - borcunu **təntiklə**
baxalım (görüm).
- tintiqləmək** **tıntıqlamaq. dimdikləmək. 1.** yavaş yavaş davranmaq,
çabamaq, hərəkətlənmək. nərsə ilə asda asda
uğraşmaq, mə'təl olmaq - nəyə **tıntınırsan**, ged qurtarda. -
dörd gün **tıntıqdıq**, boşuna qayıtdıq. **1.** nərsəni qurdalamaq.
ölçüdən artıq bir işlə uğraşmaq, incədən incəyə, içdən
içə gedmək. çevirib devirmək. incələmək. təhqiq etmək.
- tintiqrəmək** tintiriqləmək. təntirikləmək. titrəmək. ayağı qayıb, paldır
küldür yerə düşmək.
- tintirəmək** **təntirəmək. tentirəmək. 1.** titrəmək. şaşırmaq. çaşmaq.
sarsılmaq. sallanmaq. sıxılmaq. - nədən belə **təntirirsən**:
sıxılırsan.- parasızlıq bizi təntirdi. - özgürlüyü (dimoqراسyani)
sınırlasan, təntirir. **1.** endərmək. tökmək. axıtmaq.

- boşaltmaq. - bunu hara **tentirim. 1.** eninə boyuna gəzib dolaşmaq. arayıb gəzmək. dolaşmaq. gəzinmək. - hər yanı **tentirdik. 1.** yox olmaq. itmək. batmaq.
- tintirəş** dirik. ayağ üsdə olan. ayıq. oyaq. - **tintirəş buraqmaq:** ayağ üsdə buraqmaq.
- tintirətmək** **təntirətmək. tentirətmək.** sarsıtmaq. bıqdırmaq. titrətmək. sıxdırmaq. darıǵtırmaq.
- tintirəvlik** **təntirəvlik. tentirəvlik.** şaşqınlıq. çaşqınlıq. bunalıq. sərsəmlik.
- tintiri** **tindiri. tındırı.** təsgin. boşalış. yengil.
- tintirici** **tindirici. tındırıcı.** qurtaran.
- tintirik** çitmə. barmaq ucunu, baş barmaqa qoyub, vurulan zərbə.
- tintirilmək** **dindirilmək.** bazculuq vermək.
- tintirilmək** dirilmək. dirsəlmək. canlanmaq.
- tintiriqləmək** təntirikləmək. tintiqrəmək. titrəmək. ayağı qayıb, paldır küldür yerə düşmək.
- tintiriş** **dindiriş. dindirir. dindirmə.** bazculuq.
- tintiriş** dipdiri. diribaş. göclü. qıvraq. - qoca olduğuna, çox **tindiriş** kişidi.

tintiriş	tindiriş. tındırış. dindirmə. boğama. gömmə. endirmə. yatırma. dalma. çökdürüş. təskin etmək. yengəlləmə. yüngülləmə. rahatlama.
tintirit	dindirir. dindirir. dindirmə. bazculuq.
tintirmə	dindirmə. dindirir. dindirir. bazculuq.
tintirmək	dindirmək. bazculuq etmək. - acısın, sıxıntısın dindirmək: dənsətmək. dənğsətmək. dəksətmək. dəhsətmək. avutmaq. gözəl sözlərlə könlün almaq, almağa çalışmaq. dincətmək. təsəlli vermək.
tintirmək	sərinlətmək. yavaşlatmaq. sakinləşdirmək. ağırlaşdırmaq.
tintirmək	tindirmək. 1. söylətmək. 1. dəkləmək. əmin etmək. sakinlətmə. 1. dilə tutmaq. 1. amurtmaq. yamırtmaq. yatışdırmaq. yatıtmaq. soğutmaq. səğnitmək. söndürmək. toxdatmaq. çatdırmaq. rahatlamaq. dinləndirmək. 1. sındırmaq. qırmaq. kəsmək. 1. söylətmək. yatışdırmaq. əğiklətmək. söngdürmək. yumuşatmaq. söndürmək. şavşaltmaq. çavşaltmaq. sakinləşdirmək. durqunlaşdırmaq. kəsmək. tındırmaq.

bitirmək. həll etmək. bəcərmək. tükətmək. sölləndirmək.
yatışdırmaq. əğiklətmək. yumuşatmaq.

tintiş 1. arama. araşdırma. sorqu sual. təfəhhüs. təftiş. 1. on
ilə sudan qurulan şorba, çorba.

tintişmək **dintişmək.** 1. dilləşmək. sözləşmək. 1. dilləşmək.
sözləşmək. sorqu sual etmək. təfəhhüs, təftişləmək.

tintitmək (< tin: iç). **təntitmək.** içləmək. incələtmək. aramaq.
araşdırmaq. tapsamaq. qovalamaq. izləmək. tə'qib
etmək.

tintmək yoxlamaq. araşdırmaq. qarışdırmaq. təhlil etmək. araş
dırmaq. incələmək. təhqiqat yapmaq. soruşturmaq.
kontrol etmək.

tinton 1. çox yaşlı. 1. çox aşırı sınırlı. 1. oyuncaq.

tintoruq **tindoruq.** dağın ən zirvəsi. təpə.

tintü arama. tə'qib. incələmə. - **tintü bölük:** araşdırma bölüyü.

tintüc **tintücü.** 1. arayan. araşdırıcı. tə'qib edən. incələyən. 1.
casus. xəfiyə.

tintürmək **tindürmək.** təntürmək. durdurmaq. rahatlamaq.

tinyan **tiyan.** ağız gen, dibi dar qazan.

tinyarma **dinyarma.** corabın ağız keşi, sapı.

- tip** 1. qanağ. qanav. qanava. qanata. taslaq. düzənec.
düzənək. tərh. 1. sort. nov'.
- tip** **dip.** 1. kök 1. deyib: o dip gəl. 1. ayağ (bardaqa. sinidə) 1.
töp. ast. tək. 1. bəxt. taleh. 1. gücəldici böyüdücü ək:
"lap. tap. çox. büsbütün" kimi: dipdiri. dipdəniz. dipdədə. 1.
quy. qoy. quytu yer. dərə. 1. en. soy. cins.
- tipa** (fars) < təpə (< təpmək). dəf'.
- tipa** < təpik.
- tipçin** **dipçin.** 1. bəxdi açıq. 1. sağlam. dayanıqlı.
- tipdiri** **dipdiri. dibdiri.** çapacanlı. dirican. sapsağlam.
sapasağlam.
- tipi** **dipi.** 1. təpi. qar fırtınası. qarlı külək. qarın toz kimi olub
buranması. 1. piti. pidə. təpi. təpir.sıx. tıx. sıq. sağlam.
təpir. 1. burdum. qar fırtınası. 1. təbi. təpi.tufan. 1. təpi.
sıx yağıb, sis kiçi hər yanı qapsayan qar.
- tipirlənmək** təprənmək. silkinmək. çarpınmaq. çarpınmaq. talbınmaq.
dalbınmaq. talpınmaq.
- tipirmək** (bit < > bat < > tip < > təp < > tap) bitirmək. tipirmək.
təpirmək. tapırmaq. təpmək.
- tipisqi** - **tipisgi bolmaq:** qorxmaq. ürkemə.

- tipləmək** **dipləmək. dibləmək. 1.** çinqarmaq. bütəmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. doğrulamaq. təhqiq edmək. **1.** dipəmək. dibinə çatmaq. dibinə yığmaq. sonuna vurmaq. **1.** tüpləmək. kökdən aramaq. kökdən aramaq. **1.**tirgəmək. dirənmək. dizəmək. daranmaq. sormaq.
- tiplənmək** **diplənmək. tuplanmaq. 1.** dibindən olmaq, ayılmaq. oyulmaq. dəlinmək. deşilmək. - duvar **dipləndi:** dəlindi. **1.** dip tutmaq. kök salmaq. - ağac **tuplandı. 1.** baylanıb, zənginləşmək. dövlətlənmək. - ölkə **dipləndi. 1.** tüplənmək. diblənmək. kökləşmək. zənginləşmək.
- tipləşmək** **dipləşmək. tüpləşmək. 1.** dibin təkin araşdırmaq, incələmək. təhqiq edmək. **1.** tüpləşmək. dibləşmək. dibin çıxarmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq edmək.
- tiplətmək** **diplətmək. tüplətmək. aratmaq. diblətmək. dibin** çıxartırmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq etdirmək.
- tipli** - **dibli iğnə:** toplu iğnə: göttü iğnə.
- tipli** **dipli. dibli. köklü. təməlli. içli. içgin. törəli. yöndəmli.** əsaslı.
- tipliqlik** **diblik. 1.** yaşayan. payəndə. **1.** təməl. əsas.

- tipnot** **dipnot.** ətək yazı. astöşürmə. eskertpə. siltəmə.
köçürmə. çıxqıt.
- tipqi** həməən. təməən. tamamiylə. eyni.
- tipsənmək** təpsənmək. tapsanmaq. təprənmək. qalxmaq.
- tiptəniz** **dipdəniz.** böyük dəniz.
- tiptətə** **dip dədə.** böyük dədə.
- tiptinqsiz** **dipdingşiz.** büsbütün dincsiz qalmaq.
- tiq** **dik. 1.** örü. sir. sir. yoxuş. tilqəm. dılqəm. sarp. yalçın.
yüksək. ör. yuxar. - **tik qafalı:** kirəş. **1.** yalçın. sal. sarp.
yuxarıda. ulaşılmaz. sarıp. sarıp. çıxılması güc. - **dik**
təpə: yalman. dikə. tikə. kəsilib, bölünüb tikilmiş, tikilmiş yer.
bam. - **dik dik** təpələr: bam bam təpələr.
- tiq** **dik. 1.dikə.** nuqdə. **1.** ayaqda. qaim. **1.tərs.** koryat.
bədəxlaq.qılıqsız. təsəliş. tərsəliş. tərsəlişiq. təsəlişiq.
yarçın. yarşın.qaqırcanğ. bükülməz. **1. tiğ** (fars). < **dik.**
1.tikən. dikən. tikan. **1.qaim. 1.çevrişsiz. çevrimsiz.**
keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis. durumsuz.
duruşsuz. qonuşsuz. barışsız. varışsız. boluşsuz.
oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırban. çataq.
qaqırcanğ. bükülməz. tərs. çatımsız. donquz. tonğqa.

- tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
 qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar.yarçın.
 yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuysuz. **1. tiğ**
 (fars)- < **dik**. tikən. dikən. tikan. **1. tik. dik**. sabit. muqavim.
1.doğru. 1. dosdoğru. 1. qırçın. qırıcı. sərt. tünd. qatı.
 kəsgin. **1. tərs. bükülməz. xuysuz.yarçın. yarşın. koryat.**
 çalan. çalanğ. bədəxlaq. **1. qazan. 1. xoruz. 1.düşəy.**
 çəkilyə. şaquli. düşümünə. yer çəkimi yönündə. əmudi.
 - **tiğə kuh**: dağın diki, zirvəsi. üstüq > estiğ > setiğ (fars).
 kərəmpə. çıxat.
 - **dik qafa**: dikəbaş.
 - **dik qaş**: dal qaş.
 - **dik, uca yer**: kətil kötül.
 - **dikinə dəriş: dikinə dəğiş**: tərsinə, ziddinə gediş.
 - **dik yoxuş**: az əğimli, əğinik.
 - **çox dik**: dimdik.
 - **dik, daşlı, atartutarlı yol**: dəvə bağırdan.
 - **dik qırxılı**: dikgən. qaim.
 - **çox dik yoxuş**: bayıldım yoxuşu.
 - **dik aç**: doxsanlıq aç.

- **dərin, dik yamaclı dərə, qapaz:** qanyan. qonyan. qantan. qanğtan. qavlan.
- **dik yoxuş:** qapan. qaban. qabalaq. təpə. tüksət. yüksət.
- **dik, topar sin, qəbir:** qaqlıq. gorqan. məğbərə.
- **qafasının dikinə gedmək:** söz dinləməmək.
- **qlaqları dik, incə, düz olan:** qamış qulaq.
- **dik dərcəsi, dərcəsi:** sonu. axiri.
- **dik dik baxmaq:** qıyın qıyın baxmaq.
- **dik duvara dırmanmaq:** olmasın yaramazlığı yapmaq.
- **dik söz:** tərs, iti, batıcı söz.
- **diki dikinə:** tam tərsinə, ziddinə.
- **dikinə gedmək:** tərsinə, əksinə gedmək.
- **dikinə dəriş: dikinə dəğiş:** tərsinə, ziddinə gediş.

tiq

tiğ (fars)- (**< dik**). **1.** öre. yüksək. yalçın. sarp. yoxuş. **1.** tikili. tikil. daynaq. qalar. doğru. **1.** dik bayır. yura. yoxuş. çox hündür yer. uca. hər nəyin ucu, yüksək yeri. **1.** (**> tiğə**). hər nəyin kəsin, iti yeri. **1.** yal. yalım. yalav. odun, işığın yalımı, şu'ası. **1.** donuq. donmuş. balta. qat. uru. qalxıq. **1.** hər nəyin ən dibində, toxunan, tikilən, qalın, qat, bölüm. **1.** qat. yan. payqah. - sizin **tikizdə**. - mənim

tikimdə bu sözlər keçə bilməz. **1.** ditri. iti. - **dik** baxış: iti, ditri baxış. **1.** dərgin. yalçın. yoxuş. yüksəklik. sarp. ərsək. ərsəl. çıxıntılı. çevik. atıq. qovzaq. uca. inat. - **dik enişgə:** yoxuş eniş. - **dik gəlmək:** dikinə gedmək. baş gəlmək. qarşı durmaq. muxalifət etmək. qafa tutmaq. tərsə durmaq. - **dik örgə:** yoxuş yuxarı. - **dik alçaq:** düzümsüz. ərsək tərsək. alçaq uca. atar tutar. ərsəkdəl. ərsək olmayan. **1.** əmudi. **1.** düz. doğru. yalın. sərih. müstəqim. - **dik almaş:** məfuli sərih. **1.** yıxılmazlıq. **1.** tinğ. düz. diş. qayım. - **tinğ durmaq:** dik durmaq. - **tin dur:** diş dur. - **tiq durmaq:** diq durmaq. **1.** hündür. şişik. qom. kom. **1.** titrü. didik. kəsgin. acıq. **1.** bərk sarp. - **dik** qaya. - **dik** yoxuş. **1.** iti. sərt. yüksək. bərk. - **dik** səs. **1.** tünd. - **dik** qılıqlı: **dik** xuylu. - **dik** söyləmək. **1.** aşağıdan yuqarıya. - **qılların dikinə:** başı yuxarı. - **dikinə** qırmaq. **1.** sıxı. dümbələm düz. - **dik dik** baxmaq. **1.** aşağıdan uyar qalxmış nərsə. əmudi. - **dik** ağac. di **duvar.** **1.** bərk dik. yalçın. sal. qayar. düz. - **yalçın** qaya.

- **tiq dikləmək:** tik dikləmək. dik dikləmək. üşümək.

1. dikə. qıvrıq olmayan. düz yaxa. **1.** turuq. duruq. təpə.

şişik. qalaq.

- **dik, qarşı durmaq**: dirənmək. müxalifət etmək.

- **dikə davranmaq**: qoçlanmaq. qoçaqlanmaq. tuqşanmaq.

igidlənmək. ürəklənmək. qalxunmaq. azmaq. qızmaq.

- **quyruğu uru**: uru quyruğu. əğərəb.

- **dik olmayıb alçaq yer**: düşük. döşək. açal. açıl. açıq.

- **dikə olmayan**: yanğılınc. yenğılınc. gücsüz. quvvətsiz. zəif.

miskin.

- **dik gəlmək**: başınmaq. öngərmək. qarşı durmaq. - **bərk dik**:

sarp. - **dikqafa**: inad. tərsin. tərsən.

- **qat dur**. - hava soyuqdan **qat kəsilmiş**.

- **dikbaşlı olmaq**: yufqatmaq. yufqadmaq. yuvqalanmaq.

yozlaşmaq.

- **dik gəlmək**: qarşı durmaq. muxalifət etmək.

- **dikinə**: diki dikinə: tərinə. əksinə.

- **tik enişgə**: yoxuş aşağı.

- **tik örgə**: yoxuş yuxarı.

- **dik durmaq**: tilqürmək. tiklürmək. tikəlmək. toğrulmaq.

- **dik dik** baxmaq: tikləşmək.

- **dik baxmaq**: titinmək. dayanmaq. dirənmək.

- tiq** **tiğ** (fars)- **tiqə. tiğə. tūqə. (< dik).** qıta. hər nəyin kəsin, iti yeri.kəsən, qıran hər bir nərsə.
- tiqaçı** **dikaçı.** düzaçı: doğru bulunq. dikbucaq. qayimüzzaviyə.
- tiqan** **tikan.** 1. batar. batariş. urkəsün. örkəsün. - **qırpı tikan:** kirpi **tikan:** qırpıqatikan. kirpi. 1. təkənək. tetik. dik (tikmək). dikkilqan. iti. ütüh. çevik. atık. atılqan. ərsəl. 1. yaran. qaraq.
- tiqan** **tikan. tikən. dikən.** 1.sivri, iti, dəlici, batıcı çıxıntı. 1. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. gerəlti. mane'. hai'l. 1. qancal. qançal. ilişən nərsə.
- **ağtikan:** geyik tikanı. gövəm əriği.
 - **böyük dəvətikəni, dəvətikanı:** qarayandıq.
 - **saçma dənəli, tikanlı bitgi:** qaramıq. qaramuq.
 - **tikanlı bir ağac:** qaraçalı.
 - **çalı tikanı:** qaraçalı. altın sarı çiçəkli tikanlı bitgi.
 - **qaratikan: qaratiqən:** 1. sivri, iti, sərt tikan. 1. bir dəniz heyvanı.
 - **altın sarı çiçəkli tikanlı bitgi:** qaraçalı. çalı tikanı.
 - **dəvə tikanı:** çalqan. qalğan.

- gül gözlədim, tikan dəğdim, boş yerinə ürək əğdim.

- tikanlı ot: qazal. qatal.

- qar tikanı: pambıq çiçəkli çalı türü.

- söğmə tikanı, sevgi gülündən su içər, orax gəlsə, kollu güllü biçər.

- söğmənin tikanı yox, sövmənin tükən yox.

- tikan üzümü: zəriş.

- tikən, tikan üsdə oturmaq: olduğu, durduğu durumda, yerdə dinc, rahat olmamaq.

- tikən, tikan olmaq: gözə batmaq. göz götürməmək.

tiqana **tikana. tikənə. dikənə.** kiçik tikənli balıq.

tiqançılıq **tikançılıq. tikənçilik. dikənçilik.** əngəlçilik. gerəltçilik. mane'çilik. hai'lçilik. sarqıtçılıq. sıxıtçılıq. muzahimətçilik. muzahimçilik.

tiqanlaşmaq **tikanlaşmaq.** tikənləşmək. dikənləşmək.

tiqanlı **tikanlı.** çatallı.

tiqanlıq **tikanlıq. tikənlik. dikənlik. 1.** əngəllik. gerətilik. həçəl. girifdarlıq. sıxıntılı, dincsiz yer, durum yağday. korluq. küllük. **1.** tikənlik. qarçəl. qarçal.

- tiqansı** **tikansı. tikənsi. dikənsi.** tikanı andıran. tikan kimi. -
tikansız gül baxcası: tam iyiliklərin, gözəlliklərin olduğu yer.
- tiqansız** **tikansız. tikənsiz. dikənsiz. 1.** əngəlsiz. qoruqsuz.
gerəltisiz. mane'siz. hai'lsiz. mumaniətsiz. **1.** (davranış.
söz). toxunaqsız. sancaqsız. iğnəsiz. deşənsiz. acısız. **1.**
muzahimətsiz. sarqıtsız. sıxıtsız. yorqasız.
- **sevgi gülü tuxumsuz, sögmə kolu tikansız. - sevgi gülün**
tuxumu yox, sögməyin tikanı yox.
- tiqantel** **tikantel. tikəntel. dikəntel.** tikanlı sim, tel.
- tiqantutu** **tikantutu. tikəntutu. dikəntutu.** böğürtgen. tümşək >
təmişk (fars).
- tiqbaş** **dikbaş. dikqafa.** qanğırıq. qara damaqlı. qara dadaqlı.
qara başlı. inadçı. qaqnaz. qaqanaz. basağan. basavan.
sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
- tiqbaş** **tikbaş. dikbaş.** arquq. inad kişi. manğus. manus.
qorxmaz.
- tiqbaşlanmaq** **tikbaşlanmaq. dikbaşlanmaq** boynamaq. qurralmaq.
qururlanmaq. böbürlənmək. məğrur olmaq.
- tiqbaşlı** **tikbaşlı. us. buruş baş. burşaq. qalınqafa. tərs. uslu. asi.**
kəprisli.

tiqbaşlıq	dikbaşlıq. basağanlıq. basavanlıq. qatılıq. inadlıq.
tiqbucaq	dikbucaq düzaçı: doğru bulunq. dikaçı. qayim üzzaviyə.
tiqcə	dikcə. dikə yaxın. çox əğri.
tiqcür	tiğcür. diğcür. tulum. tulumcuq. civcir.
tiqciqit	tikçiğid. dikçiğid. dik, patlaq gözlü.
tiqə	<p>(tikə. dikə). 1. dikinə. şaqulca. əmudi. 1. dikə. qalqıq.</p> <p>sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. üz uğra.</p> <p>1. qətə'. dövək. dişləm. - bir dişləm çörək. 1. qırdıq. qırıntı.</p> <p>çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör</p> <p>töküntü. 1. tikəl. ruq'ə. pinə. 1.dikinə. tikləməsinə.</p> <p>dikəməsinə. şaqulca. əmudi. 1.parça. bala. didik. xırda. -</p> <p>böyük tikə: dəvədabanı. 1. təkyə. - umac, dilək dikəsi</p> <p>(təkyəsi): hacət təpəsi. 1. dik. nuqdə. 1. qaimə. 1.kəsər.</p> <p>bölüm. parça. 1.qıta. 1.qopmuş, ayrılmış parça. qanat.</p> <p>çənət. çanat. 1.parça. bölek. 1.parça. çalat. çənət. çanat.</p> <p>1.yamiğ. parça. 1. bölük. qapata. qamata. qapata. 1.</p> <p>bölüm. fəsl.</p> <p>- alma tikə: almatıq. alımtıq. iqtibas. istiarə.</p> <p>- bir tikə götürmək, qırmaq: qapılmaq. çimdikləmək.</p> <p>dadlmaq. dadmaq.</p>

- **bir tikə**: bir parça. bir çeğnəm. qarım. kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş. - bir **qarım** saqqıza, satar varın cocuqca.
- **nərsəni uzatmaq üçün işlənən tikə**: qaraçav.
- **nərsiyə artırılmış, atılmış, qrılmış tikə**: qarqa.
- **böyük tikə, parça**: qarqalaq.
- **neçə nərsəni birbirinə bağlayan tikə, bağ**: qarlanquc qarlanquç. qarlanqıc. rabit.
- **çatlaq, yarıqları tutturmaq üçün işlənən tikə**: qapur. qabur.
- **nərsənin tikələri birikməsindən oluşan birlik, sistim**: əkləmlənmək. sistimlənmək.
- **iki tikəli, bölümdən oluşan hər nə**: ikəl. ikgəl. ikgül. ikgil. qoşac. qoşal. qoşgül. qoşgil.
- **iki tikəni birbirinə tutturən tikə**: qapsın. qapsun. tutsun. çitçit.
- **iki tikəni, parçanı birbirinə bağlamalıq**: qarşılıq. **qarcılıq**. **qarınılıq**.
- **iri, yekə tikə**: qaqlan.
- **kötük, kütük parçası, balçası, tikəsi**: qırıq, bölünmüş odun. qaqma.
- **neçə nərsəni birbirinə bağlayan parça, tikə, nərsə**:

qanğırıq. qağnırıq. qandırırq. qandırır.

- **nərsiyə qatılmış, taxılmış, artırılmış tikə, bölüm**. qatım.

xatım. qatma.

- **tikələri birbirinə ilişdirmək, yığmaq, taxmaq**: qadamaq.

qadağmaq. qadqamaq.

- **yapılada dikə qoyulan yoğun dirək**: qatıl. sutun.

- **bir tikə, parça**: bir qırıq.

- **nərsiyə vurulan tikə**: qəddək. qataq. yama. yamaq. artma.

əklik. əkik.

- **bir tikə**: bir tıxım. çox az.

- **tikə parça**: xırda mırda. qırıntı.

- **bir, tək tikə, parça**: bütün.

- **açıldığında, tikələrə parçalanan, bölünən, odlu yaraq**:

xumbara. xumpara. qumpara.

- **bir yeri genişlətmək üçün, yanındakı tikəni ona qatmaq**

işi: çaluq. çalıq.

- **top lüləsinin arxasın qapıyan tikə**: qama. çapa. qapa.

- **nərsənin bir tikəsi, başqa bir nərsənin içində qalan**

bölümü: qalıma.

- **bir tikəsi dişlənmiş, yeyilmiş nərsə**: qapıq. ısırıq. çeğnik.

- **böyü tikə ye, böyük söz demə.**

- **bir, tək tikə, parça:** bütün.

- **tikə tikə:** didik didik. didiş didiş. dəriş dəriş. bala bala. para para. parça parça. - **bir bütünün bir tikəsi:** tikəl. dikəl. cüzi'. qismi.

- **dikə qalxmaq:** qanğırmaq. diksinmiş kimi geri atılmaq. - **qanğırır** masaydım, daş başımı tutmuşdu.

- **gündikə:** gün orta.

- **qaqa, dikə durmaq:** qaqınmaq. qaqımaq. qaqışmaq.

qanımaq. qanıqmaq. qanımaq. başın qaldırıb qaqlanmaq.

- **dikə, dikinə durmuş dirək:** dikəc. situn. sütün.

tiqə

dikə. 1. (> tikyə. təkylə: tikilən, sığınan yer). tapnağ.

ibadətqah. **1. dik.** qıvrıq olmayan. düz yaxa. **1. qırqındı.**

qırpıntı. kəsinti.- dırnağ kəsintisi. **1. təpə.** yoxuş. yüksək

yer. **1. qırtıq.** qatıt. bölük. **1. luqmə.** soqum. soxum.

sıxım. **1. uruq.** tuxum. dənə.

tiqə

tiğə. tüqə. qıta. (< tik. tiq. tuq) kəsən, qıran hər bir

nərsə. (> **tiğ** ^(fars)). dərtüq. parça. bölək. qopu. qopuq.

ayrıq. san.qətə. parça. yamaq.

- **tikə tikə edmək:** tikkələmək. qıymaq. biçmək. parçalamaq.

paralamaq. kəsmək. **toğramaq** {(ğ < > r)}. **toğ** < > **tor** }.

torqamaq.

- suyun üzündə donan buz **tikələr**: **sang**.

tiqə

tikə 1). < **tık** (< **tıkmaq**: itərək zorla sokmaq). tikim. tıkim
(ağzın ala bildiyi böyüklükdə. luqmə. sokum. avurt). **ağız dolu**
dolu yemək. **ağızı doldurub yemək**. - **bir tikə**: bir tıkim: bir
avurt: bir alım. bir **ağız**. **1**. qanat. qol. dal. budağ. **bacaq**. **1**.
üzüm. bölük. kültə. **1**. bəstə. dəstə. **1**. parça. qab.
baydaq. buta. but (< **bit**). **1**. fürsət. **1**. düğün. pay. hidyə.
ikram. bir **tikə** (tikim) **dada bilseydim**. **1**. parça. bölüm.
luqmə. tıxım.

- **dikə baxmaq**:. **tikə**, **dikə baxmaq**. diqqətlə baxmaq. - **dikə**
dikə baxmaq.

tiqə

tikə. (**tıkılmış**, **tıxınmış**, **tikilmiş**, bükülmüş nərsə). **1**. tikə
burun. uc. quşə. **baqa**. **bağa**. **boq'ə** (ərəb). (< **boq**. **baq**).
boqa. qətə. bal. parça. - qaranın dənizə girmiş bir **ucu**. -
tikə parça: paçavra. aşpazxana yağılığı, dəsmalı. **1**. az. **azaq**
(^{sumer}). **ışıldayan**. **parıldayan**. **tanqayan**. **dəgəyən**. **yuxarı**.
1. tikim. tikü. tikir. kəsək. kəs. kəsik. **çart**. **bölək**. **bölük**.
buçuq. **bıçuq**. parça. **parsa**. **1**. rüşvə. **soğat**. **bələk**. **1**.

damcı. toncu. donuc. danuc. tançu. tıqım. tıxım. luqmə. udum. dürmək. qalbuз. **1.** qopu. qıraq. **1.** tö'mə. luqmə. -

tovşan aslana bir **tikədir**. - əcələ **tikə** oldu. (öz üzərinə yuvarlanmış, **tikişmiş, tıklmış** kimi görünən).

- **tikə tikə**: tik tik (dik dik) dam dam, ayrı ayrı, bölük bölük olmuş nərsə. **1. tikə.** qabın. ülüş. pay. luqmə. **1. dikə.** egəmən. gücü əlində tutan. hakim.

- **sivri sivir, dikə durmaq**: qoqoruzlanmaq. xoruzlanmaq.

tiqəbaş

dikəbaş. qanğırıq. dikqafa. qartlanqaz. qartlanmaz.

gəməlməz. gəəlməz. sərkış. dəmirbaş. təpirbaş.

çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. dirəkbaş.

gücbəş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən

gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara

dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə

şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı. qınzır. qıncır.

domuz. doğuz. donğuz. tərs. gödən. inad.

tiqəbir

tikəbir. birtikə. balqıç. (**balıq** kimi bir tikə olan). dolun.

dolqun. bütün. - **dolun** duvar.

tiqəc

dikəc. dikə, dikinə durmuş dirək. situn. sütün.

tiqəciq	tikəciq. - hər nəyin yonultusu, yonqası, qırıntısı, tikəcikləri: çanğıl. çanıl. qanıl. qanğıl.
tiqəç	tikəç. dikəc. 1. dikil. dikilmiş. situn. 1. tikic. tikiş.
tiqəçi	tikəçi. tikəlçi. pinəçi.
tiqəl	tikəl. dikəl. 1. > dəkəl <small>(fars)</small> . gəmi dirəyi. 1. bir bütünün bir tikəsi. cüzi'. qismi. 1. tikə. ruq'ə. pinə. 1. çapa biçimində olan bel. - yol üstü xəteri göstərmək üçün, qoyulan kötük, ağac, dikəl: kötələ. götələ. çötələ.
tiqəlçi	tikəlçi. tikəçi. pinəçi.
tiqəldən	dikəldən. doğruldan. yönədən. çevirən. dolandıran. redresor.
tiqələmək	inmək. - geyiklər sırtından tiqələydilər: geyiklər yamacdan inirlər.
tiqələmək	tikələmək. budamaq. butamaq. bölük bölük etmək. qanatlamaq. qol qol etmək. bala bala etmək. balacamaq.
tiqələmək	tikələmək. kərçimək. doğramaq. dögmək. dövmək. qırpalamaq. qırmalamaq. avratmaq. çapmaq. qırmaq. 1. kəsərmək. bölümək. parçalamaq.

- tiqələnmək** **tikələnmək.** par parça, param parça olmaq. pozulmaq. yıxılmaq. dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. viran olmaq. xərablanmaq. tabahlanmaq.
- tiqələş** tikələş. boydaş. bərəbər.
- tiqələtmək** **tikələtmək. tiküləmək.** 1. tikə vermək. rüşvət vermək. 1. indirmək. 1. midəyə indirmək.
- tiqəliş** **dikəliş. dikəlmə. tikilmə. tikləşmə.** qalxma. qalxış. qalxışma.
- tiqəlmə** **dikəlmə. 1. dikəliş. tikilmə. tikləşmə.** qalxma. qalxış. qalxışma. 1. doğrulma. doğruluş. dizilmə. düzülmə. düzülüş. diziliş. mühəqqəq olma.
- tiqəlmək** **dikəlmək. 1. ayaqlanmaq. qoğzanmaq. qozalanmaq. qalxınmaq. 1. ayaq üsdə qalmaq, gözləmək. 1. qarşı çıxmaq. 1. tikilmək. tikilib qalmaq, durmaq. 1. baş almaq. basalmaq. dirsəlmək. 1. üstvarlamaq. üstvar, ostvar** (fars) olmaq. üstəbarlamaq. üstəbarmaq.
- **tükləri dikəlmək:** qabarmaq. - xoruz iyicə **qabarıb** durdu.

- tiqəlmək** **dikəlmək. tikilmək.** 1. onalmaq. onqalmaq. doğrulmaq. düzəlmək. sağalmaq. şifa tapmaq. onıqmaq. böyümək. yüksəlmək. doğrulmaq. tirilmək. sərtəmək. tilqürmək. tiklürmək. toğrulmaq. dik durmaq. toxdamaq. durmaq. yaşanmaq. payəndə olmaq. 1. iqrənmək. yiqrənmək. qalxınmaq. ünkünmək.
- tiqəltmək** **dikəltmək. tikmək.** ayaqlatmaq. qoğzatmaq. qozalatmaq. tikib qalxıtmaq, qaldırmaq.
- tiqəltmək** **tikəltmək. dikəltmək.** 1. qonutmaq. doğrutmaq. qonqarmaq. imləmək. nişanlamaq. qondqarmaq. əkmək. - o yol **qonqardı**. 1. tovrandırmaq. tavrandırmaq. durdurmaq. ayağa qaldırmaq.
- tiqəm** **dikəm.** onqluq. inad. israr.
- tiqəmək** **(z <> y <> k <> q <> t <> d). tizəmək. dizəmək. (z <> r) dirəmək. tirəmək. dikəmək. tiyəmək. titəmək. didəmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.).** dirmək. tirmək. dikəlmək. tikəlmək. dirəlmək. tirəlmək. itinmək. qarşı durmaq. oqdarılmaq. həmlə edmək.
- tiqəmək** **dikəmək. tikmək.** dirimək. dirəmək. durmaq.

- tiqəmək** **tikəmək.** 1. tikməkə gücü yetmək. 1. dikmək. qaldırmaq.
- iki qədəh **dikəduq.**
- tiqəmək** **tikəmək.** (z < > y < > k < > q < > t < > d). **tizəmək.** **dizəmək.**
dikəmək. **tiyəmək.** **tiqəmək.** (z < > r) **dirəmək.** **tirəmək.**
titəmək. **didəmək.** (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit.
did.). **dirmək.** **tirmək.** **dirənmək.** **dikəlmək.** **tikəlmək.**
dirəlmək. **tirəlmək.** **itinmək.** **qarşı durmaq.** **oqdarılmaq.**
həmlə edmək.
- tiqən** - **qaraçalı tikəninin yemişi:** qaqırdaq. qaqırlaq.
- tiqən** **tikən.** 1. (> **dehqan** ^(fars)). **tarıçı.** **dərici.** **əkinçi.** **yantaq.**
uclu. **ucu iti nərsə.** 1. **çıxanaq.** **qıymıq.** - **ağ tikən** bitgisi:
yamışmaq.
- tiqən** **tikən. dik.** 1. **iti.** **ütüh.** **ucu dəlib keçən,** **deşən,** **iğnə kimi**
ayqıt. - **tikənli** tel: **tikənli** sim. - **tikəndən** darı ünüdüüm demə:
tikəndən darı yetişməz. 1. **dəli.** **sıx.** **gobut.** 1. **möhkəm.**
önəmli. **böyük.** **bol.**
- tiqən** **tikən. dikən.** **əngəl.** **mane'.** **hayil.** - **tikənli kitrə ağaccığı:**
tüşürqün. **düşgün.**
- **qara tikən:** bitgi çeşiti.
- **dəvə tikəni:** sınçqan.

tiqən

tikən. dikən. tikan. 1. tikər. dikər. omurqa. onurqa.

anasitun, dirək. - **eşəktikanı**: kəngər bitgisi. **1.**dikişçi. tikişçi.

tikiciş dikiciş. dikən. dərzi. dərən. dərinci. **1.**sivri, iti, dəlici,

baticı çıxıntı. **1.** qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl.

qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. gerəlti.

mane'. hai'l. **1.**tikkan. tayxan.

- **qaratikən. qaratikəni.** qarantu. qarantı. böğürtlən.

- **tarlalarda, ormanlarda görülən, qalın köklü, tikənli ağac:**

qarayantaq.

- **boğazında tikən qalsın, gedəni yoldan qalsın.**

- **böyük dəvətikəni, dəvətikanı:** qarayandıq.

- **çalı, tikəndən odunu:** qarıca.

- **iğnə satan (salan), tikəndən çox olur.**

- **qar tikanı:** pambıq çiçəkli çalı türü.

- **söğmə tikanı, sevgi gülündən su içər, orax gəlsə, kollu**

güllü biçər.

- **söğmənin tikanı yox, sövmənin tukanı yox.**

- **tikənli hər nə:** çıtqan. çıtqan.

- **qaratiqən: qaratikan: 1.** sivri, iti, sərt tikan. **1.** bir dəniz

heyvanı. **1.** qarantı.

- avlu, bağ qırağlarına çit olaraq **tikilən tikənli ağac**:

qaraçaltı. qaraçalıt.

- **dəvə tikəninə oxşar bitgi**: çaxırtikən.

- **çalıtikəni**: qaraçalı.

- **böyük başlı, gen ağzılı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu piləkli balıq çeşiti**: dülğərbalığı.

- **tikan üzümü**: zəriş.

- tikən, tikan üsdə oturmaq: olduğu, durduğu durumda, yerdə dinc, rahat olmamaq.

- tikən, tikan olmaq: gözə batmaq. göz götürməmək.

tiqən

tikən. tikkən. qılçıq. iynə. dikənli balıq əti. tikənli

heyvanlar. tikici. yivçi. yivçi. yığıcı. yığıvcı. dərən. dərzi.

tikili. dik. tikmiş. 1. tıkın. tıxız.

- **tikən çeşiti**: qalqıyan otu. qalqıyan. qulğan.

- **tikən tutu**: bögürtlən yemişi.

- **gəvən tikəni**: yandağ.

tiqənçilik

tikənçilik. **dikənçilik**. **tikançılıq**. əngəlçilik. gerəltçilik.

mane'çilik. hai'lçilik. sarqıtçılıq. sıxıtçılıq. muzahimətçilik.

muzahimçilik.

tiqənə	tikənə. 1. dikənə. tikana. kiçik tikənli balıq. 1. situn. sutun.
tiqənəq	tikənək tikan. bir tür tikən.
tiqəni	dikəni. tikəri. dikəri. omurqası. onurqası. anasitunu, dirəyi.
tiqənlənmək	tikənlənmək. qıllanmaq.
tiqənləşmək	tikənləşmək. dikənləşmək. tikanlaşmaq.
tiqənli	dikənli. tikərli. dikərli. omurqalı. onurqalı. anasitunlu, dirəkli. - ağ çiçəkli, iti, bərk tikənli bir ot: qazan dələn. - kiçik tikənli balıq: tikana. tikənə. dikənə.
tiqənli	tikənli. qapqıç. soxucu.
tiqənliq	tikənlik. dikənlik. tikanlıq. 1. əngəllik. gerətilik. həçəl. girifdarlıq. sıxıntılı, dincsiz yer, durum yağday. korluq. küllük. 1. tikanlıq. qarçəl. qarçal. - tikənlik, otluq yer: kavqazlıq.
tiqənmək	dikənmək. 1. diklənmək. qabarmaq. öfgələnmək. sınırlanmaq. saldıırıqsınmaq. qızqırınmaq. qışqırınmaq. 1. tikənmək. dikənmək. dayanmaq. dayqanmaq. dirənmək. qarşı qoymaq. muqavimət edmək.

tiqənsi	tikənsi. dikənsi. tikansı. tikanı andıran. tikan kimi.
tiqənsiz	tikənsiz. dikənsiz. tikansız. 1. əngəlsiz. qoruqsuz. gerəltisiz. mane'siz. hai'lsiz. mumaniətsiz. 1. (davranış. söz). toxunaqsız. sancaqsız. iğnəsiz. deşənsiz. acısız. 1. muzahimətsiz. sarqıtsız. sıxıtsız. yorqasız.
tiqəntel	tikəntel. dikəntel. tikantel. tikanlı sim, tel.
tiqəntutu	tikəntutu. tikantutu. dikəntutu. böğürtgən. tümşək > təmişk.
tiqəq	tikək > deh <small>(fars)</small> . avadanlıq. kənd. köy. rusta.
tiqəqalxa	dikəqalxa. tumduraq. dəbdəbə.
tiqər	1. dikər. tikən. dikən. omurqa. onurqa. anasitun, dirək. 1. tigər. digər. ayrı. ayrıca. qeyr. sayir. özgə. başqa.
tiqər	dikər. hörmət. qədir.
tiqər	tigər. digər. (< degirşik. dəyirşikmək). 1. qalan. - qalğan günlər. 1. öngə. başqa.
tiqər	digər. qalğan. qalan. başqa.
tiqəri	tikəri. dikəri. tikəni dikəni. omurqası. onurqası. anasitunu, dirəyi.
tiqərli	tikərli. dikərli. tikənli. dikənli. omurqalı. onurqalı. anasitunlu, dirəkli.

- tiqərqn** **diğərgin. dəğirqn.** (> **digərqn** _(fars)). (< **dəğişmək**).
 1.dəğişik. başqalı. başqa türlü. ayrıqsı. fərqli.
 1.başqalaşmış. 1.pozuq. qatışıq. bulğanlıq. bulanıq.
 pərişan.
- tiqərqn** **digərqn** _(fars) < **diğərgin. dəğirqn.** (< (< **dəğişmək**)).
 1.dəğişik. başqalı. başqa türlü. ayrıqsı. fərqli.
 1.başqalaşmış. 1.pozuq. qatışıq. bulğanlıq. bulanıq.
 pərişan.
- tiqərqn** **tigərqn. digərqn.** < **tiqər** < **tiqir.** (tiqirmək. dığırmaq.
 təkirmək. deyişmək).
- tiqəş** **tikəş. dikəş.** qol.
 - **dikəş:** kəllaş. qallaş. qalac. dikəbaş.
- tiqəşmək** **dikəşmək. quraşmaq. güreşmək.** 1. qopuşmaq.
 qalxışmaq. bağsılaşmaq. 1. yardımlaşmaq.
- tiqətəməyən** **dikətəməyən.** qaldıramayan. durduramayan. ayağa
 qalxdıramayan, durduramayan.
- tiqətılən** tikilən. - **kərdi, eyvan, yük arabası qıraqlarında tikilən.**
dikətılən qol, çərçivə, barmaqıq: qanat. qana.
- tiqətim** **dikətim. tikətim. qaldırım. qalatım. qaqatım. yüksətim.**
 ucatım. uçatım. bir nəyə görə qalxınmış nərsə.

- tiqətmə** **dikətmə.** dikiş. qaldırma.
- tiqətmək** **dikətmək** 1. ayaqlamaq. qaldırmaq. sağlatmaq. sağlamlaşdırmaq. 1. otuzdurmaq. qurmaq.
- tiqətmək** **tikətmək. dikətmək.** 1. düzəlmək. qayıрмаq. bərkitmək. qayim qoymaq. 1. onarmaq. onqarmaq. doğrutmaq. düzətmək. sağatmaq. iyyə çevirmək. şifa vermək. tənzim etmək. 1. dikmək. şüşətmək. yapratmaq. basurmaq. bastırmaq. durdurmaq. saxlamaq. bərkitmək. - at qulağın **tikətdi**: yapratdı.
- tiqeyi** arı.
- tiqi** **digər.** 1. **dəğişik.** daha. öteki. başqa. öbür. ayrı. özgə. - **tiqinsi**: başqası. - **tiqi** yer: o dünya. - **tiqi** yandan. - **tiqi tiqi** sözlər söylədilər: başqa başqa. - **tiqi** nə istirsən. - **tiqi** sözüm yoxdu. 1. toxu. saxt.
- tiqi** **tiki. tikiş.** toxu. toxuş.
- tiqici** **tikici.** 1. tūzağac. düzəkçi. düzəci. düzədici. yapıcı. yapıcı. sazqur. uzan. 1. tikən. tikən. yivçi. yivçi. yığıcı. yığivçi. dərən. dərzi.
- tiqici** **tikici. dikici. tikişçi. dikişçi.** 1. tikən. dikən. dikən. dərzi. dərən. dərinci. 1. yamaçı. yamaqçı. pinəçi. 1. tikişçi. dərzi.

xəyyat. 1. əsgici. 1. qoltuq. simsar. əntiqəçi. 1.
 araçı.vasitə. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac.
 dəllal. komisionçu. simsar.

tiqici **tikici.** əsgı püsgü, cında yamalı, köhnə nərsələrlə
 uğraşan, alverləyən. qırqaçı. xırqaçı. köneçi. əsgici.
 araçı. araç. ıslatıcı. ıslac. vasitə. qasmaçı. qırmaçı.
 qasmac. qırmac. qıtmac. dəllal. qoltuq. simsar.

tiqici **tikici.** yamaçı.

tiqiev **tikiev. tikməevi.** dərzixana. xəyyatxana.

tiqil - **qaratikil:** malqarada görülən qan tutma kəsəli.

tiqil **tikil. 1. tikil !:** dikil. bəklə. gözlə. uman. umudvar ol. 1.
 tikili. daynaq. qalar. doğru. dik. 1. **diqilo.** təkər.

tiqilən dikətilən.

- **kərdi, eyvan, yük arabası qıraqlarında tikilən, dikətilən**

qol, çərçivə, barmaqlıq: qanat. qana.

- **düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən, tikilən, əkilən**

yer: düşək > döşək.

- **sının (qəbrin) baş yanına tikilən daş:** qafadaşı <>

qapadaşı. başdaşı.

- **avlu, bağ qıraqlarına çit olaraq tikilən tikənli ağac:**

qaraçaltı. qaraçalıt.

- **keçi qılından tikilən qumaş, parça çeşiti**: keçmir. keçimir.

kaşmir. keşmir.

- **paltarda dügmə, giltə yerinə tikilən qarmaqcıq**: keçirtmə.

çalkeçit. salkeçit.

tiqilətmək

tikilətmək. dıklətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək.

diblətdirmək. köklətmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.

bəlgətitmək. bəlgələtdirmək. bəllətitmək. sənədlətdirmək.

var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.

sağlatıtmaq. dođrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.

onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləştitmək.

qərarlatdırmaq. sibatlatıtmaq. isbat etdirmək.

tiqili

tikili. dikili. dik durumda olma. - **bir tikili ağacı olmamaq**:

malı varı olmamaq.

- **bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşıma çuvalı**: qarnı

yarıq.

tiqili

tikili. tikil. daynaq. qalar. dođru. dik.

tiqilib

- **bir yerdə tikilib qalmaq**: taxılmaq. qaqılmaq.

tiqilidaş

tikilidaş. dikilidaş. 1. tikmədaş. tikmədirək. **1.** bölük.

yayaq. yayqa. lohə. kətibə.

tiqilmə	tikilmə. tikləşmə. dikəlmə. dikəliş. qalxma. qalxış. qalxışma.
tiqilmək	tikilmək. (# tükülmək). 1. qalxmaq. dikəlmək. tikilib qalmaq, durmaq. 1. taxılmaq. tıxanmaq. dayanmaq. dirənmək. qatanmaq. qadanmaq. israr edmək. - baxışı tikilib daldınlaşmaq: gözü dalmaq. - gözləri tikilib qalmaq: gözləri taxılıb qalmaq: nərsədən gözlərin ayıramamaq.
tiqilmək	tikilmək. dikilmək. 1. tiyilmək. tıxılmaq. ciğrimək. doymaq. tavlamaq. tükənmək. havlanmaq. qabarmaq. 1. urunmaq. qalxmaq.
tiqilmək	tikilmək. süyəlmək. ayağda durmaq. tirəlmək. sirəlmək. dirəlmək. ayağda durmaq.
tiqilmiş	tikilmiş. oturtulmuş. qondurulmuş. yatırılmış. - tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri: tikiş. dikiş. tikim. dikim. tikmə. dikmə. iv. yiv.
tiqilmiş	tikilmiş. tikiş. balat. balıt. qalat. kəsit. kəsilmiş. qayım.
tiqim	tikim. 1. luqmə. pay. ikram. 1. parça. loqma. 1. tikə. tikku. tikü. tikir. kəsək. kəs. kəsik. çart. bölək. bölük. buçuq. bıçuq. parça. parsa. - bir tikim dürmək. 1. tikə.

pay. hidyə. ikram. - bir **tikim** dada bilseydim.- **tikim** etmək:
tikimləmək:sovğət vermək.

- **tiqim etmək**: ikram etmək. ərməğan etmək.

tiqim **tikim. dikim. tikiş. dikiş. tikmə. dikmə.** iv. yiv. tikilmiş
nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri.

tiqim **tikim.** gəlinə, qərdək gecəsi qeydirilən tac.

tiqim **tikim.** dikiş. xəyyatlıq. - tikişlə keçinmək.

tiqimləmək ikram etmək. ərməğan etmək.

tiqin **təkin. 1.** dəğin. ta. təkrü. dəğrü. ğayət. **1.** törə. əfəndi.
bəyzada. xanzada. şəhzada. zadəqan.

tiqin **tikin. 1. tigin.** təkin. pirəns. şəhzadə. xan oğlu. bəy oğlu.
1. əkrin (< **əkilmiş.** tikilmiş) taxıq. yaxışıq. yapışıq.
qovuşuq. **1.** təkin. dəğin. ta. dəğrü. tikrü. dəğrü. ğayət.

tiqin **tikin.** qal. ol. olut. din.

tiqincə - ölmə eşşək, yonca çıxınca, sararma yonca torba **tikincə.**

tiqinə **dikinə. 1.** dik şəkildə. **1.** qarşıtına. tərsinə. ziddinə.
inadına. **1.**doğru. **1.**əməd. **1.**tikə. dikə. tikləməsinə.
dikəməsinə. şaqulca. əmudi. **1.** tərsinə. - **qafasının**
dikinə: düşüncəsinin tərsinə.

- **dikinə gədmək:** tərsinə, əksinə gədmək. - **diki dikinə:** tam

tərsinə, ziddinə.

- **qafasının dikinə: uyuz qafalı:** başı, kəlləsi qarşına. özü

tərsinə. düşüncəsinin tərsinə.

- **dikinə dikinə** gedərək qızdırdı.

- **dikinə daraq: dikinə tıraş:** 1.tərs gediş. 1.bıqdırıcı gəvəzəlik.

- **dikə, dikinə durmuş dirək:** dikəc. situn. sütün.

tiqinə

dikinə. öretilin. ayağda. yuxarı.

- **dikinə gedmək.** dik gəlmək. muxalifət etmək. qafa tutmaq.

tərsə durmaq.

tiqinə

tikinə. istəməy. aldırımadan. umursamadan.

tiqinmək

tikinmək. ilgəclənmək. tutturunmaq. yamanmaq.

yamlanmaq. çətinmaq. çitinmək. çiqənmək > çitənmək.

yırtıq hörülmək. rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək.

onarılmaq. dərilmək. çəkinmək. dartınmaq. tə'mir

edilmək.

tiqinmək

tikinmək. köpülmək. qaçınmaq. qapılmaq.- don qapıldı.

tiqinmək

tikinmək. tizinmək. tezinmək. tısınmaq. tuqunmaq.

çəkinmək. qaçınmaq. qayıtmaq. geri çəkilmək.

tiqinti

tikinti. tikiş. 1. qaraltı. qarartı. qarartu. qaramtı. qaramıt.

qoraltı. qoramtı. qoramıt. barınacaq. ev. yapı. bina. 1.

quruluş. istiruqtör. inşaat.

- **bir böyük gənəl tikintinin ana qapısı**: el qapısı. cümlə qapısı.

- **üzərində kiçik qabartı, dikinti olan nərsə**: qaqmalı.

- **tikintidə işlənən yoğun, qalın dirək**: qaqma.

tiqiq **tikik. dikik.** dik. qalxıq. dikik qulağlı.

tiqiq **tikik. tikək > deh** (fars). avadanlıq. kənd. köy. rusta.

tiqir - **astara baxıb, üz biçir, üzünə baxıb, don tikir**.

tiqir **tikir. 1.** qopa. qovpa. qopqa. qovğa. qoğa. təlu. (> dəlv).

1. tıqır. qolça. kəhriz, arx, noğdanın saxsı döşəməsi.

kavanus. **1.** təkər. təkərlək. girdə. dəvvar. **1.** tikim. tikə.

tikü. kəsək. kəs. kəsik. çart. bölək. bölük. buçuq. bıçuq.

parça. parsa. **1. tikir tikir.** bebir qaplan dərisinə tay. yol

yol. bölük bölük. xal xal. qal qal olan.

tiqiral **tikiral. 1. dikiral.** zorla. yalnız. ancaq. **1.** ancaq. zorla.

yalnız. lakin.

tiqirman **tigirman. digirman.** özəl, kişi, şəxsi ad.

tiqirmək **1. digirmək.** dikirmək. dikərmək. ösürmək. qoğzamaq.

böyütmək. - uşaqları kim **tikirəcək**: böyüdəcək. - **dikirən**

tanrıdı. **1. tərək. dərmək. yığmaq.** - para **dərən: tiqən:**

tiqirən: pul yığan.

tiqirük

tikirük. taqruq. taxruq. təyrük. dəğrük. təkruk. taxruk.
ilmək. tıka. peyvənd. bəxyə.

tiqisindirici

tikisindirici. genəzir. iğrənc. pis. çirkəf.

tiqiş

dikiş. 1. tikim. xəyyatlıq. - **tikişlə** keçinmək. **1.** tikiləcək
nərsə. - dikişim vardır. **1.** ilişik. rabitə. əlaqə. - dünyadan
qırmış tikişsiz yaşamaq.

- **dikiş tuddurmaq: 1.** ilişmək. **1.** davam etmək. sübat
tapmaq.

tiqiş

tikiş. dikiş. 1. tikim. dikim. tikmə. dikmə. iv. yiv. tikilmiş
nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri. **1. tiki.** toxu. toxuş.
1. tikinti. qaraltı. qarartı. qarartu. qaramtı. qaramıt.
qoraltı. qoramtı. qoramıt. barınaq. ev. yapı. bina. **1.dəriz.**
dəriş. dərz < dəğiş. dəriş (< **dəğmək < > dərmək < >**

tikmək). **1.**dikətmə. qaldırma. qalxış. - **bir dikişdə:** bir
qaldımada. - **bardağı bir dikişdə** içdi: hamısın bir kərədə.

- **iri, qaba tikişlə parçanı tuturma:** seyrək, keçici tikiş. çatqı.
dəğəl. kökəş. kökləmə. ilinti. ilgi.

- **seyrək, keçici tikiş:** iri, qaba tikişlə parçanı tuturma. çatqı.

dəğəl. kökəş. kökləmə. ilgi. ilək. ilgə. ilət. iltə. ilə. ilinti.

- **tikişləri sökmədə işlənən, haça biçimli, haça qovşağı** (iki qolunun arası) **iti arac**: açqa. aşqa.

- **ilinti tikiş**: **əğrəti, müvəqqəti tikiş**: iri iri tikiş. qatalama. qataq. kök. kökləmə.

- **sıx, kip tikiş**: izbəiz, dalbadal tikiş. iğneardı.

- **kovan (pətək) biçimində tikiş büzməsi**: balgüməci. balkomacı. göməç. köməç (< **gömmək**).

- **tikiş atmaq**: bir yeri, bölüyü tikmək.

- **tikişi qalmaq**: hər nəyi kəsilib, biçilib, oluşmu, yalnız tikilməsi qalmaq. bir işin bitməsinə az qalmaq.

- **tikiş payı bıraqlamaq, vermək**: son, sınırlı bir açıqlıq, fürsət vermək.

- **parçanın qırağın qıvraraq yapılan çapraz tikiş**: çırpma. çıpma.

- **içə qıvraraq bastırılan yan tikiş**: qıyıq. basqı. qapanca.

- **tikiş yeri**: qəttaq.

- **tikiş tudduramamaq**: **1**.bacarmamaq. başarmamaq. **1**. bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq.

- **qardağ, qarda tikiş**: büzük, qardağ tikiş.

- tiqiş** **tikiş. tiyiş. 1. tızıq:** < metatez > **tıqız. tikiz. (< tik. tuq: qapalı).**
 mən'. mümaniət. pərhiz. 1. pəxlə (< bağ). dərzilik. 1.
 tikilmiş. balat. balıt. qalat. kəsit. kəsilmiş. qayım. 1. dib.
 kök. 1. çuxur. 1. son. nəhayət. 1. naxış. işləmə. 1. tikmə.
 naxış. işləmə. - **çiy tikiş:** əlilə işlənən naxış. 1. yara izi.
 - **tikiş yeri:** çırq.
 - **çiy tikiş:** naxış. gərgəf.
 - **çiy tiqiş:** fisto. əllə işlənən naxış.
 - **qatı tiqiş:** bir tür naxış.
- tiqişçi** **dikişçi. tikiciş. dikiciş. tikici.** tikən. dikən. dikən. dərzi.
 dərən. dərici. dikici. dərzi. xəyyat.
- tiqişçi** **tikişçi.** sənətkar. əl işi görən. sənətkar. - **işçi qız.**
- tiqişçilik** **tikişçilik.** işçilik. sənətkarlıq.
- tiqişinləmək** **tikişinləmək. dikişinləmək.** kişnəmək.
- tiqişmək** **diğişmək. - tez tez diğişmək:** dəğirmanı dəğirmanə
 tutmamaq: saati saatını tutmamaq.
- tiqişmək** **tikişmək. 1. kübüşmək. köpcəşmək. qadışlamaq. 1.**
 tızışmaq. tıxışmaq. tiğişmaq. toplaşmaq. - kişi evə **tıxışdı:**
 xalq evə toplaşdı.

- tiqit miqil** **diqit miqil.** ufaq təfək eşya. ötə bəri. önəmsiz nərsə.
 - **diqit miqil edmək:** boş nərsələrlə ilgilənmək. önəmsiz işlərə uğraşmaq. əftən püftən işlər yapmaq.
- tiqit** **tikit. dikit.** istalaqmit.
- tiqitlətiş** **tikitletiş. tikitlətmə. təggələtmə. təggələtiş.** ittikalatma. ittikalatış. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma. ayaqlatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə. endiritiş. isnad. isnad edmə.
- tiqitlətmə** **tikitletmə. tikitletiş. təggələtmə. təggələtiş.** ittikalatma. ittikalatış. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma. ayaqlatış. atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş. yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma. yassatış. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə. endiritiş. isnad. isnad edmə.

- tiqitlik** **tikitlik. dikitlik. didiklik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik.**
didəklik. tıkdılıq. tıxızlıq. dəqiqlik. təniklik. darıqlıq. incəlik.
özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq.
qırılıq. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tiqiz** **tikiz. 1. diqqət. önəm. aldırış. - tikiz çəkmək:** diqqət çəkmək.
- tikiz etmək: özənin, diqqətin yoğunlaşdırmaq.
- tikiz kəsilmək: böyük özən, diqqət göstərmək.
- tikizə almaq: önəmsəmək. gözdə tutmaq. **- tikizə dəgər:** özənməli, əhmiyyətli.
- tikizindən qaçmaq: gözündən, diqqətindən caymaq.
- tikizlərin toplamaq: marağların çəkmək.
- tiqiz** **tikiz. tiqiz. tiyiş. tikiş. 1. < metatez > tızıq (< tik. tuq: qapalı).**
mən'. mümaniət. pərhiz. 1. tıxız. iti. qıvraq. 1. tikis. təkiz.
düz. hamar. dəng. doğru. müstəqim. bərabər. müsavi.
- tiqizə** **diqizə. 1. dadı. sütnənə. qaraçay malqar toplumunda**
əsgidən soylu ailələrdə cocuq yetişdiricisi. 1. gənc
gəlinlərə qulluq edən qadın.
- tiqizləmək** **tikizləmək. uyarmaq. uyandırmaq. oyarmaq.**
oyandırmaq. dirətmək. duyurtmaq. diqqətini çəkmək.

- tiqizlənmək** **tikizlənmək.** diqqətlənmək. uyanmaq. oyanmaq.
dirənmək.
- tiqizlik** **dikizlik. tizlik. tiziklik. didlik. tikitlik. dikitlik. didiklik.**
didəklik. tıkdıliq. tıxızliq. dəqiqlik. tənikliki. darıqlıq. incəlik.
özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq.
qırıltı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tiqizmək** tikizmək. təkizmək. toxunmaq. tutşurmaq. vəsl edmək.
ləms edmək. yetşürmək. yapışdırmaq.
- tiqizməyən** **tikizməyən.** tikizməz. diqqət edməz. önəmsəməyən.
saymaz. içinməz. aldırmaz. aldırışsız.
- tiqizməz** **tikizməz.** tikizməyən. diqqət edməz. önəmsəməyən.
saymaz. içinməz. aldırmaz. aldırışsız.
- tiqləcək** **tikləcək. (< tik). dilkəcək. (< dil).** iki nərsəni birbinə
bağlayıb tikən, həlqə, sürgün ağac kimi qoşulan nərsə.
- tiqlək** **tiklək.** diydək. tıqlaq. tıylaq. korluq. örtük. qapama.
- tiqləmə** **tikləmə. dıkdəmə.** dıbləmə. dıblətmə. yerləşdirmə.
yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə.
bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. kökləmə. köklətmə.
barlama. varlama. var edmə. dabanlatma. sağlama.

sağlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma.
onqutma. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

tiqləmək

tikləmək. dikhəmək. var etmək. barlamaq. varlamaq.
dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq.
doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq.
qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. tapıtmaq.
inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək.
bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək.
dibləmək. diblətmək. kökləmək. köklətmək. qərarlamaq.
isbat etmək. sibutlamaq.

tiqləmək

tikləmək. tikmək. 1. bağlamaq. nəsb etmək.
qayımləmək. vəz' etmək. səbt etmək. **1.** tıqılmaq.

tiqləməsinə

tikləməsinə. dikhəməsinə. şaqulca. dikə. dikinə. əmudi.

tiqlən

diqlən. böğürtlən.

tiqlənmək

dikhənmək. dikhənmək. 1. qabarmaq. öfgələnmək.
sınırlanmaq. saldıriqsınmaq. qızqırınmaq. qışqırınmaq.
1. qafa tutmaq. qafa gəlmək. sərtinmək. sərtişmək.
sərtləşmək.

tiqlənmək

dikhənmək. tavranaq. davranmaq. tovranmaq. ayağa
qalxmaq. ayağa sıçramaq. durmaq.

- tiqlənmək** **tiklənmək. diklənmək.** boynamaq. boyuna qalxmaq. yoldan çıxmaq. haşırılıq. həşərlənmək. aşırılanmaq. aşırılıq. xuysuzluq.
- tiqləş** **dikləş.** dalaş. abat. düşüt. salıt. qayşaq. girnit. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. qarşıq. qarşın. qarşılıq. diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytış. aytaş. eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş. dinəliş. dilləş. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.
- tiqləşmə** **tikləşmə. tikilmə. dikəlmə. dikəliş.** qalxma. qalxış. qalxışma.
- tiqləşmək** **tikləşmək. 1.** dik dik baxmaq. **1.** ayağda durmaq.
- tiqləşmək** **tikləşmək. dikləşmək. 1.** dikəlmək. qalxmaq. doğrulmaq. **1.** doğrulaşmaq. təsvib, təsdiq olmaq. **1.** sabit olmaq. dirəkləşmək. **1.** razılaşmaq. qəbullanmaq. **1.** baş qaldırmaq. qarşıtlaşmaq. qarşı çıxmaq, qoymaq. qafa tutmaq. muxalifət edmək. e'tiraz edmək. **1.** qat, sərt, yoğun, qaqlaşmaq.
- tiqlətmək** **diklətmək. tikilətmək.** tapıtdırmaq. birkitdirmək. diblətdirmək. köklətmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.

bəlğəitmək. bəlğələtdirmək. bəlləitmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
sağlatıtmaq. doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.
onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək.
qərarlatdırmaq. sibatlatıtmaq. isbat etdirmək.

tiqlətmək

tiklətmək. saldırmaq. atı şaha qaldırmaq.

tiqli

dikli. dalaşlı. düşütlü. salıtlı. giritli. abatlı. çapatlı.
çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan.
dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı.
aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı.
savlatlı (< **savmaq**). qarşılıqlı. qarşınılı. qarşılı. qayşaqlı.
muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

tiqlinmək

tiklinmək (ağac bənzəri) tikilmək.

tiqliq

diklik. 1. çətinlik. sərtlik. gərginlik. 1. gərginlik. sərtliq.

tiqliq

tiklik. diklik. böyüklük. ucalıq. ucaqarlıq. ululuq.
qurumluq. görkəmlik. taptapaqlıq. çalımıqlıq. əzəmət.
ehtişam. kibarlıq.

- itiliyi, çıxışı, dikliyi, sarplığı, az olan: yüngül. - yüngül
yoxuş. - yüngül kişi. - yüngül davranış.

tiqliq

tiklik. diklik. tılqamliq. dılqamliq. sarplıq.

- tiqlişmək** (ağac bənzəri) tikilrnək.
- tiqlürmək** tiklürmək. tilqürmək. tikəlmək. toğrulmaq. dik durmaq.
- tiqmə** **tikmə.** 1. tikilmiş nə. 1. dayaq. dirək. dəsdək. önəgi ağacı. sınıq, bel vermiş duvara vurulan ağac. 1. sıx, sığ nərsə. tikik. tıkiq. - **tiqmə üzüm:** dənələri sığ olan salxım. 1. çitmə. toxuma. qəfəs. tor. kəpəz. pəncərə. 1. işləmə. naxış. 1. qunçə. tikilip yetişdirilən nərsə. him evin tikməsin atası tikdi. balası yedi.
- **oka tikmə:** sırma naxış.
- tiqmə** **tikmə. dikmə. tikmət. dikmət.** 1. tikiş. dikiş. tikim. dikim. iv. yiv. tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri. 1. körpəç. ağac tingəsi. fidan. qələmə. 1. dik olan doğru, qaimə. 1. ilişgi. ilgi. rəbit. rəbitə. 1.bağlı. məbut. 1.bağlı. buxca. 1. ulaştırıt. ulatı. ilətit. daşııt. götürüt. köçürüt. köçürmə. çatırıt. yetirıt. ərdirit. nəqliyyə. nəql aracı. 1.arac. 1. taxma. duyarıt. təsəvvür. oynuş. uynuş. xiyal. şəbəh. 1. endirib qaldırma aracı. 1. tikiş. dikiş. tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri.
- tiqmədaş** **tikmədaş.** anqıt. anıt. anıtdaş. andaşıt. anıdaş. andaş. daşbiç. daşqar. daşçap. daşqar. bəngidaş. bəngüdaş.

biçit. çalıq. çapıl. çapıt. balıq. balaq. baltıq (< balmaq: kəsmək). yontu. yonut. yonat. daşbiç. burqat. büt. heykəl. micəssəmə. abidə.

tiqməvi **tikməvi.** tikiev. dərrixana. xəyyatxana.

tiqmək - **qulağ tikmək, şüsləmək: qulağ asmaq: qulağ olmaq: qulağ tutmaq: qulağ kəsilmək:** böyük güdü ilə, özənlə qulağ vermək. qulağ yatırmaq.

tiqmək **dikmək. {tıqmaq. }. 1. tizmək. dizmək. (z < > r) dirmək. tirmək. (z < > y < > k < > q < > t < > d). tiymək. titmək. didmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.). 1. əkmək. nəsb etmək. bağlamaq. tə'yin etmək. - bağ tikənlər: əkənlər. - dövlət başına kim tikildi. - tikilib qalmaq: şaşıb durmaq. - göz tikmək: özənlə, diqqətlə baxmaq. 1. { metatez < > qad: taq: tik: dik}. dikmək. tıxmək: bərkitmək. taqmaq. ucatmaq. qaldırmaq. bir biri üstünə yığmaq. dikətmək. diritmək. qəddəmək. çitləmək. yoğunlaşdırmaq. çatmaq. çitləmək. tıxmaq. bağlamaq. düğünləmək. ərmək. artlamaq. artıqlamaq. yapışdırmaq. düzətmək. summaltmaq. cummaltmaq. sıxmaq. tə'yin etmək. - taxmamış nə taqqıldadırsan. 1. çaqmaq. soxmaq.**

sancmaq. - atı ilan **tikdi**. **1.** tökmək. salmaq. - qaba un **tik**:
 tök. sal. - **tikilən** nərsə: tökülüb, yığılan nərsə. **1.** tıvramaq.
 tıqramaq. sancılmaq. batmaq. soxulmaq. **1.** tisəmək.
 tısamaq. mən' edmək. **1.** dikmək. taxmaq. - oxun tikdi
 ürərək başna: oxun vurdu ürək yarama. **1.** asmaq. taxmaq.
 ilişdirmək. rəbt edmək. qoymaq. - tutunu (pərdə) qornıça
taxmaq. - bərki çiviye **tax.** - köynəyə düymə tax. **1.** dikətmək.
 yapratmaq. şüşətmək. köpüşmək. kökləmək. təpcəmək. -
 at qulağın **tikdi**: yapratdı. **1.** qondqarmaq. qöndqürmək.
 qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. yola qılavuzlamaq.
 iqrar etdirmək. **1.** burmaq. bəlləmək. - bir dürmək tikiş,
 ürəyini tutsun. **1.** bir nəyi dəlmək. dürtmək. soxmaq. **1.**
 (ağac) bir nərsəni dikəy duruma gətirmək. tikiş tikmək. **1.**
 əğmək. - ilan atı **tikdi**: çaldı. - acı söz **tikməsin** sanı. **1.**
 tikləmək. tıqılmaq.
 - **büküb tikmək**: aşıtmaq. aşlamaq. **1.** qaldırmaq. tıvırmaq.
 tıvırmaq. - **qulaq tıvırmaq**: qulaq tikmək. atmaq. qulaq
 asmaq.

tiqmək

dikmək. **1.** bükmək. bürkəmək. **1.** dikəmək. qaldırmaq. -
 iki qədər **dikəduq.** **1.** sancmaq. saplamaq. taxmaq.

soxmaq. batırmaq. - arabanı çamura **saplayacaqsız**. -

pərçəmi **sapla**. - sancağı **sapla**. - əlimə iğnə **sapladi**. **1.**

tovurmaq. durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq.

qabartmaq. - o qulağın tovurdu: dikətdi. **1.** qaymaq.

sirəltmək. tikili tutmaq. ayağda tutmaq. süyəmək.

söykəmək. dayamaq. - **seyrək tikmək**: sırımaq.

tiqmək

təpcəmək. təpsəmək. təpşəmək.

tiqmək

tikmək < dikmək > dəğmək < > dəğmək. 1. (tikmək >

duxdən (fars) (**tüqmək: tuqmaq. dükmək. düqmək:**

bağlamaq). **1.** dayamaq. dayqamaq. dirəmək. **1.** dikəltmək.

1. sağaltmaq. durdurmaq. nəsb edmək. **1.** dəngəmək.

salmaq. yasamaq. - parça üzərinə, incə ipəkdən gözəlcə

naxış salan, dəngiyə, tikən, yasan: **qullabçı. 1.** alıqoymaq.

durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. saxlamaq. mə'təl

qoymaq. əngəlləmək. əkləmək. tutmaq. **1.** gözəmək.

tutturmaq. yamamaq. yamlamaq. ilgəcləmək. rufulamaq.

1. durqurmaq. durdurmaq. yapmaq. bina edmək.

1. dərmək. dəğmək. əkmək. **1. dikəmək.** dirimək. dirəmək.

durmaq. **1.** qadamaq. qadağmaq. qadqamaq. ilinləmək.

ilindəmək. bağlamaq. **1.** sancmaq. saplamaq. (#

savlamaq: tullamaq. atmaq. çıxartmaq).

- **bir yeri, bölüyü tikmək**: tikiş atmaq. - **göz tikmək**: ummaq.

- **bir tikili ağacı olmamaq**: çox yoxsul. - bir gün bizi boşuna
alıqoyduz.

- doqquzun yıxıb, bir **ocaq tikib**.

- **kalağın tikmək**: düşüncəyə dalmaq.

- **nərsənin boyun kəsməmək üçün, ucun qıvırıb tikmək**:

qəddəmək. qatamaq qadamaq. qıytamaq. qıyıqlamaq.

qıvırtmaq. qıvırtmaq.

- **qat qat, iri iri, qabaca tikmək**: qadamaq. qadalamaq.

qadağmaq. qadqamaq.

- **sak qurmaq, tikmək**: kələk işləmək.

- **yapı tikmək, düzəltmək**: salqamaq. salqatmaq. salığmaq.

saxtımın, bina salmaq, yapmaq.

tiqməlik **tikməlik. dikməlik.** ağacın yetişdirilən yer.

tiqmən **dikmən.** tıka. dikə. dağ təpəsi. doruq. zirvə.

tiqmən **tikmən. dikmən.** qoyun. qoyunu. məxrut.

tiqməqə **tikməqə.** naxışlı.

tiqmət **tikmət. dikmət. tikmə. dikmə.** 1. körpəç. ağac tingəsi.

fidan. qələmə. 1. dik olan doğru, qaimə. 1. ilişgi. ilgi.

rabit. rabitə. 1.bağlı. mərbut. 1.bağlı. buxca. 1. ulaşırtı.

uladı. ilətit. daşıit. götürüt. köçürüt. köçürmə. çatırit. yetirit.
 ərdirit. nəqliyyə. nəql aracı. 1.arac. 1. taxma. duyarıit.
 təsəvvür. oynuş. uynuş. xiyal. şəbəh. 1. endirib qaldırma
 aracı.

tiqmətaş **tikmədaş.** andaşıit. abidə.

tiqmətaş **tikmədaş. dikmədaş.** 1. abidə. anıt. tiksiriv. 1. bitikdaş.
 qurum. təxtəsəng.

tiqqafa **dikqafa. dikbaş.** qanğırıq. qara damaqlı. qara dadaqlı.
 qara başlı. inadçı. qaqnaz. qaqanaz. dikəbaş.
 qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalalmaz. sərkış.
 dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş.
 qalınbaş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin. dirəncən.
 sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara
 damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan.
 duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. sırtıq. üzdən gedməz.
 qara astar. qarastar. inad. daşbaş. başdaş. domuz kimi.
 müsirr. israrlı.

tiqqafa **dikqafa.** öngər. boyunğu. simitən. inad.

tiqqan **dıqqan.** qötrüm. dik yer. qaldırım. səggi. supaçə. kürsi.

- tiqqan** **tikkan.** 1. tayxan. tikən. 1. **tikqan.** əkici. əkinci. tarxan. cütçü.
- tiqqələmək** **tikkələmək.** tikə tikə edmək. qıymaq. biçmək. parçalamaq. paralamaq. kəsmək. **toğramaq** {(ğ < > r). **toğ < > tor }**. **torqamaq.**
- tiqqən** **dikgən.** dik qırxalı. qaim.
- tiqqən** **tikkən** tikən. - tikən.
- tiqqən** **tikgən.** tikiş.
- **tiqqən yavluq:** işləməli başörtüsü. şal.
- **tiqqən oyuv:** işləmə.
- tiqqəq** **dikkək.** **dingək** situn. sutun.
- tiqqət** **diqqət.** itək. avay. yavaş. dinc. (tık. yıq. dik. sık. iti. dikat ?). - **diqqətlə:** yavaşca. avaylab. diqqətsiz: yavaşsız. dincsiz. avaysız. - **diqqətli:** ayıq. gözəgir. ayaz. qoruvlu. ütük, itekli. özənli. əl ayağlı. çalışqan. çevik. dərkin. - **diqqət!**. gözət !
gözlə !. **diqqətlə:** ditürü. - **diqqət vermək.** biçilmək. kəsilmək.
- **diqqət edmək.** maraqlanmaq: araşdırmaq.
- **tiqqəti çəkən:**. gözəgir. gözü tutan. göstərişli.
- **tiqqi bolmaq:** 1. üzgün olmaq. 1. utançtan başını qaldırmamaq.

tiqqic	tikkic. dəridən yapılmış şərit.
tiqqörqlüq	dikgörglük. dibgörglük. uzgörglük. uzaq görglük. dəringörgülük. bəsarət. durəndişlik.
tiqqulaq	dik qulaq. qurt. öraqulaq.
tiqqü	tikkü. tkim. tikü. parça. luqmə.
tiqraq	tikrar. qada. qayda. qadam. qaytalama. qatlam. təkərləmə.
tiqraramaq	tikraramaq. təkərləmək. qatlamaq. qaytarmaq.
tiqrarlamaq	tikrarlamaq. təkərləmək. təkərləmək. yenələmək.
tiqrarlamaq	tikrarlamaq. tutturmaq. qaytarmaq. qat qat edmək. kabatlamaq.
tiqrarlaşmaq	tikrarlaşmaq. təkərləşmək. qatlaşmaq.
tiqrə	tikrə > tirə. bağı qapalı. devrə. çevrə. ətraf. təkə. döğrə. dayrə.
tiqrək	tigrək. 1. (t < > y) yetrək. iyirək. eyürək. yaxcıraq. dadlı. 1. > dayirə. çevrə.
tiqrəlmək	tikrəlmək. tiqratmaq. dikəlmək. qalxmaq. danqamaq. gəlişmək. böyüyüp sərpilmək. yetişmək.
tiqrəmək	dikrəmək. dikrəşmək. dirkəmək. dirkəşmək. dirsəlmək. qurulmaq. - sıraş dirkəşdirmək: sıra, səf qurmaq.

- tiqrəmək** **tikrəmək. dikrəmək. tiqrəşmək. dikrəşmək. 1. dikəlmək.**
qalxmaq. danqamaq. gəlişmək. böyüyüp sərilmək.
yetişmək. - oğlan **tikrəşdi. 1. dirçəlmək.** cücərib,
böyümək, qalxmaq. **1. dikətmək.** qalxıtmaq. danqatmaq.
gəliştirmək. böyüyüp sərptmək. yetiştirmək.
- tiqrən** **tiğrən. diğrən. dirgən. dirən.** dığıran. dövürən. çevirən.
xərməndə biçilmiş sapları yığan arac. xərməni çevirən
araç.
- tiqrənmək** **1. təkərlənmək.** fır dolayı dolaşmaq. çevrəsinə
çevrilmək. aylanmaq. **1. tikrənmək.** dirçəlmək.
döğürlənmək. döğr vurub tovlanıb şişmək, batırlanmaq.
igiltənmək. qoçaqlanmaq. dikəlmək. - çoxda **tikrənmə**
belə.
- tiqrəşmək** **dikrəşmək. dikrəmək. dirkəmək. dirkəşmək. dirsəlmək.**
qurulmaq. - **sıraş dirkəşdirmək:** sıra, səf qurmaq.
- tiqrim** **tikrim.** təkir. təkər. dəgirmi. top. girdə.
- tiqsin** **tiksin.** iradəli.
- tiqsindirən** **diksindirən. disgindirən. diksindirici disgindirici.** iğrənc.
kərih. mənfur.
- tiqsinən** **diksinən.** ciyirgənc. yiğirgənc. iğrənən.

- tiqsinmə** **diksinmə. disginmə.** irgənti. iğrənti. iğrənmə. irgənmə. kərahət.
- tiqsinmə** **diksinmə.** silki. titriş. titiş. sıçraş.
- tiqsinmə** **diksinmək. 1.** qaqmaq. qopmaq. ayrılmaq. üzülmək. **1.** iğrəncilik. iğrənmə. ikrah. istikrah. məkruiyyəət.
- tiqsinmək** **diksinmək. 1.** irgənmək. tərkmək. dərgmək. nifrət edmək. **1.** yermək. yermək. bəğənməmək. xoşlanmamaq. iğrənmək. çəkinmək. - **aş yermək:** boylu qadının yeməyi bəğəməyib, qıvır zıvıra yerikləməsi.
- tiqsinmək** **diksinmək.** səqmək. çaşmaq. çəkinmək. ikrah edmək. yernəmək. yerinmək. iqrənmək. - xəstələnib tüm yeməklərdən **tiksinir.**
- tiqsinmək** **tiksinmək. disginmək.** qorxub çəkinmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək. ürpərmək. ürkmək. ürkmək. ürükmək. örkümək. örükmək. irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.
- tiqsinmiş** - **diksinmiş kimi geri atılmaq:** qanğırıqmaq. dikə qalxmaq. - **qanğırır** masaydım, daş başımı tutmuşdu.
- tiqsinti** **tiksininti. disgininti.** ürküntü. ürpərmə. üyşüntü. üşüntü. üşənti. qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə.

- irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti.
birikinti. irikilti. birikilti.
- tiqsintirici** **diksindirici.** 1. ciyirgəncli: yiğirgəcli. iğrənməli. iğrənc. 1. ayrığ. pis. iğrənc. iğrənc. kirli. 1. çapraylı. iğrənc. pis.
- tiqsintirici** **diksindirici. disgindirici. diksindirən. disgindirən.** iğrənc. kərih. mənfur.
- tiqsintirici** **diksindirici.** qadur. iğrənc. mənfur. fəna.
- tiqsintirmək** **tiksindirmək.** 1. yarsıtmaq. arsitmaq. yormaq. irgəndirmək. 1. yorlamaq. yarsğumaq. yarsıtmaq.
- tiqsiriv** **tiksiriv.** abidə. anıt. tikmədaş.
- tiqsiş** **diksiş.** ürküş. dehqət.
- tiqşilmək** toplanmaq. tädələnmək. xəmənləşmək. yığışmaq.
- tiqşirmək** **dikşirmək. disgirmək. disginmək.** ürpərmək. ürkərmək. çimçəşmək. çimqışmaq.
- tiqşirmək** **tikşirmək.** qaramaq. baxmaq. sormaq. gözləmək. aramaq.
- tiqtaban** **dikdaban.** qalxıc. qalxuc. qalxılı. qalıvılı. qalıc. qalış. qalinc.
- tiqtə** **tikdə. dikdə.** 1. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəməlməz. sərkış. dikbaş. qanğıriq. dikqafa.

qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. sırtıq.
 üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. ormun.
 orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən.
 quruqan. qanquru. məğrur. xudpəsənd. 1. simitən. üzdən
 gedməz. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. turan.
 duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı.

tiqtəmə

dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma.
 inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə.
 sənədlətmə. birkitmə. dibləmə. diblətmə. kökləmə.
 köklətmə. barlama. varlama. var etmə. dabanlatma.
 sağlama. sağlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma.
 onqatma. onqutma. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

tiqtəmək

dikdəmək. tikləmək. var etmək. barlamaq. varlamaq.
 dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. doğrutmaq.
 doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq.
 qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. tapıtmaq.
 inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək.
 bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək.
 dibləmək. diblətmək. kökləmək. köklətmək. qərarlamaq.
 isbat etmək. sibutlamaq.

- tiqtəyiş** **tikdəyiş. dikdəyiş. tikdiş. dikdiş.** yarlıq. buyruq. fərman.
əmr. hökm. hükm.
- tiqti** **tikdi.** edik. ayağqab.
- tiqtir** **diktir.** dağların çıxıntı, qabarıqları.
- tiqtirmə** **tikdirmə.** sıxca, kip tikdirmə. təfcitmək. təvçimək.
təpcətmək.
- tiqtirmək** **dikdirmək.** durdurmaq. iqamə etdirmək. kəsinmək.
kəndinə paltar yapdırmaq. - daşı daş üsdə **tikdirmək.** - ev
tikdirmək. - sancaq (ələm) **tikdirmək.**
- tiqtirmək** **tikdirmək.** oyulqatmaq. - kübimək. kübitmək. qöpitmək. -
seyrək tikdirmək: qadıtmaq. qadumaq.
- tiqtirmək** **tikdirmək. tutturmaq.** əkləmək. yoğurtmaq.
yapışdırmaq. birikdirmək. birləşdirmək. - pullarızı **əkləyib**
alabilirsiz.
- tiqtış** **tikdiş. dikdiş. tikdəyiş. dikdəyiş.** yarlıq. buyruq. fərman.
əmr. hökm. hükm.
- tiqtörtqən** **dikdördgən. dikdördqırağ.** müsətətil.
- tiqtörtqırağ** **dikdördqırağ. dikdördgən.** müsətətil.

- tiqu** **tikü.** 1. < **dəqmək.** təgi (dəyi). çatu. keçi. gəli. baxı. (şans. təsadüf. vaqiə). 1. tikim. tikkü. tikim. tikə. tikir. kəsək. kəs. kəsik. çart. bölək. bölük. buçuq. bıçuq. parça. parsa.
- tiquçar** **dikuçar.** helikopter. (hər çeşit yerdə, dar olsa belə, dik uçub enə bilən uçaq).
- tiqüc** **tiküc.** nərsənin üzündə xal, naxış qoyma ayqıtı, iğnəsi, qələmi. əkmək çilərin əkmək üzərinə naxış yapmaq üçün qullandıqları nəsənə. quş yələyi.
- tiqüləmək** **tikülmək.** 1. tikələtmək tikə vermək. rüşvət vermək. 1. tikə tikə vermək. 1. rüşvət vermək.
- tiqyə** **tikyə.** 1. təkyə. (< **tikə:** tikilən, sığınan yer). yastaq. dayaq. hami. 1. tikənək. dikənək. dirsənək. 1. dayağ.
- tiqyələmək** **tikyələmək.** təkyələmək. yastamaq. dayamaq. dəstəkləmək. hami olmaq. himayət etmək.
- tir qatar** dal ba dal.
- tir** 1. **dir. dik. tiz. tez.** diriq: qoğzaq. iti. 1. demək. 1. **dik. tiz. tez. diriq:** qoğzaq. 1. **tiril.** bərkidici söz. - **tir titrəmək:** tiril tiril titrəmək - **tirbənmək:** dəbəşmək. dərpəşmək. çırpınmaq.
- tir** 1.**dirək. tirək.** dayaq < > payaq. paya.situn. 1. " **dir. diri. dur. dura. qar. qara. qır. qıra**". önek olaraq, artırılan sözə

"duraqlıq. itilik. ağırlıq. mətinlik. muqavimlik" özəlliyi verir. -

durkişi. - **durkök:** qalın kök. soylu. - **qarqır:** bərk topraq.

- **dəmirtir.** dəmirtel. dəmirdirək: çəkmə (əritilmiş nərsəni bacalardan keçirməklə əldə edilən tel).

- **qəlbim tir mi kəşəd:** ürəyim tirlənir, darılır, dartılır.

- **qəlbim tir mi kəşəd:** ürəyim tirlənir, darılır, dartılır.

tirap **dirap.** qalğaq.

tiras **diras. duras** (< **dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək.**

durmaq.). yuxar. yoxuş. yüksək. uca. çıxış.

- **dikinə tiraş: dikinə daraq:** 1.tərs gediş. 1.bıqdırıc gəvəzəlik.

- **xudtiraş: sərtiraş:** usturə (fars) < üzdarə. ülgüc.

tiras tapqır. taraça. çıxıntı. ayvan. eyvan. basamaq.

tiraz **tirəz. tirəgəş. tirəç. dirəç. dirgəc.** (< **dirək**). (> **diraz** (fars)).

uzun.

tirbala olğunmaq. olqunlaşmaq.

- **buğday tirbaladı:** buğday olqunlaşdı.

tircəmək **dircəmək. dirgimək. dirgəmək. dərgəmək. dərləmək.**

dərgimək. dərcimək. dərcəmək. yerləşdirmək. soxmaq.

sıxışdırmaq. daxil etmək. qatmaq.

tircəşmək **dirçəşmək.** cançəkmək. çalışmaq. yapışmaq.

- tirçəliş** **dirçəliş.** 1. arıl. şəfa. tüzəl. 1. dirçəliş. gəlişmə. yarpaq. cücərmə. inkişaf. 1. tirəlik. bulğaq. qarışıqlıq. devriş. çevriş. fitnə. fəsad. inqilab.
- tirçəlmək** **dirçəlmək.** 1. düzəlmək. arımaq. arılmaq. qalxmaq. iyiləşmək. şəfa tapmaq. 1. tikrəmək. dikrəmək. cücərib, böyümək, qalxmaq. qurulmaq. hazırlanmaq. 1. tirəmək. tirgənmək. dirənmək. muqavimət göstərmək. dirkəlmək. dayanmaq. tayanmaq.
- tirdal** **dirdal.** durqaq. durdal. dilayaq. dalayaq. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
- tirə** < **tikrə.** 1. bağlı qapalı. 1. uruğ. 1. dirəy. təbar. no'. topar. 1. sıra. soy qolu. 1. yalım. dil. ağız. kəsərlərin kəsən ağzı. - qılıncın **yalımı.**
- tirə** yapat. qapat. bağlı. qaraq. qaranlıq. - **tirə bəxt:** qara manğlay. qara yazılı. qara baxt.
- tirəcən** **dirəcən.** daşqalarda yükə vurulan yan ağaclar. qaldırılmış situn. dikə. sövələri sağlatan dəmir. ağac dəstək. dəyənek. dikəç.
- tirəci** kəhriz (**kövriz** < **kov.** **kav**). su yolu.

- tirəç** **dirəç.** tirəgəş. tiraz. tirəz. dirəç. dirgəc. (< **dirək**). (> **diraz** (fars)). uzun.
- tirel** **direl.** < dirniş: dəlmə aləti. deşən. burğı. üşki. mətə.
- tirəliq** **tirəlik.** dirçəliş. bulğaq. qarışıqlıq. devriş. çevriş. fitnə. fəsad. inqilab.
- tirəlmək** dayanmaq. yaslanmaq. dirəlmək. tikilmək. sirəlmək. ayağda durmaq.
- **tirəlib toxdamaq:** inad etmək.
- tirəlmək** **dirəlmək. dirilmək. dinəlmək.** 1. ayaqda durmaq. ayağa qalxmaq. 1. dərilmək. dərənib toplanmaq. 1. qarşı durmaq. muqavimət etmək.
- tirəmək** **dirəmək.** 1. dayamaq. - ayağ **dirəmək:** torsuqmaq. inad etmək. 1. dirəkləmək. dayaq, dirək tikmək. - qapını **dirəmək.** 1. dayamaq. dikmək. durdurmaq. (> **derəng** (fars)§). dürtmək. 1. dirgürmək. diritmək. diriliyin saxlamaq. sağlamaq. yaşatmaq. 1. **dirəmək.** (r < > z) **tizəmək. dizəmək.** (z < > y < > k < > q < > t < > d) **tiyəmək. dikəmək. tiqəmək. titəmək. didəmək.** (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. **dir. tir. tit. did**). dirmək. tirmək. dirənmək. itinmək. dikəlmək. tikəlmək. dirəlmək. tirəlmək. qarşı durmaq.

- oqdarılmaq. həmlə etmək. **1.** çox dirik, sərtcə basamaq. - ayağ dirəmək. **1.** tirgənmək. dirənmək. muqavimət göstərmək. dirkəlmək. dirçəlmək. dayanmaq. tayanmaq.
- tirəmək** **dirəmək.** **1.** dayamaq. dayqamaq. tikmək. dikmək. **1.** qızqınlıqla bir nəyi yapmaq. güc verib basaraq dayamaq. **1.** gərib sərtləşdirmək. **1.** dirimək. dikəmək. tikmək. durmaq. **1.** tənğləmək. dəhləmək. israr etmək. - tapancayı **dayqadı.** - **ayaq dirəmək:** inad etmək. israrla savunmaq. - **ayaq dirəmək:** basıb istətmək. dirətmək. **1**
- tirən** **dirən.** **1.** dirənc. dirəng. qarşı qoyuş. dirilik. muqavimət. **1.** dərin. **1.** turun. durun. dayan. muqavimət. **1.** **tirniğ.** muqavim.
- tirən** qarapapar. qaravapur. qarapanpuru.
- tirənc** **dirənc. (< diri).** **1.** dirilik. dirəniş. dirşəkli. dayanma gücü. incar. canlı. dayaqlı. sərtlik. güclü. dayaqlı. muqavim. **1.** sağlamca. **1.** qeyrət. dikbaşlıq. özənc. dirnmə gücü. tirən. dirən. dirəng. qarşı qoyuş. dirilik. muqavimət.
- tirənc** **dirənc. 1. dirənmə. dirəniş. dirənti. dirənim. dirəncmə.** muqavimət. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş.

bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. sırtıq.
 üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində,
 sözündə durma. üstələmə. israr etmə. sabit durma.
 müsirr olma. **1. dirənmə.** gərilim. tab. dözümlü. tablaş.
 muqavimət. **1. dirnəc. dirənçi.** qaqrıq. qanırıq. qanqırıq.
 qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.

- dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən düşmək:

enginmək. çürümək. alçalmaq.

- axmaya qarşı dirənc: axışmazlıq. axmazlıq. ağıdalıq.

- dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən düşük, düşmüş.

işdən gücdən düşük. çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan.
 əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
 damarsız. bitgik. bitgək. ərik. əzik. engik. alçaq.

- dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən düşürmə: işdən

gücdən düşürmə. çürütmə. soldurma. əsgitmə. gəvşətmə.
 çürütmə. bitgitmə. əritmə. əzdirmə. engintmə. alçatma.
 çürütmə.

- işdən gücdən, dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən

düşük, düşmüş: təmbəl. ərincək. əringən. əğincək. gəvşək.
 sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. açıla. üşəngən.
 süzgün. əzincək. çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan.

əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
damarsız. bitgik. bitgək. engik. alçaq.

tirəncə **dirəncə. dirənc. dirənic. dirəniş.** dirənmə gücü. dayanış.
dayanıc. dayanac. dayanıc. dayanma gücü. muqavimət.

tirəncən **dirəncən. dirəngən. dirəncin. dirənən. qara damaqlı. qara
dadaqlı. qara başlı. inadçı. dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş.**
dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğıriq. dikqafa.
dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz.
sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. sırtıq. üzdən gedməz. qara
astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara
başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan.
sulayan. müsirr. israrlı.

tirəncil **dirəncil.** samuqa. inatçı.

tirənci **dirənci.** dayanıqlı. gərilimli. muqavimətli.

tirəncmə **dirəncmə. dirənc. dirənmə. dirəniş. dirənti. dirənim.**
muqavimət. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkinış.
bərkinış. bəkinışmə. bərkinışmə. bəgginışmə. israr. sırtıq.
üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində,
sözündə durma. üstələmə. israr etmə. sabit durma.
müsirr olma.

- tirəncmək** **dirəncmək.** müsirr olmaq. dayanmaq. israr etmək.
- tirəncsizlik** **dirəncsizlik.** dayanıcsızlıq. muqavimətsizliklik düşüklük. soluqluq. əsgiklik. əsgilik. çürüklük. gəvşəklik. bitginlik. ərginlik. yarmazlıq. gücsüzlük. əziklik. enginlik. alçaqlıq.
- tirənçi** **dirənçi. dirənc. dirənəc.** qanırıq. qanqırıq. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.
- tirənəc** **dirənəc. dirəncə. dirənic. dirəniş.** dirənmə gücü. dayanış. dayanıç. dayanac. dayanıç. dayanma gücü. muqavimət.
- tirənən** **dirənən. 1.** savunqan. savunucu. savaşan. müdafe. **1.** turuqsaq. durqun. dursi. isrararlı olan. **1.** qaçan. çəkinən. imtina edən. **1.** qatran. qadıran. inad.
- tirənən** **dirənən. dirəncən. dirəngən. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.**
- tirəngən** **dirəngən. dirəncin. dirəncən. dirənən. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.** dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkış. dirəkbaş. gücbaş. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. dirəngin. düddürü. diddiri. simitən.

üşənməz. usanmaz. israrlı kimsə. dəmir ayaq. turan.
duran. kəllə şəq. islatan. müsirr. israrlı.

tirənic **dirənic. dirəniş. dirəncə. dirənəc.** dirənmə gücü. dayanış.
dayanic. dayanac. dayanıc. dayanma gücü. muqavimət.

tirənilmək **dirənilmək.** göğüslənmək. muqavimət edilmək.

tirənim **dirənim. dirənmə. dirəniş. dirənti. dirəncmə. dirənc.**
muqavimət. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş.
bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. sırtıq.
üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində,
sözündə durma. üstələmə. israr etmə. sabit durma.
müsirr olma.

tirəniş **dirəniş. 1. dirənti. dirənmə. dirənim. dirəncmə. dirənc.**
muqavimət. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş.
bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. sırtıq.
üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində,
sözündə durma. üstələmə. israr etmə. sabit durma.
müsirr olma. **1. dirənic. dirəncə. dirənəc.** dirənmə gücü.
dayanış. dayanıc. dayanac. dayanıc. dayanma gücü.
muqavimət. **1. dirənti.** baykot.

- tirəniş** **dirəniş. 1.** artmaqlıq. dayanış. muqavimət. muqavimət. muqavimət. **1.** qarşılıq. cəvab. ödü. əvəz.
- tirənişçi** **dirənişçi.** muqavimətçi. qarşılıqçı.
- tirənişmək** **dirənişmək.** qaçışmaq. bəhs etmək.
- **bir işin yapmasında dirənişmək:** iş qıncıra, tərsinə minmək. iş inadına minmək. - dəli ata minmiş, **işlər tərsinə.** - bu gədeynən hər qolay iş **tərsinə minər.**
- tirənmə** **dirənmə. dirəniş. dirənti. dirənim. dirəncmə. dirənc.** muqavimət. göğüsləmə. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş. bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində, sözündə durma. üstələmə. israr etmə. sabit durma. müsirr olma.
- **dirənmə gücü:** dirəncə. dirənəc. dirənic. dirəniş.
- tirənmək** **1.** tiqinmək. durmaq. qalmaq. duraqsanmaq. çəkinmək. qoğunmaq. - kişi işdən tirəndi: qaldırıldı. **1.** durub dırmaşmaq. - duvara **dirəndi. 1.** tetinmək. didinmək. dikəlmək. qoğzalmaq. qalxmaq. xızlanmaq. qarşı durmaq. daşlanmaq. - o mənə **dirəndi. 1.** dayanmaq. güclü davranmaq. **1.** dik, qarşı durmaq. müxalifət etmək.

1. dayanmaq. yolamaq. sökənmək. - duvara **tirəndi**. -
 duvara yola. 1. çəkinmək. imtina etmək. - iş çalışdan
tirənmə. 1. titinmək. dayanmaq. dik baxmaq. 1. talbımaq.
 çabalamaq. talaşlanmaq. 1. tirqəmək. dizəmək.
 daranmaq. sormaq. dipləmək. 1 tirqəşmək. tirkəşmək.
 qatarlanmaq. ardıçlanmaq. ard ardına uzanmaq. 1.
 qarıvlaşmaq. qarşı qoymaq. muqavimət göstərmək.
 qadırlanmaq. qatranmaq. inad etmək. qayırilmaq. qafa
 tumaq. difiya keçmək. qarşı qoymaq. qarışqanmaq.
tirənmək **dirənmək. dirinmək. 1. dərinmək. gücənmək. kirtmək.**
 kitrəmək. təkitmək. tikitmək. tikdəmək. kinlənmək.
 qınlanmaq. qıyınlanmaq. kinləşmək. qınlaşmaq.
 qıyınlaşmaq. 1.dayanmaq. dayqanmaq. tikənmək.
 dikənmək. qarşı qoymaq. muqavimət etmək. 1.
 qızqınlıqla bir nəyi yapmaq. güc verib basaraq
 dayanmaq. 1. gərib sərtlənmək. 1.dürtünmək. batinmaq.
 saplanmaq. 1.uyanmaq. oyanmaq. tikizlənmək.
 diqqətlənmək. 1. basıb istənmək. istəsinmək. 1. qarşı
 durmaq. muxalifət etmək. 1. israr, inad etmək. 1.
 qarmaqlamaq. pəncələmək. 1.göğüsləmək. muqavimət

edmək. **1.**bərkinmək. bəkinmək. bərkinmək. bəkinişmək.

bərkinişmək. bəgginişmək. inadlaşmaq. israr edmək.

1.dayanmaq. qarşı durmaq. muxalifət, muqabilə edmək.

1.sıxboğazlamaq. israrlamaq. sıxışdırmaq. **1.** dürtünmək.

dayanmaq. yaslanmaq. yastanmaq. yatsanmaq.

itəklənmək. itələnmək. - çəkill o yana, **dayanma** belə. **1.**

göğüsləmək. muqavimət edmək. **1.** qaçınmaq.

qaqıcmaq. qaqışmaq. qanışmaq. qanıqmaq. qanıcmaq.

1. dayanmaq. tikilmək. taxılmaq. tıxanmaq. qatanmaq.

qadanmaq. israr edmək.

- **bir işi görməkdə durmaq, dirənmək:** sürdürmək.

- **çox soxulmaq, dirənmək, israrlamaq:** qapırqalarına girmək, soxulmaq.

- **istədiyində dirənmək:** bildiyini oxumaq.

tirənməmək **dirənməmək.** aldırmamaq. oralı olmamaq.

umursamamaq. buraqmaq. bıraqmaq. soru, məsələ

düzəltməmək. - **burax canım, o uşaqdır, duzaxdır.**

tirəng **dirəng < duranğ > derəng** (fars) (< durmaq). **1.** sürənğ.

sürənc. yumşaq. asda. sürətsiz. axsaq. mülayim. həlim.

1. yavaşlıq. ağırlıq. xəfiflik. 1. durma. dinlənmə. əğlənmə.
təvəqqüf.

tirənq **dirəng.** 1. inad. 1. qoy. döz. toxda. dayan. səbr.

tirənq **dirəng.** 1. oturma. otraq. məks. 1. tirən. dirən. dirənc.
qarşı qoyuş. dirilik. muqavimət. (> **derəng** (fars)). 1.
muqavim.

tirənqəc **dirəngəc.** dəstək. dayanaq.

tirənqən **dirəngən.** göğüslü. döşlü. taqətli. təhəmmüllü.
mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. dayanıqlı.
dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. muqavim.

tirənqən **dirəngən.** qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı.
qaradamaqlı. qarşat. tərs. inadçı.

tirənqəşmək **dirəngəşmək duranğışmaq.** (< **duruşmaq**). sürənğəşmək.
sürənğişmək. əğləşmək. əkləşmək. sallaşmaq.
aslaşmaq. axsınışmaq. dinlənişmək.

tirənqıl dirənqıl. - ança anqar **dirənqıl:** o ilə öylə qılınqıl: uğraş,
davran, rəfdar ed.

tirənqin **dirəngin.** dirəngən. düddürü. diddiri. simitən. turan.
duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr.

- tirənmək** **dirəngmək. duranğamaq. (< durmaq). durulmaq.**
 bəklənmək. əğlənmək. əklənmək. sallanmaq. aslanmaq.
 sürənğəmək. sürənğizmək. axsınmaq. dinlənmək.
 təvəqqüf edmək.
- tirənqsiz** **dirəngsiz < duranğsız (< durmaq). 1. sürənğsiz.**
 sürəncsiz. durmazın.durmadan. ha birə. sallanmadan.
 aslanmadan. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən.
 əğlənmədən. təvəqqüf.
- tirənti** **dirənti. dirəncmə. dirənc. dirənmə. dirəniş. dirənim.**
 qınzır. qıncır. domuz. doğuz. donğuz. dikəbaş.
 qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalalmaz. sərkiş.
 tərs. gödən. çigid > cühüd. cüvüd. yiğid. tutma. tərslik.
 uzlaşmaz. alışmaz. oyuqma. zorbalıq. tərslik. uymaz.
 baş əğməz. tutmaz. düşməz. yarıqmaz. söz dinləməz.
 baybaş. yol bilməz. söz dinləməz. yaramaz. həşəri.
 koryat. qalın. tərbiyəsiz. ədəpsiz. çevrişsiz. çevrimsiz.
 keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törətsiz. durumsuz.
 duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz. boluşsuz.
 oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırban. çataq.
 qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. çatımsız. donquz.

tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız.
pisrəftar. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.
xuysuz. donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. keçimsiz.
qılıqsız. qırbal. qırban. əxlaqsız. xuysuz. qatbaş.
qanğırıq. dikqafa. əğri. qısqanc. muqavimət. qarşılıq.
bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş. bərkiniş. bəkinişmə.
bərkinişmə. bəgginişmə. israr. yerində, sözündə durma.
üstələmə. israr etmə. sabit durma. müsirr olma.
qanğırıq. dikqafa. daşbaş. başdaş. domuz kimi. tərslik
qapaqafalı. didirən. dirgən. birdamar. təkdamar. gödən.
söz götürməz. dirəncən. dirəngən. dirənən. əğri. dikə.
qalqıq. üz uğra. təpir. təpirçi. təpikçi. dəmirçi. israrlı.
turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. turan. duran.
kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. qara damaqlı. qara
dadaqlı. qara başlı. inadçı. dəmirbaş. təpirbaş.
çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. qanğırıq.
dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz.
gəməlməz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş. dirəngən. dirəncin.
dirəncən. duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan.

sulayan. israrlı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
qarastar. inad.

tirənti **dirənti.** müzahim. yaramaz. qoşuntu. darqaşayıt.
yardaq.

tirəp **dirəp.** qalğaq.

tirəq **dirək.** (< **dirik:** **dik.** qalxız). **dirildən.** **diri** saxlayan. **1.** situn
boğaldaq. **1.** dayaq. tikmə. dəsdək. dirsək. **1.** dirilik.
sağlamlıq. ayağda qalmaq. **1.** təməl. dayanaq. **1.** vəzir.
baxan. **1.** tavanı, damı **dirsəldib**, saxlayan giriş, situn.
söyək. qaşla. qaşı yuxarnı saxlayan. **1.** təkür: dirək təkür
(təkər). **1.** dirəmək: uzatmaq. sürmək. qalxızmaq. **1.** qoqa.
sopa. taqan. dəstək. baqan. dəstək. ana sütun. çıpın.
çatı girişi. çiqinci. sarqıt. çatının ortasından keçən ana
kiriş: arğav. bağanaq. orta dirək. situn. **1.** **dirgə.** **tirkək.**
tirəqü. ox. sırıq. qələmə. situn. sutun. ustun. üstə
saxlayan (> **situn** (fars)). kəndisinə bir nərsə dayanılan,
kəndisiylə bir nərsə durdurulan hər nəsənə. dirəcən. **1.**
kərəstə (< **kərmək**). kəsilmiş ağac. (**kərstə** özəlliklə yassı
kəsilmiş giriş taxdalar). situn. qoçan. dikəlmiş, duralmış,
qalxıq, uzanmış olan. hər nəyin dayaqı. üstun. situn. hər

- nəyin qaldığı, dirsəlməyi üçün gerek olan dayaq. odun.
dayaq. situn. tirqə. dirgə. tirlənmiş. dal. tal. uzun. **1.**
qazıq. qazaq. - **təmirqazaq**: qutb ulduzu. bağam. dəstək.
balar. dirsək. situn. əmud. təriq. dal. qovaq. sərv. tərslik.
muxalifət. muqavimət.
- **evin dirəği**: əvşüq.
 - **dirək baçqa**: park.
 - **ara dirəği**: qadama.
 - **dirək ornatmaq**: ağac tikmək.
 - **dirək, tamırına bazar**: ağac kökünə güvənir.
 - **tirəyin gögəti, dibinə tüşər**: ağacın yemişi dibinə düşər.
 - **qalın dirək**: baqana. bağana. çatıyı tutan ana dirək. sütun. -
təməl dirək: ara baqana.
 - **dirək ağacı**: qazıq. qazuq.
 - **döşəməlik uzun dirək, ağac**: yollama dirək, giriş.
 - **quru dirək**: yelkənsiz olaraq, ki yelə qapılır.
 - dirək **kürsisi**.
 - **uzun qalın kəsilmiş dirək**. saran. sərən.
 - qapı **odunu**.
 - **göyün dirəklərəi alınmış kimi**: qiyamət qopdu. şıdırğına

yağmır yağdı.

- **dal boylum.**

- **sıq** dirək. yuxarısı bol, gen, aşağısı dar olan.

- **dirəyin, sərənin. kərəstənin yoğun aşağısı:** topuq.

tirəq

dirək. dürək (< dirəmək. dürtmək) 1. dürtək. biz. miz. **1.**

çuvaldız. **1.** sosi iğnə. böyük iğnə.

tirəq

tirək. tirik. 1. dal. dar. - **dar ağacı. 1.** dayanaq. dəsdək. **1.**

dayağ. söyə. sütun. əmud. **1.** çox uzun kişi. dəğənək. **1.**

gəmi sərəni. **1.** bükülməz. əğilməz. muqavim. **1.** "bir"

sayısı. **1.** doğru. dikə. müstəqim. **1.** dəğənək. dikdator.

dəlibalta. qıyın. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız.

ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı.

qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. özbaşdaq. özbaşat.

zalim. müstəbidd. **1.** situn. dayaq < > payaq. paya. **1.**

imad. **1.** **dayaq.** payaq. paya. güvən. **1.** **dayıq. dayaq.**

qaldıraq. qaltırayaq. çaltaq. qaltaq. qalca. qaldit. ustan.

situn. sutun. **1.** **dirsək.** dayaq. qatıl. (qatıladan, durduran).

1. sutun. qazıq. **1.** usadan. ucadan. astın. sutun. situn.

dursat. **1.** müstəqim. **1.** dartıq. gərgin qopacaq duruma

gəlmiş. - ikisinin ilgileri çox **tirik, gərgin. 1.** tivərək. dilayaq.

- dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. situn. sutun. **1. dal. dar. - dar ağacı.**
- 1.dayanaq. 1.dayaq.** söyə. sütun. əmud.
- **anasitun, dirək:** tikən. dikən. tikər. dikər. omurqa. onurqa.
 - **dikə, dikinə durmuş dirək:** dikəc. situn. sütün.
 - **ortadan bükülmüş dirək:** dirsek.
 - **uzun dəğənək, dirək:** arda. sırtıq ağac.
 - **gəmi dirəyi:** dikəl > dəkəl (fars).
 - **tamı dirəyi:** çox suçlu.
 - **çatı yapmada işlənən enli, boylu dirəklər:** qapaq.
 - **dəmirdirək:** dəmirtir. dəmirtel: çəkmə. (əritilmiş nərsəni bacalardan keçirməklə əldə edilən tel).
 - **qayığın ortasındakı, yelkənin dayandığı dirək:** qadıağacı.
 - **nərsənin altına qoyulan dirək:** yükrül. qapril. hamil.
 - **tikintidə işlənən yoğun, qalın dirək:** qaçma.
 - **yapıda, çardaqda ağırlığı çəkən, uzunlamasına qoyulan qalın ağac, dirək:** qatır. çatır.
 - **yapılada dikə qoyulan yoğun dirək:** qatıl. sutun.
 - **yapılarda, yükü daşıyan atı, dirək:** qanat. qonat.
 - **arabanın sürünməməsi üçün, təkərləri önünə qoyulan iki**

kiçik, bir böyük dirəklə yapılan əngəl: qaraqol.

- bu axıya inanma, **buzdan dirək**, dayanma.

- **dirək, situnun dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq:**

ısqaca. qısqaca.

- **dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri:** qarın.

- **qalın dirək, ağac, təxdə:** küp. küt. kot.

- **neçə dirək təxdəni, yanyana birbirinə çiviləyib (mıxlayıb),**

tutturulmalarına yarar ağac parçası: qapur. qabur.

- **nərsiyə dirək, dayaq, göz bəbəyi, qəlbi yerində olan ürək.**

- ölkəmizin, durmuşumuzun **ürəyi**.

- **yelkəni dirəyə çəkən qərqərə:** qarnı yarıq.

tirəqbaş

dirəkbaş. demirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş.

baltabaş. qalınbaş. qanğırıq. dikqafa. dikəbaş.

qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş.

gücbaş. dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən

gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara

dadaqlı. qara başlı. inadçı. duraqlı. turan. duran. kəllə

şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı.

tirəqəş

tirəqəş.tirəç. dirəç. tiraz. tirəz. dirəç. dirgəc. (< **dirək**). (>

diraz (fars)). uzun.

tirəqli	dirəkli. dirgək. doğrudan. müstəqimən. aracısız. vasitəsiz.
tirəqliq	dirəklik. çox dərəyi olan yer.
tirəqliq	dirəklik. dəğənəklik. dikdatorluq. dəlibaltalıq. qıyınılıq. zalimlik. müstəbidlik.
tirəqşan	dirəxşan. { dirəxşan (fars) (< dirəyən. dirəşən)-}. parıldama. yalabıq. parıldı. ışıldayan. parlayan. parıldayan.- yalabıq saçlar.
tirəqtor	direktor. dirəs. müdür.
tirəqü	bax > tirək.
tirəs	dirəs. 1.direktor. müdür. 1. tiriş. talaş. yonğa. yonulmuş nərsədən çıxan iri tikə.
tirəşmək	dirəşmək. 1. dirəşmək. çəkinmək. dirəmək. 1. şıxıntıdan yürüməz olmaq (heyvan). çəkişmək. 1. tirkəşmək. tirkəzmək. dalaşmaq. çəkişmək. çırpışmaq. çalbaşmaq. çatlaşmaq. çaqlaşmaq. dağallaşmaq. girişmək. uğraşmaq. çabalamaq. dalaşmaq. çalışmaq. sərtləşmək. 1. qapı dalına dirək, tircəz, sürmə taxmaq. 1. dirəmək. tikilib qalmaq. - ayağ dirəşmək.

- tirəşmək** **dirəşmək. dirgəşmək. 1. sərtişmək.** müsirr olmaq. israr edmək. **1.** yerində, sözündə durmaq. bərkinmək. üstələmək. israr edmək. sabit durmaq.
- tirəşqən** **dirəşqən.** duruşqan. duraşqan. dayışqan. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. oranlı. oranşlı. qərarlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
- tirəti** **dirəti. dirəyişlə.** daratı. darmayla. basarı. basırla. basmayla. qamçılı. dögməklə. döğərək. dəğnəklə. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.
- tirətişmə** **dirətişmə.** dayatıma. qavqa.
- tirətmək** **dirətmək. 1. dirisəmək.** mütəvəccih edmək. uclatmaq. yönətmək. - topları düşmana **dirisə.** - nə mənə gözlərivi dirisəmişən. - yel batıdan doğuya **dirisəyir. 1.** uzatmaq. oxlatmaq. **1.** qızarışmaq. üstələmək.
- tirətmək** **dirətmək. dürtütmək. 1. daratılmaq. daratmaq.** basarmaq. baslamaq. gücləmək. qamçılamaq. məcbur edmək. **1.** dürtmək. qasqalamaq. qısqalamaq. batırmaq. saplamaq. **1.** uyarmaq. uyandırmaq. oyarmaq. oyandırmaq. duyurtmaq. tikizləmək. diqqətini çəkmək. **1.**

basıb istətmək. ayaq dirəmək. **1.** dayatmaq. dayıtmaq.
 yaslatmaq. yastatmaq. yatsatmaq. itəklətmək. itələtmək.
 - çəkill o yana, **dayatma** belə. **1.** uyarmaq. uyandırmaq.
 oymaq. oyandırmaq. duyurtmaq. tikizləmək. diqqətini
 çəkmək. **1.** düddürmək. dayatmaq. dayıtmaq. ilişdirmək.
 sallatmaq. saldırtmaq. israr etmək. **1.** dürtmək.
 qasqalamaq. qısqalamaq. batırmaq. saplamaq.

tirəv dəstək. dayanaq.

- **tirəv salmaq**: dəstək qoymaq.

tirəyişlə **dirəyişlə. dirəti.** daratı. darmayla. basarı. basırla.
 basmayla. qamçılı. dögməklə. döğərək. dəğnəklə. güclə.
 qapsanaq. qasbanaq. zorla.

tirəz **dirəz. dirəş (> deraz** (fars)). - arqacında **dirəzən** ipliklər kimi. -
 bez arqacı **dirəzisi** kimi bir birinə hörülür.

tirəz **tiraz** tirəgəş. tirəç. dirəç. dirgəc. (< **dirək**). (> **diraz** (fars)).
 uzun.

tirəzi **dirəzi.** zolaq dəstə. ip və. bağlamı. tümü.

tirəzin **dirəzin.** dirəzən. toxumaçılıq dəsgahlarında gərilən, tir tir
 çəkilən ip.

tirhəm **dirhəm.** çağul. ağırlıq.

tiri

diri. 1.sölpülməmiş. qolayca qırılan. gəvrək. 1.duran. duryan. yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan. yaş. yaşayan. yaşan. canlı. 1. duru. canlı. yaşayan. - **duru ürək:** diri, canlı könül. - **diri diri:** diriykən. sağkən. ölmədən. 1.sərt. bərk. 1. çiğ. - **az diri:** diricə. sərtcə. bərkcə. 1." **dir. diri. dur. dura. qar. qara. qır. qıra**". önek olaraq, artırılan sözə "duraqlıq. itilik. ağırlıq. mətinlik. muqavimlik" özəlliği verir. - **durkişi.** - **durkök:** qalın kök. soylu. - **qarqır:** bərk topraq. - **diri küfdə:** çındır qayış ətdən yapılmış küfdə. - **ələyağı odlu diri:** qonuşqan. çalışqan. güctax. güstax. qoçtax. qurtax. gürtax. qoştax. çalağan. qıllı. - **ağlama ölü üçün, ağla diri üçün.** - **diri ölü:** yaşayan ölü: canlı cənazə. - **diri, çalqan ruh:** gəzən dol. canlı dol.

tiri

diri. dirik. tirik. 1. dirilən. yaşayan. - ölkədə **diri** (dirilən) kürdlər. - **diri** yerim: yaşam yerim. - iş yerim diri yerim. 1. dur. dürt. dirəniş. 1. dərilmən. tirqəç. dirgəç. tinqlik. canlı. hazır. tetiq. güclü. dinc. sərik. saşuq. sağ. sağlıq. saqman. sağlam. sağlıqlı. güclü. uduq. oyanıq. 1. **diri. tiri. diril.**

can, ruh, - **dirik. tirik.** canlılıq, canlı. **1.** iyi pişməmiş. çiğ. -

bu ət bərk **diridir.** - pilavın dənələri **diridir.** **1.** sərt. bərk. qatı.

- **diri** söz. **1.** güclü. quvvətli. oyanıq. canlı. - **diri**

dəliqanlıdır. **1.** canlı. **1.** dinc. çevik. dinc. çevik. **1.** diri.

turan. duran. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan. armaz.

- **tiri etmək:** cəsarətləndirmək.

- **tirilik bermək:** cəsarət vermək.

tiribaş **diribaş.** tezlək. dizlək. tizlək. qonuşqan. hazır cəvap.

tiribəl **diribəl.** taxıl tanrısının adı.

tirican **dirican.** çapacanlı. dibdiri. dipdiri. sapsağlam.
sapasağlam.

tiricə **diricə.** **1.** az diri. sərtcə. bərkcə. **1.** sağlamca.

tiril tiril titrəy kimi dalqalanan. tir tir.

tiril **diril.** **1.** can. ruh. yaşam. **1.** dirilik. canlılıq. dərlənip
toparlanma. dərlənmə. dərləniş. **1.** diri. can, ruh, tin.

tirilən **dirilən.** tərilmən. dərilmən. dərilmən. dirilmən. toplanan.
yığılan.

tirilik **dirilik. dirlik.** **1.** yaşam. yaşama. yaşayış. dirim. durmuş.
keçim. ömr. həyat. **1.** sağlıq. **1.** məişət. nəfəqə. dirilik,
yaşam üçün gərəkliklər. keçimlik. keçinməlik. dayaq.

yardım. **1.** var. dövlət. sərvət. **1.** dinclik. açığılıq. rifah.
 rahatlıq. **1.** gəlir. aylıq. dəräməd. maaş. **1.** ödənek. nərsə
 üçün ayrılmış para. təxsisat. **1.** barlıq. varlıq. yaşam.
 durmuş.həyat.

- **dirlik qurmaq**: yaşam düzənləmək.

- **dirlik bulmaq**: canlanmaq.

- **dirlik düzənlik**: bir arada yaşayanlar arasında iyi keçim.

- **dirlik suyu**: yaşam suyu: bənqu suyu.

- **dirlik sürmək**: yaşam sürmək

- **dirlik verməmək**: dinc bıraxmamaq.

- **yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan**: yaş.

yaşayan. yaşan. duran. duryan. diri. canlı.

tiriliq

dirilik. **1.** dirək. sağlamlıq. ayağda qalmaq. **1.** sərtlik.

bərklik. **1.** dirim. canlılıq. yaşayış. həyat. sağlıq. sağlıcaq.

yaşam. həyat. yaşam. durmuş. keçinmə. keçiniş. məişət.

həyat. - güc **geçinmə**. - bol, qolay **geçiniş**. - **geçinmə qoşu**:

həyat əsbabı. **1.** canlılıq. dərənıp toparlanma. dərənəmə.

dərənəniş. yaşamaq üçün gərəkli olan nərsə. **1.** saq. sağ.

sağlıq. canlıq. yetərliq. **1.** tirən. dirən. dirənc. dirəng.

	qarşı qoyuş. muqavimət. 1. tirqən. dirgən. 1. tiriqlik. bərkklik. sərtlik. muqavimət.
tiriliq	dirilik. ürün. hasil. - tiriliq yığmaq: ürün toplamaq.
tiriliq	diriliq. xərc. maaş.
tiriliqdə	dirilikdə. dirlikdə. barlıqda. varlıqda. yaşamda. durmuşda.həyatda.
tiriliqli	dirilikli. dirlikli. yaşamlı. yaşayışlı. durmuşlu. keçimli.
tiriliş	diriliş. dirsəliş. oyanış. uyanış. canlanış. yenidən canlanma. rəstaxiz. - yenidən diriliş simgesi: qaytal > qartal.
tirilmə	dirilmə. aynıv. böyümə. gəlişmə. zənginləşmə. canlanma.
tirilmə	dirilmə. canlanma. işləmə, sağlıq qazanma.
tirilmək	dirilmək. 1. canlanmaq. həyata gəlmək. 1. qatılmaq. sərtləşmək. qəvam tapmaq. 1. aynımaq. quvvətlənmək. bəslənmək. 1. dirəlmək. yığılmaq. yığışıb qalmaq yaşamaq. - kavruc (məsanih) südügün dirlik yeridi. - bizim dirlik yerimiz. - sidik qavuşda dirilib. - gəl evlənib bir yerdə dirilək. - indi kiminən dirilirsən. - birgə dirilmək. 1.

yaşamaq. turqamaq. qalxmaq. qoğzanmaq. canlanmaq.
bərpa olmaq. **1.** sərtəmək. dikəlmək.

tirilmək **dirilmək. dirəlmək. dinəlmək. dərsirmək. dirşirmək.**
devşirmək. 1. canlanmaq. ayaqda durmaq. ayağa
qalxmaq. dirsəlmək. qalxışmaq. qalxınmaq. ehya olmaq.
1. dərilmək. dərlənib toplanmaq. **1.** qarşı durmaq.
muqavimət edmək.

tirilmiş - **yenidən dirilmiş, güclük simgəsi, simbolu:** qartal.

tirilqən yaşayan.

tiriltmək **diriltmək.** diriltmək. dirləmək.

tiriltmə **diriltmə. diritmə. dirgürmə.** yenilətmə. uyandırma.
oyandırma. onarma. canlandırma. yağılandırma.
yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. tazalama.
təzələmə. ehya. ehya etmə.

tiriltmə **diriltmə.** iyiqləniv. reənkərnasyon.

tiriltmək **diriltmək. 1.** qatlaşdırmaq. qatılaşdırmaq. sərtləşdirmək.
1. yaşatmaq. ehya etmə. həyat vermək. **1.** abadlamaq.
şənləndirmək. **1.** diriltmək. dirləmək. **1.** iyiqləndirmək.
canlandırmaq. tinləndirmək. canlandırmaq. qeyrətə
gətirmək.

- tirilmək** **dirilmək. diritmək. dirgürmək. 1.** canlatmaq. canlandırmaq. ayılmaq. yaşatmaq. **1.** onarmaq. ehya etmək. **1.** gücləndirmək. quvvətləndirmək.
- tirim** **dirim. 1.** başaq. dal. parça. külçə. **1.** sağlıq. canlilik. **1.** yaşam. geçim. yaşam yolu. **1.** dərik. dərnək. **1.** qısala. xilasə. **1.** dirilik. yaşayış. həyat. canlılıq.
- tirim** **dirim. 1.** dirlik. dirilik. durmuş. yaşama. yaşam. yaşayış. keçim. ömr. həyat. **1.** durmuş. yaşam. - **yaşam, dirim** qaynağı sudur. **1.** durum. iç. necəlik. netəlik. özənti. keyfiyyət. başqalıq. xisusiyyət. vəsf. tə'rif. qoltuq. **1.** dirlik. dinlik. dinclik. qonum. yaşam. rahat. hizzur. huzur. **1.** iş. keyfiyyət.
- **yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan:** yaş. yaşayan. yaşan. duran. duryan. diri.
- tirimək** **dirimək. dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.**
- tirimək** **dirimək. yaşamaq.**
- tirimliq** **dirimlik yaşamlıq. durmuşluq. həyati. 1.** yaşamağla dərəkli, irtibatlı, ilgili, bağlı nərsələr. - **dirimlik, yaşamlıq** işləri qoyasa, bir bilərəm neləyirəm. **1.** önəmli. əhmiyyətli. - bu günün **dirimlik** sorusu nədir. - **dirimlik** işləri boşlayıb, nələrə

önəm verirsiz. **1.** durmuşluq. yaşamlıq. keçimlik. ömürlük.
həyatlıq.

tirimsiz **dirimsiz.** dirliksiz. dinciksiz. yaşamsız. qonumsuz.

tədirgin. gərginik. rahatsız. huzursuz.

tirimsu **dirimsu.** dirixsu. bənqusu. abi həyat.

tirin **dirin (< dərin).** əsgı. atmıq. ətiq. qədim.

tirinliq **dirinlik.** əsgilik. atımlıq (uzaqlığı göstərir). ətiqlik. qədimlik.
keçmişdən qalan. - bu şəhəin **atımlığı.** - **atımlığı:** qədimliğı.
- bu küplərin dəğəri **atımlığındadır.**

tirinmək **dirinmək. dirənmək. dərinmək.** gücənmək. kirtmək.
kitrəmək. təkitmək. tikitmək. tikdəmək. kinlənmək.
qınlanmaq. qıyınlanmaq. kinləşmək. qınlaşmaq.
qıyınlaşmaq.

tirinq **1.** dırinq. dırinq deyib düşürmək. **1.** dərin.

tirinq **dirinq.** qulağın tınlamasına bənzər səsi bildirən söz.
qulağın dingildəməsi. - **tirinğ edmək: tirinğ əttürmək:** tın
edmək.

tiriq **1. dirik.** çalqan. canlı. - **dirik ruhlu:** çalqan ruhlu. gümrah
ruhlu. canlı dollu. **1. tirik. tirək.** dartıq. gərgin qopacaq
duruma gəlmiş. - ikisinin ilgiləri çox **tirik, gərgin.**

- tiriq** **diriğ.** dariğ. əfsus. yazıq. - **diriğ etmək:** < **darqınmaq.**
darıqlamaq. rəhm emək. asrağamaq. asramaq
əsigətmək. əsirgəmək. acıyıb vurmamaq. qısırqanmaq.
əsirgəmək. dariğtınmaq. qısınqanmaq. qısqanmaq:
qısqınmaq. qısdırmaq. qısqmaq. qıymamaq. əsirgəmək.
sığqınmaq. cırcıranmaq. sırcıranmaq. əsirgəmək.
əsirgənmək. - qarısı kəndini qulluqçu qızlarından çox
qısqanırı.
- tiriq** **dirik. 1. (ç. c < > t. d). çiriq. 1.** tetik. iti. bağatur. **1.**
biyoqrafi. **1.** insan. adam. - **tirik** əsən bolsun: kişi sağ olsun.
- **tirik** əsən olsa, tanğ öküş görür. **1. yaşam.** - alp çərikdə,
bilgə **dirikdə. 1.** diri qalmağa yarar yeməklər. **1. dərik.**
yığmaq. - onun pul **diriğini** gör: onun pul yığmağına bax. **1.**
dərmə. dəriş. dərnək. dərqə. təriq. **1.** diri. canlı. tiriqlə:
dirikən. yaşamdaykən.
- tiriq** **tirik.** diri. canlı. güclü.
- tiriqa** **diriğa!** yazıq!. yazıqlar!.
- tiriqan** **tirikan.** diri.
- tiriqə** **tirikə.** dayamaq.
- tiriqlay** **diriqlay.** dirirkən. diri olarkən.

- tiriqliq** **diriklik.** turquluq. turuqluq durmayı diləyən.
- tiriqliq** **tiriklik. dirilik.** 1. bərklik. sərtlik. muqavimət. 1. yaşam. keçim.
- tiriqmək** **dərikmək.** 1. yığmaq. - yarmaq **tirikmək.** 1. dalaşmaq: dirişmək.
- tiriqsiz** **diriğsiz.** qıyan. qıyaraq. əsirgəməyən. əsirgənməyən.
- tiriqsu** **diriksu.** dirimsu. bənqusu. abi həyat.
- tirirqə** **dirirgə.** acıqar. acırqa. iticə. durmadan. durmazın. (> **azqar** (fars)).
- tirirqən** **dirirkən.** yaşarkən. sağkən. baş əldə ikən.
- tirisə** **dirisə** dirətmək. mütəvəccih edmək. uclatmaq. yönətmək. - topları düşmana dirisə edmək. -.
- tirisəmək** **dirisəmək.** dirətmək. mütəvəccih edmək. uclatmaq. yönətmək. - topları düşmana **dirisə.** - nə mənə gözlərivi dirisəmişən. - yel batıdan doğuya **dirisəyir.**
- tiriş** 1. **diriş.** qeyrət. 1. **tirəş. talaş.** yonğa. yonulmuş nərsədən çıxan iri tikə.
- tirişmək** **dirişmək.** dalaşmaq: dirikmək.
- tirişqən** **dirişgən.** çalışan. çalışqan. mübariz.

tiritmə	diritmə. diriltmə. dirgürmə. yenilətmə. uyandırma. oyandırma. onarma. canlandırma. yaşılandırma. yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. təzalama. təzələmə. ehya. ehya etmə.
tiritmək	diritmək. diriltmək. dirgürmək. devşirtmək. dərsirmək. dirşirmək. 1. canlatmaq. qanlatmaq. canlatmaq. ayaqda tutmaq. yaşatmaq. 1.onarmaq. ehya etmək. 1. gücləndirmək. quvvətləndirmək. - yenidən diritmək: dirittirmək.
tirittirmək	dirittirmək. yenidən diritmək.
tiriyqən	diriykən. diri diri. sağkən. ölmədən.
tirlə	tarla. (< dərmək dəğmək: tikmək. əkmək).
tirləmə	- bir oxla neçə amac tirləmə: qarambol.
tirləmək	dirləmək. dərləmək. dirmək. yığmaq.
tirləmək	dirləmək. diriltmək. diriltmək.
tirləmək	gərmək. açmaq.
tirlənmək	darımaq. dartılmaq. - ürəyim tirlənir, darılır, dartılır.
tirlənmək	dirlənmək. deyirlənmək. deyilmək. boş boşuna demək, söylənmək.

- tirlənmiş** gərili. gərik. gərilmış. çəkilmış. tarınmış. çiyrimış.
bərkimış. qatlaşmış.
- tirlənmiş** tirək. dal. tal. uzun.- **dal boylum**.
- tirlik** **dirlik**. 1. yaşam. həyat. 1. çömçə. qazanı qarışdırmağa
uzun ağac, qaşiq. 1. yaşam. ömür. dirilik. sağlıcaq.
sağlıq. yaşam. həyat. yaşam. durmuş. keçinmə. keçiniş.
məişət. həyat. - güc **geçinmə**. - bol, qolay **geçiniş**. -
geçinmə qoşu: həyat əsbabı. - **dirliyindən** bıqmış kimsələr:
hayata doymuş adamlar. 1. maaş. məişət. 1. keçinmə.
maaşirət. ged gəl. birlikdə yaşayış. 1. yaşayış. ömür.
birlikdə yaşayış. keçinmə. 1. uylaş. uyum. geçim. düzən.
- tirlik** **dirlik**. **dirilik**. 1.yaşam. yaşama. yaşayış. dirim. durmuş.
keçim. ömr. həyat. 1. sağlıq. 1. məi'şət. nəfəqə. dirilik,
yaşam üçün gərəklilər. keçimlik. keçinməlik. dirlik.
dirilik. dayaq. yardım. 1. var. dövlət. sərvət. 1. dinclik.
açıqlıq. rifah. rahatlıq. 1. gəlir. aylıq. dərəməd. maaş. 1.
ödənək. nərsə üçün ayrılmış para. təxsisat. 1. dirlik.
dinclik. dışlıq. huzur.
- **dirlik qurmaq**: yaşam düzənləmək.
- **dirlik bulmaq**: canlanmaq.

- **dirlik düzənle**: ağız dadıyla. dadını almaq. iyi keçimlə.
- **dirlik düzənlik**: bir arada yaşayanlar arasında iyi keçim.
- **dirlik suyu**: yaşam suyu: bənqu suyu.
- **dirlik sürmək**: yaşam sürmək
- **dirlik verməmək**: dinc bırxmamaq.

tirliq

- dirlik**. 1. dirilik. barlıq. varlıq. yaşam. durmuş.həyat. 1.
dirim. dinlik. dinclik. qonum. yaşam. rahat. hizur. huzur.
- **it dirliği**: duzənsiz, yüyənsiz yaşam.
 - **dirlikdən bezikmək, bıqmaq, doymaq**: yaşama küsmək. -
yaşamına küsəndən nə gözlənir.

tirliqli

dirlikli. dirilikli. yaşamlı. yaşayışlı. durmuşlu. keçimli.

tirliqli

dirlikli. könüllü. göyüllü. keçimli. əcir. muzdur.

tirliqsiz

dirliksiz. dirimsiz. dinciksiz. yaşamsız. qonumsuz.
tədirgin. gərginik. rahatsız. huzursuz.

tirliqsiz

dirliksiz. ged gəli xoşlamayan. maaşirəti olmayan.

tirliqsizliq

dirliksizlik. dirliqsizlik. çəkiklik. çəkginlik. alışmazlıq.
bağdaşmazlıq. giziklik. içədönüklük. içədönüşlük.
içəqapanıqlıq. içəqapanışlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik.
küncənlik. qapanıqlıq. qaynaşmazlıq. qırağsınlıq.
qıranlanıq. qırıqlıq. qopqunluq. qopuqluq. siniklik.

uyuşmazlıq. yalıznlıq. yalsınlıq. giziklik. inzıvalıq.
imtizacsızlıq. münzəvilik.

tirliqtə **dirlikdə.** dirilikdə. barlıqda. varlıqda. yaşamda.
durmuşda.həyatda.

tirlişiqsiz **dirlişiksiz.** qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz.
bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkik. çəkgin. gizik.
içədönük. içədönüş. içəqapanıq. içəqapanış. keçimsiz.
keçiniksiz. kərik (< **kərmək. kəsmək**). küncənik.
qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq. qırıq. sinik. soyut.
uyuşmaz. yalnız. yalsın. yalızın. quşəgir. imtizacsız.
münzəvi.

tirlişiqsizliq **dirlişiksizlik. dirliksizlik.** çəkiklik. çəkginlik. alışmazlıq.
bağdaşmazlıq. giziklik. içədönüklük. içədönüşlük.
içəqapanıqlıq. içəqapanışlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik.
küncəniklik. qapanıqlıq. qaynaşmazlıq. qırağsınlıq.
qıranlanıq. qırıqlıq. qopqunluq. qopuqluq. siniklik.
uyuşmazlıq. yalıznlıq. yalsınlıq. giziklik. inzıvalıq.
quşəgirlik. imtizacsızlıq. münzəvilik.

tirmaşqan bəcəriqli. qeyrətli.

tirmə türmə. tirmək. şal. qiymətli qumaş.

- tirmək** dirmək. (r < > z) tizmək. dizmək. (z < > y < > k < > q < > t < > d). 1. tiqmək. dikmək. tiymək. titmək. didmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.). dirləmək. yığmaq. dirəmək. tökmək. dərmək. toplamaq. düzmək.- yazı dirləmək çəri **dirləmək**. 1. tırmamaq. dırmamaq. çəngəl salıb çəkmək. 1. türmə. tirmə. şal. qiymətli qumaş.
- tirmən** dəğirmən. iti. çabuq. tez.
- **yel tirmən**: yel dəğirməni.
 - **qol tirmən**: əl dəğirməni.
 - **tirməni allına aylanğan**: işləri yolunda gedən.
 - **tirməni artına aylanğan**: işləri kötü gedən.
 - **tirmənənə suv quymaq**: tərəfini tutmaq. yanında olmaq. dəstəkləmək.
 - **tirmənləri bir yanına aylanmaq**: aynı fikirdə olmaq. aynı düşüncədə olmaq. ortağ hərəkət etmək.
- tirmənçi** dəğirmənci.
- tirməşmək** çabalamaq. qeyrət etmək.
- tirmi** damar. çizgi. çatlaq.
- **tirmi dartmaq**: 1. çatlamaq. 1. həvəsində olmaq. 1. kəndini zor tutmaq.

- tirnəc** **dirnəc. dirənc. dirənçi.** qaqrıq. qanıriq. qanqırıq. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.
- tirnəq** **tirnək.** qeyrət. çaba. e'tina.
- tirnəqli** **tirnəkli.** qeyrətli. e'tinalı. özənli.
- tirnəşən** **dirnəşən.** sabit.
- tirniş** **dirniş.** dəlmə aləti.
- tirnişmək** **dirnişmək. dirsəşmək.** tutnuşmaq. tutşunmaq.
 təpgişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.
 ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
 odnuşmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.
 itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. qızmaq. qızışmaq.
 qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq.
 daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək.
 tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq.
 uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
 çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
 çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.
 çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
 arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
 qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.

kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

- tiro** **diro.** tərudəru.
- tirq** **tirk.** tərək, yeyin, iti, tez, çabıq.
- tirqavıc** təm. tirqaz. tamba. dal (qapı dalı).
- tirqaz** tirqavıc. təm. tamba. dal (qapı dalı).
- tirqə** bax > **tirək.**
- tirqə** **dirgə < dərgə (< dərmək: yığmaq. yazmaq).** 1.nameə.
 risalə. 1. təklif. yazı. məşq. - **dəğişdirgə:** dəğişdirmə
 buyruğı, yarlığı, fərmanı, işi. - **bidirgə:** bəyannamə.
- tirqə** dirgə. situn. tirək.
- tirqəc** **dirgəc.** tirəgəş. tiraz. tirəz. tirəç. dirəç. dirəç. (< **dirək**). (>
diraz ^(fars)). uzun.
- tirqəç** **dirgəç.** diri. canlı.
- tirqəlmək** **dirgəlmək.** bax > **tinqəlmək.**
- tirqəlmək** **tirkəlmək.** dirkəlmək. tirəmək. tirqənmək. dirənmək.
 muqavimət göstərmək. dirçəlmək. dayanmaq. tayanmaq.
- tirqəmə** **tirkəmə.** təkrar. arxalaq. dalınca.

- tirgəmək** **dirgəmək. dircəmək. dirgimək. dərgəmək. dərləmək. dərgimək. dərcimək. dərcəmək. yerləşdirmək. soxmaq. sıxışdırmaq. daxil edmək. qatmaq.**
- tirqəmək** **dirkəmək. dirkəşmək. dikrəmək. dikrəşmək. dirsəlmək.** qurulmaq. - **sıraş dirkəşdirmək:** sıra, səf qurmaq.
- tirgəmək** **tirgəmək. dirənmək. dizəmək. daranmaq. sormaq.** dipləmək.
- tirgəmək** **tirkəmək. 1. qoşunka almaq. izinkə almaq. 1. tərkləmək.** itilmək. tezikmək. tələsmək. çabıqmaq.
- tirgən** **dirgən. 1. dirənən. qatran. qadıran. inad. 1. dirilik. 1. saban. xış. 1. dəmir çatal. 1. ucu sivri çivili dürtülən dəmir. ağzi çatallı arac. dımırıq. uzun qollu, otu yığıb, sərməkdə işlənir. 1. çatal.**
- tirgən** **dirgən. 1. didirən. çigid > cühüd. cüvüd. yığıd. qapaqafalı.** sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. 1. ot toplamaqda, xərməndə sap yığmaqda, yaymaqda işlənən çatallı, uzun saplı arac.
- tirgən** **tirkən. tirkin. tezgin. yelkən. iti, bacarıqlı olan.**
- tirgənmək** **dirgənmək. tərqənmək. 1. dərgənmək. dayanmaq. istinad edmək. 1. qalxmaq. 1. yığışmaq. - onun qatına dirgəndilər.**

- tirgənmək** tirgənmək. tirəmək. dirənmək. muqavimət göstərmək.
dirkəlmək. dirçəlmək. dayanmaq. tayanmaq.
- tirgənmək** **tirkənmək.** təkərlənmək. arxa arxaya gəlmək.
- tirqəq** **dirgək.** dirəkli. doğrudan. müstəqimən. aracısız.
vasitəsiz.
- tirqəq** **tirgək. tıgraq.** iti, güclü olan. qeyrətli. yılmaz. yiğit.
bahadür.
- tirqəş** **dirkəş.** 1. yığılma. iclas. cələsə. 1. darqış. ox qabı.
sadaq. 1. şuluqluq. qalabalıq. sarmaşlıq.
- tirqəş** **tirkəş.** 1. şuluqluq. qalabalıq. sarmaşlıq. 1. yığılma.
qalabalıq. şuluqluq. sarmaş. qüclük. - **suv tirqəşi:** su
birgəsi. dərə qollarının suyunun toplandığı yer.
- tirqəş** **tirkəş. tirkəş.** qatalac ox qınığı, sadağı, qabı.
- tirqəşmək** **dirgəşmək. dirkəşmək.** 1. **dirəşmək.** sərtişmək. müsirr
olmaq. israr edmək. 1. **dirkəmək. dikrəmək. dikrəşmək.**
dirsəlmək. qurulmaq. - **sıraş dirkəşdirmək:** sıraş, səf
qurmaq. 1. **tirkəşmək. tirkəmək.** dikrəşmək. dikrəmək.
dirsəlmək. qurulmaq. - **sıraş tirkəşdirmək:** sıra, səf
qurmaq.

- tirqəşmək** **tarımlaşmaq. tərgişmək. gərginləşmək. gərigişmək.**
gərginmək. yengişmək. yencişmək. dartqınmaq.
qopacaq duruma gəlmiş.
- tirqəşmək** **tirgəşmək. tirkəşmək. 1. bax > irqişmək. arqaşmaq.**
irkişmək. irkəşmək. irtişmək. ertişmək. yertişmək.
yartışmaq. tərgəşmək. tərgişmək. 1. qatarlanmaq.
yığışmaq. düzülmək. - dəvə **tirfəşdi.** - qalın ərən **tirgəşdi.** -
yağış qarla **tirfəşür. 1. toplanmaq. toplaşmaq. arxa arxaya**
gələrək dərləşmək. **1. tirəşmək. tirkəzmək. dalaşmaq.**
çəkişmək. 1. qatarlaşmaq. ardaşmaq. dalba dal
sıralaşmaq, düzülmək. sıvraşmaq. sıvıryaşmaq - günlər
tirkəşdi tirkəşdi, mənim günüm gəlib çıxmadı. 1.
ardıçlanmaq. ard ardına uzanmaq. qatarlanmaq.
tirənmək.
- tirqəştirmək** **tirkəştirmək. dalba dallamaq. ard arda gətirmək.**
sıvrmaq. sıvıryamaq.
- tirqi** **dirgi. (< dərmək: bir yerə dərib toplamaq). dərgi. sürfə.**
- tirqi** **tirgü. sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilən yeri. -**
dilin tirkigə **təkir.** - dilin **tirkigə** təkir: dadlı dil yeməyə çatdırır.

- tirgilqən** **dirgilgən.** tərilmən. dərilmən. dirilmən. dərilmən. toplanan.
yığılan.
- tirgimək** **tirgimək.dirgimək. dircəmək. dirgəmək. dərgəmək.**
dərləmək. dərgimək. dərcimək. dərcəmək. yerləşdirmək.
soxmaq. sıxışdırmaq. daxil etmək. qatmaq.
- tirqin** **tirkin. 1.** tərək. dərək. tərkin. tərnik. yığnaq. gəngəş. **1.**
tirkən. tezgün. yelkən. iti, bacarıqlı olan.
- tirqış** **tirkiş.** kərvan. qafilə.
- tirgizmək** **dirgizmək.** canlandırmaq. oyandırmaq. yaxmaq.
odlamaq.
- **ot tirgizmək:** od yaxmaq. oda vermək.
- tirqü** sürfə. dəstərxan. yeməklərin düzülüb sərilmən yeri. - dilin
tirkigə təkir.
- tirgürən** **dirgürən.** dirildən.
- tirgürmə** **dirgürmə. diritmə. diriltmə.** yenilətmə. uyandırma.
oyandırma. onarma. canlandırma. yağılandırma.
yandırma. yaşatma. ayılma. işıqlandırma. tazalama.
təzələmə. ehyat. ehyat etmə.

- tirgürmək** **dirgütmək.diritmək. diriltmək. 1.** canlatmaq. yaşatmaq.
1.onarmaq. ehya etmək. 1. gücləndirmək.
quvvətləndirmək.
- tirqürmək** diritmək. qoğzamaq. - tanrı onu **tirgirsin.**
- tirqüzqüci** dirildici.
- tirric** **dirric.** qopur. qiyamət.
- tirsə** **dirşə. 1.** dərşə. dər işə. diyər işə. söylərsə. 1. qonuşqan.
danışan. söyləyən. 1. ərsə. - necə iti **dirşə:** necə iti **ərsə.**
- tirsəliş** **dirşəliş. diriliş. oyanış. uyanış. canlanış.rəstaxiz.**
- tirsəlmək** **dirşəlmək. dikrəmək. dikrəşmək. durşunmaq. 1.**
dirkəşmək. dirkəmək. qurulmaq. 1.dirilmək. qalxışmaq.
qalxınmaq. 1.baş almaq. basalmaq. dikəlmək. 1. azmaq.
qalxmaq. oyanmaq. əzm, qəsd, ahəng etmək.
- **sıraş dirkəşdirmək:** sıraş, səf qurmaq.
- tirsəlmək** **dirşəlmək. önqünmək. onqunmaq. doğrulmaq.**
- tirsəmək** **dirşəmək. (#. dirəmək). 1. dursamaq. dursaqlamaq.**
qəddəmək. bükmək. qəddəyəyərək, bükərək, sındıraraq,
əğərək bir nərsədə diklik, itilik, qoğzağlıq, duraqlıq,
yaratmaq, açmaq. - ayağ **dirəmək:** ayağ dayamaq. qarşı
çıxmaq. daş atmaq. 1. durçutmaq. türçitmək. törçütmək.

durcıtmaq. durcutmaq. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq.
işə salmaq. bərpa edmək. başlatmaq. girşitmək.
qursatmaq. işə salmaq. bərpa edmək. **1.** öngürtmək.
onqurtmaq. düzəltmək. toxdatmaq.

tirsəq

dirsek. (< dik. dikrək). **1.** çaqacaq. şıntaq. caynaq. **1.**
tinəcik. tınacıq. diqqət. dürtü. uyarı. **1.** qol ilə bilək
gəmiqlərinin arasında olan büküm. mirfəq. bucaq. zaviyə.
bük. - yol dirsəyində gözlə. - dirsek başı: dik bürgək,
bucaq. gəminin altının birdən birə yuxarı qalxan yeri. **1.**
ortasında bükümü olan. **1.** duvar kimi bir qalxıq yerə
vurulan dayaq. - **axsaq** duvara dirsek vurdular. **1.** çığnaq.
çığnaq. bucaq. quşə. balar. təməl. dirək. situn. əmud. -
dirsek gəmiyi: aşuq. topuq. **1.** söynək. söyək. söykən.
dayaq. daynaq. **1.** turcaq. giriş. salma. başlanqıç. **1.**
cinqiriq.

tirsəq

dirsek. **1.** **ərinc > arənc** (fars) (< **ərmək**: birikmək. çatmaq).
qolun, çiyin gəmiyi ilə bilək gəmiyinin ərişmə, birikmə
yeri. qol (çiyinə bağlı qol bölümü) ilə önqolun (biləyə bağlı
qol bölümü) birləşmə bölümü. **1.** **dirək.** dayaq. qatıl.
(qatılardan, durduran). **1.** çıxıntı. **1.** ortadan bükülmüş dirək.

1. quşə. burcaq. bucaq. burc. açı. zaviyə. 1. burcaqlı bucaqlı, quşəli parça. - soba, piş borusu, **dirseyi**. 1. maşında olan, ortası boğumlu, oynaqlığı sağlayan, qoyan qol.

- **dirsek**, **dayaq**, **dəsdək vurmaq**: dirsekləmək.

- **dirsek çevirmək**: üz, dal çevirmək. gərəkli duyulmayan kimsəni özündən uzaqlaşdırmaq.

- **dirsek çürütmək**: çox əmək, çaba qoymaq, işlətmək. sümük sındırmaq. sinsimək. zəhmət çəkmək.

- **dirsek toxuma**, **vermə**: yardımlaşma dayadlaşma.

- **dirsek biçimində olub**, **gəminin baş yanında olan çıxıntı**:

çənə. - **qolun dirseklə kürək arasındakı bölümü**: köçgü

(**üstündə oturan**, **qalınan kök**). bazu.

- **itdirseği**: arpacıq. çövzə.

- **itdirseyi**: gelincik. arpacıq.

- **dirsekden əl biləyinə dək olan sümük**: incik.

tirsəqləmə **dirsekləmə**. (**soqlomə** (fars)) < **soxlama**. (< **soxmaq**)

tirsəqləmək **dirsekləmək**. 1.dirseklə dürtmək. 1.dirsek, dayaq, dəsdək vurmaq. 1.yardımla. dayadlamaq. köməkləmək.

tirsəqli **dirsekli**. domalıc. çıxıntılı. tümsekli.

- tirsəşmək** **dirseşmək. dirnişmək. tutnuşmaq. tutşunmaq.**
 təpgişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.
 ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
 odnuşmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.
 itnişmək. odşunmaq. odnuşmaq. qızmaq. qızışmaq.
 qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq.
 daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək.
 tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq.
 uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
 çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
 çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.
 çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
 arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
 qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
 kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.
- tirsətmək** **dirsetmək. durquzmaq. turuzmaq. turquzmaq. yaratmaq.**
 yarqatmaq.
- tirsiq** **tirsik. təməl. tamal. quyuq. qoyuq. tayun. payəndə.**

- tirsqəq** **tirsgək.** 1. qöz qapağında çıxan sivilcə, it dirsəyi. arpacıq.
1. dirsək.
- tirşirmək** **dirşirmək. dərşirmək. devşirmək.** 1.dərmək. dərləmək.
toplamaq. topalamaq. yığmaq. yığqamaq. cəmləmək. 1.
dirilmək. canlanmaq.
- tirşirtmək** **dirşirtmək. dərşirtmək. devşirtmək.** 1.dəritmək.
dərlətmək. toplatmaq. topalatmaq. yığdırmaq.
yığqatmaq. cəmlətmək. 1. diritmək. canlatmaq. 1.
qatlatmaq. sardırmaq.
- tirtinmək** didinmək. usanmaq. bezginmək. bezikmək. bıqınmaq.
- tirtirənmək** **titrənmək.** ırqalanmaq. yırqalanmaq. ırqanmaq.
yırqanmaq. yelxalanmaq. yerxalanmaq. çalxalanmaq.
təprənmək. dəbəşmək. sallanmaq. sarsınmaq.
oynanmaq. qımıldanmaq.
- tirtirətmək** **titrətmək.** ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq.
yırqamaqyelxalamaq. yelxamaq. yerxamaq. yerxalamaq.
çalxalamaq. çalxamaq. təprətmək. dəbətmək. sallamaq.
sarsıtmaq. oynatmaq. qımıldatmaq.
- tirtirətmək** **titrətmək.** yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq.
ırqalandırmaq. yelxalandırmaq. yerxalandırmaq.

	çalxalandırmaq. təprəndirmək. dəbəşdirmək.
	sallandırmaq. sarsındırmaq. oynatmaq. qımıldatmaq.
tirtişmək	dirtişmək: dartışmaq. didilmək. - yazıda böri ulasa, evdə it bağı dartışur .
tirüq	tirik. diri qalmağa yarar yeməklər.
tiryəq	tiryək. qara. - sən olara qapınma, qara gördün yapınma (yapınma: qılınma).
tiryəqi	tiryəki. mö'tad. alışmış. alışqan. aşılmış.
tisələmək	çisələmək.
tisəmək	tısamaq. tikmək. mən' edmək.
tisəq	disək. bax > dirşmək. 1. uclu. iti. 1. bucaq. quvşə. açı. zaviyə.
tisqən	disgən. tizgən. disgin. dehşət. iğrən.
tisqin	disgin. tizgən. disgən. dehşət. iğrən.
tisqinlik	disginlik. ikrahiyyət.
tisqinmə	disginmə. diqsinmə. irgənti. iğrənti. iğrənmə. irgənmə. ikrah.
tisqinmək	disginmək. daşlanmaq. ürpərmək. hürpərmək. hürkmək. ürkmək. səsşənmək (sq < <small>metatez</small> > qs) səkşənmək. 1. səkəmək. siksinqmək. sigrimək. səkərmək. 1. tetsinqmək.

siskinmək. silkinmək. sirkinmək. yuxudan xələcanla
 oyanmaq.iqrənmək. qaçınmaq. əçkinmək. nifrət edmək.
 1. tizqinmək. iqrənmək. uzqarmaq. nifrət edmək. 1.
 irmək. irkmək. ürkmək. daşlanmaq. 1. < **diksinmək. 1.**
dışqarmaq. özündən çıxmaq. pozulmaq.

tisqinmək **disginmək. tiksinqinmək. 1.** çığrımək. düşmək. vurulmaq. -
 yeməkdən **düşdüm. 1. disgirmək. dikşirmək.** ürpərmək.
 ürkərmək. çimçəşmək. çimqışmaq. 1. iğrənmək.
 kərahətlənmək. 1. qorxub çəkinmək. üyşünmək.
 üşünmək. üşənmək. ürpərmək. ürkmək. ürkümək.
 ürükmək. örkümək. örükmək. irkmək. birkmək. irikmək.
 birikmək. irikilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.

tisqinmək **disginmək. tiksinqinmək. iğrənmək. kərahətlənmək.**

tisqinti **disginti. tiksinti.** ürküntü. ürpərmə. üyşüntü. üşüntü.
 üşənti. qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə.
 irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti.
 birikinti. irikilti. birikilti.

tisqintirən **disgindirən. diksindirən. diksindirici disgindirici.** iğrənc.
 kərih. mənfur.

- tisqintirici** **disgindirici. diksindirici. diksindirən. disgindirən. iğrənc.**
kərih. mənfur.
- tisqintirmək** **disgindirmək. çığritmək. düşürmək. - yeməkdən**
düşürülüb.
- tisqirmək** **disgirmək. disginmək. dikşirmək. ürpərmək. çimçəşmək.**
çımqışmaq. ürpərmək. ürkərmək.
- tistər** dişlər.
- tiş** - **iri, iti dişli:** azavlı. azavan. asavlı. asavan.
- tiş** **diş < dinc.** arsat. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik.
dinlik. tınlıq. tınğlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
dinəşmə. dinəşiş. dinəşim. dinənmə. dinəniş. dinənim.
dinlənmə. dinləniş. dinlənim. dinəlmə. dinəliş. dinəlim.
dincəlmə. dincəliş. dincəlim. dincənmə. dincəniş.
dincənim. dillənmə (< **tin**). huzur. hizur. istirahət. istirahət.
rahat.
- tiş** **diş. 1.** çıxıntı. **1.** düvən daşı. xərməndə, əkini sapından
ayırmada işlənən, altı çaxmaq daşı taxda.
aclıq baş itirdər, diş itildər.
- bərkə düşsə daşdır, dişə batsa, aşdır. tapdısa, qalmır,
tapmasa qaçmır (əlinə düşəndə keçinmir, vaz keçmir, əlindən

qaçırsa izləmir. dalısaca gedmir).

- **bələş atın dişinə baxılmaz.**

- **diş keçirən:** qəddar.

- **dişlərin cicişməsi, qıdırması:** qamaşmaq.

- **çivi dişi:** doqquz yaşında çıxan diş.

- **dişi açıq:** sırtqan. güləyən. - **diş diş edmək:** çantmaq.

çaltmaq. çəntmək. kəntmək. kərtmək. kantmaq. qantmaq.

- **dişin açmaq:** güləmək. gülmək. sırtmaq. - **dişlərini**

qıdırmaq: çatırdatmaq. - **onun dişləri quruşdu:** kilitləndi. -

yünün daraq dişi: kürk. kürgə. sütük. yünün daraq dişi.

- **dişlərin qırçıldatma:** qıdırma. qıdırmaq. qamaşmaq.

qırılmaq. qırılmaq.

- **qıraqları diş diş kəsilmiş biçim:** dəndənkəsmə.

- **pul qırağında olan dişlər:** dantel. dişdil. deşdil.

- **özün dişinə taxmaq:** böyük çaba göstərmək.

- **əğrəti diş:** taxma, qoyma, məsnoi diş.

- **əli dişində, üzündə qalmaq:** çaşıb qalmaq.

- **dişinə baxma, dişinə bax, dişinə baxma, işinə bax.**

- **diş eti:** qızıl et: qıncıq. ləşə.

- **diş koggəsi:** əğək. ərək. misvak. (arıtlardan, təmizləmək

arac). özəlliklə diş arassalayan ayqıt.

- **dişi incidən, dili iğnədən**: ətacı. ağıcağız. zəhləgedməli.
- **saqqızı daşdan olanın, çelikdən dişi olmalı**.
- **dişləri tökülmüş**: dişsiz. qaradadaq. qaradamaq.
qaradadaqlı. qaradamaqlı.
- **ərənin (əğənin) dişlərinə verilən düzən**: qaradüzən.
- **üst dodaqla diş arasında çıxan bir qabarcıq**: qara sarılıq.
- **iki dişdən çıxmaq**: söylənmək. ağızdan çıxmaq.
- **inci kimi dişlər**: **incik** dişlər.
- **işdən artmaz, dişdən artar**: çalışmaq yetməz, savuruş,
israfdan qaçınmaq gərək.
- **it dişi, domuz dərisi**: iki kötü, yaramazın bir birinynən
tutuşması, yaxalaşması.
- **ox ovçunun, iş bilənin, diş yiyənin, geyim geyənindi**.
- **qafadişi**: azıdiş. acıdiş. ağıl dişi.
- **diş dəyir deşilir, iş gəlir, eşinir**.
- **qaradiş**: **qaraçış**. yaşı üçdən çox olan qoç.
- **diş taqqıldatan şaxda**: çox soğuş.
- **şüşə sındıqca itiləşir, diş**, pıçaq, işləndikcə kortlaşır.
- **dəvə dişi**: iri dənəli.
- **diş açmaq**: dişəmək.

- **diş biləmək**: dişin ititmək. öc üçün açığılıq, fürsət güdmək.
dişlərin qıcırdatmaq, qırıcdadmaq.
- **diş diş**: girintili çıxıntılı. oyuq oyuq.
- **diş keçirəməmək**: gücü yetməmək.
- **diş kəsmək**: çeynətmək. çərxləmək. çərxlətmək. dişlətmək.
dişəmək. deşəmək. deşləmək.
- **dişi taqırdamaq**: diş diş olmaq. diş dişə dəğmək. çox
üşümək.
- **diş payı**: çay pulu. şaydana.
- **dişdən artırmaq**: boğazdan kəsmək. - **dişinin kovuğuna
yetməmək**: dişin dibində qalmaq. çox az olmaq.
- **dişini sökmək**: dişin çəkmək. yaraqsızlatmaq. yamanlıq
edəmiyəcək duruma gətirmək.
- **dişini sıxmaq**: dözmək. durub dayanmaq. təhəmmül etmək.
- **dişinə görə**: gücünə yetəcək qədər. - **dişini gör, işini ver**.
- **dişindən dırnağından artırmaq**: güclə, sıxıntıyla uc uca
gətirmək, birikim sağlamaq.
- **dişi kəsməmək**: **diş keçirəməmək**: gücü yetməmək.
- **dişi dişini yemək**: **diş qıcırdatmaq**: çox qızmaq, öpgənmək.
öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
- **dişə toxunur**: önəmli sayılabiləcək.

- **dişə diş**: taydaşit. taydaşiq. tayın qarşılıq vermə. qisas.
- **diş yoğur**: diş xəmiri.
- **diş ödək**: diş kirası. oruc açmaya gələnlərə para bağışı.
- **diş görsətmək**: buynuz çəkmək: qorxutmaq. təhdid edmək.
- **diş açmaq**: dişmək. dişlətmə. deşmək. deşləmək.

tiş

- diş. tış. diş. 1.** sapan dəmiri. **1.** tinğ. dik. düz. - **tinğ**
- durmaq**: dik durmaq. - **tin dur**: diş dur. **1. (# deş)**,çıl. - **diş**
- donu**: diş əti. - **diş sancağı**. xilal. **1.** dəndənə. - darağın neçə
- dişi** qırılmış. - diş çıxmaq: dişin bitməsi. - **diş çıxarmaq**: diş
- çəkmək. - **diş badamı**: fırx badam. incə qabıqlı badam. - **diş**
- biləmək**: hirsələnmək. yeməyə hazırlanmaq. - **diş buğdayı**:
- dişlik. hədik. cocuqların diş çıxaranda qaynadılıb açılmış
- buğda. **1.** kərtik. kərtə. nişan. işarə. çəntik. çizgi. - çıtların
- kərtəsi**. - heyvan qulağının **kərtəsi**. **1. diş.** yad. 'için' qarşıtı.
- **açıqdan** adam alınmır.
- **diş qadamaq**: diş biləmək, ititmək. - **diş ber (ver)**: çöz. salı
- ver. burax.
- **tiş saldırmaq**: diş taxdırmaq, qoydurmaq.
- **diş çuxuru**: düşmüş dişin oyuğu. gədik: qıcaq.
- **diş ətləri**: kəriş.

- **diş aylandırmaq**: diş çıxarmaq. - azı diş: **azıv**. - **iri köpək dişli**: azavlu. - **köpək dişi**: azav. - köpək, domuz kimi heyvanların **azı dişi**: **ketmən**.
- **al tişlər**: ön dişlər.
- **asav tiş**: köpək dişi.
- **cayaq tiş**: azı diş.
- **qazuv tişlər**: arxa dişlər.
- **qırıs tişlər**: seyrek dişlər.
- **qalaq tişlər**: ön dişlər.
- **tiş aldırmaq**: diş çəktirmək.
- **tiş aylandırmaq**: diş çıxarmaq.
- **tiş biləmək**: kin tutmaq.
- **tiş durmaq**: dik durmaq. şaha qalxmaq. şahlanmaq.
- **tişi ışarmağan**: üzgün. mahzun. kədərli.
- **tişləri düşgüncü maxtamaq**: çox övmək. göylərə çıxarmaq.
- **tişlərin sanamaq**: dövmək.
- **tişlərin sanatmaq**: dövülmək. dayaq yemək. **1**. şiş. sivri dəmir.
- **tişqə çançmaq**: şişə geçirmək.
- 1**. yığın (əkin).

- **tiş qalamaq**: əkin dәмәtlərini yığmaq.
 - **dişlərin sırtıb gülüşmək**: yılışmaq.
 - **diş diş kəsmək**: tırtıl kəsmək.
 - **balıq dişi** ki ondan piçaq kimi ayqıtlara sap yapılır: som.
 - **diş badamı # daş badam**: qabıǵı bәrk badam
 - **diş diş, dән dән olan**: tarama. darama. - **darama küri**:
kürinin(xavyar) diş diş duran çeşiti.
 - **diş durmaq**: tək durmaz. dәng durmaq: dinc durmaq. rahat durmaq. - o tək duramaz.
 - **sıçan dişi**: hәр nәyin qıraǵında olan incә, sivri oya.
 - **yemәkdә dişlərә yapışan köçәk**: tırtır.
 - **quzu dişi**: cocuqlar çıxaran ilkin diş, ki yedi yaşına dәk tәküb dәğişir.
 - **dişləri qıcıqlamaq**: gәmrәnmәk. - **gәmrәnib** dururdu.
 - **gәdik gәdik, diş diş edmәk**: qәdmәk. kәrtmәk. kәtmәk. (< **gәdik. kәrdik < kәr**). oymaq. çәntmәk. çәntmәk.
 - **ön dişilərindән düşüyü olan kәrik**: gәdik. - **gәdik** hәsән. **gәdik** paşa.
- tişaltı** **dişaltı**. dilaltı. dodaqlıq. boǵazüstü. boǵazlıq. mәzә.

- tişbuqtası** **dişbuğdası.** dişlik. körpə uşaq ilk dişlərin çıxaranda, verilən xaşlama buğda.
- tişbuqtayı** **dişbuğdası.** dişlik. körpə uşaq ilk dişlərin çıxaranda, verilən xaşlama buğda.
- tişbutaq** **dişbudaq.** - **dişbudağ ağacı:** qars.
- tişbutaq** **dişbudaq.** sərədili. odunlu bitgi türü.
- tişçi** **dişçi.** 1. taxma diş yapan, yasan. 1. diş çəkən. 1. diş otacı. diş sağıc. diş sağın. diş döhdürü.
- tişçöp** **dişçöp.** diş çöpü. xilaldəndan.
- tişə** **dişə.** qaza. deş. gəvə. bir nərsənin yarığına qoyub çırpıp, onu yarmaq, amaq tilişə.
- tişələyən** **dişələyən. dişləyən. deşləyən.** encər. yencən. encən. yencər. yencir. encir. ısırqan. qısırqaqan.
- tişəliq** **dişəlik. dişlək.** yetər. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layıqlıq.

qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
qabiliyyət.

tişəlləmək **dişəlləmək.** diş biləmək.

tişəllənmək **dişəllənmək.** diş diş olmaq.

tişəlmək **dişənmək.** 1. bilənmək. dişlənmək. 1. diş çıxarmaq. diş qoymaq. ititmək. - oraq **dişəldi:** biləndi. - dəğirman **dişləndi:** dəğirman daşı dişləndi.

tişəmə **dişəmə.** 1. **dişlətmə. deşəmə. deşləmə.** diş açma. oyuq oyuq etmə. 1. diş çıxarma.

tişəmək 1. qırmaq. parçalamaq. 1. qışqırıtmaq. saldırtmaq. 1. sivriləşmək. sivriləmək. biləmək.

tişəmək biləmək. ititmək. - **çalqı tişəmək:** tırpan, oraq ititmək.

tişəmək **dişəmək.** 1. diş çıxarmaq. 1. **deşəmək. deşləmək.** **dişlətmək.** diş açmaq. oyuq oyuq etmə. 1. diş kəsmək. çeynətmək. çərxləmək. çərxlətmək.

tişənqi **dişəngi.** sivri uclu daşçı çəkici.

tişəq **dişək. dışaq. dışqa. dış.** kəmmiyyət. (# **keyfiyyət:** içik. içil. içək. iç).

tişəq **dişək.** şişək. iki yaşını bitirib, üçünə basmış olan qoyun.

tişəqi **dişəgi.** dişəmə, dişləmə, deşmə, deşlətmə ayqıtı.

- tişər** **dişər. tışar. dışar. tışqar.** 1. dışarı. yavar. xarici. biruni. 1. içərin qarşısı. tışıq. mihit. - **dişər dəniz:** bəhri mihit.
- tişətmək** **dişətmək. dişlətmək. diş açmaq. dişin itimək, ititmək.** - erənlər **tişətib** axına keçdilər. - ol orağ **dişətdi.** - **dişənmiş** yencək.
- tişi** **dişi.** 1. yumşaq. mülayim. 1. hər nəyin, heyvanın dişisi. - çıxmaq. taşıqmaq. - **tışı taqaqu:** tavuq. - **dişi (dəvə):** inən. enən. 1. urğac. tuxumluq. - **dişi at.** baytal. - **dişi ördək:** bərçin. ərəkək ördək: sona.
- **dişi** heyvanın qızması: **yalğışmaq. köşnəmək. köşənmək.**
- **dişi qurt:** bitda. bitday.
- **aybat dişiriv:** cazibəli qadın.
- **dişi geyik:** maral.
- **dişi domuz:** beqəcən.
- **dişi it:** qazay.
- **dişi dəmir. dişi söz.**
- **su sığırı dişisi:** tombay.
- **dişi qopça: dişi kilid:** dəlikli.
- **dişi dəvə:** inğən. inğan.

- **dişi qulluqçu**: qomaq. kilfət. kəviz.

- **geyik dişisi**: burçın.

tişi

dişi. 1.yumşaq. - **dişi söz, davranış, dəmir, topraq**. 1. deşi.

ilgək. düyməlik. düymə, haçar gözü. 1.dişi susığırı.

tombac.

- **dişi dəvənin üzüklə, həsrətlə bağırması**: inrəmək.

inğrəmək. inğramaq. inramaq. tinğrəmək. tinrəmək. inğləmək.

inləmək.

- **ərdişi**: xunsa.

- **ərkək dişi çiçəkləri ayrı kökdə olan bitgi**: ikievciklər.

- **arı kovanında, başçılıq edən dişi arı**: bəy arı.

- **dişi geyik**: burçın. burçun.

- **dişi geyik**: burçın. burçun.

- **dişilərin görvələri**: xanımlıq. qarılıq. arvadlıq. bağışlıq.

bağşıtılıq. əşlik. qadınlıq.

tişil

dişil. müənnəs.

tişilənmək

dişilənmək. arvadlanmaq. qarışmaq. qancıqlanmaq.

qadınlaşmaq.

tişili

dişili. evli.

- **kişili dişili**: ərli arvadlı. qarılı qocalı. bəyli bəyimli.

- tişiliq** **dişilik. deşilik.** 1.dişi < deşi. ilgək. düyməlik. düymə, haçar gözü. 1.dişiyə uyqun davranış.
- tişin** - **ısıracaq it, dişin göstərməz:** yamanlıq edən, öncəsindən bəliirtməz.
- **kiçik dişin, dilim:** qırıc. qanzı. qancı. qıncı. - yoğurda bir neçə **qıncı** sarımsaq at.
- tişina** **dişinarus.** < dinc. sikut.
- tişintiriq** **dişindiriq.** 1. qammos. gəm. heyvanın ağızına geçirilən iptən yapıma gəm. burunsalıq. 1. gəm. burunsalıq.
- tişiruv** **dişiriv.** qadın.
- tişləm** **dişləm.** dövək. tikə. qətə'. - bir **dişləm** çörək.
- tişləmə** **dişləmə. (< dişlama).** bax > **qaplama.** dadlıq. məzə. 1. qənd. çay işməkdə işlənən söz. 1. yeməyə qatılan, yeməyin üzlüyü, xuruşu, tuzluğu. əkmək qatığı, dadlığı" deməkdir.
- tişləmə** **dişləmə.** 1.qıtlama. 1. diş diş biçimində süsləmə. 1. ısıрма. qırma. qapma. - **ısıрма** qənd.
- **dişləmə izi, yeri:** qapıq. ısıriq. çeğnik.
- tişləmək** **dişləmək.** 1. diş keçirmək. ısıрмаq. kərtirmək. kərtik, çəntik, gədik yapmaq. çəntikləmək. çəntirmək. - çitləyi

kərtiklətmək.

- **dişləyib qoparmaq.** ısırmaq. talamaq. dalamaq.- ayı

dalamış. 1. dişlə ısırmaq. 1. soxmaq. soxmaq. çalmaq.

ısırmaq. 1. qızartmaq. qavurmaq.

tişləmək

dişləmək. 1. **taşlamaq. dıslamaq.** sancamaq. iğnələmək.

intiqaada tutmaq. 1. diş batırmaq. 1. diş düzmək, qoymaq.

1. ısırmaq. 1. diş açmaq. çəntiləmək.

- **dil ısırmaq, dişləmək:** qorxmaq.

tişləməz

- **əsləyən dişləməz:** yumşaq olan, başqaların incitməz.

- **işləməz, dişləməz:** boş gəzənin boş heybəsi.

tişlənmək

dişlənmək. 1. dişənmək. tişəlmək. bilənmək. 1.

qudurmaq. itilmək. it olmaq.

tişlənmək

dişlənmək. 1. ısırılmaq. 1. güclənmək.

tişlənmiş

- **bir tikəsi dişlənmiş, yeyilmiş nərsə:** qapıq. ısırıq. çeğnik.

tişləntirmək

dişləndirmək. 1. diş diş yapmaq. diş biləmək. 1.

qudurtmaq. ititmək.

tişləq

dişləq. 1. dişləri dışarı doğru çıxıq duran. 1. bacarıqlı.

başarıqlı. çıxarlı. qabiliyyətli. 1. qapağan. qazağan.

qazur. gəzən. qazan. 1. **dişəlik.** yetər. yetərlik. yeti.

yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış.

sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq.
 başarıqlıq. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik.
 dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış.
 dayanaq. dayanım. dayanımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq.
 dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq.
 dayanışlıq. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq.
 müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

- **əslək olda, dişlək olma**: yuşaq ol, (yumşaq ol) qapağan olma.

tişləşmək **dişləşmək. dışlaşmaq. taşlaşmaq.** sənginmək. sərtinmək.
 qatınmaq.

tişləşmək ısışmaq. bir bir dişləyib, qapmaq. qarışmaq.

tişlətmək dişlətmək.

tişlətmək **dişlətmək. 1.** ısırtmaq. qapıdırtmaq. qapıtmaq. **1.**
 güclətmək. gücləndirmək.

tişlətmək **dişlətmək. dişəmək. deşəmək. deşləmək. 1.** diş çıxarmaq.
1. diş açmaq. oyuq oyuq edmək. **1.** diş kəsmək.
 çeynətmək. çərxləmək. çərxlətmək.

tişləyən **dişləyən. dişələyən. deşləyən.** encər. yencən. encən.
 yencər. yencir. encir. ısırqan. qısırqan. kəsgən. ısıran.

- tişləyiş** **dişləyiş.** qırpış. qırış. ısırış. qapış.
- tişli** **dişli.** 1. diş diş. 1. **tışlı. dışlı. tışıq.** xarici. - içli dışlı: içik
tışıq. içi eşiği birlikdə. daxilən xaricən. məhrəm. təklifsiz.
- tişli** **dişli.** 1.forslu. pürslü. ifadəli. - **dişli dırnağı:** güclü, zorlu
salqırqan. 1.sərt. qapağan.
- itin boynuna **qatılan, taxılan çivili, bizli dişli aylaq, həlqə:**
qatana. qadana.
- **ivli dişli: girintili çıxıntılı. (- təyər, qoğara, qovara kimi**
ivli dişli, girintili çıxıntılı nərsələrin yeyilib gedmiş,
aşınmış, safalıb düzlənmiş durumu. qabaq. - **qabaq təyər. -**
qabaq qoğara).
- tişliq** **dişlik.** 1. dincək. dinlik. qaşan. rahatlıq. istirahatlıq. 1.
gədik. çəntik. 1. azıqlıq. azuqə. 1. barış. tinclik. 1. şiş
kabab.
- **tişlik tavar:** qasaplı sığır.
- tişliq** **dişlik.** 1.boksdə dişləri qorumaq üçün ağza taxılan
qorucu. 1.dişbuğdası dişbuğday. körpə uşaq ilk dişlərin
çıxaranda, verilən xaşlama buğda. 1. kağılıq. qaqlıq.
dilimlik. qaçlıq. parçalıq. 1.əmrik. əmlik. məzə. 1. **dinclik.**

- **dişlik düşgünü**: rahatın birinci görün. - **dişlik üzü**

görməmək: güclük, sıxıntıda bulunmaq.

tişmək yağda pişirilən bir tür börek.

tişotu **dişotu**. odunsu bitgi türü.

tişözü **dişözü**.dişiçi. dişin sınırı, damarı.

tişqıl **dişqıl**. diştel. dişsap. dişsapı. qılsır. qıldır. qıltar.

tişqin **dişqin**. şişgən. şişik. xudpəsənd.

tişsap **dişsap**. **dişsapı**. diştel. dişqıl. qılsır. qıldır. qıltar.

tişsiz **dişsiz**. 1. gücsüz. 1. anlamaz. qapsalaq. kavsalaq.

çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı.

qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. sezməz.

dirayətsiz. görüksüz. bəsirətsiz. qabiləyyətsiz. 1. kimsəyə

toxunmayan. zərərsiz. 1.dincsiz. didirgin. didərgin.

tedirgin. rahatsız. huzursuz. 1. **dışsız dışıqsız**.

kəmmiyyətsiz. (**içgisiz**: içkisiz. içətsiz. keyfiyyətsiz). 1.

dincsiz. çalız. çalaz. sıxıntılı. dalqın. dalqıq. dalıq. alıq.

müztərib. rahatsız. 1. dişləri tökülmüş. qaradadaq.

qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.

tişsizlətmə **dişsizlətmə**. - **dincsiz**, **dişsiz etmə**: qıcıqlama. qısıqlama.

qısqıqlama. qasqıqlama. gərgitmə. acıtma. sıxma. xorlama.

bunaltma. qarışdırma. narahaçılıq vermə. can sıxma. baş ağrıtmə. qılıp qoyma. çürütmə. aramişin, asayışin pozma. əziyyət vermə. iza'c.

tişsizlik

dişsizlik 1. gücsüzlük. 1. anlaqsızlıq. qanmazlıq. sezişsizlik. dirayətsizlik. görüksüzlük. bəsirətsizlik. qabiləyyətsizlik.

tişsürək

misvak.

tiştal

dişdal. yaptal. yapdal. içdal. iskilet. qalırqa. çalırqa. çalırqa. çalqır. çalqıra.

tiştəl

diştəl. dişqıl. dişsap. dişsapı. qılsır. qıldır. qıltar.

tiştil

dişdil. deşdil. dantel. pul qırağında olan dişlər.

tit

did. tiz. tizik. didik. didək. tıkd. tıxz. incə. incik. tənik. arcıq. arqıq. arıq. acıq. darıq. nazik.

titan

tutan. qapan. zəpt edən. zabit.

titə

didə. çatırvan. təxdirəvan.

titələmək

didələmək. didikləmək. 1.sap sap, iplik iplik etmək. 1. parça parça qoparmaq. 1. pambıq, yün atar kimi atmaq. 1. iyicə araşdırıb incələmək.

titəmək

didəmək. (z < > y < > k < > q < > t < > d). tizəmək.
dizəmək. tiqəmək. (z < > r) dirəmək. tirəmək. dikəmək.

tiyəmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.).

dirmək. tirmək. dikəlmək. tikəlmək. dirəlmək. tirəlmək.

itmək. qarşı durmaq. oqdarılmaq. həmlə etmək.

titəmək **didəmək.** bax > tatmaq.

titəq **didək. (< tiq. tiq).** bax > tiydək. **tidək:** gəlin qidərqən yat kimsələrə görünməmək üçün örtülən örtü.

titəq **didək. tizik. didik. did. tiz. tıkd. tıxız. incə. incik. tənik.** arcıq. arıq. arıq. acıq. darıq. nazik.

titəq **titək. tətik.** başın itirmiş azmış.

titəqliq **didəklik. tıkdıqlıq. tıxızlıq. tikitlik. dikitlik. didiklik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. dəqiqlik. təniklik. darıqlıq. incəlik. özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.**

titər - **didər didərlənmək:** didişmək. titişmək. açılışmaq.

titərqin **didərgin. didirgin. dedirgin. tədirdin. çalız. çalaz. dincsiz. dişsiz. tutqunlu. tutuq. toxat. sıxıntılı. toxalı. gərgin. gərili. gərik. qatlaşlıq. qarşıq. qatıq. qasıq. qasqıq. qısıq. qısqıq. işgilli. tarınıq. korlu. qıcıqlı. gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı. acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli. gerətili. girifdarlı. rahatsız. huzursuz. müztərib.**

titərqin	didərgin. qərib.
titərqinliq	didərginlik. tədirdginlik. bulantı. bulanma. bunalma. bunaltı. sıxıntı. pərişanlıq < buruşqanlıq. iç sıxıntısı.
titərqinmək	didərginmək. dedirgışmək. tədirdgışmək. gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq. toxancışmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq. müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq. anğaşalanmaq.
titilmək	didilmək. tel tel, qıl qıl olmaq. yolunmaq. parçalanmaq. - ət pişib dilindi. - paltarlarım əsgiyib didildi.
titilqan	didilğan. bölük bölük.
titim titim edmək	parçalamaq. paramparça edmək.
titim	- didim didim: tel tel. şırıq şırıq. - ürəyim didim didim gedir: ürəyim didilir.
titimləmək	didimləmək. idik didik edmək. liflərinə ayırmaq. qarışdırmaq.
titin	didin. 1. çalış. didiş. sə'y. cəhd. 1. eşək arısı.

- titinmə** **didinmə.** 1.böyük çaba ilə çalışma, uğraşma. 1.kuşeş
(fars) (< **qoşuş. qaçış**) çaba. çapa. cəhd. gərmik. qeyrət.
çalışma. ivmə.
- titinmək** dayanmaq. dirənmək. dik baxmaq.
- titinmək** **didinmək.** 1. çalışmaq. sə'y edmək. 1. tetinmək.
dirənmək. dikənmək. qoğzalmaq. qalxmaq. xızlanmaq.
qarşı durmaq. daşlanmaq. - o mənə didindi.
- titinmək** **didinmək.** 1. didik didik olmaq. parçalanmaq.
balçalanmaq. paralanmaq. 1. çox təlaşla çalışmaq,
uğraşmaq, məşqul olmaq. 1. devinmək. divilmək.
dığrılmaq. döğünmək. döğrünmək. toğalanmaq.
çabalamaq. uğraşmaq. sürünmək. 1. **didişmək.**
qaqınmaq. qaqışmaq.
- titinmək** **didinmək.** öpkəsin bavurun tökmək. sağlığını
düşünmədən çalışmaq. qadalmaq. çalışmaq.
- titinmək** **didinmək.** tirtinmək. usanmaq. bezginmək. bezikmək.
bıqınmaq. gicişmək. qaşınmaq. gədilmək. gədiklənmək. (
< **gədik. kərdik < kər**).
- titinti** **didinti.** didilmiş nəsənin parçası, balçası.
- titinü baxmaq** dik, kəsgin baxmaq.

titiq **didik.** 1.didilmiş. didiklənmiş. sap sap, iplik iplik olmuş. 1. parça parça. 1. **tizik. didək. did. tiz.** tıkıd. tıxız. incə. incik. tənik. arciq. arqiq. ariq. aciq. dəriq. nazik. 1.yencik. yeyilmiş. 1.parça. bala. xırda. tikə.

- **didik didik: didiş didiş:** dəriş dəriş. tikə tikə. bala bala. para para. parça parça.

- **didik didik olmaq:** didilmək. parçalanmaq. balçalanmaq. paralanmaq. qoparılmış. - **didik didik:** didiş didiş. dəriş dəriş. tikə tikə. bala bala. para para. parça parça.

titiq **didik. tetik.** 1. dərd. acı. acıma. yara. ağrı. - baş **didik diddi:** yara yaman acıdı. 1. dərd. yara. 1. palçıq. çamur. 1. apuq. apqu. çapuq. çalağ. iti. 1. çalağ. iti. dəli. dəlir. güclü. 1. iti. çalqaq. çalaq.

titiq **didik.** titrü. dik. kəsgin. aciq. - **titrü baxış:** dik baxış. kəsgin qözlə baxış.

titiqləmək **didikləmək.** 1. dartaqlamaq. dartıb çəkərək xırpalamaq. 1. çançaqlamaq. dəlik deşik edmək. qarışdırmaq.

titiqləmək **didikləmək. didələmək.** 1.sap sap, iplik iplik edmək. 1. parça parça qoparmaq. 1. pambıq, yün atar kimi atmaq. 1. iyicə araşdırıb incələmək.

- titiqlənmiş** **didiklənmiş.** 1.didik. titik. didilmiş. sap sap, iplik iplik olmuş. 1.parça parça qoparılmış.
- titiqliq** **didiklik. dikitlik. tikitlik. didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. didəklik. tıkdılıq. tıxızlıq. titizlik. dəqiqlik. tetiklik. dəqiqlik. tənliklik. darıqlıq. incəlik. özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arıqlıq. inciklik. qırıqlıq. naziklik. duyarlıq. duyarlılıq. oyanıqlıq. sarğaqlıq. sezqiçlik. sapçılıq. ipçilik. incilik. həssasiyyət.**
- titiqliq** **titiklik. tetiklik. çalağlıq. itilik. dəlilik. dəlirlik. güclülük. hiddət.**
- titiqotu** qarartı. qaraltı. qiybət.
- titir** dişi dəvə.
- titirəmə** sarsıntı.
- titirəmək** qorxmaq. ürküə, dehqə qapılmaq.
- titirəmək** sarsmaq.
- titirən** **didirən.** dirgən. çigid > cühüd. cüvüd. yiğid. qapaqafalı. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
- titirmək** toxundurmaq.
- titirqəmək** **didirgəmək. tədirqəmək.** dartqın, tingig olmaq. sarsılmaq. rahatsız, dincsiz olmaq.

- titirqin** **didirgin. didərgin. tədircin.** çalız. çalaz. dincsiz. dişsiz. tutqunlu. tutuq. sıxıntılı. toxalı. gərgin. gərili. gərik. qasıq. qasqıq. qısıq. qısqıq. işgilli. tarınıq. qatlaşiq. rahatsız. huzursuz. gerətili. girifdarlı. korluq. qıcıqlı.
- titirqinmək** **didirginmək.** olduğu yerdə gərginmək, darıxmaq, dinc olmamaq, narahat olmaq. qaşınmaq. - **didirgin** olmaq: salsurmaq. sərsəri olmaq. - **didirgin didirgin** çalışmaq: durmadan çalışmaq. - o kimsəyə aman **dirdirməz:** kimsəni din biraqmaz.
- titirtmək** **didirtmək.** baş ağrıtmmaq. toxatlamaq.
- titiş** **didiş.** didin. çalış. sə'y. cəhd.
- titiş** **didiş.** didişmə. dartışma. dartışiq. dartışım. tutuş. tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma. pozuşum. anlaşmazlıq. açışımılıq. mucadilə. munaqişə. niza'.
- **didiş didiş:** didik didik. dəriş dəriş. tikə tikə. bala bala. para para. parça parça.
- **didiş didiş: didik didik:** dəriş dəriş. tikə tikə. bala bala. para para. parça parça.
- titiş** titriş. sallaş. silgiş. silkiş. silki. sıçraş. diksinmə. təhrik.

- titişlik** **didişlik.** ayrışlıq. ayrılıq. ayrıcalıq. başqalıq. obalıq. oymalıq. bölülük. qutuluq. çatallıq. yadçılıq. pızıqlıq. bazıqlıq. təfrəqə. nifaq.
- titişmə** **didişmə.** didiş. dartışma. dartışıq. dartışım. tutuş. tutuşma. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma. pozuşum. anlaşımazlıq. açışımlıq. mucadilə. munaqişə. niza'.
- titişmək** **didişmək. 1. didinmək.** qaqınmaq. qaqışmaq. 1. hırlaşmaq. qırlaşmaq. qoğqalaşmaq. boğuşmaq.
- titişmək** **didişmək. 1. savaşmaq. yoluşmaq. - nə didişirsiz. - quşlar didişirlər. 1. tayaşmaq. qamaşmaq.düşüşmək. tikişmək.** tıxanıb alı qalmaq. çəkiş bəkişib qaytarışmaq. dalaşmaq. toxdamamaq. razılıq verməmək.
- titişmək** **didişmək. 1.qırpalaşmaq. çəkişmək. icəşişmək. əzişmək.** örsələşmək. çırpışmaq. 1. tutuşmaq. dartışmaq. çəkişmək. qavqalaşmaq. qovqalaşmaq. qırçışmaq. bozuşmaq. mucadilə, munaqişə, niza', bəhs edmək.
- titişmək** **didişmək.** dalaşmaq. dartışmaq. yırtışmaq. - soxuşub uşur, otu ton **didişür:** söğüşdən, qavqa qızıdır, ortada don **didişir.** söğüşdən vuruş başlanır, ortada don yırtışır.

titişmək	didişmək. didər didərlənmək. açılışmaq.
titişmək	didişmək. ditmək. yırtışmaq. hallaclamaq. yırtıb ayırmaq. - söğüşüb vuruşub, ortada don didiştir.
titiv	didiv. it yavrusu. enik.
titiv	ditiv. (< didmək). iti. kəsgin. - didik baxış: kəsgin baxış.
titiz	1.barik bin. 1.iti. diqqət. 1.müşgül pəsənd. 1. zərif. incə. incğə. işgə. anlayışlı. qavrayışlı. - çox gözəl, incə düşüncülü bir qız. - titiz, tərətəlik iş yapmaq: qıvı tutmaq. - titiz kimsə: çöp atlamaz. heç nəyi gözdən qaçırmaz. çox maraqlı, özenli kişi.
titiz	diqqətli. vasvası. titiz kişi.
titiz	iti. tiz. yanağan. bövlənmiş. kəsgin. tünd.
titiz	kəkə. kəkrə. gəs. mor.
titizcə	sallanmadan. aslanmadan. duranğısız. dirəngsiz (< durmaq). durmazın.durmadan. ha birə. sürəngsiz. sürəncsiz. sürətli. axsınmadan. dinlənmədən. əğlənmədən.
titizləşmək	duyqusanmaq. həssas olmaq.
titizlik	kəkəlik. kəkrəlik. gəslik.

- titizliq** **titizlik. didiklik. dəqiqlik. tetiklik.** 1.duyarlıq. duyarlılıq. oyanıqlıq. sarğaqlıq. sezqiçlik. sapçılıq. ipçilik. incilik. həssasiyyət. 1.itilik. dəqiqlik.
- **nərsə üzərində artığına durub, titizlik göstərmək:**
düşünmək. - **düşünmək daşınmaq:** iyicə düşünmək.
- **titizlik göztərmək:** arından arıya incələyib qoşmaq. incə ələyib (əğirib, açıb) sıx toxumaq.
- titlik** **didlik. tizlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik. dikitlik. didiklik.**
didəklik. tıkdılıq. tıxızlıq. dəqiqlik. təniklik. darıqlıq. incəlik.
özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- titmək** **didmək. (z <> y <> k <> q <> t <> d).** tizmək. dizmək.
tiqmək. (z <> r) dirmək. tirmək. dikmək. tiymək. (düz. tüz.
tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.).
- titmək** **didmək. 1. ayırmaq. mən' edmək. 1. saxlamamaq.**
dağıtmaq. 1. dartınmaq. muxalifət edmək. muqavimət edmək.
- titmək** **didmək. 1. didik didik edmək. 1. pambığı atmaq. yünü**
daramaq. 1. yencmək. qaqalayıb, kiçik parçalar götürmək.

- titmək** **didmək. didəmək.** bax > **tatmaq.**
- titmək** **didmək. titmaq. 1.** ditmək. yolmaq. yolub parçalanmaq.
1. dirənmək. qarşı qoymaq. diq baxmaq. - baş **didik diddi:**
yara yaman acıdı. **1.** (yara) acımaq.
- titmək** **ditmək. didmək. 1.** (yun. pambıq) daramaq. atmaq. **1.** lif lif
edmək. parça parça etmək. parçalamaq. çəkib
qoparmaq. sökmək. yolmaq. bütün, toplu nərsəni açıb
saçmaq, ayırmaq. - qoyunun yapıqın (yunun) **yoldu.**
- titmək** fal fal, lif lif ayırmaq. parçalanmaq.
- titrək** ditrək. sarsaq. sarsıq. sarsılan. mürətəiş. sağır. səyir.
səyrə. - **sağır sağır** titrəmək.
- **titrək oti:** bir çeşit dağ otu.
- titrək** **titru. didrək. didru. 1.** iti. tünd. qabarıq. qavşat. irğıdap.
1. (örtüyün, tutuqun, həyanın qarşıtı). açıq. yırtıq. biz. - **titrək**
baxış: dik baxış.
- titrəmə** **1. titrəyiş. titrəşmə. titrəşim.** ehtizaz. **1. titriş. titrəyiş.**
titrinti. ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı.
yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti.
sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı.
sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış.

sandıranış. irtiaş. lərziş. təkən. 1.çarpıntı. sarsıntı. iztirab.

- **ürək çarpıntısı**. 1.rə'şə. 1.titrəyiş. sarsılış.

- **birdənbirə gələn titrəmə, üşümə, ısıtmac, kiriz**: qartana.

titrəmə beziq. bezgək. - **titrətici isitmə**: bəzik.

titrəmə **ditrəmə**. titrəyiş. sarsılma. irti'aş. sarsılış. sallanma.

lərzə. rə'şə.

titrəmə qaltıraq. titrəş. irtiaş.

titrəmək 1. bəzmək. bezmək. - soyuqdan **titrəmək**: qıstaşmaq. 1.

yığırılmaq. yıxılmaq. kötüləşmək. büzülmək.

titrəmək 1.sallanmaq. dalqındamaq. dingildəmək. təprələnmək.

ayaqda duramayıb təlbələnmək dalqındamaq

dingildəmək. 1. qaqırdamaq. sarsımaq. sarsılmaq. 1.

titrənmək. səksənmək. səksəmək. 1. sallanmaq.

sarsılmaq. - **bəlli bəlırsız, yüngülcə titrəmək, sallanmaq,**

sarsılmaq. əfildəmək: ifildəmək. əfildəmək. ifildəmaq.

titrəmək dartılmaq. qıltıramaq. qaltıramaq. sarsamaq. sarsılmaq.

beziqmək. titrəşmək. qaltıramaq. mürtəiş olmaq.

titrəmək **ditrəmək**. çox oynaqılamaq. incikmək. duyqusu gedmək.

bayılmaq. büzülmək. sarsımaq. oynadmaq. təhrik

edmək. incikmək. duyqusu gedmək. bayılmaq.

büzülmək. kitrəmək. tırillamaq. çılpaqılanmaq. yalınmaq.
zayıflamaq. (qorxudan, soyuqsan). sağırdamaq. səyirmək.
səyrəmək. - yaman **tırillamısan. - titrəməyin yansıısı. - tırl
tırıl titrəmək.**

- **üzərinə titrəmək:** çox özləmək. çox arzulamaq. - **yer göy**

titrəmək: qorxunc, ürkək bir durum olmaq.

- **qayğıdan titrəmək:** irilmək. kəndi kəndini yermək. arılmaq. -

yavaşca titrəmək: bınğıldamaq.

- **quyruğu titrəmək:** ölmək.

titrəmək qaltırmaq. təntirəmək. sallanmaq. sarsılmaq.

titrəmək **tintən**mək. **tərpən**mək. **dəbəş**mək. ırqlamaq. əsmək.

silkəlmək. ırğıldamaq. qımıldamaq.

titrənəq **titrənək.** təprənək. təlbələmək. dalqındaq. dingildək.

sallanan. sallanaq.

titrənmək sarsılmaq. oynadılmaq. təhrik olunmaq.

titrənmək **tirtirən**mək. ırqalanmaq. yırqalanmaq. ırqanmaq.

yırqanmaq. yelxalanmaq. yerxalanmaq. çalxalanmaq.

təprənmək. dəbəşmək. sallanmaq. sarsınmaq.

oynanmaq. qımıldanmaq.

titrənmək **titrəmək.** səksənmək. səksəmək.

- titrəq** - əsə əsə, titrəyə titrəyə yerimək: qayğıldamaq.
yayğıldamaq. cayğıldamaq.
- **titrək, parlaq işıma**: gözəl işıq saçaraq. ışıq ışıq. cilalı. cəllalı.
- gündən günə, **ışıl ışıq** parlayan ölkəm.
- titrəq** **titrək**. - **təpişli, hopbaç, oynaq, titrək**: çarpıntılı. çırpıntılı.
xələcanlı.
- titrər** tırl. çıplaq. yalın. - yaman **tırl** qaldıq. - **tırl** qalan canıva
qurban. - **tırlın biri tırl**: parasız olana deyilir.
- titrəş** 1.qıpırtı. təprəş. hərəkət. 1.təniş. 1.sarsığın. sarsıntı.
irtiaş.
- titrəş** qaltıraq. titrəmə. irtiaş.
- titrəş** qorxuş. dehşət. qorxu. qorxunc. vəhşət.
- titrəşim** keçəyüv.
- titrəşim** **titrəşmə. titrəmə. titrəyiş**. ehtizaz.
- titrəşir** - iti sıcaqda toprağa yaxın yerlərdə havanın titrəşir kimi
görünməsi: gün yalımı.
- titrəşmə** **titrəmə. titrəşim. titrəyiş**. ehtizaz.
- titrəşmək** keçəymək. qaltıraşmaq.
- titrəşmək** qıstaşmaq. sılaşmaq. qasnaşmaq.

- titrəşmək** titrəmək. qaltırmaq. mürtəiş olmaq. uçmaq. təprəşmək. səkrimək. sərimek. - gözüm **uçur**. - ürəyim **uçdu**: ürəyim töküldü.
- titrəşmək** **titrəmək**. qaqırdamaq. sarsımaq.
- titrəşmək** titrəşmək. bəzişmək. bezişmək.
- titrətən** **titrədən**. - saman çöpün **titrədən külək**.
- saman **titrədən yeldə var, dağ oynadan küləkdə**.
- titrətiq** - **əlləri titrədikdən** yazısı qarqacıq burqacıq oldu. (**qarqacıq burqacıq**: əğri üğrü, əğri büğrü).
- titrətmək** **ditrətmək**. qorxutmaq. salqıtmaq. sarsıtmaq. sirkmək. silkmək. sallamaq. təhrik edmək. - sərtliklə hər kəsi **titrətmişdir**.
- titrətmək** təntirətmək. sarsmaq. sallamaq. silkindirmək. sallatmaq. qaltıratmaq.
- titrətmək** **tirtirətmək**. ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaqyexalamaq. yexamaq. yerxamaq. yerxalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. təprətmək. dəbətmək. sallamaq. sarsıtmaq. oynatmaq. qımıldatmaq.
- titrətmək** yaymaq. silkəmək.
- titrəyən** - **əsən yeldi, titrəyən yapraq. ər ər olsa, saxlayar arvad**.

- titrəyiş** 1. **titrəmə. titriş. titrinti.** ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. irtiaş. lərziş. təkən. 1. **titsəyiş. təprəyiş. təpsəyiş. sarsınış. sarsılış. sarsıyış. salsayış. salsürüş. hərəkət.**
- titrəyiş** titrəmə. ditrəmə. rə'sə. lərzə.
- titrəyiş** **titrəşim. titrəşmə. titrəmə.** 1. sarsılış. ehtizaz.
- titri** **ditri.** iti. dik. - **ditri** baxış: iti baxış. **dik** baxış.
- titrinti** **titrəmə. titriş. titrəyiş.** ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. irtiaş. lərziş. təkən.
- titriş** titiş. sallaş. silgiş. silkiş. silki. sıçraş. diksinmə. təhrik.
- titriş** **titrəmə. titrəyiş. titrinti.** ürpərmə. ürpəriş. ürpərti. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış.

sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. irtiaş. lərziş.
təkan.

titrü didik. dik. kəsgin. acıq. iti. - **titrü** baxış. - **titrü baxış**: dik baxış. kəsgin qözlə baxış.

titşəyiş titrəyiş. təprəyiş. təpsəyiş. sarsınış. sarsılış. sarsıyış.
salsayış. salsürüş. hərəkət.

titsinmək **didsinmək**. disginmək. iğrənmək.

tittiri **diddiri**. **düddürü**. dirəngin. dirəngən. simitən. turan.
duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr.

tittirmək **ditdirmək**. yoldurmaq. çəkdirib qopartmaq. sökdürmək.

tittirmək **dittirmək**. minğditmək.

tivan **divan**. qurultay. - **divan durmaq**: ayağda durub, əllərini
aşağı uzatma komandası.

tivan **divan**. yığın. yığğan. yığıntı. toplu.

tivana **divana**. dəli. təlbə. dəlbə. asalanğ.

tivana **divana**. qünqüs. kövünküs. könküs. salsar. düşgün. dəli.
təlbə.

tivanəliq **divanəlik**. dilək. dəlilik. bulqa. bulqama. əğim. istək.
qamat. qapat. tapat. çapat. bağat. biçət. meyl. iştiaq.

- qaplıca. qapcıq. həvəs. - gənclərin **tapatın** doyurmaqla yatırmaq gərək, susuz qalıb, susamışı, su ilə qanımaq gərək.
- tivar** **divar.** < **duvax:** qapax. pərdə. örtük. (duruğ. duruğar).
- tivəq** **divək < > dibək. döğək.**
- tivərəq** **tivərək.** dilayaq. dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. situn. sutun.
- tivi** təvi. dəvə. təvə. dəvəy. təvəy.
- tivinmək** **devinmək. divilmək.** dıgırılmaq. döğünmək. döğrünmək. toğalanmaq. çabalamaq. uğraşmaq. didinmək. sürünmək.
- tivşirmək** **divşirmək.** çöndərmək. çevirmək.
- tivürmək** > **devirmək.** teqürmək. tekrümək: çevirmək.
- tivürmək** > **devirmək.** teqürmək. tekrümək: çevirmək.
- tix** **tiq.**
- tiyan** < **tinyan.** ağzı gen, dibi dar qazan.
- tiyan** **diyan.** dayan. sərin. səbir.
- tiyax** **diyax.** demək. sanki. tutalım. fəzən.
- tiydək** **diydək.** tiklək. tıqlaq. tıydaq. (< **tiq. tiq**). korluq. örtük. qapama. gəlini başqaları gözündən qorumaq üçün başına salınan tıxac, başlıq.

tiyə

diyə. 1.deyi. diyərək. söylərək. fərz edərək. - **olur diyə**
yapdı. 1.düşünərək. fərz edərək. - olur **diyə** yapdım. - olur
olmaz **diyə** qaldım. - nə **diyə** böylə yapdın. **1.deyə.** əgər (<
əğmək). üçün.

- **iş olsun diyə:** rasgələ, ağra, ciddi olmayan, gərəksiz iş.

- **tax diyə:** hap diyə. anidən.

- **yaşlandıq diyə, paslandıq mı?.**

- **qatılara bulunsun diyə:** nərsəni qonaqlar üçün, ya da
gərəkinçə (lazım olanda) olunsun diyə saxlamaq. - azacıq
süzmə varıdı, **qatılara bulunsun diyirdim,** yazıq ki qalıb
çürüdü.

- **diyə diyə:** söyləyərək.

tiyəcək

- **deyəcək yox:** söz götürməz.

tiyəcək

diyəcək. deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytiş. aytış.
eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq).**
dinləniş. dinəliş. dilləş. qarşıq. qarşın. qarşılıq. abat.
düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt.
çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət.
qəbul edməmə. e'tiraz.

- tiyəcək** **diyəcək. deyəcək.** söylənəcək. söz. - **deyəcək** bir nə yox.
 - **deyəcək yox:** inandıq. öylədir. doğru. təsdiqlənir. aməna.
 - qız alsan, **deyəcək** (- özün bilərsən), dul alsan, **deyəcək** (-
 özüm bilərəm).
- tiyəcəqli** **diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. dilləti. dinəli. dilləti.**
dinəli. aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti.
 sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**). düşütlü. salıtlı. qarşıqlı.
 qarşınlı. qarşılı. qayşaqı. giritli. dikli. dalaşlı. abatlı.
 çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa
 tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.
- tiyələq** **diyələk. diyəliş. deyilək. deyiliş.** diyalektik. ağız. şivə.
 ləhcə.
- tiyəlim** - **diyəlim ki:** bilfərz.
- tiyəlim** diyəlim. məsələ.
- tiyəliş** **diyəliş. diyələk. deyilək. deyiliş.** diyalektik. ağız. şivə.
 ləhcə.
- tiyəmək** (z < > y < > k < > q < > t < > d). **tizəmək. dizəmək.**
dikəmək. tiqəmək. (z < > r) **dirəmək. tirəmək. titəmək.**
didəmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did).

dirmək. tirmək. dirənmək. dikəlmək. tikəlmək. dirəlmək.
tirəlmək. itinmək. qarşı durmaq. oqdarılmaq. həmlə etmək.

tiyəq

1. qopuz tuşu. 1. işarət dəğənəği. 1. toqa. qopça.

- **tərs tiyəqinə tiymək**: birinin içindəki yaraya toxunmaq. 1.
atların ayağını zəncirləmək üçün kullanılan köstək.

tiyərək

diyərək. deyu. deyibən. sanki. quya. - çarşı qapalı **deyu**,
dışarı çıxmadım. iddəası ilə. - pisdi **deyu**, saymadı.

tiyərəq

diyərək. söylərək. diyə. deyİ. fərz edərək. - **olur diyə**
yapdı.

tiyərsiz

yaxışıqsız. uyqunsuz. açıq saçıq. ağıza alınmaz.

tiyəsi

diyəsi. demək ki. yani. yə'ni. yaniki. yanki. başqa sözlə.

tiyilən

diyilən. deyilən. denilən. dinilən. 1. deyilmiş. məzkur.
məzbur. 1. səslənən. anılan. söylənən. - bu adla **anılan**
başqa kimlər var mı?. - malqara adıyla **anılan** çoxlu canlılar
var.

tiyilmək

diyilmək. tenilmək. denilmək. dinilmək. deyilmək. 1.
anımaq. anımsatmaq. zikr olunmaq. 1. denmək.
söylənmək. buyrulmaq. 1. rivayətlənmək, olunmaq.
söyləntilmək. 1. adlandırılmaq.

tiyilmək

tiqilmək. tikilmək. tıxılmaq. ciğrimək. doymaq.

- tiyiş** gərək. karet.
- tiyiş** **tızıq:** < metatez > **tıqız. tikiz. tikiş. (< tik. tuq: qapalı).** **1.** tıqış. əngəl. **1.** pərhiz. **1.** mane'. mən'. mümaniət.
- tiyişli** uyqun. müsait.
- tiyləş** **diyləş. deyiş. deyləş. diyəcək. deyəcək.** aytiş. aytaş. eytiş. qonut. söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş. dinəliş. dilləş. qarşıq. qarşın. qarşılıq. abat. düşüt. salıt. qayşaq. girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit. kəmgit. qafa tutma. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.
- tiyləşçi** **diyləşçi. deyləşçi. değləşçi.** ayıtışçı. aytaşçı. aytayışçı. aytlaşçı. eyitışçı. eyləşçi. eytəşçi. söyləşçi. sözləşçi. danışan. qonşan. gəpləşçi. gurrunğçü. gürrünğçü. musahibəçi. mahavirəçi. müzakirəçi.
- tiyləşi** **diyləşi. deyləşi. değləşi.** ayitiş. aytaşı. aytayış. aytlaş. eyitşi. eyləşi. eytəyiş. söyləşi. sözləşi. danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət. gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. musahibə. mahavirə. bəhs.
- tiyləşli** **diyləşli. deyişli. diyəcəkli. deyəcəkli. dilləti. dinəli. dilləti. dinəli.** aytışlı. aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti.

sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**). düşütlü. salıtlı. qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı. girnitli. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan. muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

tiymək dəğmək. (xəsdəlik) bulaşmaq.

tiymək **titmək. didmək. (z < > y < > k < > q < > t < > d). tizmək. dizmək. tiqmək. (z < > r) dirmək. tirmək. dikmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.).**

tiymək toxunmaq. dəğmək. (xəsdəlik) bulaşmaq.

- **tiyəqinə tiymək**: alay etmək. iğnələmək.

tiyrə məhəllə. ellərin ayra ayrı yaşatıqları böyük məhəllələr. - **tiyrəçi**: köy sakinləri. qonşu qonşu.

tiz **1. did. tizik. didik. didək.** tıkıd. tıxız. incə. incik. tənək. arcıq. arıq. arıq. acıq. darıq. nazik. **1.** haşarı. həşəri. daşarı. iti. tiz. hiz. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. **1.** zil. iti. incə. incğə. işgə. - **incə** səs.

- **çölməyi közdə, çörəyi dizdə.** (əldə.). (evi yapılmış, qabı asılmış.).

- **diz çökmə**: boyun əğmə. olcamışı. sınıım. düşmə. təslim. yeniliş. uyma. müti', təslim olma. bırxma. qaptırı. inqiyad.

- **diz çökmə**: qapalma. qamalma. əğilmə.
- **diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar**: sığba sıpqa. potur.
- **dizə köçürtmək**: yenciştirmək. yenğiştirmək. yendirmək. amana gətirmək. məğlub etmək.
- **mal qaranın budü, qarınla diz (dizlə qasıq) arasındakı bölüm**: qaçaq. - **qaçqılı biri**: budları ətli olan.
- **qıçın dizdən topuğa dək olan sümük (baldırın ön bölümündəki işgə sümük)**: incik.
- **dizə köçürtmək**: yenciştirmək. yenğiştirmək. yendirmək. amana gətirmək. məğlub etmək.
- **diz çanağı**: qıçqaq.
- **dəvəni dizindən, yağını gözündən vuran**: iyi atıcı, nişançı.
- **diz ağırşağı**: diz qapağı gəmiyi.
- **diz boyu**: dizə dək dərinlikdə.
- **diz çaxşırı**: dağçıların dizə dək lan qıssa şalvarları.
- **diz bağı**: **dizgə**. **1.** corabın dizə bağlanan bəndi, bağı. **1.** diz balçaları, kasları, sınırları.
- **diz çökmək**: **1.** boyun əgmək. dizə gəlmək. yenilmək. müti', təslim olmaq. **1.** dizlərin bitişdirib, ayaqların baldırların, alta qoyub oturmaq.

- **diz dizə**: çox yaxın.
- **dizə çıxmaq**: pisləyin, kötülüyün çox artması.
- **dizinə dögmək**: çox peşmanlanmaq.
- **dizinin bağı çözülmək, qırılmaq**: yorğun arqın düşmək.
gücü qalmamaq.
- **dizinin dibi**: bərk yaxın. - **dizlərinə qapanmaq**: çox yalvarmaq.
- **diz büküb ayaqları çaprazlayaraq yapılan oturma**:
bağdaş. bağlaş.
- **qıçın dizdən ayağa dək olan bölümü**: baldır.
- **uzun alt geyimin dizdən aşağı bölümü**: baldıraq.
- **diz çanağı**: topbaz.
- **dizdən aşağı bölüm**: paça.
- **diz qapağından aşağısı daralan şalvar**: çaxşır.
- **diz, corab bağı**: dizgə. düzgə.
- **dizi üsdə çökürtmək**: bir heyanı əlləri üsdə oturtmaq.
abandırmaq.
- **dizlərin qıvırıb, ayaqları üzrə durmaq, yarı oturmaq**:
çömbəlmək. çömbətmək. köməlmək. çöməlmək. çömmək.
- **dizlərin qucaqlayıb oturmaq**: əl qoncmaq. əl qucmaq.

əllərin qucaqlayıb çömbəlib oturmaq.

- **dizi dizi, əlləri üsdə yerimək**: əməkləmək. iməkləmək.

tiz

diz. 1. topuq. 1. incə. 1. tez. tir. 1. diz. 1. yüksək yer. hər nəyin, yerin yüksək yeri, yoxuş təpəsi. uca. dik. hündür.

iti. yoğ. 1. dizdən yuxarı bölüm. bağındaş. bağda. bud.

oyluq. 1. dizlərin bükülməsi. bağış. bağdaş. çadırın

bağları. 1. titiz. yanağan. bövlənmiş. kəsgin. tünd. itik. iti.

bərk. sərt. kəsgin. oq. ox. çabük. səbük. səpük. yeyin.

- **diz üzərində. diz üstündə**: dizlər yerə qoyaraq.

- **diz bağı: dizgə**: patavanı, səğəli corabı qıçda saxlamaq üçün dizin altından, yada yuxarsından bağlanan bağ.

- **diz çürütmək**: bir işi görməkdə candan çalışmaq.

- **diz dizə**: yan yana.

- **diz qapağı: diz ağırşağı**: dizin öndə olan kasası.

- **çörəyi diz üstündə olmaq**: bəfasızlıq etmək. yasıya, qanuna uymamaq, riayət etməmək.

- **dizlər qapanmaq**: ayağlarına sarılmaq. yalvarmaq.

- **dizlərinə qapanmaq**: heç nə düməmək. əlsiz, aciz qalmaq.

- **dizi dibində: götü dibində**. dayıma birlikdə. bərabər. -
cocuğu dizi dibində böyütdü.

- **diz qapağı**: diz ağırşağı: aşuqluq.
- ağırlama üçün **diz çökmək**: yüküsmək. təzim edib diz çökmək.
- **diz bədiz**. tizin tizin: dizin dizin: sıra sıra. sətir sətir. səf bəsəf.
- **tiz** yer: uca yer. - **tarıq art tiz**. qaşqar'a yaxın bir yayla.
- **diz çökmək**. çökünmək. sökünmək. əbd olmaq. ibadət edmək.
- tanrıya **çökünün**.

tizçək	dizçək. dizgə. döğüşdə geyilən diz qorucağı.
tizə	dizə. misra'.
tizə	dizə. qurlu. qoşlu düşənə. düşənə. yarşiq. yasıq. münəzzən.
tizək	tizgək. 1. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan. 1. tüzək. düzək. ərqış. irqəş. (irt < > ert < > art) ard ardı arda olan. qatar. sıril.
tizəlim	tizəlmə. tizəliş. tizəlişmə. tizəlişiş. tizəlişim. biləmə. biləyiş. biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim. bilövlənmə. bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətiniş. bilətinim. itilmə. itişmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim.

itilişmə. itiliş. itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim.
kəsgir.

tizəliş **tizəlmə. tizəlim. tizəlişmə. tizəlişiş. tizəlişim.** biləmə.
biləyiş. biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim.
bilövlənmə. bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətinış.
bilətinim. itilmə. itişmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim.
itilişmə. itiliş. itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim.
kəsgir.

tizəlişim **tizəlişmə. tizəlişiş. tizəlmə. tizəliş. tizəlim.** biləmə. biləyiş.
biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim. bilövlənmə.
bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətinış. bilətinim. itilmə.
itişmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim. itilişmə. itiliş.
itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim. kəsgir.

tizəlişiş **tizəlişmə. tizəlişim. tizəlmə. tizəliş. tizəlim.** biləmə. biləyiş.
biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim. bilövlənmə.
bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətinış. bilətinim. itilmə.
itişmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim. itilişmə. itiliş.
itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim. kəsgir.

tizəlişmə **tizəlişiş. tizəlişim. tizəlmə. tizəliş. tizəlim.** biləmə. biləyiş.
biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim. bilövlənmə.

bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətinləş. bilətinim. itilmə.

itləşmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim. itilişmə. itiliş.

itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim. kəsgir.

tizəlmə

tizəliş. tizəlim. tizəlişmə. tizəlişiş. tizəlişim. biləmə.

biləyiş. biləyim. biləğləmə. biləğləniş. biləğlənim.

bilövlənmə. bilövləniş. bilövlənim. bilətinmə. bilətinləş.

bilətinim. itilmə. itişmə. itinmə. itinişmə. itiniş. itinişim.

itilişmə. itiliş. itilişim. kəsginmə. kəsginiş. kəsginim.

kəsgir.

tizəlti

dizəlti. köçəlti. köçənti. qalıntı. iz. əsər. endik. nişan.

arıntı. girilti. gəliri.

tizəm

dizəm. düzəm. dizik. düzük. düzək. dizək. dizən. düzən.

dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.

düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.

dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.

qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar.

yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa.

yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.

nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti.

qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

- tizəmək** **dizəmək. 1. (z < > y < > k < > q < > t < > d) tiyəmək.**
dikəmək. tiqəmək. (z < > r) dirəmək. tirəmək. tidəmək.
didəmək. (düz. tüz. tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir.) dirmək.
tirmək. dirənmək. itinmək. dikəlmək. tikəlmək. dirəlmək.
tirəlmək. qarşı durmaq. oqdarılmaq. həmlə etmək. **1.**
tirgəmək. dirənmək. daranmaq. sormaq. dipləmək.
- tizəmək** **tizmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək. tezmək. tezəmək.**
tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. hızmaq: hızqımaq.
hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq.
qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək.
sürətlənmək.
- tizən** **dizən. düzən.** dizin. düzün. dizik. düzük. düzək. dizək.
dizəm. düzəm. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş.
dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar.
yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa.
yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.
nizam. tənzim. tətib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti.
qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

tizən	dizən. düzən. düzgi. dizgi. düzən. düzgə. dizgə. göstəri. göstərgə. sistim. tümçə.qurum. sıra. tərtib.
tizənləmə	dizənləmə. düzənləmə. düzənləyiş. dizənləyiş. sıralama. çərəkələmə. cərgələmə. dərcələmə. kilaslama.
tizənləyiş	dizənləyiş. düzənləyiş. dizənləmə. düzənləmə. sıralama. çərəkələmə. cərgələmə. dərcələmə. kilaslama.
tizənli	dizənli. düzənli. düzgəli. dizgəli. dizgəli. düzgəli. tümçəli. sistimli. sistimatik.
tizənlik	dizənlik. düzənlik. 1. inzibat. intizam. 1.qolaylıq. dinclik. açıqlıq. bolluq. rahatlıq. - qolay, dinc, açıq, bol, rahat yaşam, keçim.
tizənsiz	dizənsiz. düzənsiz. düzgəsiz. dizgəsiz. qurumsuz. tümçəsiz. sistimsiz.
tizəq	dizək. düzək. dizik. düzük. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərcə. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.

nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

tizəqmək **tizəkmək. tizikmək. tizgəmək. tizmək. tizəmək. tezmək. tezəmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək.** hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.

tizəş **dizəş. düzəş. yasar. düzəliş. yapış. quruş.**

tizəşləmək **dizəşləmək. dizəşlətmək. izəşləmək. izəşlətmək.** dərəşləmək. dərəşlətmək. dərəcləmək. dərəclətmək. düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılitmaq. qarşıtitmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək. mütəqabilləşdirmək.

tizəşlətmək **dizəşlətmək. dizəşləmək. izəşləmək. izəşlətmək.** dərəşləmək. dərəşlətmək. dərəcləmək. dərəclətmək. düzəşləmək. düzəşlətmək. qarşılitmaq. qarşıtitmaq. bir səviyyəyə soxmaq, qoymaq. bərabərlətmək. mütəqabilləşdirmək.

tizəşlik **dizəşlik. izəşlik. düzəşlik. qarşıtıq. bərabərlik.** mütəqabillik. bir səviyyədəlik.

tizətmək	qorxutmaq. tızıtmaq.
tizətmək	sivirmək. ititmək.
tizətmək	tezətmək. sıbabqalamaq. ititmək.
tizgə	dizgə. - diz bağı: patavanı, səğəli corabı qıçda saxlamaq üçün dizin altından, yada yuxarsından bağlanan bağı.
tizgək	tizək. tezgək. tezək. tələsik. ürkək. qaçqan.
tizgən	disgən. disgin. dehşət. iğrən.
tizgi	dizgi. dizi. dizili. bağı. ulam.
tizgin	dizgin. 1. atın ağzına keçirilən, gəmə bağı qayıq ki onunla minici heyvanı dolandırır, idarə edər. cilov. inan. gəm. oyan. dizgin. ovsar. yular. yolar. 1. idarə. - dolu dizgin: tam sürətlə. - dizginini çəkmək: cilovun yığmaq, qıvırmaq. çox ilər gedənləri önləmək. - tək dizgin: ağzı pozuq at. - dolu dizgin: atı ala bildiyinə, bacardığına qaçdırmaq. - dolu dizginə: dörd nal:- dörd nala gedirdi.
tizgin	dizgin. çatqan. çətgən. ovsar. gam.
tizgirmək	tizmək. tezinmək. tezgərmək. ürkmək. qaçınmaq.

- tizi** **dizi.** 1. < **diz.** şəkil yönündən diz qapağına oxşur. 1. tapqur. tabur. topluluq. qafilə. 1. baran. sıra. üzüm. meyvə ağacları, bitgiləri dizisi.
- tizi** **dizi.** dizim. dizmə. düzüm. rişdə. ərişdə. əriş. ip. nəzm. silk. - nə **dizidə** bir kişidi. - məni sevən girsin mənim **dizimə**.
- tizi** dizi. diziv. tiziv. sətir. sıra. səf. sıra. səf. çizgi. ataş.
- tizi** **dizi.** düzü. 1. qatar. düzü. yasal. səf. 1. yapşiq. dalba dal. peydar pey. peyvəst. 1. kənd. köy. qəsəbə. yasav. tərtib. 1. sıra. səf. müttəsil. nəşəq. nizam. qanun.
- tizi** **dizi. düzü.** 1.sıra. səf. qatar. - **dizi dizi:** sıra sıra. 1.sətr. cızığ. çizgi. cırgə. cərgə. 1. seri. taxım. əl. dəsd. set. 1. sayı. 1. seryal. ardıcıl. ardı olan. 1. qam. 1. düzən. tərtib. dizi. düzü. 1. diziş. düzüş. düz. düzgün. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamışi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti.

qılıq. uyuş. yapım. saxt.). 1. qatar. sıra. səf. 1. sıra. sıram.
sıraş. sırac. sırat.

- **düzüyə, diziyə qoyulmaq**: düzülmək. dizilmək. sıralanmaq.
qatarlanmaq. tərtiblənmək.

- **düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq,
rədifləmək, müntəzəm etmək**: diziləmək. düzüləmək.

tizi dizi. tərqü. tərgi. sıra.

tizici dizici. dizgiçi. düzənləyici. düzücü. düzgücü. düzənçi.
düzgüc. dizgic. 1. düzənə salan. regulator. 1.tərtibçi. 1.
nazim.

tizicilik dizicilik. dizgiçilik. düzücülük. düzgücülük.

tizidaş dizidaş. yədəkdəş. yataqdaş. sıradaş. rədiflə gedən
nərsələr.

tizik - **tizik yerinmək**: tələsmək. qoşılmaq. qaçınmaq. ivilmək.
çaqqanmaq. çaqlanmaq. - böylə **qoşılmaz**. - **qoşılmağında**
çəki, həddi var.

- **tizik yeritmək**: ivdirmək.tələsik çatdırmaq. qoşdırmaq.

tizik **dizik. düzük.** sıra. səf. dizi. - bir **tizik** dirək. - bir **tizik**
mıncıq.

tizil qaraqulaq. huşlu, ayıq kişi.

- tizildürüq** düzüldürük. bəzək üçün düzülən, taxılan taxılar.
- tiziləmək** **diziləmək. düzüləmək.** düzənləmək. düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq, rədifləmək, müntəzəm edmək.
- tizili** **dizili.** dizi. bağlı. dizgi. ulam.
- tizili** **dizili.** düzənmiş. yasal. yasanmış. yasalmış. arsat. (> **arastə** (fars)).
- tizili** **dizili. düzülü. düzənli.** sıralı. qatarlı. mürəttəb. müntəzəm.
- tizili** **dizili.** sıralı. düzənli. müntəzəm. sıra. səf. düzülmüş nə. - bir **sıra** inci. - ağacları var **sıra** sıra. - **sıralı** işlər qolay görünür.
- tiziliş** **diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə. düzəniş. 1.** qonuluş. sıralanış. qatarlanış. tərtibləniş. **1.** yazınma. tə'lif. **1.** uzlanış. bağdanış. alşınış. tapınış. **1.** salınış. düşürüş. - yola **düzəliş. 1.** yapınış. olşunuş. oluşunuş. **1.** uyduruş. - yalanlar **düzülməsi. 1.** bəzəniş. süsləniş. döşəniş. düşürüş. **1.** hazırlanış. **1.** daraxlanış. tarazlanış. hamarlanış. **1.** sıralanış. qatarlanış. - **boğsa** düzülüş: həldəvarı çevrələnmə.

- tiziliş** diziliş. düzülüş. sıralalış. sıranış.
- tizilmə** **dizilmə. düzülmə. düzülüş. diziliş.** 1. qonuluş. sıralanış. qatarlanış. tərtiblənmək. 1. yazınma. tə'lif. 1. uzlanış. bağdanış. alşınış. tapınış. 1. salınış. düşürüş. - yola **düzəliş.** 1. yapınış. olşunuş. oluşunuş. 1. uyduruş. - yalanlar **düzülməsi.** 1. bəzəniş. süsləniş. döşəniş. düşürüş. 1. hazırlanış. 1. daraxlanış. tarazlanış. hamarlanış.
- tizilmək** < > **tüzülmək.**
- tizilmək** **dizilmək. düzülmək.** 1. düzüyə, diziyə qoyulmaq. sıralanmaq. qatarlanmaq. tərtiblənmək. 1. yazınmaq. tə'lif edilmək. nəzm edilmək. 1. uzlaşılmaq. bağdaşılmaq. alışılmaq. ara tapınmaq. 1. çıxmaq. qoyulmaq. salınmaq. düşürülmək. - yola **düzülmək.** 1. yapınmaq. olşunmaq. oluşunmaq. ortaya çıxınmaq. 1. uydurulmaq. - yalanlar **düzülmədən.** 1. bəzənmək. süslənmək. döşənmək. düşürülmək. 1. hazırlanmaq. 1. təcavuz olunmaq. 1. daraxlanmaq. tarazlanmaq. hamarlanmaq. 1. sıralanmaq. qatarlanmaq. tərtiblənmək. 1. yığınmaq. qaç qaç, qaş qaş olmaq.

tizilmək	dizilmək. tizlinmək. düzülmək.
tizim	dizim. dizmə. düzüm. dizi. rişdə. - bir dizim yincu : düzüm inci.
tizim	dizim . dizmə. düzüm. dizi. rişdə. ərişdə. əriş. ip.
tizim	dizim. düzüm . bir sıra içində düzənləmə.
tizim	dizim. 1 . sıra. silsilə. 1 . listə.
tizimək	tazımaq. tozımaq . itizmək. itinmək. itizmək. itinmək. atızmaq. atınmaq. çapamaq. çapınmaq.
tizin	dizin - tizin tizin: dizin dizin : diz bədz. sıra sıra. sətir sətir. səf bəsəf.
tizin	dizin. düzün . list. bulduru. fehrest. əndeks. siyahi. - söz dizini , düzünü: nəhv. tərkib. sintaks.
tizinli	dizinli. düzünlü . siyahi. əndeksli. fehrestli.
tizinmək	(z < > k < > q) tezinmək. tısınmaq. tikinmək. tuqunmaq. 1 . çəkinmək. qaçınmaq. qayıtmaq. geri çəkilmək. qaçınmaq. - ər işdən tezindi. 1 . düzünmək. taxınmaq. - oğrət incisin dizindi .
tizinmək	dizinmək.
tiziq	dizik. düzü. taxı .

tiziq **dizik. düzük.** düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən.
 dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.
 düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərac.
 dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
 qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar.
 yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa.
 yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.
 nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bit.
 qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

tiziq **dizik.didik. didək. did. tiz.** tıkd. tıxz. incə. incik. tənək.
 arcıq. arıq. arıq. acıq. darıq. nazik.

tiziqlik **diziklik. dikizlik. didlik. tikitlik. dikitlik. didiklik. didəklik.**
tıkdıq. tıxzıq. dəqiqlik. tənəklik. darıqlıq. incəlik. özənlik.
 acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arıqlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı.
 incik. incə. sapçı. ipçi. naziklik.

tiziqmək **tizikmək. tizəkmək. tizgəmək. tizmək. tizəmək. tezmək.**
tezəmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. hızmaq:
 hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq.
 qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək.
 itəginmək. sürətlənmək.

- tiziqmək** **tizikmək. tizmək. tizəmək. tizəkmək. tizgəmək. tezmək. tezəmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək.** hızmaq: hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq. qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəginmək. sürətlənmək.
- tizisözlü** **dizisözlü** düzgün, dil quraqların güdərək söz söyləyən.
- tiziş** **diziş. dizmə. düzmə.**
- tiziş** **diziş. düzüş.** dizi. düzü. düz. düzgün. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynu. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamış. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bit. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).
- tizişmək** düzmək.
- tizişmək** düzüşmək. düzləşmək.

tizitizi	dizi dizi. düzü düzü. qaç qaç. qaş qaş. qaçaq qaçaq. qaşaq qaşaq. sıra sıra. - qaç qaç, qaş qaş olmaq: dizilmək. düzülmək. yığınmaq.
tiziv	diziv. 1. dəsdə. 1. sıra. dizi.
tizivən	dizivən düzüvən. 1. müntəzəm. tətibli. düzənli. dərlı toplu. məzbut. 1. namuslu. dürüst. 1. açıq. anlaşılır şəkildə. sərih.
tizivləmək	dəstəkləmək.
tiziyazı	diziyazı. düzüyazı. sürəli yayımlarda, tikə tikə yayınlanan yazı, iş.
tizlək	dizlək. tezlək. (< tez < tır. tir: diri). diribaş. qonuşqan. hazır cəvab.
tizləmək	dizlə əzmək, çeynəmək.
tizləmək	dizləmək. dizə köçmək.
tizləmək	tezləmək. biləmək. təlsirmək. qıraqlamaq. itimək.
tizləyiş	dizləyiş. düzləyiş. həmahəngi. harmonik. uylanış. uylaqış. tutarış. dəngəyiş.
tizlik	dizlik tobulukluk. tobulduruq.
tizlik	dizlik. dizəcən olan don.
tizlik	dizlik. qısa don, tuman.

- tizlinmək** düzülmək. dizilmək.
- tizliq** **tizlik. didlik. tiziklik. dikizlik. tikitlik. dicitlik. didiklik.**
didəklik. tıkdılıq. tıxızlıq. dəqiqlik. təniklik. darıqlıq. incəlik.
özənlik. acıqlıq. arıqlıq. arcıqlıq. arqıqlıq. inciklik. qırıqlıq.
qırıltı. naziklik. sapçılıq. ipçilik. incilik.
- tizman** **dizman. 1. sapıq. sapqın. munafiq. 1. həşəri. yaramaz.**
şuluğ. şeytan uşaq.
- tizmə** **dizmə. 1. listə. 1. sıra. dəsdə.**
- tizmə** **dizmə. 1. sıralama. dizim. düzüm. dizi. rişdə. ərişdə. əriş.**
ip.- inci dizmə. 1. təsnif. 1. diziş. düzmə.
- tizmə** uçqur. bağ. bənd.
- tizmək** **1. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq. ürkmək. -**
nədən tizdi belə. - onu tizitmə. - işdən tizinənlər. 1. dizmək.
düzmək.
- tizmək** **dizmək. (z < > r) dirmək. tirmək. (z < > y < > k < > q < > t**
< > d). tiqmək. dikmək. tiymək. titmək. didmək. (düz. tüz.
tiz. diz. tiy. dik. tik. dir. tir. tit. did.).
- tizmək** **dizmək. düzmək. tarmaq. dərmək.**
- tizmək** **təzmək. tısmaq. pısmaq. gizmək.**

- tizmək** tızmaq tısmmaq. ülmək. qoğzanmaq. ürküb qaçmaq
genişlənmək. böyümək. qalxmaq.
- tizmək** **tizəmək. tizikmək. tizəkmək. tizgəmək. tezmək. tezəmək.**
tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. hızmaq: hızcımaq.
hızmaq. qızmaq. qızamaq. qızmaq. qızqımaq.
qızmaq. itimək. itinmək. itigənmək. itəgənmək.
sürətlənmək.
- tiznəmək** **diznəmək.** dizə çökmək.
- tizqə** **dizgə. düzgə. 1. sistim. 1. görüş. teori.**
- tizqə** **dizgə. düzgü. dizgi. 1. tərtib. nəzm. 1. dəsdur. qıramer. -**
dil düzgünü: dil qıramer. 1.yarlıq. buyruq. fərman. dəsdur.
əmr. hökm. 1. düzgün yasa. yasay. ayin. bit. oğur.
burmul. buyurmul. nəseq. qada. qaidə. nizam. 1.norm.
istandard. 1. başyazı. alınyazı. yazqı. yazı. 1. **diz bağı.**
corabın dizə bağlanan bəndi, bağı. 1. **diz bağı.** diz
balçaları, kasları, sınırları. 1. **düzgə.** düzən. dizən. sistim.
tümçə. 1. diz, corab bağı. 1. **dizçək.** döğüşdə geyilən diz
qorucağı. 1. corabın dizə bağlanan bəndi, bağı. 1. **düzgə.**
düzən. dizən. qurum. sistim. mənzumə. 1. **dizgi. düzgü.**
tərtib. nəzm.

- tizqəçi** **dizgəçi. düzgücü. dizgiçi.** tərtibçi. operator.
- tizqək** **tizgək. tizək. tüzək. düzək. ərqış. irqəş. (irt < > ert < > art)**
ard ardı arda olan. qatar. sırlı.
- tizqəli** **dizgəli. düzgəli.** düzənli. dizənli. tümçəli. sistimli.
sistimatik.
- tizqəmək** **tizqəmək. tizikmək. tizəkmək. tizmək. tizəmək. tezmək.**
tezəmək. tezikmək. tezəkmək. tezgəmək. hızmaq:
hızqımaq. hızıqmaq. qızmaq. qızamaq. qızımaq.
qızqımaq. qızıqmaq. itimək. itinmək. itigənmək.
itəginmək. sürətlənmək.
- tizqən** **dizgən dizən. düzən.** dizgə. düzgə. sistim. tümçə.
- tizqəq** **dizgəg. düzgüg. dizgig.** göstəri. göstərgə. əsasnamə.
yarlıq. buyruluq. burmul. buyurmul. fərmanlıq.
dəsdurnamə.
- tizqəq** **dizgək. dəsgah (< düzmək) < - dəm dəsgah: dəm**
dəzghah: < dəm dizgək: donatım. donatı. yardımçı nərsələr.
aksesuar. təchizat. təfərrüat. ayrıntılar. əyrintilər. əğrintilər.
əkrıntilər. ləvazimat. mühümmat.
- tizqəsiz** **dizgəsiz. düzgəsiz. düzənsiz. dizənsiz. qurumsuz.**
sistimsiz.

- tizqi** **dizgi. düzgü. dizgə.** 1. tərtib. nəzm. 1. dəsdur. qıramer. -
dil düzgünü: dil qıramer. yarlıq. buyruq. fərman. dəsdur.
 əmr. hökm. 1. düzgün yasa. yasay. ayin. biti. oğur.
 burmul. buyurmul. nəseq. qada. qaidə. nizam. 1.norm.
 istandard. 1. başyazı. alınyazı. yazqı. yazı. 1.düzgi.
 düzən. sıra. tərtib. 1.tərtib. nəzm.
- tizqi** **dizgi. düzüm. yığiv. yığma. dəri. dəriş. bağlam. düzmə.**
 düzbə. dəstə. qıtay. səriyə. türküm. qısm. qatar.
- tizqic** **dizgic. düzgüc. düzənləyici. düzgücü. dizqiçi. dizici.**
düzənçi. 1. düzənə salan. reqlator. 1.tərtibçi. 1. nazim.
- tizqiçi** **dizqiçi. dizici. düzənləyici. düzgücü. düzənçi. düzgüc.**
dizgic. 1. düzənə salan. reqlator. 1.tərtibçi. 1. nazim.
 1.tərtibçi. operator.
- tizqiçilik** **dizqiçilik. dizicilik. düzücülük. düzgücülük.**
- tizqin** **dizgin.** 1. yular. yüyən. ovsar. cilov. - **atı dizginlə:** atı
 yüyənlə. 1. usul. gələnək. rəsm. 1. şalvar.
- tizqin** **dizgin. düzgün. sırqın. yular. ovsar. cilov. minək heyvanı**
 istəyə düzgün, uyğun sürməyə yarayan ovsar. yular. -
doludizgin: doludüzgün: bütün hızlıqla, son sürətlə, düzgün
 sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq, dördnala at sürmək.

- tizqin** **dizgin.** ovsar. qantarma. qıntarma.
- tizqin** düzgün. ovşar. gəm. yüğən.
- tizqin** saf. sıra. silsilə. sətir.
- tizqinləmək** **1.dizginləmək. düzgünləmək.** yularlamaq. ovsarlamaq. cilovlamaq. **1.** aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuzlamaq.
- tizqinli** sıralı. dərli toplu. özenli. düzenli. tətibli.
- .
- tizqinmək** disginmək. iqrənmək. uzqarmaq. nifrət etmək.
- tizqinsiz** **1.** düzənsiz. qarışıq. dağınıq. tətibsiz. **1.** görəgüsüz. tərbiyəsiz.
- tizqinsiz** **dizginsiz. düzgünsüz.** başıboş. baybaş. qayta. çəksiz. ölçüsüz. rasgələ.
- tizqiq** **dizgig. dizgəg. düzgüg.** göstəri. göstərgə. əsasnamə. yarlıq. buyruluq. burmul. buyurmul. fərmanlıq. dəsduvamə.
- tizqizişmək** **tizgizişmək.** itinişmək. hizgişmək. qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq. dəlirşinşmək. həşəriləşmək. aşarılaşmaq. coşaqlaşmaq. coşqalaşmaq. daşaqlaşmaq.

daşqalaşmaq. yaramazlaşmaq. yarmazışmaq.

azıqlaşmaq. alıqlaşmaq.

tizqur **dizqur.** dizbağı, quşağı.

tiztirmək **dizdirmək.** 1. düzdürmək. sıralatmaq. sıraya qoymaq. -
çıraqları hovzun qırağına **dizdirdilər.** 1. yazı biçikləri
(hərfləri) birbiri yanına düzüb kitabı çapa hazırlamaq. - bu
il ondana kitab **dizdirib.**

tiztirmək **dizdirmək. düzdürmək.** izdirmək.

tk. **dk.** "daha da onlar bunlar. başqaları kimi" "bənzərləri, və
sayırə" tümləsinin qısa biçimi. "da kimi". "dək" "tək". "təki".

to **tö.**

tob " **tob**" ilə başlayan kəbir (bə'zi) sözlərin başına gəlib
vurqulayan sözcük. - **tob toğru.**

tob kömək. kümək. kuma. yığıntı. yığın. koma.

tob paket. dəsdə. tomar. qutu.

- **qumaç tob:** qumaş topu.

- **mamuq top:** pamuq balyası.

- **sırnaq tob:** kirbit qutusu.

tobaç qopal. kopal. kupal. küp kimi. qunt. biçimsiz. qıssa.

tobalaq 1. aldatmaca. göz boyama. 1. neşə. əğləncə.

- tobaldav** dua.
- tobar** **dobar**. 1. it. 1. girdə. dayrə. **tobarbet: dobarbet**. yuvarlaq yüzlü. - **tobarburun: dobarburun**. iri burunlu. - **tobarbaş: dobarbaş**. kütbaş.
- tobar** **dobar**. topar. sağlam. sağıqatlı. səhhətli. gürbüz.
- tobbu** **dobbu**. toqura. ur. vur. şiş.
- tobbuzz** hotaz < qotaz. qotaz. saçı yumarladaraq, edilən təpəcik.
- tobçılaqo** təpmək. qısatmaq.
- tobçulamaq** toparlamaq.
- tobix** təpik. danlaq. qalay. yerik. əzmə. tə'ziz. atış. sökə. sərzeniş. məzzəmət. təsləmə. paylama. azarlama.- **qalay atmaq, basmaq**: paylamaq.
- tobixləmək** (fars) < **topiqləmək**. qarqışalamaq. qarqışlamaq. korlamaq. azarlamaq. darlamaq. sökmək.
- tobixləmək** < **topuqlamaq. təpikləmək**. uyarmaq. uyarlamaq. təpikləmək. tənbihləmək.
- tobixləmək** söküb saymaq. söküb qoşmaq. atışdırmaq. sökəmək. sərzeniş etmək. təpikləmək. qalaylamaq. danlamaq. paylamaq. yermək. əzmək. tə'ziz etmək. sərzeniş etmək. məzzəmət etmək.

- tobixlənmək** sərzeniş olmaq. təpələnmək.
- tobiq** **tobix.** qına. qınaq. səzeniş.
- tobiqləmək** **tobixləmək. tovbixləmək < topuqlamaq. təpikləmək.**
uyarmaq. uyarılmaq. toxunmaq. ilişmək. ilinmək.
tənbihləmək. - bu uşağa **ilişməyin**, suçu yox.
- tobluq** uyumuş.
- **tobluq bolmaq:** uyuşmaq. keçələşmək.
- tobolqa** börk.
- tobpuq** topiq. top.
- tobra** (**< top. toparmaq. yığmaq**). **1.** taqar. tağar. tuqar. kiqsə.
kisə. qalta. xalta. xaral. qab. **1.** **> torba. dobra.** çuval. **1.**
tumaç. kisə. balış. **1.** böyük kisə. dağarcıq. dağar. **1.**
gövddə olunan sarıq şiş, ur. **1.** daşsağın duran kisəsi,
torbası. - **torbası şişmiş.**
- **qıldan yoğurt** torbası: köynük.
- **arpa torbası:** köynük.
- tobra** **<> torba <> kovba.** (bax **> torba**). **1.** torba. sak. duzak.
qapan. **1.** torba. sak. duzak. qapan.
- **kiçik sak, tobra:** telik. tellik.
- **yekə səbət, torba, tobra:** qandil. çantıl.

- **dəri tobra, torba**: dağar.
- **kiçik torba**: dağarcıq.
- **əlcə kiçik tobra, torba**: əlcik. torbacıq. çantıq.
- tobra** **dobra**. doğra. doğru. düz. dolambacsız. bükümsüz.
çapraşqsız. çaprazsız. qarşqsız. olduğu kimi.
- **dobra dobra**: doğra doğra: doğru doğru: dosdoğru.
olduğu kimi. dolandırıb buruşdurmadan.
- tobraçı** allaq. aldaq. kələkçi.
- tobralamaq** **torbalamaq**. kisələmək. aldatmaq.
- tobralanmaq** kisələnmək. aldanmaq.
- tobtolu** tostoli.
- tobu** baş. tƏpƏ.
- tobuçu** yalancı. palavracı.
- tobuq** tapuq. qutsal. mÜqqəddƏs.
- tobuqlandırmaq** diz çöktürmək.
- tobuqlanmaq** diz çökmək.
- tobuqluq** : dizlik.
- tobuqluq** **tobukluk**. **tobulduruq**. dizlik.

tobulqa	dobulğa. topulqa. 1. tuğla. tavulqa. tavulğan. tuğla. çəlikdən olub, döğüş börkü. savut. sipər. dəmir börk. 1. qamçı sapı yapılan ağac. yılğın.
tobulqu	dağ ətəklərinin güney yamaclarınada yetişən. qamçı sapı olaraq kullanılan sağlam bir bitgi.
tobulturuq	tobulduruq. tobukluk. dizlik.
toburaçan	doburaçan. şişman. tombul. səmiz. yağlı.
tobyə	bəyə. səmrilmiş qısraq.
toçal	doçal. tuçal. < donçal. donğçal. donğqal. donqal. doğal buzlaq. təbii yəxcəl.
toçar	doçar <small>(fars)</small> < tüçar: düçar. (< tuq: bağlı. düğün). tuqlanmış. tutuq. düşük. - düçar olmaq: tutulmaq. uğramaq.
toçqa	(< tuq). bax > toqca.
toçnı	(< tuq). bax > toqca.
toçunmuş	toxunmuş. dərilmiş. - neçə addan toçunmuş, toxunmuş, dərilmiş ad: ad taxımı.
toflanq	qısırqa. qoyan. girdibad.
tofraq	1. topraq. 1. toz.
tofuq	bax > (f < > p) topuq.
toh	toh toy quşu. - tod. toy.

tohcuvuq **doqcuvuq.** cəllad.

toq **{toğ. doğ. (toğ. doğ. < > oğ: öğ: öğə)}. { . tox. toyuq}.**
{toquşmaq: töq: töqüşmək < tuq}. 1. alqa. həlqə. təkər (< **dığır**). girdə. 1. bir ata anadan ya da bir atadan olan qardaşlər:bunlar doğ qardaşdilər. 1. aşığın şişgin yanı. 1. bağ. 1. qalın. sıx. sıq. (- **tıkmaq.** sıxmaq). (< **toq. tuq.**). düz. doğru. bağlı. - **tox danışmaq:** xoşa gəlməzdə olsa sözün düzün demək. 1. zəncir. bağ. xalta. toxla. 1. qalın. dolu. yoğun. dolqun. dolu. tox dana.- **tox dənə:** dolu dənə. 1. bənd. həlqə. təsmə. boyuna keçirilən zəncir. 1. tüt. iti. koyu. quyuy. 1. qırmızı. 1. irilik. qatılıq. dayanıqlıq. yoğunluq. 1. toxuş. vuruş. 1. dək. im. simgə. simbol. əlamət. işarə. şifrə. rənz. 1. **(tuq).** kambır. tümsək. qabarıq. pota. - **tox** kişi. 1. **tox.** qanar. qane'. bükər. firutən. mütəvazi'. - **bükər** kişi. 1. **toğ. tuğ.** tor. toz. 1. **oq. uq. tüq. tüy. tos. tus. tös.** özü kimi. 1. dolu. quvvətli. sağlam. dayanıqlı. iri yapılı. sıx. dost. arxadaş. 1. **tox.** doymuş. ac olmayan. - **toq toq etmək: tax tux** etmək. 1. doymuş. 1. dolqun. qalın. sıx. - **tox** qumaş. 1. tuq. sıq. tutaş. toquz. sıx. - **toquz** qumaş. 1. qalın. gobut. gobult.

qalın. qaba. kəsif. zəxim. qəliz. koloft ^(fars). 1. sağın.

pərhizkar. təqvalı. - **sağın** kişi.

- **toq** özüdü: oq özüdü.

- **əsmər, tox boyalı**:yağız rəngli.

- **tüy** sana dedim: elə sənə dedim.

- **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət.

- **yana doğru**: yantın. yandan.

- **toq sanlı**: sağlam yapılı. güclü.

toq

tox. 1. dəğ. məsh. məsh. - **toq çəkmək: dəğ çəkmək**: məs

çəkmək. 1.< > **toq**. gəmilərin yatağı olan bağlı, qapalı su.

hovuz. 1.dolmuş. doymuş. biniyaz. 1.doymuş. doyuq.

doluq. müstəğni. 1.əlitox. əlidolu. əlibol. doluq. doyuq.

tamay. yaşamlı. yaşmal. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq.

qarınğ. zəngin. bəygil. bayqıl. 1.tox gözlü. gözü tox.

güvcək. mütməin. 1. tamay. yaşamlı. yaşmal. qarun.

qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı.

barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil.

bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. dolqun. dolu. doyuq.

dolmuş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq.

qanıç. qanış. qanıf. pullu. mallı. usa. qanlağ.

kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. şanslı. nəgələli.

devlətli. dövlətli. imkanlı. müreffəh. **1. tok. şok.** toxu.

zərbə. darba.

- acın imanı, toxun amanı olmaz. (acın imanı, toxun amanı yox.).

- acınan toxun, arası bir çörək.

- mən gedirəm, yol gedsin, çılpaq gəlib boş gedsin. nə əkən

var nə biçən, **toxda gəlsə, ac gedsin.**

- **üzdən tox, içdən pox:** iri yapılı, qara qafalı. yekə kündəli, içi

kövrəli. iri qapalı, içi kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. gözü qara

(böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağalan.

qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.

- **gözü tox:** qanığan. doyqun. nəfsi təmiz: qanıq könlü: qanıq

göz.

- **könlü tox:** içgin. ərgin. içi dolu. müstəğni.

- **tox göyüllü: tox gözlü:** qanıq könlü.

- **tox göz:** göü tox: yetinən. yetingən. qanmış. qane'.

- **gözü tox:** toxul. qanıq. qanıc. qanış. qanıqlı. tutumlu. əlində

ki ilə yetinən. yetingən. razi. qənaətkar.

- **qarnım tox:** sözlərin, yalanların mənə etgisi yox.

- **qarnı tox, sözü yox.**

toqa (< tuq. toq). toğa. 1. (< toxmaq. toqan: döğən. yığan. dəğən). toğalaq. loqğa. tumaq. girdə.toxuka. toxunan yer. birləşdirən nərsə. toxunmaq işini görənlə. 1. doğa. doğallıq. ortaya çıxış. təbiət. xilqət. yaratılış. xuy. fitrət. 1. tox. sət. qalın. qatı. yoğun. doymuş. 1. usul. yol. yordam. 1. döğüş. vuruş. vuruşma bələk. iznək. əlamət. 1. boyundur. 1. toqqa. hələqə. qullab (< tuqmaq: taqmaq: qarışdırmaq. bağlamaq). 1. (səs). taq. taqtaq. taqqa. taqqıldatmaq. camların bir birinə vurulmasından çıxan səs. - **toxat**: silli. 1. bələk. iznək. əlamət. 1. təbiət. yaşıllıq. yisun. yasun. yosun. isun. - **doğal davranış**. içgəlik. içtən gələn. səmimiyyət.

toqa **doğa**. təbiət.

toqa **toxa**. 1. bəla. fəlakət. müsibət. - **baş toxa**: baş bəlası. 1. sıxıntı. üzüntü. 1. toxuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. hərbi. mücadilə. gəilə. 1. çətin. gücünü. zorunlu. çigit. möhkəm. tərs. bərk. qarışıq. çalalı. çallaq. yaman. müşəvvəş. gərgin. tarınmış. 1.**doğa**. özgünlük. özəllik. təbiət.

- toqa** **toxa. toqqa. toka. doğa.** 1. həlqə. il. ilək. ilgək. 1. at qulanı. 1. (toxunmuş. yapısınmış) əşya'. əsbab. 1. bəndək. aşıq məşuq. qoybağ. 1. baş daşı. sin daş. 1. çıxax. günçix. günay. gün doğar.
- toqa** **toqa toqu.** 1. kəmər toqası. 1. xəstəlik. iç ağırlığı. 1. bağan. həlqə. boyunluq. boyun bağ.
- toqa** **toqqa. (< tuq).** qayıışı, ipi, bağı içinə keçirildib, nərsəni bağlamağa yarar, öz çevrəsin çövrəklənmiş, çevrələnmiş, içi boş tikə. həlqə.
- toqa** **tuqa. toqqa. toxa.** 1. qovuşduracaq güclü bağ. 1. avuc kimi toplu yer. dərə içi. 1. qurşaq, qayıış kimi nərsələri bağlamağa özəl, dilli başlı böyük qopca. qolan toqası. - quşaq **toqası.** - qılıc qayıışı **toqası.** 1. qavuşdurma. - **toqa edmək:** qovuşdurmaq. 1. ayağlar (gilas) birbirinə çırpmaq. - toqalım!: toxuşduralım. 1. öylə. öğlə. iş. güc. məşquliyət. 1. xəstəlik. iğ. qəm. kəmkə. kefsizlik. mun. iç ağırlığı.
- toqac** 1.**doğac.** filbədahə. bədahətən. özdəş. özdöş içdəş > içdiş. irtical. - **doğal ayıqlanma: doğal ayıqlanma:** tənazüi bəqa'. 1. **toxac. toqqac. toxunac.** yaxalac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. avqar. tutmac. tutac. alac. almac.

qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. saxlac.
 saxac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qısqac. çalqac.
 çalac. yaxalac. 1.döğüc. 1. **doğac**. düşünmədən,
 hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma,
 söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə, yapma. irtical.
 bilbədahə.

toqac çırpıcı toxmağı.

toqac **toğac. doğac. toxaç**. 1. qapının sürməsi. 1. filbədahə şiir.
 1. topuz. paltar çırpıp yumaqda işlənən toxmaq, topuz. 1.
 parça. tikə top. bağılı. - iki **topac** sabın.

toqaca **doğaca. doğal**. təbii.

toqacaq **toğacaq. toğacaq**. hamilə. yenikü. - **doğacaq qısraq**:
 qulnaçı qısraq.

toqacalıq **doğacalıq. doğalçılıq**. naturalizm. təbiigiraliq.

toqacdən **doğacdən**. sinədən. irticalən. bədahətən. içinə doğmuş,
 içdən gəlmiş kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma,
 bəstələmə.

toqaclama **doğaclama**. irticalı.

toqaç taqtaq. taxtax.

toqaç tutqaç. təməl. kök.

- toqaçlamaq** vurmaq. urmaq.
- toqaq** **toxmaq - dəmir toxmaq.** basut.
- toqaq** tuqaq. toqqa. həlqə.
- toqaq** tuqaq. toqqa. tuq. həlqə.
- toqaqlıq** **tökəklik.** süzqəç yapılacaq ağac. süzəklik.
- toqaqu** **toğaqu - yavan, yaban toğaqu,** toyuğu: soluqun. qırqavul.
- toqal** 1. buynuzsuz. 1. bodur. alçaq. 1. qaba. qapdal. sakar. 1. dar qafalı.
- toqal** **doğal.** 1.düzgün. olağan. bayağı. normal. təbii. **1.toxal.**
 toxaş. toquş. döğüş. çataş. çatal. cidal. cədəl. savuş.
 savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qırgur. qırgür. qovqa.
 qavqa. dartaş. dartış. 1.doğal. doğaca. təbii. - **doğal**
ayıqlanma: doğal ayıqlanma: tənazüi bəqa'. 1. çiğ. çiy. qırt.
 olmamış. xam. təbii.
 - **doğal balağ, bəla, qəza:** qarağrı. qarağı. qaraağrı.
 - **doğal buzlaq:** təbii yəxcəl. donçal. donğçal. donğqal. donqal.
 > doçal. tuçal.
 - **doğal, təbii istək:** içtəpi. içgüdü. dürtü. içdən gələn girəyiş,
 islik, istək, dilək. qaplıca. qapcıq. həvəs. çik. sinik. fitrət. sirişt.
 nəhad. təbiət.

toqal	doğal. doğru. doğurdan. qalaysız. özdək. içdən. yalansız.
toqal	toğal. doğal. olaqan. olan. olumlu.
toqal	tolqa. toğla. tolaq. pərhiz.
toqal	tuqal. qulluqçu (dişi).
toqalac	toğalac. toxalaç. ağıl. təkərlənmiş. başlıq.
toqalaq	toğalaq (< tox). 1. tonğaraq. fındıq kimi.girdə. yuvarlaq. 1. anonim. adsız.
toqalaq	toğalaq. 1.girdə. kürə. - şar təkkin toğalaq. 1. tələkək. təkəkək. təvərək. təkərlək yuvalaq. girdə. 1. toğalaq. təvərək. dığırdaq. 1. tıqırdaq. girdə. - toğalaq toğalaq qurudulan duzlu süzmə. qurut. kəşk (< köçək).
toqalaq	toğalaq. toğlaq. təkərük. təkərlək. təkərmi. təkər. girdiş. dəgirmi. gərmiş. qərqərə. qıldıraq. yuvarlaq.
toqalaqlıq	toğalaqlıq. girdəlik.
toqalamaq	toğalamaq. doğalamaq. (< tuq). yuvarlamaq. tukamaq. qapamaq (qapın). kilidləmək. düyürmək. yığıb almaq.
toqalan	tuqalan. girdə.

- toqalanmaq** **toğalanmaq. döğünmək. döğrünmək. dığrılmaq.**
devinmək. divilmək. çabalamaq. uğraşmaq. didinmək.
sürünmək.
- toqalaş** tomalaş. düğüm düğüm.
- toqalaşmaq** dalaşmaq. dövüşmək.
- toqalçı** **toxalçı. toxaşçı.** toquşçu. döğüşçü. savuşçı. savaşçı.
çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. qovqaçı. qavqaçı.
dartaşçı. dartışçı.
- toqalçılıq** **1.doğalçılıq. doğacalıq.** naturalizm. təbiigiraliq.
1.toxalçılıq. toxaşçılıq. toquşçuluq. döğüşçülük.
dartaşçılıq. dartışçılıq. savuşçılıq. savaşçılıq. çatalçılıq.
çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
- toqalı** **toxalı. 1.gərgili.** qorlı. qurlı. gurlı. quşqulu. qurtlu. cüvəli.
qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli.
tuluqlu. dalqalı. dağqılı. çalxalı. yalxalı. yılخالı. qatılı.
qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışiq. qarımıq. küpəli.
qılplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı.
bulanı. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş. **1.** qapıqlı.
qamıqlı. qapalı. çapalı. qəmli. qussəli. sıxıntılı. **1.** sıxıntılı.

gücənikli. məşəqqətli. zəhmətli. çatalı. quşqulu. işgilli.
sınırlı. çalız. çalaz. dincsiz.

toqalı

toxalı. sıxıntılı. 1.çətin. gücünlü. zorunlu. toxa. çiləli.
zəhmətli. **1. dözümsüz. dar. səbirsiz. dar canlı. dalsunğ.**
tələsən. **1. dar boğaz. güc devrə. 1. tutqunlu. tutuq.**
qussəli. çalız. çalaz. dincsiz. **1. çətin. gücünlü. zorunlu.**
gücənikli. məşəqqətli. zəhmətli. **1. darqın.**
hövsələsiz. **1.ağır. boğucu. - ağır hava. 1.bulanıq.**
dumanlı. **1.gərgin. sınırlı. çalız. çalaz. dincsiz. qolay**
olmayan. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı. qasıq. qasqıq.
qısıq. qısqıq. **1.gərilimli. istiresli. tansiyonlu. iztirablı.**
sıxan. incidən. basıq. **1.gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı.**
didərgin. dedirgin. qarşıq. qatıq. toxat. gərgin. müztərib.
acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli. **1.tozalı. acılı. dağlı.**
qayğılı. tasalı. quşqulu. işgilli. üzgülü. üzüntülü. hüzünlü.
məhzun. qəmli. dərdli. incik. incili. diğli. dağlı. çalız.
çalaz. ağrıq. ağrılı. mükəddər. qussəli.

toqalıq

tokaç. toxluq. qatılıq. sərtlik.

toqalıq

doğalıq. doğan yer.

- toqallaşmaq** **doğallaşmaq.** bayağılaşmaq. normallaşmaq.
düzgünləşmək. olağanlaşmaq. olğanlaşmaq.
təbiiləşmək.
- toqallıq** **doğallıq.** düzgünlük. olabulqanlıq. olağanlıq. bayağılıq.
normallıq. təbiilik.
- toqalt** əngəl. qadağ. mane.
- toqamaq** 1. toxuşdurmaq. birbirinə vurmaq. 1. bağdaşmaq.
birbirinə bağlamaq.
- **toqalım!**: **toxuşduralım!**.
- toqamaq** toxumaq.
- toqamayan** **doğamayan.** qısır.
- toqan** **doğan.** 1. doğulmuş. körpə. cocuq. uşaq. - doğan anası
olma, doğuran anası ol. 1. təvəllüd. mütəvəllid. 1. açan.
bais. toxuş. töküş. səbəb. 1. bahana. ıslatıcı. ıslac.
vasitə. 1. ova doğanlaşdırılan, alışdırılan, öyrətilən, yırtıcı
quş. 1.toyqan. şahin. 1. qohum. qatnaş. qatım. dayı.
- **doğan edinmək**: doğanlaşdırmaq. alışdırmaq. aşılaşdırmaq.
uyumlandırmaq. uysallaşdırmaq. öyrətmək. əkitimləmək.
əğitilmək. yetişirmək. görgütləmək. təbiyə etmək. tə'lim
vermək.

- **bozdoğan**: boz olub doğan türü.
 - **çaxırdoğan**: çaxır. çaxırquşu.
 - **doğan çeşiti**: dəlicədəoğan.
 - **günlə doğan, günlə batar**.
 - **icdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə**: yanğı. tanqı.
 - **doğan doğanı, birək birəgi, bir birini, öldürmək**: bəradər koşi.
 - **yaxın doğan qarnaş**: tayfa tırx.
 - **doğan qarnaş**: alıs olmayan. dış olmayan. yaxın.
 - **doğarlardan olub, ondan güclü avçı quş**: çaxırdoğan. balaban.
 - **düşünmədən, hazırlanmadan, icinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə, yapma**: doğac. irtical. bilbədəhə.
- toqan** **doğan**. 1. qardaş. əxi. əkə. ökə. əpə. ağa ini. 1. qarçıqay. qırqı. çəpək. cığılbaş. şunqur. sunqar. şunqar. **qarçığay**.
- **toğan** quşu. ütülkü. ötülkü. çərx. (bu av quşu itiliyindən, çapıq sapıq dönməyindən bu adı almış).
 - **ağ doğan**: çərə.
 - **doğan yavrusu**: doğana. çavlı.

- toqan** **doğan.** qızıl quş. şunqur. köğön. şahin. şunqar. al quş. - **bir çeşit doğan.** səksək.
- toqan** doğan. laçın. şahin. ağdoğan. çaylaq.
- toqan** **doğan. toğan. doğan. (< doğmaq).** 1. toyğan. 1. bəxt. şans. tale'. - **doğanı dönmüş:** taleyi çönmüş. - **ağ doğan:** çaqır doğrul. toğan. 1. soy. əsil. 1. çaqır. - **ağ doğan. - boz doğan. - ala doğan. - çaqır doğan. - sarı doğan. - boz doğan:** armud çeşiti.
- **qara doğan:** sunğur qara.
- **ağ doğan:** sunğur. şunğar.
- qanatları açıq olan "**doğana**" verilən ad: toğra.
- **çox doğan:** doğurğan.
- **toplu köstək ki doğanın ayağına vurulur:** tomağa.
- toqan** **doxan** ^(ərəb). < duqan. tutqan. duman. tütsü. (< **tuq:** bağlı. qəliz).
- toqan** **toğan. (< tuq).** 1. bükət. səd. bəd. sax. bağlaq. susaxlağı. saxtağıç. götürmə. tosmə. - su gəlməzdən **toğan** tut. 1. doğan, doğan quşu. şungur. şungar. köğön. şahin. qızıl quş. al quş. soylu bir av quşu. 1. canlı. doğmuş olan. doğmuş. olmuş. ortaya çıxan. yaşayan. - *ad.* **toqan**

- timur. toğan han.** 1. batır. ürəkli. güclü. qeyrətli. 1. qardaş
 { - **ulu doğan:** böyük qardaş. - **ərdoğan** (# kiçik: küçük. ini.
 kusti }. dos. yoldaş. - **doğan qarındaş:** yaxınlar.
- toğan** **toğan.** - **ala doğan:** qırqıy. qırqı.
- toğan** **toğan.** işarə. im.
- toqana** doğana. doğan yavrusu. çavlı.
- toqana** **toxana.** 1. qonaq. böyük ev. 1. saray. 1. tövlə. 1. avlu. 1.
 taxt.
- toqanaq** **doğanaq.** giri. qıtças. iki ipi birləşdirməyə yarayan ağac
 xalqa.
- toqanaq** sürgü.
- toqanaq** **toğanaq.** 1. burunduruq. dəvənin, yaramaz heyvanların
 burunlarına keçirilən həlqə. 1. çılış. çıqlış (< **çiq. çuq.**
tuq). patava. 1. qərqərə. həlqə. ayadola. 1. toğduy. başa.
 toğdaq. çaylaq.
- toqanaq** **toğanaq. doğanaq.** (< doğ: alqa. həlqə). 1. qullab. 1.
 heyvanların ön ayağına vurulan bağ.
- toqanaq** **toğanaq. doğanaq. donluq.** yükü heyvana çatıb
 bağlamaqda işlənən ipin ucundakı ağac çəngəl.
- toqanaq** **toğanaq.** girdab. əğrim. iğrik.

- toqanc** **toxanc. toxunc.** qırpa. qırca. qırıc. kəsər. kəsər. zərər. ziyan.
- toqancışmaq** **toxancışmaq. toxanclaşmaq.** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sızınlaşmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. ıztirablanmaq. müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq. anğaşalanmaq.
- toqanclaşmaq** **toxanclaşmaq. toxancışmaq.** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sızınlaşmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. ıztirablanmaq. müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq. anğaşalanmaq.
- toqancı** **doğancı.** 1. doğan quşu yetiştirən. 1. uşaxbaz. 1. lələ. taya. uşaxla uğraşan.
- toqancı** **doğancı.** yeniçəri ocağında, turnacı kimi, əsgər cərgələrindən.

- toqanlamaq** **toğanlamaq. doğanlamaq.** 1. öyrətmək. tərbiyələmək. 1. qardaşlıq edmək.
- toqanlar** **doğanlar. doğuranlar.**
- toqanlar** **doğanlar.** qardaşlar. qərdəşlər. əxəvan.
- toqanlaşdırmaq** **doğanlaşdırmaq.** doğan edinmək. alışdırmaq. aşılaşdırmaq. uyumlandırmaq. uysallaşdırmaq. ögrətmək. əkitimləmək. eğitilmək. yetiştirmək. görgütləmək. təbiyə edmək. təlim vermək.
- toqanlı** **doğanlı.** bəxtli. şanslı. tale'li.
- toqanlıq** **doğanlıq.** yaxınlıq. qarnaşlıq. qohumluq.
- toqanlıq** **toğanlıq. doğanlıq.** qardaşlıq.
- toqansız** **doğansız.** bəxtsiz. şanssız. doğanı dönmüş. taleyi çönmüş. tale'siz.
- toqansız** **doğasız.** ıssız. ıssız. kəssiz. kimsəsiz. yad. qərib.
- toqar** **toğar.** doğar.
- toqar** **toğar. doğar.** səhər. sübh. - **doğar namazı:** süb namazı.
- toqar** **toqqura. toqra. doğurqa. toğurqa.** qamış. düdük. yüyə. lülə. çömrək.
- toqar** **toraq.** 1.tumaq. tümsək. qalağ. 1.odun kömürü
yapmağda qurulan qalağ, tümsək.

- **gün doğmadan, nələr doğar**: gözlənmədik bir sürədə, umulmadıq nələr ola bilir. - **gündoğar**: irtən. ertən. səhər tezdən.

- toqar** **doğar**. doğu. tügər.
- toqaraq** girdə. tuqarağça.
- toqaslamaq** qarşılamaq.
- toqaş** **toxaş**. toxal. toquş. döğüş. çataş. çatal. cidal. cədəl. savuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qırgur. qırgür. qovqa. qavqa. dartaş. dartış.
- toqaşav** dolu, alçaq boylu. tıqnaz. güclü. yapılı.
- toqaşçı** **toxaşçı**. **toxalçı**. toquşçu. döğüşçü. savuşçı. savaşçı. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. qovqaçı. qavqaçı. dartaşçı. dartışçı.
- toqaşçılıq** **toxaşçılıq**. **toxalçılıq**. toquşçuluq. döğüşçülük. dartaşçılıq. dartışçılıq. savuşçılıq. savaşçılıq. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
- toqaşıq** **toxaşıq**. **toxuşuq**. **toxayışlıq**. **toxuyuşluq**. işləyişlik. işləşik. kullanışlıq. kullanışıq. kullayışlıq. quruqluq. quruşluq. quruşuq. iç düzük. iş düzük. ustav. dəsturüləmə. nizamnamə.

- toqat** 1.qatıq. qarşıq. gərgin. didərgin. dedirgin. sıxıntılı. toxalı. gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı. müztərib. acılı. qorxulu. qayğılı. düşüncəli. 1.toxunma. lətmə. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. qırpa. qırca. qırıc. kəsre. kəsər. zərər. 1. könül pası. üzüntü. kədər. 1.beş qardaş. şamar. silli. - silli, **toxat çəkmək**. (vurmaq. atmaq. çəkmək. dartmaq).
- toqat** narazı.
- toqat** şapat şabat < çapat. silli. taskı. təsği. şapalaq.
- toqat** şaplaq. çaplaq. şapalaq. çapalaq. silli.
- toqatan** **toxadan. toxladan.** qandırıcı. qandırın. qanıqdırıcı. qanıqdırın. qanqıdan. qanıtan. doyuran. doyurucu.
- toqatılmaq** **toxatılmaq. toxlatılmaq.** doyutulmaq. qandırılmaq. qanıqdırılmaq. qanqıdınmaq. qanıtilmaq.
- toqatlamaq** baş ağrıتماq. didirtmək.
- toqatlaşmaq** gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqlaşmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. sıxınlaşmaq. toxanlaşmaq. toxancışmaq. gücənləşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq.

müztəribləşmək. qorxunuşmaq. düşqanışmaq.

anğaşalanmaq.

toqatlı qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. tutqun. dərqli. göğüslü.

toqatlıq tutuqluq. tutqunluq. incik. qaralıq. kəduret.

toqatmak incimək. könülü qaralmaq.

toqatmaq **toqadmaq.** əğərləmək. yəhərləmək.

toqaüstü **doğaüstü.** xariqüladə. ğeyri təbii. - **doğaüstü yollar**
yaratdı, olunmasın sonuca çatdı.

toqavul **toğavul. toğlavul.** (bax > **aldatan. kələkçi**). duzqavul.

qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul.

qandavul. oynavul. oylavul. oyqavul. oyalavul. yalqavul.

aldavul. düzənçi. kələkçi. hiləçi.

toqay **toğay.** 1. tuqay. sığlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. yalqan. qundur.

qondur. çökələk. basıq (# **pəsiq**). dənğlik (#: **tanlıq**). 1.

toğayı. (doyulmuş, yetilmiş, barlanmış nərsə). pərvəri (fars) (<

pər < bər. bar). barvarı. 1. tuqay. tuğay. bük. keçit. gədik.

urman. sıx meşə.

toqay **tokay. toğay. toga.** (< **tox. tuq.**). 1. (**tox - ay: tuq - ay**)

dolunay. 1. çalı. çalılıq. sıx olan yer. sıx meşə. 1. qoruluq.

bükə. orman. **1. tuqay.** çay yolunun buruş girişi. **1. dərə. 1.**

tuqa. tuqay. duğa. duva. tilism. bağıt. üfü.

toqay toqqa. tuqqa. həlqə. dolan. dolağ. biləzlik.

- **yarım toğay:** yarım dayirə.

- **toğay aylanmaq:** dayirə şəklində dönmək.

- **toğay yol:** dolambaçlı yol.

toqaybaş xalqa buynuzla dağ keçisi.

toqayı **toxayı. toğayı.** toxay. toğay. (doyulmuş, yetilmiş, barlanmış nərsə). barvarı. pərvəri (fars) (< pər < bər. bar).

toqayış **toxayış. toxuyuş.** işləyiş. kullanış. kullayış.

toqayışlıq **toxayışlıq. toxuyuşluq. toxaşlıq. toxuşuq.** işləyişlik. işləşik. kullanışlıq. kullanışlıq. kullayışlıq. quruqluq. quruşluq. quruşuq. iç düzük. iş düzük. ustav. dəsturüləmə. nizamnamə.

toqaylamaq meşələmək. ormanda dolşmaq, oturmaq.

toqaymaq doymaq.

toqaytın dayral. girdən. dolanbac.

toqaytmaq doyurmaq.

toqbasar toxbasar. soğuşluq. deser. yeməkdən sonra yeyilən soyuq yemək. (dondurma, yemiş kimi).

toqbay	bodur. alçaq.
toqbet	dolqun yüzlü.
toqbet	toxbet (tox + bet : üz.). toquz (tox + üz) dolqun üz. girdə dolu üz.
toqbəy	toxbəy . yoğun, qıssa, güdə, boysuz, külə, alçaq olan.
toqca	toşnı . toçnı . toqnı . toqın . toxun . toçqa . (< tuq). 1. tuqar. nuqtə. 1. nuqtəbə nuqtə. aynı. lap. - toşnı özüdü: lap özüdü.
toqçılıx	toxçılıx . bəylik. bəxtyarlıq. bolçılıq. molçılıq. dövlətlik.
toqçuluq	toxçuluq . bolluq. dinclik. gönənc. toxluq. firavanlıq.
toqda !	dayan !. dur !. - mən toxda deyirəm. sən a çallab barasa: mən dur diyirəm. sən isə sıvışıb gedirsən.
toqda	toxda. döz. qoy. dayan. səbr. dirəng. - toxda gəldim. - toxda !: səbr ed !.
toqdadmaq	toxdatmaq . toqdadmaq . amurtmaq. yamırtmaq. yatışdırmaq. dindirmək. çatdırmaq.
toqdaq	toğdaq . toğanğ. toğduy. başa. çaylaq.
toqdam	toxdam . hükm. qərar.
toqdama	iyiləşmə. əsənlik. şəfa.
toqdamaq	durmaq. qoyunmaq. qonmaq. oturmaq. - ağrım qondu .

toqdamaq	toxdamaq. arılmaq. kəsəldən qalxmaq. bərqərar olmaq.
toqdamaq	toxdamaq. arımaq. arınmaq. kəsəldən qalxmaq.
toqdamaz	toxdamaz. keçməz. düzəlməz. onmadıq. onqmadıq. onmadıq. onmaz. sağalmaz. - geçməz xəstəliyə tutulmaq, düşmək.
toqdatmaq	toxdatmaq. toqturmaq. düzəltmək.
toqdatmaq	toxdatmaq. önqürtmək. onqurtmaq. dirsətmək. düzəltmək.
toqdurmaq	toxundurmaq. toldurmaq. sataşmaq. vurub dəğmək.
toqduy	toğduy. toğdaq. toğanğ. çaylaq. başa.
toqi	tokı. tükəli. tükəli.tükəlülü. qamı. hamı. bütünü. büsbütünü.
toqımaq	1. toxumaq. toxunmaq. dövmək. vurmaq. çarpmaq. - qapını toqiyan kimidi. 1. tapdamaq. dövülərək sərtləşdirmək. - qılınc toqımaq. - parça toqımaq. 1. götürmək, batırmaq. qırq edmək. - onu su toqıdı: onu su qərq etdi. 1. <u>ad.</u> toqqamıq. toxmaq. çamaşır toxmağı.
toqımaq	toxumaq. (adam. dəmir) dövmək. vurmaq. çarpmaq. toxunmaq.
toqın	(< tuq). bax > toqca.

- toqınmaq** **toxınmaq.** dövülmək. çarpmaq. dövülərək sərtləşdirmək.
- toqış** toxuş. savaş. cənq.
- toqışmaq** **toquşmaq. toxuşmaq.** çarpışmaq. savaşmaq. toquşmaq. döğüşmək. vuruşmaq. çarpışmaq.
- toqıtmaq** 1. toxutmaq. vurdurmaq. döğütmək. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq. - ol onun boynun **toquttu:** vurdurdu. 1. toxdatatmaq. neçə nərsəni birbirinə çaldırıb, toxdatıb, dərib tikmək, birgətmək. - ol bez **toqutdu:** o paraça toxutdu. 1. döğdürmək. basdırmaq. taptadmaq. - qılınc, pıçaq **toqdurmaq.** 1. çalmaq. döğüb səsləndirmək. - qapı **toqıtmaq.**
- toqqa** bax > **toqa.** toqaq. tuqaq. həlqə.
- toqqa** **toqa.** (< **tuq**). qayışı, ipi, bağı içinə keçirilib, nərsəni bağlamağa yarar, öz çevrəsin çörəklənmiş, çevrələnmiş, içi boş tikə. həlqə.
- toqqa** toqay. tuqqa. dolan. dolağ. həlqə. biləzlik.
- toqqa** **tonğqa.** 1. qataq. qadaq. qota. 1. dilli dəmir. 1. **tonqa.** **donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl. donqul. doğuz.** **domuz. danqa. danqaz.** çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis. durumsuz. duruğsuz.

qonuşsuz. barişsiz. varışsiz. boluşsuz. oluşsuz.
 çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq.
 qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız. sırtıq. üzdən
 gedməz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat.
 çalan. çalanğ. qıncır. qıncır. dikəbaş. qartlanqaz.
 qartlanmaz. gəməlməz. gəmalalmaz. sərkış. gödən. qırbal.
 qırbal. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar. bədəxlaq.
 xuysuz.əxlaqsız.

toqqa

tuqa. tuqa. 1. qovuşduracaq güclü bağ. **1.** avuc kimi toplu yer. dərə içi. **1.** qurşaq, qayış kimi nərsələri bağlamağa özəl, dilli başlı böyük qopca. qolan toqası. - quşaq **toqası.** - qılıc qayışı **toqası. 1.** qavuşdurma. - **toqa edmək:** qovuşdurmaq. **1.** toqaq. tuqaq. tuq. həlqə.

toqqac

toxac. toxunac. yaxalac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. avqar. tutmac. tutac. alac. almac. qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. saxlac. saxac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qıscac. çalqac. çalac. yaxalac.

toqqaçılıq

toxuçuluq. hoqqaçılıq. aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik. qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq. çallaşlıq.

çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsənin üzüstü, gizli qalması
sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük. sözün
tutmamazlıq. dələduzluq. əğrib dolablıq. dolabçılıq.
yalançılıq. fırıldaqlıq. fırıldaqçılıq.

- toqqadol balta** cəllat baltası.
- toqqan** **toğqan**. 1. qardaş. bacı. nəcib. atabir ana bir qarındaş.
ağa ini. əkə ükə. 1. ekiz doğanlar. 1. doğan. anadan
doğan.
- toqqanlıq** **toğqanlıq**. sileyi rəhm.
- toqqaşmaq** girişmək. birbirinə toxunmaq. birbirinin ağrına dəğmək.
- toqqay** (< **tox**). sığırın aşıq gəmiyi.
- toqqu** **tonqlu**. bir yaşar qoyun.
- toqqunmaq** **toxqunmaq**. doyumaq. dolunmaq. dolmaq.
- toqqura** **toqra**. **toqar**. **doğurqa**. **toğurqa**. qamış. düdük. yüyə. lülə.
çömrək.
- toqquş** **toquş**. toxal. toxaş. döğüş. çataş. çatal. cidal. cədəl.
savuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qırgur. qırgür.
qovqa. qavqa. dartaş. dartış.

- toqquşçu** **toquşçu. döğüşcü.** toxalçı. toxaşçı. savuşçı. savaşçı.
çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. qovqaçı. qavqaçı.
dartaşçı. dartışçı.
- toqquşçuluq** **toquşçuluq. döğüşçülük.** toxalçılıq. toxaşçılıqdartaşçılıq.
dartışçılıq. savuşçılıq. savaşçılıq. çatalçılıq. çataşçılıq >
cədəlçilik. cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
- toqquşqan** **tokuşqan. toxuşqan. döğüşqən.** hər zaman çarpışan.
qavqacı.
- toqqutmaq** **doğqutmaq. doğrutmaq. düzətmək. düzgətmək.**
iyəşitmək. eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək.
eyigətmək. iygətmək. eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək.
yeğcətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq.
aşlatmaq. aşılmaq. xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək.
gəlişitmək. gəlgitmək. yönütmək. yöngütmək. islah
edmək.
- toqquz** - **doqquz doğurmaq:** çox tələsmək. səbirsizliklə gözetləmək.
çox maraqlaşmaq.
- toqquz** - **doqquzuncu göy:** yelkən. ərş. - **boğaz doqquz**
boğumdur: qonuşurkən özənli, diqqətli olmalı. - **doqquz**
yaşında çıxan diş: çivi dişi.

- **iyi iş altı ayda, doğru uşaq doqquz ayda çıxar.**
- **doqquzun** yıxıb, bir ocaq tikib.
- toqquzdaş** - **doqquzdaş oyunu:** toxurcun (< **toxumaq**).
- toqla** tolqa. tolaq. toqal. pərhis.
- toqlaçı** **toğlaçı. toğlaçı.** tavluk. tavqıl. toğlayan. alcı. aldatıcı.
aldamçı. hiləkar.
- toqlaçı** **toxlaçı.** toxdaçı. bildirici. təbliğçi. e'lançı.
- toqlad** toxlad. bildiri. - son **toxlad:** son bildiri, ixtar. - **toxlad**
dinləmək: bildi:iyə qulaq asmaq.
- toqlad** **toxlad. tuqtay. toxday.** (< **toq. tuq**). **1.** toxdal, toxla, bildiri,
təbliğ, e'lan. **1.** yığıncaq. konfirans.
- toqlaq** **toğlaq. 1.** toğalaq. təkərük. təkərlək. təkərmi. təkər.
girdiş. gərdiş. qərqərə. qıldıraq. yuvarlaq. dəgirmi. **1.**
tombalaq. qulın. gözəl. yaxışıqlı.
- toqlaq** toğlaq. aldanqıç. aldaq. iğfal.
- toqlaq** **toğlaq. toğlama.** dolandırma. dolan. yalan. aldağ. hoqqa.
kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. toxu. toxuma. düzən.
dandırma. hilə.
- toqlama** **toğlama. tovlama. fırlama. 1.**atma. atlatma. çıxartma.
düşürmə. düşürtmə. uzaqlatma. dəf etmə. **1.**dolandırma.

dönəldirmə. döləndirmə. dolaşdırma. gəzitmə.
 gəzitdirmə. çevirmə. çevirtmə. 1. törətmə. öretmə.
 doğurma. doğurtma. 1. piç. piş. buru. burqu. dolam. 1.
toğlaq. dolandırma. dolan. yalan. aldağ. hoqqa. kələk.
 əğrib. giriz. gizir. girişim. toxu. toxuma. düzən. dandırma.
 hilə.

toqlama tuqlama. tolama. tolğama. büktürmə. pinələnmək.

toqlamaq **toğlamaq. tovlamaq. 1. torlamaq.** yol yapmaq.
 qandırmağa, aldadmağa çalışmaq. avutmaq. 1.
 toqsılamaq. toslamaq. toxundurmaq. çarpmaq. nərsəni
 nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. mindirmək. 1. aldatmaq.
 atlatmaq.

- oyalayıb gəzdirmək, toğlamaq, uğraşdırmaq:

dolandırmaq.

toqlamaq **toğlamaq. tovlamaq. armaq. aldatmaq.**

toqlamaq **toxlamaq. 1. (q < > p) toplamaq. 1. bildirmək.**

toqlamaq tuqlamaq. toğalamaq. torqalamaq. yumlaq.

yumarlamaq. yuğarlamaq. girdələmək.

toqlamaq **doğlamaq. dəyişdirmək. yenilənmək.**

toqlanmaq **toğlanmaq. nərsiyə qapılmaq.**

- toqlanmaq** **toğlanmaq. tovlanmaq. fırlanmaq. 1.atınmaq. çıxınmaq.**
 düşünmək. düşünürmək. uzaqlanmaq. dəf olunmaq.
 1.dolanmaq. dönəlmək. dölənmək. dolaşmaq. gəzinmək.
 çevrilmək. 1. törənmək. örenmək. doğulmaq.
 doğunmaq. 1. aldanmaq. üzünə baxıb, astar almaq.
 - **zahirinə toğlanmaq**: görünürə aldanmaq: dışardan, eşikdən
 görüldüğü kimi olduğunu sanmaq.
- toqlanmaq** **toğlanmaq. tovlanmaq. tavlınmaq. kələk gəlmək.**
 girlənmək.
- toqlanmaq** **toqlanmaq. tuqlanmaq. tulqanmaq. tullanmaq.**
daqlanmaq. dağlanmaq. qızılı atılmaq.
- toqlatan** **toqladan. toxadan.** qandırıcı. qandıran. qanıqdırıcı.
 qanıqdıran. qanqıdan. qanıtan. doyuran. doyurucu.
- toqlatılmaq** **toqlatılmaq. toxatılmaq. doyutulmaq. qandırılmaq.**
 qanıqdırılmaq. qanqıdınmaq. qanıtilmaq.
- toqlatmaq** **toğlatmaq. tovlamaq. fırlatmaq. fırlamaq. 1.atmaq.**
 atlatmaq. sıçramaq. sıçratmaq. çıxartmaq. düşürmək.
 düşürtmək. uzaqlatmaq. dəf etmək. 1.dolandırmaq.
 dönəldirmək. döləndirmək. dolaşdırmaq. gəzitmək.
 gəzıtdirmək. çevirmək. çevirtmək. 1. törətmək. öretmək.

doğurmaq. dođurtmaq. 1. yüksəltmək. artırmaq.

qaldırmaq. - qiymətləri fırladılar.

toqlatmaq **toxlatmaq.** doyurmaq. tutumdurmaq. qamandırmaq.
inandırmaq. qandırmaq. qanıdırmaq. qanıqdırmaq.
qanıqlatmaq. yetindirmək. yetgindirmək. razi edmək.
qane', iqna' edmək.

toqlav **dođlav.** dəğışmə. yenilənmə. dəğışirmə.

toqlavul **tođlavul. tođavul.** (bax > **aldatan. kələkçi**). duzqavul.
qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul.
qandavul. oynavul. oylavul. oyqavul. oyalavul. yalqavul.
aldavul. düzənçi. kələkçi. hiləçi.

toqlayan **tođlayan. tođlayan.** tovlayan. tođlaçı. alıcı. aldatıcı.

toqlı **toxlı. toxlu.** 1. altı aylıq quzu. bir yaşını keçmiş quzu. 1.
bağı. 1. bir yaşında quzu. 1.(< **tıxılmış: doylulmuş**). 1.
dolu. doluq. dolqun (taxıl. dənə). 1. quyu, qoyu boya. 1.
yol, yordam bilen bilgə. 1. iri. dolqun. bəsili. 1. tədbirli.
təmkinli. 1. güclü. müəssir.

toqlu balta **dođlu balta.** cəllad baltası.

toqlu **toxlu.** 1. bir yaşına girmiş qoyun. 1. boynunda küpə kimi
sarqan dənələri olan qoyun, keçi. 1. **tođlı.** bağan. bağna.

yetgin quzu. toxlu. quzu.

- **toxlu tobuquca**: çox kiçik. mincik. mıncıq.

- **toxlu doymaz dokuz gün**: aralığın onyeddi igirmi beşi arasındakı günlər.

- **bidan toxlu**: zayıflıqdan yazı keçirəməyəcək qədər gücsüz quzu.

toqlu

toxlu. tavlı. tovli. çağ. çağlı. səmiz.

- **güclü, toxlu, müqəvvi yemək**: qapısqa.

- **qart toxlu: qirt toxlu**: 1. üç dörd yaşında enənmiş qoyun, keçi. 1. aşırı qudurqan.

toqluq

toğluq. sərdar.

toqluq

toxluq. 1. tolqunluq. dolqunluq. bərəkət. 1. ucuzluq. 1.

dostluq. barış. toyum. 1. **toxbasar**: son yemək (deser).{**açıq**

yemək: giriş (antirə) yeməyi. - **yoğur** yemək: quyuq (əsl)

yemək}. 1. **toxulluq**. **toxul**. ikinci arvada verilən ad. 1.

toyuqluq. doymuşluq. 1. **toyuqluq**. dolqunluq. qalınluq.

sıxluq. - qumaşın **toxluğ**.

- **göz toqluğ**: soğum. soğuma. doyma. qənaət.

- **qarın toxluğuna**: yalnız yeyib içmə qarşıtı çalışmaq.

toqluq	<p>toxluq. 1.douynuq. 1.sıxlıq. darlıq. qalınlıq. çiqırnılıq. qabalıq. yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq. qilzət.</p> <p>1.doyqunluq. doyma. doyuluq. istiğna'. - göz toxluğu: güvən. bitginlik. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə.</p> <p>qənaət. yetinmə. inanc. qanma. razılıq. - boğaz toxluğuna: çox düşük, az müzd. 1. qanıq. qanıc. qanış. qənaət. -</p> <p>toxluqla yaşa: qanıqlı yaşa: qənaətlə yaşa.</p> <p>- könül toxluğu: qanıq könüllü: tox göyüllülük. tox gözlülük. doyqunluq. istiğna. gözü doluluq.</p> <p>- yoxluqla toxluğun arasın, dağlar kəsir.</p>
toqluqay	toxluqay. quzu.
toqluluq	- gözü toqluluq. soğumluq. soğuma durumu. doyumluq. qane'lik.
toqluşluq	toğluşluq. doğluşluq. toğuşluq. nəcabət. əsalət. kərimüttəb. səid. nəcabət. soyuq. cis.
toqm	<u>düğ</u> mələnmış qavralar, oyu, fikir, inanc.
toqma	doğma. 1. (< doqma). təəssüb. nəş. mütələq. 1. doğmuş. - bu qız kimdən doğma. 1. doğum. viladət. təvəllüd. 1. boşalma. fariğ olma. 1. doğuş. doğum. gözləmə. gözləyiş. gözləyim. bəlimə. bəliriş. bəlirtiş.

bəlim. zahir olma. zihur. **1.** intişa'. **1.** yeni. yenik. yaratı.

orijinal. bəddi.

- yeni ayın **bəliməsi**: hilal **gözləmə**.

- **doğma topraq üzüntüsü**: həsrəti.

- **içə doğma**. içə düşmə. önsezi. hissi qəbləz viqu'.

- **günün doğmasından sonrakı çağ**: günəş çalımı.

toqma

doğma. **1.** təvəllüd. viladət. - doğma tarixi. **1.** çırıl çıplaq.

1. zihur. hidus. sinux. sidur. tilu'. **1.** toğmağan. qulam.

qul. çəkər (**çakər** (fars)). kölə. əbd. qırnaq. bulğun. bəndə.

qulluqçu. külfət. **1.** doğma. doğulan çevrə, dədəlik evi.

ölkə.

- **doğma böyümə**: doğmuş böyümüş, yerli. - **doğma böyümə**

kəndlidi.

toqma

doqma. dolma. (< **tuq**). **1.** düğüm. düğün. düğün. bağlı.

nərsənin üzərində basıb dayanmaq. - **doqmaçılıq**:

dolmaçılıq. doqmatizm. **1.** toxuma. toxumadan yapılan

geysi. **1.** yerli. yerli xalqdan olan kişi. **1.** xan. devletli

balası.

toqmaca

doğmaca. doğuşdan. **1.** doğulan, ilk gündən.

yaradılışdan. əzəldən. **1.** doğrudan doğruya.

- toqmadan** - **gün doğmadan, nələr doğar:** gözlənmədik bir sürədə, umulmadıq nələr ola bilir.
- toqmadıq** **toğmadıq, doğmadıq.** ərbət. dərəksiz. sansız. doğumsuz. möhməl.
- toqmaq**
- toqmaq** **doğmaq.** 1.doğurmaq. (sığır) bozağılamaq. buzağılamaq. bozağılamaq. buzağılamaq. bozalamaq. buzalamaq. 1.doğurmaq. töləmək. törəmək. 1. törətmək. üz vermək. ortaya çıxmaq. bəlirmək. - doğmadıq cocuğa, don biçilməz. - doğduğuna peşman olmaq. 1. ayaq basmaq. 1. yenikmək. icad olmaq. 1. **çoqmaq.** götürənə. 1. (**# dolunmaq:** dalmaq. dalınmaq. bitmək. batmaq), - günəş **doldu.**
- **alınına gün doğmaq:** bəxdi açılmaq.
- **dəmir, çəlik toxmaq:** gəbeş. küpəş. güpün.
- **doğmağ üzrə olan:** doğmağı yaxın.qarnı burnunda.
- **düşüncəsində nərsələr doğmaq:** sanına (xatirinə) gəlmək.
- **əksik doğmaq:** çağından öncə doğmaq.
- **əlinə doğmaq:** uşaqlığından bəri tanımaq. üzərində əməyi, işi zəhməti olmaq.
- **gün doğmaq, ışımaq:** gün atmaq.

- **gündoğmadan, kimliyi söylənməz.**
- **könlünə doğmaq:** ürəyinə, içinə qoyulmaq.
- **qapı toxmağı:** önəm verilməyən kimsə.
- **boğuş, ölü doğulmuş:** düşük. saqit. bağan(< boğamıq).
- **böyük təbil (davul) toxmağı:** balaban.
- çox doğumlu diş: anaç. anaş. zirəh. çox bilmiş.
- **doğumu yaxın qadın:** ağır ayaq.
- **içinə doğmaq:** nərsənin olacağıın öncədən duymaq.

toqmaq

toxmaq. 1. çomaq. soba. sopa. dəğnək. **1.** kütük. kündə. munca. **1.** məngnə. **1.** gopuz. çəküş. baluqa. potg (**pot** < metatez > **top** < > **təp**) topaq. **1.** topuz. iri düğmə. - **daşçıların ağır toxmağı:** salta. balyoz. iri çəkkic.

toqmaq

toxmaq. tögmək. doğmaq. (< döğ. dögmək. döymək). 1. ayrılmaq. nərsə nərsədən döğülmək, çalınmaq. aralanmaq. doğramaq. yarmaq. # **toxmaq. tuqmaq:** yığıb birləşdirmək, bir araya gətirmək. düğümləmək. kəndir (dögmə toxmağı). **1.** vurmaq. toqac. dokuç. döyməç. tumaq. balta. çəkkic. **1.** vurma, ezme, döğme aracı. **1. (< tıxmaq. tıq: tıqmaq:** tıxılı. hörülü, tikili olan nərsə. döğməç. kopul. gombul). döğüşmək. toxuşmaq. **1.** şişmək. tuğmaq.

tüğmək. **1. < doğramaq.** çoxatmaq. çağalamaq.
xırdalamaq. **1.** boşanmaq. boşalmaq. boşlanmaq.
ayrılmaq. **1.** oğmaq (oğ. oğlan)?. **1.** açmaq. aydınlatmaq.
çalmaq. parıldamaq. canlandırmaq. çıxmaq. yüksəlmək.
1. < > toğramaq (< doğ. döğ. oğ: oğuntu. bala). **1. toxmaq.**
döğüc. döğəc. döğdü. **1.** yakın. yakır (< yaxmaq).
verimsiz. qısır. əqim. toymaq. doymaq. doyulmaq.
qanmaq. **1.** çıxmaq. sızmaq. yarımaq. açmaq. doğmaq.
meydana çıxmaq. bəlirmək. yüksəlmək. havalanmaq.
qöğə ağmaq. - gün yarıldı. - gün sızdı. - dəmir toxmaq:
basu.1. # taxmaq: bax > taxmaq. **1. badırmaq: bardamaq.**
balalamaq.
- **əksik doğmaq:** cocuq çağı gəlmədən doğmaq.
- **içə doğmaq: ürəyə doğmaq:** içinə qonmaq. sinux etmək.
- **doğduğuna peşman:** təmbəl.
- **dəmir toxmaq:** güpüz. qabaş. qəbəş.
- **döğüş araclarında zəncirli, toplu bir çeşit toxmaq:** salaq.
salıq.
- **geyim yumaqda işlənən yassı toxmaq:** taqtaq

- **çırpıcı toxmağı**: toqac.
- **toxmaq kimi**: gürbüz, ətli cocuq.
- toqmaq** **doğmaq**. ortaya çıxmaq. cayarlaşmaq. yayarlaşmaq.
təcəlli edmək.
- toqmaqan** **toğmağan**. toğma. doğma. qulam. qul. çəkər (**çakər** (fars)).
kölə. bənd. əbd.
- toqmal** doğmal inaq. xiyalat. mohumat.
- toqman** **toxman**. toxunmuş qab, torba, sak. sələ. səbət.
qataman.
- toqmar** **toxmar**. **tuqmar**. (**çoqmar**. **çuqmar**). **1**. bütün. bitin. **1**. ucu
dəmirsiz, başaqsız ox. **1**. yalın. sadə. **1**. düğməli. təmrəni
yumru olan ox çeşiti. **1**. sümükdən, ağacdən düğməyə
bənzər təmrən, ucluq.
- toqmaz** **toxmaz**. **1**. sıxmaz. dəğməz. basmaz. əzməz. izməz.
gəzməz. gizməz. əziyyətiz. zəhmətsiz. **1**. toxunmaz.
dəğməz. əl vurmaz, sürməz.
- toqmazlıq** **toqmazlıq**. **toxunulmazlıq**. qorunmuşluq. məsuniyyət.
- toqmış** **doğmış**. dünyayə gəlmiş. mütəvəlid. zadə.
- toqmuş** **1**. **doğmuş**. ayaq basmış. **1**. **toxmuş**. qanuq. qanıq.
doymuş. dolmuş. qanmış.

- **ətin, yeni doğmuş heyvanın üzərində olan incə dərisik,**

sar, zar: kövnək. kovnaq. kağnaq. kağnaq.

- **anası onu qaçqışda doğmuş.** (köç sırasında).

- **yeni doğmuş qadın:** doğus. doğulu.

toqmuş

toqmuş. doğmuş. ortaya çıxmış. canlı. yaşayan.

toqnaq

toxnaq. 1.toxnaqlıq. pozuluş. pozuqluq. pozaq. düşüş.

düşmə. çökmə. sapış. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə**

düşüşdülər: araları pozulmaq. **1.dəğək.** kinayə. **1.pozaq.**

ziyan. kəsər. kəsər. zərər.

toqnaq

toxnaq. toqun. 1. pozun. pozma. zərər. ziyan. - bunun

bizə **toxunu** yoxdur. - bundan nə **toxun** gözlənilir. - bir belə

toxnaqın altından çıxmaq olmaz. **1.** başa vurma. şəmatət.

sərzəniş. - **toxnaqa** düşdük. **1.** işləmə. keçmə. etgi. tə'sir. -

onun varından bizə **toxun** yoxdu. - **toxunun** azaltmaq. -

toxunun güclətmək. **1.** lamisə.

toqnaqlı

toxnaqlı. toqunlu. 1. pozan. zərərli. ziyanlı. - bunun bizə

toxunlusun ayırın. - bundan nə **toxunlu** söz gözlənilir. - bir

belə **toxnaqlı** işlərin altından çıxmaq olmaz. **1.** başa vuran.

sərtcə. güclü. - **toxnaqlı** düşüncə. **1.** işlər. keçən. etgili.

tə'sirli. - onun varından bizə **toxunli** bir nə yoxdu. - **toxunli**
soyu. - **toxunli** söz.

toqnaqlıq **toxnaqlıq**. 1.pozaq. pozuqluq. toxnaq. fəsad. 1.incimə.

incimə. 1.pozuluş. pozuqluq. pozaq. düşüş. düşmə.

çökmə. sapış. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə**

düşüşdülər: araları pozulmaq.

toqni (< **tuq**). bax > **toqca**.

toqnu **toxnu**. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu. oyanıq. tetik.

sezqic. duyağar. duyar. duyarlı. etgin. təpgin. deşgin.

dəğgin. izgin. əzgin. incik. hissili. həssas.

toqnuq **toxnuq**. **toxunuq**. **toxunu**. durqa. duyurqa. ixtar.

toqnulmaz **toxnulmaz**. qorqun. məsun.

toqnuşdurmaq **toxnuşdurmaq**. itiştirmək. dürtüştürmək. dəğişdirmək.

dönüştürmək.

toqnuşmaq **toxnuşmaq**. itişmək. itəlişmək. dürtüşmək. dəğişmək.

toqol quma. ikinci xanım.

toqoloq bax > **tuqulu**. (< **tuq**).

toqos **toğoz**. tavus.

toqra **doğra**. 1. **doğru**. **dobra**. düz. dolambacsız. bükümsüz.

çapraşiqsız. çaprazsız. qarşiqsız. olduğu kimi. 1. uğra.

- ras. - işi uğra, doğra, ras gedmək: işi könülcə gedmək.
- doğra doğra: doğru doğru: dobra dobra: dosdoğru. olduğu kimi. dolandırıb buruşdurmadan.
- toqra** **toğra. doğra. tuğra. 1.** tuğra. möhür. imza. damğa. **tuğra çəkmək:** imza qoymaq. **1.** şərəfə. - sizə **tuğra:** sizə **toğra:** sizin şərəfə. **1. toqra ! toğra !. or !. biç !. 1.** qanatları açıq olan "**doğana**" verilən ad. xanlığın, şahlığın qolu, imzası.
- **toğralı** kağız. - **toğrasız** heç bir nəyə baxılmaz. **1.** ataman dövründə ağçaların bir üzünə vurulan doğan şəkli. - **yazımı toğra oyunu:** şer mi xəstə oyunu: şer mən xəstə oyunu. **1.** tumar. birlikdə paket yapılmış kağız. - toğra bəstəmək: tumar etmək. **1. toğrul.** ağ doğan. çaqır doğan.
- toqrac** **toğrac. toğraçı. doğramaçı. dülğər. nəccar.**
- toqraçı** **toğraçı. toğrac. 1.** doğramaçı. dülğər. nəccar. **1.** toğrakəş. toğra çəkən. imçi vəkil. nişançı vəkil.
- toqraçı** **toğraçı. toğranı basan. tovqii.**
- toqraq** **doğraq. (< tuq). 1.** kütük parçası. **1.** qara, böyük qavaq, cam. **1.** qavaq ağacı.
- toqraqan** **toğraqan.**
- toqraqəş** **toğrakəş. toğraçı. toğra çəkən. imçi vəkil. nişançı vəkil.**

toqraqı	doğrama.
toqraqılı	doğramayı düşünən.
toqraqılıq	doğraqılıq. 1. çalılıq. 1. doğraqsıq. - doğramaq istəyən: toqraqsaq. - doğrar görünmək: toqranmaq. - doğrayan: toqramaqlı. - doğrayan. doğrayıcı. toğradacı. toqraquçı. 1. doğraqsıq. doğramaq işi olan·.
toqraqsaq	doqramaq istəyən.
toqraqsıq	doğraqsıq. toqraqılıq. doğramaq işi olan·.
toqraqu	doğranacaq.
toqraquçı	doğrayan. doğrayıcı. toğradaçı.
toqral	toğral. toğral. qartal. doğrayan.
toqralmaq	toğralmaq. doğralmaq. 1. doğru demək. söyləmək. edmək. 1. parçalanmaq. yarılmaq.
toqram	doğram. 1. kəsə. parça. dilim. 1. kəsim. paralanma. kəsilmə. - bağırsaqlarım toğram toğram kəsilir: doğranır kimi bərk ağırmaq. 1. kəşiş. boreş. - toğram doğram: doğram doğram. kərçim kərçim. tikə tikə.
toqram	doğram. döğrəm. - qaradoğram: ətin yağsız yeri.
toqram	doğram. tuvram. tuvraqan. dilim.

- toqrama** **doğrama.** qapı pəncərə kimi, kəsilib biçilərək düzələn nərsə.
- toqrama** **doğrama.** ufalama. təcziyə.
- toqramaçı** **doğramaçı.** dülgərən daha xırda işləri yapa kimsə.
- toqramaçı** **doğramaçı.** qəfəşçi. toğraçı. toğrac. dülgər. nəccar.
- toqramaq** **doğramaq.** 1.biçmək. kəsmək. yarmaq. qırmaq. təqdir edmək. 1.çantmaq. çaltmaq. çəntmək. kəntmək. kərtmək. kantmaq. qantmaq. ufalamaq. parçalamaq. oğmaq. 1. döğmək. dövmək. qırpalamaq. qırmalamaq. kərçimək. avratmaq. tikələmək. çapmaq. qırmaq. 1. kəsərək parçalamaq. 1. qıymaq. qiymələmək. qaranmaq. zülm edmək. rəhm edməmək.
- **qabaq doğramaq:** abartmaq. şişirmək. yalan satmaq.
- **əkməyinə qan doğramaq:** çox sıxıntıya, üzüklüyə uğratmaq.
- **qanına çörək doğramaq:** batışına, fəlakətinə yol açmaq.
- toqramaq** **toğramaq. doğramaq.** {(ğ < > r). toğ < > tor. torqamaq}.
1. qıymaq. biçmək. parçalamaq. paralamaq. kəsmək. tikkələmək. tikə tikə edmək. çıxamaq. çıxnamaq. çiq çiq edmək. oğün oğun, döğün döğün edmək. çığnəmək.

çüğnəmək. əzmək. paymal etmək. **1.** çirtmaq. çərtmək.
 kərtmək. kəsmək. ormaq. biçmək. vurmaq. çalmaq.
 cırmaq. bölmək. gəzəmək. doğurlamaq. çeynəmək. **1.**
doğralamaq. doğru demək. söyləmək. etmək. **1.**
 təsdiqləmək. **qol** (imza) **doğurmaq:** imzanı təsdiqləmək. **1.**
 açıb, pozmaq, parçalamaq. - soyuqdan, kirdən əl ayağın
doğranması: parçalanması. **1. doğurmaq.** doğrulmaq.
 yönəlmək. bir yana atılıb, şığırıb gedmək. - bu yol hara
doğrur. - günə doğru **doğradıq.** **1.** qırmalamaq. ufalamaq.
 qiymaq. qırmaq. əsirgəməmək. rəhmisizlik etmək.
 paralamaq. sanamaq.
 - **bol doğramaq:** **1.** geninə xərcləmək. israf etmək. **1.**
 bolunaa söz vermək.
 - **bol doğramaq:** yalançı sözlərlə aldatmaq. şişirdib
 yoluzdurmaq. - **saqalına soğan doğramaq:** ələ salmaq. -
incə incə, rizə rizə doğramaq: qiymaq. qılmaq.
toqramaq **doğramaq.** **1.** buşto etmək. buçuq etmək. biçik etmək.
 buştamaq. biçtəmək. **1.** çançmaq. qiypamaq.
 qiypalamaq. kəsmək.
toqramca **toqramca. doğramca.** bir bölümət. doğranan et.

toqranma	doğranma. ufalanma. təcəzzü'.
toqranmaq	doğranmaq. kəsilərək parçalanmaq.
toqranmaq	toğranmaq. qıypalanmaq. kəsilmək.
toqranmış	- incə incə doğranmış: qıyıq. qıyma. qiymə. - qıyıq ət.
toqranmış	doğranmış. biçmə. biçilmiş. yarılmış. - <u>quşbaşı doğranmış, quyruq yağında qızartılmış</u> ət: qara qavurma: qovurma. - quşbaşından kiçik doğranmış, qızartılmış yağlı ət: qaraqavurqa. - uzun, güdə doğranmış ağac: küp.
toqraş	doğraş. 1. kəşiş. kəsmə. 1. doğru yol. doğrulmaq. qoyulmaq. düzəliş. yollanış. yol. - işin doğraşın tapmaq gərəkdir.
toqrataçı	toqradaçı. doğrayan. doğrayıcı. toğraquçı.
toqratmaq	doğratmaq.
toqratmaq	doğratmaq. biçdirmək. kəsdirmək. yardımaq. qırdırmaq. təqdir eddirmək.
toqratmaq	toğratmaq. baltatmaq. çığnətmək. əzdirmək. kəstirmək.
toqrav	doğrav. çal. çalı. yoğurdun çalib, yağın alandan sonra qalan suyuq doğrav.

- toqrayan** **doğrayan. döğən.** əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. öştülüm. öctülüm. zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğneyən. çiğneyən. rəhmsiz.
- toqrayan** **toğrayan. doğrayan.** 1. qıyıcı. - tütün qıyıcı. 1. ormuş. oraq. orqa. orqac. biçən. biçici.
- toqrayıcı** **toğrayıcı. doğrayıcı.** orçun. kəsici. kəsgin.
- toqrçu** **doğrçu.** doğru söyləyən. baxıcı. qaraçı. çiniçi.
- toqri** **doğri.** sadıq.
- toqrıl** **toğrıl.** (1 < toq. tuq: dolu. bağlı. 1 < doğramaq. doğrayan). 1. ət, otlə doldurulan bağırsağ. bumber dolması. 1. yırtıcı quş. bin qaz öldürür. bir dənəsini yer.
- toqru** - nərsənin doğru üzü: uvand. uvat. üz. (# tərs). - bu qumaşın üzü tərsi bəlli deyil.
- toqru** **doğru.** {{ (< tuqmaq). bax > doğruluq}. 1. düzgün. alqut. alğut. onqa. ona. onğ. on. sağ. düz. müstəqim. 1. tikili. tikil. daynaq. qalar. dik. 1. tikiz. tikis. təkiz. düz. hamar.

dəng. müstəqim. bərabər. müsavi. **1.** toxdamış. düz.
müstəqim. **1.** düz onat. **1.** kirti. gerçək. həqiqət. taba.
təpə. yana. aldavsız. həqiqi. səmimi. içtən. - **doğru**
çıxarmaq: tüzləmək. haqlı çıxarmaq. **1.** gərü. gəri. qaru. **1.**
bayıq. açıq. - **bayıq** söz: doğru söz. **1.** qaru. qarşı. **1.**
bütün. düz. dürüst. səhih. **1.** iri. şişik. - **doğru göz:** iri göz.
yuxarı. **doğuya doğru:** yuxarı doğru. **1.** cəhət. yön. tərəf. -
ona **doğru.** - buna **doğru.** **1.** görə. ilgili. yönəlik. qarıtə.
qarıla. qaralı (**mənə qarıla:** mənə görə). **1.** çin. qıçıq. göni.
yalansız. dürüst. sözüne güvənən kamil. iyi. key. key
kişi. - **toğru söz.** bayıq. sayqılı. güvənilir. - **toğru sözlü.**
sayqılı. güvənilir. bayıq. **1.** əş. bərabər.- **doğru bulunq:** düz
açı: qayimüzzaviyə. - **doğru gəlmək:** uyğun gəlmək. **1.** düz.
təksin. saf. hamar. - **doğru yer.** - toğru varın: düz gedin. **1.**
qarşı. uyğun. mutabiq. **doğru gəldi:** qarşılaşdı. uyğun
düşdü. **1.** mövzu. - biz **doğruda** nə deyirlər. - bu **doğruda**
danışmayın. - iki **doğru** tutan, **doğrusuz** qalar. **1.** uğur.
doğur. - **doğrulamaq:** **doğurlamaq:** **uğurlamaq.** **1.** quni.
qoni. ədalət. **1.** yonat. onat. yerində. uyğun. olqun.
yetərli. **1.** düz. doğruluq. gerçək. **1.** düzə. düz. düzən.

qural. uyum. ahəng. **1.** gərçək. səhih. usun.

- **doğrusu:** arıq.

- **doğrudan doğru:** arıq.

toqru

doğru. **1.** düz. gərçək. mühəqqəq. - **doğru** söz. - **doğru** iş.

1. sağlam. səhih. - **doğru** hesab. **1.** yön. yan. cəhət. səmt.

- **doğuya doğru.** - **hançı yana:** hara doğru. - **hançı yönə:**

hara doğru. - **hançı səmtə:** hara doğru. **1.** təqribən.

civarında. - otuz yaşlara **doğru.** **1.** (< tor. tir. dir: düz.).

öğüz. iyi. duraç. uz. gözəl. yarar. saleh.üzək. çin.

daynaqlı. doğurdan. doğal. qalaysız. özdək. içdən.

qayım. qaqım. düz. uyğun. saib. yalansız.sağlam.

möhgəm. əsaslı. mühəqqəq. - **üzək** kişi: doğru, som adam.

- **toqru!:** doğru !. aha !. ahan !. ha !. gərçək !.

- **doğru olmayan:** yan. əğri. bir yana, bir tərəfə. yan baxış.

yan baxmaq.

- **dos doğru, çin, iç, xalis olan:** yalınğız. yalınqaq. yalincız.

- **doğrusu:** əlhəq.

- **doğru durmaq:** iyilikdə bulunmaq.

- **doğru olmayan:** tolaşlı. dolaşlı. dolaşaraq varılan. sapa. -

dolaşlı yol. - **dolşlısöz.** - **dolaşlı** yaşam. - **dolaşlı** cizgi.

- **kəsə, doğru, düz yoldan yox, sapa yoldan götürmək,**

apartmaq: tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. - bizi haralaracan

dolaşdırdı.

- **doğrudan: doğrudan doğruya:** doğruca. dolaşmıyaraq.

quşqusuz. müstəqim. bilavasitə.

- **gün doğrusu:** 1. gün doğuşu. məşriq. tilui şəms. 1. doğu

güney yeli.

- **doğru yol:** hidayət.

toqru

doğru. 1. turus. durus. dürüs. dürüst. düzgün. iyi. çıntı.

düzgün. müntəzəm. 1. doğu. günçixiş. şırıq. cırıq.

qünçiqqan. tügər. toğuş. doğuş. təbiət.

- **doğru bütün olmayan:** yalan yanlış. qırıq quruq. xətalı

səhvili olan.

toqru

doğru. 1. **doğra. dobra.** düz. dolambacsız. bükümsüz.

çapraşiqsız. çaprazsız. qarşiqsız. olduğu kimi. 1. arın.

pak. 1. dəngik. əksiksiz. (**# ləngik:** əğri. əksik). 1. budala.

qafası üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə.

səlim. 1. düz. onaq. sağ. 1. gerçək. gerçək. həqiqi. çin. çin.

- **doğru ertən:** səhər erkəndən. 1. durbaq. quşqusuz.

gümansız. şəggsiz. 1. dolaysız. düz. kələksiz. müin.

1.inanc. əmin. 1.inandıq. deyəcək yox. öylədir.
 təsdiqlənir. aməna. 1.gümansız. quşqusuz. şübhəsiz.
 şəggsiz. 1.gəlşikli. aramıyan. 1.sağın. düz. 1.quni. qaimə
 - **doğru küncək (< kov)**: quni dürc. qaimə zaviyə. 1.həqq.
 1.dürüst. düz. donlu. 1.yön. yan. çırpı. istiqamət.
 1.müstəqim. - **doğrudan**: müstəqimən. 1.qarşı. yaxın.
 təqribən. 1. xətasız. 1. dik. 1. həqiqət. 1. yaxın. sularnda.
 1. arqıç. yarqıç. kələksiz. çin. köynəksiz. dələduz
 olmayan. dolaysız. düz. müin. riyasız. 1. arsat. > rastqar.
 rəstqar. 1. **doğur**. düz. dəqiq. 1. köynəksiz. dələduz
 olmayan. çin. kələksiz. riyasız. 1. qada. qayda. qatar.
 dizən. düzən. dizin. düzün. dizik. düzük. düzək. dizək.
 dizəm. düzəm. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş.
 dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
 dərəcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qoynı. qoynu.
 qoni. qoyli. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri.
 qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat. kilas.
 intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur.
 arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). 1.
 düzensiz. düz. həlləm qəlləmsiz. qalaysız. 1. gərçək. -

doğru **havalısı**: dəlisi. 1. girti. girtü. gerçək. gerçik. gerçik.
gerçək. 1. inam. inan. iman. inanc. işən. işənc. inanılan.
güvənilen. əmin. mö'təməd. 1. qarşı. sularında. - axşama
qarşı yetişdik. 1. tölək. dölək. düz. dürüst. 1. cayız.

- **yuxarı doğru**: yuxarıya. qabaqlayı. iləri.

- səhərə **doğru**. - **doğru çıxmaq**: doğrulanmaq.

gerçəklənmək. gerçəklənmək.

- **doğru yoldan sapıq, sapmış**: dallı. burdaqlı. suçlu. batqalı.
sapaqlı. günahlı.

- **doğru yoldan sapma**: sapaq. azma. dal. burdaq. suç.
pozaç. pozuç. qabart. batqa. günah.

- **doğru yola çönmək, qayıtmaq**: dönüşmək. döngəmək.
dönmək. çönmək. boşurqanmaq. peşmanlamaq. ökünmək.
öğünmək. tovbələnmək. nidamət etmək.

- **dumanı doğru çıxsın**: sonu iyi olsun.

- **daha doğrusu**: ən düzü.

- **dik olan doğru, qaimə**: tikmə. dikmə. tikmət. dikmət.

- **dışa doğru əğri**: dışlaq. çox eşiklik. eşikraq.

- **doğru açı**: qaimə zaviyə.

- **doğru doğrudan**: dümbələm düz. - doğru doğrudan gəldi

üstümə.

- **doğru doğrusu**: dosdoğrusu. doğru doğurdan. gerçəğin.

gerçəğin.

- **doğru qonuşan**: açıq sözlü. sözünü əsirgəməyən.

- **doğru olmayan**: boşuna. ələki.

- **doğru olmayan**: çəp < sap (< **sapmaq**). qaçıq. sapıq.

yanlış. əğri.

- **doğrudan doğrya**: ortaqsızın. ıslacsız. bilavasitə.

- **dos doğru**: küs günü.

- **dosdoğru**: düpədüz. dümdüz. apaçıq.

- **uyuqun, doğru, mütənasib görmək**: beğənmək. alınmaq.

qəbul etmək. təsdiq, təsvib etmək.

- **doğru çıxmaq**: düzlüyü anlaşımaq.

- **doğru doğru dosdoğru**: işin ən doğrusu.

- **doğru durmaq**: 1.uslu, dinc işləmək. sapmamaq. suç, əğri,

xəta qılmamaq. 1.dikinə qalxmaq.

- **doğru dürüst**: yalnışsız. yalınqışsız.

- **axşama qarşı gələrəm**.

- **işlər bitməyə qarşıdır**.

- **çırpıdan çıxmaq**: ölçünü itirmək.

- **çırpiya gətirmək**: yola qoymaq.

- **doğru yola çönmə, qayıtma:** boşurqanma. peşmanlıq.
ökünc. öğünc. döngə. dönüş. çönmə. tovbə. dönmə. nidamət.
- **bir doğruya, istiqamətə çönmək, yönəlmək, doğrulmaq:**
dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək.
- bu küçədən sağa **döndü.** - mənə doğru **dön.**
- **işlətmə doğrusundan ayrılmış:** işlətmə həqqindən səlb olunmaq.
- **əğri oturub, doğru qonuşmaq:** öz görüşlərinə uymasa belə, doğru olanı söyləmək.
- **doğru tələffüz etməmək:** dil dönməmək.
- **doğru doğru: doğra doğra: dobra dobra:** dosdoğru. olduğu kimi. dolandırıb buruşdurmadan.
- **dışarı doğru qalxmış, çıxmış:** kaxlıq. qaqlıq. açlıq. eyvan. ayvan. balkon.
- **doğru sanılan, bəllənən yola gəlmək:** yola girmək.
- **doğru söyləmək:** doğrulamaq.
- **doğru yoldan ırıqlaşmaq, uzaqlaşmaq.** ırqalmaq (< ırıq). çaşmaq. yahalmaq.
- **ertəsi gününü, ögləyə doğru, saati iplə çəkirdim:**
dözümsüzcə bəkləmək, keçirmək. nərsənin çox güc, ağır

gəlməsi.

- **geriyə doğru qaldırmaq**: qaytatmaq. qattırmaq. - uşağı çox **qattırma**, beli qəciyə: inciyər.

- **iyi iş altı ayda, doğru uşaq doqquz ayda çıxar.**

- **qışın nəyinə, gün əgri durur, yaz doğru günə, doğru durur.**

- **nərsənin önündən arxaya doğru qalxmaq, çəkilmək, atılmaq**: qanğırıqmaq. - göy gövərənti günə qarşı **qanğırır**.

- **yayılan, düşən işığın izlədiyi doğru**: işıq işını.

- **iyi, uğra, doğru, düz iş qılmaq.**

toqruc **doğruc**. düzəçi. düzgəc. düzüşçü. düzüşməçi. yeğçi. yeğiç. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyiçi. iyiçil. iykuç. iykuçu. iyukuç. eyiçi. eyiçil. eykuc. eykuçu. eyukçu. islahçı. ilərçi. iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

toqruca bilavasitə. doğrudan. doğrudan doğruya. quşqusuz. dolaşmıyaraq. quşqusuz. müstəqim.

toqruca **doğruca**. 1. doğrudan doğruya. aracısız. dolaysız. düz. direkt. müstəqim. 1. başında olaraq. rə'sən.

toqrucu	doğrucu. düzçü. düz danışan. - doğrucu təbil: hər nəyin, hər harda olursa, qoşula baxmadan, doğru gurlayan, danışan kimsə.
toqruçul	doğruçul. səmimi. içtənlik.
toqruq	doğruq. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. duruş. duruc. durum.
toqruqın	doğruqın. açıq açıq. açıqca. doğru. doğruca. - doğruqın gəpləşmək: açıq danışmaq.
toqruqsuz	doğruqsuz. bulaşatıq. iffətsiz.
toqruqu	doqruqu. doğrudu. düzdü. doğru ya.
toqrul	doğrul. 1.uz. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. munasib. 1.toğrul. çakırdoğan. şahin.
toqrul	doqrul. 1. düz. onqa. onaq. 1. doğrulmaq. ayağa qalxmaq. 1. doğruluq. dürüstlük. 1. ayağda duran. dirəncli. 1. toğra. ağ doğan. çaqır doğan.
toqrulamaq	doğrulamaq çinqarmaq. bütəmək. dipləmək. nərsənin bütün, kökün arayıb araşdırmaq. təhqiq etmək. 1. sağlamaq. günləmək. onaymaq. tınıtmaq. onaylamaq. təsdiqləmək. tə'yid etmək. 1. doğruyu söyləmək. həqiqəti demək. - ha', şimdiki doğruladı.

- toqrulamaq** **doğrulamaq.** 1.dayaqlamaq. dayamlamaq. sağlamaq. saxlamaq. ayaqlatmaq. durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq. siyanət etmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq. dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək. 1.isbat, tə'yid, təsdiqləmək. sabit etmək. 1. doğru söyləmək.
- toqrulanmaq** **doğrulanmaq.** isbat, tə'yid, təsdiq edilmək. sabit olunmaq. 1.doğru çıxmaq. gerçəklənmək. gərçəklənmək.
- toqrulatma** **doğrulatma. doğrutma.** barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. onatma. onqatma. onqutma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sıbutlama.
- toqrulatmaq** **doğrulatmaq. doğrutmaq.** 1. onatmaq. onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. var etmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq.

anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək.
 bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dibləmək. diblətmək.
 kökləmək. köklətmək. qərarlamaq. isbat etmək.
 sibutlamaq. **1.** isbat, tə'yid, təsdiqlətmək. sabit eddirmək.

toqrulça **toğrulça.** doğan quşu. doğan yavrusu.

toqruldan **doğruldan.** çevirən. yönədən. dolandıran. dikədən.
 redresor.

toqruldar **doğruldar.** - dönmə (zaman) qılıcı, doğruldar qığı.

toqrulma **doğrulma. doğruluş.** **1.** dizilmə. düzülmə. düzülüş. diziliş.
 dikəlmə. mühəqqəq olma. **1.** doğrulum. yönəlim. tıropizm.
 - bir **doğruya, istiqamətə çönmək, yönəlmək, doğrulmaq:**
 dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. - bu küçədən sağa
döndü. - mənə doğru **dön.**

toqrulmaq **doğrulmaq.** **1.** düzəlmək. önqünmək. onqunmaq.

dirsəlmək. **1.** qalxmaq. qiyam etmək. - çevrişə

doğruldu. - ayağ üzrə **doğruldu.** **1.** bir yol almaq. bir

istiqamət almaq. bir yerə təvəccüh etmək. - çarşıya

doğrulmaq. - evinə **doğruldu.** **1.** çönmək. dönmək. - sağa

doğrul. - qibləyə **doğrul.** **1.** gərçək olmaq. təhqiq etmək. -

işlər tamamilə **doğrulmadı.** **1.** çiniqmək. çiniqmaq.

tiniqmək. çin çıxmaq. çinə çıxmaq. - söz **çinikdi**: doğru çıxdı. **1.** onalmaq. onqalmaq. dikəlmək. düzəlmək.

sağalmaq. şifa tapmaq.onıqmaq. böyümək. dikəlmək. yüksəlmək. tilqürmək. tiklürmək. tikəlmək. dik durmaq.

toqrulmaq **doğrulmaq.** çözülmək. - soruları, çətinlikləri **çözülmək**, **doğrulmaq:** işi olmaq. işləri yerinə gedmək. - çox gözlədikdə, sonunda **işimiz oldü, doğruldu. 1.** yollanmaq. yönəlmək. təvəccüh etmək. **1.** yola gəlmək. bir yolda ilərləmək. açınışmaq. gəlşinmək. düzəlmək. yönügmək. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək. iygənmək. eygənmək. iyəşinmək. eyəşinmək. yeğinmək. yeğişmək. yeğcənmək. yeğcinmək. islah olmaq. - **iş yoluna gedmək, doğrulmaq:** iş tutmaq.

toqrultmaq **doğrultmaq. 1.** dikətmək. qaldırmaq. **1.** əldə etmək. qazanmaq. aqlamaq. tə'min etmək. **1.** yönəltmək. **1.** düzəltmək. təshih etmək. **1.**dəğişdirmək. tə'dil etmək. **1.** **doğrutmaq.** düzəltmək. düzətmək. iygəmək. iygətmək. iyilətmək. iyiləşdirmək. yeğmək. yeğcəmək. yeğicmək. islah etmək. - **belini doğrultamamaq:** durumunu düzəltməmək sıxıntıdan

qurtulamamaq.

- **belini doğrultmaq**: durumunu düzəltmək.

toqrultmaq

toğrultmaq. doğrultmaq. 1. dikətmək. qənitmək.

könütmək. qonutmaq. qoyutmaq. qoymaq. qondqarmaq.

qöndqürmək. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək.

tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar etdirmək. **1.** düzətmək.

əğri, yanlışı doğru yapmaq. təshih etmək. - onun burasını

doğrultmalı. 1. isbat, sabit etmək. - sözləri

doğrultmalısız. 1. dikətmək. qaldırmaq. **şimirmək (ş < > ç**

) çimirmək. şüşətmək.- at qulğın **çimirdi.**

toqrultu

doğrultu. 1. yön. tutulan yol. istiqamət. - **doğrultusunda:**

istiqamətində.

toqruluq

doğruluq. 1. toğruluq. doğruluq. innarlıq. saq. sağ. düz.

doğru. gərçək. **1. doğruda. doğru.** üzərinə. için. dayır.

ayid. haqqında. - buna **doğruluq**: bunun haqqında. mərbut. -

kim **doğruluq** qonuşursuz. bu iş sizə **doğruluq** degil. - buna

doğru gəldim. - bu **doğruluq**: bu haqda. **1.** onan. düzlük.

sağlıq. səhət. **1.** tüzlük. ədalət. **1.** xilus. namus. **1.**

sədaqət. - **doğruluqdan** ayrılmamalı. - üreyimin **doğruluğu.**

1. səhhət. 1. həqiqət. 1. **doğruluq**. kirtü. qərçəklik.

həkiqət.

toqruluq **doğruluq. doğuluq**. 1.düzənlilik. 1.dəngsərlik. dinsirlik (<

dəng).münsiflik. həqqaniyyət. 1.dürüzlük > dürüslük <

düzlük. düzlü. arıslıq. arasıq. 1.dolaysızlıq. düzlük.

kələksizlik. müinlik. 1.sədaqət. 1.düzlük. ədalət.

1.uyqunluq. düzlük. dürüstlük. 1. içik. sevgi. səmimilik.

ixlas. xilus. 1. qalaysızlıq. düzənsizlik. düzlük. həlləm

qəlləmsizlik. 1. doğrulum. yönəlim. yönəlik.

- **doğruluğun yenmək, qəbul etmək**: qanmaq. inanmaq. (#

qınamaq: doğruluğuna inanmamaq).

toqruluqdan **doğruluqdan**. tüzlikidən.

toqrulum **doğrulum**. 1. **doğrulma**. yönəlim. tıropizm. 1. doğruluq.

yönəlim. yönəlik.

toqruluş **doğruluş**. 1. **doğrulma**. dizilmə. düzülmə. düzülüş. diziliş.

dikəlmə. mühəqqəq olma. 1. **doğurtma. doğrutuş**.

doğsayış. düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə.

iyiliş. iyisəyiş. yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti.

yönətiş. yönşəyiş. islah.

toqrum **doğrum**. doğram. kəşiş. boreş.

- toqrumağ** **toğrumağ. doğrumağ. 1.** doğurmağ. çınıqmağ.
gərçəkmək. təhəqqüq tapmağ. **1.** doğrulmağ. yönəlmək.
1. doğrumağ. doğrulamağ. 1. imləmək. nişanlamağ.
yönətmək. - amacı **doğrudu** atdı. **1.** düzətmək. çəkmək. -
yol doğrumağ: yol çəkmək.
- toqrun** **doğrun. 1. doğurun. doğurdan. doğuşdan. doğrusun.**
gərçəyin. gerçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan. boluşun.
bolduğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqe'.
vaqeyiyətdə. vaqeən. (məcaz olmayan). **1.** sağqun.
əmanətdar. əmin.
- toqrusu** **doğrusu.** düzünə. düzcə. düzcəsi. qıssası. qıssası.
kəsəsi. kəstirməsi. özəti. açıqcası. gerçəyi. gerçəkdən.
doğrudan. əlhəqq. içüzü. səhihən.
- **lap doğrusu:** açıqcası. ciddən.
- **ən doğrusu:** ən iyisi. ən yaxcısı.
- toqrusu** **doğrusu.** için. bir nərsənin çini, içi, içdə olanı. batın.
(batın < bat: kök).
- toqrusun** **doğrusun. doğurdan. doğurun. doğrun. doğurdan.**
doğuşdan. gərçəyin. gerçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan.
boluşun. bolduğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil

vəqə'. vəqəyyətdə. vəqəən. (məcaz olmayan).

- **doğrusun**: həqlisin. - **bu baxımdan doğrusun**: həqlisin.

toqrusuta **doğrusunda**. haqqında. üzərində.

toqruşmaq **doğruşmaq**. 1. yola duruşmaq, yürüşmək. 1. yollaşmaq.

yola düşmək, girmək. düzəlişmək. - oda mənə yola

doğraşdı. - **doğruşun** gedin: düzəlişin, yollaşın gedin.

toqrut **doğrut**. uyarma. uyarı. uyarış. oyarma. oyarış. oyarı.

irşad.

toqruta **doğruda**. 1. bax > **doğruluq**. 1. konuda. üzərinə.

haqqında. -ilgili. -görə. bu söz **doğruda**: bu sözlə **ilgili**. bu

söz haqqında. bu sözə **görə**.

toqrutan **doğrudan**. 1. sadəcə. düzcə. taarüfsüz. bilatəklif.

təklifsiz. 1. **doğruya**. **doğrudan doğruya**. dikələy. dursınan.

toqrutan **doğrudan**. 1.dirgək. tirgək. müstəqimən. aracısız.

doğrudan doğruya. aracısız. dolaysız. ıslacsız. bilavasitə

vasitəsiz. 1.doğrudan gerçəkdən. həqiqətən. 1.doğrusu.

doğrudan doğruya. doğruca. aracısız. dolaysız. düz.

direkt. müstəqim. - **doğrudan doğruya**: doğmaca.

doğuşdan. doğrudan. doğruca. aracısız. dolaysız. düz. direkt.

müstəqim. 1.düz. direkt. ağıdarmasız.

toqrutan	doğrudan . 1. düzəltici. düzədici. təsviyəçi. 1. tüzətəy. düzəldən.
toqrutanlıq	doğrudanlıq . dolaysızlıq.
toqrutma	doğrutma . 1. doğrulatma . barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. onatma. onqatma. onqutma. dikdəmə. tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtlatı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə. sıbutlama. 1. doğutma . uyqulama. axıtma. icra. əməl.
toqrutmaq	doğrutmaq . 1. onarmaq. onqarmaq. dikətmək. düzətmək. sağatmaq. iyiyə çevirmək. şıfa vermək. tənzim etmək. 1. tanuqlamaq. e'tıraf etmək. ıqrar etmək. 1. doğrutmaq. tüzətmək. düzətmək. düzənləmək. tənzımləmək. 1. çınlatmaq. gərçəkləşdırmək. təsdıq etdırmək. bütürmək. bıtmək. düzəltmək. 1. isbat etmək. - sız işlėrizi doğrutmaq üçün nəməniyə dayatırsız. 1. tovrmaq. durvurmaq. durqurmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovrdu: dikətdi. 1. onğmaq. başarı qazanmaq. başarılı olmaq.

- toqrutmaq** **doğrutmaq.** 1.bitirmək, - iş **doğrutmaq:** bitirmək.
- 1.sağlamaq. işi yerinə qoymaq. **1. doğrultmaq.**
- doğqutmaq. düzətmək. düzgetmək. iyəşitmək. eyəşitmək.**
- iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygetmək.
- eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək. yeğcətmək. yeğcitmək.
- acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşlatmaq. aşılmaq.
- xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək. gəlşitmək. gəlgitmək.
- yönütmək. yöngütmək. islah edmək. **1. doğrulatmaq.**
- onatmaq. onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.
- yerləşdirmək. var edmək. barlamaq. varlamaq.
- dabanlatmaq. sağlamaq. sağlatmaq. dikdəmək. tikləmək.
- tapıtmaq. inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq.
- bəlgələmək. bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək.
- birkitmək. dibləmək. diblətmək. kökləmək. köklətmək.
- qərarlamaq. isbat edmək. sibutlamaq.
- toqrutturullmaq doğrutturullmaq. doğutturullmaq. yönükdürülmək.**
- iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək. eyiləşdirilmək.
- eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək.
- iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. yeğindirilmək.
- yeğişdirilmək. yeğcəndirilmək. yeğcəndirilmək.

acınışdırılmaq. açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq.
aşlaşdırılmaq. aşılaşdırılmaq. xaşlaşdırılmaq. bir yolda
ilərlətilmək gəlişitirilmək. düzətdirilmək. islah etdirilmək.

toqrutuş **doğrutuş. doğırtma. doğruluş. doğsayış.** düzəlmə.
düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş.
islah.

toqrututmaq **doğrututmaq.** sağlatıtmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq.
onqututmaq. qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək.
diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək.
diblətdirmək. köklətmək. inatdırmaq. anıtlatıtmaq.
bəlğətmək. bəlğələtdirmək. bəllətmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
qərarlatdırmaq. sibatlatıtmaq. isbat etdirmək.

toqruyın **doğruyın.** gerçəyin. həqiqətdə həqiqətən.

toqsabəy **1.** alaybəy. alaybəyi. başçı. tuqral. tuqsaba. **1.** yasavıl.
eşik ağası.

toqsabəy **tosabəy. tuqral. tuğrul.** alaybəyi. alaybəy. alabəy.
tuqsabay. başçı.

toqsan	doqsan. futbalda qolun üst bucaqlar. - doqsanar: doqsan doqsan olan bölüm. - doqsanar: doqsan yuvarında, civarında olan sayı, yaş, başqa nərsə.
toqsanlıq	- doqsanlıq açığı: dik açığı.
toqsayış	doğsayış. doğırtma. doğruluş. doğırutuş. düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. islah.
toqsıq	toğısq. doğuş. doğum. ortaya çıxış.
toqsılamaq	> toslamaq. toxlamaq. toxundurmaq. çarpmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. mindirmək.
toqsözlü	toxsözlü. sözü aydın, kəsin olan.
toqsu	toxsu. iri yapılı. şişman.
toqsuq	1.doğsuq. gün doğsuq. doğu. şərq. 1. toxsuq (# yoxsul).
toqsul	doğısul. uyqun. müsaid.
toqsun	toğısun. sayıda doqsan. doquz on.
toqşan	doğışan. bax >.
toqşuq	doğışuq. fitrət.
toqşul	doğışul. fitri.

toqta !	toxda !. 1. dur. yaşa!. 1. dayan ! döz !. 1. qal !. dur !. istop !. - mən toxda dedim, gedmə. – mən döz. dedim, gedmə.
toqta	toxda. # təbin.
toqtac	toxdac. yenic. yenci. müsəggin.
toqtaq	toxdaq. 1. tədbir. 1. duracaq. 1.aramqah. şıyaq.
toqtaqsız	coşqun. durdurulmaz. qarşı qoyulmaz.
toqtal	toxdal. toxlad. toxla. bildiri. təbliğ. e'lan.
toqtalaq	toxdalaq. toxdalı. qənaətbəxş.
toqtalı	toxdalı. toxdalaq. qənaətbəxş.
toqtalı	toqdalı. 1. əş. dəng. bərabər. müsavi. - bu ki onla toqdalı değil. - toxdalı gəl iş olsun, əğri otur düz olsun: əğri otur düz danış. 1. toxdasız. sürəli. dayimi.
toqtam	toxdam. anlaşma. qərar. - toxdam çıxarmaq: toxdam qılmaq: qərar çıxarmaq. - toxdam çıxdı. - toxdama gəlmək: anlaşmaq. toxdam xət: anlaşma. qərarname.
toqtam	toxdam. toxdam. toxdaş. toxdaş. 1. təsgin. 1. bitiş. bitmə. son. sonuş. sonaq. tüküş. xitam. 1. öteş. ödəş. ödəmə. qaytarım. qaytam. vermə. - borcun ödəşi yarına qaldı.
toqtam	toxdam. törəm. sağtanu. sağıntı. tədbir.

- toqtama !** **toxdama !.** durma !. dayanma !.
- toqtama** **toxdama.** iyiləşmə. iflah.
- toqtamaq** **toxdamaq.** **1.** dayanmaq. **1.** gözləmək. bəkləmək.
 saxlamaq. **1.** dikəlmək. durmaq. yaşanmaq. payəndə
 olmaq. **1.** dincəlmək. sərinmək. səbir edmək. **1.** durmaq.
 yolundan ala qalmaq. **1.** durmaq. dinmək. kəsilmək. ara
 vermək. yerləşmək. **1.** durmaq. dayanmaq. dözmək.
 qatlanmaq. **1.** uymaq. tabe' olmaq. - tümlə el ona **toxdadı.**
1. yaşarmaq. qocalmaq. **1.** bitişmək. aralaşmaq (bir araya
 gəlmək). düzəlmək. yavaşlamaq. **1.** bəkləmək. **1.**
 onqulmaq. onulmaq. iyiləşmək. düzəlmək. - **onulmaz**
 yaran vardı ?.
- **barıb toqtaqan:** ən yüksək dərəcədə. aşırı. qoyu. şiddətli.
 - **tırq toqtamaq:** **dırq toqtamaq.** birdənbirə durmaq.
 - **alayda toqta:** orada dur.
 - **yanğur toqtadı:** yağmur dindi.
 - **söləşgən toqtadı:** qonuşma kəsildi.
 - **qonaqla eldə toqtadıla:** qonaqlar köyə yerləştilər.
- toqtamaq** **toxdamaq.** qanmaq.

- toqtamamaq** **toqdamamaq**.- yapmaya, könlü toxdamamaq, razı olmamaq: qıymamaq. əsirgəmək. əli varmamaq, gedməmək, gəlməmək.
- toqtamay** **toxdamay**. 1. durmadan. 1. toqtamazdan. durmadan. davamlı.
- **yağmur toxdamay yağadı**: yağmur durmadan yağır.
- toqtamazdan** toqtamay. davamlı. mütəmadiyən.
- **ol toqtamazdan söleşədi**: o davamlı qonuşur.
- toqtamış** **toxdamış**. 1. doğru. düz. müstəqim. 1. duruq. sabit. 1. mö'bid. 1. müəyyəd. paydar. 1. durucu. durmuş. qalıcı. dircən. daynaq. yaşar.
- toqtanmaq** **toxdanmaq**. 1. ala qalmaq. 1. yüngülləşmək. yengəllənmək. istirahət eləmək.
- toqtanmaq** **toxdanmaq**. yaslanmaq. - **könlü yaslandı**: ürəyi yumşandı, toxdadı. - **könül yaslamaq**: ürək yumşatmaq, toxdadmaq, oxşatmaq.
- toqtar** 1. **toğtar**. tuğuntar. tunqtar. bəyin carçısı. 1. **toxdar**. dayanıqlı. uzun ömürlü.
- toqtarmaq** **toxdarmaq**. durdurmaq. tə'tilləmək.
- toqtasın !** **toxdasın !**:yaşasın !. dursun !.

- toqtasız** **toxdasız.** 1. dəssinə. asığış. tələsik. dayanmadan. həməən. asığış. tez. 1. qıssağlı. tez. aşığıs. ivədi. çapçanğ. aldıraşlıq.
- toqtaş** **otraş.** 1. ev. qalaq. qalılınan yer. 1. ordu. qoşunun toxdayan, otraq yeri. 1. dinc. tinc. aram. rahat. 1. durma. dinləmə. iqamət. 1. rizayət. xoşnudlıq. 1. durma. yaşama. dirinc. 1. tədbir. 1. 1. dinlənmə. yüngülləşmə. istirahət. 1. anlaşma. düzəliş. barış. uzlaş. uyuş. uyğar. yarış. saziş. 1. dinc. susuq. siqun. arğın. arqım. aram. durqun. durma. sabit.
- **toqtaş yer:** dinləmə yeri. qonaqlama yeri.
- toqtaş** **toxdaş. toxdam. toxdaş. toxdam.** 1. təsgin. 1. bitiş. bitmə. son. sonuş. sonaq. tüküş. xitam. 1. ötəş. ödəş. ödəmə. qaytarım. qaytam. vermə. - borcun **ödəşi** yarına qaldı.
- toqtaşlıq** sabitlik.
- toqtaşmaq** **toxdaşmaq.** 1. tuşlanmaq. ağız altı yemək. sübhəne yemək. 1. düzənləmək. tərtiblənmək. 1. anlaşmaq. uzlaşmaq.
- **ol sözdə toxdaşdıq:** o sözdə uzlaşdıq.

toqtaştırmaq	toxdaştırmaq. 1. yerləşdirmək. düzənləmək. orqanizə etmək. sağlamaq. 1. yatışdırmaq. basdırmaq. təsgin vermək. - yel yağmuri yatışdırdı.
toqtatan	toxdadan. doyuran. qandırıcı.
toqtatı	toxdadı. - barmaqın yarası toxdadı , yalnız qağ qaldı.
toqtatma	toxdatma. söndürmə. basırma. bastırma. təskin vermə.
toqtatmaq	toxdatmaq. 1. kəsmək. – soluğum toxdamadan , yollar qapanmadan al məni, an məni. 1. durdurmaq. kəsmək. 1. durdurmaq. turquzmaq.
toqtatmaq	toxdatmaq. əğmək. qanıtmaq. qane', razı etmək.
toqtatmaq	toxdatmaq. işləmək.eyləmək. yapmaq. qılmaq. qoyqarmaq. qoymaq. keçirmək. əda etmək.
toqtavıl	toxdavıl. gözətçi. qaravul (qala).
toqtavsız	dəvamlı. durmadan.
toqtavul	toqsavul. gütsavul. bəkçi. güzərçi.
toqtay	tuqtay. toqlad. (< toq. tuq). 1. yığıncaq. konfirans. - toqdayçı: bir yığvada danışan. qonuşan. danışan. 1. duraq. istqah. - otobüs toxdağı. 1. yaşlı kişi.
toqtaycı	toxdayıcı. qanitan. qandırıcı. təsgin verici. - toxdayıcı işlər, sözlər.

- toqtər** **doxtər** (fars). < **duktər** (**duk. tuq**: bağlı, qapalı olan). qız.
- toqtuq** **doğduq**. torun. tuvduq.
- toqtun** **doqt un**. quzey.
- toqtun** **tutqun**. soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. yanğısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa.
- toqtur** əsgı qaraçay malqar'da turtların, avçılının tannrsı.
- toqturmaq** **doğdurmaq**. 1. doğurtmaq. doğurtturmaq. 1. toxdatmaq. düzəltmək.
- toqturuq** **toxduruq**. toxuşlu. toxutuq. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cıqasın. çıqqınlı (< **ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağılı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hərəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtli. qudruqlu. qurduqlu. qurumlu. öğəkli. öğkək. örekli. örkək. yapıtli. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.

- toqu yeli** **toğu yeli. doğu yeli.** qünyeli. doğudan gələn yel.
- toqu** **doğu.** - **güney doğu yeli:** ağca yel.
- toqu** **doğu.** 1. önğ. ön. qabax. sağl batıya, solu doğuya durmuşda, tam qarşıya düşən yön. şərq. məşriq. gündoğusu. 1.**toxu.** ziyan. pis. - **iyini kötünü, toxunu yarayı ayırt edərmək, edə bimək** gözü açılmaq. - oxumaqla kişinin **gözü açılır.**
- **doğu yeli:** gün yeli. gündoğusu.
- toqu** **doğu. toxu. toğu.** 1. bax > **tuqu**lu. (< **tuq**). 1. doğuş. günəşin doğuş yönü. - **doğudan:** doğulu, doğu yönündən gələn. - **doğulu:** doğu bölgəsində. 1. döğüş. vuruş. savaş. 1. **toxu.** dönqülük. bulçuğ. həlqə. ayla. ağıl. qurs. yuvaq. topaq. 1. doğu yeri. müvəllid. vətən. 1. mətlə'. məşriq. şərq. 1. doğurma. törə. tolid. - **doğu güney yeli:** gün doğrusu. 1. doğu. şərq. şırıq. ısıq. çit. çitıq. çatıq. toxunmuş nərsə. parça. 1. **doğu.** ısıq. şırıq. şərq. 1. tiki. saxt. 1. toxnma. qovuş. süngüş. tə'nə. 1. toqa. toqqa. kəmərl toqası. 1. gün toğsuq. 1. topaq. dönqülük. bulçuğ. həlqə. ayla. ağıl. qurs. yuvaq.

- toqu** **toxu**. 1. bir bütünün yapısı. yapı. 1. hörgü. toxurcun (< **toxumaq**). nəsc. 1.**toxuma**. **kələk**. giriz. gizir. girişim. əğrib. dolandırma. dolan. yalan. aldağ. hoqqa. düzən. dandırma. toğlama. toğlaq. hilə. 1. **toxu**. **toxuş**. **toxunaq**. **toxunca**. **qırpa**. **qırca**. **qırıc**. kəsə. kəsər. ziyan. zərər. 1.çatqı. nəsc. 1.toxurcun (< **toxumaq**). 1. **şok**. **tok**. **tox**. zərbə. darba. 1. **toxuş**. tiki. tikiş. 1. acı. ağı. dərd. incik. qayğu. qaxınc. - **toxun çözülməsin, ipin qırılsın**.
- **özək toxu**: təməl, əsas toxu.
- **toxu darağı**: tapbda. (> **dəfdə** (fars)).
- **güneydoğudan əsən yel**: kəşisləmə. (# **qara yel**. quzeybatırdan əsən, gənəlliklə soğuc, gahdan fırtınalı, yağmır qar gətirən yel).
- toquaq** **toxunaq**. zərərləmə. zərər, ziyan vermə.
- toqub** - **tıxıb**, **toxub**, **doyub qudurmuş**: qarıqtı. qardı.
- toqubilmçi** **doğubilmçi**. oryantalist. şərqşünas.
- toqubilimi** **doğubilimi**. oryantalizm. şərqiyat.
- toquc** doğuc. dolac. içüş. içquç. içquş. düşüc. duyquc. ötəç. saluc. alnıç. alınc. təpiç. təpgiç. içəç. içis. girəç. ilham.
- toquc** toxuc. çörək. xurək.

toqucu	toxucu. 1. bozçı. bezçi. bağan paraçı. paraça, barçın toxuyan. nəssac. 1. qozaq. girdə nərsə.
toqucu	toxucu. toxumacı. bağqır. bayqır. çulxa.
toquç	toğuş. doğuş. toxuc. 1. doğuş. doğma. ortaya çıxış. 1. çörək.
toquçu	toxucu. yalançı.
toquçuluq	toxuculuq. toqqaçılıq. hoqqaçılıq. aldaticılıq. kələklik. kələkçilik. qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq. çallaşlıq. çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsenin üzüstü, gizli qalmasın sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük. sözün tutmamazlıq. dələduzluq. əğrib dolablıq. dolabçılıq. yalançılıq. fırlıdaqlıq. fırlıdaqçılıq.
toqudan	doğudan. doğunun. doğuşun. doğuşdan. tapının. tapından. tapışın. tapışdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özderin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən. zatından. təbiətindən.

- toqudan** **toxudan.** zərərdən. - **bir toxudan, duzaqdan, az itgiynən qurtulmaq:** yüngül atlatmaq.
- toquq** **1. tokuq. (< toxunan yer. düğmə).** tük. tük. dük. amac. xal. nişan. - oxu **dükə** çaldı. bax > **tuqulu. (< tuq).**
- toquqlamaq** **toxuqlamaq.** toqifləmək. tutmaq. durdurmaq. turquzmaq.
- toqul** **toxul.** qanıq. qanıc. qanış. qanıqlı. tutumlu. gözü tox. əlində ki ilən yetinən. yetingən. razi. qənaətkar.
- toqul** **toxul. toğul. toxluq. toxulluq. (toxulu olan, dalısı, davamı olan. qarşısı olan).** ikinci arvada verilən ad. **1. doğulu.** doğudan. **1. doğum.** doğuş, ortaya çıxış. **1. yəhər taxımı.**
- toqulamaq** **1. bədləmək. girləmək. 1. toqa** yapmaq.
- toqulamaq** yuvarlamaq.
- toqulan** - **doğulan yerdə boğuleydin səni.**
- **oluşla doğulan, ölüşlə boğular.**
- toqulatmaq** **toğulgatmaq.** girdələmək. basıb sıxıb yuvarlatmaq.
- toqulqa** **toğulğa. 1. başlıq.** tavulğa. başa qoyulan dəmir börk. miğfər. **1. tolqa.** tulqa. savaşı başlığı. miğfər. **1. toqum.** palan. çul. basturuq. heyvan palası.
- toqulluq** **toxulluq. toxluq.** ikinci arvada verilən ad.

- toqulmaq** **doğulmaq. doğunmaq.** törənmək. örenmək. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq.
- **doğulan, ilk gündən:** doğuşdan. doğmaca. yaratılışdan. əzəldən.
- **ölü doğulmaq:** salqınmaq. düşmək. - iki aylıq uşağı **düşdü.**
- toqulmaq** **toxulmaq. 1.** taxılmaq. toxunmaq: dəgmək. doldurmaq. toxlumaq. doymaq. dolmaq. **1.** dövülmək. toxunmaq. dövülmək.
- toqulmaq** **toxulmaq.** tutulmaq. ilişmək. ilinmək. girə düşmək. - yaman işə **ilişdik.**
- toqulmuş** **doğulmuş.** doğan. körpə. cocuq. uşaq. - **doğan anası olma, doğuran anası** ol.
- toqultamaq** **toxuldamaq.** tıqquldamaq. ürək döğünməsinin səs.
- toqultu** **toğultu. doğultu.** düzəlti.
- toqulu** **doğulu. doğus.** yeni doğmuş qadın.
- toqulu** **doxulu. doqulu** (fars). **tuqulu.** < **toxulu: toxunmuş.** (< **tuqlü:** düğünlü. yapışıq). **1.** yanaşı. çarpışıq. birgə qoşa, bərabər olan nərsə. - **toqul:** həlqə. - **toqulu:** həlqələri olan. **1.** həlqəli. - otuz **toqulu** zəncir.

- toqulu** **toxulu. toxuşlu. toxunur. toxunaqlı. toxuncalı. toxunan. 1.**
 acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. **1.** ziyanlı. zərərli. **1.** sərt.
 bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.
 müəssir. tə'sirli. **1. doğulu. şərqli. 1.** xəterli. - **çox**
qorxunc, toxulu, xəterli qılınmaq, işə baxmaq: pıçaq
 yalamaq. qılıc yalamaq. ülgüc yalamaq.
 - **toxulu, zərərli qorxunuclu, təhlükəli. qorxunc kimsə:**
 türmə qaçqını.
- toquluq** **doğuluq. doğruluq. dürüzlük > dürüslük < düzlük. düzlü.**
 arıslıq. araslıq.
- toqulunmaq** **tuqulunmaq. yuvarlanmaq. girdəlmək. yumaqlanmaq.**
- toquluş** **toxuluş. taxılış. təsadüf.**
- toqum** **doğum. doğuş. doğma. 1.** milad. viladət. təvəllüd. **1.**
 doğulan yer, tarix. **1.** gözləmə. gözləyiş. gözləyim.
 bəlimə. bəliriş. bəlirtiş. bəlirim. zahir olma. zihur. **1.**
 tapılma. tapılış. oluş. yaratılış. yaratış. yaratma.
 yaratılma. yaranış. xilqət.
 - yeni ayın **bəliməsi:** hilal **gözləmə.**
 - **doğumda güclük çəkənlərin oturduğu çalpaya:** əbə
 örekəsi.

- **doğum dönümü**: adgünü.

- **doğum yatıran qadın**: əbə. aba.

- **tuxumun açılması**: yarıma. çatlama. qırılma. çıtlama.

toqum **toxum**. sınır. iki yeri ayıran çəpər.

toqum **toxum**. **toğum**. **doğum**. **1**. qozlay. **1**. taxım. qoş. qoşu. **1**.
igid. çiqit. cigər. ürəkli. qorxmaz. cəsür. **1**. doğum. doğuş.
1. yaşam. dirənc. dayanıqlılıq. **1**. yəhər. təğəlti. **1**.
toqulqa. basturuq. palan. çul. heyvan palası. **1**. döşək. **1**.
boğazlanacaq, boğazlanan, kəsiləcək heyvan. kəsilməyə
becərilən heyvan.

- **doğum ağrısı**: **tutğaq**.

toqum **toxum**. urluq. törlük.

toquma **toxuma**. **1**. çitmə. tikmə. **1**. tüzmə. düzmə. uydurma.
qoşma.

toquma **toxuma**. **toxu**. **kələk**. **giriz**. **gizir**. **girişim**. əğrib.
dolandırma. dolan. yalan. aldağ. hoqqa. düzən.
dandırma. toğlama. toğlaq. hilə. **1**. çulqa. **1**. toxumaçılıq.
toxurçuluq (< **toxumaq**). çulqaçılıq. **1**. **toxuma**. **toxunma**.
nəssaci. intisac. **1**. - **qalın toxuma corab**: qarçın. qorçın.
- **dirsək toxuma**, **vermə**: yardımlaşmaq. dayadlaşmaq. -

toxumada uzunlamasına boy ipləri: arış. əriş. köçgü > çözgü.

- **sağlam, dayanıqlı toxuma bez çeşiti:** qaramandin.

- **toxuma ayqıtında iplərin yolun açan arac:** qarqa. qarqı. qarqu.

- **toxumanın qırağına salınan çəki, şəkil çeşiti:** qaragöz.

- **buruşuq nəxşəli, cızıqlı toxuma, çəkmə:** eslim. eşlim.

- **toxuyub yırtmış:** eşmiş yırtmış. eşib çözmüş. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş. sivr. zirək. zeyrək. oyanıq. oyunçu. sezişli. anlaqlı. qabiləyyətli. görüklü. dirayətli. anlar. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü açıq. açıq göz. açıq görən. uzağı görən. durbin. anlayışlı. təcrübəli.

toqumacı **toxumacı. toxumaçı. toxuyan.** çulqa. çuqlaq (< çuq. çiq: düğün). nəssac. toxucu. bağıqr. bayqır. çulxa. toxurçu (< **toxumaq**). çulqaçı. çulqac.

toqumaçılıq **toxumaçılıq. toxurçuluq (< toxumaq).** çulqaçılıq. çulqacılıq. çulğaçılıq. nəssaci.

- **toxumaçılıqda, əllə keçirilən atqı ipləri:** keçgi. keçgi.

toqumaq **toxumaq. (< tuq. tuqmaq).** 1. eşmək. qoşmaq. bağlamaq. cüddəmaq. yanaşdırmaq. bir nərsəni bir

nərsəyə tikmək vurmaq keçirmək çaxmaq qaqmaq.
 çalmaq. çırpmaq. batırınmaq. - düğün **toxumaq**. **1. ad.**
 toxmaq. **1. toqutmaq**. saymaq. dəğər vermək.
 maraqlanmaq. - oğul ata anasının sözlərin **toxumalı**. **1. #**
 qarşı çıxmaq. qarşı qoymaq. icəşmək. yügürmək.
 atılmaq. toxunmaq. - uşaq böyüğe dahi **toqudu**. - nə belə
toqursuz belə əldən düşmüşləri. - çoxda **toxuma** bala. **1.**
 çarmamaq. çirmamaq. çəmrəmək. bükmək. qətləmək.
 yığmaq. **1. silkmək**. çırpmaq. - ağac **toxumaq**. **1.**
 atqılamaq. **1. düzətmək**. sarımaq. - maşın **toxumaq**:
 düzəltmək. **1. toqamaq**. **1. yaratmaq**. bəzəmək.
 düzəltmək.

- **iq (iğdə) kimi toxumaq**: çox gedib gəlmək. çulxalar kimi tez
 tez ipliği qərqərələrə sərdikləri kimi. - bu gün axşamacan **iğdə**
 toxudum.

- **incə əliyib, sıx toxumaq**: çox incələmək. dibinə gedmək.
 hər nəyə çöb qoymaq.

toqumaq

toxumaq. sağlamaq. işləmək. islamaq. islatmaq.
 islatmaq. islamaq. yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. - **bir**
işin olacağıni toxumaq, işləmək, hazırlamaq: yolunu

yapmaq. yol vermək. **1. baftən** (fars) < **bağtamaq**. **1.** dəngəmək

(> **tənidən** (fars)). **bağlamaq**.

- **doğum sancısı**: burı tutmaq.

- **bez toxumaq**: işini yeritmək.

- **bir işin olacağını sağlamaq, toxumaq, işlemək,**

hazırlamaq: yolunu yapmaq. yol vermək. nərsənin keçməsinə köməklik etmək.

- **incə ələyib** (əğirib, açıb) **sıx toxumaq**: titizlik göztərmək.

arından arıya incələyib qoşmaq.

toqumaq

toxumaq. soxmaq. - nə **soxursan**. - **soxa soxa**: toxuya toxuya.

toqumlanmaq

toğumlanmaq. doğumlanmaq. igidlənmək. üreklənmək. cəsərlənmək. baturlamaq.

toqumlu

toğumlu. doğumlu. edərmən. qeyrətli. güclü. cəsərləli.

toqumlu

doğumlu. **1.**doğum, olma yerli, tarixli. mütəvəllid. təvəllüdü. - təbriz **doğumlu**. **1.**başarcanlı. becərcəkli. yaravlı. yarağlı. yardımlı. edərmənli. qeyrətli. kifayətli. **1.**doğulan il.

toqumsıramaq

toğumsıramaq. doğumsıramaq. edərmənlik baturluq taslamaq.

- toqumsuz** **doğumsu.** başarcansız. becərcəksiz. yaravsız. yarağsız. yordamsız yaramaz. edərmənsiz. yaltayanğ. qeyrətsiz. kifayətsiz.
- toqun** **toxun.** 1.təsadüm. 1.təsadüf. 1. **toxuntu.** yıxın. yıxıntı. tökün. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsərə. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət.
- **istəmədən bir toxun, zərər vermək:** qulağı əlində qalmaq.
- toqun** **toxun. toxnaq. (< tuq).** bax > **toqca.** 1. toxunuş. nəqd. 1. təmas. 1. pozun. pozma. zərər. ziyan. - bunun bizə **toxunu** yoxdur. - bundan nə **toxun** gözlənilir. - bir belə **toxnaqın** altından çıxmaq olmaz. 1. başa vurma. şəmatət. sərzeniş. - **toxnaqa** düşdük. 1. ulaş. bitiş. vəsl. ittisal. 1. işləmə. keçmə. etgi. tə'sir. - onun varından bizə **toxun** yoxdu. - **toxunun** azaltmaq. - **toxunun** güclətmək. 1. ziyan. zərər. 1. girdə. təkərlək.
- **toqun təmir:** təkərlək çəmberi.
- toqunacaq** **toxunacaq.** dəğəcək. enəcək. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).

- toqunaq** **toxunağ.** 1. toxunca. zərər. sərt. bərk. 1. icəş. iliş. irəş. əriş. acığ. 1. etgili. işlək. tə'sirli. 1. pürüz. əngəl. 1.
- dokunak.** toxunuş. dəğiş. ağır. yürek. sızlatan, yüreğe dokunan. 1. toxunma.
- toqunaq** **toxunaq. toxuş. toxu. toxunca. qırpa. qırca. qırıc.** kəsə. kəsər. ziyan. zərər. 1.başa vuruş. bitiriş. sonlanış. qurtariş. qutarış.
- toqunaqlı** **toxunağlı.** 1. toxuncalı. zərərli. sərt. bərk. 1. icəşən. ilişən. irəşən. ərişən. etgil. acığan. acıdan. 1. işlək. tə'sirli. - **toxunağlı** əsər, mahnı. 1. kəsgin. tə'sirli. müəssir. 1. yanğır, qoyqun, göynədən, acı, yanığ iş, söz. 1.
- toqunur. toxunur. etgili. müəssir. - **töxunur** səs. - **töxunur** öğüt. - **töxunur** davranış. - **töxunur** işlər.
- toqunaqlı** **toxunaqlı.** 1. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. acı. üzücü. yerir. çarpıcı. kəsgin. birəbir. dəlici. dələcən. deşgin. deşən. deşginli. deşinli. deşirli. deşgirli. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. **toxunan.**
- toxunuşlu.** incidici. incidən. azarlayan. azarçı. 1. iğnəli. sapaqlı. çapaqlı. topaqlı. incitici. dəlici. batıcı. bucaqlı. burcaqlı. quşəli. kinayəli. - **sapaqlı topaqlı, toxunaqlı,**

kinayəli davranmaq, qonuşmaq: iğnələmək.

- **toxunaqlı qonuşmaq:** iğnələmək.

- **toxunaqlı, zərərli, yararsız nərsə, kimsə:** qaşırat. qaşırat.

toxunaqlı

toxunaqlı. toxuncalı. toxunur. toxuşlu. toxulu. toxunan.

acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. 1. ziyanlı. zərərli. 1. sərt.

bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.

müəssir. tə'sirli. 1.sərt. kəsgin. dəli. aşırı. tünd. iti. - **dəli**

bibər. 1. sərt. zərər, ziyan verən. 1.acı. üzücü. etgili.

kəsgin. - **çox iti, yeyin, kəsgin, toxunaqlı:** acı acı. 1.acıqlı.

qoyqun. qoyaq. küyək. dıramatik. sızlatan. 1.ağır.

gücünə gedən. - **ağır maamilə. 1.deşgən. deşən. deşginli.**

deşinli. deşirli. deşgirli. tə'sirli. müəssir. etgili. təpgili.

izgili. 1.etgin. müəssir. 1.müəssir. sürəkli. sürəli. davamlı.

ömürlü. yaşamlı. duraqlı. dayanaqlı. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.

dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan.

- **toxunaqlı, sancaqlı söz söyləmək:** çimdikləmək. çimdik atmaq.

toxunaqlı

toxunaqlı. iləşüv. iləşmiş. duyqulu.

- toqunaqlıq** **toxunağlıq.** 1. toxuncalıq. zərərlik. 1. icəşik. ilişik. irəşik. ərişik. acığlıq. 1. işgil. mütəəssirlik.
- toqunaqsız** **toxunaqsız.** 1. iğnəsiz. sapaqsız. çapaqsız. topaqsız. bucaqsız. burcaqsız. quşəsiz. kinayəsiz. 1. tikansız. tikənsiz. dikənsiz. 1. (davranış. söz). sancaqsız. iğnəsiz. deşənsiz. acısız. 1. muzahimətsiz. sarqıtsız. sıxıtsız. yorqasız.
- toqunalınmaq** **toxunalınmaq.** topaqlanmaq. sapaqlanmaq. çapaqlanmaq. iğnələnmək. kinayələnmək.
- toqunan** **toxunan.** 1. toxunuşlu. toxunaqlı. incidici. incidən. azarlayan. azarçı. 1. tumladan. tutturan. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hirsləndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən.
- toqunan** **toxunan. toxunaqlı. toxuncalı. toxunur. toxuşlu. toxulu.** acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. 1. ziyanlı. zərərli. 1. sərt.

	bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən. müəssir. tə'sirli. 1.yaran. deşir. deşgir. izir. izgir.
toqunc	toxunc. toxanc. qırpa. qırca. qırıc. kəsərə. kəsər. zərər. ziyan.
toqunca	toxunca. toqu. toxu. toxuş. toxunaq. qırpa. qırca. qırıc. kəsərə. kəsər. ziyan. zərər.
toquncalı	toxuncalı. toxuşlu. toxulu. toxunur. toxunaqlı. toxunan. acıqlı. qoqqun. qoyaq. küyək. 1. ziyanlı. zərərli. 1. sərt. bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən. müəssir. tə'sirli.
toqunç	dokunç. doxunaq. hüzün.
toqunqa	toxunqa. qonutqa. düğmə.
toqunlı	toxunlı. toxnaqlı. 1. pozan. zərərli. ziyanlı. - bunun bizə toxunlusun ayırın. - bundan nə toxunlu söz gözlənilir. - bir belə toxnaqlı işlərin altından çıxmaq olmaz. 1. başa vuran. sərtcə. güclü. - toxnaqlı düşüncə. 1. işlər. keçər. etgili. tə'sirli. - onun varından bizə toxunlu bir nə yoxdu. - toxunlu soyu. - toxunlu söz.
toqunlu	toxunlu. toxunu. toxunulmuş. yaralı. sədməli. məsdum.
toqunluq	kin. ök. qərəz. - birinə dolqunluğu olmaq.

- toqunma** toxunma. dəğmə. tadaq. dadaq. dadma.
- toqunma** **toxunma. toxunuş. toxuşma. toxuşum.** 1.dəğmə. dəğiniş. dəğişmə. dəğişim. əriniş. ərişmə. ərişim. ərinqmə. təmas. ləms. 1.toxat. lətmə. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büküm. burqu. gerəlti. qırpa. qırca. qırıc. kəsə. kəsər. zərər. 1.yapma. dəğmə. 1. **toxuma.** nəssaci. intisac. 1. **toxunum.** ilmək. iləmək. - **seyrək toxunma:** dəril. 1.əlləmə. yoxlama. tutma. yetgiləmə. 1.əlləmə. örsələmə. zədələmə. - **kiçik toxunma:** püsgəcik. fısqıciq. pısqacıq. pısqıciq. - **keçədən, parçadan, tordan, ağdan, toxunmadan yapılan qapı:** qapılıq. - **yüngül toxunma, dəğmə:** iliş. ilişi. ləms.
- toqunmaq** **doğunmaq. doğulmaq.** törənmək. örənmək. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq.
- toqunmaq** sevgiyə baxmaq.
- toqunmaq** **toxunmaq.** 1.əl sürmək. 1. çalxamaq. - yemək cocuğu **çalxadı.** 1.pozmaq. zərər yetirmək. 1.ağrına gedmək: gücünə gedmək. 1.dəğmək. dəğinmək. təmas edmək. 1.qırmaq. incitmək. batmaq. qussələndirmək. 1. təcavüz

edmək. - toxunulmaz yasaya. **1.** sataşmaq. içinə işləmək.
 içləndirmək. hisləndirmək. **1.** əl sürmək. tutmaq.
1. dolmaq. olqunlanmaq. olqunlaşmaq. oluşmaq.
 tümləşmək. tamamlanmaq. təkmilləşmək. **1. toxuşmaq.**
toxuşunmaq. toxunuşmaq. dəğişmək. dəğişinmək.
 dəğmək. dəğinişmək. ərinişmək. ərişmək. ərişinmək.
 ərinmək. toxunuşmaq. təmas etmək. **1.** itmək. itələmək.
 qasqalamaq. qısqalamaq. dürtmək. dürtükləmək.
 dəğmək. **1.** azarlamaq. qaçalamaq. incitmək.
 çıxışdırmaq. sıxışdırmaq. **1.** düşmək. dəğmək. isabət
 etmək. **1.** geçirmək. soxmaq. basmaq. saldırmaq.
 təcavüz etmək. - qudsal nərsələrə **keçrilməz. 1.**
 topluqlamaq. tovbixləmək. tobixləmək. ilişmək. ilinmək.
 tənbiş etmək. - bu uşağa **ilişməyin**, suçu yox.
 - **çox toxunmaq, üzmək:** içini dağlamaq.
 - **içə toxunan nuxdə:** ən önəmli yer.
 - **toxunmağa, almağa çalışmaq:** əl uzatmaq.
 - **mənə toxunmayan ilan, min yaşasın.**
 - **toxunmada eninə atılan iplik:** atqı. arqac. enqaç.
 - **gövnə, könlə dəğmək, toxunmaq:** incitmək. azarlamaq.

- **xətninə toxunmaq**: göylünə dəğmək.

- **işin ucu birinə toxunmaq**: o işdən dolayı birinə kəsre, zərər vermək.

- **qanına toxunmaq**: çox qızınmaq.

- **sözlə icəşmək, toxunmaq**: qaqırmaq.

toqunmaq **toxunmaq. taxınmaq.** (< **döğmək. taxmaq. tuqunmaq.**

dəğmək). **1.** qorxutmaq. tə'sir edmək. iz qoymaq.

etgilemək. əsər bırxmaq. - uşağa çayı ilit ver ki

toxunmasın: qorxmasın. - çağımıza **toxunan** əsərlər. **1.**

dəğmək. yetişmək. düşmək. qarşı gəlmək. qarşı durmaq.

batınmaq. sokulmaq. taxınmaq. itəmək. **1.** doymaq. **1.**

döğülmək. vurulmaq. çalınmaq. - qılıclar **toxundu.** **1.**

kəsmək. qapamaq. heyvan boğazlamaq, soymaq. - **toxlu**

toxunmaq: **toxum toxunmaq.** - şişək, dolu, toxlu olan hevanı

kəsmək. **1.** tutmaq. dəğmək. toxundurmaq. məs edmək. -

kirli əl ilə ağ paltarı **tutma**: toxunma. - qısqaç issidi, **tutma**

yaxar. **1.** ilişmək. sürülmək. ləms edmək. təmas edmək. -

əli gözüne **toxundu.** - heç yana **toxunma.** **1.** əl sürüb, əl

dəğib pozmaq. xərablamaq. - uşaqlar, qonaq yeməyinə

toxunublar. - əğrəti qoyduğum nərsələrə **toxunublar.** **1.**

incitmək. sataşmaq. - bu yazıq kişiyə **toxunma**. - bizə **toxundu**. **1.** etgiləmək. işləmək. keçmək. əsər edmək. - mənə onun sözü **toxunmaz**. - sizə eləbil çox **toxundu** bu. **1.** iti, tünd olub götürmək. tutmaq. - bu içgi tez **toxunur**. - hər çeşit tütün mənə **toxunur**. **1.** qussələtmək. üzmək. - bu mahnılar mənə **toxunur**. **1.** zərər yetirmək. ziyan vermək. pozmaq. yaramamaq. rahatsızlamaq. - bu gubba gubba qulğıma **toxunur**. - heç kimə **toxunmuyun**. - qonşu qonşuya **toxunarmı**. - hər yeməyin çoxu **toxunur**. **1.** dəxalət, təcavüz edmək. - kimliyinə **toxunmaq**. - qonşu işinə **toxunmaq**. - **suya sabına toxunmamaq**: heç kimə zərəri dəğməmək. **1.** nərsiyə dolayısı ilə, keçərək dəğmək. işarə edmək. - söz arası dize **toxundu**. **1.** məs çəkmək. **1.** etgiləmək. tə'sir edmək. **1.** təcavüz edmək. təərrüz edmək. ililşmək. **1.** iyələnmək. təsəddi edmək. təssəllüt tapmaq. **1.** tikizmək. təkizmək. tutşurmaq. vəsl edmək. ləms edmək. yetşürmək. yapışdırmaq. **1.** yoxlamaq. yoqmaq. **1.** yaxlaşmaq. yaxılmaq. **1.** dəğmək. ləms edmək. sürtmək. yaxmaq. **1.** toxlu, becərilmiş heyvanı kəsmək, boğazlanmaq. **1.** raslamaq. iləmək. tuş gəlmək.

- **toxunacaq qədər yaxınlaşmaq**: bitişmək. qavuşmaq.

yanaşmaq. müttəsil olmaq.

- **suya sabına toxunmamaq**: kimsə haqqında ziyanı

olmamaq.

- **toxunub qapıb içinə işləmək**: tutmaq. - dəniz **tutmaz** məni.

- arax biləsin **tutmuş**.

toqunmaq **toxunmaq**. tutmaq. dəğmək. məs edmək. - kirli əl ilə ağ paltar **tutma**: toxunma. - qısqaç issidi, **tutma** yaxar.

toqunmaq **toxunmaq**. qatılmaq. dəğmək. tıqlın qozqamaq. ağrına gedmək. qəlbi qırılmaq.

toqunmaqsızın **toxunmaqsızın**. yavaşcacıq. e'tina ilə. - işləri **yavaşcacıq** qılın.

toqunmamaq - **fısqısı belə toxunmamaq**: belə, bir barmağında dəğməmək.

toqunmamış **toxunmamış**. işlənməmiş. çığ. çiy. olmamış. xam.

toqunmayan **toxunmayan**. düşməyən. dəğməyən. raslamayan. isabət edməyən.

- **kimsəyə toxunmayan**: dişsiz.zərərsiz.

toqunmaz **toxunmaz**. 1.deşirsiz. deşgirsiz. deşinsiz. deşginsiz.

tə'sirsiz. müəssir olmayan. etgisiz. təpgisiz. izgisiz.

1.toxmaz. dəğməz. əl vurmaz, sürməz.

toqunmuş	toxunmuş. çit. çitliq. çatıq. toxu. parça.
toqunmuş	toxunmuş. toçunmuş. dərilmış. - neçə addan toçunmuş, toxunmuş, dərilmış ad: ad taxımı. - six <u>toxunmuş</u> bez: təpəli. təfəli. dəpəli (< təpmək). - ağ, parlaq, <u>six toxunmuş</u>, pambıqlı bez. kağızbezi. yasıtbezi. patiska. - kəndirdən toxunmuş bez: qarabaf. qarabağ. qarabafda. qarabağda. qarabafdal. qarabağdal. - toxunmuş qab, torba, sak: toxman. qataman. sələ. səbət.
toqunnan	toxunnan. toxunur.
toquntu	toxuntu. 1.bitli. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyuy. duyum. duyma. əndişə. marağ. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. vəsvəsə. qarasevda. 1.çalxantı. 1. toxun. yıxın. yıxıntı. tökün. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsə. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət.
toquntu	toxuntu. dirnağ yeri. dirnaxlıq. ilişik. e'tiraz.

toqunturma

- **dəniz, su içində gizli olub, suyun üzünə yaxın, suda**

üzənlərə, gəmi, qayığa kəsit, zərər toxundura bilən qaya:

kor qaya.

- **qapalı söz söyləmək, toxundurmaq:** qamış atmaq. qamış

qoymaq.

toqunturmaq **toxundurmaq.** 1.dəğdirmək. 1.əriştirmək. çağlandırmaq.

olqunlaşdırmaq. doldurmaq. tümləşdirmək.

tamamlandırmaq. təkmillətmək. baliğ etmək. 1. işarə

etmək. qapalı olaraq söz çarpmaq. 1. toxlamaq.

toqsılamaq. toslamaq. çarpmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq,

yapışdırmaq. mindirmək.

toqunturmaq **toxundurmaq.**{ toğundurmaq. doğundurmaq.

dulundurmaq}. 1. yaxdırmaq. yandırmaq. 1. ilişdirmək.

ləms etdirmək. təmas etdirmək. - bu yağı gözüzə

toxundurmayın. - heç yana **toxundurmuyaraq**, buları burdan

götürün. 1. incitdirmək. sataşdırmaq. - bu yazıq kişini,

cocuqlara **toxundurmayın.** 1. sözü dolayısı ilə, simgə ilə

yerinə göndərmək, çatdırmaq. - sözünü mənə

toxundurmaq istədi. 1. zərər yetdirmək. ziyan verdirmək.

pozdurmaq. - heç kimə **toxundurmayın**. - qonşu qonşuya **toxundurmasın**.

- **toxunacaq qədər yaxınlaşdırmaq**: bitişdirmək.
yanaşdırmaq. qavuşturmaq. müttəsil etmək.

toqunturmaq **toxundurmaq**. titirmək.

toqunturu **toxunduru**. (söz) çarpıq. kinayə.

toqunu **toxunu**. **1. toxunlu. toxunulmuş**. yaralı. sədməli.

məsdum. **1. toxunuq. toxnuq**. durqa. duyurqa. ixtar.

toqunuq **toxunuq. toxnuq. toxunu**. durqa. duyurqa. ixtar.

toqunulma **toxunulma. toxunuluş. toxuşulma. toxuşulum**. dəğişilim.
dəğişilmə. dəğişiniliş. dəğişilmə. ərişilmə. əriniliş. ərişilim.
ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

toqunulmaq **toxunulmaq**. **1. itinmək. itələnmək. dürtülmək.**

dürtüklənmək. dəğişinmək. **1. deşginmək. deşginmək.**

izlənmək. etgilənmək. təpgilənmək. mütəəssir olmaq. **1.**

qaqalanmaq. dimdiklənmək. azarlanmaq. incinmək.

çixışınmaq. sıxışınmaq. **1. uğraşılmaq. uğranışmaq.**

uğranışmaq. oynanmaq. ilişmək. ilişginmək. ilginmək.

ilşinmək. mə'ruz qalmaq.

- toqunulmalı** **toxunulmalıdır.** ilginməlidir. ilişginməlidir. mə'ruz qalmalıdır.
- toqunulmamış** **toxunulmamış.** tutunmamış. işlənməmiş. kullanmamış. yeni. - **tutunmaş** yaşmaq. - **tutunmaş** yapı. - **tutunmaş** topraq.
- toqunulmaz** **toxunulmaz.** 1. qarışılmaz. qorunmuş. məsun. 1. əl sürüləməz. 1. sürtünəlməz. nəğd olunamaz. 1. qutsal.
- toqunulmaz** **toxunulmaz.**qutsal. muqəddəs.
- toqunulmazlıq** **toxunulmazlıq.** kapitulyasyon. toqmazlıq. qorunmuşluq. məsuniyyət.
- toqunulmuş** **toxunulmuş.** **toxunlu.** **toxunu.** yaralı. sədməli. məsdum.
- toqunuluş** **toxunuluş.** **toxuşulma.** **toxuşulum.** **toxunulma.** dəğişilim. dəğişilmə. dəğişiniliş. dəğişilmə. ərişilmə. əriniliş. ərişilim. ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.
- toqunum** **toxunum.** 1. toxuşum. dəğişim. dəğişim. ərinim. ərişim. təmas, ləms hissi. lamisə. 1. **toxunma.** ilmək. ilmək.
- toqunun** dağılsın.
- toqunun** **doğunun.** **doğudan.** **doğuşun.** **doğuşdan.** tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. olun. olsun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın.

yaratışdan. yaratının. yaratıdan. içindən. özgünlükün.
 özgündən. özleyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin.
 kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan.
 qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən.
 zatından. təbiətindən.

toqunur **toxunur.** 1. müzirr. ziyanlı. - **toxunur** yemək. - **toxunur** yol.
 1. toxunaqlı. etgili. müəssir. - **töxunur** səs. - **töxunur** ögüt.
 - **töxunur** davranış. - **töxunur** işlər.

toqunur **toxunur. toxuşlu. toxulu. toxunaqlı. toxuncalı. toxunan.**
 acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. 1. ziyanlı. zərərli. 1. sərt.
 bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.
 müəssir. tə'sirli. 1. incidən. müəssir. - **dişə toxunur**: önəmli
 sayılabiləcək.
 - **qeyrətinə dəğir, toxunur**: qaldırına gedir: gücünə gedir.

toqunuş **toxunuş.** toxun. nəqd.

toqunuş **toxunuş.** toxuşma. toxuşum. toxunma. dəğmə. dəğiniş.
 dəğişmə. dəğişim. ərişiş. ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas.
 ləms.

toqunuşlu **toxunuşlu. toxunan. toxunaqlı. incidici. incidən.**
 azarlayan. azarçı.

- toqunuşmaq** **toxunuşmaq. 1. toxuşmaq. toxuşunmaq. toxunmaq.**
dəğişmək. dəğişinmək. dəğmək. dəğinişmək. ərinişmək.
ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. təmas
edmək. **1.** birbirinə toxunmaq girişmək. toqqaşmaq.
birbirinin ağına dəğmək.
- toqur** **doğru. doğur.** düz. dəqiq.
- günüz **doğur** olsun, üzüz uğur olsun.
- **sevgidən, sevgi doğur**, sevgisiz, ürəkli olur. (sevgi doğar,
sevgisiz, umacsız qalar.).
- toqur** **doğur. 1.** tüzük. düzük. düzgün. düz. gözəl. iyi. uyqun.
yola. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli.
nəzmli. dərik. dərikli. tətibli. **1.** toğurqanma. qayma.
çadır. alaçıq.
- toqur** **toxur. 1.** gözü pərk. ürəkli. cəsür **1.** toxumaçı.
- toqura** **doqura.** şiş. şişlik. tobbu. dobbu. ur. vur.
- **doqura qöz:** iri göz.
- toquran** **doğuran. doğurcu. 1.**törətən. müvəllid. ürətən. öndürən.
bərətən. baratan. gərəkdirən. gərəkdirici. oluşturan.
oluşturucu. meydana gətirən. istədən. düşürən. çapan.
bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən. ortacı. icab edən.

səbəbçi. müsəbbib.törətən. törətci. tolid edən. ürətən.

ürətci. öndürən. öndürücü. bərətən. bərətci. baratan.

baratçı. 1.çağalayan. balalayan. quzulayan.

- yeni doğuran, doğurmuş: körpə.

- daşqa təkərin, qaval qasnağın doğuran, yay biçimində

kəsilmiş ağacların hər biri: kəsək. qasaq.

toquran toğuran. doğuran. ana. annə. yaratan.

toqurar - bir ləpəcik boyudu, həm doğurar, həm boyadar, həm dolayar, qoparar. (kişi gövdəsində olan bacalar).

toqurcaq doğurcaq. < dığırcaq. təyə. çark.

toqurcu doğurcu. doğuran. 1.törətən. müvəllid. ürətən. öndürən.

bərətən. baratan. gərəkdirən. gərəkdirici. oluşturan.

oluşturucu. meydana gətirən. istədən. düşürən. çapan.

bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən. ortacı. icab edən.

səbəbçi. müsəbbib. 1.törətən. törətci. tolid edən. ürətən.

ürətci. öndürən. öndürücü. bərətən. bərətci. baratan.

baratçı.

toqurcun toxurcun. (< toxumaq). 1. bağ. dəmət. dəsdə. 1. toxu. 1.

doqquzdaş oyunu. 1. qəfəsə. qurul. 1. örtülü yer.

- toqurcun** **toxurcun.** əkin dəmətləridən (bağlılarından) yapılan yığın.
- əkinlər biçilip dəmətlər bağlanıb toxurcun yapmış.
- toqurçın** 1. buğda dəməti. 1. gəlin cehizi qəfəsi. 1. mıncıqla oynalınır bir oyun.
- toqurçu** **toxurçu.** toxumaçı (< **toxumaq**). çulqaçı. çulqac.
- toqurçuq** qozalaq.
- toqurçuluq** **toxurçuluq** (< **toxumaq**). toxuma. toxumaçılıq. çulqa. çulqaçılıq.
- toqurdan** **doğurdan.** 1. bağıriq. bağırdan. qəti'. yəqin. - **doğru**
doğurdan: doğru doğrusu. dosdoğrusu. gerçəğin. gerçəğin.
1. **doğurdan. doğurun. doğrun. doğurdan. doğuşdan.**
doğrusun. gərçəyin. gərçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan.
boluşun. bolduğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqe'. vaqeyyətdə. vaqəən. (məcəz olmayan).
- toqurqa** tütək. düdük. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi.
- toqurqaq** **toxurğağ.** toxuma ayqıtı. toxuma dəzğahı.
- toqurqan** **doğurğan.** çox doğan.
- toqurqan** doğurqan. doğan. atan.
- toqurqanlıq** **doğurqanlıq.** çox doğan. törətimlik. üretilik. törətgenlik. üretdgenlik.

- toqurqanma** **toğurqanma.** toğur. qayma. çadır. alaçıq.
- toqurlamaq** **toğurlamaq. doğurlamaq. 1. doğrulamaq: uğurlamaq. 1.**
gəzəmək. doğramaq. çeynəmək. ayırmaq. **1.**
nişanlamaq.
- toqurluq** **toğurluq.** çadır obanın örtüyü, keçəsi.
- toqurma** **doğurma. 1.doğurtma. törəmə. törətmə. tolid etmə.**
səbəb olma. **1.yağqatı. impirivizasya.**
- **sonuc doğurma:** sonuca bağlanma. nəticələnmə.
- toqurma** **doğurma. doğu. törə. tolid.**
- toqurmaq** **doğurmaq. 1. doğurtmaq. törətmək. öretmək. fırlamaq.**
fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. **1.doğmaq. төləmək.**
törəmək. **1.doğurtmaq. törəmək. törətmək. tolid etmək.**
səbəb olmaq. **1.doğmaq. (sığır) bozağılamaq.**
buzağılamaq. bozağılamaq. buzağılamaq. buzalamaq.
bozalamaq.
- **analar nə doğurmuş:** çox gözəl
- **ikiz doğurmaq:** çox gücənmək, sıxıntı çəkmək.
- toqurmaq** **doğurmaq. doğramaq. doyurmaq. 1. dinlənmək.**
dincəlmək. təsginləşmək. **1. doğrulmaq. yönəlmək. bir**
yana atılıb, şığırıb gedmək. - bu yol hara **doğrur.** - günə

doğru **doğradıq**. - ata oğlu, atac **doğar**: kişi oğlu kişiye çəkər.

1. qozlamaq. yumurtlamaq. 1. dincətmək. tincətmək.

tinlətmək. dinlətmək. tuqarmaq. rahatlandırmaq. 1.

tuqarmaq. tuğarmaq. becərtmək. barşırmaq. pərvəriş

vermək. 1. doğurmaq. çınıqmaq. gərçəkmək. yenimək.

təhəqqüq tapmaq.

- **doqquz doğurmaq**: çox tələsmək. səbirsizliklə gözətləmək.

çox maraqlaşmaq.

toqurmaq **doğurmaq**. gözdərmək. tölülənmək. yavurulmaq.

toqurmaz **doğurmaz**. **doğmaz**. 1. yakın. yakır (< yaxmaq). verimsiz.

sısır. əqim. 1. qısraq. qısır. əqim. - **qısır** topraq. - **qısır**

tarla. - **qısır** il. - **qısır** qadın.

toqurmuş - yeni **doğuran**, **doğurmuş**: körpə.

toqursunma **doğursunma**. **doğursunuq**. **doğursunuş**. qanıqma. qanıç.

qanış. qanıt. qanıç. qanıq. qanışma. qanışım. qanışıq.

qanışıt. güvcənək. güvən bəsləmə. güvən. qıvanma.

güvənəm. güvənək. güvənç. güvənçim. güvənçiş.

güvənlik. güvən. güvənəm. güvənç. güvənçim.

güvənçik. güvənçiş. quralanma. quranma.

quşqulanmama. quşqusuzluq. qorxusuzluq. alınma.

alنیğma. arxayınlıq. dayanıq. dayanış. dayanma.
 daynalıq. daynaqlıq. əmin. əminik. əminiş. əminmə.
 içgin. içginmə. içginic. içginim. içginiş. içinmə. içinim.
 içiniş. inam. inamıq. inamıt. inamlıq. inanc. inanma.
 inanım. inanıc. inanış. inanıt. inantı. inaqma. inağış.
 inağım. inağıt. işən. işənc. işənic. işəniş. işənmə. işənti.
 ısinc. ısınış. ısınma. ıssinc. ıssınma. ıssınış. ıssinic.
 ıssiniş. ıssinmə. istinc. istiniş. istinmə. söyənmə.
 söykənmə. söykənc. söykəniş. söyənc. söyəniş. söyənic.
 xatircəmlilik. asudəlik. könül dincliyi. asudə fikirlilik.
 itminan. mütməin. e'timad edmə. mütməin olma.

toqursunuq **doğursunuq.** bax > **oğursunma.**

toqursunuş **doğursunuş.** bax > **doğursunma.**

toqurtan **doğurdan.** doğru. doğıal. qalaysız. özdek. içdən.
 yalansız.

toqurtan **doğurdan. doğurun. doğrun. doğurdan. doğuşdan.**
doğrusun. gerçəyin. gerçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan.
 boluşun. boldüğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil
 vaqe'. vaqeyyətdə. vaqəən. (məcəz olmayan).

- toqurtma** **doğurtma. doğruluş. doğruluş. doğsayış. düzəlmə.**
düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş.
islah.
- toqurtmaq** **doğurtmaq. 1. axıtmaq. yapmaq. uyqutmaq. qulutmaq.**
qılmaq. görmək. endirmək. yendirmək. yeritmək. icra
edmək. **1. doğurmaq. törətmək. öretmək. fırlamaq.**
fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. **1. becərtmək. təbiyyət**
edmək. öğrətmək. əbəlik, lələlik etmək. **1. doğurmaq.**
törəmək. törətmək. tolid etmək. səbəb olmaq.
- ölü doğurtmaq: saldırmaq. düşürmək.
- toqurtmaq** **toğurtmaq. doğurtmaq. 1. tülətmək. dölətmək.**
quzulatmaq. yükün açdırmaq. boşaltmaq. ödətmək.
yenitmək. yanıtmaq. - mama arvadı **yenitir. 1. toğturmaq.**
toqurtturmaq. yenitmək.
- toqurtturmaq** doğurtmaq.
- toqurtuculluq** **doğurtuculluq. müstədəllilik.**
- toqurun** **doğurun. doğrun. doğurdan. doğuşdan. doğrusun.**
gərçəyin. gerçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan. boluşun.

bolduğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqə'.
vaqeyiyətdə. vaqəən. (məcaz olmayan).

toqusuz **toxusuz.** - uzun boylu, başı iri pələklərlə (pullarla) örtülü,
pozucu, kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma
(əkinə) yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan: qarayılan. qarailan.

toquş { **toğuş. doğuş. toxuş.** } 1. məs. 1. - **təqiş toquş:** mübadilə.
payapay. 1. anadan olma. viladət. təvəllüd. 1. zihur. tilu'. 1
toxuş. ul. təməl. əsas. kök. 1. oluş. gelişmə. 1. doğma.
onal. ortaya çıxış. ortaya çıxış. 1. tox. vuruş. 1. toxulu
toxulu, qarşı qarşıya, yan yana dayanmaq. döğüş.
savaş. vuruşma. çarpışma. 1. doğuş. dirinc. yaşam.
dirayət. 1. bağ. dəsdə. 1. **doğuşlu. doğuşluq.** xanların
şahların törəmələri, uşaqları. ulu adam. əsilzadə. soylu.
buruqrat. 1. qarşuq. qarışıq. bulanıq. ixtilat. 1. toxnaq.
sədəmə. bağış. vəsl. 1. çatdırış. yetdiriş. 1. toğuş.
doğuş. 1. **toxuş.** məs. 1. savaş. 1. doxuş. dağış. pəxş. 1.
sataş. sancış. çaqquş. çaquş. taxuş. təsadüf.
- **doğuz balası:** burtlaq.

toquş **doğuş.** 1. **doğma. doğum.** gözləmə. gözləyiş. gözləyim.
bəlirmə. bəliriş. bəlirtiş. bəlirim. zahir olma. zihur. 1.

doğulu. yeni doğmuş qadın. **1. doğum.** tapılma. tapılış. oluş. yaratılış. yaratış. yaratma. yaratılma. yaranış. xilqət. **1. milad. 1. doğum.** doğma. milad. viladət. təvəllüd. **1. doğmuş.** - bu qız kimin **doğuşu. 1.toxuş. toxu. toxunaq. toxunca. qırpa. qırca. qıric.** kəsərə. kəsər. ziyan. zərər. **1.toxal. toxaş. döğüş. çataş. çatal. cidal. cədəl. savuş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qırgur. qırgür. qovqa. qavqa. dartaş. dartış. 1.itiş. itəliş. dürtüş. dəğış.**
- dəğış toxuş: dəğışim. dəğışdirmə. çalışım. çalışdırma. dəğışdirmə. taxlama. tax vurma. sayışma. ödəşmə. sayışma. mubadilə.
- gündoğusu: **1. doğu. şərq. 1. doğu yeli.**
- yeni ayın bəliməsi: hilal **gözləmə.**

toquş **doğuş.** doğu. toğu. təbiət.

toquş **toxuş. 1. toxa. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. hərəb. mucadilə. ğailə. 1. toxu. tiki. tikiş. 1. çatış.** təsadüf. **1. çatış. təsadüm. 1. töküş. səbəb.**
- gövdədə toxuşunda olan kiçik boşluqlar: qarınıcıq. qarnacıq.

toquşan **- birgə oluşan, doğuşan:** əkiz. əkiş. əkşin. əkdəş (< əkmək).

toquşan	toxuşan. yoluxan. müsri.
toquşçu	toqquşçu. döğüşçü. toxalçı. toxaşçı. savuşçı. savaşçı. çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. qovqaçı. qavqaçı. dartaşçı. dartışçı.
toquşçuluq	toqquşçuluq. döğüşçülük. toxalçılıq. toxaşçılıqdartaşçılıq. dartışçılıq. savuşçılıq. savaşçılıq. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq. qovqaçılıq. qavqaçılıq.
toquşdan	doğuşdan. 1.anadan doğma. 1.əslində. köksündə. 1.doğmaca. doğulan, ilk gündən. yaratılışdan. əzəldən.
toquşdançı	doğuşdançı. nativist.
toquşdançılıq	doğuşdançılıq. nativistik.
toquşqan	toxuşqan. toqquşqan. döğüşqən. hər zaman çarpışan. qavqacı.
toquşlu	doğuşlu. bax > doğuş. 1. doğuşluq. xanların şahların törəmələri, uşaqları. ulu adam. əsilzadə. soylu. buruqrat. 1. soylu. cis. nəcib. nəcəbətli.
toquşlu	toxuşlu. toxulu. toxunur. toxunaqlı. toxuncalı. toxunan. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. 1. ziyanlı. zərərli. 1. sərt. bərk. iti. sıxı. qatı. güclü. qıran. qırıcı. kəsici. işləyən.

müəssir. tə'sirli. **1. doğuşlu.** soylu. nəşəbli. **1. doğuşlu.**
soy. cins.

toquşlu **toxuşlu. toxutuq.** toxduruq. heybətli. heykəlli. ataigid.
aznavur. bağaqlı. bağıtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa.
bükəkli. ciğasın. çıqqınlı (< ciq). dayqanlı. dayqınlı.
durbağlı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hərəkli. kürdəli.
kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı.
qapıtlı. qudrulu. qurduqlu. qurumlu. öğəkli. öğkək.
örəkli. örkək. yapıtlı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt.
şovkətli. əzəmətli.

toquşluq **doğuşluq. toğluşluq. doğluşluq.** nəcabət. əsalet.
kərimüttəb. səid. nəcabət. soyuq. cis.

toquşma **döğüşmə (o < > a) taxışma.** qovqa. müzaribə. mücadilə.

toquşma **toxuşma. toxunuş. toxuşum. toxunma.** 1.dəğmə. dəğiniş.
dəğişmə. dəğişim. əriniş. ərişmə. ərişim. ərinmə. təmas.
ləms. 1.çaqqışma. çatışma. müsadimə. təsadüf.

toquşmaq **doğuşmaq. toxuşmaq. (toq < > töq).** 1. (< doğmaq.
döğmək). dağılmaq. yayılmaq. bulaşmaq. pəxş olmaq. 1.
(< tuq. tox). qurşanmaq. geyinmək. taxınmaq. - qamuğ
dolum **toxuşdu:** tamam yaraqa qurşandı. 1. taxmaq. - kabab

toxuşmaq. 1. sirayət etmək. - uyuz **toxuşdu**. 1. **toqışmaq**.
döğüşmək. vuruşmaq. çarpışmaq. 1. silip keçmək.
dəğmək. silmək. qırçamaq. 1. yuquşmaq. yoğuşmaq.
bulaşmaq. yayılmaq. 1. məs çəkmək. 1. **döğüşmək**.
savaşımaq. çarpışmaq. 1. tuşlanmaq (< **tuqşunmaq**).
üzləşmək. raslaşmaq. 1. düş olmaq. raslamaq. 1. (o < > a
) **taqışmaq**. ilişmək. mərbut olmaq. 1. ilgəşmək. iştirak
etmək.

toquşmaq **toxuşmaq. toxuşunmaq. toxunuşmaq. toxunmaq.**
dəğişmək. dəğişinmək. dəğmək. dəğinişmək. ərinişmək.
ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. təmas
etmək.

toquştan **doğuşdan. 1. doğurdan. doğurun. doğrun. doğrusun.**
gərçəyin. gerçəyin. oluşun. olduğun. oluşdan. boluşun.
bolduğun. boluşdan. həqiqətən. fil həqiqə. fil vaqə'.
vaqeyiyətdə. vaqəən. (məcaz olmayan). 1. **doğudan.**
doğuşun. doğunun. tapının. tapından. taplışın. taplışdan.
olnun. olşun. oluşdan. yaranşın. yaranışdan. yaratlışın.
yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.
içindən. özgünlükün. özgündən. özləyin. özlüyün.

özlükdən. özdeşin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən.

quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən.

fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.

toquşturmaq - ayaq **toxuşdurmaq**: istəkən istəkənə vurmaq.

toquşturmaq **döğüşdürmək**. 1. çalışdırmaq. 1. toqamaq. toxuşdurmaq.
birbirinə vurmaq.

- **toxuşduralım!**: toqalım!.

toquşturmaq **toxuşturmaq**. birbirinə toxuşdurub, sürtmək.

toquşu **toxuşu**. töküşü. səbəbi.

toquşuq **toxuşuq**. **toxaşiq**. **toxayışliq**. **toxuyuşluq**. işləyişlik.
işləşik. kullanışliq. kullanışiq. kullayışliq. quruqluq.
quruşluq. quruşuq. iç düzük. iş düzük. ustav.
dəsturuləməl. nizamnamə.

toquşulma **toxuşulma**. **toxunuluş**. **toxuşulum**. **toxunulma**. dəğişilim.
dəğilmə. dəğiniliş. dəğişilmə. ərişilmə. əriniliş. ərişilim.
ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

toquşulum **toxuşulum**. **toxunuluş**. **toxuşulma**. **toxunulma**. dəğişilim.
dəğilmə. dəğiniliş. dəğişilmə. ərişilmə. əriniliş. ərişilim.
ərinilmə. təmaslama. ləms edilmə.

- toquşum** **toxuşum. 1. toxunum.** dəğinim. dəğişim. ərinim. ərişim.
təmas, ləms hissi. lamisə. **1. toxunuş. toxuşma. toxunma.**
dəğmə. dəğiniş. dəğişmə. dəğişim. əriniş. ərişmə. ərişim.
ərinmə. təmas. ləms.
- toquşun** **doğuşun. doğuşdan. doğunun. doğudan.** tapının.
tapından. tapılışın. tapılışdan. olhun. olsun. oluşdan.
yaranşın. yaranışdan. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın.
yaratışdan. yaratının. yaratıdan. içindən. özgülükün.
özügündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin.
kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan.
qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən.
zatından. təbiətindən.
- toquşunmaq** **toxuşunmaq. toxuşmaq. toxunuşmaq. toxunmaq.**
dəğişmək. dəğişinmək. dəğmək. dəğinişmək. ərinişmək.
ərişmək. ərişinmək. ərinmək. toxunuşmaq. təmas
edmək.
- toqutav qeçə** **doğudav qeçə.** girdək gecəsi.
- toqutma** **doğutma. doğrutma.** uyqulama. axıtma. icra.
- toqutmaq** doldurmaq.

- toqutmaq** **toxutmaq.** (< tuq. toq). 1. toqıtmaq. vurdurmaq. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq. 1. dəğərləndirmək. diqqət etmək. saymaq. hesaba qoymaq. - məni gördüdə **toqutmadı:** saymadı. adam yerinə qoymadı.
- toqutturmaq** **toxuddurmaq. tuqdurmaq. çiqtırmək. (ç < > c) cikdirmək. (ç < > s) sıxdırmaq. sıxışdırmaq. düğümləmək.**
- toqutturullmaq** **doğutturullmaq. doğrutturullmaq. yönükdürülmək.** iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək. eyiləşdirilmək. eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək. iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. yeğindirilmək. yeğışdirilmək. yeğcəndirilmək. yeğcındirilmək. acınışdırılmaq. açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq. aşılaşdırılmaq. aşılaşdırılmaq. xaşılaşdırılmaq. bir yolda ilərlətilmək gəlşitirilmək. düzətdirilmək. islah ettirilmək.
- toqutuq** **toxutuq. toxuşlu.** toxduruq. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cıqasın. çıqqınlı (< ciq). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hərəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtılı. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. öğəkli. öğək.

örəkli. örkək. yapıtlı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt.
şovkətli. əzəmətli.

toquvar **toxuvar.** (< **tuq. toq**). anlaşıma. sözləşmə. muqavilə.

toquvarmaq **toquvarmaq** (< **tuq. toq**). anlaşımaq. sözləşmək.
muqavilə etmək.

toquy bax > **tuquy**. girdə.

toquya **toxuya.** əzaba. - **igid odur hər toxuya (əzaba) qatlana, kişi odur atdan düşə, adlana.**

toquyan **toxuyan. toxumaçı.** çulqa. çuqlaq (< **çuq. çiq**: düğün).
nəssac.

toquyuş **toxuyuş. toxayış.** işləyiş. istifadə. istifadə.

toquyuşluq **toxuyuşluq. toxayışlıq. toxaşlıq. toxuşuq.** işləyişlik.
işləşik. istifadəliq. istifadəliq. istifadəliq. quruqluq.
quruşluq. quruşuq. iç düzük. iş düzük. ustav.
dəstürləmə. nizamnamə.

toquz **doğuz. domuz. donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl.**
donqul. tonqa. tonğqa. toqqa. danqa. danqaz. çevrişsiz.
çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törətsiz.
durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz.
boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız.

qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız.
 sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın.
 yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.
 qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəməlməz. sərkiş.
 gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.
 bədəxlaq. xuysuz.əxlaqsız.

toquz

doğuz. domuz. donğuz. donuz. 1. qara canavar. 1. acılı <
 > azılı. 1. qaracavar. qaraccavar. qaracanavar. qara
 acanaq. qaracanaq. qaracnaq. qaraböcü. qarapürçək.

- **doğuz yavrusü:** çanıq. qınıq.

- **doğuzluqdan, doğuz qaçmaz. (domuzluqdan, domuz
 qaçmaz).**

- **it dişi, domuz dərisi:** iki kötü, yaramazın bir birinynən
 tutuşması, yaxalaşması.

- **yaban doğuz:** qapan. qaban.

- **doğuzluqdan, doğuz qaçmaz. (domuzluqdan, domuz
 qaçmaz).**

toquz

toxuz. toğuz. doğuz. 1. uşaq. buta. buda. cocuq. yavrı.

bala. beçə (> **bəççə** (fars)). 1. toğuz. şişmiş. 1. uşaq. oğul.

1. **tox + üz:** dolqun üz. toxbet. 1. doqquz sayısı (türklərin

uğurlu, qutlu saydıqları sayılardan). **1.** sıxca, qalınca toxunmuş bir qumaş. **1.** sayıda doqquz. - **toquz on:** sayıda doqsan. toqsun. **1.** tox. sıx. - **toquz** qumaş. **1.** tosoqo. düşüş. mülqat. **1.** doqquz sayısı. türklərin ən çox əsgilərdən bəri uğurlu sayılarındanır.

- **toquz arxa:** **dokuz arxa.** soyluluq, əsgilik göstərmə imi.

toquzaq

toxuzuncu.

toquzər

dokuzər. doqquz ər gücündə.

toquzluq

toğuzluq. doğuzluq. bax > **tonuzluq.**

toquzturmaq

doğuzdurmaq. yenitmək.

toquzunç

toqquzunc. doqquzuncu.

tol qeyid

dol qeyid. gəlged. cəzri məd.

tol

dol. **1.** < > **bol.** mul. mol. tola. aldan. çox. gen. - **dərin.**

uzaq. bağız: saysız. arbyn. **1.** < > **don.** **1.** daşdan tikilmiş, dayaqlı ev. **1.** duvar. avlu çəpəri. tarla sınırı. **1.** evin him, təməl daşı. **1.** çevrəli yer. axır. ağıl. **1.** döl ağılı. quzuluq. **1.** kiçik kənd. **1.** **döllük.** doğan arıları, qondurmaq üçün çalı, dal. qayadaş. **1.** **dönük.** yer altı oyuqlar, evlər, axırlar. **1.** **dönük.** damaltı. evin alt qatı. zərzəmi. **1.** **döl.** **dölek.** gücsüz. danıqsız. qorxaq. uşaq. zayıf. **1.** su qabı.

çəllək. dolça.

- **tol tolmaq**: tölmək. dölmək. dolmaq. yığılmaq.

tol **dol. doluq.** ruh. - **canlı dol**: gəzən dol: diri, çalqan ruh.

tola **dola.** 1. dolurax. bir az çox dolu, olqun. - **dola iyi**: çox iyi.

- **dola** böyük: çox yekə. 1. dəvəran. dolaşan. dönmə.

çevrən. dövür. dığır. 1. volqa. 1. çitə. hör. onar. 1. yunu,

tükü, qılı alınmış, işlənmiş dəri. 1. güvənc. sevinc.

onqluq. mutluluq. kef. neşə. ləzzət. 1. **dol. dolu.** su qabı.

çəllək. dolça. quyudan su doldurub çıxarq üçün kova. 1.

şırış. öz. özüt. cirqə. sıqaq. sıxıntı. süzgülədən keçirilmiş,

damıtılmış suyuq, nərsenin suyu. 1. omuz. çiyin çigin. -

dola sünüyü: omuz sümüyü. 1. razılıq. - **dola** əldə edin. 1.

mutluluq. güvənc. sevinc. onqluq. kef. neşə. ləzzət.

mutluluq. güvənc. sevinc. onqluq. kef. neşə. ləzzət. 1.

dolu. başbaş. çox. məmlu. 1. tolun. dola. dolu.

tolab **dolab. (dilab).** (< **dolanmaq**). 1. dönər. çərx. çevrik. 1.

çığırq. cəhrə. 1.al. aldağ. qandağ. oyun. totia. desisə.

1.dalqa. qatlaq. qatalaq. çevrik. sarsalıq. sarsarıq.

sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab.

qanğıl. çəkrək. çəkəkək. çəkəkək. dönək. qancıq.

dönəməc. 1. hıcrə. hücrə. 1.kələk. aldatı. 1. işqaf.
 qapanas. qapnas. qapnasal. qapana. 1. kasa. qapsa.
 sandıq. saktığ. sağığ. sakındığ. qutu. qutuq. quytu.
 quytuq. qoytu. qoytuq. saxlaq. saxlac. saxul. qapsul.
 qasul. 1. **dolat. dölət.** dönər, dolanar qab. dönərək,
 fırlanaraq nərsəni qovurma (qavurma) qabı. 1. **qolab.**
qalob. 1.küvrə. küre. yuvarlaq. quşaq. dayrə. - **yer**
quşağı: yer kürəsi. 1.lapanın örtüyü. 1. qurum. dünya. -
hayla gələn, huyla gedər. bu gurum öylə gəlib, böylə
gedər. 1. fırlıdaq. aldağ. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim.
 hilə.

- **dolab çivisi:** orta boy mıx.

- **gömmə dolab, dilab** qaytarma taxası. işqaf. (# **dışqab.**
 çıxma. taxca. sərgən. qaş. rəf.). 1

- **dolab çevirmək: ələsərimək. fırlıdaq çevirmək.**

- **əğrib dolab:** dələduz. pezəvəng. şarlatan. qaldaban.
 çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı.
 düzənçi. düznəçi. fırlıdaq. fırlıdaqçı.

- **geyim, paltar dolabı, dolabı, kamodu:** geydolab. qərdrob.

- **gömmə dilab (dolab):** işqaf. duvarın içinə yerləşmiş dolab.

- **qəfəsəli dilab, işqaf:** qatamalı, qatalı, təbəqəli sərgən, rəf.

qara ev.

- **avluda, həyətdə daldada, dırğ bucaqda olan kiçik dolab,**

ambar: göyərçinlik. gövərçinlik. gövərtə. gömərtə.

- **buzdolab:** dondolab. dibdon. dibdonaq. donluq. qarlıq.

buzluq. firizer.

- **geydolab:** geyim, paltar dolabı, dolabı, kamodu. qərdrob.

- **dolab çevirmək:** oyun vermək, çıxarmaq. dalaverə yapmaq.

- **dolab bəygi:** dəğirman öküzü: xərmən öküzü: heç bir

dəğişiklik, yenilik görməyən yaşam, kimsə, nərsə. təkdüzəy.

bir düzəy. bisayaq (< bir + sayaq: tür. cücür). bitür (< bir +

tür. cücür). monoton.

- **dolabı dönmək:** işi düzenində, yolunda olmaq.

- **dolaba soxmaq:** qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq.

oyuna gətirmək.

- **dolaba girmək, düşmək:** oyuna, duzağa düşmək.

aldatılmaq.

- **dönmə dolab:** 1.su dolabı, çərxi. 1.dombalağpıstan. dönər

dolab. 1.aralıqda qulluq üçün düzənlənən təkərli miz, masa.

tolab

dolab. dilab. (< tovlamaq: əğirmək). 1. çarx. çərx. çəvgə.

çəvirgə. çaqırıq. çıqırıq. döndərmə. 1. sağız. sağya.

dolanan, dönər çarx, ki quyudan su almağa yarar.

dəzğah. çığırq. **1.** işqab. nərsə doldurmaq, qoymaq üçün, duvar oyuğunda, yaxud ayrıca yapılmış, qəfəsəli, qanatlı qapılı olan içək yer. - **dolabda** saxlamaq. - **dolaba** qoymaq.

- aşırq (aşlıq) **dolabı**. - geyim **dolabı**. **1.** işlərin dolandırması. idarə. sazıman. - ticarət **dolabın** aparmaq, çevirmək: ticarət işlərin apararı. - kim **dolabın** başındadır. - **dolab** başın dəğişdilər. - **dolabı** pozuldu. - **dolbı** dalandırmaq. - su **dolabı**: su idarəsi. - toq **dolabı**: bərq idarəsi. - kimlik **dolabı**: sicil əhval idarəsi. **1.** hücrə. hicrə. qapalı qapılı çarşıda olan tükən. qızıl bazarında (bəcistanda) bir dolabı var. **1.** kələk. aldaq. qurqu. hilə. dəsisə. - öz **dolbın** çevirməkdən başqa iş bilmir. - buna bir **dolab** düşünməli. - **dolabın açmaq**: kələyin dağıtmaq. - fələyin **dolbı**. - **dolab qurmaq**: kələk gəlmək. **1.** meşə dirəklərinin bir kiçik çeşiti. - qoşa **dolab**. - tək **dolab**. **1.** qarman. qolun, qulağın burmaqla, qurmaqla çalınan çalqı qutusu. - **dolab çivisi**: orta oxu. **1.** qılıb. suç. hilə. **1.** oyun. aldaq. kələk. - **oyun** etmək. **oyun** yapmaq. oyun **vermək**: kələk gəlmək. - **oyun çıxarmaq**: bir yeni bir nərsə ortaya qoymaq. **1.** ələməgə. cəhrə. çarx. iplik əğirmək,

sarmaq aracı. dayaqlanmış bir oxun çevrəsinə
ağıllanmış neçə çubuğu olan doğalaq.

- **dolablı saat**: çəkməcəli (kəşovlu), çalğılı saat.

- **su dolabı**: quyudan su çıxarmağa özəl döner çərx, dilab.

- **dolab gözü**: gəncə.çəkməcə. kəşov. sandıqça.

- **su dolabı**: cıqır. çığır.

tolabac

- **açılıb qapanar, iğrəti, əğrəti, dolabac bartivan, nərdüvan**:
qısqaç.

tolabbaşı

dolabbaşı. dolabçı. idarə başçısı. rəis.

tolabçı

dolabçı. (bax > **aldatan**. **kələkçi**). fırlıdaq. fırlıdaqçı.

aldağçı. kələkçi. qalayçı. hiləçi. kələkçi. qalayçı. aldatıcı.

tolabçı

dolabçı. **1**. dolabbaşı: idarə başçısı. rəis. **1**. oyunçu.

aldaqçı. kələkçi.

tolabçılıq

dolabçılıq. **əğrib dolablıq**. aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik.

qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq. çallaşlıq.

çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsənin üzüstü, gizli qalmasın

sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük.

hoqqaçılıq. toqqaçılıq. toxuçuluq. sözün tutmamazlıq.

dələduzluq. yalançılıq. fırlıdaqlıq. fırlıdaqçılıq.

- tolablaşmaq** **dolablaşmaq. qolablaşmaq. qaloblaşmaq.** küvrələşmək.
kürələşmək. quşaqlaşmaq. cəhanşimullaşmaq.
dünyəviləşmək.
- tolablıq** **dolablıq. 1.** dönəmçilik. dönəklik. çəkrəklik. çəkəcəklik.
çəkçəklik. qanğıllıq. dalqalıq. qatlaqlıq. çevriklik.
girdablıq. **1. qaloblıq. qolablıq.** küvrəlik. kürəlik. quşaqlıq.
dünyəvi. cəhanşimul. imum dünyalıq.
- əğrib dolablıq: dolabçılıq: aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik.
qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəllaşlik. qallaşlıq. çallaşlıq.
çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsənin üzüstü, gizli qalmasın
sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük. hoqqaçılıq.
toqqaçılıq. toxuçuluq. sözün tutmamazlıq. dələduzluq.
yalançılıq. fırlıdaqlıq. fırlıdaqçılıq.
- tolac** **dolac. 1.** doğuc. içüş. içquç. içquş. düşüc. duyquc. ötəç.
saluc. alnıç. alınc. təpiç. təpgiç. içəç. içis. girəç. ilham. **1.**
dolmac. sükan. fərman.
- tolaclı** **- dönəmçəli, dolaclı, burşuq nərsə, yol:** qanqal. qanğıl.
- tolaç** **dolaç.** ırq. arx. axar. bulaq. göz. qaynar. kök. motiv.
- tolaç** dolça. susıq. kova.

- tolaq** **dolağ.** 1.buxca. buxcama. 1.paket. piçət. qapaq. bağ. örtük.
- tolaq** **dolağ.** dolama şəklində corab. çulqav. dolan. toqqa. tuqqa. toqay. həlqə. biləzlik. tolqa. toğla. toqal. pərhiz.
- tolaq** **dolağ. tolqay** 1. dolanğ. dolangi. > doləng (fars) < kələk. 1. tozluq yerinə baldıra dolağan, bağlanan keçə çuxa qırağı, şəriti. patavar. 1. tolqaq. dərd. ağrı. sıxıntı. 1. dolu. dolqun. dinc. könlü sakin kişi. ağır. - ac ivək, tox **dolaq.** 1. yünd, qoyu boya. 1. palıt. qəhvəyi boya. kəstana. 1. tūmən. kələk. duzaq. 1. yörgəncü. sarqı. 1. buruq. çəki. ağrı. sancı. dərd. ələm. 1. dolambac. dolamac. kovlav. girdab. tovlaq. 1. güvən. təzmin.
- tolaq** **dolaq.** 1. qərqərə. boğata. 1. boyunbağı. 1. **dolac.** baldıra dolanan çalaq, qatlaq, ensiz parça. 1. duzağ. büküm. büküm. məhləkə. qatalaq. girdağ (> girdab. girdbad). 1. yesirçilik. - bu nə **dolağıdı** biz düşəli. 1. keyl. peymanə. 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). kələkçi. qalayçı. yapalaq. duzaq. hiləli. dümençi. dalaverəçi.
- **duzağa, dolağa salmaq:** çalaqapa çəkmək. başına iş

açmaq.

- **dönəm dolağı**: zaman duzağı.

tolaqa

dolağa. **1**. ağacın hündür dalların, **döndərib**, əgib yemişdərməkdə işlənən uzun, başı çevik arac. **1**. çevgən. topu vurub tullağa yarar, başı çevik (çevrik), əğri ağac. çomaq. **1**. tınavurdu oyunu. bu oyunda başı düğünlənmiş sırıq parça.

tolaqa

dolaqa. döləgə. böləgə. bolaqa. olaqa. çövərə < > dövərə. dəvərə < > çevərə. dayirə. qalaqay.

tolaqay

dolağay. döləgə. bölgəğəy. bolqağay. olqağay. qalğağay. çəmbərik. çövregəy < > dövregəy. dəvregəy < > çevregəy. dayirəvi. girdəvər. müdəvvər.

tolalanmaq

dolalamaq. **tolanmaq**. **dolanmaq** **dollanmaq**. **dollanmaq**. şişmək. səmizmək.

tolalı

dolalı. dolqun. bəsili. iriyarı.

tolalıq

dolmalıq. **dolmayış**. **dolayış**. **dolanış**. anlamlıq. anlama. anlayış. anlanma. alınım. alnama. alnağış. alnayış. alabilik. çıxarlıq. çıxarma. çıxarım. çıxariş. çıxınma. qursaq. kavsaq. kovsaq. qavramlıq. qavrayış. qavranma. qavrama. qablıq. qablayış. qablaşma.

qablanma. qablayım. qapalım. kapasitə. qoncayış.
quncayış. qonlayış. (< qonmaq).

tolam **dolam.** 1. piç. bur. burqu. 1. dövr. dövür. çevir. çevri.
çevrə. 1. dolama. sarım. sarma. sarıq. 1. piç. piş. buru.
burqu. toğlama. tovlama. fırlama.

tolam **dolam.** sarım. bir dövürdə sarılan ölçək, miqdar. sarığa
(əmmamiyə) sarılan hər dövür. sarılan nəyin, bir kərə
sarılması. - bu sapdan iki **dolam** verin. - on **dolamlı** sarğı. -
onun sarığın beş **dolam** dola.

tolama **dolama** (1. (< dol. dolmaq. 1. < dönmək). 1. üzük. üslük.
üstlük. üzüklük. yardış. salyarlıq. işlik paltar. iş örtüsü.
pəçə. kirlük. ovsəlik. köğüslük. ağılıq. aldılıq. döşlük.
düşlük. düşüklük. təmizlik üçün paltarın üstündən geyilən
paltar, önlük. önlü. yancaq. ağılıq. qorucu nərsə.
aldayapğuç. alyapkuç. köğüslük. hər nəsnənin
onarılması, düzəlməsi üçün qoyulan, artırılan tikə. 1. bez,
qabar, turuq, kimi olannərsə. 1. üz gözə, başa əğinə
geyilən bürgək, parça. düğündə gəlinlik paltarı, duvağı,
gərəklərinin topu. - **dolama** gəlinin özündən bahaya çıxdı. 1.
xuruş. duzluq. əkmək qatığı. qaplama. dalama. örtüm.

örtük. örtmə. 1. çarşab. yaylıq. yağlıq (< av). avlayan. yığan, hopan parça. hovlə (< hopla < hopan). 1. baş örtüsü. şal. dəsmal. 1. ürəyi gedmək. qarında üzülmə duymaq. - bir tikə tut, **dolaman** gedsin. 1. yük. əngəl. sorum. problem. 1. artırılmış. yamaq, yamaqlıq nərsə. çul, səmə, döşək içinə qoyulan cırım cında, qırım pırtı (əsg. köhnə paltar. keçə. yun. qırxım.). 1. görüş. görünüş. yardış. zahir. - qaramtıl **dolama**: qara boyalı. 1. yabancı. özgə. iligisiz. 1. ayağ üsdü, yüngül yemək. atakişi üzlük. dan üzlük. 1. yağday. çevrə. ortam. qoşul. şərayit. mihit. dolay. bölgə. yörə. kəsim. civar. dövrəbər. ətraf. üzsuyu (abı havanı), hal əhvalı sağlayan qoşullar, şərait, gərəklər. - qoy bir **dolama** alıb, özünə gəlsin. 1. quşluq. səhərlən günorta arasında yeyilən çörək. kolasyon^(frans). 1. aralıq. qopan. fasilə. iki nərsənin arasında olan aralıq. antırakt. - oyunun birinci **dolamasından** sonra. - **dolama** qılmadan vururdular: dayanmadan. 1. **dönəm**. düşüklü. pozuqluq. dağqın. dağınlıq. xarablıq. - **dolama** uğramadan. - devlətrəin gəlişi, **dolamı**: üzlüyü. - devlətlətlərin üzlüyü: dağılışı. 1. önlük. 1. dönəməç. dolayı. dalqa. büzük. burum. qıvrım. qıvrıntı.

çevirmə. sapma. yuvarlaq. qatlama. tavlancraq. tavtar (saç). hörgən. **1. dolama.** metatez domala. dolma: domla. **1.** gen bol çuxa çeşiti olub, iç paltarı kimi, önü açıq olaraq qavuşdurulub, üstünə quşaq bağlanılır geyim. **1.** entari. rub dö şambır. **1.** barmağı tutan şişli, irinli xəstəlik. qurlağan. ət yaranın yüngülü. domuz burnu. **1.** dolma. tolgama. toqlama. tuqlama. büktürmə. pinələnmək.

- **dolama** şəklində corab: çulqav.

- **dolama çeşiti:** qurlağan. ət yaran. domuz burnu.

tolama

dolama. 1. dolam. sarım. sarma. sarıq. **1.** önü açıq çuxa (< çulqa), çatma. **1.** dolanmış nərşenin hər bir dolağı, qatı. **1.dolamac.** sərimə. yalan. aldağ. **1.dolama.** bağalaq. bez. bezə. yumru. quddə. **1.** ağır çiban çeşiti. qarağbar. qaraqabar. **1.** çalaq. qalaq.

- **dərinə işləyən dolama, çiban, yara:** ətyaran.

tolamac

dolamac. 1. tolaq. dolaq. büküm. büküm. duzağ. məhləkə. qatalaq. girdağ (> girdab.). qasırğa. **1.** dolambac. dolambacılı. dolanı. əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal. qıvrıc. **1.** viraj. dönəməc. büküntü. **1.** dolama. sərimə. yalan. aldağ. -

- dolamac** almaq: **dolamaclamaq**: yalanın örtbas eləmək üçün başqa bir yalan söyləmək. **1. dolambac.** buruk. çalaçın. qulaqçın. qıvrıq. sarmal. sarmaşıl. girdəvə. girdəvər. ilankavı. ilan kimi burulan. marpiç. hələzoni.
- tolamac** **dolamac.** dolambac. kovlav. dolağ. tovlaq. girdab.
- tolamaclamaq** **dolamaclamaq.** **dolamac** almaq: yalanın örtbas eləmək üçün başqa bir yalan söyləmək.
- tolamaclı** **dolamaclı.** piçəpiç. pişpişə. burabur.
- tolamaq** **dolamaq.** **1. (< doğru. doğrulamaq).** toğlamaq. düz yola qoymaq. **1. mərsiyə dolanmaq, baş vurmaq. 1. (< doldurmaq).** güvəndirmək. təzmin etmək. **1. dolamaq.** torlamaq. sarmaq. **1. çaldışdırmaq. kənətləmək.** çırmamaq. sarmaq. çulqamaq. salmaq. **1. bağlamaq.** aylamaq. oramaq. sarımaq. danqamaq. fırlamaq. fırlatmaq. yaylamaq. döndərmək. **1. bulamaq. oynatmaq.** qartmaq. it quyruğun buluyur. hava bulanmış. ürəyim bulandı. **1. kökləmək. yükləmək. yapışdırmaq. yığmaq.** sarımaq. çırmamaq. bağlamaq. **1. ödəmək. 1. donamaq.** razı etmək. **1. yuvarlamaq. yumarlamaq.** - üzünə yun **dolqa. 1. tovlamaq. tövləmək. tavlamaq. təvləmək.** ip

bağlayıb dolandırmaq. alqatmaq. aldatmaq. **1.** çevirmək. çevrəmək. quşatmaq. yörəyə, çövrəyə döndərmək. - başına bi şal **dola.** - belivə bir quşaq **dola,** soyuqdu. **1.** nərsəni birinə yükləmək. ağır, işgilli bir nəyi, birinə göndərmək, ilişdirmək. aldatmaq. oyalamaq. oynatmaq. baş qatmaq. yozmaq. iğfal etmək. - bu işi mənim başıma **doladı.** **1.** yörgəmək. yörəmək. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq.

tolamaq

dolamaq. **1.**(pələsəngləmək < balsamaq < bəlsəmək. < bələmək) bulamaq. bağlamaq. - **dilimə balsadı:** dilimə bağladı. **1.** çevirmək. döndürmək. sarmaq. **1.** dalqa keçmək başı bulutlarda gəzmək. alaylamaq. ciddi olmamaq. **1.** güc bir işi başqasına yükləmək, irca vermək. **1.** sarılmaq. sarmaq. qarılmaq. - **diline dolamaq:** bir konuda çox qonuşmaq, çox sıx danışmaq.

tolamamaq

dolmamaq. doymamaq. doyamamaq. qanıqmamaq. - **doluya qoyursan alamır, boş qoyursan, dolamır:** düşünülen yolların heç biri çözüm, çıxış yolu sağlamamaq, düzəltməmək.

- tolaman** **dolaman** (1. < dolmaq. 1. < dönmək). 1. alala. tülip. 1. şişik sözlü. dibsiz, dərin olmayan. sözünün başı dibi olmayan. maymax. papax. düşüncəsi ərməz nərsədən danışan, bilmədən qonuşan.
- tolamatal** **dolamadal**. qıvrımış dal, yapraqla yapılmış süs.
- tolamba** dolamba. tulumba.döngi. qayta. nərsəni dolandıran.
- tolambac** (m < > n) **tolanbac**. - **dolambac ırmaq**. qırx keçit. çay boyu gedmək üçün çoxlu kərələr butay o tayına atlamağlı olan ırmaq.
- tolambac** **dolambac**. 1. **dolamac**. buruk. çalaçın. qulaqçın. qıvrıq. sarmal. sarmaşıl. girdəvə. girdəvər. ilankavı. ilan kimi burulan. marpiç. hələzoni. 1. **dolaşlı. dönəşli. dolaşlıq. dolaşaraq gedilən**. qarşıq. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. buruşuq. burqacıq. qarqacıq burqacıq. sapa. akrobas. - **dolaşlı işlər**. -- **çox dolaşlı dolaşlıq, qarışıq yol**: girivə. 1. dönə dönə, dolana dolana bükülüb, qıvrılıb gedən nərsə. dolamac. dolanı. əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal. qıvrıc.
- **nərsəni aparmaq, daşımaq, doladıрмаq üçün çərxli, təyərli olub, dolambac miz, masa**: aparat.

- tolambac** **dolambac.** dolamac. kovlav. girdab. dolağ. tovlaq.
- tolambaclı** **dolambaclı.** dolaşılı. akrobasi.
- gizli, dolambaclı bir iş yapmaq:** iş çevirmək. - o nə iş
çevirir, anlamaq gərək.
- tolambaclı** **dolambaclı.** kürenənə.
- tolambacsız** **dolambacsız.** dobra. doğra. doğru. düz. bükümsüz.
çapraşqsız. çaprazsız. qarşıqsız. olduğu kimi.
- tolambaçlı** **dolambaçlı.**aylanç: virajlı. - **aylanç yol:** virajlı yol.
- tolamıq** **dolamıq.** duzağ. ağ.
- tolamıq** **dolamıq.** tor kimi olub, av tələsi çeşitlərindən. **1.** burşuq.
pırtlaşiq. bulağıc. bulavic. gərək. girək. işgil. müşgül.
çətinlik. çıxılmazlıq. **1.** qanqal. həçəl. kələf. çilə. çiğlə.
duzağ.
- tolan** **dolan.** **1.** əşsiz. təysiz. **1.** sıx orman. bükük. **1.** toplanğ.
yığın. **1.** girdab. qasnaq. **1.** dayrə. tüqərək. təğərək. **1.**
dolandırma. iğfal. dəsisə. - **yalan dolan** bir takım sözlərə
qapılmamalı. **1.** devran. dünya.
- dolan ba dolan: dalan ba dalan. tolanbac (**n < > m**)
tolambac. dönə dönə bükülmüş. bərk dolaşiq qarışıq. labirənt

(latin)- **1. sıx orman. 1. bir araya toplanmış ot yığını. koma.**

1. dolağ. toqqa. tuqqa. toğay. həlqə. biləzlik.

tolan

dolan. dolandırma. yalan. aldağ. hoqqa. kələk. əğrib.

giriz. gizir. girişim. toxu. toxuma. düzən. dandırma.

toğlama. toğlaq. hilə.

- **alan tolan: alan taran: alan talan:** qarmaqarışq.

- **yalan dolan:** kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim.

tolana

- **dönə dönə, dolana dolana bükülüb, qıvrılıb gedən nərsə:**

dolambac. dolamac. dolanı. əğri büğrü. qant qunt. qantın

quntun. qayta quyta. qanqal. qıvrıq.

tolanan

dolanan. 1.idarə olan. - dolandıran, dolanan bəlli

olmamaq: baş ayaq bəlli olmamaq. **1.dolanyan. bürgələn.**

1.gəzinci. gəzgin. 1.dönən. dönər. dolaşan. dolaşıl.

dəvərən. çəvərən. dörələn. dövredən. dayır. **1. dönən.**

gəzlək. əğlək. fırlanan. səyyar. - **əğlək** qapı. - **əğlək** satıcı:

çərçi. - **əğlək otac:** gəzlək, səyyar sağıc, sağın, döhdür. -

əğlək yardım: gəzlək, səyyar kömək, yarıq. - **əğlək kişi:** bir

yerdə durmayan.

- **qapı kimi nərsələrin, üzərində dolanan dəmir dəngə,**

dınqıl, mil: qaraqolbağ. qaraqolab. qapı pəncərə lovlası.

- tolanar** **dolanar.** dönər. - **dönər, dolanar qab:** dolat. dolab. dölət.
dönərək, fırlanaraq nərsəni qovurma (qavurma) qabı.
- tolanaraq** - **mal qaranın bağlı olduğu ipə dolanaraq boğulması:**
qabadüşmək. qapadüşmək. - qoyunu qıssa bağla,
qabadüşər.
- tolanbac** - **dolanbac satıcı:** ayaq satıcı.
- tolanbac** **dolanbac. (n < > m) tolambac. 1.** tolanı. dolanı. dönə
dönə bükülmüş. bərk dolaşiq qarışıq. dalan ba dalan.
dolan ba dolan. labirənt ^(latin). **1.** toğaytın. dayral. girdən. **1.**
dolançaq. aylavlı. aylançaq. aylanlı. aylanıb tavlanıb.
burğan. burumu çox olan. girdab. burği. - **dolan bac**
edmək: aylanğ çaylanğ etmək.
- **çox dolanbaclı:** çox yapraqlı. qatmarlı. qatmar. lay lay, qat
qat olan.- **qatmar** çiçək. - **qatmar** çadıra. - **qatmar** manto. -
qatmar börk.
- tolanbacsız** **dolanbacsız.** əngəbəsiz. əngəbəsiz. düz.
- tolanca** **dolanca. 1.** dönəncə. yörüngə. dönüb dolanıb, fırlanan
nərsənin dayandığı ox, nuxdə. mədar. qaynağ. **1.** park.
gəzinti. gəzmə yeri.

tolanı	dolanı. 1. tolanbac ($n < > m$) tolambac. bərk dolaşiq qarışıq. 1. tolanı. yuvarlaq.
tolanı	dolanı. dolamac. əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal. qıvrıc. dolambac. dönə dönə, dolana dolana bükülüb, qıvrılıb gedən nərsə.
tolanıç	dolanıç. dolayı. qantıl. qantın. qantam. qantama. atmaca. kinayə.
tolanılınmaq	dolanılınmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. yaşanılınmaq. durmuşunulmaq. tanıqılınmaq. gəzinilmək. ərşinilmək. keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. sürünülmək. içində bulunulmaq. üzlənilmək. yapınılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox olay izlənilmiş. - bu qıssa sürədə nələr izlənilmiş. - ilgi izlənilmək. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq izlənilmək.
tolanım	dolanım. dolantı. yaşantı. yaşanım. keçinti. keçinim. məişət. zindəgi.
tolanımlı	dolanımlı. idarəli. güdümlü. tutumlu. yeritimli. yönətimli. iqtisadi. ekonomik.
tolanış	dolanış. dolalıq. dolmalıq. dolmayış. dolayış. anlamlıq. anlama. anlayış. anlanma. alınım. alnama. alnağış.

alnayış. alabilik. çıxarlıq. çıxarma. çıxarım. çıxarış.
 çıxınma. qursaq. kavsaq. kovsaq. qavramlıq. qavrayış.
 qavraranma. qavrama. qablıq. qablayış. qablaşma.
 qablanma. qablayım. qapalım. kapasitə. qoncayış.
 quncayış. qonlayış. (< **qonmaq**).

- tolanış** **dolanış**. dolanman. keçim. diriklik. yaşö. günlətü. əklənç.
- tolanq** **dolanğ**. dolanğı. dolaq > doləng ^(fars) < kələk.
- tolanqi** **dolanği**. dolanği. dolaq > doləng ^(fars) < kələk.
- tolanlıq** **dolanlıq**. gəzintilik. gəzmə, dolanma yeri.
- tolanma** **dolanma**. 1.gəzi. gəzinmə. gəzinti. səyahət. 1.bükülmə.
 qıvrılma.
- tolanma** **dolanma**. gəzit. gəzim. səyahət. aylanış.
 - tamaşa, **dolanma** yeri: baqışlıq. baxışlıq.
 - **birbirinə dolanma**: tolaş. dolaş. gırıpt. - **sarmaş dolaş**
olmaq: sarmaşıb gırıpt olmaq.
- tolanmaq** **dolanmaq**. **dönəlmək**. **dölənmək**. **dolaşmaq**. 1. dönəlmək.
 fırlanmaq. çevrənmək. 1. sarılmaq. dolaşmaq. 1.
 gəzinmək. nərsə gəzmək. əldə etmək istəmək.
 1.qıvrılmaq. - **dillərdə dolanmaq**: dillər ertəyi, nağılı olmaq:
 çox adlanmaq, sözüdü edilmək. 1. aylanmaq (> **ayvara** >

avara.). 1. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. gəzinmək. çevrinmək. **1.** görmək. yaşamaq. durmuşmaq. tanıqmaq. izləmək. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. sürmək. içində bulunmaq. üzlənmək. yapınılmaq. ərışmək. mə'ruz qalmaq. - bu ova çox olay **görmüş.** - bu qıssa sürədə nələr **görmədik.** - ilgi **görmək.** - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək.**

- **gəcəni gəzib dolanmağa alışıq kimsə:** gecə quşu.

- **gəzib dolanmaq:** əylənmək. əylənmək.

- **çox gəzmək, dolanmaq:** ələkləmək. ələmək.

- **ayağına dolanmaq:** **1.** işləyəne, çalışsana əngəl olmaq. **1.** başqasına qazdığı quyuya özü düşmək.

- **sarçava dolanmaq:** özü çıxardığı poxdan açılamaq, qurtulamamaq.

tolanmaq **dolanmaq. tolananmaq. dolalamaq. 1.** dollanmaq. dolunmaq. şişmək. səmizmək. olqunmaq. **1.** dönmək. çönmək. qayıtmaq. dönüb, devrələnmək, vellənmək. **1.** yanmaq. çevrilmək. izinə gəlmək. ovrulmaq. oralmaq. **1.** hərrənmək. gicəlmək. - başım **dolanır:** hərrənir: gicəlir. **1.** burmaq. - özüm **dolanır:** içim, ürəyim bulanır. **1.** çırmalmaq.

sarılmaq. çörgəlmək. sarılmaq. bürünmək. çulqanmaq.
 qıvrılmaq. **1.** gəzmək. tolaşmaq. dolaşmaq. səyahət
 edmək. **1.** dönüb dövr edmək. təvaf edmək. **1.** mütədavil
 olmaq. şiyu' tapmaq. **1.** ilişmək. bükülmək. - ayağı
dolandı. **1.** dolamaq işini görmək. dolamaq. sarmaq. - bir
 sarqı **dolandı.** **1.** aymaq. dönmək. sarılmaq.
 çərçevrələmək. **1.** durumun sağlayıb yaşamaq.
 keçinmək. idarə olunmaq. - alın təri ilə **geçinmək.** **1.**
 tavlanaq. tovlamaq. burqunmaq. dözmək. keçinmək. **1.**
 oyaqmaq. **1.** gəzişmək. gəzinmək. **1.** tolqanmaq.
 bulanmaq. qusmağı gəlmək. **1.** sarmaşmaq. sarmalmaq.
 sarılmaq.

tolanmaz **dolanmaz.** aymaz. - **günaymaz:** gün dolanmadan düşən
 çağ. axirəzzəman.

tolanmaz **dolanmaz.** tolqanmaz. dönməz. dolaşmaz. çevrilməz.
 aylanmaz.

tolanmış - **dolanmış sarılmış:** qıvraq. qanqal olmuş.

tolanmış - **dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi:** eşmiş yırtmış. eşib
 çözmüş. toxuyub yırtmış. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş.
 sivr. zirək. zeyrək. oyanıq. oyunçu. sezişli. anlaqlı.

qabiləyyətli. görüklü. dirayətli. anlar. görgüç. iyi görən. uzağı
görən. gözü açıq. açıq göz. açıq görən. uzağı görən. durbin.
anlayışlı. təcrübəli.

tolantı **dolantı. dolanım. yaşantı. yaşanım. keçinti. keçinim.**
məişət. zindəgi.

- **gəzinti dolantı, dolaşma yeri:** gəzilik. gəzəlik. gəzingə.
park.

tolantıran - **işi dolandıran, uzaldan kimsə:** yanaçı. qanatçı.

tolantıran - **meydan dolandıran:** meydançı. alanbaş. alan yönətən,
dolandıran.

- **ürəyi dolandıran sınırlar:** ürək kası.

tolantıran **dolandıran. 1. baqan. baxan. qoruyan. idarə edən.**
idarəçi. dayrəçi. **1. idəçi. iyəçi. idarəçi. ordu xərclərini**
dolandıran. **1. idarəçi. onovçu.**

tolantıran **dolandıran. 1.aparan. yollatan. kargərdan. 1.idarə edən.**
- **dolandıran, dolanan bəlli olmamaq:** baş ayaq bəlli
olmamaq. **1.doğruldən. çevirən. dikəldən. yönədən.**
redresor. **1. evçimən. evçiman. dəğirli. idarəli. dərli toplu.**
ev eşiyi, iş gücü, topluluğu iyi dolandıran kimsə.

- tolantırı** **dolandırı. dolandırım. dolandırma.** güdüm. idarə. yeriti. yeritim. yeritmə. yönəti. yönətim. yönətmə.
- tolantırı** **tolandırırı.** asraq. idarəli. iqtisadi.
- tolantırıcı** **dolandırıcı.** 1. aldatıb soyğunçuluq edən. aşırıçı. qırıq. ipi qırıq. namussuz. şərəfsiz. - çoxları **dolandırıcıya yem (mal)** olur. 1. fırqavun. aldayağ. kurnaz. hər yerə soxulan. düzənbaz. dolandırıcı. kələkçi. assı. savusqan. yamançı.dələduz. yüzüvçü. üzüvçü. yankəsici. sıbdırqıç. kurnaz. kəllaş. altatar. düzənbaz. altıqır. düzənbaz. 1. bataqçı. vərşikəstə.
- tolantırıcı** **dolandırıcı.** 1.dolabçı. aldatıcı. tovlandıran. tovlayan. kələkçi. qalayçı. 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). kurnaz. kurzan. qurbaş. 1.əyyar. kurnaz. başqaların qolandıraraq əlindəkin alan kimsə.
- tolantırıcı** **dolandırıcı.** qaldırımçı. qandırımçı. qaydırımçı. kələkçi.
- tolantırıcılıq** **tolandırıcılıq.** sıbdırqıçlıq. kurnazlıq. kopoyoğluluq. hiləkarlıq.
- tolantırım** **dolandırım. dolandırırı. dolandırma.** güdüm. idarə. yeriti. yeritim. yeritmə. yönəti. yönətim. yönətmə.
- tolantırma** - **yönətim, dolandırma, idarə qarmaşığı:** (sorusu).

- tolantırma** **dolandırma**. 1.dolan. yalan. aldağ. hoqqa. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. toxu. toxuma. düzən. dandırma. toğlama. toğlaq. hilə. 1.dolandırı. dolandırım. güdüm. idarə. yeriti. yeritim. yeritmə. yönəti. yönətim. yönətmə. - **ev dolandırma**: evin iqtisadın düzənləmə.
- tolantırma** **dolandırma**. dolaşdırma. çevirmə. döndürmə. idarə. tolan. dolan. iğfal. dəsise. - **yalan dolan** bir takım sözlərə qapılmamalı.
- tolantırmaq** **dolandırmaq**. 1. aldatıb soymaq. aşırılıb məğbun etmək. tavrmaq. tavlamaq. tovlamaq. tovrmaq. - çoxları **dolandırmağla** keçinir. - ondan on түmən **dolandırmış**. 1. çevirmək. mahasirə etmək. əhatə etmək. 1. asramaq. idarə etmək. iqtisadi davranmaq. dolandırmaq. ayavlamaq. idarəli davranmaq. qurşdurmaq. 1. çaramaq. idarə etmək. 1. gəzitmək. gəzdirmək. 1. oyağtırmaq. - ekonomini, iqtisadı **dolandırmaq**: idarə etmək. başqarmaq. - **işlərin dolandırması**: dilab. dolab. idarə. sazıman. - ticarət **dolabın** aparmaq, çevirmək: ticarət işlərin aparan. - kim **dolabın** başındadır. - **dolab** başın dəğişdilər. - **dolabı**

pozuldu. - **dolbı** dalandırmaq. - su **dolabı**: su idarəsi. - toq **dolabı**: bərq idarəsi. - kimlik **dolabı**: sicil əhval idarəsi. **1.** idarə etmək. keçindirmək. birisini yaşatmaq. durumun sağlayıb yaşatmaq. - bu gəlir məni **geçindirər.**- yumşaq olan kişi, hamını **geçindirər.** - belə bir ağır durumu **geçindirmək** olmaz. - çoluq cocuğunu alın təri ilə **geçindirən.**

tolantırmaq **dolandırmaq. 1.** aldatmaq. qantınlamaq. qantın etmək. qantın vermək. qantın atmaq. ildik vermək. buruq vermək. qırtcan vermək. yalan söyləmək, satmaq. **1.** əslətmək. əstirmək. əsir etmək. oyalamaq. alıqoymaq. tutaqlamaq. gəzlirmək.

tolantırmaq **dolandırmaq. 1.** yetikmək. başçılıq etmək. idarə etmək. **1.** buruq, dönük vermək. burcanmaq. qaçınmaq. **1.** qoğmaq. çalmaq. **1.** yeritmək. yönətmək. idarə etmək. **1.** oyalayıb gəzdirmək, toğlamaq, uğraşdırmaq. **1.** dolaşdırmaq. pırtlaşdırmaq. **1.** döləndirmək. dolaşdırmaq. gəzitmək. gəzitmək. dönəldirmək. fırlamaq. fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. çevirmək. çevirtmək. **1.** güdmək. yönətmək. götürmək. idarə etmək. sevgi etmək. - ölkəni **güdmək.** - işləri **güdmək.**

- bir işi dolandırmaq, yeritmək, idarə etmək. evirib çevirmək.
- tolantırmaq** dolandırmaq. oyalamaq. oynatmaq. gəzdirmək.
- tolanyan** dolanyan. dolanan. bürgələn.
- tolap** dolap < > dilab. yüdrük. yüklüq. yük qoyulan yer. işqaf.
- tolarsuq** tolqaruc. tulqaruc. ayağ izi.
- tolas** dolas. 1. girdağ. girdab. suyun burub içəri çəkən, dolunlayan fırlaq durumu. 1. dolaz. künc: quşə: köşə (kövünc < köv. kav). oyuq olub, dolmaqa yeri, çıxarı olan durum.
- dolas üz: doluq, tutuq tutqun, asıq üz.
- tolaş** dolaş. 1. birbirinə dolanma. gırıpt. - sarmaş dolaş olmaq: sarmaşib gırıpt olmaq. 1. çaprıız. çaparız. dolaşıq. 1. əngəl. mane'. - dolaş olmaq: əngəl olmaq. birinə qatılmaq. quyruq olmaq. 1. gəzən. səyyar. - dolaş ulduz koması. 1. tolqaş. büküm. büküm. buruq. 1. səyahət.
- tolaş** dolaş. 1. dolaşmış. sarılmış. sarılmış. 1. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büküm. burqu. gerəlti. mane'. 1. düşman. qarım. qoşuc. rəqib. 1. çalı. yarqıç. yarşıc. qarşıc. qarşıt. kəsim. rəqib.

- tolaşan** **dolaşan.** 1.gəzər. gəzən. - **dönüb dolaşan:** gəzəyən. gəzişnə. gəzən. covlan. 1.dolanan. dönən. dönər. dolaşıl. dəvərən. çevərən. dörələn. dövredən. dayir. 1.edən. 1.dolaşqan. salsürü. sərsəri. avara. qırbal. qırbən. 1. dönən. dönücü.
- **işsiz gücsüz, boşuna küçələri dolaşan, ölçən:** qaldırım bilgini: qaldırım məhəndisi: qaldırım qarqası.
- **qan dolaşan** könüldə arslan yatar.
- tolaşan** **dolaşan.** torlanğan. sarışan.
- tolaşan** dönən.
- tolaşaraq** - **dolaşaraq gedilən:** dolaşlı. dönəşli. dolaşıq. dolambac. qarşıq. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. buruşuq. burqacıq. qarqacıq burqacıq. sapa. akrobas. - **dolaşlı işlər.** -- **çox dolaşlı dolaşıq, qarışıq yol:** girivə.
- tolaşiq** **dolaşiq.** 1. qarma qarışıq. qazanğqu. 1. dolşaq. çırmaş. çırmaşiq. sarmaş. 1. qarma. məxlut. 1. burşuq. büküm. bükülüm. əğri büyrü. 1. bulam bucar: çolaşiq. qarım qatım. bulaşiq. 1. düz olmayan. tolaş. dolaş. çapırız. çaparız. qıvrıq dallı budaqlı. əğrəlti. əğri büğrü. dolaşiq. gireh ^(fars). girek. bir birinə girmiş. giript. düğün. qarışıq. -

dolaşiq yol.

- **parçanın dolaşığı, qırışığı**: qamba.

- **əğrəlti** bacaqlı qarı: dolaşiq qıçlı.

- **əğrəlti** yollar.

- **bərk dolaşiq yol**: girəvə. girdəvə.

- **tolaşiq çolaşiq: dolaşiq çolaşiq**. bulaşiq. bulam bucar.
qarım qatım.

tolaşiq

dolaşiq. 1.sapa. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. mübhəm.

qapalı. kitlit. kiplit. kipitli. kilitli. 1.burşuq. tıqcır. tıqır.

qarşiq. quşqulu. işgilli. - **tıqcır** işlər. 1.pırtlaşiq. qarşiq.

1.burqaciq. buruşuq. qarışıq. çalalı. çallaq. - **qarqaciq**

burqaciq. 1. **dolaşlı. dönəşli. dolaşaraq gedilən. dolambac.**

qarşiq. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. buruşuq. burqaciq.

qarqaciq burqaciq. sapa. akrobas. - **dolaşlı** işlər. -- **çox**

dolaşlı dolaşiq, qarışıq yol: girivə.

- **çox dolaşiq, qarışıq yol**: girivə.

- **dolaşiq, anlaşılmaz söz**: qıcırtılı söz.

tolaşiq

dolaşiq. ağdalı. anlaşılması güc. çətin.

tolaşıqlı

dolaşıqlı. dolambaclı. akrobası.

tolaşıqlıq

dolaşıqlıq. giriptlik. burğaclıq.

- tolaşqsız** **dolaşqsız.** sapaqsız. qarışqsız. burşuqsuz. ibhamsız.
qapasız. apaçıq.
- tolaşıl** **dolaşıl.** dolaşan. dolanan. dönən. dönər. dəvərən.
çevərən. dörələn. dövredən. dayir.
- tolaşılmaq** **dolaşılmaq.** bir yerdən aşmaq, keçmək. - bu gədik
dolaşılincan, o şəhər görüşər.
- tolaşım** **dolaşım.** 1. gərdis. dəvəran. - **qan dolaşımı.** 1. bir çevrə,
qurum, cərəyan içində, nərsənin yer dəğişimi.
- tolaşınmaq** **dolaşınmaq.** dalaşınmaq. alavərə düşmək. tərətəlmək.
ələyağın dağıtmaq, itirmək. əcəliyə düşmək.
- tolaşır** - **ya qaçır, ya bağırsağı dolaşır.**
- tolaşqan** **dolaşqan.** dolaşan. salsürü. sərsəri. avara. qırbal.
qırban.
- tolaşqanlıq** **dolaşqanlıq** salsürlük. sərsərilik. avaralıq. qırbanlıq.
qırbalıq.
- tolaşlı** **dolaşlı.** 1. dönəşli. dolaşıq. dolaşaraq gedilən. sapa.
dolambac. akrobas. qarşıq. qarışiq. çalalı. çallaq.
burşuq. buruşuq. burqacıq. qarqacıq burqacıq. 1.
mübhəm. pırtlaşiq. quşqulu. işgilli. qapalı.
- **dolaşlı işlər.**

-- çox dolaşlı dolaşlıq, qarışıq yol: girivə.

- dolaşlı, anlaşılmaz söz: qıcırtilı söz.

tolaşlı dolaşlı. dolaşaraq varılın. doğru olmayan. - **dolaşlı** yol. - **dolaşlı**söz. - **dolaşlı** yaşam. - **dolaşlı** cizgi.

tolaşlıq dolaşlıq. 1. çalıqlıq. yarışlıq. yarıqlıq. qarşılıq. qarşıtlıq. kəsimlik. rəqabət. 1. ərnəc. ərnək. əğcək. əğincək. rişqand. irişgən. ərişgən. alalıq. alaylıq. oynağı. örnəyi. yansılıq. ələsalma. ələsarma. məsqərə. təməsxür.

tolaşma dolaşma. 1. keçmə. geçmə. ayaqçılıq. gəzmə. 1.keçmə. geçmə. sataşma. icəşmə. 1. ayaqçılıq. gəzmə. 1.gəzmə. gəzişmə. covlan. dəvəran. dönüşüm. dönmə. dönüb dolaşma. tevirim. devirin. dəvəran. çevirin. çevirim. - **gəzinti dolantı, dolaşma yeri**: gəzilik. gəzəlik. gəzingə. park.

- **gəzib dolaşma**. gəzmə. gəşt^(fars) (< **geçit. gəzit**).

tolaşmaq dolanmaq. 1. gəzişmək. gəzinmək. 1. boymaşmaq. qarışmaq. açılmamaq. (ip kimi nərsələr, işlər). 1. tuşalmaq. tuşanmaq. qöstəklənmək. 1. çalışmaq. dəğişmək. qarışmaq. 1. yörqəşmək. yürqəşmək. yürqənmək. yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək.

qarışmaq. qarışmaq. **1.** gəzişmək. çəpə çevrə gəzmək. dönmək. dövr, cəvəlan edmək. - dan ertədən (sabah tezdən) çüçələri **dolaşırıq**. - qırlarda (çöllərdə) **dolşib** durduq. **1.** gəzmək. dolanmaq. səyahət edmək. **1.** yayılmaq. nəşr olmaq. şayə' olmaq. - böylə bir söz **dolaşır** ki. **1.** qarışmaq. giript olmaq. - **dolaşmış** saçlar. **1.** düzdən, doğrudan gedməyib, dolşıqlı pımaq. ötə bəriyə (oyan buyana) sapmaqla uzamaq, uzanmaq. - bu yol çox **dolaşır**. - düz yolu qoyub, **dolaşmış** yollarda itən canıva qurban. **1.** dönüb başqa bir yandan varmaq, çatmaq, girmək. - ön qapı qapalı olduğundan, arxadan **dolaşdıq**. - çayın aşağısından **dolaş** gəl. **1.** boş boşuna gəzib durmaq. - burda nə **dolaşırsan**. - **dolaşa** dolaşa yaşın sürüb getdi. **1.** gəzib yoxlamaq. - bütün otaqları **dolaşdıq**. **1.** razılılaşmaq. - **dolaşib** getdilər. - bu işlə **dolaşmaq** çətin. **1.** çalvaşma. çalmaşiq. tüşənmək. tüqənmək. düğünlənmək. ilişmək. **1.** aylanmaq. qəzmək. uqqa barmaq. gəzmək. - **boydan boya dolaşmaq**: təntərmək. gəzmək. - **dili dolaşmaq**: büldürmək. dili dolaşmaq. qonuşamamaq. kəkələmək. **1.** vırnıqmaq. vurnuqmaq. urnuqmaq. nərsəyə vurulub

tutulan kimi olub, çevrəsinə çönmək.

- **qapı qapı dolaşmaq**: hər yana baş vurmaq.

- **arxasında dolaşmaq**: axdarmaq.

- **ayağa dolaşmaq**: əngəl' mane' olmaq.

- **ayağ dolaşmaq**: doğru yeriyəmiyib, kefli kimi yerimək.

- **dörd dolaşmaq**: o yan bu yana baş vurmaq. dlqın bulunmaq. iztirabda olunmaq.

- **dört dolaşmaq**: örkülmək. dönmək. bulanmaq. cevlan etmək.

tolaşmaq

dolaşmaq. dolaşmaq. dolanmaq. dönəlmək. dölənmək.

1.tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. gəzinmək.

çevrinmək. **1.dolanmaq. fırlanmaq. gəzinmək. nərsə**

gəzmək. əldə etmək istəmək. 1.dönmək. aylanmaq.

diğirilanmaq. devrənləmək. sarılmaq. saparanmaq.

çaparanmaq. savaranmaq. əğrənilmək. gəzinmək. 1.qol

vurmaq. 1.çevirinmək. çevirimmək. devirinmək.

devirimmək. dəvəran etmək. dönmək. 1. dövr etmək

dövrələmək. dönmək. 1. qarçaşmaq. qarışmaq.

qarınmaq. qarılmaq. qatışmaq. qatılmaq. qatınmaq.

çalqaşmaq. qarışmaq. qarmaqarışıq olmaq. pozulmaq.

- çara yara axdarıb, dolaşıb durmaq:** yollara düşmək.
- **itlə dalaşmaq**dansa, **çalıyı dolaşmaq yeğ:** yaramazla uğraşmaqdansa, boş çölləri gəzmək yerdir (yaxıcıdır).
- **əl ayağı dolaşmaq:** talaşlanmaq. coşunmaq. dalqınmaq. həyəcanlanmaq.
- **boşa (boşuna) dolaşmaq:** dönüb durmaq.
- **qorxmaz, qorxusuz dolaşmaq:** qol gəzmək.
- **yaramazlıq, qaçaqçılıq ölkəni qol gəzir** (ölkədə baş alıb gedir).
- **qapı qapı dolaşmaq:** hər yana baş vurmaq.
- **qapı qapı gəzinmək, dolaşmaq:** çalaqlamaq. çalalamaq. çabalamaq. cuvanəzənlik etmək. gəzəgənmək. gəzəginmək. gəzinmək. durmadan gəzinmək. qonatamaq. qonaqlamaq. qanatamaq. qanatlamaq.
- **şəhəri iyicə tanımaq üçün gəzib dolaşmaq:** qaldırım çeğnəmək.
- **gəzib dolaşmaq:** gəzib əğlənmək. iəşib eşmək. stədiyi işə, yerə, oyuna baş vurmaq. firdalaqmaq. pırdalaqmaq dırdalaqmaq.
- **çalıyı dolaşmaq:** təhlikdən, duzaqdan uzaq durmaq.
- **dil dolaşmaq:** sözün şaşırmaq, çaşmaq.

- **dildən dilə dolaşmaq**: ünlənib yayılmaq.
- **gəzərək, dolaşaraq çağ keçirmək**: gəzinmək.
- kiçik adımlarla bir çevrəsə dolaşmaq: gəzinmək. - otaqda gəzinir.
- amacsız, umacsız dolaşmaq. - **yıxıq şaşqın aylarca gəzindim.**
- **ayaqları dolaşmaq**: yerimağın çaşmaq.

- tolaşmamaq** - **dilinə qıl dolaşmamaq**: qolayca, pürüzsüz qonuşmaq.
- tolaşmaz** **dolaşmaz**. 1. tolqanmaz. dolanmaz. dönməz. çevrilməz. aylanmaz. 1. tulaşmaz. kəsdirmə. qısa. xülasə. muxtəsər.- **kəsdirmə** yol.
- tolaşmış** - **gəzib dolaşmış**: gəztik. gəzmiş. əşmiş eşmiş. dönmüş.
- tolaşmıyaraq** **dolaşmıyaraq**. bilavasitə. doğrudan. doğrudan doğruya. doğruca. quşqusuz. quşqusuz. müstəqim.
- tolaştırma** **dolaşdırma**. dolandırma. çevirmə. döndürmə. idarə.
- tolaştırmaq** **dolaşdırmaq**. 1. döndərmək. dövr etdirmək. çevrətmək. gəzdirmək. - tamam çüçələri **dolaşdırdıq**. 1. kəsə, doğru, düz yoldan yox, sapa yoldan götürmək, aparmaq. - bizi haralaracan **dolaşdırdı**. 1. çevirmək. sarmaq. - ayağına ip **dolaşdırdı**. 1. quşatmaq. devrəsin çevirmək. mahasirə

- edmək. - şəhəri qoşun ilə **dolaşdırdı**. **1.** üstələtmək.
- müsəllət etmək. - bu bəlanı başıma **dolaşdırdı**. **1.**
- gəzilmək. yürünmək. - çimndə **gəzilməz**. - gecə çağ **gəzintisi**. **1.** tolqandırmaq. dolandırmaq. çevirmək.
- tolaşdırmaq** **dolaşdırmaq. dolqaşıtdırmaq. burğulaşdırmaq.**
burğulaşdırmaq. buruğlaşdırmaq. bükdeləşdirmək.
boğrəncələşdirmək. döğşüçüştürmək. buruştırmaq.
qarmaşıqlaşdırmaq. çətinləşdirmək.
- tolaşdırmaq** **dolaşdırmaq. dönəldirmək. döləndirmək. 1.** dalaşdırmaq.
alavərə salmaq. tərələsdirtmək. ələyağın dağıtmaq,
itirtmək. əcəlyə salmaq. **1.** dolandırmaq. pırtlaşdırmaq. **1.**
fırlamaq. fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. dolandırmaq.
gəzitmək. gəzitdirmək. çevirmək. çevirtmək.
- **sözü dolaşdırmaq:** evirib çevirmək.
- **sözü ağızında əvələmək, gəvələmək. əğələmək,**
dolaşdırmaq, çeynəmək.
- tolat** **dolat. dolab. dölət.** dönər, dolanar qab. dönərək,
fırlanaraq nərsəni qovurma (qavurma) qabı.
- tolatar** **dolatar.** dolu. tombul. gürbüz. iri. qanlı canlı.

- tolatırma** - nərsəni aparmaq, daşımaq, **doladırmaq** üçün çərxli, təyərli olub, dolambac miz, masa: aparat.
- önünə keçən nərsəni qatıb, doladıra biləcək güclü su: qataraq.
- tolatırma** **doladırma**. aldatma. boğuntu. qarqəşa. qatqəşa. hayküy. bağırıb çağırma.
- tolav** **dolav**. dolça (> dəlv. dəlvə.). kova. kovaq.
- tolay** **dolay** qəza. gərəkli çağında qılınmamış görəvi başqa bir sürədə doldurmaq, edmək. - **dolay** uruc. - **dolay** namaz.
- tolay** **dolay**. **1.** dolu. çox. artıq. **1.** gəngəş. məşvərət. **1.** bulğay. fitnə. fəsad. **1.** çevrə. yan yön. ətraf. yanlar. çəpçevrə. mühit. şərayit. - su evin **dolayın**, yanların basdı. - **dolaysı** bilinməyən yerə girmə. - **dolay** kişi sanqusun etgiləsədə, yönətməməli. - **dolayna** baxıb dononu tik. - **dolaysız** toxum bitsədə, gülə oturmaz. dolay olsa əyri düzələr. - **dolaynı** saymayan, şaşa bilər. - qar **dolaynı** bürüyüb, yel əsib qasırqa qopdu. - kəndi ortaya alıb **dolayladılar**. - tarix **dolayından** asılı olmayaraq. - **dolayna** baxıb donunu tik. - **dolaysız** toxum bitsədə gülə oturmaz. - **dolay** olsa əyri düzələr. - **dolaynı** saymayan, şaşa bilər. - qar **dolanı** bürüyüb yel əsib qasırqa

qopdu. - kəndi ortaya alıb **dolayladılar**. - tarix **dolayından**
 asılı olmayaraq. - **dolayız** necədi. - doǵal dolayı iyilətmək
 üçün.- **dolay yan**. dövrə bər. - **dolayız** necədi. - doǵal **dolayı**
 iyilətmək üçün. **1.** tibet tavşanını.

tolay

dolay. **1.**yan yön. dövrə bər. çevrə. yaxın. çulqa. çuval.
 civar. həndəvər. homə. ətraf. - bu **dolayda** çox gəizşməyin.
 - **dolay dolayı** çönüb gəzdik. **1.**bahana. - bir **dolay** taparıq. **1.**
 alay. gülşüq. gülüşlük. güləki. yosmalıǵ. oynaş.
 oynaşma. şaka. dəǵişmə. dəǵişlik. icəşmə. icəşlik.
 şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi. **1.** alay. şuxluq.
 şavxunluq. ironi. **1.** çulqa. çuval. civar. çevər. çevrə.
 həvali. homə. **1. dolayı**. imgə. qıraq. imgə. yankı. kinayə.
 (üstü qapalı söz, davranış). **1.** ətraf. yörə. banliyö. hovzə.
 yaxınlıq. yaxın yer. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə.
 evərək. evrək. çevərək. çevərə. devrə. həndəvər.
 kəmdəvər. çevrəbər. devrəbər. çövrəbər. dövrəbər.

tolayar

- bir ləpəcik boyudu, həm doǵurar, həm boyadar, **həm**
dolayar, **qoparar**. (kişi gövdəsində olan bacalar).

tolayçı

dolayçı. yayıqla yaǵ yapan kimsə. nehrəçi.

tolayı **dolayı.** (< dol. don). 1. dolanmaq. dolanıqlı. dönəməç. dolama. - **dolayı almaq:** çevrəni qapsamaq. - **dolayı gəzmək:** çevrəni dolanmaq fırlanmaq. 1. dalqa. qıvrım. qıvrıntı. çevirmə. sapma. yuvarlaq. büzük burum. qatlama. tavlıncaq. tavtar (**saç**). sapıq. buruq. ilişik. mərbut. viraj. 1. ötürü. öteri. dəlili. illətli. 1. sonra. 1. dövr. çevrə. çövrə. çövrə. ətraf. hovl. 1. dayirə. 1. uyar. münasibət. - **dolasilə:** yeri gəlmişkən. bu münasibətlə. 1. münasibət düşərək. yeri düşürkən. - **dolayisilə** məndən bilgilər topladı. 1. kinayə.- **dolayı söz:** kinayə söz. 1. savuq. oxşarı. məcazi. 1. qıraq. dövür. çevrə. 1. tuqlayı. qulağı ağır, sağır. 1. sartin. yönündən. görə.

- **dən dolayı:** { 1. yönü, illəti göstərir.dən ötürü. dən ötqəri.-

bundan dolayı: bundan öteri. 1. həqqində. dayir. - sizdən dolayı bir para sözlər sordu.

- **sözü dolayısı ilə, simgə ilə yerinə göndərmək, çatdırmaq.** toqundurmaq. - sözünü mənə **toxundurmaq** istədi.

- **fır dolayı:** öte bəri. çəp çevrə. - ormanı fır dolayı dolandıq.

tolayı **dolayı.** 1. çünki. 1. **dolayısıylə.** ötürü. üçün. illətə görə. səbəbilə. nərsədən ötürü. bağlantısıyla. tutnuşıyla.

munasibətiylə. 1.görə. toxuş. töküş. səbəb. naşi.

1. genədə. yenədə. başdan. dubarə. 1. yan yön. çevrə.

yaxın. çulqa. çuval. civar. homə. ətraf. 1.aralı. aralıqlı.

bilvasitə. vasitəylə. vəsiləylə. - **bundan dolayı:** bundan

naşi. 1. **dolay.** qıraq. imgə. yankı. kinayə. (üstü qapalı söz,

davranış). 1. qırağı. qırağlı. yanqılı. imgəli. kinayəli. 1.

dolanıç. qantıl. qantın. qantam. qantama. atmaca.

kinayə. 1. qıraq. - **dolayı** yollarla aldatdı.

- **dolayı olaraq söyləmək:** evirmək. çevirmək.

- **o işdən dolayı birinə kəsre, zərər vermək:** işin ucu birinə toxunmaq.

- **sevgi dolayı öcüntü, acıma** ürək ağrısı.

- **dolay dolayı** çönüb gəzdik.

- **bundan, şundan dolayı ki:** çünki. zira ki.

- **bundan dolayı, ötrü:** bunun üzərinə. bundan ötrü. binabərin.

- **dolaylı yollarla sözün bəliitmək:** deməyə gətirmək.

- **döndolayı:** fırdolayı. çəpəçevrə.

tolaydan

dolaydan. geridən geriye. yaxınlaşmadan. uzaqdan.

- tolayılı** **dolayılı. dolayına.** sezdirərək. imgeylə. qıraqlayına. imgeyinə. yankıyına. yankıyana. işarəylə. kinayə ilə. ima ilə. təlvihən.
- tolayına** **dolayına. 1. dolayılı.** sezdirərək. imgeylə. qıraqlayına. imgeyinə. yankıyına. yankıyana. işarəylə. kinayə ilə. ima ilə. təlvihən. **1.** yoluna. uğruna. - para yoluna, vardan oldu.
- tolayısıylə** **dolayısıylə. 1.** bağlı olaraq. bağlantısıyla. tutnuşıylə. nərsədən ötürü. üzündən. üçün. dolayı. təvəssütü ilə. bilvasitə. zimmən. illətə görə. munasibətiylə. muqtəzasiylə. cəhətiylə. bilvasitə.
- tolayış** **dolayış. dolalıq. dolmalıq. dolmayış. dolanış.** anlamlıq. anlama. anlayış. anlanma. alınım. alnama. alnağış. alnayış. alabilik. çıxarlıq. çıxarma. çıxarım. çıxarış. çıxınma. qursaq. kavsaq. kovsaq. qavramlıq. qavrayış. qavrararınma. qavrama. qablıq. qablayış. qablaşma. qablanma. qablayım. qapalım. kapasitə. qoncayış. quncayış. qonlayış. (**< qonmaq**).
- tolayqıl** **dolayqıl. dolaylıq.** anlatmıc. anlatımıc. kinayə.
- tolaylamaq** **dolaylamaq. dolaymaq.** dövrələmək. çevrələmək. qurşamaq. yanlamaq. tavaf etmək.

- tolaylamaq** **dolaylamaq. dolaymaq.** qəza etmək.
- tolaylanmaq** **dolaylanmaq.** dolunmaq tamaylanmaq. tümaylanmaq.
bədr olmaq.
- tolaylı** **dolaylı** 1.qeyri müstəqim. 1.uzaqdan. qıraqdan. 1. alaylı.
gülmalı. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. oynaq.
oynaşiq. oynaşan. mitçil. yosma. dəğişgən. icəşgən.
şux. məzəli. məzahlı. ironik. 1. **dolaylı**. qırağı. qırağılı.
yanqılı. imgəli. kinayəli. - **dolaylı** söz anlatma. - **dolaylı**
danışiq, çaşdırar aşiq. 1. ıslacıyla. vasitəsiylə. bilvasitə.
ğeyri müstəqim. zimni. - **dolaylı yoldan**: 1. kəsə yoldan. 1.
vasitəli yoldan.
- **dolaylı olaraq, dönə dönə sorub oyusun, fikrin**
öğrənməyə çalışmaq: gəpsələkləmək. qaslaqlamaq.
qazlaqlamaq. ağız aramaq. ağız qoxulamaq.
- **bir qolaylı işi, dolaylı göstərən**: göz boyacı.
- tolaylıca** **dolaylıca.** qatlarca. kərələrcə. kəzlərcə. dəfələrlə.
- tolaylıq** **dolaylıq. dolayqıl.** anlatmıç. anlatımıç. kinayə.
- tolaymaq** **dolaymaq. dolaylamaq.** dövrələmək. çevrələmək.
qurşamaq. yanlamaq. tavaf etmək.
- tolaymaq** **dolaymaq. dolaylamaq.** qəza etmək.

tolaysiylə	dolaysiylə. ardaradan. dalsıcan. bilmünasibət.
tolaysız	dolaysız. 1. doğru. düz. kələksiz. müin. 1. doğrudan. doğrudan doğruya. aracısız. ıslacsız. bilavasitə. müstəqimən. 1. doğrudan. doğrudan doğruya. doğruca. aracısız. düz. direkt. müstəqim. 1. düz. müstəqim. 1. arqıç. yarqıç. doğru. kələksiz. çin. köynəksiz. dələduz olmayan. düz. müin. riyasız.
tolaysız	dolaysız. doğru. ortamsız. dikə. düz. saf.
tolaysızlıq	dolaysızlıq. doğrudanlıq. doğruluq. düzlük. kələksizlik. müinlik.
tolayu	dolayu. oyan buyan. çevrə. yan yön. mühit: dağılmış quzular dolayu.
tolaz	taloz. (< dolanmaq: dönüb, devrələnmək. dönmək). 1. tullanmış. başıboş. işsiz gücsüz. avara. aylaq. qopuq. 1. bilən. kəmər. dolanbac çəkilmiş su yolu. 1. fırtınanın topladığı tullantı (toz, kül, pislik, töküntü) kümələri.
tolazımaq	talozımaq. 1. tullanmış, ütölmüş, keçmiş, əsgimiş olmaq. 1. tozuqmaq. tozlanmaq. acarlığı keçmək.
tolbaq	dolbağ. dolbuğağ. topulqağ. bulqab. bulutqa. ot. mərhəm. dərman.

- tolbar** **dolbar.** bax > **tulpar.**
- tolbay** **dolbay.** **dolvay.** **dolmay.** toxmaq.
- tolbuqaq** **dolbuğağ.** dolbağ. topulqaq. bulqab. bulutqa. ot.
mərhem. dərman.
- tolbulqa** **dolbulqa.** dobulğa. dəmir börk.
- tolça** **dolça.** 1. çəllək. çələk. çalaq (**çal.** **çan:** oyuyq). çilək (< **çan.** **çal**) çalınmış nərsə. çəllək. qoğa. qoyğa. kova.
qoba. qopa. 1. dolaç. susıq. kova. 1. gəva. kova.
- tolça** **dolça.** 1. dolav (> dəlv. dəlvə.). kova. kovaq. çəlik. çələk.
çanıq. çənik. (< **çanmaq.** **çalmaq** çanğamaq; çanamaq.
çənəmək: oymaq). 1. kaviş. kovuş. kavdiş. govduş. goduş.
kova. kava. çəltək.
- su kovaların, dolçaların daşımada işlənən çiyənə qoyulan
sırıq: qapsac.
- tolçaq** **dolçaq.** kiçik olmuş quzu ağılı.
- toləng** **doləng** ^(fars) < **dolanğ.** **dolangi.** **dolaq.** kələk.
- tolı** dolu.
- tolıq** 1. ödük. qorxaq. 1. tolqabağı. dolqabağı. qabağın içi
arıtlanmış, su qabı. bu qabağın üç bucağın dəlib, göydən
asıb, "asmaqabax" deyərlər.

- tolq** dolq (< > tuq). dolu. toxlu.
- tolqa** **dolqa tuqla (tol< > dol< > dal< > tuq).** 1. dalqa. tağla. taqla. taqul. taqıl. şişik. savaş börkü. çəlik başlıq. miğfər.başlıq. miğfər. bükük. aşuq. aşıq. 1. patuq. dərnək. 1. toğla. tolaq. toqal. pərhiz. dürqəv. miğfər. 1. miğfər. küpə börk.
- tolqa** **dolqa.** tulqa. tuğla. miğfər.
- tolqa** tolqa. çəlik başlıq. miğfər.
- tolqabaqı** **dolqabağı.** çox.
- tolqaq** **dolğaq. (dolmaq: yüklənmək. dolmaq: burmaq).** 1. sırqa. qulaq küpəsi. 1. dolaq. dərd. ağrı. sıxıntı. 1. qulunç. iç ağrısı. 1. doğum sancısı. 1. **doluq. tuluq.** çox yeyib içən. çox yeyib içməkdən bıqıb kəsilən kimsə. 1. doluq. dolqun. boğaz. bıyıq. buruq. bükük. sıxıntı. qıyınlıq. qınlıq. 1. qarışıq. bulğışıq. çevrələnmiş. sarqaş. 1. yemədən içmədən kəsilən qadın.
- tolqama** **tolğama.** tolama. toqlama. tuqlama. büktürmə. pinələnmək.
- tolqamaq** **dolğamaq. dolmaq.** 1. burmaq. burulmaq. ağırmaq. qıvrılmaq. kədərlənmək. tulqamaq. doldurmaq. 1.

tuğlamaq. taxınmaq. ağrı tutmaq. içi bulanmaq. burmaq.
 burulmaq. - qarnı **tolqadı**. - qız inci **tolğadı**. **1.** dolamaq.
 tuqlamaq. bükmək. buramaq. burmaq. düremək.
 uramaq. yumarlamaq. - ip **tolqaşmaq**. - qarnım **tolquşur**:
 burur. sancıdır. **1.** qarışmaq. burub, daşıb, qalxıb
 dalğalanmaq. - qarnı dolğur.

tolqan

1. bax > **tolqun**. **1.** dolqun, iri, dolu **1.** acı, üzüntü, inləmə.
1. dalqa **tolqan ay**: dolunay.
 - **tolqan bolmaq**: dalqalanmaq.
 - **tolqan edmək**: dalqalanmaq.

tolqanay

dolqanay. **dolunay**. bax > **doluay**.

tolqanmaq

tolqanmaq. **çulqanmaq**. **1.** dolanmaq. - **ulunub**
toğranmaq: burulub bükülmək, qıvrılmaq. **1.** kəndinə
 dolamaq. içi bulanıp qusma gəlmək. **1.** burulmaq.
 ağrınmaq. qıvrılmaq. kədərlənmək.

tolqanmaz

dolanmaz. dönməz. dolaşmaz. çevrilməz. aylanmaz.

tolqantırmaq

dolğandırmaq. **dolandırmaq**. dolaşdırmaq. çevirmək.

tolqaruc

tolarsuq. **tulqaruc**. ayağ izi.

tolqaş

dolaş. büküm. büküm. buruq.

- tolqaşıttırmaq** **dolqaşıtdırmaq. dolaşdırmaq. burğalaşdırmaq.**
burğulaşdırmaq. buruğlaşdırmaq. bükdələşdirmək.
boğrəncələşdirmək. döğşüqüştürmək. buruştırmaq.
qarmaşıqlaşdırmaq. çətinləşdirmək.
- tolqaşmaq** dolaşmaq. büküşmək. burquşmaq. əğirşmək. - yun
dolaşmaq. - qarnım **dolqaşır.**
- tolqay** 1. çevrə. civar. 1. tolaq. buruq. çəki. ağrı. sancı. dərd.
ələm.
- tolqılaqo** **dolqılaqo.** dalqanın şişməsi.
- tolqu** **dolqu.** 1. doldurma işi. 1. oyuq kimi dolunan yer. 1.
pı lomb, qurquşum, daş çanqıl kimi dolduran nəsnə.
- tolqu** **dolqu. doluq.** 1. topuq bölümü (corabda). 1. özü özünə
yetinə, kifayətlənən. dəviş. dayanmaqa, yetinməyə
doymuş, dolqun. istəyi əlində olan. istəksizlik istəyi olan.
qələndər. 1. tulum. tuluq. qursaq.
- tolquq** **dolquq. (< dolmaq).** dolu. təkərək. yumru.
- tolquq** **dolquq. dolduq.** basıq. tıxar. sıxar. sıxıq. tıxıq. sıxaric >
ısqaric. tıxaric. böhran.
- tolqulamaq** **dolqulamaq < >** doldurmaq.

- tolqulatmaq** **dolqulatmaq** < > **doldurtmaq**. qorlatmaq. qurlatmaq. gurlatmaq. quşqutmaq. qudurtmaq. qısqıtmaq. qızdırtmaq. qıdıqlatmaq. qıtqıtmaq. qıcqıtmaq. qıcıqlatmaq. işgillətmək. tədirgitmək. birələtmək. fişəhlətmək. harlatmaq. dağqatmaq. təhrik edmək.
- tolqultanmaq** **dolqundanmaq**. **dalqalanmaq**. şişib qabarmaq.
- tolqulu** **tolqulu**. dodusu olan, doldurulmuş yer, nərsə.
- tolqum** **dolqum**. çovqun. çayqun. suyun havanın çerişi, cünbüşü. qısra. talatüm. dalğa. daşqın. talqa. dalqa. talatüm. taşqınlıq. daşqınlıq. coşaq.
- tolquma** **dolquma**. dalqalı. - **dolquma** cızıq: dalqalı xət.
- tolqumaq** **dolqumaq**. dalqalanmaq. - su **dolqur**.
- tolqun** **dolğun**. **dalqa**. 1. moc. 1. su daşğını. 1. tufan. 1. cəzr.
- tolqun** **dolğun**. **tolqan**. 1. qabarıq. şişgin. - **dolğun** ürək. - **dolğun** buxca. 1. tam. çoqca. dəğərinçə. - **dolğun** dəğər, baha'. 1. dalqa. səmə səmiz. çapçaq. şiş. şişqin. 1. taquzmıq. taquzuq. toqsıq. bodur. 1. dalqa. toluq. dölməç. qum. pökki. səmiz. oplu. 1. dərin. dolu. kök. tompaq. 1. doyqun. mükəmməl. 1. dalqa. 1. qabarıq. şişik. - **tolqun** üzli: **dolqun** üzli. balıqır. 1. doluq. dolqaq. boğaz. bıqıq.

buruq. bükük. sıxıntı. qıynılıq. qınlıq. topac. top kimi.
 toparlaq. **1.** dolqun. dolğun. tərğun. dərğın. səmiz. səmin.
 səmiz. səmin. samın. sağum. bardağı. şişman. yağlı. -
tolun ay: tolğun, dolğun ay.

- ətinə dolğun: tıqnaz. pısısqıq.

tolqun

dolqun. dollu. ruhlu. - **canlı dollu:** gümrah ruhlu. dirik ruhlu.
 çalqan ruhlu.

tolqun

dolqun. dolu. doluq. 1. şişğın. köpük. köpbüş. qabarıq.
 kök. çağ. çağçığıl. **1.** şişmanca. balıq ətli. **1.** yüklü. içli.
 içğın. möhtəvalı. **1.** kinlilik. ürəyi doluluq. **1.** barlı. varlı.
 qalın. qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. -
dolqun ölkə, kan, kişi, kitab. **1.** əsrık. çalqın. çanğıl. qanğıl.
 qandıll. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik.
 çəllək. kefli. tutuq. tuluq. **1.** oyalı. uğralı. məşqul. çox işi
 olan. - bu gün **dolqunum. 1.** çox. qarqın. böyük. artıq.
 aşırı. - **dolqun** gəlir. **1.** güclü. zorlu. **1.** çıxarlı. qabil. **1.** ətli.
 ətli budlu. şişmanca. **1.** çaplı. çapıl. iri. sağlam. böyük.
 böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba.
 qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. yoğun. yoğan.
 enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. **1.** artıq.

artıqmac. başqa. çox. qarqın. böyük. aşırı. geçgin.
keçgin. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı.
qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz.
qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli.
qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli.
kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz.
qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban.
hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd.
quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir. - bunun dəğəri
çox **geçgindir**. 1. içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtığ.
sağıtli. anğılamli. alğılamli. anlamlı. gəbəli. yüklü.
qapsamlı. toplanlı. özlü. ortalı. qarınli. aralı. göyüllü.
könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
mə'nili. mə'nalı. 1. **doyuq. dolmuş**. qarun. qavurn. (<
qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı.
qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox.
əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada.
keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa.
qanlağ. kanlağ. kankan. qarnağ. qarınğ. zəngin. tox.
tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.

imkanlı. müreffəh. **1.** doluluq. kinlilik. dolqunluq. dolu.
 doluq. könülü doluluq. **1.** tombul. gombul. hoşur < qoşur
 <> qocur. şişman. şişgin. köpəc. göbəkli. göbəc. girdənə
 > gedənə. fıçı. boşqa.

- **ətinə dolqun:** əti budu yerində: şişmanca. tıqnaz.

- **çox şişman olmayıb, dolqun:** balıq etində.

tolqunca **dolqunca.** olduqca dolqun. şişmanca.

tolqunlanmaq **dolqunlanmaq.** dalqalanmaq.

tolqunlatmaq **dolqunlatmaq.** burdamaq. bordamaq. pordamaq.
 bəsləmək. səmirtmək.

tolqunluq **dolğunluq.** **1.** səmizlik. şişmanlıq. yağlılıq. köklük. -
qulaq dolqunluğu: çox eşitməklə qulağı dolub bilgi əldə
 etmək. **1.** toqluq. toxluq. bərəkət.

tolqunluq **dolqunluq. doluluq.** **1.** qarnın şişginliyi, köplüyü, köpbəsi.
 kolik **1.** köklük. küpəlik. şişmanlıq. qabarıqlıq. **1.** yüklülük.
1. kinlilik. ürəyi doluluq. **1.** kinlilik. doluluq. dolqun. dolu.
 doluq. könülü doluluq. **1.** **dolnuşluq.** dolma. dolnuş. işba'.
 imtila.

tolqunmaq **dolqunmaq.** < > **tumuqmaq.** bıqmaq. bükülmək.

- tolqunmaq** **dolqunmaq. doluqmaq. dolunmaq. 1.** tutulmaq. qussələnmək. bulutlanmaq. ağlayacaq olmaq. **1.** hirslənmək. hırslanmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək. **1. dolquşmaq. doluğlanmaq. doluğlaşmaq.** olquşmaq. olqunlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək. yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək. ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək. ərişinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa, kamilliyə çatmaq, yetişmək.
- tolqunsıman** **dolqunsıman.** dalqalı. dalqa biçimində, şəkilində (< çəkmək).
- tolquntanmaq** **dolqundanmaq.** dalqalanmaq. donquldanmaq. şişib qabarmaq.
- tolqunuş** **dolqunuş.** tufan.
- tolqurmaq** **dolqurmaq.** talqurmaq. dalqalanmaq. qalxmaq. bulanmaq. aynılmaq. - könlüm **talqurdu:** ürəyim bulandı.
- tolquşmaq** **dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlanmaq. doluğlaşmaq.** olquşmaq. olqunlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək. yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək. ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək.

ərişinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa, kamilliyə çatmaq, yetişmək.

tollu **dollu. dolqun.** ruhlu. - **canlı dollu:** gümrah ruhlu. dirik ruhlu. çalqan ruhlu.

tolluq **dolluq. doluq.** müzd.

tolluq **dolluq. doluluq.** bolluq. çoxluq. qaqılıq. qaqıllıq. qaqırlıq. qaqlalıq. tıxılıq. tıxnalıq. yığlıq. yığlalıq. yığnalıq. - çörək **qaqlığı.** - para **qaqlığı.**

tolma **dolma. (doma. tuma).** 1.süzmə. hər nəyin qəlizi, quyuğu, bəksimişi. 1. işba'. 1.qəliz. quyuq. bəksim. 1. dolnuş. dolqunluq. dolnuşluq. işba'. imtila. 1. doldurulmuş. içini doldurmaqla, içinə tökməklə yapılan nərsə. - **dolma** duvar. - **dolma** topraq yol. - **dolma** yerdə yapı salınmaz. - yarpaq **dolması.** - **dolmabibəri:** topaqca, yoğun bibər. bulqar bibəri. - **dolma yarpağı:** üzümün, əncirin, iri yarpaqlarının içini doldurub bükməsi ilə yapılan yemək. 1. şişirilmiş, uydurulmuş sav, xəbər. 1. yalan. yasanmış, qondarılmış nərsə. 1.mükəmməl.

- **dolma qələm:** xudnevis.

- **yarpaq dolma:** qaraçıxı.

- **qara dolma**: yapraq **dolması**.

- **çağrı dolma, bitmə**: çağdoluk. çağbitik. inqiza'. və'dəsi

gəlmə. - **çağdoluğu** gəlmişkən işə tələsdi. - **çağbitisindən** öncə verməlisiz.

- **yapraq dolması**: qaraqapır.

- **yapraqlarından dolma bükülən bir bitgi**: qatır qulağı.

tolma

dolma. dolama. < dol. (**1. < dolama.** sarıma. **1. < içini**

doldurma). dolama. dolaq. **1. dolma işi, çağrı. sürəsi. 1. içi**

ət, göy ilə doldurulmuş qabaq, yapraq. - **yalançı dolma**:

əti olmayan dolma. **1. içi** doldurulmuş nərsə.- dolma quzu.

- dolma badımcan. **1. daş topraq** tökülməklə düzəlmiş

nərsə. - **dolma duvar. - dolma təpə.**

- **kiçik dənəli yapraq dolması**: sarma.

- **dolma yarpağı**: asma yarpağı:

- **dolmayı utmaq**: bir sapa sözə inanmaq. - mən bu **dolmanı** utammaram.

- **qaburqa dolması**: quzu qaburqasının düğü, kişmiş, fıstıqla dolması.

tolmac

dolmac. dolac. sükən. fərman.

tolmaç

dolmaç. dolmuş. doldurulmuş. şişman dolu kimsə.

- tolmaçı** **dolmaçı.** pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban.
yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı.
düzənçi. düznəçi. qondaraçı.
- tolmaçı** tulaçı. carçı. savçı. savic. savac. müxbir. münadi.
müştəvviq.
- tolmaq** **dolmaq.** 1. qoşmaq. coşmaq. dolub daşmaq. 1. şişmək.
qabarmaq. - qarım **doldu.** 1. patlayacaq, daşacaq qədərə
gəlmək. - hava **dolmuş:** qabarmış. - artıq dözə dözə
dolmuşam. 1. dinmək. doymaq. razılaşmaq. - əşi sənə
dolmaq nə zorumuş. 1. gerçəkləşmək. çinlənmək - sözlərin
dolmadı. - istəklərim **doldu.** 1. bitmək. tamam olmaq. -
hesab **dolmaq.** - onu işi **doldu:** mə'muriyyəti qurtuldu. - onun
çağı **doldu.**
- **gözü dolmaq:** gözə yaş gəlmək. ağlayacaq olmaq.
 - **ürək dolmaq:** sıxılmaq.
 - **çələkə suv tolqandı:** çəliyə, kovaya su dolmuş.
 - **arbaz kişiladan tolqandı:** avlu insanlarla dolmuş.
 - **qulaq dolmaq:** eşitməklə öyrənmək.
 - **dolmaq işi:** toluş. doluş.
 - **doluya dolduq:** tutulduq.

tolmaq

dolmaq. dolmaq. dolunmaq. 1.doyumaq. toxqunmaq. 1.

sığmaq. yerləşmək. birikmək. yığışmaq. toplaşmaq.

biraraya gəlmək. **1. bıqmaq. bezmək. dözəməmək. 1.**

olqunlaşmaq. **1. bitmək. qutulmaq. tamam olmaq. -**

sürəsi (məhləti. müddəti) doldu. **1. girmək. - hamını**

otobusa **doldu. 1. basılmaq. tıxınmaq. 1. toxunmaq.**

olqunlanmaq. olqunlaşmaq. oluşmaq. tümləşmək.

tamamlanmaq. təkmilləşmək. **1. qaplanmaq. qapanmaq.**

ışqallanmaq. - günə **dolmaq. - hirsə dolmaq. - ölkə**

saldadlarla **doldu. 1. kökəlmək. kökənmək. çağlanmaq.**

quşqunmaq. qurşanmaq. qudurmaq. qırğırlənmək.

qırğırlanmaq. təhrik olmaq. **1.doymaq. qanqamaq.**

qanqmaq. **1.bəslənmək. bəsinmək. bəsənmək.**

- **yaşa dolmaq:** yaşarmaq. - gözün **yaşarmasın.**

- **günü dolmaq:** günü gəlmək. günü yetmək. **günün**

doldurmaq. 1. sonu, və'dəsi gəlmək. 1. əcəli gəlmək. yaşı

tükənmək. - buda keçər, günü gələr, buğdalar əkilər, kimi

biçər, kimi ələr. **1. boyluluğa gərəkən sürə bitmək. - günü**

dolmamış, doğulan uşağa "düşük" deyilir.

- **könlü dolmaq: ürəyi dolmaq:** içginmək. duyqulanmaq.

tasalanmaq.

- **ürəyi dolmaq**: kövrəlmək. kəvrəlmək. könüllənmək.

tolmalanmaq **dolmalanmaq**. turuqmaq. duruqmaq. durmaq.

toplanmaq.

tolmalıq **dolmalıq**. **dolalıq**. **dolmayış**. **dolayış**. **dolanış**. anlamlıq.

anlama. anlayış. anlanma. alınım. alnama. alnağış.

alnayış. alabilik. çıxarlıq. çıxarma. çıxarım. çıxariş.

çixinma. qursağ. kavsağ. kovsağ. qavramlıq. qavrayış.

qavrarənma. qavrama. qablıq. qablayış. qablaşma.

qablanma. qablayım. qapalım. kapasitə. qoncayış.

quncayış. qonlayış. (< **qonmaq**).

tolmamaq **dolamamaq**. **doymamaq**. **doyamamaq**. qanıqmamaq. -

doluya qoyursan alamır, boş qoyursan, dolamır: düşünülen yolların heç biri çözümlü, çıxış yolu sağlamamaq, düzəltməmək.

tolmaşmaq **dolmaşmaq**. uyuşmaq. (maya) tutmaq. yoğruşmaq.

bitmək.

tollmaq **dollmaq**. **tolbay**. **dollbay**. **dollvay**. toxmaq.

tolmayış **dolmayış**. **dolalıq**. **dolmalıq**. **dolayış**. **dolanış**. anlamlıq.

anlama. anlayış. anlanma. alınım. alnama. alnağış.

alnayış. alabilik. çıxarlıq. çıxarma. çıxarım. çıxariş.

çıxınma. qursaq. kavsaq. kovsaq. qavramlıq. qavrayış.
 qavraranma. qavrama. qablıq. qablayış. qablaşma.
 qablanma. qablayım. qapalım. kapasitə. qoncayış.
 quncayış. qonlayış. (< **qonmaq**).

tolmaz

- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz.**

- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz. (olmaz).**

tolmuş

dolmuş, dolu, olqun, bilgə. - dolmuş ox. atılmaya hazır ox.

tolmuş

dolmuş. 1. dolub yollanan araba, arac. **1.** man. batmış.

tolmuş

dolmuş. dolu. 1.dolqun. doyuq. qarun. qavurn. (<

qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı.

qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox.

əlidlolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada.

keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa.

qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox.

tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.

imkanlı. mürəffəh. **1.yerləşmə. sığmış. 1.doymuş.** qanuq.

qanıq. tox. biniyaz - **dolmuş uçaq:** çarter.**1.** qurulmuş.

hazır. **1.** yaraqlı, işlətməyə hazır olan nərsə. qurulmuş

yay (kaman). oxlu yay. **1.** bıqmış. bıqqın. bezmiş. bezgin.

bitgin. 1. kinli. qərəzli. hıncılı. qıncılı. öcük. öcqır. acqır.
 öfgəli. dartıq. 1. tutqun. müsəmməm. 1. çığ, yoğursu.
 xam olmayan. pişgin. pişmiş. 1. doymuş. qanmış. toxmuş.
 1. qarıqmış. tutulmuş. - **üstü dənələrlə qarıqmış, tutulmuş, dolmuş dal**): qarqıdal.

tolmuşluq	dolmuşluq. dolunmuş. doluq. dolum.
tolnamaq	- qılınca dolnamaq : qılınca tavranaq, sarılmaq.
tolnuş	dolnuş. dolma. dolqunluq. dolnuşluq. işba' . imtila.
tolnuşluq	dolnuşluq. dolqunluq. dolma. dolnuş. işba' . imtila.
toloman	doluman. paraq , uzun tüklü heyvan balası. özəlliklə köpək balası. tüklü tula.
tolon	dolon. (< dol. tol) . ayın on dördü.
tolos	dolos. qubbalı məzar. yuvarlaq yapı. yuvarlaq tapınaq.
toloz	toluz. doloz. doluz. dəlik. 1. dalınmış, çalınmış, cinsi sapınca uğramış kişi. 1. yaramaz. utanmaz. ədəpsiz. 1. bucaq. quşə. aç. 1. açma. dəlik. ağız. aralıq. çatlaq. deşik. oyuq. kovuq. gədik. baca. kövül. mağara. 1. qarın toz kimi olub buranması. təpi. 1. düzən. düzək (> duzaq > duzəx (fars): düzülmuş, qurulmuş. kələk. tor). - toloz düşürmək: duzağa düşürmək. tora salmaq.

- tolpama** ovağ. əzmə. pürə.
- **qardoş tolpama**: qartof ovağı, püresi.
- tolşaq** **dolşaq**. 1. dolaşiq. çırmaş. çırmaşiq. sarmaş. 1. girdab <
girdəv. dönək.
- tolşma** **dolşma**. gərdiş. gəzişmə.
- tolşmadan** **dolşmadan**. doğrudan. doğrudan doğruya. doğruca.
aracısız. dolaysız. düz. direkt. müstəqim.
- toltı** **toldı**. doldu. dolu. doluluq. bütünlük. olqunluq. irilik.
bilgəlik. ərginlik.
- toltuq** **dolduq**. **dolquq**. basıq. tıxar. sıxar. sıxıq. tıxıq. sıxarıc >
ısqarıc. tıxarıc. böhran.
- toltulamaq** **toldulamaq**. gerçəkləşmək.
- **onun aytqan sözləri toldula**: onun söylədiği sözlər
gerçəkləşti.
- tolturan** - **nərsənin boşluğun dolduran**: nərsənin arasına girən.
qatılqan.
- tolturma** **doldurma** 1. daşıрма. 1. qapıs. qapama.
- **tıxa basa dolu, doldurma**: tıxarı. sıxarı. sıxıca. tıxıca.
sıxarca > ısqarca. tıxarca. basarı.

- **yerin doldurma**: qarşılama. dənqləmə. onarı. tələfi. - bu itgileri necə **dəhliyəcəyiz, qarşılacağıq**.

tolturma **doldurma**. çubuğ. çubuğa. götürü. topdan. hərərac. çəksi, dartısı, ölçüsü olmayan iş. məqtu'. - **götürü** satış. **götürü** bazarlığı. - evi **götürü** yapdırdı.

- **doldurma iş**: götürü iş. bayağı diqqətsiz iş. hərgələ iş.

tolturmaçı **doldurmaçı**. toptançı. götürücü. ümdəçi.

tolturmaq **doldurmaq** < > **dolqulamaq**. < > **dolqulamaq**. 1. qorlatmaq. qurlatmaq. gurlatmaq. quşqutmaq. qudurmaq. qışqıtmaq. qızdırmaq. qıdıqlatmaq. qıtqıtmaq. qıcqıtmaq. qıcıqlatmaq. işgillətmək. tədirgitmək. birələtmək. fişəhlətmək. harlatmaq. dağqatmaq. təhrik etmək. 1. basmaq. tıxmaq. 1. toxutmaq. tümləmək. tamamlamaq. təkmilləmək. 1. qaplamaq. almaq. işqallamaq. 1. kökləmək. kökətmək. çağlamaq. quşqutmaq. qurşalamaq. qudurmaq. təhrik etmək. 1.əriştirmək. çağlandırmaq. olqunlaşdırmaq. toxundurmaq. tümləşdirmək. tamamlandırmaq. təkmillətmək. baliğ etmək. 1.basmaq. tıxmaq. toxutmaq. tümləmək. 1. artırmaq. əkləmək. yılmamaq <> yımlamaq

<> yamlamaq <> imləmək <> ilməmək <> ımlamaq <> ılmamaq. çaplamaq <> çalqamaq.

- **günün doldurmaq: günü gəlmək: günü yetmək: günü**

dolmaq: 1. sonu, və'dəsi gəlmək. **1.** əcəli gəlmək. yaşı tükənmək. - buda keçər, günü gələr, buğdalar əkilər, kimi biçər, kimi ələr. **1.** boyluluğa gərəkən sürə bitmək. - **günü dolmamış**, doğulan uşağa "**düşük**" deyilir.

- **gününü doldurmaq:** sürəsini bitirmək.

- **çuvala doldurmaq:** çuvallamaq torbalamaq.

- **silmə, təpəsinə dək doldurmaq:** doruqlamaq. təpələmək. ağızlamaq.

- **tədsisin (küpün) doldurmaq:** ara (fürsət) düşmüşkən qazancını güdmək, yığmaq.

- **boğulasına doldurmaq, daldırmaq:** boğmaq.

- **borca boğdu. sovğata boğdu.**

- **qulağ doldurmaq:** quşqurtmaq. təhrik etmək.

- **üzümün, əncirin, iri yapraqlarının içini doldurub bükməsi ilə yapılan yemək:** dolma yaprağı.

- **artığına doldurmaq:** daşartmaq. daşırtmaq. aşavlatmaq aşavlamaq.

- **daş yapılı duvarlarda, daşların arasın doldurmaq üçün**

işlənən kiçik daşlar: kafa < qapa. baloz. bölüz. çanğıl.

tolturmaq **doldurmaq.** - tufəyi ya da tapancayı **doldurmaq.** yerləmək.

- **erni burnu bilə tolturmaq:** ağzına qədər doldurmaq.

tolturmaq **doldurmaq.** 1. bağlamaq. banmaq. 1. dolqunlaşdırmaq.

olqunlaşdırmaq. yetişdirmək. 1. bükütmək. bıqıtmaq.

doydurmaq. 1. edmək. əncam vermək. ağıtmaq. tıxmaq.

bikitmək. qavlamaq. çağlamaq. 1. tolqamaq. tulqamaq. 1.

kəbləmək. soxmaq. tıxışdırmaq. aldırmaq. qaplamaq.

kəbləmək. soxmaq. tumalamaq.

- **qabıq doldurmaq:** qabuq qavlamaq.

- **donun doldurmaq: tumanın doldurmaq:** özün batırmaq.

- **çuxur doldurmaq:** ölmək. quylanmaq.

- **qulaq doldurmaq:** qurşalatmaq. bir işə yarıtmaq,

hazırlatmaq.

- **başə başə doldurmaq:** tuşqurmaq.

tolturulmuş - **gəvşək, yelli, sıxıtırmadan doldurulmuş nərsə, torba,**

çuval, tay: qabarlama.

tolturulmuş **toldurulmuş.** - təpə quracaq dək **doldurulmuş:** təpələmə.

toruqlama. toruqlu.

tolu

dolu. 1. çox. bol. bol bol. ölçüsüz. 1. dolqun. tam. olqun. kamil. yetkin. usda. 1. içgi bardağı. içgi ilə dolu cam. *şamanist əlevi, bəktəşi gələneyində, içki, şarap.* 1. seçgin. 1. bilgin, təcrübəli, öğrətmən. 1. bütün, tam, əsgiksiz. 1.

dolu. (> **tulip** (latin)). alala gülü girtə, toplu olduğundan bu adı almış. 1. çiy. çiğ. dənə. düğün. 1. dolanbac (girdə. yuvarlaq, təkərək), donuq, qar, buz tikəsi, dənəsi. 1. qısa sürən, iri dənəli yağmır. 1. dölməç. kök. köklü. köklənmiş. tompaq. toluq. dolqun. oxlu: toxlu: {yaraqlanmış, doldurulmuş nərsə. oxlu, dolu, barıtlı tüfək}. pökki. səmiz. oplu. but. bütün. 1. tuluq. - dolular içmək: tuluqlar içmək. 1. dəniz. 1. olqun. bilgə. tələ. dələ. 1. məmlu. məşhun. 1. çox. bol. kəsir. mübah. 1. sum. içi boş olmayan. 1. yarqaq. yaraqlı. müsəlləh. hazır. - **dolu** gələk, yoxsa nə?. 1. yağışın buz, yuvarlaq dənə biçimində yağanı. - **doluya**

dolduq: tutulduq. - **sulu dolu:** yumşaq, tez əriyən dolu. - **süpür dolu:** incə olub, şıdırğı yağan dolu. - **daş dolu:** bər sərt, daş kimi yaran dolu. - **dəvə dolu:** iri dolu. # **ləpə dolu:** incə dolu. 1. səmiz. ağız ağıza. toplu. bəsli. ətli. arıq olmayan. - bu kərə onu **toplu** gördüm. 1. tox. quvvətli.

- sağlam. dayanıqlı. iri yapılı. **1.** tuppuş. duppuş. ağzına qədər dolu. **1.** mütmein. **1.** çaş. çağ. tüdə. xərmən. təl. kom. qınc. məmlu. tola. başabaş. çox. tolay. artıq. toluq. başabaş. tolun. başabaş. tulum. tuluq. dolum. tursuq. torsuq. şişik. **1.** barqaq. barlı. yüklü. dolu. boş olmayan.
- incə **dolu** dənəsi. kiçik dolu parçası: burçaq. burçaqcıq.
 - **tolu ay**: ayın yarısı.
 - **dolu, alçaq boylu**: toqaşav. tıqnaz. güclü. yapılı.
 - **dolu dizginə**: dörd nal.
 - **dörd nala** gedirdi.
 - **tolusu bilə**: tam olaraq. təfərrüatı ilə. tamamiylə.
 - **sözünə tolu bolmaq**: sözündə durmaq.
 - **tolu olmaq: dolu olmaq**. durmaq. dayanmaq. - **sözünə dolu olmaq**: sözündə durmaq. sözünü tutmaq. - **tolu tolu: dolu dolu**: dənə dənə. don don: dən dən. - **dolu kəsmək**: dolunun ziyanlı olduğundan, il boyu dolunun az yağması diləyi, inancı ilə, evin ilk çocuğu, ilk yağan dolunu ikiye bölməsi. -
 - tolu tolu**: dolu dolu: dənə dənə. don don: dən dən.
 - **quşağı dolu**: ehtibarlı. güclü.
 - **dolu ay**: tolun. dolun. bədr.

- **içi dolu**: bütün. som. kamil. kofu kafı olmayan. - **som** kişi. - **som** gümüş. - **som** altın.

- **ağız dolusu qonuşmaq**: hər gələ danışmaq.

tolu

dolu. dolqun. doluq. (dolmuş). 1. bol. tıxılı. tıxıla. yığılı. yığıla. qaçılı. çox. qarqın. - orda alma **qaçılı**, çörək **qaçılı**. 1. bitik. bütük. bütün. bitin. kəmsiz. yetgin. tükəl. tutuş. boydan baş. kəmallı. mükəmməl. kamil. 1. şişgin. köpük. köpbüş. qabarıq. kök. çağ. çağçığıl. 1. şişmanca. balıq ətli. 1. yüklü. içli. içgin. gizikli. möhtəvalı. 1. kinlilik. ürəyi doluluq. 1. doyuq. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli. imkanlı. mürəffəh. - **dolqun** ölkə, kan, kişi, kitab. 1. əsrlik. kefli. tutuq. tuluq. 1. oyalı. uğralı. məşqul. çox işi olan. - bu gün **dolqunum**. 1. çox. qarqın. böyük. artıq. aşırı. - **dolqun** gəlir. 1. güclü. qolçomaq. zorlu. 1. çıxarlı. qabil. 1.

qurulmuş. hazır. 1. yaraqlı, işlətməyə hazır olan nərsə.
 qurulmuş yay (kaman). oxlu yay. 1. bıqmış. bıqqın.
 bezmiş. bezgin. bitgin. 1. kinli. qərəzli. hıncılı. qıncılı.
 öcük. öcqır. acqır. öfgəli. dartıq. 1. tutqun. müsəmməm.
 1. çiğ, yoğursu, xam olmayan. pişgin. pişmiş. 1. **dolun**.
 qaplama, qondarma, qarışıqı olmamaq. som. teyxa.
 tıxıq. 1. çat > şad. çox. qarqın. 1. bütöv. bitin. kəmsiz.
 kamil. 1. qırcı. 1. tükəl. kompilet. 1. yapnıq. tıxnaq.
 1. yoğun. qatıq (> **ğati**). örtü. örtük. qapanca. qaranlıq. 1.
 geçgin. keçgin. artıq. artıqmac. başqa. çox. qarqın.
 böyük. aşırı. - bunun dəyəri çox **geçgindir**. geçgin. keçgin.
 şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. qurqın.
 qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq.
 köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli.
 yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəc. göbəkli. kombağ.
 bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz. qonbadağ.
 gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac.
 bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru.
 məğrur. mütəkəbbir. 1. içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli.
 sağtıq. sağıtılı. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü.

qapsamlı. toplanlı. özlü. ortalı. qarınlı. aralı. göyüllü.
 könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
 mə'nili. mə'nalı. **1.** dolqun. çaplı. çapıl. iri. sağlam. böyük.
 böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba.
 qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. yoğun. yoğan.
 enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. **1.** doluq.
 kinlilik. dolqunluq. doluluq. dolqun. könülü doluluq. **1.**
 qınc. hinc. hınc. **1.** qapıq. qaçıq. tıxaq. **1.** yüklü. yükümlü.
 şarjlı.

- **dopdolu**: qıncaqınc. tıxabasa. ağzına dək. silmə.

- **içi dolu**: könlü tox.içgin. ərgin. müstəğni.

- **yaşam dolu**: çox canlı, istəkli olan.

- **dolu**. taşqın.

- **açıq, dolu səs**: göğüs səsi.

- **ağız dolusu**: aşırı küfr.

- **başacan dolu**: silməcə. silmə.

- **dəli dolu**: **dəli dülü**: alqın. alıq. çalıq. haşarı.

- **dəli dolu**: **dəli dülü**: ölçüsüz davranmaq.

- **dolu istək**: kəmalı mətlub.

- **dolu** altın.

- **dopdolu:** qıncaqınc. hıncahınc. qalaqalbalıq. qalabalıq.
- **yüngül yağan dolu:** qaqaala.
- **ağzı dolu, əli boş.**
- **barlı, dolu yağmırlı bulut:** qara bulut.
- **yer yer su dolu çöküntülər:** qaragöz.
- **çöldə, bayırda, quraqlıqda su ilə dolu çuxurlar:** qarıqlıq. qarqlıq.
- **dolu qanlı, çürük canlı:** qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.
- **içi dolu:** içgin. könlü tox.ərgin. müstəğni.
- **tıxa basa dolu, doldurma:** tıxarı. sıxarı. sıxıca. tıxıca. sıxarca > ısqarca. tıxarca. basarı.
- **üzdən dolu, içdən boş:** qabaqoz. görünüşdə ürəkli, gerçəkdə qorxaq olan.

tolu

dolu. dolqun. doluq. 1. şişgin. köpük. köpbüş. qabarıq. kök. çağ. çağçığıl. **1.** şişmanca. balıq ətli. **1.** yüklü. içli. içgin. möhtəvalı. **1.** kinlilik. üreyi doluluq. **1.** barlı. varlı. qalın. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. -

dolqun ölkə, kan, kişi, kitab. **1.** əsrik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. tuluq. **1.** oyalı. uğralı. məşqul. çox işi olan. - bu gün **dolqunum**. **1.** çox. qarqın. böyük. artıq. aşırı. - **dolqun** gəlir. **1.** güclü. zorlu. **1.** çıxarlı. qabil. **1.**ətli. ətli budlu. şişmanca. **1.** çaplı. çapıl. iri. sağlam. böyük. böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. yoğun. yoğan. enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. **1.** artıq. artıqmac. başqa. çox. qarqın. böyük. aşırı. geçgin. keçgin. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz. qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir. - bunun dəğəri çox **geçgindir**. **1.** içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtq. sağıtli. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü.

qapsamli. toplanli. özlü. ortali. qarınli. aralı. göyüllü.
 könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
 mə'nili. mə'nalı. **1. doyuq. dolmuş.** qarun. qavurn. (<
 qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı.
 qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox.
 əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada.
 keçimli. qanıq. qanıc. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa.
 qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox.
 tamay. yaşamli. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
 imkanlı. mürəffəh. **1. doluluq.** kinlilik. dolqunluq. dolu.
 doluq. könülü doluluq. **1. tombul.** gombul. hoşur < qoşur
 <> qocur. şişman. şişigin. köpəc. göbəkli. göbəç. girdənə
 > gedənə. fıçı. boşqa.

- **ətinə dolqun:** əti budu yerində: şişmanca. tıqnaz.

- **çox şişman olmayıb, dolqun:** balıq ətində.

toluay **doluay. dolunay. dolqanay.** **1.** ayın dolusu, bədr. ayın
 gipgirdə olan çağı. **1.** yarımay: ayın yarısı.

tolub - **dolub daşmaq:** qaramaq.

tolucax **dolucax.** çiy. şəh. şəbnəm.

toluq **doluq. dol.** ruh. - **canlı dol:** gəzən dol: diri, çalqan ruh.

toluq

doluq. dolqun. dolu. 1. şişgin. köpük. köpbüş. qabarıq. kök. çağ. çağçığıl. 1. şişmanca. balıq ətli. 1. yüklü. içli. içgin. gizikli. möhtəvalı. 1. kinlilik. ürəyi doluluq. 1. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıc. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli. imkanlı. müərəffəh. - **dolqun** ölkə, kan, kişi, kitab. 1. əsrik. kefli. tutuq. tuluq. 1. oyalı. uğralı. məşqul. çox işi olan. - bu gün **dolqunum**. 1. çox. qarqın. böyük. artıq. aşırı. - **dolqun** gəlir. 1. güclü. qolçomaq. zorlu. 1. çıxarlı. qabil. 1. **dolum**. tuluğ. tulum. 1. **dolum**. dolmuşluq. dolunmuş. 1.**doluq. doyuq. tox.** 1. geçgin. keçgin. artıq. artıqmac. başqa. çox. qarqın. böyük. aşırı. - bunun dəyəri çox **geçgindir**. geçgin. keçgin. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalınçı. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu.

tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş.
 göbəç. göbəkli. kombaq. bombaç. qabaç. kopaş. qapaz.
 apaz. qonbadaç. gombul. qabarıq. ormun. orman.
 hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən.
 xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir. **1.**
 içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtıq. sağıtlı. anğılamlı.
 alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü. qapsamlı. toplanlı. özlü.
 ortalı. qarınlı. aralı. göyüllü. könüllü. məğzli. möhtəvalı.
 məfhumlu. məzmunlu. mə'nili. mə'nalı. **1.** dolqun. çaplı.
 çapıl. iri. sağlam. böyük. böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik.
 qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq. qalaç. qaçal.
 qalın. yoğun. yoğan. enli. enil. gur. gurul. gür. gürül.
 güclü. qocur. **1.** dolu. kinlilik. dolqunluq. doluluq. dolqun.
 könülü doluluq. **1. doluş.** qərəz. qayız. acıq. öcük. öcqüç.
 kin. qınağrın. qanağrın. hınc. qınc. öfgə. darıt. öfgə.
 hiddət. şiddət.

- yanağa, duluq tuluğa (doluğa, doluğa. şəqiqəyə) düşən

sarkaç qıvrıq saç: bürçük. burçıq. pərçəm.

- **doluq soluq:** ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil.

aşırı yasırı. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq

əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. artıq yartıq. yapıc
yasic.

- **üzdən doluq, içdən pozuq**: qabadəri. qabapost. dolu qanlı,
çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxıcı), içdən
yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə.
duruşlu, içi boş kimsə.

toluq

doluq. dolqun. dolu. 1. şişgin. köpük. köpbüş. qabarıq.
kök. çağ. çağçııl. **1.** şişmanca. balıq ətli. **1.** yüklü. içli.
içgin. möhtəvalı. **1.** kinlilik. ürəyi doluluq. **1.** barlı. varlı.
qalın. qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. -
dolqun ölkə, kan, kişi, kitab. **1.** əsrik. çalqın. çanğıl. qanğıl.
qandil. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik.
çəllək. kefli. tutuq. tuluq. **1.** oyalı. uğralı. məşqul. çox işi
olan. - bu gün **dolqunum. 1.** çox. qarqın. böyük. artıq.
aşırı. - **dolqun** gəlir. **1.** güclü. zorlu. **1.** çıxarlı. qabil. **1.** ətli.
ətli budlu. şişmanca. **1.** çaplı. çapıl. iri. sağlam. böyük.
böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik. qaba. qalaba. qalba.
qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. yoğun. yoğan.
enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. **1.** artıq.
artıqmac. başqa. çox. qarqın. böyük. aşırı. geçgin.
keçgin. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı.

qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz.
 qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli.
 qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli.
 kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz.
 qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban.
 hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd.
 quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir. - bunun dəğəri
 çox **geçgindir**. **1.** içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtıq.
 sağıtli. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü.
 qapsamli. toplanlı. özlü. ortalı. qarınli. aralı. göyüllü.
 könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu.
 mə'nili. mə'nalı. **1. doyuq. dolmuş.** qarun. qavurn. (<
 qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı.
 qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox.
 əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada.
 keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa.
 qanlağ. kanlağ. kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox.
 tamay. yaşamli. yaşmal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövletli.
 imkanlı. mürəffəh. **1.** doluluq. kinlilik. dolqunluq. dolu.
 doluq. könülü doluluq. **1.** tombul. gombul. hoşur < qoşur

<> qocur. şişman. şişigin. köpəc. göbəkli. göbəç. girdənə
> gedənə. fıçı. boşqa.

- **ətinə dolqun**: əti budu yerində: şişmanca. tıqnaz.

- **çox şişman olmayıb, dolqun**: balıq ətində.

toluq

doluq. tolqu. dolqu. 1. olqun, yetkin, bilgə. usda. **1.** tuluq, tulum. heyvanın fırax çıxarılmış (sıyrılmış), bütün dərisindən düzəlir. **1.** topuq bölümü (corabda). **1.** özü özünə yetinə, kifayətlənən. dərviş. dayanmaq, yetinməyə doymuş, dolqun. istəyi əlində olan. istəksizlik istəyi olan. qələndər. dərviş. **1.** dolu. dolqun. tompaq. tomaq. dölməç. kök. pökki. səmiz. oplu. **1.** yanaq. gözlə burun arasında olan doluluq, şişlik, oluq. **1. dul. duluq.** dolmuş. bitmiş. evlənmək, boşanmaq işini, görüb bitirən kişi (ərkək, dişi). **1.** çiy. çiğ. dolu. çisgin. tutulmuş hava. **1.** qoyun, keçi yavrusu. **1.** dolqun. dolqaq. boğaz. bıyıq. buruq. bükük. sıxıntı. qıyınlıq. qınlıq. **1.** dolu. başabaş. **1.** iş. peşə. görəv. şügl. **1.** ağrı. incik. zəhmət. **1.** zəxirə. **1.** mücəhhəz. - **doluq ev**: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev (# **quruq ev**: **1.** içində kimsə bulunmayan ev. **1.** boş, yaraqsız, qoşsuz,

moblımansız, vəsayilsiz ev (# **doluq** ev: yaraqlı qo. lı, vəsayilli ev).

toluqa **doluğa.** toğluğa.

toluqlanmaq **doluğlanmaq. dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlaşmaq.**

olquşmaq. olqunlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək.

yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək.

ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək.

ərişinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa,

kamilliyə çatmaq, yetişmək.

toluqlanmaq **doluqlanmaq. < > tumuqmaq. bıqmaq. bükülmək.**

toluqlaşmaq **doluğlaşmaq. dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlanmaq.**

olquşmaq. olqunlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək.

yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək.

ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək.

ərişinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa,

kamilliyə çatmaq, yetişmək.

toluqma **doluqma.** qılığan. həyəcan. dolqunlanma. dalıqma.

toluqmaq **doluqmaq. < > tumuqmaq. bıqmaq. bükülmək.**

- toluqmaq** **doluqmaq.** 1. dolub, öfkələnmək. çox köpürüb daşmaq.
1. doluqsunmaq. yaşla gözləri dolmaq. 1. doluyub, çevirib sarmaq.
- toluqmaq** **doluqmaq. dolunmaq. dolqunmaq.** 1. tutulmaq.
bulutlanmaq. qussələnmək. ağlayacaq olmaq. 1.
hırslənmək. hırslanmaq. öpgənmək. öpgələnmək.
öfgənmək. öfgələnmək.
- toluqum** tuluğum. doluğum. girgah. alınının iki yanı.
- **toluqum hey tolum:** doluğum hey dolum: şarkıların,
oxumaqların sonunda deyilən söz.
- toluluq** **doluluq. dolqunluq.** 1. dolqun. kinlilik. dolqunluq. dolu.
doluq. könülü doluluq. 1. qarnın şişginliyi, köplüyü,
köpbəsi. kolik. 1. köklük. küpəlik. şişmanlıq. qabarıqlıq. 1.
yüklülük. 1. kinlilik. ürəyi doluluq. 1.yaraşıqlıq. kəmal. 1.
dolluq. bolluq. çoxluq. qaqılıq. qaqıllıq. qaqırlıq. qaqlalıq.
tıxılıq. tıxnalıq. yığılıq. yığlalıq. yığnalıq. - çörək **qaqlığı.** -
para **qaqlığı.**
gözü doluluq: könül toxlugu. qanıq könüllü. göyüllü. tox
göyüllülük. tox gözlülük. doyqunluq. istiqna.

- **könülü doluluq**: kinlilik. dolqunluq. doluluq. dolqun. dolu.
doluq.
- tolum** **dolum**. 1. tulum. tuluq. tursuq. torsuq. dolu. şişik. kopsar.
küpsər. bütün. tam. qovqa. dalaş. mücadilə. 1. silah,
savaşı aləti. 1. olqun, dolqun. 1. **dolqum**. qural. yaraq.
silah. təchizat. - **dolum** anıt, qutun bul, dolum unut, bulun
bul.
- tolum** **dolum**. **doluq**. 1. tuluğ. tulum. 1. dolmuşluq. dolunmuş.
- tolumba** döngi. qayta. nərsəni dolandıran. dolamba. tolumba.
- tolumlanmaq** yaraqlanmaq. qurşanmaq. hazırlanmaq. - çərilər
dolumlandılar.
- tolumlanmaq** yaraqlanmaq. silahlanmaq.
- tolumluq** yaraqlı. qurallı. silahlı. - **silahlı**: tolumluq.
- tolun** 1. **dolu**. başabaş. 1. bərəbər. 1. tola. dola. dolu.
- **tolun ay**: tolğun, dolğun ay.
- tolun** **dolun**. **dolqun**. 1. bütün. birtikə. tikəbir. balqıç (**balıq** kimi
bir tikə olan). - **dolun** duvar. 1. dolu. qaplama, qondarma,
qarıışıq olmamaq. som. teyxa. tıxıq. - **dolu** altın. 1. bütün.
birtikə. tikəbir. balqıç (**balıq** kimi bir tikə olan). - **dolun**
duvar. 1. tulun. tamay. bədr.

- tolun** **dolun. tolon.** 1. dolunay. ayın on dördü. 1. dolu. tam. bütün. əksiksiz. qusursuz. olqunlaşmış. 1. qulaqla, qaş göz arasında olan olyuq, şişik bölüm. girgah. gijgah. 1. hazır. - **dolun** !: amadə !. hazır !. 1. alın, baş, qulaq arasında olan şişik yer. girgah. 1. dolu ay. bədr. 1. **tulun.** **dulun.** 1. girgah. 1. gəm qayıqlarının, keçirilən həlqəsi. 1. ayın on dördü. dolun ay. 1. yaraq. qural. silah.
- tolunan** **dolunan.** bordağan. {**bor. (b < > p) bur. bar.var**}. pordağan. bəslənən. səmizrən.
- tolunay** **dolunay. dolqanay.** bax > **doluay.**dolu ay. ayın ondördü. bədr. ayın ən gözəl çağı.
- tolunay** **dolunay.** tamay. bədr.
- tolunlamaq** **tulunlamaq.** boyunla üzün ortaliğindən vurmaq. şapalaqlamaq.
- tolunluq** **dolunluq.** hazırlıq. amadəbaş.
- tolunmaq** **dolunmaq. (# doğunmaq.).** 1. **doyunmaq < > dolunmaq.** dalmaq. dalınmaq. bitmək. batmaq. yaşmaq. - günəş **doldu.** 1. tamaylanmaq. tümaylanmaq. dolaylanmaq. bədr olmaq. 1. **dolmaq.** doyumaq. toxqunmaq.

tolunmaq	dolunmaq. 1. günəş batmaq. günəşin batan çağda, yupyuvarlaq, girdə, böyüklüyündən bu adı almışdı. - toğunda tolunda: səhər axşam. gün doğanda, gün batanda. 1. yaraqlamaq. qurşanmaq. hazırlamaq. - çəriləri dolundurun. 1. ağınmaq. tıxınmaq. bikinmək. 1. üfürülmək. şişmək. 1. qalmaq. durmaq. dinəlmək. din almaq. dincəlmək. istirahət etmək. rahatlanmaq. sakitlənmək. 1. (gün) batmaq. yaşınmaq.
tolunmmaq	dolunmaq. doluqmaq. dolqunmaq. 1. tutulmaq. bulutlanmaq. qussələnmək. ağlayacaq olmaq. 1. hirsələnmək. hırsanmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
tolunmuş	dolunmuş. dolmuşluq. doluq. dolum.
toluran	doluran. doyuran.
tolusıman ay	bir həfdəlik ay.
tolusu	dolusu. dolusuca. dolusunlay. tam olaraq. tamamiylə. tamamən. ayrıntılarıyla. təfərrüatıyla.
tolusu	doluya oxşar. - dolusu, bərk qar dənəsi: qaryan. qaryen.

- tolusuca** **1. tolusu. dolusu. dolusunlay.** tam olaraq. tamamiylə. tamamən. ayrıntılarıyla. təfərrüatiylə. **1.** tam olaraq. ayrıntısıyla.
- tolusunlay** **tolusu. dolusu. dolusuca.** tam olaraq. tamamiylə. tamamən. ayrıntılarıyla. təfərrüatiylə.
- tolususıman ay** **dolusıman ay.** bir həfdəlik ay.
- toluş** **doluş.** **1.** dolmaq işi. **1.** üç yaşda dişı dəvə.
- toluş** **doluş. doluq.** qərəz. qayız. acıq. öcük. öcqüq. kin. qınağrın. qanağrın. hınc. qınc. öfgə. darıt. öfgə. hiddət. şiddət.
- toluşmaq** basınmaq. yığılmaq.
- toluşmaq** **doluşmaq.** **1.** qaqıla qalmaq. qalağlanmaq. qalğalanmaq. yığılmaq. birikmək. - mallar yığnada **qaqıla qalmış.** - yaxcı olan, ucuz olan **qaqıla qalmaz.** **1.** tam birdən dolmaq. bir çoxluq birdən girmək, təpilmək, təpinmək.
- tolutizgin** **doludizgin. doludüzgün.** bütün hızlıqla, son sürətlə, düzgün sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq, dördnala at sürmək.

- tolutüzgün** **doludüzgün. doludizgin.** bütün hızlıqla, son sürətlə, düzgün sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq, dördnala at sürmək.
- tolvan** **dolvan.** su ilə qapalı yer. - **tolvan tənqiz:** bütün oqyanuslar.
- tolvay** **tolbay. dolbay. dolmay.** toxmaq.
- tolyan** **dolyan. 1.** alan. aran. açıqlıq. ova. düzlük. meydan. geniş yer, sahə. **1.** dərya, dəniz.
- tom** **ton. don. tum. tüm. pom. 1.** buz. soyuq. - **tomlıq:** soğuluq. **1.** bütün. bir dəstə. **1.** daxma. gümə. koma. qəbir (< **qab**), kümə. **1.** girdə. top. **1.** qalın. yağun. tıknaz. **1.** təpəcik. tümşük. tünqqək. tünqək. tümmək. **1.** iri parça. kütlə. yığın. kəsək. külçə. sınır imləri, himləri, işarələri. **1.** yumar. yumur. yumrı. yuvar.
- **tom tom:** tümsek tümsek, koma koma olmaq. koma koma. tum tum. tüm tüm.
- toma** (**p < > t**) **poma. tom. tomaz. tombaq. 1.** dumbul. dumbalaq. tombalaq. qalın. yağun. tıknaz. topuş. topac. tıxsın. tıknaz. sıx. dolu. dolqun. səmirgin. səmiz. şişqo. şişman. ətli. ətləc. bəsili. toplu. **1.** girdə olub, quyruqsuz nərsə. **1.** kitab qabıqı, cildi. **1.** tomat. pamador.

- toma** **doma. tuma. dolma. - yapraq dolma:** qaraçıxı.
- tomaq**
- tomaq** **tomağ. tumağa. 1. (t < > y) yumaq. 1. ağacdan top. 1.** çizmənin ağır, qalın çeşiti. **1.** at üzərində daşınan qalın bir çomaq. ağac kərəz. **1.** tac. quşların başındakı tac. qalpaq. qulaqçın. **1.** qısa qunçulu ökcəsiz ayağqabı. çizmə. çətük. məst. tomaq. sokmaq. edik. **1. tomsa.** külə. güdə. qısa boylu. **1.** çox şişman. **1.** yuvarlaq. **1.** toluq. dolu. dolqun. tompaq. dölməç. kök. pökki. səmiz. oklu. oplu. **1. (t < > ç).** çomaq. ucu, başı korlanmış, kütləşmiş dəğənək. dayaq. kötək. **1.** nağıl. hikayə. - **el yomaq:** bilməcə. **1.** lətifə. əyləncə. şaka.
- tomaq** **tommaq. 1. ağacdan düzəlmiş top. 1.** qısa qonçlu, səğəli çəkmə, çizmə. **1.** ağac çomaq, topaq, topuz, güpz, gürz, gürüz.
- tomaqa** **(t < > y). yumaqa. 1.** nərsəni çulqayıb, yığan örtük. gümüşlü baş örtüyü. **1.** güdük. yuvarlanmış, yığılmış, kiçilmiş.
- tomaqa** **tomağa.** toplu köstək ki doğanın ayağına vurulur.
- tomaqçı** **yumaqçı. nağılçı. hikayəçi.**

tomaqı	tomağı. soyux dəğmə. zükam.
tomaqlamaq	(t < > y) yumaqlamaq. yığıb, toparlayıb nağıl, hikayə kimi söyləmək.
tomal	tamsa. tamsaq. səcdə. - tomalmaq: tamsamaq: səcdəyə gedmək.
tomal	tomalaq > döməl. çiban.
tomalaq	domalaq. 1. yuvarlaq. dığıraq. dayirə. 1. dayirə. yuvarlaq.
tomalaq	tomal > döməl. çiban.
tomalan	1. dombalan. göbələk. 1. yumrı çiban. - domalan: dombalan: tomuz alması. 1. dombalan. (< > tom. dom. kom). donbalan, komalaq, dombal qozuq, şişik olan. - tomalan kölgədə bitir.
tomalan	domalan. dombalan. göbələk.
tomalaş	toqalaş. düğüm düğüm.
tomalic	domalic. dombalic. 1. tümsək. kopalic. qopanic. kambırıc > kəmpiric. bağquruc. bağqanic. yumrınıc. yumranıc. təpəniş. kəpəniş. 1.hörgüclü. yumuluq. yumuqlu. 1.çixıntılı. tümsəkli. dirsəkli.

- tomalıc** **domalıç. 1.** kambır. yumru. tümsək. yoxuş. şişik. təpə. **1.**
tomalınc. hörgüclü. hörgüçlənmiş. çıxıntısı olan.
- tomalmaq** **domalmaq. 1.** dombalmaq. çömbəlmək. tümsəlmək. -
duvar **domalmış:** qarın vermiş. **1.** devrilmək. yuvarlanmaq.
olqunlaşmaq. **1.** arxasın bükərək oturmaq. çökmək.
əğilmək. - it **tomaldı. 1.** yusyumru qabarmaq. tümsəmək.
təpilmək. - ağırşaq kimi **domalmış** məmələr. - damarları
domalıb. **1. tamsamaq:** səcdəyə gedmək. **1.** olqunlaşmaq.
yetişmək.
- tomalmaq** **domalmaq. dombalmaq. 1.** tümsəlmək. kopalmaq.
qopanmaq. kamburlaşmaq > kəmpirləşmək.
bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq. yumrulaşmaq.
yumranmaq. təpəlmək. kəpəlmək. **1.** iki qatlanmaq. əğilib
kürəyin çıxarmaq.
- tomaltmaq** **domaltmaq. dombaltmaq. çömbəltmək. tümsəltmək. -**
yüku almaq üçün arxasını **domaltmaq.**
- toman** **1.** duman. sis. **1. tomanı.** əkin saplarının yığını, bağ,
dəməti. **1.** tuman. şalvar. örtük. ətək. **1.** əkin sapları.
- tomanı** **toman** əkin saplarının yığını, bağ, dəməti.
- tomanıç** **domanıç. 1.** dumanlı bölgə. **1.** tümsək. əngəbəli yer.

tomanlıq	cəhalet. toğşarlıq. topastık. keşşəlik.
tomar	tumar. 1. yığan, yığılan, yığılmış, toplanmış nərsə. balıq, yastıq üzərinə çəkilən örtüyü. 1. uzun, qalın, qaba, parraq tüklü köpək. 1. gültə. tob. paket. dəsdə. qutu.- tomar tomara para: gültə gültə açqa. 1. tamaq. qutas. qotas. tumar. nişan.
tomara	çuğundura oxşar bir yemiş.
tomarı	tumarı. tamamı. tamı. tümü. bütünü. hamısı.
tomarlamaq	toparlamaq. yığmaq. toplamaq. dəsdələmək.
tomat	- yaşıl tomat: bir para yeməklərdə işlənən çiğ tomat.
tomat	bamador. qopata. - baxcasında <u>tomata</u>, al yap onu salata, vermədi səni anan, turşu qoysun çor atan.
tomatır	tomba. 1. yığın. 1. bağ. dəmət.
tomb	tombu. tomsu. tomsuq. tomatır. 1. kiçik təpə. tümsek. 1. donbul. donbul. toraman. (tomran). toplu. gürbüz. sağlam. şişmanca. 1. tarlanın sınırın, yolun qırağın bəlləmək üçün yapılan topraq yığını, qoyulan daş, simgə. 1. yığın. 1. bağ. dəmət.
tombac	dişi süsüğü.

- tombağ** **dombağ. tümsək. (t < > p) pombağ. 1.** nərsənin qoğzaq durumu. qozalaq. yumru. şiş. or. ur. ür. - **dombaqlıq.**
tümsəklik: şişginlik. qabarlıq. **1.** bürüş. **1.** tumbağ.
 tombalaq. büktə (ş < > k) püştə. təl. təpə. **1.** altın qaplanmış qab. - **tombağ** ləgən.
- tombala** **1.** hoqqabaz yuvarlağı. **1.** "loto" oyunu.
- tombalağpıstan** **dombalağpıstan.** dönmə dolab. dönər dolab.
- tombalaq** **dombalaq. 1.** tumbağ. tombağ. tombalaq. topalaq. tumlaq. büktə (ş < > k) püştə. təl. təpə. girdə. yuvarlaq. yumaq. tostoparlaq. lündə. kündə. güllə. kürə. **1.** qulın. gözəl. yaxışıqlı. toğlaq. **1.** tombul. yuvarlaq. şişman. - **tombalaq** cocuq. **1.** dümbələk. tümbələk. tumbalaq.
- tombalaq** **dombalaq. 1.** tumbalaq. cumbalaq. mallaq. taqla. - **tumbalaq aşmaq:** dombalaq aşmaq. mallaq aşmaq. taqla atmaq. **1.** **tumbalaq.** yuvarlaq. tombul. dombul. şişmanca. - **qaratombalaq:** qaraoğlan. qaratavuş. zeytun.
- tombalan** **dombalan.** tomalan. göbələk. - **dombalan: domalan:** tomuz alması.
- tombalan** **dombalan. tomalan.** qapaq. qabaq. göbələk. - **dombalan keçdi oyunu:** birdirbir oyunu.

- tombalic** **dombalic. domalic.** 1. tümsək. kopalic. qopanic.
kambırıc > kəmpiric. bağquruc. bağqanic. yumrınıc.
yumranıc. tərəniş. kəpəniş.
- tombalmaq** **dombalmaq. 1. dombalmaq (mb < > nq) tonqaymaq:**
danqaymaq. əllə diz üstündə durmaq. 1. tomalmaq.
domalmaq. çömbəlmək. tümsəlmək. - duvar **domalmış:**
qarın vermiş. 1. çevrilb, devrilib yıxılmaq.
- tombalmaq** **dombalmaq.domalmaq. 1. tümsəlmək. kopalmaq.**
qopanmaq. kamburlaşmaq > kəmpirləşmək.
bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq. yumrulaşmaq.
yumranmaq. tərəlmək. kəpəlmək. 1. iki qatlanmaq. əğilib
kürəyin çıxarmaq.
- tombaltmaq** **dombaltmaq.tomaltmaq. domaltmaq. çömbəltmək.**
tümsəltmək. - yükü almaq üçün arxasını **domaltmaq.**
- tombat** dominant. batan. buyraq. buyrat. başat. başqat. vali.
basqan. hakim.
- tombatlıq** dominantlıq. başatlıq. başqatlıq. basqanlıq. batanlıq.
batqanlıq. batqalıq. buyraqlıq. buyratlıq. hakimiyyət.
hükmranlıq. hükmdarlıq. valilik.

- tombay** **dombay.** 1. **camış < çimşik < > çimiş (< çimmək).** su sığırı. su ayqırı.kömüş. gömüş. 1. kəl. camışın ərkeyi.
- tombay** **dombay.** 1. manda. suv sığırı. 1. (t < > p) **pombay.** manda. camış. 1. su sığırı dişisi.
- tombaymaq** **dombaymaq.** yuvarlanmaq. çevrilib, devrilib düşmək, yıxılmaq.
- tombaytmaq** **dombaytmaq. (t < > p) pombaytmaq.** 1. yuvarlamaq. şişirmək. orlamaq. qabartmaq. tümsekletmək.
- tombaz** 1. gögərtəsiz (çatısız) olub, altı düz, çaylara salınan qayıq. 1. kiçik boşqa biçimində olub köprü altına qoyulan dəbbə. - **köprü tombazı.**
- tombə** **dombə** (fars). < **dümbə. tümbə:** qalaq. qalanmış nərsə.
- tombək** (fars) < **tümbək. tumbaq. dümbək. (t < > p) pombağ.** şişik olan nərsə. dövül. təbil.
- tombılaq** (t < > p) **pompılaq.** pombul. tombul. dombul. şişik. qabarıq. tıqsan.
- tombıyış** (t < > p) **pombıyış.** şişmə. qabarma.
- tombu** **tomsu. tomsuq.** bax > **tomb.** kiçik təpə. tümsek.
- tombul** **dombul.** 1.şişmanca. dombalaq. tombalaq. 1.şişman. tonam. 1.**gombul.** dolqun. hoşur < qoşur < > qocur.

şişman. şişigin. köpəc. göbəkli. göbəç. girdənə >
gedənə. fıçı. boşqa.

- **çox tombul, şişman. hoşur < qoşur <> qocur. dolqun.**

banqıl banqıl. binqıl binqıl.

- **tombul, topul, iri olan cocuq:** yapalaq. apalaq.

- **ağ, tombul nərsə:** qartopu. qartop. qartoqu. qartoq.

tombul

donbul. donbul. toraman. (tomran). tombıq. tombuş.

tombış. 1. (t < > g) gombul. apalaq. yapalaq. gündə. iri.

tombalaq. dombalaq. yuvarlaq. şişman. - **tombalaq** cocuq.

- **ağ dombul uşaq:** qartopu. 1. toplu. gürbüz. sağlam.

şişmanca. 1. iki yekə təkərli at daşqası. faytun. 1. bidav.

şişman. yağlı. yavbıdır. yavbıdır. göbəkli. boqaqlı.

şişman. səmiz. tımbıl. dımbıl. yuvarlaq. şişman.

toburaçan. doburaçan. şişman. səmiz. - **tombul yanaqlı.**

qop uvurt.

tombullaşmaq

1. ətiqmək. etiqmək. edikmək. yetişmək. böyümək.

gəlişmək. böyüşmək. edikmək. 1. gombul olub şişmək.

tombulmaq

hoppanmaq. sıçramaq.

tombultamaq

donbuldamaq. döğmək. vurmaq.

tombultmaq

donbultmaq. önə doğru şişirmək, yeritmək.

- tombuluş** **dombuv. tombuv.** ənsə. ənsəkökü. ənsə ilə kürəyin qovuşan, şişik yeri.
- tombura** **domburaçı.** gənəlliklə, döğülərək danqıldayan, dombuldayan, çanqıldayan çalqı araclarına verilən ad. (> **tənbur** (fars)).
- tomburaçı** **domburaçı.** birsə çalqını çalan, dartan.
- tomburmaq** bax > **tomurmaq.**
- tombuş** çöhreyi boya. soluq qırmızı rəng.
- tombuv** **dombuv. tombuluş.** ənsə. ənsəkökü. ənsə ilə kürəyin qovuşan, şişik yeri.
- tombuz** **dombuz. (t < > g). gombuz. tambuz. 1.** yumruq. boks. **1.** çomağın yoğın, şişik ucu. **1.** bir avıç. bir tutam.
- tombuzlamaq** **dombuzlamaq. yumruqlamaq. bokslamaq.**
- tomcaq** **domcaq. 1.** iri parça. yığın. kümə. kütlə. kitlə. öbək. tıqsan (> **tıqnaz**). **1. tomruq. tombulşaq. qunçə.**
- toməl** < > **döməl < tomal. tomalaq.** çiban.
- tomlamaq** **domlamaq. (t < > p) pmlamaq.** kümələmək. yığmaq.
- tomlaş** (t < > p) **pomlaş.** kümələk, yığın durumu, işi.
- tomlaşmış** - hər nəyin **tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü:** tükək. tükük. (> **dəmağə** (fars)). **tümsük.**

tomlayan	tomlayıcı. toplayan. toplayıcı. cəmləyən. came'.
tomlayıcı	tomlayan. toplayan. toplayıcı. cəmləyən. came'.
tomluq	donluq. donuqluq. durquluq. soyuqluq.
tomluqlamaq	soğuluqlamaq. soyuq davranmaq. - niyə belə tomuqlanırsan.
tommaq	tomaq. 1. ağacdən düzəlmiş top. 1. qısa qonçlu, səğəli çəkmə, çizmə. 1. ağac çomaq, topaq, topuz, güpz, gürz, gürüz.
tommay	dommay. 1. güclü. qudrətli. sağlam. quvvrtli. zorlu. 1. sakın. həlim səlim. yumuşaqbaşlı. 1. ağustosun onüç lə igirmiüç arasındakı. 1. qudrətli. sağlam. quvvrtli. zorlu.
tommız	(t < > p) toppuz. timmiy. tımmız. şişik. şişman. qabarıq. göbəkli. qopbalı.
tomnan	(t < > p) pomnan. qabarıq, şişik, kəpəkli əkmək.
tompaq	tümsük. çıxıntı. dışbükey. dolu. kök. toluq. dolqun. pökki. dölməç. səmiz. oklu. oplu.
tompaqlıq	tümsəklik. dəşbükəlik.
tompalmaq	yıxılmaq. devrimək.
tompay	bax > (p < > b) tombay.
tompaymaq	düşmək. yıxılmaq. devrilmək. yuvarlanmaq.

- tompaytmaq** devirmək. yıxmaq. alabora edmək.
- tompu tuqrı** **tompu tuğrı.** tam. düz. doğru. əşit.
- tompultamaq** **tompuldamaq.** dövmək. vurmaq.
- tompur** sağlam. gürbüz.
- tomput** beş altı dənəli üzüm salxımı.
- tompuv** 1. ənsə. ənsə kökü. 1. (nərsədə) qaraltı, görüntü, çərçecrə, çarçuva, kölgə, silüet, qırağı. 1. ənsə. ənsəkökü. 1. silüet.
- tompuz** **tomruq tomur.** yumru. yuvarlaq. ur. tomurcük.
- tomra** **domra.** bax > **tonqra.** 1. qurumuş, tomalışmış çamır parçaları. - **tomralı** yolda yaya gedmək gücdür. 1. dabanda kir qatlağında, istisoyuqdan oluşan, bərk qabarcıqlar, çatlaqlar.
- tomris** 1. tamür. oğul (nesil) axdaran. bərəkət gətirən. 1.zəngin. igid. dövüşçü. yaşam verən. 1. dəmirlik. dəmir ucu. 1. dəmir sesi. 1. dəmirin özü, öğəsi. üvəsi. 1. bərəkət. bolluq. uğur.
- tomru** kiçik təpə.
- tomrucuq** **tomruqcuq. tomurcuq. tumruq.** yazda çırtmaq üzrə, qışın ağacların üstündə kiçik düğümlərin hər biri.

- tomrucuqlanmaq** kütçüklənmək. cüycüklənmək.
cücüklənmək. cücərikmək. sürgüklənmək.
- tomruq** 1. qalın ağac kütüyü. ağacın girdə, uzun bölümü.
gövdəsi yonulmamış kütlə. iri daş kültəsi. kündə (< kümdə. tümdə. tümrə). 1. **tompuz. tomur.** yumru. yuvarlaq. ur. tomurcük. 1. metatez < > **türmə.** tutuqeviqə. dustaq. zindan. - **tomruq ağası:** türmə başı, bosı, rəyisi. 1. türmədə tutsaqların ayağına vurulan kələpçə. 1. tomrum. tumrum. kütük. kötük. kündə. - **tomruq tomruq** yapmaq, kəsmək: tomurmaq. yamurmaq. yumarmaq. - ağac **tomurmaq:** ağacı girdə girdə kəsmək. 1. tomurav. kötüş. 1. **tumruq.** (< **tomlayan:** yığan. bağlayan). kündə. buxov. işgil. köstək.
- tomruq** **tomuruq.** 1. kündə. 1. kötük. kündə. qalın odun.
- ağac **tomruğu, kündəsi:** qotuq. qatıq. kötük.
- həpi tomu: olduğu. olanın bütünü, tamı.
- tomruqcuq** **tomrucuq. tomurcuq. tumruq.** yazda çirtmaq üzrə, qışın ağacların üstündə kiçik düğümlərin hər biri.
- tomruqçu** türmə gözətcisi, bəkcisi.
- tomrum** (**tomrum yıqaç**). tomruq. tumrum. (< **tom. tum**). ağac **tomruğu:** kütük. kötük. kündə. üzərində gön kimi nərsələr

kəsilir.

- **tomrum ağaç**: kütük. kötük. kündə.

tomruşmaq tomruqlanmaq.

tomsa **tomaq. tomsu.** külə. güdə. qısa boylu.

tomsaq **domsaq. tomsayqan.** qəliz. asıq üz. somurtqan. üz gülməz.

tomsalaq yarılması çətin olub, odunda olan düğün.

tomsayqan **tomsayqan. tomsaq.** qəliz. asıq üz. somurtqan. üz gülməz.

tomsaymaq **tomsaymaq.** qaş qabaqlı (qapaqlı) olmaq.

tomsaytmaq **tomsaytmaq.** çatmaq. yığmaq. büzüsdürmək. tomuş (üz göz) sallamaq.

tomsək ambar. yığılan yer, dam.

tomsu **tombu. tomsuq. tomaq. tomsa.** bax > **tomb.** 1. kiçik təpə. tümsək. 1. külə. güdə. qısa qalın nərsə. qısa boylu. 1. yüksəklik.

tomsuq **tomsaq.** 1. qəliz. asıq üz. somurtqan. 1. qısa kütük.

tomsumaq **tomsaqmaq. tomqurmaq. tomsurmaq. tomalmaq.**

tamarmaq. tomarmaq. tosarmaq. tosnamaq. 1. (t < > s)

- somurtmaq.** qəlizləşmək. üz asmaq. üz gözün turşatmaq, yığmaq, büzmək.
- tomsuruq** 1. asıq üz. 1. tomurcuq. tuxumun çıtlayıb baş vermiş durumu. cücərmiş tuxum.
- tomşuq** **tumşuq.** quş qaqası.
- tomta** 1. bir parça, bütün, sümüklü ət parçası. 1. tutam. bağlı.
- tomtaq** yumuq. somtaq. qəliz.
- tomto** süt parası.
- tomturaq** **tamtaraq.** 1. şişik, şimşik, alım. göstəriş. gözə çarpan. 1. çan. zəng. danqırldayan nərsə.
- tomulaq** **domulaq.** yuvarlaq. yumaq. - bir **domulaq** ip: bir yumaq ip. - **domulaqlamaq:** yuvarlamaq.
- tomulaqlamaq** **domulaqlamaq.** nərsəni çevrəleyib, dolayıb sarqamaq, saxlamaq. çevrələmək. gözətləmək. qorumaq. (> **timar** (fars)). nərsədə artıqları yığıb çevirmək. özəlliklə ağacın qol budağın qırmaq. çapıq davranışlı xədə kişiləri, dəliləri sağlam yola yönətmə işi.
- tomulamaq** **domulamaq.** yuvarlamaq.
- tomur** **domur.** 1.qabarcıq. 1.tomurcuq. qunçə. 1. kist. kistə. bez. quddə.

- tomur** **tamir. dəmir. topuz. tomruq. 1.** bərk. bükülməz. əğilməz. quru. **1.** yumru. yuvarlaq. ur. tomurcük. **1.** tomruk. kök. tamir. tübir. unğqu. neqiz. özək. **1.** buquq. boğuş. bükük.
- tomurav** **1.** qubba. yığılıb, atılıb ayrı qalmış. kəsik. qırıq. tikə. tutuq. kötük. - budlarım ayağlarım **tomurav** qaldı: qıçlarım qırıldı, kəsildi. çox yorqunam. **1. dəmro. təmreki.** qubba. səpbə. **1.** tomruq. kötüş. - **butları tomurav bolmaq:** bacağları uyuşmaq.
- tomuravlamaq** **1.** kötüşləmək. yığıb girdələmək. **1.** tomurları, kündələri bir yerə yığmaq, gətirmək.
- tomurcuq** **1.** boğuş. budaq. buquş. dal. hər nəyin şişən yeri. düğün. uğdə. **1.** gül, tomurcuq. **1.** tumurcuq. qopal. çaquv. çikçik. çirçik. bürçük. sürgün.
- tomurcuq** **1.** domur. tomur. qunçə. **1.** kütcük. cüycük. cücük. cücərik. sürgü. **1.** qabqa. qaqqa.
- tomurcuqlanmaq** **1.** çaqumaq. qunçələnmək. filizlənmək. bürçüqlənmək. sürgün vermək. **1.** pirlənmək. filizlənmək.
- tomurmaq** **domurmaq. tomburmaq. 1.** nərsənin artıq əsgiyin aradan qaldırılıb düzənləmək. hamarlayıb yola qoymaq. **1.** ağacın

təpəsin, artıq dalların əsgildib, yığmaqla düzəltmək. **1.**
qabarmaq. qabarıq olmaq. **1.** tomur tomur, bölük bölük
edmək. kütüyü, kündə olan nərsəni doğramaq, kəsmək,
bölmək. - **ət tomurmaq:** ət doğramaq. **1. ad.** dik. şiş. girdə.
1. ağacı kökündən kəsmək. **1.** ağacı dallayıb üzə salmaq.
1. oburca tıxıb yemək. **1.** şişmək. tomurcuqlanmaq.
cücərmək. **1.** bir ağacı, bitgini **tomburcuq, tomurcuq**
vermək üçün kəsib arıtlayıb, budamaq. **1.** tomruq tomruq
yapmaq, kəsmək. yamurmaq. yumarmaq. büksünmək -
ağac **tomurmaq:** ağacı girdə girdə kəsmək. **1.** yemürmək.
kəsmək. **1.** (kötüğ, kündə nərsəni yonmaq). yonmaq.
kəsmək. doğramaq.
- **ət tomurmaq:** ət doğramaq.

tomurrovbax > **tomurav.****tomuruq**

1. kütük. ağac kötüyü. kündə. yağrıq. bukağu. tomrum. -
tomrum tomrum: qopam qopam. **1.** dirək. boru biçimində
kəsilmiş böyük ağac gövdəsi.

tomuruq**tomruq.** - ağac **tomruğu, kündəsi:** qotuq. qatıq. kötük.**tomuş****1. totuq,** şişman, poda, sevimli olan. **1.** üz göz.

tomuşma üzgözün asma. küsmə. darqınlığın bəlirtmək. narazılıq edmə.

tomuz **domuz. doğuz. donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl. donqul. tonqa. tonğqa. toqqa. danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsız. varışsız. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız. sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. gödən. qırbal. qırbən. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar. bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.**

tomuz **domuz. doğuz. donuz. donğuz. qinzır. qıncır. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. tərs. gödən. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. 1. qaracavar. qaraccavar. qaracavar. qara acanaq. qaracanaq. qaracnaq. qaraböcü. qarapürcək. 1. doğuz. acılı < > azılı.**

- **domuzluqdan, domuz qaçmaz** (doğuzluqdan, doğuz

qaçmaz).

- **güttüyüm domuzu mənə öğretmə**: mənim işimi, mənə öğretmə.

- **it dişi, domuz dərisi**: iki kötü, yaramazın bir birinynən tutuşması, yaxalaşması.

- **yaban domuzu**: azılı. acılı. qaban.

- **domuz arabası: domuz daşqası**: ağır ağırlı nərsələri daşımaqda işlənən, qalın kütüklərdən yapılan döşəmə. -

domuz kimi: 1.dikqafa. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.

qarastar. inad. daşbaş. başdaş. 1.çirkin. 1. şişman. hoşur < qoşur <> qocur. dolqun. - **domuz bazarlığı**: aydın arın, düz

olmayan davranış. - **domuz dərisi post olmaz, əsgiyə yağı**

dost olmaz: - **domuzdan qıl qoparan**: yumurtadan tük qırzan.

tomuz

qabalıq, pislik, güclülük simgəsi olan heyvan.

- **tomuz yavrusu**: çürpə. çörpə.

- **dişi domuz**: beqəcən. - **domuz yavrusu**: çoçqa.

- bir aylıqdan böyük **domuz yavrusu**: qoşt.

- **yaban domuzu**: qarageyik.

- **nə tomuzdur bu**: nə gobut kişidir bu.

- **tomuz ayağı**: 1. tufəngdə işləyən bir burqu. 1. düşman ayağına batmaq üzrə, yol arasına atılan sivri uclu, üç bucaqlı dəmirdən, ayağ çəngəli, oltası.
- **domuz balası**: cocuq < cocuq. cocuq.
- **domuz burnu**: qurlağan. dolama çeşiti. ət yaran.
- **domuz quyruğu**: bitgi adı.
- acı, qudurqan domuz: **ilğincar**.
- **domuz burnu**: barmağı tutan şişli, irinli xəstəlik. qurlağan. tolama. dolama. ət yaranın yüngülü.
- **tomuz arabası**: bir çeşit yaraqlı araba.
- **tomuz alması**: domalan. dombalan.
- **tomuz başı**: sıracı (daül xinazir) xəstəliyi çeşitlərindən.
- **tomuz balığı**: yunis balığının böyüyü.

tomuzlanmaq **domuzlanmaq**. diqqətlənmək. inad etmək.

daşbaşamaq. başdaşlanmaq.

tomuzluq - **domuzluqdan**, **domuz qaçmaz** (doğuzluqdan, doğuz qaçmaz).

tomuzluq inadlıq. - genə **tomuzluq** tutdu.

tomuzuna **domuzuna**. tərsinə. inadına.

ton ton **don don**. tolu tolu: dolu dolu: dənə dənə. dən dən.

ton

don. 1. boya. rəng. güne. - açıq, soluq, qoyu **don.** 1. bağ. səs aralığı. pərdə. 1. örtü. örtük. qapanca. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. hayil. 1. ahəng. məqam. 1. bölüm. 1. (tilivizyon. sinama) pəncərə. ekran. 1. çeşit. tür. cür. nov'. 1. süslənşik. süsəniş. süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş. bəzəyiş. donatış. donayış. donsayış. dekor. dekor. dekorasyon. (tiyatr). səhnə yeri, mətni, zəminəsi. 1. durum. orun. yağday. vəziyyət. 1. geyəcək. 1. qılıq. geyiniş. görünüş. görünüş. üz. siyim. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. zahir. 1. boya. rəng. güne. 1. tuman. iç şalvar. alt şalvar. 1. buz. buzlaşma. buzlama. - dona çəkmək: çox soğumaq. - donu çözülmək: ərimək. açılmaq. 1. qatı. sərt. bərk. - **don köynək:** **don paça:** **tuman köynək:** iç geyimli. ev paltarlı. - **donuna yapmaq:** tumanına sışmaq. tumanın batırmaq. - **dəmir don:** zireh. 1. kaftan < qaptan. - **mallaların, at minənlərin gənə bol donu, geyimi:** miniş. - **börkli don:** kaput (< qap: örtük). örtgü. - **biçilmiş don (kaftan < qaptan):** ən ölçülü. ən uyğun. ən

- əlverişli. 1. üz. keçim. geyim. qapsaq. örtü. örtük.
- qapanca. şərəf. 1. yağday. durmuş. durum. görünüş.
- görünüş. şəkil. siyim. qılıq. görünüş. üz. əjinbaş. əyinbaş.
- üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. zahir. heyət.
- **könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil. (don: üz).**
- **astara baxıb, üz biçir, üzünə baxıb, don tikir.**
- **dondan içəri:** ötgək. mə'nəvi.
- **gəlişigözəl yar olmaz (gəlişigözəl: rasgələ. hərgələ),**
- biçilsə don, dar olmaz.**
- **gərəyə görə yol açır, boyuna görə don biçir.**
- **sallaq olan don, buz parçası:** donqala. gülbaşaq.
- don: üz - könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı**
- deyil.**
- **üz donu:** peçə. üz örtüsü.
- **ağ səpgilli görünüş, dəri, boya, don:** qaryağdı.
- **anlaşıldı kişinin donu:** kişinin içi açıldı.
- **atdon. içdon.** içgeyim. atgeyim. atsar. atsarı. atpaltar.
- atyama > atcama.
- **bir balaca doyu var, dünya boyu donu var.**

- **bir don bir köynək**: yarı çıplaqlıq.
- **dışdon**: üzdəriq. üsdəriq. eşik geyimi.
- **dondan endirmək**: üzdən aparmaq.
- **donu çözütmək, açıtmaq**: əritmək. qatılıqdan çıxarıb sıvıqlaşdırmaq, suyuqlaşdırmaq, yumşatmaq.
- **içdon**: qamdon. çapdon. candon.
- **sürəkli don dəğişmək**: qalıbdan qılıba soxulmaq, girmək. qabqaballaşmaq.
- **qara don**: uşağı olmayan qadın, erkək.
- **yer yer qaraya çalan qır at donu**: bağlaqırı > paxlaqırı.
- **dondan dona qalmaq**: haldan hala qalmaq. sıxıla sıxıla qalmaq.

ton

- don. tom. dom. 1.** yığılma. cəmlənmə. cəm. iclas. **1.**
- dolanış.** davranış. biçim. licim. qiyafə. qılığ. boya. - nə
- donda** kişidi bu. - **ton edilmək: don edilmək** donalmaq. - **ton dəğişmək: { 1. ölmək. 1. içi üzünü gizlətmək. oportünist}. - ton dəğişmək: { 1. ölmək. 1. içi üzünü gizlətmək. oportünist}.**
- 1. şalvar. 1. im, nişan** olaraq, nərsiyə bağlanılan, geydirilən don, bağ, parça. - tavqlarvın, quşlarvın ayağına don tik, başqalıynan qarışmasın. **1. yük**

daşqalarının qıraqlarına qoyulan örtük, qorunaq. **1.**

donuq. don üzlü. quru. somurtqan. içinə qapanmış soğuş

kişi. **1.** ağacın yarpaqları, örtüyü. **1.** girdə olub, göydən

yağan, don, buz dənələri. **dolu.** təgərək. təgrək (> **təgərg**

(fars)). - **dondon:** iri dolu. **1.** xam. qarba. olmamış.

olqunlaşmamış. **1.** geyim. örtük. - **qarma don:** iki çeşit

sapdan toxunmuş don. - **qara donlu:** suçlu. müttəhim. -

donun ağarsın: paltar yuğanlara 'qolay gəlsin' anlamında

deyilən söz. **1.** (< **tom. tum. tün. tünq. tük**). örtük. pərdə.

duvaq. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv. paltar. bəzək

toxuq. **1.** (nərsənin (suyun. gözün.) örtülməsi, donması,

yığışması. buz. - **ton düşmək: don düşmək.** don başlamaq.

ton atmaq: ton atmaq: { 1. nərsənin donu, buzu çözülmək. **1.**

soğuşdan don vurmaqdan, pozulub çıxmayan tuxum}. - **ton**

kəsmək: don kəsmək. { 1. don vurmaq. donmaq. don almaq.

1. işdə birini qabaqlayıb, yarışmaq. bir birin dalı qoyub

obirin qabaqlamaq}. - **ton üzlü: don üzlü.** tunuq. qaramsar.

somurtqan. qaşqabaqlı. **1.** - **ton qazığı: don qazığı. (< dön.**

dönmək). daşqada, təyər in oynamasını sağlayan oyuq,

ox, dirək. **1.** donq donq, danq danq edən nərsə. mal

davara taxılan zıncıro, çan. **1.** bürk. bürkə. kürk. **1.** bağ. pərhis. mane'. **1.** üşük. qırıcı, dondurucu. soğuş. - **üşük qan:** donuq, ləxtələnmiş qan. **1.** paltar. ötrən. örtən. **1.** üm. yum. şalvar. **1.** sat tükünün rəngi. - bu atın **donu** gözəl. - **torı don:** açıq don. **1.** donat. bəzək. təzyin. - **donlu donatlı** ev. **1.** boya. - **qoyu al don, boya:** kürən (at). **1.** qın. geyim. örtük. qabıq. **1.** şalvar. salvar (salınıb, vurulan nərsə) üm. yum. - **don yağı:** qeliz yağ. **1.** çəpən. (< **çapmaq:** taxmaq). çəkmən. paltar. cəbə. camə.

- **qulaq don:** qolları (yenləri) qısa paltar.

- **sıq don.** yuxarısı bol, gen, aşağısı dar olan.

- **bol, gen, qıssa iç donu:** tuman.

- **bir don bir köynək:** özün örtməyə yalnız donla köynəyi əğnində olan.

- **donun doldurmaq: tumanın doldurmaq:** özün batırmaq.

- **külə çalar at donu:** durna qırı.

- **qarailə qızıl arasında olan boya, don:** turi. duri. - **yağız**

duri. - **kəstana duri.** - **açıq duri.** - **xurma durisi.**

tona

dona. **1.** geyimli. varlı. yaxışıqlı. **1.** savut. savut saba.

silah. təchizat. - **tona qalmaq:** qarışqanmaq. qarıncalanmaq.

uyuşmaq. - **butları qarışqandı**: bacağıları uyuşmuş. **1.** otaq.
oturaq.

tonaç **donaç.** söğüq dəğmə.

tonağ **donağ. donam.** bax > **tunuq. 1.** süs. bəzək. **1.** gəlin, qadın geyimi. **1.** gəlin olacaq qıza gərəkli nərsələr. cəhiz.
yoğluq. bodut. göstəriş. dartıq. qalat. qalım. qalınq. qalın.
qalqın. quyum. yoğluq. qoraq. çeyiz. özgələy. yönəkəy.
quruq. **1.** ərməğan. başlıq. töhvə. **1.** ev əşyası. gərəç.
aracgərək. düzənək. donanma. dizgə. taxım. yaraq, arxa, vəsilə. **1.** yeni yapılan bir evin qap pəncərə kimi gərəkləri, yaraqları. **1.** törən. seremoni. **1.** buzlama. buzlama devri.
- **donağ evi**: gəlin evi. **1.** geyim. örtük. **1.** donağ. donuq.
tonuq. tonqlaq. donqlaq. tonuş. donuş. buzlamış.
yığlanmış (> **yaxlanmış. yax** (fars) < **yiğ**).

tonağ **donağ. donuq. donqa.** buz.

- **dibdonağ**: buzdolab. dibdon. dondolab. donluq. qarlıq.
buzluq. firizer.

tonaqa **donəkə.** **1.** iri. yekə. böyük. - donağa qafalı oğlan. **1.** iri aşıq, sığır aşığ gəmiyi.

- tonaqaç** **tonağac.** donmuş durum. ıslaq parçanın donub, zuğ kimi dayanmış durumu. qorxudan qılıqsız, hərəkətsiz olmuş kimsə.
- tonaqaqlamaq** **donaqaqlamaq.** 1.donub, quruyub, çivilənib qalmaq. balta kəsilmək. şaşıb qalmaq. mat qalmaq. heyrətlənmək. 1. heç bir nərsə əldə edəməmək.
- tonaqaqlımaq** **tonqarılmaq.** 1. yaşlanmaq. böyüyüb qartalmaq. 1. yeni zəngin olmaq. taza pula çatmaq.
- tonaqaqar** böyük. iri. yekə. - **tonqaqarılması:** dənəsi yarım kilo gələn iri alma.
- tonaqaqarılmaq** **tonqaqlımaq.** 1. yaşlanmaq. böyüyüb qartalmaq. 1. yeni zəngin olmaq. taza pula çatmaq.
- tonaqaqçı** **donağçı.** qurşun.
- tonaqaqı** **donaqaqı.** tunaqaqı. mat. donuq rəngli.
- tonaqaqlamaq** **donaqlamaq.** doncumaq. qanı donmaq. quruyub qalmaq. çox şaşırmaq. şaşıb çaşmaq. buz kəsilmək.
- **şaşqınlıqdan donaqlamaq:** mıxlanmaq çaxılmaq. - bu söz üzərinə çaxılıb qaldı. - onun işlərin görüb çaxılıb qaldı.
- tonaqaqlı** **donaqlı.** donamlı. süslü. bəzəkli. bəzənli. asım taxımlı. quyumlu. taxım.

- tona^qmaq** **dona^qmaq. donmaq. donqamaq.** 1.buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. daş kəsilmək. qatılmaq. 1.soğumaq. üşümək. solmaq. üzülmək. 1.şaşıb qalmaq. 1. donmaq. donqamaq. buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. 1. sərtinmək. qatqınmaq. qatınmaq. qatlanmaq. qaqaqlanmaq.
- tonalamaq** yağmalamaq. yağma etmək. soymaq.
- tona^lma** **dona^lma. donan^lma. donat^lış. donay^lış. donan^lış.** 1.bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. arayış. arsayış (< araslanmaq. arınmaq.). süsləniş. süslənmə. təzyinləniş. təzyinlənmə. 1. boyanma. naxışlanış. naxışlanma. 1.yaraqlanış. yaraqlanma. taxınış. taxınma. quşanış. quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma. qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. 1. sövmə. paylayış. paylama. yamanlama. 1. geyiniş. örtünüş. qorunuş. 1. bayramlayış. aydınlayış.

- tonalmaq** (don + alınmaq: donundan olmaq). 1. soyulmaq. yağmalanmaq. 1. don edilmək. adət edmək. 1. süslənmək. yaraqlanmaq. düzəlmək.
- tonalmaq** donalmaq. donanmaq. 1. bəzənmək. bəzəklənmək. süslənmək. təzyinlənmək. 1. boyanmaq. nəqqaşlıq edinmək. 1. geyinmək. örtünmək. qorunmaq. keçirinmək. qəbullanmaq. yemək. - qalması işə, sözə, duruma **geydik, düşdük, keçdik**. 1. naxışlanmaq. 1. taxınmaq. quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək. yapınmaq. yaraqlanmaq. yarqalanmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz edinmək. qurunmaq. 1. iyicə sövülüb paylanmaq. 1. bayramlanmaq.
- tonam** donam. bax > donaq.
- tonam** tombul. şişman.
- tonamaq** donamaq. 1. dolamaq. razı edmək. 1. donatma. donaltmaq. bəzəltmək. bəsləmək. süsləmək. geydirmək. geyirmək. qurşamaq. hazırlamaq. örtmək. artımaq. bağlamaq. bərkətmək. yasamaq. sanlamaq.
- tonamaq** donamaq. donatmaq. örtmək. qapamaq. qamamaq.

- tonan** **donan. 1. donanqı.** yeni geyim. yeni geyilən paltar. **1.**
dört yaşar at.
- tonan** **kökdonan.** sap kimi kökə sarılıb tutan göbələk çeşiti.
- tonanım** **donanım. donatı. donatım.** döşəmə. quşanacaq. qoşum.
yaraq. vəsayil. məlzəmə. ləvazim. ədəvat. təchizat.
cihaz. - ev, idarə, dəfdər, tükan **döşəməsi.**
- tonanım** **donanım. donatım. 1.** qoşu. gərəklilik. yapsalıq. təchizat.
döşəmə. ədəvat. **1.** yan, qıvır zıvır bəzək düzəklər. **1.**
donatı. vəsayil. quşanacaq. qoşum. yaraq. ləvazim.
məlzəmə. döşəmə. ədəvat. cihaz. təchizat. **1.** bayramlıq.
- tonanımlı** **donanımlı.** donlu. donatımlı. cihazlı. mücəhhəz. vəsayilli.
yaraqlı. quşanacaqlı. ləvazimli. məlzəməli. ədəvatlı. **1.**
bayramçılı. çirağanlı. süslü.
- tonanış** **donanış. donatış. donayış. donanma. donalma.**
1. bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. arayış. arsayış (<
araslanmaq. arınmaq.). süsləniş. süslənmə. təzyinləniş.
təzyinlənmə. **1.** boyanma. naxışlanış. naxışlanma.
1. yaraqlanış. yaraqlanma. taxınış. taxınma. quşanış.
quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.
qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma.

qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. 1. sövmə. paylayış. paylama. yamanlama. 1. geyiniş. örtünüş. qorunuş. 1. bayramlayış. aydınlayış.

tonanqı donan. yeni geyim. yeni geyilən paltar.

tonanma donanma. 1. gövdənin qızıl səpgillərlə örtülməsi. gövdədə çıxan şişlər. çiçək kəsəli. 1. nərsənin özəl qurumu üçün gərəkli araclar. vəsayil. 1. şənlik. - donanma gecəsi. 1. döyüş gəmi toplusu.

tonanma donanma. donanma. donatış. donayış. donanış. 1. bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. arayış. arsayış (< araslanmaq. arınmaq.). süsləniş. süslənmə. təzyinləniş. təzyinlənmə. 1. boyanma. naxışlanış. naxışlanma. 1. yaraqlanış. yaraqlanma. taxınış. taxınma. quşanış. quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma. qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. 1. sövmə. paylayış. paylama. yamanlama. 1. geyiniş. örtünüş. qorunuş. 1.

bayramlayış. aydınlayış.

- **incə donanma**: yüngül gəmilərə verilən ad.

tonanmaq **donanmaq**. 1. əl öpmə töreni. kürekənlərin əl öpmə, xeyir dua alma töreni. 1. savutlanmaq. yaraqlanmaq. silahlanmaq.

tonanmaq **donanmaq**. **donalmaq**. 1. bəzənmək. bəzəklənmək. süslənmək. təzyinlənmək. 1. boyanmaq. nəqqaşlıq edinmək. 1. geyinmək. örtünmək. qorunmaq. keçirilmək. qəbullanmaq. yemək. - qalması işə, sözə, duruma **geydik**, **düşdük**, **keçdik**. 1. naxışlanmaq. 1. taxınmaq. quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək. yapınmaq. yaraqlanmaq. yarqalanmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz edinmək. qurunmaq. 1. iyicə sövülüb paylanmaq. 1. bayramlanmaq.

tonaray (**don + ara**: ay. çağ). **donara**. ocaq ayı.

tonat **donat**. 1. donma salqını. 1. donatım. donatma işləri. süsək. quşan. təchiz. 1 cömert. eli açıq. ac doyuran. çıplaq geydirən. 1. geyim, quşam. zənginlik. cömertlik. 1. don. ton. bəzək. təzyin. - **donlu donatlı** ev.

tonata **donata**. bəzənmiş, naxışlı qumaş, nərsə.

- tonatan** **donatan.** 1. tontarçı. dondarçı. qonaqçı. qonağı qarşılayan. 1. donlayan. geydirən. süsləyən. təchizləyən. 1. armatur.
- tonatan** **donatan. donayan. donatçı. donatıcı.** 1.süsləyici. süsləməçi. süsləyən. bəzəyici. bəziyən. bəzəməçi. bəzəkçi. nəqqaş. 1.armator.
- hər əkinin biçəni var, hər çılpəğın donatanı var.
- tonatçı** **donatçı.** donatıcı. donatan. donayan. süsləyici. süsləməçi. süsləyən. bəzəyici. bəziyən. bəzəməçi. bəzəkçi. nəqqaş.
- tonatı** **donatı. donatım. donanım.** döşəmə. quşanacaq. qoşum. yaraq. vəsayil. məlzəmə. ləvazim. ədəvat. təchizat. cihaz. - ev, idarə, dəfdər, tükan **döşəməsi.**
- tonatım** **donatım. donanım. donatı.** 1.yardımcı nərsələr. dem dəsgah. təfərrüat. aksesuar. təchizat. ləvazimat. ayrıntılar. əyrintilər. əğrintilər. əkrintilər. mühümmat. 1.geydirim. örtü. örtük. qapanca. qaplama. 1. döşəmə. quşanacaq. qoşum. yaraq. vəsayil. məlzəmə. ləvazim. ədəvat. təchizat. cihaz. - ev, idarə, dəfdər, tükan **döşəməsi.**

- tonatım** **donatım.** donat. həcv. yermə. yergi. sərimə. saraqa.
birini ələ salan sözlər, qoşmalar. alay. əğlənmə.
iğnələmə. **1.** donatma. beton. **1.** qaraq yaraq. yapıdıktav.
kamdö.
- tonatımcı** **donatımcı.** aksesuarçı. təchizatçı. mühümmatçı.
ləvazimatçı. bir işin, olayın yerin, zəminəsin, qoşulun
şərayitin quran.
- tonatımlı** **donatımlı.** donlu. donanımlı. cihazlı.
- tonatış** **donatış. donayış. donanış. donanma. donalma.**
1.bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. arayış. arsayış (<
araslanmaq. arınmaq.). süsləniş. süslənmə. təzyinləniş.
təzyinlənmə. **1.** boyanma. naxışlanış. naxışlanma.
1.yaraqlanış. yaraqlanma. taxınış. taxınma. quşanış.
quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.
qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma.
qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib,
tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. **1.** sövmə. paylayış.
paylama. yamanlama. **1.** geyiniş. örtünüş. qorunuş. **1.**
bayramlayış. aydınlayış. **1.** **donsayış.** süslənşik. süsəniş.
süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş. bəzəyiş.

qapırcaq. qarmitiş. qapmitiş. döşəniş. düzəniş.

görnüşük. dekor. dekorasyon.

tonatlı

donatlı. savutlu sabalı. savutlu sadaqlı. savutlu. yaraqlı.
silahlı.

tonatma

donatma. 1. donatım. beton. 1. süsləndirmə. bəzəmə.
təzyin.

tonatmaq

donatmaq. 1. bəzəmək. süsləmək. təzyin etmək. 1.
geydirmək. 1. süslü düzən vermək. - toy üçün yemiş tablası
donatmaq. 1. söyüb sayaraq alçatmaq. paylamaq. sıçıb
sıvamaq. 1. hazırlamaq. 1. aybatandırmaq. süsləmək.
aybatlatmaq: süsləmək. gözəlləşdirmə. 1. tonutmaq.
donatmaq. geydirmək. qapatmaq. örtmək.

tonatmaq

donatmaq. donamaq. donatlamaq. 1. bəzəmək.
bəzəkləmək. süslətmək. təzyinləmək. 1. boyatmaq.
nəqqaşlıq etmək. 1. geyindirmək. örtmək. qapamaq.
qamamaq. qorlamaq. qorumaq. keçirtmək. qəbullatmaq.
yedirtmək. - qalmasın işə, sözə, duruma **geydirdi, düşürdü,**
keçirdi. 1. naxışlamaq. 1. taxındırmaq. quşatmaq.
qurşamaq. qoşumlatmaq. düzənləmək. yapmaq.
yaraqlatmaq. islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq.

yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz etmək. qurmaq. 1.iyicə sövüb paylamaq. 1. bayramlamaq. 1. pərdələmək. qapatmaq. gizlətmək. gizləmək. 1. yapılatmaq. yapıtılmaq. yapılamaq. çapıtılmaq. çapılmaq. bəzəmək. süsətmək. süslətmək. 1. salmaq. döşəmək. hazırlamaq. - **bir işin yerin salmaq, gərəklərin döşəmək, donatmaq, hazırlamaq:** işi pişirmək.

- **dillə donatmaq:** sözlə iyicə paylayıb, sögmək.

tonatmış geyindirmiş. geydirip. quşatmış. sevindirmiş. xeyir işlərdə bulunmuş. cömert. əli açıq.

tonatur **donatur.** çulqayan. örtən. verən. comert. əli açıq. bağışlayan.

tonay donluq.

tonayan **donayan.** donatan. donatçı. donatıcı. süsləyici. süsləməçi. süsləyən. bəzəyici. bəziyən. bəzəməçi. bəzəkçi. nəqqaş.

tonayış **donayış. donatış. donanış. donanma. donalma.**
1.bəzəniş. bəzənmə. bəzəkləniş. arayış. arsayış (< araslanmaq. arınmaq.). süsləniş. süslənmə. təzyinləniş.

təzyinlənmə. 1. boyanma. naxışlanış. naxışlanma.
 1.yaraqlanış. yaraqlanma. taxınış. taxınma. quşanış.
 quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.
 qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. yapınış. yapınma.
 qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib,
 tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. 1. sövmə. paylayış.
 paylama. yamanlama. 1. geyiniş. örtünüş. qorunuş. 1.
 bayramlayış. aydınlayış. 1. **donsayış**. süsləniş. süsəniş.
 süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş. bəzəyiş.
 qapırcaq. qarmitiş. qapmitiş. döşəniş. düzəniş.
 görünüşük. dekor. dekorasyon.

tonbaq**donbaq**. donuq. tunaq. tutuq. boğuq. mat.**tonbal****donbal** ^(fars). < dönbal. dönbal. nərsəni dönəyi, dünəyi,
gerisi, dalısı. dönəlgə.**tonbalan****donbalan**. qabarıq. şişik.**tonbalan****donbalan**. yeralma. yeralması.**tonbaylı****donbaylı**. bildirçin.**tonbe** ^(fars)< **tönbə**. **dönbə**. hörgüc. qalxıq.**tonbul****donbul**. **dombul**. gürbüz. toplu.**tonc**bax > **dönc**.

- tonca** **donca. tənəqir. tənəqor. tənəxor. tanaqır. 1.** göz göz olub, balıq toru. **1.** müfdəçi. əngəl. gözdən, deşikdən güdən.
- toncaq** **doncaq. 1.** təkçə, yalnız, iç geyim. yüngül geyim. yatma geyimi. - **toncaq qalmaq:** tək, iç don ilə qalmaq. - **doncaq** çıxıb gəldi. **1.** donlaq. donsuz. çıplaq. **1.** nərsənin donmuş durumu. - qış günü, səhərlər, **doncaq** olur. **1.** donluq. paltarlıq.
- toncatan** **doncadan.** altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. saxlıca. saxlıdan. sakından. sinidən. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor). göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan. açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. müstətirən. pünhani.
- toncu** **donuc.** damcı. danuc. tançu. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. dürmək. qalbuz.
- toncuqlamaq** **doncuqlamaq. soncuqlamaq.** heyvanın şıllaq atıb oynaqlaması.

toncuqmaq	doncuqmaq. tuncuqmaq. 1. donub qalmaq. çəkilib durmaq. 1. hevanların yuvalarına çəkilib, qış yuxusuna gedmələri. - ayı doncuqdu. 1. donub qalmaq. utanmaq. 1. tortulaşmaq. quyuqlaşmaq. qəlizləşmək.
toncumaq	doncumaq. donaqlamaq. qış yuxusuna dalmaq.
tonçal	donçal. donğçal. donğqal. donqal > doçal. tuçal. doğal buzlaq. təbii yəxcəl.
tonçu	donçu. tutucu. pərdəçi. qapıçı. odaçı. odaqçı. hacib.
tond	tond!: tünd! ivdir!. çabıq!. çal!. tez!. yeyin!. itil!
tondırmaq	dondırmaq. tunturmaq. qapatmaq. örtmək.
tonəqə	donəkə. tonaqa. 1. iri. yekə. böyük. - donağa qafalı oğlan. 1. iri aşıq, sığır aşığ gəmiyi.
tonıqmaq	tonıqmaq. donatmaq. paltar geyindirmək.
tonq	{ dönq \ ton: dön: bükük. şiş}.
tonq	donğ. donuq. buzlu.
tonq	tonğ. ton. don. tanğ. dənğ. < > 1. çox. güc. zor. dik. - tonğ buynuz: dik buynuz. 1. güclü. gur. qəhrəman. - tonq budaqlı qarağay: tonlu çan ağacı. - tonqolan: böyük ölçüdə. 1. kal. bərk. yetişməmiş. çiğ. xam. - tonq alma: kal alma. 1. donmuş. 1. dolu. dolunq. içi boş olmayan. som.

tonq tunğ edmək. **tonğ tunğ edmək.** **danq dunq. daranq durunq.** qatı bir nərsə sərt bir nərsə üzərinə düşərək səs vermək.

tonq **tonğ. don. buz.**

- **don çözülmək:** buz ərimək.

- **don havasıdır:** havalar don gedir hava dona çəkir.

- **don yağı:** iç yağı ki maşınlara sürülür.

tonqa **donqa. 1. donuq. donaq. buz. 1. tutqa. tünqa. tümqa.**

yapalaq. duzaq. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. hilə. -

donqaya basmaq: duzağa düşmək. **1. donğuz. donqal.**

donqaz. donqıl. donqul. tonğqa. toqqa. doğuz. domuz.

danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz.

tutamsız. törəsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz.

barışsız. varışsız. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz.

taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz.

tərs. dik. tıxız. sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara

astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qınzır. qıncır.

dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz.

sərkiş. gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq.

pisrəftar. bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.

- tonqa** **donqa. tunğa. 1. bəbir (təpir < ^{metatez} > batır).** qaplan.
güclülük simgesi. **1. böyük. aşar. aşıq. iri. görkəmli.**
gösterişli. **1. donuq olmuş, qaba, gobud kimsə.**
davranışının bilməyən. ağılsız. səfeh. **1. doruq. dağın ən**
yüksək yeri. **1. tümsək, qoğzaq yerlər. 1. qurumuş ağac**
gövdəsi. **1. tüngə. ərsenin düzülmüş, yığılmış durumu.**
tutam. bağ. dəsdə. - tütün **tonqası:** tütün bağı, bağlısı. **1. ev**
eşik. yaşam üçün gərəkli nərsələrin tümü. **1. bəbür.**
babır. bəbr. qaplan cinsindən bir heyvan. kişi adı.
- tonqabaş** **donqabaş. danqabaş. dıqafa. qalın qafa. avanaq.**
- tonqabaş** **donqabaş. sarsaq. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot.**
qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart.qırtalaq. qırtabaş.
sərsəm.
- tonqaq** **donqaq. 1. döngək. bükük. şişik. qabarmış. kombaq.**
kambır. çökük. **1. donmuş. boz. donqun. kədərli. tutuq.**
xusuf.
- tonqaq** **donqaq.yoxacıq (incə) qırov.**
- tonqaqlamaq** **donqaqlamaq. iğmək. əğmək. bükümək.**
- tonqal** **donqal. 1. donğqal. donğçal. donçal. > doçal. tuçal. doğal**
buzlaq. təbii yəxcəl. **1. donqıl. donqul. donquz. donqaz.**

donqa. danqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
qarastar. inad. ləcuc.

tonqal

donqal. donğuz. donqa. donqaz. donqıl. donqul. tonqa.
tonğqa. toqqa. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz.
çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis.
durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz.
boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız.
qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tər. dik. tıxız.
sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın.
yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.
qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalalmaz. sərkiş.
gödən. qırbal. qırbən. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.
bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.

tonqal

tanqa. 1. çox. bol. hər bir nərsənin toplusu. ocaq. -
tonqal qurmaq. çöldə ot xəşəl yığıb yandırmaq. **1.** çox yaşlı.
qat. qoca.

tonqala

donqala. gülbaşaq. sallaq olan don, buz parçası.

tonqalaq

qardu. qarud. qara qışda su üzərində oluşan fındıq
böyüklüyündə buz parçaları.

tonqalamaq

tonğalamaq. yığıtlənmək. quvvətlənmək.

tonqalamaq	tunqalamaq. babırlanmaq. bəbirlənmək.
tonqalıq	donqalıq. (: diklik. şişiklik). kambırlıq. beli çökük. dönüklük. bükük.
tonqallı	- küləkdə, cılız od söner, tonqallı od öc alır.
tonqamaq	donqamaq. donmaq. donaqmaq. 1.buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq. daş kəsilmək. qatılmaq. 1.soğumaq. üşümək. solmaq. üzülmək. 1.şaşıb qalmaq. 1. donmaq. donaqmaq. buzlamaq. buz bağlamaq. buz tutmaq.
tonqaslamaq	donqaslamaq. danqazlamaq. 1. böyüklərlə oturub durmaq, böyüksənmək. böyüknəsmək. 1. böyük, yekə atlımlarla gəzmək.
tonqatur	donqatur. qalaylı. qalğatur. qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. tüməkir. özün tutan. özsəçir. özseçir. özuzar. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.
tonqaymaq	donqaymaq. (nq < > mb) dombalmaq. əllə diz üstündə durmaq.

- tonqaz** **donqaz. donğuz. donqa. donqal. donqıl. donqul. tonqa. tonğqa. toqqa. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsız. varışsız. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərş. dik. tıxız. sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar. bədəxlaq. xuysuz.əxlaqsız.**
- tonqcımaq** **donğcımaq. buzcımaq. büzülmək. üzülüb darılmaq. köksü qısılib qatılaşmaq, darılmaq.**
- tonqçal** **donğçal. donçal. donğqal. donqal. > doçal. tuçal. doğal buzlaq. təbii yəxcəl.**
- tonqıl** **1. yuxarı. yüksək. 1. ibik. təpəlik. qoşun təpəsində olan tük.**
- tonqıl** **donqıl. donqul. donğuz. donqa. donqal. donqaz. tonqa. tonğqa. toqqa. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsis.**

durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz.
 boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız.
 qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız.
 sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın.
 yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.
 qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkış.
 gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.
 bədəxlaq. xuysuz.əxlaqsız.

tonqılı	donqılı. donlu. örtüülü. gizli. saxta. qondarma.
tonqılı	donqılı. qaqqılıq. dəğməz. xor. alçaq. aşağ.
tonqılqan	donqılğan. < don. tum.tün.
tonqinqı	- beli bükür: arxası tonqinqı. quz. qoz.
tonqıra	tunqra. kir. bulaşiq.
tonqıraqu	çınğıraq. zınğıraq. çınqala (> zənqulə).
tonqırdamaq	donqırdamaq. deyilmək.
tonqırıq	donqırıq. kiçik, ağzı qapalı quzu çınğırağı (> zənqulə (fars)).
tonqırmaq	dondurmaq. soğutmaq.
tonqız	donqız. danqız. danrıq. qayraz. qayrız. tərs. əksi.

tonqqa**tonğqa. donquz. tonqa. toqqa. danqaz. çevrişsiz.**

çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsisz.

durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz.

boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal.

qırbən. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərş. dik. çatımsız.

sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. tıxız.

pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar. yarçın. yarşın. koryat. çalan.

çalanğ. bədəxlaq. xuysuz.

tonqqa**tonğqa. toqqa. tonqa. donğuz. donqa. donqal. donqaz.****donqıl. donqul. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz.**

çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. törəsisz.

durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz.

boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız.

qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərş. dik. tıxız.

sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın.

yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.

qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəməlməz. sərkiş.

gödən. qırbal. qırbən. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.

bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.

tonqqal	donğqal. donqal. donçal. donğçal. > doçal. tuçal. doğal buzlaq. təbii yəxcəl.
tonqqal	tonğqal. - tonğqal yarlıq: imumi buyruq, fərman.
tonqqaymaq	devrilmək. yıxılmaq.
tonqqo	kambır.
tonqqoymaq	1. dombalmaq. domalmaq. yuvarlanmaq. əlləri, dizləri yerə dayayıb, başın aşağı sallayıb durmaq. 1. bir yana dönmək.
tonqqu	hörgüc.
tonqquldamaq	donqquldamaq. yayqaray basmaq, qoparmaq.
tonqquldavuş	donqquldavuş. çənəbaz. yayqaracı. gəvəzə.
tonqlaq	donğlaq. 1. donaq. donuq. tonuq. tonuş. donuş. buzlamış. 1. donub qalmış. qarın əriyəndən sonra, qalan qatmər qatı.
tonqlamaq	donmaq. buzlamaq.
tonqlu	toxlu. bir yaşar qoyun.
tonqluq	donquluq. danqalıq. qabalıq. incə olmayan. gobud. - donquluq davranış. domra: bax > tonqra.
tonqmaq	tonğmaq. (soğuqdan) donmaq.

- tonqra** **donğra.** (< **donğmaq**). 1. buzlağ. 1. firizer. 1. donmuş bataqları olan sibir çölü. 1. baş qonağı. kəpək.
- tonqra** **donqra. donra. domra.** 1. qalınlaşmış, qat qat olmuş kir. 1. kəpək. qonaq. əngəl. 1. əldə ayağda, issi soyuqdan, kir qatından oluşan çatlaqlar. 1. doldurma. yaxcılı pisli qalantı. üstüsdə. topdan. pasaqılı, arıtlanmamış nərsə. 1. **tonqralı. tunqur.** pasaqılı, pis, qaba kişi. qalın qafalı. 1. **tonqar. tonra. tonar. donar.** çirk. bulaşiq.
- tonqralı** **donqralı. donralı.** kəpəkli, qonaqlı baş.
- tonqu** **dönqü.** təpəcik. dik, qoğzaq, tümsək yerlər.
-**tonğu göy: tanğu göy.** sonsuz genişlik. bilgəli dənəklik. təcrübəlilik.
- tonqul** **donqul. donqıl. donğuz. donqa. donqal. donqaz. tonqa. tonğqa. toqqa. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. töresiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsuz. varışsuz. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. tıxız. sırtıq. üzdən gedməz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikəbaş.**

qartlanqaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş.
gödən. qırbal. qırban. ləcuc. inad. pisqılıq. pisrəftar.
bədəxlaq. xuysuz. əxlaqsız.

tonqulmaq **tonğulmaq.** donulmaq. olduğundan dönmək, qaytınmaq.
ümütsüzləmək.

tonqultaq **donquldaq.** ağacdələ. ağacqaqan.

tonqun **donqun.** 1. donqaq. donmuş. qat. qarı. sərt. 1. boz.
kədərli. tutuq. 1. xusuf.

tonqur **donqur.** 1. bərk, sıx, yuvarlaq nərsə, yumax. - ip **donqırı:**
ip yumağı. 1. **donquraq.** bamador. tomates. qırmızı
badımcən. 1. tünqür. albastı. alabucu. pəri. qul. dev.
umacı. cin.

tonquraq 1. qonğraq. çinğıraq. qonraq. çan. zəng. naqus. 1.
naqus. qonğraq. çinğıraq. qonraq. çan. zəng.

tonqurtaq **donqurdaq.** çağlayan.

tonquşmaq **tonğuşmaq.** tönğüşmək. qözlərini dikərək bir nərsəyə
saldırmaq. bir işi almadan qəbuldan çəkinmək. qözlərini
tikərək, iğrənərək, baxmaq.

tonquz domuz.

- **tonquznu alası qarası bolmaz:** domuzun rənglisi qarası

olmaz.

- **tonquz balığı**: yunus balığı. dolfın.

- **tonquz balığı**: yunus balığı. dolfın.

- **tonğuz mærdæki**: domuz yavrusu.

tonquz **donğuz. doğuz. domuz.** 1. tutduran, bağlayan, donduran ayqıt.)

tonquz **donğuz. donqa. donqal. donqaz. donqıl. donqul. tonqa. tonğqa. toqqa. doğuz. domuz. danqa. danqaz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. tutamsız. töræsiz. durumsuz. duruğsuz. qonuşsuz. barışsız. varışsız. boluşsuz. oluşsuz. çatımsız. biçişsiz. taxımsız. çapsız. qılıqsız. çataq. qaqırcanğ. bükülmæz. tærs. dik. tıxız. sırtıq. üzden gedmæz. qarastar (qara astar). yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. qinzır. qıncır. dikæbaş. qartlanqaz. qartlanmaz. gæmælmæz. gæmalmaz. særkiş. gödæn. qırbal. qırban. læcuc. inad. pisqılıq. pisræftar. bædæxlaq. xuysuz. æxlaqsız.**

tonquz **tonğuz.** 1. donuz. donquz. qapan. qaban. çoçqa. çoçqa. 1. şişmanlıq. çağlıq. 1. gecæ ayazıyla donmuş ıslaq toprağın, gündüz günæşiyənən yumşanması.

tonquzlan	donğuzlan. osurğan böcəyi. yer eşşəyi.
tonlaq	(don: örtük + laq: boş.). (< > .) donaq. çılpaq. lüt. boş.
tonlaqlamaq	{ (don: örtük + laq: boş.). (< > .) (don + laq + lamaq }. çılpaqlamaq. lütləmək. yalınlamaq.
tonlamaq	donlamaq. 1. dondan edmək. soymaq. yağmalamaq. çıplaq buraqmaq. 1. tumlımaq soğumaq.
tonlı	donlı. donlu. 1. gizli. donqılı. saxta. qondarma. 1. evlənməmiş qız. bikr. 1. geyimi quşamı yerində. şik. zəngin. varlı.
tonlu	donlu. (yataqlı) 1. gizli. məxfi. 1. əkili. ərdəmli. ədəbli. tərbiyəli. müəddəb. mədəni. mədəniyyətli. yapadonlu. namuslu. iffətli. arlı. abırlı. utanclı. utanıç. şərəfli. ismətli. 1.tərbiyəli. ərdəmli. müəddəb. 1. doğru. dürüst. düz. 1. ünlü. adlım. şanlı. anqın. məşhur. 1. güvənli. inamlı. heysiyyətli. e'tibarlı. 1. yollu. inanclı. məzhəbli. təriqətli. siluklu. 1.donatımlı. donanımlı. cihazlı. 1.yapadonlu. kölgəli. onurlu. arlı. abırlı. utanclı. utanıç. ismətli. namuslu. 1. yataqlı. 1. güclü. qocurlu. qatıq. 1. güclü uyırıcı, uyduran, yuxladan, muxəddirli olan. 1. kinayəli. 1. məzhəbli. yollu. inanclı. inanan. işəncli. inaq. inanılan.

inanılır. güvənیلən. güvənilir. içgin. təriqətli. siluklu.

- **ənli, boz donlu, ağ ətli, kiçik balıq çeşiti**: qaragöz.

- **qalın donlu, qabıqlı**: qaraqat. qatıqara.

tonluq

donluk. 1. durmuş. çevrə. əkiş. əkşin. yağday. ortam.

ortalıq. aralıq. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə.

quşaq. təvərək. dövərək. dövrə. dayrə. mihit. mühit. 1.

qarlıq. buzluq. dibdon. dibdonaq. dondolab. buzdolab.

firizer.

tonluq

donluq. 1. doncaq. paltarlıq. - **donluq** iplik. - **donluq**

yaraq: paltarlıq, geyimlik yer. 1. aylıq. maaş. 1. don. qadın

şalvarı. 1. doğanaq. yükü heyvana çatıb bağlamaqda

işlənən ipin ucundakı ağac çəngəl. 1. **donluq**. düğndə

toyda atın başına geydirilən bez. 1. yeni yapılan yapının

çatısına (səqfinə) asılan bez. 1. donluq. paltarlıq. 1. xələt.

xələtlik.

tonluqçu

donluqçu. donçu. paltar yuvan.

tonma

- suyun üzərinin **donması**: qabırcaqlanma.

tonma

donma. donuş. 1. buzlama. buzlanma. buzlanış.

buzlantı. buzaltı. buz tutma. incimad. 1. soğuma. solma.

üzülmə. əfsürdəgi. 1. qaqac. 1. donum. daşlaşma.

qalıtma. qalıtış. qalıtım. fosilləşmə.

tonmaq

donmaq. (< dünürmək < düşünmək < düğün). (< tom.

tum. tün. tüq). 1. buruşmaq. çatılmaq. bağlanmaq.

düğünlənmək. tutlmaq. - göy **dondu**: göy qapandı. hava

bulutlandı. - qapı **dondu**: qapı qapandı. - **art dondu**: dağ beli

qarla qapandı. 1. qorqunmaq. buymaqtara. 1. qapanmaq.

tutulmaq. bağılmaq. bağlanmaq. - qapı **dondi**. - göy **dondi**.

- gözü **dondi**. - qapı **dondu**. 1. şaşıb qalmaq. çaşıb

durmaq. 1. kirişmək. uyuşmaq. qorqunmaq. 1.

tonqlamaq. buzlamaq. tummaq. dalmaq. 1. tünmək.

tunmaq. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq.

tonmaq

donmaq. donaqlamaq. donqamaq. 1. buzlamaq. buz

bağlamaq. buz tutmaq. daş kəsilmək. qatılmaq.

1. soğumaq. üşümək. solmaq. üzülmək. 1. şaşıb qalmaq.

1. qarqılmaq. qarqılanmaq. buzlamaq. şaxtalamaq.

- **qanı donmaq**: donaqlamaq. çox şaşırmaq.

- **üşüməkdən donmaq**: çox üşümək. qaqırdamaq.

- **qanı donmaq**: donaqlamaq. quruyub qalmaq.

tonmaq

donmaq. tutulmaq. boğulmaq.

- tonmuş** **donmuş.** 1. tonuğ. donuğ. buz bağlamış. camid. - əlləri
donuq. - **donmuş bataqları olan sibir çölü:** tonğra. donğra. (< **donğmaq**). 1. donuq. balta. qat. dik. - **qat dur.** - hava soyuqdan **qat kəsilmiş.**
- tonmuş** **donmuş.** 1.donsuq. camid. 1. qatı. qatıq. qatılaşmış. 1. donuq. daşlaşmış. qımılsız. hərəkətsiz. cansız.
- **donmuş batağlıq:** donra. tundura.
- tonov** yağma. talan. qənimət.
- tonovlamaq** yağmalamaq. qənimət toplamaq.
- tonovul** yağma. yağmalama.
- **tonovul edmək:** yağmalamaq.
- tonra** **donra.** 1. tundura. donmuş batağlıq. 1. başda, saçda oluşan kəpək, qonaq. 1. qalın kir qatı.
- tonro** iti. bataraq. yüyrək. yeyn.
- tonsayış** **donsayış. donatış. donayış.** süslənşik. süsəniş. süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə. bəzəkiş. bəzəyiş. qapırcaq. qarmıtış. qapmıtış. döşəniş. düzəniş. görmüşük. dekor. dekorasyon.
- tonsuq** **donsuq. donmuş.** camid.
- tonsuq** **donsuq. donmuş.** camid.

tonsuz	donsuz. 1.çıplaq. çulsuz. çulqasız. lüt. səfil. 1. donuyırtıq. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. iffətsiz. arsız. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. şərəfsiz. alçaq. rəzil. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz. 1.tərbiyəsiz. koryat. ədəbsiz. 1.çıplaq. məfluk. qərib. 1. donuyırtıq. üzüqara. üzqara. qaraüz. qarabet. kötübət. onuruz. qaypaq. dönək. qancıq. götlək. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. örtüsüz. üzsüz. üzük. geçimsiz. geyimsiz. çılpaq. yalın. şərəfsiz. 1. yapadonsuz. qölgəsiz. onursuz. arsız. abırsız. utancsız. utanıcsız. ismətsiz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz.
tonsuz	donsuz. çulsuz. çıplaq. yoxsul. fəqir. varlıqsız.
tont	tond _(fars) < düd. tüt. dud. buğ. buxar. duman.
tontarçı	dondarçı. donatan. qonaqçı. qonağı qarşılayan.
tontaş	dondaş. dondaşı. üzərində paltar yuğulan daş.
tontəliq	dondəlik. 1. girdə, ortası dəlik taxda, tənikə parçası. bu donağın (girdənin) ortasından ip keçirilib, uşaq oyunu. 1. tondəliği. samanlığa saman tökməyə yararlı dəlik.

tontolab	dondolab. buzdolab. dibdon. dibdonaq. donluq. qarlıq. buzluq. firizer.
tonton	dondon. iri dolu.
tonton	sevimli. içgin. əziz.
tontu	- qarın üstünə yağmır çilədi, sonra da dondu, yollar qarçınıladı. (qarçınıladı: buz tutdu).
tontura	dondura. muqatiə. peymanı.
tonturaçı	donduraçı. muqatiəçi. peymankar.
tonturan	tonduran. - tutduran, bağlayan, donduran ayqıt: donquz.
tonturma	dondurma. (< ton. tonq). 1. balqaymaq. bal buzdaq. buz qaymaq. bəstəni. 1. beton. 1. güzün sürülüb, yazın əkməyə buraxılan topraq. - dondurma aylamaq: payızda topraq sürmək. 1. beton. - yapının himin, dondurmayla bərkitdik. 1. qışa doğru əkilən tuxum. 1. qoyun qatıqı. 1. buzlu yemək. 1. sütlaş. sütlü aş. 1. yazılı, naxışlı nərsələrin donu, bəzəyi, naxışları. 1. baramta. əngəlləmə. durdurma. 1. toplama. yığma. yapma. qondarma. yasama. 1. bir yerə yığıb bütünləmə. 1. muntaj. 1. məsnoyi. təbiyi olmuyan. - dondurma daş: məsnoyi daş. təbiyi olmuyan.

tonturma	dondurma. 1. donma. üşümə. soğuqma. 1. beton. 1. buz.
tonturma	dondurma. qar.
tonturma	dondurma. balbuz. buz qaymaq.
tonturmaçı	dondurmaçı. qarçı.
tonturmaq	dondurmaq. 1. üşütmək. soğutmaq. 1. qatılaşıdırmaq. sərtilmək. bərkləşdirmək. betonlatmaq. 1. nərsəni olduğu kimi bıraqlamaq. boşlamaq. boşamaq. vazkeçmək. qoyqarmaq. qoymaq. qoyaşmaq. qomaq. keçmək. aldirmamaq. ötürmək. salmaq. tərkd etmək. - bir işi dondurmaq : asqıya almaq. yubaltmaq. sallaq, asılı qoymaq.
tonturmaq	dondurmaq. buydurmaq. 1. nərsə üzrə kəsin qanıya varmaq. 1. unutulmuş nərsəni andırmaq, xatırlamaq. 1. nərsəni qımıldan, hərəkətdən saxlamaq. 1. qapatmaq. bekitmək. - işıq gözümü dondurdu. 1. qatırmaq. şişirmək. qatıtmaq. qurutmaq. qatılatmaq. 1. qorqundur.
tonturucu	dondurucu. donduran. 1. çox donuq, soğuq. 1. tutuqladan. tutturən. boğan. qapayan. qapaqan. qapadan. qapıyan. xəfələyən. xəfəklədən.
tonu dönmək	donu dönmək. şəkli dəyişmək.

- tonu pozuq** boyası kirli, çirkin, boğuş boyalı geyim. - **donu pozuq** inək.
- tonub** **donub.** dəğirman çarxının böyük qasnağı.
- tonugsamaq** donub qalmaq. üzülüb tutulmaq. tumuqmaq. ağlar kimi olmaq.
- tonugün** dünügün. (**tün:** gecə + **gün:** gündüz). gecəgündüz. hər zaman. - **donugün** sənə dedim.
- tonuq** **donuq.** 1. camid. 1. cənazə. meyt. ləş. 1. donmuş. daşlaşmış. qımılsız. hərəkətsiz. cansız. 1. ruhsuz. 1. bulanıq. mat. işıqsız. saydamsız. 1. donaq. donqa. buz. gəlişməz. cansız. camid. 1. donğ. buzlu. 1. tortulu. tortalı. toranlı. torunlu. boğuş. saydam, parraq olmayan. 1. tutuq. boğunaq. boğnaq. qapa. qapalı. xəfə. xəfək. bərk. kəsər. kəsici. qatı. sərt.
- **donuq tutuq.** (- qar, buz, **donuq tutuq** kimi nərsənin **əriyərek suyuqlanması:** köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq).
- **donuq yağla, süzük yağın qarşığı:** çalyağ.
- **donuq, tutqun, boğuş üz, onğ, rəng:** qabır. qapır. qapıq.
- **nərsiyə dalqın, bayqın, donuq baxmaq:** göz dalmaq.

tonuq **donuq.** soyuq. odsuz. sönük. durqun. oturuq. yatqın.
yanız. yanğsız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz.
həyəcansız. çökük.

tonuq **donuq. tünük.** bax > **tunuq. 1.** donaq. tunaq. tutuq.
boğuş. mat. **1.** duru. açıq. saf. şəffaf. - **donuq** su: duru su.
- **donuq** güzgü: arın, təmiz, saf ayna. **1.** gücsüz. fərsiz. **1.**
cansız. qımsız. hərəkətsiz. **1.** qəliz. qatı. **1.** donqun.
kədərlı. tutuq. **1.** xusuf. donmuş. **1.** boz. **1.** donmuş. buz
bağlamış. camid. - əlləri **donuq. 1.** ışıltılı, bərraq olmayan.
dumanlı. tüssüli. bulutlu. boz. soluq. - **donuğ** sırça. **1.**
sığalsız. cəlasız. (təxdə. dəmir). **1.** soluq. fərsiz. ruhsuz. -
donuğ kişi. - **donuğ** göstəriş. **1.** donmuş. balta. qat. dik. -
qat dur. - hava soyuqdan **qat kəsilmiş. 1.** pozlu. mat. tumuq
boyalı. **1.** tunuq. boğuş. mat. qubar. mat. soluq. cansız.
butquz. mat. solqun. - **tonuq rəng almaq:** sazarmaq.
sozarmaq. soluqlaşmaq. - **donuq rəngli:** tunaqı. donaqı. mat.
1. qapalı. bağlı. qaranlıq. {# **tunuq: turuq.** saydam. açıq.
layasız. ləkəsiz. iziz. izsiz. tünüz. tünsüz. şəffaf. müsəffa.
cəlii}. **1.** kip. sıx. donuq. bərk. münəqid. bəstə.
müncəmid. **1.** qünqüs. kövünküs. könküs. şaşqın.

mütəhəyyir. **1.** tınıq. tiniq. yatuq. sakin. axmaz. duru. saf.
şəffaf. maruq. **1.** tonqlaq. donqlaq. donaq. tonuş. donuş.
buzlamış. yığlanmış (> yaxlanmış. yax ^(fars) < yığ).

tonuqlanmaq donuqlanmaq. tonuqmaq. tutulmaq. mükəddər olmaq.
qatılmaq.

tonuqlattırmaq donuklatdırmaq. < tom. tüm. tün (qara. qır. sığ rəng.) **1.**
parılısın azaltmaq. doncuqdurmaq: xəfələmək.
bunaltmaq. donuk: donqun. kədərli. dunsuqdurmaq:
öldürmək. xəfələmək. nəfəs alamamaq. tinciqmaq:
tunqcuqmaq. darılmaq. boğulmaq. qısılmaq. sıxılmaq. **1.**
qaplatmaq. parılısın azaltmaq. xəfələmək. bunaltmaq.
nəfəs alamamaq.

tonuqluq donuqluq. gəlişməzlik. cansızlıq. camidiyyət.

tonuqluq donuqluq. sazlıq. sarılıq.

tonuqma donuqma. tutulma. qapanma. parlaqlığı sonarma.
solma. inkisaf.

tonuqmaq donuqmaq. **1.** donuqlanmaq. tutulmaq. mükəddər olmaq.
qatılmaq. **1.** bağlanmaq. tıxanmaq. qapanmaq.
tutulmaq. **1.** tıkanmaq. qapanmaq.

tonulmaq	donulmaq. tonğulmaq. 1. donmaq. 1. olduğundan dönmək, qaytınmaq. ümütsüzləmək.
tonuş	donuş. 1. donma. 1. donma. buzlama. buzlanma. buzlanış. buzlantı. buzaltı. buz tutma. incimad.
tonuş	donuş. tonqlaq. donqlaq. donaq. donuq. tonuq. buzlamış. yığlanmış (> yaxlanmış. yax ^(fars) < yığ).
tonuşmaq	donuşmaq. 1. donmaq. donub qalmaq. şaşıb qalmaq. heyretə düşmək. 1. xəsdənin iyiləşməyə doğru gedməsi. özünə gəlməsi. 1. bir gedişin dayanıb, soğuyub, tərsləşməsi. - illiqlər donuşmuş. hər gelişim dönüşmüş. 1. tunaqılanmaq. matlaşmaq. sönüşmək. - tonuşub durmaq: . ortada biçimsiz durumda qalmaq.
tonuşuq	donuşuq. uyuşuq.
tonutmaq	qapatmaq. tonatmaq. donatmaq. geydirmək. örtmək.
tonuyirtiq	donuyirtiq. donsuz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. iffətsiz. arsız. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. şərəfsiz. alçaq. rəzil. çevrimsiz. çevrişsiz. tərəsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.
tonuz	donuz. domuz. doğuz. qara canavar.
tonuz	donuz. tonquz. çoçqa.

- tonuzluq** donuzluq. doğuzluq. danquzluq. boş. bomboş. - el köçəə, yurdu **danuzluq** qalır.
- tonürək** donürək. (don ürək). tənqsiz. insafsız. acımaz.
- tonyaqı** donyağı. 1. içyağı. 1. soğuş. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yanğsız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa. 1.xoşa gedməyən. ətacı. sevimsiz. saydamsız. mükəddər. antipatik.
- top** {1. topun içini qazan arac. 1. topun yatan yeri}. 1. **topqazğan**. kan. çox. (kanon (latin): top). 1 < metatez > pot. (p < > m) tom. < toplanmış. tolup. topul. 1. daxma. gümə. koma. kümə. qəbir (< qab). 1. bütün. büsbütün. - top gəldi top getdi. - top alıb top verən kişi. - topdan top olar \\ **topsuz** boş olar. - ağrı inciq. top canın boyadı. top dolaşdı. sarıldı. tapa bilmədi. göylüm top göündü (göynədi). canım yandı. **top qaranlıqda**. top unudub yaddan çıxdı. top həfdədə iki kərə. 1. biləzik. burma. - iki küp bir top. 1. yumaq.

dəğirim (> dayrə). girdə. çevrə. yuvalaq. güllə. - **top daşı**: güllə. **top olmaq**: toplanmaq. topalmaq. qohumları top olup gəldilər. **top otu**: barıt. **1.** düğün. ilmək. yumruq. birik. tup. yığıq. **1.** pota. topuq. **1.** topuz. topuq. **1.** tükətək. yığın. topluluq. bütünlük. toqa. taqqa. **1.** erk. **1.** qurup. **1.** topiq. topuq. **1.** bürçük. dənə. - **top top olmaq**: qulmaqlanmaq. **1.** topıq. girdə yuvarlaq olan. **1.** təpə. uc. zirvə. dümsək. alanğ. yüksək. **1.** tikrim. təkir. təkər. dəgirmi. girdə. yığın. yuvarlaq nəsnelər. **1.** yuvarlaq. büktə (ş < > k) püştə. **1.** yuvar. yuvarlaq. girdə. kürə. şar. qozaq. yuvarlaq. qabar. quy. qoy. yuvarlaq. - **yer topu**: yer kürəsi. **1.** yuvarlaq. girdə. kürəvi. - **top üz.** - **top kahı.** - **top aqasya.** **1.** barıt, kələ ilə doldurulub atılan böyük yaraq. - **qala topu**: yere top. topun yerisi. - **çöl topu**: düz yerdə işlənən, təkərlekli, heyvanlarla çəkilən top. - **dağ topu**: sarp yerlədə işlənən, qatır dalında çəkilən top. **1.** topun atılması, boşanması, səsi. - **salam topu.** - **iftar topu.** - **alqış topu.** - **sağrı** topu: böyüklərin ölüsün quylayanda, yaslarında atılan top. - **yanqın topu.** - **san topu.** - **dan topu**: səhər topu. **1.** bütün. həpsi. həp. - **topu** gəldilər. **topunu** gördük. - gözəllərin **topuna** qurban. - **topun**

- sən götürdün, bəs bizə nə qaldı. **1. yığılmış. toplanmış.**
 məcmu'. - **top** yekun. - həpsini to:p edəlim. **1. qatlanıb**
 bağlanmış, bir dəngə, tay, bağ, dəsdə bəsdə halına
 qoyulmuş nərsə. - parça **topu**. - ip **topu**. - kağız **topu**. - şərit
topu. - qeytan **topu**. **1. taqa. 1. topaq. yumaq. yuvarlaq**
 nərsə. - bir **topaq** ip, sap. **1. öbək. öpək. obaq. oba. yığın.**
 bölük. toplu. avcuman (< av. ev). tığın. yığın (< yığıqın).
 eldar (< eldər). idarəli. - **topa vurmaq**: tulmaq. - **top**
qundağında, parça tıxılacaq güclü çəngəl: qoç buynuzu
 - **top doğru**:. dümdüz.
 - **top kimi**:. topac. toparlaq. dolqun.
 - **top top**:. kütlənən. bukca bukca. çoğdam çoğdam. dəngi
 dəngi. dəstə bəstə. kültəm kültəm. kültüm kültüm. kümə kümə.
 küt küt. qucaq qucaq. öbək öbək. taxım taxım. tapqır tapqır.
 topar topar. yığın yığın.
 - **dop dop etmək**: gərəksiz yerə çox gəvəzəlik etmək.
 - **tor top etmək**: düzensiz biçimdə yığıb yığışdırmaq.
 - paltarların **tor top edib**, bir buxağa atdı.
 - **topdan**: birlikdə. birdən. cümlətən. məcmuə'n.
 - **top nə**: baş. - bir çeşit top adı: atar tutar.

- **top kimi**: ətli. topcaq. topul. gümrah.
- **top nərsə**: qundaq. kündə. - **topa bağlamaq**. topallamaq. toparılmaq. təpələmək. təbələmək. təpəsindən vurub aşığılatmaq. əzmək. yendirmək. alçatmaq. təhqirləmək.
- **top yoluna gurlamaq**: havayı yerə gedmək.
- **qar topu**: {**1**. yuvarlanıb böyük top yapılmış qar yığını. **1**. oynamaq üçün əldə sıxdırılıb top yapıdıkları bir avuc qar. **1**. ağ çiçək çeşiti. **1**. çox ağ, səmiz olan kişi, cocuq}.
- **top qəməsi**: topun quyruğunda qapaq işini görəni ayqıt.
- **ışığı topu**: **ışığı damlası**: çox gözəl cocuq.
- **top tūfəng sapartasına düşmək**.
- **topun qalın çəmbəri**: biləzik.
- el **top top** (öbək öbək. obaq obaq. oba oba) oturmuşlar.
- evləri var **oba oba** (öbək öbək.öpək öpək).
- **1. sıx bağlanmış top nərsə**: qondaq. qondaq. **1**. təkərləksiz top yatağı: qondaq. qondaq.
- **su qozağı**: su qabarı.
- **top saqal**.
- **ucunda, başında topu, yuvarlağı olan**: toplu.- **toplu** çadır.
- **toplu** iğnə.

- **ağacdən top**: tomaq.
- **parça topu**: taqa.- sopalı taqa. - bir taqa şal. - altın uluq taqa: som sırmalı taqa. qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu.
- **top arabası qoşularından olan cübbəxana sandığı**:
toparlaq.
- **top topuz**: qısa boylu, tıqnaz, topac olan.
- **top atmaq**: top boşaltmaq. yazıq olmaq. sınmaq. iflas olmaq.
- çox tükanların **topu atıldı**. - onunda **topu atıldı**.
- **topu atmaq**: ölmək. - oda topu atdı.
- **top atımı**: **1.** bir kərə top boşanması. **1.** topun atdığı kələyin vardığı yer.
- **top arabası**: top daşımağa iki təkərli, alçaq araba.
- **top altı**: qala alanı: qala meydanı: qala topları üçün açıq, alçaq kiçik yer.
- **altın topu**: çox gözəl kiçik cocuq.
- **top ambarı**: üç **gögərtəli** gəmilərin orta qatı.
- **topa tutmaq**: topla döğmək.
- **top yoluna gedmək**: topa gedmək: boşuna, havayı gedmək.
hədər olmaq.
- **top kimi**: quşqusuz. hēmən.

- **qar topu**: {1. yuvarlayaraq qardan oluŝan böyük yıĝın. ŝp. qar ŝpsi. bəhmən. 1. bir birinə vurmaq n, əldə sıxıŝdırıb, yuvarlatıb qar gülləsi. - **qar topu oynamaq**}. 1. aĝ dombul uŝaq. 1. k adı.
- **bulamuq qulmaqlanıb qaldı**: ŝorba top top olub qaldı.
- top** 1.badalaŝ. foc. lŝgr. 1.km. krtk. yıĝın. avçıman. evımn. evıman. 1.oxul. oĝul. Çoxluq. cm'.
- bu sözün **oxluĝu** ncrdi. - **top top**: ox ox. - **topa baĝlamaq**: badalaŝa tutmaq. - **aĝır top**: gcl nrs. - **top daŝarlanmaq**:qaqırılanmaq. qızıqmaq. - **top top**: ox. - **top toplam**: klli hesab. - **topa tutmaq**: bombardman.
- **aĝacdən dzlmıŝ top**: tomaq. tommaq.
- **dĝm dĝm, top top olmaq**: dĝmlnmk.
- **bilyard oyununuda, bir topun br toplara dĝmsi**: qarambol.
- **ltopu**: hndbol.
- **qantarın topu**: qantar qolunu üzərində sürülən dəmir tikəsi.
- **qantarın topunu qaırmaq**: ly qaçırmaq, itirmək.
- **gy top atmaq**: boŝuna alıŝmaq. pambıĝa qılıc salmaq. gy savurmaq.

- **göyə top atmaq**: pambığa qılıc salmaq. boşuna çalışmaq.

göyə savurmaq.

- kimisi **top** oynadır, kimisi **topunan** oynur.

- **süpəng (süpəh) top, mincanaq (məncənaq) daşı, topu**:

qazuq. qazıq. (> **zağuuq** (fars). **zağuuq** (fars)). qopuq. (> **ğabuq**

(fars)). qalmuq. qalmıq. qaluq. qalıq. (> **ğaluq** (fars)). güllə (>

qelulə (fars)).

- **top başmağı**: qala.

- **kətən başmaq**: qala.

- **top lüləsinin arxasın qapıyan tikə**: qama. çapa. qapa.

topa tozan toz.

topa **tüpə**. 1. girdə. qumsalış. topurlarıq. 1. uca. təpə. tündə.

alanğ. kütəl. təl. 1. topraq. toz. - **topa çıxarmaq**: toz

çıxarmaq.

topac **topaq. qatıp. qotıq**. 1. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq).

mazalaq. bazalaq. pazalaq. ucu sivri, başa doğru

genişlənilib, yuvarlaq uşaq oyunçağı. 1. yuvarlaq səbət,

sələ, torba. 1. nərsənin şişgin, düğmə bölümü. 1. kündə.

qopaq. 1. **topca**. komac. küməc. kültə. külət. külçə. kütçə.

kiltə. kiltə. kündə.

- topacıq** girdə. yuvarlaq.
- **topacıq boylu**: yusyumru gövdəli.
- topaç** 1. atmar. oynanan aşıq. 1. şar. yuvarlaq. yumarlaq.
- topaç** **topac**. 1. fırlıdaq. bir gəğirdək (girdə). ortasında iki deşik var. bu deşikdən bir sap keçirilib. ucları düğünlənib. tavlayıb fırladıb çəkdikcə filanır. uşaq oyunçağı. 1. top kimi. toparlaq. dolqun. 1. ibriq. 1. səbət. sələ. 1. qopaq. qabarıq. şişgin. urlaq. topaq. yuvarlaq. toparlaq. top kimi. topaç başlı. burma qulaq. gözü çuxur. burnu uca. topaç əmcək. 1. aylancüq. 1. gülək. güllə. 1. cocuqların qıbacla (iplə) döndürdükleri, təxdədən olub, soba (məxrut) biçimində, ucunda sivri bir çivisi olan oyuncaq. fırlıdaq. pırlanqıç. 1. qayıq kürəyinin, qayığın içində qalan qalın, toparlaq yeri. 1. qıssa, qalın olaraq biçimsiz. 1. **topaz**. yaqutun sarı çeşitlərindən. zəbərcəd.
- **topaç** kişi. - **topaç** qıra, xiyar. - **topaç** yapı. - **qısa boylu**, **tıqnaz**, **topaç olan**: top topuz.
- topaq** **topac**. **qatıp**. **qotıq**. 1. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq). mazalaq. bazalaq. pazalaq. ucu sivri, başa doğru genişlənib, yuvarlaq uşaq oyunçağı. 1. yuvarlaq səbət,

sələ, torba. **1.** nərsənin şişgin, düğmə bölümü. **1.** kündə.

qopaq. **1.** çapaq. sapaq. iğnə. kinayə.

- **topaq badımcan:** bostan badımcanı.

- **ağac çomaq, topaq, topuz, güpz, gürz, gürüz:** tomaq.
tommaq.

- **yoğur (xəmir) içində qalan açılmamış, sərt topaqlar,
dügümlər:** qarmıq.

topaq

**topağ. toxu. (< top: girdə. şar). 1. potg(pot < metatez > top <
> təp).** gopuz. çəküş. toxmaq. baluqa. yuvarlaq. topuq. **1.**

topac. topuq. hər girdə başlı nərsə. şişik. domba.

topalaq. - **topaq göz:** dana göz. **1.** başı daz quş. - **topağ**

keçi: buynuzsuz keçi. **1.** kötük. kündə. tomruq. kök. dal

budağı kəsilmiş ağac. əl ayağısız adam. **1.** kəsik. qırıq.

qırılmış. - **topal teymur. 1.** tamam. bütün: pulumun topağı

budu. - **topağ** işlər düz gedir. **1.** top. yumaq. yuvarlaq

nərsə. - bir **topaq** ip, sap. **1.** heyvan ayağının topuğu. **1.**

çulqam. paket. boqca. qırt. parça. qırtı. qırtıdam. qusuq.

parça. **1.** dönqülük. bulçuğ. həlqə. ağıl. ayla. yuvaq. qurs.

1. topluca. toplanmış. yığın. **1.** xülasə. işlə. işdə. -

xəbərlərin **topağı:** işlə xəbər.

- topaqca** - **topaqca, yoğun bibər:** dolmabibəri. bulqar bibəri.
- topaqlanmaq** toxunalınmaq. sapaqlanmaq. çapaqlanmaq.
iğnələnmək. kinayələnmək.
- topaqlı** iğnəli. sapaqlı. çapaqlı. topaqlı. toxunaqlı. incitici. dəlici.
batıcı. bucaqlı. burcaqlı. quşəli. kinayəli. - **sapaqlı topaqlı, toxunaqlı, kinayəli davranmaq, qonuşmaq:** iğnələmək.
- topaqsız** sapaqsız. topaqsız. toxunaqsız. iğnəsiz. bucaqsız.
burcaqsız. quşəsiz. kinayəsiz.
- topal** 1. ağac gövdəsi. 1. mal pisliyi. təzək. mal tərzi, poxu. 1.
> **topalə** ^(fars). hər yuvarlaq nərsiyə deyilir. kündə. ağac tənəsi.
- **topal biçimli kaktus çeşiti:** qaynanayumruğu.
- topal** 1. bax > **təpəl.** (< **təpmək:** basmaq). 1. bir ayağın təpə təpə, itə itə yeriyan. axsaq. topalaq. topalan. tomalan. 1.
budaqsız, düz olan. somal. yomal. yumal. şişik. girdə. eni boyu əşit olan. 1. ağsaq. ləng. 1. ayağlı nərsenin ayağlarından qırığı olan. - **topal** miz. - **topal** səndəl. 1.
qusurlu. mə'lul. səqət. - **kor topal.** 1. çolaq. axsaq buxsaq. qıruq ayağ. 1. tüməl. düməl. dəmət. dəsdə. bəsdə. çiban. 1. aqsaq tuqsaq. aqsaq. asqaq. axsaq.

yampıq. çolaq. kəsik. **1.** maltın. baltın. iplik yumağı. **1.**

bodur.

topalaq **toparlaq.** **1.** çolaq. axsaq.

- **səkrək, topalaq yerimək:** axsamaq.

topalaq **1.** tombalaq. tombalaq. tumlaq. girdə. **1.** tütünə bənzəyən

bir tür yapraqlı ot. **1.** yuvarlaq. girdə. kəllək. kəllə

biçimində. - topalaq kişi.

- **bir topalaq pambıq:** bir yumaq, bir yuvarlaq pambıq dəngi, dənəyi.

- **topalaq köki:** "xolıcan" çeşiti.

- **topalaq ağacı:** "xolan" deyilən ağac çeşiti.

topalamaq toparlamaq. dövmək.

topalamaq **toplamaq.** dərmək. dərləmək. dərşirmək. dirşirmək.

devşirmək. yığmaq. yığqamaq. cəmləmək.

topalan qarma qarışıq. düzənsiz. qavqa.

topalançı qarma qarışıqlıq. düzənsizlik salan. qavqaçı.

topalanq **1.** xırda qırda, kiçik nərsələr. tuz. toz. töz. çanğ. parça.

1. yağmursuz, topraqlı boran, külək. talatup. qoyun.

kovun. toz topar. girdibad. **1.** qonqa. kovunqa. **1.** qarma qarışıq.

topalanq	tozlu tozanaqlı yel.
topalə (fars)	< topal . hər yuvarlaq nərsiyə deyilir. kündə. ağac tənəsi.
topalım	topalıt. birikit. birikim. saxlıq. saxlıt. yığıt. yığım. yığam. 1. təraküm. 1. zəxirə.
topalıt	topalım. birikit. birikim. saxlıq. saxlıt. yığıt. yığım. yığam. 1. təraküm. 1. zəxirə.
topallama	sınçıqlama. axsama.
topallamaq	1. axsamaq < > asqamaq. ağısmaq. 1. aqsa tuqsamaq. axsamaq. asqamaq. axsamaq. çoqunlamaq. çökünləmək. topallayaraq yerimək. taşsınmaq. 1. sınçıqlamaq. axsamaq. topallayaraq yerimək. 1. toparılmaq. topa bağlamaq. təpələmək. təbələmək. təpəsindən vurub aşağılatmaq. əzmək. yendirmək. alçatmaq. təhqirləmək.
topallamaq	asğamaq < > axsamaq. aşsamaq. aşqamaq.
topallamaq	dırnağ tükmək.
topallatmaq	sınçıqlatmaq. axsatmaq.
topan	tapan. 1. < > tufan. daşqın. başaq qalıntısı. 1. təpilib bucağı dolduran yastıq.
topan	töpən. döğən. dövən. qopuz. qopaz. güpüz.

- topanmaq** toplanmaq. çoqlanmaq. çoxlanmaq. yığışmaq.
- topar** (**top**: girdə). **1.** yüksəklik. yığın. öbür. qurup. taxım. kümə. bölek. tapqır. **1.** tovar. davar. gürbüz. sağlam. şişik. **1.** köpək (< **köpən**: atılan. dalan). **toparbaş**: yuvarlaq baş. girdə baş. **toparüz**: yumru üz. **toparburun**: iri burun. **1.** külçə. arıtlanmamış dəmirsilər. **1.** qar gülləsi. çiq. çığ. **1.** tobar. dobar. sağlam. sağqatlı. səhhətli. gürbüz.
- **topar topar**:. kütlənən. bukca bukca. çoğdam çoğdam. dengi dengi. dəstə bəstə. kültəm kültəm. kültüm kültüm. kümə kümə. küt küt. qucaq qucaq. öbək öbək. taxım taxım. tapqır tapqır. top top. yığın yığın.
- topar** **1.cəm'**. **1.**topcuq. topuq. qatnaş. qatlaş. kümə. xanəvadə. ailə.
- **yurdun qorağçı toparı**: qoşun (< **qoşmaq**: yığmaq). - **apar topar**: tələsik. talaşlıq. talaşla. əcələylə.
- **davranış toparı**: basqı qurupu. fişar qurupu.
- **dik, topar sin, qəbir**: qaqlıq. gorqan. məğbərə.
- **sıxışdırılmış, yuvarlaq, topar qar**: qartopu. qartop. qartoqu. qartoq.
- **topar daşar**. - yerdən göydən **topar daşar** endirildi.

toparlaq

1. yuvarlaq. kəllə biçimində əni boyu bir olan. - **toparlaq**

kişi. - **tos toparlaq** cocuq. 1. top arabası qoşularından olan

cübbəxana sandığı. 1. dəğirmi. çevrəli. yuvarlaq. topac.

top kimi. dolqun. dəğirə. girdə.

- **tos toparlaq devşirilmək**: çövrəklənmək. çövrəklənmək.

çömbəlmək. çönbəlmək. qıvrılmaq. qanğallanmaq. - ilan,

köpək **qıvrılıb** yatmış.

topar~~l~~laq

topalaq. 1. çolaq. axsaq. 1. yuvarlaq. - **toparlaq hesab**:

yuvarlaq hesab. təxmini hesab.

toparlama

təriş. dəriş. dərləmə. birləşdirmə.

toparlamaq

1. top etmək. yığıb yuvarlamaq. - xəmiri **topalamaq**. 1.

yığıb takımı ilə götürmək, qabağına qatıb gedmək. -

süşman əsgərlərini **toparlayıb** çəkib getdi. - var yoxun

toparlayıb getddi. 1. tobçulamaq. topalamaq. dövmək.

tobçulamaq. 1. topurlamaq. yumalamaq. yumağlamaq.

yuvarlamaq. tostoparlamaq. yığıb yuvarlamaq. girdəğün

edmək. topallamaq. topa bağlamaq. təpələmək.

təbələmək. təpəsindən vurub aşağlatmaq. əzmək.

yendirmək. alçatmaq. təhqirləmək. 1. yığmaq.

- **buxca, heybəyi toparlamaq**: yetmək. yidmək. yetəmək.
yətirmək. uclarını birləşdirmək.

toparlamaq **toplamaq**. 1. aşlamaq. daşlamaq. qalaqlamaq. qalamaq.
1. devşirmək. dövşürmək. (< **dövrələmək** < **tüqrətmək**).
sarmaq. qatlamaq. yığmaq. dərləmək. topmaq. qoşmaq.
yığmaq. cəmləmək. düzənləmək.

- **nərsənin yığınlamaq, toparlamaq**: qalıqlamaq. qalaqlamaq.
qalaqalmaq.

toparlanmaq (sürünün ağıla girib yığılması). ağıllanmaq. yığılıb
düşünmək. yığınmaq. cəmlənmək. düzənlənmək. huş
başın yığmaq.

topaz **topaç**. 1. yaqutun sarı çeşitlərindən. zəbərcəd. 1. dəmir
baş. bəkçi sopası. dəmir çomaq. dəmir toxmaq. gürz.

topbaz diz çanağı.

topbaz topaz. dananın aşığı.

topca **topac**. komac. küməc. kültə. külət. külçə. kütçə. kiltə.
kiltə. kündə.

topcaq 1. qıvraq. iti. hızlı. yeyin. çalıt. 1. ətli. topul. top kimi.
gümrah. 1. dərro at, heyvan. 1. topurcaq. qıvraq. 1. girdə
yumru top kimi. topurcaq.

topcıq	qozalaq. - su qozalağı : köpük. hubab. - damqa qozalağı : bal mumu üzrəni basılan damqanın izi pozulmamaq üçün, üzərinə yapışdırılan fil dişindən qapaqcıq.
topcuq	topuç . topar. qatnaş. qatlaş. kümə. xanəvadə. ailə. - topcuq başlığı , rəisi : boy bəyi.
topçə	quruplu haldə.
topçı	düğmə.
topçılamaq	düğmələmək.
topçımış	1. bilən. bilgin. 1. usda. tədbir. həzm. 1. ehtiyat. 1. istehkam.
topçımşı	iyi incələnmiş. sağıncıl. oyanıqsı qılıq.
topçın	yasa (qanun) kitabıqı çəngiz ölkəni dolandırmaq üçün yazmışdı.
topçu	1. muqatiəkar. dunçu. toptançı. 1. düğmə.
topçuqur	topçuğur _(altay) . topçunğur . qopuz. saz.
topçul	başlı. yuvarlaq.
topçunar	bir mxit ayqıtı.
topçur	qopuz. saz.
topçurlamaq	qopuzlamaq. sazlamaq.
topi	tupi . başlıq. taqya. ərəqçin.

- topıq** topuq. topaç. top. - **topıq sünğüq**: paça. topuq qəmiğindən yapılan yemək.
- topıqləmək** > **tobixləmək**. qarqışalamaq. qarqışlamaq. korlamaq. azarlamaq. darlamaq. sökmək.
- topqazğan** 1. topun içini qazan arac. 1. topun yatan yeri.
- topla** xərmən yabasının üç barmaqılsı.
- toplaç** ana boru.
- toplaq** çatı.
- topləm** 1. avlam. 1. conq (fars). (< **çönək**. **çöngək**). yığın. 1. qarma. kərmə. yığma. aralaş. (mütəmərکز). qarşıq. qurma.
- topləm** 1. cəm'.cəm. be'lavə. 1.bütün. yekun.
- topləmə** 1. yığma. cəm. cəmləmə. 1. qalabalıq. qalaboluq. qalabolluq. topluluq. cəm. 1. icma'.
- **sav bilgi, xəbər ətər, ittilaat mə'lumat topləmə**: savlaşma. xəbərleşmə. soraşma. soruşma. soruşuş. bilgitiniş. bilginişmə. bilgşinmə. bilgşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə. bəlgişinmə. bəlgişiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə. öğrətinmə. istixbarat. istixbar.
- **taxılı topləmə aracı**: kabda. sıyırqa.

- toplama** **tondurma. dondurma. yığma. qondarma. yasama. 1.** bir yerə yığıb bütünləmə. **1.** muntaj. **1.** məsnoyi. təbiyi olmuyan. - **dondurma daş:** məsnoyi daş. təbiyi olmuyan. **1.** dərmə. devşirmə. cəm. təhşid. iqtaf. **1.** yığışdırma. yığma. dərləmə. **1.** qurav. dərləmə. düzənləmə.
- toplamaq** **(p < > q) toxlamaq. 1.** dərləmək. qurnamaq. curlamaq. aralamaq. bir araya gətirmək. tamamlamaq. **1.** bükmək. dürləmək. dürəmək. burmaq. yönətmək. əğmək. **1.** dirsətmək. dirşürmək. qalamaq. yığmaq. meyilləndirmək. çəkmək. **1.** devşirmək. yığmaq. **1.** sarmaq. çəkmək. qaldırmaq. çirmamaq. - saçıvı **topla.** - ətəyivi **topla. 1.** birikdirmək. zəxirə edmək. - bunlar nədir belə **toplusun.** - çox **toplayan,** bükünə (poxuna) düşər. **1.** qatlamaq. - yataqları qatlayın. **1.** çağırmaq. də'vət edmək. - bütün tanışların **topladı. 1.** dərmək. devşirmək. yığmaq. cəmləmək. xarmanlamaq. qarmanlamaq. yığmaq. təvşirmək. dəvşirmək. devşirmək. yığmaq. cəmləmək. iləmək. ilişdirmək. yığmaq. çatdırmaq. üşirmək. qoşmaq. yığılmaq. dəvşirmək. devşirmək. yığmaq. dəğmək. **1.** qanğırmaq. qanıрмаq. qasmaq. qoparmaq. **1.**

albaqlamaq. altaqlamaq. alqaqlamaq. alqatlamaq.
 yığmaq. 1. coppulamaq. yoppulamaq. qurublamaq.
 qurbulamaq. cumlamaq. yumlamaq. çöbləmək.
 qaqalamaq. töbələmək. yığmaq. 1. qalamaq. kalamaq.
 xalamaq. yığmaq. 1. oramaq uramaq. ukmaq. yığmaq. 1.
 yığmaq. ərtmək. yartmaq. yertmək. irkmək. irtmək.
 evdimək. kərmək. qurmaq. 1. yığmaq. yükmək. 1.
 yumurlamaq: yumru yapmaq.

- **kəndini toplamaq**: iyiləşmək. - çox keçmədən yaxşı **özün**

topladı.

- üzüm **devşirmək**. - kitab **devşirmək**: kitab bağlamaq.

- bu parçaları **ilib**, torba tikin. - **ilməklənin** əyləşin.

- para **devşirmək**.

- **döndərib, çevirib toplamaq, yığmaq**: qanğıрмаq.

qanıрмаq.

- şəritdən paltarları **deşir**.

toplamaq birikdirmək. irkmək. yığmaq.

toplamaq **topalamaq**. 1.dərmək. dərləmək. dərşirmək. dirşirmək.

devşirmək. yığmaq. yığqamaq. cəmləmək. 1.

birleşdirmək. aralaştırmaq. 1.buruşdurmaq. büzmək.

qırıqtırmaq. çoğullamaq. yığmaq. cəmləmək. - **ağzını toplamaq**: küfurlü qonuşurkən susmaq. - **qurulu çadır yığmaq, toplamaq**. çadır yıxmaq yığmaq. - **toplamış çadırların**, köçmüş sevgi. - **top toplam**: külli hesab. **1.** devşirmək. təpşirmək. qaldırmaq. qalaqlamaq. dürmək. tükmək. tümürləmək. dürümləmək. yumurlamaq. sarmaq. qatlamaq. bükmək. bürkürmək. **1.** təpcəmək. təpsəmək. təpşəmək. devşirmək. yığmaq. **1.** birikdirmək. cəmləmək. yığmaq. yığışdırmaq. aralaştırmaq. bir araya, bir yerə gətirtmək. **1.** dərləmək. devşirmək. - **sav toplamaq**, dərləmək, devşirmək. **1.** qaplamaq. qapsamaq. qapsırmaq. içləmək. içləmmək. içərənmək. içərmək. içinə almaq. havi, mütəzəmmın olmaq. təzminləmək. **1.** tapmaq. -özünü **toplamayıb** hələ: özünü **tapmayıb** hələ. **1.** **toparlamaq**. aşlamaq. daşlamaq. qalaqlamaq. qalamaq. - **ilgi**: söz konusu olmaq. ilgi çəkmək.

- **dimdikləyib, seçib toplamaq**. qaqalamaq.
- **ordan burdan toplamaq**: dilənmək.
- **tikizlərin toplamaq**: marağların çəkmək.
- **yardım toplamaq**: andac açmaq.

- ağacdan yemiş toplamaqda işlənən, ucu əğri soba, ağac:

qarağı. gəlbəri.

toplama tamami.

toplana içərik. içirlik. içlik. anğılam. alğılam. anlam. salt. salıt.

gəbə. yük. qapsam. içərim. içində olan. möhtəva.

məfhum. məzmun.

toplana artan. yığılan.

toplana 1. **terilgen**. dərilən. dirilən. dərgilgen. dirgilgen. yığılan. 1.

ukulqan. uşulqan. yığılan. xərmənlənən. 1. yumıtqan.

dərilən. terilgen.

toplana törtüb. dörtüb. turtub. məcməə. məclis.

toplana ordu. qonam.

toplana (əkin. yemiş). kəsilmək. düşürülmək. qoparımaq. - indi

yemiş **qoparımaz**.

toplana birləşilmək. aralaşınmaq. bir araya gəlinmək.

toplana - **ilin sonu toplana**, **sana bitik sına**nır. (kötü işlər qınanır.).

toplana 1. bıqram. bayram (**bıqmaq**: yığmaq). yığıncaq. toy.

ukulmuş. yığılmış. 1. toplanma. yığılma. birikiş. birikmə.

ictima.

toplana quruhi. quruhluq. birikişli. topluluq.

- toplanq** dəyçur. çatta. çadda. çata. cada.
- toplanlı** qapsamlı. içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtıq. sağıtılı. anğılamlı. alğılamlı. anlamlı. gəbəli. yüklü. dolqun. dolu. doluq. özlü. ortalı. qarınlı. aralı. göyüllü. könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu. mə'nili. mə'nalı.
- toplanma** toplanış. yığılma. birikiş. birikmə. ictimə. dəmək. cəmiyyət. toy. yığva.
- toplanma** **toplaşma. toplantı.** 1. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti. birləşmə. 1.birikinti. birikmə. birikim. yığılma. təcəmmö'. təraküm. 1.qapır. yığışma. 1.birikmə. təcəmmö'. 1.birikmə. təcəmmö'. təraküm. yığılma. yığnaq. yığışma. aralaşma. bir araya, bir yere gəlmə.
- toplanmaq** 1. irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.birləşmək. - dəridik bulaq olduq, **irikdik** ırmağ olduq. 1.bir araya gəlmək. 1.birikmək. yığışmaq. birikmək. cəmləşmək. yığılmaq. topanmaq. çoqlanmaq. çoxlanmaq. yığışmaq. üşüşmək. ağışmaq. yığışmaq. yığılmaq. bükünmək. birləşmək. ictimə edmək.

- **çəkilib toplanmaq, yığılmaq**: bükükmək. büküşmək.
 büzükmək. **büzüşmək**. 1.büzülmək. çəkilmək. qısalmaq. -
 bu parça yuğulduqca **çəkilər**. 1.dövülmək. əzilmək.
 tozalanmaq. oğutlanmaq. vurulmaq. 1. yığılmaq.
 bükünmək. 1. birikmək. təcəmmö' edmək. yığılmaq.
 yığnaqlanmaq. yığışmaq. aralaşmaq. bir araya, bir yerə
 gəlmək. 1. bir olmaq. birləşmək. bütünləşmək. ictima'
 edmək. kəsişmək birləşmək. - **yenğləri başına toplanmaq**:
 qızmaq. qızınmaq. sınırlanmaq.
- **dərlənib toplanmaq**: dərilmək. dirilmək. dirəlmək. dinəlmək.
- **dimdiklənib, seçilib toplanmaq**: qaqalanmaq.
 dimdiklənmək.
- **nərsənin başına toplanmaq, üşüşmək, yığışmaq**:
 çöküşmək.
- **nərsənin çevrəsinə toplanmaq, qurşanmaq, yığılmaq**:
 qonqallanmaq. qonqallaşmaq. qanqallanmaq. qanqallaşmaq.
 çöngəllənmək. çöngəlləşmək. bükünmək. büküşmək.
 burqunmaq. burquşmaq. - tonqal başına **qanqallanıb**
 oturmuşlar. od dövrəsinə yığılıb oturmuşlar.
- toplanmaq** irgəşmək. ərgəşmək. yığılmaq. yığılıb durmaq. bir yerə
 birikmək. tiqşilmək. tüdələnmək. xəmənləşmək.

yığışmaq. yığılmaq. ukülmaq. ukulmaq. yığılmaq. **1.**
 quranmaq. yığınmaq. hazırlanmaq. basınışmaq.
 yığılmaq. cıyınlaşmaq. çiqınlaşmaq. yığılaşmaq.
 qurublaşmaq. isəvləşmək. izəvləşmək. birləşmək. bir
 araya gəlmək. **1.** topbarmaq. topbağmaq. üyşmək.
 tummarmaq. **1.** ısırınmaq. öpgələnip dərլənmək.
 çəkilmək. büzülmək. qayıqmaq. **1.** avlaşmaq. evləşmək.
 yığılmaq. çoxalmaq. çoxlanmaq. ökülmək. - hər yandan
 yardım **öküldü. 1.** turuqmaq. duruqmaq. durmaq.
 dolmalanmaq. yumutmaq. türümək. durmaq. yumıtmaq.
 tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. yığılmaq. çəkinmək.
 qaçınmaq. yumurlanmaq. üşmək. üşüşmək. **1.** dərilmək.
 yığılmaq. deşirilmək. cəmləşmək. üşmək. qoşmaq.
 yığılmaq. qurulmaq. ictimə edmək. səmirmək. düzəlmək.
 çətinlikdən qurtulmaq. - bir az toplandı, genə işlərin
 başdan tutdu. - **çəkilib toplanmaq:** qıvrılmaq. əğrilmək.
 bükülmək. qırılmaq. qatlanmaq. - iplik, saç, qıl **qıvrıldı.** - bu
 kitabın yarpaqları qıvrılmış. - **qıvrıla qalmaq:** gəbərmək.
 - el bir yerə **dərildi.** - üzümlər hələ **dərməyib.**

toplanmamış dərլənməmiş. yayraq. yayıq. yayvan. dağniq. dağnaq.

- toplanmış** 1. toplu. düzənli. səlqəli. dağınıq olmayan. müntəzəm. mürettəb. - **toplu** idarə. - **toplu** şəhər. - **toplu** iş. - **toplu** paltar. - **toplu** kitabxana. - **toplu** yığva. - **toplu** sayı: hesab. dərlı toplu qadın. 1. yığılmış. top. məcmu'. - **top** yekun. - həpsini top edəlim. 1. yığındı. qalabalıq. izdiham. - bu **yığıntı** nədir.
- toplanmış** 1. çiqdək > çidə (fars). dərlənmiş. devşirilmiş. yığılmış. 1. dərlənmiş. dərgin. dərcin. müdəvvən. 1. dərlənmiş. təpşirilmiş. devşirilmiş. - **savrulmaq üzərə toplanmış taxıl**: tıqnaz. tınaz. - **toplanmış taxıl**: tınaz. - **samanlıqların önündə tınazı yağmurdan qoraqlıq, böyük saçağ**: qarapan. qaraban. qaravan.
- toplantı** 1. dərnək. tərım. dərim. çıylış. çıqlış. yığılış. konqrə. qurultay. cəmiyyət. dərnək. 1. toplarqa. tosun. aşırı böyük olum. güclü. tosuncuq: güclügə. 1. çağrılış. 1. ilmək. yığın. yığva. 1. qodu. - elin **toplantı** yeri: bataqa. 1. sürcək. sürcüq. sürüc. əyləşmə. qonaqlıq. 1. tükün. dükün. düğün. dərnək.

- toplantı** **toplanma. toplaşma. 1.** irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti. birləşmə. **1.** yığva. qatışaq. cələsə. qonqalav. qonqalağ. məclis. **1.** oturum. **1.** iclas. birləşim. birəşim. iniqad. **1.** bəzm. cələsə. birləşim. anma. törən. tərhim məclisi. - **gənəl qurul toplantısı:** cələseyi həməqani. qurultay. konqirə. **1.** iclas. birləşim. birəşim. iniqad. əqd edilmə.
- toplantırılmaq** **toplandırılmaq.** cəmlətilmək. birikdirilmək. yığdırılmaq.
- toplarqa** toplantı. tosun.
- toplartamar** **toplardamar. 1.** ürəyə qanı yığan, toplayan anadamar. (**# atardamar:** ürəkdən qanı dağıdan anadamar). **1.** isfənqter.
- toplaşma** **toplanma. toplantı.** irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti. birləşmə.
- toplaşmaq** sığmaq. dolmaq. yerləşmək. birikmək. yığışmaq. biraraya gəlmək.
- toplaşmaq** **1.** ağılaşmaq. ağışmaq. yığışmaq. avalamaq. avmaq. avlamaq. avdarmaq. yığmaq. üşüşmək. **1.** qurulaşmaq. quruhlaşmaq. yığışmaq. ənbükləşmək. çaqışmaq.

- dərişmək. çatışmaq. uyquşmaq. uyqunlaşmaq. 1.
üşüşmək. qoşuşmaq. yığışmaq.
- toplatmaq** qurturmaq. qurdurmaq.
- toplayamayan** saxlayamayan. qaldıramayan. devşirəməyən.
- toplayan** 1. övsər. avsar. (< ov. av). yığan. cəmləyən. başılıq edən. (> əfsər (fars)). dərgüçi. dərən. 1. avşar. avgar. təşgilatçı. 1. xərmənçi. qarmançı. yığan. 1. tərımçi. yığan. biçici. 1. yığdaçı. yığan.
- toplayan** toplayıcı. tomlayan. tomlayıcı. cəmləyən. came'.
- **çəkilmış siqarların kötüyün toplayan, çəkən**: izqalatçı. izqalçı. izqalitçi. maqoçu. baqoçu.
- **vergi, maliyat toplayan görevli**: vergiçi. qapaqçı.
- toplayaraq** topdan. qallanqop. qaparma. hamısı. hammısı. həpsi. cümlətən. cəmən. cəm edərək.
- toplayıb** - **nərsədən geriye qalan, tökülən bölümlər toplayıb, işlədən, yeyən**: izqalatçı. izqalçı. izqalitçi. artıqçı. tökütçü.
- toplayıcı** kollektor. toplayan. tomlayan. tomlayıcı. cəmləyən. came'.
- toplayıcı** yıqancur. yığancur. yiqənçur. yığən. yığan. yığıcı. yıqac. təşgilatçı.

- toplayış** toplaş. eanə yığma. pul yığm.
- toplev** qonağ ev. hotel. musfirxana.
- toplu** 1. ağras. üsdü başlı: üslü başlı > eslü başlu ayıq hissili
ağıllı adam. ağır. başlı. 1. ovidan. bollu. geniş. yoğurtlu.
yoğurt. 1. ucunda, başında topu, yuvarlağı olan. - **toplu**
çadır. - **toplu** iğnə: götdü iğnə. dibli iğnə. 1. toplanmış.
düzənli. səlqəli. dağınıq olmayan. müntəzəm. mürəttəb. -
toplu idarə. - **toplu** şəhər. - **toplu** iş. - **toplu** paltar. - **toplu**
kitabxana. - **toplu** yığva. - **toplu** sayı: hesab. dərli toplu qadın.
1. müəddəb. tərbiyəli. - **toplu** uşaq. - **toplu** otur. 1. səmiz.
bəsli. ətli. dolu. arıq olmayan. - bu kərə onu **toplu** gördüm.
1. tıqnaz. 1. avcuman (< av. ev). tığın. yığın (< yığıqın).
eldar (< eldər). idarəli. 1. toplanmış olan hər nərsə.
tərgin. buquq. boğuq. bükük. dərgin. çox. yumqı. yumqı.
çox. 1. yığımtıq. birləşik. - **dərli toplu**: düzövən. dizivən.
müntəzəm. tərtibli. düzənli. məzbut.
- **toplu olmayan**: dağınıq. yavan. yayvan. pərişan. ğeyri
məzbut.
- **toplu iğnə**: göttü iğnə. dibli iğnə.
- **toplu olmayan**: yaymaçı. dağınıq. pərişanlıq.

- **avuc kimi toplu yer:** dəre içi. toqqa. tuqa. tuqa.

- **toplu köstək ki doğanın ayağına vurulur:** tomağa.

toplu

dərli toplu. düzənli. yığcam. qaydalı. münəzzəm. - **toplu**

iğnə: sancaq.

- **dərli toplu:** dərtop. tamtamalı. yığıyığcam.

- **dərli toplu:** dolandıran. idarəli. dəğirli. avçıman. evçimən. ev eşiği, iş gücü, topluluğu iyi dolandıran kimsə.

- **dərli toplu:** çəküdüzən. düzgünlük. düzənlik. qılıq biçik. intizam. müntəzəmlik.

- **dərli, toplu söz:** qısa, göstərişli söz: yapıcı güdə söz: qut, qıt söz: özlü, qısa söz: us, qıs söz: ötəyiş. ötləyiş. özdeyiş. muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.

topluca

1.ələlicmal. bir arada. birgə. bahəm. 1.həp birdən. bir ağızda. 1. həp birdən. hammısı birgə. birlikdə. 1. qısa. öz. xilasə. icmali.

topluq

1. bölüm. kəmp. 1. camia. 1. dəmət. dəsdə. kümə. koma. kümür. kümül. kültə. külət. külçə. kütcə. kiltə. kiltə. yığın. çoğa. kopa. öbək. 1. məcmə'. təşğilat. - **incələmə mincələmə, incəltiş mincəltiş, tədqiqat təhqiqat, oxu, mutaliə topluq (məcmə', təşğilat) işi:** bilgitiniş. bilginışmə. bilğşinmə. bilğşiniş. bəlgitinmə. bəlgitiniş. bəlgitişmə.

bəlgişinmə. bəlgişiniş. öğrəşinmə. öğrəşiniş. öğrəginmə.
öğrətinmə. istixbarət.

topluq

1. coppu. yoppu. qurub. 1. çoxluq. əğrim. imrəm. ögür.
sürü. bölük. tüdə. düdə. cəm. cəmiyyət.

topluluq

1. çoxluq. 1. tapqur. tabur. dizi. qafilə. 1. ulus. xalq.
düzə.

topluluq

1. umum. xalq. 1. takım. heyət. cumhur. 1. alay.
qalabalıq. qalaboluq. qalabolluq. 1. kütlə. kitle. tudə.
bitişik yapılar. kürtük. yığın. 1. quruhi. quruhluq. birikişli.
toplaniş. 1. qurum. sazman. 1. toplum. barana. bağana.
quruh. cəmaat. toplum. cəmiyyət. quruh. 1. toplum. qol. -

yazar qolu: yazıçılar qolu: yazıçılar toplumu. 1.camaat.

xalq. 1.sürü. sürək. 1.çevrə. aralıq. - **yazar çevrəsi:**

yızıçılar toplumu. 1. qapaq. 1.taxım. qurub. ekib.

dəsdə. 1.cimhur. qalabalıq. qalaboluq. qalabolluq.

toplama. cəm. alay. mərasim. toplum. cəmaət. - **yazar**

topluluğu: yazar cəmaəti.

- **səfehlər topluluğu:** sapaqlar cumhuru. - **qara el topluluğu:**

ayaq taxımı.

- **avaralar topluluğu:** qarqa dərnəği, it yığnağı.

- **birlikdə yolçuluq edən topluluq**: bağıuq. qurut. qurup.

qafilə. - birinci **bağıuq** dün gəldi.

- **söz topluluğu**: tümçə. cümlə.

- **dəğərsiz, ərdəmsizlər topluluğu**: it sürüsü.

toplum

1.topluluq cəmaət. - **yazar topluluğu**: yazar cəmaəti.

1.almanaq. dəğnək. cüng. məcmuə. 1.topluluq. barana. bağana. quruh. topluluq. köpçülük. xalq. millət. topluluq. cəmiyyət. quruh. qol. cəmaat. 1. xəlq.

- **düzənsiz toplum**: başpozuq.

- **içgi toplumu**: çaxıntı.

- **yazıçılar toplumu**: yazıçılar qolu: yazar qolu. - **yazar qolu**: yazıçılar toplumu.

- **toplumun pozuq qatı**: gədə güdə. ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş.

- **toplum qarmaşıqları**. (soruları). məsaili içtimai.

- **bir sürüyə, topluma qarışmayan kimşə, malqara**. yançı. yangəzən. qanatçı. firqəçi.

- **bir toplumun işə qatılan bölüm**: işgüc.

- **bir yığına, topluma, sürüyə, işə otaqlaşan, qatılan**: qoşunc. qatınc. ortağ. şərik. bölümçü. böləkçi. səhmli.

səhamdar.

- **nərsənin çevrəsinə çəmbərlənən el, toplum, əncümən,**

cəmaat: qanqal. qonqal. çöngəl. бүklüm. burqu. - **tonqal**

qanqalı: od dövrəsinə yığılan el.

- **topluma bilgi, bilik daşıyan qurumlar:** el ilişgiləri.

- **topluma bilgi, bilik daşıyan qurumlar:** el ilişgiləri. ittila'

rəsaniye imumi.

toplum

1. alqın. alğın. tüdə. cəmiyyət. 1. cəm. quruluş. topluluq.

toplanma. toplama. dərnək. birlik. köm. kömə. camie.

yoğanaq. yığınaq. kütlə. kitle. 1. el. boyun. boğun. millət.

1. qoşu. taxım. 1. üyür. sürü. qurub. ailə.

toplumçu

1. elçi. millətçi. 1. camieşinas.

toplumçul

1. **toplumsal. toplumluq.** 1. çabıq ilişgi quran. girilgən.

girgin. ictimai. girgin. girilgən. 1. ictimai.

toplumçuluq

1. elçilik. millətçilik. 1. sosializm.

toplumluq

toplumçul. toplumsal.

toplumsal

toplumçul. toplumluq.

toplunmaq

topluşmaq. dərginmək. dərgişmək. bir istəklə, bir

qurumda daşınıb düşünmək, hazırlanmaq. kəmp

yapmaq.

- toplur** toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. yumqın.
- topluşmaq** **toplunmaq**. dərginmək. dərgişmək. bir istəklə, bir qurumda daşınıb düşünmək, hazırlanmaq. kəmp yapmaq.
- topmaq** toparlamaq. qoşmaq. yığmaq.
- topnalmaq** tümürlənmək. dürümlənmək. yumurlanmaq. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək.
- toppan** 1. bir tür qalpaq. 1. tüng. ibriq.
- toppas** - **toppas umut etmək**: kəndini daha yüksək bir dərəcədə göstərməyə çalışmaq. - **toppas dotas söyləşmək**: **doppas dotas söləş**. umursamadan qonuşmaq. minnət etmədən qonuşmaq.
- toppu** topluluq. iri. şişik. saytal (< say. sar). sarman. böyük. qocaman. azman.
- toppuz** (t < > p) tommız.
- toppuz** qoppuz. qompuz. şişilmiş. şişirdilmiş.
- topra** **dobra**. torba. qapturqay. böyük kisə. külvar. çuntay. tuqarcıq. tağarcıq.
- topraq** 1. (daşın qarşıtı). daş olmamış nərsə. açaq. 1. tofraq. 1. toz. 1. qara. quruqluq. yer. yurt. arazi. - **topraq bastı**:

- ayağbastı. - **toprağı sürmək**: dəpmək. belləmək. çapalamaq.
at araba sürmək. 1. girdə. 1. tarlav. tarla. sabanlıq. tarla.
əkiləcək yer məzrə. zəmi. sahə. 1. yer. ərz. zəmin. yurt.
yirim. alçaq. yer. qarmaq. qara yer. qara qızıl.
- **işlənmemiş, çiğ çalılı topraq**: bozca.
 - qumlu **topraq**: çaylan.
 - **üzü toprağa**: üzü quyu. üzü aşağı.
 - **toprağı işləmək**: kullamaq. sürmək.
 - **toz topraq**: avar. avraq. oğraq. oğruq (< oğmaq). hər nəyin oğuntusu.
 - **toz topraq**: tuz. toz. töz.
 - **ət toprağ**: saz topraq: gil.
 - işlənməyə əlverişsiz çoraq **topraq**: **barlaq**.
 - **topraq süyəkli**: sağlıqsız. xəsdə.
 - qır, kül topraq rəngi: **göm göy**.
 - duvarı boyamaqda, işlənən qırmızı, sarı **topraq**: **aşı boyası**.
 - azərbaycan **toprağı**. - rum **toprağı**. - **topraq** yiyəsi.
 - **daş topraq tökülməklə düzələnmiş nərsə**: tolma. dolma. - **dolma** duvar. - **dolma** təpə.
 - **çürük, boş, bataq topraqda** su içində, tikilən yapının təməli

olaraq, sıra ilə yerə soxulan dirəklərin hər biri: qazıq. - **qazıq**
üzərinə yapı tikmək.

- **su yerə batıb, topraq tavlınmaq, dolmaq**: soğışmaq.

- **topraq koma, külbə**: turluq. turlaq.

- **topraq basdı**: bir yerə girməyin vergisi.

- **ata topraq**: kökən topraq.

- **quru toprq**: döşənməmiş yer.

- **topraq boya**: topraq rəngi.

- qara **topraq** altda yatmaq.

- **daş topraq** altda yatmaq.

- **toprağı** işləmək.

- qara **topraqlara** keçmək.

topraq

1. qara. yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü. **1.** yer
üzü. dünya. qara yer.

- **gəminin toprağa oturması, saplanması**: qaraya oturmaq.
qaraya vurmaq.

- **topraq dam, çat**: qara örtü.

- **əkməyə quşanmış (hazırlanmış), bir qarış dək ıslanmış**

topraq: qara evlək, əvlək.

- **xam topraq**: qaraçıqlə. qaraçıylə.

- **qara topraq**: verimli, bitək topraq.
- **qaramsı, bərk topraq**: qarçın. qorçın. qurçun.
- **palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq**: qarakəpir.
- **topraq suva**: qarasıva. qarasuva.
- **yapışqan topraq**: gil. qarçın.
- **şoraq, çoraq, topraq**: verimsiz topraq.
- **sərt, qoyu, tünd boyalı, saxsısım türlü, su keçiz topraq topraq. topraq damların üzünə yayılır**: çoraq. şoraq.
- tökmə topraq**: qaynaqdan olmayıb, sonra tökülən su.
- **bərk topraq**: qarqır.
- **çor (kor) topraq**: çoraq. koraq. kəl. daz.
- **dişi topraq**: yumşaq topraq.
- **əsgı toprağa**, iyi tuxum əkərsin, buyruq (qismət) olsa göğəribdə görərsin. (**buyruq**: qismət).
- **əsgı topraq**: köklü, sağlam, dinc olan nərsə.
- **topraq qayması**: qayma. qayşa. axma. axışma. eşilmə. süzüşmə.
- **topraq, tarla, nərsə üzərində ayrılmış bölümlərin hər biri**: evlək.
- **topraqda atdımların izi ilə açdıqlı yol**: çığır.

- **yumşaq, verimli topraq**: əttopraq.
- **özlü topraq**: verimli yer.
- **tarıma, əkinə açılmamış, sürülməmiş topraq**: boz.
- **ağır topraq**: gilli qır.
- **arxları, kərdiləri ayıran yüksək qalan topraq**: kərik > qarıq.
- **bel ilə toprağı qazma, təpmə**: belləmə.
- **yumşaq, yağlı topraq**: gil.
- **əkiş üçün bölünmüş, kərilmiş, kətilmiş kiçik topraq**.
kərtə. kərdi.
- **qoyu, qırmızı, yapışqan topraq**: aşıboyası. - **qutsal topraq**:
ağtopraq. - **quruyunca, gərilib çatdayan gilli topraq**: gərən.
- **yatan toprağı yaxtı olsun**: işıqlı olsun. rəhmət eləsin. -
topraq, külsi boya: boz. - **su axıntısı, toprağı aşındırdı**:
yemək. yoxalamaq. aşındırmaq. - **toprağı çapa ilə, kavalayıb,**
çevirib, qabartmaq: çəpinləmək, çapalamaq.
- **əni boyu qırx arşın olan topraq, yer: dönüş. dönüm**. - iki
dönümlük yer sürdüm.
- **dənizin qaraya doğru yaptığı kiçik körfəz (< kövrəz),**
girinti: qoy < kov. gəmi yatağı. bəndər.
- **bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşımaya çuvalı**: qarnı
yarıq.

- **doğma topraq üzüntüsü:** həsrəti.
- **ıslaq topraq, tez sulanar.**
- **selin qazıb qapıp gətirdiyi ziğ, liğ, topraq, çörçöp:**
qaznaq. qazın. qasın. qasınıq. qazınıq. qazım.
- **sürülməmiş topraq, tarla:** qart.
- **topraq yığını:** yığma təpə. ören. höyük.
- **topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır:** qarmac.
suvax.
- **yolçu keçsə izi qalar, topraq əssə, tozu qalar.**
- **asmaların (mövlərin) dibində qalağlanan topraq:** qanat.
qana.
- **bir hektardan artıq topraq:** geçqal. keşqal. qaçqal.
qaşqal.
- **yazdı topraq açan, yapraq tökən, beli bükən qış olur.**
- **çanğıllı topraq:** qaqıl.
- **daşlaşmış, bərkimiş topraq, nərsə:** qat. qay.
- **kanlı, verimli, zəngin topraq, nərsə:** kanat.
- **kaval toprağı:** içində ot bitgi, çalı çırpı çürükləri olub, kübrə kimi işlənən topraq.
- **kəssək kəsilməmiş topraq:** bərk topraq. çallaq. qaqraq.

- **qağşaq topraq: gəvşək topraq:** qazılması, işlənməsi qolay olan topraq.

- **qumlu topraq:** qarınca başı.

- **su topraq:** gillisu. yerüzü.

- **susuz, kəssəkli, bərk topraq:** daşqam. qaşqam.

- **arxlar, kərdilər arasında olan qoğzaq, qaldırılmış topraq paraçaları:** qaruq. qarıq. **qalıq. qaluq.** qolıq. bazı. bazıq. bazut.

- **arxlar, kərdilər arasında olan qoğzaqlıq, qaldırılmış topraq paraçaları çox olan kərdilik:** qarılıq. qaruqluq. qalıqlıq. qaluqluq. qoluqluq. bazılıq. bazutluq.

- **sürüşgən topraq:** üstü yumuşaq, içərisi oyuq topraq. qağşaq. qavşaq. qayşaq.

topraqbasdı **topraqbasdı. torpağbasdı. ayaqbasdı.** 1. bir ölküyə girişdə alınan para. 1. bir qoruğa girdikdə alınan para. 1. gəlin köçürüldükdə, gəlingilin oğlangildən (oğlan evindən) alınan para, sovğa.

topraqbaş topraq dam.

- **topraqbaş üy:** topraq damlı ev.

topraqlamaq quylamaq. topraq doldurmaq. örtmək.

topraqsin oğuntu. xəkə. açaq.- kömür **açağı.**

- topramaq** 1. qurumaq. 1. tupramaq. böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi
toprama.
- topraşmaq** 1. topraq qalxmaq. tozlanmaq. tozlu olmaq. - qru yer
topraşdı. 1. topraq qopmaq. quruyup tozlaşmış. toz
olayazmaq. - yer qurup **topraşdı.**
- topratmaq** **töprətmək. tüprətmək.** 1. **toprağın** çıxartmaq. yeri
qurutasıya **dək** otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. 1.
nərsəni **dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir nərsəni yerindən
qurutmaq, yox edmək. topratmaq.
- topsbaqa** **topsbağa.** qaplambdağa. tasbağa. daşbağa. tısağa.
- toptaçı** **topdaçı.** qapsamal. ümdəçi. topdan, ümdə satıcı.
- toptaçılıq** **topdaçılıq.** qapsamallıq. ümdəçilik. topdan, ümdə
saticılıq.
- toptan** **topdan.** 1. qapal. qabal. qapala. qabala.götürü. hamısı
birdən, bir yerdə.ümdə. 1. **qallanqop.** qaparma. götürü.
tamam. dibdən. hamısı. ümdə. 1. cəmiə'n. 1. qılobal. 1.
toplayaraq. hamısı. hammısı. həpsi. cümlətən. cəmə. n.
cəm edərək. 1. qapı qapamaca. tamamiylə. həpsi. həp
birdən.
- **bir işi topdan yaptırmaya vermək:** qabala vermək.kəsmiyə,

muqatili'yə vermək.

- **qabal almaq**: topdan almaq.

- **topdan bazar** qapala bazar: qabala bazar.

- bu malları, **götürü** neçə deyirsiniz.

- **götürü, nəqliyyə aracları**: ulac. ulaq.

toptan

topdan. 1. birlikdə. birdən. cümlətən. məcmuə'n. götürü.

çubuğ. çubuğa. hərrac. doldurma. çəksi, dartısı, ölçüsü

olmayan iş. məqtu'. yığınılə. külliyyətən. - **götürü** satış.

götürü bazarlıq. - evi **götürü** yapırdı. 1. toplu olaraq.

yumqinka. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə. umumi. 1.

ümdə. qutara. qötərə. kötərə.

- **topdan götürü**:. qabal. bütün.

- **topdan yapış**:. içaçsız. bürümə. təfsilatsız. təfərrüatsız.

toptançı

muqatiəkar. dunçu. topçu.

toptançı

topdançı. qapalçı. qabalçı. qapalaçı. qabalaçı. götürücü.

doldurmaçı. ümdəçi.

toptançılıq

topdançılıq. götürücülük. qapalçılıq. qabalçılıq.

qapalaçılıq. qabalaçılıq. ümdəçilik. topdan alverçilik.

toptanlamaq

topdanlamaq. topdan alverləmək. qapallamaq.

qaballamaq. götürləmək. ümdəçilik etmək.

- toptanlıq** **topdanlıq.** götürülük. qapalıq. qabalıq. qapalalıq. qabalalıq. ümdəlik.
- toptın** (< top). hamısı. bütün.
- toptoqru** toşdoğru. tübdüz. təbtəkiz. yayla. hamar.
- toptolu** **dopdolu.** 1.ağız ağıza. 1.qıncaqınc. hıncahınc. qalaqalbalıq. qalabalıq. 1. qıncaqınc. tıxabasa. ağzına dək. silmə.
- toptolu** **dopdolu.** tul tuban. saysız. bir sürü.
- toptolu** **topdolu.** çinğ tolu.
- toptoplu** dopdolu.
- topu topu** varyoxu. bar yoxu. qalıb qalmasın. qala qalmıya.
- topu** hamması. - **bir yerdə, evdə yaşamaq üçün gərəkli nərsələrin topu, hamması:** qalartı. qoşu.
- topu** tupu. 1. qar furtunası, fırtınası. boran. 1. işqırıq. 1. qar topu. qar gülləsi. qar oyunu.
- topuq** **topcuq.** topar. qatnaş. qatlaş. kümə. xanəvadə. ailə.
- topuq çalmaq** basınmaq. axsamaq.
- topuq** - **qıçın dizdən topuğa dək olan sümük** (baldırın ön bölümündəki işgə sümük): incik.
- **qıssa topuq:** qıssa səğə.

topuq

(f < > p) **tofuq**. 1. yumru. yumar. yuvar. tumalac. təpə. təl. girdə. qulaq. 1. çadırın qapısı. 1. aşuq. dirsək gəmiyi. 1. ökçə. daban. 1. topaq. yuvarlaq. 1. ayağ biləyi. 1. diz qapağı. 1. ayağı baldıra bağlayan boğumun quran yumru. - **topuq** sınırı. - **topuq** gəmiyi. - ayağım **topuğuma** dək sudadı. 1. ırmaq ağzının bir az açıq yerində qumdan qurulan topar, sədd. - çay **topuğu**. 1. diz. 1. **tabuq**. qutsal. müqqəddəs. 1. dirəyin, sərənin. kərəstənin yoğun aşağısı. - **onurğa topuğu**: gəminin omurğasının arxa yanının dibi, quruğu. - **topuq çalmaq**: yerikən topuqların birbirinə çarpdırmaq. - çamur **topuqlara** çıxmaq.

- **heyvan ayağının topuğu**: topaq. 1. çək. sınır. hədd.- mənim **topuğuma** kim çatar. 1. misil. oxşar. - **topuq topuqa**: birə bir. bərabər. musavilik. - topuğuna varmaq: əşişmək. əşləşmək. birləşmək.

- **alçaq topuqlu**: alaşadaban.

- **topuq çırça**: diz qapağı gəmiği.

- **topbuqdan sərmək**: işi zəhmətsizcə yapmaq.

- topuqlamaq** > **tovbixləmək. tobixləmək. təpikləmək. toxunmaq.**
 ilişmək. ilinmək. uyarmaq. uyarılmaq. tənbih edmək. - bu
 uşağa **ilişməyin**, suçu yox.
- topuqlamaq** ayaqlamaq. yarıqlamaq. bərabərləmək. birləmək.
 müsaviləmək. tarazlamaq.
- topuqlaşmaq** ayaqlaşmaq. yarışmaq.
- topul** ətli. topcaq. top kimi. gümrah.
 - **topul tupul:**. ayağ patritisi.
- topul** külə. bodur. - **dənizli, sulu yerləri örtən bodur (külə, topul) ağaccıq:** qaran.
 - **tombul, topul, iri olan cocuq:** yapalaq. apalaq.
 - **topul topul:** fovc fovc: bölük bölük: covğa covğa: qol qol:
 qurub qurub: dəsdə dəsdə.
- topulamaq** 1. topraqa gömmək. üstünə topraq tökmək. quylamaq. 1.
 diz çökmək.
- topulanqçı** üsyançı. baş qaldıran.
- topulanmaq** ayaqlanmaq. təpiklənmək. təpiyə qalxmaq. üsyan et.
- topulqa** **dobulğa.** 1. qamçı sapı yapılan ağac. yığın. 1. tuğla.
 tavulqa. tavulğan. tuğla. çəlikdən olub, döğüş börkü.
 savut. sipər.

- topulqaq** 1. bulqab. bulutqa. dolbağ. dolbuğağ. ot. mərhəm.
dərman. 1. qulunç.
- topullamaq** dövmək.
- topulmaq** 1. oqdarılmaq. saldırmaq. at salmaq. hicum edmək. 1. yığmaq. toplanmaq. 1. yumulmaq. cummaq. süprülmək. götrülmək.
- topulmaq** **təpilmək.** saldırmaq.
- **topulub çözmək:** təpilib yıxmaq, dağıtmaq.
- topum** kümə. kürtük. yığın. qurup. quruh.
- **çarşı topumu:** əsnaf. tüccar.
- topunan** - kimisi **top** oynadır, kimisi **topunan** oynur.
- topuntu** cihaz (fars) < yığac.
- topur** tupur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.
- **topur topur.:** tapır tapır. ayağ patirtısı.
- topuraq**
- **ağ topuraq:** kireç. tabaşır.
- **saz topuraq:** gil.
- topurcaq** 1. topcaq. qıvraq. 1. təpə. 1. talatub. furtına. fırtına. 1. topurcaq. iyi, iri at. savaşı, topar.
- topurcuq** iri dənəli nərsə, yağmır dənəsi.

- topurqan** 1. topraqlı. topraq qoğzayan, tozan dərsə. - **topurqan yer**: ayağ basıldığında toziyan yumuşaq topraq. 1. ayağ basıldığında toz çıxaran, yumuşaq topraq.
- topurlamaq** toparlamaq. yumalamaq. yumağlamaq. yuvarlamaq.
- topurlarıq** topa. tüpə. girdə. qumsalış.
- topuş** tobuş. toppuz. topac. qıssa boylu. tıxsın (tıknaz).
- toput** leh. tort. qalınqalit.
- topuz** (savaş ayqıtı). qopuz. gürz. gürüz. düvən. döğən.
 - **başı topuzlu çomaq**: gürz bozdoğan.
 - **iri yuvarlaq başlı topuz**: çomaq < > çoqmaq. çoqmar.
 - **ağac çomaq, topaq, topuz, güpz, gürz, gürüz**: tomaq. tommaq.
- topuz** **toxac**. 1. çoq. çuq. püsgül. saçaq. ilikdin. sopa. toxmaq. toxmaq. iri düğmə. 1. şişik. qalxız. 1. toplanıp, kurutulmuş, qatılaşmış, topluca, qatıca yaraq, silah. 1. **güpz. gopuz**. gürüz. gürz. çomaq. balyoz. dövme, əzmə aracı. dövəc. çəkiç. (> **dəbus** (_(ərəb))). 1. ucu toxmaqlı sopa. - **topuz altında**: güc altında. zor altında.
 - **çomaq topuzu**: quluç.
- topuzluq** qotuzluq. təpəlik. qotazlıq.

tor

(**dur**). **1.** "to" ilə başlayan bir çeşit sözlərin vurqulamağ üçün önünə gəlir. - **tor top**. **1.** ağ. örgü. hörgü. hörük. örük. **1.** hörük kimi yapılmış nərsə. - **tor quşaq**. - **tor börk**. - **tor taqya**: **tor** başlıq. - **tor ağ**: ufaq gözlü balıq ağı (**toru**). (iri gözlüsünə "fanya" deyilir. - **tor kisə**: iki başı qapalı, ortası yarıq, hörmə kisə. **1.** toy. çiğ. pişməmiş. yetinməmiş. əcəmi. gənc olan.

- **tor top edmək**: düzensiz biçimdə yığıb yığışdırmaq. top. - paltarların **tor top edib**, bir buxağa atdı. **1.** salma. ağ. tələ. dam. şəbəkə. **1.** toğ. tuğ. toz. **1.** turğu. parça. **1.** turğu. torğu. **1.** dolaşdırma, bağlama işi. **1. tutaq > duzaq**. çökəmə. ağ kələk. sapalaq. tələ. al. yasa. qəfəs. kəpəz. pəncərə. tikmə. av. ağ. çatma. **1.** qol. şəbəkə. **1.** otaqın yuxarı başı. **1.** incə toxunaqlı geysi. çarşab. **1.** oğlat. cocuq. boy. nəsil. **1. dumu**. bala. balaca. **1.** toy. bəcəriksiz. naşı. gənc. zayıf. incə. xam. axmaq. **1.** işsizlik üzündən doğan boş boğazlıq, gəvəzəlik. işsizlik. **1.** utancaq. ürkək. çəkingən. **1 dor**. ənnabi. tüt qəhvei. doru. tüt qırmızı. **1.** mevki, mərtəbə. şərəf. şərəflilik. **1.** türəmə, törəmə. doğma. soy. gəlişmə. yayılma. **1.** qurlu. məğrur.

özsevær. 1. döl. oğul. 1. yava. yavaş. (# < tez: iti. durmayan). 1. turqu. torqu. tutqu. tül. (< tuğ). örtük. - **tünlük** tuğu: pəncərə, baca tıxacı. pərdə. 1. tuzaq. ağ. 1. **torat**. doru at rəngi. 1. **torat**. av. ağ. pərdə.

- **tor atmaq**: torlamaq. ağ atmaq.

- **tor düzeni**: dor düzeni.

- **tor o bər**: dor o bər (fars) < dövrəbər: < dövərək. mihit.

tor 1. tül. ağ. 1. şəbəkə. ağ. 1. kələp. toy. naşı. 1. qonaq. taraq. 1. ağ. dəndənə. dantel. 1. tellik. tellik. ağ. 1. tıntın. ağ. aldatma. 1. ipliksi. ipsi. tel tel, tar tar olan, tozumsu nərsə. sayın çalınan. sayın çalan. 1. qılıq. gilip. gilif. duzağ. düzən. çıxılması çətin iş.

- **kabab toru**: isqara. izqara < hisqara.

- **tor, ağ kimi olub, av tələsi çeşitlərindən**: dolamıq.

- **tor kimi sərilib qapamaq**. ağmaq. ağışmaq. - **tor çəkim**: toruncaq. toran.

- **bir gözə, bacıya, tapışqıya, pəncərəyə taxılan tor, barmaqıq**: kəpəz. qəfəs. qapas. kəvəs.

- **keçədən, parçadan, tordan, ağdan, toxunmadan yapılan qapı**: qapılıq.

- **tor qurmaq**: iş, kələk işləmək. iş edmək. aldatmaq. - o iş **edməmiş**, iş görməz. - o iş edənin biridir, onla əl ələ sürtmə.
- **uzun qollu, başı torlu balıq avlama aracı**: avqalıq. ovqalıq. oxlıq.
- **yanlarına ağırlıq bağlanmış balıq toru**: ağrıb. ıgırb.
- tora** 1. **dora**. doruq. zirvə. 1. **türə**. çiqil. tovlanmış. burşuq.
- tora** tərh. nəqşə.
- toraq** **doraq**. 1. toraq. süzülmüş yoğurd. çöklək. kəş. qurumuş yoğurd. çuval köşəsi. 1. kömürçülükdə qurulur. 1. **turaq**. süzmə yoğurt.
- toraq** **toqar**. 1. **tumaq**. tümsək. qalağ. 1. odun kömürü yapmağda qurulan qalağ, tümsək.
- toralqu** tor. əngəl. - **toralqu olmaq**: mane' olmaq.
- toramaq** əngəlləmək. sipərləmək.
- toraman** 1. fəxri. onural. övrək. şərəfli. könüllü. 1. qaba. yetişməmiş. əcəmi. 1. iri. dolqun. heybətli. 1. iri, qanmaz gobud gənc. qılıqsız. gicbəsər. 1. tobul. izli yapılı cöcuq.
- toraman** gənc. iti. ütük.
- toran** 1. turan. duran. yaşayan. dirincli. 1. < > tozan.

- toran** **torun.** bulanıq. qaranquluq. toruncaq. tor çəkim. - **alaca**
toran: alaca qaranlıq. yarı qaranlıq - **taran toran:** ala
qaranlıq. çala qaranlıq.
- **toran vurmaq: toran çalmaq: toran qarışmaq: toran**
düşmək: qaranlıq düşmək.
- toranıq** < > **tünərik.** qarnquluq yer.
- toranlı** **torunlu. tortulu. tortalı.** donuq. boğuş. saydam, parraq
olmayan.
- toransız** **torunsuz. tortusuz. tortasız.** saydam. parraq. şəffaf.
zülal.
- torantorun** **toran torun.** toran bulanıq. tarlıq. qaranquluq. qaranqılıq.
qarandırmaq. qaranduruq. qararı. qaranlıq. qarannıq.
qarancıq. koraq. koraq. qapıq. qara. günəşsiz.
günsüz. günməz. işıqsız.
- torat** doru at.
- toratan** **torlatan.** ayran, yumurta, quyuq nələrini çalib, tüellətən,
torlatan yuşatmaq aracı.
- torba** (< > **tobra < > kovba.**) 1.sak. duzak. qapan. 1. çuval. tay. -
gəvşək, yelli, sıxıtırmadan doldurulmuş nərsə, torba,
çuval, tay: qabarlama. 1. dağarcıq. 1. cib < çap. çapıq.

- kisə. çanaq. boşluq. 1.xalta. kisə. qalta. - **böyük heybə**,
torba: qazanqabı.
- **kürəkdə daşınan torba, qab**: heybə.
 - **sıçandan törən (törəyən.)**. **torba dələn olur**.
 - ölmə eşşək, yonca çıxınca, sarma yonca **torba** tikincə.
 - **qantorbası**: qırmızı turp. qanturup.
 - **yekə səbət, torba, tobra**: qandıl. çantıl.
 - **yuvarlaq səbət, sələ, torba**: topac.topaq. qatıp. qotıq.
 - **kiçik sak, tobra**: telik. tellik.
 - **dəri tobra, torba**: dağar.
 - **kiçik torba**: dağarcıq.
 - **böyük torba**: çuval < çuqval (< **çuq**). xara.
 - **dilənçinin torbası dolmaz**: min qapıda uman doymaz.
 - **əlcə kiçik tobra, torba**: əlcik. torbacıq. çantıq.
 - **içinə çaxmaq, qov qoyulan torba**: kavlıq: kavcaq. kovlıq.
kovcaq.
 - **ip torba**: bazarlıq torbası.
 - **kiçik qab, torba, sak, səbət**: qavnaq.
 - **toxunmuş qab, torba, sak**: toxman. qataman. sələ. səbət.
 - **torbada pişik var**: nəyisə gizli, sıxıcı bir nə var.

- torba** {< **tobra**. < **top** (topar > topra > torba: toplayan durba). (< **top**. **toparmaq**. yığmaq).} **1.** durba. **1.** < **topraq**. qapcaq. sumka. suma. muksa. dağarcıq. bastıq. **1.** böyük kisə. dağarcıq. dağar. **1.** gövdədə oluşan sarıq şiş, ur. **1.** daşşağın duran kisəsi, torbası. - **torbası şişmiş**. **1.** qanar. çuval. torsuq. qırtqa. qızan. heybə. qabçıq. çanta. heybə. torsuq. **1.** qasıq. türgək. buxca. - kiçik torba, kisə: yançıq. yançuq. **1.** tapra. topra. kiçik xalta. cib. qapturqay. böyük kisə. külvar. çuntay. tuqarcıq. tağarcıq. taqar. tağar. tuqar. kişə. kisə. qalta. xalta. xaral. qab. **1.** yançuq. yançıq. kisə.
- **qıldan yoğurt** tobrası: köynük.
 - **arpa tobrası**: köynük.
 - **dəri çuval, torba**: qissə. kissə. qıssa.
 - **torbası sidik**: qovuc. məsana.
- torbacıq** **1.** qorçıq. qarçıq. qurçun. xurcun. sandıqca. **1.** çantiq. əlcik. əlcə kiçik tobra, torba.
- torbaçı** çanaxçı. axırçı. yalacanğ. yavaçı. havaçı. aylaqçı. hayvaçı. bayqac. bayquc. boşdançı. boşnaçı. boşqonac.

- çapaçı. çapadançı. sovğaçı. savıraçı. bələşçi. bəlləşçi.
 bəlləkçi (bəleş. bəlləş. bəllək: töhvə). müfdəçi. müfdəxor.
- torbaçılıq** çanaxçılıq. yavaçılıq. havaçılıq. aylaqçılıq. yalcançılıq.
 hayvaçılıq. bayqaclıq. bayquclıq. bələşçilik. bəlləkçilik
 (bəleş. bəlləş. bəllək: töhvə). boşdançılıq. boşnaçılıq.
 boşqonaclıq. çapaçılıq. çapadançılıq. sovğaçılıq.
 axırçılıq. müfdəçilik. müfdəxorluq.
- **qaratorbaçılıq edmək**: vurqun (vurulmuş) çalqın
 (çalınmış), oğrun, həqsiz qazanc sağlamaq, əldə etmək.
- torbalı** - **qara torbalı**: usta. işçi.
- torbasın** **dorbasın**. sapan.
- torbatan** **torbadan**. axırdan. çanaxdan. kovbadan > heybədən (<
kov: **kav**: boş. puç). torbaçı. havayi. yavadan. havadan.
 pulsuz parasız. açıqdan. çaparı. çapa. çapadan.
 qıyınsız. töləsiz. ödətsiz. təkinə. boşdan. boşuna.
 boşunaq. boşquna. bedava. bayqu. sovğa. savırı.
 müfdəsinə. məccani.
- torbay** **dorbay**. nəsil. soy.
- torbun** **dorbun**. mağara.
- torbunqul** **dorbunqul**. sığırcıq. çəkirgə quşu.

torbusuz	dorbusuz. sapan.
torçu	gilifçi. gilipçi. qılıqçı. duzağçı. düzənçi.
torduq	dorduq. qısa, şişman qadın.
tori	borça don. bir boyalı, açıq, pımiq, moru nərsə. qızıl ağ. - tori don: açıq don.
torıq	toruq. torqu. - torıq at: doru rəngli at.
torına	okinoz deyilənə balıq.
torqa	incə parça, barçın.
torqaq	torğaq (fars) < torçu, toruqçu (> darğa > daruğə (fars)). gözətçi, qorucu. sağçı. onğçı.
torqal	torlaq. incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin ariği.
torqamaq	{(r < > ğ). tor < > toğ }. toğramaq. qıymaq. biçmək. parçalamaq. paralamaq. kəsmək. tikkələmək. tikə tikə edmək.
torqay	torğay. toyqar. tarğay. faxtə. çayır quşu.
torqi	püç. piç. soba. buxarı.
torqu	torğu. incə tor parça.
torqu	torğu. turqu. 1. incə toxunuqlu ipək tor. 1. doğru. 1. turğu. tor. parça. incə toxuşlu, ipək parça, barçın.hərir.

- məxmər qumaş. **1.** - incə **torqu**: incə **torqu**: zərif, yumşaq yufağ pərdə, parça. **1. toruq.** - **torıq at**: doru rəngli at.
- torqu** **torğu.** **1.** buyruq kağızlarının başına yapışdırılan boyalı parça. **1.** sərçənin kiçik çeşiti.
- torqun** **dorqun** **1.** quvvətli. güclü. sağlam. **1.** mağara.
- torlaq** **torqal.** **1.** budala. sapıq. səfeh. **1.** alışmamış. çiğ. - heç yoxdan, torlaq yeğdir. **1.** saqqalsız. **1.** incə. gücsüz. zayıf. hər nəyin arığı.
- torlamaq** **1.** yamamaq. yırtığı çatmaq. **1.** bəzək düzəkləmək. **1.** qol salmaq. qol qol edmək. cədvəlləmək. **1.** dama tutaqa salmaq. **1.** dolamaq. sarmaq. **1.** dövrəlmək. dövrələmək. dövürləmək. toplamaq. devşirmək. buxcalamaq. boğcalamaq. paketləmək. **1.** tor atmaq. ağ atmaq. **1.** tövrələyib yuvarlamaq. **1.** hörmək. rufələmək. qapamaq.
- torlamaq** **toğlamaq. tovlamaq.** yol yapmaq. qandırmağa, aldadmağa çalışmaq. avutmaq.
- torlamaq** tozlamaq. incəltmək.
- torlanqan** **torlanğan.** dolaşan. sarışan.
- torlasın** **dorlasın.** daş daşımaq üçün yapılmış araç.
- torlaşmaq** tozlaşmaq. incəlmək.

- torlatan** **toratan.** ayran, yumurta, quyq nələri çalıb, tüellətən, torlatan yuşatmaq aracı.
- torläü** **1. tər.** taza. toy. uşax. tüksüz oğlan. gənc oğlan. igid. **1.** parlaq. gözəl - **torlağ** bağça. - **torlağ** beçə. - **torlağ** yemişlər. - **torlağ** qız. - **torlağ** pişik. - **torlağ** heyvan. - **torlağ** bala. - saqqalı ütölmüş **torlağmış.** **1.** eğitilməmiş at. **1.** çıraq. əcəmi. xam. **1.** ipəkli qumaş.
- torlayan** qandıran. avlayan. avlac. avqar. aldatan. çalğan. çalan. oğurlayan.
- torlu** - qar əridilən **torlu qab:** qarlıq.
- torluq** **1.** qıl sap ipdən olan çadır. **1.** "tor" və bənzəri nərsələrdə toxumaqda işlənən nəsənə. **1.** toyluğ. idmansızlıq. naşılığ. kütlük. **1.** turluq: durluq: qapı. pərdə. **1.** qorxu. ölkük. dalvasa. **1.** dürlük. dürlü. dür. cürlük. cür. kəsim. qism. növ'.
- torluq** turluq. **1.** durluq. devlət yeri. rəsmi yer. **1.** örtük. pərd. hicab. ləhaf. qapı. eşik. astana. dərgəh. bargəh. baringe. dərbar. hisar.
- torma** **tormayhörölmüş** paltar, parça.
- tormış** durmuş. yaşayan. yaşar. yaşam.

- tormu** yaşam sürəsi. yaşam.
- tormurmaq** **dormurmaq**. tomurcuqlanmaq. doluqmaq. yaşla gözləri dolmaq.
- tormusqul** **dormusqul**. süpəh. qısa qayıştan yapılan bir iplə daş atmaya yarayan sapan.
- **dormusqul atışmaq**: sapanla daş atma yarışı yapmaq.
- tormuz** qapsqı qasqı.
- tormuzlamaq** durmuşlamaq. qəmləmək. əngəlləmək. bastırmaq.
- **aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuzlamaq**: düzgünləmək. dizginləmək. yularlamaq cilovlamaq. ovsarlamaq.
- tornaçı** xərrat.
- tornaçılıq** xərratlıq.
- tornaviq** burquc.
- tornotin** **dornodin**. gün çıxar. şərq.
- torost** **dorost** (fars) < **durus**. **duruşt**. **dürüst**. **duruz**. (< **dur**. **durulu**: **durmuş**: sağ). **duruşli**. doğru. düzgün. iyi.
- toroş** toros. duruş.
- toroşqe** **doroşqe** (fars) < **daşqa**. **daşıqa**. qanğı. qağni. qayni. qonqı. qonqa. qaydırıb, sürüb, sürükləyərək daşıma aracı.

torp	ölçü. - torpsuz : hesabsız.
torpaq	(rp < metatez > pr) topraq . (< tor: tör. toz) törpülmüş , ayrılmış, açılmış, incə bölüklərdən olan nərsə.
torpaqbasdı	torpağbasdı . bax > toprağbasdı .
torpı	1. dülgər qovarası. 1. hər nəyin oğuntusu. - qızıl, dəmir torpusu .
torplamaq	ölçmək. oxşatmaq. yaraşdırmaq.
torpu	- torpu , rəndə çeşiti : kəriş. kəric. kəniş. kənic.
torpu	turpu . türpü . ağac yonan. yonqac. rəndə.
torsıman	doruya yaxın rəng.
torsuq	torba. qabçıq. çanta. heybə. 1. tursuq. tulum. tuluq. dolum. dolu. şişik.
torsuqmaq	1. qızmaq. öfgələnmək. hırslanmaq. 1. inad etmək. ayağ dirəmək. 1. ayağ dirəmək. inad etmək.
tort	1. bax > torta . 1. tord . qabili inkisar. qırılqan. qırılabilir. sınabilir. qıtır qıtır.
tort	bax > torta .
tort	dord . < dur. durmaq. turt. turta. durda. qalın.
tort	tortı. dürt. bir para suyuq nərsələrin dibinə duran quyu nərsə. köçək. köçələk. çökündi.

- torta** **tortu. tort. dürd. dürdə. tortu. durda. dord** (fars) {1.<
durmaq. dibdə. (< dib)). dibələk. suyuq nərsələrin dibinə
çökən, dibində duran, yatan çöküntü. çökələk. köçək.
köçük. çökək. çökət. çökəlti. çökəlit. çökək. çökük. çökül.
çökün. çöküt. çökət. küsbə. küsbə (< **köçbə**). qalıntı.
süzüntü. yatıq. lay. tərəssüb. risub.
- torta** turta. **durda. dürd. (< durağan. duran)**. 1. tortu. çökək.
çözəlti. xam. əriməmiş. pişməmiş. 1. türd. otur. çökə.
tavut. tov. tav. tar. çöp. şarabın tortusu. hər nərsənin
çöküntüsü. - suçu **oturu**. - yağ əridilirkən **oturu oturur**.
- tortal** **tortul.** torta barikintisi.
- tortalı** **tortulu. toranlı. torunlu.** donuq. boğuq. saydam, parraq
olmayan.
- tortan** **dordan.** qursaq.
- **daş dordan:** qursaq. daşlıq.
- tortan** **turtan. 1. qursaq. 1. kürk. postun. pustun. örtük.**
- tortasız** **tortusuz. toransız. torunsuz.** saydam. parraq. şəffaf.
zülal.

- tortu** tort. dürd. bir para suyuq nərsələrin dibinə duran quyu nərsə. köçək. köçələk. çökündi. - üzüm tortısı: cıra. - sucu (şərab) tortısı. - yağ tortısı. - qəhvə tortısı: təlvə.
- tortılı** **tortlı. dürtli. 1.** köçəkli. köçələkli. çökünrülü. bulanıqlı. pusalı. **1.** pırraq, bərraq olmayan. təsfiyə olunmayan.
- tortlı** **tortılı. dürtli. bulanıqlı. 1.** köçəkli. köçələkli. çökünrülü. pusalı. **1.** pırraq, bərraq olmayan. təsfiyə olunmayan.
- tortoqlox** düd. utax. qalıt. his. quraq. qurama.
- tortop** dərlənib toparlanmış. həp girdə.
- tortu** bax > **torta.**
- tortu** bax > **torta.**
- tortu** **durdu.** duran.
- tortu** **durdu. dürd. dürdə. dürdi. tort. torta. tortu. 1.** çöküntü. çökələk. çökəlti. çökəlit. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. risub. tərəssüb. **1.** uyutucu, əsrədən, sərxoşladan nəsnə. muxəddirə.
- tortu** **torta. (< durdu: duran. çökən).** **1.** çökək. çözəlti. çöküntü. çirk. daşaq. daşqaq. çiqlək. (**< çiq**). **1.** törti. durtu. dürdə. çökələk. çökəndi. risub. **1.** bara. qazmaq. qazanın

- dibindəki kirəç. qulmu. bozanın dibinə çökən qoyu bölümü.
- tortuqlanmaq** **dorduqlanmaq.** kibirmək. qabarmaq. çalım satmaq.
- tortul** **tortal.** torta barikintisi.
- tortulaşmaq** toncuqmaq. doncuqmaq. quyuqlaşmaq. qəlizləşmək.
- tortulu** **tortalı. toranlı. torunlu.** donuq. boğuş. saydam, parraq olmayan.
- tortunmaq** çökəlmək. çökəltmək. çökəltmək. çökələkmək.
- tortusuz** **tortasız. toransız. torunsuz.** saydam. parraq. şəffaf. zülal.
- toru** **doru. 1.** qara al arası at donu, boyası. **1.** yələ ilə quruğu qara, başqa yerləri qızıl al at.
- toru** **doru. 1.** torıq. **1.** qara ilə qırmızı qarışıq boya. ənnabi. yanığ qırmızı. **1.** yələsi ilə quyruqu qara, başqa yerləri qırmızı at. **1.** doruq. zirvə. **1** duruş. yaşam. **1.** bolluq. bərəkət. artıqlıq. **1.** lobu. baqla türü göylər.
- **doru** at rəngi. **tor. - doru at:** torat.
- **qan toru:** parlaq doru rəng.
- **toru ayqır:** kiçik ayı ulduzlandıran biri.
- toruq** **doruğ.** namus. şərəf. iffət. ismət.

toruq

doruq duruq. (1. < dövrük < dövür (dövürmək < : > dövürmək. (< çörək: < çövrək: çevrək < > (ç < > d) dövrək). 1. < dolu: girdə). 1. doruq. doru. təpə. zirvə dağın zirvəsində. başında olan girdə yer. dağın təpəsi. çönmüş. devrilmiş. yuvarlaq. təpə. uc. sınır. yüksəklik. yüksək yer. 1. ağacın başında bitən körpə pürçüklər. 1. doru rəng. 1. incə. zayıf. xam. olmamış. 1. təpə. 1. nərsənin, başına dək duldurulması. komala, təpələmə doldurmaq. - **duruqlu** ölçək. 1. açıq. saf. 1. **toruq. doruq.** doru rəng. - tüm **toruq** at. 1. cıqıray. təpə. töppə. təpə. zirvə. martın igirmibir otuzbir arasında doğanların ayı.

toruq

doruq. duruq. (1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur: düğün.). 1. üstük > estiğ. setiğ (fars)- uc. ucalım. yüksəlim. qalxım. siud. zirvə. uruc nuqtəsi. təpə, dağın, böyük nərsənin ən yuxarsı, zirvəsi, ən yüksək yeri, ucu. yuxar. baş. təpə. çıxat. kərəmpə. qullə. 1. ucqar. çıxat. son. nəhayət. sınır. baş. qıyı. qıraq. - **açıq doruğ:** al. - **dib doruq:** başdan aşağı. tamamı.

- **qara doruq**: nərsnin ən uc bölümü, ən sonu. həddi nəhayi.
nəhayət. axir.
- toruqlama** toruqlu. təpələmə. təpə quracaq dək doldurulmuş.
- toruqlamaq** **doruqlamaq**. silmə, təpəsinə dək doldurmaq. təpələmək.
ağızlamaq.
- toruqlu** **doruğlu**. namuslu. şərəfli. iffətli. ismətli.
- toruqlu** toruqlama. təpələmə. təpə quracaq dək doldurulmuş.
- toruqluq** **doruğluq**. namusluluq. şərəflilik. iffətlilik. ismətlilik.
- toruqsuz** **doruğsuz**. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz.
şərəfsiz. iffətsiz. ismətsiz.
- toruqsuzluq** **doruğsuzluq**. namussuzluq. şərəfsizlik. iffətsizlik.
ismətsizlik.
- torulqa** qumru.
- torulmaq** doğrulmaq.
- torum** **dorum**. **torun**. 1.dəvə yavrusu. 1.bir yaşında dəvə
yavrusu. 1. oğul oğlu. nəvə. - torun tosun: cocuq torunlar.
nəvə nəticələr.
- torun** - **toran torun**: toran bulanıq. tarlıq. qaranquluq. qaranqılıq.
qarandırmaq. qaranduruq. qararı. qaranlıq. qarannıq. qarancıq.

koraq. kuruq. koraq. qapıq. qara. günəşsiz. günsüz.
günməz. işıqsız.

torun

1. dorum.torum. dəvə yavrusu. **1. torum. dorum.** bir yaşında dəvə yavrusu. **1. çağut. çağıt.** nəvə. **1. yadıca.** nəbirə.

torun

toran. bulanıq. qaranquluq toruncaq. tor çəkim. - **alaca toran:** alaca qaranlıq. yarı qaranlıq - **taran toran:** ala qaranlıq. çala qaranlıq.

torun

turum. törüm. törün {1. < törəmək. 1. < turum (< durmaq: edmək.) }. 1. nəvə. nəbirə. oğuş. öğüş. 1. iki yaşında dəvə yavrusu. 1. axtıq. nəbirə. çavluq. törə. nəvə. oğuş. nəvə nəticə. 1. oxşuş. köşək. bir yaşında dəvə yavrusu. 1. oğul oğlu. nəvə. 1. sevgili. biricik. çox sevilən. 1. əcəmi. xam. 1. gənç boğa. 1. toran. bulanıq. tutqun. tozan. 1. buta. butalaq. dəvə balası, yavrusu. - tişi torum. dişi törüm: urqaçı butalaq. 1. iki yaşında dəvə. buta. daylaq. taylaq. 1. ayqır. ayqır yavrusu. 1. qul. külə. bağlı. müti. 1. dəvə yavrusu. bir yaşını keçməmiş dəvə yavrusuna verilən. gənc dəvə. 1. döl. 1. oğul oğlu. nəbirə. 1. tuvduq. doğduq.

- toruncaq** toran. torun. tor çəkim.
- torunlu** **toranlı. tortulu. tortalı.** donuq. boğuş. saydam, parraq olmayan.
- torunlu** törəli. örünqli. yer məqam yiyəsi.
- torunsuz** **toransız. tortusuz. tortasız.** saydam. parraq. şəffaf. zülal.
- torus** tavan.
- tos** - **dos dosca:** qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada qada.
dosca. yoldaşca. yolaşca. sevgilə. sevişlə.
- **yaxın arxadaş, dos:** eniş. enişik.
- **yaxın arxadaş, dos:** eniş. enişik. yenik. yenişik. canciyə. -
könül enişi: ürəyə yaxın biri.
- **əsgı dos, düşman olmaz, calanan su, qaba dolmaz, qırılan cam bütün olmaz, çolax əldə çəlik durmaz.**
- tos** 1. "to" ilə başlayan bir para sözlərə gəlib, vurqulayan sözcük.- **tos** topalaq. - **tos** doğru. 1. (baş. kəllə. buynuz) atma. tolazlama. - **tos vurmaq.** - qoçlar **tos vurur.** - cocuqları **tos vuruşdurmaq.** - cocuqlar **tos vuruşurlar.** -
- tos** 1. **dos.** < **düz.** şərəf. 1. {**dos.** < **das** < **daş** (?)}. göründəş. yoldaş. qoş. qos. söygi. ara inamlı. dənge döş. arxadaş. ayaş. adaş.

- tos** dos. dost. tuş. 1. ayaş. 1. sevgili. 1. oynaş. metres.
 - **tos toparlaq devşirilmək**: çövrəklənmək. çövrəklənmək.
 çömbəlmək. çönbəlmək. qıvrılmaq. qanğallanmaq. - ilan,
 köpək **qıvrılıb** yatmış.
 - **tos qatın**: oynaş. metres.
- tos** uq. tüq. tüy. tus. tös. 1. özü kimi. - **toq** özüdü: oq özüdü. -
tüy sana dedim: elə sənə dedim. - **tüy** atuva lə'nət:
 cəddabadıva lə'nət. 1. irq. soy. kök. tuxum. sirişt. 1. toz.
 topraq. 1. yayın örtüyü. 1. toz.
- tosa durmaq** pusa durmaq. güdmək. gözləmək.
- tosabəy** **toqsabəy. tuqral. tuğrul.** alaybəyi. alaybəy. alabəy.
 tuqsabay. başçı.
- tosaq** əngəl. tosalqı.
- tosalqan** bağlı. qapalı.
- tosan** (< **tavsqan**). 1. ası. önəgə. inad. (> **tovsən** (fars)). 1.
 ərköyül.
- tosan** doqsan.
- tosan** **tosun. həşəri.** - **tosun** tay. - həşəri heyvan. harın at: **öküş**
 yılıxı.

- tosarmaq** **tosnarmaq. tomsumaq: tomsaqmaq. tomqurmaq.**
tomsurmaq. tomalmaq. tamarmaq. tomarmaq. (t < > s)
somurtmaq. qəlizləşmək. üz asmaq. üz gözün turşatmaq,
yığmaq, büzmək.
- tosatmaq** əngəlləmək.
- tosattın** birdənbirə. ansızın.
- tosbaqa** **tosbağa. daşbağa. daşbükə.**
- tosbaqa** **tosbağa. 1. < daş + bağ: qab. 1. tops + bağa. daşbağa:**
qaplambdağa. tasbağa. taşbağa. daşbağa. tısbğa.
tasbağa. tosdğa. bağaçanaq. bağırtlaq. anaqbağa.
qabırğa bağa. qabqı bağa. qaplambdağa. qaplimbağa.
- tosbaqa** **tosbağa. münqüz baqa. qaplumbağa.**
- tosca** **dosca. dosluqca. içdənklə. içdən. iç içindən. inaqla.**
candan. könüldən. göyüldən. ürəkdən. səmimiyyətlə.
səmimiliklə.
- dos dosca: qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada qada. dosca.
yoldaşca. yolaşca. sevgiyə. sevişlə.
- tosən** (fars) **< tavsqan. tosan. tosamaq. tosun. (həşəri < aşırı).**
- tosiyım** güdmək. gözətləmək. toşa durmaq. tosa durmaq.
- tosqa** **1. hey'ət. - çox gözəl bir tosqada. 1.güney arnaud eli.**

tosqavul	bəkçi. yolçu. qaravul. gözətçi. güzərçi. darqa.
toslam	tasarlı. xayallı. qondarma.
toslamaq	< toqsılamaq . 1 . toxlamaq. toxundurmaq. çarpmaq. nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq. mindirmək. 1 . buynuzlamaq. qaqmaq. 1 . çarpmaq. vurmaq.
toslamaq	1 . taslamaq. sıyğamaq. sıyağlamaq. boyamaq. rəh qoymaq. 1 . tos vurmaq. atılmaq. - qoçlar tos vurur . - cocuqları tos vuruşdurmaq . - cocuqlar tos vuruşurlar . -.
toslanmaq	eşnəşmək. eşnəşmək.
toslaşım	doslaşım. doslaşış. doslaşma. qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. anlaşma. anlaşış. anlaşım. uyuşma. uyuşuş. uyuşum. uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşiş. birləşim. birgışmə. birgəşiş. birgəşim. birikiş. birləşim. birbirilə ülfət, dostluq, qurma. əl bir olma. andant _(latin) . müvafiqət. e'tilaf.
toslaşış	doslaşış. doslaşım. doslaşma. qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. anlaşma. anlaşış. anlaşım. uyuşma. uyuşuş. uyuşum. uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşiş. birləşim. birgışmə. birgəşiş.

birgəşim. birikiş. birləşim. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl
bir olma. andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf.

toslaşma

doslaşma. doslaşış. doslaşım. qoşlaşma. qoşlaşış.

qoşlaşım. anlaşma. anlaşış. anlaşım. uyuşma. uyuşuş.

uyuşum. uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım. alışma. alışış.

alışım. birləşmə. birləşış. birləşim. birgışmə. birgəşış.

birgəşim. birikiş. birləşim. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl

bir olma. andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf.

toslaşmaq

doslaşmaq. 1. eşinmək. aşna olmaq. eşenlik:

anğşalamaq. **1. # çarpışmaq.** savaşmaq. burnuzlaşmaq.

1. bağınmaq. barışmaq. müsalihə etmək. 1. tutuşmaq. 1.

yaraşmaq. barışmaq. müsalihə etmək. uyquşmaq.

gedib gəlmək.

toslaşmaq

yaxalaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. davaşmaq.

davqaşmaq. salaşmaq. salqışmaq. sapaşmaq.

sapqaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq. apqışmaq.

qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq. qapqaşmaq.

boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq. çalqaşmaq.

çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq. çırpışmaq.

qaqışmaq.

- **biribirini bilmək, tanımaq, doslaşmaq**: bilişmək.

toslatmaq tos vurdurmaq. atlatmaq.

toslu - **pozlu toslu**: ağdalı. ifadəli. görkəmli.

toslu təknik. təkin. törəli. zadəqan. əşraf. əfəndi. ağa.

aristoqrat. alinəjad.

tosluq 1. biribirilə ülfət, dosluq qurma: əl bir olma. anlaşma.
 anlaşış. anlaşım. uyuşma. uyuşuş. uyuşum. uzlaşma.
 uzlaşış. uzlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşiş.
 birləşim. birgışmə. birgəşiş. birgəşim. birikiş. birləşim.
 qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış.
 doslaşım. andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf. 1. barış. aştı (<
aşılmaq). sevgi. qardaşlıq. yarıq. yaranlıq. yarnalıq.
 yoldaşlıq. 1. ilişgi. yoldaşlıq. 1. istəm. istək. istənc. istəş.
 səmimiyyət. riyasızlıq. ixlas. xilus. 1. sevgi. 1. yaranlıq.
 yarnalıq. yoldaşlıq. 1. əşlik. əşilik aşılıq. 1. içdənlik. iç
 içəlik. iç dışlılıq. inaqılılıq. canyanlıq. cananlıq. könüllülük.
 göyüllülük. ürəkliklik. səmimiyyət.
 - atdıya çatmaz yayaq, bu **dosluğu sən bırax**.

- **bir dosluq**: son bölük, həm də azacıq.

- **dosluq başqa, borcluq başqa**.

tosluq

dosluq. 1. dostluq. barış. - **tosqaytqan bolmaq**: dost

olmaq. 1. irgəlik. ərklilik. yoldaşlıq. istəklilik. eygillik. yaraş.

barış. eliş. müsaliyə. təklik. təkinlik. törəlik. zadəqanlıq.

1. yarlıq. yoldaşlıq.

- **dosluq edmək**: alışmaq.

tosluqca

dosluqca. dosca. içdənliklə. içdən. iç içindən. inaqıla.

candan. könüldən. göyüldən. ürəkdən. səmimiyyətlə.

səmimiliklə.

tosma

bükət. səd. saq. bəd. susaqlağı. saqtağıç. götürmə.

toğan. tosmın. tutmın. bürküt.

tosmaq

1. küsmək. tosanaq. 1. tutmaq. 1. tösmək. dözmək.

bəkləmək. püskələmək. sübati qərar edmək. 1. yolu

bağlamaq.

tosmın

tutmın. bürküt. bət. bağ. bağıt. bükət. səd. saq. bəd.

susaqlağı. saqtağıç. götürmə. toğan.

tosnamaq

tosarmaq. tomsumaq: tomsaqmaq. tomqurmaq.

tomsurmaq. tomalmaq. tamarmaq. tomarmaq. (t < > s)

somurtmaq. qəlizləşmək. üz asmaq. üz gözün turşatmaq, yığmaq, büzmək.

tosoqo toxuz. düşüş. mullaqat.

tospan **dospan.** düşman. öcman.

tossuz **dossuz.** kimsəsiz. kəssiz. qorucusuz. hamisiz.

tost **dosd. dosd. 1.** sağdıç. ortağ. yardaş. **1.** yaryan. yarıran. tanış.

tost **dost. tos. dos. tuş. 1. dosd.** oynaş. metres. yardağ. yoldaş. rəfiq. ılış. iliş. yoldaş. sağdıç. **1.** larin yığvada birinə verilən "**tav**", "**sağlıq**", "**tuş**". - **tav qaldırmaq:** sağlığa qaldırmaq. tos demək. tuş vermək. **1.** cöngər. yöngər. arxadaş. şaqıray. çaqray. tanıtıq. oynaş. metres. cıqıra. səmimi. arxadaş. nöker. tataq. yoldaş. **1.** yaran. yarıb. yarqın. iyim. canan. çox yaxın arxadaş.
- **dost** saymaq: cöngərsinmək. arxadaş qəbul etmək.
- **tost olmaq:** bir qoş bolmaq. arxadaş olmaq.

tost əşil. əş.

- **domuz dərisi post olmaz, əsgü yağü dost olmaz.**

- **düşənin dosdu olmaz, varlının düşmanı.**

- **əş dosd:** tanıdıqlar. tanışlar. yaxınlar.

- **qara gün dosdu**: sıxıntıda ortalığı boşaltmayan yoldaş.

- **dosdun pisdır, daşın at, qonşun pisdır, daşın, at.**

(**daşınmaq**: yer dəyişmək. köçmək).

- **dosdunla** üzləş, yağunla güləş.

- **yağıdan qurtulluq, dosdum tutmasa.**

tost

tosd. 1. yavər. inaq. 1. tanıdıq. tanış. bildik. aşna. - əş

dosd: əxəvan. - **dos doğru**: küs günü.

- **iç dosdaşı.**

- **dos** daşı baş yarmaz.

- **doslar başına**: bizə düşən iyiliklər, doslarada buyruq (qismət) olsun.

- **doslar işdə görsün**: yalnız işləyən kimi göstəriş yapmaq.

- **dosda düşmana qarşı**: dos üzülməsin, düşman sevinməsin.

- **dos qazığı**: yaxınlardan, tanışlardan gələn toxunma, qırpa. qırca. qırıc. kəsər. kəsər. zərər.

- **dos düşman**: hamı. hər kəs.

- **dost acı söylər**: dos acı gərçəyi üzə deyər.

- **dos başa, düşman ayağa baxar**: baş ucalığın dosd istər, ayağ qaymasın düşman.

- **dos dosdun yəhərlənmiş atıdır.**

- dosluq başqa, borcluq başqa.

- dostsuz dünya: yalın dünya.

- yüngül dosdun, yükü ağır olar.

tostca	dosca. arxadaşca. iç içək. içdənlik. səmimi.
tostluq	cıqırallıq. səmimiyyət. toxluq. barış. tatabıllıq. arxadaşlıq. - dostluq qurmaq: özəngiləşmək. görüşmək. ortaqlıq iş yürütmək. - tostluq qurmaq: tatabıllaşmaq. arxadaş olmaq.
tostoğan	{ 1. < (. < > q) < toq. 1. < tut. tutsuğan. tutan.}. 1. kasa. ayağ. sağar. çanaq. qədəh. 1. ibriq. küzə.
tostuqrı	dosdoğru. 1. burmadan. burdurmayaq. çevirmədən. 1. topdoğru. tübdüz. təbtəkiz. yayla. hamar.
tostuqrı	dosdoğru. 1. dik. - doğru doğru dosdoğru: işin ən doğrusu. 1. düpədüz. dümdüz. apaçıq. 1. tastamam. dümbələbdüz.
tostuqrusu	dosdoğrusu. doğru doğurdan. doğru doğrusu. gerçəğın. gərçəğın.
tostoli	tohtolu.
tostoparlaq	lündə. kündə. güllə. kürə. tombalaq. yuvarlaq. yumaq.
tostoparlamaq	toparlamaq. yığıb yuvarlamaq. girdəğun edmək.

- tostum** **dosdum.** imanım. inamım. işənim. içəlim. ciyərim.
güvənim. sinənim. sınıanım. canım. qardaşım.
- tostutmaz** **dostutmaz. daştutmaz.** qoşqonmaz. qoşqoymaz
qoştutmaz. heç kimlə tutuşmaz, qoldaşmaz, yollaşmaz,
yollaşmayan.
- tostyana** **dosd yana.** yaryana. yarıran.
- tosucu** gözləyən.
- tosuqmaq** düzükmək. düşmək. uyqun gəlmək. yaramaq. fayda
vermək. - bu ot nəyə **tosuqur**: bu dərman nəyə faydadır.
- tosun** 1. iki yaşın aşmış qara siğir ayğırı. siğirin balasına
deyilir. 1. tıqnazca, dolu, canlı igit. - hal **tosunum** görəyim
səni. 1. öküz. 1. **kələ.** (danalıqdan yeni çıxmış) gənc boğa. 1.
tos atan. **tos** vuran. azğın. azmış. saldırgan. həşəri (<
aşırı). dəliqanlı. tıqnaz. gürbüz. gümrah (> **tosən** (fars)) -
tosun at. - **tosun** gediş. - **tosun** baxış. 1. toplantı. toplarqa.
1. gənc boğa. 1. yağ. ulu. 1. ağsoy. əşraf. nəcib.
zadəqan. 1. buqaçar. gənc buğa. 1. **tosan.** həşəri. - **tosun**
tay. - həşəri heyvan. harın at: **öküş yılxı.**
- tosun** çığ. yoğursu. qırt. olmamış. xam. iş bilməz.
- **torun tosun**: cocuq torunlar. nəvə nəticələr.

tosunluğ	gurluğ. haşarılıq. aşırılığ.
tosunluq	tosunluq. pişirməmişlik. öyrənşməkilik.
tosyana	dosyana . qardaşca.
tosyar	dosyar . başdaş. yaxın.
toşa durmaq	tosa durmaq . güdmək. gözləmaq.
toşab	doşab < tuqşab . şirə. çaxır. bərkimiş, tutmuş hər bir SIVIQ. - qarla doşab yeməyi : qar halvası.
toşab	doşab . doşav . < tükab . (< tuq). 1. qara. bərk. quyuq. qəliz. gəliz. 1. tutaq. tuxat . tutab. pəkməz. - qaraboza : quyuq çaxır, şərab. - qoyu, qəliz bərkəməz, doşab: bulama. - balçıya doşab (pəkməz) satılmaz . - pəkməz (doşab) qarışdırılmış qar : qar çalvası. qar halvası.
toşancıl	qartal. uqab.
toşqan	dovşan. kuyan.
toşqurmaq	tuşqurmaq . toğşurmaq . tuğşurmaq . (< toq . tuq). toxlatmaq. qapağına dək, başına dək doldurmaq. - o evin tavar bilən toşqurdu : doldurdu. - qabların hamısını toşqurun : toqşurun. - evi tavar bilən tuşqurdu .

toşni (< tuq). bax > **toqca**.

tot tut. 1. toz. 1. pas.

- **tot basmaq**: **tot bolmaq**: **tot kəsmək**: paslanmaq.

- **tot tırmı dartqan**: paslı. paslanmış.

- **totun açmaq**: pasını arıtmaq.

- **tot qondurmaq**: toz qondurmamaq.

- **tot qaqdırmaq**: toz qondurmamaq.

totaq **dodaq**. dimdik. sipər. savır. ləbə.

- **dodaq qarçırma**: > **dodaqqaçım** > **dodaqçım**: çözgüş.

çözgülüş. gülümsəmə. gülüşmə. gülçəşim. güləşim. ləbxənd.
təbəssüm.

- **üst dodaqla diş arasında çıxan bir qabarcıq**: qara sarılıq.

- **üz, burun, dodaqların şişməsiylə bəlirən kəsəl**: qaradalaq.

- **üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ**

damır, qarın qursaq boş qalır.

- **baldodaq**: **baldudaq**. dadlı, xoş dilli, sözlü.

- **dodaq dodaqa öpüşmək**: badamcıqlaşmaq.

- **dodaq büzmək**: ləb bər çidən.

- **dododağın çəğnəmək**: özün, için yemək.

- **dodağ uçuqlamaq**: çox qorxmaq.

- **dodağını ısıрмаq: dodağ ısıрмаq** çox şaşırmaq. şaşsa, heyrətdə qalmaq.
- **dodağ boyası:** al qırmızı.
- **dodağ bükmək:** dodağ büzmək. bəğənmemək. kiçimsəmək.
- **dodağ çuxuruq:** üst dodaqla burnun arasqnda olan batıq bölüm.
- **dodağ səsdışlar (:səsdəşləri):** "b. f. m. p. v" biçikləri, hərfləri.

totaq

- dodaq. irən. əyrən. yarıq.** nərsədə olan yarıq yer. -
- ağarmış dodaqlar:** gücdən düşmüş kiməsne. - **dodaq burmaq:** ağlayacaq olmaq. - dodaqların aralayıb dişlərin gösətib, dadsız dussuz, səssizcə gülmək: - nə **sırıtib** durursun belə.
- **tavşan dodağı:** aradan çarpıq dodaq.
- **dodaq bükmək. yüz əkşitmək:** ərinlərin qıysıqına bardırmaq.
- **əğri dodaqlı:** dartığərin.

totaq

- dodaq. tudaq. 1. irin. 1. hər nəyin qırağı.** - dəniz **dodağı.** erin. kalpuk.

- **yarıq dodaqlı**: ayrərin. tavşan dudağı.
- **dodağını ısırmaq**: şaşılı qalmaq. heyrət etmək.
- **dodaq bükmək**: ağılamsımaq.
- **dodaq çatlamaq**: qussələnmək.
- **dodaq çuxuru**: üst dodağın oluğu (oyuğu).
- **dodaq yarılmaq**: birdən birə bərk qorxmaq.
- **dodağından qan damlar**: gilas dodaq. al qırmızı gözəl dodaqlı.
- **dodaq dodağa** öpüşmək.
- **dodaq sarqıtmaq**: dodaq sallamaq. somurtmaq.

totaqçım **dodaqçım** (< **dodaqqaçım**. dodaq qarçırma). çözgüş. çözgünlüş. gülümsəmə. gülüşmə. güləcəşim. güləşim. ləbxənd. təbəssüm.

totaqqaçım **dodaqqaçım** < **dodaq qarçırma** > **dodaqçım**. çözgüş. çözgünlüş. gülümsəmə. gülüşmə. güləcəşim. güləşim. ləbxənd. təbəssüm.

totaqlaq **dodaqlaq**. iri dodaqlı.

totaqlamaq **dodaqlamaq**. (qıramer). yuvarlamaq. girdələmək.

totaqlıq **dodaqlıq**. 1. dilaltı. dişaltı. boğazüstü. boğazlıq. məzə. 1. dimdiklik. sipərlik. savırlıq. ləbəlİK. - **börk**, **şapqa**

	dodaqlığı, dimdikliyi, sipərliyi, ləbəliyi: qalaq - şapqamın qalağı əğilimiş.
total	tuta. cəmi. - borcuzla tuta , bir belə edər. - birinən iki tuta , üç elər.
totan	dodan. tutan. şişman. göbəkli.
totem	onqun.
toti	tutu (quş).
totiə (ərəb.)	{(< tut : gizli. bağlı)}. tutaqa. {(< tutmaq)}. tutaq. tutqal. tutqa. (< tut : gizli. bağlı). 1. gizli, dolambaş işlər. 1. pusuq. pusqu. püsüq. tələ.
totqalmaq	tutqalmaq. dayanmaq. bir nərsə üzər durub, təkidləmək.
totqurçı	todqurçı. doyuran.
totqurqan	todqurqan. doyuran.
totqurmaq	todqurmaq. doyurmaq. bıqdırmaq. tuqurmaq.
totqurmuş	todqurmuş. doyurulmuş.
totqurtaçı	todqurdaçı. doyuran. doyurucu.
totqurtmaq	todqurtmaq. doyurtmaq.
totquruqlı	todquruqlı. doyuran.
totqurumsınmaq	todqurumsınmaq. doyurur görünmək. todqurunmaq.

totqurunmaq	todqurunmaq. doyrulmaq.
totquruşmaq	todquruşmaq. doyruşmaq.
totlanmaq	tozlanmaq. paslanmaq. pas tutmaq.
totmaq	todmaq. (y < > z < > d) tozmaq. todmaq. doymaq.
totmaq	todmaq. doymaq.
totuq	heybə.
totunmaq	doyunmaq. doymaq. doynuşmaq. - ər totundu.
totunmaq	todunmaq. doyar kimi görünmək.
totur	qaraçay malqarda yaz aylarının adı. neysanın birlə on arası günlər. - toturnu alayı: mart ayı. - toturnu artayı: neysan ayı.
toturqa	dodurga. 1. dolqun. doyumlu 1. doyuran. doyurucu 1. açıq. net. berraq.
toturqan	todurqan. doyuran.
toturmaq	todurmaq. doyurmaq.
totürək	tozürək. pasürək. səmimi olmayan. iki yüzlü. riyakar.
touynuq	toxluq.
tov	dov. 1. tav. tab. burqu. - tovlı ip: burulmuş ip. 1. qurqu. - tavlı saat: qurqu saat. 1. kürsünün dörd bir yanına deyilir. 1.

şayiə. çov < çav. sov. sav. quv. (səs küy. san şöhrət). - **dov**

tutmaq: çav tutmaq: ün qazanmaq.

tov

tab. 1. islim. istim. issim. issiq. ıslım. ıstım. ıssım. ıssıq.

ıssıq. ıssilik. ıssılıq. güc. qaldırı. quvvət. quvvə. **to1.**

qıvrım. büklüm. **1.** sızınca. qısqınc. qısqanc. mehnət.

məşəqqət. - **tov tutmaq. 1.tüv. tü.** - **tov ayaq:** tü dabana: -

o yer ki sevib sevilmə, sevidib sevinmə yasq, ayaq

sallama, tü dabana qoy qaçaq.

tov

tav. (hər nəyin dolanbacı). **1.** sıra. nobət. - "**tov sənə**":

nobət sənindir. (sağlıq vermədə deyilir). - **tov** kimindir. - **tav**

mənə çatdı, bəxtim qoyub başın yatdı. - **tovda** sənə çatarmış,

axar sular yatarmış. - yaşam oyndu, bir **tov** sən, bir **tov** mənə.

- tovla gələn **tovla** gedər. - öz **tavın** gözlə. **1.** qat. kərəm. rəf.

rədif. çin. - bu duvar on **tav** kəpiçlidir. - yer **tavları. 1.** sətir.

xətt. - on **tav.** - bu yapraqda (səfhədə) neçə **tav** var. - bu

yazının **tav** araları çox sıxdır. **1.** tavut. torta. tar. **1.** tavuş.

tapuş. tapış. təpiş. nəbz. tovuş.- ürək **tovuş.** - damar

tavuşu.

- **tov tov:**. **dov dov.** çənəsi düşük. qeveze.

tovan (fars)

< **tupan. tüpən.** tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor.

- tovan** **tapan. tavan. sapan. (> tabəndə (fars)). saplayan.**
taplayan. tavlayan. tovlayan. eşən. eşəyən. 1. saçan.
 ışıdan. ışıq saçan, salan. 1. qızdıran.
- tovana** (> **təvana (fars)**). saqan. sağan. sağuc. sağ. güclü.
- tovanaq** **tovqac. tovanaq. tovqan. tavqac. tavquc. (< tav. tab. tov). (**
> təvana (fars)). tanquc. tənïc. tanıc. tanqıc. tanquruc.
 güclü. burnaq. quvvətli.
- tovbiqləmək** **tovbixləmək. tobixləmək < topuqlamaq. toxunmaq.**
 ilişmək. ilinmək. tənbiħ edmək. - bu uşağa **ilişməyin**, suçu
 yox.
- tovqa** **tovğa. doğa. qıpiq. ayran. çalağ. çalab.**
- tovqac** **tovnaq. tovanaq. tovqan. tavqac. tavquc. (< tav. tab. tov).**
(> təvana (fars)). tanquc. tənïc. tanıc. tanqıc. tanquruc.
 güclü. burnaq. quvvətli.
- tovqan** **tovnaq. tovanaq. tavqac. tovqac. tavquc. (< tav. tab. tov).**
(> təvana (fars)) tanquc. tənïc. tanıc. tanqıc. tanquruc.
 güclü. burnaq. quvvətli.
- tovlaq** 1. dolambac. dolamac. kovlav. girdab. dolağ. 1. duzaq.
 alsıq. arsiq. aldaq. yalan. tələ.
- tovlam** burqu. buram. qıvram.

- tovlama** **toğlama. fırlama. 1.**atma. atlatma. çıxartma. düşürmə. düşürtmə. uzaqlatma. dəf etmə. **1.**dolandırma. dönəldirmə. döləndirmə. dolaşdırma. gəzitmə. gəzitdirmə. çevirmə. çevirtmə. **1.** törətmə. öretmə. doğurma. doğurtma. **1.** piç. piş. buru. burqu. dolam.
- tovlamaq** **1.** qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. **1.** qıvırmaq. bükmək. **1.** **taplamaq. tavlamaq. saplamaq (> tabidən (fars)).** eşmək. **1.** **toğlamaq. torlamaq.** yol yapmaq. qandırmağa, aldadmağa çalışmaq. avutmaq.
- tovlamaq** **toğlatmaq. fırlatmaq. fırlamaq. 1.**atmaq. atlatmaq. sıçramaq. sıçratmaq. çıxartmaq. düşürmək. düşürtmək. uzaqlatmaq. dəf etmək. **1.**dolandırmaq. dönəldirmək. döləndirmək. dolaşdırmaq. gəzitmək. gəzitdirmək. çevirmək. çevirtmək. **1.** törətmək. öretmək. doğurmaq. doğurtmaq. **1.** yüksəltmək. artırmaq. qaldırmaq. - **qiymətləri fırladılar.**
- **təng, ting tovlamaq:** qızqın kötəkləmək.
- **boyun tovlamaq: boyun burmaq:** mahana, bahana gətirmək. qaçınısamaq. pozuncmaq. pozunsamaq. pozuşmaq. üzr istəmək. e'tizar.

- tovlamaq** **tövləmək. tavlamaq. təvləmək. dolamaq. toğlamaq. 1.**
 kürənlə, pərhizlə ilkin duruma gəlmək. **1.** taba gətirmək.
1. çevirmək. burmaq. **1.** öğrətmək. tərbiyət edmək. **1.**
 tavlamaq. qurmaq. qızqınlatmaq. **1. tavlınmaq.**
 dolanmaq. burqunmaq. dözmək. keçinmək. **1.** armaq.
 aldatmaq. **1.** bağıрмаq. çağıрмаq. **1.** ovlamaq. tutmaq.
qan tovladı: qan tuddu. **1.** əğirmək. çevirmək. döndərmək.
 burmaq. **1.** tovrmaq tavrmaq. tavlamaq. dolandırmaq.
1. ip bağlayıb dolandırmaq. alqatmaq. aldatmaq.
- tovlandırın** tovlayan. toğlayan. (< tuğ). (bax > **aldatan. kələkçi**).
 dolabçı. aldatıcı. dolandırıcı. kələkçi.
- tovlanış** qanma. aldanış.
- tovlanış** tavlaniş. quruluş. köküş. götürüş. qılınış. əzəmətli
 təkəbbürlü davranış.
- tovlanmaq** çalım atmaq, satmaq. çalımçılanmaq. çalımınmaq.
 çağalanmaq. çağa yaxa satmaq. foslanmaq.
 qurulanmaq. qurralanmaq. kibirlənmək. böyüklənmək.
 ifadə, qiyafə satmaqla, tutmaqla, kənidini başqalarından
 ayrılmaq, sıyrılmaq.

tovlanmaq	tavlanmaq. 1. qıvrılmaq. qıvrılmaq. burulmaq. qızıışmaq. güclənmək. 1. səmrinmək. kökəlmək. bəsilmək. 1. yürüşmək. yerləşmək. yollanmaq. yola çıxmaq. 1. tavlanmaq. toğlanmaq. kələk gəlmək. girlənmək. 1. çevrilmək. tavlanmaq. köklənmək. qurulmaq. burxulmaq. burulmaq. dönmək. bükülmək. altova olmaq.
tovlanmaq	toğlanmaq. fırlanmaq. 1. atınmaq. çıxınmaq. düşünmək. düşünürmək. uzaqlanmaq. dəf olunmaq. 1. dolanmaq. dönəlmək. dölənmək. dolaşmaq. gəzinmək. çevrinmək. 1. törənmək. örenmək. doğulmaq. doğunmaq.
tovlanmış	1. qanmış. qanuq. qanıq. qandırılmış. aldanmış. 1. qıtır qıtır.
tovlanmış	çiqil. türə. tora. burşuq.
tovlaş	bağırma.
tovlaşmaq	birbirin toğlaşmaq. aldaşmaq.
tovlatmaq	bağırmaq.
tovlayan	1. saplayan. taplayan. tavlayan. tapan. tavan. tovan. sapan. eşən. eşəyən. 1. tovlandırın. dolandırıcı. dolabçı. aldatıcı. kələkçi.

- tovlayan** **toqlayan. toğlayan. toğlayan.** toğlaçı. alcı. aldatıcı.
- tovlı** **1.** bavlı (**v < > ğ**) bağlı. iti. səriül hərəkət. **1.** qıvrav. tavlı. dartılı. burulu. burulmuş. bükülmüş. əğrilmış.
- tovlı** **tablı.** ıslımlı. ıstımlı. ıssımlı. ıssıqlı. ıslimli. ıstimli. ıssimli. ıssiqli. güclü. qolçomaq. quvvətli. quvvəli.
- tovlı** **tavlı.** çağlı. çağ. toxlu. səmiz.
- tovlıq** **tovlılıq. tablıq. tablılıq.** ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssiğlıq. ıslimlik. ıstimlik. ıssimlik. ıssiqlik. güclük. quvvətlik. quvvəlik. zorluluq.
- tovlılıq** **tovlıq. tablıq. tablılıq.** ıslımlıq. ıstımlıq. ıssımlıq. ıssiğlıq. ıslimlik. ıstimlik. ıssimlik. ıssiqlik. güclük. quvvətlik. quvvəlik. zorluluq.
- tovlı** foslu. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. qurumlu. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. kibirli. böyüklənən. ifadəli. qiyafəli. şişirən.
- tovlı** foslu. ifadəli. qiyafəli. yelli. geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş.

qapaz. apaz. qonbadaq. gombul. qabarıq. ormun.
orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən.
xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir.

toflu

hovlu. hovlac. ormun. orman. hobban. bəğgin. hobban.
köpük. kibirli. bəğgin. göbəç. göbəş. köpbüş. köpbərən.
göbəkli. kombağ. kopaş gombul. qabarıq. qabaq. qapaz.
kombağ. köpbərən. köpbüş. köpük. göbəkli. kibirli.
bombağ. böyüklənən. çağaçı. yaxaçı. çalımçı. dolqun.
dolu. doluq. geçgin. keçgin. apaz. qabaq. qabarıq.
qapaz. qonbadaq. qonbadaq. qurqın. qurra. qaqanuz.
qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. şişgin. şişirən. çişrən.
yelli. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur.
ifadəli. qiyafəli. mütəkəbbir.

toflu **tavlı.** güğ. göy. gür. gürbüz. gurbuz.

toflu

tavlı. qurdu. qurd. qızqın. yırtıcı.

tovnaq

tovnaq. tovqan. tavqac. tovqac. tavquc. (< **tav. tab. tov**).
(> **təvana** ^(fars)). tanquc. təníc. taníc. tanqíc. tanquruc.
güclü. burnaq. quvvətli.

tovramaq

tovlamaq. tavramaq. tavlamaq. dolandırmaq.

- tovrantırmaq** **tovrandırmaq. tavrandırmaq. 1. dikəltmək. durdurmaq. ayağa qaldırmaq. 1. qarşı durdurmaq. dayandırdmaq. 1. ürək vermək. qızıışdırmaq. 1. təşviq etmək. təşci' etmək.**
- bu işləriz üçün sizi **tavrandırırım.** - onu **tavrandırısan,**
tavranacaq. - iyilikləri tavrandırın, kötülükleri təprəndirin:
qoğun.
- tovsaqılamaq** tullanmaq. bökmək. hoplamaq. sıçramaq.
- tovsamaq** qapmaq.
- tovsamaq** **tavsamaq.** tovdan düşmək. soğumaq.
- tovsan** **tosan. (< tavsaqan).**
- tovti** > **tusi < tozav > tovza < tozsi.** kül boyas.
- tovsız** yumşaq. silik. sığan. saf.
- tovsuz** sanıqsız. kibirsiz. fossuz. çağasız. yaxasız. çalımsız.
qurumsuz. qurrasız. ifadəsiz. şişirməz. yelsiz. göyülsüz.
kөнülsüz. alçaq könül.
- tovtşan** **dovşan. doğşan. < tavişqan.** kuyan. toşkan. (tavtap: tav tabdan düşmək). - **dovşan balası. dovşan yavrusu.** öşən.
potuq.
- **dovşan yavrusu:** göçgen. göçən.
- **tovtşan yuxusu:** {1. mügək. yarı oyaq. 1. gөvşəklik.

təmbəllik}.

- **doğşan balası**: çişək. çavun. - **dovşan yuxusu**. yalançı

yüngül yuxu. yalan söz.

tovşan

dovşan. tavşan. qaçağan. - **tavşan poxu**: yararsız,

faydasız nərsə.

- **dovşan balası**: göcən.

- **dovşan yavrısı**: çişik.

- **yavrı dovşan**:qöçən. - **bənəkli dovşan**: qöçən.

tovtələb

dovtələb. ilçi. elçi. istəkli. diləkli. arzılı. qoşucu. qaçıcı. -

bu qızın iki **qaçıcısı** var.

tovuq

- **qaratovuq**: **qaratavuq**: **qaratoyuq**. qarabatqaq.

qarabataq.

tovuq

taviq. quruq. kökük. götüş. qılış. səltənət. şişik. əzəmət.

təkəbbür.

tovruluq

çadırın devrəsində olan keçə.

tovrurmaq

durvurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq.

- o qulağın **tovrudu**: dikətdi.

tovusamış

inadkar. ası.

tovusmaq

bökmək. atılmaq. hoplamaq. sıçramaq. - **tovsup keçmək**:

atılıb keçmək.

tovuş **tavuş. tapuş. tapış. təpiş.** 1. tap tap, tıp tıp səsi. döğmə, çarpma səsi. 1. ayağ səsi. yürüyüş səsi. 1. tov. nəbz. -
ürək **tovuş.** - damar **tavuşu.**

tovuz 1. tavus. tovuz quş. 1. böyük. iri.

toy (< toq. tuq). 1.mərasim. - **qapıq toyu:** sünnət toyu. xətnə toyu. sünnət mərasimi. 1.qafası qapalı. başsız. bilgisiz. dənəysiz. dənəmsiz. bon. 1.dalıq. uyuq. uyqaş. uyqaç. uğraş. anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. gözü bağlı.qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil. 1. qaraquş. çaylaq. caylaq. əcəmi. 1.tor. naşı. 1.yavlaq. yava. yalvaq. çaylaq. naşı. dənəksiz. təcrübəsiz. əcəmi.

- **eşşəyi toya çağırmişlar, " ya odun əksik, ya su" demiş:**

böyük yerdən, gözlənmədik bir böyük sovğat alanda, onun nədənin düşünməli.

- **toya, dünyəne qatılan:** düğünçü. - **düğün toy etmək:** çox sevinmək.

- **toy ertəsi yapılan əğləncə:** gəlin yanısı. gəlin yanı.

- **toyda gəlinə verilən sovğat, götürü, götrü:** gəlinlik.

- **düğün, toy yeməyi**: qapmıq. qaqmıq.

- **toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı**: odabaşı. toybaş.

törbaş. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba.

çalba. qalğay. xalfa.

- **doya doya**: doyasıya. doyunca.

- **doya doya**: qana qana. qanıncaya, doyuncaya dək.

qanasıya. doyasıya. içinə çəkə çəkə. - yer **qana qana** sulandı.

- hammi **qana qana** yeyib içdi.

- **astaradan astarı, toya çönmüş yaşları, hay hırını**

bilməyən, düğün günü ağları.

toy

toy. doy. tox. (< **toq. tuq:** qapalı). {> **tuy** (fars) (< **tüq:** yığın.

tügmək: yığmaq)}. **1.** hər nəyin bağlı, qapalı iç bölümü. **1.**

hər nəyi qatlaq yeri. tay. lay. - iki **toylu** parça. **1.** düyün. **1.**

yığva. məclis. **1.** qazdan böyük, yabanı quş. iki çeşiti

olur. böyüğüne toydarı, kiçiyinə toylaq deyilir. **1.** ağılsız.

səfeh. sapaq. çiy. yaş. xam. əcəmi. cahil. - **toy kişi.** **1.**

şənlik. sur. **1.** tor. çiğ. pişməmiş. yetinməmiş. əcəmi.

gənc olan. **1.** dərnək. toplanma. cəmiyyət. yığva.

görgüsüz. dənəmsiz. təcrübsiz. alışmamış. əcəmi. iş

biliksiz. sürə. sür. cəşn. - **dəbdəbəli** sürən, **toy.** alay. **1.**

şənlik. şölən. yeməkli əğləncə. düğün. düğün. dərnək. -
toy ata: > **tamata.** toyu dolandıran. toybaşçı neçə günlər
yemələr içmələr. toylar. düğünlər etdilər. davarlar
boğazladılar. dərnəklər toylar tuddular. - **toy gecəsi:** girdək
gecəsi. - **toy oynamaq:** toy qurmaq. **1.** ilk zamanlarda
cenaze yeməği. tam böyük qurullar. qurultay. **1.** əm. ilaç.
doyum. doyumluluq. **1.** qazdan böyük yaban bir quş. **1.**
ordu, ordu birliyi. **1.** çamur bataqlıq. **1.** doğan türü bir avcı
quş. **1.** gənc. gənclik. əcəmilik. çıraqlıq. **1.** tərək.
dərnək. birgəlik. **1.** ordu, qoşun qoraqı. ordu qərgahı.
orduqah. orduqah. ortaqu. **1.** toyun. toyın. malla. din
ulusu. **1.** **tod.** **toh.** toy quşu. bod toh. **1.** ilac yapılan bir ot.
1. bayqa. düğün. yığva. bayram. bəzram. bəzm. şənlik.
çırğamış. sevinc. seviş. kürəng. eyşi işrət. bıqram.
bayram (**bıqmaq:** yığmaq). yığıncaq. toplanış. sürən.
yığıncaq. tükün. düğün. şadlıq.
- **toy tamaşa:** toy əyləncə.
- **toy quşu:** şölən. düğün. əğləncə.
- **toy** yiyəsinə verilən pay: **nəmir.** **nəmər.**
- kürəkənin **toy** xərcinə verən payı: **qatıq.**

- **toy quş**: toydarı quş. ağ qaz. qu.
- **toy yələyi**: toyda şənlikdə (doğum günü, ad günü) göydən duvardan sarılıb aslanan, **yələk yələk** kəsilmiş bəzəkli kağız. - allı ballı **yələklər**. - sarı güllü **yələk**.
- **xanaqan toy**: yeni doğan cocuq beşiğə yatırılırkən düzənlənən şölən.
- **toy quşu**: quğu. tudaq. tuvadaq. duvadaq. dudaq.
- **toy etmək**: əğləncə, şölən düzənləmək.
- **toydan** onu köçürgen.
- xan **toy**. - **ordu başı**: ordu quraqı: döşəyici. yayqıç. yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.
- 1.** ət palçığı. çanaq yapılan çamur. - **toy aşıc**: topraq təcərə.
- **toy yeri, otağı**: qonuqluq. qonaqlıq. saray.

toya	doya . doyunca. doyasıya. doyuncasına. - doya yeyin. doya görün. - doya qana . doyunca. iyicə. - doya qana yatın.
toyaq	(< tuq). 1. yük. dək. 1. 1. atlara geydirilən savaşı örtük. zireh. 1. tırnaq. at tırnağı.
toyaqa	toyağa . dayax. çomaq. qalın dəyənək. sopa.

- toyaliş** **doyalış**. görüşlük. ögrəniş. tutalış. tutanış. ərişim.
 anlayış. alqı. qursaq. kavsacaq. kovsaq. qanış. qavrayış.
 qavranış. düşünüş. seziş. sezim. sezimə. sezmə. sezgi.
 seziş. seziniş. sezgiş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət.
 qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak.
- toyamaq** (< tuq). yüklətmək. dəklətmək. təhmil etmək.
- toyamamaq** **doymamaq**. **dolamamaq**. **dolmamaq**. qanamamaq.
 qanıqmamaq. - **doluya qoyursan alamır, boş qoyursan,**
dolamır: düşünülən yolların heç biri çözümlü, çıxış yolu
 sağlamamaq, düzəltməmək.
 - **daddılığından, gözəlliyindən doymamaq:** toyumsuz.
- toyamatım** - **səni öpüb qoxlağa doyamadım, uçub getdin, bağlı**
yollar, varamadım.
- toyamaz** **doyamaz**. oburaz. qanıramaz. qənaət bilməz.
- toyan** - doyan kimdir, **doyan** kim.
- toyan** toy sahibi. toy verən kişi.
- toyar doymaz** **doyar doymaz** bir az: **doyar doymaz** yaşayağıq. bir parça:
doyar doymaz yedik.
- toyar** **doyar**. bol. kan. bəs. gərəksiz. gərəyi yox. kafi.
 - acın qarnı **doyar**, gözü doymaz.

- toyasıya** **doyasıya.** doya doya. doyunca. qanasıya. qana qana. qanıncaya, doyuncaya dək. doya doya. içinə çəkə çəkə. - yer **qana qana** sulandı. - hamı **qana qana** yeyib içdi.
- toybaş** törbaş. odabaşı. toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.
- toyca** naşıca. yavlaqca. yavaca. yalvaqca. çaylaqca. dənəksizcə.
- toydarı** **toydarı.** 1. "toy" quşunun böyüğüne deyilir. 1. toydarı quş. toy quş. ağ qaz. qu.
- toyın** 1. qoşun. ordu. ləşgər. 1. toyun. toy. malla. din ulusu.
- toyın** ləşgər: qoşun. ordu.
- toyqa** **toyğa.** 1. orduqah. ortaqu. ordu. qoşun qoraqı. ordu qərargahı. 1. toy sahibi, toy verən kişi. 1. toylarda yapılan çorba, ayrınlı çorba.
- toyqan** 1. qurultay üyesi. 1. bir quş türü. 1. gənç. təzə.
- toyqan** **doğan.** şahin. atan.
- toyqan** toğan. doğan.
- toyqar** 1. qərgə çipçiq. çayır quşu. 1. tarla quşu. çayır quşu.
- toyqar** **toyğar.** tarlaquşu. çayırquşu.

- toyqarqalı** **toyğarğalı.** doymağ üçün.
- toyqu** **doyqu.** azıq. qıda. çalız. çalaz. qəza. yemək. rızq.
- toyqun** **doyqun. 1 (< tuq).** devlət məclisi üyəsi. **1.** ağ çaqır doğan. **1.** gənc. təzə. dənəyimsiz. **1.** doymuş. **1.** tox. toxqun. qəliz: **doyqun ərgin:** qəliz məhlul. **1.** dolqun. mükəmməl. **1.** doyuq. qanıq. bıqıq.
- toyqun** **doyqun. 1.** doymuş. tox. müstəğni. **1.** məşbu'. **1.** qanığan. gözü tox.
- **dünyaya doyğun:** qələndər. elgin. dərviş.
- toyqun** **toyğun.** ağ doğan.
- toyqunluq** **doyqunluq. doymuşluq. doyma. 1.** doyuluq. toxluq. yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq. istiğna'. **1.** məşbu'luq. **1.** doyma. doyuş. doyum. işba'. **1.** könül toxluğu. qanıq könüllü. göyüllü. tox göyüllülük. tox gözlülük. istiğna. gözü doluluq.
- toyqur** doymuş. gözüttox. olmuş, olqun.
- toyqurmaq** (y < > z) < > tozqırmaq.
- toyqün** töğün. toy günü. düğün. yeməkli əğləncə.

- toylaq** 1. "toy" quşunun kiçiyinə deyilir. 1. toy yeri. toy yapılan yer. 1. qarargah. ordunun toplandığı yer. 1. **doylaq**. qatıq. təsdiq.
- toylamaq** ağırılmaq.
- toylanma** - **evlənmə toylanma**: yığılıb əgləşmə. düğün dərnək.
- toylanmaq** anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq: ummazınmaq. dalqınıqmaq. uyqanıqmaq. uyqaşmaq. uyqucuqmaq. qəflətə düşmək, basınmaq. qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmmaq. qəflət edmək.
- toylaşmaq** qonaqlaşmaq.
- toylıq** ağılsızlıq. səfehlik. sapaqlıq. çiylik. yaşlıq. xamlıq. əcəmilik. cəhalət.
- toyluq** 1. **doyluq**. **doyumluq**. **doyuluq**. qanımlıq. qanıqlıq. qanılıq. 1.düğünlük. 1.naşılıq. 1.çaylaqlıq. caylaqlıq. yalvaqlıq. yavlaqlıq. yavalıq. naşılıq. dənəksizlik. 1.dalqı. uyuq. uyquş. uyquç. anmazıq. aymazıq. aymazlıq. ummazın. bilsizlik. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. cəhalət. - **toyluq yuxusu**: qəflət yuxusu.
- toyluq** toy yeri. toy yapılan yer.
- toyma** **doyma**. doyuş. doyum. doyqunluq. doymuşluq. işba'.

- toyma** **doyma. doyuşma. doysayış. doyqunluq. 1. doyqunluq.**
doyma. toxluq. yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq. istiğna'.
qanıf. qanıq. qanıç. qanış. iqna'. razılıq. - **qane', razı**
edmək:əğmək. qanıtmaq. toxdatmaq. **1. razılaşma.**
qanıqsayış.
- toyma** doyma. soğum. soğuma. göz toqluğu. qənaət. qanma.
- toymac** **doymac. döyməc. döyməş. döğməc. döğməş.** (neçə ürün qarışdırılıb, pişirilən bayağı yemək). kaçal. qaçal. qarçal.
qarmac. çörək xırdası ilə pənim qarışımı.
- toymac** **doymac. tutmac. 1. < oğ. oğmac. 1. < döğ. döğmək.**
döğməç. **1. < or. {ormaq. vurmaq. oraqlamaq. qırmaq}.**
qarmaqarışdırılmış. **1. ərişdə aşı. umac. bulamıq. un aşı. 1.**
arpanın yetgin, gəlişmiş suyu. maüşşəir.
- toymaq** - **dirlikdən bezikmək, bıqmaq, doymaq:** yaşama küsmək. -
yaşamına küsəndən nə gözlənir.
- toymaq** **doymaq. (dolmaq. todmaq.) 1. qanışmaq. qanıqmaq.**
qanıçmaq. - bu gün içə içə suya **qandım (doydum). 1.**
qanmaq. qarmaq. bıqmaq. **1. tıxılmaq. qanmaq.**
qanıqmaq. qamanmaq. qadanmaq. qapanmaq. **1.**
bəslənmək. bəsinmək. bəsənmək. **1. qanqamaq.**

- qanqmaq. 1. qanıqlanmaq. razı olmaq. qane' olmaq. 1.
- qanmaq. - **doymaq, qanıqmaq, yetinmək qədər:**
- doyumluq. 1. qanmaq. yetinmək. kafi bulmaq. 1. doymaq.
- qına gəlmək. qınaqmaq. bıqmaq. usanmaq.
- **cana doymaq:** bezmək. bezginmək. bezarmaq. bıqmaq.
- usanmaq. sıxılmaq.
- **cana doymaq:** bıqmaq. usanmaq. ayaqdan düşmək.
- **cana doymaq:** dilə gəlmək: dillənmək.
- **cana doymuş:** canına bıqmış.
- **əlindəki, evindəki ilə yetinən, qanığan, doyan:** gözü doymaq.
- **əlindəki, evindəki ilə yetinməyən, qanıqmayan, doymayan:** gözü dışarda.
- **gözü doymaq:** əlindəki, evindəki ilə yetinən, qanığan, doyan.
- **gözü doymaz:** bax > gözü dar.
- **çox doymaq:** qamanıb qalmaq. - artıq yemirəm, **qamanıb**
- **gözü doymaq:** 1. əlindəki, evindəki ilə yetinən, qanığan, doyan. 1. istədiyini, yetəri dək əldə edəndən sonra, artıq başqasını istəməmək.

- **könlünə, istəyinə ulaşmaq, doymaq**: kövəsin (həvəsin) almaq.

toymaq

todmaq. toymaq. doymaq. (y < > z < > d) tozmaq.

todmaq. 1. bükmək. bökmək. qanmaq. - doyar kimi

qörünmək: **todunmaq.** - doyuran: **todquruqlı. todqurdaçı.**

todqurçı. - doyurmayan aş: **qəvqin aş.** - doyurucu: **çivqin.** -

doyurulmuş: **todqurmuş.** - doyumunmaq: todqurumsınmaq:

todqurunmaq. 1. qanıqmaq. qayğanmaq. susunmaq.

sulanmaq. qanıqmaq. təsgin bulmaq. **1.** qanmaq.

toğaymaq. **1.** toxmaq. doyulmaq. qanmaq. **1.** dözmaq.

razılanmaq. dayanmaq. qatlanmaq. doymaq. bezikmək.

bunalmaq. soğumaq. usanmaq. yorulmaq. berçikmək.

qanıqsamaq. könikləmək. çiyrimək. kəsilmək.

qapanmaq. bağlanmaq. düğünlənmək. bıqmaq. düşmək.

bezmək. pişmək. bıqmaq. darığmaq. - bu işdə **doymaq**

artıq: pişdim. **{doymaq. < > dayanmaq: mən bu zora**

doymazam}. **1.** ulınmaq. ulunmaq. usanmaq. bıqmaq.

qıvrılmaq.

- **göz doymaq**: qanıqmaq. qənaətə gəlmək. - **göz doymadan,**

dincilməz. - **göz doysa**, ürək dinər.

- **bıqına doymaq**: qanıqmaq. qatıqmaq.

toymaqr iştahlı. obur. ac göz. yalmağur.

toymamaq - az alıb **doymamaq**: qoxumaq. - onun işi **qoxumaqdır**.

toymamaq **doymamaq. doyamamaq. dolamamaq. dolmamaq. 1.**

qanıqmamaq. **1.** qaqa döşəmək. acgözlü olmaq.

- **gəncliyinə doymamaq**: çox gənckən ölmək.

- **doluya qoyursan alamır, boş qoyursan, dolamır**:

düşünülən yolların heç biri çözümlü, çıxış yolu sağlamamaq, düzəltməmək.

- **daddılığından doymamaq**: doyum olmamaq.

- **duvağına doymamaq**: yeni gəlincən ərindən ayrılmaq, ölmək.

toymamış **doymamış. qanmamış. işba' olmamış** əriyik.

toymatuq **doymaduk. 1.** özlənən. özləmi duyulan. **1.** hırslı.

doyumsuz. sevilməyə doymayan. doyulmayan.

toymayan **doymayan. doymaz. 1.**qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt

ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. **1.**

qaqlaq. kal. acgöz. yanığ. yanğılı olan. tamahkar.

ağzıman. **1.** qansız. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.

qapsa. qanmaz. qanmayan.

- **gözü doymaz**: bax > gözü dar: acgöz. çinis. çimri.

- **yeməklə doymayan, görməklə doymaz**.

toymaz

doymaz. aç göz. opqur. soq. soğ. boğazçı. tamahkar.

obur. abur. qarımpa. qanmaz. tamahlı. tamahkar. qənaət
edməz. - nə **doymaz** kişidir bu. - abur obur: obur çobur.

toymaz

doymaz. doymayan. 1. qansız. qapsalaq. kavsalaq.

çavsalaq. qapsa. qanmaz. qanmayan. 1. **qapsalaq**.

kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qanamaz. qanlamay.

qanaza. qarınpa. qanırmaz. obur. qane', razi olmaz.

1. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.

qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. 1. qaqlaq. kal. acgöz.

yanığ. yanğılı olan. tamahkar. ağızıman. 1. güngörməz.

alnsız. alınsız. barışmaz. üzüntülü. düşgün. düşüksüz.

dönşüq. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz.

üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız.

yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt.

bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatıq. çorbaş.

çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı

manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. voltaysız.

çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

- qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.

- qırıq çömçə su saxlamaz, pay güdməklə, qarın doymaz.

- yeməklə doymayan, görməklə doymaz.

- acın qarnı doyar, gözü **doymaz**.

- **gözü doymaz**: bax > gözü dar: (bax > **qıtmır**). acgöz.

toymazlıq **doymazlıq. qanmazlıq. 1. acgözlük. tamahkarlıq. 1.**

qane', razi olmazlıq. narazılıq.

toymazlıq **doymazlıq. soğumsuzluq. gözü acılıq. tamahkarlıq. təmə'.**

toymuş **doymuş. 1.dolmuş. qanmış. qanuq. qanıq. toxmuş.**

məşbü'. **1. dolmuş. tox. biniyaz. 1. doymuş. qanmış.**

- **ıçgi içib qanmış, qanıqmış, doymuş**: əsrək. çalqın. çanğıl.

qanğıl. qandil. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik.

çəllək. kefli. tutuq. sərxoş.

toymuş **doymuş. sultanmış. susun. suvsun. qanqaq. qanıqlı.**

qanqlı.

toymuş **doymuş. tox. toyuq.**

toymuşluq **doymuşluq. doyqunluq. doyma. doyuş. doyum. işba'.**

toymuşluq **doymuşluq. toyuqluq. toxluq.**

toynaq < **toqnaq (< toq. tuq)**. at eşşək yalı malların dirnağı.

- toynaq** kalacıq. yarıçığ qoğun.
- toysayış** doysayış. doyma. doyuşma. razılaşma. qanıqsayış.
- toysuq** - saqğar toysuq: kafdar.
- toysuq** - saqğar toysuq: kafdar.
- toysum** yiyəcək. doyumluq.
- toytaq** doydaq. çayşarmaq. əğilmək. çaşmaq. paytaq.
- toytimur** ermış. kəramət sahibi. şaman büyüğü. qam. rahip.
- toyturmaq** doydurmaq (toxmaq. tıxmaq. bağlamaq) < toq. tod. todq. todğ. toğ). 1. alımsınmaq. doldurmaq. tokdurmaq. toxlamaq tə'min olmaq. 1. bıqıtmaq. bükütmək. doldurmaq.
- toyu** - çaqqal toyu: kiçik əğləncə toplantısı.
- toyub** - tıxıb, toxub, doyub qudurmuş: qarıqtı. qardı.
- toyuq** doyuq. doluq. dolqun. dolu. dolmuş. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < qab). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıc. qanış. qanıt. pullu. mallı. usa. əlibol. tox. tamay. yaşamlı. yaşamal. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. şanslı. nəgələli.

devlətli. dövlətli. imkanlı. müreffəh.

- **alacatoyuq**: keçisağan. gecə quşu. çobanaldadan.

- **dağ toyuqu**: çil. - çil yavrisı kimi dağılmaq: darma dağın olmaq.

- **toyuq küh yatarkən, cücələrin çağığırırkən, "kürk" səs çaxarması**: kürklənmək. kühlənmək. qurqanmaq. qurk edmək.

- **quş, toyuq balası**: civciv. kütcük. cüycük. cücük.

toyuq kəsəli: dilaltı. qurbağacıq.

- **toyuq, quşun yeməyi**: zağar.

- **çöl, yabanı tavuq, toyuq**: qırqavul.

- **qaratoyuq: qaratavuş: qaratovuq**. qarabatqaq. qarabataq.

- **qara toyuq quşu**: qaracuxa. qarabağal.

- **ıslaq toyuq: ıslaq qarqa: ıslaq sıçan: 1. çox ıslaq.**

sırılısılam. sırsıxlam. cimcilaq. **1. çox qoraxaq, çəkingən,**

ürkək. **1. bacarıqsız, uyuşuq qadın.**

- **oğru deməz gecədi, toyuqdusa cücədi, alar çapar, vurub qaçar.**

- **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklərin yandırmaq**: qorsalamaq. qarslamaq. qoğsalamaq.

- **toyuq çağırma ünləmi, səsi**: ge bülü bülü. ge bili bili. qəl bili

bili.

- **toyuq şisər, şişək olmaz, qubba (günbəz) üsdə, cəviz durmaz.**

- **toyuq yumurtlarkən qıt qıt etməsi:** qaqanlamaq.

qıqqıldamaq. qaqıtlamaq: qaqırlamaq. qaqışlamaq.

qaqalamaq. qaqıclamaq.

- **toyuqla xoruzun birləşməsi, cütləşməsi:** qaralamaq.

toyuq

tox. doyuq. 1. doymuş. 1. dolqun. qalın. sıx. - **tox** qumaş.

1. işba'. 1. kamil. əkməl. 1. doyqun qanıq. bıyıq. - **yabanı**

toyuq: qırqavul. bozlağ. turacın disisi.

- qırmızı bibər, toyuqları **qızdırar:** yumurtlamağa gücləndirər.

- **toyuq axırı:** küməs. (< **kümə. qoma**) qomaç. qodus.- gün

batır, toyuqları kümslə bala.

- **toyuq nini:** qütəs. kütəs. küməs.

- **toyuqların tudduğu, öldürücü bir çiban:** quyruq üzəri.

quyruq üstü.

toyuqlamaq

doyuqlamaq. qatıqmaq. təsdiq etmək.

toyuqluq

toxluq. 1. doymuşluq. 1. dolqunluq. qalınlıq. sıxlıq. -

qumaşın **toxluğu.**

- **qarın toxluğuna:** yalnız yeyib içmə qarşıtı çalışmaq.

toyucu	- yavan, yaban toğacu, toyucu : solucun. qırqavul.
toyul	dozul . yaşam xərci. mədəd maaş.
toyulmaq	dozulmaq . toymaq. doymaq. toxmaq. qanmaq.
toyulmamış	dozulmamış azıqmış. - cinsi yöndən dozulmamış , azıqmış kişi : abazan. yabazan. yavazan.
toyuluq	dozuluq . 1. doyqunluq . doyma . toxluq. yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq. istiğna'. 1. doyumluq . doyluq . qanımlıq. qanıqlıq. qanılıq.
toyum	doyum . 1. doyma . doyuş. doyqunluq. doymuşluq. işba'. 1. qanıq . yetinmə. 1. yağma . qənimət. 1. tətmin . - doyum olmamaq : daddılığından doymamaq.
toyum	doyum . 1. doymaq . 1. gənimət . bərəkət. 1. qanma . qənaət. 1. yetərlik . qanıqlıq. qanıq > qənaət. razılıq. qanış. yetinmə. artmaz. düşüncə. qanıtlanmaq. yetinmək. qanığan: bir aza razı qalan. qanıxar. qanıtkar. 1. toqluq . 1. doyumluq . qənimət. - doyum olmaq : doyum eyləmək. qənimətə qovuşdurmaq.
toyumaq	doymaq . dolunmaq. dolmaq. toxqunmaq.
toyumevi	doyumevi . restoran.
toyumlu	gözütoq.

- toyumluq** **doyumluq.** 1. doruq. qənimət. 1. qonaqlıq. 1. doyacaq qədər. 1. yağma. yəğma. çapavıl. qənimət. 1. soğumluq. soğuma durumu. gözü toqluluq. qane'lik.
- toyumluq** **doyumluq.** 1. doymaq, qanıqmaq, yetinmək qədər. 1.yağma. qənimət. 1.tətmin olunan. 1. **doyuluq. doyluq.** qanımlıq. qanıqlıq. qanılıq.
- toyumluq** **doyumluq. toyumlu.** 1. qənimət. 1. qutlu. mubarek. meymun. 1. dəğərli. qədirlı. 1. toysun. yiyəcək.
- toyumsuz** acgöz.
- toyumsuz** **toyumsuz.** daddılığından, gözəlliyindən doyamamaq. 1. yetərsiz. tətminsiz.
- toyun** **doyun. tuyun.** 1. gözəl. iyi. netəli. 1. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. 1. kətlərdə su bəkçi, su bəyi.
- toyunca** **doyunca.** doyasıya doya doya.
- **qanıncaya, doyuncaya dək:** qana qana. qanasıya. doyasıya. doya doya. içinə çəkə çəkə. - yer **qana qana** sulandı. - hamını **qana qana** yeyib içdi.
- toyunmaq** **dolunmaq < > doyunmaq.**
- toyunmaq** doymaq.
- toyunsuz** **doyunsuz.** işə yaramaz. qusurlu.

toyunturmaq	toyundurmaq. doyurmaq.
toyur !	doyur !. büküt !.
toyur	- ilkin, <u>evi doyur</u>, qalsa eşikdə sovur.
toyuran	doyuran totqurçı. todqurqan. todurqan. totquruqlı: todquruqlı.
toyuran	doyuran. 1.doluran. işba' edən. 1.tutumlu. kafi. 1.qandırıcı. toxdadan. 1.qanıtan. istək bağışlayan: ləzzət verən. 1. doyurucu. qandırıcı. qandıran. qanıqdırıcı. qanıqdıran. qanqıdan. qanıtan. toxadan. toxladan. - doyuran kimdir, doyan kim. - ac doyuran: süfrəsi açıq. çörəkli azıqlı.
toyurma	doyurma. inandırılıb, dincəltmə. tətmin. - qarın doyurma: 1. yemək yemək. 1. keçim, yaşam sağlamaq.
toyurmaq	doyurmaq. (y < > z). tozurmaq. doyurmaq (o < > u) duyurmaq. 1. qandırmaq. 1. todqurmaq. bıqdırmaq. tuqurmaq. todurmaq. qandurmaq. - tozqurmadı itimni: doyurmadı itimi. 1. doyurmaq. toqurmaq. tuqarmaq. tuğarmaq. becərtmək. barşırmaq. pərvəriş vermək. 1. toğaytmaq.

- toyurmaq** **doyurmaq.** inandırır, dincəltmək tətmin etmək. **1.**
toxlatmaq. tutumdurmaq. qamandırmaq. inandırmaq.
qandırmaq. qanıdırmaq. qanıqdırmaq. qanıqlatmaq.
yetindirmək. yetgindirmək. razi etmək. qane', iqna'
edmək.
- **suya, nərsiyə doyurmaq:** boluna sulamaq. qərqitmək. qərq
edmək. qanıqdırmaq. qandırmaq. qarığdırmaq. qardırmaq.
- **gənclərin tapatın** (həvəs. dəlil) **doyurmaqla yatırmaq**
gərək, susuz qalıb, susamışı, su ilə qanıрмаq gərək.
- toyurmamaq** **doyurmamaq.** az vermək. qoxulatmaq. - görsetib
qoxulatıb getddi. - onun işi **qoxulatmaqdı**, hay küyünə
baxma.
- toyurtmaq** **doyurtmaq.** totqurtmaq. todqurtmaq.
- toyurucu** **doyurucu. doyuran.** qandırıcı. qandıran. qanıqdırıcı.
qanıqdıran. qanqıdan. qanıtan. toxadan. toxladan.
- toyurucu** **doyurucu.** qanığar. qanıqqar. qanıqdıran. qanıqarlı. gəvgin.
çivgin. yağlı. bəsləyici. sinir. sınır. həzm olunan nərsə.
içlənənən nərsə. dadlı.
- toyuş** **doyuş.** doyma. doyum. doyqunluq. doymuşluq. işba'.
- toyuşma** **doyuşma. doyma. doysayış.** razılaşma. qanıqsayış.

- toyutulmaq** **doyutulmaq.** toxatılmaq. toxlatılmaq. qandırılmaq.
qanıqdırılmaq. qanqıdınmaq. qanıtilmaq.
- toz** **1. öz.** cirqə. usarə. **1. qapara > ğobar** (fars). (nərsənin
üstünə qonub, qaplayan, örtük). **1.** qırdı. qıttı. şəkər. **1.** ot. -
qabartma, abartma tozu, otu: acıtma tozu, otu: yoğuru
(xəmiri) aşitan, acıtan, qarbartan öğə, özne. **1. kərt (> gərd**
(fars)) **(kərtmiş: qırıq oğuc) (< kərmək: kəsmək).** **1.** hiroyin.
hiroin. pudr durumunda olan uyarıcı, muxəddirə nərsə.
1. çöp. aşğal. çürük. zibil. səpil. saçıq. sapal. sapıl. çəpəl.
çapal. çapıl.
- **boyumu üzüyün tozu qondu (qapdı).** (üzük: həsrət.
üzüyün: həsrətin).
- **taxıl dənələrinin içi qara tozla dolduran ağrıq, kəsəl:**
qaralıq.
- **toz fırtınası.** kavaqas. kavqas.
- **yolçu keçsə izi qalar, topraq əssə, tozu qalar.**
- **olqun başaqların çiçək tozu saçma bölümü:** çalat. çənət.
çanat.
- **qoyu toz, kül rəngi:** duman boyalı.
- **dumanı, tozu üstündə:** çox yeni, təza.

- **ayağının tozuyla**: gəlir gəlməz. həməən.

- **diş tozu, xəmiri**: diş yoğur.

- **toz bulutu**: tozanaq. duman.

- **toz olub gedmək**: tozlaşmaq. ortalıqda görünməmək.

dumanlaşmaq. yoxalmaq. heçəlmək.

- **qadınların işlətdiyi qızıl boyalı toz**: gəlinalı. allıq. ənlük.

- çağlar keçər, **tozlar köçər** güzgüyə.

toz

töz. tuz. ((z < > r) 1. tör). 1. (**toz: tor: tut**). tozaq: duzax.

toraq. tutsaq. 1. kəder. 1. yaylara bağlanan ağac çubuğu.

1. çanğ. çən. çağ. çalınğ. çanğıl. ovuq. toz qazıq. qum. 1.

tozan. 1. toy. bir quş adı. 1. tuz. duz. 1. tuman. duman.

püs. sis. 1. buqu. pura. çürük. pozuk. qırıntı. qayın

ağacının qabuğu. ağac qabığı. qarçüq. çöp. kiçik çöp

parçası. pulma. 1. yaylara sarıtan sırım. 1. ök. qın. kin.

kədürət. 1. xırda qırda, kiçik nərsələr. çanğ. topalanğ.

parça (# **barça**). 1. toz topraq. qonqa. kovunqa. çanğ.

qubar. gərd. toğ. tos. tuğ. tor. topraq. tofraq.

- **toz qazıq**:. ovuq. çanğıl. çalınğ. çanğ. çən. çağ. çanğ. toz.

- **toz qondurmaq**: ittiham vurmaq.

- **toz saman**: ufaq ufaq qırılmış, burçaqların (hibubatin) qabıq,

qılçıqırından oluşan incə saman.

- **toz qoparmaq**:. 1. iz ad buraqmaq. 1. meydanı alt üst edmək.

- **toz qoparmaq**:. ütmək. ötmək.

- **toz topraq**:. kərşən. kirşən. duman. tozanaq.

- **toz topraq**: avar. avraq. oğraq. oğruq (< oğmaq). hər nəyin oğuntusu.

tozacmaq toz yüksəlmək. tozmaq. tozarmaq.

tozaq < toz. 1. girdbad. 1. iti. bacarıqlı. ütük.

tozaq **tozağ**. (< toz): quş yünü tozağı. pambıq tozağı.

tozal **tolaz**. **taloz**. toz birkimi, yığıntısı, koması.

tozalaq **tozuruq**. pusuruq. püsürüq.

tozalama atomizasya.

tozalamaq **tozmaq**. **pozalanmaq**. duman attırmaq. şişinmək.

tozalan dartıq.

tozalan tozsoran. aspirator. (yamaq <> yapaq. yamac. yapac > əməc. əmməc. əmməç. bərqi süpürgə.

tozalanmaq 1. dövülmək. əzilmək. oğutlanmaq. vurulmaq.

toplanmaq. 1. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq.

tasaqanmaq. duyqulanmaq. dumanlanmaq.

tüstülənmək. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq.
 düşünmək. görmək. xiyallanmaq. düşünmək. ağılına
 gəlmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi
keçinirsən. - çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyular,
 nə olaylar **keçinirim.**

tozalayan bulantıcı. bulağayı.

tozalılı 1. qayğılı. tasalı. acılı. dağlı. sıxıntılı. toxalı. quşqulu.
 işgilli. üzgünlü. üzüntülü. hüzünlü. məhzun. qəmli. dərdli.
 incik. incili. dıǵlı. daǵlı. çalız. çalaz. aǵrıq. aǵrılı.
 mükəddər. qussəli. 1. tozalıt. tozlu.

tozalıt tozalılı. tozlu.

tozalmaq əzilmək. döǵülmək.

tozama silkmə.

tozamaq **tuzamaq.** 1. çənqitmək. çənqmaq. toz çıxarmaq. 1.
 yuǵamaq. havada toza çevirmək. xərmənləşmək.

tozan - **çox gəzib tozan:** qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi.

tozanaq 1. tozqanaq. (**əbr < yapr. yapır. yapırıq**) örtüǵ. 1. toz
 bulutu. duman.

tozanmaq toza bulamaq.

tozarmaq toz salmaq.

tozarmaq	tozqarmaq. 1. qozqalmaq. uçqunmaq. 1. törpülmək. törpürmək. kəsilib yontalmaq. düzəlmək. doğrulmaq. 1. tozacmaq. toz yüksəlmək. tozmaq.
tozav	> tovza > tovsı > tusi . tozsı . kül boyas.
tozayıcı	atomizator.
tozbaytın	köhnəlməz
tozdurmaq	tozğurmaq. 1. (z < > y < > q). dozdurmaq. 1. pozdurmaq. xarav edmək. yıpratmaq. əsgitmək. bıqdırmaq. 1. dozğurmaq. qışqırmaq. təhrik edmək.
tozı	dözüm.
tozımaq	tazımaq. tizimək. itizmək. itinmək. itizmək. itinmək. atızmaq. atınmaq. çapamaq. çapınmaq.
tozıtqan	tozutan. tozqıtan. toz qoparan.
tozıtmaq	tozutmaq. tozqıtmaq.
tozqan	ayın buluttan çıxamadığı zamanı.
tozqanaq	tozanaq. əbr < yapr. yapır. yapırıq. örtünğ.
tozqarmaq	bax > tozmaq. tozarmaq. qozqalmaq. uçqunmaq.
tozqırmaq	dozqırmaq. 1. tozarmaq. toz qalxar kimi olmaq. 1. (z < > y) doyqurmaq. doyurmaq. bıqdırmaq. bezdirmək. - mənı yaşamdı doyqurdu.

- tozquran** **dozğuran.** düzəldən. düzənci. uyaran. oyarıcı. qılavız.
mühərrik.
- tozqurmaq** **tozdurmaq 1. (z < > y < > q). doydurmaq. 1.** pozdurmaq.
xarav edmək. yıpratmaq. əsgitmək. bıqdırmaq. **1.**
dozğurmaq. qışqırmaq. təhrik edmək.
- tozlamaq** torlamaq. incəltmək.
- tozlanmaq** **1.** pusarmaq. puslanmaq. pus tutmaq. paslanmaq.
sislənmək. **1.** totlanmaq.
- tozlaşmaq** **1.** torlaşmaq. incəlmək. **1.** toz olub gedmək. ortalıqda
görünməmək. dumanlaşmaq. yoxalmaq. heçəlmək. **1.**
dumanlaşmaq. ortalıqda görünməmək. əksilmək.
əsginmək. toz olub gedmək. yoxalmaq. itmək. batmaq.
ölmək. gömülmək. savuşmaq. yox olmaq. qeybolmaq.
- tozlu** **1.** gərdi (fars) < **kərtin** (< **kərmək: kəsmək**). **1.** pis. çirkin.
kirlili. **1.** sapıllı. sapallı. çəpəlli. çapallı. çapıllı. çöplü. **1.**
tozalı. tozalıt.
- tozluq** **1.** gərdi (fars) < **kərtin** (< **kərmək: kəsmək**). **1.** önlük. qarçın.
qorçın.qaraltıq. iş paltarı, geyimi. **1.** yüngül üslük. yüngül
üstlük.

tozluq

1. tozlu. tozla qarışıq. tozu olan. 1. # tozdan qorunmağa özgü, məxsus arac. baldırı tozdan çamurdan qorumaq üçün çoxa, keçə paçalığ, ki potura (üstü genə bol, altı güdə dar şalvar) bitişikdə olur, yaxud ayrı, əğrətində olur. - **tozluq** geymək. - potur **tozluğu**. 1. iş paltarı. önlük. peşgirə. 1. pərdə.

- **qıça geyilən tozluq**: qalçın.

- **xırman tozluğu**: xırmanın dibində qalan tozlu topraqlı buğda, başqaları.

tozmaq

pozalanmaq. 1. tozalamaq. duman attırmaq. şişinmək. 1. tozutmaq. toz salmaq.

- **gəzib tozmaq**: çox gəzib dolaşmaq.

tozmaq

tozqarmaq. 1. (y < > z < > d) **toymaq**. **todmaq**. **doymaq**. 1.

tozarmaq. toz qoparmaq. 1. yıpranmaq. aşınmaq. 1.

zayıflamaq. cılızlaşmaq. - **azib tozmaq**: zayıflamaq. 1. toz

olmaq. toz qlxmaq. tozarmaq. - yer **tozğardı**. 1. bir çox

yerə uğrayaraq qəzmək. gəzib tozmaq. 1. darğamaq. yox

olmaq. 1. (z < > d < > y) **todmaq**. **tosmaq**. **doymaq**.

toxmaq.

toznanaq

- **toznanaq yağmır**: çisənti. çilənti. sisənti. çisə.

tozsı	< > tozav > tozva . > tovsı > tusi . kül boyas.
tozсорan	tozalan. aspirator. əmməc. (yamaq <> yapaq. yamac. yapac > əməc.
tozсорan	tozalan. əməç. əmməç. bərqi süpürgə.
toztopar	qoyun. kovun. topalang. girdibad.
tozuq	bozuq. bozraq. bozca. göy.
tozulmaq	məhvolmaq.
tozumaq	tozlanmaq.dağılmaq. savrulmaq. tozuşmaq.
tozumsu	- tel tel, tar tar olan, tozumsu nərsə : ipliksi. ipsi. tor. sayın çalınan. sayın çalan.
tozun	1. tosun 1. düzən. uyumluluq.
tozuntu	savrilan toz. silkələn toz. (ç < > ş).
tozuraqan	əsgı. virana. xərab. dağınıq. qarışıq.
tozuramaq	1. dağılmaq. qarışmaq. 1. əsgimək. xərablaşmaq.
tozuratmaq	qarışdırmaq. dağıtmaq.
tozurmaq	(z < > y). toyurmaq. tuzğurmaq. doyurmaq (o < > u) duyurmaq.
tozuruq	tozalaq. pusuruq. püsürüq.
tozuş	pozuş.
tozutan	tozıtqan.

tozutmaq	tozmaq. toz salmaq.
tozutmaq	1. buqulatmaq. tozu dumana qatmaq. 1. savurmaq. 1. tozıtmaq.
tozürək	totürək. pasürək. səmimi olmayan. iki yüzlü. riyakar.
tö	to.
töb	yuxarı.
töbə	1. tərə. 1. yığın kümə. - qum töbə : qum yığını. - qumursqa töbə : qarınca yuması. - ot töbəsi : yanqın yeri.
töbədəoynar	töbədə oynar. 1. quzu. 1. quzu kürkü.
töbələmək	1. toplamaq. yığmaq. 1. vurmaq. döğmək. 1. gömmək. 1. vurmaq. dövmək.
töbəli	təpəli. engəbəli.
töbən	1. aşağı. aşağıda. 1. daban. dəbən. dib. - baş töbən bolmaq : gözlərini yerə tikmək. başını eğmək. - töbən cayaq : alt çənə. - töbən edmək : aşağılamamaq. kiçik görmək.
töbənqə	töbəngə. aşağıya. - yarıqni töbəngə burmaq : işığı azaltmaq.

- töbənqi** **töbəngi.** 1. quzey. 1. aşağı. 1. quzey yeli. dərələrin aşağısından yuxarı doğru əsən sərt yel.
- **töbəngi yel:** quzey yeli.
- **töbəngi suvuq:** quzey soğuqları.
- töbənləmək** 1. aşağı inmək. 1. aşağılamaq. kiçiltmək.
- töbənsinmək** aşağı görmək. kiçik görmək.
- töbəntin** aşağından. aşağı tərəfdən.
- töbərləq** daha aşağı. daha alçaq.
- töbərləqtin** daha aşağından. daha alçaqdan.
- töhvə** savğat. ağırlıq. başıq. başlıq. andac. anmalıq. ərməğan. sunqu. yadiqar.
- tökülmək** quyulmaq. qoyulmaq.
- töq toq** **tök tox.** dəğmə töküş. savaş. - bu **tök tox** nədir: bu qalmaqal nədir.
- töq** **tök.** - **tök dağıt:** töh töküş. tör töküş. tükət biçət. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçib savurma. aç saç. açar saçərlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq.

savurqanlıq. yayçalıq. qırıqıt. velxərclik. israf.

- **döğ sinəvə, canın çıxan dəkcə** (qədər).

töq **tök.** 1. saç ı çalınmış, tökülmüş baş. saçsız. kəl. keçəl. 1. boynuzsuz heyvan. - **tok yılıxı:** boynuzsuz heyvan. 1. aşığın tüksək yanı.

töqbə **döğbə.** döğmə. taxma. tamğa. zərb.

töqdürmək **tökdürmək.** təvşətmək. çərçətmək. - **tər tökdürmək:** tər təvşətmək.

töqə **döğə < > tüğə.**

töqəc **döğəc.** dövəc. **döğəcək.** döğəş. döğəc. döğücü. döyücü. döğqəc. çaqıc. çaqqıc. çaqan. çaqqan. qaqqıc. çəkic. çəkiş. çəkkiş. - **ağır, iri, uzun saplı döğəcək, çəkic:** güpün. güp. bağlaz. balğaz.

töqəc **töğəc.** döğəc. döğüc. döğdü. toxmaq.

töqəcək **döğəcək.** dövəc. döğəş. döğəc. döğücü. döyücü. döğqəc. çaqıc. çaqqıc. çaqan. çaqqan. qaqqıc. çəkic. çəkiş. çəkkiş. - **ağır, iri, uzun saplı döğəcək, çəkic:** güpün. güp. bağlaz. balğaz. - **ağır, iri, uzun saplı döğəcək, çəkic:** güpün. güp. bağlaz. balğaz.

töqəqliq **tökəklik.** < > **tuqaqlıq.** süzqəç yapılacaq ağac.

- töqəq** 1. **döğək** < > **dibək**. < > **divək**. 1. **tökək**. qaşqal. qaşaq. çürük. çöp. süprüntü.
- töqəl** **tökəl**. 1. oğaq. ortaqlardan kiçik. 1. arxada qalan. bayat. köhnə. 1. alçaq qadın.
- töqəlmək** tökülmək.
- töqəm** **tökəm**. 1. rixt. tökmə. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. 1. qalıb.
- töqəmçi** **tökəmçi**. **tökməçi**. **tökümçü**. rixtəgər.
- töqəmçilik** **tökəmçilik**. **tökməçilik**. **töküm**. **tökümçülük**. rixtəgəri.
- töqəməmək** - **əlinə su tökəməmək**: dəğərincə, ondan çox aşağı olmaq.
- töqən** **döğən**. **doğrayan**. əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. öştülüm. öctülüm. zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən. çiğnəyən. rəhmsiz.
- töqən** **döğən**. **dövən**. **düvən**. 1. **töpən**. topan. qopuz. qopaz. güpüz. 1. xərməndə, əkini sapından ayırmada işlənən, altı çaxmaq daşlı taxda. - **döğən sürmək**: **xərmən sürmək**:

döğənin üzərinə bir ağırlıq qoyub, əkin yığını üzərində döndürərək, dənəni sapından ayırmaq. - **çəkicin döğən ağzı:** döğgü. **1.** (savaşı ayqıtı).topuz. qopuz. gürz. gürüz. **1.**çalbit.

- **yazdı topraq açan, yarpaq tökən, beli bükən qış olur.**

töqən

töğən. döğən. 1. dövüşçü. dövən. **1.** əkin saplarını əzməyə yarıyıb, altında çaxmaqtaşı olan geniş təxtə.
- **nal tökən:** daşlıq yoxuş yer.

töqəndi

tökəndi. dökəndi 1. tükəndi. hər nəyin tökündüsü, tükəndisi. - buğda tökəndisi, tükəndisi. - aşıq (zəxirə) bitib yalnız **dökəndi** qalmış. **1.** dəniz qıyısından az iləri tökülmüş daş parçaları. - qıyıda çoxlu **töküntü** vardır.

töqənəq

döğənək. 1. gödəng. güdəng. **1.** qara qabarcıq. qarabac. qaraqabar. pinə.

töqənləmək

- **axan tökənləmək:** ağdarmaq. axdarmaq. altüst etmək.

töqəntiric

döğəndiric > öğəndiric < > üvəndiric. dürtlənqic. dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. dürtüc. soxuc. soxac. mal qaranı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.

töqər

döğər. 1. dövər. **1.** dəğər. qiymət. **1.** qalın, enli bir ağac.

töqər

döğər. tökər.

- qanmayan qıncı (kin. nifrət.). nədir, sevgi nədir, hər gələni

sevib gedər, hər gedəni söğüb gedər. (**gələni sevər, gedəni döğər.**).

- **kəsər tökər: kəsir tökür:** yayça. yürüt çürüt. açar saçar. müsrif.

- **kəsər tökər:** tükət biçət. səp süpürt. köçüt qaçıt. ərit dağıt. çöküt qoşut. sərf xərc.

- **kəsər tökər:** aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

töqərəc çevrə. dövrə. devrə. ətraf. - **töğərəc aylanmaq: dövrəsinə** dolaşmaq.

töqərəc **döğərəc. dögməklə. dəğnəklə.** qamçılı. basarı. basırla. basmayla. daratı. darmayla. dirəti. dirəyişlə. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.

töqərəc **töğərəc.** çevrə. ətraf. yuvarlaq.

- **töğərəkin almaq:** çevrəsin çevirmək.

- **töğərəc aylanmaq:** dönmək. dönüb durmaq.

- **tögərək bolmaq**: girdələnmək.
- **tögərək təpsəv**: qaraçay malkar xalq oyunu.
- **tögərəğin çaynamaq**: **tögərəğin aşa**: çox qızmaq.
öfgələnmək.

töqərəqlənmək **tögərəklənmək**. yuvarlaşmaq.

töqərəqləşmək **tögərəkləşmək**. dayirə şəklini almaq. xalqa biçimində
toplanmaq. yuvarlaşmaq.

töqərli **döğərli**. dəğərli.

töqəsimək **döğəsimək** < > **dzğəsimək**.

töqəş **döğəş**. döğəc. dövəc. döğəcək. döğücü. döyücü.
döğqəc. çaqıc. çaqqıc. çaqan. çaqqan. qaqqıc. çəkic.
çəkiş. çəkkiş.

töqətmək **1. tökətmək. tükətmək. 1. döğətmək**. qırpalatmaq.
əzdirmək. örsələtmək.

töqəzimek **tökəzimek. (< tökülmək)**. sümülcümək. sürüşmək.
sürçəmək. yuvarlaqnaq. büdrəmək.sürçəmək. sürüşmək.
zivmək. büdrəmək.

töqəzimek **tökəzimek. tökəzləmək. döğəzləmək. döğəzimek. 1. bir**
nərsiyə çarpıb, dəğib, düşər kimi olmaq. sarsılmaq.

- 1.səndələmək.** kəsinləşməyib şaşqınlıq, sarsıntı, quşqu, şəgg keçirmək.
- töqəzləmək** **tökəzləmək. tökəzimek döğəzləmək. döğəzimek.** 1. bir nərsiyə çarpıb, dəğib, düşər kimi olmaq. sarsılmaq.
- 1.səndələmək.** kəsinləşməyib şaşqınlıq, sarsıntı, quşqu, şəgg keçirmək. döğəzimek. tökəzimek.
- töqəzləmək** **tökəzlənmək** ilişib yıxılmaq.
- töqi** 1. **tögi.** cömərt. əli açıq. 1. **töki.** darının qabuğu çıxarıldıqdan sonra qalan öz.
- töqilmək** **döğilmək. döğülmək. dövülmək.**
- töqqəc** **döğqəc.** döğəc. dövəc. döğəcək. döğəş. döğücü. döyücü. çaqıç. çaqqıç. çaqan. çaqqan. qaqqıç. çəkic. çəkiş. çəkkiş.
- töqqü** **döğgü.** çəkicin döğən ağzı.
- töqqün** **döğgün.** döğülmüş. güpünmüş. əzilmiş. bitgin. yorqun. halsız.
- töqlə** **töglə. tövlə. tavla. tövlə (< tuqmaq: bağlamaq).** ağıl. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov).
- töqlük** **töklük.** başın saçsız, heyvanın boynuzsuz qalması. keçəl.

- töqlünmək** tökülmək.
- töqmə** **dögmə.** kötək. gütək. dayaq. təkək. urma. vurma. dayaq. zərb. zərbə. döğbə. taxma. tamğa. zərb. - **kötək vermək.**
kötək çalmaq: dögmək. - **kötək yemək:** döğülmək.
 - **tökmə dəmir:** turç.
 - **dayaq** atmaq. - **dayaq** vurmaq. - **dayaq** qınatı: çubuq cəzası. - **dayağın** qaytarmaq. - **dayaq dayaq** döğdülər: çoxlu çubuqlarla vurdular.
 - **tökmə sırça:** kəsmə sırça: bilir.
 - **dil dögməsi:** dil düğünü: kəkəmə.
 - **iyicə dögmə:** təpələmə.
- töqmə** **dögmə.** **1. döğün.** dağlama sonucu araya çıxan yara, yarıq, iz. **1. bastıq.** basma. yastıq. - **bastıq qaş:** dögmə qaş. **1. vurma.** çarp < > dərb < > zərb. çarpma.
- töqmə** **tökmə.** **1. qalıblama.** qalıba tökülərək yapılmış. - **tökmə dəmir:** qalıba tökülərək yapılmış dəmir. **1. tökmə.** tökəm. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. rixt. **1.tökülmüş,** tökülən nərsə. - **tökmə su:** qaynaqdan olmayıb, sonra tökülən su. - **tökmə topraq.** **1. cürləmə.** basma. təpmə. süni'. məsnovi. - **tökmə güllər, solmazmış.** -

- tökmə, basma soluq:** məsnovi nəfəs. **1. ağdarma.** - sizin hesabıza para **ağdarılmamış** hələ.
- **tərh tökmə:** tərh rizi. nəqşə çəkmə. düzənəcmə. düzənətmə.
- **tökmə işlərinin içində qalan kiçik hava boşluğu:** qarınca.
- töqmə** **tökmə.** **1.** quyma. **1.** dəğnək. qamçı. qamıç. bərgə.
- töqmə** **tökmə.** töküm. rixdə.
- töqməbaş** **tökməbaş. düğməbaş. qablamabaş. qaplambaş.**
mütəəssib. dügm. doqm.
- töqməc** **döğməc. döyməc. döyməş. döğməş. doymac.** (neçə ürün qarışdırılıb, pişirilən bayağı yemək). kaçal. qaçal. qarçal.
qarmac. çörək xırdası ilə pənim qarışımı.
- töqməçilik** **tökməçilik. tökəmçilik. töküm. tökümçülük. rixtəgəri.**
- töqmək** **döğmək** vurmaq. töbələmək.
- töqmək** **döğmək.** **1.** çalmaq. - **qapını çalmaq, döğmək.** qaqıtlamaq:
qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqalamaq. qaqıclamaq. **1.**
çırpmaq. güpdəmək. güpsəmək. göpsəmək. **1. oğmaq.**
öğütmək. çəkmək. dəğırtmək. dərləmək. dərməna
(dəğırməna) vermək. dartmaq. - **qəhvə çəkmək:** qəhvə
darmaq. **1.** qaqmaq. çaqmaq. çalmaq. - qapı **qaqıldı,**
getdim kimsə yoxudu. - gecəsi kimsənin qapısının **qaqma.** -

- uşaqlar qapıları **qaqa qaqa, çaqa çaqa** qaçırdılar. -
 qağılmasa, açılmaz (qapı). - **qaqan** kimdir, açan kim. -
 qağılmadan açılısın, günün çıxsın saçılısın (alqış. yarqış. iyi
 dilək. **1.** qatmaq. qarmaq. - səndə özüvünkün **qar** qurtar. **1.**
 qırpalamaq. əzmək. örsələmək.
- **çox artığına döğmək**: bastırmasını çıxarmaq.
- **həvəhdə su döğmək**: boşuna uğraşmaq.
- **yavaş, yumşaq, qısaca döğmək**: çıpmaq. çırpmaq.
- **dizinə döğmək**: çox peşmanlanmaq.
- **tuluğ, nehrə döğmək**: yayıq qaqalamaq. qağıclamaq.
 qağılamaq.
- **yol döğmək**: yol təpmək. yol eşmək. uzun sürə yerimək.
- **döğülən qapı, içərdən açılır.**
- **sürəkli, tez tez, yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə.**
 qaqlacan. qaqaqan.

töqmək

tökmək.

töqmək

- tökmək. 1.** düşürmək. - **yarpaq tökmək.** - **ət tökmək**:
 arıqlamaq. **1.** içindəkin boşaltmaq. - **çöp qabın tökmək.** -
qurdun tökdü: ağısın, zəhərərin, qaşınmasın, ətacılığın
 dışarmaq, açmaq. **1.** rədd etmək. geri bıraşmaq. - bütün

tələbələrini **tökdü**. 1. vermək. sunmaq. - məggiyə gedəndə, aş **tökdü**. - qonaqlıqda nə **tökdülər**. 1. axdarmaq. axıtmaq. ağdırmaq. 1. dayaqlamaq. dayaq atmaq. kötləkləmək. 1. güpləmək. güpünləmək. qaçmaq. çalmaq. qırmaq. təpmək. tapdamaq. 1. vurmaq. yencmək. zədələmək. əzmək. 1. yığmaq. bir araya götürmək, gətirmək. - döğüşə tükmenlər döğüşçü tökdü. 1. səpmək. saçmaq. əkmək. - **tuxum tökmək**. 1. dönüştürmək. çevriştirmək. yormaq. - hər nəyi şuxluğa **tökür**. - mənim sözümlü, şuxluğumu, ciddiyyə **tökdü**. 1. qoymaq. yatırtmaq. xərcləmək. - bu işə çox para **tökdük**. 1. keçirmək. çökürmək. yazmaq. - duyqularını kağıza **tök**. 1. doğramaq. dövmək. kərçimək. avratmaq. tikələmək. çapmaq. 1. çəkmək. - **gözün suyun çəkmək**: **tökmək**. 1. düşmək. - parasın **düş**. - ətdən **tüşmək**: ət tökmək. arıqlamaq. 1. düşürmək. - **yapraq düşürmək**. - ət **düşürmək**: arıqlamaq.

- **bal tökdə yala!**: çox arın, təmiz.

- **aş vermək, tökmək**: qonaqlıq vermək.

- **paxla tökmək, atmaq, açmaq**: **paxla falı**: paxla ilə fala baxmaq.

- **kərpic tökmək**: kərpic çalmaq, vurmaq.
- **qoşun tökmə**: axın. hucum. basqın.
- **hirsin tökmək** öfgəsin almaq. qabarıq sıdırmaq. qabarığını sıdırmaq. içində birikmiş bir hıncı, kinlə, birisinə sataşmaq.
- **iyicəsinə kötəkləyib, döğüb, dayaqlayıb, əzişdirmək**: islamaq. islatmaq. islatmaq. islamaq. sulamaq.
- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz.**
- **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz. (olmaz).**
- **dil tökmək**: dil yüvütmək.
- **dil tökmək**: gözəl sözlərlə qanıtmağa çalışmaq.
- **gizin, saxlın, sirrin açıb tökmək**: qapağı atmaq.
- **içini tökmək: içini boşaltmaq**: acısın bulasın, dərdin bəlasın anlatmaq.
- **işi yasala, rəsmiyyətə tökmək**: işi yasalamaq. işi, qılığı yasal, rəsmi yola soxmaq.
- **nərsəni daşımaq, yerə tökmək**: calamaq.
- **nərsəni nərsiyə artırmaq, tökmək, qatmaq**: calamaq. - tanrı yaşıza **calasın.**
- **ölüm təri tökmək**: böyük bir qorxu, sıxıntı, bunaltı içində

olmaq.

- **nərsədən geriyyə qalan, tökülən bölüm.** artıq. töküt. izqal.

izqalat. izqalıt.

- **ambara taxıl tökülən baca:** qanaqıl. çanaqıl.

- **kişiyə (insana) tökülən, kişiyə (kişi başına) gələn dənge**

pozqunluğu, şaşqınlıq: qan tutmaq.

- **nərsədən geriyyə qalan, tökülən bölümlər toplayıb,**

işlədən, yeyən: izqalatçı. izqalçı. izqalıtçı. artıqçı. tökütçü.

- **su tökülən yer:** ayaqyolu.

töqmək

tökmək. dögmək 1. dögmək. dövmək. çırpıçtıрмаq.

çıbırtmaq. dövmək. incəltmək. - döğə döğə durmaq. qaqa

durmaq. **1.** buraxmaq. töləmək. heyvanın tük tökməsi. **1.**

dayağlamaq. vurmaq. çubuqlamaq. tə'ziz etmək.

yasqamaq. cəzalamaq. qışqırmaq. hayqırmaq. **1.**

ağzıtmaq. axızdırmaq. damlatmaq. axıtmaq. qıraqmaq.

qaraqmaq (**< qır**). qırmaq. qıratlamaq. qaratlamaq.

yağmalamaq. taraqlamaq. **1.** əzmək. taqılamaq.

taqqalamaq. alaşaqlamaq. yıxmaq. qantarmaq.

boşaltmaq. devirmək. **1.** danışmaq. gəvşəmək.

qovşamaq. boşatmaq. **1.** saçmaq. sıçramaq. sərpmək.

- yaymaq. **1.** qoymaq. axmaq. yağmaq. **1.** ağdırmaq.
axdırmaq. süzütmək: **çay tök:** çay ağdır. yığmaq. toplamaq.
- qonşu tanışların **tökdü** üstümə. - qoşun **tökdülər. 1.**
dögmək. çırpmaq. - duz **döğüşmək:** duz dögmək. **1.** çadır.
1. tikmək. salmaq. - qaba un **tik:** tök. sal. - **tikilən** nərsə:
tökülüb, yığılan nərsə. **1.** oğmaq. **1.** töşəmək. **1.** qoymaq.
çəkmək. axıtmaq.
- **su tökmək:** işəmək.
- yaş **ağzıtmaq:** göz yaşı tökmək. ağlayıb zarıldamaq.
- **çənə dögmək:** yanqşamaq. yanğışalamaq. gəvzələmək.
artığına, çoxlu qonuşmaq.
- **ürəyə su tökmək:** dincəklilik duymaq.
- **çox dögmək:** sucuğunu çıxarmaq.
- **çox dögmək:** çoxlu tapdamaq. quyruğunu tava sapına
çevirmək.
- **döğüb qabartmaq:** qaqmaq. (**q < > t**) taqmaq. - qablama
hara dəğib böylə **qaqılmış.**
- **öz özünü dögmək:** urunmaq. vurunmaq.
- **qıl tökmək:** tük dəğışdirmək.
- **su tökməyə gedmək:** əl suya yetirmək. gəzinmək. həyatə

çıxmaq.

- **qurşun tökmək**: pis gözləri (görüşləri) qoğmaq istəyi ilə, əridilmiş qurşunu, xəstənin üstündə su dolu qaba tökmək. bi işi yapanada "**qurşunçu qarı**" deyilir.

- **qurşun tökmək**: pis gözləri (görüşləri) qoğmaq istəyi ilə, əridilmiş qurşunu, xəstənin üstündə su dolu qaba tökmək.

töqmək

tökmək. 1. qantarmaq. boşaltmaq. devirmək. tevirmək. devirmək. qantarmaq. boşaltmaq. təntərmək. boşaltmaq. 1. quymaq. qoymaq.

töqməqlə

dögməklə. **döğərək**. **dəğnəklə**. qamçılı. basarı. basırla. basmayla. daratı. darmayla. dirəti. dirəyişlə. güclə. qapsanaq. qasbanaq. zorla.

töqməli

dögməli. qaqlı. qaqmalı. gömməli. qaşlı. taxmalı. daşlı. incili.

töqməlik

dögməlik. dövməlik. (dövməyi gərəkən) dayaqlıq. kötəklilik. kötəkləməli.

töqmən

dögmən. çəkici. yaxışıqlı.

töqməş

dögməş. **dögməc**. **döyməc**. **döyməş**. **doymac**. (neçə ürün qarışdırılıb, pişirilən bayağı yemək). kaçal. qaçal. qarçal.

töqmətən

dögmədən. - **döğmədən**, açılmır qapı, dadlı sevən, deməsin acı.

- töqnüq** **töknük. tökünük.** dağnıq. sapal. sapıl. çəpəl. çapal.
çapıl.
- töqrə** **tögrə. dögrə.** 1. yöre. çevrə. mühit. - bu **yöre** dolanma
daha. - pozuq yöre. 1. tikrə. təkrə. dayrə.
- töqrəm** **tögrəm. döyrəm. dəgrəm.** 1. nərsənin döğresi. 1. dəğrə.
dayrə. girdə. 1. qapı pəncərə kimi, kəsilib biçilərək
düzələn nərsə. 1. çərçivə. qıraqlıq. 1.
- töqrəmək** **dögrəmək.** yörgəmək. yörəmək. dolamaq. çevrəmək.
qurşamaq.
- töqrünmək** **dögrünmək. döğünmək. toğalanmaq. dığrılmaq.**
devinmək. divilmək. çabalamaq. uğraşmaq. didinmək.
sürünmək.
- töqrüş** **döğrüş.** asıvaş (**siv < > viz**) avizeş (fars). aslağış. aslığış.
salğavuş. savarış.
- töqşük** **döğşük.** toxuşuk. yanaşıq.
- töqşüqüştürmək** **döğşüqüştürmək.** boğrəncleşdirmək.
burğalaşdırmaq. burğulaşdırmaq. buruğlaşdırmaq.
bükdəleşdirmək. buruşturmaq. dolqaşıtdırmaq.
dolaşdırmaq. qarmaşıqlaşdırmaq. çətinleşdirmək.
- töqtü** döğdü. döğüc. döğəc. toxmaq.

- töqtün** **döğdün.** - **döğdün qapını**, gözlə, elçi getdin sözlə. (sözlə: danış).
- töqtürmək** döğtürmək.
- töqtürmək** **dökdürmək.** - axıcı, gözəl çökürmək, yazmaq. - duyquların kağıza **tökdürür**.
- töqü** **döğü** < > **düğü.** döğülərək çəltiklikdən çıxmış düyi, birinc.
- töqü** **tökü.** - **qara tökü:** saman təpilməmiş mal, heyvan dərisi.
- töqü** **tökü.** 1. əli açıq. cömərd. 1. israf. 1. tökücü. israfçı.
- töqüc** **döğüc.** toqac.
- töqüc** **töğüc.** **döğüc.** döğəc. döğdü. toxmaq.
- töqüci** **töküci.** 1. qalırçı. 1. israfçı.
- töqücü** **döğücü.** döğəc. dövəc. döğəcək. döğəş. döyücü.
döğqəc. çaqqıq. çaqqıq. çaqqan. çaqqan. qaqqıq. çəkic.
çəkiş. çəkkiş.
- töqüq** **tökük.** **dökük.** (uzun, incə nərsələrdə). sarxıq. əfşan.
- **qırıq tökük:** çat pat. ara sıra. biraz.
- **qırıq tökük:** sınıq sökük.
- töqüq** **tökük.** **döğük.** 1. sinqin. qırıq. dağnıq. pərakəndə. 1.
alaşaq. yırıq. 1. **saçıq.** qarmaqarışıq. açıq qaçıq. 1. ürək
çarpıntısı. 1. döğülmüş. 1. çapçal. şabşal. saçıq. təmbəl.

1. tüng. parç.

- **kəsik tökük**: qırpındı. qırqındı. qırıntı. qırıq döğük.- saç qırpıntısı.

- **qırıq döğük**: qırpındı. qırqındı. qırıntı. kəsik tökük. - saç qırpıntısı.

töqüqlüq töküklük. tökülmüş.

töqül döğül. davul. təbil. dövül. (< tablamaq. tab tab vurmaq. döğmək). - **təbil kimi**: çox şişman, şişmiş. - **təbilləmək**:

çox qızdırmaq, şişmirmək. - **təbilə dönmək**: gurultudan,

səsdən, çığrıntıdan başı şişmək. - **təbil səsi uzaqdan xoş**

gələr: göz nə görür, qulaq nə duyur, ürək nə çəkir, kim bilir.

töqül **tökül**. 1. aqıntı. axıntı. axaj. axarlı. cari. - **axıntı sular**. 1. dəğül. dəğil. deyil.

töqülət **dökülək**. kal yemiş. olmamış.

töqülmə **tökülmə**. düşmə. salıqım. salıqma. siqut.

- **qoyu qırmızı dallı, çiyələyə oxşar yemişli, qışın**

yapraqları tökülməyən ağac çeşiti: qaramış. qarayemiş.

töqülmək **döğülmək**. 1. əzilmək. ayaqlanmaq. zülm olunmaq.

yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq.

çəğnənmək. çığnənmək. yıpranmaq. yorunmaq.

üzülmək. salınmaq. düşürmək. basınmaq. basılmaq.
 basqınmaq. əsginmək. əksinmək. kiçinmək. 1.vurulmaq.
 çalınmaq. - qapı **çalındı**.

- **sürəkli sürülmək, döğülmək, dəğmək sonucu, gövdədə
 oluşan qasıq, qazıq. bərklik, qatlıq:** pinə çalaq. qalaq.

töqülmək **döğülmək.** dağınmaq. oğulmaq. ufalanmaq. qoyulmaq.
 düşmək. düşmək. sərilmək. kəsikmək. yorulmaq.
 yorğunmaq. qırılmaq. düşmək. əzilmək. tozalmaq.

töqülmək **döğülmək. tökülmək. 1. təpingələnmək. təkplənmək.**
 caynalmaq. yencilmək. 1. alaşmaq. yıxılmaq. 1.
 döğülmək. dağılmaq. 1. qoymaq. - bu ırmaq hara **tökülür:**
 qoyur. 1. yox olmaq. məhv olmaq. - yava eyi qoşulsa, uğur
 qeyrət **tökülər.**

- **soyunub tökünmək:** dincəlmək üçün yüngül paltara
 taxınmaq.

- **bulluqla tökülmək:** yağmaq. - bu gün kağız **yağır.**

. - yel əsib tüm yemişlər ağaclardan yerə **sərildi.** - yaşıl ırmaq,
 qızıl ırmağa **qoyulur.**

- əl ayağdan **kəsikdim:** düşdüm.

tökülmək **tökülmək. (# tükilmək).** 1.axmaq. - **şabaş axdı. 1.** ələnmək.

düşümək. düşürülmək. seçilməmək. çıxmamaq. 1.

əsilmək. 1. axmaq. düşmək. qoyunmaq. - çayın dənizə

düşən yerində.

- **boyanın, nərsənin qabığı pul pul olub tökülmək:**

kövşəmək. köğşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq.

kavşamaq.

- elə elədiki, yetginləri bir yana, kalları **tökülür**.

yollara tökülmək: qalabalıqla yola çıxmaq.

tökülmək **tökülmək.- sutökülən yer:** ayaqyolu.

töqülmək **tökülmək. oğulmaq # tütülmək:**

bütünləşmək.

tökülməyən **tökülməyən. - uyqulanmayan, işlətilməyən, işə, fəaliyyətə**

tökülməyən, sözdə qalan danışıq: gəpil. gəpəl. qovl.

tökülməz - **açıq qapı döğülməz.**

- **çəliklə qızıl döğülməz, qızılla çəlik döğülür.**

töqülmuş **döğülmuş. 1. dövülü. - açan olsa, dövülü qapı açılır.**

dövülü. 1. döggün. güpünmüş. əzilmiş. bitgin. yorqun.

halsız. 1. döğülmüş. ovgili. oğgili. oğulmuş. avardılan.

- **çalınmış, döğülmüş, qabığından ayrılmış düğü: şəltuq <**

çəltik < çaltuq (< **çalmaq**).

- **hovu tökülmüş**: **hovdan düşmüş**: əprimiş. yapramış.

yapranmış. əsgimmiş.

- **cam qırılıb, su tökülmüş, iş işdən keçmiş**.

- **dişləri tökülmüş**: dişsiz. qaradadaq. qaradamaq.

qaradadaqlı. qaradamaqlı.

- **saçları tökülmüş, yada qıssa kəsilmiş baş**: çambaq.

çapbıq. qambaq.

töqültmək **döğüldmək**. döğülmək. ürək çarpıntısı.

töqülür - **çəliklə qızıl döğülməz, qızılla çəlik döğülür**.

töqülüşmək **tökülüşmək**. qoyluşmaq. qoyulaşmaq.

töqüm **töküm**. **1.** çözüm. hicum. **1.** doğum. **1.** tükəm. yoyum. yoxum. kullanış. ödəş. gediş. xərc. məsrəf. **1.** bərnəmə. göz önünə alınan utum. sərmaya qoymaq. **1.** tökmə işi. əridib qalıba tökmə. rixdə. - **qız toxumu**: qız kilimi: elat qızlarının toxuduğu çox gözəl bir kilim, toxunma.

töqüm **töküm**. **1.**tökümçülük. tökəmçilik. tökməçilik. rixtəgəri. **1.** tökülmə çağı, qılığı, yolu. **1.** qalıt. qalan. baqımandə. ayrıntılar. **1.** qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dış görünüş. rıxtım. qılığ.

əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. 1. davranış.dartıq. dartış. rəftar. yöntəm. xuy. 1. tökmə. rixdə.

- **töküm** yapmaq: bir konuyla ilgili bütün bilgiləri, bəlgələri sıralamaq.

töqümçü **tökümçü. tökəmçi. tökməçi.** rixtəgər.

töqümçülük **tökümçülük. töküm. tökəmçilik. tökməçilik.** rixtəgəri.

töqümxan **dökümxan. böküm xan** 1. döküm 1. düğüm. bağ.

töqümlü **tökümlü. biçimli. rıxtımlı. qalıblı. görnüşlü.**

töqün 1. **döğün. döğmə.** dağlama sonucu araya çıxan yara, yarıq, iz. 1. **tökün. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. toxun. toxuntu. yıxın. yıxıntı. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsə. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət.**

töqün 1. **düğün. tükün. dağ. dağlama. nişan. 1. töğün. toygün** toy günü. **düğün. yeməkli əğləncə. 1. tökün. bol. çox bol. artıq. bu il yemiş örünləri tökün töküdü. 1. tökün. gübrə. tərs. gümrə. aşav. 1. tökün. dəvənin, başqa ev heyvanlarının uyluğuna (qıçına) vurulan dağ. 1. çəkici.**

yaxışıqlı. **1. tökün.** cari. - **tökün** il. **1. tökün.** gübrələmək.
gümrəmək. tərsləmək. aşavmaq.

töqünc **döğünc.** künc. öğünc. acım. peşmanlıq. nədamət.

töqünmə - gəlməmişə öğünmə, keçinmişə **döğünmə.**

töqünmək **döğünmək. 1. < > dövünmək. 1. döğrünmək. toğalanmaq.**
dığrılmaq. devinmək. divilmək. çabalamaq. uğraşmaq.
didinmək. sürünmək.

töqünmək **döğünmək. tökünmək. 1.** peşmanlıqdan başına dizinə
vurmaq. peşmanlaşmaq. kəndi üzərinə tökmək, çırpmaq.
- hər sabah əl üzünə su **tökünür.** - uşağın üzünə su tökündür:
yu. - soyunub **tökünmək:** açılıb yaylanıb dincəlmək. **1.**
(peşmançılıq # **öğünmək:** sevinmək). öğünmək. düşünmək.
fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. - öküş sevinc bolsa,
qatıq öksünür: çox **öğünməyin** sonu, **döğünməkdə. 1.**
boşalmaq. qotrulmaq. qutrulmaq. qoyulmaq. **1.** öğünmək.
öküncmək. peşmanlamaq. nədamət etmək.

töqünmək **tökünmək. 1.**soyunmaq. soyulmaq. savurunmaq.
çıxarmaq. üztündəkin tökmək. - paltarını **tökün,** dinc otur. -
soyunub tökünmək. 1. üztünə, üzərinə tökmək. - **su**
tökünmək: yılanmaq. yuğunmaq. suyu üztünə, üzərinə

tökmək.

- su **tökünmək**: su tutmaq: yuvunmaq.

- **əğələrkən (ərələrkən) çıxan töküntü**:ərə xırdası. ərənti < əğinti.

- **tör töküntü**: qaşığıqat. qaşırqat.

töqüntü sular **töküntü sular**. bol bol axan.

töqüntü **(töküntü. döğüntü)**. 1. axır. axal. süpürüntü. kərçöp. çərçöp. çörçöp. çürük. zibil. hapa. aşqal. dışatım. qalıntı. atıverindi. 1. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. çalıntı. qaqıntı. dəğərsiz. ərəcsiz. ərəzişsiz. qiymətsiz. 1. qovsa. qaqsa. dışqal. aşqal. süpürüntü. sürpürüntü. süprüntü. çürük. çöp. 1. dışqıl. dışqal. qazuq. - **qazuq sözlər**: saçma danşıqlar. 1.qıtıq. qırpıntı. 1.saçıntı. səpinti. 1.qırdıq. qırıntı. tikə. böləcik. oğuntu. çarpıntı. xırım xırda.1. **töknük**. dağniq. sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl. 1. artıq. qalıntı. 1. süyşə, şüşə kimi, qalıba tökülərək düzələn taxımlar. 1. qurma təpə. dalqaqır. dəniz dalqaların qırmaq üçün tökülən daşlıq təpə. 1. kəsəlli dəridə oluşan qızartı, qabartılar.1. işə yaramaz nərsə. 1. töküntülü. düzensiz. - **töküntü** şəhər,

ev. **1.** sərpmə. səpmə. **1.** ələnti. **1.** qəlbir altı. ələk
gözündən keçən dənələr. (**# qalıntı**). **1.** **tökün.** toxun.
toxuntu. yixin. yıxıntı. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc.
kəsre. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət. **1.** yonultu. qıymıq.
qırmıq. qırıntı. qaqmıq qaqmaq qaqıntı. tıraşa.
- **yıxıntı, töküntü qalağı:** kağal. kaval.

töqüntü

töküntü. **1.** (t < > ç) çöküntü. darantı. **1.** qavıq. avrıntı.
qırıntı. hər bir nərsenin xırım xırdası. çart çurt. **1.** mayda.
qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. talaşa. tıraşa. tilişə. dalaşa.
yonqa. **1.** pozıntı. qazuvat. pox. yıxıntı. pislik. tarantı.
darandı. süpürüntü.

töqüntü

töküntü. **1.** pozuntu. pozulmuş, dağılmış nərsədən arda
qalan. **1.** çörçöb. aşqal. dıışatım. çürük. zibil.

töqüntülər

töküntülər. xırdavatlar.

töqüntülü

töküntülü töküntü. düzensiz. - **töküntü** şəhər, ev.

tökür

- **kəsir tökür:** kəsər tökər. yayça. yürüt çürüt. açar saçar.
müsrif.

tökür

tögür. döğür. qurqun. qurqun. qurun. kurul. kibyoli.
xudpərəst.

- töqürqə** **tökürgə.** qomarı. andıra, savğa. qoya. - buda onun
tökürrgəsidi.
- töqürqələnmək** **tökürgələnmək.** qomarılanmaq. mirasçılanmaq. miras
aparmaq.
- töqürmən** **töğürmən.** döğürmən, dəğirmən. dövürmən. fırlanan.
- töqürmü** **döğürmü.** diğirmi. dəğirmi. yuvarlaq. girdə.
- töqürsü** **tögürsü. döğürsü.** 1. bax > **töğür.** kibirli. 1. övünmə,
şişmə durumu.
- töqürsümək** **tögürsümək. döğürsümək.** yaxa (caka), çalım satmaq.
ifadə satmaq. qurralanmaq. övünmək. kibirlənmək.
- töqüş** - **azadlıq, istiqlal döğüşü.** qurtuluş savaşı.
- töqüş** (**döğüş. töküş**). 1. toxuş. səbəb. 1. çarpış. vuruş. atış.
itiş. tutuş. giriş. təpiş. təkiş. dəğiş. taxış. düşüş. düşmə.
basış. batış. çalış. qapış. yarış. 1. toxal. toxaş. toquş.
çataş. çatal. cidal. cədəl. savuş. savaş. çatış. çataş.
çatışma. yarqa. qırgur. qırgür. qovqa. qavqa. dartaş.
dartış. vuruş. çaparız. 1. qaza. qazaq. savaş. çatış.
çataş. çatışma. yarqa. qavqa. 1. toxuş. toxa. savaş.
çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. hər. mucadilə.
ğailə.

- **dögüş əsiri**: dalaq.
- **dögüş meydanı**: atış alanı.
- **dögüş təchizatı**: yasaq.
- **dögüş uluları**: erkani herb.
- **düşür töküş**: **düşür püsür. düşür tüşür.** aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. həşir pəşir. kəsər təkər. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. sökütköküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- **sal töküş**: sal süpüt. səp süpürt. soy soput. sökütköküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür tüşür. həşir pəşir. kəsər təkər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- **tör töküş**: tök dağıt. töh töküş. tükət biçət. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. sökütköküt. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb

savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür.
 düşür töküş. düşür tösür. həşir pəşir. kəsər təkər. dağıt töküş.
 ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
 yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

- **döğüş gəmiləri**: donanma.

- **ıctöküş**: içi cumma. bayılma. özündən gedmə.

- **çalang, cəng, çalış, döğüş, savaş, vuruş alanı, meydanı**:

çalaq. çalqa. mə'rəkə.

- **döğüş gəmisı**: qalğan. çalğan. nav.

- **döğüş yaraqların çalpılış səsi**: qaqış. qağış. qağıştı.

- **qarasal döğüş**: quru savaşı.

töküş

döğüş. töküş. 1. çapqulaş. qovqa. savaş. vuruş. eş. iş.

savaş. cəng. taqar. dağar. savaş. cidal. təqiş. savaş. 1.

savaş. qıtqıl. qırqıl. qıtıl. qırqın. vuruşma.- aralarında

qıtqıl üz verdi. - **qıtqıl qırqıl**: döğüş savaş. - **tanışıq döğüş**:

danışıq döğüş: intiqad o intiqad əz xod. 1. ixtlaf.

uyuşmazlıq. qaçış. 1. dəğiş. təqəş. təkəş. təmas. savaş.

savaş. sav. sava. vuruşma. vuruş. uruz. 1. düğüş. savaş.

vuruşma. - **döğüş dalaş**: qavqa dalaş.

- **döğüş töküş**: çaqulaş. qırğın. vuruş.

- **döğüşdə** sağ solu tutan çərik bölümü: sağ sol tabur.

böğrəkçi. bükürəkçi.

- **kor döğüşü: göz gözü görməz döğüş: kor koruna döğüş:**

birinin birindən savsız, izsiz, xəbərsiz olmaqsızın döğüşməsi.

- **döğüş gəmilərində olmuş, yelkənli, iti gedən təknələr:**

qırlanqıç.

- **döğüş araclarında zəncirli, toplu bir çeşit toxmaq: salaq.**

salıq.

töqüşcü

döğüşcü. toquşcu. toxalçı. toxaşçı. savuşçı. savaşçı.

çatalçı. çataşçı > cədəlçi. cidalçı. qovqaçı. qavqaçı.

dartaşçı. dartışçı. qanlı.

- **dərcəsiz döğüşcü:** ər. əsgər. sərbaz.

töqüşcü

töğüşcü döğüşcü. 1. döğüş ustası. savaşçı. savı. savçı.

sapu. sabu. sabı. sapı. **1.** bağadur. barlas. güreşçi. buka.

1. tüyəci. düyəci. dövüşcü. güreşçi. yabır.

töqüşçülük

döğüşçülük. dövüşgənlik. toquşçuluq. toquşçuluq.

toxalçılıq. toxaşçılıqdartaşçılıq. dartışçılıq. savuşçılıq.

savaşçılıq. çatalçılıq. çataşçılıq > cədəlçilik. cidalçılıq.

qovqaçılıq. qavqaçılıq.

- töqüşən** **döğüşən.** çaxışiq. çarpışan. çaqqışan.
 - bir düzənli qoşuna qarşı, kiçik kiçik birliklərlə **döğüşən savaşçı:** çetə. qırlaq. qerilla.
- töqüşgən** **döğüşgən.** qavgaçı. savaşçı.
 - böyük, yaşlıca, döğüşgən, sınağlı, iş alışığı olan batur kişi: tayı. dayı. - qoç dayı. yaşar dayı.
- töqüşgən** **döğüşgən.** qorcaq. qoçaq. igid.
- töqüşqən** **döğüşqən.** tokuşqan. toxuşqan. toqquşqan. hər zaman çarpışan. qavqacı.
- töqüşqənlik** **döğüşqənlik.** tayılıq. dayılıq. böyüklük. igitlik. ağalıq. başçılıq.
- töqüşmək** **döğüşmək.** {töğ < > toq } 1. boğuşmaq. büküşmək. toquşmaq. qovqa. müzaribə. mücadilə. 1. çapqulaşmaq. çapqulamaq. qovqalaşmaq. savaşmaq. vuruşmaq. toquşmaq. qovqa. müzaribə. mücadilə. yavlamaq. yağı ilə, düşmanla, öcmanla savaşa girmək. qarqaşalaşmaq. qarqaşaşmaq. söküşmək. 1. döğüşmək. toxuşmaq. döğüşmək. toxışmaq. vuruşmaq. çarpışmaq. - qış yay bilə **toxuşdi.** 1. döğüşmək. - tarıq **döğüşmək:** xərmən sürmək. 1. savaşmaq. əlləşmək. 1. töğşəmək. tüğşəmək.

töqüşmək **döğüşmək.** 1. çalışmaq. çataşmaq. çatalmaq. cidalmaq. cədəlmək. savuşmaq. savaşmaq. uğraşmaq. dartışmaq. dartaşmaq. dartışmaq. (nərsə ilə) gülüşmək. güreşmək. gürecmək. guraşmaq. güctükmək. küştükmək. 1. boğaz boğaza qapışmaq boğuşmaq. dartışmaq. munaqişə, mücadilə etmək. 1. çarpışmaq. çaxışmaq. 1. qaqışmaq. 1. təpişmək. tapdaşmaq.

- **iş işə töküşmək:** iş dəyişib, başqa biçimə, duruma çevirmək. - **iş** piçağa **töküşdü**, aradan ölü çıxdı. - ağız qavqası, yaxalaşmaya **töküşdü**. - xəsdə iyiləşməkdənsə, kötüləşməyə **töküşdü**. - nədəndi sevgilər, belə soğuluğa **töküşür**.

töqüştürmək **töküştürmək.** axdarmaq. araşdırmaq. gözləmək.

töqüşü **töküşü.** toxuşu. səbəbi.

töqüt **töküt.** artıq. izqal. izqalat. izqalıt. nərsədən geriye qalan, tökülən bölüm.

- **söküt töküt:** səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş.

ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq.
yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.

töqütəmliq **töküdəmliq.** zənginlik. varlılıq. maddi güc.

töqütmə **tökütmə. tökütüş.** çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş.
əritmə. əritiş. savırma. savariş. savırış. savriş. savruş.
savuruş. savurqanlıq. sovurma. sovariş. sovariş.
sovuruş. sovurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saça.
saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.
dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. israf.
tələf. tələf etmə.

töqütüm **töküdü.** bolluq. bərəkət. dinəc. fərax.

töqütüş **tökütüş. tökütmə.** çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş.
əritmə. əritiş. savırma. savariş. savırış. savriş. savruş.
savuruş. savurqanlıq. sovurma. sovariş. sovariş.
sovuruş. sovurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saça.
saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.
dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. israf.
tələf. tələf etmə.

töl **{tol - döl: dol}.**

- töl** **1.döl.** döş. soy. qan. quşaq. soy sop. ırq. qan. damar. kök. nəsil. ailə. öğə. tuxum. - **er (tez) qalxan yol alır, ev evlənən döl alır, gec evlənən dul alır.** **1.** içik. içil. aşım. bəsi. çıxar. çıxa. yasıq. yetik. keyfiyyət. **1.** cənin. ana qarnındaki yavru. - **döl almaq:** döllənmək. yüklənmək. yavrulanmaq. - **döl tökmək:** davarlar yavrulamğa başlamaq. - **döl tökmü:** davarların yavrulama çağı. ilkyaz. - **döl döş:** çoluq cocuqlar. - **döl güdmək:** heyvan yavruların otlatmaq.
- **heyvanlarda döl yatağı:** qulunluq.
- **döl düşümək:** qulun atmaq.
- **tuxum yatağını (cənini), döl kisəsin dolduran sıvı, may':** çağnaq.
- **soyu, dölü pozuq:** soysuz. azmurta (< **azmış yumurta**).
- **döl yatağı:** tuxumluq. oğlan. rəhm. rəhim.
- töl** **döl.** **1.** cənin. rəhmin içindəki yavru. **1.** soy. uruq. ırq. nəsil. - **döl əşi:** döl ilə çıxan torba. - **döl yataq:** oğluduruq. yumurtalıq. **1.** yavru. uşaq. əkim. düşüm. hasil. **1.** torunlar. gələcək quşaqlar. **1.** yığnı. yığın. **1.** ırq. urq. uruq. tuxum. **1.** heyvanın yeni doğurduğu balaları. **1.** ürün. verim. əkin.

ürəmiş. üretilmiş olan. **1.** izqil. soy. nəsil. quşaq. boy. quma. tuxum. - **şaytan quma:** şeytan dölü. **1.** yavru. **1.** doğum, doğma çağı. yavrulama zamanı. **1.** yavru. uşaq.

- **döl əşi:** son. sonğ.

- **başdöl:** **1.** ilgəqol. iləri qol. təlayədar. **1.** pişkisvət.

- **döl döş:** tənəsül.

- **döl yatağı:** rəhm.

- **döl almaq:** yüklü, hamilə qalmaq. tutxumlanmaq.

tölen**dölen.** sevgi göstərən. vurqun.**tölə**

dölə. **1.** < > tula (**dölləmək:** törəmək. döl buraxmaq), tuxum. bala. uşaq. özəlliklə it çüçüyü. **1.** ağıl. axır. - **sığır döləsi:** inək axırı.

töləcbax > **tölək.****töləf**

töləv. iş. iş güc. peşə. şuğl.

töləq

dölək. töləc. döləç. **1.** ağıllı. təmkinli. ağır. sakit. dinc. sabit. ilqarlı. mülayim. ədəbli. düz. uyğun. usda. sayqıdeğər. əlverişli. kurnaz. sabit. dürüst. vüqarlı adam. itibarlı. maharətli. mö'təməd. **1.** uyruq. alıq. qaraşlı. bağna. bağınlı. boysınlı. izəri. tapqaç. tabe'. - **dölək olmaq:** itaətli olmaq. **1.** yumşaq. xuylu. aruş. **1.** cərmə. tavan. **1.**

inanılan. arqun. düz. qararlı. güvənilən. - sən mənə

döleksən, mən sənə **dölek**: sən mənə arğun məndə sənə. **1.**

dağ təpələrində rastlanan düz yollar. **1.** çox döl verən. **1.**

qoyunun quzuladığı yer. **1.** töləg. gəramət. malyat. **1.**

ücrət. günlük. yarlıq. yomiyə. **1.** dirlik. sükunət. səkinlik.

- **qarqa döləyi**: əbucəhl qarpızı tuxumu.

töləq

tölək. dölək. 1. çox uşaqlı qadın. **1.** soylu. iffətli.

namuslu. **1.** təmkinli. vüqarlı. ağırbaş. mətin. **1.** uslu.

uysal. ussul. uyan. ədəbli. müəddəb. **1.** düz. doğru.

dürüst. **1.** əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. yarayışlı.

musaid. **1.** yumşaq başlı. sözə baxım. başəğər. uyan.

enik. yenik. müti'. **1.** möhtat. ehtiyatlı. **1.** çiğ. qırt.

olmamış. xam. **1.** yaxın. sularında. **1.** həlim. yumşaq. **1.**

dövrəbər. - anayol **döləyində**.

töləqə

döləgə. 1. dolağay. bölgəğəy. bolqağay. olqağay.

qalğaqay. çəmbərik. çövrəgəy < > dövrəgəy. dəvrəgəy <

> çevrəgəy. dayirəvi. girdəvər. müdəvvər. **1.** dolaqa.

böləgə. bolaqa. olaqa. çövərə < > dövərə. dəvərə < >

çevərə. dayirə. qalaqay.

töləqən

olqun. kamil. yetişgin.

töləqləşmək	döləkləşmək. yavaşlanmaq. yavaşalmaq. yumuşanmaq.
töləqliq	töləklik. ağır başlılıq. sayınlıq.
töləm	müzd. aylıq. günlük.
töləmək	{{ (l < > r) törəmək}. {{ (ö < > ü) tüləmək}. 1. döləmək. doğmaq. barlamaq. balalamaq. yavrulamaq. - quzu tölədi. 1. ödəmək. vermək. 1. dölləmək. döl buraxmaq. quzulamaq. balalamaq. 1. buraxmaq. tökmək. 1. ödəmək. 1. tölgəmək. döləmək. dölləmək. quzulamaq.
töləmək	törəmək doğmaq. doğurmaq.
töləmiş	töləmsi. 1. güvən. təzmin. 1. tavan. cərmə. 1. qarşıit. qarşılıq. əvəz. bədəl.
töləmsi	töləmiş. 1. güvən. təzmin. 1. tavan. cərmə. 1. qarşıit. qarşılıq. əvəz. bədəl.
tölənq	töləng. gərək. ləvazimat. təzminat.
tölənmək	dölənmək. dolanmaq. dönəlmək. dolaşmaq. dolanmaq. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. gəzinmək. çevrinmək.
tölənmək	dölənmək. qızıışmaq. canlanmaq. - könlü dölənmiş: avınmış; canı sevinmiş dölənmiş.

- töläntirmək** **döländirmək. dönöldirmək. dolaşdırmaq.** fırlamaq.
fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. dolandırmaq. gəzitmək.
gəzitdirmək. çevirmək. çevirtmək.
- töläntirmək** **döländirmək.** yaratmaq. becərtmək. - kişi ürəyinə iyiliklər yerlətirəli, döländirəli.
- töläsiz** ödətsiz. yavadan. havayi. havadan. pulsuz parasız.
açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyınsız. təkinə.
boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan >
heybədən (< **kov: kav:** boş. puç). torbaçı. torbadan.
axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu. sovğa. savırı.
müfdəsinə. məccani.
- töləş** döləş. ətən. ətənə.
- töləş** ödəmə. vermə.
- töləşiq** **töləşik. ödəşik.** ötün. ötünc. ödun. ödunc. ödüş. ağırlıq.
bərabər. çalışıq. çalışıq. dəğək. dərək. dəğər. dəğiş.
dəğişik. dəng. əş. əşit. qarşılıq. qiymət. bədəl. əvəz.
- tölət** **dölət. dolat. dolab.** dönər, dolanar qab. dönərək,
fırlanaraq nərsəni qovurma (qavurma) qabı.
- tölətmək** **dölətmək. ödətmək. verdirmək. verditmək.**

tölev	dölev. 1. vergi. birt. verd. maliyat. 1. ödəmə. 1. töləf. iş. iş güc. peşə. şüğl. - qan tölev: qan davası. qan borcu. - tölev salmaq: cəza kəsmək.
tölevsüz	müfdə. badava. açqasız. akcasız.
töləy	ödəv. tavan. vermək işi.
töləy	törəv. ödəy. törəş. töləş. töləm. - bir töləy: bir top. əpey. baytaq.küp (köp: olduqca çox).
tölis	bölük, bölünmüş.
töllək	döllək. qoyunun quzuladığı yer.
tölləmə	dölləmə. qarışım. qatılma işi, çağı. qatım. qatma. qatıq. qayım. qayma. qayıq. sövişmə. sövişim. qoşnat. qoşnam. qoşnaşım. qoşlaşım. cütləşmə. leqah.
tölləmək	dölləmək. döllətmək. 1. gövrələmək. gövrələtmək. gəbələtmək. ikiqatlamaq. boğazlamaq. yükləmək. yüklətmək. hamilə etmək. liqah, ilqah etmək. 1. əkmək. tarımlamaq. aşılamaq.
tölləmək	dölləmək. törəmək. tüləmək. töləmək. quzulamaq. döl buraxmaq.
töllənmə	döllənmə. gəbələnmə. tuxumlanma. başaqlanma.

- töllənmək** **döllənmək.** 1. sağlanmaq. 1. meyillənmək. həvəslənmək. alışmaq. bağlanmaq.
- töllənmək** **döllənmək. dölləşmək.** 1. əklənmək. əkinmək. aşılanmaq. 1. əkləşmək. əkişmək. aşılaşmaq. alışmaq. ürətinişmək. birkişmək. bitişmək. yapışmaq. yaxışmaq. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq.
- tölləşmək** **dölləşmək. döllənmək.** 1. əklənmək. əkinmək. aşılanmaq. 1. əkləşmək. əkişmək. aşılaşmaq. alışmaq. ürətinişmək. birkişmək. bitişmək. yapışmaq. yaxışmaq. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq.
- töllətmək** **döllətmək. dölləmək.** gövrələmək. gövrələtmək. gəbələtmək. ikiqatlamaq. boğazlamaq. yükləmək. yüklətmək. hamilə edmək. liqah, ilqah edmək.
- tölləyən** **dölləyən.** ögkək. örkək. ərkək. erkək.
- töllüq** **döllük.** damızlıq. döllük. maya. - **yoğurd damızlığı:** yoğurd mayası.
- tölmək** **tolmaq. dölmək. dolmaq.** artmaq. çoğaltmaq. ürəmək. böyümək. gəlişmək. doğurmaq. yetişmək.

tölsüz	dölsüz. içiksiz. içilsiz. aşımsız. bəsisiz. bəssiz. çıxarsız. çıxasız. yassız. yetsiz. keyfiyyətsiz.
tölü	dölü. döl. döl döş. torun. soy.
tölüq	dölük. dölüt. cənin.
tölük	tölük. dölük. 1. ev yiyəsi. 1. nəsil. - yaş tölü: gənc nəsil. 1. cərmə. tavan. 1. təzmin. 1. bacarıqsız. əlsiz. əlsiz ayağısız. 1. tuluq, tulum.
tölül	zigil. sivil. ufaq qabarcıq.
tölülənmək	yavurulmaq. doğurmaq.
tölümək	dölümək. törəmək. doğmaq. yavrulamaq.
tölüt	dölüt. dölük. cənin.
tölyatağı	dölyatağı. ötənə.
tölyolu	dölyolu. dişi çeşitinin iki qıçı arasındakı dəlik. am. amcıq.
töm	1. pey. aşağı. 1. yuvarlaq. - töm ağac: yuvarlaq ağac.
tömen	aşağı. dibənki. alt. ən alt.
tömək	tömmək. dömək. töngek. gövdə. yapı. oylum. çəlim. tən. vicud. bədən.
töməl	döməl < tomalaq. tomal. çiban.
tömır	dəmir.
tömlük	tömlük. tüşük. oyuq. dəlik. deşik.

- tömmək** 1. gövdə. 1. **tömək. dömək.** töngək. gövdə. yapı. oylum. çəlim. tən. vicud. bədən.
- tömör** **dömör.** (< **tum. tom**). donuq, tumuq, şişik, qoğzaq nərsə.
- tömpöqöy** **dömpöqöy.** (< **tum. tom**). yeğni, yüngül qalxıq, qoğzaq, şişik.
- tömpöymək** **dömpöymək.** (< **tum. tom**). tümsüklənmək. şişmək.
- tön !** dön !. ıra !. yıra !. uzaq ol. uzaqlaş.
- tön** dön. yan. - **dörd döndən, yandan:** hər yöndən.
- tönbə** **dönbə.** 1. hörgüc. qalxıq. dayaq. düz, hamar yerdə olan qalıq (çuxur), qalxıq yer. - yol dönbə: yol üzərində olan hörgüc. 1. mane'. - bir **dönbə** çıxardıki, gəl görəsən. - yolda çoxlu **dönbələr** çıxdı. - bu **dönbə:** bu mane'.
- tönbəq** **dönbək.** məkə patlatmağa yarar.
- tönbültmək** **dönbüldmək.** dəngəsiz yerimək.
- tönc** **tonc. dönc.** 1. **dönec.** dönmüş (qazılıb çuxurlanmış. # yaxud dikəlib, yığılıb tümsəklənmiş) yer, topraq. tarla, kərdi sınırı. arxın qırağında olan tümsəklik, topraq yığını. 1. **tünəc.** yırtıcı heyvan nini.
- töncə** **döncə.** 1. **dönək. danuq.** yadsıyan. rədd edən. xayin. 1. yalanlama. təkzib. inkar.

- töncəmək** danmaq. rədd etmək.
- töncünmək** **döncünmək.** bir nərsənin çevrəsinə dönmək. - təpəni dncündüm başım döndü.
- tönçəq** **tönçək.** üç ayağlı iki saplı böyük qab.
- tönə** **dönə.** 1. geri. - dönəsindən gerisindən. dönəsinə keç. - **dönəsindən gedmək:** gerisindən gedmək. tə'qib etmək. 1. genə. dubarə. - **dönə dönə:** dalbadal. genə genə. 1. **dönə.** döndü, dönder. kərə. dəfə. 1. qarşıit görüş. görüşün əvəzi. - **dönə çıxmaq:** kimsələrin görüşünün qaşıtın yapmaq.
- **dönə dönə:** dönərin. qaytarın. qayta qayta. yenərin. yenyenidən. kərrən. təkərin. təkər təkər.
- **dönə dönə bükülmüş:** tolanbac (n < > m) tolambac. bərk dolaşiq qarışıq. dalan ba dalan. dolan ba dolan. labirənt (latin).
- tönə** **dönə. dönəm. dövrə. çağ. sürə.**
- **dolaylı olaraq, dönə dönə sorub oyusun, fikrin öğrənməyə çalışmaq:** gəpsələkləmək. qaslaqlamaq. qazlaqlamaq. ağız aramaq. ağız qoxulamaq.
- **çevirə çevirə, dönə dönə hər çevrəyə, yana baxmaq.** evirib çevirmək.

- **dönə dönə**, **dolana dolana bükülüb**, **qıvrılıb gedən nərsə**:

dolambac. dolamac. dolanı. əgri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal. qıvrıc.

- **dönə dönə**: əkə əkə. təkər təkər. təkrarən.

- **dönə dönə**: qaytadan. qayta qayta. qayıda qayıda. qaytalab.

təkər təkər. telim, kan, çox gözək, yolam.

tönəç **dönəç**. hərəkətli bölüm. rötür.

tönəç **dönəç**. **tonc**. **dönc**. dönmüş (qazılıb çuxurlanmış. # yaxud dikəlib, yığılıb tümsəklənmiş) yer, topraq. tarla, kərdi sınırı. arxın qırağında olan tümsəklik, topraq yığını.

tönəcə **dönəcə**. **dönəncə**. qırafik cızıq, xətt. nərsənin bıraxdığı düz, əgri, yaya (kəmani, münhəni), devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti.

tönəcəç - **dönəcəyi çağ**: dönüşün. dönüşdə. dönərkən. qayıdanda. qayıdışın. qayıdırkən. rüçə'tdə. ovdəddə.

tönəç **dönəç**. təprəkli, hərəkətli bölüm.

tönəç **dönək**. **döngə**. **1**. girdab < **girdəv**. dolşaq. **1**. sözündən dönən. əhdində durmaz. sübatsız. əlvan. mütəlləvvən. - bərk **dönək** kişidir. **1**. dönək. allaq. aldaq. sözündə durmayan. **1**. iradəsiz. axarağlı. duyqu, hissini axarı ilə.

düşünmədən davranan. 1. çoqqaylan. dönmək. səma'. 1. dönəlgə. buruq. burqac. dönək. döngə. girdab. dönük. tönəməç: dönəməç. dömbəc. dönəğən. dönəklə. dönərgə. dönəyən. dönmə. büküntü. bürküntü. döləng. - yaşam **dönəyi**. - **dönəkdən** keçdik. - birinci **dönəkdə** qaldıq. 1. toxdamsız. dayaqlı durmayan. qərarsız. sübatsız. 1. viraj. 1. çuxur. yol üsdə olan sulu palçıqlı çuxur. 1. su çevrisi. girdağ. 1. mallaq. 1. əngəl. bağ. saxınc. köstək. 1. durulmaq. - su **dönədi**. 1. yaltaq. yəltək. yələ baxan. sübatsız.

tönəq

dönək. **qancıq**. 1. kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. qalağ. qəhbə. - **dönək evrən**: qəhbə dünya. 1. fürsət tələb. oportünist. 1. kələk. kələk. qallaş. kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. hiləkarkar. 1. allaq. güvənilməz. 1. dəğışən. 1. **dönəməc**. çəkrək. çəkəkək. çəkəkək. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. girdab. 1. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. dıbsız. cıdamsız. bozyel. poyraz. 1. tutaqsız. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz.

söyəngəsiz. tapıqsız. allaq. güvənilməz. sürəksiz. yeltək. gəlgeç. subatsız. 1.dəğişən. **1. dönəməc.** çəkrək. çəkəkək. çəkəkək. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qatalaq. **1.** sözün tutmaz. bəd qovl. **1.** iradəsiz. karaktersiz. **1.** üzük. xain. munafiq. **1.** qaypaq. götlək. namussuz. **1.** döngə. geçici. geçən. keçəgen. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti. tünək. dünək. tüngə. düngə. (**1.** < **tün:** gecə. **1. tünğ < tünq:** düğn: düğün: qapalı. **1.** < **dönmək**).

- **tünək dönəyine çarpmaq:** dünya kələyinə düşmək.

- **dönək içli:** dönək təbiətli, xuylu. qancıq.

tönəqcə **dönəkçə.** xainanə.munafiqyana.

tönəqet **dönəged.** yanın. yandan. geyin. qıçın. quşqulu. şəggili. mütərəddidyanə. - yanın gedirdi. - nə **yanın yanın** düşünürsən. - **yanın yanın** baxışlar.

tönəqə **dönəgə.** bostanda suyun dönən yeri. - su **dönəgədən** gəlmir.

- tönəqən** **dönəgen. döndürək. döndön. döndürək. dönək. qararsız.**
sözündə durmayan.
- tönəqən** **dönəgen. dönəngi.** dolanan fırlanan nəsnə. dolanan
nərsənin dolağ düşməməsi üçün taxılan həlqə.
- tönəqləşmək** **dönəkləşmək.** iradəsizləşmək. karaktersizləşmək.
- tönəqliq** **dönəklik. 1. kələklik. 1.qəraratsızlıq. duraqsızlıq.**
dayaqsızlıq. dayasızlıq. durumsuzluq. durmazlıq.
dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq. dayamsızlıq.
dəvamsızlıq. dıbsızlik. cıdamsızlıq. sürəksizlik.
subatsızlıq. 1. tutaqsızlıq. arxasızlıq. yasaatsızlıq.
təkyəsizlik. söyəksizlik. söyəngəsizlik. tapıqsızlıq.
allaqlıq. güvənilməzlik. 1.dəğişənlik. 1. **dönəməclik.**
çəkrəklik. çəkəkəklik. çəkəkəklik. qanğıllıq. dalqalıq.
qatlaqlıq. çevriklik. dolablıq. girdablıq. 1. sözün tutmazlıq.
bəd qovlluq. 1. əğrilik. xainlik. 1. götləklik. qaypaqlıq.
namussuzluq. 1. iradəsizlik. karaktersizlik.
- tönəqliq** **dönəklik.** sözündən dönməklik. əhdində durmazlıq.
sübatsızlıq. əlvanlıq.
- tönələq** **dönələq.** nərsənin özəl, kəsə, xisusu durumu. adət.
vərdiş. endik. təkərlənən nərsə. ğılıq.

- tönələmək** **dönələmək.** 1. dönüb durmaq. 1. tələsik talaşığı iş
yapmaq.
- tönələmək** **dönələmək.** dönüb durmaq.
- tönəli** **dönəli.** qaytalı. qaytqalı. dönməli.
- tönəlik** **dönəlik.** dəyişdiri. qarşılıq. taykeş. - əş dönəlik: tay
(maadil) qarşılıq. - buda qarşılıq. - **dönəlik yapmaq:**
dəyişdirmək. - nəyi nəyinələ **dönəlik yaptın.**
- tönəlqə** **dönəlqə. tönqə. dönək.** 1. uğur. yazı. alın yazı. düşə.
gələ. baxt. baxıt. bağıt. salqa. qismət. sərnivişt. qut.
onğunluq. - alın yazısı yaşanan **dönəlqə:** salqa. - **alın**
dönəlqə: salqa. - **baş dönəlqə:** salqa. - alın **dönəlqə.** - baş
dönəlqə. - **dönəlqəsi** dönmək. - adamın **dönəlqəsi** dönəndə,
dönür. - **dönəlqəki** döndü, sarmaz işlər. 1. qasırqə. tufan.
boran.
- tönəlmə** **dönəlmə. çönəlmə.** enəlmə. inəlmə. enmə. inmə.
enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə.
çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə. düşmə.
düşgənəmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənəmə. izinginmə.
dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma. salınma.
çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.

- tönəlmək** **dönəlmək.** 1. dolanmaq. dölənmək. dolaşmaq.
 tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. gəzinmək. çevrinmək.
 1. çönəlmək. enəlmək. inəlmək. alçalmaq. solğuqmaq.
 çürgünmək. çürüksünmək. düşgünmək. düşgənmək.
 düşgəlmək. başaşağ gedmək. yozlaşmaq. nizul edmək.
 geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq çöküşsəmək.
 bataqsamaq. 1. dolanmaq. fırlanmaq. 1. nərsə ən
 yüksəkliyə varıbdə alçamağa başlamaq. dönüb düşmək.
 zəvala uğraşmaq, üz tutmaq.
- tönəlmək** **dönəlmək.** alçalıb yox olmaq. çökmək. pozulmaq. zəvala
 uğramaq.
- tönəltirmək** **dönəldirmək. döləndirmək. dolaşdırmaq.** fırlamaq.
 fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. dolandırmaq. gəzitmək.
 gəzitdirmək. çevirmək. çevirtmək.
- tönəm** **dönəm.** 1. çağ, sürə zaman kəsiti. devrə. çevrə. dövrə.
 dövr. dörə. çağ. bir bütün quran, bəlli bir çağ. zəmanə.
 əhd. sürəsi. əsr. mosim. mövsim. fəsl. sezon. - güreş
dönəmi. - yaz **dönəmi.** 1. hər nəyin bir çağ sürdüüyü,
 keçdiyi sürə, zaman. ögrətım (dərş) ili içində olan
 biriklərin, bölümlərin, vahidlərin hər biri. 1. seçım sürəsi.

1. kərə. dəfə. - iki **dönəm** gəldim yoxudun. 1. bölək. axın.
dövr. çağ. sürə. əsr. qərn. 1. **dönə**. dövrə. çağ. sürə. 1.
fəsl. - güz dönəmi: 1. güz ayları. 1. eğitim öğretimində, ilk yarı
il. 1. zaman. - özümə olsam yaram (kömək), dönəmlə
(zamanla) bitər yaram.
- bir dönəmi keçirib bitirmək: çağ qapamaq. - sıxıntılı
dönəm: dar gün.
- dönəmlə dəyişərmış hər nə, kimi baxır iləri, kimisi
gerinə.
- dönəmlə (zamanla) quşqular itər, dönəm (zaman) quşqu
götüməz. - **dönəm dolağı**: zaman duzağı. - dönəm (zaman)
geçmişə baxmaz.
- dönəmlə (zamanla) dəyişərmış hər nə, kimi baxır iləri, kimisi
gerinə.
- dönəm (zaman) qılıcı, doğruldar qıçı.
- **azadlıq, istiqlal dönəmi**: qurtuluş evrəsi.
- **dönəmə, dövrəyə, çağa uyğun**: dönəmli çağal. çağlı.
çağdaş.
- **girmə dönəmi**: gircü. girci. gircək. gircə. ərəfə. - kitab
sərgi **girgisində**. - bayram, sürən **girgisində**. - yaz, yay, güz,

qış **girgisində**. - devri **girgisində**. - oxu **girgisi**: təhsil hazırlığı.

tönəm

dönəm. dönüm. 1. qırx adlımlıq topraq ölçüsü. - bu tarla əlli **dönəmdir**. ivlək. əvlək. evlək. əni boyu qırx arşınlıq yer. rüb'. **1.** burum. burun. dönəm. sürə. kərə. cərib. yer ölçülərindən. dönüş. qayta. rüçət. ovdət. uçaq. çağ. vaxıt. **1.** devir. ucur. uçur. mevdim. fəsl. devrə. devir.

tönəməc

- **dağ dönəməci**. yörgənc. dağ yolu.

tönəməc

dönəməc (< dönmək). dolamac. qat. (qatlanmaq: qətdənmək). büküm. büküm. büküntü. qıvrım. əğrik (< əgilmək: bükülmək). dalqa. **1.** çevrən. daşamac. çöngəl. qanqal. mərhələ. - yaşamın yeni bir **dönəməci** başlır. **1.** çevrən. evrən. dünya. **1.** büküntü. gərdənə. viraj. **1.** **dönək. qancıq.** çəkrək. çəkəkək. çəkcək. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qatalaq. **1.** döngə. piç.

- **dağlıq, qayalıq yolun dönəməci**: qaş.

- **iti dönəməcli, girintili yol**: qatısərt. qıvrambac.

- **iti dönəməcli, girintili yol**: qatısərt. qıvrambac.

- tönəmæcli** - **dönəmæcli, dolaclı, burşuq nərsə, yol:** qanqal. qanğıl.
- tönəmæclik** **dönəmæclik.** dönəklik. çəkrəklik. çəkəkəklik. çəkəkəklik. qanğıllıq. dalqalıq. qatlaqlıq. çevriklik. dolablıq. girdablıq.
- tönəmæk** **dönəmæk.** 1. çönmək. fırlanmaq. təzginmək. tərkinmək. 1. dönək olmaq. əngəl olmaq. bağısamaq.
- tönəmæz** **dönəmæz.** qasırqa.
- tönəmli** **dönəmli.** dönəmə, dövrəyə, çağa uyqun. çağal. çağlı. çağdaş.
- tönən** **dönən.** 1.çönən. fırlanan. 1.dolanan. dönər. dolaşan. dolaşıl. dəvərən. çevərən. dörələn. dövredən. dayir. 1.dönücü. dolaşan. 1. dolanan. gəzlək. əğlək. fırlanan. səyyar. - **əğlək** qapı. - **əğlək** satıcı: çərçi. - **əğlək otac:** gəzlək, səyyar sağıc, sağın, döhdür. - **əğlək yardım:** gəzlək, səyyar kömək, yarıq. - **əğlək kişi:** bir yerdə durmayan.
- tönən** **dönən. çönən.** 1. dəğişən. təhəvvül edən. 1. sapan. cayan. 1. bir duruma keçmək. bir nərsəyə bənzəmək. - üzün **döndü**, buza **döndün.** 1. dolanan. fırlanan. 1. çəkib çevrilən. 1. küsən. bükülən. 1. üçün bitirib dördə girən tay sığır. 1. tolaşan.

- tönəncə** **dönəncə.** 1. dolanca. yörüngə. dönüb dolanıb, fırlanan nərsənin dayandığı ox, nuxdə. mədar. qaynağ. 1.
- dönəcə.** qırafik cızıq, xətt. nərsənin bıraxdığı düz, əğri, yaya (kəmani, münhəni), devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti.
- tönənmək** **dönənmək.** 1. dolanmaq. olduğu yerdə dönmək. 1.
- geyinib qurşanmaq. 1. idarə olmaq. keçinmək.
- tönəntə** **dönəndə.** dönüşin. - bazardan **dönüşin** sizə uğraram: dəğərəm.
- tönəntimək** **dönəndimək. dönənmək.** dolandırmaq. idarə etmək.
- tönər** **dönər.** 1. dönən. dönməkdə olan. döndürülərək qızartılan kabab. - dönər qapı: dörd beş qanatdan oluşub, qatdanan qapı. 1. qusulxana. 1. silindir. yuvarlaq dönən dirək. burulub dönüb toxunan parçanı yığan ağac. parça topu. 1. çönər. fırlanar. - **dönər** dünya. - **dönər** kabab. - **dönər** dəviş.
- tönər** **dönər.** 1.dolanan. dönən. dolaşan. dolaşıl. dəvərən. çevərən. dörələn. dövredən. dayır. 1. döndürülərək, çevirərək yapılan nərsə. - **toyuq, ət, kabab dönəri.** 1. pulluq. böyük dəmir saban. böyük xış. 1. dolanar. - **dönər, dolanar qab:** dolat. dolab. dölət. dönərək, fırlanaraq

nərsəni qovurma (qavurma) qabı.

- **dönər dolab**: dombalağpıstan. dönmə dolab.

- **dönər qapı**: orata daban üzrə dolanan neçə qanatlı qapı.

- **yanardönər**: (olduğu yerin boyasın alan). 1. opurtünist. 1. qaya kələri, kərtənkələsi.

tönərayaq **dönərayaq**. artıq. rədif.

tönərəq **dönərək**. fırlanaraq. - **dönərək, fırlanaraq nərsəni qovurma (qavurma) qabı**: dönər, dolanar qab. dölət. dolat. dolab.

tönərgə **dönərgə**. 1. anamal. sərmaya. işləri dönətmək dolandırmaq çevirmək işlətmək üçün əldə olan anamal. 1. çarx. 1. dönək. sözündə durmayan.

tönərin dönərin. dönə dönə. qaytarın. qayta qayta. yenərin. yenyenidən. kərrən. təkərin. təkər təkər.

tönərqə **dönərgə < > çönərgə**. çevrişmə. çevrişgə. dönüşmə. dönüşgə. dəğişgə. dəğişmə. geğişgə. geğişmə. təhəvvül.

tönərqəmək **dönərgəmək**. çönərgəmək. dəğişmək. keçişmək. başqalaşmaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək.

- çevrişmək. dönüşmək. dönüşgəmək. mütəhəvvil,
mütəbəddil olmaq.
- tönərqən** **dönərkən.** dönüşün. dönüşdə. dönəcəyi çağ. qayıdanda.
qayıdışın. qayıdırkən. rüçə'tdə. ovdəddə.
- tönərmək** **dönərmək.** qayırılmaq. tayrılmaq. taymaq. qaymaq.
zivmək. züvmək. çevrilmək.
- tönəsi** **dönəsi. - gözü dönəsi:** ilənc sözü. gəbəresi. öləsi.
- tönəsiyə** **dönəsiyə.** dönənə dək.
- tönəsiyə** **dönəsiyə.** dönənə qəder.
- tönəş** **dönəş. 1. dönüş.** təhəvvül. təğyir. **1. xuraman. - dönəş**
dönəş gələn gözəl: sallana sallana.
- tönəşli** **dönəşli. dolaşlı. dolaşlıq. dolaşaraq gedilən. dolambac.**
qarşıq. qarışıq. çalalı. çallaq. burşuq. buruşuq. burqacıq.
qarqacıq burqacıq. sapa. akrobas.
- tönəyən** **dönəyən.** dolandıran. qatar təkərlərin birinə bağlayan
ağac.
- töngək** **tömək. tömmək. dömək. tən.** gövdə. yapı. oylum. çəlim.
vicud. bədən.
- töngərətmək** **yuvarlamaq. devirmək.**

- töngərəvüq** dəvamlı yuvarlanan.
- **töngərəvüq qans**: dəvə alma bitgisi.
- tönq** **döng**. təng. başın dönməsi. qərq olmaq. tanğ olmaq. şaşa qalmaq. xiyal qırıqlığına uğramaq. umudunu kəsmək. vazqəçmək.
- tönq** **dönq**. **1. tonq. dön. ton.** bükük. şiş. **1.** dəng. dəngə.
- tönqə** **döngə** **1.** dönək. qancıq. geçici. geçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti. tünək. dünək. tüngə. düngə. (**1. < tün**: gecə. **1.** **tünğ < tüqn**: düğn: düğün: qapalı. **1. < dönmək**). **1.** dönəməc. piç. **1. dönmə. dönüş.** devrə. çevrə.
- **qısır döngü: qısır: döngə**: çor, pozuq yer, mihit. dayrəyi fasisdə.
- **qısır döngü: qısır döngə**: çor, pozuq yer, mihit. dayrəyi fasisdə.
- tönqə** **döngə**. burqac. dönə. girdab.
- tönqə** **dönqə. dönək**. **1.** dönəlgə. dönüb, burulan yer. **1.** çəpər. nərsənin çevrəsinə burulub, dönüb qapayan çit, örtük. **1.** təpə. nərsənin qalxıq, fırlaq yeri, təpəsi. başın üst bölümü. **1.** həlqə. çəmbər. **1.** başın üst qısıımı. təpə.

- tönqəc** **dönqəc.** 1. yüngül barıncaq dam. çevrəsi dör dirəkdən
oluşan dam. 1. çərx. pərvanə.
- tönqəq** **töngək. döngək. döngələk.** (< dön. don). 1. üzən. yağır.
yapı. yarma. tən. gövrə. gəvrə. yəltə. yumruca çəlim.
cuğ. yuğ. (< yük). çatal, görüm, daraba, qabara, müsin,
kəsik. heykəl. sarma çevrə biçim, çəlim, qөрə. tin töncək.
gövdə. bədən. 1. iskilet. təməl. 1. kündə. ağac kütüyü. 1.
götürüm. sakat. kambır. oturaq. çökəl. yatalaq. çalıq.
çolaq. çolpa.
- tönqəq** **töngək.** 1. ağac kötüğü. gövdə. bədən. 1. mə'lul. saqat.
götürüm.
- tönqəl** **döngəl.** 1. saat. 1. sözündən dönən. 1. düz olmayan.
əğri.
- tönqəl** **döngəl.** əzgil. muşmula.
- tönqəl** **döngəl.** muşmula. əzgildən böyük beş bıyıqdan kiçim
yemiş.
- tönqələq** **döngələk.** yuvarlaq.
- tönqələmək** **döngələmək.** 1. sözündən dönmək, qaçmaq. bəd
qovluluq etmək. - söz verib **döngələyən.** - niyə sözündə
döngələyirsən. 1. geri çevirmək. döndərmək.

tönqəmək **döngəmək. dönüşmək. dönmək. çönmək.** 1. öz çevrəsinə fırlanmaq. - **başı dönmək:** gicəllənmək. 1. başqa bir nəyin çevrəsinə çönmək. 1. yozmaq. caymaq. vazkeçmək. 1. doğru yola çönmək, qayıtmaq. boşurqanmaq. peşmanlamaq. ökünmək. ögünmək. tovbələnmək. nidamət etmək. 1. dəğişmək. keçişmək. başqalaşmaq. çevrişmək. çönərgəmək. dönərgəmək. dönüşmək. dönüşgəmək. mütəhəvvil, mütəbəddil olmaq. 1. üz çevirmək. tərək etmək. bəfasızlıq etmək. 1. geri dönmək, gəlmək. baş vurmaq. rüçə't etmək. - qış keçər, yaz **dönər.** 1. bir doğruya, istiqamətə çönmək, yönəlmək. doğrulmaq. - bu küçədən sağa **döndü.** - mənə doğru **dön.** 1. bükülmək. qıvrılmaq. çevrilmək. evrilmək. əğilmək. 1. bükünmək. münsərif olmaq. vazkeçmək. insiraf etmək. 1. yenidən bir konuyu ələ almaq, bir konuya keçmək. 1. andırmaq. xatırlatmaq. bənzənmək. - uçmağa (behışdə) **döndü.** - tamiya (cəhənnəm) **döndü.** 1. rədd olmaq. qəbullanmamaq. - bu ildə **döndü:** rədd oldu. - **dönüb durmaq:** boşa (boşuna) dolaşmaq.

- tönqəmək** **döngəmək.** istəyindən dönmək. boşvermək. çəkilmək.
caymaq. vazkeçmək. buraqmaq.
- tönqərçay** **töngərçay.** qarınca yuvası.
- tönqərçəq** **döngərçək. döngərək.** təkərlək.
- **tönqərçək tükür: töngərçək tükür.** təbil. davul.
- tönqərəq** **döngərçək. 1. təkərlək. 1. dönüb dolanan, çevrənən**
dünya.
- tönqərəq** **döngərək. döngərçək.** təkərlək.
- tönqərələnmək** **döngərələnmək. 1. yuvarlanmaq. 1. hərəkət edmək. 1.**
devrilmək.
- **tonquzunu başın təbsiyə salsanq döngərəb түşər:**
domuzun başını təpisiyə qoysan yuvarlanıb düşər.
- **üyqə taba töngərətik:** evə doğru hərəkət ettiq.
- **asırı arıqandan orunduqqa töngərəb yuqladım:** çox
yorulduğumda yatağa devrilib uyudum.
- tönqərəmək** **döngərəmək.** dönüb dönüb yuvarlanmaq. dığırılanmaq.
fırlanmaq. dönmək. qımıldamaq. hərəkətlənmək.
- tönqərətmək** **döngərətmək.** yuvarlamaq. devirmək.
- tönqərilqəq** **töngərilkək.**dönmək. çevrilmək. tərsinə çevrilmək.
- tönqəriş** **töngəriş. döndəriş.** çevriş. inqilab.

- tönqərmək** döndərmək. yıxılmaq. axmaq. ağnamaq.
- tönqərtqə** **töngərtgə**. kötüğ, tomruq, ağacdan inşa edilən ev.
- tönqərtmə** bax > **töngərtgə**.
- tönqəş** **döngəş**. ittiham. suçlama.
- tönqəşmək** **döngəşmək**. **döngümək**. **döngüşmək**. **dönmək**.
təkrarlanmaq. təkərlənmək.
- tönqəymək** **döngəymək**. başqası üzərə döndərmək, yükləmək, atmaq. ittiham etmək. - suçunu başqası üzrə **döngəymə**.
- tönqi** **döngi**. qayta. nərsəni dolandıran. dolamba. tulumba.
makinalarda suyu alıb verən tulumba.
- tönqqır** **dönq - qır**. dönglük. dönq oyman. dərelı təpəli yer.
təpəlik bozqır.
- tönqləmək** **dönqləmək**. **tonqlamaq**. **1**. dombalaq, cumbalaq aşmaq.
başı aşağı, ayağları yuxarı olmaq. alt üst olmaq. **1**. tərsə maallaq olmaq. əğri yanqılinc olmaq.
- tönqlüq** **dönglük**. **tönqqır**. dönq - qır. dönq oyman. dərelı təpəli yer. təpəlik bozqır.
- tönqoyman** **dönqoyman**. **tönqqır**. dönq - qır. dönglük. dərelı təpəli yer. təpəlik bozqır.
- tönqöz** **döngöz**. **1**. gözləri çox dönön. **1**. fılaq göz. çeri. şaşı.

tönqtərmək	döndərmək.
tönqtərmək	döndərmək. altını üstünə gətirmək.
tönqtürmək	döngdürmək. xiyal qırıqlığına uğratmaq. vazqəçirmək.
tönqü	döngü. dönüşüm, başa dönüş.
tönqü	döngü. tulumba. bir suyu, suyuğu, sıvını bir yerdən çəkib, sorub, başqa yerə döndərən, göndərən ayqıt.
tönqü	dönqü. 1. İləri geri dönən sallanan. dəngəsiz. 1. başı aşağı durumda olan.
tönqü	dönqü. kiçik əzgil.
tönqülek	döngülek. üzük. həlqə.
tönqülmək	ümidini kəsmək. vaz keçmək.
tönqülmək	vaz keçmək. səvritmək. ərtürmək. bağışlamaq. qəbullanmaq. keçirmək.
tönqülüq	dönqülüq. bulçuğ. həlqə. ayla. ağıl. qurs. yuvaq. toxu. topaq.
tönqümək	döngümək. döngüşmək. döngəşmək. dönmək. təkrarlanmaq. təkərlənmək.
tönqün	döngün. 1. darqın, gönlü qırıq. gönlü açıq olmayan. 1. casut. satqın. 1. dadı dönmüş. 1. kəsəldən düzəlməyə üz tutmuş xəsdə.

- tönqüşmək** 1. dönə dönə baxmaq. 1. üz çevirmək. çəkinmək. 1. iğrənərək baxmaq. qızmaq.
- tönqüşmək** **döngüşmək. döngəşmək. 1. döngümək. dönmək.**
 təkrarlanmaq. təkərlənmək. 1. düşgümək. söngünmək.
 voltanmaq. üzünkmək. çürkünmək. çürkümək.
 qarablamaq. qarablanmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq.
 qaqramaq. qaqraqmaq. qaqaralamaq. qaqarlanmaq.
 qaranmaq. batmaq. batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq.
 çorlanmaq. korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq.
 kütcəlmək. qatınmaq. manğlanmaq. banğlanmaq.
 mutsuz, qutsuz, şanssız düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq.
 bəxdi yatmaq.
- tönqüşmək** **töngüşmək.** tonquşmaq: tonğuşmaq. qözlərini dikərək bir nərsəyə saldırmaq. bir işi almadan qəbuldan çəkinmək. qözlərini tikərək, iğrənərək, baxmaq.
- tönme** **dönme.** devir.
- tönmez** **dönmez.** qararlı. cəsür. əzimli.
- tönmə** **dönmə.** (olduğundan) çıxma. dönmə. azma. irtidad. mürtəd, kafər, gavur olma.

- tönmə** **dönmə.** 1. dövr. ovdət. 1. dəğiş. təhəvvül. təğyir. 1. irtidad. 1. girdə. dəvəran. 1. pozulma. dəğişmə. sapma. qırıq. qırılıq. fəsad. inhiraf. 1. vaz geçmə. udul. - sözündən **vaz keçdi.**
- tönmə** **dönmə. döngə. dönüş. çönmə.** 1.dönüşüm. dolaşma. dönüb dolaşma. tevirim. devirin. dəvəran. çevirin. çevirim. - **baş dönmə:** baş dönməsi. baş gicəllənməsi. 1.devre. çevre. 1. bəfasızlıq. 1.çaşma. yozma. cayma. 1. vazkeçmə. 1.tərk etmə. 1. doğru yola çönmə, qayıtma. boşurqanma. peşmanlıq. ökünc. öğünc. tovbə. dönmə. nidamət. 1. dəğişmə. dəğişiklik. dəğişgə. geçişgə. geçişmə. başqalaşım. başqalaşma. çevrişgə. çevrişmə. çönərgə. dönərgə. dönüşmə. dönüşgə. təhəvvül. təbəddül.
- **dönmə dolab:** 1.su dolabı, çərxi. 1.dombalağpıstan. dönər dolab. 1.aralıqda qulluq üçün düzənlənən təkərli miz, masa.
- **geri qaradır qara, dönmə geri, keçmişin, sözdə yoxdu yeri.**
- tönməc** **dönməc. dönməcə.** peşman.
- tönməcli** **dönməcli.** əğri büğri.

- tönməclik** **dönməclik.** acım. peşmanlıq.
- tönmək** **dönmək. çönmək. 1. döngümək. döngüşmək.**
- döngəşmək.** təkrarlanmaq. təkərlənmək. **1. caymaq. -**
- sözün caydl:** sözündən döndü. - **caymasan yoldan,** qılarsan yuva. **1. dönünmək. çönülmək. çevrinmək evrinmək.**
- tevrinmək. devrinmək. devinmək. **1. dövr etmək**
- dövrələmək. dolaşmaq. **1.çevr etmək. devr etmək. 1.**
- dönülmək. dönünmək. çevrilmək. evrilmək. çevrinmək.
- çevirinmək. devirinmək. çevirimmək. devirimmək.
- çönülmək dəvəran etmək. dolaşmaq. dolaşmaq.
- aylanmaq. dığırılanmaq. devrənləmək. sarılmaq.
- saparanmaq. çaparanmaq. savaranmaq. əğrənilmək.
- gəzinmək.
- **dil döndüyü dək:** dilin gücü yetdiyinə dək.
- **eşşəkdən düşmüşə dönmək: eşşəyə tərs minmək:** gülünc duruma düşmək.
- **gün dönmək:** günlərin uzayıb qısalma eyləmi.
- **izinə dönmək:** **1. dalqınlıq, qərarlıqlıq göstərmək. 1. bir**
- tutum, yarqı, qərardan geri çönmək. - **izinə basmaq:** yaxından izləmək.

- **qafası dönmək: qafası qızmaq:** sınırlanmaq. öfgələnmək. acıqlanmaq. acışmaq. yacışmaq. hirslənmək. qırqıncamaq. qırqıncmaq. qırqıçmaq. qırqıcdamaq. qırqıçdamaq.
- **qəlbirə dönmək:** ələk vələk, dəlik deşik olmaq.
- **tərsinə dönmək:** altüst olmaq. qarnı sırtına gəlmək.
- **yoldan dönmək:** getdiyinə peşman olmaq.
- **üz dönmək:** küsmək.
- **gözləri dönmək:** çox qızmaq. qızınmaq.
- **yenidən dönmək:** geri gəlmək.
- **təbilə dönmək:** gurultudan, səsdən, çığırntıdan başı şişmək.
- **ölümdən dönmək:** gedib də gəlmək.
- **anılara dönmək:** xatirələrə qayıtmaq, dalmaq.
- **boş dönmək:** sonuc, qazanc əldə edəməmək.
- **bizə genə dönün:** gəlin.
- **dolabı dönmək:** işi düzəndə, yolunda olmaq.
- **sözündən, üstəsindən, əhdindən, öhdəsindən dönmək, caymaq.** pozmaq.
- **yen çarpmışa dönmək:** çox şaşırmaq. nə edcəyin bilməmək.
- **dönüb dolaşan:** gəzəyən. gəzişnə. gəzən. covlan edən.

savarı.

- **şorbaya dönmək, çönmək**: qarışmaq. qatışmaq.

qarmaqarışmaq.

- **çapıcaq, durmadan talaşlanmaq, dönmək**: fıldırmaq.

fırlanmaq.

- **iğnə sapa dönmək: iğnə ipliye dönmək: iğnə çöpə**

dönmək: çox arıq, üzük, incək olmaq. çox zayıflamaq.

- **ipə, sapa dönmək, devrilmək**: sapsınmaq. ipsinmək. çox

arıqlamaq, incəlmək.

- **işi dönmək**: işi tərsinə, kötüyə gedmək.

tönmək **dönmək.**{danmaq}.

tönmək **dönmək.**{danmaq}. 1. qatmaq. qayıtmaq. dönmək.

aylanmaq. - **geri dönmək**: taymaq. vazqəçmək. 1.

çoqqaylan. dönəğ. səma'. 1. çönmək. - genə dünya **dönür**.

1. geri qayıtmaq. - dan gedər axşam **dönər**. 1. dəğişmək.

mütəhəvvil olmaq. - onğ işi **döndü**. 1. caymaq. - sözündən

dönmək. 1. üz çevirmək. - o bizdən **döndü**. 1. bir durum

tapmaq. nərsiyə bənzəmək. - arslana **döndü**. - sığıcana

döndü. 1. aylanmaq. ayılmaq. fırlanmaq. aymaq.

dolanmaq. çevrilmək. burxulmaq. burulmaq. tovlanmaq.

bükülmək. altova olmaq. fırlanmaq. dövürləmək. vurqulu.

çitlik. bərk. sərt. sağlam. əkit (< **əkmək**: dayaqlamaq). **1.**
 (geri dönmək). üstələmək. qayıtmaq. - ısıtma **üstələdi. 1.**
 çönmək. toğrulmaq. doğrulmaq. - sağa **doğrul.** - qibləyə
doğrul. - dönüb başqa bir yandan varmaq, çatmaq,
girmək: tolaşmaq. dolaşmaq. - ön qapı qapalı olduğundan,
 arxadan **dolaşdıq.** - çayın aşağısından **dolaş** gəl. - **daşa**
dönmək: bərkimək. sərtləşmək. **1.** düşmək. devrilmək.
 silinmək. yuvarlanmaq. **1.** aramaq. dolanmaq. gəzmək.
 izləmək. **1.** vaz keçmək. boşamaq. **1.** qatınmaq. çönmək.
 qaçınmaq. vaz keçmək. **1.** altüst olmaq. bulanmaq. -
 ürəyim **dönür. 1.** nərsədən soğumaq. **1.** əğirmək.
 qayalmaq. qayıtmaq. geriləmək. gerimək. inkar edmək.
 örkülmək. dörd dolaşmaq. dönmək. bulanmaq. cəvlan
 edmək. tönqərilkək. çevrilmək. tərsinə çevrilmək.
 yanmaq. çevrilmək. əklənmək. bir yerin, oxun çevrəsinə
 fırlanmaq, çevrilmək. - nə bularda **dönürsən:** əklənirsən. **1.**
 təzkinmək. təvaf edmək. çevrilmək. dönmək. dönğmək.
 döğnmək. döğrülüb qayıtmaq. - evə **dön. 1.** yönəlmək. üz
 tutmaq. üz çevirmək.
 - **geri dönmək:** təpmək. artmaq. yenidən itiləşmək. - yara

- təpdi. - təpəsi üsdə dönmək:** baş aşağı gedmək. qəhqəraya uğramaq.
- tönməli** **dönməli.** qaytalı. qaytqalı. dönəli.
- tönməlik** **dönməlik.** çönməlik. çönmüş kimi görüşmə.
- tönməmək** - **dil dönməmək:** doğru tələffüz etməmək.
- tönməmiş** - **heç ölü ağlayanın görməmiş. gömülən biri geri dönməmiş.**
- tönməz** - daşıma su ilə, **dəğirman dönməz.**
- tönməz** **dönməz.** 1. dabanlı. duraqlı. bərk. sabit. 1. tolqanmaz. dolanmaz. dolaşmaz. çevrilməz. aylanmaz.
- tönmüş** **dönmüş.** 1. dönük. tanqıldı. tanqu. danğu. danmış. 1. geriyə gəlmiş. əksimiş. əsgimiş. köhnəlmiş. pozulmuş. 1. qoğumuş. iylənmiş əksimiş. pozuq. qoxumuş. - **dönmüş** yemək: iylənmiş yemək. - gözləri **dönmüş:** gözləri fırlayıb çılğına dönmüş. - südi **dönmüş:** sedı qaçmış qadın.
- tönmüş** **dönmüş. çönmüş.** 1. çarpılmış. çalıq. yatmış. yatıq. yatırılmış. əğilmiş. oynamış. devrilmiş. çevrilmiş. devrik. çevrik. qatırıq. qatlanmış. 1. geriləmiş. 1. çürümüş. qoxumuş. pozulmuş. əsgimiş. 1. gəztik. gəzib dolaşmış. gəzmiş. əşmiş eşmiş.

- **gözü dönmüş**: acılı < > azılı. azqın. iti. şiddətli. təhlikəli.
qızqın.

- axar suyun **arxaya dönmüş durumu**, öz üzərinə

çevrilməsi: çevrik. çevriş. çövrük. çövrüş. girdat. girdağ.
sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti.
tersin. girdab. qanğıl. qaqnıq. qağnıq.

tönrə **dönrə. dünya. - kişinin düşüncə, yaşam dönrəsi, dünyası:**

iç çevrik.

tönsə - **yanlı dönsə, qanlı olar**: istiyənin üz çevirsə, yağmaca,
düşməne döner.

tönşəq **dönşək. 1. sağa sola dönən. əsnək. qeyri sabit. 1.**
oportünist.

tönşüq **dönşüq. üzüntülü. düşgün. düşüksüz. qarabəxd.**
qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzqara. üzqara.
qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq.
qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi
yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz.
qutsuz. uğursuz. yoltaysız. alnsız. alınsız. barışmaz.

güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.

sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

tönşümək sağa sola dönmək. qımıldamaq. hərərəqət etmək.

- **tönşüb durmaq**: tur qımıldamaq. hərəkət etmək.

- **danğ dəri yuqlayalmay ornumda tönşüb durdum**: sabaha dəgin uyumadan yatağında dönüb durdum.

töntələq **töndələk. dödürək.** fırlıdaq deyilən oyunçaq.

töntəminə **döndəminə. köndəminə. çöndəminə. yöndəminə.**

yatımına. yatayına. yandayına.

töntər **döndər. 1.** geri saxlamaq, qorumaq istəyi.- cocuqları ölən

ailələrin, yeni cocuqları olduğunda kullandıqları adlardan. **1.**

doğru, üst üz yox. alt, iç, tərs üz.

töntərən **döndərən.** geri döndərən. **qatarqan. qaytarqan. qaytaran.**

qayarqan. qayırqan.

töntəriliş **döndəriliş. döndərilmə. döndəyiş. çöndərilmə. çöndəriliş.**

çöndəyiş. evrilmə. evrilişi. evrəyiş. çevrilmə. çevriliş.

çevrəyiş. devrilmə. devriliş. devrəyiş.

töntərilmə **döndərilmə. döndəriliş. döndəyiş. çöndərilmə. çöndəriliş.**

çöndəyiş. evrilmə. evrilişi. evrəyiş. çevrilmə. çevriliş.

çevrəyiş. devrilmə. devriliş. devrəyiş.

- töntərilmək** **döndərilmək.** təkələnmək. yuvarlanmaq. çevrənmək.
- **döndərib çöndərmək:** burbamaq. burcutmaq.
- töntəriş** **döndəriş. döngəriş.** çevriş. inqilab.
- töntərləmək** **töndərləmək. döndürmək.** bir nərsəni alt üst etmək.
- töntərmə** **döndərmə. 1.** qapaq. qapaq örtük işini görəni səbəb. **1.** böyük yuvarlaq qab. - **döndərmə** tavası. **1.** sağımnan sonra, əmcəkdə qalan süt. **1.** nərsənin təkələmsi, artıqlaması. **1.** əkinə, dənə bağlayandan sonra, verilən su. **1.** döndərilib qızardılan yemək. **1.** yanıt. cavab. birinin göndərişi tapşırıdığı ismarladığı nərsənin qarşılıqında göndərilən **döndərilən** nərsə. - bunu almamışam **döndərmədi. 1.** burma. çevirmə. qıvırma. bücə. бүci. бүkəc. бүrkəc. devirmə. ağıtarma. **1.** çarx. çevgə. çevirgə. çağırıq. çiqırıq. dolab.
- töntərmə** **döndərmə. döndürmə. 1.** çevirmə. göndərmə. iadə. **1.** çevirmə. evirmə. geritləmə. qaytarma. qaytalama. qeytərmə. irca'. irca', həvalə etmə.
- **üz döndərmə:** üz çevirmə. dış durma. çəkə durma. qıraq durma. ıraq durma. qayra durma. uzaq durma. qaça durma. e'raz.

- töntərmə** **döndərmə.** döndürmə. çevirmə. çaşdırma. yozdurma. caydırma. vazkeçirmə.
- töntərmək** **döndərmək.** 1. dolandırmaq. yönətmək. yoluna qoymaq. 1. # altüst etmək. çevirmək. yolundan eləmək. devirmək. 1. yuvarlamaq. 1. dəğişdirmək. təhvil vermək. 1. çevirmək. gətirmək. geri vermək. geriyə çevirmək. irca' etmək. - dinə **gətirmək.** - **inama gətirmək:** inandırmaq. düzəltmək. islah etmək. yoluna qoymaq. - quraqlıq əkini bu günə **gətirmiş.** 1. devirmək. çevirmək. çavurmaq. təkrümək. davurmaq. tavurmaq. çevirmək. aylaşurmaq. girdələmək. tönqtərmək. yandırmaq. çevirtmək. yavunmaq. çevirmək. təbdilləmək. təhvilləmək. - **döndərib, çevirib toplamaq, yığmaq:** qanğıрмаq. qanıрмаq.
- töntərmək** **döndərmək. döndürmək.** 1. caydırmaq. çaşdırmaq. yozdurmaq. çevirmək. vazkeçirmək. yönətmək. çevirmək. buruq vermək. qıvırmaq. bükmək. - yolun sola **büküb** getdi. 1. yönətmək. çevirmək. buruq vermək. qıvırmaq. bükmək. - yolun sola **büküb** getdi. - **geriyə döndərmək:** çevirmək. - **yoldan çevirmək.**

- töntərmək** **döndərmək.** tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. dövr etdirmək.
çevrətmək. gəzdirmək. - tamam çüçələri **dolışdırdıq.**
- töntərmətmək** **döndərmətmək.** bücətmək. bücitmək. bükəctəmək.
bürkəctmək. devirtmək. ağıtarmatmaq.
- töntəyiş** **döndəyiş. döndərilmə. döndərilmiş. çöndərilmə. çöndərilmiş.**
çöndəyiş. evrilmə. evrilişi. evrəyiş. çevrilmə. çevriliş.
çevrəyiş. devrilmə. devriliş. devrəyiş.
- töntolayı** **döndolayı.** firdolayı. çəpəçevrə.
- töntön** **döndön. döndürək. 1. dönəgen.** dönək. qararsız.
sözündə durmayan. **1. bax > döndön.** topaç. **1. xayın. 1.**
gəlgeç. qaypaq. yeltək. oynaq. **1. quşqulu. İkirçil.**
duruqsun.
- töntü** - **gündöndü:** günə aşıq. günə aşıq. günəşiq. günə əğik,
meyilli. günəbaxan. günçiçəyi. günəşçiçəyi. ayçiçəyi. ayqarac.
- töntü** **döndü. 1. getdiyi yerdən dönən. 1. dönmə.** ınancından
dönən. **1. donlu.** evlənmemiş qız. bıkr.
- töntüqü** **töndüğü. - dilinin döndüğü dək:** bütün söz dağarcığının
işlədərək.

- töntürəq** **döndürək. döndön.** topaç. **1.** mazalaq. kürəyin geniş şişik bölümü. **1.** yuvarlaq səbəd. **1.** top kimi girdə. **1.** **döndürəc. döndürgəc.**çöreyi çevirmək kürəyi.
- töntürmə** **döndürmə. 1.** çevirmə. dəğişdirmə. təhvil. **1.** döndərmə. çevirmə. çaşdırma. yozdurma. caydırma. vazkeçirmə. **1.** əğmə. yönəltmə. çevirmə.
- töntürmə** **döndürmə.** dolandırma. dolaşdırma. çevirmə. idarə.
- töntürmə** **döndürmə. döndərmə. 1.** çevirmə. evirmə. geritləmə. qaytarma. qaytalama. qeytərmə. irca'. irca', həvalə etmə. **1.** dönüşdürmə. çöndərmə. çevirmə. dəğişdirmə. çalışdırma. girdələmə. qəlb.
- töntürmək** - **ayaq döndürmək:** dövrəyə içgi sunmaq.
- **göt döndürmək:** üz döndürmək: ilişgisin, bağıın kəsmək.
- töntürmək** **döndürmək. 1.** yandırmaq. yandırmaq. **1.** aylandırmaq. çevirmək. dılqəm etmək. çevirmək. devirmək. burmaq. çevirmək. bükmək. qatdırmaq. **1.** ögürmək. qaytarmaq. çevirmək.
- töntürmək** **döndürmək. çöndürmək. döndərmək. 1.** evirmək. çevirmək. təbdil etmək. **1.** caydırmaq. yozdurmaq. çevirmək. vazkeçirmək. **1.** çevirmək. dolamaq. sarmaq.

- döndürülərək, çevirərək yapılan nərsə: dönər. - **toyuq, ət, kabab dönəri.**

tönüb durmaq **dönüb durmaq:** dönələmək.

tönübet dönmez.

tönücü **dönücü.** dönən. dolaşan.

- **geri dönücü:** geriçi. kövnəçi. köhnəçi. könez < köhnə izçi. əsgiči. mürtəce'. irticayi.

tönüəş **dönüşə. tünürşə.** tayfa tırıq. qayın quda.

tönüq **dönük. 1. (bax > aldatan. kələkçi).** kələk. kəllaş. kəlləş.

qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. qırıq. aldatıcı.

hoqqa.çevrik. çevri. 1.göy gözlü. 1.bulqar. üzük. xain.

1.alçaq. alçaqca. 1. çevrili. çevrilmiş. arxasın çevirmiş. -

buruq, dönük vermək: burcanmaq. qaçınmaq. dolandırmaq. -

yönü, üzü dönük olmaq: baxmaq. - evi gölə **baxır. 1.** çevrili.

çevrilmiş. arxasın çevirmiş. 1. pozuq. sapıt. mülhid. 1.

üzük. çıqqınçı. alçaq. alçaqca. dönək. qancıq. dönük

bulqar. munafiq. xain. - üzümə öylə **üzük üzük** nə baxırsan.

- **buruq, dönük vermək:** burcanmaq. ərinmək. arınmaq.

qaçınmaq. üstələnməmək. üstünə almamaq. öhdələnməmək.

üşənmək. boyun qaçırmaq. geri durmaq. çəkinmək. sakınmaq.

yanaşmamaq. təmbəlləşmək.

- **ayaqları dışarı dönük olan**: it əlli.

- **elə dönük**: elə arxalanan, yönələn.

- **elə dönük**: elə arxalanan, yönələn.

- **içədənük**: içli. içgin. göbəkli. gizikli.

- **elə dönük**: elə arxalanan, yönələn.

- **pozuq, dönüklər birbirlərin tutarlar, arxalarlar**: it iti

ısırmaz.

tönüq

dönük. 1. cüzam. 1. çirkin. licimsiz. 1. yaramaz. qılıqsız.

1. donuq. axlaqsız. 1. əğri. 1. tərsinə çevrilmiş. 1.

mürtəce'. 1. tol. dol. yer altı oyuqlar, evlər, axırlar. 1. assı.

xain. altaq. sözünə güvənilməz. dönək. xain. satıq. xain.

satıqç. 1. qırıq. sıymızdı. sözün tutmamaq. əhdin

sındıran. bəfasız. 1. tanqıldu. tanqu. danğu. dönmüş.

danmış.

- **dönüklük edmək**: sıymızmaq. sözün tutmamaq. əhdin

sındırmaq. bəfasızlıq edmək.

tönüqlüq

dönüklük. (bax > dönmək. çönmək. döngəmək. dönümək)

kələklik. kələkçilik. qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik.

qallaşlıq. çallaşlıq. çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsənin

üzüstü, gizli qalmasın sağlamaqlıq. quytuçuluq.
qutuçuluq. aldatıcılıq. hoqqaçılıq. toqqaçılıq. toxuçuluq.
sözün tutmamazlıq. dələduzluq. əğrib dolablıq.
dolabçılıq. yalançılıq. fırlıdaqlıq. fırlıdaqçılıq.

- **içədönüklük**: giziklik. alışmazlıq. bağdaşmazlıq. çəkinlik.
çəkiklik. dirliksizlik. dirlişiksiz. giziklik. içəqapanıqlıq.
imtizacsızlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik. küncənlik. qapanıqlıq.
qaynaşmazlıq. qırağsınlıq. qırıqlıq. qıranlanıq. qırıltı.
qopqunluq. qopuqluq. siniklik. uyuşmazlıq. yalızlıq. inzivalıq.
münzəvilik.

tönüqlüq **dönüklük**. 1. irticayi. 1. köpəklik. alçaqlıq. - böylə

köpəklik olurmu. - bu **köpəkliyi** kim çəkə bilər.

tönüqmək **dönügmək**. bir nərsə üzərində çox uğramaq, diqqət
edmək kəndini vermək. - işivi bitirməyə **dönük**.

tönülmək **dönülmək**. qayıdmaq. rüçət edilmək. odət edilmək.
sapılmaq. əğrilmək. yayılmaq. devrilmək. çevrilmək.
çönmək. - yer göy bir yol ilə dönür. - yol sağa **sapılır**.

tönüm **dönüm**. **dönüş**. 1. bulanım. qarşıqlıq. ixtilal. inqilab. 1.
hər nəyin sürəkli dəvamlı, düzənli təkərlənməsi,
qayıtması. - **ildönümü**: təhvil. - **göndönümü**: yeni günün

başlaması, doğması. - **doğum dönümü**: adgünü. **1.** çevrim.

dövr. devr. **1.** kərə. dəfə. **1.** əni boyu qırx arşın olan

topraq ölçüsü. - iki **dönümlük** yer sürdüm. - **dönümlük**:

dönüm ölçüsündə.

- **dönüm çağı**: dəyişim, dəyişdirmə süresi, vaxdı.

- **gün dönümü**: əşit güntün. gecəylə günüzün əşit olduğu gün.

əşit güntün - **gün dönüm bayramı**.

- **gündönümü**: günkeçimi.

- **yer ölçüsü olan "dönümün" dördə biri**: evlək.

tönüm

dönüm. dönüş. 1. dövrən. devran. dövr. cövlan. **1.**

qayıdış. rüçət. ovdət. **1.** kərə. dəfə. növbət. **1. dönəm.**

qırx adlımlıq topraq ölçüsü. yarım hektar. - **iki dönəm**: bir

hektar. - bu tarla əlli **dönəmdir. 1.** dönə. kərə. dəfə. - gələn

dönüm. bu dönüm. - iki dönüm gəldim. **1.** dönüb

təkərlənən (> təkrarlanan). - **ildönümü. - gündönümü.**

tönümlmək

dönümlmək. (< dönüm: əni boyu qırx arşın olan topraq

ölçüsü). bir yeri "**dönüm**" ölçüsü ilə ölçmək.

.

tönümlük

dönümlük. çevrimlik. çevrimsəl. dövrülük. devirlik.

- tönümlük** **dönümlük.** dönəlik. kərəlik. dəfəlik. - bir **dönümlük.** iki **dönümlük.**
- tönümsüz** **döünmsüz.** bacarıqsız. sağar.
- tönünmək** **dönünmək.** dönmək. çönülmək. çevrinmək evrinmək. tevrinmək. devrinmək. devinmək.
- tönüş** **dönüş.** **1. çönüş.** yönüş. gönüş.yön yol, cəhət alma. **1. çönüş.** çevriliş. devriliş. çöküş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə. yeniliş. salınış. yıxılış. əğiliş. əriliş. qovuluş. aşırış. yendiriş. yeniliş. **1. qaytal.** qartal. qiyamət.
- tönüş** **dönüş. dönəş. dönmə. döngə.** **1.təhəvvül.** təğyir. **1.qalxış.** **1.devre.** çevrə. **1. qaytım.** qayıdış. rüçət. ovdət.
- **gediş dönüş:** get gəl.
- **gediş dönüş:** gedış gəliş.
- **gedib dönüş: gedib gəliş: gəliş gedış: gəlib gedmə:** əyab zəhab.
- tönüş** **dönüş. dönüm.** **1. dönə.** kərə. dəfə. - gələn **dönüş.** bu **dönüş.** - bu **dönüş** yalançı çıxdım yanında. **1. geri gəlmiş.** qaytarılan. rüçət. **1. çevriş.** devriş. inqilab. **1. aylanma.** viraj. **1. dönəm.** qayta. rüçət. ovdət. **1. udət.** ricu'. - dışdan

dönüş: xaricdən yurda dönmək. - bu tezlikdə **dönüşünüzü** gözləməirdim.

- tönüş** **dönüş. dönüm. 1.** hər nəyin sürəkli davamlı, düzənli təkərlənməsi, qayıtması. - **ildönümü:** təhvil. - **göndönümü:** yeni günün başlaması, doğması. - **doğum dönümü:** adgünü. **1.** çevrim. dövr. devr. **1.** kərə. dəfə. **1.** əni boyu qırx arşın olan topraq ölçüsü. - iki **dönümlük** yer sürdüm.
- tönüşçü** **dönüşçü. 1.** geri qaytaran. **1.** çevrişçi. devrişçi. inqilabçı.
- tönüşdə** **dönüşdə.** dönüşün. dönərkən. dönəcəyi çağ. qayıdanda. qayıdışın. qayıdırkən. rüçə'tdə. ovdəddə.
- tönüşdürmək** **dönüşdürmək. çönüşdürmək. 1.** çevirmək. **1.** aramaq. araşdırmaq.
- tönüşdürülmək** **dönüşdürülmək. çönüşdürülmək.** çevrilmək. evrilmək. **1.** aranılmaq. araşdırılmaq.
- tönüşdürülmüş** **dönüşdürülmüş. çönüşdürülmüş.** çevrişdirilmiş.
- tönüşin** **dönüşin.** dönəndə. - bazardan **dönüşin** sizə uğraram: dəğərəm.
- tönüşgə** **dönüşgə. dönüşmə. çönərgə. dönərgə. çevrişmə.** çevrişgə. dəğişgə. dəğişmə. geçişgə. geçişmə. təhəvvül.

- tönüşqəmək** **dönüşgəmək.** çönərgəmək. dəğişmək. keçişmək.
başqalaşmaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək.
çevrişmək. dönərgəmək. mütəhəvvil, mütəbəddil olmaq.
- tönüşqən** **dönüşgən.** dəğişgən. dəğişən. oransız. oranşsız.
qərarsız. düzənsiz. dəngəsiz. sübatsız. sürəksiz.
duraqsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. mütəhəvvil.
- tönüşlü** **dönüşlü.** "bilinmək. tanınmaq" kimi işləmlərin (feillərin),
öznəsi (faili), nəsnəsi (məfu'lu) bir olan.
- tönüşlü** **dönüşlü.** öznəsi (faili), nəsnəsi (məfulu) bir olan feil.
bilinmək, tanınmaq kimi.
- tönüşmə** **dönüşmə. 1. dönüşüm. dönüşüş.** dəğişiklik. dəğişmə.
başqalaşma. istihalə. **1. dönüşgə.** çönərgə. dönərgə.
çevrişmə. çevrişgə. dəğişgə. dəğişmə. geçişgə. geçişmə.
təhəvvül.
- tönüşmək** **dönüşmək 1.dəğişmək. keçişmək. təhəvvül tapmaq. 1.**
girmək. - **boyadan boyaya, dondan dona girdi.**
- tönüşmək** dönüşmək. aylanmaq. durumu dəğişmək.
- tönüşmək** **dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. 1. öz çevrəsinə**
fırlanmaq. - **başı dönmək:** gicəllənmək. **1. başqa bir nəyin**
çevrəsinə çönmək. **1. yozmaq. caymaq. vazkeçmək. 1.**

doğru yola çönmək, qayıtmaq. boşurqanmaq.
 peşmanlamaq. ökünmək. öğünmək. tovbələnmək.
 nidamət etmək. 1. dəyişmək. keçişmək. başqalaşmaq.
 çevrişmək. çönərgəmək. dönərgəmək. dönüşgəmək.
 mütəhəvvil, mütəbəddil olmaq. 1. üz çevirmək. tərک
 etmək. bəfasızlıq etmək. 1. geri dönmək, gəlmək. baş
 vurmaq. rüçə't etmək. - qış keçər, yaz **dönər**. 1. bir
 doğruya, istiqamətə çönmək, yönəlmək. doğrulmaq. - bu
 küçədən sağa **döndü**. - mənə doğru **dön**. 1. bükülmək.
 qıvrılmaq. çevrilmək. evrilmək. əğilmək. 1. bükünmək.
 münşerif olmaq. vazkeçmək. insiraf etmək. 1. yenidən
 bir konuyu ələ almaq, bir konuya keçmək. 1. andırmaq.
 xatırlatmaq. bənzənmək. - uçmağa (behişdə) **döndü**. -
 tamiya (cəhənnəm) **döndü**. 1. rədd olmaq.
 qəbullanmamaq. - bu ildə **döndü**: rədd oldu.
 - **dönüb durmaq**: boşa (boşuna) dolaşmaq.
 - **düşünüb dönüşmək**. (- içdə, başda **düşünüb
 dönüşürkən, duyulub sezilirkən işlənən dil**: düşünmə,
 sanğama, iççil, mə'nəvi dil. iç dil.).

- tönüştürmə** **dönüşdürmə.** döndürmə. çöndərmə. çevirmə.
dəğişdirmə. çalışdırma. girdələmə. qəlb.
- tönüştürmək** **dönüşdürmək.** gəzinib aramaq. qurdalayıb tapınmaq.
- tönüştürmək** **dönüştürmək.** 1. çevriştirmək tökmək. - hər nəyi şuxluğa
tökür. - mənim sözüümü, şuxluğumu, ciddiyyə **tökdü.** 1.
çevirmək. - **anlaşılmazlığı, düşmanlığa çevirmək,**
dönüştürmək. ipi qoparmaq.
- tönüştürmək** **dönüştürmək.** dəğişdirmək. dəngəşirmək. başqalaşdırmaq.
təğyir vermək.
- tönüşüm** **dönüşüm.** 1. **dönüşüş.** **dönüşmə.** dolaşma. dönmə.
dönüb dolaşma. dəğişiklik. dəğişmə. başqalaşma.
tevirim. devirin. dəvəran. çevirin. çevirim. təhəvvül.
dönüşüm. dönüşüş. dönüşmə. istihalə. tıransformasyon.
1. indilab. 1. **çönüşüm.** evrim. evirim. çevrim. çevirim.
dəğişmə. dəğişim. gəlişmə. gəlişim. ərgənləmə.
ərgənləşmə. ərgənləşim. ərginləşmə. ərginləşim.
əркиnləşim. ərikləşmə. ərikləşim. yetgişmə. yetgişim.
yetginmə. yetginim. yetinişmə. yetinişim. təkamül.

- tönüşümçü** **dönüşümçü. 1. çönüşümçü. dəğişimçi. evrimçi. evirimçi.**
çevrimçi. çevirimçi. gəlişimçi. ərkinçi. yetginçi. ilərçi.
iləriçi. ilgər. gəlişçi.islah tələb. **1. indilabçı.**
- tönüşümlük** **dönüşümlük. dəğişiklik. dönmə. başqalaşma.**
- tönüşün** **dönüşün. 1. dönən çağ. 1. dönəndə. dönən baş. -**
dönüşün tez olsun.
- tönüşün** **dönüşün. dönüşdə. dönərkən. dönəcəyi çağ. qayıdanda.**
qayıdışın. qayıdırkən. rüçə'tdə. ovdəddə.
- tönüşüş** **dönüşüş. dönüşüm. dönüşmə. dəğişiklik. dəğişmə.**
başqalaşma. istihalə.
- töp** **asas. irgə. tub. təməl.**
- töpə** **dorık. zirvə.**
- töpəl** **alnı axıtmalı at.**
- töpən** **topan. döğən. dövən. qopuz. qopaz. güpüz.**
- töpme** **tükmə. kütmə. bükmə. düzmə. bükmə. büskə. küsgə.**
taxma. sapma. sabba. dəmət. təmət. tümət. tümək. bağ.
bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma. boğça. boğma.
kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə.

- töpös** kotığan. bücür. külə. basar. bəsdə boy. güdə boy. mıkır. kodö. koyduk. qoduk. qoyuq. qısraq. kəltəbaqay. karsaq. kəltə. pistək. pindək.
- töppə** tərə. doruq. zirvə. - **töppə kəkəl**: erkəklərin başında saxlanan pərçəm, saç tutamı.
- **töppə kəkəl**: əsgidən erkəklərin saçlarını tamamilən tarş edərək tərələrində bıraqtıqları saç tutamı. pərçəm.
- **töppəsi göyqə yetgəncə bolmaq**: sevincdən havalara uçmaq.
- **töppəli çıpçıq**:. çayır quşu. tarla quşu.
- tör** **tor. toz. 1.** törə. evin, odanın ən iyi. ən önəmli yeri, sədri. **1. toz. 1.** baş kövşə. evin sıyılı e'tibarlı kövşəsi. **1.** doğuş. xanların şahların törəmələri uşaqları. **1.** soy. boy. kök. **1.** yasa. qanun. rəsm. ürf. **1.** savaşıda çevrəsinə qurulan dəmir taxda çəpər sipər savar səngər. **1. pür: bür.** tumurcuq. pöhrə. budaqda təzə yapraqlar. **1.** şərəfli yer. məylisin başı. evin yuxarı başı. qonaq yeri. - **tör ağa**: başlıq. başçı. tamata. rəis. **1.** toz. qırıntı. döğüntü. **1.** ətənə. körpə. hər nəyin yaşı, gənci. **1.** yuxaru. üst. qarşu.
- **törümdən görüm yuvuq**: baş kövşəmədən məzarım daha

yaxın.

- **bir ayağı törde, bir ayağı gorda**: bir ayağı çuxurda, çox yaşlı.

- **tör töküntü**: sütrə. südrə. xırım xırda. xırda mırda. uşaq.

- **tör töküntülər**: qulluqçular.sütür. südür. xırım xırdalar. xırda mırdalar. uşaqlar.

- **törünq uşağı, oğlu**: qavluq. nəbirə. dördüncü quşaq.

tör

törə. qanıl. yasa. yöntem. qanıl. qanun.

- **başaqtör (< başaq: birinci. əsasi + tör)** anayasa. qanuni əsasi.

- **tör töküntü**: qaşıqat. qaşırqat.

- **tör töküş**: tök dağıt. töh töküş. tükət biçət. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçib savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərdlik. israf.

törbaş

(törə baş) odabaşı. toybaş. toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.

törcələmək	dörcələmək. ağdurmaq. çovlamaq. çuklamaq. kovlamaq. kavlamaq.
törcüq	törcük. pürçük.
törçəq	dörçək. dürçək. dürtük. casut. casus.
törçütmək	türçitmək. durçutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.
törə	<p>1. abırlı. doğuşlu. ulu adam. əsilzadə. soylu. burokrat. 1. hasıl. düşüm. artma. törəmə. 1. türə. usul. görənək. gələnək. ayin. ürf. 1. huquq. - törəli: huquqlu. haqlı. comət. sılağlı. hörmətli. 1. axlaq. 1. qural. düzen. gələnəksəl huquq qanun. qayda. təməl. rəsm. cürə. kar. 1. dövrə. çövrə. ölçü. hədd. sınır. - gücə törə yok: zora çək hidud yoxdu. 1. kimi. cür. - o törə bu törə: o cürə bu cürə. - törə bər: döre bər: dərdüvar: död duvar dörəvər. dürdəvər. 1. türəyiş. törəyiş. yaşayış. çoğalma. yaratılış. 1. törən. devrə. çevrə. durum. qoşul. şərayit. ortam. mihit. atmosfer. 1. ulu yarqac. ali məhkəmə. böyüklərin işlərinə yetişən yığıncaq. - təbriz törə. qaraçay törə. uştanbul törə. 1. yığıncaq. 1. məhkəmə. 1. qanun. 1. məhkəmə. 1. təkin. əfəndi. bəyzadə. xanzadə. şəhzadə. zadəqan. 1.</p>

illət. səbəb. **1.** çavluq. torun. nəvə. nəbirə. - **dörd bucaq:**

cəhati ərbəə. qıyan. **1.** doğu. doğurma. tolid. **1.** tərbiyə.

görgü. yol ərkan. yol yordam. **1.** məclis. - **tuğ töre:** qanun

məclisi. - **töre yoqlandı:** yoğlandı, edindi, qurundu. **1.** evin

önəmli yeri. sədiri. **1.** türə. yol. yolaç. qayda.

- **biy töre:** bəy məhkəməsi: ali töre: əsgı qaraçay malqar'da

pirəns souyndan gələnlerin məhkəməsi.

- **el töre:** xalq məhkəməsi.

- **el töre:** xalq məhkəməsi.

- **ullu töre:** böyük xalq məhkəməsi.

1. durum.

- **alayqa barqan törəng bolsa bizqə da tüberse:** oraya

gedmə durumun olursa bizə də uğrasın.

töre

1. tör. qanı. yasa. yöntəm. qanı. qanun. - **başaqtör (<**

başaq: birinci. əsasi + **tör)** anayasa. qanuni əsasi. **1.** adəd. **1.**

əxlaq. **1.** gələnək. dəb. ənə'nə. ürf. **1.** görənək. fitrət.

özgülük. özəllik. təbiət. quruq. qurquş. kərki. kərəki.

alışqanlıq. adət. **1.** gələnək. dəb. ənə'nə. ürf. **1.** görənək.

fitrət. quruq. qurquş. kərki. kərəki. alışqanlıq. adət. **1.**baş

yer. sədr. baş köşə, quşə. **1.dəğrik.** gəlnək. gələnək.
 ənənə. ürf. **1.dörə.** dövrə. devrə. dönəm. **1.görənək.**
 fitrət. kərki. kərəki. quruq. qurquş. alışqanlıq. adət. **1.**
 təşrifat. **1.** rəsm. **1.** baş yer. yuxarı baş: **(- bir yerin**
ayrılmış olan törəsi, baş yeri, yuxarı başı: kəpəz. qəfəs.
 qapas. - şölən, toy quruldu, xanlar bəylər **qapaza** yerləşdilər.).
1. yenik. enik. adət. rəsm. ənənə. **1.** əxlaq. - **törə (əxlaq)**
yönündən pis olan: yaxmaz. yüngül. cıf. açıq sıçıq. alçaq.
 əsgik. hobba. - **yüngül** qadın. - **yüngül** törəş: rəfdarlı.

törəç

bidət.

törəçi

1. yarqıç. əgəmən. başat. hakim. **1.** bilgin. bilgə. uzman.
1. tanrı. **1.** etgili. güclü. **1.** hakim.

törədi

yeni varlanmış.

törədişi

ğeyriəxlaqi.

törəç**törək.** urqac. qancıq.**törəqə**

1. başlıq. başçı. yolbaşçı. yitəkçi. başqarma. **1.** uruq.
 bağlaşıq. qohum.

törəqə

törəgə. törgə. törəş. törət. törən. ürət. ürtəş. ürəş. ürən.
 örət. örəş. örtəş. önüm. önüt. önür. yaratış. yarayış.
 yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış.

yasaş. yosat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.

- **tuxum törəkə:** > toxm o tərəkə ^(fars).

törəqələr **törəgələr. törgələr. törəşlər. törətlər. törənlər. üretilər.**
ürtəşlər. ürəşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

törəqələşmək **törəgələşmək törələşmək. təməlləşmək. ilkəlləşmək.**
olağlaşmaq. bolğlaşmaq. olqulaşmaq. bolqulaşmaq.
əsaslaşmaq.

törəqəli **törəqəli. törəli. ilkəli. ilkin. olağalı. bolğalı. təməlli. əsaslı.**
pirənsibli.

törəqəlik **törəqəlik. törəlik. ilkəliki. ilkəlliki. olağalıq. bolğalıq.**
təməllik. əsaslıq. pirənsiblik.

törəqəmək **törəqəmək. törətmək. törəmək. 1. törətmək. üretmək.**
ürtmək. ürteşmək. yapmaq. yaptamaq. yapşamaq.
işləmək. arıya, ortaya gətirmək. e'mal edmək. 1.
törgəmək. törşətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək.

ürtətmək. öretmək. örşətmək. örtətmək. önürmək.
 önütmək. öngütmək. önürgəmək. yaratmaq. yartamaq.
 yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq.
 yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək.

törəqəmək **törəgəmək. törətmək. törəmək. 1. törətgəmək. ürətmək.**

ürtəmək. ürtəşmək. yapmaq. yaptamaq. yapşamaq.
 işləmək. ariya, ortaya gətirmək. e'mal etmək. 1.

törgəmək. törşətmək. ürətmək. ürnətmək. ürşətmək.

ürtətmək. öretmək. örşətmək. örtətmək. önürmək.
 önütmək. öngütmək. önürgəmək. yaratmaq. yartamaq.
 yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq.
 yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək.

törəqənmək **törəgənmək. törgənmək. törənmək. törşənmək.**

törlənmək. ürenmək. ürşənmək. örenmək. örşənmaq.
 örtənmək. önənmək. önünmək. öngünmək. yaranmaq.
 yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
 yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.

yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

törəl 1.əxlaqi. 1.qanuni. huquqi.

törələmək 1. yarqılamaq. başçılıq etmək. başarmaq. 1. ilişgiyə girmək. çevrələmək. tanışmaq. görüşmək. 1. yarqılamaq. hükm vermək. 1. görüşmək. müzakirə etmək.

törələən **dörələən.** dəvərən. çevərən. dövredən. dolanan. dönən. dönər. dolaşan. dolaşıl. dayir.

törələşmək **törəgələşmək.** təməlləşmək. ilkəlləşmək. olağlaşmaq. bolğlaşmaq. olqulaşmaq. bolqulaşmaq. əsaslaşmaq.

törəli 1. təşrifati. 1. rəsmi. 1. keçimli. çevrişli. çevrimli. tutamlı. tutumlu. durumlu. duruğlu. qonuşuq. barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. taxımlı. qılıqlı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu. 1. **törəgəli.** ilkəli. ilkin. olağalı. bolğalı. təməlli. əsaslı. pirənsibli.

törəli 1. törəsi olan. törəyə bağlı. gələnlərinə bağlı. 1. huquqlu. haqlı. 1. comət. sılağlı. hörmətli. 1. torunlu. örünqli. yer məqam yiyəsi.

törəlicə içlicə. içgincə. yöndəmlicə. əsaslıca.

törəliq	törəlik. törəgəlik. ilkəliki. ilkəlliki. olağalıq. bolğalıq. təməllik. əsaslıq. pirənsiblik.
törəliq	törəlik. 1. təkniq. təkiniq. zadəqanlıq. əfəndlik. 1. illiyət.
törəm	sağtanu. sağıntı. toxdam. tədbir.
törəm	yapma. bənzək. oxşar. təqlid.
törəmçi	yapmaçı. təqlidçi.
törəmə	
törəmə	törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. ürəmə. ürətmə. ürəyim. ürəyiş. ürətiş. 1. çoxalma. çoxanma. çoxalıq. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1. (bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1. iştiaq. 1. soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
törəmək	1. çıxmaq. yaratılmaq. üz vermək. 1. yetişmək. 1. türəmək. çoğalmaq. yaratılış 1. məqam. onur yeri. şərəfli yer 1. usul. kural. 1. dölləmək: döl buraxmaq. 1. örəmək. ürəmək. yetişib çoxalmaq. 1. tapılmaq. istehsal olmaq. 1. üyrəmək. ürəmək. çoğalçaq.
törəmək	tölmək. 1. doğmaq. doğurmaq. 1. çıxarmaq. açmaq. 1. türəmək. baş vermək. baş vurmaq. baş çıxarmaq.

1.törətmək. tolid etmək. doğurmaq. doğurtmaq. 1.

ürəmək. artmaq. çoxalmaq.

törəmək

törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. ürətmək.

ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. öršətmək.

örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.

yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptımaq.

yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.

çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.

məhsul əldə etmək.

törəməli

yetgin. dolu. tuxumnu tökümlü. bol.

törəmə

görgülü, törəyə bağlı.

törəmli

çəkilir.

törəmsiz

çəkməz.

törən

1.mərasim. 1.alay. mərasim. - **bayram törəni, mərasimi:**

bayram alayı. 1.ürən. düşə. yaran. qazanc. hasil. 1.anma.

toplantı. tərhim məclisi. - **and içmə törəni:** bel bağlama. 1.

mərsim. - **qonaq törəni:** qonaq törəni. qəbul törəni. 1.

törəgə. törgə. törəş. törət. üre. ürtəş. üreş. üren. öre.

örəş. örtəş. önüm. önüt. önür. yaratış. yarayış. yarat.

yaratı. yaraşı. yapıt. yıpta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.

yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
 mə'mul. **1. üren.** düşə. düşənc. düşən. düşərgə. düşəvic.
 yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. saça.
 saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu.
 olqu. bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
 yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
 tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət.
 fayda. **1. törəyən.** - sıçandan törən torba dələn olur.

- **toy, törən, şölən, qonaqlıqların aparıcısı:** odabaşı. toybaş.
 törbaş. tamada. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba.
 çalba. qalğay. xalfa.

törən

törəng. **1.** qurqu. məylis. qarşılaşma. yığıncaq.
 cumalaşma. **1.** bala. nəvə. **1. törə.** devrə. çevrə. durum.
 qoşul. şərayit. ortam. mihit. atmosfer. - **törən** tapmaq:
 fürsət, şərayit tapmaq. - **törənsiz:** şərayitsiz. - **törənə** bağlı:
 şərayitə bağlı. - hər hankı bir **törəndə:** hər hanı bir durumda,
 şərayidə. **1.** törəyə uyğun yapılan, törə gərəği yapılan
 mərasim. **1.** soylu. nəcib. seçgin. **1.** doğan. üzə çıxan. **1.**
 olcaş. seremoni. **1.** yosun. qanun. buyruq. uslub. qayda.
 rəsm.

- törənən** - **dildən törənən sıxıntı**: dil qadası.
- törəni** - **düğün törəni**: toy mərasimi.
- törənq** **törəng**. bax > **törən**.
- törənlər** **törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr.** üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.
- törənmək** **törəgənmək. törgənmək. törşənmək. törlənmək. örənmək.**
1. örşənmaq. örtənmək. önənmək. önünmək. öngünmək. ürenmək. ürşənmək. doğulmaq. doğunmaq. yaranmaq. yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
1. tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. **1. ürenmək.**
çoxalmaq. düşmək. qazanmaq. yaranmaq. hasil vermək.
- **düşən** girdeç (gəlir), çıxaca (xərcə) gedir. **1. ürenmək.**

əsnəmək. yellənmək. yayılmaq. bollaşmaq. genişlənmək.
gəvşəmək.

törəsisz

1. içsiz. yöndəmsiz. təməlsiz. əsassız. 1. tutamsız.
durumsuz. duruqsuz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz.
geçişsiz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz. boluşsuz. oluşsuz.
biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırbən. çataq. qaqırcanğ.
bükülməz. tərs. dik. çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa.
toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar.yarçın.
yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuyusuz.

törəsiszlik

içsizlik. yöndəmsizlik. təməlsizlik. əsassızlıq.

törəş

1. törət. törgə. töregə. törən. üret. ürtəş. üreş. üren. öret.
örəş. örtəş. önüm. önüt. önür. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul. 1. rəftar. - **yüngül törəş**: yüngül. cıf. açıq sıçıq.
yaxmaz. rəfdarlı.

törəş

törəmə. çıkma. yaratılma. ortaya çıkma.

törəşlər

törətlər. törgələr. töregələr. törənlər. üretlər. ürtəşlər.
üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər.

önütlər. önlülər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar.
yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar.
yasaşlar. yasatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat.
mə'mulat.

törət

törəş. törgə. törəgə. törən. üret. ürtəş. ürəş. üren. örət.
örəş. örtəş. önüm. önüt. önür. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yaptı. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.

törətci

tanqırı. müxtəri'.

törətci

törətən. tolid edən. üretən. üretci. öndürən. öndürücü.
bərətən. bərətci. baratan. baratçı. doğuran. doğurcu.

törətən

1. müvəllid. üretən. öndürən. bərətən. baratan. doğuran.
doğurcu. gərəkdirən. gərəkdirici. oluşturan. oluşturuçu.
meydana gətirən. istədən. düşürən. çapan. bais. edici.
itici. itci. eddirən. ittirən. ortacı. icab edən. səbəbçi.
müsəbbib. **1.** törətci. tolid edən. üretən. üretci. öndürən.
öndürücü. bərətən. bərətci. baratan. baratçı. doğuran.
doğurcu.

- **əngəl törədən:** axsaq.

törətici	törəyən. yaradıcı. enerji. enikər. üretici. yetişdirici. yasavçı. işləpçixarıcı. öndürücü.
törətim	törəmə. törətmə. törəyiş. törətiş. törəyim. ürəmə. ürətmə. ürəyim. ürəyiş. ürətiş. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1. (bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.İştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
törətiş	törəyiş. törəmə. törətmə. törətim. törəyim. ürəmə. ürətmə. ürəyim. ürəyiş. ürətiş. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1. (bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.İştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
törətmək	törətmək. törəgəmək. törəmək. törətmək. ürətmək. ürtəmək. ürtəşmək. yapmaq. yaptımaq. yapşamaq. işləmək. arıya, ortaya gətirmək. e'mal etmək.
törətlər	törəşlər. törgələr. törəgələr. törənlər. ürətlər. ürtəşlər. ürəşlər. ürənlər. örətlər. örəşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar.

yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar.
yasaşlar. yasatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat.
mə'mulat.

töretmə **törəmə. töretim. törəyiş. törətiş. törəyim. üremə. üretmə.**
ürəyim. ürəyiş. ürətiş. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış.
çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir
soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsli. 1.
tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma.
yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.

töretmək **1. bərpa etmə. 1. türütmək. törütmək. durutmaq.**
yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq. 1. yaratmaq.
bolutmaq.

töretmək **örətmək. 1.çoxaltmaq. üretmək. düşürmək. yaratmaq. 1.**
öndürmək. 1. törəmək. tolid etmə. doğurmaq.
doğurtmaq. 1. üretmək. sonuclamaq. çıxarmaq. hasil
etmək. - bu il tarladan, yüz kilo taxıl **çixardıq. 1. fırlamaq.**
fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. doğurmaq. doğurtmaq.

töretmək **törəgəmək. törəmək. 1. törəgəmək. üretmək. ürtmək.**
ürtəşmək. yapmaq. yaptmaq. yapşamaq. işləmək. arıya,
ortaya gətirmək. e'mal etmə. 1. törgəmək. törşətmək.

ürətmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öreətmək.
 öršətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək.
 önürgəmək. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmaq.
 yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq.
 yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul
 edmək. məhsul əldə edmək.

- törəv** 1.ürüröv. 1.müşətəqq.
- törəvər** **dörəvər.** dürdəvər. dürdəvər. dörə bər. dərdüvar: död
 duvar.
- törəyən** 1. yaradıcı. enerji. enikər. üretici. yetişdirici. yasavçı.
 işləpçıxarıcı. öndürücü. 1. yaradıcı. törətici. enerji.enikər.
- törəyən** **törən.** - sıçandan törən torba dələn olur.
- törəyim** **törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. ürəmə. ürətmə.**
ürəyim. ürəyiş. ürətiş. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış.
 çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir
 soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsl. 1.
 tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma.
 yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
- törəyiş** bərpa etmək işi.

- törəyiş** **törətiş. törəmə. törətmə. törətim. törəyim. üremə. üretmə. üreyim. üreyiş. üretiliş. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.**
- törqə** **törgə. törəgə. törəş. törət. törən. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yasaş. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.**
- törqələr** **törgələr. törəgələr. törəşlər. törətlər. törənlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasaşlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.**
- törqənmək** **törgənmək. törəgənmək. törənmək. törşənmək. törlənmək. ürenmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək. önənmək. önünmək. öngünmək. yaranmaq.**

yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
 yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.
 yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil,
 məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

- törqin** **törkin.** kök. dip. soy. mənşə.
- törqöm** **törköm.** top. birik. cəm.
- törqün** türkün. tərkin. tərnik. tərnek tirkin. millət.
- törləq** **törlək.** gənc. cəvan.
- törlənmək** **törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.** ürənmək.
 ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək. önənmək.
 önünmək. öngünmək. yaranmaq. yarşanmaq.
 yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq.
 yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq.
 yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- törlü** **türlü.** 1. cürbə cür. 1. mütəddid.
- törlüq** **törlük.** urluq. toxum.
- törmək** 1. **dörmək.** qazmaq. dürcəmək. qurcamaq. ağıtarmaq.
 peşəmək. 1. **türmək.** qıvırıb düşürmək. qatlamaq.
- törö** bəy. qoca. axun. rəsm rusum.

- törpə** törpən. körpəç. təbərzə. çağından tez yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş, başqaları. - **son törpə**: çağından son yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş, başqaları.
- törpəçi** törpənçi. körpəççi. təbərzəçi. çağına dış olan yemiş, başqaların satan, sevən kişi.
- törpən** törpə. körpəç. təbərzə. çağından tez yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş, başqaları. - **son törpə**: çağından son yetişmiş, yetişdirilmiş yemiş, başqaları.
- törpənçi** törpəçi. körpəççi. təbərzəçi. çağına dış olan yemiş, başqaların satan, sevən kişi.
- törpiq** **törpik**. bax > **törpü**.
- törpiqü** **törpikü**. bax > **törpü**.
- törpü** (< **tör**: qırıq. kəsik). **1.** törpüq. kəsən. qıran. yonta. yontan ayqıt. rəndə. yontac. yonucu. **1. törpik**. yonac. yontac. kəsər. oraq. çapqı. rəndə.
- törpü** **1.** qovara. soğan (> **suhan**). **1.** əğə.
- törpüq** (< **tör**: qırıq. kəsik). **1.** kəsik. qırımtı. yonuq. **1.** törpü. kəsən. yontan ayqıt. yontac. yonucu.

törpüləmək - əğib (əyib), büküb, oğub, yonub, aşındırıb, biçib
öğrətmək, yetişirmək, gəliştirmək, uyqulamaq.

törpüləmək: əğələmək <> əkələmək.

törpüləmək (< tör: qırıq. kəsik). 1. törpümək. tozarmaq. kəsib
yontamaq. 1. doğrulmaq. düzəlmək. tozarmaq. kəsib
yontalmaq. düzəlmək. doğrulmaq. - ağac **törpüldü**:
yontulub düzləndi.

törpümək yontmaq. törpüləmək. qoğralamaq. kərkiləmək. -
törpülmək: yontulmaq. törpülənmək. - **törpüledirmək**:
törpitmək. yondurmaq. - buynuz **törpütmək**. -
törpüledirmək: törpitmək. - **törpitmək**: törpüledirmək.

törşənmək **törənmək. törəgənmək. törgənmək. törlənmək.** ürenmək.
ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək. önənmək.
önünmək. öngünmək. yaranmaq. yarşanmaq.
yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq.
yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq.
yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

törşətmək **törəgəmək. törgəmək. törəmək. törətmək.** üretmək.
ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örsətmək.

örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 yaratmaq. yartamaq. yarşıتماق. yapıtmək. yaptımaq.
 yapşıتماق. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
 məhsul əldə edmək.

tört

- bitikli yalavacların yaydığı dinlər **dörddür**.
- **dörd kürəkli qayıq**: iki qoşlu.
- **dörd qaşlı**: buğları yeyi tərlemiş gənc.
- **dörd sayım işləmi** qara tümlə. qara cümlə. çahar əməli əsli.
- **dörd yaşlı ərəkək kəklik**: qazaq tülək.
- **üç dörd yaşında enənmiş qoyun, keçi**: qart toxlu. qırt toxlu.

tört

- **dördyüzlü: dörddördlük**: kəsirsiz. tamm. əksiksiz. som.
kamil. mükəmməl.
- **dörd yanı dəniz kəsilmək**: yolsuz yodasız, çarasız qalmaq.
- **dörd döndən, yandan**: hər yöndən.
- **dörd qolluya minmək**: ölmək.
- **dörd qollu**: tabut.
- **dörd qaşlı**: **1. dörd qaş**: buğu yeni tərleyən, çıxan gənc (göz üstündəki iki qaş ilə, buğun iki yanı, qolu). qanqanır (< **qanı qaynır**). dəliqanlı. qandəlir. qaltaq. çaltaq. **1.** qalın, gur qaşlı.

- **dörd qapı**: şəriət. təriqət. həqiqət. mərifət.
- **dörd işləm**: çahar əməli əsli. toplam: cəm'. çıxma: təfriq. çarpma: zərb. bölmə: təqsim.
- **dörd gözlə bəkləmək**: böyük dözümsüzlüklə gözləmək.
- **dörd əllə sarılmaq**: önəmsəyib, açmasına çalışmaq.
- **dörd dönmək**: çox talaşlı aranmaq, axdarmaq.
- **dörd qanıq**: **dörd qayna**: kitab. sünnət. icma. qiyas.
- **dörd bucaq**: hər yan. hər tərəf.
- **dörd yanı bəylik**: hər yanı bayındır, abad.
- **dörd ayaq üstünə gedmək**: çox yazqılı, şanslı olmaq.
- **dördüzlü**: dörd üzü olan ehram, piramid. - **dördyol**: dörd yolun birləşdiyi yer. çatraq > çarrah.
- **dördlük**: 1.çeyrək. çərək. 1. dörd bəndli qoşu.
- **dördləmə**: rubayi.
- **dördköşələmək**: çaplamaq.
- **dördə bir**: dördün.
- **dördü bir arada**: dördüz (< dörd + əkiz).
- **dörd işləm**: çahar əməli əsli.
- **dörd nala**: çapaki. çapağı.
- **təxdəni dörd bucaq kəsmək**: çaplamaq.

- **yer ölçüsü olan "dönümün" dördde biri:** evlək.

- **ikisi dörddən ağırrsa, altısı lap ağır olar.**

tört

dört. sayıda dörd.

- **tört yiqirmi:** səksən.

- **dörd ayağını bir yerə gətirmək:** əlindən gələnini darıxmamaq, diriğ edməmək, qısqanmamaq, əsirgəməmək. var gücünü vermək.

- **tört dönmək:** girpildəmək. qoşuşmaq.

- **dördə bir:** çəyrək. çərək. kərtə. - **dörd dolaşmaq:** o yan bu yana baş vurmaq. dıqın bulunmaq. iztirabda olunmaq.

- **dört dolaşmaq:** örkülmək. dönmək. bulanmaq. cevlan edmək. - **dördüncü quşaq:** qavluq. törünq uşağı. nəbirə.

tört

törd. - **dörd nal:** dolu dizginə. - **dörd nala** gedirdi.

törtana

dörd ana. ənasüriərbəə.

törtana

dördana. dörd + dana. ənasüriərbəə.

törtbul

dörtbul. dörtgən atmaq.

törtə

dördi.ərbəəsi.

törtələsi

dördələsi. 1. dördüncü. 1. dördüncü.

törtən

dördən. qurşaq.

- **dördənini turquzmaq:** kəndinə çox güvənmək.

törtəş	tördəş. türdəş. cürdəş. soydaş. sapdaş. kökdaş. bağdaşmaz. birkimi. birçin. həmcins. mütəcanis.
törtəv	dörtlük. dörd kişi.
törtəvlən	dörd kişi.
törti	tortu. durtu. dürdə. çökələk. çökəndi. risub.
törtqən	- dikdördgən. dikdördqırağ: müsətətil.
törtqöşələmək	dördköşələmək. çaplamaq.
törtqöz	dördgöz. dözümsüz bəkləyiş.
törtqulaq	dördqulaq. yonca.
törtgül	törtgül. dörd qöşəli. mürəbbə. dörd kövşə. dörtgən.
törtgülləmək	dördgülləmək. (< dörd + gül: bucaq. qol. bacaq). dördnala qaçtırmaq.
törtgülləmək	törtgülləmək. dörd nala qoşturmaq.
törtləmə	dördləmə. rubayi.
törtləmək	dördə bölmək.
törtlər	- dördlər: dörd dirək: dörd yönə: dörd ögələr, ünsürlər. (<i>hava. su. od. topraq: soğuş. sıcaq. yaş. quru</i>). - dörd qapı: dörd vuruş: dərvişlərin saç, saqqal, buğ, qaşların almamaları.
törtləsi	dördləsi. dördüdə. rubai.
törtlü	- eni boyu bir olan <u>dörtlü</u>, biçim. dəğirmi: mürəbbə.

- törtlü** dörd yaşında.
- törtlüq** - **igirmi dördlük oğuz boylarından biri**: qara evli.
- törtnala** **dördnala**. yorğa. yürgə. əşgin. heyvanın iti yerişlərindən biri.
- törtüb** **dörtüb**. (**1.** < **dör** biryanda yığılma. **1.** < **tör törə**, dip düp, elin yığılcağı). **1.** turtub. toplancaq. məcməə. məclis. **1.** töğürük. dəğirik. dəğrə. girdə. aylav.
- törtül** **dördül**. **dördgən**: **dördyan**: **dördboy**. müəbbə'.
- törtün** **dördün**. **1.** dördə bir. **1.**ayın dördə biri. **1.** ayın yarısı qaranlıq, yarısı aydın görülməsi. tərbi'.
- törtünc**: sayıda dördüncü.
- törtüvər** **dördüvər**. duvar. dörüvərləmək: duvarlamaq.
- törtüz** **dördüz** (< **dörd** + **əkiz**). **1.** birgə doğan dördlər. dördü bir qarında doğmuş. **1.** dördü bir arada.
- törü** **1.** yasa. devlet düzəni. **1.** türeyiş. yaratılış. **1.** düz. tənik. insaf. həqq. - güc eldən girsə, **törü** tünlükdən çıxar: zor asdanadan girsə, düz bacadan (pəncərədən) qaçar. **1.** düzən. nizam. görənək. adət. adab. - el qaldı, **törü** qalmaz: topraq gedər, xuy gedməz.
- törüce** törəyə, yasaya uyqun.

törüçülük	əşrafbazlıq. aristokraçılıq.
törüq	törük > duruğ (< törəmək. töləmək: doğmaq. doğurmaq). yalan.
törüq	törük. turuq. alıq. aciz. zayıf. - arıq turuq: gəvşək.
törülük	törəyə bağlılıq. törə bilgisi. törə uyqulaması.
törüm	1. torum. iki yaşında dəvə. buta. daylaq. taylaq. 1. türəyiş. yaratılış. 1. törəyə bağlılıq. 1. iki yaşar dəvə. bir yaşara " köşək. köşlək ". üç yaşara " daylaq " deyilir. 1. damızlıq at.
törümçü	törəyə bağlı. soyuna bağlı.
törümək	yaratılmaq.
törün	torun. { 1. < törəmək. 1. < turum (< durmaq: edmək.}} }. 1. nəbirə. nəvə.oğuş. öğüş. 1. iki yaşında dəvə yavrisı. 1. soylu. soyluluq. 1. törən.əmerasim. ihtiram.
törünmək	yazıb yaratmaq. tədvin edmək.
törüt	tolid. - iran törütü.
törütqen	törütgen. yaraticı. yaratan. xliq.
törütmək	türütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq. islah edilmək.
törüyçi	törəyə uyqun.

- tös** 1. bəniz. üz. yüz. sıray. çıray. önq. irənönq. menğiz. bet.
bit. 1. uq. tüq. tüy. toq. tos. tus. özü kimi. - toq özüdü: oq özüdü. - tüy sana dedim: elə sənə dedim. - tüy atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət.
- tösmək** dözmək. tosmaq. bəkləmək. püskələmək. sübati qərar edmək.
- töstərmədən** göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan. açmazdan. altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. saxlıca. saxlıdan. sakından. sinidən. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor). doncadan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. müstətirən. pünhani.
- töş** döş. 1. < > tuş. töş döş. göğüsün başı. 1. 1. məmə. damır. göğüs. 1. örs. 1. yamac. təpə. dağ. 1. tuqş. tuş. (< tuqmaq: bağlamaq). 1. gövdə. tən. bədən. 1. güc. zor. tuqş. tuş. 1. 1. köks. sinə. - böyük döş: buğa. boğa. 1. tos. - töş toğru: dop doğru. 1. tuş. birəbir. çox doğru, uyqun. ən uyqun. elə özü. - töş qanqa: göğüş qəfəsi.

- **çalqı töş**: tırpanın üzərinə qonularaq çəkilə vurmaq

suratıyla ağzının kəsginləşdirildiyi örs.

- **töş ağac**: örsü üzərinə qonulduğu kötüş.

töş

döş. 1. göğüs. gövüs. sinə. 1. qabırqa altı. 1. quşaq. soy

sop. döl. ırq. ailə. nəsil. qan. damar. kök. 1. yamac.

bayır. 1. yön. tərəf. 1. qarşı. muqabil. 1.nov'. cins. tür.

cür.

- **dağ yamacı, döşü**: axarbaxar. kövşən.

- **döşün məməsin oxşamaq, oynatmaq, əlləmək**

göğüsləmək. döşləmək.

- **döşün məməsin oxşama, oynatma, əlləmə**: göğüsləmə.

döşləmə.

- **dəvədöşlü**: qarnı içə çəkil, cumuq. (at). - **döş çıxarmaq**:

döşlənmək. göğüslənmək.

- **dağın döşü**: qıran.

- **döşə çəkmək**: nərsiyə gücün qatlanmaq.

töşənmək

döşənmək.

töşə möşə

döşək möşək. yataq.

töşəq

döşək. (< **düşək**). 1.düşülən, döşənən, yatılan, uzanan,

örtülən, tikilən, əkilən yer. 1. sərilib, açılıb, yayılaraq

yapılan yer. **1.** zəminə. diblik. **1.** fərş. - **yorqan döşək:**

yatıca. **1.** **döşəkçə.** mindər.

- **kiçik döşək:** döşəkçə. küpcük. küpürçük.

- **qardöşəyi:** **1.** çığ. çis. sis. çən. **1.** qar yağmadan qabağ
yağan sulu qar dənələri.

- **dinəc döşək:** **dinc döşək:** **1.** ölüm yatağı. **1.** iyi, normal
şərayit.

töşəq

döşək. **1.** yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. **1.**

mə'dən. **1.** düşük. dik olmayıb alçaq yer. açal. açıl. açıq.

1. yataq taxımı. yer. urın. - **mamıq döşək:** pambıq döşək. **1.**

düşgək. düşlik. **1.** düşgək. döşək. açıq. açılmış. sərik.

çapğut. çaput. palaz. salın. salıncaq. şiltə. yasım. yatım.

bekik. beşik. - **tülük yasım:** tüklü, pürüzlü, döşək. - **döşəkli**

döşək. **döşənək** döşək: **döşənmiş** döşək. **1.** salınıb, sərilib,

yatırılıb, üstündə oturulan, qonulan, yatan nərsə. - **döşək**

yaturmağı buyurdular: döşək salmağı. **1.** fərş. **1.** körpəcə.

bəstər. yataq. - **dayaqlı döşəkli: döşəli dayaqlı:** hər bir

qoşu yarağı (əşya, ləvazim) yerləşmiş, dayanmış. - **döşəli**

dayalı bir ev.

- **döşək yaymaq:** döşək, yayqı açmaq. şuraya bir yayğı, kilim

yaymalı.

- **cabaqı döşək**: yün döşək.
- **quş döşək**: quş tükü ilə doldurulmuş döşək.
- **salam döşək**: saman dolu döşək.
- **döşək bolmaq**: ağır xəsdə olmaq.
- **döşəkə tüşmək**: xəstələnmək.

töşəqçə döşəkçə. döşək. mindər.

töşəqqana döşəqxana. 1. gənc. gəncinə. 1. sanıqxana. qulluq nərsələrin, aracların, paltar, boxca, bağlilar qoyulan yer. mehtərxana.

töşəqli döşəkli. 1. yataqlı. yatımlı. sabit. 1. çox enli olub yalpası az gəmi. # **narın yapılı**.

töşəqli döşəkli. döşəmli. döşəli. döşəməli. döşənili.
döşənikli. 1. oturaqlı dayaqlı, köklü basımlı, yayvan geniş, sabit olan nərsə. 1. çox çalxalanmayan, yayıq, geniş gəmi. 1. yataqlı. kəsəl. xəsdə.
 - bir parçanı, bezi istədiyi biçimdə qaldırmaq, durdurmaq üçün, **iki yekə döşəkli**, buxarlı arac arasında sıxışdırmaq, **ütüləmək**: qalandır.

- töşəqliq** **döşəklik.** döşəkli. döşək yiyəsi. döşəyə özgü. - döşəklik barçın. **döşək** bənzəri nərsələri yapmaq üzərə hazırlanıp ayrılmış olan.
- töşəqu** **döşəqu. tüşəqü. düşəqü. tuşəqu. tuşəq.** gişən. köstək. bukağı. buxov.
- töşəli** **döşəli. 1. döşəməli. döşəmli. döşəkli. döşənili. döşənikli.** döşənmiş. sərilmış. məfruş. - **döşəli dayalı:** iyi döşənmişli. **1. açıq. sərik. sərih. geniş. 1. qoşlu. qoşulu. yüklü.** yükümlü. taxımlı. möblə. vər vəsayilli. əşyalı. - **yüklü otaq:** gərəllilərlə döşənmiş olan oda. - **yüksüz otaq:** çılpəq, yalın, lüt oda. - **dayalı döşəli:** **1. duraqlı durumlu. 1. hər bir nəyi gəyi kimi yerləşdirilmiş.**
- töşəlmək** **döşənmək. 1. yatmaq. 1. yıxılmaq. yerə sərilmək. 1. vurulmaq.**
- töşəm** **döşəm. 1. döşəngi. məfruşat. 1. tə'sisat.**
- töşəmçi** **döşəmçi. döşəyici. yapıcı. qurucu. müəssis.**
- töşəmə** - **döşəmə kirişləri:** qoğuş.
- **sokaklarda döşəməyə sərilen kiçik daş:** qırma daş.

töşəmə **döşəmə.** 1.daban. diplik. fərş. 1. " bismillah" " biri varıdı biri yoxudu" kimi, gələnek olaraq, bir işi, danşığı, nağılı başlayanda deyilən, alışılmış söz. 1. yaraq. donatım. donatı. vəsayil. donanım. quşanacaq. yaraq. ləvazim. məlzəmə. ədəvat. cihaz. 1.daban. diblik. fərş. - ev, idarə, dəfdər, tükan **döşəməsi.** 1. qaldırım. daş, taxdayla yasalı yer. 1. yayqı. sərgi. yayılmış, sərilmış, döşənmiş olan. 1. yayma. sərmə.

- **keçə, hər çeşit döşəmə, qalı yapan, satan kimsə:** keçəçi.

töşəməçi **döşəməçi.** bəziyən. süsləyən.

töşəmək **döşəmək** (< **düşürmək:** oturtmaq). 1.bəzəmək. süsləmək. qoşamaq. - **boru döşəmə:** lülə çəkmə. 1. örtmək. qapamaq. qamamaq. qaplamaq. 1. yatırmaq. çaplamaq. 1. salmaq. donatmaq. hazırlamaq. - **bir işin yerin salmaq, gərəklərin döşəmək, donatmaq, hazırlamaq:** işi pişirmək. 1. yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq. sökmək. sögmək. yedirtmək. yamanlamaq. - durmadan, ağzına gələni **döşədi.** 1. eninə boyuna yazmaq, görsətmək, sunmaq. - bu iş üçün bir yaxşı yol **döşəyəcəm.** 1. bəzəmək. düşürmək. süsləmək. qoşamaq. - **boru döşəmə:** lülə

çəkmə. **1.** bəzəmək. süsləmək. qoşamaq. - **boru döşəmə:**

lülə çəkmə. **1.** ərmək. yaymaq. yermək. uzatmaq. **1.**

örtmək. qapamaq. qamamaq. düşürmək. qaplamaq. **1.**

yatırmaq. düşürmək. çaplamaq. yaplamaq.

- **eninə boyuna yazmaq, görsətmək, sunmaq, döşəmək:**

düşürmək. - bu iş üçün bir yaxşı yol **döşəyəcəm.**

- **qaqa döşəmək:** doymamaq. acgözlü olmaq.

töşəmək

döşəmək. 1. yeməği tıxışdıraraq yemək. **1.** yatırmaq.

yıxmaq. **1.** vurmaq. **1.** yerə salmaq, sərmək. - döşək

döşüyüb yatdıq. - pitikləri döşə. **1.** göstəriş yapmaq.

nümayiş vermək. - **döşənmiş** piyeslər. **1.** sərmək.

sarımaq. bəzəmək. bədzəmək. **1.** yeri qaplamaq. yeri

səritmək. salmaq. təfriş etmək.

töşəməli

döşəməli. döşəmli. döşəli. döşəkli. döşənili. döşənikli.

töşəməlik

- **döşəməlik uzun ağac:** yollama dirək, kəriş.

töşəmli

döşəkli. döşəmli. döşəmli. döşəli. döşənili. döşənikli.

töşəmli

döşəmli. döşənmiş olan. məfruş. - **döşəmli** odalar,

sarılmış sararlar.

töşən

döşən. yaylıq. açlıq. bəsat.

- töşənəq** **döşənək.** 1.döşənən, sərilən, yayılan, açılan nərsə.
yayqı. açqı. yerə sərilən nərsələr. 1.qarmıt. düzənək.
görnüş. göstəriş. dekor.
- töşənən** - **döşənən.** - **düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən,**
tikilən, əkilən yer: düşək > döşək.
- **əti bəğənilməyən, yalnız çıxıq, sınıqların üzərinə**
döşənən qara ətli balıq: qarabalıq.
- **yayalıqda döşənən daş:** qaldırım. qalatım.qalatım. - bu
qaldırımın qaldırımları çox qabadır. - **qaldırılı** ara, meydan.
- töşəniqli** **döşənikli. döşənili. döşəli. döşəməli. döşəmli. döşəkli.**
- töşənili** **döşənili. döşənikli. döşəli. döşəməli. döşəmli. döşəkli.**
- töşəniş** **döşəniş.** 1.qarmıtış. qapmıtış. düzəniş. görünüşük.
süslənşik. süsəniş. süsləniş. bəzəşik. bəzəniş. bəzəmə.
bəzəkiş. bəzəyiş. donatış. donayış. donsayış. dekor.
dekorasyon. 1. düşürüş. bəzəniş. süsləniş. diziliş.
düzülüş. düzülmə. dizilmə.
- töşənqi** **döşəngi. döşəm. məfruşat.**
- töşənmək** **döşənmək.** 1. sərilmək. yayılmaq.- günə **sərildi** qurudu. 1.
yayılmaq. açılmaq. açınmaq. uzanmaq. tullanmaq. - sözə
döşənmiş: sözü əninə boyuna anlatmaq. 1. xəstələnilib

qalmaq. - üçcə gün ayağ üsdə qalı, bir həfdə **döşəndi**. - çox içən əlbəd **döşənər**. **1.** qaplanmaq. - dərə təpə qarla **döşəndi**.

töşənmək **döşənmək**. **1.**düşmək. oturmaq. **1.**dışlaşmaq. düşmək. sərginmək. yayılmaq. açılmaq. genişlənmək. - səs ölkəyə **düşdü**. - səsin çevrəyə **düşür**. **1.**düşürünmək. bəzənmək. düzülmək. dizilmək. süslənmək. **1.**kullanmaq. işlənmək. - **əllərin böğrünə döşənsin**: öl!.

töşənməmiş **döşənməmiş**. açıq. quru. çıplaq. lüt. quru. boş. - **quru topraq**: döşənməmiş yer. - **quru** yer. - **quru** söz. - **quru** taxda.

töşənmiş **döşənmiş**. **1.**döşəli. sərilmiş. məfruş. - **döşəli dayalı**: iyi döşənmişli. **1.**yayılmış. - **yayılmış, sərilmiş, döşənmiş olan**: yayqı. sərgi. döşəmə.

töşənmiş **döşənmiş**. sərgin. sərili. sərilmiş. yayılmış. yayıq. - yataqlar **sərildi**. - **bir yerin döşənmiş damı**: gögərtə. - üç **gögərtəli** gəmi: üç qatlı gəmi.

töşət	döşət. fərş. yer səriki. sərıt. - döşət buz bağlamış. - danerte buz bağlamış döşətdə zıvdık. - asfalt sərit. daş sərit. - girdə daş sərit. bölmə daş sərit: mürəbbə' daşlardan döşənmiş yer.
töşətcə	döşəkəcə. kiçik döşək. küpcük. küpürçük.
töşətmə	döşətmə. açma. yayma. bəst.
töşətmək	döşətmək. yasandırmaq. yaslamaq. yasqarmaq. bəziyib düzəmək.
töşəttirmək	yeri qaplatmaq. yerı sərıtmək. saldırmaq. təfriş etdirmək.
töşəyıcı	döşəyıcı. yayqıç. toy, ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.
töşəyən	döşəyən. döşəyıcı. yayan. yayıcı. fərraş. - tel, sim döşəyən: yaltıqçı. kablçı. simkeş.
töşəyıcı	döşəyıcı. döşəmçı. 1. yapıcı. qurucu. müəssis. 1. yayan. yayıcı. fərraş.
töşqürmək	tüşqürmək: tuşqurmək. daşqurmaq. (# dısqırmaq). ucraştırmaq. qavışdırmaq. çattırmaq. buluşdurmaq. tapışdırmaq. - oğlu atasına tuşqur.
töşləmə	döşləmə. 1. nərsənin dayanmasın, durmasın sağlama, bərkitmə üçün sağdıç, yardıç, ayaq, dəstək, haça,

təqviyə vurma: haçalama. göğüsləmə. 1.göğüsləmə.

döşün məməsin oxşama, oynatma, əlləmə.

töşləmə meyilli.

töşləmək döşə, göğüsə vurmaq. vurmaq.

- **çalqını töşləmək**: tırpanı örs üzərində çəkiclə vuraraq kəsginləşdirmək.

töşləmək **döşləmək**. göğüsləmək. döşün məməsin oxşamaq, oynatmaq, əlləmək.

töşlənmək **döşlənmək**. göğüslənmək. döş çıxarmaq.

töşlətmək döşünə vurdurmaq.

töşlü **döşlü**. 1. göğüslü. dirəngən. taqətli. təhəmmüllü.

mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim. dayanıqlı.

dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. muqavim. 1. göğüslü.

sinəli. iri məməli.

töşlü iri göğüslü.

töşlüq **döşlük**. 1.göğüslük. sinəlik. peşgire. önlük. 1.korset.

göğüslük. sinəlik.

töşnəmək tövüşnəmək. tuşarmaq. köksü gərgin olmaq, qabarmaq, iləri çıxmaq.

töşsüz **döşsüz**. dibsiz. sonsuz. sonucsuz. boş.

töştüq	döştük. düş. röya.
töşüq	döşük. büsat. - döşük qurub çal çağır baş aldı.
töşüm	döşüm. əkin yığınlarının üzərinə vurulan ağacdan damqa. qalata. qalat. basma.
töşür	- düşür töşür: düşür püsür. düşür töküş. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. həşir pəşir. kəsər tökər. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovrqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərlik. israf.
tötən	dərələrdə yetişən sıx dalları olan bir bitgi, kəndir. qabuğundan ip yapılır.
tötənə	dödənə. bildircin.
tötriç	tödriç. tötrüç. pasqal. pas. aşqal. zibil. fısqı.
tötrüç	tödriç. pasqal. pas. aşqal. zibil. fısqı.
tövəc	dövəc. döğəc.dövək. dövələk. bir sıra ayqıtlarda dövməyə, əzməyə yarayan parça. əl. qol. qılıp. sap. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. - həvəng əli.

- tövəq** **dövək. 1. dibək (1. < təkək. 1. < dövək).** təkək. həvəh > kovan. həvəng. 1.tikə. qətə'. dişləm. - bir **dişləm** çörək. 1.
- dövəc. dövələk.** bir sıra ayqıtlarda dövməyə, əzməyə yarayan parça. əl. qol. qılıp. sap. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. - **həvəng əli.**
- tövələq** **dövələk. dövək. dövəc.** bir sıra ayqıtlarda dövməyə, əzməyə yarayan parça. əl. qol. qılıp. sap. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. - **həvəng əli.**
- tövən** **dövən. 1. түvən. дүвən. төгөн. дөгөн. дөвүшчү.** dövüşçü. vuran. uran. түvə. 1. sayqı. 1. xərmən dövən. qundıǵu.
- tövən** **dövən. дөгөн.** çalbit. töpən. topan. qopuz. qopaz. güpüz.
- **dövənlə** boyunduruǵu bağlayan böyük "I" biçimindəki ağac: qaraox qaravü.
- tövənmək** inmək. alçalmaq.
- tövərə** **dövərə < > çövərə. dəvərə < > çevərə. 1.dayirə. böləgə.** bolaqa. olaqa. dolaqa. döləgə. qalaqay. 1.çövrə. çevrə. - **tövərəgini:** dövresini.

- tövərəq** **dövərək. təvərək.** 1. dayrə. 1. dövrə. mihit. 1. **dövrə.**
dayrə. çevrə. əkiş. əkşin. yağday. durmuş. donluk. ortam.
ortalıq. aralıq. mihit. mühit. qasnaq. şərayit. hal əhval.
hal ruhiyyə. quşaq. 1. **devrik. devrək.** əğik. bükük. - (əl,
ayaq barmaqları kimi oynaq olan). nərsənin əsnəkliyi
gedib, içəri doğru devrək, əğik, bükük qalması: qaq. - bel
ağrım düzəldi, yalnız **qaq** qaldı. - barmaqın yarası toxdadı,
yalnız **qaq** qaldı.
- tövərəq** **dövərək.** ara. aynala. tönqrək. dəmkeş. içi boş. girdə.
dövrəbər. ortalıq axır.
- tövlə** **təvlə. tavla.** (< **tuğlə:** bağlı yer. ağıl). 1. aylav. ayman.
aymança. barmaqlıq. çit. duvar. gərmi. havlı. üstü açıq
otaq. 1. qarqonaq. ağıl. qacaman. çevrə. çürə. qotan.
kotan. 1. tavla. axır. aran. - axırı: **aranlıq.** - at tavlasi. örg.
1. yan yana, arxa arxaya olanların yığını. sürü. - bir **tavla**
qoyun, keçi. 1. çayırdə heyvan ayağına bağlanan ip,
köstək. - at **tavlasın** açıb qaçıb. - qırıq **tavla**, mal saxlamaz.
1. mal davarın yerləşdiyi otaq. - **tavla uşağı:** tövlə işçisi.
tövləçi.

- tövlə** **töglə.** tavla. töglə. (< **tuqmaq:** bağlamaq). ağıl.axır.
qatalıq. qotalıq. qotaqlıq. qoşağ. qoşlaq. (**1.** (< **qoşmaq.**)
1. (< **kav. kov.**)).
- **mıxtövlə:** qatqan.
- tövləçi** tövlə işçisi. tavla uşağı.
- tövləmək** **tovlamaq. təvləmək. tavlamaq. dolamaq.** ip bağlayıb
dolandırmaq. alqatmaq. aldatmaq.
- tövlətli** **dövlətli.** azuqlı. varlı. qəni.
- tövmə** **dövmə.** çarpma. çalma. dəp. təp. dəf. tət. - **dövmə**
dəmir: ağdəmir.
- **bir sıra ayqıtlarda dövməyə, əzməyə yarayan parça:** əl.
qol. qılıp. sap. dövək. dövələk. dövəc. kəsmə. kəsdə. kəstə.
dəsdə. - **həvəng əli.**
- **dövmə aracı:** çapçı. qamçı.
- tövmək** **dögmək. 1. toqmək.** vurmaq. çarpmaq. toxumaq.
toxunmaq. toqımaq. dövülərək sərtləşdirmək götürmək,
batırmaq. **1.** sopaqlamaq. sopuldatmaq. dayaq atmaq.
vurmaq. tablamaq. ursalamaq. topullamaq. dayaq
atmaq. uvadıq etdmək. ovaduq edmək. azarlamaq.
sopalamaq. vurmaq. topalamaq. toparlamaq.

tumalamaq. vurmaq. pataqlamaq. qırqıncamaq.

pataqlamaq. 1. tabmaq. təbmək. təpmək. 1.

qırqıncamaq. pataqlamaq.

tövmək

dövmək. 1.doğramaq. dögmək. qırpalamaq.

qırmalamaq. kərçimək. avratmaq. tikələmək. çapmaq.

qırmaq. vurmaq. basmaq. 1. hesabına yetişmək. işini

görmək.

- **dəmir aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək,**

biləmək: qara yülək yaptıрмаq. çala çülək yaptıрмаq.

tövməlik

dövməlik. dögməlik. (dövməyi gerekən) dayaqlıq. kötəklik.

kötəkləməli.

tövr

dövr. 1. çevrə. çevirmə. çavut. çevit. çəvit. 1. gözət.

devriyə. 1. tolayı. dolayı. çevrə. çövrə. çövrə. ətraf. hovl.

devran. dönüm. dövrən. cövlan. dönmə. ovdət. - **dövr**

edmək: cəvələn etmək. tolaşmaq. dolaşmaq. gezişmək. çəpə

çevrə gəzmək. dönmək. - dan ertədən (sabah tezdən)

çüçələri **dolaşırıq.** - qırlarda (çöllərdə) **dolaşib** durduq. -

dönüb dövr etmək: tolanmaq. dolanmaq. təvaf etmək.

- **dövr etmək.** avalanmaq. ovalanmaq. yuvarlanmaq. çərx

vurmaq. dönmək. yumalanmaq. - **tövrə bər:** dövrə bər. çevrə.

çevirmə. çavut. çevit. çəvit. dövr. - **tövrələyib yuvarlamaq**:

torlamaq.

- **dövr etdirmək**: tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. döndərmək.

çevrətmək. gəzdirmək. - **tamam çüçələri dolşdırdıq**.

- **qıt dövrü**: biçin çağı.

tövr

dövr. dövür. devir. devr. axın. çağ. sürə. çevir. çevri.

çevrə. dolam. dönüm. dönəm. bölək. çevrim. əsr. qərn. -

dövrüdən atılmış, çıxarılmış: silinmiş. çalıq. pozulmuş. tərd olunmuş. qoğulmuş. çıxarılmış.

- **başdövür**: pişdovrə. çıxma. yanaq. aşıl. oxuya, okula

(mədrəsiyə) yaraqış, hazırlıq üçün qurulan gənəl dərslik.

- **dövr etmək**: dövrələmək. dönmək. dolaşmaq.

- **gəlin olma dövrü**: gəlinlik. gəlinət. gəliyət.

tövrən

dövrən. dönüm. devran. dövr. cövlan.

tövrəbər

dövrəbər. çəpçevrə. mühit. yöre. həvali. cəvanib. ətraf.

tövredən

dövredən. dəvərən. çevərən. dörələn. dolanan. dönən.

dönər. dolaşan. dolaşıl. dayir.

tövrə

devrə. 1. döğərək. çevrə. ətraf. - **döğərək aylanmaq**:

dövrəsinə dolaşmaq. 1. geçim. əsr. - **geçmiş geçimdə.** -

gələcək **geçim.** - nə gözəl **geçimlər** gördük. 1. ötük.

tövrə

dövrə. 1. çağ. mosim. mövsim. mosim. fəsl. əsr. devrə.

dörə. dönəm. 1.dövərək. təvərək. mühit. - evliliyin ilk

dönəmi: balayı. 1.çevrə. çərçiv. çapçiv. 1.bərgə. əsr.

bürhə. 1. çağ. sürə. salım. çalım. zaman. vax. 1.dönə.

dönəm. sürə. çağa. qama. qaqa. qaqam. qəmə. öğrün.

öğün. öğə. - bir **qama** iyyə iydə dedilər, kişiyyə iyid demiş,

varın yedilər. 1. çəkmə. çəkə. 1. **təvərək. dövərək. dayrə.**

çevrə. əkiş. əkşin. yağday. durmuş. donluk. ortam.

ortalıq. aralıq. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə.

quşaq. mihit. çəmbər. çənbər. çəpər. aralıq. ortam. oran.

evrən. quşaq. çulqa. çuval. civar. mihit. mühit. 1. **yörə.**

çevrə. çavra. iləy. ilgəy.

- **dövrəyə içgi sunmaq:** ayaq döndürmək.

- **bir istəklə, sıx çalışma, edginlik, işləmə dövrəsi:** dərginiş.

dərgiş. dəriniş. dərniş. kampanya. - seçim **dərnəsi.**

- **dönəmə, dövrəyə, çağa uyğun:** dönəmli çağal. çağlı.

çağdaş.

- **bir dövrə:** birara. bir çağ. bir zaman.

- **dövrə bər** yan yön. dolay. çevrə. yaxın. çulqa. çuval. civar.

həndəvər. homə. ətraf.

- bu **dolayda** çox gəizşməyin.

- **dolay dolayı** çönüb gəzdik.

tövrəbər **dövrəbər. çövrəbər. 1.** çevrəbər. devrəbər. dövrəbər.
həndəvər. kəmdəvər. evərək. evrək. çevərək. çevərə.
devrə. dolay. ətraf. yörə. banliyö. hovzə. yaxınlıq. yaxın
yer. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə. **1.** girdəvər. **1.**
tölək. dölək. - anayol **döleyində.**

tövrəc **tuğrac.** çevrə bər. qoşun yoluş. ləşgər o həşəm.

tövrəqəy **dövrəqəy < > çövrəqəy.** dəvrəqəy < > çevrəqəy. dayirəvi.
bölgəqəy. bolqaqay. olqaqay. dolaqay. döləgə. qalqəqay.
çəmbərik. girdəvər. müdəvver.

tövrələmək **dövrələmək.** dövr edmək dönmək. dolaşmaq.

tövrələmək **dövrələmək.** dövrələmək. dövürləmək. torlamaq.
toplamaq. devşirmək. buxcalamaq. boğcalamaq.
paketləmək.

tövrələnmək **dövrələnmək. devrələnmək. 1.** çərəklənmək (< çövrək:
çevrək: girdə) çövrələnmək. çevrələnmək. həlqələnmək.
çəmbərlənmək. çənbərlənmək. **1.** biraraya dərlənmək,
birikmək.

tövrəli	dövrəli. çəkməli. çəkəli. - keçən dövrəli soruları gündəmə çəkmiyin.
tövrəmək	dövrəmək. devrəmək. devrətmək. dövrətmək. dövür edmək.
tövrətmək	dövrətmək. devrətmək. devrəmək. dövrəmək. 1. dövür edmək. 1. yoxlamaq. göz gəzdirmək.
tövrüş	< tap. təp:). topur. bayıl. çox. ağrış. çoxluğ. təpşir. taşpır. tavor. tuvar. artıq.
tövrələmək	dövrələmək. dövrələmək. dövürləmək. torlamaq. toplamaq. devşirmək. buxcalamaq. boğcalamaq. paketləmək.
tövrülük	dövrülük. dönümlük. çevrimsəl. çevrimlik. devirlik.
tövrüş	dövrüş. davranış. davriş. çevrim. çevriş. qılış. gediş. tutum. tutuş. əxlaq. durum. duruğ. qonuş. barış. varış. boluş. oluş. biçiş. hal. halet. taxım. çap. orun. yağday. vəziyyət. qasnaq. şərayit. rəftar.
tövrüş	dövrüş. davriş. qılış.dartıq. dartış. rəftar.
tövsiyə	salıq.
tövşəmə	< tünc: nəfəs.

- tövşəmək** təvşəmək. tuncüşmək. tincikmək. için için ötmək.
çarçamaq. yorulmaq. ləhləmək.
- tövşürmək** dövşürmək. devşirmək. (< dövreləmək < tüqrətmək).
sarmaq. qatlamaq. toparlamaq. yığmaq. dərləmək.
- tövtürmək** tövdürmək. toqıtmaq. toxutmaq. vurdurmaq. çalıtmaq.
çapıtmaq.
- tövücü** түvəçi. düvəçi. dövüşçü.
- tövül** dövül. davul. təbil. döğül. (< tablamaq. tab tab vurmaq.
döğmək).
- **təbil kimi**: çox şişman, şişmiş.
- **təbilləmək**: çox qızdırmaq, şişirmək.
- **təbilə dönmək**: gurultudan, səsdən, çığrıntıdan başı şişmək.
- **təbil səsi uzaqdan xoş gələr**: göz nə görür, qulaq nə duyur,
ürək nə çəkir, kim bilir.
- **alın dövül dərsi**: utanmaz.
- **zırna, dövül, təbildən başqa olan çalqılar, musiqi aracları**:
incə çalqı.
- tövül** dövül. tavıl. davul. {tuğ}. 1. təbil. qopurgə. savaşı davulu.
1.tümbək. tümbürək. kövs.
- **tavıl zurna**: göstəriş. senic, şənlik bildirmə. açıq.

- sənə bir toy tutacağam, onuda **tavıl zurna** ilə. - **tavıl zurnamı** çaldıracağız.

- **tavul çuxası**: bir qaba yarça çuxa çeşiti.

- **davul dərisi**: utanmaz. qatı üz.

tövülmə **dövülmə. dövülüş.** gücənmə. könüllənmə. ürəklənmə. içlənmə. içinmə. qırılma. üzülmə. xatırlanma. könlü, xətni qalmaq.

tövülmək **dövülmək. 1.** tumalanmaq. taynaq sınamaq. dayaq yemək. **1.** ursuqmaq. vurulmaq. yenilmək **1.** yemək. **1.** tükülmək.

tövülmək **dövülmək.** əzilmək. tozalanmaq. oğutlanmaq. vurulmaq. toplanmaq.

tövülü döğülmuş. - **açan olsa, dövülü qapı açılır. dövülü ().**

tövülüş **dövülüş. dövülmə.** gücənmə. könüllənmə. ürəklənmə. içlənmə. içinmə. qırılma. üzülmə. xatırlanma. könlü, xətni qalmaq.

tövünmək **dövünmək. döğünmək. 1.** çırpınmaq. dövüslənmək. hövüslənmək. hayıfsınmaq. üzünmək. acınmaq. **1.** dalqalara qarşı döğüşərək ilərləmək.

tövür **dövür.** dolayı. qıraq. çevrə.

- tövür** **dövr.** **dövr.** 1.çevir. çevri. çevrə. dolam. 1.tevir. türü. cürü.
- **dövr edmək:** dövrəmək. devrəmək. devrətmək. dövrətmək.
- tövürləmək** **dövürləmək.** dövrləmək. dövrələmək. torlamaq. toplamaq. devşirmək. buxcalamaq. boğcalamaq. paketləmək.
- tövürmən** döğürmən, dövürmən. dəğirmən. fırlanan.
- tövüslənmək** **dövüslənmək.** çırpınmaq. dövünmək. hövüslənmək. hayıfsınmaq. üzünmək. acınmaq.
- tövüş** sarmaşuv. sarmaş. savaş. mücadilə. maharibə. qavqa. tüküş.
- tövüşçü** **dövüşçü.** tüyəci. tüvəçi. düvəçi. dövücü. düyəci. döğüşçü. dövən. tüvə. tabqac. tafqac. tamqaç. qavgacı.
- tövüşqənlik** **dövüşqənlik < > döğüşçülük.**
- tövüşmək** 1. **dövüşmək.** birbirinə girmək. savaşmaq. 1. **hovluqmaq.** dalaşınmaq. tələsmək. düşmək. - nədən belə **düşür,** bilmirəm.
- tövüşmək** **dövüşmək.** dayağlaşmaq. qavqa edmək. cırtışmaq. yırtışmaq. dalaşmaq. sarmaşmaq. mücadilə edmək.

- qavqa edmək. savaşmaq. vuruşmaq. qaqışmaq.
vuruşmaq. tüküşmək.
- tövüşnəmək** töşnəmək. tuşarmaq. köksü gərgin olmaq, qabarmaq, iləri çıxmaq.
- tövüştürmək** dövüştürmək. qaqışdırmaq. vuruşturmaq. birbirinə çarpmaq. tüküşdürmək.
- töyən** - **nərsiyə inci daş taxan, döyən**: göməçi. gömüçü. gömən. göməyən. gömləyən. nənərsəni oyub, dəğərli daş, qaş, qızıl gümüş yerləşdirən. qaqayan. qaqıyan. qaqıcı. taxlayan. taxıyan. taxıcı. qaşlayan. qaşqaqan. qaştaxan. münəbbətkar.
- töyməc** **döyməc. döyməş. döğməc. döğməş. doymac.** (neçə ürün qarışdırılıb, pişirilən bayağı yemək). kaçal. qaçal. qarçal.
- töyməş** **döyməş. döyməc. döğməc. döğməş. doymac.** (neçə ürün qarışdırılıb, pişirilən bayağı yemək). qarmac. çörək xırdası ilə pənim qarışımı. kaçal. qaçal. qarçal.
- töyücü** **döyücü. döğəc. dövəc. döğəcək. döğəş. döğücü.**
döğqəc. çaqıq. çaqqıq. çaqan. çaqqan. qaqqıq. çəkic. çəkiş. çəkkiş.
- töyüş** - **döyüş gəmi toplusu**: tonanma. donanma.
- töz** əsl. covhər.

töz **toz. tuz. 1.** öz. kök: arıdır artığu əksik tözündən. bəridür azlığı çoxluğ sözündən. **1.** tuş. dib. yan. qırağ: qulağı tözündə. **1.** quddə. maz. bez. **1. döz.** qoy. toxda. dayan. dirəng. səbr. **1.** dip, təməl. cevhər. öz. təməl. kök. bit. - **söztözü:** sözün kökü. sözün biti. sözdaban. daban söz. **1.** ök. qın. kin. kədürət. **1.** xırda qırda, kiçik nərsələr. çanğ. topalanğ. barça. parça (# **barça**). **1.** toz topraq. - **söztözü:** sözün kökü. etimoloji. sözün biti. sözdaban. daban söz.

tözəmək **dözəmək.** dözmək. dayanışmaq. dayanmaq. çəkmək. taqət gətirmək. təhəmmül etmək. mütəhəmmil olmaq. muqavimət göstərmək. sarsılmamaq. sığışınmaq. sığımlanmaq. sığıqlanmaq. səbir, istiqamət etmək. - **bu yoxsulluğa dözəməm:** çəkəməm. gələməm. dayanamam. çəkəməm. daşıyamam.

tözəməm **dözəməm.** dözəmmərəm. qıyamam.

tözəməmək **dözəməmək.** bıqmaq. bezmək. dolmaq. çəkəməmək. qatlanamamaq. duramamaq. təhəmmül edəməmək. çəkəməmək. dayanamamaq. - bu ayrılığa, sıxıntıya **gələbilirsinmi.**

tözəməyən **dözəməyən. dözəmmiyən.** qaldıramayan. çəkənməyən.
götürəməyən. daşıyamayan. dayanamayan. təhəmmül,
taqət edəməyən. - bu toxunu, ağrını **qaldıramayandan** əl
üz.

tözəməz **dözəməz. dözəmməz. dözəmiyən. dözənmiyən.**
dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz.
qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
tablaşamıyan. sındıramıyan. sındıramaz. sınığıramaz.
sınığıramıyan. sıqqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
singirəməz. singirəmiyən. çəkəməz. çəkəmiyən.
çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşıyamaz.
daşıyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül,
istiqlamət edəmiyən.

tözəməzlik **dözəməzlik. dözəmməzlik. dözənmezlik.** dayanamazlıq.
dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənmezlik.
dartamazlıq. daşıyamazlıq. daşıyamazlıq. keçirəməzlik.
singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.
sındıramazlıq. sınığıramazlıq. sıqqılamazlıq. səbr,

təhəmmül, istiqamət edəməzlik. əsiş. muqavimətsizlik.
təhəmmülsüzlük.

tözəmiyən **dözəmiyən. dözəməz. dözəmməz. dözənmiyən.**
dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz.
qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
tablaşamıyan. sındıramıyan. sındıramaz. sığıramaz.
sığıramıyan. sığqılamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
singirəməz. singirəmiyən. çəkəməz. çəkəmiyən.
çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşyamaz.
daşyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül,
istiqamət edəmiyən.

tözəmli **dözəmli. dözümlü. çəkimli. dayanışan. dayaqlı. taqətli.**
təhəmmüllü. mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim.
sarsılmaz. sığışlı. sığımlı. sığıqlı. səbirli. istiqamətli.
dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.
dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
dayanan. təhəmmüllü.

tözəmmərəm **dözəmmərəm. dözəməm. qıyamam.**

tözəmməz **dözəmməz. dözəməz. dözəmiyən. dözənmiyən.**
dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz.

qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan.
 tablaşamıyan. sındıramıyan. sındıramaz. sığdıramaz.
 sığdıramıyan. sığdıqlamıyan. sindirəməz. sindirəmiyən.
 singirəməz. singirəmiyən. çəkəməz. çəkəmiyən.
 çəkənmiyən. dartamaz. dartamıyan. daşyamaz.
 daşyamıyan. keçirəməz. keçirəməyən. səbr, təhəmmül,
 istiqamət edəmiyən.

tözəmməzlik **dözəmməzlik. dözəməzlik. dözənməzlik.** dayanamazlıq.
 dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq.
 tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənmezlik.
 dartamazlıq. daşyamazlıq. daşyamazlıq. keçirəməzlik.
 singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik.
 sındıramazlıq. sığdıramazlıq. sığdıqlamazlıq. səbr,
 təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

tözəmmiyən **dözəmmiyən. dözəməyən.** qaldıramayan. çəkənməyən.
 götürəməyən. daşyamayan. dayanamayan. təhəmmül,
 taqət edəməyən. - bu toxunu, ağrını **qaldıramayandan** əl
 üz.

tözən **dözən. dözüşən.** sindirən. sındıran. sığdıran. singişən.
 sığdıqlaşan. qatlanan. çəkən. keçirən. dartan. daşyan.

əkidən. götürən. tablanan. tablaşan. qatlanışan.

dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.

tözənilməz **dözənilməz.** dayanılmaz. qarşı qoyulmaz. qarşı qonulmaz.

tözənməzlik **dözənməzlik. dözəməzlik. dözəmməzlik.** dayanamazlıq. dayanışamazlıq. qatlanamazlıq. qatlaşamazlıq. tablanamazlıq. tablaşamazlıq. çəkəməzlik. çəkənməzlik. dartamazlıq. daşyamazlıq. daşyamazlıq. keçirəməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. singirəməzlik. sindirəməzlik. sığırılmazlıq. sığırılmazlıq. sığırılmazlıq. səbr, təhəmmül, istiqamət edəməzlik.

tözənmİYƏN **dözənmİYƏN. dözəməz. dözəmməz. dözəmiYƏN.** dayanamaz. dayanamıyan. dayanışamaz. qatlanamaz. qatlanamıyan. qatlaşamıyan. tablanamıyan. tablaşamıyan. sindirəmıyan. sindirəməz. sığırılmaz. sığırılmazıyan. sığırılmazıyan. sindirəməz. sindirəmiYƏN. singirəməz. singirəmiYƏN. çəkəməz. çəkəmiYƏN. çəkənmİYƏN. dartamaz. dartamıyan. daşyamaz. daşyamıyan. keçirəməz. keçirəməyiYƏN. səbr, təhəmmül, istiqamət edəmiYƏN.

- tözətürtmək** **dözədürtmək. dözdürtmək.** dayatmaq. dayıtmaq.
dayanışmaq. çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül
edidmək. mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək.
sarsıtmamaq. sıǵışıtmaq. sıǵımlatmaq. sıǵıqlatmaq.
səbir, istiqamət edidmək.
- tözqünmək** **dözgünmək.** götürmək. mütəhəmmil olmaq. - söz
götürməz, çox sərtin biridir.
- tözlüq** **tözlük.** öz. əsas. əsl. kök. köklü. özlü.
- tözmə** **dözmə. dözüşmə. tablaş.** dayaq. ayaq. təhəmmül.
sındirmə. sındırma. sınǵışma. singişmə. sıǵıqlaşma.
dayanma. dayanışma. qatlanma. qatlanışma. tablanma.
tablaşma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşıma. götürmə.
səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.
- **dözülə bilməz:** çəkməz.
- tözmək** **dözmək. 1.** qatlanmaq. **1.** bel qatdırmaq. səbr
göstərmək. cıdamaq. dayanmaq. səbr etmək.
qatdırmaq. dayanmaq. keçinmək. dayanmaq.
dayanamaq. **1.** əsirgəmək. əzgərmək. dayanmaq.
saxlanmaq. toxdaqlıq göstərmək. səbr etmək. sərmək.
sərinmək. **1.** tavlamaq. tovlamaq. dolanmaq.

burqunmaq. keçinmək. **1. tuqsurmək. tüqsürmək.**
tuqusmaq. (< **tuq. tüq:** bağlı. duruq). bağlanmaq.
 dayanmaq. durmaq. utmaq. yutmaq. dinməmək.
 sakınmaq. sağınmaq. qaldurmaq. çıdarmaq. səbr
 edmək. taqət gətirmək. cıdarmaq. qatlanmaq. əklənmək.
 əylənmək. əğlənmək. bükülmək. sərinmək. çıqdamaq.
 cıdamaq (< **cıq. çıq. tıq. tuq:** bağlı. bərk, iti olan nərsə).
 səbr edmək. təhəmmül edmək. - başım ged sə **cıdarmım**,
 fəraqına **cıdaman**. **1.** soğuqdan acıqmaq. bəkləmək.
 durmaq. səbr edmək. iç durmaq. çəkmək. qaldırmaq.
 götürmək. saxlamaq. təhəmmül edmək. - bu sözü o
qaldıramaz. - bu acını o **qaldıramaz.**
 - **dözəmmirəm:** içim durmur. - burda bir iki saat **duralım.** - bir
 az durun. - **durammıram.** - gedir gedir, **durmaq** bilmir.

tözmək

dözmək. dözəmək. **1.** çəkmək. qəbul edmək. - hər nə
 desən **çəkərəm** (qəbulum), tək atma məni. **1.** ağzının
 qoxusun çəkmək. qatlanmaq. çəkmək. keçirmək.
 tablanmaq. tablaşmaq. dartmaq. dayanmaq.
 dayanışmaq. durub dayanmaq. daşımaq. dişini sıxmaq.
 bağına daş basmaq. taqət gətirmək. sarsılmamaq.

sığışınmaq. sığımlanmaq. sığıqlanmaq. qatlanmaq.
 qatlanışmaq. cıdanmaq. çıdanmaq. qaldırmaq. durmaq.
 götürmək. səbr, təhəmmül, istiqamət etmək.
 mütəhəmmil olmaq. muqavimət göstərmək. 1.gözləmək.
 əl saxlamaq. yubatmaq. dayanmaq. 1. - **bal yiyən, arı**
iğnesinə dözər.

- **göz görməyincə könül qatlanır.**

tözməlik **dözməlik.** dayaqlıq. təhəmmül etməli. (dözülməyi
 gərəkən).

tözməmək 1.gərmək. sınırlanmaq. qızıqmaq. qarşı durmaq. - **göğüs**
gərmək: sinə gəlmək. sinə vermək.

tözməz - **boğazına dözməz:** boğazından qalmaz: nə bulduğun
 yeyən.

töztürmək **dözdürmək. dözədürmək.** 1. dayatmaq. dayıtmaq.
 dayanışmaq. çəktirmək. taqətlətirtmək. təhəmmül
 edidmək. mütəhəmmil edidmək. muqavimlətmək.
 sarsıtmaq. sığışımaq. sığımlatmaq. sığıqlatmaq.
 səbir, istiqamət edidmək. 1. tutturmaq. dayandırmmaq.
 dayaqlamaq. dayamlamaq. təhəmmül etdirmək.

töztürmək **dözdürmək.** qatlandırmaq.

- tözü** **dözü.** qoyu. qərar səbr.
- tözülən** **dözülən.** dözülə bilən. çəkilir.
- tözülməz** **dözülməz.** çəkilməz. qatlanılamaz. dayanılmaz.
təhəmmül olunmaz. güc yetməz. - **çəkilməz acı:**
qatlanabilinməz, dözülməz acı.
- tözülməz** keçimsiz. dayanılmaz. zəhmətli.
- tözülməzlik** **dözülməzlik.** dayanıqsızlıq. çəkilməzlik. qatlanılamazlıq.
təhəmmülsüzlük. müqavimətsizlik.
- tözülür** **dözülür.** çəkilir. qatlanılır. dayanılır. təhəmmül olunur. -
çəkilir acı: qatlanabilən acı.
- tözüm** **dözüm.** 1. dayanma. təhəmmül. tayanc. dayanc. 1.
oqraq. qərarlıq. 1. azva. sərin. səbir. təhəmmül. 1.
qatılaş. qatlaş. 1. cıdam. sərin. səbir. dayanıq. səbir.
dayanğlıq. 1. qursaş. gücəm. cıdam. müqavimət. taq.
taqa. taqat. taqət. durum. taqət < metatez > qatat. qursaş.
hövsələ. çək. çəki. çəkim. çaş (fars). ölçü. sınır. tutar.
tutum. həqq. huquq. - **qatatıtım qatlandı:** taqətim taq oldu.
qursağım darıldı. 1. tuş. tuşş. dayaş. taqət.
- **tözümü çəqindən çıxmaq:** səbri daşmaq.
- **qursaqsız:** dözümsüz. müqavimətsiz.

tözüm

dözüm. dözmə. 1. tablaş. dayaq. ayaq. təhəmmül.
 1.dirənc. tab. muqavimət. 1.dura. tutum. qərar. səbr.
 istiqamət. qapu. taqət. 1.qatlam. damar. dayanıq.
 dayanma. taqət. çəkim. cıdam. çıdam. qatlanış.
 qatlanım. qatlanma. səbr. taqat. dayanım. durum.
 çəkişim. çəkişmə. çəkiş. çəkim. taqat. dayanım. durum.
 tab. - dan söküncə, **tabım söküldü.** 1.çəkiş (> **kəşəş** (fars))
 təhəmmül. 1.tab. güc. qaldırı. 1. ovsar. avsar. cilov. güc.
 tab. qatlam. iradə. ixtiyar. 1.cidam. durşut (< **durmaq**).
 muqavim.
 - **dözümü tükənmək:** içinə keçmək.

tözümlü

dözümlü. dözəmli. 1.çidəm < > cıdam < çığdəm <>
 çığləm (< **çiq**). cıdaq. cıdal. bərk. daynaqlı. qala. qalaq.
 durumlu. dayamlı. dayaqlı. üzülməz. muqavim.
 1.daynaqlı. qayırt. qayırt. qayırt. 1.çəkimli. dayanışan.
 taqətli. təhəmmüllü. mütəhəmmil. muqavimətli. muqavim.
 sarsılmaz. sığışlı. sığımlı. sığıqlı. səbirli. istiqamətli.
 dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan.
 dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan.
 dayanan. 1.qarınlı. qarını geniş. qursaqlı. sərin. səbirli.

1.bağkeş. barkeş. mütəhəmmil. 1.cidamli. durşulu. (< **durmaq**). muqavim. 1.dözəmlı. çəkımlı. dayanışan. dayaqılı. təhəmmüllü. 1.qatlanışlı. qatlanımlı. qatlanlı. cidamli. çıdamli. səbirli. təhəmmüllü. 1.içi bərk. durumlu. dayanıqlı. 1.yarqılı. olcalı. yönəli. talvasasız. tablı. səbirli. qərarlı. tutumlu. duralı. müsəmməm. payıdar. subatlı. cazim. əzmlı. 1. qabıǵıqalın. qalınqabıq. sırtıq. dayanıqlı. üzdən gedməz. 1. qarınlı. qarnı geniş. qursaqlı. düşünəcəklı. anlayışlı. sərin. səbirli. musamihəli.

- **soyuǵa, sıcaǵa dözümlü kimsə**: qaragöynük.

- **gücə, sıxıntıya dayanıqlı, dözümlü**: it canlı. dayanaqlı.

tözümlü

dözümlü. 1. dözünlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi. 1. tayanǵan. dayanǵantayanan. dayanan. tayanıqlı. dayanıqlı. tablı. 1. yılmaz. yılma. yılmasın. gözüpək. qorxusuz. batur. dayanıqlı. 1. səbirli. 1. dayanıqlı. 1. cidamli. sərin. səbirli.

tözümlülük

cidamlılıq. durşuluq (< **durmaq**).

tözümsüz

dözümsüz. 1. kəkiz. kənǵiz. kəniz. muqavimətsiz. 1. qursaqsız: müqavimətsiz. 1. səbirsiz. çıdavsız. daynaqsız.

- tözümsüz** **dözümsüz.** 1.bitgin. bitik. bırıq. bıqqın. taqətsiz. 1.çul tutmaz. dayaqsız. səbatsız. 1.qatlanışsız. qatlanımsız. cıdamsız. çıdamsız. səbirsiz. təhəmmülsüz. 1.sıxıntılı. toxalı. dar. səbirsiz. dar canlı. dalsunğ. tələsən. 1.tutarsız. qabsız. cıdamsız. zərfiyətsiz. 1.içi tez. durumsuz. dayanıqsız. tələsik. - **dözümsüz bəkləyiş:** dördgöz. 1. cıdamsız. qatlamırsız. iradəsiz. ixtiyarsız.
- tözümsüzçə** - **dözümsüzçə bəkləmək, keçirmək:** iplə çəkmək. nərsənin çox güc, ağır gəlməsi. - ertəsi gününü, ögləyə doğru, saati **iplə çəkirdim.** - **“yalnızlıq” iplə çəkilir, “qoşalıq” ipə düzülür:** tək olan günlər güc keçir, qoşalıqda da, yaşam iyi uzlaşmır, keçmir, sürülmür.
- tözümsüzlük** - **böyük dözümsüzlüklə gözləmək:** dörd gözlə bəkləmək. - **dözümsüzlük etmək:** içi dəriyə sığmamaq. - **dözümsüzlük etmək:** könlü içinə sığmamaq. içi dəriyə sığmamaq. - **dözümsüzlüklə bitməsin güdmək.** günləri saymaq.
- tözümsüzlük** **dözümsüzlük.** tinqmağur. tınmağur. dinsiz. dincsiz. taqətsizlik. aramsız. qərarlısızlıq. - **dözümsüzlük etmək:** dirnağ sökmək. qabına sığmamaq.

- tözün** **dözün.** 1. dözümlü. utun. sərin. səbirli. yumşaq. yavaş. yumşaq. yaxı yuxı ər. sözə baxım kişi. qotuq. qoyuq. mütəvazi. 1. soylu. təməli sağlam. köklü. 1. təkmil. kamilən. həqiqi.
- tözünmək** **dözünmək.** çəkilmək. təhəmmül edilmək.
- tözünmək** uylanmaq. düşünmək. təəmmül, səbr edmək.
- tözünülməz** **dözünülməz.** dışqıl. çəkinilməz. götürülməz. dışqıl. təhəmmül edilməz.
- tözür tubay** yaba.
- tözürlü qarça** şaman törənlərində kullanılan ağacdan bir kukla.
- tözürüm** **dözürüm.** qıyıyım.
- tözüşən** **dözüşən. dözən.** sindirən. sındıran. sınığışan. singişən. sığıqlaşan. qatlanan. çəkən. keçirən. dartan. daşıyan. əkidən. götürən. tablanan. tablaşan. qatlanışan. dayanan. dayanışan. səbr, təhəmmül, istiqamət edən.
- tözüşmə** **dözüşmə. dözmə.** sindirmə. sındırma. sınığışma. singişmə. sığıqlaşma. dayanma. dayanışma. qatlanma. qatlanışma. tablanma. tablaşma. çəkmə. keçirmə. dartma. daşıma. götürmə. səbr, təhəmmül, istiqamət etmə.

tözüşmək	dözüşmək. tablaşmaq.
tözüt	dözüt! .çəkit!. dayat!. durut!. durdut!. saxlat!. saxdat!.
tuaçı	duaçı. ödən. istəyən.
tub baş	tapbaş. cehiz.
tubac	dubac. tumac. 1.tuma. çox şişman, hoşur < qoşur <> qocur. dolqun. 1. qayıq çeşitlərindən. içi boş, boşqa, sala sayağı yapılmış, böyük sandıq. ırmaqda, su üzərində köprü qurmaqda, ayaqlıq görevini gören, daşımaqda işlənən, çayda, ırmaqda üzər qayıq.
tubal	1.(t < > ç) çuval. 1.duvar. çit.
tuban	1. duman. (< tütmək). tütən. tütün. sis. 1. toz pərdəsi. - yağur tuban: yağmur bulutu. - çardaq tuban: dərələri qaplayan bulut. - qözqə tuban ürmək: göz boyamaq. - özən tuban: dərələri qaplayan yoğun bulut. - tuban yavum: əgik çisələmə. - tuban edmək: sislə qaplanmaq. - tubanqa iymək: qandırmaq. aldatmaq. - tubanqa ürgən itça: gərəksiz yerə gəvəzəlik edən. - tubanın bardırmaq: dövüp pish çıxarmaq.

- tubanlamaq** sis qaplamaq. duman çıxartmaq.
- tubba** nə gözəl ! afərin.
- tubban qamışı** çalı böyüklüğündə qamış.
- tubbara** **dubbara**. aldaq. kələk. qazıq. hilə. - **qazıqlamaq**: kələk gəlmək. - **qazığa** düşmək.
- tubbaraçı** **dubbaraçı**. qazıqçı. kələkçi. aldaq. hiləçi.
- tublu** tuplu. qəbir. məzar.
- tubturun** **dubdurun**. ayağ səsi.
- tubul** gənc.
- **tubul yaş**: gənc dəliqanlı.
- **tubul qız**: gənc qız.
- tubulçə** qadın şaman.
- tubulqa** davulqa. talqa. dalğa. dəmir börk.
- tubulqan** yarıp yırtan. dələn. - **göy tubulqan**: bir quş adı.
- tubuluqoç bolmaq** **dubuluqoç bolmaq**. həməən yayılmaq.
hərkəs tərəfindən duyulmaq.
- tubun** **tübün**. dibin. tupun buğday kəsmiği.
- tubur** **dubur**. pürüzlü.
- tuc** 1. tünc. mis. 1. yay çilləsi. yay kirişi. 1.tuş. uc. amac.
hədəf. 1.tünc.

- tucan** **tuqcan. tuqqan. tuqyan. tuqtay.** (< **tuq**: düğün). bir yığının, toplumun başçısı. başçı. - **tucanlıq**: başçılıq.
- tucar** tucar. tutuq. bulut. bürküt. pozuq hava.
- tuclamaq** **tuşlamaq.** 1. uclamaq. amaclamaq. hədəfləmək. 1. dəyrələmək. dəğrələmək. idarə etmək.
- tucur** tujur. böğürtlən.
- tuç** 1.**tuş.** heyva. beyik alma. 1.tunç. 1.dəğirməndə iki daşın oxunun başına taxılan balta kimi arac.
- tuça** (< **tutmaq**). badrom.
- tuçal** **doçal.** < **donçal. donğçal. donğqal. donqal.** doğal buzlaq. təbii yəxcəl.
- tufağ** **tufağ.**tifaq. dam duvar.
- tufan** (< **tüpən**). 1. dolğun. 1. tayfun. qorxunc.
- (yelkənli aracların) **qasırqa, tufan etgisiylə devrilmək**: qapaqlanmaq. - dün tufanında üç qayıq **qapaqlandı**.
- tufan** **tupan.**(< **tüpən** < təpmək) 1.tipi. təbi. təpi. çapqur. çapğur. tupan. çatta. çadda. çata. cada. boran. qarlı yağmurlu fırtına. 1.yayıq. təprəm. 1.tüfən. tüpən. boran. çapqın. kuyun. davul. qöm çovğa. çavğa: güclü yelli ğay. çapğa. yağın. harasat. dolqunuş. 1. tüpi. çapqur. təprəm.

- **tüpi** qopdu: tufan qalxdı. **1. afət. 1.qay. qasırqu. qasırqa.**
qasqur. tüpçil. tüpür. tozlu yel. ağır külək, yel.

tuq tulup **tuğ tulup.** qoşun. ləşgər.

tuq < > **toq. tuğ. 1. gəmilərin yatağı olan bağlı, qapalı su.**
hovuz. **1. bərk, dayaqlı qalın yelkən bezi. 1.çapud. halə.**
1.çadır başına vurulan simgə. gənəlliklə at quyruğundan
olur. **1.yuğ.**

- **iki tuğlu:** bəylər bəyi.

- **bayraq göndərinin (ağacının) ucundaki bağ, tuğ:** bağırıcıq.

tuq < > **tüq. tuq. tuğ. 1. (növbətdə çalınan) davul. təbil. - tuğ**
vuruldu. **1. bayraq. sancaq. 1. hər hansı bir nəsnənin**
tixacı, qapağı. bənd. səd. bağac. su bəndi. büvət.
kərməç. - **tuğa düşmək:** girə düşmək. - suya **tuğ** qur, **tuğ**
vur: bəd vur. **1. tor. tül. pərdə. örtük. - tünlük** tuğu: pəncərə,
baca tixacı. **1. yığı. mane'. - tuğ** törətmək. - **tuğçu:** mane'
törədən. **1. qanun. müsevribə. - tuğ törə:** qanun məclisi. **1.**
tuğla. kəskük. qısquc. həlqə. köpəyin boynuna keçirilən
təsmə. 1. saf. hamar.

tuq **duq.**{**duk** (fars)}. **1. həlqə. 1. qulladə. təsmə. 1. güc. taqət.**
ixtiyar. iqtidar. - mənim **tuqumdan** dışarı. - **tuqu** çatsa edər.

1. toğ. sığ. tutaş. - **başə taxılan tuğ**: sarğuc. sorğuc. çələng.

1. tuğ. yelkən bezinin iyi çeşiti. 1. toqaq. tuqaq. toqqa.

hələqə. 1. > **tuy** (fars). nərsənin içi, tikili, qapalı bölümü.

1.qoxu. ətir. - **duq bürk**: qolonya sərpmək. - **duq sabun**:

qoxulu sabun. - **düq kərdən** (fars) (< **tuq**: düğün). bırmaq.

tuqmaq.

- **duq min**: neçə min.

tuq

tuğ. < **tük**. (< **tüq**: örtük. örtən. düğün). (**tüğmək**: **tuqmaq**:

əğmək. iğmək. bükmək.(bağlamaq). 1. düğün. yığın yığan. 1.

< **tük**: qıl. qarqı (məkə) başına tükdən hörülmüş bağı: yalav.

pərçəm. bayraq. baydaq. dəvə at quyruğunun **tük bağı**. 1.

otağa. çələng. başə vurulan bəzəkli hər bir nəsə. 1. bayraq.

1. sancağın təpəsinə taxılan at quyruğu, qıldan yapılan dilim.

tuq

tuğ. **tüy**. **tük**. 1. çələng. təpəlik. qotuz. qozmiq. püsgül. 1.

bayraq, sancaq başına bağlanan **tük**. 1. sorquc. cığa.

tac. əfsər. 1. toz. toğ. tor. 1. cılı. cıqlı. cıqıl. hələqə.

- quşların boğazına asılan **tuğ**, hələqə: **çığıldan**.

- tuq** **tuqş. tuş.** (< **tuqmaq**: bağlamaq). **1.** bucaq. burcaq. qıyın. - barmağın **tuşundan** bax. - göz **tuşundan** nə baxır gözlər. **1.** iyi közü olub, dayancıqlı odun.
- tuq** **tük.** **1.** qıl. lələk. - **tüy tüs:** түк qıl. {*necəki* > - **boy bos.** - **tor top:** yığıb sıxmaq. - **soy sop:** qohum qardaş. - **qap qacaq.** - **qonu qonşu:** qonaq qonşu. - **yat yarağ:** **qur quşat.** - **bənz bet:** rəh ruh. - **çul çaput.** - **çoluq cocuq:** çıçık uşaq. - **çarpiq çırpiq.** - **çanaq çömlək.** - **qab qazan.** - **herti perti.** - **yırtıq pırtıq.** - **cırıq sırıq.** - **əsgı püşgi.** - **paça purça.** - **qılıc mlıc.** - **yataq mataq.** - **çadır madır**}).
- tuqa** **tuka.** **1.** tüdə. yığım. yığın. kümə. koma. püştə. yığılmış nə. **1.** ağsaq.
- tuqa** **tuqa. toqqa.** **1.** qovuşduracaq güclü bağ. **1.** avuc kimi toplu yer. dərə içi. **1.** qurşaq, qayış kimi nərsələri bağlamağa özəl, dilli başlı böyük qopca. qolan toqası. - quşaq **toqası.** - qılıc qayışı **toqası.** **1.** qavuşdurma. - **toqa edmək:** qovuşdurmaq. - **tuqa salmaq:** yaxa tutmaq. gırləmək. gıre salmaq.
- tuqa** tuta. qapa. qapan. başçı.
- tuqaç** **tuşaq.** kösük. köstək.

- tuqaçlamaq** **tuşaqlamaq.** kösükləmək. köstəkləmək.
- tuqaq** **tuğaq. - boğaq tuğaq: boğnaq tuğnaq.** tuta düdə. duman tutan. duman düdən. tüstü püstü. çığ biğ. çuğ buğ. isli hisli. darqın.
- boğaq tuğaq: boğnaq tuğnaq.** tutala düdala. dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. dumanlı tutanlı. dümənli düdənli. çigli biğli. çuğlu buğlu. isli hisli. darqın.
- tuqaq** **tuğaq. 1.duğaq.** toqaq. toqqa. həlqə. duvağ. örtük. pərdə. duvaq. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv. toxuq.1.toqaq. toqqa. tuq. həlqə.
- tuqaqçı** **tuğaqçı.** tuqbəyi. saltər. salqur. bayraqçı. pərcəmdar. sancaqçı. başçı.
- tuqaqlıq** < > **tökəklik.** süzqəç yapılacaq ağac.
- tuqaqmaq** **tuğaqmaq. tuğnamaq.** boğaqmaq. buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq. tutamaq. tutlamaq. düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək. püstüləmək. isləmək hisləmək.
- tuqal** **1. duğal. düvəl (< tuq).** qayış. kösələ. təsmə. **1.** kamil. tam.

tuqal	tula. tuqla. kiçik. qısa. bodur. külə. güdə.
tuqalaq	toğalaq. tıqırlaq. girdə.
tuqalan	toqalan. girdə.
tuqam	tumağ. yumağ. yuqam. kütlə. kitle.
tuqan	tuğan. (< tüğmək). 1. kiçik ırmaq. çay, axarsu. 1. togay. 1. düğün. bənd. 1. (< tuq: düğün). bükət. bəd. sədd. - toğan qurmaq: nərsənin qabağın bağlamaq.
tuqana	özel ox (içi oyulmuş, içində evrak gizlənən ox).
tuqançı	tuğançı. doğancı. doğan tərbiyəcisi. doğan eğitməni. doğan yetişdiricisi.
tuqar	1.taqar. tağar (< taq. tuq). kiqsə. kisə. qalta. xalta. xaral. tobra. qab. 1.tutra. çal. əti dadlı quş.
tuqarcıq	tağarcıq. qapturqay. böyük kisə. tapra. topra. torba. külvar. çuntay.
tuqarmaq	tuğarmaq. 1. toqurmaq. doyurmaq. becərtmək. barşırmaq. pərvəriş vermək. 1. rahatlandırmaq: dincətmək. tincətmək. tinlətmək. dinlətmək. 1.toqurmaq. doyurmaq. becərtmək. barşırmaq. pərvəriş vermək.
tuqarmaq	tuqmaqlamaq: çoqmalamaq. girdələmək.

- tuqat** < **tutaq**. 1. qanı. qayğı. qayığ. qussə. 1. toxat. qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz. qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. aldıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş, batmış.
- tuqat** **tuğat**. tas. qayğı. pərişan: buruşkan.
- tuqat** **tutaq**. **tutab**. 1.doşab. 1.ılım. yılım. çəsb. yapışqan.
- tuqataş** **tuğdaş**. 1.bitikdaş. 1.tüğədaş. tükədaş. qəbirdaşı. sin daşı.
- tuqavay** **duqavay**. təndir. fırın.
- tuqay** **tuğay**. 1. qəşş. qara. quş qağğın. 1. (< **tüğmək**). iki alaydan oluşan qoşun birliyi (vahidi). 1. dərə. 1. **tuqa**. **toğay** duğa. duva. tilism. bağıt. üfö. 1. iki alay qoşundan olan savaş birliyi.
- tuqay** **tuğay**. **toğay**. 1. çəkələk. cəngəl. urman. ğaba. balqan. meşə. six meşə. tuğay. toğay. bük. urman. 1. sığlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. yalqan. qundur. qondur. çökələk. basıq (# **pəsiq**). dənğlik (#: **tanlıq**).
- tuqba** **duğba** (fars)- < dovğa, bozca aş.
- tuqbəyi** tuğaqçı. saltər. salqur. bayraqçı. pərçəmdar. sancaqçı. başçı.

- tuqbəyi** **tuğbəyi.** donatım (dəniz güclərində) ən kiçi orunlu (dərəcəli) görəvli.
- tuqcan** **tucan. tuqqan. tuqyan. tuqtay.** (< **tuq:** düğün). bir yığının, toplumun başçısı. başçı.
- tuqcu** **tuğcu.** 1. tuğ daşıyan kişi. bayraqçı. 1. isyancı.
- tuqçu** **tuğçu.** bayraqçı. pərçəmçi. ələmdar.
- tuqqan** **tucan. tuqcan. tuqyan. tuqtay.** (< **tuq:** düğün). bir yığının, toplumun başçısı. başçı.
- tuqqul curun** **duqqul curun.** paramparça.
 - **duqqul curun bolmaq:** paramparça olmaq.
 - **duqqul curun edmək:** paramparça edmək.
- tuqqul** **duqqul.** dıqqıl. parça. qırıntı. yırtılmış. parçalanmış.
 - **duqqul duqqul edmək:** parça parça edmək.
- tuqqullamaq** **duqqullamaq.** dıqqılamaq. parçalanmaq. yırtmaq.
- tuqla** **tuğla.** dolqa. tolqa. miğfər.
 - **tuğla qırmızısı:** qoyu qırmızı.
 - **tuğla xərməni:** kərpiç küresi.
- tuqla** **tula. tuqal. tuğla.** < **tuq.** 1.kərpiç. tikə. pişmiş, sərt kərpiç.
 - **çiğ, pişirilməmiş tuğla:** kərpiç. 1.tuğ. kəskük. qısquc.
 həlqə. köpəyin boynuna keçirilən təsmə. 1. kiçik. qısa.

bodur. külə. güdə. **1.** tuğla. tavulqa. tavulğan. tuğla.

çəlikdən olub, döğüş börkü. savut. sipər. dobulğa.

tavulqan. tavuqa. toğulqa.

- **çiy tuğla:** kərpiç.

tuqlaqlıq **tuklaqlıq. duklaqlıq.** yığılmış. toplanmış.

tuqlama toqlama. tolama. tolğama. büktürmə. pinələnmək.

tuqlamaq **tuğlamaq. 1.**düğünləmək. bağlamaq. qapatmaq.
çulqamaq. çuqlamaq. bağlamaq. - suyu **tuğla:** suyu bədlə.

- yaravı yağlayan, **tuğlayan** olsun. **1.**toxlamaq. tikmək.

tıxmaq. bağlamaq. - tikən boğazda **tuqlanmasın.**

tuqlan **doğlan.** dolu. şişik. pota.

tuqlanmaq **tulqanmaq. tullanmaq. toğlanmaq. daqlanmaq.**

dağlanmaq. qızıb atılmaq.

tuqlatmaq **tuğlatmaq. 1.** qapatmaq. **1.**çuqlatmaq. çulqamaq.

buxcalamaq. sarıtmaq.

tuqlay **tuğlay.- böyük sarquclı durna, ki tükləri tuğlaya, qotuzə**

taxılır: qərqərə.

tuqlu **tuğlu. 1.**tuğ sahibi. qutlu. uğurlu. devlet adamı. tuğu

olan. nişanı olan. vəzir. **1.** vəzir.

- tuqluq** **tuğluq.** 1.tuğlu. tuğu olan. tuğ daşıyan. 1.bayraqlı.
sancaqlı.
- tuqma** 1. > **daxma. damğa.** gömək. gömük. gömüt. gömgən.
basıq. dalıq. sın. sin. qəbir. məzar. türbə. dinləlik.
dinlənik. qara yer. gor (< **kovr**). 1. > **taxma, daxma,**
damğa. sın. sin. qəbir. məzar. türbə.
- tuqma** **tuğma.** 1. doğmuş. ortaya çıxan. boy göstərən. 1. tuğ
qaldıran. isyançı.
- tuqma** **tuxma.** soy. qan. kök. əsl.
- tuqmaq** 1.istəmək. 1.qırmaq. səkdələmək. tüğmək. bağlamaq.
- tuqmaq** **tüqmək. dükmək: düqmək: tikmək (> duxdən** (fars))
bağlamaq.
- tuqmaqlamaq** tuqarmaq. çoqmalamaq. girdələmək.
- tuqmalamaq** **tuxmalamaq.** tuxumlamaq. tuxmalamaq. səpmək.
sərpmək. əkmək.
- tuqmalıq** > **daxmalıq. damğalıq.** göməklik. gömüklük. gömütlük.
gömgənlik. basıqlıq. dalıqlıq. sınıqlıq. sinlik. məzarlıq.
türbə. dinləlik. dinlənik. qaralıq. qəbirlik. gorluq < govruğ.
govurluğ. govustan. govuslan. gorustan. qəbiristan.
- tuqmar** timar. tumar. tutluq. qussə.

tuqmar	tuqmar. toxmar. təmreni yumru olan ox çeşiti.
tuqmarmaq	tumarlamaq. qayğılanmaq.
tuqmaş	(< tuq). yumuruq.
tuqnaq	tuğnaq. - boğnaq tuğnaq: boğaq tuğaq. tuta düdə. duman tutan. duman düdən. tüstü püstü. çiğ biğ. çuğ buğ. isli hisli. darqın. - boğnaq tuğnaq: boğaq tuğaq. tutala düdala. dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. dumanlı tutanlı. dümənli düdənli. çiğli biğli. çuğlu buğlu. isli hisli. darqın.
tuqnamaq	tuğnamaq. tuğaqmaq. boğaqmaq. buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. çiğitmək. çiğləmək. çuğamaq. çuğlamaq. tutamaq. tutlamaq. düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək. püstüləmək. isləmək hisləmək.
tuqnu	tuğnu. tunğu. tuğun. sağır. kar.
tuqosuq	dugosuq. böyük qazan.
tuqra	tuğra. 1.toğra. şərəfə. - sizə tuğra: sizə tuğra: sizin şərəfə. 1.(< doğra. doğrumaq: təsdiqləmək). damğa. möhür. imza. pulun üz tərəfi. tuğra çəkmək: imza qoymaq. 1.tuğraq.
tuqrac	tuğrac. tövrəc. çevrə bər. qoşun yoluş. ləşgər o həşəm.

- tuqraq** **tuğraq. tuğra.** 1. damqa. möhür. 1. yarlıq. buyruq.
fərman. 1. tuqzaq. əmanət.
- tuqraqlamaq** bax > **tuğraqlamaq. tuğralamaq.**
- tuqraqlanmaq** alay. biniş günlərində xan tərəfindən, sonra alınmaq
üzərə, at verilmək. atlandırmaq. tuğra ilə mühürlənmək.
- tuqral** **tuğral. tuğrul.toqsabəy. tosabəy.** alaybəyi. alaybəy.
alabəy. tuqsabay. başçı.
- tuqral** tuqsabay. toqsabəy. alaybəy. alaybəyi. başçı.
- tuqralamaq** **tuğralamaq.** bax > **tuqramaq.**
- tuqralıq** : **tuğru.** qılınc, bıçaq, xəncər kimi nərsələrin saplarının
içlərlə keçirilib, bərkidən incə dəmir. parazvana.
- tuqramaq** **tuğramaq. 1.tuqraqlamaq tuğraqlamaq. tuğralamaq**
alqışlamaq. ödülləmək. şərəf vermək. iftixar vermək. 1.
tuqzamaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək.
peçatlamaq. 1. bağlamaq. qapatmaq. - bu yarağı **tuqla:** bu
cırgı qapat. 1.bitirmək. tükətmək. bağlamaq. sətləmək.
- tuqru** **tuğru. tuqralıq.** qılınc, bıçaq, xəncər kimi nərsələrin
saplarının içlərlə keçirilib, bərkidən incə dəmir.
parazvana.

tuqruq	tuğruq. yumruq. tumruq. büktük. müştük. kombız. kümbüz. qampaz. qapaz. çampaz. çapbaz.
tuqrul	tuğrul. 1. doğan quşu. 1. doğru. doğrulmuş. dik. ayağda. 1. türk mitolojisində, adı keçə "yarı insan, yarı quş". 1. ağdoğan. çaxırquşu.
tuqrul	tuğrul. tuğral.toqsabəy. tosabəy. alaybəyi. alaybəy. alabəy. tuqsabay. başçı.
tuqrultmaq	doğrultmaq. dikətmək. qaldırmaq. şimirmək (ş < > ç) çimirmək. şüşətmək.- at qulğın çimirdi.
tuqs	tuks. duks. general.
tuqsabay	toqsabəy. alaybəy. alaybəyi. başçı. tuqral.
tuqsaq	tuğsaq. dul qadın. dul.
tuqsay	tuqsay.(< tuq). 1. kisə. mukşay. 1. tuq. hesabın bitışı. hesabın cəmi. küll hesab. - tuqsayı mən verəcəm. 1. qiyamət. hesab günü. - tuqsaya qalmasın qanım.
tuqsi	> (q < > .) tusi. (< tuqmək: bağlamaq). 1. qapaq. örtük. kəpəng. - tükən tusisi: kəpəngi. 1. tutqun boya. çala ağ. kölgəli ağ. 1. duks. komutan.
tuqsurmək	tüksürmək. tuqusmaq. tözmək. dözmək. (< tuq. tüq: bağlı. duruq). bağlanmaq. dayanmaq.

- tuqş** (< **tuqmaq**: bağlamaq) > **tuş**. 1. dayaq. dözüml. taqət. 1. döş. gövdə. tən. bədən. 1. tuşə. yemək. 1. güc. zor. 1. bucaq. burcaq. qıyın. - barmağın **tuşundan** bax. - göz **tuşundan** nə baxır gözlər.
- tuqşab** doşab. şirə. çaxır.
- tuqşanmaq** qoçlanmaq. qoçaqlanmaq. igitlənmək. ürəklənmək. qalxunmaq. dikə davranmaq. azmaq. qızmaq.
- tuqşə** > **tuşə**. yerinmək. yeyimlik. yeyəcək. azuq.
- tuqşurmaq** **tuşurmaq**. **toşurmaq**. **toğşurmaq**. doldurmaq.
- tuqta** **duqda - yaşıl, yeni bitmiş buğda**: göyçək > göcək. sümbül.
- tuqtaş** **tuqdaş**.**tuqadaş**. bitikdaş.
- tuqtay** **tuqyan**. **tucan**. **tuqcan**. **tuqqan**. **toxday**. **toqlad**. (< **toq**: düğün). 1. bir yığının, toplumun başçısı. başçı. 1. elbəy. elbəyi. ustandar. 1. yığıncaq. konfirans.
- tuqtən** **duxdən** ^(fars) < **tumaq**. **tikmək**. (< **tüqmək**: **tuqmaq**. **dükmək**. **düqmək**: bağlamaq).
- tuqtən** **duxtən** ^(fars) < **toxuş**.
- tuqtən** **tuxtən** ^(fars) < **toxlamaq**. **toxdatmaq**. işləmək.eyləmək. yapmaq. qılmaq. qoyqarmaq. qoymaq. keçirmək. əda edmək.

tuqturmaq	tuqdurmaq.toxuddurmaq. çiqtirmək. (ç < > c) cikdirmək. (ç < > s) sıxdırmaq. sıxışdırmaq. düğümləmək.
tuqtük	püsgül. saçaq. - ağacdan tuqtük tükğən: bəcərikli. mahir. usta. əli hər işə yaxışan.
tuqu	duku. bax > tuqulu. (< tuq). sümer'də tanrıların yaratma odası.
tuquc	tuğuc. tıxac. mane'.
tuquç	tuğcu. bayraqçı.
tuquçu	duquçu. kurnaz. işgüzar. düzənbaz.
tuqul	yuvarlaq. dayirə şəklində.
tuqulbay	av heyvanları, avıların tanrısı apsati'nin oğlu. - tuqulbaynı nöğəri: tabu dildə avçı.
tuqulqa	tuğulqa. { (< tuğ). tulqa. tuğlığa}. tovulqa. çəlik (polad) başlıq. başa geyilən dəmir börk.
tuqulqa	tuyulqa. tuğulqa. (< tuq). 1. tavulqan. tavulqa. tuğla. 1. qırabaçın bağlanmış, düyünlənmiş başı. qamçının ucu.
tuqulmaq	1. düğülmək. bətlənmək. əğd olunmaq. bağlanmaq. qollanmaq. nəsb olmaq. mənsub olmaq. 1. tıxılmaq. düğünlənmək.

- tuqulu** **toqulu. toquluq. toqoloq. toquq. tuqu (> doğu). (< tuq. tox).** 1. yuvarlaq. yuvar. top. topar. tortop. toparlaq. qurs. kürs. çevrə. ayla. çəmbər. yığın. kümə. kütlə. yığıntı. öbək. məcmu. 1. kürə. yer. yer kürəsi.
- tuquluq** (**< tuq. tox).**
- tuquluqlamaq** **toquluqlamaq.** yuvarlamaq. girdələmək. yumaqlamaq.
- tuqulunmaq** **toqulunmaq.** yuvarlanmaq. girdələnmək. yumaqlanmaq.
- tuqum** **tuxum. (< doğum. töküm).** irq. uruq. nəsil. 1. otunğa. 1. kəsiləcək heyvan. 1. uruq. dənə. tikə. 1 yığın. yığnı. döl. 1. dənə. tıxız. toxum. uruğ. cins. tos. irq. soy. kök. sirişt.
- tuqum** **tuxum.** 1.kədu **tuxum:** qarın qurdu. 1.çəkirdək. dənə. bəzir.- **tuxum atmaq:** tökmək, səpmək.
- biçdiyın taxılı, əkdıyın **tuxumdan** gör.
- **tuxum törəkə:** > toxm o tərəkə (fars).
- **əğləncəlik çırtlanan qabaq tuxumu:** qabaq çərdəyi. qabaq çəkirdəyi.
- **əkin arasında tapılan qara tuxumlar:** qaradağ. qaramıq.
- **soğanın çiçəkdən sonrakı kiçik, qara tuxumu:** qara tuxum. - baxcaya biraz **qara tuxum** əkdım.
- **qara tuxum:** soğanın çiçəkdən sonrakı kiçik, qara tuxumu. -

baxcaya biraz **qara tuxum** əkdim.

- **ot tuxumu**. qaracüq. qaracıq. qaratuq. qaramuq. qaramıq.

- **salxım biçimli, ağacların üzərində bitən bitgi yeyilən ağlı allı, qırmızı tuxumları**: qarağan biçiği.

- **tarlada bitən, tuxumları ağılı, pozucu, kəsənli, zərərli bitgi**: qaramıq. qaramuq.

- əsgı toprağa, **iyi tuxum** əkərsin, buyruq (qismət) olsa göğəribdə görərsin. (**buyruq**: qismət).

- **kötüyə iyi** dedin, **iyiyə kötü**, əkdiyın tuxum bitdi götür.

- **kümüük, yuvarlaq tuxumlu ot çeşiti**: qılıqlı yonca. dığırdıqlı yonca.

- **öğəsi, tuxumu, nütfəsi dışlanmış, çıxarılmış**: iğdiş. enənmiş. enək. (< **enəmək**: düşürmək) burulmuş.

- **tökülən tuxumlardan bitən bitgi**: alaza.

- **tuxum quylama çuxuru**: kiçik çuxur, oyuqqömələ. gəvələ. gövələ.

- **tuxum yatağını (cənini), döl kisəsin dolduran sıvı**: çağnaq.

- **tuxumlanmamış başaq**: ağbaş.

- **tuxumun açılmaq**: yarılmaq. çatlamaq. qırılmaq. çıtlamaq.

- tuqum** **tuxum.duqum.** 1. soy. sülalə. 1. cins. tip. 1. quma. döl.
- **şaytan quma:** şeytan dölü.
 - **ata tuxum:** baba soyu.
 - **tuxum ata:** soy atası.
 - **tuxum tamada:** soy başkanı.
 - **qaraçay tuxumlu qoy:** qaraçay cinsi qoyun.
 - **tuxumların sürməsi:** çaxım.
- tuquma** **duquma.** yarpız.
- **yılan duqumanı süymey edi, olda anı deşiqini allında bitə edi:** yılan yarpız sevmir, o da onun yuvasının önündə bitir.
- tuqumçu** **tuxumçu:** çəkirdəkçi.
- tuqumlamaq** **tuxumlamaq.** əkmək. tuxmalamaq. səpmək. sərpmək. sərpmək.
- tuqumlanma** **tuxumlanma.** gəbələnmə. döllənmə. başaqlanma.
- tuquumlu** **tuxumlu.** uruqlu. bollu. bərəkətli.
- tuquumluğ** **tuxumluğ.** onqaltqan. yumurtalıq.
- tuquumluq** **tuxumluq.** 1. balalıq. uşaqıq. balayatkı. balayatıq. yatın. beçədən. analıq. yatğı. baliyatki. - **tuxumluq at.** damızlıq at. ayğır. erkək at. 1. urğacdişi. uruqluq. 1.tamarlıq. damarlıq. cis. damızlıq.

tuqumluq	tuxumluq. oğlan. döl yatağı. rəhm. rəhim. - damızlıq (tuxumluq) üçün burulmamış erkək sığır: sığır ayqırı. boğa.
tuqumsuz	- sevgi gülü tuqumsuz, söğmə kolu tikansız. - sevgi gülün tuxumu yox, söğməyin tikanı yox.
tuqun	1. tuğun. tunğu. tuğnu. sağır. kar. 1. tüğün. düyün. tüyün. düğün. çimri. çinis. -.
tuqunmaq	1. tikinmək. tizinmək. tezinmək. tısınmaq. çəkinmək. qaçınmaq. qayıtmaq. geri çəkilmək. 1. turulmaq. durulmaq. yorulmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək.
tuquntar	tuğuntar. tunqtar. toğtar. bəyin carçısı.
tuqur	duqur. 1. çıxıntılı. qabarıq. kambur. şiş. ur. 1. taqur tuqur. gurultunu yansidan səs.
tuqurqa	qala duvarı. savur (sipər). səngər.
tuqurmaq	(< tuq). tuqdurmaq. quşqutmaq. saldırmaq. cumdurmaq. 1. durdurmaq. 1. todqurmaq. doyurmaq. bıqdırmaq.
tuqusmaq	tuqusurmək. tüksürmək. tözmək. dözmək. (< tuq. tüq: bağlı. duruq). bağlanmaq. dayanmaq.
tuqusuzluq	duğusuzluq. tuymayış. tuymayış. fikirsizlik.

- tuquş** **duquş.** qambur. tuquş. tümsək. hörgüc. çıxıntı. qabartı.
- tuqut** tuv. duv. ambar.
- tuquy** **toquy. toqoy. tokoy. toquy. toxay. toğay.** (< tuq. tox: bağlı. sıx. girdə). meşə. bükə. orman. cəngəl.
- tuqvat** **duğvat.** pərdə. örtük.
- tuqyan** **tucan. tuqcan. tuqqan. tuqtay.** (< tuq: düğün). bir yığının, toplumun başçısı. başçı.
- tuqyan** **tuğyan** (< tuq: dolu). qalxıntı. qalxma. qaxma. qalxış. qaqıntı. qovqa. qovğa. ğovğa. qopma. qopba. qopqa. qopuş. qopuntu. ayaqlanma. ayaqlanış. daşğın. üsyan. - **su daşğını:** su tuqyanı.
- tuqyan** **tuğyan.** 1. azqınlıq. qababaşlıq. 1. daşma. daşqınlıq. 1. qatuluq. qələyan. dalqaq. əmvac. 1. ürkün. qopaq. qovqa.
- tuqzaq** 1. **tuzaq.** (< tuq: düğün). tuğra. əmanət. 1. **tuqraq.** dönüşdə geri alınmaq üzərə savaş za -manında əsgərin binməsi üçün xaqan tərəfindən verilən at.
- tuqzamaq** tuqramaq. tamqalamaq. imzalamaq. möhürləmək. peçatlamaq.
- tul tuban** **dopdolu.** saysız. bir sürü.

- tul** **dul.** 1. < dal. tal. uzun. boy. uzunluq.tirək. tirlənmiş. - dal
boylum. - dal vermək: uzanmaq. - dal verib gəlib çıxdı
buraya. 1. (l < > r) < tur. dur. turq. durq. boy. ucalıq.
uzunluq. boyut. 1. don. boya. rəng. 1. (1 < dol: böyüklük. 1
< tullamaq: uzaqlamaq). ulaş. uz. uzun. uzun. boy. 1.
doluq. doluq. dolmuş. bitmiş. evlənmək, boşanmaq işini,
görüb bitirən kişi (ərkək, dişi). 1. ək. ağımtul. yaşımtul.
sarımtul. göyümtul. 1. başı boş. ərsiz qadın. 1. yesir. 1.
başsız. 1. tuğsaq. quduz. - **dul tuğsaq:** dul qadın. 1. 1. ək.
boya sözlərində bənzəyişi göstərir. ağımtul, qərəmtul,
sarımtul kimi. 1. yas. matəm.
- **dul arvad otu:** araqıtun.
- **tul qadın:** dul qadın.
- **tul kişi:** dul ərkək.
- tul** **dul.** qalum. qalam. qalma. başıboş. baybaş. qayta.
- qız alsan, deyəcək (- özün bilərsən), **dul alsan**, deyəcək (-
özüm bilərəm).
- **er (tez) qalxan yol alır, ev evlənən döl alır, gec evlənən
dul alır.**
- **dul gəlinin, dəliqanlı güveyə (kürekənə) verən sovgatı:**

ərgənlik.

- **ər evlənən qız alır, gec evlənən, dul alır.** (ər: tez).

- **gəlin dudu:** yeni evlənikən dul qalmış arvad.

- **yeni gəlinkən dul qalmaq:** duvağ düşgünü.

tula

1. < > döle (döllmək: döl buraxmaq). tuxum. bala. uşaq.

özəlliklə it çüçüyü. **1.** tolu. dolu. olqun. **1.** ayna. **1.**

səpilənməmiş dəri. **1. tuqal. tuqla.** kiçik. qısa. bodur. külə.

güdə.

tulaçı

tolmaçı. carçı. savçı. savıc. savac. müxbir. münadi.

müşəvviq.

tulaq

tulbağ. dulaq. duraq. 1. ocağa, od üsdə qoyulan aşıc,

asma, qazanın dayağı. **1.** tulpan. sələ. sala. sara. sərə.

sarıq. qavuuq. qağuuq. əmmamə. **1.** dolu. olqun. təcrübəli.

tulambar

tuşqan. tutuşqan. odluq. tün. hamam ocağı.

tulambarçı

külxan bəyi. tünqi.

tulambarçı

tulanbarçı < tünambarçı. alvac. leylac. alovac.

külxanbəyi. biçgin. biçqın (**< biçmək**). çapqın. çalamıt.

haylaz. yaramaz. gobud. qolçomaq.

tulambarlağ	- <u>tulambarlağın (külxanın)</u> tüstüsün dışar daşıyan deşik, Baca yol: düd yolu, deşiyi, bacası. tütəng. düdəng. tütənək. düdənək. tütək. düdək. tütəklik. düdəklik. tüpəklik. tünlük.
tulan	dolu. olqun. kamil.
tulanbarçı	tulambarçı < tünambarçı. alvac. leyvac. alovac. külxanbəyi. biçgin. biçqın (< biçmək). çapqın. çalamıt. haylaz. yaramaz. gobud. qolçomaq.
tularvatotu	dularvat otu. dulavrat otu. bitgi adı.
tulaşmaz	dolaşmaz. kəsdirmə. qısa. xülasə. muxtəsər.- kəsdirmə yol.
tulavratotu	dulavrat otu. dularvat otu. bitgi adı.
tulay	1. talay, taluy, okyanus, deniz 1. ayna 1. dolu, dolqun, olqun.
tulaz	aciz. işsiz gücsüz. avara.
tulbar	bax > tulpar.
tuli	1. dolu. olqun. kamil. 1. ayna.
tulin	1. tolun. dolun. tam. əksiksiz. qusursuz. 1. ayna. 1. çənə, çənə gəmiyi.
tulqa	(< dol). durğa. tağan. mosı. saçayaq. üçayaq. ocaq. yeşik. dəmir hörgülü tulqa.

tulqa	dolqa. miğfər.
tulqamaq	tolqamaq. doldurmaq.
tulqanmaq	tuqlanmaq. tullanmaq. toğlanmaq. daqlanmaq. dağlanmaq. qızıb atılmaq.
tulqar	1. yekə. tulpar. tulqar. böyük. əzim. güvənli. 1. inanc. güvenc. 1. göstəriş. heybət. heybəli.
tulqaruc	tolarsuq. tolqaruc. ayağ izi.
tulqasız	başnaq. başlıqsız. bōrksüz.
tulqay	tuga. tolqa. miğfər.
tulquq	1. dolquq. tuluq. 1. tulum. örülmüş, hovlanmış, şişirilmiş tuluq.
tulquqlanmaq	tulum kimi şişmək.
tulqurt	dolqun. dolu. tam. bütün. təknil.
tullaq	- tullağa salmaq: tə'xirə salmaq. süründürmək.
tullaqan	tullağan. qaba saba. özənsiz. dərdərik. yuxulubaş. başı soyuq. həvərə. inciksiz. nəzakətsiz.
tullamaq	1. atmaq. çıxartmaq. saylamaq.(# saplamaq: tikmək. sancmaq). 1. uzun edmək. uzatmaq. 1. dartmaq. atmaq.

- tullamaq** 1. uzaqlamaq. ayırmaq. 1. dul buraqmaq. 1. dırlamaq. taqlamaq. efiyə salmaq. artlamaq. arıtmaq. ixrac edmək. atmaq. qoğmaq.
- tullanıřmaq** atıřmaq. savařmaq.
- tullanmaq** 1. dōřenmək. yayılmaq. açılmaq. açınmaq. uzanmaq.- sözə dōřenmiř: sözü eninə boyuna anlatmaq. 1. tavratamaq. tələsmək. əcələ edmək. əcələ etdirmək. davrandırmaq. 1. tuqlanmaq. tulqanmaq. toğlanmaq. daqlanmaq. dağlanmaq. qızıb atılmaq.
- tullanmaq** 1. uzamaq. uzun çəkmək. 1. uzanmaq. - məni alan alıb aldanır, satan satıb tullanır.
- tullanmıř** 1. salıntı. atılmıř. 1. mətrud.
- tulluq** dulluq. ərsizlik.
- tulmaq** topa vurmaq.
- tulp** dulp. dolp. topl. tulup. top. yığın. taxım. kümə. - pambıq tulpı.
- tulpamaq** urqutmaq. - ağcı urkutmaq: dallamaq. budamaq. ağacın budaqlarının başların çırparaq böyüməsinin, ucalmasının önləmək.

- tulpan** tulbağ. sələ. sala. sara. sərə. sarıq. qağuş. qavuş.
əmmamə.
- tulpar** **tulbar. dolbar. 1.** yekə. böyük. əzim. dolu. iğid. batur.
qəhrəman. ürəkli. cəsur. **1.** əfsanədə olan uçan at. **1.**
yiğit. cəsur. qəhrəman. **1.** əfsanəvi uçan at. iyi cins at.
- tulta** **dulda. 1.** qorunaq. qoruqan. qurqan. duvar. gərmən.
qala. qalğan. qırman. sığınaq. tabya. qorunaqlı yer.
istihkam. **1.** saya. qara. himayə. **1.** quyu, çuxur,
qorunaqlı, dalda, gizlənməli yer. **1.** dimdik. borkün
dimdiyi. **1.** dildə. məmə. şişik, çıxıq nərsə. **1.** quytu qoyağ
(çuxur), göbək yerlər.
- tulta** **dulda. 1.** dalda. qalağ. qalxan. sipər. savar. savra. **1.**
qoruq. kölgə. himayə.
- tulta** **dulda. dalda. (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün)** bir yerdə
ayrılmış dam. qaruq. qarıq.
- tulta** **dulda. duldaq. dalda. daldağ. qoşağ. qoşlaq. (1. (<**
qoşmaq.) 1. (< kav. kov). 1. evdə, avluda (həyətdə),
daldada, qırağda olan dam, yer. kiçik, qırağ, yan avlu
(həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. **1.** kiçik, qırağ, yan avlu

(həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov). 1. xəlvətgəh.

tultaq **duldaq. dulda. dalda. daldag. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov). 1. evdə, avluda (həyətdə), daldada, qırağda olan dam, yer. kiçik, qırağ, yan avlu (həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. 1. kiçik, qırağ, yan avlu (həyət). xəlvətlik. həyat xəlvəti. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov). 1. xəlvətgəh.**

tultaq **tultağ. səkin. dinc. güvəş. kəndindən əmin.**

tultalanmaq **duldalanmaq. daldalanmaq: sipər almaq. sığınmaq. sayalanmaq.**

tultalanmaq **duldalanmaq. duldanmaq. daldalanmaq. daldanmaq. 1. qalağanmaq. qalağlanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq. sipərlənmək. savarlanmaq. savralanmaq. 1. qorunmaq. kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq.**

tultalı **duldalı. daldalı. (ambarlıq, tövləlik kimi yeri olan) damlı. qaruqlu. qarıqlı.**

tultalıq **duldalıq. daldalıq. (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) bir yerdə damlığa ayrılmış yer. qarıqlıq. qaruqluq.**

- tultalıq** **duldalıq. daldalıq.** qalağlıq. qalxanlıq. sipərlik. savarlıq. savralıq. **1.** qoruqluq. kölgəlik. himayəlik.
- tultamaq** **duldamaq. dildəmək. daldamaq. şişmək.** məmələrin süte dolması.
- tultamaq** **duldamaq. duldalamaq. daldamaq. daldalamaq. 1.** qalağamaq. qalağlamaq. qalxanamaq. qalxanlamaq. sipərləmək. savarlımaq. savralamaq. **1.** qorlamaq. qorumaq. kölgələmək. sığdırmaq. saxlamaq. himayələmək. himayətləmək. difa', mudafiə etmək.
- tultanmaq** **duldanmaq. duldalanmaq. daldanmaq. daldalanmaq. 1.** qalağanmaq. qalağlanmaq. qalxanamaq. qalxanımaq. sipərlənmək. savarlanmaq. savralanmaq. **1.** qorunmaq. kölgələnmək. sığınmaq. saxlanmaq. himayələnmək. himayət, difa', mudafiə olunmaq.
- tulu** **1.** dolu. olqun. ərgin. **1.** təpə gəmiyi. **1.** təpə gəmiği. bınqıldaq.
- tuluq** **dul. doluq. < > doluq < > toluq. (< dol).** **1.** tuluş. tulum. **tulquq. dolquq. dolunğ. dulunğ. tulunğ. 1.** bütün dəridən, tikişsiz çuval. su qabı. **1.** dolu. olqun. bilgə. ərgin. **1.** yayıq. çömlək. **1.** ayna. **1.** dolmuş. bitmiş. evlənmək, boşanmaq

işini, görüb bitirən kişi (ərkək, dişi). 1. oyma. oyulmuş nə. tolqu. qursaq. küpsər. dolum. tulum. dolu. tursuq. torsuq. şişik. 1. ayranlıq. dalaq. oyma. tikişsiz qab yapılan bütün dəri. 1. sanaç. sağnaç. dağarcıq. xurcun.

- **tuluq edmək**: dövmək. dayaq atmaq.

- **tuluk kimi bolmaq**: şişmək.

- **tuluk tavuş etdirmək**: dövmək.

tuluq

tuluğ. tulum. 1.dolum. doluq. 1. duluq. gözlə qulaq arasında qalan tüklü bölüm. yanaq. şakak. şəqiqə. 1. tutuq. əsrək. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. dolqun. dolu. doluq. 1. kavuz. dəri su qabı. məşg. 1. yayıq. nehrə. - **tuluğ, nehrə dögmək**: yayıq qaqalamaq. qaqcılamaq.

- **bir qoyundan iki tuluq alınmaz**: iki ayaq bir tay başmağa sığışmaz. sudan ayran alınmaz.

- **yanağa, duluq tuluğa (doluğa, doluğa. şəqiqəyə) düşən sarkaq qıvrıq saç**: bürçük. burçıq. pərçəm.

- **yanağa, duluq tuluğa (doluğa, doluğa. şəqiqəyə) düşən sarkaq qıvrıq saç**: bürçük. burçıq. pərçəm.

- tuluq** **tuluğ.** qıştı. şişman.
- tuluqesu** dolmaq. vermək. ödəmək. - **tuluqesu üğey:** ödəməz. müfdə.
- tuluqlu** dalqalı. dağqılı. qorlı. qurlı. gurlı. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. çalxalı. yalxalı. yılxalı. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışıq. qarımıq. küpəli. qılplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
- tuluqu** **tuluxu.** dolmaq. ödəmək.
- tuluqum** **tuluğum.** toluqum. doluğum. girgah. alınının iki yanı.
- tulum** **tuluğ.** **1. duluq. tuluq.** gözle qulaq arasında qalan tüklü bölüm. yanaq. şakak. şəqiqə. **1. kəkil. kəkül. züluf. 1. qatlıq. qapıt (> kapot).** qaplama. örtü. örtük. qapanca. üzlük. üzük. gənə bol iş paltarı. tulum. önlük. çəkə. çəkmə. işlik. rupuş. **1. dolum. doluq. - tulum çıxarmaq:** heyvan dərisin büsbütün soymaq.
- tulum** **tuluq. dolum. 1. qab** (fırıx soyulmuş heyvan dərisindən düzəlinir). **1. yaraq. nərsənin artırılmışı. - dolumsuz:** yarasız. lüt. - **dolumlu:** yaraqlı. - **doluma dolmaq:**

yaraqlanmaq. dolmaq. **1.** körük. kökəngə. kövəngə. **1.**
 tikişsiz qab yapılan bütün dəri. **1.** bir başında düdük olub,
 sıxılaraq çalınan, hava dolu tulum. **1.** dolum. dolu. tuluq.
 tursuq. torsuq. şişik. sanac. külvar. məşg. tolqu. qursağ.
 tuluq. küpsər. **1.** qıbit. - **tulum peyniri:** qıbit bışlaq. -
tulumun alt tərəfində iplə sıxılan dəlik: buççaq. **1.** tağar.
 tağarcıq. çuval. xurcun. xaral. qab. sarnıç.
 - **tulum çıxarmaq:** dərisin fırtıq çıxarmaq.
 - **tulumunu çıxarmaq:** üzmək. çəkin, həddin bildirmək. ədəb
 edmək.
 - **tulum kimi şişmək:** çox şişmək. tuluxlanmaq. su, hava ilə
 dolmaq.

tulumba

1. (tulumba!: " **tulumba** " kimi tapdığıın utan, içdəkin sıçan.
 çəki, ölçünü, həddi bilməyən kimsə). qayta. çapqın. qaba.
 gobud. tərbiyəsiz. **1.** su dartmaq üçün pompa. **1.** bir çeşit
 şirni (dadlı). **1.** dolamba. döngi. qayta. nərsəni
 dolandıran.
 - **tulumbaçı çəngəli:** qapcaq.

tulumba

1.döngü. bir suyu, suyuğu, sıvını bir yerdən çəkib,
 sorub, başqa yerə döndərən, göndərən ayqıt.

1.əmməbasma.

- **qarqa tulumba:** birneçə kişi birini yaxalayıb əlləri üstündə göyə qaldıraraq. - onu **qarqa tulumba** götürdüər.

- **su tulumbası:** əmmə basma.

- **tulumba basmaq:** tulumba vurmaq.

tulumbaçı su çəkən. suçu. mirab.

tulumçu suçi. səqqə.

tulun dolun. tamay. bədr.

tulun **dulun. dolun. (< dulunmaq).** **1.** girgah. **1.** gəmin iki yanında bulunan parçalar. **1.** qulaq altı. gəmdə qulaq altında bulunan həlqə. qayış həlqəsi. - **tulun tulunğlamaq:** duluna. qulaq altına vurmaq. **1.** ay, günəş tutulması. xusuf. - gün **dulundu.** **1.** ay, günəş batması. **1.** tolun. dolu. tolun. tam. əksiksiz. qusursuz. **1.** çənə gəmiyi. qulaqla ağız arasındakı gəmik, gəminin iki yanında bulunan parçalar.

tuluncaq **duluncaq.** batı. məğrib.

tulunq **1.** aç. zaviyə. - **doğru bulunq:** düzaçı: dikaçı. dikbucaq. qayimüzzaviyə. **1.** şaqaq. şəqiqə.

tulunlamaq **tolunlamaq.** boyunla üzün ortaliğından vur maq. şapalaqlamaq.

- tulunmaq** **dulunmaq.** gayib olmaq. görünməmək. batmaq.
gizlənmək. - üzün məndən **dulundi**. **1.** tutulmaq. gün
tulundu.
- tulunturmaq** **dulundurmaq.** **1.** doğundurmaq. **1.** əsirgəmək. muzayigə
edmək.
- tulunturucu** **dulundurucu.** gizlədən.
- tuluş** bax > **tuluq.**
- tum** - **tün, tüm, tum meşə:** qapız. tüngül.
- tum** **1.** bağlama. tumalaç. yumalaç. şişik. donbalan.
tumurcuq. **1. dum.** dövül, dümblek səsin yansıdan söz. -
dum dum dövül çalınır. **1. tum. düm.** "teyxa. bütün. tinik"
anlamında, söz bərkidici ilgəc. - **tüm** qara. - **tüm** doru. **düm**
ağ. **1. tüm.** cüm. bütün. kamil. tim. qapalı. **1. tün.**
- **tum qaramaq:** qapqara. simsiyah.
- **tum tum: dum dum.** gum gum. - **dum dum** soxmaq: gubba
gub çalmaq.
- tum** **tun (< > tüm. tam. sam. sum:** bağlı. bitik. bütün). **1. tam.**
lap. nərsənin istandard, kamil, bütün durumu. - **tum** yaxşı. -
tum göy. **1. tus.** toz. irəng. at rənglərindən. **1. don.** örtülü.

tutuq. bikr. **1.** ilkə. ilki. birinci cocuq. - **tun** oğlum. - **tun** qızım. **1.** bərk. pək. aşırı. - **tüm** qaranlıq.

tuma **doma. dolma. - yapraq dolma:** qaraçıxı.

- **tuma qalmış:** açıla qalmış. yorqunluqdan nə yapacağıın bilməyən. apışıq. yapışıq.

tuma **duma. 1.** tumalac. dumalac. yığıncaq. **1.** pirənslərlə soylular arasındakı təbəqə. **1.** qoyu rəng. **1.** miliz. qarışıq.

tumac **tumac. tumac. dubac. 1.**tuma. çox şişman. hoşur < qoşur <> qocur. dolqun. **1.** qayıq çeşitlərindən. içi boş, boşqa, sala sayağı yapılmış, böyük sandıq. ırmaqda, su üzərində köprü qurmaqda, ayaqlıq görevini gören, daşımaqda işlənən, çayda, ırmaqda üzər qayıq.

tumaç kisə. tobra. balış.

tumaçi əmmə, xala, dayı, əminin uşaqları.

tumaq **1.** buynuzsuz qoyun. **1.** ət qafalı. dar qafalı. **1.** qapatmaq. tıxamaq.

tumaq **1.** **tumağ. tuqam. yumağ. yuqam.** kütlə. kitle. **1.** **toraq < > toqar.** tümsek. qalağ.

tumaq **tun**maq. **don**maq. (< **tum**). (> **tum**maq. **tumurcık**). **1.** bağlamaq. qucaqlamaq. tutmaq. **1.** baş qabı. börk.

tumaqa	tumağa. tomağ. tac. quşların başındakı tac. qalpaq. qulaqçın.
tumaqan	tumağan. 1. nilufər çiçəği. 1. duman. sis.
tumaqı	dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə. iç orqanların sıvı, su salması. - göğüs dumağı. - bağırsağ dumağı. - burun dumağı.
tumaqu	tumağu. tumav. soyuq dəğmə. zükam. nəzlə. ingi. uçqu. uçquq. ingi.
tumalac	topuq. (f < > p) tofuq. yumru. yumar. yuvar. təpə. təl. girdə. qulaq.
tumalaq	top.
tumalamaq	1. vurmaq. dövmək. pataqlamaq. 1. devirmək. yıxmaq. 1. gömmək. 1. doldurmaq.
tumalanmaq	1. dövülmək. 1. devrilmək. yxılmaq. 1. gömülmək.
tumalmaq	1. tumurmaq. boğmaq. 1. dumalmaq: domalmaq: donmaq (bağlanmaq. tutlmaq). şişmək.
tuman	duman. < > toman. {tunban. tümən. (< tuqman. tuqan < tuq)} . 1. pus. bus. pas. sis. çis. his. buxar. buğar. buğ.- duman qaplamaq: şiş basmaq. 1. qırağı. 1. tütsü. düd. dütən. çovğın. tüt. ümir. tütün. - duman ayrıldı: sis açıldı

(dağıldı). **1.** rəng. **1.** toxmaq. tumaq. tutmaq. örtmək. **1.**
 püs. sis. toz. **1.** buğ. sıcaq havada soyuq qabların
 üzərinə qonan buğ. - dumanı üstündə: yep yeni. təbtəzə.
 - tozu **dumana** qatmaq: çox tələsmək. çox qaşmaq. **1.** tümən.
 (< **tuqman**. tuqan < tuq). sancaq. quyu. qəza. urçin. **1.** yüz
 kəndə birlikdə deyilən sayac ölçüsü. **1.** balaq. şalvar.
 culbar. çaqşır. **at tuman**. **don**: iç balaq:. **1.** bol, gen, qıssa
 iç donu. **1.** **duman**. sis. pirənslərlə soylular arasındakı
 təbəqə. **1.** gəmi sükanı, buyurduruğu, fərmanı. **1.** his. iş (**ş < > s**) is. pus. sis. **1.** on min. **1.** çoxluğu göstərən söz.
1. quyu. qəza. sancaq. **1.** buxar. buğ. pus. pas. səbsək.
1. iştan. içdon. bol, geniş ev paltarı.
 - **duman tütmək**: tütünmək. tutunmaq.
 - **tumanın doldurmaq**: donun doldurmaq. özün batırmaq.
 - **tuman bağı**, quşağı: uçqur: içqur.
 - **şeh, yaş, sulu, çilli duman**: sis. yerə enən bulut. püs.
tuman **duman**. **1.** **duman**. **tutman**. tüt. düd. dud. (> **tond** (fars)).
 tüstü. is. his. buğ. buxar. **1.** don. iç şalvar. alt şalvar.
1. əsər (< **əsmək**). tüstü. tütsü. neşə. əsrar. muxəddirə.
 narxod. **1.** çisigin. çən. **1.** buğu. buxar. **1.** çis. sis. duman.

- pus. pusarıq. 1. tozanaq. toz bulutu. 1. tüstü. düd. dud. 1. kötü. pis. darmaduman. dağnaq. bərbad. - **durumu duman**. 1. quruntu. quşqun. sanrı. oynuş. uynuş. xiyal. ovham. ovham. vəhm. malixulya. ilüzyon. düşünsi. alıq. iligim. ılığım. xulya. taslaq. şəkilcə. çalu. iməj. duyarıt. əlirmə. 1. gömcək. şalvar. pijama.
- **duman tutan. duman düdən: tuta düdə**. tüstü püstü. çiğ biğ. çuğ buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- **darmaduman**: kötü. pis. dağnaq. bərbad. - **durumu duman**.
- **tuman köynək: don köynək: don paça**: iç geyimli. ev paltarlı.
- **başı dumanlı**: 1. vurqun. aşıq. 1. əsrük. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq.
- **dağ başından duman əksik olmaz**: uca yerdəkinin başı, sıxıntısız olmaz. bitməz.
- **dəniz dalqasız, dağ dumansız olmaz**.
- **duman, düd, tüstü çəkmək üçün, qubba tavanda yerləşən baca, deşik**: tünlük. boğun.
- **iy, is, his, qoxu, duman, tüstü kimi, burularaq yüksələn**

nərsəni bildirir: buram.

- buram buram tütür.

- iy, is, his, qoxu, duman, tüstü kimi, burularaq yüksələn

nərsəni bildirir: buram.

- buram buram tütür.

- tuman çeşiti: sıxma.

- tumanın iki sallaq bölümünün yapışan bölümü: apış. ağ.

- tumanına sıçmaq. tumanın batırmaq: donuna yapmaq.

- duman attırmaq: 1. tozalamaq. tozmaq. pozalanmaq.

şişinmək. 1. öndə gedib, qolaylıqla işi başarmaq, qılmaq. 1.

yıldırmaq. yıldırtmaq. qorxmaq. ürkütmək. 1. yel qoğmaq.

boşuna işləmək.

- dumanı doğru çıxsın: sonu iyi olsun.

- dumanı, tozu üstündə: çox yeni, taza. - duman boyalı:

qoyu toz, kül rəngi.

- duman bürümək: 1.yox olmaq. görməz olmaq. 1.qarışmaq.

qatışmaq.

- başı dumanlı: yekəxana. başında böyük amaclar, bulutlar

(xiyallar) bəsləyən.

- dumanlı durum: gərgin hal, vəziyyət.

- dəli dumanlı baş: qan çanağlı baş.

- **inam gedse, tuman qalmaz.**

- **işi duman olmaq:** durumu dağnaqmaq, pisəlmək.

- **tumana basmaq:** altına qaçırmaq. islamaq. islatmaq.
islatmaq. islamaq.

tumançı **dumançı.** 1.neşə, müxəddirə çəkən. 1. az para ilə çox para qazanan qumarçı.

tumanğ **tümənğ. tumanğı (< tuqman. tuqan < tuq).** son. axır. hər nəyin aşağı, uzağı.

tumanlamaq **dumanlamaq. dumanmaq. düdəmək. düdləmək.**
1.tutamaq. tutlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək.
püstüləmək. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq.
buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq.
boğmaq. tuğmaq. isləmək hisləmək.
1.**dumanlatmaq.** bulandırmaq. bulanıqlaşmaq.

tumanlamaq **dumanlamaq. tüstülətmək. dumana asmaq, tutmaq.**
bulatmaq. qaratmaq. - **başı dumanlı:** kefli. sərxoş.

tumanlanmaq **dumanlanmaq. 1. tüstülənmək. dumana tutulmaq. 1.**
bulanmaq. qaralmaq. bulanmaq. bulutlanmaq.
bulanmaq. dumanlanmaq. qaralmaq. 1. pus bolmaq.
puslanmaq.

- **göy bulutlandı**: bulandı.

- **gözü dumanlanmaq**: gözü qararıb görməz olmaq.

tumanlanmaq **dumanlanmaq**. duyqulanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq. tasalanmaq. görmək. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. tasarlanmaq. düşünmək. fikirləşmək. fərz edinmək.

tumanlanmaq **dumanlanmaq**. duyqulanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək. xiyallanmaq. tasarlanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. - çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyqular, nə olaylar **keçinirim**.

- **gözü dumanlanmaq**: gözü qararmaq. hirsindən heç nəyi görməmək. **1**.bulanmaq. qatışmaq. - **gözləri bulutlanmaq**, **dumanlanmaq**: ağlayacaq kimi olmaq.

tumanlaşmaq **dumanlaşmaq**. **1**.tozlaşmaq. ortalıqda görünməmək. əksilmək. əsginmək. toz olub gedmək. yoxalmaq. itmək. batmaq. ölmək. gömülmək. savuşmaq. yox olmaq. qeybolmaq. **1**.durumu kötüləşmək, pisəlmək.

pozqunmaq. **1.** ortalıqda görünməmək. tozlaşmaq. toz olub gedmək. yoxalmaq. heçəlmək.

tumanlatmaq **dumanlatmaq. dumanlamaq.** bulandırmaq.
bulanıqlaşmaq. qatışdırmaq.

tumanlı **dumanlı. 1.** bulut. çanıq. çalqun. çalnuq. çalıq. bulanıq.
bürküt. **1.** ışıltılı, bərraq olmayan. tonuğ. donuğ. tüssüli.
bulutlu. boz. soluq. bulutlu. bulanıq.- **göy bulutlandı:**
bulandı. - **donuğ** sırça. **1.** dumlu. tumlu. sisli bölgə.

tumanlı **dumanlı. 1.**tutuq. tutqun. boğqun. tünək. dünək. tünğə.
düngə. (**1. < tün:** gecə. **1. tünğ < tünq:** düğn: düğün: qapalı.
1. < dönmək). **1.**sisli çisli. puslu pusarıqlı. **1.**bulanıq.
sıxıntılı. toxalı. **1.** çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək.
çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. içgi içib
qanmış, qanıqmış, doymuş. qanuq. qanıq.
bulut.aldırmaz. laübalı. saymaz. umursamaz. çarpıq.
sarpıq. əsrık. əsrük. qərib. əğrik. əğric. əğlincik. kefli.
tutuq. dəlişman. yayaq. yayqa. laqeyd. sərxoş.
- **dumanlı tutanlı:** tutala düdala. dumanlı tutanlı. tüstlü
püstülü. çıgli biqli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq.
isli hisli.

- **qafası dumanlı**: 1. əsrlik. kefli. 1. **qafası bulutlu**: yarı əsrlik, kefli. 1. gərəksiz, çözülməmiş sorularla başın yormağ.
- tumanlıq** **dumanlıq**. 1.sislik. çislik. pusluq. pusarıqlıq. 1.bulanıqlıq. sıxıntılılıq. 1.əsrliklik. keflilik. sərxoşluq.
- tumanlıq** **dumanlıq**. bulanıq. qaramlıq. qaramtulluq. sislik.
- tumanmaq** **dumanmaq**. **dumanlamaq**. **düdəmək**. **düdləmək**. tutamaq. tutlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək. püstüləmək. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğaqmaq. tuğaqmaq. isləmək hisləmək.
- tumanmaq** **tümənmək**: (< **tuqman**. **tuqan** < **tuq**). baylanmaq. bəylənmək. bayınmaq. bayıqmaq. varlanmaq. zənginləşmək.
- tumansız** **dumansız**. bulanıqsız. duru. saydam. bərraq.
- **imansız gedir**, **tumansız gəlir**.
- tumar** < **tümər** (< **tüm**. **tum**). { **mr** < ^{metatez} > **rm**) < **türmək**}. { 1. < ^{metatez} > **dürmə** > **dümərə** > **tümər** > **tumar**. **bürmək**. **burmək**. 1. < **yum**. **yumar**. **yumamaq**. **tum**. **tumlaq** (**tutum**)}. 1. **büyü**. **ovsun**. **bağ**. **cadı**. **tilism**. **sehir**. 1. **açın**. **ehsan**. **ikram**. 1. **bitik**. - **tumar** bürmək: bitik **türüşmək**. 1. **toğra**. birlikdə

paket yapılmış kağız. - **tumar yapmaq**: toğra bəstəmək. **1.**
vəxtilə ceylan dərisindən olub, boyuna uzun kəsilib,
üzərində qol (imza) toplanıb, yazı yazılan bükət. **1.**
tomar. tamaq. qutas. qotas. qaşqa. atın alnına taxılan
qotas. nişan.

tumar **1.** (< **tuqmar** (moğol)) damar. qoşun üçün gərəkli çağda
eldən yığılan vergi. **1.** timar. tuqmar. tutluq. qussə. **1.** sığır
dili. risalə. **1.** gözətmə. baxma.

- **dəvə timarı**, **tumarı**: kötü, başdan savma iş.

tumarçı xəsdəgözətçi. xəsdəbaxcı.

tumarxana dəlixana.

tumarı tomarı. tamamı. tamı. tümü. bütününü. hamısı.

tumarıq ilqım. sərab.

tumarlamaq **1.** şumarlamaq. görkləndirmək. bəzəmək. bəsləmək.

əzdirmək oxşamaq. **1.** tuqmarmaq. qayğılanmaq.

1. yuvarlaşdırmaq. devirmək. - xalçanı **devir**. **1.**

qaştarlamaq. heyvan baxıcılığı edmək. **1.** > **timarlamaq**.

qaşırmaq. qaşırmaq. qaşovlamaq.

tumarlamaq **tımarlamaq**. qaşarlamaq. qaşırmaq.

- tumarlatmaq** tumutmaq. tumatmaq. yumutmaq. yumıtmaq.
toplanmaq.
- tumarlayan** bəkçi. baqıçı. bakıçı.
- tumas** göğsü **qapsıyan**, **qabırqa** gəmikləri.
- tumata** **dumada**. altın, gümüş üzərinə yapılan yazılı bəzəkli işləmə.
- **dumada qəmə**: bir qafqas qəməsi türü.
- tumata** **dumata**. nərsənin bəzəkli, işlik örtüsü, hörgüsü. - **tumata** qəmə.
- tumatılan** **dumadılan**. iki inəği birdən əmən buzağı.
- tumatmaq** tumutmaq. tumarlatmaq. yumutmaq. yumıtmaq.
toplanmaq.
- tumav** **tumağu**. soyuq dəğmə. nəzlə. ingi. zükam.
- tumay** səssiz. səkin. kendi halində.
- tumb** düşən nərsənin səsin yansıtır. - **tumb** suyun içinə düşdü.
tumb etdi:cumb etdi.
- **dumb olmaq**: tumbaymaq. dumbaymaq. yoxolmaq.
tümbətün düşmək. ölmək.
- tumba** **cumba**. nərsədə şişik yer. qarınlı, qarın vermiş nərsə.

- tumba** **dumba.** 1. dayaq. dəğənək. kötək. sopa. - **dumba yemək:**
dumbalanmaq: kötək yemək. 1. çapaq. dörd qıçlı, ayağ altı
otrağı. tabura. çarpaya. 1. topraiları ayıran simgə.
- tumba** **tümbə.** yatağa atılıb dincin almaq. cocuq dilində
"yatmaq" anlamındadır. - saat üçə gəlincə haydı **tumba.**
yuxusu gəlincə tumba yatdı.
- tumbadaq** suya düşmə səsi.
- tumbadız** şişman, biçimsiz, qıssa olan. - **tumbadız** kişi.
- tumbaq** **tümbək. dümbək.** 1. şişik olan nərsə. dövül. təbil. 1.
buruq. burqu. əğri büğrü. 1. şişik. çevrəli. qarınlı. girdə. 1.
tombağ. tombalaq. büktə (ş < > k) püştə. təl. tərə.
- tumbalaq** dümbələk. tümbələk. dombalağ.
- tumbalaq** **tumbalaq. dombalaq.** 1.yuvarlaq. tombul. dombul.
şişmanca. 1. mallaq. - **tumbalaq aşmaq:** dombalaq aşmaq.
mallaq aşmaq. taqla atmaq.
- **tumbalaq aşmaq:** dombalaq aşmaq. mallaq aşmaq. taqla
atmaq.
- tumbalamaq** **dumbalamaq. dombalamaq.** (< tum. tün). 1. sarıyıb
bağlamaq. 1. cocuq dilində "yatmağa" deyilir. - yallah
tumbaladıq.

- tumbatmaq** itirmək. yox edmək. yoxatmaq.
- tumbaymaq** **dumbaymaq. (y < > l) donmbaımaq. 1. şışmək.**
dikəlmək. çömbəlmək. - **tumabayıb** yatmış gördüm. **1.**
çıxmaq. gözə çarpaq. **1.** dumbolmaq. yoxolmaq.
tümbətün düşmək. ölmək.
- tumbaytmaq** **dumbaytmaq.** dumb edmək. yoxedmək. tümbətün salmaq. öldürmək.
- tumbolmaq** yox olmaq. yoxolmaq. itmək.
- tumbul** - **tumbul tumbul: cumbul cumbul:** sıvıq, suyuq nərsənin çalxanaraq çıxaran səs.
- tumbulçalanğac dumbulçalanğac.** filbədahe şiiir.
- tumən** **dumən.** tuman sancaq. quyu. qəza. turçin. (< **tuman:** **tuqman:** girdə nərs). (< **tuqman.** tuqan < tuq). sükan. gəminin fərmanı. (> dom. düm). quyruq. fərman. - **dayısı** **düməndə:** qohum tanışi iş başında olan. odada adamı olan. - **düməni əğri:** çarpıq quyruğlu at.
- **dümən tutmaq:** gəmini sürmək. - **dumənçi:** gəmiçi. - **dumənçilik:** gəmiçilik.
- tumər** turma. tumra. turp.
- tumqan** tuman. sis.

tumqılmaq	bax > tumuqmaq.
tumlaq	topalaq. tombalaq. tombalaq. girdə.
tumlatan	tumladan. tuttur. an. toxunan. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. acıdan. acıdıçı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hırləndirən. hısləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. üzən. üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən.
tumlıq	donluq. soğuc. soyuc nərşə. - ölü üzi tomluğ: ölü üzü don (soyuc) olur.
tumlımaq	donlamaq. soğumaq.
tumlıtmaq	donlatmaq. soğutmaq.
tumlu	dumlu. 1. dumanlı. sisli bölgə. 1. soğuc, ayaz alan yer.
tumluqlanmaq	1. donuqlanmaq. soğuc bulmaq. 1. soğuc davranmaq. surat asmaq. 1. bax > tumuqmaq. doluqmaq. doluqlanmaq. bıqmaq.
tumlutmaq	soğutmaq.
tummaq	tunmaq. 1. donmaq. yummaq. küsmək. çəkilmək. cummaq. çummaq. qapanmaq. qaranlamaq. toxalmaq.

- tixanmaq. bütünmaq. bütünmək. dolunmaq. tutulmaq. (> **tün**: gecə. qaranıq. bağlı. tutqun). **1.** dinmək. dinlənmək. oturmaq. sağırlaşmaq. ağırlaşmaq. dinməz, güng, genğ (> **qonq** (fars)) duruma gəlmək. **1.** donmaq. **1.** dalmaq. qərq olmaq. **1.** cumulmaq. çoxalmaq. yığılmaq. **1.** süsmək. susmaq.
- tummaq** **tutunmaq.** hirsələnmək. hislənmək. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq. içlənmək. sancınmaq. acınmaq. acıqlanmaq. toxlunmaq. içinə almaq. kədərlənmək.
- tummal** yalta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yaramaz. damarsız. başarıqsız. kırık.
- tummalmaq** yaltanmaq. yaltalıq etmək. gəvşəmək. yaramazlamaq. kırıxqamaq.
- tummur** **tuppur.** **tumur.** tümsek. təpə.
- tumor** quddə. bez. - **boyunda çıxan iri bez, tumor, quddə:** çiğac. çiğaz. çiğaş. (< **çıxmaq**). quvatr.
- tumoşpor** **dumoşpor.** yirmi bir.
- tumpaymaq** **dumpaymaq.** itmək. yoxalmaq.
- tumra** turma. tumər. turp.

- tumramaq** **tumarlamaq. yumarlamaq.** artıq urtuq bölükləri, əngəlləri aradan qaldırmaq. - ağacı tumra: budayıb arıtlamaq.
- tumruq** **1. tomruq. (< tomlayan: yığan. bağlayan).** kündə. buxov. işgil. köstək. **1. tomrucuq. tomruqcuq. tomurcuq.** yazda çirtmaq üzrə, qışın ağacların üstündə kiçik düğümlərin hər biri. **1. qalınlaşmış dal. kök. kündə. 1. nərsenin böyük bölümü.** - daş, mərmər **tumruqu. 1. kündə. dustaqların ayağına vurulan, iki dəlikli kündə. 1. türmə. sindan. zindan. - tumruğa atmaq: tumruğa vurmaq. - tumruq ağası:** türmə başçısı.
- suçluların boyunlarına vurulan qalın tumruq:** qanğ. - **salma tumruq:** müvəqqəti türmə. qara qolun gecə çüçədə tutduğu kişiləri saldığı türmə.
- tumruq** **1. yumruq. tuğruq.** büktük. müştüq. kombız. kümbüz. qampaz. qapaz. çampaz. çapbaz. **1. tomruq. kötük. kündə. qalın odun.**
- baca tumruğu.** baca körüsü: baca küresi. bacanın çatıdan üst bölümü.
- tumrul** **dumrul. 1. oxun sivri ucu, dəmir ucu. 1. başı dumanlı, dalqın. 1. toğrul. “nəsil verən, yaşam başlangıcı”.**

- tumrum** tomruq. tomrum. kütük. kötük. kündə.
- tumsaymaq** küsmək. tumşuq, burun sallamaq.
- tumsıq** çüv. dimdik. mınqar.
- tumsunmaq** tumuşmaq. qayğı kədərlə yumulub, dinmədən oturmaq.
- tumşuq** (t < > y) yumşuq. 1. quşların əğri dimdiyi, qaçası. dodaq. tutaq. çündük. çumduk. qomşum. cündək. dimdik. dağ, quş burnu. - **tumşuq, burun sallamaq:** tumsaymaq. küsmək. 1. darqınlıq. azar(lıq). 1. künc. bucaq. kövşə. quşə. 1. (heyvanarda)ağız burun. 1. (yumşuq). dümsük. tumuş. tumsıq. 1. çıxıntı. burun. qaqa. dimdik. çüv. mınqar. 1. **tumuş.** ağız burun. heyvanların ağızı, gözü, burnu birlikdə. 1. it, yapağan kimi heyvanların yumrı ağızları.
- tumşuq** (t <> y) yumşuq.
- tumturaq** < > təntənəli. taptapalı. təptəpəli. nərsəni şişirib, çalıqlayıb, parlaq, təpinişli, səslı küylü, bəzəkli göstəmək.
- tumturaq** **tumduraq.**dikəqalxa. dəbdəbə. - **tumduraq** ilə gəlib san gördü.
- tumturmaq** **tundurmaq.** dindirmək. dinləndirmək. yatırmaq. sağirtmaq.

- tumu** **tumuşaq.** qirip. soyuq. - **tumu** dəğmə: soyuq dəğmə.
- tumuçu** dalqıç. cumucu. ğəvvas.
- tumuxmaq** bəl bəl durub baxmaq. səfeh səfeh, şaşqın, durqun anlamsızca baxmaq.
- tumuq** **dumuq.** **tummuq** (t < > p) **tuppuq.** **dimik.** **dəmiq.** **tımıq.** **1.** cuq. **1.** kor, kəsgin olmayan. - **duppuq** kişi: qaba, gobud qonuşan. **1. dunuq.** qanmaz. gec başa düşən. - nə **dunuq** adamsan sən. - **dumuqun** biri **dumuq.** - **dumuğun** biridi, nə dinər, nə danışar. **dumuq** kişi, malbaş işi. **1.** duyuq. duymuş. xəbərdar. - o bu işdən **dumuqdu.** - **dumuq** qaldıq. **1.** tıncığıb, qapanıb, içi sıxılmaq. sıxıntı. qussə. - **tumuqun** nədir: dərdin nədir. **1.** boğucu. bunaltıcı.
- tumuqamaq** qirip olmaq soyuq almaq.
- tumuqlanmaq** **tummuqlanmaq.** **tuppuqlanmaq** **1.** bağlanıb kortalmaq. korlanmaq. korlaşmaq. kəsginliyin itirmək. **1.** yox olmaq. ölmək.
- tumuqmaq** duruqsunmaq. durmaq. şaşmaq. heyrətə dalmaq. - bunu eşidib **durdu.** - gözlərinə inanmayıb **durdu.**
- tumuqmaq** **tumuqmaq.** **tumqılmaq.** **tumluqlanmaq.** **1.** boğulmaq. - hava **tumuxub.** **1.** yumulub dönmək. qayıtmaq. üz

- çevirmək. küsmək. - o bu uğrudan **tumuqdu**: işindən, istəyindən, uğraşından çönmək. **1.** qınamaq. qınlıq, zor, korluq gösdərmək. - mənə nəyə **tumluqlanırsın. 1.**
- doluqmaq. doluqlanmaq. dolqunmaq. bıqmaq. bükülmək.**
- tumulmaq** (**y < > t**). **yumulmaq. 1.** uşuşmaq. üşüşmək. hər tərəfdən bir yerə yığılmaq. **1.** çəkinmək. vaz keçmək.
- tumur** **tummur. (t < > p) tuppur.** tümsek. təpə.
- tumurcuq** tomurcuq. bürçük. sürgün.
- tumurcuq** yumurcux. qunça.
- tumurcuqlanmaq** tomurcuqlanmaq. bürçüklənmək. sürgün vermək.
- tumurlanmaq** tümürlənmək. dürümlənmək. yumurlanmaq. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək. topnalmaq.
- tumurlu** **tummurlu. (t < > p) tuppurlu.** tümseklü yer. təpələrlə qapalı. - **tummurlu çunqulu** (çuxurlu): dərə təpəli yer.
- tumuş** heyvanların ağızı. gözü. burnu. tumsıq. dümsük: dimdik. çüv. mınqar. ağız burun. tumuş.
- tumuş** **tumuşqa. 1.(> təmeşg** (fars)). böğürtgən. **1.** tumuşqa. (< **tum**: yığıq).**işqaf. içqab.** qaytarma taxası. gömmə dolab,

dilab. dilab. dolab. qapanas. qapnas. qapnasal. qapana.

(# **dışqab**. çıxma. taxca. sərgen. qaş. rəf.).

- **qəfəsəli dilab**, **işqaf**: qatamalı, qatalı, təbəqəli sərgen, rəf.

qara ev.

tumuşac

tumuşca. quru lumu. əmani lumu.

tumuşaq

tumuqamaq durumu. qirip olma. soyuq alma.

tumuşca

tumuşac. quru lumu. əmani lumu.

tumuşqa

(< **tum**: yığıq) **1. tumuş** > **təmeşg** ^(fars). böğürtgen. **1. işqaf**
< **içqab**.

tumuşluq

buruntaq. burunluq. ağızlıq. qırızma. lavaşa. mal
qaranın ağız burnuna taxılan nərsə.

tumuşmaq

1. qaqaları, dimdikləri ilə, bitləşmək. birbirinin bitlərin
ayıqlamaq. - toyuqlar **tumuşub** dururlardı. **1.** tumsunmaq.
qayğı kədərlə yumulub, dinmədən oturmaq. **1. tutuşmaq**.
yığılmaq. küsənib, bir bucaqda yığışıb oturmaq.

tumutmaq

tumatmaq. tumarlatmaq. yumutmaq. yumıtmaq.
toplanmaq.

tun

tun. 1. bax > **tum. 1.** gizli, quytu yer. **1.** kəmnə. kəmnək.
kəmkən. kəminə. həqir. aciz. - sizin **kəmnə** quluz. **1.** dinc.

dinlənmə. - könlüm **tun** boldu. **1. tüngə.** ilkin. qadının ilk cocuğu. qadının ilk qocası. dölənmə.

tuna **1. ten.** toran. burğan. burulğan. girdəv > (**gerdab** (fars)). **1. tona.** varlı. zəngin. göstərişli. görkəmli.

tunaq bax > **tunuq.**

tunaqı **donaqı.** tumağı. **1. tunakı.** bax > **tunuq.** **1. mat.** donuq rəngli. bat. tunuq. donuq. boğuq. **1. boğuq.** **1. ücra.** sapa. **1. qarmasar.** somurtqan.
 - **tunaqı kişi:** qaramsar kişi.
 - **tunaqı yarıq:** sönük işıq.
 - **tunaqı yer:** ücra yer.
 - **tunaqı tavuş:** boğuq səs.

tunaqılanmaq matlaşmaq. donuşmaq. sönüşmək.

- **gün tunaqılandı:** hava tutldu.

tunalqı toplu, imumi sözləşmə. külli saziş.

tunarıq qaran quluq. sisli dumanlı, bozarıq hava. dağınırıq durum. kədərli. dərin. - **tunarıq** gözlüm.

tunarıqlamaq qaran qululuq salmaq. kölgələmək. sis, duman qoparmaq. bozartmaq. havanın bozarıb, bulanması.

tunarmaq qararmaq. korlanmaq.

- tunay** 1. uzaq. 1. evlatlıq. qız cocuğu.
- tunban** tuman. iştan. içdon. bol, geniş ev paltarı.
- tuncuqmaq** doncuqmaq. 1. darlıqmaq. tıxanmaq. bunalmaq. boğulmaq. 1. bıqmaq. bunalmaq. 1. qurumaq. sararmaq. solmaq. soluqmaq. 1. donub qalmaq. çəkilib durmaq. 1. hevanların yuvalarına çəkilib, qış yuxusuna gedmələri. - ayı doncuqdu. 1. qayğılanıb, susub qalmaq. dinməmək. bağlanmaq. dursunmaq. - ayı qış yuxuna tuncuqdu.
- tunç** tuç. bironz, paxır, qalay qarışımı.
- tunçımaq** qoqmaq. pozulmaq. tıncımaq. tıncqamaq.
- tunçu** dunçu. topçu. toptançı. muqatiəkar.
- tunçuqdurmaq** boğmaq.
- tunçuqmaq** 1. tıxanmaq. boğulmaq. 1. bunalmaq. 1. qurumaq. sararmaq.
- tûnəbül** dünbül. tûmbül. təpəcik. - çıx dünbülə bax gör mal gəlir. - dünbülə çıxıb baxdıq.
- tunq** tung. dunq. dun. 1. nərsənin bütünlüyün, hamsılığın göstərir. topdan. bütünc. ümdə. külli. həpdən. kəptən. 1. nifus sahibi. kudretli. iqtidalı. 1. tanğ. tanker. boşqa. - su tunqu: su tanqı. 1. dunq. dun. nərsənin bütünlüyün,

- hamsılığın göstərir. topdan. bütünc. ümdə. külli. həpdən. kəptən. - **dunçu**: topçu. toptançı. muqatiəkar. - **tunsatış**: ümdə satış. - **tunalqı**. (**tun** + **alqı**: sözləşmə. saziş). toplu, imumi sözləşmə. külli saziş. **1.** # mayda. xırda. kiçik. ufaq.
- tunqa** **tunğa. tona.** **1.** qaplan. asya qaplanı. **1.** güclü. qudretli. üstün. yuxar. ulu. yiğit, qahraman, kuvvetli, güclü. **1.** tinqə. qızıl, gümüş pul. **1. tonqa.** babır. bəbr.
- tunqaq** donqaq. donuq, tutuq, tumuq, cingiltisiz, zəhsiz, tonsuz səs. - **tunqaq** tabış: səssiz ünləm.
- tunqalamaq** **tonqalamaq.** babırlanmaq. bəbirlənmək.
- tunqan** döngən.
- tunqra** **tonqıra.** kir. bulaşıq.
- tunqra** **tunğra. - tunğra түşmək:** onqıra yatmaq: unqıra yatmaq sırt üstü yatmaq.
- **tunğra түşmək:** . unğıra, onqıra yatmaq üz üstü düşmək.
üzü yumulu yatmaq.
- tunqtar** (< **tün**: gecə). bəkçi. gözətçi. keçikçi. **1. tuğuntar. toğtar.** bəyin carçısı.
- tunqu** **tunğu.** tuğnu. tuğun. sağır. kar.
- tunquç** **tunğçu.** **1.** cocuq. oğul. **1.** dilmanc. dilmac. mütərcim.

- tunqul** - **danqıl dunqul edmək**: qaba səs çıxarmaq.
- tunqur** 1. **tonqralı**. pasaqılı, pis, qaba kişi. qalın qafalı. qanmaz. yaramaz kimsə. 1. it balası. 1. (< dön). **döngək**. yuvarlaq. 1. (< dön). toy düğünü dolandıran kimsə. tamata. 1. doğuz.
- tunmaq** **donmaq. tünmək**. qapanmaq. tıxanmaq. tutulmaq. buğlanmaq. bağlanmaq. bulutlanmaq. - göy **tundi**. - qapı **tundi**. - art tundi: gədik qarla bağlandı.
- tuntura** **tundura**. donra. donmuş bataqlıq.
- tunturmaq** dondırmaq. qapatmaq. örtmək.
- tunuq** **tonuq. donuq. tunaq. tunakı. tonaq. donaq**. 1. tutuq. boğuş. sönük. uçuq. soluq. mat. - **tunuq** yarıq: boğuş işıq. alız. - köpək **tonuq tonuq** hürüdü. 1. ucra. uzaq. sapa. pərt yer. 1. qaramsar. don üzli. somurtqan. qaşqabaqlı. - **tonuq** kişi. - **donuq** tapış: boğuş səs. 1. **dumuq**. qanmaz. gec başa düşən. - nə **dunuq** adamsan sən. - **dunuqun** biri **dunuq. dunuğun** biridi, nə dinər, nə danışar. **dunuq** kişi, malbaş işi.
- tunuq** **turuq** (# **tünük: donuq**). qapalı. bağlı. qaranlıq). saydam. açiq. layasız. ləkəsiz. iziz. izsiz. tünüz. tünsüz. şəffaf.

- müsəffa. cəlif. **1.** mat. bat. tunaqı. boğuş. donaqı.
- **parıy tunuq tunuq üredı:** çoban köpəği boğuş səslə havlır.
- tunuqlamaq** **tunaqlamaq. dondurmaq. 1.** sönükləmək. soluqlamaq. uçuqlamaq. matlatmaq. **1.** pozuqlamaq. xarablamaq. **1.** gizlicə, sezdirmədən iş aparmaq.
- tunuqmaq** **tonuqmaq. donumaq.** tıxanmaq. boğulmaq.
- tunyə** **dünyə.** ipəkdən toxunmuş kiçik **buxca, bağı.**
- tup** **dup. dupu. (< top. tuq:** düğün. bağı. girdə). **1.** pəxlə (< bağı). **1.** tıp. tırp. **1.** dolu olmuş, toplaq yer. özəlliklə meşə. - **dupağac: dupdirək:** meşə ağacı.
- tupan** **tufan.** çapqur. çapğur. boran. qarlı yağmurlu fırtına. çatta. çadda. çata. cada. boran.
- tupan** **tüpən (> tovan** (fars)). tavi. tapı. güc. qaldırı. zor.
- tupar** **dupar. duvar. duvarlıq.** barqay. baraqay > baraqah. barqah.
- tupəq** **tupək.** yun. tük. cük. tiftik. pəşm.
- tupi** **topi.** başlıq. taqya. ərəqçin.
- tupidən** (fars) < **top.** toplamaq.
- tuplanmaq** **1.** diplənmək. dibindən olmaq, ayılmaq. dəlinmək. deşilmək. - duvarı **tupladıq:** dədik. **1.** dip tutmaq. kök

- salmaq. - ağac **tuplandı**. 1. baylanıb, zənginləşmək.
dövlətlənmək. - ölkə **dipləndi**.
- tuplənmək** diblənmək. diplənmək. özün tutmaq. kökləşmək.
zənginləşmək. çoxarılmaq. - ağac **tüpləndi**. - o **tüpləndi**: o
pullandı, varlandı.
- tuplu** tublu. qəbir. məzar.
- tuppa tubur** **duppa dubur**. pütürlü. sivilcəli.
- tuppuq** **duppuq**. bax > **tumuq**. kor. kəsgin olmayan. küt.
- **maqandırqan gözliqinq duppuq bolğandı**: övdüğün
bıçağın koralmış.
- **duppuq kişi**: dar qafalı. zor anlayan.
- **duppuq tilli**: qaba dilli. qaba saba qonuşan.
- tuppuqlanmaq** **tumuqlanmaq.duppuqlanmaq**. korlaşmaq. koralmaq.
bağlanıb kortalmaq. korlanmaq. kütləşmək. kəsginliyini
itirmək.
- tuppur** **duppur**. **tummur**. **tumur**. tümsək. təpə. tümsək.
- tuppurlu** 1. (t < > p) **tummurlu**. **tumurlu**. tümsəklü yer. təpələrlə
qapalı. 1. **duppurlu**. engəbəli. təpəli. - **tuppurlu çunqurlu**:
duppurlu çunqurlu. engəbəli. düz olmayan.

- tuppuş** **duppuş** 1. çuxur. oyuq. 1. qalça. qaba ətlər. göt. 1. dolu. ağzına qədər dolu. 1. boş. çuxur. oyuq. 1. # dolu. qaba, qalça ətlər. ağzına qədər dolu, tıxanmış.
- tupramaq** topmaq. böyütmək. şişirmək. - uşaq nəyi **toprama**.
- tupu** **topu**. 1. **dupu**. bax > **tup**. 1. qar furtunası, fırtınası. boran. 1. işqırıq. 1. qar topu. qar gülləsi. qar oyunu.
- tupuq** bucul. aşıq.
- tupulqan** 1. yırtan. yırtıcı. dələn. - **kök tubulgan**. bir quş adı. 1. təpip cuman. yarıp yırtan. dələn. - **tupulqan**: bir quş adı.
- tupulmaq** tuplunmaq. dəlinmək.
- tupun** **tubun**. **dibin**. **tubunlug**. **tübiln**. yeməkdə bulunan çör çöp parçaları. bugday kəsmigi.
- tupur** topur. iri. - **topur** yinu: iri mirvarid.
- tur !** **dur !**. toqda !. dayan !. - mən toxda deyirəm. sən a çallab barasa: mən dur diyirəm. sən isə sıvışıb gedirsən.
- tur** (< **dur**. **durmaq**: dözmək. çəkmək). 1. batur. bahadur. iyit. pəhlivan. 1. "**turşca**, **turşa**" deyilən çox turş yemiş ki aşə tökülür.
- tur** 1. "**dur**. **dura**. **dir**. **diri**. **qar**. **qara**. **qır**. **qıra**". ön ək olaraq, artırılan sözə "duraqlıq. itilik. ağırlıq. mətinlik. muqavimlik"

özəlliği verir. - **durkişi**. - **durkök**: qalın kök. soylu. - **qarqır**:

bərk topraq. **1. dur. duruq**. bitin. kəs. kəsin. istop. ist. **1.**

dur. tür. dür. durum. hal. - **durlı dürli**: hallı mallı.

- **götürü tur**: yolçuluğun çoğun gedərləri, xərclərini qapsayan tur.

- **tur!**: **dur!**. **basda!**.

tur

turq. durq. dur. 1. boy. ucalıq. uzunluq. boyut. - yerin eni

turqu. - bir mıx **turqu**: uzunluğu. - bir süngü **turqu**. - yerin eni

duru. - **enli** durlu. - enindən kəs duruna qoy. **1.** hazır. **1.** tor.

yava. yavaş. (# < **tez**: iti. durmayan). **1.** evin başı, dayağı,

buyruğu, fəmanı. - eşik (qapı) it yeridir, gər olsun böri,

pişiggə orun oldu, öynün töri. **1.** tib. dib. **1.** bucaq. **1.** turan. -

bahadır **tur** idi ləşgərləri həp. - belə **tur** elinin sərvərləri həp. **1.**

tur ! dur !. toxda !. istop !. dayan !. qal !. **1.** durmaq.

yaşam. canlılıq. **1.** iradə. istək. yargı. **1.** düz. eş. bir. **1.**

ası. yaban. **1.** (< **durmaq**). bulun. qərar. - **dursuz** xəstə

alınmır. - **dur** almaq: qərar almaq. - **dur** vermək: qərar

vermək. - on kərə **dur** qoydum gəlmədi: qərar qoydum. - durlu

çağda buluşarız: qoyulmuş zamanda tapışarıq.

- **tur!**: dur!. dayan!. yavaş!. - **dur baxalım**.

- tura** - **özü ölüb, özü dura bilmək**: öz kilimin sudan çıxartmaq.
- tura** 1. **dura**. darı. dava. daru. 1. **tura**. qalxan. sipər.
düşmandan, nərsədən savınma ayqıtı.
- tura** **dura**. 1. "**dur. dura. dir. diri. qar. qara. qır. qıra**". önek
olaraq, artırılan sözə "duraqlıq. itilik. ağırlıq. mətinlik.
muqavimlik" özəlliyi verir. - **durkişi**. - **durkök**: qalın kök. soylu.
- **qarqır**: bərk topraq. 1. bənd. sədd. duvar.
- tura** **dura. dura. tutum. qərar**. 1. **yarqı**. olca. yönə. ölçü. ölçün.
hükm. 1. cıdam. muqavimət. 1. qət'namə. 1. təsmim. 1.
dözüm. tablaş. səbr. istiqamət.
- **yarqı, ölçü** (qərar) çıxarma.
- **olcalamaq**. ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq.
qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.
- **yarqısız**. olcasız. yönəsiz. durasız. qərarsız.
- **yarqılı**. ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.
- üç kərə **yarqı** (qərar) qoyuldu.
- bir **yarqıda**: bir **ölçüdə**. bir **durada**. bir **yönədə**. bir **tutumda**.
bir **qərarda**.
- iki **yarqıdan, ölçüdə** (qərar) birin tutmalısız.
- incəlib, ölçünmədən, **yarqı** (qərar) **verilməsin**.

- bu **yarqıyla**: bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla.
bu qərarla.

- **yarqıya** (qərar) gəlmək.

- **olcasın** (qərar) pozmaq.

- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

tura

dura. tuqra. tuğra. 1. (< torlamaq. yığmaq). burulmuş, eşilmiş, yoğun ip. **1.** ipdən, dəri yarıqından hörülmüş şallaq. qamçı. **1.** törə. zanğ. sanğ. yasa. qanun. cızıq. **1.** bir nərsəni verməkdə, almaqda, təslim sırasında, “**oldu**” anlamına deyilən söz. **1.** torba, yəm torbası. **1. duraq.** ev. oturaq. yaşanılan yer, barınaq. ağ. ağıl. sığnaq. qala. sipər. məkan. - **dura etmək (1.** ev tikmək. **1.** bir yerə qonmaq). **1.** dikdə qurulan kiçik yer, taxca, rəf. öbək. qapı üstündə düzənlənən kiçik dam, dilab. **1.** yəmşək. başörtüsü. **1.** şərayit. mihit. **1.** düz. doğru. **1.** sibirya bölgəsinin əsqi adı. **1.** yaşam. həyat. **1.** sağlamlıq. dayanıqlılıq. qalıcılıq. **1. ad.** bu ad, çocuqları ölmüş ailələrin yeni cocuqları olduğunda yaşamda qalıp uzun yaşaması, sağlamlıq olması diləğini içərən adlardandır. çox əsgilərə dayanan bir gələneklə bu gündə

sürdürülməkdədir. duraq, dursun, durmuş, durdu, yaşar, toxda, toq, toqa, toxdamış, turan vb.adlar da hep aynı gələneğin ürünüdür. **1.** paraları keçərli etmək üçün üzərinə vurulan yasal damqa, im. - əsgilmiş paralar, oxunmayır **durası.**

- **dura dura, kəsik kəsik söyləmək:** turaqlamaq. duraqlamaq.

- **tura evi: dura evi.** duraxana. davaxana.

turab yardımçı. yarav. mavin. uytun.

turac otu molla başı.

turac - **turacın disisi:** yabanı toyuq. qırqavul. bozlağ.

turac **durac.** daynac. atlıq. altlıq. otrac. təməl. daban. ayaqlıq. qaidə.

turac **durac.duraş. durcaq. duracaq.**

turacaq duracaq. **1.** bəkləmə. bəklək. qarucaq. qoucaq. **1.** turası.
- **turası yer.** duracaq yer. **1. turqu.** yam. - **duracaq zaman:** turqu oğur.

turacaq **duracaq. 1. durcaq. duraş. durac.1. durduraq. duranaq.**
dayanaq. dəstək.

turaç duraç. **1.** öğüz. iyi. doğru. gözəl. **1.** bir nərsənin duran yeri. altlıq. qaidə.

turağanlıq **durağanlıq. duraqlıq. durqunluq.** yerləşik yerlilik.
təpirsizlik. hərəkətsizlik. sabitlik.

turaq **duraq. 1.** gecikmə. gecik. gecit. yubat. tə'xir. **1.** kahillik.
qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq.
qaranqaşlıq. təmbəllik. **1.** durulacaq yer. gözləği.
gözləmə. bəkləmə. gözləm. bəkləm (yeri). durma. bölmə.
istqah. **1.** pasqah. qərarqah. **1.** ayıran. bölən. kəsən. -
əpəycə **duraqdan** sonra gəldi başqa biri. **1.** mənzil. **1.** aralıq.
dinləmə. fasilə. kəsinti. bir kiçik **duraqdan** sonra.
1. məqam. **1.** istinad. **1.** musiqidə istinad pərdəsi.
dominant. **1.** davranış. dartıq. dartış. rəftar. **1.** naz. əda.
durmaq, qılınmaq yolu, sayağı. **1.** tutaq. tutum. təsmim.
1. yer. məkan. məhəll. məqam. **1.** dərəcə. məqam. **1.**
mə'nəvi orun, dərgə. **1.** bulnaq. bulunaq. barnaq. otraq.
iqamətqah. məskən. **1.** nuxdə. qal. xal. **1.** ilahi söyləş.
bayat. **1.** sikut. susma. susam. **1.** durma. əğlənmə.
dincəlmə. **1.** tutaq. ilgik. ilgili. bağlılıq. mərbut. **1.** söz
vermə. qovl. **1.** peyman. əhd. and. **1.** yəmin. **1.** barnaq. su,
hava, qara yol daşıtlarının, yol üstə, yolçu yük götürüb
başaltma üçün duran yer. iskülə. liman. bəndər. **1.**

durcaq. durat. quruluş. ocaq. istasyon. istqah. **1.** gözləği.

gözətlənən yer. bəklək. istqah.

- **yol üstü ara duraq:** iniş. eniş. iskal.

- **bir yerdə duraq tapmamaq:** sürəkli yer dəyişmək:
köçəbələşmək.

- **son duraq:** sonöy. sonev. sonav. sin. qəbir.

- **gəmilərin durağı:** dəmir yeri. - **sınırlı sürəli duraq bölgəsi:**
təvəqqüf mütləqə məmnü'.

turaq

duraq. durcaq. (durulacaq, durulan yer). **1.** aramqah. **1.**

məqam. **1.** məkan. mənzil. məskən. **1.** istqah. istasyon. -

duraq otu: bitgi adı. **1.** otraq. oturaq. aramqah. məsgən.

yam. ev. durqa. qalaq. qalğa. mənzil. oturaq. qonaq.

məks. qərar. - on gündə bir gün qonaq etdik. **1.** yat. yataq.

barınaq. in. nin. **1.** bir nərsə gözləmək üçün dayanan

(dururlan. qalınan. gözlənən. dinlənən) yer. **1.** aralıq.

dinlənmə (dinlik). fasilə. antirakt. **1.** dərəcə. məqam. **1.**

məkan. **1.** susma. sikut. duruqlama. arxa. istinad. - **duraq**

söz: istinad olunan söz. **1.** arxa. dəlil. - **duraqsız iş**

görülməz. **1.** cümlə sonu nuxdə. paraqraf bəlgisi olaraq

qoyulan kiçik çiçək. **1.** durcaq. turuqlaq. dayancaq.

sığnaq. pənahqah. **1.** duran. ev. sığıncaq. durulan yer.
yaşanılan yer. məkan **1.** yaşam, ömür. **1.** karga. **1.**
durqac. durulan. or. yer. bölgə. yaşanılan yer. **1.** durqun.
dinc. sakit yer. **1.** minik yeri (at minmək üçün uca yer). **1.**
duraq. ayıq. oyaq. **1.** duram. dayanğ. tayqan. dayqan.
qutmaq. qalmaq. məks. arğam. ağram. aram. təvəqqüf.
1. tulaq. ocağa, od üsdə qoyulan aşıc, asma, qazanın
dayağı. **1.** hey'ət. hal. halət. vəziyyət. **1.** moqeyyyət.
mövqe. **1.** sübat. sikunət.

turaqa

sipər. qalxan. savağ. savınma ayqıtı.

turaqalmaq

duraqalmaq. **1.** baxaqalmaq. şaşırmaq. çaşırmaq.
şaşaqalmaq. şişəqalmaq. çaşaqalmaq. şaşqınlıqdan
təprizəməmək. **1.** durmaq. mütəvəqqif olmaq.

turaqan**durağan.** yerinir. üşəngəç.**turaqan****duraqan.** durqun. təpirsiz. hərəkətsiz. yerli. sabit.**turaqana****duraxana.** duraevi. davaxana.**turaqanmaq**

duraqanmaq. **durqunmaq.** təpirsizmək.
hərəkətsizləşmək. yerlinmək. yerləşmək. sabitlənmək.

turaqçı

duraqçı. durqaçı. yamçı. evçi. qalaqçı. qalğaçı. mənzilçi.

turaqıç**duraqıç.** **durqıç.** vurqıç. virgül. kiçik durma imi, simgəsi.

- turaqından** **duraqından** yerinə görə. yer yönündən.
- turaqlama** söngüş. sönmə. kəsilmə. dinmə. yatışma.
- turaqlamadan** aram qaram etməy. düşünmədən. quşqusuzca.
- turaqlamaq** **duraqlamaq. duralamaq. 1.** dinəçmək. təkləşmək. dənğləşmək. aram, qərar tutmaq. oturmaq. **1.** dura dura, kəsik kəsik söyləmək. **1.** dura dura. kəsik kəsik. qırıq qırıq olmaq. qılmaq. **1.** şaşımacaq. **1.** quşqulanmaq. şəgg qılmaq. **1.** sürəli. sıralı (davamlı) bir işdə. bir sürə durmaq. **1.** dalı qalmaq. **1.** səbr etmək. **1.** yapşamaq.apışmaq yapışib qalmaq. əldən düşmək. yorulmaq. tənqimək. acizləmək. ləngimək. **1.** tüşlənmək. bir gediş, yol arasında dayanmaq, təvəqqüf etmək.
- turaqlamaq** **duraqlamaq. duruqmaq. 1.**bir sürə durmaq. **1.** kəsik kəsik qonuşmaq. **1.** şaşırmaq. mat qalmaq. **1.**qərar çıxarmaq. **1.** **durmaq.** israr, tə'kid etmək.
- bir əngəl qarşında ala şaşqınlığa düşüb duraqlayıb
birikmək, yığışmaq: irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.
- turaqlı** **duraqlı. 1.** müstəmərr. istimrari. **1.** muqavim. **1.**dəmirbaş. təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş.

qanğırıq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz.
 gəməlməz. gəmalmaz. sərkiş. dirəkbaş. gücbaş.
 dirəngən. dirəncin. dirəncən. sırtıq. üzdən gedməz. qara
 astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara
 başlı. inadçı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan.
 müsirr. israrlı. 1. duralı. dayanaqlı. qalıcı. bərk. dəvamlı.
 möhkəm. 1. seyrək. fasiləli.

- **sözündə işində dayanıqlı, duraqlı olmayan:** əsmər.
 oportünist.

- **duraqlı durumlu:** dayalı döşəli. 1. sabit. 1. oranlı. oranşlı.
 qərarlı.

turaqlı **duraqlı.** 1. toxdamli. qərarlı. 1. davamlı. sabit. 1. dabanlı.
 bərk. dönmez. sabit.

turaqlıq **duraqlıq. durağanlıq. durqunluq.** yerləşik yerlilik.
 təpirsizlik. hərəkətsizlik. sabitlik.

turaqmaq **duraqmaq.** tə'xir etmək.

turaqsamaq **duraqsamaq.** abınmaq. quşqulanmaq. - **sözdə abınmaq:**
 qonuşurkən duraqlamaq.

turaqsamaq **duraqsamaq. duruqsamaq. durumsamaq.** quşqunmaq. iki
 ürəkli olmaq. sakınsıramaq. sanıqsıramaq. düşünmək.

çəkinmək. tərəddüd etmək.

- **işə başlanımda, sakınsıradım:** duraqsadım.

turaqsanma **duraqsanma.** çəkinmə. örtünmə. üşünmə.

turaqsatmaq apındırmaq. yapındırmaq. qapındırmaq. düşürmək.
səndələtmək. quşquya düşürmək.

turaqsıtı **duraqsıtı.** 1.məsnəd. 1.istinad edilən konu, nuxdə, not.
istinadqah. 1. tə'kid. 1. durdunluq. kasatlıq. 1. mərcə'.

turaqsız **duraxsız.** oynaq. sözgən.

turaqsız **duraqsız.** dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz.
dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız.
dibsiz. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız.
qərarsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız. yarasız.
təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız. sürəksiz.
yeltək. gəlgeç. subatsız. dəğişgən. dəğişən. dönüşgən.
düzənsiz. dəngəsiz. sübatsız. sürəksiz. mütəhəvvil.
qərarsız dalqaçı. havayi. sürəksiz. oransız. oranşsız.
qərarsız. cıdamsız. subatsız. bozyel. poyraz.

turaqsız **duraqsız. duruqsuz.** 1. dəğişgən. düzənsiz. dəngəsiz. 1.
yeltək. gəlgeç. subatsız. 1. kəsinsiz. qanıqsız. qanıtsız.
oransız. oranşsız. qərarsız. 1. tutamsız. tutumsuz.

ölçüsüz. 1. quşqulu. işgilli. oransız. oranşsız. qərarsız.

- **dayancaqsız, duraqsız düşüncə**: qaraquş oyu.

turaqsızlıq **duraqsızlıq**. durumsuzluq. durmazlıq. dayaqsızlıq.
dayasızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq.
dayamsızlıq. dəvamsızlıq. qərarsızlıq. dönəklilik. dibsizlik.
cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq.

turaqut turqut. ömürlü. durucu. uzun yaşamlı.

tural durma, yaşama, ömür.

turalamaq **duralamaq. tutumlamaq. 1. olcalamaq. ölçünləmək.**
qərarlımaq. yönəlmək. yarqılamaq. 1. cıdamaq. qeyrət,
muqavimət göstərmək. olcalamaq. israrlımaq. müsirr
olmaq.

turalanmaq **duralanmaq. cıdanmaq. qeyrət, muqavimət göstərmək.**
qərar qılmaq. qərar qılmaq. müstəqərr olmaq.
müsəmməmləşmək. olcalanmaq. tutumlanmaq.
israrlanmaq. müsirrleşmək.

turalğa **duralğa. saxlac. istqah.**

turalı **duralı. 1. bax > duramlı. 1. duraqlı. dayanaqlı. qalıcı.**
bərk. dəvamlı. möhkəm. 1. tutumlu. qərarlı. yarqılı. olcalı.
yönəli. ölçülü. ölçünlü. ortam. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı.

mütəvəssit. mö'tədil. 1. yarqılı. olcalı. yönəli. talvasasız.
 tablı. dözümlü. səbirli. qərarlı. tutumlu. müsəmməm.
 payidar. subatlı. cazim. əzmlı.

turalıq 1. duralım. əğlənəlim. 1. düzənli. müntəzəm.

turalıq **duralıq. duralılıq.** tutumluq. tutumluluq. olcalıq. olcalılıq.
 yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq. qərarlılıq.
 yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük.
 ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik.
 mö'tədillik. e'tidallıq.

turalılıq **duralılıq. duralıq.** tutumluq. tutumluluq. olcalıq. olcalılıq.
 yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq. qərarlılıq.
 yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük.
 ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik.
 mö'tədillik. e'tidallıq.

turam **duram.** duraq. dayanğ. tayqan. dayqan. qutmaq.
 qalmaq. məks. arğam. ağram. aram. təvəqqüf.

turamaq **duramaq.** çoxalmaq. azmaq.

turamamaq **duramamaq** 1.keçəməmək. keçənməmək. ötəməmək.
 vazkeçəməmək. istəyin kəsəməmək. 1.dözəməmək.

- bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq: tikiş

tudduramamaq.

- **coşqunluqdan, coşuqluqdan, həyəcandan yerində**

duramamaq: qabına sığmama: könlü içinə sığmamaq: içi dəriyə sığmamaq: dözümsüzlük etmək.

turamlı

duramlı. duralı. duran. sürəli. sürəmli. getgənli. gedənli.

dəvamlı. kəsintisizi. kəsintisizin. qırılmazı. qırılmazın.

qırıqsızı. qırıqsızın. arasızı. arasızın. aralıqsızı. boyunaq.

boyanıq. sürəkil. düzəli. monton. yeknəsəq. birsayaq.

aralıqsızın. dayıma. bir düzüydə. sürən. sürəmli. getgən.

gedən. dəvamlı. kəsintisiz. qırılmaz. qırıqsız. arasız.

aralıqsız. dayım. boyuna. hər zaman. qanıma.

mütəmadiyə. dayıma.

turamlıq

duramlıq. sürəklik. sürəmlik. getgənlik. dəvamlıq.

kəsintisizlik. qırıqsızlıq. aralıqsızlıq. aralıqsızın. bir

düzgüydəlik. madamlıq. dayimilik. dayimi. həmməşəlik.

qamışalıq. qamıçalıq. əbədi. ilələbəd.

turamsızlıq

- **duramsızlıq, qəarsızlıq göstərmək:** ımızqanmaq.

yumızqanmaq. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq.

qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq.

yançıtmaq. qayğılanmaq. işgillənmək.

turamun

1. evcil, evciman **1.** onurlu, onuruna düşkün.

turan

1. duran, yaşayan. durucu, qalıcı, yaşayan, canlı. **1.**

qalan. artıq. törən. törəyən. **1.** sabit. **1.** duraq. ev. türklər'in oturduğu ölkələrə verilən ad. gözəl. türk musiqisində yədi zamanlı, üç vuruşlu bir küçük usüldür. ömür, ömürlü, yaşama dirənci (çocuqları sıx ölənlər ailələrin, uzun ömür, qalıcılıq diləklərini içərən adlardan. **1.** diri. yaşayan. canlı. ölməz. qalxan. armaz. **1.** turquçı. durquçu. durucu. turdaçı. **1.** qımıldanmayan. sakin. sabit. **1.** bulunan. mocud. kain. qayim. **1.** bağlı. **1.** vəqf. **1.** baqi. **1.** duranğ. bəfali. - adaşlıq üzə durun: yoldaşlığa bəfali. **1.** turanğ. dürrac. çöl xoruzu.

- **qursaqda duran:** sindiriləməz. həzm olunmaz.

turan

duran. **1.** duramlı. sürən. sürəmli. getgən. gedən.

dəvamlı. kəsintisiz. qırılmaz. qırıqsız. arasız. aralıqsız.

dayim. **1.** durqun. qımilsız. hərəkətsiz. **1.** durma. durmuş.

qalma. qalmış. qalan. yadavul. yadıqar. anıt. əsgilərdən

sürüb gəlmə, intiqal etmə. - olardan **qalma.** **1.** duryan.

diri. yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan.

yaş. yaşayan. yaşan. **1.** qalıcı. sürəkli. dayimi. dəvamlı.

1. olan. hazır. amadə. mühəyya. - **duran** nəvarsə gətir. -

duran nəyimic vardı, tükəndi. 1. sabit. (# qalxan. köçər.

köçən. gəzən. səyyar).

- **quduzla oturub durana**, kötülükdən bir payda düşər: itlə yatan bitlə qalxar.

- **bir yerdə duran**, əğləşən: əğləşik. əyləşik.

- **əldə duran: (- çıxılan, bölünən sayıdan, nərsədən əldə**

duran: qalan. - onda doqquzun çıxsan, **qalan** bir olur).

- **ayrılana, gedənə görə, olduğu yerində, geridə duran**:

qalan. - qonaqlardan üçü **qalan** oldu.

- **uzaq duran**: ayaq çəkən. yanaşmayan. yaxlaşmayan.

- **yerindən duran çəkir çəkisin** (çıxarır hökmün). - yatıb

duran **yasasın** yatırdır: (qanunun qurur). özbaşnalıq. qarnışlıq.

hərc mərc. anarşi.

- **dalı, geri, qıraq, qıra duran**: çəkingən. çəkinik. qaçınqan.

qaçınıq. girişməyən. qırasınğan. qırsınıq. təksingən. təksinik.

turan **duran**. bax > **duramlı**.

turan **duran**. kəllə şəq. islatan. sulayan. turan. duran. kəllə

şəq. islatan. sulayan. boğazlıyan. basqan. tutaqan.

qayıtsız. təpgin. əldən salan. simitən. tutub bıraxmayan.

yaxalayıcı. dirəşgən. duruşqan. duraşqan. dayışqan.
 bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. qərarlı. sırtıq.
 üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. düzənli.
 dəngəli. sürəkli. subatlı. daynaqlı. qərarlı. düddürü.
 diddiri. dirəngin. dirəngən. simitən. israrlı. dəmirbaş.
 təpirbaş. çomaxbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş.
 qanğıriq. dikqafa. dikəbaş. qartlanqaz. qartlanmaz.
 gəməlməz. gəmalmaz. sərkış. dirəkbaş. gücbaş.
 dirəngən. dirəncin. dirəncən. təpir. təpirçi. təpikçi.
 dəmirçi. israrlı. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı.
 inadçı. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.
 duraqlı. müsirr.

turan

duran. turumlu. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı.
 dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı.
 dayınışlı. dayınqan. dayanan. sabit. sağlam. tüpqülüqlü.
 əbədi. mətin. qımilsız. sabit. çaxılı. donmuş. donuq.
 daşlaşmış. qımilsız. cansız. çaqqılmış. taxılmış. qımilsız.
 hərəkətsiz. dəğişməz. dəğişsiz. fərqsiz. həməən. eyni. bir
 qıllı tırqıllı. gəvşəməyən. əzilməz. çökməz. qırılmaz.
 pozulmaz. pozulmayan. çürüməz. əsgiməz.

turanaq	duranaq. durduraq. duracaq. dayanaq. dəstək.
turanğamaq	duranğamaq. dirəngmək (< durmaq). durulmaq. bəklənmək. əğlənmək. əklənmək. sallanmaq. aslanmaq. sürənğəmək. sürənğizmək. axsınmaq. dinlənmək. təvəqqüf edmək.
turanğasmaq	duranğasmaq. dirəngəşmək (< duruşmaq). sürənğəşmək. sürənğişmək. əğləşmək. əkləşmək. sallaşmaq. aslaşmaq. axsınışmaq. dinlənişmək.
turanğsız	duranğsız. dirəngsiz. (< durmaq). durmazın.durmadan. ha birə. sürənğsız. sürəncsiz. sallanmadan. aslanmadan. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən.
turanıqlıq	duranıqlıq. dayanıqlıq.
turanq	turanğ. turanc. dürrac. çöl xoruzu.
turanmayan	- bir yerdə <u>dinc duranmayan</u>: türmə qaçqını.
turarqa	durarqa. otraq. oturaq. yerləşim. iqamətqah.
turas	duras. tiras. diras (< dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.). yuxar. yoxuş. yüksək. uca. çıxış.
turası	durası. 1. duracaq. - turası yer. duracaq yer. 1. turquy. durquy. durmalı. durmağa yarar, uyqun. - bu turquy yer əməs: bura durmalı, qalmalı yer dəğil.

- turasız** **durasız.** 1. iğrəti. əğrəti. keçici. qeyri sabit. 1. yarqısız. olcasız. tutumsuz. yönəsis. talvasalı. tabsız. qərarsız.
- turasızlıq** **durasızlıq.** yarqısızlıq. olcasızlıq. yönəsislik. qərarsızlıq. talvasalıq. tabsızlıq. tutumsuzluq.
- turaş** **duraş.** (durac.durcaq. duracaq). duruş. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsat. oranc. oran. üstəc. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar.
- turaşqan** **duraşqan. duruşqan. dirəşgən.** dayışqan. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. oranlı. oranşlı. qərarlı. inad.
- turaşmaq** **duraşmaq.** davalaşmaq. darılaşmaq. dərman olmaq.
- turat** **durat.** 1. duraq. durcaq. quruluş. ocaq. istasyon. istqah. 1. orda. ordaq. burqat. qoyut. balıq. balıt. bağılat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. aydat. dərıt. darat. deyıt. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. anlıq. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət.
- turba** - qaradurba: qaradurba: yoğun boru, kaval, yüyə, lülə.

- turba** **durba.**oğcaq. oycaq. ocaq. oyuq yer. baca. yol. - ildə bir kərə **ocaqları** arıtlanmalıdır. **1.** durba: torba. **1.** türül. dürül. boru. yoğun lülə.
- turbaq** **durbağ.** **1.** **durqab.** **durnağ.** durub. barınaq. dərgah. **1.** **durşut.** heybət. heykəl. yapıt. qapıt. bağağ. bükək. toxut. ögək. örek. hörerək. biçit. çıqqın (**< ciq**). yükür. kürdə. gördə. kürüt. qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət. **1.** igid. dəli. dəliqanlı. qaltaq. çaltaq. **1.** dayanıqlı. möhkəm. **1.** qalın. qəliz. **1.** doğru. quşqusuz. gümansız. şəggsiz. **1.** **durubağ.** **durubqa.** **tırobqa.** **turubqa.**kitik. tıxac. tırafik. çitik. basabas.
- turbaqlı** **durbağlı.** durşutuq. durşutlu. dayqanlı. dayqınlı. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (**< ciq**). gördəli. hörerəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaqlı. qapdallı. qapıtılı. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxduruq. toxuşlu. toxutuq. yapıtılı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- turbaş** **durbaş.** **1.**çomaqbaş. güdə dəğnək. **1.** qaynaq. yöntəm. qanı. qanun. yasa. yasaq. **1.** turumlu. dayanaqlı.

dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı.
 dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. sabit.
 sağlam. tüpçülüqlü. əbədi. mətin. qımılısız. sabit. çaxılı.
 donmuş. donuq. daşlaşmış. qımılısız. cansız. çaqqılmış.
 taxılmış. qımılısız. hərəkətsiz. dəğişməz. dəğişsiz.
 fərqsiz. həməən. eyni. bir qıllı tırqıllı. gəvşəməyən.
 əzilməz. çökməz. qırılmaz. pozulmaz. pozulmayan.
 çürüməz. əsgiməz.

turbaşan **durbaşan.** qaynaçı. yasaçı. yasavul. yasaqçı. mə'mur.

turbı **1.** yardımçı. yavər. uyuntu. **1.** tosun.

turbınlamaq **turpunlanmaq. 1.** araştıрмаq. **1.** qıyas edmək. **1.**
 ölçümləmək.

turbun **turbın. 1.** araştıрма. izləş. istəş. salışdırış. - onun evin
türbünlə: axdar. **1.** ölçmə. qıyas edmə.

turcaq **1.** başlanqıç. dirsək. giriş. salma. - iş **durcağı.** - pitik
durcağı. 1. tutaq. daynaq. muqavimət.

turcaq **durcaq. duracaq. duraş. durac. duraq. durat.** quruluş.
 ocaq. istasyon. istqah.

turcıq durucu. qalıcı. uzun ömürlü.

turcimək durcımaq. başlamaq. - işə **durcumaq.**

turcıtmaq	durcıtmaq. türçıtmaq. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.
turcutmaq	durcutmaq. türçıtmaq. durcıtmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.
turç	tökmə dəmir.
turçuqmaq	tıxanmaq. qapanmaq.
turdal	durdal. durqaq. dirdal. dilayaq. dalayaq. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
turdurmaq	durdurmaq. tuqurmaq. 1. bax > durqurmaq. 1. basurmaq. bastırmaq. dikətmək. saxlamaq. bərkitmək. 1. durqurmaq. qaldırmaq. 1. əngəlləmə. qadağalamaq. yasaqlamaq. önləmək. əsirgəmək. alaqoymaq. əngəlləmək. 1. qapışdırmaq. qapışdırmaq. yavaşlatmaq. susturmaq. işləməz duruma gətirmək. 1. tindürmək. təntürmək. rahatlamaq. 1. ayağda qalmağa, durmağa alışdırmaq. - cocuğu durdurmaq. 1. bəklətmək. gözətlətmək. - bir azda onu durdur baxalım. 1. bərpa etmək. qayim etmək. - ölkəni yeniləyib, böyük yapılar durdurdular. 1. qapatmaq. tıkatmaq. bükətmək. kəsdirtmək. tə'tillətmək. bağlatmaq. 1. tayamaq.

- dayamaq. ilişdirib saxlamaq. - bu işləri bir yerə
- dayıyamazsınız.** durdurammasız. **1.** sazlamaq. əkləmək.
- qaldırmaq. oturtmaq. **1.** toxdatmaq. kəsmək.
- **qarşı durdurmaq:** tovrandırmaq. tavrandırmaq.
- dayandırdmaq.
- **su üzündə durdurmaq, gəzdirmək:** yüzdürmək.
- turəndiş** oyanıq. qurnaz.
- turfanta** turfanda. nobar. təbərzə. ilkə.
- turi** **duri.** qarailə qızıl arasında olan boya, don. - **yağız duri.** - **kəstana duri.** - **açıq duri.** - **xurma durisi.**
- turıcaq** cocuğu ayağda durmaq üçün qızışdırmaq sözcüğü. - **durıcaq durıcaq!**
- turıq** **1.** döl almaq üçün damızlıq heyvan, bitgi. **1.** palamud balığının böyükçəsi.
- turıqsaq** turquluq. durmayı sevən. durmaq diləğində olan.
- turına** **1.** dibinə. **1.** bucağına. **1.** başına. sədrinə.
- turq** bax > tur.
- turqa** **durqa.** **1.** pərhiz. çəkə. **1.** yam. ev. duraq. qalaq. qalğa. mənzil. **1.** tuturqa. tutulan yol. təriq.
- turqa** **durqa.** **duyurqa.** **toxunu.** **toxunuq.** **toxnuq.** ixtar.

- turqab** **durqab.** 1. durqal. qalbağ. qalıb. - **qaşiq qalibi:** sıxışiq. birbirinə keçmiş, tam uyşuq biçimdə. 1. **durnağ. durbağ.** durub. barınaq. dərgah.
- turqac** **durqac.** duraq. durulan. yaşanılan yer.
- turqaçı** durqaçı. duraqçı. yamçı. evçi. qalaqçı. qalğaçı. mənzilçi.
- turqaq** **durğaq.** 1. qoruqçuluq. qoruçuluq. keşikçilik. 1. qoruq. keşik. bəkçi. gözətçi. 1. durqun. yata.
- turqaq** **durqaq.** (< **durmaq:** ayıq, oyaq qalmaq). 1. gecə qaravulu, bəkçisi. 1. turqa. qərarqah. dincqə. tincək. yerlək. 1. (< **dur**), durmağa, yaşama yarar nərsələr. 1. < **tuqraq.** (< **tuq**). buxca. bağlı. tay. yek. - **turqaq** yığmaq: buxca bağlamaq. 1. bəkçi. nöbətçi. qorucu. qaravul. mühafiz. 1. durqa. duraq. durqaq. turuqlaq. dayancaq.
- turqaq** **durqaq. durdal.** dirdal. dilayaq. dalayaq. ördal. urdal (< hörmə, yasama dal). tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
- turqal** **durqal.** 1. cızqılıq. cızıq. cızqıl. qırız. kəriz. qoşut. mühit. 1. dinclik. güvən. əmniyyət. asayış. 1. durqab. qalbağ. qalıb. - **qaşiq qalibi:** sıxışiq. birbirinə keçmiş, tam uyşuq biçimdə.

- turqalamaq** **durqalamaq. durqalatmaq.** cızqılamaq. cızqılatmaq.
cızıqlamaq. cızıqlatmaq. qırızlamaq. qırızlatmaq.
kərizləmək. kərizlətmək. qoşutlamaq. qoşutlatmaq.
mühit, şərayit, imkan yaratmaq.
- turqalan** 1. çəkişbəkiş. keşməkeş. 1. xələcan. həyəcan. 1. devriş.
inqilab. şuriş. 1. izzirab.
- turqalatmaq** **durqalatmaq. durqalamaq.** cızqılamaq. cızqılatmaq.
cızıqlamaq. cızıqlatmaq. qırızlamaq. qırızlatmaq.
kərizləmək. kərizlətmək. qoşutlamaq. qoşutlatmaq.
mühit, şərayit, imkan yaratmaq.
- turqalıq** **durqalıq.** güvənlik. qıvanlıq. güvənclik. güvənəklik.
güvənışlik. qoruqluq. yəminlik. əminlik. imənlik. işənlik.
işəncliq. işnəcliq. inaşlıq. inaqlıq. inanlıq. inamlıq.
imanlıq. imanclıq. inanclıq. əmniyyət. e'timad.
- turqamaq** qalxmaq. qoğzanmaq. canlanmaq. dirilmək. bərpa
olmaq.
- turqan bez** xiyarcıq xəsdəliği.
- turqan** **durqan.** 1. bacaran. başaran. 1. iqdəm edən. qalxan. -
durqan uluğ işlərə. 1. durğan. tayqan. muqavim. çalışqan.

- 1. tez. 1. duran. ömürlü. 1. hamı. küll. - turqanı birle:**
hamısı. qamusu. həmməsi. həpsi. cümlətən. bilimüm.
- turqan turxan. 1. tərzan.** vergi yükündən boş. vergi verməyən seçgin kimsələrdən olan soylu, əşraf. **1.** vergi, yükdən, görəvdən boş olub, soylu seçgin kişi.
- turqanışmaq durqanışmaq.** - yerlənişmək. sığqınışmaq. əklənişmək. qaraqolqa **yerləniş aldım:** qaraqol şəhrinə yerləniştim.
- turqar turğar.** tuyğayın, tarla quşunun çeşiti. çayır quşunun böyük çeşiti. - **təpəli torğay.**
- turqasız durqasız.** güvənsiz. qıvansız. güvəncəsiz. güvənəksiz. güvənməz. güvənişsiz. çəkingən. qorxulu. inanmaz. inamsız. inanmaz. inancsız. işəncsiz. işənsiz. əminsiz. əmniyyətsiz. e'timadsız.
- turqasızca durqasızca.** güvənsizcə. qıvansızca. güvəncəsizcə. güvənəksizcə. güvənməzcə. güvənişsizcə. inanmazca. inamsızca. inammazca. inancsızca. işəncsizcə. işənsizcə. çəkingəncə. qorxuluca. əminsizcə. əmniyyətsizcə. e'timadsızca.
- turqay ! tursun !. dursun !.**

- turqay** **turğay** 1. durqun durum. 1. turqay quşu. 1. tarla quşu. sərçə. çayırquşu. toygar. hüthüt. 1. türk - ay. 1. durgay. duran. 1. türk -ay.
- turqaymaq** **durqaymaq. durqunmaq. duraqsamaq. çəkinmək.** uyalmaq. utanmaq. sızılmaq. qaçınmaq. - o məndə durqındı.
- turqıç** **durqıç. duraqıç. vurqıç. virgül.** kiçik durma imi, simgəsi.
- turqınmaq** **durqınmaq:** bax > **durqunmaq.**
- turqışı** **durkişi.** muqavim adam.
- turqöq** **durkök.** qalın kök. soylu.
- turqsayaqı** **turksayağı. türkəçara.** el bilgisi. xalq bilgisi.
- turqu** **durqu. 1. durma.** qalxma. qiyam. 1. bəkləmə. vəqfə. 1. **durma.** yatışma. dinmə. qonma. qərar tutma. oturma. dinlənmə. qonaqlama. oranc. oran. qərar. əğlənmə. təvəqqüf. dirəng < duranğ (< **durmaq**). səkdə. vəqfə. 1. **duruq. durum. duruş. türük. türkü.** sanı. qonuş. əhval. hal. 1. sikut. - **durma!**: kəsmə!. sür!. sürdür!. dəvam!.
- turqu** **turqu durqu. 1. duracaq. - turqu oğur:** duracaq zaman. 1. torqu. tor. tutqu. pərdə. - incə **torqu:** incə **turqu:** zərif,

yumşaq yufaq pərdə, parça. **1.** parça. qumaş. - bəyin
turqusu təlim olsada, dənqləmƏz kƏsmƏz: ağıllının parçası bol
 olsada, ölçmədən biçməz. **1.** yaşam. həyat. - əmgƏksizin
durqu yox, munda tamu: qayğısız yaşam yoxdu, bu dünya
 cəhənnəmdi. **1.** ambar. **1.** ağılı. **1.** yamac. sırt. **1.**
 kurnazlıq. **1.** durma. bəkləmə. **1.** kəsilmə. kəsinti. qırıqlıq.
 üzüntü. **1.** odlu. qızqın. həyəcanlı. **1.** **torğu.** tor. parça.
 incə toxuşlu, ipək parça, barçın.hərir. məxmər qumaş. **1.**
 utanc. həya. **1.** durmağa, olmağa, qalmağa yarar.
 iqamətqah. - bu **durqu** yer əməs.

- **durqu murqula edmək:** kurnazlıq edmək. aldatmaq. **1.** ağılı.

turquaz **turkuvaz.** türk göyü (mavisi) olmuş göy süs daşı.

turquçı durquçu. durucu. duran. turan. turdaçı.

turquq utatnma. uyaliş. həya. şərm. - **turquqsuz:** utanmaz. sırtıq.

- **turquq bolmaq:** utanır olmaq.

turquqlanmaq **durquqlanmaq.** **1.** turqıqlanmaq. duraqlanmaq.

dartınmaq. uzaqlanmaq. qaçınmaq. çəkinmək.

üstələməkdən çəkinmək. pərhiz edmək. **1.** **turqıqlanmaq.**

qaçınmaq. qocunmaq. üstələməkdən çəkinmək. hesab

aparmaq. sayqı göstərmək. utanmaq. - o məndən

turquqlandı.

turqulamaq **durqulamaq**:ucalığın ölçmək.

turquluq **turuqluq.** 1. diriklik. durmayı diləyən. 1. durqunluq.

dinclik. 1. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.

turqum **durqum.** tutamaq. oturad.sübat.

turqumsuz **durqumsuz.** sübatsız. oturadsız. tutamaqsız.

turqun **durğun.** 1. tutqun. tıxanmış. ruhsuz. təpışsiz. hərəkətsiz.

boğuş. sakin. rakid. - **durğun** su. - **durğun** hava. alış verişin

turğunu. havanın **tutqunu.** 1. gəvşək. ağır. bataq. batıq. -

o çox **durqun** kişiymiş. 1. bıqmış. yorqun. utanlı. usanlı.

usanmış. - onun **durğunun** görməmişən. 1. heyrətli. şaşaq.

mat qalmış. - durğun adam. - **durqun** ürəkli. 1. səkdə. - ürək

durğunu. 1. **durğunluq.** tutqunluq. tıxanış. insidad. -

yolların **tutqunu.** - su yolu **tutqunu.**

turqun **durqun.** 1. ağır. ərışgin. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük.

sölük. solğuş. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş.

qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. 1.soğuş.

donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. meyilsiz.

əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz.

buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq.
yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. yanğsız. təpgisiz.
gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız.
tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa.
1.cansız. sönük. 1.durqaq. yata. 1.axmaz. 1. xamuş.
1.sakin. axmaz. 1. duraqan. təpirsiz. hərəkətsiz. yerli.
sabit. **1. duran. qımılsız. hərəkətsiz. 1. duru. 1. fırtınasız.**
gərimsiz. həyəcansız. **1. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük.**
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli
ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ağır.

- **qoyu, kıvamlı, qəliz duqun sıvıq, suyuq, içgi:** boza.

turqun

durqun. 1. arman. arminq. yorqun. 1. sıxılmış.
münqəbiz. **1. qalan. buraq. 1. sakın. dinc. rakid. turaq.**
duraq. sakit yer. **1. sovqat. - turqunu mançu sezinmə:**
sovqatı əl müzdü sanma. **1. kasat. tayqun. dayanıqlı.**
torluq. durluq. devlət yeri. rəsmi yer. **1. dəfə. yolam.**
qabat. qat. tapğır. gəzək. səfər. göz. atar. dəğşən.
mərtəm. **1. duraqan. dural. dingin. sağın. soluq. sönük. 1.**
cansız. gücsüz. yorqun. arqın. usanmış. uyuşuq. ölgün.
qımıldısız. ruhsuz. **1. ağır. yüklü. oqqalı. qurqun. 1.**

tutqun. mat. qussəli. kədərli. **1.** utancaq. çəkincək. **1.**

turuqsaq. dursi. dirənən. isrararlı olan. **1.** durmuş.

axarsız. - **turqun su:** birkə. turqun. durqun. **1.** durqun.

yaşam. keçinəcaq. **1.** **turqun !.** **durqun !utan !.** -

turqunmadan söylədi. **1.** arım. aram. tınçqul. sakin.

təlaşçız. qımsız. hərəkətsiz. sakin. qolaysız. cansız.

- **durqun su:** dəniz. göl. su.

turqun

durqun. soyuq. donuq. odsuz. sönük. oturuq. yatqın.

yanız. yanğsız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz.

həyəcansız. çökük.

turqunlaşmaq

durqunlaşmaq. məhzunlaşmaq.

turqunlaşmaq

durqunlaşmaq. **1.** sərirlənmək. yavaşlamaq.

sakinləşmək. dinmək. **1.** şavşalmaq. çavşalmaq.

sakinləşmək. dinmək. kəsilmək.

turqunlaşdırmaq

turqunlaşdırmaq. şavşaltmaq. çavşaltmaq.

sakinləşdirmək. dindirmək. kəsmək.

turqunlu

durqunlu. **durnuqlu.** muqavim.

turqunluq

durğunluq. **1.** tutqunluq. tıxanış. insidad. **1.** boğuqluq.

rikudət. - havanın **tutqunluğu.** **1.** gəvşəklik. ağırlıq.

batağlıq. batıqlıq. bətalet. - o **durqunluqla,** iş görülməz. **1.**

bıqındı. yorqunluq. utanış. usanış. - onun bir **durğunluğu**

vardır. **1.** ruhsuzluq. təpişsizlik. hərəkətsizlik. - alış verişin

turğunluğu. 1. heyrət qalmaq. şaşsa qalmaq. - adama

turqunluq gəlir. - yaşamda **turqunluqa** qapılan çox olur.

turqunluq durqunluq. **1.** sikun. **1.** turuqluq. dinclik. **1.** turuqluq.

turquluq. diriklik. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq. **1.** sərinlik.

sakinlik. yumuşaqlıq.

turqunluq **durqunluq. 1.**cansızlıq. sönüklük. **1.**dinginlik.

hərəkətsizlik. **1. durağanlıq. duraqlıq.** yerləşik yerlilik.

təpirsizlik. hərəkətsizlik. sabitlik. **1.** sikun.

turqunmaq **durqunmaq. duraqanmaq.** təpirsizmək.

hərəkətsizləşmək. yerlinmək. yerləşmək. sabitlənmək.

turqunmaq **turqınmaq. durqunmaq. 1.** duruqmaq. utanmaq.

sıxılmaq. çəkinmək. - gördüyün işlərdən **turqunmazmı** heç.

- turqunmadan girdi. **turqunub** deyənmədi. **1.** arıqlamaq.

zayıflamaq. **1.** duraqsamaq. çəkinmək. uyalmaq.

utanmaq. sıxılmaq. qaçınmaq. **1.** utanmaq. həya etmək.

- oğlən **həya eylə** bir: **turqun** bir.

turqurmaq **durqurmaq. durdurmaq. 1.** qaldırmaq. **1.** durdurmaq.

qaldırmaq. tikmək. yapmaq. inşa etmək. bərpa etmək.

1. zayıflatmaq. yordurmaq. durqunlaşdırmaq. - ölkə iqtisadın **durqurdu**. 1. işdən çıxarmaq, salmaq. incitmək. arqutmaq. - qayğı məni **durğurdu**. 1. ala qoymaq. gecikdirmək. mə'təl etmək. - işlərimi **durqurdu**. 1. doğrutmaq. tovrmaq. durvurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovrdu: dikətdi. 1. qapamaq. durquzmaq. bağlamaq. dayandımaq. 1. bəklətmək. gözətlətmək. 1. nərsənin gedişin, gəlişməsin durdurmaq, dayandımaq. arıqlatmaq. - atı **durğur**: arıqlat. 1. # tikmək. qurmaq. qaldırmaq. ayağa qaldırmaq. - o məni **turqurdu**: qaldırdı.

turqurmaq **durqurmaq. durdurmaq.** tikmək. yapmaq. bina etmək.

turqut **turağut.** 1. bəldə. məskən. oturulacaq, yaşanılan yer. 1.

ömürlü. durucu. uzun yaşamlı. 1. bəldə. məkan məskən.

turquy **durquy.** durası. durmalı. durmağa yarar, uyqun. - bu

turquy yer əməs: bura durmalı, qalmalı yer dəğil.

turquz **durğuz.** qapının sürməsi.

turquzabad - **durquzova: durquzabad:** yalqızabad. yalqızova. belli

olmayan hara.

turquzabad	durquzabad. durquzova. yalqızabad. yalqızova. bəlli olmayan hara. bəlli olmayan nərəsi.
turquzavar	durquzavar. durquzabad: bəlli olmayan nərəsi.
turquzmaq	durdurmaq. 1. yerləşdirmək. müqim edmək. iqamə, iqamət etdirmək. 1. toxdatmaq. 1. tutmaq. toquqlamaq. toqifləmək. 1. qaldırmaq. - şın turquzmaq: şaha qaldırmaq.
turquzmaq	durquzmaq. 1. dirsətmək. tirsətmək. turuzmaq. turquzmaq. yaratmaq. yarqatmaq. 1. turuzmaq. durquzmaq. dirsətmək. tirsətmək. yaratmaq. yarqatmaq. 1. duruzmaq. turuzmaq. qoğzamaq. ayaqlatmaq. qalxızmaq. yola qoymaq.
turquzova	durquzova. durquzabad. yalqızabad. yalqızova. bəlli olmayan hara.
turlaq	turluq. 1. kömür yaxtıqları topraq gömülü, çuxuru. 1. topraq koma, külbə.
turlamaq	durlamaq (< durmaq). bulunlamaq. qərarlamaq. qərar qoymaq.
turlamaq	türləmək. durlamaq. toplamaq.

- turlu** durlu. qərarlı. sabit. qayım. qəvamlı. - **durlu** kişi. - **durlu** söz.
- turlu** **durlu. türlü. durumlu.** hallı.
- turluq** **durluq.** çardaq. barnaq. ev. sığınacaq. çatı.
- turluq** **durluq. turlaq.** (< dur. tut: tutuq. bükük). **1.** qapı. qapılı. pərdə. torluq. çadırın qapı işini görən pərdə. **1.** devlet yeri. rəsmi yer. idarə. **1.** kömür yaxtıqları topraq gömülü, çuxuru. **1.** topraq koma, külbə. **1.** torluq. örtük. pərd. hicab. ləhaf. **1.** qorxu. xof. qorxub durmaqlıq, çəkilmək. dehşət. **1.** xətər. **1.** sıxıntı. inqibaz. dərd. ələm. kədər. **1.** ev. qalat. durulan yer. ev. qara yörük çadırı. çardaq. **1.** **torluq.** qapı. eşik. astana. dərgəh. bargəh. baringə. dərbar. hisar.
- **saqal durluq:** **1.** bir çeşit boyunbağ. **1.** gəm. lüqam.
- turma** **durma.** **1.** duruş. dayqun. qıvam. tavan. quysunq. çağqın. **1.** qalış. qalma. **1.** qərar. **1.** toxdaş. dinləmə. iqamət. **1.** tumər. turp. tırp. - küvij turma: puka turp. - **sarı turma:** yer kökü. **1.** turp. - **aylıq turma:** turp.
- turma** **durma.** **1.**qalxma. qiyam. **1.**yatışma. dinmə. qonma. qərar tutma. **1.**oturma. dinlənmə. qonaqlama. oranc.

oran. qərar. 1.əğlənmək. təvəqqüf. 1.dinlənmə. əğlənmə.
 dirəng < duranğ (< **durmaq**). təvəqqüf. 1.əğlənmə.
 duraq.dincəlmə. 1. **duran. durmuş.** qalma. qalmış. qalan.
 yadavul. yadiqar. anıt. əsgilərdən sürüb gəlmə, intiqal
 etmə. - olardan **qalma.** 1. **durum. durmuş.** qalım. qalma.
 qalış. yaşama. yaşam. yaşaş. yaşayış. bəqa'. 1.
 yerləşmə. əğləşmə. oturma. iqamət.
 - **durma!**: kəsmə!. sür!. sürdür!. dəvam!.
 - **dış durma**: çəkə durma. qıraq durma. ıraq durma. qayra
 durma. uzaq durma. qaça durma. üz çevirmə. üz döndərmə.
 e'raz.
 - **qarşı davranma, durma**: əl uzatma.
 - **nərsənin durmasın, dayanmasın, muqavimətin çoxaldan**:
 qatıl. güclədən. cıdımladan. möhkəmlədən. müqəvvi.
 qəvilədən. təqviyyətli.
 - **uzaq durma**: uzaqlaşma. qaçışma. ehtiraz. - nədən bu
qaçışma.
 - **nərsənin düşəcək, yıxılacaq kimi durması**: kavaltaq.
 - **görülən işdən, olduğu durumdan yoxsun, məhrum**
durma: qaldı - hamı yedi, **qaldı** sən.

- **kiçik durma imi, simğəsi**: duraqıç. durqıç. vurqıç. virgül.

- **qarşı dayanma, durma**: göğüsləmə. sinə gəlmə. sinə gərmə. muxalifət etmə.

turma

durma. duruş. durum. 1.qalma. qalış. qalım. bulunma. buluş. olunma. oluş. bolunma. boluş. 1.qalxış. qamət. qaqaat. qamat. çapat.iqamə. qiyam.

turmadan

durmadan. durmaqşızın. 1.ha birə. bitişik. bitəvi. arasız. aralıqsız. kəsintisiz. fasiləsiz. 1.ha birə. fırl fırl. iticə. çapıcaq. qırpadaq. 1.ha birə. aralıqsız. dəvamlı. ard arda. çabuq çabuq. tələsikcə. ard arda. ardı kəsilmədən. bidüzüyə. birdüzüyə. artlı arasız. dəvamlı. 1.bir düzüyə. kəsinmədən. dinləmədən. 1.çapıcaq. çapıcaqıq çabucaq. tələsik. dərhal. həmə. 1.durmazın. duranğsız. dirəngsiz (< **durmaq**). sürənğsız. sürəncsiz. sallanmadan. aslanmadan. sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən. 1.keçəsi. verəsiyə. tikiz, diqqət, özən göstərmədən. - **verəsiyə** bir sağıl, bir səlam.

- **durmadan qamçılama**: çala qamçı.

turmaq

durmaq. 1. {{ tur. dur < > töz. döz} dözmək. tözmək.} 1. sonuna gələn işləmlərə (feillərə), sürək, davam durumu

veririr. - eliyə **durmaq**. - yiyə **durmaq**. - **dura dur**: gözlə.
 belə. **1.** var olmaq. olunmaq. bulunmaq. qurulmaq. bir
 durumu, gedişi yaşamaq. çəkmək. qalmaq. bir durumda
 tapılmaq. oturmaq. yerləşmək. beş kişidən **duran** qurup:
 qurulan. **1.** tikilmək. gözləmək. bəkləmək. **1.** dirgənib,
 tıxanıb qalmaq. - **durdum durdum** gəlmədi: gözlədim
 bəklədim gəlmədin. **1.** durugəlmək. duruşmaq. girişmək.
 qalxmaq. qalxıb yerimək. çıxmaq. qopmaq. - ertə **duran**,
 erkən çatar. - duman durdı: qalxdı, burdu, bürüdü. **1.**
 başlamaq. **1.** bir nərsənin dəğərin bəlləyib soruşmaq. - bu
 mallar sizə neçiyə **durat**: **durur**: baxır. nərsənin qulluğunda
 olmaq. - bu adamlar sizə **durur**: sizin qulluğuzdadırlar. - bəy
durqanları: qulluqçuları. **1. durmaq. 1.** kəsilmək. bitmək.
 dinmək. qırılmaq. qalmaq. sınmaq. keçməmək.
 çalışmamaq. yatmaq. irəliləməmək. işləməmək. - yaşam
durmur ki belə. **1.** qımıldamamaq. tərpeşməmək.
 oynamamaq. - hava **durmuş**. - saat **durdu. 1.** dinlənmək.
 istirahət etmək. **1.** qarşı qoymaq. - düşman qabağında
duran ərlər. **1.** vazkeçmək. **1.** alı qalmaq. şaşqı qalmaq.
 çəşib mat qalmaq. duruqmaq. tumuqmaq. **1.** ayıq, oyaq

qalmaq. **1.** tolunmaq. qalmaq. dinəlmək. dinc almaq.
dincəlmək. istirahət etmək. rahatlanmaq. sakitlənmək. **1.**
toxdamaq. yolundan ala qalmaq. dikəlmək. yaşanmaq.
payəndə olmaq. **1.** qalxmaq. - bulut **durdu.** - səsi durdu:
səs qalxdı. **1.** hazır olmaq. - **durun:** hazırlanın. - **duran**
nərsələr: hazır olan nərsələr. **1.** arıqlamaq. **1.** gedmək.
başlamaq. - hara durusan, otur görək. - durun !. - haydı
dəlilər **durmuş** topraq qurağında axa **dur:** ax. axqınan. - qaqa
dur: çırp. çırpqınan. - baqa **dur:** bax. baxqınan. **1.**
qoyunmaq. qonmaq. oturmaq. toxdamaq. - ağrım **qondu.**
1. güdmək. bəkləmək. qözləmək. **1.** iqdəm etmək.
qılmaq. - siz havax duracaqsız. - buyruq olsa durarıq. -
durqan uluğ işlərə. **1.** turuqmaq. duruqmaq. toplanmaq.
dolmalanmaq. **1.** qırmaq. durdurmaq. **1.** döğrəmək.
döğrələmək. - qayğı məni **turğurub:** qussə məni çulqayıb. **1.**
olmaq. **1.** türümək. toplanmaq. **1.** toplanmaq. türümək. **1.**
durmaq. çıxmaq. yüksəlmək. ayağda durmaq. qalxmaq.
1. arıqlamaq. zayıflamaq. - yeməsən **durarsan.** - dura dura
yox oldu: arıxlaya arıxlaya yox oldu. **1.** oynamamaq.
qımıldanmamaq. sakit olmaq. oturmaq. iqamət etmək.

gedməmək (işləməmək). dinğmək. kəsilmək. - yerində
durmaq. - ayağda **durmaq**. - bizə gəlincə durdu. - su **dura**
dura pozulur. - harda **durursuz**. - işlər **durdu**. - yağmur
durdu. **1.** bulunmaq. qalmaq. sürmək. dəvam edmək. -
siz orda **durursuzmu**. - açsız genə sizdə **durur**. - kitabların
məndə **durur**. - dünya **durduqca**. - at **durdu**. - sözündə
durmaq. **1.** bəkləmək. dözmək. səbr edmək. - burda bir iki
saat **duralım**. - bir az durun. - **durammıram**. - gedir gedir,
durmaq bilmir. **1.** tumuqmaq. duruqsunmaq. şaşmaq.
heyrətə dalmaq. - bunu eşidib **durdu**. - gözlərinə inanmayıb
durdu. **1.** keçməmək. ilişmək. ilərləməmək. yığılmaq. -
boğazıma **durdu**. - canıma **durdu** daha!. **1.** qonmaq.
düşmək. - qumun üzərinə duz **durmuş**. **1.** artırılan fe'lin
sürməsin, dəvamın göstərir. - **yatıb durur**. - **baxıb durur**. -
baxa durmaq. - axan sular **durur**: heç deyəcək yoxdur. açıq
aydındır. **1.** tavrınmaq. davrınmaq. tovrınmaq. ayağa
qalxmaq. ayağa sıçramaq. diklənmək. **1.** oturuşmaq.
yatışmaq.- qarğaşalıq **oturuşdu**. - **duruqlu**: durmayı
düşünən, tasarlayan. **1.** qalmaq. **1.** toxdamaq. dinmək.
kəsilmək. ara vermək. yerləşmək.

- **təq durmaq**: susmaq.

- **bir gün qalmaq, durmaq**: günü keçirmək: günləmək.

- **dibə çökmək**: turulmaq. durulmaq (< **durmaq**).

turmaq

durmaq. 1.bulunmaq. tapınmaq. - **sözüzdə tapının**:

qovluzsa durun. 1.dinlənmək. rahatlanmaq. 1.dinlənmək.

soluq almaq. 1.dinmək. bitmək. 1.dinmək. yatışmaq.

qonmaq. 1.qərar tapmaq. 1.duraqlamaq. mütəvəqqif

olmaq. 1.qaldırmaq. dözmək. tablaşmaq. 1.qalxmaq.

oyanmaq. 1.qalmaq. dəvam edmək. - **balsız kovanda, arı**

durmaz: qazancsız yerdə kimsə durmaz. 1.saxlanmaq.

bəkləmək. - **qapıda saxlanıb soradı**: qapıda durub soruşdu.

1. dəvam edmək. - iki bacı durmadan **qaqışıb durdular**:

(**qaqışmaq**: dediqodulamaq). 1.sıxınmaq. saxlanmaq.

sıxışmaq. dayanmaq. - **dayan bir!**: sıxın bir!: saxlan bir!: dur

bir!: sıxış bir!. 1.sürmək. dayanmaq. qalmaq. baqi qalmaq.

- bu yapı nə çağdan dayanır. 1.oynamamaq. dinmək.

kəsilmək. hərəkətsiz qalmaq 1.var olmaq. qalmaq.

sürmək. - ondan çox işlər **durur**. - keçmişdən **duranlar**. 1.

başlamaq. iqamə edmək. - işə **durdular**. 1. sonuna gələn

işləmlərə, sürəklilik gətirir. dəvam edmək. - **qaçıb**

durmaq.

- **durub dururkən:** 1.oturduğu yerdə. yersiz. nədənsiz.

gərəkmez. gərəksiz yerə. 1.birdən. ansızın. - **durub durub,**

durnanı gözündən vurmaq: bəklilərək işi iyisin etmək. -

durub dinlənmədən:ara verməkzin. sürəkli. - **durmuş**

oturmuş: eşib əşmiş. görüb götürmüş. dənəkli. sakin. dinc.

arsat. sıxıntısız. - **durduğu yerdə:** 1.yoxdan. əməksiz. 1.

suçsuz yerə. - **dur otur bilməmək:** çox çabalayıb, yaramazlıq

edmək. - **durub oturmaq:** iligili, yaraşılıq olub qalmaq. 1.

ilişmək. ilinmək. qalmaq. - **nə ilişmisən** mənə, çıx gedde.

- **geri durmaq:** geriginmək. qaçınmaq. kürenmək. imtina'

edmək.

- **qafası durmaq:** başdan düşmək. başı bunamaq.

- **qaşsaq durmaq: qarşsaq durmaq:** nərsəni, kimsəni

qarşılamaq üçün yol boyu düzölmək.

- **qaqa, dikə durmaq:** qaçınmaq. qaçmaq. qaçışmaq.

qanışmaq. qanıqmaq. qanımaq. başın qaldırıp qaçmaq.

- **qıraq, qıra durmaq:** çəkilmək. savulmaq. savılmaq.

qaçılmaq.

- **üzə durmaq:** qanrışmaq. təslənmək. təsləşmək. inad

- edmək. - sən kimə **qarışırsın**.
- atalara **dayanan** gələneklər.
- **başında durmaq**: özü güdmək.
- **doğru durmaq**: 1.uslu, dinc işləmək. sapmamaq. suç, əğri, xəta qılmamaq. 1.dikinə qalxmaq.
- **geri durmaq**: çəkinmək. qaçınmaq. sakınmaq. yanaşmamaq.
- **dönüb durmaq**: boşa (boşuna) dolaşmaq.
- **başında durmaq**: baş çəkmək. öndə gedmək. qılavuzluq, yolbaşlıq etmək.
- **boğazına durmaq**: yediyini utamamaq.
- **boş durmaq**: işsiz, bekar olmaq.
- **durub dayanmaq**: dişini sıxmaq. dözmək. təhəmmül etmək.
- **heç durmadan**: ardı arası, arxası kəsilmədən.
- **qalib durmaq**: qalpalaşmaq. təbəlləşmək. suslaşmaq.
- **qarşı durmaq**: baş gəlmək. baş qalxızmaq, qaldırmaq başınmaq. inadçılıq etmək.
- **qarşı durmaq**: dirənmək. dayanmaq. muxalifət, muqabilə etmək.
- **qarşı durmaq**: qafa durmaq.
- **tikilib qalmaq, durmaq**: tikilmək. dikəlmək.

- **yerində, sözündə durmaq**: dirəşmək. bərkinmək. üstələmək. israr etmək. sabit durmaq.
 - **dinlənib durmaq**: dinc durmaq.
 - **durub oturmaq**. düşüb oturmaq: düşüb qalxmaq.
 - **əğrəti durmaq**: hər an qalxacaq kimi oturmaq.
 - **geri durmaq**: ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. üstələnmemək. üstünə almamaq. öhdələnməmək. üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq, dönük vermək. burcanmaq. çəkinmək. sakınmaq. yanaşmamaq. təmbəlləşmək.
 - **bir işdən, konudan uzaq durmaq, atılmaq, qaçmaq**: işin içindən çıxmaq, sıyrılmaq. - **işləri** iyli gördükdə, **içindən çıxdı**.
- turmaq** **durmaq. duruqmaq. duraqlamaq. 1.qərar çıxarmaq. 1.**
israr, tə'kid etmək. **1.əylənmək. əylənmək. 1.dirimək.**
dirəmək. dikəmək. tikmək. **1.tinmək. dinmək. kəsilmək.**
qonulmaq. qoyulmaq. sonarmaq. sona ərmək. bitmək.
susmaq. qərar tapmaq. rahatlanmaq. dinlənmək.
dincəlmək. istirahət etmək. yatışmaq. sakinləşmək.
- **bir işi görməkdə durmaq, dirənmək**: sürdürmək.
 - **tikilib qalmaq, durmaq**: dikəmək. tikilmək.

- turmaqlıq** **durmaqlıq.** - qorxu. qorxub **durmaqlıq**, çəkilmək. turluq. dehşət.
- turmaqsızın** **durmaqsızın. durmadan.** ha birə. bitişik. bitəvi. arasız. aralıqsız. kəsintisiz. fasiləsiz. boyuna. aralıqlı. təkər təkər. təkrar təkrar. müttəsil. peyvəsdə.
- turmamaq** **durmamaq.** tələşmək. tələsmək. təzişmək. tazışmaq.
- turmamaq** **durmamaq.** təlsinmək. tələsmək. çabuqlanmaq. əcələ edmək.
- nərsənin dəğişməsinə, düzəlməsinə artıq güdməmək, durmamaq, önəmsəməmək:** işi oluruna bıraqlmaq.
- turman** **durman.** 1. bir çağ. bir zaman. 1. turp. tırp. tıp.
- turmatan** **durmadan.** 1. **durmazın.** acıqlar. acıqla. (> **azqlar** (fars)). dirirgə. iticə. 1. qırılmadan. bıraqmadan. keçməksizin. gözətmədən. güzəşmədən. qardısız. qartısız. qarıqlsız. qarımsız. qalısız. qalıqlsız. qalımsız. qalsız. qayrız. qayruz. qayrıqlsız. qayrısız. qaytız. qaytısız. qayrımsız. qayrınısız. qaylansız. qayılansız. qaylənsiz. geylənsiz. geyilənsiz. müdam. mudam. dəvamlı. - **qayrıqlsız** baxım altında saxlanmalı xəsdə. - **qayrıqlsız** danışan cocuql. - **qayrıqlsız** gözdən ayırmadan güddülər.

- **durmadan gəzən**: çalaçı. çalaqçı. cuvanəzən. gəzəgen.

qonat. qanat. qapı qapı gəzən.

- **durmadan söz, sav sorağında olan kimsə**: qulağı dəlik, deşik.

- **səni öyləsinə sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan alaram**.

turmatan

durmadan. 1. sürəkli. arasız. aralıqsız. davamlı. ara

vermədən. 1. bürü cortuv: bürü yortuv: bıqmadan.

yorulmadan. mütəmadiyən. yanlavsız. dəvamlı. sübatla.

toxdamazdan. toxdamay. toxdavsız. 1. yatab. həmişə.

dayıma.

turmay

- **köp turmay**: çox keçmədən. yaxından.

turmayan

durmayan. dinmiyə. dinlənmiyən. susmayan.

kəsilməyən. qırılmayan. qırışmayan. axan. sürən. sızan.

süzən. qoymuyan. qonmuyan. yatışmayan. yatınmayan.

turmayan

yayıqlan. yayılan. sübatsız. həvəsli.

turmayın!

- **durmayın!**: itil!. yeyin!. çabuq!. tez!. deyindi!. de indil!. hadil!.

haydil!.

turmaz

durmaz. 1. biqərar. sürətsiz. 1. əbədi. yatab. qalmaz.

turmaz**durmaz. durumsuz. dayaqsız. dayasız. dayanmaz.**

tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç.

dibsiz. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız.

qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız.

yajasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.

sürəksiz. subatsız. yaşamaz. yaşamsız. yaşayışsız.

qalmaz. qalımsız. qalışsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü.

imiqsiz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çekli.

sürəksiz. məhdud. bəqasız. yoxalcan. yoxalqan. fani.

- axarı yatağına, içi üzünə, üzü içinə durmaz: qərarsız.

dəğişgən. qayğan. günü gününə uymaz.

- toyuq şişər, şişək olmaz, qubba (günbəz) üsdə, cəviz**durmaz.****- yaşam yolu, durmaz eşinməz, sözün deyər, söz eşitməz,**

yolun gedər, geri dönməz, yuxar gedər boşa çıxar, aşağ enər,

yoxa (poxa.). çıxar.

turmazın**durmazın. durmadan. acıqar. acırqa. (> azqar _(fars)).**

dirirgə. iticə.

- turmazın** **durmazın.** durmadan. duranğısız. dirəngsiz (< **durmaq**).
ha birə. sürənğısız. sürəncsiz. sallanmadan. aslanmadan.
sürətli. axsınmadan. titizcə. dinlənmədən. əğlənmədən.
- turmazlıq** **durmazlıq.** 1. durumsuzluq. duraqsızlıq. dayaqsızlıq.
dayasızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq.
dayamsızlıq. dəvamsızlıq. qərarsızlıq. dönəklilik. dıbsızlıq.
cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq. 1. **durumsuzluq.**
qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıqsızlıq. qalıcı olmazlıq.
itimlilik. ölümlük. imiqsizlik. yaşamazlıq. yaşamsızlıq.
keçərilik. keçib gedənlik. çəklilik. sürəksizlik. bəqasızlıq.
fanilik.
- turmşu** **durmşu.** turuqı.
- turmu** **durmu.** pərişan (fars). barışan. buruşqan. ürpek. tükləri biz
biz, miz miz şişmiş. qarışıq.
- turmuş** **durmuş.** 1. ömür. yaşam. uzun ömürlülük (çocuqları sıx
ölən ailələrin işlətdiyi adlardan) 1. duran, yaşayan, canlı. 1.
yaşam, hayat. 1. birlikdə yaşayış. geçim. amiziş. imtizac.
dirilik. yaşam. geçinmə. geçiniş. məişət. həyat. - güc
geçinmə. - bol, qolay **geçiniş.** - **geçinmə qoşu:** həyat

əsbabı. - böylə **geçim** olmaz. **1. yaşam. yaşantı.**

- **üy turmuş:** ev yaşantısı.

turmuş

durmuş. **1.**qalmış. bayatı. bayatılmaya üz tutmuş. -

durmuş yemiş. - **durmuş** yemək. **1.** çalışmaz. işləməz.

işsiz. kullanışsız. **1.**ayaqda. yıxılmamış. qayim. **1.**dirilik.

dirlik. barlıq. varlıq. yaşam. həyat. **1.**keçim. yaşam.

yaşayış. yaşayış. **1.**qapalı. bağlı. dayalı. dayanmış. **1.**

yağday. qasnaq. şərayit. **1.**yaşam. yaşam. yaşama.

yaşayış. dirim. dirlik. dirilik. keçim. ömr. həyat. **1.** donluk.

çevrə. əkiş. əkşin. yağday. ortam. ortalıq. aralıq. qasnaq.

şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. quşaq. təvərək. dövərək.

dövrə. dayrə. mihit. mühit. **1. duran. durma.** qalma.

qalmış. qalan. yadavul. yadıqar. anıt. əsgilərdən sürüb

gəlmə, intiqal etmə. - olardan **qalma.** **1. durma. durum.**

qalım. qalma. qalış. yaşama. yaşam. yaşaş. yaşayış.

bəqa'. **1. durum.** yağday. görmüş. şəkil. siyim. qılıq. don.

görmüş. görünüş. üz. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbəş.

geygeçim. qiyafə. zahir. heyət'. **1.** əkiş. əkşin. yağday.

mihit. mühit. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə. **1.**

qalmış. düşgün. əsgı tarixli. tarixi keçmiş. günü keçmiş:

bayat. bayatı. savuq. sovuq. bitgin. yıprıq. köhnə.

- **durmuş yağıday**: boluş. oluş. olan qoşut. olan ovza'.

- **evlənməyib yalnız yaşam, durmuş istəyən**: qoşqonmaz.
qoşqoymaz qoştutmaz. evlənməyən.

- **yaşamı, yağıdayı, durmuşu kötü**: evi yanıq.

turmuş

durmuş. yaşam. 1. dirim. - **yaşam**, dirim qaynağı sudur. **1.**

yörged. nərsənin keçirmiş, dolanmış, görmüş gedişləri, evrənləri, mərhələləri. bir nəyin, kimsənin yaşam keçimi, ötüşü, öyküsü, nağılı. yaşgeric. yaşkeçit. çəkiniş. keçiniş. sürnüş. yaşantış. yazıntış. yaşam yolu. yaşamöyküsü.

yaşamötgüsü. olumluq. görümlük. ötrək. geçmiş.

özgeçmiş. biyoqrafi. **1.** yaşam biçimi, qoşutları, şərtləri.

yaşantı. - şəhər, kənd, ev **yaşamı. yaşantısı.** - toplum

yaşamı. 1. durum. məslək. - **iş yaşamı.** - dənizçilik, dağçılıq,

köçerlik, elat, çöl **yaşamı. 1.** yaşam. yaşayış. yürütüş.

yürtüş. məişət. eyş. **1.** canlılığı göstərən qaynaşma. - bu

şəhər ölü bir yer, heç **yaşam** yox. **1.** keçim. - **yaşamın**

yazılarıyla qazanır.

- **durmuş bir yarış, qoşan qazanır, yatan itirir.**

- **yaşama, durmuşu gözlərin yummaq**: ölmək.

- **yaşamı qaymaq**: işləri pisəlmək, qarşmaq, tərs gedmək.
- **yaşamına girmək**: yaşamının bir böleyi olmaq. yaşamında yer almaq.
- **yaşamın yaşamaq**: 1. yaşamın keçirmək: yaşamın, varlığı sürdürmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq.
1. basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce yaşamaq.
- **durmuşa girmək**: yaşama atılmaq. kəndi keçimin sağlamaq, qazanmaq.
- **yaşama, durmuşa gözlərin yummaq**: ölmək.
- **yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan**: yaş. yaşayan. yaşan. duran. duryan. diri.

turmuşəşə **durmuşəşə. durmuşdışı. yaşamdışı. yaşamaşə. adi,**
mə'mul olmayan. gündə çıxmayan, görünməyən.

turmuşda **durmuşda. dirilikdə. dirlikdə. barlıqda. varlıqda.**
yaşamda. həyatda.

turmuşlamaq **durmuşlamaq. tormuzlamaq. qəmləmək. əngəlləmək.**
bastırmaq.

turmuşlu **durmuşlu. 1. dirilikli. dirlikli. yaşayışlı. yaşamlı. keçimli. 1.**
durumlu. qalartı. qalartıq. qalımlı. qalışlı. yaşamlı.

yaşayışlı. imiqli. itməz. ölməz. həmməşəlik. dayimi. baqi. bəqalı.

turmuşluq **durmuşluq. dirimlik yaşamlıq. həyati.** 1. yaşamağla dərəkli, irtibatlı, ilgili, bağlı nərsələr. - **dirimlik, yaşamlıq** işləri qoyasa, bir bilərəm neləyirəm. 1. önəmli. əhmiyyətli. - bu günün **dirimlik** sorusu nədir. - **dirimlik** işləri boşlayıb, nələrə önəm verirsiniz. 1. dirimlik. yaşamlıq. keçimlik. ömürlük. həyati. həyatlıq.

turmuşmaq **durmuşmaq.** yaşamaq. görmək. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. sürmək. içində bulunmaq. üzlənmək. yapınılmaq. ərışmək. mə'ruz qalmaq. - bu ova çox olay **görmüş.** - bu qıssa sürədə nələr **görmədik.** - ilgi **görmək.** - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək.**

turmuştışı **durmuşdışı. durmuşaşa.** yaşamdışı. yaşamaşa. adi, mə'mul olmayan. gündə çıxmayan, görünməyən.

turmuşunulmaq **durmuşunulmaq.** tanıqınılmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. yaşanılnmaq. dolanılnmaq. gəziniilmək. ərşiniilmək. keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. sürünülmək. içində bulunulmaq.

üzlənilmək. yapınılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox
 olay **izlənilmiş**. - bu qıssa sürədə nələr **izlənilmiş**. - ilgi
izlənilmək. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **izlənilmək**.

turmuz tarmaz. bir çeşit xiyar.

turmuzlamaq - **aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuqlamaq**:
 düzgünləmək. dizginləmək. yularlamaq cilovlamaq.
 ovsarlamaq.

turna - **durub durub, durnanı gözündən vurmaq**: bəklilərək işi
 iyisin yapmaq.

turna **durna. 1.** qırruv. zurnuq. - **turna balığı**: irqay çapaq. **1.**
 soqur. sona. qol qol, qatar qatar, dəsdə dəsdə uçan
 tanınmış quş. **1.** turna quşu. **1.** leylək çeşitləndən böyük,
 balıqçıl quş. iri, geniş qanatlı bir quş.
 - **mısır durnası**.
 - **böyük sarquclı durna, ki tükləri tuğlaya, qotuza taxılır**:
 qərqərə.
 - **durna qırı**: durna boyalı qır.
 - **durna balığı**: balıq çeşiti.
 - **durna qatarı**: sürü ilə, dalı ba dal gəzənlərdən söz edəndə
 deyilir.

- **durna qaçası**: çiçək çeşiti.
- **durna qırı**: külə çalar at donu.
- **durna keçidi**: yaz fıtınası.
- **durna gözü**: ışıltılı, bərraq, sarı göz.
- **durnayı gözündən vurmaq**: üreyi kimi nərsəni əldə etmək. (ələ salmaq üçündə söylənir).

turnaçı yeniçəri ocağında, doğançı kimi, əsgər cərgələrindən.

turnaq **durnağ**. **1. durqab. durbağ**. durub. barınaq. dərgah. **1. durumluluq**. dayanış. cidam. ciğdam. muqavimət.

turnuqlu **durnuqlu. durqunlu**. muqavim.

turnur qadınlar qarın altını (qarnın alt ön yanın) şişirmək üçün qoyan döşəkcik.

turp **1. aylıq turma. turma. 1. turma. tumra. tumər. 1.**

turmanzan. tırp. tıp. **1. yaxıcı bir kök. - tur salati. - turp**

rəndəsi. - eşək turpı: yabanı turp. - bayır turpı: uzun irri, ağ

çeşiti. - **kiraz turpı: qızıl turp: al turp**: duza batırıb, yeyilən

qırmızı turp. - **kəstənə turpı**: qara, kiçi dənəli turp. - **turp kimi**:

bərk sağlam, güclü.

turp	tırp. - eşşək turpu: turp çeşiti. - bayırturpı: iri, qoxulu bir tırp çeşiti. - qırmızı turp: qanturup. qantorbası.
turpi	durpi. ikə. iğə. qoğara. - yuvarlaq turpi çeşiti: sıçan quyruğı.
turpıl	durpıl. talaş. dalaş. tıraş > təraş. qırıq. qırxım. qıraş.
turpılamaq	durpılamaq. talaşalamaq. talaşlamaq. qırmaq. qıraşlamaq.
turpılmış	qıssa. tüpi. kəsik. biçik. güdə.
turpınlamaq	turbunlanmaq. qıyas edmək. ölçümləmək.
turplamaq	örnekini yapmaq. ölçümləmək.
turpmaq	turpurmaq. nərsənin qabalıqın, qoğzaqlıqın, tirişəsin gidərmək, qırmaq, kəsmək, yontmaq. saflamaq. düzəltmək. təmizləmək. ağlamaq. - ağacları turpub qutardıq: kəsib böldük.
turpu	torpu. türpü. ağac yonan. yonqac. rəndə.
turpurmaq	bax > turpumaq. qırmaq. kəsmək. yontmaq.
tursat	dursat. sutun. situn. usadan. ucadan. astın. dirək.
tursi	turuqsaq. durqun. dirənən. isrararlı olan.
tursu	turus. durus. dursu. tamaşa. numayış.

tursuq	torsuq. tulum. dolum. tuluq. dolu. şişik.
tursun !	dursun !. 1. turqay !. 1. toxdasın ! yaşasın !.
tursun	dursun durması, yaşaması istənən. dursun. durdu. duran. durmuş. yaşam. ömür. uzun ömür.
tursunmaq	düşmək. alçağmaq. tənəzzül etmək. - biy atdan tüşərgə da tursunmay söləşdi: bəy atdan inməyə bilə düşmədən qonuştu.
tursuz	dursuz. türsüz. durumsuz. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. halsız.
tursuzlanmaq	dursuzlanmaq. halsızlanmaq. gücdən, quvvəddən düşmək.
tursuzluq	dursuzluq. halsızlıq. zayıflıq.
turş	1.əkşi. sumaq. 1.qımız. əkşi. - qımız almıla: turş alma. 1.turşi. açar. taqır. əkşi. 1.durş. - turş turşa gəlmək: turuşlaşmaq. turşamaq. durşamaq. (< durmaq). duruşmaq. durşuqmaq. qarşı qarşıya gəlib bir işə quruşmaq. bəhsə, cəngə girişmək. - turş kişi: əkşi üzlü. üzü sarxıq, turşa. ətacı. - əktinin biridir.
turş	əkşi. əkşimiş. gəmiş. - əkşi, turş, sulu armıd çeşiti: qaradal.

- **kişi içi gözəlsə, üzü çirkin, genə xoş gəlir, içi çirkinsə, üzü huri, genə turş gəlir.**

- turşa** sarxılıq. turşluq kişi. əkşik üzlü.
- turşaq** 1.ağac. çağırım. fərsəng. kilometr. 1.sürgün.
- turşalıq** **turşuluq.** əkşilik. yapusluq (> **əbus**) yapıqlıq. qapalıq. boğnaqlıq. somurtqan. asiğliq. sallaqlıq. qaşqabaqlıq.
- turşalmaq** **turşulmaq. tükşürülmək** (< **tuq**: bükük). bürkülmək. burtılmaq. burtuq olmaq. buruşmaq.
- turşamaq** 1. (qarın. ürək). əkşimək. qabarmaq. bulanmaq. pozulmaq. 1. pıqrmaq. fıqrmaq. əkşimək. acımaq. mayalanmaq.
- turşamaq** **durşamaq.** (< **durmaq**). duruşmaq. durşuqmaq. turuşlaşmaq. turş turşa gəlmək. qarşı qarşıya gəlib bir işə quruşmaq. bəhsə, cəngə girişmək.
- turşatmaq** 1. (r < > ğ < > q) < **tuq**. tuğşatmaq. tuğşatmaq. yığmaq. 1. < **tum**. tumşatmaq. yığmaq, büzmək. 1.bükmək. əğritmək. əğirmək. - **üz əğritmək**: üzün sarqıtmaq. 1.coğşatmaq çuğşatmaq. tuvşatmaq. çuvşatmaq. coşdurmaq. qaynatmaq. coşdurmaq. əkşitmək. - çaxır **tuvşatmaq.** - sirkə qarnımı **tuvşatdı.**

- turşi** 1.(< **tuqşi**: toxdanmış. tutulmuş. bağlanmış). tutum. duz, sirkə ilə qurulub, yatırılmış yeməklər.- sarımsaq **tutumu**. - yetcə **tutumu**: həfdəcicar. - soğan **tutumu**. 1.**durşi**. açar. iştahı açan nərsə. nərsəni basdırıb durdurmaq, saxlatmaq. - qızıvı nəyə **durdurmusan (saxlamısan)**, **turşu** qoyacaqsan. 1.turş. açar. taqır. əkşi.
- turşluq** 1.əkşil. tutum. 1.əkşilik. əksilik. tərslik. sərtlik. pis xuyluq. - **turşluq kişi**: sarxılıq. turşa. əkşik üzlü.
- turşluq** əkşimişlik. əkşilik. gəmişlik.
- turşsamaq** acıqsamaq. canı turş, əkşi istəmək.
- turşu turşu** **tuşu tuşu**. eşəki durdurmaq üçün söylənən söz. -.
- turşu** 1.açar. 1.**turuş**. (< **dur**). durdurulmuş, saxlanılmış nərsə. **turuş**. yemişlə, tərə barı doğruyub, küpə yığıb, sirkə, yaxud duz ilə su artırıb, **durdurulan**, saxlanan çərəz.
- turşu** qarın açar. açar. iştahladan. meyilləndirən. - **baxcasında tomata, al yap onu salata, vermədi səni anan, turşu qoysun çor atan**. - **turşu qoyulan kiçik soğan**: incalız. ısqa. qısqa.
- turşuca** quru lumu. əmani (lumu).

- turşuqmaq** **durşuqmaq. duruşmaq.** turşamaq. durşamaq. (< **durmaq**). turuşlaşmaq. turş turşa gəlmək. qarşı qarşıya gəlib bir işə quruşmaq. bəhsə, cəngə girişmək.
- turşulmaq** **tükşürülmək. turşalmaq** (< **tuq**: bükük). бүркүlmək. burtılmaq. burtuq olmaq. buruşmaq.
- turşulu** **durşulu** (< **durmaq**). 1. sərt. qatıq. qabaq. qırıcıq. tərs. 1. cidamli. dözümlü. muqavim. 1. güclü. qolçomaq.
- turşuluq** **durşuluq.** (< **durmaq**). 1. sərtlik. qapızlıq. qapazlıq. qatılıq. qabalıq. qırıcılıq. tərslik. 1. cidamlılıq. dözümlülük. 1. güclülük.
- turşuluq** **turşalıq.** əkşilik. yapusluq (> **əbus**) yapıqlıq. qapalıq. boğnaqlıq. somurtqan. asiqliq. sallaqlıq. qaşqabaqlıq.
- turşumaq** 1.dəğirmək. dəğrəmək. dəğişmək. nərsənin dadı çönmək. qoxumuyaraq əkşimək. 1.əkşimək. qıcqırmaq. kıckırmaq.
- turşumsı** əkşimisi. əkşisi. gəmiszi.
- turşumsu** - az dadalı, **turşumsu armıd çeşiti**: qaratiqız.
- turşunmaq** **durşunmaq. dirsəlmək.** azmaq. qalxmaq. oyanmaq. əzm, qəsd, ahəng edmək.

- turşut** **durşut** (< durmaq). 1. **durbağ**. heybət. heykəl. yapıt. qapıt. bağağ. bükək. toxut. öğək. örek. hörerək. biçit. çıqqın (< ciq). yükür. kürdə. gördə. kürüt. qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət. 1. sərt. qatı. qatrağ. qaba. kötük. gödük. qırıncıl. tərs. 1. cidam. dözümlü. tablaş. muqavim. 1. güclü. qolçomaq. zorlu.
- turşutlu** **durşutlu**. **durşutuq**. durbağlı. dayqanlı. dayqınlı. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtayı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< ciq). gördəli. hörerəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtayı. qaqaqlı. qapdallı. qapıtli. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxdurduq. toxuşlu. toxutuq. yapıtlı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- turşutuq** **durşutuq**. **durşutlu**. durbağlı. dayqanlı. dayqınlı. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağıtayı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< ciq). gördəli. hörerəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtayı. qaqaqlı. qapdallı. qapıtli. qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxdurduq. toxuşlu. toxutuq. yapıtlı. yaptallı. yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.

- turta** **durda. torta** (< **durmaq**). köçək.
- turta** **durda.bax** > **torta**.
- turta** torta. dürd.
- turtacı** **turdacı. turquçı. durquçu. durucu. duran. turan.**
- turtaq** **durdaq. davarlıq. tavrıq. qoyaq. xəznə. ambar.**
- turtan** tortan. **1.** qursaq. **1.** kürk. postun. pustun. örtük.
- turtaş** **durdaş. dürdaş. türdəş. durumdaş. haldaş. həmhəl.**
- turteqer** saxlayan.
- turtu** **durdu. 1.** duran. sağ. salım. yaşar. yaşayan. qalıcı. ömürlü. **1.** yaşam. hayat. **1.** durub. qalmağ - **durduğu** **durmadığı** birdir: durub durmadığı birdir. qalıb qalmadığı birdir.
- turtu** **durdu. tortu. torta. çöküntü. çökələk.**
- **gizlinpac oyununda, qurdun, əbənin durduğu yer:** qala. gizildək.
- turtub** (< **durmaq**). törtüb. dörtüb. toplancaq. məcməə. məclis.
- turtuqu** - **dirək, situnun dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq:** ısqaca. qısqaca.
- turtulmaq** durtulmaq: durmaq. dirçəlmək. bir yerə, bir yerdən çıxmaq {# **türtülmək. dürtülmək. bir yerə girmək**}.

turtunluq	durdunluq. duraqsıtı.kasatlıq.
turturaq	durduraq. duracaq. duranaq. dayanaq. dəstək.
turturamayan	durduramayan. dikətəməyən. ayağa qalxdıramayan, durduramayan. qaldıramayan.
turturamaz	- hər gələn, gedişi durduramaz: it hürür kərvan yürür. it hürür, yol açıqsa, kərvan yürür.
turturan	durduran. qatıladan. qatıl. dayaq. dirək. dirsək.
turturma	durdurma. baramta. əngəlləmə. dondurma.
turturma	durdurma. qaldırma. bırxma. ibqa. - nərsəni saxlama, qoruma, durdurma, sürmə, sürdürmə, dəvam ettirmə: qalma.
turturmaq	durdurmaq. 1. qaldırmaq. bıraqlamaq. ibqa edmək. 1. qapamaq. bağlamaq. önləmək. önünü almaq. mən' edmək. - suyu bağla. 1. savişdırmaq. keçirmək. aşırmaq. alğıtmaq. atlatmaq. uçurtmaq. üzdürmək. - baş ağrımı keçirdi. 1. dayatmaq. dayıtmaq. sıxıtmaq. saxlatmaq. - dayat bir!: sıxıt bir!: saxlat bir!: durdur bir!. 1. qaldırmaq. - bir parçanı, bezi istədiyi biçimdə <u>qaldırmaq</u>, <u>durdurmaq</u> üçün, iki yekə döşəkli, buxarlı arac arasında sıxışdırmaq, ütüləmək: qalandır. -.

- turturmaq** **durdurmaq.** 1.önləmək. bastırmaq. 1.çəkişirmək.
 basıştıрмаq. yatıştıрмаq. qısaclamaq. qısqaçlamaq.
 sıxışdırmaq. qısıştırmaq. gücləmək. darıtmaq. zorlamaq.
 1.doğrulamaq. dayamlamaq. dayaqlamaq. sağlamaq.
 saxlamaq. ayaqlatmaq. qoldalamaq. qollamaq.
 arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq.
 qayğırmaq. gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq.
 siyanət etmək. siyanətləmək. sayqaymaq. sayqaylamaq.
 dəsdəkləmək. əlindən tutmaq. tə'yid etmək. 1.geçmək.
 yana, qırağa atmaq. - **bu konudan keçəlim.** - **yasa**
konusun keç. 1.qaldırmaq. qalxızmaq. 1.saxlamaq.
 bəklətmək. - **araba niyə axlandı.** 1.sağaltmaq. tikmək.
 nəsb etmək. 1. dayatmaq. dayıtmaq. sürütmək.
 qaldırmaq. geri qoydurmaq. saxlatmaq. baqi edidmək. -
 bu yapı çox əsgidən **dayatılır.** - atalara **dayatan,** gec yorulur.
 1. durqurmaq. tikmək. yapmaq. bina etmək. 1. oturtmaq.
 yerləşdirmək. 1.saxlatmaq. avutmaq. geciktirmək.
 alıqoymaq.
- turturmaq** **durdurmaq. turquzmaq.** 1. yerləşdirmək. müqim etmək.
 iqamə, iqamət etdirmək. 1. toxdatmaq. 1. tutmaq.

toquqlamaq. toqifləmək. 1.savdurmaq. keçirmək. dəf
etdirmək. qoğdurmaq. - baş ağrısını **savdurdum. 1.**
tovrandırmaq. tavrandırmaq. dikəltmək. ayağa
qaldırmaq.

turturulmaq **durdurulmaq. 1.**əngəl olunmaq. alıqonulmaq.
alıqonmaq. alıqoyulmaq. 1.moquf olmaq.

turturulmuş **durdurulmuş.** dayandırılmış. movquf.

turturuş **durduruş.** dayalış. buraxış bıraxış. qapalış. 1. ara.
tənəffüs. antırakt. fasilə. 1. tə'til. bağlı. 1. tə'tilat. vəkans.

turtut **durdut!. durut!. dayat!. saxlat!. saxdat!. dözütl!. çəkitt!.**

turtut **durtut. 1.** zəbt o rəbt. 1. itaət. inqiyad.

туру 1. arıt. arıc. arış. arınc. arın. araq. arıq. təmiz. pak. net.
1. (sıvıq, suyuq nərsə). incə. incğə. işgə. açıq. qoyu,
quyuq, qəliz, bərk olmayan. 1.durqun. 1.diri. canlı. - **dur**
ürək: diri, canlı könül. 1.dumansız. bulanıqsız. saydam.
bərraq. 1.duruq. 1.aydın. işıqlı. bərraq. aydınlanmış.
anlaşılır. düşünülür. qanıltaq. aşqar. vazeh.
- **iş** **dur** **olmayan:** suyu sütlü.
- **aydan arı, gündən duru.**
- **dur**, **arın, təmiz olmayan:** boz bulanıq.

туру **дuru.** 1.arıs. saf. 1.bax > **dürü.** 1. açıq. alənən. 1. açıq yürəkli. 1.tınıq. tınıq. yatuq. sakin. donuq. tonuq. axmaz. saf. şəffaf. saydam. salıq. təkiz. sayğal. sığallı. şəffaf. 1. **doğru.** duraqlı. duralı. duran. yaşayan. ömürlü. qararlı. düzənli. dəngəli. durqun. səkin. 1. **doğru.** duru. parraq. arıq. saf. açıq. durulmuş. net. bəlli. aydın. saf. anlaşıqlı. dinc. 1. **doğru.** yalın. sadə. 1. **duruş.** dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi başlamaq birdir, durusu mindir. 1. **duruş.** süzük. saf. arın.

- **туру söz açı tiyər:** açıq söz acı toxunur.

туру **дuru.** **туруq.** **дuruq.** 1. bərraq. açıq. saf. günəş kimi. parlaq. təpən (> daban). - **дuru** su. 1. teyxa. çin. xalis. tamlə. damla. - **damla daş:** bərk duru, göz kimi daş. - **damla** söz: çin söz. - **damla** qızıl: som qızıl. - **damla** qız: çox gözəl, arıq incə qız. 1. təvam. dəvam. duruş. - işlərin **дuru** pozuldu. - işi başlamaq birdir, **дurusu** mindir.

- **іçi дuru** kişi: bən kişi. öküz. köylü. kəndli.

туруб - **дуруб динләнмэдән:** solıvsız. fasiləsiz. dəvamlı.

turub	durub. 1.barıq. barq. barınaq. ev. qonut. yurd. yerləş. məskən. 1. durqab. durnağ. durbağ. dərgah. baraqah. barqah.
turubaq	durubağ. durbaq. durubqa. tırobqa. turubqa. kitik. tıxac. tırafik. çitik. basabas.
turubqa	tırobqa.durubqa. durubağ. durbaq. kitik. tıxac. tırafik. çitik. basabas.
turuc	duruc. duruş. durum. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq.
turucu	durucu. 1.duran. turan. turquçı. durquçu. turdaçı. 1. qalıcı. ömürlü. uzun ömürlü. turqut. turciq. turağut. uzun yaşamlı.
turucu	durucu. qalıcı. 1.qalımlı. dayimi. dəvamlı. 1.qalımlı.həmməşəlik. cavid. cavidan. paydar. zavalı.
turuculuq	duruculuq. qalıcılıq.bənqu yaşam. ölməzlik.
turuçı	durucu. durmayı iş edinən.
turugəlmək	durugəlmək. 1. qalıgəlmək. girişmək. 1. qalxıb gəlmək, yerimək.
turugəlmək	durugəlmək. bax > durmaq.

turuq

duruq. 1. dur. bitin. kəs. kəsin. istop. ist. **1. durqu.**

durum. duruş. türük. türkü. sanı. qonuş. əhval. hal. **1.**

duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. şəkil. çəkil. çəkiş.

çəkim. çəkit. qapat. yapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq.

salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq. sayış. çağday. çağlıq.

çağlış. yağday. yağlıq. yağlış. vəsf: vəsif. sifət. **1. olum.**

yarıt. imkan. **1. duruğ** (fars) < **törük** (< **törəmək. töləmək:**

doğmaq. doğurmaq). yalan.

- bir **olum** (imkan) ver bir: bir **yarıt** ver qıl.

- bir **duruq** (yarıt. imkan) tapsa.

- **burunduruq:** yavaş.

- **olumsuzluqdan**, nə desən çəxar. yarıtsızlıqdan.

olmazlıqdan. duruqsuzluqdan. imkansızlıqdan.

- **olumsuzluq: olmazlıq.** duruqsuz. yarıtsız. imkansızlıq.

- **olumlu: duruqlu.** yarıtılı. imkanlı.

turuq

duruq. doruq (**1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur:** düğün.). **1.**

təpə, dağın, böyük nərsenin ən yuxarsı, ən yüksək yeri,

ucu, uruc nuqtəsi. uc. zirvə. siud. üstüq > estiğ > setiğ

(fars). kərəmpə. çıxat. son. nəhayət. sınır. baş. yuxar.

çixat. qullə. qıyı. qıraq. **1.duruğ.** duruş. barış. varış.

boluş. oluş. biçiş. hal. qonuş. çevrim. çevriş. çap. güc.
qaldırı. vəziyyət. **1.** sabit. sakit. oranlı. oranşlı. qərarlı. **1.**
duru.

turuq

duruq. duruğ. (< **1.** ötrük: dayaqsız ötürülmüş söz.). **1.**
yalan. duru. saf. **1.** sakit. sabit. **1.** duru, durucu. **1. turuq** (
tünük: donuq. qapalı. bağlı. qaranlıq). duruq. toxdamış.
sabit. saydam. açıq. layasız. ləkəsiz. iziz. izsiz. tünüz.
tünsüz. şəffaf. müsəffa. cəlil. **1. törük.** alıq. aciz. zayıf. **1.**
sığıncaq. duraq. qalaq. pənahqah. **1.** bez. qabar, dolama
kimi nərsə. **1.** yığılma yeri. **1.** tırıq. arıq. incə. **1.** ayağda
duracaq yer. **1. doruq.** təpə. şişik. dik. qalaq. təpə. zirvə.
1. doruq. nərsənin, başına dək duldurulması. komala,
təpələmə doldurmaq. komalaq. - **duruqlu** ölçək. **1. doruq.**
turu. duru. bərraq. açıq. saf. - **duru** su.

- **burun duruq:** heyvanın ağız burun bağı. tumşuq bağı.
əsnək.

- **örə turuq:** kökü quruyub devrilmədən ayağda qurumuş
ağac.

turuqalmaq

duruqalmaq. duraqlamaq. duruqmaq. tumuqmaq. şaşib
qalmaq.

- turuqı** durmuşu.
- turuqlağ** 1. durağ. durqa. durqağ. dayancağ. 1. əkin. tarla. tarlıq.
- turuqlamağ** **duruqlamağ.** 1. duruğuna, boyuna, uzunluğuna ölçmək. - yer **turqulamağ.** - yol amacını durqula, işə çıx. 1.
- turuqlanmağ.** durqunlaşmaq. durqun, arqın düşmək.
- qurumağ. arıqlamağ. zayıflamağ. - kök kişi yeməse
- duruqlar.** - sıcaq hava **duruqlatır.** - az yeyir duruqlur, çox yeyir tırıqlır. 1. nərsəni başına dək doldurmağ.
- komalamağ. təpələmək. - ölçəyi **duruqladı.**
- turuqlamağ** **duruqlamağ.** olumlamağ. yarıtılmağ. imkan vermək, yaratmağ. - iki kərə onu **duruqladıq,** bacarmadı.
- turuqlı** durmayı düşünən, tasarlayan.
- turuqlu** **duruğlu. durumlu.** tutamlı. tutumlu. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. qonuşuq. barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. taxımlı. qılıqlı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.
- turuqluq** turquluq. tırıqlıq. durqunluq. cılızlıq. arıqlıq. zayıflıq.
- turuqmaq** **duruqmaq.** 1.durmağ. toplanmağ. dolmalanmağ. 1.yığılmağ. toplanmağ. - qan **duruqdu.**

turuqmaq	duruqmaq. durmaq. duraqlamaq. 1.qərar çıxarmaq. 1. israr, tə'kid etmək.
turuqsaq	durqun. dursi. dirənən. isrararlı olan. bir nərsədə düşgün, müsirr olmaq. (bir nərsəni, bir nərsədə) durmaq, qalmaq, yaşamaq sevən. - yaşama pula, vara duruqsaq. - şəhvətə duruqsaq.
turuqsamaq	dursunmaq.
turuqsamaq	duruqsamaq. 1.qoyvanmaq. vellənmək. yubanmaq. - işlərində qoyvanma. 1.vellənmək. qoyvanmaq. yubanmaq. - işlərində qoyvanma.
turuqsamaq	duruqsamaq. duraqsamaq.
turuqsi	duruqsi. quşqu. tərəddüd.
turuqsun	duruqsun. 1.duraqlı. duralı. qararlı. düzənli. dəngəli. davamlı. duru. açıq. net. belli. aydınlıq. saf. anlaşlıqlı. seyrək. dinc. dəğişməyən. 1.tumuğan. çəkişgin. quşqulu. düşqülü. düşlü. qararsız. düzənsiz. dəngəsiz. davamsız. daldan dala qonan. dönək. oynaq. yeltək. bələşik.
turuqsunmaq	duruqsunmaq. tumuqmaq. durmaq. şaşmaq. heyrətə dalmaq. - bunu eşidib durdu. - gözlərinə inanmayıb durdu.

- turuqsuz** **duruqsuz. durumsuz.** tutamsız. törəsisiz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz. qonuşsuz. barişsiz. varışsiz. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırbən. çataq. qaçırcanğ. bükülməz. tər. dik. çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar. yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuysuz.
- turuqsuz** **duruqsuz. duruqsuz. 1.** dəğişgən. düzənsiz. dənğəsisiz. 1. yeltək. gəlgeç. subatsız. 1. kəsinsiz. qanıqsız. qanıtsız. oransız. oranşsız. qərarsız. 1. tutamsız. tutumsuz. ölçüsüz. 1. quşqulu. işgilli. oransız. oranşsız. qərarsız.
- turul** - **daram durul:** dar düdük. dar güdə olan.
- turul** **durul. 1.** yenglik. dinclik. hizur. 1. qınaqsız. arınıq. 1. qohum.
- turulacaq** - **durulacaq yer:** duraq. gözləği. gözləmə. bəkləmə. gözləm. bəkləm (yeri). durma. bölmə. istqah.
- turulamaq** **durulamaq. 1.** suya çəkmək. 1. təmizləmək. 1. parıldatmaq. 1. bax > **durmaq. 1.** duruqlamaq. yatırmaq. dincətmək. sağınlatma.

turulamaq	durulamaq. 1.(yuğunmuş nərsni) suva çəkmək. 1.ağatmaq. bəraətləmək.
turulan	durqac. duraq. yaşanılan yer.
turulanmaq	durulanmaq. 1.(yuğunmuş nərsni) suva çəkinmək. 1.ağarınmaq. bəraətlənmək.
turulaşmaq	durulaşmaq. durulanmaq. ağarınmaq. bəraətlənmək.
turulca	durulca. suçsuz. arın. qınsız. günahsız. məsum.
turulma	durulma. 1. aydınlanma. işıq alma. işıqlanma. açıqlanış. açıqlanma. açılma. anlaşılma. 1. oturma. yerləşmə. oturma. istiqrar.
turulmaq	durulmaq (< durmaq). 1. açılmaq. tortusu dibə durub, açıq ayınlaşmaq. süzülmək. çökmək. durub tortısı dibə çökmək. - su duruldu. 1. durmaq işini görmək. qərar tutmaq. sakinləşmək. - beş gün burda durulmalıyıq. - su duruldu. 1. uslanmaq. yaramazlığı, bulantılığı keçmək. 1. durultmaq (< durmaq). açmaq. tortılı nərsəni durdurub, tortısın dibə köçdürüb arıtlatmaq, aydınlatmaq. təsfiyə edmək. 1. bax > durmaq. dinmək. kəsilmək. yatışmaq. 1. tortusu yatıb. ayılmaq. 1. uslanmaq. aydınlaşmaq. 1.yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. usanmaq.

bıqmaq. bezmək. - işləməkdən **turulduq.** - yeməkdən **turulduq.** 1.tınmaq. sakinləşmək. dinmək.

turulmaq

durulmaq. 1. **durulmaq.** **duranğamaq.** **dirəngmək** (< **durmaq**), bəklənmək. əğlənmək. əklənmək. sallanmaq. aslanmaq. sürənğəmək. sürənğizmək. axsınmaq. dinlənmək. təvəqqüf etmək. 1. bəirləşmək < > bilurlaşmaq. açıqlaşmaq. olqunlaşmaq. 1. bəirmək. seçilmək. açıxlığa qovuşmaq. 1. dayanmaq. dönüb dolaşib, arayıb araşdırıb, sonunda bir yerdə, ölçüdə, çəkdə nuxdədə durmaq, qərar qılmaq. - işin sonu paraya **dayandı.** 1.bulunmaq. tapınmaq. - **sözündə tapının:** qovluzsa durulun. 1.dinlənmək. rahatlanmaq. 1.dinlənmək. aydınlanmaq. açılmaq. uslanmaq. 1.dininmək. bitinmək. sakinləşmək. 1.dinənmək. yatışmaq. qoyulmaq. qərar tapmaq. duraqlamaq. mütəvəqqif olmaq. 1.qaldırınmaq. dözünmək. tablaşınmaq. 1.qalxınmaq. oyanmaq. oynanmaq 1.qalınmaq. dəvam edinmək. - **balsız kovanda, arı durulmaz:** qazanatsız yerdə kimsə duraqlanamaz. 1.saxlanılmaq. bəklənilmək. 1.sıxınmaq. saxlanmaq. sıxışmaq. dayanılmaq. 1.sürünmək.

qalınmaq. baqi qalmaq. 1. safalmaq. arınmaq. süzülmək

- atalardan **durulan** gələnlər: qalan.

- **başında durulmaq**: özü güdmək.

- **doğru durulmaq**: 1.uslu, dinc işləmək. sapmamaq. suç, əğri, xəta qılmamaq. 1.dikinə qalxmaq.

- **geri durulmaq**: çəkinmək. qaçınmaq. sakınmaq. yanaşmamaq.

- **boğazına durmaq**: yediyini utamamaq.

- **boş durulmaq**: işsiz, bekar qalmaq.

- **durub dayanmaq**: **durub durumaq**: **durub bulanmaq**: dözmək. təhəmmül etmək.

dişini sıxmaq.

- **heç durulmazın**: ardı arası, arxası kəsilməzin.

- **qarşı durulmaq**: **qafa durulmaq**: baş gəlinmək. baş qalxızınmaq, qaldırınmaq. başqınmaq. daşqınmaq. inadçılıq edinmək. muxalifət, muqabilə etmək.

turulmamış **durulmamış**. oturmamış. yerləşməmiş. istiqrarsız.

turulmaz **durulmaz**. yaramaz.

turulmuş **durulmuş**. 1. (su. suyuq). dinlənmiş. 1. oturmuş.

yerləşmiş. istiqrarlı.

- turulmuş** **durulmuş.** durqun. dinc.
- turulmuşluq** **durulmuşluq.** oturmuşluq. yerləşmişlik. istiqrarlılıq.
- turulmuş** duruluq. arıqlıq. saflıq. təmizlik.
- **duruluğun gedmək:** bulanmaq. qərəlmək. qararmaq. qaralmaq. - bulut çıxıb hava **qaraldı.** - günəşə baxdım **gözüm qarardı.** - uçurumdan, köprüdən aşağı baxdım **gözüm qarardı.** - baş gicəllənib, gözün qararlımasın.
- **duruluğun gidərmək:** bulandırmaq. qərətmək. qarartmaq. qaratmaq. - bulut çıxıb havanı **qarartdı.**
- turum** **durum.** 1. duruş. axım. yol. cızıq. sınır. təhər. cür. tutum. davranış. ortam. çevrə. 1. sürgən. duruş. yaşam. ömür. - **durumtay:** yaşam kişisi. 1. saqunluq. səkinlik. durgunluq. 1. qoşul. şərayit. ortam. törə. törən. devrə. çevrə. mihit. atmosfer. 1. taq. taqa. taqat. taqət. dözümlü. 1. hal. tutam. tür. cür. duruş. turuş. hal. olağ. oluğ. bolağ. boluğ. hal. əhval. qarabet. şərayit. vəziyyət. qın. gün. olum. - xəstəlik **tutamı:** naxoşluq halı. - **tutamı** yaman. - **tutamı** əldə tutmaq gərək. - **tutamı** pozuq. - iyi **tutamılı** kişi: halı yaxşı. - **tutamı** qolay: dinc hallı. rahat. 1. uzunluq. boy. bir kişi boyu olan uzunluq. - gölün bir ər **turumu** dərinliyindədi. 1. qırtış.

abihava. 1.alus. yaluş. duruş. hal. vəziyyət. iş güc.

1.biçim. quram. 1. bolum. olum. vaziyət. 1. töre. 1.

görünüş. 1. yaşam. ömür.

- **bılayda tavlının turumu arudu**: burada dağların görüntüsü gözəldir.

- **qonşusu yamannı turumu aman**: qonşusu kötü olanın yaşanı da kötü olur.

turum

durum. 1. dür. dur. hal. don. orun. yağday. vəziyyət. -

dumanlı durum: gərgin hal, vəziyyət. - **durlı dürlü**: hallı mallı.

1. dirim. iç. keyfiyyət. 1. dözüm. tablaş. çəkim. taqat.

dayanım. dözüm. taqat. dayanım. çəkişim. çəkişmə.

çəkiş. təhəmmül. 1.dalqa. gəlişim. yetişim. ərişim. orun.

yağday. vəziyyət. hal. 1. buluntu. buluntuş. bulunuş.

bulnuş. bulnut. vəziyyət. qasnaq. şərayit. 1. **durma.**

durmuş. qalım. qalma. qalış. yaşama. yaşam. yaşaş.

yaşayış. bəqa'. 1. **durma. duruş.** qalma. qalış. qalım.

bulunma. buluş. olunma. oluş. bolunma. boluş. 1.

durmuş. yağday. görünüş. şəkil. siyim. qılıq. don. görünüş.

görünüş. üz. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim.

qiyafə. zahir. heyə't. 1. **durmuş.** yaşam. məslək. - iş

yaşamı. - dənizçilik, dağçılıq, köçərlik, elat, çöl **yaşamı.** **1.**

duruq. duruş. qılıq. qılış. qılım. qılıt. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. qapat. yapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq. sayış. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq. yağlış. vəsf: vəsif. sifət. **1. duruş.**

duruc. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. **1. duruş.** qonuş. hal. qasnaq. şərayit. vəziyyət. **1.** qasnaq. şərayit. **1.** tutum. - **ad tutumu, durumu:** adın halı. çəkim əki almış adın, aldığı biçim, şəkil. **1.** yakıc. yaxıc. yaxış. yapıc. yapış. yaxşıq. tapış. tərz. biçiş. biçim. biçik. **1.** ərişim. vəziyyət. hal. qonuş. dalqa. **1.** iş. hal. vəziyyət. - **işim** çox ilərləmiş. **1.** valıq. - **durumu, valığı iyiləşmək:** çulu düzəlmək. **1. durqu. duruş. türük. türkü.** sanı. qonuş. əhval. hal. iş. hal. xisus.

- **duyuş durumu:** ruhi halət.

- **qırılacaq, gərgin durum:** qırız. qırış. kırız. böhran.

- **qapalı, çıxılmaz bir yerdən, durumdan çalınan, açılan yol:** çalım. çaluq. çalıq. - bataqlığı qurutmaq üçün **çalım vuruldu.** - düşdük elə bir çalıya, çıxılmağa yox güman **çalım.**

- **nərsenin ilkin, ibtidayi şəkli, durumu, halı:** qanağ. qanav.

qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tərh. tasa.taslaq.
çəşit. tip. tasar. pılan. tora. nəqşə. dazlaq. nəxşə. tasarı. pılan.

- **bu qapdaldə, yağdayda, durumda, şərayitdə, halda:**

buncalayın. - **bu qapdaldə, yağdayda, durumda, şərayitdə,**

halda: buncalayın. - **cıdam durum.** arxalı durum. qəvam

dəvam. - **güc durum:** güclük. girivə.zorluq. - **güc, zor durum:**

çəlşik. çəlişik. açmaz.

- **durum dəğişmək:** düşmək. - dal qola **düşmək:** dallı

budaqlanmaq.

- **güc durumda qalmaq:** qalıqlamaq. qalaqlamaq.

qalaqalmaq. - qaranlıq düşdü, **qalaqaldıq.**

- **olduğu durumdan başqasına (başqa duruma) düşürmək,**

salmaq: itmək. - o məni, yamandan yamana **itdi.**

- **tədirginsiz, üzüntüsüz, üzünsüz, sıxıntısız durum.** sakin.

uyqun. diş < dinc. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik. dinlik.

arsat. tınlıq. tınglıq. tınma. tınış. tınc. tınıq. tınaq.

- **açılması, anlaşılması çətin, işgilli duyu, düşünü, soru,**

məsələ, durum: qarmaşlıq. - **aşağılıq qarmaşığı:** kiçiklik

duyusu. xod kəm bini. - yönətim, dolandırma **qarmaşığı.** -

evlənmə **qarmaşığı.** - toplum **qarmaşılıqları.**

- **qurqu oyandıran durum:** iş. quşqu. - bu **işin** içində bir **iş** var.
- **çox sıxıntılı durum, çağ:** qara qış.
- **durumu dağnaqmaq, pisəlmək:** işi duman olmaq.
- **gerçək bir olumu, durumu başqa yola yozmaq, çevirmək:** işi -ə (nəyi nəyə) vurmaq - **işi** alaya **vurmaq**. - içidar yoxsul, özün bəyliyə vurur.
- **görülən işdən, olduğu durumdan yoxsun, məhrum durma:** qaldı - hamı yedi, **qaldı** sən.
- **gün durumu:** günəşin uzaqlığının ən çox olduğu gün.
- **hərgələ, sanasız sayasız, kimkiməlik, başsız ayaqsız, buzlaq duzlaq, hesab kitabsız durum, yer:** qabanlıq. kimin könlü buz istər, kimin könlü duz istəlik.
- **iş dəğişib, başqa biçimə, duruma çevirşmək:** iş işə töküşmək. - **iş** piçağa **töküşdü**, aradan ölü çıxdı. - ağız qavqası, yaxalaşmaya **töküşdü**. - xəsdə iyiləşməkdənsə, kötüləşməyə **töküşdü**. - nədəndi sevgilər, belə soğuqluğa **töküşür**.
- **keçimsiz durum:** çətinlik. qalafat. kalafat. çalaçat. qalaqalma. qalaqlama. qalıqlama.
- **keçimsiz duruma, çətinliyə salmaq:** çalaçatlamaq.

kalafatlamaq. çalaqplamaq.

- **kötü bir duruma düşmək**:çalva (halva) yemək: aş içmək:

soyuq su içmək.

- **kötü bir durumdan qurtulmaq üçün bir yerə sığınmaq**:

qapağı atmaq.

- **olduğu, bulunduğu durumdan, yerdən ayrılmaq üzrə**

olan, ayrılmaq istəyən: üz-nükçü. üzünçü. qaçıqı.

- **bir duruma gələn**: birləşən.

turumlamaq

suyun dərinliğini boyu ilə ölçmək.

turumlu

durumlu. 1.köklü. iri ullağan. ətli qanlı sümüklü.

gəmirqlik. qəvi bünyə. 1.içi bərk. dayanıqlı. dözümlü. 1.

işəngər. başarcanğ. 1.cıdamıq. əzməvik. 1. cıdaq. cıdal.

dayamlı. dayaqlı. dözümlü. qala. qalaq. üzülməz.

muqavim. 1. **durlu. türlü**. hallı. 1. **durmuşlu**. qalartı.

qalartıq. qalımlı. qalışlı. yaşamlı. yaşayışlı. imiqli. itməz.

ölməz. həmməşəlik. dayimi. baqi. bəqalı. 1. **duruğlu**.

tutamlı. tutumlu. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. qonuşuq.

barışuq. varışuq. boluşuq. oluşuq. biçişik. çaplı. taxımlı.

qılıqlı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı.

rəftarlı. xuylu.

- **duraqlı durumlu**: dayalı döşəli. - **düzənli, durumlu, yatımlı**

durum: dinclik. dənğə. tanqı. rahatlıq.

- **tərsdurumlu**: işitərs. işidüman. işi kötü. kötödurumlu.

turumlu **durumlu**. hallı. uğraqlı.

turumluluq **durumluluq. durnuq. turnuq.** dayanış. cidam. ciğdam.
muqavimət.

turumsamaq **durumsamaq. duraqsamaq.** quşqunmaq. iki ürəkli olmaq.

turumsınmaq qalxar görünmək.

turumsunmaq **turumsunmaq.** edər görsətmək. - yuxar **durumsudu.** -
yeyər **durumsunmaq.**

turumsuz **durumsuz. 1. durmaz.** dayaqsız. dayasız. dayanmaz.
tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç.
dibsiz. cidamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız.
qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. tutaqsız. arxasız.
yajasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.
sürəksiz. subatsız. **1. durmaz.** yaşamaz. yaşamsız.
yaşayıqsız. qalmaz. qalımsız. qalıqsız. qalıcı olmayan.
itimli. ölümlü. imiqsiz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən.
çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. yoxalcan. yoxalqan.
fani. **1. dursuz. dürsüz. türsüz.** halsız. **1. duruğsuz.**

tutamsız. törəsisiz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz. geçişsiz.
 qonuşsuz. barişsiz. varışsiz. boluşsuz. oluşsuz. biçişsiz.
 çapsız. qılıqsız. qırbal. qırban. çataq. qaqırcanğ.
 bükülməz. tərs. dik. çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa.
 toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
 qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar.yarçın.
 yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuysuz. 1. qulağ
 sallaq. halsız. yorqun. 1. içi tez. dayanıqsız. dözümsüz.
 tələsik.

turumsuzluq

durumsuzluq. 1. duraqsızlıq. durmazlıq. dayaqsızlıq.
 dayasızlıq. dayanmazlıq. tayaqsızlıq. tayasızlıq.
 dayamsızlıq. dəvamsızlıq. qərarsızlıq. dönəklilik. dıbsızlıq.
 cıdamsızlıq. sürəksizlik. subatsızlıq. 1. **durmazlıq.**
 duraqsızlıq. dayaqsızlıq. dayasızlıq. dayanmazlıq.
 tayaqsızlıq. tayasızlıq. dayamsızlıq. dəvamsızlıq.
 dıbsızlıq. qərarsızlıq. dönəklilik. cıdamsızlıq. sürəksizlik.
 subatsızlıq. 1. **durmazlıq.** qalmazlıq. qalımsızlıq.
 qalıqsızlıq. qalıcı olmazlıq. itimlilik. ölümlük. imiqsizlik.
 yaşamazlıq. yaşamsızlıq. keçərilik. keçib gedənlik.
 çəklilik. sürəksizlik. bəqasızlıq. fanilik.

- turumtaş** **durumdaş.** dürdaş. türdəş. durdaş. haldaş. həmhal.
- turumtay** 1. yaşam kişisi. 1. doğan türü, avcı bir quş. 1.yırtıcı bir quş. erkək ad-.
- turumu** - **durumu dəğişmək:** dönüsmək. aylanmaq.
- turun** durun. dayan. dirən. muqavimət.
- turunc** narış. narınc. narıç. yanıc. yanınc.
- turuncu** narıncı. yanıcı. yanıncı.
- turunmaq** **durunmaq.** 1.dikəlmək. qoğzanmaq. qarşı durmaq. daşlanmaq. - oğul dədiyə **turunmaz.** 1. dayanmaq. durup dirənmək. - o mənim ütrü **durundu.** 1. arıqlaşmaq. duruqlamaq.
- turunmaq** **turanmaq. duranmaq.** 1. qalxıb oynaqlamaq. - at **durundu.** 1. qalmaq. durmaq. duraqlamaq. yubanmaq. - ər işdə **durundu:** ər işdə yubandı.
- turupqa** durba. çubuq.
- turur** - **qışın nəyinə, gün əğri durur, yaz doğru günə, doğru durur.**
- turur** **durur.** 1.- dir. -di. vardı. - ədi. hazırdı. - bu daş **durur:** bu daşdı. - o quş durur: o quşdur. - əldə **durur:** əldə hazırdı. əldədi. - evdə **durur:** evdə hazırı. 1.bərkidici, vurqulama

sözü olaraq, "**odur**" anlamında, cümləyə qatılır. - ol daş
durur: odaşdı. - bu adam **durur**: o adamdı. - o quş **durur**: o
 quşdu. **1.**bərqərar. sürəkli. dəvamlı.

turus **durus. 1.duruz. dürüst. (< dur. durulu: durmuş: sağ).**
 doğru. düzgün. iyi. **1.** dürüs. dürüst. doğru. düzgün. iyi. **1.**
tursu. dursu. tamaşa. numayiş.

turuslamaq **duruslamaq. turussunmaq. durussunmaq.** təsvib edmək.
 - **mən sən aytanı durussundum**: mən sənin söylədiğini
 təsvib etdim.

turussunmaq **durussunmaq. turuslamaq. duruslamaq.** təsvib edmək.
 - **mən sən aytanı durusundum**: mən sənin söylədiğini təsvib
 etdim.

turussuz **durussuz. dürüssüz.** yanlış. tərs. kötü.

turuş **duru. duruş. 1.** dəvam. - işlərin duru pozuldu. - işi
 başlamaq birdir, durusu mindir. **1.** qarış. muqavimət. -
muqavimət edin: qarış qoyun. - kiçik uluq duruşmaz, qırqı
 sunqır **qarışmaz: qarışamaz**: qırqı sunqura duruş, muqavimət
 edəmməz. **1.** davam. dəvam. qərar. sübat. **1.** yer. iskan.
 məkan. məskən. mə'va. **1.** durum. hal. görkəm. görünüş.
 əndam. vəziyyət. tərz. tür. cür. heyə't. - bu yapının **duruşu**

çox kötürdür. **1.** təvam. dəvam. duru.- işlərin **duru** pozuldu. - işi başlamaq birdir, **durusu** mindir. **1.** durma. dayqun. qıvam. tavan. quysunq. çağqın. **1.**tuşa (qalının, hər nəyin) ortasına gedən yol. (> **torənc** (fars)). **1.**tuşa gedən yol. (> **torənc** (fars)). xalçada bucaqdan başlayıb ortaya gedən tuş, yol. **1.** evlərin önündə daştan yapılan oturma yeri.

- **yan duruş:** pırofil. bir şəklin, cizginin yandan görünüşü.

- **gün turuş:** evin önündə oturma yeri. **1.** öğləyə yaxın vaxt. -

duruş ağac: ağac dirəklərin altlarına qaymalarını ölənmək üçün qoyulan yassı ağac.

- bir quruğun biçimi, duruşu. bünyə. yapı.- iri **yapılı**.

turuş

duruş. durum. duruq. duruc. durma. (< durmaq). 1. türük.

türkü. sanı. qonuş. əhval. hal. **1.** cidam. gərmik. qeyrət.

çabaq. muqavimət. **1.** iradə. **1. durum.** qonuş. qasnaq.

şərayit. duruğ. bariş. varış. boluş. oluş. biçiş. hal.

halət.çevrim. çevriş. çap. güc. qaldırı. orun. yağday.

vəziyyə. şəkil. şəkl.dartıq. dartış. rəftar. **1.**iş. oluş. yapış.

eyləm. qılış. taxım. tutum. davranış. fe'l. hərəkət. **1.**

duraş. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq.

dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsat. oranc. oran. üstəc.
 sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar. 1.qalma. qalış. qalım.
 bulunma. buluş. olunma. oluş. bolunma. boluş. 1.qalxış.
 qamət. qaqat. qamat. çapat.iqamə. qiyam. 1.davranış. -
qansız duruş: soğuş davranış. 1. yoluq. yolaq. yolac. yolaş.
 yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. 1. qılıq. qılış.
 qılım. qılıt. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. qapat. yapat.
 çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq.
 sayıq. sayış. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq.
 yağlış. vəsf: vəsif. sifət. 1. iliş. ilişi. əyləş. əğləş. qalış.
 oturuş. 1. qontış. qantış. qandış. çaldış. cılvə. çalab.
 çıqçıy. çalqaş. çalquş. yalqaş. yalquş. yaxşıq. alçılan.
 saldam. saldım. gözükmə. görümlük. göstəri. görüş. 1.
 əkiş. əkşin. qılış. tutuş. davranış.dartıq. dartış. rəftar.
 - **dinc duruş**: rahat duruş: gərginsiz, sərbəs, boş gəvşək
 duruş.

turuşqan

duruşqan. 1. dayanıqlı. mətanətli, dircən. dirəcli. uzun
 sürəli, ömürlü. 1. tuqruşqan. tutuşqan. tutuşan. dirəşən.
 qarşışan.

- turuşqan** **duruşqan. duraşqan. dirəşgən.** dayışqan. bərkişən. üstgəşən. subatlı. subatkar. oranlı. oranşlı. qərarlı. inad.
- turuşlaşmaq** turş turşa gəlmək. turşamaq. durşamaq. (< **durmaq**). duruşmaq. durşuqmaq. qarşı qarşıya gəlib bir işə quruşmaq. bəhsə, cəngə girişmək.
- turuşlu** - **düşük duruşlu:** işi pozuq. çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis. əxlaqsız.
- **duruşlu, içi boş kimsə:** iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük).
- turuşlu** **duruşlu.** mədəni.
- turuşma** **duruşma.** 1.qalxış. muqəddimə. 1. murafie. dadxast. şikayət. 1. qalxış. muqəddimə.
- **qapalı duruşma:** gənəl elə açıq olmayıb, qapalı yarqıç.
- turuşma** **duruşma.** birləşmə. buluşma. oturum. qurul. toplanma. toplantı. seminar. mitinq. cələsə. konfrans. murafie.
- turuşmaq** **duruşmaq.** 1. tutuşmaq. dürüşmək. dirəşmək. qarşılıq yapmaq. cəngə qalxmaq. muqavimət göstərmək. - kiçik uluğ birlə **turuşdu.** - kiçik uluğa **turuşmaz,** qırğı sunqura

	(laçına) qarşmaz. 1. hazırlamaq. qurmaq. taxlaşmaq. - o mənə bitik duruşdu. 1. çalışmaq. çabamaq. 1. durşuqmaq. turşamaq. durşamaq. (< durmaq). turuşlaşmaq. turş turşa gəlmək. qarşı qarşıya gəlib bir işə quruşmaq. bəhsə, cəngə girişmək. 1. gerişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq. muqavimət göstərmək. - tanrı utru qarışma. - pis yollarda qarışma. - qara öyküyə qaraşmaq gərək. - yaşam içrə qaraşmalı , duruşmalı. - uyut (utanc. həya) getdi, kiçik ulu birlə (ilə) duruşdu. 1. sə'y etmək. iqdam etmək. 1. talbınmaq: çalışmaq.
turuşmaq	duruşmaq. dürüşmək (< durmaq). 1. dürülmək. qatlanmaq. cidamaq. qeyrət, çaba, muqavimət göstərmək. 1. iradə etmək. 1. qalxışmaq. şikayətlənmək.
turuşu	turuqı.
turuşum	duruşum. 1. şikayət. iddia. 1. yanığ. yanğış. yanğışıq. yanığış. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxnış. diləkcə. giley. sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət.
turut	durut!. durdut!. dayat!. saxlat!. saxdat!. dözüt!. çəkit!.
turut	durut. 1. yer. yurt. durulan. yaşanılan yer. 1. ömür. yaşam.

- turutmaq** **durutmaq.** 1. dayatmaq. dayıtmaq. dönüb dolaşıb, arayıb araşdırıb, sonunda bir yerdə, ölçüdə, çəkdə nuxdədə durunmaq, qərar qılıtmaq. - işin sonunu paraya **dayatdı.** 1. dayatmaq. sağatmaq. sağtamaq. bina edmək.
- turutmaq** **durutmaq.** 1. düzəltmək. türütmək. törütmək. törətmək. yaratmaq. onarmaq. yonqamaq. 1. suyuqlatmaq. sütkərmək: yapmaq süt kimi sulu.
- turutturmaq** **durutdırmaq.** bilurlaşdırmaq < > bəilirləşdirmək. olqunlaşdırmaq. açıqlaşdırmaq.
- turuyağ** **duruyağ.** sıvıyağ. süzməyağ. suyuqyağ. suvayağ. suyayağ.
- turuz** **duruz. durus. dürüst.** (< dur. durulu: durmuş: sağ). doğru. düzgün. iyi.
- turuzlanmaq** **duruzlanmaq.** hallanmaq. güclənmək. quvvətlənmək.
- turuzmaq** **duruzmaq.** 1. turquzmaq. durquzmaq. dirsətmək. tirsətmək. yaratmaq. yarqatmaq. qoğzamaq. ayaqlatmaq.
- turüm** - **düzənsiz iş, durüm:** qaradüzən. qaraqada.
- turvan** yayaq. tuluq. tulum. turfan. yoğurt çalmaya yarayan köp.

- turvurmaq** **durvurmaq.** tovurmaq. durqurmaq. doğrutmaq. dikmək. qabartmaq. - o qulağın tovrdu: dikətdi.
- turyan** **duryan. duran. diri. canlı.** yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan. yaş. yaşayan. yaşan.
- tus tus** tos tos. tap tap. keçə. paltar kimi hər yumuşaq nərsəyə vurmaqdan çıxan səs.
- tus** rəng.
- tus** **uq. tüq. tüy. toq. tos. tös. 1.** özü kimi. - **toq** özüdü: oq özüdü. - **tüy** sana dedim: elə sənə dedim. - **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət. **1.** qarşı. **1.** tüş. yan. səmt. cəhət. tərəf. **1. tüş. düş. (< düşən).** ras gələ. raslanan. yalqunun (insnin) yuxusuna, uykusuna, oykusuna, xiyalına girən nərsə.
- tusaqlıq** **tuzaqlıq. tutaqlıq.** darısqallıq. tarıslıq. darıslıq. qarıslıq. sıxışlıq.
- tusamişi** (moğol) **tutsamişi.** bir görəvi birinə vermək.
- tusanaq** aralığın onç igirmi biri arasında doğanların bürcü.
- tusar** tucar. tutuq. bulut. bürküt. pozuq hava.
- tusi** (**. < > q**) **< tuqsi. (< tuqmək:** bağlamaq). **1.** qapaq. örtük. qapaq. **1.** tozli. **1.** tüssülü.

- tusi** < **tovsi** < **tozav** > **tovza.** > **tozsi.** kül boyas.
- tusit** göyün ötəsi.
- tusqalın** atmaq.
- tusqan** yaxın. qohum. əqrəba.
- tustaç** **dustaç.** tutsaq. əsir.
- tustaq** **dusdax.** tinlan. tınlan. zindan. qamağ.
- tustaq** **dustaq. dustax. dusdağ. dutsaq. duzaq.** türmə. tutuqev. dam. zindan. dəlik. qapıq. yapalaq. ağ. türmə. hapaz. havaz. qapaz. gəpəz.
- **qadın türməsi, dusdağı:** xocaöy. xoca evi. qocaöy. qoca evi.
- tustaq** **tusdaq.** - **göz dusdağı:** sürəkli, dayimi izlənən.
- **göz dusdağı:** təhdi nəzər.
- tustaq** tutma. həbs.
- tustaqlamaq** **tusdaxlamaq.** damlamaq.
- tustaqlı** **dusdaxlı.** tutuqlu. tutulmuş. duzağlı. türməli. zindani.
- tustaqlıq** **dusdaxlıq.** (tutulub, saxlanma süresi, dövrəsi) duzağlıq. türməlik. hapazlıq. qapazlıq. gəpəzlik. həpislik.
- tustaqlıq** tutaqlıq. qulluq. əsarət.
- tuş qılmaq** - **tuş qılmaq:** qavuşmaq. enmək. - **tüş qılmaq:** түşlənmək.

tuş

(< > düş). { < > tüş < > düş}. 1. yön. yol. yan. üz. tərəf. cəhət.- **düş** olmaq: yönəlmək. - düşünə çıxmaq:
qarşılaşmaq. - tuş tuşa: yan yana. 1. sınar. tay. dəğər. dəng. müsavi. barabar. əş. əvəz. qarşılıq. tay tuş. 1. dəng. əş. 1. oğür. 1. bənzər. 1. kəmə qayıqları ucuna taxılan altın, qümüş toqqa. 1. qarşı. bir nərsenin qarışı, qabağı, muqabili. - evin **tuşu.** - mənə tuş: mənim qarşıtim. 1. turuş. dur. - **tuş tuş:** turuş turuş. dur dur. 1. üz. 1. **döş.** sinenin yuxarı yanı. 1. < **daş** < > **tut.** birikmək. tutluq. tutuşmaq. tutsaq. görüşmək. raşlaşmaq. yetişmək. yaqalaşmaq. qarşılaşmaq. (**tuş (t)lamaq:** nişana gedmək). 1. düş. düşmək (cürleşmək. 1. tüş. birəbir. çox doğru, uyğun. ən uyğun. elə özü. - **tuş gəlmək:** raslamaq. iləmək. toxunmaq. 1. **tuc.** uc. amac. hədəf. 1. yığvada birinə verilən "**tav**", "**sağlıq**", "**tost**"ların,- **tav qaldırmaq:** sağlığa qaldırmaq. tos demək. tuş vermək. 1. göbək. qalının, hər nəyin ortası.

tuş

1. **duş.** püskürük. fısqırıq. su fısqırtan, püskürən ayqıt. - **əşi bənzəri, tayı tuşu olmayan:** bir dənə. biricik. yeqanə. 1. **tut.** düğmə. - **düğməni it:** bas. - **tuşluğun** (kılavyenin) enib

çıxan **dügmələri** pozulub.

- **tuş gələsi**: düşə gələsi. kimisə. birsikəsəcağız.

tuş **tos. dos. dost.** 1. sevgili. 1. oynaş. metres.

- **tos qatın**: oynaş. metres.

tuş **tuq. tuqş. (< tuqmaq: bağlamaq).** 1. dayaq. dözüml. taqət.

1. döş. gövdə. tən. bədən. 1. tuşə. yemək. 1. güc. zor. 1.

bucaq. burcaq. qıyın. - barmağın **tuşundan** bax. - göz

tuşundan nə baxır gözlər. 1. **tuç.** heyva. beyik alma.

tuşa - **yol tuşası**: yol azığı.

tuşaq **tuqaç.** kösük. köstək.

tuşaq **tuşaqu. düşəqü.** düşəqu. köstək. bukağı. buxov. gişən.

əl ayağa, boyuna vurulan buxov.

tuşaqqlamaq **duşaqqlamaq.** köstəkləmək. bağlamaq. zəncirləmək.

tuşaqqlamaq **tuqaçlamaq.** kösükləmək. köstəkləmək.

tuşaqqlanmaq **duşaqqlanmaq. (< tuq).** köstəklənmək. bağlanmaq.

zəncirlənmək. vurulmaq. çalınmaq.

tuşaqu **tuşaq. düşəqü.** 1. köstək. bukağı. buxov. gişən. 1.

düşəqu. düşmə, tutma, oturma çağı. - at **tuşağı** boldu: atı

bağlamaq çağıdı. (# at **boşuğu** buldu: atı buraxmaq çağıdı).

- tuşalmaq** 1.sanaşmaq. düşüşmək. qabat gəlmək. tapmaq.
nişanlamaq. tərəfləmək. tərəzləmək. 1.tuşanmaq.
köstəklənmək. dolaşmaq.
- tuşanmaq** tuşalmaq. dolaşmaq. qöstəklənmək.
- tuşarmaq** töşnəmək. tövüşnəmək. köksü gərgin olmaq, qabarmaq,
iləri çıxmaq.
- tuşavlanmaq** < > tuşaqlanmaq.
- tuşə** < tuqşə. tuqş. tuş. (< **tüvşə**: tüğşə. düğm. tamuc). (< **tuqmaq**: bağlamaq). yerinmək. yeyəcək. yemək. azıq.
azuq. yeyimlik. yerazuq. yol yeməyi. yola götürülən
torba, yaraq.
- **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına.
- tuşizə** **duşizə**. < **tükşizə** < **tüq**: bağlı. bikir. (**doxtər** ^(fars) < **duktər**
) (**duk. tuq**: bağlı, qapalı olan). qız.
- tuşqan** **tutuşqan**. 1.gülxan. tulambar. hamamın od yandırır
alışdırır tutuşduran yeri. 1.tulambar. tün. hamam ocağı.
- tuşqılmaq** tuşlanmaq. yığılmaq. - axdırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək
yuğaq.
- tuşqırmaq** daşqırmaq. çatdırmaq. yetdirmək. - oğlu ataya **daşıran**
tanrı.

tuşqul işarət. iz. nişan.

tuşqumazmaq **duşqumazmaq. qurqumazmaq. quşqumazmaq.**
alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq.
anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq.
bəlikəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq.
duyqumazmaq. düşgəməzmək. düşgüməzmək.
düşnəməzmək. düşünməmək. engəməzmək. fikr
edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. irəqsamaq.
irəqsanmaq. irqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq.
iraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. olmaz sanmaq.
olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq.
oysamazmaq. sanmazınmaq. taslamazmaq. ehtimal
verməmək.

tuşqurmaq **töşqürmək. düşqürmək. ucraştırmaq. qavışdırmaq.**
çattırmaq. - oğlu atasına tuşqur.

tuşqurmaq **tuqşurmaq. toşqurmaq. toğşurmaq. (< toq. tuq). 1.**
toxlatmaq. qapağına dək, başına dək, başa baş
doldurmaq. - evi tavar bilən tuşqurdu. - qabların hamısını
toşqurun: toqşurun. - para tuşqırdı ev aldı. - axdırur gözüm

yolaq **tuşqılır** ördək yoğaq. **1.** tuşurmaq. tüşürmək.

qavuşturmaq. tuş gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq.

tuşqutlanmaq **1.** usdalanmaq. buşqutlanmaq. **1.** buşqutlanmaq. şayırd, çıraq, çöməz yiyəsi olmaq.

tuşlamaq < **tuqsılamaq**. **1.** tutsılamaq. bir birinə öxşar, tutar duruma qoymaq. yaxınlatıb, tarazsılamaq. yastamaq.

yastalamaq. rastalamaq. yanbə yan, üzbə üz, qarşı

qarşıya, izbə iz qoymaq. qavuşturmaq. - birin birinə

tuşlamaq. - birdaha məni tuşlama: izləmə. **1.** tuşurmaq.

tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək.

raslatmaq. **1. (t < > q)** quşlamaq (quş qoymaq).

nişanlamaq. umaclamaq. **1.** dikəltmək. qalxızmaq. -

duman durub **tuşnadi**: duman qalxa durdu.

tuşlamaq **tuclamaq**. uclamaq. **1.** amaclamaq. hədəfləmək. **1.**

dəyrələmək. dəğrələmək. idarə etmək.

tuşlamaq ucramaq. raslamaq. - dağ dağa **tuşlamaz**, kişi kişqə

tuşlamar.

tuşlanan **1.** rasgələ. hərgələ. nəngələ. dəğər. qayta. başıboş.

baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz.

amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz.

özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz.
 məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz.
 yönətsiz. təsərsiz. düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən.
 fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pırt. **1.** dəğər.
 dəyəər. rasgələ. kimsə. kimibir. rasgələ. hərgələ. - **dəğər**
 kiminə sözün açma. - **dəğərinə güvənmə, güvəniş.**

tuşlanmaq {**tuqşunmaq. tuqşunmaq. (< tuq).**}. **1.**üzləşmək.
 raslaşmaq. **1.** tuşqılmaq. yığılmaq. **1.** yönəlmək.
 yönləşmək. qarşılaşmaq. **1.**toxdaşmaq. ağız altı yemək.
 sübhənə yemək. **1.**ucramaq. ucuramaq. görünmək.
 buluşmaq. tapışmaq.

tuşlanmaq {**düş olmaq**}. **1.** yönəlmək. **1.** şiş olmaq. qarşılaşmaq.
 raslaşmaq. - göz gözə tuşlandı}. **1.** çatmaq. yetmək.
 ərişmək. - yarquya (xoşbəxliyə) tuş oldu. **1.** uluqmaq:
 tutulmaq.

tuşlanmaq **düşlənmək.** sataşmaq. çataşmaq. yoluqmaq. raslanmaq.
 raslaşmaq.

tuşlaşan raslaşan.

tuşlaşmaq qarşılaşmaq. qarışmaq. üzleşmək. raslaşmaq.

- tuşlatmaq** 1.qarşısına qələcək surəttə durdurmaq. 1.tüşürmək.
tutşurmaq. qavışdırmaq. görüşdürmək.
- tuşlayamamaq** **tutturamamaq.** yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq.
yazqınmaq. yazıqlanmaq. yayınmaq. yahalmaq. çaşmaq.
şaşmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq.
dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- tuşlu** taylı. kəpirli. kipirli. qapırlı. bənəzərli. oxşaşlı. eynili.
- tuşluq** 1. ağızaltı. sübhanə. 1. günortadan qabaq.
- tuşluq** **tutluq.** düğməlik. kılavyə. - piyano, tayp **kılavyəsi.** -
tuşluğun (kılavyenin) enib çıxan düğmələri pozulub.
- tuşmaq** tuşlanmaq. tuşqunmaq. qavşanmaq. qavuşmaq.
rastlamaq. yetişmək - o mənə **tuşdu:** görüdü. qarşandı.
- tuşmal** kavul. bəkəvül.
- tuşman** - **dos başa, düşman ayağa baxar:** baş ucalığın dosd istər,
ayağ qaymasın düşman.
- tuşman** **duşman.**
- tuşnamaq** qarşılaşmaq. qalxmaq. hərəkətə keçmək. - duman durub
tuşnadı: duman göyə qalxdı.
- tuştalaq** (< tuş). görüşmə. barışma. müləqat.
- tuştuq** quşquq. tutqu. qurqut. qutqut. vasvas.

- tuşurmaq** heyvan ağzına yem vermək.
- tuşurmaq** tüşürmək. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş gətirmək.
tuşlamaq. raslatmaq. - o məni sana **tuşurdu**.
- tuşüntürücü** - **güldürərək düşündürücü, ilişdirici, yergili** (pisəti. tənqidi)
gülməcə: qara gülməcə. qara şuxluq. qara mizah.
- tut** (**tot**). (**dut**). 1. yaxalayış. qavrayış. saxlayış. 1. vuruşma.
vuruş. yenmə. əzmə. qoparma. 1.pas. 1. toz. 1. yer.
otraq. cayqah. 1.tat. qılinc. bənzəri nərsələrin üzərinə
çökən pas.
- **tot basmaq**: **tot bolmaq**: **tot kəsmək**: paslanmaq.
- **tikən tutu**: bögürtlən yemişi.
- **tot tırmı dartqan**: paslı. paslanmış.
- **totun açmaq**: pasını arıtmaq.
- **tot qondurmaq**: toz qondurmamaq.
- **tot qaqdırmaq**: toz qondurmamaq.
- tut** **tuş**. düğmə. - **düğməni it**: bas. - **tuşluğun** (kılavyenin) enib
çıxan **düğmələri** pozulub.
- tut** **tutar**. **tutuq**. **tutqu**. 1.sud < süt. ası. alqı. yaran. yarayış.
yarıq. yarar. yağ. saç. saçqa. qazanc. verim. tapınt.
tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş.

yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən.
 düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir.
 çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfət.
 fayda. 1.tutar. tutuq. tutqu. nəf'. 1.qussə. qanı. qayğı.
 qayığ. ağrı. dərd. qəm. kədər. **1.dud. düd.** tüstü. duman. -
tikəntutu: tikantutu: dikəntutu: böğürtgən. tümşək >
 təmişk (fars).

- **qara tut:** qarmaq.

- **tut totalım:** vur totalım. vur sanalım. vur saniyim. gəl
 baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi.

- əgər bir ikisin verdi, **haydi** hammısın verdi, onda
 neyləyəcəksən.

- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.

- **vur tut:** olsa olsa. ən çoxu. ən üstünü. çox ehtimal ki. haydi
 haydi. - buna **haydi haydi** bir qıran versinlər. - gönorta çıxsan,
haydi haydi günbata çatarsın.

- **tut!:** ələ!. ala!. all!.

- **vurdun tutmadı, tut vur.**

tuta

1.(tutaraq. hesab olaraq). total. cəmi. - borcuzla **tuta**, bir
 belə edər. - birinən iki **tuta**, üç elər. 1. tidə. tutma. tutmaca.

damar. həvəs. kəpris. - **tutası tutub**: damarına düşüb. **1.**
bağış. ərməğan. **1.yoldaş. həmrəh.** - **tutasız**: tək. tək. tək.
yalnız. yoldaşsız.

tuta **duda. tüğə > tüdə (< tuq. tut) (> dude (fars)- tudə (fars)). 1.**
ocaq. **1.** soy. qan. ırq. nəsil. **1.tuqa. qapa. qapan. başçı.**
1. tutaq. pərdə. oyun sekans. - üç **sekanslı**: üç oyunlu,
tutaqlı.
- **tuta düdə. duman tutan. duman düdən.** tüstü püstü. çiğ
biğ. çuğ buğ. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli.
- **səni qarnağrısı tuta da götürə.**

tutab **tutaq.** **1.doşab. pəkməz. 1.ılım. yılım. çəsb. yapışqan.**

tutabiləcək - **nərsə içinə alabiləcək, tutabiləcək, içi kovuq, kovuf,**
oyuq nərsə: qap. qab.

tutabilməz - ölümlüyə qanıqsayamayan, yaşamın **ipucun tutabilməz.**
(qanıqsayamayan: qəbul edəməyən).

tutac **1.duvaq. yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. yapaq.**
ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük.
gərki. kərəki. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək.
peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı. qapıq. qapaq. qapa.
qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək. **1.qapsa >**

qəbzə. girə. sap. dəsdə. 1.tonaj. hər kərədə daşınıla
 bilən ağırlıq. 1.tutacaq. əlqərə. əlqərə. alqara. qab
 dəsmalı. 1.tutmac. toxunac. toxac. toqqac. avlama, tutma,
 yaxalama ayqıtları. yaxalac. avqar. alac. almac. qapqac.
 qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. saxlac. saxac.
 qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qıxac. çalqac. çalac. 1.
 düşəc. bükəc. boğac. acı. acıq. azıq. azar. acar. acıma.
 acınma. acırma. azınma. azırma (> **azordəgi** (fars)). incik.
 bulac. bəla. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq. güclük.
 zorluq. çətinlik. çalız. çalaz. qəza. 1. tıxac. tapa. tapaç.
 tərə. tərəc. tərək. tıpa. tıpaç. qaput. qapıt. qapıc.
 qapışın. buşan. buşon. bukan. bükən. başlıq.

tutac 1.tutaş. tutuş. uyuş. cürləş. təvafüq. 1.tutmac. qılmaq.
 sap. dəsdə.

tutacaq 1. tutaq. tutaş. yapış. qapış. sap. qol. 1. **tutcaq**. qapsa.
 dəsgirə. qəbzə. 1. düşəcək. yarşacaq. yaraşacaq.
 yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq. uyqaşacaq.
 uyquşacaq. uyuşacaq. 1. əlqərə. tutac. əlqərə. alqara.
 qab dəsmalı.

- **içi oyuq, oyulu tutacaq**: qab. qanğı. qağrı. qanı. qoğrı.
qoğun. qoni. qonğı. qonqa.

tutacaq 1.alışqan. alışıq. 1.qıpsa. dəsgirə. 1.qurbağacıq. -
pəncərə qurbağacığı: pəncərəni arxadan çərçiviyyə kipləyən
iki şişi, qaldırıb yendirmək üçün, dəmirdən komma yuvarlaq
sap. - **tutacaq yer**: qulp. tutam. qəbzə. 1.tutquc. - **tava**
tutquc: tava **tutacağı**. 1.tuturaq. **tutandırmaq**. çağar çaxar od
alışdırmağa yarar nərsə. alışıq.

tutacaqılı **tutcaqlı**. əlli. saplı. qılıplı. qulplu. qollu. dəsdəli.

tutaclı qapsalı > qəbzəli. girəli. saplı. dəsdəli.

tutaç 1.bax > **tutaşı**. 1.**tutaçı**. qomşu. qonşu. yaxın. dost.

tutaçı pərdəçi. çapaçı. qapıçı.

tutaçı **tutaç**. qomşu. qonşu. yaxın. dost.

tutağan tutqan.

tutaq 1. > **dodaq**. tumşuq (t < > y) yumşuq. kündə. tutsaq. 1.
rəhn. əmanət. 1. girdə. 1. istidlal. sap. qəbzə < qapsa. 1.
qeyd. tutulacaq yer. 1. pəpə. pəltək.kəkə. tutula. tutunuq
söyləmək. 1. lal. 1. > duzaq. çökəmə. tor. ağ. 1. əmanət.
iğrəti. qoraq olsun deyə, nərsəni alıqoyub saxlamaq. rəhn. 1.
tutruq. tutaştırıq. tutqu. alışıq. 1. nərsənin sapı, qılıpı. 1.

- saldırı. hücum, basqı. **1. oğulluq. 1. ərşəm. mərzə. qazan.**
 müzd. **1. şahitlik. tanıqlıq. tanuqluq. taqun. 1.durcaq.**
 daynaq. muqavimət. **1.duzaq. bağırdaq. tələ. 1.türmə.**
- tutaq** **1.sap. 1.tuta.** pərdə. oyun sekans. - üç **sekanslı:** üç
 oyunlu, tutaqlı **1. tutaş. tutacaq.** yapış. qapış. sap. qol.
- tutaq** **dudaq.** toy quşu. quğu.
- tutaq** tuxat. **tutab. tutum.** **1.duraq. təsmim. 1.doşab. 1.ılım.**
 yılım. çəsb. yapışqan. **1.duraq. ilgik. ilgili. bağlılıq.**
 mərbut. **1.> tuxat. qanı. qayğı. qayığ. qussə. 1.pərdə.**
 gərki. kərəki. gərgi (< **gərmək**). tutaq. çatı. **1.çiq. çığ.**
 gərki. kərəki. yaşın. pərdə. örtü. **1.sap. qəbzə. dəsdə.**
 - **baldudaq. baldodaq.** dadlı, xoş dilli, sözlü. - **gəzik** (səyyar)
pərdə, tutaq: çiq. çiq. - **al duvaq: al tutaq:** gəlinlərin başına
 salınan incə tül örtü. - **tutaq, pərdə işin görüb, gərilən,**
dartılan nərsə: gərəlti. gərilti (< **gərinmək:** dartılmaq.
 çəkilmək). - **qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz:** tuxat. toxat.
 qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş,
 batmış.
- tutaqan** turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. basqan.
 qayıtsız. təpgin.

- tutaqan** **tutağan.** 1. tutucu. maşa. girə. 1. qapıcı. qapan. əsrici heyvan. 1. tutsaq. duzaq. tələ.
- tutaqlamaq** əslətmək. əstirmək. əsir edmək. oyalamaq. alıqoymaq. gəzlirmək. dolandırmaq.
- tutaqlaşmaq** **tutağlaşmaq.** 1. tutuşmaq. tutulmaq. bənd olmaq. girftar olmaq. 1. qeyd olmaq. ələ keçirmək. 1.tutuşmaq.
- tutaqlaşmaq** **tutuqlaşmaq.** quduruşmaq. qutuqlaşmaq.
- tutaqlı** 1.qəvamlı. - **qoyu, tutaqlı, qəvamlı, yapışqan çamır:** balçiq. palçiq. çömləkçi çamırı. 1.dayanan. istinad edən. müstənid. 1.tutarlı. tutuq. örtülü.
- tutaqlıq** tusaqlıq. tuzaqlıq. darısqallıq. tarıslıq. darıslıq. qarıslıq. sıxışlıq.
- tutaqlıq** tustaqlıq. qulluq. əsarət.
- tutaqmaq** tutamaq. bərkitmək. möhkəmlətmək.
- tutaqsız** dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz. dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç. dıbsız. cıdamsız. dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız. duraqsız. bozyel. poyraz. arxasız. yarasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız. sürəksiz. subatsız.

- tutaqsızlıq** arxasızlıq. dönəklik. yarasızlıq. təkyəsizlik. söyəksizlik.
söyəngəsizlik. tapıqsızlıq. allaqlıq. güvənilməzlik.
dabansızlıq.
- tutala** - **tutala düdala**: dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. çiğli biğli.
çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- tutalamaq** 1. bacarmaq. yolun tapmaq. başın tapmaq. sərrişdə
tutmaq. 1. vasitə bulmaq. 1. tədbir qılmaq. təsmim
tutmaq.
- tutalı** tutuq. tutuqlu. qaplıcıq. qaraçıq. qapısıq. tamahlı.
tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq.
oduşuq. alışıq. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı.
coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü.
acgözlü. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu.
hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli.
yenikli. dadıqlı. araşığı. arızıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.
- tutalım** sayalım. sayac. qoyalım. fərzən.
- **tutalımki**: fərzənki.
- **tututalım**: vur tutalım. vur sanalım. vur sanıyım. gəl
baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi.

- əgər bir ikisin verdi, **haydı** hammısın verdi, onda neyləyəcəksən.

- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.

- **vur tutalım**: vur sanalım. vur sanıyım. tut tutalım. gəl baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi.

- əgər bir ikisin verdi, **haydı** hammısın verdi, onda neyləyəcəksən.

- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.

tutalımki fərzənki. sözgəlişi. bilfərz.

tutalış **tutanış**. görüşlük. ögrəniş. doyalış. ərişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsaq. kovsaq. qanış. qavrayış. qavranış. düşnüş. seziş. sezim. sezimə. sezmə. sezgi. seziş. seziniş. sezgiş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət. fərsat. kiyasət. dahilik. idrak.

tutalqa **tutar**. **tutmaca**. **tutaraq**. qəşş. sər'.

tutam 1. tutulacaq yer. 1. ev. dam. 1. qılıp. qapas. qəbzə. miqyas. 1. tutqa. həcm. 1. qılıp. qapas. qəbzə. 1.coqqu. dəmət. salxım. çımpı. çipməi. çəpmi. çoqay. pərçəm. ustuqqu. dəsdə. 1. bağ. dəsdə. buket. dəmət. 1. atam. avuç. daram. - bir tutam saç. bir taram saç. 1. tür. cür. tavır.

gediş. hal. əhval. **1.** təsmim. iradə. - **tutamlı kişi:**
 müsəmməm adam. - **tutamsız:** təsmimsiz. **1.** tür. cür.
 durum. hal. - xəstəlik **tutamı:** naxoşluq halı. - **tutamı** yaman.
 - **tutamı** əldə tutmaq gərək. - **tutamı** pozuq. - iyi **tutamlı** kişi:
 halı yaxşı. - **tutamı** qolay: dinc hallı. rahat. **1.** yol. rəviş.
 səbk. - bu nə **tutamdır** ki siz tutduz. - **tutamınızı** dəyişməlisiz.
 - **tutamızı** kötüdən kötüyə yeritdiniz. - ədəbi **tutamlar.** -
 əsgimiş **tutamları**, yeni **tutamlarla** dəyişməliyik. - **qoşu**
tutamı: şe'r səbki. **1.** bir avuca sıxan qədər. - bir tutam
 saqqalı var. **1.** tutacaq yer. qulp. qəbzə. **1.** bir kərədə,
 birdən tutulacaq tutar, ölçü, miqdar. - bir tutam ot. - bir
 tutam duz. **1.** qulp. qapaz (> qəbzə (< **qab**)). - qılınc **qapazı.**
1. qısım. sıxım. avuc. qapsa. qəbzə. - bir **qısım** buğda.
tutam **tutun.** **1.** avuc. ovuc. əl. - bir **əl** un. **1.** qapış. ovucca.
 pəncə. ovucluq. **1.** qavram. qanram. **1.** **tutum.** dəvam.
 idamə. **1.** büt. fətiş. **1.** keçim. qılıq. dartıq. dartış. rəftar.
1. apaz. qapaz. avuc. **1.** bağlam. bağ. dəsdə. dəmət.
 - **bir tutam:** bir qaçam. bir ovuc. bir avuc.
tutamaq **1.** tutulan yol. məslək. oturad. **1.** durqum. turqum.
 oturad. sübat. **1.** təsdə. dəsdə. boyun. sap. orum. hörüm.

örüm. hörüm. urum. kəsim. - **bir örüm ot**: bi örüm ot. bir orafta biçilən ot. **1.** sap. qılıp. qabza. **1.** dayanaq. dəlil. **1.** uylamaq. **1.** boyun. dəsdə. sap.

tutamaq **1.** tutaqmaq. bərkitmək. möhkəmlətmək. **1.** tutlamaq. düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək. püstüləmək. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğaqlamaq. tuğaqlamaq. isləmək hisləmək.

tutamaqsız **oturadsız. 1.** məsləksiz. **1.** durqumsuz. turqumsuz. sübatsız.

tutamalamaq qısımlamaq. sıxımlamaq. avuqlamaq. oğuşlamaq. qapazlamaq. qəbzələmək. ucdan uca ölçmək. qarışlamaq. arşınlamaq. ölçmək. miyzalamaq.

tutamiş qasımın onüç igirmisi arasında doğulanların bürcü.

tutamiylə e'tibariylə. dəğərilə. görəmiylə. baximiylə. varsayilə. varsayaraq. fərzəderək.

tutamlamaq avucla ölçmək. - o neçə **tutam** olar.

tutamlı **1.** keçimli. taxımlı. qılıqlı. xoşrəftar. **1.** **tutumlu.** durumlu. duruqlu. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. qonuşuq.

barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. taxımlı.
qılıqlı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı.
rəftarlı. xuylu.

tutamlı

müsəmməm: - **tutamlı kişi**: müsəmməm adam.

tutammaq

1. təsmim tutmaq. iradə etmək. - bu dalğınlıqla
tutammaq çox çətindir.

tutamsız

1.keçimsiz. qılıqsız. qırbal. qırban. bədrəftar. 1.
tutumsuz. ölçüsüz. duraqsız. duruqsuz. 1. törəsiz.
durumsuz. duruğsuz. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz.
geçişsiz. qonuşsuz. barışsız. varışsız. boluşsuz. oluşsuz.
biçişsiz. çapsız. qılıqsız. qırbal. qırban. çataq. qaqırcanğ.
bükülməz. tərs. dik. çatımsız. donquz. tonğqa. tonqa.
toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar.
qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız. pisrəftar.yarçın.
yarşın. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq. xuzsuz.

tutamsız

iradəsiz.

tutan

1.alan. yaxalayan. 1.örtən. 1.tutucu. 1.uyan. oxşayan. -
özünə tutanın tapıb, sözünə uyanın yapıb. 1.saxlayan.
gizləyən. - söz **tutan**. 1. alıcı. alan. 1. qapan. qapıyan.
qapır. bağlayan. (bir açıq nərsəni tutan, qapan, bağlayan

nərsə). **1.** qorucu. qoruq. görük. qəyyum.

- **duman düdən:** tuta düdə. tüstü püstü. çiğ biğ. çuğ buğlu.

boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.

- **boş tutan:** başı soyuq. qanı soyuq. xunsərd. yüngül.

dəğərsizin (dəğər verməzin). dalqaçı. soyuq duran, oturan. -

əltutucu əltutan: yardaç. yardımçı. köməkçi.

- **qafa tutan:** abatlı. çapatlı. çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli.

kəmgitli. düşütlü. salıtlı. girmitli. dikli. dalaşlı. dinəli. dilləti.

diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı. aytaşlı. eytişli.

qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı. savlatlı (< **savmaq**).

qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı. muxalif. qəbul etməyən.

e'tirazlı. mö'təriz.

- **özün tutan:** özseçir. özseçir. özuzar. qalandır. qalantur.

qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı.

qalğatur. tüməkir. qurra. gurra. quraq. guraq. şişrən. pozlu.

foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd. mütəkəbbir.

tutan

1.qapan. qabıq. qapıq. alan. qısqaç. **1.tutacı.** (qapan.

duman. qaptan). üstün gələn, güclü olan nəsnə.

tutanaq

1. fəth. zəbt **1.** zəbt dəfdəri. **1. tutmaca.** qaşınma.

xurduş. - **tutanağı tutmuş.** **1. tutmaca.** qəşş.

- tutandırmaq** **tutacaq. tuturaq.** çaxar çağar. od alışdırmağa yarar nərsə. alışmaq.
- tutanış** **tutaliş.** görüşlük. öyrəniş. doyalış. ərişim. anlayış. alqı. qursaq. kavsmaq. kovsaq. qanıq. qavrayış. qavranış. düşnüş. seziş. sezim. sezimə. sezmə. sezgi. seziş. seziniş. seziş. bilginiş. bilgəniş. bilgiziş. bəsirət. qabiləyyət. fərasət. kiyasət. dahilik. idrak.
- tutanlı** - **dumanlı tutanlı:** tutala düdala. tüstlü püstülü. dumanlı tutanlı. dümənli düdənli. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğmaq tuğmaq. isli hisli. darqın.
- tutar** **{tutarıq}.** 1.aralıqın igirmi ikisi ocaqın biri arasında doğanların bürcü. 1.çağ. çək. çan. çəki. çəkim. ölçü. sınır. dözüm. tutum. çıxar. əndaza. miqdar. həd. 1.sığ. həcm. tutu. 1. çağsız savsız, xəbərsiz tutan, gələn xəstəlik. cin. qəşş. sər'. - **tutarı** vardır. - **tutarlı** uşaq: cinli cocuq. - **tutarı tutmaq:** qəşşi tutmaq. 1. alım. hozə. barışmaq. uyuq. uyğun. müvafiq. tutum. çək. çəki. çəkim. çaq ^(fars). ölçü. sınır. dözüm. həqq. huquq. 1.tutucu. hükmdar. - **bir kərədə, birdən tutulacaq tutar, ölçü, miqdar:** tutam. - bir **tutam** ot. - bir **tutam** duz.

- **atar tutar**: çaqırçuqur. alçaq uca.

- **üzü tutar**: üzü bək. utanmaz.

tutar

1.tut. tutuq. tutqu. sud < süt. ası. alqı. yaran. yarayış. yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfüət. fayda. **1.tutmaca. tutaraq. tutalqa.** qəşş. səf'. **1.** qanıt. dəlil. bürhan. **1.** qapar. dəğər. pul ölçəyi, ölçüsü. məbləğ. **1.** tutaraq. **1.** im. iz. simgə. əlamət. endik. nişan. işarət. **1.** çıdar. köstək (mal qaranın əl ayağına vurulur). **1.**miyzan. **1.** tutuq. tutqu. nəf'. **1.**şərt. **1.** çalat. çalta. çapta. çapat. dəğər. ərziş. baha'. qiymət. **1.** qapar. dəğər. **1.** qat. dəğər. baha'. qiymət. **1.** qərar. - **tutarımız belədəyirdiki:** qərarmız belədəyirdiki. - bu **tutarda** üzük, həsrət, sıxı bitirər məni.

- **tutar tutmaz**: uyur uymaz.

- "**tutar**": - dar. - **sərdar**: baştutar. - **eldar**: el tutar.

- **atartutar**: enişyoxuş. **engəbə** (< en: enik. alçaq + **gəbə** :

şişik. qabarıq).

- **tutarından, dəğərindən, ərzişindən, bahasından, qiymətindən artığa satmaq:** çaptalamaq. çapatlamaq. çaltalamaq. çalatlamaq.

- **it ağzını gəmik tutar:** pozuq kimsələr azaş görünçə susar.

- **başqası malın satıb, satış tutarından aldığı satıcılıq parası:** qopat. qapat.

- **tutar qatıq, tutmaz ayran.**

- **tutar tutmaz:** düşər düşməz. istər istəməz. istər istərməz. gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. yerli yersiz. olur olmaz.

- **tutar tutmaz. (- dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq:** iləri geri qonuşmaq.).

- **atartutar:** eniş çıxış. əngəbəli əngəbeli.

- **əlivi versən, qoluvu tutar (qapar.).**

- **qan tutarı:** qan dəğəri. qan parası. qan ağcası. qan bahası. qanlıq.

- **tutar tutmaz:** belli bəlirsiz alır almaz. elə belə. yavaş, yumşaq olaraq.

- **yətəriz tutarda alver** oylumsuz alış veriş.

- tutaraq** 1. tumaca. qızqın dirəniş, inad. 1. qəşş. 1. bir işin, durumun qızıqıb, güclənib, itilib, daşqınıb, aşıb, çətinləşməsi, böhranı. 1. alışaq. odu yaxmaqda işlənən çıra kimi nərsələr. 1.tutuşduruq. oto tutuşdurmağa özəl nərsə. qav. kav. çıra. kibrit.
- tutaraq** **tutar. tutmaca. turalqa.** tutmaca. tutmaca. qəşş. sər'.
- tutaraqılı** qəşşili. tutmacalı.
- tutarı** **tutra.** buxov. boğağ. bukağ. bukav (< **bükmək. boğmaq**). bənd. köstək.
- tutarıq** 1.qəşş. sər'. talqan. - **tutarıq** kəsəl: talqan iğ. 1.**tutar.** çağsız savsız, xəbərsiz tutan, gələn xəstəlik. cin. qəşş. sər'. - **tutarı** vardır. - **tutarlı** uşaq: cinli cocuq. - **tutarı tutmaq:** qəşşi tutmaq.
- tutarıq** bənzər. oxşar. uyqunuq. uyquşuq. uyuşuq.
- tutarına** tutuna. bahasına. - **qanı tutarına: qanı tutuna:** qan bahasına.
- tutarında** qərarında. - mən səndən artıq istəmirəm, yediyin yeməyivin **tutarında** parasın ödə. - bir milyon **tutarında** el toplanmışdır.
- tutarış** həmahəngi. harmonik. uylanış. uylaqış. düzləyiş. dizləyiş. dəngəyiş.

tutarqa	dəsgirə. çəkək.
tutarlamaq	arxalmaq. - pozuq, dönüklər birbirlərin <u>tutarlar</u>, <u>arxalarlar</u> : it iti ısırmaz.
tutarlı	<p>1. tutumlu. tutuşlu. tutaşlı. uyumlu. uyuşlu. uyqunc. bağdaşlı. düzgün. düzşük. münəcəm. insicamlı.</p> <p>1.düzənli. ölçərli. əyarlı. - bu ölçüləri ölçərlə. 1.muvazinə. balans. uyum. dəngə. tanqı. 1.tutaqlı. tutuq. örtülü.</p> <p>1.uyqun. yerində. munasib. 1.dəngli. dəngəli. uyumlu. uyşumlu. uyuşumlu. əşit. muvazinəli. uyqunuşlu.</p> <p>çəlişiksiz. çəlişiksiz. çəlişiksiz. çəlişiksiz. bütün. düzgün. münəcim. ğeyri mütənaqiz. 1. qaparlı > kəpərli. dəğərli. iyi. 1. tutumlu. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. dəğışli. dərəkli. dəğin. dəğik. dərək. dərək. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı. tutnuşlu. tutşunuşlu. munasibətli. 1. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağınclı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. göyçək. yararlı. yarıl. yaranlı. yaranclı. yaraclı. işləkli. işləgil. istifadəli. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı.</p> <p>- çox tutarlı: qapın. çox qaparlı, kəpərli. çox bahalı.</p>

- tutarlıq** **tutaşlıq. tutumluq. tutuşluq.** uyumluq. uyuşluq. uyqunluq. bağdaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşecəmlik. 1. axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşecəmlik.
- tutarmaq** - quşu quşunan **tutarlar.**
- tutarsan** - **ipin dartsan qırılar, boş tutarsan uçar.**
- tutarsız** 1.ilgisiz. birəbt. rəbtsiz. - **rəbtsiz** sözlər: 1.tək. təkin. yalnız. yoldaşsız.
- tutarsız** **tutaşsız. tutumsuz. tutuşsuz.** 1. uyumsuz. uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz. münşecəmsiz. insicamsız. 1. ilgisiz. iləksiz. iltəsiz. iləsiz. ilgəsiz. ilişgisiz. ilgişsiz. ilintisiz. qatnaşsız. arasız. ələqəsiz. yersiz. bağısız. bağımsız. dərəksiz. qırıq. mərbut olmayan. nisbəti olmayan. nisbətsiz. bağlantısız. tutnuşsuz. tutşunuşsuz. munasibətsiz. - məndən **ilgisiz** sözləri sormayın. 1. yersiz. - **dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq:** iləri geri qonuşmaq. 1.dözümsüz. bitik. bıxıq. bıqqın. qabsız. cıdamsız. zərfiyətsiz. 1.birbirini tutmaz. ilgisiz. 1.ölçərsiz. əyarsız. düzənsiz. nə yapacağı bəlli olmayan kimsə.

- **atar tutarsız:** düzayaq. hamar, düz yer, yol, nərsə.

- artıq, tutarsız qonuşan: ağız qalabalıq. şarlatan.

- **birbiriylə tutarsız olan:** tutarsız. birbirin tutmaz. yersiz.

anlamsız.ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz.

ipi sapı yox. sana başa uymayan.

- **sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan:** birbirin

tutmaz. ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi

sapı yox. tutarsız. yersiz. anlamsız.

- **birbirin tutmaz, birbirinə tutarsız, yersiz, anlamsız:**

nərsələr: ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi

sapı yox. sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan.

tutarsızlıq

tutumsuzluq. t1. utnuşsuzluq. bağımsızlıq. bağlantısızlıq.

ölçüsüzlük. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. ilətsizlik. ilgətsizlik.

ilişgisizlik. ilintisizlik. qatnaşsızlıq. ulqaşsızlıq. arasızlıq.

ələqətsizlik. yersizlik. bağısızlıq. dərəksizlik. qırıqlıq.

irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq. nisbətsizlik. nisbəti

olmamazlıq. munasibətsizlik. **1. tutuşsuzluq. tutaşsızlıq.**

uyumsuzluq. uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq.

bağdaşsızlıq. düzgünsüzlük. düzüşsüzlük.

münşəcəmsizlik: insicamsızlıq.

- tutartutmaz** yerliyersiz. - **tutar tutmaz**: aşır qaşır: aşır qaçır: nə yapacağıni bilməmək.
- tutasız** dinc. arsat. aldirmaz. sərbəs. qəmsiz.
- tutaş** 1. bitişik. yaxın. müttəsil. 1. sıq. tuq. toq. 1. təmas. - **tutaş qurmaq**: təmas qurmaq. 1. tutuşma. güreş. güləş. birbirin yenməyə çabamaq. - **güreş** tütma. 1. uyğun. yaqış. yakış. müvafiq. 1. bitişik. yapışiq. bağlı bir düzü. yana. yan yana. müttəsil. peyvəsdə. 1. tutaşturuq. (od yaxmaq üçün) qov. qav. alışiq. 1. qarşı. muqabil. 1. qarşılıq. üz bə üz olan. qarşı qarşıya duran. tərəf muqabil. - sözlərin **tutaşı**. - bu işdə sən **tutaşın** mən olacağam. - böylə xətlər **tutaşsaz** neyləyəcəksiz. 1. yoldaş. əməkdaş. - gülər mənim **tutaşımdı**. 1. məşquliyət. - **tutaşın** nədir sən. - bir **tutaş** tapseydim. - **tutaşsızın** başı bəlalı olur. bu işin **tutaşdılar** ta ki. 1. yapışıqlı. yapışiq. 1. kiçik xanım. evin ən kiçik qızı. 1. subay. bakirə qız. 1. qonşu. 1. dəstək. himayə. tamızıq. çıra. qov. yonqa kimi otu tutuşturmaya yarayan nəsnelər. 1. savaş. qada. qadağ. aval. avar. (< avlamaq: tutmaq). 1. tutac. tutuş. uyuş. cürleş. təvafüq.

- tutaş** 1.görüş. güreş. sınaş. görştik > küşti. 1.suvəş. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. vuruş. 1. **tutaq**. **tutacaq**. yapış. qapış. sap. qol.
- tutaşa** bax > **tutaşı**.
- tutaşdırmaq** yaqışdırmaq. yakışdırmaq. müvafiq, uyğun duruma qomaq.
- tutaşı** **tutçı**. **tutşı**. **tutaç**. **tutaş**. **tutaşa**. 1. yaxın. - **ötəşi** qardaşdan, **tutaşı** qonşu yey. 1. qomşu. yapşiq. 1. həmişə. hər vax. - tutaşı belə olmuşdu. - **tutaşı** işləri yoxlayın. 1. birikin. birşin. ittihad. ittihadıyə. - on ölkə **tutaşı**. - başmaqçılar **tutşı**. 1. əzəl. əzəli. 1. həmişə. peyvəsdə. **tutşı**. **tutçı**. yaxın. qomşu.
- tutaşlamaq** məşqul etmək. çalışdırmaq: sən onu tutaşla mən gəlim.
- tutaşlı** **tutumlu**. **tutuşlu**. **tutarlı**. uyumlu. uyuşlu. uyqunc. bağdaşlı. düzgün. düzşük. münşəcəm. insicamlı.
- tutaşlıq** **tutarlıq**. **tutumluq**. **tutuşluq**. uyumluq. uyuşluq. uyqunluq. bağdaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşəcəmlik. 1. axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlik.

- tutaşmaq** **tutuşmaq.** 1. alışmaq. odlanmaq. alış veriş etmək. mücadilə, müarizə etmək. 1. odun düşüb tutuşub, qızılıb yanması. 1. qarşılaşmaq. üzləşmək. raslaşmaq. çalışmaq. - vara **tutaşdılar:** mala çatdılar. - qara baxılığa **tutaşanlar.** 1. məəttəl olmaq. - biz bunlarla **tutaşdıq** gecikdik. 1. yaqışmaq. yakışmaq. yaraşmaq. müvafiq, uyğun olmaq. uymaq.
- tutaşsız** **tutarsız. tutumsuz. tutuşsuz. uyumsuz. uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsüz. münşəmsiz. insicamsız.**
- tutaşsızlıq** **tutuşsuzluq. 1. tutumsuzluq. tutarsızlıq. uyumsuzluq. uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. bağdaşsızlıq. düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münşəmsizlik: insicamsızlıq. 1. təkdüzənsizlik. təknəşəqsizlik. yəknəşəqsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. düznənsizlik. düzəksizlik. düzənsizlik. düzcənsizlik. təkizsizlik.**
- tutaştırıq** tutruq. tutqu. tutaq. alışıq.
- tutaşturuq** (od yaxmaq üçün) qov. qav. tutaş. alışıq.
- tutay** tutuay. ay tutuması.

- tutcaq** maşa. götürgə. qısqac.
- tutcaq** **tutacaq**. qapsa. dəsgirə. qəbzə.
- tutcaqlı** **tutacaqlı**. əlli. saplı. qılıplı. qulplu. qollu. dəsdəli.
- tutcinıqtırmaq** **tutcinıqdırmaq**. **tıncıqdırmaq**. qardalandırmaq. büzmək. - tikiş çarxı tikişi **qardalandırır**.
- tutcu** qadın **boyun**, tutcu dərləngən: qadın xəyləyi, həmişə bir yere yığılır.
- tutçı** **tutşi**. bax > **tutaşi**. tutşi. tutaşi. yaxın. qomşu.
- tutey** **dudey**. böyük. yücə. ulu. hakim. üstün.
- tutə** (**dude** ^(fars). **tudə** ^(fars)) (< **tuq**. **tut**>) **tüğə** > **tüdə**. **tuta**. **duda**.
1. ocaq. **1.** soy. qan. irq. nəsil. **1.** < **tuqla** (< **tuq**: tox. sıx).
kütlə. kitle. bitişik yapılar. topluluq. yığın. **1.** düğün.
boğum. kürtük. yığın. cəmiyyət.
- tutə** **tudə**. **tüdə**. küləkçə. kükəlçə. kümələ. kümülə.kümə.
yığıntı.
- tutə** **tudə**. **1.** < tüpdə. töplə. topalaq. yumalaq. təpə > töpə >
tödə. **1.**köplük. çoxluq. yığın. cəmiyyət. **1.tuydə**. **tüydə** (<
tuq). qıvırcıq. buruşuq.
- tuti** **1.**"**tütək**, **tutu**" deyilən ötüb, danışmağı yansılayan gözəl
quş. **1.** papağan. **1.** keçmişdə qadın, xanımlara söylənirdi.

şimdilik, əsgı geyimdə olan ərməni qadınlarına deyilir.
 dudu. tutu. böyük xanım. **1.bibi. nənə. əçə. böyük nənə.**
 - **tuti namə:** köksüz təməlsiz, boş uydurma sözlər.
 - **tutu quşı:** anğlaçaksızın çox söylər gəvəzə.

- tutı** bax > **tutu.**
- tuti** papağan.
- tutişmək** **didişmək.** qarışmaq. savaşımaq. yaxalaşmaq. birbirinin canına düşmək.
- tutqa** **1.** qapıs. qəbzə. sap. dəsdə. **1.** tutam. həcm. **1.** aya. əlin içi. kəf.
- tutqaç** toqaç. təməl. kök.
- tutqaq** **1.** inilti. inləyiş. hüzün. **1.** gecələri axdarışa çıxan savaşı birliğı.
- tutqaq** **tutğaq.** **1.**buruntu. giriftarlıq. əzab. dərd. incik. doğum ağrısı. **1.**gecələrin gəziyə çıxan gözçü. gəzmə. ayğaq.
- tutqal** sürüş. kiriş. çəsb. yapışqan. yılım. - **balığ tutqalı:** balığ gəmik, qılıçından əldə edilən güclü yapışdırıcı.
- tutqal** **totqal.(< tutmaq).** **1.** yelim.yılım. yilim. ilim. yapışqan. yılışqan. çiriş. çəsb. - **balığ tutqalı:** almas işlərində işlənir, saydam özəl yapışqan. **1.** sırnaş. sıvrıq. sürtük. müzahim.

tutqallamaq	yapışdırmaq. çəsbləmək.
tutqallanmaq	yilimlənmək. yəlimlənmək. yılımlanmaq. çəsblənmək.
tutqallıq	tutsaqlıq. darısqallıq. sıxışıqlıq.
tutqalmaq	totqalmaq. dayanmaq. bir nərsə üzər durmaq.
tutqan avruv	qəşş xəsdəliği.
tutqan	tutucu. fanatik.
tutqar	1. yığın. ənbük. ənbuh. toplanmış. 1. çoxluq. köplük. kisrət. 1. gəngəş, şura yeri, dərnəyi. 1. ülgü. tuturğu. tutqur. tutraq. sözləşmə. əhd. pəyman.
tutqar	tuturğu. tutqur. tutraq. 1. ömək. ülgü. - bu bir tuturqu olsun sizə. 1. tutmalı. gərək. vacib. - tuturqu yol. 1. təsmim.
tutqavul	keçit. boğaz. dərbənd. (< dar bat. dar bağ). dar dərə. dar yol.
tutqavul	qarasürən. (yol) bəkçi. 1
tutqaylı	kötü ruh. qara ruh. qara quşlı. albastı. alvastı. cinli. qəşşili. qağğınlı.
tutqırılmaq	kəkələmək. dili tuta tuta danışmaq.
tutqış	girə. bənd. çəkək.

- tutqu** 1. qızqı. hirs. 1. tutaştırıq. tutruq. tutaq. alışıq. adət. 1. qapama. ələ keçirmə. bağlama. bağlanma. 1. turqu. torqu. tor. pərdə.
- tutqu** quşquq. qurqut. qutqut. vasvas. 1.tutmac. dalvas. talvas. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alışq. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- tutqu** tut. tutar. tutuq. 1.sud < süt. ası. alqı. yaran. yarayış. yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. tören. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət. fayda. 1.əğilim. əğik. əyik. ərsik. ərək. irək. arzu. əriz. əriş. azıq. sürük. sürüş. sürüm. istək. əsmə. əsi. bulqa.

bulqama. dilək. yanğış. yaxış. yanığ. yaxıq. meyl. rəğbət.

1.tut. tutar. tutuq. nəf.

tutquc

1. dəlil. qanıt. 1. sap. qulp. 1. isqilet. təməl. əsas. 1.

tutacaq. 1. qəhvaltı. quşluq. 1. **tutğuc**. (yeməkdə) giriş.

suyuq(yemək). antirə.

- **tava tutquc**: tava **tutacağı**.

- **eşik tutquc**: qapı qulpu.

- **işin tutğucu**: işin təməli.

- **tutğuc tapmaq**: dəlil bulmaq.

tutqucsuz

dəlilsiz. qanıtsız.

- **tutqucsuz tərsləv**: qanıtsız suçlama.

tutquç

qəhvaltı. quşluq vaxtı yenən yemək.

tutquçı

tutucu. tuttaçı.

tutquq

əsir. tutsaq.

tutqulu

müsəmməm. - ılımlı tutqulu: ölçülü müsəmməm.

tutquluq

tutmaqlı. tutmaq istəgi olan.

tutquluqla

müsəmməmanə.

tutqumlanmaq

tutxumlanmaq.döl almaq: yüklü, hamilə qalmaq.

tutqun

toqtun. 1. qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. toxatlı. dərdli.

göğüslü. 1. tutulu.mübtəla. 1.**tutulmuş**. düçər. düçar.

yaxalanma. çatqınmış. **1.tutuq**. dumanlı. boğqun. tünək. dünək. tüngə. düngə. (**1. < tün**: gecə. **1. tünğ < tüqn**: düğn: düğün: qapalı. **1. < dönmək**). **1.soğuş**. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. yanğısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa. **1.tutulmuş.yaxalanmış**. giriftar. düşmüş. **1.tünük**. tünlük. tünğür < tüğür (< **tün. tünğ. tüğn**). qara. **1.mübtəla**. düşgün. düşmüş. **1.maraqlı**. daraqlı. dəli. vurqun. mübtəla. **1.dolmuş**. dolu. müsəmməm. **1.mübtəla**. düşgün. **1.tapınçı**. düşgün. istəkli. pərəstişkar. **1. tutuqlu**. məhkum. **1. tutuqlu**. tutuq. əsir.

- "**nərsə**"yə tutqun: "**nərsə**" pərəst: - **dili tutqun, tutulmuş**: tat.

- **donuq, tutqun, boğuş üz, onğ, rəng**: qabır. qapır. qapıq.

tutqun

tutğun. **1. dustaq**. tutsaq. əsir. **1. qayğı**. giriftarlıq. **1. çılqın**. dəli. çıldırmış. aşıq. sevdalı. yanuq.

yanıq.məcnun. **1.** qasırqalı. qay. soyuq gün. **1.** tutsaq.
 əsir. tutulu. tutulmuş. bağlanmış. **1.** tutulmuş. mə'xuz. **1.**
 düşgün. düşar. alışığın. mübtəla. - bu alçağın nəyinə
tutqun oldun. - **tutqunluqdan** boşun qıl. - **tutqun** vermək:
 tutulmaq. **1.** itiliyi, çalqaqlığı (> **çalak**) alınmış. çolaq kimi
 bağlı qalmış. - tutqun kişi. **1.** sərbəst işləmiyən. dinc
 davranmayan. - dili **tutqun**. - əli **tutqun**. **1.** tıyıq. tıxanmış.
 məsdud. - **tutqun** su yolu. **1.** kusuq. xusuq. - günəş **tutqunu**.
 ay **tutqunu**. **1.** durğunluq. tıxanma. insidad. - yolların
tutqunu. - su yolu **tutqunu**. **1.** turğun. durğun. tıxanmış.
 ruhsuz. təpəşsiz. hərəkətsiz. boğuş. sakin. rakid. - **durğun**
 su. - **durğun** hava. alış verişin **durğunu**. havanın **tutqunu**. **1.**
 asuv. asuğ. > avuz. (> **aviz** (fars)). asılı. aslaq. vurqun.
 salqun. düşgün. zindani. < **tinlan**. (< **sin**. **sindan**: içəryən.
 tutan). ilit. tutsaq. - **tutqun boya**: çala ağ. kölgəli ağ. **1.**
 bulan. əsir. tutsaq. ilit. yaxalanan. zindani. - **tutqun** alıb
 qul satar. **1.** kələf. **1.** ləkə. **1.** bürküt. kədir. **1.** giriftar. **1.**
 mə'xuz. **1.** məksuf. **1.** ay günəşin tutulması. məxsuf. **1.**
 tucar. tucar. tutuq. bulut. bürküt. pozuq hava. **1.** tutuq.
 qonuş. mükəddər. məğmum.

- tutqunlu** tutuq. sıxıntılı. toxalı. qussəli. çalız. çalaz. dincsiz.
- tutqunluğ** 1.tutulma. yaxalanma. tutsaqlıq. düşüklük. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq. 1.tutuqluq. toxatlıq. incik. qaralıq. kədurət. 1. düşgünlük. alışqanlıq. ibtila.
- tutqunluq** durğunluq. tıxanış. insidad. tutuqluq. qısıqlıq. sıxıqlıq.
- tutqunluq** toskunluq. tuşkunluq.
- tutqunmaq** düçərlənmək. düçərlənmə. tutulmaq. yaxalanmaq. çatqınmaq. mə'ruz qalmaq.
- tutqur** **tuturğu. tutraq. tutqar.** 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 1. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 1. təsmim. 1. ülgü. tuturğu. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.
- tutqurmaq** bax > **tuturmaq.**
- tutqusuz** təsmimsiz. ğeyri müsəmməm.
- tutqüç** dəlil. sicut. patay.
- tutla** tətə. pəpə. kəkə. dili əlkən. dili tutulub yarım yarım söyləmək.
- tutlac** **tutnaqlı.** rəhnə, hipotekə qoyulmuş.
- tutlamaq** tutamaq. düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tüstünmək. tüstülmək. püstünmək.

püstüləmək. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq.

buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq.

boğaqlamaq. tuğaqlamaq. isləmək hisləmək.

tutlanmaq dut vermək: üjümlənmək.

tutulmaq 1.timar. tuqmar. tumar. qussə. **1.dudluğ**. tünlük. düdlük.

1. tuşluq. düğməlik. kılavyə. - piyano, tayp **kılavyəsi**. -

tuşluğun (kılavyenin) enib çıxan düğmələri pozulub.

tutulmaq **tutunmaq**. **1.** küsünmək. küsəltli, kəsəlli söylənmək,

danışmaq. laqırdamaq. **1.** ələ keçirmək.

tutlunturmaq **tutlundurmaq**. susdurmaq.

tutma - kimsənin gücü, **etgisi altında tutduğu bölüm**: ağamanlıq.
qələmrov.

tutma 1. qutu. cəbə. **1.** sayma. sanma. e'tibar etmə. - böyük
sanma. - kişi **sayma**.

tutma 1. son. axir. **1.** qalan. bəqiyyə. **1.**tərslik. sırtıq. üzdən
gedməz. qara astar. qarastar. inad. - **tutması tutmaq**:
tutmacalanmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini
tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
damarı tutmaq. **1.**yaxalama. əldama (< **ələ alma. əldə
edmə**). **1.**əlləmə. yoxlama. toxunma. yetgiləmə. **1.**

qoruma. qayıрма. arxama. arxalama. **1. tutuş.** alma. alış. edinmə. elinmə. qapma. əldə etmə. əldəmə. ələ gətirmə. ələ salma. qola salma. qazanma. yaxalama. ittixaz. əxz.

- **odlu yaraqların çelik borusundan (namlısından) geridə qalan, odlama sırasında, dayanmaya, tutmaya yarayan bölüm:** dibcik.

- **baş tutması, gərçəkinməsi güc nərsə:** ıraq. güc. qaldırı. - **aram tutma:** qalma. oturma. qonma.

- **buz tutma:** buzlama. buzlanma. buzlanış. buzlantı. buzaltı. donma. donuş. incimad.

- **malqarada görülən qan tutma kəsəli:** qaratikil.

- **vurdun tutmadı, tut vur.**

tutmac

1. tutac. toxunac. toxac. toqqac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. yaxalac. avqar. alac. almac. qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. saxlac. saxac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qısqac. çalqac. çalac. **1.** tutqu. dalvas. talvas. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alışq. tәмә'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. gərik. çəkiş. dalqıç. obriq. hopriq. öprük.

yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq.
 araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik.
 istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. islat. qaplıca.
 qapcıq. həvəs.

- tutmac** **doymac.** 1. < tutma + ac. hərəkəscə bilinən bir türk
 yeməy. 1. girə. tutacaq ayqət. 1. **qəbiz < qapız.** 1.
 şəhriyyə. 1. sayac. hesab. 1. ərişdə aşı. umav. bulamıq.
 un aşı. 1. arpanın yetgin, gəlişmiş suyu. maüşşəir. 1.
 tutac. qılmay. sap. dəsde.
- tutmaca** 1.qaplıca. qaplıc. islaq. islat. ıslaq. islat. qaplıca. qapcıq.
 həvəs. 1.tutar. tutaraq. turalqa. qəşş. sər'. tutaraq. qapış.
 qəşş.
- tutmacalanmaq** tutması tutmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini
 tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək.
 damarı tutmaq.
- tutmacalı** tutaraqlı. qapışlı. qəşşili. qəşşli.
- tutmaclıq** qaplıclıq. qaplıcalıq. bolhəvəsi.
- tutmaq** 1. <> duymaq. 1. kögrmək. kövrmək. kögrənmək.
 kövrənmək. ögrənmək. avlamaq. avramaq. yaxlamaq.
 yaxalamaq. qavlamaq. qavramaq. qanmaq. qanlamaq.

anlamaq. alnamaq. anğılamaq. alğılamaq. 1. (bir duyğunu, sinsini, hissi saxlayıb şişirtmək.). **bağlamaq. bəsləmək. güdmək. - öc bağlamaq. - bir quram tutmaq:** bir düşüncə **güdmək. 1.əngşələmək. əngşələmək. ənsələmək. ensələmək. yaxalamaq. ələ keçirmək. girələmək. ələ salmaq. qınsamaq. qaplamaq. avlamaq. ovlamaq. 1.qapmaq. qaplamaq. almaq. - yer tutmaq:** yer qapmaq, saxlamaq, ayırmaq. **1.əl sürmək. toxunmaq.saxlamaq. - bunu saxla baxalım bir. 1.saymaq. aldırmaq. qəbul edmək. 1.tutunmaq. seçmək. - bir qılığ, yol yoda, yol, rəftar, biçim tutmaq, seçmək. taxınmaq. 1.alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək. saxlamaq. mə'təl qoymaq. əngəlləmək. əkləmək. tikmək. 1.çəkmək. dartmaq. daşımaq. götürüb aparmaq. - bu araba neçə kişi çəkəbilir. 1.qavramaq. qavsamaq. örtmək. qapamaq. qamamaq. 1.uymaq. alışmaq. alı vermək. düşmək. yaraşmaq. - açar kilidə **düşür. - siz ikiz birinizə düşürsüz. - bu paltar sənə düşmür. - arac düşmək:** vasitə olmaq. **1. hiss edmək. duymaq. almaq. 1. tələqqi edmək. almaq. - bir nəyi şuxluğa almaq. 1. alışmaq. alı vermək. uymaq.****

- düşmək. yaraşmaq. 1.həbs etmək: < qapsatmaq. 1. almaq. - **yüngül tutmaq**: boş almaq. 1. çalaçatılmaq. kalafatılmaq. çalaqatılmaq. - **çala, oyuy, yarıqları tutmaq**. 1. qamrıqlamaq. qaprıqlamaq. yaxalamaq. 1. qapatmaq. 1. sunmaq. taarüf etmək. - **dövrəyə içgi sunmaq**: ayaq döndürmək. 1. yaxalamaq. avlamaq. almaq. duzağa düşürmək.
- **başı qanlaşmaq, qan tutmaq**: qan başına qalxmaq. qanğzımaq. qanğzamaq. qanğzanımaq. başın bulamaq.
- **qan tutmaq**: 1. başqasına edilən kötülük, öz başına gəlməsi. 1. qan görüb bayqınlıq keçirmək. 1. kişi (insana) tökən kişiye (kişi başına) gələn dəngə pozqunluğu, şaşqınlıq. 1. öldürən, öldürülənin qanına tutulması. 1. ürəyi, birdən yatmaq, işdən düşmək. ölmək. ənfəkt keçirmək.
- **birinin ahı tutmaq**: qarqışı yetmək.
- **dalısın tutmaq**: davam etmək. izləmək. - bu yolu **izlə**.
- **iki başlı tutmaq**: çox ölçülü davranmaq.
- **kin tutmaq**: qararmaq.
- **qar üstü buz tutmaq**: qarçanlamaq. qarçınlamaq. - qarın üstünə yağmır çilədi, sonra da dondu, yollar **qarçınladı**.

- **sönməyə üz tutmaq**: qararmaq. qeyb olmaq.
- **yas tutmaq**: **yas saxlamaq**: **yaslamaq**: qara bağlamaq.
- **qabıq tutmaq**: 1.qabıqlanmaq. 1. üzlenmək. üz çıxartmaq. 1. özünə gəlmək. özün tutmaq, tapmaq. alşınmaq. yerləşmək.
- **qafa tutmaq**: qafa gəlmək. diklənmək. sərtinmək. sərtişmək. sərtləşmək.
- **bir işə yüksəkdən başlamaq, tutmaq, götürmək, yapışmaq**: qapıyı böyük açmaq.
- **neçə yanı birdən tutmaq**: bir yanlı yönlü olmamaq. bir nala, birdə mıxa çalır.
- **qulağ tutmaq**: 1.quşaq bağlamaq. and içmək. mürid, tabe' olmaq. 1. bir olmasın (kötü) işdən söz gedirkən "sakınılsın, uzaq olsun" diyə öz qulağın tutub aşağı çəkmək.
- **yüksəlib, daşmağa üz tutmaq**: qabarmaq.
- açar kilidə **alışdı**.
- **əlindən tutmaq**: yardım etmək.
- **küştü tutmaq**: güctükmək. küştükmək. güreçmək. güleşmək. güreşmək. guraşmaq.
- **yoğur tutmaq**: yoğurlamaq.
- siz ikiz biririzə **alışırsız**.
- bu paltar sənə **alışmır**.

- **yumuşaq davranmaq, almaq, tutmaq:** altdan almaq.
- çox yuxarıdan, aşağıdan, uzaqdan **almaq**.
- bir yağış, dolu **tudduki** (aldıki, yağdıki, basdıki), gəl görəsən.
- **əş tutmaq:** 1. yoldaş, arxadaş tutmaq. 1. dəng, bir, bənzər tutmaq.
- **atib tutarda, əlindən iş gəlməyib, susub durar:** əsər əsərdə küsər: əsər əsərdə, susar, aldırma.
- **ət tutmaq:** ət bağlamaq. şişmanlamaq.
- bir gün bizi boşuna **alıqoyduz**.
- **dəng tutmaq:** əş saymaq. əşit davranmaq.
- **dəniz tutmaq:** içi, ürəyi bulanmaq.
- **topa tutmaq:** bombardman.
- **yolun tutmaq:** ölmək.
- **ayaqda tutmaq:** yaşatmaq. diritmək.
- **buyruq tutmaq:** qunut tutmaq.
- **gözdə tutmaq:** çox özləmək, istəmək, arzulamaq.
- **ağıt tutma:** nohə demə. ağlayıb inləmə.
- **ağzını tutmaq:** boşboğazlıq etməmək.
- **ağziyla quş tutma:** yapıla bilməyəcək işlər yapmaq.
- **atib tutmaq:** iləri geri qonuşmaq. qabarıq sözlər söyləmək.

- **ayaq tutmaq**: ayaqlanmaq. yollanmaq. canlanmaq. talaşlanmaq.
- **bir tutmaq**: ayırmamaq.
- **bir tutmaq**: əş saymaq.
- **bal tutan barmağın yalar**: iş görəni, qazanc sağlar, aparar.
- **boş atıb, dolu tumaq**: gözlənmedik iyi sonuc, qazanc əldə etmək. - **birbirinə tutan, tutuşan**: çaxışmaq. üstüsdə gəldikdə əni boyu bir olmaq.
- **buz tutmaq**: **buz bağlamaq**: 1.donmaq. donaqmaq. donqamaq. daş kəsilmək. qatılaşmaq. 1.soğumaq. üşümək.
- **çənəsini tutmaq**: ağızına yiyələnmək. bildiyi dolayısı qonuşmamaq.
- **çanaq açmaq, tutmaq**: 1.yol, imkan açmaq, vermək. 1.üzünə söz gətirmək.
- **dəğirman tutmaq**: saat tutmaq.
- **dilini tutmaq, kəsmək**: 1. susmaq. 1. susdurmaq.
- **əlindən tutmaq**: doğrulamaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. saxlamaq. sağlamaq. ayaqlatmaq. durdurmaq. qoldalamaq. qollamaq. arqaşlamaq. qorlamaq. qorumaq. əsirgəmək. qayıрмаq. qayğıрмаq. gözətmək. bəkitmək. güddəmək. arxalamaq. siyanət etmək. siyanətləmək. sayqaymaq.

sayqaylamaq. dəsdəkləmək. tə'yid edmək.

- **əşit tutmaq**: bir, əş görmək. bir baxmaq.

- **geniş tutmaq**: enli götürmək. - **gözdə tutmaq**: tikizə almaq.
önəmsəmək.

- **ifadə, qiyafə satmaqla, tutmaqla, kənidini başqalarından ayrılmaq, sıyrılmaq**: çalım atmaq, satmaq. çalımçılanmaq. çalımlanmaq. çağalanmaq. çağa yaxa satmaq. foslanmaq. tovlanmaq. qurumlanmaq. qurralanmaq. kibirlənmək. böyüklənmək.

- **keçidi tutmaq, bağlamaq**: bel kəsmək.

- **qafa tutmaq**: qarşı durmaq.

- **sözün tutmayan**: kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.

- **su tutmaq: su tökünək**: yuvunmaq.

- **təməl tutmaq: təməllənmək: təməl atmaq**: kök salmaq.

- **tutması tutmaq**: tutmacalanmaq. pis damarına düşmək. sınırlanmaq. cini tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək. damarı tutmaq.

- **tutub bıraxmayan**: boğazlıyan. əldən salan. simitən.

yaxalayıcı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr.

- **tutum tutmaq**: tutumlanmaq. təsmim tutmaq. qəsd edmək.

- **yenği tutmaq: yenği (cini) tƏpƏsinƏ çıxmaq:** dƏlirmiş.
sınırlanmaq.
- **buz tutmaq:** buz bađlamaq. buzlamaq. donmaq. donaqmaq.
donqamaq.
- **buz tutmaq:** üzəri buzla qapanmaq. buzlanmaq.
- **Əl üstündə tutmaq, saxlamaq:** çox sayqamaq.
- **Əl ayađı tutmaq:** gücü bařarısı yerində olmaq.
- **yolu tutmaq:** 1. yola çıxmaq. 1. yolu qapatmaq.
- **yol tutmaq:** tutumlanmaq. tƏsmim tutmaq. özünə yol seçmək. - əkinçilik **yolun tutan**, kənddə qalır. - mařıçılıq yolun tutan yolda qalır. dađ **yolun tutan** dađda qalır. - **yolunu tutmaq:** bir yerə dođru gedməyə bařlamaq.
- **bařın tutdum götü qaldı, götün tutdum bařı qaldı.**
- **birisinə qafa tutmaq:** qurralanmaq. qurulmaq. qururlanmaq.
qaslanmaq. dařmırlanmaq. dařırlanmaq. qayırlanmaq.
qařırlanmaq. qařmırlanmaq. nazlanmaq. pozlanmaq.
böbürlənmək. qabarlanmaq. qabarlamaq. qabarmaq.
xoruzlanmaq.
- **boşu boşuna tutmaq:** alıqoymaq.
- **Əl altında bulundurmaq, tutmaq:** qapançalamaq.
- **iş tutmaq:** 1. işləmək. iş yapmaq. 1. iş yoluna gedmək,

doğrulmaq.

- **ışığı tutmaq**: aydınlatmaq. açıqlatmaq. təhlil etmək.

- **qıvı tutmaq**: 1. cini tutmaq. 1. titiz, tərətəlik iş etmək.

- **qulağ tutmaq**: qulağ asmaq: qulağ olmaq: qulağ tikmək,

şüşləmək: qulağ kəsilmək: böyük güdü ilə, özənlə qulağ

vermək. qulağ yatırmaq.

- **nərsənin örtüyün, çatısın tutmağa yarayan gərəç,**

çarçıva, çərçivə: qapırqa. qabırqa.

- **özün tutmaq, tapmaq**: qabırq tutmaq. özünə gəlmək.

alışmaq. yerləşmək.

- **özün tutmaq**: əl çəkmək. bıraqlamaq. imsak etmək.

- **tutmağa, sarılmağa çalışmaq**: qanralamaq. qanğralamaq.

qayralamaq. qavralamaq.

- **yanlışın, qələtin, iştibahın, xətasın, səhvin tutmaq,**

cıxartmaq: yahaqlamaq. yanıtılmaq. çalaqlamaq. çələtləmək.

çalqıqlamaq. çanıqlamaq. çənətləmək. çənıtləmək. çələtləmək.

- yazılının **çanıqlamasın** kim görür.

tutmaq

1. dəlik deşiyi çitmək: kitməkləmək. kilıtləmək. qavramaq

< qıvrmaq qablamaq. bir araya gətirmək. birləşdirmək.

hörmək. başlamaq. girişmək. qavramaq. qablamaq.

qılmaq. görmək. görmək. - sayın **tutun**. - iyi **tudduq**. **1**.
qazanmaq. **1**. işlətmək. məşqul olmaq. - on günlük bunu
tutun: bunla uğraşın, məşqul olun. - çalaca (**az**) **tutulmuş**
nərsələr, köhnə, ikinci əl nərsələr sayılır. **1**. istixdam etmək.
işə götürmək. - nöker **tutmaq**. **1**. başlamaq. - baş **tuddu**:
yara ağrıda, zoqquldadı. **1**. avlamaq. almaq. - it geyik **tuddu**.
1. əl tutmaq: kəfil olmaq. boyun olmaq. boynuna
götürmək. - o mənə əlin **tuddu**. - əl **tutacağına**, od tut: kəfil
olan peşman qalır. **1**. kovlamaq. cumlamaq. gorlamaq.
quylamaq. **1**. **tıdmaq**. **tıxmaq**. **tıtmaq**. **dıdmaq**. tutub
saxlamaq. qaldırmaq. qaytarmaq. döndərmək. mən'
edmək. **1**. əldə bulundurmaq. qapsamaq. qəbzə etmək.
- bu ipi **tut**. **1**. ələ keçirmək. yaxalamaq. toqif etmək. - bir
quş **tutdum**. **1**. toxunmaq. dəğmək. toxundurmaq. məs
edmək. - kirlə əl ilə ağ paltar **tutma**: toxunma. - qısqaç issidi,
tutma yaxar. **1**. bir nəyi işlətmək, iyələnmək. - bu tarlanı
tutmaliyiq. - bu iki topraqdan bilmirəm hançin **tutum**. **1**.
almış olmaq. əğdində etmək. - onun böyük qızın kim **tudur**.
- o qıza elçi göndəri, **tutula tutulmuya** belli deyil. **1**.
gözləmək. saxlamaq. riayət etmək. - oruc **tutmaq**. - pərhis

tutmaq. 1. toxunub qapıb içinə işləmək. - dəniz **tutmaz** mənə. - arax biləsin **tutmuş. 1.** alçalmaq. qapılmaq. işqal etmək. - duman ortalığı **tutdu.** - bu kanapə çox yer **tutur. 1.** kiralamaq. icarə etmək. - bir ev **tutduq.** - bir araba **tutun** gedin. **1.** qapmaq. - **qılıfın** tutub, için buraxıb. **1.** bağlamaq. bətdəmək. qapmaq. - bir qaya zivib yolu **tutdu. 1.** saymaq. gözü ilə baxmaq. - özün yoxsul **tutur.** - özünü az **tutma.** - bunu kim üçün üstün **tutursuz. 1.** fərz etmək. - **tutalım** ki gəldi. - **tutun** buda öldü, nə olsun. - **tutun** ki yemisiz. **1.** başlamaq. - işi yolu ilə **tutun.** - ayağ **tutdu:** dirsəldi. - ayağ **tutmasa,** baş axar. **1.** qoymamaq. qadamaq. mən' etmək. - ayağından **tutdu. 1.** saxlamaq. əzbərləmək. hifz etmək. - dərslərimi **tutun,** sonra sınağa gəlin. - öc **tutmaq.** - ağılında **tutmaq. 1.** buraxmamaq. ötürməmək. yığmaq. çəkmək. - kəndini **tutmaq.** - dilini **tutmaq.** - soluğun **tutmaq. 1.** qollanmaq. kullanmaq. işlətmək. istixdam etmək. - uşaq (çırağ, şayırd) **tutmaq.** öğretici **tutmaq.** işçi tutmaq. - bit yol, iş **tutmaq. 1.** dağılmaq. yayılmaq. - ad sanı hər yanı **tutmuş. 1.** sanmaq. salmaq. hesablaşmaq. - bunu neçiyə **tutursuz.** - bularıda bizə **tutun:** bizim hesaba qoyun. **1.**

dinləmək. qəbul etmək. - söz tutmaq. - ögüt tutmaq. **1.**

sürmək. davam etmək. - sözünü **tutmaq. 1.** ariz olmaq. -

ısıtma **tutdu.** - sızılar **tutdu.** - köksüm **tutdu. 1.** amaclamaq.

hədəfləmək. - topa **tutmaq. 1.** başa qoymaq. - dilək (niyyət)

tutmaq. - biriynən sözü **tutmaq. 1.** açmaq. işlətmək. - çətir,

örtük, pərdə **tutmaq. 1.** götürmək. - işi çox böyük, yekə, ağır

tutmaq. 1. yapmaq. bəsləmək. qurmaq. yetişdirmək.

hazırlamaq. - turşu **tutmaq.** ipək böcəyi **tutmaq.** - xəmir

tutmaq. maya **tutmaq.** - yoğurt **tutdu. 1.** cücərmək.

kökləşmək. təməlləşmək. kök salmaq. - ağaclar tutmadı.

əkilən tuxumlar tutdu. **1.** qorumaq. hifz etmək. - qiymətləri

tutun: enməyə, qalxmaya qoymuyun. **1.** yaxalamaq. **1.**

sağlam olmaq. yaxıcı olmaq. - əl ayağı **tutmaq.** - heç bir

yerim **tutmur. 1.** ağrımağa başlamaq. - başım **tutdu.** -

ürəyim **tutdu. 1.** işləmək. keçmək. etgili olmaq. - bu boya

ilə damqa iyi **tutar.** - bu boya **tutmaz. 1.** uymaq. uyğun

gəlmək. müvafiq düşmək. mütənasib olmaq. - mənle

tutmaz. - bu ilə o **tutar. 1.** olunmaq. yerinə gemək. - baş

tutmaq. 1. qapamaq. qapsamaq. bətdəmək. yumutmaq.

sədləmək. səddəmək. kəsmək. - dəliyi **qapat. 1.** içərmək.

qaplamaq. qapsamaq. havi olmaq. şamil olmaq. - bu para
 onun xərcinidə **qapsar**. - iki, biri **qapsar**. - bu kitab nələri
qapsır. **1.** (maya) uyuşmaq. yoğruşmaq. dolmaşmaq.
 bitmək. **1.** basmaq. üzərinə çökmək. almaq. fəth etmək.
1. bulnamaq. bulanmış, tapılmış etmək. qatmaq. mal
 edidmək. əsir etmək. **1.** qurlanmaq. bərkimək. uyuşmaq.
 - yoğurt **qurlandı**. **1.** yaxalamaq. qapınmaq. **1.** bağlamaq.
 qapamaq. yummaq. - o **ağzın** tuddu. **1.** çatmaq. ərişmək.
 irişmək. uyumlamaq. yer salmaq. kökləşmək. üstün
 gəlmək. qələbə çalmaq. almaq. sığırmaq. sığınmaq.
 qısdırmaq. tutdurmaq. ələ keçirmək. qapsalamaq.
 yaxalamaq. dar yerə gətirib tutmaq. qomaq. qoymaq.
 bulundurmaq. bıraqlamaq. saxlamaq. güdmək. qorumaq.
 götürmək. hifz etmək. - kin qın, qərəz **güdə**n adamdır. -
 anasının qılığın **güdə**n uşax. - kişi oğlu gördüyün yox, bildiyin
güdməlidir. - məni ac **qoydular**.
 - **tut ki**: fərz ed ki. fəzən. sanki. elə bil ki. - **sanki** yedim.
 - **sözün tutmamaq**: sıymızdı. dönük. qırıq. əhdin sındıran.
 bəfasız.
 - **qulaq tutmaq**: dinləmək. maraqlanmaq. diqqət etmək.

- od **basdı**. kərdini ot basdı.
- ağac **uyumladı**.
- **ağızla quş tutmaq**: çox can atmaq, çalışmaq. - ağız
kullanmaq: dil tökmək.
- bu qab bir kilo **alır**.
- **ağız tutmaq**: susdurmaq.
- **tutub saxlamaq**: yubatmaq. alqulamaq. alıqomaq.
alıqlamaq.
- ərişir qonağına asta gedən (qonağ: məqsəd. mənzil). - bu
taxcaya əlin irişirmi: boyun çatırmı.
- **daşa tutmaq**: daş ataraq qoğalamaq.
- **topa tutmaq**: topla dögmək.
- **tutarı tutmaq**: qəşşi tutmaq.
- **damarın tutmaq**: **damarına girmək**: birin göylün alıb,
qılığına girib, əldə edib işlətmək, kullanmaq.
- ??ağız tutmaq:
- **ağız ilə quş tutmaq**: olmasın kimi zirəklik göstərmək.
- **sözə tutmaq**: sözlə oyalamaq.
- **əlini tutmaq**: özün saxlamaq. əl uzatmamaq.
- **uzun tutmaq**: uzatmaq.

- **xor tutmaq**: koratmaq. korlatmaq. yıpratmaq. əsgitmək.
- **əl üsdə, göz üsdə tutmaq**: çox saymaq. əzizləmək.
- **xoş tutmaq**: üz göstərmək. üz vermək.
- **söz tutmaq**: dinləmək.
- **damarı tutmaq**: **1.** gövdənin sınırlı damarlı yerində, birdən çəkinmə ağrı duymaq. **1.** inad etmək.
- **qafa tutmaq**: özün dartmaq. darqınlıqla özün çəkmək.
- **qulaq tutmaq**: qulaq vermək.
- **göz tutmaq**: bəyənmək.
- **yaxa tutmaq**: girləmək. girə salmaq. tuqa salmaq.
- **yaxasından tutmaq**: sorumlu görmək. müaxizə etmək.
- **yer tutmaq**: **1.** işə yaramaq. - bilgivi işə salsan, yaşamda yer tutarsan. **1.** yer saxlamaq.
- **üz tutmaq**: {**1.** yönəlmək. üz qoymaq. - işlər iyiliyə **üz tutdu.**
1. qorxmamaq. çəkinməmək. üzə gəlmək. üzünə qarşı söylüyə bilmək. - söyləməyə üzüm **tutmur**}.
- **tutmaq etmək**: əsir etmək.
- **tutmağa salmaq**: türməyə atmaq.
- **bir tutmaq**: tənqişdirmək. təkişdirmək. qarşılaşdırmaq. qiyaslamaq.

- **bir tutmaq**: tənqişmək. dəkişmək. bir saymaq.

qarşılaşdırmaq. muqayisə edmək.

- **göz önündə tutulmaq**: daxil olmaq. sayılmaq. sanalmaq.

e'tibara alınmaq.

- **bir tutmaq**: tənqləşdir. dəkləşdirmək. qarşılaşdırmaq.

qiyaslamaq.

- **əl ilə tutmaq**. qarvamaq. qarmaqlamaq. çəngəmək.

tutmaq

tutmac. 1. girə. tutacaq ayqət. 1. **qəbiz < qarız**. 1.

şəhriyyə. 1. sayac. hesab. 1. əsir. 1. tustağ. həbs. 1.

qırçaq. qəbz. 1. tutub saxlamaq. əkləmək. otururtmaq.

bağlamaq. toqif edmək. zəbt edmək. 1. uşlamaq <

avuşlamaq. yığmaq. əxz edmək. zəbt edmək.

- **əl tutmaq**: yalqamaq. yarqunmaq. yardımlamaq.

gücləndirmək. quvət vermək.

tutmalı

gərək. vacib. tuturğu. tutqur. tutraq. tutqar.

tutmamaq

qart gəlmək. uymamaq. - haçar **qart gəldi**.

- **dəğirmanı dəğirmana tutmamaq**: saati saatını tutmamaq.

tez tez diğişmək.

- **ət tutmamaq**: incəlikdən, ariqlıqdan qurtulamamaq.

tutmamazlıq

- **sözün tutmamazlıq**: aldatıcılıq. kələklik. kələkçilik.

qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəllaşlik. qallaşlıq. çallaşlıq.

çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsənin üzüstü, gizli qalmasın
sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük. hoqqaçılıq.
toqqaçılıq. toxuçuluq. dələduzluq. əğrib dolablıq. dolabçılıq.
yalançılıq. fırıldaqlıq. fırıldaqçılıq.

- tutmamış** - başaq tutmamış taxıl: qasıl. qısal. qırsıl.
- tutman** dudman. 1. duman. tüt. düd. dud. (> **tond** _(fars)). tüstü. is.
his. buğ. buxar. 1. xanidan. ocaq.
- tutman** dudman. xanəvadə. ailə.
- tutmasa** - yağıdan qurtulluq, dosdum **tutmasa**.
- tutmasın** - əlin iş tutmasın: yoxsulca, pis duruma düşəsin.
- tutmatan** - izin tutmadan: sormadan. qabaladan.
- tutmayan** - başaq tutmayan əkin: qara yapıldağ.
- malqaranın çivi tutmayan çürümüş dirnağı:
qarıncalıdırnağ.
- orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, **qarayel**
tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer: qara
iyrək, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.
- ov tutmayan evçil qəcələ, atmaca: qaçağan.
- tutmayan** - iş tutmayan: işsiz gücsüz. işsiz. boş. boşda.

- tutmaz** 1. götrüm. otraq. fələc. şil. düşgün. 1. əlkən. alğın. yəpsəm. əpsəm. əbsəm. lal. gəng. güng. 1. qırağ. yad. xuylanmayan. afət.
- tutmaz** alışmaz. uzlaşmaz. uymaz. baş əğməz. düşməz. yarıqmaz. - **çul tutmaz**: 1.dözümsüz, dayaqsız. səbatsız. 1. sovyat. savyat. savyac. savraçı. müsrif - birbirini tutmaz: tutarsız. ilgisiz. - **sır tutmaz**: ağzı gəvşək. boşboğaz. - **birbirin tutmaz, birbirinə tutarsız, yersiz, anlamsız**: nərsələr: ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi sapa yox. sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan. - **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz**. - **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz**. - **tutar qatıq, tutmaz ayran**. - **tutar tutmaz**: düşər düşməz. istər istəməz. istər istərməz. gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. yerli yersiz. olur olmaz. - **tutar tutmaz**. - **dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq**: iləri geri qonuşmaq. - **odunçuyla kömürçü tutmaz**. - **tutar tutmaz**: aşır qaşır: aşır qaçır: nə yapacağını bilməmək. - **tutar tutmaz**: bəlli bəlirsiz alır almaz. elə belə. yavaş, yumşaq olaraq.

tutmazlıq	- sözün tutmazlıq : dönəklik. bəd qovlluq.
tutmur	- üzü astarın tutmur .
tutmuş	- başın qan tutmuş : qanara. qanbeyin. dəliqanlı. görgüsüz. - yıxılmağa, çürüməyə üz tutmuş nərsə : qağşamış. kavşamış. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. gəvəşək. koğşaq. kovşaq. kağşaq. kağaşaq. kavşar. kağşar. kağruq. əskimiş. əskimişik. əskik.
tutnaq	dəsdək. arxa.
tutnaqlı	səbirli.
tutnaqlı	tutlac . rəhnə, hipotekə qoyulmuş.
tutnamaq	tutulamaq . rəhnə, hipotekə götürmək.
tutnatmaq	tutulatmaq . rəhnə, hipotekə vermək, qoymaq.
tutnattırmaq	tutulattırmaq . rəhnə, hipotekə verdirmək, qoydurmaq.
tutnu	tutnut. tutu . rəhn. hipotek.
tutnuc	tutnuş. uynuş. uynuc . sözlə, baxışla yasayı (məsnovi) yuxu etgi altında qalma. hipnoz.
tutnuq	tutuq. qapıq. qapız. qapnıq. qapılmış. qapnişmiş. qapıqış. zəbt olunmuş. əsir.
tutnuq	tutunulacaq nəsnə. dayaq. arxa. dəsdək.

- tutnuqluq** **tutuqluq**.qapıqlıq. qapızlıq. qapnıqlıq. qapışlıq.
qapnışlıq. qapqışlıq. əsirlik.
- tutnuqmaq** **tutuqmaq**. **1qapıqmaq**. **qapızmaq**. **qapnıqmaq**.
qapnışmaq. **qapqışmaq**.pəkişmək. bərkişmək. sərtişmək.
1. zəbt olmaq. əsir olmaq. əsir düşmək.
- tutnuş** **1**. **tutnuc**. uynuş. uynuc. sözlə, baxışla yasayı (məsnovi)
yuxu etgi altında qalma. hipnoz. **1**. **tutşunuş**. bağlantı.
dayanışma. ilgi. bağ. rabitə. ara. ilişik. ilişgi. bağlılıq.
dəngə. tanqı. ilinti. oran. bağ. ilgi. irtibat. munasibət.
- tutnuşış** bax > **tutnuşma**.
- tutnuşıylə** bağlantısıyla. nərsədən ötürü. dolayısıyla. ötürü. üçün.
dolayı. illətə görə. səbəbilə. munasibətiylə.
- tutnuşlu** **tutşunuşlu**. bağlantılı. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli.
əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. dəğişli. dərəkli. dəğın.
dəğik. dərək. dərək. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili.
ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağlı. bağımli. mərbut.
nisbəti olan. nisbətili. munasibətli.
- tutnuşma** **tutnuşum**. **tutnuşuş**. **tutnuşut**. **tutnuşış**. (**yarıq**, **ayrıq**,
qırıq, **sınıq nərsədə**). düşünüşmə. düşünüşü. qatnışma.
qatnışış. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt.

sapnışma. sapnışış. yapnışma. yapnışış. yamnaşma.
yamnaşış. tapnışma. tapnışış. calnaşma. calnaşış.
çatnışma. çatnışım. çatnışış. çatnişit. çapnışma.
çapnışım. çapnışış. çapnişit. qavuşma. qavuşuş.
qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşit. qovuşma.
qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış. qovnaşit.
varnaşma. varnaşış. varnaşit. barnaşit. barnaşma.
barnaşım. barnaşış. bağşınma. bağşınış. bağnaşma.
bağnaşış. birnişmə. birnişiş. birləşmə. birləşiş. bitnişmə.
bitnişiş. bitnişim. bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım.
ulnaşit. ilnəşmə. ilnəşiş. ərnişmə. ərnişim. ərnişiş. ərnişit.
əğnişmə. əğnişim. əğnişiş. əğnişit. əknişmə. əknişim.
əknişiş. əknişit. yetnişmə. yetnişim. yetnişiş. yetnişit.
gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişiş. gəlnişit. vəsl, müttəsil
olnuşma. ittisal. vəsl olma.

tutnuşmaq

tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.
qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itsinmək.
itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.
ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək.

dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşınışmaq.
 tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılıqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könəzləşmək. könəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

tutnuşsuz **tutşunuşsuz.** bağlantısız. ölçüsüz. ilgisiz. iləksiz. iltəsiz.
 iləsiz. ilgəsiz. ilişgisiz. ilintisiz. qatnaşsız. arasız.
 ələqəsiz. yersiz. bağısız. bağımsız. tutarsız. tutumsuz.
 dərəksiz. qırıq. irtbatsız. mərbut olmayan. nisbəti
 olmayan. nisbətsiz. munasibətsiz. - məndən **ilgisiz** sözləri
 sormayın.

tutnuşsuzluq **tutarsızlıq. tutumsuzluq.** bağımsızlıq. bağlantısızlıq.
 ölçüsüzlük. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. iləsizlik. ilgəsizlik.

ilişgisizlik. ilintisizlik. qatnaşsızlıq. ulqaşızlıq. arasızlıq.
 ələqəsizlik. yersizlik. bağısızlıq. dərəksizlik. qırıqlıq.
 irbatsızlıq. mərbut olmamazlıq. nisbətsizlik. nisbəti
 olmamazlıq. munasibətsizlik.

tutnuşum	bax > tutnuşma .
tutnuşuş	bax > tutnuşma .
tutnuşut	bax > tutnuşma .
tutnut	tutnu . tutu . rəhn. hipotek.
tutnutan	tutnutmac . uynutmac. uynutan. etgi altında qoyan. hipnotizçi. hipnotiz edən.
tutnutma	tutnutuş . tutnutum . uynutma. uynutuş. uynutum. hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.
tutnutmac	tutnutan . uynutmac. uynutan. etgi altında qoyan. hipnotizçi. hipnotiz edən.
tutnutmaq	uynutmaq. etginətmək. etgi altında qoymaq. hipnotiz edmək.
tutnutum	tutnutma . tutnutuş . uynutma. uynutuş. uynutum. hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.
tutnutuş	tutnutma . tutnutum . uynutma. uynutuş. uynutum. hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.

- tutra** 1. > **tatura**. köstək. mal qaranın ayağına bağlanan ip. 1. **tutarı**. buxov. boğağ. bukağ. bukav (< **bükmək**. **boğmaq**). bənd. köstək.
- tutra** **tuqar**. çal. əti dadlı quş.
- tutraq** **tutqar**. **tuturğu**. **tutqur**. 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 1. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 1. təsmim. 1. ülgü. **tuturğu**. **tutqur**. **tutqar**. sözləşmə. əhd. pəyman.
- tutruq** 1. **tutsuq**. vəsiyyət. - iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur. 1. öğüt. tövsiyə. - məndən sənə **tutruq**. 1. tutaştırıq. **tutqu**.alışıq.
- tutsaxla** - gəlməmişin dadı yox, köçənlərin yadı yox, qaçanları **tut saxla**.
- tutsaq** 1. < **tut** + **saq**. tutulmuş. saqlanılmış. 1. tutu. dəngə. rəhn. 1. dar yer. kütəs. türmə. dam. 1. tutulmuş. əsir. zindani. < **tinlan**. (< **sin**. **sindan**: içəryən. tutan). ilit. **tutqun**. 1. muqəyyəd. 1. məhdud. 1. əsir. 1. duzaq (**z < > t**) **tutzaq**. tələ. kündə. tutaq. türmə. 1. əsir. giriftar. 1. rəhn. yamnat (< **yamamaq**).

tutsaq	dutsaq. 1.dustaq. türmə. tutuqev. dam. zindan. 1.qalabat. tutulmuş. yaxalanmış. əsir. zindani. 1.düşgün. 1.dustaç. düşgün. düşük. düşən. düşmüş. əsir. - para dustağı.
tutsaq	duzağ. 1. bulan. tutqun. ilit. zindani. əsir. - tutsaq etmək: bulnamaq. 1. sırtmaq. kəmənd. qısmmaq. 1. tünək. türmə. həpısxana. zindan.
tutsaqıanmaq	tutulmaq. qapanmaq. qapılmaq. yaxalanmaq.
tutsaqııq	1.darısqallıq. sıxışıqlıq. tutqallıq. 1.tutqallıq. darısqallıq. sıxışıqlıq. 1.tutqunluğ. tutulma. yaxalanma. düşüklük. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq.
tutsal	< tut + sal . yar yamaç. yarqan yamaç. dik çuxur. çala çuxur. eniř yokuş. atar tutar.
tutsamaq	tutmaq.
tutsamiři	tusamiři (moğol). bir görəvi birinə vermək.
tutsan	- <u>yüngül tutsan</u> , xoş gedər.
tutsanca	tutsunca. gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca. umsanca. yumranca. yumsanca. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca. xoşsanca. oxsanca. oxşanca. çalsınca. bəğəncə.

bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə.
isləncə. issəncə.

tutsanış

tutsunma. tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. gözsünmə.
gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.
düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalınma.
çalıntı. çalınış. çalsayış. çalsanış. oxsanış. oxsayış.
oxsanti. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşantı.
xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış.
yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış. yaxsanış.
yumranma. yumranti. yumranış. yumrayış. yumsanış.
yumsayış. umranma. umranti. umranış. umsanış.
umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.
bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
gözsünüş. gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş.
issəniş. qibtə.

tutsayış

tutsunma. tutsunuş. tutsuntu. tutsanış. gözsünmə.
gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.
düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalsınma.

çalsıntı. çalsınış. çalsayış. çalsanış. oxسانیş. oxsayış.
 oxsanti. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşanti.
 xoşlama. xoşlanti. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış.
 yaxşınma. yaxşınış. yaxşinti. yaxsayış. yaxsanış.
 yumranma. yumranti. yumranış. yumrayış. yumsanış.
 yumsayış. umranma. umranti. umranış. umsanış.
 umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
 imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğəyiş. bəğəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş.
 qibtə.

tutsu **tutsuq. 1.** vasiyyət. ögüt. nəsihət. **1.** bağımlılıq.

tutsuq **tutsu. 1.** tutruq. vəsiyyət. **1.** vasiyyət. ögüt. nəsihət.

tövsiyə. - məndən sənə **tutsuq. 1.** bağımlılıq.

tutsuqmaq tutulmaq. yaqalanmaq.

tutsun qapsın. qapsun. çitçit. iki tikəni birbirinə tutturən tikə.

tutsunca **tutsanca.** gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə.

imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca. umsanca.

yumranca. yumsanca. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca.

xoşsanca. oxsanca. oxşanca. çalsınca. bəğəncə.
 bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə.
 isləncə. issəncə.

tutsunma

tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə.
 gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.
 düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalınma.
 çalıntı. çalınış. çalsayış. çalsanış. oxsanış. oxsayış.
 oxsanti. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşanti.
 xoşlama. xoşlanti. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış.
 yaxşınma. yaxşınış. yaxşinti. yaxsayış. yaxsanış.
 yumranma. yumranti. yumranış. yumrayış. yumsanış.
 yumsayış. umranma. umranti. umranış. umsanış.
 umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
 imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözsünüş. gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş.
 issəniş. qibtə.

tutsunma

tutsunuş. tutsunut. çəkilmə. çəksiniş. çəksinti. ilsinmə
 ilsiniş. ilsinti. incizab.

- tutsunmaq** istənmək. çalınmaq. yumranmaq. yumsanmaq.
umranmaq. umsanmaq. imrənmək. imlənmək.
imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü qalmaq.
bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq.
xoşlanmaq. çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq.
- tutsuntu** bax > **tutsunma**.
- tutsunturmaq** **tutsundurmaq**. çalsındırmaq. çəksindirmək.
yaxşındırmaq. xoşlandırmaq. oxsandırmaq.
oxşandırmaq. gözsündürmək. düşsündürmək.
imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq.
umsandırmaq. yumrandırmaq. yumsandırmaq.
bəğəndirmək. əğsəndirmək. əğsindirmək. istəndirmək.
istəkləndirmək. özləndirmək. iştiaqlandırmaq.
yeriklətmək. arzulandırmaq. arzılandırmaq.
həvəsləndirmək. müştəqlədirmaq.
- tutsunturu** **tutsundurur**. **tutsundururş**. küysəndiri. küysəndiriş.
küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.
düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. yerikləti. yerikit.
yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
qoşqundurur. qoşqundururş. qızındırı. qızındırı.

qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandır. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindirış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. təşviq. təşviq etmə.
 rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

tutsunturuş **tutsunduruş. tutsunduru.** küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.
 düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. yerikləti. yerikit.
 yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
 qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandır. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindirış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.

dilgəti. arzundırı. arzındırı. təşviq. təşviq etmə.
 rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

tutsunuş

tutsunma. 1. tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə.
 gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.
 düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalsınma.
 çalsıntı. çalsınış. çalsayış. çalsanış. oxsanış. oxsayış.
 oxsanti. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşanti.
 xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış.
 yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış. yaxsanış.
 yumranma. yumranti. yumranış. yumrayış. yumsanış.
 yumsayış. umranma. umranti. umranış. umsanış.
 umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
 imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş.
 qibtə. **1. tutsunut.** çəkilmə. çəksiniş. çəksinti. ilsinmə
 ilsiniş. ilsinti. incizab.

tutşi tutaşı. tutçı. yaxın. qomşu. - sənin yerin mənim yerimə

tutşi. - tutşi ölkələr.

tutşunmaq **tutnuşmaq.** qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.
qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.
itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.
ötnəşmək. öcğəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək.
dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşnişmaq.
tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
asavlaşmaq. olmazışmaq. bəterləşmək. qarşıtışmaq.
qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
ziddləşmək. muğayirləşmək.

- tutşunulmaq** yadırqamazlanmaq. yatışınmaq. alışınmaq. isinmək. issinmək. istinmək. ıssınmaq. ısınmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. içə yaxınılmaq. yaxnışınmaq. yadırqısı, qəribliyi gedilmək. - **bir yerə ısınmaq**: iyicə yerləşmək.
- tutşunuş** **tutnuş**. bağlantı. dayanışma. ilgi. bağ. rabitə. ara. ilişik. ilişgi. bağlılıq. dəngə. tanqı. ilinti. oran. bağ. ilgi. irtibat. munasibət.
- tutşunuşlu** **tutnuşlu**. bağlantılı. ilişgin. qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. tutarlı. tutumlu. dəğişli. dərəkli. dəğin. dəğik. dərək. dərək. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli. ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağlı. bağımlı. mərbut. nisbəti olan. nisbətli. munasibətli.
- tutşunuşsuz** **tutnuşsuz**. bağlantısız. ölçüsüz. ilgisiz. iləksiz. iltəsiz. iləsiz. ilgəsiz. ilişgisiz. ilintisiz. qatnaşsız. arasız. ələqəsiz. yersiz. başsız. bağımsız. tutarsız. tutumsuz. dərəksiz. qırıq. irtbatsız. mərbut olmayan. nisbəti olmayan. nisbətsiz. munasibətsiz. - məndən **ilgisiz** sözləri sormayın.

- tutşurmaq** 1. tikizmək. təkizmək. toxunmaq. vəsl edmək. ləms edmək. yetşürmək. yapışdırmaq. 1. tuşlatmaq. tüşürmək. qavişdırmaq. görüşdürmək.
- tuttaq** **tutdaq.** qaylaq. qəley. qalaq.
- tuttrmaq** **tuddurmaq.**çəmrmək. cəmləmək. bitişdirmək. yığmaq. çırmalamaq.
- tuttuqu** - bir ölkənin əğmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti: qara suları.
- tutturabildiyinə** **tutdurabildiyinə.** 1.əlindən gəldiyinə. bacara bildiyinə. 1. hər nəcür, hər neçə olursa, tutursa. nə dəğərə olursa.
- tutturama** **tuddurama.** səpələmə. paylama.
- tutturamamaq** **tudduramamaq. tuşlayamamaq.** yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. yayınmaq. yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək. - tikiş **tudduramamaq:** 1.bacarmamaq. başarmamaq. 1. bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq.
- tutturan** 1. tumladan. toxunan. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan.

hirsələndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran.
 qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. üzən.
 üzücü. üzüntülü. yaxan. yaxıcı. yandırın.
 mükəddərlədən. kədərlədən. **1.** təsbitci. bulucu.

- **tutduran, bağlayan, donduran ayqıt:** donquz.

- **iki tikəni birbirinə tuturan tikə:** qapsın. qapsun. tutsun.
 çitçit.

tutturma ilinti. ilişdirmə. çapştırı. çattırma. iki tikəni birbirinə
 yapışdırma.

tutturma tutuştıruru. çatma. kökləmə. ilişdiri.

- **iri, qaba tikişlə parçanı tutturma:** seyrek, keçici tikiş. çatqı.
 dəğəl. kökəş. kökləmə. ilinti. ilgi.

tutturmaq **1.** bəqindirmək. təsbit etmək. **1.** kündələtmək. kündəyə,
 türməyə atmaq. **1.** soxmaq. uğratmaq. bətdəmək. giriftar
 etmək. - başımı bəlaya **uğratdım.** **1.** tutturmaq.
 yaqalatmaq. **1.** tutuzmaq. uqturmaq. oyturmaq.
 qandırmaq. düşündürmək. fikrinə gətitmək.

tutturmaq **tutdurmaq.** **1.** bağlamaq. kipləmək. qapatmaq.
 qapamaq. **1.** həbs ettirmək qapsattırmaq. **1.** dözdürmək.
 dayandırmaq. dayaqlamaq. dayamlamaq. təhəmmül

etdirmək. 1.qovuşturmaq. yapışdırmaq. cuşlamaq. 1.
tikdirmək. yapışdırmaq. əkləmək. yoğurtmaq.
birikdirmək. birləşdirmək. - pullarızı **əkləyib** alabilirsiniz. 1.
yamamaq. yamlamaq. ilgəcləmək. çitimək. çitmək. yırtığı
hörmək. rufələmək. 1. tutuşturmaq. kökləmək. çatmaq.
ilişdirmək. 1. sarmaq. sərimək. bağlamaq. düğümləmək.
1. ilişdirmək. qaçatlamaq. qadaqlamaq. qaqlamaq. 1.
qardaqlamaq. çaydırmaq. - bu ip, iş çətin **qardaqlana**.
- **çatlaq, yarıq tutturmaq, qapamaq**: qapırlamaq.
qapurlamaq.
- **iğnə ilə tutturmaq**: iğnələmək.
- **iğreti, taxma, keçici, ötəri tutturmaq, bağlamaq**:
qandağlamaq. çanqallamaq. çəngəlləmək. ilgəkləmək.
- **neçə nərsəni birbiri üstə çapraz qoyub, onları birbirinə**
tutturmaq üçün, əninə, genişləməsinə çaxılan, çalınan
uzun ağac, nərsə: qasdal. qapstaq.
- **pitik qapaqlanırkən, yarpaqların tutturmağa işlənən arac**:
qapbura. çapbura.

tutturmaq

tutdurmaq.qışdırmaq. tutmaq. ələ keçirmək.

qapsalamaq. yaxalamaq. dar yerə gətirib tutmaq.

tutturmalıq

- **tutturmalıq, yamalıq parça**: ilgəc.

- tutturtmaq** salmaq. ilğititmək. ilişdirtmək. düşürmək. mübtəla edmək. - içgiyə **düşürdülər**.
- tutturuc** girə. qısqac. qota. qataq. qadaq. - paltar **qısqacı**.
- tutturulma** - **neçə dirək təxdəni, yanyana biribirinə çiviləyib (mıxlayıb), tutturulmalarına yarar ağac parçası:** qapur. qabur.
- tutturunmaq** ilğəclənmək. yamanmaq. yamlanmaq. çatınmaq. çitinmək. çiqənmək > çitənmək. yırtığ hörülmək. rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikinmək. onarılmaq. dərilmək. çəkinmək. dartınmaq. tə'mir edilmək.
- tuttutalım** **tut turalım.** gəlgələlim. təkçə. təhcə. tənğçə (> **tənha** (fars)). təki. səkcə. yalın. təki. fəqət. bıraq. ancaq. yalnız.
- tutu** 1.gərdək. kərkərə > kirkirə. (< **gərmək**). yaşın. pərdə. 1.qadın. xatın. xanım. özəlliklə erməni qadınlarına söylənir. 1. **tuyu. duyuy.** 1. **tutnu. tutnut.** rəhn. hipotek. - **qonuşmayan kimsə, tutu quşu, papağan** qaqavan. - **incə qamışdan hörülmüş tutu, pərdə:** çığ. çiq. - tutu dilli: dadlı, süycli dilli. qonuşqan. - **qapı tutusu: qapı pərdəsi:** yeldən, soğuqdan qorunma üçün qapının dalına vurulan tutu, örtük, pərdə.

- tutu** **dudu.** tutu. tuti. böyük xanım.
- tutu** **dutu.** 1. "tuti, tütək" deyilən ötüb, danışmağı yansılayan gözəl quş. 1. çapat. cərmə. salıq. 1. sığ. həcm. tutar. 1. tutuq. rəhin. 1. konu. danışığa qoyulan nərsə. 1. girov. rəhn. rəhnə qoyulan nərsə. - **tutu** vermək. - **tutu** qoymaq. 1. kira. icarə. - **tutu vermək:** kira vermək. 1. dudu. tuti. böyük xanım. 1. 1. tutuq. tutula. tutuq. pəpə. əlkən. saqav. tutula. dili tutuq. 1. tutus. dərd.
- tutu** **tanaqa. tanqlıq. tutsaq.** 1. dəngə. rəhn. 1. əsir. tutsaq, rəhinə. 1. çəkici. cazib. gözəl. 1. tutuş. savaşı. döğüş. 1. ağırbaşı. məhcub. utangaç. 1. yiğit. batur. döğüşçü. 1. baxan. nazır. vali. 1. fərz. 1. girov. şərt. 1. rəhn. giröv. 1. tutaq. əngəl. 1. pərdə. gərdək. 1. **tutu nənə:** lələ. nənəlik. ana yerin tutan nənə.
- tutuay** tutay. ay tutuması.
- tutuburnu** qırmızımsı sarı boya.
- tutucu** **tutağan.** 1. maşa. girə. qapıcı. qapan. əsrici heyvan. tutsaq. 1. duzaq. tələ. 1. tutar. hüksmdar. 1. tutqan. fanatik. 1. tuttacı. tutquçı. tutuqsaq.
- tutucu** tutan. pərdəçi. odaçı. odaqçı. hacib.

tutuculuq	qırılağanlıq. qırlanlıq 1. mütəəssiblik. 1. geriçilik. mahafizəkarlıq. muhafizəkarlıq.
tutuçi	tutan.
tutuq	1. qapanıq. münqəbiz. 1. tutalı. dalvalı. talvalı. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşığı. arızıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar. 1. tutnuq. qapıq. qapız. qapnıq. qapılmış. qapnışmış. qapıqış. zəbt olunmuş. əsir. 1. tutuqlu. tutalı. qaplıcıq. qaraçıq. qapısıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşığı. arızıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.

istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar. **1.**

tutuqlu. tutqun. əsir. **1. tutun.** alqapay. alqap. əsir. **1.**

tutut. tıxıq. tıxıt. qamaq. qamat. qaqat. qadaq. qadağ.

qadat. qapaq. qapat. yasaq. qadağa. **1.** duyqu. duyuy.

duyum. duyma. bulqa. bulqama. dilək. təsmim.

- **donuq tutuq.** (- qar, buz, donuq tutuq kimi nərsənin

əriyərək suyuqlanması: köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq.

kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq).

- **könülü sınıq, tutuq:** qırqın. incik. incimiş.

tutuq

tut. tutar. tutqu. 1.sud < süt. ası. alqı. yaran. yarayış.

yarıq. yarar. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt.

tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş.

yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən.

düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir.

çıxar. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfət.

fayda. **1.**donuq. boğunaq. boğnaq. qapa. qapalı. xəfə.

xəfək. bərk. kəsər. kəsici. qatı. sərt. **1.tutqun.** dumanlı.

boğqun. tünək. dünək. tüngə. düngə. (**1. < tün:** gecə. **1.**

tüng < tüqn: düğn: düğün: qapalı. **1. < dönmək).** **1.**boqurlay.

qoyu. **1.**basıq. **1.**böyük çadır. **1.bükçə > peçə** örtü. nuqab.

tel qəfəs. 1.kor. koraq. çoraq. şoraq. 1.pərdə. 1.tut. tutar. tutqu. nəf'. 1.tutarlı. tutaqlı. örtülü. 1.tutqunlu. sıxıntılı. toxalı. qussəli. çalız. çalaz. dincsiz. 1.vurqun. aşiq. 1.əsrik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. sərxoş. - **qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz**: tuxat. toxat. qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş, batmış. - **ürəyi sınıq, tutuq**: qırqın. incik. incimiş. - **tutuq verməyən**: tutuqsuz. qaçağan. qapışsız. ələ gəlmİYən, keçmiyən. - **qaçağan qaçaqçı**.

tutuq

tutuğ. (y < > t) tuyuq. 1. fələc. mənzul. 1. ağır. iti olmayan. - **tutuq** kişi. 1. utancaq. usancaq. 1. qısıq. sıxıq. tutulmuş. - **tutuq** səs. 1. bağlı. tıxıq. məsdud. - **tutuq** yol. 1. pərdə. örtük. yaşmaq. 1. bulutlu. qapanıq.- **qapanıq** hava. 1. quraq. kibritçi. asıq üz. qaşqabaqlı. 1. məşqul. avnuq. avu. mə'shuq. məhbub. kədər. kətər. kətir. kitər (< **kitmək**: qapamaq). qapalı. bulanıq. kədərli. puşaaq. buşaq. buşqan. içi sıxıntılı. qussəli. qısıq. götrük. bəcəriksiz. yazıq. miskin. aciz. - **qısıq** kimsə. 1. tutula. fələc. 1. mübtəla. tutulmuş. 1. tucar. tucar. bulut. bürküt.

pozuq hava. **1.** tutağan. maşa. girə. **1.** tutqun. qonuq.
 mükəddər. məğmum. **1.** tutu. dutu. tutula. pəpə. əlkən. **1.**
 qırqı. bozarmış. **1.** bağlı. qapalı. - **tuyuq** qapı: tutuq qapı. **1.**
 əniş. eniş. enənmiş. iğdiş. əxdə. **1.** qarıv. girov. rəhn.
 tutu. **1.** **tutmaca.** ovsun. böyü tutması. düğün. cadu. qəşş.
 - onun **tutuğu** var: onun qəşşi, cini var. **1.** pas. - **tutuqlu**
 qılınc, baş kəsməz. **1.** əxdələnmiş nöker. **1.** əxdə. iğdiş.
 xacə. sonsuz. (ərliyi) biçik, qırqı. **1.** tutqun. üzük. qəmli.
 qussəli. - **tuyuq** kişi. - **tuyuq** gün: tutuq, bükük gün. **1.** sisli.
 puslu. puşaq. buşaq. buşqan. qapalı. canı sıxılmış. içi
 sıxıntılı. qussəli. kəderli. **1.** cin. - **tutuqlu yer:** cin çarpan
 yer. cinli yer. **1.** mürdar. batıq. namübarək. **1.** büzük.
 ısrım. bədəxlaq. hirsli. **1.** girov. - ər tutuğu **yoldu:** kişi girovu
 çıxartı. **1.** ırqat. işçi. əkir. əcir. **1.** duvağ. yaşmaq. pəçə.
 pərdə. **1.** rəhin qarşılığı verilən para. mübhəm. tə'kidli. **1.**
 taxıntı. boğun. bağlı. burc. düğün. ilişkin. ilişik. qaraşlıq.
 qaraş. məsələ. mərbut. **1.** xəin. taxın (taxılmış. girmiş:
 nifuzi). **1.** **duduq.** söz hicaların, damaq səslərin hicələri
 tuta tuta, tikə tikə, təkələyərek söyləyən. kəkə. bu işə
 "kəkəmək" deyilir. **1.** pas. küf. - dəmirin **tutuqun** sil. -

	tutuqlu nərsələr. 1. döğüş. savaş. savaşçı. 1. devlet görevlisi. devlətə bağlı. 1. evlatlıq. 1. büyü. sehir. 1. həris. 1. sadism. - tutuq adam: sadismili. 1. tutsaq. əsir. tutulmuş. rehin.
tutuqev	türmə. dutsaq. dustaq. dam. zindan.
tutuqlama	1. tovqif. 1. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq.
tutuqlamaq	enəmək. korlamaq. iğdişləmək. əxtələmək.
tutuqlanmaq	1. əxdələnmək. 1. kəkələmək. - tutuqlayıb danışır.
tutuqlanmaq	tutulmaq. qapsılmaq. həbsolmaq. qapılmaq. qapızlanmaq.
tutuqlaşmaq	tutaqlaşmaq. quduruşmaq. qutuqlaşmaq.
tutuqlu	1. movquf. 1. tutqun. məhkum. 1. tutqun. tutuq. əsir. 1. tutuq. tutalı. qaplıciq. qaraçıq. qapısıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışıq. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. dalvalı. talvalı. gerikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşıq. arızıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.

istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar. **1.**
tutulmuş. duzağlı. türməli. dusdaxlı. zindani.

tutuqluq **1.** fələclik. **1.** ağırlıq. yavaşlıq. - **tutuqluqa** nədən varmı. **1.**
utancaqlıq. usancaqlıq. **1.** qısıqlıq. sıxıqlıq. tutqunluq. **1.**
bağlılıq. tıxıqlıq. məsdudluk. **1.** pərdəlik. örtüklük.
yaşmaqlıq. **1.** sağırılıq. kar korluq. **1.** küsüklük. tutulma.
xusuf.

tutuqluq **1.** **tutnuqluq.**qapıqlıq. qapızlıq. qapnıqlıq. qapışlıq.
qapnışlıq. qapqışlıq. əsirlik. **1.**koraqlıq. korluq. şoraqlıq.
şoraqlıq. **1.**movqufi. **1.**tutqunluq. toxatlıq. incik. qaralıq.
kəduret. **1.**tutulma. uğralıq. uğrıq. girftarlıq. üzgünlük. -
ürəyi sınıqlıq, tutuqluq: qırqınlıq. inciklik.
- **könülü sınıqlıq, tutuqluq:** qırqınlıq. inciklik. qırıqlıq. qırıltı.

tutuqmaq **1.** dadığmaq. paslanmaq. - **tutuqlu** qılinc, baş kəsməz. **1.**
küflənmək. paslanmaq. - dəmir **tutuqdu.** - qılıc **tutuqdu.** **1.**
küflənmək. paslanmaq. - dəmir **tutuqdu.** - qılıc **tutuqdu.**

tutuqmaq **tutnuqmaq. qapıqmaq. qapızmaq. qapnıqmaq.**
qapnışmaq. qapqışmaq.**1.** pəkişmək. bərkişmək.
sərtişmək. **1.** zəbt olmaq. əsir olmaq. əsir düşmək.

tutuqsaq tutmaq istəyən.

tutuqsuz	məsələsiz. taxıntısız. düğünsüz. boğunsuz. ilişiksiz.
tutuqsuz	tutuq verməyən. qaçağan. qapışsız. ələ gəlməyən, keçmiyən. - qaçağan qaçaqçı .
tutuqün	tutuğun . gün tutulması. kusuful.
tutul	1. şərayit. mühit. 1. imkan. 1. qapqı. fürsət.
tutula	kəkə. keçə. pəpə. saqav. əlkən. tutu. dutu. dili tutuq. tutaq. pəpə. pəltək.kəkə. tutunuq söyləmək. tutuq. pəpə. əlkən. tutuq. fələc.
tutulabilmək	ələ gəlmək. olqunlaşmaq.
tutulacaq yer	tutam.
tutulacaq	- bir kərədə, birdən <u>tutulacaq</u> tutar, ölçü, miqdar : tutam. - bir tutam ot. - bir tutam duz.
tutulacaq	tutulmalı . götrüləcək. qılınacaq. qılınmalı. iqdam edilməli. qərar veriləcək. təşəbbüsə alınmalı. - tutulacaq söz dəğil. - tutulacaq işləri andaca (yaddaşda) yazın. - bu gün tutulacaq nərsə yox. - tutulacaqları , könlünə görə qılır.
tutulamaq	tutnamaq . rəhnə, hipotekə götürmək.
tutulamaz	- unutilan aşqın <u>yası</u> <u>tutulamaz</u> ki .

- tutulan** 1. alınan. qəbul olunan. 1. bəğənilən. istəninən.
 - **adı tutulan, tutulmuş**: sabiqüzzikr.
 - **adı tutulan**. adı oxunan. adı çəkilən.
 - **tutulan yol**: doğrultu. yön. istiqamət.
- tutulatmaq** tutnatmaq. rəhnə, hipotekə vermək, qoymaq.
- tutulattırmaq** tutnattırmaq. rəhnə, hipotekə verdirmək, qoydurmaq.
- tutulma** 1.tutqunluğ. yaxalanma. düşüklük. qapız. qapaz. qapsıq.
 giriftarlıq. 1.tutuqluq. uğralıq. uğrıq. giriftarlıq. üzgünlük. -
açılma tutulma: açılma sıxılma: gülmə ağlama. - **gün
 tutulması**: tutugün. kusuf. 1. dinənmə. kusuf. - gün
 tutulması: gün dinənməsi. 1. qapanma. donuqma.
 parlaqlığı sonarma. solma. inkisaf.
 - **gün tutulması**: tutugün. kusuf.
 - **üzüntüyə tutulma**: qapalam. qaparam.
 - ağızın açan tutuldu, başı olan qurtuldu.
 - yazıq tutulmadı, yanığ tutuldu. (**yazıq**: suçlu. günahçı. yanığ:
 məzlum.).
 - **qarabalağa tutulması**: gəbərəsi. öləsi.
- tutulma** tutuqluq. küsüklük. xusuf.

tutulmaq

1. bulanmaq. bulanmış, tapılmış olmaq. qatınmaq. mal edinmək. əsir olmaq. 1. ılınmaq. ilinmək. ilişmək. uğramaq. taxılmaq. 1. qapılmaq. qadıtmaq. qatılmaq. tutulmaq. yaqalanma. - o tomluqqa **qadıtdı: qatıldı**: soyuq dəydi. dondan öldü. 1. bağlanmaq. qapılmaq. girlənmək. girə düşmək. avunmaq. oyalanmaq. məşqul olmaq. qapılmaq. bozlanmaq. bozarmaq. solğunmaq. boyası qaçmaq. qısılmaq. sərbəst işləməmək. - səsım **qısıldı**. - boğazım **qısıldı**. - çox çığırmadan səsım **qısıldı**.- **bir kəsələ**
tutulmaq: urulmaq. vurulmaq.

tutulmaq

1. **tutuqlanmaq**. qapsılmaq. həbsolmaq. qapılmaq. qapızlanmaq. 1.alınmaq. əsirlənmək. 1.bağlanmaq. - **dili bağlanmaq**: dili tutulmaq. 1.bulutlanmaq. dolqunmaq. doluqmaq. dolunmaq. qussələnmək. ağlayacaq olmaq. 1.kəmişmək. xəfəgənmək. xəfələnmək. gəpəgənmək < qapaqanmaq. qısılmaq. boğulmaq. 1.qapızlanmaq. qəbz olunmaq. 1.saqğamaq. sakınmaq. - **onun dili saqğavır, tutulur, saqınır**. 1.sayımaq. qəbul edilmək. 1.sıvarılmaq. qaplanmaq. 1. vurulmaq. aşiq olmaq. məftun olmaq. 1.yaxalanmaq. basılmaq. 1.çəkilmək.cəzb olmaq. 1.

edinmək. uğrunmaq. uğranılmaq. olunmaq. olqunmaq.
 bulunmaq. mə'ruz qalmaq. **1.** ələ düşmək. alınmaq.
 yaxalanmaq. **1.** gözü bağlı olmaq. bağlanmaq.
 büyülmək. **1.** qadamaq. qadağmaq. qadqamaq. səkdə
 edmək. fələc olmaq. **1.** toxulmaq. ilişmək. ilinmək. girə
 düşmək. - yaman işə **ilişdik**. **1.** qaplanmaq. qamlanmaq.
 qəmlənmək. qəmiqmək qamıqmaq. qarıqmaq.
 bulutlanmaq.

- **ala tutulmaq**: al basmaq. - **dili tutulmaq**: söyləyəməmək. -
bir yerdə tutulmaq: alıqonulmaq. alıqonmaq. alıqoyulmaq. -
diliylə (dillə) dilindən tutulmaq: öz sözü, danışığı ilə suçu, iç
 pisliliyi bəlimək, açılmaq, faş olmaq. - **gözdə, yadda tutulmaq**:
 anılmaq. xatırlanmaq. zikr olunmaq.
 - **göy üzü tutulmaq**: göy qapanmaq.

tutulmaq

güçqənmək. gücənmək. darılmaq. darıxmaq.
 kədirlənmək. qonuqmaq. kədərlənmək. məğmum olmaq.
 tonuqmaq. donuqlanmaq. mükəddər olmaq. qatılmaq.
 tutağlaşmaq. tutuşmaq. bənd olmaq. gırtar olmaq. **1.**
 qapılmaq. vurnuqmaq. urnuqmaq. **1.** quruşmaq. fələc
 olmaq. işləməz duruma gəlmək. - **dili tutulmaq**: dinq

bolmaq. qonuşmadan qalmaq. **1.** tonmaq. donmaq. tünmək.

tunmaq. qapanmaq. tıxanmaq. **1.** uluqmaq. tuşlanmaq.

- nə **bağlanmısan** bu işə. - yaman yerə **bağlandıq**.

tutulmal

tutqulu.

tutulmalı

tutulacaq. görülecək. qılınacaq. qılınmalı. iqdam edilməli. qərar veriləcək. təşəbbüsə alınmalı.

- **tutulacaq** söz dəğil.

- **tutulacaq** işləri andaca (yaddaşda) yazın.

- bu gün **tutulacaq** nərsə yox.

- **tutulacaqları**, könlünə görə qılır.

tutulmuş

1. qısıq. sıxıq. tutuq.- **tutuq** səs. **1.** tutqun. mə'xuz.

tutulmuş

tutqun. **1.**yaxalanmış. giriftar. düşmüş. tutqun.

1.yaxalanmış. tutsaq. əsir. **1.**düçər. düçar. yaxalanma.

çatqınmış. **1.** tutuqlu. duzağlı. türməli. dusdaxlı. zindani.

1. qarıqmış. dolmuş. - **üstü dənələrlə qarıqmış, tutulmuş,**

dolmuş dal): qarqıdal.

- qorxudan, ülküdən **səsi tutulmuş**, boğazı qurumuş.

- **dili tutqun, tutulmuş**: tat.

- **adı tutulan, tutulmuş**: sabiqüzzikr.

- tutulsa** - qussələri daşa vur, quraqları yaşa vur, tutulsa ürək, zəngi alıb mənə vur.
- tutulu** tutqun.mübtəla.
- gizli, saxlı, tutulu, sirrli, sırrılı nərsə: qapaqlı. qabaqlı.
- tutulur** - əllə tutulur: açıq. bəlli.
- tutum** 1. çağ. çək. çan. çəki. çəkim. ölçü. sınır. dözümlü. tutar. çıxar. əndaza. həd. dəstə. təsmim. qas. pal. niyyət. 1. əsid. acı. 1. hal. vəziyyət. durum. 1. duz, sirkə ilə qurulub, yatırılmış yeməklər. turşi. - sarımsaq **tutumu**. - yetcə **tutumu**: həfdəcicar. - soğan **tutumu**. 1. sumaq. 1. hərəkət. 1. tür. cür. 1. maamilə. 1. dadım. sumaq. 1. tutar. çək. çəki. çəkim. çaq (fars). ölçü. sınır. dözümlü. həqq. huquq. 1. yasa. yol. qanun. qayda. usul. dəstur. 1. əkşil. turşluq. 1. təsmim. sağlamlıq. dayanıqlıq. sap. qəbiz.
- tutum** **tutam. tutuş. (dura. qərar)**. 1. alışıt. alış. alışım. yöntəm. xuy. rəftar. 1. dilək. diləş. diləyiş. diləmə. istək. istəş. istəmə. istəyiş. yörülgə. qəsd. iradə. 1.yarqı. olca. yönə. ölçü. ölçün. hükm. 1. cıdam. muqavimət. 1. qət'namə. 1. təsmim. 1. dözümlü. tablaş. səbr. istiqamət. 1. tamtam. sumaq. qoxuluq dadlıq. dadıl. dadrı. dadım. iysilik. ota.

kökot. göyot. kəkot. (< kök, göy + ot). çaşni. çəşni. çəkni.
 çiçək. qoxla. qoxula. islik. dadıq. dadlıq. baharat.
 ədvacat. ədviyəcat. əduva. ədviyə. **1. tutaq.** duraq.
 təsmim. **1.dadlıq.** kökot (< kök + ot). ədviyə. **1.gediş.**
 yeriş. devin. devinim. devrin. davran. taxım. tutum.
 davranış. təpin. təprin. qımıl. qımit. hərəkət. **1. axış.**
 səriyış. cərəyan. **1.iqtisad. 1.qəsd. 1.qılıq.** girtay. yöntəm.
 xuy. rəviş. halət.dartıq. dartış. rəftar. gəliş. tərz. biçəm.
 cür. tür. təhər. tavrı. tür. qılıq.dartıq. dartış. rəftar.
1.təsmim. - bu anlaşmıya tutum aldıq: təsmim
 tutduq.**1.tutuş.** gediş. qılış. **1.təsərrüf.** ekonomi. iqtisad.
1.qanıq. qanı. sonuc. təsmim. qənaət. **1.tavrış.** rəftar. -
azacıq tavrışlar, tutumlar: qəbih tavrışlar, tutumlar. **1.**
 durum. - **ad tutumu, durumu:** adın halı. çəkim əki almış adın,
 aldığı biçim, şəkil. **1.** qısıntı. iqtisad. təsərrüf. **1.** dəvam.
 idamə. **1.** çevrim. çevriş. qılış.dövrüş. taxım. tutum.
 davranış. davriş. gediş. əxlaq. durum. duruğ. qonuş.
 barış. varış. boluş. oluş. biçiş. hal. halət. çap. orun.
 yağday. vəziyyət. şərayit. rəftar. **1.** yörülgə. istək. istəş.
 istəmə. istəyiş. bulqa. bulqama. dilək. diləş. diləyiş.

diləmə. qəsd. iradə. 1. tavraniş. - **kinayəli, kəsgin, iti tutumlar.** iğnəli baltalı davranışlar. 1. iş. qılığ. gediş. tərz. rəviş. hərəkət.

- **gənclərin davranış, tutumların bəsləyib, yönətmə üçün qurulan qurum:** bəsic. izçi.

- **bir tutum, yarqı, qərardan geri çönmək:** izinə dönmək. - **izinə basmaq:** yaxından izləmək.

- **tutum tutunmaq:** təsmim tutmaq. ərək, məqsəd tutulmaq.

- **yarqı, ölçü (qərar) çıxarma.**

- **olcalamaq.** ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.

- **yarqısız.** olcasız. yönətsiz. durasız. qərarsız.

- **yarqılı.** ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.

- üç kərə **yarqı (qərar)** qoyuldu.

- bir **yarqıda:** bir **ölçüdə.** bir **durada.** bir **yönədə.** bir **tutumda.** bir **qərarda.**

- iki **yarqıdan, ölçüdən (qərar)** birin tutmalısınız.

- incəlib, ölçünmədən, **yarqı (qərar) verilməsin.**

- bu **yarqıyla:** bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla. bu qərarla.

- **yarqıya (qərar) gəlmək.**

- **olcasın** (qərar) pozmaq.

- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

- **alışma, görünəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış**

tutum, davranış: qalit. - rəsm. risum.

- **alışma, görünəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış**

tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimse:

qalitçi. rəsm, risumçu.

tutuma - **ay tutuması**: tutuay. tutay.

tutumçu qısıntıcı. iqtisadçı.

tutumçuluq qısıntılıq. tanğaclıq. dəngəclik. paylaclıq. taylaclıq.
saylaclıq. iqtisadçılıq.

tutulmadan inandıran. qandıran. iğna edən. razı salan.

tutulmaq **duralmaq**. 1.olcalmaq. ölçünləmək. qərarlamaq.
yönələmək. yarqılmaq. 1.cıdamaq. qeyrət, muqavimət
göstərmək. olcalmaq. israrlamaq. müsirr olmaq.

tutulmaq **duralmaq**. 1.cıdanmaq. qeyrət, muqavimət göstərmək.
qərar qılmaq. müstəqərr olmaq. müsəmməmləşmək.
olcalmaq. israrlanmaq. müsirrleşmək. 1.təsmim
tutmaq. yol tutmaq. 1. tutum tutmaq. təsmim tutmaq.

qəsd etmək. **1.** qılınmaq. yapınmaq. təşəbbüs etmək.
taxınmaq. davranmaq.

tutumlar **1.** davranışlar. türələr. **1.** hallar.

tutumlu **tutamli. tutuşlu. tutarlı. tutaşlı. duralı. 1.** qərarlı. yarqılı.
olcalı. yönəli. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. ölçülü. ölçünlü.
ortam. mütəvəssit. mö'tədil. **1.** qazamli. qazanlı. çevrimli.
1. toxul. qanıq. qanıç. qanış. qanıqlı. gözü tox. əlində ki
ilən yetinən. yetingən. razi. qənaətkar. **1.** yarqılı. olcalı.
yönəli. talvasasız. tablı. dözümlü. səbirli. qərarlı.
müsəmməm. payidar. subatlı. cazim. əzmlı. **1.** ilişgin.
qatnaşlı. aralı. ələqəli. əlaqəli. yerli. dəğişli. dərəkli.
dəğın. dəğik. dərək. dərık. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli.
ilişgili. ilgişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağılı. bağımlı.
mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı. tutnuşlu.
tutşunuşlu. munasibətli. **1.** uyumlu. uyuşlu. uyqunc.
bağdaşlı. düzgün. düzşük. münşəcəm. insicamlı. **1.**
tamtamlı. sumaqlı. kökotlü. göyotlı. kəkotlu. (**< kök, göy +**
ot). qoxulalı. qoxlalı. qoxulu. isli. iysili. dadıqlı. dadıllı.
dadırlı. dadımlı. çaşnılı. çəşnili. çəknili. çiçəkli. otalı.
baharatlı. ədvacatlı. ədviyəcatlı. əduvalı. ədviyəli. **1.** bilə

bilə. bilərək. istiyərək. ələki. qəsdən. əmdən. **1.** durumlu.
 duruğlu. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. qonuşuq.
 barışıq. varışıq. boluşıq. oluşıq. biçişik. çaplı. taxımlı.
 qılıqlı. çatımlı. dənli. dənğli. dəkli. dəhli. xoşqılıq. əxlaqlı.
 rəftarlı. xuylu. **1.** qane'. qanan. qanığan. razı. **1.** iqtisadi.
1. qəsdən. müsəmməm. **1.** doyuran. kafi. **1.** güdümlü.
 idarəli. yeritimli. yönətimli. dolanımlı. iqtisadi. ekonomik.
1. ekonomik. iqtisadi.

- **çox tutumlu:** əli sıxı.

- **kəsin, tutumlu uzman** biçərikli bəcərikli. müsəmməm, ciddi
 usda, bilgin.

- **palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq:** qarakəpir.

tutumlu

tutumlu. 1. asırvlu. idarəli. ayavlu. ekonomik. qısdırqıc.
 idarəli. yıyqıc. yığqıc. cıyqıç. idarəli. ekonomik. təsərrüflü.
 sağlam. dayanıqlı. **1.** kibrit. saram. kerik. qısıq. qaran.
 çimri. **1.** qolay. alay. alaylı. əlverişli. alımlı. yaqımlı.

tutumluq

1. tutumluluq. duralıq. duralılıq. olcalıq. olcalılıq.
 yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq. qərarlılıq.
 yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük.
 ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik.

mö'tədillik. e'tidallıq. **1. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq.**

uyumluq. uyuşluq. uyqunluq. bağdaşlıq. düzgünlük.

düzüşlük. insicam. münşəcəmlik. **1. axışlıq. axıclıq.**

axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik.

rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlik.

tutumluluq **tutumluq. 1. duralıq. duralılıq. olcalıq. olcalılıq. yılımlılıq.**

yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq.

yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük. ölçünlük.

ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik.

e'tidallıq. **1. müsrif olmama. iqtisadi olma. 1. başarcanlıq.**

qayıtsızlıq. edərmənlik. iradəli.

tutumsuz **1. ağımçı. davamsız. qararsız. 1. ağımçı. davamsız.**

qararsız. kaypaq. kəsinsiz. qaçaq. yığasız. idarəsiz.

düzənsiz.

tutumsuz **tutamsız. tutuşsuz. tutarsız. tutaşsız. 1. uyumsuz.**

uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz. bağdaşsız. düzgünsüz.

düzüşsuz. münşəcəmsiz. insicamsız. **1. ilgisiz. iləksiz.**

iltəsiz. iləsiz. ilgəsiz. ilişgisiz. ilgişsiz. ilintisiz. qatnaşsız.

arasız. ələqəsiz. yersiz. bağısız. bağımsız. dərəksiz.

qırıq. mərbut olmayan. nisbəti olmayan. nisbətsiz.

bağlantısız. tutnuşsuz. tutşunuşsuz. munasibətsiz. -
 məndən **ilgisiz** sözləri sormayın. 1.ölçüsüz. duraqsız.
 duruqsuz. 1.iqtisadsız. sərpiç. sovyat. savyat. savyac.
 savraçı. müsrif əli yırtıq. 1.cibi dəlik. sovyat. savyat.
 savyac. savraçı. müsrif 1.soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz.
 maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız.
 qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız.
 qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun.
 toqtun. yanğısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız.
 qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız. oturuq. çökük. səssiz.
 qeydsiz. münfəil. xunsa. 1.ğeyri iqtisadi. 1. rasgələ.
 hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta. başiboş.
 baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz.
 amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz.
 özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz.
 məqsədsiz. qayətsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz.
 yönətsiz. tasarsız. düşünsüz. düşünüksüz. düşünmədən.
 fikirsiz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt.

tutumsuzluq tərgəvsüzlük. savurqanlıq.

- tutumsuzluq** **tutarsızlıq. tutnuşsuzluq. tutaşsızlıq. 1.** bağımsızlıq. bağlantısızlıq. ölçüsüzlük. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. iləsizlik. ilgətsizlik. ilişgisizlik. ilintisizlik. qatnaşsızlıq. ulqaşsızlıq. arasızlıq. ələqəsizlik. yersizlik. bağısızlıq. dərəksizlik. qırıqlıq. irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq. nisbətsizlik. nisbəti olmamazlıq. munasibətsizlik. **1.** uyumsuzluq. uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. bağdaşsızlıq. düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münsəcəmsizlik: insicamsızlıq.
- tutumturmaq** **tutumdurmaq.** doyurmaq. toxlatmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. qanıdırmaq. qanıqdırmaq. qanıqlatmaq. yetindirmək. yetgindirmək. razi etmək. qane', iqna' etmək.
- tutun** **1.** kira. icarə. - **tutun vermək:** kira vermək. **1.** tutarı. tutarlı. calib. qiymətli. **1.** tutunulacaq nəsnə. dəstək. arxa. güvəncə.
- tutun** **1.** tutunma. bağlıq. bəfa. sadaqat. **1.** dəstək. güvəncə. tutunulacaq nəsnə.
- tutun** **tutam. 1.** alqapay. alqap. tutqun. alıq. əsir. **1.** büt. fətiş. **1.** tapın. pərəstiş.

- tutuna** tutarına. bahasına. - **qanı tutuna: qanı tutarına:** qan bahasına.
- tutunc** 1. götürülmüş oğul, uşaq. 1. tutunulacaq nəsne. güvencə.
- tutunçu oğul** evlatlığa alınmış cocuq.
- tutunqu** öğüt. nəsihət. vasiyət.
- tutunma** **nərsənin bir nəyə tutunma ayqıtı:** yamaq ↔ yapaq. yamac. yapac. əməc.
- tutunmaq** - bir duyuya, nərsiyə birdən vurunmaq, qızışmaq, alınmaq, tutunmaq: qapınmaq.
- tutunmaq** 1. sarınmaq. sarmaq. örtünmək. bağlamaq. gövdəsi üzərinə qoymaq. - yaşmaq **tutunmaq.** - fitə **tutunmaq.** 1. kullanmaq. işlətmək. - qılınc **tutunmaq.** qələm **tutunmaq.** 1. sarılmaq. asılmaq. tutub yapışmaq. təməssük etmək. təvəssül etmək. - barmaqlığa **tutunmaq.** - ipə **tutunmaq.** - qapıya **tutunmaq.** 1. alınmaq. dəğər tapmaq. dəğinmək. bahalanmaq. qiymətlənmək. 1. tutulmaq. edinmək. tutmaq. yalnız başına tutmaq. tutuşniaq. tütünmək. avınmaq. avunmaq. 1. alışmaq. adət edinmək.

- tutunmaq** **1. tummaq.** hirs-lən-mək. his-lən-mək. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq. iç-lən-mək. sancınmaq. acınmaq. acıqlanmaq. tox-lunmaq. içinə almaq. kədər-lən-mək. **1.geyinmək.** bağ-lanmaq. **1.geyinmək.** bağ-lanmaq. **1.tapınmaq.** pər-ə-stiş ed-mək. **1.məqbul** olmaq. **1.salmaq.** düş-mək. ilg-itin-mək. iliş-in-mək. mübtəla olmaq. - iç-giyə **düşdü.** **1.yapışmaq.** dırmaşmaq. **1.tutmaq.** seç-mək. - bir qılığ, yol yoda, yol, rəftar, biçim **tutmaq, seçmək. taxınmaq.**
- **qardaşlıq tutunmaq:** and qardaşı, siqə qardaşı oxunmaq.
- **dalısı tutunmaq:** iz-lən-mək. iz-də-nil-mək. iz-tə-nil-mək. iz-ernil-mək. - bu yol **izlənilir mi?**
- tutunmaq** **tutluqmaq.** **1.** kü-sün-mək. kü-səl-tli, kə-səlli söy-lən-mək, danışmaq. laqırdamaq. **1.** ə-lə keç-ir-mək.
- tutunmaq** **tütünmək: tükünmək.** **1.** du-man tüt-mək. **1.** qa-panmaq. nə-sə tü-stü, tüt, dü-dlü nə-sə ilə bür-ün-mək. - gün **tütündü.** **1.** tutu-maq iş-i-ni gör-mək. tut-mağ-ı, ed-mə-yi, al-mağ-ı, iy-ə-li-yi bəğ-ən-mək, qə-bul ed-mək. - bə-y mə-ni oğ-ul **tutundi:** oğ-llu-ğa al-dı. qə-bul et-dı. **1.** bir iş-lə uğ-raş-maq, mə-ş-qul ol-maq. öz-ün-ü bir iş-lə uğ-rat-maq. - ə-r geyik **tutundu.** - od **tutundu:** al-ış-dı. -

devrim **tutundu**: başladı. - yoğurt **tutunmadı**: nədənsə tutmadı. - alıcı havada gərək, **tutunmağı** öz əlidə: dolanıb avlamağı öz əlindədir. - **özük** odu tutunub, öpgə ürək qoğrulur: aşq odu alışsa, ürək, ötgə, qalan nərsələr qoğrulur. **1.** dözmək. qatlanmaq. səbr etmək.

tutunmalı - **gizli saxlanmalı, tutunmalı nərsə**: qapaqlıq. qabaqlıq. sirr. sirr.

tutunmamış işlənməmiş. kullanmamış. toxunulmamış. yeni. - **tutunmaş** yaşmaq. - **tutunmaş** yapı. - **tutunmaş** topraq.

tutunmaz alınmaz. dəğməz. gəlməz. - **sözə alınmaz işlər**: danışmağa dəğməz işlər.

tutunuq - **tutunuq söyləmək**: tutaq. pəpə. pəltək.kəkə. tutula.

tutunulmuyan saxlanılmayan. - **gizli saxlanılmayan, tutunulmuyan nərsə**: qabaqsız. qapaqsız. gizli, örtülü, sirli sırlı olmayan nəşə.

tutunuv tutuşmaq. başlanıq. girişiv.

tutur **dudur**. **1.** girov. rəhin. **1.** istidlal. **1.** icarə alan. **1.** bağaj. bənd.

tuturaq **tutacaq. tutandırırq.** çaxar çağar od alışdırmağa yarar nərsə. alışıq.

- tuturqa** 1. tilku. tilkə. telkə. telku. 1. **dodurqa. tuturqu.** düğü. 1. turqa. tutulan yol. təriq.
- tuturqan** **tuturqu.** 1. öğüt. nəsihət. 1. vasiyyət. 1. **tuqurqan.** düğü. birinc. 1. tuturqun. örtük. örtük. hicab. pərdə. ləhaf.
- tuturqu** **tuturqan.** 1. öğüt. nəsihət. 1. vasiyyət.
- tuturqu** **tuturğu. tutqur. tutraq. tutqar.** 1. örnək. ülgü. - bu bir **tuturqu** olsun sizə. 1. tutmalı. gərək. vacib. - **tuturqu** yol. 1. təsmim. 1. ülgü. tutqur. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman.
- tuturqun** tuturğun. **tuturqan.** örtük. örtük. hicab. pərdə. ləhaf.
- tuturmaq** 1. duyurmaq. qandırmaq. - sənə bir söz **dudurumki** kef elə. 1. **tuturmaq.** tuddurmaq. qapdırmaq. quşqurtmaq. - o mənə iti **tutdurdu.**
- tuturmaq** **tudurmaq. dudurmaq.** 1. tayandırdmaq. - bir **gedişi, işi, düzəni, çalışmanı** **dudurmaq, dayandırdmaq:** pozmaq. 1. bağlamaq. - **çənə altından tuturulan, bağlanan çəgət, başörtüsü:** çalqı.
- tuturuq** 1. güclü od. tamdu. tamduq. tamud. 1. löhüm. qalay. təməl. əsas. çatı.

- **tuturuq bilə boyamaq**: qalaylamaq.

- **tuturuq salmaq**: löhümləmək.

tutus tutu. dərd.

tutuş 1. çıxış. çəkiş. savaş. dartış. 1. tutaş. tutac. uyuş. cürləş.

təvafüq. - olan ikisi **tutşdurlar**. 1. yəlim. yapışqan. çəsb. 1.

üz bə üz olan. müsadif. 1. durum. qılığ. cür. 1. dövüş.

savaş. 1. zəpt etmək. ağamanlıq qurmaq. 1. bağlılıq.

sadaqət. 1. orduyu, devləti düzənə qoymaq. 1. güreş.

tutuş **tutum**. 1. **tutma**. alma. alış. edinmə. elinmə. qapma. əldə

edmə. əldəmə. ələ gətirmə. ələ salma. qola salma.

qazanma. yaxalama. ittixaz. əxz. 1. atış. itiş. çarpış.

vuruş. giriş. təpiş. təkiş. dəğiş. taxış. düşüş. düşmə.

basış. batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. 1. gediş. taxım.

tutum. davranış. qılış. 1. görmüş. bürüş. zahir. örtü. örtük.

qapanca. geyim. qapsaq. 1. tutuşma. dartışma. dartışıq.

didiş. didişmə. dartışım. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. qavqa.

qovqa. qırğur. qırğür. qırçınma. pozuşluq. pozuşma.

pozuşum. anlaşmazlıq. açışimlıq. mucadilə. munaqişə.

niza'. 1. əkiş. əkşin. qılış. duruş. taxım. tutum. davranış.

çevrim. çevriş. qılış. dövrüş. davriş. gediş. əxlaq. durum.

duruğ. qonuş. barış. varış. boluş. oluş. biçiş. hal. halət.
 çap. orun. yağday. vəziyyət. qasnaq. şərayit. rəftar. **1.**
 tükəl. bitik. bütük. bütün. bitin. dolu. kəmsiz. yetgin.
 boydan baş. kəmallı. mükəmməl. kamil.

tutuşan **1.** acışan. - irinli, **tutuşan (acışan) çiban:** qaraqabarcıq. **1.**
 otuşan. odlaşan. od tutan. alışan. yanan. yanışan.
 yangışan. yaxınan. yaxışan. yaxnışan. - çapıq **tutuşan**,
 çabıq **otuşur.** (çapıq bəğənib, çabıq vazkeçənlər üçün
 söylənir).

tutuşan mütəşəbbiskar.
tutuşan alışan: qatılqan qarılqan: qanı issi.

tutuşqan **1.** tuşqan. gülxan. tulambar. hamamın od yandırır
 alışdırır tutuşduran yeri. **1.** tuşqan. tulambar. odluq. tün.
 hamam ocağı.

tutuşqan qov < kov. boşalmış, əprimiş nərsə ki, tez od tutub alışr.

tutuşlu **tutumlu. tutarlı. tutaşlı.** uyumlu. uyuşlu. uyqunc.
 bağdaşlı. düzgün. düzşük. münşəcəm. insicamlı.

tutuşluq **tutumluq. tutarlıq. tutaşlıq.** uyumluq. uyuşluq. uyqunluq.
 bağdaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşəcəmlik.

1. axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük.
yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlilik.

tutuşma

1.qaynaşma. coşuşma. birləşmə. imtizac. 1.iştial. 1.tutuş.
dartışma. dartışiq. didiş. didişmə. dartışım. çəkişim.
çəkişmə. çəkiş. qavqa. qovqa. qırgur. qırgür. qırçınma.
pozuşluq. pozuşma. pozuşum. anlaşımazlıq. açışimlıq.
mucadilə. munaqişə. niza'. 1. (yara). ilişmə. iləşmə.
bitişmə. qovuşma. birikmə. birişmə. iyiləşmə. qapanma.
iltiyam. 1. yanış. yanışma. yanma. yaxış. yaxınış.
yaxınma. iltihab.

- **gürəşdə qucaqlama, sarılma, tutuşma, qavraşma:**

qaraqucaq. qaraqucuq.

- **iki kötü, yaramazın bir birinynən tutuşması, yaxalaşması:**

it dişi, domuz dərisi.

tutuşma

tutaş. gürəş. güləş. birbirin yenməyə çabamaq. - **gürəş**
tütma.

tutuşma

tutuşuş. 1. otuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış.
yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış.
odalma. odalış. iştial. 1. (bir kəsəldən) göynək. küyük.
göyük. alovlanma.

tutuşma yanma.

tutuşmaq 1.atışlanmaq > atəşlənmək. alovlanmaq. yanmaq. odlanmaq. 1.başlamaq. 1.alazlanmaq. alovlanmaq. 1.didişmək. dartışmaq. çəkişmək. qavqalaşmaq. qovqalaşmaq. qırçışmaq. bozuşmaq. mucadilə, munaqişə, niza', bəhs edmək. çəkişmək. 1.qaynaşmaq. birləşmək. 1.uyuşmaq. qarışmaq. 1.girmək. iddiaya girmək. 1.uymaq. mütəbəq olmaq. intibaq edmək. uyqun düşmək: dəngişmək. yaxışmaq. yaraşmaq. 1. alışmaq. qanıqmaq. qanıрмаq. qınıqsamaq. 1. qapışmaq. qamışmaq. boğuşmaq. 1. taxışmaq. əkləşmək. əkişmək. dölləşmək. aşılaşmaq. alışmaq. üretilişmək. birkişmək. bitişmək. yapışmaq. yaxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq.

- **birbirinə tutan, tutuşan**: çaxışmaq. üstüsdə gəldikdə əni boyu bir olmaq. - **savaşa tutuşmaq**: azışmaq < > acışmaq.

tutuşmaq **tumuşmaq. tutaşmaq.** 1. başlamaq. girişmək. təşəbbüs edmək. - bu işin ilkin **tutuşanlarından**dır. 1. bir yere gətirmək. birlikdə tutmaq. təmas etdirmək. - əl **tutuşmaq.**

1. qəbullanmaq. bitişmək. 1. girişmək. dalaşmaq. - onlar
birbirilə **tutuşdu**. 1. yapışmaq. bir işdə yardımlaşmaq. 1.
tütüşmək. birbirin yaxalayıb savaşmaq. 1. doslaşmaq. 1.
girişmək. qarışmaq. ərmişmək. 1. yığılmaq. küsənib, bir
bucaqda yığılıb oturmaq. qarmaşmaq. qarvaşmaq. 1.
alışmaq. odlanmaq. 1. alış veriş edmək. mücadilə,
müarizə edmək. 1. qabınmaq. gürəşmək.

- **ətəklər tutuşmaq**: çox talaşlanmaq. şaşıb nə yapacağın
bilməmək.

tutuşmaq tutağlaşmaq. tutulmaq. bənd olmaq. girtar olmaq.

tutuşmaz uyuşmaz. namünasib.

heç kimlə tutuşmaz, qoldaşmaz, yollaşmaz, yollaşmayan:
daşutmaz. dostutmaz. qoşqonmaz. qoşqoymaz qoştutmaz.

tutuşmuş yanmış. yaxılmış.

tutuşsuzluq **tutaşsuzluq**. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik.

yəknəsəqsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq.
düzənəsizlik. düzəksizlik. düzənsizlik. düzcəsizlik.
təkizsizlik.

- tutuşsuz** **tutumsuz. tutarsız. tutaşsız.** uyumsuz. uyuşsuz.
uyşumsuz. uyqunsuz. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz.
münşecəmsiz. insicamsız.
- tutuşsuzluq** **tutumsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq.** uyumsuzluq.
uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. bağdaşsızlıq.
düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münşecəmsizlik:
insicamsızlıq.
- tutuştur** **tutuşdur.** yaraşdır. alışdır. calaşdır. qarışdır. dəğişdir. allı
dürlü ed. bəzə.
- tutuşturma** **tutuşdurma.**yaxat. yaxma. yandırma.
- tutuşturmaq** 1. tutturmaq. kökləmək. çatmaq. ilişdirmək. 1. parlatmaq.
1. odlamaq. yaxmaq.
- tutuşturmaq** qapındırmaq. apındırmaq. yapındırmaq. qapındırmaq.
- tutuşturmaq** **tutuşdurmaq.** 1. qızışdırmaq. alovlandırmaq. 1. yavaşca
əlinə vermək, sıxışdırmaq, buraxmaq. - iki quruş
tutuşdurdu. - birbelə pulunan üryin gəlmir bir quruş yoxsullara
tutuşdurasan. 1. ötgərmək. muqabilə etmək. 1. tuş
gətirmək. çənəşdirmək. dəngəmək. dənəmək. sınamaq.
ölmək. qarşılaşdırmaq. muqayisə etmək. 1. yaxdırmaq.

	yaxlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq. yapışdırmaq. uyaramaq.
	- bibirinə tutuşdurmaq : nifaq salmaq. adama adama taxmaq .
tutuşturu	tutturma. çatma. kökləmə. ilişdiri.
tutuşturuq	tutuşdurmaq . tutaraq. oto tutuşdurmağa özəl nərsə. qav. kav. çıra. kibrit.
tutuşuq	duduşuq . dəmət. çiçək dəməti. buket.
tutuşuş	tutuşma . alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış. odalma. odalış. iştiäl.
tutuşuv	gürəş.
tutut	tutuq . tıxıq . tıxıt . qamaq. qamat. qaqat. qadaq. qadağ. qadat. qapaq. qapat. yasaq. qadağa.
tutuvçu	gürəşçi. güləşən.
tutuya	yüksək dağlarda yetişən şifalı bir bitgi.
tutuz	buyruq. tovsiyə.
tutuz	tutöz. pərhiz.
tutuzduramamaq	tutuzduramamaq çatdıramamaq. nayil olamamaq. yxılmaq. sınmaq.
tutuzmaq	buyurmaq. tovsiyə etmək.

- tutuzmaq** **tutturmaq.** uqturmaq. oyturmaq. qandırmaq.
düşündürmək. fikrinə gəitmək.
- tutya** < **düd.** tut. tutar.
- tuv əmlik** asav tay.
- tuv** **duv.** 1. uçaq. sərxoş. pırıltı. 1. işlənməmiş nərsə, topraq.
bikr. 1. tuqut. ambar.
- **duv bolmaq:** uçraq (çox kefli, sərxoş) olmaq.
- **duv yanmaq:** pırl pırl parlammaq.
- **duv deb yanmaq:** alov alıb yanmaq.
- tuva** **duva.** (< **tuq**). 1. topar.bənd. duğa. toğay. tilism. bağıt.
üfü. 1. musqa. dua.
- **duva aldırmaq:** dua etdirmək.
- **duva edmək:** dua edmək.
- **duva toxdatmaq:** ölü gömülməsindən sonra üç gün boyunca
sabah qəbr üstünə gedib dua edilməsinə son vermək.
- **duva toxdatqan aş:** ölümdən üç gün sonra ölünün adıyla
verilən yemək.
- **duva tutmaq:** dua oxumaq.
- tuvac** **duvac. duvaq.** (**tuqaq** < **tuq.**). örtük. pərdə. hicab.
nuqab.

- tuvaçı** **duvaçı.** ölü evində dua etdirən malla, xoca.
- tuvaq** **duvaq (< tuqbağ).** tutac. yapıq. yapaq. yapağı.
 yapıncaq. yapaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı.
 bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtméc.
 örtbas. örtənək. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı.
 qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı.
 köynək. gömlək. gəlinlərin, körpə uşaların baş üzələrinə
 salınan tül, ağ, tor.
 - **al duvaq: al tutaq:** gəlinlərin başına salınan incə tül örtü.
 - **duvağa girmək:** gəlin olmaq. - **duvağına doymamaq:** yeni
 gəlinkən ərindən ayrılmaq, ölmək. - **duvağ düşgünü:** 1. yeni
 gəlinkən dul qalmaq. 1. evlənmə çağı keçmək üzrə olmaq.
 - **gəlin duvağı, üz örtüsü, tülü:** gəlin yanısı.
 - **gəlin duvağı:** gəlini görmək üçün yapılan yığva.
- tuvaq** **duvaq. tuyaq. (< tuvaq < tuqva < tuq: düğün. çatı. örtük).**
 1. örtük qapanmış gəlin başı. 1. çuaq. dümaq. nərsəni
 çulqayn örtük, boya. 1. həya. hicab. pərdə. örtük. girdək.
 gərdək. şərşəv. çərşəv. toxuq. 1. < **qovağ.** su qabı. 1.
 hevanların dırnağı. sümm. tuynaq. dırnağ. 1. pərdə.
 örtük. mələfə. ləhaf. 1. pərdə. tuyaq. örtük. mələfə. ləhaf.

- tuvac duvac. (**tuqaq < tuq.**). örtük. pərdə. hicab. nuqab.
 - govduş yuvarlanıb, duvağın tapıb: qazan yuvarlanıb,
qapağın bulmuş: iki arxadaş, iki qarı birbirinə uyğun.
- tuvaqanmaq** **duvaqlanmaq**. gəlin olmaq.
- tuvaqlanmaq** **duvaqlanmaq** sisli havada qar yağması.
- tuval** **duval**. cızıq. çizgi. ala bula.
- tuvala** **duvala**. diftiri.
- tuvan** **duvan**. doğan.).
- tuvana** **duvana**. 1. sadaqa toplayan dilənci. 1. şeytan. cin. iblis.
- tuvansız** yorqun. tabsız. düşük.
- tuvar** (< **tup. top**). 1. (< **tuqvar**). çiqçiq. ciğciği. (< **çiq. çiq. tiq. tuq**). (qamışdan hörülmüş) çit. çat. çet. çət. hərək. biçin. odım. ur. çalı. qıraq. 1 < **duvaq**. durvaq. 1 < tuqar. turaq. 1. topar. tubal. çit. 1. çavut. situn. 1. qorunaq. qoruqan. qurqan. dulda. gərmən. qala. qalğan. qırman. sığınaq. tabya. qorunaqlı yer. istihkam. 1. < **topar**) dördüvər. {**duvarlamaq**: dörüvərləmək}. 1. < **dövr**. **dövör**. {**dövrələmək**}. 1. aymança. aylav. üstü açıq otaq. tövlə. çit. barmaqlıq. ayman. gərmi. havlı. 1. çit. örtük. təməl. 1. duvaq. yapınsaq. bökənsək. 1. qabırğa. 1. qona.

qabırqa. bölmə. - **qabırqa saqat**: duvar saati. - **qabırqaya geyiz vurmaq**: duvara qalı qaplamaq. **1.** hörük. əğrim. baru. uru. sədd. - duvar **kürsisi**: kürsi daşı: binərə daşı.

- **baxca duvarı**: burçu. **1.** tavar. sığır. - **tuvar çilək**: çiyələk.

- **dam duvar**: tufağ. tıfaq.

- **duvar hisar vurmaq**: oramaq uramaq.

- **qala duvarı**: tuqurqa. savur (sipər). səngər.

- **dondurma duvar**: beton armə.

- **duvarı sağlamlaşdırmaq üçün, yaparkən, hər bir iki arşından çəkilən kərpiç, dirək sırası**: qurşaq. quşaq. - **quşaqsız duvar uca dirsəlməz.**

tuvar duvar. (dubar). **1. duvarlıq.** barqay. baraqaş > baraqah. barqah. **1.** qaş. **1.** qaş. çit. çəpər. mane'. **1.** tarit. darit. darat. barı. **1.**bağ. baru. **1.**tura. dura. daraq. bənd. sədd. **1.** qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu. gerəlti. mane'. **1. duvarçı.** mane'. - **duvar kimi**: tam sağır, kar.

- **yapının içindəki ara duvarlar**: kəsmə. bölmə.

- **duvardan çıxma yapı**: mindirmə. - **qala qorğuluğu, duvarı**: bağbata. barbata. - **yapı, qurum içindəki ara kəsit, duvar**:

bölmə. - **ana duvar**: dıışaran duvar. eşik duvar.

- **ölümü gələn it, məçid duvarına siyər**: işiyər. - **dik duvara**

dırmanmaq: olmasın yaramazlığı yapmaq.

- qulağ deyil, **duvardır**.

- **qulağ deyil, duvardır**.

- **çatma (iskilə) yapmaq üçün duvarda açılan dəliklər**:

qaraçalı dəliği.

- bu şəhdən duvar enəcək.

- **daş yapılı duvarlarda, daşların arasın doldurmaq üçün**

işlənən kiçik daşlar: kafa < qapa. baloz. bölüz. çanğıl.

- **dolma duvar**: (doldurulmuş. içini doldurmaqla, içinə

tökməklə yapılan duvar.

- **duvarda çatlaq axdarmaq**: bacadan çatlaq axdarmaq: hər

nəyi söz eləmək, qurdalamaq. xaşxaş deşələmək, mətələmək,

bitələmək.

- **qapı duvar**: çalındığında açılmayan qapı. səs səmirsiz,

kimsə içərində olmayan qapı.

tuvarçı davar, sığır çobanı.

tuvarçı **duvarçı**. əngəl, mane' törədən. mane'çi. qabağın alan.

tuvarçılıq **duvarçılıq**. əngəlçilik. mane'çilik.

tuvarlı **duvarlı**. tıvara. tıqara (< **tıq. tuq**). pərdəli. əhatəli.

- tuvanlıq** duvarlıq. duvar. dupar. barqay. baraqay > baraqah.
barqah.
- tuvartaq** tuvardağ. qaba. görgüsüz. tərbiyəsiz.
- tuvartıymaz** təmbəl. haylaz.
- tuvataq** duvadaq. 1. toy quşu. 1. quğu.
- tuvaylamaq** bağıraraq ürkütmək. hayqırmaq.
- tuvırmaq** tavırmaq. qaldırmaq. tikmək. - **qulaq tuvırmaq**: qulaq
tikmək. atmaq. qulaq asmaq.
- tuvqan** iki qardaş cocuğu. yeğən.
- **tuvqan yer**: yurt. vətən.
- **tuvqan qarnaş**: öz qardaş.
- tuvma** doğma. toğuş. təbi'i.
- tuvmaq** 1. doğmaq. 1. kor. kəsgin olmayan. - **tuvmaq bolmaq**:
korlaşmaq.
- **tuvmaqan ayqa salam berqənləy**: hələ bitməmiş bir iş üçün
sevinmək.
- **tuvmaqan ayqa quran oxuqanlay**: zamansız sevinc.
- tuvra** doğru. dirəkt. qarışı.
- **qöz tuvra**: qarılı.
- **tuvra alayqa bardım**: doğruca oraya getdim.

- **qafqazni tağları tuvrabızda cılıraydı:** qafqas dağları qarşımızda parlır.
- tuvraqan** tuvram. dilim.
- **bir tuvraqan qırcın:** bir dilim əkmək.
- tuvram** doğram. dilim.
- **qırcın tuvram:** əkmək dilimi.
- tuvramaq** 1. doğramaq. kəsmək. 1. tavramaq. davranmaq. böyümək. quvvətlənmək. -.
- tuvşatmaq** çuvşatmaq. coşdurmaq. turşatmaq. qaynatmaq. - çaxır **tuvşatmaq.** - sirkə qarnımı **tuvşatdı.**
- tuvtuq** **tuvduq.** doğduq. torun.
- tuvtuv** **duvduv.** mayıs böcəği.
- tuvultamaq** **duvuldamaq.** uğuldamaq.
- tuvultav** **duvuldav.** uğultu.
- tuvultavuş** **duvuldavuş.** uğultulu.
- tuvuz** dağlarda yetişən bir tür ot.
- tuy** (fars) 1. < **tuq.** nərsənin içi, tikili, qapalı bölümü. 1. **toy** (< **tuq:** qapalı). hər nəyin bağlı, qapalı iç bölümü. 1. **tuy** tuz. toy. (bax > **bodun**). bodun. boyun. boy. bozun. boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm.

- tuyacaq** - **duyacaq ayqıt**: tuynaq. lamisə.
- tuyaq** 1. dayaq. dəstək. dəğnək. 1. duyan. işitən. işitici. 1. diqqətli. uyanıq. 1. dayaq. ayağ. at **tuyaqın** tay basar. 1. heyvan tırnağı. 1. **tuvaq**. hevanların dırnağı. sümm. 1. **tuvaq**. pərdə. örtük. mələfə. ləhaf. 1. tuynaq. at tırnağı. heyvan dırnağı.
- tuyaqar** **duyağar. duyar. duyarlı**. etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu. oyanıq. tetik. sezqic. incik. hissili. həssas. düşünlü. alağar.
- tuyaqlı** dırnağılı.
- tuyamamaq** **duyamamaq**. görəməmək. gözdən qaçıрмаq.
- tuyan** **duyan**. duyucu. duyuşan. hissədən. hissədic. eşidən.
- tuyar** **duyar**. 1. duyarlı. hisli. duyqulu. 1. tuyqulu. duyğulu. tuyumlu. duyumlu. bilgili. mə'lumatlı. - **duyğulu** kişi.
- duyar kimi olmaq: **tuysuqmaq**.
- tuyar** **duyar. duyağar. duyarlı**. etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. incik. hissili. **duyarlı**. həssas. - **duyar qat**: həssas təbəqə. filmin işığa qarşı duyaq olan qatı.

- tuyaran** **duyaran. duyarcı.** yanıltıcı. qandırıcı. aldatıcı. çalqaçı. çalaçı. məğlətəçi. səfsətəçi. muqalitəçi.
- tuyarçı** **duyarçı.** 1. istəksil. aramançıl. imrənçil. dalqaçı. həvəsbaz. əğləngic. hobba. uçarı. 1. **duyaran.** yanıltıcı. qandırıcı. aldatıcı. çalqaçı. çalaçı. məğlətəçi. səfsətəçi. muqalitəçi.
- tuyarı** **duyarı.** duyarlıq. həssaslıq.
- tuyarıt** **duyarıt.** taxma. təsəvvür. oynuş. uynuş. xiyal. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət.şəbəh.
- tuyarqa** **duyarqa.** anten. lamisə. anten. şaxağ. şaxək.
- tuyarlı** duyar. hisli. duyqulu.
- tuyarlı** duyarlı. duyağar. duyar. etgin. təpgin. deşgin. dəğgin. izgin. əzgin. toxnu. alağar. alınğan. sarğaq. oyunçu. oyanıq. tetik. sezqic. incik. hissili. həssas.
- tuyarlıq** **duyarlıq.** duyarı. həssaslıq. duyuş. duyum. duyü. duyqu. seziş. sezgi. alqı. ehsas. hiss. hissediş.
- tuyarlıq** **duyarlıq. duyarlılıq.** oyanıqlıq. sarğaqlıq. tetiklik. titizlik. didiklik. dəqiqlik. sezqiçlik. sapçılıq. ipçilik. incilik.həssasiyyət. - **dəridə duyarlıq (həssasiyyət), qaşınma kəsəli:** qanyel iqzema.

- tuyarlılıq** **duyarlılıq. duyarlılıq.** oyanıqlıq. sarğaqılıq. tetiklik. titizlik. didiklik. dəqiqlik. sapçılıq. ipçilik. incilik.sezqiçlik. həssasiyyət.
- tuyarsınmaq** **duyarsınmaq.** duyar kimi olmaq. çalınmaq. - qulağım **çalındı.**
- tuyın** pinti. sıxıntılı.
- tuyqalmaq** **duyqalmaq. duyulmaq. duyqulmaq.** dinələnmək. eşitilmək. alınmaq.
- tuyqar** - böyük **tuyğar** çeşiti. gəlin quşu.
- tuyqar** **tuyğar.** - **tuyğara bənzər gözəl ötüslü bir quş:** boğmaqlı. - **tuyğay çeşitlərindən:** turğar. çayır quşunun böyük çeşiti.
- tuyqatmaq** **duyqatmaq.** bax > **duyurmaq.**
- tuyqu** **duyğu.** duyum. **1.** eşitmə. estema'. - **duyğusu** gəvşək: zəif, az. **1.** aqahi. bilgi. mə'lumat. - **duyğusu** çox kişi. **1.** hiss. - bu kişidə duyğu yoxdur. axsaq duyğulu.
- tuyqu** duyqu. **duyğu.** **1.** is. his. - **duyqusu gedmək:** incikmək. bayılmaq. büzülmək. titrəmək. - **duyqusu gedmək:** incikmək. bayılmaq. büzülmək. titrəmək. **1. duyğu.** ura. içqə. xəyal. oylao. fikir. **1.** duyum. duyuş. duyum. duyuy. seziş. sezgi.

alqı. ehsas. hiss. hissediş. duyarlılıq. his. 1. içim.

hassasiyyət. 1. sezgi. sezgic. sezim. his.

tuyqu

duyqu. duyuy. duyuyuş. duyuyum. duyuyduq. duyuyduyma. 1. hiss. 1.

duyuy. iç. hiss. 1. tutuq. bulqa. bulqama. dilək. təsmim. 1.

ürək. hiss. - onda **ürək** adlı nərsə yoxdur. - çox ürəkli,

duyqulu kimsədir. 1. alqım. alqı. duyuyduyma. yanğı. sezim.

hiss. 1. sanı. ərişim. hiss. 1.əndişə. maraq. niyarançılıq.

üzüntü. üzünc. üzülmə. izzirab. iç darlığı. sıxıntı. pas.

tasa. qanı. qayıq. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd.

qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli.

toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə.

qarasevda. 1.əsinti. oynuş. uynuş. xiyal. 1.hiss. cəzəbə.

1.oyku. fikir. - keçmiş atasından daşınmış, yeni oykular

aşınmış.

- **düşüncə duyğusu, uqibi**: qovayi dəmağı.

- **düşün, anlat, duyqu aşılət.**

- **kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma**

girib, dışardan gələn uyaranlara (oyandıranlara,

düşündürənlərə) qapılması, güclü suç duyquları içinə

düşmüş durum: qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara

qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.

- **bir duyğunu, sinsini, hissi saxlayıb şişirtmək**: tutmaq.

bağlamaq. bəsləmək. güdmək. - **öc bağlamaq**. - bir quram

tutmaq: bir düşüncə **güdmək**.

- **çox yumşaq, incə duyğulu kimsə**: qarıncaəzməz. qarışqa incitməz.

- **duyquların dıxa vurmayan** içinə qapanıq. özündə olan. özünə, içinə dalqın.

tuyquc

duyquc. içüş. içquç. içquş. düşüc. doğuc. dolac. ötəç. saluc. alnıc. alınc. təpiç. təpqiç. içəç. içis. girəç. ilham.

tuyquçıl

- **duyqulu, duyquçıl ilişi**: seviklik. sevgililik. sövgülük. könül bağı. aşıqlıq.

tuyqulanmaq

duyqulanmaq. 1. aylanıb tolqanmaq. 1. mutlanmaq. süyünmək. söyünmək. sevinmək. neşələnmək. 1. iləşmək. alışmaq. bağlanmaq. həsrət çəkmək.

tuyqulanmaq

duyqulanmaq. dumanlanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək. xiyallanmaq. tasarlanmaq. düşünmək. ağına gəlmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi **keçinirsin**. - çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyqular, nə olaylar

keçinirim. 1. çox duyqulanmaq, düşünmək: için için olmaq. **1.** könlü dolmaq. ürəyi dolmaq. içginmək. tasalanmaq. **1. oyqulanmaq.** düşünülmək. bilginmək. bəlginmək. keçirmək. sezinmək. sızınmaq. izlənilmək. hiss olunmaq. hiss edilmək.

- var yoxun **duyqulanmır:** hiss edmir

- **duyqulanmadan** gəlib keçdi: hiss olunmadan.

- ağır ağır **duyqulandı:** hiss olundu. - qızqınlıq **duyqulandı:** hiss olundu.

- bu ayrılığa, onun dözəmməyib, tezliklə ərinməsi **duyqulanır:** hiss olur.

- bu uzun uzaqlıqdan sonra ilkin görməyizdə nə **duyqulanırsız:** hiss edirsiniz.

tuyqulantırmaq **duyqulandırmaq.** taraltmaq. hisləndirmək.

tuyqulmaq **duyqulmaq. duyulmaq. duyqalmaq.** dinələnmək. eşitilmək. alınmaq.

tuyqulu **duygulu. 1.** düşünüqlü.düşüncəli. qavrayışlı. anlayışlı. bilgili. bilgin. başarcanlı. başaraqlı. qərihəli. **1.**anamlı. ifadəli. **1.** içli. içgin. hissili. həssas.
- **duyqulu** bir uşaqdır. **1.** içlənən. incik. icəkli. icikli. tez

inciyən. içli. içgin. hissili. həssas. 1. qanlı. karakterli.
xəsiyyətli.

- **qaraduyquluq**: qara düşüncəlik. malixulya. melankolik.

- **duyqulu, duyquçil ilişgi**: seviklik. sevgililik. sövgülük. könül
bağı. aşiqlik.

- **incə duyqulu**: incə ayrıntılara dək düşünmə.

tuyqulu **duyğulu**. alınğan. alıncın. hassas. içli duyğulu. (kummuş.
cumman ?). 1. duyar. duyarlı. hisli. 1. iləşüv. iləşmiş.
toxunaqlı.

tuyqulu **duyğulu. tuyumlu. duyumlu**. 1. tuyar. duyar. bilgili.
mə'lumatlı. - **duyğulu** kişi. 1. hissli. mütəəssir. - bu kişinin
duyğulu olmasına söz yoxdur. yoxdur. - axsaq **duyğulu**.

tuyqululuq **duyqululuq. duyululuq**. inciklik. icəklik. içləniklik. içlilik.
içginlik. iciklik. tez incimlik. dəğmə düşərlik. çitqırımıqlıq.
həssaslıq. həssasiyyət.

tuyqumazmaq **duyqumazmaq. düşgəməzmək. düşgüməzmək.**
düşnəməzmək. düşünməmək. engəməzmək.
alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq.
anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq.
bəlİKəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq. fikr

edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. iraqsamaq.
 iraqsanmaq. irqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq.
 iraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq.
 quşqumazmaq. duşqumazmaq. olmaz sanmaq.
 olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq.
 oysamazmaq. sanmazınmaq. taslamazmaq. ehtimal
 verməmək.

tuyqun doğan türü bir avcı quş.

tuyqunluq **duyqunluq**. duyarlıq. duyarlılıq. oyanıqlıq. sezqiçlik.
 sarğaqılıq. tetiklik. möhtatlıq. sapçılıq. ipçilik.
 incilik.ehtiyatkarlıq. dəqiqlik. tetiklik. titizlik. didiklik.
 oyanıqlıq. sarğaqılıq. sezqiçlik. həssasiyyət. qarçalıq.
 qurcalaq. qaşınma. güdülük. histerik baxış (hirsli,
 düşmanyana baxış). sarğaqılıq. sezqiçlik. həssasiyyət.

tuyqurmaq **duyqurmaq**. bax > **duyurmaq**.

tuyqusanmaq **duyqusanmaq**. titizləşmək. həssas olmaq.

tuyqusuz **duyğusuz**. **tuyumsuz**. **duyumsuz**. 1. tuymaz. duymaz.
 eşitməz. - **duyğusuz**, çolaq qalmaq. 1. dərksiz. bilgisiz.
 mə'lumatsız. xəbərsiz. - **duyğusuz** baş, ayaqla, əl ilə
 güdaza gedər. - **duyğusuz** baş ucalsada, göydə qalmaz. 1.

tuymaz. duymaz. hissisiz. hiss edməz. - bu kişidə
duyğusuzluq yoxdur. - əllərim duyumsuz qaldı. - axsaq
duyğulu. 1. götürük. fələc. 1. sant. gəvşək. uyuşuq.
 ilgisiz. qayıtsız. hissiz.

tuyqusuz **duyqusuz**. qataq. qadaq. qatava. qatavuz. qatraq. qaba.

tuyqusuz **duyqusuz**. ölübaş.

tuyqutdaş **duyqudaş**. könüldaş. könüldəş. candaş.

tuyma **duyma**. 1. eşitmə. estema'. 1. sav alma. xəbər alma.
 estexbar. 1. etgilənmə. mütəəssir olma.

tuyma **duyma**. **duyğu**. **duyu**. **duyuş**. **duyum**. **duyduq**. 1.əndişə.
 marağ. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. iç
 darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə.
 qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc.
 əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş.
 vəsvəsə. qarasevda. 1.əsinti. oynuş. uynuş. xiyal. 1.hiss.
 cəzəbə. 1.oyku. fikir. - keçmiş tasesindən daşınmış, yeni
oykular aşınmış. 1. alqım. alqı. duyqu. duyu. duyum.
 duyma. yanğı. sezim. sanı. ərişim. hiss. ehsas. 1. eşitmə.
 eşitiş. eşitim.

- tuymaq** **duymaq. (duymaq <> tutmaq).** 1.dinləmək. qulağ asmaq, virmək. itaət etmək. saymaq. aldırmaq. önəmsəmək. diqqət etmək. 1. dinləmək. eşitmək. 1.yaşamaq. çəkmək. hiss etmək. - nə acı **yaşıram**, bilməm haçan axırı. 1.hiss etmək. almaq. tutmaq. - qulağın bir nə **aldı**. - şaxda vurmuş barmağım, isti soyuq **almır**. - **yoxluğun, əksikliyin duymaq**: edəməmək. - kitabsız **edəmirəm**. - **ani bir üzüntü duymaq**: içi cız etmək. - **nərsənin olacağı öncədən duymaq**: içinə doğmaq. - **issizlik, təhlükə duymaq**: qayğımaq. qanğımaq. qanğırımaq. qayğılanmaq. qoruğunmaq. qorxusunmaq. - **könül duymaq**: xatir duymaq. ərcəmək. sayıq duymaq. sayqı duymaq. - **özlədiyindən acı duymaq**: üzüntüylə yanmaq. - **sevgi duymaq**. ürəyi gedmək könlü, ürəyi qaymaq.
- tuymaq** **duymaq.** 1. eşitmək. ukumaq. tutmaq. kuymaq: eşitmək. anlamaq. hiss etmək. 1. qanmaq. 1. tatmaq. dadmaq. hiss etmək.

- tuymamazlıq** **duymamazlıq. duymazınlıq. duymazaqlıq.**
aldırmazınlıq. aldırmazaqlıq. aldırmamazlıq. eşitməmiş, duymamış kimi davranma. eşitməzlik. eşitməməzlik. - **eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə gətirmək: eşitməzliyə qoyunmaq:** eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq.
- tuymamış** - **eşitməmiş, duymamış kimi davranma:** eşitməzlik. eşitməməzlik. aldırmazınlıq. aldırmazaqlıq. aldırmamazlıq. duymazınlıq. duymazaqlıq. duymamazlıq.
- **eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə gətirmək: eşitməzliyə qoyunmaq:** eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq.
- **eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq:** eşitməzliyə gətirmək: eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə qoyunmaq.
- tuymatan** **duymadan.** birdən. gizli. gizlin. sinsi. saqlı. kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. assırınlayın. astan. astırın. astırtın. yaşırılğan. yaşırınli. yaşırın. yaşırın. yuşırın. kinet. kenet. qenet. bildirməy. bükük. oğrun. örtülü. daldax. darab < dar. çolav.
- tuymayış** **duymayış.** tuğusuzluq. duğusuzluq. fikirsizlik.
- tuymaz** **duymaz.** 1. tuymaz. tuyqusuz. duyğusuz. tuyumsuz. duyumsuz. hissisiz. hiss etməz. - bu kişidə **duyğusuzluq**

yoxdur. - əllərim duyumsuz qaldı. - axsaq **duyğulu. 1.**

eşitməz. qanmaz. anlamaz. düşüməyən. - **vurdum**

duymaz: çabıq anlamayan. sözə aldırmayan. - **duyğusuz,**

çolaq qalmaq.

tuymaz

duymaz. duyumsuz. bayqın. bayılmış. hissisiz.

- **duymaz, hissisiz olmaq:** keçələşmək.

- **vurdumduymaz:** qanqurudan. az danışmağıyla çevrəsi bıqdıran.

- **vurdumduymaz:** qara baş. qara qanmaz: çox qanmaz.

tuymazaqlıq

duymazaqlıq. duymazınlıq. duymamazlıq.

aldırmazınlıq. aldırmazaqlıq. aldırmamazlıq. eşitməmiş,

duymamış kimi davranma. eşitməzlik. eşitməməzlik. -

eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə gətirmək: eşitməzliyə

qoyunmaq: eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq.

tuymazanmaq

duymazanmaq. duymazlanmaq. duymazınmaq.

aldırmazınmaq. aldırmazanmaq. eşitməzlənmək.

eşitməməzinmək. sağısıranmaq. sağısırınmaq.

tuymazınlıq

duymazınlıq. duymazaqlıq. duymamazlıq.

aldırmazınlıq. aldırmazaqlıq. aldırmamazlıq. eşitməmiş,

duymamış kimi davranma. eşitməzlik. eşitməməzlik. -

eşitməzliyə gəlmək: eşitməzliyə gətirmək: eşitməzliyə

qoyunmaq: eşitməmiş, duymamış kimi davranmaq.

tuymazınmaq duymazınmaq. duymazlanmaq. duymazanmaq.

aldırmazınmaq. aldırmazanmaq. eşitməzlənmək.

eşitməməzinmək. sağısıranmaq. sağısırınmaq.

tuymazlanmaq duymazlanmaq. duymazanmaq. duymazınmaq.

aldırmazınmaq. aldırmazanmaq. eşitməzlənmək.

eşitməməzinmək. sağısıranmaq. sağısırınmaq.

tuynaq 1. duyacaq ayqıt. lamisə. 1. dırnağ. heyvan dırnağı. 1.

tuvaq. dırnağ.

tuyraçı duyraçı. duyurucu. duyurucu. e'lançı. carçı. çavuş.

bildirən. açıqlayan.

tuyru duyru. duyuru. duyurac. duyurma. eşiddiriş. e'lan.

istehzar. ittila'. e'lam. bildiri. bildiriş. bildəcə. bildirmə.

açıqlama.

tuyurucu duyurucu. duyurucu. duyraçı. e'lançı. carçı. çavuş.

bildirən. açıqlayan.

tuysal duysal. duysul. hissi.

tuysu - ortaq istək, dilək. duysu, hissi anlaşıma: könül birliyi.

- tuysuq** **duysuk.** 1. duyu. sezgi. sezik. sezim. duyqu. hiss. 1.
duyar duyan kimsə. ağıllı. hissili. qanar.
- tuysuq** **duysuq.** oysuq. oynatı. oynası.xiyal. qaraltı. düşləm.
görünüm. görünğü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya.
quruntu. kölgə. yansıq. yansış. yansım. sanıq. sanaq.
sanyaq. sayaq.
- tuysuqmaq** duyub qanışmaq. düşünüşmək.
- tuysul** **duysul. duysal.** hissi.
- tuysunma** **duysunma.** bilmək istəmə. bilsinmə. edsinmə.
oluqsunma. soranma. istixbar.
- tuysunmaq** **duysunmaq.** bilmək istəmək. bilsinmək. edsinmək.
oluqsunmaq. soranmaq. xəbərlənmək. xəbərləşmək.
istixbar edmək.
- tuysuçulluq** **duysuçulluq. duyuşçulluq.** sezişçilik. hissiyyun.
- tuysul** **duysul. duysal.** hissi.
- tuysuluq** **duysuluq. duyuşluq.** sezişlik. hissiyyət.
- tuytan** **duydan.** içdən. yanığ. yanı. hiss. ehsas.
- tuytansız** **duydansız.** xəbərsiz.
- tuytə** **tüydə. tudə (< tuq).** qıvırcıq. buruşuq.
- tuytu** **duydu. duyduq. duyuş.** ehsas.

tuytuq	duyduq. 1. duydu. duyğu. duyma. duyuş. sanı. ərişim. hiss. duyuş. ehsas. 1. sav. savuş. çavuş. car. xəbər.
tuyturmaq	duyurmaq. anlatmaq. qandırmaq.
tuyturu	duyduru. duyuru. sezdiri. eşittiri. bildiri. bildirmə. bəlləmə. bəlləti. anlatı. anlatma. çıxarma. açıqlama. savlatı. savlama. e'lam. e'lan. xəbər vermə.
tuyturuluş	duyduruluş. duyuruş. bəlierti. bəliertiş. umlaş. umlat. imləş. imlət. iz. um. im. göstərgə. siqnal. nişan. işarə. əlamət.
tuyturuş	duyduruş. duyuruluş. bəlierti. bəliertiş. umlaş. umlat. imləş. imlət. iz. um. im. göstərgə. siqnal. nişan. işarə. əlamət.
tuytuş	duyduş. duyuş. duydu. duyduq. ehsas.
tuyu	duyu. 1. duy. duyqu. duysuk. duyuş. duyum. duyqu. seziş. sezgi. alqı. ehsas. hiss. hissediş. duyarlılıq. sezgi. sezik. sezim. hiss. 1. hiss (< is). sezim.
tuyu	duyu. duyuş. duyum. duyma. duyqu. (tutu). 1. seziş. seziniş. sezgiş. sezgi. sezmə. hiss. təə'ssür. 1. sanı. saniğ. fikir. - gizli, yaşrın olan sanı, duyuy, fikir: güman. 1. yuxu. uyxu. rə'ya. 1. sezi. gizil. hiss. 1. iç. hiss. 1.əndişə.

maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. 1.əsinti. oynuş. uynuş. xiyal. 1.hiss. cəzəbə. 1.oyku. fikir. - keçmiş tasesından daşınmış, yeni oykular aşınmış.

- **atduyu**: **altduyu**: altsaniş. atsanış. zehniyyət.

- **açılması, anlaşılması çətin, işgilli duyu, düşünü, soru, məsələ, durum**: qarmaşiq. - **aşağılıq qarmaşığı**: kiçiklik duyusu. xod kəm bini. - yönətim, dolandırma **qarmaşığı**. - evlənmə **qarmaşığı**. - toplum **qarmaşıkları**.

- **bir duyuya, nərsiyə birdən vurunmaq, qızışmaq, alınmaq, tutunmaq**: qapınmaq.

- **duyuları, istəkləri ilə oynayıb üzmək**: könlünü qırmaq.

- **sevgidən duyulan ağrı**: könül acısı.

- **içduyu**: içgüdü. fitrət. gərizə. tinət. təbiət.

- **sağduyu**: hissisəlim.

tuyucu

duyucu. duyucu. duyqulu. həssas.

tuyuq **duyuq. 1.** xiyal - **duyuq xiyal oyunu:** qaragöz. **1.** zirək. zeyrək. ustal. çevik. tetik. ivək. kurnaz. yenğ oylu. cin kimi. iy çəkən. işbilir. yelgöz. yenğgöz. cingöz. açıq göz. çevik. sürəkli. sürətli. çalaq. iti. girgin.bacarıqlı. duyuq. huşyar. oyanıq. huşlu. çevik. qayıs. çabuk. çalaq. taşaq. çabaq. ələyağına çabıq. yügürük. atıq. sever. axıcı. axarlı. axımlı. dalqıç. oynaq. qıvraq. canlı. başarıqlı. çapıq. çabuk. hərəkətli.

- **içduyuq: içduyulu:** içgüdü. içgüdü. təbii. insiyaqi. tinəti. fitri. gərizi.

tuyuq **duyuq. dumuq. 1. (y < > t)** bax > **tutuq. 1.** duymuş. xəbərdar. - o bu işdən **dumuqdu. - dumuq** qaldıq. **1.** sisli. puslu. qapalı. canı sıxılmış. **1.** dayaq. dəstək. arxa. **1.** şeir. türki. əzgi. şarkı. **1.** müntəzir. **1.** duyulan. açıq. bəlli. eşidilmiş.

tuyulan - **içdən çıxan, içdə duyulan səs:** qafa səsi.

- **sayqı duyulan:** möhtərəm. hörmətə qabil.

tuyulan **duyulan.** tuyuq. duyuq. açıq. bəlli. eşidilmiş.

- tuyulqa** **duğulqa. duqulqa. 1. tuqla (< tuq). > tolqa. dolqa. başlıq. miğfər. 1. qırabaçın bağlanmış, düyünlənmiş başı. qamçının ucu.**
- tuyulmaq** **duyulmaq. ayqaqlan. ortaya çıxmaq. ayqaqlan. ortaya çıxmaq.**
- nərsənin öndən olunması duyulmaq: qoxumaq. - savaş qoxur. - işlərin səngiməsi qoxumur: pisəlməsi duyulur, gözlənilir.**
- tuyulmaq** **duyulmaq. duyqulmaq. duyqalmaq. 1. dinələnmək. eşitilmək. alınmaq. 1. sezilmək. hiss edmək. 1. dinlənmək. aldırılmaq. qulağ asılmaq, virilmək. itaət olunmaq. önəmsənmək. sayılmaq. diqqət olunmaq.**
- sıxıntı duyulur: hiss olunur. sezilir. gəlir.**
- duyulub sezilmək. (- içdə, başda düşünüb dönüşürkən, duyulub sezilirkən işlənən dil: düşünmə, sanğama, iççil, mə'nəvi dil. iç dil).**
- tuyulmamış** **duyulmamış. eşidilmədik. eşidilməmiş.**
- tuyulu** **duyulu. duyqulu. içlənən. incik. icəkli. icikli. tez inciyən. içli. içgin. hissili. həssas.**

- **içduyulu. içduyuq:** içgüdü. içgüdü. təbii. insiyaqi. tinəti. fitri. gərəzi.

tuyululuq **duyululuq. duyqululuq.** inciklik. icəklik. içləniklik. içlilik. içginlik. iciklik. tez incimlik. dəğmə düşərlik. çitqırımıqlıq. həssaslıq. həssasiyyət.

tuyum **duyum. duyqu. duyuş. duyü. duyma.** 1. eşitmə. eşitiş. eşitim. 1. hiss. sens. sans. hiss. təə'ssür. seziş. seziniş. sezgiş. sezgi. sezmə. 1. izlənim. izləniş. intibah. impiresyon. bırxılan iz. oyanış. oynayış. bidari. aqahi. 1. diqqət. özən. özənim. izənim. 1.əndişə. maraqlıq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc. üzülmə. iztirab. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. 1.əsinti. oynuş. uynuş. xiyal. 1.hiss. cəzəbə. 1.oyku. fikir. - keçmiş tasesindən daşınmış, yeni oykular aşınmış.

tuyum **duyum. tuyğu. duyğu.** 1. eşitmə. estema'. - **duyğusu** gəvşək: zəif, az. 1. aqahi. bilgi. mə'lumat. - **duyğusu** çox kişi. 1. hiss. - bu kişidə **duyğu** yoxdur. - axsaq **duyğulu.** 1.

- duyqu. duyquş. duyqu. duyqu. seziş. sezgi. alqı. ehsas.
hiss. hissediş. duyarlılıq.
- tuyumçuluq** **duyumçuluq.** həssasiyyət.
- tuyumlu** **duyumlu. tuyğulu. duyğulu.** 1. tayar. duyar. bilgili.
mə'lumatlı. - **duyğulu** kişi. 1. hissli. mütəəssir. - bu kişinin **duyğulu** olmasına söz yoxdur. yoxdur. - axsaq **duyğulu**.
- tuyumsuz** **duyumsuz. duymaz.** bayqın. bayılmış. hissisiz. huşsuz.
geçinmiş. geçinik.
- tuyumsuz** **duyumsuz. tuyğusuz. duyğusuz.** 1. tuymaz. duymaz.
eşitməz. - **duyğusuz**, çolaq qalmaq. 1. dərksiz. bilgisiz.
mə'lumatsız. xəbərsiz. - **duyğusuz** baş, ayaqla, əl ilə
güdaza gedər. - **duyğusuz** baş ucalsada, göydə qalmaz. 1.
tuymaz. duymaz. hissisiz. hiss edməz. - bu kişidə
duyğusuzluq yoxdur. - əllərim duyumsuz qaldı. - axsaq
duyğulu. 1. götürük. fələc.
- tuyumsuzluq** **duyumsuzluq.** bayqınlıq. huşsuzluq.
- tuyun** **toyun.** 1. köyün, elin böyüğü. tanınmış. mö'təməd. 1.
kətlərdə su bəkçi, su bəyi. 1. sayqın. mö'təbər.
- tuyurılmaq** **duyurılmaq.** eşitdiirilmək. - bu sav kimsəyə **duyurılmalıdır.**
- tuyurqa** **duyurqa. durqa. toxunu. toxunuq. toxnuq.** ixtar.

- tuyurma** **duyurma.** 1.duyuru. duyru. duyrac. eşiddiriş. e'lan. istehzar. ittila'. e'lam. bildiri. bildiriş. bildəcə. bildirmə. açıqlama. 1.təşhir. 1. yayma. yayratma. üzleşdirmə. çəşirma. açma.
- tuyurmadan** **duyurmadan.** göstərmədən. fıslatmadan. açmazdan. altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. saxlıca. saxlıdan. sakından. sinidən. bağlıca. bağlıdan. yaşrıdan. yasutca. korsadan (< kor). doncadan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. müstətirən. pünhani. 1
- tuyurmaq** **duyurmaq.** {{ (o < > u) doyurmaq. toyurmaq (y < > z). tozurmaq}. 1. eşitdiirmək. çatdırmaq. - söylədiyizi **duyurmalısız.** - bunu kimsəyə **duyurmayın.** 1. açmaq. ifşa etmək. nəşr etmək. - bunları **duyurmamalı.** 1. ayqaq etmək. e'lan etmək. xəbər vermək. 1. tattırmaq. daddırmaq. hiss etdirmək. - tanrı kimsəyə oğul acısın **daddırmya.** 1. ayqaqlamaq. xəbər vermək. ilişdirmək.
- tuyurmaq** **duyurmaq. duyqurmaq. duyqatmaq. aldirtmaq.** 1. dinərtmək. dinlətmək. eşitirmək. eşittirmək. e'lan,

istehzar, ittila', e'lam etmək, vermək. bildirmək.
 açıqlatmaq. anlatmaq. bəliitmək. sezdirmək. savamaq.
 savuşlamaq. çavuşlamaq. xəbərləmək. bildirmək. sav
 vermək. xəbər vermək. **1.** hiss etdirmək. məhsüslatmaq.
1. açıqlamaq. e'lan etmək. - yarışma sonucları **1.** açıqlandı.
 hissetdirmək. çaxdırmaq. **1.** ulaştırmaq. yansılmaq.
 yangılatmaq. əksətdirmək. **1.** təşir etmək.
 - **gizlicə duyurmaq:** fıslamaq. - hamıya duyurmaq çan
 çalmaq. e'lan etmək.
 - **bir savı, bilgini, xəbəri gizlicə bildirmək, duyurmaq:** ələ
 vermək. satmaq. sızdırmaq.

tuyursa **duyursa.** - **istərlilik** duyursa: lazımlıq olursa.

tuyurtmaq **duyurtmaq.** uyarmaq. uyandırmaq. oyarmaq.
 oyandırmaq. dirətmək. tikizləmək. diqqətini çəkmək.

tuyuru **duyuru.** **1.** bildiriş. xəbər. carıya. bəyaniyyə. **1.** ayğaq.
 e'lan.

tuyuru **duyuru. duyuru. duyru. duyurac. duyurma.** **1.** eşiddiriş.
 e'lan. istehzar. ittila'. e'lam. bildiri. bildiriş. bildəcə.
 bildirmə. açıqlama. **1.** çağrı. anons. **1.** sezdiri. eşittiri.

- bildiri. bildirmə. bəlləmə. bəlləti. anlatı. anlatma. çıxarma.
 açıqlama. savlatı. savlama. e'lam. e'lan. xəbər vermə.
- tuyurucu** **duyurucu. duyurucu. duyuraçı.** e'lançı. carçı. çavuş.
 bildirən. açıqlayan.
- tuyurulmaq** **duyurulmaq.** 1.açıqlanmaq. e'lan edilmək. 1.ulaştırılmaq.
- tuyusuz** **duyusuz.** 1. qarnı geniş. aldırıqsız. tasasız. fikirsiz. 1.
 uyuşuq. yuxulu. sust. kahil. hissisiz.
 - **kiçiklik duyusu:** aşağılıq qarmaşığı. xod kəm bini.
- tuyuş** **duyuş. duyğu. duyum. duyma. duyduq.** 1. eşitmə. eşitiş.
 eşitim. 1. duyum. duyma. hiss. təə'ssür. seziş. seziniş.
 sezgiş. sezgi. sezmə. 1. izlənim. izləniş. intibah.
 impiresyon. bırxılan iz. oyanış. oynayış. bidari. aqahi. 1.
 diqqət. özən. özənim. izənim. 1. sanı. ərişim. hiss. 1.
 nəzər. - **duyuq xiyal oyunda, elin görüşün duyusun verən**
kimsə: qaragöz. - **görüş duyuş:** nəzər zehniyyət.
 - **duyuş saymaq. sanı saymaq:** xətir qoymaq. sayqı
 göstərmək.
 - **duyuş durumu:** ruhi halət.
- tuyuş** **duyuş. duyum. duyuy. duyqu. seziş. sezgi. alqı. ehsas.**
 hiss. hissediş. duyarlılıq.

- tuyuşan** **duyuşan.** duyan. hissədən.
- tuyuşçulluq** **duyuşçulluq. duyşuçulluq.** sezişçilik. hissiyyun.
- tuyuşlar** **duyuşlar.** hissiyyat.
- tuyuşluq** **duyuşluq. duyşuluq.** sezişlik. hissiyyət.
- tuz** **duz.** 1.mələhət. 1.mineral. - **minerallı topraq:** duzlu topraq.
 1.səpəx.
 - **duzsuz, taza pənir:** çayır pəniri.
 - **şorbada duzu olmaq:** bir işdə azda olsa, qatqısı olmaq.
 - **toğalaq toğalaq qurudulan duzlu süzmə.** qurut. kəşk (< köçək).
 - **duz olmasa dad olmaz, dad olmasa, duz olmaz.**
 - **aşın yeyib, aşığa qoyub (sıçıb)), duzun yeyib, duzlağı qırıb.**
 - **duz, qara yazı:** yazma. yazıt. yazış. özündən yonarma, törətmə. dürtmə. inşa'.
 - **inəkləri sağarkən, duz yalatmaq üçün, qıldan yapılmış qab:** qataman.
 - **qayaduz:** daşduz.
 - **qarqa duzu:** 1. dəmirçilərin qaynaq yapmaqda işlənən, ağ mərmərə oxşar bir ögə, maddə. 1. ağacların üstündə görülən böcək, qurd quş yumurtası.

- qız yükü, duz yükü.

- sevgi ağına bozuna baxmaz, ac olan, **dadına duzuna**.

tuz

toz. töz. duz. 1. öc. qın. kin. kədürət. **1.** xırda qırda, kiçik nərsələr. çanğ. topalanğ. barça. parça (**# barça**). **1.** toz topraq. **1.** tapusun. tabusun. dabusun. şora. **1.** toz. **1.**

dad. - **duzsuz** sözlər. - **duzlu** qız. **1.** toz. pas. rəng. tam. iy.

ağ. gözəllik. tizqu. şirinlik. mələhət. - **tuz qun**: ərməğan.

sunu. töhvə. - **tuz qıya**: gözəl. sevgili. - **tuzqulamaq**: yemək

yedirmə. **1.** tuy toy. (**bax > bodun**). budun. boy. bozun.

boyun. boyluq. el. xalq. millət. qovm. **1.** uzlu, düzlü,

duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. gözəllik. - duz yeri: duzkanı:

tuzluq.

- **duz çörək**: duz əkmək: ne'mət. ehsan. - **duz çörək həqqi**.

- **duzu qurı**: varlı. müstəğni.

- **qurşun duzu**: bir şimik suyu.

- **duzu quru**: düzi quylu: düzəməlli. işi sağlam. quşuqusuz durum.

- **duz ruhi**: dər dəmiri aşındırır, arındırır parıldadan maddə.

- **bal tuz**: şəkər.

- **qırs tuz**: qaya tuzu.

- **tuz girt**: tuz parçası.

- **tuz salmaq**: tuz atmaq.

tuzacıq **duzacıq**. qapanca. qapançık. tələcik. damcıq.

tuzaq - **bir toxudan, duzaqdan, az itgiynən qurtulmaq**: yüngül atlatmaq.

tuzaq **duzaq. (z < > t) (tutsaq < tutmaq). (< tuq: düğün). 1.**
 aval. avar. (**avlamaq**: tutmaq). tələ. **1.** buvqalıq. əsgidən savaşa düşmanın üzərinə atılan ağ. duzağ. qabqan. qapan. **1. tutzaq.** tutsaq. tutağan. tələ. dam. arğdal. qapan. qaptan. qur. qor. quşmar. tələ. basma. xəfək. qapqan. qapan. qapman. şəbəkə. tüşəncil. tüşəq. buxov. boğav. köstək. işgil. bənd. tüq. tük. **1.** tolamıq. dolamıq. ağ. qapan. tələ. dam. qapan. açıq olmayıb, gizli, qapalı olan iş. qaplama. kələk. desisə. kündə. qapanca. qazamat. qazıq. qurlaq. tutaq. bağırdaq. tələ. düzmə. tovtiə. - bir düzmə qurdular. - düzməyə düsdük. - **qaplama** işlər. - **qaplama** kağız. - **qaplama** oyun.

tuzaq **duzaq. 1. < quzuq < quyuq: < quyu. 1. (t < > z) < tutaq. < tut. tumaq. tutsaq. tuşaq < tutaq. avlama. qapan (buqaq: bükək). 1. < tor (tor > toraq. toz > tozax). 1. metatez < od +**

çox. od + cuq: odçuk. odçaq. **1.** < **tezaq. təzək:** yaxacaq olaraq işlənən quru heyvan pislighi. **pox. - duzağa** düşmək: **təzəyə** düşmək: poxa düşmək. **1.** tümən. kələk. dolaq. **1.** sevgili. sevgili için söylənən söz. **1.** aldaq. kəvlək. kələk (< **kav. kov).** **1.** tutsaq. sırtmaq. kəmənd. qısmaq. **1.** bir çeşit quş tuzağı. saçratqu. saçrıtqu. **1.** səvqili. səvqi üçün söylənən söz. - duzlu. gözəl. - əmləqıl indi **duzaq:** çaraqıl indi gözəl. - duzağı: gözəlim. - **duzağın duzağına** düşmə **duzaq:** gözəlin tələsinə düşmə gözəl. **tuzaq qurmaq:** pusmaq. anqıdmaq. anğdımaq. kəminmək. çevrəsini sarmaq. yaxalamaq üçün kələk yapmaq. **1.** yapqaq.

- **duzaq qurmaq:** quranmaq.

- **kündəyə** düşmək. - **kündədən** qaçmaq.

- dərin **qazıq.** - dar, qara **qazıq.**

- **duzaq yemi:** aldatma üçün səpilən yemək.

- **quş qapanı, duzağı çeşiti:** quşmar.

- **qapana** tutulmaq. - **qapana** düşmək. - **qapana** qapılmaq. - **qapana** düşmək. - **qapana** tutulmaq. - **duzağa** düşdük. **1.** pusi. kəmin. - ona (kəndisinə) duzaq qurmuşlar. **1.** kələk. nəxşə. - o bir **duzaqdır.** - bu **duzaq** kişidən uzaq ol.

tuzaq

duzaq. 1. düzüq. düzmə. düzən. quruq. yapuq. yasuq.
 darıq. dərik. tərh. tələ. nəxşə. **1.** sak. torba. tobra. qapan.
 kələkçi. qalayçı. dolaq. hiləli. dümençi. dalaverəçi. **1.**
 alay. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. tələ. həçəl. dolamıq.
 qanqal. kələf. çilə. çiğlə. məhləkə. qatalaq. girdağ (>
 girdab.). qasırga. büküm. büküm. dolamac. tolaq. dolaq.
- oyuna, duzağa düşmək: dolaba girmək, düşmək.
 aldatılmaq. **1.xəndəq.** batqal. tələ qapan. alalama
 düzənləmə. desisə. totie. düzmə. düzməcə. kələk. əğrib.
 giriz. gizir. girişim. biçənək. pusu. **1.göməç. köməç (<**
gömmək). kovan. çotan. tələ. ağ. **1.** yapalaq. cola. tələ. -
cola, tələ, duzaq qurmaçılıq: çalaçılıq. (# **çaraçılıq:** çara,
 yara, yarar, çıxar axdarmaçılıq). **1.** qaqma. daxma. qazamat.
 dam. tələ. **1.** qapıq. ağ. türmə. dustax. **1.** qaraquruc.
 qaraquruş. qaraqurunc. **1.** sak. torba. tobra. qapan. **1.**
 tilişim. tilisim. tilism. cadu. ilətşim. ilətşim. ilətşmə.
 ilətşim. **1.** türmə. dusdax. hapaz. havaz. qapaz. gəpəz.
1. qılıq. gilip. gilif. düzən. tor. çıxılması çətin iş.
- düşək duzaqsız ərki. özbaşdaq. basdaqsız. şərtsiz. qeydsiz
 bədnsiz.

- **duzağa düşürmək**: yaxalamaq avlamaq.
- **əngələ, duzağa, həçələ düşmək**. asqıda qalmaq.
- **təhlikdən, duzaqdan uzaq durmaq**: çalıyı dolaşmaq.
- **aldatıb, kələk, duzağa düşürmək**: qabaq patlatmaq.
- **duzağa salmaq**. işə qoymaq. iş edmək. işə soxmaq. girifdar edmək. - oturduğu yerdə, nəmənəsin kəsib, özünə **iş etti**.
- **duzağa, dolağa salmaq**: çalaqapa çəkmək. başına iş açmaq.
- **təliyə, həçələ, duzağa düşmək**: qabadüşmək. qapadüşmək.
- **zaman duzağı**: dönəm dolağı.

tuzaqçı **duzağçı**. 1. gilifçi. gilipçi. qılıqçı. düzənçi. torçu. 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). dalaverici. ayaqçı. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi. düznəçi. qandırıcı.

tuzaqcılıq **duzaqcılıq**. çalaqcılıq. colaqcılıq. tələçilik. cola, tələ, duzaq qurmaqcılıq. (**# çaraqcılıq**. çara, yara, yarar, çıxar axdarmaqcılıq.).

tuzaqı **duzağı**. 1. arğdallıq. çox yer. 1. sevgili. aşiq. mə'suqə.

tuzaqı **duzağı**. kələkə. tələkə. (kimsə. nərsə). bulaşiq. bulğaşiq. bələşik. pozuq. alada. alaylı. ikiüzlü.

tuzaqı	tuzqıya. səvqil. tuzaq.
tuzaqılı	duzağlı. tutuqlu. tutulmuş. türməli. dusdaxlı. zindani.
tuzaqılıq	tusaqlıq. tutaqlıq. darısqallıq. tarıslıq. darıslıq. qarıslıq. sıxışlıq.
tuzamaq	1. tozamaq. çenqitmək. çanqmaq. toz çıxarmaq. 1. tuzlamaq.
tuzbilməz	duzbilməz. gözəköz. nankor. dəğərbilməz. qədirbilməz. qədirmaşınas.
tuzcul	duzcul. duzlu.
tuzəq	duzəx (fars)- düzək < duzaq: düzən (< düz). > düzölmüş, qurulmuş. toloz. kələk. tor.
tuzənsiz	- duzənsiz, yüyənsiz yaşam: it dirliği.
tuzqavul	duzqavul. toğlavul. toğavul. (bax > aldatan. kələkçi). qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul. qandavul. oynavul. oylavul. oyqavul. oyalavul. yalqavul. aldavul. düzənçi. kələkçi. hiləçi.
tuzqıya	tuzaqı. səvqili. gözəl.
tuzqu	duzğu. 1. yemək. azıq. yem. yoldan keçənlərə verilən yemək. 1. (yolçu) ərməğanı. 1. ərməğan, hədiyyə.

tuzqu	duzğu. tuzuq. duzluq. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.
tuzqulamaq	duzqulanmaq. ərməğan, hədiyyə edmək.
tuzqun	duzğun. ərməğan. sunu, bağış.
tuzqurmaq	duzğurmaq. 1. (z < > r) durquzmaq. dikətmək. qurmaq. - kişi dam durquzdu: ər duvar tikdi. 1. ərməğan vermək.
tuzlaq	duzlaq. duz kanı. - aşın yeyib, aşığa qoyub (sıçıb)), duzun yeyib, duzlağı qırıb. - buzlaq duzlaq: (- hərgələ, sanasız sayasız, kimkiməlik, başsız ayaqsız, buzlaq duzlaq, hesab kitabsız durum, yer: qabanlıq. kimin könlü buz istər, kimin könlü duz istəlik).
tuzlamaq	duz sərpmək, saçmaq.
tuzlamaq	tuzamaq. - tuzlamay qatmaq: gücsüzləşmək. gücü tükənmək. quvvəti qalmamaq. - tuzlamay qatdırmaq: çarəsiz bıraqlamaq. gücünü tükətmək.
tuzlanaraq	- duzlanaraq qurudumuş ət: qaqaç. bastırma. pastırma.
tuzlanmaq	duzlanmaq. 1. duzlulanmaq. alımlı olmaq. alımlanmaq. çəkicilənmək. cəzəbəli olmaq. 1. şitlənmək. ballanmaq.

- **utanc usanc verməyə, dadsızlığa, duzlanmağa başlamaq:**

qabaq dadı vermək. bıkdırmaq. sıxmaq.

- **endirilmədən ər olmaz, duzlanırsa, buz olmaz.**

tuzlanmaq yanğışmaq. dadsızlanmaq. sırtılmaq.

tuzlaşdırmaq **duzlaşdırmaq.** uzlaşdırmaq. barışdırmaq.

tuzlatmaq **duzlatmaq.** duza əkdirmək. duz vurdurmaq. - **əti duzlatın** qurudun.

tuzlatmaq **duzlatmaq.** şitlətmək. ballandırmaq. şımartmaq.

tuzlu 1. duzu olan. dadlı. ləzzətli. məzəli. - **dadlı** yeməklər, **duzlu** yeməklər. 1. duzu çox olan. tuzluca. - bu pənim **duzludur.** 1. bahalı. - bu mal mənə çox **duzlu** oturdu: çox bahalı gəldi. - yaban noxudu: duzlu ot. 1. dəniz suyu kimi, duz, duza tay acımtıl maddəsi olub, içməyə yaramaz nərsə. - **duzlu** su. - bu quyunun suyu **duzludur.**

tuzlu **duzlu.** duzcul. alımlı.

- **kiçik, arın, duzlu, düzgün, gözəl olan nərsə:** incik.inci kimi: mərcan, dürr kimi.

- uzun yaşama! **duzlu** yaşa.

tuzluca **duzluca.** 1. duzu çox olan. 1. bahalıca. olduqca bahalı. 1. dadlı. gözəl. - **tuzluca** usun etgiləsədə, yönətməməlidir.

tuzluca	duzluca. duzluqla. gözəlliklə. dadlıcana. dadlıca. xoşluqla. dadlılıqla. yaxşıca. iyicə. qolaylıqla. gücə başvurmadan.
tuzluq	duzluq. 1. salamura. 1. tuzlanıb tuluğa qonularaq qışa saxlanan yoğurt. 1. duz qabı. 1. tuzğu. tuzuq. tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay. 1. xuruş. əkmək qatığı. tuzluq. əkmək qatığı. - dartan tuzluq: qara xərdəl.
tuzluq	duzluq. 1.rüşvət. 1.sirinlik.
tuzluqla	duzluqla. duzluca. gözəlliklə. dadlıcana. dadlıca. xoşluqla. dadlılıqla. yaxşıca. iyicə. qolaylıqla. gücə başvurmadan.
tuzlulanmaq	duzlulanmaq. duzlanmaq. alımlı olmaq. alımlanmaq. çəkilənmək. cəzəbəli olmaq.
tuzluluq	duzluluq. alımlılıq. xoşgillik. cazibə.
tuzsalqış	duzsalğış. duzqabı.
tuzsuz	duzsuz. dadsız. - dadsız duzsuz: yavan. məzəsiz. ləzzətsiz. - dadsız, duzsuz nərsə: qabax.

- tuzsuz** **duzsuz.** tatsız. dadsız. namətbu'. saman kimi. tamsız. soyuq. suyuq. ləzzətsiz. yavan. dadsız. məzəsiz. dadsız. ləzzətsiz. məzəsiz.
- tuzsuzlanmaq** **duzsuzlanmaq.** 1. şuluqluq etmək. isizlənmək. ısızlanmaq. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. sırtılmaq. tatsızlanmaq. dadsızlanmaq. ləzzətsizlənmək. suyuqlanmaq. soyuqlanmaq. tamsızlanmaq. 1. isizlənmək. ısızlanmaq. səvimsizləşmək. yaramazlaşmaq. sırtılmaq. şuluqluq etmək. 1. **suyunlamaq. suyunlanmaq. suyuqlanmaq. soyuqlanmaq.** dadı boyası, içi qaçmaq, boşalmaq. dadsızlanmaq.
- tuzsuzluq** **duzsuzluq.** suyuqlıq. soyuqluq. tatsızlıq. dadsızlıq. namətbu'luq. tamsızlıq.
- tuztam** **tuzdam.** yemək.
- tuzuq** **tuzğu. duzluq.** tanışlıq, qonqçılıq sayqısıyla verilən, göndərilən yemək, pay.
- tuzun** duzun. yumşaq. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım.
- tuzunqul** **tuzunluq. tuznuluq. tuzluluq.** yumuşaqlıq.
- tuzunluq** **duznuluq. duzunqul. duzluluq.** yumuşaqlıq.

- tuzur** ağac işləmə pıçağı.
- tü** **tü.** 1. tük. qıl. saç. rəng. at tonu. 1. tülük. boya. rəng. - nə **tülük** atdı o. - tüdəş: həmrəh. 1. tel. - bir **tü** saç: bir tel tük.
- tü** **tüv. tov.** - **tü dabana:** tov ayaq. - **o yer ki sevib sevilmə, sevidib sevinmə yasq, ayaq sallama, tü dabana qoy qaçaq.**
- tüb** 1. alt. dib. 1. sır. gizli. məhrəm. 1. tib. kök. iç. qə'r. əsfəl.
1. **tüp.** dip. asıl. kök.
- **başı dibinə aylanmaq:** altüst olmaq.
 - **tüb baş:** cehiz.
 - **tüb bolmaq:** məhvolmaq.
 - **tüb yığmaq:** ölənin ardından malına mülkünə yiyə olmaq.
 - **tüb etmək:** diblemək. yox etmək.
 - **tüb qona:** təməl.
 - **tüb qobusta:** tarla şalqamı.
 - **tüb soğan:** soğanın göy bölümü.
 - **tübqə salmaq:** yenmək.
 - **dibindən girib başından çıxmaq:** atdan girib üstən çıxmaq. qandırmaq.
 - **dibinə yılı suv iymək:** gözəl sözlərlə qandırmaq.

- **tüb bermək**: sır vermək. ifşa etmək.
- **tüb bil**: soruşturub öyrənmək.
- **tüb bermək, tapdırmaq**: əlinə qoz vermək. sırrını ələ vermək.
- **tüb bilmək, tapmaq**: sırrını öyrənmək.
- **tüb izləmək**: ağız aramaq.
- **dibin açmaq**: içyüzünü ortaya çıxarmaq.

tüb	düb . ortağ. ocağ. iç. mərkəz.
tübbe	dübbə . dübə. dəbbə.
tübə	1 . təpə. tübək. yüksək yer 1 . sipər. sütrə. 1 . dübə . dübbə. dəbbə.
tübəq	tübək . 1 . tübə. təpə. 1 . kötü. gödək. bayağı. kopal. kopəl. uyğaysız. 1 . tünək. tüngə. gənc. gəncinə. xəznə.
tübəqən	tübəqən . - köp tübəqən : sıx rastlanılan.
tübəqləmək	tübəkləmək . dibəkləmək . güvəkləmək. gövəkləmək. göbəkləmək. kökəkləmək. dayaqlamaq. təsdiqləmək.
tübələq	təməlli.
tübəmək	1 . rastlanmaq. 1 . uğramaq. qavuşmaq.
tübən	< dib . tömənl. tömönl. tövəng. aşağ. bayağı. topas. onğayası. kopal. yabay. pəst.

tübən	tümən. tibən. 1. dibə sarı əğik. əğri. 1. üzi quyi. üzü quylu. 1. mayil. 1. münhəni. - baş түбən: baş tümən. başı aşağı.
tübənçilik	kəmsitilgənlik. pisəlməl. aşağılama. zillət.
tübənqi	tübənki. aşağı. aşağı. astı. askı. astikti. ast. tovenki. töbenki.
tübəş	rastlaşmaq.
tübəşmək	rastlaşmaq. qarşılaşmaq. - түбəşə durmaq: davamlı görüşmək.
tübətmək	rastlatmaq. rastgətirmək.
tübəy	1. oğlad. yavru. ikiz cocuqlar. 1. it yavrusu.
tübəz	tübzə. dibcək. köklü otlar. çuğundur, sarı kök kimi göy gövərəntilər ki kökləri. yeyilir.
tübün	dibin. tüpün. nərsənin dibliyi, çör çöpü. buğda kəsmiyi.
tübür	kök. tamır. tomur. unğqu. neqiz. özək.
tübqüc	tübgüc. kötüğ.
tüblü başlı	dibli üstlü. atlı üstlü.
tüblü	tüplü. qəbir. - tüplüyə dol: gora bat.
tüblüq	köklü. əsalətli.

- tübürmək** dibini qazmaq. dibləmək. kökün qazmaq. kökün çıxarmaq.
- tübsüz çələk** dediqoducu.
- tübün** tüpün. hər nərsənin təkli. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi.
- tübünləmək** 1. (**bit** < metatez > **tib**) **bütünləmək** dibin aramaq. dibləmək. araşdırmaq. 1. tibnəmək. tükürmək. türmək. bükləmək. sarmaq. təhləmək. dəkləmək.
- tübzə** **tübz.** **dibcək.** köklü otlar. çuğundur, sarı kök kimi göy gövərəntilər ki kökləri. yeyilir.
- tüçar** **düçar.** (< **tuq:** bağlı. düğün). tuqlanmış. tutuq. düşük. - **düçar olmaq:** tutulmaq. uğramaq. (> **doçar** (fars)). 1. sataş. çataş. təsadüf. 1. düşar. düşmək durumu. düşmüş. düşgün. əsir. ulaşmış. çatmış. varmış. düşgün. üftadə. düşgün. tutqun. alışığın. mübtəla. urğun. uruq. vuruq. vurqun. vurulmuş. girifdar. - sevgi **urğunu.**
- **tüçar olma:** **düçar olma.** düş. ibtila. - imalə. burun tükü. əngəl. - buda bizə düş oldu.
- bu alçağın nəyinə **tutqun** oldun. - **tutqunluqdan** boşun qıl. - **tutqun** vermək: tutulmaq.
- **düçar olmaq. düşər olmaq:** tarımaq. darımaq.giriftar olmaq.

- **düçar olmaq**: sataşmaq. (s < > ç) çataşmaq. təsadüf edmək.
- tüçar** **düçar. düçər.** tutulmuş. tutqun. yaxalanma. çatqınmış.
- tüçarlanmaq** **düçarlanmaq. düçərlənmək.** tutulmaq. tutqunmaq. yaxalanmaq. çatqınmaq. mə'ruz qalmaq.
- tüçarlıq** **düçarlıq. düçərlik. düşərlik. düşgünlük.** düşüklük.mübtəlalıq.
- tüçər** **düçər. düçar.** tutulmuş. tutqun. yaxalanma. çatqınmış.
- tüçərlənmək** **düçərlənmək. düçarlanmaq.** tutulmaq. tutqunmaq. yaxalanmaq. çatqınmaq. mə'ruz qalmaq.
- tüfəh** **tüpəng.**
- tüfəq** **tüfək.tüfəng**
- tüfəq** **tüfək. bax > түвək. - түфək lüləlisi:** sozuğ. sazan.
- tüfəng** **tüfəng. tüfəh. түфək. < түпək. түпəng. (< түпүрмək). - əsgı tüfək:** savaşlar keçirmiş olan sınavlı.
- **saçma** (oğuş güllə) **sapan ov tüfəyi** kağal. kaval.
- **tüfəyin ucuna taxılan qəmə:** kasatura. süngü.
- **üzərində kiçik qabartı, dikinti olan tapanca, tüfək:** qaqmalı.
- **iki lüllü, lüləli tüfəng:** qoşa borulu. qoşatar. qoşatan.

- **tüfəng çeşiti**: qapaqlı.

- **tüfəngə barıt qoymada işlənən bir ölçək**: qantargilə.
qıntargilə. qıntarma. qantarma.

tüfqi **tüfqi**. 1. tükrük. tüpürçək. 1. bozaq. tükrük. süngür.
sümgürük. sümək. bəlğəm. muxat.

tüfqürmək tükürmək. tüpürmək. tıqşamaq (**qş < > şq**) dısqarmaq.

tüfüq 1. toğuş. duğuş. girdə. dəğir. 1. çadırın təpəsi. 1. təpə.
koma. 1. topuş.

tüfürük tükürük: tüykiliv.

tüq **dük**. 1çökək. iğ. 1.iğdə. əğik. əkir. məkik (< **əkmək**:
bağlamaq. yummaq).

- **bükülmüş, qıvrılmış qıl, tük, sicim**: qarıl.

- **xoruz başı kəsilir, tükü günə sərilir**.

- **qıvrıq tüklü olan**: qabara.

- **quşların tük dəğişmə çağı**: qarınsa.

- **quşların tük dəğişməsi**: qarqasaya girmək.

- **uzun boylu, qanatlı, qıvrıq qaqalı, əsmər tüklü, çatal**
quyruqlu, yırtıcı quş çaylaq. caylaq. qaraquş.

- **parça, nərsənin üzərində olan incə, yumşaq tük, sacaq,**
sapaq: kov. hov. hav.

- **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklərin yandırmaq:** qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq.
- **tükə oxşar:** tüksü. - **qızılıq böyüklüyündə, içi tüksü (tükə oxşar) qılçıqlı, yabangülü yemişi:** qadıngöbəyi.
- **tükləri dikəlmək:** qabarmaq. - xoruz iyicə **qabarıb** durdu.
- **tükü qırılmış dəri:** qapartlama.
- **dəvətükü:** açıq qəhveyi.
- **dilində tük bitmək:** çox söyləməkdən bıqmaq.
- **yumurtadan tük qırخان:** domuzdan qıl qoparan.
- **tühlü çulğa:** gəbə. baraq. bağağ.
- **heyva tükü:** qıllaşmamış açıq boyalı tük.
- **tük kəstirmək:** baş vurdurmaq.
- **bəzək tükü:** cığa. sorquc.
- **tükün, dərisin, qabığının itirmək:** kavlamaq. kavalmaq. cavlamaq. lütlənmək.

tüq

- tük. dük. (< tük: örtük. örtöen. düğün). {tüğ. düğ. (düğünləmək. düymələmək. düymə. düycə. düğün. düğün. düymək)}.** 1. < **tüka:** rəng. don.- nə **tük** də adamdı: nə qılıq dadı. nə rəh dədi. 1. iğ. iğ biçimi, şəkli. (> **duk** (fars)). 1. xal. 1. tokuq. amac. nişan. - oxu **dükə** çaldı. 1. **tüğ. düğ.** duq.

dəlicə. taxıl dəlicəsi. **1.** yumruq. dük. - **dük** vurmaq:

yumruqlamaq. **1.** yığın. **1.** şu qədər. birkaç - **dük** minğ: neçə

min. - **bir tük**: bir yığın. bir çox.

- **quş tükü altında olan incə tükələr**: yüntə. yündə.

- **duq** min: neçə min.

- **tuq min** yarmaq: bir çoxlu para.

- tükün boyası: **tülük**: tükə ilişik (mərbut) nərsələr.

- bu at nə **tülük**: bu atın rəngi (tükünün rəngi) nə?.

- **tüdəş: tülüş**: tükələri boyaş, bir rəngdən.

- **tük vurmaq**: yumruğu ilə yavaşçavurmaq-ı.

- dəvə, at kimi heyvanların dərisinin üstündə olan qıssa, incə örtüyünə "**tük**" deyərlər.

- **tük dəğişdirmək**: qıl tökmək.

- **tükəri boyaşlı**: түдəş. tülüş.

- **at tükünün rəngi**: ton.- bu atın **donu** gözəl. - **torı don**: açıq don.

- **qartal tükü**: bitgi adı.

- **tüklü geyim**: yanbulı gəbə.

tüq

tük. tüy. 1. qıl. **1.** yün. **1.** kürk.

- **ağac tük**: tosun. tük

- **tük tökmək**: tüləmək. - yemişlərin üstündə olan kiçik **tüklər**:
qılıtraq. qılıçiq. - tükləri ürpəşmək, qabarmaq: silkəşmək.
salqışmaq. sivrişmək.
- **tükləri tökülmüş**: çabaqlı (< **çapılmış**).
- **tükləri tökülmüş**: qırna.
- **qaqqıda tük izləmək**: yumurtada tük aramaq. bahana
edmək.
- **haram tük**: çox qıllı kişi.
- **qanat tük**: quştükü. yelək.
- **qoyan tük**: tavşan kürkü.
- **ölür tükü çımaq**: yaşlanmaq.
- **daş tük**: kova. ləğən.
- **tükü qetgən**: tükü tökülmüş. cavlaq. yavlaq.
- **tükün bardırmaq**: **1.** zərərləmək. paylamaq. **1.** zərər
vermək. əziyyət çəktirmək. fəlakətə uğratmaq.
- **tük arıtmaq**: tüləmək. tük tökmək. tük dəyişdirmək.
- **tük avuşdurmaq**: tük dəyişdirmək.
- **tük buştuq**: körggə. fırça.
- **tük çaqlı bir**: çox az. kiçik. minicik. mincik. mıncıq. zərrə
qədər.

- **tük çaqlı da**: zərrəcə. heç.
- **tük turquzmaq**: üz asmaq. sərt tavrı taxınmaq.
- **tük tük bolmaq**: dağılmaq. yayılmaq.
- **tüqə barırça edmək**: bilmək. kəsginləşdirmək.
- **tüknü qarası dənqli**: heç. zərrə qədər.
- **uçqan quşdan tük alqan**: yiğit. gözüpək. qorxusuz.

tüq

tüy. toq. tos. tus. tös. oq. uq. dük (< tuq) (> duk (fars)). 1.
 özü kimi. - **toq** özüdü: oq özüdü. - **tüy** sana dedim: elə sənə dedim. - **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət. **1.** cüng. conğ. dərgi. **1.** duzaq. **1.** cük. iğdə. iy. iğ. çəlik. **1.** çilək çiqlək (< çiq. çuq. tuq). iy. iğ. iğdə. **1.** tupək. yun. tiftik. pəşm.

tük

tük. düği. darı.
 - **tük bürtük**: düği dənəsi.
 - **sərt tük**: qıl.

tüqa

tüka. tülük. rəng. boza (y < > z) boya. boyuq. boduq.
 çüvüt. süyüt. suyut. öng. çalı. - nə **tülük** atdı o.

tüqab

tükab. > doşab. doşav. (< tuq). qara. bərk. quyuq. qəliz.
 gəliz. - **qaraboza**: quyuq çaxır, şərab.

tüqan

tükan. (< tuq). tükmək: (bağlamaq. toplamaq. qaldırmaq. qutarmaq. gəlişmək). 1. tükqan. tükəl: tükqələn yer. tüküp

yığan yer. bütün. toplaq. yığın. 1. qapıt. kəpıt. saku.

- qapalı qapılı çarşıda olan tükən: hücrə. hicrə. dilab. dolab. -

qızıl bazarında (bəcistanda) bir **dolabı** var.

tüqan

tükan. tükkan. 1. kiçik çapda ölçüdə satış yeri. 1.

qumarxana. 1. kanut.

- **əsgiči tükani:** qoltuq.

- **alverçi tükənində, para qoyulan qab, kasa:** kes. qumpara.

- **bir neçə tükən, otaqdan oluşən, qapalı kiçik kərvansaray.**

kiçik saray. timçə. tıxmac (< tıxmaq). dalan.

- **kimsənin ən iğrənc, zəhlə gedən nərsəsi, tükani:** qaraçı.

- **söğmənin tikanı yox, sövmənin tükani yox.**

- **tükən arı kovanı tay işliyin.**

- **kimsənin tükani:** qaraquş. kimsəni cinlədən, qızdıran,

qudurdan, kökəldən nərsə. - onun yanında bunu demə, bu söz

onun **qaraquşudu.**

tüqan

tükan. kibit.

tüqançı

tükənçi. sərgi. yaymaçı. çərçi.

tüqbaş

tukbaş. 1. evi qoruyan tanrıca. 1. qadın.

tüqbaş

tükbaş. başı örtük. başı tükü. qadın.

tüqcəymək

tüğmək. əğmək. iğmək. bükmək.

- tüqçi** **dükçi.** usda.
- tüqə** **düğe < > döğə.**
- tüqə** **tüğe. tükə. dükə.** 1. cücə. balaca. 1. tuqa. qəbir. mərqəd. türbə. 1. qəbistan. 1. tükən. tamam. 1. bağlı. heyrətdə. - **tükə qalmaq:** tanqalmaq. tanğ qalmaq. 1. **tüngə.** gənc inək. hələ doğmamış inək. 1. **tükə.** son. 1. **tingə.** iki yaşına girmiş dana. 1. **tükkə.** yapba. islatılmış mal heyvan kübrəsindən yapılan kündə.
- tüqə** **tüğe > tüdə.** duda. (< tuq. tut) (> **dude** (fars). **tudə** (fars)) 1. ocaq. 1. soy. qan. ırq. nəsil.
- tüqəq** **tükək. tüğrək.** (< **tüq**). düğün. həlqə. yük yüklətilirən yükü sıxışdırmaya yarayan, ipə taxılan həlqə, ipin ucuna vurulan düğün.
- tüqəqün** **tügəgün. dügəgün.** düngün. dünən.
- tüqəl** **tükəl.** 1. dolu. kompilet. 1. yetgin. bitik. bütük. bütün. bitin. dolu. kəmsiz. tutuş. boydan baş. kəmallı. mükəmməl. kamil.
- tüqəl** **tükəl. tükəl. tügəl.** (< **tukmək < tüq. tuq**). 1. tamamən. büsbütün. sapsım. bütünü. baris. sonsuz. varyok. hamısı. boydan baş. dolu. tam. - boğazın tutub **tükəl**

boğdu. **1.** tüy. saç. qıl. **1.** dik. dikili. **1.** axdarış. arayış.
 təptiş. təfdiş. **1.** hamısı. tümü. bütnü. bütününü. tamamı.
 cümlətən. **1.** öndər. sərrışdə. **1.** tamam. bütün. kamil. -
tükəl kişi. - **tükəl** qadın. - **tükəl** bilgə. **1.** büsbütün. yerli
 dibli. - **tükəlin** al. - **tükəl** candan düşdü. - **tükəl** qapdı. **1.**
 sayacın, sayın topu. hesabın cəmi. **1.** hələ. daxi. **1.**
 - **mən tügəl üyqə girqınçı izimdən yetdi:** mən hələ evə
 girmədən arxamdan yetişdi.

tüqələmə - **ip ucun qıvırıb, düğmələmə ilə əldə edilən həlqə:** ilmək.
 ilmik. həlqə.

tüqələmək **dükələmək. tükələmək. 1.** türtmək. dürtmək.
 türtüşdürmək. dürtüşdürmək. türteləmək. dürtələmək.
 türtüləmək. dürtüləmək. **1.** tə'n edmək. sərzeniş edmək.
1. təhrik edmək. **1.** tüklemək. dibləmək. aramaq.
 axdarmaq. araşdırmaq. arxaşdırmaq.

tüqəli **dükəli. 1.** bütün. həp. qamu. hamı. bütün.- **qamu** aləm. **1.**
 tamam. - **dükəli** adamları. **1.** hamısından. tamamından:
 yurdum tükəli ölkələrdən gözəldir. girdə tükəli
 etməklərdən yeynəkdir (girdə: təndir çörəyi).

tüqəli tükəli. tükəlülü. tokı. qamı. hamı. bütününü. büsbütününü.

- tüqəllə !** dolur !. qutar !.
- tüqəlləmək** **tükəlləmək.** barlamaq. hesaplamaq. gözdən.
- tüqəllik** **tükəllik.** tamamlıq. büsbütünüylə.
- tüqəlmək** **dükəlmək.** tükənmək. düğünlənmək. bitişmək. bitmək.
- tüqəlülü** **tükəlülü.** tükəli. tükəli. tokı. qamı. hamı. bütünü.
büsbütünü.
- tüqəm** **tükəm.** yoyum. yoxum. töküm. kullarış. ödəş. gediş.
xərc. məsrəf.
- tüqəmək** - **gücün tükəmək:** əldən düşürmək: qol kəsmək. ayağ
kəsmək.
- tüqəmək** **tükəmək. tüggəmək.** 1. bitmək. tükənmək. qurtulmaq. -
işim **tükdi:** bitdi. 1. # yetmək. görmək. kafi olmaq. kifayət
edmək. - aş qamuğqa **tükədi:** yemək hamıya çatdı. - bu az
çağ, tamam işlərimizi **tükəməz.** - aş qamuğa tükədi. - bu
yarmaq ikigünlük yeməyi **tükəməz:** qapsayamaz, yetməz.
- tüqən** **tükən.** 1. düğən. döğən. xərmən döğməyə yarar
çaqmaqlı ayqıt. 1. dükan. 1. tamam.
- tüqənəcəsine** **tükənəcəsine.** qalmamacasına. bitəcəsine. qutulacasına.
- tüqənən** **tükənən.** bitən. sona ərən. sonəri. sönəri. sona ərən.
yoxalan.

- tüqəniş** **tükəniş.** 1. bitiş. sonuş. tıkiş. xitam. 1. özqüş. azadlıq. xilas olmuş.
- tüqəniş** **tükəniş.** enbətış. enbitiş. enəbic. bitiş. sonac. sonuş. son.
- tüqəngəlinmək** **tükəngəlinmək.** bitmək.
- tüqənmə** **tükənmə.** 1. bitmə. tamamlanma. 1. dinmə. sönmə. yıxılış. çöküm. çöküş. çöküm. çöküş. batma. batış. dalış. dalma. içinmə. içənmə. keçinmə. keçiş. keçmə. sapış. sapım. gömüş. girişmə. çevriliş. devriliş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə. düşgü. yeniliş. salınış. əğiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış. yendiriş. yeniliş. inqiraz. batma.
- tüqənmək** **tükənmək.** 1. bitmək. 1. gücdən düşmək. zayıflamaq. halsız düşmək. 1. əsgimək. əsgilmək. yırganmaq. 1. bitmək. 1. azalmaq. tarqaymaq. darğaymaq. 1. alqınmaq. bitmək. yox olmaq. məhvolmaq. tükəmək. yetmək. kifayət etmək. 1. tüşənmək. düğünlənmək. dolaşmaq. ilişmək. çalışmaq. 1. sərilmək. çox yorulmaq. tavusulmaq. bitmək. tügəlmək. bitmək.

- tüqənmək** **tükənmək.** 1.bitmək. qalmamaq. tamamlanmaq. ardı kəsilmək. bitmək. - **dözümü түкənmək:** içinə keçmək. 1.dibi görünmək. 1. enbətmək. enəbmək. sonmaq. bitmək. 1. qalmamaq. bitmək. qutulmaq.
- **yaşı түкənmək:** günün doldurmaq. günü gəlmək. günü yetmək. günü dolmaq. əcəli gəlmək. - buda keçər, günü gələr, buğdalar əkilər, kimi biçər, kimi ələr.
- tüqənməz** **tükənməz.** 1. sonsuz. bitməz. əbədi. arılmay. arılmaz. azalmaz. - arılmaz kəsəl. arılmaz ağrıya düşdük. 1. üzünsüz.
- tüqənməz** **tükənməz.** 1.çox. bitməz. qatı. sonsuz. sonərməz. sona ərməz. bitməz. bitməyən. nəhayətsiz. bitməz. 1.sonsuz çağmaz. əbədi. 1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. dibsiz. sonsuz. tıxsız. bitməz.
- tüqənməzlik** **tükənməzlik.** 1.bitməzlik. sona ərməzlik. sonərməzlik. sonsuzluq. nəhayətsizlik. 1.sonsuzluq. bitməzlik. nəhayətsizlik.
- tüqənmiş** **tükənmiş.** bitmiş. bitgin. zarımiş.
- tüqəntirmək** **tükəndirmək.** 1. halsız bıraqlamaq. gücdən düşürmək. 1. əsgedmək. yıpratmaq. 1. bititmək.

tüqəntirmək	tükəndirmək. əsgədmək. yıpratmaq.
tüqər	düger. 1. barmaqlıq. qəfəs. ocağın bacasına qoyulan, çubuqdan örülüb çamurla sıvanmış barmaqlıq. qəfəs. qızağın qayan iki dabanını birbirinə bağlayan parça. məxzən. ambar. qazan. doğar. doğu. 1. qaşqa. qaşqay. alnında ağı olan at.
tüqərək	tügərək. aylan. dayrə. dolay. ov. tüngərək. sənber. çənbər. təğərək. tolan.
tüqərəy	dügerəy. başın üst bölümü. təpə.
tüqərqit	dügerqit. qızağın iki qayan parçasını birbirinə tutturən ək.
tüqərliq	dügerlik. 1. barmaqlıq. qəfəslik. bacaya qoyulan. çubuqdan örülüb çamurla sıvanmış qəfəs. 1. sundurma. çardaq.
tüqəsimək	dügəsimək < > döğəsimək.
tüqəsimək	tügəsimək. dügəsimək. tüngəsimək. boğanın gənc inək istəmək.
tüqəşində	tükəşində. tükətində. sonunda. sonşunda. sonağında. bitəşində. bitişində. bitimində. xitamında.

- tüqət** **tükət > davat. (< tük).** 1. qab. qablıq. özəl ad olaraq mirəkkəb qabı. 1. qurtar !. bitir !.
- tüqət** **tükət.** 1. işlət. kulla. kullat. istifadə ed. 1. xəşlə. xərclə.
 - **tükət biçət.** səp süpürt. köçüt qaçıt. kəsər tökər. ərit dağıt. çöküt qoşut. sərf xərc.
 - **tükət biçət:** tök dağıt. töh töküş. tör töküş. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. sovurqanlıq. savurqanlıq. yayçalıq. qırqıt. velxərclik. israf.
- tüqətaş** **tükədəş.** tuqadaş. qəbirdaşı. sin daşı.
- tüqətən** **tükətən. tükətici.** alıb işlədən. məsrəf edən. müstəhlik. istehlak edən.
- tüqətənməzsın** **tükətənməzsın.** 1. işlətənməzsın. kullanamazsın. kullatamazsın. istifadə edəməzsın. 1. xəşləyəməzsın. xərcləyəməzsın.
- tüqəti** **tükəti.** əklik. xərclik. - **birinə verilən tükəti, xərclik:** əklik.
- tüqətici** **tükətici.tükətən.** alıb işlədən. məsrəf edən. müstəhlik. istehlak edən.

tüqətilmək	tükətilmək. 1. bitirilmək. 1. işlədilmək. istifadə edilmək.
tüqətilməz	tükətilməz. tükətinməz. 1. işlətilməz. kullanılmaz. kullanılmaz. istifadə olunmaz. 1. xəşlənilməz. xərclənilməz.
tüqətim	tükətim. tükətmə. tükətiş. 1. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtiş. dağıtma. savma. savış. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. 1. gedər. xərc. - böyük gedər, tükətim, xərc altına girmək, yol açmaq: qapıyı böyük açmaq. 1. yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullanış. yeyilmə. xərcləmə. 1. stihlak. 1. yemək içmək, geyim kimi, işlənilib aşınan, bitən nərsələr. məsrəfi. - tükətim sənaye' : yüngül sənaye'.
tüqətində	tükətində. tükəşində. sonunda. sonşunda. sonağında. bitəşində. bitişində. bitimində. xitamında.
tüqətinməz	tükətinməz. tükətilməz. 1. işlətilməz. kullanılmaz. kullanılmaz. istifadə olunmaz. 1. xəşlənilməz. xərclənilməz.
tüqətiş	tükətiş. bikiş. tıxınış.

- tüqətiş** **tükətiş. tükətim. tükətmə. 1.** əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtış. dağıtma. savma. savış. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. **1.** yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullanış. stihlak. **1.** yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullanış. yeyilmə. xərcləmə.
- tüqətmə** **tükətmə. tükətim. tükətiş. 1.** əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. dağıtım. dağıtış. dağıtma. savma. savış. savım. sovma. soviş. sovım. yayma. yayış. yayım. **1.** işlətmə. kullama. kullatma. istifadə etmə. **1.** xəşləmə. xərcləmə. **1.** bitirmə. sonarma. tamamlama. qutarma. enəbləmə. enəbləniş. enəblətim. enbatlama enbatlış. enbatlım. enbətləm. enbətliş. enbətlim. enəblətmə. enəblətim. enəblətiş. **1.** bitirmə. yoxlama. xərcləmə. xəşləmə. **1.** yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullanış. yeyilmə. xərcləmə. **1.** yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullanış. stihlak.

- tüqətmək** **tükətmək. (tökətmək).** 1. işlətmək. kullamaq. sərf edmək. - dadlı olmasa, iğdə **tükət.** - duz yerinə sirkə **tükət.** - olanı **tükətin** bitsin qurtarsın. 1. xərcləmək. xəşləmək. 1. yoxatmaq. yox edmək. əritmək. bitirmək. sonuclamaq. tamamlamaq. sonətmək (< **sona ərdirmək**). çıxışqımaq. süpürtmək. - sorunu **ərit** qutar. - sözüvü **ərit:** aç. 1. dibinə darı əkmək. 1. gedərmək. bitirmək. - **üç kilo yemişi yarım saatda gedərdi:** yedi. 1. bitirmək. enəbləmək. enbətləmək. enbatlamək. enəblətmək. 1. sökmək. bitirmək. dağıtmaq. yıxmaq.
- tüqətmək** **tükətmək.** 1. bitirmək. 1. abarmaq. yox edmək. bitirmək. tarqaytmaq. azaltmaq. bitirmək. qurutmaq. abarmaq. yox edmək. bitirmək. 1. tıkatmaq. tikmək. qapatmaq. bitirmək. tik + edmək. bağlamaq. yığmaq. 1. tuqramaq. bitirmək. bağlamaq. sətlemək. 1. azaltmaq. əksiltmək. tavusmaq. bitirmək. tındırmaq. tindirmək. bitirmək. həll edmək. bəcərmək.
- tüqətmək** **tükətmək.** xərcləmək. işlətmək. kullamaq. - var yoxun, bir ev üçün **tükətdi.**
- tüqəy** **tükəy.** qoşa. cüt. tay.

- tüqi** **tügi. tüği. dügi.** 1. dibəkdə döğülmüş çəltik (qabıqlı dənə). 1. darı.
- tüqqaqan** **tük qapan.** tozalan.
- tüqqan** **tükkan. tükan.** 1. kiçik çapda ölçüdə satış yeri. 1. qumarxana.
- tüqqə** **tükkə. dügə. tükə.** 1. yapba. islatılmış mal heyvan kübrəsindən yapılan kündə. 1. sığırın balasına deyilir.
- tüqqimi** **tükkimi.** cürük. yürük. canlı. əğik. türkən. sıxıntısız.
- tüqqış** **birinci.** doğumcu.
- tüqqültəmək** **düggüldəmək.** deyinmək. qabarmaq.
- tüqlə** **bax > tüqəl.**
- tüqləq** **düglək.** kalah. qıra. olqunlaşmamış qavun.
- qarqa dügləği: qarqa düvləği: qarqa düləği: qarqa ibiği.
qarqa iğnəsi. qarqa qozağı. qarqa qoğzağı. qavalabardağı.
qavaldız. əbucəhl qarpızı. acı xiyar. güdə boylu, pis qoxulu ot.
- tüqləq** **tüglək. (d < > l) tügdək (< tüq).** 1. yuvarlaq. kambır. dayirə.
1. tütək. girdə, qapalı, içi boş çalqı aracı.
- tüqləmək** **tükləmək. tükələmək.** 1. dibləmək. aramaq. axdarmaq.
araşdırmaq. arxaşdırmaq. 1. yumruqlamaq.

- tüqlənmək** **tüklənmək.tüğlənmək. düğlənmək. düğümlənmək.**
domurmaq. tomurcuqlanmaq. toplanmaq. aralaşmaq (bir araya gəlmək). yuvarlanmaq. tavlanaq. tikilmək.
havlanmaq. qabarmaq.
- tüqlətmək** **düklətmək. yummaq. yuvarlamaq.**
- tüqli** **tükli. - tükli qamış:** qoğalıq. həsir otlarından olan bir çeşit qamış.
- tüqlü alma** **tüklü alma. heyva qıpcacaqca.**
- tüqlü** **tüklü. qılçal.**
- **ağ, incə tükli, çiçəyi salxım biçimli bitgi türü:** qaraqıyaq.
- **buxarada "qaraqul" bölgəsindən gələn, qıvırcıq, uzun tükli qoyun çeşiti:** qaragül. qaragül. - **qaragül kürkü:** bu qoyunu.
- **köggə kimi işlənən, qaba tükli bir bitgi:** qarağan. qaran. qarağı.
- **qara tükli, balıqla bəslənən, qaçası uzun, sivri, güclü dəniz quşu:** qarabatqaq. qarabataq.
- **tükli, ağ yapraqlı çaylıq (çay dəmləməlik) bitgi:** qarağan.
- **yarpaqları tükli, gövdəsi bucaqlı bir ot:** qarallıq.

- **başı qıvrım, uzun tüklü qoyun:** qaçmalı.

- **qulağı tüklü:** söz eşitməz.

tüqlü **tüklü.** qıllı. yünlü. tülük. cubu. yubu. - **tülük** yatım: içi tük döşək, yayqı.

tüqlüq **tüklük. tüqqül. tüqül.** (< **tüq:** qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə.

tüqlünmək düğümlənmək. düğülmək.

tüqlüşmək **tüqqüşmək.** birbiriylə düğümlənmək.

tüqmə **düğmə. tüymə.** 1. boğum. qabarıq. uqdə. - düğümlü çomaq, qamış. 1. işgil. soru. məsələ. 1. bir olayın, işin, nəşenin maraqlı evrəki, mərghələsi, nuxdəsi. 1. ilik (ilgək) deyilən dəliklərə girən sərt parça. 1. kilid. piriz. 1. daşnaq. daşdaq. göt. götvərən. götlək. götüş. götoş. oğrəş. əşgil. beş. əllisəggiz. ibnə. məfu'l. hemoseksüel. 1. qaypaq. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. 1. toxunqa. qonutqa. 1. tuş. tut. - **düğməni it:** bas. - **tuşluğun** (kılavyənin) enib çıxan **düğmələri** pozulub. 1. aşıq. 1. ilgək. qındaq. qandağ. - **telli çalqıların tellərin uyarlama, kökləmə üçün qoyulan** **aşıq, düğmə:** burqu.

- **çapraz düğməli yelək**: çapraşlıq.
- **düğmə düğmə, top top olmaq**: düğmələnmək.
- **tüqmə tüqmə**: düymə düymə: damca damca: damcı damcı: qətrə qətrə.
- **qadındüğməsi**: çiçəyi düğmə biçimli, süs bitgisi.
- **nərsənin şişgin, düğmə bölümü**: topac.topaq. qatıp. qotıq.
- **paltarda düğmə, giltə yerinə tikilən qarmaqcıq**: keçirtmə. çalkeçit. salkeçit.

tüqmə **tüğmə. düğmə. < düğ. 1.** düğün. iki ilgəkdən sap keiçirilip bir birinə düğünləmə topçu. topçı. topuç. yuvar. ilik. hələqə. **1.** uğdə. girik (**gireh** (fars)). uğdə. girik (**gireh** (fars)). **1.** boqmaq.

- **pullu, düğməli cübbə**: qalmağı. bir çeşit çuqal, bəkitvan, qalxan, zireh.

tüqmə **tükmə. kütmə. bükmə. düzmə. töpmə. bükmə. büskə.** küsgə. taxma. sapma. sabba. demət. tәмət. түmət. түmək. bağ. bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma. boğça. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə.

tüqməbaş **düğməbaş. 1.tökməbaş. qablamabaş. qaplambaş.** mütəəssib. dügm. doqm. **1.** çivi. mıx. mismar.

- tüqmək** **dükmək: tuqmaq. düqmək: tikmək (> duxdən (fars))**
bağlamaq.
- tüqmək** **tügmək. tükmək. tüymək. dügmək. 1. dügmələmək.**
düğümləmək. boğmaq. bağlamaq. bükmək. burmaq.
sarmaq. çatmaq. - **tüqün tügmək:** düğün vurmaq. - qaş
qabağın **tügmə** belə: çatma belə. - ər **düğün dükdi. 1.**
evlənmək. **1.** toplamaq. yığmaq. bir araya gətirmək.
sıxmaq. - yumruq **dügmək.** - irilidiğine yumruğunu **dügmə** var
\\ ta ki düğülməyə işin dügmə var. **1. tüqcəymək.** əğmək.
iğmək. bükmək. **1.** dövmək.
- **qaş baş tükmək:** üz asmaq. somurtmaq. qaşlarını çatmaq.
- tüqmələmək** **dügmələmək. dügməmək.** düyün atmaq. ilikləmək.
ilgəkləmək.
- tüqmələmək** **tügmələmək. dügmələmək.** topçılamaq.
- tüqmələnmək** **dügmələnmək. 1.** düyün atmaq. iliklənmək. ilgəklənmək.
1. dügmə dügmə, top top olmaq.
- tüqmələnmək** **dügmələnmək. 1.** ilgələnmək. **1.** түvşəmək. түqşəmək.
tamuclanmaq. - **tüvşə түvşə** tari yapışmışdı annına.
- tüqməli** **dügməli.** ilikli. qapalı. bağlı.

tüqməlik	dügməlik. düyməlik. 1. götləklilik. götlük. götvərənlik. oğrəşlik. daşnaqlıq. daşdaqlıq. əşgillik. beşlik. əllisəggizlik. ibnəlik. məfu'lluq. hemoseksüellik. 1. tuşluq. tutluq. kılavyə. - piyano, tayp kılavyəsi. - tuşluğun (kılavyənin) enib çıxan düğmələri pozulub.
tüqməmək	dügməmək. dügmələmək. ilikləmək. ilgəkləmək.
tüqnəmək	yara dağlamaq, düğümləmək.
tüqnüq	tüknük. çadırın qubbası.
tüqnür	tügnür > tünğür > tünür (< tün. tünğ. tügn: qara. qapalı). 1. tünğür < tünük. tünlük. 1.gücəyin. gecə gözü. 1.kor. 1.korluq. 1.qara. tutqun. 1.dar. sıx. şulux. qarmaş.
tüqnüş	tüknüş. qutuş. bitiş. tiniş. diniş. toxdam. toxdaş. sonər. sonuş. soluş. final.
tüqrə	çevrə. mihit. sahə.
tüqrəmək	tükrəmək. 1. (q < > .) türmək. bükləmək. sarmaq. təhləmək. dəkləmək. dibinləmək. tibnəmək. 1. iğnəmək. taxmaq.
tüqrəvüç	tükrəvüç. iğnə. çəngəlli iğnə.
tüqrüq	tükrük. 1. sutuq. suduq. 1. tüfqi. tüpürçək. tüfqi. süngür. sümgürük. sümək. bəlgəm. muxat. sünkür.

tüqrüq	tükrük.tüprük. salya.
tüqrüşmək	türüşmək. dürüşmək. dürməkləmək.
tüqsət	tüksət. yüksət. qapan. qaban. qabalaq. dik yoxuş. təpə.
tüqsin	tüksin 1. dörd qöşəli düğümlənən bir çeşit düğüm. 1. xalqtan olup handan üç qat aşağı bulunan kişi.
tüqsü	tüksü. tükə oxşar. - qızılıq böyüklüyündə, içi tüksü (tükə oxşar) qılçıqlı, yabangülü yemişi: qadıngöbəyi.
tüqsürmək	tuqsurmək. tuqusmaq. tözmək. dözmək. (< tuq. tüq: bağlı. duruq). bağlanmaq. dayanmaq.
tüqsüz	tüksüz. 1. dazlaq. 1. yülük. tülük. yoluq.
tüqsüz	tüksüz. 1. cascavlaq. yavalaq. örtüsüz. soyulmuş. çıplaq. çıplaq. daz. dazalaq. qabaq kimi. çıplaq. lüt. hər yanı açıq. 1. sadə. yalın. düz. qarşıqsız.
tüqsəmək	tüksəmək. tüvşəmək. düğmələnmək. tamuclanmaq. - tüvşə tüvşə tari yapışmışdı annına.
tüqsünmək	tüksünmək. tüşün tüşün, uzad uzadısiya. tüşünmək, billənmək.
tüqsürülmək	turşulmaq. turşalmaq (< tuq: bükük). bürkülmək. burtılmaq. burtuq olmaq. buruşmaq.

- tüqtək** **tüğlək. (d < > l) tüqlək. (< tüq). 1.** yuvarlaq. kambır.
dayirə. **1. < tüq. 1** < tüpmək (tüpürmək), tükürmək sözündən.
)**. tütək.** qolsuz, ayrıntısı olmayıb, girdə, çevrəli (qapalı), içi boş
çalqı aracı. **1. (tük: qıl + lək: lak: ayırma, qırma, nəfy**
simgesi). tük tökmə durumu.
- tüqtəymək** **dükdəymək. (< tuq). 1.** qurralanmaq. kibirlənmək.
böyüklənmək. şişmək. **1. qasımaq. qısımaq. daralmaq.**
1. qapanmaq. gərmək. 1. qısmmaq.
- tüqtü** **tüğdü. düğdü.** döğən. çəkiç. kəsər qıranın yumraq düz yönü.
- tüqtürmək** **tüğdürmək.** yerdən çıxarıb havaya tüğdüdü.
- tüqü tüqü** **tükü tükü.** köpək küçüyü çağırmağa deyilən söz.
- tüqü** **düğü < > döğü.** döğülərək çəltiklikdən çıxmış düyi, birinc.
kürəş. kürənc.
- **çalınmış, döğülmüş, qabığından ayrılmış düğü:** şəltuq <
çəltik < çaltuq (< çalmaq).
- **kəpəksiz düğü:** çəltik < çaltıq.
- **qatıqlı düğü:** bulqur, yarma, düğü qarışığı olan pilov.
- **düğü tarlalı:** qaruqlu. qarıqlı.
- **düğü tarlalığı:** qarıqlıq. qaruqluq.
- **düğü tarlası:** qaruq. qarıq.

- tüğü** **düğü.düğü. düyü.** < **döyü** < **döymək**. **1.** bulğur. kürüs. kürüç. **1.** qurunc. birinc.
- **düğü unundan bir çeşit çörək:** qatmarlı çörək: qataq. kətək. kətə.
- tüqüc** **tüküc.** kötüğ.
- tüqüc** **tüküc.** kötüğ.
- **dirəyi getsə də түкүcү çağar:** ağacı qetsədə kötüğü yeşir.
- tüqül** **tüğül. түкүl. düğül.** **1.** tomurcuq. qunçə. boğum. **1.** **tüqlü.** **tüqqül.** (< **tüq:** qapalı). kor. - **tüklük** gözlü: kor kimsə. **1.** dəğil.
- tüqülqən** **tüqqülən.** duğünlənən. çatılan.
- tüqülmək** **bütünləşmək # tökülmək: oğulmaq.**
- tüqülmək** **tükülmək.** **1.** түkgülmək. düğümlənmək. tıxılmaq. girlənmək. - aş boğazda **tüküldi.** **1.** bağlanmaq. dövülmək. **1.** bətlənmək. əqd olunmaq.
- tüqültəmək** **düküldəmək.** quru, sərt gurultu səsi. takırtı.taqqıltı. gum gum səsi. - **dü dük:** güm güm. - **dükür dükür:** paqıldı səsi.
- tüqüm** **düğüüm. düyün. düğüün. düyüm.** qandağ. qondaq. düğün. düyün. bağ. büküntü. boğum. - **düğüümlü iş:** qarışıq iş.
- **düğüün açan:** çətinikdən qurtaran.

- **düğümləri birbirinə keçirmək**: ilmək. iləmək.

- **yoğur (xəmir) içində qalan açılmamış, sərt topaqlar,**

düğümlər: qarmıq.

tüqüm

tüqüm. düqüm. 1. qırmıq. girmək. girik. girih (> **gireh**

(fars)). qoza. bağ. əqd. uğdə. 1. bükünti. uğdə. - **kor**

düqüm: çözülməsi çətin düyün. - qamış. sulu yerlərdə bitib, içi

boş, yumşaq, **düğümlü** bitgi: qamış. 1. çiq. həlqə. ilmək. ilgi.

ilgəc. - **tüqüm düqüm**: toqalaş. tomalaş.

- **düğümlü bir kök**: qartal pəncəsi.

tüqümçək

tükümçək. 1. düqüm. 1. paket.

tüqümləmək

düğümləmək. çiqlətmək. çiqrıtmaq. çiqinlətmək. əzib,

döğüb, təpib, kiplətib bərkitmək.

tüqümləmək

düğümləmək. sarmaq. sərimək. bağlamaq. tuddurmaq.

tüqümləmək

düğümləmək. tuqdurmaq. toxuddurmaq. çiqtirmək. (ç < >

c) cikdirmək. (ç < > s) sıxdırmaq. sıxışdırmaq.

tüqümlənmək

tüğümlənmək. tükülmək. bağlanmaq.

tüqümmək

tükümmək. bağırsağ düğümlənməsi. bağırsağ

düğümlənməsi.

tüqün

düğün. düyün. düqüm. düyün. 1. inaq. doqm. doqma. 1.

boğum. bağra. quddə. bez. bezə. yumru. düqüm. düyün.

- bağ. qur. quddə. məsələ. sorun. sorum. işgil. gərək.
 girək. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. cigitlik. yoğun. qalın.
 tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor. (çiqəl. çiqit. çipit. kipit. çilqə >
 çillə) < (çiq: qapalı. düğün). - **düğün qaşlı**: çatıq qaşlı: qaş
 qabaqlı. qızqın. darqın. sınırlı. əksik üz. **1. boğum. kürtük.**
 yığın. cəmiyyət. tudə. **1. qandağ. qondaq.**
- **astaradan astarı, toya çönmüş yaslari, hay hırını bilməyən, düğün günü ağları.**
 - **bazara getdin alverdi, düğünə getdin çal yeğdir.**
 - **düğün, toy yeməyi**: qapmıq. qaqmıq.
 - **el ilə gələn, düğün bayram**: hammiya gələn toxnuqa, zərərə, sıxıntıya qatlanmaq qolay olur.
 - **gəlini atalıq evindən almağa gələn düğün alayı**: gəlinçi.
 - **ləpəni demə düğünü de, dünəni demə, büyü nü de.**
 - **yunağa gedər, qırnaya (şirə), düğünə gedər, zırnaya vurulur**: çapıq otuşan, çabıq ötüşür. çapıq bəğənib, çabıq vazkeçənler üçün söylenir.
 - **düğün sovatı**: dürü. xələt.
 - **düğün aşı**: minnətsiz yemək.
 - **düğün aşı kimi mənə bağlanma**: yox yerə imalə eləmə.

- **düğün tanışı**: köprü üsdə göt götə dəğmişlik. bayağı, yol üstü tanışlıq.
- **düğün toy edmək**: çox sevinmək.
- **düğün dərnək**: evlənmə toylanma. yığılıb əğləşmə.
- **düğün dərnək, həp bir örnək**: birbirindən ayrığı, fərqi olmayan. əşit.
- **düğün evi kimi**: çox şənli, qalabalıq yer.
- **düyün atmaq**: düğmələnmək. iliklənmək. ilgəklənmək.
- **düğün düğün**: top top. boğum boğum.
- **düğün yeri**: nəşənin çətin, güc yeri.
- **toya, düyünə qatılan**: düğünçü.

tüğün

düğün. düyün. tükün. (< > don. > tün. dur) { "tük günü"
 keçmişdə türklər bayram günlərinə ev eşiklərini bayraq yerinə, tükler ilə bəzədirler. indi cığataycada "**tük günü**" **tüy günü**" denir}. **1.** gözək. çözək. **1.** tükün. dağlama. dağ döğün. **1.** il. **1.** tuqun. çimri. çinis. **1.** cadu. **1.** düğüm. dağlama. dağ döğün. **1.** düğün. dərnək. toplantı. **1.** (töğün. toygün) toy günü. yeməkli əğləncə. **1.** bağış. ərməğan. **1.** dürqü. burğu. bükü. çin çürük. büküm. qoltuq. qatlaq. **1.** bağlılıq. **1.** bağış. hədyə. **1.** ilgi qurma evləmə toyu. **1.** bağlav.

baylav. bağ. 1. düğüm. qırmıq. girmək. girik. girih (>
gireh ^(fars)) qoza. bağ. əqd. çiqil. uğdə. çiqin. boğum. aşıq.
omuz. 1. toy. şadlıq. 1. boğum. büküm. bayqa. toy.
yığva.əqd. 1. boqur. üyləngənlik. 1. qadaq. çətin. zor. 1.
qop. 1. toy. şənlik. 1. bur. bor. işgil. çətinlik. müşgül.
məsələ. pıroblem. düğün.gireh ^(fars). girək. bir birinə
girmiş. dolaşiq.

- **düğün ev**: toy evi.

- **dil düğünü**: dil döğməsi: kəkəmə.

- **əğrəti düğün**: ilmək. ilgək.

tüqün

düqün # döğün.

tüqüncək

tüğüncək. düğüncək. burama. bukca. paket. bağça.

dolama.

tüqünçəyi

düğünçəyi. 1. girittlaları. çox çeşitli, ağılı bir çiçək. 1.

qopuzciq. qarpızciq.

tüqünçü

düğünçü 1. oxucu. oxuyucu. də'vətçi. 1. toya, düyünə

qatılan.

tüqünləmək

- **boş, gəvşək düğünləmək**: ilmək. iləmək.

- **qaş çatmaq, düğünləmək**: qaşqaratmaq.

- **boğazda düğünlənmək**: boğazda qalmaq.

- incə qayıqlardan olub, saç kimi hörülüb, uc bölümündə düğünlənmiş, qamçı çeşiti olan şallaq: qırbaç. qırbaş. qırbiç. çalava. çalva.

- tüqünləmək** **tüğünləmək. düğünləmək. 1.** түşənmək. түqənmək. dolaşmaq. ilişmək. çalışmaq. çatmaq. tikmək. bağlamaq. ərmək. **1.** tuğlamaq. bağlamaq. qapatmaq. çiqtərmək. sıxışdırmaq.
- tüqünlənmək** **düğünlənmək.** tükəlmək: bitişmək.
- tüqünli** damqalı. **tüqünli at:** damqalı at.
- tüqünlük** **düğünlük.** bağlılıq. kompleks. **1.** inaqılıq. doqmatizm. **1.** toyluq.
- tüqünmək** düğümlənmək. turulmaq. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. usanmaq. bıqmaq. bezmək.
- tüqünmək** düğün işiynən uğraşmaq.
- tüqünsüq** **düğünsük.** inasıq. doqmatik.
- tüqür** **düğür. tükür. 1.** qohum. - **düğürü** gilə qonaq gedib. - o mənim **düğürümdür. 1.** çəmbər. xalq.
- tüqürçək** **düğürçək.** təkərlək.
- tüqürqam** **tükürqam.** şaman. büyücü.
- tüqürlük** **tükürlük.** davamlıq. dəğişməzlik. silsilə.

- tüqürmək** **tükürmək.** 1. evlənmək. bağlanmaq. 1. büyü yapmaq.
 büyülemək. 1. sutramaq. sudramaq. su atmaq.
 sağurmaq. sudmaq. sutmaq. suztürmək. tüpürmək.
 tüpürmək. sağurmaq. sudmaq. sutmaq. sudturmaq.
 sutturmaq. suzmaq. sudramaq. süzmək. tüpürmək.
 sağurmaq. sudımaq. suzımaq. - **tükürtmək:** sutturmaq.
sudturmaq. 1. tufqürmək. tüpürmək. tıqşamaq (qş < > şq)
 dışqarmaq.
 - **qöz tiygəngə түкürmək:** nəzər dəğməsinə qarşı büyü
 yapmaq.
- tüqürük** **tükürük.** tökürük: tufürük: tüykülük.
- tüqürüq** **tükürük.** tüpürük. ağızdan sallanıb axan su. salya.
 - **tüpürük (tükürük) otu:** qarqa soğanı: soğanlı bitgi çeşiti.
- tüqüş** **tüküş.** biti. bitiş. bitmə. toxdam. toxdaş. son. sonuş.
 sonaq. xitam.
- tüqüş** **tüküş.** dövüş.
 - **tüküş açmaq:** dövüş başlatmaq.
 - **tüküş bolmaq:** qavqa edmək.
- tüqüşmək** **tüküşmək.** 1. dövüşmək. 1. düğümlətmək.
- tüqüştürmək** **tüküşdürmək.** dövüşdürmək.

- tüküşüvçü** **tüküşüvçü.** qacqacı. gürültücü.
- tügüt** **tügüt.** bərk. möhkəm.
- tüzüz** **tüküz. düküz. 1.** güclü. zorlu. bütün. tamam. tamam. **1.**
düz. tam. əksiksiz. mükəmməl. **1. təküz.** atın alnındaki
axıtma. - **tilqüz** at. alnında ağı olan at.
- tüzüzütqir** **tüzüzütqir.** tamam. tam. ham. barna.
- tül** **1.** bürümcəq. bürümcüq. tənzip. **1.** tor. ağı.
- **gəlin duvağı, üz örtüsü, tülü:** gəlin yanısı.
- tül** **1.** dəğil. **1.** tor. (< **tuğ**). pərdə örtük. - **tünlük** tuğu:
pəncərə, baca tıxacı.
- tülbent** **tülbend. 1.** sarıq. kafa < qapa. əmmamə. **1.** qadınlar
üzlərinə bağlayan yəmşək çalığ.
- tüləq** - **qarqa düləği: qarqa düğləği: qarqa düvləği: qarqa ibiği.**
qarqa iğnesi. qarqa qozağı. qarqa qoğzağı. qavalabardağı.
qavaldız. əbucəhl qarpızı. acı xiyar. güdə boylu, pis qoxulu ot.
- **tülək quş:** qurzaq.
- **qazaq tülək:** dörd yaşlı ərəkək kəklik.
- tüləq** **tülək. 1.** (< (**tük:** qıl + **lək:** **lak:** ayırma, qırma, nəfy simgəsi).
tük tökmə durumu.tük dəğişmə. **1.** ova alışdırılmış. - **tüləğə**
gəlmək: yola qıvama gəlmək. uyğunlaşmaq. **1.** kor. **1.** tülünqi.

yoxsul. dilənçi. **1.** huşlu. kürnaz. tapan. fəttan. **1.** tüylü. qıllı. **1.** apalaq. **1.** ağızı qırıq saxsı. təsti. **1.** tük dəğişmə töktükləri sırası. qoyun qırımı. - **tülək yılıxı.** tükün tökən heyvan. **1.** tükün tökmüş quş. tük töküb, tükün dəğişən quş.

- **quşların tülək, tük dəğişmə çağı, dövrü:** qırınsa (özəlliklə doğan üçün).

tüləmək **tülgəmək.** **1.** tük dəğişmək. **1.** tük tökmək. tükünü tökmək. - at **tülədi.**

tüləş **tüdəş. türeş.** qıldış. bir türdən, qıldan, qılığdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.

tülətmək **dölətmək.** **1.** quzulatmaq. doğurtmaq. **1.** yükün açdırmaq. ödətmək.

tülfir **tülvir.** gəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tülqər **dülgər.** **1.** baltacı. diləvərlik. səsənlik. şəşənlik. çəçənlik. **1.** doğramaçı. toğraçı. toğrac. nəccar.
- **dülgər tükani:** əriş.

tülqər **dülgər.** kərtgər. kərtər (kətgər ^(fars)). nəccar.

- **dülgər əresi:** kərgin. dəstərə.

- **dülgərlərin işlətdiyi aylağ (hilali)bir kəsər:** aydəmir.

- tülqərbalığı** **dülgərbalığı.** böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu piləkli balıq çeşiti.
- tülqərlik** **dülgərlik.** kəstərəçilik (< **kəsib daraqlamaq:** kəsib, biçib, daraqlayan, düzənləmə). nəccarlıq.
- tülqərliq** **tülgərlik.** - **incə dülgərlik:** tavşanlıq.
- tülqü** **tülkü.** - **tülkü balası:** balaq.
- **tülkü çeşitlərindən:** kəpək > fənək _(fars) (< **qapanğ** < **qapamaq.**) . dərisindən kəpənək, çuğla, qarsaq (< **qavsmaq** < qavramaq. qavsamaq: tutmaq. örtmək) düzəlinir.
- **tülkü dərisindən yapılan kürk çeşiti:** almakürk.
- **tülkü yuvası:** qaptan.
- tülqü** **tülkü. sağıl. 1.** tuqlu (**tuq:** düğün) bağılısı düğünü olan. kələkli heyvan, adam. **1.** qargaxas. alaca, boyalı bir qarga türü.
- tülkü qızıl dərisi, kürkü. altayı. cılğava.
- **tülkünün** tabu ismi: **tavulçu.**
- **qara tülkü:** dinəc, zənginliyi qorumaq üçün böyü.
- **tülkü quyruq:** yabanı darı.
- **tülkünün quyruqu:** kurnaz. hiləkar. kötü niyyətli.
- **tülkü yedi, bөрünü aldar:** tülkü yedi qurdu qandırır.

- tülqüboqan** **tülküboğan.** kəkrək, susuz, qırmızı bir çeşit üzüm.
- tülqücəq** **tülküçək.** dalqavıq, yaltaqçı.
- tülqüquyruq** **tülküquyruq** xoşquran. ispənah çeşitli bitgi.
- tülqüquyruq** **tülkü quyruq.** uzun quyruqlu qoyun cinsi.
- tülqülənmək** **tülkülənmək.** kopeyoğluluq edmək. zirəklənmək.
kurnazlıq edmək.
- tülqülüq** **tülkülük.** kopeyoğluluq. kurnazlıq.
- tülü tüslü** boyalı. rəhli.
- tülü** - **dəli dülü:** dəli dolu. alqın. alıq. çalıq. haşarı. ölçüsüz
davranmaq.
- tülü** 1. rica. yaxarış. 1. düş. rüya. 1. ütük.
- tülüq** **tülük.** 1. tüklü. - tülük yatım: içi tük döşək, yayqı. 1. tü. boya.
rəng. - nə **tülük** atdı o. 1. tür. türlük. qılıq. qıl. xuy. təhər.
qılıq. davraş. rəfdar. - ağır **tülüklü** kişi. - nə **tülük** kişidi. 1.
tükün boyası. tükə ilişik (mərbut) nərsələr. - bu at nə **tülük**:
bu atın rəngi (tükünün rəngi) nə?. 1. məxməlli. məxməri. -
tülük yasım: tüklü, pürüzlü, döşək. 1. qaltaqay. kələk. 1.
yülük. yoluq. tüksüz. 1. qırna. tükləri tökülmüş. 1. tüka.
rəng. boza (**y < > z**) boya. boyuq. boduq. çüvüt. süyüt.
suyut. öng. çalı.- nə **tülük** atdı o.

- **tülkü üzümü**: şuqlu.
- **tülük yadım**: tüklü yayqı, halı.
- **tülük ərüq**: aftalı.
- **tülkü üzümü**: şuqlu.
- **tülkü quyruğu**: üzüm çeşiti.

tülün 1. ayna. 1. ağıl. ayın çevrəsindəki işıq həlqəsi. 1. ağıl. ayın çevrəsindəki işıq həlkəsi.

tülünqi **tülünqi**. dlənçi tülək. yoxsul.

tülüş 1. **tüdəş**. tükləri boyaşlı. 1. türüş. türdəş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins.
- **tülüş** kişilər. 1. ücret. dəğər. əməğın qarşılığı alınan qarşılıq.

tülvir **tülvir**. gəlin odası tülü. örtü, pərdə.

tüm 1. tamam. qapac. qapat. qapam. bütün. həp. - ölkənin **qapatı** ayağa qalxdı. - bu toplumun **qapacı**: bu yığının hamısı.
- **qapat** işçilər birləşin. 1. tümlə. tamam. qapac. qapat. qapam. bütün. həp. - ölkənin **qapatı** ayağa qalxdı. - bu toplumun **qapacı**: bu yığının hamısı. - **qapat** işçilər birləşin. 1. tamamı. tamamiylə. həp. bütün. hamısı. cəmiən. bilcümlə. cümlətən. tümçə. cümlə. məcmu. - buların **həpin**

o qıldı. - həpimiz gördük.

- **açıqcası, tüm anlamıyla:** qaba türkcəsi. necə demişkən. - sənində bu ağadadaşın, **qaba türkcəsi**, mal dadaşın, oturub durmağın seçmir.

- **tüm ağ:** ağsın. ağşar.

- **tün, tüm, tum meşə:** qapız. tüngül.

- **tüm bililəri satılmış olan:** qapalı gişə.

tüm

tüm. düm. tum. (tün. tüp. tap. ton. tom. top. tum. tup. tüt. tut). 1. "teyxa. bütün. tinik" anlamında, söz bərkidici ilgəc. -

tüm qara. - **tüm** doru. **düm** ağ. - **tüm tüz:** düm düz. suvlanğ. düz. samqaf. dalı budağı olmayan ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç. 1. boğun. bükük. sıx. tünlü. dim. cuv. ap. lap.

bütün. hamı. barı. büt. 1. üzü qoyun. üzü quylu. yerə sarı

komalmış nərsə. - **tüm** yat: üzüquylu yat. - **tüm** gömür: üzü üsdə çevir. 1. kümə. qamağ. bütünlük. bütün. 1. qısır. tək

parça. 1. tam. köb. həp. bərk. qurs. bütün. cümletən.

yambar. yampar. tamma. bütün. olduqca. - **yambar**

sayqandı: çox gözəldi. 1. cüm. bütün. kamil.

tüman

- **işidüman:** işi kötü. işitərs. tərsdurumlu. kötüdurumlu.

tümaylanmaq

tamaylanmaq. dolunmaq. dolaylanmaq. bədr olmaq.

tümbə	dümbə. 1. qalaq. qalanmış nərsə. 1. arxa. sırt.
tümbə	tumba. yatağa atılıb dincin almaq. cocuq dilində "yatmaq" anlamındadır. - saat üçə gəlincə haydı tumba. yuxusu gəlincə tumba yatdı.
tümbək	dümbək. dəprək. danğqıra. dabuka. baraban.
tümbək	tumbaq. 1. buruq. burqu. əgri büğrü. 1. şişik. çevrəli. qarınli. girdə.
tümbək	tumbaq. dümbək. şişik olan nərsə. dövül. təbil. qarın.
tümbək	tümbürek. dövül. kövs.
tümbəl	dümbəl. qabarcuq.
tümbələbdüz	dümbələbdüz. dosdoğru. tastamam.
tümbələk	dümbələk. 1. təpirgə, təbil çeşiti. 1. axmaq. ənai. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş. abdal. 1. qamqalat. qapqalat. qayta. görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. koryat. bacarıqsız. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. alabaş. sərsəm. aldavıl. andavıl. şapşal.
tümbələk	dümbələk. dombalağ. tumbalaq.
tümbələm	- dümbələm düz: doğru doğrudan. - doğru doğrudan gəldi üstümə.

tümbətün	- tümbətün düşmək : tumbaymaq . yoxolmaq. ölmək.
tümbüq	dümbük . qurumsaq başı.
tümbüqlüq	dümbüklük . qurumsaqlıq.
tümbül	tünəbül . dünbül . tərəcik. - çıx dümbülə bax gör mal gəlir. - dümbülə çıxıb baxdıq.
tümbürək	tümbək. dövül. kövs.
tümcə	> cümlə . 1 . söz topluluğu. 1 . bütün. həp. məcmu. 1 . hərəkəs. hamısı. 1 . sistim. dizgə. düzgə. düzən. dizən. 1 . mənzumə. 1 . düzən. dizən. göstəri. göstərgə. sistim. - tümcəsi : cümləsi. hamısı. tamamı. - tümcə qapısı : el, imum, xalq, tümcənin (cümlə) girdiyi qapı.
tümcə	1 . kümə. yığın. 1 . cümlə.
tümcəli	dizgəli. düzgəli. düzənli. dizənli. sistimli. sistimatik.
tümcəlik	cümləcik . tümcəmsi. kiçik cümlə, tümlə.
tümcəmsi	tümcəlik. cümləcik. kiçik cümlə, tümlə.
tümcəsiz	dizgəsiz. düzgəsiz. düzənsiz. dizənsiz. sistimsiz.
tümen türlük	çox çeşitli.
tümen	dümen . 1 . yönətim, idarə düzəni, sistemi. 1 . kələk. əğrib. giris. gizir. girişim. dolaq. yapalaq. duzaq. hilə. dalaverə. - dümen çevirmək : qarışıq, dalverəli iş yapmaq. - dümen

qırmaq: 1. yol dəyişmək. 1. azmaq. - **dümen kişi:** sonuncu. ən arxada qalan. - **dümeni əğri:** yan yan, yalpalayaraq gedən. - **dümeni qırmaq:** baş alıb gedmək. uzaqlaşmaq. ıraqlaşmaq. ırılmaq. - **dümeninə baxmaq:** **dümenin güdmək:** öz girdəcinə, karına baxmaq.

tümençi **dümençi.** 1. yönətçi. idarə edən. 1. kələkçi. qalayçı. dolaq. yapalaq. duzaq. hiləli. dalaverəçi. 1. sonuncu. ən arxada qalan.

tümenə qalın iğnə.

tümenləmək **dümenləmək** kələhçilik etmək. aldava başvurmaq.

tüməcin həp bərabər. bütün. cəmə'n.

tüməq **tümək.** 1. **tümət. dəmət. təmət.** bükmə. büskə. küsgə. taxma. sapma. sabba. düzmə. tükmə. kütmə. bükmə. töpmə. bağ. bağlıq. bağıt. bağat. bağça. bağma. boğça. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. 1. **tümük.** (> **dəmağə** _(fars)). tümsük. hər nəyin tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü.

tüməq **tümək.** bağlamaq. - **tü** ağzın. - qapını **tü.**

tüməqir **tüməkir.** qalandır. qalantur. qalnadır. qalnatur. qələndər. danqatur. donqatur. qalaylı. qalğatur. özün tutan.

özsəçir. özseçir. özuzar. qurra. gurra. quraq. guraq.
 şişrən. pozlu. foslu. qırlı fırlı. qırıl fırlı.xudpəsənd.
 mütəkəbbir.

tüməl **düməl. 1. > donbəl.** qabarcıq. çıpqa. çiban (< çırq. çiq).

göydürgi. çiban. 1. dəmət. dəsdə. topal. bəsdə

tüməl külli. bütünsəl.

tümən - **tümən tümən:** çox çox.

tümən **dümən. 1.** əyalət. 1. kələk. dolaq. duzaq. 1. yönətim.

idarə. komitə. 1. sükan. fərman. 1. quyuq. 1. idari. 1.

kələk. hilə. 1. on bin. 1. on min kişi. bərk çox. ən böyük

yığılcam. 1. duman.sis. 1. avdan. bucaq. 1. pul kisəsi. 1.

sükan. 1. hər nəyi çoxu. - **tümən** türlük sözlədi: bollu, qollu

nərsədən qonuşdu. hər qıl sözlər, türlü tümən sözlədi. - **tümən**

tümən. bək çox. - **tümən** minq: min kərə min. - tümən minğ

yarmaq: bir milyon para.

- **dür dümən:** al alvan. rəhbərəh.

tümən **tuman. tümənğ (< tuqman. tuqa < tuq).** 1. on min. 1.

çoxluğu göstərən söz. 1. quyu. qəza. sancaq. 1. vilayət.

sancaq. bayraq. baydaq. 1. aşağı. - **baş tümən:** baş tübən.

başı aşağı.

- tümənq** tumanğ. tumanğı (< tuqman. tuqan < tuq). tümən. son. axır. hər nəyin aşığı, uzağı.
- tümənli** dümənli - dümənli düdənli dumanlı tutanlı. tutala düdala. dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- tümənlik** bütünlük. tamamlıq.
- tümənmək** tumanmaq. (< tuqman. tuqan < tuq). baylanmaq. bəylənmək. bayınmaq. bayıqmaq. varlanmaq. zənginləşmək.
- tümət** dümət. tüməl. düməl. dəsdə. topal. bəsdə. çiban.
- tümət** tümək. dəmət. təmət. bükmə. büskə. küsgə. taxma. sapma. sabba. düzmə. tükmə. kütmə. bükmə. töpmə. bağ. bağıq. bağıt. bağıt. bağça. bağma. boğça. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə.
- tüməvarım** istiqra'.
- tümiləmək** 1. tümilənmək. timbildəmək. səkərək qoşmaq. 1. dobalaqlamaq.
- tümqömmək** tümgömmək. tərs, uzu quylu çevrilmək.
- tümlə** - tümə qapısı: gənəl, təməl, baş qapı.

- tümlə** tüm. tamam. qapac. qapat. qapam. bütün. həp. - ölkənin **qapatı** ayağa qalxdı. - bu toplumun **qapacı**: bu yığının hamısı.
- **qapat** işçilər birləşin.
- **bu tümlədən, cümlədən**: bu çərçivədə. bunlar kimi.
- **qara tümlə: qara cümlə**: dörd sayım işləmi. çahar əməli əsli.
- tümləmək** doldurmaq.
- tümləmək** yummaq. bükmək. söndürmək.
- tümləsi** tümü. tamamı. qapacı. qapatı. qapamı. bütünü. həpsi.
- tümləsin** **tümlətin. cümlətən (c < > t)** hamısı. tükəl. tümü. bütnü. bütünü. tamamı.
- tümləşdirmək** tamamlandırmaq. ərİştirmək. çağlandırmaq. olqunlaşdırmaq. toxundurmaq. doldurmaq. təkmillətmək. baliğ etmək.
- tümləşmək** **tamamlanmaq. təkmilləşmək. toxunmaq. dolmaq.** olqunlanmaq. olqunlaşmaq. oluşmaq.
- tümlətən** **cümlətən. topdan. birlikdə. birdən. məcmuə'n.**
- tümlətin** **tümləsin. cümlətən (c < > t)** hamısı. tükəl. tümü. bütnü. bütünü. tamamı.
- tümləyən** tamamlayan. bütünlər. mütəmmim. ikmal edici.
- tümlük** külliyyət. aləmgirlik.

tünlük	tünlük. aydınlıq. baca. pəncərə. dəlik. dambaca. çatıldı. çatlaq. deşik.
tümmək	1. yumrulanmaq. yuvarlanmaq. ağırşaqılanmaq. dağın domalıp çıxan sivri yeri. 1. təpəcik. tümsük. tünqqək. dönq. dönqəs. dönqqök. dönqçük. tünqək. ör. qabarcıq.
tümmələng	- hər nəyin tümmələngi, üyşmələngi: qubba. gubba. kübbə.
tümmüş	- hər nəyin tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü: tümək. tümük. (> dəmağə (fars)). tümsük.
tümör	1. qubus. qumus. siğil. ur. 1. tomur. tımır < tom < yom < yum.
tümrü	qaval. dəf.
tümrüq	dümrük. qaval. çıldırma. dəf. - tümrüq ağası : türmə başçısı, müdürü.
tümsə	(uca hündür yer). tumas. tomas. minbər.
tümsək	dümsək. (< tüm. tün: tümmüş. yumuq. bükük). 1. yumru. ur. or. şişik. qabarıq. bez. dik. aşığın tümsək yanı. qambır. təpə. adır. {adırlıq: engəbəli yer}. təpə. örqüc. hörqüc. tumur. tummur. tuppur. 1. yüksək . ur. uc. təpə. zirvə. top. alanğ. 1. qanbur. kanbur. kambur. (beli) bükük, bükü. (arxası) çıxıq. əğri. yumru. kəmrik. mühəddəb.

təpələmə. yığın. daşqın. öbək. - çox işləməkdən **kambur** olmuş. - orasında **kamburu** vardır. - duvar **kambur** vermiş. **1.** tuquş. kambur. hörgüc. çıxıntı. qabartı. tuppur. duppur. təpə.

tümsəq **tümsək.** **1.** çıxıntı. çixin. əğinc. **1.** domalıc. dombalıc. kopalıq. kopalıc. qopanıq. kambır > kəmpir. təpənık. kəpənık. bağquruc. bağquruc. bağqanıc. yumrınıc. yumranıc. **1.** gompır < kampır. qoz. qozalaq. çıxıntılı. **1.** qoğzaq. çıxıntılı. **1.** qubba. koba. **1.** tumaq. toraq < > toqar. qalağ. **1.** qabarıt. qabartı. çıxıntı.

- **hörgükə oxşar tümsək, çıxıntı:** hörgük.

- yüksək yaylaları, **hörgüyə oxşar** dağlar qapatmış.

tümsəqli **tümsəkli.** domalıc. qabarıtılı. çıxıntılı. dirsəkli.

tümsəlmək **1.** tomalmaq. domalmaq. dombalmaq. çömbəlmək.- duvar **domalmış:** qarın vermiş. **1.** yumrulmaq. yamrılmaq. yamrı yumru olmaq.

tümsəlmək **dombalmaq.** domalmaq. təpəlmək. kəpəlmək. kopalmaq. qopanmaq. kamburlaşmaq > kəmpirləşmək. bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq. yumrulaşmaq. yumranmaq.

- tümsəltmək** tomaltmaq. domaltmaq. dombaltmaq. çömbəltmək. -
yükü almaq üçün arxasını **domaltmaq**.
- tümsətmək** qanburlatmaq. kamburlatmaq. kanburlatmaq.
büklətmək. bükmək. əğritmək. yumrutmaq. kəmritmək.
mühəddəb edmək.
- tümsüq** **tümsük**. tümək. tümük. (> dəmağə (fars)). hər nəyin
tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü.
- tümsüq** **tümsük**. **dümsük**. tumşuq. yüksək. dimdik. dağ burnu >
dom > dombə.
- tümsüymək** **dümüymək**. (< tüm. tün: tümmüş. yumuq. bükük). əğilmək.
yumulmaq. bükülmək. qozlaşmaq.
- tümşəq** **tümşək** > **təmişk** (fars). tikəntutu. tikantutu. dikəntutu.
böğürtgən.
- tümşəq** **tümşək**. kabarıq. tümşük. təpəcik. tümmək. dönq.
döngəs. dönğqök. dönğçük. tüngək. ör. qabarcıq.
- tümtəq** **dümtək**. timpo.
- tümtüz** **dümdüz**. düpədüz. dosdoğru. apaçıq. müsəttəh.
- tümü** 1. hamısı. tükəl. bütnü. bütünü. tamamı. cümləten. 1.
tomarı. tumarı. tamamı. tamı. bütünü. hamısı.
- tümü** **tümləsi**. tamamı. qapacı. qapatı. qapamı. bütünü. həpsi.

- tümük** **dümük.** 1. yumuq. məşquliyətki. dölməç. səmiz. oklu. oplu. but. bütün. but çıxmaq: başarmaq. dolmaq. 1. toluq. dolu.
- tümüq** **tümük. tümək.** (> dəmağə (fars)). tümsök. hər nəyin tümmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü.
- tümüləmək** qatıb qarışdırmaq. şillaqlamaq.
- tümülüs** komalışmış, yığılmış nərsə. bir qəbir odağı ilə onun üzərində oluşturuşulan yığma təpə.
- tümür** **dümür.** - **dəmir gəlib, dümür gəlməyib hələ.**
- tümürləmək** dürürləmək. yumurlamaq. sarmaq. qatlamaq. bükmək. bürkürmək. devşirmək. toplamaq.
- tümürlənmək** dürürlənmək. yumurlanmaq. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək. topnalmaq.
- tümüylə** başbütün. bütünüylə. tamamiylə. bütün bütün. büsbütün. başgötər. bütünüylə. hamısı.
- tümüzə** iğ. çərxə bağlı, dəğirmən (döğürmən, dövürmən. fırlanan) oxu, mili.
- tün tünək** gecə yarısı.
- tün** 1. < **tünğ** < **tüğn.** qara. qapalı. gecə. 1. tünd. iti. qara. şiddətli. - **qara söğüq.** - **qara qış.** - **tün aydın:** genizə uğur.

geniz xeyir. - **tün, tüm, tum meşə**: qapız. tüngül. **1. dün.**

keçmiş çağ, yaxın keçmiş. - **dün qucaq açanlar, bu gün əl açır. 1. gecə.** - **dün bir bu gün iki**: tezax olunan, keçən iş. - **dündən bu günə**: çox qıssa sürə içində. - **dün kimi**: çox yaxında olmuş kimi. - **dünü günü**: gecə günün. gecə gündüz. - **dünlü günlü**: gecəli günəli. gecəli gündüzlü. - **əşit güntün: gün dönümü**: əşit güntün. gecəylə günüzün əşit olduğu gün. - **gün dönüm bayramı.** - **tün fişəyi**: göyə uçurlan, boyalı ışıq saçan fişək.

tün **tünq.** {tünq < > tunq < > tuq. "nq" burundan çıxan səsdir. kimi sözlərdə "n" düşüb "q" qalıb, "tünq > tuq" kimi. kimi sözlərdədə "q" düşüb, "n" qalıb, "tünq > tün" kimi} **1. gerçək.** həqiqət. **1. tuşqan. tutuşqan. odluq. tulambar. hamam ocağı. 1. gecə.** - **tün ortasında**: gecə yarı. - **tündən tünə atmaq**: yer dolaşdırmaq. - **tündən tünə**: uzaq yerlərər. pisdən pisə. - **tündür gübdür**: tünü günü: tün gün: gecə gündüz. gecəli gündüzlü. igirmi dörd saat. - **tün qatmaq**: gecə yolçuluq etmək. - **bu gün tün**: bu gün gecə. - **yeddi tündə**: gecə yarisında, yeddisində. - **tünü tüşü**: gecə gündüz. **1. tin.** gerçək. doğru. **1. boya. irəng.** - **al + tün**: qızıl + tün: qızıl

- irəng qırmızı boyalı dəmir. **1.** yön. tərəf. **1.** tünək. qəbir. **1.** bağlı, tətıl olan durum. - **tünlügün:** bağlıgün. bazartəsi.
- **tünlə** belə basdıq: hicuma keçdik.
- **tündəki түşdə görünür:** gecədəki yuxuda görünür.
- tünambarçı** tulanbarçı. külxanbəyi. biçgin. bıçqın (< biçmək).
çapqın. çalamıt. haylaz. yaramaz. gobud. qolçomaq.
- tünbətün** **tünqbətün.** (< tün + bat + ın). gömülmüş. batmış. yerə girmiş.
- tünc** tuc. mis.
- tüncə** **tüncük. tüngə.** (< toğunca: ilk olan). { < **tünqcük** { **tüğən. tüqnə** (< **tüq. tuq**)}. **1.** ilkə. ilkin. ilk doğulan cocuq. **1.** birinci alana, meydana çıxan. **1.** vəliəhd. **1.** ivriq. kündük. qumqan. aftafa. **1.** bardaq. ayağ. çömlək.
- tüncəyin** **tünqcəyin.** gecələyin. gecəyə bağlı, özəl nərsə.
- tüncüq** **tüncük. tüngə. tüncə.** (< toğunca: ilk olan). **1.** ilkə. ilkin. ilk doğulan cocuq. **1.** birinci alana, meydana çıxan. **1.** vəliəhd.
- tünel** yolağ. qolağ. yer altı oyuğu. dəhliz. daluz.
- tünəc** **dönəc. tonc.** yırtıcı heyvan nini.

- tünəq** **dünək. tünğə. dünğə.** (1. < **tün**: gecə. 1. **tünğ** < **tüqn**: düğn: düğün: qapalı. 1. < **dönmək**). 1. alçaq. dar. aşağı. 1. qaranlıq. 1. dumanlı. tutuq. tutqun. boğqun. 1. dünya. fələk. 1. döngə. dönək. qancıq. keçici. keçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti. 1.ilk axşam. - **tün tünək**: gecə yarısı. 1. dünya. dalay. - **tünək çəmbərin keçmiş: tünək darağın savmış**: dünyanı əşib eşmiş. isti soyuq görmüş. sınavlı, görməgəy, təcrübəli. - **tünəyin, dalayın itirmək, şaşırmaq**: nə yapacağını bilməmək. başın itirmək. - **tünək dönəyinə çarpmaq**: dünya kələyinə düşmək.
- tünəq** **tünək. tünğək.** 1. daxili. şəxsi. xisusi. 1. tinlan. tınlan. zindan. qamağ. dusdax. 1. qonuş. gecələyən yer. 1. tutsaq. türmə. həpəsxana. zindan. 1. **tünğə**. təpnə. dəfinə. gənc. gəncinə. xəznə. tübək. 1. **tünq**. ağızı dar su qabı. 1. in. nin. yuva.quşun, toyuğun yatan yeri, tünləyən, gecələyən yeri. 1. gecəyə özəl nərsə. 1. tün. sin. qəbir.
- tünəqün** gecə gündüz.
- tünəqün** **tünəgün**. dünən. keçən gün.
- tünələ** **tünqələ. dünələ.** dünya. evrən. çevrən.

- tünəmək** **tüngəmək.** gecələmək.
- tünən** - **ısrığa günün, yarını, bu günün dünəniydi.**
 - **ləpəni demə düğünü de, dünəni demə, büyüdü de.**
 - min kərə boya, min kərə bəzə, **dünənki köhnədir**, bu günkü təzə.
 - **yaşamağa dünən gecdi, yarın tezdı.**
- tünən** **dünən. tüngən.** tünəgün. dünən. dün. keçən gün.
 - **uzağı gün:** keçmiş gün.
 - **tünənli:** dünəndən bəri.
- tünənqi** **dünənki. dünki.** naşı. yeni. - **dünki** cocuq.
- tünəp çıxaru** **tünqəp çıxaru.** gecəni keçirmək.
- tünər** **tünərik. 1.** qarnqulu yer. sin. qəbir. - **tünərikə** batmış: ölmüş. **1. < > toranıq.**
- tünərcək** **tünqərcək.** cib.
- tünəri** **tünqəri.** tün yeri. batı.
- tünəriq** **tünərik. tünər. tünğərik. 1.** qarnqulu yer. qaranlıq. sin. qəbir. məzar. - **tünərikə** batmış: ölmüş. **1. < > toranıq. 1.**
 tünək. qarılğa. qaranlıq. dumanlı sisli hava. - bulutlu
tünərik gün.

- tünərmək** **tünğərmək.** 1. qaranlamaq. qararmaq. gecəlmək. 1. qararmaq. qaranğlamaq. uzaqdan qaralılıb, gözə görünmək. - **tünərə** göründü: birdən göründü.
- tünəsi** - **evində bayquş tünəsi!:** **evində bayquş ötəsi!:** evində bayquş yuvalasın. evin dağılsın.
- tünəş** gecələmə.
- tünəşmək** **tünqəşmək.** birlikdə gecələmək.
- tünəşmiş** - **hər nəyin tūmmüş, tomlaşmış, tünəşmiş, burun bölümü:** tūmək. tūmük. (> dəmağə _(fars)). tūmsük.
- tünətmək** **tünğətmək.** 1. gecələmək. gecələtmək. 1. gecikdirmək. yubatmaq.
- tünəy** **dünəy.** qoruncaq. bükük, örtülü, kölgəli yer. mal heyvanın çöldə sığağdan, yağmırdan qorunan yeri.
- tüniqə** **tünikə. tünqikə.** (< **tin.** tən: incə). tənikə. incə, nazik dəmir qatı. sac. - **tənikə** qaça: tənikə qutu.
- **tünkəsi boşalmaq, üzülmək:** zayıflamaq. gücsüzləşmək. gücü tükənmək.
- **tünkəsin tavusmaq:** canı burnuna gəlmək. betab düşmək.
- tünq** **tünq.** 1. tükük. parç. 1. qumqan. su qabı. qumquma. 1. **tünək. tünq. tünqənq** { **tüğən. tünqə** (< **tüq. tuq**)}. neçə

bardaqlıq, ayağlıq su qabı. qulplu su qabı. su govduşu.
ağzı dar su qabı.

tünq **tüŋg.** 1.kövrəz. kürəz_(fars)(< kövəz). küzə. 1.parç.
suçuqal. suçulaq (< **su**yu çulqayan). 1.təsti. govut.

tünq **tüŋğ.** < **tüŋn** > **tün.** 1. qara. qapalı. gecə. 1. qanaca.
qanca. qanata. çanqa. çalqa. panca. pəncə. parç. su
qabı. 1. qanat. kanat. çanat. güğüm.

- **qarınli, boyunlu tüŋg, parç, su qabı:** ibriq. qarsoğudan:
sürahi.

- **uzun boyunlu, qulpsuz tüŋg, parç:** qarava. kalaba.
qarvalaq. qarvaki.

tünq **tüŋğ.** bax > **tünd.**

- **tüŋğ iy: tünd iy:** aşı iy.

- **tüŋğ boyalı: tünd boyalı:** boyası açıq olmayan. quyu. rənqli.

- **qoyu** çay.

tünq **tüŋğ. düŋğ. tün. tunq.** 1. tanıq. adlım. şöhrət. - çox **tünlü:**
çox adlım. - el **tünlü:** el içində adlım. - tünü çıxınca, tütü çıxdı:
adı çıxınca, tüstüsü çıxdı. 1. tüm. tümü. topu. topdan.
kompilet. kamilən. həpsi. bütün. büsbütün. başdan başa.
başdan sona. üst üsdə. ümdə. imumi. - **tün** satış. - **tün**

çağrış. - **tün** düşüm: külli ürün, hasil. **1.** gecə. gecə qaranlığı. **1.** olağanüstülük. **1.** qalxız. qovzax. **1.** çınğıraq. çan. **1.** kötük. - ayağım **tüngə** ilişib yıxıldım. - ağac **tüngəsi**.

tünq **tüñğ.** ibriq. toppan.

tünqcə qumquma.

tünqcüq **tüñğcük.** tuncə. bardaq. ayağ. çömlək. çölmək.

tünqə **düngə. tünək. dünək.** (**1.** < **tün:** gecə. **1.** **tüñğ** < **tüqn:** düğn: düğün: qapalı. **1.** < **dönmək**). **1.** alçaq. dar. aşağı. **1.** qısıq. tünük. dar.

tünqə **düngə. tünək. dünək.** **1.** alçaq. dar. aşağı. **1.** qaranlıq. **1.** dumanlı. tutuq. tutqun. boğqun. **1.** dünya. fələk. **1.** döngə. dönək. qancıq. keçici. keçən. keçəgən. keçib gedən. keçəri. ötücü. əslək. əsnək. dayimi olmayan. müvəqqəti.

tünqə **tüngə < > təngə > təkne.** **1.** qırağı yayvan böyük qab. **1.** çuxur. **1.** gəmi. **1.** qopuzun şişik bölümü. **1.** gəminin alt açığılıq bölümü.

tünqə **tüngə. tuncə. tuncük.** (**< toğunca:** ilk olan). **1.** ilkə. ilkin. ilk doğulan cocuq. **1.** birinci alana, meydana çıxan. **1.** vəliəhd.

- tünqə** **tüngə. (tinək. tingə). {düngə. döngə. danuq, donqa} {bax > tünqü}**. 1. qoğzaq, şişik nərsə. qara malın belində olan tük zolağı. - bu malın **düngəsi** kiçikdi. 1. yanqa, yeni tingə. mövün körpə cücərmiş. körpə ağac. 1. **tüngi. tünqü.** inək.
- tünqə** **tüngə.** 1. **tonqa.** ərsənin düzülmüş, yığılmış durumu. tutam. bağı. dəsdə. - tütün **tonqası**: tütün bağı, bağılısı. 1. **tügə. dügə.** gənc inək. hələ doğmamış inək. 1. **tünək.** təpnə. dəfinə. gənc. gəncinə. xəznə. tübək.
- tünqək** **tüngək.** 1. **tügn. tünq (< tük. tuq).** tügəng. tünqək. bardaq. ayağı. 1. dönq. dönqəs. dönqqök. dönqçük. ör. qabarcıq. təpəciq. tümşüq. tümmək.
- tünqək** **tüngək.** dönq. dönqəs. dönqqök. dönqçük. tünqək. ör qabarcıq. təpəcik. tümşük. tümmək.
- tünqələq** **tüngələk.** biçimsiz. gobud. qapdal. hantal.
- tünqələmək** **dünqələmək. döngələmək.** sözündən dönmək.
- tünqəli** **tüngəli. tinqilü. tənqilü.** qapalı. bağlı. ümütsüz. ümüdü kəsilmiş. çarəsiz.
- tünqəlmək** **tüngəlmək. tinqilmək. tənqilmək.** qaranlıqa, tünlüyə düşmək. umacı (> ümüdü) kəsilmək. - **tüngülmə**: üzülmə. -

tümbgülən durum: ümütsüz qoşul, şərayit. - **tüngülüb** izinə

döndü: ümütsüzlenib geri döndü.

tünqəlsiz **tüngəlsiz. tinqilsüz. tənqilsüz.** açıq. ümüt verici. yol açan.
irşad.

tünqərək **tügərək.** aylan. dayrə. dolay. ov. sənber. çənber.

tünqəy **tüngəy.** 1. tay. bənzər. - **tüp tünqəy:** lap oxşar. 1. tamam.
olur. oldu. əvət. - **tüngəy,** o gəlmir. 1. tüm. toplu. 1. yığın.
məcmu. bütün. 1. yanlış olmayan. gercək. doğru.
əsgiksiz.

tünqi **dünki.** dünənki. naşı. yeni. - **dünki** cocuq.

tünqi **tüngi.** külxan bəyi. tulambarçı.

tünqi **tünği. tüngə. tünqü.** 1. inək. 1. tünki. gecəki.

tünqiqi **tünğiği.** qarnı yoğun.

tünqirliq **tüngirliq. tinqürlük.** qohumluq.

tünqitmək **tünğitmək. tünğütmək.** 1. dönqitmək. tənqitmək.
döndərmək. munqitmək. 1. əğmək. yuxarıya doğru
yüksəltmək.

tünqqə **tünğgə.** batağlıq.

tünqlə donmuş. içinə çəkilmış, qapanmış. kəndi aləmində.

- tünqləmək** **dəngləmək.** yığıb bir yerə qoymaq, yan yana qoymaq. qarşılaşdırmaq. bənzətmək.
- tünqlənmək** **tünğlənmək.** 1. birikmək. qabarmaq. şişmək. qalınlaşmaq. irilənmək. bəslənmək. olqunlaşmaq. 1. təhmil olmaq. başa düşmək.
- tünqlüq** **tünğlüq.** pəncərə. ocaq. baca kimi evdəki dəliklər.
- tünqlüq** **tündlük.** atar tutar. itilik. hiddət. şiddət.
- tünqşü** **tünğşü.** tünğüş. tünüş (< tün). şəmdan.
- tünqtar** **tünğtar.** gecələrin bəkləyən.
- tünqü** **tünğü. tünqi.** 1. tünğür. dünür. düğün (< tünq). arvadın qatnaşmaları, tayfa tırığı. 1. tutum. ümüt. güc. zor. səbir. dözümlü. dayanma. dirənmə. - **tünqəsi boşalmaq:** tünqəsi tavusmaq. **tünqəsi** üzülmək: tükənmək. gücü tükənmək. gücsüzləşmək. zayıflanmaq. cana doymaq. 1. axşam çağı. gecə. - **tünqü** saat onda: axşam saat onda. - **tünqüsün:** gecələyin. - **tünqüsün** uyxu yox, gündüzün dinci yox. 1. inək.
- tünqü** **tünğü.** tanqu. kərəviz. buynuzdan olub, kürəyi çirtib qan alma aracı. həcəmət ayqıtı.
- tünqüc** **tünğüc.** ilk. birinci.
- **tünğüc qart:** soyun ən yaşlısı. sülalənin ən yaşlı kişisi.

tünqüç	tüngüç. tanquc. 1. ilk. ilkin. birinci. 1. əsg. yaşlı. - tüngüç qart: soyun, elin ağ saqqalı.
tünqül	tüngül. 1.qapız. tün, tüm, tum meşə. 1.yabanıl. yabanı. asav. vəhşi. cəngəli.
tünqül	tüngül. vazgeçmə. üz çevirmə. əlvida demək. qırmaq işi.
tünqüllüq	tüngüllük. yabanıllıq. asavlıq. vəhşilik.
tünqülmək	tüngülmək. umudu kəsmək. - anı taparından tüngülüb izinə qayıtdı: onu bulmaqdan umudunu kəsip geriye döndü.
tünqülmək	tüngülmək. vazgeçmək. üz çevirmək. əl çəkmək. əlvida demək. qırmaq. ümüdün kəsmək. tükənmək. - evdən tüngüldüm: bir dəfəlik, büsbütün qırdım, ayrıldım. - mən səndən tüngüldüm. - durmuşdan tüngülən: yaşamından bezən.
tünqülöv	tüngülöv. umudu kəsmə. umutsuzluq.
tünqülövlü	tüngülövlü. çarəsiz. ümitsiz.
tünqülövsvüz	tüngülövsvüz. ümit verici. ümit verən.
tünqünqə	tinqünqə. tənqülqə. kündə. ağacın kökü. tünqıqı: qarnı yoğun.

- tünqür** **düngür.** 1. quda. dünür. qohum. 1. albastı. alabucu. pəri. qul. dev. umacı. cin. 1. tüngü. dünür. düğün. (< **tüq**). arvadın qatnaşıqları, tayfa tırığı.
- tünqür** **tüngür.** < **tügnür.** tünük. tünlük. (< **tün. tüng. tügn**). 1.qara. tutqun. 1.dar. sıx. şulux. qarmaş.
- tünqürləmək** **tüngürləmək. dünürləmək.** birini kəndinə dünür, qohum saymaq. dünürlüğe alı etmək.
- tünqürlənmək** **tüngürlənmək.** kəndini birinə dünür salmaq.
- tünqüsün** uyxu yox, gündüzün dinci yox.
- tünqüş** **tüngüş.** tünğüşü. tünüş. (< **tün**). şəmdan.
- tünqüşmək** **tüngüşmək.** baş əgmək. tünğütmək.
- tünqütmək** **tüngütmək. tünğitmək.** əgmək.
- tünlə** 1. qap qara. 1. qecələyin.
- tünləmək** **gecələmək.** 1. gecəni keçirmək. gecə çağı nərsə ilə yollanmaq, məşqul olmaq, yol gedmək, işləmək. 1. tünəmək: quşların ağac üsdündə gecələmələri.
- tünləşmək** tünlük olmaq. qalaballaşmaq. şuluxlaşmaq. gövğəlaşmaq. mə'rəkə qurulmaq.
- tünlətmək** şuluq salmaq.
- tünlü** boğun. bükük. sıx. yığıq. bölük. tuluq. tüm.

tünlüq

tünlük. (< **tün**: sıx). (< **tün**. **tüm**. dolu). **1.** kom. çoxluq. basabas. koma koma: tom tom. tum tum. tüm tüm. **1.** tütünlük. düd, tütünün çıxması üçün baca. çadırın təpəsində olan baca. açıqlıq. baca. pəncərə. örün. - ertə durmayan qadın, **tünlüyündən** bilirəm. - bir **tünlükdən** gün görmək. **1.** gecəlik. bir gecə uzunluğu. - bir tünlük yol. **1.** quzey. quzeydəki. **1.** çadırın yuxarısında, oxlarının birikdiri girdə çatıq, düğün yer. **1.** quzey. - **tünlük tala:** quzey qutbu. **1.** çoxluq. yığın. cəmiyyət. çadırın tünlüyü. örünq. dəlik. tümlük. aydınlıq. baca. pəncərə. dəlik. tümlük. pəncərə. dambaca. tümlüq. çatıldı. çatlaq. dəlik. deşik. pəncərə.

tünlüq

tünlük. **1.**boğun. **1.** boğun. duman, düd, tüstü çəkmək üçün, qubba tavanda yerləşən baca, deşik. **1.**hava dəliyi.**tünük.** tünğür < tünğür (< **tün**. **tünğ**. **tünğ**). **1.**qara. tutqun. **1.** **tünük.** dar. sıx. şulux. qarmaş. **1.tütənğ.** **düdəng.** **tütənək.** **düdənək.** **tütək.** **düdək.** **tütəklik.** **düdəklik.** **tüpəklik.** düd yolu, deşiyi, bacası. tulambarlağın (külxanın) tüstüsün dışar daşıyan deşik, baca yol. **1.**düdlük. dudluğ. **1.**tünğə. qısıq. dar. **1.**gözənək. **1.tünlük.** tünğür < tünğür (

< **tün. tünğ. tüğn**). 1.qara. tutqun. 1.dar. sıx. şulux.

qarmaş. 1. qıncaqınc. kipəkip. qalabalıq. qalaboluq.

qalabolluq. şuluxluğ. 1. sıx. sıxışıq. qaraqurum.

qalabalıq. qarabalıq.

- **söz tünlüyü**: söz qalabalığı. qalo məqal.

tünmək

1. donmaq. tutunmaq. darqınmaq. 1. tonmaq. donmaq.

tunmaq. tutulmaq. qapanmaq. tıxanmaq. bağlanmaq.

tıxanmaq. - göy **tündi**: buğlandı. bulutlandı. - qapı **tündü**. -

art **tündü**: gədik qapandı.

tünörünqi

tün örüngi. qararmış. bulanmış. - **tünörünqi** gözləri,

görmədi heç bir nərsəni.

tünt

1. < tün: tutuq. tutqun. qonuşmaz. - **tünt** kişi: qaşqabaqlı

adam. 1. tox. basıq (doluluq. bütünlük). sıx. - **tünt** toğay: sıx

meşə. 1. güclü.

tünt

tünd. 1.iti. çala. yeyin. kəsgin. 1.qırasıya. iti.

öldürəcəsinə. əzicəsinə. 1.qırçın. qırıcı. sərt. dik. qatı.

kəsgin. 1.qırman. iti. yeyin. 1.sərt. kəsgin. toxunaqlı. dəli.

aşırı. iti. - **dəli** bibər. 1.tün. iti. qara. şiddətli. - **qara söğüq**.

- **qara qış**. 1.tıqcır. tıqric. qaranlıq. qoyu. 1.yoğun. koyu.

1. öfgəli. acı. iti. sınırlı. qırıcı. qırçın.

- **çox quyuq, tünd**: qaraqunqırı.
- **tünd!**: ivdir!. **çabıq!**. **çal!**. **çal!**. **tez!**. **yeyin!**. **iti!**.
- **boyaların ən qoyusu, itisi, tündü olan boya**: qara. - **qara üstünə, yox boya, aca verdin, ver doya**.
- **çox tünd, iti, kəsgin**: acar.
- **qoyu, tünd boz boya**: qara ala. qarala.
- **boyaların ən qoyusu, itisi, tündü olan boya**: qara. - **qara üstünə, yox boya**.

tünt

- tünd** <> **tünğ**. **1.** acı. cik. çığırı. kibrit. quru. iti. bədəxlaq. qoyu. yanığ.- **yanığ** boya. - yanığ qara. - **acı** səs. **1.** bat. bət. bətər. iti. bərk. ağır. buğlü. bulğur. qəliz. çabuq. sabuq. çiqildəm. cıdamlı. çaqlı. iti. yeyin. yıldam. ildam. öktə. öfgə. qızqın. hirsəndirən. yanağan. bövlənmiş. iti. titiz. tiz. kəsgin. **1.** əkmir. əsmir. boğuş. **1.** qoyu. qəliz. - **qurum betli**: qoyu rəngli.
- **ökte** sözlər söyləmək bilməm sana yanırım.
 - **tünd qırmızı**: qoyu al, qırmızı. qoya.
 - **tünğ iy: tünd iy**: aşı iy.
 - tünd boyalı**: boyası açıq olmayan. quyu. rənhli. - **qoyu** çay.

- tüntar** **tündar. tünqdar. dündar.** qızışdırıb, itildən, tünləşdirən nərsə. şevkle yürüyen. şevq verici. şevqlə yeriyan.
- tüntçü** **tündçü. tüdçü.** itiçi. çalağ. çabıq.
- tüntəymək** qararmaq. tütləşmək. sıxışmaq. kölgələnmək.
- tünü** **tünək.**
- tünüq** **tünük. 1. örökü.** qapalı, bağlı, hörürülü iş yeri. kərxana. **1. donuq.** qapalı. bağlı. qaranlıq. {# **tunuq: turuq.** saydam. açıq. layasız. ləkəsiz. iziz. izsiz. tünüz. tünsüz. şəffaf. müsəffa. cəlil}.
- tünüqə** **tünükə. 1. nərsənin örtüyü. 1. saç. saçaq. tük.** nərsənin saçılmış, atılmış, sallaq kimi nərsələrlə örtüyü.
- tünüqləmək** **tünükləmək.** örtmək. saçla, tüklə örtmək.
- tünüqün** **tünəgün.** dün. dünən.
- tünüqə** **tününkə.** gecə paltarı.
- tünür** **(tüngür < tügnür < tün. tünğ. tüğn: qara. qapalı).**
1.gücəyin. gecə gözü. 1.kor. 1.korluq. 1. dünür. qaynata.
1. elçilik işi. 1.dünür (< dügnür. düğünləyən). istəyən.
ağızlı.
- **dünür düşmək:** elçi düşmək. - **dünür gedmək:** elçiliyə gedmək.

tünür	dünür. düngür. 1. quda. qohum. 1. tüngü. düğün (< tüq). arvadin qatnaşlıqları, tayfa tırığı. 1. yuvuq ülüş. kələçi. elçi. arabulucu. temsilci.
tünürçü	dünürçü (< düğnür. düğünləyən). dünür gedən. salğıq. salıq. salınmış. göndəri. göndərilmiş. elçi. qılavuz. öndər. yöndər. görücü.
tünürlər	dünürlər. düngürlər. qayınboyun. yaxınlar. tayfauruq. tayfatırıq.
tünürləşmək	dünürləşmək (< düğnür < düğünləmək). qohumlaşmaq.
tünürlüq	dünürlük (< düğnür. düğünləyən). qohumluq. qaynaşalıq. famillik.
tünürşu	dünürşu. dünüş (< düğnür. düğünləyən). qanana.
tünürşulüq	dünürşulüq. dünüşlüq (< düğnür. düğünləyən). qananalıq.
tünürüş	tünürüş. dönürş. toy. gəlin alayı.
tünüş	dünüş. dünürşu (< düğnür. düğünləyən). qanana.
tünüş	tüngüşü. tünğüş. (< tün). şəmdan.
tünüşqə	sülüklü pancar" deyilən səbzə.
tünüşlüq	dünüşlüq. dünürşulüq (< düğnür. düğünləyən). qananalıq.

- tünya** - **dünya gözəli**: acunay.
- **dünya malı**: dünyalıq. uçunluq. acunluq.
- tünya** **dünya. (dönrə)**. fələk. tünək. dünək. tüngə. düngə. (1. < **tün**: gecə. 1. **tünğ** < **tüqn**: düğn: düğün: qapalı. 1. < **dönmək**).
- **dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi**: eşmiş yırtmış. eşib çözmüş. toxuyub yırtmış.
- **kişinin düşüncə, yaşam dönrəsi, dünyası**: iç çevrik.
- tünya** **dünya. < tönqərəq: döngərçək. 1. (< > çevrən: çevrilən. çönən. evrən.\ çönək (ç < > d) dönək)**. yer kürəsi. uçut. yerüzü. yertinc. əvrən. çevrən. uçut. yeryüzü. 1. təkərlek. 1. dönüb dolanan, çevrənən **dünya**.
- **tünya dünya**:. yerdöntisin.
- tünyalıq** **dünyalıq. uçunluq. acunluq. dünya malı**.
- tüp** **tüb. 1. {(ü < > i). dip}**. əsl. kök. dip. təməl. hərhanki bir nərsənin əsl. kökü. insanın aslı. 1. top. bağ. büktə (> butə).
- tüpçil** tufan. ağır külək, yel. tipisi çox olan yer.
- tüpə** **topa. 1. girdə. qumsalıq. topurlarıq. 1. uca. təpə. tüdə. alanğ. kütəl. təl.**

- tüpəq** **tüpək.** 1.tüfək. (kiçik top). 1. түпəng (> **tüfəng. tüfək**).
- tüpəqliq** **tüpəklik.tünlük. түтəng. дүдəng. түтənek. дүдənek. түтək.**
дүдək. түтəklik. дүдəklik. дүд yolu, deşiyi, bacası.
tulambarlağın (külxanın) түstüsün dıřar daşıyan deşik,
baca yol.
- tüpəmək** **tüpmək.** түf түf edib yel qoğzamaq. tufan yapmaq.
- tüpən** 1. (f < > p). tufan < түfən (< **təpmək**). 1. şığırıb, fısqırıb
təpən, dələn. - göy **tüpən**: göy dələn. - **çərik** түpən: səf
qıran, sındıran. - dəmir **tüpən**: dəmir dələn.
- tüpən** **tupan.** 1.> **tovan** (fars). tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor. 1.iti
yağmır, yel, sel. qarqaşa.
- tüpəng** **tüpəng.tüpək. түfəh. (> **tüfəng. tüfək**).**
- tüpətüz** **düpədüz.** 1. dosdoğru. dümdüz. apaçıq. 1. yalın. bəsit. 1.
açıqdan açığa. 1.enikonu. bayağı. sanki.
- tüpi** (< **tüypi.** түpürmək). 1. tipi. külək. tufan. - qalın bulutu **tüpi**
sürər: ağır yel ağır bulutu sürər. - tüpi odu **yalturdi.** 1.
türpilmış. kəsik. biçik. qıssa. güdə. - boyu **tüpi** ər: külə ər.
1. girdə mirdə. güdə. külə. - boyu **tüpi** kişi. 1. börk. qalpaq.
- **tüpi qalpaq**, börk: buraq. təpəsi incə uzun papaq. burqi kimi

- həlqələnmiş, süslü börk. **1. tufan. - tüpi tûpürdü:** tufan, **tüpi** qopdu: tufan qalxdı.
- tüpirmək** yel əsərək toprağı savurtmaq.
- tüpqərmək** **dipqərmək. 1. təkşirmək. təhşirmək. təhləmək.** divinə gedmək. içləmək. - işi **tüpgərdik. 1. dipləmək.** kökdən incələmək. araşdırmaq. izinə düşmək.
- tüpləmək** dipləmək. kökdən aramaq.
- tüplənmə** - **parçanın hovlanması, tüplənməsi, tiftiklənməsi:** qabarmaq. - bu qumaş tez **qabarır.**
- tüpləşmək** **dibləşmək. dipləşmək. 1. dibin çıxarmaq.** kökün araşdırmaq. təhqiq etmək. **1. dibin təkən araşdırmaq,** incələmək. təhqiq etmək.
- tüplətmək** aratmaq. diblətmək. diplətmək. dibin çıxarttırmaq. kökün araşdırmaq. təhqiq etdirmək.
- tüpli** əsələtl. - **tüplü yıldızlı:** əsələtl. köklü.
- tüplümək** dəlmək. tüblümək.
- tüpmək** **tüpəmək.** tuf tuf edib yel qoğzamaq. tufan yapmaq.
- tüppültmək** **düppüldəmək.** güplümək. guplamaq. gütləmək. güp güp səslənmək. - yel əsib qapı **gütlür.**

- tüprətmək** **topratmaq. töprətmək. 1. toprağın. dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir nərsəni yerindən qurutmaq, yox etmək.
- topratmaq. 1. toprağın** çıxartmaq. yeri qurutasıya dək otunu yeyib, toprağın çıxarmaq. **1. nərsəni dibləmək**, dibin çıxartmaq. bir nərsəni yerindən qurutmaq, yox etmək. topratamaq.
- tüprüq** **tüprük.tükrük.** salya.
- tüpü** **təpə. 1.** başının üst yanı. - dağ **tüpüsü. 1.** baş kasası.
- tüpüləmək** təpələmək. təpəsinə vurmaq.
- tüpün** dibin. hər nərsənin təkli. çör çöpü, tibliyi. buğda kəsmiyi. - **tüpünlük tarıq**: sap samanı çox olan buğda.
- tüpür** tozlu yel. tufan.
- tüprücəq** **tüprücək. 1.** süzük. suzuq. ağız suyu. **1.** tufanlı çətin durum. **1.** tüfqi. tükrük.
- tüprümək** - **qan tüprümək**: çox sinsimək.
- tüprümək** (p < > k). **tükürmək. 1.** tüpirmək. püsgürmək. tozamaq. savurmaq. atmaq. yel əsərək toprağı savurtmaq. - **tüpi tüprüdü**: tufan qopdu. **1.** boşaltmaq. savurmaq. atmaq. - tatıq gözrə tikan **tüprə**: tatı gözündən vur. **1.** tükürmək. sutmaq. süzmək. süztürmək. suzımaq. sağurmaq.

sudımaq. sudmaq. sutmaq. sutturmaq. suğturmaq.
 sağurmaq. sutramaq. sudramaq. su atmaq. sağurmaq.
 suztürmək. tükürmək. sutturmaq. sotturmaq. sutmaq.
 suzmaq. sudramaq. su atmaq. **1.** tufan əsmək. yel
 əsmək. - tutuşmasa düzəlməz, tüpürməyə açılmaz. **1.**
 tüfgürmək. tükürmək. tıqşamaq (**qş < > şq**) dışqarmaq.

tüpürmüş - **ağızına tüpürmüş**: kəndi fikrini qəbul ettirmək.

tüpürük **tüpürük**. tükürük. ağızdan sallanıb axan su. salya. -
qoyu tüpürük: ağız yalımı.
 - **qulaq altı, tüpürük bezlərinin şişməsi ilə bəlirən, yaxınlı, bulaşıcı, salqın kəsəli**: qaba şiş.
 - **tüpürük (tükürük) otu**: qarqa soğanı: soğanlı bitgi çeşiti.

tüpürük **tüpürük**. işti. içti. salya.

tür (< durmaq.). **cür. 1.** qərar. qırar. ölçü. ölçüm. **1.** olmaq
 təhəri, yolu. oluq. qılıq. hal. əda. tərz. tutam. tutum.
 durum. tərz.hal. dür. cür. çeşit. dənğ. nov'. - **türün** heç
 bəğənmirəm. - xəstəlik **tutamı**: naxoşluq halı. - **tutamı** yaman.
 - **tutamı** əldə tutmaq gərək. - tutamı pozuq. - iyi **tutamlı** kişi:
 halı yaxşı. - **tutamı** qolay: dinc hallı. rahat. **1.** gediş. yol.

surət. - işi bu **tür** açmaq olmaz: bu surətdə həll etmək olmaz.

- **dür dümən**: al alvan. rəhbərəh.

tür

< > **cür**. 1. tavr. çalım > çəlim > çəm. çəm qım. qılıq.

göstəriş. nov'. çəkit > çeşit (< **çəkmək**). gəliş. tutum. tərz.

biçəm. təhər. çeşit. don. döş. cins. 1.tavr. tutum.

qılıq.dartıq. dartış. rəftar. 1. soy. çeşit. cins. sinf. 1. **türə**.

cürə. günə. çeşit. - bu **günə** davranış olmaz. - **pis günə**,

yaxcı günə, yaşadığı döndük külə. 1. çeşit. cins. qələm. - **nə**

türdəndir: nə çeşitdəndir: nə cinsdəndir: nə qələməndir.

- **ağılı hörümcək cürü, türü**: qarabövə. qarabüvə. qarabö.

qaraböcə. qaraböcək.

- **ağtür**: üzüağ. üzağ. ağüz. onurlu. namuslu. şərəfli.

- **tür bə tür**: cür bə cür: nov' bə nov': çəkit çəkit: çeşit çeşit.

- **hər cürədən, türdən**: biçim biçim. - bitür (< **bir + tür. cür**).

bisayaq (< **bir + sayaq**: tür. cür). heç bir dəyişiklik, yenilik görməyən yaşam, kimsə, nərsə təkdüzəy. bir düzəy. monoton.

dəğirman öküzü. dolab bəyğiri. xərmən öküzü.

- **bu, şu cür, tür, təhər, qılı, yalı, kimi**: kəza.

- **başqa türlü**: başqalı. ayrıqsı. fərqli. dəyişik. digərgin.

dəğirqın. (> **digərqun** _(fars)). (< **dəğişmək**).

- tür** **dür. tür. dur.** durum. hal. - **durılı dürlü:** hallı mallı.
- tür** **tor. tur:** 1. ayrılmış tikələrin hər biri. tülük. türlük. qılıq. qıl. xuy. təhər. cür. çür. - nə tülük kişidi. - türpü: kəsən. ayıran. - çeşit. arı olma nələr. - **türmə:** qıraqdan, başqalardan ayrılmış yer. - **türpi:** başqa, ayrı bir nərsənin, başqası nəyə yapışması. 1. oyma. uyma. müqəllid. peyrov. 1. maavin. 1. dana. - turma: tırp. - **turqun:** çevrədən kəsilin, ayrılmış. birkə. - **durqun** su. - **durqun** el. - durqun: yığma. qıraq, ayrı olmayan nə. doğma. - **turqu:** ayırıq. pərdə. çəkinmə. həya. utanma. - turlaq: torlaq: cılız. ayırıq. arıq. - törpik: qırıb yolan. qoğra. qoğara. torağa.
- tür** **tör. (t < > y) yör. (t < > c) cür.** 1. yör (yördəm). **dür.** cür. törəm. tökəm. təhər. biçim. çeşit. 1. soy, kök, orjin. kan, damar. 1. doğuş, yaratılış, oluş.
- türbə** < **tüprə:** gürgan. qurqan. sin. qala. dik. dikə. təkyə.
- türbə** qəbir. tügə. tuqa. mərqəd.
- türbə** sın. sin. damqa. qalata. qalat. basma. daxma. taxma < tuqma. qəbir. məzar.
- türbəş** bənzəşik. bağdaşiq.
- türbünləmək** biçib, açıb diblemək. araşdırmaq.

türbünləmək	bunlanmaq. tək tük etmək. nərsəni araşdırmaq.
türbünmək	biçilib, açılıb dıblənmək. araşdırınmaq. təhlil olmaq.
türçəyən	dürçəyən. dürtən. arayan. axdaran. gözləyən. konckav. biçələyən. deşələyən.
türçəmək	dürçəmək. kəvmək. qazmaq. düremək. axdarmaq. gözləmək.
türçitmaq	durçitmaq. durcutmaq. dirsətmək. başlatmaq. girşitmək. qursatmaq. işə salmaq. bərpa etmək.
türd	dürd torta. turta.
türd	dürd. otur. torta. çökə. tortı. tort. bir para suyuq nərsələrin dibinə duran quyu nərsə. köçək. köçələk. çökündi. - suçu oturu. - yağ əridilirkən oturu oturur.
türdə	dürdə. törti. tortu. durtu. çökələk. çökəndi. risub.
türdərəv	dürdərəv. dörəvər. dürdəvər. dörə bər. dərdüvar: död duvar.
türdəş	həmcins.
türdükləmək	dürdükləmək. dürməkləmək. bürmək. burmaq. dörələmək. durba < dürmək.
türe	düre. 1. töre. usul. qayda. töre. usul. görənək. ayin. qanun. ürf. təməl. 1. huquq. ayin. 1. adet. ürf. gələnek. tigin,

- pirəns, şəhzadə. **1.** kərə yığma ayqıtı. **1.** yasaq. yasa.
- yarqu. **1.** yosun. yasa. usul. yol. qanun.
- türə** **1.** kələk. çaqqalın tabu adı. **1.** törə. yol. yolaç. qayda.
- türə** **cürə.** **tür.** **cür.** **günə.** çeşit. - bu **günə** davranış olmaz. - **pis günə**, **yaxcı günə**, yaşadığ döndük külə.
- **bir türə səs çıxarmaq:** qaldır quldur etmək.
- türə** **tora.** çiqil. tovlanmış. burşuq.
- türəq** **dürək.** **dirək** (< **dirəmək.** **dürtmək**) **1.** **dürtək.** biz. miz. **1.** çuvaldız. **1.** sosi iğnə. böyük iğnə.
- türəq** **türək.** **dürək** (< **türmək**). **1.** yuvalaq. qəltək. **1.** **türgə.** bürək. bürgə. geyim.
- türəqəy** **dürəqəy.** cürbə cür. dürli dürli.
- türəl** **törəl.** türəli. törəyə bağlı. törəsəl. huquq. huquqi. huquqa uyqun.
- türəli** **törəli.** türə iyəsi. törəyə bağlı. huquqa bağlı.
- türəmək** **1.** **dürəmək.** kəvmək. qazmaq. dürçəmək. axdarmaq. gözləmək. **1.** törəmək. baş vermək. baş vurmaq. baş çıxarmaq.
- türəmək** **türləmək.** **dürəmək.** **1.** ağac əkmək. **1.** bükmək. burmaq. toplamaq. yönətmək. əgmək. meyilləndirmək. çəkmək.

türəmə	törəyə bağlı. törəyə görə yaşayan.
türənər	törəyə bağlı. törə sahibi.
türəş	tüdəş. tüləş. qıldaş. bir türdən, qıldan, qılığdan, cinsdən olan. birbirinə bənzəyən, oxşaş.
türətqən	yaratıcı. üretgən.
türge	türək. türük. bürək. bürgə. geyim.
türi	türü. 1. kəkrə. 1. xuyu sərt olan.
türilmək	dürilmək. burulmaq. qatlanmaq. sarılmaq.
türq	- türkün sormağ: xətrin, halın sormağ. - türküm soran yox bir kəsim.
türq	türk. 1. olqun. olquş. kamil. tam. bir nərsənin ən güclü, sağlam durumu, çağı. 1. gözəl. cavan. turan. gənc. qüdrətli. taza. dəli qanlı. uslu sevimli nəsnə. düzənli təmiz. 1. türkan. türlərdən olan - türlərdən olan: türkan. - türk oğlan. türkan. - türklər: türkan. - türk yolunda: türkcə. - türk otu. zəncəfil. əğir. andız. - türk dilində: türkcə.

- **türkcəyi itirmək**: şaşırmaq. çaşmaq.
- **türk cinsi**: türklük.
- **türk yurdu**. - azərbaycan **türklükdür**.
- **türk güyüş odu**: gün ortası.
- **türk üzüm odu**: üzümün olqunluq çağı.
- **türk qora odu**: qora pişən.
- **türk igit**. gənlik çağının ortasında, tam yetgin, güclü olan çağı.
- **türksüz** tat olmaz, bürksüz baş olmaz.
- **türk süsi** atlandı.

- türq** **türk.- türk bayrağı**: al bayraq. al sancaq.
- türqan** **türkan**. 1. türk. 1. türldərdən olan. türklər. 1. türk oğlan. 1. bəyim. bibi. ayım. xanım. - **türkan** xatun.
- türqan** **türkan**.qadınlara taxma ad. bibi. bəyim.
- türqana** **türkana**. 1. anqav. mönq. sadə. inancank. 1. sadərax.
- türqçə** - **qaba türkcəsi**: açıqcası, tüm anlamıyla. necə demişkən. - sənində bu ağadadaşın, **qaba türkcəsi**, mal dadaşın, oturub durmağın seçmir.
- türqçə** **türkcə**. 1. türk yolunda. 1. türk dilində. türk söyləyində.
- **türkcəyi itirmək**: şaşırmaq. çaşmaq.

türqcələştirmək türkcələşdirmək. 1. türkcəyə çevirmək. türkcəyə tərcümə

edmək. - ən önəmli əsgü yazılar **türkcələşdirilməlidir. 1.**

əsgü, çətin türkcəni yalın, aydın, sadə türkcəyə çevirmək.

- əsgü türk yazılarını **türkcələşdirməliyik.**

türqəçara türkəçara. turksayağı. el bilgisi. xalq bilgisi.

türqəçara türkəçara. qocaqarı darısı(əlacı).

türqəq türkək. türkəm. bürgək. buxca. - türkək yığmaq: buxca yığmaq, lülələmək.

türqəq türgək. torba. buxca.

türqəqlənmək türkəklənmək. dürkəklənmək. dürüləmək. dürməkləmək.
buxcaya sarılmaq.

türqələşiq türgələşik. könüküş. yatdığa.

türqəm türkəm. türkək. bürgək. buxca.

türqəmiş (t < > s) sürqəmiş. 1. sürülmüş. dışarı salınmış.
dışanmış. daşlanmış. ixrac edilmiş. nəfy olunmuş. **1.**
bədrəğə olunmuş.

türqən türkən. türkün. 1. birini çevrəyən el, qohum, tanış. 1.
qurum. təşgilat.

türqən türgən. dürgən. dürtük. fizul. coğşun. sakar.

türqən türkən. cürüq. yürük. canlı. əğik. tükki. sıxıntısız.

- türqəsay** **türkəsay.** bir elin bilgi, bilikləri, alışıqları. folklor.
- türqəsayə** **türkəsayə.**oğuz. sadə kişi. düz. çin. arın. dışarılı.daşralı.
dışqır. içi üzdə olan. qapılqan. tez inanan. alıq. saf ürək.
- **türkəsayə kütlə:** qara el. kütlə. kültə. ərdəmsiz, bilimsiz,
savadsız el. bir özəllik daşımayan bayağı xalq.
- türqəsaycı** **türkəsaycı. türkəsayıc.** elcəlikçi. bir elin bilgi, bilikləri,
alışıqları ilə uğraşan. folklorçu.
- türqəsayıc** **türkəsayıc. türkəsaycı.** elcəlikçi. bir elin bilgi, bilikləri,
alışıqları ilə uğraşan. folklorçu.
- türqəsayıq** **türkəsayıq.** elcəlik. bir elin bilgi, bilikləri, alışıqlarına
dərək (mərbut) ilim. folklorik.
- türqəv** **dürkəv.** miğfər. tolqa.
- türqi** **türki.** sirud. aytım. şarkı. cumbağ.
- türqi** **türki.**ğurur. - **türkü dili:** ğurur dili.
- türqilə** **dürgilə.** dürməncıq. yarpaqlar üzrə oturan şəh.
- türqiş** **türkiş.** uyqurların bir qolu olan türk boyu.
- türqləmək** **türkləmək.** türklərdən saymaq.
- türqləşmək** **türkləşmək.** türk qılığın, dilin tapmaq. türk olmaq.
- türqlüq** **türklük. 1.** türk cinsi. **1.** türk yurdu. - azərbaycan
türklükdür. **1.** türklərin oturduğu yer.

türqmən	türkmən - uzun türkmən çizməsi: soqman.
türqü	dürgü. dürmə. bürgü. buruş. burquş. büküm. büküntü. qıvrım qıvrıntı. qat. qalaq.
türqü	dürgü. paltarın büklemi.
türqü	türkü. 1. türük. duruq. durqu. durum. duruş. sanı. qonuş. əhval. hal. 1. yır. ır. qata. əzgi. nəğmə. - çoban türküsi, havası: qayabaşı. - şarkı, türkü söyləmək: ırlamaq. yırlamaq. cırlamaq. tərənnüm etmək.
türqü	türkü.- atma türkü: qarşılıqlı oxunan türkü.
türqü	türkü. türk dilində söylənən. melodi.
türqülənmək	türkülənmək. ğururlanmaq.
türqün	türkün. dərgün. türkən. 1. toplaşma, yığışma yeri. elin toplaşan yeri. 1. dədəlik evi. - qız türkünə gəldi: qız dədəlik evinə gəldi. 1. birini çevrəyən el, qohum, tanış. 1. qurum. təşğilat. 1. törkün. tərkin. tərnik. tərnek tirkin. millət.
türqünlənmək	türkünlənmək. kəndini bir yerdən saymaq. o yeri kəndinin sayıb oturmaq. malikiyyət duymaq. - qonağa üz versən, türkünər. - öz eviz kimi türkünün. türkünün. yad əsgər, topraqında türkünməsin.

- türqvarı** **türkvarı.** türkəvarı: türk yolunda.
- türləmək** **türəmək. dürləmək.** 1. ağac əkmək. 1. bükmək. burmaq. toplamaq. yönətmək. əğmək. meyilləndirmək. çəkmək. 1. lüləmək. burmaq. burmal. dürləmə. malamaq. dövürləmə. toqalab edib. yığnamaq. cəmləmək. coqudub. bukudub. dizinqə qısılib yatmaq. 1. bulğamaq. təyərləmək. yaraklamaq.
- türlənmək** dəğişmək.
- türləntirmək** **türləndirmək.** dəğişdirmək.
- türlər** 1. davranışlar. tutumlar. 1. nov'lar.
- türli** cürli. çeşitli.
- türlü** 1. cürlü. tövür. tevir. ayrışiq. çeşitli. muxtəlif. - **bir türlü:** bir cürə. nə şəkildə olursa olsun. - **türlü türlü:** çeşit çeşit. 1. **durlu. durumlu.** hallı. 1. neçə üzlü.
- türlü** **dürlü. törlü.** 1. qəbil < > qabil. soy. nov'. dürlü. sinif. sınıb. məqulə. 1. arqıl. hər qıl. 1. dəğişiq. çeşitli. 1. soy. cis. nov'. - **cis maldi:** soy maldı. - **nə cisdəndir:** nə soydandır. 1. cürbə cür. incili. 1. mütəəddid.
- türlük** **türlü. tülük. dürlük.** 1. tür. cür. qılıq. qıl. xuy. təhər. 1. incidən yapılmış boyun bağı. - kaç **türlük:** neçə cürlük. - kaç

türlük söz söylədilər: hər cürə söz dedilər. - dəğmə **türlü**

çiçək yarıldı: hər cürə gül açıldı. - **dəğmə** türlük iş işlədi: hər cürə xəstəlik tutdu.

türlünmək dürülmək. bükülmək. yığılmaq.

türman (< **türk**: arın. xalis + **man**). çin. tey, lap arın, duru, xalis. düz. türkəsara. yaxcı. - **türkman** qızılı kəltəsi: doğru, xalis qızıl parçası. - **türkman** qardaşım: qardaşlığında doğru olan. - **türkman** söz: doğru söz. - sözün **türkmanı** belədir ki. - **türkman** yol: doğru yol.

türmə 1. türməyə, kündəyə atmaq. tutturmaq. kündələtmək. kündə. tutaq. tutsaq. 1. (hacılardan alınan) vergi, bac. 1. tirmək. tirmə. şal. qiymətli qumaş. 1. dar yer. kütəs. tutsaq. dam. duzaq. kündə. qapanca. tumruq. sindan. zindan. - **kündəyə** düşmək. - **kündədən** qaçmaq. 1. dustaq. 1. tünək. tutsaq. həpəsxana. zindan. - **türməyə salmaq**: türməyə atmaq. - **tumruğa atmaq**: tumruğa vurmaq. - **tumruq ağası**: türmə başçısı. - **müvəqqəti türmə**: salma tumruq: qara qolun gecə çüçədə tutduğu kişiləri saldığı türmə.

- **tümrüq ağası**: türmə başçısı, müdürü.

- **türmədə barmaqlı dəmir pəncərə**: quzğuncıq.

türmə

dürmə. 1. bürmə. qapallama. kavallama. qatlama. 1.

dürgü. **dürüm**. bürgü. buruş. burquş. büklüm. büküntü.

qıvrım. qıvrıntı. qat. qalaq. 1. duzağ. dusdax. hapaz.

havaz. qapaz. gəpəz. - **türmə qaçqını**: 1.toxulu, zərərli

qorxunuclu, təhlükəli. qorxunc kimsə. 1. bir yerdə dinc

duranmayan. olduğu yerdə dinc olanmayan. 1. kəpəz. qəfəs.

qapas. 1. qapıq. yapalaq. duzaq. ağ. dustax. 1. tutuqev.

dutsaq. dustaq. dam. tustaq. dusdax. dəlik. dam. zindan.

- aca, **türmə** gərəkməz.

- **qadın türməsi**: xocaöy. xoca evi. qocaöy. qoca evi.

türməçi

1. kündəçi. qarqavul. 1. qaravul. qardiyən.

türmək

dürmək. (1. dür < dürmək. 1. < bur. burmaq duraq). 1.

dörbalamaq. durbalamaq. bürəmək. burmaq. qırışdırmaq.

törbalamaq. torbalamaq. toğalamaq. kultarlamaq. qatlamaq.

bükmək. bağlamaq. - dəfərin dürdü. 1. sıxıp tikələmək:

dürmək: sıxmaq. daratmaq. 1. **ad. dürmək**. sandvic.

qıstırma çörəyin içinə ət mət qoyub pişirmək. 1. **ad.**

qıstırma. sandvic. 1. damcı. toncu. donuc. danuc. tançu.

tıqım. tıxım. luqmə. tikə. udum. qal buz. **1.** dürmək.

burmaq. - bitik **türmək**: kitab bağlamaq. **1.** törmək. qıvırıb

düşürmək. qatlamaq. **1.** tüqrəmək. büklemek. sarmaq.

təhləmək. dəkləmək. dibinləmək. tibnəmək. **1.** burmaq.

qatlamaq. sarmaq.

türmək

dürmək. tüqmək. 1. bükmək. qatlamaq. qətləmək. - qalını

üç **bük. 1.** buruşdurmaq. **1.** qapatmaq. aradan qaldırmaq,

götürmək. devşirmək. - kitabın **dürdü. 1.** qaldırmaq.

qalaqlamaq. təvşirmək. təpşirmək. toplamaq. **1. dürmək.**

türmük. dürmük. bəllə. burulmuş tikə.

türməqləmək

dürməkləmək. 1. talqışmaq. bükmək. yüyələmək.

lülələmək. **1.** türüşmək. tüqrüşmək. dürüşmək. **1.**

lülələmək. yüyələmək. talqışmaq. bükmək.

türmələnmək

qumarmaq. qapalmaq.

türməlik

(tutulub, saxlanma sürəsi, dövrəsi) duzağlıq. dusdaxlıq.

hapazlıq. qapazlıq. gəpəzlik. həpislik.

türmənciq

dürmənciq. dürgilə. yarpaqlar üzrə oturan şəh.

türmüq

dürmük. dürmək. bəllə. burulmuş tikə.

türpilmiş

tüpi. kəsik. biçik. qıssa. güdə.

türpü

turpu. torpu. 1. ağac yonan. yonqac. rəndə. **1.** yekə əğə.

türr	dürr. < duru. qızıl ağımtıl ağ rəng.
türrac	dürrac. turanğ. turanc. çöl xoruzu.
türs	biçim. şəkil.
türsəmək	dürsəmək. düzətmək.
türsləmək	qarşısına keçib baxmaq. qarşidan baxmaq. - türsləb qaramaq: diqqətli baxmaq.
türslü	böylə. bu şəkildə.
türsün	1. yüz. çehrə. 1. görünüm. 1. rəng. - bet türsün: yüz.
türsünlü	rəngli. - türsünlü üz: rəngli şəkil.
türsünsüz	kişilliksiz. üzsüz. şəxsiyyətsiz.
türsüz	dursuz. dürsüz. durumsuz. halsız.
türş	əkşi. - iri, qara, əkşi (türş) üzüm çeşiti: qatqara. qatqara.
türşca	əkşicə.
türt	dürd. bax > torta.
türt	dürd. dürdə. tortu. dürdi. 1. çöküntü. 1. uyutucu, əsrədən, sərxoşladan nəsnə. muxəddirə.

- türt** **dürd. tort. torta. tortu.** yatıq. çökəlti. çökəlit. çökələk. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. risub. tərəssüb. dibələk. çökək. çökət. risub.
- türt** **dürt. 1.** itilmiş. qaba. yağun. **1.** gobud. ədəbsiz. - **dürt** cavab: qaba yanıt. **1.** qaba. tərbiyəsiz. ədəbsiz. - **türt qarşamaq:** qaba cavab vermək.
- türtaş** **dürdaş. türdeş. durdaş.** durumdaş. haldaş. həmhal.
- türtçü** qaba. tərbiyəsiz kişi.
- türtə** **dürdə.** bax > **torta.**
- türtə** **dürdə. dürd. tortu. dürdi. 1.** çöküntü. **1.** uyutucu, əsrədən, sərxoşladan nəsnə. muxəddirə.
- türtələmək** **dürtələmək.** türtüləmək. dürtüləmək. dürtüşdürmək. dürtmək. dükələmək. **1.** tə'n etmək. sərzanış etmək. **1.** təhrik etmək.
- türtən** **dürtən.** dürcəyən. arayan. axdaran. gözləyən. biçələyən.deşələyən.konckav.
- türtəş** **türdeş. 1. cürdeş. tördəş.** soydaş. sapdaş. kökdaş. bağdaşmaz. birkimi. birçin. həmçins. mütəcanis. **1.** **dürdaş. durdaş.** durumdaş. haldaş. həmhal.

- türti** **dürdi. dürd. dürdə. tortu. 1. çöküntü. 1. uyutucu,**
əsrədən, sərxoşladan nəsnə. muxəddirə.
- türti** **dürti. dürtüş. 1. təşviq. tərğib. 1. iğva. təhyic.**
- türtlənqəc** **dürtlənqəc. dürtlənqic. döğəndiric > öğəndiric. üvəndiric.**
dürtmək üçün biz. dürtüc. soxuc. soxac. mal qaranı
ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
- türtlənqic** **dürtləngic. dürtmə ayqıtı.**
- türtlənqic** **dürtlənqic. dürtlənqəc. döğəndiric > öğəndiric. üvəndiric.**
dürtmək üçün biz. dürtüc. soxuc. soxac. mal qaranı
ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
- türtmək** **dürtmək. 1. türtüşdürmək. dürtüşdürmək. türtələmək.**
dürtələmək. türtüləmək. dürtüləmək. dükələmək.
dürtmək. sancıtmaq. dəgə vermək. təhrik etmək. **1. tə'n**
edmək. sərzəniş etmək. **1. təhrik etmək. 1. itiqləmək.**
tələsmək. qaqmaq. **1. birbirin təşviq etmək. birbirin**
tərğib etmək. **1. birbirin iğva etmək. birbirin təhyic**
edmək. **1. barmaqlamaq. qurtdalamaq. təhrik etmək. 1.**
vurmaq. qaqışlamaq. sancmaq. saşmaq. **1.**
dürtmək. qaqımaq. dəqmək. azarlamaq. **1. itəkləmək.**
uzaqlaşdırmaq. **1. sürtmək. sıvamaq. çalmaq. 1. bükmək.**

qabartmaq. büzmək. deşib eşmək. **1. (t < > s) sürtmək.**

sürmək. bulamaq. yağlamaq. **1. girdirmək. 1. itələmək.**

uzaqlaşdırmaq.

- **türt mürt edmək:** bir nərsələrlə uğraşmaq. qarışdırmaq.
qurcalamaq.

- **dürtüb itərək xırpalaşmaq:** çekiş bəkişmək: qaqışmaq.

- **türgə soqa:** itə qaqa. itəkləyərək.

türtmək

dürtmək. dürtükləmək. 1. itmək. itələmək. dəğmək.

toxunmaq. **1. təhrik edmək. 1. təşviq edmək 1.**

qaldırmaq. oyandırmaq. **1. saplamaq. batırmaq.**

sancmaq. soxmaq **1. qurcalamaq. qurdalamaq. 1. fizulluq**

edmək. **1. dirətmək. qasqalamaq. qısqalamaq. batırmaq.**

saplamaq.

- **dirşəklə dürtmək:** dirşəkləmək.

- **dürtmək, soxmaq üçün biz:** mal qaranı ilərlətmək üçün ucu

biz ayqıt: dürtüc. döğəndiric > öğəndiric < > üvəndiric.

dürtlənqic. dürtlənqəc. soxuc. soxac.

türtsöz

qaba.

türtü

dürtü. 1. dürtücü. mühərrik. 1. dürtücü. müşəvviq. 1.

dürtüş. dürtük. içtəpi. itcə. itgi. itgik. itgiş. ilca'. ikaz.

quşqut. quşqutu. qurcatı. qurcatış. qurcatıq. çaprit.
 gücəti. gücləti. qaçqırtan. müşəvviq. təşviq. mühərrik. **1.**
 içtəpi. içgüdü. içdən gələn girəyiş, islik, istək, dilək.
 qaplıca. qapcıq. həvəs. içik. sinik. doğal, təbii istək. fitrət.
 sirişt. nəhad. təbiət.

türtü sarı çalı.

türtüc **dürtüc.** dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. döğəndiric >
 öğəndiric < > üvəndiric. dürtlənqic. soxuc. soxac. mal
 qaranı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.

türtücü **dürtücü. dürtüən.** mühərrik. təhrik edən.

türtük **dürtük. 1.** çiban. **1.** dörçək. dürçək. casut. casus. **1.**
 türgən. dürgən. fizul. coğşun. sakar. **1.** türtüş. sürtük.
 sırtıq. yaxılıb sürtülən kimsə, nərsə.

türtüklüq **dürtüklük.** fizulluq.

türtüq **dürtük.** çalpaq. çalpaq. yalpaq. yalpaq. qatılqan.
 qatığan. fizul.

türtüq **dürtük. dürtü. dürtüş.** içtəpi. itcə. itgi. itgik. itgiş. ilca'.
 ikaz. quşqut. quşqutu. qurcatı. qurcatış. qurcatıq. çaprit.
 gücəti. gücləti. qaçqırtan. müşəvviq. təşviq. mühərrik.

türtüqlənmək **dürtüklənmək.** qurcalamaq. qurdalamaq.

- türtülmək** **dürtülmək.** 1. (t < > s) sürtülmək. sürülmək. - kürküm ona
türtülür. 1. bir yerə girmək # **turtulmaq:** durtulmaq: durmaq.
 dirçəlmək. bir yerə, bir yerdən çıxmaq. 1. təhrik olmaq.
 sıxışmaq. qızıışmaq. sancılmaq. dəgələnmək. 1.
 taxılmaq. çarpmaq. 1. rastlamaq. rastgəlmək. 1.
 dürtələmək. dürtüşdürmək. dürtmək. dükələmək. 1. tə'n
 edmək. sərzeniş edmək. 1. təhrik edmək.
- türtülmək** **dürtülmək. dürtüklənmək.** 1. itinmək. itələnmək.
 dəğinmək. toxunulmaq. 1. təhrik olunmaq. 1. təşviq
 olunmaq. 1. qaldırılmaq. oyandırılmaq. 1. saplanınmaq.
 batırınmaq. sancınmaq. soxlunmaq 1. qurcalanmaq.
 qurdalanmaq. 1. fizulluq edilmək.
- türtünmək** **dürtünmək.** 1. batınmaq. saplanmaq. dirənmək.
 1. dirənmək. dayanmaq. yaslanmaq. yastanmaq.
 yatsanmaq. itəklənmək. itələnmək. - çəkill o yana,
dayanma belə.
- türtünmək** **dürtünmək.** sürünrək. sürtünmək. - yarama yağ **dürtün:**
 sürt.
- türtüş** **dürtüş.** 1. itiş. itəliş. dəğiş. toxuş. 1. təhrik 1. təşviq. 1.
 qaldırış. oyandırış. 1. saplayış. batırış. sancış. soxuş. 1.

qurcayış. qurdlayış. 1. fizulluq. 1. **dürtü. dürtük.** içtəpi.
itcə. itgi. itgik. itgiş. ilca'. ikaz. quşqut. quşqutu. qurcatı.
qurcatış. qurcatıq. çaprit. gücəti. gücləti. qaçqırtan.
müşəvviq. təşviq. mühərrik. 1. hərəkət. 1. itiş. qaxınc.
qaqış. qaqıç. qaqı. israr.

türtüş **dürtüş. dürti.** 1. təşviq. tərğib. 1. iğva. təhyic. 1. sancış.
vuruş. 1. türtük. dürtük. sürtük. sırtıq. yaxılıb sürtülən
kimsə, nərsə.

türtüşmək **dürtüşmək.** 1. bir birinə girmək. 1. yaxışmaq, sürtüşmək. -
qoğuşqa yağ **dürtüşdük:** sürtdük. 1. birbirin təşviq etmək.
birbirin tərğib etmək. 1. birbirin iğva etmək. birbirin
təhyic etmək. 1. sürtüşmək. sürmək. - qoğuşa yağ **dürtüş:**
dəriyə yağ sürt.

türtüşmək **dürtüşmək.** 1. itişmək. itəlişmək. dəğşişmək. toxnuşmaq.
1. birbirin təhrik edişişmək. 1. təşviq edişişmək. 1.
qaldırışmaq. oyandırışmaq. 1. saplaşışmaq. batışışmaq.
sancışmaq. soxuşuşmaq. 1. qurcaşışmaq. qurdlaşışmaq.
1. (birbirinə) fizulluq edinişmək. 1. hərəkətləndirmək. 1.
qaqışmaq.

- türtüştürmək** **dürtüsdürmək.** türtələmək. dürtələmək. türtülemək.
dürtülemək. dürtmək. dükələmək. **1.** tə'n edmək. sərzanış
edmək. **1.** təhrik edmək.
- türtüştürmək** **dürtüştürmək.** **1.** itiştirmək. dəğişdirmək. dönüştürmək.
toxnuşdurmaq. **1.** təhrik etdirmək. **1.** təşviq etdirmək. **1.**
qalxışdırmaq. oyandırtmaq. **1.** saplatışdırmaq.
batışdırmaq. sancışdırmaq. soxuşdurtmaq. **1.**
qurcaşdırmaq. qurdalaşdırmaq. **1.** (birbirinə) fizulluq
edinişmək.
- türtütmək** **dürtütmək. dirətmək.** dayatmaq. dayıtmaq. yaslatmaq.
yastatmaq. yatsatmaq. itəklətmək. itələtmək. - çəkill o
yana, **dayatma** belə.
- türü** **dürü.** **1.** düğün sovatı. xələt. **1.** dürülmüş, qatlanmış
nərsə.
- türü** **dürü.** **1.** tırpanla biçilən otların araya gətirdiği xədd. -
dürü çıxmək: tırpanla bir sıra ot biçmək. **1.** dürülmüş.
dərli. toplu. düzənli. **1.** kəkrə. gəs. buruşturən.
- türüq** **türük. türkü. duruq. durqu. durum. duruş.** sanı. qonuş.
əhval. hal.

- türüq** **türük. dürüğ.** 1. buruq. - qoy getsin üzünə baxma dürüğün: üzü sallaqın \\\ həməən çürüdüğü yeğdir çürüyün. 1. türgə. türək. bürək. bürgə. geyim.
- türül** dürül. turba. durba. boru. yoğun lülə.
- türüllüq** çeştilik. çeşitlilik. çeşitlik. çəktilik.
- türülmək** **dürülmək** 1. < > **bürülmək.** bağlanmaq. bitirmək. sonətmək (< sona ərdirmək). - **andac dürülmək: andacı bağlanmaq:** işi bitirilmək. 1. qatlanmaq. sarılmaq. 1. devşirilmək. çevşirilmək. 1. duruşmaq. dürüşmək (< **durmaq).** qatlanmaq. cidamaq. qeyrət, çaba, muqavimət göstərmək. 1. sarılmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkünmək. devşirilmək. toplanılmaq.
- türülmək** dürülmək. burulmaq. curlanmaq. düzəlmək. - bitik **türüldü.**
- türülmüş** - **dürülmüş, qatlanmış nərsə:** dürü.
- türülteqən** **dürüldəgən.** uğultu.
- türültəv** **dürüldəv.** uğultu. gürültü.
- türüm** **dürüm. dürgü. dürmə.** bürgü. buruş. burquş. büküm. büküntü. qıvrım. qıvrıntı. qat. qalaq. düğrüm. bükülmüş. bələk. bəllək. yüyə. lülə. - **durumdan, biçimdən düşmək.**

- türümək** **dürümək.** 1. dürüləmək. dürmək. dığırılanmaq.
toparlanmaq.türmək. lüləmək. burmaq >. düymək <
düşünəmək. qaşlarını düymək. (düşün: toy). 1.
toplanmaq. durmaq.
- türümləmək** **dürümləmək. tümürləmək.** yumurlamaq. sarmaq.
qatlamaq. bükmək. bürkürmək. devşirmək. toplamaq.
- türümlənmək** **dürümlənmək. tümürlənmək.** yumurlanmaq. sarınmaq.
qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək.
topnalmaq.
- türün** **dürün.** cərgə. sıra. biçilən quru ot yaxud sapların bir sıra
halında durması.
- türünc** - **türünci qızıl boya:** axşam günəşi.
- türünc** 1. çin. 1. haşiyə. qıyıq. parçanın qrağına tikilən bəzək.
- türüncüş** qırışmış üz.
- türünq** əktiv. fəal. çalışqan.
- türünmək** **dürünmək. törünmək. törəmək. dürmək. bağlamaq.**
yazmaq. - o kitab **türündü:** kitab bağladı, yazdı. tədvin
edmək.

- türüs** **dürüs. 1. dürüst. durus. duruz. (< dur. durulu: durmuş: sağ). doğru. düzgün. iyi. 1. dürüst. turus. durus. doğru. düzgün. iyi.**
- türüsləmək** **dürüsləmək. doğrulamaq. təsvib etmək.**
- türüslük** **dürüslük < > dürüzlük < düzlük. düzlü. doğruluq. doğruluq. arıslıq. arasıq.**
- türüssüz** **dürüssüz. turussuz. durussuz. (< dur). yanlış. tərs. əgri. pis. kötü.**
- türüst** **dürüst. < dürüz. dürüs. düz (metatez düzür). 1. < > düzürt. bütün. doğru. düz. səhih. 1. çinçil. ısın. çin. doğru. çağlav. çağlasun. çaqla. caqlı. çağli. yolaq. təmiz. namuslu. 1. dürüs. turus. durus. doğru. düzgün. iyi. namuslu. düzüvən.**
- türüst** **dürüst. ağ alın. namuslu.**
- türüst** **dürüst. doğru. düz. donlu. tölək. dölək. düz. doğru. - doğru dürüst: yalnızsız. yalnızsız.**
- türüslük** **dürüslük < dürüslük < > dürüzlük < düzlük. düzlü. doğruluq. doğruluq. uyğunluq. arıslıq. arasıq.**
- türüslük** **dürüslük. təzalıq. təmizlik. saflıq.**

türüş	tülüş. türdəş. qıldış. qılış. xuydaş. iki nəyin birinə çəkişi, oxşaşı, tutarı. həmcins.
türüşmə	dürüşmə. çalışma. çaba. qeyrət.
türüşmək	dürüşmək. 1. durmaq. başlamaq. iqdam eyləmək. duruşmaq. qalxmaq. davranmaq. qəsd etmək. çalışmaq. çabamaq. - haq yolunda xoş durur cəhd eyləmək \\ dürüşün kim, yavü var, varmaz əmək. - kimsəni görmədim doğru yolda bir yavü varmış ola.- o malın, pulun yığmağa dürütü. 1. hazılanmaq. 1. qəsd etmək.
türüşmək	dürüşmək. duruşmaq (< durmaq). 1. dürülmək. qatlanmaq. cidamaq. qeyrət, çaba, muqavimət göstərmək. 1. iradə etmək.
türüşmək	tüqrüşmək. dürüşmək. dürməkləmək. - bitik türüşmək: tumar bürmək.
türüşdürsün	dürüşdürsün. yaxışdırsın. - dürüşdürsün tanrı duanı.
türütmək	törütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək. onarmaq. yonqamaq.
türüzlük	dürüzlük < > dürüslük < düzlük. düzli. doğruluq. doğruluq. arıslıq. araslıq.
tüs tüs	- tüs tüs vurmaq: tap tap vurmaq.

- tüs** { (t > s) < tutmaq}. 1. rəng. tür. tor. toz. tus. düd. - **tüslü**: boyalı. - **tusu** gedib, tozu qaldı: acarığı keçib, əsgisi qaldı. - ölü öküzün bir onğurasın, birazda tüsün tapdı. 1. üz. surat. görünüm.
- tüsəmək** tuyındış: törəmax.
- tüsqürmək** **tüsgürmək. tüksürmək.** 1. püsgürmək. itələmək. geri qaytarmaq. ric'ət etmək.geri vermək. tıqsırmaq. tüpürmək. burun ötdürmək (fıncırmaq). osurmaq. ösdurmaq. 1. tıqsırmaq. tıqsırmaq. geri püskürmək. dəf etmək.
- tüslü** bu kimi. bənzeri.
- tüssi** tütsi. tutsi. tusti. tötətiv. tütindəv. tütötü. tütətiş.
- tüssüli** ışıltılı, bərraq olmayan. tonuğ. donuğ. dumanlı. bulutlu. boz. soluq. - **donuğ** sırça.
- tüstür** pirənsip. adət. ülgü.
- tüstü** < > **düd. dütsülüyən. düten (> duxan) tütün.** duman. çalın. his. qurum.
- tüstü** **tütsü.** 1. düd. dud. duman. 1.əsər (< əsmək). duman. neşə. əsrar. muxəddirə. narxod. 1.boğur. buxur. kündür. günlük.

- **tüstlü püstülü**: tutala düdala. dumanlı tutanlı. dumanlı tutanlı. dümənlü düdənlü. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- **duman, düd, tüstü çəkmək üçün, qubba tavanda yerləşən baca, deşik**: tünlük. boğun.
- **his, tüstü verilmiş nərsə**: tüstüləmə. isləti. hisləti. hisləmə. isləmə.
- **iy, is his, qoxu, duman, tüstü kimi, burularaq yüksələn nərsəni bildirir**: buram.
- **buram buram tüstülür**.
- **iy, is his, qoxu, duman, tüstü kimi, burularaq yüksələn nərsəni bildirir**: buram.
- **buram buram tüstülür**.
- **qışınki yağlı əbbək, isti kürsü, yayınki kərđi yan, **odlu tüstü****.
- **tulambarlağın (külxanın) tüstüsün dıřar daşıyan deşik, baca yol**: düd yolu, deşiyi, bacası. **tütəng. düdəng. tütənək. düdənək. tütək. düdək. tütəklik. düdəklik. tüpəklik. tünlük**.
- **tüstü alışqanı**: hoppuc. höppüc. hopçu. hopuçu.çəkən. mö'tad. hər çeşit tüstü, sıqar kimi nərsələr hopan, çəkən kimşə.
- **tüstü püstü**: tuta düdə. duman tutan. duman düdən. çiğ biğ.

çuğ buğlu. boğnaq tuğnaq. boğa q tuğa q. isli hisli. darqın.

- **uzaqlıq, qaranlıq sonucu olub, nə olduğu iyi seçilmiyən, bəlli bəlirsiz, qoyu tüstü boyalı nərsə, biçim: qaraltı. - biraz sonra, atlıların **qaraltısı** seçildi.**

tüstü

tüsdü. < tütsü. tutuş: tutulmuş. tutqun. düd. dütsülüyən. duxan. dütən.

tüstüləmə

his, tüstü verilmiş nərsə. isləti. hisləti. hisləmə. isləmə.

tüstüləmək

tüstünmək. püstünmək. püstüləmək. 1.düdəmək.

düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tutamaq. tutlamaq.

çiğirmək. çiğləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq.

buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğa qmaq. tuğa qmaq.

isləmək hisləmək. **1.boğurlamaq. buxurlamaq.**

günlükləmək.

- **başı tüstüləmək:** qafanı çəkmək: qafayı çəkmək.

tüstüləmək

tütmək.

tüstülənmək

dumanlanmaq. duyqulanmaq. tozalanmaq. tasalanmaq.

tasarlanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq. tüstülənmək.

geçirmək. geçirmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək.

xiyallanmaq. düşünmək. ağına gəlmək. fikirləşmək. fərz

edinmək. - özünü nə kimi keçinirsən. - çoxda hündürdən keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar keçinirim.

tüstülənmək **tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. tasaranmaq. tasaqanmaq. duyqulanmaq. dumanlanmaq. keçinmək. keçirilmək. xiyallanmaq. düşünmək. görmək. xiyallanmaq. düşünmək. ağılına gəlmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi keçinirsən. - çoxda hündürdən keçinmə belə. - nə duyqular, nə olaylar keçinirim.**

tüstülənmək tumanlanmaq: dumanlanmaq. dumana tutulmaq.

tüstülənmiş - **qurultub, tüstülənmiş ərik: qeysi qaysı. (< qaysımaq: bərkimək. qurumaq).**

tüstünmək **tüstüləmək. püstünmək. püstüləmək. düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq. tutamaq. tutlamaq. çığınmək. çığləmək. çuğamaq. çuğlamaq. buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq. boğaqmaq. tuğaqmaq. isləmək hisləmək.**

tüstür **düstür. tamam. təməl. ilkə. öz. əsas. həqq.**

tüsü onqmək işlər yoluna gedmək. tükü düzəlmək. uğur almaq.

tüsü tüşü (**1 < tüşmək: tuşlanmaq. uyğun, yarar gəlmək. 1 < düzümək: düz gəlmək, yanıt, qanıt vermək).** **1 < tutsu. <**

- tuzu.** (**duzuqmaq**: artut, ərməğan, vergi salmaq) asın. ilac. şifa. mənfəət. fayda.
- tüsüqmək** tusuqmaq. iyi gəlmək. yaraşmaq. faydası olmaq. - bu ot mənə **tosuqtu**.
- tüsül** yararlı. asıq. faydalı.
- tüsülmək** **1.** (< > **düz**). **tüsü olmaq.** **tüsü bolmaq.** düşmək. düzlük, yararlıq gətirmək. - bu ot ona **tüzüldü**: yaradı. **1. tusu bolmaq.** yaramaq. fayda vermək. - yaramaq. fayda vermək.
- tüş** < > **tuş < > düş.** (**düşmək**). **1.** istənilmədən, gözətləmədən, birdən ortaya düşmüş çıxmış nərsə. **1.** gözdə olmayıb, düşüncədən, içdən, yuxudan, xayaldan çıxar yox kimi (yux kimi, yuxu kimi) nərsə. düş. yuxu. rüya. **1.** günün ortada olan çağı. öğlə çağı. yemək. nahar. - **düşədək:** öğləyə dək. - **düşdün** geyin: öğlədən sonra. **1.** yan. yön. tərəf. tərər. - **düş tutmaq:** **düş olmaq.** yönəlmək bir yana bir tuşa yönəlmək. nərsiyə yanaşmaq. **1.** gələn. gəlir. çatan. ürün. yemiş. ası. hasil. **1.** güman. xəyal, ilüzyon. xiyal. fikir. düşək. **1.** yuxu. rüya. **1.** öğlən vaxtı. yuxu. rüya. **1.** əglək. duraq. **1.** düşərgə. yolçuluqda qonulacaq,

dinləniləcək yer. **1.** hotel. **1.** - **düş çağı** { **1.** günorta. **1.**
 istirahət çağı. }. - **tüş ödi**: qonulacaq zaman. quşluq vaxtı. **1.**
 düş. yuxu. - **düş azması**: yuxuda üz verən şeytanlıq. **tüş**
görmək: түşәмәк. **1.** - **tüş qılmaq**: enmək. toplanmaq. - tuş
 qılmaq. tilşlәнmәk. **1.** **düş.** (dinlәнmәk üçün) düşmәk,
 qonmaq işi. dincәlmә. istirahət. - **tüşlük ödi**: düşmә,
 qonma, oturma, istirahət çağı. **1.** < metatez > **şüt**. düşmәk,
 salınmaq. **1.** in. il. en. - atdan **il.** **1.** təsadüf. raslama. **1.**
 qəza. xəta. uğrama. - bir düş ora. - ayda neçə kərə bizə
 düşür. **1.** düşar olma. ibtila. - imalә. burun tükü. әngәl. -
 buda bizə düş oldu. **1.** şans. bәxt. - düşünә çıxan nə olursa. -
 düşsüz: bәxtsiz. - düşlü: şanslı. bәxtli. **1.** boya. **1.** üzsuyu.
 abrı. **1.** eniş. nizul **1.** olay. vaqiә. hadisә. təsadüf. **1.** şans.
1. yuxu. rō'ya. **1.** tuş. yan. tәrәf.
 - **düş olmaq**: raslamaq. toxuşmaq.
 - **düş azmaq**: cinub olmaq.
 - **tüş görmək**: **düş görmək**. dişirkәмәk. basırqanmaq. yuxu
 görmәk.
 - **tüş anası**:. yuxulara bәylik edән tanrıca.
 - **tüş olmaq**: **düş olmaq**.

- **düşü azmaq**: düşmək. düş görmək. cinub olmaq.

- **tüş yorıqı**: yuxu yorma.

tüş

1.yuxu. 1.xiyal. rə'ya. 1. uğrama. raslama. varma.

barma. ulaşma. çatma. 1. **düşü**. pay. bağdam. bağlam.

qama. çapa. qapa. səhm. nəсіб. 1. **düşün**. oynuş. uynuş.

xiyal.

- **qorxunc düş, yuxu**: qaruqa. qaruqra. kabus.

- **sıxıntı verici, qorxulu düş, uyaq, rə'ya**: qapus. kabus.

qabuk. qarabük. qaraqan. qaracan. qarabasan.

- quyruq olub **baş dalına düş**, daş olub quyruğa düşmə.

- **düş qırıqlığı**: arzusu gözündə qalma. arzuna çatmama.

- **boşdüşü**: boşxiyal.

- **düş açı**: yuxu yozu. yuxu açması.

- **xam xiyal: xam düş**: çiy qurum.

- **çiy qurum**: xam xiyal: xam düş.

- **düşə, xiyala qapılmaq**: 1.bulutda gəzmək. 1. sayaqlamaq.

sanğaylamaq.

- **düş, xiyal pilovu yemək**: gerçəkləşməyəcək nərsələri

düşünmək.

- **düş, xiyal oyunu**: qaragöz oyunu.

- **düş, xiyal qurmaq**: başında, oyunda canlandırmaq.
 - **düş qırıqlığı: xiyal qırıqlığı: sekti xiyal**: ümitsizlik üzüntüsü.
 - **düş kimi: xiyal kimi**: yuxu kimi.
 - **düşlər: xiyalat**: boş düşüncələr. quruntular.
 - **düş müş: xiyal miyal**: bəlli bəlirsiz.
 - **boşdüş: boşxiyal**: boşdüşü.
 - **düş açmaq**: yuxu yozmaq, yormaq. yuxu. - **düş azmaq**: yuxuda hamamlıq olmaq. möhtələm olmaq. - **düş gücü**: xiyal açığı. - **düş qırıqlığı**: huş pozuqluğu. - **düş qurmaq**: düşlənmək. xiyallanmaq. **1. - düşə dalmaq**: tasarlanmaq. düşünmək. düşmək. xiyallanmaq. sanğalmaq. - keçmişləri **düşə** qaldıq.
- tüşalaq** **düşalaq**. qalağ. qəhbə. hər yana düşən.
- tüşar** **düşar**. düşar. düşgün.mübtəla. üftadə.
- tüşarlıq** **düşarlıq**. düşarlıq. düşarlıq. düşgünlük.
düşüklük.mübtəlalıq.
- tüşazma** **düşazma**. cunub olma.
- tüşbaqır** **düşbağır**. dağlıq, dərə təpəli yer.
- tüşbü** **düşbü**. düşünüklü. düşgir.

- tüşçü** **düşçü.** xiyalçı. xiyalprəst.
- tüşə** **düşə.** 1. uğurlu. şanslı. 1. düşək. düşərgə. hotel.
müsafirxana. 1. tüşərgə. düşərgə. düşək. hotel. aruğa.
arğucaq. aruğca. dincəliş yeri. müsafirxana. 1. gah.
hərdən. bə'zən.
- tüşə** **düşə. düşənc. düşən. düşərgə. düşəvic.** 1.yetcə. yetcək.
yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. saça. saçqa.
qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu.
bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfət.
fayda. 1.üren. törən. yaran. qazanc. hasil. 1.**düşə.** (<
düşmək) - **düşə gələsi:** tuş gələsi. kimisə. birsikəsəcağız.
- **igid odur hər toxuya (əzaba) qatlana, kişi odur atdan
düşə, adlana.**
- tüşə!** at!.
- tüşəc** **düşəc.** tutac. bükəc. boğac. acı. acıq. azıq. azar. acar.
acıma. acınma. acırma. azınma. azırma (> **azordəgi** (fars)).
incik. bulac. bəla. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq.
güclük. zorluq. çətinlik. çalız. çalaz. qəza.

- tüşəcəq** **düşəcək.** tutacaq. yarşacaq. yaraşacaq. yağşacaq.
yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq. uyqaşacaq.
uyquşacaq. uyuşacaq.
- **nərsənin düşəcək, yıxılacaq kimi durması:** kavaltaq.
- **yıxılacaq, düşəcək duruma gəlmək:** qaşamaq. qayşamaq.
- tüşəq** 1. duzaq. түşəncil. buxov. boğav. köstək. bənd. işgil. 1.
qeyd.
- tüşəq** **düşək > döşək.** 1.düşülən, döşənən, yatılan, uzanan,
örtülən, tikilən, əkilən yer. 1. sərilib, açılıb, yayılaraq
yapılan yer. 1.zəminə. diblik. 1.tüxüm əkilən yer.
- **düşək duzaqsız** ərkli. özbaşdaq. basdaqsız. şərtsiz. qeydsiz
bədnsiz.
- tüşəq** **düşək.** 1. şans. 1. xiyal. fikir. düş. 1. **düşgü.** işçi. ırqat.
şagird. çırağ. 1. çırağ. şagird. işçi. 1. düşək. düşərgə.
tüşə. düşə. hotel. müsafirxana. 1. түşərgə. düşərgə. түşə.
düşə. hotel. aruğa. arğucaq. aruğca. dincəliş yeri.
müsafirxana. 1. salıq. zə'f.
- tüşəqləmək** **tüşəkləmək.** çırağlığa tutmaq. işçiliyə götürmək. istixdam
edmək. xitmətə almaq.

- tüşəqü** **düşəqü. tuşaqu. tuşaq. döşəqu.** gişən. köstək. bukağı.
buxov.
- tüşəqün** **düşəgün.** pozaqsın. köçəqün. köçgün. yıxılacaq
durumda olan.
- tüşəlqac** düşəncək.
- tüşəlqə** **düşəlgə. düşərgə. 1.** pay. hissə. miras. **1.** qonalqa.
- tüşəlqə** **düşəlgə.** pay. bölüm. qama. çapa. qapa. qismət. nəсіб.
hissə.
- tüşəlmək** **düşəlmək.** qonulmaq. enilmək. - qonaqlar **qonuldular.**
- tüşəmək** **düşəmək. 1.** yuxu görmək. xiyala düşmək, girmək, damaq. **1.**
köstəkləmək. salıb bağlamaq. **1.** düş görmək. yuxu
görmək. **1.** cinub olmaq. düşü azmaq.
- tüşəməyən** **düşəməyən.** qaldıramayan. yaxışamayan.
oxşayamayan. gələmiyən. uyqun düşəməyən. -
qaldıramayan tikələrdən yapılmış paltar.
- **uyqun düşəməyən:** qaldıramayan. yaxışamayan.
oxşayamayan. düşəməyən. gələmiyən. - **qaldıramayan**
tikələrdən yapılmış paltar.
- tüşəməzlər** **düşəməzlər.** alçalamazlar. yenəməzlər.

- tüşən** **düşən.** 1. düşmən. bulaq. vaqiə. macəra. - tanrı ilə **düşən** beledidə. 1. əlgək. ağman. kələk. fürsət. ələ keçən. 1. tuş. tüş. düş. ras gələ. raslanan.
- tüşən** **düşən. düşə. düşənc. düşərgə. düşəvic.** 1. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səməre. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət. fayda. 1.düşərgə. sovğa. qalma. qalıt. miras. irsiyyə. 1. olan. vaqiə. olmuş. keçmiş. rə'ya. oynuş. uynuş. xiyal. 1.düşərgə. düşür. alınıyazı. baxt. qama. çapa. qapa. qismət. yazqı. bəxt. taleh. 1.düşərgə. bəhrə. 1.düşük. əsir. tutsaq. 1. əsgilən. əksilən. azalan. alçalan. kiçilən.
- köklərə düşən qurd çeşiti: qaraqurt.
 - göydən düşən qara, bəla: qaradamlı.
 - quşların qaraciyərinə düşən, öldürücü kəsəl: qarabaş.
 - sıradan önə düşən: qabalıq. qabaqlıq. - qabalıq saylav: pişrəs intixabat.
 - alna düşən tel: çaqma. pərçəm.

- **düşən ağaca, odunçu tapılar.**

- gahın çaşan, ötəyə **düşən**, gahın bilən, özündə üzən.

(**ötəyə**: suça. günaha).

- **gəlinin düşən yeri, gəlin olsun. - gəlin düşən yeri, gəlin olmalıdı.**

- **qapıdan (qəflətən), ansızın düşən üzüntü**: qapqada - tanrım, göürnür görünməz **qapqadadan** saxlasın.

- **özənlə yapılmayıb, gobud düşən iş**: ələki. qaba qavşaq. - **qaba qavşaq** bir işdir: əsərdir.

- **uşaqlarda alna düşən pərçəm, saç**: çappıç. çappuş. çapıç. çəpiç. çamıç.

- **iyili kötülü bir işdən düşən pay**: badaş. balaş. paydaş. paylaş. (> **padaş** (fars)). paylıq. (əcr. cəza. səza. müzd. ücret).

tüşənc

düşənc. düşə. düşən. düşərgə. düşəvic. yetcə. yetcək.

yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. saça. saçqa.

qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu.

bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.

yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.

tutqu. səmərə. səmrə. düşəvic. qazanc.bəhrə. nəf'. kar.

olca. mənfeət. fayda.

tüşəncə

- **düşüncəsin sormağ**: baş almağ. danışmaq.

- tüşəncək** **düşəncək.** tüşəlqac.
- tüşəncil** tuzaq. duzaq. tüşəq. buxov. boğav. köstək. işgil. bənd.
- tüşənə** **düşənə.** qurlu. qoşlu. dizə. yarşiq. yasıq. münəzzən.
- tüşənqən** **düşəngən. üşəngən.** qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük.
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli
ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. düşgün.
əringən <> əğingən.
- tüşənmək** **düşənmək.** düşmək. qoyulmaq. girmək. - yola **düşənmək:**
yola qoyulmaq.
- tüşənmək** **tuşanmaq. tuşaqlanmaq. tüşənmək. düğünlənmək.**
dolaşmaq. ilişmək. çalışmaq. vurulmaq. çalınmaq. - onun
ayağı **tüşəndi:** ilişdi. düdrədi. - arslan kükrəsə, at ayağı
tüşənər.
- tüşər** **düşər.** qırat. pay. nəsib.
- quduzla oturub durana, kötülükdən bir payda düşər: itlə
yatan bitlə qalxar.
- düşər düşməz. tutar tutmaz. istər istəməz. istər istərməz.
gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkmez. yerli yersiz. olur olmaz.
- tüşər** **düşər.** uyqun. yaraşar.
- düşər olmaq: düçar olmaq. tarımaq. darımaq.giriftar olmaq.

- tüşərçilik** **düşərçilik.** batarçılıq. qədərçilik. fatalizm.
- tüşərə** **düşərə.** rasgələ. raslayı. dəğmə. olur olmaz. nə gəlirsə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi. - **dəğmə** kişiyyə sözün açır. - **dəğmə** işlər yapır.
- tüşərəq** - **heyvanların taxıları (nalları) düşərək, ayağ altları yara olmaq:** qaradaban olmaq.
- tüşəri** **düşəri.** anayi > ənai (< **anlamaq**). ələki. başqalarının törənin, adətin saymayıb, öz bildiyin görmək, qılmaq. - **anay** biçimə soxulmuşdur.
- tüşəri** **düşəri.** söz gəli. söz gəlişi. söz uyu. ras gələ. elə. ittfaqən.
- tüşərqə** **düşərgə. düşə. düşənc. düşən. düşəvic.** yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət. fayda. **1.gərəkən. zəruri. boyun borcu. 1. sovğa. düşən.** miras. irsiyyə. **1. düşür. düşən. alınyazı. baxt. qama.**

- çapa. qapa. qismət. bəxt. yazqı. taleh. 1. düşən. bəhrə.
1.düşgü. ordu. kəmp. qonaqlıq.
- tüşərqə** **düşərgə. düşəlgə.** 1. miras. pay. pay. 1. oturmaq.
ordugəh. 1. düşək. tüşə. düşə. hotel. aruğa. arğucaq.
aruğca. dincəliş yeri. müsafirxana. orduqah.
- tüşərqənmək** **düşərgənmək.** qazanmaq. faydalanmaq. alnmaq
asarlanmaq. istifadə etmək. yetinmək.
- tüşərqüzmək** **düşərgüzmək.** düşürmək. endirmək. indirmək. - saç
düşərmək: saç kəstirmək. - üz **düşərmək:** surat çəkmək.
- tüşərli** **düşərli.** 1.uğurlu. yazqılı. şanslı. nəgələli. 1.asılı. karlı.
qazanclı. faydalı. bərəkətli. 1. yaratışlı. yarayışlı. yaratılı.
başarılı. başarılı. şanslı. nəgələli. uğurlu. baxlı. mutlu.
qutlu. müvəffəq. nailiyyətli.
- **dəğmə düşərli olmaq:** alınmaq. alınğanmaq. incinmək.
gücənmək.
- tüşərliq** - **dəğmə düşərlik:** çitqırımıqlıq. tez incimlik. inciklik. icəklik.
içləniklik. içlilik. içginlik. iciklik. duyqululuq. duyululuq.
həssaslıq. həssasiyyət.
- tüşərsən** - **düşməsən yolağa, düşərsən colağa.**
- tüşəsin** - **yoxsulca, pis duruma düşəsin:** əlin iş tutmasın.

- tüşəş** **düşəş.** < **düşiş.** 1. salış. sağış. 1. ulaş. qavuş. raslaş. iltiqa. təlaqi. 1. qon. otraq. məskən. eniş. mə'va.
- tüşəv** 1. buxov. köstək. bağ. arqun. orqan. kişən. - **tüşəvli** olduğuna baxma, səkə səkə (atıla atıla) sürünüb gələr. 1. yaraş. düşüb yaraşmaq. cür gəlmək. - bu işlər sizə **düşməz.**
- tüşəver** **düşəver** < > **düşəvir.** düşəvir. yığıla qalxa. çətin. gücünü. zorunlu. toxa. buruşqıl. tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor. güclüklə, zorluqla yapınan iş. - **düşəverə** yolu başa çatdırdıq.
- tüşəverlik** **düşəverlik** < > **düşəvirlik.** **gərək.** **girək.** **işgil.** **müşgül.** **çətinlik.** **çıxılmazlıq.** buruşqıllıq. güclük. zorluq. güclüklə, zorluqla yapınan iş.
- tüşəvic** **düşəvic.** **düşəviç.** **düşə.** **düşənc.** **düşən.** **düşərgə.** yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. ürən. törən. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. qazanc. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfəət. fayda.

tüşəvint	düşəvint. düşəvit. girdəci. girdəç. aslam. qazanc.
tüşəvir	düşəvir < > düşəver. yığıla qalxa. çətin. gücünlü. zorunlu. toxa. buruşqıl. tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor. güclüklə, zorluqla yapınan iş. - düşəverə yolu başa çatdırdıq.
tüşəvirlik	düşəvirlik < > düşəverlik. gərək. girək. işgil. müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. buruşqıllıq. güclük. zorluq. güclüklə, zorluqla yapınan iş.
tüşəvirmək	düşəvirmək. çətinliyə düşmək. buruşqılınmaq. gücənmək. zorlanmaq.
tüşəvit	düşəvit. düşəvint. girdəci. girdəç. aslam. qazanc.
tüşəvləmək	ayağı buxovlamaq.
tüşəy	düşəy. 1.çəkiləy. şaquli. düşümünə. yer çəkimi yönündə. dik. əmudi. 1.şaqul.
tüşəyazmaq	düşəyazmaq. yığılayazmaq. sərilmək. əsrümək. əsrimək. yalpalamaq. yelpəlmək. yelpiklənmək. çaykalmaq. qandırılmaq.
tüşirmək	devşirmək.
tüşirtmək	düşirtmək. devşirtmək. tevşirtmək: devşirtmək.

- tüşiş** **düşiş > duşuş.** düşmə. siqut. rastlaşma. təsadüf. salış. sağış. düşmə. siqut.
- tüşqanışmaq** **düşqanışmaq.** anğaşalanmaq. qorxunuşmaq. gərginləşmək. hizursuzlaşmaq. sinsişmək. sınırsızlaşmaq. tasaqlanmaq. tasıqışmaq. qayğılanmaq. didərginmək. dedirgişmək. tedirgişmək. qarıncaşmaq. qatıqlaşmaq. qəlizləşmək. toxatlaşmaq. sıxınlaşmaq. toxanclaşmaq. toxancışmaq. gücənleşmək. daşıqlaşmaq. iztirablanmaq. müztəribleşmək.
- tüşqəlitmək** **düşgəlitmək. düşnəlitmək.** iznəlitmək. izgəlitmək. bir duyudan, düşüncədən başqa duydu, düşüncə çıxartmaq. istinbat etmək.
- tüşqəlmə** **düşgəlmə. düşgənmə. düşgünmə. düşmə. dönəlmə.** çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. geriləmə. gerilənmə. izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma. salınma. çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.
- tüşqəlmək** **düşgəlmək. düşgünmək. düşgənmək. çürgünmək.** çürüksünmək. dönəlmək. çönəlmək. enəlmək. inəlmək.

alçalmaq. solğuqmaq. başaşağ gedmək. yozlaşmaq.
nizul edmək. geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq
çöküşsəmək. bataqsamaq. raslamaq. təsadüf edmək.

tüşqəməzmək **düşgəməzmək. düşgüməzmək. düşnəməzmək.**

düşünməmək. duyqumazmaq. engəməzmək.
alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq.
anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq.
bəlikəməzmək. bəlkiməzmək. bulmazınmaq. fikr
edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. iraqsamaq.
iraqsanmaq. irqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq.
iraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq.
quşqumazmaq. duşqumazmaq. olmaz sanmaq.
olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq.
oysamazmaq. sanmazınmaq. taslamazmaq. ehtimal
verməmək.

tüşqənmə **düşgənmə. düşgəlmə. düşgünmə. düşmə. dönəlmə.**

çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik.
yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə.
çöküş. çöküşsəmə. geriləmə. gerilənmə. izinginmə.

dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma. salınma.
çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.

tüşqənmək **düşgənmək. düşgünmək. düşgəlmək. çürgünmək.**
çürüksünmək. dönəlmək. çönəlmək. enəlmək. inəlmək.
alçalmaq. solğuqmaq. başaşağ gedmək. yozlaşmaq.
nizul edmək. geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq
çöküşsəmək. bataqsamaq.

tüşqərmək **düşgərmək.** asqırmaq. hapşırmaq.

tüşqü **düşgü.** 1. inmə. enmə. eniş. aşağlama. aşağlayış.
azalma. azalış. azadış. 1.yıxılış. çöküş. çöküm. azalım.
1.nizul. 1.geriliş. geriləyiş. geriləmə. 1.düşərgə. ordu.
kəmp. qonaqlıq. 1. gəlged suyunun alçalıb çəkilməsi.
cəzr. 1. **düşgünlük. düşmüş.** nikbət. e'tibarsızlıq.
mənkuqluq. 1. **düşük.** uğruq. işgüc. görev. məşquliyət.
hobi.

tüşqü **düşgü. düşək.** işçi. ırqat. şagird. çıraq.

tüşqü **düşkü.** məşquliyət. hobi (ingilis).

tüşqül **düşgül.** yoxsul. yüngül. əzik. izik. yazıq.

tüşqülevi **düşgülevi.** yoxsulevi.

- tüşqümək** **düşgümək.** döngüşmək. söngünmək. yoltanmaq.
 üznükmək. çürkünmək. çürkümək. qarablamaq.
 qarablanmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqramaq.
 qaqraqmaq. qaqaralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq.
 batmaq. batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq.
 korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütcəlmək. qatınmaq.
 manğlanmaq. banğlanmaq. mutsuz, qutsuz, şanssız
 düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdi yatmaq.
- tüşqüməzmək** **düşgüməzmək.** bax > **düşgəməzmək**
- tüşqüməzmək** **düşgüməzmək.** bax > **düşgəməzmək.**
- tüşqün** **düşgün. düşük. düşmüş. 1.düşüksüz.** üzüntülü. dönşüq.
 qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara.
 üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq.
 qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi
 yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
 kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz.
 qutsuz. uğursuz. yoltaysız. alnsız. alınsız. barışmaz.
 güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.
 sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz. zavallı. 1. izzəti nəfssiz.
 özçülsüz. özçüsüz. gücünsüz. gücülsüz. onursuz.

şərəfsiz. vıqarsız. heysiyyətsiz. 1. girifdar. 1. mö'tad. 1. əsrək. əsrük. əsrək. üzrük. azrut. həsrət. özləm. özlək. özlənək. 1.sevən. düşgün. istəkli. pərəstişkar. 1.rağib. 1.düşmüş. 1.halı pis. 1.kəmsür. dalğın. dağnıq. 1.tutqun. mübtəla. 1.yorqun yıprak. qaqırdaq. qaqşaq. gücsüz. arıq. arqın. zayıflamış. zayıf. 1.tutsaq. 1.əsir. - para **dustağı**. 1.xor. bayağı. kiçik. alçaq. aşağı. kötü. pis. dəğərsiz. önəmsiz. 1.sevən. istəkli. pərəstişkar. 1. qənim. yanığ. susamış. - **dadlı qənimi**: şirni düşgünü. - **para qənimi** para düşgünü. 1.dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). e'tibarsız. 1. şərəfsiz. 1.yoxsum. qırman. qırıq. yoxsun. yoxsul. yüngül. fəqir. qırıq. zavallı. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. beçara. 1.üzgün. üzüntülü. 1.halı pis. 1.kəmsür. dalğın. dağnıq. 1. düşgün. istəkli. pərəstişkar. 1.tutqun. mübtəla. 1.tutsaq. əsir. - para **dustağı**. 1.yolsuz. azqın. çaşqın. 1. düşütlü. alqın. xiyallı. xiyalatlı. tasarlı. iznəli. ilğimli. 1.həsərət. 1.təmbəl. ərinçək. əringən. düşəngən. üşəngən. əringən <> əğingən. 1. məhrum. - **paradan düşgün**: məhrum. - **baxtından düşgün**: məhrum. -

hırdan düşgün: heysiyyətdən məhrum. - **gözdən düşgün:**

sevilməyən. sevikdən məhrum. - **namusca düşgün:**

namusdan məhrum. pezəvəng. qaldaban. çaldaban.

namussuz.

- **arvaddüşgünü** arvaddüşgünü. arvadçıl. qadınçıl **1.**

xanımlara özük, xass. arvadçıl. qadınçıl.

- **boğaz düşgünü:** obur. iştalı. iştahlı. istəkli. qarınpa.

- **boğazına düşgün:** yeyəgən. qarınpa.

- **ara düşgünü: ara qollama, qovalama:** bir boşluğ, fürsət, əlverişli çağ dalında olma.

- **duvağ düşgünü: 1.** yeni gəlincən dul qalmaq. **1.** evlənmə çağı keçmək üzrə olmaq.

- **qohumlarına, yaxınlarına düşgün kimse:** qavımsaq.

- **üzük düşgünü:** həsrət dəlisi.

- **dişlik düşgünü:** rahatın birinci görən.

tüşqün

düşük. 1. düşmüş. aşağıya sarqmış. **düşgün.** tutqun.

düçar. alışığın. mübtəla. - bu alçağın nəyinə **tutqun** oldun. -

tutqunluqdan boşun qıl. - **tutqun** vermək: tutulmaq. **1.**

bədbəxt. **1.** asuv. asuğ. > avuz. (> **aviz** (fars)). asılı. aslaq.

tutqun. vurqun. salqun. **1.** düşar. düçar. düşmək durumu.

düşmüş. ulaşmış. çatmış. varmış. mübtəla. giriftar. əsir.
 düçar. mübtəla. üftadə. **1.** düçar. mübtəla. giriftar. sərgin.
 yorqun. xəsdə. - **sərgin** vermək: xəsdə düşmək. əsir olmaq.
 döşənmək. **1.** çösqün. çökgün. çökmüş. küsgün. üzgün.
 üzüntülü. hüzürlü. (# **coşqun**). **1.** əngəl. fizulluq. **1.**
 deşgün. məğlub. **1.** məcbur. **1.** bulaş. mübtəla. **1.** qaşaq.
 yuf. müflis. **1.** əmrək. xumar. yuxulu. xəyalı. kuştar.
 verilgen. çökgün. gücsüz. **1.** becid. bəcid. həvəskar. **1.**
 qünqüs. kövünküs. könküs. salsar. dəli. divana. təlbə. **1.**
 götrüm. otraq. fələc. şil. tutmaz. **1.** yetsik. yaşlı. qoca. **1.**
 bariqlı. yerikli. melli. əğimli. vurqun. məczub. **1.** arqın.
 yorqun. zayıf. dərmanatsız. tüşürqün. tikənli kitrə ağaccığı.
1. bidiyan. bitiyən. cılız. ök. zayıf.

- **bidiyanqa tüşmək**: zayıf düşmək. cılızlaşmaq. zayıflıqdan
 oltağa gedəməmək. sürüyə qatılamamaq. - **içgi düşgünü**:
 dartuçu. dartuvuq. içgiçi. alkoholik. - **düşgün olmaq**: ök bolmaq;
 - **dadlı düşgünü**: dadlıqa ök.

tüşqünbaş **düşgünbaş**. yarıqbaş. başı yerdə.

tüşqünçülük **düşgünçülük**. otopislik. otopyaçılıq. xiyalpərəslik.
 malixuliyalıq.

- tüşqünlədən** düşgünlədən. yıpratıcı. xəstələdən. xarablayan.
- tüşqünlənmək** dağı kitrə ağacı çoğalmaq.
- tüşqünlərevi** düşgünlərevi. yoxsullarevi.
- tüşqünlük** düşgünlük. 1.təvazö'. firutəni. 1. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxçilik. 1.züval. 1. tutqunluq. alışqanlıq. ibtila. 1. düşsünlük. nərsə üzəri aşırıca düşmə. inhimaq. qapılma. qapsınma. 1. girifdarlıq. girifdarçılıq. 1. zavallılıq.
- tüşqünlük** düşgünlük. 1. düşüklük. düşün. basın. zə'f. 1. düşmüş. aşağıya sarqmış. 1. bədbəxtlik. 1. məhrumiyyət. 1. düşarlıq. düşarlıq. əsirlik. mübtəlaliq. 1. əngəl.
- tüşqünmə** düşgünmə. düşmə. düşgənmə. düşgəlmə. dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə. enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. geriləmə. gerilənmə. izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma. salınma. çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.
- tüşqünmək** düşgünmək. düşgənmək. düşgəlmək. çürgünmək. çürüksünmək. dönəlmək. çönəlmək. enəlmək. inəlmək. alçalmaq. solğuqmaq. başaşağ gedmək. yozlaşmaq.

nizul edmək. geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq
 çöküşsəmək. bataqsamaq. 1.xərablanmaq. əğribmək.
 əğrinmək. fasid olmaq. çürümək. bezinmək. bezginmək.
 büzgünmək. büzünmək. sökülmək.

tüşqünmək düşgünmək. yorulmaq. arıqmaq. arğmaq.

tüşqüntürü düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. yerikləti. yerikit.
 yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
 qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. təşviq. təşviq etmə.
 rağiblətmə. şovqlandırma. iştiyaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

tüşqüntürüş **düşgündürüş. düşgündürü. düşsündürü. düşsündürüş.**
 tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. yerikləti. yerikit.
 yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
 qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. təşviq. təşviq etmə.
 rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

tüşqünü **düşqünü. vurqunu. aşıqlısı. mübtəlası.**

tüşqürmək **düşqürmək. 1. tuşqurmək. töşqürmək. daşqurmaq. (#**
dışqırmaq). ucaştırmaq. qavişdirmaq. çattırmaq.
 buluşdurmaq. tapışdırmaq. - oğlu atasına **tuşqur. 1.**
 endirmək. tənzil etmək.

- tüşqütmə** **düşgütmə.** xərablatma. fəsidlətmə. çürütmə. bezitmə. bezgitmə. büzgütmə. büzütmə. sökütmə.
- tüşləq** **düşlək.** yapşaq. bağlaq. birlək. qavşaq. qovşaq. əklək. qatlaq. yetlək. saplaq. iltək. ulşaq. iltisaq, bağlantı nuqtəsi.
- tüşləm** **düşləm.** 1. başqurum. boşqurum. tasar. oynuş. uynuş. xiyal. rə'ya. təsəvvür. 1.fantezi. oyunçaq. təfənnün. 1.fantezi. xiyali. ovham. təxəyyülat. 1.hava. qaplıca. qapcıq. islaq. islat. ıslaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs. 1. oynuş. uynuş. xiyal. qaraltı. görünüm. görünüşü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. yansıq. yansış. yansım. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq.oysuq. duysuq. oynatı. oynası.
- tüşləmək** **düşləmək.** 1. ordulamaq. oturmaq. 1. **düşdənmək.** **huşlanmaq.** ımızqanmaq. yumızqanmaq. mürgülənmək. yuxlanmaq. uykulanmaq.
- tüşləmək** **düşləmək.** düşünmək. tasarlamaq.
- tüşləmək** **düşləmək.** xəyal etmək. armandamaq. armanlamaq.
- tüşlənmək** **düşlənmək < > düşdənmək 1. > huşlanmaq.** mürgülənmək. 1. düşünmək. düş qurmaq. xiyallanmaq.

- 1. tuşlanmaq.** sataşmaq. çataşmaq. yoluqmaq.
raslanmaq. raslaşmaq.
- tüşlənmək** . **düşlənmək.** **1.** üsdünə düşmək. çox mışqul olmaq. **1.** bir gediş, yol arasında dayanmaq, duraqlamaq təvəqqüf etmək. - alqın **tüşləndi.** **1.** enmək. toplanmaq. **1.** tuş qılmaq. түş qılmaq.
- tüşlətmək** **düşlətmək. düşündürmək.** xiyallatmaq.
- tüşlü** **düşlü.** **1.** istəkli. mayil. - **düşlü düşünə.** tuşlu tuşuna. bəğəndiği yönə. ras gələn yönə. - hər biri **düşlü düşünə** getdi. **1.** şanslı. bəxtli.
- tüşlü** **düşlü. düşünlü.** xiyallı.
- tüşlüq** **düşlük.** **1.** ögləyə bağlı olan nərsə. ögləyin. - **düşlük yem:** nahar. - **düşlük dəmalış:** ögləyin dincəlmə çağı. **1.** düşüləcək, qonulacaq, oturulacaq, istirahət, dəmalış yeri, çağı, durumu. **1.** gecə.
- tüşlüq** **düşlük. düşünlük.** xiyallıq.
- tüşman** **düşman.** {{ < **öc** + **man** (**man:** etmək. edən. edici simgəsi). dospan (?). döğüşməng. yağı. qarşı. yu. yaman}. **1.** qanlı. yağı. assı. aytatmaz. xəsm. uqu. yağ. yağ. ciciklənən. qısqanan. çəkəməyən. **1.** yat. yad. yatlı. yadlı. yatlu.

yağı. yavı. yav. yava. yağı. ası. **1.** yava. yabançı. darğaş.
 çav. yağı. - yağılı, **düşmanlı** bölgə: yağlaq. yavlaq. **1.** yağı.
 yağlıq. yağı. yavluq yağlıq: qatı düşman. - **düşmanlıq edən:**
 yaxıtqan. yağıtqan.

- **tüşman kəsilmək.** **düşman kəsilmək.** öclmək. ədavət
 edmək. şəqavət edmək. müxasimə edmək.

tüşman

düşman. düşmən. düşürman (: **düşürən < düşürmək**). **1.**

yağmac. salan. çalan. alçaldan. yenən. yerən. - bəylik,
 devlet, el **düşmanları**. **1.** öcman. öclü. nərsədən yox
 olasıya iğrənmək. - içgi, yalan **düşmanı**. **1.** nərsəni
 aşırısına, tükətəsinə sevmək. - dadlı **düşmanı**. **1.** yağı.
 qanlı. qıynım. qınım. (> **ğənim**). öcman. xəsim. < kəsim. -
 o mənim **qanlımdır**. - **dəvəni dizindən, yağını gözündən**
vuran: iyi atıcı, nişançı. - **dosda düşmana qarşı:** dos
 üzülməsin, düşman sevinməsin. - **dos düşman:** hamı. hərəkəs.
 - **düşman qarşında qaçaqlığa yol verməyin.**
 - **düşmandan, nərsədən gizli qalmaq üçün, gecə çağı**
ışıqları söndürmə önləmi, tədbiri: qarartma. gömüslük.
 xamuşluq.
 - **düşman qarşında qaçaqlığa yol verməyin:** götü boşluq.

- **düşman başına**: bizlərdən uzaq, qıraq.
 - **düşman çatlatmaq**: iyi başarılar əldə edərək, öclünü, düşmanı qırsqandırmaq.
 - **düşənin dosdu olmaz, varlının düşmanı**.
 - **düşmandan iyilik, başdan gerilik**: öclüsündən, düşmanından uğur bəkləyən, başdan pozuqdur. - **düşman olmaq**: nərsəni yox edəsi olmaq.
 - **əsgü dos, düşman olmaz, calanan su, qaba dolmaz, qırılan cam bütün olmaz, çolax əldə çəlik durmaz**.
 - **istiyənin üz çevirsə, yağmaca, düşməne dönər**: yanlı dönsə, qanlı olar.
 - **əkmək düşmanı**: eş. qarı. arvad.
 - **xəsim, düşman kəsilmək**: öcləşmək. kəsinmək. yağılanmaq.
 - **yaman, pis düşman**: qıncır. qıncır. qancıq. qıncıq. daşürək. qatürək. yağıbaş.
 - **istəyənin olsun, yağmaçın, düşmanın yox**: yanlın olsun, qanlın yox.
- tüşmanamaq** **düşmanamaq**. boğızlamaq. hincləmək. qınlamaq.
qıyınlamaq. kinləmək. öcüləmək.

- tüşmanca** **düşmanca.** antaqonist.
- tüşmanlaşmaq** **düşmanlaşmaq öcmanlaşmaq.** öcəkmək. öcgünmək.
 öcmanlıq, düşmanlıq edmək. yavmaq. yağmaq. ağmaq.
 yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq.
 caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq.
 yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.
- tüşmanlı** **düşmanlı. öcmanlı.** kəsimli > xəsimli. yağılı. qanlı.
- tüşmanlıq** **düşmanlıq. 1.** acıqlıq. acılıq. sərtlik. qızıqlıq. qaçıqlıq.
 öcəklik. **1.** qan. xisumət. yavlıq. cavlıq. ocmanlıq. **1.**
 öclük.
 - aralarında **qan** vardır.
- tüşmanlıq** **düşmanlıq. 1.**boğza. bağza. nifrət. **1.**hinc. öc. qın. qıyın.
 kin. qınağrın. qanağrın. boğız. **1.**tıkav. düşmanlıq.
- tüşmanlıq** **düşmanlıq.** inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik. öykəlik.
 öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğuşluğ. könül sınma.
 könül sınıqması. könül qalması. könül qısmıqı. könül
 qaralığı.
- tüşmanlıq** **düşmanlıq. öcmanlıq.** kəsimlik > xəsimlik. yağılıq.
 qanlılıq. yağılıq. öcmanlıq.

tüşmanlıq

qan. - aramızda **qan** yox.

- **anlaşılmazlığı, düşmanlığa çevirmək, dönüştürmək.** ipi qoparmaq.

- **öcmanlıq, düşmanlıq edmək.** öcəkmək. öcgünmək.

öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq.

yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq.

cavıqmaq. savıqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq.

yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq.

tüşmanyana

- **hirsli, düşmanyana baxış:** histerik baxış. qaraç. qurcalaq. qaşınma. həssasiyyət. güdü.

tüşmə

düşmə. 1. düşiş. siqut. düşiş. rastlaşma. təsadüf.əldən düşmə. ələ düşmə. okazyon (latin). raslı. rast gələ.

təsadüfi. pozulma. sarsılış. - bu ısıtmadan çox **sasilışım**

oldu. **1.** inmə. ilmə. enmə. - atdan ilmə. **1.** yıxım. pozulma.

xərabliq. viranlıq.

tüşmə

düşmə. düşüş. 1. boyun əğmə. diz çökmə. olcamışı.

sınım. təslim. yeniliş. uyma. müti', təslim olma. bırxma.

qaptırı. inqiyad. **1. düşgünmə. düşgənmə. düşgəlmə.**

dönəlmə. çönəlmə. enəlmə. inəlmə. enmə. inmə.

enginlik. yenginlik. solğuqma. çürgünmə. çürüksünmə.

çökmə. çöküş. çöküşsəmə. geriləmə. gerilənmə.
 izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma.
 salınma. çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul. **1.** çevriliş.
 devriliş. çöküş. sınılış. altanış. yeniliş. salınış. yıxılış.
 əgiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış. yendiriş.
 yeniliş. **1.** inhitat. eniş. enmə. alçalış. alçalma. geriliş.
 geriləmə. izmihlal. **1.** eniş. enmə. çəkiş. cəzr. (**gəlged.**
 cəzri mədd). **1.** batqı. iflas. vərşikəslik. **1.** arıqlama.
 zayıflama. **1.** qonaqlama. yerləşmə. **1.** nizul. **1.** pozuluş.
 pozuqluq. pozaq. toxnaq. toxnaqlıq. çökmə. sapış. fəsad.
 yozlaşış. fitnə. - **birbirinə düşüdümlər:** araları pozulmaq. **1.**
 qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal.
 çöngəl. büküm. burqu. gerəlti. çaparız. mane'. axsama.
 axsaqlıq. arizə. işgil. müşgül. güclük. gərək. girək.
 müşgül. çətinlik. çıxılmazlıq. **1.** xiləl. **1.** çarpış. vuruş. atış.
 itiş. tutuş. giriş. təpiş. təkiş. dəğiş. taxış. basış. batış.
 döğüş. çalış. qapış. yarış. **1.** kəşiş. əsgiş. çatıq. çarpıq.
 qaysıq. kəm kəsir. nüqsan. yarış. **1.** **düşük.** fəlakət. bəla.
 afət. müsibət. **1.** **düşük.** uğursuz. pis. fəna. **1.** salıgım.
 salıgma. tökülmə. siqut. **1.** təslim. sınıım. qaptırı.

bırxma. vermə. boyun əğmə. riza. **1.** sarkma. sürüşmə.
 - sınıx duvara dayaq vurub **düşməsin** önləmə. **1.** azalma.
 əksilmə. tənzil. **1.** züval. - **gücdən düşmə:** bayım. **1.** enmə.
 inmə. nizul. **1.** yıxış. yığılış. devrişmə. devriliş. pozqunuq.
 pozuluş. pozğuluş. sınış. sınığış. sındırqı. qırılma. qırılış.
 qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə.
 basılış. basılma. dağılma. dağılış. çöküş. çökmə. batış.
 batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
 həzimet. **1.** utum. - hicə **utumu.** (- **bazar ertəsi** > bazartəsi).
 - **ayağa düşmə:** bollaşma. ibtızal.
 - **işdən gücdən düşməsinə yol açmaq:** əkməyindən edmək.
 - **qurban ollam düşməne, qoymaz məni düşməyə.**
 - quyruq olub baş dalına düş, daş olub **quyruğa düşmə.**
 - bayram ol, ildə bir gəl, **sayqıdan düşmə**, gözə gəl.
 - onun atdı **biri düşdü**, özgedə yemək, bizdə ürək pişdi.
 - qaranlıq, axşam **düşüşü:** qaranlıq, axşam enişi, çöküşü.
 - **əldən düşmə:** bitşinmə. ərinmə. yaşlanma. yaşlaşma.
 yavalaşma. qocalma. sürkünmə. sürükünmə. sürüklənmə.
 gücənmə. gücünmə. nizul.inhitat.
 - **gözün qara düşməsindən qamaşması:** göz qararması.

qarıq.

- **içə düşmə**. içə doğma. önsezi. hissi qəbləz viqu'.

- **qana düşmə**: qan alma. başa qan axma kəsəli.

- **qonaqlama, düşmə yeri**: qonaq böyük ordu. kəmp.

- **nərsə üzəri aşırca düşmə**: düşgünlük. düşsünlük. inhimaq.

qapılma. qapsınma.

- **sıradan önə düşmə**: qabalıq. qabaqlıq. - **qabalıq saylav**:

pişrəs intixabat.

tüşmədən

- **görülən kötü duruma düşmədən**: yol yaxınkən. gec

olmadan. artıq sıxıntıya nədən olmadan.

tüşmək

- **qarın ağrısına uğramaq, düşmək**: sıxıntısı, acısı, dərdi

olamaq.

tüşmək

düşmək. 1. <metatez> **şütmək**. enmək. ənmək. inmək. - qar

düşür: **inir. 1. düşmək**. ilmək enmək. inmək. **1.** yatmaq.

kəsəllənmək. xəsdə düşmək. **1.** uğramaq. təsadüf

edmək. **1.** yağmaq. - yağış, qar düşür. **1.** enmək.

ucuzlanmaq. - bazar düşdü. **1.** azalmaq. tənəzül etmək.

zayıflamaq. - sığınlar **düşdü**. - soyuqlar düşdü. yel **düşdi**. -

qızağı **düşüncə** öz yalmışlığın anladı. - əldən düşduq. **1.** rast

gəlmək. bulunmaq. olunmaq. təsadüf etmək. - gün

düşərki sizdə anlarsız. - köy yolun sağına düşər. **1.**
 uymaq. uyuşmaq. yaxışmaq. münasib olmaq. - sizə
 böylə yapmaq dü.məz. düşər düşməz deyəcəyəm.
 düşsədə düşməsədə yedik. **1.** qatılmaq. - qabağıma düş. -
 yola düşdük. **1.** sığınmaq. - ocağına **düşdük.** - etəyinə
düşdük. ayağına **düşdü.** **1.** kəsikmək. yorulmaq.
 yorğunmaq. tökülmək. sərilmək. qoyulmaq. itiliyin
 itirmək. qırılmaq.- fırtına **qırıldı.** - soyuq **qırıldı.** - yaşıl ırmaq,
 qızıl ırmağa **qoyulur.** - yel əsib tüm yemişlər ağaclardan yerə
sərildi. - əl ayağdan **kəsikdim:** düşdüm. **1.** ucuzlamaq.
 boşalmaq. enmək. **1.** şəhid olmaq. **1.** batmaq. dalmaq.
 girmək. qaruymaq. **1.** düşmək. düşüb sarılmaq.
 qapanmaq. hevanın ön ayağı sürcüb, başı üsdə düşmək.
 qapanmaq. - bu at çox **qapanır.** - qapına **qapandı.** - əl
 qoluna **qapandı.** - əl ayağına **qapnmaq.** **1.** çimmək. -
 hamama **düşdük.** **1.** qapsamaq. bürümək. - şəhərə xəstəlik
düşən zaman. **1.** qarşılaşmaq. sataşmaq. raslamaq. tuş
 gəlmək. - o mənə tüşdü. - kim kimə tüşdü. - sən mənə
düşəli, işlərim alınmır. **1.** tosuqmaq. düzükmək. uyqun
 gəlmək. yaramaq. fayda vermək. - bu ot nəyə **düşür:** bu

dərman nəyə faydadır. **1.** saldırmaq. üzərinə yerimək. basmaq. hicumlamaq. - çərilər oşəhərə **düşdülər. 1.** savaşıda ölmək. şəhid olmaq. - bəylər **düşdü**, sınıdı ləşgərlər. - hançı savaşıda **düşdü** bu iyid. **1.** əlsizləmək. aciz qalmaq. **1.** sınmaq. əzilmək. məğlub olmaq. - düşməni **düşürün. 1.** üz vermək. baş vermək. olmaq. vaqi' olmaq. keçitmək. - nələr **düşdü** nələr oldu. - ömür boyu **düşən** işlər. **1.** yaraşmaq. uyqun gəlmək. - düşüb düşməzi var. içip kefləndi düş. **1.** yixılmaq. - zəzlədə yapılar, tapıncalar **düşdü. 1.** başlamaq. **1.** girmək. atılmaq. - yola **düşdü. -** suya **1. pişmək.** bezmək. doymaq. bıqmaq. darıqmaq. - bu işdə **düşdim** artıq: pişdim. bezmək. **1.** enmək. nizul edmək. - vəhy **düşdü** ki. - bu yerlərə **düşəli. 1. düşmək.** yağılmaq. yenğılmək. yixılmaq. sınmaq. **1.** yixılmaq. devrilmək. **1.** ölmək. çonqqaymaq. devrilmək. inmək. soruqmaq. enmək. azalmaq. qampaymaq. devrilmək. yuvarlanmaq. alçağmaq. tursunmaq. gerəkmək. gərəktirmək. icabətdirmək.

- **ağar düşər:** öksürüklü tıksırıqlı. qalxar enər. mərizül hal.

- **düşmək durumu:** düşər. düşmüş. ulaşmış. çatmış. varmış.

düşgün. mübtəla. giriftar. - **söz ayağa düşmək**: söz ayağ tapıb yerimək. hər ağızdan bir söz çıxmaq.

- **ağza düşmək**: şayiə olmaq.

- **qaça qaça düşmək**: təpinişmək. tənğişmək. təkibişmək. təkapuya düşmək. qoşuşmaq. üşüşmək.

- **kiçik düşmək**: qarşılığda bulunamayıb utanmaq. alçanmaq.

- üzərinə düşmək: qoyulmaq. uğraşmaq. məşqul olmaq.

- bu ara yazıya çox **qoymuşuq**.

- gündə üç saat tar çalmağa **qoyuldu**.

- əl ayağ üstə **düşmək**: qaysılmaq. qayzılmaq. qaymaq. caymaq. zivilmək. düşmək.

- **iştahdan düşmək**: açımılanmaq. soğumaq. ürəyi vurulmaq.

- **mən mında qalama, sanqa da arı barırqa tüşədi**: mən burada qalırım, sana da oraya gedmək icabedir.

- **quvvəttən düşmək**: alqasınmaq. zayıf düşmək. gücsüz qalmaq.

- **quvvəttən düşmək**: tavusulmaq. zayıf düşmək.

- zayıf düşmək. alqasınmaq. gücsüz qalmaq. quvvəttən düşmək.

- **yap düşmək**: imkan olmaq. mümkün olmaq.

- **arbadan tüşmək**: arabadan inmək.
- **yara tüşmək**: yaralanmaq.
- **saçı tüşmək**: saç tökülmək.
- **esqə tüşmək**: yadlanmaq. xatırlanmaq.
- **sirtından tüşmək**: sırtüstü yatmaq.
- **sıyı tüşmək**: e'tibarı gedmək. korlanmaq.
- **süldəri tüşmək**: yorulmaq. bitginləşmək.

tüşmək

düşmək. 1. ayrılmaq. çıxmaq. - bizdən **düşdü**: bizdən ayrıldı. 1. dəğmək. toxunmaq. isabət edmək. 1. uğramaq. - **başqalarının oldutlarından, etdiklərindən kəsərə (zərərə) düşmək, uğramaq**: qabaq başına patlamaq. qabaq birinin başında patlamaq. 1. enmək. yenmək. gəlmək. çatmaq. - onlardan, sav xəbər **enməmiş** hələ. 1. keçirmək. yaşamaq. üzləşmək. uğramaq. - təprəm, sıxıntı **keçirmək**. - nə durum **keçirdik**. - nə mutlu **keçirdik** bu günü. 1. giriftar olmaq. - olmasın həçələ **düşdük**. 1. girmək. - **çətinliyə, güclüyə güclünlüyə, sıxıntıya girmək, düşmək**: dincliyi batmaq. 1. kəmp yapmaq. qonaqlamaq. 1. əsmək. dəğmək. buyruq, qismət olmaq. isabət edmək. 1. sökmək. girmək. etgiləmək. nifuz edmək. 1. bir minəkdən enmək,

sökülmək, yayalanmaq, piyada olmaq. **1.** bağlanmaq. alışmaq. qarışmaq. - alkola **düşmüş** bir. - qorxmazlığa **düşük**: qorxmayan. **1.** alışmaq. alı vermək. uymaq. tutmaq. yaraşmaq. - açar kilidə **alışdı**. - siz ikiz biririzə **alışırsız**. - bu paltar sənə **alışmır**. - **arac düşmək**: vasitə olmaq. **1.** **döşənmək**. oturmaq. **1.** örtmək. qapamaq. qamamaq. qaplamaq. - qaranlıq **düşmədən**. **1.** yatmaq. sərilmək. - pəncərə, yel qabağına **düşmə**. **1.** aldırınmamaq. keçirilməmək. salınmaq. rədd olunmaq. qəbul edilməmək. - sınavdan **düşdü**. **1.** tökmək. - parasın **düş**. - ətdən **düşmək**: tökmək arıqlamaq. **1.** çığrımək. disginmək. vurulmaq. - yeməkdən **düşdüm**. **1.** azalmaq. azınmaq. əksilmək. qısınmaq. kiçikmək. alçalmaq. əsginmək. yıpranmaq. əzilmək. yorulmaq. üzülmək. kütlənmək. zayıflamaq. - durumdan, biçimdən **düşmək**. **1.** nərsəni itirmək. - varın **düşdü**. **1.** çalınmaq > çəlinmək. yıxılmaq. vurulmaq. çarpılmaq. devrilmək. **1.** qoyunmaq. vaz keçmək. buraqmaq. bıraqmaq. - bu sevgidən **düşüb keç**. **1.** çıxmaq. gəlmək. dıışlanmaq. qoyulmaq. qonulmaq. salınmaq. atılmaq. bıraxıb qoyunmaq. - böyrəyimdən daş

düşüdü. - yola **düşmək.** - duzağa **düşmək.** 1. şəhid olmaq.

- bayraqçı **düşüncə.** 1. uğramaq. raslamaq. varmaq.

barmaq. ulaşmaq. çatmaq. sevgi olmaq. göndərilmək. -

istəyinə **düşdünmü.** 1. üz vermək. vaqə' olmaq. - ağır kəsəl

düşdü. 1. atınmaq. fırlanmaq. uzaqlanmaq. dəfəndilmək.

1. boşanmaq. boşalmaq. - görəvlərin **düşdü.** 1. açılmaq.

ayrılmaq. - o məndən **düşdü.** 1. salınmaq. nizul edmək. -

göyden səs **düşdü.** 1. yıxılmaq. siqut edmək. 1. yağmaq. -

top seli **düşdü.** 1. girmək. - nəcür bura **düşdün.** 1.

yaraşmaq. yatınmaq. uymaq. - boyaları bir-birinə **düşür.** -

buğ sənə **düşür.** 1. sallanmaq. taxınmaq. izlənmək. - o

mənim dalıma **düşdü.** 1. salınmaq. qalxılmaq. qalxmaq.

hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. cummaq. ilğarmaq.

axınmaq. quşqunmaq. - gör kimi, kimə **düşür.** - 1t üzərinə

düşdü. 1. uzanmaq. sallanmaq. - buğlar dedağına **düşür.**

1. tələsmək. tövüşmək. hovluqmaq. dalaşınmaq. - nədən

belə **düşür,** bilmirəm. 1. durum dəğişmək. - dal qola

düşmək: dallı budaqlanmaq. 1. sarqınmaq. salqınmaq.

sallanmaq. - ip **düşən** yerdə dur. 1. axmaq. ənayi. çaşlaq.

qaşalat. qaşalat. çağalat. tökülmək. qoyunmaq. - çayın

dənizə **düşən yerində**. 1. dalmaq. qərq olmaq. - yuxuya

düşmək. 1. bəğənmək. istənmək. istəsinmək. çalınmaq. -

döşüvə **düşməsin** neyləsin. - nədən sən buna düşürsün. 1.

tasarlanmaq. düşə dalmaq. xiyallanmaq. sanğalmaq.

düşünmək. - keçmişləri **düşə** qaldıq. 1. yuxu görmək. - dün

gecə ağır **düşlər** (yuxular) **düşdük**. 1. çoxalmaq. ürənmək.

törənmək. qazanmaq. yaranmaq. hasil vermək. - **düşən**

girdəç (gəlir), çıxaca (xərcə) gedir. 1. döşənmək. sərginmək.

yayımaq. dışlaşmaq. açılmaq. genişlənmək. səs ölkəyə

düşdü. - səsin çevrəyə **düşür**. 1. sığınmaq. - ocağına,

qucağına **düş**. - qınına **düşdü**. 1. salmaq. ilgitinmək.

ilişinmək. tutunmaq. mübtəla olmaq. - içgiyə **düşdü**. 1.

pay, nəsim, isabət etmək. - sovğadan mənə bir ev **düşdü**. -

yazıya **düşdüyündən** qaçınmaz. 1. salqınmaq. ölü

doğulmaq. - iki aylıq uşağı **düşdü**. 1. iyələnmək. - ümidə,

arziyə **düşdü**. 1. əldən, ortadan gedmək, çıxmaq, vermək.

- ilk savaşıda üç şəhər **düşdü**. 1. yansımaq. - kölgəsi duvara

düşür. 1. ortaya qoymaq, çıxarmaq. - paravın hamısını **düş**

baxalım. 1. saldırtmaq. yerşitmək. - düşməna **düşmədən**

öncə oylanmalı, düşünməli. 1. qonmaq. enmək. - yol

- qırağında **düşdük**. 1. ələ salınmaq, gəlmək, tapılmaq. - bir ara (fürsət) **düşdükən**, aradan çıxdı. 1. sökmək. girmək. etgiləmək. nifuz etmək. 1. sökülmək. yaylamaq. piyada olmaq. 1.bağlanmaq. alışmaq. qarışmaq. - alkola düşmüş bir. - **qorxmazlığa düşük**: qorxmayan. 1.alışmaq. alı vermək. uymaq. tutmaq. yaraşmaq. - açar kilidə **alışdı**. - siz ikiz biririzə **alışırsız**. - bu paltar sənə **alışmır**. - **arac düşmək**: vasitə olmaq.
- **çətinliyə düşmək**: düşəvirmək. buruşqılınmaq. gücənmək. zorlanmaq.
- **birbirinə düşmək**: araları pozulmaq.
- **boş düşmək**: **boş olmaq**: boşanmaq.
- **yorqun arqın düşmək**: gücü qalmamaq. dizinin bağı çözülmək, qırılmaq.
- bitgin, əldən düşmək: xurdi xəmir olmaq.
- **çiğ, çiy, çən düşmək**: çənsəmək. çığsəmək. çiyəmək.
- **əllərə düşmək**: amiyənələşmək. bayağılaşmaq.
- **həçələ düşmək**: əngələ çarpmaq.
- **yoldan düşmək**: yolu itirmək.
- **özünün dərdinə düşmək**: ötesin düşünməyəcək olmaq.

- **çox sıxıntıya düşmək:** içi yanmaq.
- **ağa düşmək:** tora, duzağa düşmək.
- **ağıza düşmək:** dilə düşmək.
- **ala düşmək:** oyuna gəlmək, düşmək.
- **aralarında pozuşluq, pozuşuqluq, anlaşmazlıq, açışimlıq, ayrılıq, soğuluq, ixtilaf düşmək.** pozuşmaq. munaqişə edmək.
- **ayrı düşmək:** azmaq.
- **başıva düşürsə:** gəliirsə: düşürsə.
- **fikrivə uyqun düşürsə:** gəliirsə.
- **birbirinə düşmək:** aralarında ayğırılıq, ayrılıq (ixtilaf) çıxıb çatışmaq.
- **birbirinin canına düşmək:** didişmək. savaşımaq. yaxalaşmaq. qapışmaq.
- **bu geyim sənə yaxcı düşür:** gəlir. uyur. intibaq edir.
- **dağlara düşmək:** avara pərişan olmaq.
- **dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşmək:** enginmək. çürümək. alçalmaq.
- **işdən gücdən düşmək:** solmaq. əsgimək. gəvşəmək. bitginmək. ərinmək. yarmazlamaq. çürümək. əzilmək.

- **dalqına düşmək**: dalqınlıqdan unutmaq.
- **dalına düşmək**: izləmək. tə'qib etmək.
- **dara düşmək**: sıxıntı çəkmək.
- **dilə düşmək**: 1.dillənmək. nərsə üzərində, iləri geri nərsələr söylənmək. 1.dalısında sözlər söylənilmək, gəzişmək.
- **damdan düşmək**: pis duruma uğramaq.
- **damdan düşər kimi**: birdən yersiz oluşan nərsə.
- **dolaba girmək, düşmək**: oyuna, duzağa düşmək. aldatılmaq.
- **geri düşmək**: geri qalmaq.
- **modadan düşmək**: əsgimək. köhnəlmək. çağı keçmək.
- **ocağına düşmək**: sığınmaq. sığınmaq. taxılmaq.
- **halsız, gücsüz düşmək**: bitmək.
- **pis damarına düşmək**: tutmacalanmaq. tutması tutmaq. sınırlanmaq. cini tutmaq. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. öfgələnmək. damarı tutmaq.
- **sıxıntıya düşmək**: başı daşa gəlmək.
- **uyqun düşmək**: qərəkmək.
- **ümütssüzlüyə düşmək**: qolu qanadı qırılmaq.
- **üstündən düşmək**: istənilən olmaq.

- **yola düşmək:** gedişmək. yollanmaq.
- **dilindən düşmmək:** bir nəyi sürəkli söyləmək.
- **axşam düşmək:** ara qaralmaq.
- **yola düşmək: yola çıxmaq:** 1.yolu əlinə almaq. 1.gedişmək. yollanmaq. bir yerə gedmək üçün ayrılmaq. 1.yolağmaq. səfərə gedmək. musafirət etmək. 1. yol üstündə durmaq. 1. yolçuluğa başlamaq. 1.işə, hərəkətə keçmək. təprəşmək.
- **yollara düşmək:** çara yara axdarıb, dolaşib durmaq.
- **yolu düşmək:** 1. bir yerdən keçəsi olmaq. 1. sırası gəlmək. 1.geçərkən uğramaq.
- **qarşı qarışığa düşmək:** yolun itirmək. çıxar çıxmazını bilməmək. ziyan nəfini bilməmək.
- **bir görev, birisinin boynuna düşmək:** birinə iş düşmək. - bu evdə aşçılıqdan (aşpazlıq) sənə **iş düşməyəcək.** - işləri aramızda böldülər, mənə çox ağır **iş düşdü.**
- **dalısı üsdə yerə düşmək:** qanırılmaq. qayırılmaq.
- **sıxıntıya düşmək:** yapınmaq. qapınmaq.
- **əldən düşmək:** işdən çıxmaq. yarmazlamaq. qaqnıldamaq. qanğıldamaq.
- **iyi düşmək.** düşmək. iyi gəlmək. iyi gedmək. yaraşmaq.

yaxışmaq. üstünə, üzünə gəlmək, düşmək. - bu geyim sənə **iyi gəldi**.

- **iyi düşmək**: iyi gəlmək. iyi gedmək. yaraşmaq. yaxışmaq. düşmək. üstünə, üzünə gəlmək, düşmək. - bu geyim sənə **iyi gəldi**.

- **üzüquyulu düşmək, yatmaq**: qamanmaq. qapanmaq. qaplanmaq.

- **gedəyə düşmək**: istixariyə yatmaq.

- **gözü düşmək:gözü gedmək: gözü çəkmək**: nərsiyə istəmədən baxmaq.

- **axşam, qaranlıq düşmək**: güninmək. günənmək. gün batmaq.

- **axşam düşmək** gün qavuşmaq. gün batmaq.

- **gücsüz çarasız düşmək**: qaddax qalmaq. qəddəh qalmaq.

- **içinə qurd düşmək**: qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. işgillənmək.

- **işdən düşmək**: içi keçmək.

- **iş ayağa düşmək**: 1. iş, bacarmayanların, sorumsuz yetgisiz olanların əlində qalmaq. 1. - **iş boynuna, başa, ayağa**

düşmək: kəndisi çözməyə gərəkinmək. kəndisi uğraşmaqdan

başqa yolu qalmamaq.

- **qaranlıq düşmək**: qarağımaq. qaranğımaq.

- **qara bazara düşmək**: **qarabursaya düşmək**: çox çətin tapılmaq, bulunmaq.

- **pis duruma düşmək**: gününü görmək. kötü bir sonla qarşılaşmaq. yamana çarpılmaq.

- **pis duruma düşmək**: gününü görmək. kötü bir sonla qarşılaşmaq. yamana çarpılmaq.

- **saka basmaq, düşmək**: aldatılmaq.

- **ürəyi, birdən yatmaq, işdən düşmək**: qan tutmaq. ölmək. ənfəkt keçirmək.

- **üzüquyulu, üzüstə (üzü üstə) düşmək** qapaqlanmaq. - başı getdi, yerə **qapaqlandı**. - dedim əgil, birdən yerə **qapaqlandı**.

- ayağım daşa ilişdi, az qalmışdı **qapaqlanam**.

- **yadına düşmək**: sanına (xatirinə) gəlmək.

- **dünür düşmək**: elçi düşmək. - **dünür gedmək**: elçiliyə gedmək.

- **düşə qalxa**: çox güclüklə.

- **düşənin dosdu olmaz, varlının düşmanı**.

- **düşməz qalxmaz bir tanrıdır**.

- **düşüb qalxmaq: düşüb oturmaq:** durub oturmaq.
- **dünya kələyinə düşmək:** tünək dönəyinə çarpmaq.
- **elçi düşmək:** görücü gedmək.
- **eşdiyin quyuya düş:** öz oyunuva gəl. kəndi oyununa gəl.
- **gecə, qaranlıq düşmək:** gecələmək.
- **göbəyi düşmək:** yeni doğan körpənin göbək ucu, quruyub düşmək.
- **kölgə düşmək:** 1.kölgə altında qalmaq. 1. olduğundan əsgik görünmək.
- **göydən düşmək: göydən sələylə enmək:** 1. bəklənmədik, gözlənmədik yerdən gəlmək, çatmaq. yox yerdən tapılmaq. 1. çox önəmli, dəğərli, şişgin görsetmək.
- **içinə, yadına düşmək:** əsmək. birdən anmaq, xatırlamaq, içindən süzmək, keçmək.
- **ələ düşmək:** yaxalanmaq.
- **bəxt, yazqı, şans düşmək:** əl, üz vermək.
- **kimsənin əlinə ətəyinə sarılmaq, düşmək:** ələtək olmaq ələtəklənmək. yalvar yaxarmaq.
- **əldən düşmüş:** işlənmiş, aşınmış nərsə.
- **alavərə düşmək:** tərtələsmək. dalaşınmaq. dolaşınmaq. ələyağın dağıtmaq, itirmək. əcəliyə düşmək.

- **ələ düşmək**: 1.edinmək. yiyələnmək. 1. tutulmaq. alınmaq. yaxalanmaq.
- **birinə iş düşmək**: bir görev, birisinin boynuna düşmək. - bu evdə aşçılıqdan sənə **iş düşməyəcək**. - işləri aramızda böldülər, mənə çox ağır **iş düşdü**.
- **əsir düşmək**: **əsir olmaq** zəbt olmaq. tutuqmaq. tutnuqmaq. qapıqmaq. qapızmaq. qapnıqmaq. qapnışmaq. qapqışmaq.
- **girə düşmək**: ilişmək. ilinmək. toxulmaq. tutulmaq. - yaman işə **ilişdik**.
- **hıx deyib burnundan düşmək**: çox bənzəmək.
- **iş bazar yola düşmək, başlamaq**: işlər açılmaq.
- **işə düşmək**: bir qulluq üçün başqasına yoluxmaq, üz tutmaq.
- **könülə enmək, düşmək**: yazıqlanmaq. təəssüf etmək.
- **nəfəs nəfəsə düşmək**: yorqunluqdan, qızıqınlıqdan iticə soluqlamaq. sülümək. hıxlamaq. hingildəmək.
- **yola düşmək**: (bir nərsə üçün) yollanmaq. qoyulmaq. qoyulmaq.
- **yola düşmə**: yol alma. yollanma. gedmək.
- **qabadüşmək**: **qapadüşmək**. 1. mal qaranın bağlı olduğu ipə dolanaraq boğulması. 1. əsir olmaq. 1. təliyə, həçələ, duzağa

düşmək. **1.** girifdar olmaq.

- **birdən olduğu yerə düşməyi anlatır:** qarpadaq.

tüşməmək - **dildən düşməmək:** sürekli söyləmək.

tüşmən - **qurban ollam düşməne, qoymaz məni düşməyə.**

tüşmən **düşmən.** düşən. - tanrı ilə **düşən** belədidə.

tüşmən **düşmən.** **düşman.** yağmac.

- **istiyənin üz çevirsə, yağmaca, düşməne dönər:** yanlı dönsə, qanlı olar.

- **istəyənin olsun, yağmaçın, düşmanın yox:** yanlın olsun, qanlın yox.

tüşmənyana - **hirsli, düşmanyana baxış:** histerik baxış. qaraç. qurcalaq. qaşınma. həssasiyyət. güdü.

tüşməsən - **düşməsən yolağa, düşərsən colağa.**

tüşməyə yağmağa. - incə incə **yağmır düşməyə** başladı.

tüşməyən **düşməyən.** dəğməyən. toxunmayan. raslamayan. isabət edməyən.

- **durumuna uyğun düşməyən bir nəyə ürək vermək:** könül endirmək. keçinmək.

tüşməz **düşməz.** alışmaz. uzlaşmaz. uymaz. baş əğməz. tutmaz. yarıqmaz.

- **böyük danışanda, kiçiyə söz düşməz.**

- **iyi düşməz**: xoş olmaz. xoşu gəlməz.

- **düşər düşməz**. tutar tutmaz. istər istəməz. istər istərməz.

gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. yerli yersiz. olur olmaz.

tüşməzək

düşməzək. anlamaz. çünggə.

tüşmüş

düşmüş. 1. düşük. yerindən çıxıb əksik qalmış. - **düşük** diş. **düşük** daş. 1. düşgünlük. düşüklük. aşağıya sarqmış.

1. düşar. düşmək durumu. ulaşmış. çatmış. varmış.

düşgün. mübtəla. giriftar. 1. yıqqın. yıxqın. yıxılqın.

- **burnandan düşmüş**: çox bənzəmiş. - qıx deyib burnundan düşüb.

tüşmüş

düşmüş. **düşgün**. 1. düşgün. 1. xəstələnmiş yıpranmış.

sınıxmış. 1. yaxalanmış. giriftar. tutulmuş. tutqun.

1. dəğərsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). yolsuz. azqın.

çaşqın. şərəfsiz. e'tibarsız. 1. gücsüz. arıq. arqın.

yorqun. yıprak. zayıflamış. 1. yoxsum. yoxsun. yoxsul.

yüngül. qırman. qırıq. fəqir. qırıq. zavallı. çıxırsız.

düzəsisiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız.

arnaşsız. çarasız. beçara. 1. üzgün. üzüntülü. 1. halı pis.

1. kəmsür. dalğın. dağnıq. 1. düşgün. istəkli. pərəstişkar.

1. tutqun. mübtəla. 1. tutsaq. əsir. - para **dustağı**. 1. saqit. -

yasalıqdan düşmüş: qanuniyyətdən saqit. **1. düşgünlük.**

düşgü. nikbət. e'tibarsızlıq. mənkuqluq.

- **ağıza düşmüş bayat söz:** çeğnək söz.

- **qeyrətdən düşmüş:** qaldırı qalmamış.

- **tərs düşmüş:** dəğişik. gəlişməmiş. vırqın.

- **eşşəkdən düşmüşə dönmək: eşşəyə tərs minmək:** gülünc duruma düşmək.

- **hovdan düşmüş: hovu tökülmüş:** əprimiş. yapramış. yapranmış. əsgimiş.

- **işdən düşmüş: əldən düşmüş.** işdən çıxmış. qocalmış. qaqlaq.

- **kişinin bəlli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dışardan gələn uyaranlara (oyandıranlara,**

düşündürənlərə) qapılması, güclü suç duyquları içinə

düşmüş durum: qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.

tüşnam (fars)

düşnam (nam < metatez > man) **düşman.** düşürün. (:

düşürən < düşürmək). alçaldan, yenən, yerən söz. söğüş.

sövüş. sövmə. yaman.

tüşnəq

düşnək. tutsaq. ~ et: tutqallamaq. ~ ev: türmə.

tüşnəqsiz

düşnəksiz. tasanız. qussəsiz. qəmsiz. qayğısız. fikirsiz.

- tüşnəlitmək** **düşnəlitmək. düşgəlitmək.** iznəlitmək. izgəlitmək. bir duyudan, düşüncədən başqa duyu, düşüncə çıxartmaq. istinbat etmək.
- tüşnəməzmək** **düşnəməzmək. bax > düşgəməzmək.**
- tüşnəv** **tüşşü.** 1. qusl təknəsi, daşı. 1. midəşirxana. 1. (tüş: boya). üzsuyu. abrı.
- tüşnəv** **tüşü.** 1. qusl təknəsi, daşı. 1. mirdəşirxana.
- tüşnmək** uylanmaq. dözünmək. təəmmül, səbr etmək.
- tüşnuşlü** - çox gözəl, **incə düşnuşlü** bir qız.
- tüşnüq** **düşnüq. düşünüq. düşün. düşünmə. düşüncə. fikir. fikr.**
 1.tasa. üzüntü. sıxıntı. əndişə. anğaşə. qanı. qayğı. qayığ. kədər. - bu **düşünü** at. 1. qanıq. qanıç. qanış. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. görüş. hükm. hüküm. oranc. oran. qərar. mülahizə. - bu **düşünə** gəldik ki. 1. tasarı. yönə. niyyət. ərək. məqsəd. - nə **düşünlə** bura gəldiz. 1. eninə boyuna, salıb çıxma. təəmmül. - uzun **düşündən** sonra. 1. salıb çıxma. quşqu. quruntu. tərəddüd. 1. düşünsəl. fikri.

- tüşnüqlü** **düşnüklü.** axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yürşük. yürük. yerşil. yerişli. yerik. yumşaq. açıq. yüngül. ayıl sayıl. rəvan. səlis. münşəcəm. insicamlı.
- tüşnüqmək** **düşnüqmək. düşünmək.** anğaşmaq. endişinmək. endüşünmək. endişmək. qurqunmaq. quşqunmaq.
- tüşnüqsüz** **düşnüqsüz. düşünsüz. düşünmədən.** tasarsız. fikirsiz. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta. başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq. əğimsiz. amacsız. umacsız (< ummaq). qaraçsız. bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz. yönətsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt.
- tüşnülməz** **düşnülməz.** seçilməz. sezilməz. hiss olunmaz. görünməz. alınmaz. ayırdılmaz. qanılmaz. yanğınılmaz.
- tüşnülmüş** **düşnülmüş. düşünülmüş.** əmdən. qəsdən. - **düşünülmüş addım:** qəsdən, əmdən iqdəm etmə.
- tüşnüş** **düşnüş.** alqı. anlayış. qanış. qavranış. sezim. sezimə. seziş. idrak. ehsas. hiss. yanğı.

tüşnüşmə **düşnüşmə.** düşnüşüş. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə).

tutnuşum. tutnuşma. tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış.

qatnışma. qatnışış. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış.

qaynaşıt. sapnışma. sapnışış. yapnışma. yapnışış.

yamnaşma. yamnaşış. tapnışma. tapnışış. calnaşma.

calnaşış. çatnışma. çatnışım. çatnışış. çatnışıt.

çapnışma. çapnışım. çapnışış. çapnışıt. qavuşma.

qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşıt.

qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış.

qovnaşıt. varnaşma. varnaşış. varnaşıt. barnaşıt.

barnaşma. barnaşım. barnaşış. bağşınma. bağşınış.

bağnaşma. bağnaşış. birnişmə. birnişış. birləşmə.

birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişım. bitnişıt. ulnaşma.

ulnaşış. ulnaşım. ulnaşıt. ilnəşmə. ilnəşış. ərnişmə.

ərnişım. ərnişış. ərnişıt. əğnişmə. əğnişım. əğnişış.

əğnişıt. əknişmə. əknişım. əknişış. əknişıt.yetnişmə.

yetnişım. yetnişış. yetnişıt. gəlnişmə. gəlnişım. gəlnişış.

gəlnişıt. vəsl, müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

tüşnüşmək **düşnüşmək.** qılıqlanmaq. qorxmaq. qorxunmaq.

quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq.

qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. şəkillənmək. xiyallanmaq.
mütəsəvvir olmaq. təssəvür edinmək.

tüşnüşünmək **düşnüşünmək.** dalqınmaq. içinə dalmaq. içkənmək.
işgənmək. içgininmək. işgininmək. oyuqlanmaq.
oyqulanmaq.

tüşnüşüş **düşnüşüş.** bax > **düşnüşmə.**

tüşrölmüş **düşrölmüş.** qoğulmuş. soyulmuş. məxlu'.

tüşrüm < > **türşüm.** tışrum. əğrilmış ip yumağı.

tüşrüm **düşrüm. düşrüş. düşrüt. düşürüm. düşürüş. düşürüt.**
indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.
əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. çıxdırım.
çıxdırış. saldırım. saldırış. altayma. altayım. altayıt.
altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif.

tüşrömlü **düşrömlü. düşrüşlü. düşrütü. düşürümlü. düşürüşlü.**
düşürütlü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımlı.

altayitli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırimlı. saldırişlı.
təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.

tüşrünmək **düşrünmək.** salınmaq. basınmaq. basılmaq. basqınmaq.
əzilmək. ayaqlanmaq. döğülmək. zülm olunmaq.
yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq.
çəğnənmək. çığnənmək. yıpranmaq. yorunmaq.
üzülmək. əsginmək. əksinmək. kiçinmək.

tüşrüş **düşrüş. düşrüm. düşrüt. düşürüm. düşürüş. düşürüt.**
indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.
əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. çıxdırım.
çıxdırış. saldırim. saldıriş. altayma. altayım. altayıt.
altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif.

tüşrüşlü **düşrüşlü. düşrümlü. düşrütlü. düşürümlü. düşürüşlü.**
düşürütlü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımlı.
altayitli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırimlı. saldırişlı.
təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.

- tüsrüt** **düşrüt. düşrüm. düşrüş. düşürüm. düşürüş. düşürüt.**
 indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.
 əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
 kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. çıxdırım.
 çıxdırış. saldırım. saldırış. altayma. altayım. altayıt.
 altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif.
- tüsrütlü** **düşrütlü. düşrümlü. düşrüşlü. düşürümlü. düşürüşlü.**
düşürütlü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
 endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
 azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
 kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımlı.
 altayıtli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırımlı. saldırışlı.
 təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.
- tüsrütmək** **düşrütmək. düşürmək.** indirmək. endirmək. azaltmaq.
 ucuzlatmaq. əsgitmək. əksitmək. kəmitmək. kəmətmək.
 çıxdırtmaq. saldırtmaq. altaytmaq. ucuzlatmaq. iskonta,
 tənzil, təxfif, tənqil etmək. - bu ölçünü **endirin.** - könül
endirən başalır (ucalır), baş **endiren** basılır (basılır). - ona
 qarşı özünü çox endimə. - endirilmədən ər olmaz, duzlanırsa,
 buz olmaz.

tüşsə

- gözünə çöp **düşsə**, dünya gözündən **düşər**.

- **bərkə düşsə** daşdır, **dişə batsa**, **aşdır**: **tapdışa**, **qalmır**, **tapmasa qaçmır** (əlinə düşəndə keçinmir, vaz keçmir, əlindən qaçırsa izləmir. dalısaca gedmir).

- **gül poxa düşsə yoxalar** (poxalar.), **pox gülə düşsə**, **çoxalar**.

- **işin düşsə çiviyə**, **qızıl gümüş gəlməz işə**, **əl at dəmirə**, **dəmir yoxsa gəmiyə**.

tüşsəl

düşsəl. - **öcü**, **umacı**, **xuxan**, **eybəcər**, **gerçəkdişi düşsəl yaratıq**, **məxluq**: qalamanqozan.

tüşsəniş

düşsəniş. **düşsünmə**. **düşsüntü**. **düşsünüş**. **düşsəyiş**.

tutsunma. tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. tutsanış.

gözsünmə. gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş.

çalsınma. çalsıntı. çalsınış. çalsayış. çalsanış. oxsanış.

oxsayış. oxsanti. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış.

oxşanti. xoşlama. xoşlantı. xoşlaniş. xoşsayış. xoşsaniş.

yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış. yaxsaniş.

yumranma. yumranti. yumraniş. yumrayış. yumsanış.

yumsayış. umranma. umranti. umraniş. umsanış.

umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.

imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş.
 qibtə.

tüşsəyiş **düşsəyiş.** bax > **düşsünmə.**

tüşsünlük **düşsünlük. düşgünlük.** nərsə üzəri aşırıca düşmə.
 inhimaq. qapılma. qapsınma. qapsınış. qapsınım.
 qapsıntı.

tüşsünmə **düşsünmə. düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş.**
 tutsunma. tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. tutsanış.
 gözsünmə. gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş.
 çalınma. çalıntı. çalınış. çalsayış. çalsanış. oxsanış.
 oxsayış. oxsantı. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış.
 oxşantı. xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış.
 yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış. yaxsanış.
 yumranma. yumrantı. yumranış. yumrayış. yumsanış.
 yumsayış. umranma. umrantı. umranış. umsanış.
 umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş.
 imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. bəğənmə. bəğəniş.

bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözsünüş. gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş.
 issəniş. qibtə.

tüşsünmək **düşsünmək.** 1. dalqunmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq.
 oysanamaq. oysanmaq. 1. gözsünmək. gözü qalmaq.
 imrənmək. imlənmək. imsənmək. umranmaq.
 umsanmaq. yumranmaq. yumsanmaq. bəğənmək.
 əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq. xoşlanmaq. istənmək.
 tutsunmaq. çalınmaq. çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq.

tüşsüntü **düşsüntü.** bax > **düşsünmə.**

tüşsüntürmək **düşsündürmək.** gözsündürmək. imləndirmək.
 imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq. umsandırmaq.
 yumrandırmaq. yumsandırmaq. bəğəndirmək.
 əğsəndirmək. əğsindirmək. yaxşındırmaq. xoşlandırmaq.
 istəndirmək. istəkləndirmək. özləndirmək.
 iştiaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqləndirmək.
 tutsundurmaq. çalsındırmaq. çəksindirmək.
 oxsandırmaq. oxşandırmaq.

- tüşsüntürüş** düşsündürüş. düşsündürü. düşgündürü. düşgündürüş.
 tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. yerikləti. yerikit.
 yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı.
 qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. təşviq. təşviq etmə.
 rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.
- tüşsüz** düşsüz. bəxtsiz. 1. düşük. düşgün. aşağıya sarqmış.
- tüşsüz** düşsüz. düşünsüz. xiyalsız.
- tüştemiz** tüş temiz.
- tüştənmək** düşdənək < > düşlənək. 1. > huşlanmaq.
 mürgülənmək. 1.düş qurmaq. xiyallanmaq.

- tüştənmək** **düşdənmək. düşlənmək. huşlanmaq.** ımızqanmaq.
yumızqanmaq. mürgülənmək. yuxlanmaq. uykulanmaq.
- tüştəşlik** **düşdəşlik. oydaşlıq. ögdəşlik.** gördaşlıq. tevafüq.
- tüştəşliqlə** **düşdəşliklə.** oydaşlıqla. ögdəşliklə. oybirliyiylə.
gördaşlıqla. fikirdaşlıqla. ittifaqla. tevafüqlə.
- tüştü** **düşdü.** 1. dəğdi. isabət etdi. - ox gözələyə **düşdü.** - onun
atdı biri **düşdü**, özgedə yemək, bizdə ürək pişdi. - gözünə çöp
düşsə, dünya gözündən düşər. - gözünə çöp düşdü, dünya
gözündən düşdü. 1. qaldı. pay, nəşib oldu. - qırıqlar bizə
qaldı.
- **qovlu canıma, qor düşdü.**
- **başlıq düşdü, baş göründü:** örtük düşdü, dan söküldü. dan
söküdü, yandı gecə. sökərsə dan, sönər gecə. taqqa düşdü, kəl
göründü.
- **çox bahalı düşdü:** çox ağıra partladı: çox ağır partladı: çox
ağır başgəldi.
- **gözünə çöp düşdü, dünya gözündən düşdü.**
- **örtük düşdü, dan söküldü:** dan söküdü, yandı gecə.
sökərsə dan, sönər gecə. başlıq düşdü, baş göründü. taqqa
düşdü, kəl göründü.

- **taxqa düşdü, kəl göründü**: örtük qaçdı, qaça çıxdı: qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxdı.

- **taqqa düşdü, kəl göründü**: başlıq düşdü, baş göründü. örtük düşdü, dan söküldü. dan sökdü, yandı gecə. sökərsə dan, sönər gecə.

tüştüq

- **düşdük elə bir çalıya, çıxılmağa yox güman çalım.**

(**çalım**: çıxış yolu).

- **düşük durumu**: işi pozuq. əxlaqsız.

tüşun

düşun. an. - **iti an, çomağı yaraqla (hazırla):** iti düşündün, çamağı unutma.

tüşunərək

düşunərək. diyə. fərz edərək. - olur **diyə** yaptım. - olur olmaz **diyə** qaldım. - nə **diyə** böylə yaptın.

tüşü

düşü. 1. **düş**. pay. bağdam. bağlam. qama. çapa. qapa. səhm. nəsib. 1. **düşür**. yazı. ingin. engin. tale'. şans. 1. yaxıt. yanıt. xətər.

tüşü

tüşnöv. 1. qusl təknəsi, daşı. 1. mirdəşirxana.

tüşüb

- **ardına düşüb sürdürmək, qoqlamaq**: artmaq. artırmaq. itələmək. itmək.

- **bir əngəl qarşında ala şaşqınlığa düşüb duraqlayıb birikmək, yığışmaq**: irkmək. birkmək. irikmək. birikmək.

irkiilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.

- **düşüb, itib gedmək**: gəlinət (gəlinlik) quyusuna gedmək.

- **gözdən düşüb, ürəkdə yer axdarrır**.

- **üzdən sağıdan düşüb, əzilib, sınma, batma**: qaraçökəl. pis cürə pozulma, batma. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq. vərşikəslik.

tüşüc

düşüc. 1. çök. çöküc. alçaq. qıran. qıranğ. qıral. 1. içquç.

içquş. içüş. doğuc. dolac. duyquc. ötəç. saluc. alnıc.

alınc. təpiç. təpgiç. içəç. içis. girəç. ilham.

- **eldüşüc**. qamuoy. eloyu. xalq oy. rə'yi həməqani. əfkari imumi.

tüşüq

düşük. 1. tömlük. oyuq. dəlik. deşik. 1. küt. çörəyin

pışmədən təndirin içinə düşməsi. yatqun. bir bögrə, yana

əğrik, bükük. əğri. mayil. 1. yorqun. tabsız. tuvansız. 1.

alçaq. arso. dəğərsiz nərsə. 1. təmbəl. - **tüşük** kişi. 1.

işdən qüçtən qalan. haylaz. düşgün. 1. salqı. sərgərdan.

sölpük. pərşan. 1. yan, şans, qismət. - buda bizim **salıma**

düşdü. 1. sağıt. seqt. 1. yatalaq. kötürüm. enməkəli. fələc.

- **düşük üz**: salıq üz. 1. döşək. dik olmayıb alçaq yer.

açal. açıl. açıq. 1. ilinqac. ilinğac. gırlənmiş. acizləmiş. 1.

əksik. qusur. altına üstünə tutmaz. - sözü'n burası

düşükdür. - **düşük** səyfə. - **düşük** yerlərini düzəltməli. **1.**
 düşmüş. yerindən çıxıb əksik qalmış. - **düşük** diş. **düşük**
 daş. **1.** aşağı sallanmış, sarqmış. - **düşük** adam. **düşük**
 ətək. **1.** vaxsız, tez doğmuş cocuq. - **düşük** cocuq. **1.**
 düşgün. düşmüş. aşağıya sarqmış. **1.** baqana. bağana.
 bağan. bağlan. çatmadan düşən yavru. saqit cənin. **1.**
 itik. itmiş.

- **çənəsi düşük:** yarıcayaq. yarıçanaq. gəvəzə.

tüşüq

düşük. düşüş. (düşmə). **1.** alınmayan. keçməyən.
 məqbul olmayan. **1.** bayağı. adi. aşağılıq. **1.** **düşüş.**
 fəlakət. bəla. afət. müsibət. **1.** qanı. qayğı. qayığ. tasa. **1.**
 uğursuz. pis. fəna. **1.** yapalaq. vırqın. yappı. pəx. əzik. -
yapalaq burun: basılı, yassı burun. **1.** qısıt. qısır. qusurlu.
 kəsit. kəşiş. əsgiş. çatıq. çaltıq. çarpıq. yarış. düşüş.
 düşmə. yıxıntı. əksik. kəmit. çəntik. çantıq. kəntik. kərtik.
 kantıq. qantıq. qaysıq. kəm kəsir. nüqsan. - **düşük** söz. **1.**
 suç. pozaç. pozuç. qabart. yayaq. yayqa.xəta. günah.
 qəbahət. **1.** qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
 soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır.
 qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. sust. **1.**

ehmalkar. görüşsüz. tədbirsiz. 1. yersiz davranış. 1. sarkıq. salğıq. sallaq. aslaq. 1.düşən. əsir. tutsaq. 1. bayağı. dar. ingin. engin. ucuz. az dəğərli. alçaq. çıxarsız. - dar qafa. - düşük para, mal. 1.çevrimsiz. çevrişsiz. törəsis. əxlaqsız. iffətsiz. 1. rəzil, isqat olmuş. 1.yeddi aylıq. çağından öncə doğulmuş uşaq. 1.boğuş, ölü doğulan. bağan(< boğamıq). saqit. 1.yorqun. dingin. 1.bitik. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. bacarıqsız. başariqsız. becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız. 1.enik. aşaağ. 1. düşgün. izzəti nəfssiz. özçülsüz. özçüsüz. gücünsüz. gücülsüz. onursuz. şərəfsiz. viqarsız. heysiyyətsiz. 1. düşgü. uğruq. işgüc. görev. məşquliyət. hobi. 1. enik. inik. enmiş. eniqmiş. endirilmiş. salıq. sallaq. qoyuq. örtü. örtük. qapanca. örtülmüş. örtükmüş. çəkik. çəkilmüş. çəkikmiş. - enik

pərdələrdən, yarım işiq çalır. **1.** qölgəsiz. sayqısız.
 gəlgedsiz. alçaq. görkəmsiz. taptapaqsız. çalımsız. zəlil.
 hörmətsiz. əzəmətsiz. dəbdəbəsiz. həşəmətsiz. **1.** yenik.
 enik. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara.
 açılaz. aciz. əlil. düşük. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
 yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. **1.** günü dolmamış,
 doğulan uşağa "düşük" deyilir.

- **çox cılız, düşük, zayıf olan:** qabırqat. qabırmət. - bu
qabırqata bax.

- **pozuq, dəğəri düşük mal:** çanat. çanaq.

- **kavazağlıq, gəvəzəlik, gəvzəlik, gəpsəlik, gəpəlik,**

düşük çənəlik etmək: gəpəsləmək. gəpsələmək.

kavazaqmaq. gəvəzələmək. gəvzələmək. köğşəmək.

kövşəmək. köğşəmaq. kovşəmaq. kağşəmaq. kavşəmaq.

yersiz qonuşmaq. boşboğazlanmaq.

- **göbəyi düşük:** göbəyi yırtıq.

- **içsiz, dəğərsiz, düşük, keyfiyyətsiz mal:** çapalat. kəmələt.

qamalat. yavalat.

- **düşük dəğəri, keyfiyyəti olan:** qamasqa. qımısqa.

- **düşüyə sarmaq:** pisə, uğursuza yormaq.

- **çənəsi düşük:** çənə güclü: çənəçi: çox danışan.

- **çənəsi düşük:** gəvəzə. çalçın. çalaçənə. vara yoxa, sürəkli durmadan qonuşan.

- **çox düşük, az müzd:** boğaz toxluğuna.

- **dəğərdən düşük:** aşağı.

- **düşük çənə:** çaçaran > saçaran. gəvəzə. çalçın. şarlatan.

- **düşük çənə:** gəvşək ağız. gəvəzə. çalçın. boşboğaz.

- **işdən gücdən düşük:** çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. ərik. əzik. engik. alçaq. dayanıcdan, dirəncdən, muqavimətdən düşük, düşmüş.

- **axlaqca düşük qadın:** çürük. kövrük.

- **düşük çənə:** gəvəzə. çalçın. çırçır.

- **düşük çənəlik:** saçaranlıq. çaçaranlıq. gəvəzəlik. şarlatanlıq.

- **çənəsi düşük:** çox danışan. bolağız. çataloz. çağaloz.

tüşüqlük

düşüklük. 1.soluqluq. əsgiklik. əsgilik. çürüklük.

gəvşəklik. bitginlik. ərginlik. yarmazlıq. gücsüzlük. əziklik.

enginlik. alçaqlıq. dayanıcsızlıq, dirəncsizlik.

muqavimətsizlik. 1. alçaqlıq. alçaqçalıq. namərdanəgi.

1.yaxalanma. tutulma. tutqunluğ. qapız. qapaz. qapsıq.
giriftarlıq.

tüşüqlüq

düşüklük. 1. əksiklik. qusurluğ. altına üstünə tutmaz. -
sözün düşüklüğün qalddırmalıyıq. 1. düşarlık. düşarlıq.
düşgünlük. mübtəlalıq. 1. düşgünlük. düşün. basın. zə'f.
- **düşgünlüğe uğradı:** üzgünlüğe uğradı

tüşüqsüz

düşüksüz. düşgün. üzüntülü. dönşüq. qarabəxd.
qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara.
qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqrq.
qaqrqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi
yatmış. bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz.
qutsuz. uğursuz. voltaysız. alnsız. alınsız. barışmaz.
güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.
sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

tüşügün

düşügün. 1.qaragöz. qarasıq. qarısıq. qaraç. koraçı.
çürükçü. qaramsuq. qaramsıq. qaramsar. qarasevmiş.
qarabaxan. qaraqaran. bədbin. pesimist. 1.uğursuz. hər
nəyi qara, qaranqul görmə. koraçı. koranlış. kötümsar.
kötümsər. götümsər. çürükçü. qaraç. qaraçlıq. qaragöz.

qaramquluç. qaramsar. qaramsır. qarasıq. qarısıq.
 qatsaq. pisanlış. çürükçu. qaramsuq. qaramsıq.
 qaramsar. qarasevmiş. qarabaxan. qaraqaran. bədbin.
 bədəndiş. pesimist.

tüşüqünə **düşüqünə.** qaragözə. qarasığa. bədbincə. pesimiscə.
 yamana. yamanca. uğursuzca. uğursuza. çox pis. pisinə.

tüşülən - **düşülən.** - **düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən,**
tikilən, əkilən yer: düşək > döşək.
 - **içinə düşülən, sıxıntı verici, qarmaqarışıq ruhi durum:**
 qaraqan. qaracan. qarabasan.

tüşülmə **düşülmə.** alçalma.

tüşülü **düşülü. düşürlü.** yazılı. inginli. enginli. uğurlu. yazqılı.
 şanslı. nəgələli. tale'li.

tüşüm **düşüm. 1.** gəlir. qazanc. aslam. verim. dəraməd. - nə
düşümlə dolanırsız. - tükanın bir günlük **düşüm. 1.** hər nə.
 ələ düşən. ras gələ. - **düşüm** tərəfdən: hər tərəfdən. **1.**
 ürün. örün. hasil. **1.** damğa. özəlliklə taxıl yığınlarını
 damğalayan taxda damğa.

tüşüm **düşüm.** mal üstünə vurulanıb, yiyəliyi göstərən damqa,
 mark, möhr.

- tüşümək** **düşümək. düşürülmək.** ələnmək. tökülmək. seçilməmək.
çıxmamaq.
- **döl düşümək:** qulun atmaq.
- tüşüməyən** **düşüməyən.** tuymaz. duymaz. eşitməz. qanmaz.
anlamaz. - **vurdum duymaz:** çabıq anlamayan.
- tüşümlü** **düşümlü.** 1. yaraşıklı. dəyişli. avadan. qavı onqat. 1.
karlı. qazanclı.
- **tüşümlü satuv:** qarıə satış. ticarət.
- tüşümlük** **düşümlük.** 1.yiyəlik. malikiyyət. 1. mülkiyyət.
- tüşümü** - **iz düşümü:** nəxş, rəsm, əlamət qoyma. irtisam.
- tüşümünə** **düşümünə.**düşey. çəkiləy. şaquli. yer çəkimi yönündə.
dik. əmudi.
- tüşün !** **düşün ! tala !: dala !: oylan !. uslan !.**
- tüşün** **düşün. düşünük. düşnüq. düşünmə. düşüncə. (fikir. fikr.)**
1. **düş.** oynuş. uynuş. xiyal. 1.tasa. üzüntü. sıxıntı. əndişə.
anğaşa. qanı. qayğı. qayığ. kədər. - bu **düşünü** at. 1.
qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. inanc. oyu. oyuş. oyuq.
düşüncə. qənaət. görüş. hükm. hüküm. oranc. oran.
qərar. mülahizə. - bu **düşünə** gəldik ki. 1. tasarı. yönə.
niyyət. ərək. məqsəd. - nə **düşünlə** bura gəldiz. 1. eninə

boyuna, salıb çıxma. təəmmül. - uzun **düşündən** sonra. 1.

salıb çıxma. quşqu. quruntu. tərəddüd.

- **düşün bir**. !. acınış insaf et.

- **düşün!**: oy! sağa!. sana!.

- **dayaq düşgünü**: dayaq arsızı: dayaq uysuzu: dayaq
yeməkdən utancın, uyatın itirən. kötəyə alışıb aldırmayan.

- **təsdüşün**: təsgüman. tərsüman. işgilli. bədgüman. vasvas.
vəsvəsəli.

- **düşün, anlat, duyqu aşılət**.

- **kişinin düşüncə, yaşam dönrəsi, dünyası**: iç çevrik.

- **dayancaqsız, duraqsız düşüncə**: qaraquş oyu.

- **sıxıntı, qorxu verici, kötümsər, bədbin düşüncələr**:
qarasaçan.

- **düşüncəsində, inancında aşırı olan**: qaramaz. qaramas.
yobaz. mütəəssib. pan. fanatik.

- **qanun, qural, düşüncə, məntiq ölçülərinə dayanmayan**:
qaraquşca. qaraquşı. dayanaqsız. havayı. - yarqıcdə

(məhkəmdə) **qaraquşı** tutu (qərar) çıxardıar. - **qaraquş**

kimsə: kefinə, xoşuna gələni yapan.

- **qural, ölçüyə, düşüncəyə dayanmayan**: qaraquş. -

qaraquş sözü vermək: boşuna qovl qərar vermək. - **qaraquşa**

inanmaq: hər nəyə güvənmək. - **qaraquş oyu**: dayancaqsız, duraqsız düşüncə.

tüşün **düşün**. 1. düşgünlük. düşüklük. basın. zə'f. 1. üşün.
çüşün. açıq. izah. 1. yad. xatir.

tüşüncə anğaş. 1. əndişə. əfkar. - bu gün çox **düşüncəliyem**. - sizin bir **düşüncəniz** vardır. 1. aqıl. sağış. tasa. qayğı. oyum. sağış. fikir. 1. anğaş. əndişə. qanıq (> **qənaət**). qayğı. oyan. sağıq. sağım. sağınc. uğın. uylaş. təfəkkür. fikir. - **düşüncələr**. köylər. uylar. fikirlər.

- **dərin oykuya, fikrə, düşüncəyə qapılmaq. talmaq**:

dalmaq. - öz quruntularına **dalmış** biri.

- **tüşüncəyə dalmaq**: sağışlanmaq. düşünmək.

- **gizli düşüncə**: dışa oy.

- **zəhnin kortalması**: tarqaymaq. darğaymaq.

tüşüncə **düşüncə**. 1. düşünmə. görüş. alma. alqı. alğıma. alğılama. baxış. baxınış. baxnış. qarayış. qaranış. qursaq. kavsaq. kovsaq. anlayış. qavrayış. tələqqi. 1. yatın. fikir. 1. nəticə. istintac.

tüşüncə

- düşüncələri kimə **qayıqdır**: meyillidir.

- **düşüncəsində nərsələr doğmaq**: sanına (xatirinə) gəlmək.

düşüncə. anğaş. anğaş. endüş. endüşün. endüşüncə.

endişin. endişə. 1.qayğ. qayğaş. üzüntü. qussə. qəm.

acı. tasa. **1.quşqu. qurqu. quruntu. işgil. şübhe. vəsvəsə.**

vəhm. **1. qorxu. ürkü. dehqət. 1.xiyal. fikir. 1.bəngiz.**

manğiz. - **düşüncə duyğusu, uqibi**: qovayi dəmağı. **1.iç**

darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğ. qayıq. qorxuc.

qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duy. duyum.

duyma. endişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc.

üzülmə. iztirab. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli.

toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə.

qarasevda. **1.tasarı. fikr.**

- **düşüncə, iş, qazanc birliğı içində olmaq**: bir qaba işləmək.

- **düşüncə yiyəsi**: sahib fikir. qarazçı. qarazan. mütəxəssis.

usda. mama.

- **düşüncəsin, əqidəsin bildirmə**. görüş bildiri. nəzər vermə.

- **gözdən düşüncə, ölmək yeğ (iyidir)**: el bəğənməzsə, yer

bəğənsin.

- **düşüncəsiz, anlamsız söz. boş söz.**

- **düşüncəsinin tərsinə**: özü tərsinə: başı, kəlləsi qarşına.

uyuz qafalı. qafasının dikinə.

- **kəndi girişinə, mənfəətinə, çıxarına, amacına,**

düşüncəsinə uyğun olmaq: işinə gəlmək, dəgmək. dərdinə dəgmək.

tüşüncə

düşüncə. düşünmə. düşün. düşünük. düşünük. fikir. fikr.

1.tasa. üzüntü. sıxıntı. əndişə. anğəşə. qanı. qayığ.

qayığ. kəder. - bu **düşünü** at. 1. qanıq. qanıç. qanış.

qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət.

görüş. hükm. hüküm. oranc. oran. qərar. mülahizə. - bu

düşünə geldik ki. 1. tasarı. yönə. niyyət. ərək.məqsəd. -

nə **düşünlə** bura geldiz. 1. eninə boyuna, salıb çıxma.

təəmmül. - uzun **düşündən** sonra. 1. salıb çıxma. quşqu.

quruntu. tərəddüd.

tüşüncə

oyu. oyuş. oyuq. qanış. qanıç. qanı. inanc. qənaət. 1.

qanıqlı. qənaət. yetər sayma. yetinmə. çəklənmə.

bolyarma. olyarma.bəsinmə. bəslənmə. razılıq. kafi

görmə. iktifa. 1.anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. yarıt. yartı.

yarqı. yarıq. yarlıq. yarma. yonat. balıq. balıt. bağlat.

bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə.

kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut.
durat. hökm. qərar.

- **qanılan, inanılan düşüncə:** qənaət.

- **düşüncəyə dalmaq:** kalağu tikmək.

tüşüncəqli düşüncəkli. boz. fərasatlı.

tüşüncələmə düşüncələmə. dərin düşünmə. təfəggür.

tüşüncəli düşüncəli. 1. qayğılı. sağa. sağıq. pılanlı. oynılı.

düşünən. saqay. sağay. sağınan. fikirli. 1. oyumlu. ağıllı.

sağışlı. qayğılı. qayğılı. dərtli. sarqay. dalqın. oylaqan.

düşünən. onaylı. onoylu. sağ duyulu. ağıllı. sağışlı. fikirli.

- **nədən** düşüncəlisin: neq sağışlısan. 1. yavaşlıq. təənni.

tüşüncəli düşüncəli. endüşünlü. endüşüncəli. endüslü. endişinli.

endişəli. anğaşalı. anğaşlı. 1. qayğılı. qayğaşalı. üzüntülü.

qussəli. qəmli. acılı. tasalı. 1. quşqulu. işgilli. qurqulu.

quruntulu. işgilli. şübhəli. vəsvəsəli. vəhmli. 1. qorxulu.

ürkülü. dehqətli.

tüşüncəli düşüncəli. qavrayışlı. anlayışlı. bilgili. bilgin. sivist. zirək.

zeyrək. qafalı. başlı. başıl. oyunçu. oyanıq. uslu. ağıllı.

beyinli. 1. didərgin. dedirgin. qarşıq. qatıq. toxat. gərgin.

sıxıntılı. toxalı. gücənli. qolaysız. tasıq. tasalı. müztərib.

acılı. qorxulu. qayğılı. **1.**düşünüqli. duyğulu. başarcanlı.
başaraqlı. qərihəli.

tüşüncəlik düşüncəlik. bilirlilik. anlaqlıq. qanaqlıq. vaqiflik. xibrəlik.

- **qara düşüncəlik**: qaraduyquluq. malixulya. melankolik.

tüşüncəsiz **düşüncəsiz. 1.** anğılamsız. anlayışsız. huşlu olmayan.
sağışsız. dərdsiz. tasesiz. qayğısız. ürsür. ehtiyatsız.
tədbirsiz. oylavsız. plansız. oysuz. ussuz. ehtiyatsız.
oyumsuz. ehtiyatsız. ağılsız. **1.** sansız. qafçı, kələs,
kalaş. müləhizəsiz.

tüşüncəsiz **düşüncəsiz. 1.**kavir. içi boş. başaçsız. qafaçsız.
beyinsiz. anlayışsız. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq.
qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq.
qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. başsız. görüşüz.
fərasatsız. qatraq. qaba. kötük. gödük. qapaxat.
1.başsız. **1.**xiyalsız. ahmaq. **1.** endüşünsüz.
endüşüncəsiz. endişinsiz. endişəsiz. endüşsüz.
anlayışsız. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa.
qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.
qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. keçinməzin. keçinişməzin.
keçişməzin. keçinişsiz. keçinməz. güzəşsiz. qatraq.

qaba. qapaxat. qatı. qıyan. əsirgəməz. mudarasız.
 musamihəsiz. 1. qafası hörümcəkli. anlayışsız. qaba. 1.
 qaqavan. qaqavaş. qaqavac qaqabaş. avanaq. kəndini
 bəğənmiş. bilgisiz. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa.
 qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.
 qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. budala. qafası
 üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanırıq. qaqrıq. sadə. abdal.
 - qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz kimsə:

kalbaş. qalbaş. qalbas. qalas. qabaş. taxdabaş. təxdəbaş.

tüşüncəsizlik düşüncəsizlik. oysuzluq. ehtiyatsızlıq. oyumsuzluq.
 ehtiyatsızlıq.

tüşüdürmə - **düşüdürmə sözlük:** düşüdüürü sözlük: bir dilə sözlük.

tüşüdürmək anlatmaq. bəliitmək. açmaq. içaçlamaq.

tüşüdürtmək düşüdürtmək. düşlətmək. xiyallatmaq.

tüşünə düşünə. xiyalına. - bir gözənək (kiçik imkan) əlinə

düşmüş, böyük işlərin düşünə, xiyalına qapılan kimsə: iş
 üç nala, bir ata qalmış keçəlin hər nəyi düzəlmişdi, qalmışdı
 baş darağı.

tüşünəcəkli düşünəcəkli. anlayışlı. musamihəli.

- tüşünəcətli** **düşünəcəkli.** qarınlı. qarnı geniş. qursaqlı. dözümlü. anlayışlı. sərin. səbirli. musamihəli.
- tüşünəkli** **düşünəkli.** başlıca. ağıllıca. usluca. huşluca.
- tüşünəməmək** **düşünəməmək.** başın itirmək.
- tüşünən** **düşünən.** 1. saxıncı. sağınca duyan. sağınan saqay. sağay. düşüncəli. sağınan. özləyən. 1. sanacı. sanıcı. zənnidə bulunan. - **uğur sanıcı: xeyir sanıcı: uğurçu.** xeyirdah. - **kəm sanıcı: pisikçi.** pis düşünən. bədxah. 1. yavaş. ağır. mülayim. mətin. 1. oylaqan. düşüncəli.
- tüşünən** **düşünən. düşünür.** 1.mütəfəggir. 1.bilirkişi. anlalayan. qanan. vaqif. xibrə. qanağan. qanıcı. qolayca inanan. - **başqalarına yaxcılıq düşünən kimsə:** iyi içik.
- tüşünənli** oylavçu. fikirli.
- tüşünərli** anığ. aydın. açıq. düşünə bilən.
- tüşünqü** **düşüngü.** düşünərək üzülmə. qafaya taxma. üzülmə. təəssür.
- tüşünlü** **düşünlü. düşlü.** xiyallı.
- tüşünmə !** **düşünmə !.** qayğıрма !. ayama !. saqlanma !. !. sağınma !. inama !. gümana düşmə !.

tüşünmə **düşünmə.** 1. gənqəş. işlərdə danışma. görüşmə. tədbir.
1. yavaşlıq. usulluq. usulluq. təənni. 1. **usunma.** sağ. say. sayı. ölçmə. seçmə. tasarım. hesab. ödəşmə.

tüşünmə **düşünmə. düşüncə. düşün. düşünük. düşünük. (fikir. fikr).**
1.görüş. alma. alqı. alğıma. alğılama. baxış. baxınış.
baxınış. qarayış. qaranış. anlayış. qursaq. kavsaq.
kovsaq. qavrayış. tələqqi. 1.oyu. fikr. qanıt. 1.tasa.
üzüntü. sıxıntı. əndişə. anğışa. qanı. qayğı. qayığ.
kədə. - bu **düşünü** at. 1. qanıq. qanıq. qanıq. qanıq. qanı.
inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. görüş. hükm.
hüküm. oranc. oran. qərar. mülahizə. - bu **düşünə** gəldik
ki. 1. tasarı. yönə. niyyət. ərək.məqsəd. - nə **düşünlə** bura
gəldiz. 1. eninə boyuna, salıb çıxma. təəmmül. - uzun
düşündən sonra. 1. salıb çıxma. quşqu. quruntu.
tərəddüd. 1. **düşünüş. düşünüm. düşünmə. düşünüş.**
düşüşüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.
bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.
ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.
gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.
qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.

saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.
 yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mühləq, vəsl olma. vasil
 olma. istidrak. 1. sanı. yad. baş. beyin. hafizə. zehn. ağıl.
 fikr. fikir.

- **incə ayrıntılara dək düşünmə**: incə duyqulu.

- **dərin düşünmə**: düşüncələmə. təfəggür. - **dəğişik, fərqli düşünmə**: görüş ayrılığı.

tüşünmədən **düşünmədən. düşünsüz. düşünüksüz.** 1.tasarsız. fikirsiz.

rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.

başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.

əğimsiz. amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız.

bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz.

qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz.

güdüsz. yönəsz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt

pirt. 1.anidən. birbirə. bədahətən. 1.bilir bilməz. 1.könül

dincliyi ilə. quşqulanmadan.

- **ilərisin gerisin düşünmədən**: dalqabağın sanmadan,
 sanğamadan.

tüşünmək **düşünmək.** (qalmaq. bəkləmək. öz içinə enmək.

dışarmamaq: dışarı doğru gedməmək. < düşmək: enmək). 1.

duysamaq. duymaq anğlamaq. aydınlaşmaq. açılmaq.
öyrənmək. bilmək. sezmək. duymaq. düşləmək.
tasarlamaq. qərar vermək. uslanmaq. ayağ axsatmaq.
küylənmək. fikirləşmək. xayallanmaq. niyyətlənmək.
alışmaq. 1. anlamaq. anmaq. oylamaq. ozlamaq.
xatırlamaq. yadlamaq. düşünüb umaq. anlamaq.
oğqarmaq. umnalmaq. güman edmək. ögünmək.
döğünmək. fikirləşmək. sağınmaq. heyifsinmək. 1.
oylanmaq. oylaşmaq. düşünüşüb daşınışmaq. talmaq.
fikirləşmək. 1. sanğıрмаq. fikrə qoymaq. təxəyyül edmək.
anğamaq. anmaq. xatırlamaq. taşınmaq. daşınmaq.
fikirləşmək. təfəkkür edmək. mülahizə edmək. yadlamaq.
yadamaq. xatırlamaq. 1. sıxıntı edmək. yarsımaq.
qayğılanmaq. üzülmək. üzülmək. ouyumlamaq.
yarsımaq. qayğılanmaq. sıxılmaq. sağınmaq.
sağışlanmaq. anmaq. düşüncəyə dalmaq. tərgəmək.
hesablamaq. saymaq. sanmaq. inanmaq. qanıt gətirmə.
anlamaq. qavurmaq. oylamaq. plan yapmaq. çökəc
bolmaq. çökəcmək. oylaşmaq. uyqun hərəkət edmək.
isləmək. anlamaq. fərq edmək. 1. tüşün tüşün, uzad

uzadısıya billənmək, tükşünmək.

- **qurduqca qurmaq**: çox düşünmək. düşünməyə dalmaq.

- tək tək oturub bir nələr **quracaq**. - kəndisi baş olmağı

qurmuş.

- **çara düşünmək**: tənqlənmək.

- **iyi düşünülmüş**: mülahizəli. dartılı. təəmmüllü.

- **özünü itirib, baysınmaq, düşünmək, qıraqdan ayırmaq**:

mat qalmaq. - o ağır görünüş önündə bir az **daldı**.

- **sonucun düşünmək**: sonu saymaq.

tüşünmək

düşünmək. 1.çağazlamaq. anlamaq. aydınlanmaq.

bilmək. fərq etmək. 1.sakınsırmaq. sanıqsırmaq.

çəkinmək. duraqsamaq. 1. tasarlamaq. fikirləşmək.

1.qanmaq. inanmaq. inaqmaq. inaqlamaq. 1.qanmaq.

alğılamaq. anlamaq. aydınlanmaq. qavramaq. dərk

etmək. 1.bəlləmək. sanmaq. zənn etmək. təxminləmək.

- nə **bəllədin** bura gəldin. 1.xiyallanmaq. fikirləşmək.

1.başatmaq. yol aramaq. çara, çıxar axdarmaq.

1.başılmaq. 1.anlamaq. aydınlanmaq. çaxmaq. fərq

etmək. 1.alçalmaq. kiçinmək. yenilmək. ağıl etmək.

1.oyunmaq. oyalanmaq. çəkilənmək. qocunmaq.

kovcunmaq. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq.
 qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq.
 yansıtmaq. yançıtmaq. işgillənmək. birələnmək.
 ürkünmək. alınmaq. 1. oymaq. oyunmaq. fikirləşmək.
 qanıtlanmaq. 1. qarnından, içindən keçirmək. 1. nəticə
 almaq. istintaqlamaq. 1. keçirmək. keçirinmək.
 keçinmək. ağılına gəlmək. xiyallanmaq. tasaranmaq.
 tasaqanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq. duyqulanmaq.
 dumanlanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq. tasalanmaq.
 tasarlanmaq. görmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü
 nə kimi **keçirirsən**. - çoxda hündürdən **keçirmə** belə. - nə
 duyqular, nə olaylar **keçirdim**. 1. gümanlanmaq.
 tasalanmaq. taslamaq. oysalanmaq. oysanğılamaq.
 oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. sanmaq.
 sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. bulutlarda,
 uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda,
 vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək. xiyallanmaq. zənn
 edmək. 1. **düşlənmək**. xiyallanmaq. 1. oyunmaq.
 oylanmaq. fikirləşmək.
 - **iyidən iyyə, incədən incəyə, eninə boyuna ölçüb biçmək,**

düşünmək: dənəmək. sınamaq. qantarlamaq. qıntarlamaq.

qındara çəkmək. qındıra çəkmək. qantara çəkmək.

- **düşünüb dönüsmək.** (- içdə, başda düşünüb

dönüşürkən, duyulub sezilirkən işlənən dil: düşünmə, sanğama, iççil, mə'nəvi dil. iç dil.).

- **olmamış, ola bilməyən bir nərsəni düşünmək:** öz ölüsündən qorxmaq.

- **özənlə, dərin düşünmək:** qafa yormaq.

- **düşünmək istəmə:** qansama!.

- **iyilikləri yatsama** (unutma), **olmamışı qansama.**

- **çox düşünmək. qafanı yormaq:** baş patlatmaq. - **bir anlıq düşünüb gedmək:** keçirmək.

- **parasın verim, yoxsa verməyim?. diyə keçirdi.**

- **dalqın dalqın düşünərkən, buğu ilə oynamaq:** buğ falı.

- **düşünüb daşınmadan:** bir çırpıda.

- **çox duyqulanmaq, düşünmək:** için için olmaq.

- **işə başlanımda, sakınsıradım:** duraqsadım.

- **düşünülen yolların heç biri çözüm, çıxış yolu**

sağlamamaq, düzəltməmək: doluya qoyursan alamır, boş qoyursan, dolamır.

- bir istəklə, bir qurumda **daşınıb düşünmək**, hazırlanmaq:
dərginmək. dərgişmək. toplunmaq. toplaşmaq. kəmp yapmaq.
tüşünmək **düşünmək. düşünürmək. endüşünmək. düşünüqmək.**
1.anğaşmaq. endişinmək. endişmək. qurqunmaq.
quşqunmaq. **1.** tasarlanmaq. düşmək. düşə dalmaq.
xiyallanmaq. sanğalmaq. - keçmişləri **düşə** qaldıq. **1.**
görmək. keçinmək. keçirinmək. xiyallanmaq.
duyqulanmaq. dumanlanmaq. tüstülənmək. tozalanmaq.
tasalanmaq. tasarlanmaq. fikirləşmək. fərz edinmək. **1.**
könüldən keçirmək. **1.** tasalanmaq. üzülmək. sızınmaq.
anlaşınmaq. endişələnmək. anğaşalanmaq.
qayğılanmaq. kədərlənmək. **1.** anmaq. xatırlamaq.
ağlından keçirmək. **1.** nərsə üzərində artığına durub,
titizlik göstərmək. - **düşünmək daşınmaq:** iyicə düşünmək.
- **düşündüyü gerçəkləşmək:** qorxduğu başına
gəlmək. **1.** tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. atınmaq.
çixınmaq. uzaqlanmaq. dəf olunmaq. **1.** keçinmək.
keçirinmək. xiyallanmaq. duyqulanmaq. dumanlanmaq.
tüstülənmək. tozalanmaq. tasalanmaq. tasarlanmaq.
görmək. fikirləşmək. fərz edinmək. - özünü nə kimi

keçinirsin. - çoxda hündürdən **keçinmə** belə. - nə duyular, nə olaylar **keçinirim.**

tüşünmək sağınmaq. sanmaq.

tüşünməli **düşünməli.** çəkişməli. danışmalı. fikirləşməli. bəhslı. munaqişəli. mucadiləli.

tüşünməmək **düşünməmək. 1. düşnəməzmək. düşgəməzmək. düşgüməzmək.** duyqumazmaq. engəməzmək. alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq. anğamazmaq. başı almamaq. başqamazmaq. bəlikəməzmək. bəlikiməzmək. bulmazınmaq. fikr edməmək. görməsənmək. güvnəməzmək. iraqsamaq. iraqsanmaq. irqasanmaq. uzaqsamaq. uzaqsanmaq. iraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. qurqumazmaq. quşqumazmaq. duşqumazmaq. olmaz sanmaq. olmazanmaq. olmazınmaq. olmazsamaq. olmazsımaq. oysamazmaq. sanmazınmaq. taslamazmaq. ehtimal verməmək. **1. ağılına gəlməmək:** sanılamamaq. başından (xatirindən) keçməmək.

- **doğru, düzənli düşünməmək:** qarışdırmaq. bunamaq. başı bulanmaq, sulanmaq.

- nərsə yolunda, sapında, həqqində iyi düşünməmək: iyi gözlə baxmamaq.

tüşünmətən düşünmədən. - düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə, yapma: doğac. irtical. bilbədəhə.

- düşünmədən qonuşan kimsə: çiyağız. kalağız. çalağız. kavağız.

tüşünmətən düşünmədən. 1. imtili. birdən. filbədəhə. 1. aram qaram edməy. quşqusuzca. duraqlamadan.

tüşünməz düşünməz. 1.qafasız. gəbə. qatraq. qaba. kötük. gödük. başsız. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. kavır. içi boş. başaqsız. qafaqsız. beyinsiz. anlayışsız. bön. budala. qafası üşük, uyuşuq. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə. qanqırıq. qanıriq. qaqrıq. sadə. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart.qırtalaq. qırtabaş. 1.sapaq qaqavan. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. qaqlaq. kal. çağalat. qırıq. qırt. qart.qırtalaq. qırtabaş. kotan. 1. qımbil. kəmbil.

kütbaş. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz.
qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra.
qandırira. qaqlaq. kal. anlamaz. qavramaz.

tüşünməzlik **düşünməzlik.** başsızlıq. qafasızlıq. qanmazlıq. içi
boşluq. başaçsızlıq. qafaçsızlıq. kavırlıq. kavıllıq.
kovatlıq. (< kov. kav). beyinsizlik. qavrayışsızlıq.
anlayışsızlıq. gəbəlİK. qabalıq. bönlük. budalalıq.
səfehlik. axmaqlıq. qırıqlıq. qırtlıq. qartlıq. qırtabaşlıq.

tüşünsəl düşnüq. fikri.

tüşünsi **düşünsi.** dazlaq. alıq. izin. iligim. ılığım. quruntu. iməj.
imgə. oynuş. uynuş. xiyal. xulya.

tüşünsüz **düşünsüz. 1. düşnüqsüz. düşünmədən.** tasarsız. fikirsiz.
rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.
başiboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.
əğimsiz. amacsız. umacsız (< ummaq). qaraçsız.
bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz.
qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz.
güdüsz. yönəsz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt
pırt. **1. düşsz.** xiyalsız.

- tüşüntəşlik** **düşüntəşlik.** oydaşlıq. ögdəşlik. oybirlik. gördaşlıq.
fikirdaşlıq. ağız bilrliyi. tevafüq. ittifaq.
- tüşüntürənlər** **düşündürənlər.** uyaranlar. oyandıranlar. - **kişinin bəlli bir
nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dıřardan
gələn uyaranlara qapılması, güclü suç duyquları içinə
düşmüş durum:** qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara
qapan. qara çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.
- tüşüntürmək** **düşündürmək. 1.** qayğılandırmaq. **1.** uqturmaq.
oyturmaq. qandırmaq. fikrinə gətitmək. tutturmaq.
tutuzmaq. **1.** inandırmaq. iqna etmək. islətmək.
anlatmaq. fərq etdirmək.
- tüşüntürmək** **düşündürmək. 1.**söktürmək. başa salmaq, düşürmək.
qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. mültəfit etmək.
girdirmək. düşürmək. **1.**fikrə salmaq. **1.**tasarlatmaq.
düşürmək. xiyallatmaq. sanğatmaq.
- tüşüntürü** **düşündürü.** tozih.
- tüşünü** **düşünü. - açılması, anlaşılması çətin, işgilli duyuy,
düşünü, soru, məsələ, durum:** qarmaşlıq. - **aşağılıq
qarmaşığı:** kiçiklik duyusu. xod kəm bini. - yönətim,

dolandırma **qarmaşığı**. - evlənmə **qarmaşığı**. - toplum
qarmaşıqları.

tüşünüq **düşünlük. düşlük.** xiyallıq.

tüşünüq **düşünüq. düşnüq. düşün. düşünmə. düşüncə. fikir. fikr.**

1.tasa. üzüntü. sıxıntı. əndişə. anğəşə. qanı. qayğı.

qayığ. kədər. - bu **düşünü** at. **1.** qanıq. qanıc. qanış.

qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət.

görüş. hükm. hüküm. oranc. oran. qərar. mülahizə. - bu

düşünə geldik ki. **1.** tasarı. yönə. niyyət. ərək.məqsəd. -

nə **düşünlə** bura gəldiz. **1.** eninə boyuna, salıb çıxma.

təəmmül. - uzun **düşündən** sonra. **1.** salıb çıxma. quşqu.

quruntu. tərəddüd.

tüşünüqli **düşünüqli. düşünüklü.** düşüncəli. qavrayışlı. anlayışlı.

bilgili. bilgin. duyğulu. başarcanlı. başaraqlı. duyağar.

alağar. qərihəli.

tüşünüqlüq **düşünüklük.** aydınlıq. açıqlıq. aşılıq. eniklik. yazılıq.

tüşünülmək **düşünülmək.** **1.**iyicə incələmək. dəğərləndirmək. **1.**

anımaq. xatırlanmaq. **1.**sanılmaq. bənzətilmək.

oxşatılmaq. oxşaltılmaq. yansıtılmaq.

- **dalına düşünülmək:** izlənmək. izdənilmək. iztənilmək.

izənilmək. təqib edinilmək. sürdürünülmək. davam edinilmək.

1. duyqulanmaq. oyqulanmaq. bilginmək. bəlginmək.

keçirmək. sezilmək. sızınmaq. izlənilmək. hiss olunmaq.

hiss edilmək.

- var yoxun **duyqulanmır**: hiss edmir

- **duyqulanmadan** gəlib keçdi: hiss olunmadan.

- ağır ağrı **duyqulandı**: hiss olundu. - qızqınlıq **duyqulandı**:

hiss olundu.

- bu ayrılığa, onun dözəmməyib, tezliklə ərinməsi **duyqulanır**:

hiss olur.

- bu uzun uzaqlıqdan sonra ilkin görməyizdə nə

duyqulanırsız: hiss edirsiniz.

tüşünülmək **düşünülmək**. mülahizəyə qoymaq. mülahizə etmək.

tədqiqə almaq. mütaliədən keçirmək.

tüşünülmədən **tüşünülmədən**. dəlilsiz. bəqivsüz. əsassız.

tüşünülməz - **görünməz düşünülməz** gərəyə düşdük: (işgilə).

tüşünülmüş **düşünülmüş**. **düşülmüş**. əmdən. qəsdən. - **düşünülmüş**

addım: qəsdən, əmdən iqdam etmə.

tüşünüdür **düşünüdür**. qanıltaq. anlaşılır.

- tüşünüm** düşünüm. düşünmə. düşünüş. düşüşmə. düşüşüş.
düşüşüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.
bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.
ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.
gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.
qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.
saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.
yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. vasil
olma. istidrak.
- tüşünür** düşünür. düşünən. mütəfəggir. mütəfəkkir.
- **kişi hammıdan irəli özün düşünür:** qardaşdan qarın yaxın.
- tüşünürqən** - **qara qara düşünürkən**, sənin işıqlı (xoş) kağızıvı aldım.
- tüşünürmək** düşünürmək. düşünmək. tovlanmaq. toğlanmaq.
fırlanmaq. atınmaq. çıxınmaq. uzaqlanmaq. dəf
olunmaq.
- tüşünüş** düşünüş. 1. düşünmək işi. təfəkkür. mütaliə. əndişə. 1.
ğailə. vəsvəsə. dalğınlıq. 1. küyləniş. gəngəş. fikirləşmə.
- tüşünüş** düşünüş. düşünmə. düşünüm. düşüşmə. düşüşüş.
düşüşüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.
bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.

ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.
 gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.
 qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.
 saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.
 yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. vasil
 olma. istidrak.

tüşünüşmək **düşünüşmək.** çağazlanmaq. anlaşımaq. bilinmək. fərq
 edilmək.

tüşünüşmək **düşünüşmək.** oyalanmaq. fikir xiyala dalmaq.

tüşür **düşür. düşü.** düşərgə. düşən. alınyazı. baxt. qama.
 çapa. qapa. qismət. bəxt. yazqı. taleh. şans. nəgələ.
 yazı. ingin. engin. tale'.

- düşür püsür: düşür töküş. düşür töşür. aç saç. açar
 saçarlıq. çöküt qoşut. həşir pəşir. kəsər tökər. saç savur. sav
 sov. sava sova. savır sovrur. saçə biçə. saçə biçəlik. saçəç.
 saçib savurma. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş.
 söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. dağıt
 töküş. ərıt dağıt. dağıtma. korlama. sovrqanlıq. savurqanlıq.
 yayçalıq. qırqıt. velxərdlik. israf.

- ağcıya ləkə tez düşür.

- qapını qoyub, damdan düşür.

tüşürə düşürə. yenişə. enişə. axışa. axına. yoluna.

tüşürə **tüşürə** düşürə: gah gah. hərdən. vax vax. bə'zən.

tüşürən düşürən. çapan. törətən. müvəllid. üretən. öndürən.

bərətən. baratan. doğuran. doğurcu. gərəkdirən.

gərəkdirici. oluşturan. oluşturuucu. meydana gətirən.

istədən. bais. edici. itici. itci. eddirən. ittirən. ortacı. icab

edən. səbəbçi. müsəbbib.

- (xəsdəlik). ağır, güc, qaçılmaz, **düşürən, salan, qıran,**

öldürücü, vəxim olmayan: kötücüül, pisçil olmayan. iyicil: iyiçil.

eykuçil. eykiçil. sonu iyi olan.

tüşürqü **tüşürgü.** düşən, qoğuşan, tökülən, ayrılan yer. - dəğirman

tüşürgü: dəğirman suyunun çaya savağı, tökülən ağzı.

tüşürqün düşgün. tikənli kitrə ağaccığı.

tüşürlü **düşürlü. düşülü.** yazılı. yazqılı. inginli. enginli. uğurlu.

şanslı. nəgələli. tale'li.

tüşürlülük **düşürlülük.** inginlik. enginlik. yazılılıq. yazqılıq. uğurluq.

şanslılıq. xoşbəxlik.

- tüşürman** **düşürman. düşman** (: **düşürən < düşürmək**). **1.** salan. çalan. alçaldan. yenən. yerən. - bəylik, devlet, el
- düşmanları**. **1.** öcman. öclü. nərsədən yox olasıya iğrənmək. - içgi, yalan **düşmanı**. **1.** nərsəni aşırısına, tükətesinə sevmək. - dadlı **düşmanı**.
- **düşman başına**: bizlərdən uzaq, qıraq.
- **düşman çatlatmaq**: iyi başarılar əldə edərək, öclünü, düşmanı qırsqandırmaq.
- **düşmandan iyilik, başdan gerilik**: öclüsündən, düşmanından uğur bəkləyən, başdan pozuqdur. - **düşman olmaq**: nərsəni yox edəsi olmaq.
- tüşürmə** **düşürmə**. **1.** azaqlaq. azatma. endirmə. təqilil. tənzil. tənqis. **1.** daşlau. içaldıru. içketiv. kurtaj.
- tüşürmə** **düşürmə. düşürüş**. **1.**savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq). sovqatış. sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. vardırış. vardırma. bardırış. bardırma. ulaşıdırış. ulaşıdırma. çatdırma. çatdırış. **1.**kiçiltmə. alçaltma. endirmə. - **dayancdan, dirəncdən, muqavimətdən düşürmə**: işdən gücdən düşütmə. çürütmə. soldurma. əsgitmə. gəvşətmə.

çürütmə. bitgitmə. əritmə. əzdirmə. engintmə. alçatma.
çürütmə.

- **işdən gücdən düşürmə**: düşütmə. çürütmə. soldurma.

əsgitmə. gəvşətmə. çürütmə. bitgitmə. əritmə. əzdirmə.

engintmə. alçatma. çürütmə. dayanıqdan, dirəncdən,
muqavimətdən düşürmə. **1.** əzmə. əzikləmə. yıpratma.

basalama. pəsləmə. tərsləmə. kəmsitmə. entəmək.

yentəmək. kiçiltmə. alçaltma. qarabaxtama.

qarayağtama. qaralama. xarlama. korlama. koralama.

xorlama. üzərinə kül savırma, ələmə. izlal. zəlil etmə.

zələlətə salma, uğratma. **1.** indirmə. endirmə. salma. **1.**

isqat. **1.** susturma. **1.** yoxatma.

- **böğrək daşı düşürməyə yararlı olan bir bitgi**: qarakovuq.

tüşürmək

düşürmək > döşəmək. 1. düşürmək. oturtmaq. **1.**

bəzəmək. süsləmək. qoşmaq. - **boru döşəmə**: lülə

çəkmə. **1.** örtmək. qapamaq. qamamaq. qaplamaq. **1.**

yatırmaq. yaplamaq. çaplamaq. **1.** yağın yağın, bol bol,

sərtcə bir nərsəni yapmaq. sökmək. sögmək. yedirtmək.

yamanlamaq. - durmadan, ağzına gələni **döşədi. 1.** eninə

boyuna yazmaq, göstərmək, sunmaq. - bu iş üçün bir

yaxıcı yol **döşəyəcəm**. 1. tökmək. - **yapraq düşürmək**. - ət
düşürmək: arıqlamaq. 1. azaltmaq. əksiltmək. kiçitmək.
 alçaqlamaq. əsgitmək. yıpratmaq. əzmək. yormaq.
 üzmək. salmaq. gücdən salmaq. kütlətmək. zayıflatmaq.
 nərsəni itirmək. - bu işlər məni çox **düşürdü**, **əsgitdi**. 1.
 çığritmək. disgindirmək. - yeməkdən **düşürülüb**. 1. çalmaq
 > çəlmək. yıxmaq. vurmaq. çarpmaq. devirmək. 1.
 qoymaq. vermək. tərək etmək. vaz keçmək. ötürmək.
 buraqmaq. bıraqmaq. çıxarmaq. - böyrəkdən daş
düşürmək. 1. qoymaq. soxmaq. salmaq. - duzağa
düşürmək. 1. uğratmaq. raslatmaq. vardırmaq.
 bardırmaq. ulaşıdırmaq. yollamaq. sevqetmək.
 göndərmək. 1. içinə atmaq. bırxıb qoymaq. 1. atmaq.
 fırlatmaq. uzaqlaşdırmaq. dəf etmək. 1. boşamaq.
 boşatmaq. - görəvlərin **düşürdü**. 1. açmaq. ayırmaq. - onu
 məndən **düşürdü**. 1. salmaq. nizul etmək. 1. yıxmaq.
 siqut edirmək. 1. yağdırmaq. - top seli **düşürdü**. 1.
 girdirmək. 1. yaraşıdırmaq. yatırmaq. uydurtmaq. - boyaları
 birbirinə **düşürmək**. 1. sallatmaq. taxıtmaq. - onu mənim
 dalıma **düşürmə**. 1. saldırmaq. qalxılamaq. qalxamaq.

hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. cummaq. ilğar, axınlamaq.
1. uzatmaq. bıraqlamaq. - buğ **düşürmək**. **1.** tələsdirmək. **1.**
 sürmək. - dal qol **düşürmək**: dallı budaqlanmaq. **1.**
 saldırtmaq. quşqurtmaq. qamçılamaq. - iti üzərinə
düşürdü. **1.** sarqıtmaq. salqıtmaq. - beşinci qatdan ipi
düşürdü. **1.** axıtmaq. - suyu tarlaya **düşür**. **1.** daldırmaq. **1.**
 bəğəndirmək. istətmək. çalqıdmaq. **1.** tasarlatmaq.
 xiyallatmaq. sanğatmaq. düşündürmək. **1.** çoxaltmaq.
 üretmək. yaratmaq. **1.** sərgiləmək. genişlətmək. **1.**
 yaymaq. dıışlaştırmaq. - səsin çevrəyə **düşür**. **1.**
 sığdırmaq. - ocağına **düşür**. - qabına **düşür**. **1.** salmaq.
 ilgititmək. ilişdirtmək. tuturtmaq. mübtəla edmək. - içgiyə
düşürdülər. **1.** pay, nəşib, isabət etdirmək. - sovgadan
 mənə bir ev **düşürdü**. - yazıdan **düşürüləndən** qaçınmaz. **1.**
 saldırmaq. ölü doğurtmaq. **1.** ələ salmaq, gətirmək,
 tapmaq. - bir ara (fürsət) **düşürkən**, aradan çıxdı. **1.**
 iyələtmək. - ümidə **düşürtmək**. **1.** əldən gəditmək,
 çıxarılmaq. - ilk savaşıda üç şəhər **düşürdük**. **1.** yansıtmaq.
 - kölgəsin duvara **düşür**. **1.** ortaya çıxarmaq. açmaq.
 çıxartmaq. - paraların hamısını **düşür** baxalım. **1.**

saldırtmaq. yerşitmək. - düşmana **düşürün**. 1.

qondurtmaq. endirtmək. 1. şəhid eləmək. - bayraqçı

düşürüncə. 1. aldırmamaq. oralı olmamaq.

umursamamaq. keçirməmək. salmaq. rədd etmək. qəbul
etməmək. 1.enəmək.

- **dara düşürmək**: güc duruma salmaq. itləmək. itmək. itəmək.
məcbur etmək.

- **dalqaya düşürmək**: dalqınlatmaq.

- **birbirinə düşürmək**: çaxışdırmaq.

- **ağzından düşürməmək**: sürəkli təkərləmək.

- **dilə düşürmək, salmaq**: dilləndirmək.

- **əldən düşürmək**: ayağ kəsmək. qol kəsmək. gücün
tükəmək.

- **gücdən düşürmək**: tükətmək. qurtarmaq. tamamlamaq.
bitirmək.

- **tarix düşürmək**: tarix söyləmək.

- **yola qoymaq, düşürmək, salmaq**: işlətmək.

- **birbirinə düşürmək**: aralarında aygırılıq, ayrılıq (ixtilaf)
çıxarmaq.

- **başə salmaq, düşürmək**: söktürmək. qamandırmaq.

inandırmaq. qandırmaq. mültəfit etmək. girdirmək.

- **könül düşürmək**: sevmək.

- **duzağa düşürmək**: yaxalamaq avlamaq.

- **aldatıb, kələk, duzağa düşürmək**: qabaq patlatmaq.

- **saka basdırmaq, düşürmək**: qamandırmaq. inandırmaq.

qandırmaq. qayımaq. aldatmaq.

tüşürmək

düşürmək. 1. tuşurmaq. qavuşturmaq. tuşqurmaq. tuş

gətirmək. tuşlamaq. raslatmaq. **1.** bükürmək. endirmək.

salmaq. endirmək. - **təğirin** bükür: düşür. - təxdən bükürən:

salan. **1.** salmaq. avlamaq. **1.** daşırmaq. - söz **düşürmək**:

daşırmaq. **1.** köçürmək. çevirmək. zəptmək. **1.** israf

edmək. savırmaq. **1.** qarşılaşmaq. **1.** tutşurmaq. tuşlatmaq.

qavişdırmaq. görüşdürmək. - o məni sənə **tüşürdü. 1.**

yazmaq. köçürmək. daşımaq. zəptmək. **1.** **düşürtmək.**

saldırmaq. endirmək. aşağı düşmək. səqt etmək.

qırmaq. düşürmək. devşirmək. endirtmək. qırdırmaq.-

qiymətləri **qırdırdılar.** - kasanı əlindən **düşürüb** qırmaq. -

ağacdən yemiş **düşürmək.** - **dəğərdən düşürmək**: e'tibardan

salmaq. - bizim yazıya nə **düşürəcəksiz.** - **kiçik düşürmək**:

aşağı salmaq. **1.** yıxmaq. yerə çalmaq, vurmaq salmaq. **1.**

endirmək.

- **cocuq düşürmək**: iç aldırmaq.

- **yara түşürmək**: yaralamaq.

- **quvvəttən düşürmək**: zayıf düşürmək. tavusmaq.

- **birbirinə düşürmək**: bir birinə edmək.

- **esqə түşürmək**: xatırlamaq.

- **xeyir түşürmək**: qazanç sağlamaq.

- **tamqa түşürmək**: ləkələmək.

- **zaran түşürmək**: zərər vermək.

tüşürmək

düşürmək. düşürütmək. 1. bırxmaq qoymaq. salmaq. -

inci, işgi bıraqmaq, qoymaq, düşürmək, salmaq: bara

qoymaq. **1.** indirmək. endirmək. azaltmaq. ucuzlatmaq.

əsgitmək. əksitmək. kəmitmək. kəmətmək. çıxdırmaq.

saldırmaq. altaytmaq. ucuzlatmaq. iskonta, tənzil, təxfif,

tənqil edmək. - bu ölçünü **endirin**. - könül **endirən** başalır

(ucalır), baş **endirən** basalır (basılır). - ona qarşı özünü çox

endimə. - endirilmədən ər olmaz, duzlanırsa, buz olmaz. **1.**

fırlamaq. fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. atmaq.

atlatmaq. sıçramaq. sıçratmaq. çıxartmaq. uzaqlatmaq.

dəf edmək.

- **bir yerdən, durumdan düşürmək, salmaq**: indirmək.

endirmək.

- **bir yerə, duruma çıxartmaq, qalxıtmaq, düşürmək, yer**

aldırmaq, yedirmək: indirmək. endirmək. - sütlə **endir**,

sümüklə çıxart. - sıraya **endirmək**.

- **içinə düşürmək**: birinin könlünə atmaq: bırxayıb qoymaq.

- **mindirilmiş, yüklənmiş, qoşulmuş bir, neçə nərsəni,**

birbirindən ayırmaq, düşürmək, salmaq: indirmək.

endirmək. - on kişi işdən **endirildi**. - borcdan **endirilmək**:

daha ödəvi nərsə qalmamaq. - arabanın matorun **endirmişlər**.

- dondan **endirmək**: üzdən aparmaq. - gözdən **endirmə** məni.

- içgi başına **enməmiş** hələ. - acılar üzgünlər könlünə **enmiş**,

eniqmiş.

- **olduğu durumdan başqasına (başqa duruma) düşürmək,**

salmaq: itmək. - o məni, yamandan yamana **itdi**.

tüşürtmə

düşürtmə. düşürüş. çökütmə. çökütüş. tökütmə. tökütüş.

əritmə. əritiş. savırma. savariş. savırış. savriş. savruş.

savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovariş. sovariş.

sovuruş. sovrurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saç.

saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.

dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. israf.
tələf. tələf etmə.

tüşürtmək **düşürtmək.** ağacdan yemiş düşürmək. dəğmək.
toplamaq. - artıq üzüm **düşürtməli.**

tüşürtmək **düşürtmək. düşürmək. 1.döşəmək.** oturtmaq. **1.fırlamaq.**
fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. atmaq. atlatmaq.
sıçramaq. sıçratmaq. çıxartmaq. uzaqlatmaq. dəf etmək.
1.oturtmaq. 1.azaltmaq.

tüşürülmək **düşürülmək.** (əkin. yemiş). kəsilmək. toplanılmaq.
qoparılmaq. - indi yemiş **qoparılmaz.**

tüşürülmək **düşürülmək. düşümək. 1.ələnmək. tökülmək.**
seçilməmək. çıxmamaq. **1.çıxmaq. düzülmək. dizilmək.**
qoyulmaq. salınmaq. - yola **düzülmək.**

- **yalaçılığı bəllənərək kiçinmək, kiçik düşürülmək:** pozum
olmaq.

tüşürüm **düşürüm. düşürüş. düşürüt. düşrüm. düşrüş. düşrüt.**
indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.
əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. çıxdırım.

çıxdırış. saldırım. saldırış. altayma. altayım. altayıt.
altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif. tənzilət. iskont.

tüşürümlü **düşürümlü. düşürüşlü. düşürütlü. düşrümlü. düşrüşlü.**
düşrütlü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımlı.
altayıtli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırımlı. saldırışlı.
təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.

tüşürünmək **düşürünmək.** döşənmək. bəzənmək. düzülmək.
dizilmək. süslənmək.

tüşürüş **düşürüş. 1. düşürtmə.** çökütmə. çökütüş. tökütmə.
tökütüş. əritmə. əritiş. savırma. savariş. savırış. savrış.
savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovariş. sovariş.
sovruruş. sovrurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saçə.
saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə.
dağıtma. dağıtiş. korlama. koramcı. yayçalıq. qırqıt. israf.
tələf. tələf etmə. **1. düşürüm. düşürüt. düşrüm. düşrüş.**
düşrüt. indirim. indiriş. indirit. endirim. endiriş. endirit.
əsgitim. əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti.

kəmitmə. kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim.
 çıxdırım. çıxdırış. saldırım. saldırış. altayma. altayım.
 altayıt. altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif.

tüşürüş **düşürüş.** döşəniş. bəzəniş. süsləniş. diziliş. düzülüş.
 düzülmə. dizilmə.

tüşürüş **düşürüş. düşürmə.** 1.savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq).
 sovqatış. sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə.
 göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. vardırış.
 vardırma. bardırış. bardırma. ulaşıdırış. ulaşıdırma.
 çatdırma. çatdırış. 1.salınış. diziliş. düzülüş. düzülmə.
 dizilmə. - yola **düzəliş.**

tüşürüşlü **düşürüşlü. düşürümlü. düşürütlü. düşürümlü. düşürüşlü.**
düşürütlü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
 endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
 azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
 kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımlı.
 altayıtli. altayışlı. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırımlı. saldırışlı.
 təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.

tüşürüt **düşürüt. düşürüm. düşürüş. düşürüm. düşürüş. düşürüt.**
 indirim. indirış. indirit. endirim. endiriş. endirit. əsgitim.

əsgitiş. əksitim. əksitiş. azatım. azatış. kəmiti. kəmitmə.
 kəmitiş. kəmitim. kəmətmə. kəmətiş. kəmətim. çıxdırım.
 çıxdırış. saldırım. saldırış. altayma. altayım. altayıt.
 altayış. tənzil. tənqil. iskonta. təxfif.

tüşürütlü

düşürütlü. düşürümlü. düşürüşlü. düşürümlü. düşürüşlü.
düşrütü. indirimli. indirişli. indiritli. endirimli. endirişli.
 endiritli. əsgitimli. əsgitişli. əksitimli. əksitişli. azatımlı.
 azatışlı. kəmitili. kəmitməli. kəmitişli. kəmitimli.
 kəmətməli. kəmətişli. kəmətimli. altaymalı. altayımli.
 altayıtli. altayışli. çıxdırımlı. çıxdırışlı. saldırımlı. saldırışlı.
 təxfifli. tənzilli. tənqilli. iskontalı.

tüşüş

düşüş. düşmə. 1. çevriliş. devriliş. çöküş. sınılış. altanış.
 yeniliş. salınış. yıxılış. əğiliş. əriliş. dönüş. çönüş.
 qovuluş. aşırış. yendiriş. yeniliş. **1.** inhitat. eniş. enmə.
 alçalış. alçalma. geriliş. geriləmə. izmihlal. **1.** eniş. enmə.
 çəkiş. cəzr. (**gəlged.** cəzri mədd). **1.** batqı. iflas.
 vərşikəslik. **1.** arıqlama. zayıflama. **1.** qonaqlama.
 yerləşmə. **1.** nizul. **1.** pozuluş. pozuqluq. pozaq. toxnaq.
 toxnaqlıq. çökmə. sapış. fəsad. yozlaşış. fitnə. - **birbirinə**
düşüşdülər: araları pozulmaq. **1.** qaramıq. qaramuq. əngəl.

qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büklüm. burqu.
gerəlti. çaparız. mane'. axsama. axsaqlıq. arizə. işgil.
müşgül. güclük. gərək. girək. müşgül. çətinlik.
çixılmazlıq. **1.** xiləl.

1. çarpış. vuruş. atış. itiş. tutuş. giriş. təpiş. təkiş. dəğiş.
taxış. basış. batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. **1.** kəşiş.
əsgiş. çatıq. çarpıq. qaysıq. kəm kəsir. nüqsan. yarış. **1.**
düşük. fəlakət. bəla. afət. müsibət. **1.** **düşük.** uğursuz.
pis. fəna. **1.** yıxış. yıxılış. devrişmə. devriliş. pozqunuq.
pozuluş. pozğuluş. sınış. sınığış. sındırqı. qırılma. qırılış.
qırğılış. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə.
basılış. basılma. dağılma. dağılış. çöküş. çökmə. batış.
batma. məğlubluq. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.
həzimet. **1.** xərc. gedər. kullaş. kullac. kullaniş. işləş.
sərpış. sərfiş. qarşılış. məsrəf.

- qaranlıq, axşam **düşüşü:** qaranlıq, axşam enişi, çöküşü.

tüşüş **düşüş.** yengiliş. yanğılış. açış. sınış. məğlubıyyət.

tüşüşmə **düşüşmə. düşüşüş. düşüşüm. düşünmə. düşünüş.**

düşünüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.

bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.

ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.
 gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.
 qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.
 saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.
 yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. vasil
 olma. istidrak.

tüşüşmək

düşüşmək. 1. düşman kəsilmək. savaşımaq:
 salımlaşmaq. çarpışmaq. saldırişmaq. 1. sataşmaq.
 raslaşmaq. buluşmaq. müsadif olmaq. - gözümə nəisə
 sataşdı.

tüşüşmək

düşüşmək. qəbul edmək.

tüşüşüq

düşüşük. qonaqlıq. gecəlik.

tüşüşüm

düşüşüm. düşüşmə. düşüşüş. düşünmə. düşünüş.
düşünüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.
 bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.
 ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.
 gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.
 qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.
 saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.

yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. vasil olma. istidrak.

tüşüşüş

düşüşüş. düşüşmə. düşüşüm. düşünmə. düşünüş.

düşünüm. anlama. anlanış. anlanım. bağlanma.

bağlanış. bağlanım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ərişmə.

ərişiş. ərişim. görüşmə. görüşüş. görüşüm. gəlişmə.

gəlişiş. gəlişim. iltənmə. iltəniş. iltənim. qatılma. qatılış.

qatılım. qavuşma. qavuşuş. qavuşum. saplanma.

saplanış. saplanım. ulaşma. ulaşım. ulaşış. yetinmə.

yetiniş. yetinim. yetişim. iltihaq. mülhəq, vəsl olma. vasil olma. istidrak.

tüşüt

düşüt. 1. salınmış uşaq. kurtaj olmuş. səqti cənin. **1.**

uşaq salma. **1.** salınmış uşaq. səqti cənin. **1.** tasar.

tasarı. alıq. düşünsi. dazlaq. izin. iligim. ılığım. quruntu.

iməj. imgə. üz. oynuş. uynuş. xiyal. **1.** salıt. abat. qayşaq.

girnit. dikləş. dalaş. çapat. çalqıt. çapqıt. çıpqıt. çəmgit.

kəmgit. qafa tutma. qarşiq. qarşın. qarşılıq. diyəcək.

deyəcək. deyiş. diyləş. deyləş. aytış. aytaş. eytiş. qonut.

söylət. sözlət. söz. savat. savlat (< **savmaq**). dinləniş.

dinəliş. dilləş. muxalifət. qəbul edməmə. e'tiraz.

- **dəğərsiz, düşük nərsədən iyi sonuc bəklənməz:** it

dərisindən post olmaz.

tüşüt **düşüt.** siqt.

tüşütlü **düşütlü.** 1. alqın. xiyallı. xiyalatlı. düşgün. tasarlı. iznəli.

ilğımlı. 1. salıtlı. gırnıtlı. dikli. dalaşlı. abatlı. çapatlı.

çalqıtlı. çapqıtlı. çıpqıtlı. çəmgitli. kəmgitli. qafa tutan.

dinəli. dilləti. diyəcəkli. deyəcəkli. deyişli. diyləşli. aytışlı.

aytaşlı. eytişli. qonutlu. söyləti. sözləti. sözlü. savatlı.

savlatlı (< **savmaq**). qarşıqlı. qarşınlı. qarşılı. qayşaqlı.

muxalif. qəbul etməyən. e'tirazlı. mö'təriz.

tüşütmək **düşütmək.** ucuzlatmaq. boşlatmaq. enitmək.

tüşüzləmək **düşüzləmək.** 1. gəlmək. eni vermək. 1. düşlənmək.

xiyallanmaq. 1. yerikləmək. 1. qondurmaq. nazil etmək.

1. **düşülənmək.** xiyallanmaq.

tüşviç **düşviç. tüşəviç.** qazanc.

tüt 1.**dud.** düd. tüt. (> **tond**_(fars)). tüstü. is. his. buğ. buxar.

duman. tutman. 1.**düd.** dud. (> **tond**_(fars)). tüstü. buğ.

buxar. duman. tutman. is. his. 1. **tünd.** tıqcır. tıqır.

qaranlıq. qoyu. 1. **tünd.** tez. ivək. tələsik. yeyin. 1.**düd.**

düdük səsi. qısa düdük səsi.

- duman, düd, tüstü çəkmək üçün, qubba tavanda

yerləşən baca, deşik: tünlük. boğun.

tüt tünd. düd. dud. (< tut). tutuq. tuuq. duuq. sık. qıs. tünq. tün (qara. qır. sık rəng.) 1. çaqır. iti. kuyu. qəliz. bərk. - **tüt** ayaz: çaqır ayaz: iti, yaman soyuq. - **tüt** pozuq: quyu pozuk: bəter axlaqsız. 1. tünd. qoyu. yanığ.- yanığ boya. - yanığ qara. 1. don. tun. tün. tünd > tünd. bax > tüt.

tütala düdala. - tutala düdala. dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. dumanlı tutanlı. dümənli düdənli. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.

tütçü tündçü. tündçü. itiçi. çalağ. çabıq.

tütdürü düddürü. 1. dar. daracıq. daramdurul. qapacıq. 1. alışılmamış nərsə. alşarı (< alış aşırı: alış, alşaq dışı). eybəcər. dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa. qılıqsız. qırbal. qırbən. ənayi. şaşırıcı. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. tuhaf.

tütə düdə. - tuta düdə. duman tutan. duman düdən. tüstü püstü. çiğ biğ. çuğ buğ. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.

tütə tündə. düdə. 1. tudə. küləqçə. küqəlçə. kümələ. kümülə.kümə. yığıntı. 1. ur. bez. ət xal. "tüt" " tut" yemişinin biçiminə oxşar, gövdədə çıxan artıq ət parçası.

1. alqın. alğın. toplum. cəmiyyət. çaş. çağ. dolu. xərmən.
 təl. kom. xırvar. xırbar. xərmən. çaş. ağuş. yığın. küm.
 koma. təpə. yığın. təl. topa. tüpə. təpə. alanğ. kütəl. təl.
 uca. 1. topluq. əğrim. imrəm. tuka. yığım. yığın. kümə.
 koma. püştə. yığılmış nə. izdiham. 1. kümə. kuma.
 yığıntı. birkinti.- ot **kuma kuma** yığmaq. - bir **kuma** buğda. 1.
 obo. oba. yığın.

tütəq

düdək. tütənğ. düdənğ. tütənək. düdənək. tütəklik.
düdəklik. tütəklik. tünlük. 1.düd yolu, deşiyi, bacası.
 tulambarlağın (külxanın) tüstüsün dışar daşıyan deşik,
 baca yol. 1.tüydük. düdük. qərəney. kərəney.
 - **böyük düdük, tütək, nay, ney:** qabal. qaval.

tütək

tütək. tüğtək. tüğlək. {(d < > l) **tüqlək.** (1 < **tüq.** 1 < tüpmək
 (tüpürmək), tükürmək sözündən. }.{ < **tütmək:** ötmək.
 püləmək. oxumaq}. 1. qolsuz, ayrıntısı olmayıb, girdə,
 çevrəli (qapalı), içi boş çalqı aracı. 1. qamışdan olub,
 tütülərək, çalınan arac. 1. tuti, tutu deyilən ötüb,
 danışmağı yansılayan gözəl quş. 1. **düdük. toqurqa.**
doğurqa. toğurqa. 1. toqqura. toqra. toqar. qamış. yüyə.

lülə. 1. sıbızqu. sıbuzqu. bir çeşit çalqı, tütək. 1. tütük.
düdük. çubuq. ney.

tütəqlik düdəklik. tütəng. düdəng. tütənək. düdənək. tütək. düdək.
tüpəklik. tünlük. düd yolu, deşiyi, bacası. tulambarlağın
(külxanın) tüstüsün dıışar daşıyan deşik, baca yol.

tütələnmək **tüdələnmək.** tiqşilmək. toplanmaq. xəmənləşmək.
yığışmaq.

tütəmək **düdəmək. düdləmək. dumanmaq. dumanlamaq.** tutamaq.
tutlamaq. tüstünmək. tüstüləmək. püstünmək.
püstüləmək. çığınmək. çıgləmək. çuğamaq. çuğlamaq.
buğanmaq. buğlamaq. boğnamaq. tuğnamaq.
boğaqmaq. tuğaqmaq. isləmək hisləmək.

tütən **düdən. - duman tutan. duman düdən. tuta düdə.** tüstü
püstü. çığ biğ. çuğ buğlu. boğnaq tuğnaq. boğaq tuğaq. isli
hisli. darqın.

tütən **düdən. dərin.**

tütənəq **düdənək. tütəng. düdəng. tütək. düdək. tütəklik. düdəklik.**
tüpəklik. tünlük. düd yolu, deşiyi, bacası. tulambarlağın
(külxanın) tüstüsün dıışar daşıyan deşik, baca yol.

- tütənq** **düdəng.** **tütənək.** **düdənək.** **tütək.** **düdək.** **tütəklik.**
düdəklik. **tüpəklik.** **tünlük.** düd yolu, deşiyi, bacası.
tulambarlağın (külxanın) tüstüsün dışar daşıyan deşik,
baca yol.
- tütənli** **düdənli.** - **dümənli düdənli** dumanlı tutanlı. tutala düdala.
dumanlı tutanlı. tüstlü püstülü. çiğli biğli. çuğlu buğlu. boğnaq
tuğnaq. boğaq tuğaq. isli hisli. darqın.
- tütəş** **tüdəş.** **tüləş.** **türəş.** **1.** qıldış. bir türdən, qıldan, qılığdan,
cinsdən olan. birbirinə benzəyən, oxşaş. **1. tülüş.** tükləri
boyaş, bir rəngdən. **1. həmrəh.** **1. tülüş:** tükləri boyaşlı.
- tütətmək** **tütitmək.** **tütütmək.** **düdlətmək.** **tüstüləmək.** duman
çıxarmaq. salmaq.
- tütitmək** **tütətmək.** **tütütmək.** **düdlətmək.** **tüstüləmək.** duman
çıxarmaq. salmaq.
- tütqürmək** **tütürmək.** **saldırtmaq.** **qışqırtmaq.**
- tütləmək** **düdləmək.** **düdəmək.** **dumanmaq.** **dumanlamaq.** **tutamaq.**
tutlamaq. **tüstünmək.** **tüstüləmək.** **püstünmək.**
püstüləmək. **çiğlənmək.** **çiğləmək.** **çuğamaq.** **çuğlamaq.**
buğanmaq. **buğlamaq.** **boğnamaq.** **tuğnamaq.**
boğaqmaq. **tuğaqmaq.** **isləmək** **hisləmək.**

tütləmək	düdləmək. tütlünləmək. dumanlamaq. duman çıxarmaq.
tütləşmək	1. bulanmaq. yoğrunmaq. qatlaşmaq. 1. qonğıрмаq.
tütləşmək	kəsginləşmək. itiləşmək.
tütləştirmək	qoyulaşdırmaq. qarartmaq.
tütlüq	1. düdlük . tünlük. dudluğ. 1. öştülüm ^{gıyasulluğat} . öctülüm. zülm. zor. zorbalıq. təəddi.
tütmək	1. duman olub gedmək. 1. düdmək. tüstüləmək. 1. ötmək. püləmək. oxumaq.
tütsü	gözəl qoxulu ot yaxaraq ortaya çıxarılan qoxu.
tütsü	tüstü . əsər (< əsmək). duman. neşə. əsrar. muxəddirə. narxod.
tütsüq	düdsük . 1. kinic. qıncı. qınac. kinli. - dütsüq kişi : kin çağlayan, saxlayan kişi. 1. tütsü. tütən qoxu. duman. tütmə, tüstü qoxusu. 1. öfgəli. kinci. qıncı. qınac. öç alıcı. 1. düdük. fışqa.
tütsüləmək	tüstüləmək . - başı tüstüləmək : qafanı çəkmək: qafayı çəkmək.
tütsütən	tütsüdən . buxurdan.
tüttəq	düddək . tüdük.

- tüttürtmək** **düddürtmək.** dirətmək. dayatmaq. dayıtmaq. ilişdirmək. sallatmaq. saldırtmaq. israr etmək.
- tüttürü** **düddürü. diddiri.** dirəngin. dirəngən. simitən. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr.
- tütü** türlü.
- tütüq** **düdük.** 1.tütək. tüydük. qərəney. kərəney. 1. uzun, içi boş nərsə. qamış. 1. qayta. başıboş. baybaş. boşqafa. axmaq. ənai. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart.qırtalaq. qırtabaş. sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. 1. boru. kavran. qabran. güh. 1. **güdük.** ışıqırıq. fışqırıq. 1. lülüş. 1. soymuq. uğraş. məşquliyət. 1. **düddək.**
- **böyük düdük, tütək, nay, ney:** qabal. qaval.
- **dara düdük yol:** dərbət. dərbənd. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq.
- **dilli düdük:** çox qonuşqan, gəvəzə.
- **düdük çalmaq:** çax sevinmək. - **düdük kimi:** çox dar. - **düdük gəmiyi:** qavaq sümüyü. - **düdük əriş: düdük rişdə:** 1. içi boş makaroni. 1. salağ. sapaq. axmaq.
- **dar düdük:** daram durul. dar güdə olan. - **incə səslı düdük**

çeşidi: çığırma. - **canavardüdük:** çox acı səs çıxaran.

- **düdük səsi:** qısa düdük səsi: düd.

tütüq

tütük. düdük. (tütmək). 1. tütək. - tütək çalmaq. **1. buğ. -**

qatar **düdüyü. - gəmi düdüyü. - araba düdüyü. 1. içi boş**

kişi. ağılsız. - **düdüyüm** gəl qabağa. - **düdüyün biri düdük.**

1. uzun içi boş nərsə. - düdük gəmiyi.

- **düdük yapmaq**, sucuq doldurmaqda işlənir, incə bağırsağ

dərisi, incə bağırsağ qurusu: qursağ. - düdüyün **qursağı**

patladı. **1. tütək. çubuq. ney. 1. tütək. toqurqa. qamış.**

yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziyi. **1. tütək. toqurqa.**

boru. qamış. yüyə. lülə. çaydan kimilərin əmziy.

tütüqlü

düdüklü. basma. basla. zudpəz.

tütüqlü

düdüklü. sovrulu. zudpəz.

tütül

düdü. yaşlı, əsg, yaramaz nərsə.

tütümək

düdümək. - bacası düdmək, tütümək: bacası tüstüləmək.

dincliyi olmaq. - **baca düdməmək, tütüməmək:** bacası

tüstüləməmək. dincliyi olmamaq.

tütün

- **incə kəsilmış tütün:** qarınca ayağı.

- **iyi qurumamış, bəğənilmyən tütün** qara yaşıl.

- **qaranfilbaş tütün:** incə yarpaqlı tütün türü.

- tütün** buxar. **1.** tüstü. **1.** duman. **1.** dartarıq. siqara.
- **tütün yol: tütün oba:** baca.
 - **tütün etmək:** duman çıxarmaq.
 - **tütün urdurmaq:** tütmək. tütsüləmək.
 - **tütün qurcun:** tütün kəsəsi.
 - **tütün döğülən yer:** tütün ambarı: **taqtuq. taxluq.** duman.
- tütün** .
- tütünləmək** düdləmək. dumanlamaq. duman çıxarmaq.
- tütünmək** tutunmaq. **1.** duman tütmək. **1.** **tükünmək.** qapanmaq.
nərsə tüstü, tüt, düdlü nərsə ilə bürünmək. - gün **tütündü.**
- tütürmək** tütqürmək. saldırtmaq. qışqırtmaq.
- tütüşmək** **tutuşmaq.** **1.** qavqa etmək. çəkişmək. avı yaqalamağa yardım. - **tutuşmaq.** **1.** birbirin yaxalayıb savaşmaq.
- tütüztürmək** **tütüzdürmək.** tütsülətmək. tüsdülətmək.
- tüv teqincə** **tüv değincə.** göz açıb qapayınca.
- tüv** **tov. tü. - tü dabana:** tov ayaq. - **o yer ki sevib sevlmə, sevidib sevinmə yasq, ayaq sallama, tü dabana qoy qaçaq.**
- tüvə** bir yaşında, erkək görməmiş dişi dana.

tüvə	düvə. 1. genc inək. dananın büyüğü. hələ yavrulamamış inək. 1. dövən. dövüşçü.
tüvəçi	düvəçi. dövücü. dövüşçü.
tüvəq	tüvək. tüfək. < tüppək. toppaq. tüvgək. tüpməyə, püfləməyə yarar qamış arac. ağacın içini oyub, yaxud yaş ağacın dallarının soyulmuş qabığıın burub lülələyib, içinə saçma, güləkçə qoyub ov ayqıtı. patlanqıç. - tüppəklə çümçük atıladıq.
tüvəl	düvəl. tuqal. duğal (< tuq). qayış. kösələ. təsmə.
tüvələy	girdə.
tüvən	daban. 1. aşağı. alçaq. düşük. - tövən dərici: aşağı dərəcə. tövənə qara. 1. döğən. düvən. dövən.
tüvən	düvən. döğən. 1. xərməndə, əkini sapından ayırmada işlənən, altı çaxmaq daşlı taxda. düvən daşı. diş. 1. (savaşı ayqıtı).topuz. qopuz. gürz. gürüz. - düğün törəni: toymərasimi.
tüvəncə	sayqıyla. alçaq göyül lə.
tüvərəq	tüvərək. girdə sarıx.
tüvişmək	təvişmək. tüqişmək. taxışmaq. taxmaq. şişə ət düzmək.
tüvqürüq	tüvkürük. tüpürük.

- tüvləq** - qarqa düvləği: qarqa düğləği: qarqa düləği: qarqa ibiği.
qarqa iğnəsi. qarqa qozağı. qarqa qoğzağı. qavalabardağı.
qavaldız. əbucəhl qarpızı. acı xiyar. güdə boylu, pis qoxulu ot.
- tüvşə** **tüğşə**. düğm. tamuc. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. (> **tuşə** (fars): azıq).
- tüvşəmək** **tüğşəmək**. 1. düğmələnmək. tamuclanmaq. - **tüvşə tüvşə** tari yapışmışdı annına. 1. dənər dənər tərləmək.
- tüvün** **düvün**. (< **düğün**). qısır.
- tüvür** törə.
- tüy** **tüq. tuq. tuğ. tük. toq. tos. tus. tös. oq. uq.** 1. özü kimi. - **toq** özüdü: oq özüdü. - **tüy** sana dedim: elə sənə dedim. - **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət. 1. bayraq, sancaq başına bağlanan tük.
- tüycəri** tüklü.
- tüycərmək** tüysərmək. tükənmək.
- tüyə** dəvə.
- tüyəci** **düyəci**. dövüşçü. döğüşçü.
- tüyıştiruv** dürisdruv. şatuv. tirəşdiriv. dirəsdiriv. çatmaq.
- tüymə** **düymə**. < **tüğmək**. 1. bükmə. boğma. boğum sıkmaq.
tükmə. düğmə < **düğün** tösörqüç. basqıç. çəkkiş. tapkıçı.

1. verə. kilid. maşinalarda çevrilməyə yol verən kumanda.

tüymə	tüqmə. - düymə düymə: tüqmə tüqmə: damca damca: damcı damcı: qətrə qətrə.
tüymək	düymək. <u>tügmək.</u> bağlamaq. sarmaq. bükmək.
tüymələnmək	düymələnmək. bax > dügmələnmək.
tüyməlik	düyməlik. ilgəh. ilgə. baca. çapa. ilik.
tüyməlik	düyməlik. ilgək. düymə gözü.deşi. dişi.
tüyreyiç	toplu iğnə.
tüys	çin. arassa. ağ. xalis.
tüytə	tuydə. tudə(< tuq). qıvırcıq. buruşuq.
tüytüq	tüydük. tütək. düdük. qərəney. kərəney.
tüyü	düyü. < döyük < döymək. qurunc. qırınıc. birinc.
tüyüm	düyüm. düyün. <u>düğün.</u> <u>düğüm.</u> bağ.
tüyün	düğün. <u>tüğün.</u> 1. bağlı. burc. boğun. taxıntı. tutuq. ilişkin. ilişkin. qaraşlıq. qaraş. çıtım. ilmək. məsələ. mərbut. 1. düğünləmə törəni. yaqınlıq törəni. toy. 1. - düğün palçıq: ət palçığı. 1. tuqun. çimri. çinis. -.
tüyün	düyün. düyüm. <u>düğün.</u> <u>düğüm.</u> bağ.

- tüyünləmək** **dügünləmək.** 1. çıtmaq. halı toxumaq. kitəmək. çatmaq.
1. çiyişləmək. çiyirmək. qarışmaq. çətinləşmək. kəsilmək.
qapanmaq bağlanmaq. doymaq.
- tüyünsüz** **dügünsüz.** məsələsiz. taxıntısız. tutuqsuz. boğunsuz.
ilişiksiz.
- tüz** **düz.** 1. doğru. doğruluq. gərçək. 1. soy. kök. döl. 1. qural.
əsas. qayda. düzən. 1. üzlü. soylu. dürüst. namuslu. 1.
düzə. saf. sal. yal. saf. yalçın. sadə. dik. dikə. qayar.
bərk dik. qıvrıq olmayan. - düz yaxa. budaqsız. qolsuz. 1.
ağvəl. ağbəl. ağbaş. dürüst. sözünə güvənilir kişi. 1.
doğru. gərçək. mühəqqəq. qayım. qaqım. onat. - **doğru**
söz. - **doğru** iş. 1. ərşək. dik. çıxıntılı. qovzaq. uca. 1. saf.
- **düz yer:** yazı yer. ova. qıl. qır. qıyı. 1. bəzək. süs. 1.
uyqun. uyumlu. iydə. iğdə. 1. sıra. yalpaq. yassı. 1.
tüküz. tüküz. tam. əksiksiz. mükəmməl. düzə. doğru.
düzən. qural. uyum. ahənq. ağvəl. ağbəl. ağbaş. dürüst.
sözünə güvənilir kişi. namuslu. dürüst. yolaq. namuslu.
təmiz. dürüst. çağlav. çağlasun. çaqla. namuslu. özü
sözü bir: ösrük. mərt. toğru. saf. hamar. 1. törü. tənək.
insaf. həqq. - güc eldən girsə, düz tünlүkdən çıxar: zor

asdanadan girsə, **düz** bacadan (pəncərədən) qaçar. - **düzlüye**
 biləkdə gərək, bilikdə gərək. **1.** bütün. doğru. dürüst. səhih.
1. əş. bir. bərabər. müsavi. - yat yağuc **düz** olmaz: yad
 yaxın bir değıl. **1.** asıl. kök. soy sop. el gün. - el tüz nətək: el
 oban necədir. **1.** açıq yer. alanğ. alan. anğıl. tüz. hamar. -
 düz ova: alanğ yazı. **1.** tüzər. düzər. yası. yassı. yasul.
 yapır. yapur. yapraq. yapruq. yapruş. qonu. yuşan.
 şumal. saf. hamar. yumşaq. tənik. - **yüşən** daş: şumal daş.
1. uzlu, düzlü, duzlu: çıxarlı, doğru, dadlı. **1.** bir. bərabər.
 - beş ərəngə düz ərməz: beş barmaq bir olmaz. - düz yer: bir
 yer. **1.** suvlanğ. düm düz. samsaf. dalı budağı olmayan
 ağac. qıvırcıq olmayıb düz olan saç. **1.** çıplaq. tal. dal.lüt.
 üzük. üzük. ari. düzənq. yasanğ. saf. sağ. doğru. onqa.
 ona. onğ. on. doğru. müstəqim. tikiz. tikis. təkiz. hamar.
 dəng. doğru. müstəqim. bərabər. müsavi. toxdamış.
 doğru. müstəqim. tüzgün. hamar. müsəttəh. tüzük.
 düzük. düzgün. doğur. gözəl. iyi. uyqun. yola. aras. arıs.
 arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli. nəzmlı. dərik. dərikli.
 tərtibli. yal. parlaq. saf. lüt. lut. yası. yalfaq. yalpaq.
 yalpuq. yayvan. açıq. geniş. **1.** doğru. gerçək. düzgün.

ova. düzlük. lapça. yapca. yassı.

- **düz qaya**: üşəriq taş. yüşərik.

- **düz olmayan**. əğrəti. eyrəti. əğri. - bu əğrəti baxışlar, yandırar yaxar.

- **bu yolnu tüz bar**: bu yoldan doğru git.

- **düz yer**: yasav.

- **tüzqə gedmək**: burnu böyümək. kəndini bəğənmək.

- **sən anı tüz aytasa**: sən onu doğru söylürsün.

- **qula tüz**: ova. qır.

- **qum tüz**: çöl.

- **düz daban**: uğursuz.

- **tarla, dağın yassı, düz kürek biçimində olan yeri**: daban. - **daban yer**. - **daban tarla**.

- **kəsə, doğru, düz yoldan yox, sapa yoldan götürmək, apartmaq**: tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. - bizi haralaracan **dolaşdırdı**.

- **düz ayağ**: saf ayağ.

- **düz yer**: yazı (< **yazmaq. yaymaq**). ova.

- **düz, dos doğru, çin, iç, xalis olan**: yalınğız. yalınqaq. yalincız.

- **yalçın** qaya.
- **düz daban**: dabanı oyuq, qalxıq olmayan.
- **düb düz: düm düz**: büsbütün düz, doğru.
- **ayağ düzə basmaq**: { **1.** işlərin çətinliklərin yoxalılıb açıqlanması. **1.** ayağın düz yerə basmaq. **1.** düz yer. aya. kəf }
- **tüz edilmək: düz edilmək**. düzədilmək. təsviyə edilmək.

tüz

düz. **1.** qabartısız, çuxursuz, pürüzsüz üz. müstəvi. müsəttəh. **1.**süzsüz bəzəksiz. **1.** eniş yoxuşsuz. **1.** ova. yazı. **1.** alışılğaldiyi kimi. görünür kimi. görüşdüyü kimi. bayağı. olağan. mə'muli. ələladə. - **düz** bir kişi. - **düz** bir şəhər, yol. **1.** bir sayaq. təkiz. təknesəq. yəknəsəq. tək düzə. yeksan. **1.** qatqısı, artlığı (artıqlığı) olmayan. süm. şüm. çin. **1.**doğru. düzgün. əğik, çarpıq olmayan. sağın. kələksiz. düzəmə. inamlı. müin. həqli. **1.**dobra. doğra. doğru. dolambacsız. bükümsüz. çapraşqsız. çaprazsız. qarşıqsız. olduğu kimi. **1.**doğrudan. doğrudan doğruya. doğruca. aracısız. dolaysız. direkt. müstəqim. **1.**ədalətli. adil. doğru. həqq. **1.**əş. bərabər. müsavi. **1.**girintisiz. saf. hamar. budaqsız < boğaqsız. **1.**sadə. yalın. bəsit. **1.**sağ. saf. **1.**türkəsay. oğuz. sadə kişi. çin.

yalın. tüksüz. qarşıqsız. **1.** doğru. onaq. dürüst. donlu.
sağ. **1.** sil. arın. təmiz. pak. **1.** əğimsiz. əyimsiz. **1.** yamlaş.
yamalaş. yanalaş. pürüzsüz. sürüz. qayğan.
1. engəbəsiz. əngəbəsiz. dolanbacsız. **1.** arqıç. yarqıç.
doğru. kələksiz. çin. köynəksiz. dələduz olmayan.
dolaysız. müin. riyasız. **1.** doğru. doğur. dəqiq. **1.** dolaysız.
müstəqim. **1.** **düzək.** düzcə yer. hamar. bir sayaq. təkiz.
təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan. **1.** **düzgün.** dizi.
düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm.
düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə. dizgi.
düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik.
sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoyunı.
qoyunu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt.
sıra. seri. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat.
kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı.
uğur. arayış. biçik. biçim. bitı. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1.**
düzənsiz. doğru. həlləm qəlləmsiz. qalaysız. **1.** həqq.
həq. doğru. gerçək. - **düz** söz. - sözün **düzü**, aşın duzu. -
duzsuz olsun, **düz** olsun. - **düz** olmasa, duz yemə. - yeri var
düz, duzu basar, yeridə var, duz **düzü** basar. - duzu basan

- düz** olsun. - duzlu **düzlü** söz. duzlu sözün, **düzü** yaxar, duzsuz sözün, özü yaxar. - duzda **düz** deyiblər, **düz**də, duz yox. - **düz**üdə, duzsuz yemək olmur. - acıya duz səpərlər, **düzə** duz. - düzün yoxudu, duzuya nə gəlmiş. 1. tölək. dölək. doğru. dürüst.
- **qlaqları dik, incə, düz olan**: qamış qulaq.
- bir nərsənin bir başa, **düz kəsildiyəndən ortaya çıxan düz üzün şəkli**: kəsit. yanay. pırofil.
- **dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri**: qarın.
- **sığırcıq böyüklüyündə, gara düz qaqalı, ayağı qırmızı olan quş**: qarayaz.
- **düz nərsənin əğilib qarın, bel verməsi**: qarınlamaq.
- **tərsə ölçsən düz çıxar, asdar gedse üz çıxar**.
- **düz ova, çöldür açıq, hər adımdır bir tələ! az ged uzaq**: (bu evrən. bu dünya).
- **düz üz**: düz səth. düzləm. müstəvi.
- **əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun**: yolunan gedən yorulmaz, acdan yemək sorulmaz.
- **düz yerinə, amaca, nişana qoymaq, oturtmaq, vurmaq**: qonulamaq. qoyutmaq.

- **iyi, uğra, doğru, düz iş qılmaq.**
 - **nərsənin bıraxdığı düz, əğri, yaya** (kəmani, münhəni),
devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti: dönəcə. dönəncə. qırafik
cıziq, xətt.
 - **yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük:** taraça.
daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çırbat. yetmə. yermə.
 - **dümdüz:** düpədüz. dosdoğru. apaçıq.
 - **düzüb qoşmaq:** əksiklərin gidərmək.
 - **hamar, düz yer, yol, nərsə:** atar tutarsız. düzayaq.
 - **düzə çıxmaq:** sıxıntıdan qurtulmaq. dincəlmək.
 - **düz çağında:** dəğirmanı dəğirmana: saat saatına.
 - **nərsənin düz olduğun yoxlamaq:** sağlamaq.
 - **düz yer:** hamar. yaylım. düzəngah.
 - **ana arvad düz gedmək:** nəkivarın söğmək.
 - **dümbələm düz: doğru doğrudan.**
 - doğru doğrudan gəldi üstümə.
 - **düz, hamar yol:** yəngə mingəsiz yol. yəngəl mingəsiz yol.
əngəbəsiz yol.
- tüzaçı** **düzaçı.** doğru bulunq. dikaçı. dikbucaq. qayimüzzaviyə.

tüzaqac	tüzağac. düzəkçi. düzəci. düzədici. yapıcı. yapıcı. sazqur. tikici. uzan.
tüzayaq	düzayaq. 1. atar tutarsız. hamar, düz yer, yol, nərsə. 1. dabandaş. dabanış. dalağış. dalağdaş. yerdəş. yerüs. yerüz. həmkəf.
tüzbaq	düzbağ. düzbə. kalandır. təqvim.
tüzbasqı	düzbasqı. düzçap. pirint. ofset.
tüzbasqı	üzbasqı. qovara.
tüzbə	düzbə. düzbağ. tizbəq. təqvim. kalandır.
tüzçə	düzçə. 1.sadə. adi. sürüzsüz. süssüz. zinətsiz. - düzçə yazı. - düzçə kişi. - düzçə anlayış. 1. sadəcə. taarüfsüz. bilatəklif. təklifsiz. doğrudan. 1. bayağı. adətən.
tüzçə	düzçə. düzünə. 1. düz olaraq. 1. düzcəsi. doğrusu. qıssası. qıssası. kəsəsi. kəstirməsi. özəti. - düzçə yer: düzək. hamar. - düzçə yer: düzək. hamar. bir sayaq. təkiz. düz. təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan.
tüzçəsi	düzçəsi. düzcə. düzünə. qıssası. qıssası. doğrusu. kəsəsi. kəstirməsi. özəti.

- tüzçəsizlik** **düzçəsizlik. düzəksizlik. düzənsizlik. düznəsizlik.**
 təkizsizlik. tək düzənsizlik. tək nəşəqsizlik. yəknəşəqsizlik.
 sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsuzluq.
 tutaşsuzluq.
- tüzçap** **düzçap.** düzbasqı. pirint. ofset. hamar. yeksan.
- tüzədici** **düzədici.** düzəltici. doğruldan. təsviyəçi.
- tüzə** **düzə.** 1. düz. doğru. düzən. qural. uyum. ahəng. 1. idarə.
 yönətim. 1. ulus. topluluq. halq. 1. uyum. uyumluluq.
 barış. uzlaş. 1. qusursuzluq. 1. düzən. uslub. tərz. 1. tüz.
 düz. saf. sadə.
- tüzə** **düzə.** 1. **düzəc.** **türə.** **türəc.** **cürə.** yol. yontəm. bilgi.
 yordam. yolağ. uğur. qılığ. çəm. yolağ. uğur. təriq. yolam.
 gəzək. cığır. məslək. uslub. kanal. aç. çapa. uğur.
 minik. tərz. biçəm. gözə. baca. aç. cığır. təriq. geçit.
 gədik. axın. gediş. yeng. yenək. rəsm. təriqət. cığır. islub.
 1.rəsm.1. huquq. 1. onar. onur. ot. ota. arnaş. çara. çarə.
 şəfa. çıxır. 1. tərəz. taraz. 1.insaf. ədalət.
 - **qamu düzə:** milli huquq. milli rəsm. adab o risum.
 - **təkdüzə:**təknəşəq. yəknəşəq. təkiz. bir sayaq. düz. düzək.
 düzcə yer.

- **bir imkan, fürsət, açığılıq, düzə, yol tapmaq:** qolayın bulmaq.

- **yoldan, düzədən çıxartmaq:** saptırmaq. başdan çıxarmaq. ayarmaq. ayartmaq. yayarmaq. yayırmaq. yozdurmaq. azdırmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək.

- **yoldan, düzədən düşmək:** yolu itirmək.

- **yoldan, düzədən sapıtmaq, çaşıtmaq:** aldatmaq.

- **yolun, düzəcin tapmaq:** ipucun bulmaq.

- **yol, düzəc açmaq, vermək:** qoyu vermək. qoyvermək. buraqmaq. bıraqmaq. icazə vermək. musaidə etmək.

- **yaxısacaq yolda, düzədə, tərzdə, rəvişdə:** qılıqlı. yollu. biçimli. biçəmli. uslublu. istilli. usullu.

tüzəb **düzəb.** ədəb. tərbiyə.

tüzəc **düzəc.** 1. **düzə.** **türə.** **türəc.** **cürə.** yol. yöntem. bilgi. yordam. yolağ. uğur. qılığ. çəm. yolağ. uğur. təriq. yolam. gəzək. cığır. məslək. uslub. kanal. aç. çapa. uğur. minik. tərz. biçəm. gözə. baca. aç. cığır. təriq. geçit. gədik. axın. gediş. yeng. yenək. rəsm. təriqət. cığır. islub. 1. tərəz. taraz. 1. düzölçər. tərəzi.

- **bir imkan, fürsət, açığılıq, düzə, yol tapmaq:** qolayın

bulmaq.

- **yoldan, düzədən çıxartmaq**: saptırmaq. başdan çıxarmaq.

ayarmaq. ayartmaq. yayarmaq. yayırmaq. yozdurmaq.

azdırmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək.

- **yoldan, düzədən düşmək**: yolu itirmək.

- **yoldan, düzədən sapıtmaq, çaşıtmaq**: aldatmaq.

- **yolun, düzəcin tapmaq**: ipucun bulmaq.

- **yol, düzəc açmaq, vermək**: qoyu vermək. qoyvermək.

buraqmaq. bıraqmaq. icazə vermək. musaidə etmək.

- **yaxışacaq yolda, düzədə, tərzədə, rəvişdə**: qılıqlı. yollu.

biçimli. biçəmli. uslublu. istilli. usullu.

- **qabarcıq düzəc**: bir təxddə, dəmirdə yerləşdirilmiş, içində

hava qabarcığı bıxılmış, su dolu bir şüşə sürgü, silindir.

nərsənin uzunlmasına, oturduğu yerə oran (nisbət), düzlüyün

ölçən ayqıt.

tüzəci

düzəci. tūzağac. düzəkçi. düzədici. yapıcı. yapcı.

sazqur. tikici. uzan.

tüzəçi

düzəçi. düzgəc. düzüşcü. düzüşməçi. doğruc. yeğçi.

yeğiç. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyçi. iyçil. iykuc. iykuçu.

iyukuç. eyiçi. eyçil. eykuc. eykuçu. eyukçu. islahçı. ilərçi.

ilərçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

tüzəq **düzək.** 1. tizgək. tizək. ərqış. irqəş. (irt < > ert < > art) ard
ardı arda olan. qatar. sırıl. 1. təşrifat. rəsm rusum.

tüzəq **düzək. düzən.** 1. düzcə yer. hamar. bir sayaq. təkiz. düz.
təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan. 1. **düzək.** dizik.
düzük. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. düz.
düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi.
düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərəcə. dəri. dərik.
sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynı.
qoynu. qoni. qoyli. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt.
sıra. seri. qanıllı. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat.
kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı.
uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).
1.yasamişi. arayış. intizam. nəzm. 1. qonqalav.
qonqalağ. məclis. cələsə. 1. arayış. saman. 1. intizam.
cərgə. 1.müşəttəh. 1.düzəcə yer. hamar.
- **bəzək düzəksiz:** sözsüz süssüz. olduğu kimi. - **göstəriş,**
bəzək düzəklə aldatmaq: göz boyamaq. 1. **düzük.**
nizamnamə. əsasnamə. istətü.
- **biçim, şəkil, düzək, ölçək vermək:** qalıblamaq. qalbalamaq.
qalvalamaq. qalablamaq. qalavlamaq. qaballamaq.

qapallamaq. qablamaq.

- **yalançıq bəzək düzək edmək**: çalaçatılmaq. kalafatılmaq.

çalaqapılmaq. üzdən sığallamaq.

tüzəqçi **düzəkçi**. tüzəğac. düzəci. düzədici. yapıcı. yapcı.

sazqur. tikici. uzan.

tüzəqli - **bəzəkli düzəkli**: qalaylı sığallı.

tüzəqsizlik **düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düznəsizlik.**

təkizsizlik. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik.

sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsızlıq.

tutaşsızlıq.

tüzəl **düzəl**. 1.rəsmi. - **qamu düzəl kişiləri**: tamamilət vəkilləri,

bilənləri. 1. hiquqi. 1. münsifi. ədaləti.

- **qamu düzəl kişiləri**: tamamilət vəkilləri, bilənləri.

tüzəl tüzəl. arıl. şəfa. dirçəliş.

tüzəli **düzəli**. 1. üzəli. yönəli. istiqamətli. tərəfli. tərəfdar.

1.boyunaq. boyanıq. sürəkil. duramlı. monton. yəknəsəq.

birsayaq.

tüzəliq - **təkdüzəlik**: əşitlik. yeksanlıq.

tüzəlir **düzəlir**. onarlı. onulur > olunur. çaralı. çarəli. otlu. otalı.

arnaşlı. əlaclı. şəfali. çıxılır.

- tüzəliş** **düzəliş.** 1. yapılış. üslub. yapılma. işlənmə. e'mal olunma. - bu masanın **yapılması** qolaydır. - bu **yapılışı** çox gözəldir. 1. yarış, toxdaş. anlaşıma. bariş. uzlaş. uyğuş. uyuş. saziş. 1. yasar. yapış. quruş. düzəş. dizəş. 1. yönəliş. onğalıv. onğlı. ipləniv. onğa salma.
- tüzəliş** **düzəliş. düzəlmə. düzəti. düzsəyiş.** iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. islah.
- tüzəlmə** **düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş.** iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. iyiləşmə. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. islah. ifaqət.
- **düzəlmə yolu:** yapılma. düzəlmə yolu.
- **nərsənin dəğişməsinə, düzəlməsinə artıq güdməmək, durmamaq, önəmsəməmək:** işi olurluna bıraqmaq.
- **nərsənin düzəlməyi uzamaq:** çəngəlləşmək. çətinləşmək. qınqallaşmaq. qınqallanmaq. qanqallaşmaq. qanqallanmaq. qonqallanmaq. qonqallaşmaq. çöngəllənmək. çöngəlləşmək. bükünmək. büküşmək. burqunmaq. burquşmaq.

tüzəlmək

düzəlmək. 1. qalxmaq. 1. israrla dəvam etmək. 1.

düzəlmək. yoluna girmək. 1. alışmaq. bağlanmaq. intibaq

edmək. 1. ayıqmaq. iyiləşmək. tə'mir olmaq. 1. (#

üzəlmək: üzülmək. ölmək). 1. burulmaq. curlanmaq.

türülmək. dürülmək. - bitik **türüldü.** 1. düzəlmək. etilmək.

edilmək. düzəlmək. onğulmaq. iyiləşmək. iyi olmaq.

yapılmaq. yarpatmaq. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək.

hazırlanmaq. 1. savmaq. savramaq. sağalmaq. şifa

tapmaq. 1. yenəlmək. yenətmək. yeğnilmək. sağalmaq. -

baş **düzəldi:** yenitdi: sağaldı. 1. bitişmək. aralaşmaq (bir

araya gəlmək). toxdamaq. durmaq. sağalmaq. eyikmək.

iyi olmaq. düzənləmək. yaraqlamaq. sazlamaq. 1.

onalmaq. onqalmaq. doğrulmaq. dikəlmək. sağalmaq.

şifa tapmaq. 1. onqulmaq. onulmaq. toxdamaq. iyiləşmək

onqarmaq. onartmaq. iyilətmək. yeğlətmək. arılmaq.

arımaq. qalxmaq. iyiləşmək. şəfa tapmaq. dirçəlmək.

səğaltmaq. arımaq. arınmaq. kəsəldən qalxmaq.

toxdamaq. toğrulmaq. doğrulmaq. qayıрмаq. dikətmək.

bərkitmək. qayim qoymaq.

- **onulmaz** yaran vardı ?.

tüzəlmək

düzəlmək. 1.unmaq. onmaq. sağalmaq. iyiləşmək.

iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək. iygənmək. eygənmək.

iyəşinmək. eyəşinmək. yeğinmək. yeğişmək.

yeğcənmək. yeğcinmək. sağalmaq. sağlığa qovuşmaq.

1.yola gəlmək. yoluna girmək. bir yolda ilərləmək.

açınışmaq. gəlşinmək. doğrulmaq. yönügmək. iyiləşmək.

iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək. iygənmək. eygənmək.

iyəşinmək. eyəşinmək. yeğinmək. yeğişmək.

yeğcənmək. yeğcinmək. islah olmaq.

- **yola düzəlmək:** yola çıxmaq.

- **çulu düzəlmək:** durumu, valığı iyiləşmək.

tüzəlməyən

düzəlməyən. qatı. ölçü biçiyə gəlməyən.

tüzəlməz

düzəlməz. düzüşməz. 1.iyləşməz. olquşmaz. islah olmaz.

1. çıxırsız. düzəsisiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz.

otasız. arnaşsız. əlacsız. əminməz < yəminməz <

yamınmaz <> yapınmaz <> yapanmaz (< **yamamaq.**

yapamaq). 1.onarmaz. onulmaz > olunmaz. əlacsız.

çıxırsız. düzəsisiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz.

otasız. arnaşsız. çarasız. çarəsisiz. şəfasız.

- tüzəlməz** **düzəlməz.** toxdamaz. geçməz. - **geçməz** xəstəliyə tutulmaq, düşmək.
- tüzəlmiş** - **bağırsaqdan düzəlmiş saplıq:** bağısuq.
- **keçəlin hər nəyi düzəlmişdi, qalmışdı baş darağı:** bir gözənək (kiçik imkan) əlinə düşmüş, böyük işlərin düşünə, xiyalına qapılan kimsə. iş üç nala, bir ata qalmış.
- tüzəltməyən** **düzəltməyən.** qaldıramayan. iyilətməyən. yaxcılatamayan. açlayamayan. islah edləyeməyən. - nədənləri düşünməyən, bu durumu **qaldıramayan** kimsələrin əlinə düşmüşük.
- tüzəltən** **düzəldən.** 1. düzənci. dozğuran. uyararı. oyarıcı. qılavız. mühərrik. 1. onğultan. onğur. sağaldan. mərhəm. 1. tüzətəy. doğrudan.
- tüzəltən** **düzəldən. düzən. düzəy.**yapay. yapan. yasan. quran.
- tüzəlti** **düzəlti.** çözülti. çıxartı. çağaltı (balalama). sonuc. nəticə. hasil. hasil.
- tüzəltici** **düzəltici.** düzedici. doğrudan. təsviyəçi.
- tüzəltim** **düzəltim. düzətim.** yapım. yasım. yasam. qurum. inşaat. yapı, saxtımın işləri. - gəmi **yapım:** inşaatı.
- tüzəltmə** **düzəltmə. düzənləmə.** dənğsiq. dənşiq.

tüzəltmələr	düzəltmələr. düzənləmələr. dənğsiqlər. dənəsiqlər.
tüzəltmə	düzəltmə. düzətmə. 1.düzləmə. təsviyə. 1.qırıq sarma. onarma. 1. dələduzlu. qalaylı. qondarı. qondarma. qancıq. yalan. yalandan. saxda. 1. yapma. yasma. yasama. qurma. inşa'. - köprü yasma . - arac ayqıt, abzal, əbzar düzəltmə, satma: qatraçqılıq. qatraçlıq. qayraçlıq. qayraçqılıq. - düzəltməyə çalışırkən pozmaq: qaş yapayımdərkən, göz çıxarmaq.
tüzəltmək	düzəltmək. 1. ayıqdırmaq. iyiləşdirmək. təmir etmək. 1. bütürmək. bitirmək. doğrutmaq. 1. durutmaq. türütmək. törütmək. törətmək. yaratmaq. onarmaq. yonqamaq. 1. qondqarmaq. qöndqürmək. qondarmaq. doğrultmaq. tikmək. yola qılavuzlamaq. iqrar etdirmək. 1. safaltmaq. təsviyə etmək. - yolları düzəltmək. 1. tənziqləmək. mürəttəbləmək. uralamaq. qoyarlamaq. miyzanlamaq. - bu otağı kim düzəltəcəkdir. - bu ölkəni düzəldən yoxdur. 1. pürüzünü əğrini gidərmək. - bu ağacı düzəltin. 1. təshih edmək. tə'mir etmək. islah etmək. - bu paltarları düzəltib girin. 1. safaltmaq. təsviyə etmək. - yolları düzəltmək. 1.

önqürtmək. onqurtmaq. dirsətmək. toxdatmaq. **1.**
 onqartmaq. onqurtmaq. yonqartmaq. keçirtmək.
 sağaltmaq. **1.** yatsamaq: yasmaq. açmaq. təsviyə
 etmək. yatışdırmaq. təsviyə etmək. - işləri **yatışdırın**,
 sonra hara getsəz gedin. **1.** yaratmaq. bəzəmək. toxumaq.
1. düzəltmək. yasmaq. yatsamaq. yapmaq. yastamaq.
 yazmaq. süsləmək. bəzəmək. örtmək. düzmək.
 hamarlamaq. təsviyələmək. **1.** toxdatmaq. toqturmaq. **1.**
 qayıрмаq. uğurlamaq.

tüzəltmək

düzəltmək. düzətmək. 1. qayıрмаq: (**# ayırmaq.** pozmaq).
1. qaldırmaq. təyərləmək. hazırlamaq. **1.** iygəmək.
 iygətmək. iyilətmək. iyiləşdirmək. yeğmək. yeğcəmək.
 yeğicmək. doğrultmaq. doğrutmaq. islah etmək.
1. yolqarmaq. tənzim etmək. **1.** düzləşdirmək. undurmaq.
 ondurmaq. sağaltmaq. - **durumunu düzəltmək:** belini
 doğrultmaq. - **soru, məsələ düzəltməmək:** aldirmamaq.
 buraqmaq. bıraqmaq. dirənməmək. - **burax canım, o uşaqdır,**
duzaxdır. - **durumunu düzəltməmək:** belini
 doğrultmamaq. sıxıntıdan qurtulamamaq.
 - **gözdən keçirib düzəltmək:** əldən keçirmək. onarıb,

baxımını yapmaq.

- **gözdən keçirib düzəltmək.** əldən keçirmək. onarıb, baxımını yapmaq.

- **yapı tikmək, düzəltmək:** salqamaq. salqatmaq. salığmaq. saxtımın, bina salmaq, yapmaq.

tüzəltmələr **düzəltmələr.** dəngləşdirmələr. dəğişiklik. tə'dilat.

tüzəltməmək - **düşünülən yolların heç biri çözüm, çıxış yolu sağlamamaq, düzəltməmək:** doluya qoyursan alamır, boş qoyursan, dolamır.

tüzəltməz - **savaş, düzəltməz, endirir.** (pozar).

tüzəm **düzəm. dizəm.** dizik. düzük. düzək. dizək. dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bit. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

- tüzəmək** **düzəmək.** düzətmək. düzmək. təsviyə etmək. yonmaq.
yontamaq.
- tüzəmək** **düzəmək.** düzmək. sazlamaq. qurmaq. kökləmək.
- tüzəməni** **düzəməni.** həqli. inamlı. düz.
- tüzəni** - **düzəni qurmaq:** düzənləmək. pılanlamaq. oxlamaq.
yoxlamaq. tərtibləmək.
- tüzəni** **düzəni.** 1. bardıran. bağdıran. bağdaran. quran.
hazırlayan. 1. duzax. kələk. sapalaq. tor. tələ. al. yasa.
qanun. 1. sıra. qur. gür. qural. dizi. ard arda. qural.
qurallar bütünü. uyum, qurallar bütünü. 1. düzəni.
gürünc. quruluş. or. 1. uslup. tərz. tüzə. uylaş. uyum.
geçim. dirlik. 1. yaradılış. iç. tinət. 1. düzə. düz. doğru.
qural. uyum. ahəng. 1. akord. 1. bəs. yasaqçı. qanun
qoyan. düzənçi. harmoni. akord. kök. quran. tərhəndaz.
yasaq.- bu işin quranı, **düzəni.** 1. yasa. yasamişi. tərtib.
çıldıraçı. çıldırmaçı. çalıcı. çalğuçı. çarpıcı. 1. yoruq.
yola. nəzm.
- **düzəni bağlamaq:** **düzə düzmək:** cürləmək. nəzmə qoymaq.
- **süslü düzəni vermək:** tonatmaq. donatmaq. - toy üçün

yemiş tablası **donatmaq**.

- bu piyananın **düzəni** pozuq.

tüzən

düzən. 1.düzən (# qarmaşa). 1. qapanca. qapan.

kələk. **1.düziş. düzəyiş. düzgünlük. nizam. 1. yasamişi.**

arayış. intizam. nəzm. **1.hilə. saxt. 1. qayda. 1.totiə.**

1.uyğunluq. uyum. harmonik. 1.yapan. yasan. 1. qanıl.

yasa. - **dağ düzəni, yarası:** cəngəl qanunu. kimkiməlik.

1.ahəng. 1.dolandırma. dolan. yalan. aldağ. hoqqa.

kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. dandırma. toğlama.

toğlaq. hilə. - **işi düzəndə, yolunda** olmaq. dolabı dönmək.

1.biçim. nəzm. 1.arıstalıq. 1.çəki. dəngə. tərtib. nizam.

1.dizən. düzgə. dizgə. sistim. qurum. 1.dizi. düzü. tərtib.

1.dizən. düzgi. dizgi. sıra. tərtib. 1. dizən. dizin. düzün.

dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. düz. düzgün.

dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü.

dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra.

seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru. qoyını.

qoynu. qoni. qoylı. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt.

sıra. seri. qanıl. yaraq. yasa. yasay. yasamişi. inzibat.

kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı.

uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1.**
dizən. göstəri. göstərgə. sistim. tümçə. **1. duzaq. düzüq.**
düzmə. quruq. yapuq. yasuq. darıq. dərik. tər. tələ.
nəxşə. **1. düzəy. düzəldən.** yapay. yapan. yasan. quran.
1. düzgün. qanı. yasa. yöntem. qanı. qanun. **1.** quran.
yaradan. aparən. yapayan. yapadan. yasadən. yasan.
yazan. yapan. yaran. qayıran. başaran. bacaran. yazıcı.
işbilir. başaran. qarıyıcı. çəkən. **1.** oyun. salaq. kələk.
girək. manor. **1.** yol yörə. yol yordam. qon. qona. qonat.
qonun. qoy. qoya. qoyat. qoyun. yöntem. usul. ərkan. **1.**
kələk. əğrib. hilə. ququq. yalan. **1.** qapanca. qapan.
kələk. **1.** nəzm. - **düzən havalısı:** dəlisi. **1.** qılıq. gilip. gilif.
duzağ. tor. çıxılması çətin iş.

- evrənin düzənə girmədən öncə, biçimsiz, uyumsuz,

qarışq durumu: kavus. kavsa. kaos_(latin).

- **yol düzən** ol, yol pozan yox.

- **çəki düzən vermək:** qabqəştirmək. düzənlətmək. yoluna
qoymaq. idarə etmək. yerli yerinə qoymaq. tənzim etmək.

- **düzənə, nizama girmək:** qabqəşmaq.

- **düzən, kələk işləmək:** qara yapmaq.

- **qaradüzən**: düzensiz iş, durüm. qaraqada.
- **ərənin (əğənin) dişlərinə verilən düzən**: qaradüzən.
- **çəküdüzən vermək**:çalaçatlamaq. kalafatlamaq.
çalaqaqlamaq.
- **işdüzən**: işsinik. işsinlik. iş qanunluğu. iş qanunnaməsi. iş qanunnaməsi.
- **qabadüzən**: 1. şələm şorba, üzdən yapılan iş. 1.
hamonyada, çalqıları, bas səslərlə düzənləyən quruq, sistim.
- **qamu düzən**: milli qanun.
- **düzənə salan**: reqluator düzənləyici. düzgücü. dizgiçi. dizici.
düzənçi. düzgüc. dizgic.
- **bir gedişi, işi, düzəni, çalışmanı dudurmaq, dayandırdmaq**: pozmaq.
- **dirlik düzənlə**: ağız dadıyla. dadını almaq. iyi keçimlə.
- **düzəni pozmaq**: axsatmaq. ləngitmək.
- **qaradüzən**: anarşi. düzensizlik. nəzmsizlik.
- **pozuq düzən**: dağınıq. tərtibsiz. qarışıq. çalalı. çallaq.
qarışıq. qatışıq. intizamsız.
- tüzənbaz** altatar. aldayağ. kurnaz. hər yerə soxulan. dolandırıcı.
altıqır. dolandırıcı.

- tüzənci** **düzənci.** düzəldən. dozğuran. uyaran. oyarıcı. qılavız.
mühərrik. düzən. yasaqçı. qanun qoyan.
- tüzənçi** **düzənçi. düzənləyici. düzgücü. dizgiçi. dizici. düzgüc.**
dizgic. 1. düzənə salan. regulator. 1.tərtibçi. 1. nazim.
1.kələkçi. qalayçı. çaqqal. çaqal. aldatav. kurnaz. kurzan.
qurbaş. dilimçi. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban.
yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı.
düzənçi. düznəçi. kələkçi.
- tüzənçi** **düzənçi. düznəçi.** 1. (bax > **aldatan. kələkçi**). 1. gilifçi.
gilipçi. qılıqçı. duzağçı. torçu. 1. bax > **aldatan.** kələkçi.
qalayçı. hiləçi. qurquqçu. 1. yalqavul. aldavul. kələkçi.
hiləçi. oynavul. oylavul. oyqavul. oyalavul. qataqul.
qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul. qandavul.
toğlavul. toğavul. duzqavul.
- tüzənçilik** **düzənçilik.** 1.diliməçilik. yalançılıq. kələkçilik. qalayçılıq.
1.düzməçilik. yalançılıq. uydurçuluq. dələdüzlük.
qalpaçılıq. saxtakarlıq. qalayçılıq.
- tüzənəc** **düzənəc. düzənək.** cihaz. 1. vər vəsayil. 1. dəsqaq.
dəstqaq. dəzqaq. 1. tasarı. taslaq. layihə.
- **qanuni düzənəc, layihə:** yonta tasarı, taslağı. yonat tasarı,

	taslağı. yönət tasarı, taslağı. yöntə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı.
tüzənəcmə	düzənəcmə. düzənətmə. tərñ tökmə. nəqşə çəkmə.
tüzənəç	düzənəç. düzməcə. düzmə. uydurma. yalançıq. dələdüzuk. qalpaç. - düzməcə kimsə.
tüzənəq	düzənək. düzənəc. 1.quraşma. əğanjman. 1.qarmıt. döşənək. görmüş. göstəriş. dekor. 1.qural. dəstqah. 1. qanağ. qanav. qanava. qanata. taslaq. düzənəc. düzənək. tərñ. pılan. 1. cahaz. 1.kilid. - ışiq, iliktirik düzənəyi. - maşın düzənəyi. 1. cihaz. 1. vər vəsayil. 1. dəsqah. dəstqah. dəzgah. 1. tasarı. taslaq. layihə. - qanuni düzənəc, düzənək, layihə: yontə tasarı, taslağı. yonat tasarı, taslağı. yönət tasarı, taslağı. yöntə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı.
tüzənətmə	düzənətmə. düzənəcmə. tərñ tökmə. nəqşə çəkmə.
tüzənəc	düzənəc. düzlənit. sinqiric. sinqiric (sinqirici. sinqirilan). inzibati.
tüzənəiş	düzənəiş. düzənmə. 1. düzülüş. diziliş. sıralanış. qatarlanış. yaraqlanış. yaraqlanma. donalma. donanma. donatış. donayış. donanış. taxınış. taxınma. quşanış.

quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.
 qoşumlanma. yapınış. yapınma. qurunuş. qurunma.
 hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz,
 təchizləniş. qarmitiş. qapmitiş. döşəniş. görmüşük.
 süslənşik. dekorasyon. 1. qurulma. təşgil olunma. iniqad.
 əqd edilmə.

tüzənq **düzənq.** 1. yumşaa topraqlı yer. hamarlıq. 1. düzlük. 1. düz. yasağ. saf.

tüzənqah **düzəngah.** hamar. yaylım. düz yer.

tüzənqah **düzəngah.** ovalıq.

tüzənləmə 1. qur. 1. qurav. dərləmə. toplama.

tüzənləmə **düzənləmə.** 1. **düzəltləmə.** dəngsiq. dənsiq. 1. açılma.
 aydınlanma. işıq alma. işıqlanma. açıqlanış. açıqlanma.
 durulma. anlaşılmə. - **bir sıra içində düzənləmə:** dizim.
 düzüm. 1. alalama. desisə. totie. duzağ. 1. **dizənləmə.**
düzənləyiş. **dizənləyiş.** sıralama. çərəkələmə. cərgələmə.
 dərcələmə. kilaslama.

- **evin iqtisadın düzənləmə:** ev dolandırma.

tüzənləmək düzənləmək. 1. bəzəmək. süsləmək. qaplatmaq.
 qaplamaq. qalpatmaq. qalpamaq. - evi **qalpatladıq.** - bu

qoca qarı özün nə **qalpatıb** durur. **1.** düzəltmək.
 yaraqlamaq. sazlamaq. (qonaqlıq)qurmaq. vermək.
 qurmaq. hazırlamaq. bardırılmaq. bağdaşlamaq.
 sıralalamaq. hörmək. biçimvermək. **1.** qoşmaq. tərtib
 edmək. tüzətmək. düzətmək. doğrutmaq. tənzimləmək.
1. quramaq. qurmaq. tərtibləmək. **1.** quraşdırmaq.
 tərtiblənmək. toxdaşmaq. yerləşdirmək. orqanizə edmək.
 sağlamaq. tərtiblənmək.

tüzənləmək

düzənləmək. düzmək. 1. hazırlamaq. **1.** ölçəlmək.
 əyarlamaq. - bu ölçüləri **ölçərlə. 1.** yola qoymaq. aparmaq.
 yönətmək. hidayət edmək. **1.** toparlamaq. yığmaq.
 cəmləmək. **1.** taxındırmaq. donatmaq. donamaq.
 donatılmaq. quşatmaq. qurşamaq. qoşumlatmaq.
 yapmaq. yaraqlatmaq. islamaq. islatmaq. ıslatmaq.
 islamaq. yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. tərtib edmək.
 tədarük edmək. mücəhhəz, təchiz edmək. qurmaq.
1. qurmaq. yapmaq. **1.** cürləmək. **1.** düzən qurmaq.
 oxlamaq. yoxlamaq. pılanlamaq. tərtibləmək. **1.**
 düzənliyə soxmaq. yola soxmaq. yola qoymaq.
 - **yaşam düzənləmək** dirlik qurmaq.

- **əsgiyini düzənləmək, tamamlamaq**: qaravullamaq.

- **qoşullara, çevrəyə görə davranışların düzənləmək**: günə görə kürk geyinmək.

tüzənləmələr **düzənləmələr. düzəltmələr.** dənğiqlər. dənşiqlər.

tüzənlənmək düzənlənmək. **1.** uralanmaq. qoyarlanmaq. miyzanlanmaq. **1.** casamaq. süsləmək. yapmaq. bardırılmaq. tərtib edilmək. quralmaq. qurulmaq.

tüzənlənmək **düzənlənmək.** toparlanmaq. yığınmaq. cəmlənmək. huş başın yığmaq.

tüzənlənmiş **düzənlənmiş.** yasamışı. yapamışı. yapmışı. qurulmuş.

tüzənlər **düzənlər.** ədəvat.

tüzənlətmək qabqəştirməq. yoluna qoymaq. çəki düzən vermək. idarə etmək. yerli yerinə qoymaq. tənzim etmək.

tüzənləyici **düzənləyici. düzgücü. dizgiçi. dizici. düzənçi. düzgüc.** **dizgic.** **1.** düzənə salan. regulator. **1.**tərtibçi. **1.** nazim.

tüzənləyici quravuc. orqanizatör. təşğilatçı.

tüzənləyiş **düzənləyiş. dizənləyiş. dizənləmə. düzənləmə.** sıralama. çərəkələmə. cərgələmə. dərcələmə. kilaslama.

tüzənli **düzənli.** **1.** akordlı. harmonik. qumpaslı. mürəttəb.

tərtibli. **1. düzüvən. dizivən.** müntəzəm. tərtibli. dərlı toplu.

məzbut. qurmali. tətibli. özənli. e'tinalı. yıyqıç. yığqıç.
 cıyqıç. dərlı toplu. tətibli. təşggilatlı. 1. toplanmış. toplu.
 səlqəli. dağınıq olmayan. müntəzəm. mürəttəb. sıralı.
 dizili. müntəzəm. - **sıralı** işlər qolay görünür. - **toplu** idarə. -
toplu şəhər. - **toplu** iş. - **toplu** paltar. - **toplu** kitabxana. -
toplu yığva. - **toplu** sayı: hesab. dərlı toplu qadın. 1. uslu.
 usullu. bitili. turalıq. müntəzəm. yalçı. yalçın. arın.
 təmizlənmiş. yolnaq. yoluna qoyulmuş. 1. yaraqlı yasaqlı.
 intizamlı. düzən. gürünc. qurmuş. hörgütlü. pılanlı. qapın.
 uyqun.

tüzənli

düzənli. dizənli. düzənli. düzgəli. dizgəli. düzülü. dizili.
 1.sıralı. qatarlı. mürəttəb. müntəzəm 1. sistimli.
 sistimatik. 1.dizgəli. düzgəli. tümçəli. sistimli. sistimatik.
 1. arsat. biçimli. münəzzəm. 1. dəngəli. sürəkli. subatlı.
 daynaqlı. oranlı. oranşlı. qərarlı. 1. ölçərli. tutarlı. əyarlı. -
 bu ölçüləri **ölçərlə**. 1. toplu. dərlı toplu. yığcam. qaydalı.
 münəzzəm. 1.düzgəli. metodlu. 1.əşortalı. əşortlu.
 əşgüdlü. koordinalı. uyumlu. sağlı. qoymlu. qoyumlu.
 - **yorğa, düzənli gedən at:** əşginli.
 - bir **düzənli qoşuna qarşı, kiçik kiçik birliklərlə döğüşən**

savaşçı: qırlaq. qerilla. çetə.

- **düzənli, durumlu, yatımlı durum:** dinclik. dəngə. tanqı.

rahatlıq.

- qərqərə, ipi **düzənli** yığıb, açma üçündür.

- **özən düzənli, sanğı sanalı, hesab kitablı davranış:** incə iş.

tüzənlik

düzənlik. 1. dinclik. yüngüllük. yengəllik. rahatlıq. dirlik.

1. süs bəzək. arqayış > **arayış** (fars). zibi zinət. 1.

çıyıqlılıq. yıyıqlılıq. yığqıqlıq. tərtiblik.

tüzənlik

düzənlik. dizenlik. 1. inzibat. intizam. 1.qolaylıq. dinclik.

açıqlıq. bolluq. rahatlıq. - qolay, dinc, açıq, bol, rahat

yaşam, keçim.

- **dirlik düzənlik:** bir arada yaşayanlar arasında iyi keçim.

tüzənlik

düzənliyə. - düzənliyə soxmaq: yola soxmaq: yola qoymaq.

düzənləmək.

tüzənlilik

düzənlilik. 1.doğruluq. 1.mürəttəblik. müntəzəmlik.

tüzənmə

- **bəzənib düzənib geyinmək:** taxılmaq. qaqılmaq. çağılmaq.

tüzənmə

düzənmə. düzəniş. 1. qurulma. təşgil olunma. iniqad. əqd

edilmə. 1. yaraqlanış. yaraqlanma. donalıma. donanma.

donatış. donayış. donanış. taxınış. taxınma. quşanış.

quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış.

qoşumlanma. yapınış. yapınma. qurunuş. qurunma.

hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz,

təchizləniş.

tüzənmək **düzənmək.** (kəsilib, qazılıb) yontılmaq. yonulmaq.
işlənmək.

tüzənmək **düzənmək.** taxınmaq. donanmaq. donalmaq. quşanmaq.
qurşanmaq. qoşumlanmaq. yapınmaq. yaraqlanmaq.
yarqalanmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz,
təchiz edinmək. qurunmaq.

tüzənmiş **düzənmiş.** dizili. yasal. yasanmış. yasalmış. arsat. (>
arastə (fars)).

tüzənsiz **düzənsiz.** 1. cıyqışsız. yıyqışsız. yıyqıcsız. tərtibsiz.
özənsiz. düzənsiz. büldürğu. qarışıq. kollas. dağınıq.
tərtibsiz. halahosta. qarmaqarışıq. tılapıs. savruq.
tərtibsiz. quramsız. tərtibsiz. orqanizasyonsuz.
təşgilatsız. savruq. bəqimsiz. yığışsız. tərtibsiz. dağınıq.
qarışıq. qılı mılı. qarışıq. qalsız. dağınıq. qarışıq.
qatışdırövüq. çətrəvil. intizamsız. qarışıq. qayırmıq.
qatqımıq. 1. çalmıq. qarma qarışıq. dağqın. açıqbaş.
başsız. düzüsüz. başsız. dağıq. dəriksiz. tərtibsiz.

nəzmsiz. burtaq. burşuq. qarışıq. pozuq. burşan.
 pərişan. düz olmayan yer, nə. 1. çaşiq. şaşiq. dağınıq.
 izsiz. topalan. qarma qarışıq. qavqa. 1. qarma qarışıq.
 sırasız. akordsız. harmonisiz. 1. yığasız. idarəsiz.
 tutumsuz.

tüzənsiz

düzənsiz. dizənsiz. 1. dizgənsiz. düzgənsiz. tümçənsiz.
 sistimsiz. qarışıq. çalalı. çallaq. dərimsiz. intizamsız.
 qaydasız. dərmə çatma. ölçərsiz. əyarsız. tutarsız. nə
 yapacağı bəlli olmayan kimsə. dəngənsiz. dəğişgən.
 dəğişən. dönüşgən. oransız. oranşsız. qərarısız.
 sübatsız. sürəksiz. duraqsız. dəvamsız. yeltək. gəlgeç.
 mütəhəvvil. dağınıq. pozuq. tərтіbsiz. qalaverə. gələverə.
 gəlişigözəl. olduğı kimi. olcamışı. rasgələ. dizənsiz.
 düzgənsiz. dizgənsiz. qurumsuz. sistimsiz. töküntülü.
 çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör
 töküntü. uyqarsız. uyqaşsız. harmonisiz. ahəngsiz. 1.
 doğru. düz. həlləm qəlləmsiz. qalaysız. 1. qaradüzən.
 qaraçanaq. gəlişigözəl. rasgələ. 1. qoymusz qoyumsuz.
 uyumsuz. əşortasız. əşortsuz. əşgüdsüz. koordinasız.
 sağlasız. başıboş. baybaş. qayta.

- **töküntü** şəhər, ev. - **düzənsiz toplum**: başpozuq.
- **görnüşü düzənsiz, saçıq, pasaqlı, kirli**: çapaçıl. çapaçul.
- **ara ara**: aralıq aralıq.
- **çarpiq, düzənsiz yazı**: əğri üğrü, əğri büğrü yazı. qarqacıq burqacıq. - əlləri titrədikdən yazısı **qarqacıq burqacıq** oldu.
- **düzənsiz iş, durüm**: qaradüzən. qaraqada.
- **çalı çırpıdan yapılmış, düzənsiz koma, külbə**: alaçıq.

tüzənsizcə

düzənsizcə. başıpozuqca. usulsuz.

tüzənsizçi

düzənsizçi. qarqaşaçı. qarışıqçı. bulağayçı. qalmaqalçı. anarşist. iğtişaççı. fitnətuzçu. hərc ü mərcçi. yıxıcı. pozucu. təxribçi.

tüzənsizlik

düzənsizlik. 1. akordsızlıq. harmonisizlik. 1. qara düzən. hərki hərkilik. gəlişi gözəl. hərcmərc. 1. tamadasızlıq. qarışıqlıq. anarşi. tılapıslıq. savruqluq. qarışıqlıq. tamadasızlıq. anarşi. qılı mılılıq. qarışıqlıq. boqutalqı. qarışıqlıq. qarqaşa. cıyqıcsızlıq. yıyqıcsızlıq. yığqıcsızlıq. tərtibsizlik.

tüzənsizlik

düzənsizlik. 1. düznəsizlik. düzcəsizlik. düzəksizlik. təkizsizlik. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsuzluq.

tutaşsızlıq. **1.** başpozuqluq. disiplinsiz. qaradüzən.
 nəzmsizlik. qarqaşa. qatqasha. qarışıqlıq. pozqunluq.
 pozuqluq. dəriksizlik. qarşıqlıq. tərtibsizlik. intizamsızlıq.
 başıboşluq. qarqaşalıq. bulaşığılıq. bulağaylıq.
 qalmaqallıq. anarşi. nizamsızlıq. uyqunsuzluq.
 harmonisizlik. ahəngsizlik. **1.** pozma. pozuluş. pozuqluq.
 pozuqçuluq. pozqunçuluq. pozğaqçılıq. pozulma.
 sarsığılıq. əksiklik. xiləl. **1.** qalaysızlıq. doğruluq. düzlük.
 həlləm qəlləmsizlik.

tüzənsizlik qaranqaşılıq. haylazlıq. işsiz gücsüzlük. sərsərilik.
 yararsızlıq.

tüzəntəkər sükan. fərman.

tüzər **düzər.** düz. saf. hamar. düz. saf. hamar.

tüzərmək **düzərmək. düzəlmək. 1.** tüzürmək. düzürmək.
 saflanmaq. hamarlanmaq. - yer **tüzər**di. **1.** doğrulmaq.
 təkismək. təkizlənmək. safalmaq. hamarlanmaq. - yer
düzəldi.

tüzəsiz **düzəsiz.** acınacaq. buncağız. çıxırsız. onarsız. onursuz.
 olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız.
 dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba,

iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz.
 yetersiz. düşük. bitik. bacarıqsız. başariqsız. becərəksiz.
 qaq. qax. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
 yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız.

tüzəş **dizəş.** yasar. düzəliş. yapış. quruş.

tüzəşlik **düzəşlik.** izəşlik. dizəşlik. qarşıtıq. qarşılıq. bərabərlik.
 mütəqabillik. bir səviyyədəlik.

tüzəşmək **düzəşmək.** 1. bəkişmək. bəküşmək. gücləşmək.
 sağnişmaq. cürləşmək. 1. düzləmək. tüzüşmək. 1.
 bitişmək. cürləşmək. tanışmaq. tan almaq. razılaşmaq.
 qəbullaşmaq. yollanmaq. qanışmaq. qınışmaq.
 qoyulmaq. sevişmək. suvuşmaq.- olar ikisi **bitişdilər.**

tüzət ornaşdır. yerləşdir.

tüzətay **tüzətəy.** düzəldən. doğruldan.

tüzəti **düzəti. düzəlmə. düzəliş. düzsəyiş.** iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
 doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. yöngümə.
 yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. islah.

tüzətici **düzədici.** tūzağac. düzəkçi. düzəci. yapıcı. yapcı.
 sazqur. tikici. uzan.

- tüzətilmək** **düzədilmək.** (kəsilib, qazılıb) yontılmaq. yonulmaq. işlənmək. uydurmaq. düz edilmək. təsviyə edilmək. - evi yapıb, sonra uydurub qoşuları düzərlər.
- tüzətilməmiş** - (hələ arına, təmizə çəkilməmiş, düzətilməmiş) taslaq, tərh yazmaq, çəkmək, cızmaq: qaralamaq.
- tüzətilmiş** **düzədilmiş.** düzgün. təsviyə edilmiş. - **düzgün** para. - **düzgün** taxda. düzgün yol.
- tüzətim** **düzətim. düzəltim.** yapım. yasım. yasam. qurum. inşaat. yapı, saxtımın işləri. - gəmi **yapım:** inşaatı.
- tüzətimçi** **düzətimçi. yapımçı. yapıçı. yasımçı. yasamçı. qurumçu.** inşaatçı.
- tüzətmə** **düzətmə. düzəltmə.** yapma. yasma. yasama. qurma. inşa'. - köprü **yasma.**
- tüzətmək** **düzətmək. 1.buraqmaq. 1. yapmaq.**
- tüzətmək** **düzətmək. düzəltmək. 1. doğrutmaq. düzənləmək.** tənzimləmək. onarmaq. onqarmaq. doğrutmaq. dikətmək. sağatmaq. iyyə çevirmək. şifa vermək. tənzim etmək. **1. islahlamaq. 1. təsviyə etmək. 1.** arsanlanlamaq. arsatlamaq. arastlamaq. arıtlamaq. bəzəmək. **1. alıqdırmaq. tə'yin etmək. kəstirmək. 1.**

dəngəmək. samlamaq. dəğərləndirmək. açmaq. çözmək.
 sahmanlamaq. sağmanlamaq. işləmək. (məsələni
 işləmək). həll etmək. andlaşmaq. qərarlaşmaq. bitirmək.
 yapışdırmaq. bəcərmək. **1. düzəmək.** yonmaq.
 yontmaq. (kəsib, qazıb) işləmək. yontmaq. yonmaq.
 safatmaq. miyzanlamaq. tənzimləmək. əğri, yanlışı doğru
 yapmaq. toqrultmaq. toğrultmaq. təshih etmək. - onun
 burasını **doğrultmalı.** **1.** toxumaq. sarımaq. - maşın
toxumaq: düzəltmək.

- **yol tüzədmək:** yol tə'yin etmək.

tüzətmək

düzətmək. düzəltmək. düzgətmək. 1. doğrutmaq.
doğqutmaq. doğrultmaq. iyəşitmək. iyiləşdirmək.
 eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək.
 iygəmək. iygətmək. eygətmək. yeğmək. yeğitmək.
 yeğgitmək. yeğcəmək. yeğcətmək. yeğcitmək.
 acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşlatmaq. aşılmaq.
 xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək. gəlşitmək. gəlgitmək.
 yönütmək. yöngütmək. islah etmək.

- tüzəy** **düzəy.** 1. dərəcə. dərəcə. aşama. paya. basamaq. dərəcə. taraca. daraca. səviyə. dərəcə. 1. düzün. taraz. dayım. hamar. səviyyə. dərək. əvrə. sıra. səth.
- tüzəy** **düzəy.** 1. **düzəldən. düzən.** yapay. yapan. yasan. quran. 1. **düzləm.** olum, bacarı gücü. ölçü. səviyyə. - öyrətım düzəyi. - ox, savad **düzəyi.** - su **düzəyi.** 1. kəf. 1. ölçü. dərəcə. səviyyə.
- **bir düzəy:** heç bir dəğişiklik, yenilik görməyən yaşam, kimsə, nərsə təkdüzəy. bisayaq (< bir + sayaq: tür. cücür). bitür (< bir + tür. cücür). monoton. dəğirman öküzü. dolab bəyğiri. xərmən öküzü.
- **bir düzəyə:** ha birə: dalbadal. durmadan. sürətli. titizcə. dinlənmədən.
- tüzəyiş** **düzəyiş. düziş. düzən. düzgünlük.** nizam.
- tüzəyli** **düzəyli. düzləmli.** yetikli. olum, bacarı gücü olan. səviyyəli.
- tüzəysiz** **düzəysiz.** 1. **düzləmsiz.** qarbur. qarbura. dərəcəsiz. yetiksiz. bayağı. adi. səviyyəsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov). 1. ölçəsiz. ölçəsiz. dərəcəsiz. aşağı. bayağ. bayağı. səviyyəsiz.

tüzəysizlik	düzəysizlik. düzləmsizlik. yetiksizlik. bayağılıq. adilik. səviyyətsizlik.
tüzəyü	islahçı.
tüzi	- qulaq tüzi : qulaq düzi: qulağın aşağı doğru sallaq, yumşaq yeri. küpəlik.
tüzinə	düzinə. düzünə. dücün. onikilik sayı.
tüziş	düziş. düzəyiş. düzən. düzgünlük. nizam.
tüzq	düzg. ölçü. qural. ilkə. örnək. norm.
tüzqediş	düzgediş. iki yer arasında, ən qıssa cızıq.
tüzqə	dizgə. düzgə. 1. sistim. 1. görüş. teori.
tüzqə	düzgə. dizgə. düzən. dizən. sistim. qurum.
tüzqə	düzgə. sūs. məkiyaj.
tüzqəc	düzgəc. düzüşcü. düzüşməçi. düzəçi. doğruc. yeğçi. yeğiç. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyçi. iyçil. iykuc. iykuçu. iyukuç. eyiçi. eyiçil. eykuc. eykuçu. eyukçu. islahçı. ilərçi. ilərçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.
tüzqəli	düzqəli. dizqəli. dizənli. düzənli. metodlu. tümçəli. sistimli. sistimatik.
tüzqən	düzqən. düzən. dizən. dizgə. düzgə. sistim. tümçə.

- tüzqəsiz** **düzgəsisiz.** dizgəsisiz. düzənsiz. dizənsiz. tümçəsisiz.
qurumsuz. sistimsiz.
- tüzqətmək** **düzqətmək. düzətmək. doğrutmaq. doğqutmaq.**
iyəşitmək. eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək.
eyigətmək. iygətmək. eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək.
yeğcətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq.
aşlatmaq. aşılmaq. xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək.
gəleşitmək. gəlgitmək. yönütmək. yöngütmək. islah
edmək.
- tüzqi** **düzqi.** dizqi. düzən. dizən. sıra. tərtib.
- tüzqü** **düzgü. dizqi. dizgə. 1. tərtib. nəzm. 1. dəsduz. qıramer. -**
dil düzgünü: dil qıramer. yarlıq. buyruq. fərman. dəsduz.
əmr. hökm. **1. düzgün yasa. yasay. ayin. biti. oğur.**
burmul. buyurmul. nəşəq. qada. qaidə. nizam. **1. norm.**
istandard. **1. başyazı. alınyazı. yazqı. yazı. 1. düzük.**
yonta. yonat. yönət. yöntə. yasa. yasal. qada. qadal.
qanun. dəsduz. - **düzük tasarı, taslağı:** yonta tasarı, taslağı.
yonat tasarı, taslağı. yönət tasarı, taslağı. yöntə tasarı, taslağı.
yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc,
düzənək, layihə.

tüzqüc	düzgüc. dizgic. düzənləyici. düzgücü. dizgiçi. dizici. düzənçi. 1. düzənə salan. regulator. 1.tərtibçi. 1. nazim.
tüzqücə	düzgücə. düzükcə. (qanuna görə. qanun yoluyla). yontaca. yonatca. yönətcə. yöntəcə. yasaca. yasalca. qadaca. qadalca. qanunən. qanunca.
tüzqücü	düzgücü. düzənləyici. dizgiçi. dizgəçi. dizici. düzənçi. düzgüc. dizgic. 1. tərtibçi. operator. 1. düzənə salan. regulator. 1.tərtibçi. 1. nazim.
tüzqücülük	düzücülük. dizgiçilik. dizicilik.
tüzqüq	düzgüg. dizgəg. dizgig. göstəri. göstərgə. əsasnamə. yarlıq. buyruluq. burmul. buyurmul. fərmanlıq. dəsdurnamə.
tüzqülü	düzgülü. düzüklü. yontal. yontalı. yonatlı. yöntəl. yöntəli. yönətli. yasal. yasalı. qadal. qadalı. qanunlu. qanuni.
tüzqülüqişi	düzgüülüqişi. düzüklüqişi. (qanu adamı: qanunlara uymaqdan vazkeçmiyən kimsə). yasalkişi. qadalkişi. yontalkişi. yonatlıkişi. yöntəlkişi. yöntəlikşi. yönətlikşi.
tüzqün	düzgün. 1. allıq. ənlük kirşan. süs. bəzək. oxşar. zinət. - qadın düzgünləri. - ağılıq, ənnik kirşan qadın düzgünlərindəndi. 1. nizam. tətib. düzük. qanun. 1.

düzülü. düzənli. dəri toplu. iyi. salıqatlı. gün. müntəzəm.

1. gedişat. 1. tizqin. anğış. doğru. olt. hər nəyin doğru,

duru, teyxa oluğu, oluşu. alqut. alğut. onqğut. onğış.

ovşar. gəm. yügən. tüzük. düzük. düz. doğur. gözəl. iyi.

uyqun. yola. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli.

nəzmlı. dərik. dərikli. tətibli. 1. düz. hamar. müsəttəh. 1.

kəsirsiz. ayıbsız. eybsiz. 1. ağartı. ağartma. sipidə.

tüzqün

düzgün. 1. düzədilmiş. təsviyə edilmiş. - düzgün para. -

düzgün taxda. düzgün yol. 1. yoluna qoyulmuş. mürəttəb.

müntəzəm. 1. acar. axar. ahar. ağılıq. 1. süzgün.

yalıngac. 1. turus. durus. dürüs. dürüst. doğru. iyi. qırqıy.

çıntı. doğru. müntəzəm. 1. ovat. uvat. muntəzəm.

- düzgün iş. düzgün bağça.

- düzgün sürmək: qadınların üzlərinə sürdükləri ağ qızıl. ənlık

kirşan.

tüzqün

düzgün. dizgin. 1. dizgi. düzgü. dizgə. qanılı. yasa. yasay.

ayın. bitı. oğur. burmul. buyurmul. nəseq. qada. qaidə.

nizam. 1. çəkmə. gözəl. dilmə. diləm. - çəkmə burun.

1.süs. çalım. bəzək. 1.bərabər. müsəttəh. münəzzəm.

1.bəzənmiş. yasanmış. süslənmiş. hazırlanmış.

1.dəsdur. qıramer. - **dil düzgünü:** dil qırameri. **1.tutarlı.**
 dəngli. dəngəli. uyumlu. uyşumlu. uyuşumlu. əşit.
 muvazinəli. uyqunuşlu. çəlşiksiz. çəlişiksiz. çəlişksiz.
 çalışqsız. bütün. münəcim. ğeyri mütənaqiz. **1.yörəlgə.**
 qanı. yasa. yasay. oğur. burmul. buyurmul. qada.
 qaidə. **1.axıcı.** axar. axan. qolay. pürüzsüz. **1.yular.** minək
 heyvanı istəyə düzgün, uyqun sürməyə yarayan ovsar.
 ovsar. cilov. yular. - **doludizgin: doludüzgün:** bütün hızıqla,
 son sürətlə, düzgün sallaraq, ovsar, cilovu boşaldaraq,
 dördnala at sürmək. **1. doğal.** olabulqan. olağan. bayağı.
 normal. təbii. qaydalı. **1. doğru.** əğik, çarpıq olmayan.
 sağın. kələksiz. düzəmə. inamlı. müin. həqli. **1. düz.**
 dizi. düzü. diziş. düzüş. dizik. düzük. düzək. dizək.
 dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə.
 dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc. dərcə. dəri.
 dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru.
 qoyını. qoynu. qoni. qoylı. qoylu. onar. yonar. yolay. salt.
 salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa. yasay. yasamişi.
 inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib.
 (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

1. **düzən**. qanı. yasa. yöntem. qanı. qanun. 1. **düzük**.
bağdaşlı. tutumlu. tutuşlu. tutarlı. tutaşlı. uyumlu. uyuşlu.
uyqunc. münşecəm. insicamlı. 1. arıt. arıc. arış. arınc.
arın. ara. arıq. 1. sırqın. müntəzəm. - **kiçik, arın, duzlu, düzgün, gözəl olan nərsə**: incik.inci kimi: mərcan, dürr kimi.
- **düzgün danışmaq**: kəkələmək. qaqqılamaq.
- **düzgün, yasalı, qaydalı gedən nərsəni pozuşdurmaq**: iş qarışdırmaq.
- **iyi, düzgün, açıq qonuşmamamaq**: iki sözü bir araya gətirəməmək.
- **düzgün, üzə sürülən kirşan**: ağılıq.
- **düzgün olmayan, pürüzlü, boğuq, pozuq, əngəlli, gücünəkli səs**: çatlaq.
- **düzgün sürünmək**: bəzəklənmək. süslənmək.
düzgünlənmək. dizginlənmək.
- **əli üzü düzgün**: gözəlcə.
- **işi düzgün yapan**: işsın. işçil. işgər. işcər. işəri. işkişik. iş əhli.
- **iti, düzgün işlə, başarılı işçi**: qaparət. yaparət.
- **düzgün olmayan**: yer yer əğilmiş. yamrı yumru. kəc məc. əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal.

- tüzqünçü** **düzgünçü.** 1. ənlük kirşan yapıb satan kimsə. 1. gəlin üzünə ənlük kirşan sürən bəzəkçi.
- tüzqünçü** **düzgünçü.** bəzəkçi. süsçü. süsləyən.
- tüzqünləmək** 1.**düzgünləmək. dizginləmək.** yularlamaq. ovsarlamaq. cilovlamaq. 1. aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq, tormuzlamaq. 1. bəzəkləmək. düzgün sürmək. süsləmək.
- tüzqünlənmək** 1.**düzgünlənmək. dizginlənmək.** yularlanmaq. ovsarlanmaq. cilovlanmaq. 1. aşırı davranışları önlənmək, durmuzlanmaq, tormuzlanmaq. 1. bəzəklənmək. düzgün sürülmək. süslənmək.
- tüzqünləşmək** **düzgünləşmək.** bayağılaşmaq. normallaşmaq. doğallaşmaq. olağanlaşmaq. olğanlaşmaq. təbiiləşmək.
- tüzqünlü** **düzgünlü.** bəzəkli. süslü. ənlük kirşanlı. - düzgünlü qız aldı ürək əlimdən.
- tüzqünlü** **düzgünlü. düzüşlü. düzəyişli.** süslü. bəzəkli. düzgün sürülmüş. çəkiddüzənli. qılıq biçikli. intizamlı.
- tüzqünlük** **düzgünlük.** 1. doğallıq. olabulqanlıq. olağanlıq. bayağılıq. normallıq. təbiilik. 1. **düziş. düzəyiş. düzən.** düzənlik. nizam. çəkiddüzən. dərlitoplu. qılıq biçik. intizam. müntəzəmlik.

- tüzqünlük** **düzgünlük. düzüşlük.** tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq. uyumluq. uyuşluq. uyqunluq. bağdaşlıq. insicam. münşəcəmlik.
- tüzqünsüz** **düzgünsüz. dizginsiz.** 1. başıboş. baybaş. qayta. ölçüsüz. çəksiz. rasgələ. 1. **düzüşsüz.** tutumsuz. tutuşsuz. tutarsız. tutaşsız. uyumsuz. uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz. bağdaşsız. münşəcəmsiz. insicamsız.
- tüzqünsüzlük** **düzgünsüzlük. düzüşsüzlük.** tutumsuzluq. tutuşsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq. uyumsuzluq. uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. bağdaşsızlıq. münşəcəmsizlik: insicamsızlıq.
- tüzqürmək** **düzgürmək. düzəltmək.** doğru yola salmaq. - mən onu **düzgürdüm.**
- tüzqüsüz** **düzgüsüz. düzüksüz.** qadasız. qadalsız. yontasız. yonatsız. yönətsiz. yöntətsiz. yarasız. yarasız. qanunsuz.
- tüzqüsüzlük** **düzgüsüzlük. düzüksüzlük.** qadazlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. yontasızlıq. yonatsızlıq. yönətsizlik. yöntətsizlik. yaraslıq. yarasızlıq. qanunsuzluq.

- tüzqütışı** **düzgüdüşi. düzükdüşi.** yontadışi. yonatdışi. yönətdışı. yön­tedışı. yasadışi. yasaldışı. qadadışi. qadaldışı. qanundışı.
- tüzqütışıliq** **düzgüdüşiliq. düzükdüşiliq.** yontadışılıq. yonatdışılıq. yönətdişiliq. yön­tedişiliq. yasadışılıq. yasaldışı­lıq. qadadışılıq. qadaldışı­lıq. qanundışı­lıq. qanunsuzluq.
- tüzqüyšdəlik** - **bir düzgüyšdəlik:** madamlıq. aralıqsızlıq. qırıqsızlıq. kəsintisizlik. dəvamlıq. getgənlik. duramlıq. sürəklik. sürəmlik. dayimilik. dayimi. həmməşəlik. qamışalıq. qamıçalıq. əbədi. ilələbəd.
- tüzlə** **düzlə.** iş. sən'ət. peşə.
- tüzləm** **düzləm.** 1. düz. düz üz. düz səth. qabartısız üz. çuxursuz, pürüzsüz. müsəttəh. müstəvi. 1. düz. ova. yazı. kavra. kavar. kavraq. çöl. səhra. 1. **düzəy.** olum, bacarı gücü. ölçü. səviyyə. 1. məsahət. alan. səth. 1. düzlük. səth. 1. müsəttə'- **düzləm həndəsə:** müsəttə' həndəsi.
- tüzləmə** **düzləmə.** düzəltmə. təsviyə.
- tüzləmək** **düzləmək.** 1. haqlı çıxarmaq. doğru çıxarmaq. 1. safatmaq. yapurtmaq. hamartmaq.

tüzləməsinə	düzləməsinə. yapcasına. yassı yönünə. tərəfinə.
tüzləmli	düzləmli. düzəyli. yetikli. olum, bacarı gücü olan. səviyyəli.
tüzləmsiz	düzləmsiz. düzəysiz. qarbur. qarbura. dərəcəsiz. yetiksiz. bayağı. adi. səviyyəsiz. kovuş. kovşur (< kav. kov).
tüzləmsizlik	düzləmsizlik. düzəysizlik. yetiksizlik. bayağılıq. adilik. səviyyəsizlik.
tüzlənir	düzlənir. düzənir. sınırcı. sınırcı (sınırcı. sınırlayan). inzibati.
tüzləşmə	düzləşmə. "bilirüm < > bilirim" kimi yuvarlaq səslərin, düz səsə dönüşməsi.
tüzləşmək	düzləşmək. 1. tizişmək. düzüşmək. 1. düzəlmək. müsaviləşmək. tüzlünmək. tüzülmək. 1. yapruşmaq. hamarlaşmaq.
tüzləştirmək	düzləşdirmək. dənğlətmək. əşitləmək. müvazinə.
tüzləştirmək	düzləşdirmək. düzəltmək.
tüzləyiş	düzləyiş. dizləyiş. həmahəngi. harmonik. uylanış. uylaqış. tutarış. dənğəyiş.
tüzlü	uyumlu. uyqun. düzənli. idarəli.
tüzlüqitən	düzlüqitən. doğruluqdan.

- tüzlü** **düzlü.** dürüzlük > < dürüslük < düzlük. doğuluq.
doğruluq. arıslıq. arasıq.
- tüzlüq** **düzlük 1.** > dürüzlük < > dürüslük. düzlü. doğuluq.
doğruluq. arıslıq. arasıq. **1.**doğruluq. ədalət. **1.**yalınlıq.
bəsitlik. sadəlik. süssüzlük. **1.**dürüstlük. doğruluq.
uyqunluq. **1.**dolaysızlıq. doğruluq. kələksizlik. müinlik. **1.**
genişcə düz yer. **1.** düzləm. səth. **1.** qalaysızlıq.
düzənsizlik. doğruluq. həlləm qəlləmsizlik.
- **dartı aracların, dartıcları, tərəzıların düzlüyün dənətləyən,**
yoxlayan görevli: qantar baxıcı: qantar ağası.
- sevgi **düzlük əğrilik** tanımaz.
- **yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük:** taraça.
daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çirbat. yetmə. yermə.
- **iki dağ arasındakı düzlük:** cölgə. çölgə çövülgə.
- **qutb düzlüyü** buz dərəsi.
- **düzlüyü anlaşımaq:** doğru çıxmaq.
- tüzlüq** **düzlük. 1.** talaz. taraz. sadəlik. təkəllüfsüzlük. taarifsizlik.
1. dənğ. dinğ. muvazinə. **1.** açıqlıq. **1.** dostluq.
arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. sədaqət. **1.** onan. doğruluq.
sağlıq. səhət. **1.** tostluq. dostluq. adaşlıq. arxadaşlıq.

arxadaşlıq. kəndlik. kətlik. sədaqət. **1.** tanqıl. ova.

doğruluq. ədalət. uyum. ahəng. keçim.

tüzlüqçü **tüzlükçü.** adil.

tüzlüqsüz **tüzlüksüz.** dənğsiz. ədalətsiz. haqsız. **1**

tüzlünmək **1. düzlünmək (a < > ü)** dazlanmaq. **1.** tüzlinmək.
tüzülmək.

tüzlüşmək **düzlüşmək.** tənqəşmək. bir birinə bənzəşmək.

tüzmə **düzmə.** **1.** qondarma. yalan. saxda. - **düşmə** işlər, sözlər. - bu söz onun öz **düzməsidir.** **1.** duzağ. tovtiə. - bir **düzmə** qurdular. - **düzməyə** düsdük. **1.** məsnoi. süni. sünni. - bu söz onun öz **düzməsidir.** **1.** diziş. dizmə. yapma. yalandan. saxda. - **yapma** sevgi. - **yapma** davranış. **1.** toxuma. toquma. qoşma. **1.** uydurma. nəzirə.

tüzmə **düzmə.** **1.**düzənləmə. düzməcə. alalama. desisə. totiə. duzağ. aldağ. dolab. oyun. qandağ. batqal. tələ. qapan. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. biçənək. pusu. **1.**yapay. yapma. qondarma. taxma. yansıq. uyduru. uydurma. süni'. məsnoi'. **1.**damqasız. uydurma. qəlb. **1.**düzməcə. yapalaq. duzaq. kələk. **1.** **duzaq. düzüq. düzən.** quruq. yapuq. yasuq. darıq. dərik. tərh. tələ. nəxşə. **1.** **düzməcə.**

uydurma. düzənəç. yalançıq. dələdüzuk. qalpaç. -
düzməcə kimsə. **1.** tükmə. kütmə. bükmə. töpmə. bükmə.
 büskə. küsgə. taxma. sapma. sabba. dəmət. təmət.
 tümət. tümək. bağ. bağıq. bağıt. bağat. bağça. bağma.
 boğça. boğma. kəsmə. kəsdə. kəstə. dəsdə. **1.** uydurma.
 qondarma. məsnu'. **1.** sıracı. - **boyun sıracası, düzməsi:**
 gəlincik.

tüzməcə **düzməcə.** **1. düzmə.** uydurma. düzənəç. yalançıq.
 dələdüzuk. qalpaç. - **düzməcə** kimsə. **1.** düzmə. yapalaq.
 duzaq. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim.

tüzməci **düzməci.** aldatcı.

tüzməçilik **düzməçilik.** yalançılıq. uydurçuluq. dələdüzlük.
 qalpaçılıq. saxtakarlıq. qalayçılıq.

tüzmək **düzmək. dizmək.** **1.** düzəmək. təsviyə etmək. tarmaq.
 dərmək. qoşmaq. sıramaq. sıralamaq. - söz **qoşmaq.** -
 orda nə **düzüb qoşursuz.** **1.** sinmək. içinə işləmək. - bunun
 qoxusu canıma **düzdü.**- söz var cana **düzür** (sınır) \\ söz var
 canı üzür. - **türkü düzmək:** türkü bəstələmək. türkü yapmaq.
1. toplamaq. hazırlamaq. **1.** düzəltmək. hamarlamaq. - işə
 başlamadan yeri **düzün.** - toprağı düzüb əkdilər. **1.**

sıralamaq. sağmanlamaq. sahmanlamaq. - işlərimi **düzüb**
 yola çıxdım. - qocalıb daha öz işlərin **düzmmir**. - söz **düzən**:
 incə sözləri yığıb sıralayan. - **inci** düzən. **1.** yasmaq.
 yasmaq. yatsamaq. süsləmək. bəzəmək. örtmək.
 yapmaq. düzəltmək. çaqvalamaq. təşrifatı yerinə
 gətirmək. yapmaq.

tüzmək **düzmək. düzənləmək. 1.** hazırlamaq. **1.** düzəmək.
 sazlamaq. qurmaq. kökləmək.

- **diş düzmək, qoymaq**: dişləmək.

- **ipə düzmək**: nərsəni sıralamaq, sanatmaq.

tüznəçi **düznəçi. düzənçi.** (bax > aldatan. kələkçi).

tüznəsiz **düznəsiz. əxlaqsız. - düznəsiz, əxlaqsız qadın**: kavtuq.
 kavtaq. qaltaq. qaltuq. qoltaq. kovtaq. qalaq. qalaqlı. qalağ.
 qəhbə. ruspi.

tüznəsizlik **düznəsizlik. düzənsizlik. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik.**
 yəknəsəqsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq.
 təkizsizlik. düznəsizlik. düzəksizlik. düzənsizlik.
 düzcəsizlik. tutuşsuzluq. tutaşsuzluq.

tüzölçər **düzölçər. düzəc. tərəzi.**

- tüzseyiş** **düzseyiş. düzəlmə. düzəliş. düzəti.** iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. yöngümə.
yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönseyiş. islah.
- tüzşüq** **düzşük. düzgün.** bağdaşlı. tutumlu. tutuşlu. tutarlı.
tutaşlı. uyumlu. uyuşlu. uyqunc. münəcəm. insicamlı.
- tüztaban** ayıdaban.
- tüztaban** **düz daban.** ayıdaban.
- tüztaban** **düzdaban.** 1.ayağı saf. ayağ altı saf olan. altı düz qayıq,
nərsə. 1.uğursuz. nəş. ayağı pis.
- tüztəmək** düzətmək. safatmaq.
- tüztürmək** **düzdürmək. dizdirmək.** izdirmək.
- tüzü** **düzü. dizi.** 1. yasal. yasav. sıra. tərtib. səf. - **bağlı** bir
düzü: **tutaş.** bitişik. yapışiq. peyvəsdə. 1. tabur. tapqır. sıra.
qatar.
- **bir düzüyə:** davamlı. verə. kəsməksizin. arasız. müttəsil.
- tüzü** **düzü. dizi.** 1.sıra. səf. qatar. - **dizi dizi:** sıra sıra. 1.sətr.
cıziğ. cizgi. cirqə. cərgə. 1. seri. taxım. əl. dəsd. set. 1.
sayı. 1. seryal. ardıcıl. ardı olan. 1. qam. 1. düzən. tərtib.
1. diziş. düzüş. düz. düzgün. dizik. düzük. düzək. dizək.
dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün. dizgə. düzgə.

dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərac. dərcə. dəri.
 dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda. qatar. doğru.
 qoyunı. qoyunu. qoni. qoylu. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt.
 salt. sıra. seri. qanıllı. yaraq. yasa. yasay. yasamış.
 inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib.
 (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitı. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

1. qatar. sıra. səf. 1. sıra. sıram. sıraş. sırac. sırat. 1. -

ölçüyü, düzüyü itirmək: ipin ucun qaçırmaq.

- düzüyə, diziyə qoyulmaq: düzülmək. dizilmək. sıralanmaq.
 qatarlanmaq. tərtiblənmək.

- bir düzüyə: kəsinmədən.durmadan. ha birə. dinləmədən.

- düzüylə: sırayla.

- bir düzüyə: bir yolda, sürəkə.

- düzüysüz: qarmaqarışlıq. allaq bullaq.

**- düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq,
 rədifləmək, müntəzəm edmək:** diziləmək. düzüləmək. **- bir**

düzüyə: dayım. boyuna. hər zaman. qanıma. mütəmadiyən.

- düzü ip: əriş. boy ip. çözü.

- bir düzüyə: kəsinmədən.durmadan. ha birə. dinləmədən.

- **düzüylə:** sırayla. - **düzəy düzəy:** sıra sıra.

- **düzəysiz:** qarmaqarışq. allaq bullaq.

tüzücü **düzgücü. dizgiçi. dizici. 1. tərəzi < dərgəzi (< dərmək).**

dərib, dəğərləyən arac. ölçər.

tüzücülük **düzgücülük.dizgiçilik. dizicilik.**

tüzüq **düzük. 1. düzən. düzülü. sıralı. düzənləmə.**

düzənlənmiş. düzənli. **1. özəl durumlara görə**

bıçımlənmiş qurallar bütünü. **1. gün. düzgün. bərnəmə. 1.**

tüzün. düzün. 1. düzgün. düz. doğru. gözəl. iyi. uyğun.

yola. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli.

nəzmlı. dərik. dərikli. tərtibli. **1. hizur. 1. hazır. 1.**

düzülmüş. nəzm. intizam.

tüzüq **düzük. dizik. 1.əsasnamə. 1.qaidə. dəsturuləmə. 1.usul.**

qayda. dəsturuləmə. **1. düzək. dizək. dizəm. düzəm.**

dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş.

düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün.

dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki.

qada. qayda. qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylı.

qoylu. onar. yonar. yolay. salt. salt. sıra. seri. qanı. l.

yaraq. yasa. yasay. yasamışı. inzibat. kilas. intizam.

nəşəq. nəzm. nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1. düzək.**
 nizamnamə. əsasnamə. istətü. **1. düzgü.** yonta. yonat.
 yönət. yöntə. yasa. yasal. qada. qadal. qanun. dəsdur. -
düzük tasarı, taslağı: yonta tasarı, taslağı. yonat tasarı,
 taslağı. yönət tasarı, taslağı. yöntə tasarı, taslağı. yasa tasarı,
 taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.
1. duzaq. düzmə. düzən. quruq. yapuq. yasuq. darıq.
 dərik. tər. tələ. nəxşə.

tüzüq

- **iç düzük:** iş düzük: dəsturuləməl. nizamnamə.
 - **iç düzük: iş düzük:** kullanışlıq. kullanışiq. kullayışlıq.
 quruqluq. quruşluq. quruşuq. işləyişlik. işləşik. toxayışlıq.
 toxuyuşluq. toxaşiq. toxuşuq. ustav. dəsturuləməl.
 nizamnamə.
 - **iç düzük:** iş düzük: dəsturuləməl. nizamnamə.

tüzüqçə

düzükçə. düzgüçə. (qanuna görə. qanun yoluyla). yontaca.
 yonatca. yönətcə. yöntəcə. yasaca. yasalca. qadaca.
 qadalca. qanunən. qanunca.

tüzüqçü

düzükçü. yontaçı. yonatçı. yönətçi. yöntəçi. yasaçı.
 yasalçı. qadaçı. qanun qoyucu, qoyan.

tüzüqlü	düzüklü. düzgülü. yontal. yontalı. yonatlı. yönət. yönətli. yönətli. yasal. yasalı. qadal. qadalı. qanunlu. qanuni.
tüzüqlüq	düzüklük. qadalıq. qadallıq. yasalıq. yonatlıq. yontalıq. yönətlik. yönətlik. 1. qanunnamə. nizam namə. 1. qanuni. 1. qanuna bağlı, məbut olan nərsə.
tüzüqlüqişi	düzüklükişi. düzgülükişi. (qanu adamı: qanunlara uymaqdan vazkeçmiyən kimsə). yasalkişi. qadalkişi. yontalkişi. yonatlıkişi. yönətlikişi. yönətlikkişi. yönətlikkişi.
tüzüqmək	düzükmək. tosuqmaq. düşmək. uyqun gəlmək. yaramaq. fayda vermək. - bu ot nəyə düzükür : bu dərman nəyə faydadır.
tüzüqsüz	düzüksüz. düzgüsüz. qadasız. qadalsız. yontasız. yonatsız. yönətsiz. yönətsiz. yontasız. yontasız. yonatsız. yönətsizlik. yönətsizlik.
tüzüqsüzlüq	düzüksüzlük. düzgüsüzlük. qadazlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. yontasızlıq. yonatsızlıq. yönətsizlik. yönətsizlik. yontasızlıq. yontasızlıq. yonatsızlıq. yönətsizlik. yontasızlıq. yontasızlıq. qanunsuzluq.
tüzüqtişi	düzükdışı. düzgüdüşi. yontadışi. yonadışi. yönətdişi. yönətdişi. yontadışi. yontadışi. yontadışi. qadadışi. qadadışi. qanundışı.

- tüzüqtişılıq** **düzükdışıliq. düzgüdüşıliq.** yontadışıliq. yonatdışıliq. yönətdışıliq. yöntədişıliq. yasadışıliq. yasaldışıliq. qadadışıliq. qadaldışıliq. qanundışıliq. qanunsuzluq.
- tüzül** **düzül. 1.** düzülü. sıralı. muntəzəm. disiplinli. hiyerarşik. 1. anlaşmış. anlaşmalı.
- tüzül** **düzül.** çıxıl. insaf. jüstis.
- tüzüləmək** **düzüləmək. diziləmək.** düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq, rədifləmək, müntəzəm etmək.
- tüzüləmək** **düzüləmək. diziləmək.** düzü düzü, dizi dizi sıralamaq, səfləmək, qatarlamaq, rədifləmək, müntəzəm etmək.
- tüzülən** - nərsəni qoruq etmək, qorumaq üçün, qırağına **düzülən daş:** qapadaşı.
- tüzülmə** **düzülmə. dizilmə. düzülüş. diziliş. 1.** qonuluş. sıralanış. qatarlanış. tərtiblənmək. 1. yazınma. tə'lif. 1. uzlanış. bağdanış. alşınış. tapınış. 1. salınış. düşürüş. - yola **düzəliş. 1.** yapınış. olşunuş. oluşunuş. 1. uyduruş. - yalanlar **düzülməsi. 1.** bəzəniş. süsləniş. döşəniş. düşürüş. 1. hazırlanış. 1. daraxlanış. tarazlanış. hamarlanış. 1. doğrulma. doğruluş. dikəlmə. mühəqqəq olma. 1. təsfiyə. 1. iyiləşmə. iyiləniş. sağlaşma. sağlanış.

- **nərsənin qoyulma, düzülmə, sırama yolu, işi**: salqa.

səliqə. səliqə.

tüzülmək

düzülmək. dizilmək. 1. düzüyə, diziyə qoyulmaq.

sıralanmaq. qatarlanmaq. tərtiblənmək. 1. yazınmaq.

tə'lif edilmək. nəzm edilmək. 1. uzlaşılmaq. bağdaşılmaq.

alışılmaq. ara tapınmaq. 1. çıxmaq. qoyulmaq. salınmaq.

düşürülmək. - yola **düzülmək. 1.** yapınmaq. olşunmaq.

oluşunmaq. ortaya çıxınmaq. 1. uydurulmaq. - yalanlar

düzülmədən. 1. bəzənmək. süslənmək. döşənmək.

düşürülmək. 1. hazırlanmaq. 1. təcavuz olunmaq. 1.

daraxlanmaq. tarazlanmaq. hamarlanmaq. 1.

sıralanmaq. qatarlanmaq. tərtiblənmək. 1. yığınmaq. qaç

qaç, qaş qaş olmaq.

- **nərsəni, kimsəni qarşılamaq üçün yol boyu düzülmək**:

qaşsaq durmaq. qarşaq durmaq.

- **yola düzülmək, çıxmaq**: yol almaq. yol eşmək. gəzmək.

tüzülmək

düzülmək. tizilmək. 1. tüzlinmək. tüzlünmək. düzəlmək.

tərtip, tənzim edilmək. 1. birbiri yanında sıralmaq.

arqaşmaq. cərgəşmək. 1. ulanmaq. yetişmək. urunmaq.

yerləşmək. - iş **düzüldü**: yerin tutdu. 1. bağlanmaq.

düzülmək (ard arda sıvra. sıvırya). əklənmək. yığılmək.

1. düzəlmək. doğrulmaq. təksinmək. safalmaq. - yer

düzüldü. 1. tüşülmək. düşmək. düzlük, yararlıq gətirmək. -

bu ot ona **tüzüldü**: yaradı.

tüzülməz **düzülməz.** çıxılmaz. insafsız. ənjüstifyabl.

tüzülmür - "yalnızlıq" iplə çəkilir, "qoşalıq" iplə düzülmür, iplə

çəkirilir: tək olan günlər güc keçir, qoşalıqda da, yaşam iyi

uzlaşmır, keçmir, sürülmür.

tüzülmüş düzülmüş. tüzük. düzün. nəzm. intizam.

- **düzülmüş nə**: tizi. dizi.

tüzültürüt **düzüldürük.** tizildürük. bəzək üçün düzülən, taxılan

taxılar.

tüzülü **düzülü.** **düzənli.** **dizili.** sıralı. qatarlı. mürəttəb.

müntəzəm.

tüzülüş **düzülüş.** **diziliş.** **düzülmə.** **dizilmə.** 1. qonuluş. sıralanış.

qatarlanış. tərtiblənmək. 1. yazınma. tə'lif. 1. uzlanış.

bağdanış. alşınış. tapınış. 1. salınış. düşürüş. - yola

düzəliş. 1. yapınış. olşunuş. oluşunuş. 1. uyduruş. -

yalanlar **düzülməsi.** 1. bəzəniş. süsləniş. döşəniş.

düşürüş. 1. hazırlanış. 1. daraxlanış. tarazlanış.

hamarlanış. **1. düzəniş.** sıralanış. qatarlanış.

- **boğsa** düzülüş: həldəvarı çevrələnmə.

tüzülüş **düzülüş.** diziliş. sıralalış. sıranış.

tüzüm **düzüm. dizim. 1.** dizmə. dizi. rişdə. ərişdə. əriş. ip. takım.

tərtib. - **takımı** pozulmuş işlər. **1. düzgünlük.** sıra. dizgi.

tüzüm **düzüm. dizim.** bir sıra içində düzənləmə. **1. ölçü.**

tüzümək **düzümək.** yaxşatmaq. uydurmaq. çalqı araclarının

təllərin bir-birinə uydurmaq: kökləmək.

tüzümsüz **düzümsüz.** ərsək tərsək. dik alçaq. alçaq uca. ərsəkdəl.

ərsək olmayan. atar - tutar.

tüzümün bax > **tüzüvün.**

tüzün **düzün. dizin. düzək. 1.** qonqalav. qonqalağ. məclis.

cələsə. **1. arayış. saman. 1. intizam. cərgə. 1.list. fehrist.**

əndeks. **1. düzək. məclis. cələsə. arayış. saman. intizam.**

cərgə. **1.qalı.**

- **düzün düzün:** sıra sıra. qatar qatar.

tüzün **düzün. dizin.** siyahi. əndeks. fehrest.

- **söz dizini, düzünü:** nəhv. tərkib. sintaks.

tüzün **düzün. tüzük. 1. hizur. 1. hazir. 1. düzülmüş. nəzm.**

intizam. **1. düzən. qural. gedişat. 1. öz. kök. soy. soylu.**

- seçgin. əğməhən **1.** uysal. yumuşaq xuylu, davranışlı. **1.**
tözün. təknil. kamilən. həqiqi.
- **düzün silik:** (**silik:** bakirə). tüzün. soylu. əsil. nəcib. bütün.
- tüzünə** **düzünə. düzcə. 1.düzinə.** dücün. onikilik sayı. **1.** düz
olaraq. **1.** düzcəsi. doğrusu. qıssası. qıssası. kəsəsi.
kəstirməsi. özəti.
- tüzünləy** tamamən. dosdoğru. doğruca. doğrudan.
- tüzünlü** **düzünlü. dizinli.** əndeksli. fehrestli.
- tüzünmək** **düznmək.** süsənmək. süslənmək. bəzənmək.
- tüzünmək** **düzünmək.** düzənmək. süslənmək.
- tüzürmək** **düzürmək. 1.** tüzərmək. düzərmək. düzəlmək.
saflanmaq. hamarlanmaq. - yer **tüzürdi. 1.** düzərmək. (ü
< > a) dazatmaq.
- tüzürü** **düzürü.** dizili. silsilə.
- tüzüsüz** düzənsiz. başsız. dağıq. dəriksiz. tərtilsiz. nəzmsiz.
- tüzüş** **düzüş. 1.** bəkit. bəkiş. sağış. sağman (> saman).
sahman. həcər. **1.** uyquş. onğuş. unğuş. axınc. axış.
axınış. süzüş. tənqiş. tənqəş. uyqun. mutabiq. muvafiq.
- tüzüş** **düzüş. diziş. 1.** dizi. düzü. düz. düzgün. dizik. düzük.
düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin. düzün.

dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
 dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
 qatar. doğru. qoynı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu. onar.
 yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. qanı. yaraq. yasa.
 yasay. yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm.
 nizam. tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitı.
 qılıq. uyuş. yapım. saxt.). **1. dəriş.** ərit. ərim. əğit. əğim.
 əğış. əğriş. əğiti. əğitim. əğitmə. görgü. əki. əkit. əkim.
 öküt. öküş. yetişik. yetşik. yarıq. tərbiyə. tərbiyə. ədəb.
1. islah.

tüzüşcü

düzüşcü. düzüşməçi. düzəçi. düzgəc. doğruc. yeğçi.
 yeğič. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyichi. iyicil. iykuc. iykuçu.
 iyukuç. eyichi. eyicil. eykuc. eykuçu. eyukçu. islahçı. ilərçi.
 iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

tüzüşev

düzüşev. düzüşöy. islahsevi.

tüzüşlük

düzüşlük. düzgünlük. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq.
 tutaşlıq. uyumluq. uyuşluq. uyqunluq. bağdaşlıq.
 insicam. münşəcəmlik.

tüzüşməçi

düzüşməçi. düzüşcü. düzəçi. düzgəc. doğruc. yeğçi.
 yeğič. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyichi. iyicil. iykuc. iykuçu.

iyukuç. eyiçi. eyiçil. eykuc. eykuçu. eyukçu. islahçı. ilərçi.
iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

tüzüşmək **düzüşmək. sikişmək. sevişmək.**

tüzüşmək **düzüşmək. tizişmək. düzləşmək. түzəşmək. qatarlaşmaq.**
tirgəşmək. ardlaşmaq. dalba dal sıralaşmaq, sıvraşmaq.
sıvıryaşmaq. doğrulmaq. yaşlaşmaq. təkləşmək. - yeri
təkəşlə.

tüzüşməz **düzüşməz. düzəlməz. iyləşməz. olquşmaz. islah olmaz.**

tüzüşöy **düzüşöy. düzüşev. islahsevi.**

tüzüşsuz **düzüşsuz. düzgünsüz. tutumsuz. tutuşsuz. tutarsız.**
tutaşsız. uyumsuz. uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz.
bağdaşsız. münəcəmsiz. insicamsız.

tüzüşsüzlük **düzüşsüzlük. düzgünsüzlük. tutumsuzluq. tutuşsuzluq.**
tutarsızlıq. tutaşsızlıq. uyumsuzluq. uyuşsuzluq.
uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. bağdaşsızlıq.
münəcəmsizlik: insicamsızlıq.

tüzütə **düzüdə. davamda. davamlı. uzalış. yolda. yolad.**

tüzütüzü **düzü düzü. dizi dizi. qaç qaç. qaş qaş. qaçaq qaçaq.**
qaşaq qaşaq. sıra sıra. - **qaç qaç, qaş qaş olmaq:**
dizilmək. düzülmək. yığınmaq.

tüzüvən	düzüvən.dizivən. 1. müntəzəm. tərtibli. düzənli. dərli toplu. məzbut. 1. namuslu. dürüst. 1. açıq. anlaşılr şəkildə. sərih.
tüzüvün	açıqca. anlaşılr şəkildə.
tüzüvünləy	aralıqsız. arasız. birbiri üstünə. teyxa. lap. həp.
tüzüyazı	düzüyazı. diziyazı. 1. sürəli yayımlarda, tikə tikə yayınlanan yazı, iş. 1. nəsr. mənsur. qarayazı.
tüzüyə	düzüyə. - bir düzüyə: həməən. arasız. elə o çağ. - həməən söylər.
tıxan	tıxan. dərli toplu. çevik. iti. soxan. - tıxan gəldi tıxan gətdi.
tıxanlıq	tıxanlıq. itilik. çeviklik. bacarlıq. biliş.
tıxanıq	tıxanıq. durqun. dolama. tutqun.
ürqümə	ürkümə. kürümə. açqınma. qaçqınma.
u	{ < > i. - düzün < > dizin. }- tuzun < > tizin: elbaşı. kədxuda. - uzu < > izi: yana. tərəfə.
u	u < > ü.
u	udu. ud. uyqu.
ubanmaq	abanmaq. gizlənmək. - oğruya tay ubanma , görcək işdə yubanma.
ubut	uvut. ar. ədəb. təvazü. alçaq könüllülük.

uc

1. dib. bitiş. son. - dadlı varmı sonu olmaya acı: varmı xoşluq yat olmaya ucu. - qoca havax inanar gücünə, çünki onun ömrü yetmiş **ucuna**. - sərxoşluğun **ucuna** ərmişti. **1. uç. sonuc. nəticə. son. 1. ərin. qırağ. 1. baş. təpə. sapın ucu. 1. ömrün ucu. uzaqlığı (başlanğıçla bitimin ortası: uzaqlığı).**

- yolun **ucunda**. - toprağın **ucunda**. **1. iti. sivri. dar. kəsici olan. 1. ötür. qıraq. səbəb. illət. - ucundan:** üzündən. ötür. öteri. üçün. **1. ucra:** qıraq. qıyı. uzaq. sınır. mərz. - həyətin **ucu. - ucları** bərkitdilər, türk bəyləri yola düşdülər. - yalanın **ucu** olmaz, söylədikcəndə hiç tükənməz. **1. sınır bəyliği. sınırdə yerləşən topraq. 1. son. bitim. sınır. qıyı. 1. hərhanki bir nəsnənin sivri qismı. 1. yan. qanadı. qol. cinah. 1. təpə. sınır. doruq. yüksəklik. yüksək yer. 1. qıraq. sahil. iriciq. ırçiq. 1. uca. sınır. hədd. limit. 1. nərsənin sivri təpəsi. baş. - iğnə, qazıq ucu. - məmə **ucu. - uc uca:** baş başa: uzunasına. - dirəkləri uc uca (başbaşa) düz. - **ucdan uca:** başdan başa: çoxdan aza. ifratdan təfritə. - bir ucdan bir uca: bir başdan bir başa: boyuna. bir yandan bir yana. - ucun ortasın bulmaq: kəsdirmək. baş açmaq. qərar vermək. - **ip ucu:** sərişdə. - **ucunu bulmaq:** yolun tapmaq.**

həll etmək. - **ucu bulunmaz**: çətin, işgilli sori. - **burunucu**: çox yaxın. - **dilin ucunda olmaq**: yadında olubda, söylənməkdə qaçırılan nərsə. - **ucun qaçırmaq**: bir sayıda, hesabda çaşmaq. - **uc vermək**: ucarmaq. çıxmaq. bitmək. **1.** qırax. yan. **1.** son. qayət. müntəha. - **ucuna** vardıq. **1.** burun. tikə quşə. - qaranın dənizə girmiş bir **ucu**. **1.** üz. səbəb. illət. - sənin **ucundan**. - istək **ucundan** yaxından qalan. **1.** yatmış kişinin yastıq yanı. - canbəsərin **başucuna** keçib oturdu. **1.** yan. ağız. qıraq. qıyı. kənar. - çurum ağzı. **1.** burun. rə's. - şamın burnun qır, kəs. - dənizə irəliləmiş. - birinin başucuna tikilmək: yanından ayrılmamaq. - **ip ucu**: yol başı. səriştə. **1.** dağlıq, daşlıq qara uci. alçağına "**dil**" deyilir. **1.** zirvə < sivri. - dağ təpəsinin sivrisi: zirvisi: barmaq. **1.** qıyı. nahiyyə. **1.** tuş. tuc. amac. hədəf. **1.** son. zaval. - boyda nə **uc** var: elə zaval yoxdu. - **ucu** yox bir ağrıya düşdük. **1.** türklərin qələm yaptıkları bir ağac. - **uc ağacı**: qələmlik, çəliklik, işdəlik kimi nələr düzəldilən ağac. **1.** bir nəsnənin tükənməsi. bitməsi. ucu. qınar. kənar. - **uc el**: sınır. sınırdaki el. **1.** sırt. arqa. uca. **1.** axır. son. təpə. zirvə. top. dümsək. alanğ. yüksək.

- **uc vermək**: baş vermək. tomurlanmaq. - **uc dartmaq**:

böyümək. açılmaq. sökülmək: bağı başı uc verdi.

- barmaq **ucları**: arnaq. ərnək.

- **başın ucu**: tatraq.

- **gözün qulağa sarı, dışar yana olan ucu**: quyruq. - gözünün **quyruğ** ilə baxırdı.

- **uc uca**: qulaq qulağa.

- arabanı qulaq qulağa sokağa soxdum. - **ucdan uca**: yandan yana.

- **ucunu qulpun itirmək**: şaşırıb qalmaq. hardan tutacağı bilməmək.

- **sivri uclu**: ərsay: iti. çivri. ərsay: iti. çivri.

- məmənin **ucu**: **sivək**.

- **ucdan uca ölçmək**: tutamlamaq. qarışılmaq. arşınlamaq. ölçmək. miyçalamaq.

- **uci kəsik**: qıyıq. qıraqlı. kənarlı. qıvırma. qapırma.

- **ucuna** başına, varmaq: başqarmaq.

uc

1.sınır. qısıt. hidud. sərhədd. qıyı. qıraq. qayı. kənar.

sahil. 1.zirvə. təpə, dağ, nərsenin ən yüksək yeri, ucu.

duruq. doruq (1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur: düğün.).

üstüq > estiğ > setiğ (fars). kərəmpə. çıxat. 1.yön. tərəf.

sərhədd. hədd.qırağ. 1.quyruq. 1.atış. rəmz. - ucu nədir:

rəmzi nədir. 1. son. bitim. - **işin ucu**: 1.işin sonu, bitimi. 1.

işin kökü, kökəni. 1.üstük > estiğ. setiğ (fars). ucalım.

yüksəlim. qalxım. siud. zirvə. uruc nuqtəsi. təpə, dağın,

böyük nərsənin ən yuxarsı, ən yüksək yeri, ucu. yuxar.

kərəmpə. baş. təpə. çıxat. duruq. doruq (1. < durmaq. 1.

< tuqur. toqur: düğün.). qullə.

- **işin ucu birinə toxunmaq**: o işdən dolayı birinə kəsre, zərər

vermək. 1. çalaq. qalaq. burun.

- **incə qayışlardan olub, saç kimi hörülüb, uc bölümündə**

düğünlənmiş, qamçı çeşiti olan şallaq:qırbaç. qırbaş. qırbiç.

çalava. çalva.

- **başuc**: başqat. başçət. başxət. sərhəd.

- **burun ucu**: qalaq.

- **burun dəliyi**: qalaq. kavlaq.

- **ipin ucun qaçıрмаq**: ölçüyü, düzüyü itirmək.

- **qulağ ucu**: saymamazın. önəmsəməyin. önəmsəməzin.

- **ayaqucu**: ayaq yönü, tərəfi.

- **təmrənli, uclu ox**: yağlığ.

- **bayraq göndərinin (ağacının) ucundaki bağ, tuğ**: bağırıcıq.

- **bir ucdan bir uca**: başdan başa.
- **uclardan biri**.
- **ucu əğri, çəngəlli**: ayqıt. əğric. əğic. çoğan. çovqan.
çövgən. çöngən. çevrik. çevik.
- **sivri uclu, çəlik qələm** murç. qurc. qurç. əldəmiri.
- **məmə ucu**: əmzik. - **ucu qıvrıq, sarıq burun**: qaqa burun.
- köprü **başı**.
- **dil ucu**: yalnız sözdə, söz olaraq.
- **göy ucu: göy qapısı**: üfük.
- **məmə ucu**: bıdıq.
- **uclardan biri**: uc. baş.
- köprü **başı**.
- **ucu ucuna çatmaq**: dar yetişmək.
- **ucu ucuna**: dar. daradar. çətinliklə. güclüklə. qırtıqtına.
zorluqla. güclüklə. ancaq. darı darına.
- **oxun ucu**: təmrən. dil.
- **dilinin ucunda olmaq**: anıbdə (xatırlayıbdə) yalnız
söyləyəməmək. - **uc uca**: əl əldə baş başda.
- **açıq, gərgin durumdakı qolların, barmaq ucları
arasındaki aralıq, məsafə**: qatman. qulaç. qolaç.

- ağacdan yemiş toplamaqda işlənən, ucu əğri soba, ağac: qarağı. gəlberi.
- çirit (çəlik çomaq) oyununda ucu əğri ağac: çevgən. çovğan. çoğan. qarağı.
- nərsnin ən uc bölümü, ən sonu: qara doruq. həddi nəhayi. nəhayət. axir.
- ucu sivritilmiş nərsə: qarquc. qarqıç.
- əlin başbarmağıyla, sərçə bamağın ucları arasında olan aralıq: qarış. arşının üçdə biri.
- ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac): qarqa. qarqı. qarqu. qarquc. qarqıç. ərsin. əğsin.
- iki ucu poxlu dəğənək: çözümlü zor iş.
- iki yandan, ucdan: iki başdan.
- incə, ucları yuvarlaq qaş: qələm çaqrı.
- ip ucları verərək sezdirmə: çıtlatma. simgə, işarə, imrə, ima ilə anlatma.
- ip ucu: iz.
- nərsəni ilməkləmək, bağlamaq üçün, ucu əğri dəmir tikəsi: qataq. qadaq. qanca. çəngəl.
- nərsənin boyun kəsməmək üçün, ucun qıvrıb tikmək:

qəddəmək. qatamaq qadamaq. qıytamaq. qıyıqlamaq.

qıvırtmaq. qıvırtmaq.

- **ucu çəngəlli balıq avlama qarğı** (qıca. neyzə.). **çəşiti**:

zıpqın çıpqın.

- **ucu qançalı (çəgəlli) dəğnək, sap**: qaqıç. qaqış. qaqınc.

çapa.

- **ucu sivir, soba, qoynıq, qoynuq (məxruti) börk**: qalpaq <

qablaq. qaplaq.

- **ucu sivri, başa doğru genişlənilib, yuvarlaq uşaq**

oyunçağı: qatıp. qotıq. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq).

mazalaq. bazalaq. pazalaq. topac.topaq.

uc

- **ucu qırağı yok**: uşu qıyırı yok. əngin. çəksiz. şəksiz. çıksiz.

geng daşa. imgir.

uca

asğa. başqa.

uca

ur. ür. ör. or. ürük. uzaq. uzun. bax > **uz. 1. oca.** dik > tiğ

(fars). hər nəyin ucu, yüksək yeri. göütün üstündəki uclu

olan sümük. quyruq soxumu. uclı. uclu. sivir. ərsəng.

sevincək. şad. fərəhli. sivrilib, itilib duran. ağta. ağıt.

adaq. adax. yüksək. ula. ulu. yura. yoxuş. dik bayır. çox

hündür yer. ataq. hündür. - **ərsəng gülüş**: qıs qıs. ucadan

gülüş. - **ərsəngli ərsənglə**: sevinə sevinə. fərəhli. fərəhlə. -

ucalığın ölçmək: durqulamaq. **1.** ağız. hündür. asuq. isuq. hündür. **1.** incə. ulac. alça. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm. həlim. bilən. **1.** arxa. **1.** yücə. ilun. ulu. yük. yuxarı. hündür. asqa. asqala. çıxıntılı. yanaşılmaz. qayalıq dağ.

- **uca daş:** asqa taş. - uca dağ: asqalan: göylərə doğru yüksələn. **1.** göt. almacıq. pöçlük. omaca. arxa. pöç. oturaq yeri. sağrı. kalça. uyluğun üstü. - belı incə, ucası

uca, alnı açıq, qaşı çatıq. - **uca gəmiyi:** qalça sümüyü. qıynaq. yumru gəmik. omca gəmiyi. **1.** daras. yüksək. ərsək. dik. çıxıntılı. yoğarı. kəttə. egizbiyik. qoca. qovzaq. düz. unqınqırğa sümükü. **1.** sivri. kəsgin. ərsənğ: fərəhli. şad. sivri uclarıyla duran. - **uca gül:** ərsənğ gül. qıs qıs. - **sivri uclu:** iti. çivri. **1.** qoruma. himayə. arxa. **1.** uc. sınır. hədd. limit. **1.** kəndini aşmış. yüksək. ulu. **1.** əmzik. **1.** ara. göt. **1.** onurqa gəmiyi. bel gəmiyi. **1.** boy. kökşün. qoca. yaşlı. oc. uçaraq. yüksək. **1.** sivri. **1.** kəslin. uzun. **1.** soba. yüksək boylu. daylaq. **1.** çatır. çatarlı. rəsa. yüksək (**y**) üksək. uksek. hündür. **1.** taq. baştaq. eyvan. yapının yüksək yeri. yapıda yüksəklikdə tikilən yer. **1.** quyruq.

- **uca şişman:**.. bodur boylu.

- **ucamda dur**: dalımda dur. arxamda dur. mənə sığın.

- gören kim durub onun **ucasında**: arxasında.

- **ucasız**: arxasız.

- **uca yer**: ur. - **alçaq uca**: çağırçıqur. atar tutar.

uca

yüce. 1. **ucaq**. **yüce**. **yücek**. sayqıq. sayqılı. uluğ. ulu.

böyük. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli.

izzəti nəfslı. 1. **ucaqlı**. boylu. boyqul. yuxar. yüksək.

irtifa'lı. mürtefe'. 1. qala. mürtefe'. 1. tıras. duras. yuxar.

yoxuş. yüksək. çıxış. ulu. böyük. əzəmətli. yal. yorğa.

üce. yüce. yüksək. ala (# **bala**). böyük. büyük. ulu. başıq.

uzun. al. yüksək. ali. boy vermiş baş çəkmiş. ulu.

- **uca divan**: ali divan.

- **dik, uca yer**: kətil kötül.

- **uca tanrı**: böük tanrı.

- **yüksək, uca səsle**: açıqdan səslı.

- **uca yer**: qopa. təpə. yuxqar.

- **bilməmişdə, bilirmiş kimi ucadan danışmaq**: qarından, qursaqdan atmaq.

- **çox uzun, uca**: qatı boylu.

- **yüksək, uca, sarp, qaylıq yer**: qaşqar. qaçqar.

- **uca yer:** ucut. ucuv. ovc.

- **uzun, uca səğəli ayaqqab:** qalxıc. qalxuc. qalxılı. qalılı.

qalıc. qalış. qalınc.

ucaq **uca. yücə. yücək.** sayqıq. sayqılı. uluğ. ulu. böyük. üstün.

üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfslı.

ucaqarlıq **ucalıq.** tiklik. diklik. böyüklük. ululuq. qurumluq.

görkəmlik. taptapaqlıq. çalımlıq. əzəmət. ehtişam.

kibarlıq.

ucaqlı **uca.** boylu. boyqu. yuxar. yüksək. irtifa'lı. mürtəfə'.

ucaqlıq **ucalıq. yücəlik. 1.** boy. boyuqluq. yuxarlıq. yüksəklik.

irtifa'. mürtəfə'lik. **1. yücəklik.** üstünlük. böyüklük.

sayqıqlıq. sayqaq. uluğluq. ululuq. böyüklük. üstünlük.

üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.

ucal zulaq. iz.

ucalan çıxıcı. ulalan.

ucalıq **1.** ucluq. **1. ucaqarlıq.** tiklik. diklik. böyüklük. ululuq.

qurumluq. görkəmlik. taptapaqlıq. çalımlıq. əzəmət.

ehtişam. kibarlıq. yaşlılıq. böyüklük. qocalıq. ululuq.

yuxarlıq. böyüklük. yüksəklik. üstünlük. ülviyyət. **1.** irtifa.

qala.

- ucalıq** turq. boy. boyut.
- **ucalığı olmayan**:. yastım. yassı. yayvan. alçaq. əğik.
- ucalıq** **ucaqlıq. yücəlik. 1.** boy. boyuqluq. yuxarlıq. yüksəklik. irtifa'. mürtəfe'lik. **1. yücəklilik.** üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. uluğluq. ululuq. böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.
- ucalıqla** **ucaqıqla. ucqayla. yücəliklə. yücğəliklə. yücəkgin.** ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böykülüklə. üstünlüklə. üsütşüklə. üsütlüklə. nəcibənə. şərəfətməndənə. şərəfliklə. bozorqvarənə. əsilənə. əsalətlə.
- ucalıqla** **ucalığla. ucqayla. yücəliklə. yücğəliklə. yücəkgin.** ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böykülüklə. üstünlüklə. üsütşüklə. üsütlüklə. nəcibənə. şərəfətməndənə. şərəfliklə. bozorqvarənə. əsilənə. əsalətlə.
- ucalım** **ucalış. 1. ucalma. ulalma. ulalış. ulalım.** yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. osurma. osuruş. osurum. üslənmə. üsləniş. üslənim. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım.

yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım.
 ərkinmə. ərkiniş. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim.
 gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim.
 ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft. **1.**
 kərəmpə. üstük > estiğ. setiğ ^(fars). uc. yüksəlim. qalxım.
 siud. zirvə. uruc nuqtəsi. təpə, dağın, böyük nərsənin ən
 yuxarsı, zirvəsi, ən yüksək yeri, ucu. yuxar. baş. təpə.
 çıxat. duruq. doruq (**1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur:** düğün.
). qullə.

ucalır başalır. - könül endirən **başalır (ucalır)**, baş endirən **basalır**
 (basılır).

ucalış bax > **ucalım**.

ucalma bax >. **ucalım**.

ucalmaq **1.** başalmaq. (**# basılmaq**. basılmaq). - könül endirən
başalır (ucalır), baş endirən **basalır** (basılır). **1.** sərilmək.
 boylanmaq. təkinləşmək. təqinləşmək. anıtlaşmaq.
 yadiqarlanmaq. abidələşmək.

ucalmaq **1.** uzalmaq. azıtmaq. uzanmaq. boy atmaq. **1.**
 yüksəmək. uzanmaq.

ucaltı yüksəlti.

ucaltma	- qarqışlar qocaldır, alqışlar ucaldır .
ucaltmaq	1. qoparmaq. qaldırmaq. 1. yükəltmək.
ucaltmaq	yücəltmək . 1. ideallaşdırmaq. 1. qalxındırmaq. qoğzamaq. genişlətmək. açıqlatmaq. gəlişirmək. abadlamaq. osturtmaq.
ucam	1. arxam. 1. sığıncaq. pənahqah.
ucar	ucraq. hicran. ayrılıq.
ucarmaq	ucrmaq . uc vermək. çıxmaq. bitmək.
ucatan	ucadan . usadan . astın. sutun. situn. dursat. dirək.
ucatım	uçatım . qaldırım . qalatım . qaqatım . dikətim . tikətim . yüksətim . bir nəyə görə qalxınmış nərsə.
ucatmaq	- çox ucatmaq : ululatmaq. ulğutmaq. uluqutmaq. ilahiləşdirmək.
ucbəyi	mərzban. subəyi. sınır güdü.
ucbəyi	nəvvab. səhəd əmiri.
uccu	çətçi. çəkçi. çəkic. ucraçı. sınırçı. mərzban.
ucculuq	aşırılıq. ekstiremlik.
ucib	ucib . sığ.
ucıp	ucib . sik. çüv.

- ucqar** (uc: qırax. yan + qar). 1. olduğu bulunan yerə görə lap uzaq, yan yer. sınır. hədd. 1. dışarı. uzaq yer. ucra. yalnız. tək. uzaq.
- ucqar** **uzqar**. 1. **uzuq**. **uzuc**. qətə. qata. xə. cızıq kimi uzanan nərsə. sınır. sinqir. izəc. izgər. 1. uzqaq. uzqar. ucqar. ırqa. ırqaq. ıraq. ayra. ayraq. yarıq. yarqaq. uzaq.
- ucqarlıq** **uzqarlıq**. **uzaqlıq**. **uzqaqlıq**. ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq. ayraqlıq. ayrılıq. yarıqlıq. yarqaqlıq.
- ucqayla** **ucalıqla**. **ucaqıqla**. **yüceliklə**. **yücgəliklə**. **yücekgin**. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üstüşüklə. üstütlüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şərəfliklə. bozorqvaranə. əsilanə. əsalətlə.
- uclamaq** tuclamaq. tuşlamaq. 1. amaqlamaq. hədəfləmək. 1. dəyrələmək. dəğrələmək. idarə etmək.
- uclanmaq** 1. nərsənin ucu baş vermək, çıxmaq. 1. uclara ayrılmaq. inşiaab olmaq. - partiya **uclandı**. - ölkə birliyi **uclandı**.
- uclatmaq** dirisəmək. dirətmək. mütəvəccih etmək. yönətmək. - topları düşməna **dirisə**. - nə mənə gözlərivi dirisəmişən. - yel batıdan doğuya **dirisəyir**.

- uclı** **uclu.** 1. uca. sivir. 1. burunlu.
- uclıb** (çul çuva tikməkdə işlənən) qalın qənəf, iplik.
- uclu** 1. çərkəs. yantaq. tikən. ucu iti, biz nərsə. 1. uclı. uca. sivir.
- uclu** 1. sınırlı. qısıtlı. hidudlu. sərhəddli. qıyılı. qıraqlı. qayılı. kənarlı. sahilli. qıraqlı. kənarlı. 1. yönlü. yanlı. - **iki uclu:** çataç. iki qutblu. baykolar.
- **bol sütlü, yağsız, yalnız uclu quyruqlu qoyun çeşiti:** merinus ivəsi.
- **iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış:** altından qaçıla bilən yol. kəsintisiz. kəsiniksiz. kəsərlik daşımayan. qaypaq. qaçamaqlı. qərarsız.
- **iki yanlı, uclu:** iki başlı.
- **od qarışdırmağa, götürməyə əğri uclu, dimdikli dəmir çubuq:** qarağı. maşa.
- **gənəlliklə ucu əğri arac:** qarqacuq. qarqacıq. qarqaburnu. qarqaburun.
- ucluq** (< uc). üçlük. kələk. tələ. üç dalın başın, dəmirlə birbinə qovuşduraraq qurulan tələ.

- ucluq** **uctuq. 1. ucalıq. 1. burştuq. > müştük.** siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux.
- **ox ucluğu:** təmrən. başaq.
- ucra** **1. dik. uzaq. uc yer. pərt. qırax. sınır. 1. qıyır ətək. sapa. 1. sapa. sapaq. qıraq yer. qaladan, şəhərdən dıŝ. çet. yan.**
- ucraçı** çəkic. çətçi. ucçu. çəkçi. sınırçı. mərzban.
- ucraq** **1. qıraq. kənar. 1. ayrılıq. hicran.**
- ucramaq** **1. ucarmaq. uc vermək. çıxmaq. bitmək. 1. düşümək. sataşmaq. uğramaq. qarşı gəlmək. qarşılamaq. sarkamaq. sarılmaq. raslamaq. tuşlamaq. - dağ dağa ucramaz, kişi kişqə ucrar. 1. tuşlanmaq. görünmək. buluşmaq. tapışmaq. raslaşmaq. təsadüfləşmək.**
- ucraş** uçru. uçruş. yoluğ. irtibat. yaxınlıq. vəslət.
- ucraşmaq** **uçraşmaq. 1. yoluğmaq. qavuşmaq. yetişmək. tapışmaq. 1. qarışlamaq. 1. raslaşmaq. görüşmək. təsadüf edmək.**
- ucraştırmaq** **ucraşdırmaq. qarşılaşdırmaq.**
- ucruşmaq** uçruşmaq. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq. qucullaşmaq.
- ucsuz** - **ucsuz bucaqsız:** kərənsiz. < **kərmək** (> bikəran ^(fars)• bikəranə ^(fars)). yansız. qıraqsız. sınırsız.

- ucsuz** **ucsuz bucaqsız.** engin. ingin. çaxınsız. ölçüsüz. qıtsız. sınırsız. sonsuz. çəksiz. çəkəsiz. çəkləsiz. çənəmsiz. dəngəsiz. sarımsız. açıq. azad. bağısız. alarqa (< al: böyük). ğeyri məhdud. ğeyri məhdud. qıraqsız. qayısız. sınırsız. qıtsız. hidudsuz. sərhəddsiz. qıyısız. kənarsız. sahilsiz.
- **ucsuz bucaqsız:** genişcə. çox geniş. ingin. engin. göz alabildiyyə.
- **ucsuz bucaqsızlıq:** inginlik. enginlik. çəksizlik. hədsizlik.
- uctan uca** **ucdan uca.** başdan başa. - qırdı şəhri **ucdan uca** \\\ nə iyid qoydu nə qoca. - **ucdan uca** döşənmiş döşəklər. - xəznə dolmuş mal ilə **ucdan uca.** - eşittiklərimi **ucdan uca** söylədim mən. - cihani gəzə **ucdan uca** \\\ görmüş hər kimsə var uşaqdan qoca.
- uctan** **ucdan.** büsbütün. dibdən. tamamiylə. - **ucdan** atmalısən: tamamiylə rədd etməlisən. - **ucdan** qırıb tamamladı.
- uctuq** **ucluq burştuq.** > **müştük.** siqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux.
- ucubınıq** qaq. incə. uzun adam. dik. olçoyğon. uluşığiy.
- ucuq** **uçuq.** son. bitiş. - iş **ucuğu.**

ucuqmaq	< > uçmaq.
ucuqmaq	uc vermək. ortaya çıxmaq. bəlmək. ucun ələ keçirmək.
ucun	1. acun. dünya. 1. ucda. sınırdə. qıraqda. ucbəyi.
ucun	acı. ağrı. sancı. - ucun ucun : bala bala. yavaş yavaş.
ucunmaq	utanmaq. yaçanmaq. sıxılmaq.
ucuntan	ucundan. üzündən. ötür. ötəri. üçün.
ucur	uçur. 1. çağında. vaxtında. uğur. bərəket. falın rast gəlməsi. 1. uçru. son vaxlar. 1. devir. dönəm. 1. uğur. qaraçuxalıq. bəxt. fürsət. tapuş. 1. uğur. acar. ahar (acar: iti. şüv. zuğ. şüt). 1. mürşid. şeyx.
ucuramaq	ucramaq. tuşlanmaq. görünmək. buluşmaq. tapışmaq.
ucut	ucuv. ovc. uca yer.
ucuv	ucut. ovc. uca yer.
ucuz	< > uçuz. {(< uzuç), bax > uzuç. uçsuz. ossuz. 1. azıc > azuc > acuz > ucuz. 1. uyuz (yava. dəğərsiz. alçaq) > ucuz}. 1. boş. boşar. bayağ. bərah. - çox bərah dəğərə almısan: bayağı, ucuz dəğərə. 1. çapa. çaba. müfdə. 1. dəğərsiz. 1. xor. alçaq. dəğərsiz. ərsöv. yüngül. kiçik. qısıq. əsgik. az. həqir. - ucuz kişi.

- ucuz** sust. ingin. engin. az dəğərli. alçaq. düşük. - **ucuz vermək**: əldən qaçırmaq.
- ağır al, **ucuz saxla**.
- **yaxcı** olan, **ucuz** olan qaçıla qalmaz: əldə qalmaz, satılar.
- ucuzçu** ucuzluq arayan.
- ucuzlamaq** < > **uçuzlamaq**. 1. boşuqmaq. boşarmaq. boşalmaq. enmək. düşmək. enilmək. 1. xor, alçaq görmək. korlamaq. alçatmaq. təhqir etmək. - bəy onu **ucuzladı**. 1. dəğər verməmək. aşağılamaq. xor görmək.
- ucuzlamaq** sustalmaq.
- ucuzlanmaq** bollanmaq.
- ucuzlanmaq** ucuz bulmaq. ucuz saymaq.
- ucuzlatmaq** 1. suslatmaq. 1. azaltmaq. indirmək. endirmək. düşürmək. düşürmək. əsgitmək. əksitmək. kəmitmək. kəmətmək. çıxdırtmaq. saldırtmaq. altaytmaq. ucuzlatmaq. iskonta, tənzil, təxfif, tənqil etmək. - bu ölçünü **endirin**. - könül **endirən** başalır (ucalır), baş **endirən** basalır (basılır). - ona qarşı özünü çox endimə. - endirilmədən ər olmaz, duzlanırsa, buz olmaz.
- ucuzlatmaq** boşlatmaq. enitmək. düşütmək.

- ucuzlu** - **ucuzlu ət** şorbasıda pis olmaz, aşçı yaxçı olursa.
- ucuzluq** 1.bolluq. çoxluq. 1.susluq.
- ucuzluq** uçuzluq. 1. dəğərsizlik. kiçiklik. alçaqlıq. həqarət. 1. toqluq. toxluq. 1. alçaqlıq. əcləflıq. iffətsizlik. 1. boşluq. bolluq. ucsuzluq. (**# qıtlıq**. azlıq. qırıqlıq. ağırlıq). - **ucuzluğun, qızılığın** gərək düşünmək.
- uç çək** çət. yaxa. qıraq. son. sınır. uc - bucaq.
- uç** - **uç!**: qazla!: qaç!. sürüş!. dəfol!. rəddol!.
- uç** **uc.** (? < **öt.** oskıs. oçkıç. uçkıç. uçar. uçaq.).
- uçə** < **uçra**. 1. çara. çarə. ot. darı. dərman. 1. neşə. uydurucu, uçurducu, uçdurucu, muxəddirə öğələr, maddələr.
- uçə** gövdə. tamamən qızarmış qoyun gövdəsi.
- uçəq** 1. uçurma. uçurtma. təyyarə. 1. çağ. dönəm. vaxit. 1. cənnət. 1. tuv. duv. sərxoş. pırlıtı. 1. uçqar. sarmaşan. sarılan.
- uçəq** əğri palan (< eyrpileyn < **airplane** (ingilis)i-). göy gəmissi. təyyarə.
- **dolmuş uçəq**: çarter. - **uçəq alanı**: uçəq havası.

- **uçaqın sürücü bölümündə olan danışıqları yazıb,**
qoruyub saxlayan qutu: gizli, qorucu qutu. qara qutu.

uçaqçı xələban.

uçaqşavar uçaqqoğan. təyyarə qoğan.

uçalavuş uçqalaq. qayğan.

uçan su uçanus. şələlə.

uçan 1. gəmi. iki yelkənli gəmi. 1. uçqan. uçucu. kiçik gəmi.
səfinə. 1. uçucu. quş. təyyar.

uçan **ötən. öçən. öçüşən. ötüşən. uçuşan. sönüşən. sönən.**
sonan. sonuşan. solan. soluşan. keçişən. keçən.
- **uçan vara** (əldən gedən) yaxınma, çıxmaz (girməz) yola,
taxılma, gəlsə qonağ, qonaqla, bilməz (izsiz) yola, alınma
(inanma).

uçanus uçan su. şələlə.

uçar 1. xəbər. uğur. hadisə. qəza. 1. qanıt. dəlil. 1. göğə
yaxın. tanrıya yaxın. dinli. dindar 1. uçarı. uçbaş. iti.
vurdumduymaz. 1. quş. 1. uçaq. uçkiç. uçkuç. 1. bazar.
1. möhlət. 1. gəmi. səfinə. 1 uçurma. 1. pərəndə. 1. boş.
gedər. qalmaz. sırğal.

uçar	quş. - uçarı çapqın : səfeh. - dikuçar : helikopter (hər çeşit yerdə, dar olsa belə, <u>dik uçub enə</u> bilən uçaq). - gün uçar: gün uçur : gün dinləndi. gün dinəndi. günenimi. günəni. günəndi. günəndi. gün batar. günəşdi. günbatan. gümənin. gömənin. batı. qurub. ğurub. - ipin dartsan qırılar, boş tutarsan uçar.
uçaraq	oc. uca. yüksək.
uçarı	1. iti. itik. ütük. çapqın. qırıq. həşəri. - uçarı çapqınlardandır. 1. əğrəti. müvəqqəti. - uçarı yaşam. uçarı çevrən. 1. uçar . iti. vurdumduymaz.
uçarı	1.havayi.hopba. nəfsani. 1.istəksil. aramançıl. imrənçil. dalqaçı. həvəsbaz. əğləngic. duyurçı. hobba.
uçarılıq	1.havayilik.hopbalıq. nəfsanilik. 1.səfehlik.
uçaş	alçaq uca yer.
uçat	ücrət. tər. müzd.
uçatçı	tərçi. muzdur.
uçatım	ucatım. qaldırım. qalatım. qaqatım. dikətim. tikətim. yüksətim. bir nəyə görə qalxınmış nərsə.
uçbaş	uçar. uçarı. iti.

uçqaq	avıncaq nərsələr.
uçqalaq	uçalavuuq. qayğan.
uçqalamaq	qaymaq. uçup gedmək.
uçqan	uçan. uçucu.
uçqar	uçaq. sarmaşan. sarılan.
uçqara	bəsituydurmaq. üstüngörü. əğikçe. gəvşək. istiqrarsız.
uçqaralamaq	üstüngörü yapmaq. üzdən baxmaq. bəsitə almaq.
uçqaratın	üstüngörü. gəvşək biçimdə. əğik alaraq.
uçqılanmaq	yumşaq, mülayim davranmaq.
uçquçluq	uçqucluq. yanılsayış. yanılsıma. yanılsama. xiyalat. ovham. ilüzyon.
uçqulu	uçub gedən.
uçqum	uçquduq. qıvılcım.
uçqun	1. qam. baxsı. kəndindən keçmiş. 1. qıvılcım. çaxım. çaqın. 1. coşqun. odlu. həyəcanlı. 1. qığo cılığım.qıvılcım. çaqmaq. çaxım. yaşın. ıldırım. çağılğan. yarğa. nayzağay. otık. - qar uçqunları: ləpə ləpə yağan qar. {uçqun: şiş. şişkinlik. ur}. 1. uçuuq. kəndindən keçmiş. 1. fədayi. ölüm ər. 1. qığılcım. od kimi. yalav. alov. 1. ocaqdan uçan od parçası. qığıcım. 1. kül. 1. soluuq. 1.

uçquruq. qıvılcım.

- **uçqunun qaqmaq**: külünü silmək.

- **uçqun bet**: soluq yüz.

- **uçqun bolmaq**: yüzü solmaq. rəngi atmaq. gücü tükənmək.

uçqun **uçğun**. qıǵo - cılǵım.

uçqunlu qıǵılcımlı. od saçan. səriüsseyr.

uçqunmaq 1. qozqalmaq. tozarmaq. tozqarmaq. 1. çəkinmək.
əsirgəmək. verməmək. verməmək üçün geri çəkmək.
qıymamaq. - ovcundaki çörəyi **uçqunan** insanlar. 1. bara
qoymaq. kırılmaq. iştibah etmək. - söz arası **uçqunmadın**.
1. kırılmaq. qayıxmaq. bara qoymaq. iştibah etmək. -
söz arası **uçqunmadın**. 1. ürkmək. qaçqınmaq.

uçqur 1. kəpənək < qapqanat. 1. qurşaq. kəmərbəd.

- **uçqur çözmək**: qurşaq, kəmərbəd açmaq. yaxınlıq etmək.

uçqur . {**uçqurmaq**: üşünmək. çəkinmək. qorxmaq}. 1. şalvarın
bəndi. çalt uçyan. çalasım çalasım uçan. uçağan. (şalvar)
ilərsük. igərşük. baǵ. bənd. tizmə. 1. < **iç qur**. tuman
baǵı, quşaǵı. iç baǵı. tuman baǵı ki beldə bağlanır. 1.
ölüm ər. fədayi. 1. ilgiç. ip örmək aracı. dartma. qayış.

lastik. **1.** iti gedən. - **uçqur** araba.

- **uçqur ev**:. tuman bağıının yeri.

uçqurmaq quşqurmaq. uçutmaq.

uçquruq uçqun. qıvılcım.

uçqutuq **uçquduq. uçqum.** qıvılcım.

uçlab qoymaq **uşlab** qoymaq.alı qoymaq. kaldırmaq. qalı qoymaq.
yibermaq.

uçma **1.** uçrum. **1.** gəmi. səfinə. **1.** yüksək. zirvə. dağın
uçması. uçma yokuşı. **1.** behişt. - **uçmalı** adam: behişlik
adam. **1.** uçuş. təyəran.

uçmaq **1.**qalxmaq. ağmaq. ağışmaq. **1.**bağ. cənnət. behişt. - **bet**
bəniş uçmaq: üz rəngi dəğişmək. **1.**qazlamaq. qaçmaq.
foslamaq. püsləmək. basıb gedmək. - **qazla!**: uç!: qaç!
sürüş!. **1.** qaçmaq. qoşmaq. sönmək. **1.** qaxmaq.
qalxmaq <> ağmaq. **1.** behişt. - uçmağa gedən (behişt
istəyən.), ölümə tablaşır.
- **göyə uçmaq**: çox sevinmək.
- **bənzi uçmaq**: rəngi sararmaq: bənzi atmaq.
- **gəmişləri fırlamaq, uçmaq, laxlamaq**: qanğıldamaq.
qaqnıldamaq. cılızlaşmaq. taxda tabağlaşmaq. ətsizşmək.

arıqlamaq.

- **gün uçmaq: gün uçunmaq:** gün dinlənmək. gün dinənmək.

gün enimək. gün ənmək. gün aşmaq. gün gümünmək.

gömünmək. gün batınmaq. gün batmaq.

- **gün batmaq, uçmaq, yaşmaq:** gün anasına qavuşmaq. gün

anaya qavuşmaq. gün anaya enmək.

- **uçmaq yolları: cənnət yolları:** miftahül cinan. özgürlük

dərsləri. qurtuluş öğütleri.

- uçurum başı, **uçmaq** öğrətir, dənizə dalma, üzmək öğrətir.

uçmaq

ucada olan (# **tamu:** aşağıda olan). uçmaq. cənnət. - bu

evdən əsdi əsən yellər \ sanasın verdi **uçmaqdan** imgələr. -

bu gerçəkdir yalançı görməz **uçmaq** \ yalançıya gərəkmez huri

qoşmaq. - bu məqami gər görsələr hurilər **uçmağdan** \ qoya

o **uçmağı**, bu **uçmağa**, uçmağ istəyə. - əcəlsiz ölən **uçmağa**

dalır. - əsirinəm qaqmağı neylərəm \ odundayam **uçmağı**

neylərəm. - görüm səni **uçmağa** düşəsən dərd əlindən. - iyne

yurdundan dəvə keçməyincə \ **uçmağa** girəməzsən. - necəki

hurilər **uçmağ** içi \ ağaclar həp donandı bağ içi \ rəhmət qılıp

mənə, sıratı keçəm, **uçmağa** girib şarabından içəm. - soyunup

uçdum girəli qoynuva yar sənini \ **uçmağın** nə olduğun onda

gördüm mən. - sözdən oldu uğrumuz (xeyr) həm şərrimiz \\
 sözdən oldu **uçmağ**u yeddi tamu. - tamu ayrılıq, **uçmağ**
 birlikin olsun. - tamudan tamuya yol var, **uçmaqdan uçmaqa**.
 - tanrım bizi **uçmaqa** düürştür, iriştir (əriştir). - **uçmağı** bəzir.
 tamuyu qızdırır.

uçmaq

uçqunmaq. öçmək. 1. gedmək. gedilmək. - ayrılmaq.
 qıraqlanmaq. düşmək. sönmək. yatmaq. - **uçdu** ərin
 öpgəsi. - tının uçsun: nəfəsin kəsilsin. - onu vurdu tinin
uçurdu: vurub nəfəsin kəsdi. - od odğuc bilə uçurmaz: od alov
 bla sönməz. - od **uçdu**. - öpkəni **uçur**: hirsivi at. - tinin uçsun:
1. nəfəsin kəsilsin. **1.** rəngin solusun. - göyə uç: havaya qalx. -
 quzu uçurdu: yerə saldı. - ər atdan yerə **uçdu**. - otuq, otğuc ilə
uçmaz: od, odu söndürməz. **1.** uçmaq. cənnət. **1.**
 təprəşmək. titrəşmək. səkrimək. sərimək. - gözüm **uçur**. -
 üreyim **uçdu**: üreyim töküldü. **1.** dalqınlanmaq. müztərib
 olmaq. **1.** yox olmaq. ölmək. aradan çıxmaq. - yuxum
uçdu: qaçdı. **1.** sönmək. - şam uçdu. **1.** səkrəmək. **1.**
 istəmək. tələb etmək. **1.** buğlamaq. - sıcaq yeməklər
 süyşə qabları **uçutmuş**: buğlatmış. **1.** qaçmaq. - yuxusu
uçdu. **1.** əsmək. - zağ zağ **uçur**. **1.** saldırmaq. çatmaq. **1.**

gizlicə yaxlaşmaq. yavaş yavaş yaxlaşmaq. **1.** oyun edmək. **1.** qaymaq. **1.** uçup gedmək. uçqalamaq. qaymaq. uçup gedmək.

- **buzda uçmaq:** buzda qaymaq.

- **çana bilə uçmaq:** qızaqla qaymaq.

- **sənqilçəkdə uçmaq:** salıncaqda sallanmaq.

- **uçdu küydü:** yerində yellər əsən.

- **uçqan ulduz:** qayan ulduz. meteor.

- **gözün uçması:** göz qıymaq.

- **ürəyin uçması:** çirpınmaq.

- **odun uçması:** odun sönməsi.

- **yardan uçmaq:** aldanıb bəlayə düşmək.

- **bənzi uçmaq:** bənzi atmaq: bənzi pozulmaq: sararmaq.

uçman çərxi fələk.

uçmaz - **qarqa uçmaz:** **qarqa səkməz:** ıssız, boş yer.

uçmuş **uçuq.** **1.** kəndindən keçən. kefli. **1.** qam. baxsı.

- **əğli uçmuş:** savuruq. abdal. çapıq. səfeh.

uçra (< **uc. uç**). **1.** açarı. uçurı. uçur. haçar. anlam. **1.** bağana. bahana.

- uçra** > **uça**. 1. çara. çarə. ot. darı. dərman. 1. neşə. uydurucu, uçurducu, uçdurucu, muxəddirə öğgələr, maddələr.
- uçral** uğral. olay. təsadüf. qəza. bəla.
- uçramaq** 1. genq qalmaq. şaşıb qalmaq. təəccüb edmək. - görə kimi **uçradım** qaldım. 1. öşirmək. söndürmək. 1. uğramaq. raslamaq. - gör nələrə **uçradıq**. - uğura **uçrasın**.
- uçraşmaq** **ucraşmaq**. 1. yoluğmaq. qavuşmaq. yetişmək. tapışmaq. 1. mulaqat, çağ düşmək.
- uçratmaq** **uçurtmaq**. ("uç" sözündə itilik, yeyinlik sağlanmışdır). 1. buğarlatmaq. təbxirlətmək. 1. nərsənin təpəsin vurub götürmək. 1. xarablamaq. 1. yoxaltmaq.
- uçru** 1. ucur. son vaxlar. keçmiş. ötmüş. mazi. 1. uçruş. ucraş. yoluğ. irtibat. yaxınlıq. vəslət.
- uçrucu** **uçrucu**. **uçuran**. **öçürən**. **öçürücü**. **öçürücü**. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrücü. köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı. yatırıcı. çəkici. çəkici. çəkicən. çəktirici. çəktirici. çəktirən.
- uçrum** 1. bərk, sarp, dik yer. yarıq. yarlı. 1. uçma.
- uçrumluq** carlıq (**c < > y**) yarlıq. yarılıq. yarı, yarığı çox olan yer.

uçruş	uçru. ucraş. yoluğ. irtibat. yaxınlıq. vəslət.
uçruşmaq	ucruşmaq . 1. içrişmək. biribirinə qoğuşmaq. quculaşmaq. 1. söndürmək. yatırtırmaq. - onun öpgəsin uçruşmaq gərək. - qızıb öpgəyib püsgürən, uçruşur bir gün.
uçsız	sınırsız. geniş. böyük.
uçtaqiç	uçtağiç . yonğuç. - qələm uclağiç :qələm tiraş.
uçtmaq	cənnət.
uçturucu	uçdurucu . uçurducu . (ç <> y) uydurucu . muxəddirə. - uydurucu , uçurducu , uçdurucu , muxəddirə öğələ , maddələr : neşə. uça < uçra. ötə.
uçub	- səni öpüb qoxlağa doyamadım , uçub getdin , bağlı yollar , varamadım .
uçucu	foslu. püslü. qazlı.
uçucu	uçqan. uçan. quş. təyyar.
uçuq	1. açıq . 1. uçmuş . kəndindən keçən. kefli. 1. qam. baxsı. 1. < uc . baş vermiş. qabarmış. qabarcıq. - dodağı uçuklamış . - dağın uçuğu . 1. qəşş. oğlancıq sayrılığı. sər'. - dili tutulmuş, titrəkə düşmüş \\ cinə qısılmış. uçuğ tutmuş. 1. gedmiş. qırıq. düşük. qaçmış. soluq. kiçik. cürə. cıncıl. 1. sönük. keçik. sönmüş. solmuş od. 1. salınmış, uçurulmuş

yazı, məktub. **1.** qabarcuq. çapuşək. çıfqan. **1.** viran. virana. xərab. xəraba. **1.** **uçquq.** ingi. tumağü. soyux dəğmə. **1.** **ucuq.** son. bitiş. - iş **ucuğü.** **1.** qabuq. taxıl qabuğu. qaypaq. güvənilməz.

- **uçuq bürtük:** içi boş taxıl dənəsi.

- **solqun, uçuq bəniz:** yamanbet.

- **uçuqlu buday:** içi boş buğday dənəsi.

- od qopuğu, **uçuğu.** çılğım. çırım.

uçuq

uçğuç. utuq. 1.qazıq. kəsgik. kəsgit. əsgik. naqis. **1.** dəri xəstəliyi. **1.**uçuqsı. çökük. sönük. soluq. qaba, iti olmayan. işıqlığı az. **1.** oynuş. uynuş. xiyal.

- **əğri büğri, utuq butuq, uçuq buçuq edmək:** əsgik. naqis. qazıq.

- **uçuq qazıq:** əğri büğri, utuq butuq, uçuq buçuq edmək.

uçuqlamaq

- **dodağ uçuqlamaq:** çox qorxmaq.

uçuqlu

uçuqlanmış. qəşşli. sarsaq. sərsəm. salıq. avara. dəli. şeytana vurulmuş. devə qapılmış.

uçuqluq

uçquçluq. yanılısayış. yanılısıma. yanılısama. xiyalat. ovham. ilüzyon.

- uçuqmaq** **ucuqmaq. (ç < > z) uzuqmaq. 1. yüksəlmək. 1. özün itirib rəh rufu saralmaq. 1. tükənmək. bitmək. 1. sonuna varmaq. sönmək. üzülmək. üzükmək. - odu uzut: uçut: üzüt: söndür. - çırax **uçdu**: yula uzdu: üzdü. söndü. keçdi. - onun qutu uçundu: üzündü. uzundu: söndü: yatdı. 1. bitmək. - iş **uçuqdu**. 1. çıxmaq. qırılmaq. sönmək. 1. {# **uçulmaq**. 'uç' sözündə "uçmaq: qalxmaq" la "uçmaq: yıxılmaq" anlamı var}.**
- uçuqsı** uçuq. çökük. sönük. soluq. qaba, iti olmayan. işıqlığı az.
- uçuqu dəprəşmək** uçulmaq. özünü itirmək. qəşş etmək. cin vurmaq.
- uçulamaq** 1. cüvləmək. yelin əsməyi. 1. öçülmək. sönmək. üçülmək. sönmək.
- uçultmaq** üçültmək. söndürmək.
- uçum** götürüm. çəkit. cəzəbə.
- uçumaq** uçmaq. cənnət.
- uçun** 1. < **uçuq**. solqun. 1. həyəcan. coşu. qızın. 1. **için**. səbəb bildirən bir ilgəc.
- uçun** **acun**. evrən. dünya. yeryüzü. - **arğuc ajun**. yalancı, aldatıcı dünya.

- uçunluq** **acunluq.** dünya malı. dünyalıq.
- uçunmaq** - **gün uçunmaq:** **gün uçmaq:** gün dinlənmək. gün dinənmək.
gün enimək. gün ənmək. gün aşmaq. gün gümünmək.
gömünmək. gün batınmaq. gün batmaq.
- uçunmaq** 1. uçqunmaq. qaçqınmaq. ürkmək. 1. həyəcanlanmaq.
coşmaq. odlanmək. 1. qorxmaq. qorxusundan özün
itirmək. rəh rufu saralmaq. - **uçunup** titrəyə düşdü. bəlanın
ağrısı, başına **üşdü** (yığışdı). - **uçundum** çün gördüm
heybətın anın (onun).
- uçunmuş** qorkmuş. məğlub.
- uçunturmaq** **uçundurmaq.** coşturmaq. qızışdırmaq.
həyəcanlandırmaq.
- uçunuv** coşu. coşqunluq. həyəcan.
- uçur** -. **gün uçur:** **gün uçar:** gün dinləndi. gün dinəndi. günəni.
günəni. günəndi. günəndi. gün batar. günəşdi. günbatan.
gümün. gömün. batı. qurub. ğurub.
- uçur** **ucur.** (< uc. uç). 1. açarı. uçurı. uçra. haçar. anlam. 1.
bağana. bahana. 1. devir. dönəm. 1. mürşid. şeyx. 1.
güd. zaman. vaxıt. xəbər. yanıt. {**uçurmaq:** xəbər vermək}.
- **uçursuz** qalmaq. - **uçur** yok: xəbər yok. - **uçursuz** yok

	olmaq: xəbərsiz gedmək. 1. casut. casus. xəbərçi. 1. iztirab.
uçural	uğral. olay. təsadüf. qəza. bəla. - belə bir uçural oldu. - uçurala düşdük. - uçural gedsin: bilan qayıtsın.
uçuramaq	uğramaq.
uçuran	uçurqan. mürşid. şeyx. qam. kam.
uçuran	uçurucu. uçurucu. öçürən. öçürücü. öçürücü. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrücü. köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı. yatırıcı. çəkitici. çəkitici. çəkitən. çəktirici. çəktirici. çəktirən.
uçuraşmaq	uğraşmaq. qarşılaşmaq.
uçurcaq	uçurcağ. - omuz uçurcağı: köpricik. tərquvə. - uçurcaq gəmiyi: toyuğun uçaq qanat gəmiyi.
uçuru	uçur. uçra. 1. açarı. haçar. anlam. - uçusuz sözlər. - bu işlərivə bir uçur qoy. 1. bağana. bahana. - bir uçar tapdıq. - uçar vermə onun əlinə. - uçarsız dögmək olmaz, ac olmasa yemək.
uçurqan	uçuran.

- uçurlamaq** uçramaq. anlam vermək. tocih edmək. - suçlarınızı uçramayın.
- uçurlan** - göy **uçurlan**, **boyalı ışıq saçan fişək**: tün fişəyi.
- uçurma** 1. uçurtma. uçaq. uçar. təyyarə. 1. yalan. boş. uydurma. ötrüklax. laf söz. 1. qorxu. uçur. çökür. təhdid.
- uçurmaq** < > **uçurtmaq**. {**üçürmək**}. 1. uçlatmaq. yəldirmək. yeldirmək. talaşlatmaq. salıvermək. saldırmaq. 1. qaçırmaq. göndərmək: məktub uçurmaq. ölkədən uçurmaq: eşiyyə salmaq. 1. uçutmaq. ucatmaq. yücətmək. qopatmaq. qapurmaq. çoxatmaq. mədh edmək. 1. sallamaq. qaydırmaq. 1. təhrik edmək. qışqırtmaq. saldırmaq. 1. öçürmək. söndürmək. 1. yelə vermək. tullamaq. söndürmək. 1. keçirmək. söndürmək. 1. düşürmək. yıxmaq. söndürmək. yatıtmaq. soluğunu kəsmək. - atda **uçurdu** onu. söndürmək. 1. üsürmək. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.
- uçurmaq** 1. qanatlandırmaq. 1. qoğmaq. qoparmaq. aparmaq. köçürmək. çökürmək. öçürmək. - **qoğuş** **uçurmaq**: təpgi, tə'sir ölçmək üçün uydurma sav, xəbər yaymaq. - **od uçurmaq**: yalın çıxarmaq.

- **sav uçurmaq**: həməən, gizlicə bildirmək.

- **istərsizcə paraları uçurduq**. yox yerə, icabsızca, vacibsiz xərclədik.

uçursamaq 1. uçurmaq istəmək. 1. qaçırtmaq. - ağır uyni **uçursadım**.

uçurtma 1. ucuna ip bağlayıb uçurtulan nə. yeləcək. yelləcək. bərdüvan. 1. uçurma. uçaq. təyyarə.

uçurtma kağızquş: yasıtquş: yasıtdan (kağızdan) düzəlmiş, sap bağlanaraq, yelə tutulub uçurlan uşaq oyunçağı. oxlalı. bərdüvan. badbadək.

- **böyük uçurtma**: qasnaqlı.

- **uçurtma çeşiti**: qasnaqlı.

uçurtmaq 1. dağıtmaq. - salqın yarpaqları **uçurtdu**. 1. coşdurmaq. iti iti qaçdırmaq. - atı uçurtdu. gizli gizli işləmək. - nə uçurdusan. 1. qızbazlıq etmək. - uçurtmaqa çıdıq. 1. iticə qırmaq, qoparmaq. 1. yoxlamaq. yox etmək. xərablamaq. 1. əldən çıxartmaq. qaçırtmaq. 1. **uçratmaq**. buğarlatmaq. təbxirlətmək. 1. uçlatmaq. yeyin götürmək. göttürmək. iti çatdırmaq, ulutmaq. çalqutmaq. çarpıtmmaq. - xəbər **uçurtmaq**: casıtlamaq. 1. öçültmək. söndürmək.

- uçurtmaq** **öçürtmək.** 1.çökürtmək <> köçürtmək. söndürtmək.
yatırtmaq. çəkitmək. çəkirtmək. 1.qoparılmaq. dağılmaq.
qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. zıplamaq. atılmaq. -
dinamitlə atılmaq. uçurtmaq. 1.üzdürmək. keçirmək.
aşırmaq. alğıtmaq. atlatmaq. durdurmaq. savışdırmaq. -
baş ağrımı geçirdi. 1. qaratmaq. qaraltmaq. söndürmək.
rahatlamaq.
- **quş uçurtmaq:** oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq.
oysanmaq.
- uçurucu** **uçrucu.** 1. uçuran. öçürən. öçürücü. öçürücü. çökrən.
çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrücü.
köçürücü). söndürücü. söndürücü. söndürən. yatıran. yatırıcı.
yatırıcı. çəkici. çəkici. çəkicən. çəktirici. çəktirci.
çəktirən. 1. uçurucu. uçdurucu. (ç <> y) uydurucu.
muxəddirə. - **uydurucu, uçurucu, uçdurucu, muxəddirə**
öğələr, maddələr: neşə. uça < uçra. ötə.
- uçuruq** sönük. ölümüş. çəkik. keçmiş.
- uçurum** 1. aqibət. 1. qaçavan. qaçağan. - **uçurumdan** düşüb
param parça oldu. 1. qandağ. yalçın qaya. 1. qapız.

- **uçurum başı**, uçmaq öyrətir, dənizə dalma, üzmək öyrətir.
- **uçurum, sarp qayalıq yerlər**: qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- uçurum** 1. çınqıl. sarp qayalıq. qadama. sarp. ulaşılması zor. 1. səkiitmə. gədik. 1. son. uzaq. uçulan. yüksək, dərin dağ yamacı. yar. uçut. kaskas: qaşşaq. kəsik. kərt. 1. yar. yaran. yarqan. çuxurdan.
- uçurumlu** - **daşlı qayalı, qazamatlı, uçurumlu, çuxurlu yer**: qınara. qanara. qanaralıq. qınaralıq.
- **geçit verməyən dik sarp, uçurumlu, qayalıq, kötü yol, yer**: qapan. qaban. qabalaq.
- uçuş** 1. qalxış. qalxışma. 1. pərvaz. qalxac. qalxıq. qalxış.
- uçuş** uçma. təyəran.
- uçuşan** öçüşən. ötüşən. ötən. öçən. uçan. sönüşən. sönən. sonan. sonuşan. solan. soluşan. keçişən. keçən.
- uçuşlamaq** uçmaq istəmək.
- uçuşmaq** - **incə incə, seyrək qar yağmaq, uçuşmaq**:: qazınaqlamaq.
- uçuşmaq** yönəlmək. havalanmaq. - quşlar göydə **yönəlirlər**.
- uçut** - **dağ uçutu**: gədik.
- uçut** 1. uçurum. 1. yerüzü. dünya.
- uçutmaq** uçqurmaq. quşqurmaq.

- uçuz** **uç uz. ucuz. 1.** alçaq könüllü. **1.** yengil. yüngül. rahat. qolay. **1.** boş. boşar. **1.** dəğərsiz.
- uçuz** yüngül. itməz. gücsüz. yumşaq. ağır basmayan, olmayan. - yüngül bir **əsim**.
- uçuzlamaq** < > **uçuzlamaq. 1.** boşuqmaq. boşarmaq. enilmək. **1.** dəğər verməmək. aşağılamaq. xor görmək.
- uçuzluq** **ucuzluq.** alçaqlıq. əclaflıq. iffətsizlik.
 - **uçuzluq göltür:** alçaqlığa uğraşmaq, maruz qalmaq.
 - **uçuzluq görgən:** aşağılanmış. həqir görülən.
 - **uçuzluq yedmək:** alçalmaq. əxlaqi yöndən düşmək.
- ud** < **öd. öt (< ötmək).** id. ötən, ötür nərsə. qoxu. - **ud** ağac: **öt** ağac. qoxar.
- uf** **1. püf !. əəh.** ağrını, irgən duyusun, bezginliyi, bıqqınlığı, usanmağı, yorqunlu doyqunluğu göstərir. - nə ağır qoxu, **uf !.** - bu nasıl iş, uf aman. - **uf** tanrım, nə güclük bu işim. **1.** yuf. təəssüf bildirən söz. - **uf** sənəl.
- ufacaq** ufacıq. ufaraq. bir az. maydacıq. bit dək. kiçicik.
- ufacıq** **ufacaq.** ufaraq. bir az. maydacıq. bit dək. kiçicik.
 - **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklerin yandırmaq:** qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq.

- ufaçı** qıvırçı. ıvırçı. oğnaqçı > oğnaçı. ovnaqçı > ovnaçı.
xıdavatçı. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac.
xırdavatçı. xərəzi. qıdavatçı. qırdavatçı. çərçi. kərəçi.
qərəçi. çərəçi.
- ufaq** < oğ. övğaq. oğaq. uğaq. 1. unaq. oğulu. uvaq. övğaq. 1.
bitçağa. doğru. doğranmış. uşaq. bala. cocuq. xırda (<
qırda). küpçük. küçük. kiçik.
- **çox ufaq**: qıyqın. 1. uvaq. ovaq. kiçik. yörə.
- **un ufaq**: ip incə. - **irili ufaqlı**: irili xırdalı.
- **ufaq təfək iş**: qurtmu.
- **ufaq təfək**: yancal. mini mini.
- **ufuqlar**: yörək.
- ufaq** oğaq. ovaq. mayda. xırda. pozuq.
- **qumdan yekə, böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş**:
çanğılcıq. çağılcıq. oğuncaq. oğnulcaq. avnulcaq. cıngıl çanğıl.
- **ufaq təfək, əsmər kişi**: böcək.
- **oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət, xırdavat yeməklər**: kərəz >
çərəz. yer yemiş. quruyemiş. dadlıq. qatış. qatıq. məzə. dilaltı.
dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq.
- **ən az, ufaq, mayda, xırda**: bir tək.

- **incə mincə, ufaq təfəq, əsmər sevgili**: qarabibər.

- **ufaq təfəq nərsələr gəzinçi** satıcı: kərçi > çərçi. qasmaçı.

qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. xırdavatçı. - **ufaq təfəq**:

ufaq tək. çalı çırpı. önəmsiz. əhmiyetsiz.

- **ufaq təfəq**:

- **ufaq tək**: **ufaq tək**: 1.yığcam. uyuşuq. mütənasib. 1.

qıvır zivir. ıvır zivir. oğnaq. ovnaq. xırdavat. xırdavat. qırdavat.

qırdavat. incik minciq: incik boncuq. 1. bodur. bücür. qıssa.

- **arığ, zayıf, əsmər, ufaq təfəq qadın**: qara maşa.

ufaqlamaq oğaqlamaq. oğmaq.

ufaqlıq xırda pul. - **ufaqlıq** varmı: xırda pulun varmı.

ufaqlıq **ufalıq**. rizəlik. xırdalıq.

ufaqmaq **ufalmaq**. kiçilmək. rizələnmək. xırdalmaq.

ufalaq ufalaq nərsə. qozalaq. yetişməmiş. kal.

ufalama doğrama. təcziyə.

ufalama işləmə. içləmə. incələmə. tədqiq.

ufalamaq **avqamaq. oğqamaq. oğmaq. 1.** küçüləmək. kiçilmək.

qırmalamaq. doğramaq. - kişi yaşlandıqca **ufalanır. 1.**

burqulamaq. parçalamaq. küttüləmək. əzmək.

qurttaqlamaq. qıttaqlamaq. qırttaqlamaq. parçalamaq.

	uvaqlamaq. parçalamaq. 1. övmək. uvmaq. ovmaq. oğalamaq. ovalamaq.
ufalamaq	çantmaq. çaltmaq. çəntmək. kəntmək. kərtmək. kantmaq. qantmaq. parçalamaq. doğramaq. oğmaq.
ufalanma	doğranma. təcəzzü'.
ufalanmaq	1. dağınmaq. oğulmaq. döğülmək. 1. uşalmaq. üşəlmək. oğulmaq. ovşamaq. 1. uvaqlanmaq. 1. uvulmaq. əzilmək.
ufalatmaq	1. uşaltmaq. ovaltmaq. oğumaq. ayırmaq. bölmək. təqsim edmək. 1. uvşatmaq. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək. üşətmək. uşalmaq. uşatmaq. uvşatmaq.
ufalı	- ufalı təfəli : böyükü kiçikli. irili oğulu.
ufalıq	ufaqlıq . rizəlik. xırdalıq.
ufalmaq	ufaqlımaq . kiçilmək. rizələnmək. xırdalmaq.
ufalmaq	uşalmaq. ovalmaq. oğulmaq.
ufam ufam	ufan <u>ı</u> ufan <u>ı</u> . oğam oğam. oğuş oğuş. balaca balaca. zərrə zərrə. parça parça. qırım qırım.
ufanmaq	oğulmaq. - bu əkmək durduğu yerdə ufanı .
ufantı	qırıntı. oğuntu. oğuntu. qırıntı. talaş. dalaş. talaz. dalaz. - parça ufantısı . əkmək ufantısı .
ufaraq	kiçikcə.

- ufaraq** ufacaq. bir az.
- ufasatma** aşağılama. alçatma. xorlama. korlama. xırdasatma. xırdasatma. kiçitmə. kiçimsəmə. maydalatma. təhqirləmə. istehkar.
- ufatmaq** oğalatmaq. xırda xaşlamaq. oğmaq. qırmaq. sındırmaq.
- malın ayağı buzda **ufandı**. - dolu yağır, daşlara dəyib **ufanır**.
- səbir kasası **ufandı**.
- uflamaq** üfləmək. usanıb bıqıb, uf, of demək.
- ufranmaq** oğranmaq. yıpranmaq. əsgimək (əsgirmək).
- ufut bolmaq** uvutlanmaq. utanmaq.
- uh edmək** ninni söyləyərək yatırmaq. uyutmaq.
- uhu** ügi. ühi. puhu. puhucuşu. " uuhu- puuhuu" səsi
çıxardığından bu adı almış. yapaqulaq. bayquş. koruv.
korav. çökəv. çökov. xaraba quşu.
- ujey** < uqey. oqey.
- ujlanq** uylanğ. uylanğ. qaya kələri.
- uq üq** yuq yüq. yuca yücə.
- uq** uğ < > oq < > oğ: yol. çat. çar. çarp. çart (çapr). 1. "uq", "öz" yaxud "uz" sözünün bir dəyişməsidir. t'əkit, vurqu sözü. elə. lap özü. həmə. - oq mən: mən özüm. - uq

özüdü: elə özüdü. - cinan vəş səmərqənd movcudluq ki
 qılmış bina ani iskəndər **uq**: səmərqənd bir beheşt kimi durur
 çünki iskəndər **özü** onu tikmiş **1. anlamaq. anlaq. 1. öğ. kök.**
paya. ilkə. 1. eşitiş. - ukqan: eşidən (> **aqah**). **1. ox. dirək.**
 çadırın üstün bölümündəki ağac. **1. şalvar. çaqşır. tuman.**
1. üq. - yuq yüq: yuca yücə. **1. oq. tüq. tüy. tos. tus. tös.**
toq. özü kimi. - **toq** özüdü: oq özüdü. - **tüy** sana dedim: elə
 sənə dedim. - **tüy** atuva lə'nət: cəddabadıva lə'nət. **1. çadırın**
 üst yanındaki köşəldən hər biri.

uqa**uka.** kiçik qardaş < > aqa: böyük qardaş.**uqab****1. qara quş. tavşancıl. 1. toşancıl. qartal.****uqaq****uxaq.** ügək. üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.**uqalaq****uxalaq.** uzalaq.**uqan**

uğan. oğan. (bu söz "**tanrı**" çələp anlamıdadı. ki **sumer**
əkəd dövründən qalır). **1. tağsuq. tansuq. ilahi. tanrışəl.**
 tanrı. göy. uğun. ğan: göy. qadir. yaratan. hükmedən. ali.
 ulu. yüksək. qudrətli. **1. hər nərsəyə qücü yetən. qadir. -**
uqan tənğri: gücü yetən tanrı.

uqanca**oğanca.** gücü yetincəyə qəder.

- uqar** **uğar.** 1. qarışıqı olan nərsə. - **uğar at:** alnında ağ olan at.
1. **yuqar.** yuxarı. yüksək.
- uqarmaq** **oqımaq. oxımaq. uqımaq.** 1. qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu.** 1. açıqlamaq. soymaq. ifşa etmək. - gizlin işlər oldu **uqar.**
- uqarmaq** yuqarmaq. yığmaq.
- uqi** bayquş.
- uqib** bacarıq. edərmənlik. ləyaqət. - **düşüncə duyğusu, uqibi:** qovayi dəmaği.
- uqıbsız** gəvşək. kavşaq. yusal. yavsal. yaramaz. yaravsız. cıdamsız. yusul. keyeng. keh. keyinğ. sust. təmbəl.
- uqımaq** **oxımaq.** qaytarmaq. qusmaq. - nə yedi **oxudu.**
- uqin** **uğin.** fikir. düşüncə.
- uqip** **ukıp.** uqış. iste'dad. qapırlıq. qablat. qabiliyyət. yöndəmlik. bildiklik.
- uqır** **uğır. oqur. ugor.** 1. gizlilik. gizəm. 1. uğur. bəxd. taleh. mutluluq. 1. vaxt. zaman. devir.
- uqış** **uğış.** anlayış. ürətğənlik. zəka. uqip. qabış. tanış. qablat. qabiliyyət.
- uqıvsız** bacarıqsız. udumsuz. yöntəmsiz.

- uqqa barmaq** **ukqa barmaq.** gəzmək. dolaşmaq.
- uqqamaq** uqmaq. dinləmək. anlamaq. eşitmək. hiss etmək.
- uqqan** **ukqan.** eşidən qulaq.
- uqqan** **ukqan.** eşidən qulaq.
- uqqaş** öpücük.
- **uqqaş etmək:** öpmək.
- uqlamaq** **1. uqlamaq.** çadırı oxlamaq. çadıra ağac tikmək. **1.**
uqlamaq. uğuldamaq. quğuldamaq. uğ etmək.
kufuldamaq. - qulağım **uğuldayır.** **1. uxlamaq. yuxlamaq.**
uymaq. xəbər ətərsiz olmaq.
- uqlatmaq** (**ulqat** < metatez > **uqlat**). **ulqatmaq. uqlatmaq. (d < > l)**
ulqalmaq. uqlalmaq. çoxalmaq. böyümək. - oğlan **uqlatdı:**
ulqaldı. böyüdü.
- uqlitmaq** **oqlitmaq. oklitmaq.** ürətmək. çoğaltmaq. yığmaq.
toplamaq. - davar **oqlatan.**
- uqmaq** **1. düşünmək. 1. oxumaq.** anlamaq. qanmaq. - hamı öz
işin **uqsa,** çətinlik qalxar. - bilgə kişi tavraq **uqar:** qıvraq, tez
qanar. **1. ukmaq.** düşünmək. anlamaq. **1. uqqamaq.**
uqlamaq. yükmək: yığışmək. duymaq. eşitmək.

- dinləmək. anlamaq. eşitmək. hiss etmək. **1. yığmaq.**
yükmək. yığışmək.
- uqmuş** **ukmuş.** **1. mö'cizə.** **1. ukulmuş.** yığılmış. toplanış.
- uqnalmaq** **uğnalmaq.** yoğunlamaq.
- uqor** **uğor. uqır. oqur.** **1. gizlilik.** gizəm. **1. uğur.** bəxd. taleh. mutluluq. **1. vaxt.** zaman. devir.
- uqr** **uğr.** xeyr - **gecədən gələn uğr ola:** xeyr ola.
- uqra** **uğra.** **1. ged.** var. - evə **uğra.** **1. oğur.** qabaq. uğraş. uğur. **1. uğra!** ged!. yola düş!.
- **ukra aş:**!: ərişdə aşı.
- uqra** **uğra.** **1. yuğra.** ırqa. yırqa. ırva. yırva. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un. **1. doğra.** ras. - **iş i uğra, doğra, ras gedmək:** işi könülcə gedmək.
- **iyi, uğra, doğru, düz iş qılmaq.**
- uqra** **uğra.** xeyir. qazanc. - **uğra tüşürmək:** xeyir tüşürmək qazanç sağlamaq.
- uqraçıl** **uğraçıl. uğurçıl.** iyicil: iyiçil. eykuçıl. eykiçil. yaxıcıçıl. iyilikçi. iyiliksevər. xeyirxah.
- uqraq** **uğraq. oğraq.** **1. oğraq.** gediş. - işlərin **uğraqı:** gedişi. - bu **uğraqla** hara çatmaq istəyirsən. **1. pirosə.** **1. çatılacaq yer.**

məqsəd. **1.** çatmaq istəyi. istək. əzm. qəsd. **1.** meyil.
 istək. hal. **1.** oğraq. qəsd. məqsəd. - yandı ərin **oğraqı**:
 olsun ki qəsdindən döndü. **1.** fırlaq. çıxar. (**# çıxmaz**). - yoluz
uğraq olsun. **1. oğruq. ovruq.** dağ yamacı. dərənin
 dönəmeci. **1.** başvurulmuş kişi, bilgə, dənəyimli kişi. **1.**
 savaşa gedərkən, əsgərlərin, ailə, eşyalarını topluca
 buraxdıqları yer. **1.** uğranılan yer. **1.** düğün. duraq. qonaq.
 - bu çevrən **uğraqımış**, yol üzərində. **1.** sıx sıx çatılan yer.
 gəzinti yeri. dadıq. patıq. ovlaq. salınacaq. **1.** niyyət. im.
 məqsəd. **1.** çox, tutçı, həmişə gedilən yer. patuq. **1.**
oğruq. ovruq. dağ yamacı. dərənin dönəmeci. -
uqraq **uğraq. uğruq.** **1.** oyaq. oynaq. oynaq. ilişik. işli güclü.
 məşqələ. - **çox işi, oyağı, uğraqı, uğruğı, məşqələsi olmaq**:
 işi başından aşmaq. **1.** gözər (< **gözə**: baca. aç. yol). keçit.
 cığır. uğrama. keçit. keçirgə. **1.** işgil > işqal. ilişik. mingəl.
 məşqul. **1.** geçmə. yol əri. fədayi. qızılbaş. dəli. dəlir.
 dəlirqan. **1.** əlaltı. dəstrəs. **1.** bacarıq. ustalıq. önər. hünər.
 onar. yonar. bacarıq. ustalıq. sənət. **1.** yatuq. batıq >
 patuq.
 - **yol uğraqı**: yol üstü. keçərkən uğranılan. uğraq. yanından

yol keçən tükan, nərsə.

- **uğraqımda** deyir.

- **uğraqına** görə yemək pişirə bilir.

- yarına dək, ona **uğraqım** olmayacaq.

uqraqınta **uğraqında. uğrunda.** yolunda. - (bir iş) yolunda, uğraqında, uğrunda olmaq: uğurlu gəlmək, gedmək. iyi gəlmək. iyi gedmək.

uqraqlamaq **uğraqlamaq. uğraqmaq.** patuqlamaq. yol edmək: çox gedib gəlmək. bir yerə sıx sıx gedmək. eşiyini aşındırmaq.

uqraqlanmaq **oqraqlanmaq.** oğraq qılığına girmək.

uqraqlı **uğraqlı.** 1. istekli. uğramaq, çatmaq istekli. 1. meyilli. - siz bu ikisindən birinə, hançına **uğraqlısız.** - **uğraq** qalmadı daha.
- mən sənə **uğraqlı**, sən mənə **uğraqlı.** 1. hallı durumlu.

uqraqlı **uğraqlı. uğruqlı.** bacarıqlı. başarıqlı. yonarlı. onarlı.
önərli. hünərli. 1.oturaq. enik. çalıq. çarpılmış. məfluc.

uqraqlıq **oqraqsıq.** uğramaqlı olan.

uqraqlıq **uğraqlıq. uğraşlıq. uğraqma. uğraşma.** ilişiklik. ilgilenmə.
ilgiləniş. çalışma. çalışlıq çalışlıq. yapma. yapıqlıq.

yapışlıq. ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış. qapanma.
qapanış. məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.

uqraqma **uğraqma. uğraşma. uğraqlıq. uğraşlıq.** ilişiklik. ilgilənmə.
ilgiləniş. çalışma. çalışlıq çalışılıq. yapma. yapılıq.
yapışlıq. ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış. qapanma.
qapanış. məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.

uqraqmaq **uğraqmaq. uğraqlamaq.** patuqlamaq. yol edmək: çox
gedib gəlmək. bir yerə sıx sıx gedmək. eşiyni
aşındırmaq.

uqraqsıq **oqraqlıq.** uğraq dəğərli olan.

uqraqsız **uğraqsız. uğruqsız.** yonarsız. onarsız. hünərsiz.
sənətsiz.

uqraquçı uğrayan. uğrayıcı.

uqral **uğral. uçural.** olay. təsadüf. qəza. bəla. - belə bir **uğral**
oldu. - **uğrala** düşdük. - **uğral** gedsin: bılan qayıtsın.

uqralamaq **uğralamaq. yuğralamaq. yırqalamaq. ırqalamaq.**
ırvalamaq. yırvalamaq. yoğur (xəmir) açılırkən,
yapışmasın diyə, un sərpmək.

uqralcaq **uqralcaq.** buluşulacaq.

- uqralı** **uğralı.** oyalı. məşqul. dolqun. dolu. doluq. çox işi olan. - bu gün **dolqunum.**
- uqralıq** **uğralıq. uğrıq.** 1. oyalıq. oyqal. iş güc. işgüc. görev. məşquliyət. kar o bar. 1. tutuqluq. tutulma. girftarlıq. üzgünlük.
- uqralmaq** **oğralmaq.** yoluxmaq. keçmək. çatmaq. - bu yerlərə **uğralın.** - **uğraldığın** çağda çox keməyib.
- uqrama** **uğrama.** gəlim gedmə. qarşılaşma. müsadif olma. qoyar. keçmə. uğraq.geçit.
- **ara sıra uğrama:** gəlim gedmə.
- uqrama** **uğrama.** qəza. düş. xəta. - bir düş ora. - ayda neçə kərə bizə düşür.
- uqramaq** **uğramaq.** 1. uğurlamaq. uğrulamaq. xeyir etmək: - yiyənki **uğruya.** pisin sava, yeğ oruc tutandan ki, dünyanı qova. 1. çatmaq. yetmək. əldə etmək. yola büşmək. niyyətəlmək. tasarlanmaq. 1. oğurlamaq. aparmaq. almaq. götürmək. ilətmək. bir baxışda ürəgimi uğradı. 1. raslamaq. təsadüf etmək. qovuşmaq. qarşılaşıp keçmək. dəyib keçmək. - **uğradın** salam verməz keçdin nədən.\ uğruyan kimsə vermə salamı nə olur. yalançı dünya

qapar qoparar səni. sənsiz ona nə olur.\ dan yeli. uğruyub
 yarə salam söylə.\ yanımdan uğradı. heç üzümə baxmaz
 ağılatır **1.** üstələmək. həmlə etmək. saldırmaq.
 sancışmaq. icəşmək. savaşımaq. çarpışmaq. çatışmaq.
 qovuşmaq boğışmaq. - göz qıpmadan **uğradılar**, vurub
 qırdılar. **1.** yüngürmək. yüngürmək. - **öpkəm** gəlib uqradım:
 ofgələlib yüngürdüm.

uqramaq

uğramaq. 1.(yolu) geçmək. - **bu küçədən günü minlər**
keçir: uğrur. **1.**görmək. **1.**raslamaq. geçirmək. sürmək.
 yaşamaq. - **çox yamanlıq keçirdik. 1.**görmək. yaşamaq.
 durmuşmaq. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək.
 ərşinmək. keçirmək. çəkmək. sürmək. içində bulunmaq.
 üzlənmək. yapınılmaq. ərişmək. mə'ruz qalmaq.
1.görmək. yetinmək. çatmaq. iktifa etmək. edişmək.
 edinmək. qılışmaq. islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq.
 yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. təyərləmək. qavramaq.
 baxmaq. aydınlanmaq. anlamaq. dərk etmək. **1.** gəlmək.
 ulaşmaq. varmaq. enmək. **1.** mübtəla olmaq. **1.**
 raslamaq. çatmaq. mə'ruz qalmaq. - bu sonuca **çatdıq.**
1.geçirmək. yaşamaq. üzləşmək. düşmək. - təprəm, sıxıntı

keçirmək. - nə durum **keçirdik.** - nə mutlu **keçirdik** bu günü.

1. raslamaq. düşmək. varmaq. barmaq. ulaşmaq.

çatmaq. sevg olmaq. göndərilmək. - istəyinə **düşdünmü.**

1. tüşmək. - **başqalarının oldutlarından, etdiklərindən**

kəsərə (zərərə) düşmək, uğramaq: qabaq başına patlamaq.

qabaq birinin başında patlamaq.

- bu ova çox olay **görmüş.** - bu qıssa sürədə nələr **görmədik.**

- ilgi **görmək.** - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək.**

- **pis nəzərə uğramaq, dəymək:** gözə gəlmək. - **oğurluğa**

uğramaq: çaldırmaq. - **geçərkən uğramaq:** yolu düşmək.

- **qarın ağrısına uğramaq, düşmək:** sıxıntısı, acısı, dərdi

olamaq.

uqramaq

uğramaq. oğramaq. 1. uğramaq. **1.** kişnəmək.

xomurdanmaq. **1.** (keçirkən: yol üstü) yoxlamaq. keçmək.

dəymək. ilişmək. - axşam bir bizə **uğrayın. 1.** keçmək. -

yollar tehrana təbrizdən **uğrur. 1.** fırlamaq. çıxmaq. -

gözlərim dışarı **uğradı. 1.** qazanmaq. mütəla olmaq. - şəh

yardə durmaqla bir neçə xəstəlik **qazandı. 1.** tüşmək.

təsadüf edmək. **1.** yormaq. iyi fal açmaq. iyi, iyiye

söyləmək.

uqramaq	uğramaq. túbəmək. qavuşmaq.
uqramsınmaq	uğramsınmaq. uğrarı yazmaq (görünmək). meyillənmək. nərsiyə çəkilmək, dartılmaq.
uqranan	uğranan. qalma. oyalanan. məşqul olan.
uqranılan	- keçərkən uğranılan: yol uğrağı. yol üstü. uğraq. yanından yol keçən tükan, nərsə.
uqranılmaq	uğralmaq.
uqranılmaq	uğranılmaq. 1. uğrunmaq. edinmək. tutulmaq. olunmaq. olqunmaq. bulunmaq. mə'ruz qalmaq. 1. keçirilmək. çəkinilmək. sürünülmək. içində bulunulmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. yaşanılmaq. durmuşunulmaq. tanışılmaq. dolanılmaq. gəzinilmək. ərşinilmək. üzlənilmək. yapılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox olay izlənilmiş. - bu qıssa sürədə nələr izlənilmiş. - ilgi izlənilmək. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq izlənilmək. 1. qörəvlənmək. işlənmək. kullanmaq. çalışınmaq. istifadə edilmək.

- uqranışmaq** **uğranışmaq. uğranşımaq. uğraşılmaq.** toxunulmaq.
oynanmaq. ilişmək. ilişginmək. ilginmək. ilşinmək. mə'ruz
qalmaq.
- uqranmaq** **uğraşmaq.** 1. oyunmaq. oylanmaq. məşqul olmaq.
1.nərsəyə yaxalanmaq, uğranmaq, qapınmaq: almaq.
1.çalınmaq. çirpınmaq. soyulmaq. vurulmaq. - soyuğa
alınmaq: soyuğ **almaq**, dəğmək.
- uqranmama** **uğranmama.** bəğənməmə. sininməmə. sınınmama.
yatsınmama. büzünmə. burunma. bükünmə. qıvrılma.
qırqınma. istəməmə. sevməmə. dadalmama.
dadlanmama. məmnun olmama.şadlanmama.
xoşlamama. xoşlanmama. xoşnud olmama.
razılaşmama. kefalmama. işmə'zaz.
- uqranşımaq** **uğranşımaq. uğranışmaq. uğraşılmaq.** toxunulmaq.
oynanmaq. ilişmək. ilişginmək. ilginmək. ilşinmək. mə'ruz
qalmaq.
- uqrar** **uğrar.** gedər. durmaz. - **uğra!**: ged!
- uqrasız** **uğrasız. uğursuz.** qutsuz. mutsuz. qutuz. quyuz. şum.
cum. şumal. cumal. quzey. qazuy. qazuq. qazıq. kaviq.

kavuş. kavlıq. qaluş. qalıq. qalmuş. qalmıq. qalmış.
yümnsüz. mubarek olmayan.

uqraş

uğraş. 1. cəng. döyüş. savaş. qavqa. dalaş. dalaşma.
azğaş. - böyləki bir gün **uğraş** gününə tuş gəlirsin. -
uğraşçılarım, yağılarım. - kim ki düşə **uğraş** içində, düz
qalmaya beyni baş içində. 1. düşüncə. tasarı. iş. çaba.
məslək. 1. mücadilə. savaşım. savaş. qarşılaşma. qarşı
qarşıya gəlmə. 1. dalaş. talaş. daraş. ilğaş. ulğaş. 1.
oqraş. mücadələ. məşqələ. 1. **oğraş.** qabağa çıxan,
gələ. - **oğraşın** iyi olsun.

uqraş

uğraş. 1. **uğraşma.** gərmik. qeyrət. çəkiş. çəkişmə. çalış.
çalışma. çaba. çapışma. 1.gözü bağlı.qanmaz. qıtqafa.
qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra.
qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil.
qafil. 1.çalışma. ciddo cəhd. mücadilə. 1. soymuş. düdük.
iş. oyalıq. işgüc. görev. məşquliyət. - buda iş oldu bizə. 1.
uğrat. işli. iştil. işitli. bükülü. bükük. bükgül. bükül. məşqul.
müştəqil. 1. **uğrat.** çalışma. məşq. təklif. 1. **uyqaş uyqaç.**
uyuq. dalıq. anmaz. aymaz. ummaz. aymazaq. bilsiz.
toy. gözü bağlı.qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı.

- qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz.
bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil.
- uqraş** **uğraş.** güreş. mücadilə.
- uqraşan** **uğraşan.** yetinən. məşqul olan. - **keçici ilgilərlə sevinib,**
uğraşan kimsə: könül avcısı. çapqın.
- uqraşçı** **uğraşçı.** dalaşan. savaşan.
- uqraşı** **uğraşı.** məslək. iş. çaba. savaşım. keçim.
- uqraşıq** **uğraşıq.** götür qoy. məşquliyət.
- uqraşıq** **uğraşıq.** oylaşiq. oyalıç. əlləşik. aylanış. əğləniş. işgüc.
görəv. məşquliyət.
- uqraşılmaq** **uğraşılmaq. uğranışmaq. uğransımaq.** toxunulmaq.
oynanmaq. ilişmək. ilişginmək. ilginmək. ilşinmək. mə'ruz
qalmaq.
- uqraşınmaq** **uğraşınmaq. 1.** əğlənilmək. izlənmək. izdənilmək.
iztənilmək. izənilmək. baxınmaq. seyr edilmək. -
tilvizyonu uzaqdan, yaxından **izlənilir.** - siyasi olaylar,
dolaylıda olsa **izlənilir. 1. öğrəşinmək.** alışqanlıq
qazanmaq. alışqanmaq. dadanmaq.
- uqraşlıq** **uğraşlıq. uğraqlıq. uğraqma. uğraşma.** ilişiklik. ilgilenmə.
ilgiləniş. çalışma. çalışlıq çalışılıq. yapma. yapıqlıq.

yapışlıq. ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış. qapanma.
qapanış. məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.

uqraşma **uğraşma.** arpalış. talaş.

uqraşma **uğraşma. uğraqma. uğraqlıq. uğraşlıq.** ilişiklik. ilgilənmə.
ilgiləniş. çalışma. çalışlıq çalışılıq. yapma. yapılıq.
yapışlıq. ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış. qapanma.
qapanış. məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.

uqraşma **uğraşma. uğraş.** 1. gərmik. qeyrət. çəkiş. çəkişmə. çalış.
çalışma. çaba. çapışma. 1.yetişiklik. ulaşma. bərrəsi.
1.məşquliyət. 1.çaba. çapa. damar. çalışma. qeyrət.
- **uğraşmaya, incələməyə başlamaq:** ələ almaq.
- **boşuna uğraşmaq:** həvəhdə su dögmək.
- **nərsənin incəlikləri ilə uğraşmaq:** ilərisinə gedmək.

uqraşmaq **oqraşmaq. oğraşmaq.** 1. uğraşmaq. üzbəüz olmaq. - iki
yağı **uğraşdı.** 1. **oxraşmaq. oxruşmaq. çağrışmaq.** - quşlar
birlirlərin **oqrüşdular.** - sevgililər birbiri **oqrüşdular.** 1.
oxraşmaq. oxruşmaq. çağrışmaq. - quşlar birlirlərin
oqrüşdular. - sevgililər birbiri **oqrüşdular.** 1. üzbə üz
olmaq. uğurdəş olmaq. üz üzə durmaq. məşqul olmaq.
düşmək. dəymək. dönmək. ilişmək. savaşmaq.

suvaşmaq. çalışmaq. didinmək. birləşmək. gücləşmək.
dirəşmək. girişmək. çabalamaq. dalaşmaq. çalışmaq.
dalaşmaq. savaşmaq. 1. üzərinə düşmək. qoyulmaq.
məşqul olmaq. oynamaq. məşqul olmaq.

- **hançı bir işlə uğraşmaq:** yerləşmək. qapılanmaq.

kullanmaq. qayınmaq. qulluqlanmaq.

- **nərsəylə uğraşmaq:** talmaq. dalmaq. - siz öz işizə **dalın.** -

bu ara yazıya çox **qoymuşuq.** - gündə üç saat tar çalmağa

qoyuldu.

uqraşmaq

uğraşmaq. 1. çalışmaq. çabalamaq. qeyrət etmək.

1. girişmək. dayanmaq. qılqınmaq. edlənmək. 1. yetinmək.

məşqul olmaq. 1. axdarmaq. aramaq. 1. çalışmaq. ciddo

cəhd etmək. mücadilə etmək. 1. devinmək. divilmək.

dığrılmaq. döğünmək. döğrünmək. toğalanmaq.

çabalamaq. didinmək. sürünmək. 1. çalışmaq. ciddo

cəhd etmək. mücadilə etmək. 1. çalışmaq. çataşmaq.

çatalmaq. cidalmaq. cədəlmək. savuşmaq. savaşmaq.

döğüşmək. dartışmaq. dartaşmaq. dartışmaq. (nərsə ilə)

güleşmək. güreşmək. guraşmaq. güreçmək. güctükmək.

küştükmək. 1. oyunmaq. oylanmaq. məşqul olmaq. 1.

- çalışmaq. qoşuşmaq. qaçışmaq. (> **kuşəş edmək** (fars)).
- sə'y, himmət edmək. **1. çalışmaq. - nərsəni ələ keçirmək üçün uğraşmaq, çalışmaq:** qança, çanqa, çalqa, panca, pəncə atmaq. qançalamaq. çanqalamaq. çalqalamaq. pancalamaq. pəncələmək. **1. əğlənmək. izləmək. baxmaq. seyr edmək. -** televizyonu uzaqdan, gəndən **izləyəmmirəm. -** siyasi olayları dolaylıda olsa **izləyirəm. 1. görəvmək. görmək. işləmək. çalışmaq. 1. qaçınmaq. qaçışmaq. - sevdii ilə uğraşmaq:** könül əgləndirmək.
- birbiriylə uğraşmaq.** qarşılıqlı olaraq pislik edmək. birbirini yemək. - yeməyə **dayandı.**
- yaramazla uğraşmaqdan, boş çölləri görmək yerd (yaxıcıdır):** itlə dalaşmaqdan, çalığı dolaşmaq yeğ.
- uqraşmaq** **uğraşmaq.** gürəşmək. mücadilə edmək.
- uqraşmamaq** **- artıq ilgilənməmək, uğraşmamaq:** əl ətək çəkmək.
- uqraşmış** **- bir işlə çox dərin uğraşmış olmaq:** qaçmaqdan qoğalamağı unutmaq.
- uqraşsız** **uğraşsız.** görəvsiz. görəsiz. görəksiz. işsiz. çalışsız.
- uqraşsız** **uğraşsız.** gücsüzlük. işsizlik. məşquliyətsiz.

- uqraştırıcı** **uğraşdırıcı.** 1. oyalayıcı. qızışdırıcı. qızqışdırıcı. 1. giriftar edici. - **uğraştırıcı (giriftar edici), gərəksiz bir soru, məsələ, güclük, zorluq ortaya çıxartmaq:** iş açmaq. iş çıxarmaq.
- uqraştırma** **uğraştırma.** oyalama. alaqoyma. məşğul etmə. aldatma.
- uqraştırmaq** **uğraşdırmaq.** 1. baş qatmaq. məşqul etmək. - uşağ işləri bizi çox **uğraştırdı.** - onu **uğraştırmayın,** qoyun işinə baxsın. 1. nərsə ilə, kim ilə deyitirmək. - yarışçıları axşamacan **uğraşdırdılar.**
- uqraştırmaq** **uğraştırmaq.** 1. çalışdırmaq. çabalatmaq. qeyrətləndirmək. 1. oyalamaq. qoyalamaq. əngəlləmək. alıqıqoymaq. işqallamaq. - **oyalayıb gəzdirmək, toğlamaq, uğraşdırmaq:** dolandırmaq.
- uqraştırmaq** **uğraştırmaq.** əngəlləmək. oyalamaq. məşğul etmək.
- uqrat** **uğrat. uğraş.** işli. iştil. işitli. bükülü. bükük. bükgül. bükül. məşqul. müştəqil.
- uqratacı** **oğratacı.** uğrayan. uğrayıcı. oqrağı dilək, niyət.
- uqratım** **uğratım. uğratma. uğratış.** ulatım. ulatma. ulatış. ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. ilətmə. ilətiş. ilətim. ibermə.

iberim. iberiş. eberiş. ebirmə. eberim. evirmə. evirim.
 eviriş. çatışdırım. çatışdırma. çatışdırış. çattırma. çattırış.
 çattırım. daşıma. daşım. daşınış. yollama. yollayış.
 yollatış. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həml
 etmə.

uqratış

uğratış. uğratma. uğratım. ulatım. ulatma. ulatış.
 ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. ilətmə. ilətiş. ilətim. ibermə.
 iberim. iberiş. eberiş. ebirmə. eberim. evirmə. evirim.
 eviriş. çatışdırım. çatışdırma. çatışdırış. çattırma. çattırış.
 çattırım. daşıma. daşım. daşınış. yollama. yollayış.
 yollatış. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həml
 etmə.

uqratma

uğratma. 1. çalışdırma. yetişirmə. eğitim. öğretim. tə'lim.
1. uğratım. uğratış. ulatım. ulatma. ulatış. ulaştırma.
 ulaştırım. ulaştırış. ilətmə. ilətiş. ilətim. ibermə. iberim.
 iberiş. eberiş. ebirmə. eberim. evirmə. evirim. eviriş.
 çatışdırım. çatışdırma. çatışdırış. çattırma. çattırış.
 çattırım. daşıma. daşım. daşınış. yollama. yollayış.
 yollatış. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həml
 etmə.

- uqratmaq** **uğratmaq.** 1.bağlamaq. məşqul edmək. - dərnek işləri
 məni **bağlır.** 1.düşürmək. salmaq. 1. düşürmək.
 raslatmaq. vardırmaq. bardırmaq. ulaşıdırmaq. yollamaq.
 sevqedmək. göndərmək. 1. görvəlmək.
 görvələndirmək. işlətmək. kullandırmaq. qazanmaq.
 çalışdırmaq. çalışdırmaq. istifadə edmək. istifadəyə
 qoymaq.
 - boşuna **uğratmaq, oyalatmaq:** çabalatmaq. - **pozquna**
uğratmaq: pozmaq. yenmək. sındırmaq. məğlub edmək.
- uqratmaq** **uğratmaq. oğratmaq. oğraştırmaq. uğraştırmaq. 1.**
 göndərmək. - bunu ora **oğrat.** - **oğrattığınız** nərsələr dərdə
 dəymədi. - **uğratmaqla** bitmir işlər, yerində, gərək olur kişiler.
 1. **oyalamaq. uyalamaq.** məşqul edmək. 1. çattırmaq.
 vardırmaq. ilişdirmək. - ora gedən olsa bizədə **uğratın.** -
 oracan gəttid, yalnız sizə **uğratamadıq. 1.** soxmaq.
 bətdəmək. tutturmaq. giriftar edmək. - başımı belaya
uğratdım. 1. uğurlamaq. uzatmaq. yola salmaq. göz
 atmaq. keçirmək. yol uzunluğu edmək. gedərmək.
 silmək. yox edmək. yumaq. yerin dəğişmək. qaçırmaq. -
 ləkələri **uğratmaq.** - rəngin **uğratmaq.** - onu bu işdən

uğratdılar.

- bir iş **tapıb uğratmaq**: qapılandırmaq. hançrı bir işə qoymaq. yerləşdirmək. kullatmaq. qayıрмаq. qayırtmaq. qulluqlamaq. xidmət vermək.

uqrayan

uğrayan. oqraqan - yar diyarına **uğrayan** yollar.

uqrayış

hərəkət.

uqrayugəlmək

uğrayugəlmək. rasgəlmək.

uqrəş

uğrəş. oqraş. işlik. işə qoyulmuş. məşqul. məful.

uqrı

uğrı. uğur. 1. yol. cizgi. xədd.- **gün uğrusu:** gün yolu.

günün çıxandan batana qədər keçdiyi yol. - **saman uğrusu:** saman yolu. 1. əsər. 1. oğrı. əğrı. sapa.

uqrıq

uğraq. 1. uğrıq. oyaq. oynaq. oynaş. məşqələ. - **çox işi,**

oyağı, uğraqı, uğrıqi, məşqələsi olmaq: işi başından aşmaq.

1. **uğraq.** oyaq. oynaq. ilişik. işli güclü. məşqul. 1. **uğralıq.**

oyalıq. oyqal. iş güc. işgüc. görev. məşquliyət. kar o bar.

uqrılı

uğrılı.bayıtdur. qutlu. uğrılı. yümnülü. meymənətli.

bərəkətli.

uqrsuzlaşmaq

uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.

quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. tərsələşmək.

tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək.
daşlaşmaq. daşınışmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
qızşınmaq. qızınışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.
itışmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.
öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
çığdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.
çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
üzləşmək. üzlənmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

uqru - uğur bolsa, **uğru** doğar.

uqruq **uğruq**. **1. uğraq**. bacarıq. ustalıq. önər. hünər. onar.
yonar. bacarıq. ustalıq. sənət. **1. uğraq**. keçmə. yol əri.
fədayi. qızılbaş. dəli. dəlir. dəlirqan. **1. düşgü**. düşük.
işgüc. görəv. məşquliyət. hobi. **1. iyüq**. xeyrxah. comət.

cəvanməd. **1. uğurlu.** bəyüş. bayuş (< **bəy. bay**). mutlu. qutlu. bəxtəvər. xoşbəxt.

uqruq **uğruq. oğruq. ovruq.** **1.** nərsənin oğulan, açılan, yaxud bükülən, bağlanan, əklənən, birləşən yeri. boğum. buruq. - qemiklərin **oğruqu.** - dağ oğruqu: dağ beli. **1.** axıq, əğrik yer. - dağ **oğruqu:** örüş. dağ yamacı. **1.** ətək. bitiş. - çaylar dağın başından, **oğruqundan** axar. **1.** kəmənt. **1.** savaşa gedərkən. əsgərlərin əşyalarını buraxdıqları yer.

uqruqlar **uğruqlar.** iyuqlar. xeyrxahlar. cəvanmədlər.

uqruqlı **uğruqlı. uğraqlı.** bacarıqlı. başarıqlı. yonarlı. onarlı. önərli. hünərli.

uqruqmaq **uğruqmaq.** bir tərəfə könülmək. gönülmək. doğrulanmaq.

uqruqsız **uğruqsız. uğraqsız.** yonarsız. onarsız. hünərsiz. bacarıqsız. başarıqsız. sənətsiz.

uqruqturmaq **uğruqdurmaq.** axdırmaq. aparmaq. hidayət etmək.

uqrulamaq **uğrulamaq.** **1.** nərsəni dışardan kəndisinə, gizlicə çəkmək, çalmaq, **almaq.** götürüb gedmək. {# **uğurlamaq:** nərsəni nərsiyə bağışlamaq. **vermək.** çıxarıb qoymaq.} **1.** **oğurlamaq.** keçərkən yol azınmaq. bir yoldan keçərkən,

- başqa nərsənin yolun tutmaq. yol üstünə varmaq.
azınmaq. çarpmaq.
- uqrulamaq** **uğrulamaq.** oğurlamaq. gizlicə almaq, götürmək.
çalmaq. aşırmaq.
- uqrulanmaq** **uğrulanmaq.** uğurmaq. uğrulanmaq. yollanmaq. yerimək.
- uqrulu** **uğrulu. onğurlu.** gəlimli. xoşaddım. xoşadım. xoşqədəm.
- **suyu qaymaqlı. kimsənin bayağı nərsəsi, hər nəyi uğrulu, asılı, faydalı olan:** suyu sütlü.
- uqrun açmaq** **uğrun açmaq.** yolunu açmaq: işıq alıp uğrun açdı.
- uqrun** **uğrun** gizli. gizlicə. yan baxış. gizlicə baxış.
- uqrun** **uğrun.** uğurun. uzunluq. rastada.
- **uğrun çəşmaq:** yol azmaq. yanlış yola gedmək.
- uqruna** **uğruna.** yoluna. dolayına. - para yoluna, vardan oldu.
- uqrunmaq** **uğrunmaq. uğranılmaq.** edinmək. tutulmaq. olunmaq.
olqunmaq. bulunmaq. mə'ruz qalmaq.
- uqrunta** **uğrunta. uğraqında.** yolunda. - (bir iş) yolunda, uğraqında,
uğrunta olmaq: uğurlu gəlmək, gedmək. iyi gəlmək. iyi
gedmək.
- **bir ülgü, amac, ərəc uğruna yapılan çaba, dalaş, çalaş:**
qovqa. qavqa.

uqrunta	uğrunda. yolunda. üçün. yolu üstündə. - oğul için. - yurd için.
uqrusu	- könül uğrusu: ürəyə yol açan. - samanuğrusu: samanyolu. kəhkeşan. hacıaryolu.
uqsamaq	oxsamaq. mənimsəmək. anlamaq istəmək. - işin püfün oxsamalıyq. - uqsamadan açılmaz. - bir işi, sözü oxsamaq: bilsəmək. bilmək istəmək.
uqsas	anlamdaş.
uqsəq	uksək. yüksək (y) üksək. üsgük. uca. hündür.
uqsunuq	uğsunuq. uğursun. qibtə.
uqsunuqmaq	uğsunuqmaq. uğursunmaq. qibtələnmək. qibtə yemək.
uqsuzca	uğsuzca. uğsuzuq. acınaqla. acıqla. üzülərək. üzüklə. sıxnaqla. sıxıqla. qaralıqla. yazıqca. əsirgəkçə. əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.
uqsuzluq	uğsuzluq. acıma. üzülmə. sıxılma. qaralıq. yazıqlıq. əsrəlik. əsirgəlik. əsəf.
uqsuzuq	uğsuzuq. uğsuzca. acınaqla. acıqla. üzülərək. üzüklə. sıxnaqla. sıxıqla. qaralıqla. yazıqca. əsirgəkçə. əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.

- uqta** **uğdə. okta.** 1. güc. zor. 1. qatil. 1. qutlu. 1. bağadur. pəhləvan. 1. bügü. bükü. 1. tüğmə. düğmə. girik (**gireh** (fars)). boğdaq. tomurcuq. budaq. buqdaq. düğün. 1. ök. hinc.
- uqtələşmək** **uğdələşmək.** ağdalaşmaq. quyuqlaşmaq. bəkişmək.
- uqtələştirmək** **uğdələşdirmək.** ağdurmaq. quyuqlaşdırmaq. bəkiştirmək. ağdalaştırmaq.
- uqturmaq** 1. oqturmaq. oxturmaq. anlatmaq. - sözün nədi **oxtur** görüm. - öz söznü işarəylə **oxturdu.** 1. oyturmaq. qandırmaq. düşündürmək. fikrinə gətitmək. tutturmaq. tutuzmaq. - işin necə olduğun ona mən **uqturdum.** 1. **ukdurmaq.** aqahlandırmaq. düşündürmək.
- uqu** 1. yağ. yağ. düşman. ciciklənən. qısqanan. çəkəməyən. 1. bayquş.
- uqu** oku. oxu. anlayı.
- uqu** oku. oxu. anlayı.
- uqucu** **uğucu.** dinləyici. anğiluc.
- uquçu** eşidən.
- uqud** **uğud.** bəngi. kefli. sərxoş. uğut adamdı. başın itirmiş uğud kişiler.

uqul	uğul. oğul. cocuq. uşaq. gənc.
uqulcamaq	uğulcamaq. oğlanlamaq. ağırlamaq. hörmət, təzim edmək.
uqulcuq	oğulcuq. yatın. balalıq. oğulduruq. balayatıq. balayatqı. uşaq ¹ . analıq ¹ . tuxumluq. ana rahmi.
uqulqan	ukulqan. 1. uşulqan. toplanan. yığılan. xərmənlənən. 1. yükülqan. yığılan.
uqulmaq	1. oxulmaq. bilinmək. bəllənmək. bəldəlmək. anlaşılmaq. - sözün içi, çindən oxuldu. 1. uğulmaq. duyulmaq. 1. ukulmaq. yığılmaq. toplanmaq. 1. qoşmaq. hızla gedmək. 1. eşidilmək. - uqulub yetmək: qoşup yetişmək.
uqulmuş	ukulmuş. ukmuş. yığılmış. toplanış.
uqultamaq	uğuldamaq. 1. uğlamaq. quğuldamaq. uğ edmək. kufuldamaq. - qulağım uğuldayır. 1. vızıldamaq. cüvüldəmək.
uqultamaq	uğuldamaq. çüvüldəmək. - qulaq uğuldaması: qulaq çüvüldə.
uqultmaq	qoşturmaq.
uqultu	uğultu. suvuldav.

uquluq	fala.
uquluşturmaq	qoşuştırmaq.
uqum	uğum. istirahət. yengil. yüngül. uğur.
uqumaq	1. oxumaq. üzə, yuxarı çıxarmaq. bildirmək. bəllətmək. bəldirmək. anlatmaq. sindirmək. sinitmək. 1. uğumaq. anlamaq. eşitmək.
uqumaq	anlamaq.
uqumaq	uqqamaq. duymaq. eşitmək. anlamaq. hiss etmək.
uqumcan	ukumcan. uyumcan.
uqumça	uğumça. mütəvazi'. uysal. qanıq. qanıqlı. - uğumçalıq, kişinin sayqısıdı.
uqumlu	uğumlu. uğurlu. dözümlü. səbirli. mütəhəmmil. gözü açıq ağzı yumulu. sirrlər saxlamaxda uğumlu.
uqumsuz	uğumsuz. ac göz. keçimsiz.
uqun	damğa.
uqunc	uğunc. oğanc. ağırlıq. hörmət. tə'zim.
uqunmaq	uğunmaq. uvunmaq. düşünmək. ökünmək. boğulmaq. bayılmaq. ussun huşun itirmək. özündən gedmək. keçinmək. nəfəsi kəsilmək. için çəkip keçinmək. qəşş etmək. - sevindiyindən uğundu. - uşaq ağlayıb uğundu. -

- uğundu** döğünməyə başladı. - **uğunmuş** dəli olmuş: cinlərə vurulmuş, - çoxda belə öğünüb **uğunma** sən.
- uqunmuş** **uğunmuş** dəli olmuş. cinlərə vurulmuş.
- uqunturmaq** **uğundurmaq**. 1. qatmaq. oyalamaq. məşqul etmək. 1. uvundürmək. öğündürmək. ökündürmək. ussun huşun ititmək.
- uqunuq** **uğunuq**. bayqınlıq. huşdan gediş.
- uqur** **uğur**. - **gəlin uğuru**. **gəlin uğru**: gəlin kürəkən evinə gedirkən duvağın (baş örtüyünün) üzərindən səpilən dadlı nərsələr.
- uqur** **uğur**. 1. xeyr. xeyir. yümn. bərəkət. səadət. iyi fal. 1. yolçuluq. 1. qətə. qata. xə. amac. amca. iməc. imcə. hədəf. 1. qut. ayaq. meymənət. qədəm. 1. çirağ. xeyir. qarşılıqsız yaraq, yardım, yaranlıq. 1. təberrük. 1. bəfa. 1.üz. - **onun uğruna**: onun üzünə. - dəmir **uğruna** su vermək. 1.yol. yolağ. qılığ. çəm. yolağ. təriq. - işinin **uğrun** tapmaq. - **uğur ola**: **uğur olsun**: iyiliklər, qolaylıq olsun. - **uğur**: yolunda. 1.**urğu**. qada. iş. yürüş. yeriş. edim. əməl. 1.iyilik. bərəkət. 1. əriş.variş. barış. barlaş. barlaşıq. barışıq. yaraşıq. yarlaşıq. uzluq. bacarı. başarı.

- başarma. yaratı. yaratış. yarayış. qalxış. oluş. boluş.
buluş. iyi qoşut, durmuş, duruş, yağday. mutluluq.
qutluluq. nailiyyət.müvəffəqiyyət. 1. fal. taleh. bəxt. şans.
nəgələ. - **uğura baxmaq**: fal açmaq. 1. deyiş. ağızlıq.
ləhcə. 1. sürə. çağ. zaman. tinənc. tinəniş. tinər. möhlət.
müddət. - **uğur, möhlət istəmək**: tinənc istəmək. - **sürə, möhlət, çağ tanımaq** (qəbul etmək): tinənc vermək.
- **işləri uyğun uğurda, yolunda gedən kimsə**: işi təkərində.
iş tıkrında. işi qəltəyində.
- günüz doğur olsun, üzüz **uğur** olsun.
- **tarı uğruna**: allah eşqinə, üçün.
- **uğur ola?**. xeyr ola?: nə var.
- **uğur dilək**: xeyirdua. - **uğur qazanc**: xeyir həsənat.
- **uğur işləmək**: iyilik, **xeyir işləmək**.
- **uğru qalmamaq**: artıq yararmamaq.
- **uğra anmaq**: zikri xeyr etmək.
- **uğur gözləməz, uğurdan qalmaz**.
- **uğur, qut, xoşluq gətirmək**. ayaq gətirmək.
- **uğur ola**.
- **uğurlar olsun**. 1.bərəkət.

- **ağzın uğra açmaq**: xeyirə açmaq.
- **bəylik, baylıq uğru, uğuru**: kapitalizm.
- **bir uğurda, yolda ölümü gözə almaq**: baş qoymaq, vermək.
- **bir uğurda**: bir kərədə.
- **uğru itmiş, batmış**: toxat. tuxat. qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz. qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. aldıranğ. çaşqın. şaşqın.
- **üz uğra**: dikə. qalqıq. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad.
- **uğur olsun**: keçmiş olsun.

uqur

uğur. uğrı. oğur. uğur. ucur. 1. doğur. doğru. - uğurlamaq: doğrulamaq. 1. olacaq. onuş. pay. qarayazı. tağudar. dağtay. dağıdar. nəсіб. qismət. taleh. 1. uçar. xəbər. hadisə. qəza. 1. ur. bəxt. mutluluq. 1. uyuq. oyaq. 1. ön. yol. hədəf. - sel uğrunda (önündə) yataq edənin yeri bellidi. - su uğruyan gedən, dənizə çatar. - uğur (yol) tapan var qılıncsız \ qılinc vuran var uğursuz (yolsuz). - islam uğrunda qılinc vurdular. - uğrun gözlə (gözününən nişanla), oku at. - yola salıb uğurunğ dilərik. - tanrı uğrunda verdin. itməsin. - qutlu uğur (yol). - varlı uğur. varlığın iç (sərf ed) -

qutlu **uğurda**. - baxtın **uğrundan** (yolundan) çönməsin. **1.**
 uyğur. uyqar. mədəni. **1.** edcək. bacarıq. müvəffəqiyyət.
1. doğur. - **uğrulu**: doğrulu. **1.** çağ. - bu **uğur**, qurd uluğu:
 indi ulamağ çağıdı (qur kimi). **1.** bərəket. devlət. xeyir. -
uğur yol. - **uğurlu kölə**: qutluq teqin. **1.** şans. bəxd. - yava
 eyi qoşulsa, **uğur** qeyrət tökülər. - uğur bolsa, oğru doğar. -
uqurluq iş: **oğurluq iş**. **uğurlu iş**. {**1.** vaxtında, yerində
 yapılan. **1.** qarşılıq, əvaz olan}. **1.** hazır. - **uğur çağ**: hazırlıq
 zamanı. - **uğür qılınmaq**: tərtip edilmək. qoşulmaq.
 hazırlanmaq. **1.** imkan. fürsət. bir işdə imkan. firsət.
 uyqun. oyqun. kölgə. kömək. devlət. bəxd. uğur. bərəket.
 devlət. - **oqur bolmaq**: yol uğurlu, xeyirli olmaq. - bəy
uğrunda işim yetildi: işim alındı. - **oqur bulmaq**: firsət, şans
 tapmaq. - **uğur ərməs**: uyqun çağ deyil. - **uğur** bulsan oğurla.
1. dəğiş. qarşılıq. əvəz. - buna uğur: buna əvəz. - bu ona
 uğur ola bilməz: bu ona dəğiş, əvəz ola bilməz. - uğrunda
 beş tümən ver: əvəzində. **1.** vaxt. zaman. - gün batan **uğur**. -
uğur ərməs: vaxdı deyil. **1.** darı, buğda kimi tüm yemlik
 dənələrə verilən ad. - **uğurluq**: əkin ambarı. **uğurluq ər**:
 mal davarlı kişi. **1.** var dövlət. **1.** tan. tanğ. fürsət. **1.**

qabaq. uğraş. uğra. oğur. **1.** ötük. şans. **1.** zaman. vaxt.
1. dövrə. zamana. mövsim. **1.** yol. cizgi. xədd.- **gün**
uğrusu: gün yolu. günün çıxandan batana qədər keçdiyi yol. -
saman uğrusu: saman yolu. **1.** əsər. **1.** attım. atım. ayağ.
şans. meymənət. - **atım** gətirən: şans gətirən. - **atımlı:** {**1.**
şanslı. **1.** yeriyan. attım atan. ilərləyən. **1.** davamlı. paytalı.
payıdar.} - xoş gəldiniz atım gətirdiniz. - **atımlı:** - ayağ çəkən:
dalı oturan. yanaşmayan. **1.** yoqur. yoğruş. yaxıcı fal. uğurlu
fal. **1.** bərəkət. **1.** olcay. ulcay. səadət. iqbal. meymənət.
1. sorağ. müjdə. bəşarət. nəvid. xəbər. yön. üz. tərəf.
tərəp. tərəb. dilək. istək. çəm. xeyir. yüm. şans. bol.
fayda. düz. əməc. əməl (amal) çara. addım. qədəm uğr.
yol. yola. uyux uyaq. - uğurlı: qədəmli. saman uğrusu. **1.**
bəxt. taleh. iyilik. gözəllik. qut. bolluq. bərəkət. **1.** sürə.
zaman. munasip. uvaqt. vax. fürsət. şans.
- uğur sənə: aşqaq. alqış. xeyir dua. - **uğur əri:** uğurlu. xoş
niyyətli. uğur tutmaq: uğur almaq: işi edcək olmaq. isdəyi
bitmək.
- **uğur sanıcı:** xeyir sanıcı: **uğurçu.** xeyirdah. {# **kəm sanıcı:**
pisikçi. pis düşünən. bədxah).

- **axşamlar uğurlu**: axşalarınız xeyr ola. - **uğur ola**: **uğur gələ**:

xeyr olsun: xeyirli olsun.

- **uğur almaq**: adi olmaq. örgənmək.

- **uğur olsun**: nuş olsun. sinsin.

uqur **uğur. oğur. 1.** qutluluq. bəxtiyarlıq. səadət. - **gün batan**

uğur: günbadrama. öglədən sonra. **1.** uyqay. xeyir.

uqural **uğural.** uğurlu. qutlu. bəxdı açıq.

uqurböcəği **uğurböcəği.** gəlinböcəği.

uqurçıl **uğurçıl. uğraçıl.** iyicil: iyiçil. eykuçıl. eykiçil. yaxıcııl.

iyilikçi. iyiliksevər. xeyirxah.

uqurçu - **uğurçu: uğur sanıcı: xeyir sanıcı:** xeyirdah. {# **kəm sanıcı:**

pisikçi. pis düşünən. bədxah).

uqurçul **uğurçul.** iyiçil. xeyirxah.

uqurçuluq **uğurçuluq.** iyiçilik. iyimsərlik. iyməsərlik. xeyrxahlıq.

uqurev **uğurev.** uğur evi. uğuröy. yoxsullar evi. müstəməndlər

evi. xeyrməndlər evi.

uqurqamaq dalında daşımaq.

uqurqan **uğurqan.** urqan: bərk burulmuş bükülmüş ip.

uqurlama **uğurlama.** savduq. yola salma. savtur. vida.

uqurlama **uğurlama.** yola çıxanı keçirmə. təşyi'.

uqurlamaq **uğurlamaq. oğurlamaq. uğrulamaq. 1.** alımaqamaq. alğamaq. xeyir dua vermək. alqışlamaq. **1.** yoqurmaq. yoğruşmaq. yaxıcı fal açmaq. **1.** çağına, zamanına çatmaq. qarşı qarşıya durmaq. - uğurlanmış nənğ: çağı çatmış nərsə. **1.** nərsəni açıb bollatmaq. - gəlişmə yolların **uğurlamaq:** açıb saflamaq. **1.** bağışlamaq. ərməğan edmək. - **uğurlanmış** at. **1.** uğur xeyir diləmək. yarqamaq. arqamaq. alqışlamaq. **1.** doğru çağında, vaxtında, uyğun durumda yapmaq. - işləri **uğurladıq:** gəriyi kimi yapmaq. - kim işini **uğurladı,** apardı: işini çağında (uyuqunda, menasib çağında) gördü qurtuldu. **1.** çalmaq. hırsızlıq edmək. çağın tapıb işin yapmaq. - **uğur** bulsan oğurla. - **uğur** bolsa, oğru doğar. **1.** gizlətmək. - başıvı **oğurla. 1.**oğurlamaq. çalmaq. uğratmaq. mindirmək. qoşdurmaq. keçirmək. sağollamaq. yola salmaq. diləkləmək. niyyətlemək. uzatmaq. ozqatuv. uzatuv. xeyir işə qarışmaq: elə uğrayanlar. **1.**yolcamaq. sağollamaq. yola salmaq. keçirmək. göz atmaq. nərsəni nərsiyə bağışlamaq, vermək, çıxarıb qoymaq. {# **uğrulamaq:** nərsəni dışardan

kəndisinə, gizlicə çəkmək, çalmaq, almaq. götürüb gedmək. -

oğurluq edməyən. yavuzluq qılmayan kişiler. }

uqurlamaq **uğurlamaq. uyqurlamaq.** 1.başa çəkmək. 1.təşyi' edmək.

(əlvida söyləmək). 1.geçirmək. yoldaşlamaq. yoldaşmaq.

yollaşmaq. - **sizi qapıya dək keçirəlim.** 1.iyiliklə yola

salmaq. sağlamlamaq. xeyir dua vermək. 1. keçirmək.

yola salmaq. yoldaşlamaq. - sizi qapıya dək **keçirəlim.** 1.

qabağına çıxmaq. qaşarmaq. qaştarmaq. qarşılamaq. -

qonaqları **qaştayamadıq.**

uqurlamaq **uğurlamaq.** yol vurmaq.

uqurlamaq **uğurlamaq.** qayıрмаq. düzəltmək.

uqurlanmaq **uğurlanmaq. oğurlanmaq.** 1. varlanmaq. bəyilmək.

uğurlu olmaq. uyqunlanmaq. yağlı bərəkətli olmaq. - yol

uğurlandı. - iş **uğurlandı.** 1. gizlənmək. 1. qutlanmaq.

xoşbəxt olmaq.

uqurlar **uğurlar.** yoluz açıq.

uqurlaşma **uğurlaşma. xeyirləşmə.**

uqurlaşmaq **uğurlaşmaq.** xeyirləşmək. birbirinə uğur diləmək.

uqurlav **uğurlav.** oğurlamaq.

- uqurlayın** **uğurlayın.** uğrulayın gizlicə. sağırın. səssiz. - uğurlayın gəlip **uğurlayın** getdi. - **uğurlayın** gözetip. - **uğurlayın** yükülən (hamilə olan) açıqda buzalar (bizovlar. balalar).
- uqurlayıncaq** **uğurlayıncaq.** lap gizlicə. heç duymadan.
- uqurlıq** **uğurlıq.** uyqarlıq. uyğurluq. mədəniyyət.
- uqurlu** **uğurlu.** **1.** dönüksüz. müsəmməm. oqramış. uğural. qutlu. bəxdi açıq. əziz. sayqıdəğər. onuq. onquc. karlı. qazanclı. verimli. uğumlu. dözümlü. səbirli. mütəhəmmil. **1.** əziz. sayqıdəğər. onuq. yağlı. xeyirxah. xeyirli. məsud. bərəkətli. yumli. yümli. - çox **yağlı** kişidir. **1.** tüşə. düşə. şans.
- **uqurlu ər.**: **uğurlu ər.** xoş niyyətli.
- uqurlu** **uğurlu.** **1.** mutlu. qutlu. yazqılı. bəxtli. yazqılı. xoşbəxt. **1.** mubarək. **1.** düşərli. yazqılı. şanslı. nəgələli. baxlı. başarlı. **1.** düşərli. bərəkətli. bolqulu. asılı. karlı. qazanclı. faydalı. **1.** düşərli. yazqılı. şanslı. nəgələli. baxlı. başarlı. **1.** bəfali. **1.** düşərli. mubarək. mütəbərrək. **1.** düşərli. yararlı. yaran. iyi. xeyirli. **1.** yazqılı. şanslı - **çox şanslı, uğurlu olmaq**: dörd ayaq üstünə gedmək. **1.** ayaqlı. qutlu. mubarək. meymun. meymənətli. **1.** düşülü.

düşürlü. yazılı. yazqılı. inginli. enginli. şanslı. nəgələli.

tale'li. **1.** iyi. xeyirli. - **uğurlu sav:** iyi, yaxşı xəbər. **1.**

onğurlu. gəlimli. xoşaddım. xoşadım. xoşqədəm. **1.**

onğurlu. unqar. onqar. bəxli. **1. uğruq.** bəyüş. bayuş (<

bəy. bay). mutlu. qutlu. bəxtəvər. xoşbəxt. **1.** yaratışlı.

yarayışlı. yaratılı. başanlı. başanlı. düşərli. şanslı.

nəgələli. baxlı. mutlu. qutlu. müvəffəq. nailiyyətli.

- **uğurlusu ilə:** xeyirlisi ilə: uğurlu,, iyi xeyirli olsun. - **uğur,**

iyilik, yardım sevər: xeyirsevər.

- **uğurlu işləyən:** işi uyğur.

- **iyi, yarar, uğurlu sonuca gedən:** çıxar. - **çixar** yol.

uqurluq

uğurluq. 1. çalışında. əvəzinə. - artut aldın, anunqıl\\ əyku

tavar **uğurluq:** sovqat aldın isə, onun çalışında (əvəzinə) yaxı

bir nərsə hazırla. **1.** ehsan. muyanlıq. xeyirxahlıq. -

uğurluq bolmaq: oğurlu bolmaq. sırasında, yerində olmaq. -

uqurluq iş: uğurluq iş. oğurlu iş. {1. vaxtında, yerində

yapılan. **1.** qarşılıq. əvəzliq olan iş}. **1.** bolluq. bərəkət.

uqurluq

uğurluq. inginlik. enginlik. düşüklülük. düşürlülük.

yazılılıq. şanslılıq. xoşbəxlik.

uqurlusu!

uğurlusu. uğurlusu gərçəklənsin.

uqurlusuyla	uğurlusuyla. iyi olsun.
uqurma	uğurma. tægirmək. dəvə köçəbəsi.
uqurmaq	uğurmaq < > oğurmaq. oğrumaq. oğurlamaq. oğrulamaq. çalmaq.
uqurmaq	uğurmaq. 1. raslanmaq. ras gəlmək. 1. müvəffəq olmaq. 1. uğurlanmaq. uğrulanmaq. yollanmaq. yerimək. çevirməq. çöndərmək. qoymaq. nərsəni buraqmaq. - üz uğurmaq: üz çevirmək. küsmək. - bu dağdan uğurmaq çox zordi. - bu kənddən o kəndə uğurduq. - uğurmaqdan yeriməkdən yorulmadıq. - uğurmasan tamı yolu \\ uğruyursan uçmaq yolu.
uquröy	uğuröy uğurev. uğur evi. yoxsullar evi. müstəməndlər evi. xeyrməndlər evi.
uqursun	uğursun. uğsunuq. qibtə.
uqursunmaq	uğursunmaq. uğsunuqmaq. qibtələnmək. qibtə yemək.
uqursuz	uğursuz. 1. qara. qaraqada. qaramat. kötü. pis. sıxıntılı. üzücü. qamli. qamalı. qəmli. kədərli. fəna. - qara gün: üzüntülü, sıxıntılı çağ, zaman. - qara günlər. - qara yazı. qara baxt. - qara sav: qara xəbər: sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi. - qara axca, ağ günədə ağarar. 1. mutsuz.

qutsuz. voltaysız. üzüntülü. qaçraq. qaçraqa. qaçra.
 qaçar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi
 yatıq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl.
 onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. qarabəxd. qarabet.
 qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara
 yazılı. yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz.
 alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz.
 doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız.
 nəgələsiz. **1.** ayaqsız. qutsuz. nəş. nəhs. meymənətsiz.
 şum. bəd yümən. yümənsüz. **1.** bəfasız. **1.** düşügün. hər
 nəyi qara, qaranqul görmə. koraçı. koranlış. kötümşar.
 kötümşər. götümşər. çürükçü. qaraç. qaraçlıq. qaragöz.
 qaramquluç. qaramşar. qaramsır. qarasıq. qarısıq.
 qatsaq. pisanlış. çürükçu. qaramsuq. qaramsıq.
 qaramşar. qarasevmiş. qarabaxan. qaraqaran. bədbin.
 bədəndiş. pesimist. **1.** qapıq. kötü. fəna. kafir. - bu **qapıq**
 daşda çıxdı uğruma. **1.** qaraçalı. **1.** uğrasız. qutsuz.
 mutsuz. qutuz. quytuz. şum. cum. şumal. cumal. quzey.
 qazuy. qazuq. qazıq. kavıq. kavuq. kavlıq. qaluq. qalıq.
 qalmuq. qalmıq. qalmış. yümənsüz. mubarek olmayan.

1.şum. 1.apaç. apaş. şələm şorba. gedə. başiboş.
 baybaş. qayta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq.
 qaba, iti olmayan. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük.
 solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır.
 əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən.
 damarsız. yararsız. işsiz gücsüz. havlaz. havlat. hovlaz.
 hovlat. 1.kötü. 1.qara. tərs. üzücü. - qara sav. 1. qaqraq.
 qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. 1.mutsuz. qutsuz.
 bəxtsiz. bədbəxd. 1.rovnəqsiz. yürməzlik. onqatsız.
 kasad. 1.evrik. çevrik. tərsin. tərs gedən. 1.yolsuz. əli
 əğri. 1. düzdaban. 1.düşük. düşüş. düşmə. pis. fəna.

- suçludan uğursuzdan iyilik bəklənməz.

- pis, yaman, uğursuz, qısqancılı baxış: göz. - göz dəğmək.

uqursuz

uğursuz. 1. məşum. yümsüz. saqarlı. nəş. mənhus.

qutsuz. qutuz. qarabet. mənhus. namüarək.

meymənətsiz. yoxluğa uğayan. yox olmalı. bataq.

batmalı. umsus. umutsuz. qurtarılmaz. əkşi. əksi. tərs.

zidd. mənhus. iyi gedməyən. yatlı. yadlı. yatlı. məş'um. -

əksi iş. - **əksi** durumda. - **əksi** görüşlər. - **uğursuz:** düz

daban. 1. yümsüz. nəş. kələk. çəmsiz. boluşsuz. qaltaq.
xeyirsiz. pis adam. sağıncalı. saqar.

uqursuza **uğursuza. uğursuzca.** çox pis. pisinə. yamana.

yamanca. düşüğünə. qaragözə. qarasiğa. bədbincə.
pesimiscə.

- **uğursuza endirdi biləsinə:** çox pis vurdu onu.

- **pisə, uğursuza yormaq:** düşüyə sarmaq.

uqursuzlaşmaq **uğursuzlaşmaq. uğrsuzlaşmaq.** uyuzlaşmaq.

quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. tərsələşmək.

tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək.

daşlaşmaq. daşınışmaq. qızmaq. qızıışmaq. qızınmaq.

qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək.

itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.

ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək.

öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.

odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.

çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.

çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.

çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.

arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmaşımaq. bətərləşmək.

qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
 kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

uqursuzluq **uğursuzluq.** 1. ayaqsızlıq. qutsuzluq. nəslək. nəhslik.
 şumluq. bəd yümnülük. yümnsüzlük. 1. mutsuzluq.
 qutsuzluq. bəxtsizlik. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
 bədbəxçilik. 1. pislik.

uqurtaş **uğurdaş.** yoldaş. həmfikir. uğurlaşiq. təvafüq.

uquruq **uğuruq.** bərək. xeyir. yaxcı fal.

uqurun **uğurun.** uğrun. uzunluq. rastada.

uquş **uğuş. oğuş.** 1. qohum. qan bağıyla birbirinə bağlı
 kişilərdən hər biri. - **uğuşlar** yığıldılar. 1. zəka. ağıl.
 yetənək. 1. soy. tayfa. el. - hançı **oğuşdandı:** hançı
 soydandı. 1. ağıllı. fikili. bilik. zirək. - **öğuşlu** ər: bilgin, zirək
 kişi.

uquşlanmaq **uğuşlanmaq. oquşlanmaq. uquşlanmaq.** tayfa tırıq yiyəsi
 olmaq. ellənmək.

uquşlu **uğuşlu. oğuşlu.** tayfalı. qohumlu. elli.- **uğuşlu kişi:** tayfa
 tırıqlı ər.

- uquşluq** anlayış. qanış. ögrəniş. biliş.
- uquşmaq** **oxuşmaq**. anlamaq. - yağının işin **oxuşub**, saldırya keçdilər. - **oxuyub**, **oxuşmadan** iş bitməz.
- uquşmazlıq** **ukuşmazlıq**. uyuşmazlıq. oxşamazlıq. okuşmazlıq: yanılışlıq. anlaşılmazlıq. uyuşmazlıq olupdu: yanılışlıq. okşamazlıq. ukuşmazlıq olupdu.
- uquşulmaq** **ukuşulmaq**. uyuşmaq. okuşmaq. oxşamaq: anlaşımaq.
- uqut** **uğut**. 1. yoğrulmuş, yoğunlanmış, qatlaşmış, qatışmış nərsə. xəmir. 1. oğut. uyut. həya. 1. içgi yapılan bir çeşit xəmir.
- uqutlamaq** saldırtmaq. təhrik edmək.
- uquz** **uğuz**. **oğuz**. qutlu. mübarək.
- ul** 1. oluş. oluşum. doğuş. 1. ula. təməl. əsas. kök. 1. işarət. nişan. iz. 1. oğul. 1. ol. kök. dək. bek. bey. pey. təməl. him. - ev **ulı**. - dam **ulı**: duvar himi. - yaşam ulı. - **ulun** sökdü, evin yaxdı. - **ulun** bilsə, yolun bilər. 1. ula. zəncir.
- ula** bəlgə. qırda. əlamət.
- ula** **ula**. 1. qırda. bəlgə. əlamət. 1. iz. əlamət. - ula olsa yol azmaz, biliq olsa söz yazmaz. 1. çat. ged. dəğ. - ora bir **ula** gəl. - **yağuuq** ulamaq: sileyi rəhm edmək. 1. təl. kiçik dağ

təpə. 1. ul. zəncir. ulu. uca. ataq. hündür. 1. təməl. əsas. əsaslı. 1. dağ.

ula **ulu.** - hər nəyin irisi, yəkəsi, ulası, böyüsü, böyüyü:
qalamata. qalabata. qalaqata. qalaqaba. qalamar.

ulaan al qırmızı.

ulac **ulaç.** 1.rabit. 1.bağ. rabit. ulaç. 1.ulaq. götürü, nəqliyyə
aracları.

ulac **ulaç.** 1. alça. incə. uca. yumuşaq xuylu. uslu. yüküm.
həlim. bilən. 1. ulaştırın. bağlayan. bağlayıcı. 1. şanslı. 1.
tim. taxım. 1. güvənc. ehtibar.

ulaç **bax > ulac.**

ulaç **ulac.** 1.rabit. 1.bağ. rabit. ulaç. 1.ulaq. götürü, nəqliyyə
aracları.

ulaçlı ulaştırın. ulaq.

uladcı **uladcı.** ulçu. ulacı. mürəbbi.

ulağan **ulağan.** uca.

ulaq **ulağ.** (< **ulamaq.** bağlamaq. yulamaq). 1. xəbərçi. carçı.
məktub. çapar. atlı (yeyin) xəbərçi. yamaq. nərsə. vəsilə.
- **ulaq** at: əl altı at. hər işə götürülən. işlənən at. 1. soy. nəsil.
1. ulaq. xəbərçi. 1. bağ. zəncir. 1. iki, daha fazla dağın

birbirinə qavuştuğu yerlər. **1.** ulaştırıcı. ulaştırın. **1.**
 xəbərci. bağlantı yiyəsi. **1.** ulaçlı. ulaştırın. çaparçı.
 arğış. postacı. yamçı. xəbərci. **1.** hambal. daşıt. daşıyan.
1. okatmış. oxutmuş. xəbərci. **1.** **ulaq atı:** çaparçı, postacı
 atı. yam. yamçı. **1.** çapar (post çaparının önündə gedən
 keşikçi) yük heyvanı. **1.** əl altında olan nərsə. əlverişli,
 hazır nərsə. əl altı nərsə şüy (qabili dəstres). **1.** açav.
 bağış. savat. sovgat. erməğan. mükafat. **1.** oğlaq. **1.**
 qovqunçu. xəbərci. çapar. - **ulaq vermək**, göndərmək:
 quvqun etmək. alarm vermək. xəbər vermək. **1.** vəslət. - ayrı
 düşdüm **ulağından**. **1.** peyk. qasid. **1.** yama. paltar
 yaması. **1.** sələk. yumuş. yola. sam. saf. **1.** pay. nəсіб.
 bölük. bölək. qismət. şans. bəxt. alış. tapış. **1.** yaxın.
 qərib. əl çatar. qərib. - **əl ulağı:** yadımçı. **1.** müttəsil. **1.**
 bölük. parça. tikə: bir ulaq çörək əti ulaq ulaq edip
 böldülər. ulaq ulaq olmuş qara topraq. **1.** çapar. elçi.
 xəbər. - **ulaqlara** at verib yola saldı. - don oldu cana bir
 duraq. canda oldu don üçün bircə **ulağ**. **1.** ulağçı. xəbərci. -
 bütüncə bəylərə saldı **ulağı**, danışdı cəng üçün qılın yarağı. -

bir ulağçı (xəbərci) gəldi belə söylədi ki. - ulağçılar saldılar ölkədən ölkəyə.

ulaq **ulağ**. 1. yaxın. qərib. qurb o civar. 1. post. 1. yalavac. 1. peyğəmbər. 1. peyambər. müxbir. 1. çapar at. 1. çapar. çapan. tatar (< **dartar**). posçu. qasid. 1. ulac. götürü, nəqliyyə aracları. 1. çapar. peyk. - **könül, giz, sırr ulağı, çaparı, peyki**: göyərçin. gövərçin.

ulaqa ulqa. savaş atı.

ulaqan ullağan. böyük.

ulaqanlıq **ulağanlıq. ulatçılıq. ulatanlıq. ilətcilik. iləticilik. ilətgənlik. çatranlıq. çatrıqanlıq. yetərənlik. daşıyanlıq. götürənlik. ağdaranlıq. axıtanlıq. rəbitlik. hadilik. naqillik.**

ulaqanlıq ululuq. ullağanlıq. böyüklük. kəramət.

ulaqat **ulağat**. elçilər. ulçular. çaparlar. ulaqlar.

ulaqçı xəbərci. ulaştırıcı. bağlayıcı. bağlantı. - **ulaqçı atı**: çapar atı.

ulaqlıq vəzifə.

ulaqu **ulağu**. yamaqlıq. bir nəyə ulanan nəsənə.

ulalan çıxıcı. ucalan.

ulalı altüst. enişyoxuş. alçaq uca.

- ulalım** **ulalış. ulalma.** ucalma. ucalış. ucalım. yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. osurma. osuruş. osurum. üslənmə. üsləniş. üslənim. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkinış. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.
- ulalış** bax > **ulalım**.
- ulallıq** **ullalıq.** aşamatlıq. aballıq. opallıq. alpaqlıq. böyüklük. tamdaraqlıq. ehtişam.
- ulalma** bax > **ulalım**.
- ulalmaq** 1. bəyğəlmək. qalxmaq. böyümək. qarası görünümü artmaq. 1. ulumaq. böyümək. yetişmək. yaşlanmaq. tərbələnmək. bollanmaq. bolalmaq. artmaq. çoxalmaq. qocalmaq. yüksəlmək. - eykülü **ulalır** \ qabırqalı böyür. - bizə **uyan** olsa, çavımız çoxalar. - toz qopdu, getdikcə, **ulaldı** qabardı. - biz burda, doğduq, **ulaldıq**, ölməliyik. - **ulalmış**, irişmiş ərişmiş. - bala, ata ilə **ulalır** (tərbələnir). - **ulaldı**, balıq oldu. - nəsnelər anla olmuşdur, anın ilə **ulalmışdır**. - gözətsən

oğul, **ulalır** \\\ yaşlasan, çubuq əyilir. - isək (yiyə) olsa ağac
ulalır \\\ yemiş arturdə, bolalır. - tanrı ağacı kişidi \\\ onu
ulatmaq, onun işidir. - başımda yazı imiş, nəzmi, olkim \\
gözəllər sevgisi birlə **ulalam** (qocalam).

ulam ulam növbətilə. sıra sıra. ard arda. arxa arxaya. - qoşun **ulam**
ulam yeri yirdi. - nərdüvana **ulam ulam** çıxılır. - **ulam ulam**
gedən istəyə çatdı \\\ **ulamsız** gedən uluya qaldı.

ulam 1. ulaş. ulaşu. növbət. keşik. sıra. davam. bənd. bət 1.
qurup. taxım. dəsdə. bağ. bölük. zümrə. katiqori. 1. suda
dayaz. keçilə bilən yer. keçərgə. keçit. - su **ulam** vermir. -
ulam öküz. 1. yamaq. ək. vəsl. idğam. - **ulam ulam**: sıra
sıra: arxa arxaya. ard arda. soyağ. sıvra. sıvırya. 1. bir ilgi,
bənzerlik olan nərsələr topluluğu. 1. taxım. bölük.
məqulə. qategori. əklənmiş. qatılmış. tim. müfrəzə. 1.
dizi. dizili. bağlı. dizgi. 1. yetənək. 1. sürü. - it **ulamı**. 1.
qurup. topar. 1. takım. bölüm. əl. qol. dəsd. - **ulam ulam**:
bölük bölük. takım takım. əl əl. qol qol. dəş dəş.

ulam 1. kateqori. 1. zümrə. quruh.

ulama 1. ulayış. uluc. uluş. uluğ. 1. uzanan sim, nərsə uzadı.
alonj. əkləmə. rabbit. - **ulama yonca**: yerə sərilib sürünən

çeşiti.

- ulama **yonca**.

ulama ulaş. ulaşım. vəsl. izafə. zəميمə. təəllüq.

ulamaq 1. (< ul: uzun). uzun uzun hürmək, sinləmək. 1. <
oqlamaq. aqları bicləmək. ağacların biclərin qırmaq.
 ulumaq. ürümək. hürümək. 1. ululamaq. 1. tutmaq. işə
 bağlamaq. 1. ulaşıdırmaq. çatdırmaq. qatmaq. əkləmək. -
 bu sözləri **uların**. - tanrı buyruğun ullamaq (yapmaq.
 qollamaq. kullamaq). - sözü sözə **ulamaq**. - gecə gündüzə
ulaşdı. - dünü günə **uluyub** (uludub) gedən dünya. 1. **ulmaq**.
olamaq. **olmaq**. - nə **uldi**: nə **oldu**. - sis **ulay**: sis **olar**. 1.
 hürmək. 1. yaymaq. qovuşdurmaq. 1. gur səslə çıxırmaq.
 qıslamaq: qıstamaq. - itlər **qıstadı**.

ulamaq 1.artırmaq. 1.izafələtmək. 1.göndərmək.
 yaxınlatmaq. 1.**ulaşmaq**. uzamaq. uzanmaq. enmək.
 yenmək. - üzümlük çox aşağıya dək **enir**. - bu yol kəndin
 ortasına **enir**. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).

ulan - **kəndinə inan**, **istəyə ulan**.

ulan 1. bağlayan. bağlayıcı. birləşdirici. etgiləyici. 1. ulu. ulun.
 ilun. ululanmış. sayqıdəğər. söz dinlədən. 1. təzəlik.

gənclik. gənc. 1. qırmızı at. 1. davam. sürə. uzaytu.
dayam. süzüm. çalqaşu. 1. uzun. silsilə. 1. zəncirli.
müttəsil. 1. oğlan. cocuq. 1. rəbt. vəsl. vasitə. 1. elçi. 1.
davər.

- **yaş ulan**: erkək cocuq.

- **qız ulan**: qız cocuq.

- **ulan süyək**: erkək cocuq.

- **ulan ciqit bolmaz, yıxılıb burunun urmasa**: oğlan yiğit
olmaz, düşüb burnunu yerə vurmaza.

ulanıq

ulanım. ulnaq. əkləm. əklək. əklik. qatlaq. qatlıq. qatlım.
saplaq. saplıq. saplım. yapşaq. yapşiq. yapniş. yapşım.
zənimə. əlavə.

ulanım

1. **ulanıq. ulnaq.** əkləm. əklək. əklik. qatlaq. qatlıq.
qatlım. saplaq. saplıq. saplım. yapşaq. yapşiq. yapniş.
yapşım. zənimə. əlavə. 1. **ulanma. ulnalım. ulnaşım.**
qatılma. qatılış. qatılım. əklənmə. əkləniş. əklənim.
saplanma. saplanış. saplanım. yapşınma. yapşınış.
yapşınım. inzimam. əlavələnmə.

ulanq

ulanğ. al. qırmızı. - **ulanğtuğ**: ulanğtur: altuğ.

- ulanma** sarılma. bağlanıb zəncirlənib uzadılma. uzanma.
sarılma. təsəlsül. ittisal.
- ulanma** **ulanım. ulnalım. ulnaşım.** qatılma. qatılış. qatılım.
əklənmə. əkləniş. əklənim. saplanma. saplanış.
saplanım. yapşınma. yapşınış. yapşınım. inzimam.
əlavələnmə.
- ulanmaq** 1. zəncirlənmək. sarılmaq. sarınmaq. 1. uzanmaq. 1.
bulanmaq. sivaşmaq. nərsiyə batıb durmaq. batınmaq.
gırbatmaq. giriftar olmaq. 1. çatmaq. bitişmək. əklənmək.
ilişmək. ulaşmaq. bağlı olmaq. böyüksünmək.
böyüksəmək. yığılmək. yetişmək. düzülmək. (ard arda.
sıvra. sıvırya). - bu yol o kəndə **ulanır**. - o şəhərə **ulanan** yol
hançdı. - ay baxdım **ulan** yollar!. - **ualansız** qalan yollar. -
ulamadım yoluma, kəsilsin yollar. - nədən belə **ulanırsız**. -
heç nədənsiz **ulamaq** olarmış, bilmədim mən. 1. vasitə
olmaq. 1. yığılmaq. sıvranmaq. sıvırlənmək. bir birinə
çatışmaq. ard arda düzülmək.
- ulanmaq** **ulanmaq. ulnaşmaq.** qatılmaq. qatınmaq. qatılışmaq.
əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək. saplanmaq.
saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. yapnanmaq.

yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. əlavələnmək.
əlavələşmək. zəminə olmaq.

ulanmış 1. ulu. qutsal. mübarək. sayqıdəğər. 1. yörqəyək.

ulantac **ulandac.** (< ulu + andac). anandac (< ana + andac).
anadertəb. uladertəb. anadəfdər. dəfdəri kəbir.

ulantı tolqantı **uladı dolnadı.** bağırəb döndü.

ulantı **ulandı. ululandı.** qutsandı. qutlu.

ular 1. bağlayan, birləşdirən. birləşdirici 1. ərəkək kəklik. 1.
sarp dağlarda yaşayan sülün. afqas dağlarında türü. ur
qeqliği. 1. **yular.** kəklik. - **ularlıq:** kəklikli yer.

ulas qöz süzqün, xumar, yaxışıqlı qöz.

ulaş 1. qavuş. bitişmə. bitişiklik. ittisal. 1. vəslət. 1. təəllüq.
yamaq. ulaşı. ulaşıq. uz. uzunlu. tul. vəslət. - saxsı qab
ulaş (yamaq) götürməz. ayrılıq qorxusun qoy. ulaş təkyəsin
tut. 1. ululuq. ululaşma. ucalıq. 1. oluş. təməl. kök. soy.
soyluluq. 1. yetişmə. qavuşma. 1. bölüş. bulaş. yaymax.
bulamax. 1. oluş. uluc. təməl. əsas. 1. səhm. pay. ulaşu.
sıralı. 1. davamlı. 1. qovuşuq. bağlantı. 1. toxun. bitiş.
vəsl. ittisal.

- ulaş** 1. rəbt. peyvənd. 1. ulama. ulaş. vəsl. izafə. zəminə. təəllüq.
- ulaş** **utlaş.** 1. qism. 1. qətə. təbəqə. mərtəbə. 1. qavuş. raslaş. düşəş. iltiqa. tələqi.
- ulaşamamaq** varamamaq. çatamamaq. - **qabına çatamamaq**, **varamamaq**: səviyyəsinə ulaşamamaq.
- ulaşan** ulaş + han.
- ulaşı** 1. çattırı. irtiş. yetşiri. bulduri. göndəri. götürü. nəql. isal. görüş. qavuş. qovuş. çatışı. yetişi. mulaqat. 1. ulaş. ulaşlıq. vəslət: ayrılıq qorxusun qoy. ulaş təkyəsin tut.
- ulaşıq** 1. bitişik. ilişik. çatıq. ortaqlıq. mürtəbit. bağıntı. irtibat. aşnı. əsgü. ilərdən (qabaqdan) bəri sürüb gələn. adi. mə'muli. qohumluq. yaxınlıq. - qaşları **ulaşıq**. - tanrı istəyin **ulaşdırın**, - **ulaşıq**, ortaqlıq, dənizlər \ boğubdur, nə çox sular istəklər. - **ulaşığın** şüşdi (çüzdü) bu aşnığı. - **ulaşıq** sözləri yığışdırın. - aşnığı, **ulaşıq** sözlərə uymuyun: inanmayın. - onlardan **ulaşıqımız** çox pis döndü. 1. ulaşdırı. dalbadal. bitqiş. yetqiş. müttəsilən. peyvəsdə.
- ulaşılmaz** yalçın. sal. dik. sarp. yuxarıda.

ulaşım 1.ulama. ulaşım. vəsl. izafə. zəhimə. təəllüq. 1.rabitə. irtibat. 1. qətə. qata. xət. şərit. 1. **ulaşma**. ərşim. gəlişim. yetişim. varış. barış. bitişmə. qavuşma. vasil olma. muvasilə. 1. nəqliyyat. - **ha yolu ulaşımı**: uçaqla daşıtm. - **dəniz ulaşımı**: denizyolu.

ulaşım ulaşma. dəğir.

ulaşınmaq olquşmaq. olqunlaşmaq. dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlanmaq. doluğlaşmaq. yetgişmək. yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək. ərğenləşmək. ərğinləşmək. ərkinləşmək. ərıkləşmək. ərışinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa, kamilliyə çatmaq, yetişmək.

ulaşış **ulaşma**. görüşmə. düşüşmə. iltənmə. iltəniş. yetinmə. yetiniş. saplanma. saplanış. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. qatılma. qatılış. iltihaq. mülhəq, vəsl olma.

ulaşqan ilətgən. yapışqən. birişqən. bitişqən. qavuşqan. qovuşqan. əkişqən. qatışqan. sapışqan. bağışqən. iltisaqi.

- ulaşqan** yapışqan. sırnaşiq. qovuşqan.
- ulaşlu** 1. amaclı. idealist. nə istədiğini bilən. 1. ulaşıcı. bağlayıcı, birləşdirici. 1. kəntli. zəngin. varlı.
- ulaşma** 1. **ulaşım**. ərişim. gəlişim. yetişim. varış. barış. bitişmə. qavuşma. vasil olma. muvasilə. 1. varma. gəlmə. 1. yetişiklik. uğraşma. bərrəsi. 1. **ulaşış**. görüşmə. düşüşmə. iltənmə. iltəniş. yetinmə. yetiniş. saplanma. saplanış. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. qatılma. qatılış. iltihaq. mülhəq, vəsl olma.
- ulaşma** ulaşım. qovuşma. birləşmə. dəğir.
- ulaşmaq** 1. uluşmaq. birbirinə ulamaq. nərsənin uzanması (# **üləşmək**: nərsənin qırılması, bölüşməsi). 1. çatmaq. vəsl olmaq. 1. calaqlamaq. peyvət vurmaq. 1. yetişmək. böyümək. 1. bir birinə çatmaq. 1. yetmək yetişmək. 1. əkləşmək. ulaşmaq. buluşmaq. bitişmək. 1. görüşmək. qavuşmaq. qovuşmaq. çatışmaq. yetişmək. müləqat etmək. 1. irişmək. ərişmək. yetişmək. görüşmək. girmək. birşmək. birikip yapışmaq. ümüd tapmaq. qovuşmaq. ərişmək. bağlanmaq. yaxınlaşmaq. qohumluq etmək.

bulaşmaq. sirayət etmək. tə'sir etmək. - elin içinə, tanrıya
ulaşan. - ondan qaçanlar, gecəni gündüzə **ulaşdıran.** - hançı
 çaydıki dənizə **ulaşmasın.** - kişidən kişiye **uğur** (xeyir) ulaşır.
 - qol (gəzər) dolaşmaqda, **ulaşmaqda** işi, tünlə günün. -
 qonşudan qonşuya heç nə **ulaşmazsada** (çatmasada) duvar
ulaşır. - od olub yandırıb ayırmaqdan, palçıq olub
ulaşdırmaq (yapışdırmaq) yey. - sevgi sevgiyə **ulaşmaq** istər.
 - ya musa ! elə **ulaş**, onları öyrətki, tanrı sevgisi ürəklərindən
 qıraq düşməsin.

ulaşmaq

1.ərişmək. baliğ olmaq. 1.gəlmək. varmaq. enmək.
 uğramaq. 1.girmək. ərişmək. varışmaq. - **atmışına girmiş.**
 1.gətirmək. çatmaq. yetmək. yetişmək. varışmaq. cəlb
 olmaq. 1. çatmaq. vəsl olmaq. 1.dəğmək. dəğinmək.
 varmaq. ərişmək. yetişmək. qavuşmaq. vasil olmaq. 1.
 uğramaq. raslamaq. düşmək. varmaq. barmaq. çatmaq.
 sevg olmaq. göndərilmək. - istəyinə **düşdünmü.** 1.
ulamaq. uzamaq. uzanmaq. enmək. yenmək. - üzümlük
 çox aşağıya dək **enir.** - bu yol kəndin ortasına **enir.** - bunun
 etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq). 1. **ulqaşmaq.** yoluxmaq.
 yolxuşmaq. yolğuşmaq. çatmaq. 1. yetmək. yetişmək.

ərişmək. varışmaq. çatışmaq. dərk etmək. **1.** girmək.

varmaq. ayaq basmaq.

- **könlünə, istəyinə ulaşmaq, doymaq:** kövəsin (həvəsin)

almaq.

- **nərsə alınmaq, çatılmaq, ulaşmaq.** almaq. - aylıqlar **alındı.**

- **boyu neçiyə ulaşır:** neçiyə yetişir, varır, gəlir.

ulaşmış

1. düşər. düşmək durumu. düşmüş. çatmış. varmış.

düşgün. mübtəla. giriftar. **1.** yürqəyək.

ulaştırma

bax > **ulaştırı.**

ulaştırın

gərən. ərən. əriştirən. gətirən. taran. darağan. ulayan.

yetirən. əkidən. götürən. çatdıran.

ulaştırın

ulaç. ulaq. ulaçlı. ulaştırıcı. bağlayan. bağlayıcı.

ulaştırın

ulaşdıran. çatdıran. ərdirən. çatdıran. yetirən. gətirən.

götürən. çatıran. əkidən.

ulaştırı

ulaşdırı. ulqaşıt. çatırı. çatıq. ərşit. vardış. iblağ.

ulaştırı

ulaştırma. davamlı. sürəkli. ardıcıl. dalba dal. ara

vermədən. müttəsil. - **ulaşdırı** bir yerə gedip gəlmək, yaxıcı

deyil. - gərəkdiki (vacib) orucu **ulaşdırı** tutalar.

ulaştırı

ulaşdırı. ulaşıq. dalbadal. bitqiş. yetqiş. müttəsilen.

peyvəsdə.

ulaştırıcı	ulaştırıran. ulaq. ulaqçı. xəbərci. bağlayıcı. bağlantı.
ulaştırılmaq	duyurulmaq.
ulaştırım	bax > ulaştırma .
ulaştırış	bax > ulaştırma .
ulaştırış	ulaşdırış.ulaşdırma . savqa. savqıt (< savmaq : yollamaq). sovqatış. sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərəsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma. bardırış. bardırma. çatdırma. çatdırış.
ulaştırıt	ulatı. ilətit. daşııt. götürüt. köçürüt. köçrüt. köçürmə. çatırıt. yetirit. ərdirit. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət. nəqliyyə. nəql aracı.
ulaştırma	ulaşdırma.ulaşdırış . savqa. savqıt (< savmaq : yollamaq). sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərəsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma. bardırış. bardırma. çatdırma. çatdırış.
ulaştırma	ulaştırım. ulaştırış. ulatım. ulatma. ulatış. ulaştırış. ulatım. ulatma. ulatış . ilətmə. ilətiş. ilətim. çatışdırma. çatışdırış. çatışdırım. çattırma. çattırış. çattırım. daşıma. daşım. daşınış. ibermə. iberim. iberiş. eberiş. ebermə. eberim.

evirmə. evirim. eviriş. yollama. yollayış. yollatış. uğratma.
 uğratım. uğratış. qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. savqa.
 savqıt (< **savmaq**: yollamaq).sovqatış. sovqayış. sovq
 ediş. göndərmə. göndəriş. götürmə. götürüş. ərsətiş.
 əriştiriş. düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma. bardırış.
 bardırma. irsal, nəql, həml etmə. 1.muvasilat.

ulaştırmaq

1.duyurmaq. yansılتماق. yağılatmaq. əksətdirmək.
 1.yüksəltmək. çıxarmaq. - üst qata **çıxar**. 1.götürmək.
 daşımaq. ilətmək. nəql etmək. 1. ərgürmək. irgürmək.
 götürmək. 1. əriştirmək. ərdirmək.
 - **iş çözmək, sona ulaştırmaq**: iş bitirmək.

ulaştırmaq

tapçurmaq. tapşırmaq. təslim etmək.

ulaştırmaq

ulaşdırmaq. 1.dəğdirmək. vardırmaq. əriştirmək.
 ərgürmək. ərdirmək. yetiştirmək. qavuşdurmaq. vasil
 etmək. 1.götürmək. ilətmək. daşımaq. nəql etmək.
 1.ilətmək. yetirmək. dəğirmək. götürmək. daşımaq. nəql
 etmək. 1. əriştirmək. gətirtmək. çatdırmaq. yetdirmək.
 yetiştirmək. cəlb etdirmək. girdirtmək. varışdırmaq. hasil
 etdirmək. 1. uğratmaq. düşürmək. raslatmaq. vardırmaq.
 bardırmaq. yollamaq. sevqədmək. göndərmək.

- ulaştırmaq** **ulaşdırmaq**. 1. evləndirmək. 1. tapşırmaq. nəqliyat. 1. ərışdirmək. irqürmək. irürmək. ərqürmək. ərürmək. yetişdirmək. çatdırmək. (**ərürğən**: yetirən). 1. qonaqlamaq. yığmaq. qondurmaq. 1. çatdırmaq. hazırlayıb yerləşdirmək. 1. tapşırmaq. isal edmək.
- ulaşuqluq** qohumluq. - könüllər dilədi bunlarınan **ulaşıq** ola.
- ulat** 1. bağla. yapla. vəsl elə. - ip **ulat**: ip at. ip **bağla**. 1. bağlayıcı. birləşdirici.
- ulatanlıq** **ulatçılıq**. **ulağanlıq**. **ilətcilik**. **ilətcilik**. **ilətgənlik**. çatranlıq. çatrıqanlıq. yetərənlik. daşıyanlıq. götürənlik. ağdaranlıq. axıtanlıq. rəbitlik. hədilik. naqillik.
- ulatçı** 1. ilətci. ilətici. ilətgən. çatdıran. çatışdıran. yetdirən. naqil. daşıyan. əkidən. götürən. ilətici. rəbit. ulağan. ulatan. əkidən. köçürən. axdaran. axıdan. naqil. 1. ilətici. ilətci. ilətgən. rəbit. naqil. rəbit.
- ulatçılıq** ulağanlıq. ulatanlıq. ilətcilik. ilətcilik. ilətgənlik. çatranlıq. çatrıqanlıq. yetərənlik. daşıyanlıq. götürənlik. ağdaranlıq. axıtanlıq. rəbitlik. hədilik. naqillik.
- ulatərtəb** **uladərtəb**. anadərtəb. ulandac. anandac (< **ana** + **andac**) anadəfdər. dəfdəri kəbir.

- uladı** 1. rabit. - **uladı tel**: rabit sim. 1. ulaştırıt. ilətit. daşııt. götürüt. köçürüt. köçrüt. köçürmə. çatırıt. yetirıt. ərdirıt. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət. nəqliyyə. nəql aracı.
- uladı** böyütü. təkbir. öğüş. təqdis.
- ulatic** ilətic. iltic. anten.
- ulalım** bax > **ulaştırma**.
- ulalış** bax > **ulaştırma**.
- ulatma** bax > **ulaştırma**.
- ulatmaq** 1. böyütmək. ögmək. tə'zim edmək. təqdis edmək. 1. əkləmək. uzatmaq. 1. ulğatmaq. böyütmək. bəslətmək. 1. uzatmaq. çatdırmaq. - ipi **ulat** quyuya.
- ulatmaq** artırmaq. ağıtıtmaq. ağıdıtməq. qatmaq. artmaq. əkləmək. əlavələtmək. izafələtmək.
- ulatu** yanda, cibdə götürülən kiçik parça. dəsmal. - cib **ulatu**: cib dəsmalı. - əl **ulatu**: əl dəsmalı. - yan **ulatu**: yan dəsmalı.
- ulay** bax > **ulayu**.
- ulayan** ulaşııran. yetirən. əkidən. götürən. çatdıran.
- ulayıcı** ipi çəkib, əğiri çilə yapan işçi.
- ulayış** ulama. uluc. uluş.

- ulayu** **ulay.** (< ul: uzun). ardıcıl. ortaqlı. davamlı. birikik. üst üsdə. peş peşə. - üç gün **ulay.** - **ulay dərəy:** birbiri ardından. hər gün **ulayu**, bu canu diləyu. - bulut **ulayu** yağır. - xalqa **ulayu** yasaq yoxdur.
- ulca** 1. əzəli. əsgidən bəri var olan 1. pay. gənimət. savaş gəniməti.
- ulcamaq** ulcaşlamaq. ağırlamaq. qulluqlamaq. siversatlamaq.
- ulcan** oğul + can.
- ulcar** (**ul < ulamaq:** çatdırmaq). 1. buyruq. fərman. devlet yanınıdan verilən e'lan. 1. xəbər.
- ulcaş** 1. tazim. ululama. böyük ləmə. 1. bölüşüm. paylaşım. qənimət. 1. ululama. sayqu. ağırlama. tə'zim.
- ulcaşlamaq** ulcamaq. ağırlamaq. qulluqlamaq. siversatlamaq.
- ulcay** (< ulu). olcay. uğur. səadət. iqbal. meymənət.
- ulcayış** **ulcayışmaq** ululamaq. siversatlamaq. savğatlamaq. yarmağan edmək.
- ulcayışmaq** ululamaq. siversatlamaq. savğatlamaq. yarmağan edmək.
- ulcaytu** (< ulu). **olcay** (< ol: var. devlet). uğurlu. səadətli. iqbalı. meymənətli. 1. səadt bağışlayan.

- ulçaş** ululamaq. sayqı göstərmək. rəsmi hörmət mərasiminin
yapmaq. - **ulaşib** görüşdülər.
- uldımaq** **uldımaq**. yalın ayağ nalsız qalmaq. ayağı ya -ralanmaq.
ayağı aşınmaq.
- uləqər** əfsanə.
- ulənq** **uləng**. öləng. göy. otlu. sulu meydan.
- ulənqaşmaq** ulaşmaq. utğaşmaq. birikmək.
- ulıç** yavru. yarən. sevilən, qorunan.
- ulıçım** yavru. yavrucaq.
- ulıq** uluma. yaxınma. sızlanma.
- ulıqər** **uligər**. paralel. ülgə. ülgü.
- ulıqu** uluyacaq zaman.
- ulımaq** ulumaq.
- ulınc** qıvrımlı, əğri büğrü, büküntülü, dolaşiq nərsə. - **ulınc yol**:
qıvrımlı yol. bükü yol.
- ulıncaq** böyük atanın atası. üçüncü ata.
- ulınmaq** **ulunmaq**. usanmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq. - bu
işdən **ulındım** artıq. - qarın sancısından **ulınub tolqandı**:
burulub bükülmək, qıvrılmaq.
- ulış** uluyuş. qurt kimi ulayış.

ulışmaq	ulaşmaq.
ulıtqan	çox ulutan.
ulıtmaq	ulutmaq. əğdirmək. bükdürmək.
ulqa	1. rüşvət. 1. ulaqa. savaşı atı.
ulqam	ulğam. - dağların başı, təpəsi, ulğamı, gərişi, kötəli. qullə.
ulqam	ulğam. 1. dağ ətəyi. 1. silsilə. alanğ. sıra sər sərə sır sıra. - dağ ulqamı : sıra dağlar. 1. soyaq. sorağ. şəcərə. - pozuq işlr ulqamı .
ulqamaq	ulğamaq. ulğuymaq. 1. böyümək. 1. çox yaşamaq.
ulqan şarıt	kamil maharət.
ulqan	ulğan. 1. uluq. uluğ. ulu. kətə. kalan. qonuq. böyük. əzim. yekə. kəbir. cəsim. 1. yetim. yetmiş. bitmiş. kəmalə irmiş. baliğ. 1. rəşid. 1. elxan. ulu. böyük. böğan.
ulqar	xəbər. bilgi. mə'lumat.
ulqarlamaq	xəbər vermək. anlatmaq. bilgiləndirmək. buyurmaq. - ulqarla, mən tınqılayma : söylə, mən dinliyorum.
ulqarmaq	böyümək.
ulqaşıt	ulaşdırı. çatırı. çatırq. ərşit. vardış. iblağ.
ulqaşızlıq	ilintisizlik. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. iləsizlik. ilgəsizlik. ilişgisizlik. ölçüsüzlük. qatnaşsızlıq. arasızlıq. ələqəsizlik.

yersizlik. bağısızlıq. bağımsızlıq. bağlantısızlıq.
 tutarsızlıq. tutumsuzluq. tutnuşsuzluq. dərəksizlik.
 qırıqlıq. irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq. nisbətsizlik.
 nisbəti olmamazlıq. munasibətsizlik.

ulqaşmaq **ulaşmaq.** yoluxmaq. yolxuşmaq. yolğuşmaq. çatmaq.

ulqatmaq (**uğlat** < metatez > **ulqat**). **uqlatmaq.** (**d < > l**) **ulqalmaq.**
uqlalmaq. çoxalmaq. böyümək. - oğlan **uğlatdı:** ulqaldı.
 böyüdü.

ulqatmaq 1. böyümək. ulqadmaq. 1. ulatmaq. böyütmək.
 bəslətmək. 1. öğnəmək. öngətmək. ögnütmək.
 ağırlamaq.
 - ölkənin sınırların **ulqatın.** - əkin evivi ulqat.

ulqatmaq **ulğatmaq.** böyümək. ululmaq.

ulqay **ulğay.** bulğay. bədük. (**d < > y < > z**) bəyük. bayuq.
 böyük. (**d < > z**) bəzük.

ulqayınca ulğayğunca. böyüyüncə. bəsləninəcə.

ulqayqunca ulğayınca. böyüyüncə. bəsləninəcə.

ulqaytmaq **ulğaytmaq.** bulğaytmaq. bədütmək. (**y < > d < > z**)
 bəyütmək. bəzütmək. bayutmaq. böyütmək. böyütmək. -
 uşaq **ulqattı:** böyüdü.

ulqu	1. çalılıq. 1. rüşvət.
ulqu	ulğu. uluq. ilahi. tansuq. 1. tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli ilintili. 1. ulsuq. çox yetərli, güclü, gözəl.
ulquc	ulğuc. uluqçu. ilahiyyatçı. teoloq.
ulquclar	ulğucular. uluqçular. ilahiyyatçılar. ilahiyyun. teoloqlar.
ulquqla	ululuqla. uluğlukla. yücəliklə. yücəliklə. yücəkgin. ucalıqla. ucaqıqla. ucqayla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üsütlüklə. üsütlüklə. nəcibənə. şərəfətməndənə. şərəfliklə. bozorqvarənə. əsilənə. əsalətlə.
ulqunmaq	ulğunmaq. uluqunmaq. ilahiləşmək.
ulqutmaq	ulğutmaq. uluqutmaq. ululatmaq. ilahiləşdirmək. çox ucatmaq.
ulquymaq	ulğuymaq. ulğamaq. 1. böyümək. 1. çox yaşamaq.
ulla !	ulula !. qutal !. qutla !. yücəlt !. yüksəlt !. mübarək qıl !.
ulla	> ə'la. yaxşı. iyi. gözəl. marağlı.
ullaqan	çox. kallan.
ullaqan	ulaqan. ullaqat. böyük. ümdə. qaparma. əhmiyyətli. - ullağan önüm: ümdə məhsul. - ullağan ad: ulu ad: tanrının adı.

- **iri ullağan**: köklü. durumlu. ətli qanlı sümüklü. gəmiqlik. qəvi bünyə.

ullaqanlıq ululuq. ulaqanlıq. böyüklük. kəramət.

ullaqat **ullağan**. böyük.

ullaqçılıq **ullatçılıq**. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. abraqçılıq. apraqçılıq. abartıçılıq. artırıcılıq. atlatıçılıq. attırıcılıq. aşırıçılıq. şişirtçilik. ötəçilik. ötsürçülük. yüklətiçilik. gəbərtçilik. qabartıçılıq. qatmaçılıq. əkməçilik. mindiriçilik. mubaliğəçilik. iğraqçılıq.

ullalıq **ulallıq**. aşamatlıq. aballıq. opallıq. alpaqlıq. böyüklük. tamdaraqılıq. ehtişam.

ullama uluqlama. ağırlama. böyükləmə.

ullamaq 1. ululamaq. xanlamaq. böyükə qaldırmaq. yekələmək. yekkələmək. bir nəyi, kimsəyi özünə bağlamaq, özündən saymaq. 1. saymaq. sayınlamaq. əzizləmək. hörmət qoymaq.

ullatçılıq **ullaqçılıq**. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. abraqçılıq. apraqçılıq. abartıçılıq. artırıcılıq. atlatıçılıq. attırıcılıq. aşırıçılıq. şişirtçilik. ötəçilik.

ötşürçülük. yüklətiçilik. gəbərtçilik. qabartıçılıq.
qatmaçılıq. əkməçilik. mindiriçilik. mubaliğəçilik.
iğraqçılıq.

ullatı

ullatıq. qozqırt. qozqatı. əkmə. artırıq. attırı. atlatı.
yükləti. abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma qabrat.
qabartı. şişirtmə. şişirti. şişerti. böyütmə. böyütü. boylatı.
boylatı. ötrəç. ötsürü. gəbrəti. qatma. mindiri. mubaliğə.
iğraq.

ullatıq

ullatı. qozqırt. qozqatı. əkmə. artırıq. attırı. atlatı. yükləti.
abraq. apraq. abartı. abartma. qabartma qabrat. qabartı.
şişirtmə. şişirti. şişerti. böyütmə. böyütü. boylatı. boylatı.
ötrəç. ötsürü. gəbrəti. qatma. mindiri. mubaliğə. iğraq.

ullaymaq

böyümək. qocalamaq.

- **ullayıb qalmaq:** qocalamaq.

ullu

1. təməlli. 1. ulu. böyük.

- **ullu apsin:** evin böyükxanımı yaşlandığında onu yerinə
geçən böyük gəlin.

- **ullu yel:** qasırqa. fırtına.

- **ullu qonta:** sırtı kimi uzun boylu.

- **ullu könüllü:** kibirli. kəndini bəğənmiş.

- **ullu qönççək**: "qoca donlu " anlamında. qaraçaylıların türkiyə türklərinə vertikləri isim.

- **ullu özək**: mürvər ağacı.

- **ulu daban**: ayı.

- **ullu törə**: böyük xalq məhkəməsi.

- **ullu üyür**: birqaç quşağın bir arada yaşadığı böyük ailə.

- **ulluqa gedmək**: burnu böyümək. kəndini bəğənmək.

ulluqay sırıq kimi uzun boylu. iri yapılı. dev anası.

ulma 1. olma. qab. 1. küzə. çanaq. çömlək. 1. olma. təsti. çanaq çömlək.

ulmaq 1. ərpimək. əprimək. əriyəcək. dağılacaq duruma gəlmək. əsqiyərek yıpranıb yırtılmaq. 1. olma. çanaq. təsti. çömlək. 1. sulanmaq. çürümək. yumşalmaq. 1. olma. çanaq. təsti. çömlək.

ulnaq **ulanıq. ulanım. əkləm. əklək. əklik. qatlaq. qatlıq. qatlım.** saplaq. saplıq. saplım. yapşaq. yapşiq. yapniş. yapşım. zənimə. əlavə.

ulnalım **ulanma. ulanım. ulnaşım. qatılma. qatılış. qatılım.** əklənmə. əkləniş. əklənim. saplanma. saplanış.

saplanım. yapşınma. yapşınış. yapşınım. inzimam.
əlavələnmə.

ulanmaq **ulanmaq. ulnaşmaq.** qatılmaq. qatınmaq. qatılışmaq.
əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək. saplanmaq.
saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. yapnanmaq.
yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. əlavələnmək.
əlavələşmək. zəminə olmaq.

ulnaşım **ulanma. ulanım. ulnalım.** qatılma. qatılış. qatılım.
əklənmə. əkləniş. əklənim. saplanma. saplanış.
saplanım. yapşınma. yapşınış. yapşınım. inzimam.
əlavələnmə.

ulnaşım **ulnaşış. ulnaşma. ulnaşıt. ilnəşmə. ilnəşış. (yarıq, ayırıq,
qırıq, sınıq nərsədə).** birləşmə. birləşış. birnişmə. birnişış.
bitnişmə. bitnişış. bitnişim. bitnişit. bağşınma. bağşınış.
bağnaşma. bağnaşış. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
barnaşıt. varnaşma. varnaşım. varnaşış. varnaşıt.
calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış.
çatnişıt. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişıt.
tapnişma. tapnişış. yapnişma. yapnişış. yamnaşma.
yamnaşış. qatnişma. qatnişış. sapnişma. sapnişış.

qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt. qavuşma.
 qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşıt.
 qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış.
 qovnaşıt. düşünüşmə. düşünüşü. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış.
 ərnişıt. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişıt. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişıt.yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişıt. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişıt. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

ulnaşış

ulnaşma. ulnaşım. ulnaşıt. ilnəşmə. ilnəşış. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə). birləşmə. birləşış. birnişmə. birnişış.
 bitnişmə. bitnişış. bitnişim. bitnişıt. bağşınma. bağşınış.
 bağnaşma. bağnaşış. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 barnaşıt. varnaşma. varnaşım. varnaşış. vamaşıt.
 calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış.
 çatnişıt. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişıt.
 tapnişma. tapnişış. yapnişma. yapnişış. yamnaşma.
 yamnaşış. qatnişma. qatnişış. sapnişma. sapnişış.
 qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt. qavuşma.
 qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşıt.

qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış.
 qovnaşit. düşnüşmə. düşnüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış.
 ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişit.yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olunuşma. ittisal. vəsl olma.

ulnaşit

**ulnaşış. ulnaşma. ulnaşım. ilnəşmə. ilnəşış. (yarıq, ayırıq,
 qırıq, sınıq nərsədə).** birləşmə. birləşış. birnişmə. birnişış.
 bitnişmə. bitnişış. bitnişim. bitnişit. bağşınma. bağşınış.
 bağnaşma. bağnaşış. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 barnaşit. varnaşma. varnaşım. varnaşış. varnaşit.
 calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış.
 çatnişit. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişit.
 tapnişma. tapnişış. yapnişma. yapnişış. yamnaşma.
 yamnaşış. qatnişma. qatnişış. sapnişma. sapnişış.
 qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşit. qavuşma.
 qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşit.
 qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış.
 qovnaşit. düşnüşmə. düşnüşüş. tutnuşum. tutnuşma.

tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnışmə. ərnışim. ərnışış.
 ərnışit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişit.yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

ulnaşma

**ulnaşış. ulnaşım. ulnaşit. ilnəşmə. ilnəşış. (yarıq, ayırıq,
 qırıq, sınıq nərsədə).** birləşmə. birləşış. birnişmə. birnişış.
 bitnişmə. bitnişış. bitnişim. bitnişit. bağşınma. bağşınış.
 bağnaşma. bağnaşış. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 barnaşit. varnaşma. varnaşım. varnaşış. varnaşit.
 calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış.
 çatnişit. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişit.
 tapnişma. tapnişış. yapnişma. yapnişış. yamnaşma.
 yamnaşış. qatnişma. qatnişış. sapnişma. sapnişış.
 qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşit. qavuşma.
 qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşit.
 qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış.
 qovnaşit. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnışmə. ərnışim. ərnışış.
 ərnışit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.

əknişim. əknişiş. əknişit.yetnişmə. yetnişim. yetnişiş.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişiş. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

ulnaşmaq **ulanmaq. ulnanmaq.** qatılmaq. qatınmaq. qatlışmaq.
 əklənmək. əkləşmək. əklinmək. əkinmək. saplanmaq.
 saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. yapnanmaq.
 yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. əlavələnmək.
 əlavələşmək. zəmimə olmaq.

ulnatmaq altını üstünə gətirərək düzəlttirmək. çevirtmək.

ulov daşıma. nağıl. yük heyvanı.

- **eşək ulovung, qadın nökəring bolması**: eşək daşıma
 aracın, qadın arxadaşın olmasın.

ulusuq uluq. ulğu. ilahi. tansuq. çox yetərli, güclü, gözəl.

ulşaq yapşaq. bağlaq. birlək. qavşaq. qovşaq. əklək. qatlaq.
 yetlək. saplaq. iltək. düşlək. iltisaq, bağlantı nuqtəsi.

ulta **olta (< ulamaq**: uzatmaq. çatdırmaq). başı qıynaqlı, at
 qılından, naylondan olan balıq avqarı. balıq qullabı.

ulta **ulda. uldaq.** böyük baba.

ultaq **uldaq. ulda.** böyük baba.

ultanq **uldang. oldang.** ayağqabın altı, dabanı.

- ultanqlamaq** dabanlamaq. yamamaq.
- ultıq** milli.
- ultqa** rüşvət.
- ultuq** **ulduq.** yalın ayağ. olduq. nalsız. yalın ayağ.
- ultuz**
- **axşam ulduzu:** kərvanqıran. zöhrə.
 - **ulduz otu:** şəhab. ulduz quyruğu. gıvılcım.
 - **ulduz qurdu:** ipək böcəyi. - ulduz qurdu, tünün, ışıq kimi yanar durur.
 - **ulduz quyruğu:** ulduz otu. gıvılcım.
 - **ulduzu düşgün:** talehsiz.
 - **böyük ayı ulduz topluluğu:** yetəgəyli.
 - **dolaş ulduz koması:** gəzən, səyyar ulduz yığını.
- ultuz** **ulduz.** yıldız. ış. ışıq. ışım. yol açan önəmli, izli etgili, tə'sirli nərsə, kimsə. - qoşu, yazı, film, əzgi **ışıqları.**
- **sönük ulduz: ulduzsuz.** qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz.

voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.

alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.

çürkük. şanssız. nəgələsiz.

- **bir taxım ulduz adı**: güneybalığı.

- **göy, ulduzlala bağlı olaylar cədvəli**: qöyünlüyü.

astronomik dəfərd.

- **qapaq ulduzu**: gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə.

- **qayalıqda yetişən, al uclu, ulduz biçimli çiçək**: türü. gəlinbarmağı.

ultuz

ulduz. 1. qoç. 1. boğa (buğa). 1. ekizlər. 1. yengək. 1.

arслан. 1. başaq. 1. tərəzi. 1. çayan (əğrəb). 1. yay. 1.

oğlaq. 1. kova. 1. balıq. günəş hər il bu takım ulduzların

bölgəsində bulunur, yerləşir. 1. bəxd. şans. nəgələ. -

sönük ulduzlu: bəxdə yatmış. 1. qoç. 1. boğa (buğa). 1.

ekizlər. 1. yengək. 1. arслан. 1. başaq. 1. tərəzi. 1. çayan

(əğrəb). 1. yay. 1. oğlaq. 1. kova. 1. balıq. günəş hər il bu

takım ulduzların bölgəsində bulunur, yerləşir. 1. **yıldız**.

minci. mincim. yenci. yencim. inci. incim. enci. encim.

- **ulduz biçimli**: beşbarmaq. - **ulduzları barışıq**: bəxtli.

yazqılı. şanslı. nəgələli. - **geçi ulduzu**: ayyuq.

- **ülkər ulduzu**: sürəyya ulduzu. - **zöhrə ulduzu**: çulpan.
çoban ulduzu.

ultuzçi **ulduzçi**.minəccim.

ultuzçu **ulduzçu**. ılıdızçı. astironot. gələcəkçi. gələcəkdən
qonuşan.

ultuzsuz **ulduzsuz**. **sönük ulduz**. qarabəxd. qarabet. qaran.
qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.
yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq.
çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman.
qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz.
voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
çürkük. şanssız. nəgələsiz.

ulu **uluğ**. **1**. gəlgedli. sayqılı. böyük. görkəmli. taptapaqlı.
çalımlı. kökkəli. kökəkli. kökələkli. ehtişamlı. hörmətli.
əzəmətli. həşəmətli. **1**. böyük. sayqıq. sayqılı. yücə.
yücek. uca. ucaq. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli.
e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli. **1**. böyük. büyük. uca. ücə.

yüce. yüksək. ala (**# bala**). boy vermiş baş çəkmiş. uca. iri. cüssəli. boyrat. əzəmətli. möhtəşəm. ən böyük. daha böyük.

- **ulu ad**: ullağan ad: tanrının adı.

- **ulu xoca**: **ulu qoca**: imami ə'zəm.

- **ulu qapı**: ali qapı.

- **ulu orta**: açıq aşkar.

- **ulu bəy**: **uluğ bəy**: əmir kəbir.

- **ulu oxuqluq**: bilikənd. universitə. danişqah.

- **ulu ağac**: dəvəgə. qarağac.

ulu

uluğ. **1.** ulğan. kətə. kalan. böyük. qata. qat. kəbir.

böyük. **1.** ağsoy. tosun. əşraf. nəcib. zadəqan. **1.** böyük.

yüce. - biliklign **uluğluqa** dəğdim. - er **uluğ** tindi: kişi için

çəkdi, ağır nəfəs çəkdi. **1.** ali. caraqan. yaraqan. yaraqan.

mükəmməl. fəvqiladə. tutey. dudey. böyük. yüce. hakim.

üstün. **1.** "oğlu" anlamında ad yaxud soy adından sonra

kullanılır. yaraqan. mükəmməl. fəvqiladə. - **ullu qapqaq**:

uçrum. tik yamac. **1.** abın. aban. alban. avan. alvan.

yüksək. ali. ali. tansıq. tənsix. ula. uca. atağ. hündür. **1.**

ali. uqan. uğan. oqan. tanrı. çalap. uluraq. alp. alıp. batır.

şüçə. edərmən. qabır. ən böyük. qadir. qudrətli. yaratan.
 hükmedən. yüksək. uluq. uluğ. ilun. ulan. ululanmış.
 ulanmış. yücə. uca. iyi. arın. təmiz. tanışqa. danışqa.
 tansıq. kəndini aşmış. tanğ. çin.yüksək. qalaba.
 sayqıdəğər. sayqıdəğər. söz dinlədən. qutsal. mübarək.
 omay. umay. seçgin. əşrəf. sayqıdəğər. tabqac. tafqac.
 tamqaç. möhtərəm. yücə. yüksək. mübarək. ülgən.
 böyük. ülgən. ülkən. qabır. qalaq. ağır. bacı. böyük. qoba.
 quba. elxan. ulğan. böyük. apay. zəngin. varlı. - **ululuxdan**
 ziyan olmaz. kalan. böyük. baş. apa. əcə. əcək. əcəkə. ağa
 əçə. ğubaqaz: ullağan ağ qaz.

- **ulu boy**: boydan (soydan. nəsildən) böyük olan topluluq:
 uluğ yurt xanı çəngiz xan.

- **ulu başlı**: uca. böyük kişi.

- **aslanbeq ulu qaydadı**: aslanbeq oğlu nərədə.

- **toqcuq ulu**: toqcuq oğlu.

- **quday ulu**: quday oğlu.

- **ulu orta**: açıqda açığa. doğrudan doğruya.

- bu mənə çox **ulu** gəldi, çəkəmmədim. - yalanla gerçəkden
 ulu bir nərsə varmı ?.

- **ulu işli**: böyük işlər başaran yapan. qayim məqam.

- **ulu saymaq**: silamaq.

- **ulu xatın**: böyük xanım. xanım əfəndi.

uluc **uluş**. 1. təməl. əsas. oluq. ulaq. 1. bağ. bağlantı. ilişgi. 1. ulayış. ulama.

uluca 1. ululuğa yaxın. sayqıdəğər. hörmətli. 1. üst düzəy yönətici. ərkəl. ərk yiyəsi. 1. hörmətli. sayqılı. sayaq. ululuğa yaxın. sayqıdəğər.

uluq **ulğu. ulu. (ilahi. tansuq)**. 1. tanrıya bağlı, ilgili, ilgəli ilintili. 1. ulsuq. çox yetərli, güclü, gözəl. 1. böyük. kalan. sayqıq. sayqılı. yücə. yücək. uca. ucaq. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfslisi.

uluq **uluğ**. 1. ulu. ulğan. ulqan. kətə. cəsim. kalan. bayıq. böyük. ə'zəm. cəlil. kəbir. qonuq. yekə. 1. yuluq. yoluq. qacamış. əsqi. yıpraq. 1. böyük. ulu. yücə. - arıq **uluq** köçməsin. - **uluq ay**: ilin "uluq oğlaq ay"dan sonra gələn bölümü. yaz ortası. - **uluq oqlaq ay**: ilin "oğlaq ay"dan sonra gələn bölüm. oğlaqların böyüdüğü çağ. 1. ağır. çətin. - **uluğ** tınığ: ağır nəfəs. - **uluğ** işlər. - **uluğ** yük: ağır məsuliyyət. 1. yaş. 1. atın omuzbaşı. 1. ağır. - o uluğ **tındı**: ağır nəfəs aldı.

1. ulu. yücə. yüksək. mübarək.
- **altın uluq taqa**: som sırmalı taqa. qızıl sırma ilə işlənmiş parça topu.
- uluqaş** **uluğaş**. ihsan. ölü aşı.
- uluqçu** **ulğuc**. ilahiyyatçı. teoloq.
- "**sağ qol uluğ**". "**sol qol uluğ**" qoşunun başçısı adlarından.
- **uluğ bəy**: **ulu bəy**: əmir kəbir. - **uluğ yarğu**: qazi.
- uluqçular** **ulğucular**. ilahiyyatçılar. ilahiyyun. teoloqlar.
- uluqlama** **uluqlama**. ulla. ağırlama. böyükləmə.
- uluqlamaq** **uluqlamaq**. yücəltmək. ucaltmaq. böyükləmək.
- ağırlamaq. sayğamaq. hörmət qoymaq. - tanrı səni
- uluqlasın**. - bəy məni **uluqladı**. - **uluğni uluqlayan** qut bulur.
- uluqlanmaq** **uluqlanmaq**. böyüksünmək. təkəbbür etmək.
- uluqlar** **uluqlar**. **ulular**. bayarlar. bəylər. böyüklər. əşraf. ə'yan.
- uluqlar** **uluqlar**. **ulular**. ilərcilər. ərkan.
- uluqlaşmaq** **uluqlaşmaq**. ağırlaşmaq. çətinləşmək. - səkəl tınığı
- uluqladı**: xəstənin nəfəsi ağırlaşdı, **artaqdı**.
- uluqluq** **uluqluq**. 1. tacqın. taşqın. coşluq. coşqunluq. 1. böyüklük. əzəmət. ə'zəmlilik. cəlalət. 1. böyüklük. ululuq. irilik. yaşça qocalıq.

uluqluq	uluqluq. ululuq. 1. bəylik. bayarlıq. xanlıq. əşraf, ə'yan hikuməti. 1. üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. böyüklük. üstünlük. üstüslük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.
uluqluqla	uluqluqla. ululuqla. ulquqla. yücəliklə. yücgəliklə. yücəgin. ucalıqla. ucaqlıqla. ucqayla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üstüşüklə. üstütlüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şərəfliklə. bozorqvaranə. əsilanə. əsalətlə.
uluqmaq	uluqmaq. 1. qurçalmaq. qurtlanmaq. böyümək. ağranmaq. yekəlmək. 1. tutulmaq. tuşlanmaq.
uluqsamaq	uluqsamaq. 1. bir nərsənin böyügünü istəmək. (# kiçiksəmək). 1. hər nərsənin böyüyün istəmək.
uluqu	uluqu. ulamağ çağı. - bu uğur, qurd uluqu: indi ulamağ çağıdı (qur kimi).
uluqunmaq	uluqunmaq. ilahiləşmək.
uluqutmaq	uluqutmaq. ululatmaq. ilahiləşdirmək. çox ucatmaq.
uluqvar	uluqvarlı. heybətli. kuramın.
ulula !	ulla !. qutal !. qutla !. yücəlt !. yüksəlt !. mübarək qıl !.
ululaqanta	ululaqanda. olğanqanda. böyüyəndə.

- ululama** - **ululama, sayqı deyimi:** cənab.
- ululamaq** **ullamaq.** 1. böyütmək. ağırlatmaq. tə'zim etmək. ikram etmək. 1. sayqılamaq. tə'zim etmək. 1. xanlamaq. böyükə qaldırmaq. yekələmək. yekələmək. bir nəyi, kimsəyi özünə bağlamaq, özündən saymaq. 1. ulcayışmaq. sivərsatlamaq. savğatlamaq. yarmağan etmək.
- **ululamaq işi:** ulçaş. sayqı göstərmək. rəsmi hörmət mərasiminə yapmaq.
- ululanmış** ulu. ulun. ilun. ulan. sayqıdəğər. söz dinlədən.
- ululantı** ulandı. qutsandı. qutlu.
- ulular** 1. başlıqlar. başlar. başlıqla. ruəsa. rəislər. 1. qutalaq. qudalaq. böyüklər. əcdad.
- ulular** **uluğlar.** 1. ilərcilər. ərkan. - **ulular kürkü:** böyüklərin geyimi. - **ulular mindəri:** böyüklər kürsüsü. - **döğüş uluları:** ərkani herb. - **ulular mindəri:** böyüklər kürsüsü. 1. bayarlar. bəylər. böyüklər. əşraf. ə'yan. 1. ərənlər. evliyalar. ovliyalar.
- **döğüş uluları:** ərkani herb.
- ululatmaq** ulğutmaq. uluqutmaq. ilahiləşdirmək. çox ucatmaq.

- ululmaq** böyümək. onuqmaq.
- ululu** ulutu. uca. ən uca. **ululu tanırım.**
- ululuq** 1. böyüklük. sonsuzluq. 1. gələcək. iqbal. 1. seçgin. gözdə. güzidə. 1. böyüklük. - **uluğluq tanqırıq**: böyüklük onundu. 1. əsgilik. köhnəlik. yaşlılıq. 1. mocudiyyə. heyə't. varlıq. güclük.
- **ululuq edmək**:. kibirlənmək.
- ululuq** berimlilik. verimlilik. kərimül nəfs. böyüklük. heşmət. əzəmət. şovkət. əzəmət. kibriya. tansuq. tanrılıq. yaşlılıq. qocalıq. ucalıq. ulaqanlıq. ullağanlıq. böyüklük. kəramət. ulumsuluq. boysanış. badlanış. mənlik. danqarış. kibr. tiklik. diklik. böyüklük. ucalıq. ucaqarlıq. qurumluq. görkəmlik. taptapaqlıq. çalımılıq. əzəmət. ehtişam. kibarlıq.
- ululuq** kölgəlik. kölgəmlik. gəlgedlik. sayqılıq. böyüklük. görkəmlik. taptapaqlıq. çalımılıq. möhtərəmlik. əzəmətlik. möhtəşəmlik.
- ululuq** **uluğluq. ululuq.** üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. böyüklük. üstünlük. üstüslük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.

- ululuqla** **uluğlukla. ulğuqla.** yücəliklə. yücgəliklə. yücəkgin.
ucalıqla. ucaqıqla. ucqayla. sayqıqla. sayqıyla.
böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üsütsüklə. üsütlüklə.
nəcibanə. şərəfətməndanə. şərifliklə. bozorqvaranə.
əsilanə. əsaletlə.
- ulum** **1.** bilim. bilgi. **1.** dəbdəbə. şaşsa. göstəriş.
- ulumaq** **1.** ulalmaq. böyümək. **1.** ürmək. hürmək. **1.** böyümək.
qocalmaq. **1.** qansımaq. ağlar kimi səs çıxarmaq. **1.**
ulamaq. ürümək. hürümək.
- ulumsulıq** ululuq. boysanış. badlanış. mənlik. danqarış. kibr.
- ulumsuz** bolumsuz. bilimsiz. bəcəriksiz.
- ulun** **1.** burul. buruq. - **ulun** iş: buruşuq iş. - **ulun** saç: fer saç. -
ulun yol: buruqlu yol. - **ulun** boyun: dəvə boyun. **1.** ox. pay.
qurə çəkməkdə atılan ox. **1.** təmrənsiz ox. - **ulunluq** **ər:**
təmrənsiz. oqları yələksiz kişi. **1.** ulan. ilun. ulu. yilun. yulun.
iri. göstərişli. görkəmli. heybətli. ululanmış.
- ulunmaq** **ulınmaq. 1.** usanmaq. bıqmaq. **1.** burulmaq. qıvrılmaq.
dolanmaq. **1.** burulmaq. burxulmaq.
- ulunturmaq** **ulundurmaq. çığırtmaq. bağırtmaq.**

- ulunyekə** **ulun yəkə. ulu - yəkə.** sözü dinlənən, sayqı duyulan, bilgi, dəneyiminə (məsləhət almağa) başvurulmuş xanım.
- uluraq** ulu. qabır. ən böyük.
- ulurmaq** yetmək. çatmaq. vasil olmaq.
- ulus** {**ul - uz. ult. ulut. ulıs**}. **1.** böyük tayfa. bir uluş neçə eldən oluşur. bir ulus neçə oymağa, bir oymağ neçə boya, tiriyə, uruğa bölünür. **1.** millət. - **ulus** ellərə, el oymaqlara, oymaq uruqlara bölünür. **1.** sərək. sırf. sərən. çinğıraq. çınraq. çınqar. açıq. **1.** ul. təməl. kök. əsas. **1.** ürü. taypa. ülüş. bölüm. kəsim. topluluq. boy. xalq. düzə. millət. ölkə. topraq. budun. **1.** sürü. geniş. böyük sürü. **1.** aynı mərkəzə, devlətə bağlı. yurttaş topluluğu. **1.** kişigöytürklərdə. insan. adam.
- bir **ulusun** bənzər tikələri, bölükləri: **oymaq.**
- ulus** el. xalq. millət.
- **ulusdan ödətilən, alınan vergi:** qarasalıq. qarasalqın.
- (**salıq:** vergi).
- **böyük ulus yığnağı, məclisi:** hamıtay. qamıtay. qonqalav. qonqalağ. - **çoxuluslu:** neçə millətli.
- ulusal** milli. qovmi.

ulusallaşdırmaq milliləşdirmək.

ulusan şanı sanı, ərdəm yordamı, bənlik dənliyi uca kişi. (> **alışə'n**).

ulusay böyük nənə. əcə. alasan nənə. abı. sonk ənə. çonk ənə. dev ani. qartı əbə.

ulusbilim buqunbilim. etnoqrafya.

ulusçu millətçi.

ulusçuluq millətçilik.

ulusı içi yetməyən. cicikli. mənçil.

ulus **uluc. oluş. 1.** təməl. əsas. oluş. ulaş. **1.** bağ. bağlantı. ilişgi. **1.** ulayış. ulama. **1.** pay. bölüm. hissə. qismət. şans. **1.** kət. şəhər. yığılcan yer. pay. səhm. bölüş. kəsim. qısım. **1.** bölək. bölük. pay. hissə. maqdar. **1.** buluş. bölüş. əldə edilən. qazanc. tapış. pay. kar. **1.** oluş. şəhər.

ulusmaq **1.** ulaşmaq. birbirinə ulamaq. **1.** bağıрмаq.

ulut **olut. 1.** çağ. şişman. **1.** güclü. quvvəli.

ulutan ulıtqan.

ulutmaq **1.** burmaq. burqulamaq. - boynun **ulut.** - biləyim **ulundu:** burxuldu. **1.** ulaltmaq. artırmaq. çoxaltmaq.

ulutuş **ulutuk.** xeyli.

uluv	ulama.
uluyacaq uğur	ulıqu.
uluyekə	ulu yekə.ulun yəkə. sözü dinlənən, sayqı duyulan, bilgi, dənəyiminə (məsləhət almağa) başvurulmuş xanım.
uluzqar	quzusunu əmdirməyən qoyunları içinə qonulduğu daştan ya da çittən yapılan kiçik yer. qoyun qımıldayamadığı üçün quzusu burada nənəsini rahatça əməbilir.
ulvan	ögənmə. fəxr.
ulyan	yeylən, qoxulu bir bitgi kökü.
um	im. imarə. imləş. imlət. umlaş. umlat. iz. bəlgilik. bilgilik. bəlirti. bəlirtiş. duyduuş. duyduuruluş. göstərgə. endik. nişan. siqnal. işarə. əlamət.
um	yum. 1. geyim. paltar. örtük. - yumləyu qaçdı: geyinib qaçdı. - um bolmaq: qursağ pozulmaq. çox yeməkdən qursağ pozulmaq. bulanmaq. 1. yuvarlaq. gəmiyin, nərsənin girdə yumarlaq yuvarlaq başı. 1. qadın ağrısı. ölçüsüz, çətin acı xəstəlik.

- uma** 1. **umaça**. girdə nəsnelərə deyilir. uma gəmiyi. budun gəmiyi. 1. umaq. sümük. 1. umma. umacı. xuxu. xoxan. cocuqları qorxutmaq üçün xiyalı, adı var özü uox varlıq.
- uma** umac. ümid. arzu. əriz. əriş.
- uma** **umay**. **umqay**. 1. gözlər. müntəzir. - qoyma **uma**: qoyma gözlər. - qaldım **uma**: gözlər qaldım. 1. ana. nənə. 1. qonaq. - **uma** gəlsə, qut gəlir. - gəlsə qalı, yarlıq bulub, **yuncuq** uma, gəldür, anıq bulmuş aşiq, tutma uma: gəlsə əgər, sevgi, ehsan güdərək, umaraq, yoxsul qonaq, gətir, hazır olan aş, umdurma onu, gözlətmə onu. - **uma gəlsə qut gəlir**.
- umac aş** (< oğmaq). **oğmac aş**. içinə çörək pənim soğan yağ qoyulan bir yemək. yağçamur.
- umac** 1. < > **amac**. ülgü. ideal. tapınc. hədəf. 1. istəkli. sevgi. 1. alacağ. ümid. təmə'. 1. im. 1. omac. yumulan umulan şişirdilən yer. 1. toymac. doymac. tutmac. ərişdə aş. bulamac. bulamıq. un aş.
- umac** **amac**. **iməc** (< ummaq). 1. uma. ümid. qaraç. bəllik. oxluq. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. izələk. gözələk. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. izələk.

gözələk. arzu. əriz. əriş. ərək. endik. nişan. hədəf. qəsd.

məqsəd. mənzur. **1.** istək. əsmə. əsi. ehtiyac. - **umac**

qapısı: hacət qapısı: dilək qapısı. açat qapısı. - **umac qapıları**

açılmaq: hacət qapıları açılmaq. duası alınmaq, qəbul olmaq.

- **umac, dilək namazı:** hacət namazı. **1.** iş. istək. bulqa.

bulqama. dilək. hacət. - **işlərə** kim yetişir. - bizdən bir **iş**

gəlirmi, yapalım.

umacı

(uşaqları qorxutma sözü). öcü. abacı. xuxan. qoxur. əbə

umacı. qorxulu, xoflu heyvan. xuxu. qaragul. qaragül.

qaraqıncalaz. qaraqıncalız.

- **öcü, umacı, xuxan, eybəcər, gerçəkdişi düşsəl yaratıq,**

məxluq: qalamanqozan.

umacı

1. uma. umma. xuxu. xoxan. cocuqları qorxutmaq üçün

xiyali, adı var özü uox varlıq. ummacı. qonculus. qərə

qonculus. yabanı qul. xoxan. qəbirdən çıxan ölünü

andıran şəbəh. vampir. **1.** umduçı. dilənçi. **1.** ummacı.

tünqür. tonqur. albastı. alabucu. pəri. qul. dev. cin.

qaraqulaq. qul. dev. **1.** uşağı qorxutmaq üçün söylənir.

cidos. qaqıcı. qoqıcı. xuxu. xoxucu. xortlaq. uşaq

qorxudan. öcü. cin. almostı < albastı.

- qəbir **umacı** çıxmaq: xopulmaq. xoflanmaq. xortlanmaq.

umaclamaq **amaclamaq. iməcləmək. (< ummaq).** 1. oxlamaq.
oxluqlamaq. bəllikləmək. istəkləmək. iztəkləmək.
izələkmək. gözələkmək. qaraçlamaq. ərəkləmək.
nişanlamaq. hədəfləmək. 1. amac edinmək. hədəfləmək.
nişanlamaq. mənzur.

umaclamaq nişanlamaq. quşlamaq (quş qoymaq) (t < > q) tuşlamaq.

umaclı **amaclı. iməclı (< ummaq).** 1. qarazçı. qarazan. bəllikli.
oxluqlu. istəkli. diləkli. hədəfli. qəsdli. mütəqəssid.
qərəzli. 1. diləkli. gərəkli. hacətmənd.

umacsız **amacsız (< ummaq).** 1. əğimsiz. qaraçsız. bəlliksiz.
oxsuz. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.
başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.
özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz. qədsiz.
məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz. güdüsüz.
yönətsiz. tasarsız. düşünsüz. düşnüqsüz. düşünmədən.
fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pırt. 1.
bezgin. bitik. bitgin. bitmiş. bıqmış. usanmış. ümidsiz. -

amacsız, umacsız dolaşmaq: gəzinmək. - **yıxıq şaşqın aylarca gəzindim.**

- umaça** **uma.** girdə nəsnelərə deyilir. uma gəmiyi. budun gəmiyi.
- umaq** **umuq. yumuq.** əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. obrıq. hoprıq. öprük. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arzıq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. qaplıca. qapcıq. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- umaq** **umağ.** **1.** düşünmək. anlamaq. **1.** xahiş. rica. **1.** istək. hədəf. arzu **umağ.** **1.** qüdrəti olmaq. gücü yetmək. **1.** geciktirmək. **1.** sevimli. istəkli. **1.** tabu. **1.** ümid. **1.** qüdrətli olmaq. gücü yetmək. **1.** omaq. göstərişli. yaxışıqlı. şik. gözəl. **1.** uruq. al. nəsil. qurşaq. **1.** şö'bə. **1.** gəmik. **1.** oymaq. **1.** yum. tum. yumax. yumru. **1.** uma. umbə. sümük. ırq. soy. gəmik. (umos_(qirek)). **1.** ormaq. qalxmaq. güclənmək. yardımçı feil. güc. quvvət.
- umaqlamaq** omaqlamaq. bəzəmək. süsləmək.

- umaqlanmaq** (1. < um. umuq. ummulmaq. 1. yumulmaq: yığışmaq. özün ələ almaq.). 1. ümid tapıb, ürəklənmək. cəsurlanmaq. cürətlənmək. 1. omaqlanmaq. böbürlənmək. qırıتماق. nazlanmaq.
- umaqlantırmaq** omaqlandırmaq. süslənmək. gözəlləşdirmək.
- umaqlı** yumuqlu. umuqlu. əmikli. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşlıq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.
- umaqu** boğaz. damağ. hulqum.
- umalmaq** 1. yumarlanmaq. mallaq aşmaq, vurmaq. 1. çırax payası.
- uman !** tikil. dikil. bəklə. gözlə. umudvar ol.
- uman** 1. umduc. umdac. dilənçi. yolçu. 1. umutlu. bəkləyən.
- uman** bəkliyən. bəklə. ümidivar.

umanc	1. ümid. umutluq. 1. bəkləş. gözləş. intizar. təvəqqü. intizar.
umanmaq	ümidlənmək. bəkləmək. gözləmək. intizar çəkmək. təvəqqöü olmaq.
umar	arzu. kələ. gözləyən. dərman. bağım. otama. çara. çözüm. im. yardım. ilac. çıxış. tədavi. umutlu. umur. ümitli.
umarlanmaq	ummaq. umutlanmaq.
umas	umaz. gücsüz. aciz.
umay biyçə	qadın, cocuqları qoruyan tanrıca.
umay	1. buğdayıq. anqa quşu. simürğ. qaraquş. anqa. devlet quşu. 1. cüt. 1. omay . seçgin. ulu. əşraf. qoruyucu. şəfəqli. iyiliksever. cocuqların qoruyucu ruhudur. 1. uma . gözlər. müntəzir. - qoyma uma : qoyma gözlər. - qaldım uma : gözlər qaldım. -.
umaz	umas. gücsüz. aciz.
umca	yumuq. yumca. kötük. kündə. odun parçası.
umınc	umunc. ümidvarlıq. təvəqqü.
umqa	umğa .vəhşi qoç. qoçi. dağ geyiki.
umqay	bax > uma .

- umlama** bəkləm. görlemə. mə'mul etmə.
- umlamaq** **impləmək**. 1. qaş göz qaqmaq. işarə etmək. 1. çizmək. cızmaq. izləmək. işarə qoymaq.
- umlamaq** **yumlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. - çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarışı etmək.
- umlanılmaq** **implənilmək**. **imgələnilmək**. **simgələnilmək**. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. çiznilmək. cızınılmaq. işarə qoyunulmaq. damqalanılmaq. dağlanılmaq. markalanılmaq. nişanlanılmaq.
- umlaş** **umlat**. impləş. implət. um. im. iz. bəlikti. bəliktiş. duydumuş. duyduruluş. göstərgə. siqnal. nişan. işarə. əlamət.
- umlat** **umlaş**. **impləş**. **implət**. um. im. iz. bəlikti. bəliktiş. duydumuş. duyduruluş. göstərgə. siqnal. nişan. işarə. əlamət.
- umluq** **umluq**. 1.umuq. umma. 1.imlik. qaragöz. bəlik. nişana.
- umma** (< **ummaq**: istəmək. diləmək. həvəslənmək.). 1. yerikləmə. viyar. umuş. ümid ediş. ümidçilik. ümidvarlıq. gözləyiş. gözləmə. bəkləyiş. bəkləmə. umma. intizar. gözləmə. bəkləmə. umluq. umuq. 1. ümid etmə. rica'.
- **umma qadın**: boylu olub yerikləyən arvad.

- gəbəlİK dövrünün ilkin iki üç ayına dək, **ummaq, yerikləmək, viyarlı olmaq**, bayağı (olağan. adi) bir olaydır.

umma

umu. 1. ümid. 1. fal. 1. bəkləmə. gözləmə. 1. inanma. 1. zənn. 1. umunc. umut etmə. ümid. 1. umut. umu. ümüt. uma. umacı. xuxu. xoxan. cocuqları qorxutmaq üçün xiyalı, adı var özü uox varlıq. 1. ummacı. albastı. qarabastı. xoxan. bücü, büyü edən nərsə. cin.

ummacı

umacı. 1. qonculus. qərə qonculus. yabanı qul. xoxan. qəbirdən çıxan ölünü andıran şəbəh. vampir. 1. umma. qaraqulaq. qul. dev. albastı. qarabastı. xoxan. bücü, büyü edən nərsə. cin.

ummaq

1. bəkləmək. ümüd etmək. gözləmək. - **uma uma** gələn. - **uma uma** gedən. - bunlar **umduqları umucağa** çatası deyillər. - nəqədər ummaq olar, bəsdı **umdun** !. - **umarlı**, küylü günlər. 1. bel bağlamaq. güvənmək. - biz sizə **umuruq**. 1. istəmək. - nə **umur**: nə istir. - məndən bir nərsə daha **umma**. - **umdu umdu** yoruldu. - uşaq **umduğun** verməzlərki. - kişi **umduğun** arar. 1. bəkləmək. - sizdən bunu **bəkləməzdim**. 1. göztutmaq. gözetləmək. bəkləmək. arzulamaq. xahiş etmək. tilmurmaq. ümütlə, həsrətlə

baxmaq. 1. umunmaq. umtunmaq. umtulmaq.
 umnalmaq. ümid etmək. düşünmək. güman etmək. -
 qoydu eli **umduru**. - qaldıq baxa **umduru**.

ummaq arzulamaq. diləmək. arzulamaq. diləmək. istəmək.
 bəkləmək. göz tikmək. gözlənmək. bəkləmmək.
 umulmaq. ümidlənmək. gümanlanmaq. yerikləmək.
 yamanca istəmək, diləmək, həvəslənmək. dilək diləmək.
 - gəbəlik dövrünün ilkin iki üç ayınadək, **ummaq, yerikləmək,**
viyarlı olmaq, bayağı (olağan. adi) bir olaydır.
 - **nərsənin olmasın ummaq, bəkləmək**: yol gözləmək.

ummalar umutlar. ümidlər. amaclar. arzular.

ummalmaq iki qat olmaq. qəddənmək.

ummamaq bəkləməmək. gözləməmək.

umman qamos. qapus.

umman talay. dalay. dərya. dəniz.

ummaz anmaz. aymaz. aymazaq. dalıq. uyuq. uyqaş. uyqaç.
 uğraş. bilsiz. toy. gözü bağlı. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı.
 qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal.
 anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil.

- ummazın** anmazıq. aymazıq. aymazlıq. dalqı. uyuq. uyquş. uyquç. bilsizlik. toyluq. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. -
ummazın yuxusu: dalqı yuxusu: qəflət yuxusu.
- ummazınmaq** anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq. dalqınıqmaq. uyqanıqmaq. uyqaşmaq. uyquçuqmaq. toylanmaq. qəflətə düşmək, basınmaq. qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmaq. qəflət edmək.
- ummul** umulan. gözlənən. - **ummul** iyiliklərə çatdıq. - hər kiməsnənin **ummulun** çatdıran bayat.
- ummutmaq** küydürmək. gözlətmək. isətətmək. bəklətmək. güddürmək.
- umna** güman.
- umnalmaq** ummaq. ümid edmək. düşünmək. güman edmək.
- umranca** **umsanca. yumranca. yumsanca.** imrəncə. imləncə. imsəncə. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca. xoşsanca. oxsanca. oxşanca. tutsunca. tutsanca. gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca. bəğəncə. bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə. isləncə. issəncə.
- umranış** bax > **umranma**.

umranma **umranti. umraniş. umsaniş. umsayış.** yumranma.
 yumranti. yumraniş. yumrayış. yumsaniş. yumsayış.
 imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş. imsəniş.
 imlənmə. imlənti. imləniş. yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı.
 yaxsayış. yaxsaniş. xoşlama. xoşlantı. xoşlanış.
 xoşsayış. xoşsaniş. oxsanış. oxsayış. oxsanti. oxsanma.
 oxşanma. oxşaniş. oxşayış. oxşanti. tutsunma. tutsunuş.
 tutsuntu. tutsayış. tutsaniş. gözsünmə. gözsüntü.
 gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə. düşsüntü.
 düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalınma. çalıntı. çalınış.
 çalsayış. çalsaniş. bəğənmə. bəğəniş. bəğənti. bəğsəyiş.
 bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti. əğsəyiş. çəksinmə.
 çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş. gözsünüş. gözü
 qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş. qibtə.

umranmaq **umsanmaq. yumranmaq. yumsanmaq. imrənmək.**
 imlənmək. imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü
 qalmaq. bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq.
 xoşlanmaq. istənmək. tutsunmaq. çalsınmaq.
 çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq.

umranti bax > **umranma.**

umranti	bax > umranma .
umrantırı	umrandırı . bax > umrandırış .
umrantırış	umrandırış . umrandırı . umratı . umsandırı . umsandırış . umsatı . impləndiri . impləndiriş . impləti . imrəndiri . imrəndiriş . imrəti . imsəndiri . imsəndiriş . imsəti . qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti. arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.
umrantırmaq	umrandırmaq . umsandırmaq . yumrandırmaq . yumsandırmaq . impləndirmək . imrəndirmək . imsəndirmək . düşsündürmək . gözsündürmək . bəğəndirmək . əğsəndirmək . əğsindirmək . yaxşındırmaq . xoşlandırmaq . istəndirmək . istəkləndirmək . özləndirmək .

iştiaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqlandırmaq.
 tutsundurmaq. çalsındırmaq. çəksindirmək.
 oxsandırmaq. oxşandırmaq.

umratı

umrandırı. umrandırış. umsandırı. umsandırış. umsarı.
impləndiri. impləndiriş. impləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti.
imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. qoşqunduru. qoşqunduruş.
 qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri. özəndiriş.
 istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü.
 övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti.
 çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti. arzındırı. arzındırı.
 yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış.
 oxsarı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndiri. küysəndiriş.
 küysütü. güvəndiri. güvəndiriş. düşgündürü.
 düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq
 etmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

umsanca

umranca. yumranca. yumsanca. imrəncə. impləncə.
 imsəncə. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca. xoşsanca.
 oxsanca. oxşanca. tutsunca. tutsanca. gözsüncə.

gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca. bəğəncə.

bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə.

isləncə. issəncə.

umsaniş bax >. **umsayış**.

umsanmaq **umranmaq. yumranmaq. yumsanmaq. imrənmək.**

imlənmək. imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü

qalmaq. bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq.

xoşlanmaq. istənmək. tutsunmaq. çalsınmaq.

çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq.

umsanmaq umunmaq. ummaq. ümid etmək.

umsantırı **umsandır. umsandırış. umsət. umrandır. umrandırış.**

umratı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.

imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. qoşqunduru.

qoşqunduruş. qızındır. qızındır. qızındırış. özəndiri.

özəndiriş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş.

bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. çəksindiri.

çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti.

arzuandır. arzındır. yerikləti. yerikit. yaxşındır. yaxtı.

oxsandır. oxsandırış. oxsət. tutsunduru. tutsunduruş.

küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.

düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

umsantırış **umsandırış. umsandırı. umsati. umrandırı. umrandırış.**
umratı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. qoşqunduru.
 qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri.
 özəndiriş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş.
 bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. çəksindiri.
 çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş. dilgəti.
 arzındırı. arzındırı. yerikləti. yerikit. yaxşındırı. yaxtı.
 oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

umsantırmaq **umsandırmaq. umrandırmaq. yumrandırmaq.**
yumsandırmaq. imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək.
 düşsündürmək. gözsündürmək. bəğəndirmək.
 əğsəndirmək. əğsəndirmək. yaxşındırmaq. xoşlandırmaq.

istəndirmək. istəkləndirmək. özləndirmək.
 iştiaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqlandırmaq.
 tutsundurmaq. çalsındırmaq. çəksindirmək.
 oxsandırmaq. oxşandırmaq.

umsatı

umsandırır. umsandırış. umrandırır. umrandırış. umratı.
impləndirir. impləndirış. impləti. imrəndirir. imrəndirış. imrəti.
imsəndirir. imsəndirış. imsəti. qoşqunduru. qoşqunduruş.
 qızındırır. qızındırır. qızındırış. özəndirir. özəndirış.
 istəndirir. istəndirış. bəğəndirir. bəğəndirış. bəğnəti. öggü.
 övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. çəksindirir. çəksindirış. çəksiti.
 çəktirir. diləndirir. diləndirış. dilgəti. arzındırır. arzındırır.
 yerikləti. yerikit. yaxşındırır. yaxtı. oxsandırır. oxsandırış.
 oxsatı. tutsunduru. tutsunduruş. küysəndirir. küysəndirış.
 küysütü. güvəndirir. güvəndirış. düşgündürü.
 düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş. təşviq. təşviq
 etmə. rağiblətmə. şovqlandırma. iştiaqlandırma.
 həvəsləndirmə.

umsayış

umranma. umrantı. umranış. umsaniş. yumranma.
 yumrantı. yumranış. yumrayış. yumsaniş. yumsayış.

imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş. imsəyiş. imsəniş.
 imlənmə. imlənti. imləniş. yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı.
 yaxsayış. yaxsanış. xoşlama. xoşlantı. xoşlanış.
 xoşsayış. xoşsanış. oxsanış. oxsayış. oxsantı. oxsanma.
 oxşanma. oxşanış. oxşayış. oxşantı. tutsunma. tutsunuş.
 tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə. gözsüntü.
 gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə. düşsüntü.
 düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalsınma. çalsıntı.
 çalsınış. çalsayış. çalsanış. bəğənmə. bəğəniş. bəğənti.
 bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş.
 qibtə.

umsuq narahat. duyğulu.

umsunmaq istəmək. arzulamaq. ummaq. ümüd bağlamaq. ümütlənmək.
 canı çəkmək.

umsunturmaq **umsundurmaq**. istətmək. umdurmaq. - bulut görüb yağış
umsunmaq.

umsuz umutsuz. bataq. batmalı. qurtarılmaz. yox olmalı.
 yoxluğa uğayan. uğursuz.

umta	umda. istəyən. müteqazi.
umtac	umdac. umduc. uman. dilənçi. yolçu.
umti	umdi. arzu. bəklənti.
umtirmaq	umdirmaq. ümüt vermək.
umtu	umdu. 1. istək. dilək. tamah. xahiş. təvəqqü. 1. ümit. ümitli.
umtuc	umduc. umdac. uman. dilənçi. yolçu.
umtuçı	umduçı. umacı. dilənçi.
umtuq	umduq. butları geniş şalvar. ovda geyilir.
umtulmaq	umunmaq. umtunmaq. ummaq.
umtuluş	təmayül.
umtunmaq	umunmaq. umtulmaq. ummaq.
umturan	umduran. gözlətən. bəklətən. güddürən. isdədən.
umturmaq	umdurmaq. 1. gözlətmə. ümid vermək. 1. gözlətmək. bəklətmək.
umturu	umduru. gözləyü. bəkləyü. gözü yolda. - qoydu məni umduru.
umu	umma. 1. ümid. umut. umma. ümüt. 1. fal. 1. bəkləmə. gözləmə. 1. inanma. 1. zənn. 1. umucuq. ümüt. əməl. arzu. istək. gözlənən nərsə. başyazı. - yoxsulun

sevilməməsi, qutsuz **umusu** ucundadı. - o (tanrı) nə **umar**,
umu səndən \\\ tam **umular** ondadır, **umarsın** ondan. - sizin
umuz nədir. - **umduğuz** nəyidi tapdığımız nə. - **umduğun**
bilməyən yolsuz qalar. - **umum** tanrım, tapım tanrım. -
qorxuyla **umu** arasında. - cənnətdən **umsunmur**, tamudan
çıxmaq **umur**. - yarlıqanmaq (bağışlanmaq) **umusunda**
yaşayan özündən olar. - qoymayalım (tərk etməyəlim) gəl
nəzmi \\\ ki çələp qullarını suç ilə yindək qaramaz.

umuc	istək. dilək. yaxarış. bəklənti.
umuca	umutlu bəkləyiş. ümidvarlıq.
umucu	ümüdvar.
umucuq	umu. ümüt. əməl. arzu. istək. gözlənən nərsə.
umuq	1. ümit. dəstək. dayanaq. 1. sığınma.
umuq	umaq. yumuq. umluq. umma. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. obrıq. hoprıq. öprük. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alışiq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş.

qaplıca. qapcıq. ıslaq. islat. ıslaq. islat. qaplıca. qapcıq.
həvəs.

umuqlu

yumuqlu. umaqlı. əmikli. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq.
utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı.
qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı.
gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yerikli.
yenikli. dadıqlı. araşığı. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.

umulacaq

güman. gümən. - **düşdük elə bir çalıya, çıxılmağa yox
güman çalım. (çalım: çıxış yolu).**

umulan

1. ummul. gözlənən. - **ummul** iyiliklərə çatdıq. - hər
kiməsnənin **ummulun** çatdıran bayat. **1.** umunclu. umutlu.

umulan

bəklənən. görünən. mə'muli.

umulmadıq

1. alışınmamış. alşınmamış. alşarı (< **alış aşırı**: alış, alşaq
dışı). dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa. əcib. ənayi. eybəcər.
yasadış. yadırıq. yadqırıq. yabanısım. şaşrınıq. çarpınıq.
sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. geyri mə'mul. **1.**

- umalmaz gözlənməz. bəklənməz. - **umulmadıq sonuclar verəcək qarışıq iş**: qarışıq durum. çapanoğlu.
- umulmaq** bəklənmək. gözlənmək.
- umulmaq** ummaq.gümanlanmaq. ümidlənmək. - **gözlənən, bəklənən, umulan əldə edilməmək**: boş, kof çıxmaq.
- umulmamaq** bəklənməmək. gözlənməmək.
- umulmatıq** - **gözlənmədik bir sürədə, umulmadıq nələr ola bilir**: gün doğmadan, nələr doğar.
- umulmaz** bəklənməz. gözlənməz.
- umulmaz** umulmadıq. gözlənməz. bəklənməz.
- umulmuyan** bəklənməyən. bəid.
- umunc** 1. istək. dilək. yaxarış. bəklənti. 1. umma. umut etmə. ümid.
- **umunc tanrıya tut**:umudun ona bağla.
- umunca** < **umunc ona**: umunc tanrıya. ümid onadı.
- umunclu** umulan. umutlu.
- umunmaq** umtunmaq. umtulmaq. ummaq. - **umunmadın** sən mənə. - **umunqınan** tanrıya. - mən tanrıya **umundum**.
- umur** umar. ümitli. qanaş. barış. uyaş. məsləhət.

- umurday** **umurday.** qəza xətanı qaytaran onqun, inanılan nə.
ümüd kanı. güvənc.
- umursamadan** istəməy. aldırmadan. tikinə.
- umursamaq** **1.** marağlanmaq. önəm vermək. əhmiyyət vermək.
qızıqsınıv. **1.** önəmsəmək. önəm vermək. əsirgəmək.
diqqət etmək. gözətmək. qayıdlamaq. **1.** sanatmaq.
önəmsəmək. önəm vermək. ilgi göstərmək. aldırmaq. ilgi
göstərmək. ilgilənmək.
- umursamamaq** **1.** aldırmmamaq. saymmamaq. oralı olmamaq.
önəmsəmməmək. ağırsamamaq. yeğnisəmək.
yengisəmək. engisəmək. yüngül tutmaq. azımsımaq.
dəğər, önəm verməmək. oralı olmamaq. umursamamaq.
kiçimsəmək. xəfifsəmək. **1.** vaz keçmək. aldırmmamaq.
oralı olmamaq. umursamamaq. mühimsəmməmək. boş
vermək.
- umursamamaq** baldırlıq etmək. aldırmmamaq. qeyitsiz davranmaq.
istəmməmək. aldırış etməmək. qol sırtından qaramaq.
önəm verməmək. bəsürəvsüz etmək. boş vermək.
- umursamaz** buzyürək. qayıtsız. aldırmmaz. laqeyd.

- umursamaz** saymaz. aldırmaz. laübalı. ilgisiz. çarpıq. sarpq. əsrık. qərib.yayaq. yayqa. əğrik. əğric. əğlincik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. dəlişman. laqeyd.
- umursamıyan** qolayçı. qolay tutan. önəm verməz. səhlənkar.
- umursanmaq** önəmsəmək. önəm vermək. əhmiyyət vermək. - işi anlatdımda, **umursanmadı.** - kəndivi **umursanmadan,** başqasın **umrsanma.**
- umursanmayacaq** önəmsiz. az. əhmiyetsiz.
- umusuz** naymıd.
- umuş** < **um.** 1. yumuş. iş. ödəv. görev. təklif. 1. bəklənti. umut. ümit.
- umuş** umma. ümid ediş. ümidçilik. ümidvarlıq. gözləyiş. gözləmə. bəkləyiş. bəkləmə.
- **ürküş umuş: çəkiş bəkiş:** qorxu ümid.
- umuşmaq** bəkləşmək. gözləşmək. birbirindən ummaq.
- umut** - **umud kəsmək:** tüngülmək. naümid olmaq.
- **umudvar ol:.** tikil. dikil. bəklə. gözlə. uman.
- umut** ümit. 1. işanç. 1. gözlək. intizar. güdək. güdük. tap. dilək. istək. yardım. umuş. ümit. bəklənti. 1. umu. umma. ümüt.

- **umut üzmək**: ümit kəsmək.
- **umut etmə**:. umunc. umma. ümid.
- **umut tav başında, əcəl imbaşında**: umut dağ başında, əcəl omuzunda.

umutça	umutlu. ümit edən.
umutlamaq	armanlamaq. arzulamaq. həsrət çəkmək.
umutlan	umut tapmaq.
umutlar	ummalar. ümidlər. amaclar. arzular.
umutlu	1. mutlu. taparlı. uman. bəkləyən. umar. 1. umunclu. umulan. 1. umutça. ümit edən. niyyətli.
umutluq	umanc.
umutsuz	umsuz. 1. bataq. batmalı. qurtarılmaz. yox olmalı. yoxluğa uğayan. uğursuz. 1. ümitsiz. qınıt. üzük.
umutsuz	ümitsiz. ümüdsüz. ümitsiz. qarabas. qarabaş. bağırqara. gözərişsiz. gözərsiz. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. çıxarsız. - umutsuz güclü sevgi, aşq, eşq : qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara qapan. qara çapna. qara çapan.
umutsuzluq	tüngülöv. umudu kəsmə.

- umutsuzluq** **ümüdsüzlük. ümitsizlik.** qarabastıq. qarabaştıq. qarabaslıq. qarabaşlıq. qarabağlıq. bağırqaralıq.
- **ümitssüzlüyə düşmək:** qolu qanadı qırılmaq.
- umzuq** yumzuq. omzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.
- un aş** ərişdə aşı.
- un**
- (bayağı) **un çalvası:** qara çalva: qara halva.
 - **kəpəkli un:** qara qırma.
 - **qarma halva:** şirə ilə qavrılı undan düzəlmiş çalva.
 - **qaba un:** iri dartı.
 - **astarı olan, uzun tapar, unun tapan, çöreyin yapar.**
 - **ipə un sərmək:** savsaqlamaq. keçərsiz nədənlər önə sürüb, istənilən işdən qaçınmaq.
 - **yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un:**
ırqa. yırqa. ırva. yırva. uğra. yuğra.
- un** **ək.** kimi. - süsi otun oruldu: qoşunu ot **kimin** qırıldı. - otun gəldi: od **kimi** gəldi.
- **un aşı:** toymac. doymac. tutmac. ərişdə aşı. umac. bulamıq.
 - **un aşı:** buğra. buqrağanı.

- **un ufaq**: oğuc.

- **un dartmaq**: dəğirməndə un ögütmək.

- yağda **unu** qoğurmaq: **talqanlatmaq. talğanlatmaq.**

unaq yarar. iyi. yaxci. əverişli.

unamaq 1. uğurlamaq. yol vermək. qəbul edmək. razı qalmaq. -
tamuğ utiğə **yonab**, hicrin utiğə **yonaman**, başım barurğə
çidarmın, firaqinə çidaman: cəhənnəm otuna razıyam, ayrılıq
oduna yox başım gedərsə dözərəm, sənin gedməyüvə
dözəməm. 1. düşünmək. inanmaq. düşünmək. bəyənmək.
təsvip edmək. törəmək. səfehəmək. havayı inanmaq.
qandırılmaq. qəbul eləmək. 1. səfehəmək. havayı
inanmaq. qandırılmaq. qəbul eləmək: avınmaq: avınmaq
(avutmaq: yuvatmaq). 1. onamaq. onanmaq. alınmaq.
razı olmaq. razılaşmaq. qəbul edmək.

unanmaq onamaq. onanmaq. alınmaq. razı olmaq. razılaşmaq.
qəbul edmək.

unar çıxar. taqət. taqətincə. çıxarınca.

unaş uyuş. onaş. saziş. qəbul.

unaşmaq onaşmaq. uyuşmaq. qəbullanmaq.

unat **onat**. doğru. yerində. uyqun. olqun. yetərli.

unatmaq	onatmaq. razı edmək.
uncan	qoduq. dayça. - inqiyən : dişi dəvə.
unə	qiymət.
unı	qiymət.
unim	bərəkət.
unıtqan	unutan. unqutan.
unıtmaq	unutmaq.
unqamuq	solaq. çolaq.
unqan	1. bağlı. bağımlı. 1. qaraçuxa. bəxtiyar. doğru yolda olan.
unqar	onqar . onğurlu. uğurlu. bəxli.
unqaylı	bəxtiyar.
unqıra	- onqıra yatmaq tunğra түşmək. üz üstü düşmək. üzü yumulu yatmaq.
unqış	üstünlük. yutuq. başarı. yetik. iygilik. talanğ. başarı. yetişdik. utuk. müvəffəqiyyət.
unqışsız	başarıqsız.
unqqu	unğqu . kök. tamır. tomur. tübir. neqiz. özək.
unqun	1. onqınqun. onqğun. xoşbəxt. 1. onqun. öngün. ünvan.
unquntal	unğundal . kas boya. mat (boya). şavsız. bulaşiq. veyran.

unqur	mağara.
unquş	unğuş. 1. uyquş. onğuş. süzüş. düzüş. axınc. axış. axınş. tənqiş. təngəş. uyqun. mutabiq. muvafiq. 1. yetişlik. iyqilik. yetişkinlik. başarı. utuk. talan. yolungı.
unquşuqsuz	unğuşuqsuz. nasaz.
unqutan	unğutan. unıtqan. unutan.
unqutmaq	unğutmaq. unutmaq. unıtmaq.
unquy	unğuy. müfdə. təğdimi.
unlama	xırdalama. ufalama. ovmaq. uşaqlamaq.
unlu	- başı unlu , gələn yeri, dəğirman.
unmaq	onmaq. düzəlmək. sağalmaq.
unözü	nişasda.
unta	1. yonta. ovuq. 1. pudr.
untıq	un yalı. xəkə. kül yanrı. narın.
untulur	ontulur. düzəlir. sağalır. - ürək ağrısı, göz ağrısı deyil, biri <u>untulur</u> gedər, biri itinir gedər.
unturmaq	undurmaq.ondurmaq. sağaltmaq. düzəltmək.
unufağ	un ufağ. yuxar. yox kimi. incə. incə ufağ.
unur	onur. namus.
unurmaq	bax > onmaq.

unutalım	unudalım .geçəlim.
unutamama	könüldən çıx mama. anırma.
unutən	1. unıtqan. unqutan. 1. yanğılqan. yanılan.
unutən	unudan. - görmüşlüyü unudan, danqıra qalar.
unutqa	talqın. dalqın. alıq. ağı başında olmayan. gic. - elə o dalğın kişidir. - dalğın uşaq. - oğlunu itirməsi, onu dalğına saldı. - dalqınlığı burax qıl, ayağ üstündə durqıl.
unutqan olmaq	səriqmək. dalqın olmaq.
unutqan	1.dalıqqan. dalqın. dağılqan. 1. koğalaq. kovalaq. koralaq. korkoran. hafizəsiz.
unutqan	unutsağ.
unutqanlıq	1. sərliq. dalqınlıq. 1. talqınlıq. dalqınlıq. alıqlıq. giclik.
unutqanlıq	alğınamazlıq. çəkənəmzlik. siliklik. singirəmzlik. sındirəmzlik. singirəmzlik. sındıramazlıq. sıngıramazlıq. sığqılamazlıq. mənimsəyəmzlik. öğrənəmzlik. ögrəşəmzlik. aşınamazlıq. əzbərləyəmzlik.
unutqanlıq	siliklik. çəkimsiz. fəramuşkarı. ilgisizlik. maraqsızlıq. bəlirsizlik. 1.dalqınlıq. korluq. qəflət.

- unutluq** - **unutluq, unutma çuxuru, dərəsi, quyusu**: yaddan çıxarma batlağı.
- unutma** 1. yaddan çıxarma. - iti düşündün, çamağı unutma: iti an, çomağı yaraqla (hazırla). 1. yatsama. - **iyilikləri yatsama, olmamışı qansama** (düşünmək istəmə).
- **içindən atma, unutma**: yadımlama. (# **içinə almaq**: özləmə. özümləmə. mənimsəmə.).
- **unutluq, unutma çuxuru, dərəsi, quyusu**: yaddan çıxarma batlağı.
- unutmaq** (**ummaq**). unıtmaq. unğutmaq. atlamaq. üstündən keçmək. salmaq. arxada qoymaq. ardamaq.
- unutmaq** 1. tlanmaq. - **keçmişləri atlan. - dalqınlıqdan unutmaq**: dalqına düşmək. 1. könüldən çıxarmaq.
- **qaçmaqdan qoğalamağı unutmaq**: bir işlə çox dərin uğraşmış olmaq.
- unutmamaq** sanılmaq. xatırlamaq. sanında, yadında qalmaq.
- unutmaməni** - **unutmaməni çiçəği**: qökçiçək.
- unutmuş** unutulmuş.
- unutşaq** **unutsağ**. 1. dalğın. tarkav. yubalğı. alçıranğ. pərişan. 1. yaddan çıxaran. unutqan.

- unutturmaq** məhv etdirmək.
- nərsəni, kimisəni çox geridə, dalda bıraqlamaq, bastırmaq.
- unutturmaq: kölgədə buraqlamaq. kölgələmək.
- unutturmaq** səriqdirmək. dalqınlaşdırmaq.
- unutub** - damcı görüb, seli unutub.
- unutulan** - unutulan aşqın yası tutulamaz ki.
- unutulmaq** 1. dillərdən düşmək. 1. itirilmək. izi bəlihsiz olmaq. iz bırxmadan, ortadan çəkilmək. 1. atlanılmaq. - atlanılmış keçmiş.
- unutulmaq** atlanmaq. salınmaq.
- unutulmuş** atıq.
- unutulmuş** unudulmuş.atlatılmış. - atlatılmış işlər, görəvlər.
- unutulmuş** yatıq. atılmış.
- unutur** - içi qolay, unutur gedər, içi çətin, boğulur gedər.
- upçən** yupçın. (yup. yap. örtən, qoruyan nərsə) yaraq. sipər. savar. zireh.
- upsəq** upsək. opsaq. gələni hopan, utan kişi. qanar qanmaz hər nəyə inanan. hər gələni qarşılayan, gedənə uyan, gedənin dalıcan düşən. səfeh.
- upuyqun** uyuşlu. uyşuqlu. mutabiq. münasib.

- upuzun** süzgür. sozqur. uzun.
- ur** < > **vur.** (vurma, çırpma, güc, yel etgisin göstərir). (< **urmaq:** şişirmək. püləmək). **ör. ür. or. ürük. uca. uzaq. uzun.** bax >
uz. bez. quddə. şiş. quvatr. tümör çıxarmaq. uruq:şişik.
çıkık. uruqdoğu.t: ərik. uğur. bəxt. mutluluq. yumru. dik.
baba. qozaq. topuz. qubba. dəniz. dərin. geniş. çox. **1.** şiş.
bez. tütə. bez. ət xal. **1.** səngər. sığnaq. xəndək. - **ur**
qazmaq: səngərə, qalıya girmək. **1.** pərdə. hayil. qoyma
aralıq. - **gövdədə oluşan sarıq şiş, ur:** tobra. torba. **1.**
qala. şəhər. **1.** minarə. duvar. uca yer. yoxuş. **1.** səngər.
1. tümsək. **1.** urq. yoxuş. yuxari. **1.** göbgən. qubus.
qumus. şiş. şişlik. siğil. tümör. tobbu. dobbu. toqura.
kambur. tuqur. duqur. çıxıntılı. qabarıq. şiş.
- ur** bez. bezə. yumru. bükz. bükəz. quddə. çıxın. çıxıntı.
əğinc. ət bəni, xalı.
- ura** { < **oğ. uğ:** dalı } **1.** dalı. ardavıl. qıraq. çək. çat. səd.
qalxız. sınır. topar (**im. imrə. imər.** işarə olaraq yol üstü
qoyulan topraq kumarı. kündələri. öra. ör. alqış səsi.
hurra. şaşqınlığı. təəccübü göstərir. **1.** qoşun öncülü.
təliə. **1.** qoşunun uzaqda, ayrı qalan qolu. **1.** ambarlıq

üçün vurulu, çalınmış yer ambar. yer altı ambar. **1.**

heyvan köstəyi, örkəni. ayağ bağı. **1.** duyqu, fikir xiyal. **1.**

urqalı. vurmali. **1.** vuracaq kimi durmaq. - **ura durmaq:**

qalxmaq. hazır durmaq. **1.** hura. səs verib qalxışma. **1.**

sınırdə im olaraq qoyulan, vurulan tƏpƏlər.

- **ura, xƏndək yapmaq:** qazmaq. oramaq. uramaq.

uraq

1. urğū. < **hƏrək.** hƏrğū. duvar **1.** oraq. doğrayıcı. biçici.

1. urqa. ũrkə. yekə.

uraqan

uran. hürən. hürəgən. **1.** **urğun** (< urmaq: vurmaq). çırpan

yel.

uraqut

urağut. oğrət. arvad. ũrətgən. dişi. tohumluq. qadın.

avrat. arvad.

uralamaq

düzəltmək. qoyarlamaq. miyzanlamaq.

uralanmaq

düzənlənmək. qoyarlanmaq. miyzanlanmaq.

uram

küçə. köçə.

urama

quşaq. qurşaq. belbağ. bağ. kƏmər.

uramaq

oramaq. **1.** vurmaq. qırmaq. oraqlamaq. **1.** qazmaq. ura,

xƏndək yapmaq. **1.** ölçüb biçmək. **1.** tƏ`sir edmək.

etkiləmək.

uran	1. savaşı hayqırı. nə'rə. 1. vuran. dövən. 1. vurulmuş. veyran. üyran. viyran. 1. hürəgən. uraqa:n: hürən.
uran	sənət. hırfə. pişə.
uranlaşmaq	haylaşmaq. hay verib hay almaq. - dağda çərilər urlaşıb , birbirinə uğraşdılar.
uranus	uqyanus.
uras	uraş. uraz. uruz. 1. qut. bəxt. mutluluq. 1. od baxışlı. 1. uruş. zərbə.
urat	orat. qırqın.
uratmaq	oratmaq (< ur. vur. ura. uraq. oraq). oraqlanmış kimi qılmaq, qırmaq. vurub yıxmaq. dibdən qaldırmaq.
uraz	iras. iriz. uras. uruz. 1. qut. bəxt. xoşbəlik. mutluluq. 1. ürəkli. cəs. 1. qutluq. bəxt. iqbal. təcəlli.
urazlı	mutlu. xoşbəxd. bəxtiyar.
urba	geycim. gecim. geyiniş. geyniş. paltar. gıyəsi. geyəsi. geysi. geyəcək. geycək. geygi. geyim. qapsaq. geyit. yamaşır > camaşır.
urba	urbu. oyuğ. dəliğ.
urbaq	urbağ. orbağ. 1. xəmirin qaba yapışmaması üçün təkinə səpilən un. 1. quz. qoruq. maya.

- urban** urbun. ayırıq (dağın yada təpənin düzlükdən ayrıldığı yerlər).
- urbəy** urxan. qala, səngər başçısı. bəkçi.
- urbəyi** qalabəkçisi. qlaban.
- urbu** urba. oyuğ. dəliğ.
- urbun** **urban**. ayırıq (dağın yada təpənin düzlükdən ayrıldığı yerlər).
- urçın** 1. örçin. ip nərdivan. 1. ordu. çadır. 1. sancaq. 1. sancaq. quyu. qəza. tuman: tümən. (< **tuqman**. tuqan < tuq).
- urçuq** 1. kalça gəmiği. kirman. iğ. 1. vurulan, qurulan nərsə.
- **urçuq iyirmək**: yün əğrimək.
- urduq** **urduq**. çomaq. bükülmüş çubuq.
- urə** **urə**. situn.
- urı qığı** hay küy. qürültü. hayqırı. qıqı.
- urı** 1. dərə. yol. - tərinq urı: geniş dərə. 1. səs. qürültü. 1. oğul.
- **urı oqlan**. erkək cocuq. 1. gürültü. qığıkaş. hay küy.
hayqırı. qıqı.
- urıcaq** urqac. biçgəg.
- urılamaq** şişirmək. goplamaq. - ər **urıladı**.
- urılaşmaq** bağırışmaq. çağrışmaq. orılaşmaq. orlaşmaq. urılamaq.
urlaşmaq. yurlamaq.

urımaq	taxmaq. urmaq.
urun	urun. 1. aymaq. yer. məmləkət. ölkə. 1. məqam. cayqah. yer. cay.
urınşaq	xuysuz.
urışmaq	vuruşmaq. uruşmaq.
urq	urq. 1. ip. urqan. uruq. 1. ur. yoxuş. yuxari.
urqa	urqa. uraq. ürkə. 1. yoğun hündür, yekə nərsə, ağac. 1. böyük ağac.
urqaal	urğaal. gərgin. urğalduu.
urqac	urğac. 1. tuxumluq. diş. 1. biçgəg. 1. qancıq. törək.
urqacı	urğacı. 1. tuxumluq, diş > arvad {< uruğlamaq : doğmaq. çağalmaq}. 1. talvır. kəklik.
urqaç	orğat. ovrət. diş.
urqaçı	urğaçı. 1. diş. - urğaçı buta , butalaq: tişi torum: diş torum. 1. doğucu. 1. qadın.
urqalı	uralı. vurmali.
urqan	1. vurğan. coşqun. şiddətli. 1. cicim. sicim. hörülmüş qartma. örük. ip. urq. uruq. örkən. örgen. qalın ip. örgen. hörülü ip. { uğurqan : bərk burulub bükülmüş ip.}.

- **urqan suv**: şiddətli axan ırmaq.
- **urqan suv say bolur**: coşqun axan ırmaq sığ olur.
- urqan** ağamca. xələt.
- urqan** **urğan**. urbəy. qala, səngər başçısı. bəkçi.
- urqançı** örkənçi. qalın ip işləyib satan.
- urqaşı** **urğaşı**. urqaçı. dişi. qadın. qancık.
- urqəsün** **urkəsün**. **örkəsün**. tikan. meşə.
- urqəyim** **urğəyim**. xəndək.
- urqın** **urğın**. sarsığın. sarsıdan. toğğunlu. tə'sirli.
- urqotuq** **urqoduq**. 1. əğik, köpüklü dəlikli daş. 1. kül.
- urqu** **urğu**. **uğur**. qada. iş. yürüş. yeriş. edim. əməl.
- urqu** **vurqu**. 1. zərrə. kiçik parça. 1. kəndisiylə bir nərsəyə vurulacaq nəsnə, ayqıt.
- urquc** yayıq toqmağı.
- urquç** **urğuç**. iğ.
- urqun** ulqun. çox.
- urqun** **urğun**. 1. vurğun. vırqın. bəla. - **urğuna** düşmək. yaralı. vurulmuş. - **urğunlar**: yaralılar. 1. düşar. girifdar. - sevgi **urğunu**. 1. yara. - yəhər **urğunu**. 1. pinə. qabarcıq. - başmaqçının əli gəzən **urğununa** tutulur. 1. sürgün avı.

geyik sürüsün ortalayıb olunan av. - **urğun** avı. **1.** kəsəl.
 ağrı. - **soğuc urğunu**: soğuc dəğmə. **1.** (urğun avında olduğu kimi) qumarda döğrənün tam parasın toplamaq. - **urğuna** raslanmaq.

urqunluq	urğunluq. vurğunluq. düşgünlük. ibtila.
urquş	qaqış. nəbz. tıpış. soxum.
urqutmaq	tulpamaq. - ağcı urkutmaq : dallamaq. budamaq. ağacın budaqlarının başların çırparaq böyüməsinin, ucalmasının önləmək.
urquy	urğuy. qurd quş. sivrısinek.
urlaq	qopaq. topac. qabarıq. şişgin.
urlamaq	1. hurralamaq. hurra çəkmək. 1. urılamaq. bağırmaq. ulumaq. orlaşmaq. orlaşmaq. urlaşmaq. yurlamaq. urlaşmaq bağrışmaq. çağrışmaq. 1. vurlamaq. çalmaq. 1. yoxuşlamaq. yoxuşa çıxmaq.
urlanmaq	şişmək. qabarmaq.
urlaşmaq	orlaşmaq. bağrışmaq.
urlatmaq	vurlatmaq. çaldırmaq.
urlav	oğurluq. hırsızlıq.
urlavçu	vurlavçu. oğru. hırsız.

- urlavuş** çalağan. oğru. çalmaya istəkli, meyilli. çalib qaçan.
- urli** qursaqlı. ciqli. bezli. hər yanında şişi olan.
- urluq** 1. mə'suq. - o ikisi **uruq urluqdular**: aşiq mə'suqdurlar. 1. törlük. toxum.
- **urluq salmaq**: toxum atmaq.
- **aman qansını urluqu köp bolur**: kötü otun toxumu çox olur.
- urma** 1. vurqu. vurma. qımiltı. tıptırtı. oynama. xələcan. 1. basma. çaplanmış naxış. (# **örmə**: qabarıq naxış) urqu. uru. vurma. vurulmuş, çarpılmış, ayrılmış yer. - çayır
urusu. - otləğ **urusu**. - özəl **uru**. 1. vurma. döğmə. dayaq. çarpış. zərb. zərbə. - **dayaq** atmaq. - **dayaq** vurmaq. - **dayaq** qınatı: çubuq cəzası. - **dayağın** qaytarmaq. - **dayaq dayaq** döğdülər: çoxlu çubuqlarla vurdular.
- urma** vurma. uruş. vuruş. tərənış. tərənış. zərəban. çarpma. çalma. taq.
- urmaq** **vurmaq**. 1. urımaq. taxmaq. 1. şişirmək. püləmək. çıxarmaq. 1. vurmaq. çırpmaq. çapmaq. 1. **artmaq**. **çoğalmaq**. **örngəmək**. **örböv**. **örşöv**. **törö**. **töldö**. taxmaq. qoymaq. 1. ürimək. vurmaq. dövmək. qoymaq. yapmaq. taxmaq. 1. otlamaq. - qoyun **urdi**: otladı. 1. çıxmaq. - bulut

urdu. 1. çaqmaq. 1. qaplamaq. 1. əsmək. 1. toqaçlamaq.

1. təpmək. 1. soxmaq. 1. tıxa basa yemək. - sav qırcını

urdum: bütün əkməği vurdum, yedim. 1. talamaq.

talanlamaq. yonmaq. qırmaq. çarmaq. çaqmaq.

çağmaq. şaxmaq. qaçmaq. soxmaq. ısırmaq.

yağmalamaq. taraclamaq.

- ayaz vurmaq: yel əsmək.

- cüy vurmaq: çivi çaqmaq.

- iyis vurmaq: qoxmaq.

- qabırqaya geyiz vurmaq: duvara qalı qaplamaq.

- keçə vurmaq: dövrək keçə yapmaq.

- dayaq bilə vurmaq: sopayla vurmaq.

- at urdu: at təpti.

- balçibin urdu: arı soxdu.

- yürəgim uradı: ürəyim çarpır.

urman

orman. 1. tuğay. çəkələk. cəngəl. çəngəl. ğaba. balqan.

meşə. six meşə. toğay. toğay. tuqay. tuğay. bük. biqşə.

bükşə {bişə (fars) < bük}. sığlıq. sıxlıq. sinq. sıqn. 1. gədik.

keçit. 1. buruq. burma. sancı. qulunc.

- urman** **orman.** tıxmas. tıxmaz > timas. tıxcıq (< tıxmaq). (> timas (fars)). meşə. cəngəl.
- urn** **urn. urun. 1.** məqam. cayqah. yer. cay. - kafərə tamu urun durur. **1.** yerinə. bədəl. əvəz. - onun **urnuna:** onun yerinə. - yaş **uringə**, gözümdən axar qan. - börk **üringə**, başə qomuş tac.
- urnamaq** **1.** yer (ur, or) almaq. yerləşmək. **1.** qonulamaq. qutulamaq. yerləşdirmək.
- urnatmaq** yerləşdirmək.
- urnuqmaq** **vurnuqmaq. 1.** bir işə qapılmaq. tutulmaq. **1.** nərsəyə vurulub tutulan kimi olub, çevrəsinə çönmək. dolaşmaq. vırnıqmaq.
- urpaq** urpağ. urpay. ovlad. evlat. çičik. uşaq.
- urparmaq** ürpərmək. örpərmək. bezgənmək. qalxıb dikəlmək. dəri iğnə iğnə olmaq.
- urpay** **urpaq.** evlat. ovlad. çičik. uşaq.
- urra** erkəklərdə olan qasıq yarıqlığı. qavlıç.
- urs** **1.** küpə. kündə. püştə. müştə. səndan. **1.** örs. sindan. zindan. ağraş üstündə dəmir döğülən dəmirçilik aracı.
- **kiçik, biləyi, əl ursi:** sava.

ursa	1. qarqanmış. qəzəb edilmiş. 1. maanid. 1. qanmaz. cahil.
ursalamaq	örsələmək. vursalamaq. 1. vurub əzib yumşatıb, yıpratmaq. - bu kağızın qıraqları ursalanmış. 1. tablamaq. dövmək. soldurmaq. ölüşgətmək. pozmaq. əsgitmək. 1. vurmaq. bərələtmək. zədələmək. - yemişlər sandıqda ursallanıb. əzib yormaq. bıqdırmaq. incitmək. - bu sözlər mənə ursaladı.
ursamaq	vurmaq istəmək.
ursuqmaq	vurulmaq. dövülmək. yenilmək 1. yemək. - savaşa girən ursuğar: yiyər.
urt	urt yurt. dəlik. - iğnə yurdu: iğnə dəliyi.
urtal	urdal. ördal. (< hörmə, yasama dal). dilayaq. dalayaq. durqaq. durdal. dirdal. tikdal. dirək. tivərək. situn. sutun.
urtə	uzun.
urtı	uzun.
urtla	içmək. yudumlamaq.
urtlam	yudum.
urtlavçu	içgiçi.
urtu töqtü	urdu döğdü. vurdu dövdü.

- urtuqoç suv** **urduqoç suv.** dəmirçilikdə qızqın dəmiri soğutmaq üçün
kullanılan su.
- urturmaq** **urdurmaq.** 1. vurdurmaq. 1. öldürmək. həlak etdirmək.
söküb dağıtmaq. qarətləmək.
- **urdurub söyləşmək:** qaba qonuşmaq.
- urtutal** **ardutal.** ordutal. hamamotu.
- uru yazmaq** vurayazmaq. dövəyazmaq.
- uru yumuru** boğazda olan ur xəstəliyi.
- uru** 1. {(< vurmaq). çarpı (< çarpmaq). sarı (< sarmaq). salı (<
salmaq)}. örtü. 1. dik. qalxıq. - **quyuğu uru:** uru quyuğu.
əğərəb. 1. urma. urqu. vurma. vurulmuş, çarpılmış,
ayrılmış yer. - çayır **urusu.** - otlağ **urusu.** - özəl **uru.** 1. yapı.
bina. - **daş uru:** daşdan yapılmış yapı. - **uru palçığı:** samanlı
çamır sıvı. 1. duvar. sədd. 1. vurulan, örtülən, çarpılan
nərsə. çarpı. çırpı. talqaq. dalğa. çarpı. çırpı. örtük.
paltar. 1. qazıq. ambar. 1. quyu. uruçu. oğru. hırsızlıq.
hırsız. 1. urı. şaxa. şayka. ulus.
- **urusu bürüsü bolmaqan:** kötülükü yamanlı fənalığı
olmayan.

uruba	örə. don. örtük (rob (firans): don). duvaq. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv. toxuq.
uruc	- dolay uruc : qəza uruc. - dolay namaz.
urucu	oğru . hırsız.- urucu geçə yuqlamaz : hırsız gecə uyumaz. - uruçu geçə yuqlamaz : hırsız gecə uyumaz.
uruçu	uru. oğru. hırsızlıq. hırsız.
uruh	(< urunq : ağ). ruh. alminyom.
uruq	künbə. qəbilə. xandan.
uruq	uruğ . 1. tuxum. cins. 1. qayaş. əqrəba. tayfa. al (ərəb). el. soy. umağ. nəsil. qurşaq. kök. tamur. damar. el. tayfa. sülalə. 1. şö'bə. tirə. 1. köstək. 1. ərik. 1. mənzilə. 1. urqan. urq. uzanan nərsə. ip. 1. dövmə. kötək. - uruq urmaq : kötək vurmaq. 1. dənə. tuxum. evin. 1. vuruq. ıriq. ılıq. ilik. boy. bölük. şö'bə. ıriq. soy. döl. nəsil. 1. vuruq. vurqun. vurulmuş. düçar. girifdar. aşıq. - seviş uruqu. - ulus ellərə, el oymaqlara, oymaq uruqlara bölünür. 1. ip. urqan. (< ur : bez. sınır. hədd). 1. ıru. uruv. ıriv. oymaq. ulusdan bir bölük. dərs. ibrət.ıriq. el. boy. dal. qol. oq. ulus. törük. toxum. tuxum. dənə. tikə. quşaq. nəsil. soy. aymaq. oymaq. soy oymaq. əsl. kök. ailə. - arslan uruqlu

igid oğlan. - **uruq qayaş**: qohum əqrəba. qohum qardaş. -

uruq tutğan: soydan, eldən gələn. - **uruğlamaq**: çoxalmaq. -

urğaçı: > arvad. doğan. - **uruq atmaq**: dallanmaq. - **uruq**

tutmaq: qohumlanmaq. birləşmək. - **uruq turuq**: tayfa tırıq.

(uruq < hörük. turuq < törəmək). **1.** uzanmış. şişmiş.

gəbərmiş. **1.** vuruq. vurqun. **1.** uruy. qəbilə. boy. **1.** urq. ip.

urqan.

- **uruğ qayaş**. - **uruğ tutğan**:. kökdən gəlmə. əsli. zati. doğal.

- **uruq qayaş**: **1.** **uruq turuq**. tayfa törük. tayfa tırıq. **1.** qohum

qardaş. yaxın. əqrəba. **1.** təəllüqat. **1.** cəmaət.

uruqlamaq

(< ur. uruq) **1.** uruqun, çərdəğini (çəkirdəğini), tuxumun

çıxarmaq, ayırmaq. dənələmək. - kəpəz **uruqlamaq**:

pamığı qozasından ayırmaq. - ərik **uruqlamaq**. **1.** cücərtmək.

gülləmək. tomurcuqlamaq. tuxuma oturtmaq.

uruqlamaq

uruğlamaq. çoğalmaq. köksalmaq. yığılmaq.

uruqlanmaq

tuxumlanmaq. döllenmək. dənə tutmaq. - əkin, tarıq,

kəbəz (pambıq) **uruqlandı**. - əlçə **uruqlandı**. - kəpəz

uruqlandı: pambıq qozalandı.

uruqlu

(< oq. uq). **1.** tuxumlu. bollu. bərəkətli. **1.** soylu.

uruqlu

cis. soylu.

- uruqluq** 1. ipli. - **uruqluq qova** ipli kova. 1. tuxumluq. - **uruqluq** buğda. - **uruqluq yüng**: ip yapmaq üçün hazırlanmış yün. - **uruqluq altun**: para *vurmaq* ötrü qızıl. - **uruqluq yun**: çalınmağa, əğirməyə anıt (**hazır**) yun.
- urul** 1. tür. cins. 1. örs. 1. məngənə.
- urulamaq** **urılamaq**. 1. kəndini övmək. çox şişirmək. - kişi **urladı**. - özün ögüb **uuladı**. 1. urlamaq. yurlamaq. orılaşmaq. urılaşmaq. orlaşmaq. bağırmaq. səsini yüksəltmək.
- urulqan** ürülqən. orulqan. şişən. qabaran.
- urulmaq** < > **orulmaq** < > **vurulmaq**. 1. biçilmək. tarılmaq. dərilmək. 1. dövülmək. 1. qurulmaq. 1. qurulmaq. yapılmək. tikilmək. - tikintilər **urulmuş**: qurulmuş. 1. örülmək. hörülmək. 1. yaralanmaq. çarpılmaq. - ayağından **urulmuş**. 1. bir kəsələ tutulmaq. 1. aşıq olmaq. - qıza **urulmaq**. 1. əzilmək. bərələnmək. zədələnmək. - **urulmuş** yemişlər. 1. boşanmaq. atılmaq. - ox **uruldu**.
- urultucu** - əli maşalı, gurultucu. yayqaraçı.
- urum** 1. **vurum**. vurma, savaşı çıxarı, fənni, qabiliyyəti. 1. urunqu. şərəf. onur. heysiyyət. itibar. 1. mələkə. bəcəri. yetkinlik. onurlu davranış. 1. ərdəm. sələşurluq. doğuş

vuruş, quruş çiarlığı olan. **1.** hicum. saldırı. **1.** orum.

örüm. hörüm. təsdə. dəsdə. boyun. tutamaq. sap. kəsim.

- **bir örüm ot:** bi örüm ot. bir oraqta biçilən ot.

urumbaşçı əsgər bölükləinin qomutanı.

urumlu onurlu. orunlu. urunca. şərəfli.

urumtay **urumday.** bu daşla ağıını etgisi gidərilər.

urun **urn. 1. (urnatmaq:** yerləşdirmək). yer. ev. yurt. **1.** orun.

urum. şərəf. itibar. **1.** say. ölçü. miqdar. ədəd. **1.** dərəcə.

ev. otaq. yer. zaman: gecə urun. **1.** məqam. cayqah.

yer. cay. - kafərə tamu urun durur. **1.** yerinə. bədəl. əvəz.

- onun **urnuna:** onun yerinə. - yaş **uringə,** gözümdən axar

qan. - börk **üringə,** başə qomuş tac.

urunc orunc. işıq. açaq. kəvik. rüşvət. - qara bulutu yel açar,

urun bilə il açar: rüşvət düğün açar.

urunca **1.** şərəfli. onurlu. **1.** əmanət.

urunç rüşvət.

urunqu **1.** şərəf. onur. urum. orun. həysiyyət. onurlu davranış. **1.**

eğitən. təlimçi. **1. urungut.** savaşçı. muharib.

urunqut **urunqu.** savaşçı. maharib.

- urunmaq** {vurunmaq}. 1. çabalamaq. geyinmək. taxınmaq. 1. çalışmaq. 1. öz özünü döğmək. tutulub kədərlənmək. mütəssif olmaq. peşmanlamaq. 1. peşman olup vurunmaq, dövünmək, sarınmaq, örtünmək. 1. tikilmək. qalxmaq.
- uruntalamaq** **urundalamaq**. yerləşdirmək. qoymaq. təxsisləmək. seçmək.
- urus** **bax > uruş**.
- uruş** urus. 1. uras. uruş. urma. vuruş. vuruşma. qırış. döğüş. savaş. 1. zərbə.
- **uruş toquş**. uğraşma. savaşma.
- **uruş edmək**: savaşmaq.
- uruş** vuruş. urma. vurma. tərpeniş. tərreniş. zərəban.
- uruşqan** savaşçı.
- uruşmaq** cədəlləşmək. çatqaşmaq. vuruşmaq. keşməkeş edmək < çəkiş bəkişmək. çəkişbəkişmək. savaşmaq. itləşmək. itlələşmək. çəkləşmək. çəkələşmək. çəkişmək. yaxalaşmaq. çatlaşmaq. çatllaşmaq.
- uruşmaq** **urışmaq**. 1. vuruşmaq. savaşmaq. azarlamaq. 1. təpişmək. itişmək. birbirin tərələmək. savsaşmaq.

savaşmaq.

- **atası, ətni küydürgən yaşına uruşdu**: babası, əti yaxan oğlunu savaşdı.

urut 1. aşama. əvrən. mərhələ. 1. amac. məqsəd. hədəf. 1. qurut. quru ot. (keçən yıldan qalma ot için). 1. yurd. mənzil. ərməngə. aramgəh.

urutmaq **vurutmaq**. 1. yerləşdirmək. dincəltmək. dənqlətmək. sikun, aram etdirmək. 1. yendirmək. nizu edmək. 1. nərsəni seçmək.

uruy uruq. qəbilə. boy.

uruz 1. uraz. uras. qut. bəxd. 1. vuruş. döğüş. 1. parça. tikə. uğur. qismət. səhm. **uruzlu**: səhimli. **uruzsuz**: uğursuz. qismətsiz.

urva xəmir açanda yapışmaması üçün səpilən un. bulaşmasın diyə xəmirə saçılan un.

us { < metatez > **su** }. 1. > **huş**. ağıl. bilgi. öz. töz. yeti. anlayış gücü. ağıl. uzluq. bilmə. bilinc. yetənək. zəka.- **uslı**: **huşlu**. ədəb. tərbiyə. - **usa düşmək**: ağıla gəlmək. - **usa busa** (pusa) olmayan: ağıla xiyala gəlməyən. 1. düz. doğru. 1. diqqət. - **us edib**: diqqətlə. 1. ədəb. 1. yavaş. həlim. 1. ağıl. - **us dəğəri**:

ağılsızlıqla olunan bir işdən qıyın, cəza çəkib uslanmaq. **1.**

tikbaşlı. **1.** ayırd. təşxis. **1.** kərkəs quşu.

- **uz uza, us usa** gətirtmək: uzlaşdırmaq. uylaşdırmaq.

barışdırmaq.

- **usu tutmaq**: keyifi pozulmaq. içi sıxılmaq. tikbaşlılıq etmək.

huzursuzluq çıxarmaq.

us

zehn.

- **us başın yığmaq**: toparlanmaq. yığınmaq. cəmlənmək.

düzənlənmək.

- **us, qıs söz**: qısa, göstərişli söz: yapıcı güdə söz: qut, qıt

söz: özlü, qısa söz: dərlı, toplu söz: ötəyiş. ötləyiş. özdeyiş.

muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.

- **usun, huşun itirmək**: başın itirmək düşünənmək.

usa

dolqun. dolu. doluq. doyuq. dolmuş. qarun. qavurn. (<

qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı.

qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox.

əlīdolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada.

keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu. mallı. qanlağ.

kanlağ.kankan. qarnaq. qarınğ. zəngin. tox. tamay.

yaşamlı. yaşamal. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
imkanlı. mürəffəh.

usa ussal. onuq. ağla uyqun. özənli. sağlaq. dayanıqlı.
- **usa vurmaq**: məhakimə etmək.

usaaq uzuq. uslaq. uzaq. qutsal.

usab susuzluq.
- **usab bolmaq**: susmaq.

usal uysal. (< uy. uymaq). 1. önəmsiz. əhmiyyətiz. karsız. 1. boş. - usal peynir. 1. yumşaq. dadlı. iti olmayan. - **usal** baxışlar. - **usal** görüşlər. - **usal** davranış. 1. qafil. təmbəl. rəhimsiz. daş ürək. 1. ağıllı. 1. **usal** !: diqqət ed. sağın. 1. qafil. qəfil. iş bilməyən. 1. uyaq. üzü yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. 1. mədəni. ədəbli.

usallıq kötülük. utanlıq. yavuzluk. şərillik.

usalmaq diqqət etmək. sağınmaq.

usan 1. gəvşək. boş. təmbəl. qafil. istəksiz. 1. dariğmaq. üşənmək. - **usanğ** olmayun işlərdə. - öz dilizə **usanğ** olmayın. - **usanlar** bu yolda itdi getdi. - çox istəridim **usanğ** olmazdım \\\ və lakin nişanın bilməzidim. - nə **usanıb** oturmusan. - **usanğlıqla** iş yeriməz \\\ kişi yonqamaz. - **usanğ**

olup qalman geri \\\ mənzil uzaqdır iləri. **1. uslu. ağıllı. usta.**
uzman.

usanc (s < > t) **utanc. 1. bıqış. beziş. 1. tənəffür. 1. məlal.**

usanc 1. pusanc. mahana. - **usanc gətirmək:** mahana gətirmək.
1. usanma. bıqma. bıqılma. bıqıntı. bezilmə. bezmə.
bezarmış. həya. şərm.

- **utanc usanc. (- utanc usanc verməyə, dadsızlığa,**
duzlanmağa başlamaq: qabaq dadı vermək. bıkdırmaq.
sıxmaq).

usancaq utancaq. tutuq. utancaq. üşəngən. ürkək. qapanıq.
çəkəngən. məhcub. - çox **qapanıq** kişidir.

usancaqlıq utancaqlıq. tutuqluq.

usancalı **utancalı.** sakınacalı. çəkəngəli. qorğuncalı. yanaşmamalı.
qısıncalı. ürküncəli. ehtiraz edməli.

usancılı utanclı. usanmış. bıqmış. turğun. durğun. yorqun.- onun
durğunun görməmişən.

usancılı **utanclı. uyanclı.** qapaqlı. qapaqlıq. qabaqlıq. örtlü. üzlü.
yaşmalı. yaşmaqlı. örtgülü. çəkəngən. abırlı. məhcub.
xəcalətli.

- usancsız** **utancsız. uyancsız.** qabaqsız. qapaqsız. üzlü. açıq.
məhcub, xəcil olmayan.
- usandırmaq** **usandırmaq.** 1. bıqdırmaq. qınamaq.
utandırmaq.əğritmək. pozmaq. məhcub edmək. 1. iç
sıxmaq. qısdırmaq.
- usanıq** **utanıq. üşənik.** iğrənc. məkruh. çəkinik. sakınıq.
saknısıq. qaçınıq. qısanıq. gerçinik. gizirik. almazıq.
- usanılmaq** bıqılmaq. bezgilmək. bezginmək. bezikmək. bıqınmaq.
didinmək. tirtinmək. hösələdən gedmək. - işlərdən nə tez
usanılmışsan.
- usanılmaq** bıqmaq. bıqılmaq. bezilmək. bezmək. sıxılmaq.
- usanır** - **uzanır işi, usanır kişi.**
- usanış** **utanış.** bıqındı. durğunluq. yorqunluq.- onun bir
durğunluğu vardır.
- usanqlıq** qəflət deməkdir. yatmaqdır. boşnalıqdır. yavalıqdır.
səfehləməkdir. acizlik. kehlik. - **usanlıqla** vara çatanda,
qara üzdə var bəxdi ağarur, ağ üzdə var bəxdi qaralur.
- usanma** usanc. bıqma. bıqılma. bıqıntı. bezilmə. bezmə.
bezarmış.

usanmaq

1. aymanmaq. utanmaq. çəkinmək. - o məndən bu işdə aymandı. 1. böğmək. 1. ərikmək. sıxılmaq. bıqmaq. qacığmaq. bıqmaq. yılmaq. yalğırmaq. yorulmaq. sıxılmaq. bezmək. 1. irikmək. irgənmək. bıqmaq. 1. turulmaq. durulmaq. yorulmaq. tuqunmaq. tükünmək. bıqmaq. bezmək. 1. ulınmaq. ulunmaq. bıqmaq. qıvrılmaq. doymaq. 1. usan gəlmək. bıqmaq. gəvşəmək. boşalmaq. süst. boş tutmaq. qəflət. darığmaq. istəksizləmək. yaddan çıxarmaq. usanlıq qəflət deməkdir. sustalmaq. bir nərsənin tkrarından, yaxud uzun sürməsindən darıxmaq. sıxılmaq. bezikmək. doymaq. qanıqsamaq. soğumaq. bıqmaq. bunalmaq. berçikmək. yorulmaq. könükləmək. yorulmaq. bezmək. 1. utanmaq. armaq. bıqışmaq. bezişmək. gücənmək. sıqılmaq. sıxılmaq. həya edmək. aymaq. çəkinmək. açınmamaq. bezginmək. bezikmək. bıqınmaq. didinmək. tirtinmək.

- **ayman**: çəkin. - **aymanmadı**: çəkinmədi.

- **sıxılmaqsızında** söylüyor. - sıxılmadan gözü yumdü ağzın açdı.

- usanmaq** **utanmaq.** < **qısanmaq.** çəkinmək. sakınmaq. çəkilmək. qorğunmaq. yanaşmamaq. qısılmaq. ürkünmək. ehtiraz etmək. geriləmək. geri geri gedmək. rüçət etmək. bezmək. bezginmək. bezarmaq. bıqmaq. cana doymaq. sıxılmaq. cana doymaq. bıqmaq. ayaqdan düşmək. qına gəlmək. qınaqmaq. doymaq. bıqmaq. əsmək.
- **içdən usanmaq:** çox bıqmaq.
- güc olur varlanmaq, **usanılmır** ona yürümək.
- usanmaz** **utanmaz.** ırsız. hırsız. arsız. yorulmaz. bıqmaz. arınmaz. armaz. arlanmaz. sıxılmaz. üşənməz. dirəngən. israrlı kimsə. dəmir ayaq. utancsız. hırsız. ırsız. utanması qıt. utsuz. utmaz. uymaz. uysuz. uyancsız. uyumsuz. üzlü. üzsüz. yarçın. yarşın. açıq saçıq. alçaq. aldırışsız. aldirmaz. arınmaz. arlanmaz. armaz. arsız. atılan. çalan. çalanğ. bədəxlaq. çalıq. çalğan. çalağan. çığırtqan. çevrimsiz. çevrişsiz. çəkinməz. çorgöz. gözübək. gözübərk. dənəksiz. dənğsiz. dənsiz. donuyırtıq. donsuz. qaraçı. qarqagöz. qustağ şorgöz. qaraoğlan. qaravaş. qorxmaz. qılıqsız. qırbal. qırban. qırçın. sakınmaz. sıxılmaz sırtıq. şarlatan. tərs. törəsis.

şərəfsiz. həyasız. hırsız. ırsız. hırsız. hırsız. pezəvəng.
 qaldaban. çaldaban. namussuz. pəvasız. rəzil. taxımsız.
 xuysuz. iffətsiz. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.
 abırsız. - **hırsız** mı **hırlı** mı, bəlli deyil.

usanmış 1. bezar bitgin. bıqılmış. 1. bezgin. üzgün. bıqmış.
 mə'yus. usır. bezar. bıqır. bıqmış. utanlı. usanlı.
 bıqmış. turğun. durğun. yorqun.- onun **durğunun**
 görməmişən.

usanmış bezgin. bıqmış. umacsız. ümidsiz.

usantıran **usandıran**.usandırıcı. bezikdirici. bezdirən. bezdirici.
 bıqdırıcı. kəst. utandırıcı. müftəzəh.

usantıran **usandıran**. usandırıcı. usdıran. bıqdıran. bıqdırı. bezdiri.
 bezdirən.

usantırcı **usandırıcı**.usandıran. bezikdirici. bezdirən. bezdirici.
 bıqdırıcı.

usantırcı **usandırıcı**. 1. bezdirgic. bıqdırıcı. cansıxıcı. bezgiç.
 cansıxıcı. 1. usandıran. usdıran. bıqdıran. bıqdırı.
 bezdiri. bezdirən.

usantırmaq 1. bıqdırmaq. əsnətmək. 1. könül sıxmaq. iç sıxmaq.
 üzmək. qısdırmaq.

- **çox danışib usandırmaq, sarsıtmaq, bıqdırmaq.** qafa ütüləmək. qafa şişirmək. qafa qazmaq, qazımaq. gəvəzələyib baş aparmaq.

- **çox naz aşiq usandırır deyillər.**

usantırmaq **usandırmaq.** ərikdirmək. bıqdırmaq. çalqıtmaq. yalqıtmaq. yanqıtmaq. yormaq. bezdirmək. səriltmək. **1.** utandırmaq. üşəndirmək. qanıqdırmaq. alışdırmaq. **1.** uyutmaq. can sıxmaq. - onun uzun danışığı məni **uyutdu.**

usar ağıllı.

usatan **usadan. ucadan.** astın. sutun. situn. dirək. dursat.

usav düşüncə. sanı. fikir.

usayuq uyasuq. uysal. qafil.

usbol us bol.dahi. üstün uslu.

usbut itminan. arxayın.

usiniş usınc. pişnəhat. də'vət.

usinta **usunda.** suda.

usır usanmış. bezar. bıqır. bıqmış.

usıtqan susatan.

usıtmaq susatmaq.

usqalmaq ağıllanmaq. ayılmaq.

usqar	usqartı. usqartma. usa, fikrə, hissə bağlı olan. maddi olmayıb, içdə olan. andaç. anı. xatirə. düşüncə.
usqarlı	xatirəli. düşüncəli. sanğlı.
usqarmaq	sulamaq. islatmaq.
usqartı	bax > usqar.
usqartıv	xatırlama.
usqartma	bax > usqar.
usqartmaq	xatırlamaq.
usqoçuq	hiçqırıq.
usqüq	usgük. < yüksük. yüklənmiş olan. hamil.
usla	öklə. ökdə. çəpər. üstün. unğğan. başarcanğ.
uslaq	usaaq. 1. uzuq. uzaq. 1. qutsal. 1. uslu. ağıllı. mətin. vüqarlı.
uslamaq	anlamaq. xeyri şərdən ayırt etmək, təşxis vermək. - o nəyi usladı.
uslan !	tala !: dala !: düşün !. oylan !.
uslanmaq	1. ağıllanmaq - dəmir islanmaz, dəli <u>uslanmaz.</u> (ağıllanmaq). 1. uzlanmaq. uzmanlaşmaq. ayratınmaq. açratınmaq. bilginmək. mə'rifət, hünər yiyələnmək. ixtisaslaşmaq. mütəxəssisləşmək.

- uslanmaq** 1. ağıllanmaq. uslan oğul. yatlınu iyidən seç. ayağ axsatmaq. düşünmək. fikirləşmək. **1. < > islanmaq.**
- sulanmaq.** 1. huşlanmaq. ağıllanmaq. öyrəşinmək. tərbiyətlənmək. **1. yumşanmaq.** - onu **uslatan** olursa, siz olursuz ancaq. **1. turulmaq. durulmaq (< durmaq).** yaramazlığı, bulantılığı keçmək.
- uslatmaq** 1. huş qoymaq. ağıl qoymaq. öyrətmək. bilik, aqahlıq öyrətmək. tərbiyətləndirmək. **1. yumşatmaq.** - onu **uslatan** olursa, siz olursuz ancaq.
- uslayu** kərkəs quşu qibi.
- uslı** uslu. uslaq. ağıllı. mətin.ıslı. ədəbli. yumşaq. mülayim. həlim.
- uslu** 1. anğılavlı. anğılı. anlayışlı. anlayan. bilincli. şuurlu. bilincli. şuurlu. çabıq qavrayan. tabışlı. tapışlı. bəcərikli. aqılman. geniy. hər tərəli kişi. ağıllı. qasım igirmi üç aralıqın ikisi arasında doğanların bürcü. **1. ayqırsız** sağın. yumşaq. **1. tikbaşlı. asi. kəprisli. 1. huşlu. batov. bətov. zirək. mahir. zəbərdəsd. 1. sakit. əpsəm. əbsəm. susuq. 1. usullu. bitili.düzənli. 1. ağıllı. uzman. üstad. ağıllı. usuq. ağıllı. dahi. 1. uca. ulac. alça. yumuşaq**

xuylu. incə. yüküm. həlim. bilən.

- **uslu durmaq**: yaramazlıq etməmək.

uslu

uylyu. 1. başı önündə. çəkik. çəkingən. əkili. ərđəmli.

ədəbli. tərbiyəli. müəddəb. mədəni. mədəniyyətlı.

tərbiyəli. müəddəb. ərđəmli. qaydalı. ağıllı. huşlu. sivr.

zirək. zeyrək. qafalı. başlı. başlı.düşüncəli. qavrayışlı.

anlayışlı. bilgili. bilgin. oyunçu. oyanıq. ılım. yılım. yılımlı.

ılımlı. ağıllı. mö'tədil. - **uslu dur**: ağıllı qal. - **uslu, dinc**

işləmək: sapmamaq. suç, əğri, xəta qılmamaq. doğru durmaq.

1. uysal. ussul. uyan. tölək. dölək. ədəbli. müəddəb.

uslub

1. yolum. yol. yosun. törən. qanun. buyruq. qanun.

qayda. rəsm. 1. yürüş. yeriş. qılıq. davranış. xuy. rəftar.

usluc

usluca. ağıllı. olduqca yumşaq. həlim.

usluca

başlıca. düşünəkli. ağıllıca. huşluca.

usluca

usluc. ağıllı. olduqca yumşaq. həlim.

usluq

1. (< suluq). susuzluğu qandıracaq içiləcək su. 1. (<

uzluq). bacarıqlı. usta. 1. uzuqluq. usuqluq. oyaqlıq.

huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

usluluq

{**us**: **ut**: **ot** + **mək**. 1. böyümək). usulluq. ağıllılıq. ödül.

yavaşlıq. təənni. düşünmə.

- usluluq** bacarıqlılıq. səlqə. təriqətçilik.
- uslum** bəcərikli. mahir.
- uslup** düzən. tərz. tüzə.
- usluş** anaç. anaş. kökəş. kötcük. başıc.
- usluş** dənəyimli. təcrübəli.
- usmaq** 1. susamaq. - yaman **usmusun**. 1. sanmaq. - mən ayla
usdum: mən öylə düşündüm. 1. uymaq. təğlid etmək. -
kəkliyə **usan** qarqa, itirər, bayıq öz yerişinidə. - nə bilsin bu
aşqa **usanlar**, uyala \ nə varsın bu yola, azıqsız yayalar. 1.
almaq. qəbul etmək. 1. qoymaq. uzatmaq. tökmək.
çəkmək. vermək. - yemək **usmaq**: yeməyi boşqaba, qaba
qoymaq. 1. yüzmək. lütləmək. üzmək (əti sümükdən).
soymaq. 1. ötmək. bitmək. çıxmaq. - **osadiqan**: bitən. 1.
susamaq.
- usmaq** **ut**: **ot** + **mək**. 1. böyümək. 1. törənmək. yləşmək. 1.
böyümək. 1. öğrəşmək. öyrənmək. alışmaq. 1.
gizlənmək. arxalanmaq.
- usmanlıq** **uzmanlıq**. **usmanlıq**. ayrıatınlıq. açratınlıq. maharət.
ixtisas.
- usnamaq** xoşu gəlmək.

usnatmaq	bənzətmək. üsnəmək.
usnis	önərgi. pişnahad.
usrıq	uyuqlayan adam.
ussağ	uslu. uslaq. ağıllı. mətin.
ussal	onuq. usa. ağıla uyqun. özənli. sağlaq. dayanıqlı.
ussap bolmaq	susamaq.
ussaş	susama.
ussul	uslu. uysal. uyan. tölək. dölək. ədəbli. müəddəb.
ussuraaq	bayılmaq.
ussuz	1. bacarıqsız. naşılıq. 1. oysuz. sapaq. səfeh. ağılsız. zəkadan yoqsun. düşüncəsiz. oysuz. ehtiyatsız.
ussuz	huşsuz. qıtoy. qıt ağıllı. ağıl qıt, qısa. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. pəxmə.
usta	1. cəld < çalt. çabuk. çaqqan. çəpər. əli sulu. bəcərikli. başarıqlı. mahir.əli uz. əli yordamlı. bacarıqlı. qarazçı. qarazan. düşüncə yiyəsi. sahib fikir. mütəxəssis. mama. 1. çapa. çapaq. çapıq. mahir. 1. işçi. qara torbalı. 1. yetənəkli. yetik. yetgili. qabil. - danışığa çox yetik biridir. - yetik işçi. 1. yetgin. peşəkar. pırofesyonel. - asda gedən, usda gedər.

- **bir ustadan yetgi (mədrək) almaq**: əl vermək.

- **ustadan iş ög-rən-mək**: əl almaq.

- **aşaması (dərəcəsi) işçi ilə usdanın ortasında olan yarım**

usda: qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba.

qalğay. xalfa.

- **dənətim, təcrübə ilə yetişən usda**: qalava. kalava. qalva.

çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.

- **işin ustası sonuc alır**: ilk vuran oxçudur.

- **müsəmməm, ciddi usda, bilgin**: kəsin, tutumlu uzman.

biçəriqli bəcəriqli.

usta

açıq yerişli olmaq. açıq. ağıllı. bacarıqlı. başarcanğ.

bayıq. biləgət iyəsi. bilgili. bilgir. bilimlən. bilir kişi. bilqiç.

çalabər. çapan. çarıq. çəpər. əli yatqın. əlindən iş gələn.

əşgin. əşkin. işmər. işmərdik. mahir. maman maman.

məharətli. məharətli. ozan. ozar. öklə. özəl. paxmu. pir.

sayılan. saylaq. sənətçi. tetiq. unğğan. unğqan.

usdalaşmış. usla. ussat. uz. uzam. uzan. uzaq. uzəl.

uzəlli. uzlanmış. uzman. üstün. vergili. yerişli olmaq.

yetən. yetər. yetərli. yetgin. yetik. yollu. yorıqlı. yorıqlıq.

yürük. zirək. 1. çəpər. mahir.

usta **usda.** 1. çirə. çiğə. çiğgən. mahir. sınavlı. anaç. kurnaz. kurzan. qurbaş. zirəh. çox bilmiş. başaran. başarca. ögdə. çaqqan. yetişmiş. yetgin. yetin. ulşiq. ulaşıq. olqun. çaqqın. vəfli. vəsifli. - **yetişmiş, vəsli işçi.** 1. əkili. yetikli. yetərlik bəlqəli. sənədli. təsdiqli. səlahiyyətli.

usta **usda. ustad.** 1. uz. çalbiş. birinci. bilən. bildik. aşna. topçımış. bilən. bilgin. tanışman. kamil. mahir. 1. çəpər. məəllim. göstərci. göstərən. mürəbbi. adistik. uzmanlıq. mahir. 1. qılavuz. yorçı. mahir. uz kiş. uz. əli uz əli işə yaraşlıq. udumlu kişi. 1. yaplı. zirək. bəcərikli. 1. hünərli. qucur. çəmər. çəpər. qabiliyyətli. işmər. işər. işi bilən. eğitimli.

- **çin usta.** çiy usta: işinin ustası. işinin yiyəsi.

- **yol usta:** rəhbər.

- **suv usta:** çox usta olmaq.

- **süyək usta:** çıxıqçı. sınıqçı.

- **aslanbiy qopuzqa suv ustadı:** aslanbiy qopuz çalında çox ustadır.

- **ulqan, uca ustad:** atabəy. əmir.

ustabaşı sərdar.

- ustaca** mahiranə.
- ustaxana** işlik. işlətmə. çalışdırma. işyer. iş yeri. işyeri. karqah. atolyə. e'malatxana.
- ustaq** 1. **ustaq. uztaq.** üstək. üztek. qoztaq. qostaq. (> **qostax** (fars)). dəlir. üreкли. qorxmaz. qaçmaz. 1. oyunçu. oyanıq. uyanıq bilir. açıqgöz. bəcərikli. başarıqlı. duyuq. huşyar. huşlu.ustal. sivist. zirək. zeyrək. bacarıqlı. başaran. bacaran. qayıran. yaradan. işbilir. iti. tozaq (< **toz.**). ütük. üzgəc. mahir.ustal. sivist. zirək. zeyrək. girgin. düzən.
- ustaqana** **usdaxana.**karqah.
- ustalaşmaq** anaçlamaq. anaçlaşmaq. anaçlamaq. kurnazlaşmaq. zirəhləşmək.
- ustalaşmaq** uzlanmaq.
- ustalaşmaq** yapartanmaq. yaparlanmaq. qaparlanmaq. qapartanmaq.
- ustalaşmaq** **usdalaşmaq.** (< us. üstün. qəvi. böyük). usalaşmaq. **ussalaşmaq.** gözü açılmaq.
- ustalaşmış** uzlaşmış. qayaf. qayav. cayav. cayaf. - söz **qayafı.** - **qayaf kişi.**
- ustalaşmış** **usdalaşmış.** uzam. uzlanmış. usda.

- ustalıq** 1. bacarıq. önər. hünər. uğraq. uğruq. onar. yonar.
 bacarıq. ustalıq. sənət. **1. usdalıq. uzmanlıq.** işləklik.
 bacarıqlılıq. əli itilik. əli çabıqlıq. yaparlıq. qaparlıq.
 yaratı. yaratış. yarayış. bəcəri. başarı. bəcəriklik.
 başarıqlılıq. maharət. mahirlik. - **dil ustalığı:** dil açıqlığı.
 gözəl, axıcı qonuşma. fəşahət. təlaqət. **1.** iş. bir dəğər
 yaradan eyləm. əmək. işçilik. əsər. - **işi** ağır bir yapı. -
güzgüsü işdir kişinin.
- ustalıq** çıxar. yetənək. bacarı. yordam. uzluq. qabiliyyət. qadma.
- ustalıq** **usdalıq.** - **əl usdalığı:** əl alışqanlığı.
- ustalıq** **usdalıq.** çəpərçilik. məharət. mahirlik. **1.** hünərli. seberlik.
 severlik. sivrilik. önör. üstəlik.
- ustamaq** **usdamaq.** tutmaq. işlətmək. qazanmaq.
- ustan alı** **us dan alı.** us yönündən dalı. ağılsız. səfeh. - züleyxa
 eydür **usluyam** sənsən dəlü. - aşiq olan dəlimi ey **usdan** alı.
- ustan** situn. sutun. qaldıraq. qaltırayaq. çaltaq. qaltaq. qalca.
 qaldıt. dirək. dayıq. dayaq.
- ustanmaq** kibirlənmək. avurt satmaq. üzlənmək. şişinmək.

- ustav** iç düzük. iş düzük. kullanışlıq. kullanışiq. kullayışlıq. quruqluq. quruşluq. quruşuq. işləyişlik. işləşik. toxayışlıq. toxuyuşluq. toxaşiq. toxuşuq. dəsturuləməl. nizamnamə.
- ustayana** ustadanə. usta işi.
- ustaz** öğrətmən. xoca.
- üstələnilmək** öhdələnilmək. yüklənmək. ibermək. ebirmək. evirmək. aparmaq. yaparmaq. götürmək evirmək. götürmək.
- ustıran** **usdıran.** usandırıcı. usandıran. bıqdıran. bıqdırı. bezdiri. bezdirən.
- ustuqqu** tutam. dəsdə.
- **saç ustuqqu:** saç pərçəmi.
- **ustuqqu bulut:** bulut küməsi.
- ustuqqulamaq** yolmaq. çəkip çıxarmaq.
- ustun** sutun. üstə saxlayan (> **situn** (fars)). dirək. ox. sıriq.
- ustura** {**üstdara. üzdara.** (üz. üs + daramaq)}. {usturə. utsara}. **1.** nərsənin qabığıнын, dərisinin üzün darağlayıb, arıtlayıb təmizləməkdə işlənən, çox iti pıçaq. ütgüc. ülgüc. ütən pıçaq. **1.** (hər bir nərsənin itiliyini vurqulamaq üçün ustura sözü anılır). iti, tünd içgi. **1.** yalan. gerçəkdən arıq, lüt. **1.**

kərəy. yüliqü. ülgük. saç tıraş edən. **1.** kişilik. qaramanlıq. qəhrəmanlıq.

usturə (fars) < **üzdara**. xudtiraş. ülgüc.

usturə ustura. utsara. kişilik. qaramanlıq. qəhrəmanlıq.

ustuva dənlik. dənçlik. bərabərlik. əşitlik. musavilik.

- **ustuva xətti**: ortacıq. yer yuvarını iki əşit, bərabər uzaqlığa bölən cızıq, xətt. ekvator.

ustuvanə yuvaq. yoğun axlov. mərdana. - **çaxmaq yuvağı**: ağacdən, dadan, dəmirdən olub, yeri bəritmək üçün işlədilən ustuvanə, mərdana.

usub **1.** böyümüş. **1.** öyrəşmiş. alışmış. **1.** uzamış.

usuq uyuq bilən bilməyən.

usuqluq uzuqluq. oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq**: qəfillik).

usuqmaq susamaq.

usuqmuş susamış. - usuqmuşa, sağış qamu, su görünür.

usul **1.** törə. türə. görənək. ayin. qanun. ürf. qayda. təməl. yol. yol yoruq. yoruq. metod. çiq. cih. sənət. yeti. yordam. çıxar. qablat. qabiliyyət. yola. ürf. adət. ərkan. yol. onuq. yörtəm. biçim. tərz. yolum. qayda. pirənsip. metod. tərz.

- yoldam. **1.** yumşaq. yavaş. həlim. - **usul usul:** yavaş yavaş.
 yap yap. sağrın. səssizcə. uzun uzaq. **1.** dans. rəqs. **1.**
 coruq. yoruq. metod. taqmaq. yöntəm. qıysab. **1.** tutum.
 yasa. yol. qanun. qayda. dəstur. **1.** yavaş. - **usullacıq:**
 yavaşcana.
 - **usul ərkan:** - **usul ərkan yiyəsi.** yolbilir. görgülü. bilgili.
usul düzük. qayda. dəsturuləməl. - **usul usul:** usullu. yavaş
 yavaş. ataq ataq. azar azar. asda asda.
usulcacıq usullacıq. usulla. yavaşcacıq. asdacıq.
usulış qılışiq. rizayət. ödəşim.ötüşüm. uzulış. usulış. usuş.
 qanıq.
usulqan (< us). ağıllı.
usulla usullacıq. usulcacıq. yavaşcacıq. asdacıq.
usullacıq usulcacıq. usulla. yavaşcacıq. asdacıq.
usullu uslu. bitili.düzənli.
usullu usul usul. usullu. yavaş yavaş. ataq ataq. azar azar.
 asda asda.
usulluq usluluq. yavaşlıq. təənni. düşünmə.
usulmaq us olmaq. (< us). diqqət etmək. ilgilenmək.
usulsuz başıpozuqca. düzensizcə.

usom	osom. yosom. bənzəş. qiyas.
usun	uzun . 1. uzman. dərin. əngin. engin. dəneyimli. bəcəriqli. iş bitirici. uslu. ağıllı. dahi. zəki. 1. gerçək. doğru. səhih. 1. yayqın. geniş. 1. qalıcı. dayimi. 1. suv. suvsaq. su. sulu. 1. diqqətlə. ayıq.
usuş	qılışık. rizayət. ödəşim. ötüşüm. uzuluş. usuluş. qanıq. məntiq.
usutan	susutan. - usutan sacaq. - şor çor yemək ustur. - usutan güyəş qapsadı.
usuz	uysuz . yuxusuz. uykusuz. yuxlu.
uş	1. iştə. şimdi. 1. kimi. - axar gözü uş dəniz. 1. iştə. şimdi. elə. indi. - doğmuş günü uş batar. uş bura gəl. - uş gəldin. - uş getdi uş gəldi. - uş qonağ, uş qonğçı. - uş qadaan alım: ay sənin ağrın alım. - uş xuraman gəzən gözəl. - uş qıldığın doğru. - bala yoxumdu, uş verdiyim bu. 1. uşt. köpəyi qoğmaq üçün deyilən söz. çix çix !. uş uş !. - uş köpək deməmək : it yerinədə qoymamaq. 1. heyvanı bir nəyə qurşatmaq. - hürrrr. üş. üş. oxxəəhhhhhhh. 1. ağac, dal. buynuz kimi nərsələrin özü. - münğüz uşı. buynuz özü. 1.

iştə.

- **uş uş**: **uş uş** öküzü suvarmaq üçün söylənən.

uşalıq yaşlıq. cocuqluq. kiçiklik.

uşaq {(< **av (oğ)** + **şaq**. uşatmaq: ovmaq. üzmək. dağıtmaq. usmaq) (usmaq. ovşaq < ovşaq < ov. ovmaq). **ucaq**. (**uşma**: dağılma. parçalanma. ufalanma)}. **1.** cocuq. gənc. təzəlik. ufaqlıq. urpaq. urpay. evlat. ovladçiçik.gənc. cavan. yilkinsək. yanqğı. yeni. budaq. imirkay. doğan. çağa. çağalaq. bəbək. bala. bula. gödək. alba. tifil. arısdə. gözəl. iyi. baldaq. həlqə. döngələk. bucra. yığınk. şığırsık. qurşav. yarpaq. budaq. sap. ufaq. qopıl. oğul. **1.** kiçik. ufaq. - **uşaq** oğlan: kiçik cocuq. - **uşaq** otunq: oğraq odun. tıraşa. - **uşaq** iş: xırda təfəq iş. - **uşaq** söz: yalın, köksüz, boş söz. - **uşaq** kişi: səfeh kişi. **1.** qoğū. dediqodu. - **uşaqçı**: qoğucu. - **uşaq söz**. qoğū olaraq söylənən söz. **1.** sütərə. südrə. barağū. toğuz. buta. buda. cocuq. yavri. bala. beçə (> **bəççə** (fars)). bitçağa. bala. cocuq. ufaq. oğaq. xırda (< **qırda**). qoncaq. körpə. oğlan. kiçik cocoq. xırım xırda. xırda mırda. **1.** tör töküntü. **1.** çağa. mə'sum. qulluqçu. **1.** əkət. qulluqçu. qulluqçı. söhbət. qonuşma.

- yeni doğan erkək bəbək: atlı. adlı.
- **uşaq bardırmaq**: söhbət etmək.
- **erkək cocuq**: **erkək oğlan**: qoqay.
- **uşaq etmək**: söhbət etmək. qonuşmaq.
- **uşaq, yolnu qısartır**: söhbət yolu qısaltır.

uşaq

- 1. enik. bala. çağa. 1.biçə > bəcəə ^(fars). biçək. bəbək. yavru. cocuq. 1.doğulmuş. doğan. körpə. cocuq. - **doğan anası olma, doğuran anası ol**. 1.çirağ. şayırd. xadim.
- 1.enik. encik. yavru. bala.
- **körpə oğlanı (uşağı) dolayan parça**: qundaq.
- uşaqlarının iyi, mutlu günlərini görmək**: gününü görmək.
- **biçimsiz uşaq**: çox qısa, şişman, güdə bodur, ya da incə uzun olan, uşaq. qısqamıt. qasqamıt.
- **küçə uşağı, oğlanı, kişisi**: qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi. darqaşayırd.
- **uşağı, cocuğu olmayan qadın, erkək**: qara don.
- **uşaqlarının iyi, mutlu günlərini görmək**: gününü görmək.
- **çağsız, çağından öncə oluşan nərsə, doğulan çağa, uşaq**: günüzsüz. günsüz.
- **içuşağı: evuşağı**: içoğlanı. qaraoğlan. evoğlanı. qolçıq.

qaraqulluqçu. padov.

- **uşaqların ayağına taxılan zınqırovlu girdə, hələqə:**

qanqavur. çanqavur. qonqurdaq.

- **İÇUŞAĞI: EVUŞAĞI:** qolçıq. qaraqulluqçu. içoğlanı. evoğlanı.

qaraoğlan. padov.

- **KİÇİK UŞAQ:** çanıq. qınıq. çağıq. cocuq.

- **uşaqları, cocuqları qorxutma sözü:** öcü. umacı. abacı.

xuxan. qoxur.

- **KİÇİK UŞAĞIN yeriməyə başlaması:** adaqlamaq. - **qırışmal,**

şuluğ uşaq: yavacan. - **arvad uşaq:** ev.

- **evsiz:** yalqız. evlənmemiş. mücərrəd.

- **əməksiz uşaq:** ögey uşaq.

- **əsgı uşaq, əsgı qondara:** bir kılada qalan şayırd.

- **qızuşaq:** qızıoğlan: qız.

- **yüngül uşaq:** üzü yola, dincək uşaq.

- **uşaq salma:** düşüt. kortaj.

- **salınmış uşaq:** düşüt. kurtaj olmuş. səqti cənin.

- **qorusuz, başıboş, kimsəsiz cocuq, uşaq:** qabal. göbəl.

göbələk.

- **şeytan uşaq:** həşəri. dizman. yaramaz.

- **uşaq baxıcısı**: daya. dayaq. dadı.
- **uşaq baxıcısı**: taya. dadıq. lələ.
- **uşaq qapan**: uşaq oğrusu.
- **uşaqlıqdan bəri böylə olan**: çəkirdəkdən yetişmə.
- **yaramaz, həşəri uşaq**: çalı. azqın. güclü. qolçomaq. zorlu. dəli.
- **ağızda çeynənib uşağa verilən yeyəcək**: çeğnəmik. çiğnəmik.
- **uşaqlara görə ananın qardaşı**: dayı.
- **bir uşaq oyunu**: qazan.
- **iyi iş altı ayda, doğru uşaq doqquz ayda çıxar.**
- **körpə uşaqları güldürmək üçün çıxarılan səs**: qıqqqa.
- **körpə uşaqlara bağlanılan əsgı, bürgək, püşək**: höllük. öllük. şəhlik. yaşlıq. nəmlık. çimlik.
- **öğrəşsə tati, uşaq, bir gün olar uzun qulaq.**
- **ucu sivri, başa doğru genişlənib, yuvarlaq uşaq oyunçağı**: qatıp. qotıq. (artılımış, yoğunmuş, yuvarlanıq). mazalaq. bazalaq. pazalaq. topac.topaq.
- **uşağa iş buyur, özündə dalınca yürü.**
- **uşaq baxcası**: salıncıq. baxca. **çağalar bağı**. çağbağ.

çağabağ.

- **uşaqlarda alna düşən pərçəm, saç:** çappıç. çappuş. çapıç.

çəpiç. çamıç.

- **uşaqların yeriməsinə yardımçı olan yügürək:** qanrı.

qanğrı. qayrı.

uşaq

1. gənc. bala. cocuq. cücə. şagird. - **cocuq təpisinin**

yumşaq yeri: əngək. yafuq. bınğıldağ. 1. yavru. töl. döl. -

uşaq muşaq: çar çarmıq.

- **doğuz balası:** burtlaq.

- **körpə uşaq:** külük (< kövkül).

- **ağ dombul uşaq:** qartopu.

- **tavla uşağı:** tövlə işçisi. tövləçi.

- **uşaqların başında çıxan çiban:** suluq.

- **uşaq qapan:** böyü kərkəs (qara quş) ki cocuqları yaxalayıb

qaldırar.

- **doğuz balası:** burtlaq.

- oğrət **gəncin** işətti.

- **uşaqlıq etmək:** bunqamaq. bunamaq. səfehləmək.

uşaqbaz

doğançı.

uşaqca

cocuğumsu. cocuqca. cocuq kimi.

- uşaqlı** uyşaq. uyqun. xoşa gedən.
- **qölünə uşaqlı bolmaq**: birisinin xoşuna gedmək. sevgisini qazanmaq.
- uşaqlılu** gözəl. kibar. xoş.
- uşaqlıvsız** zovqsuz. qaba.
- **uşaqlıvsız baha**: aşırı, çox baha.
- uşaqlamaq** 1. xırdalama. ufalama. unlama. ovmaq. oğmaq. 1. qoqlamaq. qoğaralamaq. 1. söhbət etmək. qonuşmaq.
- uşaqlanmaq** qoduqlanmaq. cocuqlanmaq. çağalanmaq.
- uşaqlar** sütür. südür. 1. oğlaqlar. xırım xırdalar. tör töküntülər. xırda mırdalar. 1. əlaltılar. qulluqçular. xitmətçilər. təbəələr.
- uşaqlı** - **çox uşaqlı qadın**: tölək. dölək.
- **evli uşaqlı kişi**: dəmirbaş.
- uşaqlıq** 1. işdə göstərilən cocuqluq. 1. qoğuculuq. sər səffe sözlər söylənmək. 1. balalıq. balayatkı. balayatiq. yatin. beçəien. analıq yatğı. balıyatkı. tuxumluq. 1. çağıl (< **çağa**: uşaq). cahıllıq. cəvanlıq. mə'sumiyət. 1. şagirdlik durumu, dövrü.

- uşaqılıq** 1.qoduxluq. bəbəklik. cocuqluq. 1.qulluqçuluq.
xidmətquzarlıq.
- **uşaqılığından bəri tanımaq**: əlinə doğmaq.
- uşaqsız** kəsik quyruğ. sonsuz.
- uşaqyana** cocukca. hoppa.
- uşalamaq** 1. uşatmaq. üşələmək. uvşatmaq. ufalatmaq. 1.
ovalmaq. ufalmaq. oğulmaq. 1. ufalanmaq. oğulmaq.
ovşamaq. üşəlmək. 1. üşəlmək. ufalanmaq. uvşalmaq.
- uşaltmaq** ovaltmaq. ufalatmaq. oğumaq. ayırmaq. bölmək. təqsim
edmək.
- uşamaq** 1. oxşamaq. bənzəmək. 1. uşatmaq: oğmaq. avnamaq.
avınmaq. ağıрмаq. incələmək. araştrmaq. təftişləmək.
- uşanmaq** 1. oğulmaq. yorulmaq. əldən düşmək. hissindən
hərəkətdən düşmək. alızlamaq. acizləmək. 1. ovanmaq.
oğulmaq. qırılmaq. parçalanmaq. dağılmaq. qopmaq.
tozamaq. üzülmək. uçukmaq. balacalanmaq.
parçalanmaq.- daş daşlan, doğan doğanla, sırça sıçaynan,
sərçə sərçəynən olsa nə biri sınır nə biri **qırılır**, nə inciyib
ülkür, nədə **üşənür**. - könlün yumşadıb **uşadıb**. - işıqlar
yumula donlar sökülə, sügülər **uşana** oxlar tökülə. - can quşu

uçar **uşansa** qəfəs. - evlər yaraqlar **uşandı**. - yüz illik baş, min illik daşda bir taşla **uşanır**.

uşaş oxşaş. bənzər.

uşatmaq (**uşaq**: av + **şaqılamaq**). 1. ovmaq. üzmək. dağıtmaq. oğmaq.oğşatmaq. əzmək. - yedin duzun, duzluğun **oğma** (**uşatma**). - daşa çaldı **uşatdı** qəm qopuzun. 1. usmaq. xoşuna gedmək. uşau: xoşa gedmək.

uşatmaq 1. oğatmaq. ovatmaq. 1. uşalamaq. üşələmək. uvşatmaq. ufalatmaq. 1. uşalmaq. oğşatmaq. oğsalamaq. uvşatmaq. üşəlmək. üşətmək. oğmaq. ufalatmaq. - çörək **uşat**. 1. uyşatmaq. bəğənmək. razı olmaq. tərəfdar olmaq. təsvib etmək. uyşatmaq. oxşatmaq. bənzətmək. 1. üşətmək. ufalatmaq. uvşatmaq.
- **yaşın atasına uşatdım**: oğlunu atasına bənzəttim.
- **səni etgən onovunqu biz uşatmaybız**: sənin fikrini biz təsvib etmiriz.

uşənqən **uşəngən**. işdən qaçan işqaçqını. ərincək. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.

yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban.
təmbəl.

uşınış usınc. pişnəhat. də'vət.

uşqış xələban.

uşqula 1. qorxuluq. 1. samanla doldurulmuş buzağı dərisi.
bizovu ölən inəğin sağlabilməsi üçün, doğarkən ölən
bizovub dərisi üzülüb, içinə saman doldurularaq inəğin
önünə qoyulur, inək onunla qandırılır.

uşqun 1. aşqın. keçi qulağı. 1. eşki + yin. eşkin: tuş. 1. ısqun.
quşqun. 1. quşqulu. quşlu. öşərqən. nigəran. 1. quşqun.
əkşi olan bir çeşit dağ otu.

uşqurmək 1. üşürmək. qışqırtmaq. ıslıq çalmaq. fışqalamaq. - ilan
üşgürdü: fışqırdı. 1. usqırmaq. xatırlamaq. - o unutmuş
sözün **uşqurdu**: yadına saldı. - uşqur bir az keçən günləri. 1.
quşqurmaq. yügürmək. atılmaq. tizikmək. - iti üstümə
uşqurdu: quşqurdu. 1. nəfə salmaq. - us **üşgürsə** ölür:
qara quş soluğ salsa, kişini öldürür.

uşqurtmaq 1. xatırlatmaq. 1. quşqurtmaq. yügürtmək. - iti üstümə
uşqurdu: quşqurdu.

uşqurvur	yemək. axşam yeməği. - ertdən uşquvur : ağızalma. qahvaltı. - günorta uşquvur : öglən yeməği. - engir uşquvur : axşam yeməği.
uşlamaq	< avuşlamaq . yığmaq. tutmaq. əxz etmək. zəbt etmək.
uşlan	oşlan . xan yönündən verilən şölən, qonaqlıq, yemək.
uşma	uçma . dağılma. parçalanma. ufalanma.
uşmaq	toplaşmaq. yığışmək: bir nərsənin dalıca qaçmaq.
uşmuna	oşmuna . bu qədər. o qədər.
uşmunca	uş munca . bu qədər. bu ölçüdə. bu miqdarda.
uştə	uşdə . iştə. bax. haza. - işdə o işdə bu. - işdə kağız işdə qələm.
uştuq	tulumun ucuna taxılan ağaş boru.
uşub taqış	təp çevir. oğulmuş qarışmış.
uşuq	huş. təvəccüh. - uşuklu olmaq : qurdalamaq. - uşuq bilən : təvəccühlə. iltifatla. 1 . uşğuş. uçğuş. güman. zənn. təsəvvür. fərz. - uşuqlı olmaq : qurdalamaq. uşuk: təvəccüh. uşuk bilən: mütəvəccəh.
uşuqmaq	dartılıb tələsmək. tələsmək. tə'cil etmək.

- uşulqan** ukulqan. toplanan. yığılan. xərmənlənən.
- uşun** omuz başı. çiğın başı.
- uşunmaq** (# **üşünmək**: qorxmaq). cummaq. ansızın yügürmək.
- uşuşmaq** üşüşmək. yumulmaq. hər tərəfdən bir yerə yumulmaq.
- uşuuq** uşuq. güman. zənn. təsəvvür. fərz.
- ut** 1.üzağı. utanc. həya. şərm. izzət. 1.yut. qırqın. ölü. ölət. yoluxub öldürən xəstəlik. 1.həya. şərm. - **ut yeri**: sitər.
- ut** **ud. uy. 1.** arxa. geri. ardından gedmə. tə'qib. 1. inək. - **ut ili**: inək ili. 1. qarşılaşma. çatışma. yenmə. utqu. 1. uyuma. uyqu. 1. öküz. 1. yumurta. 1. həya. - çaxşaq üzrə ot bitməz, çağra ilə ut olmaz. (**ut**: üz. həya). 1. yapru. abrı. namus. heysiyyət. şərəf. 1. sığır. öküz. 1. **uy.** uyqu. 1. utanc. uyat. sağınc. həya. qayğı. şərəf. - **udu** gedmiş üzü tökülmüş. - yava oğlan yavuz yerdə gəzib, atasına **ud** gətirir. - yavuz kişidən iyilik gəlməz, ud gəlməz. - o işi işləmə kim **ud** gələ. - ol gərəkədən yeri yarın od gələ. yazıq **udundan** heç nə deyə bilmədi. - **ud** ola sağkən deyək sayru kişi \\ ayb ola baykən deyək yoklu kişi. - **udundan** neynəyib neynəməsin bilmədi. düzlükdə qorxuda yox **udda** (utanca) yox. - evindən odda gedşə **ud** gedməsin. - bir kişi yavlaq **utlu**, üzü ay, qaşı

yay. - igidlik aşqdır, hədə suci \ ol aradə **udla**, qorxudur nəçi.

- **ud ağacı**: < öt ağacı.

- **ud yeri**: əya yeri. göbəkədən aşağı.

uta 1. ota. tədavi. onarım. təmir. iyiləşdirmə. 1. zəfər.
qalibiyət.

utaa tutsüləmək. tüstü.

utaci < > otaçı.

utaq **yutaq**. 1. ağızla birlikdə boğaz. qırtlaq. burun. yemək borularına. boşluqlarına bütünlükdə verilən ad. 1. his. quraq. qurama. düd. tortoqlox. qalıt.

utaq **yutaq**. boğaz. həlq. qırtlaq. həcərə.

utaqan **utucu**. **utcu**. köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü. aşıran. aşran. aşrıcı. aşırıcı.

utal **yutal**. öksürük. ösgürük.

utalmaq yutalmaq. öksürmək. ösgürmək.

utamaq - **yediyini utamamaq**: boğazına durmaq.

utamaq < > ütəmək. bax > ütmək. 1. **udamaq**. **uddmaq**. bacarıqla edmək.

utamamaq boğaza durmaq: yaramamaq.

- utaman** 1. utqan. qalip. muzaffər. 1. doqtor. 1. utanqaç. sıxılqan. mähçub.
- utan** **ut. ud.** 1. duymaq. uymaq. düşünmək. ötük. ütük. utanma. ar. məhcubiyət. 1. yenğiş aparən. qalip. muzaffər.
- utanacaq** utanılacaq. şərminak.
- utanan** çəkingən. ehtiraz edən. - **yunaqda utanan**, kirli qalar.
- utanan** **uyalğan.** 1. utanqaç. uyatsızlıq. uysal. uyatsızlıq. uyaslıq. həyalı. 1. **utanqan.** tarqın. tarqun. sıxılan. mähçub.
- utananan** uyaz. həyalı.
- utanc** (t < > s) **usanc.** 1. ötüv. ötük. turqu. durqu. həya. 1. sıkıntı. 1. uyat. ayıb. utanma. cunçuv. yunçuv. sıxıntı. məhcubiyət. şarayıb. çarayıb. ayıb. qusur. əksik. 1. uyat. şərm. həya.
- utanc** 1.sıxınc. 1.uyat. əsirgəlik. rəhimlik. yumuşaqlıq. ıslaqlıq. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. mülayimət. həya. şərm. 1.xəcalət. 1.uyat. həya. alın damarı. 1.üzağı. həya. şərm. izzət.
- **utanc usanc.** (- **utanc usanc verməyə**, **dadsızlığa**, **duzlanmağa başlamaq**: qabaq dadı vermək. bıkdırmaq.

sıxmaq).

- **üz utanc verici, qızartıcı durum:** qara üz. qara üzlü.

- **utanclı durum:** yanmış olma: qarayıb.

- **uyatın, utancın, utanmasın itirmək:** ar damarı çatlamaq.
alın damarı çatlamaq.

- **uyanc, utanc damarı çatlamaq:** üz suyu tökülmmək.

utancaq

1. dartıncaq. çəkinqən. 1. turqun. durqun. çəkinçək. 1.

usancaq. tutuq. üşəngən. ürkək. qapanıq. çəkingən.

məhcub. bısırq. basırıq. ərincək. utanıq. məhcub.

utanmalı. utana bilir.- çox **qapanıq** kişidir. 1. uyatlıq.

utanışlıq. şərmgin.

- **utancaq:** üzü yox. - yanıza gəlməyə üzüm yoxudu.

utancaq

1.singin. uyatcaq. çəkingən. məhcub. 1.uyancaq.

sıxılqan. məhcub. 1.eyb. ayıb. ləkə. əksiklik. əksik. xəta.

- **utancaq nərsə:** qarayıb. qara ayıb. qara eyib. qarağıb. qara
əğib. qara ləkə.

utancaqlı

suçlu. qusurlu. ləkəli. nuqsanlı. eybli. ayıblı.qəbahətli.

utancaqlıq

1. oyalsanlıq. uyalşanlıq. uyalçanlıq. 1. usancaqlıq.

tutuqluq. 1. utaniş. utanma. məhcubiyyət.

- utancalı** **usancalı.** sakınacalı. çəkingəli. qorğuncalı.
yanaşmamalı. qısıncalı. ürküncəli. ehtiraz edməli.
- utancanğ** oyalcanğ.
- utancıq** uyatlı. uyatlıq. şərmsar. utanclı. şərməndə. - **uyatlıq** mən
uyatlıq: şərmsarəm şərmsar.
- utanclı** 1. usanlı. usanmış. bıqmış. turğun. durğun. yorqun.-
onun **durğunun** görməmişən. 1. uyatlı. utancıq. uyatlıq.
şərmsar. şərməndə. - **uyatlıq** mən **uyatlıq:** şərmsarəm
şərmsar.
- utanclı** **usanclı. uyanclı.** 1. yaşmalı. yaşmaqlı. üzlü. örtlü.
örtgülü. çəkingən. qapaqlı. qapaqlıq. qabaqlıq. abırlı.
xəcalətli.məhcub. 1. **utanıç.** yapadonlu. namuslu. iffətli.
donlu. arlı. abırlı. kölgəli. onurlu. yapadonlu. donlu. arlı.
abırlı. ismətli. namuslu. şərəfli. ismətli.
- utancsız** **utanıcsız. usancsız. uyancsız.** 1. uysuz. utsuz. arsız
qabaqsız. qapaqsız. üzlü. açıq. məhcub, xəcil olmayan. -
dayaq uyancsızı, utancsızı: dayaq arsızı: dayaq yeməkdən
utancın, uyatın itirən. dayaq düşgünü. kötəyə alışıb
aldırmayan. 1. qölgəsiz. onursuz. yapadonsuz. donsuz.

arsız. abırsız. ismətsiz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban.
namussuz.

utancsız

utanmaz. usanmaz. hırsız. ırsız. utanması qıt. utsuz.
utmaz. uymaz. uysuz. uyanırsız. uyumsuz. üzülü. üzsüz.
yarçın. yarşın. açıq saçıq. alçaq. aldırışsız. aldırılmaz.
arınmaz. arlanmaz. armaz. arsız. atılan. çalan. çalanğ.
bədəxlaq. çalıq. çalğan. çalağan. çığırtqan. çevrimsiz.
çevrişsiz. çəkinməz. çorgöz. gözübək. gözübək.
dənəksiz. dənğsiz. dənşiz. donuyırtıq. donsuz. qaraçı.
qarqagöz. qustağ şorgöz. qaraoğlan. qaravaş. qorxmaz.
qılıqsız. qırbal. qırbən. qırçın. sakınmaz. sıxılmaz sırtıq.
şarlatan. tərs. törəşiz. şərəfsiz. həyasız. hırsız. ırsız.
pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. pəvasız.
rəzil. taxımsız. xuysuz. iffətsiz. ədəbsiz. əxlaqsız.
taxımsız. xuysuz. abırsız. - **hırsız** mı **hırlı** mı, bəlli deyil.

utancsızlıq

uyatsızlıq. güstaxlıq. üz. cürət. - bu qoduğda nə **üz** vardır.

utanıb

- **utanıb çəkinmədən** özlü üzülü. qaçaqoça, gizli izli, pərdə
olmadan. sənli mənli. başbaşa, qaşqaşa. təkəllüfatsız.
taarüfsüz. al taxamı, ver taxavı. al börküm, ver börkün.

- utanıc** **utanclı.** yapadonlu. namuslu. iffətli. donlu. arlı. abırlı. kölgəli. onurlu. yapadonlu. donlu. arlı. abırlı. ismətli. namuslu. şərəfli. ismətli.
- utanıcsız** **utancsız.** qölgəsiz. onursuz. yapadonsuz. donsuz. arsız. abırsız. ismətsiz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz.
- utanıq** **usanıq. üşənik.** iğrənc. məkrüh. çəkinik. sakınıq. saknısıq. qaçınıq. qısanıq. gerçinik. gizirik. almazıq.
- utanıq** utancaq. məhcub.
- utanıqac** **utanığac.** utanğan. həyalı.
- utanılacaq** şərmmak.
- utanılmaz** qabaqsız. qapaqsız. qəbahətsiz. qəbeh, məkrüh olmayan. - **qapaqsız** sözlər. - **qapaqsız** işlər.
- utanış** **usanış.** bıqındı. durğunluq. yorqunluq. utanma. utancaqlıq. məhcubiyyət. - onun bir **durğunluğu** vardır.
- utanışlıq** uyatlıq. utancaq. şərmgin.
- utanqac** ırlı. hırlı. abırlı. - **hırsız hırlı** mı bəlli deyil.
- utanqaç** **1.** utlu. utaman. yeğrik. sıxılqan. məhcub. **1.** uyalçaq. uyuluqmuş. sıxılqan. çəkingən. məhcub. dartıncaq.

- çəkinqən. uyatnı. məhcub. sıxılqan. 1. uyatsılıq. uyatsqıl.
 uysal. uyaslıq. utanan. həyalı. utun.
- utanqaçalıq** dartıncalıq. çəkincəlik. sıxılqanlıq.
- utanqaçlıq** - utanqaçlıqdan, kişilikdən, bağlılıqdan çıxıb, sıyrılmış
kimi, aşırı çılpaqlıq, sərbəslik göstərmək: noxdasın qırmaq.
 qabaq çiçəyi kimi açılmaq.
- utanqan** **utanğan**. utanığac. həyalı.
- utanma** həya. - **uyatın, utancın, utanmasın itirmək**: ar damarı
 çatılmaq. alın damarı çatılmaq.
- utanma** turquq. həya. şərm.
- utanma** 1. utan. ar. məhcubiyyət. 1. utanış. utancaqlıq.
 məhcubiyyət. 1. uyat. ayıb. utanç. ayıbsınuv. sıxılma.
 tirtinc. vicdan. insaf. sıxılma. həya.
- utanmaq** < > **utlanmaq. ussanmaq. 1. (t: y) < oyanmaq. açılmaq.**
 diqqət etmək. ağıla gəlmək. huşa gəlmək. bozarmaq.
 çəkinmək. uzaqsamaq. saxlanmaq. sıxılmaq. qısılmaq (< >
qıçılmaq). arlanmaq. əzinib büzünmək. susmaq.
 susanmaq. uysalmaq. dalqınmaq (içinmək). ərimək.
 yığılmaq. yığınmaq. ölçünmək. örtünmək. gizlənmək.
 sınırlanmaq. toncuqmaq. doncuqmaq. donub qalmaq.

çökünmək. uyalmaq. sıxılmaq. çəkinmək. qaçınmaq.
 quşqulanmaq. yakınmamaq. (otunmaq. durunmaq.
 duraqsamaq. düşünmək. düşünüb daşınmaq. ilgisizlənmək.
 yumşanmaq. avlanmaq. yulanmaq. yola gəlinmək). **1.**
 təvinmək. təğitmək. dəğitmək. tasalanmaq. sıxılmaq. **1.**
 qızqutlanmaq. qısqutlanmaq. suçlanmaq. özün günahlı
 saymaq. çəkinmək. **1.** uyazmaq. usanmaq. armaq.
 irlənmək. ırlanmaq. ərinmək. ır bulmaq. tərləmək.
 əymənmək. çəkinmək. aymanmaq. xəcalət çəkmək. - o
 məndən bu işdə aymandı. - bu işlərdən **utanmazmı,**
ırlamazmı. tərləməzmi. **1.** uyazmaq. oyazmaq. - ağız yeyir,
 göz utanır: uyazır. **1.** əğilmək. ərimək. arınmaq. usanmaq.
 arlanmaq. gücənmək. sıqılmaq. sıxılmaq. həya etmək. -
sıxılmaqsızında söylüyor. - sıxılmadan gözün yumdu ağzın
 açdı. **1.** oyalmaq. uyalmaq. uyatmaq. **1.** uyalmaq.
 ayıbsınmaq. çəkinmək. iliqmək. uyılıqmaq. uyılıqsınmaq.
 çəkinmək. dartınmaq. çəkinmək. sıxılmaq.

utanmaq

usanmaq. utmaq. **1.**sakınmaq. çəkilmək. qorğunmaq.
 yanaşmamaq. qısılmaq. ürkünmək. ehtiraz etmək.
 geriləmək. geri geri gedmək. rüçət etmək. **1.**başı aşağı

olmaq. məhcub olmaq. 1.alıqlaşmaq. 1.sıxılmaq. xəcalət

çəkmək. 1.arlanmaq. sıxılmaq. 1.uyanmaq. qızarmaq.

1.əzilmək. - **çox utanmaq**: əzilib büzülmək.

- **utanmaqdan qurtulmaq**: açılmaq.

utanmalı ərinc. arnıç. arsızq nə.

utanmalı qapaqlıq. qabaqlıq. qəbahətli. qəbeh. - **qapaqlıq** sözlər. -

qapaqlıq işlər işləmək.

utanmamaq üz tutmaq. üzə qarşı sölüyə bilmək.

utanmamazlıq edmək yırılmaq. həyasızlıq edmək. şərmsizlik
edmək.

utanmatan **utanmadan**.arsız arsız. üzlüçə.

utanmayan uyalbağan.

utanmaz 1. utsuz. qaltaq. arsız. arlanmaz. uyatsız. hayasız. 1.
sırtıq. axsın. aqsın. başın burnun hər yana dürtən. fizul.
yaramaz. həşəri. qorxmaz kişi. 1. ayğırı. tər. inad.
arğıq. manğus. manus. 1. sırnaşq. sırtıq. qatı üzlü. 1.
betsiz. həyasız. yüzüz. buşqay. həyasız. qüstax.
iyiliqsiz. həyasız. ərdamarı çatlaq. qacıqöz. həyasız.
arsız. qamamaqan. həyasız. arsız. taymaz. daymaz.
qüstax. vicdansız. uyatsız. sıxılmaz. yüzüz. yezbet.

vicdansız. həyasız. arsız. təmirbet. yüz­süz. həyasız. 1.
 əriməz. arınmaz. əğilməz. alınlı. üz­lü. arsız. ədəbsiz.
 bədsiz. bağısız. har. uyatmaz. yırtlaz. qorxmaz. güstax.
 arsız. yarılmış. yırtılmış. sırtılmış. yırtıq. sırtıq. arsız.
 həyasız. alnın damarı çatlamış. üz­ü bərk. üz­ü bək.
 bulaqan. darqaşayıt. üz­süz. üz­ü bərk. arsız. - arsız üz­süz
 kişi.

- **qatı üz**: davul dərisi.

- **yırtılmış** cocuq.

- **üzü bək**: utanmaz. üz­ü tutar.

utanmaz

usanmaz. 1.arınmaz. armaz. arlanmaz. sıxılmaz. 1.alınlı.
 həyasız. hırsız. ırsız. qustağ. sırtıq. 1.alını dövül dərsi.
 1.arlanmaz. sıxılmaz. 1.çingənə. qaravaş. qaraçı.
 1.çorgöz. şorgöz. 1.dənəksiz. dənğsiz. dənsiz. koryat.
 ədəbsiz. tərs. uyumsuz. şarlatan. qırçın. keçimsiz.
 çevrimsiz. çevrişsiz. törəsiz. əxlaqsız. qılıqsız. qırbal.
 qırban. taxımsız. xuysuz. 1.donuyırtıq. donsuz.
 pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. iffətsiz. arsız.
 şərəfsiz. alçaq. rəzil. taxımsız. xuysuz. 1.girdək. uzun
 dil. 1.qarqağöz. sıxılmaz. çəkinməz. üz­lü. 1.suvaşıq.

sıvışıq. simitən. sırtıq. simic. üzlü. üzsüz. 1.üzsüz.

qaraçı. arsız. çığirtqan. üzüqara. şərmsiz. 1.utanması qıt.

çalıq. çalğan. çalağan. açıq saçıq. yırtıq. şərmsiz.

- **utanmaz, sayqısız**: arsız pirsiz.

utanmaz usanmaz. kaşar. çaşar. armaz.

arınmaz. arlanmaz. sıxılmaz. utanmaz. kaşar. çaşar.

ırsız. hırsız. arsız.

utanmaz utmaz. uymaz. tərs. koryat. ədəbsiz.

utancsız. hırsız. ırsız. utanması qıt. utsuz. utmaz. uymaz.

uysuz. uyancsız. uyumsuz. üzlü. üzsüz. yarçın. yarşın.

açıq saçıq. alçaq. aldırışsız. aldırılmaz. arınmaz.

arlanmaz. armaz. arsız. atılqan. çalan. çalanğ. bədəxlaq.

çalıq. çalğan. çalağan. çığirtqan. çevrimsiz. çevrişsiz.

çəkinməz. çorgöz. gözübək. gözübək. dənəksiz.

dənğsiz. dənsiz. donuyırtıq. donsuz. qaraçı. qarqaqöz.

qustağ şorgöz. qaraoğlan. qaravaş. qorxmaz. qılıqsız.

qırbal. qırban. qırçın. sakınmaz. sıxılmaz sırtıq. şarlatan.

tərs. törətsiz. şərəfsiz. həyasız. hırsız. ırsız. pezəvəng.

qaldaban. çaldaban. namussuz. pərvasız. rəzil. taxımsız.

xuysuz. iffətsiz. ədəbsiz. əxlaqsız. taxımsız. xuysuz.

abırsız. - **hırsız** mı **hırlı** mı, bəlli deyil. ırsız. hırsız. abırsız. -

hırsız hırlı mı bəlli deyil. - **içi boş olmağıyla, utanmazda**

olmaq: üzsüz astarsız. nə içi içdir, nə dışı dışdır. içi boş, üzü qabaq.

utanmazca hayazızca. yaxasız. tapataq.

utanmazdan **utanmazlıqla.** üzsüzlüklə. həyasızlıqla.

utanmazlıq utmazlıq. uymazlıq. tərslik. kötöklük. gödüklük. qalınlıq. ədəbsizlik.

utanmazlıq üzsüzlük. üzlülük. arsızlıq. həyasızlıq.

utanmazlıqla utanmazdan. üzsüzlüklə. həyasızlıqla.

utansı utanma duyqusu. uvut. ədəb. ar. şerm. həya.

utandırıcı **utandırıcı.**kəst. usandıran. müftəzəh.

utandırıcı, üz qızartıcı durum: qara. ləkə. əğib. ayıb. - bu işlər bizim adımıza **qara** gətirir.

utandırmaq **utandırmaq.** üzləmək. - **birinin utandırmaq:** yün saqqal etmək.

utandırmaq **utandırmaq.1.** alğatmaq. **1.** tanlamaq. tanğlatmaq.

sanğlatmaq. şaşirtmaq. **1.** uvrqarmaq. **1.** uyaltmaq.

ilikdirmək. cunçutmaq. sunsutmaq. sinsitmaq.

yunsutmaq. məhcub etmək. rahatsız etmək. sıxıntıya düşürmək. uyluqdurmaq.

- utar** **udar.** 1. izləyən. peşləyən. izin, peşini buraqmayan. qovalayan. tə'qibçi. 1. yenər. qalib. yenər. utqan. qalip. 1. otar. iyiləşdirici.
- utarnıq** **udarnıq.** odlu.
- utaş** 1. yardım. imdat. 1. yenər. utqan. qalip. 1. qovalayan. tə'qib edən.
- utay** **uday.** həmişə.
- utcu** **utucu. utaqan.** köçürən. köçrən. köçrcü. köçürcü. aşıran. aşran. aşrıcı. aşırıcı.
- utəl** **udəl.** özgül: məxsus.
- utım** **udım. uyım.** arxa sıra. ard. arxa. mütəaqib.
- utımaq** **udımaq.** uyumaq.
- utımlı** mütəddi. - **utimli** feil: mütəddi.
- utımsız** lazım. - **utımsız** feil: lazım.
- utqan** utaman. qalip. muzaffər.
- utqanmaq** **utğanmaq.** utanmaq.
- utqaşiq** **utğaşiq.** (< **uy**) birikən. uyuşuk. tutuşuk. uyqun. səpişən. müttəsil. birikən.

utqaşmaq	utğaşmaq. ulaşmaq. səpələşmək. vəsl edmək.
utqay	utğay. atğay. sonra.
utqə	utgə. ayı. ayu.
utqu	öngən. zəfər. yeniş. yenmə. yet. üstün gəlmə. güclüklərdən sonra ulaşılan mutlu son. qələbə. qalibiyət.
utqucu	qalip. muzaffər.
utqun	yutqun. girdbad. su, yel həlqəsi.
utquzmaq	utğuzmaq. utuzmaq. utulmaq. itirmək. yenilmək. əlindən düşürmək. qeyb edmək.
utquzmaq	utuzmaq. yenilmək. əlindəkin aldırmaq.
utlaş	ulaş. qism. qətə. təbəqə. mərtəbə.
utlatmaq	udlatmaq. uydurmaq. arxasına düşürmək.
utlatmaq	utlatmaq: uydurmaq. arxasına düşürmək.
utlu	uylu. 1. utancaq. sıxılqan. utanqaç. məhcub. - bir uylu qonaq gəldi. - əlindən gəlmədiyi işə qol qoyma, uylu olsun. - uylu düşmək utanmaq. - utlu edmək: utandırmaq ırağ olsun o duyğularki utlu edə. - tanrım kiməsnəni pul utlusu. uyat (namus) utlusu , qeyrət utlusu edməsin. 1. utaman. utqan. utan. utaş. utqu. utlu. utqucu. qalip.
utluq	udluq. uyluq. oyluq. bud.

- utluq** uyluq. sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.
- utma** - cocuq dilində utma səsi, işi: hap. ham.
- utma** ötüş. ütüş. utuş. ütmə. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq.
- utmaq** {{udmaq. { < > yutmaq}. {bax > ütmək}. {ütmək}. { < ötmək}. {utan: ötü. ütü. yenqış aparan. 'utmaq' la 'ütmək' sözündə 'ötmək' 'ötürmək' anlamı aydı. bu iş, hər bir yönə, içəryə yaxud qırağa, ola bilir biçimində olur}.üstələmək. aparmaq.yok etmək: itmək: yok olmaq. yemək. yemək. üstün gəlmək. yemək (< yeğnəmək). alt etmək. başarmaq. kəsmək. yandırmaq. ütmək. yemək.üstələmək. aparmaq. qazanmaq. - ay nurun günəşdən **utar**. - bəxdin **udsun** üzün gülsün. - bir fürsət **utdu**, atdı. bu atışmadan, nə **utdun** sən. - hər vermək ötürmək deyil, hər almaq **utmaq** deyil. - həmməşə **utan**, gələr ki bir kərə ütüləsin. - yaşamda biri tutulur biri **utulur** biri ütülür.}}
- utmaq** 1.utanmaq. 1.aşıрмаq. ağızdakın aşağı ibermək. 1. yemək. almaq. götürmək. qəbul etmək. - o ağır söz **yeməz**. - tanrı bilir, o utanmaz, bizi nə işləri, olayları **yeməyə güclədi**.

- **dilini utmaq**: qorxub, çox şaşılıb qonuşmamaq.

- **əlinə keçəni utmaq, yemək istəyən**: işgəçi. işgəməçi.

işgəmbəçi. qarınqulu. qarınpa. qarınçı.

- **qan utmaq**: çox incimək.

utmaq

yutmaq. < > **ötmək.** 1. aparmaq. sındırmaq. - andağ əri

kim **ötər.** 1. ozmaq. osmaq. ötmək. uzmaq. keçmək.

başqasından iləri keçmək. - onun atı **ozdi.** 1. sınıqırmaq.

sınırmaq. içmək. 1. oyunda yutmaq. oyunda ütmək. 1.

sındırmaq. yenmək. - andax əri kim **utar**: kim yənər,

sındırar. 1. yamlamaq. içinə çəkmək. yenmək. məğlub

edmək. 1. dözmək. dinməmək. sakınmaq. sağınmaq. 1.

köçürmək. hirsle yemək. aşırmaq. yenmək. yenğmək.

yendirmək. qazanmaq. oyunda. qələbə çalmaq. 1.

yenqmək. yenmək. üstələmək. qələbə çalmaq. qalib

gəlmək.

- bir bulut pilovu **köçürdü.**

- **dolmayı utmaq**: bir sapa sözə inanmaq. - mən bu **dolmanı**

utamamam.

utmaqlanmaq udmaqlanmaq.

- utmamaq** yeməmək. almamaq. götürməmək. qəbul etməmək. - o ağır söz **yeməz**.
- utmaz** **uymaz**. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. tərs. koryat. ədəbsiz.
- **külutmaz**: qantara belində. aldanmaz. açıxgöz.
- utmazlıq** **uymazlıq**. utanmazlıq. tərslik. kötüklük. gödüklük. qalınlıq. ədəbsizlik.
- utran** ozan. uzan. aparın. qalib.
- utraşmaq** **uzraşmaq**. **üzrəşmək**. itiləşmək. - gəngəşli bilik **utraşur**, gəngəşsiz bilik **opraşur**.
- utru** 1. **ütrü**. otra. otru. (**< üz**) **üzrü**. **üzə**. **önə**. qarşı. - ilan yarpuzdan qaçar, hara gedsən, yarpuz **ütrü** çıxar. 1. **ütrü**. **ötrü**. qarşı. bərəbər. muqbil. müvacihe. - **mənə utru**: mənə qarşı. 1. qarşı. **ötürük (> deruğ)**. yalan. 1. o yana. - **otru utru**: bu yan o yan. 1. yuxarı. dik. dikə. - **utru dur**: qalx. dik dur. - **utru durub**, yağdı ona, kiş ox, çığılvar, dedim asiğ əməs, sən daxı yalvar.
- **utru utru baxmaq**: **ütüh ütüh**. dik dik. diqqətlə baxmaq.
- utrulanmaq** 1. **üzə qalxmaq**. **udaqlanmaq**. 1. **üz üzə gəlmək**. 1. **üzüz üzə**, **ut uta gəlmək**. qarşılanmaq.

- utrmaq** qarşlaşmaq.
- utrmaq** otrunmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. yönəlmək.
- utruşmaq** < > ütrüşmək.
- utsara** usturə. ustura. kişilik. qaramanlıq. qəhrəmanlıq.
- utsız** 1. utanmaz. kərsələ. pezəvəng. qaltaban. dəyyus.
namussuz. şərəfsiz. 1. utuz. qutuz. arsız. yırtlas. arsız.
hayasız.
- utsuqmaq** utulmaq. utuzmaq. - sınımasa arsızqar, sağınmasa **utsıqar**:
dənməsə aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar. - sınımasa,
ər sınar, sağınmasa **utsuqar**.
- utsuz** 1. udsuzluq. utanmazlıq. hayasızlıq. sayqısızlıq. udsuz.
utanmaz. hayasız. sayqısız. ayağı qutsuz deyincə utsuz
desinlər. 1. utanmaz. qaltaq. arsız. arlanmaz. hayasız.
- utsuz** **uysuz**. utancsız. uyancsız. arsız - **dayaq utsuzu**, **uysuzu**:
dayaq arsızı. dayaq yeməkdən utancın, uyatın itirən. dayaq
düşgünü. kötəyə alışıb aldırmayan.
- uttamaq** **uddamaq**. **udamaq**. bacarıqla etmək.
- utturmaq** **uddurmaq**. 1. utuzmaq. itirtmək. 1. yalfatmaq.
yalqatmaq. yalatmaq. yutturmaq.

- utturmaq** **utdurmaq. yutturmaq. yutturtmaq.** 1. utuzdurmaq.
aldadmaq. çaxmaq. 1. yedirtmək. indirmək. endirmək.
aldırtmaq. qəbullatmaq. - tam buyrularızı ona **endirdik**.
- **pozuq, pis mal satmaq, soxmaq, utdurmaq, basmaq,**
itmək, təpmək: qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq.
qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. aldatmaq. qazıqlamaq.
- utturmaq** **utdurmaq.** itirmək. məğlub olmaq.
- utturtmaq** **utturmaq. yutturmaq. yutturtmaq.** yedirtmək. indirmək.
endirmək. aldırtmaq. qəbullatmaq. - tam buyrularızı ona
endirdik.
- utu** **udu. utu uzu. uyu. uyım. (uymaq. yumulmaq).** 1. art. ard.
arxa. dal. dalı. iz. sırt. 1. uyqu. - sən kimin **uyu** gedirsən: sən
kimin dalısacan gedirsən. - mənim **uyu** gələn yoxdu: dalmdan.
- bu çay **uyu** gedin. 1. mürid. şayırd. peyrov. - mən sizə
uyu. 1. üyə. üzv. - bu qurum **uyuları:** bu təşkilat üzvlər. 1.
dalba dal. arxası sıra. mütəəqlp. arqasında. üzündən.
dolayı. 1. təpə. - qum **uyu:** qum təpə. 1. uyqu. 1. qum
yığıını.

- utub** - elə bil qurbağa utub.
- qumarda, utub utuzmağ üçün, ortaya qoyulan pul, nərsə:
aşval. aşqal. aşğal.
- utucu** **utcu. utaqan.** köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü. aşıran.
aşran. aşırıcı. aşırıcı.
- utuq** **uçuq.** qazıq. kəsgik. kəsgit. əsgik. naqis.
- utuq** **uduq.** 1. uyanıq. diri. 1. ütük. yutuq. tamahkar. acgöz. 1.
yeniş. yengiş. 1. yutuq. ütük. tamahkar. acgöz. 1. ötük.
ozuq. uzuq. iti olub qabaqlayan. - ozuq.
- utuqlamaq** **uduqlamaq.** uyuqlamaq. uyumaq.
- utuqluq** **uduqluq.** uyuqluq. qafillik.
- utulamaq** **uyulamaq.** uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan)
kötü yolu **uyulamaz.**
- utulamaq** **udulamaq.** deşviq edmək. təhrik edmək. qışqırtmaq.
- utulmaq** içilmək. 1. utğuzmaq. utuzmaq. itirmək. yenilmək.
əlindən düşüşürmək. qeyb edmək. 1. utsuqmaq.
utuzmaq. - sınımasa arsqar, sağınmasa **utsıqar**: dənməsə
aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar. 1. ütülmək.
yenilmək. sınmaq. məğlub olmaq.

- utulmuş** - **atılmış utulmuş kimsə**: dələduz. əğrib dolab. pezəvəng. şarlatan. qaldaban. çaldaban. yalançı. qandağ. qandağçı. qandırıtçı. qanqırıtçı. düzənçi. düznəçi. fırlıdaq. fırlıdaqçı.
- utum** düşmə. - **hicə utumu. (- bazar ertəsi > bazartəsi).**
- utum** **udum. 1.** ard arxa. arxası sıra. **1.** öpləm. bir öpümlük, çəkimlik. luqmə. **1.** öpüm. yeyim. içim. - **bir utum çaxır**: bir udum çaxır. **1.** yutum. sorqut. **1.** damcı. toncu. donuc. danuc. tançu. tıqım. tıxım. luqmə. tikə. dürmək. qalbuз.
- **bir utum su**: qabağından qolay, çabuq gəlinir. - o mənə bir utum sudur.
- utumaq** **udumaq.** uyumaq.
- utumaq** **udumaq.** uyumaq.
- utumaq** **udumaq.** deşviq etmək. qışqırtmaq.
- utumlamaq** **udumlamaq.** yudumlamaq.urtla. içmək.
- utun** **udun. 1.** utanqaç. həyalı. (**# ötün**: utanmaz). **1.** dözün. dözümlü. sərin. səbirli. yumşaq. qotuq. qoyuq. mütəvazi.
- **utun** birlə vuruş, **ötün** birlə dirəşmə: həyalı kişiylə söz çıxsa, yol tapılar, həyasızla sözləşsən, qavqa yapılar. **1.** dəğərsiz. alçaq. **1.** güstax. **1.** hünər. başarı. bəcəri. **1.** sönmüş. sönök. **1.** dəğərsiz. alçaq. qüstax. qustağ.

utunc	utanc. utanmalı. uyaladıqan. - utunc iş.
utunluq	qudurğanlıq. quduzluq əti acılıq. yamanlıq. azğınlıq. sapqınlıq biclik.
utunmaq	- iticə utunmaq : köçürmək. aşırmaq. - bir dolu yeməyi köçürdü .
uturmaq	udurmaq . 1. ödürmək. üdürmək: üstün tutmaq. seçmək. 1. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.
utursan	- utursan, tanrı edir, utuzsan, tanrı dilir .
uturu	açıq. ələnən. sərih. aşıkar.
uturumduk	ötəri.
utuş	oduş . atış. alşıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslık. istəş. özənc. özəniş. qaplıca. qapcıq. ıslaq. islat. ıslaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.

utuş	uduş. 1. ötüş. ütüş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq. 1. itiş. yenmə. qalibiyət. zəfər.
u<u>ş</u>maq	uduşmaq. udişmaq. 1. bir birin əzməyə çalışmaq uyuşmaq: bir biriynən yollaşmaq. cürləşmək. 1. mərcələşmək. bağlaşmaq. yarışmaq. qumar oynamaq. - onunla utuşma. 1. uyuşmaq. uyuşmaq. qatılacaq. pıxtalanmaq.
utuşmaq	uduşmaq. yoduşmaq (ləkə) yutuşmaq. silişmək. qidərişmək.
utuşuq	oduşuq. atışuq. alışu. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışuq. yanqışuq. tamahlı. tamahkar. təm'li. yapasıq. qılasıq. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşuq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özenli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.
utuv	uduv. qışqırtma. təhrik.
utuvçu	uduvçu. provakatör. təhrikçi. qışqırtıcı. müşəvviq.

- utuz** **uduz. 1.** mürşit. yol göstərən. **1.** yollayan. savan. savyan. sevg edən. **1.** uyuş. **1.** utsız. qutuz. arsız. yırtlas. arsız. hayasız.
- utuzdurmaq** utturmaq. aldadmaq. çaxmaq.
- utuzlamaq** **uduzlamaq.** uyuzuna dərman, əlac yapmaq.
- utuzluq** **uduzluq.** uyuzlu.
- utuzmaq** qapınmaq. yenilmək. yerinmək. qapdırmaq. məğlub olmaq.
- **qumarda, utub utuzmağ üçün, ortaya qoyulan pul, nərsə:** aşval. aşqal. aşğal.
- utuzmaq** **utquzmaq. 1.** yenilmək. əlindəkin aldırmaq. utulmaq. itirmək. yenilmək. əlindən düşüşürmək. qeyb edmək.-
utuzmay: yenilməz. alınmaz. **1.** aldırmaq. əldən vermək. **1.** utsuqmaq. utulmaq. - sınımasa arsızqar, sağınmasa **utsıqar:** dənməsə aldanar, gözləyib diqqət etməsə utuzar.
- utuzmuş** yanqın. yanlış. yanmış.
- utuzsan** - **utursan, tanrı edir, utuzsan, tanrı dilir.**
- uv** ağı. zəhər. av.
- **uvqa aylanmaq:** ava çıxmaq.
- **uv yılan:** engərək.

uva	uva. uva. ava ava. həvə həvə. 1. çağırın, danışan kişiyə yanıt üçün "nə buyuruyorsun?" " eşidirəm" "bə'li" deməkdir. 1. içinə şəkər ufalanan bir çeşit yemək -.
uvacın	zayıf quzu postu.
uvaq	1. ovaq. kiçik. ufaq. 1. kəpək. - uvaq açqa: pozuk para. - uvağ dəvək: öğuq dövüq. param pura. - uvaq ayağlı: davar cinsi heyvanlar. - uvaq tükək: ufaq tefək. - uvaq dəvək: . yük. yük yap. ev nərsə şüyü. qab qacaq. ağruq.
uvaqlamaq	ufalamaq. parçalamaq.
uvaqlanmaq	ufalanmaq.
uvaqtı	1. ölüm. 1. vaxt. zaman.
uvaqtılıq	lə'nəti. məlu'n.
uvalamaq	yuvalamaq. yuvarlamaq.
uvalmaq	oğalmaq. qırılmaq. uvanmaq. oğulmaq. qırılmaq. parçalanmaq. cırılmaq.
uvamaq	həll etmək.
uvanaq	ovanaq. axmaq. ənayı. anayı. anqayı.

- uvandırmaq** oğmaq. parçalamaq. cırmaq. qırmaq.
- uvanıq** alışdırılmamış gənc öküz.
- **uvanıqni bıçaqa sozqanlay**: sonra yapılacak işi önce yapmaq.
- uvanmaq** uvalmaq. oğulmaq. qırılmaq. parçalanmaq. cırılmaq. əldən düşmək. cılızlaşmaq. fələc olmaq. uvanqçin. - hər nərsə kül olub **uvanıb** qaldı.
- uvant** **uvand**. **1. uvat**. nərsənin doğru üzü. üz. (**# tərs**). - bu qumaşın üzü tərsi belli deyil. **1. üz**. üzər. tərs uvand.
- uvat** **1. ovat**. düzgün. muntəzəm. **1. uvand**. abad. nərsənin doğru üzü. üz. (**# tərs**). - bu qumaşın üzü tərsi belli deyil.
- uvat** **ovad**. abad. bayındır.
- uvatanlıq** **uvadanlıq**. ovadanlıq. abadanlıq. bayındırlıq.
- uvatıq** **uvadıq**.
- **uvadıq etmək**: **ovaduq etmək**: **1. bükmək**. çevirmək. **1. dövmək**. dayaq atmaq. azarlamaq.
- uvatmaq** **1. yuvatmaq**:: xiyala daldırmaq. göyə uçutmaq: onamaq: anıqmaq: razı salmaq. **1. oğmaq**. - ön diş **uvadır**, art diş un edir. **1. açmaq**. üzləmək. təp çevir etmək. **1. qırmaq**.
- uvbet** qaşqabaqlı. yüzündə kötü ifadə olan.

uvinmək	(< ev). özü üçün şey şüü yığmaq. uvinən: üyşirilən: yığışan. cəmlənən. kumlanan.
uvlamaq	1. avlanmaq. 1. zəhərləmək. 1. yönləndirmək. 1. düzəltmək. ayarlamaq.
uvlantır	uvlandır. 1. zəhərlənmək. 1. gözətləmək. yaxalamaq. 1. yönləndirmək.
uvlu	< ağılı. zəhərli.
uvmaq	ovmac. qavrulmuş buğday ilə yağ yaxud yoğurt qarışdırılaraq yapılan bir yemək.
uvmaq	öğmaq. övmək. ovmaq. uvmaq. oğalamaq. ovalamaq. ufalamaq.
uvşalmaq	üşəlmək. ufalanmaq. uşalmaq.
uvşatmaq	1. ufalatmaq. uşalamaq. uşatmaq. üşələmək. 1. üşətmək. ufalatmaq. uşatmaq.
uvşinmək	üşşünmək. üşənmək. üşünmək. çəkinmək.
uvuç	avçı. avuc.
uvuçlamaq	avuclamaq. qaptamaq. ələ keçirmək.
uvulmaq	ufalanmaq. əzilmək.
uvunmaq	kəndi kəndinə ufalamaq.
uvurqarmaq	utandırmaq.

- uvurt** avurt. yanaq. - **qıştı uvurt**: şişman yanaqlı. - **qop uvurt**: tombul yanaqlı.
- uvuş** ufalanmış nəsnə. - **uvuş etmək**: ufalanmış əkmək.
- uvuşmaq** ufalaşmaq.
- uvut** utanma duyqusu. ədəb. ar. şərm. həya.
- uvutqarmaq** utandırmaq. usandırmaq. - **uvutqarma** məni.
- uvutlandırılmaq** utandırılmaq. usandırılmaq. - **uvutlandırma** məni.
- uvutlanmaq** ufut bolmaq. utanmaq.
- uvuz** uz. yaxcı. unqat avadan.
- uy uzar** ev eşik.
- uy** **oy. ok. uy. ut. ud. uş. us. is. uz.** xəyal. rə'y. fikir. ağıl. təfəkkür.
- uy** **uz. 1.** uyun. uzun. davamı olan. - yollar **uyu**: yollar uzununu, davamı. - **uyu** yollar: izli yollar, uzun yollar. **1.** arxa. dal. dalı. dalba dal. - yığlab, **uyu** artadım: ağlayıb dalınca qaldım, aldırıldım. - nələr **uyu**: nərsələr, mallar dalsıca. - mənə **uyu**: mənim dalımca. mənə yan, mənə tərəf. - çığı **uyu** təzkinür. - **uyu** bardım öküş ivdim: dalıca getdim, çox tələsdim.
- uya** **uya. 1.** hısım. qardaş. - **uya qab**: həmzad. taydaş. **1.** quş yuvası. **1.** uyqa. uyaq. həya. şərm. **1.** yuva.

- **quş uya**: quş yuvası.

- **uya salmaq**: yuva yapmaq.

- **uyasında ürenməgən uçqanında ürenməz**: yuvasında
öğrənməyən uçtuğunda da ögrənməz.

uyac

(pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **uyut. uyuc. uyacıt. oyac.**

oyacıt. öğüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarıt.

yartıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.

moizə. ibrət.

uyac

uyaq. uyaş. uyat. uyam. təvafüq. müvafiqət.

uyacaq

uyacağ. mürid. - **kimi dinlədiyın, kimə uyacağın**

bilməmək: hankı yalavaca qulluq edəcəyın şaşırmaq.

uyacıt

(pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **uyut. uyuc. uyac. oyac.**

oyacıt. öğüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarıt.

yartıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.

moizə. ibrət.

uyacıtçı

uyutçu. uyuçu. uyaçı. oyaçı. oyatçı. öğütçü. öğücü.

öğrətci. öğrətici. yaxtıçı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. qıtçı.

payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi.

bəllicçi. bəlləkçi. bəsicı. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət

verən. nəsihətçi.

uyacılı	uyaqlı. uyaşlı. uyaşlı. uyatlı. uyamalı. təvafüqlü. muvafiq.
uyaçı	uyutçu. uyuçu. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. öğütçü. öğücü. öğrətci. öğrətici. yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yartıçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçı. bəllicçı. bəlləkçı. bəsicı. bəsləkçı. pəndçı. moizəçı. ibrət verən. nəsihətçı.
uyaq	1. ayaq. qafiyə. 1. uyaş. uyac. uyat. uyam. təvafüq. muvafiqət. - sıxıntı verici, qorxulu düş, <u>uyaq</u>, rō'ya: qapus. kabus. qabuk. qarabük. qaraqan. qaracan. qarabasan.
uyaq	1. uya. uyqa. həya. şərm. 1. uysal. usal. 1. qafiyə. - uyaqlı: qafyəli.
uyaqlı	uyaşlı. uyacılı. uyaşlı. uyatlı. uyamalı. təvafüqlü. muvafiq.
uyaqmaq	uyumaq. yatmaq. batmaq.
uyalamaq	yuva yapmaq.
uyalatiqan	uyaladiqan. utunc. utanc. utanmalı. - utunc iş.
uyalbaqan	uyalbağan. utanmayan.
uyalçaq	utanqaç.
uyalış	utatnma. turquq. həya. şərm.
uyalqan	uyalğan. utanan.

- uyalmaq** 1. (t < > l) **uyatmaq**. utanmaq. çəkilmək. 1. utanmaq. sıxılmaq. çəkinmək. qaçınmaq.
- **aytıra utanmağan edərgə də utanmaz**: söyləməkdən utanmayan yapmaqdan da utanmaz.
- **gərəksiz utanan, ülüşsüz qalır**: gərəksiz utanan, paysız qalır.
- uyaltmaq** utandırmaq.
- uyam** **uyaq. uyaş. uyac. uyat.** təvafüq. müvafiqət.
- uyamaq** 1. güvənmək. 1. utanmaq.
- uyamlı** **uyatlı. uyaqlı. uyaşlı. uyaclı. uyaşlı.** təvafüqlü. müvafiq.
- uyan** 1. **uyar. uyucu. qulluqçu. tapınlı. tabınlı. tapınar.** boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar. qulaqverən. qulaqverər. söz dinlər. müti'. itaətli.
1. **bağlanan. andlanan. beyə't edən. 1. bağlanan.** beyə'tli. 1. **oxşayan. tutan.** - özüvə **tutanın** tapıb, sözüne **uyanın** yapıb. 1. **tölək. dölək. yumşaq başlı. sözə baxım. başəğər. enik. yenik. müti'.** 1. **uslu. uysal. ussul. tölək. dölək. ədəbli. müəddəb.**
- **alışma, görənəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış**

tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimsə:

qalıtçı. rəsm, risumçu.

- dinin götün gödəyən, gözün çıxaran uyan, dinçi: aşırı

dinçi. qaba dinçi. qaba sofu. şex.

uyan

üyen. oyan. 1. diqqət. etina. diqqətlik. tədbir. **1.** iman.

inanc. **1.** yatan. yaxcı uyur. **1.** gəm. dizgin. yular. öyen.

ovsar. **- uyan damağı** gəmin ağza giren yeri. **1.** uyat. ısıq.

isik. həyalı. **1.** uyqa. peyrov. müqəllid. **1.** **- uyan !:** uylan.

tabe' ol.

uyanc

- uyanc, utanc damarı çatlamaq: üz suyu tökülmmək.

uyanc

utanc. zəhləgedən. darıxdıran.

uyancaq

utancaq. sıxılqan. məhcup.

uyanclı

utanclı. usanclı. qapaqlı. qapaqlıq. qabaqlıq. üzlü. abırlı.

məhcup. xəcalətli.

uyancsız

utancsız. usancsız. qabaqsız. qapaqsız. üzlü. açıq.

məhcup, xəcil olmayan. uysuz. utsuz. arsız **- dayaq**

uyancsız, utancsız: dayaq arsız. dayaq yeməkdən utancın,

uyatın itirən. dayaq düşgünü. kötəyə alışıb aldırmayan.

uyanıq

1. oyqaq. uzuq. diqqətli. tədbirli. **1.** uduq. saqman.

sağlam. sağlıqlı. güclü. diri. sağıq. sağ. **1.** uyav.

	başarıqlı. fərasatlı. 1. sivrik. qadura.tetik. quşqulu. sasqaq. uyav. diqqətli.
uyanıq	oyanıq. 1.oyanıq. açıqgöz. bəcərikli. başarıqlı. duyuyq. huşyar. huşlu.ustal. sivr. zirək. zeyrək. ustal. 1.uyumayan. 1. oyunçu. qaqanalı. qaqanalı. qaqdırıq. iti. sivr. sever. zivik. sivr. zirək. zeyrək.
uyanıqlıq	oyanıqlıq. ölçülü görüş. bəsirət.
uyanıqlıq	sağlı.
uyanış	oyanış. diriliş. dirsəliş. canlanış.rəstaxiz.
uyanlamaq	heyvana uyan (yular) vurmaq.
uyanmaq	1.oyanmaq. oyanmaq. bilmək. xəbər olmaq. 1.dirənmək. tikizlənmək. diqqətlənmək. 1.utanmaq. qızarmaq.
uyanmaq	ayılmaq. oyanmaq. cayıqmaq. yayıqmaq. oyanmaq. uyandırılmaq. gözdərlimək. saqaymaq. oyanmaq.
uyandırılmaq	uyandırılmaq. oyanmaq. uyanmaq. gözdərlimək.
uyandırma	uyandırma. uyarma. uyarış. oyarış. oyarma. oyandırma. diqqətini çəkmə.
uyandırmaq	uyandırmaq. oyandırmaq. 1. oyuqlamaq. oyumaq. oymaq. yol açmaq. - istək oyuqlamaq: istək oyumaq: istək oymaq: istək uyandırmaq: istək oyandırmaq: istəyinə,

istəməsinə **yol açmaq**. **1.** çimdikləmək. çimdik atmaq. **1.** uyarmaq. oyarmaq. oyandırmaq. dirətmək. duyurtmaq. tikizləmək. diqqətini çəkmək.

uyantırmaq **uyandırmaq**. saqaytmaq. diqqətini çəkmək.

uyar **1.** sən'ət. **1.** uyu. uyaş. qərar. - bir **uyarı** uyarılmaq: bir qərar çıxartmaq. **1.** bənzər. oğşar. **1.** oqat. onqat. iyi. münasib. **1.** yaqışır. yarar. yaraşır. yaxışır. **1.** tolayı. dolayı. münasibət. - **dolasilə**: yeri gəlmişkən. bu münasibətlə. **1.** uyumlu. uyqun. **1.** aqah.

uyar **1.**münasib. müşabeh. **1.**uyqun. yaxışır. yaraşır. munasib. mutabiq, müntəbəq. muvafiq. **1.**layiq. dəğər. müstəhəq. - **görməyə layiq**: görməyə dəğərli. **1.**gücür. qocur. xərc. - bu - iş mənim **gücüm** dəğil. - **uyarna** işləmə. **1.**ası. olca. fayda. - **ası, uyar, fayda güdülən nərsədən, istədiyın alamamaq**: güvəndiyi dağlara qar yağmaq. - **elə uyar, yarar kimse**: elcə. el kişisi. eldən sevilən kimse. **1.** oyar. işarə. əlamət. **1.** uyan. uyucu. qulluqçu. tapınlı. tabınlı. tapınar. boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən. boynəğər. başəğən. başəğər.

qulaqalan. qulaqalar. qulaqverən. qulaqverər. söz dinlər.
müti'. itaətli.

uyaraq

1. qaraşaraq. baxaraq. baxınaraq. bağanaraq.
tapınaraq. izləyərək. izənərək. yollanaraq. yolundan,
izindən gedərək. tabe' olaraq. ittibaən. 1. örnək olaraq.
müti' olaraq. iqtidaən.

uyaramaq

yaxdırmaq. yaxlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq.
tutuşdurmaq. yapışdırmaq.

uyaran

1. baxıcı. tatu. eğitən. əriyən. yoran. açıqlayan. 1.
oyarıcı. qılavız. düzəldən. düzənci. dozğuran. mühərrik.

uyaranlar

oyandıranlar. düşündürənlər. - **kişinin bəlli bir nədən
olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dıřardan gələn
uyaranlara qapılması, güclü suç duyquları içinə düşmüş
durum:** qara sevda. qara sevgi. qara qapna. qara qapan. qara
çapna. qara çapan. malixulya. melankolik.

uyarcı

uyarıcı. oyarıcı. oyarıcı. tənbihləyən.

uyarı

1. **uyarı**. ixtar. bildi. aqahi. 1. sən'əti.

uyarı

1. **uyarı**. tənbih. ixtar. 1. uyar. uyarma. oyarma. oyarı.
oyar. ixtar. - on **oyara** bir qarşıit almadı belə. 1. **uyarma**.
uyarış. oyarma. oyarış. oyarı. doğrut. irşad.

- uyarıcı** **uyarcı.** uyarıcı. oyarıcı. tənbihləyən.
- uyarılan** islahpəzir.
- uyarılanmaq** qozqalmaq. həyəcanlanmaq. qarışmaq.
- uyarılanmaq** mutabiq olunmaq.
- uyariş** **uyarma.** 1. **uyandırma.** **oyariş.** **oyarma.** **oyandırma.**
 diqqətini çəkmə. 1. **uyarma.** **uyarı.** oyarma. oyarış. oyarı.
 doğrut. irşad.
- uyarlama** 1. **uylayış.** **uysayış.** manor. bir amac yolunda, alışmaq,
 qızışmaq, ögrəşmək üçün öncədən yapılan ilərik,
 göstərişli (zahiri) iş. 1. kökləmə. - **telli çalqıların tellərin**
uyarlama, kökləmə üçün qoyulan aşıq, düğmə: burqu.
- uyarlamaçı** tətbiqçi.
- uyarlamaçılıq** tətbiqçilik.
- uyarlamaq** 1. qərar vermək. tutuşmaq. - bazarlığımız **uyarlamadı.** - bir
 uyarı **uyarlamaq:** bir qərar çıxartmaq. 1. uyaramaq.
 yaxdırmaq. yaxlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq.
 tutuşdurmaq. yapışdırmaq. uyaramaq.
- uyarlamaq** 1. tətbiq etmək. mutabiq etmək. 1. **uyarmaq.**
 tənbihləmək. topuqlamaq. təpikləmək. tobixləmək.

uyarlanmaz olan	tabiyyətsiz. tapıyyətsiz. əlverməz. işlək olmayan. pıratıq olmayan.
uyarlatmaq	uyumlatmaq. 1.ısıtmaq. alışdırmaq. yaxlaşdırmaq. yoxlaşdırmaq. öğrəşdirmək. çəkici, olumlu, qolay bir duruma gətirtmək. 1.yollaşdırmaq. alışdırmaq. adət vermək. öğrətmək. mənimsətmək.
uyarlı	uyqar. uyqur. çağdaş. uyumlu. uyqun. mədəni.
uyarma	oyarma. 1. uyarı. oyarı. göstüri. göstəri. görünü. görgüt. ixtar. 1. yanıtma. anıtma. anma. xatırlama. 1. uyandırma. uyarış. oyarış. oyarma. oyandırma. diqqətini çəkmə. 1. uyarı. uyarış. oyarma. oyarış. oyarı. doğrut. irşad.
uyarmaq	1.oyatmaq. gözlərini açmaq. diqqətin çəkmək. 1. uyarlamaq. oyatmaq. açmaq. tənbiş edmək. tənbişləmək. topuqlamaq. təpikləmək. tobixləmək. 1. oyarmaq. bildirmək. xəbər vermək. 1. uyartmaq. oyarmaq. oyarmaq. doğrutmaq. irşad edmək. 1. uyandırmaq. oyarmaq. oyandırmaq. dirətmək. duyurtmaq. tikizləmək. diqqətini çəkmək.

- uyarsız** 1. oransız. çəksiz. yaxışıqsız. biçimsiz. tanasübsüz. 1. bənzərsiz. oğşarsız.
- **uyarsız nərsə**: kündələnq. imalə. mania.
- uyarsız** 1.boş. gərəksiz. saçma. əbəs. 1.çiğ. yaramaz.
uyuşmayan. münasib olmayan. yersiz. 1. əlverişsiz.
yətərsiz. yarayıqsız.
- uyarsızlıq** oransızlıq. çəksizlik. yaxışıqsızlıq. yarmaşsızlıq.
biçimsizlik. tanasübsüzlük.
- uyarsızlıq** uymazlıq. uyqunsuzluq. yaxşıqsızlıq. yaxışıqsızlıq.
biçəmsizlik. biçimsizlik.
- **uyarsızlıq etmək**: əlinin kuru.
- uyartma** **oyartma. ayartma.** azdarma. azdırma. saptırma. iğva.
- uyaslıq** uyatsılıq. uyatsqıl. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.
- uyasuq** usayuuq. uysal. qafil.
- uyaş** **uyaq. uyac. uyat. uyam.** təvafüq. muvafiqət.
- uyaş** uyu. uyar. 1. qərar. - bir **uyarı** uyarılmaq: bir qərar
çıxartmaq. 1. müqəllid. 1. qanaş. barış. umur. məsləhət.
- uyaşlıq** uyqunluq. təvafüq.
- uyaşlı** **uyaqılı. uyaclı. uyaşlı. uyatlı. uyamlı.** təvafüqlü. muvafiq.

- uyaşmazlıq** uyuşmazlıq. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik. yəknəsəqsizlik. sayaqsızlıq. təkizsizlik. düznəsizlik. düzəksizlik. düzənsizlik. düzcəsizlik. tutuşsızlıq. tutaşsızlıq.
- uyat** 1. ayıb. utanç. utanc. utanma. şərm. həya. 1. uyav. azar. ayıb. həya. 1. oyat. uydan. onur. heysiyyət. 1. uyan. ısıq. isik. həyalı.
- **uyatı bolmaq**: utanma duyqusu olma.
 - **uyatqa түşmək**: utanç verici duruma düşmək.
 - **uyat edmək**: utanmaq. sıxılmaq. utanç duymaq.
- uyat** 1.utanc. əsirgəlik. rəhimlik. yumuşaqlıq. islaqlıq. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. mulayimət. həya. şərm. 1.utanc. həya. alın damarı. - **uyatın, utancın, utanmasın itirmək**: ar damarı çatlamaq. alın damarı çatlamaq. 1. **uyaq. uyaş. uyac. uyam.** təvafüq. müvafiqət.
- uyatanmaq** uysalmaq. uysanmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq. həlimləşmək. islanmaq. islanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsemək. rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq. mülayimləşmək. lətiflənmək.

- uyatcaq** singin. utancaq. çəkingən. məhcub.
- uyatçı** **uyatıcı.** uyarlamaçı. tətbiqçi.
- uyatım** təhrik. təhərrük. **uyaran:** mühərrik. oyarıcı. qılavız.
düzəldən. düzənci. **uyarma:** ixtar. **uyatı:** təhrik.
canlaşdırma.
- uyatlı** utancıq. uyatlıq. şərmsar. utanlı. şərməndə. - **uyatlıq**
mən **uyatlıq:** şərmsarəm şərmsar.
- uyatlı** **uyaqlı. uyaşlı. uyaclı. uyaşlı. uyamli.** təvafüqlü. muvafiq.
- uyatlıq** 1. məhrəm yer. şərmqah. 1. utanışlıq. utancaq. şərmgin.
1. uyatlı. utanlı. utancıq. şərmsar. şərməndə. - **uyatlıq**
mən **uyatlıq:** şərmsarəm şərmsar.
- uyatlıq** uysallıq. islaqlıq. yumşalıq. yumuşaqlıq. ılımanlıq.
yılımanlıq. ılışımliq. yılışımliq. ılınliq. yılınliq. ılımlıq.
yılımlıq. həlimlik. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik.
mulatifət. mulayimət.
- uyatmaq** 1. utanmaq. uyalmaq. uyadmaq. - o məndən **uyatti.** 1.
uyandırmaq.
- uyatmaz** utanmaz. yırtlaz. qorxmaz. güstax. arsız.
- uyatnı** utanqaç. məhcub. sıxılqan.
- uyatsılıq** **uyatsqıl.** uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.

uyatsız	utancsız. utanmaz. üzdel. sıxılmaz. yüzsz.
uyatsızlıq	utancsızlıq. güstaxlıq. üz. cürət. - bu qoduğda nə üz vardır.
uyatsql	uyatsılıq. uyaslıq. uysal. utanan. utanqaç. həyalı.
uyav	1. diqqətli. uyanıq. 1. uyanıq. başariqlı. fərasatlı.
uyaz	1. utananan. həyalı. 1. üz. tərəf. - onun uzayına keçdi.
uyazımaq	utanmaq. xəcalət çəkmək. - ağız yeyir, göz uyazır .
uyazmaq	oyazmaq . utanmaq. - ağız yeyir, göz uyazır: utanır.
uydurmaq	uydurmaq . 1. tasarlamaq. pılan cızmaq. bərnəmə tökmək. 1. düzədilmək. - evi yapıb, sonra uydurub qoşuları düzərlər. - bağı uydurub , sonra dikilməliyə tikilir. 1. biçiminə gətirmək. qalibinə qoymaq. yaraşdırmaq. yaxışdırmaq. tətbiq etmək. tofiq etmək. təqlid etdirmək. yuxlatmaq. 1. düzümək. - çalqı araclarının tellərin birinə uydurmaq : kökləmək. yaxşatmaq. düzümək. 1. gətirmək. tətbiq etmək. barışdırmaq. cürləmək. cütləmək. - dərzi köynəyin yaxasın iyi gətirməmiş . - ipləri baş başa gətir . - onu bir uca gətirdi . - astar üzün dalına gətirilməlidir . 1. utlatmaq. udlatmaq. arxasına düşürmək.
uydurucu	uydurucu . yapıyan. yatıran. xaşxaş. əfyon.

uyğun	uyğun. < > uyqun. doğru. saib.
uyıq ər	yuxlayan kişi-i.
uyıqlamaq	uyuqlamaq.
uyım	utım. udım. arxa sıra. ard. arxa. mütəaqib.
uyınmaq	sönmək. (# odunmaq: odlanmaq). - uyunub odlanmaq: sönüb yanmaq.
uyınsaq	yaramaz.
uyıtqan	çox yatan, uyan. həp uyan. uya yazan.
uyıtma	pənilir.
uyqa	uyğa. uyğu. 1. uya. uyaq. həya. şərm. 1. uyan. peyrov. müqəllid. 1. uyqar. işləm. yapma. qılıqı. yetiri. yeridi. ifa. icra. - bir mahnı uyqadan uyquya dəğişir. - kimin uyqasındadi. - mahnı gözəldi. qalıb uyqasına.
uyqaç	uyqaş. uyuq. dalıq. anmaz. aymaz. aymazaq. ummaz. bilsiz. toy. gözü bağlı. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil.
uyqaq	uyraq. ərciq. ərşiq. yaxıraq. yaxşıraq. yaxcıraq.
uyqan	> uyqar.

- uyqanıqmaq** **uyqaşıqmaq. uyquçuqmaq.** anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq: ummazınmaq. dalqınıqmaq. toylanmaq. qəflətə düşmək, basınmaq. qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmaq. qəflət etmək.
- uyqar** **uyğar.** 1. mədəni. soysal. 1. uyğur. uğur. yetim. gəlişmiş. ilərləmiş. ədəbli. kültürlü. incə. görgülü. sosial. mədəni. 1. **uyqa.** işləm. yapma. qılıqı. yetiri. yeridi. ifa. icra. 1. tayıq. güstax. incə gənc. 1. uyqut. uyumlu. ahəngli. 1. uyqur. çağdaş. uyumlu. uyqun. uyarlı. mədəni. 1. uyumlu. keçimli. uysal. uyğun. mütərəqqi. uyğarlıq: mədəniyyət. - **uyqanbək.** 1. bağlı. tabe'. müti.
- uyqarış** **uyğarış.** oyanış. ronesans.
- uyqarlıq** təməddün. mədəniyyət.
- uyqarlıq** **uyqaşırılıq.** yerləşiklik. mədəniyyət.
- uyqarlıq** **uyğarlıq.** uyğurluq. uğurluq. mədəniyyət.
- uyqarmaq** **uyğarmaq. oyğarmaq (y < > z) ozqarmaq. uzqarmaq. 1.** düşünmək. anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. - işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. 1. **uyqurmaq.** oyardırmaq. - gün çıxana **uqurməni:** oyat məni.
- uyqarsız** **uyqaşsız.** düzənsiz. dizənsiz. harmonisiz. ahəngsiz.

- uyqaş** 1. **uyqaç. uyuq. uğraş.** dalıq. anmaz. aymaz. ummaz. aymazaq. bilsiz. toy. gözü bağlı. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil. 1. həmahəng. harmonik.
- uyqaş** **uyğaş.** 1. toxdaş anlaşıma. düzəliş. barış. uzlaş. yarış. saziş. 1. qafiyə.
- uyqaşacaq** **uyquşacaq. uyuşacaq.** düşəcək. tutacaq. yarşacaq. yaraşacaq. yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq.
- uyqaşamaq** **uyqaşlamaq.** həmahəng, harmonikləşmək.
- uyqaşanmaq** **uyqaşlanmaq.** həmahəng, harmoniklənmək.
- uyqaşıqmaq** **uyqucuqmaq. uyqanıqmaq.** anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq: ummazınmaq. dalqınıqmaq. toylanmaq. qəflətə düşmək, basınmaq. qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmaq. qəflət edmək.
- uyqaşırılıq** **uyqarlıq.** yerləşiklik. mədəniyyət.
- uyqaşlamaq** **uyqaşamaq.** həmahəng, harmonikləşmək.
- uyqaşlanmaq** **uyqaşanmaq.** həmahəng, harmoniklənmək.
- uyqaşmaq** uyqun duruma gəlmək. tablaşmaq. rahatlaşmaq.

uyqaşmaz	çəlişikli. çəlişgin. çalışıqlı. çalışqın. çatışıq. çatışqın. mütənaqiz.
uyqaşsız	uyqarsız. düzənsiz. dizənsiz. harmonisiz. ahəngsiz.
uyqay	uğur. xeyir.
uyqaysız	uyğaysız. uyqarsız. uğursuz. mədəniyyətsiz. kötü. gödək. bayağı. köpəl. kopəl. tübəq.
uyqın	uynıq. yuxulu. keh.
uyqu	1. ahəng. 1. yuxu. düş. 1. uyku (< uy < metatez > yu) - yuxusun almaq: az yatmışda, dərin yatmış. - daluyku: dərin yuxu. - bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda, ovhalarmda, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək: oysalanmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. sanmaq. sanğamaq. singmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq. tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. xiyallanmaq. zənn etmək.
uyqu	uyğu. 1. duyğu. şübhə. fikir. 1. ud. uduq. uyuq. yuxu. 1. ahənq. uyum.
uyqu	uyku. 1. qəflət. təbəllik. 1. uyku. yuxu. sanam. sənəm. röya.
uyqu	uyku. - yuxu davası: uyuq ot.
uyqucu	uykucu. tınçay. təbəəl.

- uyquç** **uyquş. uyquq.** dalqı. anmazıq. aymazıq. ummazın. aymazlıq. toyluq. bilsizlik. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. - **uyquç yuxusu:** qəflət yuxusu.
- uyquçuqmaq** **uyqaşıqmaq. uyqanıqmaq.** anmazıqmaq. aymazıqmaq. aymazlanmaq: ummazınmaq. dalqınıqmaq. toylanmaq. qəflətə düşmək, basınmaq. qəflət yuxusuna dalınmaq, batmaq. koralmaq. qəflət edmək.
- uyquq** **uyquluq.** icrayı.
- uyqul** uyumlu.
- uyqulama** 1. doğutma. doğrutma. axıtma. icra. edim. əməl. əməliyyat. - **uyqulama masasına yatırmaq:** bütün yönləri, dərinliyi ilə incələmək. 1. işlətmə. - **uyqulama alanı:** işlətmə meydanı.
- **dəğişik uyqulamalara, işlətmələ, yönətlərə yol açan bağlantı:** qardan. qayırdan. qayıran.
- **qılım, davranım sərbəsliyi sağlayan durum, uyqulama:** açıq qapı.
- uyqulama** piratik. əməlləşmə.
- uyqulamaq** 1. muraat edmək. 1. onatmaq. onamaq. onaylamaq. qollamaq. dabanlamaq. imzalamaq. təsdiqləmək. qəbul

edmək. **1. uyqulatmaq.** yapmaq. yeritmək. icra etmək.

- **əğib (əyib), büküb, oğub, yonub, aşındırıb, biçib**

öğrətmək, yetişirmək, gəliştirmək, uyqulamaq.

törpüləmək: əğələmək <> əkələmək.

uyqulamaq

uyğulamaq. 1. hazırlamaq. çalışmaq. yeritmək.

çırmalamaq. cumalamaq. tutmaq. **1. işə bağlamaq.**

həyata keçirmək. etkiləmək. işə qoymaq. işə aşırmaq.

gerçəkləmək.

uyqulanmaq

uykulanmaq. yuxlanmaq. ımızqanmaq. yumızqanmaq.

mürgülənmək. düşlənmək. düşdənmək. huşlanmaq.

uyqulanmayan

- **uyqulanmayan, işlətilməyən, işə, fəaliyyətə tökülməyən,**

sözdə qalan danışıq: gəpil. gəpəl. qovl.

uyqulatmaq

uyqulamaq. yapmaq. yeritmək. icra etmək.

uyqulayan

yapay. yapan. yasan. aparən. işləyən. bəllətən. bələtən.

yeritən. yeridən. yürütən. ifa', icra edən. mücri.

uyqulu

1.ahəngli. 1.uykulu. uyuşuq. yuxulu.

uyqulu

uyğulu. uyğun. piratikə uyar. əməlli.

uyquluq

uyquq. icrayi.

uyqun

uyğun. 1. görə. - çıxarına uyqun, görə işinə görə. 1. iyi.

eyi. bəğənİLƏN. - sizə **iyi** deyir: bəğənilməz. mandır.bəiddi.

ayıbdır. 1. iyi. yetərli. yerində. 1. tədirginsiz, üzüntüsüz, üzünsüz, sıxıntısız durum. sakin. diş < dinc. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik. dinlik. tınlıq. tınğlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. arsat. 1.əlvərişli. yaraşır. yarayışlı. yerində. şəkilli. biçimli. sanalı. sayalı. hesablı. müsaid. münasib. müvafiq. mutabiq. 1.ölçük. münasib. 1.olumlu. yapıcı. yapılı. tölək. dölək. əlvərişli. yarayışlı. musaid. faydalı. müsbət. pozitif. 1.uyul. layiq. həq. müstəhəq. səzavar. 1.yavaş. yoğla. asda. dinc. arsat. aram. ərinc. rahat. 1. uyuşlu. uyşuqlu. yerində. tutarlı. munasib. 1.layiq. 1.məqbul. 1.ölçülü. mütənasib. 1.uz. munasib. doğrul. 1.gəlşikli yağşılı. görməgəy. görməli. yaxımlı. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. avadan. ovlayan. çəkişli. şəkilli. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. iyi. aldağan. qandırğan. 1.birəbir. tam. münasib. 1.dəng. 1. nisbətli. oranlı. 1. əş. bənzər. 1. uyar. yaxışır. yaraşır. munasib. mutabiq, müntəbəq. muvafiq. 1. əlvərişli. 1. **uyqunuq**. uyuşuq. uyuşul. e'tidallı. mö'tədil. 1. uyuşlu. uyşuqlu. oxuşlu. oxşaylı. oxşayışlı. yerli çağlı. yerində. tutarlı. munasib.- işə uyqun.

- **durumuna uyğun düşməyən bir nəyə ürək vermək**: könül endirmək. keçinmək.
- **uyğun gəlmək**: uymaq. əlvermək. münasib olmaq.
- **ən uyğun**: ən ölçülü. ən əlverişli. biçilmiş kaftan (< **qaptan**: don).
- **uyğun düşmək**: qərəkmək.
- **uyğun gəlmək**: uymaq. tətəbüq etmək.
- **uyğun, munasib görmə, bulma**: uyumsanma. dənğsəmə. dənsəmə. bəğənmə.
- **ən uyğun, əlverişli**: biçilmiş.
- **çox uyğun düşmə**: ras gəlmə. cuk oturma.
- **uyğun düşmək, gəlmək**: dənğ düşmək, gəlmək: yaxışmaq. yaraşmaq.
- **uyğun düşmək, gəlmək**: yaxışmaq. yaraşmaq. **1.** yetmək.
- **uyğun düşmək**: dənğışmək. uymaq.
- **dənğ düşmək**.
- **uyğun, içdən, səmimi olmaq**: altalta üstüsdə, iç içək olmaq.
- **uyğunluq göstərmək**: bənzəmək.
- **layiq, həq, müstəhəq, şayistə, səzavar görünmək**: uyqunmaq. uyulmaq.

- **uyqun qoşunda, şərayitində**: verimli, əlverişli çağında: günündə.
- **ev yapmağa uyğun, ölçük, münasib**: evlik.
- **daha uyqun**: daha iyi, gözəl, yaraşlı, yarayışlı, yerli, şəkilli, biçimli, sanalı, sayalı, münasib: iyirəq.
- **bənzər, uyqun ikişəri bir araya gətirmək**: daşlatmaq. əşlətmək. əşləmək.
- **istandarda uyqun olmayan ürün, üretim**: yarıtıq. qırırıq.
- **işləri uyqun uğurda, yolunda gedən kimsə**: işi təkərində. işi tıqırında. işi qəltəyində.
- **uyqun düşməyən**: qaldıramayan. yaxışamayan. oxşayamayan. düşməyən. gələmiyən. - **qaldıramayan** tikələrdən yapılmış paltar.

uyqun

uyğun. 1. ərkün. yarkün. münasib. 1. oyqun. imkan. firsət. uğur. 1. iyi. yola. tüzük. düzük. düzgün. düz. doğur. gözəl. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli. nəzmlı. dərik. dərikli. tətibli. 1. qədər. əndazə. 1. çağlın. çıxarlı. yaraşmış. münasib. zibəndə. şayan. layıq. şayistə. 1. yaraq. asıq. faydalı. müfid. münasib. 1. gəlişli. münasib. gəlişivli. münasib. əlverişli. maqbul. qolaylı. müsait. dincək. bolluq. asıvlı. əlverişli. iyi. gözəl. orunlu.

yerində. tab. iyi. yaxıcı. əlverişli. tıyınşlı. yaxışır. tiyişli.
 müsait. uşaqılı. uyşaq. yaraşqan. yaxaşqan. yönü bardı.
 yeri var. - **uyqun duruma gəlmək**: uyqaşmaq. tablaşmaq.
 rahatlaşmaq. - **uyqun görmək**: tabsınmaq. razılaşmaq. -
uyqun düşmək: gəlişmək. yaxışmaq. uymaq. anlaşmaq. -
uyqun görmək: tınçsınmaq. qolayına gəlmək. - **uyqun**
hərəkət edmək: oylaşmaq. düşünmək. **1.** onat. onay.
 sağlam. dayanıqlı. yaxışıqlı. uyumlu. uysal. yönət.
 keçimli. keçərli. əlverişli. ödgür. doğru. yerində. olqun.
 yetərli. yerində. vaxtında. münasib. ötümlü. yaşam
 adamı. ağaya. mə'qul. adan. ləyaqət. uyar. uyumlu.
 amatlı. yaraqlı. qapın. düzənli. iyi. yaxcı. quti. qutu. qutlu.
 xudi. qutlu. yaxışıqlı. gözəl. uyqar. uyqur. çağdaş.
 uyumlu. uyarlı. mədəni. yaraşiq. süs. gözəllik. bəzək.
 çəm. batqın. batnıq. sevimli. simpatik. ruhlu. yaxımlı.
 gözəl. biçə. oxşaş. tənqiş. təngəş. mutabiq. muvafiq.
 eyni. bərabər. münasib. yerli. yerində. orunda. yaraşa.
 layiq. uyqulu. piratikə uyar. əməlli.- **uyqun gəlmək**:
 tosuqmaq. düzükmək. düşmək. yaramaq. fayda vermək. - bu
 ot nəyə **uyqundur**: bu dərman nəyə faydadır. **tısınmaq**.

ələmət. işarət. - **uyqun olmayan**: çəməsiz. bəcəriksiz. **1.**
gözəllik. simpatik. batqın. batnıq. sevimlik. ruhlu.
yaxımlıq. görk. yaxışıqlıq.- **uyqun biçimdə**: yönçə.-
uyqunsuz: yönsüz. **1.** uyuq. uz. barışıq. tutar. ağız ağıza.
əlveriş. münasib. alıq. yalıq. layıq. üstün. biçim. oran.
əndam. yaxşıq. tənəsüb. müvafiq. yaqış. yakış. tutaş.
müvafiq. uyuq. uğur. sıra. yerli. yollu. uyquş. onğuş.
unğuş. axınc. axış. axınş. süzüş. düzüş. tənqiş. təngeş.
mutabiq. müvafiq. münasibət. - sırasız söz söyləməkdənsə,
sırasın gözləmək yeğdir.
- **müvafiq, uyğun olmaq**: yaqışmaq. yakışmaq. yaraşmaq.
tutaşmaq. uymaq.
- **tavşan uykusi**: təbbəllik. təmbəllik. sustluq.
- **uyğun düşmür**: uymur. yaxışıq almır.
- **uyğun gəlmək**: sarmaq. yaxışmaq. yaraşmaq. uyuşmaq.
yapışmaq. münasib gəlmək. yaraşmaq. münasib gəlmək.
müvafiq gəlmək. yaxışmaq. uymaq. iyi gəlmək. - bu süs sizə
sarmır.
- **müvafiq, uyğun duruma qomaq**: yaqışdırmaq.
yakışdırmaq. tutaşdırmaq. - o bu işə **alıqdi.**

- uyqunc** **uyumlu. uyuşlu.** tutumlu. tutuşlu. tutarlı. tutaşlı. bağdaşlı. düzgün. düzşük. münsecəm. insicamlı.
- uyqunca** gözəlliklə. oxşarıca. oxşaylıca. yaxşıcana. yaraşırca. yarpaşlıca. iyiliklə. iydəliklə. - işlər **gözəlliklə** yolun tapacaq.
- uyqunlaşmaq** uyquşmaq. çaqışmaq. dərişmək. toplaşmaq. çatışmaq.
- uyqunluq** **uyğunluq.** 1. istifadə. istifadəlik. qolaylıq. rahatlıq. axış. yaqış. yaxış. iyi gediş. - bu işin ön görüşü gözəlisədə **kullanışı** iyi degil. 1. çara. çözüm. imkan. oruq. 1. uyum. denglik. ahəng. harmoni. 1. tablıq. rahatlıq. konfor.
- uyqunluq** **uyumluq. uyquşluq. uyuşluq.** 1. bağdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münsecəmlilik. 1. axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislilik. insicam. münsecəmlilik. 1. uyuşma. mö'tədillik. e'tidal. 1. uyum. düzən. harmonik. 1. bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. 1. bənzərlik. oxşarlıq. 1. çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. müvafiqət. 1. doğruluq. düzlük. dürüstlük. 1. uyaşlıq. təvafüq. 1. uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. 1. uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. müvafiqət. 1. dənqlik. dinqlik. dəngsərlik. dinsirlik (<

dəng). əşitlik. əşdəğərlik. 1.uyum. düzən. harmonik.

1.bənzəyiş. andırış. təmsil. analoği. 1. bənzərlik. oxşarlıq.

1.çəlişməzlik çalıışmazlıq. mütənasiblik. muvafiqət.

1.doğruluq. düzlük. dürüslük. 1.uyaşiq. təvafüq.

1.uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş.

mutabiqət. 1.uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. muvafiqət.

1.dənglik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< **dəng**). əşitlik.

əşdəğərlik.

uyqunmaq **uykunmaq**. 1. oxşatmaq. təqlid etmək. 1. öñqünmək.

onqunmaq. təqlid etmək.

uyqunmaq uyulmaq. layiq, həq, müstəhəq, şayistə, səzavar görünmək.

uyqunmaz uyuşmaz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.

uyqunmazlıq uyuşmazlıq. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.

uyqunsuz 1. uyumsuz. uyuşsuz. uyşumsuz. tutumsuz. tutuşsuz.

tutarsız. tutaşsız. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz.

münsəcəmsiz. insicamsız. 1. yaxşıqsız. çigrin > çirkin (<

çiğ: düğün).

- ayırdaraq, **uyqunsuz işlər yaptıрмаq**: yoldan çıxartmaq.

- uyqunsuz** əlverişsiz. tabsız. orunsuz. münasibətsiz. asılsız.
dəlilsiz. tiyersiz. yaxışıqsız. açıq saçıq. ağıza alınmaz.
yersiz. yolsuz. yaxışıqsız. qiyafətsiz. namətbu'. qılıqsız.
- uyqunsuzluq** 1. uymazlıq. uyarsızlıq. yaxışıqsızlıq. yaxışıqsızlıq.
biçəmsizlik. biçimsizlik. yolsuzluk. qaydasızlıq. qabalıq. 1.
uyumsuzluq. uyuşsuzluq. uyuşumsuzluq. tutumsuzluq.
tutuşsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq. bağdaşsızlıq.
düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münşəcəmsizlik:
insicamsızlıq. 1. düzənsizlik. harmonisizlik. ahəngsizlik.
- uyqunuq** 1. **uyqun.** uyuşuq. uyuşul. e'tidallı. mö'tədil. 1. **uyquşuq.**
uyuşuq. bənzər. oxşar. tutarıq.
- uyqunuşlu** uyumlu. uyuşumlu. uyuşumlu. tutarlı. dəngli. dəngəli. əşit.
muvazinəli. çəlişiksiz. çəlişiksiz. çəlişiksiz. çalışıqsız.
bütün. düzgün. münşəcim. ğeyri mütənaqiz.
- uyqur tati** türk gavırı. türklərlə yaşıyan fars.
- uyqur** **uyğur.** - **işi uyğur:** uğurlu işləyən.
- **uyqur xaqanlarına verilən ad:** idiqut.
- uyqur** **uyğur.** 1. uyqar. uğur. mədəni. 1. giray. şayistə.
müstəhəq. 1. uyqar. çağdaş. uyumlu. uyqun. uyarlı.

- mədəni. **1.** izci. mürid. izləyən. **1.** müttəfiq. **1.** uyur, uyar, uyğun nə.
- uyqurlamaq** uğurlamaq. başa çəkmək.
- uyqurlaşmaq** öncürdəşmək. alışmaq. yolqanmaq. ağıtarılmaq.
- uyqurluq** **uyğurluq.** uyqarlıq. uğurlıq. mədəniyyət.
- uyqurmaq** (**y < > z**) **uzqurmaq.** oyandırmaq. - məni **uzqur:** oyad.
- uyqursuz** **uyğursuz.** uyğaysız. uyqarsız. uğursuz. mədəniyyətsiz. kötü. gödək. bayağı. köpal. kopəl. tübəq. **1.** alqıvsız.
- uyqusuz** **uyğusuz.** biçimsiz. uymaz. uyuşsuz. yaxşıqsız. qeyri mütənasib.
- uyqusuz** **uykusuz.** usuz. yuxusuz. yuxlu.
- uyqusuzluq** **uykusuzluq.** yuxusuzluq. sirkək. silkək. sirkən. silkən.
- uyquş** onğuş. unğuş. süzüş. düzüş. axınc. axış. axınş. tənqiş. təngəş. uyqun. mutabiq. müvafiq.
- uyquş** **uyquç.** **uyuq.** dalqı. anmazıq. aymazıq. aymazlıq. ummazın. toyluq. bilsizlik. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. - **uyquş yuxusu:** qəflət yuxusu.
- uyquşacaq** **uyqaşacaq.** **uyuşacaq.** düşəcəq. tutacaq. yarşacaq. yaraşacaq. yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq.
- uyquşluq** **uyqunluq.** **uyuşluq.** bənzərlik. oxşarlıq.

uyquşluq

uyuşluq. uyqunluq. uyumluq. 1. bağıdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşəcəmlik. **1.** axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlik. **1.** uyuşma. mö'tədillik. e'tidal. **1.** uyum. düzən. harmonik. **1.** bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. **1.** bənzərlik. oxşarlıq. **1.** çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. müvafiqət. **1.** doğruluq. düzlük. dürüstlük. **1.** uyaşlıq. təvafüq. **1.** uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. **1.** uyuşma. uysallıq. islaqlıq. müvafiqət. **1.** dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< **dənğ**). əşitlik. əşdəğərlik. **1.** uyum. düzən. harmonik. **1.** bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. **1.** bənzərlik. oxşarlıq. **1.** çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. müvafiqət. **1.** doğruluq. düzlük. dürüstlük. **1.** uyaşlıq. təvafüq. **1.** uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. **1.** uyuşma. uysallıq. islaqlıq. müvafiqət. **1.** dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< **dənğ**). əşitlik. əşdəğərlik.

- uyquşmaq** **uyğuşmaq.** 1. yatmaq. təmbəllik edmək. 1.
uyqunlaşmaq. çaqışmaq. dərişmək. toplaşmaq.
çatışmaq.
- uyquşuq** **uyqunuq. uyuşuq.** bənzər. oxşar. tutarıq.
- uyqut** uyumlu. uyqar. ahəngli.
- uyqutmaq** **uyutmaq.** 1. tabe' qılmaq. 1. yapmaq. qulutmaq. qılmaq.
görmək. endirmək. yendirmək. yeritmək. doğurtmaq.
axıtmaq. icra edmək.
- uylac** virastar.
- uylaqış** uylanış. həmahəngi. harmonik. düzləyiş. tutarış.
dəngəyiş.
- uylama** gəngəş. konfrans. şura.
- uylamaq** 1. oylamaq. açmaq. fikirləşmək. düşünmək. danışmaq. 1.
kökləmək. sazlamaq. qurmaq. küyləmək. ayarlamaq.
qaydalamaq. harmonizə edmək.
- uylamaq** yoxlamaq. uyqunlatmaq. qonqurdatmaq. qoyqurdatmaq.
qoqurdatmaq. mutabiqət vermək.
- uylan** uyan. tabe' ol.
- uylanış** uylaqış. həmahəngi. harmonik. düzləyiş. tutarış.
dəngəyiş.

uylanmaq	dayanmaq. qatlanmaq. dözmək. düşünmək. dözünmək. təəmmül, səbr etmək.
uylaş	1. uyum. keçim. dirlik. düzən. 1. fikir. düşüncə. təfəkkür. 1. oylama. konfirans. 1. təqlid.
uylaşaraq	uzlaşaraq. sülhyana.
uylaşığı	uyum. keçim. barış.
uylaşım	uyuşma. anlaşma. e'tilaf.
uylaşma	uzlaşma. müsalihə. barış. müvafiqət. saziş. sülh.
uylaşmaq	1. uymaq. dalıcan düşmək. 1. birbiri ardınca yürümək. 1. uzlaşmaq. birbirinə uyuşmaq. ittifaq. 1. uzlaşmaq. yollaşmaq. quraşmaq. saziş etmək. qoz paylaşmaq. - savaşların buraxıb, qozların paylaşmaları.
uylaşmaq	uzlaşmaq. 1.uyuşmaq. uzuşmaq. anlaşmaq. 1.uzlaşmaq. ara bulmaq. barışdırmaq. sülh etmək.
uylaşmaz	uzlaşmaz. 1.barışsız. uyuşmaz. uzuşmaz. anlaşmaz. sazeş napəzir. 1.alışmaz. uymaz. baş əğməz. tutmaz. düşməz. yarıqmaz.
uylaşmazlıq	uzlaşmazlıq. barışsızlıq. uyuşmazlıq. uzuşmazlıq. anlaşmazlıq. sazeş napəziri.
uylaşdırmaq	uzlaşdırmaq. uz uza, us usa gətirtmək. barışdırmaq.

- uylatmaq** öyrətmək. göndərmək. tabe' edmək.
- uylav** uylama işi. virastarlıq.
- uylayış** **uyarlama. uysayış.** manor. bir amac yolunda, alışmaq, qızıışmaq, ögrəşmək üçün öncədən yapılan ilərik, göstərişli (zahiri) iş.
- uyləqə** **uyləğə.** ağlamaq.
- uylu** uslu. başı önündə. çəkik. çəkingən. tərbiyəli. müəddəb.
- uyluq** 1. bud. but. ran. - **budun (uyluq) yuvarlaq olan yuxarı bölümü. götün tayları:** almacıq. 1. udluq oyluq. bud. - **qarnın altı, uyluğun, budun üst bölümü:** qasıq.
- uyluq** 1. hünər. sənət. 1. təqlid olunan kimsə. 1. dayaq. hər nəyin dayanacaq yeri. 1. otluq. oyluq. qol qəmiğinin qalın yeri. 1. ayıb. 1. **oyluq.** dizdən götəcan. bacaq bölümü. bud. 1. **utluq.** sığır kimi heyvanların axırda yattığı yer.
- uyluqmaq** utanmaq.
- uyluqmuş** 1. sıxılqan. çəkingən. məhcub. utanqaç. 1. içini bəlli edməyən. içinə qapanıq.
- uyluqsunmaq** utanmaq. çəkinmək.
- uyluqturmaq** **uyluqdurmaq.** utandırmaq.
- uyluq** pul verərək qulu azadlamaq.

- uyuluşmaq** uyuşmaq. göz yummaq. təmbəllik etmək.
- uyma** 1. tapma. tapınma. izərləmə. izləmə. izrəmə. tabe' olma. ittiba'. 1.ettiba. 1. bağlanma. bağlanma. andlama. beyə't. beyə't. 1. imtisal. mumayil. 1. mutbiqət. 1. örnək olma. iqtida. enik. yenik. tabe'. 1. tətübüq. 1. uyum. intibaq. tətbiq. 1. boyun əgmə. diz çökmə. olcamışı. sınıım. düşmə. təslim. yeniliş. müti', təslim olma. bırxma. qaptırı. inqiyad. 1. çağrışa, çağrıya, də'vətə hən demə, gedmə. qəbul etmə. 1. qulluq. qulaqlanma. qulaqvermə. tapınlıq. tabınlıq. boyunlanma. boyunalma. boyunəğim. itaət.
- uyma** yaraşlıq. yaraşma. yaxışma. mütənasib. müvafiq.
- uymaq** 1.alışmaq. alı vermək. tutmaq. düşmək. yaraşmaq. - açar kilidə **alışdı**. - siz ikiz biririzə **alışırsız**. - bu paltar sənə **alışmır**. 1.bağlanmaq. andlanmaq. beyə't etmək. 1.itaət etmək. 1.tutuşmaq. mütəbəq olmaq. intibaq etmək. uyğun düşmək: dəngişmək. yaxışmaq. yaraşmaq. 1.yaxışmaq. uyuşmaq. yaraşmaq. keçinmək. 1.çəkmək. dartmaq. bənzəmək. oxşamaq. 1.uyğun gəlmək. tətübüq etmək. 1.tutmaq. alışmaq. alı

vermək. düşmək. yaraşmaq. - açar kilidə **düşür**. - siz ikiz
biririzə **düşürsüz**. - bu paltar sənə **düşür**. - **arac düşmək**:
vasitə olmaq. 1.yaraşmaq. yatınmaq. düşmək. - boyaları
birbirinə **düşür**. - buğ sənə **düşür**. 1.uyqun gəlmək.
əlvermək. münasib olmaq. 1. keçirinmək.

- **nərsiyə uymaq, bağlı olmaq**: izləmək. - modu **izləmək**.

- **ağızları uymaq**: söylədikləri birbirini tutmaq.

- atasına **çəkib**.

- **bu geyim sənə yaxşı uyur**: düşür. gəlir. intibaq edir.

- **kimsəyə uymamaq**: ayrılanmaq. təcrid, münfərid olmaq.

uymaq

uyulamaq. 1. bağdaşmaq. bağlaşlamaq. qatlamaq.

qətləmək. qalqıtmaq. artırmaq. şişirtmək (# **oymaq**:

boşaltmaq). yaraşmaq. uyğun gəlmək. münasib gəlmək.

müvafiq gəlmək. yaxışmaq. iyi gəlmək. yaqışmaq.

yakışmaq. yaraşmaq. tutaşmaq. müvafiq, uyğun olmaq.

müvafiq olmaq. yaxışıq almaq. mütabiq gəlmək. - çevrə

uymaq. mihitə **uymaq**: ağıllanmaq. 1. bənzəmək. uyuşmaq.

oxşamaq. qərarlaşmaq. 1. qablanmaq. qaplanmaq.

qapılmaq. razı olmaq. müvafiqət edmək. uyğun gəlmək.

tutmaq. müvafiq düşmək. mütənasib olmaq. - mənle

tutmaz. - bu ilə o **tutar.** - bu koşulları **qaplanırsınız?:** bu koşullara qapılırsınız: razırsınız. **1.** uyqun gəlmək. düşmək. yatmaq. yapışmaq. yaxışmaq. yaraşmaq. **1.** inanmaq. **1.** udumaq. udmaq. **1.** tabe' olmaq. yatmaq. oxşamaq. **1.** ad. iznək. tə'qib. **1.** boysunmaq. bağımlı olmaq. gəlişmək. yaxışmaq. uyqun düşmək. anlaşımaq. **1.** uxlamaq. yuxlamaq. xəbər ətərsiz olmaq. baymaq. bağmaq. bağlı olmaq. tabe' olmaq. müti olmaq. **1.** uylaşmaq. dalıcan düşmək. **1.** birinə bağlı olmaq. **1.** oymaq. üyə. üzv. mürid. **1.** umub dalıca düşmək. - mən sizi **uyuladım:** mən sizə uydum.

uymaqlanmaq **oymaqlanmaq:** üyələnmək. qollanmaq. gəlişib çoxalmaq.

uymamaq **1.** qart gəlmək. tutmamaq. - haçar **qart gəldi.** **1.**

yuxlamamaq. göz qırpmamaq.

- **ev hesabı, çarşıya uymamaq:** işlərin sanıldığından başqa bir durum almaq.

uymamaq uyuşmamaq. sırtmaq. gözə taxılmaq. gözə girmək. pis görünmək. - bu parçada ağınan qara **sırtır.**

uymancaq sıxılqan. çəkingən.

uymanmaq çəkinmək. sıxılmaq. yüzü tutmamaq.

- uymat** - **uymatın sıxmaq**: qorxutmaq. ürkütmək.
- uymayan** **uyumsuz**. intibaqsız.
- **sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan**: ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi sapı yox. birbirin tutmaz. tutarsız. yersiz. anlamsız.
- **sana başa uymayan, birbiriylə tutarsız olan**: birbirin tutmaz. ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi sapı yox. tutarsız. yersiz. anlamsız.
- uymayış** uyuşmama. ixtilaf.
- uymaz** 1. bəd əxlaq. pozucq. biçimsiz. uymaz. uyuşsuz. uykusuz. yaxşıqsız. qeyri mütənasib. uzaq. zidd. mübayin. yaqışıqsız. gəlməz. yaraşmaz. namünasib. - **yaxışıqsız** bir görüş: nəzər. - **uzaq** güclər. - **kimsəyə uymaz**: bədəxlaq. əkşi. əksi. inad. - çox **əkşi** kişidir. 1. tənsiz. tənqsiz. qarşı. zidd.
- uymaz** **utmaz**. 1. utanmaz. ırsız. hırsız. arsız. tərs. koryat. ədəbsiz. 1. uzlaşmaz. alışmaz. baş əğməz. tutmaz. düşməz. yarıqmaz. 1. zidd. qarşı. ayğırı.
- **günü gününə uymaz**: axarı yatağına, içi üzünə, üzü içinə durmaz: qərarsız. dəyişgən. qayğan. 1. ayğırıq. ayğırı.

başqaq. muğayir. 1. olmaz. - **quyuya su tökməklə, quyu dolmaz, içində olmazsa söz deməklə uymaz. 1.** tapınmaz. tabınmaz. boyunlanmaz. boynalmaz. boynəğməz. başəğməz. qulaqlanmaz. qulaqverməz. söz dinləməz. asav. itaətsiz. ğeyri müti'.

uymazışmaq

uymazlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.

uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. daşlaşmaq. daşnişmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirşəşmək. çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtişmaq. qarşıtinmaq. qılmazışmaq. xuyusuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.

üzləşmək. üzlenmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.

inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

uymazlaşmaq uymazışmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq. uğrsuzlaşmaq.

uğrsuzlaşmaq. tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək.

tərsinişmək. tərsişmək. daşlaşmaq. daşnışmaq. qızmaq.

qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. tutnuşmaq.

tutşunmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.

itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.

ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.

odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək.

dirnişmək. dirsəşmək. çıldırışmaq. siyimsişmək.

sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. könəzləşmək.

könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq. yamanlaşmaq.

pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq.

olmazışmaq. bəterləşmək. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq.

qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək.

sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzləşmək. üzlenmək.

ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.

ziddləşmək. muğayirləşmək.

uymazlıq	utmazlıq. 1. utanmazlıq. tərslik. kötüklük. gödüklük. qalınlıq. ədəbsizlik. 1. ləyaqətsizlik. 1. uyqunsuzluq. uyarsızlıq. yaxşıqsızlıq. yaxıqsızlıq. biçəmsizlik. biçimsizlik. 1. uyumsuzluq. örnəşsizlik. örnəşsizlik. dənşsizlik. dənşsizlik. taylaşızlıq. taylaşsızlıq. tayışsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.
uymazlıq	uzaqlıq. ziddiyyət. mübayinət.
uymur	uyğun düşmür. yaxışıq almır.
uymuşaq	xuylu. cada. yada. iyi. sevimli. uysal. iyi ürəkli. rəhimli.
uynaş	oynaş. mələkə.
uynaşlıq	uyumlu. örnəşli. örnəşik. dənqli. dənşşik. taylaş. tayşıq. taydaşıq. taylaşlıq. cürdəş. cürdəşik. cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.
uynaşsız	uyumsuz. uyumayan. örnəşiksiz. örnəşsiz. dənşsiz. dənşsiz. dənşsiz. taylaşsız. tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan.

- uynaşsızlıq** **uyumsuzluq. uymazlıq.** örnəşsizlik. örnəşsizlik.
dəngsizlik. dəngəsizlik. taylaşızlıq. taylaşsızlıq.
tayışsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq.
cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq.
müntəbəqsizlik.
- uynıq** **uyqın.** yuxulu. keh.
- uynuc** **uynuş.** tutnuş. tutnuc. yasayı (məsnovi) yuxu etgi altında
qalma. hipnoz.
- uynuş** **uynuc.** 1. arman. amal. 1. xiyal. 1. tutnuş. tutnuc. yasayı
(məsnovi) yuxu etgi altında qalma. hipnoz.
- uynutan** **uynutmac.** tutnutan. tutnutmac. etgi altında qoyan.
hipnotizçı. hipnotiz edən.
- uynutma** uynutuş. uynutum. tutnutma. tutnutuş. tutnutum.
hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.
- uynutmac** **uynutan.** tutnutan. tutnutmac. etgi altında qoyan.
hipnotizçı. hipnotiz edən.
- uynutmaq** tutnutmaq. etginətmək. etgi altında qoymaq. hipnotiz
edmək.
- uynutum** **uynutma. uynutuş.** tutnutma. tutnutuş. tutnutum.
hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.

uynutus	uynutma. uynutum. tutnutma. tutnutuş. tutnutum. hipnotiz. etginətmə. etgi altında qoyma.
uyraq	uyqaq. ərciq. ərşiq. yaxıraq. yaxşıraq. yaxcıraq.
uyrəq	uyrək. ördək.
uyricı	uyduran. yuxladan. - qatı, güclü uyricı, uyduran, yuxladan, muxəddirli olan: tonlu. donlu.
uyruq	1. təbəə. qovmiyyət. 1. el. xalq. təbəə.
uyruq	1. yurtdaş. vətəndaş. tapqaç. 1. tabiiyyət. tabe'. 1. uyruq muyruq. dalba dal. izbə iz.
uyruqluq	itaət.
uyrulmaq	dolanmaq. burulmaq.
uysaq	uysal. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavşaq. yavaşlıqlı. dinc. dincək. arsat. soğuşqan. orta gedışli. orta yağdaylı. salqın. salqınıq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.
uysal	1.minək. minilə bilən. minik verən. ram. 1.yumşaq. 1.müti'. qoybaş. 1.yumşaq. yumuşaq. ıslaq. asda. 1.əkli. əkdi. becəri. pərvəri. evcil. əhli. alışiq. 1.uyumşaq. yumuşaq. ıslaq. həlim. 1. kövüz. köküz. kəviz. kəviz. yumşaq başlı. yumşaq qıllı. 1. uslu. ussul. uyan. tölək. dölək. ədəbli. müəddəb. 1. uysaq. ılımlı.

yumşaq. yumuşaq. yavaş. yavşaq. yavaşlıqlı. dinc.
 dincək. arsat. soğuşqan. orta gedişli. orta yağdaylı.
 salqın. salqınıq. müləyim. e'tidallı. mö'tədil. **1. uysuq.**
 enişiq. enişik. yenişik. yenik. yeniş. eniş. iniş. engiz.
 yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş.
 əğikboyun. boynuəğik. başəğən. buyruqsın. izləyən.
 gəlici. tanıqsın. qoybaş. enik. yenik. müti'. tabe'. **1.**
 yavaş. izər.

uysal

usal. (vəhşilik. qudurqanlıqın qarşıtı). **1.** osal. mədəni.
 əslək. əsnək. barişçı. ılımlı. yumşaq. uyumlu. uyqan.
 uyqun. uyumlu. keçimli. yoldam. yola gələn. yolunda
 gedən. əfəndi. həlim. **1.** sözəbaxım. məzlum. əl ayağısız.
 kala keh. yavaşlıq. mütəvazi'. uğumça. qanıq. qanıqlı. **1.**
 inanan. xoşbavar. **1.** qafil. qəfil. iş bilməyən. **1.** uyaq. üzü
 yola. söz dinləyən. sözə baxan. yumşaq. **1.** mədəni.
 ədəbli. **1.** uyasuq. usayuq. qafil. **1.** utanqaç. uyatsızlıq.
 uyatsızlıq. uyaslıq. utanan. həyalı. **1.** uyuq. möhməl. kötü.
1. fəna. zayı'. **1.** yuvaş. sakin. ağırbaşlı. səssiz.
 qulaqlavçu. itaətkar. yapa gələn. munis. **1.** kəviz. kəngiz.
 kəviz. yumşaq. üzü yola.

- uysalca** qabagələn. ələgələn. yumşaqca.
- uysallaşmaq** uyumlanmaq. uysallaşmaq. qapsamaq.öğrənmək.
almaq. qavramaq. anlamaq. aydınlanmaq. evçiləşmək.
əhliləşmək. alışmaq. aşılmaq.
- uysallaştırmaq** **uysallaşdırmaq.uyumlandırmaq.** ögrətmək.
doğanlaşdırmaq. doğan edinmək. alışdırmaq.
aşılşdırmaq. əkitimləmək. egritimləmək. yetiştirmək.
görgütləmək. təbiyə edmək. tə'lim vermək.
- uysallıq** 1.uyuşma. uyqunluq. muvafiqət. 1.yavaşlıq. astalıq.
təənni. 1.yumuşaqlıq. ıslaqlıq. asdalıq. mülayimlik.
- uysallıq** ılımlılıq. yumşaqlıq. yumuşaqlıq. yavaşlılıq. yavaşlıqlıq.
soğuuqqanlıq. orta gedişlik. orta yağdaylıq. salqınlıq.
dinclik. mulayimlik. mö'tədillik. e'tidal.
- uysallıq** uyatlıq. yumşalıq. yumuşaqlıq. ılımanlıq. yılımanlıq.
ılışımılıq. yılışımılıq. ılınlıq. yılınlıq. ılımlıq. yılımlıq.
həlimlik. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik. mulatifət.
mulayimət.
- uysallıqla** şikayət etmədən. tıqsıvsız. səs çıxarmadan. itaat
edərək.

- uysalmaq** uyatanmaq. uysanmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq. yumuşaqmaq. uyumşamaq. həlimləşmək. islanmaq. islanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək. rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq. mülayimləşmək. lətiflənmək.
- uysalmaz** ılımsız. qızıqqanlı. iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı. salqınsız. çalız. çalaz. dincsiz. mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- uysalmazlıq** ılımsızlıq. qızıqqanlıq. iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişlik, yağdaylıq. salqınsızlıq. dincsizlik. mulayimətsizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- uysanmaq** uysalmaq. uyatanmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq. həlimləşmək. islanmaq. islanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək. rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq. mülayimləşmək. lətiflənmək.
- uysatmaq** ılışdırmaq. ılındırmaq. ılıqlatmaq. yumşatmaq. ortalatmaq. bərkliyi, itiliyin gidərmək. mulayimlətmək. mö'tədillətmək.

- uysatmaq** qalıbsatmaq. - əsgı fikirlərin çərçivəsin yenisinə
qalıbsatmaq istəyirdir.
- uysayış** **uyarlama. uylayış.** manor. bir amac yolunda, alışımaq,
qızıışmaq, öğrəşmək üçün öncədən yapılan ilərik,
göstərişli (zahiri) iş.
- uysuq** **uysal.** enişiq. enişik. yenişik. yenik. yeniş. eniş.
iniş. engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz.
ingiziş. əğikboyun. boynuağik. başəğən. buyruqsın.
tanıqsın. qoybaş. izləyən. gəlici. enik. yenik. müti'. tabe'.
- uysunmaq** ustunmaq. sıxılmaq. sıxıntıya düşmək. uysunmaq.
utanmaq. sıxılmaq. sıxıntıya düşmək. - **tişirunlarını**
ortasında yaş uysudu qadınlının ortasında dəliqanlı utandı.
1. qalıbsınmaq. bir duruma enilmək, tabe' olmaq. -
qalıbsınan birinə oxşamır.
- uysuz** **utsuz.** utancsız. uyancsız. arsız - **dayaq utsuzu, uysuzu:**
dayaq arsız: dayaq yeməkdən utancın, uyatın itirən. dayaq
düşgünü. kötəyə alışıb aldırmayan.
- uyşaq** uşaqılı. uyqun.
- uyşatmaq** uşatmaq. oxşatmaq. bənzətmək.
- uyşımaq** **üyşimək.** yığışmaq. yığılmaq.

- uyşirmək** < **av.** **avcumaq.** **avuclamaq.** yığmaq.
- uyşmamaq** **uyuşmamaq.** anlaşılmamaq. bir qazanda qaynamamaq.
- uyşmazlıq** 1. ayrılıq. ayrılıq. qarşıtlıq. mubayinət. 1. ixtilaf. fərqlik.
- uyşuq** qımbıl. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl.
- **birbirinə keçmiş, tam uyşuq biçimdə:** sıxışiq. qaşiq qalıbı.
- uyşuq** uyuşuq. təmbəl.
- uyşumlu** **uyumlu.** **uyuşumlu.** tutarlı. dəngli. dəngəli. əşit. muvazinəli. uyqunuşlu. çəlşiksiz. çəlişiksiz. çəlişksiz. çalşıqsız. bütün. düzgün. münşəcim. ğeyri mütənaqiz.
- uyşumsuz** **uyumsuz.** **uyuşsuz.** **uyqunsuz.** tutumsuz. tutuşsuz. tutarsız. tutaşsız. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz. münşəcəmsiz. insicamsız.
- uyşumsuzluq** **uyumsuzluq.** **uyuşsuzluq.** **uyqunsuzluq.** tutumsuzluq. tutuşsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq. bağdaşsızlıq. düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münşəcəmsizlik: insicamsızlıq.
- uyşuyuş** **uyuşuş.** oxşayış. bənzəyiş. andırış.

uytaçı	uydaçı. mürşid. yol göstərən. ögretmə. məəllim.
uytal	uyutal. ögretici. məəllim.
uytqətmək	özgələşmək. özgərmək.
uytu	uydu. 1. həvaxah. 1. tufeyli.
uytun	1. qutlu. mübarək. 1. turab. yardımçı. yarav (> yavər). mavin.
uyturan	uyduran. yuxladan. bayılıcı. bayıltan. bayıtqan. məxmur edən. - qatı, güclü uyrıcı, uyduran, yuxladan, muxəddirli olan: tonlu. donlu.
uyturçuluq	uydurçuluq. düzməçilik. düzənçilik. qalayçılıq. yalançılıq. dələdüzlük. qalpaçılıq. saxtakarlıq.
uyturi	uyduri. 1. təsni'. 1. ögreti. tə'lim. 1. təqlid.
uyturma	uydurma. uyduru. 1. düzmə. qondarma. məsnu'. 1. nağıl. nəğıl. - tam danışdığı uydurulardır. 1. uyutma. təlqin. 1. yansı. yanıs. yasni. ixtira'. olmamış nərsəni olmuş kimi göstərmə. 1. yedirmə. 1. yalan. ittiham. töhmət. 1. bənzəh. muşabəh. 1. düzmə. damqasız. qəlb. 1. uydurması. uyduruq. tədarük. qondarma. məsnoi. 1. yapay. yapma. qondarma. yapmacıq. qondarı. qondarma. ələki. saxda. cə'li. qullabi. taxma. düzmə.

yansıq. süni'. məsnoi'. **1.** düzməcə. düzmə. düzənəç.

yalançıq. dələdüzuk. qalpaç. - **düzməcə** kimsə. **1.** yalan.

uyturma **uydurma.** düzmə. nəzirə.

- **uydurma söz:** qıtır. yalan. - **qıtır atmaq.**

uyturmaq qoşamaq. qamından söyləmək.

- **işini uydurmaq:** açıq gözlüklə, zirəkliklə işini istəyi kimi yola qola qoymaq.

- **işini uydurmaq:** işini zirəkliklə çözmək.

- **qan uydurmaq:** qançillətmək. qan oturtmaq. - elə vurdu ki üzünə **qan uydurdu.**

uyturmaq **uydurmaq.** tədarük qılmaq. - **açar uydurmaq:** **1.** kilidi

başqa açarla açmaq. **1.** duzaq qurmaq. - **ayaq uydurmaq:** həmahəng olmaq. qafiyələtmək.

uyturmaq **uydurmaq. (uy: uk).** **1.** ukdurmaq: düşündürmək.

ukatmaq. aqahlandırmaq. uzlatmaq. uyutmaq.

həmahənglətmək. **1.** yığmaq. - topluma qırıxdan artıq **uyduramadı.**

uyturması **uydurması.** uydurma. uyduruq. uydurması. tədarük.

qondarma. məsnoi.

- uyturtmaq** **uydurtmaq.** 1. yaraştırmaq. yatırmaq. düşürmək. -
boyları birbirinə **düşürmək.** 1. uyuqlatmaq.
qonqurdatmaq. qoyqurdatmaq. qoqurdatmaq. mutabiqət
etdirmək.
- uyturu** **uyduru. uydurma.** 1. nağıl. nəğil. - tam danışdığı
uydurulardır. 1. yapay. yapma. qondarma. taxma.
düzmə. yansıq. süni'. məsnoi'.
- uyturucu** **uydurucu. (y <> ç) uçurducu. uçdurucu. muxəddirə. -**
uydurucu, uçurducu, uçdurucu, muxəddirə öğələr,
maddələr: neşə. uça < uçra. ötə.
- uyturucu** **uydurucu. dalmac. muxəddirə. neşə. dalqa. müxəddirə.**
əsrar.
- uyturuq** **uydururuq. uydurması. uydurma. tedarük. qondarma.**
məsnoi.
- uyturulmaq** **uydurulmaq. düzülmək. dizilmək. - yalanlar **düzülmədən.****
- uyturulmuş** **- şişirilmiş, uydurulmuş sav, xəbər: dolma.**
- uyturuş** **uydururuş. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə. - yalanlar**
düzülməsi.
- uyu** **uyar. uyaş. 1. qərar. - bir **uyarı** uyarılmaq: bir qərar**
çıxartmaq. 1. müqəllid. 1. uyu !: yat !. qal !. qafil ol !. yuban !.

geri qal !. - **uyuma** !: yubanma !. geri qalma !. **1.** arxa. dalı. -
uyu varmaq: izləmək. dalsıcan gedmək. **1.** mürüd. müqtədi.
 müqəllid. peyrov. **1.** yum. yığın. təpə. - qum **uyu. 1.**
 üzücə. dalıca. sarı. arxasıca. - ərən qamuğ, artadı nələr
uyu: hamrı mal dalıca getdi. **1.** iliş. iliş. həmrəh. - bir özü iki
 ilişı, **uyuşü**, yoldaşı.

uyuc

(pis işlərdən uzaq gəzdirci söz.). **uyut. uyac. uyacıt. oyac.**
oyacıt. öğüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarı.
 yarıc. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.
 moizə. ibrət.

uyucu

1. bəkdəş. mürüd. **1.** əngəl. tüfel.

uyucu

1. uyar. uyan. qulluqçu. tapınılı. tabınılı. tapınar.
 boyunlanan. boyunlanar. boynalan. boynalar. boynəğən.
 boynəğər. başəğən. başəğər. qulaqalan. qulaqalar.
 qulaqverən. qulaqverər. söz dinlər. müti'. itaətli. **1.**
uyutçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. öğütçü. öğücü.
 öğrətci. öğrətici. yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yarıtçı. qıtçı.
 payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi.
 bəllicçi. bəlləkçi. bəsici. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət
 verən. nəsihətçi.

uyuq

1. im. him. yolu bəllətmək üçün, yol qırağında tikilən daşlar. 1. xunsa. 1. qafil. huşsuz. 1. uyğun. barışıq. tutar. muvafiq. 1 uyqun. uğur. sıra. yerli. yollu. münasibət. - sırasız söz söyləməkdənsə, sırasın gözləmək yeğdir. 1. keçədən corab şəklində çizmə. 1. maya. 1. uysal. usal. möhməl. kötü. 1. qatıq. yoğurt. 1. qafil. - **uyuqluq**: qafillik. - **uyuq ot**: yuxu davası. uyutan ot. - **uyuq usuq**: bilən bilməyən.

uyuq

1.uyquş. uyquç. dalqı. anmazıq. aymazıq. aymazlıq. ummazın. toyluq. bilsizlik. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət. - **uyuq yuxusu**: uyquş yuxusu: qəflət yuxusu. 1.uyqaş. uyqaç. uğraş. dalıq. anmaz. aymaz. ummaz. aymazaq. bilsiz. toy. gözü bağlı.qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. bilməz. kor. korsan (< kor). cahil. qafil. 1. güdük. mürid. 1. uyut. uyuq. müqəllid.

uyuqlama

pinəkləmə. imizğanma.

uyuqlama

uyutlama. qərar, qılma, qoyma.

uyuqlamaq

1. qalqımaq. çırım etmək. kəstirmək. şəkərləmə yapmaq. 1. urkurmaq. yuxlamaq.

- uyuqlamaq** qonqurdamaq. qoyqurdamaq. qoqurdamaq. mutabiqət edmək.
- uyuqlamaq** **uyuqlamaq**. yuxulamaq. qəflətlənmək.
- uyuqlaşmaq** uzuqlaşmaq. barış görüş olmaq. barışmaq.
- uyuqlatmaq** uydurtmaq. qonqurdatmaq. qoyqurdatmaq. qoqurdatmaq. mutabiqət etdirmək.
- uyuqluq** kəmərlı.
- uyuqluq** uyutluq. təqlidçılık. müqəllidçılık.
- uyuqmaq** 1. ardına düşmək. qovalamaq. 1. ırgəşmək. ərgəşmək. peyrovluq edmək. 1. keçələşmək. uyuşmaq. 1. yaşmaq. batmaq (gün). yuxlamaq.
- uyuqun** - **uyuqun, doğru, mütənasib görmək**: bəğənmək. alınmaq. qəbul edmək. təsdiq, təsvib edmək.
- uyuqunta** **uyuğunda**. sırasında: sarası ilə. münasibəti ilə.
- uyuquşmaq** yaraşmaq. barışmaq. müsalihə edmək. doslaşmaq. gedib gəlmək.
- uyul** uyqun. layıq. həq. müstəhəq. səzavar. - **layıq, həq, müstəhəq, şayistə, səzavar görünmək**: uyqunmaq. uyulmaq.

- uyulamaq** **uyulamaq.** 1. uymaq. dalsıcan gedmək. - ökli olan (ağlı olan) kötü yolu **uyulamaz.** 1. **uymaq.** umub dalıca düşmək.
- mən sizi **uyuladım:** mən sizə uydum.
- uyulmaq** 1.uyqunmaq. layiq, həq, müstəhəq, şayistə, səzavar görünmək. 1.icra olmaq.
- uyuluq** **yuxuluq.** 1. bihuşluq. 1. yataq. yatma odası. 1. yuxu açma pitiyi.
- uyum** 1. düzə. düz. doğru. düzən. qural. 1. uylaş. geçim. barış. dirlik. 1. ahənq. uyqu. uyqunluq. dənglik. ahənq. harmoni. harmonya. 1. yumu. yumum. yumulub birikən. birolan. ayıq. açıq. ukum: anlam. fikir.
- uyum** 1.asorti. 1. bənzəşik. bənzəşim. bənzərlik. oxşayış. anoloji. müşabihət. 1. çəkim. tənəsüb. 1. muvazinə. balans. tutarlı. dəngə. tanqı. 1. çəkim. çəkişim. çəkişmə. çəkiş. nisbət. tənəsüb. 1. uyma. intibaq. tətbiq. uyqunluq. düzən. harmonik.
- **bağlama uyumlarından, akordlarından biri:** qaradüzən.
- **uyum sağlamaq:** tətbiq olunmaq.
- **atdım uydurmaq:** başqasına uyum sağlamaq.
- **dəngə, əşlik, uyum pozuqluğu:** qarqın. qaqqın.

təvazünsüz. namütəvazin. muvazinəsiz. - bu masanın (mizin) qıçları (ayaqları) **qaqqın** durur.

uyuma ! yubanma !. geri qalma !.

uyumaq **udumaq** (yenisey). **1.** bəkişmək. bərkimək. donmaq qoyulaşmaq. dolmalanmaq. qurumaq. - süt uyusa yoğur olur. **1.** utımaq. udımaq. **1.** **yuxlamaq.** göz qapamaq. - bütün gecə göz **qapamadım.**

uyumaq **uđumaq.** yatmaq. qınqılmaq. qanğılmaq.
- **qan uyumaq: qan yatmaq:** dəri altında yığışan qan.
- **ayaqda uyumaq:** çox yorulmaq.

uyumayan **1.** **uyumsuz. uynaşsız.** örnəşiksiz. örnəşsiz. dənşsiz. dənşsiz. dənşsiz. taylaşsız. tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan. **1.** uyanıq. oyunçu. oyanıq.

uyumlama əşləmə. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. tətbiq. mutabiqət.

uyumlamaq yer salmaq. tutmaq. kökləşmək. - ağac **uyumladı.**

uyumlandırmaq **uysallaşdırmaq.** öđrətmək. dođanlaşdırmaq. dođan edinmək. alışdırmaq. aşılaşdırmaq. əkitilmək.

eğitilmək. yetişirmək. görgütlmək. təbiyə edmək.
tə'lim vermək.

uyumlanmaq alışmaq. aşılmaq. evçiləşmək. əhliləşmək. öyrənmək.

uyumlatmaq **uyarlatmaq**. 1. ısıtmaq. alışdırmaq. yaxlaşdırmaq.
yoxlaştırmaq. öyrəşdirmək. çəkici, olumlu, qolay bir
duruma gətirtmək. 1. uyarlatmaq. yollaştırmaq.
alışdırmaq. adət vermək. öyrətmək. mənimsətmək.

uyumlu **uyumlu**.

uyumlu < **oy. uy.** uyar. uysal. uysal. yönət. uyqun. uyqan. uyqut.
uyqar. ukumlu. anlayışlı. bilinci. keçimli. ahəngli. qıvrıklı.
uyarlı. bacaraqlı. uyqul. uyqar. uyqur. çağdaş. mədəni. 1.
ahəngli. yaraşıvlı.

uyumlu **uyşumlu. uyşumlu. uyşulu. uyqunc.** 1.tutarlı. dəngli.
dəngəli. əşit. muvazinəli. uyqunuşlu. çəlişiksiz. çəlişiksiz.
çəlişiksiz. çəlişiqsiz. bütün. düzgün. münşəcim. geyri
mütənaqiz. akordlu. 1.qoyumlu. qoyumlu. əşortalı. əşortlu.
əşgüdlü. koordinalı. düzenli. sağlı. 1. **uynaşiq.** öyrənşli.
örnəşik. dəngli. dəngəşik. taylaş. tayşiq. taydaşiq.
taylaşiq. cürdəş. cürdəşik. cürləşik. intibaqlı. müntəbəq.

1. tutumlu. tutuşlu. tutarlı. tutaşlı. bağdaşlı. düzgün.
düzşük. münşəcəm. insicamlı.

uyumlu yatman. müti'. itaətkar.

uyumluq **uyqunluq. uyquşluq. uyuşluq.** 1. bağdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşəcəmlilik. 1. axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlilik. 1. uyuşma. mö'tədillik. e'tidal. 1.uyum. düzən. harmonik. 1.bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. 1. bənzərlik. oxşarlıq. 1.çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. muvafiqət. 1.doğruluq. düzlük. dürüstlük. 1.uyaşlıq. təvafüq. 1.uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. 1.uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. muvafiqət. 1.dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< **dəng**). əşitlik. əşdəğərlik. 1.uyum. düzən. harmonik. 1.bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. 1. bənzərlik. oxşarlıq. 1.çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. muvafiqət. 1.doğruluq. düzlük. dürüstlük. 1.uyaşlıq. təvafüq. 1.uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. 1.uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. muvafiqət.

1.dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< dənğ). əşitlik.
əşdəğərlik.

uyumluq **uyuşluq. uyquşluq. uyqunluq.** 1. bənzərlik. oxşarlıq. 1.
bağdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq.
düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşecəmlik. 1. axışlıq.
axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik.
yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşecəmlik. 1.
yaraşılı. alışılıq.

uyumluluq uyum. barış. uzlaş. düzə.

uyummamazlıq bağdaşmazlıq. anlaşmazlıq. uyuşmamazlıq. qırğürlük.
keçinişməzlik. keçimsizlik. ixtilafı.

uyumsanma uyqun, munasib görmə, bulma.dənğsəmə. dənşemə.
bəğənmə.

uyumsanmaq tənğsəmək. dənşemək. bəğənmək. munasib görmək.

uyumsuz 1. bacarıqsız. yəntəmsiz. uqıvsız. 1. ukumsuz.

uyumsuz **qoymşuz. qoyumşuz.** 1.dənəksiz. dənğsiz. dənşiz.

koryat. ədəbsiz. tərs. şarlatan. qırçın. keçimsiz.

çevrimşiz. çevrişiz. törəşiz. əxlaqşiz. qılıqşiz. qırbal.

qırban. taxımşiz. xuyşuz. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız.

hırsız. arşiz. 1.akordşuz. çəkimsiz. tənəşübşüz.

1.əşortasız. əşortsuz. əşgüdsüz. koordinasız. düzənsiz. sağlasız. başıboş. **1. uymayan.** intibaqsız. **1. uyumayan.** **uynaşsız.** örnəşiksiz. örnəşsiz. dənşsiz. dənşsiz. dənşsiz. taylaşsız. tayışsız. tayçəşit. taydüşüt. taylaşmaz. cürçəşit. cürdəşməz. intibaqsız. müntəbəq omayan. **1. uyuşsuz. uyşumsuz. uyqunsuz.** tutumsuz. tutuşsuz. tutarsız. tutaşsız. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz. münşəcəmsiz. insicamsız.

- evrənin düzənə girmədən öncə, biçimsiz, uyumsuz, qarışıq durumu: kavus. kavsa. kaos^(latin).

uyumsuzlaşmaq

(ışıq, boya) çığləşmək. gözü

qamaşdırmaq.

uyumsuzluq

1. uyuşsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. tutumsuzluq. tutuşsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq. bağdaşsızlıq. düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münşəcəmsizlik: insicamsızlıq. **1. uynaşsızlıq. uymazlıq.** örnəşsizlik. örnəşsizlik. dənşsizlik. dənşsizlik. taylaşsızlıq. taylaşsızlıq. tayışsızlıq. tayçəşitlik. taydüşütlük. tayşamazlıq. cürçəşitlik (< cür + dış). cürdəşizlik. intibaqsızlıq. müntəbəqsizlik.

uyumşaq	yumuşaq. uysal. ıslaq. həlim.
uyumşamaq	metatez < > yumşamaq.
uyumşamaq	yumuşaqmaq. uysalmaq. həlimləşmək.
uyumuş	tobluq.
uyunma	izlənmə. izrənmə. izərlənmə. tapınma. tabe' olunma. ittiba' edilmə.
uyunmaq	1. uyuşmaq. 1. mayalanmaq. 1. bıqtalaşmaq. - biləqim uyuqandı: qolum uyuştı. - süt uyuqandı: süt mayalandı. - qan uyuqandı: qan bıqdılaştı.
uyunmaq	qapınmaq. oxşanmaq. bənzənmək. - sən olara qapınma , qara gördün yapınma (qara: tiryək. - yapınma: qılınma). - nərsiyə uyunmaq, bağlanılmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. - bu mod izlənilmir daha.
uyunti	1. misgin. alçaq. 1. təmbəl.
uyuntlu	yuxulu. gəvşək damarlı. damarsız.
uyuntu	1. qoşuntu. azarkeş. tərəfkeş. mürid. tabe'. 1. çağrılmamış qonaq. 1. yanaşma. dalqavıq. qonaq. tüfeyli. müqəllid. asalaq. əkdi. qonuş.

- uyup** (< uy). uyum. uyuş. uyul. 1. yaraşma. yaraşiq. yarama. yaxışma. tutarlıq. 1. saziş. təvafüq. 1. badaşım. çəkiddüzüm. dəngə. düzən. insicam.
- uyur** 1. durğun. yatıq. yatqın. - uyur sular. - uyur ırmaq. - uyur hava. 1. uyuz. yuxulu.
- uyur** yatmış. - uyur uymaz: tutar tutmaz.
- uyurqəzər** uyuqəzər.yatqangəzər. yuxulu gəzən. xabxoram.
- uyurmaq** yatmaq. alışmaq. yapışmaq.
- uyuş** 1. onaş. saziş. qəbul. 1. simitən. 1. toxdaş. anlaşıma. düzəliş. bariş. uzlaş. uyğaş. yarış. saziş. birləş. 1. tutaş. tutac. tutuş. cürleş. təvafüq. 1. utuz. uduz.
- uyuşacaq** uyuşacaq. uyquşacaq. düşəcək. tutacaq. yarşacaq. yaraşacaq. yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq.
- uyuşan** uyuşqan. muvafiq.
- bir duruma alınan, uyuşan ərincək: bir durumdan etgilənən, mütəəssir olan.
- uyuşaraq** uzuşaraq. anlaşıaraq. qanışaraq. müttəfiqən.
- uyuşqan** 1. yuxuçu. 1. yatqan. münasib. mutabiq.uyuşan. muvafiq.
- uyuşlı** ukuşlı.

uyuşlu

uyumlu. uyqunc. 1. tutumlu. tutuşlu. tutarlı. tutaşlı. bağdaşlı. düzgün. düzşük. münşecəm. insicamlı. **1.** uyqun. oxuşlu. oxşaylı. oxşayışlı. yerli çağlı. yerində. tutarlı. munasib.

uyuşluq

uyquşluq. uyqunluq. uyumluq. 1. bağdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq. düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşecəmlilik. **1.** axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşecəmlilik. **1.** uyuşma. mö'tədillik. e'tidal. **1.** uyum. düzən. harmonik. **1.** bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. **1.** bənzərlik. oxşarlıq. **1.** çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. müvafiqət. **1.** doğruluq. düzlük. dürüstlük. **1.** uyaşlıq. təvafüq. **1.** uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. **1.** uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. müvafiqət. **1.** dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< **dənğ**). əşitlik. əşdəğərlik. **1.** uyum. düzən. harmonik. **1.** bənzəyiş. andırış. təmsil. analogi. **1.** bənzərlik. oxşarlıq. **1.** çəlişməzlik çalışmazlıq. mütənasiblik. müvafiqət. **1.** doğruluq. düzlük. dürüstlük. **1.** uyaşlıq. təvafüq. **1.** uyuşma. qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş.

mutabiqət. 1.uyuşma. uysallıq. ıslaqlıq. muvafiqət.

1.dənğlik. dinğlik. dəngsərlik. dinsirlik (< dənğ). əşitlik.

əşdəğərlik.

uyuşluq

uyumluq. uyquşluq. uyqunluq. 1. bənzərlik. oxşarlıq. 1.

bağdaşlıq. tutumluq. tutuşluq. tutarlıq. tutaşlıq.

düzgünlük. düzüşlük. insicam. münşecəmlik. 1. axışlıq.

axıclıq. axarlıq. axqınlıq. yürüşlük. yürüklük. yerişlik.

yeriklik. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşecəmlik. 1.

yaraşlıq. alışlıqlıq.

uyuşma

1. sözbiri. sözləşmə. ittfaq. təvafüq. 1. surəti təsviyə.

əranjman (frans). 1. birləşmə. sözləşmə. bağlaşma.

bağdaşma. anlaşma. uylaşım. uzlaşmaq. uzdaşmaq.

e'tilaf. ittifaq.

uyuşma

1. **uyuşuş. uyuşum. uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım.** anlaşma.

anlaşım. anlaşış. antlaşma. antlaşım. antlaşış.

bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım. bağlaşma. bağlaşım.

bağlaşış. sözləşmə. sözləşış. sözləşim. ittifaq.anlaşma.

anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşış.

birləşim. birgəşmə. birgəşış. birgəşim. birikiş. birləşim.

qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış.

doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma.
 andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf. 1. anlaşıma. danışıq.
 qonuşuq. saziş. 1. şəkil. saxt. tərtib. 1. uyqunluq.
 qonqurdaş. qoyqurdaş. qoqurdaş. saziş. mutabiqət. 1.
 uysallıq. ıslaqlıq. uyqunluq. muvafiqət. 1. qərarlaşma. 1.
 uyqunluq. mö'tədillik. e'tidal.

uyuşmaq

(barış < bar). 1. barlışmaq. varlaşmaq. barışmaq.
 barlaşmaq. varaşmaq: uzlaşmaq. anlaşımaq. birləşmək.
 birlikdə yaşamaq. quruşmaq. keçələşmək. uydurmaq.
 həməhəngləşmək. onuşmaq. barışmaq. bir biriynən
 yollaşmaq. cürləşmək. ukuşmaq: anlaşımaq. okşamaq.
 dil uyuşmazlığı: dil ukuşmazlığı. dil oxşamazlığı. 1.
 buyuqmaq. sıyınmaq. dinləmək. itaət etmək. boyun
 eğmək. caraşmaq. yaraşmaq. anlaşımaq. girişmək.
 donmaq. qarışqanmaq. qarıncalanmaq. dona qalmaq.
 uyuqmaq. keçələşmək. uyunmaq. - **butları qarışqandı**:
 bacaları uyuşmuş. 1. utuşmaq. uduşmaq. udişmaq.
 uyuşmaq. qatılacaq. pıxtalanmaq. 1. utuşmaq.
 uduşmaq. udişmaq. uyuşmaq. qatılacaq. pıxtalanmaq.
 1. uymaq. bənzəmək. oxşamaq. 1. uzlaşmaq.

bağdaşmaq. bağlaşlamaq. **1.** sarmaq. yaxışmaq.
 yaraşmaq. uyğun gəlmək. yapışmaq. münasib gəlmək. -
 bu süs sizə **sarmır**. **1.** yoğruşmaq. (maya) tutmaq.
 dolmaşmaq. bitmək. - yoğurt **uyuşdu**: yoğruşdu. **1.**
 sarqmaq. **1.** yuğlaşmaq. qatılaşmaq. pıxtılaşmaq.
 uduşmaq. **1.** qurlanmaq. bərkimək. tutmaq. - yoğurt
qurlandı. **1.** yığmaq. - unu qaba **uyuş**. (# **oyuşmaq**: açmaq).

uyuşmaq

1. birləşmək. kəsişmək. anlaşımaq. uzlaşmaq.
 razılaşmaq. **1.** çəkişmək. **1.** çəkmək. dartmaq. - birbinə
çəkiblər. **1.** tutuşmaq. qarışmaq. **1.** uymaq. yaraşmaq.
 yaxışmaq. keçinmək. **1.** uzlaşmaq. anlaşımaq. kəsişmək.
 birləşmək. **1.** uzuşmaq. uylaşmaq. uzlaşmaq. anlaşımaq.
1. anlaşımaq. qanışmaq. qanıqmaq. qanıcmmaq. **1.** geçgər
 olmaq. giçgər olmaq. gicəlmək. sərsəmləmək. - yolun
 uzununu kişini **geçgərləder**. **1.** iğnə iğnə olmaq. iğnələnmək.
 qarıncalanmaq. **1.** yumuşmaq. qamaşmaq. qapaşmaq.

uyuşmama

uymayış. ixtilaf.

uyuşmamaq

uymamaq. sırtmaq. gözə taxılmaq. gözə girmək. pis
 görünmək. - bu parçada ağınan qara **sırtır**.

- uyuşmamaq** **uyşmamaq.** 1. anlaşılmamaq. bir qazanda qaynamamaq.
1. çatışmaq.
- uyuşmamazlıq** bağdaşmazlıq. anlaşmazlıq. qırgürlük. keçinişməzlik.
keçimsizlik. uyummamazlıq. ixtilafli.
- uyuşmanlıq** **uyuşmazlıq** dağınıq. mubayinət. ixtilaf. təfrəqə.
- uyuşmayan** çığ. yaramaz. uyarsız. münasib olmayan. yersiz.
- uyuşmaz** 1. barışsız. uzlaşmaz. uylaşmaz. uzuşmaz. anlaşmaz.
sazeş napəzir. 1. qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz.
bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkik. çəkgin.
dirlişiksiz. gizik. içədönük. içədönüş. içəqapanıq.
içəqapanış. keçimsiz. keçiniksiz. kərik (< **kərmək**.
kəsmək). küncənək. qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq.
qırıq. sinik. soyut. yalnız. yalsın. yalzın. quşəgir.
imtizacsız. münzəvi. 1. tutuşmaz. namünasib. 1.
uyqunmaz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.
- uyuşmazlıq** keçimsizlik. ədəmi imtizac.
- uyuşmazlamaq** dağılmaq. dağınmaq. mubayinət, ixtilaf, təfrəqə düşmək.
- uyuşmazlıq** ixtilaf. döğüş. qaçış.
- uyuşmazlıq** **uyaşmazlıq.** 1. təkdüzənsizlik. təknəsəqsizlik.
yəknəsəqsizlik. sayaqsızlıq. təkizsizlik. düznəsizlik.

düzəksizlik. düzənsizlik. düzcəsizlik. tutuşsuzluq.

tutaşsuzluq. 1. uyqunmazlıq. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.

- aralarında böyük uyuşmazlıq olanlar: ikisin bir qazanda qoysalar, qaynamazlar.

uyuşsuz 1. biçimsiz. uymaz. uykusuz. yaxşıqsız. qeyri mütənasib.

1. ukuşsuz. okuşsuz: beyinsiz. ahmaq. qalın qafa.

qaranlıq. anlaşılmaz.

uyuşsuz uyumsuz. uyşumsuz. uyqunsuz. tutumsuz. tutuşsuz.

tutarsız. tutaşsız. bağdaşsız. düzgünsüz. düzüşsuz.

münsəcəmsiz. insicəmsiz.

uyuşsuzluq uyumsuzluq. uyşumsuzluq. uyqunsuzluq. tutumsuzluq.

tutuşsuzluq. tutarsızlıq. tutaşsızlıq. bağdaşsızlıq.

düzgünsüzlük. düzüşsüzlük. münsəcəmsizlik:

insicəmsizlik.

uyuştur qarışdır.

uyuşturluq uyüşdurluq. huşsuzlatım. anesteziq.

uyuşturmaq 1. qatıraştırmaq. qoyulaştırmaq. quyuqlaştırmaq.

qəlzləşdirmək. 1. uzlaştırmaq. qanıtmaq. qane' edmək.

müvafiqət əldə edmək. - o tərəfi **uyuşturmağa** çalışır.

- uyuştırmaq** **uyuşdurmaq.** 1.bağdaştırmaq. anlaşıdırmaq. keçıştirmək. imtizac ettirmək. 1.uzlaşdırmaq. birləşdirmək.
anlaşıdırmaq. 1.bihuşlamaq. hissizlətmək. bihiss edmək.
1. birləşdirmək. kəşitirmək. anlaşıdırmaq. uzlaşdırmaq.
razılaşdırmaq.
- uyuşırtma** **uyuşdurtma.**huşsuzlatma. anestezi.
- uyuşıturucu** **uyuşdurucu.** 1.arabulucu. anlaşıdırıcı. uzlaşdırıcı.
araqatnaşçı. arqatçı. araçı. ara bulman: araçı. ortaçı.
qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. dəllal.
ıslatıcı. ıslac. vasitə. 1.muxəddirə. 1. bihuşlayan.
- bir tutamlıq **uyuşdurucu:** çəkim.
- uyuşıturulmaq** bağdaşıtırılmaq. anlaşıdırılmaq. keçıştirilmək. imtizac
ettirilmək. 1.
- uyuşuq** 1. uyşuq. təmbəl. 1. sözbir. sözləşik. müttəfiq. 1. təmbəl.
1. boşanğ. gəvşək. cansız. soluq. çaman (at). təmbəl.
yaramaz. yıldam olmayan. 1. boşsan. qapdal. alıq.
çığərsiz. ilgisiz. büküt. çiybel. qalapıs. sünəpə. şapşal.
pasaqlı. pasağıl. sant. gəvşək. ilgisiz. qayıtsız. hissiz.
duyqusuz. cansız. sal. halsız.

- uyuşuq** **uyquşuq. uyqunuq.** bənzər. oxşar. tutarıq. **1.gəvşək.**
qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba,
iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban.
çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. damarsız. **1.kəsil. 1.**
1. ufaq təkək. ufaq təkək. yığcam. mütənasib. **1.yuxulu.**
uykulu. sust. kahil. duyusuz. hissisiz. damarsız. sust.
gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
halsız. **1. uyşul.** uyqun. uyqunuq. e'tidallı. mö'tədil. **1.**
yuxuşuq. qapaşlıq. qamaşlıq. yamaşlıq. yapaşlıq. yapışlıq.
yatışlıq.
- **bacarıqsız, uyşuq qadın:** ıslaq toyuq. ıslaq qarqa. ıslaq
sıçan.
- **cansız, uyşuq, ağır, soğuş nərsə:** qansız. - **qansız** duruş:
soğuş davranış. - **qansız** kişi.
- **qafası üşük, uyşuq: qafası təmbəl:** alıq. budala.
- **oyu (fikir.), görüş, yaşayış baxımından uyşuqlu kimşə:**
qafa dənqi.
- uyşuqlatmaq** yaravlatmaq. alışdırmaq. idman yaptıрмаq. vərziş
vermək. xamlığın atmaq.

uyuşuqluq	1.gəvşəklik. qeyrətsizlik. 1.susluq. kahillik. 1.yavaşlıq. ağırlıq. gəvşəklik.
uyuşuqluq	çiğərsizlik. yəpdallıq. ilgisizlik. büküntülük.
uyuşul	uyuşuq. uyqun. uyqunuq. e'tidallı. mö'tədil.
uyuşum	uyuşuş. uyuşma. uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım. anlaşma. anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşiş. birləşim. birgəşmə. birgəşiş. birgəşim. birikiş. birləşim. qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış. doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma. andant _(latin) . muvafiqət. e'tilaf. anlaşma. anlaşım. anlaşış. antlaşma. antlaşım. antlaşış. bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım. bağlaşma. bağlaşım. bağlaşış. sözləşmə. sözləşiş. sözləşim. ittifaq.
uyuşumlu	uyumlu. uyşumlu. tutarlı. dənqli. dənqəli. əşit. muvazinəli. uyqunuşlu. çəlxiksiz. çəlişiksiz. çəlişksiz. çəlxıqsız. bütün. düzgün. münşəcim. ğeyri mütənaqiz.
uyuşurqa	uyuşurma. intibaq. gəlişirgə.
uyuşurma	uyuşurqa. gəlişirgə. intibaq.
uyuşuş	uyşuyuş. uyşum. uyşma. 1. oxşayış. bənşəyiş. andırış. 1. anlaşma. anlaşım. anlaşış. antlaşma.

antlaşım. antlaşış. bağdaşma. bağdaşış. bağdaşım.
 bağlaşma. bağlaşım. bağlaşış. sözləşmə. sözləşış.
 sözləşim. ittifaq. **uzlaşma. uzlaşış. uzlaşım. anlaşma.**
 anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşış.
 birləşim. birgəşmə. birgəşış. birgəşim. birikiş. birləşim.
 qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış.
 doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma.
 andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf.

uyut

(pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **uyuc. uyac. uyacıt. oyac.**
oyacıt. öğüt. qıt. pay. göz. yağıt. yaxtı. yarac. yarat. yarı.
 yartıç. yantar. yantarı. əkic. bəllic. bəllək. nəsihət. pənd.
 moizə. ibrət.

uyut

uqut. oğut. uğut. utanma. həya.

uyut

uyuq. uyut. müqəllid.

uyutal

uytal. öğrətici. məllim.

uyutçu

uyucu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. öğütçü. öğücü.
 öğrətci. öğrətici. yaxtıçı. yağıtçı. yarıtıçı. yartıçı. qıtçı.
 payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtıçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi.
 bəllicçi. bəlləkçi. bəsiçi. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət
 verən. nəsihətçi.

- uyutquc** maya. yoğurt mayası.
- uyutlama** **uyuqlama.** qərar, qılma, qoyma.
- uyutluq** **uyqulut.** uvqutlu. utanan. utanqaç. məhcub.
- uyutma** 1. qərarlatma. 1. uydurma. təlqin.
- uyutma** pənim. yaş pənim. təzə pənim. - o uyutma **uyutdu:** o pənim çaldı.
- o **uyutma uyutdu:** o pənim çaldı.
- uyutmaq** 1. qatılaştırmaq. qatıtmaq. 1. peynir yapmaq. yoğurmaq.
1. söndürmək. 1. eçqəmək. cocuq uyutmaq. 1. mayalamaq. yoğurt yapmaq. - **süt uyutmaq:** süt mayalandırıb yoğurt yapmaq. 1. yatqurmaq. yatırmaq. 1. usandıрмаq. can sıxmaq. - onun uzun danışığı məni **uyutdu.** 1. huşdan aparmaq. kehətmək. bihuş etmək. - **uyatsızın** cərrahlıq etdilər. 1. yubatmaq. tə'viq etdirmək. tə'xirə salmaq. - işləri büsbütün **uyutduq.** aldatmaq. iğfal etmək. - onu **uyudub** parasından elədilər.
- o uyutma **uyutdu:** o pənim çaldı. - **odu uyut:** odu keçit, söndür.
- **sərxoş edib bayqıtmaq, uyutmaq:** sızdırmaq. kefləndirmək.
- içdirib içdirib **sızdı.** - **sızdırıb** istəyin yerinə gətirdi.

- uyutmaq** **uyqutmaq.** 1. tabe' qılmaq. 1. yatırmaq. yuxlatmaq. 1. yatırmaq. birin birinə endirmək, saldırmaq. tətbiq ettirmək. - boyanı parçaya endirməkdən sonra.
- **bir yana uyutmaq:** yatırmaq. əğmək. bir yanlamaq.
- uyutucu** yuxladan.
- **uyutucu, əsrədən, sərxoşladan nəsnə:** dürd. türtd. tortu. dürdə. dürdi. muxəddirə.
- uyutulmaq** yuxlatılmaq.
- uyuz** 1. qaşıtma. qotur. 1. nəkərə. keçəl. - **uyuz qoyun:** çalıqlı. - **qoyun uyuzu:** çalıq.
- **uyuz qafalı: qafasının dikinə:** başı, kəlləsi qarşına. özü tərsinə. düşüncəsinin tərsinə.
- **qotur, quduz, uyuz düşmək:** qotur açmaq.
- **uyuz kəsəli:** qaşıntı.
- uyuz** 1. **uyuz böcəği** aralı (vasitəsilə), artıq yaman qaşıntılı dəri xəsdəliyi. bu kəsələ tutulmuş. bitli. qaşıtma. qırçan. qaşınma kəsəli. 1. (< **uymaq**). uyuşuq. usanıq. tutuq. üşəngən. gəvşək. sümsük. tənbel. 1. yoxsul. yoxsun. 1. irin. qıyı. qabuşur. dərinin pul pul tökülməsi. qotur. gicüv. qaşıntı. 1. oyuz. oyuq. - **uyuz kəsəli:** dəridə tüklərin yer yer

tökülməsi. - **uyuz olmaq**: sərinsizlik edmək. səbirsizlik edmək.

- **kəl, uyuzun qafası**: irik. - **uyuz kəsəli**: quru gicik. 1. uyur.

yuxulu.

- **uyuz kəsəli**: pistik. pis. uyuz kəsəli. ayalaq kimsə. qaş kirpiyi
tökülmüş kimsə.

uyuzlanmaq soxulub sürtünmək.

uyuzlaşmaq **quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.**

uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. tərsələşmək. tərsələşmək.

təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. daşlaşmaq.

daşnışmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.

qıznışmaq. tutnuşmaq. tutşunmaq. itimək. itişmək.

itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək.

ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgeşmək.

öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.

odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.

çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.

çiğdəşmək. könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq.

çaprazışmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.

arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.

qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.

kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq.
 üzleşmək. üzlənmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

uyuzlu utuzluq. uduzluq.

uz 1.uyqun. munasib. doğrul. 1.sənətçi.

- **uz uza**: uzaqdan uzağa. uzun uzadıya.

- **əli uz: əli yordamlı**: bacarıqlı. usta.

- **uz, geniş görüşlü**: könül əri. açıq ürəkli. inaq.

güvənilir.güvənilen. inanılır. inanılan. içgin. rind. əhlidil.

uz **us. öz. uzluq. uzaq. 1.** çin. doğru. iyi. yarar. saleh. 1.

yumşaq. mülayim. həlim (# **yavuz**). - **az** olsun, **uz** olsun,

çox olub yavuz olmasın. 1. uyğun. müvafiq. səlah. 1.

usdaca. mahir. çəpər. çalabər. ozan. biləgət iyəsi. zirək.

uyğun. usda. bacarıqlı. uyanıq. düz. doğru. yumşaq üzlü.

gəlişikli. görkəmli. yaxıcı. yaxışıqlı. iyi. gözəl. avadan.

münasib. - **uz** ged asda ged. - qatı yay çəkən, **uz** atar. - hər

iyilik yerincə gerek, düşə **uz** \ yavuzlara iyilikdir igən yavuz. -

bu işi işlədiyin **uz deyil**, onat deyil. - az olsun, **uz** olsun: az

olsun, **yaxıcı** olsun. - **uz** gəlsə, yavuz gedər. - sapan (tuxum

səpmək) çağı **uz** gələn \ oraq çağı **uz** gələr. - əli **uz**: işə

yatqın. - **uz** kişi: usda kişi. **1.** qut. xeyir. iyilik. yarar. yardım.
 - yavuzludan, **uz** umma \ duzlu sudan, buz umma. - yağiya
 yavuz, dosda **uz.** - **1. ur. ür. ör. or. uca. ürük. uzaq. uzun.**
 dərin. geniş. çox. gəlişmə. böyümə. - ür uzaq: çox uzaq, çox
 iraq. - **ür uzatı:** uzun sürə. **1. az, öz,** qısğa, xulasə olaraq,
 içli, cirqəli, faydalı, yengil, çıxarlı, başanlı, ərqli, yetərli
 olmaq. **1. uza.** geçit. boğaz (çixar yolu). **1.** arın. təmiz. **1. <**
> oğuz. iyi. yaxşı. ulu. **1.** iləri. ön. öndə. **1. us.** öz. ərki.
 yetmə. bəcəri. başanlı. açılma. uzama. genişləmə. açılım.
 yayılım. **1.** ə'la, gözəl, iyi. uz qız. uz adam. uz iş. uz
 şəhər. bacarıqlı, işə yatqın. - **uz** əsgər. - **uz** işçi. **1. <** **>**
ucuz. uzuç. uyqun, əlverişli, münasib. - uz vax. - **uz** ölüm
uz yaşam dilirəm sizə. - **uz** kişi **uz** dişi. **1.** usda. çəpər.
 mahir. - **uz kişi:** əli uz, əli işə yaraşlı, udumlu kişi. - **uz** olsun
 düz olsun: bacarıqlı, doğru adam. - **uzlu,** düzlü, duzlu: çıxarlı,
 doğru, dadlı. - **uz** oğlan. - **uz dilli.** yorıq. **1.** usda. mahir.
 bildik. aşna.

uza - **uz uza:** uzaqdan uzağa. uzun uzadıya.

uza **1.** uzatıçı. həmrəh. **1. uza. uzar. uzama.** geçit. boğaz
 (çixar yolu). **1.** uzay. genişlik. uzunluq. yayqınlıq. **1.** əsgər.

əsgiyə dayalı. qədim. mazi. **1. keçiş. keçit. 1. qədim. əsgı.**

əzəli. həp var olan. **1. uzaq. uzanmış keçmiş zaman.**

ötük. ütük. - **uzağı** bilgə ancaq aymış: o ötükl bilgin böylə

demiş. - ərđi uza ərənlər: yetđi ötükl ərmişlər. **1. uzay. ara.**

orta. fəza. - **uza gec:** maziyi bəid: öte gec.

uzab uzab gedən. ağramçılıq. uzun boylu.

uzaq görüşlü uzağ görən. tatu.

uzaq {ur. ür. ör. or. ürük. uca. uzun. bax > uz.} **1.** keçmiş sürə, zaman. əsgı. əsgımiş. **1.** qat qat. çox daxi. arlaq. bırnaq. qıraq. ərək. ayrı. asav. qeng. **1.** alıs. talay. dalay. qıraq. bəid. **1.** sapa. qıraq. sapa. yol üstündə olmayan. öte. oyan. zidd. mübayin. uymaz. (# bəri: yaxın), qıraq (# **qıyraq.** qıyraq. qıyıda olan. yaxın. yağıuq. yoğıuq. qonşu. qəriib). - **uzaq görüşü olmayan:** mürtece'. başı qapalı: qapalı baş. - **uzaq güclər. - öte ölkələr:** uzaq yerlər. - **öte bəri:** uzaq yaxın. - o bir **sapa** kəndi. - **sapa** yer. - **sapa** yollar. **1. uzuq. usaaq. uslaq.** qutsal. **1.** qıraq. aralı. **1. > özgə.** arı. bəri. öte. alıs. təmiz. arıq. **1.** çox. aldan. bol. gen. bolluq. dərin. gey. geyn. gen. kan. kən. astam. qalın. çaçaq. - **uzaqlat:** öteyə at: arılat. **uzaqlaşdı:** öteyə getdi: arılap getdi. **uzaq**

özək demədən: artıq əsgik demədən: arı bəri demədən: oyan buyan danışmadan. - **uzaq yalan**: böyük yalan. **1.** uzanan. - **uzaq** iş: bitməyən iş. - **uzaq dəğən**: ən uzağı. **1.** uzman. dıraz. uzun. dərin. usda. sənətkar. **1.** güclü. ağaman. əgəmə. başanlı. **1.** ötə. armanzaq özgə. üzmax. **1.** zağ. **1.** uzun. əsgü. - **uzaq** iş: uzayan bitməyən iş. - **uzaq barmaq**: uzaq gedmək. yubanmaq. **1.** bevax. gec. - **uzaq** qaldıq: gec qaldıq. - **uzaq**dı, dur ged: bevaxdı. - **uzaqmadan** gəldim. - uzaq giliçmə: gec inkişaf. **1.** nəhayət. uzağı: nəhayətdə. - **uzağı** nə olacaq: nəhayətdə nə olacaq. **1.** ıra. yıra. ıra. **1.** ayır. qıra. - **uzaq** ağrı: vərəm, sill kəsəli. - **uzaq yol**:. uzaq yeriyən, uzaq gedən. - **uzaq barmay**: yaxında. - **uzaq yaşav**: uzun ömür. - **uzaq gedmək**: uzaqlaşmaq. - **uzağa barmay**: az sonra. birazdan. - **ol məndən uzaq tamadadı**: o bəndən çox daha böyüktür. **uzaq** **1.**uzun. sürük. ıra. **1.**ötə. - **daha ötedə**: daha ilərdə. **1.**dalı. **1.**ıra. qərib. **1.** qərib. - **qardaş evdə, yaxın demə**,

- qonşu_çöldə, uzaq demə.** 1. qətə. qata. xə. sətr. - uzaq
- yollar, qonut yoxlar (yoxlar: gözlər).** 1. **uzqaq. uzqar. ucqar.**
- ırqa. ırqaq. ıraq. ayra. ayraq. yarıq. yarqaq. 1. **üzük.**
- kəsik. haşa. olmasın. - **kəsik sizdən:** haşa sizdən.
- **cin qaradan danışırkən "qara, üzüntü qıraq, uzaq olsun"**
- diləyilə işlənir:** iyi sağlam olsunlar. - **iyi sağlam olsunlar,**
- gecənin bu çağında buralarda neylirsən.
- **qatı uzaq:** çox ıraq.
- **göz qısqanıb ürəyimə, gözdən uzaq, ürəkdə qalan, pozuq**
- bostana vurma talanı.**
- **evlərdən uzaq:** tanrı göstərməsin.
- **evlərdən uzaq olsun:** evlərə şənlik.
- **uzaq durma:** qıraq durma. ıraq durma. qayra durma. dış
- durma. çəkə durma. qaça durma. üz çevirmə. üz döndərmə.
- e'raz.
- **uzaq görən:** görgüd.
- **uzaq kimi:** biraz uzaq. uzaqca. ıraqca.
- **uzağ görmə:** sezgi. bəsirət.
- **çox uzaq yer:** tamı dibi.
- **uzaq görgülük:** dikgörgülük. dibgörgülük. uzgörgülük.

dəringörgülük. durəndişlik. bəsərət.

- **az uzaqda**: açıqda.

- **bizlərdən uzaq, qıraq**: düşman başına.

- **nərsədən uzaq**: açıq. qıraq.

- **uzaqdan uzağa tanış**: göz tanışlığı.

- **uzaqdan uzağa**: uz uza. uzun uzadıya.

- **uzaq olsa, qıraq olsa, qan damarsa, yanar damar**.

- **bir dalqanın ortasından ən uzaq qurşağı**: qarın.

- **bir işdən, konudan uzaq durmaq, atılmaq, qaçmaq**: işin içindən çıxmaq, sıyrılmaq. - **işləri iyli gördükdə, içindən çıxdı**.

- **çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yanılıtmacı, yahatmacı, aldatmacı**: ilğim. yalğın. pusarıq. salğım. yolax. sağın. sanğın. sərəb.

- **düz ova, çöldür açıq, hər adımdır bir tələ! az ged uzaq**: (bu evrən. bu dünya).

- **uzaq duran**: ayaq çəkən. yanaşmayan. yaxlaşmayan.

- **uzaq durma**: uzaqlaşma. qaçışma. ehtiraz. - **nədən bu qaçışma**.

- **uzaq yaxın**: İraq yaxın.

- **uzaq, qıraq, İraq, bəi'd görmə**: uzaqsayış. uzaqsama.

qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. dışsayma.

dışsama. dışsayış. yaxınsamama. olmazsama. olmazsayış.

olmazsanış. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

- **yaxcı pisi, uzağı görməyən**: güdəgöz. dargöz. qısgöz.

qıtgöz. maydagöz. başısix. sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş.

kütbaş. kütbeyin. darqafa. qavrayışsız. kutahbin.

- **yer yürüngəsinin, gündən ən uzaq yeri**: günötə.

uzaqca uzaq kimi. biraz uzaq. ıraqca.

uzaqdan 1.açıqdan. 1.geridən geriyə. yaxınlaşmadan. dolayidan.

uzaqı - **ən uzağı**: ən çoxu. ən sonunda. çox qalsa. qala qala. qalsa qalsa. hammısı. bütünü. olub olacağı. həddəkser.

uzaqı **uzağı**. 1. keçmiş. ötən. - **uzağı** biliklər: ötən bilginlər. 1. **usadı**. sürəkli. uzun sürən.

uzaqqörüş **uzaqqörüş**. peyizaj. mənzərə.

uzaqlanmaq 1. çəkinmək. 1. dağılmaq. parçalanmaq. 1. çəkilib, uzun sürünmək. uzun süzülmək.

uzaqlanmaq 1.atınmaq. düşmək. fırlanmaq. dəfəndilmək. 1.tovlanmaq. toğlanmaq. fırlanmaq. atınmaq. çıxınmaq. düşünmək. düşününmək. dəf olunmaq. 1.aralanmaq. ara açmaq. aralaşmaq. arçalmaq.

uzaqlaş yozlaş. yozaş. itil. rədd ol.

- uzaqlaşan** **uzaqsaq.** ıraqlaşan. ıraqsaq. birbirindən getdikcə ayrımlaşan.
- uzaqlaşdıran** savan. savuşduran. qovan. qoğan. dafə'. dəf edən.
- uzaqlaşma** 1. uzaq durma. qaçışma. ehtiraz. - nədən bu **qaçışma**. 1. **uztığ.** qaçtıq. qaçma. cırtıq. cırma. bartıq. savtıq. savişma.
- **çevrəsindən uzaqlaşma:** özünə bürünmə. qaçış.
- uzaqlaşmaq** 1. alımaq. arısaqmaq. 1. azalmaq. ayrılmaq. - arxadaşlarından **ayrıldı**. 1. çətləşmək. savişmaq. 1. üləkmək. yoldan çıxmaq. şaşmaq. 1. yallamaq. sıvışmaq. çirqimək. çiyirmək. yadırqamaq. ilgisini itirmək. soğumaq. uzaymaq. gecikmək. gec qalmaq. keçmişə qalmaq. sürücəmdə qalmaq. 1. yırqamaq. yırmaq.
- uzaqlaşmaq** **uzamaq. uzaqmaq. ırqaşmaq. ırqalaşmaq. ırqalaşmaq. ırılmaq.** 1.yozlaşmaq. yozaşmaq. 1.çəkinmək. çəkilmək. qaçınmaq. pərhiz edmək. - duzdan **çəkilin**. 1.ayrılmaq. açılmaq. 1.ayrılmaq. başını alıb gedmək. 1.baş, üz çevirmək. 1.ayrılmaq. aralanmaq. ara açmaq. köçmək. atılmaq. vazgeçilmək. tərک edilmək. bölünmək. çözülmək. çözülmək. çözünmək. dağılmaq. sökülmək.

açılmaq. ərinmək. həll olmaq. savılmaq. savalmaq.
 sovuşmaq. gəvşənmək. yayınmaq. parçalanmaq.
 pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq. ayrı yol tutmaq.
 baş çəkmək. sıyırılmaq. təqsim edilmək. balçanmaq.
 balçalanmaq. parçalanmaq. parçlanmaq. bölünmək.
 pozulmaq. qırılmaq. kəsilmək. açılmaq. sıyrılmaq.
 seçilmək. başını alıb gedmək. **1.** ırmaq. ırqmaq.
 ıralaşmaq. ırqaşmaq. ırqalaşmaq. ırqalaşmaq. ara
 açmaq. aralaşmaq. ayrılmaq. yarılmaq. yarılmaq.
 - get gedə, mən yolumdan **ıradım, ıradımda**, dos qonuna
 uğradım. (qon: mənzil).
 - **doğru yoldan ırqalaşmaq, uzaqlaşmaq.** ırqalmaq (< ırmaq).
 çaşmaq. yahalmaq.
 - **görəcəkdən uzaqlaşmaq.** itmək. - qaranlıq düşdü, dağlar
 gözümdə **itdi.**

uzaqlaşdıran - iki kişinin arsına girərək illiqlərini pozan, birbirindən
uzaqlaşdırən kimsə: qaraçalı.

uzaqlaşdırıcı iğvaçı.

uzaqlaşdırılmaq - işindən uzaqlaşdırılmaq: işdən əl çəktirtmək.

- uzaqlaşdırma** 1.çıxarma. sürmə. sürgəmə. sovma. savma. qoğma. qovma. itmə. aşırma. qədəri. qeytəri. gedərmə. gidərmə. geri püsgürü. dəf. rədd. - dumanların **aşırıb** oturmuş. 1.yatışdırma. bastırma.
- uzaqlaşdırmaq** **uzaqlaşdırmaq**. atmaq. fırlatmaq. düşürmək. dəf edmək. 1.qədərilmək. qeytərmək. qaytarmaq. gedərmək. gidərmək. geri püsgürtmək. təf edmək > dəf edmək < təpitmək < təpmək. təpəmək. təpləmək. qoğmaq. qovmaq. savmaq. sovmaq. itmək. aşırmaq. rəddəmək. 1.qoğmaq. - gərəkli duyulmayan kimsəni özündən uzaqlaşdırmaq: dirsek çevirmək. 1.bastırmaq. - bu duyuları **bastırda**.
- uzaqlaşdırmaq** **uzaqlaşdırmaq**. 1. irikdəmək. qəbul etməmək. rədd etmək. 1. yıratmaq. ıratmaq. ıraqlaşdırmaq.
- uzaqlaşdırmaq** **uzaqlaşdırmaq**. arılmaq. təmizləmək.
- uzaqlat** gidər.
- uzaqlatan** **uzaqladan**. itici. itən. itələyən. itəgən. qoğan. qovan. antipatik. yaxlaşdırmayan.
- uzaqlatan** **uzaqladan**. qoğan. qaşar. qaşır. ayıq. tər edən.

- uzaqlatmaq** 1. ozdurmaq keçirmək. aşqınmaq. artıqlamaq. həddini aşırmaq. 1. uzqatmaq. yıratmaq. iratmaq. sürgümək. təbidləmək.
- uzaqlatmaq** 1.gedərmək. 1.fırlamaq. fırlatmaq. tovlamaq. toğlatmaq. atmaq. atlatmaq. sıçramaq. sıçratmaq. çıxartmaq. düşürmək. düşürtmək. dəf edmək. 1.itmək. (# çəkmək. dartmaq). - yaman gündü, birbirizi itməyin, onunku çox, mənimki az, söz dalaşa yetməyin. 1. üzdürmək. ıraqlatmaq. ırqatmaq. ırğətmək. arqatmaq. alsatmaq. alıslatmaq. 1. yazıtmaq. azıtmaq. açıtmaq. başdan savmaq. olduğu yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq, sapıtmaq. - **olduğu yerdən uzaqlatmaq**: azıtmaq.
- uzaqlıq** 1. uzqarlıq. uzqaqlıq. ucqarlıq. ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq. ayraqlıq. ayralıq. yarıqlıq. yarqaqlıq. 1. açığılıq. aralıq. fasilə. məsafət. 1.açığılıq. fasilə. ıraqlıq. məsafə. ara. - çox **ara** açmış. 1.ırqlıq. ırqılıq. ıraqlıq. ırqalıq. açıt. açat. ayrılıq. hicr. 1. aralıq. ıraqlıq. məsafə. - **çıplaq gözün, çəkib görəbildiyi aralıq, uzaqlıq, məsafə**: görüş uzaqlığı. - **görüş uzaqlığı**: çıplaq gözün, çəkib görə bildiyi aralıq, uzaqlıq, ıraqlıq, məsafə.

- **çığırmağın çata biləcək uzaqlığı, aralığı, məsafəsi:** çağırım.
çağırım.

- **günəşin uzaqlığının ən çox olduğu gün:** gün durumu.

- **uzaqlıq, qaranlıq sonucu olub, nə olduğu iyi seçilmiyən, bəlli bəlihsiz, qoyu tüstü boyalı nərsə, biçim:** qaraltı. - biraz sonra, atlıların **qaraltısı** seçildi.

- **yer yuvarını iki əşit, bərabər uzaqlığa bölən cızıq, xətt:**
ustuva xətti. ortacıq. ekvator.

uzaqlıq

1. uzunluq. iraqlıq. yıraqlıq. 1. yubanma. gecikmə.

kütlük. işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. tə'xir. 1.

ziddiyyət. mübayinət. uymazlıq. təfavüt. fərq. iraqlıq.

bö'd. məsafə.

uzaqmaq

uzamaq. uzaqlaşmaq. iramaq. iraqmaq. iralaşmaq.

ırqaşmaq. ırqalaşmaq. ırqalaşmaq. ara açmaq.

aralaşmaq. ayrılmaq. yarılmaq. yarıqlımaq.

- get gedə, mən yolumdan **iradım, iradımda**, dos qonuna uğradım. (qon: mənzil).

uzaqörüm

uzagörüm.televizyon.

uzaqrağı

arlaqırağı.

- uzaqraq** - **daha uzaqraq**: arıraq. anırraq. arcaq. arıcaq. - **daha uzaq**
otur: anırraq otur.
- uzaqsaq** **uzaqlaşan**. ıraqlaşan. ıraqsaq. araqsaq. aralaşan.
birbirindən getdikcə ayırlaşan.
- uzaqsama** **uzaqsayış**. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış.
dışsayma. dışsama. dışsayış. yaxınsamama.
olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaq, qıraq, ıraq,
bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.
- uzaqsamaq** **uzaqsanmaq**. ıraqsamaq. ıraqsanmaq. ırqasanmaq.
ıraq, uzaq görmək. keçəməzsəmək. alğımazmaq.
alğamazmaq. alsamazmaq. başqamazmaq.
oysamazmaq. quşqumazmaq. duşqumazmaq.
qurqumazmaq. duyqumazmaq. sanmazinmaq.
taslamazmaq. görməsənmək. bulmazinmaq.
olmazsamaq. olmazsımaq olmazınmaq. olmazanmaq.
olmaz sanmaq. bəlkiməzmək. bəlikəməzmək. başı
almamaq. andamazmaq. anğamazmaq. engəməzmək.
düşünməmək. düşnəməzmək. düşgəməzmək.
düşgüməzmək. güvnəməzmək. fikr edməmək. ehtimal
verməmək.

uzaqsanmaq	bax > uzaqsamaq .
uzaqsayış	uzaqsama . qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. dışsayma. dışsama. dışsayış. yaxınsamama. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.
uzaqsınmaq	uzqasınmaq . ırqasınmaq. ıraqsınmaq. yarıqsınmaq. uzaq, ıraq görmək, bulmaq.
uzaqta	uzaqda . qantıq. gurbəddə olan.
uzaqtan	- uzaqdan qara görünən nərsə : qaraltı.
uzaqtan	uzaqdan . dolaylı. qıraqdan.
uzaqtan	uzaqdan . - gen yaqadan : gen yerdən. gendən.
uzaqtoqu	uzaqdoğu . xavəri dur.
uzaqu	uzağu. keçmiş. - uzağu gün : keçmiş gün. dünən.
uzaquqün	uzağu gün . dünən yox ötəki gün. israğıgün.
uzal	1. bayaq. qabax. öng. 1. <u>uza</u> n. 1. əbədi. - uzal tanrı .
uzal	1. çoxdan. - uzal görünmədik olay. 1. əzəl. - uzaldan bəri: yarıtdan bəri. oluşdan bəri.
uzalı	uzaylı. ortalı. aralı. fəzalı.
uzalış	yolda. yolad. kəsilmədən, qırılmadan uzanmaq. bir düzüdə, yolda, davamda gedmək.

- uzalqı** burunkı. əsgı. ənvəlki. önkı. qabaxkı. önkı.
- uzalmaq** 1. uzanmaq. böyümək. 1. çaplamaq. çabalamaq. təprənmək. çalqışmaq. çalışmaq. çağlaşmaq. 1. uzanıb, tirlənib yatmaq. 1. ucalmaq. azıtmaq. 1. uzanmaq.
- uzaltan** - işi dolandıran, uzaldan kimsə: yanaçı. qanatçı.
- uzaltılma** uzqatılma. gərəkməksiz. gərəkməzin. gərəkməksizin. boşuna.
- uzam** genişlik. gen. vüsət. yer. məkan. uzlanmış. usdalaşmış. usda.
- uzama** 1. sürüb gedmə. imtidad. 1. uzunlaşma.
- uzama** uza. keçit. boğaz (çıxar yolu).
- uzamaq** 1. ucatmaq. yüksətmək. yükətmək. 1. gəvşəmək. açılmaq. genişləmək. 1. üzülmək. uzaqlaşmaq. ötükmək. keçmək. - çox **uzamay**: çox keçmədən. 1. uzaqlaşmaq. 1. baş qaldırmaq. boyun sunmaq. 1. boy atmaq. sivirmək. incə uzun olmaq. - bu cocuq bərk sivirdi. 1. çətəqlənmək. sozulmaq. ozmaq. qeçmək. 1. sobımaq. söbüləşmək. incəlmək.
- uzamaq** 1. uzaqmaq. uzaqlaşmaq. ıramaq. ırmaq. ıralaşmaq. ırqışmaq. ırqalaşmaq. ırqalaşmaq. ara açmaq.

aralaşmaq. ayrılmaq. yarılmmaq. yarıqlımaq. **1. uzanmaq.**
 gərmək. gərinmək. genişləmək. genişlənmək. yayılmaq.
 sürükmək. əsnəmək. əsləmək. əsilmək. əsinmək. **1.**
uzanmaq. uzun çəkmək. tullanmaq. **1. uzanmaq.** ulamaq.
 ulaşmaq. enmək. yenmək. - üzümlük çox aşağıya dək **enir.** -
 bu yol kəndin ortasına **enir.** - bunun etgisi sizə **enəcək**
 (toxunacaq). **1. uzatmaq.**

- **dili uzamaq:** kötü nələr söyləmək.

- get gedə, mən yolumdan **ıradım, ıradımda,** dos qonuna
 uğradım. (qon: mənzil).

- **nərsənin düzəlməyi uzamaq:** çəngəlləşmək. çətinləşmək.
 qınqallaşmaq. qınqallanmaq. qanqallaşmaq. qanqallanmaq.
 qonqallanmaq. qonqallaşmaq. çöngəllənmək. çöngəlləşmək.
 büklünmək. büklüşmək. burqunmaq. burquşmaq.

- **çox uzamaq, uzatmaq:** azıtmaq. çoz boy atmaq.

uzamış **1.** genişləmiş. geniş. uzay. **1.** sozuq. süzük. uzun. ozqur.
 olduqca. artıqına. həddindən artıq. **1.** usub.

uzan **1.** dolandıran, yönətən. iş bilən. usda. uzman. ağıllı.
 bilgili. sənətçi. pir. **1. ozan.** aparən. utran. qalib. - yarış

ozanları: aparanları. utranları. qalibləri. **1.** tūzağac. düzəkçi. düzəci. düzədici. yapıcı. yapıcı. sazqur. tikici.

uzana uzuna. uzuca. boyca. boyunca.

uzanan **1.** açılan. **1.** süynəgən. sürünən. sürüngən. sürnəşən.

keşdar. keşli. **1.** yazan. çıxan. gəlişən. **1.** dartılan.

dartıcın. izəcən. süzəcən. sürəcən. gecirən. çəkicən.

- **boyuna eşilən, uzanan, çəkinən:** eşilgən. eşgin.

- **düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən, tikilən, əkilən**

yer: düşək > döşək.

- **ev, otaq, axır kimi yapılarda, bir atmanın, uzanan bir nərsenin yanlarına, eninə vurulan, taxılan, qoyulan ağac, təxdə:** qaş.

- **cızıq kimi uzanan nərsə:** qətə. qata. xə. uzuq. uzuc. uzqar.

ucqar. sınır. sinqır. izəc. izgər.

uzanan **1.** gərilən. gərgilən. gərinən. gərniyən. əsniyən. çəkilən.

1. sozma. suzma. uzma. əsnsək. sozu. uzun. suzan.

süzən. **1.** uzun. sürəkli. çox sürər. dəvamlı. bəqa'. - qışın

soyuq bərk olmadısa, **sürəkli** oldu.

- **dar uzun, ustuvani biçimində olan nərsə:** qobur. - **qobur**

şalvar.

- uzanılmaq** əsgimək. sürüklənmək. sürəngələşmək. müzminləşmək.
- uzanım** **uzanma. uzanış.** uzatı. uzatış. uzatım. uzantı. uzantış. uzantım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım.
- uzanır** - **uzanır işi, usanır kişi.**
- uzanış** **uzanma. 1. uzanım.** uzatı. uzatış. uzatım. uzantı. uzantış. uzantım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım. **1. uzantı.** çəkilmə çəkiliş. çəkinti. sürüklənmə. sürükləniş. sürüklənti. sırıqlanma. sırıqlanış. sırıqlantı.
- uzanma** sürüncəmə. tə'xir. tə'viq. ulanma. sarılma. təsəlsül. ittisal.
- uzanma** **uzanış. 1. uzanım.** uzatı. uzatış. uzatım. uzantı. uzantış. uzantım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım. **1. uzantı.** çəkilmə çəkiliş. çəkinti. sürüklənmə. sürükləniş. sürüklənti. sırıqlanma. sırıqlanış. sırıqlantı.
- uzanmaq** **1. aşınmaq. təmdid olmaq. 1. əsinmək. əsmək. çəkilmək.**
- ip **əsendi.** - yaşamız **əssin:** uzansın. - **əsnik** ip: uzanan ip. **1. uzaymaq. çözülmək. ayrılmaq. sesinmək. saşılmaq. saşılmaq. saşulmaq. sünmək. 1. yüksəmək. ucalmaq. 1. gəvşəmək. qışarmaq. gəvmək. kəvsərmək. genişləmək. yayılmaq. yatmaq. 1. arıqlamaq. gücsüz qalmaq.**

yumuşamaq. **1.** çalışmaq. işləmək. məşqul olmaq. - nə işlə **uzanırırsız**: nə ilə məşqulsuz. - **uzanan** bir işim yox. **1.** ərişmək. ulaşmaq, gedmək. - uçmağa **uzan** yollar: gedən. - yaşam **uzanır** ölümə: gedir. **1.** varmaq varışmaq. - bu yol hara **uzanır**. **1.** yetişmək. qavuşmaq. - bu dərə dağ doruğuna **uzanır**: dağ boydadır. - gecə **uzanır** dana: qavuşur. **1.** yollanmaq. yola çıxmaq. - axşam **uzanın** evə. **1.** gəzmək, dolanmaq. - dağ daşı **uzanıb** gəldik. **1.** sərinmək. sarqımaq. aslanmaq. əğilmək. - pencərədən **sarqımaq**. **1.** döşənmək. yayılmaq. açılmaq. açınmaq. tullanmaq. - sözə döşənmiş: sözü əninə boyuna anlatmaq. **1.** boylaşmaq. boylanmaq. boy qazanmaq. ucalmaq. boy atmaq. sürmək. dəvam edmək. - fırtına üç gün **sürdi**. - durumuz böylə **sürəcəkm**i. **1.** dal vermək. - dal verib gəlib çıxdı buraya. **1.** soylanmaq. yatmaq. yatmaq. yantaymaq. - **sirtindən soylanmaq**: sirt üstü uzanmaq. **1.** taslamaq. osdutmaq. şişirmək. artıqlamaq. özünə artığına güvənmək. **1.** uzalmaq. böyümək. **1.** yolqunmaq. sıyrılmaq.

- **boyuna uzanmış**: sıra. boyuna uzanmış. - **sıra** duvar. **sıra** ağacları.

uzanmaq

1. daraqlanmaq. maraqlanmaq. əğilinmək. əğilənmək. əğininmək. əğinmək. əğrənmək. əğrinmək. əlaqələnmək. axınmaq. axıntamaq. axışınmaq. axqınmaq. çəkilmək. çəkimmək. çəkişinmək. gərişimmək. girəyişmək. girişimmək. ilgilənmək. ilginclənmək. ilgəlinmək. yönəlinmək. istənmək. istəsinmək. mayillənmək. meyillənmək. meyillik, təmayül göstərmək. meyl edmək.

1. **uzamaq**. gərmək. gərinmək. genişləmək. genişlənmək. yayılmaq. sürükmək. əsnəmək. əsləmək. əsilmək. əsinmək. 1. tullanmaq. 1. boylanmaq. 1. çəkilmək. 1. dincəlmək. dinc almaq. incəlmək. yatmaq. rahatlanmaq. 1. sünmək. sustalmaq. şollanmaq. 1. uzamaq. 1. düşmək. sallanmaq. - buğlar dedəğına **düşür**. 1. sürülmək. 1. **uzamaq**. ulamaq. ulaşmaq. enmək. yenmək. - üzümlük çox aşağıya dək **enir**. - bu yol kəndin ortasına **enir**. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).

- **uzanıb gedmək**: boylamaq.

- **iki səksən uzanmaq**: güclü vurqu ilə, boylu boyunca yerə

sərilmək.

- **qarnın verib yaslanmaq, uzanmaq**: qarınlamaq.

uzanmış

- **yanqılıc uzanmış**: ələveri. ləm vermiş. yan vermiş.

uzantı

1. uzanma. uzaniş. çəkilmə çəkiliş. çəkinti. sürüklənmə.

sürükləniş. sürüklənti. sırıqlanma. sırıqlanış. sırıqlantı. **1.**

uzantış. uzantım. uzatı. uzatış. uzatım. uzanma. uzaniş.

uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım. **1.**

dal. qol. sö'bə.

uzantı

çetək. dal budaq. boğun. sürgün. filiz.

uzantı

ulandı. azaytu. ozınlaytu.

uzantım

uzantı. uzantış. uzatı. uzatış. uzatım. uzanma. uzaniş.

uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım.

uzantış

uzantı. uzantım. uzatı. uzatış. uzatım. uzanma. uzaniş.

uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım.

uzar

- **uzar qısar**: uzqıs. əsnək. elastik.

uzar

uza. uzatuçı. həmrah.

uzaran

- **kişi başında (insan başında) pipik yerinə uzaran, ayrılan**

saç: kakil. < qaqıl. pərçəm.

uzarqa

durbün.

uzaşmaq	acışmaq. azışmaq. itişmək. qızışmaq. qutruşmaq. hiddətlənmək.
uzaştırmaq	uzaşdırmaq. acışdırmaq. azışdırmaq. ititmək. hiddətləndirmək.
uzata	uzada. üç yaşında dörd yaşına qədər olan qoyun.
uzatan	imçi. nişançı. düz atan.
uzatan	uzadan. yazan. yaradan. çəkən. düzən.
uzatı	1. sürəli. sürə. kəsintisiz. - bir uzatı qaldıq: bir sürə. 1. bir nərsəni uzadıb, çoxaltmaq. - ışığı uzatı: iliktirik simin uzadan bölüm. - uzatı bölmə: izin süresin uzadan bölmə.
uzatı	1. uzatış. uzatım. uzantı. uzantış. uzantım. uzanma. uzanış. uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım. 1. uzatma. sündürü. sündürmə. (süngər kimi sürünən) susluq. şolluq. süzəgən.
uzatı	sürə. sürmə. təmidid.
uzatı	uzadı. ulama. uzanan sim, nərsə. alonj. əkləmə. rəbit.
uzatılmaq	asımaq. uzamaq. əsilmək. çəkilmək. gərilmək.
uzatım	uzatı. uzatış. uzantı. uzantış. uzantım. uzanma. uzanış. uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım.

- uzatısı** - **arx, uzadısı oyuq açmaq**: qandağlamaq. çandağlamaq.
çəndəkləmək. kəndəkləmək. xəndəkləmək.
- uzatış** **uzatı. uzatım.** uzantı. uzantış. uzantım. uzanma. uzanış.
uzanım. boysanma. boysantı. boysanış. boysanım.
- uzatma parçası** calqam. yanqam. ək.
- uzatma** 1.tədid. 1. yaza. çəkmə. çəkiş. 1.uzatı. sündürü.
sündürmə. (sünger kimi sürünən) susluq. şolluq. süzəgən.
- **söz uzatma**: bəsti kəlam.
- **uzatma!** bəsdil!. anladıq!. yetər!. kafidir!.
- **dil uzatma**: dil qaytarma. qarşılama. tərsinmə.
- **işi uzatma**: haydi haydi. haydın haydın. qısa kəs.
- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan,**
taxılan uzatma: qarataxin. qaraçağın.
- **əl uzatma**: qarşı davranma, durma.
- uzatma** imalə.
- uzatmadan** sözün qıssası, düşümü. söz düşüm. qıssacası. hasili
kəlam. xülasə. uzunsuz.
- uzatmaq** (**uzamaq. uzartmaq**). 1. yazmaq. sərmək. 1. əstirmək.
əsnətmək. genişlətmək. yaydırmaq.
soluqlatmaq. 1.keşləmək. 1.südürmək. sustatmaq.

- şollatmaq. süzdümək. çəkdimək. 1.döşmək. ərmək.
yaymaq. yermək. 1.buraxmaq. - **buğ uzatmaq**: buğ
buraxmaq. 1.çəkmək. 1. çıxarmaq. - **dil çıxarmaq**.
- qıçın **yerib** yatmış.
- **bir nəseni bıqdıracağına uzatmaq**: belini gətirmək.
- **çox uzamaq, uzatmaq**: azıtmaq. çoz boy atmaq.
- **dil uzatmaq**: dil yarmaq, açmaq. faş etmək.
- **dil uzatmaq**: kötü nələr söyləmək. qarşıtına, ziddinə
qonuşmaq.
- **əl atmaq, uzatmaq**: 1. icəşiklik, sataşılıq, asqıntılıq,
sarqıntılıq etmək. 1.bir nəyə girişmək, qarışmaq. 1. təcavüz
etmək.
- **əl uzadan**: yazan.
- **əl uzatmaq**: toxunmağa, almağa çalışmaq.
- **iki səksən uzatmaq**: güclü vurqu ilə yerə sərmək.
- **işi uzatmaq, uzartmaq**: bir işi sonuclandırmamaq. - **uzanır**
iş, **usanır** kişi.
- **günə yazmaq**: uzatmaq, sərmək.
- **buza yaz, günə yaz: (günə uzatmaq, sərmək)**. alacağı,ı,
borcunu yaxud, bu sözlərini, istəklərini unut.

- **nərsəni uzatmaq üçün işlənən tikə**: qaraçav.

- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan,**

taxılan uzatma: qarataxin. qaraçağın.

- **işi uzatmaq, uzartmaq**: bir işi sonuclandırmamaq. - **uzanır**

işi, **usanır** kişi.

uzatmaq

1. sunmaq. təqdim etmək. 1. təşyi' etmək. 1. imalə etmək. 1. gütmək. göndərmək. yola salmaq. sürmək. aparmaq. irsal etmək. vasil etmək. 1. sürmək. sürmək. əklmək. təmdid etmək. boylamaq. boy qazandırmaq. boylatmaq. boylandırmaq. boy qazandırmaq. 1. qoymaq. qoyuvermək. sarqıtmaqburaxmaq. sərbəs ötürmək (# **kəsməmək**). - saç, dırnağ, ağac **uzatmaq**. 1. uğurlamaq. yola salmaq. göndərmək. uğrulamaq. uğratmaq. keçirmək. təşyi' etmək. 1. gərmək. asmaq. asıtmaq. əsitmək. uzamaq. çəkmək. çəkitmək. 1. arxadaşlıq, yoldaşlıq etmək. 1. göz, əl atmaq. dəğmək. yoluxmaq. yoxlamaq. - yol üsdə işə **uzanın** bir: dəyin bir. - **uzanmağa** çox işim var: məşqul olmağa. 1. yubatmaq. gecikdirmək. 1. sonmaq. sunmaq. 1. ərə vermək. 1. uzutmaq. uzandırmaq. açmaq. - yeşiyi uzad. - oğrun duzaq **uzatdı**:

gizlin tələ qurdu. **1.** yubatmaq. əsitmək. qecitmək. - nə qədər işi **uzaldıb** əsdirisən. **1.** ulatmaq. çatdırmaq. **1** **oxlatmaq.** dirətmək. **1.** nərsəni aşınmaq. yubatmaq. geriyə salmaq. - işlər aşınır. - günü günə satıb **aşındı. 1.** sozamaq.

- **dil uzatmaq.** söz uzatmaq.

- **üz uzatmaq:** suratın asmaq.

- **uzun tutmaq.**

- saçların **sarqıtmış.** - saqqal **sarqıtmışlar.**

uzatmamaq qısa kəsmək. ixtisar edmək. - **əl uzatmamaq.** özün saxlamaq. əlini tutmaq.

uzatmatan - **işi uzatmadan:** iki söz bir bazar.

uzattırmaq sozdurmaq.

uzatuçı uza. uzar. həmrah.

uzatuyum **uzaduyum.**telepati.

uzay **1.fəza.** sonrasızlıq. sonsuzluq. **1.göy. fəza. 1.** mücəssəmə.

uzay **uza. 1. fəza. göy boşluğu. 1. uzamış. genişləmiş. geniş. 1. keçmiş. qədim. əsgü. 1. batil. təcixi keçmiş. - uzayqan**

işə qar yağar. **1.** ara. orta. fəza. **1.** yayqır: səma. ulduzlar
alemi. **1.** uza. genişlik. uzunluq. yayqınlıq.

uzayan

güdəyən.

uzayıb

- **uzayıb gedən**: əsilti. əsinti. əsnək. əslək. genişləyən.
yayılan. sorulan. sürülən.

- **uzayıb gedən**: genişləyən. əsnək. əslək. əsilti. əsinti.
yayılan. sorulan. sürülən.

uzayqan

sürəsi keçmiş. tarixi keçmiş zamanı keçmiş.

- **uzayqan işqə qar yavar**: zamanı keçən işə qar yağar.

uzaylı

uzalı. ortalı. aralı. fəzalı.

uzaymaq

1. gecikmək. gec qalmaq. keçmişdə qalmaq.

uzaqlaşmaq. sürücəmdə qalmaq. çox geçmədən.

nərədəysə. birazdan. **1.** uzanmaq. çözülmək. ayrılmaq.

sesinmək. saşılmaq. saşılmaq. saşulmaq. sünmək.

uzaytmaq

1. uzanmaq. sürünmək. **1.** gecikmək. gec qalmaq.

arxada qalmaq. əsgitmək. batil etmək. **1.** uzatmaq.

uzaqlaşdırmaq.

- **bolcanı uzaytmaq**: möhləti uzatmaq.

- **qözdən uzaytmaq**: gözdən uzaqlaşdırma.

uzaytu

davam. sürə. dayam. süzüm. çalqaşu. ulan.

uzbilim	ixtisas.
uzdüşmək	uz düşmək. uyqun gəlmək. uyuşmaq. curlaşmaq.
uzəl	uz əl. usda. məharətli. bəcəriqli. bacarıqlı.sənətkar. əli uslu. yaxışıqlı.
uzəlli	usda. məharətli. əlindən iş gələn.
uzən	çay. iti çay.
uzıb	qabax. ön.
uziş	(uz + iş). uzluq. sənət. yeti. yetənək. ytkilik. yatqın. bəcəri. yordam. usluq. uzluq. uzmanlıq. təxəssüs.
uzıtmaq	(z < > y < > d < > ğ) uyutmaq. udutmaq. uğutmaq. - uşağı uzut. - yoğurt uyutmaq: uğutmaq: çalmaq. düzəltmək. - uzutma (uyutma. udutma. uğutma) uzıtdı: pənim çalmaq. - od uzutmaq. uyutmaq. söndürmək.
uzqa	əl dəğirmanı.
uzqaq	uzaq. uzqar. ucqar. ırqa. ırqaq. ıraq. ayra. ayraq. yarıq. yarqaq.
uzqaq	yat. yad. qərib. yabançı.
uzqaqlıq	uzqarlıq. uzaqlıq. ucqarlıq. ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq. ayraqlıq. ayralıq. yarıqlıq. yarqaqlıq.

- uzqan** 1. keçici. keçən. çağlıq. müvəqqət. uzğğan. üzülən.
ötkən. ötən. 1. ozqan. azqan. keçmiş. geçən. aşan.
aşqan. 1. uzqan. iləiləyən. - **ozqan at**.
- uzqanmaq** **uzğanmaq**. uzlaşmaq. (ağla gəlib, düşünüb) yarışmaq,
barışmaq. müslihə etmək. müslihə etmək.
- uzqar** **ucqar**. **uzqaq**. **uzaq**. **uzuc**. 1. ırqa. ırqaq. ıraq. ayra. ayraq.
yarıq. yarqaq. 1. qata. xə. cızıq kimi uzanan nərsə. sınır.
sınqır. izə. izgər.
- uzqarlıq** **uzaqlıq**. **uzqaqlıq**. **ucqarlıq**. ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq.
ayraqlıq. ayralıq. yarıqlıq. yarqaqlıq.
- uzqarmaq** 1. **ozqarmaq** (z < > y) **oyqarmaq**. **uyqarmaq**. düşünmək.
anlamaq. - o məni geyin oyqardı: o məni sonra başa düşdü. -
işləmək biləkdən, oyqarmaq bilikdən. 1. tizqinmək.
disginmək. iqrənmək. nifrət etmək.
- uzqasınmaq** **uzaqsınmaq**. ırqasınmaq. ıraqsınmaq. yarıqsınmaq.
uzaq, ıraq görmək, bulmaq.
- uzqatılma** **uzaltılma**. gərəkməksiz. gərəkməzin. gərəkməksizin.
boşuna.
- uzqatmaq** uzaqlatmaq. yıratmaq. ıratmaq. sürgümək. təbidləmək.
- uzqetim** mahəsəl.

uzqıs	uzar qısar. əsnək. elastik. əlbezi.
uzqışı	uz kişi. us. ağıllı.
uzqör	uzgör. durbin.
uzqörən	uzgörən. uzgörür. durəndiş.
uzqörqlük	uzgörglük. uzaq görglük. dikgörglük. dibgörglük. dəringörgülük. bəsərət. durəndişlik.
uzqörür	uzgörür. uzgörən. durəndiş.
uzqun	azqın.
uzqurmaq	(z < > y) uyqurmaq. oyandırmaq. - mənə uzqur: oyad.
uzqütü	uzgüdü. hüsniniyyət.
uzlanış	diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə. bağdanış. alşınış. tapınış.
uzlanmaq	uslanmaq. uzmanlaşmaq. ayratınmaq. açratınmaq. bilgilmək. mərifət, hünər yiyələnmək. ixtisaslaşmaq. mütəxəssisləşmək.
uzlanmaq	ustalaşmaq.
uzlanmış	uzam. usdalaşmış. usda.
uzlaş	yarış, toxdaş. anlaşma. düzəliş. barış. uyğaş. uyuş. saziş.
uzlaşaraq	uylaşaraq. sülhyana.

- uzlaşdırmaq** birləşdirmək. kəsişdirmək. anlaşıdırmaq. uyuşdurmaq.
razılaşıdırmaq.
- uzlaşdırmaq** uyuşdurmaq. birləşdirmək. anlaşıdırmaq.
- uzlaş** uyum. uyumluluq. barış. düzə.
- uzlaş**ıq anğlaşıq. anlaşıq. muvafiqət.
- uzlaşılmaq** bağdaşılmaq. alışılmaq. ara tapınmaq. düzülmək.
dizilmək.
- uzlaşım** **uzlaşış. uzlaşma. uyuşma. uyuşuş. uyuşum.** anlaşma.
anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşış.
birləşim. birgışmə. birgəşış. birgəşim. birikiş. birləşim.
qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış.
doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma.
andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf.
- uzlaşış** **uzlaşım. uzlaşma. uyuşma. uyuşuş. uyuşum.** anlaşma.
anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşış.
birləşim. birgışmə. birgəşış. birgəşim. birikiş. birləşim.
qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış.
doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma.
andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf.

- uzlaşma** 1. gelişim. andlaşma. anlaşma. tapusum. müahidə. 1. uylaşma. müsalihe. barış. muvafiqət. uylaşma. saziş. sülh.
- uzlaşma** **uzlaşış. uzlaşım. uyuşma. uyuşuş. uyuşum.** anlaşma. anlaşış. anlaşım. alışma. alışış. alışım. birləşmə. birləşiş. birləşim. birgəşmə. birgəşiş. birgəşim. birikiş. birləşim. qoşlaşma. qoşlaşış. qoşlaşım. doslaşma. doslaşış. doslaşım. birbirilə ülfət, dosluq, qurma. əl bir olma. andant_(latin). muvafiqət. e'tilaf. anlaşma. saziş.
- uzlaşmaq** 1. anlaşmaq. toxdaşmaq. 1. sözü sözə qovuşdurmaq. fikir birliqi. uyuşmaq. uydurmaq. həməhəngləşmək. barışmaq. barışmaq. anlaşmaq. uyuşmaq. birlikdə yaşamaq. 1. taplaşmaq. tablaşmaq. razılaşmaq. - gəngəşli bilik, uzlaşır, gəngəşsizin öprəşür. 1. uylaşmaq. yollaşmaq. quraşmaq. saziş etmək. qoz paylaşmaq. uyuşmaq. bağdaşmaq. bağlaşlamaq. 1. uzğanmaq. (ağla gəlib, düşünüb) yarışmaq, barışmaq. müsalihe etmək. müsəlimə etmək. - savaşların buraxıb, qozların paylaşirlar.

- uzlaşmaq** **uylaşmaq.** 1.uyuşmaq. uzuşmaq. anlaşmaq. 1.uyuşmaq. anlaşmaq. birləşmək. kəşişmək. 1.anlaşmaq. birləşmək. kəşişmək. razılaşmaq. 1.birləşmək. kəşişmək. anlaşmaq. uyuşmaq. razılaşmaq. 1.muvafiqət etmək. 1.uylaşmaq. ara bulmaq. barışdırmaq. sülh etmək. 1. **yuzlaşmaq.** **yüzləşmək. üzleşmək.** bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək. sazlaşmaq. saziş etmək.
- uzlaşmaz** **uylaşmaz.** 1.barışsız. uyuşmaz. uzuşmaz. anlaşmaz. sazeş napəzir. 1.alışmaz. uymaz. baş əğməz. tutmaz. düşməz. yarıqmaz.
- uzlaşmazlıq** uylaşmazlıq. barışsızlıq. uyuşmazlıq. uzuşmazlıq. anlaşmazlıq. sazeş napəziri.
- uzlaşmış** ustalaşmış. qayaf. qayav. cayav. cayaf. - söz **qayafı.** - **qayaf kişi.** - **qayaf yazıçı.**
- uzlaşdırmaq** duzlaşdırmaq barışdırmaq.
- uzlaşdırmaq** uyuşturmaq. qanıtmaq. qane' etmək. müvafiqət əldə etmək. - o tərəfi **uyuşturmağa** çalışır.
- uzlaşdırmaq** **uzlaşdırmaq.** uz uza, us usa gətirtmək. uylaşdırmaq. barışdırmaq.
- uzləm** özləm. üzlet (< uz).

uzləmək	qaplamaq. tışlav. qap ilə qaplamaq. daşlamaq. qaptö.
uzlu	başarıqlı. - uzlu olsun, üzlü yox: (uzlu: başarıqlı).
uzluq	əriş.variş. bariş. barlaş. barlaşıq. barişiq. yaraşiq. yarlaşiq. uğur. bacarı. başarı. başarma. yaratı. yaratış. yarayış. qalxış. oluş. boluş. buluş. iyi qoşut, durmuş, duruş, yağday. mutluluq. qutluluq. nailiyyət. fəzahət. müvəffəqiyyət.
uzluq	sənət.
uzluq	üzlük (z < > d < > y) uyluq. usluq. 1. ustalıq. yumşaqlıq. ehtiyat. hilim. azlığı uzluqda sezdik. çıxar. yetənək. bacarı. yordam. ustalıq. qabiliyyət. qadma. osaluq. ixtisas. uzmanlıq. hünər. bacarıq. yetərlik. yararul. usta. 1. usulluq. törəliq. başarcaq.
uzma	uzman. pir. pırofesjonal.
uzmaq	1. udmaq. utmaq. ozmaq. başqasından iləri keçmək. - mən səni uzaram. - onun atı uzdı. 1. utmaq. ozmaq. osmaq. ötmək. keçmək. - onun atı ozdı. 1. kərüb, uzadıb gəyüşdürmək, genişləndirmək.
uzmaq	süzmək. üzmək: incitmək. hüzürlətmək. xəstələmək.

uzman 1. ozman. usun. uzun. dərin. əngin. engin. dənəyimli. cetik. cetiz. yetik. yetgin. yetər. yetərli. olqun. bəcərikli. itik. ütük. itmiş. edmiş. usda. özəl. uzaq. usda. yolaldı. sənətkar. pırofesional. uzma. pir. bəcərikli. iş bitirici.yapıcı. ozar. usta. bilir kişi. uzmanlaşmış. saylaq. sayılan. {+ şinas. + çi. bir işin ustası} {bət. bənd}. 1. yapın. yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən. 1. yetgin. yetişkin. yetərli. yetmən. olqun. gəlişgin. yetərli. yetənəkli. əhil.

uzman cəld < çalt. çabuk. çaqqan. çəpər. usta. əli sulu. 1.işbilən. yetgili. 1.iştanic. işbilir. işçaqan. işmama. - **kəsin, tutumlu uzman** biçərikli bəcərikli. müsəmməm, ciddi usda, bilgin.

uzmanlaşmaq **uzlanmaq. uslanmaq. ayratınmaq. açratınmaq.** bilginmək. mə'rifət, hünər yiyələnmək. ixtisaslaşmaq. mütəxəssisləşmək.

uzmanlıq 1. ustad. adistik. mahir. 1. uzluq. ixtisas.

uzmanlıq **usmanlıq. usdalıq. işləklik. bacarıqlılıq.** mahirlik.ayratınlıq. açratınlıq. maharət. ixtisas.

uznamaq	üznəmək. (< uz. uznamaq. uzaq gedmək. dik başlılıq edmək) (< üz. üzə durmaq. üz qırmaq) qarşı durmaq. söz dinləməmək. - oğul atıya uznadı.
uzraq	böyük. yekə.
uzraq	daha əlverişli. uyğun.
uzraşmaq	utraşmaq. üzrəşmək. itiləşmək. - gəngəşli bilik utraşur, gəngəşsiz bilik opraşur.
uztaq	uztaq. ustaq. üstək. üztək. qoztaq. qostaq. (> qostax (fars)). dəlir. ürəkli. qorxmaz. qaçmaz.
uztaşmaq	uzdaşmaq. uzlaşmaq. anlaşmaq. uyuşmaq.
uztıq	uzaqlaşma. qaçtıq. qaçma. cırtıq. cırma. bartıq. savtıq. savişma.
uztilli	uzdilli. düz söyləyən.
uztu	uzdu. əzəli. çox əsgü. qadim.
uztutmuş	- olqunlaşmağa, yetişməyə, pişməyə uz tutmuş yemiş: qızqar.
uzuc	uzuq. uzqar. ucqar. qətə. qata. xət. cızıq kimi uzanan nərsə. sınır. sinqır. izəc. izgər.
uzuca	uzuna. uzana. boyca. boyunca.

- uzuq** {usaaq. uslaq. uzaq}. {usuq. (< us: əğl). {(z < > y < > d < > ğ)} **1.** qutsal. uyanıq. **1.** diqqətli. **1.** uyuq. iyi. **1.** uyut. **udut. uğut.** (< metatez >) **oğuz}** oyaq. bilgin. ozuq. utuq. ötük. iti olub qabaqlayan. (# **uyuq:** qafil). - **uzuq** ər: huşlu kişi. - **uzuq** könüllü ər: açıq könüllü kişi. **1.** uyuq. uymuş. yatmış. - **uyuq** ər: yuxulu kişi. **1.** uzaq gedən. yarışlar apararı. - **uzuş** at.
- uzuq** **uzuc. uzqar. ucqar.** qətə. qata. xət. cızıq kimi uzanan nərsə. sınır. sinqır. izəc. izgər. - **uzuq üzüq:** ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. alt üst. artıq yartıq. yapıc yasic.
- uzuqlaşmaq** uyuqlaşmaq. barış görüş olmaq. barışmaq.
- uzuqluq** usuqluq. oyaqlıq. usluq. huşluq. huşluluq. (# **uyqluq:** qəfillik).
- uzuqmaq** (z < > ç) **uçuqmaq.** sonuna varmaq. sönmək. üzülmək. üzükmək. - odu **uzut: uçut: üzüt:** söndür. - çirax **uçdu: uzdu. üzdü.** söndü. keçdi.
- uzulış** qılışık. rizayət. ödəşim. ötüşüm. usulış. usuş. qanıq.

uzumaq

uyumaq. yatmaq.

uzun

{ur. ür. ör. or. ürük. uca. uzaq. bax > uz. usun.} **1.** sivri nəsənə (yuvarlaq olmayan). subı. söbi. **1.** əsg. uzaq. - uzaq iş. uzayan, bitməyən iş. - **uzun** qıssalınca, qıssanın canı üzülər. - **uzun börk: suqarlaç börk.** - uzun çağ, ara, zaman: **birtəm.** - uzun yol: **əşgin. 1.** örekey. örekinə. uzun boylu. örikinə. uzun boylu. sozqur. süzgür. up zun. sozu. suzan. süzən. uzanan. sozuq. süzük. uzamış. sozulma. əsnək. yaıpşqan. sozulma. əsnək. yaıpşqan. süzgür. sozqur. upuzun. **1.** uzman. pir. bəcərlikli. iş bitirici. dənəyimli. **1.** yayqın. geniş. **1.** qalıcı. dayimi. **1.** arda. uzun dəğnək. dıraz. uzaq. dərin. əngin. engin. - **uzun boylu:** ləvənt. öngən. **1.** ucun. uca. süzəmpay. - **uzun danışma !:** darıtma! dartılma. - **uzun uzaq:** uzun uzadıya. davamlı. - **uzun uzuzunu:** uzun uzunasına. - **uzunsuz:** sözün qıssası qıssacası. hasili kəlam. uzatmadan. xülasə.

- **uzun qallıq:** qalın bağırsaq.
- **yaynı yay uzunu:** yaz boyunca.
- **gecəni uzunu:** gecə boyunca.
- **uzun tilli:** dediqoducu. söz daşıyan.

- **günnü uzun**: gün boyunca.
- **sırıq kimi uzun boylu**. qılla. - **sırıq kimi uzun boylu**: qonda. iri yapılı.
- **sırıq kimi uzun boylu**: ullaqay. iri yapılı. dev anası.
- **uzun qulaq**: qulaqlı. eşşək.
- **uzun tutmaq**: uzatmaq.
- qışın soyuq bərk olmadısa, **sürəkli** oldu.
- **uzun burun**: sivri burun.
- **çox uzun boylu olan kimsə**: dallaq. sırıq.
- **uzun uzadıya**: əriz o əmiq.

uzun

- 1. boyluq. sivri. kəslin. 1. çatır. çatalı. rəsa. uca. 1. dal. tal. tirək. tirlənmiş. - **dal boylum**. - **dal vermək**: uzanmaq. - dal verib gəlib çıxdı buraya. 1. sürür. təvil.
- **incə, uzun boylu, uyğun boylu, boylu boslu gənc**. - dalyan kimi. - dalyan kimi qız. 1. ulan. silsilə. sarın. 1. uzanan. sürəkli. çox sürər. dəvamlı. boy. tul. 1. böyürlü. böğürlü. (heyvan üçün) yanlı yanaqlı. boylu. 1. əngliz. açıq. 1. incə. sivri. sivr. boylı. uca. boy atmış. sivri bir cocuq.

uzun

1.< tirəgəş. tirəç. dirəç. tiraz. tirəz. dirgəc. (< dirək). (>

diraz ^(fars)) 1.çəkməcə. 1.uca. başıq. 1.uzaq. sürük. ıraq.

- **çox uzun sürə**: eşşək sudan gələsiyə.

- **çox qısa, şişman, güdə bodur, ya da incə uzun olan,**

uşaq: biçimsiz uşaq. qısqamıt. qasqamıt.

- **külsüm** (kül boyalı), **ağ qara**, **uzun quyruqlu**, **sərçə dək bir**

quş: qar cücəsi.

- **qara tüklü, balıqla bəslənən, qaqası uzun, sivri, güclü**

dəniz quşu: qarabatqaq. qarabataq.

- **uzun boyunlu, qulpsuz tüng, parç**: qarava. kalaba.

qarvalaq. qarvaki.

- **qaradəniz qıyı bölgəsində yetişən, uzun quyruqlu, ağ**

boyalı qoyun türü: qarayaxa.

- **öğüdün qıçası, ipin uzunlu**: sözün qıçası, ipin uzunlu.

- **ucu sivri dəmirli sırıq (uzun ağac)**: qarqa. qarqı. qarqu.

qarquc. qarqıc. ərsin. əğsin.

- **uzun ağac**: sırıq.

- **uzun boylu, başı iri piləklərlə (pullarla) örtülü, pozucu,**

kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma (əkinə)

yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan: qarayılan. qarailan.

- **uzun boylu, qanatlı**, qıvrıq qaqalı, əsmər tüklü, çatal quyruqlu, yırtıcı quş çaylaq. caylaq. qaraquş.
- **uzun dənəli üzüm çeşiti**: qaral.
- **uzun sıırıq**: qarasa.
- **uzun, iri zeytun çeşiti**: qarqaburun.
- **yağış qar suyun yığmaq üçün qazılan dərin, uzun** xəndəq, qandağ: qarım. kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş.
- **ocaqda, təndirdə külü eşlələməkdə, çəkməkdə işlənən uzun çəmçə, şiş**: eysirin. eysərən. eysirən. ərsin.
- **uzun nərsələrin toparlanıb, bağ qurmaları**: dəmət. hörgə. örgə. örüm. hörüm.
- **uzun yol**: eşilgen. eşgin.
- **bol, geniş, uzun qollu geyim**: miniş.
- **əli uzun**: oğru. çalçı. qaraçı.
- **çox uzun**: ötrəki kimi: örtəki kimi: dasdan kimi: nağıl kimi.
- **dili uzun**: sayqısız. dili bir qarış. güstax.
- **dili**: acı, incidici qonuşan.
- **incə uzun yaxışıq**: dal kimi.
- **qıl kimi incə, uzun, sərt nərsə**: qılavuz.
- **qolu uzun**: güclü. sözü keçən. nifuzlu.

- **uzun alt geyimin dizdən aşağı bölümü**: baldıraq.
- **uzun gedmək**: daşqınlıq etmək. azmaq.
- **uzunca, çəkkik dırnağ**: badam dırnağ.
- **uzun boylu**: bacalı.
- **uzun boylu, biçimsiz nərsə**: dəvə kimi.
- **uzun boylu**: uzab gedən. aqramçılıq.
- **uzun çəkmək**: uzamaq. tullanmaq.
- **uzun dilli**: qoşa dilli. gəpçi. dili yetgin.
- **uzun etmək**: tullamaq. uzatmaq.
- **uzun tutmaq**: buruşturmaq.
- **uzun qıssa qonuşmamaq**: artıq əsgik, iləri geri qonuşmamaq.
- **uzun uzadısiya**: sarçav sarçav.
- **uzun uzadıya**: ayrıntılı. təfsilatlı.
- **uzun uzadıya**: ayrıntılı. təfsilatlı.
- **uzun uzadıya**: uz uza. uzaqdan uzağa.
- **uzun, dar aralıq**: keçit. dalan. dəhliz < dalğız. yolağ. rahro.
dalan. koridor.
- **uzun, içi boş nərsə**: düdük. qamış.
- **uzunluğunda**: izində. çəkimində. keşimində.

- **ağır, uzun sürən ağır**: qarağrı. qarağı. qaraağrı.
- **altı, səggiz qoş kürəkli, dar, uzun qayıq çeşiti**: qancabaş.
qançabaş.
- **böyük görüvliilərin, rəsmilərin geydikləri, gözəl, uzun, gənə bol üst geyimi**: qaltağı. qaltava. qaltav. qalabağ.
- **qalçaya dək çıxan uzun səğə corab**: qalçın.
- **uzun şilank**: qalyan < qaylan.
- **uzun, uca səğəli ayaqqab**: qalxıç. qalxuc. qalxılı. qalıvılı.
qalıç. qalış. qalınc.
- **başı qıvrım, uzun tüklü qoyun**: qaqmalı.
- **çox uzun, uca**: qatı boylu.
- **uzun yaşama!** duzlu yaşa.
- **dar uzun qalı**: yol qalısı. yol kilimi. yolluq. kənərə.
- **uzun sürə yerimək**: yol təpmək. yol döğmək. yol eşmək.
- **kiçik, incə, uzun, sulu qabaq**: qota. qotaq. kədu. kədük.
- **paltosım uzun, bol geyim**: qapama. qaban. qapan >
kəpən. kəftən.
- **sorunu çoxu, ipin uzununu, dolaşır**.
- **uzun biçimli qarpız, qabaq çeşiti**: qadın budu. xanım budu.
- **uzun burun, yağsız balıq çeşiti**: qapsomun.

- **uzun quyruq**: quyruqsallayan.
- **uzun saplı kasa**: qapaq. malağa.
- **uzun sırıq, sopa**: üvəndirə. üvəndirik. qaçna. qaçnaq. qaçına. (özelliklə malqaranı sürməkdə işlənilir).
- **uzun sürən yağmır**: qadıqaçıran.
- **uzun üz, uzun astar**.
- **uzun, çıxıntılı olan burun**: qaqaart. qaqma.
- **uzun, dayaqlı sırıq, qamış çeşiti**: oqlıq.
- **uzun, güdə doğranmış ağac**: küp.
- **uzun, incə, qaralı ağılı üzüm çeşiti**: qadınbarmağı. qadınbarmaq. - **uzun incə, sulu yumşaq armıd çeşiti**: qadınbarmağı.

uzuna 1. uzana. uzuca. boyca. boyunca. 1. əleyhinə. 1. yatı. yası. yazı. yatız. yatsı. - **yatı** yer.

uzunasına boybaş. boydaş. başdan başa. başayaq.

uzunayaq uzun bacaqlı.

uzunbaş sivrbaş. uzunqafa. uzunkəllə. biztəpə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş.

uzunburun qaqa burunlu.

uzunca təfsili ilə. müfəssəl.

- uzunca** zuqul. oval.
- uzunçaç** uzun saçlı.
- uzunkəllə** uzunbaş. sivirbaş. uzunqafa. biztəpə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş.
- uzunqafa** uzunbaş. sivirbaş. uzunkəllə. biztəpə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş.
- uzunqulaq** - öğrəşsə tatı, uşaq, bir gün olar uzun qulaq.
- uzunquruq** uzunquyruq. tülkü. tülkünün tabu ismi.
- uzunlama** - yapıda, çardaqda ağırlığı çəkən, uzunlamasına qoyulan qalın ağac, dirək: qatır. çatır.
- uzunlamasına** boyunca.
- **uzunlamasına kəsilən tikə**: dilik. dilmə. diləm.
- uzunlaşma** uzama.
- uzunluğuca** boyca.
- uzunluq** : 1. boy. turum. durum. 1. turum. durum. boy. 1. uzaqlıq. irəqlıq. yıraqlıq. 1. iriş. əriş. boy. tar. dal. 1. uza. uzay. genişlik. yayqınlıq.
- uzunluq** **uzunluğ**. 1.nərsənin ən alt ilə ən üstünün arasında olan uzaqlıq. boy. qamət. 1.uğurun. uğrun. rastada.
- **dili uzunluq**: girginlik. dillik. fizulluq.

- **yol uzunluğu ölçəyi**: ağac (< **araç**: aralıq.).
- **bütün uzunluğu ilə**: boylu boyunca.
- **uzunluğuna, dərin çuxur**: xəndəq < kandağ.
- **uzunluq ölçüsü**: qarış.
- **yarım arşın uzunluq ölçəyi**: ayaq. qədəm. fut. - on **ayaq** uzunluğunda.

uzunsov - **uzunsov biçim**: sovut. savut.
- **uzunsov cəviz**: qarqaburun.

uzununa uzunlamasına.
- **uzununa barmaq**: uzunlamasına gedmək.

uzuş **üzüş. özüş. 1. yarış. 1. yanba yan gedmək. yoldaş.**
yardaş. həmrəh. 1. əsiş. çəkiş. rəbit. rəbitə.

uzuşaraq uyuşaraq. anlaşıaraq. qanışaraq. müttəfiqən.

uzuşmaq **özüşmək. üzüşmək. 1. yarışmaq. - at uzuşmək. 1. yanba**
yan gedmək. yoldaşlıq, yoldaşlıq etmək. həmrəhlik
etmək. 1. əsişmək. çəkişmək. genişlənilib ilişgi, rəbitə
qurmaq.

uzuşmaq uyuşmaq. uylaşmaq. uzlaşmaq. anlaşmaq.

uzuşmaz **uyuşmaz. bərişsiz. uzlaşmaz. uylaşmaz. anlaşmaz.**
sazeş napəzir.

- uzuşmazlıq** uyuşmazlıq. barışsızlıq. uzlaşmazlıq. uylaşmazlıq.
anlaşmazlıq. sazeş napəziri.
- uzut** 1. davam. 1. sibqət.
- uzutqan** 1. uzadan. uzaldan. - sözü **uzatqan** kişi: çox danışan. 1.
sibqət tutan. 1. iləridə. ilərici.
- uzutmaq** uzatmaq.
- uzuzaq** uzuzun. sürsürük.
- uzuzun** uzuzaq. sürsürük.
- ü** <> ö.
kömə. kümə.
kömək. kümək.
- ü** ü <> u.
- ü bqüq** ibik quşu. übüp.
- übüp** ü bqüq. ibik quşu.
- ü cə** uca. yücə. yüksək. ala (# bala). böyük. büyük. ulu.
- ü cra** sapa. tunaqı. donaqı. tumağı.
- ü crə** yalğız. tək.
- ü ç** - xərmən yerlərində düzələn, üç yan qapalı, bir yan açıq
yapı: qaraban. qaravan.
- **iki üç kişilik otracaq, mobil**: kərəvrə. kərəvrə. kərəvər.

kanapə. salon.

- **üç dörd yaşında enənmiş qoyun, keçi:** qart toxlu. qırt toxlu.

- **üç yaşın keçmiş qoyun:** qart. qat.

- **iki üç kişilik, yassı oturacaq:** qanat. qonat. kanapə. sofa.

- **iş üç nala, bir ata qalmış:** bir gözənək (kiçik imkan) əlinə düşmüş, böyük işlərin düşünə, xiyalına qapılan kimsə. keçəlin hər nəyi düzəlmişdi, qalmışdı baş darağı.

- **yaşı üçdən çox olan qoç:** qaraçış. qaradış.

üç

üç sayısı. (türklərin doqquz, qırx kimi, uğurlu saydığı sayılardan).

- **üç sayış:** üçlü yarış.

- **üç küşəli:** üçgül. üçqən. müsəlləs.

- **üçəvlə:** üzü birlikdə.

- **üçələsi:** üçünündə. - **üçəv:** üçü. - **üçəkü:** üçüncü. - **üçəvnə:** üçünə.

- **üç yaşar:** üç yaşında.

- **üç yiqirmi:** altmış.

üçaqac

üçağac. xaç. dar ağacı. səlib kimi çarpaz ayqıtlar.

üçaqlaq

üçağlaq. yonca.

üçalası

üçüisidə.

üçayaq	dağan. sacayaq. ocaq sipəri.
üçayaq	üçdaqan. sacayaq.
üçaylıq	üç ayda bir.
üçbər	üçpər. sancığu. dəmirdən, üç uclu, atılan yerə saplanır ayqıt.
üçəq	üçək. 1. dam. çatı. sarlaq. çatrat. şatır (çatır). çardaq. çətir. çatılmış neçə nərsədən oluşan örtü. səqf. 1. səqf. atma. örtəm. saqaf. saqaq. saqab. salaç. sarlaq. savan. saya. şatır. çatır. tavan. tarus. şip. çatı.
üçəqu	üçəgü. üçüncü.
üçələsi	üçünündə.
üçəv	1. üçəvlən. üçlük. 1. üçü. 1. üçüdə. üç ədəd.
üçəvlə	üzü birlikdə.
üçəvlən	üçəv. üçlük.
üçəvnə	üçünə.
üçgəyir bayça	üç aylıq it yavrusu.
üçik	damın üstü. (bamı).
üçqaqıtlı	üçkağıtlı. işçi. kələkçi. qalayçı. aldavac. hiləkar.
üçqən	üçgən. müsəlləs.
üçqən	üçgül. üç küşəli. müsəlləs.

üçqil	üçgül. üçgül. üçqən. üç küşəli. müsəlləs.
üçqolıq	üç dilli ox.
üçgül	üçgül. üçgil. 1. üçqən. üç küşəli. müsəlləs. 1. yonca. 1. müsəlləs. üç bucağ.
üçgül	üçgül. 1. üçgün. üçkövsə. 1. yonca. - üçgül qans: yonca.
üçləmə	üçlük.
üçlənmək	1. iki olub, birində artınmaq. üçlük qurmaq. 1. qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı olmaq. - bizim gəlin üçləndi. - üçlənmiyib hələ.
üçlü	süləsə.
üçlü	üç yaşında.
üçlüq	üçlük. (< üç). 1. ucluq. kələk. tələ. üç dalın başın, dəmirlə biribirinə qovuşduraraq qurulan tələ. 1. qoşuqun (ər arvadın) birinci uşağı. - üçlüyün havax olub. 1. üçəvlən. üçəv.
üçpaya	çatı. saçayaq.
üçpiman	aşpiman. türküstanda yer adı.
üçtaqan	üçdaqan. üçayaq. sacayaq.

- üçtə** - **arşının üçdə biri**: əlin başbarmağıyla, sərçə bamağın ucları arasında olan aralıq. qarış.
- üçuc** **üç uc.** yapa. yaba. atqı. ikuc. ucu barmaq yaruqlu kürək. xərmən savuran kürək.
- üçü** üçəv.
- üçüsite** **üçüsidə.** üçalası.
- üçüqmək** **üçükmək. öçükmək.** səsi, soluğu, nəfəsi kəsilmək.
- üçülmək** uçulmaq. sönmək.
- üçültmək** uçultmaq. söndürmək.
- üçün** 1.əgər (< **əğmək**).diyə. deyə. 1.ötürü. ötür. öteri. dolayı. dolayisiylə. yana. illətə görə. səbəbilə. nərsədən ötürü. bağlantisiyla. tutnuşiyə. munasibətiylə. - sizdən **yana** yaranmış aldatmaq, yox içizdə, zərrəcə qanmaq.
- üçün** için. **içün.** < **ucun.** 1. təpər. tərəf. üz. - **ucun tutmaq:** yönəlmək. 1. bilən. bəllənmiş. həsr olmuş. - bu onun **üçündür.** 1. ötürü. - bayram **üçün** (ötrü. bayramçılıq bilən). - doğum günü **üçün.** - evlənmək **üçün** (ötür. bilən) qutuqlar (: təbriklər). 1. üçlük qoşma.- **alay bolğanı üçün:** fəqət. ama. 1. ötür. illət. səbəb. için. xatir. - **onun üçün:** ona xatir. - nə için gəldiz. - bir için tapdıda getdi. 1. bahana. bağana. -

içünsüz gələn **içünsüzde** gedər. - **içün** tapılsa, işlərin görər. - çalış ona bir **içün** vermə. **1.** yolunda. uğrunda. - oğul **içün**. - yurd **içün**. **1.** andı göstərir. - tanrı **içün**. - başın **içün**. **1.** ötgərü.

üçün, öz çevrəsinə dolanan qola (ox, axlov, mehvər, əksən), milə bağlama.

üçüncü - qonaq birinci gün güldü, ikinci gün küldü, üçüncü gün küllük (küllüyə atılmalıdır).

üçüncü eçəqu. üçəkü.

üçünç sayıda üçüncü.

üçünə üçəvnə.

üçünüdə üçələsi.

üçürqən üçürgən. öçürgən. söndürən.

üçürmək öçürmək. söndürmək.

üçütə üçüdə. üçəv. üç ədəd.

üçüz birgə doğan üçlər.

üçüz üç körpənin anadan bərabər olması. üçluq. üççül. müsəlləs.

üdətmək **üdətmək**. ititmək. hızlatmaq.

üf nəfəs. soluq.

- üfələtmək** nəfəs salmaq. solumaq. nəfəslə çaldırmaq. nəfəs etdirmək. oxuyub üfləmək. ağızla üf deditmək.
- üfqürmək** üfləmək.
- üfləc** **püfləc.** 1. kiçik qamış, ney. qamışcıq. sorac. sorquc. hoplaç. 1. körüc. kiçi kürə.
- üfləç** **püfləç.** 1. kiçik qamış, ney. qamışcıq. sorac. sorquc. hoplaç. 1. körüc. kiçi kürə.
- üfləmə** püləmə. püfləmə. şişirmə.
- üfləmək** 1. (. < > p) püfləmək. püləmək. 1. püləmək. piləmək. kufa kufla soluq almaq. 1. uflamaq. usanıb bıqıb, uf, of demək. 1. üfqürmək. ürləmək.
- üfləmək** **ütləmək. ötləmək. püfləmək. pükləmək.** (# opmaq. öpmək. höpmək. hopmaq).
- üflənmək** ürülmək. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. yellənmək. şişmək. şişirilmək.
- üfləyəcəğine** ürküncə. ürləyəcəğine.
- üfüq** ətək. gözcəğən. gözyetim. kıyır. göyqeyək. qaş. qıranğ. uc.
- üfüq** göy ucu. göy qapısı.

üfültmək	üföldəmək. püföldəmək. əfildəmək: ifildəmək. əfildəmək. ifildəmaq.
üfür	arpağ. arpağ. ovsun. büyü.
üfürləmə	tapquli. dabğuli. qabarcıq. işkənləmə.
üfürlənmək	şişmək. qaparlanmaq. qabarlanmaq.
üfürmək	oxumaq. cadalamaq.
üfürməz	- gəlinüfürməz: çox quru, tez yanan odun.
üfürüq	üfürük. büyü. arpağ. cadu. sehr.
üfürüq	üfürük. verd. baxıcıların oxuyub kəsəlin üzərinə pülədikləri söz, soluq.
üfürüqçi	üfürükçi. baqışı. baxıcı. buğu. büğü.
üfürüqçü	1. arpağçı. arpağçı. ovsunçu. büyücü. cadugər. sehirçi. 1. baxıcı.
üfürüqçü	qıynıçı. büyücü.
üfürüqçülük	üfürükçülük. büyüçülük. arpağçılıq. cadugərlik. sehirbazlıq.
üfürüqçülüq	üfürükçülük. baxıcılıq.
üfürülmək	şişmək. dolunmaq.
üfürüm	çəkmə. bir kərəlik çəkim, soluq. - bir üfürüm tütün.

- ühi** **ügi. uhu. puhu. puhuşu.** " uuhu- puuhuu" səsi
çıxardığından bu adı almış. yapaqulaq. bayquş. koruv.
korav. çökəv. çököv. xaraba quşu.
- ühi** **üki.** quburğa. bağırqa. boğurqa. bayquş. yapaqulaq.
- üjümlənmək** dutlanmaq. dut vermək.
- üq** **ük.** qanmaq. ükdim: ndım. ükmadım: nmadım.
- üq** **ük. yük. götlük. götürge. götürgü. götürək. götürük.**
- üqçə** **ükçə.** yükcə. dayaqlı. sağlam. müstəhkəm.
- üqçələmək** **ükçələmək.** yükçələmək. təpələmək.
- üqçələnmək** **ükçələnmək.** yükçələnmək. yüksələnmək. təpələnmək.
- üqey** **ügey. (ugey: yox. özgərdən ək) üvey.** öyqə. ötqə. adqa.
baldır. - ögey qız: üvey qız. - üqey oğul: **üvey oğul:** baldır
oğul.
- **ögey oğul:** ügey oğul: əməksiz.
- **ügey uşaq.** qarabaş. oğulluq.
- üqey** **ügey. üvey.**
- **ügey nənə:** cici nənə.
- **ügey, üvey bacı:** bacılıq
- **ögey, ügey, üvey oğul:** oğulluq. edikoğul. edinmiş oğul.

üqəq	ügək. ükək (. < > y) yükək. 1. tabut. qabırcaq. qabqırcaq. sandıq. 1. bürc. minarə. 1. tabut. sandıq. 1. duvar. topar. 1. uxaq. üzək. özək. meyvələrin sıxılmış suyu.
üqəqləmək	ükəkləmək (y < > .) yükəkləmək. qalaqlamaq. qalaq, qutu, sandıq yapmaq. bürc yapmaq.
üqəqli	ükəklik. yükəkli. (< yük). yüklənmiş nə. - ükəkli tam: barılı, minarəli duvar.
üqəqlik	ükəklik. yükəklik. (< yük). yük qoymaq, sandıqlıq üçün ayrılan ağac.
üqəlqə	üğəlgə. ərməğan. bağış.
üqən	ükən. böyük. alağar.
üqənqən	övrənqən.
üqər	ükər. ökər. yığan.
üqətmək	üqətmək. öyrətmək.
üqəy	qanğsıq.
üqi	ügi. ühi. uhu. puhu. puhuquşu. " uuhu- puuhuu" səsi çıxardığından bu adı almış. yapaqulaq. bayquş. koruv. korav. çökəv. çököv. xaraba quşu.
üqi	üki ühi. bayquş. yapaqulaq.
üqi	üki. ühi. quburğa. bağırqa. boğurqa. bayquş. yapaqulaq.

üqimək	oğmaq. dartmaq.
üqit	üğit. uğıt. oğut. - üqitçi: un öğütən kimsə.
üqitmək	üğitmək. öğütmək. dartmaq. - buğdanı üqitmək .
üqitsəmək	öğütməyi, dartmağı düşünmək. - o tarıq öğütsiyir: o darı, dən öğütməyi istir.
üqlüq	üğlük. bağırtı. çığırtı.
üqlütmək	üklütmək. çoğaltmaq. yığmaq.
üqmək	ükmək. 1. qanmaq. 1. ökmək. yığmaq. - pul ükmə , ərdəm ük , öcük ükmə , yardım ük. 1. yük. yığmaq. yığmaq. komalamaq.
üqra	tutmaca bənzər, ondan daha sulu yemək.
üqri	üğri. əğri. əğri üğri. sapa. münhərif.
üqriilmək	sallanmaq.
üqrimək	sallanmaq. qımıldatmaq. birisinə qarşı yaltaqlanaraq hiləsini saqlamaq.
üqrişmək	üğritmək. 1. (. < > y) yüqrişmək. yırqaşmaq. sallaşmaq. - beşik üqrəşmək. 1. sallamaqda yardımın edmək.
üqritmək	üğritmək (. < > y) yüqritmək. yırqatmaq. sallatmaq. - beşik üqrətmək.

üqrü	- əğri üğrü, əğri büğrü yazı: çarpıq, düzənsiz yazı. qarqacıq burqacıq. - əlləri titrədikdən yazısı qarqacıq burqacıq oldu.
üqrü	- əğri üğrü: əğik yoxuş. caypaq.
üqrüq	ükrük. 1. yügrük. yüğrük. yügürgən. iti gedən nə. - yügrük gediş. 1. cocuqun beşikini sallama.
üqrümək	üğrümək. sallamaq. yırqamaq.
üqrünü	üğrünü. üğrünü üğrünü. salına salına. sallana sallana.
üqrüş	ügrüş (. < > y) yügrüş. yırqaş. sallaş.
üqsək	üksək. yüksək.
üqsəq	üksək. (y) yüksək. uksek. uca. hündür.
üqsüq	üksük. 1. oymaq. 1. öksük. az.
üqsürmək	üksürmək. öksürmək ösgürmək. göğsün, sinəsin sökməyə çalışmaq. kavsırmaq. qağsırmaq.
üqşünmək	üğşünmək. üşənmək. üşünmək. uvşinmək. çəkinmək.
üqtül	üğdül. bağış. ehsan.
üqü	üğü. bayquş. yapalaq. sarıquş. bayqu. kor yapalaq. gecəquşu.
üqülqan	ükülğan (< uk. yük) yükülğan. yığman. xərmən. yığılan.
üqünmək	ügünmək < > öğünmək. oğunmaq. - buğda üğündü: oğundu.

üqürmək	ükürmək. təkirmək. dəvə üzərinə iki tərəfli yüklətilərək içərisinə binilən səbət. köçəvə. köçəbə.
üqürtləmək	üğürtləmək. üyürtləmək seçmək. iyisin almaq.
üqürtlənmək	üğürtlənmək. seçilmək.
üqüş	üküş. çox.
üqüşmək	ügüşmək. 1. öğütmək işi. 1. uyuşmaq. yığışmaq. qamaşmaq. donmaq: ügüşmüş qan ügüşmüş süt.
üqüt	üğüt. öğüt. nəsihət. propaqanda.
üqütmək	üğütmək. oğutmaq. oğub əzmək.
ül	böyük. yekə. gen.
ülçək	ölçək. 1. miyzan. peymanə. 1. qiyas.
ülçər	ölçər. (< ul: uzun). uzun qollu maşa. şiş. ərsin. odu qarışdırma aracı. gəlbəri.
ülçərmək	ölçərmək (< ul: uzun). 1. ölçər şişlə odu qarışdırmaq. 1. ölçü ilə ölçmək. 1. qiyaslamaq.
ülə	1. payla. - yarmaq ülə. 1. səhm. pay. bölək. qurbanlıq.
üləq	ülək. ulaq. pay. nəсіб. bölük. bölək. qismət. şans. bəxt. alış. ültənq. yamaq.
üləqləmək	üləkməq. uzaqlaşmaq. yoldan çıxmaq. şaşmaq. şaşırmaq.

üləqmək	üləkləməq. uzaqlaşmaq. yoldan çıxmaq. şaşmaq. şaşıрмаq.
üləqü	üləqü. (< ul. ül). bölüm. pay. qismət. kəsim. qısım.
üləmək	1. kəsmək. bölmək. yetirmək. 1. ülətmək. dağıtmaq. yaymaq. üləşdirmək. paylamaq. paytamaq. vermək.
üləmək	paylamaq. böləmək.
ülən	ot. ələf. şalqın. yaşan. çöp.
ülənq	ülənğ. uru. kovşan.
üləs	1. üləş. qazanc. aslam. giriş. gəlir. bölmə. bölək. pay. səhim. pay. bölək) qurbanlıq. 1. ülüş. böləş. bölüş. pay.
üləş	böləş. 1. hissə. 1. bölmə. paylama. paylaş. təqsim.
üləşçi	böləşçi. hissəli.
üləşiq	üləşik. ülüş. üləş. pay. buyruq.
üləşinmək	paylaşmaq.
üləşmə	bölüşmə. paylaşma. ortaşma. təqsim. üləşdirmə: bölmə. təqsim etmə.
üləşmək	1. bölüşmək. bölünmək. ayrılmaq. paylaşmaq. atamız öldü qaldı yüz qoyunu. üləşməkdə onarmadıq oyunu. yetişmək. çatmaq. - üləşib bitişdilər. 1. nərsənin qırılması,

- bölüşməsi. (# **ulaşmaq**: nərsənin uzanması). **1.** paylaşmaq.
bölüşmək.
- üləşmək** böləşmək. hissələşmək.
- üləştirilmiş** **üləşdirilmiş**. ülüklük. paylanmış. dağıtılmış.
- üləştirmə** böləşdirmə. təqsim.
- üləştirmək** **üləştirmək**. bölmək. paylaşdırmaq.
- kərtmələni yaşlaqa tənq üləşdirdi: armutları genclərə əşit olaraq paylaştırdı.
- üləşür** **1.** bölüşüm. paylaşım. **1.** paylaşımçı. bağışlayan.
ortaşan. comərd.
- ülət** bəxşiş. payaq. ehsan.
- ülətmək** **üləmək**. paylamaq. dağıtmaq. - yarmaq **ülət** çıxaya: para çatdır yoxsula.
- üli** ülkən. böyük. yekə. gen.
- ülişmək** bölüşmək. paylaşmaq.
- ülqə** **ölkə** (< **ülmək**: bölmək). **ülkə** (< > ölkəməsahət. böyüklük. genişlik). **1.** bölüm. parça. topraq. diyar. məmləkət. vatan. yurt. **1.** ülgü. uligər. paralel.
- ülqə** **ülgə**. bölkə. bölgə. bülgə. ölkə.

- ülqə** **ülkə** (ü < > ö) **ölkə** **1.** yer. qıta. yer. məmləkət. - **başölkə**: üstləyən, hakim ölkə. - **ölkə ölkə**: yurd yurd. el el. - **dəniz ölkəsi**: bir ölkənin iç suları ilə, qara sularının hamısı. **1.** yatab. yerləşik. yurd. vətən. **1.** el yurd. məmləkət. keşvər < **çəkvər** (< **çək**: sınır. cızıq. hədd). sınırlı, həddili yer. - **qardaş ölkə**: iki ölkə aralarında olan, özəl yönətimli olan gəlişikli, canlı ilişgiləri. - **bir ölkənin əgəmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti**: qara suları.
- ülqə** **ülkə**. bölkə. bölgə. bülğə. ölkə. ülkə.
- ülqə** **ülkə**(ü < > ö) **ölkə**. el. yurd. yer. məmləkət. keşvər < **çəkvər** (< **çək**: sınır. cızıq. hədd). sınırlı, həddili yer.
- ülqəc** (< **yolqəc** < **yolmaq**). üstərə. üzteri.
- ülqək** **ülkək**. ağa bəygiri. güstax. cəsəretili. (# **ürkək**: qorxaq).
- ülqəm** **ölkəm**. ülgə, ölkə, topraq, yurd sevgisi.
- ülqəmək** **ülkəmək**. genişlətmək. qoğzamaq.
- ülqən** **ülgən**. **ülkən**. **1.** ulu. böyük. qabır. **1.** üleşür. iri. böyük. heybətli. tanqa. **1.** ulu tanrı (idi. əktirən).
- ülqənraq** **ülkənraq**. böyükraq.

- ülqər** **ülgər ülkər.** (dizi anlamına). ülgəv. ürgü. süreyya. pərvin.
 1. yıldızlar topluluğu. yıldız küməsi. 1. yedi qardaşlarda deyilən bir yıldız gurubu. 1. avril. süreyya ulduzu. anlamlı söz. bilqəcə söz. ışıqlı söz. aydın söz. 1. yeyin. 1. parçanın üsdü. üzü. yaxıcı tərəfi.
 - **ülgər çəriğ.** savaşı hiləsi. savaşı taqtiki.
 - **ülgər söz:**. ata sözü.
 - **ülgər ulduzu:** < ul. ül. böyük ulduz. **ülkər ulduzu.** quyruq ulduzu.
 - **ülkər yıldızı.** süreyya yıldızı.
 - **ülkər çəriq:** döğüş usulündə bir hilə yolu.
- ülqər** **ülkər.** - **ülkər ulduzu:** süreyya ulduzu.
- ülqər** **ülkər.** asıq. asi.
- ülqərçi** **ülkərçi.** şair.
- ülqəv** **ülgəv.** ülkər. ürgü (dizi anlamına). süreyya. pərvin.
- ülqi** bax > **ülgü.** olqu.
- ülqi** **ülgü.** yolgi. yulgi. usturə.
- ülqitən** **ülkidən.** böyüdən.
- ülqmək** **ülmək.** 1. {< ul. ulu. böyük}. qoğzanmaq. genişlənmək. böyümək. qalxmaq. zorlanmaq. 1. < **üstün.** **ötür** < **üstün.**

- ülqü** **ülgü** (1 < **ül**. **üləmək**: bölmək. kəsmək. 1. (ül: yol). < **yolmaq**. biçmək. qırmaq. **yülügən**: ülgüc). 1. ölçü. - **ülgüləncsiz**: ölçülməz. - **ülgüsüz**: ölçüsüz. 1. bir nərsədən ayrılmış tikə. biçim. örnək. model. uyqun. nimunə. 1. çəlim. çalım. rəftar. davranış. 1. tuturğu. tutqur. tutraq. tutqar. sözləşmə. əhd. pəyman. 1. örnək. 1. ölçü. dəngə. tərəzi. 1. aqram. vəzn. 1. umac. ideal. hədəf. olacağına inanılan. "olan. dəğil. olması gərəkən". 1. pirənsip. adət. düstur. 1. uligər. paralel. ülgə. 1. uzaq. son. qayə. **bu işin ülküsü**: bu işin uzağı. 1. ülkü. ürkü. ürf. qorxu. dəhşət. - **ülgü yapmaq**: ədləmək. edləmək. eyləmək. dəğər vermək. önəmsəmək. əhəmmiyət vermək. tə'sir edmək.
- ülqü** **ülgü**. **ülkü**. **olqu**. 1.xiyal. fikir. ideal. 1.çarpı. çırpı. köklək. ölçü. dəğərlik. təxmin. - **çırıdan çıxmaq**: ölçünü itirmək. - **çırıya gətirmək**: yola qoymaq. 1. basmaqalib.
- ülqü** **ülgü**. örnək. nūmunə. model.
- ülqü** **ülkü**. yora. xiyal. xulya. kölgə. yılıqım. imgə. rö'ya. sanı. yana. yolqu. tale'.
- ülqüc** **ülgüc**. {(**ülgü**: < **ölçü** < **ül**. (**üləmək**: **ulamaq**: kəsmək. bölmək. yolmaq. yülümək). **ulgüc**). **yolmaq**: **yonmaq**. cırmaq.

kəsmək. yolgüc. pıçaq. bölək. yoluq. **yülük:** qırılmış yun. -
 ülgüləncsiz: ölçülməz. ülgüsüz: ölçüsüz.}. **1. yillığı.** saç tıraş
 edən ustura. **1. ütgüc.** ustura. ütən pıçaq.

ülqüc

ülgüc.yülgüc < yolquc. yolan. bu pıçaq həcmət
 almaqdada yarar. usturə. < üzdarə. xudtiraş.

- qorxudan, **ülküdən** səsi tutulmuş, boğazı qurumuş.

- **bir ülgü, amac, ərəc uğrunda yapılan çaba, dalaş, çalaş:**

qovqa. qavqa.

- **ülgüc yalamaq: pıçaq yalamaq: qılıc yalamaq:** çox

qorxunc, toxulu, xəteri qılınmaq, işə baxmaq.

ülqüc

ülgüc. yülgüc. çaqqı.

ülqüçilən

ülgüçilən. miyzan ulduzu.

ülqüçü

ülgüçü. idealist.

ülqüçü

ülqüçü. hər nərsəni ölçüb biçən. ülgü yiyəsi.

ülqüçü

ülgüçü. idealist.

ülqüçülük

ülgüçülük. xiyalpərəslik. idealistlik. idealizm.

ülqüq

ülgük. yüliqü. kərəy. saç tıraş edən. ustura.

ülqülü

ülgülü. örnək.

- **ülgülə bolmaq:** örnək olmaq. örnək təşgil etmək.

	- ülgülü qul : qaraçay malkar toplumunda əsgidən toprağa bağlı kölə.
ülqün	pürüz. pürz. porz. məxmər hovlə kimi nərsələrin kiçik tükələri.
ülqüsəyiş	ülqüsəyiş . idealizasyon.
ülqüt	ülgüt. ülgüdür. örnək. numunə.
ülqütəş	ülgüdəş. aynı ölçüdə olan.
ülqütmək	ülkütmək. ürfələmək. ürkütmək. qorxutmaq. dəhşət vermək.
ülqütür	ülgüdür. ülgüt. örnək. nimunə.
ülmək	ölçmək. bölmək. ülgülemək: ölçmək (ülmək ölçmək).
ülp	ərkəklik aləti.
ülpərmək	(< ür. ül: uca. ulu) ürpərmək: tamam tükələri ürpəlidi.
ült	millət. ulus.
ültənq	(ülək : yamaq). 1. yamağı. 1. sərki. pəncə. - başmaq səkisi : başmaq pəncəsi.
ültəş	üldəş. (< ül: bölük). bölşüt. böltüş. böldaş. qonşu.
ültəş	üldəş. (< ül: bölük). bölşüt. böltüş. böldaş. qonşu.
ülü	{ < olu. yolü (< yolunmuş. ayrılmış).} 1. bölük. pay. 1. ülüş. üleş. üleşik. pay. buyruq. nəсіб. bəhrə. - on ülüdən ,

neçə ülü bizə ülüşür. - beş **ülüdən** iki **ülüşü** çənimdi. - sən öz

ülüvü ver mənə. - sütü qaynadın üç **ülüdən** biri qala.

ülüq **ülük.** ölük. pay. ox. nəсіб. hissə.

ülüq **ülük.**yüyə. lülə.

ülüq **ülük.** gürüm ibrik əmziyi düdüyü. budaq. qol. çıxıntı.

ülüqlənmək **ülüklənmək.** qollanmaq. budaqlanmaq. pürçəmək.
pöhrələnmək. ağaclar ülükləndi.

ülüqlü xoşbəxd. talehli. buyruqlu. qismətli. bəxdi açıq.

ülüqlüq **ülüklük.** üləşdirilmiş. paylanmış. dağıtılmış.

ülülü ülüşlü. paylı. bəhrəli.

ülümək islatmaq. yaşadmaq. şəhətmək. **üldür:** islaqdır. şedir.

ülüsü azdı: şehi azdır.

ülüş 1. ölüş. bölüş. paylaş. təqsim. 1. pay. hissə. tikə. 1. **üləş.**

böləş. bölüş. bölük. dək. dəng. parça. pərçə. pay. hissə.

adaq. 1. bölüş. bölüm. bölünən. payış. pay. buyruq.

qismət. ülü. üleş. üleşik. - bu sizin **üləşizdi.** - bu bölgənin

üləşini üleşdirin, daşayın. 1. qonaq payı. qonşu payı.

ayilənin ehtiyacları dışında, qonaq, qonşu üçün ayrılan,

saxlanan pay.

- öpgələgənni **ülüşü** dadlı boldur: küsənin payı dadlı olur.

- **acır ülüş**: at sürüsündə hər ayqırın kəndi sürüsü.
- **ülüş etmək**: paylaşdırmaq. hissə vermək.
- **yanqan otdan ülüş alqan**: cəsür. gözüpək.
- **öpgələgənni ülüşü dadlı bolur**: küsənin payı dadlı olur.

ülüşlü

şanslı. talehli. dinəc içində.

ülüşmək

paydüşmək: buda bizə ülüşüb pay düşdi.

ülüşsüz

1. geçim sıxıntısı içində olan. 1. şanssız. baxsız.

ülütmək

yülütmək. yolmaq. qırmaq. təmizləmək.

üm - süm

issiz. səssiz.

üm

yum. şalvar. don. (yuman, örtən nəsnə). (salınıb, vurulan nərsə)

ümbə

arxa.

ümit

ümid. (muyuş. umuş. uyuş). 1. alacağ. umac. təmə'.
 umaq. umu. umma. 1. güvən. 1. umunc. umma. umut. -
ümid vermək: umdurmaq. gözletmə. - **ümid etmək**:
 umnalmaq. ummaq. düşünmək. güman etmək. - **ümidini**
kəsmək: tönqülmək. vaz keçmək. 1. güd. güdü. umanc.
 umdu. ümitli. umuq. umuş. bəklənti. dəstək. dayanaq. 1.
 umanc. bəkləş. gözleş. intizar. təvəqqü. - **ümid tapıb**,
ürəklənmək: umaqlanmaq. cəsurlanmaq. cürətlənmək. -

ümit vermək: ovutmaq. təsəlli vermək. - **ümitlə**, həsrətlə baxmaq: tilmurmaq. ummaq. **1. işəniş.** güvən. umut. işanç. - **ümit verici:** ümit verən: tüngülüvsüz. - **ümit edən:** umutça. umutlu. - **ümit etmək:** yoralamaq. xiyal etmək. təsəvvür etmək. - **ümidini itirmək:** alsırmaq. alsıratmaq. yılmaq. sinmək. şaşırmaq. sərsəmləşmək.

ümit

ümid. güvən. güman. uma. umac. arzu. əriz. əriş. umma. intizar. gözləmə. bəkləmə. dilvas. bulqa. bulqama. dilək. istək. əsmə. əsi. arman.

- **ümid ediş:** ümidçilik. ümidvarlıq. umuş. umma. gözləyiş. gözləmə. bəkləyiş. bəkləmə.

- **ən böyük ümid, ümüdsüzlük üstündə qurulur.**

- **qorxu ümid:** ürküş umuş. çəkiş bəkiş.

- **ümid etmə:** umma rica'.

ümitçilik

ümidçilik. ümid ediş. ümidvarlıq. umuş. umma. gözləyiş. gözləmə. bəkləyiş. bəkləmə.

ümitıp

unudub.

ümitivar

ümidivar.uman.

ümitlənmək

h: umanmaq. bəkləmək. gözləmək. intizar çəkmək. təvəqqöü olmaq.

ümitlənmək	ümidlənmək. ummaq. umulmaq. gümanlanmaq.
ümitlər	ümidlər. umutlar. ummalar. amaclar. arzular.
ümitli	1. umur. umar. umdu. ümit. 1. yubağan.
ümitsiz	1. badarsız. çarəsiz. qaçınılmaq. vacib. işanqısız. çarəsiz. tüngülvü. çarəsiz. 1. umutsuz. qınıt. üzük.
ümitsiz	ümidtsiz. umutsuz. gözərişsiz. gözərsiz. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. çıxarsız. umacsız. bezgin. bıqmış. usanmış. umaqsız. bitik. bitgin. bitmiş. yorqun. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. qarabas. qarabaş. bağıraqara. könlü qırıq. üzgün.
ümitsiz	ümidtsiz. yolçu. xəsdə. üzük. dilənçi. möhtac. niyazmənd. - bir tikə çörək yolçusudur. - siz nəyin yolçusunuz.
ümitsizlənmək	ümidsizlənmək. ümidi qırılmaq. suvsunmaq.
ümitsizlik	baramta. çarəsizlik. gücsüzlük.
ümitsizlik	ümüdsüzlük. umutsuzluq. 1. bağıqaralıq. qarabastıq. qarabaştıq. qarabaslıq. qarabaşlıq. qarabağlıq. 1. xiyal qırıqlığı. - ümidtsizlik üzüntüsü: düş qırıqlığı: xiyal qırıqlığı: sekti xiyal.
ümitvar	ümidli.

- ümitvarlıq** **ümidvarlıq.** ümid ediş. ümidçilik. umuş. umma. gözləyiş. gözləmə. bəkləyiş. bəkləmə.
- **ümitsizliyə qapılmaq:** içi qararmaq.
- ümitvarlıq** **ümidvarlıq.** 1. umınc. umunc. təvəqqü. 1. umuca. umutlu bəkləyiş.
- ümqüq** **ümgük.** imik. əmzik. cocuxların təpəsində bulunan yumuşaq yer.
- ümləşmək** şalvarını ortaya qoyaraq qumar oynamaq.
- ümlüq** **ümlük.** iç sözlər.
- ümran** bayındırlıq.
- ümür** meh. şeh. duman. buxar.
- ümürləmək** dumanlamaq. şehləmək. buxarlamaq.
- ümürsin** sulu. yetənəkli. bitənəkli. bolluq. gurluq.
- ümüt** umut. umu. umma.
- ümüt** **ümit: umud. - ümüt bir gəvəzə quşdur, haçan susdu, bil ölüm yaxlaşdı.**
- bu günün dadı ilə, yarına **ümüd** qazan.
- ümüt** **ümüd. ümit.**
- **ümüd kanı:** umurday. güvənc.
- ümütlənmək** xiyallanmaq: yoravmaq. yoralamaq. diləmək. dua etmək.

- ümütsüz** **ümüdsüz. umutsuz. ümitsiz.** qarabas. qarabaş.
bağrıqara.
- ümütsüz** **ümüdsüz.** bitik.
- ümütsüz** **ümüdsüz.** içi qara. içqara. üzgün.
- ümütsüzləmək** tonğulmaq. donulmaq. olduğundan dönmək, qayıtmaq.
- ümütsüzlük** **umutsuzluq.** bitiklik. - **ümütssüzlüyə düşmək:** qolu qanadı
qırılmaq.
- **ən böyük ümid, ümüdsüzlük üstündə qurulur.**
- ümütsüzlük** **ümüdsüzlük. umutsuzluq. ümitsizlik.** bağrıqaralıq.
qarabastıq. qarabaştıq. qarabaslıq. qarabaşlıq.
qarabağlıq.
- ümütvar** **ümüdvar.** umucu.
- ün** - **səs, ün yığma:** oylama. rə'ygiri.
- **pis ün yapmaq** adı çıxmaq.
- **ün qazanmaq:** ad çıxartmaq. ad yapmaq: ad edinmək,
qılınmaq.
- **ün salma:** ünlənmə. ünləniş. bəllənmə. tanınma. tanınış.
bəlləniş. anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma.
adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma.
şöhrətlənmə.

- ün** 1. səs. ağız (> avaz). 1. şöhrət. tanıqlıq. adaq. adlım. **ün qazanmaq**: adaqlanmaq. adaq almaq. adlanmaq. 1. bat. hız. çab. qudur. etki. 1. san. sav. sava. 1. avaz. çəkim. 1. çuv. şöhrət. 1. səs. san. şan. kü. küy. oxumaq. səs. taviş. - dadlı **ünün** quş öter. - dadlı ün: xoş səs. - ünü batmış: səsi batmış. - ünün batsın.
- **ün çalmaq**: sayramaq. səyrəmək. ötmək. - **ün dartmaq**: ah çəkmək. için çəkmək.
- ünal** 1. bax > **ünəl**. adlım. 1. inal. xan soyundan gələn. soylu.
- ünaymaq** xoşa gəlmək.
- üncü** tə'mmüq. alada. anqqış. incəliksiz duy.
- ünçi** 1. ündüc. ündüçi. nüəçi (< ün: səs. car). carçı. münadi. 1. ağuçu. sağuçu. sayaçı. nohəçi.
- ündəv** **ündəv**. adlı. məşhur.
- ündü** məşvərət.
- ündür** **ündür**. yeksək. hündür.
- ünəl** 1. ün al. adlım. 1. inal. xan soyundan gələn. soylu.
- ünəl** **ünəl**. **ünal**. **ünlü**. adalan. adaldı. adalır. adalmış. adanır. adı anılan. adı duyulan. adın. adıqdı. adıqlı. adıvar.

anğın. anılan. anlı. anğın. çavğaş. sanlı. tanınan.

tanınmış. yergin. göstərişli. məşhur.

üniləmək **hüniləmək.** onarmaq. hazırlamaq.

ünq **1. səs. 1. yayqara. bağırıtı. 1. ləhn. nəğmə.**

ünqəmək **üngəmək.** öngəmək. oxumaq.

ünqərmək **üngərmək.** qazmaq.

ünqətmək **üngətmək. öngətmək. 1. çıxırtmaq. bağırıtmaq. 1.**

oxutmaq. yırlatmaq.

ünqləmək **üngləmək.** ünləmək. bağırmaq.

ünqmə **üngmə.** qəbir.

ünqmək **üngmək.** öngmək. üngmək. dəlmək.

ünqmək **üngmək.** ünmək. öngmək. dəlmək.

ünqtürmək **üngtürmək.** dəldirmək.

ünqüjin **üngüjin.** çöldə insanı öldürən umacı. qulyabani.

ünqüq **həncərə. - üngük başı:** boğaz başı.

ünqülmək **üngülmək.** oyulmaq.

ünqünmək **ünkünmək.** iğrənmək. yiqrənmək. dikəlmək. qalxınmaq.

ünqür **üngür.** in. mağara.

ünqür **üngür. hüngür.** səsle, qıçqıra qımqıra. - **hüngür hüngür**
ağlamaq.

- ünqür** **ünğür.** ünqür. in. mağara.
- ünləm** **1.səs. 1.nida.**
- toyuq çağırma ünləmi, səsi: ge bülü bülü. ge bili bili. qəl bili bili.
- ünləmə** çağırma. bağıрма. səslənmə. ünləyiş. səsləniş.
səslənmə. çağrı.
- ünləmək** **(d < > l)** ündəmək. çağırmaq.
- ünləmək** **1. çağırmaq. bağıрмаq. səslənmək. 1. səsləmək.**
tapşamaq. qaqırmaq. çağırmaq.
- ünləmək** **1. çağırmaq. 1. indəmək. qığırmaq. 1. səsləmək. səs vermək. -.**
- ünləniş** **ünlənmə. ün salma.** bəllənmə. tanınma. tanınış. bəlləniş.
anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma.
adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma.
şöhrətlənmə.
- ünlənmə** **ünləniş. ün salma.** bəllənmə. tanınma. tanınış. bəlləniş.
anıqlanma. anıqlanış. adıqlanma. adıqlanış. adlanma.
adlanış. adtutma. adtutuş. ad çıxarma. məşhurlaşma.
şöhrətlənmə.

ünlənmək	çavlanmaq. sanlanmaq. şöhrətlənmək. ünlənmək. ün yiyəsi olmaq.
ünlənmək	səslənmək. çağırmaq.
ünləyən	ünləyici. çağırən. çağırıcı. oxuyan. oxuyucu. səsləyici. səsləyən. çağırıcı.
ünləyici	ünləyən. çağırən. çağırıcı. oxuyan. oxuyucu. səsləyici. səsləyən. çağırıcı.
ünləyiş	ünləmə. çağırma. səsləniş. səslənmə. çağrı.
ünlü	1. bax > ünəl. ayılqan. aytlılıq. aytğılı. atğılı. adil. məşhur. tanınmış tanınan. övqüyə dəğər, layiq. tavuşlu. tanıqlıvlu. məşhur. tanıdıq.
ünlü	adlım. anılır. anılmış. anqın. şanlı. donlu. adlı. məşhur. tanınmış - gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimse: qapaq ulduzu. - qatı adlı, ünlü: adlı. adlım. ad almış. tanınan. bilinən. bəllin. bəlin. anqın. məşhur. şöhrətli. - ünlü olmaq adı çıxmaq.
ünmaq	yuxlamaq.
ünöv	toxdam. qərar. biçimli ünöv: qarşılıqlı danışıb biçib söz almaq.

- üns** əsəvənlik. diqqət. təvəccih. üşüq. diqqət. əsəvənlik.
asavanlıq.
- ünsalmaq** ad qazanmaq. ad çıxarmaq. ad bağlanmaq. ad olaraq.
- ünsiyən** (m: n) < ummaq dadağan.
- ünsür** öğə. - nərsənin kökü, özəyi, təməl öğəsi, ünsürü: acıq.
acım. aşıq. aşıc. aşım. qabart. maya. damıc. damız.
- ünsüz** - son biçiyi, hərfi səsdəş (< səsdış), ünsüz, səssiz olan
hicə - (a|. i|. bi|.): qapalı hicə.
- ünsüz** ündış. səssiz.
- üntə** ündə. ünlə. çağır. cavab. səs vermək.
- üntəmək** ündəmək. (d < > |) ünləmək. 1. çağırmaq. 1. çağırmaq.
dəvət etmək. 1. çıxırmaq. 1. 1. çağırmaq.səsləmək.
çağırmaq. də'vətləmək. - eşitməzlərə, bu sözü söyləməqil
\\ xalqı qoqıl (ötür) dininə **ündəməqil**. 1. dua etmək.
- üntəş** ündəş. cinas. harmoni. - **ündəş danğı (zanğı)**: harmoni
qanuni.
- üntəşmək** ündəşmək. 1. çağırışmaq. 1. qoşulub birgə oxumaq. səs
səsə vermək.
- üntış** ündış. 1. ünsüz. səssiz. 1. sakin.
- üntüc** ündüc. ündüçi. nüəçi. ünçi. (< ün: səs. car) carçı. münadi.

üntüç	ündüç. çığırın. bağırın. səsleyən.
üntüçi	ündüçi. 1. muşavir: məşvərətçi. 1. ündüc. ünğdüc. nüəçi. ünçi (< ün: səs. car). carçı. münadi.
ünüşmək	yarışmaq. çalışmaq. mücadilə etmək.
ünvan	başlıq.
üp	ap. rəngdə bərkitmə ilgəci. - üp ürünq. ap paq.
üpərmək	hər nəyin qalxıb çıxması. tükün çıxarmaq. ot cücərmək, çıxmaq.
üpərtmək	ürpərtmək. şişirmək. tikən tikən durmaq.
üplənmək	öplənmək. yağmalanmaq.
üpləşmək	yağma edişmək. yağmalaşmaq.
üplətmək	öplətmək. yağma etmək.
üptüq	üpdük. yumaq. sümək.üpürdik: pürz. üpüri: yılmanaq olmayan.
üpür çüpür	yığrık. əpləm əpləm. üpür süpür.
üpürçüq	üpürçük. üprək. ürpək. saçaq. püskül.
üpürtiq	üpürdik. pürz.
üpürünmək	oxunmaq. özünü baxıcıya göstətmək. cadalamaq. yadalanmaq.

- ür** or. ör: ö-rə. örüş. ürləş. yokuş. şiş. qalxıq. ürprüş: yellik. şişik çıxış. götüriv. uca. qala. topluq. toplum. çox. - **ürdə**: çox öncə. əsg. - **ür deyil**: çoxdan deyil. qısa sürə öncə. - **ürdən bəri**: əsgidən bəri.
- ürçə** vaxsız sözün ürçə söyləmək.
- ürçəh** meyilli.
- ürç** rəğbət. istək.
- ürə** dik. ürə quruq.
- ürəq** - **ürək qaralıq**: bûqz > boğz. öykə.
- ürəq** - **ürəyi qopmaq**: ürəyi ağzına gəlmək. çox qorxmaq. ürərəyi hopmaq. çox həyəcanlanmaq.
- **ürəyi oynamaq**:. urəyi çarpmaq. ürəyi düp düp oynadı: döyündü.
- ürəq** **ürək**. 1. sevgi. könül. eşq. 1. nərsiyə dirək, dayaq, göz bəbəyi, qəlbi yerində olan. - ölkəmizin, durmuşumuzun **ürəyi**. 1. ürək kəsəli. - **ürəkdən** oldü. 1. könül. göyül. qəlb. sanı. sını. sanğı. sinqi. 1.yumşaq. mərhəmət. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. 1.yürrək. yürək. qəlb. orta. ara. iç. 1.cəsarət. bükük. büzük. 1.könül evi. qəlb. 1.qarıncıq. qəlb. 1.göyül. könül. könül. iç. ruh. - **geniş ürəkli**: >

genərək. dəniz könüllü. **1. aralıq. - eşqilə görülsəydi hər iş,**

qalmazdı heç aralıq ağrısı. 1. duyqu. hiss. - onda ürək adlı

nərsə yoxdur. **1. qarın. iç. - bildiyin qarnında** qalsın.

- çox ürəkli, duyqulu kimsədir. - **ürək acısı:** böyük üzüntü.

- **ürək ağrısı:** sevgi dolayı öcüntü, acıma.

- **ürək kası:** ürəyi dolandıran sınırlar.

- **ürək engili: ürək əngəli: ürək kırızı:** qəlbin yüngül səhdəsi.

ənfirəktüs.

- **ürək ispasması:** ürək sıxışması.

- **qarqaürək: qarqaürəyi:** qara, uzunsov üzüm çeşiti.

- **ürək ağrısı, göz ağrısı deyil, biri untulur gedər, biri itinir
gedər.**

- **ürəyində yer almaq, açmaq:** saqqızın oğurlamaq. ışıqın
oğurlamaq.

- **daşürəkli:** pis ürəkli. qaraöggəli.

- **qaraürəkli:** hıncılı. kinli. kinçi. ədavətli.

- **daş ürək:** acımaz. əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz. yassız. yasız.

köşəqılıç. çözəqılıç. əğriqılıc. əğripiçaq. qatı. qata. qat. qıyıcı.

qıyıcı. qıyılı. qıyaq. qıyılı. qıyası. qıyım. qıyımlı. gücməçi.

gücməçi. gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. yaxımsız.

- yaxıışsız. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim.
- inciyyəb sınmağı, sevən bilər, sınıb dağılar, **sevməyən ürək**.
 - **biz bir ürək**, cana canız, ayrıq ayırım yox insanız, yetər ayrı anlasanız, vurulan mən, vuran məndən.
 - **daş göndərir ürək yerinə, kül göndərir, gülün yerinə**.
 - **göz qısqanıb ürəyime, gözdən uzaq, ürəkdə qalan, pozuq bostana vurma talanı**.
 - **göz qısqanıb ürəyime, gözdən uzaq, ürəkdə qalan, pozuq bostana vurma talanı**.
 - **gül gözlədim, tikan dəğdim, boş yerinə ürək əğdim**.
 - **qussələri daşa vur, quraqları yaşa vur, tutulsa ürək, zəngi alıb mənə vur**.
 - **gözdən düşüb, ürəkdə yer axdarır**.
 - **kimsəni gözləmirəm, ürəyim yolda qalsada**.
 - **ürəyi sıxışmaq, sıxılmaq**: qarnı qatılmaq.
 - onun atdı biri düşdü, özgedə yemək, bizdə **ürək pişdi**.
 - **qarnı, ürəyi bulanmaq**: içi dışına çıxmaq: içi bulanmaq. içi qabarmaq.
 - **ürəyi, birdən yatmaq, işdən düşmək**: qan tutmaq. ölmək. ənfəkt keçirmək.
 - **quru çörək, xoş ürək**.

- **ürək kəsəli**: gəlincik.
- **ürəyicə davranmaq**: istəyi kimi at çapmaq, oynatmaq.
- **ürəgə dərək**: ürəkçə. ürəkdən. - **ürəgə dərək** sayğılarla.
- **ürəkdən olmayan**: içdən yox. dışdan. dildə. dil ucundan.
dildə olan.
- **ürəyə yaxın biri**: könül enişi.
- **ürəkdə, qulaqcıq qapaqlığı**: dəhliz < dalğız. dalan.
- **alçaq ürək**: yenğ. yenik.
- **iç ürəkdən, könüldən**: böyük bir arzu ilə.
- **acısı ürəyinə çökmək**: çox ağır üzüntü üz vermək.
- **açıq ürəkli**: içdən. içgin.iç içək. içdənlik. səmimi.
- **alçaq ürək**: engin ürək. comət.
- **çatal ürək**: qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. iğit. cəsəətli. - **ürək hopbası, oynaması**: təpiş. çarpıntı. çırpıntı.
- **iki ürəkli olmaq**: duraqsamaq. durumsamaq. quşqunmaq.
- **könül qırıq, ürək yıxıq**.
- **ürək** bağlamaq, vermək.
- **ürək yapan, qayıran, qoparan**. könül çəkən. gözəl. dilmə.
diləm. sevgili.
- **yaralı ürək**: dəlikönül. çox üzgün.

- **ürək süsü, könül bəzəyi: ürək dişliyi (dincliyi) könül əğləyi**
(əğləcəsi): sevgili.
- **könülə, ürəyə yatıtmaq:** bəğəndirmək.
- **könlünə, ürəyinə yatmaq:** bəğənmək. xoşuna gəlmək. xoş, iyi, gözəl, incə, lətif, zərif, alımlı, çalımlı görmək.
- **könülə, ürəyə yatınmaq:** bəğənilmək. xoşa gəlinmək.
- **saf ürək:** alıq. türkəsaya.
- **söyləməyə ürək tapmamaq:** dili varmamaq.
- **ürək aparan:** girgin. çəkici.
- **ürək çalpırtısı:** xələcan. çırpıntı. xələcan.
- **ürəyi incə, nazik:** çıtqırıldım. çabıq qırılan. dəğmədüşər.
- **ürəyi inciklik, naziklik:** çıtqırıldımlıq. dəğmədüşərlik.
- **ürək çapma əğrisi, qırafiği, cızığı.**
- **ürək göyül, sınma, qalması, qısmıqı, sınıqması, qaralığı:**
inciklik. qırıqlıq. qırıltı. öpgəlik. öykəlik. öclülük. ara pozuqluq, dəğməlik, soğquqluğ. kəduret.
- **ürək keçmə:** zə'f. bayqınlıq.
- **ürəyi keçmək:** bayılmaq. keçinmək. huşdan gedmək.
- **ürək aparan, keçirən:** bayılıcı. bayılın. bayıtqan.
- **ürək kişisi:** könülxanı. könül əri. əhli dil. qələndər.

- **ürək qırma:** incitmə.
- **ürək, güc, cürət, quvvət vermək:** qılavlamaq. qılav vermək.
qılmağa, edməyə quşqurtmaq. təşviq, təhrikləmək.
ürəkləndirmək. güvəndirmək. badlandırmaq.
- **ürəyə enmək, düşmək:** yazıqlanmaq. təəssüf etmək.
- **ürəyi doluluq:** kinlilik. dolqunluq. doluluq. dolqun. dolu.
doluq.
- **ürəyi qaralmaq:** toxatmaq. incimək.
- **ürəyi sınıq, tutuq:** qırqın. incik. incimiş.
- **ürəyi sınıqlıq, tutuqluq:** qırqınlıq. inciklik.
- **ürəyim gup gup vurmaq:** ürəyim küt küt vurmaq.
- **ürəyim yaman döyür, vurur, atır, çarpır.**
- **yenikürək: enikürək.** yoşakönül. iğdik. ərigən. əricən.
comərd.
- **könül, ürək aparan:** girgin. çəkici.
- **ürək aparan, alan, çəkən** könül avcısı.
- **ürək qırmaq:** könül yıxmaq.
- **ürək vermə:** güvəncə. birinin quşqularını dağıtmaq üçün,
söylənən inandırıcı söz.
- **ürəkdən, içindən gəlmək** könlüdəndən qopmaq.

- **ürəyə girmək**: könül avlamaq. özün istətmək, sevdirmək.
- **ürəyə yol açan**: könül uğrusu.
- **ürəyi alçaq**: alçaq könül. engin ürək. comət. yenğ. yenik. firutən.
- **ürəyi dolmaq**: kövrəlmək. kəvrəlmək. könüllənmək.
- **ürəyi gedmək**: könlü, ürəyi qaymaq. sevgi duymaq.
- **daşürək**: sərt. bərk. mərhəmətsiz. lütfəsüz.
- **yaş, yumşaq ürəkli**: yaşıyın. yaşın.
- **ürək fıtınası, dalqası**: aşırı qayğı.
- **iç ürəkdən**: könlüdən. böyük bir arzu ilə.
- **könül, ürək, güc, cürət, quvvət vermək**: qılavlamaq. qılav vermək. qılmağa, edməyə quşqurtmaq. təşviq, təhrikləmək. ürəkləndirmək. güvəndirmək. badlandırmaq.
- **söyləməyə ürək tapmamaq**: dili varmamaq.
- **bit bazarı od tutmaz, ürək daşlı, əl tutmaz**.
- **daşürək**: cəbbar. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. ədalətsiz. insafsız. mərhəmətsiz. acımaz. əsrəməz. qıyıq. qıyan. yarcamaz. qabır. qapır. çapan. çapır. çapqır. çapqar.
- **daşürək: qatürək: yağıbaş**: qınzır. qıncır. qancıq. qıncıq.

yaman, pis düşman.

- **göz gördüyü, ürək yağı: göz gördüyü, ürəkde yanar**

(yansıyar, səslənər, əks edər).

- **içik (nəfsin) yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma:**

tapınçılıq. tapışçılıq. tapuççılıq. qulluqçuluq. tətçilik.

tapmaçılıq. ibadət, tət etmə.

- **qarnı, ürəyi bulanmaq:** içi bulanmaq: içi qabarmaq.

- **ürəyi gedmək. çox acıgmaq: içi əzilmək:** aşırı aclıq

duymaq. içi qazınmaq, oyulmaq.

- **ürək almaq:** könül qazanmaq. özünə bağlatmaq, ilgilətmək.

- **ürək sındırmaq, üzmək:** könül qırmaq.

- **ürək sözü:** ürəklik. sirr. sır.

- **ürəyinə, içinə qoyulmaq:** könlünə doğmaq.

- **ürək girşiyi, dalğuci, dəhlizi:** dərbəçə. dalbaça. dalbaçiq.

dəriçə. qapacıq.

- **ürək keçirmək:** bayılmaq. özündən gedmək. huşdan gedmə.

- **ürəyi çalmaq, vurmaq:** qaqmaq. - çox yağlı, dadlı yemək,

qaqar məni.

- **ürəyi incə, nazik:** yufa könül. çıtqırıldım. çabıq qırılan.

dəğmədüşər.

ürəq

- yürək. **1.** cürət. cəsarət. - **ürək** tapıp danışa bilmədi. -
- ürəkləndi** ağzına gələnı danışdı. **1.** köngü. könül. kökrək.
göğüs. sinə. bağır. qəlb. **1.** ürkə. yürkə.
- **ürəgi suli**: özünə güvənli. mütməin.
- **qatı ürəkli**: qamçı. qaddar. mərhəmətsiz.
- **ürəyə su tökmək**: dincəklik duymaq.
- **daş ürəkli**: daş kimi qat, bərk.
- **ürək qaldırmaq**: könül bulandırmaq.
- **ürək ötürmək**: ürəyi keçinmək.
- **ürək qalxması**: bulantı.
- **ürək səkdəsi**: gülgü. gültük.
- **içə doğmaq**: **ürəyə doğmaq**: içinə qonmaq. sinux etmək.
- **ürək dolmaq**: sıxılmaq.
- **ürək tapıb işləmək**: tavranaq. davranmaq. tovranaq.
qeyrət qılmaq. qızıqmaq. qılınmaq. işləmək. qımıldamaq. işə
keçmək. əksüləməl göstərmək. - bu işləriə qarşı
- davranmalıyıq**. - ona **davranın**. - davranırsa, vurulduğun
görürdü, anlırdı. - **tavranmağa** canım daha yox. - iyiliklə
tavranaq, kötülükleri qaqarın. tetik davranmaq. gəvşək
davranmaq. ağır davranmaq.

- **ürək keçinməsi: ürəyə qan damma:** səkdə. tamlı. damla.-
- damlaya tutulma:** səkdə etmək. damla gəlmiş: səkdə edmiş.
- **ürək vermək:** tovrandırmaq. tavrandırmaq. qızışdırmaq.
- **ağ ürək:** roşəndil.
- **ürəksiz.** quş ürəkli. qorxaq.
- **ürəyi vurulmaq:** açılmıq. soğumaq. iştahdan düşmək.
- **ürəyin ələ almaq:** dilə tutmaq. avıtmaq. oyalamaq.
mehribanlıq etmək.
- **ürəy almaq:** çəkinmək.
- **ürəyi ağzına gəlmək:** çox qorxmaq. ürəyi qopmaq. çox həyəcanlanmaq. ürəyi hopmaq: qopdu ürəyi qorxusundan ürəyi gəldi ağzına.
- **ürəyi burmaq:** içi acımaq. qarışmaq. pozulmaq: onu öylə gördü ürəyi burdu. bir ürək buran hallar gördük ki. ürəyi burmuyub pis günə həsrət qalasan.
- **ürəyi hopmaq:** ürəyi ağzına gəlmək. çox qorxmaq. ürəyi qopmaq. çox həyəcanlanmaq.
- **ürəyi yarımaq:** mutlu olmaq.
- **ürəyi yox:** qorxaq.
- **ürəyin basmaq:** rahatlamaq. yüngüllətmək.

- ürək çarpıntısı: döğük.
- **ürəyi** sıxılmaq, çarpılmaq: bükülmək. ürəyi sıxılmaq, çarpılmaq.
- **ürək aparan**: qıvraq. qırlı. qırmıq. fəttan.
- ürəyi yanmaq: tasamaq. armaq. içində qalanmamaq. daşmaq. qayğılanmaq. içi yanmaq. əsirgənmək.
- **ürəyin üzülməsi**: savğun.
- ürəyi uçmaq: çırpınmaq.
- **ürək** çıpması, qızışması: **təpsi. təbsi.**

ürəqbağı **ürəkbağı.** bağırdaq. kavayıq. beşigə bağlanan bağı ki beşik yırqalananda uşağın beşikdən düşməsin diye işlənir.

ürəqcə **ürəkçə.** ürəgə dərək. ürəkdən. - **ürəgə dərək** sayğılarla.

ürəqdən **ürəkdən.** 1. içdən. içgin. səmimanə. 1.ürəkçə. ürəgə dərək. - **ürəgə dərək** sayğılarla. 1.istəyərek. istəklə. 1.könüldən. göyüldən. içli dışlı. içdən. içgin. candan. iç içək. içdənlik. səmimi. ərköz. əşöz. taarüfsüz. təkəllüfsüz.

ürəqir **ürəgir.** bolluq. bərekət. üretgənlik.

ürəqkburusu **ürəkburusu.** qarın sancısı.

- ürəq qetmə** **ürək gedmə.** 1.acıqma. izginlik. əzginlik. əziklik. 1.acılıq. acıqma. izginlik. əzginlik. əziklik. əzinti.
- ürəqlə** könül xoşluğu ilə. istəklə.
- ürəqlə** **ürəklə.** batırğay. igitgin. ürəkli. atılqan. cəsurca. batırıl. mərdana.
- ürəqlədən** **ürəklədən.** könüllədən. təşviq edən.
- ürəqlənmə** **ürəklənmə.** könüllənmə. içlənmə. içinmə. dövülmə. dövülüş. qırılma. üzülmə. gücənmə. xatırlanma. könü, xətni qalmaq.
- ürəqlənmək** cürətlənmək. qoçlanmaq. qoçaqlanmaq. tuqşanmaq. igitlənmək. qalxunmaq. dikə davranmaq. azmaq. qızmaq.
- ürəqlənmək** **ürəklənmək.** 1.atılqanmaq. batırqanmaq. batırlanmaq. yügürtlənmək. yiğitlənmək. güstaxlanmaq. quşquranmaq. quduranmaq. cəsərlənmək. cürətlənmək. 1.cəsərlənmək.
- ürəqlənmək** **ürəklənmək.** 1. batırsıramaq. güclənmək. 1. cürətlənmək. satlanmaq. qalxınmaq. qoğzanmaq. batınmaq. qudranmaq. təpgilənmək. təhrik olmaq. 1. tavuşmaq. cəsərat edmək.

ürəqləntirmək **ürəkləndirmək.** 1. qayırıqlandırmaq. qeyrətləndirmək. qayırıq vermək. qeyrət vermək. istəkləndirmək. özəndirmək. 1.cəsərləndirmək. 1.ürək, güc, cürət, quvvət vermək: qılavlamaq. qılav vermək. qılmağa, edməyə quşqurtmaq. təşviq, təhrikləmək. güvəndirmək. badlandırmaq. 1. atılqandırmaq. batırqandırmaq. batırlandırmaq. yügürtləndirmək. yiğitləndirmək. güstaxlandırmaq. quşqurandırmaq. qudurandırmaq. cəsərləndirmək. cürətləndirmək.

ürəqli **ürəkli.** 1.cidamli. içli. içgin. qorxmaz. qataq. qadaq. qotaq. cürətli. 1.ataigid. igid. güclü. qolçomaq. quvvətli. heybətli. aznavur. 1.çatal ürək. iğit. cəsərləti. 1.dabanlı. cürətli. qorxmaz. 1.könüllü. qonur. cəsür.cəsərləti. 1.tutqun. toxatlı. dərli. göğüslü. - **dəvə ürəkli:** qorxaq. 1. dəlir. qoztaq. qostaq. ustaq. uztaq. üstək. üztək. (> **qostax** (fars)). qorxmaz. qaçmaz. 1. qonur. cəsür.qataq. qadaq. qotaq. - **görnüşdə ürəkli, gerçəkdə qorxaq olan:** üzdən dolu, içdən boş. qabaqoz.

- **qaba, pis üreкли:** könlü qara. başqalarının pisiyinin güdən, gəzən.

ürəqli

üreкли. 1. ağşit. iqşit. igşit. yiğit. baqatur. gözüqara. cəsur. ürkməz. qorxusuz. batırğay. igitgin. atılqan. cəsurca. dəmli. cəsur. qeyrətli. üreklə. mərdana. 1. bazınıvli. güvənli. cürətli. cəsəretli. bazqan. basqan. cəsur. 1. qonğur. cəsur. şüca'. - **qonğur** alp.

ürəqliq

üreклик. 1.könüllük. istəlik. diləlik. yanğış. yaxlış. yanlıq. sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. oxluq.rəğbət. 1.güvən. cəsəret. 1. ürək sözü. sirr. sır.

ürəqliq

üreклик. qızbaylıq. qorxaqlıq.

ürəqlilik

üreклилік. 1.batırlıq. yügürtlüq. quduruluq. quşqurtluq. atılqanlıq. yiğitlik. güstaxlıq. cəsəret. cürət. 1.iğitlilik. cəsurluluq. 1.göt. tavıl. tapıl. güc. qaldırı. cəsəret. 1.yürüktülüq. yiğitlik. iğitlik. yiğitgenlik. iğitgenlik. yapaqanlıq. qapaqanlıq. qapamanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. qapaçlıq. yapaçlıq. qarmanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. batırlıq. atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik. ataqanlıq. qeyrətlilik. şüca'lıq. cəsurluluq. cəsəretlilik. 1.

könüllülük. göyüllülük. içdənlik. iç içəlik. iç dışlılıq.

inaqlılıq. cananlıq. cananlıq. səmimiyyət.

ürəqsiz

ürəksiz. 1.dabansız. cürətsiz. qorxaq. 1.ödlək. ödələk.

qorxaq. təpin. alçaq. kavat. boş. içiboş. qorxaq.

cəsarətsiz. 1. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qapız. qaplız.

qalbiz. qaqız. qaqlız. basıqan. basqan. basuq.

çəğnəyən. çığnəyən. doğrayan. döğən. gücləyən.

qırpayan. qıyan. qıycıyan. öctülüm. oştülüm. yastaban.

zoban. zorbayan. əzən. əzü. üzgən. üzən. üzgəyən.

zülmedən. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac.

qıtmac. zalim. rəhmsiz.

ürəqsiz

ürəksiz. ötlək. ödlək. qorğaq. məhcub.

ürəqsiz

ürəksiz. 1. zoraki. 1. qorxaq. ödlək. quş ürəkli.

ürəqsizlik

1. qorxaqlıq. 1. zorakılıq.

ürəqtamar

ürəkdamar. atardamar.

ürəqtən

ürəkdən. 1. könüldən. göyüldən. içdənliklə. içdən. iç

icindən. inaqla. candan. dosluqca. dosca. səmimiyyətlə.

səmimiliklə. 1. könüllü. könüldən. qalaysız. içdən. özlü.

səmimi.

ürəqtəş

ürəkdəş. ağıllıq. ağürək. xoş niyyətli. ixlaslı.

ürəqtəşlikq	ürəkdəşlik. aşnalıq. isnəşlik. yaxınlıq. isiklik.
ürəlmək	inkişaf. böyümək.
ürəm	1. fayız. nəf'. sud. mənəfəət. 1.artış. tənəsül. 1.törəmə çoxalma. 1.bitışmə. bitmə. gəlişmə. yetişmə. yaşarma.
ürəmə	ürətmə. ürəyim. ürəyiş. ürətiş. törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştıqaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
ürəmək	örəmək. törəmək. yetişib çoxalmaq.
ürəmək	şişmək. " qorqmaq " bu fe'lin başqa biçiyidi.
ürəmək	törəmək. artmaq. çoxalmaq.
ürəmək	ütrəmək. üdrəmək. çoğalmaq.
ürəmək	üyürmək. 1. törəmək. çoğalçaq. 1. qabarmaq.
ürəmiş	ürətilmiş olan. ürün. döl. verim. əkin.
ürən	> viran. boş. kövür.
ürən	törən. 1.düşə. düşənc. düşən. düşərgə. düşəvic. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu.

bolna. bulnut. buluş. yaran. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
 yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
 tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfət.
 fayda. 1.nəsl. 1.törən. düşə. yaran. qazanc. hasil. 1. **ürət**.
ürtəş. üreş. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş.
 törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat. yaratı.
 yaraşı. yapıt. yıpta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat.
 çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.

ürənlər

ürətlər. ürtəşlər. üreşlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
 törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
 yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yıptalar. yapışlar. yapşalar.
 yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
 məsnuat. mə'mulat.

ürənmək

törənmək. 1.əsnəmək. yellənmək. yayılmaq. bollaşmaq.
 genişlənmək. gəvşəmək. 1.çoxalmaq. düşmək.
 qazanmaq. yaranmaq. hasil vermək. - **düşən** girdəç
 (gəlir), çıxaca (xərcə) gedir. 1. **ürşənmək. örenmək.**
örşənmaq. örtənmək. önənmək. önünmək. öngünmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.

törlənmək. yaranmaq. yarşanmaq. yaratınmaq.
yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq.
yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq. yasaşmaq.
yasanmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal,
məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

ürəş

ürət. ürtəş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür.
töreş. törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.
yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.

ürəşlər

ürətlər. ürtəşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yasatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

ürət

ürtəş. ürəş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür.
töreş. törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş.

yasat. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul.

ürətci **ürətən.** törətən. törətci. tolid edən. öndürən. öndürücü.
bərətən. bərətci. baratan. baratçı. doğuran. doğurcu.

ürətci ürtəc. jeneratör.

ürətən **ürətci.** törətən. törətci. tolid edən. müvəllid. öndürən.
bərətən. baratan. doğuran. doğurcu. gərəkdiren.
gərəkdirici. oluşturan. oluşturu. meydana gətirən.
istədən. düşürən. çapan. bais. edici. itici. itci. eddirən.
ittirən. ortacı. icab edən. səbəbçi. müsəbbib. öndürən.
öndürücü. bərətən. bərətci. baratan. baratçı. doğuran.
doğurcu.

ürətilmiş yapınc. yapıncaq. yapılmış. dəb. mə'mul.

ürətim doğurmaq. törətmək. öndürüş. yasamaq.

ürətim **ürəyim.** **ürəyiş.** **ürətiş.** **ürəmə.** **ürətmə.** **törəmə.** **törətmə.**
törəyiş. törətiş. törəyim. törətim. çoxalma. çoxanma.
çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. neşr olma. intişar.
- **istandarda uyğun olmayan ürün, ürətim:** yarıtiq. qırqıq.

ürətinləşmək	əkləşmək. əkişmək. dölləşmək. aşılaşmaq. alışmaq. birkişmək. bitişmək. yapışmaq. yaxışmaq. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq.
ürətiş	ürəyiş. ürəmə. ürətmə. ürəyim. törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1. (bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.İştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
ürətqən	ürətgən. çağırma. yaratıcı. yapıcı. yaparlı. yapar. olumlu.
ürətqənlik	ürətgənlik. 1. uğış. anlayış. zəka. 1. ürəgir. bolluq. bərəkət.
ürətlər	ürteşlər. üreşlər. ürənlər. öretlər. öreşlər. örteşlər. önümlər. önütlər. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşlar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.
ürətmə	çıxarı. çıxarma. çıxartma. dışarma. ixrac.

- ürətmə** **ürəmə. ürəyim. ürəyiş. ürətiş. törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.**
- ürətmək** **1. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. örətmək. örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptımaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək. 1. ürtəmək. ürtəşmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törətgəmək. yapmaq. yaptımaq. yapşamaq. işləmək. arıya, ortaya gətirmək. e'mal etmək. 1.törətmək. çoxaltmaq. düşürmək. yaratmaq. 1.çevirmək.yapmaq. - film çevirmək.**
- ürətmək** **törətmək. sonuclamaq. çıxarmaq. hasil etmək. - bu il tarladan, yüz kilo taxıl çıxardıq.**
- ürətmək** **uğlutmaq. oğlutmaq. çoğaltmaq.**

ürəyim	ürəmə. ürətmə. ürəyiş. ürətiş. törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
ürəyiş	örçüm. gəlişim. böyümə.
ürəyiş	ürətiş. ürəmə. ürətmə. ürəyim. törəmə. törətmə. törətim. törəyiş. törətiş. törəyim. 1.çoxalma. çoxanma. çoxalış. çoxatış. çoxalım. çoxatım. intişar. nəşr olma. 1.(bir soydan) gəlmə. enmə. yetişmə. 1.iştiaq. 1.soy. nəsl. 1. tolid etmə. doğurma. doğurtma. səbəb olma. 1. yapma. yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
ürf	1. ürkü. ülkü. qorxu. dəhşət. 1. yola. adət. usul. ərkan.
ürfələmək	ürkütmək. ülkütmək. qorxutmaq. dəhşət vermək.
ürimək	örimək. içtən çürümək.
ürq	ürk. ürkü. deşşəh. qorxu. çəkinçə.
ürqan	qıvılcım. əxgər.
ürqə	ürkə. ürkə. uraq. urqa. yoğun hündür, yekə nərsə, ağac.
ürgə	ürgə. ürgü. ağça ağaç.

- ürqə** **ürkə.** yürkə. ürək. yürək.
- ürqəç** **ürkəç. ürqəş.** 1. ürkəş. qoğqa. fitnə. (olan nəyi qoğlayıb, loğalayıb, oğb dağıtmaq). 1. qaçqın. tərsin. tərsən. 1. saş. - saş at. - saş uşaq. 1. tizgək. tizək. tezgək. tələsik. tezək. qaçqan.
- ürqəq** **ürkək.** 1. qoyanyürək. qorxaq. ödlək. 1. utancaq. usancaq. üşəngən. qapanıq. çəkingən. məhcub. sıçraq. sıçran. vəhşi. - çox **qapanıq** kişidir.
- ürqəq** **ürkək.** 1. çəkingən. çəkinən. sakınan. sakınqan. ictinab. möhtəriz. 1. qaçqın. fərari. 1. ürük. 1. güre. gürec. qorxaq. - **çox qoraxaq, çəkingən, ürək:** ıslaq toyuq. ıslaq qarqa. ıslaq sıçan.
- ürqəq** **ürkək.** elgəncəq. yilgəncə. yelgəncə. qorxaq. ilgəncəq. qorxaq. ılqanıvçı. qorxaq. qaçıvıq. qaçmaya meyilli. 1. iti. qıyaq. cəsür. igid. qorxaq. (# **ülkək** ağa bəyğiri. güstax. cəsərətli). 1. **örkək. hürkək.** (. < > q) qorxaq. yilgin. yılmış. bezgin.
- **qıyaq** qəhrəman igid.
- ürqəqlik** **ürkəqlik.** sıçraqlıq. sıçranlıq. vəhşilik.

ürqəqliq	ürkəklik. ürkəlik. ürklük. ürküklük. çəkingənlik. çəkginlik. çəkinginlik. ehtiraz.
ürqənci	ürgənci. "ürgənc" bu şəhərdə toxunan bir çeşit parça "ürgənc" "xivə" xanatının şəhərlərdən biridi. bu parça "xayuuq" və "xivə" adıyla də tanınmışdır.
ürqənmək	ürkənmək. 1. qaçınmaq. çəkinmək. - uydurucu nərsələrdən ürküməli. 1. bitgilərin yemişləri şaşmaq, tökülmək. - bu şafdalı ağacı, bu il ürkdü.
ürqənmək	ürkənmək. ürkərmək. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək. təkşinmək. təkşirmək. qaçınmaq.
ürqərmə	ürkərmə. ürkmə. ürkü. ürküş. ürküc. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürpüc. ürpüş. ürpmə. ürpərmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. dehqət.
ürqərmək	ürkərmək. ürkənmək. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək. təkşinmək. təkşirmək. qaçınmaq. dikşirmək. disgirmək. disginmək. çimçəşmək. çimqışmaq.
ürqəş	ürkəş erkəş. şəpə. dalqa. möc.
ürqəşmək	ürqəşmək. qoğqa qopmaq. fitnə çıxmaq.
ürqəv	ürkəv. sürəyya, pərvin ulduzu.

- ürqəyim** **ürkəyim.** örkəyim. qala.
- ürqəz** **ürkəz.** dehşət. vəhşət.
- ürqlüq** **ürklük. ürkəlik. ürkəklik. ürküklük.** çəkingənlik. çəkginlik. çəkinginlik. ehtiraz.
- ürqmə** **ürkmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürkərmə. ürkü. ürküş. ürküc.**
ürpmə. ürpərmə. 1.qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. dehşət. 1.qaçlıq. qorxu. yatqırlıq. yadırqanlıq. 1.qorxma. çəkinmə. təvəhhüş.
- ürqmək** **ürkmək.** 1. irmək. irkmək. daşlanmaq. disginmək. 1. təsmək. təziqmaq. tasamaq. qaçmaq. uçqunmaq. uçunmaq. qaçqınmaq. - **qorxub ürmək:** talaşlanmaq. qışqırmaq. 1. tizmək. tezinmək. tezgərmək. tizgirmək. qaçmaq.
- ürqmək** **ürkmək.** hürkmək. disginmək. daşlanmaq. ürpərmək. hürpərmək. səsqənmək (**sq** < metatez > **qs**) səksənmək.
- ürqmək** **ürkmək. ürkərmək. ürkənmək. ürkümək. ürükmək.**
örkümək. örükmək. ürpərmək. irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək. qorxub çəkinmək. yılmaq. disginmək. tiksinqmək. təkşinqmək. təkşirmək. qaçınmaq. üyşünmək. üşünmək. üşənmək.

qorxmaq.

- **qorxub gizlənmək**: sinmək.

- **ürkmək istənsəmək**: ürkümsimək. qarantılamaq.

qaraltılamaq. - bu at çox **qaraltılıyır**, yalnız ürkmez.

ürqmək

ürkmək. 1.abımaq. gizləmək. saxlamaq. örtmək qorxmaq

(**ürk!**: qorx!). 1.arpımaq. yarpımaq. şaşırmaq.

səndələmək. çəkinmək. bezmək. cəsərəti qırılmaq. canı

sıxılmaq. alqasamaq. şaşırmaq. elgənmək. yelgənmək.

yilgənmək. qorxmaq. ilgənmək. qorxmaq. irkilmək.

qorqaqlanmaq. qorxmaq.

ürqməmək

ürkməmək. meyl etmək. yaraşmaq. yaqışmaq.

ürqməz

ürkməz. ürəkli. cəsür. qorxusuz.

ürqməz

ürkməz. qaçmas. qaçmaz. qorxmaz.

ürqmüş

ürkmüş. abçıqan. şaşırmış. sərəmələşmiş. bezgin.

cəsarətsiz.

ürqmüş

ürkmüş.ürkmüş. yılmış. yılqın. qorxmüş.

ürqü

alanğ. qorxu. niyəranlıq. təəccüb.

ürqü

ürgü. **ürkü**. 1. ülkər. ülgöv (dizi anlamına). sürəyya.

pərvin. 1. ülkü. ürf. qorxu. dəhşət. 1. urma. uru. vurma.

vurulmuş, çarpılmış, ayrılmış yer. - çayır **urusu**. - otlağ

urusu. - özəl **uru.** **1.** quşqu. quş kimi ürkmə.

qorxu.asavlıq. **1.** höyük. oyuq hüyük. qolçaq. mətərsək.

1. tezik. qorxu. vəlvələ.

ürqü

ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə. ürkərmə. ürpü. ürpüc. ürpüş.

ürpərmə. ürpmə. 1.qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc.

qorxuş. qorxma. dehşət. **1.**xətər. təhlükə. qorxu. **1.**qorxu.

dehşət. düşüncə. anğaş. anğaş. endüş. endüşün.

endüşüncə. endişin. endişə. **1.**qorxu. dehşət.

ürqü

vəlvələ. tezik. qorxu.

ürqü

ürgü. ürgə. ağça ağaç. isfendan.

ürqü

ürkü. 1. dehşət. qayğı. qısqınıq. təlaş. - **ürkü çıxaran:**

halayçı. qısqınıqçı. vəlvələçi. **1.** ürk. ürkülük. ürküc.

ürküdümlük. qorxu. panik. vəhşət. vəlvələ. terror. dehşət.

çəkincə. həyəcan. toxuntu. - el içinə qorxu, **ürkü** düşdü. -

xalq birbirinə toxundu, **ürküdümlük** oldu

ürqüb

- **ürküb qaçmaq:** ürkünmək. kürzəmək. kürüzmək.

kürzənmək. qaçınmaq.

ürqüc

ürgüc. körük. dəmirçi qörüğü.

ürqüc	ürküç. ürkü. ürküş. ürkmə. ürkərmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürpərmə. ürpmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. dehşət.
ürqüq	ürkük. 1. balqın. quşuq. 1. bulğaq. bulanıq. tarac. talan.
ürqüq	ürkük.ürkək.
ürqülmək	ürkülmək. dalqaşıb, qorxub qaçrışmaq.
ürqülü	ürkülü. qorxulu. anğaşalı. anğaşlı. endüşünlü. endüşüncəli. endüşlü. endişinli. endişəli.düşüncəli. qavrayışlı. anlayışlı. bilgili. bilgin. dehşətli.
ürqülüq	ürkülük. təhlükə. qarşıqlıq.
ürqümək	ürkümək. ürükmək. ürkmək. örkümək. örükmək. qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək. ürpərmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək.
ürqümsimək	ürkümsimək. ürkmək istənsəmək. qarantılamaq. qaraltılamaq. - bu at çox qaraltılayır , yalnız ürkməz.
ürqün	ürkün. 1. qopaq. tuğyan. qovqa. 1. ürküntü. qorxu. dehşət. 1. yılğın. yılmış. qorxmuş.
ürqün	ürkün. kürzən. kürüzən. qaçan. qaçqın.
ürqün	ürgün. ürtün. bəktaş ı üzümü.

- ürqünc** **ürkünc.** 1. dehşət. qorxunc. tələş. 1. ürküntü. ürküş. qıyım. bulğaş. bulğaq. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezik. dehşət. talqaş. qalğal. qaçqıç.
- ürqünc** **ürkünc. ürküş.** 1. dehşət. vəhşət. 1. qorxunc. ürpünc. qaşqovunc. dehşətli. dehşətnak. vəhşətli. vəhşətnak. panikli. 1. qapış. acı. sızıntı.
- ürqünc** **ürkünc. ürküş.** 1. diksiş. dehşət. 1. ürkü. ürkünc. ürkmə. ürkərmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürpərmə. ürpmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. ürpüş. yılış. çatrış. dehşət. 1. qapış. acı. sızıntı. 1. **ürküşlük.** **ürküt. ürkütlük.** qorxaqlıq. qaçaqlıq. götü boşluq. - düşman qarşında **qaçaqlığa** yol verməyin. - **ürküş umuş: çəkiş bəkiş:** qorxu ümid.
- ürqünc** **ürkünc.** ürküntü. talqaş. dalquş. qalğal. qaçqıç.
- ürqüncə** **ürküncə.** ürləyəcəğinə. üfləyəcəğinə.
- ürqüncəli** **ürküncəli.** sakınacalı. çəkingəli. usancalı. utancalı. qorğuncalı. yanaşmamalı. qısıncalı. ehtiraz edməli.
- ürqünclü** **ürkünclü. ürküşlü.** qapışlı. acılı. sızıntılı.
- ürqünmək** **ürkünmək.** 1. qocunmaq. kovcunmaq. oyunmaq. oylanmaq. düşünmək. çəkilənmək. qorxmaq.

qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq.
 qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq.
 işgillənmək. birələnmək. alınmaq. 1.sakinmaq. çəkilmək.
 usanmaq, utanmaq. qorğunmaq. yanaşmamaq.
 qısılmaq. ehtiraz edmək. geriləmək. geri geri gedmək.
 rüçət edmək. 1.ürküb qaçmaq. kürzəmək. kürüzmək.
 kürzənmək. qaçmaq. qaçınmaq.

ürqüntü **ürküntü.** balqın. balın. qopuş. bulğa. bəlvə. təzki. tazıq.
 ürkünc. talqaş. dalquş. qalğal. qaçqıç. panik.

ürqüntü **ürküntü.** ürküş. ürkünç. qıyım. bulğaş. bulğaq. qarışıqlıq.
 sarmaş. qırqın. tezlik. dehşət.

ürqüntü **ürküntü.** ürpərmə. üyşüntü. üşüntü. üşənti. disginti.
 tiksinti. qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə.
 irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti.
 birikinti. irikilti. birikilti.

ürqürüq **ürkürük.**qaçağan. bezgən. qınığçin. kəndinə qapanan.
 qapanıq.

ürqüş **ürküş. ürkünc.** 1. dehşət. vəhşət. 1. qorxunc. ürpünc.
 qaşqovunc. dehşətli. dehşətnak. vəhşətli. vəhşətnak.
 panikli. 1. qapış. acı. sıxıntı.

- ürqüş** **ürküş. ürkünc. 1. diksiş. dehşət. 1. ürkü. ürküc. ürmə. ürkərmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürpərmə. ürpmə.** qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. ürpüş. yılış. çatrış. dehşət. **1. qapış. acı. sızıntı. 1. ürküşlük. ürküt. ürkütlük.** qorxaqlıq. qaçaqlıq. götü boşluq. - düşman qarşında **qaçaqlığa** yol verməyin.
- **ürküş umuş: çəkiş bəkiş:** qorxu ümid.
- ürqüş** **ürküş. ürküntü. ürkünç. qıyım. bulğaş. bulğaq. qöçrüm.** belinləmə. tələş. qarışıqlıq. sarmaş. qırqın. tezic. dehşət. qoxuv. tazış. teziş. qovala qaşdı.
- ürqüşlü** **ürküşlü. ürkünclü.** qapışlı. acılı. sızıntılı.
- ürqüşlüq** **ürküşlük. ürküş. ürküt. ürkütlük.** qorxaqlıq. qaçaqlıq. götü boşluq. - düşman qarşında **qaçaqlığa** yol verməyin.
- ürqüşmək** örküşmək.
- ürqüşüq** **ürküşük.** narazılıq.
- ürqüt** **ürküt. kürtük.** qaçqın. ürkək. (fərari.).
- ürqüt** **ürküt. ürküş. ürküşlük. ürkütlük.** qorxaqlıq. qaçaqlıq. götü boşluq. - düşman qarşında **qaçaqlığa** yol verməyin.
- ürqüt** **ürküt.** ürkütücü. qorxudan.
- ürqütcü** **ürkütcü.**dehşətli.

- ürqütən** ürkütən. arpıdan. yarpıdan. şaşırta. sərsəmlətən.
bezdiren.
- ürqütən** **ürküdən.** yıldırqan. yıldırən. qorxudan. şaşalı. göstərişli.
- ürqütlüq** **ürkütlük. ürküt. ürküş. ürküşlük.** qorxaqlıq. qaçaqlıq.
götü boşluq. - düşman qarşında **qaçaqlığa** yol verməyin.
- ürqütmək** **ürkütmək. kürətmək.** ötgərmək. ütgərmək. qaçırmaq.
quşqutmaq. qudurtmaq. sıçratmaq. sucıtmaq.
saçratmaq. qaldırmaq. (**q < > y**) qoğutmaq. qoqutmaq.
quyutmaq. qaçıtmaq. qızdırmaq. quşqutmaq. qorxudub
qaçıtmaq.
- ürqütmək** ürkütmək. ürfələmək. ülkütmək. qorxutmaq. dəhşət
vermək.
- ürqütmək** ürkütmək. yarpıtmaq. arpıtmaq. şaşırmaq.
səndələtmək. bezdirmək.
- ürqütmək** **ürkütmək.** yıldırmaq. qorxutmaq. - düşmanı **yıldırıdıq.** -
yıldırən kəsəl. - bu ısıtma məni **yıldırıdı.**
- ürqütmək** **ürkütmək.**yıldırmaq. yilqıtmaq. duman attırmaq.
qorxutmaq. - **saxsıçı eşşəklərin ürkütmək:** asiya, mənəfəətə
toxunacaq qılıqda, hərəkətdə bulunmaq.
- ürqütücü** **ürkütücü.** ürküt. qorxudan.

- ürqütücü** **ürkütücü.** irkit. ürkün. yıldır. yıldırən. yaldırən. yəldirən. yeldirən. yıldırən. şişirdən. göstərişli. heybətli. qorxulu. şiddətli. gözüqara. qorxusuz.
- ürqütümsi** **ürkütümsi.**yıldırımısi. gözdağı. hədə qorxu. təhdid.
- ürqütütmək** **ürkütütmək.** tazıtmaq. təzitmək. tezitmək. tazıqdırmaq. qaçırmaq.
- ürküzmək** **ürküzmək.** 1. qorxuzmaq. 1. bitirmək. cücərtmək. 1. hürdürmək. 1. püfləmək.
- ürləqiş** pomp.
- ürləmək** üfləmək.
- ürləyəcəğine** ürküncə. üfləyəcəğine.
- ürlü** **ürlüklü.** sürəkli. əbədi.
- ürmək** 1. üvürmək. hürmək. üfürmək. üfləmək. püfləmək. püləmək. - zırrına **ürüp** hamını oyatdı. - ovsun oxuyub **ürdi.** - issini **ürüb** soğud. - qoyunu qıçından **ürüb** soyarlar. 1. qaldırmaq. şişirmək. ayırmaq. seçmək. - üründüklərdən iki ürüng göndərin xan qulluğuna. 1. urunmaq. şişmək. bitmək. bitişmək. 1. hürmək. havlamaq. hovlamaq. ulumaq. püləmək. püfləmək. üfləmək. - odu **ürlə:** odu **ür:** püflə.

ürmək	ürümək. hürmək. bağırmaq.
ürnətmək	ürətmək. ürşətmək. ürtətmək. örətmək. örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq. çixartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək. məhsul əldə edmək.
ürnqərmək	ürünğərmək. örnəmək. örüngəmək. örüngərmək. ağarmaq.
ürpək	ürpək. 1. pərişan. bərişan. buruşqan. tükləri biz biz, miz miz şişmiş. qarışıq. durmu. 1. tüklər biz biz, miz miz şişmiş, qarışıq, buruşqan durm (> pərişanars). 1. ürpərmiş. dik qalan: ürpək saçlı çirkin üzlü.
ürpəqmək	ürpəqmək. 1. (tük) ürpərmək. ürpəşmək. orpalmaq. orpamaq. örpəşmək. dağılmaq. - örpəlmək. 1. birbirinə qarşı qabarmaq. orpalmaq. örpəşmək.
ürpələşmək	qaynaşmaq. dəbəşmək. - xalq ürpələşdi qoşun ürpələşdi.
ürpəmək	1. bax > ürpəqmək. - yeynim ürpərdi: 1. canım acıydı. 1. tüklərim biz durdi. 1. çıxmaq.

- ürpənqləyu** təxminən.
- ürpəriş** **ürpərmə. ürpərti.** ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkan.
- ürpərmə** ürküntü. üyşüntü. üşüntü. üşənti. disginti. tiksinti. qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti.
- ürpərmə** **ürpəriş. ürpərti.** ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma. yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkan.
- ürpərmə** **ürpmə. ürkmə.** qaçlıq. qorxu. yatqırlıq. yadırqanlıq.
- ürpərmə** **ürpmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə. ürkərmə.** qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş. qorxma. dehşət.

ürpərmək (< ür. ül: uca. ulu) (< ür: ör. öre durmaq şiş. qalxık) 1.
yellənmək. şişmək. türpərmək. titrəmək. ülpərmək
tamam tukləri ürpərdi. səksənmək. dişginmək. şaşmaq.
1. **hürpərmək**. dişginmək. daşlanmaq. hürkmək. ürkmək.
səsgənmək (**sq** < metatez > **qs**) səksənmək. 1. örpərmək.
urparmaq. bezgənmək. qalxıb dikəlmək. dəri iğnə iğnə
olmaq. 1. pürçüklənmək. pürçərmək. qıvrışmaq.
büzüşmək.

ürpərmək **ürkmək**. **ürkümək**. **ürükmək**. **örkümək**. **örükmək**. qorxub
çəkinmək. dişginmək. tiksinqmək. üyşünmək. üşünmək.
üşənmək. irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək.
birkilmək. irkinmək. birkinmək. dişşirmək. dişgirmək.
dişginmək. çimçəşmək. çimqışmaq.

ürpərti **ürpərmə**. **ürpəriş**. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. yırqalma.
yırğalış. yırğaltı. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma.
sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma.
sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış.
titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

ürpəşmək **ürpəmək**. orpamaq. örpəşmək. (saç) dağılmaq.
yoluşmaq. qarışmaq.

- ürpmə** **ürpərmə. ürpü. ürpüc. ürpüş. ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə.**
ürkərmə. 1. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş.
qorxma. dehşət. 1. qaçlıq. qorxu. yatqırlıq. yadırqanlıq.
- ürpü** **ürpüc. ürpüş. ürpmə. ürpərmə. ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə.**
ürkərmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş.
qorxma. dehşət.
- ürpüc** **ürpü. ürpüş. ürpmə. ürpərmə. ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə.**
ürkərmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş.
qorxma. dehşət.
- ürpük** əriş ucları. saçaq. pürçük. avnuk. yumşaq.
- ürpünc** qorxunc. ürkünc. qaşqovunc. dehşətli. dehşətnak.
vəhşətli. vəhşətnak. panikli.
- ürpüş** **ürpü. ürpüc. ürpmə. ürpərmə. ürkü. ürküş. ürküc. ürkmə.**
ürkərmə. qaşqov. qırgur. qırgür. qorxu. qorxuc. qorxuş.
qorxma. yılış. çatış. dehşət.
- ürsür** ehtiyatsız. tədbirsiz. düşüncəsiz.
- ürsüz** **ürlüksüz.** keçici. əbədi olmayan.
- ürşənmək** **ürənmək. örənmək. örşənmaq. örtənmək. önənmək.**
önünmək. öngünmək. törənmək. törəgənmək.
törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq.

yarşanmaq. yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq.
 yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq.
 yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. çıxarınmaq. hasil,
 məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

ürşətmək

ürətmək. ürnətmək. ürtətmək. öretmək. örşətmək.
örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
 yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptamaq.
 yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
 məhsul əldə edmək.

ürtəc

ürətci. jeneratör.

ürtəm

ütrəm. örtgün. örqütün. biçin. dərim. örtəm. xərmən.

ürtəmək

ürətmək. ürtəşmək. törəmək. törətmək. törəgəmək.
törətgəmək. yapmaq. yaptamaq. yapşamaq. işləmək.
 arıya, ortaya gətirmək. e'mal edmək.

ürtəş

ürət. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş.
 törət. törgə. törəgə. törən. yaratış. yarayış. yarat. yaratı.
 yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat.
 çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.

- ürtəşlər** **ürətlər. ürəşlər. ürənlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər.**
önümlər. önütler. önürlər. törəşlər. törətlər. törgələr.
törəgələr. törənlər. yaratışlar. yarayışlar. yaratlar.
yaratılar. yaraşlar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.
yasışlar. yasaşlar. yosatlar. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- ürtəşmək** **ürətmək. ürtəmək. törəmək. törətmək. törəgəmək.**
törətgəmək. yapmaq. yaptmaq. yapşamaq. işləmək.
arıya, ortaya gətirmək. e'mal edmək.
- ürtətmək** **ürətmək. ürnətmək. ürşətmək. öretmək. öreşətmək.**
örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək.
yaratmaq. yartmaq. yarşıtmaq. yapıtmək. yaptmaq.
yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
çixartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
məhsul əldə edmək.
- ürtəyiş** **ürətiş. ürətmə. törəyiş. törətiş. törəmə. törətmə. yapma.**
yapım. yapış. işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə.
- ürtüqər** **ürdüqər. üstün.**
- ürtün** **ürgün. bəktaş. üzümü.**

ürü	düşüm. hasil. bərə. taypa. ulus.
ürük	süregen, daimi.
ürükmək	çoxalmaq. özəlliklə çibanın sıçrayıb çoxalmağına deyilir.
ürüq	ürük. ur. ür. ör. or. uca. uzaq. uzun. dərin. geniş. çox. - ürük sözün qıssası. - ürük gedən, gec də qalsa, uz gələr: ağıllı qayıdır. - ürük gedib uzuq gələsən: dərinləşib, ağllanasan. - ürük uzatı: uzun sürə.
ürüqmək	ürükmək. ürkümək. ürkmək. örkümək. örükmək. qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək. ürpərmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək.
ürülqən	urulqan. orulqan. şişən. qabaran.
ürülmək	1. atılmaq. - alqa ürülmək: önə atılmaq. 1. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq. üflənmək. yellənmək. şişmək. şişirilmək. - ər öpgəsindən ürüldü: yelləndi. az qala patladı. - tuluq ürüldü: yelləndi. şişdi. - odu urlə: pülə. püflə. - yalınquq ürülmüş tuluq ol, ağzı yazıb alğınır: insan tuluq kimidir, ağzı açılrsa qapılır, alınır, boşalır. 1. qabarmaq. şişmək.
ürülmüş	püflənib şişmək. şişmiş. - ürülmüş qab: dolub, tıxanıb, pülənmiş tuluq. - ürülmüş od: pülənib qızarmış od. - yalınquq,

ürülmüş qab o, ağzı yazılıb alqınır: insan püflənmiş qab kimidi, ağzı açılsa, tökülüb bitər.

ürülüşmək

atılmaq. qoşuştırmaq.

ürümək

ulumaq hürümək. ulumaq. ulu səslənmək. ululdamaq.

ürümək

ürmək. hürmək. bağırmaq.

ürün

1. bitim. bərəkət. tirliq. hasil. **1.** düşüm. törün. törə. ürə. tuxum (**< töküm**). hasil. döl. verim. əkin. ürəmiş. Ürətilmiş olan. örün. düşüm. hasil.

ürün

törəv. çıxdı. məhsul. - **ürün sağlamaq:** gelir toplamaq.

qazanmaq. təhsil etmək.

- **istandarda uyqun olmayan ürün, üretim:** yarıtıq. qırqıq.

- **süt ürünleri:** ağaran. ləbəniyyat.

- **ürün qaldırma:** tarım, tarla toplama. əkin biçmə.

üründük

üründük. verimli. seçgin. güzidə. gözdə.

üründüləmək

üründüləmək. 1. iyisin. arısın seçmək. düzmək. **1.**

qılavuzlamaq. yöndərmək. göndərmək.

ürünq

örünğ. ağ olan nəsnə. ağ. bəyaz. dırnağ üzərində

bulunan ağılıq. - tırınqaq **ürünq:** dırnağ ağılığı. - **ürünğ**

qaraq: qöz ağı. - **ürün quş:** **ürünğ quş.** ağdoğan.

- ürünq** **ürünğ.** (< **ürmək:** seçmək). **1.** ürün. üründü. elçi. seçgin. nümayəndə. el ürünğlərin: ürünləri. devlet ürünü. **1.** ağ. **1.** urunq (yenisey): göy. parlayan. ağ. tünğqərə. pəncərə. baca. parlayan. ağ. ışıq. açıq. yarumaq (yenisey): açılmaq. **1.** mənəviyyat. manəvi güc. **1.** ağ. arın. təmiz. pak. -
- ürünqay:** ürünq ay.
- ürünqərmək** **ürünğərmək.** ürnğərmək. örnəmək. örnüngərmək. örnüngərmək. ağarmaq.
- ürünsüz** aşaqsız. başaqsız. qamqalat. qapqalat. qayta. səmərəsiz. səmərsiz. verimsiz. sonucsuz. hasılsız. şoraq. çoraq. quru. verimsiz. başaqsız. hasılsız. sonucsuz. nəticəsiz.
- ürüntmək** **üründəmək.** ürüləmək. seçmək. düzmək. çinləmək. - tanrım yalaqları kişilər içindən **ürün qıldı (lədi).** - anları **ürünləyib** düzdülər.
- ürüntü** **üründü.** elçi. seçgin. seçilmiş. nümayəndə. - **üründü** iyidlər. - **üründü** pəhlivanlardan buğa xan. - ol "qırxların" **üründüsüdü.** - el **üründüləri,** ustazlardan, **üründülərdən** tutuldular. - **üründü** çərilə doğruldu. - elin **üründüləri,** iyiləri

toplandılar. **üründü** saltar (salt + ər > sərdar). - o el **üründüsü** böylə söylədi ki.

ürüsüz ürün verməyən. düşümsüz. hasılsız. bərəsiz. sazlı (qamışlı) ürüsüz yerdə bitənlər.

ürüşmək hürüşmək. havlaşmaq. hovlaşmaq. püfləşmək. üfləşmək. - od yandırır **ürüşdük**.

ürüvmə havalama.

üs - **üs baş**: gey gecək. üz göz. gecək taxım. qapama.
- bir **qapama** geyim paltar.

üs 1. **ös**. (üsmək. ötmək. ötgün. üsgün. yaşı üsgün. ötgün). düz.
1. üst. üzəri.
- **üsü bila**: üzərində.
- **üzünə ölmək**: çox sevmək.
- **əl üsdə tutmaq**: **göz üsdə tutmaq**: çox saymaq. əzizləmək.

üsarə sıxıntı. şırıq.

üsbaş əğınbaş. əyinbaş. geygeçim. qiyafə.

üsbaş geyim. qiyafə.

üsdü başlı **üslü başlı** > **eslü başlu**: ayıq. hissili. ağıllı adam. ağras.
ağır başlı. toplu.

üsənc təmbəl.

üsənmək	təmbəllik edmək.
üsgü	- əsgü üsgü (nərsələr): yamalı. qalura. köhnə.
üsqü	üstkü. üstki. üstlük(< üstlük). üsdən geyilən paltar. rupuş.
üsqüf	üsküf . başlıq. örtük. börk. üsküflü quş.
üsqüq	üsgük . oymaq.
üsqüq	üsgük . (< üst + güc). iğnə ilə işləyəndə barmaq ucuna (üstünə, üzünə) taxılan qapacıq.
üsqüq	üsgük . 1. < yüksük : zorluq. itlənən. şişən. 1. < öt . ötgüc. ötkük:: itəyən. ötdürən. 1. az. xırda. balaca. 1. ucluq. 1. oymaq. - üsgükcik : bir üsgük : oymaq bilə bir: azıciq. pək az.
üsqürə	üskürə . ağızı yayvan topraq qab.
üsləm	üstəm . güvənli. mö'təbər. mö'təməd. e'tibarlı.
üsləmə	üstələmə. keçmə. aşılma. - bu işin üsləməsi çox güc .
üsləmək	üstləmək . üstlənmək. üslənmək. hökm sürmək. qələbə, zəfər çalmaq. - alt üsləmək : sağ sollamaq. çalxamaq.
üslənim	bax >. üslənmə .
üsləniş	bax > üslənmə .

- üslənmə** **üsləniş. üslənim.** osurma. osuruş. osurum. yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. ucalma. ucalış. ucalım. ulalma. ulalış. ulalım. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkiniş. ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.
- üslənmək** 1. üstləmək. üstləmək. hökm sürmək. qələbə, zəfər çalmaq. 1. üstlənmək. öhdəsinə götürmək. - birində üzərinə **almadı**.
- üslənmək** bax > **üzlənmək.** genişlənmək.
- üslü başlı** < **eslü başlı.** ağıllı başlı. üsdü başlı: ayıq. hissili. ağıllı adam.
- üslü** **üzlü. üstlü.** şərəfli. e'tibarlı.
- üslüq** **üslük.** 1. **üzlük.** qana. dərəcə. səviyyə.- **bu qanada:** bu səviyyədə. - su boyum **qanadır.** 1. **üstük.** deser. (#. **altıq.** **attıq.** giriş. girik. antirə.).
- **yüngül üslük: yüngül üstlük:** tozluq.

üslüq	üslük. 1. qalxış. təpriş. devriş. ixtilal. şuriş. 1. fəsad. fitnə. 1. üstlük. bax > üzlük.
üsmək	1. qalxmaq. yüksəlmək. çıxmaq. azmaq. öyrənmək. alışmaq. yetişmək. 1. üzmək. qoparmaq. soymaq. ayırmaq. qabıqlamaq.
üsnəmək	bəyənmək.
üznəmək	üznəmək. bənzəmək. oxşamaq.
üznətmək	üznətmək. bənzətmək. oxşatmaq.
üsrük	ösrükq. əsrük. kefli.
üssoy	üstürq. üsturuq. (üst: yuxarı + ırq: soy). ostırq. ağsoy. əşraf. aristokrat.
üst üsdə	dalba dal. tez tez.
üst üste	dalba dal.
üst	- qar üstünə yağıb əridən yağış: qaryiyən. qaryeyən. - quşqulanıb birinin üstünə suç, qara atmaq: qanına girmək. - nərsənin üstünə qonub, qaplayan, örtük: qapara > ğobar (fars)- toz. - ölü üstünə otaçı, ola bilməz can aç: ölüyə həkim gedsin, can çıxmışa netsin (nə edsin).

- üst** - **üstündən atılan od**: qaqavan. qaqavaş. qaqavac.
- üst** 1. yuxar. yuxarı. ülya. (# quyu. aşağı. aşağı. alt. sufla). 1. tör. yuxaru. qarşu. 1. üzər. əl. ərəkə. ixtiyar. yan.- **üzərində** para olmamaq. - yaraqı **üzərindən** atmaq. - mənim **üzərimə** düşdü. - ayağ **üstü**: ayada. dikə. qayim. - **öglə üstü**: günortadan sonra. 1. oqarqı. yuxarı. - **birbiri üstünə**: tüzüvünləy. aralıqsız. arasız. arasız. teyxa. lap. həp. - **olağan üstü**: son dərəcə. həddindən artıq. təli.
- **alt üst etmək**: arayıb daramaq: sorub sorağlaşıb incələmək. təhqiq etmək.
- **üsdən satan**: təprəçi. qabağa verən. şişirən. bülənd pərvazlıq edən.
- **üstündə bulunmaq**: yanınca götürmək: taşınmaq. daşınmaq.- simsiz tilfun **daşına** bilir. - şəhərdə otlı yaraq **taşınmaz**.
- **üstünə taxmaq, asmaq**: taxınmaq. quşanmaq. - üzük, süs, bəzək **taxınmaq**.
- üst** üz. - **yer üzü, üstü**.
- **doğaüstü**: xariqüladə. ğeyri təbii. - **doğaüstü yollar yaratdı, olunmasın sonuca çatdı**.

- **üzüstü**: üzüquylu. gizli. - **bir nərsənin üzüstü qalması**n

sağlayan: kəlləş. kəllaş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.

- **yol üstü**: yol ara. - **gəminin yol ara sığındığı, barındığı**

yer: iskilə. qısqıla. bəndər.

- **işlərin üsdü açılmış**: üzü gedmiş, astarı çıxmış.

- **miz üstü, oxu çırağı**: qana. çana.

- **üstü açıq, yaxud qapaq daşsız sin, gömüt, qəbir**:

qabaqsız. qapaqsız.

- **üstü dənələrlə qarıqmış, tutulmuş, dolmuş dal**): qarqıdal.

- **üstü örtük yer, nərsə**: qamara. qapara.

- **üstü örtülü yoğun tel, sim**: yaltıq. kabl.

- **üstü yumuşaq, içərisi oyuq topraq**: sürüşgən topraq.

qağşaq. qavşaq. qayşaq.

- **yol üstü**: keçirək. keçirgə. güzərək. güzərgə.

- **üstüsdə gəldikdə əni boyu bir olmaq**: birbirinə tutan,

tutuşan. çaxışmaq.

- **üstüvüznə sağlıq** siz sağ olun.

- **dumanı, tozu üstündə**: çox yeni, təza.

- **alt üst olmaq**: göy yerə qapanmaq. böyük qarqaşalıq

çıxmaq.

- **altdan girib üsdən çıxmaq**: bir nəyin kökünə, göt başına gedmək.
- **altı alay, üsdü qalay**: altı kaval, üsdü qabal: görünüşü özənli, içi kövənli (boş): üzü bəzək, içi təzək.
- **altlı üstlü**: atlıüslü. hamısı. ümdə. qaparma.
- **ən üst**: ən yüksək. ən çox. maksimum.
- **kişi üsdü**: mafoqlu bəşər.
- **nərsenin üstəsindən gəlmək**: artığına doyurmaq. - **üst üsdə gəlmək**: minişmək.
- **üst qural**: əsli qanun. - **üst qural (əsli qanun) içində olaraq, bir sıra içində birbirinə tab' olmaq**: baş başa, başda başa.
- **üst örtüsü**: sar > çar (< **sarmaq**) şal. çarşaf.
- **üst üsdə gəlmək**: minişmək.
- **nərsenin üzərinə, üstünə oturmaq**: minmək.
- **üst üsdə gətirmə**: mindirmə. süperpoze.
- **üstünə çıxmaq**: minilmək.
- **üst yönətci**: ağababa. ağbaba. yol atası. baş qılavuz.
- **üstçavuşdan sonra olan qonum, dərəcə**: astsubay başçavuş.
- **üstü örtülü**: basərqlı. basırıqlı.

- **üstündən düşmək**: istənilən olmaq.
- **üstünə üstün**: artıqdan. çapası. çapadan. artığcasına.
üstəlik.
- **alt üst etmək**: belləmək. təpmək.
- **alt üst etmək**: ələkləmək.
- **üstünə almamaq**: **üstələnmemək. öhdələnmemək.**
üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq, dönük vermək. ərinmək.
arınmaq. qaçınmaq. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək.
sakinmaq. yanaşmamaq. təmbəlləşmək.
- **axşam üstü**: ilkaxşam.
- **üst üsdə gələn tərslik**: işin kötüsü. işin pisi.
- **alt üst**: ifrat təfrit. qasıq qasıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı
yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt
kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzunq üzük. artıq yarıq. yapıcı
yasıcı.
- **altüst olmaq**. tərsinə dönmək. qarnı sırtına gəlmək.
- **qolun yoğunolan üst bölümü**: qaraca. üst qol. bazı. bazı. -
qaraca gəmiyi: qol gəmiyi.
- **yer altınıda bilmək, üstünüdə**: çox bilmək.
- **üst dodaqla diş arasında çıxan bir qabarcıq**: qara sarılıq.

- **üst qol**: qaraca. qolun yoğunolan üst bölümü. bazı. bazı. -

qaraca gəmiyi: qol gəmiyi.

- **odun altına, üstünə qoyulan daş, ayıq, dəmir**: qızqavar.

qısqavar. qasqavar.

- **qarnın altı, uyluğun, budun üst bölümü**: qasıq.

- **üst bölümü**: başağısı (# **aşağısı**: atbaşı. altbaşı).

- **yol boyu. yol üstü**: qeçit yeri.

- **üstünə atmaq**: yalan, kof atmaq. kirlətmək. kitrətmək.

ittihamlamaq. müttəhim etmək. qoşulamaq.

- **üst geyim**: qatıncıq. - **qatıncığın** çıxarıb oturdu.

- **qəlbir üstü**: **1.** başqın. başqarı, başqaları içindən seçilən.

seçgin. qıyıtli. qıyımlı. qıyatlı. qıyamalı. dəğərli. önəmli. **1.**

qalıntı. ələnbədə, ələk gözlərindən keçməmiş, ələkdə qalan

dənələr. (# **töküntü**).

- **yol üstü**: yol uğrağı. keçərkən uğranılan. uğraq. yanından

yol keçən tükan, nərsə.

- **başın üst bölümü**: **qapaq**. qabaq tası. qafa tası. baş tası.

baş kasası. cümcümə.

- **böyük görəvlilərin, rəsmilərin geydikləri, gözəl, uzun,**

gənə bol üst geyimi, xələti: qaltağı. qaltava. qaltav. qalabağ.

- **pambıq içli üst geyim**: kavtuq. kavtaq. qaltaq. çaltaq.

qaltuq.

- **üst üstə:** (- dal ba dal, üst üstə çırpmaq, vurmaq, itmək,

təpmək: qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq.

qaqışlamaq. qaqıtlamaq. - tikicilərin, dərizilərin

qaqalamaqdan, barmaq ucları dəlik deşik olmuş).

- **üstü qapalı söz, davranış:** imgə. dolay. dolayı. qıraq. yankı.

kinayə.

- **üstü, üzü qapalı, örtülü hər nə:** qapın. qapun.

- **yol üstü ara duraq:** iniş. eniş. iskal.

üst

- **üstünə almaq:** geyinmək. taxmaq. quşanmaq.- taraq

taxınmalı. - qılınc **taxmaq.** - üzük **taxmaq.**

- **üstünə süşmək:** üstükmək. istəmək. arzulamaq. - nədən bu

işi **üstəmirsin.**

- **üstünü dəyişmək:** çalışırmaq. dəyişdirmək.

üstaçan

üzaçan. tapan. tapcı. tapıcı.

üstaqata

üst keçit.

üstalqan

üstalğan. ikinci əl.

üstarıq

üsdarıq. üzdarıq. eşik geyimi. dışdon.

üstbaş

geyiniş. qılıq. qiyafə.

- üstçavuş** - **üstçavuşdan sonra olan qonum, dərəcə:** astsubay başçavuş.
- üstə** 1. üstək. üstün. qalib. fayiq. muzəffər. 1. öhdə.
- üstə** əhd. öhdə.
- **sözündən, üstəsindən, əhdindən, öhdəsindən dönmək, caymaq.** pozmaq.
- **üstəsindən gələməmək:** baş edəməmək. baş çıxaramamaq. açamamaq. həll edəməmək.
- **üstəsindən gəlmək:** öhdəsindən gəlmək.
- **can üsdə: can çəkinmə: can vermə.** ehtizar.
- **dalısı üsdə yerə düşmək:** qanırılmaq. qayırılmaq.
- **dam üsdə qoyulan qubba biçimində, pəncərəli baca:** qarnaquş.
- **tək ayaq üsdə yerimək:** naqqışlı gedmək. qaraquca.
- **üst üsdə gələn tərslik:** işin kötüsü. işin pisi.
- **üst üstə: (- dal ba dal, üst üstə çırpmaq, vurmaq, itmək, təpmək:** qaqalamaq. qaqıqlamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. - tikicilərin, dərizilərin **qaqalamaqdan**, barmaq ucları dəlik deşik olmuş).
- üstə** **üsdə.** - **baş üsdə:** başımla bir. buyruq olsun.

- üstə** **üsdə.** öhdə. - **işin üstəsindən gəlmək:** bir ağır, güc işi başarmaq, sonuclandırmaq.
- üstəbarlamaq** **üstəbarmaq. üstvarlamaq. üstvar, ostvar** (fars) **olmaq.** dikəlmək.
- üstəbarmaq** **üstəbarlamaq. üstvarlamaq. üstvar, ostvar** (fars) **olmaq.** dikəlmək.
- üstəc** 1. dayış. dayıq. dayanaq. dayanıq. dayınaq. dayınıq. dayanım. dayanış. dəng. dinc. arsať. duraş. duruş. oranc. oran. sabit. sakin. subat. qərar. istiqrar. **1. üstlənən.** yükəc. yüklənən. kəfil.
- üstəki** ö röki. (**örü:** yuxarı. iləri).
- üstəq** **üstək. üztək.** ustaq. uztaq. qoztaq. qostaq. (> **qostax** (fars)). dəlir. ürəkli. qorxmaz. qaçmaz.
- üstəq** **üstək.** **1.** üstə. üstün. qalib. muzəffər. fayıq. **1.** üstəlik. artıq. çox. ziyadəlik. - mən **üstək** verdim.
- üstəl** 1. dikəl. **1.** təkəl. imtiyazlı.
- üstələmə** 1. dirəncmə. dirənc. dirənmə. dirəniş. dirənti. dirənim. muqavimət. qarşılıq. bəkinmə. bərkinmə. bəkiniş. bərkiniş. bəkinişmə. bərkinişmə. bəgginişmə. israr. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. yerində,

sözündə durma. israr etmə. sabit durma. müsiir olma. **1.**

gücləmə. batışa. **1.** üsləmə. keçmə. aşılma. - **bu işin**

üstələməsi çox güc.

üstələmə

1. tətəbüq. **1.** tə'kid.

üstələmək

1. (**ü < > i**) istələmək üstün gəlmək. altamaq. yenmək.

yıxmaq. **1.** aşmaq. çoğalmaq. artırılmaq. keçmək. **1.** geri

dönmək. qayıtmaq. - ısıtma **üstələdi. 1.** qəmə basmaq.

qələbə çalmaq. yenmək. **1.** basturmaq. yenqmək.

yenmək. utmaq. yutmaq. qalib gəlmək. **1.** qələbə çalmaq.

birbiri üstə yığmaq. birikdirmək. çaşlamaq. çaqlamaq.

çağlamaq. çaqşalamaq. **1.** qalxmaq. tərəqqi etmək. **1.**

təsgin vermək. **1.** qapatmaq. basturmaq. batsırmaq.

bastırmaq. sındırmaq. **1.** (**ü < > i**) istələmək. üstün

gəlmək. **1.** üstərmək. üstün gəlmək. basturmaq.

batsırmaq. bastırmaq. qapatmaq. sındırmaq. qələbə

çalmaq. - sular **üstəldi. 1.** yenğmək. yenmək. dözmək.

üstün gəlmək. qələbə çalmaq. qatlanmaq. **1.** qarşı

durmaq. dayanmaq. tə'kitləmək. **1.** üstünə almaq.

öhdələmək. **1.** qızarışmaq. dirətmək.

üstələmək

1. (yarışda) qamalamaq. qapalamaq. çapalamaq. altdamaq. yenmək. yendirmək. sındırmaq. qələbə çalmaq. 1. qıvırmaq. müvəffəq olmaq öhdəsindən gəlmək. 1. balta olmaq. müsəllət olmaq. 1. bəkinmək. bərkinmək. bəkinişmək. bərkinişmək. bəgginişmək. israr etmək. sabit durmaq. 1. dalına minmək. sıxışdırmaq. gücəşdirmək. 1. geçmək. qazanmaq. aşmaq. dalda qoymaq. - **üst qata, sıraya, kilasa keçdi.** 1. müsəllət olmaq. qıncalamaq. qancalamaq. 1. üstənmək. öhdəsindən gəlmək. altından qalxmaq. 1. üstün gəlmək. qələbə çalmaq. batmaq. 1. üstün göstərmək. bastırmaq. 1. darımaq. aparmaq. 1. gəvşətmək. qavşatmaq. bastırmaq. yenmək. qazanmaq. aparmaq. qələbə çalmaq. qalib gəlmək.

- **bir sorunu anlamaq, üstələmək, öhdəsindən gəlmək:** işi, sorunu çözübilmək. işin içindən çıxmaq, sıyrılmaq. - o belə **işlərin içindən çıxar.**

üstələnmək

1. alt olmaq. altanmaq. yenilmək. yıxılmaq. 1. tolaşdırmaq. dolaşdırmaq. müsəllət etmək. - bu belanı başıma **dolaşdırdı.**

üstələnmək önginə almaq. öhdəsinə almaq.

üstələnməmək 1. ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. üstünə almamaq. öhdələnməmək. üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq, dönük vermək. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək. sakınmaq. yanaşmamaq. təbəlləşmək. **1. üstünə almamaq. öhdələnməmək.** üşənmək. boyun qaçırmaq. buruq, dönük vermək. ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək. sakınmaq. yanaşmamaq. təbəlləşmək.

üstələyəməmək üstünəməmək. üstün gələməmək. yenəməmək.

üstələyən - hər nəyi üstələyən qaçaqçılıq yarası, qanunu: qaçaq xanlığı. qaçaq şahlığı.

üstəlik 1. hünər. ustalıq. seberlik. severlik. sivrilik. önör. **1.** üstək. artıq. çox. ziyadə. - mən **üstək** verdim.

üstəliq **üstəlik.** 1. gövəlik. gövəlilik. öhdədarlıq. borcluq. borcluluq. mə'muriyyət. **1.** üstünü. artığı. **1.** başqaca. ayrıca. ayrı olaraq.
- **üstəlik, üstünlük, bolluq genlik, zənginlik qazanmağa çalışmaq**: böyüğe oynamaq.

üstəliqlə	üstəliklə. özəlliklə. ələlxisus. bilxassə. bəxisus. xususiylə. ələlxisus.
üstəlmək	artmaq. çoğalmaq. artırılmaq.
üstəm	qaş. yəhərlərə, kəmərlərə, toqqalara işlənən altın, gümüş bəzək.
üstəm	üsləm. güvənli. mö'təbər. mö'təməd. e'tibarlı.
üstəmə	art. zam. bahalaşdırma.
üstəmək	istəmək. üstün düşmək.
üstəmək	üstənmək. öhdələnmək. öhdəsindən gəlmək.
üstəmlik	üstünlük. yenqşik. estila'.
üstən	yeyin. qalib.
üstənmək	üstəmək. 1.üstələmək. öhdəsindən gəlmək. altından qalxmaq. 1.öhdəsindən gəlmək.
üstənmək	üstün gəlmək. onalmaq. onqalmaq. fəth edmək.
üstər	üstəri. danmaq, inkar işi.
üstərə	üztəri. ülqəc (< yolqəc < yolmaq).
üstəri	əlveri. avantaj.
üstəri	üstər. danmaq, inkar işi.
üstərişsiz	əlverişsiz. dezavantaj.

- üstərmək** 1. üstələmək. üstün gəlmək. qələbə çalmaq. - yağlı çərisin
- üstərdik.** 1. danmaq. inkar etmək. - o hər nəyi **üstərir**.
- üsti** vəsilə. yol. araç.
- üstürq** **üsturuq.** (< **üst**: yuxarı + **ırq**: soy). üssoy. ostırıq(< **os**: uca). ağsoy. əşraf. aristokrat.
- üstqeyim** - **bəzək üçün geyilən yüngül üst geyim, atqı, örtük**
 qaşqazaş. qaşqaraş. qaşqayaş. qaşgörəş. qaşgözəş. qaşgöz.
 - **üst geyim**: qaşqoraş. qaşqazaş. qaşqaraş. qaşqayaş.
 qaşgörəş. qaşgözəş. qaşgöz.
- üstqəşən** **üstgəşən**.dirəşgən. duruşqan. duraşqan. dayışqan.
 bərkişən. subatlı. subatkar. oranlı. oranşlı. qərarlı. inad.
- üstqi** **üstki.** üsgü. üstlük (< üstlük). üsdən geyilən paltar. rupuş.
- üstqol** bazu. qaraca.
- üstləmək** üsləmək. hökm sürmək. qələbə, zəfər çalmaq.
- üstləndiği** hakim olduğu.
- üstlənən** **üstəc.** 1. yükəc. yüklənən. kəfil. 1. öhdədar olan.
- üstlənmək** 1.üsləmək. üstləmək. üslənmək. hökm sürmək. qələbə, zəfər çalmaq. 1.üzərinə, öhdəsinə götürmək.
 1.üslənmək. öhdəsinə götürmək. - birində üzərinə **almadı**.
- üstləyən** - **üstləyən, hakim ölkə**: başölkə.

- üstlük** alınlıq. üzlük. hər nəyin dışarsında olan süs, göstəriş. - bu şəhərin yapılarının **alınlıkları** çox baxımsız qalıbdır.
- **mini var, gözü alınlıqda, biri var gözü içində.**
 - **jaketə bənzər bir üstlük:** çapqan. çəpgən. yamqan.
 - **uzun, bol üstlük geyim:** çapan (< qapan).
 - **qara üstlük:** qarşav. qarşav. qarçal.
 - **yüngül üstlük: yüngül üslük:** tozluq.
- üstlük** üstlük. (< üstlük). üsgü. üstki. üsdən geyilən paltar. rupuş.
- üstörtü** arxalıq. pəncək.
- üsttən** üstdən. qüneydən. yuxarıdan. oqartın.
- üsturuq** üstürq. (üst: yuxarı + ırq: soy). üssoy. ostıriq. ağsoy. əşraf. aristokrat.
- üstü** - **doğaüstü.** xariqüladə. - **doğaüstü vollar yaratdı,**
olunmasın sonuca çatdı.
- üstü** 1. iş üsdü. üzüsdü. başüsdə. ayağüsdü. 1. üzrə.arkan. arxa üstü.
- üstübəc** ağılıq. ağılıq üstübəc ənnik kirşan qadın düzgünlərindəndi.

- üstüc** **üstüş. üstüq. üstün.** sayqıq. sayqılı. yücə. yücək. uca. ucaq. uluğ. ulu. böyük. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli.
- üstüce** - **üzüstüce:** üzüquyluca. gizlicə. kəlləşcə. kəlləşca. qallaşca. çallaşca. çalqaşca. çaqqalca. bir nərsənin üzüstü, gizli qalmasın sağlamaqla.
- üstüclüq** **üstüclük. üstüşlük. üstüklük. üstünlük.** böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. uluğluq. ululuq. böyüklük. şərəf. e'tibar.
- üstük** **üstük.** örtük. duvaq. girdək. gərdək. şərşəv. çərşəv. toxuq.
- üstüq** **üstük > estiğ.** setiğ (fars). uc. ucalım. yüksəlim. qalxım. siud. zirvə. uruc nuqtəsi. təpə, dağın, böyük nərsənin ən yuxarsı, zirvəsi, ən yüksək yeri, ucu. kərəmpə. yuxar. baş. təpə. çıxat. duruq. doruq (**1. < durmaq. 1. < tuqur. toqur:** düğün.). qullə.
- üstüq** **üstük. 1. üslük:** deser. (**#. altıq. attıq.** giriş. girik. antirə.). **1. üstüc. üstün.** sayqıq. sayqılı. yücə. yücək. uca. ucaq. uluğ. ulu. böyük. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli.
- üstüqə** **üstügə.** üstünə.

- üstüqlük** **üstüklük. üstüşlük. üstüclük. üstünlük. böyüklük.**
 sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq.
 uluğluq. ululuq. böyüklük. şərəf. e'tibar.
- üstüqmək** **üstükmək.** üstünə düşmək. istəmək. arzulamaq. - nədən
 bu işi **üstəmirsin.**
- üstün** **1.** alıç. alçı. qalib. **1.** üzəri. fəvq. **1.** fəthə hərəkəti. **1.**
 situn. dirək. **1.** üstə. üstək. yeğın. fayıq. qalib. muzəffər.
1. alıq. yalıq. layıq. uyqun. münasib. basıb keçən.
 basqın. faıq. yeğən. artıq. yenqə. qalib. **1.** aşkın. artıq.
 daşqın. ağdıq. aşırı. bəsli. aparın. aparıcı. ǵalib. basımlı.
 vurqulu. hakim. əzici. **1.** ayırma. müstəsna. səçgin.
 cıqırıq. daha iyi. seçgin. tutey. dudey. böyük. yücə. ulu.
 hakim. - **üstün gəlmək:** onqlamaq. yenmək. məğlub edmək.
 haqqından gəlmək.
 - **üstün gəlmək:**. utmaq. yenmək. yemək. qazanmaq.
 - **yeğən** qazanmaq üçün oyun oynamaq: qumar oynamaq.
 - o bu işə **alıqdı.**
 - andan **üstün.** ondan üstün.
 - **üstün gəlmək:** üstənmək. onalmaq. onqalmaq. fəth edmək.
 - **üstün gəlmək:** qalib gəlmək. ütmək. ötmək. yenmək.

- **üstün gəlmək**: tutmaq. qələbə çalmaq.
- od **basdı**. kərdini ot basdı.
- **üstün görü iş**. bəzək. yalandan iş. yaldız. üstün gör işləmə. göz boyama. solaylama. qolaylama.
- onun diplomu bir **yaldızdır**.
- içi təzək, üzü **yaldız**.
- **üstün gəlmək**: üstələmək. yenmək. yendirmək. qələbə çalmaq.

üstün

- 1.basqın. güclü. qolçomaq. ağır. hakim. qalib. quvvətli.
- 1.seçgin. 1. aşqın. faiq. 1. basqın (basqın gələn). əzici. qahir. - **əzici çoxluqla**: əksəriyyəti qahirlə. 1. başlı. başıl. - **quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur**. (daşıl: daşlı. yaşıl: yaşlı.). 1. qapıl > qalib. basqın. güclü. qolçomaq. qocurlu. qatıq. 1. seçgin. bəğın. gözın. gözün. gözən. özəl. özgü. xass. mümtaz. 1. **üstüş. üstüc. üstüq**. sayqıq. sayqılı. yücə. yücək. uca. ucaq. uluğ. ulu. böyük. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfslı.
- **üstün gələməmək**: üstələyəməmək. üstünəməmək. yenəməmək.

- **çox üstün, yüksək**: izici. əzici. əzəmətli. möhtəşəm.
- **ən üstünü**: olsa olsa. ən çoxu. vur tut. çox ehtimal ki. haydi haydi. - buna **haydi haydi** bir qıran versinlər. - gönorta çıxsan, **haydi haydi** günbata çatarsın.
- **üstün yaman**: qan qırmızı. - bu durumda, gənclər getdikcə **qan qırmızı** kəsilmiş.
- **yol üstündə durmaq**: yola çıxmaq. yola düşmək.
- **üstün göstərmək**: üstələmək. bastırmaq.
- **ən üstün, dəyərli, iyi**: birinci.
- **ən üstün, dəyərli**: birinci.
- **üstün gəlmək**: başa çıxmaq. gücü yetmək. başarmaq. müvəffəq olmaq.
- **üstün gəlmək**: üstələmək. qələbə çalmaq. batmaq.
- **üstün, müsəllət etmək**: başa sarmaq: başına sarmaq.
- **üstünə üstün**: üstəlik. artıqdan. çapası. çapadan. artıqcasına.

üstünə üstügə.

üstünəməmək üstələyəməmək. üstün gələməmək. yenəməmək.

üstüngörü - **üstüngörü yapımaq**: çılpiştirılmaq. çalpiştirılmaq. capalaşdırılmaq. tələsitmək. əcəliyə gətirmək.

- üstüngörü** 1. uçqara. bəsituydurmaq. əgikçe. gəvşək. istiqrarsız. 1. uçqaratın. gəvşək biçimdə. əgik alaraq.
- **üstüngörü yapmaq**:. uçqaralamaq. üzdən baxmaq. bəsitə almaq.
- üstüngül** xoşbəx. kefi çağ. yetginçaq.
- üstünqişi** **üstün kişi**. kişiüstü. fovqülbəşər.
- üstünqü** üstün gəlmə. üstə çıxma. mərtəbə atlama. dərəcə.
- üstünlük** 1. başarı. iyqilik. yetiklik. yetişkinlik. yolungi. yutuq. utqu. utuk. ütük. yetik. yetişlik. şuvluluq. ağıklık. talan. unğış. bəslük. talan. ərgi. birincilik. ərişmə. gəlibiyyət. müvəffəqiyyət. 1. gözəllik. göz alıcılıq. qöy.
- üstünlüq** **üstünlük**. 1. ucalıq. ülviyyət. 1. yengiş. qələbə. 1. basqınlıq. güclülük. ağırlıq. hakimiyyət. qalibiyət. - **üstəlik**, **üstünlük**, **bulluq genlik**, **zənginlik qazanmağa çalışmaq**: böyüğe oynamaq. 1. öncülük. ilərlik. irəlilik. irkəlik. irgəlik. erkürək. birinlik. başatlıq. başdalıq. yüksəlik. yüksəklik. daşağılıq. başağılıq. (# **aşağılıq**. **alçaqlıq**). təfəvvüq. faiqlik. qələbə. təqəddüm. rüchan. 1. seçginlik. bəginlik. gözünlik. gözünlük. gözənlik. özəllik. özgülük. başqalıq. ayrıcalıq. mümtazlıq. xasslıq. 1. **üstəmlik**. yenqşik. estila'.

1.üstünlük. üstüslük. üstüclük. üstüklük. böyüklük.
sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq.
uluğluq. ululuq. böyüklük. şərəf. e'tibar.

üstünlüqlə üstünlüklə. üsütlüklə. üsütlüklə. sayqıqla. sayqıyla.
yücəliklə. yücəliklə. yücəgin. ucalıqla. ucaqla.
ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. böyüklüklə.
böyükülüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şəripliklə.
bozorqvaranə. əsilanə. əsalətlə.

üstünmə öhdələnmə.

üstüntə üsündə. haqqında. qonusunda.

üstüntən üstündən. üst aşır.

üstüntür üstündür. yeğdir. yaxıcıdı. - **bazara getdin alverdi, düğünə
getdin çal yeğdir.**

üstünü üstəlik. artığı.

üstürtmək üsdürtmək. qışqıtımaq. saldırtmaq.

üstüstə - üstüstə yığılmış nərsə: qatar. xərmən. - bir **qatar** kitab,
mal, odun.

üstüş üstüc. üstüq. üstün. sayqıq. sayqılı. yücə. yücək. uca.
ucaq. uluğ. ulu. böyük. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti
nəfsli.

- üstüşlüq** **üstüşlük. üstüclük. üstüklük. üstünlük. böyüklük.**
sayqıqlıq. sayqaq. yücəlik. yücəklik. ucalıq. ucaqlıq.
uluğluq. ululuq. böyüklük. şərəf. e'tibar.
- üstvar** > **ostvar** (fars). - **üstvar, ostvar** (fars) **olmaq: üstvarlamaq.**
üstəbarlamaq. üstəbarmaq. dikəlmək.
- üstvarlamaq** **üstvar, ostvar** (fars) **olmaq. üstəbarlamaq. üstəbarmaq.**
dikəlmək.
- üsüqləmək** osuqlamaq. hilə ilə kilit açmaq.
- üsün** övsün. yalpıldaq. övismək.
- üsündə** üstündə. haqqında. qonusunda.
- **yaşavnu üstündən kölüğüzqə gəlgenləni aytırıqızni**
tiləymə: yaşam qonusunda içinizdən gələnleri anlatmanızı
istirəm.
- **üsündən söz qozqamaq:** haqqında bəhs edmək.
- üsürmək** uçurmaq. çatdırmaq. qalxıtmaq. - göylərə **üsən** ahım.
- üsüş** ötüş. hərəkət.
- üsütlüqlə** **üsütlüklə. üstünlüklə. üsütsüklə. sayqıqla. sayqıyla.**
yücəliklə. yücəliklə. yücəgin. ucalıqla. ucaqla.
ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuşla. böyüklüklə.

böyküklüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şerifliklə.

bozorqvaranə. əsilanə. əsələtlə.

üsütşüqlə

üsütşüklə. üstünlüklə. üsütlüklə. sayqıqla. sayqıyla.

yüçəliklə. yücgəliklə. yücəkgin. ucalıqla. ucaqıqla.

ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. böyüklüklə.

böyküklüklə. nəcibanə. şərəfətməndanə. şerifliklə.

bozorqvaranə. əsilanə. əsələtlə.

üsyən

(< **üs. ös. os.**). qozğalan. topalan. qopuvul. qozğalış.

başqaldırma. qozqaluy. qarışıqlıq. həyəcan. ayağlanış.

- **üsyən etmək**:. talqırmaq. dalqırmaq. qarışdırmaq.

üsyən

qalxıntı. qalxma. qaxma. qalxış. qaqıntı. qovqa. qovğa.

ğovğa. qopma. qopba. qopqa. qopuş. qopuntu.

ayaqlanma. ayaqlanış. çevrim. devrim. ayaqlanma.

başqaldırma. başqaldırı.

- **şuluğ, üsyən, təmerrüd, şuriş etmək**: şuluqlandırmaq.

qarşıtınmaq. qazan qaldırmaq. baş qaldırmaq.

üsyənçi

sıçraq. saçraq. fırlaq. yağlı. qalxaq. qopuq. coşqun.

çapqın. çalamıt. qızqıl. qızqın. salsaq > sərsəri.

- üsyancılıq** sıçraqlıq. saçraqlıq.yağılıq. qalxaqlıq. qopuqluq. qopuqluq. fırlaqlıq. coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq. salsaqlıq > sərsərilik.
- üsyankar** qatavuz. söz dinləməz. haylaz. tikbaş. kəlləşəq.
- üşəqəlmək** **üşəgəlmək.** üşüşmək. toplanı gəlmək. toplanıvermək.
- üşələmək** 1. kişələmək. kiş diyə qoğmaq. 1. uşalamaq. uşatmaq. uvşatmaq. ufalatmaq.
- üşəlmək** 1. uşalmaq. oğulmaq. 1. aranmaq. 1. ufalanmaq. uşalmaq. uvşalmaq. 1. uşalmaq. ufalanmaq. oğulmaq. ovşamaq. 1. eşilmək. əndər döndər edmək. axdarmaq.
- üşəmək** 1. eşmək. eşmək. axdarmaq. deşib aramaq. 1. yığışmaq.
- üşən** 1. bax > **yuşan.** 1. cehizin qonulduğu qız sandığı. 1. **üşün.** üşənmə. gəvişlik. təmbəllik. - üşən gətirən sözlər.
- üşənc** (< **üşümək:** yığılmaq. qısılmaq. üşənmək çəkinmək. təmbəlləşmək). təmbəl. **üşünc.** gəvşic. təmbəl. qabran. gəvşək.
- üşənən** iringən.
- üşəniq** **üşənik.** 1. usanıq. utanıq. iğrənc. məkruh. çəkinik. sakınıq. saknısıq. qaçınıq. qısanıq. gerçinik. gizirik.

- almazıq. 1. **üşüngen. üşünüq.** çəkinik. çəkingən.
saxlanıq. ölçülü. ölçünük. möhtat. ehtiyatlı.
- üşənq** **üşəng.** üşənc. təmbəl. təntih.
- üşənq** **üşəng.** yüşəng. düz parlaq, şmal taş.
- üşəndəç** **üşəngəç.** yerinir. durağan.
- üşəndəq** **üşəngək. üşəng. üşəngən.** ərincək. irincək. yalkav.
təmbəl.
- üşəndən** **üşəngən. düşəngən.** qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük.
solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli
ağır. qaltaban. çaldaban. təmbəl. ərincək. əringən. düşgün.
əringən <> əğingən.
- üşəndən** **üşəngən.**ərincək. əringən. əğincək. gəvşək. sölpük.
söyük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. açılı. qalız.
kaviz. gəvşək. sölpük. söyük. solğuq. soluq. qaba, iti
olmayan. yavaş. kavaş. qanı ağır. əli ağır. qaltaban.
çaldaban. təmbəl. süzgün. əzincək. çürük. kövrük. soluq.
qaba, iti olmayan. əsgik. gəvşək. sölpük. söyük. solğuq.
soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. engik.
alçaq. işdən gücdən, dayanıcdan, dirəncdən,
muqavimətdən düşük, düşmüş.

- üşəngən** **üşəngən**. 1. gəvşək. yaxmaz. təngir. təmbəl. 1. təmbəl. çox üşəngən. 1. utancaq. usancaq. ürkək. qapanıq. çəkingən. məhcub. - çox **qapanıq** kişidir. 1. üşünən. ərincək. əringən. gəvşək. təmbəl.
- üşəngənliq** **üşəngənlik**. fıstıqlıq. pıstıqlıq. soluqluq. ərincəklik. əringənlik. gəvşəklik. açılıq. qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qarılıq. qaçaqlıq. qaranqaşlıq. təmbəllik. süzgünlük.
- üşənmək** 1. ərinmək. çəkinmək. təmbəllik edmək. - ər işə **ərindi**. 1. saqlanmaq. saxlanmaq. çəkinmək. 1. tədirgin olmaq. üzülmək. rahatsızlanmaq. ağırşaqmaq. sıxılmaq. qorxmaq. bıqmaq. küsmək. qısılmaq. çəkinmək. təmbəlləşmək. 1. pərhiz edmək. 1. usanmaq: nədən üşəndin. kimdən qaçdın. yel əsməklə dağ üşənməz. 1. oycanmaq: fikirləşmək. 1. çəkinmək. təmbəllik gəvşəklik göstərmək. 1. ərinmək. şəkkeləmək. şəhlənmək. 1. usanmaqkiriş. utanmaq. 1. avırsınmaq. ağırşınmaq. zoruna gəlmək. ərinmək. 1. üşünmək. üğşünmək. uvşınmək. çəkinmək. 1. yığışib bir yerdə oturmaq, qalmaq. gəvşinmək.

- üşənmək** **üşünmək. üyşünmək.** 1. ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. üstələnmemək. üstünə almamaq. öhdələnməmək. boyun qaçıрмаq. buruq, dönük vermək. burcanmaq. geri durmaq. çəkinmək. sakınmaq. yanaşmamaq. təmbəlləşmək. 1. qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək. irkmək. birkmək. irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.
- üşənməz** usanmaz. dirəngən. israrlı kimsə. dəmir ayaq.
- üşənti** **üyşüntü. üşüntü.** ürküntü. ürpərmə. disginti. tiksinti. qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti. birikilti.
- üşəntirmək** **üşəndirmək.** 1. kəsəllətmək. gəvşətmək. təmbəlləşdirmək. 1. qorxutmaq. xofdurmaq. usandırmaq. utandırmaq. çəkinmək. qorkmaq (gözündən üşənür). 1. usandırmaq. utandırmaq. çəkinqdirmək. qorxutmaq.
- üşəriq taş** **üşəriq daş.** düz qaya. yüşəriq.
- üşərmək** yığışmaq.

üşətmək	1. ufalatmaq. uşatmaq. uvşatmaq. 1. araşdırmaq. əşltmək.
üşiq	üşik. üşük. soğuş. yemişləri qavuraraq böyüməkdən alıqoyan soğuş.
üşiqliq	üşiklik. tapkırlıq.
üşiləmək	yelləmək.
üşimək	üşümək.
üşiniş	usınc. pişnəhat. də'vət.
üşirmək	yığmaq. qoşmaq. toplamaq.
üşişmə	saldırı. cumma. hicum. basma.
üşqə	üşkə. dəlgi. burqu. burma.
üşqi	üşki. burği. deşən. direl. mətə.
üşqürtmək	üşqürtürmək. xatırlatmaq.
üşqürtürmək	xatırlatmaq. üşqürtmək.
üşmək	1. ütmək. öüşürmək. yontmaq. - o ox üşdi: o ox yondu, ititdi. 1. yoğqışmaq. yığışmaq. - öküş, təlim kişi üşdi: çoxlu kişi topladı. - üşüb topladılar: yığışb topladılar. 1. üşüşmək. toplanmaq. 1. dəlgic ilə dəlmək. 1. yığışmaq. toplaşmaq. yığışmaq.birikmək. - üstünə üşmək. 1. şığmaq. yügürmək. yumulmaq. cumulmaq. çullanmaq. -

- üçü birinin üstünə **üşdülər**: çuldular. **1.** qoşmaq. yığılmaq. toplanmaq.
- üşmək** yığılmaq.
- üştə** uşdə. iştə. bax. haza. - **işdə o işdə** bu. - **işdə** kağız **işdə** qələm.
- üştürmək** dəldirmək. dəlik dəlməyi buyurmaq. dar dəliyi genişlətmək.
- üşüc** buz dolabı.
- üşüq** - **qafası üşük, uyuşuq: qafası təmbəl**: alıq. budala.
- üşüq** **üşük. 1.** don. qırıcı, dondurucu. soğuq. - **üşük qan**: donuq, ləxtələnmiş qan. **1.** üns. diqqət. əsəvənlik. asavanlıq.
- üşüqlüq** **üşüklük.** soğuq alma. soğuq çalma. soğuq dəğmə.
- üşümə** - **birdənbirə gələn titrəmə, üşümə, ısıtmac, kiriz**: qartana.
- üşümək** - **aşırı ölçüdə üşümək**: buz kəsmək.
- **kəsicəsinə üşümək, donmaq**: çivi kəsilmək.
- **nərsənin başına toplanmaq, üşüşmək, yığışmaq**: çöküşmək.
- **üşüməkdən donmaq**: çox üşümək. qaçırdamaq.
- üşümək** **1.** üyşirmək < **üyş**: yığılmaq haləti. yığışmaq. üşünmək. qorxmaq. çəkinmək. ayazlamaq. **1.** axışmaq. hicum

- edmək. **uşunup** titrəyə düşdü. - bəlanın ağrısı başına **üşdü**. -
yörəsinə **üşdülər**. **1.** ükşümək. üşimək. yığışmaq. - üşük
qan: ləxtələnmiş qan.
- üşün** **üşən**. üşənmə. gəvişlik. təmbəllik. - üşən gətirən sözlər. **1.**
üşənc. gəvşic. təmbəl.
- üşünən** üşəngən. ərincək. əringən. gəvşək. təmbəl.
- üşünən** **üşüngən**. quşqunan. qaçağan. qaçıcı. çəkinən. çəkingən.
saxlanan. saxınqan. sakınan. sakınqan.
- üşünərəq** **üşünərək**. ölçünərək. sakınaraq. saxlanaraq. çəkinərək.
ehtiyatlıca.
- üşünqən** **üşüngən**. **1.** **üşənik**. **üşünüq**. çəkinik. çəkingən. saxlanıq.
ölçülü. ölçünük. möhtat. ehtiyatlı. **1.** **üşünən**. quşqunan.
qaçağan. qaçıcı. çəkinən. çəkingən. saxlanan. saxınqan.
sakınan. sakınqan.
- üşünlü** iri göğüslü.
- üşünmə** çəkinmə. örtünmə. duraqsanma.
- üşünmək** **üşənmək**. **üğşünmək**. **uvşinmək**. **1.** çəkinmək. **1.**
qorxmaq. (# **uşunmaq**: cummaq. ansızın yügürmək). **1.**
soyuq dəğinmək, alınmaq. - soğuqda **üşündüm**.

- üşünmək** **üşənmək. üşünmək.** 1. qorxmaq. qorxunmaq.
 quşqulanmaq. quşqunmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq.
 qansıtmaq. qançıtmaq. qafası bulanmaq. başı pozulmaq.
 çəkinmək. qaçınmaq. saxlanmaq. saxınmaq. sakınmaq.
 şübhələnmək. 1. qorxub çəkinmək. disginmək. tiksinqmək.
 ürmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək.
 üyşünmək. üşünmək. üşənmək. irkmək. birkmək.
 irikmək. birikmək. irkilmək. birkilmək. irkinmək.
 birkinmək.
- üşüntü** qoşuntu. həmlə. təhacüm. - **üşüntü edmək:** birikib bir işi
 yoxlamaq.
- üşüntü** **üyşüntü. üşənti.** ürküntü. ürpərmə. disginti. tiksinti.
 qorxub çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə.
 irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti. birikinti.
 irikilti. birikilti.
- üşünüq** **üşüngən. üşənik.** çəkinik. çəkingən. saxlanıq. ölçülü.
 ölçünük. möhtat. ehtiyatlı.
- üşür** yağ. - cinləri üstünə **üşür.**
- üşürmək** üşüşdürmək. yağmaq. bilətmək birikdirmək. dil üşürmək:
 hamı bir ağızdan bir sözü deməktoplamaq. üsdəmək.

üsdələmək. - ağız **üşürmək**: söz birkin, ağız üşürün, əl bir edin.

üşüş üşüşmə. rəğbət. bir istək, dilək, amac, meyilin, qızqınca, qısqancla ardında olma.

üşüşmə 1. ağışma. yığışma. toplanma. 1. çəkinmə. quşquluq. şəkkaklıq. imtina etmə. 1. üşüş. rəğbət. bir istək, dilək, amac, meyilin, qızqınca, qısqancla ardında olma.

üşüşmək 1. təpinişmək. tənğişmək. təkibişmək. təkapuya düşmək. qoşuşmaq. qaça qaça düşmək. 1. qoşuşmaq. yığışmaq. toplaşmaq. 1. avalamaq. avmaq. avlamaq. avdarmaq. yığmaq. toplaşmaq. 1. bulcarlamaq. bir arada bulunmaq. yığışmaq. təcəmmü' etmək. 1. uşuşmaq. yumulmaq. hər tərəfdən bir yerə yumulmaq. 1. üşmək. toplanmaq.

üşüşmək ağışmaq. yığışmaq. toplanmaq.

üşütmək 1. soğutmaq. 1. soyuq dəğdirmək, aldırmaq. - kəndimi **üşütdüm**. 1. yapırmaq. soğutmaq. təsəlli etmək. təskin etmək.

üşütmək dondurmaq. soğutmaq.

üşütüq qısqaqıl. dəli. qaçıq.

üt oda tutub tükün ayır.

ütəbəy	ütə - bay. ötəbəy.
ütəmək	biçmək. kəsmək. - darı ütəmək .
ütəmizçi	sütəmər.
ütən	1. ötən. keçən. müsri. - ütən kəsəl. 1. ütən. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.
ütərmək	üdərmək. uymaq. izincə gedmək.
ütiq	üdiq. ötik. özik. aşq. səvqi coşması. səvda. həsrət.
ütiq	üdiq. ödik. sevg. 1. ötik. ödik. səvqi.
ütimək	(qıl) ütüləmək.
ütqən	ütgən. yürüqən. yüqrək. yorqa. kəsgin. iti.
ütqən	ütgən. ütən. dalaşqan. çalqaşqan. savaşçıl kişi.
ütqərmək	ütqərmək. 1. ötgərmək. ürkütmək. qaçırtmaq. 1. özgərmək.
ütqəzmək	ötkəzmək. ütkəzmək. ötdürmək. keçirmək. çapıtmaq (ç < s) saplatmaq. yeritmək. sürdürmək. dinlətmək. - söz geçirmək.
ütqəzmək	ütqəzmək. (ç < s) ötkəzmək. keçirmək. ütmək. çapmaq (ç < s) sapmaq. keçirmək. girdirmək. giritmək. - sapı iqnəyə utqaz.
ütqin odu	ütgin odu: bibər. qurç (kəsgin) ötgir. iştik.

ütqir	ütkir. iti. ötən.
ütgüc	ütgüc. ülgüc. ustura. ütən pıçaq.
ütqümüc	ütgümüc. çabıq yapılan boza.
ütqündə	biçin. xərmən.
ütqür	ötgür. hızlı. səri. çabıq.
ütləmək	üfləmək. ötləmək. püfləmək. pükləmək. (# opmaq. öpmək. höpmək. hopmaq).
ütlənmək	üdlənmək. kösnəmək. ərkək istəmək.
ütləşmək	ötləşmək. otlaşmaq. üdləşmək. birbiri ardınca yürüşmək. udlaşmaq. birbirinə girişmək. yaxalaşmaq. - alplar ütləşdilər.
ütmə	1. ötüş. ütüş. utuş. utma. oyunda, yarışda utmaq, aparmaq. 1. sütül. fırx. yaş taza buğda arpa noxudu qabığı sünbüldə ikən qılçıqları qılları ilə alov içinə atıb pişirib oğub yiyərlər.
ütmək	qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq. toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklərin yandırmaq. - alovda qızartmaq, ütmək, ütüləmək: alazlamaq.

ütmək

ötmək. ütəmək. utamaq. 1. yutmaq. üstəmək. aparmaq.
1. otulmaq. utulmaq. üstbaşına yapışıq. üstbaşında olan pürçük qalıntıları qoparmaq. lütlmək. **1.** ütkəzmək.
 ötkəzmək. çapmaq (**ç < > s**) sapmaq. keçirmək. **1.** toz qoparmaq. **1.** dərinin teklərin gidərmək üçün oda tutmaq.
1. qalib gəlmək. üstün gəlmək. yenmək. **1.** əsnəmək.
 keçmək. savmaq. **1.** keçirtmək. aşıtmaq. aşdırmaq.
 ötürmək. **1.** nərsəni kəsmib qırmaq. əkin ot biçmək.
 budamaq. artığı nərsələrdən arıtlamaq, təmizləmək. tükü yandırıb dəridən atmaq. - darı **ütmək**: darı biçmək. - əkin **ütüldü.** - başım **üttü. 1.** ötmək. (qıl) yaxmaq. **1.** ütüləmək.
 alazlamaq. alatlamaq. qızartmaq. suruşlamaq.
 qavurmaq. **1.** üyürmək. odda tükələri yaxmaq. üyütmək.
 tükürünü yaxmaq.

ütnüşmək

ütşüşmək. ötgüşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcğüşmək.
öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. itimək.
 itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək.
 odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirşəşmək.
 tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
 qızşınmaq. qıznişmaq. daşlaşmaq. daşnişmaq.

tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
 tərsişmək. uğursuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
 quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq. çılqınışmaq.
 siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək.
 könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
 yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq.
 asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. qarşıtışmaq.
 qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq. kəsginişmək.
 sərtişmək. sarplaşmaq. qatlaşmaq. üzleşmək. üzlənmək.
 ayğırışmaq. muxalifləşmək. inadlaşmaq. əksiləşmək.
 ziddləşmək. muğayirləşmək.

ütrəq	üdrək. artan. az ikən artan nərsə.
ütrəm	ürtəm. örtgün. örqütün. biçin. dərim. örtəm. xərmən.
ütrəmək	üdrəmək. ürəmək. çoğalmaq.
ütrəşmək	üdrəşmək. artmaq.
ütrətmək	üdrətmək. çoğaltmaq.
ütrü	ötrü. utru. 1. qarşı. bərəbər. muqbil. müvacihə. - mənə utru: mənə qarşı. 1. üzə. qarşı. önə. -.
ütrüq	ütrük. 1. hiləci. kələkbaz. yalançı. ütücü adam. 1. yalan.
ütrülmək	kəsilmək. qırılmaq. qısaltılmaq.

ütrüntü	üdrüntü. seçgin.
ütrüşmək	<p>utruşmaq. 1. kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. - kəsmə</p> <p>ütrüşdi: tel kəsildi. 1. icəşmək. icrəşmək (c < > t)</p> <p>itrəşmək. 1. gərişmək. qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq.</p> <p>qarşı qoymaq. duruşmaq. muqavimət göstərmək. 1.</p> <p>kəsişmək. qırışmaq. biçişmək. - kəsmə ütrüşdi: tel kəsildi.</p> <p>1. icəşmək. icrəşmək (c < > t) itrəşmək. 1. qərişmək.</p> <p>qaraşmaq. qarşı qarşıya durmaq. qarşı qoymaq.</p> <p>duruşmaq. muqavimət göstərmək.</p>
ütşüşmək	bax > ütnüşmək.
üttar	dövlət.
ütü	ütük. (oduçu < od: yax). isti, odlu dəmir. ütən qızqın dəmir.
ütüçü	<p>ütükçü. (oduçu < od: yax). ötücü. 1. qırıcı. kəsici. qıran.</p> <p>1. ütüləyən. parçanı, yaxud nərsənin qıvrıqın, sıcaqlıqla götürən, şumallayan arac, bu aracla çalışan. 1. heyvan dırnağların oda tutmaqla, qızqın dəmirlə, tükklərin giderən kişi. 1. iş bilən. əngəbəli işləri yerinə qoyan. 1. ütük.</p> <p>qarışmal. oportünist.</p>

- ütüq** **ütük. üzük. 1.** utuq. yutuq. tamahkar. acgöz. **1.** üzlü. həyasız. **1.** üzük. hica. hərf. **1.** diqqətli. itəkli. kəsik. ötən. utan. aparan. yetişlik. iyqilik. yetiklik. yetişkinlik. başarı. utuk. talan. yolungi. üstünlük. şuvluluq. itik. yetik. yetgin. uzman. **1.** utuq. yutuq. tamahkar. acgöz. **1.** itik. varışlı. yeyin. - **varışlı** kişidi. **1. ütüləmə.** alazlanıb qoğrulmuş buğda. iti. uçarı. itik. çapqın. qırıq. həşəri. - **uçarı** çapqınlardandır. **1.** ütük. ütükçü. ütüşü. qarışmal. qarışmal. oportünist. **1.** itik. təkəvər. çalağ. tələsik. - **ütük sütül.**
- ütüq** **ütük. 1.** iti. tozaq (< toz.). bacarıqlı. **1.** toraman. gənc. iti.
- ütüqçü** **ütükçü. ütüşü. (oduçu < od: yax).** **1.** ütüləyən. parçanı, yaxud nərsənin qıvrığın, sıcaqlıqla götürən, şumallayan arac, bu aracla çalışan. **1.** heyvan dırnağların oda tutmaqla, qızqın dəmirlə, tüklərin giderən kişi. **1.** iş bilən. əngəbəli işləri yerinə qoyan. **1.** ütük. qarışmal. oportünist.
- ütüqçü** **ütükçü. çıxıqçı. sınıqçı.**
- ütüləmə** **ütük. 1.** alazlanıb qoğrulmuş buğda. -**ütük sütül. 1.** sınıqçılıq. sınıqlıq.

- ütüləmək** - qafa ütüləmək: qafa şişirmək: qafa qazmaq, qazımaq: gəvəzələyib baş aparmaq. çox danışıb usandıрмаq, sarsıtmaq, bıqdırmaq.
- alovda qızartmaq, ütmək, ütüləmək: alazlamaq.
- bir parçanı, bezi istədiyi biçimdə qaldırmaq, durdurmaq üçün, iki yekə döşəkli, buxarlı arac arasında sıxışdırmaq, ütüləmək: qalandır.
- ütüləmək** 1. yerinə qoymaq. çıxıq nərsəyi taxmaq. 1. alazlayıb qoğurmaq. 1. ütmək. alazlamaq. atlatmaq. qızartmaq. - sütül **ütmək**. 1. qoğsulamaq. - tüklerim **ütüləndi**. 1. ütimək (qıl).
- ütülqü** **ötülgü**. devrəlib, çevrəlib fırlanan nərsə. { çərx: 1. dolab. 1. doğan quşu. (bu av quşu itiliyindən, çapıq sapıq dönməyindən bu adı almış.)}
- ütülmək** utulmaq. **üzülmək**. 1. yenilmək. sınmaq. gutulmək. məğlub olmaq. 1. üyümək. odda tükleri qoğsulmaq. 1. **üzlünmək**. **üzülmək**. üzdən qırılmaq, kəsilmək. qopmaq. kəsilmək. qırılmaq. - urq **üzlündü**: ip **üzüldü**: qırıldı. 1. üzdən qırılmaq, kəsilmək. - **ütülüb deşilmək**: ötləşmək. 1. yanmaq. (qıl) ütülənmək.

- ütümək** ötümək. **1.** silmək. təgirləmək. safatmaq. bir nərsənin üstündən keçib, qıvrıqların açmaq. - paltar **ütümək. 1.** yolmaq. qırmaq. silib süpürmək. - var yoxumu **ütüb** aldı.
- ütürgü** **ütürgü. 1.** deşən. dələn. **1.** oyma qələm.
- ütürmək** **üdürmək. ödürmək. 1.** uturmaq. udurmaq. üzürmək. səçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. **1.** kəsmək. ətəyindən başından qırmaq. saç ütmək. **1.** seçmək. üstün tutmaq. ağırmaq. ədirmək. ödürmək. udurmaq. **1.** deşmək. dəlmək. **1.** dəlmək. dəlik açmaq.
- ütürmək** **üdürmək. seçmək.**
- ütüş** **1.** ötüş. utuş. ütmə. utma. oyunda, yarışda utmaq. aparmaq. **1.** bir çeşit cocux oyunu. bu oyunda utmə. yutma·ı - ötüş.
- ütüv** ütü.
- **ütüv vurmaq:** ütüləmək.
- üv** üy ev. ef. ev. əv. öv.
- üvey** (ügey: yox. özgərdən ək). **ügey** öyqə. ötqə. adqa.
- üvey** **ügey.**
- **ögey, ügey uşaq:** əməksiz uşaq.
- **ügey, üvey bacı:** bacılıq.

- **ügey nənə**: cici nənə.
- **ögey, ügey, üvey oğul**: oğulluq. edikoğul. edinmiş oğul.
- üvəntirə** **üvəndirə. üvəndirik.** uzun sırıq, sopa. qaçna. qaçnaq. qaçına. (özəlliklə malqaranı sürməkdə işlənir).
- üvəntiric** **üvəndiric < >öğəndiric < döğəndiric.** dürtlənqic. dürtlənqəc. dürtmək üçün biz. dürtüc. soxuc. soxac. mal qaranı ilərlətmək üçün ucu biz ayqıt.
- üvəntiriq** **üvəndirik. üvəndirə.** uzun sırıq, sopa. qaçna. qaçnaq. qaçına. (özəlliklə malqaranı sürməkdə işlənir).
- üy** - **kiçik üy**: kəvirtək. kətək. yuva.
- üy** **üy** ev. ef. ev. əv. öv. üv.
- **ev adır**: qarqacaq. aşpazxana qoşususu.
- **ev baçqa**: bostan. göylük.
- **ev baş**: çatı. dam.
- **ev boq**: süprüntü. çöp.
- **ev bolmaq**: evlənmək. yuva qurmaq.
- **ev iyəsi**: evi qoruyan tanrı.
- **ev qoyan**: ada tavşanı.
- **ev tamada**: ailə başı.
- **ev dibi**: döşəmə.

- **evni ağlamaq**: evi ağartmaq.
- **evni başına götürmək**: yayqara yapmaq. gürültü etmək.
- üy** **üye**. 1. duraq. ev. 1. buğun. bənd. məfsəl (diz. dayanacaq. üyə sümüyü). 1. üzv (bölük. parça). hica. altı **üyəli** səs. 1. kuşaq. boy. soy. nəsil. üyələmə: parçalamaq. hicalamaq. bölümlərin tanımaq. ağrabaların tanımaq.
- üybaş** evbaş. çatı. dam.
- üybaşçı** evbaşçı. qoca. evin başı.
- üybıyçə** xanım. zəvcə. evin xanımı.
- üyə** 1. uymaq. oymaq. üzv. mürid. 1. üzv. qıltaş. arab. yarab. yırıq.
- üyə** orqan. örgən. üzv.
- üyələt** parçalat. parçalayan.
- üyəliq** **üyəlik**. təmsilçilik. numayəndəlik.
- üyən** 1. ilgəli. özünə bağlı. 1. iyilik sevər. təmiz ürəkli.
- üyənləmək** oyanlamaq. atı noxtalamaq. cilovlamaq.
- üyəz** mığmığa. sivrısinek. at sinəği. eşşək sinəği. tatarcıq. bünvələk. pəşşə.
- üyəqən** **üyəqən**. iyilik dolu. təmiz qəlblı.
- üyəqürmək** **üyəqürmək**. haykıрмаq.

üyləmək	üfləmək. püfləmək.
üyləndtirmək	üyləndirmək. evləndirmək.
üylənqənlik	üyləngənlik. düğün. - üyləngənlik savqa: düğün ərməğanı.
üylənmək	evlənmək.
üylü	1. evli. 1. evə bağlı, ayid.
üymək	< ev. yığmaq > (üyşik. üyşirmək).
üyrəmək	1. ürəmək. törəmək. çoğalçaq. 1. qabarmaq. - mal üyrəgəndi: heyvanlar çoğaldı. - yoğur üyrəgəndi: xəmir qabardı.
üyrənçək	alışqın. çabuq öyrənən.
üyrəniv	tə'lim. eğitim.
üyrənmək	öyrənmək. alışmaq.
üyrətmək	alışdırmaq. öyrətmək. eğitimmək.
üyrülü	evli. - üyrülü bolmaq: evlənmək.
üyrüntü	seçgin.
üysüz	evsiz. - üyüsüz küysüz: fəqir.

- üyşəmək** sürlmək. toplamaq. səməmək. cəməmək. üyşütmək.
 üyşmək. yığmaq. qurumaq. yığnamaq. köpərtmək.
 arttırmaq. öyşmək. ev qurmaq. toplanmaq. çoğdamaq.
- üyşiq** **üyşik.** yığık. öyöm. üyind. öyim. üyüm. todə > tudə.
- üyşilcək** yığnaq. kulub.
- üyşimək** **uyşım**maq. yığışmaq. yığılmaq.
- üyşirmək** < **av** üyş: **av**cumaq. **av**uclamaq. yığılmaq haləti. yığışmək.
- üyşirmək** ednişmək. edinişmək. edinmək. qazanmaq.
 qazanışmaq. ələ gətirmək. önümlənmək. iktisab, kəsb
 edmək.
- üyşmək** üyşütmək. öyşmək. ev qurmaq. qurumaq. toplanmaq.
 sürlmək. toplamaq. səməmək. cəməmək. çoğdamaq.
 yığnamaq. yığmaq. köpərtmək. arttırmaq.
- üyşmələng** kanun. kulub.
 - **hər nəyin tümmələngi, üyşmələngi:** qubba. gubba. kübbə.
- üyşünmək** gönənmək. göllənmək. çoxalmaq. birkinmək. yığılmaq.
- üyşünmək** **üşünmək. üşənmək.** qorxub çəkinmək. disginmək.
 tiksinqmək. ürkmək. ürükmək. ürükmək. örkümək.
 örükmək. üyşünmək. üşünmək. üşənmək. irkmək.

birkmək. irikmək. birikmək. irikilmək. birkilmək. irkinmək.
birkinmək.

üyşüntü **üşüntü. üşənti.** ürküntü. ürpərmə. disginti. tiksinti. qorxub
çəkiniş. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irikilmə.
birkmə. irikilmə. irikilti. birkilti. irikinti. birikinti. irikilti.
birikilti.

üyşütmək üyşmək. yığmaq. qurumaq. yığnamaq. köpərtmək.
arttıрмаq. öyşəmək. ev qurmaq. toplanmaq. çoğdamaq.

üytəkisiz **üydəkisiz.** subay. bekar.

üytəqi **üydəki.** 1. ailə. 1. cocuq. 1. əş. arvad.
- **üydki quramaq:** evlənmək.
- **tolu üydəki:** böyük ailə.

üytəqilənmək **üydəkilənmək.** evlənmək.

üytəqilənöv **üydəkilənöv.** evlənmə.

üytəqili **üydəkili.** evli. ailə yiyəsi.
- **üydəkili bolmaq:** evlənmək.

üytələq **üydələk.** duraq. yam. istirahət etmək. yoldaşlıq etmək.

üytəş **üydəş.** törən.

üytqə **üytgə.** ötə. başqa.

- üytqəmək** **üytgəmək.** özqərmək. değışmək. değışirmək. köhnəlmək. ötünmək.
- üytqəni** **üytkeni.** çünki.
- üytqəşiq** **üytgəşik.** dəğışik. özgə. özgəçə. özgəşə. ayırıkşa. ayırımşa. bölək. başqa. ulu. ali. yaxcı. ören yaxcı.
- üyüq** **üyük. oyuq. öyük. 1.** təpə. gorkan. təpə ki içini qazdıqda əsgı tapıntılar çıxar. **1.** qorxuluq. oyuq. - üyüklər. tapıntı yerləri olmuşlar. key ulu gövdəsi san bir **ürüktür.** - iki ulu **üyüklər.** ortası alçaqlar. **1.** böcü. qorxuluq. qorxula. qoğurcaq. kösgük. küsgük. qaraltı. qarmaça. xoxucu.
- üyüq** **üyük.** təpə. yığın.
- **üyüq yer:** qumluq (yer sulu, buna bənzər yerlərdə ayağ basıldığı zaman batıb, çıxarması qüç olan qumluq yer.
- üyüqmək** **üyükmək. 1.** (ayaq) qömülmək. incinmək. burqulmaq. **1.** keçələşmək.
- üyüqtürmək** **üyükdürmək.** keçələşdirmək.
- üyümək** ütülmək. odda tükleri qoğsulmaq.
- üyüntü** < ev. yığıntı. kümə. kütlə.
- üyür** < ev. sürü. toplum. qurub. ailə.
- **çibin üyür:** arı kovanı.

- **ullu üyür**: böyük toplum.
- **üyür biyçə**: evin böyük xanımı.
- **üyür tamada**: toplum başı.
- **üyür bavor bolmaq**: dost olmaq. iyi arxadaş olmaq.

üyürmək 1. seçmək. tərcih etmək. 1. ütmək. odda tükləri yaxmaq.

üyürsünmək evcilləşmək. alışmaq. əhliləşmək. yaxınlaşmaq. yaxınlıq duymaq.

üyürsüntürmək **üyürsündürmək**. evcilləşdirmək. alışdırmaq. əhliləşdirmək. yaxınlaşdırmaq.

üyürtləyən ötürgən. ödürgən. ösürgən. hər nərsəni seçən,.

üyütmək ütmək. tüklərini yaxmaq.

üz asmaq somurtmaq. salqınlanmaq.

üz - **astardan kəsib, üzə yamır**.

üz 1. yan. qarşı. - bu dirinti əsgərlər, mənim **üzümə** (yanıma) toplandılar. - düşman **üzünə** savaşa getdi. - hançı məhkəmə **üzünə** siz cavab verəcəksiz. - xan **üzünə** şikayətə getdilər. 1. qapaq. örtü. qaş. endek. qarşı. ön. ös. öst. üst. bəniz. yüz. tös. sıray. çıray. önq. irənönq. menğiz. bit. bet (üz bə üz: üz üzə: bet bə bet. üzün yansın: betin küysün). bənzər. yan. yanı. yali. mənğiz. yanaq. - **üz dürmək**: üzünü burmaq

asmaq qırıqdırmaq. - **üz eyeləmək**: göndərmək. həvalə etmək.

- **üz olmaq**: zamin olmaq. boyun olmaq. - **üz tutmaq**:

girişmək. quraşmaq. başlamaq. iradə etmək. istəmək. **üz**

vermək: < öz vermək: ərk vermək. ixtiyar önəm vermək. - **üz**

yazan: gəlinin üzün bəzəyən. donatan. - **üz yazma**:

arayışqah. **1. genişlik. açığılıq. alan. meydan.** - **üz verisən**

astar istir. - **üz vermək**: meydan vermək. - **üzü yola**: yumşaq.

sivat. həlim. **1. öz.** ut. utanc. həya. **1. bəniz. mənğiz.**

qörüş. zahir. **1. mənğiz. məniz. bəniz. 1. yağ. 1. rəhruf.**

qırtış. - **üzlü**: qırtışlı. **1. sıyırım. dəri. qabıq. 1. yin. əyin.** -

yin başına bax sən: əyin başına bir bax. **1. yüz.** çəhrə. vichə.

1. sağır. - **üz kişi**: sağır adam. **1. çalım. çəlim. sicim.**

qiyafə. licim. görünüş. çəkçə. görmüş. çiray. bəniz. çəhrə.

yanacaq. yanaq.

- **üzü quylu**: çalqabın. çalqbın. üzi quyi. tübən. tümən. tibən.

- **üz ağı**: **üz suyu**: namus. abrı. - bu işdən üzümüzün ağı ilə

çıxdıq. **1. (bet # bat)** arxa. bəniz. bənz. bənzik. görünüş. -

dənizin **bənzi**. **1. uc. səbəb. illət. 1. yol. qılıq. kimi. surət. tərz.**

vəziyyət. - sənəd **qılığında** nır kağız. - nə **qılığdadır** o. - gəlin

qılığında bəzəkli. **1. yön. vəch.** - nə **yöndən.** - bu **yöndən**: bu

vəch ilə.

- **üz tutmaq**. qorxmamaq. çəkinməmək. üzə gəlmək. üzünə qarşı söylüyə bilmək. - söyləməyə üzüm **tutmur**}.
- **qatı üz**: utanmaz. davul dərisi.

- **çatıq, əkşi üz**: əbus.

- **üz vermək**: baş götürmək. - **üz tutmaq**: baş vurmaq:

istəmək.
- **üzü bərk**: üzsüz. utanmaz. arsız. - arsız üzsüz kişi.
- **üzü qara**: ısnat.

- **üzü bərk**: üzsüz. utanmaz. arsız. - arsız üzsüz kişi.

- **üzü qara**: ısnat.

- **üzə gəlmək**: üz tutmaq. qorxmamaq. çəkinməmək. üzünə qarşı söylüyə bilmək. - söyləməyə üzüm **tutmur**}.
- **üzü bərk**: **üzü bək**: utanmaz.

- **üzü bərk**: **üzü bək**: utanmaz.

- **üzü əkşik**: üz əkşidən. üzü gülməz.sorıtğan.

- **üz bə üz**: qarşılıqlı. - **qarşılıqlı** kanpə. - bu bağın iki **qarşılıqlı** qapısı var.

- **asıq üz**: quraq. tutuq. kibritçi. qaşqabaqlı.

- **üz göstərmək**: üz vermək. xoş tutmaq.

- **üz qarası**: ar. namussuzluq.

- **üz tutmaq**: {1. yönəlmək. üz qoymaq. - işlər iyiliyə **üz tutdu**.

1. qorxmamaq. çəkinməmək. üzə gəlmək. üzünə qarşı söylüyə

bilmək. - söyləməyə üzüm **tutmur**}.
- **üzdə göstərən**: üzdek, səthi, təməlsiz köksüz iş yapan kimşə. saxtakar. qalayçı. üzdek. süsüc. bəzgek.

- **üz darağ**: xuttaraş.

- **üz yazısı**: gəlinlərin üz gözüne yaxılan boya, yapışdırılan tel, pul pilək: yazı.

- sənin **ucundan**.

- **üz su**: abı hava.

- **üz tapıb azmaq**: şımarmaq. əzilmək. üz lənmək. sırtılmaq. erköyüllənmək.

- **şımarmış** cocuğ.

- **üz vermək**: şımartmaq. əzdirmək. üz vurub azdırmaq. sırtıtmaq. erköyül böyütmək.

- cocuğu **şımartma**.

- **üz vurub azdırmaq**: şımartmaq. əzdirmək. üz vermək. sırtıtmaq. erköyül böyütmək.

- cocuğu **şımartma**.

- **bir üz şişmə xəstəliyin toxdatmaq üçün baxıcıya üz yazdırma**: yazma.

- **iki üz lü**: ikixana: iki evli.

- istək **ucundan** yaxından qalan. biçim. geliş. surat.

- yeni **biçim**.
- bal, qaymağın **üzü**: **ağız**.
- **iki üzlüklə**: sığcə. sığcə. münafiqyana.
- **üz bulmaq**: sırtılmaq. düz yoldan azmaq.
- **üzərinə titrəmək**: çox özləmək. çox arzulamaq.
- **üzü yola**: qanıqsar. qane. razılaşan.
- **üzü asılmaq**: qirpilənmək. kirpilənmək sərtləşmək. kirpi kimi büzülmək.
- **bənəkli bəniz**: xallı üz.
- **üz bulmaq**. omuza çıxmaq. üzlənmək. daşınmaq.
- **üz örtüyü**: pəçə. nuqab.
- **üzdən aparmaq**: üzüntürmək. üzmək. darsatmaq.
- **üz üstünə buraqmaq**: işi yarımçılıq qoymaq.
- **iç üz**: həqiqi illət: işin içüzün bilmirəm.
- **üz üzə baxmaq**: bir birini raslayanda, utancaq nərsə, bir keçmiş olmamaq. - necə üzünə baxacağam.
- **üz bulmaq**: üzlənmək. ürək tapıb ilərləmək.
- **üzə baxa qalmaq**: mat qalmaq. şaşıb qalmaq.
- **üzünə baxılmaz**: **1**. çox gözəl. **1**. çox çirkin.
- **üzü bək**: utanmaz. üzü tutar.

- **üzdə**: üzlü: ədəbsiz. çox iləri varmış.
- **sıcaq üz**: çəkim. cazibə.
- **üzü sıcaq**: çəkimli. cazibəli.
- **üz etmək**: saflatmaq. təsviyə etmək. əklənəcək iki ağacın üzlərin işləmək.
- **üz tutmaq**: 1. başlamaq. - iyiləşməyə, kötüləşməyə üz tutdu.
- 1. utanmamaq. üzə qarşı sölüyə bilmək.
- **dış üz**: səthi xarici.
- **üz qarası**: namussuzluq. şərəfsizlik. ar.
- **üzü quyi**: üzü toprağa. üzü aşağı.
- **üz görünümü**: yeni gəlinin birinci kərə üzün açmaqda kürəkəndən alan qızıl, sovğat.
- **üz göz olmaq**: kiçik böyük tanınmamaq. qarma qarışıqlıq olmaq. təklifsizliyə düşmək.
- **üzə gülmək**: 1. üz vermək. sırtıtmaq. 1. yalançı sevgi göstərmək.
- **üz yazısı**: üzə vurulan bəzək düzək.
- **üz yadığı**: yumşaq yastıq, balıq.
- **üzü yox**: utancaq. - yanıza gəlməyə üzüm yoxudu.
- **üz dərisində** şiş parlaq qızarma ilə olan xəstəlik: **yılancıq - yılancıq olmaq**.

- **üz vermiş:** hadisə. olaq. bulaq. olay. bulay.
- **gülər üz:** qaqa. açıq üz.
- **üz üzə gəlmək: utrulanmaq:**
- **üz verən:** ağşuk. ağıb gələn, üz verən nərsə. arizə.
- **ikiüzlü:** yaltaq. üzəgülən. məddah.
- **nərsəyə üz tutmaq, gedmək: qomurqamaq, yönəlmək.**
mütəvəccih olmaq.
- **üz çevirmək:** qaçığmaq.
- **üzbə üz:** üzəüz. tınıq. tınıq. qarşı. muqabil.
- **üzü quylu.** çalqabın. çalqbın. - **çiçək üzlü:** qotur. çotur.
- **üzsuyu:** tüşşü. tüşnəv. abrı.
- **üzü üstü:** tərsqiri. təsgiri. təsgəri. tərsə. tərsi.
- **üz almaq: şəkil çəkmək.**
- **açıq üzlü:** gülbet. gülüz. (# külbet. donüz. donuqüz.). -
- şişman yüzlü:** qıştı bet. - **üz asmaq:** qopulanmaq. küsmək.
gücənmək.
- **üz asmaq:** bostulanmaq. küsükmək. gücənmək. somurtmaq.
qaş çatmaq. - **üz vurmaq:** betsinmək. yaltaqlanmaq. dadlı dillə
söyləmək. - **üz asmaq:** erşilənmək. yüz əkşitmək. - **üz asmaq:**
somurtlamaq. salqınlamaq. - **üz edəməmək: yüzü tutmamaq:**

iymənsinmək. çəkinmək.

- **üz aluvçu: şəkilçi.** şəkil aparatı.

- **üz salmaq:** şəkil yapmaq.

- **üzqə түşmək: şəkil** çəkilmək.

- **üzqə түşürmək: şəkil** çəkmək.

- **asix yüzlü:** salqın. qaramsar. neşəsiz. somurtqan. soğuş.

- ayağqabının yüzü, **üzü:** qabaş.

- geniş **yüzlü.** tombul üzli. **yarabet. çarabet.**

- **soluq yüz:** uçqun bet.

- **üzünə baxılmaz:** çapqaqsız. yapqaqsız. çirkin qadın.

qılıqsız. çəlimsiz. alımsız.

- **iki yüzlü:** totürək. tozürək. pasürək. səmimi olmayan. riyakar.

üz

1. yüz. şəkil. cuq. tumuq. tüş. surat. görünüm. **1.**

nərsənin dış görünüşü. zahir. xarici görünüş. - iç **üz.** - yer

üzü. 1. nərsənin doğru üzü. uvand. uvat. (**# tərş**). - bu

qumaşın üzü tərş bəlli deyil. **1.** xarici görünüş. (**# astar**). -

astarı üzündən bahalı. **1.** səbəb. vəch. illət. - bu üzdən

girə düşdük. **1.** utancsızlıq. uyatsızlıq. güstaxlıq. cürət. -

bu qoduğda nə üz vardır. **1.** mənzerə. - pis, çirkin, pozuq

üz. 1. qiyafə. - bu nə **üzdü,** özünü salmısan. - **göy üzü.**

üz 1.örtük. geçim. geyim. qapsaq. don. şərəf. 1.don.

1.görnüş. - **üz etmək**: somurtmaq. üz asmaq. - **üz züğürdü**: çirkin üzlü. - **üz dönmək**: küsmək. 1.qarım. qarış. görüş. zahir. surət. 1.qarşı. cibhə. - evin **qarşısında**. 1.çıxaq > çiçək. çəçək. çıxra > çehre. 1.qabağ. - **gülər üz**: açıq qabağ. 1. onğ. rəng. - **donuq, tutqun, boğuş üz, onğ, rəng**: qabır. qapır. qapıq. 1. yanğ. yağ. kopi. nusxə. - **kimliyin yağısı, üzü**: sicillin kopusu. 1.yaz. - **soru yazın**: surət məsələ. - silməklə soru yazın, keçmək olay oylanırsın. 1. yüzük. üzük.

1.görüm. görmüş. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. 1.üst. - **yer üzü, üstü**. 1.bet. bəniz. məniz. 1.qılıq. don. geyiniş. görmüş. görünüş. siyim. qiyafə. zahir. 1.uğur. - **onun üzünə**: onun uğruna. 1.süz. üzək. süzək. yüzək. ovçu heyvan. 1.çalı. surət.

- **qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz**: tuxat. toxat. qayğılı. alasıranğ. alcıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş, batmış.

- **üzəgirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək**: dalüzə (> **dəryuzə** _(fars)). dilənçi. yolçu.

- **gülər üz**: güləç.

- **könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil. (don:**

üz).

- **üz asmaq** pozuq çalmaq. burun sallamaq. qaşqabaqlanmaq.

razi, məmnun qalmamaq.

- **üzü yola, dincək uşaq** yüngül uşaq.

- **ağüz: üzuağ. üzağ.** ağıtur. onurlu. namuslu. şərəfli.

- **birdən üz vermək:** gurlamaq. gürləmək. kürləmək.

- iki gün kəsəl yatdı, üçün gün **gurlayıb** getdi.

- **gün üzü:** göy. asiman.

- **axarı yatağına, içi üzünə, üzü içinə durmaz:** qərarsız.

dəğişgən. qayğan. günü gününə uymaz.

- **könlü üzde olan:** arın. dışarılı.daşralı. dışqır. türkəsaya. saf.

- **əli üzü düzgün:** gözəlcə.

- **əlini üzünü yumaq:** ilgisin kəsmək.

- **üz rəngi: pambıq boyası:** ət rəngi. açıq qırmızımtıl boya.

- **üzü yola:** söz dinləyən. sözə baxan. əslək (< **əsmək**). enik.

yenik. müti'.

- **eşiyinə üz sürmək: eşik öpmək:** sayqı olaraq, qapını,

astananı öpmək.

- **üz üzə gəlmək:** daşlaşmaq. dəşləşmək. əşləşmək.

əşitləşmək. muqabilə edmək.

- **göy üzü:** göküz. göyüz. göğüs. göğüs. gövüs. - **göyüz**

qapansa qara bulutdan, şimşək şaxsa, yağış yağsa durmadan,
genə can səni gəzər, göz səni arar, yol sənə gələr.

- **göyüzü**: göyqubba. göy.

- **üzü astarı yox**: gerçək dışı. yalan.

- **üzüağ**: şərif. namuslu.

- **könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil.**

- **üz çevirmək**: boyun qaçırmaq. geri dönmək, qaçmaq.

- **üzü qara**: qara yağız.

- **göy üzü**: çadır.

- **içi üzündə**: gizlisi olmayan.

- **asıq üzlü** (üzüntülü, sərt durum).

- **balı dibindən, yağı üzündən tanı.**

- **yönü, üzü dönük olmaq**: baxmaq.

- **evi gölə baxır.**

- **baş, üz çevirmək**: uzaqlaşmaq. ırıqlaşmaq. ırılmaq.

- **bir qılınan iyiliyi üzə çırpmaq**: başa qaqmaq.

- **bu üzdə**: böyləliklə. böyləcə. beləliklə. bunda.

- **çoxüzlü: çoxyüzlü**: çox vəchli. kəsirülvicuh.

- **dördüzlü**: dörd üzü olan ehram, piramid.

- **dördyüzlü: dördördlük**: kəsirsiz. əksiksiz. tamm. som.

kamil. mükəmməl.

- **əkşik üz**: düğün qaşlı: çatıq qaşlı: qaş qabaqlı. qızqın.

darqın. sınırlı.

- **əl, üz vermək**: bəxt, şans düşmək.

- **əli dişində, üzündə qalmaq**: çaşıb qalmaq.

- **yanığın, üzün alt yanı**: əng. enək (< **enmək**). çənə.

- **girdə üz, görünüşü girdə, dıdır kişi**: yaplaq. yapalaq.

- **gülər üz**: açıq alınlı.

- **iki üz**: münafiq.

- **ikiüzlü**: (kimsə. nərsə). bulaşiq. bulğaşiq. bələşik. pozuq.

alaylı. kələkə. duzağı. tələkə.

- **qara üz**. üzsüz.

- **neçə üz**: türlü. - **üz vermək**: düşmək. vaqə' olmaq. - ağır

kəsəl **düşdü**.

- **tərs üzə edmək**: çevirmək.

- **utanmağı at, üz, qurut, qurtar**.

- **üz bir öz bir**: dil bir, sin bir: özü bir sözü bir.

- **üz çevirmək**: dönüsmək. döngəmək. dönmək. çönmək. tər

edmək. bəfasızlıq edmək.

- **üz donu**: peçə. üz örtüsü.

- **üz bə üz**: qarşı. rubəru.

- **gölə qarşı ev tudduq.** - mənə qarşı oturun.
- **üz çevirmək:** e'tiraz etmək.
- **üz gözü tərsək:** görümsüz. görümü yaxımsız, gəlşiksiz. kərih mənşər.
- **üz sürmək:** səcdə etmək.
- **üz vurmaq:** muraciət etmək.
- **üz yazısı:** alın yazısı. baş yazısı.
- **üzə gəlmək:** üzə çıxmaq. üzə çıxmaq. yaxınlaşmaq.
- onun üzünə baxmaya qıyılmaz: üzünə baxmaqdan keçinilməz, çox gözəldir.
- **üz uğra:** dikə. qalqıq. inad.
- **üz üzə gəlmək:** qarşılaşmaq. muvəcəh olmaq.
- **üz üzə:** göğüs göğüsə. qarşı qarşıta.
- **üz, dal çevirmək:** dirsek çevirmək. gərəkli duyulmayan kimsəni özündən uzaqlaşdırmaq.
- **üzdən gedmək:** yenilmək. məhcub olmaq.
- **üzə durmaq:** gözə durmaq.
- **üzü ağ:** bəxtyar. bəxtəvər. məsud.
- **üzü astarı yox:** gerçək dıışı. yalan.
- **üzü qara:** baxdı qara. üzü qatı.

- **üzü sallaq**: asıqüz. qaraqabaq. qaşqabaqlı. somurtqan. sorutqan.
- **üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür**. üzü səni çəkər, içi məni sikər: üzü səni bayıldar, içi məni bağırdar: dıışı səni yaxar, içi məni.
- **dışüz: dıışyüz**: eşiküz. zahir. bədənə.
- **ıçı üzde olan**: arın. dıışarılı.daşralı. dıışqır. türkəsaya. saf.
- **üzünə söz gətirmək**: çanaq açmaq, tutmaq.
- **yerüzü**: yer kürəsi. dünya. çevrən. evrən.
- **gülərüzlülük**: bəşşəşət.
- **üz boyası, rəngi**: bənz. məniz.
- **rəngi sararmaq: bənzi solmaq: bənzi uçmaq**: bənzi atmaq.
- **dalüz**: dələduz: **1.** sarıqsız üz. **1.** üzü açıq. **1.** sırtıq. sürtük. çalpaq. çalpaq. yalpaq. yalpaq. qatılqan. qatılğan. fizul.
- **ıç üz: ıççil. ıçək**. batin.
- **qıssa, üzü çevrələyən səqqəl** dəğirmi səqqəl.
- **düz üz**: düz səth. düzləm. müstəvi.
- **kışı ıçı gözəlsə, üzü çirkin, genə xoş gəlir, ıçı çirkinsə, üzü huri, genə turş gəlir**.
- **öz devrimi üz devrimi**, ıçim devrimi, bıçim devrimi, baş devrimi aş devrimi.

- **könülə üzə qıymaq: içə dışa qıymaq:** kişilik edmək.
- ağacı demə, yemişi de, üzünü demə, özünü de.**
- **çadır, ayaqqabı üzü kimi nərsələr yapılan bez:** qarabaf.
qarabağ. qarabafda. qarabağda. qarabafdal. qarabağdal.
- **yer üzü:** topraq. dünya. qara yer.
- **arığlayıb, üzü qararmaq:** qara kütük kəsilmək. - yangı ilə
qara kütük kəsildi.
- **qara üz: qara üzlü:** üz qızartıcı, utanc verici durum.
- **somurtqan, üzü gülməz:** qaradadaq. qaradamaq.
qaradadaqlı. qaradamaqlı.
- **utandırıcı, üz qızartıcı durum:** qara. ləkə. əgib. ayıb. - bu
işlər bizim adımızda **qara** gətirir.
- **üz, burun, dodaqların şişməsiylə bəlirən kəsəl:** qaradalaq.
- **üzü gülməz kişi:** qara cəhənnəm: qara tamı.
- **üzü qara, qalan yeri ağ qoyun:** qaraca.
- **üzü qayğılı, sıxıntılı, qaşları çatıq, qaşqabaqlı kimsə:** qara
örtülü. - **qara örtülüyünə** baxma, içdən açıq, yüngül, güləyən
kişidir.
- **ağrıqdan, kəsəldən üzü sararmış olan:** qaraquzqun.
- **tərsə ölçsən düz çıxar, asdar gedsə üz çıxar.**

- bir nərsenin bir başa, düz kəsildiyindən ortaya çıxan **düz**

üzün şəkli: kəsit. yanay. pırofil.

- **sönməyə üz tutmaq**: qararmaq. qeyb olmaq.

- **üz asmaq**: qararmaq.

- **gəlin üzü: gəlin yolu: gəlingörə: gəlinertəsi. gəlinqıttı.**

gəlin gəldiyinin ertəsi günü, gəlini görmək üçün yapılan toplantı, yığva.

- **içüz**: astar.

- **içüz**: görülməyən, bəllənməyən, bəliməyən yön.

- **üz vermək**: enmək. yenmək. olmaq. vaqe' olmaq. viqu' tapmaq. - orda nə **enmişdi** ki böylə el yığışmışdı.

- **yerüzü**: gillisu: su topraq.

- **bir suçu üzə vurmaq**: qaxınc edmək: qaqıç, qaçı qaqmaq. qaqımaq.

- **yıxılmağa, çürüməyə üz tutmuş nərsə**: qağşamış.

kavşamış. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. gəvəşək. koğşaq. kovşaq. kağşaq. kağaşaq. kavşar. kağşar. kağruq. əskimiş. əskimişik. əskik.

- **dişlik üzü görməmək**: güclük, sıxıntıda bulunmaq.

- **üz verən, üzə qalar.**

- **üz verən, üzsüz qalar.**

- **üz verib, üzsüz qalma.**
- **üzə çıxarmaq:** üzətmək.
- **astarsız üz gəzmək:** görünüşə, zahirə aldanmaq.
- **üz verdin, astar özü gedər.**
- **üz verisən astar istir, yer salısan yatmaq.**
- **üz yamaq götürər, astar yamaq götürməz.**
- **üzdən olduq, astardan qaldıq.**
- **arxaşları üzə çıxmaq:** tellənmək. tel tel, tar tar dağılıb çözülmək. aşınmaq. ipliklənmək. lif lif olmaq.
- **astar var, üzündən dəğərsiz, üz var, astarından dəğərli.**
- **astar verib, üz alır, götün verib, baş alır.**
- **astar yatmış üz astında (astında altında).**
- **astara baxıb, üz biçir, üzünə baxıb, don tikir.**
- **astarlı üz, islanmaz, su görməyən, çırmanmaz.**
- **çox üz verməkdən, raslaşmaqdan, təkərlənməkdən etgilənməz duruma gəlmək:** qanıqsamaq. qanıqsımaq. təfavütsüz olmaq. fərqsizlikdən gəlinmək.
- **üz astında (astında: altında), astar yatar.**
- **üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ damır, qarın qursağ boş qalır.**

- **dil çıxarıb, üz çıxarıb, çəkdən, həddən çıxmaq**: aşmaq:
boy artırmaq. boy çıxartmaq. boysanmaq. aşırınmaq. aşıtmaq.
azıtmaq. azırınmaq.
- **üzdən doluq, içdən pozuq**: qabadəri. qabapost. dolu qanlı,
çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxıcı), içdən
yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə.
duruşlu, içi boş kimsə.
- **əldə üzdə çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman**:
qazan qarası.
- **göy üzü tutulmaq**: göy qapanmaq.
- **günüz doğur olsun, üzüz uğur olsun**.
- **içi boş, üzü qabaq**: üzsüz astarsız. nə içi içdir, nə dışı
dışdır. içi boş olmağıyla, utanmazda olmaq.
- **içi təzək, üzü bəzək**.
- **üzdən aparmaq** dondan endirmək.
- **üzünə baxıb, astar alma**. - **üzü astarın tutmur**. - **üz alma**,
astar al. - **üz gedər, astarı qalar**.
- **üzünə baxıb, astar almaq**: aldanmaq. toğlanmaq.
- **üzünə görə astarı yox**.
- **istəyənin bir üzü** qara, **verməyənin iki üzü**.
- **iyi asdar, üzü saxlar**: 1. kimsənin qasıq qısıqlığının, kəsik

küsüklüyün qaldıran qorucu kimsə. **1.** birin yoxlayıb, əli altıda saxlayıb, yanlışlığına yol açmasını önləyən kimsə.

- qara **üzlü** pul, ağartmış qara gecəni.

- **qarqanın üzü qara, içi ala** (pozuq).

- sən gedəli, gözlərə köçdü qara güz, **üzlərə oturdu** qara buz.

(güz: payız.).

- **suçu üzə vurma**: qaxınc.

- **uzun üz, uzun astar**.

- **üstü, üzü qapalı, örtülü hər nə**: qapın. qapun.

- **üz çevirmə**: üz döndərmə. dış durma. çəkə durma. qıraq durma. ıraq durma. qayra durma. uzaq durma. qaça durma. e'raz.

- **üz çıxartmaq**: üz lənmək. qabıq tutmaq.

- **üz göz**: üs baş. gey geycək. geycək taxım. qapama.

- bir **qapama** geyim paltar.

- **üzə durmaq**: qarışımaq. təslənmək. təsləşmək. inad etmək. - sən kimə **qarışırsın**.

- **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü**: qara. topraq.

- **üzdən gədməz**: qabıqıqalın. qalınqabıq. sırtıq. dayanıqlı. dözümlü.

- **üzü bəzək, içi təzək.**
- **üzü elə, astarı belə.**
- **üzü gedər, astarı çıxar.**
- **üzü gedmiş, astarı çıxmış:** işlərin üsdü açılmış.
- **üzün görüb, astar biçir.**
- **üzün görüb, astarın biçmək.**
- **üzü sən versən, astarı özü gedər.**
- **yazıg o kəsə ki (kəsgə ki.).** qaraqabaqdır, nə gözəl yaraşır
üzlərə gülmək.
- **yoxsulun poxu** üzündə bitər, varlığının gülü.
- **yüksəlib, daşmağa üz tutmaq:** qabarmaq.

üz

- alnac. annac. qarşı. - **alnacımda** qalxan uca dağlar.
- **astarın çevir üzünə, ətəyin çevir başına, üzü mənim, içi sənin.**

üz

- **yüzə gülmək:** aldırılanmaq. yılışmaq.

üz

- **üzü bərk:** sırtıq.
- **üzü kirli:** betyuvmaz. pasaqılı.
- **üzü salıq:** kəkrəmsi. surətı asık. güvən verməyən. xoş qarşılanmıyan adam.

üzaçan	üstaçan. tapan. tapcı. tapıcı.
üzaçma	üzləmə. tapıq. tapanacaq. kəşf.
üzaq	üzağ. üzuağ. ağüz. ağıtür. onurlu. namuslu. şəərəfli.
üzaq	üzü ağ. mə'sum. günahsız.
üzaqı	üz ağı. ağ üzlülük. 1. mə'sumiyyət. günahsızlıq. təmizlik. namuslu. 1. başarı. bəcəri.
üzaqı	üzağı. utanc. həya. şərm. izzət.
üzal	hüzal. üzüklük. arqal. arıqlıq. zayıflıq.
üzalçaq	üzaşağ. qopur. nəşib.
üzastar	bir rəng.
üzaşaq	üzaşağ. üzalçaq. qopur. nəşib.
üzbə	üzgün. qızqın. darqın. darlanmış. sıxıntılı.
üzbəüz	- üzbəüz qoymaq: nərsenin qarşında qoymaq. qarşalıtmaq. qarşılatmaq. - üzbəüz edmək, qoyutmaq: qarşıtlmaq. qarşatılmaq.
üzçı	rəssam.
üzçü	- bazarda üzçüdə tapılar, <u>astarcıda</u>.
üzdürmək	üzdürmək. yüztürmək. 1. qopartmaq. 1. sürdürmək. qoqdurmaq. qoğdurmaq. qovdurmaq. tərd edmək. -

kəndisini hər qapulandıği qapudan **qoğdurdu**. - onu hər yerdən **qoğdurduran**, qılığının sərtliyidir.

üzə **üzə**. 1. təpə. tapa. tərəf. yönə. ona doğru. **üzə**. 1. üstündə. üzərində. üzərə. üzərinə. görə. nisbət. mərbut. üstünə. - onun **üzə**: ona görə. ona nisbət. - üzərindəki. - bir bir **üzə alqasuy**: birbirini afərinlir. - bir nə bir **üzə** öglüşdü: bir nərsə bir nərsənin üstünə yığışdı. - iş mənim **üzə** örtüldü: mənə gizli qaldı. 1. çox. **üzə** çıxmış.

- **üzə çıxmaq**: yüzqəşmək. 1. üzünə.

üzə üzərinə.

üzəcəq - **könül qıracaq**, **əzib üzəcək ağır söz**: iri söz.

üzəq **üzək**. **yüzək**. 1. **üzəy**. **yüzəy**. düzləm. səth. 1. yüz. üz. süz. süzək. ovçu heyvan.

- **qızılüzək**: meri.

üzəq **üzək**. **özük**. **özək**. 1. üzəri. arabanın düz oxu. 1. doğru. çin. - **üzək** kişi: doğru, som adam. **özək**. 1. çəkirdək. çərdək. göbək. sonğır. ağırşağ. 1. çibanın zuğu, özü. 1. **üzük**. zulum. incik. cəfa. 1. dənizin səsi. yara. 1. uxaq. **ügək**. meyvələrin sıxılmış suyu. 1. hər nərsənin kök damarı, şahdamarı.

üzəq	üzək. üzük. çıplaq. tal. dal. lüt. ari. düz. ari < arı.
üzəqirib	- üzəqirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək: dalüzə (> dəryüzə _(fars)). dilənçi. yolçu.
üzəqliq	üzəklik. uzaqlıq. işdə ağırlıq, yavaşlıq, ərincəklik. susluq.
üzəqülən	üzəgülən. yaltaq. ikiüzlü.
üzələ gəlmək	xəbərdar olmaq. müttəli' olmaq.
üzəli	düzəli. yönəli. istiqamətli. tərəfli. tərəfdar.
üzəliq	üzəlik. üzərlik.
üzəlmək	üzülmək. 1. usanmaq. yorulmaq. sıxılmaq. - canım üzəldi. 1. ögüc, çətin işə düşmək. 1. qırılmaq. can vermək. - iklik üzəldi: xəsdə can verməyə düşdü. keçindi. dözə, dayana bilmədi. 1. üzülmək. ölmək (# düzəlmək: qalxmaq). - iqlik üzəldi: xəsdə can verdi.
üzən	1. üzgən. üzgəyən. əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. doğrayan. döğən. öştülüm. öctülüm. zorlayan. zorbayan. zaban. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən. çığnəyən. rəhmsiz. 1. üzücü. üzüntülü. acıdan. acıdıcı.

acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlätən. içli. içgin.
 canqıran. özqıran. dağladan. hirsələndirən. hisləndirən. iti.
 itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən.
 göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan.
 toxunan. tumladan. tutturən. yaxan. yaxıcı. yandıran.
 mükəddərlədən. kədərlədən.

- gahın çaşan, ötəyə düşən, gahın bilən, özündə **üzən**. (**ötəyə**:
 suça. günaha).

- **dəniz, su içində gizli olub, suyun üzünə yaxın, suda**
üzənlərə, gəmi, qayığa kəsit, zərər toxundura bilən qaya:
 kor qaya.

üzən

süsən. 1. çaydan kiçik axara deyilir. - doğrudan doğruya
 dənizə tökülən suya **ırmaq** denir. daha kiçginə, bir ırmağa
 tökülənə **çay** denir. çağ çağ axan durqun, axıb həm duran
 böyük suya **dərə, derya** denir. 1. **üzdən**. yalan. yalğan.
 yalağ. səthi. - **yalan** bir ev qurdu. - **yalandan** süpürdi. -
yalandan kişi: dayaz kişi. dərin düşüncəli olmayan. 1. **dərə**.
 çay yatağı. 1. ağacın gövdəsi.

üzən

üzgəc. üzmək bilir.

üzəniş

üzdəniş. zahiri. səthi.

- üzənqə** **üzəngə.** bax > **üzəngi.**
- üzənqi** **üzəngi.** (< **uzanmaq:** dartılıb qısalmaq). yəhərə qayıyla bağlanmış dəmir basamaqlarki, ayağ basılıb yəhərə çıxılır. - üzəngiyə **basmaq:** ata minmək. - **üzəngi ağası:** ata minilrkən o bir üzəngini tutub saxlayan qulluqçu. **1.** çanqaq. çaqnaq. çanaq. çəknək. çəgəng. qayış. canaq. cınaq. tinqu. təpəngü. **1. üzəngə.** yəhərdə otururkən, ayağ qoyulan, altı düz, u biçiyində olan həlqə. arası açıq. qatnaşqsız. uzaq.
- **üzəngi gərmək:**. üzəngini dartmaq. sərtcə qarşı qoymaq. - saltərlər **üzəngi** gərib durdular. - **üzəngi** dartıb yola çıxdı.
- üzənmə** çaba. çalqaş.
- üzənmək** **1.** çabalamaq. çalışmaq. can atmaq. hazırlanmaq. - quş yavrusu uçmağa **üzənir.** **1.** zülm etmək.
- üzər yer** üst tərəf: burdan üzər yerdə bir qala var.
- üzər** - **üzər üzər:** üzbə üz.
- **üzər hovuz:** bəhdərqah.
- üzər** **1.** əl. ərkə. ixtiyar. yan. üst. - **üzərində** para olmamaq. - yaraqlı **üzərindən** atmaq. - mənim **üzərimə** düşdü. **1.** ilişik. bağlı. dayir. dəğir. dəğrə. görə. mütəəlliq. - siz **üzərə**

qonuşma açıldı. - bu iş **üzrə** çalışın. **1.** dayaq. kök. sənəd. -

üzərinə atmaq: isnad etmək.

- **üzərinə almaq:** sapınmaq. saplanmaq. öhdələnmək.

üzəri üstün. fəvq.

üzəri **üzgəri.** əcəl. ölüm. - **üzəri düşmüş qapıya, el gələnməz**

belə, açıya: əcəl bir qapıya düşdükdə, əcəl çatdığı çağ, el
aləm yığılsın belə, qapıya açar salamaz.

- **nərsə üzəri aşırca düşmə:** düşgünlük. düşsünlük. inhimaq.
qapılma. qapsınma.

üzəril **üzgər.** əzrayil. canalan.

üzərinə - **axar suyun arxaya dönmüş durumu, öz üzərinə**

çevrilməsi: çevrik. çevriş. çövrük. çövrüş. girdat. girdağ.
sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti.
tersin. girdab. qanğıl. qaqnıq. qağnıq.

- **bunun üzərinə:** bundan dolayı. bundan ötrü.

- **nərsənin üzərinə, üstünə oturmaq:** minmək.

- **üzərinə almamaq:** qaçınmaq. savmaq. başdan atmaq.

- **üzərinə, öhdəsinə almaq:** bağlanmaq. mütəəhhid olmaq.

- **üzərinə, öhdəsinə götürmək:** üstlənmək.

- **üzərinə, üstünə almamaq:** qaçma. qaçama. qaçınmaq.

üzərintə	- ətin, yeni doğmuş heyvanın üzərində olan incə dərisik, sar, zar: kövnək. kovnaq. kağnaq. kağnaq.
üzərliq	üzərlik. üzəlik. üzərlik otu. yıtıq ot. yıdıq ot. alduruq. alruq. üzərük. - üzərlik tuxumu. ilrük. yıdıq ot.
üzərük	yıtıq ot. yıdıq ot. üzərlik otu. alduruq. alruq.
üzətmək	üzə çıxarmaq.
üzətmək	üzrətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.
üzəüz	üzbə üz. tınıq. tiniq. qarşı. muqabil.
üzəy	dərəcə. dərcə. aşama. paya. basamaq.
üzəy	üzəy. yüzəy. yüzək. üzək. düzləm. səth.
üzgələ	üzqələ. yonqa.
üziliş	soluq. tənəffüs.
üzitmək	üzmək. aparmaq. daşımaq. - bəsdə qulağımi üsütmə: aparma. - sirkə dilimi üzütdü: apardı, yedi. - sirkə qüpü üzütdü: aşırıtdı, yedi.
üzqara	üzüqara. qaraüz. 1. qarabet. kötübət. onuruz. qaypaq. dönək. qancıq. götlək. donuyırtıq. donsuz. pezəvəng. qaldaban. çaldaban. namussuz. şərəfsiz. 1. qaraz. qarabəxd. qarabet. qaran. qarayazıq. qara yazılı. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx.

- bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu.
 körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı mağlay.
 bağlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü.
 yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
 alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
 çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.
- üzqarası** badışlı. ayıb. rəzil.
- üzqəç** **üzqəç.** 1.üzücü. 1.bacarıqlı. mahir.
 - **balıqlarda üzqəç:** çanat. qanat.
- üzqəç** **üzqəç.** 1. suya batmaz. suyun üzündə durur. yüngül. 1.
 üzən. üzmək bilir.
- üzqəç** **üzqəç.** 1. çəkilib alınan ip nərvan. 1. santajcı. açıqgöz.
 çıxarcı.
- üzqəclik** **üzqəclik.** üzücülük.
- üzqələ** **üzqələ.** yonqa. yontmaq işi.
- üzqələmək** **üzqələmək.** övsələmək. ovsalamaq.
- üzqələmək** **üzqələmək.** üzmək. qırmaq. təmizləmək. yontmaq.
- üzqən** **üzqən. üzən. üzgəyən.** əzən. əzü. zülmedən. qapız.
 qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş.
 qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac.

qıtmac. zalim. doğrayan. döğən. öştülüm. öctülüm.
 zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan.
 qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən.
 çiğnəyən. rəhmsiz.

üzqər **üzgər. üzəril.** əzrayil. canalan.

üzqər **üzgər. > rüzqar.** əsinkə. əsinti. nəsim. yılıq. yelik. yelək.

üzqərə qoyun, geçilərin sağılmaq üçün toplandıqları çit.

üzqərə **üzgərə.** qoyunların **sağılan** yeri.

üzqəri **üzgəri. üzəri.** əcəl. ölüm. - **üzəri düşmüş qapıya, el gələnmez belə, açıya:** əcəl bir qapıya düşdükdə, əcəl çatdığı çağ, el aləm yığılsın belə, qapıya açar salamaz.

üzqəyən **üzqəyən. üzgən. üzən.** əzən. əzü. zülmedən. qapız.
 qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş.
 qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac.
 qıtmac. zalim. doğrayan. döğən. öştülüm. öctülüm.
 zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən. qıyan. qıycıyan.
 qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən.
 çiğnəyən. rəhmsiz.

üzqi **uzgi.** nərdivan. mərdivan.

üzqızartıcı şərmnak.

- üzqörümlüq** **üzgörümlük. üzgörümü. görümlük. görüşlük.** gəlinin uzun görmə işi. ilk görüşündə, kürəkənin gəlinə sunduğu sovğat.
- üzqörümü** **üzgörümü. üzgörümlük. görümlük. görüşlük.** gəlinin uzun görmə işi. ilk görüşündə, kürəkənin gəlinə sunduğu sovğat.
- üzqöz** **üzgöz. 1. xuruş. çaşni. yavanlıq. yağlıq. qapama.**
gözləmə. gözləm. gözləyiş. qatıq. nərsəyə qatılıb yeyilən nərsə. **1. arayış. bəzək.**
- **üzgöz, xuruş olaraq yeyilən nərsə:** qatıqsı.
- **üzgöz olmaq:** alt üst olmaq.
- üzqöz** **üzgöz.** qarabet. qiyafə.
- üzqözçü** **üzgözçü.** arayışgər. bəzəkçi.
- üzqözçülük** **üzgözçülük.** arayışgərlik. bəzəkçilik.
- üzqü** **üzgü. 1. əziyyət. 1. zülm. cəfa. 1. ağrı. acı. acınaq.**
iztirab.
- üzqü** **üzgü.** sızıntı. tasa. qayğı. üzüntü.
- üzqüc** **üzgüc. 1. üzücü. qorxutmaqla, yıldırmaqla bir nərsə əldə**
edməyə çalışmaq. şantaj. **1. dikdator. zoraki. güclə, zorla**
işləyən.

üzqüclüq	üzgüclük. 1. zorakılığ. zorlayaraq almaya çalışmaq. təhditlə əldə etməyə çalışmaq. acgözlük. çıxarcılıq. 1. zorakılıq. zülmkarlıq.
üzqülər	- acılar üzgülər könlünə enmiş, eniqmiş.
üzqüli	üzgüli. əziyyətli.
üzqülü	üzgülü. ağırlı. acınaq. acılı. sıxıntılı. iztirablı.
üzqülü	üzgülü. üzüntülü. hüzünlü. məhzun. 1.qayğılı. tasalı. sıxıntılı. toxalı. acılı. dağlı. tozalı. quşqulu. işgilli. qəmli. dərdli. incik. incili. dığlı. dağlı. çalız. çalaz. ağırq. ağırlı. mükəddər. qussəli. 1.kəsəl. sıxqav. xəsdə. sayrı. kefsiz. məriz. naxoş. - sıxqav düşüb qaldı. - böylə sıxqav , görməsin ellər. 1.çixırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. dərmansız. 1.kədərlı. 1.çözgün. çözügün. dağqın. solqun. ərgin. ərışgin. ərmiş. 1.canı sıxqın. 1.qəmgin. 1.mə'yus. - çox üzgün: dəlikönül. yaralı ürek. - könlü üzgün: könlü qırıq. - çox üzgün: bağırı yanıq. bağırı qan. acınacaqlı.
üzqün	üzgün. 1. daşqın. suların qalxması. tuğyan. 1. sayru. kəsil. xəsdə. 1. bezgin. bıqmış. usanmış. mə'yus. zəhləgedməli. alçaq. əclaf.

- üzgün** **üzgün.** 1. könlü qırıq. ümitsiz. 1. paslı. bastınaq. bastan. keçgin. keçgin. sürəgən. sürülmüş. pozqun. pozuq. əsgik. çözüük. çürük. kövrük. köhnük. kövnük. saptıq. sapqın. azqın. atqın. açqın. aşqın. püsgümüş. silik. təftəmiş. təptəmiş. 1. üzüntülü. düşgün. düşmüş.
- **üzgün, acılı səs çıxarmaq:** sızlamaq. sızlanmaq. sızıldamaq. zarıldamaq. fəğan etmək. inləmək. inrəmək.
- **üzgün, acılı səsləndirmək:** inləmək. sızlatmaq. sızıldatmaq. zarıldatmaq. fəğanə gətirmək.
- **çox üzgün:** yaralı ürek delikönül.
- üzgün** **üzgün.** 1. çösqün. çökgün. çökmüş. küsgün. düşgün. üzüntülü. hüzürlü. (# **coşqun**). 1. göylü pozuq. pozqun. darqın. əzgin. içi qara. ümüdsüz. 1. məhzun. bunalmış. 1. sayrı. sayru. xəsdə. kəsəl. məriz. naxoş. 1. şaşqın.
- üzgünlük** **üzgünlük.** 1. kəsəllik. sızqavlıq. sızqavçılıq. xəsdəlik. sayrılıq. kefsizlik. mərizlik. naxoşluq. - **sızqavlığa** düşüb qaldı. - böylə **sızqavçılıq**, görməsin ellər. 1. uğralıq. uğrıq. tutuqluq. tutulma. girftarlıq. 1. üzüntülük. gücünlük. könlü qalma. gözü qalma. kölgəli qalma.

üzqünlük	üzgünlük. üzüklük. qırqın. sınqaqlıq. sınıqlıq. kəsəlik. xəstəlik. afət.
üzqünmək	üzgünmək. ağrımaq. acqınmaq. acınmaq. sızınmaq. iztirablanmaq. müztəriblənmək.
üzqünmək	üzgünmək. sınıqmaq. acğınmaq. qırğınmaq. ruhi yöndən acı çəkmək. ruh qırıqlığına uğramaq.
üzqüsüz	üzgüsüz. üzüntüsüz. acısız. acınaqsız. acınsız. ağrısız. sıxıntısız. iztirabsız.
üzqütmək	üzgütmək. acıtmaq. ağrıtmək. sıxıtmaq. iztiraba salmaq. iztirab çəktirmək. müztəriblətmək.
üzləmə	üzaçma. tapıq. tapanaq. kəşf.
üzləməcə	hizuri.
üzləmək	1. izləmək. - bu bağları üzləyib gedəyin. 1. təsvir etmək.
üzləmək	utandırmaq.
üzlənilmək	keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. sürünülmək. içində bulunulmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. yaşanılınmaq. durmuşunulmaq. tanıtılınmaq. dolanılnmaq. gəzinilmək. ərşinilmək. yapınılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox olay

izlənilmış. - bu qıssa sürədə nələr **izlənilmış.** - ilgi

izlənilmək. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **izlənilmək.**

üzlənmə nida (işarəsi). ünləm bəlgəsi.

üzlənmək 1. birindən bir nərsə istəmək. müraciət etmək. 1. sayqı dəğər qazanmaq. iyiliyə adlanmaq. - el içrə **üzləndi. 1.** (yeməkdə yağ üstə) çıxmaq. üz bağlamaq. - aş **üzləndi. 1.** qabarmaq. şişmək. - qalığ **üzlənmiş:** hava dəmlənib bükmək. 1. genişlənmək. açıqlanmaq. alan, meydan, yer əldə etmək. yerləşmək. dabanlanmaq. oturmaq. kök salmaq. 1. şımarmaq. əzilmək. üz tapıb azmaq. sırtılmaq. ərköyüllənmək. omuza çıxmaq. üz bulmaq. daşınmaq. avurt satmaq. ustanmaq. şişinmək. kibirlənmək. - **şımarmış** cocuğ. 1. yalvarmaq. üz tutmaq. xahiş etmək. üz tutmaq.

- **üzlənib azmış:** şımarıq. şımarmış. sırtıq.

üzlənmək 1. içində bulunmaq. yapınılmaq. ərişmək. mə'ruz qalmaq. görmək. yaşamaq. durmuşmaq. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. sürmək. - bu ova çox olay **görmüş.** - bu qıssa sürədə nələr **görmədik.** - ilgi **görmək.** - iyilik, yardım,

varlıq, yoxsulluq **görmək**. 1. üz çıxartmaq. qabıq tutmaq. 1.
üzlənmək. əl atmaq. mütəvəssil olmaq. - **gücə üzlənmək**.

üzlənmək

üzləşmək. qatlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək.
 sarplaşmaq. qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq.
 xuysuzlaşmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək.
 arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək.
 çılqınışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq.
 çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq.
 qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək.
 itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütüşmək.
 ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək.
 öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq.
 odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək.
 daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək.
 təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
 uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
 uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.
 çapraşmaq. çaprazışmaq. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

üzleş

- dosdunla **üzleş**, yağunla gülleş.

- üzləşərək** üzləşdirərək. muqabilə edərək.
- üzləşirmək** gəlişdirmək. yayratmaq.
- üzləşməcə** üzdə olurkən. rubəru.
- üzləşmək** 1. keçirmək. yaşamaq. düşmək. uğramaq. - təprəm, sıxıntı **keçirmək**. - nə durum **keçirdik**. - nə mutlu **keçirdik** bu günü. 1. **yüzləşmək**. **uzlaşmaq**. **yuzlaşmaq**. bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək. sazlaşmaq. saziş etmək.
- üzləşmək** qarşılaşmaq. qarışmaq. raslaşmaq. tuşlaşmaq.
- üzləşmək** **üzlənmək**. qatlaşmaq. kəsginişmək. sərtişmək. sarplaşmaq. qarşıtıışmaq. qarşıtinmaq. qılmazişmaq. xuysuzlaşmaq. yamanlaşmaq. pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq. olmazışmaq. bətərləşmək. çılqınıışmaq. siyimsişmək. sırtıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq. tutşunmaq. qızmaq. qızıışmaq. qızınmaq. qızşınmaq. qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək. itnişmək. ütşüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək. ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq. odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək. dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşnişmaq. tərsələşmək. tərsləşmək.

təsləşmək. tərsinişmək. tərsişmək. uğrsuzlaşmaq.
 uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq. quduzlaşmaq.
 uymazlaşmaq. uymazışmaq. könəzləşmək. könzəşmək.
 çapraşmaq. çaprazışmaq. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
 inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

üzləstirərək üzləşərək. muqabilə edərək.

üzləstirmə çaşırma. yayma. yayratma. açma. duyurma.

üzlətmə ayıtma. aylatma. ayanlatma. əyan etmə. ayıqlatma.
 arıqlatma. aydınlatma. açıqlatma. bildirtmə. bəliirtmə.
 aşqaratma. bəyan etmə. izhar. izhar etmə.

üzlöv 1. təsvir. 1. canlandırma.

üzləy üzdən. dibsiz. səthi.

üzləyin **yüzləy**. dibsiz. üzdən. səthi.

üzli şəkilli.

üzlü 1.sürtük. sırtıq. sırmaşığı. sürmaşığı. yaltaq. yalağçı.
 yalataq. çaplıs. 1.şımarıq. sırtıq. hopba. yüngül.
 dəlişman. dəlismən. 1.suvaşığı. sıvışığı. simitən. sırtıq.
 simic. 1.sıxılmaz. çəkinməz. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız.
 hırsız. arsız. həyasız. 1. qabaqsız. qapaqsız. utancsız.
 usancsız. uyancsız. açıq. məhcub, xəcil olmayan. 1.

qablamalı. **1. üzdü.** üztaq. üztax. güstax (> **qostax** (fars)). **1.**

yağlı. imanlı inamli. **1.** abırlı. utanclı. usanclı. uyanclı.

qapaqlı. qapaqlıq. qabaqlıq. məhclub. xəcalətli.

- **əsmər üzlü:** qarayağız.

- **qara üzlü:** utanc verici durum.

- **qara üzlü: qara üz:** üz qızartıcı, utanc verici durum.

- **iki üzlü:** iki ağızlı balta. dalqabaq balta. dələdüz < daladüz. (

dala: əğri. kələk + **düz**). münafiq.

münafiq.

- **soluq, qansız, soyuq üzlü:** kədu.

- **özlü üzlü** qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. sənli mənli.

başbaşa, qaşqaşa. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız.

taarüfsüz. al taxamı, ver taxavı. al börküm, ver börkün.

- **uzlu olsun, üzlü yox:** (**uzlu:** başarılı).

- **yumşaq üzlü, evlənənməz.**

üzlü

üslü. 1. ütük. həyasız. **1.** yağlı. özlük. özül. **1.** sırtıq.

çıxarcı. asan. asıcı. asıcıl. üzücü. mənfəətçi. üstün.

qalib. uzlu: usda. bacarıqlı. **1.** soylu. dürüst. düz.

namuslu. **1.** şərəfli. e'tibarlı. **1.** yapışqan. qəliz. alınlı.

utanmaz.

üzlüce	arsız arsız. utanmadan.
üzlüklü	üstlük.
üzlüq	üzlük. 1.alınlıq. üstlük. hər nəyin dışarsında olan süs, göstəriş. 1. üzük. örtü. örtük. qapanca. qaplama. 1. üslük. dərəcə. qana. səviyyə. - bu qanada: bu səviyyədə. - su boyum qanadır.
üzlüq	üzlük. üslük. üstlük. uzluq. (z < > t < > y) utluq. uyluq. 1. üz gözə, başa əginə geyilən bürgək, parça. təmizlik üçün paltarın üstündən geyilən paltar, önlük. iş örtüsü. pəçə. 1. xuruş. duzluq. əkmək qatığı. qaplama. dışlama. örtüm. örtük. örtmə. 1. üreyi gedmək. qarında üzülmə duymaq. - bir tikə tut, üzlüyün gedsin. 1. ayağ üsdü, yüngül yemək. - atakışı üzlük. - dan üzlük. 1. üz suyun, abı havasın, hal əhvalın sağlayan qoşullar, şərait, gərəklər. - qoy bir üzlük alıb, özünə gəlsin. 1. quşluq. aralıq. səhərinən günortanın arasında yeyilən çörək. kolasyon <small>(frans)</small> . 1. üzük. üzüklük. düşlük. düşüklük. aralıq. qopan. fasilə. iki nərsənin arasında olan aralıq. antirakt. - oyunun birinci üzlükündən sonra. - üzgültük qılmadan vururdular. 1. düşüklü. pozuqluq. dağqın. dağınlıq. xarablıq. - üzlükə uğramadan.

- devlətrəin gəlişi, **üzüşü**: üzlüyü. - devlətlətlərin **üzlüyü**: dağılışı.

üzlülük çaplusluğ. yaltaqlıq. yalatağlıq. sırnaşlıqlıq. sürnaşlıqlıq. sürtüklük. sırtıqlıq.

üzlülük üzsüzlük. utanmazlıq. arsızlıq. həyasızlıq.

üzlüncük olağanüstü.

üzlünmək bax > **üzülmək**.

üzlüş 1. **üzülüş**. çox üzücü. nə yazıq. çox yazıq. əfsus. çox acılı. acınış. heyhat. 1. **üzük**. **üzüt**. **üzülmə**. kölgə. acıma. təəssüf.

- **acışan** yaram olsun, **acılan** kimsəm yox.

- bu görüş son görüşmüş, çox **üzücü**.

- **üzülüşdən** nə çıxar.

- çox **yazıqlayan**, **yazığa** qadar.

- **olmasın acılı** olay oldu.

- bu sözün hara, **üzülüş** hara.

- sən mənə nə **üzül**, nə **süzül** (qırcan).

üzüşmək üzüşmək. qopmaq. ayrılmaq. alacağlı borcludan ilişilgi kəsmək. üzmək (ip. bənzəri nərsələri) kəsilmək. - bəylə kişi **üzlüşdü**: ərəkək dişi ayrışdı. - **üzüşmü** topraq: üzülmüş,

qopmuş topraq. - alımlıq, verimlidən **üzlüşdü**: alacağlı, verəcəklidən ayrıldı.

üzmə

- çox iyidlər varımiş dünya üzə, bir iyid yoxdur gələ burda **üzə**.

üzmək

(**yüzmək**). 1. incitmək. əziyyət vermək. inlətmək. inrətmək.

1. indirmək. endirmək. darıtmaq. sıxmaq. sıxışdırmaq.

qırmaq. çürütmək. - sevgi acısı sizi çox **endirdi**. 1. könül

sıxmaq. iç sıxmaq. usandırmaq. qısdırmaq. 1. **üzdürmək**.

üzütmək. qaqıtlamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq.

qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qayğılatmaq.

acıtmaq. dərditmək. kədərletmək. 1. **üzütmək**.

üzüşdurtmək. kölgələtmək. kölgələmək. mütəəssif

edmək. 1. ağnamaq. 1. azaltmaq. əzmək. əsgitmək.

əksiltmək. kiçitmək. alçaqlamaq. yıpratmaq. yormaq.

salmaq. gücdən salmaq. düşürmək. kütlətmək.

zayıflatmaq. nərsəni itirmək. 1. iç sıxmaq.

- bu işlər məni çox **düşürdü, əsgitdi**.

- **üzmək üçün** qollarda yapılan dəprəş, hərəkət: qatman.

qulaç. qolaç.

- çox toxunmaq, **üzmək**: içini dağlamaq.

- **çox üzmək, incitmək**: qan qusdurmaq.

- **duyuları, istəkləri ilə oynayıb üzmək**: könlünü qırmaq.

- uçurum başı, uçmaq öğrətir, dənizə dalma, **üzmək öğrətir**.

- **ürək sındırmaq, üzmək**: könül qırmaq.

üzmək

1. vurmaq. çapmaq. - qoyun **üzmək**. 1. dağılmaq.

yayımaq. - irin **üzdi**: çirk dağıldı. 1. olduğu bayağı, adi bir

durumu dəyişmək. - səsin çoxluğu qulağımı **üzdi**: kar elədi. -

az danış başımı **üzmə**: başı aparma. - sikə küpdən **üzdi**:

qaynayıb daşdı. 1. dərmək. - üzüm **üzmək**. 1. qırmaq. - ip

üzüldü. 1. dağılmaq. sərilmək. - irin **üzdü**. - mikrob **üzdü**. 1.

qırıb, kəsib soymaq. - **toxum üzmək**: becərilmiş davar

kəsmək. 1. üzürmək. yağmalamaq. qarət etmək. - altun

gümüş **üzürdüm**. 1. qoparmaq. öksütmək. acı çəktirmək.

iztirab vermək. 1. qussələtmək: toxunmaq. süzəmək.

üzüntürmək. üzdən aparmaq. darsatmaq. gücəndirmək.

qırmaq. könlünə dəymək. xətrinə dəymək. xatir yapmaq.

qazımaq. yolmaq. 1. üzmək bilir. üzən. üzgəc. - kut

ülgüclə üzümü **qazdı**. - bu qədərlik az nərsədən ötrü ürəyin

qırmayın. - mən seni **qırmam**. - gülən ürəklər **qırılmasın**.- bu

mahnılar mənə **toxunur**. 1. **uzmaq**. **uzaqlaşdırmaq**.

pozmaq. qıymaq. muzayiqə edmək: kəsmək. qırmaq.
 yırtmaq. cırmaq ayırmaq. qoparmaq. qırmaq. süzmək.
 qoparmaq. kəsmək. sıyıрмаq. sökmək çəkinməmək.
 soymaq. sıyıрмаq. uzatmaq. dartmaq. sürmək. incidmək.
 kəsəllətmək. hüzlətmək. xəstələmək. kəkəmək.
 naxoşlatmaq. soymaq. sıdırıv. sıyıрмаq. batil edmək.
 tə'til edmək. toxdatmaq. yatırmaq. taratuv. 1. üsmək.
 qoparmaq. soymaq. ayırmaq. qabıqlamaq. qoparmaq.
 qırparmaq. ayırmaq.

- **su üzünün altında olub üzmək**: talqış. dalğış.

- **borbayın üzmək**: ruhən çökmək.

- **çöb üzmək**: ilişgiyi kəsmək.

- **qıl üzmək**: qar edmək. qazanmaq. mənfəət əldə edmək.

- **ortanı üzmək**: ilişgiyi kəsmək.

üzməy davamlı. mütəmadiyən.

üzməz davamlı. durmaz. yorulmaz. tükənməz. kəsməz.

kəsmədən arasız. aravermədən. - yel üzməz çalır. -

üzməz.

üznəmək **uznamaq.** (< üz. üzə durmaq. üz qırmaq) (< uz. uznamaq.

uzaq gedmək. dik başlılıq edmək). 1. qarşı durmaq. söz

dinləməmək. - oğul atıya **uznadı**. 1. üzə qalxmaq.

daşlanmaq. - atıya **üznəmə**. 1. üsnəmək. bənzəmək.

oxşamaq.

üznətmək üsnətmək. bənzətmək. oxşatmaq.

üznüqçü **üznükçü**. **üzünçü**. qaçıçı. olduğu, bulunduğu durumdan, yerdən ayrılmaq üzrə olan, ayrılmaq istəyən.

üznüqmək **üznükmək**. yoltanmaq. döngüşmək. düşgümək.
 çürkünmək. çürkümək. söngünmək. qarablamaq.
 qarablanmaq. qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqramaq.
 qaqraqmaq. qaqaralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq.
 batmaq. batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq.
 korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütcəlmək. qatınmaq.
 manğlanmaq. banğlanmaq. mutsuz, qutsuz, şanssız
 düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdi yatmaq.

üznülmək **üzünmək**. **üzülmək**. incinmək. acınmaq. azarlanmaq.
 yaxınmaq. yanmaq. yanıqsınmaq. yazıqsınmaq.
 hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək. təəssüflənmək.

üznüsüz tükənməz.

üzölçümü **üzölçüsü**. nərsənin üzü, səthin ölçmək.

üzölçüsü **üzölçümü**. nərsənin üzü, səthin ölçmək.

üzr	ozr: üzüntü.
üzrə	- bitmək üzrə olmaq : çox az qaldı. iğnə qaldı. - gedmək üzrə : gedərayaq. gedərkən.
üzrə	movzu.
üzrəşmək	utraşmaq. uzraşmaq. itiləşmək. - gəngəşli bilik utraşur , gəngəşsiz bilik opraşur .
üzrətmək	üzətmək. çoxaltmaq. üzə çıxartmaq. artıqlatmaq.
üzrük	üzrük. azrut. əsrük. əsrək. həsrət. özləm. özlək. özlənik. düşgün.
üzsay	yüzəysəl. səthi. say. dayaz.
üzsəmək	1. qoparı yazmaq. qoparmaq. qırmaq. 1. çimsəmək. çapsamaq. 1. qoparmaq istəmək.
üzsəyiş	yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş. engisəyiş. yüngülsəyiş. kiçişsəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş. alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış. xarsayış. əsgisəyiş. yapaysəyiş. yıpsayış. yorsayış. kütsəyiş. xəfifləyiş.
üzsuyu	abrı.
üzsuyu	tüş. abrı.

- üzsüz** 1. betsiz. utanmaz. həyasız. türsünsüz. kişiliksiz.
şəxsiyyətsiz. uyatsız. utanmaz. sıxılmaz. 1. üzü bərk.
utanmaz. arsız. - arsız **üzsüz** kişi.
- üzsüz** 1.çirkin. 1.qara üz. 1.silik. kimliksiz. şəxsiyyətsiz. üzrətsiz.
ərdəmsiz. 1.utanmaz. ırsız. hırsız. arsız. həyasız. hırsız.
ırsız. 1.qaraçı. utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız.
arsız. çığirtqan. 1. üzük. örtüsüz. geçimsiz. geyimsiz.
donsuz. çılpaq. yalın. şərəfsiz.
- **üzsüz astarsız**: nə içi içdir, nə dışı dışdır. içi boş, üzü qabaq.
içi boş olmağıyla, utanmazda olmaq.
- **üz verən, üzsüz qalar.**
- **üz verib, üzsüz qalma.**
- üzsüzlüklə** utanmazdan. utanmazlıqla. həyasızlıqla.
- üzsüzlüq** üzlülük. utanmazlıq. arsızlıq. həyasızlıq.
- üzşünmək** **üzünüşmək.** qaqtınışmaq. qaqrınışmaq. qaqşınmaq.
qaqnışmaq. qaqalınışmaq. qadanışmaq. qayğınışmaq.
qayrınışmaq. dərdinişmək. acınışmaq. acşınmaq.
içşinmək. içlənişmək. kədərənmək. qəhərənmək.
- üztaq** **üztax.** üzli. güstax (> **qostax** (fars)).
- üztara** **üzdara > osturə** (fars). xudtiraş. ülgüc.

üztara	üzdara. xuttaraş.
üztarıq	üzdarıq. üsdarıq. eşik geyimi. dışdon.
üztə	üzdə. - nə üzdə: nə surətdə.qaysan. qayçan. qaçan. nasıl. nəsan. nəcür.
üztə	üzdə. dışda. zahiri.
üztə	üzdə. - üzdə: üzlü: ədəbsiz. çox iləri varmış.
üztəq	üzdək. əkin, otun yerdn üzülüb biçildikdə, yerdə qalan kökü, anğızı. kötük.
üztəq	üztək. üstək. ustaq. uztaq. qoztaq. qostaq. (> qostax (fars)). dəlir. ürəkli. qorxmaz. qaçmaz.
üztəq	üzdək. 1. səthi. qalay. - yalançı, üzdək süs, bəzək: qalay. şişik. kova. qaval.- bildiyyin bu qədər, qalayın nərədən. - atalıq qalayı kişiyyə yaramaz: atasının ad sanına güvənmək (sevinən) kişiyyə yaraşmaz. 1. qalayçı. süsüc. bəzgak. üzdə göstərən. üzdək, səthi, təməlsiz köksüz iş yapan kimsə. saxtakar. (# özdək).
üztəqləmək	üzdəkləmək. özdəkləmək. tarlada qırılıb qalmış başaqları arıtlayıb toplamaq. - üzdəkləyib büzdəkləmək: gah nala, gah mıxa vurmaq. bacarıqdan dış olan iş görmək. quşqulu davranmaq.

- üztəqliq** **üzdəklik.** qalayçılıq. süsüclük. bəzgəklik. təməlsizlik
köksüzlük. saxtakarlıq.
- üztən baxmaq** **üzdən baxmaq.** uçqaralamaq. üstüngörü yapmaq. bəsitə
almaq.
- üztən** **üzdən.** bəlirən. görünən. qapamadan. qapamdan.
zahirən.
- **şələm şorba, üzdən yapılan iş:** qabadüzən.
- **üzdən dolu, içdən boş:** qabaqoz. görünüşdə ürəkli, gerçəkdə
qorxaq olan.
- **üzdən gədməz:** sırtıq. qara astar. qarastar. inad.
- **üzdən gədməz:** sırtıq. qara astar. qarastar. inad.
- **üzdən sağıdan düşüb, əzilib, sınma, batma:** qaraçökəl. pis
cürə pozulma, batma. rusvalıq. rüsvalıq. abırsızlıq. vərsikəslik.
- **üzdən sığallamaq:** yalançıq bəzək düzək etmək
çalaçatılmaq. kalafatılmaq. çalaqapılmaq.
- **üzdən tox, içdən pox:** iri yapılı, qara qafalı. yekə kündəli, içi
kövrəli. iri qapalı, içi kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. gözü qara
(böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağan.
qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.
- üztən** **üzdən.**üzləy. dıbsız. səthi. - **üzdən yara:** bərə. çarpıq.
çürük. kövrük. əzik. sıyrıq.

- üztən** **üzdən.** 1. **üzən.** yalan. yalğan. yalağ. səthi. - **yalan** bir ev qurdu. - **yalandan** süpürdi. - **yalandan** kişi: dayaz kişi. dərin düşüncəli olmayan. 1. **yöndən.** cəhəddən. səbəbdən. nə üzdən belə dedi. nə üzdən düzəlməz işlərimiz.
- üztəniş** **üzdəniş. üzəniş.** zahiri. səthi.
- üztərə** **üzdərə.** dərədən keçən çayın dərin yeri, üzməyə yararlı, atların üzərək keçdiyi bölüm.
- üztəri** üstərə. ülqəc (< **yolqəc** < **yolmaq**).
- üztutmaq** **üzdürmək.** 1. girişmək. quraşmaq. başlamaq. iradə etmək. istəmək. 1. yüklətmək. həvalə vermək. - ağırq ağır işini, başqasına **üzürmə:** öz yüküvü özgəsinə yükləmə. 1. qopartmaq.
- üztutmuş** - **yıxılmağa, çürüməyə üz tutmuş nərsə:** kəvil.
- üztü** **üzdü. üzlü. üztaq. üztax. güstax** (> **qostax** (fars)).
- üztürmək** - **üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür.** üzü səni çəkər, içi məni sikər: üzü səni bayıldar, içi məni bağırdar: dıışı səni yaxar, içi məni.
- üztürmək** **üzdürmək.** 1. uçurtmaq. keçirmək. aşırmaq. alğıtmaq. atlatmaq. durdurmaq. savışdırmaq. - **baş ağrımı geçirdi.** - 1. uzaqlatmaq. ıraqlatmaq. ırqatmaq. irgetmək.

arqatmaq. alsatmaq. alıslatmaq. **1. üzütmək. üzmək.**

qaqıtlamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqalamaq.

qaqıclamaq. qaqılamaq. qayğılatmaq. acıtmaq.

dərditmək. kədərletmək.

üzüaq

üzü aq. üzağ. ağüz. ağıtür. onurlu. namuslu. şərəfli.

üzücü

1. sırtıq. çıxarcı. asan. asıcı. asıcıl. üzlü. mənfəətçi. **1.** yanğır. acı. tırajik.

üzücü

1. acıdıcı. acıdan. **1.** acınası. acınacaq. **1.** iç yaxan, qavuran, acıdan. **1.** içqıran. **1.** qara. uğursuz. - **qara sav.** **1.** toxunaqlı. acı. etgili. kəsgin. **1.** üzgəc. **1.** üzüklü. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. **1.** faciəli. **1.** dıramatik. **1.** üzüntülü. acıdan. **1.** etgin. etgən. təpgili. keçgin. keçgin. toxunaqlı. acı. yerir. çarpıcı. kəsgin. birəbir. dəlici. dələcən. deşgin. deşən. deşginli. deşinli. deşirli. deşgirli. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. **1.** qara. qaraqada. qaramat. kötü. pis. sıxıntılı. uğursuz. qamlı. qamalı. qəmli. kədərli. fəna. - **qara gün:** üzüntülü, sıxıntılı çağ, zaman. - **qara** günlər. - **qara yazı.** qara baxt. - **qara sav:** **qara xəbər:** sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi. - **qara** axca, aq günədə aqarar. **1.** qatısərt. qırıcı. **1.** **üzən.** üzüntülü. acıdan. acıdıcı.

acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin.
canqıran. özqıran. dağladan. hirsələndirən. hisləndirən. iti.
itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən.
göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan.
toxunan. tumladan. tutturan. yaxan. yaxıcı. yandıran.
mükəddərlədən. kədərlədən.

- **sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi:** qara sav.
qara xəbər.

- **çox üzücü, acı ağlama:** qanlı yaş.

- **üzücü, acı söz:** qırıcı söz.

- **çox üzücü:** nə yazıq. çox yazıq. əfsus. çox acılı. acınış.
üzülüş. üzlüş. heyhat.

- **acısan** yaram olsun, **acılan** kimsəm yox.

- bu görüş son görüşümüş, **çox üzücü.**

- **üzülüşdən** nə çıxar.

- **çox yazıqlayan, yazığa** qadar.

- **olmasın acılı** olay oldu.

- bu sözün hara, **üzülüş** hara.

- sən mənə nə **üzül**, nə **süzül** (qırcan).

üzücülük

üzgeçlik.

- üzücümsü** acınacaqılı. acınılası.
- üzüq** 1. burla (buruq olub taxılan nə). 1. (səs). - **ündiş**: ün: taviş (səs). 1. uzaq. hündür. - arası **üzük**: arası uzaq. 1. (otağ, alaçığ) çatı. üst. səqf. 1. soy. quşaq. nəsil. 1. parça. kəsim. bölüm. tikə. qırıntı. fraqment. 1. yayıntı. yayaq. çav. çaldırı. çov. sov. sav. quv. şayiə. 1. kəçip. həds. - **bilək üzük**: qolbaq. bilək üzük. biləzik. bərzik. - **bilək yüzük**: bəlizik.
- üzüq** **üzük**. 1.üzüntü. həsrət. - **üzük kağızı**: həsrət məktubu. 1.həsrətli. 1. çıqqınçı. alçaq. alçaqca. dönək. qancıq. dönük bulqar. munafiq. xain. - üzümə öylə **üzük üzük** nə baxırsan. 1. xaraba. xərabə < qıraba. qırava. qırova. yırıq. ören. qalıntı. 1. **uzaq**. kəsik. haşa. olmasın. - **kəsik sizdən**: haşa sizdən. 1. üzsüz. örtüsüz. keçimsiz. geyimsiz. donsuz. çılpaq. yalın. şərəfsiz. 1. **yüzük**. **yüz. üz**. 1. həsrət. - **bu tutarda üzük, həsrət, sıxı bitirər məni**. - **boyumu üzüyün tozu qondu (qapdı)**. - **uzuq üzük**: ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. alt üst. artıq yartıq. yapıc

yasıcı.

- **üzük qalmaq**: həsrət qalmaq.

- **üzük qalmaq**: üzüntü çəkmək. üzüklənmək. həsrət

- **gözdən uzaq**: gizlicə.çəkmək. özləmək. özlək duymaq.

- **qaşsız üzük**: keçə. həlqə.

- **qaşsız üzük**: burcaq.

- **çox arıq, üzük, incək olmaq**: **çox zayıflamaq**. iğnə çöpə dönmək. iğnə sapa dönmək. iğnə ipliyə dönmək.

- **çox arıq, üzük, incək, zayıf**: iğnə sap. iğnə iplik. iğnə çöp.

- **üzük düşgünü**: həsrət dəlisi.

- **yoxsun, üzük, acınaqlı sevilən kimsə**: kəsəcəğiz.

üzüq

üzük. üzüt. üzülmə. üzlüş. 1.kölgə. acıma. təəssüf.

1.üzlük. örtü. örtük. qapanca. qaplama. 1.acıq. faciə.

üzücü.

üzüq

üzük. özüq. ütük. yüzüq. 1. üjük. hərf. hica. - "bəy" sözü üç

üzüklü böləkdi. 1. qıraq. ayır. uzaq. 1. ötüq. qırıq. cırıq. 1.

(hovuz kimi) oyularaq yapılan hər yer. dərə. çay yatağı. -

üzüksu: ırmaq. - **əzik üzük**: əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş

görkəm, biçim. 1. (hovuz kimi) oyularaq yapılan hər yer.

dərə. çay yatağı. -- **özüksu**: **üzüksu**: ırmaq. **əzik üzük**:

əzilib üzülüb, qırılıb, oyumuş görkəm, biçim. **1.** əzik. obraq. opraq. ovraq. oğraq. əsgimiş nə. **1.** üjük. hica. **1.** üzük. yaban, yava, kəndinə ayğırı şeylən üzülmüş, ayrılmış nərsə. xalis. özük. teyxa. çin. - altun **üzük**: qızıl könüllü qadın. iyi tinli, duyqulu, ruhlu xanım. sona xanım. **1.** ümitsiz. yolçu. xəsdə. dilənçi. möhtac. niyazmənd. - bir tikə çörək **yolçusudur.** - siz nəyin **yolçusunuz.** - **üzük qaşı**: seçgin. **1.** güzəri keçimi iyi olmayan kişi. üzük: qusqunu düşük. **1.** üzək. zulum. incik. cəfa. pozul. xərab. **1.** umutsuz. ümitsiz. qınıt. **1.** çadırın, obanın üstün örtən. keçə (< geycək. geymək). **1.** soy. nəsil. **1.** qısım. parça. - **yüzük barmağı**: quşqan barmaq.

üzüqara

üzqara. **1.** qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. qarayazıq. qara yazılı. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. voldtaysız. üzüntülü. yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz.

şanssız. nəgələsiz. utanmaz. ırsız. hırsız. arsız. həyasız.
 şərmsiz. **1. qaraüz.** qarabet. kötübət. onuruz. qaypaq.
 dönək. qancıq. götlək. donuyırtıq. donsuz. pezəvəng.
 qaldaban. çaldaban. namussuz. şəərəfsiz. **1. qaraz.**
 qarabəxd. qarabet. qaran. qarayazıq. qara yazılı.
 qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx.
 bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatıq. çorbaş. çorbağ. çorlu.
 körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı manğlay.
 bağlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü.
 yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
 alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
 çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

üzüqçü

üzükçü. çavçı. çaldırıc. çovçı. sovçı. savçı. quvçı.
 şayieçi.

üzüqlə

üzüklə. üzülərək. acınaqla. acıqla. sıxnaqla. sıxıqla.
 qaralıqla. uğsuzuq. uğsuzca. yazıqca. əsirgəkcə.
 əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.

üzüqləmək

üzükləmək. hicalamaq.

üzüqləmək

üzükləmək. üjükləmək. hüccüləmək.

- üzüqlənmək** **üzüklənmək.** üzüntü çəkmək. üzük qalmaq. həsrət çəkmək. özləmək. özlək duymaq.
- üzüqlü** **üzüklü. üzüntülü.** həsrətli. çiləli. özəkli. özləmli. özləyən. özləkçi.muştaq. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. faciəli. üzücü.
- üzüqlüq** **üzüklük. 1.üzgünlük.** bitginlik. zayıflıq. zəiflik. **1.üzüntü.** üzük. ayrılıq. həsrətlilik.
- üzüqlüq** **üzüklük.** kəsilmə.
- üzüqlüq** **üzüklük.** üzal. hüzal. arqal. arıqlıq. zayıflıq.
- üzüqlüqə** **üzüklüqə.** kəsilmə.
- üzüqoyun** bavur töbənənə.
- üzüquylu** üzüstü. gizli. - **bir nərsenin üzüstü qalması sağlayan:**
kəlləş. kəllaş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.
- **üzüquylu, üzüstə (üzü üstə) düşmək** qapaqlanmaq. - başı getdi, yerə **qapaqlandı.** - dedim əgil, birdən yerə **qapaqlandı.**
- ayağım daşa ilişdi, az qalmışdı **qapaqlanam.**
- **üzüquylu düşmək, yatmaq:** qamanmaq. qapanmaq. qaplanmaq.

- üzüquyluca** üzüstücə. gizlicə. kəlləşcə. kəlləşca. qallaşca. çallaşca. çalqaşca. çaqqalca. bir nərsənin üzüstü, gizli qalmasın sağlamaqla.
- üzül qəsil** **üzül kəsil.** ani. müvəqqəti.
- üzül** - **üzül kəsil:** mütləqən. hökmən. qətə'n. ayqıtlı. kəsgitli. kəsinli. çort kəsik. şəggisiz. gümansız.
- üzülən** 1. ötkən. uzğan. keçici. keçən. çağlıq. müvəqqət. uzğğan. ötən. 1. üzülgən.
- üzülən** 1.acı çəkən. acıyan. əsirgəyən. əsrəyən. qıymayan. sevəcən. mərhəmətli. şəfəqətli. 1.əsgilən. əksilən. yorulan.
- üzülərək** **üzüklə.** acınaqla. acıqla. sıxnaqla. sıxıqla. qaralıqla. uğsuzuq. uğsuzca. yazıqca. əsirgəkcə. əsrəliklə. təssüflə. əsəflə.
- üzülqən** **üzülgən.** üzülən.
- üzülmə** 1. sıxıntı. qıyıntı. darıxma. 1. sıyırma. incimə. sancınma: ürəgin sıyırması: ürəgin üzülməsi. 1. təəssür. düşüngü.
- üzülmə** **üzük. üzüt. üzlüş.** 1. götünmə. kötülənmə. pəsəlmə. pəsənləmə. pisəlmə. pəslənmə. yozlaşma. pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama. yerinmə. əzinmə. sürkünmə.

nizul. zəval. inhitat. 1. qırılma. qısılma. üzülmə. yaxınma. içərləmə. gücənmə. acıma. acınma. təpginmə. təpginiş. mütəəssir olma. 1.kölgə. acıma. təəssüf. 1.üzüntü. üzünc. iztirab. duyqu. duyqu. duyum. duyma. əndişə. marağ. niyarançılıq. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. donma. soğuma. solma. əfsürdəgi. üzünmə. qırılma. sınma. 1.acıma. sızlama. ağrıma. qaralıq. uğsuzluq. yazıqlıq. sıxılma. əsrəlik. əsirgəlik. əsəf. 1.könüllənmə. ürəklənmə. içlənmə. içinmə. dövülmə. dövülüş. qırılma. gücənmə. xatırlanma. könlü, xətni qalmaq. 1. üzüntü. qırılma. qırılış. qırıntı. incinmə. inciniş. incinti. gücənmə. gücəniş. gücənti. acınma. acınış. acıntı.

üzülmək

1.əzilmək. ayaqlanmaq. döğülmək. zülm olunmaq. yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq. çəğnənmək. çığnənmək. yıpranmaq. yorunmaq. salınmaq. düşürnmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əsginmək. əksinmək. kiçinmək. 1.üzünmək. acınmaq.

acıqlanmaq. sancınmaq. hırsələnmək. hislənmək.
 darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq.
 tasalanmaq. içlənmək. toxlunmaq. içinə almaq.
 tutunmaq. tummaq. kədərələnmək. mükəddərələnmək. **1.**
 dilinmək. dilimmək. dalınmaq. talanmaq. kəsilmək.
 yırtılmaq. ixtiraq. **1. üzünmək.** darıqmaq. darınmaq.
 darqınmaq. tasanmaq. tasalanmaq. qayğınmaq.
 qayğılanmaq. sıxınmaq. sıxılmaq. sıxışmaq. çilənmək.
 çiqlənmək. çilələnmək. **1.üzünmək. üzünülmək.** incinmək.
 acınmaq. azarlanmaq. yaxınmaq. yanmaq. yanıqsınmaq.
 yazıqsınmaq. hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək.
 təəssüflənmək. **1.**alınmaq. içi sıxılmaq. mütəssir olmaq.
1.sınmaq. qırılmaq. incimək. **1.**qararmaq. darıxmaq.
1.küyünmək. göyünmək. dərdlənmək. **1.**dağlanmaq.
 dığlanmaq. ağırınmaq. dərdlənmək. içdən içə
 yanmaq.**1.**donmaq. soğumaq. solmaq. **1.**kədərələnmək.
1.azınmaq. azalmaq. düşmək. əksilmək. qısınmaq.
 kiçikmək. alçalmaq. əsginmək. yıpranmaq. əzilmək.
 yorulmaq. kütlənmək. zayıflamaq. - durumdan, biçimdən
düşmək. **1.**düşünmək. tasalanmaq. sıxınmaq.

anlaşınmaq. əndişələnmək. anğaşalanmaq.

qayğılanmaq. kədərlənmək. 1.kölgələnmək. mütəəssif

olmaq. 1.soğumaq. üşümək. solmaq. donmaq.

donaqmaq. donqamaq. buzlamaq. - **dos üzülməsin,**

düşman sevinməsin: dosda düşmana qarşı.

- **çox üzülmək:** için için olmaq.

- **çox üzülmək:** dayanamamaq. içi götürmmək.

- **çox üzülmək:** içi parçalanmaq. içi qan ağlamaq.

- **çox üzülmək:** içi götürmmək. dayanamamaq. içindən qan
gedmək.

- **çox üzülmək, incinmək:** qan qusmaq.

- **çox üzülmək:** içindən qan gedmək.

üzülmək

yüzülmək. 1. qayğıрмаq. - bu sözlərdən bizi çox **üzdüldük.**

- tükənməyən mal olmaz, **üzülmüyen** devlet. 1. üzüb

gedmək. yayılmaq. qoparılmaq.- **üzücü** xəsdəlik: yoluğucu

xəstəli. - ağrısı **üzüldü:** hər yanına dağıldı, ağırlaşdı. - çav

üzüldü ki: xəbər yayıldı ki. - dağa çiğ **üzüldü.** 1. qırılmaq.

qopmaq. yoxsunmaq. - ip **üzüldü.** 1. qıynınlaşmaq.

yarsımaq. qayğılanmaq. düşünmək. sıxıntı etmək.

acımsınmaq. əsəf duymaq. qayğılanmaq. sıxıntı etmək.

yarsımaq. qayğılanmaq. düşünmək. yandavur. bolmaq.
acımaq. sıdırılmaq. sıyırılmaq. qayğıрмаq. önəmsəmək.
maraq edmək.

1. qopmaq. qaqmaq. ayrılmaq. diksinqmək. **1. üzünmək.**

ütülmək. 1. üzden qırılmaq, kəsilmək. qopmaq. kəsilmək.

qırılmaq. - urq **üzlüdü:** ip **üzüldü:** qırıldı. **1.** qırılmaq.

açılmaq. yaralanmaq. parçalanmaq. - ətim **üzüldü.** **1.**

çinislənmək. qırtmır olmaq. - kişi qocaldıqca **üzülür.** **1.**

soyulmaq. ayıqlanmaq. ərimək. zayıflamaq. yıpranmaq.

axmaq.

üzülməmək

üzünməmək. darqınmamaq darıxmamaq. darınmamaq.

tasanmamaq. tasalanmamaq. qayğınmamaq.

qayğılanmamaq. sızınmamaq. sızılmamaq. sıxışmamaq.

çilənməmək. çıqlənməmək. çilələnməmək.

üzülməz

qala. qalaq. durumlu. dayamlı. dayaqlı. cıdaq. cıdal.

dözümlü. muqavim.

üzülmüş

üzülmə. **1. üzüntü.** qırılma. qırılış. qırıntı. incinmə. inciniş.

incinti. gücənmə. gücəniş. gücənti. acınma. acınış.

acıntı. **1.** çox üzücü. nə yazıq. çox yazıq. əfsus. çox acılı.

acınış. heyhat

- **acışan** yaram olsun, **acılan** kimsəm yox.
- bu görüş son görüşmüş, çox **üzücü**.
- **üzülüşdən** nə çıxar.
- çox **yazıqlayan, yazığa** qadar.
- **olmasın acılı** olay oldu.
- bu sözün hara, **üzülüş** hara.
- sən mənə nə **üzül**, nə **süzül** (qırcan).

üzüm

- 1. üzümtü.** bir nərsədən üzülmüş, qoparılmış parça.
- kəsim. bölüm. tikə. qırıntı. fraqment. - bir **üzüm** ət. **1.** qıt.
- az. dar. sınırlı. qısım. bölüm. parça. **1.** pozum. pozma.
- ifsad. təxrib.
- **ağılı üzüm kişi:** ağıl qıt kişi.
- **tülkü üzümü:** şuqlu.
- **məşiç üzüm:** qara üzüm.
- **üzüm çeşiti:** tülkü quyruğu.
- **quş üzümü:** quş kirazi: çox kiçik kiraz, qara üzüm çeşiti.
- üzüm **sıxı:** üzüm su. üzüm suyu.
- **üzüm tortısı:** cıra.
- **üzüm ağacı:** taq. asma. talar. möv.
- **üzüm ağacı:** tıqaq. tağ. taq. talar. asma budaqları. möv.

- **üzüm keçəbəsi**: taxtadan düzəlmiş, dörd bucaq, başı açıq sandıq.

- **üzüm** üzüşmək: qırmaq. - üzüm sıqma zamanı: **sıqman**.

üzüm

1.mərhəm. məlhəm. yara üzərinə sürülən yağ, kirem.

1.kirem. 1. əlac. dərman. 1. asma. - **asma çardağı**.

qapalıq. - **it üzümü**: 1.**ot üzümü**: bir para darıt, dərmanların yapmasında işlənən ot, bitgi. 1. böğürtlən.

barmaq ucu biçimində üzüm: gəlinbarmağı.

- **bərk qabıqlı üzüm çeşiti**: qaraqız.

- **qara üzüm çeşiti**: qarabalqur. qarabölqur. qarabulqar.

- **qara üzüm**: qaradimlik.

- **üzüm türü**: qara çavuş.

- **qara üzüm çeşiti**: qaragəvrək.

- **uzun dənəli üzüm çeşiti**: qaral.

- **qara üzüm çeşiti**: qaramarı.

- **quş üzümü**: qaramarı.

- **üzüm çeşiti**: qaralıq.

- **qara üzüm bağı**: qaralıq.

- **incə qabıqlı, yuvarlaq, ağ, dənəli üzüm çeşiti**: qabarcıq.

qabarcuq.

- **iri, qara, əkşi (türş) üzüm çeşiti**: qatıqara. qatqara.
- **uzun, incə, qaralı ağıl üzüm çeşiti**: qadınbarmağı.
qadınbarmaq.
- **üzüm dızı**: çaxır. şərab.
- **armıdın sapı var, üzümün çöpü**: güc bəğənmək.
- **üzüm üzümə, kişi kişiyə baxa baxa qızarar**.
- **çox kiçik üzüm salxımı**: cingil. cıncıl.
- **çöpsüz üzüm**: 1.qolayca qazanc. 1. yaxın qohumu olmayan gəlin.
- **seyrək, cıncıl üzüm salxımı**: sinqıl. çıncıl.
- **incə qabıqlı, kiçik dənəli, sulu, dadlı üzüm çeşiti**: dimnit.
timnit.
- **tikan üzümü**: zəriş.
- **üzüm salxımını oluşturan salxımcılıqlardan hər biri**:
çitmik < çiqtmik (< çiq).
- **üzümün, əncirin, iri yapraqlarının içini doldurub bükməsi ilə yapılan yemək**: dolma yaprağı.
- **günəşdə quyuqlaşmış üzüm, yemiş, nərsənin şiresi, suyu**: günbəli.
- **iyi çeşitli quru üzüm**: geçimən.
- **qara üzüm xoşavı**: qaraş.

- **üzüm çeşiti:** ağcaqız.

- **üzüm çeşiti:** qarabağın. qarabağan. qarabəğni.

üzümsüz aralıqsız. arasız. fasiləsiz. davamlı.

üzümtü **üzümdü.** kiçik parça.

üzün - **astarı olan, üzün tapar, onun tapan, çörəyin yapar.**

- **astarın gizir (gizlədir: saxlır), üzün bəzir.**

üzünc üzüntü. üzülmə. iztirab. duyqu. duyuy. duyum. duyma.
əndişə. maraq. niyarançılıq. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa.
qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə.
ağrı. sızı. ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu.
quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda.

üzünçü **üzünüçü.** qaçıcı. olduğu, bulunduğu durumdan, yerdən
ayrılmaq üzrə olan, ayrılmaq istəyən.

üzündən bağlı olaraq. dolayısıyla. nərsədən ötürü. təvəssütü ilə.
bilvasitə. zimmən. muqtəzasiylə. cəhətiylə.

üzünə - (kitabın, nərsənin) **heç üzünə belə baxmamaq:** qapağın
açmamaq.

- **astara baxıb, üz biçir, üzünə baxıb, don tikir.**

- **astarın çevir üzünə, ətəyin çevir başına, üzünü mənim, içi
sənin.**

- üzünə** üzə.
- üzünlənmək** hüznənlənmək. bıdaqlanmaq. pıtaqlanmaq. bıqıflanmaq. bıqıtalanmaq. kədərlənmək.
- üzünmə** üzülmə.qırılma. sınma.
- üzünmək** qazınmaq. yolunmaq. - kut ülgüclə üzüm **qazındı**.
- **üzünərək yapılan iş**: gülbət. çətinlik. zəhmət.- yaxcı işdir, ama **gülbəti** çoxdur. - onun qoşqularında gülbətlik var.
- üzünmək** **üzülmək. 1.üzülmək. üznlənmək.** incinmək. acınmaq. azarlanmaq. yaxınmaq. yanmaq. yanıqsınmaq. yazıqsınmaq. hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək. təəssüflənmək. **1.acınmaq. acıqlanmaq. sancınmaq.** hıslənmək. hislənmək. darıqmaq. dardıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq. tasalanmaq. içlənmək. toxlunmaq. içinə almaq. tutunmaq. tummaq. kədərlənmək. mükəddərlənmək. **1.çırpınmaq. dövünmək.** dövüslənmək. hövüslənmək. hayıfsınmaq. acınmaq. **1.incinmək. əziyyət çəkmək. inrəmək. inləmək. 1.** darıqmaq. darınmaq. darqınmaq. tasanmaq. tasalanmaq. qayğınmaq. qayğılanmaq. sıxınmaq. sıxılmaq. sıxışmaq. çilənmək. çiqlənmək. çilələnmək.

üzünməmək **üzülməmək.** darqınmamaq darıxmamaq. darınmamaq.
tasanmamaq. tasalanmamaq. qayğınmamaq.
qayğılanmamaq. sızınmamaq. sızılmamaq. sızıxmamaq.
çilənməmək. çıqlənməmək. çiləlməmək.

üzüntə - **yara üzündə olušan qabıq:** qaqmıq. qaqmaq. qaqam.
qaqım. qamqaq. qarmaq. qartmaq. qatmaq. qatşaq. qartşaq.
qağşaq. qarsıq. qatsıq. qasıq. çözmək.
- **astar var, üzündən dəğərsiz, üz var, astarından dəğərli.**
- **böyük üzüntü:** ürək acısı.

üzüntü - **dərin üzüntü içində bıraxan acı:** könül bulqası. könül
bəlası. könül yarası. sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü,
yükü, dərdi.

üzüntü **1. üzülmə. üzülüş.** qırılma. qırılış. qırıntı. incinmə. inciniş.
incinti. gücənmə. gücəniş. gücənti. acınma. acınış.
acıntı. **1. qayğı. qayır. qada. - qapıldan (qəflətən), ansızın**
düşən üzüntü: qapqada - tanrım, göürnür görünməz
qapqadadan saxlasın. 1. qara. ağrı. qısı. acı. gümən. acı.
ağı. dərd. incik. qayğu. qaxınc. - **cin qaradan danışırkən**
"qara, üzüntü qıraq, uzaq olsun" diləyilə işlənir: iyi sağlam
olsunlar. - **iyi sağlam olsunlar**, gecənin bu çağında buralarda

neylirsən. **1.acı**. **1.könül pası**. toxat. kədər. **1.sıxıntı**. toxa.

1.qayğ. qayğışa. qussə. acıq. kədər. qəm. acı. anğışa.

anğış. düşüncə. endüş. endüşün. endüşüncə. endişin.

endişə. tasa. **1.qırpa**. sıxıntı. zülm. - **böyük üzüntü**: könül ağrısı. **1.tasa**. sıxıntı. əndişə. anğışa. düşün. düşünük.

düşnüq. düşünmə. düşüncə. fikir. fikr. qanı. qayğ. qayığ.

kədər. - bu **düşünü** at. **1.çöküntü**. bunalım. şaşıntı.

çaşıntı. sıxıntı. böhran. depresyon kiriz. **1.üzünc**. üzülmə.

iztirab. duyqu. duy. duyum. duyma. əndişə. maraq.

niyarançılıq. iç darlığı. sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğ.

qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı.

ələm. acı. yaxınc. əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu.

quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda. **1. üzük**.

həsərət. **1. üzüklük**. ayrılıq. həsətlilik.

- **ani bir üzüntü duymaq**: içi cız etmək.

- **çox dalaş, üzüntüyə qapılmaq**: içinin yağı erimək.

- **üzüntüylə dərindən solumaq**: **iç keçirmək**: için çəkmək. iç çəkmək. ah çəkmək. daldınarmaq.

- **iç üzüntüsü, sıxıntısı olan**: içidar. dariç (**dar iç**). maydaç.

kütüç (**küt iç**). içiküt. güdəç (**güdə iç**). içisiq. içisix. sıxıc (**sıx**

İÇ). İÇİQİS. QİSİC. QİSİÇ. QİTİÇ. QİSTİÇ (**qısıt iç**).

- **sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi:**

könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində
bıraxan acı.

- **ümitsizlik üzüntüsü:** düş qırıqlığı: xiyal qırıqlığı: sekti xiyal.

- **üzüntülü, sərt durum:** asıq. - **asıq üzlü.**

- **üzüntüsün dışa vurmaq:** başa həsir yaxmaq.

- anasının **üzüntüsünə** dayanamadı.

- doğma topraq **üzüntüsü.**

- o gözlərdən, **üzüntü** oldu payım.

- **üzüntü çəkmək:** üzük qalmaq. üzüklənmək. həsrət çəkmək.
özləmək. özlək duymaq.

- **üzük gedmək:** gözü yolda, qovuşmadan ölmək.

- **üzük qalmaq:** həsrət qalmaq.

- **üzüntü gidərmək:** uzun ayrılıqdan sonra, istəyinə qovuşub,
gərəkləcə uğraşmaq.

- **üzüntüylə yanmaq:** özlədiyindən acı duymaq.

- **acıların, üzüntülərin təprəşməsi, açılması:** qanamaq.

- **ağır üzüntü görmüş olan:** qaraqorunsu.

- **üzüntüyə tutulma:** qapalam. qaparam.

- üzüntü** **üzümtü.** 1. yorulma. sıxılma. iztirab. 1. marağ. əndişə. 1. əziyyət. əzab. cəfa. - çox daha **üzüntü** vermə. 1. zəhmət. 1. buşman. bukman. tasa. kədər. buşuc. büküş. çiqin. dərd. matəm. ökünc. acı. - **üzüntü vermək:** taraltmaq. iztirab çəktirmək. taraltmaq. iztirab çəktirmək. 1. bir kiçik parça. qırıntı. 1. tə'til. antırakt. 1. küyək. göyək. dərd. acı. yanığ. iztirab. siqin. sıxın. sıxıntı. kədər. yas.
- üzüntülənmək** könlü bulanmaq: könlü qararmaq. yə'sə qapınmaq.
- üzüntülü** 1. sıxıntılı. əziyyətli. zəhmətli. 1. maraqlı. əndişəli. - **üzüntülü** kişi. 1. çiqinli. dərtli. matəmli.
- üzüntülü** 1. **üzən.** **üzücü.** acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hirsəndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. toxunan. tumladan. tutturan. yaxan. yaxıcı. yandıran. mükəddərlədən. kədərlədən. 1. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. düşgün. düşüksüz. dönşüq. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq.

qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi
yatmış. bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz.
qutsuz. uğursuz. yoltaysız. çürkük. ulduzsuz. sönük
ulduz. şanssız. nəgələsiz. 1.düşgün. düşüksüz. dönşüq.
qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzqara.
üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq.
qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi
yatmış. bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz.
qutsuz. uğursuz. yoltaysız. alnsız. alınsız. barışmaz.
güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.
sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz. 1.mutsuz. qutsuz.
uğursuz. yoltaysız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yataq.
çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. onqalman.
qatı manğlay. banğlaysız. qarabəxd. qarabet. qaran.
qaraüz. qaraz. üzqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.
yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.

- çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz. **1.**
 qaravəlli. sıxıntılı. dərqli. kədərli. **1. üzüklü.** həsrətli. çiləli.
 özəkli. özləmli. özləyən. özləkçi.muştəq.
 - **çox ağır, üzüntülü boşluq:** qaraçuxur.
 - **üzüntülü, dərin solumaq:** ah çəkmək. için çəkmək. iç
 çəkmək göğüs keçirmək.
 - **çox üzüntülü acı: içlər acısı.**
 - **üzüntülü, acılı yaşamlı olan:** qara bağır. qara çiləli. dərqli
 könül.

üzüntülü

- üzgülu. hüznülu. məhzun. 1.acılanmış. mükəddər. 1.**
 qayğılı. qayğaşalı. anğaşalı. anğaşlı. endüşünlü.
 endüşüncəli. endüşlü. endişinli. endişəli. düşüncəli.
 qussəli. qəmli. acılı. tasalı. sıxıntılı. toxalı. acılı. dağlı.
 tozalı. quşqulu. işgilli. qəmli. dərqli. incik. incili. dığlı.
 dağlı. çalız. çalaz. ağır. ağırlı. mükəddər. qussəli.
1.üzgün. düşgün. düşmüş. 1.üzücü. acıdan. 1.yaslı. acılı.
1.ürəyi qanlı. acılı. 1.mutsuz. qaqraq. qaqraqa. qaqra.
 qaqar. bədbəxt.

üzüntülüq

- üzüntülük. üzgünlük. qaranatlıq. qarantılıq. sıxıntılıq.**
 qarayazılıq. bədbəxçılıq.

- üzüntürmək** üzmək. üzdən aparmaq. darsatmaq.
- üzüntüsüz** üzgüsüz. üzünsüz. acısız. acınaqsız. acınsız. ağrısız. sıxıntısız. qəmsiz. qayğısız. qussəsiz. iztirabsız.
- tədirlinsiz, üzüntüsüz, üzünsüz, sıxıntısız durum.** sakin. arsat. uyqun. diş < dinc. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik. dinlik. tınlıq. tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq.
- üzüntüsüz** üzüntüsüz. - **tədirlinsiz, üzüntüsüz, üzünsüz, sıxıntısız durum.** sakin. uyqun. diş < dinc. dinənc. dinəc. dinəş. dinək. dinğlik. dinlik. tınlıq. tınlıq. tınma. tınış. tınıc. tınıq. tınaq. arsat.
- üzünüşmək** üzşünmək. qaqtınışmaq. qaqrınışmaq. qaqsınmaq. qaqnışmaq. qaqalnışmaq. qadanışmaq. qayğınışmaq. qayrınışmaq. dərdinişmək. acınışmaq. acşınmaq. içşinmək. içlənişmək. kədərlənmək. qəhərlənmək.
- üzür** 1. huzur. qamtu. qatu. yan. bərəbər. 1. qeçginlik. - **qeçginlik tiləmək:** üzür diləmək.
- üzürmək** uturmaq. udurmaq. seçip ayırmaq. adırmaq. ədirmək. ödürmək. ödürmək. üdürmək.
- üzüstə** üzüstə. - **üzüquylu, üzüstə (üzüstə) düşmək** qapaqlanmaq. - başı getdi, yerə **qapaqlandı.** - dedim əğil,

birdən yerə **qapaqlandı**. - ayağım daşa ilişdi, az qalmışdı

qapaqlanam.

üzüstü üzüquyly. gizli. - bir nərsənin **üzüstü qalması sağlayan**:

kəlləş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.

üzüstüçə üzüquylyca. gizlicə. kəlləşçə. kəlləşca. qallaşca.

çallaşca. çalqaşca. çaqqalca. bir nərsənin **üzüstü**, gizli qalması sağlamaqla.

üzüş 1. özüş. yarış. 1. su üzüş: su oyunu. 1. ütüş. yarış.

üzüşdurtmək **üzmək. üzütmək.** kölgələtmək. kölgələmək. mütəəssif edmək.

üzüşmək 1. qırmaq. - üzüm **üzüşmək**: qırmaq. 1. **özüşmək**.

uzuşmaq. yarışmaq. - at **üzüşmək**. 1. pozuşmaq. bir andı bağlantını pozmaq. 1. üzüm toplamaqda, ipə bənğzər nəsnələri kəsməkdə, üzməkdə yardım edmək.

üzüt **üzük. üzülmə. üzlüş.** kölgə. acıma. təəssüf.

üzüt **yüzüt.** 1. xeyirsiz. çimri. sövmə olaraq işlənir. 1. zalim. rəhmsiz. 1. qırıt. qırım. - **soy üzüt**: soy qırım. qətli am. 1. xəsis. 1. oruğ. ruh. öz. tin. can. 1. qaraltı. gəzəgən ruh. şəbəh. cinn. 1. paltar yaması.

üzütləmək 1. qıtmır saymaq. 1. pinti görmək.

üzütlük	üzütlük. xəsislik. xissət.
üzütmək	üzdürmək. üzmək. üzüşdurmək. qaqıtlamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqalamaq. qaqıclamaq. qaqılamaq. qayğılatmaq. acıtmaq. dərditmək. kədərletmək. kölgələtmək. kölgələmək. mütəəssif edmək.
üzüv	şantaj.
üzüvçü	yüzüvçü. yankəsici. dolandırıcı.
üzüyola	enişiq. enişik. yenişik. yenik. yeniş. eniş. iniş.engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. yumşaq. həlim. ram. minək. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı. xoşqılıqlı. xulqlu. xuylu. xoşrəftar.
üzüyola	üzuyola. 1. yavaş. xoşəxlaq. 1. müti'. ram.
üzüyün	həsərtivin. - boyumu <u>üzüyün tozu qondu</u> (qapdı).
va	- va: -na. - atava: atana.
vahvah	ataqanat. eyvah!. nə yazıq!. amma.
vax	bax > vaxt.
vaxıt	bax > vaxt.
vaxt	çağ. sayı. uçaq. çağ. dönəm. zaman. - hər vax: həmişə. təvgenə. hər zaman. - vax vax: ara ara.

ara sıra. arada sırada. gah gah.

- **hər vax**: ikidə bir: ikidə birdə: bərk sıx.

- **vaxt geşdikcə**: baram baramdan. günü gündən. getdikcə.

gün sayın. ged gedə.

- **son vaxlar**: uğru. ucur.

- **vax vax**: tüşürə tüşürə. gah gah. hərdən. bə'zən.

vajqunə (fars) (< **başqınıq. başqınaq. başqonuq. başqoyuq. başqona**).

başgöt. kəlləmallaq.

vaq **vağ. bağ. kav. qav. qaf. kaf.** bənd. kərdi, tarla (zəmi. əkin)

qıraqlarında yüksəkçə bəndlər.

- **vağ çevirmək**. bağ çevirmək: sınır çevirmək.

valaylı dalqa dalqa.

vali elbay. elbəy.

valıq **1.** durum. - **durumu, valıqı iyiləşmək**: çulu düzəlmək. **1.**

oluq. boluq. həqq. - **nərsənin valıqın, oluğun, boluğun,**

həqqin tanımaq. yanıtmaq: qəbul etmək.

vallah inanki. qanıt olsun - **qanıt olsun** öylə söylədi.

vallahi billahi inanki. vallah. qanıt olsun - **qanıt olsun** öylə söylədi.

vamlatmaq azaltmaq.

var qəl **var gəl. var ged.**

var

bar. 1. (v < > b) bar. - var olsun gücün: var olsun çəmin. -
var yeməz: xəsis. **1. olan. mocud. 1. uğur. oğur. dövlət. -**
varmış: barmu. - çox varan: barağan. - varan. gedən. gedici:
barğan. bardaçı. baruçı. barquçı. - vardığı: barduqı. -
vardırmaq: barturmaq. - varılacaq. gediləcək, barası yer:
barqu yer: barası. barqu. - varılan yer: barışlıq. - varılmaq:
barılmaq. - varışı: barduqı. - varmaq. barsamaq:
barıqsamaq. - varmaq istəmək - barıqsamaq: barsamaq. -
varmayı, gedməyi diləyən. varmaq, gedmək üzərə olan kimsə:
barıqlı. - ev bar: ev var: ev eşik. - evin barqın satıqsadı: ev
eşiyin satmaq istədi. 1. yiyəlik göstərən ək. - ümitvar:
ümidli. - sögəvar: dərqli. - evivar: evli. 1. bolğan. olan.
mevcut. 1. varı. bənzərliyi göstərən ək. - bülbül var:
bülbülvarı. 1. bar. səmər. səmir. 1. (vaz < > baz < >
var)vaz keçmək. baz keçmək. yanqılmaq. genilmək.
engilmək.
- var yoxlamaq: ağır yüngülləmək. yoxlamaq. araştırmmaq.
təhqiqləmək.
- var yoxun almaq: soyub soğana döndərmək.
- varı olan: yiyə. varan. sahib. malik. - ev varan: evi olan.

var

bar. 1. dövlət. dirlik. dirilik. varlıq. barlıq. sərvət. 1. gömü.
sərvət. mal. dövlət.

- **var vara yatır, yar yara.**

- **qara var: qara mal:** tapılı, sənədli var, dövlət.

- **açan varsa, bükəndə var.**

- **adı var özü yox:** 1. adı keçdiyinin var olmadığını anlatır. 1.

adı olmasına qarşılıq (rəğmən) görevini, etgini yerinə
gətirməyən. sözün edib, işdə, iş izi bulunmamaq.

- **bunca var ki:** oysa. oysaki. öylə ikən. tərsinə olaraq. -
diğində. olmuş bu ki. həqiqət bu ki. halbuki.

- **əlin var olsun:** çox iyi yaptın. lap gözəl elədin.

- **torbada pişik var:** nəyisə gizli, sıxıcı bir nə var.

- **bir balaca doyu var, dünya boyu donu var.**

- **hər əkinin biçəni var, hər çılpağın donatanı var.**

- **var etmə: barlama. varlama:** dabanlatma. sağlama.

doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma. dikdəmə.

tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdirmə. tapıtma. inatdırı. anıtlama.

anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dıbləmə.

dıblətmə. kökləmə. köklətmə. qərarlama. isbat etmə.

sibutlama

- **var etmək:** barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. sağlamaq.

sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. onatmaq. onqatmaq.
onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq. yerləşdirmək. dikdәмək.
tiklәмək. tapıtmaq. inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq.
bәlgәlәмək. bәlgәlәtmək. bәllәtmək. sәnәdlәtmək. birkitmək.
diblәмək. diblәtmək. köklәмək. köklәtmək. qәrarlamaq. isbat
edmək. sibutlamaq.

- **var etdirmək**: barlatıtmaq. varlatıtmaq. diklәtmək. tikilәtmək.
tapıtdırmaq. birkitdirmək. diblәtdirmək. köklәtirmək.
inatdırmaq. anıtlatıtmaq. bәlgәtitmək. bәlgәlәtdirmək.
bәllәtitmək. sәnәdlәtdirmək. dabanlatıtmaq. sağlatıtmaq.
doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq. onqututmaq.
qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək. qәrarlatdırmaq.
sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.

- **var ol**: sağ ol. әksik olma!. tәşәggür.

- **var (bar) olmaq**: әksik olmamaq. dayaqlı, davamlı
bulunmaq.

- **elin varında gözün qalsın**: çox üzgün, yoxsul düşәsin.

- **var dövlәt**: dalay.

- **var gücüylә**: bütün gücüylә. çala pala.

- **var olmaq**: durmaq. qalmaq. sürmək. - ondan çox işlәр

durur. - keçmişdән **duranlar**.

- **vara yoxa**, **sürəkli durmadan qonuşan**: gəvəzə. çalçın. çalaçənə. çənəsi düşük.
- **varsız parasızlıq**: qopuqluq. qırıqlıq. qırıltı. salsürülük. sərsərilik.
- **varsız parasız**: qırıq. qopuq. sərsəri. salsürü.
- **astar var**, **üzündən dəğərsiz**, **üz var**, **astarından dəğərli**.
- **astarı var odundan, yiyər yeməz yoğunlar**.
- **astarı var qızıldan, çivi çıxmaz qızıldan**.
- **əldən ayaqdan, var yoxdan sökmək**: iflasa uğratmaq.
- **göz var, başda var**: göz görər, baş düşünər.
- **göz var başdadır, baş var gözdədir**: kişi var gördüyünün üzərində düşünər, kişidə var, gördüzünə, düşünmədən inanır.
- **iş var**: işə yarar. yararlı.
- **uçan vara** (əldən gedən) yaxınma, çıxmaz (girməz) yola, taxılma, gəlsə qonağ, qonaqla, bilməz (izsiz) yola, alınma (inanma).
- **var yoxundan olmuş**: baltası qırıq.
- **yada vardın pis demə, varın vardır, dad demə**.

vara

bara. yürqən. yürkən. yürükən. yürücü. yerici. yerci.

- **vara vara**: vərə vərə. bara bara. yılar yılar. ged gedə. asta asta. yavaş yavaş.

- varac** **barac. farac. yarac. çarac. qarac. arac.** aralıq. gərəç. əl.
vasitə. - nəyin **əli** ilə bunu yaptız. - bir **əl** tapmadıq, gec
qaldıq.
- varacaq** - **gerisi, sonrası, olub olacağı, varacağı nədir?**: altı nədir?
alt yönü nədir?.
- varaç** **1. varax.** oğraq. dərdə dəyməyən. vasağı: dəğərsiz. **1.**
mənzil. varılacaq yer.
- varaçələ** **varagələ.** bir cızıq üstündə gedib gələn. gedərgələn.
gedibgələn. çəkər gələn.
- bu tufeyin **varagələni** çox doğru işlir.
- **varagələli səbət**: bir cızıq üstündə gedib gələn doludurulub
boşaldılan səbətlər.
- varamamaç** çatamamaç. ulaşamamaç. - **qabına çatamamaç,**
varamamaç: səviyyəsinə ulaşamamaç.
- **dadına varamamaç**: içinə sinməmək.
- varan** **1. ərən.** gedib çatan. vasil, nayil olan. tanrıya varmış.
ərən. ilqəmiş. ilərmiş. çatmış. yetim. yetmiş. baliğ. vasil. -
istəyinə **varan.** - sevişinə **varan**: sevgilinə çatan. **1. bayan.**
zəngin. dövlətli. **1. varı** olan. yiyə. sahib. malik. - **ev**
varan: evi olan. **1. ək.** artırılan sözün bolluğun göstərir. -

- pulvaran:** pullu. - **yervaran:** yerili. **1.** varlı. zəngin. **1.** sonuca ulaşan. ərən.
- varas** **varsa. varsaq.** eləbil. məsələ. fərz. - **varsa** ki: **varas** ki: **varsaq** ki. eləbil ki: fərz ki - **varsa** ki getdik: **varas** ki getdik: **varsaq** ki getdik. **eləbil** ki getdik: **məsələ** ki getdik: **məsəl** üçün getdik: **fərz** ki getdik.
- varaslamaq** **varsaqlamaq. varsamaq.** eləbilləmək. misal, fərz etmək.
- varavanlıq** bolluq. islik. avadanlıq. abadanlıq.
- varavar** əşit. bərabər. birlikdə. **varavarlama:** bərabərləmə. əşitləmə.
- varavara** asayın. bala bala. gedgedə.
- varbaq** > **fərbəh.** səmiz. səmin. samın. tolqun. dolqun. sağum. bardağı. şişman. yağlu.
- varbaqmaq** barbağlaşmaq. barbağmaq. fərbəhləmək. burdamaq. bordağmaq. burdağıyan. səmizləşmək. bəsilmək.
- varça** barça. varısı. bütün. tamam. həp. kamilən.
- varəstə** < **varista.** varmış. çatmış. qurtulmuş. azadə.
- varəstəlik** < **varistalıq.** varışma. çatışma. qurtulma. azadəlik.
- varxam** veyran. bulaşiq. xarab. yıxıq.
- vari** **barı. 1.** varlıq. mocudluq. **1.** var olanların barlığını, varlığını göstərən kimlik. tanrı. allah. **1.** hamı. **1.** var.

bənzərliyi göstərən **ək.** bənzər. çəkən. gedən. sayaq.
yolunda. biçimində. müşabih.

- **bülbülvarı:** bülbül var.

- **sıravarı:** bir sırada. bir sıralı.

- **çapqınvarı:** çapqın olan kimi.

- **türkvarı:** türkəvarı: türk yolunda.

- **xaçvarı:** xaça bənzər.

varıb gedmək dəf' olmaq. - **varsın gedsin.**

varıqlı **barıqlı. qarqıl. varqıl. barqıl. qaruqlu. qarıqlı. 1.** baxlı.
bəxli. talehli. xoşbəxt. **1.** qaruqlu. qarıqlı. varlı. barlı.
zəngin. **1.** qaruqlu. qarıqlı. bol. çox.

varıqlıq **barıqlıq. qarqıllıq. varqıllıq. barqıllıq. qarıqlıq. qaruqluq. 1.**
baxlılıq. bəxlilik. talehlilik. xoşbəxtlik. **1.** boluq. çoxluq.

varıl varluc. qabşaq. boşqa. - bir **varıl** suci.

varılacaq yer məqsəd. mənzil. qonaq. qonut. qonuş.

varılan varılan yer. varış. varğı. sonuc.

varılmaq vasil olmaq.

varım varım. varğı. sərvət. mal. mülk.

varımlı əvlilik çağına girmiş qız.

- varınta** **varında. varıda (v < > b) barıda. barında.** endində.
qatında. qulluğunda. hizurunda. nəzdində.
- varısı** barça. varça. bütün. tamam. həp. kamilən.
- varısı** **barısı.** bütünləyin. hammısı. kolliyyeye.
- varısta** > **varəstə.** varmış. çatmış. qurtulmuş. azadə.
- varıstalıq** > **varəstəlik.** varışma. çatışma. qurtulma. azadəlik.
- varış** **barış. 1.** barlağ. barlap. təcrübə. **1.** görüş. oluş. ölçşiv.
irişiv. yetiv. nəticə. sonuc. **1.** barça. ağıl. anlaq. anlaş.
qursan. izən. qafa. baş. **1.** varma. gedmə. yetişmə. visul.
- bu qədər çabuk **varış. 1.** gedmə, çatma yeyinliyi. - çox
varışlı. - çox **varışı** vardır. **1.** elik. qavuş. bir araya gəlib
oturmaq. sülh. **1.** mənzil. varılacaq yer.
- varışna gəlişim: muqabilə.
- varış gəliş: gedib gəlmə. ülfət. e'tilaf.
- varış** **barış. 1.** boluş. oluş. duruş. duruğ. biçiş. hal.
qonuş. çevrim. çevriş. çap. çevrim. çevriş. güc. qaldırı.
orun. yağday. vəziyyət. **1.** enmiş. çatış. **1.** rəsayi. **1.**
kiyasət. **1.** barlaş. barlaşıq. barışıq. yaraşıq. yarlaşıq.
əriş. uğur. uzluq. bacarı. başarı. başarma. yaratı. yaratış.
yarayış. qalxış. oluş. boluş. buluş. iyi qoşut, durmuş,

duruş, yağday. mutluluq. qutluluq.

nailiyyət.müvəffəqiyyət. 1. bitişmə. ərəşim. gəlişim.

yetişim. ulaşım. ulaşma. qavuşma. vasil olma. muvasilə.

varışiq

barışiq. keçimli. çevrişli. çevrimli. törəli. tutamlı. tutumlu.

durumlu. duruğlu. qonuşuq. boluşuq. oluşuq. biçişik. çaplı.

taxımlı. qılıqlı. çatımlı. dənli. dənqli. dəkli. dəhli. xoşqılıq.

əxlaqlı. rəftarlı. xuylu.

varışlı

itik. ütük. yeyin. - **varışlı** kişidi.

varışlılıq

kiyasət.

varışma

varəstəlik. varıstalıq. çatışma. qurtulma. azadəlik.

varışmaq

1. barışmaq. gəlib gedmək. müsalihə etmək. 1. gedib

gəlmək. görüşmək. ögrəşmək. alışmaq. ülfət etmək. 1.

yarışmaq.

varışmaq

ulaşmaq. girmək. ərəşmək. ərəşmək. yetişmək. dərk

edmək.

- **atmışına girmiş.**

varışsız

barışsız. biçişsiz. çapsız. çevrişsiz. çevrimsiz. keçimsiz.

geçişsiz. tutamsız. törəsiz. durumsuz. duruğsuz.

qonuşsuz. boluşsuz. oluşsuz. qılıqsız. qırbal. qırban.

çataq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. çatımsız. donquz.

tonğqa. tonqa. toqqa. danqaz. sırtıq. üzdən gedməz.
 qara astar. qarastar. inad. tıxız. pisqılıq. əxlaqsız.
 pisrəftar.yarçın. yarşın. koryat. çalan. çalang. bədəxlaq.
 xuysuz.

varıştıрмаq **varışdırmaq.** girdirtmək. əriştirmək. gətirtmək. çatdırmaq.
 ulaşıdırmaq. yetdirmək. yetişdirmək. cəlb etdirmək. hasil
 etdirmək.

varıta **varıda. varında (v < > b) barıda. barında.** endində.
 qatında. qulluğunda. hizurunda. nəzdində.

varqı 1. varılan yer. sonuc. 1. varım. mal. mülk.

varqıl **qarqıl. barqıl. varıqlı. bariqlı. qaruqlu. qarıqlı.** 1. baxlı.
 bəxli. talehli. xoşbəxt. 1. qaruqlu. qarıqlı. varlı. barlı.
 zəngin. 1. qaruqlu. qarıqlı. bol. çox.

varqıllıq **qarqıllıq. barqıllıq. varıqlıq. bariqlıq. qarıqlıq. qaruqluq.** 1.
 baxlılıq. bəxlilik. talehlilik. xoşbəxtlik. 1. bolluq. çoxluq.

varqun olqun. pişmiş. görmüş. keçitmiş. bacarmış. salqun.
 çəpər. yekkə. çaqqun. mücərrəb.

varlağ barlağ. barlayan. varlayan. yoxlac. kontrolçu.

varlaq **barlaq.** 1. yoxlayış. axdarış. 1. gəl ged. təkəpu.

- varlama** **barlama.** **var edmə.** dabanlatma. sağlama. doğrutma.
doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma. dikdəmə.
tikləmə. yerləşdirmə. yerləşdiri. tapıtma. inatdırı.
anıtlama. anıtlatı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə.
birkitmə. dıbləmə. dıblətmə. kökləmə. köklətmə.
qərarlama. isbat edmə. sıbutlama.
- varlamaq** **barlamaq.** **var edmək.** dabanlatmaq. sağlamaq.
sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. onatmaq.
onqatmaq. onqutmaq. qonqutmaq. qonutmaq.
yerləşdirmək. dikdəmək. tikləmək. tapıtmaq. inatdırmaq.
anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək. bəlgələtmək.
bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək. dıbləmək. dıblətmək.
kökləmək. köklətmək. qərarlamaq. isbat edmək.
sıbutlamaq.
- varlamaq** **barlamaq.** **yoxlamaq.** **axdarmaq.**
- varlandırmaq** **zənginləşdirmək.**
- varlanmaq** **barlanmaq.** (**bađırmaq:** **bardamaq.**). **1.** bolunmaq.
olunmaq. mövcud olmaq. **1.** tumanmaq. tımənmək: (<
tuqman. **tuqan** < **tuq**). baymaq. bayırmaq. bəyirmək.
baylanmaq. bəylənmək. bayınmaq. bayıqmaq.

zənginləşmək. **1.** zənginləşmək. tuplənmək. diblənmək.
diblənmək. kökləşmək.

varlanmaq zənginləmək. zənginləşmək.

varlatıtmaq **barlatıtmaq.** **var etdirmək.** diklətmək. tikilətmək.
tapıtdırmaq. birkitdirmək. diblətdirmək. köklətmək.
inatdırtmaq. anılatıtmaq. bəlgətitmək. bəlgələtdirmək.
bəllətitmək. sənədlətdirmək. dabanlatıtmaq. sağlatıtmaq.
doğrututmaq. onatdırmaq. onqatıtmaq. onqututmaq.
qonqututmaq. qonututmaq. yerləşitmək. qərarlatdırmaq.
sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.

varlayan barlağ. barlayan. varlağ. varlayan. yoxlac. kontırolçu.

varlı **barlı.** **1.** qaruqlu. qarıqlı. varıqlı. barıqlı. qarqıl. varqıl.
barqıl. qaruqlu. qarıqlı. zəngin. **1.** qarun. qavurn. (<
qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. bay. bay.
baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol.
dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz. günlü.
günü bacada. keçimli. qanıq. qanıc. qanış. qanıt. pullu.
mallı. usa. qanlağ. kanlağ. kankan. qamaq. qarınğ.
zəngin. tox. tamay. yaşamlı. yaşmal. şanslı. nəgələli.
devlətli. dövlətli. imkanlı. mürəffəh. **1.** bəyik. bəy. bay.

baysar. devlətli. dövlətli. pullu. mallı. gərəksiz. qanıq.
 qanıç. qanış. qanıt. 1. dincəş. şanslı. nəgələli. günü
 bacada. müreffəh. imkanlı. günlü bacalı. 1. qanıq. qanıç.
 qanış. qanıt. dövlətli. devlətli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt.
 gərəksiz. bəyik. bay. bəy. 1. yüklü. yükümlü. paralı. 1.
 dolqun. dolu. doluq. - **dolqun** ölkə, kan, kişi, kitab.

- **göstərişi, özün görsətməyi sevən varlı**: qalandur.

- **düşənin dosdu olmaz, varlının düşmanı**.

- yoxsulun poxu üzündə bitər, **varlının** gülü.

varlı

barlı. 1. səmərlı. səmir. səmiz. səmirgin. yüklü. bərəli. -
böyük varlı kişi: atabay. atabəy. 1. baruq. azuqlı. qəni.
 dövlətli. - **baruq** bəy. - baruq ölkə. **baruq** duyqular. 1. bayıq.
 bayla. ağaman. əğəmən. 1. borbaylı. çoplu. yoğa.
 zəngin. qaznalı. paralı. müreffəh. halı vaxtı yerində.
 tıqboçqa. yavçılıq. yağçılıq.

varlıq

1. bulmaq. olmaq. kövn. mocud. 1. heyə't. ululuq.
 güclük. 1. zəngin. yavbadaq: yağbadaq. 1. barlıq.
 məvcudiyət. 1. varlıq. baylıq. güclülük. mal. sərvət. qalın.
 zənginlik. gənc. barlık. bütünlük. 1. əvrən. çəvrən. kayinat.
 1. zənginlik. maddi güc.

varlıq

barlıq. 1. qarıqlıq. qaruqluq. zənginlik. 1. baylıq. bəyliq.

kan. gömü.mə'dən. 1.dirilik. dirlik. yaşam. durmuş.həyat.

1. həsti. vicud. 1. pulluluq.

- **adıyanan varlığıyla:** adıyla özüylə. adıyla sanıyla. ismilə cismilə.

- **bir yolda, bütün varlığın vermək:** yoluna baş qoymaq.

- **nərsənin kök, özək, etgili, güclü varlığı:** ögəc. özəc. oksir. eksir. covhər.

- **tapınılan, qulluq edilən varlıq:** tapıt. tapın. tapud. tapun. mə'bud.

- **yaşamın, varlığı sürdürmək:** yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. olduğun sürmək, yaşamaq.

- **öz, əsas varlıq, barlıq:** özmik. covhər.

- **qıyma varlığına.**

- iyilik, yardım, **varlıq**, yoxsulluq **izlənmək:** yaşanmaq. görünmək.

- **varlıq nədəni:** vicud hekməti.

- **yaşamın, varlığı sürdürmək:** yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq.

varlıqda

barlıqda. dirilikdə. dirlikdə. yaşamda. durmuşda.həyatda.

- varlılıq** zənginlik. bəyiklik. bəylik. baylıq. baysarlıq. devlətlilik. dövlətlilik. pulluluq.
- **cəvanlıqdan qocalığa hay saxla, varlılıqdan yoxsulluğa pay saxla.**
- varlıc** varıl. qabşaq. boşqa. - bir **varıl** suci.
- varma** ulaşma. gəlmə.
- varma** varış. gedmə. yetişmə. visul. - bu qədər çabuk **varış**.
- varmaq** **barmaq**. 1. uğramaq. raslamaq. düşmək. ulaşmaq. çatmaq. sevgi olmaq. göndərilmək. - istəyinə **düşdünmü**.
1. gəlmək. ulaşmaq. enmək. uğramaq. 1. yönəlmək.
1. dəgmək. dəğinmək. ulaşmaq. ərişmək. yetişmək.
qavuşmaq. vasil olmaq. 1. gedmək. dayanmaq.
yollanmaq. - tanrı qapına **dayan**. 1. (çağı, zamanı bildirən sözlərdə) edmək. bulmaq. tapmaq. yetişmək. ərişmək. - səhər **etdik**. - axşam **etdik**, gecəni gözlədik. 1. ərmək.
ərişmək. əkmək. çatmaq. yetmək. nail, müvəffəq olmaq.
1. enmək. yenmək. gedmək. dəgmək. - yol üstü, bir yeməkliliyə **endik** (yeməxana. restoran). 1. ulaşmaq. girmək.
ayaq basmaq.
- **barışa varmaq**: > bağışlama < barışlama.

- **iləri varmaq: iləri gedmək:** çəkdən (həddən) aşırı qılınmaq.

- **boyu neçiyə varır:** neçiyə ulaşır, yetişir, gəlir.

- **varsın olmasın! nə çıxar, nə olar:** qu məbaş.

- **başə varmaq:** 1. sonuclanmaq. nəticələnmək. 1. başəca götürmək. bitirmək. sonuclandırmaq. nəticələndirmək.

- **dayan** qapı açılar bir gün.

- **vara vara:** gedə gedə.

- **əli varmamaq, gedməmək, gəlməmək:** qıymamaq.

əsirgəmək. yapmaya, könlü toxdamamaq, razı olmamaq.

- **dili varmamaq** söyləməyə ürək tapmamaq.

varmaq

. **barmaq.** 1. barlığın, varlığın yoxlamaq, qorumaq. hifz edmək. 1. ərmək. çatmaq. gedmək. varamaq.

yetmək.bacarmaq. 1. **yetmək.** < > **edmək** < > **gedmək** <

metatez > **dəqmək.** ərişmək. çatmaq. yetişmək. - yarın ikidə

varınız. 1. yanaşmaq. təqərrüb edmək. - tanrıya **varmaq.** -

ətəyinə **varmaq.** bulmaq. qormağ. yuvmaq. yüvmək.

yüvsəmək. yavsamaq. ərişmək. könül almaq. yoxlamaq.

keçmək. dəğmək. ilişmək. yoxlamaq. - axşam bir bizə

uğrayın. 1. dalmaq. - yuxuya **vardı.** 1. çəkinməmə.

qıymaq. ürək edmək. acımamaq. - bunu edməyə necə əli

varır. - bunu deməyə necə ağzı vardı. **1. gedmək.** - qız vardı: qız getdi.

- **qocuya varmaq:** ərə gedmək.

- **aşağı varmaq:** alçalmaq. tənəzzül etmək.

- **puça varmaq:** boşa çatmaq.

- **əl varmamaq:** əli gedməmək. ürəyi istəməmək.

- **üstünə varmaq:** **1.** israr etmək. **1.** birdənbirə gəli vermək.

- **var !:** haydi. ged. yallah.

- **varsun:** buraq. qo. qoy. - varsun desin.

- **vararaq:** vara vara: get gedə.

varmay varmaz. yeriməz.

varmış - bir varmış bir yoxmuş: **ertdə ertdə.**

varmış (tanrıya varmış.) ərən. varan. ilqəmiş. ilərmiş. çatmış.

yetim. yetmiş. baliğ bər. düşər. düşmək durumu.

düşmüş. ulaşmış. çatmış. düşgün. mübtəla. giriftar.

varista > varəstə. çatmış. qurtulmuş. azadə. - **ona**

varmış: ona baliğ.

varmış **barmış. 1. barsıt. barsat. varsıt. varsat.** qurtulmuş. **1.**

qaruq. qarıq. varuq. baruq. olqun. yetgin.

varmışlı varuqlu. baruqlu. qaruqlu. qarıqlı. olqunlu. yetginli.

- varmışlıq** varuqluq. baruqluq. qarıqlıq. qaruqluq. olqunluq. yetginlik.
- varnamaq** bornamaq. barnamaq. bara oturmaq. şişmək. zənginləşmək.
- varnaşım** bax > **varnaşma**.
- varnaşış** bax > **varnaşma**.
- varnaşıt** bax > **varnaşma**.
- varnaşma** **varnaşma**. **varnaşım**. **varnaşış**. **varnaşıt**. (**yarıq**, **ayırıq**, **qırıq**, **sınıq nərsədə**). barnaşıt. barnaşma. barnaşım. barnaşış. bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə. birnişış. birləşmə. birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişim. bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşıt. ilnəşmə. ilnəşış. calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişım. çatnişış. çatnişit. çapnişma. çapnişım. çapnişış. çapnişit. tapnişma. tapnişış. yapnişma. yapnişış. yamnaşma. yamnaşış. qatnişma. qatnişış. sapnişma. sapnişış. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım. qavnaşış. qavnaşıt. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma. qovnaşım. qovnaşış. qovnaşıt. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum.

tutnuşma. tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim.
 ərnişiş. ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişiş. əğnişit.
 əknişmə. əknişim. əknişiş. əknişit. yetnişmə. yetnişim.
 yetnişiş. yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişiş. gəlnişit.
 vəsl, müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

- varol** şabaş. yaşabaş. yaşa. afərin. bıravo.
- varolmadıq** - **adı keçdiyinin var olmadığını anlatır**: adı var özü yox.
- varoluş** 1. hədis. 1. movcudiyət.
- varoluşçu** eqzistansiyalist.
- varsa** işlər yerisə.
- varsa** **varas**. **varsaq**. eləbil. məsələ. fərz. - **varsa** ki: **varas** ki:
varsaq ki. eləbil ki: fərz ki - **varsa** ki getdik: **varas** ki getdik:
varsaq ki getdik. **eləbil** ki getdik: **məsələ** ki getdik: **məsəl**
 üçün getdik: **fərz** ki getdik.
 - **açan varsa, bükəndə var.**
- varsaq** 1. > **fərsəng**. varmaq. barmaq. çatı ölçüsü. 1. var olan.
 tapılan. bulunan. bulunabilən. mövcud. 1. yatağan.
 kəsətura (> satur). - ulaşudur ana bulqar dağı. ki **varsaq**
 qavminin oldur durağı (hikmət). 1. aytım. bəxşi. aşiq. 1.
 varsat. vəsilə.

- varsaq** **varsa. varas.** eləbil. məsələ. fərz. - **varsa** ki: **varas** ki:
varsaq ki. eləbil ki: fərz ki - **varsa** ki getdik: **varas** ki getdik:
varsaq ki getdik. **eləbil** ki getdik: **məsələ** ki getdik: **məsəl**
üçün getdik: **fərz** ki getdik.
- varsaqı** **varsağı. 1.** bir çeşit enli yatağan. **1.** bir çeşit qaya başı
hava.
- varsaqlamaq** **varsamaq. varaslamaq.** eləbilləmək. misal, fərz etmək.
- varsamaq** **varsaqlamaq. varaslamaq.** eləbilləmək. misal, fərz
etmək.
- varsat** varsaq. vəsilə.
- varsat** **varsit. barsit. barsat.** varmış. barmış. qurtulmuş.
- varsay** sanı. sana. zəhn. təxmin.
- varsayalı** sanılı. sanalı. zəhni. təxmini. fərzi.
- varsayaraq** 1.baxımından. e'tibariylə. fərz edərək. **1.**varsayılə.
fərz edərək.görəmiylə. baxımiylə. e'tibariylə. dəğərilə.
tutamiylə. e'tibariylə.
- varsayı** fərz.
- varsayılə** **varsayaraq.** fərz edərək.görəmiylə. baxımiylə. e'tibariylə.
dəğərilə. tutamiylə.

- varsayım** 1. çəkım. çağım. çağlam. təxmin. ayar. göz çağımıylə: çəkimiylə: dəngəsılə. 1. hipotez. fərziyyə.
- varsayım** varsayış. fərziyyə. hipotez. məfruzə. hipotez. fərz. fərziyyə.
- varsaymaq** fərz edmək.
- varsış** vərziş (< varmaq). edmən. idman.
- varsıt** varsat. barsıt. barsat. varmış. barmış. qurtulmuş.
- varşınmaq** barşınmaq. ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək. ərişinmək. bolquşmaq. olqunlaşmaq. dolquşmaq. dolqunmaq. doluğlanmaq. doluğlaşmaq. ulaşınmaq. yetgişmək. yetginmək. yetinişmək. yüksəlmək. yüksəşmək. aliğ olmaq. biluğa, kamilliyə çatmaq, yetişmək.
- varta** varda. huşlu.
- varta** varda. 1. bax!. diqqət!. 1. ged. çəkil. - varda yoldan: çəkil yoldan. 1. şişman, şanlı, adlı kişi. əşraf. - bu yığımda vardalardan kim varıdı. - varda varda!: bardabarda!: barda!: çəkil. geç. bük bük!: yol açmaqda deyilən söz.
- vartaq** baliğ.

- vartaq** **vartağ**. baliğ.
- vartaqlıqqmaq** **vardaqlıqqmaq**. bardaqlamaq { > **pərdaxtən** ^(fars) (< **bar**. **var**)}
- varti qəlti** **vardi gəldi**. **bardı gəldi**. vurdu gəldi. əgər. əyər. şayət. gərəkir sə. birdən vurdu oldu.
- vartırış** **vardırış**. **vardırma**. **bardırış**. **bardırma**. savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq).sovqatış. sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. ulaşıdırış. ulaşıdırma. çatdırma. çatdırış.
- vartırma** **vardırma**. **vardırış**. **bardırış**. **bardırma**. savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq).sovqatış. sovq ediş. yollama. yollayış. göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş. düşürmə. düşürüş. ulaşıdırış. ulaşıdırma. çatdırma. çatdırış.
- vartırmaq** **vardırmaq**. **bardırmaq**. 1.uğratmaq. düşürmək. raslatmaq. ulaşıdırmaq. yollamaq. sevqədmək. göndərmək. 1.ulaşıdırmaq. dəğdirmək. əriştirmək. ərgürmək. ərdirmək. yetiştirmək. qavuşdurmaq. vasil edmək.

vartırmaq	vardırmaq. barturmaq. çatdırmaq. yetişdirmək. uğratmaq. ilişdirmək. - ora gedən olsa bizədə uğratın. - oracan gəttid, yalnız sizə uğratamadıq. - onu evə bartur. - kağızı bartur. - bunu atova bartur.
vartış	vardış. ərşit. ulaşdırı. ulqaşıt. çatırı. çatırıq. iblağ.
vartış	vardış. qovşaq. bulcar. mulcar. yığıncaq. mulaqat.
vartövlət	vardövlət. - qaraçının, yol kəsənin, talançının, çapılçının qapdığı, yağmaladığı var dövlət, nərsə: qırac. qaraç. xırac. qapqı. ğənimət. qənimət.
varuq	baruq. qaruq. qarıq. varmış. olqun. yetgin.
varuqlu	baruqlu. varmışlı. qaruqlu. qarıqlı. olqunlu. yetginli.
varuqluq	baruqluq. varmışlıq. qarıqlıq. qaruqluq. olqunluq. yetginlik.
varun	çönmüş.
varuş	yapı, bina, qalanın dıřarsında olan boşluq. meydan.
varya	çəkic. toxmaq.
varyatmaq	oldurmaq. buldurmaq. bulaqmaq. bulqarmaq. mocud edmək. göstərmək.
varyeməz	acgöz. paxıl < bağıl. verməztin. verməyən. əlverişsiz. sərpəməyən. xərcləməyən. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır.

qataq. qadaq. qotur. kenes < qinas. qıncus. kinis <> çinis
 < qınis. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac.
 qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı.
 qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı.
 qaradamaqlı. qaraçanaq. yanığ. yanğılı olan. yalvaq.
 yavlaq. çaylaq. tamahkar. gözü dar. gözü doymaz.
 doymaz. doymayan. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru.
 çimri. momsik. mümsik.

varyox

bəlli olmayan nərsə.

vasvasa

xəyalı. uğursuz.

vaşaq

qara qulağın böyüğü. pişik çeşitində olub dərisindən
 kürk yapılır.

vaşaq

vaşaq. qaraqulaq. dərisindən kürk yapılır yırtıcı heyvan.

vaşar

pincin başına keçirilən vaşar. somi. somun. sumun.

vatuz

qalfana balıq çeşitlərindən, ki bir çeşitinin adıda
tırpanadır.

vava

(uşaq dilində) bubu. yara. baş.

vay

- hayın gördün, **vayında** gör.

- hay günün görməyən, vay gününə inanmaz, vay günün
 görməyən, hay gününə inanmaz.

- hay gününü günləyən, **vay gününü** izləməz: özün iyi düşünən, pisləkləri geridə qoyur (bıraxır).
- **hay hayı** keçmiş, **vay vayı** qalmış.
- **yel öylə əsə, dəvə göydə gəzə, vay yerdəki keçinin halına.**
- **yolçu keçər iz (yol) qoyar, haylı keçər, vay qoyar.**
- **bir işdən vaz keçmək:** baltanı bıraqlamaq.
- **sinsitmək üçün əlindən gələni etmək, heçnədən vaz keçməmək: sav keçməmək:** könlündən (xətirdən.). keçməmək.

vaz

- (**vaz < > baz < > var**) - **vaz keçmək:** var keçmək. baz keçmək. yanqılmaq. genilmək. engilmək.
- **vaz keçmək:** əl çəkmək: əl üzmək. sərfi nəzər etmək. tönqülmək. ümidini kəsmək. səvritmək. ərtürmək. bağışlamaq. qəbullanmaq. keçirmək.
 - **vaz keçmək:** < basıb keçmək. göz yummaq. yazmaq. açmaq. çəkilmək. aynamaq. oyun özgərtmək. çəkinmək. yumulmaq. qatınmaq. çönmək. dönmək. qaçınmaq. dönmək. çəkilmək. caymaq. buraqlamaq.
 - vaz keçmək:** ötmək. ayrışmaq. boşanmaq. birbirinə

yadlaşmaq.

- **vaz geçmə**: tönmə. udul. - sözündən vaz keçdi.

vaz **baz**. açıq.

vazqəçəməmək **vazkeçəməmək**. **keçəməmək**. **keçənməmək**. duramamaq.
ötəməmək. istəyin kəsəməmək.

vazqəçiləməmək **vazkeçiləməmək**. (nərsənin bolluğundan,
sıxlığından, girginliyindən, gərginliyindən) dal qoyulamaq.
dala qoyulamaq. iləriləməmək. aşılamamaq.
keçiləməmək. yeriləməmək. bıraxılamamaq. göz
yumamaq, yumammamaq.

vazqəçilmək **vazgeçilmək**. atılmaq. tərک edilmək. ayrılmaq. - içgiden
atılmış.

vazqəçilmək **vazgeçilmək**. keçilmək. atılmaq. tərک edilmək. ayrılmaq.
keçəmək. ötəmək. istəyin kəsəmək.

vazqəçimli **vazkeçimli**. **keçləmli**. **keçirəmli**. bağışlayan. bəğışliyən.
bağışlayan. bağışlayıcı. yarlığayan. yağışlayan.
çağışlayan. onaran. əsirgəyən. qıymayan. acıyan.
güzəşli. ılım. həlim. rəhim. rahim. mərhəmətli. əffedən.
qəfur. qəffar.

vazqəçinməz **vazkeçinməz**. qaçınmaz. gərəkli. lazim.

- vazqeçinməzik** **vazkeçinməzik.** gərəklik. qaçınmazıq. zəruri.
- vazqeçirmə** **vazkeçirmə.** çevirmə. çaşdırma. yozdurma. döndərmə. döndürmə. caydırma.
- vazqeçirmək** **vazkeçirmək.** caydırmaq. çaşdırmaq. çevirmək. yozdurmaq. döndərmək. döndürmək.
- vazqeçmə** **vazkeçmə.** 1.çönmə. çaşma. yozma. dönmə. cayma. 1.qısa gəlmə. əsirgəmə.
- vazqeçmək** atmaq. tərkd etmək. taymaq. geri dönmək. soquranmaq.
- vazqeçmək** **vazkeçmək.** 1. salıvermək. bıraqlamaq. qoyuvermək. 1.düşürmək. qoymaq. vermək. tərkd etmək. ötürmək. buraqlamaq. bıraqlamaq. çıxarmaq. 1. bükünmək. münşerif olmaq. insiraf etmək. 1. əlin yumaq. 1.bükünmək. münşerif olmaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. insiraf etmək. 1.əl çəkmək. bıraqlamaq. göz örtmək. əl yumaq. 1.qoymaq. vermək. düşürmək. tərkd etmək. ötürmək. buraqlamaq. bıraqlamaq. çıxarmaq. - böyrəkdən daş **düşürmək.** 1.boşamaq. bıraqlamaq. 1.qoyunmaq. düşmək. buraqlamaq. bıraqlamaq. - bu sevgidən **düşüb keç.** 1.yozmaq. caymaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək.

- **vazkeçmək**: umursamamaq. aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq. mühimsəməmək. boş vermək. geçmək. bırakmaq. - **o kefindən keçməz biridir**.
- **vazkeçməmək**: ardını boşaltmamaq. ardın buraxmamaq.
- vazqəçmək** **vazkeçmək**. nərsəni olduğu kimi bıraqlamaq. dondurmaq. boşlamaq. boşamaq. qoyqarmaq. qoymaq. qoyaşmaq. qomaq. geçmək. aldırmamaq. ötürmək. salmaq. tərək etmək.
- vazqəçirmək** çirqitmək. çiyitmək. kəndindən soğutmaq.
- vel** - **vel vel dolanmaq**: sürtmək. çüçələri ölçmək.
- vellənmək** 1. aylanğ çaylanğ. aylanış. gəzələnc. gəzım. iki bağa yeriyyə. azacık gəzıyyə dolanmaq. 1. qoyvanmaq. duruqsamaq. yubanmaq. - işlərində **qoyvanma**.
- ver** - **al borküm, ver borkün**: al taxamı, ver taxavı: qaçaqoça, gizli izli, pərdə olmadan. sənli mənli. başbaşa, qaşqaşa. özlü özlü. utanıb çəkinmədən. təkəllüfatsız. taarüfsüz.
- verçək** - **alcaq verçəksiz**: boşsuz xəşsiz.
- verdiş** 1. izləncə. izləni. yayın. güncə. pıroqram. bağdama. bərnamə.
- verdiyın** - **verdiyın əlinlədə alasan**.

- verə** təslim. - **verə bayraq**: təslim bayraq.
- verə** **vergiş**. **1.** təslim. - qalanı **verə** ilə aldılar. - qala **verə gəldi** alındı: təslim olmaq. **1.** düymə. kilid. maşınalarda çevrilməyə yol verən kumanda. **1.** bərə. mərə. mirə. müre. əbə. hey. əyə. yansıma sözlər. verəsiyə. kəsməksizin. arasız. bir düzüyə. davamlı. müttəsil. - **verə** gəl ged vardı. - **verə** söylür. - **verə** vurdu. - **vərə** demədimmi. - **vərə** qardaş.
- verəcək** borc.
- **alacağ verəcəyini toparlamaq**: andaclamaq.
- verəcəkli** yükümlü. borclu. məsul. mükəlləf. mədyun.
- verəcəq** - **alacağ verəcək**: ilişik. hesab kitab.
- verəcəq** **verəcək**. borc.
- verəcəqli** **verəcəkli**. borclu.
- verədə** - **tarı verədə**: kaşki. keşgə.
- verəmək** verə gəlmək. təslim olmaq.
- verən** - **qanqı verən**. **qanıq verən**. **yanığı**, **yanğını gidərən**, **aparan**, **qaldıran**. **qanıqdıran**. **qanqıdan**. **qandıran**. **inandıran**. qənaət bəxş.
- **qara verən**: əjdərha. əjdəha.

- **borc alanın bir əli kəsildi, borc verənin ikisi.** - borc alanın bir əlin kəsiblər, borc verənin ikisin.
- verən** - **yeddi verən:** bir ildə neçə kərə güllənən, bar verən nərsə.
- verəsi** ötüş. ödunc. ötünc. öntüc. öncüd. borc.
- **verəsi almaq:** borc almaq. öntücmək: ödunc almaq.
- **verəsi olmaq:** borclu olmaq.
- verəsi** verəsiyə. rizayətsiz.
- verəsiyə** 1. başı soyuq. önəm verməyən. könülsüz. özənsiz. nisyə. 1. verəsi. verə. kəsməksizin. arasız. bir düzüyə. davamlı. müttəsil. - **verə** gəl ged varıdı. - **verə** söylür. - **verə** vurdu. 1. verəsi. verə. kəsməksizin. arasız. bir düzüyə. davamlı. müttəsil. - **verə** gəl ged varıdı. - **verə** söylür. - **verə** vurdu.
- verəsiyə** 1. qarşıtı sonra veriləcək olan. nisyə. nisiyə. 1. keçəsi.durmadan. ha birə. tikiz, diqqət, özən göstərmədən. - **verəsiyə** bir sağol, bir səlam.
- verəş** xərc. ödəş.
- verəv** - **verəv biçimində (bucaqdan bucağa) kəsilmiş, qatlanmış:** çalıq.
- veri** beri. 1. əda. ifa. 1. data (latin)- bilgi.

veri	bilgi.
verib	- astar verib , üz alır, götün verib , baş alır. - söz verib söz almaq : sözləşmək . gəpilləşmək. gəpəlləşmək. qovllaşmaq. danışmaq. qanışmaq. anlaşımaq. qaratlaşmaq. qıratlaşmaq. qərarlaşmaq. qovl o qərarlaşmaq. təvafüqləşmək.
verici	1. erqüci. bağışlayan. əff edən. ğəffar. 1. boşlu. 1. amraq. düşgün. xumar. kuştar (< düştər?). - alım verimlə satqaşmaq: birbirnə satmaq.
verici	yayan. yayıcı. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıcı. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.
verilə	ödəc. əta'. - verilə yalığı : əta'əmrı. - verilə yalacı : əta' əmiri.
verilən	- alverdə pul alınib verilən yer : kasa. qapsa.
verilmək	- başqa birinə verilmək : devredilmək. çevredilmək. ağdarılmaq. nəql edilmək. - dəğər verilmək : dəğər görmək. - günəşə verilmək : günəşlənmək.
verilməyən	- önəm verilməyən kimsə : qapı toxmağı.

- verim** 1. çıxım. 1. onuş. ürün. bərekət. bolluq. döl. əkin. üramış. üretilmiş olan. veriş. vermə. bolluq. bərekət. düşüm. gəlir. aslam. qazanc. randman. rüşvət. 1. səmər. hasil. məhsul. - **verimli** ağac. - **verimli** topraq.
- verim** **berim**. 1.kərəm. itifat. 1.nəticə. səmər. səməyə. səmrə. nəticə. 1.saça. saçqa. qazanc. tapıntı. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. yaran. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. alqı. səməyə. səmrə. bəhrə. nəf. kar. olca. mənfəət. fayda.
- verimçi** bolcum.covmərd.
- verimləmək** berimləmək. kərəmləmək.
- verimləndirmək** **verimlətmək**. dəğərə mindirmək dəğərləndirmək. səmərləndirmək.
- verimlətmək** **verimləndirmək**. dəğərə mindirmək dəğərləndirmək. səmərləndirmək.
- verimli** 1. çıxımlı. - **verimli duruma gəlmək**: səmirmək. şişmanlamaq. yağlanmaq. 1. onquc. karlı. qazancluğurlu.

borclu. verimlikqə. bərəkətli. qutlu. comət. suvli sevli. bitginli.
bərəkətli. bitgin il. **1.** səmərli. hasıllı. məhsullı. - **verimli**
ağac. - **verimli** topraq.

verimli

verişli. berimli. 1. yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı.
çaraşlı. payaclı. payaşlı. payıclı. payışlı. qazaşlı.
qazanclı. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli. **1.** yetgili.
munasib. barlı. hasıllı. qazanclı. qazaşlı. bağışlı. **1.** kür.
gür. gur. bol. **1.** iğid. comərd. **1.**kərim**1.** yetişək. bitək.
hasilxiz. **1.**iyit. iğit. çörəkli. covmərd. əlaçlıq. səxi.

- **verimli yer:**özlü topraq.

- **yumşaq, verimli topraq:** əttopraq.

- **kanlı, verimli, zəngin topraq, nərsə:** kanat.

- **verimli, bitək topraq:** qara topraq.

- **verimli, əlverişi çağında:** uyqun qoşunda, şərayitində.
günündə.

verimlilik

1.berimlilik. ululuq. kərimül nəfs. **1.** çörəkçilik (**çörək,**
yemək vermək). iyitlik. iğitlik. covmərdlik. əlaçılıq. səxilik.
1.əlaçılıqlıq. bolcumluluq. covmərdlik.

- verimsiz** 1. azaqan. zayıf. cılız. çıxımsız. qaran. - **verimsiz topraq**:
azqan yer. 1. qısır. doğmayan. 1. yakın. yakır (<
yaxmaq). qısır. doğmaz. doğurmaz. əqim.
- verimsiz** 1.başqaşız. ürünsüz. hasılsız. sonucsuz. nəticəsiz.
1.çoraq. şoraq. 1.kəsir. kəsik. qısır. sınır. sınıq. qısılmış. (<
qısmaq. kəsmək. sinqmaq: sınmaq). 1.koraq. çoraq.
1.sonucsuz. səmərəsiz. səmərsiz. 1. aşıqaşız. başqaşız.
qamqalat. qapqalat. qayta. səmərəsiz. səmərsiz.
sonucsuz. ürünsüz. hasılsız. şoraq. çoraq. quru.
- **quru, susuz, verimsiz yer**: çoraq. şoraq.
- **çoraq, şoraq topraq**: verimsiz topraq.
- **çoraq, verimsiz yer**: bor. boraq.
- **verimsiz nərsə**: qırtaq.
- **verimsiz yer**: çorazar. çor. qıraç. hasılsız. bayır. kəvir.
- verimsizləşmək** şoraqlaşmaq. çoraqlaşmaq. korlaşmaq. quraqlaşmaq.
susuzlaşmaq. susaqlaşmaq.
- verimsizlik** azqınlıq.
- verimsizlik** şoraqlıq. şoraqlıq.
- verincək** **berincək. pərincək.** sadıq. içdən bağlı. fədakar.
- verirqqinə** **verirginə.** berürkə. bergəli. vermək üçün.

- veriş** 1. vergi. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasbaltı.
ehsan. 1. satış. 1.deyn. 1.hasil. 1. vergi. yuxa. yarlıq.
ərməğan < yarmağan. acıma. bağış. bağışit. sevgi. savqı.
iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan. 1. vermə. axdarma. ağıtarma.
axdarım. nəql etmə. 1. yüküş. yükləm. alavı. alavıc.
alvac. həvalə.
- **əl verişli**: yarar.
- **oylumsuz alış veriş**: yetəriz tutarda alver.
- **alışveriş**.
- **qarı, qadın alış verişində olan**: xanımcılıq. qarıçılıq.
qadınçılıq. qancıqçılıq.
- veriş** bağış. bariş. adaq. adax. verim. vermə. bolluq. bərəkət.
sunqu. ehsan.
- veriş** vermə. əta'.
- **görməcə alış veriş**: görməcə. görmək şərti ilə.nərsəni görüb
baxmaqla almaq.
- verişlə** yüküşlə. alavla. alavıcla. alvacıcla. həvalə ilə. - **alavla**
göndərin.
- verişləmək** alavlamaq. alavıclamaq. alvacıclamaq. həvalə etmək.
yüküşləmək. yükləmək.

- verişli** **verimli. 1.** yararlı. yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı. payaclı. payaşlı. payıclı. payışlı. qazaşlı. qazanclı. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfeətli. **1.** yetgili. munasib. barlı. hasıllı. qazanclı. qazaşlı. bağışlı.
- verişmək** birbirinə vermək. göndərişmək. ötgürüşmək. ötrüşmək. edişmək. qılışmaq. bağışlamaq. ikram edmək.
- verişmək** **verşilmək. 1.** hasil olmaq. **1.**təbadül edmək.
- veriştirmək** hasil ettirmək.
- verqə** **vergə. bergə.** borc.
- **vergə batmaq:** borclanmaq.
- verqələli** **vergələli.** çıxarlı. varlı.
- verqəli** **vergəli. bergəli.** borclu.
- verqəştirmək** **vergəştirmək.** bölmək. parçalamaq. paylamaq. yeri yerinə vermək. # **birgəşdirmək:** toplamaq. yığmaq.
- verqi** **vergi. 1. bergi. vergi.** əğrəti (bir sürə üçün. müvəqqəti) verilən nərsə. borc. - **vergisin istəmək:** borcun istəmək.
1.alqı. maliyat. salıq. salyan. salma. maliyat. - **ulusdan ödətilən, alınan vergi:** qarasalıq. qarasalqın. (**salıq:** vergi).
1.veriş. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasalıtı. ehsan. yuxa. yarlıq. ərməğan < yarmağan. acıma.

bəxşiş. bağış. bağışıt. sevgi. savqı. iydəlik. xeyrat. itufət.
ehsan.

- **malqara vergisi**: qapçor. çapçor.

- yol vergisi: yol paras. yolluq.

- **vergi qondurmaq**: vergi yüklətmək.

- **artıq vergi**: təpğur.

- **kəsilmiş, qəti' vergi**: kəsənək.

- **baş vergisi**: kişi vergisi.

- **vəqf, zəkat, vergi alıcı**: qopçu. çapaç. çapı. təhsildar.

- **vergi, maliyat toplayan görevli**: vergiçi. qapaqçı.

verqi vert. bert.

verqi **vergi. bərgi. bircü. 1.** bacarıq. çıxar. yetənək. anıqlıq.
qabil. **1.** hidyə ehsan. buluğ. sədəqə. vergili: mühəssin.
vergisiz: xəbis. yük. salğın. maliyat. **1.** xuy. yaratlış.
özəlliq. **1.** salıq. salqın.xirac. nusum. verilən. ödənen
nəsnə. **1.** alban. qənimət. **1.** beriqi. borc. nisyə. **1.** qığcur.
bac. xirac. **1.** salğut. salyana. salığ. salıq. salyan. **1** salığ.
ehsan. **1.** zəkat. **1.** birt. verd. döləv. maliyat. **1.** çələk.
yasaq. zəmanət. - **vergi almaq**: alımcımaq. para toplamaq.

- 1. vəriş. veriş. bağışlama. ehsan. ətiyyə. - illig vergi:**
salgın.
- verqiçi** **vergiçi.** 1. alacağçı. çapı. çapaç. alıcı. təhsildar. 1. salyançı. salmaçı. vergi, maliyat toplayan görövli. qapaqçı.maliyatçı. təhsildar.
- verqilətmək** **vergilətmək.** becərmək. gələşdirmək.
- verqili** **vergili.** comərd. səxi.
- verqili** **vergili.** bacarıqlı. paxmu. usta.
- verqü** **vergü.** (< vermək. bermək). - vergü varmaq: borcu olmaq. - sənin mənə bir nə **bergün** var: sənin mənə bir nərsə borcun bergün var.
- verləmə** **vernəmə.** barnama. barlama. bərnəmə. bağdama. bağlama.
- verliş** **verdiş.** göndəriş. pəxş. - saat on ikidə radyolun son **göndərişidir.**
- vermə** 1. düşmə. sınımlı. qaptırı. bırxma. boyun əğmə. riza. təslim. 1. qoyar. ödəmə. 1. **veriş.** axdarma. ağıtarma. axdarım. nəql etmə. 1. öteş. ödəş. ödəmə. toxdaş. toxdam. qaytarım. qaytam. - borcun **ödəşi** yarına qaldı. - **söz vermə:** duraq. qovl. peyman. əhd. and.

- **can vermə**: can çəkişmə.

- **can vermə**: can çəkinmə: can üsdə. ehtizar.

vermə

1. ödəmə. vəriş. veriş. əta'. bağışlama. veriş. əta'. 1.

verim. veriş. bolluq. bərəkət.

- **vermə alma**: ərz o tələb.

vermədən

- **ara vermədən**: gün keçirtməmək. gün səktirməmək. hər gün.

vermədən

verməksizin.

vermədi

- **baxcasında tomata, al yap onu salata, vermədi səni anan, turşu qoysun çor atan.**

vermək üçün

berürkə. bergəli. verirginə.

vermək

1. bağışlamaq. 1. baqlamaq. - ürek bağlamaq, **vermək**. 1.

bastırmaq. soxmaq. itələmək. - cəvabın **bastırmada**

gecikmədi. 1.buyrulmaq. sunmaq. 1. qoymaq. düşürmək.

tərk etmək. vaz keçmək. ötürmək. buraqmaq. bıraqmaq.

çıxarmaq. - böyrəkdən daş **düşürmək**. 1. qoymaq.

düşürmək. tərk etmək. vaz keçmək. ötürmək. buraqmaq.

bıraqmaq. çıxarmaq. 1. tökmək. sunmaq. - məggiyə

gedəndə, aş **tökdü**. - qonaqlıqda nə **tökdülər**. 1.salmaq. -

sav, xəbər vermək: salmaq. 1.sunmaq. çəkmək. dartmaq.

- qonaqlıq **çəkmək**.
- **əziyyət, zəhmət, məşəqqət vermək, edmək**: ağırlamaq. ağıqlamaq. qarıqlamaq. qaraqqlamaq. gücükləmək. güclükləmək. basıqlamaq. sıxıqlamaq. tıxıqlamaq. incikləmək. incitmək. azıtmaq. acıtmaq. yarıtmaq. əzicləmək. izicləmək. gəzicləmək. gizicləmək.
- **ara vermək**: boşluq, fürsət, macal vermək.
- **baş başa vermək**: bir araya gələrək uzun boylu görünmək.
- **baş qoymaq, vermək**: bir uğurda, yolda ölümü gözə almaq.
- **əl vermək**: bəyə't edmək.
- **göğüs vermək**: göğüs gərmək.
- **bir uğurda vermək**: keçmək.
- **parasından keçməyən, canından keçinilir. - başdan keçmək**.
- **bal demək, bal verməkdən yey, boş demək, boş verməkdən yey. (yey: yaxıcıdı)**.
- **çox üz verməkdən, raslaşmaqdan, təkərlənməkdən etgilənməz duruma gəlmək**: qanıqsamaq. qanıqsımaq. təfavütsüz olmaq. fərqsizlikdən gəlinmək.
- **dışarı verməmək**: içində yaşatmaq. açmamaq.
- **önəm, ilgi göstərməmək, verməmək**: qısa kəsmək.

- **alib vermək**: yollaşmamaq. anlaşılmamaq.
- **ara vermədən**: arasız. aracısız. əldən. çapacaq. həməən.
- **baş vermək**: **baş vurmaq**: **baş çıxarmaq**: türəmək.
törəmək.
- **başqa birinə vermək**: devr etmək. çevr etmək. ağıdarmaq.
nəql etmək.
- **gəlivermək**: birdən birə gəlmək. - **verən gəlsin!**: **verəsi versin!**. qoyqoyçu. dilənçi. yoxaçu.
- **almaq vermək, bazarlıq, sözün çoxu azarlıq.**
- **ələ vermək**: bir savı, bilgini, xəbəri sızdırmaq, gizlicə bildirmək, duyurmaq. satmaq.
- **verməkdə** könül olsun, əl necə verməz.
- **bəkçilik etmək, vermək**: qaravulluq çəkmək.
- **qaraquş sözü vermək**: boşuna qovl qərar vermək.
- **söz, qərar vermək**: qararlaştırmaq. qararlamaq.
qaravirləmək. - mən bu işi **qaravirlədim**.
- **birdən üz vermək**: gurlamaq. gürləmək. kürləmək. - iki gün kəsəl yatdı, üçün gün **gurlayıb** getdi.
- **gün vermək**: günün bəlləmək.
- **çox kəsil, zərər vurmaq, vermək**. qırıb keçirmək. qasıb

keçirmək.

- **qaşı vermək: qaşırmaq. qaşırmaq.** atmaq. - sil süpürləyib,

kör köhnə nə varsa çöpə **qaşır**.

- **nərsəni bir yerə güclə vermək:** qıstırmaq. qastırmaq.

sıxışdırmaq.

- **ələ vermək:** yaxalatmaq.

- **gəlivermək:** birdənbiyə gəlmək.

- **qaçıvermək:** birdənbiyə qaçmaq.

- **günəşə vermək:** günəşlətmək.

- **iş vermək:** 1.iş göstərmək. iş buyurmaq. 1. könlüce

davranmaq. könlülüyün göstərmək, pas vermək.

- **könül vermək:** 1.sevmək. 1.bir işi sevərək qılmaq.

- **yol vermək:** 1. yolunu yapmaq: bir işin olacağını sağlamaq,

toxumaq, işləmək, hazırlamaq. nərsənin keçməsinə köməklik

edmək. 1. itiliyin artırmaq. son sürətini vermək. 1. qoğmaq.

işdən çıxarmaq. - bu evdə yol verilməz işlərə baxsan, burdan

sizə yol verilir.

vermək

bermək. 1. barmaq. - vermək istəmək. verə yazmaq:

beriqsəmək. - vermək istəyən: **beriqli.** - verəcəmək: **berim.**

berqil. - verilmək: **berilmək.** - verimli: **berimlik.** - verimsiz. ot

bitməyən, çoraq yer: **çalang.** - verişmək: **berişmək.** - verim:

berim. 1. ötəmək. ödəmək. əda etmək. qılmaq. **1.**
 ülətmək. paylamaq. paytamaq. **1.** yerinə qoymaq.
 yermək. - orunc alıb **yermədi**: əmanət alıb verdəi. **1.** əda
 etmək. - onun həqqi **verildi. 1.** isnad etmək. nisbət
 etmək. yapışdırmaq. - ona böylə bir iş **veriləməz. 1.**
 yormaq. saymaq. açmaq. həml etmək. - hər kəs öz oyun
 (fikrin) **yorar**: verər. - iyiyə **yormaq**: yaxcıya açmaq. **1.**
 atmaq. qomaq. qoymaq. yüklətmək.- hər kimə bir iş qoydu.
 - bu mala çox yük qoma. - **basqın vermək**: cumaqa, hicuma
 üzləşmək. bir işəə uğraşırkən tutuqlanmaq. **1.** əda etmək.
 ifa etmək. ötəmək. ödəmək. yanıtmaq. cavab vermək. **1.**
 qurmaq (qonaqlıq). düzənləmək. dartmaq. hidyə etmək.
 - **itib, itəliyib vermək: yollayı vermək**: tayamaq. dayamaq.
 təslim etmək. dartmaq. serv etmək. servis vermək. - gədər
 gedməz bir acı qəhvə **dayadılar.** - bir yeməkdən
 qurtulmamışdıq ki, elə öbür yemək **dayandı.** - bu nədi
dayadın mənə.
 - **acımıyaraq qoymaq, vermək, etmək**: bağışlamaq. bəzl,
 fəda etmək. əsirgəməmək. qıymaq.- parasın **qıyamır.** -
 parasına **qıyıb** bu kitabı almadı.

- **usulca vermək**: sıxışdırmaq. soqışdırmaq. tıxışdırmaq. - dilənçinin əlinə bir neçə para **soxuşdurdu**.
- verməqsizin** **verməkzin**. vermədən.
- **ara verməkzin**: sürəkli. durub dinlənmədən.
- verməyən** əli sıx. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. çimri. qıtmır. sərpəməyən. xərcləməyən.
- **istəyənin bir üzü qara**, **verməyənin iki üzü**.
- **düşman qarşında qaçaqlığa yol verməyin**.
- verməz** - verməkdə könül olsun, əl necə **verməz**.
- verməz** çimri.
- vermir** - **görsətib vermir**: qaşix görsətir, qılıpın gizlədir.
- vernəmə** **verləmə**. barnama. barlama. bərnəmə. bağdama. bağlama.
- versən** - **əliyi versən, qolunu tutar (qapar.)**.
- versəz** - **onayızla: onay versəz**: icazənilə.
- versün** berqəy. bağışlasın. əta edsin.
- verşilmək** **verişmək** hasil olmaq.
- vert** **bert**. verqi. kölənin hər il verdiyi vergi.
- vert** **verd**. birt. virt. vergi. dölev. maliyat.

verti	verdi. 1. cömert. əli açıq. bağışlayan. ihsanda bulunan. 1. vergi. ölçü. miqdar.
vertiqan	verdixan. vərdixan.
vertiş	verdiş. bırxılış. bənamə.
vertiş	verdiş. verliş. berdiş. bənamə. günki. götürü. götri. göndəriş. pəxş. - saat on ikidə radyolun son göndərişidir. - gümkidəkilər: bənamədəkilər. - gümkilər: bənamələr. - gün gümkisi: bu günkü işlər, sözlər, görcəklər. - bu günki çox uzun sürəcək. - günkini üçə bölüblər: bənaməni üçə bölüblər.
veylan	yavab. xaraba.
veyran	kas boya. mat (boya). şavsız. bulaşiq. unqundal.
vəba	qırqın. qırlaqan. çuma.
vəcin	<u>otağ.</u>
vəç	təhər. yol. uğur. yağday.
vəfa (fars)	< bağ. bağa. yapa. yaba.
vəfasız	bəfasız yeltək. gəlgeç. bozyel. poyraz. dayaqsız. dayamsız. dayanmaz. dayasız. dönək. qancıq. duraqsız. durmaz. durumsuz. havayi. qərarsız. dalqaçı. oransız. oranşsız. söyəksiz. söyəngəsiz. sürəksiz. tapıqsız. tutaqsız. subatsız. sübatsız. mütəhəvvil. hərcayi.

- vəhşi** qaya. yabanı. - **qaya sarsmaq**: yabanı sarımsaq.
- vəhşisin** vəhşi sayaq. vəhşisin. asışın. asavsın. asavşın.
qabasaba. işlənməmiş. yonulmamış. biçilməmiş.
becərilməmiş. tarınmamış. bədəvi. ibtidayi.
- vələq** - **ələk vələk, dəlik deşik olmaq**: qəlbirə dönmək.
- vəli** - **əli aşından da, vəli aşından da olduq**.
- **əlidən vəliyə nə ilişik**. nə mərbut.
- vəng** vəng. bəng. vəngildəmə səsi.
- vərə** - **vərə vərə**: vara vara. bara bara. yılar yılar. ged gedə. asta
asta. yavaş yavaş.
- vərəq** < **bərək > bərg**. yapraq.
- vərəm** < var. şişmanlıq. varlı. qabarıq. baramlı. dərimli. iğ. incəağrı.
sill.
- vərən** öz verən. fədakar. fədayi.
- vəriş** **veriş**. **1**. vermə. əta'. bağışlama. **1**. vergi. ehsan. ətiyyə.
1. çıxışma. paylama. tə'ziz. **1**. maamilə. **1**. münasibət. **1**.
satış.
- vərqiş** **vərgiş**. **verə**. **1**. təslim. - qalanı **verə** ilə aldılar. - qala **verə**
gəldi alındı: təslim olmaq. **1**. düymə. kilid.
- vərtaxam** bulaşiq. aqan tökən. çaşıp yatan. veyran.

vərtənə	vərdənə. bərdənə. çörək yapmaq üçün yoğuru (xəmiri) açan çubuq.
vərtiqan	vərdixan. verdixan.
vərtiş	vərdiş. vərzış. əl alışığılığı edinmək. çalışdırma. alışdırma. ıslayış. ıslanış. ıslanış. ıslanış. ıslanış. ıssayış. tə'lim. təmrin. idman. məşq. idman. antirenman.
vərtiş	vərdiş. endik. ğılıq. adət.
vərtişinmə	vərdişinmə. qanıqsayış. qanıqsıyış. öğrənsəyiş. öğrənışmə.
vərtişlətmək	vərdişlətmək. yavaşdırmaq. alışdırmaq. yumşatmaq. öğrətmək. tə'lim edmək. tə'nis edmək. amuziş vermək. əmişdirmək. əmzişdirmək.
vərtişsiz	vərdişsiz. vərzışsiz. çığ. çiy. qırt. olmamış. xam. idmansız. işləməmiş.
vərzış vermək	yaravlatmaq. alışdırmaq. idman yaptıрмаq. uyusuqlatmaq. xamlığın atmaq.
vərzış	varsış. (< varmaq). edmə. idman. yenir. görmək. alış. adət.

- vərziş** **vərdiş**. əl alışığılığı edinmək. çalışdırma. alışdırma.
islayış. islanış. islanış. islanış. ıssayış. tə'lim. təmrin.
idman. məşq. idman. antirenman.
- vərzişli** alışqın. çalışqın. ıssayşıq. islanşıq. idmanlı. tə'limli.
təmrinli.
- vərzişsiz** **vərdişsiz**. çığ. çiy. qırt. olmamış. xam. idmansız.
işləməmiş.
- vəsmə** sürmə.
- vəş** pambıq dənəsi.
- vətəndaş** uyruq. yurtdaş. tapqaç.
- vətəntaş** **vətəndaş**. bir yurtda ötüb ösənlər.
- vəya** azu. yaxud. ya. iki nərsədən birini diləməyi anlatır. vəya.
- vıcıq vicıq** bulqama. qarma qarşıqlıq.
- vıcıq** 1. batağ. batğa. zığ. palçıq. pislik. çamır. 1. mıncıq.
- vijıldamaq** **qijıldamaq**. atıla oxun, qurşunun çıxardığı səs.
- viq** yavaştan səslənmə.
- virniqmaq** **virniqmaq**. **vurnuqmaq**. **urnuqmaq**. 1. dolaşmaq. nərsəyə vurulub tutulan kimi olub, çevrəsinə çönmək. 1.
yoynuxmaq. yerindən olmaq.
- virqaç** vurqaç. qovqa. çəkək.

- vırqın** - nərsənin dəlisi, vurqunu, vırqını: havalı. otucu. otcu. - solçuluq havalısı. - qadın otcusu. - kitab havalısı. - yalan, doğru, yemək içmək, para, düzən havalısı: dəlisi.
- vırqın** 1.tərs düşmüş. dəyişik. gəlişməmiş. 1.yapalaq. düşük. yappı. pəx. əzik. - **yapalaq burun**: basılı, yassı burun. 1. vurulmuş. qadaq. qadalaq. çırpılmış.
- vırqın** urğun. vurğun. bəla. - **urğuna** düşmək. yaralı. vurulmuş. - **urğunlar**: yaralılar.
- vırqın** vırğın. vurğun. sərsəm. şaşqın. sanğı. fikirli. xiyallı. ohamlı. budala.- başı **sanğı**, beyni **sanğı**. - **sanğı** kişi.
- vırqına düşmək** azab almaq. başı bəlaya girmək.
- vırqınlıq** vurqunluq. havalıq. dəlilik. otuculuq. otculuq.
- vırqınlıq** vırğınlıq. vurğunluq. şaşqınlıq. sanğılıq. ohamlıq. budalalıq. sərsəmlik.
- vırqınmaq** vurqunmaq. bağlanmaq. bağlılıq göstərmək. müntəsəb etmək.
- vırqınmaq** vırxınmaq. < bur ; burxunmaq.
- vırqınmış** vurulmuş. çalınmış. çalqın. çarpılmışenik. inik. enilmiş. məfluc.
- vırqış** vurquş. təpiniş. təpiş. həyəcan.

- vızıltamaq** **vızıldamaq.** bızıldamaq. cüvüldəmək. uğuldamaq.
zuvuldamaq.
- vızıltılı** qırlı. dinc durmayan.
- vızırıq** bızırıq. isal.
- viran** < **örən. ör: kordivan.** közdivan (yanqın yeri. yanğır
qırıntılarınin bulunduğu yer. yıxıx. qalma qalıntı. yıkıntı
qalıq. yimirik. qırana. - örən kənt, məzar.
- viran** dağınacaq. yapıq. xərab.
- **viran olmaq:** xərablanmaq. tabahlanmaq. par parça, param
parça olmaq. pozulmaq. yıxılmaq. dağılmaq. qırtalanmaq.
qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək.
koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. tikələnmək.
- virana** ör. xəndəq. tozuraqan. yıxıntı. xəraba.
- virana** örən. höyük yıxıntılardan oluşan yayvan təpə. yıxı.
xaraba.
- vişnə** albalı. siyə. alça.
- vitalaşmaq** **vidalaşmaq.** savqaldılaşmaq: savqaldılaşmaq.
sağollaşmaq.
- vitrin** görünclük.
- vulqan** > **volkan.** burkan. bulqan. yanar (dağ).

vur

- **vur tut**: olsa olsa. ən çoxu. ən üstünü. çox ehtimal ki. haydi haydi. - buna **haydi haydi** bir qıran versinlər. - gönorta çıxsan, **haydi haydi** günbata çatarsın.
- **nə var**: uğur ola?. xeyr ola?.
- **vur totalım**: vur sanalım. vur sanıyım. tut totalım. gəl baxalım. gəl görəlim. qoyalım. haydi.
- əgər bir ikisin verdi, **haydi** hammısın verdi, onda neyləyəcəksən.
- iki əlli yaşa, **haydi** yüz yaşa.
- **vurdun tutmadı, tut vur**.

vur

- { "vur" sözü "ver" sözüynən nə ilgisi olabiler.? !.} ur. tobbu. dobbu. toqura. şiş.

vuran

- **cibvuran**: **cibvur**. cibkəsən. cibkəs. yankəsici. yankəs. qapdıraqaç. qamqaç. qapqaç. qapdırımçı. yaldırımçı. yandırımçı. yardımçı. cibçalan. cibçal. dolandırıcı. qaldırımçı.
- biz bir ürək, cana canız, ayrıq ayrım yox insanız, yetər ayrı anlasanız, vurulan mən, **vuran məndən**.
- **ilk vuran oxçudur**: işin ustası sonuc alır.
- **vuran vurmuş, vuranda yemiş**.
- **vurulan mən, vuran məndən**.

- vuran** 1. dövən. uran. 1. qaqa. çalan. çırpan. qarqa. qarqa.
(< **qaqmaq**: vurmaq). - ağac **qaqa**: ağac **dələn**: qaçası ilə ağac qabığına çalan quş. 1. salur. qılınççı. qılışçı. endirən. çalan.
- vuranta** - **vuran vurmuş, vuranda yemiş.**
- vurar** - kəmə dayça, az yeyər yemi, göydən axmasa, çor **vurar** demi. (**kəmə**: **qamar**: kiçik at).
- vuraraq** itə qaqa. itə qoğa. itə döğə. itə itə. itgə itgə. itələyə itələyə. itərək. itələyərək. güclə. qıyınla. qapsanaq. qasbanaq. zorla. - uşağı **itə qaqa** bura gətirdik.
- **arxasından vuraraq şişirtmə yoluyla olušan süs**: qaqma. (**qaxma. qalxma**). - **qaqmal** ləğən. - **qaqma** tabaq.
- vurdumtuymaz vurdumduymaz.** 1. alqı. alıq. qorxmaz. 1. uçarı. uçar. iti.
- vurdurmaq** çaldırmaq.
- vurqaç** vırqaç. qovqa. çəkbək.
- vurqan** **vurğan.** urqan. coşqun. şiddətli.
- vurqic** **virgül.** durqic. duraqic. kiçik durma imi, simgesi.
- vurqu** 1. basım. güc. 1. tək'id. urqu. zərrə. 1. kiçik parça. 1. vurma. urma. qımiltı. tıptırtı. oynama. xələcan.
- vurquç** vurma aləti.

- vurqulamaq** tə'kitləmək. bərkitmək. qavalamaq. kipləmək.
- vurqulanmaq** çərtmək. bəliitmək. nişanlamaq.
- vurqulu** basımlı. üstün. hakim. əksanlı. çalqırt. əzici.
- vurqulu** çitik. bərk. sərt. dönməz. sağlam. əkit (< **əkmək**:
dayaqlamaq).
- vurqun** 1. uruq. vuruq. vurulmuş. aşiq. 1. asuv. asuğ. > avuz. (>
aviz (fars)). asılı. aslaq. tutqun. salqun. düşgün. 1. əmrən.
əmə. imə. himə. kökə iyə olan kimsə. ərmin. ərgin.
çatmış. yetmiş.
- **vurqun olmaq**: tapınmaq. məftun olmaq. - el oğlu toprağa
tapınar. 1. vurulmuş. aşiq. 1. basqın. ırqalama.
yağmalama. 1. alıq. aluğ. məcnun. mayını (beyni)
oynamış. aylan. aşiq. təntik. (< **təqnik. tuquq**). bağlun.
məcnun. vurqun. tilbə. təlbə. dəli. məcnun. şeyda.
şuridə. 1. ayqın bayqın. çox bitgin. aşiq. hayran. böyük.
1. bəriqli. yerikli. melli. əğimli. düşgün. məczub.
- vurqun** 1. yara. 1. yaralı. 1. basqın. 1. imrə. əmrə. aşiq. mübtəla.
1.maraqlı. daraqlı. tutqun. dəli. mübtəla. 1.tutuq. aşiq.
1.yapdal. məczub. 1.başı dumanlı. aşiq. 1. **vurulmuş**.
çalqın. çalınmış. oğrun. **həqsiz**. - **vurqun, çalqın, həqsiz**

qazanc sağlamaq: qaratorbaçılıq edmək.

- **nərsənin dəlisi, vurqunu, virqını:** havalı. otucu. otcu. -

solçuluq **havalısı.** - **qadın otcusu.** - kitab havalısı. - yalan, doğru, yemək içmək, para, düzən havalısı: dəlisi.

vurqun

virğün. 1. urğun. virqın. bəla. - **urğuna** düşmək. yaralı.

vurulmuş. - **urğunlar:** yaralılar. 1. virğın. sərsəm. şaşqın.

sanğı. fikirli. xiyallı. ohamlı. budala. - başı **sanğı,** beyni

sanğı. - **sanğı** kişi.

vurqunçu

möhtəkir. ehtikar edən.

vurqunçuluq

ehtikar. espekülasyon.

vurqunlanmaq

təlimək. dəlilmək. çıldırmaq. aşıq olmaq.

vurqunlatmaq

təlirtmək. dəlilətmək. çıldırtmaq. aşıq edmək.

vurqunluq

virqınlıq. havalıq. dəlilik. otuculuq. otculuq.

vurqunluq

virğünluq. virğınlıq. şaşqınlıq. sanğılıq. ohamlıq.

budalalıq. sərsəmlik.

vurqunmaq

virqınmaq. 1. bağlanmaq. bağlılıq göstərmək. müntəsəb

edmək. 1. **virqutmaq.** **virquşmaq.** ehtikar edmək.

vurqunu

aşıqlısı. düşgünü. mübtəlası.

vurquş

virqış. təpiniş. təpiş. həyəcan.

vurquşmaq

virqutmaq. **vurqunmaq.** ehtikar edmək.

- vurqutmaq** vurqunmaq. vurquşmaq. ehtikar edmək.
- vurlamaq** urlamaq. çalmaq.
- vurlatmaq** urlatmaq. çaldırmaq.
- vurlavçu** urlavçu. oğru. hırsız.
- vurli** cidamlı. qursaqlı. dayaqlı. ərkəli.
- vurma** 1. urma. döğmə. dayaq. zərb. zərbə. urma. urqu. uru. vurulmuş, çarpılmış, ayrılmış yer. - çayır **urusu**. - otləğ **urusu**. - özəl **uru**. - **dayaq** atmaq. - **dayaq** vurmaq. - **dayaq** qınatı: çubuq cəzası. - **dayaqın** qaytarmaq. - **dayaq dayaq** döğdülər: çoxlu çubuqlarla vurdular. 1. vurqu. urma. qımılı. tıptırtı. oynama. xələcan. 1. sədmə. çarpma. çatma.- gəmi **sədmiyə** uğradi. - görüm səni **sədmiyə** uğrayasın. - **bir yerə vurma**: bir yerə əks etmə: bir yerə çarpma.
- vurma** 1.çarpma. çalma. taq. 1.çarp < > dərb < > zərb. çarpma. döğmə. 1.urma. uruş. vuruş. tərənış. tərənış. zərəban. - **çarpma, vurma səsi**: çat. - **başə vurma**: **başə qaqma**: minnet.
- vurmaq** - **vurdun tutmadı, tut vur**.
- vurmaq** 1.işə başlamaq. təşəbbüs, iqdəm edmək. 1. barmaqlamaq. qurddalamaq. 1.taxmaq. taxınmaq.

1. yapışdırmaq. 1.atmaq. çəkmək. dartmaq. - silli, toxat
çəkmək. 1.basmaq. - **yol basmaq:** yol kəsmək. 1.çaxmaq.
1.çalmaq > çəlmək. yıxmaq. çarpmaq. düşürmək.
devirmək. 1. dövmək. basmaq. 1. incitmək. 1. qırpmaq.
qırmaq. taraşlamaq. dərmək. 1. toslamaq. çarpmaq. 1.
çarpmaq. çalmaq. sallamaq. - **qılıc çalmaq.** 1. yencmək.
dögmək. qırpalamaq. qırmalamaq. zədələmək. 1. enmək.
yenmək. çırpmaq. saldırmaq. - sallan yumruqlar, gah
ayağına, gah başına **enirdi.** - toxunaqlı yamanları, düz üzünün
ortasına **endirdi.** 1. əkləşdirmək. çapramaq. çarpamaq.
yapışdırmaq. 1. indirmək. endirmək. sallamaq. salmaq.
çalmaq. çarpmaq. - yumrağın üzünə **endirdi.** - səpici (aşçı:
dəriçi. dəbbağ). sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər. - yerdən
göyden topar daşar **endirildi.** 1. qaqmaq. itmək. itələmək.
1. çevirmək. çalışdırmaq. - **işə vurmaq:** bir işi başqa işə
çevirmək. - çörək satılmadı, çörəkçi **işi** dadlı pişirməyə **vurdu.**
- sağıçı (oxşadan, ağıladan), **işi** güldürməyə **vurdu.** - yazıçı,
işi qazıçılığa **vurdu.**
- **nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq.** qatınmaq.
artırınmaq. əğlənmək. əklənmək. qatmaq. qatamaq. əlave

edmək. izafələnmək. minmək. minilmək. mindirinmək.

- **başına vurmaq**: sərsəmləmək.

- **bükül taxınmaq**: kırıvat vurmaq.

- **aralarını pozmaq, vurmaq**: birbirinə qatmaq.

- **baş vermək: baş vurmaq: baş çıxarmaq**: türəmək.

törəmək.

- **baş vurmaq, çəkmək**: barlamaq. barğalmaq. yoxlamaq.

- **baş vurmaq**: 1. baş kəsmək. 1. muraciət etmək.

- **göz vuran**: kəmgöz. gözü, nəzəri dəğən.

- **qol vurmaq**: dolaşmaq.

- **nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq**: mindirmək.

çarpmaq. toxundurmaq. toxlamaq. toslamaq.

- **soğuc çalmaq, vurmaq**: üşükmək. soğucdan qovrulmaq.

- **su vurmaq**. su səpmək. yumşatmaq. təsgin vermək.

yatışdırmaq.

- ürəyim yaman **döyür, vurur, atır, çarpır**.

- **baş vurmaq**: təşəbbüs göstərmək. dənəyləmək. təcrübə

edmək.

- **bir sucu üzə vurmaq**: qaxınc etmək: qaqıq, qaqı qaqmaq.

qaqımaq.

- **qafanı vurmaq: qafayı vurmaq:** yatmaq. baş atıb yuxlamaq.
- **düz yerinə, amaca, nişana qoymaq, oturtmaq, vurmaq:**
qonulamaq. qoyutmaq.
- **gəm vurmaq:** cilovlamaq. daşqınlığını əngəlləmək.
- **hər yana baş vurmaq:** qapı qapı dolaşmaq.
- **sason vurmaq:** gənə bol geyimi daraltmaq, büzmək.
qasmaq. qarsmaq. qarsımaq. qırsımaq. qıstamaq.
- **çox kəsil, zərər vurmaq, vermək.** qırıb keçirmək. qasıb keçirmək.
- **istəkən istəkənə vurmaq:** ayaq toxuşdurmaq.
- **ürəyi çalmaq, vurmaq:** qaqmaq. - çox yağlı, dadlı yemək, **qaqar** məni.
- **yol vurmaq:** oğurlamaq. yol çapmaq yol kəsmək.
- **nərsiyə baş vurmaq:** yoluna sapmaq. - kələk yoluna sapdı.
- **birbirinə vurmaq, çalmaq:** aşlamaq. qatıb qarışdırmaq. - **aşlayıb daşlamaq:** qatıb qarışdırmaq, dağıtmaq. - yumurtala unu aşlayıb, qayğanaq pişirmək.
- **ışığı vurmaq, çarpmaq:** çağmaq. - işıq gözlərimə **çağır**.
- **dal ba dal, üst üstə çırpmaq, vurmaq, itmək, təpmək:**
qaqalamaq. qaqcılamaq. qaqılamaq. qaqırlamaq. qaqışlamaq. qaqıtlamaq. - tikicilərin, dərizilərin **qaqalamaqdan**, barmaq

ucları dəlik deşik olmuş.

- **işi -ə vurmaq**: gerçək bir olumu, durumu başqa yola

yozmaq, çevirmək. - **işi alaya vurmaq**. - içidar yoxsul, özün bəyliyə vurur.

- **qafasına vura vura**: güclə. gücən. qapsanaq. qasbanaq. zorla.

- **qaraya vurmaq**: 1. gəmissi batmaq. 1. **qaraya oturmaq**.

gəminin toprağa oturması, saplanması.

vurmaq

urmaq. 1. (böcək. heyvan) gəgələmək. çalmaq. sancmaq.

soxmaq. ısırmaq. ursalamaq. bərələtmək. zədələmək.

oramaq. uramaq. qırmaq. oraqlamaq. basmaq. qoymaq.

qomaq. çalmaq. yamamaq. yamamaq. çalmaq. qaqmaq.

çalmaq. tıpırdamaq. qımıldamaq. oynamaq. - ürəyim

tıpırdır. 1. çaqmaq. çağmaq. şaxmaq. qaqmaq. soxmaq.

ısırmaq. talamaq. talanlamaq. yonmaq. qırmaq. çapmaq.

yağmalamaq. taraqlamaq. dayaqlamaq. çubuqlamaq.

dögmək. tə'ziz edmək. təpsəmək. dəpsəmək. təpinmək.

təfsinmək. dəfsinmək. təpmək. təpikləmək. qıpırdatmaq.

ayağ dürtmək. qaqışlamaq. sancmaq. saşmaq. dürtmək.

1. çaqmaq. qaplamaq. əsmək. toqaqlamaq. təpmək.

soxmaq. tıxa basa yemək. çalpımaq. çarpmaq.
sıçramaq. çarpmaq. təpmək. təbmək. soxmaq.
sopalamaq. dövmək. sopuldatmaq. dövmək. dayaq
atmaq. sürtmək. dartmaq. tadtırmaq. töbələmək.
dögmək. töşəmək. töşləmək. tumalamaq. dövmək.
pataqlamaq. **1.** dövmək. çarpmaq. toxumaq. toxunmaq.
toqımaq. dövülərək sərtləşdirmək. götürmək, batırmaq.
1. taxmaq. qoymaq. geyinmək. geydirmək. qurmaq.
sürtmək. bərpa edmək. - ad **urmaq**: taxmaq. - ata yavaşa
urun. - başına börk **urmuş.** - başına tac **urdu.** - bu
ölkənin işləri kopoyoğluluq, aldatı üstə **urulub.** - əlivi
saqqaliva **ur** təmizlə. - xanın ayağına baş **urub.** - mıncıqlar
urulmuş kaftan. - nərdüvan **urub** ora çıxdılar. - onun
qapusunda baş **urub** yalvardılar. - səcdəyə baş **urub** dilədi.
- siz bizə arxa **urun**, bizdə sizə. - taxmalar çiyinə **urmuş.** -
üzün toprağa **urub** dilədi. - üzün yerə **ur** ondan dilə.
çalmaq. sütmək (boya). boyamaq. sarmaq. dolamaq.
süpürmək. döymək. ititmək. atmaq. daşlamaq (bomba
daşlamaq). buraqmaq. qatmaq. qarışdırmaq. çirtmaq.
çərtmək. kərtmək. cırmaq. bölmək. doğramaq. yerə yıxmaq.

basmaq. əzmək. dağıtmaq. tökmək (yağış vurur). doldurmaq (yük vurmaq). saçmaq (gül vurmaq). salmaq (onu vurdular).

- **vurmaq** üçün qaldırmaq: **gərilmək**.

- **qamçı bilə gərildi**: qamçıyı vurmaq üçün qaldırdı.

- **vurub qoparmaq**. talamaq. dalamaq. talanlamaq.

yağmalamaq. qənimət, əsir götürmək. - **qız dalamaq**: tutub əsir götürmək.

- **vurub əzib yuşmatıb, yıpratmaq**: vursalamaq. ursalamaq.- bu kağızın qıraqları **ursalanmış**.

- **günəş vurmaq**: günəş çarpmaq. **günəş keçmək**: günəş etgiləyib xəsdə etməsi.

- **birbirinə vurmaq**: toqamaq. toxuşdurmaq çəkişi barmağıma **yamadım**.

- çəkişi barmağıma **yamadım**.

- **topa vurmaq**: tulmaq.

- barmaq **basın**.

- vurayazmaq. dövəyazmaq. **uru yazmaq**.

- vurdu. dövdü: **urdi. toqıdı**.

- vurmada çıxan səs. yeməkdə ağızda çıxan şapırtı: **şap şap**.

- çox vurmaq. çox dövmək: **qammaq**.

- vurmaq istəmək: **ursamaq**.

- vurmaq. boyun vurdurmaq: **çapturmaq**.

- vurmaq. hafifçə vurmaq: **qaqmaq**. - vurmaq. yenmək:

çalmaq.

- yemişlər sandıqda **ursallanıb**. əzib yormaq. bıqdırmaq.

incitmək.

- bu sözlər məni **ursaladı**.

vurmaqla **vuruqla**. zərbəylə. - **güclü vuruqla (vurmaqla) yerə**

sərmək: iki səksən uzatmaq. - **güclü vurqu ilə, boylu**

boyunca yerə sərilmək: iki səksən uzanmaq.

vurmali urqalı. uralı.

vurmamaq - **acısın dıxa vurmamaq**: içinə atmaq.

vurmayan - **duyuların dıxa vurmayan** içinə qapanıq. özündə olan.

özünə, içinə dalqın.

vurmuş - **vuran vurmuş, vuranda yemiş**.

vurnuqmaq **urnuqmaq**. **1.** bir işə qapılmaq. tutulmaq. **1.** nərsəyə

vurulub tutulan kimi olub, çevrəsinə çönmək. dolaşmaq.

vırnıqmaq.

vursalamaq **ursalamaq**. vurub əzib yuşatıb, yıpratmaq. - bu kağızın

qıraqları **ursalanmış**.

vurti qəlti	vurdi gəldi. vardı gəldi. əgər. gərəkirşə. bardı gəldi. vurdu oldu. əyər. şayət. gərəkirşə. birdən.
vurtu oltu	vurdu oldu. bardı gəldi. vardı gəldi. vurdu gəldi. əyər. şayət. gərəkirşə. birdən.
vurtuqu	vurduğu. - dalqaların qıyıya, dışa vurduğu. atdığı çör çöp, odun, ağac parçaları: qarqalaq.
vurtumtuymaz	vurdumduymaz. qanqurudan. az danışmağıyla çevrəsi bıqdıran.
vurtumtuymaz	vurdumduymaz. qara baş. qara qanmaz: çox qanmaz.
vurturmaq	vurdurmaq. çapturmaq. çapmaq. çapışdırmaq. boyun vurdurmaq, üzmək. toqıtmaq. toxutmaq. dövdürmək. çalıtmaq. çapıtmaq. çapıtmaq.
vurtut	alış veriş. bazarlıq. üç yuxarı beş aşağı.
vurub tutmaq	alt üst eləmək.
vurub	- oğru deməz gecədi, toyuqdusa cücədi, alar çapar, vurub qaçar.
vurucu	sarıc. sarılıcı. vurucu.
vuruq	uruq. 1. ırıq. ılıq. ilik. boy. bölük. şö'bə. 1. vurqun. vurulmuş. aşıq.

vuruqla **vurmaqla.** zərbəylə. - **güclü vuruqla (vurmaqla) yerə sərmək:** iki səksən uzatmaq. - **güclü vurqu ilə, boylu boyunca yerə sərilmək:** iki səksən uzanmaq.

- biz bir ürək, cana canız, ayırıq ayırım yox insanız, yetər ayrı anlasanız, **vurulan mən**, vuran məndən.

- **ev, otaq, axır kimi yapılarda, bir atmanın, uzanan bir nərsenin yanlarına, eninə vurulan, taxılan, qoyulan ağac, təxdə:** qaş.

- **əsgiyən baltanın ağzına vurulan dəmir, çelik parçası:** qaplaq. qablaq.

- **sürekli, tez tez, yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə.** qaqlacan. qaqaqan.

- **vurulan mən, vuran məndən.**

vurulan - **vurulan**, örtülən, çarpılan nərsə: uru. çarpı. çırpı.

vurulmaq **1.** uğranmaq. çalınmaq. çırpınmaq. soyulmaq. **1.** çalınmaq. - davıl, saz **çalındı.** **1.** çalınmaq > çəlinmək. düşmək. yıxılmaq. çarpılmaq. devrilmək. **1.** çığrımək. düşmək. disginmək. - yeməkdən **düşdüm.** **1.** dövülmək. əzilmək. tozalanmaq. oğutlanmaq. toplanmaq. **1.** qırılmaq. qırılmaq. taraşlanmaq. dərilmək. **1.** tutulmaq. aşıq olmaq. məftun olmaq. **1.** sevmək. çarpılmaq. aşıq

olmaq. 1. bayılmaq. çalınmaq. bəğənmək. 1. könül çəkmək. aşıq olmaq.

vurulmaq

ursuqmaq. < > **urulmaq** < > **orulmaq.** 1. biçilmək. tarılmaq. dərilmək. 1. bitmək. - bu ata **bitdim.** 1. dalanmaq. 1. döşənmək. dartılmaq. 1. sancığmaq. yənilmək. sancılmaq. 1. yemək. dövülmək. yenilmək 1. - savaşa girən **ursuğar:** yiyər. 1. dövülmək. qurulmaq. urulmaq. 1. yol birləşim. yaxınlıq. - **ürəyi vurulmaq:** açılmaq. soğumaq. iştahdan düşmək.

vurulmuş

1. qırpıq. qırılmış. taraşlanmış. dərilmiş. 1. vırqınmış. çalınmış. çalqın. çarpılmış. enik. inik. enilmiş. məfluc. 1. vırqın. qadaq. qadalaq. çırpılmış. 1. **vurqun.** çalqın. çalınmış. oğrun. **həqsiz.** - **vurqun, çalqın, həqsiz qazanc** **sağlamaq:** qaratorbaçılıq etmək.

vurum

urum. vurma, savaş çıxarı, fənni. qabiliyyəti.

vurunmaq

- **aşı vurunmaq:** aşı olmaq.
- **bir duyuya, nərsiyə birdən vurunmaq, qızışmaq,** **alınmaq, tutunmaq:** qapınmaq.

vurunmaq

urunmaq. çalışmaq.

vuruş geriş

qarğaşa. basağa. vəlvələ.

- vuruş** 1. **vurut.** atış. şüt. 1. çarpış. atış. itiş. tutuş. giriş. təpış. təkiş. dəğiş. taxış. düşüş. düşmə. basış. batış. döğüş. çalış. qapış. yarış. 1. qanqıclıq. qancıqlıq. qanqıncar. savaş. çatış. çataş. çatışma. yarqa. qavqa. təsləşim. 1. pozuqçuluq. pozqunçuluq pozğaqçılıq. fəsad. şərr. fitnə. 1. suvəş. yarqa. qavqa. tutaş. 1. uruş. urma. vurma. tərpeniş. təprənış. zərəban. 1. atış. dalaş. çarpış. dalaban. 1. çaparız. döğüş.
- **başə vuruş:** toxunaq. bitiriş. sonlanış. qurtarış. qutarış.
 - **vuruş qoşun yarağı:** qor. ğor. yaraq.
 - **vuruş savaş:** çəkəkək. çəkələşmə. yaxalaşma. dartışma. itələşmə. çatqallaşma. cadalaşma. də'va. qavqa.
 - **çalanğ, cəng, çalış, döğüş, savaş, vuruş alanı, meydanı:** çalaq. çalqa. mə'rəkə.
- vuruş** **uruş. urus.** 1. qırış. uruz. savaş. döğüş. qırış. tox. toxuş. 1. çaqulaş. qırğın. döğüş töküş. dürtüş. sancış. savaş. çapqulaş. qovqa. döğüş. 1. savaş. darbə. qaqım.
- vuruşdurmaq** çatışdırmaq.

- vuruşma** 1. çınqar. döyüşmə. gurultu. 1. qıtqıl. qırqıl. qıtal. qırqın. savaş. - aralarında **qıtqıl** üz verdi. - **qıtqıl qırqıl**: döğüş savaş. 1. savaş. sav. sava. döğüş.
- vuruşma** uyuşmazlıq. çatışma. çarpışma. çəlişmə. çətişmə. mücadilə.
- vuruşmaq** 1. uruşmaq. toquşmaq. toqışmaq. döğüşmək. çarpışmaq. 1. arı. maq. harp etmək. - toxışmaq. toquşmaq. 1. birbirinə qızışmaq. birbirinin başına vuruşmaq: **qaqışmaq**. 1. çapqulamaq. çapqulaşmaq. qovqalaşmaq. savaşmaq. döğüşmək. 1. soquşmaq. savaşmaq. sarmaşmaq. mücadilə etmək. qavqa etmək. dövüşmək. savaşmaq. qaqışmaq. dövüşmək. 1. təvrişmək. devrişmək. çevrişmək. çönüşmək. alınmaq.
- vuruşmaq** uruşmaq. itləşmək. itlələşmək. çəkləşmək. çəkələşmək. çəkişmək. keşməkeş etmək < çəkiş bəkişmək. yaxalaşmaq. çatışmaq. çatlaşmaq. çatllaşmaq. cədəlləşmək. çatqaşmaq. çəkişbəkişmək. savaşmaq. - **vuruşub, yapışmaq**: əğləşmək. əkləşmək. əlavə olmaq. əlavələşmək. minişmək. izafələşmək. qatışmaq. artırışmaq. birikmək. birkişmək.

- vuruşturmaq** soquşdurmaq. savaştırmaq. qaçışdırmaq. dövüştürmək.
birbirinə çarpmaq.
- vurut** **vuruş.** atış. şüt.
- vurutmaq** **urutmaq.** 1. yerləşdirmək. dincəltmək. dənğlətmək.
sikun, aram etdirmək. 1. yendirmək. nizu edmək. 1.
nərsəni seçmək.
- y** n. **qoy < > qon.**
- ya mü** oldumu. {"bu sözü qəbul ettin mi? söylədiğimi yapmaq üçün
qafana qoydun mu?".
- ya** (**ya < metatez > ay**). - **ayıq.** **ayıq.** - **aylaq.** **aylaqdər.** - **ayıq** bu
ayıq o: **aylaq** o **aylaq** bu. - **ayıq** gələr **ayıq** gəlməz: **aylaq**
gələr **aylaq** gəlməz. - **gərək** bu. **gərək** o. - **istər** bu.**istər** o:
istər bu.**istərsə** o: **kalay** bu. **kalay** o. - **nə** bu.**nə** o. - **gərək**
olsa bu. **gərək olsa** o: **gərəkse** bu. **gərəkmsə** o. - **olsa** bu.
olsa o: **olsa** bu. **olmsa** o. - **yaqi** bu. **yada** o: **yaqi** bu. **yaqi** o:
islə bu. **islə** o.
- ya** isdər. gərək. gərəkəmə. - **ya dolu ya boş:** isdər dolu isdər
boş: gərək dolu gərək boş.
- ya** 1. "va" ilgəci kimi "vay" anlamına inkar ilgəci. 1. yay.
kaman. - **ya bağı:** yayın orta yeri. 1. əvət. peki. olar. öylə.

əlbəddə. elədi. bəlli (> bə'li) **1.** şaşılma bildirən simgə. -

sən gəldin **ya**!. **1.** yay. kaman. **1.** əgər. şayəd. quşqu.

şəgg oyandıran söz. **1.** yaxut. yaxut da. yada.

- **ya qurmaq**: kaman çəkmək.

- **quruqluq ya**: qurulu. qurulmuş yay.

yab

yab. yap. 1. arx. kəhrəz. kəriz (< **kərmək**: kəsmək.

qazmaq). **1.** asta. yavaş. **1.** < > **tap. yap. 1.** su yolu. **1.**

yapca. yapbac. oğrın. yavaşca. - **yab yab**: yap yap. yapca

yapca: yabbac: oğrun oğrun.

yaba

- **əkin bağların almaqda işlənən böyük yaba**: atqı.

- **yaban armıdı**: gəlinboğan.

- **yaban armıdı**: **meşə armıdı**: qarçın. qorçın.

- **yaban həvic, yerkökü**: qarakavza. qarakavaz.

- **yaban nanəsinə oxşar bir bitgi**: qaran.

- **yaban domuzu**: azılı. acılı. qaban.

yaba

bax > **yavə. 1.** genğərək. iri. böyük. çatal uclu. ağac

kürək ki. döğülmüş xərməni savurararlar. xərmən

savurmağa ucu çatalı kürək.- **yaba əl. yaba ayağ**: böyük iri

əlli. ayağlı. - **yabasız xıman savrulmaz**: yaraqlan işin

yaraqına: işin gərəyini yaraqla (: hazırla). **1.** ıslaq. yaş nərsə.

1. yapa. yapu. yapı. oluşum. **1.** arac. ayqıt.

yaba

yapa. **1.** atqı. ayrı. **1.** həp. bütün. bütünlük. **1.** atqı. əkin

bağlarını birbiri üstünə atmaq ayqıtı. **1.** azqın. asav.

vəhşi. **1.** atqı. ikuc. üçuc. ucu barmaq yaruqlu kürək.

xərmən savuran kürək. **1.** yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan.

- **xərmən yabasının üç barmaqlısı:** topla.

yabağı

bayağı.

yabaqa

yaş. ıslaq.

yabaqu

yapaqu. yapbaq. yapıq. **1.** sap, parça yoluntusu, qırış şırığı. qırırım. **1.** yapıqçış, keçələmiş, qarışmış nərsə. -

yabaqulanmaq: yabballanmaq. yapıqmaq.

yabaqu

yapqu. elbəy. elbəyi. böyük vali.

yabal

key. keh. saysağ.

yabalaq

yaplaq. dayanıqlı. mətin. mütəhəmmil.

yabalamaq

1. savırmaq. qoğmaq. **1.** bulaşdırmaq. qarışdırmaq. **1.** atmaq.

yabalamaq

yapalamaq. yapa ilə xərmən savurmaq. atqılamaq. savurmaq.

yaban

yabançı. 1.el. yad. başqaq. 1.asav. dəli. vəhşi. səkiz.

sıçraq. saçan. atlağan. - **yabanı bitgi:** dəlicə. 1.dehşət.

- **yabanı soğan:** incalız.

- **yaban tırpı:** acırqan.

- **yaban eşşəyi:** qolon. kolon.

- **yaban qısrığı:** bayqal.

- **yaban doğuz:** qapan. qaban.

yaban

yavana. yavan. yalaq. 1. dış. dışarı. qıraq. çöl (otsuz.

quraq). qır. qara (yer. topraq). 1. yad. 1. (< **yavan**). naşı: **tat**

(: **yad**). 1. yasav. asav. vəhşi. 1. karsız. qudasız. yararsız.

yaramaz. düşük. sülək. sapqın. 1. lax. boş. oynaq. hərz. -

yabana ötmək: səfehləmək. boş boş danışmaq. boşuna

danışmaq. - **yabana gülüş:** çöpə gülüş. hər nərsəyə gülən. 1.

yabancı. alqazın. ası. vəhşi. 1. yapan. yapıcı. 1. çit. çet.

qıraq. yan. 1. qır. çöl. kötəl. 1. yatlı. yad. 1. bayat. yoğan

aş. 1. yavana. yava. qarışıq. bulaşiq. həzyan. 1. çeqet.

çəqit. vəhşi. yabanı. qırnav. asav. - **yabanı xoruz:** alı

xoruzu. ağac tavuğu. 1. geyik. qayıq. vəhşi. - **qayıq heyvan:**

yaban heyvan.

- **yabanı ördək çeşiti:** tamat.

- **yaban noxudu**: duzlu ot.
- **yaban arı**: sarıca.
- **yaban eşşəyi**: qulun.
- **yaban qoyunu**: dağ qoyunu. arqalı.
- **yabana atmaq**: aşağı atmaq. aşağıya atmaq: etibar edməmək.
- **yaban soğanı**: yabanı soğan. gömürən.
- **yabana atmaq**: saymamaq. e'tibar edməmək. - bu sözü **yabana atmayın**.
- **sözüm yabana**:sözüm ona. dur əz hizur.
- **yabana söyləmək**: havayı danışmaq. əbəs söyləmək.
- **yabanı gül**: it burnu.
- **yabanı qul**: qonculus. qərə qonculus. ummacı. umacı.
xoxan. qəbirdən çıxan ölünü andıran şəbəh. vampir.
- **yaban arpası**: yulana oxşar bitgi. arpağan.
- **yaban gögərçinin erkəyi**: qusquğuq.
- **yabanı bir çeşit heyvan**: dağ keçisi.
- **yarı yaban**: yabansı.
- **yaban domuzu**: qarageyik. - **yaban lələ**: gəlincik çiçəyi: çöl

laləsi. qızalaq güli.

- **yabanı şəqayiq**: çöl alalası: çöl soğanı: burçalıq. şəqaqıl.

yabana

1. ülkər. asav. ası. ıssız heyvan. 1. dışra. bayağı, adi olmayan nərsə.

yabanasası

ağasma. çardağa sarılan bir çeşit gül.

yabancı

1. dış. eşikli. başqa. yabancı. tışlı. 1. yaban. yad. el.

dəğişik. 1. yat. baz. sap. sapaq. adnaqu. - yabancı dil ilə

söylətmək: **sümlütmək**. - yabancı dil **qonuşmaq**:

sümlüşməyə. sümlüşmək. - yabancı kimi sağına. soluna

baxan adam: **ingəs kişi**. - **yabancı saymaq**: yatlamaq.

yabancılaşmaq

yatıqmaq. yadlaşmaq. - yağuş kişi yatıqdı: yaxın adam yadlaşdı.

yabançı

yaban. yabani. 1.dışsal. xarici. 1. yadırqan. yadırqı. yad.

1.el. özgə. yad. başqaq. 1.yabanı. qara. - **qara** ölkələr.

1.dışarılı.daşralı. dışqır. xarici. 1.el oğlu. 1. qara.

tanımadıq. biləmədik. qərib. əcnəbi. 1. yırtıcı. qaracavar.

qaraccavar. qaracanavar. qara acanaq. qaracanaq.

qaracnaq. qaraböcü. qarapürçək.

- **içində yabançı ögə olan dəğərli daş**: qarıncalı.

- **yabançı ögə, maddəli**: çin, xalis olmayan. sapal.

sapıl.çəpəl. çapal. çapıl.

- **yabancı dildə danışmaq**: dilləşmək.

- **yabancı işçi**: köçmən işçi.

yabancı

1. ayrığ. yad. yava. yağı. düşman. başqa. qeyr. 1. çet.

çet. çit. sit. şetel. qıraq. çətəl. yad. kəsəki. öcman.

düşman. - **çet** kişi: yad adam. - **çet** yurd: yad ölkə. 1. yabanı.

yad. el oğlu. yat. yad. qərib. uzqaq. yavı. yav. yava. yağı.

qərib. yatlı. yadlı. yatlu. məchul. namə'lum.

- **yabancı dildə qonuşmaq**: dilləşmək.

yabancılaşma

alinasyon.

yabancılıq

bıqanəgi. özgərçilik. təkəllüf. - bu **yabancılıq** nədir.

yabangülü

- **qızılıq böyüklüyündə, içi tüksü (tükə oxşar) qılıçlıq,**

yabangülü yemişi: qadıngöbəyi.

yabanı

1.yabanı. **yabancı**. dıışsal. xarici. qara. - **qara** ölkələr.

1.yabanıl. asav. tüngül. vəhşi. cəngəli. 1. qara. -

qarayonca: yabanı yonca.

- **yabanı qərənfil**: qarağan.

- **çöl, yabanı tavuq, toyuq**: qırqavul.

- **yabanı otlar**: kəğəl. kağal. kəhgir. kağqır. kəvlə. > kəhlə.

otalağ. kəhlə. küsgüt. asalaq, əngəl bitgilər.

- **yabanı püsdə kökü**: çatlanquc. çatlanquş.

yabanı **yabançı**. dışsal. xarici.

yabanı 1. bayqızı. bayqırı. çölçül. dağçıl. - **yabanı at**: qolan. kolan.

kovlan. çöl eşşəyi. qurxər. 1. cur. yur. asav. ilgiztik. asav.

qırnav. asav. 1. irniq. asav. 1. qaya. vəhşi. - **qaya**

sarsmaq: yabanı sarımsaq. 1. e'tibarsız. yabançı. yad. el

oğlu. (# **yerli**: bir yerin doğması olan). - bu ölkənin **yerlilərin**

köçürdüblər, yabançıları yerləşdiriblər.

- yabanı toyuq. **dağ toyuğı**: bednus.

- **yabanı yer**: qıraq yer. dağ.

yabanıl 1. asav. tüngül. vəhşi. cəngəli. 1. dehşət. vəhşət.

yabanılaşmaq geyiqsəmək.

yabanılıq vəhşilik. yırtıcılıq. yolçuluqda geyiləcək nərsələr.

yolçuluqda işlənən qoşu.

yabanıllıq 1. asavlıq. tüngüllük. vəhşilik. 1. dehşət. vəhşət.

yabanısım yasadış. yadırcıq. yadqırıq. əcib. ənai. eybəcər.

alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. alışarı (< **alış aşırı**:

alış, alışaq dışı). dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa. şaşrınıq.

- çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.
- yabanlamaq** 1. qırlamaq. çöldə qalmaq. çölləmək. çöldə yerimək. 1. yatlamaq. yadlamaq. yad saymaq. yadırqamaq.
- yabanlıq** qonaq paltarı.
- yabanmaq** abanmaq. yapanmaq. qapanmaq. nərsənin üzərinə əğilmək.
- yabansı** 1.əcib. qərib. görünməmiş. tansuq. 1.yadırqan. alışmamış. şaşırın. yabansı. qeyri mə'mul, adi. əcib. qərib. 1. yadırqan. alışmamış. şaşrın. qeyri mə'mul.
- yabansı** yarı yaban.
- yabansılıq** yadırqanlıq. alışmamışlıq. şaşıranlıq. qeyri mə'mulluq, adilik.
- yabaş** yavaş.
- yabay** 1. yapay. yapan. yapıcı. 1. yapılmış. 1. gödək. topas. bayağı. onğaysız. kopal. tübən.
- yabayı** yavayı. yağı.
- yabazan** abazan. yavazan. cinsi yöndən doyulmamış, azıqmış kişi.
- yabba** çapba. tapba. ayağqabı. çarıq.

yabba	yapalaq. hantal. qapdal. iş qılığı yavaş olan. ağır edişli, hərəketli. təmbəl.
yabbac	yapbac. yap. yapca. oğrın. yavaşca. - yabbac: yab yab: yap yap. yapca yapca. oğrun oğrun.
yabbalaşmaq	yapalaşmaq. qapdallaşmaq. hantallaşmaq. qabalaşmaq. iriləşmək. qocamanlaşmaq.
yabbalıq	qapdallıq. hantallıq. qaranqaşlıq. haylazlıq. susluq. qapıqlıq. qaçaqlıq. qaranqaşlıq. təmbəllik.
yabca	yapca. yap. yapbac. oğrın. yavaşca. - yapca yapca: yabbac: yab yab: yap yap. oğrun oğrun.
yabı	yabı. yapı. 1. örtük. yəhərin üstünə, altına qoyulan keçə. yəhər yastığı. 1. borta. yük heyvanı. kərəçi atı.
yabı	yapu. yapı. (< yapmaq). yüklük. iş, yük heyvanı, atı.
yabidən <small>(fars)</small>	< yapmaq. tapmaq.
yabıqı	yerimək. gedmək.
yabıl	yapıl: rafiq. doslar arası. him bir. işə başamaq. əməkdaşlıq.
yabılqan	hamilə inək.
yabıltaq	yabıldaq. çılpaq. palansız. palansız.
yabın	qırmızı. al.

yabır <small>(fars)</small>	< yapır . sevirğal. siyurğal. yaşam üçün verilən sovgat.
yabır	1. yapıcı. əktif. çalışqan. 1. gürəşçi. döğüşçü.
yabırqa	qapırqa . örtən. yanlayan.
yabıs	quraq. qurı. qıt.
yabıt	yapıt. yapı. əsər. bina.
yabız	yavız.
yabqıç	yapaq. qapaq.
yabqu	xaqan yardımcısı. bölgə yöneticisi.
yablaq	yavlaq. kötü. yaraşıqsız.
yabmaq	çapmaq. örtmək. qapatmaq. - yamcını üstünə yabdı : yamçıyı özərinə örttü. - yel eşikni yabdı : yel qapıyı qapatdı.
yabramaq	abramaq . böyümək. yetişmək. çatışmaq.
yabu	bayqır. bəyqir. yük atı.
yacışmaq	acışmaq . acıqlanmaq . öfgələnmək. öfgənmək. sınırlanmaq. hirsələnmək. qırqıncamaq. qırqıncmaq. qırqıcmmaq. qırqışmaq. qırqıcdamaq. qırqışdamaq. qafası qızmaq. qafası dönmək.
yaçanmaq	utanmaq. ucunmaq. sıxılmaq.

- yafa** **yava.** 1. qolqan tikəni. 1. sıcaq. quytu yer. 1. (< av) ayva. avaq. sığıncaq.
- yafa** **yava.** lafa. boş. boşur. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə.
- yafaş** **yavaş.** qılıqlı. yumuşaq xuylu.
- yafışqu** **yumuşqa.** "qızılciq", "kürən" deyilən dağ yemiş.
- yafqu** xalqtan olup xaqandan iki dərəcə aşağı bulunan kişiyə verilən unqun.
- yafta** **yafta. yapıt. yapta. (y < > t). tapıt. tapıt.** 1. sənəd. 1. lövhə. kətibə. 1. suçluların, dustaxların boynuna asılan kağız. 1. etiket. şşəni, tayın, nərsənin üsütnə yapışılan, yatırılan, taxılan səyfə. 1. e'lan.
- yaftən** ^(fars) < **yapmaq:** qazanmaq.
- yafuq** əngək. bingıldaq. cocuq təpəsinin yumşaq yeri.
- yafuz** **yavuz.** hər nərsənin kötüsü. yamanı, pisi. yava. bəğənilməz. kötü. yaman.
- yah** **yah. yeh. yeğ.** 1. əvət. peki. bə'li. gözəl. yaxcı. - **yəh mü:** "tamam mı" anlamına bir söz. - yə mü?. - **yah:** olsun. gözəl. nə gözəl. 1. vicdan. mərhəmət.
- yahalar** aldanar. - **arvad, dildən yanar, kişi gözdən yahalar ()**.

- yahalıq** **yahalıq** yanlıq. yanılıq. yanılıqış. yalınqış. səhv. iştibah. qələt.
- yahalış** **yahalma. yanılış.** qaf. kaf. gaf. (< kav). saçaq. səhv. iştibah. qələt. xəta.
- yahalış** yalnılış. yalınılış.
- yahalıq** **yahalıq.** yanlıq. yanılıq. yanılıqış. yalınqış. səhv. iştibah. qələt.
- yahalma** < **yalanğan** < **yalan.** 1. yapmacık. 1. aldanma. yapalma. yasalma.
- yahalma** **yahalış. yanılış.** qaf. kaf. gaf. (< kav). saçaq. səhv. iştibah. qələt. xəta.
- yahalmaq** 1. { < **yenilmək.** yanamaq}, < **yan.** yanğılmaq (yanalmaq (n: h). (yalan: < yanğılış < yan. əyri. doğru olmayan. tərs), doğru olmayan. əyri. yanaki. çarpıq) yasalma. yuğalmək. itmək. gaymaq. gorum curum olmaq yanalmaq. yanılmaq. yanqılışmaq. yasalmaq: qonulmaq. düzəlmək. qoyulmaq. 1. **yasanmaq.** yanığmaq. yanınmaq. yanılmaq. yanqılmaq. yanqılışmaq. səhv edmək. xəta edmək. qələt edmək. iştibah edmək.

yahalmaq

1. yanılmaq. sürçmək. sürüşmək. kavalamaq. qafalamaq. kafalamaq. (< kav). çaşmaq. yanlış, səhv, xəta, xəbt, iştibah etmək. **1.** irqalmaq (< iraq). iraqlaşmaq. doğru yoldan uzaqlaşmaq. çaşmaq. **1.** qarışdırmaq. yanılmaq. iştibah etmək. yanılmaq. allanmaq. aldanmaq. aldatılmaq. qandırılmaq. **1.** **yahaşmaq.** yanlışmaq. yanlış, qələt etmək, yapmaq. kırırmaq. çalatmaq. çalaşmaq. çələtmək. çələşmək. çalqıtmaq. çalqışmaq. çanıtmaq. çanışmaq. çənətmək. çənəşmək. çənitmək. çənişmək. qələtmək. iştibah, xəta, səhv etmək. - o **yanlışmadan** danışa bilməz. **1. yasımaq.** **yanılmaq.** qasınmaq. qasılmaq. qayımaq. - gördün mi, **qasıldın** ya!. **1.** yayınmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

yahaltan

yahaldan. (bax > aldatan. **kələkçi**). yanıltıcı. yahaldıcı. yanıldan. qandıran. qandırıcı. alladan. aldatan. aldatıcı. aldayıcı. oyalayan. oyalayıcı.

- yahaltıcı** **yahaldıcı.** (bax > **aldatan. kələkçi**). yanılıcı. yanıldan.
yahaldan. qandıran. qandırıcı. alladan. aldatan. aldatıcı.
aldayıcı. oyalayan. oyalayıcı.
- yahaltırış** **yahaldırış.** andırışma. andırışlıq. bəlirsizlik. qarışıqlıq.
pozqunluq. iltibas.
- yahaltma** yanılma. yanılma. aldatma. allatma. qandırma.
- yahaltmaq** aldamaq. aldatmaq. allatmaq. yanılmaq. qamandırmaq.
inandırmaq. qandırmaq.
- yahaşmaq** **yahalmaq.** yanılaşmaq. yanlış, qələt etmək, yapmaq.
kırışmaq. çalatmaq. çalaşmaq. çələtmək. çələşmək.
çalqıtmaq. çalqışmaq. çanıtmaq. çanışmaq. çənətmək.
çənəşmək. çənitmək. çənişmək. qələtmək. iştibah, xəta,
səhv etmək. - o **yanlışmadan** danışa bilməz.
- yahatlamaq** yanıtlamaq. yanlışın, qələtin, iştibahın, xətasın, səhvin
tutmaq, çıxartmaq. çalatlamaq. çələtləmək. çalqıtlamaq.
çanıtlamaq. çənətləmək. çəniltləmək. qələtləmək. -
yazılın **çanıtlamasın** kim görür.
- yahatma** yansıtma. caydırma. şaşkırtma. sapdırma. oynatma. ildik.
kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. edər kimi
görsətmə. kırıldırıcı qılıq, hərəkət etmə.

- yahatmac** yanılmac. aldatmac.
- **çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yahatmacı:** ilğim.
yalğın. pusarıq. salğım. yolax. sağın. sanğın. sərab.
- yahatmaca** yaxatmaca. yasadmaca. aldatmaca. yanılmaca.
- yahatmaq** 1. yapma. yasama (qeyri adi olaraq cürlənmə. düzətmə). 1.
yasatmaq. yanğlatmaq. yanıtmaq. yanqılmaq.
yanqılışmaq. səhvə salmaq. xətaya salmaq. müştəbeh
edmək. qələt düşündürmək. iştibah salmaq.
- yahatmaq** yayıtmaq. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq.
yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq.
yazıqlatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boş
keçirtmək.
- yahey** oxey: şənlikdən. sevincdən çıxırmaq.
- yahu !** yahu !. < yavu !. (< yayva. yava: açıq. boş. qanmaz. bayağı
kimsə.). səfeh gədə. alçaltaraq birin səsləmək. - yavu !
sənə nə dedim.
- yahu** qağ.
- yaq** - sıvı yağ: suv yav.
- yaq** yağ. 1. kir. bataq. çirk. - əlim yağlıdır. - yağ yuğ: yoğ yağ:
çanaq bulaşığı. 1. yak. yax. zərər. ziyan. - yaksız dərman. -

yaksız söz. **1. yək.** yenğə. yekə. tək. yalınız. **1. yak.** zərər. ziyan. - **yaksız** dərman. - **yaksız** söz. **1. yağ.** cirqə. çiqrə. tosun. ruh. covhər. **1. yön.** yandıran. yaxın. yaxa. qıraq.

yaq

yağ. çir. çır. öz. 1. qab qaşıqqa yapışan bulaşiq. yemək qalıtı. **1.** kifer batıq olan. **1. üz. öz. 1.** yax yuğ qədəş: uzaq qohum **1. yağı. yəği şeytan. 1.** yağ. iç yaqı. **1. çanaq, qap bulaşığı** - yaq yuq: kir bulaşiq.

- ayağ yuqi: yak yuq qab qacaq: bulaşiq batıq qab. **yax yux:** yox kimi, yufa, ova nərsə.

- yağ içində pişirilmiş əkmək: qatlama. çalpaq. qoyman.

- **iç yağı, quyruq əridildikdən sonra qazanda qalan qızarmış tikə:** qığırdaq - **qığırdaq** böyrəyi.

- **don yağı:** qəliz yağ.

- **yağ bal:** çox yaxcı. ə'la. - **yağ bal** olsun: nuş olsun. afiyət olsun.

- **quyruq yağı:** qaraman qoyunlarının iri quyruğunun əridilməsindən çıxan yağ.

- **yağ tortısı.**

- **iç yağı ki maşınlara sürülür:** don yağı.

- **qurşun yaqı:** bir çeşit qurşunlu mərhəm.

- **yağlı yeməkdən bıqmaq**: yalğmaq. yağqılmaq. qanmaq.
bıqmaq.
- **zac yağı**: qara boya.
- **yağilə balilə**: tam ləzzətlə.
- **ürək yağ bağlamaq**: 1. bir ürək xəstəliyi. 1. könül dincəlmək.
- **kəndi yağı ilə qovrulmaq**: olana qanıqlanıb, dıışdan bir nəyisə gözləməmək.
- **yoqqa** sandıq: heç saydıq. dəğər verməmək.
- yağsız, tatsız bulamac: **bulqama**.
- yağ çıxarmaq. **təktir** etmək: **tamınmaq**.
- yağ istəmək.
- yağsımaq: **yaqsamaq**.
- yağ tadını almaq.
- yaqsamaq: **yaqsımaq**.
- yağ tortusu: **tar**. - iç yağı. yağlı: **yaqrı**.
- **yaq öğri**: yağ dənəsi. susam.
- **yağ yağıuq**: qohum tanış. - **yaq yuq**: **yak yok** (< **yoq**:
yoğulmuş. **yax**: yaxılmış).

yaq **yağ. yağı. 1.** uku. düşman. ciciklənən. qısqanan.

çəkəməyən. 1. tərəf.

- **qaz yağı:** batıqan.

yaq **yağ. yax. 1.** yaran. yarayış. yarıq. yarar. saça. saçqa.

qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu.

bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə.

bitgə. çörək. üren. tören. düşə. düşəvic. düşənc. düşən.

düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar.

tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf. kar. olca.

mənfəət. fayda. 1.xoş. - xoş gəlmişlər: yaxılmışlar. 1.

mənfəət. 1.ətir. - **gülyağı:** gülətri.

- **könül yağı, ıçyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil.** (don: üz).

- **çalyağ:** donuq yağla, süzük yağın qarşığı.

- **qalın yağı:** yoğun yağ: ağır yağ.

- **üz satıb, astar alır, pisdən pisinə qalır, dodağından yağ damır, qarın qursağ boş qalır.**

- **əkməyinə yağ sürtmək:** kimsənin qazancına iş yapmaq.

- **qanyağı: qanyağı:** kilostrol.

- **qarayağı:** qarazağı. qaraqarqa.

- yağda qızartılmış bütün yeyəcəklər: qaramac.
- qat yağ: piy.
- yağlı alınmış yoğurt: qatıq.
- qalın yağ: ağır yağ.
- çiçək yağı: sıvı, süzük, soyuq olub, zımışqa yağı.
- balı dibindən, yağı üzündən tanı.
- bəziryağı: bəzir. yağlıboyada işlənən kətən yağı.
- bir əli yağda, bir əli balda: bol yaşam.
- əllik yağ, kirem: əlyağı.
- içyağı: donyağı.
- yağlı güreş: gövdəni zeytunla yağlayıb, çimənlikdə aparılan güreş.
- yumşaq, yağlı topraq: gil.
- gönü yağınan yaşla, günü yenidən başla: (hər günün öz işi var, keçəl başın yağı var).
- göz gördüyü, ürək yağı: göz gördüyü, ürəkdə yanar (yansıyar, səslənər, əks edər).
- içi yağ bağlamaq: içi gülmək. çox sevinmək.
- içinin yağı ərimək: çox dalaş, üzüntüyə qapılmaq.
- könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil. (don:

üz).

- **nə yağın istədik, nə dağın.**

- **yada salmaq:** daşlamaq. oxlamaq. anıtmaq. andırmaq.
başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. ilqa' etmək.

yaq

yağ. yağ. üz. kopi. nuxxə. - **kimliyin yağısı:** sicillin
kopusu.

yaq

yaq. (< > yar). **yağ. yak. yaq. caq.** 1. yaraq. hazır:
evlənməyə yaxlı. 1. yar. yarar. fayda. ası. - **yaxcı iş:** yararlı,
yarar verən iş. - **yaxlı** yemək: vitaminli yemək. - **yaxma** gülüş:
barış gətirən gülüş. 1. işıq. yağıt. yaxıt. - günün **yaxasından:**
günün işığından. 1. çağ. zaman. - **bu yaxda:** bu ayağda. bu
dəfə. bu zaman. 1. yaxa. tərəf. darab. yan. yön. yol. cəhət. -
hansı **yan yaxadan** getdi ?. - **yaxından:** tərəfindən. - bizim
yaxdan ellərə salam. həq **yaxın** (tərəfin) tutan, yayılılar. - **tün**
yax: quzey. şimal. - **gün yax:** güney. cinub. - **qible yax:** batı.
qurub. - **sol yax:** sol yan. - **onğ yax:** sağ əl. - **bu yaxa:** bu
yana. - **arı yaxdan** gələnələr: ötə, uzaq, ayrı yerdən gələnələr. -
ev **yaxa** ged. ev yana. ev istiqamətində. evə doğru. - siyasi
yaxdan uğurlu. - sənə **yax** olaram: sənə tərəfdar olaram. -
yaxların yığdı: tərəfdarların yığdı. - mənə **yax** olan gəlsin,

olmayan uzaq gedsin. - **yaxınan: yaxından:** cəhəddən. - iç **yaxdan** yaman, üz **yaxdan** iyi: içdən kötü, üzdən yaxşı. - biçim **yaxdan** yapımlı: görşdən gövdəli. - yaşam yaxı: yaşam yolu. - sən **yaxıdan** çox qayğılandım: səndən ötrü çox düşündüm. - nə **yaxıda** qonuşursuz: nədən, nə barədə danışırsız. - **yalpı yak:** ortağ, müştərək yan. - **burc yaxı:** açının (zaviyə) yanı, dalı, zili. **1. şəxs.** kimsə. kişi. - üçüncü **yax:** üçüncü şəxs. **ağ yaxa:** bilgili. əkinli. aydın. - **ağ yaxalar:** aydınlıq. - **alqa yaxa.** **1.** may. suvlu. kərə "yağ" sözünü "yav" (**yağı > cav:** düşmən) sözüynən qarışdırmıyın. **1.** arı. yağlı: arılağ. - **su yağı:** süzmə yağ: duru yağ: boş yağ. sərək yağ: sarı yağ. - **yağ bağır:** **yağçamur.** ətlə yağ ilə dolmuş bağırsağ.

yaq **yağ.** - iç **yağı:** çır. cır.

yaqa **yağa.** yağış. - qırağına baxıb bez aldıq, başına baxıb göt aldıq, **qarı savduq yağıya qaldıq.**

yaqa **yaxa.** (< **yan. yanqa. yanğa.**). **1.** baqa. başa. yan. - yak yana: çət. uç çək. qıraq. qıyı. son. sınır. uc - bucaq. mərz. - **suyaxa:** ırmaq qıyısı. - dəniz **yaxa:** dəniz qıyısı. - **yaxa yaxıya:** qarşı qarşıya. **1.** tərəf. qol. - **buyaxa:** buyana. -

yaxalı: yanlı. - **buyaqtin:** buyandan. **1.** yaxın. bitişik. **1.** yama. yan. qıyı. sahil. - çayın **yaxasında:** **yamasında:** **yanısında.** **1.** sınır. sınır bölgəsi. **1.** əğindirik. çiqindirik. çiyindirik. arxa gəmiyinin əğilmiş, bükülmüş yerini örtən bölüm. (**echine** (fırans)). qoyun. paltarın köksünün yelpələrinin qovuşmasından ariya gələn qoyutu yer. **1.** paltar yaxası. qoncuq. qoncək. küncək. nərsənin yanı, qırağı, ucu. **1.** yaq. qıraq. **1.** geyimdə boyunu çevrələyən bölüm. - **yaxa** almadan əmək verməz: çox çimri. xəsis kişi. - **yaxasına** oxşar: uşaqaq. yaraşan. yaraşır. uyar. uyqun. münasib. - **qayıрма** yaxa: qəddax, yatıq, büküləbilən yəxə. - dik **yəxə.** yaxa qarmaq: {**1.** (hirsdən) yaxasın tutub (silkəmək)}.- iki əli yaxasında: iki əli boynunda qalmaq, heyrətdə olmaq.}. - can evində, **yaxa** əldə olsa: sağlıq olub, işlər düz gedirsə.

- **qaplanqan yaxa:** devrik yaxa. - **qaplavuc gömlək:** dik yaxalı gömləği.

- birinin əğninə minmək. - **əğnivə** bir nərsə sal.

yaxa ısırmaq: əli yaxasında qalmaq. yardıma gərəyi olmaq.

- **qara yaxa:** əvam. ayağ takımı.

- **yaxa oyuntusu:** yaxa çakı.
- **sıqı yaxa:** dar yaxa.
- **yaxa tutmaq:** gırləmək. girə salmaq. tuqa salmaq.
- **yaxa tutmaq:** gırləmək. girə salmaq. tuqa salmaq.
- **birinin yaxasına girmək:** birinə taxılmaq. birin gırləmək.
- **düz yaxa:** dik. dikə. qıvrıq olmayan.

yaqa

- yaxa. 1. (< yığmaq).** hər nəyin yığılıb, qapanan yeri.
- 1.çağa.** kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. göstəriş.
- jest. əda. qurum. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş.
- geygeçim. qiyafə. fiqur. **1.çəkə <> çək. 1.engirək.**
- yanğıraq. yanaq. qıra. qıraq. qıran > kəran. kəranə.
- qırnaq. nərsənin boyu.
- **devrik yaxa:** girdə yaxa.
 - **girdə, devrik yaxa geyim:** qapara. qapanaq. qapancaq. qapanıca.
 - əl bə yaxa olmaq:** qadalaşmaq. badalaşmaq.
 - **iki əli yaxasında olmaq:** ətəkləyib buraxmamaq.
 - **qara yaxa: 1.** qaraqarığ. qaraqamığ. kütlə. kültə. **1.** iri ağızlı, qaramtıl, başı böyük çoban iti çeşiti.
 - **qarayaxa:** qaradəniz qıyı bölgəsində yetişən, uzun

quyruqlu, ağ boyalı qoyun türü.

- **qarayaxa**: başpozuq. sivil.

- **əl bə yaxa olmaq**: əlləşmək. savaşmaq. dalaşmaq.

- **ağ yaxalılar**: əl ilə yox, baş əməyi ilə keçinənlər.

- **çağa yaxa satmaq**: çağalanmaq. çalım atmaq, satmaq.

çalımçılanmaq. çalımlanmaq. foslanmaq. tovlanmaq.

qurumlanmaq. qurralanmaq. kibirlənmək. böyüklənmək. ifadə,

qiyafə satmaqla, tutmaqla, kənidini başqalarından ayrılmaq,

sıyrılmaq.

- **ağ yaxa qara yaxa** xass amm.

- **göstəri, yaxa satmaq**: qanat biçmək. ifadələnmək.

pozlanmaq. foslanmaq. şişinmək.

- **iki yaxası birbirinə gəlməmək**: keçim sıxıntısı çəkmək.

yaqa

yaxa. 1. özüv. - geniş oyulmuş yaxa: **ərgər.**

- **yaxa satmaq**:. qaçoqlanmaq. ifadə satmaq.

- **yaxayı sıyıрмаq**: qaçmaq. yalıqlamaq. calıqlamaq.

qurtulmaq.

yaqac

yağac. çaxac. çıxac. ağac.

yaqacaq

yaxacaq. yanac. yaxat yandırılmağa yararlı nərsə.

yaqacıq

yağacıq. dağ ətəği.

yaqaçı

yaxaçı. çağaçı. çalıman. çalımçı. göstərişçi. jestli. ədalı. qurumlu. qiyafəli. fiqurlu. çalımçı. foslu. tovlı. qurumlu. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. kibirli. böyüklənən. ifadəli. qiyafəli. şişirən.

yaqaçı

yaxaçı. çağaçı. çalımçı. şişgin. şişirən.

çişrən. geçgin. keçgin. dolqun. dolu. doluq. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz. qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. yelli. köpbüş. köpbərən. göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş. qapaz. apaz. qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun. orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən. xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir.

yaqaq

1. yağağ. qayağ. qıyıq. cəviz. girdəkan. **1. yaxaq.** ucu odlu oq.

- qoldaçıya min **yağağ**, barça belə ayrığ dayağ: yolçuya min cəviz, üstəlikdə bir (hammısınında üstündə) çelik.

- **yağağ** ağacı.

- **yağağlıq**: cəvizli.

- **ağı** yağağ: yağlı cəviz.

- yaqaqlı** cəvizli. qayaqlı. qıyıqlı. girdəkanlı.
- yaqaqlıq** cəvizliq. cəviz bitən yer.
- yaqalac** **yaxalac.** avqar. toxunac. toxac. toqqac. avlama, tutma, yaxalama ayqıtları. tutmac. tutac. alac. almac. qapqac. qapac. qavrac. qavac. bulğac. bulac. saxlac. saxac. qasqac. qaslac. qasac. qısqac. qısqac. çalqac. çalac.
- yaqalama** **yaxalama.** əldə etmə. əldəmə. əldəmə (< ələ alma. əldə etmə). ələ gətirmə. ələ salma. qola salma. alma. alış. tutma. tutuş. edinmə. elinmə. qapma. qazanma. ittixaz. əxz.
- yaqalamaq** **yaxalamaq.** 1. sarılmaq. qavramaq. görəvli görmək. 1. ələ keçirmək. tutmaq. toqif etmək. uzaqdan çəkmək. qapmaq. cəzb etmək. cəlb etmək. - ısıtma **qapmaq.** - kəsəl **qapmaq.** - xuy **qapmaq.** - şəh **qapmaq.** - bir quş **tutdum.** 1. qısdırmaq. tutdurmaq. tutmaq. ələ keçirmək. qapsalmaq. dar yerə gətirib tutmaq.
- yaqalamaq** **yaxalamaq.** yaxlamaq. avlamaq. avramaq. qavlamaq. qavramaq. kögrəmək. kövrəmək. kögrənmək. kövrənmək. ögrənmək. qanmaq. qanlamaq. anlamaq. alnacaq. anğılamaq. alğılamaq. qamrıqlamaq. qaprıqlamaq.

tutmaq. almaq. duzağa düşürmək. girələmək. ələ salmaq.

tutmaq. əngşələmək. əngşələmək. ənsələmək.

ənsələmək. tutmaq. ələ keçirmək.

- **yaxalayıb bıraxmamaq**: ənsəsinə yapışmaq.

- **oğru basan, yaxalayan**: quldur basan.

- **qaqasından tutmaq, yaxalamaq**: dimdiyindən, göbөyindən,

daşsağından tutmaq. ən incə, çökük, zayıf yerində tutmaq.

yaqalamaq

yaxalamaq. gözətləmək. uvlandırmaq. sarmaq. qapmaq.

yaqalanma

yaxalanma. 1.düçər. düçar. tutulmuş. tutqun. çatqınmış.

1.düşüklük. tutulma. tutqunluğ. qapız. qapaz. qapsıq.

giriftarlıq.

yaqalanmaq

yaxalanmaq. 1. ələ düşmək. 1.basilmaq. ələ düşmək.

tutulmaq. alınmaq. 1.nərsəyə yaxalanmaq, uğranmaq,

qapınmaq: almaq. 1.düçərlənmək. düçarlanmaq.

tutulmaq. tutqunmaq. çatqınmaq. mə'ruz qalmaq.

- **yaxalanmamaq, görünməmək üçün saxlanmaq,**

gizlənmək: bucaq bucaq qaçmaq.

- soyuğa **alınmaq**: soyuğ **almaq**, dəğmək.

yaqalanmaq

yaxalanmaq. birgərmək. aldırmaq. faşolmaq. çaldırmaq.

- yaqalanmış** yaxalanmış. giriftar. düşmüş. tutulmuş. tutqun. tutsaq. əsir.
- yaqalaşma** **yaxalaşma. əlbəyaxalaşma. çəkəçək. çəkələşmə. vuruş savaşı. yarqa. qavqa. yaxalaşma. dartışma. itələşmə. çatqallaşma. cadalaşma. də'va. qavqa. dalaş. talaş. dalqaş. dal ba dalaşma. burqaşma. boğuşma. qapışma. ısırışma. savaşıma. savqaşma. qovqalaşma. qavqalaşma. çəkişmə. çəkişbəkişmə.**
- iki kötü, yaramazın bir birinynən tutuşması. yaxalaşması:
it diş, domuz dərisi.
- yaqalaşmaq** **yaxalaşmaq. (< yax. çak. çək).** 1. çəkələşmək. çəkişmək. yaxa yaxaya gəlmək: boğaz boğaza gəlmək: yaxa paça olmaq. da'va edmək. - iki qoşun **yaxa yaxaya** gəldilər. 1. boğuşmaq. mücadilə edmək.
- yaqalaşmaq** **yaxalaşmaq. 1. itləşmək. itlələşmək. çəkləşmək. çəkələşmək. çəkişmək. uruşmaq. vuruşmaq. çatlaşmaq. çatllaşmaq. cədəlləşmək. çatqaşmaq. çəkişbəkişmək. savaşımaq. didişmək. qapışmaq. savaşımaq. birbirinin canına düşmək. əlbəyaxalaşmaq. talaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq. dal ba dal olmaq. burqaşmaq. boğuşmaq.**

qapışmaq. ısırışmaq. savaşımaq. savqaşmaq.
 qovqalaşmaq. qavqalaşmaq. çəkişmək. çəkişbəkişmək.
 boğazlaşmaq. 1. toslaşmaq. dalaşmaq. dalqaşmaq.
 davaşmaq. davqaşmaq. salaşmaq. salqışmaq.
 sapaşmaq. sapqaşmaq. savaşmaq. savqaşmaq.
 apqışmaq. qapışmaq. qapqışmaq. qapaşmaq.
 qarqaşmaq. boğuşmaq. bağquşmaq. çalqışmaq.
 çalqaşmaq. çapqışmaq. çapqaşmaq. çarpışmaq.
 çirpışmaq. qaqışmaq. 1. yaxlaşmaq. yaxınlaşmaq.
 - ağız qavqası, **yaxalaşmaya töküşdü** (çevrişdi).

yaqalatmaq**yaxalatmaq.** 1. ələ vermək. 1. giriftar etmək.**yaqalayan****yaxalayan.** alan. tutan. avlayan. avçı.**yaqalayıcı****yaxalayıcı.** boğazlıyan. əldən salan. simitən. tutub
 bırxmayan. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan.
 müsirr.**yaqalı****yaxalı.** 1. görəvli. məs'l. 1. suçlu. müttəhim.**yaqaman****yağaman.** yavaman. sağlam. dayanıqlı.**yaqan****yaxan. yağan.** 1. yaxaq. ucu odli oq. 1. yağan. yağmur.
 1. göydən inən nur. 1. yaxın. yar. canan. 1. yaxıcı. yox
 edici. 1. **yanqan.** fil. - **yağalanlar** cırlaşır: fillər ağlaşır,

cığıraşır. **1.** yaxarca. sıcaqlığı artıran. **1.** otraqan. ortaqan. odlayan. yandıran. **1.** əridən. çözər. açan. qodaz. çözən (> suzan). közertən. çökürtən. çözürtən. yaxıcı. ot gətirən. mühərriq. yandıran. qoraq. qora. acıdan. **1.** fil. yanğan. - **yaqan** təkin. - **yaqanlıq**: filli olan. filci.

yaqan

yaxıcı. yaxuc. yaxan. yandıran. yanğıcı. 1. parlayan. **1.**yandıran. acı. həzin. yanıq. **1.** acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan. hirsələndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan. toxunan. tumladan. tutturan. üzən. üzücü. üzüntülü. mükəddərlədən. kədərlədən. **1.** acıdan. dağladan. göynədən. küyən. göyən. qovuran. qovran. qavıran. qavuran. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. cəfali. **1.**oducu. odlayıcı. odlayan. atışlayan. atışçı. **1.** qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim.

zülmkar. sitəmgər. cəfakar. qəddar.

- **boğulmuş göydən, incə incə yağan yağmır:** qaraçilən.

qaraçilənti. qaraçilək.

- **gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır:** gün yağmırı.

- **qara yaxan: qara çalan: qara çalıcı.** qara ağızlı. qaraçı.

qaraca. qaramaçcı. iftiraçı. töhmətçi.

- **gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır.** gün yağmırı.

- **qar yağan kimi, ağ qara bənəkli görünən tilvizyon**

pəncərəsi: qaryağdı.

- **qar yağmadan qabağ yağan sulu qar dənələri:** qardöşəyi.

- **oğru olsan, çalan ol, od olsan, yaxan ol, yalan olsan,**

qandırان ol.

- **yüngül yağan dolu:** qaqala.

yaqanc

< yaq. yok. yaqınc (yoxun). yaqıncı. yapışıcı. müsri.

yaqanıc

yaxanıc. cəhənnəm.

- **yaxanıc qazaq:** cəhənnəm bəkçisi.

- **yaxanıc qazaq kibik kişi:** qorxunc görkəmli kişi.

- **qara yaxanıc:** cəhənnəm qaranlığı.

- **yaxadan ətəkdən bolmaq:** dövüşmək. qavqa etmək.

- yaqanlıq** **yaxanlıq. yaxıcılıq.** dağmaçıq. qovranlıq. qovuranlıq. qavıranlıq. qavuranlıq. küyənlik. göyənlik. acıdanlıq. zalimlik. zülmkarlıq. rəhmsizlik. cəfakarlıq.
- yaqar** **1.yağar.** şəh. sis. nəm. **1.yaxar.** yaxan. yaxıcı. yandıran. acı. - **yalvar yaxar:** əl ətək. - **can yaxan:** incidici. canazar. əziyyət edən.
- **itin yalvarı (duası) alınırsa (qəbul olunursa), göydən gəmik yağar.**
- yaqaraq** - **əkin başaqların yaxaraq yapılan qavurqa:** qaraqırman. qaraqarman. qaraqaxımən.
- yaqaran** **yaxaran.** ötər. ötügən. diləyən. dilənçi. diləkçi. istəyən. duaçı. ötəmiş. otamış. ricacı.
- yaqarca** **yaxarca.** küpdüşən. mığmığaya oxşar, qan əmib, kəsəl bulaşdıran böcək.
- yaqarca** **yaxarca.** yaxan. sıcaqlığı artıran.
- yaqarı** **yaxarı.** ödük. ötnü. istək. dilək. dua. niyaz. arzu. rica.istirham. yaxarış. dilək. dua. təmənni.
- yaqarıcı** **yaxarıcı.** ödügət. istəkçi. duaçı. yağrıqçı.

- yaqarış** **yaxarış.** 1. istək. sağıın. arzu. yaxarış. xahiş. 1. yaxarı. quptan. dua. niyaz. dilək. dua. təmənni. yaqırıq. yağrıq. ödüün. umuc. umunc. istək. bəklənti. bəklənti.
- yaqarış** **yaxarış.** 1. **yaxarma. yalvarış. yalvarma.** yağsunuş. iltimas. isləyiş. istəyiş. təzərrö'. 1. yalvarış. qolax. istək. əsmə. əsi. ərgi. irca'. munacat.
- **boş istək:** olmayana ərgi.
- yaqarma** **yaxarma.** 1. yovraq. dua. yalvarma. 1. yovraq. yalvarma. dua. yasan. istək. dilək.
- yaqarma** **yaxarma. yaxarış. yalvarış. yalvarma.** 1. yağsunuş. iltimas. isləyiş. istəyiş. təzərrö'. 1. yaltaqlanma. dalkavaklıq.
- yaqarmaq** **yaxarmaq.** 1. (< yax). **yaqutmaq.** yaxutmaq. verinmək. təslim olmaq. - ona **yaxarma.** 1. yalvarmaq. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. tapışdamaq. ısmarlamaq. daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək. özləmək. susamaq. 1. yalvarmaq. yalpılarmaq. iltimas edmək.
- yaqarmaq** **yaxarmaq.** 1. **yaxmaq. yandırmaq.** ataşlamaq. otaşlamaq. odlamaq. 1. yalvarmaq. yastanmaq. alçanmaq.

- **yalvarıb yaxarmaq**: dilənmək.

- **yalvar yaxarmaq**: kimsənin əlinə ətəyinə sarılmaq, düşmək.
ələtək olmaq. ələtəklənmək.

yaqarmaq **yaxarmaq**. çökünmək. çoqunmaq. yalvarmaq.

yaqasız **yaxasız**. **çağasız**. çalımsız. sanıqsız. kibirsiz. tovsuz.
fossuz. qurumsuz. qurrasız. ifadəsiz. şişirməz. yelsiz.
göyülsüz. könülsüz. alçaq könül.

yaqasız **yaxasız**. utanmazca. hayazızca. tapataq.

yaqaşqan **1. yaxaşqan**. yaraşqan. uyqun. münasib. **1. yağbasqan**.
yavbasqan. yağlı penir, yağ qarışdırılaraq yapılan,
çörəklə yenilən bir yemək.

yaqaşmaq **yaxaşmaq**. yaraşmaq. yanğaşmaq. əkəşmək.

yaqat **yaxat**. **1.yaxma**. yandırma. tutuşdurma. **1. yanac**.
yaxacaq. yandırılmağa yararlı nərsə.

yaqatmaca **yaxatmaca**. **yahatmaca**. **yasatmaca**. aldatmaca.
yanıltmaca.

yaqatur **yağadur**. yağış. yağmur. bolluq. bərəkət.

yaqav tək. yalnız.

yaqbal **yağbal**. gözəllik gözəli. gözəllər gözəli. gözəllər gözü.

- yaqbalanmaq** **yağbalanmaq. ağbalamaq. ağbalanmaq.** bir nərsənin üstünə ağdırılmaq, abanmaq, yüklənmək.
- yaqbitir** **yağbıdır.** yavbıdır. dağ geçisi.
- yaqbölək** **yağbölək.** yavbölək. yavbadaq. qənari.
- yaqca** - **yaxca!**: haydi!. yallah!. hayla!. xoşca!.
- yaqcarmaq** yağa düşmək. yağlı süzmək.
- yaqcı** **yaxcı. (yaqti < yaq.** görməyə kömək edən işıq). **1.** yaqşı. yaqmaq. yaxşat. yağşat. yaqşat. **1.** yaqıçı. yaqımlı. yaramlı. söykümlü. dartımlı. açıq. durı. iyi. gözəl. doğru. görkən. onqat. önəriş. iyi. - **yaxcı pis.** kor topal. iyi kötü. **1.** xudi. qutlu. iyi. **1.** yakıtı (< **yaq.** yaxmaq: işıqlıq. təmizlik. arılıq) işıq. - günəş **yakışı.** iyi. gözəl. doğru. **1.** sinər. şux. tox. uğur. unqun. usnaq. ünay. ürəkli. yaxımlı. yaxın. yarar. yaraşılıq. yarıq. ağürək. açıq. apıla. oxşar. öykək. istəkli. aytam. baruş. **1.** yep. ip. yip. eyi. iyi. münasib. yoluna.
- **yaqcı görməyən.**: **yaxcı görməyən.** kəhləz. key.
- **yaxcı fal:** xeyir. uğuruq. bərəkt.
- yaqcı** **yaxcı. 1.** onqşun. yolunda. gedişli. - işləri **onqşundur.** onqalğası, yağdayı iyidir. **1.** yaray. eyik. - **gözdə eyik**

(yaxcı), içdən yenik (çürük): qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.

- **işləriz yaxcı olsun:** iyi gəlsin.

- **olduqca yaxcı:** iyicənə. iyicə. çoxca. gənə bol. kovalı. gərəği kimi, nərdəysə hamısı. - danışığımı **iyicə** anladı, anlamadı, heç bilmədim. - o gecə **iyicə** dad aldıq.

- **pis yaxcı:** iyi kötü. ortalama, oranlı biçimdə. - yoxsulluqda **iyi kötü** seçilməz.

- **yaxcıdan yaxcıya:** iyidən iyiyə. eykudan eykuya. çox gözəl, gərəyi kimi. gözəlcə. - bu gün **iyidən iyiyə** yorulduq. - bunu **iyidən iyiyə** başıva sox.

- **yaxcı olmayan:** əğib. ayıb. pisik. kötük. yaxışsız. yaxmaz. yarmaz. qınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıç. qaqlıç. qaqılıç. qaqcın. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. tıq. bıq. qəbeh.

- **yaxcı etmək:** iyi etmək. əcəb etmək. əlindən gələni etmək.

- **yaxcı ki:** iyi ki. nə gözəl ki.

- **çox yaxcı bilgisi, tanışlığı olmaq:** iyi bilmək.

- ən **iyi, yaxcı:** daha iyi, yaxcı. behtər.

- **yaxcı!:** peki!. tamam!. olsun!. öylə olsun!. hadi!. haydi!.

- **yaxcida səndə**: haydı canım səndə.
- **iyi, yaxcı ruh**: qodu. qutuc.
- **qonşusu yaxcı olanın, kor qızı evdə qalmaz.**
- **yaxcı işləridə, yaxcı görməsən, pis qurtaracaq.**
- **yaxcı** olan, **ucuz** olan qaçıla qalmaz: əldə qalmaz, satılar.
- **yaxcı pisi, uzağı görməyən**: güdəgöz. dargöz. qısgöz. qıtqöz. maydagöz. başısız. sıxbaş. qısbaş. darbaş. güdəbaş. kütbaş. kütbeyin. darqafa. qavrayışsız. kutahbin.
- **yaxcıya pis dedin, pisə yaxcı, yamanı bəsləsən, olar yaxıcı.**

- yaqcı** **yağcı.** aldır güldür. aldır çıldır. dalqavuuq.
- yaqcı!** **yaxcı!**. bax bir!. bax bəri. görəlim!.
- yaqcıcasına** **yaxcıcasına.** iyicəsinə.
- yaqcıçıl** **yaxcıçıl.** iyicil: iyişil. eykuşıl. eykişil. uğurçıl. uğraçıl. iyilikçi. iyiliksevər. xeyirxah.
- yaqcıda** **yaxcida.** - **yaxcida səndə**: haydisəndə!. bırax görək səndə.
- yaqcılaştırmaq** **yaxcılaştırmaq.** iyi etmək iyiləşdirmək.
- yaqcılatamayan** **yaxcılatamayan.** qaldıramayan. düzəltməyən. iyilətməyən. açlayamayan. islah edləyəməyən. -

nədənəri düşünməyən, bu durumu **qaldıramayan** kimsələrin əlinə düşmüşük.

yaqcılıq **yaxcılıq**. 1. ağalıq. idilik. iyilik. 1. ağışqa. iytlik. 1. yaxsılıq. açığılıq.

yaqcılıq **yaxcılıq**. **yaxşılıq**. kavanlıq. kağanlıq.
 - **çox yaxcılıq**, yamanlıq yamanlıq bəd bəxlik).
 - **başqalarına yaxcılıq düşünən kimsə**: iyi içik.
 - **iyiliyi, yaxcılığı bilməzdən gələ**n: iyilik bilməyən. nankor.
 - **yaxcılıq bilməz**: iyilik bilməz. nankor < nənkor. (**nən**: ne'mət).

yaqcılıqbilən **yaxcılıqbilən**. iyilikbilir. yaxcılıqbilir. qədir bilir.

yaqcılıqbilir **yaxcılıqbilir**.iyilikbilir. yaxcılıqbilən. qədir bilir.

yaqcımaq yağlanmaq.

yaqcıraq **yaxcıraq**. **yaxşıraq**. **yaxıraq**. ərciq. ərşiq. uyraq. uyqaq.

yaqcısı ı: **yaxcısı**. **yeyi**. **yeği**. - **bilimdən yeyi yox**, **yalandan koru yox**. (**koru**: yamanı). (**yeği**. **yeyi**. yaxcısı).

yaqcısı - **ən yaxcısı**: ən iyisi. ən doğrusu.

yaqcıtı **yaxcıdı**. yeğdir. üstündür. - **bazara getdin alverdi, düğünə getdin çal yeğdir**.

- yaqcıtır** yaxcıdır. yeğdir. yerdir. - **yaramazla uğraşmaq**dansa, **boş çölləri gəzmək yerdir (yaxcıdır)**: itlə dalaşmaqdansa, çalıyı dolaşmaq yeğ.
- yaqcuq** yağcuq. işıldayan. parlayan.
- yaqçamur** 1. yağ bağır. ətlə yağ ilə dolmuş bağırsağ. 1. yağlı əkmək.
- yaqçı** yağçı. 1. dalqavıq. yaltaq. yalağçı. çaplıs. 1. yanğçı. **yanğıc**. üzçü. kocuçu. nuxxəçi. müstənsix. - **kimliyin yağısı**: sicillin kopusu.
- yaqçı** yağçı. 1. yaltaq. 1. məddah. 1. mütəməlliq. 1. yaltaq. 1. yaxcı. adaq. adlı. iyi. dək.
- **yaxcı!**: bax bir!. bax bəri. görəlim!.
- **yaxcı olmaq**: sağlam olmaq. tutmaq əl ayağı **tutmaq**. - heç bir yerim **tutmur**.
- yaqçı** yaxçı. uyğun. tab. iyi. əlverişli. müsait.tərəfdar. yanlı. qorucu. savunucu.
- yaqçılıq** yağçılıq. yavçılıq. 1. bəsili. səmiz. şişman. 1. zəngin. varlı.
- yaqdan** yaxdan. yığılan yer. yığlan.

- yaqdar** **yağdar.** (buyruq haləti): aydınlat. aç. görsət. başla. yaşla. faşla. faş et. daşla.
- yaqday** **yağday.** (< **yak:** yaka. yaxa. qıraq. yan. çevrə). **1.** axış. görünüş. yol yuda. yönğ. rəviş. **1.** yağru. yağur. yoğur. yaxlıq. yağılıq. dövrə bər. çevrə. mihit. - buna yağru **yürimə:** onun döğrə bərinə dolanma. **1.** nəşenin oluşn, varlığın quşatan, tutan, **yaxalayan,** çevrələyən, çulqayan durum. yaraq. bir nəşenin olunmasına gərəki (şırayit). quram. vəziyyət. imkan. olağan. mihit. çevrə. buran. ortam. gediş. yaraş. qoşul. hava. durum. duruq. kef hal. hal - əhval. ləhzə. an. yaşday. - ev **yağdaylı** işlər: ev içində yaşamı **yaraşdıran** işlər. - hər bir nəşenin gəlişməsi, **yağdayından** asılıdır. - işin yağdayın qara: işin gedişatına bax. \ **çağday:** nəşeni bürüyən zaman. içində bulunan zaman. keçinəcək.
- yaqent** fil. yağanmo.
- yaqı basmaq** **yaxı basmaq.** dağlamaq.
- yaqı otu** **yaxı otu.** qındıra otu. həsir otu. bir qamış cürü.

yaqı **yağı. yağ.** 1. uqu. qanlı. düşman. ciciklənən. qısqanan.

çəkəməyən. 1. **yaxı.** çaqı. qamçı. 1. çav. darğaş.

düşman. yava. 1. yabançı.

yaqı **yağı. yağlıq. ağıq. caviq. yavıq. saviq.** 1. qaçıq. sapıq.

çapıq. azıq. münhərif. inhirafılı. 1. xəsim < kəsım. öcək.

öcman. düşman. - **dəvəni dizindən, yağını gözündən**

vuran: iyi atıcı, nişançı. 1. aşav. asav. asi. 1. bazxast.

mahakimə. 1. alpaç. ərbaş. salquc. saldıran. asav. zorba.

1. qalxaq. qopuq. sıçraq. saçraq. fırlaq. coşqun. çapqın.

çalamıt. qızqıl. qızqın. salsaq > sərsəri. 1. **yaxı.** issi.

yandıran. yanığ. dağ.

- **qazayağı:** sulaq yerlərdə, bulağ qıraqlarında yetişən ot.

- **zac yağı:** dəmir sulfat. dəmir əkşidi. sülfirik əsidi. sülfirik əkşidi. qara boya.

- **quşbaşı doğranmış, quyruq yağında qızartılmış ət:** qara qavurma: qovurma.

- **domuz dərisi post olmaz, əsgı yağı dost olmaz.**

- dosdunla üzleş, yağunla gülüş.

- **yağıdan qurtulluq, dosdum tutmasa.**

- **qar üstünə yağıb əridən yağış:** qarıyən. qarıyən.

- yaqı** **yağı. yaxı. 1.** yağlıq. yağı. düşman. - **yavuuq yağıq:** qatı düşman. **1.** yağlıq. məlhəm. **1.** yaxarlı. alçaq könüllü. dikələ, öngərliyə qarşı. barşar. - **yaxı yuxı** ər: sözə baxım, mütəvazi. **1. yaq.** şeytan.
- yaqı** **yağı. yav. yavı. yava. 1.** yoxluq. füqdan. **1.** fəna. zay. **1.** yabançı. yad. qərib. **1.** düşman. hayta. hayda. haydut. xaylaz. haylaz. ası. yatlı. yadlı. yatlu. düşman. **1.** məchul. **1** taqi. dağı. salqaş. sərkış. azğın. asi. asav. zallə. **1.** suyuq olmayıb quyuqlanan. quduran. qudran. qutran. **1.** **yaxı.** mərhəm.
- yava heyvan: yiyəsiz.
- **qır** yağı: iç düşman. yolsuz, iləksiz, bəlgəsiz, gizli olan düşman. - **yaxı yuğı ər:** yaxlı, yağlı, yufa incə, alçaq könüllü, mütəaze' kişi.
- yağı kəsilmək. öcəş, düşman yağıqmaq. düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının.
- **yağın** taba: yağıya doğru.
- yaqı** **yaxı. 1.** (< **yaxı:** yanqılı. odlu. qızmış).düşman. el elə yağı oldu. yağılıq: düşmənlik. **1.** günəş. **1.** yaxma. tutuşdurma. (**1** < **yar**maq: **yax**maq: açmaq. **1** < **çav. sav:** səs. söz.). yay.

çav. sav. bildiri. xəbər. e'lan. - **yaxı** yaymaq: bildiri, e'lan
yapmaq. - **yaxıcı: yayıcı. savçı.** mübəlliq. **1.** ilaç. em. im. **1.**
yaxıcı. yaxan. **1.** yaqu. altun.

yaqıbaş **yağıbaş. daşürək. qatürək.** qinzır. qıncır. qancıq. qıncıq.
yaman, pis düşman.

yaqıç **yaxıç. yaxış. 1. yaxıt. yaxınış.** çapsı. çapsıç. çapsılanış.
çapıslanış. giley. çilə. çilək. sızlanış. şikayət. **1. yapıç.**
yapış. yaxşıq. tapış. durum. tərz. biçiş. biçim. biçik.

yaqıç **yaxıç.** zülm. zülüm. sitəm.

yaqıcı **yaxıcı. 1.** tutuşturan. alışdıran. yaxan.yandıran.
köydürücü. yaxşı. yaqımlı. yaramlı. söykümlü. dartımlı. **1.**
yaxan. ot gətirən. mühərriq.

yaqıcı **yaxıcı. yaxan. yaxuc. yandıran. yanğıcı. 1.** parlayan.
1.yandıran. acı. həzin. yanığ. **1.**oducu. odlayıcı. odlayan.
atışlayan. atışçı. **1.** sıcaq. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq.
1. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır.
bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac.
qırmac. qıtmac. zalim. zülmkar. sitəmgər. cəfakar.
qəddar. **1.** acıdan. acıdıcı. acıqladan. acıtqan. ağrıdan.
içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran. özqıran. dağladan.

hirsələndirən. hisləndirən. iti. itici. qavıran. qovran.
 qovuran. qavuran. küyən. göyən. göynədən. sancan.
 sarsıtan. tasalatan. taslatan. toxunan. tumladan. tutturən.
 üzən. üzücü. üzüntülü. mükəddərledən. kədərledən. **1.**
 acıdan. dağladan. göynədən. küyən. göyən. qovuran.
 qovran. qavıran. qavuran. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız.
 qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc.
 qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. cəfali.

- **yaxıcıya pis dedin, pisə yaxıcı, yamanı bəsləsən, olar**

yaxıcı.

- **dəridə oluşan yaxıcı, odlu səpgillər:** qaramıq. qaramuq.

yaqıcılıq

yaqıcılıq. yaxanlıq. dağmaçıq. qovranlıq. qovuranlıq.
 qavıranlıq. qavuranlıq. küyənlik. göyənlik. acıdanlıq.
 zalimlik. zülmkarlıq. rəhmsizlik. cəfakarlıq.

yaqıçı

yaxıçı. yaxlavçı. 1. dayaq. azarkeş. tərədar. dəstəkçi.
 yanbasan. **1.** yanlı. qorucu. savıçı. **1.** yaxşı. məqbul.

yaqıq

1. yağıq. yaqıq. mərhəm. - ağrıma yağıq olacaq. yarama
yağıq yax. 1. yaxıq. pomad. **1.** yaxı. yaxıq. yaxın.
 məlhəm. mərhəm. **1.** yağı. düşman. - **yavıq yağıq:** qatı
 düşman.

yaqıq **yağıq. ağıq. yağı. caviq. yavıq. saviq. qaçıq. sapıq. çarıq.**

azıq. 1. münhərif. inhirafli. **1.** öcək. öcman. düşman.

yaqıq **yaxıq. yanğış. yaxış. yanığ.** sürük. sürüş. sürüm. əğilim.

əğik. əyik. ərsik. azıq. arzu. əriz. əriş. ərək. irək. tutqu.

istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. meyl. rəğbət.

yaqıqmaq **yağıqmaq. 1.** düşman kəsilmək. **1.** yağı olmaq.

öclənmək. düşmanlaşmaq. **1.** yağı, öcəş kəsilmək.

düşmanlaşmaq. - birbirizə **yağıqmayın**, yaxının. - iki ölkə

birbirinə **yağıqdılar.** - ötəc bizə yağıqdi: zəmanə bizə düşman

kəsildi.

yaqıqmaq **yağıqmaq. axıqmaq.**

yaqıqmaq **yağıqmaq. yavıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. caviqmaq.**

saviqmaq. sapıqmaq. çarıqmaq. azıqmaq. yavmaq.

yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq.

sapmaq. çapmaq. 1. yolun itirmək. münhərif, inhirafli

olmaq. **1.** öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq.

düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq etmək.

yaqılamaq **yağılamaq. yaxılamaq. 1.** qızdırmaq. yağı etmək. **1.**

düşmanlıq etmək. düşmanla savaşımaq. çarpışmaq. **1.**

çaxımaq. çağılamaq. qamçı vurmaq.

- yaqılan** **yaxılan.** yaxıt. enerji. ısı qaynağı.
- yaqılanmaq** - **yağılanmaq.** kəsinmək. xəsim, düşman kəsilmək. öcləşmək.
- yaqılanmaq** **yağılanmaq. yavlanmaq.** düşman biçilmək, kəsilmək.
küsmək. darılmaq. gücənmək. qızmaq.
- **ona neç yavlaqansa?:** ona niyə gücəndin?.
- yaqılaraq** **yaxılaraq.** - **meşədə, ormanda yaxılaraq açılan tarla,**
boşluq. kövnük. göynü. göynüq. göynək (< köv: kav: boş).
- yaqılaşmaq** - **birbiriylə öldürəsiyə yağılaşmaq:** qanlı pıçaqlı.
- yaqılı** **yağılı.** kəsimli > xəsimli. öcmanlı. düşmanlı. qanlı.
- yaqılı** **yaxılı.** yaxılı. yoklu. bulaşlıq.
- yaqılıb** - **əritilmiş, qaynatılmış, biraz yaxılıb qaralmış bal, şəkərlə,**
şirəylə yapılan dadlı, ballama, şəkərləmə: qaraqoyu.
qaraballı. karamel.
- yaqılıq** **yağılıq.** 1.arğı > arığ. kin. qınağrın. qanağrın. nifrət. 1.
qalxıntı. qalxma. qaxma. qalxış. qaqıntı. qovqa. qovğa.
ğovğa. qopma. qopba. qopqa. qopuş. qopuntu.
ayaqlanma. ayaqlanış. üsyan. 1.qanlılıq. düşmanlıq.
öcmanlıq. 1.öcmanlıq. düşmanlıq. kəsimlik > xəsimlik.
1.qalxaqlıq. qopuqluq. sıçraqlıq. saçraqlıq. fırlaqlıq.

coşqunluq. çapqınlıq. qızqıllıq. qızqınlıq. salsaqlıq >
sərsərilik.

yaqılıq **yağılıq.** suyuq olmayıb quyuqlanmaq. qudurqanlıq.
qudranlıq. qutranlıq.

yaqılıq **yaxılıq. yaxılıq:** məhrəm. (**# qaçılıq: qaçlıq.** qaşköş. qaçköç.
naməhrəm. məhrəm olmayan) - qaynata gəlinə **qaçılıq** deyil,
yaxılıqdır. - **qaşköş** kimsə yoxdu, dinc olun.

yaqılmaq **yağılanmaq. yaxılmaq:** 1. ciciklənmək. qısqanmaq. 1.
düşmanlıq etmək. 1. örtəlmək. yanmaq. 1. toxunulmaq.
yaqlaşılmaq. 1. yağdırılmaq. 1. yayılmaq.

yaqılmış **yaxılmış. yanığ. yanmış.** küyük. göyük. yanmış.
tutuşmuş.

yaqılmışlar yaxılmışlar. xoş gəlmişlər.

yaqım - **görümü yaxımsız, gəlşiksiz:** görümsüz. üz gözü təsək.
kərih mənzər.

- **yoxumlu yaxımlı, gözəl səslə oxuyan:** sayrayan. qəvval.

yaqım **yaxım** 1. çəkim. alım. incik. xoş. cazibə. 1. tərbiyə.
eğitim. mədəniyyət. 1. yoxum. şəfa. 1. suyluq. işıqlıq.
yaxsılıq. yağış. 1. çaxım. çağım. alımlılıq. çəkicilik.

- yaqımaq** yaxımaq. yaxılamaq. çaxımaq. çağılamaq. qamçı vurmaq.
- yaqımlamaq** yaxımlamaq. qəşəkləmək. gəlşikləmək. bəzəmək.
- yaqımlı** yaxımlı yatımlı. yaqıçı. yokımlı. yaxşı. yaramlı. söykümlü. dartımlı. çəkici. uyğun. gönlü oxşayan. şirin. dadlı. xoşagəlim. hüzürlü. yapışan. alımlı. qolay. alay. alaylı. əlverişli. tutumlu. tutuşlı. otlı. gərəkli. məzəli. yapımlı. göyüllü. sevimli. gəlişli.sevimli. görkəmli. görməgəy. görüklü. məzəli. cəzzab. batqın. batnıq. sevimli. simpatik. ruhlu. gözəl. uyqun. bəsil. bəsli. möhkəm. yaxci.tə'srili. yokumlu. yararlı yokumlu yemək. əli yokumlu: açıq əl.
- yaqımlı** yaxımlı. 1. adaqlı. bəlgili. mə'ruf. 1. çaxımlı. xoş. dadlı. sevimli. incə. tərbiyəli. kibar.
- yaqımlı** yaxımlı. 1.yağışıqlı. gəlşikli. görməgəy. görməli. yaxımlı. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. avadan. ovlayan. çəkişli. şəkilli. iyi. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. aldağan. qandırğan. içən. içəgən. çəkici. hopan. cəzzab. cazib. 1.yaxtımlı. yatımlı. yaxışıqlı. şəkilli. biçimli. biçəmli. formalı. kəsimli. mütənasib. 1. yoğuşlu. adabi maaşirət bilən. -

könlüyenik, yumuşaq, yağuşlu, mütəvaze' xanım, qadın:

qadıncağız. qadınıc. qadınıc.

yaqımlıq

1. yaxımlıq. gözəllik. simpatik. batqın. batnıq. sevimlik. ruhlu. uyqunq. görk. yaxışıqlıq. **1.** dağınıq. çaxımlıq.

yaqımlılıq

yaxımlılıq. xoşamaylıq.

yaqımnataq

yaxımnataq. yaqınlaşdırmaq.

yaqımsı

yağımsı. yağlı kimi. yağlıya bənzər. - **yağımsı qoxu:** yağ qoxulu.

yaqımsız

yaxımsız. **1.** kupal. gobut. sasrıq. sassıq. sarsıq. **1.** pis. bəğənilməz. kifir. **1.** yağsız. yaxmaz. sürümsüz. kəsət. kasad. qısıq. rivacsız. **1.** yoqumsuz. məzəsiz. könülə yokmayan. irgənc.

yaqımsız

yaxımsız. **1.** yoxumsuz. görümsüz. görkəmsiz. yarışıqsız. yarıışıqsız. yaxışıqsız. dalaqa. tələkə. gəlşiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz. **1. yassız. yasız.** gücməçi. gücəmçi. gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. köşəqılıç. çözəqılıç. əğriqılıc. əğripiçaq. acımaz. əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz. daş ürək. qatı. qata. qat. qıyıcı. qıycı. qıylı. qıyaq. qıylı. qıyası. qıyım. qıyımlı. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim.

- yaqın yeşin** **yağın yeşin: yapın yeşin:** çul çuxa. bağlı buğlı.
- yaqın** **yağın. yaxın. (y < > s)** bax > **sayın. 1. yan + qın.** yayuq. bəri. üz bə üz. **1.** qolay. çəmə. **1.** yaxci. - **yaxınlı:** xeyirxah. **1.** basıv. batıv. bazım. alıbet. qeyrət. cəsərət. yetgin. yeyin. uyuş. ərdəm. güc. inanc. damar. dağarcıq. **1.** istək. dilək. arzu. kösnü. əğilim. qiptə. **1.** sərt. bəter. bol. var. bərəkət. quvvət. enerji. **1.** arxa. əsirgəmə. gözətmə. qoruma. saxlama. savınma. saxınma. qollama. müdafiə. **1. yaxını tutmaq:** cini tutmaq. alınmaq. darılmaq. hırçınb qırçınmaq. inatlaşılı. uyuşmazlıq edmək. (**# gəvşək. laçqa. pörsük. sarıq. yumıaq. özənsiz. sorumsuz. təmbəl. ilgisiz. bezgin. işsiz. halsız. himbil. lapaçı. mızımız. savsaq. tutuq. uyuntu. üşəmgənc. yavaş. ağır canlı. ağır qanlı. qısqısqız. ərdəmsiz.**). **1.** bir nərsəyə uyqun çağ, qoşut. **1.** yağış. **1.** yanı başında. yanbaş. yanında. sadıq. bağlı. bağla. bəfali. **1.** anat. qohum tanış.
- yaqın** **yağın. yaxın. 1.** yağış. barış. rəhmət. ehsan. lütf. **1.** yanaşa. yavuq. qərib.

yaqın

yağni. yakni. yaxın. **1.** şeytan. **1.** düşman. **1.** yaxın.

yaxıq. mərhəm. - **yaxın tanış:** qonum. yar yoldaş. qohum qonşu. **yaxınlar:** qayınboyun. dünürlər. tayfauruq. tayfatırıq.

yaqın

yaxın. 1. biraz. - **iriyə yaxın.** bir az iri. bir ölçüdə iri. iricə. **1.**

tölek. dölək. sularında. **1.**ulağ. həmrəh. **1.**qərib. qurb o civar. **1.**yaxınlıq edib bağrını açmaq. qucaq açmaq.

1.yörə. ətraf. **1.**adaş. arxadaş. **1.**əl altı. yan. - **əl altından:**

yaşrın. gizlicə. - **yaxın arxadaş, dos:** eniş. enişik. **1.**alıs

olmayan. dış olmayan. doğan qarnaş. qolay - **bu**

qolayda: bu yaxında. - **çox qolay:** çox yaxın. - **nə qolay:** nə

yaxın. **1.**çevrə. civar. yan yön. dolay. dolayı. dövrə bər.

həndəvər. homə. ətraf. - bu **dolayda** çox gəizşməyin. -

dolay dolayı çönüb gəzdik. **1.**dosyar. başdaş. **1.**qarşı.

doğru. təqribən. - **axşama qarşı gələrəm.** - **işlər bitməyə**

qarşıdır. **1.**qolay. səhl. əlaltı. **1.**sularnda. doğru. - səhərə

doğru. 1.yaxında olan. bəri. - **bəri bax:** mənə bax.

- **yaxındaki:** yaxın olan. bəriki.

- **yaxın yer:** görülə bilən göz önü.

- **cana yaxın:** qavımsaq. sevimli. sıcaqqanlı. issiqanlı. (**#**

qovımsaq).

- **çox yaxına gəlmək**: qapıya dayanmaq. gəlib çatmaq.
- **qardaşdan qarın yaxın**: kişi hammıdan irəli özün düşünür.
- **evləri birbirinə yaxın, məhlədaş olanlar**: qapı qonşusu.
bitişik qonşu.
- **qohumlarına, yaxınlarına düşgün kimsə**: qavımsaq.
- **çox yaxın**: yanbayan qulağ qulağa.
- **doğmağı yaxın**: doğmağ üzrə olan.qarnı burnunda.
- **iyiyə yaxın**: yaxcıcı. iyicə. - **iyicə** bir oturaq.
- **yaxın keçmişdə**: keçənlərdə. keçəndə.
- **bəriki tükandan al**.
- **çox yaxın**: iç içə ətlə dırnağ.
- **içə yaxın**: sevimli. içgin. soxulqan. səmpatik.
- **yaxın arxadaş, dos**: eniş. enişik. yenik. yenişik. canciyər.
- **könül enişi**: ürəyə yaxın biri.
- **yaxın keçmiş**: dün.
- **bərk yaxın**: dizinin dibi.
- **bir nəyin çevrəsi, ən yaxını**: baş. - evləri bulaq **başında**.
başaq. - buğdalar **baş** tutddu.
- **çox yaxın**: başucu. - başucu kitabı: əl kitabı.
- **bir nəyin çevrəsi, ən yaxını**: baş. - evləri bulaq **başında**.

başaq. - buğdalar **baş** tutddu.

- **cana yaxın**: sevimli. içgin.

- **çox yaxın**: diz dizə.

- **çox yaxında**: bugün yarın.

- **yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq**: sökmək.

sögmək. yedirtmək. yamanlamaq. yermək. düşürmək. -

durmadan, ağzına gələni **döşədi**.

- **yaxın doğan qarnaş**: tayfa tırıx.

- **çox yaxın sürəmdə**: nərədəysə. əli qulağında.

- **çox yaqın, sıx ilişkili durum**: aşma aşırım.

- **ıraq yaxın**: uzaq yaxın.

- **könülə yaxın**: sevimli. içgin. soxulqan. səmpatik.

- **qardaş evdə, yaxın demə, qonşu çöldə, uzaq demə.**

(**uzaq**: qərib).

- **yaxınlarna, tanışlarına baş çəkmək** yoluxdamaq.

yaxuqdamaq. siləyərhəm (sileyi rəhm) etmək.

- **çox yaxın olan yoldaşlar**: içtikləri su ayrı gedməz.

yaqın

yaxın. 1. tutaş. bitişik. müttəsil. 1. yakır. (< yaxmaq).

verimsiz. sısr. doğmaz. doğurmaz. əqim. - bir birinə

yaxın, bitişik: sıq. sıx. sığ. **1. yağıq. yoğıq. qıyraq. qıyıraq.**

qıyıda olan. qonşu. qərib. (# **qıraq**: uzaq). yan. civar. -
 mənim yanımdaki kişi. - buların yanında. - **çox yaxın**:
 burunucu. 1. ulaq. əl əlulağı. çatar. qərib. yenəşə. yanaşı.
 yan yana. 1. canaşuv. yanaşuv. 1. nəyə.
 - **yaxın qohum**: qısqca yuvuq.
 - **yaxın qohum**: qısqca yuvuq.

yaqın**yaxın**. qarşı. qısqca. qısa.**yaqınan****yağınan**. yanından. metatez (ya: ay) < aynından: çevrəsindən.
 dövrəsindən.**yaqınan****yaxınan**. **yaxışan**. **yaxnişan**. **yanışan**. **yanğışan**. 1. **yanan**.
 alışan. otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan. 1. **yaxınıqçı**.
 yaxnişçı. yaxnişan. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnımçı.
 yaxnıman. yanqışçı. yanqışan. yanğışqçı. yanğışçı.
 yanqışqan. şikayətçi.**yaqınan****yaxınan**. tıqsısıvıq. dəvamlı şikayət edən. sızlanan.**yaqınc**1. **yağınc**. **yağma**. **yağış**. **yağıt**. **əğrik**. **əğriş**. **əğrit**. **əğrinc**.
ağma. **ağış**. **ağıt**. **ağınc**. **yayma**. **yayqış**. **yayıq**. **yayınc**.
cayma. **caviş**. **cayma**. **cayış**. **yavma**. **yaviş**. **yavnic**. **savma**.
saviş. **savınc**. **sapma**. **sapış**. **sapınc**. **çapma**. **çapış**. **çapınc**.
qayma. **qayış**. **qayğış**. **qayğıt**. **qayğınc**. **azma**. **aziş**. **azınc**.

yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc.

ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. **1. yaxınc.** iç darlığı.

sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc.

qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duyu. duyum.

duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünc.

üzülmə. ıztirab. ələm. acı. əzab. təəssür. bitli. toxuntu.

quşqu. quruntu. təlaş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda.

yaqınçı yaxınçı. ərđəmli. işçi. əməkçi. çalışqın. özənli. qeyrətli.

yaqınçsız yaxınçsız. ehmarkar. özənsiz.

yaqınıq yaxınıq. yaxınma. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxniş. yanığ.

yanğış. yanğışıq. yanığış. diləkcə. duruşum. giley.

sızlanma. sızılı. sızlama. şikayət.

yaqınıqçı yaxınıqçı. yaxınan. yaxnişçi. yaxnişan. yaxınışçi.

yaxınışan. yaxnımçı. yaxnıman. yanqışçi. yanqışan.

yanğışıqçı. yanığışçi. yanqışqan. şikayətçi.

yaqınıqmaq yaxınıqmaq. yaxınışmaq. yaxınmaq. yaxnımaq.

yaxnıqmaq. yaxnişmaq. yanığışmaq. yanqışmaq.

yanığmaq. şikayətlənmək.

yaqınılmaq - içə yaxınılmaq: yaxnişınmaq. yadırqısı, qəribliyi gedilmək.

isinmək. issinmək. istinmək. ıssınmaq. ısınmaq. qızmaq.

qızışmaq. qızınmaq. yadırqamazlanmaq. yatışınmaq.

alışınmaq. tutşunulmaq. - **bir yerə ısınmaq**: iyicə yerləşmək.

yaqınım

yaxınım. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxnım. yaxniş. yanığ.

yanğış. yanğışıq. yanığış. diləkcə. duruşum. giley.

sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət.

yaqınınğ

yağınınğ. yağışın. yağmağın.

yaqınır

- **xəstə olan, sağlığına yaxınır.** (xəstə olan, sağlığından yaxınır).

yaqınış

yaxınış. yaxınma. yaxış. 1. üzülmə. qırılma. qısılma.

üzülmə. yaxınma. içərləmə. gücənmə. acıma. acınma.

təpginmə. təpginış. mütəəssir olma. **1.** yanma. yanış.

yalpınma. yalpınış. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış.

alovlanma. alovlanış. odalma. odalış. iştial. **1.** yanış.

yanışma. yanma. tutuşma. iltihab. **1. yaxıt. yaxıc. yaxnım.**

yaxniş. yaxınıq. yanığ. yanğış. yanğışıq. yanığış. çapsı.

çapsıc. çapsılanış. çapıslanış. çilə. çilək. diləkcə.

duruşum. giley. sızıltı. sızlanış. sızlama. sızlanma.

şikayət.

yaqınışan	yaxınışan. yaxınışçı. yaxnımçı. yaxnıman. yaxnişçı. yaxnişan. yaxınan. yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan. yanğışiqçı. yanığışçı. yanqışqan. şikayətçi.
yaqınışçı	yaxınışçı. yaxınışan. yaxnımçı. yaxnıman. yaxnişçı. yaxnişan. yaxınan. yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan. yanğışiqçı. yanığışçı. yanqışqan. şikayətçi.
yaqınışmaq	yaxınışmaq. yaxınıqmaq. yaxınmaq. yaxnımaq. yaxnımaq. yaxnişmaq. yanığışmaq. yanqışmaq. yanığmaq. şikayətlənmək.
yaqınqən	- yol yaxınkən: gec olmadan. görülən kötü duruma düşmədən. artıq sıxıntıya nədən olmadan. özünü qurtar. çıx ged.
yaqınlamaq	yaxınlamaq. (bax > yaxın). qorumaq. savınmaq. savunmaq. himayə etmək.
yaqınlar	yaxınlar. əş dosd. tanıdıqlar. tanışlar. əqrəba. - yaxınlardan, tanışlardan gələn toxunma, zərər: dos qazığı. - biri üçün çox yaxınlar: qabqoşun: qab qoşun. qohum qonşu.
yaqınlarda	yaxınlarda. endilədə.
yaqınlaş	yaxınlaş. gəl.

yaqınlaşdırmaq **yaxınlaşdırmaq**. **yaxınlaşdırmaq**. 1. ilələşdirmək.

anlaşdırmaq. 1. yaxdırmaq. yaxlaşdırmaq. tutuşdurmaq.

yapışdırmaq. uyaramaq.

yaqınlaşma **yaxınlaşma**. - cinsi **yaxınlaşmağa istekli olan**: qassaq
qaysaq.

yaqınlaşmadan **yaxınlaşmadan**. geridən geriyə. uzaqdan. dolayıdan.

yaqınlaşmaq **yaxınlaşmaq**. 1. cütləşmək. qolaylaşmaq. yanaşmaq.

yandaşmaq. birləşmək. odlaşmaq. yapınlaşmaq.

qovuşmaq. tapışmaq. buluşmaq. 1. sızlaşmaq.

şikayətləşmək. birbirinə yada birbirindən sızlanıb

şikayətlənmək. 1. qavuşmaq. yaqumaq. yaxlaşmaq.

yaxuşmaq. - **yağudu** diləyim. 1. yavuşmaq. yavuşmaq.

yavutmaq. yanına götürmək.

yaqınlaşmaq **yaxınlaşmaq**. 1. yaxalaşmaq. yaxlaşmaq. 1. yaxsarmaq.
az qalmaq.

- **ölümü yaxınlaşmış**. bir ayağı çuxurda, gorda. 1. gəlmək. -

yaxınlaş: gəl bəri.

yaqınlaşmaq **yaxınlaşmaq**. yuvuqlanmaq. yovuqlanmaq. yaxlaşmaq.

yuvuşmaq. birbirinə ısınmaq.

yaqınlaşdırmaq **yaxınlaşdırmaq**. yuvurtmaq. yaqlaşdırmaq.

- yaqınlatmaq** yaxınlatmaq.göndərmək ulamaq.
- yaqınlı** yaxınlı. 1. çaqınlı. kaprisli. şımarıq. 1. üzlü. sırnaşıq. sulu. cıvıq. kaprisli. şımarıq.
- yaqınlı** yaxınlı. odlı. - **qulaq altı, tüpürük bezlərinin şişməsi ilə bəlirən, yaxınlı, bulaşıcı, salqın kəsəli**: qaba şiş.
- yaqınlıq** yaxınlıq. 1. aşnalıq. isnəşlik. isiklik. ürəkdəşlik. 1. uçru. uçruş. ucraş. yoluğ. irtibat. vəslət. 1. yavuşqarı. yovuşqarı. yoğuşqarı. birlik.
- **yaxınlıq etmək**: sevişmək.
- yaqınlıq** yaxınlıq. 1.doğanlıq. qarnaşlıq. qohumluq. ilişik. ilgi. ilişgi. bağlanma. bağ. qurav. sevgi. qatnaşlıq. qaqnaşlıq. dəğişmə. rabitə. irtibat. münasibət. 1. yaxın yer. dolay. ətraf. yöre. banliyö. hovzə. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə. evərək. evrək. çevərək. çevərə. devrə. həndəvər. kəmdəvər. çevrəbər. devrəbər. çövrəbər. dövrəbər.
- bir birisiylə qartığı, qarmığı, bağı, **yaxınlığı olama**: qardaş.
- **gücə yaxınlıq, yararlı ola bilir**.

- yaqınma** **yaxınma**. 1. savunma. müdafiyə. qoruma. himayə. 1.
kapis. - **yaxını tutmaq**: xuysuzlanmaq. kapis yapmaq. 1.
şikayət. sızı.
- yaqınma** **yaxınma**. 1. **yaxınıq**. **yaxınış**. **yaxınım**. **yaxnım**. **yaxnış**.
yanığ. yanğış. yanğışıq. yanğış. diləkcə. duruşum. giley.
sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət. 1. **yaxınış**. üzülmə.
qırılma. qısılma. üzülmə. yaxınma. içərləmə. gücənmə.
acıma. acınma. təpginmə. təpginiş. mütəəssir olma. 1.
yaxınış. yanma. yanış. yalpınma. yalpınış. tutuşuş.
tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. odalma.
odalış. iştiəl. 1. **yaxış**. **yaxınış**. yanış. yanışma. yanma.
tutuşma. iltihab. 1. **yanma**. küynümə. küynəmə.
göynümə. göynəmə. dağlanma. 1. **yanma**. otuşma.
tutuşma.
- keçən günə **yaxınma**.
- uçan vara (əldən gedən) **yaxınma**, çıxmaz (girməz) yola,
taxılma, gəlsə qonağ, qonaqla, bilməz (izsiz) yola, alınma
(inanma).
- yaqınmaq** **yaxınmaq**. 1. (< **yanqmaq**: **yanmaq**). şikayətlənmək.
sızlanmaq. 1. (< **yax**. **yak**. **yaxınlaşmaq**). yaxınında

durmaq. birinə yaxınlaşmağa, içini, ürəyini əldə etməyə
çalışmaq. yaltaqlanmaq. bir nərsədən asılmaq.

sürtünmək. **1. < yar: yağ: yaxşı. >.** yaxşınmaq: yaxşı yarlı,
xoş, uyğun, yararlı görünməyə çalışmaq. **1. yaxınlaşmaq.**

- birbirizə **yağışmaq**, yaxının. **1. ortanmaq. qavrunmaq. 1.**
yalqutmaq. yaxınmaq. yalınmaq. yalvarmaq. rica' etmək.
iltimaslanmaq.

yaqınmaq

yaxınmaq. yanmaq. 1. yaxnımaq. yaxnıqmaq.

yaxnışmaq. yaxınıqmaq. yaxınışmaq. yanığışmaq.

yanqışmaq. yanığmaq. şikayətlənmək. **1. diləmək.**

yalvarmaq. rica' etmək. xahiş etmək. **1. küynmək.**

göynmək. yanmaq. **1. çapsılanmaq. çapılanmaq.**

çapsılmaq. qamsılmaq. gileylənmək. çilənmək.

sızlanmaq. şikayətlənmək. **1. incinmək. acınmaq.**

azarlanmaq. üzünmək. üzülmək. üzülmək. yerinmək.

yanıqsınmaq. yazıqsınmaq. hayıfsınmaq. heyifinmək.

əşəflənmək. təəssüflənmək. **1. küynmək. küynmək.**

göynmək. göynmək. göynəlinmək. küynəlinmək.

dağlanmaq.

- keçən günə **yaxınma.**

- xəstə olan, sağlığına (sağlığından) **yaxınır**.

- iş var qılсан **yaxır**, iş var qılmasan **yaxır**.

- uçan (əldən gedən) vara **yaxınma**, çıxmaz (girməz) yola, taxılma, gəlsə qonağ, qonağla, bilməz (izsiz) yola, alınma (inanma).

yaqınmamaq **yaxınmamaq**. yalvarmamaq. diləməmək. rica', xahiş etməmək.

yaqınsamama **yaxınsamama**. **yaxınsaymama**. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. dıışsayma. dıışsama. dıışsayış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

yaqınsaymama **yaxınsaymama**. **yaxınsamama**. olmazsama. olmazsayış. olmazsanış. uzaqsayış. uzaqsama. qıraqsama. qıraqsayış. ıraqsama. ıraqsayış. dıışsayma. dıışsama. dıışsayış. uzaq, qıraq, ıraq, bəi'd görmə. ehtimal, imkan verməmə. istiba'd.

yaqınsırmaq **yaxınsırmaq**. əğimsərmək. sapınmaq. əğimsərmək. meyillənmək. - **qaçmağa sapınmaq**, **yol aramaq**: qaçımsamışmaq. qaçımsarmaq.

- yaqınsız** **yaxınsız.** 1. ehmkar. özənsiz. 1. yaraşıqsız. gəvşək. özənsiz. diqqətsiz. bax > # yaxın.
- **yaxınsız işlər:** özənsiz çalışır.
- yaqınta** **yaxında.** əlaltında. qolayda. hazır. movcud. dəsdrəsdə.
- yaqıntan** **yaxından.** - köp turmay: çox geçmədən.
- yaqıntoqu** **yaxınoğu.** xavəri nəzdik.
- yaqıot** **yaxı ot.** acıot. bibər. - **istiot, acıot, qoxotlarla** (əduvalarla) **bastırılıb, istidə, günəşdə qurutulan ət:** bastırma.
- yaqır** - **həm yapır, həm yaxır:** bir suçlu, birdə güclü. suçluğun aldırmaıyb, qabaxdan gələn.
- **həm yanır, həm yaxır:** həm ziyarət, həm ticarət. həm gedir həm çəkir. iki işi birdən yapmaq. iş içində iş görmək.
- **iş var qılsan yaxır, iş var qılmasan yaxır.**
- **yağmır yağır, bulağ qaynır, taxıl qanırır. (qanırır: kanlaşır. bollaşır).**
- yaqır** **yağır. yağrı. 1. (1. < ağmaq:** şişmək. **ağuş:** şişik. 1. < yağlı). ağrıq. şişik. qoğzağ. atın ağrıqı. yağrı. kürəyi. atın iki omuzu arasındaqı **yağlı** yer. 1. yağırqadan quyruq soxumuna gələn arxa sümük. 1. yağırlıq. təğəlti. yünə: yəhərin altına qoyulan keçə. 1. arxa. sırt. təkiz. yalama.

saf. **1.** heyvanın sırtında (belindəki) olu­şan yara. **1.** topraq.

1. yağrın. (< yarıq. yarqın). odun. ağac. ət yarmaya

yarıyan kündə. kötük. qutuq. yarmaca. iri ağac kəsiyi.

yaslac. yastıqaç. yastağac. bazı. bölük. çigin. düğün.

çotuq. kökət. ərgənək: əkgin. əyin gövdə. kosat. **1. yağır.**

(yağ + ır: yağ olan yer). atın omuzları arasında olan yağlı

yer. **1. yağır.** cıdav. yəhərin vurmasından atın yağırında

oluşan yara. **1. yağır.** at, qatır, eşşək kimi heyvanların

sırtında, səmər, əkər, yük vurmasından ortaya gələn

yara. **1. yakır. yakın.** (< yaxmaq). verimsiz. sısır. doğmaz.

doğurmaz. əqim. **1.** sırt yarası. - **yağırılı** at: beli yaralı at. -

yağırı sağaltmaq. iyi etmək: yaqırlamaq. - **yağırı çoğaltmaq:**

yaqırlanmaq. - **yağırdan qaşınmaq:** yaqırlanmaq. - yağırılı.

sırtı yaralı: yaqırlıq. **1.** yağ. iç yağ. piy. **1.** yarın. kürək, bel

gəmiyi. çigin gəmiği.

yaqır

yağır. yavur. atın sırtında araya gələn yara.

yaqıraq

yaxıraq. yaxşıraq. yaxcıraq. ərciq. ərşiq. uyraq. uyqaq.

yaqırlamaq

yağırı sağaltmaq, iyi etmək.

yaqırlanmaq

yağırlanmaq. 1. kürəklənmək. bellənmək. kürəyi

yağlanmaq. **1.** yağırı, kürəyi qaşınmaq. - heyvan **yağırır,**

yerdə ağniyar. **1.** heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. - dəvə **yağırlandı. 1.** heyvanın kürək, beld yarasının düzəlməsi.

yaqırlatmaq **yağırlatmaq.** heyvanın kürəyi yaralanmaq, zədələnmək. - dəvə **yağırlandı.**

yaqırlıq **yağırlıq. 1.** yağırlı. sırtı yağlı, qalın. **1.** sırtı yaralı. **1.** yəhərin altındaqi keçə.

yaqırtı - **yaqırdı** **laqırdı:**ləb ləb: havayı danışmaq.

yaqısavan **yağısavan.** (yağı - savan). **yağısıyan.** (yağı sıyan). yağı, düşmanı püskürdən, qovan, savan. dəfedən.

yaqısıyan **yağısıyan.** yağı sıyan. **yağısavan.** (yağı - savan). yağı, düşmanı püskürdən, qovan, savan. dəfedən.

yaqısmaq **yağısmaq. yaqsımaq. yağısmaq.** yağ dadmaq. yağ dadınmaq.

yaqış **yağış. 1.** < **yağ** (ağmış. axarlı. ərimiş. yumuşanmış. yağ kimi olmuş) # qar: bərk. **1.** barış. yağmur. rəhmət. ehsan. lütf. - qar **yağış** fırtınası: çoqun çoğun. çavun. çovun. **1.** qurban. qurbanlıq. **1.** yağadur. yağmur. bolluq. bərəkət. suluq. ışıqlıq. yaxsılıq. **1.** **yaqız. yavuz.** cəsür. gözüpək. güclü. yaman. yiğit. qara. yanaraq qararmış. qaraya çalan.

- yaqış** **yağış.** yağiy. - qırağına baxıb bez aldıq, başına baxıb göt aldıq, **qarı savduq yağiya qaldıq.**
- **qar üstünə yağıb əridən yağış:** qarıyən. qaryeyən.
- **qar yağış:** qarqın.
- **yağışlı, yağmırlı bulut:** qarabulut.
- yaqış** **yağış. yağma. yağıt. yağınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. yayma. yayqış. yayıq. yayınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnınc. savma. saviş. savınc. sapma. sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc. yazma. yazış. yazınc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.**
- yaqış** **yaxış. (< yaxınmaq). 1. yalvarış. (> xahiş (fars)). 1. (< yak. yar). yaraşlıqlıq. uyqunluq. xoşluq. göyçəklik.**
- yaqış** **yaxış. 1. yaxınış. yaxınma. yanış. yanışma. yanma. tutuşma. iltihab. 1. yaxıt. yaxınc. yaxınış. çapsı. çapsınc. çapsılanış. çapsılanış. giley. çilə. çilək. sızlanış. şikayət. 1. yaxma. yanış. yanma. dağ. acıma. acıq. göymə. göyüq. küymə. küyün. qovurma. qovruq. qavırma. qavırıq. qavırış. zülm. cəfa. 1. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. oxşaş. yalı. kimi. (- görən, yiyən **yalı****

(qədər) dadanmaz. - balıqçı, balıq **yalı** (qədər) gözəl olmaz. -
 oda sən **yalı** (qədər) var.). 1. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc.
 qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş.
 alışq. tәмә'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq.
 göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gәrik. çәkiş.
 dalqıç. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. әmik.
 yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş.
 iştah. istәk. әsmә. әsi. әslik. istәş. özәnc. özәniş. islaq.
 islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. hәvәs.

- **yaxış!**: **yanış!**. ataş!. atәş!. otaş!.

- **qar, yağış, gündən qorunma üçün quytu yer**: qaraltı.

kölgәlik. qaçına. qaçınıq. barınaq. barnaq. tәnәkә. pәnahqah.

- **qayalıq aralarında qar yağış görmәyән quytu, dәrin yer**:

qaqma.

- **yağış qar suyun yığmaq üçün qazılan dәrin, uzun**

xәndәq, qandağ: qarım. kәrim. kәric. kәriş. gәric. gәriş.

- **yağışdan qaçan yerin itirәр, yersiz hürән, çәtin gәtirәр.**

(**çәtin**: **çәtinlik**. koraz. güclük.).

- **yazın yağışı, yayın barışı** (bar vermәsi).

- yaqış** **yaxış. axış. 1. iyi gediş. uyğunluq. 1. pırosə. 1. yakış.**
 tutaş. müvafiq. uyğun. 1. xahiş. istək. damağ. ac.
 - **yağış** soyuq havada bərkiyib **qarar** (qara çöner).
 - **yağış qaradı**: yağış qara döndərdi.
 - **birdən yağan bol yağış**: **sağnaq. - sağnağa** düşdük.
- yaqış** **yaxış. yağış. yakıc. yaxıc. yapıc. yapış. 1.yaxşıq. tapış.**
 biçiş. biçim. biçik. durum. tərz. 1.müjdə. muşdu. 1. yaxış.
 yanma. iztirab. 1. **yağış. rəhmət. 1.yanğış. yanığ. yaxıq.**
 sürük. sürüş. sürüm. əğilim. əğik. əyik. ərsik. arzu. əriz.
 əriş. azıq. ərək. irək. tutqu. istək. əsmə. əsi. bulqa.
 bulqama. dilək. meyl. rəğbət.
- yaqışacaq** **yaxışacaq. yağşacaq. yaxşacaq. yarşacaq. yaraşacaq.**
 oxşayacaq. düşəcək. tutacaq. uyqaşacaq. uyquşacaq.
 uyuşacaq.
 - **yaxışacaq yolda, tərzdə, rəvişdə**: düzəli. düzəcli. türəli.
 türəcli. taxımlı. qılıqlı. yollu. biçimli. biçəmli. uslublu. istilli.
 usullu.
- yaqışamayan** **yaxışamayan. oxşayamayan. qaldıramayan.**
 düşəməyən. gələmiyən. uyğun düşəməyən. -
qaldıramayan tikələrdən yapılmış paltar.

yaqışan**yaxışan. yaxınan. yaxnışan. yanan. yanısan. yanğışan.**

alışan. otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan.

yaqışıq**yaxışıq. 1. yaxtım. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat.**

biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dış görünüş. rıxtım.

yatım. şəkil. biçim. biçmə. kəsmə. yarma. form. bağlantı.

tutnuş. tutşunuş. munasibət. **1. yanqışıq.** atışıq. utuşuq.

oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı.

coşquq. tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq.

qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü.

acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli.

çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu.

umuqlu. umaqlı. əmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşuq.

arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli.

özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar.

- incə uzun yaxışıq: dal kimi.**yaqışıq****yaxışıq.** əkrin (< **əkilmış.** tikilmış) tikin. taxıq. yapışıq.qovuşuq. **1. tənəsüb.** gözəllik. hüsn. cəmal. lətafət. -**yaxışıq almaq:** uymaq. müvafiq olmaq. - **yaxışıq almır:** uyğundüşmür. uymur. - **yaxışıq aldırmaq:** tənəsüb yaratmaq.

- yaqışıqlı** **yaxışıqlı.** 1. baysan. göstərişli. ləvənt. göyçəli. gözəl. 1. qonur. çapan. cəvan. gənc. 1. onat. uyqun. sağlam. tırvaq. tıvraq. dıvraq. cıvraq. 1. alımlı. dayanıqlı. döğmə. çəkici. 1. şik. iyi geyimli. 1. gözəl. göstərişli. görkəm.
- yaqışıqlı** **yaxışıqlı.** 1. dilmə. gözəl. dilmə. diləm. 1. yaxımlı. yaxtımlı. yatımlı. şəkilli. biçimli. biçəmli. formalı. kəsimli. mütənasib.
- yaqışıqlı** **yaxışıqlı.** bitili.tombalaq. qulın. gözəl. toğlaq.
- yaqışıqlı** **yaxışıqlı.** çıraylı. gözəl. gəlbət. gözəl. alımlı. qaramlı. əndamlı. boylu boslu. heybətli. omaq. umaq. göstərişli. şik. gözəl. yaraşıvlı.
- yaqışıqlıq** **yaxışıqlıq.** gözəllik. simpatik. batqın. batnıq. sevimlik. ruhlu. yaxımlıq. uyqunk. görk.
- yaqışıqsız** azırlan. çirkin. iğrənc.
- yaqışıqsız** **yaxışıqsız.** 1. uymaz. gəlməz. yaraşmaz. namünasib. - **yaxışıqsız** bir görüş: nəzər. 1. çirkin. qəbeh. - **yaxışıqsız** kişi. 1. oransız. çəksiz. uyarsız. biçimsiz. tanasübsüz. - **yaxışıqsız** qız. 1. biçiksiz. bəşiksiz. qatanqur. biçimsiz. gobud. qılıqsız. beqiyafə. 1. kifir. bədbəşir. 1. qatanqur. gobud. biçimsiz. qılıqsız. beqiyafə. 1. qopal. qırıq.

biçimsiz. 1. yersiz. yolsuz. uyqunsuz. aybatsız. çirkin.

biçimsiz. alımı olmayan. yaxışıqsız. azirəylən. çirkin.

İğrənc.

yaqışıqsız **yaxışıqsız. yaxışmaz. yaraşmaz.** 1. çirkin. kötü. itgin.

qəbeh. qəbih. qəbahətli. 1. yarışıqsız. yarıışıqsız.

görümsüz. görkəmsiz. dalaqa. tələkə. gəlşiksiz. yoxuş.

İğrənci. yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız.

yaqışıqsız **yaxışıqsız.** ədəbsiz. tərbiyəsiz. bilqimsiz. gəlişməgən.

zovqsuz. gəlişivsiz. çirkin. tiyərsiz. uyqunsuz. açıq saçıq.

ağıza alınmaz.

yaqışıqsızlıq yaxışıqsızlıq. oransızlıq. çəksizlik. yarmaşsızlıq.

uyarsızlıq. biçimsizlik. tanasübsüzlük.

yaqışıqsızlıq **yaxışıqsızlıq. yaxşıqsızlıq.** uymazlıq. uyqunsuzluq.

uyarsızlıq. biçəmsizlik. biçimsizlik.

yaqışın **yağışın.** yağınınğ. yağmağın.

yaqışır **yaxışır.** 1. gərək. şayisdə. şayan. layiq. müstəhəq. - bu iş

sizə gərəkdir. - əsgərliyə gərək iyid. - gərəyi kimi işləmək. -

gərəyinə çalışmaq. gərəyi kimi. 1. yarar. yaraşır. uyar.

yaxışır. 1. gözəl. 1. yarar. yaraşır. uyar.

- yaqışır** **yaxışır. yaraşır.** uyar. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. uyqun.
munasib. mutabiq, müntəbəq. muvafiq.
- yaqışır** **yaxışır.** tıyınşlı. uyqun. münasib.
- yaqışlamaq** **yağışlamaq. yarlığamaq. çağışlamaq. bağışlamaq.**
əsirgəmək. qıymamaq. acımaq. rəhm, mərhəmət edmək.
əff edmək.
- yaqışlayan** **yağışlayan. yarlığayan. çağışlayan. bağışlayan.**
bəğışliyən. bağışlayan. bağışlayıcı. onaran. əsirgəyən.
qıymayan. acıyan. güzəşli. keçləmli. keçirəmli.
vazkeçimli. ılım. həlim. rəhim. rahim. mərhəmətli.
əffedən. qəfur. qəffar.
- yaqışlı** **yağışlı. verişli.**
- yaqışlı** **yaxışlı. (< yak. yar).** uyqun. göyçək. xoş.
- yaqışlıq** **yağışlıq.** müjdəlik. muşduluq.
- yaqışma** **yaxışma. yaraşiq. yaraşma. uyma. mütənasib. müvafiq.**
- yaqışmaq** **yaxışmaq. 1.** meyil edmək. yaraşmaq. ürkməmək. **1.**
uyqun gəlmək. iyi olmaq uyqun. yaqışan. **1.** uyqun
gəlmək. iyi olmaq. uyqun. yaqışan. **1.** uymaq. alışmaq.
tutmaq. adət edmək.

yaqışmaq

yaxışmaq. 1. sarmaq. yaraşmaq. uyuşmaq. uyğun gəlmək. yapırmaq. münasib gəlmək. - bu süs sizə **sarmır**.
 1. yaraşmaq. uyğun gəlmək. münasib gəlmək. müvafiq gəlmək. uymaq. iyi gəlmək. 1. gərəkmək: iqtizası olmaq. lazim olmaqlayıq olmaq. səzavar olmaq. layiq olmaq. -
 böylə davranmaq **gərəkdir**. 1. yakışmaq. tutaşmaq. müvafiq, uyğun olmaq. uymaq. 1. yaxlaşmaqyaxına gəlmək. - onun gəlməyi **yaxışdı**. 1. yaxı (mərhəm) yaxmaq. 1. toxunmaq. - elə iti danışır ki, dodaqları **yavışmır**: birbirinə dəğmir.

yaqışmaq

yaxışmaq. 1.yaxşmaq. yalvarmaq. qolaxmaq. ərginmək. istəmək. rica' edmək. 1.**yaraşmaq.** tutuşmaq. uymaq. mutabiq, müntəbəq olmaq. intibaq edmək. uyğun düşmək. dəngişmək. 1.yaraşmaq. uyuşmaq. uymaq. keçinmək. 1. münasib olmaq. 1. yapışmaq. əkləşmək. əkişmək. dölləşmək. aşılmaq. alışmaq. üretinişmək. birkişmək. bitişmək. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq. gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq. 1. yaraşmaq. düşmək. iyi düşmək. iyi gəlmək. iyi gedmək. üstünə,

üzünə gəlmək, düşmək. - bu geyim sənə **iyi gəldi**.

- **daha iyisi yaxışmaz, yaraşmaz**: böylə başa, böylə darax.

yaqışmaq **yaxışmaq**. gəlmək. uyqun düşmək. uymaq. anlaşmaq.
yaraşmaq.

yaqışmaz **yaxışmaz**. - **acınacaq, yaxışmaz durum**: yazıq.

yaqışmaz **yaxışmaz. yaxışıqsız. yaraşmaz**. çirkin. kötü. itgin. qəbeh.
qəbih. qəbahətli.

yaqışsız **yaxışsız. yaxımsız. 1. yassız. yasız. gücməçi. gücəmçi.**
gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. köşəqılıç. çözəqılıç.
əğriqılıc. əğripiçaq. acımaz. əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz.
daş ürək. qatı. qata. qat. qıyıcı. qıycı. qıylı. qıyaq. qıylı.
qıyası. qıyım. qıyımlı. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz.
mərhəmətsiz. zalim. **1. yaxmaz. yarmaz.** yaxcı olmayan.
pisik. kötükqınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıc. qaqlıc. qaqılıc.
qaqcın. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. tıq. bıq.
qəbeh.

yaqıştirma **yaxışdırma**. yorma. həml. - bu işi siz pisə **həml** etməyin. -
yaxcıya **həml** edin: yaxışdırın, yorun.

yaqıştirmaq **yaxışdırmaq. 1. yaraştırmaq. artmaq. qoşmaq. artırmaq.**
yapışdırmaq. şərik etmək. - tanrıya yardımçı **qoşmaq. 1.**

yaraşdırmaq. uydurmaq. tətbiq etmək. - paltarların əninə
yaraşdırmış. 1. bəzəmək. təzyin etmək. - otaqları nə gözəl
yaraşdırmısınız. 1. tutaşdırmaq. müvafiq, uyğun duruma
qomaq. - **kəndinə yaxışdırmaq:** edinmək. taxınmaq.
becərinmək. - kişi kimiliyin **taxınmalıdır.** - kişi sözüne
taxınmalıdır. 1. yaraşdırmaq: gözüm yaraşığı. yaqışı.

yaqıt

1. yağıt. (pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **yaxtı. yarac.**
yarat. yarıt. yartıc. yantar. yantarı. öğüt. qıt. pay. göz.
əkic. bəllic. bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt.
nəsihət. pənd. moizə. ibrət. **1. yaxıt. yağma. yağış.**
yağınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc.
yayma. yayqış. yayıq. yayınc. cavma. caviş. cayma. cayış.
yavma. yaviş. yavnıc. savma. saviş. savınc. sapma. sapış.
sapınc. çapma. çapış. çapınc. qayma. qayış. qayğış.
qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc. yazma. yazış. yazıc.
yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt.
ırqasınc. inhiraf. **1. yaxıt. yanacaq. 1. yaxıt. yaxış. yaxıc.**
yaxınış. çapsı. çapsıc. çapsılanış. çapıslanış. giley. çilə.
çilək. sızlanış. şikayət. **1. yaxıt. yarıt. düşü.xətər.**

- yaqıt** **yağıt. yaxıt.** ışııt: ışıqlat. yarığ. yarıt. yaxılan. enerji. ısı qaynağı. - **yarığ:** ışıq. - **yarıtlan.** yaxılan. yaxsılan: ışıqlan.
- yaqıtçı** **yağıtçı. yaxıtıcı. yarıtçı. yarıtıçı.** öğütçü. öğücü. öğrətci. öğrətici. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçı. bəllicçı. bəlləkçı. bəsici. bəsləkçı. pəndçı. moizəçı. ibrət verən. nəsihətçı.
- yaqıtqan** **yaxıtqan. yaxıtqan.** 1. düşmanlıq edən. kinli. - bu kişi, nə **yaxıtqan.** 1. yağdıran. 1. yaxıtqan.
- yaqıtlanmaq** **yaxıtlanmaq.** aydınlanmaq. yarıtılmaq. yarıq görmək. yaqırtılıq. yarıyamaq.
- yaqıtlıq** **yaxıtlıq.** ıldırım.
- **yaxıtlıq** olsa, yarıqlıq düşər.
- yaqıtmaq** **yaxıtmaq.** 1. tökmək. - arpa saman **yaxıtqıl,** olsun atı yaruqluq: arpa saman tökginən, atı tapsın güc quvət. 1. düşmanlıq etmək. yağılamaq. yağuşmaq.
- yaqıv** **yaxıv.** cəgıv. çəkıv. əziyət. zülüm.
- yaqıya vurmaq** **yaxıya vurmaq.** qırağa. qırıya atmaq. - yel əsdi vurdu **yaxaya.**

yaqız

yağız. 1. tüki parlaq qara olan. - **qara yağız:** büsbütün qara. **1.** yanğız. yanmış. küymüş. qoyu. əsmər. **1.** qara. qır. **1.** qızıl ilə qara arası rəng.

- **türi yağız:** qaramtul.

- **yağız rəngli:** əsmər, tox boyalı.

- **yağız duri.**

- **qara at:** yağız.

- yağız qara: qabqara.

yaqız

yağız. yağış. yaqış. yavuz. (< yanğamaq: yaqmaq). 1.

qızarmış. yanıb qaralmış. əsmər. qara. tox boyalı.

buğdayı. qaramtil buğday boyalı. - bu atın qıç ayaqları ağ

yağız səkildi. - **yağız** rəngli enenmi: əsmər at əxtələnmiş. -

yağız yer: yaqız yer. qara yer. - **yağız at: qara yağız:** qara

donlu at. - **yağız yerdərləmə:** tamu. cəhənnəm. sin. **1.** dəri. -

yağız dəri: əsmər. qara dəri. **1.** igid. cəsür. gözüpək. güclü.

yaman. yiğit. **1.** qara. yanaraq qararmış. qaraya çalan.

yaqız

yağız. yaxız. 1. yaran. yarar. yoğur. həlal. - **yoğur para:**

həlal para. **1.** qaraca. əsmər. **1.**dəri. - **ağyağızlar:** ağdərilər.

1.qaramtil. qaraca. qarıya çalan. əsmər. qoyu boya,

günə, yağız, rəng. çiqrə. - **qara yağız:** üzü qara.

- **qarayağız**: qoyu əsmər.

- **qaryağız**: **qarayanız**: əsmər üzlü.

- **qara yağız**: **1.** qoyu əsmər. **1.** sağlıqlı, gürbüz, güclü. - əlli yaşında qıvamlı, **qara yağız** bir kişi. - bu atlar kimi **qara yağız**, sağlam birinin nə dərdi olabilirdi.

- **yağız at**: qara at.

- **qaryağız**: **qarayanız**. **qarayağaz**. **qarağaz**. qəndil.

yaqız **yağız**. (**yağdırma**). təbliğ.

yaqızlaşmaq **yağızlaşmaq**. bənğizləşmək. rəngizləşmək < > nərgizləşmək. rəh ruf tapmaq.

yaqqarın **yağqarın**. **yavqarın**. **1.** yağlı yemək sevən. **1.** səmiz. şişman.

yaqqatı **yağqatı**. doğurma. impirivizasya.

yaqqıcılıq **yaxcılıq**. - **nərsəni yaxcılığa tanımaq**: iyi bilmək.

yaqqılmaq **yağqılmaq**. yalğmaq. yağlı yeməkdən bıqmaq. qanmaq. bıqmaq.

yaqqonqa **yağqonqa**. **yavqonqa**. **1.** yağqarın. səmiz. şişman. **1.** zəngin.

yaqqu **yağqu**. yağü. yağmur. yağmırlıq.

yaqqün	yaxgün. yaragün. ağgün. aygün. günyanıx. gün görmüş. qutlu. mutlu. xoşbəxt.
yaqla	talan. yağma.
yaqlac	yağlac. qatmar. qatmarlı. qatqatı. qatlac. ev çörəyi.
yaqlaq	yağlaq. yavlaq. yağılı, düşmanlı bölgə.
yaqlaqu	yağlaqu. yağlıq. yağ qızdırma. dağlama qabı.
yaqlaqumaq	yağlaqumaq. 1. safaldıb düzəltmək. 1. yağ sürmək. 1. yağ qoymaq.
yaqlamaq	1. yağlamaq. səmirmək. becətmək. 1. yaxlamaq. haqlamaq. qaqlamaq.qadaqlamaq. qaqatlamaq. biçiminə qoymaq. işi yerinə qoymaq. 1. yaxlamaq.yaxalamaq. avlamaq. avramaq. qavlamaq. qavramaq. köğrəmək. kövrəmək. köğrənmək. kövrənmək. öğrənmək. qanmaq. qanlamaq. anlamaq. alnacaq. anğılamaq. alğılamaq. tutmaq. - dam uça bilər, sevgi sına bilər. damı dayaq saxlar, sevgini <u>sıqal yağlar.</u> (sıqal: oxşama. nazlama).
yaqlamaq	yağlamaq. 1. < yay. yaylamaq: yozdurmaq. əyib uyqunlaşdırmaq. 1. şişitmək. bəsləmək. bərkitmək. 1. yaxlamaq. qorumaq. savınmaq. bax > yanlamaq. 1.

yovsamaq. yavsamaq. könül almaq istəmək.

- **yağlayub ballamaq**: təlləyüb pullamaq. tərif tosif etmək.

yaqlamışı **yağlamışı**. 1. yağlamaq işi. 1. yağlanmış kimi. yağlıyıb övmək. yağlayıb ballamaq.

yaqlan **yaxlan**. yığlan. yaxdan. yəxdan (fars).

yaqlanmaq 1. **yağlanmaq**. yağırlanmaq. ətlənmək. 1. yağlanmaq. yaqrılanmaq. 1. **yaxlanmaq**. yaqlaşmaq.

yaqlanmaq **yağlanmaq**. səmirmək. şişmanlamaq. verimli duruma gəlmək.

yaqlantırmaq **yağlandırmaq**. səmirtmək. şişmanlatmaq.

yaqlaşdırmaq **yaxlaşdırmaq**. yoxlatdırmaq. dəğdirmək.

yaqlaşdurmaq **yaxlaşdurmaq**. yaxdırmaq. yaxınlaşdurmaq. tutuşdurmaq. yapışdırmaq. uyaramaq.

yaqlaşı **yaxlaş**. **yaxlış**. (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. təxminən. (- yüzə **yaxlış** (yüz **yaxlaş**. qədər) çadır qurulmuşdu. - bu **yaxlış** (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər hürdü, karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!).

yaqlaşıq **yaxlaş**q. 1.qabaca. demək olar. - **qabaca** pis değıl.

1.olsunki. təqribən. təqribi. təxmini. - **yaxlaş**q olaraq: beş

aşağı, beş yuxarı. təqribən. 1. həməən həməən. aşağı yuxarı.
yoramal. təqribən. 1. oranı. təqribən.

yaqlaşıq **yaxlaşıq.** çəmən. cıvar. uyğun durum. çəməsində.
cıvarında. ölçüsündə. qirə. təqribən. cıvar. hidud. -
yaxlaşıq on beş kilo. - **yaxlaşıq** on yaş.

yaqlaşım **yaxlaşım.** yanaşma. yanaşım. yaxlaşma. baxış. baxınış.
baxniş. qarayış. qaranış. qaraş. baxma. qarayış.
qaranış. nəzəriyyə.

yaqlaşış **yaxlaşış.** yaxlaşma yolu. baxış. baxınış. baxniş. qarayış.
qaranış.

yaqlaşma **yaxlaşma.** yanaşım. yaxlaşım. yanaşma. baxış. baxınış.
baxniş. qarayış. qaranış. qaraş. baxma. qarayış.
qaranış. nəzəriyyə.

- **yaxlaşma yolu:** yaxlaşış. baxış.

- **ümüt bir gəvəzə quşdur, haçan susdu, bil ölüm yaxlaşdı.**

yaqlaşmaq 1.yaxlaşmaq. yaxalaşmaq. yaxınlaşmaq. 1.yoxlamaq.
dəğmək. dəğinmək.

- **ölümü yaxlaşmaq:** gününü bekləmək. gününü saymaq.

- **yaşamın sonuna yaxlaşmaq:** günləri sayılı olmaq.

- yaqlaşmaq** **yaxlaşmaq.** 1. calğışmaq.yaqılaşmaq. yaqışmaq:
yaraşmaq (yaq. yan. yanğ). 1. ivrüşmək. yanına varmaq.
yörəsinə uğramaq. 1. qısqa girmək: gəlmək. gəlmək.
sorumlamaq. qorumaq. savunmaq. tərəf çıxmaq.
yüceltmək. - gizlicə **yaxlaşmaq**: yavaş yavaş yaxlaşmaq.
uçmaq. 1. yaqumaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. - **yağudu**
diləyim. 1. yamanmaq. yanaşmaq.
- yaqlaşmaq** **yaxlaşmaq.** 1. yuvuq girmək. 1. yuvuqlanmaq.
yovuqlanmaq. yaxınlaşmaq.
- yaqlaşmayan** **yaxlaşmayan. yanaşmayan.** uzaq duran. ayaq çəkən.
- yaqlaştıran** **yağlaştıran.** yaqutqan. yağlayan. igitqan. igidlik edən.
- yaqlaştırmaq** **yaxlaşdırmaq.** 1. yaxışdırmaq: tanrı duanı yaxışdırsın.
dürüşdürsün. 1. darlaşdırmaq. sıqlaşdırmaq. daha
bitişdirmək. araların daha daratmaq. - ava, dağa
gedməyinizi **sıqlaşdırmısınız.** - qız oğlan **sıqlaşdırıldılar.** - dar
yerdə **sıqlaşdırıldılar.**
- yaqlaştırmaq** **yaxlaşdırmaq. yoxlaştırmaq.** uyarlatmaq. uyumlatmaq.
ısıtmaq. alışdırmaq. ögrəşdirmək. çəkici, olumlu, qolay
bir duruma gətirtmək.
- yaqlaştırmaq** yuvurtmaq. yaxınlaştırmaq.

- yaqlaştırmayan yaxlaştırmayan.** itici. itən. itələyən. itəgən. qoğan. qovan.
antipatik. uzaqladan.
- yaqlatmaq yağlatmaq.** kirlətmək. bataqlamaq. batırmaq.
- yaqlav yağlav. yağlava. 1.yağlı.** yağ qabı, tavası. **1.yağlava.**
yemək qızdırmaya kiçik qab.
- yaqlava yağlava. yağlav. 1.yemax** qabı. yağ tavası, qabı.
1.yemək qızdırmaya kiçik qab.
- yaqlavçı yaxlavçı** yaxşılıq edən. izgilik.
- yaqlavçu yaxlavçu.** savunucu. hami. dəstəkçi.
- yaqlavı yağlavı.** böyük yağ tavası.
- yaqlayan yağlayan.** yaqutqan. yağlaştıran. igitqan. igidlik edən.
- yaqlı yağlı. 1. mənfəətli. 1. tər. 1.yağva.** yağlı kağız. **1. üzlü.**
imanlı inamlı. **1. yavanlı.** qatıqlı. qapamalı. xuruşlu.
gözləmali. gözləmli. gözləyişli. üzgözlü. çaşnılı. **1. gözəl.**
dilmə. diləm. dadlı. ləzzətli. məzəli.
- **iri, yağlı quyruqlu qoyun çeşiti:** qaraman.
- **kiçik yağlı əkmək:** qatmaca.
- qışınki **yağlı** əbbək, isti kürsü, yayınki kərdi yanı, odlü tüstü.
- **quşbaşından kiçik doğranmış, qızartılmış yağlı ət:**
qaraqavurqa.

- **bir kəl, birdə yağlı**: bacarmayıbda, bacarmaqdan gələn.

- **yağlı pənilrə yağsız pənil qarışığı**: qatıqlı çökələk.

- **yağlı, yumşaq davranışla**: iyiliklə.

- **yuvarlaq, yağlı pənil çeşiti**: qaşqaval.

yaqlı

yağlı. 1. uğurlu. xeyirxah. - çox **yağlı** kişidir. 1. zəngin.

pullu. - **yağlı** alıcısı. 1. paslı. kirli. - **yağlı** paltar. 1. murdar.

1. səmiz. səmin. şişman. ətli. 1. bidav. şişman. tombul. 1.

sığallı. suvuq. cilalı. 1. **yaqlıq**. özlük. üzül. özül. çivqin (#

qəvqin). yağlı. doyurucu. bəsləyici. 1. yavlaq. zəngin.

bayır. bayqın. pullu. 1. arılağ. - **yağlı quyruq**: qazanclı. karlı

iş. yer. adam. - **yağlı ballı**: içli dışlı. 1. şişman. çağ. səmiz.

gəvgin. çivgin. doyurucu. bəsləyici. sinir. sınır. həzm

olunan nərsə. içlənənən nərsə. dadlı.

yaqlı

yaxlı. 1. odlu. pərəstişkar. 1. **yaxuc**. canlı. yanlı. yanuc.

yağuc. odlu. oduc. atışlı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq.

ısqın. dartqın.

yaqlı

yağlı. çırlı. cirli. toburaçan. doburaçan. şişman. tombul.

səmiz.

yaqlıboya

- **yağlıboyada işlənən kətən yağı**: bəzir. bəziryağı.

yaqlıq **yağlıq.** (< av). avlayan. yığan. hopan. parça. **1.** avlu. **1.** yaylıq. baş örtüsü. şal. önlük. dəsmal. **1.** qıraqları yazılı naxışlı. böyük buxca. çarşab. hovlə (< hopla < **hopan**). **1.** yağday. çevrə. ortam.qoşul. şərayit. mihit. **1.** bölgə. dolay. yörə. kəsim. civar. dövrəbər. ətraf. **1.** düğündə gəlinlik paltarı. duvağı. gərəklərinin topu. - **yağlıq** gəlinin özündən bahaya çıxdı. **1.** kir silmək üçün parça. əl bezi. peçətə. dəsmal. - aşpazxana **yağlığı**, dəsmalı: tikə parça: paçavra. **1.** çevrə. məndil. **1.** səmizlik. şişmanlıq. dolğunluq. köklük.

yaqlıq **yağlıq.** **1.** çalaş. çalşı. qarşı. qarşıit. qarış. qaraş. müzd. ücret. **1.** **yağlış.** **yağday.** **çağday.** **çağlıq.** **çağlış.** qapat. yapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq. sayış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif. sifət. **1.** **yağşıq.** **yarşıq.** **yarış.** rüşvə. **1.** **yaylıq.** çapıt. çavut. hovlə. əllik. dəsmal. silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silici. silik. silən. silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. əlbezi. alqara. əlqərə. qolsiləc. **1.** **yaylıq.** təmrənli, uclu ox. **1.** yaylıq. əlbezi. əlbez. əldəsmalı.

silməcə. qolmaca. qarmaca. qapsaca. qabsaca. əllik.
dəsmal.

yaqlıq **yaxlıq.** məhrəm. (**# qaçılıq: qaçlıq.** qaşköş. qaçköç.
naməhrəm məhrəm olmayan) - qaynata gəlinə **qaçılıq** deyil,
yaxılıqdır. - **qaşköş** kimsə yoxdu, dinc olun.

yaqlıq **yağlıq.** qolyavluq. dəsmal. məndil.

yaqlıqçı **yağlıqçı.** 1.düğündə gəlinin paltarı. duvağın. gərəklərin
əğrəti (əmanət) verən kiraçı. 1. paltar bölümü satan
kimsə.

yaqlılıq **yağlılıq.** bədəvlük. şişmanlıq. səmizlik.

yaqlış **yağlış. yağlıq. yağday. çağday. çağlıq. çağlış.** qapat.
yapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış.
sayaq. sayıq. sayış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit.
duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif.
sifət.

yaqlış **yaxlış. yaxlaş.** (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə).
qədər. təxminən. (- yüzə **yaxlış** (yüz **yaxlaş.** qədər) çadır
qurulmuşdu. - bu **yaxlış** (qədər) çağ sürüdü, iyid canım
çürüdü, baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər
hürdü, karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!).

yaqlış	yaxlış. yangış. yanlıq. könüllük. ürəklik. istəlik. diləlik. sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. oxluq.rəğbət.
yaqlış	yaklış. yaman. yavuz. iti. bətər.
yaqlu	yağlav. yağ qabı.
yaqlu	yağlu. səmiz. səmin. samın. tolqun. dolqun. sağum. bardağı. şişman.
yaqluq	yağluq. yavluq. başörtü.
yaqluqbaş	yağluqbaş. yavluqbaş. qadın.
yaqma	yağma. { yəğma < yığma}. 1. çərik. talan. dalan. qənimət. toyumluq. doyumluq. çapavıl. qapış. çalma. çapma. qəsb. çal çap. qıyın, güc zorla alma. - savaşıda yenilən çər çərlik verməlidir. 1. lütf. mərhəmət. 1. (< yağ. yak. yax. yaq: ışıq. yaxcı. yarıq: açıqlıq). yaxcılıq. ehsan. 1. { 1. < yığma. yığmaq. 1. < yaxma: yandırmaq, dağıtmaq)}. axdarma. soyqun. talan. donav. qənimət. vurub almaq. çapıp almaq. alıntı. çapıl. qapma. qəsb. qənimət. yığmaq. yumlamaq. cəmləmək. 1. qənimət. bolluq. 1. yaqla. talan. 1. dalamaq. talab. dalab tarac. dalamaq. yarant. tarac. talan. qarət. 1. töhmət. 1. yağmalama. qabqın. çalıntı. tonovul. talavul. talavur. dalavul. çapul. soyqun. tonov.

talın. qənimət. **1.** qoruma. himayət. savunma. savunu. **1.**

yağmac. çalmaş. qapış. qabış. **1. yağma.** qarma. - **yağma**

edilmək: üpləlmək. üplətmək. - **yağma** etmə. çalma: qapış. -

yağma etmək: **yağmalamaq.** zorlamaq. gücətmək.

gücləmək. güclə, zorla almaq. əldən çıxarmaq. tutmaq. özünə

mal etmək. qapınmaq. üpləmək. qarmaq. **yağmalamaq.**

qarmalamaq. - **yağma etdirmək:** yolıtmaq. yoluşmaq.

yolutmaq. yulutmaq. gücətmək. - **yağma edişmək.**

yağmalaşmaq. üpləşmək. - **yaqmalanmaq:** yağma qılığına

girmək. - **yağmada** yardım etmək: **qüçəşmək.** -

yağmalanmaq: üplənmək. - **yağmalaşmaq.** yolıtmaq.

yoluşmaq. yolutmaq. yulıtmaq. yulumaq. yulutmaq: yuluşmaq.

yağmalaşmaq: qarmalaşmaq. qarmaşmaq. birbirinə baxıb

baxmadan biçip kəsip yığıb götürmək. - **yaq basmaq:** yanın,

tərəfin tutmaq. yanında. qorumaq. himayə etmək. **1.** qıraq.

tarac. talqan. talqa.

- **yağma tarac:** dardağın. darbadağın. dağınacaq. dart birt.

qarışiq. tarımar. büküran. burşan. pərişan.

yaqma

yağma. 1. yağış. yağıt. yağınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc.

ağma. ağış. ağıt. ağınc. yayma. yayqış. yayıq. yayınc.

cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnıç. savma. saviş. savınc. sapma. sapiş. sapınc. çapma. çapiş. çapınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc. yazma. yazış. yazıç. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. 1. doyum. doyumluq. qənimət. - **qara yaxma: qara çalma:** böhdan. iftira.

yaqma

yağma. yaxma. 1. cumma. vurqun. həmlə. axın. ılqar. çapıl. 1. > **yağma > yəğma.** qənimət. 1. yanğı. tanqı. içdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə. 1. yarma. yarat. qarat. çapma. 1. şans. iqbal. 1. **çalma - qara yaxma:** qara çalma. iftira. böhtan.

- əsgiyə dəğərə minşeydi, bit bazarına ışıq **yağardı.**

- **incə incə, seyrek qar yağmaq, uçuşmaq:** qazınaqlamaq.

yaqma

yaxma. 1. yaxat. yandırma. tutuşdurma. 1. **yaxış. yanış.** yanma. dağ. acıma. acıq. göymə. göyüq. küymə. küyün. qovurma. qovruq. qavırma. qavriq. qavriş. zülm. cəfa.

- **qar yağmadan qabağ yağan sulu qar dənələri:** qardöşəyi.

yaqmac

yağma. çalmaş. qapış. qabiş.

yaqmac

yağmac. düşmən.

- **istiyenin üz çevirsə, yağmaca, düşməne dönər:** yanlı

dönsə, qanlı olar.

- **istəyənin olsun, yağmaçın, düşmanın yox**: yanlın olsun, qanlın yox.

yaqmacur **yağmacur**. yağımcur. yağlı əkmək.

yaqmaçı **yağmaçı**. 1. alamançı. alıb, qoparıb dağırdan.

qaramançı. qarətçi. qəssab. 1. qapan. qapıcı. çalan.

çapan. qasib. çal çapla, qıyın, güc zorla alan. 1.

talavruçu. talavçu. soyqunçu.

yaqmaçı yağmaçı. çapçı. çapılçı. qasip. sürücü. hallac. axınçı.

yaqmaçı **yağmaçı**. yoltalçı. yoldalaçı. talançı. dağançı. qarqapıçı.

qarqaçı. çapıl. çapılçı. çapıcı. çapqıçı. çapıt. çapavul.

qaraçı. qarıçı. axıncı.

yaqmaçılıq **yağmaçılıq**. basqınçılıq. soyqunçılıq. çapılçılıq.

yaqmaçılıq **yağmaçılıq**. taqançılıq. dağançılıq. qarqaçılıq.

qarqapıçılıq. yoldalaçılıq. yoltalçılıq. çapılıq. çapılçılıq.

çapıcılıq. çapqıçılıq. çapıtlıq. çapavulluq. axıncılıq.

yaqmaçılıq **yağmaçılıq**. vultuqur. axıncılıq.

yaqmaq **yağmaq**. 1. ağmaq. yavmaq. yazmaq. azmaq. savmaq.

cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. savıqmaq.

yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq.

çapıqmaq. azıqmaq. 1. yolun itirmək. münhərif, inhirafli
olmaq. **1.** öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq.
düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq etmək. **1.** çalmaq.
- **qara yaxmaq:** qara çalmaq. **1. yağmaq.** dışarı çıxmaq.
1.düşmək. - top seli **düşdü.**
- **ləpə ləpə qar yağmaq:** qar badullamaq.
- **güvəndiyi dağlara qar yağmaq:** ası, uyar, fayda güdülən
nərsədən, istədiyini alamamaq.
- **sözümə gələcəksən, olar ki çox gec ola, birdə yağa, bizə
axa, bu nol dola:** mən deyənə çatacaqsan, iş işdən keçmiş
olar.

yaqmaq

yaxmaq. 1. yaxarmaq. yandırmaq. ataşlamaq. otaşlamaq.
odlamaq. **1. çaxmaq. 1.**dağlamaq. yandırmaq. - yara
dağlamaq. 1. qarartmaq. əsmərləmək. - **özün günə verib,
qarardı. 1.**küymək. göymək. yandırmaq. **1.**suçlamaq.
ittiham etmək. - **gördüyün yatsır, görmədiyini yaxır. - qara
yaxmaq** qara yapmaq. suçun başqasına atmaq, yükləmək.
1.sürmək. sürtmək. çəkmək. dartmaq. - duvara asdar
çəkmək. 1. qaymaq. züvmək.
- **könlün yaxmaq:** acıtmaq. incitmək.

- **könül yaxmaq**: ciyər dağlamaq.
- **iç yaxmaq**: acıtmaq.
- **iftira yaxmaq**: çamır atmaq. ləkə sürmək.
- **başə həsir yaxmaq**: üzüntüsün dışa vurmaq.
- **için yaxmaq**: acıtmaq. incitmək. acındırmaq.
- **qara yaxmaq**: suçatmaq. töhmətləmək. iftira vurmaq.
- **qızqın dəmirlə yaxmaq, dağlamaq**: alazlamaq.
- **dışı səni yaxar, içi məni**: üzü səni bayıldar, içi məni bağırddar. üzü səni çəkər, içi məni sikər: üzü səni süzdürür, içi məni üzdürür.
- **iç yaxan, qavuran, acidan**: üzücü.
- **için göynədir yaxmaq** acındırmaq. qaşlamaq. qaşlatmaq. xaşlamaq. xaşlatmaq.

yaqmaq yaxmaq. odlamaq. tutuşturmaq.

yaqmaq yaxmaq. yağmaq. { < > yar. (1. yırt. 1.ışığılat). yaramaq. yandırmaq (həm iyi, həm də kötü anlamında) (< **yaq**). (< **yak**. **yax**. **yaxa**: yan. yön). (< **yaqmaq**). yandırmaq)}. 1. təpgiləmək. yapıtmaq. tə'sir etmək. için oynatmaq, qımıldatmaq. çəkmək. xoşu gəlmək. yapışmaq. düşmək.

- çox **yaxdı**: çox xoşa geldi. - **yaxmasa** götürmə: xəşun

gəlməyə götürmə. - **çox yaqat**: çox xoş. - doğru söz qardaşı
yaxmamış doğru söz qardaşın xoşuna gəlməmiş. doğru
söyləyən doqquz göydən qoğulmuş. - mənə alkol **yaxmır**:
uyqun gəlmir. **yaxarlı** dərman. - düşmanım düşmanı mənə
yaxar. **1.** yaymaq. sürmək. yokmaq. yağlamaq. kirlətmək.
pislətmək. ləkəmək. bulatmaq. yapışmaq - **qara yaxmaq**:
ləkə yokdurmaq. rəzil etmək. - paltarına palçıq **yokdı**. **1.**
yağlamaq. yaqlaşmaq. yaxınlaşmaq. **1.** qırçmaq.
qoymaq. tökmək. axmaq. saçmaq. yağmır. yağış. qar
yavaş yavaş yağır. **1.** xoş gəlmək. yaraşmaq. açmaq.
ışıqlatmaq. - bu sözlər mənə **yaxdı**.

- **türkü yaxmaq**: türkü düzmək. türkü bəstələmək.

yaqmaq

yaxmaq. yağmaq. 1. (y < > ç) çaqmaq otluq. caqmaq.
sürmək. bulaştırmaq. **1.** ortamaq. otramaq. odlamaq.
yandırmaq. qavurmaq. **1.** qılınmaq. tə'sir etmək. **1.**
nisbət vermək. **1.** suçlamaq. ittiham etmək. **1.** talamaq.
dalamaq. dağlamaq. acıtmaq. qavurmaq. - ısırqan **daladı**,
əbə köməçi yaladı. **1.** (qıl). ütmək. ötmək. örtmək.
odlamaq. **1.** yaxınlaşmaq. - baruğ yaxdı: gediş, hərəkət
çağı çatdı. **1.** yaqlaşmaq. toxunmaq. **1.** dəgmək. sürtmək.

ləms etmək. - əl **yaxmaq**: əl sürmək. **1.** ziyan vermək.
 batırmaq. **1. yaxmaq.** ziyan vermək. **1. yağmaq.** bolluqla
 tökülmək. - bu gün kağız **yağır.**
 - **incə yağmur yağmaq:** çisəmək.
 - **qınalar yaxınmaq:** çox oğünmək.
 - qızqın dəmirlə **yaxmaq: alazlamaq.**
 - **qar yağdı:** üstünə qar yağmış kimi, ağ bənəkli nərsə. - **qar
 yağdı** toyuq. qar.

yaqmaq yaxmaq. tircizmək. canlandırmaq. oyandırmaq. odlamaq.
yaqmaqın yağmağın. yağışın. yağınınğ.
yaqmal yaxmal. yaxmallı. şanslı. iqbali.
yaqmalama yağmalama. **1.** basqın. vurqun. ırqalama. **1.** tonovul.
 yağma.
yaqmalamaq yağmalamaq **1.** < yığmalamaq > yəğmə etmək.
 yığnalamaq. qənimət almaq. qənimətə aparmaq.
 qapmaq. **1.** alan talan etmək. çapılmaq. çapılanmaq.
 - **qaraçının, yol kəsənin, talançının, çapılçının qapdığı,**
yağmaladığı var dövlət, nərsə: qırac. qaraç. xırac. qapqı.
 ğənimət. qənimət.

- yaqmalamaq** **yağmalamaq.** 1. çapquramaq. parçalamaq. qıraqmaq. qaraqmaq (< **qır**). qıratlamaq. qaratlamaq. qırmaq. tökmək. soymaq. talarmaq. talamaq. talanlamaq. olcamaq. olcalamaq. (< **yolmaq**). yolcamaq. yolub dağıtmaq. qənimətə götürmək. yonmaq. vurmaq. çapmaq. taraclamaq.
- **yağmalanıb darçaqmaq:** alaqlamaq. alıqlamaq. dağıqlamaq. alt üst olmaq. 1. qücəmək. üplətmək. öplətmək. üzmək. üzürmək. qarət etmək. - altun gümüş **üzürdüm.** - onun malın **gücüyüb** aldılar. 1. tonovlamaq. qənimət toplamaq. yağma etmək. tonalamaq. soymaq. 1. haydamaq. hay küy ilə cummaq. sürüb axın etmək. qapmaq. qoparmaq. yerindən almaq. çalmaq. qəsb etmək. talamaq. dalamaq. talanlamaq. qənimət, əsir götürmək. vurub qoparmaq. - **qız dalamaq:** tutub əsir götürmək.
- yaqmalamaq** **yağmalamaq.** qımsınmaq. qapsamaq. kəndinə mal etmək. almaq. sahiplənmək.
- yaqmalamaq** **yağmalamaq.** yağmalamaq. yolıtmaq. yoluşturmaq. yolumaq.
- yaqmalanmaq** **yağmalanmaq.** soyulmaq. tonalmaq.

- yaqmalanmış** yağmalanmış. alaman alaxano. dərbi dağan. dağılmış.
- yaqmalasmaq** yağmalasmaq. yoluşmaq. yolişmaq.
- yaqmalatmaq** yağmalatmaq. yolutmaq.
- yaqmalayan** - yağmalayan, basıb əzən quvvət: qara güc.
- yaqmalıq** yağmalıq. qapılıtm. qapmıq. asılıq. qənimət.
- yaqmallı** yaxmallı.yaxmal. şanslı. iqballı.
- yaqmamaq** yağmamaq. axmamaq. rakid olmaq. - fırtına **qaldı**. - yel **qaldı**.
- yaqmasızlıq** yağmasızlıq. yağdasızlıq. sırqavlıq. xəstəlik.
- yaqmaşmaq** yağmaşmaq. qücəşmək. soyuşmaq.
- yaqmay** yaxmay. etgiləməz. tə'sir edməz. qılmaz.
- yaqmaz** yaxmaz. 1. üşəngən. gəvşək. tənqir. təmbəl. 1. yaxımsız. yağsız. sürümsüz. kəsət. kasad. qısıq. rivacsız.
- yaqmaz** yaxmaz. 1.törə (əxlaq) yönündən pis olan. yüngül. cıf. açıq sıçıq. alçaq. əsgik. hobba. - **yüngül** qadın. - **yüngül** törəş: rəfdarlı. 1.yoğmaz. yarmaz. yaramaz. həram. - **yoğmaz para**: həram para. 1. **yarmaz**. **yaxışsız**. yaxıcı olmayan. pisik. kötükqınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıç. qaqlıç. qaqlıç. qaqcın. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. tıq. bıq. qəbeh.

- yaqmır** **yağmır.** bax > **yağmur.**
- yaqmır** **yağmır. yamğır.** 1. yamçı. yanqbir yanqaq. **cañqur.** - ölkə **yağışdan** çıxıp yağmıra düşüb: damcıdan qurtulub sağanağa düşdü. - **dayaq yağmır: sağanaq** yağmır: **quyqan. küyqan** yağmır: **gur** yağmır. - **sıngırav yağmır:** incə incə çisələyən. çiləyən yağış. 1. yamğurluq. çəkmən. çaqman. çapman. 1. (yağmurluq). yalma. kaftan. kəftə. - **irkin** yağmır: arasız yağış. 1. yamçı. yağan nəyin qabağın alan. örtük.
- **yağmur suyun birikdirməyə yer altı qoya, ambar:** sarınc. səhrinc. səhric.
- yaqmırlıq** **yağmırlıq.** 1. yamçı. örtün. çiyin (omuz) üstünə alınan hörgülü geyəcək. qocuq. kəbən. kamsala. qaput. kürk. palto. 1. yaqu. yağqu. yağmur.
- yaqmur** **yağmur. çağmur. yağmır.** 1. boğunaq. qırıq. kəsik. aralı. aralıqlı. sürəksiz. (# **sağanaq**). 1. qonaqlıq. ziyafət. 1. yarlıq. əsrik. rəhmət. mərhəmət. - **güz yağmırı:** güzlək. 1. su keçirməyən yağmırlıq qapçıl. 1. yarlıq. əsrik. rəhmət. mərhəmət. - **güz yağmırı:** güzlək.
- **yağmurlu qar:** sulu səpgən.
- yola çıxdıq, yağmır **endiridi** (tuttu). - **barlı, dolu yağmırlı**

bulut: qara bulut.

- **boğulmuş göydən, incə incə yağan yağmır:** qaraçilən.

qaraçilənti. qaraçilək.

- **səpilən incə qar yağmır:** səpgən.

- **batıda yüksələn, yağmırlı bulut:** kavqa bucağı.

- incə incə **yağmır düşməyə** başladı.

- **qabarcıqıl, qabarıcıl yağmır:** iri dənəli yağmır.

- **qara yağmır bulutu:** qaraltı.

- **qarın üstünə yağmır çilədi, sonra da dondu, yollar**

qarçınladı. (qarçınladı: buz tutdu).

- **quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuc, gahdan fırtınalı,**

yağmır qar gətirən yel: qara yel. (# kəşisləmə:

güneydoğudan əsən yel).

- **yağmır yağır, bulağ qaynır, taxıl qanırır.** (qanırır: kanlaşır.

bollaşır).

- **yağmırlı bulut:** qanlı bulut.

- **gün yağmır:** gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır.

- **soru yağmırına tutmaq:** sorqu yağıdırmaq.

- **incə yağmır:** çisigin.

- **yağmır yağmaq, çisələmək, çənsəmək, çığsəmək,**

çiyşəmək.

- **iti yelli yağmır**: boğanaq. bora. boran. sağnaq.
 - **qarla qarışıq yağmır**: çıvqın.
 - **toznanaq yağmır**: çisənti. çilənti. sisənti. çisə.
 - **yağmır çağlığı, fəsli**: sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl.
 - **yağmır yağmaq**: çisəmək. çisimək. çisələmək. çiləmək. tozalamaq, səpmək.
 - **yağmırlı bulut**: qarabulut.
 - **nərdə isə yağmır yağacaq**: havanın gözü yaşlı.
 - **uzun sürən yağmır**: qadıqaçıran.
 - **ışıqyağmırı**: çoxlu, güclü işıq.
 - **gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır**. gün yağmırı.
 - **gün çıxmışkən, iri damlalı yağan yağmır**. gün yağmırı.
 - **samanlıqların önündə tınazı (toplanmış taxılı) yağmurdan goraqlıq, böyük saçağ**: qarapan. qaraban. qaravan.
 - **yağmur gətirən yel**: qarartı yeli.
- yaqmur** **yağmur**. 1. bariş. yağış. 1. yağadır. yağış. bolluq. bərəkət. 1. qarda çobanların qeydiği kiçik bir kəpənək. gəbə. yaptaç.
- **dayağ yanğur**: sağanaq - çisələyən **yağmur**: **çapu**.
 - **yağmurluq**: kədük. yağqu. yağü. - yağmurluq yapmaq üçün

ayrılmış, hazırlanmış keçə: **geyüklük geyiz.** - yağmurluq
 yiyəsi: **kədüklük.** - yağmuru çox olan yer: **yağmurçıl.** -
 yağmurun sağnaq halında yağmasından çıxan səs. hərhanki
 bir axarın çıxardığı səs. **çar çar: şar şar.**

- yaqmur** **yağmur.** yağun. yavum. yağum.
- yaqmurca** **yağmurca:** səssiz, qısa sürən yağmur.
- yaqmurli** **yağmurli.** yağmur yağdıran. salqı. salıq.- **salqı** bulut.
- yaqmurlu** - **yağmırlı bulut:** qanlı bulut.
- yaqmurlu** **yağmurlu.** çılplılı. çisələyən. yavumlu. yağumlu.
- yaqmurluq** **yağmurluq.** 1. böyük aba. yapuq. yenqsiz cul. kəpəng.
 yapıncaq. basturuq. uzun gəbə. 1. yağmırlı havada
 geyilən geyim. qaput. 1. yalma. yamcuq.
- yaqnaq** **yağnağ.** yarandağlı, zavarlı, qıyıqlı, bəzəkli geyim.
- yaqni** **yağın. yağni. yakni.** 1. şeytan. 1. düşman.
- yaqni** **yakni.** yankı. yansı. yanıs. yansıma. inikas.
- yaqniqmaq** **yaxniqmaq. yaxnımaq. yaxnişmaq. yaxınmaq.**
 yaxınıqmaq. yaxınışmaq. yanığışmaq. yanqışmaq.
 yanığmaq. şikayətlənmək.
- yaqnılatan** **yağnıladan. yanğıladan. yansılardan. yansından. əks**
 edən. inikas edən.

- yaqnım** yaxnım. yaxnış. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yanığ.
yanğış. yanğışiq. yanığış. diləkcə. duruşum. giley.
sızlanma. sızılı. sızlama. şikayət.
- yaqnım** yaxnım. yaxnış. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yanğış.
yanğışiq. yanığış. şikayət.
- yaqnımaq** yaxnımaq. yaxnışmaq. yaxnıqmaq. yaxınmaq.
yaxınıqmaq. yaxınışmaq. yanığışmaq. yanqışmaq.
yanığmaq. şikayətlənmək.
- yaqnıman** yaxnıman. yaxnımçı. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnışçı.
yaxnışan. yaxınan. yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan.
yanğışiqçı. yanığışçı. yanqışqan. şikayətçi.
- yaqnımçı** yaxnımçı. yaxnıman. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnışçı.
yaxnışan. yaxınan. yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan.
yanğışiqçı. yanığışçı. yanqışqan. şikayətçi.
- yaqnış** yaxnış. yaxnım. yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yanığ.
yanğış. yanğışiq. yanığış. diləkcə. duruşum. giley.
sızlanma. sızılı. sızlama. şikayət.
- yaqnışaq** yaxnışmaq. yaxnımaq. yaxnıqmaq. yaxınmaq.
yaxınıqmaq. yaxınışmaq. yanığışmaq. yanqışmaq.
yanığmaq. şikayətlənmək.

- yaqnışan** **yaxnışan. yaxışan. yaxınan. yanan. yanışan. yanğışan.**
 alışan. otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan. **1.yaxnişçı.**
 yaxınışçı. yaxınışan. yaxnimçi. yaxnıman. yaxınan.
 yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan. yanğışqıçı. yanığışçı.
 yanqışqan. şikayətçi.
- yaqnışçı** **yaxnişçı. yaxnışan. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnimçi.**
 yaxnıman. yaxınan. yaxınıqçı. yanqışçı. yanqışan.
 yanğışqıçı. yanığışçı. yanqışqan. şikayətçi.
- yaqnışınmaq** **yaxnışınmaq. yadırqısı, qəribliyi gedilmək.**
 yadırqamazlanmaq. içə yaxınılmaq. isinmək. issinmək.
 istinmək. issinmaq. ısınmaq. qızmaq. qızışmaq.
 qızınmaq. yatışınmaq. alışınmaq. tutşunulmaq. - **bir yere**
ısınmaq: iyicə yerləşmək.
- yaqonqa** **yaxonqa. sanğlı.**
- yaqrı** **yağrı. 1. yağrın.** atın omuzları, çiyimləri arasında olan
 yağlu yer. dalu. dal. çiyin. omuz. (# **bağrın:** atın döş yanı).
1. yağır. yağ. iç yağı. piy. - kəriş **yağrı**, oğula qalar: atın
 kürek yarası oğula andıra qalır.
- yaqrıq** **yağrıq. 1. yağrın. 1.** üzərində ət odun parçalanan kötük.
1. yaxarış. dilək. niyaz.

yaqırıqan	yağıran. yağran. yağlatıb yumşatan.
yaqırıqçı	yağırıqçı. 1. bax > yağır. çiyin. 1. yaxarıcı. duaçı. 1. faydalı. yararlı. 1. arxa. kürək.
yaqırılanmaq	yağırılanmaq yağlanmaq. ətlənmək.
yaqırmaq	yağırmaq yağır olmaq. yağırılmaq. yağırına, sirta vurmaq.
yaqrın	yağrın. 1. sırt. sırtın yuxarı kürək bölümü. atın bel kürək bölümü. 1. yağrı. atın omuzları, çiyimləri arasında olan yağlu yer. dalu. dal. çiyin. omuz. (# bağrın: atın döş yanı).
yaqrın	yağrın. arxa. gəriş. kürək.
yaqrınçı	yağrınçı. imçi. nişançı.
yaqrınlaşmaq	yağrınlaşmaq. bir birinə arxa durmaq.
yaqrış	yağrış. yarqış. yağış. rəhmət. iyilik. bağış. oxşaq. lütf.
yaqrıtmaq	yağrıtmaq. yarqıtmaq. heyvan yağrın, küreyin yaralamaq, zədələmək. - ol dəvəni yağrıtı.
yaqru	yağru. yağur. yoğur. yaxlıq. yağılıq. yağday. dövrə bər. çevrə. mihit. - buna yağru yürimə: onun döğrə bərinə dolanma.
yaqsanca	yaxsanca. yaxşınca. xoşlanca. xoşsanca. oxsanca. oxşanca. imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca.

umsanca. yumranca. yumsanca. tutsunca. tutsanca.
 gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca.
 bəğəncə. bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə.
 istəncə. isləncə. issəncə.

- yaqsanış** **yaxsanış.** bax > **yaxşınma.**
- yaqsarmaq** **yaxsarmaq.** yaxınlaşmaq. az qalmaq.
- yaqsayış** **yaxsayış.** bax > **yaxşınma.**
- yaqsı** **yaxsı.** (< **yal. yaq**). **1.** işıq. ıldırım. **1.** yaxıtlıq. açıqlıq.
 işıqlıq. yaxsu. yaşınlıq. roşənlik. **1.** şö'lə. pərtöv. **1.**
 yaşınlıq. roşənlik.
- yaqsılıq** **yaxsılıq. yaxsılıq.** yaldıramlıq. işıqlıq. ıldırım işığı.
- yaqsımaq** **yağsımaq. yağısmaq.** yağ dadmaq. yağ dadınmaq. -
 yağru yağ, yağsımaz: piy yağ, yağ (kərə) dadı verməz.
- yaqsınmaq** **yaxsınmaq. (yak. yaq:** tən. bədən gövdə). **1.** paltarı əğininə
 (sırtına) almaq, çiğninə salmaq. bürünmək.
 çərşovlanmaq. - eşik soyuqdu, bir şal **yaxsın** çıx. - çoban
 kaftanın geyməz, **yaxsınar. 1.** savunmaq. tərəf çıxmaq.
 himayə etmək. savunmaq. tərəf çıxmaq. himayə etmək.
1. yan, tərəf çıxmaq. savınmaq. qorumaq.

yaqsız

1. yağsız. çırsız. **1. yaxsız.** çaqsız. himayəsiz. kimsəsiz. zayıf. **1. yaksız.** yaxsız. zərərsiz. ziyansız. - **yaksız** dərman. **1. yağsız.** yavan. - **yavan** ət. - **yavan** şorba. **1.** yaxmaz. yaxımsız. sürümsüz. kəsət. kasad. qısıq. rivacsız. **1.** yaksız. zərərsiz. ziyansız. - **yaksız** dərman. - **yağsız pənim:** kəş. kəç. çək. yoğurt pəniri.

yaqsız

1.yağsız. inamsız. imansız. quru. yavan. **1.yaxsız.** yanız. yağsız. cansız. soyuq. donuq. odsuz. sönük. durqun. oturuq. yatqın. quru. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. çökük. - **yağlı pənilə yağsız pənim qarışığı:** qatıqlı çökələk. - **yağsız, bud ət:** qara ət. balça ət: kas ət: mahiçə ət. - **yağsız sütdən yapılan pənim çeşiti:** əkşimik. - **uzun burun, yağsız balıq çeşiti:** qapsomun. - **bol sütlü, yağsız, yalnız uclu quyruqlu qoyun çeşiti:** merinus ivəsi. - **yağsız (gövdəyə yağ sürülmədən) geysitsiz (> kəsvət),** kökəni orta asiyaya dək uzanan, sərbəst biçimdə **gələnəksəl güreş:** qaraqucaq. qaraqucuq.

- **ətın yağsız yeri**: qaradoğram.

- **yağsız ət**: qara ət.

yaqsu **yaksu. yəkso. əksü.** (< **yaxmaq**: yandırmaq).

yaxılmışnərsə. köskü. bir yanı yanmış, qaralmış od qarışdıran ağac.

yaqsunuş **yağsunuş.** iltimas. isləyiş. istəyiş. yalvarış. yaxarış.

yaqsunuşmaq **yağsunuşmaq** iltimas etmək.

yaqşacaq **yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. yarşacaq. yaraşacaq.**
oxşayacaq. düşəcək. tutacaq. uyqaşacaq. uyquşacaq.
uyuşacaq.

yaqşaq **yaxşaq** caqcaq. yanqşaq. gəvəzə. dediqoduçu qadın.

yaqşam **yaxşam. axşam. aşam. yaşam. aşqam. yaşqam.** günün
yaşan, yatan, batan çağı.

yaqşan **yaxşan.** > rəxşan.

yaqşatmaq **yaxşatmaq.** düzümək. uydurmaq. çalqı araclarının
təllərin bir-birinə uydurmaq: kökləmək.

yaqşı - yaxşı atları, yaxşılar minib getdi.

- **yaman yaxşı**: nə pis nə yaxşı.

yaqşı **yaxşı.** < yar. ışık. yarıy. peki. hop. **1.** iyi. xoş. **1.** kökcək.
göyçək. gözəl. iyi. eyi. hüsnülü. mərğub. **1.** kök. keyf.

ləzzət. 1. mehriban. məhəbbətli. 1. iyi. - **yaxşı** iş. 1. gözəl.

gözə xoş gələn. alımlı. çəkici. yaxışıqlı. gözəl. çəkici.

yaxıcı. uyğun. yaxışan. doğru. iyi. 1. yaxuc. tanrı

adlarından. yaqşiq. alan. gözəl. iyi.

- **yaqşı çox**:. **yaxşı çox** aşa çox. bərk çox. çox çox. lap çox. iyi

çox. bol bol.

yaqşı **yaxşı**. iyi. gözəl. hər nərsənin gözəli.

yaqşıca **yaxşıca**. büsbütün. iyi. iyicə. **çing**.

yaqşıca **yaxşıca**. iyicə. gözəlliklə. dadlıcana. dadlıca. duzluqla.

duzluca. xoşluqla. dadlılıqla. qolaylıqla. gücə

başvurmadan.

yaqşıcana **yaxşıcana**. **yaraşırca**. **yarqaşlıca**. gözəlliklə. oxşarıca.

oxşaylıca. uyqunca. iyiliklə. iydəliklə. - işlər **gözəlliklə**

yolun tapacaq.

yaqşıq 1. **yağşıq**. **yağlıq**. **yarşıq**. **yarış**. rüşvə. 1. **yaxşıq**. çalab.

çıqçıy. çalqaş. çalquş. yalqaş. yalquş. qontış. qantış.

qandış. çaldış. cilvə. alçılan. saldam. saldım. gözükmə.

görümlük. göstəri. görüş. duruş.

- yaqşiq** **yaxşiq.** 1. yaxşı. alan. gözəl. iyi. 1. yaxşiq. biçim. oran. əndam. uyqun. tənəsüb. 1. ayam. aram. 1. yaxşıl. covmərd. igid.
- yaqşıqlı** **yağşıqlı.** gəlşikli. görməgəy. görməli. yaxımlı. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. avadan. ovlayan. çəkışli. şəkilli. iyi. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. aldağan. qandırğan. içən. içəgen. çəkici. hopan. cəzzab. cazib.
- yaqşıqlı** **yaxşıqlı.** 1. abadan. abdan. ovadan. göstərişli. gözəl. bollu. 1. ayqu. əyku. eyqu. əzqu. iyi. gözəl. 1. görkən. gözəl.
- yaqşılıq** **yaxşılıq.** bərə. iyilik.
- yaqşısız** **yaxşısız.** 1. biçimsiz. uymaz. uyuşsuz. uykusuz. qeyri mütənasib. 1. pis. acı. iti. oxarsız. qaba. sərt. - acı söz.
- yaqşısız** **yaxşısız.** uyqunsuz. çığrin > çirkin (< çığ: düğün).
- yaqşısızlıq** **yaxşısızlıq. yaxışısızlıq.** uymazlıq. uyqunsuzluq. uyarsızlıq. biçəmsizlik. biçimsizlik.
- yaqşıl** **yaxşıl.** yaxşiq. igid. covmərd.
- yaqşılamaq** **yaxşılamaq.** iyiləmək. eyüləmək. eykuləmək. faydalamaq.

- yaqşılıq** **yaxcılıq. yaxcılıq.** kavanlıq. kağanlıq. - **çox yaxcılıq,**
yamanlıq yamanlıq bəd bəxlik).
- yaqşılıq** **yaxşılıq. 1.** iyilik. gözəllik. uyqunluq. **1.** yaxışıqlıq. qörq.
görg. görək. gözlək. göstəriş. hüsn. mələhət.
- yaqşınca** **yaxşınca. yaxsanca.** xoşlanca. xoşsanca. oxsanca.
oxşanca. imrəncə. imləncə. imsəncə. umranca.
umsanca. yumranca. yumsanca. tutsunca. tutsanca.
gözsüncə. gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca.
bəğəncə. bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə.
istəncə. isləncə. issəncə.
- yaqşınış** **yaxşınış.** bax > **yaxşınma.**
- yaqşınma** **yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış. yaxsanış.**
xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış. xoşsanış. oxsanış.
oxsayış. oxsantı. oxsanma. oxşanma. oxşanış. oxşayış.
oxşantı. yumranma. yumrantı. yumraniş. yumrayış.
yumsanış. yumsayış. umranma. umrantı. umraniş.
umsanış. umsayış. imrənti. imrənmə. imrəniş. imrəyiş.
imsəyiş. imsəniş. imlənmə. imlənti. imləniş. tutsunma.
tutsunuş. tutsuntu. tutsayış. tutsanış. gözsünmə.
gözsüntü. gözsünüş. gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə.

düşsüntü. düşsünüş. düşsəyiş. düşsəniş. çalsınma.
 çalsıntı. çalsınış. çalsayış. çalsanış. bəğənmə. bəğəniş.
 bəğənti. bəğsəyiş. bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti.
 əğsəyiş. çəksinmə. çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş.
 gözü qalma. istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş.
 qibtə.

yaqşınmaq **yaxşınmaq. xoşlanmaq. əğsənmək. əğsinmək.**
 bəğənmək. yumranmaq. yumsanmaq. umranmaq.
 umsanmaq. imrənmək. imlənmək. imsənmək.
 düşsünmək. gözsünmək. gözü qalmaq. istənmək.
 tutsunmaq. çalınmaq. çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq.

yaqşıntı **yaxşıntı. bax > yaxşınma.**

yaqşintırı **yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. yerikləti.**
 yerikit. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.
 qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.

dilgəti. arzundırı. arzındırı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küyəndiri. küyəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq edmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

yaqşintırmaq **yaxşındırmaq.** xoşlandırmaq. oxsandırmaq.
 oxşandırmaq. gözsündürmək. düşsündürmək.
 imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq.
 umsandırmaq. yumrandırmaq. yumsandırmaq.
 bəğəndirmək. əğsəndirmək. əğsindirmək. istəndirmək.
 istəkləndirmək. özləndirmək. iştiaqlandırmaq.
 yeriklətmək. arzulandırmaq. arzılandırmaq.
 həvəsləndirmək. müştəqlədirmaq. tutsundurmaq.
 çalsındırmaq. çəksindirmək.

yaqşıraq **yaxcıraq. yaxşıraq. yaxıraq.** ərciq. ərşiq. uyraq. uyqaq.

yaqşmaq **yaxşmaq.** yaxışmaq. yalvarmaq. qolaxmaq. ərginmək.
 istəmək. rica' edmək.

yaqşurmaq **yaxşurmaq.** yerləşdirmək. yaraşdırmaq.

yaqta **yaxta.** bərkün təpəsinə tikilən düğmə.

yaqtalmaq **yağtalmaq.** açılmaq. durlanmaq. durulmaq.

yaqtan	yaxdan. yığlan. yaxlan. yəxdan <small>(fars)</small> .
yaqtana	yaxtana. ayağyolu. arıqlanma. təmizlənmə evi. tuvalet.
yaqtanic	yaxtanıç. sarı, ağsız ilan.
yaqtar	yaxdar. arktar. arlaqtar. - yanğtar! : işıqlat!.
yaqtarmaq	yağdarmaq. yaxdırmaq. yağmaq.yandırmaq. işıqlatmaq.
yaqtarmaq	yaxdarmaq. axdarmaq. işıqlandırmaq. aşmaq. açıqlığa gedmək. yol göstərmək.
yaqtasızlıq	yağdasızlıq. yağmasızlıq. sırqavlıq. xəstəlik.
yaqtasızlıq	yağdasızlıq. yağmasızlıq. sırqavlıq. xəstəlik.
yaqtaş	yaxdaş. ayıldış. yerləş. eldaş. yutdaş.həmsəhri.
yaqtay	yağday. 1. yağlıq. yağlış. çağday. çağlıq. çağlış. qapat. yapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq. sayış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif. sifət. 1. durmuş. durum. görünüş. şəkil. siyim. qılıq. don. görünüş. görünüş. üz. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üzbaş. geygeçim. qiyafə. zahir. heyət. 1. durmuş. qasnaq. şərayit. 1. yağday iş. işgüc. onqulğa. - onğalğası, yağdayı iyidir: işləri onğşundur. - bu qapdaldə, yağdayda, durumda, şərayitdə, halda:

buncalayın.

- **durmuş yağday**: boluş. oluş. olan qoşut. olan ovza'.

- **yaşamı, yağdayı, durmuşu kötü**: evi yanıq. - **yağday**

möçür: yetər dəğik.

- **bu qapdalda, yağdayda, durumda, şərayitdə, halda**:

buncalayın.

yaqtay

yağday. çevrə. əkiş. əkşin. durmuş. donluk. ortam.

ortalıq. aralıq. qasnaq. şərayit. hal əhval. hal ruhiyyə.

quşaq. təvərək. dövrək. dövrə. dayrə. mihit. mühit. əkiş.

əkşin. durmuş. mihit. mühit. qasnaq. şərayit. hal əhval.

hal ruhiyyə.

yaqtaylı

yağdaylı. möçürli. yetər dəğik.

- **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişli, yağdaylı**: ılımsız.

qızıqqanlı. salqınsız. çalız. çalaz. dincsiz. uysalmaz.

mulayimətsiz. mö'tədilsiz. e'tidalsız.

- **orta yağdaylı**: **orta gedişli**. ılımlı. yumşaq. yumuşaq. yavaş.

yavşaq. yavaşlıqlı. dinc. dincək. arsat. soğuşqan. salqın.

salqınıq. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.

yaqtaylı

yağdaylı. çağdaylı. tutumlu. imkanlı. şərayitli. - **yağdaysız**:

imkansız. imkanı olmayan.

- yaqtaylıq** - **iti, aşırı, qatı, sarp sərt gedişlik, yağdaylıq:** ılımsızlıq. qızıqqanlıq. salqınsızlıq. dincsizlik. uysalmazlıq. mulayimətsizlik. mö'tədilsizlik. e'tidalsızlıq.
- **orta yağdaylıq: orta gedişlik:** soğuşqanlıq. salqınlıq. dinclik. ilimliliq. yumşaqlıq. yumuşaqlıq. yavaşlılıq. yavaşlılıq. uysallıq. mö'tədillik. e'tidal.
- yaqtaysız** **yağdaysız.** yaravsız. pəst < pəsələn. basılan. qol astı. əl altı. alçaq. zəbun. sökülük. yarıq. yalnız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. əlsiz.
- yaqtaysızlıq** **yağdaysızlıq.**kəsillik. sıraqavçılıq.
- yaqtı qözün** **yaxtı gözün.** günün batan çağı. aranlıq qarışan çağı: gözü.
- yaqtı** **1. yaxtı. yaxşındırı.** oxsandırı. oxsandırış. oxsatı. yerikləti. yerikit. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı. qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş. bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öggü. övgü. övgi. sıylıq. sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş. imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı. umrandırış. umratı. umsandırı. umsandırış. umsatı. çəksindiri. çəksindiriş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.

dilgəti. arzındırı. arzındırı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küsəndiri. küsəndiriş. küsütü. güvəndiri. güvəndiriş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə. **1. yaxtı.** (pis işlərdən uzaq
 gəzdirici söz.). **yağıt. yarac. yarat. yarıt. yartıc. yantar.**
yantarı. öğüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək. uyut. uyuc.
 uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd. moizə. ibrət. **1.**
yaxtı. işıq. - yatan toprağı yaxtı olsun.
 - **qaryağdı:** **1.** ağ səpgilli görmüş, dəri, boya, don. **1.** qar
 yağan kimi, ağ qara bənəkli görünən tilvizyon pəncərəsi.
 - **güvəndiyim dağlara, qar yağdı bilə bilə.**

yaqtı yaxınlaşdı. - barquz **yaxdı:** gedməyiz yaxınlaşdı.

yaqtıbasan **yağdı basan.** düşmana basqın yapan. düşmanı yox
 edən.

yaqtıc **yaxtıc. yaxtınc.** sarımtıl, ağsız ilan ki, bağ baxcada
 tapılır.

yaqtıcı **yaxtıcı. yağıtçı. yarıtçı. yartıcı.** öğütçü. öğücü. ögrətci.
 ögrətici. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı.
 qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı.

əkicçi. bəllicçi. bəlləkçi. bəsicı. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi.
ibrət verən. nəsihətçi.

yaqtıq **yaxtıq. yaxsıq. yaxsuq.** işıq. ay yaxısı.

yaqtılı **yaxtılı. ayğıtılı.** arçan. arçanğ. arçan. arcanğ. aydın.
rovşən.

yaqtılı **yaxtılı. yaxsılı. yaxıslı.** işıqlı. dadlı. gözəl.

yaqtılıq **yağtılıq. yaxsılıq.** işıqlıq. aydınlıq. işıqlıq. açıqlıq. açıqlıq.
aydınlıq. {- **yaxtılıp** başlaq: ortalıq ağarmaya başlamaq.

yaqtılıq **yaxtılıq.** aydınlıq. açıqlıq > aşılıq. tanışlıq. yaraşlıq.
yanaşlıq. alışlıq. işıqlıq. işarlıq. günəşlik. günlük. günəlik.

yaqtım **yaxtım. rıxtım.** qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət.
licim. balat. patlet. lapatqa. dış görünüş. yatım. yaxışıq.
şəkil. biçim. biçmə. kəsmə. yarma. form. bağlantı. tutnuş.
tutşunuş. munasibət.

yaqtımlı **yaxtımlı.** yatımlı. yaxımlı. yaxışıqlı. şəkilli. biçimli.
biçəmli. formalı. kəsimli. mütənasib.

yaqtın **yaxtın.** aydın. açıq. parlaq.

yaqtınc **yaxtınc. yaxtınc.** sarımtıl, ağsız ilan ki, bağ baxcada
tapılır.

yaqtır **yaxdır.** yandar. yandır. yanxır. od vur. odlat.

- yaqtırılmaq** **yaxdırılmaq.** yandırılmaq. göynüdürlmək. göynəlinmək.
küynəlinmək. dağladınmaq.
- yaqtırmaq** **yağdırmaq.** düşürmək. - top seli **düşürdü.** - **yağdıran**
yaldıran. yıldıran. ıldıran.
- yaqtırmaq** **yaxdırmaq.** 1. toxundurmaq. yaxınlatmaq. - onu mənə
yaxutma: yaxınlatma. 1. (od. yaxı) yaxdırmaq. 1.
saxlatmaq. yatturmaq. yittirmək. qeyb etdirmək. 1.
yaxlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq. tutuşdurmaq.
yapışdırmaq. uyaramaq. təsdiq etmək.
- yaqtırmaq** **yaxdırmaq.**
- **qan yavdurmaq:** fəlakətə uğratmaq.
- yaqtu** **yaxtu.** işıq.
- yaqu** 1. **yağu.** yağmur. yağmırlıq. 1. **yaxu.** altun. yaqı.
- yaquc** **yaxuc. yaxan. yaxıcı. yandıran. yanğıcı.** 1.oducu. odlayıcı.
odlayan. atışlayan. atışçı. 1. qapız. qaplız. qalbiz. qaquz.
qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc.
qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim.
zülmkar. sitəmgər. cəfakar. qəddar.
- yaquc** **yaxuc. yaxlı. canlı. yanlı. yanuc. yanğuc. odlu. oduc.**
atışlı. atıclı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. isqın. dartqın.

- yaquc** **yaxuc.** yaxşı. tanrı adlarından.
- yaquq** **yağuuq** (yavuuq). **yavuuq** (< **yaq**). 1. sevilən. yaxınlıq duyulan. könül yaxınlığı. 1. yaxın. qonum. qohum. tanış. - **yağuuq ulamaq**: görüş, seləyərham etmək. - yaq yaquq: yap yaxın. - **yağuuq** ulamaq: sileyi rəhm etmək. 1. yaxın. yoğuuq. qıyraq. qıyıraq. qıyıda olan. qonşu. qərib. (# **qıraq**: uzaq).
- yaquq** **yaxuuq.** mə'ruf. (# | **ırası. ıraq. ırqat**: məkrüh).
- yaquqlamaq** **yağuuqlamaq.** yavuuqlamaq. (< **yaq**). nişanlamaq. adaqlamaq. namzədləmək. - onun **yavuuğladıq.**
- yaquqlanmaq** **yağuuqlanmaq.** yavuuqlanmaq (< **yaq**). nişanlanmaq. adaqlanmaq. namzədlənmək.- onun **yavuuğladıq.**
- yaquqlı** **yağuuqlı.** yavuuqlu (< **yaq**). nişanlı. adaqlı. namzəd. - o qızın **yavuuqlısı** var.
- yaquqluq** **yağuuqluq.** yavuuqluq (< **yaq**). 1. nişanlıq. adağlıq. namzədlik. 1. yağuuq ulamaq işi. qonum, qohuma yoluğmaq işi. görüş. seləyərham.
- yaquqtamaq** **yaxuqdamaq.** **yoluxdamaq.** yaxınlarna, tanışlarına baş çəkmək. siləyərham (sileyi rəhm) etmək.
- yaqum** **yağum.** yavum. yağmur.

yaqumaq	yağumaq. yaxlaşmaq. yaxuşmaq. yaxınlaşmaq. - yağudu diləyim. - bəy gəlməyi yağudi: bəyin girişi yaxlaşdı.
yaqumaq	yaxumaq. yağuşmaq. birbirinə yaxlaşmaq. isinmək.
yaqumsuramaq	yağumsuramaq. yavumsuramaq: çisələmək.
yaqun	yağun. yağmur.
yaqur	yağur. küncü t. susam (sezam <small>(latin)</small>).
yaqura	yaqura. yaxın. yaxınlıq duyqusu.
yaqurluq	yağurluq. yavurluq yəhərin altına qoyulan örtü.
yaqurmaq	yağurmaq. 1. ah çəkmək. sıx sıx solumaq. yüksək bir solumaya tutulmaq. 1. yaxlaşdırmaq.
yaqusu	yaxusu. yaxuq. mə'ruf. (# irası. iraq. irqat: məkrüh).
yaquş	yaxuş. xahiş. istək.
yaquşaqan	dayaq. kötək.
yaquşmaq	yağılmaq. yağılıq etmək. yaqılmaq. yaxıtmaq. düşmanlıq etmək.
yaquşmaq	yakumaq. birbirinə yaxlaşmaq.
yaquşuq	yaxuşuq. yaxışıqlı. gözəl. uyqun. uyumlu.
yaqut	< yanqut.
yaqut	axud. yaxut. 1. baştaq. burxan. malla. 1. axqın. hadd. (xəstəlik). ivəgən. iti ilərləyən.

- yaqut** **yağut. yaxud.** 1. edqü. comərt. 1. < **ayxut.** (< **aylanmaq:** dönmək). 1. < **yakı.** yahuz. yaqıt. ənərji. yaxılan.
- **göyçil** yaqut: bəzədi.
- yaqut** **yaxud.** < **yatuq.** {quşqunu, şəggi çatdıran imgəli söz}. olsun ki. **yakı.** ya bu ki. ya da. - sən **yatuq** mən. - bu gün **yakut** o.
- yaqut** **yaxud. azu.** ya. vəya. iki nərsədən birini diləməyi anlatır.
- yaqutqan** yağlaştıran. yağlayan. igitqan. igidlik edən.
- yaqutluq** **yağut.** edqulük. comərtlik.
- yaqutluq** **yaxutluq. axudluq.** burxanlıq. baştaqlıq. mallalıq.
- yaqutmaq** (< **yax**). **yaxarmaq.** yaxutmaq. yaxdurmaq.
yaxlaşdırmaq. yaxılatmaq. yoxunlatmaq.
- yaqürək** **yağürək.** yavyürək. şişman. səmiz.
- yaqva** **yağva.** yağlı. yağlı kağız.
- yal** {çal}. {< **yələ. yələk**}. 1. arası açıq, iri, sərt, yelpiklənib quşun uçmasın sağlayan tük. 1. bir para heyvanların ənsəsində (boyun arxasında) olan uzun qıllar, ki yellənib sağa sola çarpar. 1. yalım. yalav. alov. odun, işığın yalımı, şu'ası. (**tiğ** ^(fars) < **dik**). 1. yalın. çıplaq. açıq. 1. düz. saf. 1. parlaq. 1. boynun kökü. hər nəyin qalın yeri. 1. güc. zor. quvvət. - **yallı ballı:** yaraşlıq gövdəli. 1. at yələsi. -

yaman andlı atın, calı uzun bolur: kötü atın yələsi uzun olur.

1. ücret. gündəlik. - qoy cal: çoban ücreti. **1. alov. 1. iki**
yanı dərə. çuxur olan diklik. 1. yer. yan. qıraq. yanböyür.
yamaç. 1. heyvanlara yedirmək üçün un. kəpək. su ilə
düzələn yemək. 1. heyvanların çoxunun ənsəsində çıxan
tük. 1. heyvanların yemək yediği böyük qab. 1. sikun.
sağrın. səssizlik. istirahət. yengəllik. yüngüllük. - yal
almaq: yallanmaq. dinlənmək. **1. yalın. yalıq. yalınğ.** işıq.
şövlə. yenir (> nur). 1. yələ. qıl. tük. 1. önek. kira. ücret. 1.
boyun. 1. qolda. dirsəkdən çığına (omuza) dək olan
bölümü. 1. (< al). nərsənin hündürlüyün.şişginliyin.
genişliyin. uzunluğun. yayqınlığın. qızqınlığın göstərir. -
dağ yalı: daın dirsəyi. - **atın yalı:** atın onqura gəmiyinin.
omuzundan başına dək olan geniş. uzun yaylı boyunu. 1.
dəng. yarı. bərabər. musavi. - çal güreş. 1. yavaş.
yavaşcanğ. səhilcə. 1. gen. aralı. 1. kül rəngi. ağ. çalımtıl.
- çal saçlı: çal başlı: ağ saçlı: yaşlı. - **çal quyruq:** ağ quyruq.
1. çalışma. iş. çaba. - çalçı: yalçı. işçi. - **qarın çalçı:** boğaz
toxluğuna işləyən kimsə. 1. çıplaq, lüt təpə. 1. qeyrət. 1.
qoca. ulu. 1. yalıq. at yələsi. - yal tükü: sırt. qalın qıl. **1.**

parlaq. **1.** düz. saf. lüt. lut.

- **yal almaq:**. dinlənmək.

- **yal varmaq:**. yol gedmək. davam etmək. doğru yol gedmək.

- **yala dönmək:**. yavanlaşmaq. dadı qaçmaq. - balı ye suyu iç \\ ağzın **yala** dönsün \\ balamutu (palamutu) ye suyu iç \\ ağzın bala dönsün.

- **yala gəlmək:**. itlərin cütləşməsi.

yal

1. boyun. **1.** ənsə. **1.** qaruca. qolun üst bölümü. **1.** at

boyun tükü. **1.** əsrik. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl.

qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli.

tutuq. **1.** uca. **1.** pəhləvan. **1.** sahil. **1.**ənsə. ensə əngsə.

yengsə. boynun arxası. **1.** yan. qıraq. - **nərsənin yanına,**

yallarına, qırağına qoyulan, sancılan qoruqluq, barmaqlıq:

anğic. yanğic. nərdə. mə'cər. - **anğicli** yük arabası. - kərdi,

dam, eyvan, dərə **anğici**.

- **yal kopal:** şə'n şokət.

yala

1. töhmət. ittham. iftira. köksüz. havayı. - **yala** sözlər. **1.**

incə. yala yuğa: yala yufa: nazik, incə, xasa çörək. **1.**

nazlı. - yala qız. **1.** dəğmə düşər kişi. - nə **yala** kişisən

oğul. **1.** zayıf. - **yala** yağı: zayıf düşman. **1.** yalan. töhmət.

- suçlama. yalayma. **1. çala.** rüşvət. - **yalaçı: çalaçı:**
 rüşvətçi. **1. yalaq.** rüşvət. **1. yalavuz.** börkün qırağına
 tutulan boyalı, qırmızı ipək parça. bıraq. bayraq. ələm.
- yala** əğri. yana. həvəng. yalığ. qədəh. ayaq. heyvanların
 buynuzundan düzələn bardaq.
- yalab** < **yapal.** çuqşın (> **coşən**). coşun. zireh.
- yalab** alav. **1. parraq.** parıl. parlaq. ışıqlı. ışıqlıq. ağılıq. - **yalab**
yalab: ışıq ışıq. parıl parıl. bax > **yalap yalap.** - **ala**
yalbımaq: parıldamaq.- **yalab yalab** sular axır.
- yalabadaq** bax > **yalabıdaq.**
- yalabaş** **yalbaş. qarabaş.** subay. mücərrəd. (# qoşabaş. qoşbaş.
 xoşbaş. evli. başqalı. müzdəvəc.).
- yalabı** **1. yanığ.** yanqa. pejvaq. inikas. - aynalar **yalabır.** - günün
 suda **yalabısı.** - çiraqların camlarda **yalabısı. 1. al.** sütük.
 sütlük. ılıqın. ılıqım. salqım. salqın. kölgə. su yatan yalı.
 tumarıq. sərab. - **yalaba** (yalabıya) inanıb azdı.
- yalabıdaq** **yalabadaq. 1. lütdən.** lütünə. yalın. açıq açıq. iti iti. **1.**
yaldaq. çapacaq. birdən. ansızın. - baş qaldırdı. **yalabıdaq**
 gözün açdı. **1. yalnızca.** təkbaşına. - **yalabıdaq** işə başladı.

- yalabıq** **yalabır. yalabuq. yalamuq. yalyalabuq. (< yal: alov. işıq).**
1. oynaq alov. **1.** parıldağ. parıltılı. işıltı. şimşək. ildıra. ildirayıcı. **1.** parlaq. işıldağ. şimşək. - **yalabıq** atmaq: şimşək çaxmaq. **1.** düzgün. **1.** gözəl. yaxışıqlı. sevimli. gözəl. cana yaxın. - **yalabıq dilli:** yumşaq dadlı dilli. **1.** atıq. iti. çevik. ivədi. - **yalabıq** ged. **yalabıq** gəl. **1.** döyüşdə üstün gəlmək. **1.** içi əğri. yanqılıc. qaypaq. züvğan oyulmuş qab. qayıq. qoyuq. **1.** dəliqanlı. tüksüz (çox gənc). **1.** yalaq. yalacan. dönək. iki üzlü. üzə gülən. qaypaq. yalançı. **1.** bir yalımlıq. azacıq. önəmsiz. **1.** alovun oynayıb parlaması. **1.** parıldama. parıldı. işıldayan. parlayan. parıldayan. dirəxşan. - **yalabıq** saclar.
- yalabımaq** işınmaq. işımaq. işnamaq. işılamaq. işıqlanmaq. parlamaq. aydınlanmaq.
- yalabımaq** parıldamaq. parlamaq. işıldamaq.
- yalabımaq** yal**dır**maq. yal**pır**maq. yal**bır**maq. yal**dır**maq. yal**pır**maq. yal**bırda**maq. yal**dırda**maq. yal**pırda**maq. yal**pır** yal**pır** edmək. yal**ım** atmaq. **1.** parlamaq. parıldamaq. işıldamaq. işıq yansımaq. atmaq. parlaq bir nəsə parlayıb sönmə. çaxmaq. şimşək **yalabırdı:** çaxdı. **1.** şimşək çaxmaq. **1.**

gözəlləşmək. düzəlmək. dalqalanıb yellənib güllənmək. -
yalap yalap **yalabıyan** incə donlum mənim.

yalabıtmaq 1. işıq saçıp açıqlatmaq. aydınlatmaq. 1. darağlayıb
sığallamaq. yontup gözəlləmək. 1. işi çalıq görüb
bitirmək. - beş günlük işi bir gündə **yalabıdı**. ildırım kimi hızlı.
iti çalıb. endirib vurmaq. 1. yalratmaq. parlatmaq. yalrıtmmaq.

yalabuq yalap. parlaq. parlayan. işıq saçan. işıltı.

yalacanğ axırçı. çanaxçı. kovbaçı > heybəçi (< **kov**: **kav**: boş. puç).
torbaçı. yavaçı. havaçı. aylaqçı. hayvaçı. bayqac.
bayquc. boşdançı. boşnaçı. boşqonac. çapaçı.
çapadançı. sovğaçı. savıraçı. bələşçi. bəlləşçi. bəlləkçi
(bələş. bəlləş. bəllək: töhvə). müfdəçi. müfdəxor.

yalaçan (< yala + çan). **yalaq**. 1. malqaranı suvarmağ. yemək
vermək üçün böyük qab. 1. yalama. ağşar at. 1. **yalabıq**.
yalağan. **yalaqoz**. **yalaq**. dönək. iki üzli. üzə gülən.
qaypaq. yalançı. 1. sırtıq. sırmaşiq. şımarıq. 1. dayaz.
yayvan. dərinliyi az. 1. **yalacıq**. balaca. kiçik.

yalaçı 1. qaraçı. iftiraçı. itham edən. şərr. - **yalaçı** bəylər. - **yalaçı**
qadın. 1. - **yalaçı yoğa**: incə, kəvrək əkmək. 1. tamahkar.

- yalaçı** **yalaçılığı** bəllənərək kiçinmək, kiçik düşürülmək: pozum olmaq.
- yalafar** insanlar arasında elçi. xaqanın, devlətin əlçisi. tanrı elçisinə yalavac deyilir.
- yalaq** 1. qalaq. dalaq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qaltuq. qalaqlı. qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqal. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. ediş. iş. fısqı. dısqı. fısqıraq. dısqıraq. qaldırım yosması. ərcən. erkək istəyən qızmış qadın. qarabet. dönək. şələxtə. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi. 1. yanaq. yanı. yalı. çanı. çalı. çanaq. çalaq. kimi. - bu yalaq: bu yalı: bu yanı: bu yanaq: bu kimi.
- yalaq** 1. yaraq. yarıq. yırtıq. çırtıq. cırıq. dodaqdaqi çapıq. oyuq. boşluq. 1. sırnaşiq. simitən. yağçı. dalqavıq. 1. yalamlıq. rüşvət. 1. axar suyun dağılmasının sıçramasının qabağın almaq üçün. altına qoyulan çuxur dəşikli daş. 1. yalaçan. suvağ. suvlağ. malqaranı suvarmağ. yemək vermək üçün böyük qab. 1. yalağan. çox yalayan. yalamağa ögrəncəkli. 1. əsgik. yalım. yalağa. yaltaq. aşağlıq. onursuz. asalaq. arsız. 1. dönək.

xain. **1.** düşgün. tamahkar. **1.** hər nərsəyə burnun soxan. sürtük. fizul. **1.** sığ. dayaz. çox dərin olmayan çuxur. **1.** ortası çuxur yer. tarla. hər çeşit təndir ocağ kimi çuxur. - **yalağ açmaq:** suv çatdırmaq üçün ağac diblərini oyub çuxurlamaq. **1.** gölcək. **1.** dərələrdə dağ ətəklərində yamaclarında kiçik verimli düzlük. **1.** çanaq. saxanğ. tabağ. kasa kimi qablara verilən gənəl ad. **1.** itmək. utulmaq. boşa. boşluğa düşmək. əli boş qalmaq. **1.** **yalağçı.** yalaqlıq etmək. gəvəzə. çox danışan. söz daşıyan. boş boğaz. **1.** yala. rüşvət. **1.** yalağ. boş. - **çəşmə yalağı:** qolla.

- çəşmə yalağı: təkənə.

yalaq

yalama. yalağ. 1. aşınma. aşınmış. köhnə. yetik. - **yalaq** mal. **1.** peyvət. - **yalaq** ağac: aşınmış ağac. **1.** heyvanların bulağ, quyu başında, tövlə ağzında suyuq nələrini içdikləri qab. **1.** yalan. yalğan. səthi. üzdən. üzən. - **yalan** bir ev qurdu. - **yalandan** süpürdi. - **yalandan** kişi: dayaz kişi. dərin düşüncəli olmayan.

yalaqan

1. boşalıb qımıldayıb coşub atılan. vulkan. ot püsgürən. **1.** qanlı canlı igit. **1.** yalaqoz. çanaq yalayan.

- yalaqay** (< **yal**: **yar**: uçurum. oyuq. boşluq). **yalaq. yalaqor. 1.** boş. gəvşək. **1.** gücsüz. abtal. işsiz. təpgisiz. tə'sirsiz. xunsa. **1.** dözümsüz. səbirsiz. **1.** yalığ. yalağıc. acgöz. **1.** rüşvətxor. **1.** yalançı. köpöoğlu. müzəvvir.
- yalaqaylıq** boşluğ. işsizlik.
- yalaqçı** **1.** yalığ. yalağıc. yalamış. dalqavıq. acgöz. qarınpa. **1.** rüşvətxor. **1.** bax > **yalaq. 1.** gəvzə. **1.** qulluqçu. xitmətçi.
- yalaqçı** **yalağçı.** yaltaq. yalataq. sürnaşiq. sürtük. sırtıq. üzlü. ağbəliçi. aşmalaq. mütəməlliq. mütəməlliq. çaplus.
- yalaqçılıq** dalqavıqlıq. yağcılıq. yardağcılıq.
- yalaqı** **yalağı. 1.** yalançı. iki üzlü. qaraçı. qara yaxan. iftiraçı. **1.** yolaq. keçiyolu. çobanyolu. çobancığırı. cığır. iz. **1.** **yalanqı.** alov. **1.** çuxur.
- yalaqıçı** **yalaq + içi.** iki dağ arasında dar boğaz.
- yalaqlamaq** **1.** yalınlamaq. boşaltmaq. çıxarmaq. - paltarın **yalaqladı. 1.** oynatmaq. - qılıcın **yalaqladı. -** dodağın burnun **yalaqlamaq:** dodağın burnun oynadıb qımıldadıb yalamaq. yadalqalanmaq: bayraqlar **yalaqır. 1.** yalanmaq. ac gözlülük dalqavıqlıq yapmaq.
- yalaqlaşmaq** arsızlaşmaq. sırnaşmaq. üzleşmək.

- yalaqlıq** arsızlıq. hayasızlıq. əsgiklik.
- yalaquz** **yalağuz.** yalnız. yalanqız. yalqız. yalız. yalqı.
- yalalmaq** **1. yalanmaq.** töhmətlənmək. itham edilmək. **1.** töhmətlənmək.
- yalam** - **yalam yalam eləmək:** dilin çıxarıb yalama oyunun çıxarmaq. yalam yalam etmək ilanın işidir.
- yalam** yalım. əlov. yalaz. alaz. yalav.
- yalama duzu** qaya daş duz.
- yalama** - acından it **götü yalır.**
- yalama** **1.** issilikdən günəşdən dodağda gələn yarıq. **1.** dodaqda çıxan uçuq. **1.** təkiz. yağır. saf. **1. yalamıq.** bir nərsenin yeyilib aşınması. safalmas. bur (**buru: burqu:** piç) yatağının yeyilib genişlənməsi. tutmaz olması. yeyilib köhnəlib işdən düşən nərsə. yalama pıçax. yalama sap. **1.** alını axıtmalı. şırıx ağ boyalı at. ağşar. töpəl. **1.** szüdə durmayan. iki üzlü.
- yalama** **yalaq. 1.** aşınma. aşınmış. köhnə. yetik. - **yalaq** mal. **1.** peyvət. - **yalaq** ağac: aşınmış ağac. **1.** üzdə çıxan bir çeşit çiban. **1.** neçə tikədən qurulmuş yapıcı, zireh.

yalamaq 1. nərsiyə sürtünərək ondan az az özünə götürmək. bala bala qazanmaq. 1. işlətmək. vurmaq. qazanmaq. tapınmaq. dəğərlənmək. istifadələnmək. 1. silmək. diləmək. dilləmək. sürmək. 1. yaxından toxunmaq, dəğmək. dadlamaq. dadlanmaq. 1. yalayıb almaq. səpəmək. somurmaq. soluyub çəkərək içmək. 1. töhmətləmək. yamamaq. - quru **yala yaladılar**. - oğruluq **yaladılar**. 1. yalqamaq. yalvarmaq. 1. rüşvət almaq. - od saçlarını **yaladı**. - yeməsəkdə **yaladıq**. 1. siyritmək. sürtüb, dəğib keçmək.- qurşun **sırtı** keçdi. - **avcını yalamaq**: əli boşa çıxmaq. - **yalayub somurmaq**: yalmarmaq. çəkib içərmək. - **yalarıqı bolğan**: zəngin. varlı.

yalamaq 1. yalmaq. uzun, yelpəkli geyim. əba. 1. əğmək. - **ovcun yalamaq**: təəsüf çəkmək. - **bal tökdə yala!**: çox arın, təmiz. - **bal tutan barmağın yalar**: iş görəni, qazanc sağlar, aparar. - **çanaq yalamaq**: çanaqçılıq, dalqavuluq etmək. - **pıçaq yalamaq**: qılıc **yalamaq**: ülgüc **yalamaq**: çox qorxunc, toxulu, xəterli qılınmaq, işə baxmaq.

yalaman	kərkük. gərilmış. açıq.
yalamatopraq	çay ırmaq dəniz sularının basdığı topraq.
yalamıq	bax > yalama .
yalamıs	calamıs. acgöz. dalqavuuq. rüşvətçi.
yalamtiq	azacıq. yalayacaq qədər.
yalan yaşam	fani dünya.
yalan	<p>1.> duruğ. törük (< törəmək. töləmək: doğmaq. doğurmaq). 1.dolandırma. dolan. aldağ. hoqqa. əlinkələk. toxu. toxuma. düzən. dandırma. toğlama. toğlaq. hilə.</p> <p>1.qalay. aldağ. oyun. kəzzab. qondarma. yasama. bəzək qıtıq. qırıq. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. üzü astarı yox. yaşmar. gerçək dışı. uydurma. ittiham. töhmət 1. süni'. məsnoi. 1.sərimə. aldağ. dolama. dolamac.</p> <p>1.dibsiz. 1.uydurma. 1. aldav. qapam. təzvir. 1. kələk. əğrib. düzən. 1. qabartmac. abartmac. qabartılmış, abartılmış söz. qanırtmac. qanqırmac. qaqırmac. qaqırtmac. qaqrımac. 1. qapız. qapuz. palavara. 1. qas. qasavat. boş. 1. saxda. saxta. qurquma. qurquru. 1. qara. töhmət. - qara, yalan, töhmət sürmək: qana girmək.</p> <p>1. oyalı. oylayıcı. qantınçı. qantılçı. qantıl. qantın.</p>

qantam. qantama. qandırma. qandırıcı. aldatan. aldatıcı.

aldatçı. palavrə. palvara. **1.yalandan.** dələduzlu.

düzəltmə. qalaylı. qondarı. qondarma. qancıq. saxda.

1.qarartı. qaraltı. töhmət.

- **yalan, gözəl sözlərlə qandırmağa, aldatmağa çalışmaq:**

qalalamaq.

- **qabartılı,** bəlirgin yalan.

- **yalan dolan:** kələk.

- **yalan havalısı:** dəlisi.

- **yalan. yasanmış, qondarılmış nərsə:** dolma.

- **yalanın örtbas etmək üçün başqa bir yalan söyləmək:**

dolamaqlamaq. dolamac almaq.

- **ağyalan:** qara töhmət.

- **yalan söyləmək, satmaq:** qantınlamaq. qantın edmək.

qantın vermək. qantın atmaq. ildik vermək. buruq vermək.

qırtcan vermək. aldatmaq. dolandırmaq.

- **yalan çıxma:** yan çalma. - arvad yuxusu yan çalar.

- **böyük yalan:** atış. - **dibdən, kökdən yalan, aldağ:** kezbe

məhz.

- **oğru olsan, çalan ol, od olsan, yaxan ol, yalan olsan,**

qandıran ol.

- **yalan qılmaq: yalanlamaq.** örtmək. qapamaq. qamamaq. yapmaq.

- **yalan satmaq, söyləmək:** qabaq doğramaq. şişirmək. abartmaq.

- **yalan, kof atmaq:** üstünə atmaq. kirlətmək. kitrətmək. qoşulmaq. ittihamlamaq. müttəhim etmək.

- **yüz kişi çətinki yalan danışa.**

yalan

yalın. yalanğ. { < **yalğan. yanğılış. yanlış < yan.** əyri. doğru olmayan. tərs}. { < **al** (şeytan)}. { < **yanğılış** } yalğan. ikit.

aldağ. çin yok. yalın. çıplaq. yalnız. tək. yasama.

casalma. calğan. tərs. yalğan. hilə. kələk. sapalaq.

quraş. quraq. quru. boş. boyama. saxta. {- **alqacı:** aldav.

riya. təzvir. qovuş. blöf. uydurma. yaqışdırma. yaraşdırma}. **1.**

çakma. saçma. çaxan. takma. - **yalan** aytma yararmı?

(yaraşarmı). - **yalançının** sözünə inan, ayağın qoru, başın

yerin tapar. **1.** dibsiz. əsilsiz. başsız. əsassız. **1.** düzmə.

qondarma. saxda. - **düzmə** işlər, sözlər. **1.** yalğan. yalağ.

səthi. üzdən. üzən. əsassız. - **yalan** bir ev qurdu. -

yalandan süpürdi. - **yalandan** kişi: dayaz kişi. dərin düşüncəli

olmayan. **1.** dayaqsız, dəlilsiz nərsə. **1.** açıq yer. boş.

meydan. alan. alaca. **1.** bir qat. yalın qat. **1.** yuyan. ötrük.
aldağ. kələk. yaltaq. böhtan. yalançıq. ötrük. tanqu.
danğu. kizb. ötrük. **1.** çalqan. boş. fani. ötürük. saxta.
çiplaq. yılpaq. yalın. **1.** qıtır. uydurma söz. - qıtır atmaq. -
yalan dolan bir takım sözlərə qapılmamalı. **1. yalın.** heç bir
gərçəyə, olağa, olana bağlı olmayan. **1.** qablaq. kavlaq.
boş. köksüz. əssasız. **1.** ikit(ikili, ki üzli söyləyən). alsıq.
arsıq. aldaq. tovlaq. duzaq. tələ. arğuc. aldatan. - arğuc
ajun. yalancı, aldatıcı dünya.

- **yalan dünya:** fani. ölümlük. dari fani.

- **yuyan yalan:** kizbi məhz.

- öğündürücü böyük yalan: **atış.**

- yalan yalınış. lala pitik. çatra patra.

- ingilizcəni çala patra qonuşur.

- **yalan demə:** aldama.

- **yalan bəzəmək:** yalan uydurmaq.

- **yalan çıxarmaq:** yalana dayanmaq. yalan dikətmək. yalan
eyləmək: kafirlər tanrıya yalan çıxarırlar. doğru yolada yalan
çıxaranlar vardı.

- **yalan eyləmək:** yalan çıxarmaq. yalana dayanmaq. yalan

dikətmək.

- **yalan qılmaq**: təkzib edmək. yalanmaq.

- **yalan yanlış**: doğru bütün olmayan. qırıq quruq. xətalı səhvili olan.

yalancanq yaltaq. yalağçı. çanaqçı.

yalancı 1. tobuçu. palavracı. altaq. sözünə güvənilməz. dönək.

dönük. xain. qadiy. qandırıcı. 1. ağızı yelli. palvarçı. boş

boğaz. aldaç. gəvəzə. uğursuz. varsağı. vəcərrə. 1.

qıytaq. qaytaq. yava. hərzəçi. ağızı boş. 1. şarlatan.

qaltaban. şaqılban. arsız. namussuz.

- **yalançı, üzdək (səthi) süs, bəzək**: qalay. şişik. kova. qaval.-

bildiyin bu qədər, qalayın nərədən. - **atalıq qalayı kişiyyə**

yaramaz: atasının ad sanına güvənmək (sevinən) kişiyyə

yaraşmaz. - **yalançının** evi yanmış, kimsə inanmamış. 1.

ütrük. hiləci. kələkbaz. ütücü adam.

yalancıqdan **yalancıqdan**. yalandan. qasdan. qasıddan.

qasdancıqdan. qaysdan. yastan. gopdan.

yalançı 1. qeydsiz. 1. sirkbaz. 1. kan, təlim, çox bətər, qatı

aldadavac. kəzzab. diruğqu. atıcı. palavraçı. dalaverici.

ayaqçı. duzaqçı. qandırıcı. goplayan. güvənilməz.

qapzalan. qaplazan > qalpazan. sırtıq. sürtük. şarlatan.
 qatlaban < > qaytaban > qaltaban. qıtıqçı. qırıqçı.
 kələkbaz. dolmaçı. qondaraçı. (bax > **aldatan. kələkçi**). 1.
 dediqoduçu. qazetəçi. 1. dilimçi. düzənçi. kələkçi.
 qalayçı. qancıq. dələduz. qandağ. qandağçı. qabaqçı.
 abartan. abaran. abarçı. şişirən. qapızçı. qapuzçu.
 palavaraçı. qandağçı. çulqab > corab < çulqamaq. kələk.
 əğrib. giriz. gizir. girişim. dələduz. əğrib dolab. pezəvəng.
 şarlatan. qaldaban. çaldaban. qanqırıtçı. düzənçi.
 düznəçi. fırlıdaq. fırlıdaqçı.aldav. aldaç.

- **kan, təlim, çox, bətər, qatı yalançı, aldadavac**: kəzzab.

- **yalançı süs**: göstəriş. havalı. içi boş. alqarış. alqarış (>
alayış).

- kiçik yalançı şeytan aldadır, yekə yalançı özün.

yalançıq

düzməcə. düzmə. uydurma. düzənəc. dələdüzuk.

qalpaç. - **düzməcə** kimse.

- **yalançıq bəzək düzək edmək**: çalaçatılmaq. kalafatılmaq.
 çalaqapılmaq. üzdən sığallamaq.

yalançıq

ötrük. yalan.

- yalançılıq** şarlatanlıq. qaltabanlıq. şaqılbanlıq. arsızlıq.
namussuzluq.
- yalançılıq** **yalançılıq**. **1.** yalanlıq. əğrilik. aldaticılıq. kələklik.
kələkçilik. qalayçılıq. qırıqlıq. kəllaşlıq. kəlləşlik. qallaşlıq.
çallaşlıq. çalqaşlıq. çaqqallıq. bir nərsenin üzüstü, gizli
qalmasın sağlamaqlıq. quytuçuluq. qutuçuluq. dönüklük.
hoqqaçılıq. toqqaçılıq. toxuçuluq. sözün tutmamazlıq.
dələduzluq. əğrib dolablıq. dolabçılıq. fırıldaqlıq.
fırıldaqçılıq. diliməçilik. düzənçilik. düzməçilik. düzənçilik.
uydurçuluq. dələdüzlük. qalpaçılıq. saxtakarlıq. **1.**
kopoğluluğ. qaytaqlıq. namussuzluq.
- yalançılıq** bax > **yalançılıq**.
- yalanq** **yalanğ. yalınğ.** qala çevrəsinə qurulan yalın, uca, keçitsiz
duvar.
- yalanq** **yalanğ. yalan. yalın. yələnq. yalınq. 1.** dayaqsız, dəlilsiz
nərsə. **1.** açıq yer. boş. meydan. alan. alaca. **1.** bir qat.
yalın qat. **1.** köplənc. həmişə. müdam. yalanqaç. çıplaq.
1. heç nəyi itirməkdən qorxmayan. qorxmaz. **1.**
müçərrəd. təcrid olunmuş. **1.** yalıq. çıplaq. yalqın.
- yalanqa** **alanqa.** qaanmaq. şö'lə.

- yalanqac** fəqir. yoxsul.
- yalanqac** qozalaq.
- yalanqac** söğüt (qovaq) ağacı kimi qabığı çatlayıb soyulur ağac.
- yalanqaç** **yalınqaç**. çıplaq. lüt.
- yalanqaçquçi** **yalınqaçquçi**. soyucu. soyqunçu. çıplaquci.
- yalanqaçlamaq** **yalınqaçlamaq**. **yalanlaşdırmaq**. **yalınlaşdırmaq**. **1**.
çıplaqlamaq. lütləmək. **1**. təcritləmək.
- yalanqırat** yumran. böyük sıçan.
- yalanqsamaq** yalınqsamaq. çıplaqlayıb dibinə çatmaq. araşdırmaq.
arxasına, ensəsinə düşüb axdarmaq.
- yalanlama** təkzib. təkzib etmək.
- yalanlamaq** **1**. təkzib etmək. **1**. yalan qılmaq. örtmək. qapamaq.
qamamaq. yapmaq.
- yalanlamaq** **yalanlamaq**. **1**. yıldırmaq. parlammaq. **1**. yalvarmaq. **1**.
yalayma. töhmətləmək.
- yalanlanmaq** yalınlanmaq. soyunmaq. açılmaq.
- yalanlaşdırmaq** **yalınlaşdırmaq**. **yalanqaçlamaq**: **yalınqaçlamaq**. **1**.
çıplaqlamaq. lütləmək. **1**. təcritləmək.
- yalanlaymaq** yalınlanmaq. çıplaqılanmaq.
- yalanlıq** yalan söyləmək.

yalanlıq	yalançılıq.
yalanmaq	1. özün yalamaq. - dadlı nərsə yeyən özün yalanar . 1. nərsədən bir bölük işlənmək. sürtünmək. - varı çoxdu, yalnız ondan yalanır . 1. yaltaqlanmaq.
yalanmaq	1. yalan qılmaq. təkzib etmək. - yalanlayıb inanmadılır. yalanlayıb incitdilər. - yalavacın elçisin, başcısın, yalanlayan eldən, el olmaz. 1. yalınmaq. lütlənmək.
yalanmaq	yalalmaq . 1. töhmətlənmək. itham edilmək. 1. yalqanmaq.
yalansız	doğru.
yalansız	qalaysız. özdək. içdən. doğal. doğru. doğurdan.
yalanta	yalanda . yalnızca. sadəcə. tək.
yalantan	yalandan . 1. yalan . dələduzlu. düzəltmə. qalaylı. qondarı. qondarma. qancıq. saxda. 1. yalancıqdan. qasdan. qasıddan. qasdancıqdan. qaysdan. yastan. gopdan. - bilimdən yeyi yox, <u>yalandan</u> koru yox. (yeği. yeyi: yaxcısı).
yalantan	yalandan . yapma. düzmə. saxda. - yapma sevgi. - yapma davranış. - yalandan iş : bəzək. yaldız. üstün görü iş. üstün gör işləmə. göz boyama. solaylama. qolaylama. - onun

diplomu bir **yaldızdır**. - içi təzək, üzü **yaldız**.

- **yalandan öğünmək**: atıb savurmaq. avurt satmaq.

yalap yalap **yalab yalab**. işil işil. ışın ışın pırl pırl. parıl parıl. parlaq parlaq. alov. - tutuşub yandırır **yalap yalap** eşqin məni. - **yalap yalap yalabıyan** incə donlum mənim. - **yalap yalap yalabıyan** qılıclar. - **yalap yalap yanmaq**: parıl parıl parıldamaq. yanmaq. yalğırmaq.

yalap parlaq. yalabuq. parlayan. işiq saçan. işilti.

yalışmaq yalqışmaq.

yalataq yaltaq. yalağçı. sırnaşiq. sürnaşiq. sürtük. sırtıq. çaplus. üzli.

yalataqlıq yaltaqlıq. sırnaşıqlıq. sürnaşıqlıq. sürtüklük. sırtıqlıq. çaplusluğ. üzülük.

yalatmaq - **inəkləri sağarkən, duz yalatmaq üçün, qıldan yapılmış qab**: qataman.

yalatmaq 1. suvarmaq. sulamaq. 1. rüşvət vermək. 1. yararlatmaq. karlatmaq. asılatmaq. qıdalatmaq. bəslətmək. aşılmaq. yeditmək. bəsinləmək. azıqlamaq. qazandırmaq. istifadə vermək.

yalatmaq rüşvət vermək.

- yalatmaq** yalfatmaq. yalqatmaq. yalqatmaq. yutturmaq. utturmaq.
yalfatmaq.
- yalav** 1. bayraq. tuğ. pərçəm. 1. yalağ. rüşvət. 1. alov. yalaz.
- yalav** 1. cilov. ip. yular. 1. niyaz. 1. yal. yalım. alov. odun,
ışığın yalımı, şu'ası. (**tiğ** (fars) < **dik**).
- yalav** 1. qaya diblərində bulunan qaya tuzu. 1. rüşvət.
- yalav** **alav**. alava. şö'lə. yalaz. alaz. alaza. yalım. yalam. əlov.
- yalav** yalavuz. parraq. yalduz.
- yalavac** (< **yol** + **avac**). savaçı. savçı. peyğəmbər.
- **yalavac arpası**: qılıcsız arpa.
- yalavac** 1. yalvac. aldavac. yaldavac. yamçı. hadi. ulağ. yüklü.
yükümlü. göndəri. salğıq. salıq. salınmış. göndəri.
göndərilmiş. elçi. qılavuz. öndər. yöndər. yamçı.
peyğəmbər. 1.çoban.
- **yalavac çiçəyi**: göybaş. peyğəmbər gülü. iri, göy çiçək çeşiti.
- **bitikli yalavacların yaydığı dinlər dördür**.
- **hankı yalavaca qulluq edəcəyin şaşırmaq**: kimi dinlədiyin,
kimə uyacağın bilməmək.
.
- yalavac** elçi. peyqəmbər.

- yalavac** **yalvac. yalvara. avara. yalız. yalıt. yalzan.** açılaz. aciz. əlqısa (< əli qıssa). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız. gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin. bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çinğır. çinğız. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qaq. qax. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ. düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız. köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız. əli işə yatmayan. kavran. qabran. başariqsız.
- yalavac** **yolavac.** savaçı. savçı. peyğəmbər.

- yalavac** yolavaç. yolçu. peyqəmbər. nəbi. yolavaşçı. yolaviç. yüngünçü. yoloçü. yolağçı. tapqır. öndər. yol göstərən. yasayıl.
- yalavçı** niyazmənd.
- yalavçu** alınğan. həssas.
- yalavlı** **yalovli. yanıǵlı.** atuşlı. yaşamlı. yaşmal. güclü. qolçomaq. canlı. qanlı. coşuq. coşav. coştan. coşatan. coşqar. qeyrətli. enerjili.
- yalavlıq** **yalovluq. yanıǵlıq.** atuşluq. atışlıq. yaşamlıq. güclülük. canlılıq. coşumluq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq. coşatanlıq. coşqarlıq.
- yalavuz** **yala. 1.** börkün qırağına tutulan boyalı, qırmızı ipək parça. bıqraq. bayraq. ələm. **1.** yalav. parraq. yalduz.
- yalayan** - **çanaq yalayan:** dalkavuk. övücü. alqışçı. yaltaq. şakşakçı. bəhbəhçi. bəliqurban.
- yalayan** yalayıcı. **1.** sürtərək üstündən keçmək. **1.** süpürüb götürən. - **yalayıcı** od.
- yalayıb almaq** sıpqarmaq. somurmaq. sormaq. höpürdətmək. birdən birə xort çəkmək.

- yalayıcı** yalayan. **1.** sürtərək üstündən keçmək. **1.** süpürüb götürən. - **yalayıcı** od.
- yalaylamaq** yalaymaq. parlamaq. yalınmaq. yaşnmaq. yaşınmaq.
- yalaymaq** parlamaq. yalınmaq. yalaylamaq. yaşnmaq. yaşınmaq.
- yalaymaq** ylanlamaq. töhmətləmək.
- yalaz** alaz. alaza. yalav. yalım. yalam. əlov.
- yalaz** **yalaza. alaz. 1.** yalav. alov. yalın. yalım. yalap. alav. od. qor. köz. parlaq. işıqlı. **1.** yalın. çıplaq. ələni.
- yalazı** çöl. düz. taqır. təkiz. yazı. açığılıq. yatan gen meydan. otsuz susuz yaban.
- yalazlamaq** yalavlarmaq. alovlamaq.
- yalba** enli giriş, zeh.
- yalbağur** içyağına sarılan qaracığərdən yapılan bir yemək.
- **yalbavurun çıxarmaq:** yalvarmaq.
- yalbar** bax > **salbar.**
- yalbarma** yalvarmaq.
- yalbarmaq** bax > **salbar. yalvarmaq. salvarmaq. salbırmaq. sallanıb** alçalmaq.
- yalbaş** **yalabaş. qarabaş.** subay. mücərrəd. (**#** qoşabaş. qoşbaş. xoşbaş. evli. başqalı. müzdəvəc.).

- yalbı** **yalpı.** 1. yassı, enli, gen olan nərsə, tabax. məjmeyi. 1. təxdə. - **yalpıdaş:** taxdadaş. təxdəsəng.
- yalbımaq** parıldamaq. işıqlamaq.
- yalcançılıq** yavaçılıq. havaçılıq. aylaqçılıq. hayvaçılıq. bayqaclıq. bayquclıq. bələşçilik. bəlləkçilik (bələş. bəlləş. bəllək: töhvə). boşdançılıq. boşnaçılıq. boşqonaclıq. çapaçılıq. çapadançılıq. sovğaçılıq. axırçılıq. çanaxçılıq. kovbaçılıq > heybəçilik (< **kov:** **kav:** boş. puç). torbaçılıq. müfdəçilik. müfdəxorluq.
- yalça** **çalça.** çalçı. yalçı. ırqat. yırqat. işqat. çalqat. çalçat. çalışan. çalışan. yalışan. yalışan. işçi. işləyən.
- yalça** yança. alçaq.
- yalçalıq** **çalçalıq. çalçılıq. yalçılıq.** ırqatlıq. yırqatlıq. işqatlıq. çalqatlıq. yalqatlıq. çalışanlıq. yalışanlıq. işçilik.
- yalçı** 1. <> **çalçı. çalçı.** çalça. yalça. ırqat. yırqat. işqat. çalqat. çalçat. çalışan. çalışan. yalışan. yalışan. işçi. işləyən. görəvçi. görəçi. görəkçi. işçi. 1. **alçu** (< **yalımaq:** parıldamaq.). yalıyan, parıldayan, ağ. (arjila_(latin)-). 1.
- yalçı** 1. **alçı.** kirəç (> **gəc**) - **yalçı** ilə duvarlar sıvandı. 1. (< 1. **yan** + **çı.**) (< 1. **çalı** + **cı:** **çalışan**). **alçı.** aylıqçı olmuyan işçi. ara

işçisi. işçi. ırqat. günmüzdü. gündəçi. ırqat. gündəlik
 qulluqçu. **1. çalçı.** günlük. işçi. ırqat. - **yalçı çüy:** taxda çivi.
 taqoz. **1. yalçın.** arın. təmizlənmiş. düzənli. yolnaq. yoluna
 qoyulmuş.

yalçılıq **1. çalçılıq.** ırqatlıq. işçilik. **1. işçilik.** ırqatçılıq.

yalçılıq **çalçılıq. çalçalıq. yalçalıq.** ırqatlıq. yırqatlıq. işqatlıq.
 çalqatlıq. yalqatlıq. çalşanlıq. yalşanlıq. işçilik.

yalçırmaq dincəlmək. rahatlanmaq. nərsədən kölgələnmək.
 asıqlanmaq. yararlanmaq. faydalanmaq.

yalçın **1. dağın, yavaş yavaş dirsəlib gedməsi. 1. dikə, sal qaya.**
 - **yalçın qaya:** qandağ. uçurum.

yalçın **1. alçın. dik. yoxuş. sarp. sal. dik. sarp. sarıp. sarpı.**
 yuxarıda. ulaşılmaz. çıxılması güc. **1. qısır. sarp. tilqəm.**
 dılqəm. tik. sarp. **1. sal. qayar. düz. bərk dik. - yalçın**
 qaya. **1. yalçı.** arın. təmizlənmiş. düzənli. yolnaq. yoluna
 qoyulmuş.

yalçırmaq **1. işlədib öyrətmək. bəsərtmək. bəsləmək. 1. bacarmaq.**

yalçu > **yolçu.** avucaçan. ovucaçan əlaçan. dilənçi. dilənən.

yalçu **yalçuq.** elçi.

yalçuq **1. elçi. səfir. 1. vəkil. 1. numayəndə. 1. miyanəro.**

- yalçuq** **yalçu.** elçi.
- yalfaq** yalpaq. yalpuq. yayvan. açıq. geniş. yası. düz.
- yalfatmaq** yalqatmaq. yalatmaq. utturmaq. yutturmaq.
- yalı** **1. yanı. yanaq. yalaq. çanı. çalı. çanaq. çalaq.** kimi. - **bu yalı:** bu yanı: bu yanaq: bu yalaq: bu kimi. **1.** (ölçək. əndazə. miqdar. miqyas. dərəcə). qədər. yaxış. oxşaş. kimi. (- gören, yiyən **yalı** (qədər) dadanmaz. - balıqçı, balıq **yalı** (qədər) gözəl olmaz. - oda sən **yalı** (qədər) var.). **1.yanaq.** kimi. bənzəyiş tay. **1.** yanaq. dənğ. bənzəyiş. kimi. - **öngsi yalı, kimi:** kəma fissabiq. - **bu, şu cür, tür, təhər, qıllı, yalı, kimi:** kəza.
- **qumyalı:** qumluq qıyı, sahil. qumsal. qumçıl.
- yalı** **yalqı. yalıq. < yalamaq.** **1.** suyun yalax yeri. ləpənin yalıyan yeri qırax. kənar (< kıran). dəniz qırağında yapılan ev. **1.** qır. qırax. sahil. **1.** yə'ni. kimi bənzər. yan. yanı. mənqiz. yanaq. üz. dəniz qırağı. **1.** qıyı. adaq. **1.** qıyı. qırağ. kənar. - **yaliya** enmək. - **yalı** boyunca gedmək. - **yaliya** düşmək. **1.** tənəkə. pənəkə. pənahqah. qoraq. **1.** dəniz qıyısında, boğazda olan təpincək, ev. yazlıq. yaylıq. **1.** kimi. tayı. - meşə **yalı:** meşə kimi. - **bu yalı o yalı.**

- yalıcıq** kisəcik. kiçik yan çantası.
- yalığar** **yalığar**. iffiraçı.
- yalıq** **yalıq**. **1.** qayış. - **yalıq** köklət: qayışı bərkit. **1.** pipik.
xoruzun tacı. ibik. pipiyi. **1. yıl.** at yələsi. yal. **1.** yəhər
qaşı. - öndüni **yalıq**, geyin **yalıq**: ön qaş, arxa qaş. **1.** yanaq.
hər nəyin üzü dikəsi, ucu. **1.** alıq. layıq. uyğun. üstün.
münasib. - o bu işə **alıq**dı. **1.** yalanğ. çıplaq. yalqın.
- **yalıq yılıq**:. insan heyvan.
- yalıq** **yalıq**. yala. qədəh. ayaq. heyvanların buynuzundan
düzələn bardaq.
- yalıq** **yarlıq**. qarar. əmir.
- yalıqlamaq** **calıqlamaq**. **1.** kapris yapmaq. nazlanmaq. **1.** qaçmaq.
yaxayı sıyımaq. qurtulmaq.
- yalıqlanmaq** horoz ibiqlənmək. at yələlənmək. yallanmaq.
- yalıqmaq** **yalqamaq**. **yalğımaq**. **yalaqmaq** **1.** erkək istəmək. qızmaq.
- **yalıqmış** qancıq. **1.** yarıqmaq. yararlanmaq. asıqmaq.
karıqmaq. karlanmaq. çıxraşmaq. dəğərlənmək.
qazanmaq. istifadə etmək. **1.** gur səsdən qulağın
tutulması.
- yalıldamaq** parıldamaq.

- yalılığ** **yallı. yalınğ.** 1. oynağan. oynağan od. şö'lə. 1. parlaqlıq. təşə'sü'. 1. şimşək. çalğın. çılğın. çaqın. barqa.
- yalılmaq** usanmaq. bıqmaq. dariğmaq.
- yalım** (**< yal: yar**): iki qarşıt anlam daşıyır. 1. oyuqluğu göstərir. 1. dikliyi. dilimliyi göstərir). 1. sərt. sarp. yalın. yalçın. - **yalım** uçumlar keçilməz olur. - qartal iyəsiz dağda olur. **yalım** qayada yuva qurur. - **yalım yalım yar** (uçurum) kimi görünən dağlar. 1. kərtə. dərək. dərək. yüksəklik. xədd. cızıq. dərəcə. çək. çəkə. - **yalımlı** parça. - **yalımın** aşdı. - **yalım** qoymaq. 1. soy. maya. kök. 1. ağız. hər bir nərsənin qırıq. çatıq yeri. qılıcın kəsərlərin kəsən iti yanı. - **yalımsız** qılıc: kəsəri küt olan. - **yalımı** düşük: iti olmayan. yasdı. - **yalımı** alçaq. əsərsiz. 1. yalaz. alov. alov dili. 1. od. qıvılcım. 1. qılıcın kəsgin tərəfi. incə ağız. kəsgin. incə. 1. yüksək qayalıq.
- yalım** 1. dil. ağız. tirə. kəsərlərin kəsən ağızı. - qılıncın **yalımı**. 1. soy. maya. covhər. gövhər. cins. - **yalımı alçaq: alçaq yalım**: firumayə. 1. təxdə. - yalım qaya: təxdəsəng. 1. yal. yalav. alov. odun, ışığın yalımı, şu'ası. (**tiğ** _(fars) < **dik**).

- yalım** 1. təxdə. 1. sarp, dik, yalçın. - **yalım qaya**: {1. sarp dağın ətəği. 1. təxdəsəng}. 1. odğuc. oduc. alov.
- yalım** siriş. çiriş. yapışqan. çəsb. - **yarıq yalım**: balıq çirişi.
- yalım** yalam. əlov. yalaz. alaz. yalav.
- **ağız yalımı**: qoyu tüpürük.
- **gün yalımı**: iti sığaqda toprağa yaxın yerlərdə havanın titrəşir kimi görünməsi.
- yalım** yəlim. yapışqan. çəsb. tutuş. tutqal. kəndisiylə tük.
- yalımaq** parıldamaq.
- yalımaq** yılamaq. parlamaq. işıqlanmaq.
- yalımaq** yilimaq. yalınqmaq. yalıqlamaq. ışılmaq. yiləmək.
yarumaq. yalıqlamaq. yarumaq. parıldamaq. yanmaq.
ışıldamaq (> **alçı**. yalçu) (arqos. arjile (frans). arqlosyu.
arjilla). yanmaq. ışıldamaq (> **alçı**. **yalçu**).
- yalıman** **yelimən**. dağınıq biçimdə yapılan çapul. yalıb yoluq dağdıb. dağınıq şəkildə yapılan çapul.
- yalımı alçaq** üzü yumşaq. üzü alçaq. yassı. yayqın. qəribin. birdə borclunun yalımı (üzü) alçaq olur.
- yalımıq** ılımıq. sıvışıq. suvaşıq. yapışqan. bulaşqan.
- yalın yavalaq** yalan. saxta.

yalın

1. örtüsüz. üzsüz. üzük. geçimsiz. geyimsiz. donsuz.
 çılpaq. şərəfsiz. 1. **təngcə** (> **tənha** (fars)). **təkçə. təcə. tək.**
səkçə. fəqət. bıraç. ancaç. yalnız. gəlgələlim. tuttutalım.
 1. yalqa. çıplaq. ğeyri müsəlləh. 1. aydın. açıq. çıplaq.
 qölgəsiz. ləkəsiz. qorxusuz. ibhamsız. işgilsiz. 1. çıplaq.
 lüt. kavaş. kavaz. kaval. kovaş. kovaz. koval. (< **kav.**
kov). 1. fəqət. - hər nə deyirsən de, **yalın** bunu yox. -
 niyə mən. - orda tapılır. 1. lüt. dal. çıplaq. sadə. düpədüz.
 açıqdan. sadə. düz. bəsit. tüksüz. düz. qarışıqsız. ıssız.
 ıssız. ısqal. boş. yalnız. yalğız. kimsəsiz. aşnasız. çıplaq.
 süssüz. lüt.
 - **ayaqyalın:** qaradaban. çılpaq ayaq.
 - **teyxa, yalın olmayan:** qatıq. qatıntılı. qatıqlı. qarışıq.
 - **yalın, sadə saban, xış:** qara saban.
 - **yalın çıxarmaq:** od uçurmaq.
 - **yalın dünya:** dostsuz dünya.
 - **aşırı çılpaq, yalın, quru:** dəğnək, soba kimi.
 - **ayaqyalın:** daldaban.

yalın

sıyrıqı (**d < > y**) sıdırqı. sadə. yalan. yılpaq. çıplaq.

- yalın** **yalan. yalanğ.** 1. dayaqsız, dəlilsiz nərsə. 1. açıq yer. boş. meydan. alan. alaca. 1. bir qat. yalın qat. 1. toqmar. toxmar. sadə. 1. **alın.** sütlü məmə. 1. **alın.** cibhə. 1. itin istidən, dilin çıxarıb ləhləməyi.
- yalın** **yalaz. yalav.** (< yalıqlamaq: parıldamaq). 1. işıq. ıldırım. alov. parlaqlıq. 1. od. parıltı. işıq. alov. **yalınamaq:** oda atmaq. yalunmuş. arınmış. çıplaq. saf. net. ələni. açıqta olan. açıq. 1. qınsız. qılıfsız qılinc.
- yalın** **yalım.** alov. odğuc. oduc.
- yalın** **yalınğ.** 1. tək. tanqa. tənha. 1. sadə. - **yalın** kişi. - **yalın** yemək. - **yalın** əkmək: yağsız çörək. - buruşuq sözü başa düşməm, **yalın** söylə alalım. - yalın yazı: sadə yazı. 1. doğru. qarşığt olmayan. - **yalın** kişi. - **yalın** qız. 1. çıplaq. lüt. - **yalın** ayağ. 1. **yalan.** heç bir gərçəyə, olağa, olana bağlı olmayan. yal. çıplaq. açıq. arıt. arıq. arın. sadə.- **nalsız,** **yalın ayağ:** ulduq. 1. tıril. titrər. çıplaq.- yaman **tıril** qaldıq. - **tıril** qalan canıva qurban. - **tırlın biri tıril:** parasız olana deyilir. 1. dal. tal. çıplaq. sadə. arı. düz. - **dal daban:** dal ayağ: ayağ yalın. - **dal** qılinc: qılincı qınsız. qınsız qılinc. qılincı çıxarmış. - **dal** börk, **dal** qavuş: sarıqsız. 1. quru.

qatsız. qatıqsız. - **quru** əkmək. **1.** yalnız. quru başına. tək.

- **yalın qat**: yos. yoz. qatmər olmayan. sadə.

yalınamaq yanmaq. işıq saçmaq. yalınmaq.

yalınayaq çirttaqa. yalinyaxa. çirtçapba. hırpanı. çulsuz.

yalınayaq daldaban.

yalınbaş yalnızbaş. qarabaş. mücərrəd.

yalınca **1.** büsbütün tək. **1.** büsbütün çıplaq. būs bütün yalnız, tək. tək tənha.

yalınca yalnız. tək başına.

yalıncız yalınğız. yalınqaq. dos doğru, çin, iç, xalis olan.

yalınçaq calınçaq. dalqavuuq. yaltqlanan.

yalınçaq çıplaq. qərib. qorumsuz. yiyəsiz. fəqir.

yalınçı calınqıç. ricaçı. xahişçi. yalvaran.

yalınçqa yılınçqa. yavan. dadı, duzu, yağlı olmayan yemək. -.

yalındaq çıplaq.

yalınğ **1.** od yalını. od. alov. **1.** yalçın. sarp. iti. sərt. **1.** çıplaq.

açıq. qabsız. örtüsüz. - **yalın** donatan, ac doylayan uğurlu olur, hər nə desə xalq ona inanır. **1.** çıplaq. tək. lüt. - **yalınğ da**: yalnızca. yalnız. tək. sadəcə: yalınğda demək istirdim ki.

- yaling** **yallı. yalılınğ.** 1. oynağan. oynağan od. şö'lə. 1. parlaqlıq. təşə'sü'. 1. şimşək. çalğın. çılğın. çaqın. barqa. 1. yan yana vuran, oynayan od yalımı, dilimi. 1. parlaqlıq. təşə'sü'. 1. şimşək. çaqın. barqa.
- yalingac** 1. qovaq, kavak, söğüt ağacı kimi qabığı iyi, qolay soyulan ağac. 1. düzgün. süzgün.
- yalingiç** yoxsul. kasıp.
- yalingiz** **yalınqaq.** yalincız. dos doğru, çin, iç, xalis olan.
- yalınlamaq** 1. parlamaq. 1. yalınlamaq. lütləmək. soymaq.
- yalınlamaq** lütlənmək. soyunmaq. açılmaq.
- yalınlandırmaq** alovlandırmaq.
- yalınlay** çıplaq. çılpaq kimi.
- yalınız** yenğə. yekə. tək. yək. yak.
- yalınq** yalanğ. mücərrəd. təcrid olunmuş.
- yalınq** **yalınğ.** çıplaq. qından çıxmış.
- yalınq** **yalınğ.yalanğ.** qala çevrəsinə qurulan yalın, uca, keçitsiz duvar.
- yalınqa** alınqa. alov. yalov. isti. qızaq.
- yalınqac** yalın ac. yoxsul. möhtac. - iyne kimi **yalingac** olqıl. bir **yalıncağı** min kişi soyamaz.

yalınqaç	yalanqaç. çıplaq. lüt.
yalınqaçquçı	yalanqaçquçı. soyucu. soyqunçu. çıplaquci.
yalınqaq	yalıñız. yalincız. dos doğru, çin, iç, xalis olan.
yalınqarmaq	eləmək.
yalınqat	birqabat. birtək. yalnız.
yalınqat	tək qat. bir qat.
yalınqatı	bir qat paltarı olan.
yalınqatmaq	çılpaqlamaq. çıxartmaq. soymaq.
yalınqış	yalıñqış < >yanılıqış. 1. yalrıış. yanlıq. yanılıqı. yahalqı. yahalıq. səhv. iştibah. qələt. 1.dəğışik. əvəzi.
yalınqışsız	yalıñqışsız.yalrıışsız. doğru dürüst.
yalınqlanmaq	1. soyunmaq. 1. alovlanmaq.
yalınqsamaq	yalanqsamaq. çıplaqlayıb dibinə çatmaq. araştıрмаq. arxasına, ensəsinə düşüb axdarmaq.
yalınquq	yalıñquq. insan. kişi. insanlara verilən gənəl ad. adam. adam atamız.
yalınquq	yalıñquq. yalqınquq. 1. yalqun. insan. 1. adəm. həzrəti adəm. - yalınquq oğlı yoqazur, əyku adı qalır.
yalınqus	yalıñqus. yalnız. kimsəsiz. - yalınqus qaz ötməz.
yalınquya	özəlliklə.

- yalınquz** **yalqız.** hər nədən arın, arı, qıraq olan. öznək. özgül.
- yalınlamaq** **1.** çılpaqlamaq: tonlaqlamaq. donlaqlamaq. lütləmək. **1.**
alovlanmaq. yalpırmaq.
- yalınlamaq** ayırmaq. təcrid etmək. mücəzza etmək.
- yalınlamaq** işıqlandırmaq. ayırmaq.
- yalınlamaq** lütləmək.
- yalınlamaq** **yalğınlamaq.** aydınlamaq. türkcələşdirmək.
sadələşdirmək. lütləmək. soymaq.
- yalınlanmaq** yalanlanmaq. yalanlaymaq. çılpaqlanmaq. soyunmaq.
açılmaq.
- yalınlaşdırmaq** **yalanlaşdırmaq. yalanqaçlamaq: yalınqaçlamaq. 1.**
çılpaqlamaq. lütləmək. **1.** təcritləmək.
- yalınlaşma** **yalğızlaşma. yalnızlaşma.** tənğcəşmə. dəngəşmə.
tanqışma. tanqalaşma > tənhalaşma. təkləşmə.
kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə. ıssızlaşma.
ıssız, issiz qalma.
- yalınlaşmaq** **yalğızlaşmaq. yalnızlaşmaq.** ıssızlaşmaq. issizləşmək.
ıssız, issiz qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək.
təkləşmək. tənğcəşmək. dəngəşmək. tanqışmaq.
tanqalaşmaq > tənhalaşmaq.

- yalınlatmaq** çıplatmaq. sadələtmək. lütlətmək. soyundurmaq.
soymaq.
- yalınlıq** **1. yalnızlıq. yalğızlıq.** təklik. tənğlik. dənglik. tanqlıq.
tanqalıq > tənhalıq. kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik. ıssızlıq.
boşluq. **1. bəsitlik.sadəlik. düzlük. bayağılıq.**
- yalınlıq** yaltuq. yalın olma durumu.
- yalınmaq** **1. soğunmaq. soğqunmaq. soyunmaq. silkinmək.**
lütlənmək. **1. yalmaq. yanmaq. göynəmək. alovlanmaq.**
- yalınmaq** **1. yalqutmaq. yaxınmaq. yalvarmaq. sızlamaq rica'**
edmək. iltimaslanmaq. **1. yalvarıb yaltaqlanmaq.**
tənəzzül etmək. **1. açılmaq. partlamaq. parlamaq. 1.**
yalaymaq. parlamaq. yalaylamaq. yaşnmaq. yaşınmaq.
- yalınmaq** calınmaq. yalvarmaq. - **yalınıb yalbarmaq:** yalvarıb
yaxarmaq.
- yalınmaq** lütlənmək. soğunmaq. soğqunmaq. silkinmək. tırılmaq.
titrəmək. çılpaqlanmaq. zayıflamaq. - yaman **tırılamısan.**
- yalınmaq** pisilik eyləmək. yaltaqlanmaq. yalvarağ. sızlamaq.
- yalınyaxa** çırtağa. çirtçapba. hırpanı. çulsuz. yalınayaq.
- yalısta** **alısta. arısta. arı.** kürdan. kürlan. qordan. qorlan. təmiz.
- yalış** <> **çalış.** görəv. görə. görək. iş. uğraş.

- yalışan** **yalşan. çalışan.** ırqat. yırqat. işqat. çalqat. çalçat. çalıçı. yalçı. çalça. yalça. işçi. işləyən.
- yalışmaq** alışmaq.
- yalışmaq** töhmətləmək. itham etmək.
- yalıt** təxdə. enli, hamar, bütün olan nərsə. - **yalıt qaya:** səxrə.
- yalıt** təxdə. enli. bütün olan nərsə.
- yalıt** **yalız. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara.** açılaz. aciz. əlqısa (< **əli qıssa**). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız. gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin. bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacariqsız. başariqsız. bəcəreksiz. qaq. qax. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ.

düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız.
köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız. əli işə yatmayan.
kavran. qabran.başarıqsız.

yalıtan **yalıtıcı. yalıtqan.** ayıqçı. ayqıtçı. ayıqqan. ayqıtan.
ayqıtıcı. arıqıtçı. arıqçı. arıqtan. arqıtan.
arıqıtqan.təcridədən. izolator.

yalıtıcı **yalıtan. yalıtqan.** ayıqçı. ayqıtçı. ayıqqan. ayqıtan.
ayqıtıcı. arıqıtçı. arıqçı. arıqtan. arqıtan.
arıqıtqan.təcridədən. izolator.

yalıtılmış **yalqıtılmış.** ayıqınmış. ayqıtınmış. ayğınmış. ayqılmış.
arıqınmış. arıqılmış. arqıtınmış. arqıtılmış. təcrid
olunmuş. izolə.

yalıtım bax > **yalıtma.**

yalıtım izolasyon. ayıq işi.

yalıtış bax > **yalıtma.**

yalıtqa alay. şuxluq. - **yalıtqa qılmaq:** alay etmək. lağa qoymaq.

yalıtqan **1. yalıtıcı. yalıtan.** ayıqçı. ayqıtçı. ayıqqan. ayqıtan.
ayqıtıcı. arıqıtçı. arıqçı. arıqtan. arqıtan.
arıqıtqan.təcridədən. izolator. **1.** köynək. örtü. örtük.
qapanca. - **yalıtqan** sim. - sapı **yalıtqanlı** pıçaq.

- yalıtqan** izolatör. ayıq edən.
- yalıtlamaq** kəsğitləmək. bilövləmək. bəliləmək. bəlirləmək.
bəlləmək. ititmək.
- yalıtma** (< **yalınlamaq**: ayırmaq). izolasyon.
- yalıtma** **yalıtış. yalıtım.** ayıqıtma. ayıqıtış. ayıqıtım. arıqıtma.
arıqıtış. arıqıtım. təcərrüd. təcrid.izolasyon.
- yalıtmaq** **yalqıtmaq.** ayıqtırmaq. ayqıtmaq. arıqtırmaq. arıqıtmaq.
arqıtırmaq. təcrid etmək izolə etmək.
- yalıv** yalvı. yalva. yada. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir.
- yalıyan** - **yalıyan, parıldayan, ağ:** alçı. yalçı.
- yalız** **calız.** cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc.
qambır. qanbır. qaqbır. çapbır. çapqır. qaç. quruq. ölüq.
soluq. qaba, iti olmayan. solmuş. solğuq. ölgün.
pörsümüş. sarğımış. sarğuş. çözük.
- yalız** **yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara.** açılaz. aciz.
əlqısa (< **əli qıssa**). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız.
gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin.
bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün.
qaqırdaq. qaçşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın.
çınğır. çınğız. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.

soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. ayلاق. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qağ. qax. qağırdaq. qağşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ. düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız. köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalnız. əli işə yatmayan. kavran. qabran. başariqsız.

yalız yalqı. yalav. alov. od.

yalızışmaq cılızışmaq. calızışmaq. çözüküşmək. ölüqləşmək ölgünləşmək. zayıflaşmaq. soluqlaşmaq. solmuşamaq. soluğqaşmaq. sarğuşmaq. sarğımışmaq. pörsüşmək.

yalkav təmbəl.

yalqa 1. yalxa. çalxa. yalpa. çalpa. sağ sola sallanma, əgilmə.
1. **yalxa**. yalın. sadə. 1. yalın. çıplaq. geyri müsəlləh.

yalqa atın iki omuz arası. yələ. - calqa almaq: ücret qarşılığı işçi tutmaq.

- yalqa almaq: ücret qarşılığı işçi tutmaq.

- **yalqasın qayırmaq**: xoşlanmadığını belli etmək.

yalqa gədik. - qara mun gəlməyincə, qara yalqaya qaçma.

yalqaq ətin üzərində olan nazik dəri. pöz. yoxacık dəri. ğışa'.
pöz. yoxacık dəri. ğışa'.

yalqaq **yalpaq. çalqaq. çalpaq.** soxulqan. soxulan. başın, burnun
soxan. girişgən. girgin. girilgən. hər yere girib çıxan.
baştama. sinsi. sırtıq. sürtük. dürtük. dalüz. dələduz.
yetik. fizul.

yalqaq yoxacıq, dəriciq, qabıq. qandır. zar. pöz. car. çar.

yalqalamaq yalxalamaq. yalxamaq. yayqamaq. yıkamaq. yumaq.

yalqalanmaq **yalxalanmaq. yalpalanmaq. çalpalanmaq. çalxalanmaq.**
sağ sola sallanmaq, əğilmək.

yalqalanmaq yalxalanmaq. yayqalmaq. yayxalanmaq. çalqanmaq. hər
nərsəyə qönlü məyil göstərmək həvəslənmək,
hövüklənmək.

yalqalı **yalxalı. çalxalı. yılxalı.** tuluqlu. dalqalı. dağqılı. qorlı. qurlı.
gurlı. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı.
qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq.
qaralı. qatışiq. qarımıq. küpəli. qıplı. qulplu. pülçüklü.

kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili.

şübhəli. şəggili. məşuk. müşəvvəş.

yalqama **yalxama.** çalxama.

yalqamaq 1. yalqapmaq. bağışlamaq. - **tanrı yalqasın:** allah keçsin.

1. **yarqamaq.** bağışlamaq. keçmək. - tanrı **yalqasın.**

yalqamaq yalamaq. yalvamaq.

yalqamaq **yalxamaq.** çalxamaq. yerxalamaq. yıxamaq. yılxamaq.

sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək.

yalqamaq yarqunmaq. yardımlamaq. əl tutmaq. gücləndirmək.

quvət vermək.

yalqamaq **yalxamaq.** yalxalamaq. yayqamaq. yıkamaq. yumaq.

yalqan 1. tənqlik (#: **tanqlıq**). sıǵılıq. sıxılıq. sinq. sıqn. tuqay.

toǵay. qundur. qondur. çökələk. basıq (# **pəsiq**). 1.

yalǵan. yalvan. çapaqan. çapaǵan. çapan. yürük. yerik.

qoşçu. qoşǵan (< **quşçu**).

yalqan yalan.

yalqan **yalǵan. yalan.** yalaǵ. səthi. üzdən. üzən. - **yalan** bir ev

qurdu. - **yalandan** süpürdi. - **yalandan** kişi: dayaz kişi. dərin

düşüncəli olmayan.

- yalqana** - **yalqana yalqana**, yırqana yırqana yayıla yayıla, sallana sallana yerimək, davranmaq: yayqalmaq.
- yalqandurmaq** yalğandurmaq. yalanlamaq. təkzibləmək.
- yalqanmaq** yalanmaq.
- yalqanmaq** **yalxanmaq**. çalqanmaq. çalqalmaq. çayqalmaq. çalxalanmaq. təprəşinmək.
- yalqanmaq** yayqalmaq. yırqanmaq. yayılmaq. sallanmaq.
- yalqantı** **yalxantı**. yerxantı. yıxantı. yılxantı. çalxantı.
- yalqaş** **yalquş**. **çalqaş**. **çalquş**. çalab. çıqçıy. yaxşıq. qontış. qantış. qandış. çaldış. cılvə. alçılan. saldam. saldım. gözükmə. görümlük. göstəri. görüş. duruş.
- yalqaşmaq** yalaşmaq.
- yalqatlıq** **çalqatlıq**. işqatlıq. ırqatlıq. yırqatlıq. çalçalıq. yalçalıq. çalıçılıq. yalçılıq. çalşanlıq. yalşanlıq. işçilik.
- yalqatmaq** yalatmaq. yutturmaq. utturmaq. yalfatmaq.
- yalqatmaq** yalfatmaq. yalatmaq.
- yalqav** bax > **yalqay**.
- yalqav** **yalqav**. (bax > **yataqay**).
- yalqav** **yalğav**. bağlamaq.
- yalqavuc** çalqavuc. tava.

yalqavuuq	yanqavuuq. çalqavuuq. tərbəllik.
yalqavul	aldavul. (bax > aldatan. kələkçi). düzənçi. kələkçi. hiləçi. oynavul. oylavul. oyqavul. oyalavul. qataqul. qatavul. qaytavul. qayavul. cayçavul. qanavul. qandavul. toğlavul. toğavul. duzqavul.
yalqay	yalqav. aylaq. avara. işsiz. bekar. tərbəl. üşəngən.
yalqayış	bağış. bağışlayış. bəxşiş. əff. güzəşt.
yalqı	1. tək balalayan (heyvan). 1. tər. müzd. 1. yalız. alov. yalav.
yalqı	təkər. təkərlək. təyər.
yalqıl	yələsi ağ. ağ yələli.
yalqım	şö'lə. yıldır.
yalqım	yaxtı. yaldız. yıldız. açıq. yaşın > roşən.
yalqım	yalğım. alğım. göyqurşağı. ələğimsağma. ılığimsağma.
yalqım	yalnın. 1. sərəp. 1. alov.
yalqım	yalğım. yalpıldı. yarmaq.
yalqımaq	1. yanmaq. 1. tək balalamaq. doğmaq. quzulamaq. çağalamaq. (heyvan).
yalqımaq	köşnəmək. köşənmək. dişi heyvanın qızması.
yalqımaq	yorulmaq. sıxılmaq. usanmaq. bezmək.

- yalqımlı** parlaq.
- yalqın** 1. yalanğ. yalıq. çıplaq. 1. parlaq. 1. ilqın. sərəb.
- yalqın** 1. yalın. alev. yanqın.yalın. alev. alov. alav. alanğa ataş.
1. sərəp. yanılıcı. görüntü.
- yalqın** **yalğın. salğım. ilğım.** (çöldə, uzaqdan su kimi görünən ışıq yanılıtmacı, yahatmacı, aldatmacı). pusarıq. yolax. sağın. sanğın. sərəb. - **ilğım yalğın: ilğım salğım:** belli bəlirsiz.
- yalqın** **yalnıq.** 1. kişi. insan. bəşər. adam. - **yalqın oğlu:** bəni adəm. - öt keçər kişi duymaz, yalqın oğlu mənqu qalmaz. 1. sağıq. ilqın. sərəb.
- yalqınç** yoxsul.
- yalqınlamaq** **yalğınlamaq. yalınlamaq.** aydınlatmaq. türkcələşdirmək. sadələşdirmək.
- yalqış** bağış.
- yalqışmaq** **yalxışmaq.** yılxaşmaq.sadələşmək. bayağılaşmaq.
- yalqıtılmış** **yalıtılmış.** ayıqınmış. ayqıtınmış. ayğınmış. ayqılmış. arıqınmış. arıqılmış. arqıtınmış. arqıtılmış. təcrid olunmuş. izolə.
- yalqıtmaq** çalqıtmaq. yanqıtmaq. yormaq. usandırmaq. bezdirmək. bıqdırmaq.

- yalqıtmaq** **yalıtmaq.** ayıqtırmaq. ayqıtmaq. arıqtırmaq. arıqıtmaq.
arqıtırmaq. təcrid etmək izolə etmək.
- yalqız** **(n: l) yanğız.** tanqa (> **tənha** (fars)) dinqə. tək. - **yalqız ayağ**
yol: keçi yolu.
- yalqız** 1.evsiz. evlənmemiş. mücərrəd.təkcə. tək. - **yalqız** bir
kərə gəl. 1. təkəl. yavan. yayvan. yardımsız. köməksiz.
qoldavsız. sökülük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz.
- yalqız** **yalınqız.** hər nədən arın, arı, qıraq olan. öznək. özgül.
- yalqız** **yalğız.** yalavuz. yalanğuz. yalınğuz. yalınız.
- yalqızabad** **yalqızova.** durquzova. durquzabad. bəlli olmayan hara.
- yalqızıq** **yalqızlama.** təkləmə. yekələmə. təcrid.
- yalqızlama** **yalqızıq.** təkləmə. yekələmə. təcrid.
- yalqızlaşma** **yalğızlaşma. yalınlaşma. yalnızlaşma. tənğcəşmə.**
dəngəşmə. tanqışma. tanqalaşma > tənhaləşmə.
təkləşmə. kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə.
issizləşmə. issiz, issiz qalma.
- yalqızlaşmaq** **yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. yalnızlaşmaq. issizləşmaq.**
issizləşmək. issiz, issiz qalmaq. kəssizləşmək.

kimsəsizləşmək. təkləşmək. tənğcəşmək. dənğəşmək.

tanqışmaq. tanqalaşmaq > tənhaləşmaq.

yalqızlıq **yalğızlıq. yalnızlıq. yalınlıq.** təklik. tənğlik. dənğlik.

tanqlıq. tanqalıq > tənhalıq. kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik.

issizlik. boşluq.

yalqızova **yalqızabad.** durquzova. durquzabad. bəlli olmayan hara.

yalqızuzun yalnızlıq. təklik.

yalqmaq yanğılmaq. qanmaq. bıqmaq. yağlı yeməkdən bıqmaq.

yalqtır **yalğtır.** yaldır. yalğpır. ışıqlat. yandır. şöğlə. şövlə.

yalqu axmaq. bəyinsiz kişi.

yalqun 1. yalınquq. yalınğquq. yalqınquq. insan. 1. yalnu. kuf.

yalquş **yalqaş. çalqaş. çalquş.** çalab. çıqçıy. yaxşıq. qontış.

qantış. qandış. çaldış. cilvə. alçılan. saldam. saldım.

gözükmə. görümlük. göstəri. görüş. duruş.

yalqutmaq yalınmaq. yaxınmaq. yalvarmaq. rica' edmək.

iltimaslanmaq.

yallağ kira oturlan yer. kira yer.

yallah yallah < **yelə yelə:** tez ol tez ol. (yel itilik, çalıqlıq uzunluq, əsənlik dəki, imidi).

yallah < **yeri ha. - yallah** ged: yeri ged. tələs ged.

- yallah** hadisənə. hayda. haydi.tez oldi.
- **yallah!** nə durmusan. (haydisənə).
- "**yallah yallah**" demək: haydalamaq.
- **yallah!**. hayla!. haydi!. xoşca!. yaxca!.
- yallah** taptaq. - **yallah** götür: taptaq götür.
- yallamaq** 1. bax > **yanlamaq**. 1. köpəyə yemək vermək. 1. yağlamaq. bəsləmək. keçindirmək. 1. kira vermək.
yallağa qoymaq. - uç dənə kiçik yapımı **yallağa** qoydum. bir dənə böyügün **yallandım**. - neçiyə **yallır** ?: neçiyə oturur ?.
- yallamaq** uzaqlaşmaq. sıvışmaq.
- bir **yanına yallamaq**: bir qırağa çəkilmək.
- yallamaq** **yalıtmaq**. **yaldamaq**. əlin yalına qoymaq.
- yallan** kiraqəş. kira oturan. - öğrencilərin onu bir evdə **yallanır**:
kira oturur.
- yallanma** kiraliq. - **yallanma** əsgər: ücretli əsgər. - **yallıqçı**: kiraçı.
- yallanmaq** > **hellənmək**. yayılmaq. əğjnmək. yal, yan almaq.
dinlənmək.
- yallı** { (d < > y) < > dallıq}. **yallıqa**. çox hərəkətli. halaylı
qurub oyunu. dalma qallı oyun.

- yallı** **çanqız.** yanqız. qaraçay malqar xalq oyunlarında birisi.
erkəklər ayağ barmaqlarının ucunda hızlı bir şəkildə
oyun edərlər. çallı. qurt. canavar. asav heyvan. yələli.
- **canqızqa barmaq:** canqız oyununu yapmaq.
- yallı** halay. - **yallı gedmək:** halay çəkmək.
- yallı** **yaling.** **yaliling.** 1. oynağan. oynağan od. şö'lə. 1.
parlaqlıq. təşə'sü'. 1. şimşək. çalğın. çılğın. çaqın. barqa.
- **yallı ballı:** yaraşlıq gövdəli.
- yallıq** yarlıq. qaratamğa. buyruq. fərman.
- yallıqçı** kiraçı.
- yalluz** açıq məşrəbli, yüngül məzaclı qadın. yelpənək. bolağan.
açıq. cıf. əclaf.
- yalma** kaftan. kəftə. yağmır (yağmurluq).
- yalma** yalmaq. əba.
- yalma** yamcuq. yağmurluq.
- yalma** **yarqal.** **yarqıl.** yarına, yanıla bilən. odlana bilən. qabili
iştial.
- yalma** **yəlmə.** yırtmaclı, bir parça olmayan cuqal, zireh.
- yalmaq** 1. yanmaq. yalınmaq. alovlanmaq. 1. yaranın
göynəməsi. - yaram baş verib yalır. - baş yalır: yara göynür. -

od yaldı. - gün üzü yaldı. **1.** yelmək. gənə bol geyim. **1.**

yandırmaq. **1.** alav. yalav. alovlanmaq. yanmaq.

yalmaq yalma. əba.

yalmaqur **yalmağur.** toymaqur. ac göz.

yalmaquz **yalmağuz.**acaqız. ac ağız. yeyərdoymaz. acgöz.

qarımpa. yeyici.

yalmaquz **yalmağuz. (yalma + ağuz).** acağız. yiyərdoymaz. acgöz.

qarımpa. yeyici.

yalman **1.**əhl əyal. **1.**yassı, enli böyük kəsər, pıçax.

yalman **çalman. 1.** iti. tezlin. parlan. pırlan. **1.** iki yanı kəsgin olan

qılıncın iti ucu. **1.** dağın sarp sivri yanı. iti yamac. **1.** bir

nərsədə əğrilik. əğri kəsilmiş. dik. kəsgin. iti. sivri. sarp.

yalçın. **1.** kəsici ayqıtıların ucu. kəsgin yönləri. qılıc. hər

bir nərsenin sivri kəsgin iti bölüyü. ucu.- **yalman**

göstərmək: lüt qılınc göstərmək. - qılıc **yalımı** necə kim

yıldırım. nəyə uğrasa eyləridi yarım. - qarnına bir qılınc vurdu.

yalmanı ardından çıxdı. - gün ki çəkdi qılıc **yalmanını.** göy

üzü çəkdi başa qızıl qalxanını. - **yalmanlar** qan tökməyə.

yalap yalap **yalmandılar. 1.** suyun yolunu. doğrultusunu

dəğişdirən ağac parçası. yonqa. **1. yalmavız.** acgöz.

obur. əkdı. doymaz. tutuq. həris. - **yalmanın** biri **yalman**.

dünyanı yedi doymadı. - yalmanlıq: qudurqanlıq. yedi

doymazlıq. **1.** qılıcın kəsgin ağzı. qılıcın uç qismı. **1.**

əğimli. dik təpə. **1.** çöl siçanı. alanqınqirt.

yalmanmaq **1.**əğilmək. meyillenmək. istəmək. - yavaşca yalmanıp

dedimki.nə **yalmanırısan** böylə. nə istirsən dahı. **1.**

yalaqlanmaq. yalanıp yeyəcək istəmək.- neyzələr

yalmanırdı qan tökməyə. **1.** susaqmaq. susuzluqdan

yanmaq. qurumaq. acılığdan dil dodağın gəmirmək. **1.** ac

gözlük edmək.

yalmarmaq yalayub somurmaq. çəkib içərmək.

yalmavız **1.** bax > **yalman**. acgöz. obur. doymaz. **1.** yalman.

yadırqan. ilginc. qərib. yabançı. ayrıqsız. dəğişik.

anormal. (ö'cubə. əjdəha. canavar.).

yalmlı **alml**. yəhər araçları, gərəkləri.

yalna maaş. aylıq. yomiyə.

yaln^uama ayırma. təkləşdirmə. təkləmə (**# yanlama**: əkləmə.

yapışdırma. artırma.).

yalnamaq **1.** anlamaq. qanlamaq. qanamaq. qanmaq. **1.** yanmaq.

yalnatmaq: yanıtmaq.

yalnçı	qolçər.
yalnıq	yanığ > yanlıq. ataq. yayaq. yayqa.xəta. 1.suç. pozaç. pozuç. qabart. günah. yazıq. 1. boşaq. qəbahət. səhv. 1. yalnış. yanılma. yanılıqı. qələt. iştibah. 1. atıq. əğri.yayaq. yayqa. əğrik. əksik. qusur. qaysıq. kəm kəsir. nüqsan.
yalnıq	yalnığ. yalqın. kişi. insan. bəşər. adam. - yalqın oğlu: bəni adəm.
yalnıqmaq	yalnığmaq. lütlənmək. yalınmaq. soğunmaq. soğqunmaq. silkinmək.
yalnış	< <small>metatez</small> (In: nl < yanlış: yan + qılıc). yanılıqtı. tərs iş. axsa. suç. qınqır. - ulu yalnış : böyük suç. - yalnış yapmaq : yanılmaq. - yalan yalnış . lala pitik. çatra patra.
yalnış	1.pozuq. ğeyri məşru'. 1.yalınqış. iştibah. səhv. 1. yanılma. yanılıqı. yanlıq. yalnıq < yanığ. ataq. yayaq. yayqa.xəta. qələt. iştibah.
yalnışlıq	yanlışlıq. əğrilik.
yalnışsız	yalınqışsız. doğru dürüst.
yalnız	1. yalsın. yalzın. qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz. bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkilik. çəkgin.

dirlişiksiz. gizik. içədönük. içədönüş. içəqapanıq.
 içəqapanış. keçimsiz. keçiniksiz. kərik (< **kərmək**.
kəsmək). küncənək. qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq.
 qırıq. sinik. soyut. uyuşmaz. quşəgir. imtizacsız.
 münzəvi. **1.** biraq. ancaq. təkcə. təhcə. tənğcə (> **tənha**
 (fars)). təki. səkcə. yalın. təki. fəqət. gəlgələlim. tutturalım.
1. birət. birəy. tək. yekə. şəxs. **1.** təkbaşına. ipbilığ. heç
 nəyi ılmayan. **1.**gəlgələlim. yalın. təki. fəqət. **1.**təkcə.
 təhcə. tənğcə. (> **tənha** (fars)). tək. dəngə. tanqı. **1.**yanqız.
 təkə. yekə. **1.**yalın. kimsəsiz. aşnasız.

- **yekə təkə oturub ağalyım.**

- **yalnızbaşına:** yekə başına. tək başına.

yalnız

yanğız (< **yan** + **sız**). { **1.** < **yanqı** + **sız**. yanaşsız. yansız. **1.**
 metatez < **yanlız**. qıraq düşmüş. tək qalmış. pərt. qırax. atqın. **1.**
 < tanqız < tanqır (> **tənha** - ingilizcəni çala patra qonuşur.
 (fars) }. **1.** boydax. subay. tək. yanlız. münfərid. mücərrəd.
1. ancaq. təki. - yalın qılinc **yanlız**. bizim **yanlız**
 qoraqçımızdı. **1.** əşsiz. bir dənə. - **yalnız yarqıç:** dikdator. **1.**
 kimsəsiz. ıssız. yalın. münfərid. **1.** ancaq. tək. sadəcə. **1.**
yalnız. bu ana qədər. (> **hənuz** (fars)). **1.** yalınca. yalnızlıq

içində. tək başına. saltın. tək qalmış. **1.** tək. ayırım. ayırı. başına. artsız alsız. kimsəsiz. yanqız. yansız. qıllı. tək. ancaq. **1.** tiqiral. ancaq. zorla. lakin. **1.** quru. boş. sadə. **1.** salt. tək. təkçə. tanqa. tənha. sadə. məhz. yalınqat. birqabat. birtək. yava. fəqət. **1.** tutasız. tək. təkin. yoldaşsız. yalınqus. yalnğus. kimsəsiz. **1.** ancaq. fəqət. elə. teyxa. tək. sadəcə. sirf. məhz. həməən. ancaq. yalın. quru başına. tək. - **həməən** birbelə param qalmış. - **həməən** üç odalı evmiz vardır. **1.** mücərrəd. **1.** salt. ancaq. böylə. bu qədər ki.

- **təki yalnız qalmaq**: aralanmaq. seyrəşmək.

- **yalnız qalan**: qoturbaş. tək başına qalan.

- **yanqızlay**: yalnız olaraq. tək başına.

- **yalnızca biri**: sanlab biri.

yalnızbaş yalınbaş. qarabaş. mücərrəd.

- **yalnız başına yeriən, ilərləyən**: qapaduyuq. qapantuq.

qapatuq. qapabaş. qapanbaş. qapanca. kəllə şəqq. inad.

yalnızca **1.** saltın. tənğçə. təkçə. - **saltın** sən danışma. - **saltın** qulaq

ve mənə. - **saltın** itil: çəkil. sikdir. **1.** yalanda. sadəcə. tək.

yalnızca bizbizə. başbaşa. xəlvətcə.

- yalnızlaşma** **yalğızlaşma. yalınlaşma. tənğcəşmə. dənğəşmə.**
tanqışma. tanqalaşma > tənhalaşma. təkləşmə.
kəssizləşmə. kimsəsizləşmə. issizləşmə. ıssızlaşma.
ıssız, ıssız qalma.
- yalnızlaşmaq** **yalğızlaşmaq. yalınlaşmaq. ıssızlaşmaq. issizləşmək.**
ıssız, ıssız qalmaq. kəssizləşmək. kimsəsizləşmək.
təkləşmək. tənğcəşmək. dənğəşmək. tanqışmaq.
tanqalaşmaq > tənhalaşmaq.
- yalnızlıq** **1. təklik. 1. vəhdət. saltlıq. tənğlik. təklik. mücərrədlik. -**
saltlıq yalnız ona yaraşır. - **saltlıq** yazıqlıqdır.
- yalnızlıq** **yalğızlıq. yalınlıq. 1. təklik. tənğlik. dənğlik. tanqlıq.**
tanqalıq > tənhalıq. kəssizlik. kimsəsizlik. issizlik. ıssızlıq.
boşluq. **1. ayrılıq. cəfa.**
- "yalnızlıq" iplə çəkilir, "qoşalıq" ipə düzülür, iplə
çəkirilir: tək olan günlər güc keçir, qoşalıqda da, yaşam iyi
uzlaşmır, keçmir, sürülür.
- yalnqu** **yalnğu.** kənzilərin oynadığı bir oyun. salıncaq oyunu. -
yalnğulamaq.
- yalnqus** yalın. tək. - **suq yalnız:** tək tanqa: tək tənha. yapa yalnız.
- yalnuq** **1. yanluq. nöker. - nöker sifət:** qulsıqa. **1. yanluq. nöker.**

yalnuzun	yalnız. yalınğuzca: yalnuzun oğluydum atamın.
yalov	alov. alınqa. yalınqa. isti. qızaq.
yalov	alov. neyzənin ucucna taxılan ensiz bayraqcıq.
yalovlanmaq	alovlanmaq. qaanmaq. odlanmaq.
yalovlu	yalavlı. yanıǵlı. atuşlı. yaşamlı. yaşmal. güclü. qolçomaq. canlı. qanlı. coşuq. coşav. coştan. coşatan. coşqar. qeyrətli. enerjili.
yalovluq	yalavlıq. yanıǵlıq. atuşluq. atışlıq. yaşamlıq. güclülük. canlılıq. coşumluq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq. coşatanlıq. coşqarlıq.
yalpa	1. bax > yalpaq. 1. ləpə. şəpə. 1. yanpa. yana vermək. gəminin yanlaması, yana əgilməsi. sağa sola vurmaq. - yalpa vurmaq: yelpəmək. əsrəmək. poca vurmaq. - yalpalayaraq yerimək: sallanaraq yerimək. avuşmaq. ağuşmaq.
yalpa	çalpa. çalxa. yalxa. sağ sola sallanma, əgilmə.
yalpaq	1. yalqaq. çalqaq. çalpaq. soxulqan. soxulan. başın, burnun soxan. girişgən. girgin. girilgən. hər yerə girib çıxan. baştama. sinsi. sırtıq. sürtük. dürtük. <u>dalüz.</u> <u>dələduz.</u> yetik. fizul. 1. sıǵ. say. dayaz.

- yalpaq** **yalpaq. yapılaq. (y < > l) yaypaq:** yayıq: yayılı:açıq.). **1.**
calpaq. oltaq. yayla. pılato. **1.** bir yerdə yapılı, davamlı
olmayan. hər yerə girib çıxan. tez doslaşan. girişgən.
sağa sola əğilən. sülük. soxulqan. **1.** bacarıqsız. şaşqın.
səfeh. **1.** pinti. kifir. **1.** dərinliyi az olan. düz. yassı. dayaz.
- **yalpaq dərya:** dayaz çay. - **yalpaq su:** dayaz. sığ su. -
yalpaq dağ: **yapılaq** dağ: yassı dağ. **1.** ağızı gen. sarp yer.
yoxuş. əyri yassı. axarlı. züvğan daş. **1.** kiçik yayıq küzə.
1. yalpuq. yalfaq. yayvan. açıq. geniş. yası. düz.
- yalpaqlamaq** bir nərsəni yayıb. suyun azaltmaq. yelə vermək. sığmaq.
- yalpaquc** **yelpağuc.** yeləpazə. yeləfsə > yelpazə. yelpik.
- yalpalamaq** (**< yel**). **1. yellənmək.** ləpələmək. sərgələmək. əsrimək.
əsnək olub sağa sola əğilmək. enişli yoxuşlu olmaq.
ləpələmək. yelpəlmək. yelpiklənmək. sərilmək. əsrümək.
əsrimək. düşəyazmaq. yıxılayazmaq. çaykalmaq.
qandırılmaq. **1.** qılluvlanmaq. sallanmaq. çalqalanmaq.
səngqildəmək. sallanmaq. çalqalanmaq. silkinmək.
sallanmaq. **1.** yellənmək. sərkəkləmək. iki yana
sallanmaq.
- yalpalamaq** yalpamaq. sallamaq. dalqalamaq. çalxamaq. sarsıtmaq.

- yalpalanmaq** - sağa sola yalpalanmaq, şəpələnmək: sallanmaq.
qapırmamaq. qapırlamaq. qapırqalanmaq.
- yalpalanmaq** yalxalanmaq. çalxalanmaq. çalpalanmaq. sağ sola
sallanmaq, əğilmək.
- yalpalı** dalqalı. dağqılı. tuluqlu. sarsılı. qorlu. qurlı. gurlu.
quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı.
qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. çalxalı. yalxalı. yılxalı. qatılı.
qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışıq. qarımıq. küpəli.
qıplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. bulalı. bulanı. toxalı.
gərgili. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
- yalpalı** yalpalamaq. enişli yokuşlu.
- yalpamaq** hər işdə "itiliyi.yeyinliyi". " iriliyi. gobutluğu qəlizliyi " göstərir.
- **yalpa** ged **yalpa** gəl. yalpa yalpa qar yağır: **ləpə ləpə** qar.-
yalpar göz:gözün səğirməsi. - **yalpa** palçıq: quyu. berk. çamır.
- **yalpa** sözlər: çəkilməsi zor.-**yalpa** davranış.
- yalpamaq** yalpalamaq. sallamaq. dalqalamaq. çalxamaq.
sarsıtmaq.
- yalpantı** sallantı. çalxantı. dalqıntı. sarsıntı.
- yalpatmaq** yılpatmaq. (ot. saman. yem) ıslatmaq. yumşatmaq.

- yalpı** 1. naxlis. navijə. 1. - **yalpı yak**: ortağ, müştərək yan. 1. gənəlliklə. imumən. hamı. ortağ. imumiyyət.
- yalpıq** yalpuq. yayvan. yayluq. yayılıb açılmış.
- yalpıarmaq** yalvarmaq. yaxarmaq.
- yalpılatmaq** yalpılatmaq. silkəmək.
- yalpıltavuş** yalpıldavuk. yalpıldab. yıldırab. parraq. parıldağ.
- yalpınış** **yalpınma**. yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. odalma. odalış. iştiäl.
- yalpınma** **yalpınış**. yanma. yanış. yaxınma. yaxınış. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. odalma. odalış. iştiäl.
- yalpınmaq** - **çox yalpınmaq, qızğınmaq, həyəcanlanmaq**: çaldırmaq. çıldırmaq. təhrik olmaq.
- yalpıraq** yapraq. - **yalpıraqlar** salındı: yapraqlar düşdü, töküldü.
- yalpırmaq** yalınlamaq. alovlanmaq.
- yalpıtaş** yalpıdaş. taxdadaş. təxdəsəng.
- yalpuq** 1. yalpaq. yalfaq. yayvan. açıq. geniş. yası. düz. 1. yalpıq. yayvan. yayluq. yayılıb açılmış.

- yalratmaq** 1. parlatmaq. yalabitmaq. yalritmaq. 1. yolratmaq.
yolritmaq. parlatmaq. yalritmaq. 1. yolritmaq.
alovlandırmaq. parlatmaq. yalritmaq. yolratmaq.
- yalritmaq** **yalrutmaq**. 1. alovlandırmaq. işıqlataq. 1. yolritmaq.
parıldatmaq. 1. yalratmaq. parlatmaq. yalabitmaq.
yalrutmaq. alovlandırmaq. işıqlataq. 1. yolratmaq.
yolritmaq. parlatmaq. yalratmaq. 1. yolritmaq.
alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yolratmaq.
- yalrutmaq** **yalritmaq**
- yalsın** **yalnız**. **yalzın**. qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz.
bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çəkkik. çəkgin.
dirlişiksiz. gizik. içədönük. içədönüş. içəqapanıq.
içəqapanış. keçimsiz. keçiniksiz. kərik (< **kərmək**.
kəsmək). küncənik. qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq.
qırıq. sinik. soyut. uyuşmaz. quşəgir. imtizacsız.
münzəvi.
- yalsınlıq** **yalzınlıq**. çəkiklik. çəkginlik. alışmazlıq. bağdaşmazlıq.
dirliksizlik. dirlişiksizlik. giziklik. içədönüklük. içədönüşlük.
içəqapanıqlıq. içəqapanışlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik.
küncəniklik. qapanıqlıq. qaynaşmazlıq. qırağsınlıq.

qıranlanıq. qırıqlıq. qopqunluq. qopuqluq. siniklik.

uyuşmazlıq. giziklik. inzivalıq. imtizacsızlıq. münzəvilik.

yalşan

yalışan. çalışan. ırqat. yırqat. işqat. çalqat. çalçat. çalıçı.

yalçı. çalça. yalça. işçi. işləyən.

yalt yurt

bax > **yat yut.** alt üst.

yalt

(< al. alt: ult). **yalta.** 1. uca. yüksək. hündür. qoğzağ. dik.

iti. sərt. - yalt dağlar: uca dağlar. 1. yalçın. sərt.

yalta

{1 < al. alt. 1. (metatez (lt < > tl) < yat). yaramaz. yaravsız.

kəyəng. gəvəng. kavşaq. bezgin. (içi) keçmiş. təmbəl.

əringən. diri baş olmayan. işləməyi sevməyən. pəşiv. -

yalta oxuvçu: təmbəl şayırd. - **yalta** işçi. - **yalta** dolandıran.

tez döner. yalta güclər: yatmış. - **yalta** vulkan. - **yalta** dad:

dadsız. dadı iti olamayan. yalta devrim: pambıq çeviri. - yalta

su: 1. batlaq suyu. 1. durqun su.

yalta

1. kəmçi. yavaş. kavaş. bayas. savsal. savsaq. sovsal.

sovsaq. sudan. sust. sölpük. sölük. solğuq. soluq.

önəmsiz. arıq. boş. gəvşək. qalız. kaviz. qaltaban.

çaldaban. ərinik. ərincək. əringən. ucuz. uyuşuq. yuxulu.

duyusuz. yaramaz. başarıqsız. qaba, iti olmayan. kırış.

işə yoxsuz, yararsız. hissisiz. halsız. kahil. tummal.
təmbəl. ağır. qanı ağır. əli ağır.

yaltaçılıq (< alt. yat). **yaltalıq**. yavaşlıq. ağır qanlıq. tutuqluq.
ilgisizlik. boşluq. siliklik. sünəplik. savsaqlıq.

yaltağınmaq **yaltanmaq**. çaprımaq. çarpılmaq. çaplaşmaq >
çaplaşlıq, çaplısluq edmək. əğilmək. bükülmək. sınmaq.
sırnaşmaq. sürnəşmək.

yaltaq (< 1. yan + taq: əğri. yana girən. gizli işləyən. 1. al
(aldadmaq). 1. yalamaq. 1. yağlamaq. 1. ^{metatez} < (yalat < >
yatal) yatalaq. yatlaq. yatlu. yaslu. yastı. yat. alçaq).
aldayıcı. alkavuk. dalqavuuq. dilkəciq. diləkciq. jağımpaz.
yağçı. yağlayan. yalağay. yalaqçı. yaldalan. yaldıraqan.
yalmaqay. yaltaqlanan. yaramsaq. yaransaq. alçaq. pis.
əsgik. əyilmiş. soxulmuş. bükük. sarladan. şişirən. 1.
büklü, gizli diləkli iş görən, davranan. büki. büci. çaplus.
1. yalan. aldağ. kələk. 1. ikiüzlü. üzəgülən. 1. məddah. 1.
oyun. atılıb düşən. - bədi bu **oyunbazçılıq**. 1. talqağuuq.
dalqağuuq. çılpaq. sarıqsız. soytar. əngəl. kasalis. tüfeyli.
1. yəltək. yelə baxan. dönək. sübatsız. 1. betalmış.

dalqavuuq. ikiyüzlü. betsinivçü. dalqavuuq. yüzsüz.
suyqulanqan. dalqavuuq.

yaltaq

1. yaltağuc. yağlaquc. dalkavuk. dalqavuc. dadlağuc.
oxşayan. oxşayıcı. övücü. alqışçı. çanaq yalayan.
şakşakçı. bəhbəhçi. bəliqurban. yağçı. yalancanğ.
çanaqçı. yalataq. sırnaşiq. sürnaşiq. sürtük. sırtıq.
çaplus. üzlü. aşmalaq. ağabəliçi. təməllüq. çaplus. yaşna
(gizli iş görəni). çaplus. çanaqçı. dalkavuuq. yaldağçı. 1.
yaltax apaş. yapaş. əngəl. 1. **yantaq**. çaldaq. çandağ. iki
ağızlı balta. dalqabaq balta. iki üzlü. yaltaq. yantaq.
çapaz. qaçaz. söz daşıyan. arapozan. arapozac.
arapozucu. dələdüz < daladüz. (**dala**: əğri. kələk + **düz**).
münafiq.

- **yaltaq dağ** (qıyan: zalim) **yaraldır, dağ** (qıyan: zalim)

yaltaq.

yaltaq

yaldaq. iyalabıdaq. iti. çabıq. tez.

yaltaqatmaq

1. mədh etmək. vəsf etmək. oxşamaq. 1. təbəiyyət
etmək. tabe' olmaq.

yaltaqçı

yaldağçı. çanaqçı. dalkavuuq. yaltaq.

yaltaqlanma

yaxarma. yalvarma. dalkavaklıq. əl ətək öpmə.

- yaltaqlanmaq** 1. yastanmaq: alçalmaq. yatlanmaq. əyilmək. 1. yalınmaq. 1. betsinmək. üz vurmaq. dadlı dillə söyləmək.
suyqulanmaq. yılışmaq. 1. əğrinmək. əğilib bükülmək.
yaramsınmaq. dalqavuluq edmək. yaranmaq.
yumşanmaq. yufqalanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək.
yavuncımaq. 1. sallamaq. quyruq sallamaq. quyruq bulamaq. sürtüklənmək. yalanmaq. 1. yumşaqlanmaq.
- yaltaqlanmaq** **yaltanmaq**. dalkavuklanmaq. yastanmaq.
- **gedənə yalvarma, gələnə yaltanma (yaltaqlanma).**
- yaltaqlaşmaq** dalkavuşlaşmaq.
- yaltaqlıq** sitayiş. sənə.
- yaltaqlıq** **yaltalıq**. yaplalıq. sırnaşılıq. sürnaşılıq. sürtüklük. sırtıqlıq. çapluşluğ. üzülülük.
- **yaltalıq edmək**: yaltanmaq. tummalmaq. gəvşəmək.
yaramazlamaq. kırıxqamaq.
- yaltaquc** **yaltağuc**. dadlağuc. dalqavuc. yağlaquc. yaltaq. oxşayan. oxşayıcı. çapluş.
- yaltalıq** 1. susluq. susdalıq. savsalıq. sovsalıq. boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə. yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq. ehmal.

1. yaltaqlıq. yaplalıq. sırnaşılıq. sürnaşılıq. sürtüklük.
sırtılıq. çapluşluğ. üzülük.

- **yaltalıq edmək:** yaltanmaq. tummalmaq. gevşəmək.
yaramazlamaq. kırıxqamaq.

yaltalıq ağırlıq. təbəllik.

yaltama **yaldama.** adigar. yadgar. xatirə.

yaltamaq . yald_umaq. **1. (< al. alt: ult).** yügürmək. atılmaq.
qudurmaq. qoğzanmaq. **1. (< yalamaq). yaltaqlaşmaq.**
gözünü yalatmaq. hündəvərinə göz gəzdirmək. - **yalt**
baxma belə!: dik. iti. sərt baxma belə !. **1. yall**maq. əlin
yalına qoymaq.

yaltanıq yatalım. yatlım. yatlanıq. kəsəllik. sırqavlı. naxoşlama.
mərızləmə.

yaltanma yaslanma. yatsılanma. kiçilmə. kürəniş > korneş.
başənmə. başəymə. sıylamaq. sayqamaq.

yaltanmaq (< yatmaq). təbəlləşmək. üşənmək.

yaltanmaq **1.yaltalıq edmək.** tummalmaq. gevşəmək.
yaramazlamaq. kırıxqamaq. **1.yatalmaq.** yatlanmaq.
naxoşlamaq. mərızləmək. **1.yaltağınmaq.** çapırılmaq.
çarpılmaq. çaplaşmaq > çaplaşılıq, çapluşluq edmək.

əğilmək. bükülmək. sınmaq. sırnaşmaq. süməşmək. 1.

yaltaqlanmaq. - gedənə yalvarma, gələnə yaltanma

(yaltaqlanma).

yaltanmazaq çalışqan. işçi. gəvşək. təmbəl olmayan.

yaltarmaq vaz keçmək. caymaq.

yaltavac yaldavac.aldavac. yalavac. peyqəmbər.

yaltayanğ yaravsız. yaramsız. yarağsız. yaramaz. doğumsu.

başarcansız. becərcəksiz. edərmənsiz. qeyrətsiz.

kifayətsiz.

yaltıq kabl. üstü örtülü yoğun sim. - tılfun **yaltıqı**: kablı. - telgiraf

yaltıqı: kablı.

yaltıqçı kablçı. simkeş. tel, sim döşəyən.

yaltır **yaldır.**- **yaldır yaldır**: ildir ildir: çıldır çıldır: pırıl parlaq. çalqın

çalqın.

yaltır **yaldır.** 1. parlaq. parlayan. şöğlə. şövlə. yalğtır. yalğpır.

ışıqlat. yandır. 1. yıldır. yıldiran. caydırıcı. ürkütücü.

- **yaldır yaldır**:. parıl parıl. pırıl pırıl. yaldır yaldır yaldırır.

yaltıraq **yaldıraq.** 1. yarıraq. yıldı. yıldı. yaraqlaş. yaltıraş.parılı.

pırılı. ışıltı. 1. parlaq. yıldız. yıldız. yıldız. aşıyan.

yaşınan. parıldayan. parlaq.

- yaltıraq** **yaldıraq.** işıqlı. ağ. parıldayan. parlaq.
- yaltırağan** **yaldırağan.** çox parlayan. işıqlı.
- yaltırmaq** 1. az işımaq. az parlaq. 1. parıldamaq. iltirəmək.
- yaltırmaq** **yaldırmaq.** 1. balqıldamaq. parıldamaq. övsümək.
yandırmaq. alovlandırmaq. 1. yoldırmaq. yoldramaq.
parlamaq.
- yaltıran** **yıldıran.** ıldıran. yağdıran.
- yaltıran** **yaldıran.** 1. yıldırıcı. caydırıcı. ürkütücü. 1. parlaq.
parlayan. 1. yıldır. yıldıran. yəldirən. yeldirən. yıldıran.
şışirdən. göstərişli. ürkütücü. heybətli. qorxulu. şiddətli.
gözüqara. qorxusuz.
- yaltıravıq** **yaldıravıq.** 1.görgillik. parlaq. 1.saydam. saf. şəffaf.
yörgün. işlək. rayic.
- yaltıravuş** **yaldıravuş.** parıldayan.
- yaltırbaş** dazalaq. təkəkəl. siykəbaş.
- yaltırçılıq** **yaldırçılıq. yaldırımçılıq. yandırımçılıq. yandırçılıq.**
yadırımçılıq. yadırçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq.
qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq.
qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurlıq.
cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.

yaltırım	yaldırım. yardım. yandırım. qaldırım. qalatım. qalatım. yaylıq. yayalıq. yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış yol. piyadərov. - bu qaldırım çör çöpdən qurtulmayacaq. - gəlgedli qaldırım : işlək, yüyrək yaya yol.
yaltırım	yaldırım. yıldırım. yalığdırım. ıldırım. ışın. çaqın. şimşək. çaxmaq. bərq. rə'd.
yaltırımçı	yaldırımçı. yandırımçı. yardımçı. qapdırımçı. qaldırımçı. yankəsici. yankəs. qapdırqaç. qamqaç. qapqaç. cibvuran. cibvur. cibkəsən. cibkəs. cibçalan. cibçal.
yaltırımçılıq	yaldırımçılıq. yaldırçılıq. yandırımçılıq. yandırçılıq. yardımçılıq. yandırçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq. qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq. qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurluq. cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.
yaltırış	yaltırayış. yantırayış. yaşın. ışın. parlaq. bərraq.
yaltırış	yaldırış. yıldırış. parlayış. parıltı.
yaltırmaq	yaldırmaq. - yaldıran: yağdıran. yıldıran. ıldıran. yağdıran.
yaltırmaq	yeyinlətmək. dabanı yaltırmaq.
yaltırmaq	yaldırmaq. parıldamaq.

- yaltıruq** **yaldıruq**. bəzəkli şığallı. pozlu süslü. parlaq. - **yaldıruq** əşlər.
- yaltız** **yaldız**. cila.
- yaltız** **yaldız**. (< **yal**: al. alov. yaltın > yaltın). **1.** dəğərli daş. covhər. **1.** altına yalatılğan. qızıl bəzəyi. bəzək. - **yaldızlı** yalanlar. **1.** işıq. şöhrət. **1.** oxşar. övüd. tərif. **1.** yıldız. işıq saçan parlaqlıq. parlaq. parlayan. işıyan. **1.** bəzək üçün nərsənin üzərinə sürülən, qoyulan, yapşdırılan qat. - taxdaların **yaldızı** pozulmuş. - təxtəyə **yaldız** sürmək. - tavanı **yaldızla** bəzəçək. - **yaldız altını**: bəzək sürülən teyxa altın. **1.** bəzək. yalandan iş. üstün görü iş. üstün gör işləmə. göz boyama. solaylama. qolaylama. - onun diplomu bir **yaldızdır**. - içi təzək, üzü **yaldız**. **1.** dəmir, başqaların suvarma. nərsənin suyun nərsənin üzərinə yatırmaq. - **altın yaldız**: qızıl suyu ilə qablamaq. - qızıl yaldız: abi təla. **1.** ağrıyan, yarılmış yerə sürülən mərhəm, yağ. pomad. **1.** boya. rəng. **1.** yıldız. yalğım. yaxtı. açıq. yaşın > roşən. **1.** qıdana.
- yaltızçı** **yaldızçı**. **1.** bəzəkçi. ayna daraxçı.- taxdaların özəl **yaldızçısı**. **1.** başı soyuq. yalandan işçi. üstün görü

işləyən. üstün gör işləyən. göz boyaçı. solayçı. qolayçı.

1. təlakar.

yaltızlaq

yaldızlaq. yaldızlama. təzhib.

yaltızlama

yaldızlama. yaldızlaq. təzhib.

yaltızlamaq

yaldızlamaq. altınla qaplamaq, süsləmək. altınlamaq.
bəzəmək. təzyin etmək.

yaltızlamaq

yaldızlamaq. 1. bəzəmək. 1. qablamaq. qapalamaq.
bəzəmək. zinət vermək. təzhib etmək.

yaltızlanmaq

yaldızlanmaq. bəzənmək. təzyin olunmaq.

yaltızlayan

yıldızlayan. yaldıran. yıldırıan. ıldırıan. yağdıran.

yaltızlı

yaldızlı. müzəhhəb.

yaltızmaq

yaldızlamaq. altınlamaq. gümüşləmək. bəzəmək.

yaltqlanan

çaltqlanan. calınçaq. yalınçaq. dalqavuuq.

yaltramaq

yaldramaq. yaldrımaq.

yaltrıq

parlaq. süslü. yoldruq. yuldruq. cilalı.

yaltruq

yaldırıq. **yuldruq.** yoldruq. parlaq. parlatılmış. süslü.
cilalı.

yaltu

kopoyoğlu.

yaltu

sovğat. töhvə.

yaltuçi

yalduçi. qılıncçı. şəmşirçi.

- yaltuq** yalınliq. yalın olma durumu.
- yalturmaq** yandırmaq. odui yalovlandırmaq. - tüpi odu **yalturdi**.
- yaltuz** **yalduz. yaldız. 1. dəğərli daş. govhər. 1. yıldız. yaldıraq.**
yalav. yalavuz. parlaq. parraq.
- yalu** yaluq. yolaq. qayış. ip. örkə. öməkə.
- yaluq** bax > **alıq. 1. keçəl. daz. aluq. 1. yalquq. yaluz. yoluq.**
soyuq. soyulmuş.
- yaluncuq** yalınçıq. yalınçaq.
- yalunmuş** yalın. arınmış. çıplaq. saf.
- yalus** (> **alus** (fars): ışıq, açıq boyalı). qır at. ağ at. çarma.
- yaluş** alus. durum. duruş. hal. vəziyyət. iş güc. iş. kəsb. şügl.
- yaluy** büyü. tilsim. sehir.
- yalva** 1. bildirçin. 1. yalvı. yaliv. yada. büyü. cadu. gözü
bağlılıq. sehir.
- yalvac** yalavac. hadi.
- yalvac** **yalavac. yalvara. avara. yalız. yalıt. yalzan. açılaz. aciz.**
əlqısa (< **əli qıssa**). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız.
gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin.
bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün.
qaqırdaq. qaqqşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın.

çinğir. çinğiz. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
 soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş
 yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis.
 onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız.
 çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək.
 sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
 güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük.
 bitik. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qağ. qax.
 qaqırdaq. qağşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ.
 düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız.
 köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız. əli işə yatmayan.
 kavran. qabran. başariqsız.

yalvac

1. yalvın. yalvıçı. yadac. büyücü. sehirbaz. 1. **yılavaç**. elçi.
 rəsul. nəbi. pəygambər.

- **yalvac quşu: yund quşu çeşiti:** quyruq salan.

yalvaq

yavlaq. çaylaq. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq.
 qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis <
 qınıs. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac.
 qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı.
 qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı.

qaradamaqlı. qaraçanaq. yanığ. yanğılı olan. tamahkar.
 gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan. əli dar.
 əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. paxıl < bağıl.
 verməztin. verməyən. əlverişsiz. varyeməz. sərپəməyən.
 xərcləməyən. momsik. mümsik. **1.** yavlaq. çaylaq.
 tamahkar. acgöz. yanığ. yanğılı olan. **1.** yava. naşı. toy.
 dənəksiz. təcrübəsiz. əcəmi.

yalvaqca yavlaqca. yavaca. çaylaqca. naşıca. toyca. dənəksizcə.

yalvaqlıq çaylaqlıq. caylaqlıq. yavlaqlıq. yavalıq. naşılıq. toyluq.
 dənəksizlik.

yalvamaq yalqamaq. yalamaq.

yalvan yalğan. çapaqan. çapağan. çapan. yürük. yerik. qoşçu.
 qoşğan (< **quşçu**).

yalvanmaq yalamaq. - ağzıvı **yalvan**: ağzıvı dilin ilə yala. - dodaqların
yalvanma.

yalvar - **yalvar yaxar**: əl ətək.

yalvar iltimas.

yalvara **avara. yalavac. yalvac. yalız. yalıt. yalzan.** açılaz. aciz.
 əlqısa (< **əli qıssa**). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız.
 gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin.

bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün.
 qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın.
 çınğır. çınğız. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
 soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş
 yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis.
 onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız.
 çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək.
 sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan.
 güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük.
 bitik. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qaç. qax.
 qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ.
 düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız.
 köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız. əli işə yatmayan.
 kavran. qabran.başariqsız.

- arvadının tərsinə, qarşına qalxamayan, onun sözündən
 çıxamayan **yalvara, avara, aciz ərkək**: qalbiq. çalbiq. çılbiq.
 arvadağız).

yalvaraq - yalvarıb yaxarmaq: ayağına qapanmaq.
yalvaran calınqıç. yalınçı. ricaçı. xahişçi.
yalvaran diləyən.

- yalvarı** duası. - **itin yalvarı alınırsa (qəbul olunursa), göydən gəmik yağar.**
- yalvarım** **yalvaram.** iltimas dua.
- yalvarırım** nə olur. lütfən. gözüvü yiyəlim, yeyim. gözüvü sevirim.
- yalvarış** təzərrü'.
- yalvarış** **yaxarış. yaxarma. yalvarma.** 1. yağsunuş. iltimas. isləyiş. istəyiş. təzərrö'. 1.qolax. istək. əsmə. əsi. ərgi. irca'. 1.munacat. - **boş istək:** olmayana ərgi.
- yalvarma** **yalvarış. yaxarış. yaxarma.** 1. təzərrö'. 1. yaltaqlanma. dalkavaklıq. istirham. - **gedənə yalvarma, gələnə yaltanma (yaltaqlanma).** - **üzəgrib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə dilənmək:** dalüzə (> **dəryuzə** ^(fars)). dilənçi. yolçu.
- yalvarma** 1. rica' edmə. 1. yovraq. dua. yaxarma. 1. yovraq. yaxarma. dua. yasan. istək. dilək.
- yalvarmaq** 1. **yalbarmaq. salvarmaq.** bax > **salbar. salbırmaq.** sallanıb alçalmaq. yavzarmaq. yaxarmaq. sevkəmək. istəmək. tapşırmaq. tapışdamaq. ısmarlamaq. daluqmaq. dalubmaq. damaqmaq. arzılamaq. diləmək. imrənmək.

özləmək. susamaq. 1. sallanmaq. 1. diləğinin yapılmasını istəmək. 1. çökünmək. çoqunmaq. yaxarmaq. calınmaq. yalınmaq. - **yalınıb yalbarmaq**: yalvarıb yaxarmaq. 1. yalanlamaq. yalınlamaq. yalınmaq. yalqutmaq. yaxınmaq. yaxarmaq. yalpıarmaq. saqunmaq. sağunmaq. sığınmaq. göz yaşı axıtmaq. ahi nalə edmək. rica' edmək. iltimaslanmaq. 1. yükünmək. çökünmək. aman diləmək.

yalvarmaq 1.yaxınmaq diləmək. rica' edmək. xahiş edmək.
1.yalvarmaq. yaxarmaq. yastanmaq. alçanmaq. 1. hacət edmək.
- **yalvarıb yaxarmaq**: dilənmək. - **yalvar yaxarmaq**: kimsənin əlinə ətəyinə sarılmaq, düşmək. ələtək olmaq. ələtəklənmək. - **çox yalvarmaq**: dizlərinə qapanmaq.
- **günü bırxıb, aya yalvarmaq**.

yalvarmamaq yaxınmamaq. diləməmək. rica', xahiş etməmək.

yalvaryan yalinyan.

yalvaşa **lavaşa. layvaşa.** hər nəyin yalıq, yayaq, yayıq, incə sərilməmiş durumu.

yalvatmaq alçaqlamaq. kiçiltmək. təhqirləmək.

- yalvı** 1. yalva. yalív. büyü. yada. cadu. sehir. 1. yelvi. büyü. sehir.
- yalvıçı** yalvın. yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz.
- yalvın** yalvıçı. yalvac. yadac. büyücü. sehirbaz. - **yalvın** onun gözləri.
- yalyanqac** yıylanqac. yiğlənqəc. çıplaq. lüt.
- yalzan** **yalvac. yalavac. yalvara. avara. yalız. yalıt. açılaz. aciz.** əlqısa (< əli qıssa). əlsiz. arıq. bitgin. zəif. bacaraqsız. gücsüzlük. bıkanış. bıkmış. qalmış. düşgün. bezgin. bıqqın. əlsiz. engin. gücsüz. yorqun. yıprak. düşgün. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. zəif. cılız. qıntıç. qıncıq. qıntın. çınğır. çınğız. çanğıc. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. çal. başariqsız. bəcəriksiz. iş yapamayan. ələyaqsız. buncağız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qaq. qax. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. iqtidarsız. əlsiz. pəst < pəsələ.

düşük. yenik. enik. əlil. yavan. yayvan. yardımsız.
 köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız. əli işə yatmayan.
 kavran. qabran.başarıqsız.

yalzın

yalnız. yalsın. qopuq. qopqun. qapanıq. alışmaz.
 bağdaşmaz. büktürü. çəkili. çəkişgin. çərik. çəkin.
 dirlişiksiz. gizik. içədönük. içədönüş. içəqapanıq.
 içəqapanış. keçimsiz. keçiniksiz. kərik (< **kərmək.**
kəsmək). küncənək. qaynaşmaz. qırağsın. qıranlanıq.
 qırıq. sinik. soyut. uyuşmaz. quşəgir. imtizacsız.
 münzəvi.

yalzınlıq

yalsınlıq. çəkiklik. çəkinlik. alışmazlıq. bağdaşmazlıq.
 dirliksizlik. dirlişiksizlik. giziklik. içədönüklük. içədönüşlük.
 içəqapanıqlıq. içəqapanışlıq. keçimsizlik. keçiniksizlik.
 küncənəklik. qapanıqlıq. qaynaşmazlıq. qırağsınlıq.
 qıranlanıq. qırıqlıq. qopqunluq. qopuqluq. siniklik.
 uyuşmazlıq. giziklik. inzivalıq. imtizacsızlıq. münzəvilik.

yam

(**m < > n**) < **yan**). **1.** ulaqçı atı. ulağçılar üçün yədək at.
 mənzil atı. **1.** yamcıq. ulaq. çapar. elçi. peyk. **1.** yol üsdə
 duraq (at bəsləmək üçün). **1.** yədək at. keşik at. **1.** keşik.
 post. xəbər. **1.** (< **yamışmaq. yanışmaq;** əğilmək. əyilmək).

yol üsdə bədənə. qalma. əylənmə. yengəl. istirahət yeri. kəmp. **1.** bir işin. prosəndə. gedişində çatılan duraq. dərik. mərhələ. pillə. paldaq. dönəm. döngə. boğum. burul. aylan. bükük. boğun. **1. (y < > z) zam.** yol. **1. < (m < > n) > yan.** yamlaşmaq: yanlaşmaq. **1.** ulaq atı. **1.** at kimi. ata bənzəyən. **1.** çöl. qıymıq. **1.** ev. duraq. durqa. qalaq. qalğa. mənzil. **1. yap.** vurqulayan sözlərdən. - **yam** yası. - **yam** yamalaq. **1.** cam. heyvan qılı. **1.** çör çöp. pislik. çapaq. gözə. **1.** yamaqlıq nərsə. bir yol arası qoub köçən yer. duracaq. **1.** yol. - **yam** yası: bəs bütün əzilmiş kimi.

yam

> **yəm > əm (< yamamaq).** **1.** arnaş. əlac. dərman. **1.** bəxyə. **1.** pansman. **1.** sığıncaq. ada. **1.** çaparxana. **1.** çapar. çaparxana. çaparxanalarda saxlanan bədov at. postçuların duraq yeri, qərarqahı. çapar. post. yədək. yarıq. kömək. - **tayan yam:** adi çaparxana (**# narın yam:** özəl çaparxana). - **mincək yam:** iti gedən çapar. çapağı. - yaramın **yəmin** iki gün sonra açacaq.

- yam** 1. am. amcıq. dölyolu. dişi çeşitinin iki qıçı arasındakı dəlik. 1. çapar. kağaz. namə. məktub.
- **yam yavaş**: yavaşca.
- yama yan** yanyana. düzə düzə. sıra ilə.
- yama** (y < > c) **cama**. 1. tərs. əkilib yapışılan, yamala nərsə. 1. basdırıq. - **kiçik yama**: bitək 1. 1. bir yırtıqı qapama işi. bu qapamada işlənən əklik tikə parça. - **yama salmaq**. 1. dəridə araya gələn ləkə. 1. yamat. yapışmış, artırılmış nərsə. qohum. əqrəba. - ana yama: analıq quda. - ata yamat: atalıq qohum. - **yamalıq**: qohumluq. qudalıq. 1. yan. yaxa. yaxa. 1. camav. 1. yamaq. qadaq. gözən. rufu. 1. yapru. rufu.
- ək. rufu. - əkli: yamalı.
- **yama yapışdırmaq**: yamatmaq.
- **yama vurulmuş**: yamalaq. yamalı. əkli. - **yarım yamalaq**: əksik üksük. naqis. qısurlı.
- yama** 1.çapıt. 1.peyvənd. 1. çitə. rufə. ilgəc. 1. ək. 1. kəsə. - **kəsə yol**: yama yol. 1. **yamaq**. qəddək. qataq. artma. əklik. nərsiyə vurulan tikə. 1. **yamaq**. vəslə. pinə. qaplaq. qablaq.

- **atyama**: içdon. atdon. içgeyim. atgeyim. atsar. atsarı.

atpaltar.

- **dağ yamacı**: kav. kağ. kövşən.

- **dərənin iki yanın qapsayan yamac**: bağqaş. bağqaç.

qaşbağ. qaçbağ. qaşmaq.

yamac

(. yapac < yamaq <> yapaq >). **əmməc**. 1. nərsənin bir

nəyə tutunma ayqıtı. 1. tozalan. tozsoran. aspirator.

əmməc. 1. bağır. bayır. dağ başına yüksələn yer. 1. nəşib.

1. döş. bayır. 1. qapırqa.

- **dağ yamacı, döşü**: axarbaxar. kövşən.

- **dərin, dik yamaqlı dərə, qapaz**: qanyan. qonyan. qantan.

qanğtan. qavlan.

- **orman içində, bayırda yamaqlarda, poyraz, qarayel**

tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer: qara

iyrək, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.

yamac

1. (< yam). dağ döşü ətəyi kimi yamil, yapılı, mayılı yer. 1.

bayır. dik yoxuş. dağ, təpənin hər hansı bir yanı. 1. qarşı.

qarşısı. ötəki taraf. 1. sırt qarşı. alnac. annac.- dan

yerindən yamacıma çıxan gözəl. 1. yaqa < yanğa. axıncaq.

bayır. təpə. 1. yasqam. 1. bet. 1. dağa yamanmış görünən

bölük. - gün bet: dağın güney yamacı. qapqaq. tōş. təpə.

dağ. turqu. durqu. sırt.

- **dağın günəş görən güney yamacı.** gültü.

- **güneyə baxan dağ yamacı:** günlüm.

- **sırt**dan özəngə ağışdı: **yamacdan** dərəyə endi.

- yamacın üst tərəfi: **qapqaq başı.**

- **dağ yamacı:** beltav. dağ beli.

- **dağ yamacı:** qabırqa.

- güneyə baxan dağ yamacı: günbet. günbət. (**gün + bet:** üz. yön).

yamac

amac. 1. xiyavnlarda qaldırımın (yaya yolun)

yamaclarına, yanlarına düzülən daşlar. 1. yamanmış.

dağ yanına yamanmış bölük.

- **iti yamac:** dağın sarp sivri yanı. yalman.

yamaçaq

yamcaq. (< yamaq > camaq. yamanan, yapışdırılan nərsə.

paltar.örtü.). çəmədan.

yamaçı

1. əsgici. tikici. yamaqçı. gözəyci. pinəçi. 1. yamçı. örçi.

hörüçü. rufuçu. qapaçı. qadaqçı. qadaq. çiviçi. bəndçi.

nalbədçi.

yamaçı

1. qırnaq. kəviz. 1. qulluqçu. qolçu. qolaş. qolaç. qolat.

qolaq. xidmətçi. 1. **yamaqçı.** dikici. tikici. pinəçi.

- yamaq** 1. açıqdan. müfdə. 1. aylaq. aylav. yələ. yava. hava. həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırbən. işə yaramaz. işsiz gücsüz. alğamaz. aldamaz. çapa. boş. boşa. puk. puç. puka. basav. masav. ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. faydasız.
- yamaq** (**yamaq <> yapaq. yamac. yapac >**). **əməc**. 1. nərsənin bir nəyə tutunma ayqıtı. 1. tozalan. tozsoran. aspirator. əmməc. 1.> **camaq**. yamanan, yapışdırılan nərsə. paltar.örtü. 1.(bir ustanın qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə). şayırd. tilmiz. yardım. yardım. köməz. kömər. kömək çöməz. çıraq. tələbə. 1.yədək. 1. **yama**. qəddək. qataq. artma. əklik. nərsiyə vurulan tikə. 1. **yama**. vəslə. pinə. qaplaq. qablaq. 1. yamaq. yardımçı. - **elçiliklərdə çevirqul, çevirmən yarmağ, ıyarmağı, yardımçısı**: qapı oğlanı.
- üz yamaq götürər, astar yamaq götürməz.
- **yapılarda yırtıq yamaq işlərin aparması**: kəvəs onarı.
- yamaq** 1. (< yamanmaq: yanaşmaq. yoxunmaq) qoşuq. yardım. kömək. 1. < yan. yanğamaq. yanşamaq. yanaş: yenqəş:

yenəş. - **yamaşğadan**: yamaşğandan. **1.** < **yumaq**.
 bütünləmə. **1.** çıraq. uşaq. komi. miço. yardağ. yardağçı.
 yardımçı. ayağçı. **1.** yetişdirmə. yanaşma. **1.** qalaylama
 işi. **1.** ortağ. **1.** əngəl. **1.** bax > **ayağ**. çanaq. məşrəbə. **1.**
 dəyişik nərsələr isitməyə qızdırmağa kiçik. ağızı gen qab.
 yağlava. başqa yemək qabı. boşqab. **1.** böyük çanaq.
 məşrəbə. **1.** **yamız**. gövdənin yanı. **1.** **yamba**. yardımçı.
 yardağ. müavin. **1.** yamaş. yama. yaraq. quruq. yoldaş.
 əməkdaş. **1.** bəzək. kömək. hazırlıq. qovuşuq. **1.** yardağ.
 yardımçı. müavin. **1.** qanqa. vəslət. - **yanaş**: yenqəş:
 yenəş. yamaşğadan: yamaşğandan.

yamaq

1. > **camək** > **camə**. cama. yamaq. yalmaq. yelmək.
 qəba. **1.** əkləmə. rufu. **1.** ləkə. takız. takuz. taqzıl. taqaz.
1. yarmaq. yardağ. yardımçı. maavin. **1.** arqadaş.
 maavin. **1.** tikə. **1.** maavin. **1.** zəميمə. **1.** yama. qadaq.
 ülək. ültənq. **1.** yımaq. yumaq. qıyı. qırağ. **1.** takız. takuz.
 taqzıl. taqaz. ləkə. - **barçın** yamağı barçına. - hər dona
yamaq olda, hər **yamağa** don olma. **1.** yama. **1.** qəpi. tıxac.
1. yapışıq.
 - **yamaq vurmaq**: yamalamaq.

- yamaqçı** pinəçi.
- yamaqçı** **yamaçı**. dikici. tikici. pinəçi.
- yamaqı** **yamağı**. çay pulu. sovğa. şaydana. qulluqçuya verilən sovğa.
- yamaqırçı** **yamağırçı**.> **camaşırçı**. paltarçı. paltar yuğan.
- yamaqlanmaq** oyulqanmaq. sıyrılmaq.
- yamaqlı** yamalı. qadaqlı. peyvətli. cırım cında.
- yamaqlıq** (bir ustanın qulluğunda olarkən iş ögřenən kimsə). şayırdlıq. tilmizlik. yardımçılıq. yardımçılıq. çıraqlıq. tələbəlik. (ustasın) izdəmçi. izləmçi. izləyən. tə'qibçi. çöməzlik. köməklik. köməzlik. kömərlik.
- yamaqlıq** 1. (< yan). yandırma. yançılıq. yardımçılıq. müavinət. 1. ulağı. yamalıq. sığzıq. yamalı. yaması olan.
- yamaqlıq** **yamağılıq**. **yamalıq**. pırob otağı.
- yamaqu** yamanması gərəkli.
- yamal** **yamala**. **mala**. palçıq kimi yumşaq, suyuq nərsəni yamalama, yastalama, yayma aracı.
- yamala** 1. **yamal**. **mala**. palçıq kimi yumşaq, suyuq nərsəni yamalama, yastalama, yayma aracı. 1. imalə. əğmə. yasırma. yatırma. meyillətmə.

- yamala** yarım (yarım yamala). az şala. az çala.
- yamalaq** - **yarım yamalaq**: bölük pörçük. - **yarım yamalaq**: bölük pörçük. qısır qusur. - yarım yamalaq: kəsgik. kəsgit. əsgik. naqis. qeyri mükəmməl. nakamil.
- yarım yamalaq**: kəsgik. kəsgit. əsgik. naqis. qeyri mükəmməl. nakamil.
- **yarım yamalaq**: yarımçıq palançıq: yarımçıq yapançıq.
- **yarımyamalaq**: - **yarım yamalaq**, **azbuçuq bilisi belə olmamazlıq**: qarabillik. bilisizlik. savadsızlıq. koryatlıq. qarakorluq.
- yamalaq** 1. yarım. qırıq. yamaqlamağa qalmış iş. yarı yamalaq. yetərsizlik. bacarıqsız. 1. sürüncək. ayağın çəkə çəkə yeriyan. çolaq. 1. yamalı. yama vurulmuş. əkli. - **yarım yamalaq**: əksik üksük. naqis. qısurlı.
- **yarım yamalaq**: çart qurt. yart qurt.
- yamalamaq** 1. bax > **yamamaq**. 1. yamaq vurmaq. 1. ayağın çəkə çəkə. çolaq çolaq yerimək. axsaq tüxsək iş aparmaq. 1. yama. ləkə. qara. böhtan vurmaq. - **yamalı** ata min. **yamalı** ada yox. bu atalar sözündə birinci " **yamalı** ": 'dəridə olan açıq yaxud tüd boyalı taş. ləkə' anlamındadı. 1. **yamalamaq**

yumalamaq. bir nərsəni aıb büküb. əğib üyüb. alt üst edib bir yerə qoymaq. yerləşdirmək. (yeməkdə) yeməyi ağızda dolandırır. iyi çəğnəmədən utmaq. - **yamala yumala** bir nərsə yedim gəldim. **1.** qınamaq. yamanlıq etmək. zülm etmək. **1.** danlamaq. ayıblamaq.

yamalamaq peyvəndləmək. mərəmmət etmək.

yamalaş **yamlaş. yanalaş.** düz. pürüzsüz. sürüz. qayğan.

yamalı - **əsg**i püsgü, **cında yamalı geyim, nərsə:** xırqa. qırqa.
- **əsg**i püsgü, **cında yamalı, köhnə nərsələrlə uğraşan, alverləyən:** qırqaçı. xırqaçı. könəçi. əsg

çiçi. tikici. araç. araçı. ıslatıcı. ıslac. vasitə. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. dəlal. qoltuq. simsar.

yamalı **1.** (nərsələr). qalura. əsg

üsgü. köhnə. **1.** yamalaq. yama vurulmuş. əkli. - **yarım yamalaq:** əksik üksük. naqis. qısrılı. **1.** adı yamana çıxmış. ləkəli. qaralı. böhtanlı adam. - **yamalı** ata min. **yamalı** ada yox. **1.** dəridə (genəlliklə üzdə) olan açıq yaxud tüd boyalı taş. ləkə. - **yamalı** topraq: neçə boyalı topraq. **yamalı** uşaq. **yamalı** at. üsdündə ləkə. xal olan. **1.** **yamalıqlı.** bezgin. gəvşək. qılıqsız. başı boş. qapı qapı dolaşan. çapaçul. silik. **1.** görüşü düzensiz. düşük ətək.

açıq saçıq. törtöküntülü. pinti. yalınayaq başıqabaq.
pasaqlı. **1.** bitəkli. **1.** yamaqlı. qadaqlı. peyvətli.

yamalıq

1. yama. yamiya. əkə. əkləməyə yarar tikə. **1.** o qıza deyilir ki ölmüş bacısının ərinə (enişdəyə: kürəkənə) gedə.

yamalıq

yamağlıq. pırob otağı.

- **tutturmalıq, yamalıq parça:** ilgəc.

yamalıqlı

bax > **yamalı.**

yamalmaq

1. yassılmaq. yapılmaq. **1.** uyğunlaşsıb. sinilib gizlənmək. boyasını. biçimini olduğu yerinə uyquluyub gizlənmək. saxlanmaq. **1.** uyqunlaşmaq. uyarlanmaq. **1.** yamanmaq.

yamama

1. qapalat. onarma. tə'mir. **1.** rifu. kalafat. çalaçat. qalafat. kalafat. çalaçat.

yamamaq

1. yamlamaq. tutturmaq. çitimək. çitmək. yırtığı hörmək. rufələmək. **1.** tutturmaq. yamlamaq. ilgəcləmək. çatımaq. çitimək. çiqəmək > çitmək. yırtığı hörmək. rufələmək. rufulamaq. gözəmək. tikmək. onarmaq. çəkmək. dartmaq. tə'mir etmək (corab).

- **yırtıq yamamaq:** çalaçatlamaq. kalafatlamaq. çalaqaplamaq. rifulamaq.

yamamaq bax > **yamalamaq**. 1. yapamaq. örtmək. 1. gözəmək. yama vurmaq. bacanı tutmaq. ipəkdən xallamaq. 1. onarmaq. ağıdarmaq. dirşətmək. tə'mir edmək. bərpa. ehya edmək. 1. hörmək. 1. qara yaxmaq. yama vurmaq. üstünə suç atmaq. suçlamaq. ittiham sürmək. 1. bəğənilməyən bir nərsəni. birinə sıramaq. yapışdırmaq. yaxud zorla aldırmaq. basmaq. 1. əldən keçirmək. 1. yapışdırmaq. əkmək. - oğlumu qaynanama **yamadım**. - bir saat yoluqmağa getdim. **yamandım** qaldım. - elə oturub ki. eləbil yerə **yamanmış**. 1. camamaq. 1. çalmaq. vurmaq. - çəkisi barmağıma **yamadım**. 1. gözəmək. yürmmələmək. rufulamaq. kökləmək. ilişdirmək. qurqamaq. 1. yanaşmaq. yaxınlaşmaq.

yaman çuman kötü. pis. fəna.

yaman 1. kötü. pis. qorxunc. künti. tələkə. yaramaz. pozqun. yergin. yıxıcı. zərərli. - yaxçı olsan. dosdun çox. **yaman** olsan qardaş yox. - **yamandan** boyunu satın almaq: pis adamdan qaçınmaq. yaxasın qurtarmaq. - **adı yaman**: **yaman adlı**. hər bir kötü nərsəyə deyilir. bir para yerlərdə "ərik"ə deyilir. - **yaman yaxşı**: yavan yaxşı. 1. güclü. önəmli. dehqət li. bərk.

çox. bətər. engin. ingin. **1.** gərgin. ağır. olumsuz. olmaz. **1.**
 dəridə çıxan şişik yara. qabar. **1. (t < > y). 1.** taman. çox.
 bərk. **1.** müthiş, dehşətli, etgi, bəcəri baxımından
 olağanüstü. **1.** kötü. üzücü. **1. (y < > c) caman.** çəngəl.
 yaqış. yağış. yaqız. yavuz. cəsür. gözüpək. güclü. yiğit.
1. iti. bətər. yaklış. yavuz. bərk. bətər. şədid. şiddətli. çox
 sərt. əntiq. foquladə. xariqüladə. qıyaq. kötü. fəna. fasid.
 - **tutamı** yaman: halı pis. **1.** yavuz. yafuz. yava.
 bəğənilməz. isiz. ısız. kötü. hər nərsenin kötüsü. - **yaman**
iq: yaman xəstəlik. cüzam. **1.** kötü. pis. müzirr. xəbis. **1.**
 yararmaz. müthiş. dehşətli. çox. pek. kötü. fəna.
 - **yaman ağıllı:** kurnaz. sinsi.
 - **yaman yoraqa salmaq:** məhkum etmək.
 - **yaman yoralı:** kötü qəderli.
 - **yaman qan:** kötü kişi.
 - **yaman qarınlı:** obur. çox yiyən.
 - **yaman quvum etmək:** işi kötükə yormaq.
 - **yaman gün başına gəlmək:** çox üzülmək. çox zor durumda
 qalmaq.
 - **yaman günlü bolmaq:** çox zəhmət çəkmək. çox sıxıntı

görmək.

- yamanı tutmaq: xuysuzlanmaq. huzursuz olmaq.

- **yamanına tayanmaq, qalmaq**: gücü tükənmək. zayıflamaq.

yaman

1.ağdalı. ağır. iti. güc. qaldırı. 1.sütsüz. soysuz. xəbis.

1.çətin. gücünü. zorunlu. toxa. 1.fırtına. - **yamana**

uğramış, çarpmış, lə'nət olunmuş. 1. kor. - **bilimdən yeyi**

yoX, yalandan koru yoX. (yeği. yeyi: yaxcısı).pis. kötü.

qıran. qıranğ. qıral. koruz. korus. koruc. korunc. kuruq.

koruqlu. kuruqlu. çoruqlu. korasa. çorasa. 1. söğüt.

söğüş. söymə. sövmə. sövüş. sökmə. söküş. söyüş.

söğüş. qalay. yaman. paylama. paylayış. azarlama.

azarlayış. küfür. küfr. - qızmış (qəhbə.). öğüş götürməz,

yaman **söğüt** götürməz (**öğüş**: nəsihət.).

- **ağır yaman**: qantarlı yaman.

- **qantarlı yaman**: ağır yaman.

- **üstün yaman**: qan qırmızı. - bu durumda, gənclər getdikcə

qan qırmızı kəsilmiş.

- **yaman istəklə, qızqınlıqla baxmaq**: əğri baxmaq.

- **əksitici, yaman söz**: bok pox. - pox gədə.

- **pox** gədənin biri **pox**. - **yaman yoğuz**: qalay. paylama.

- **yaman yoğuz söyləmək**: paylamaq qalaylamaq. - **yamanın qarşısı yamandır**: tərsək oğlana daş at.
- **işi yaman**: pis işli.
- **yaman, pis düşman**: qıncır. qıncır. qancıq. qıncıq. daşürək. qatürək. yağıbaş.
- **yamana çarpılmaq**: gününü görmək. pis duruma düşmək. kötü bir sonla qarşılaşmaq.
- **pis, yaman, uğursuz, qısqancılı baxış**: göz. - **göz dəğmək**.
- qızmış **öğüş** götürməz, yaman söğüş götürməz. (**qızmış**: qəhbə). (**söğüş**: yaman.).
- qızmış (**qəhbə**). **öğüş** götürməz, **yaman** söğüt götürməz (**öğüş**: nəsihət. - **söğüş**: söymə. yaman.).
- **yaman yaxşı**: nə pis nə yaxşı.
- **sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi**: qara sav. qara xəbər.
- **yaman, ilənc qonuşan**: qaraqayan. qarqışlayan. ilənən. kötülənən. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.
- **yaman, kötü olan kimsə**: qaraqada.
- **yaxcıya pis dedin, pisə yaxcı, yamanı bəsləsən, olar yaxıcı**.

- yaman** sövgü. söggü. küfür.
- yamana** **yamanca**. uğursuzca. uğursuza. çox pis. pisinə.
düşüğüne. qaragözə. qarasığa. bədbincə. pesimiscə.
- yamanavuz** küfürbaz. ağzı pozuk.
- yamanbet** solqun, uçuq bənizli.
- yamanca** **yamana**. uğursuzca. uğursuza. çox pis. pisinə.
düşüğüne. qaragözə. qarasığa. bədbincə. pesimiscə.
- **yamana çarpılmaq**: kötü bir sonla qarşılaşmaq. gününü görmək. pis duruma düşmək.
- yamançı** 1. süclü. 1. qavqaçı. 1. dolandırıcı. dələduz.
- yamanımaq** **yamnımaq**. **yamanı etmək**. yaman etmək. əcəb etmək.
yaxıcı. iyicə. iyicə. gözəl. gözəlcə etmək. öylə. öyləsinə.
qiyasıya etmək. haqqını vermək. başarmaq. çəkmək.
yerinə. həddinə qoymaq.
- yamanına** qalan. qaldı ki. artığına. - **qalan!** elə vurduki, sərildi yerə.
- yamanqa** **yamanğa**. **yamanğay**. 1. cin. şeytan. 1. yaramaz. haylaz.
afacan.
- yamanqay** **yamanğay**. yamanğa. cin. şeytan.
- yamanlama** paylama. çıxım. söymə. sövmə. paylayış. paylama.
dona^lma. donan^ıma. donat^ış. donay^ış. donan^ış.

- yamanlamaq** 1. birinin qaralamaq. pisin demək. kötüləmək.
alayımaq. alaya qoymaq. aşıqlamaq. taxılmaq.
daşlamaq. yermək. yergimək. 1. kötüləmək. yermək.
pisləmək.
- yamanlamaq** 1. sökmək. sögmək. sögləmək. sövləmək. yedirtmək.
yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq.
düşürmək. dil pozmaq: ağız pozmaq. - durmadan, ağızına
gələni **döşədi**. 1. açıb qoşmaq. açıb sökmək. qaşlamaq.
qaşlatmaq. xaşlamaq. xaşlatmaq. soxuşturmaq.
azarlamaq. paylamaq. 1. qalaylamaq. qalaya basmaq.
paylamaq. sövmək. sökmək. söymək. sögmək.
azarlamaq. küfürləmək. küfr edmək.
- **ağır yamanlamaq**: qantarlığı basmaq.
- yamanlanmaq** ilənmək. şikayətlənmək.
- yamanlaşmaq** pisləşmək. pisəşmək. arxalaşmaq. asavlaşmaq.
olmazışmaq. bətərləşmək. çılqınışmaq. siyimsişmək.
sırıqlaşmaq. sırtışınmaq. çiğdəşmək. tutnuşmaq.
tutşunmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. qızşınmaq.
qıznişmaq. itimək. itişmək. itiləşmək. itləşmək. itşinmək.
itnişmək. ütüşmək. ütnüşmək. ötgəşmək. ötləşmək.

ötnəşmək. öcgəşmək. öcləşmək. öcnəşmək. odşunmaq.
odnuşmaq. odşunmaq. odnuşmaq. təpgişmək.
dirnişmək. dirsəşmək. daşlaşmaq. daşnışmaq.
tərsələşmək. tərsləşmək. təsləşmək. tərsinişmək.
tərsişmək. uğrsuzlaşmaq. uğursuzlaşmaq. uyuzlaşmaq.
quduzlaşmaq. uymazlaşmaq. uymazışmaq.
könəzləşmək. könzəşmək. çapraşmaq. çaprazışmaq.
qarşıtışmaq. qarşıtınmaq. qılmazışmaq. xuysuzlaşmaq.
kəsginişmək. sərtişmək. sarpləşmaq. qatlaşmaq.
üzləşmək. üzlənmək. ayğırışmaq. muxalifləşmək.
inadlaşmaq. əksiləşmək. ziddləşmək. muğayirləşmək.

yamanlaşmaq söyüşmək. çoğlaşmaq.

yamanlavçu kötüləyici.

yamanlıq 1. bəd bəxlik: - çox yaxcılıq, **yamanlıq**. 1. pislik. kötülük.

qaraç. qara, pis diləkdə, niyyətdə olma. kin. qınağrın.

qanağrın. hinc. hinc.

- **iyilikdə qarşılıqlı, yamanlıqda.**

- (sevgi bildirmək üçün) **birinə gələcək yamanlığın savma**

diləyi: qada almaq. - **qadavı alım**, balasan gedmə.

- hər çeşit yamanlıq qırıqlıq, yardılışdan keçmiş kimsə:

qırıq kişi. ipdən qazıqdan qurtulmuş.

yamanlıq

1. isizlik. ıszlıq. ıssızlıq. kötülük. həşərlik. 1. artıqlıq. kötülük. fənalıq. 1. kötülük. fənalıq. şəər. 1. pislik. kötülük. - ondan yamanlıq çıxmaz: ondan pislik gəlməz. 1. yavuzluq. bərklik. bətərlik. şədiddlik. sərtlik.

yamanmaq

(< > yumanmaq: yuvarlanmaq). 1. yanaşmaq. yaxlaşmaq. 1. əyilmək. yanaşmaq. yaxınlaşmaq. bir yana ağmaq. əğilmək. meyil edmək. 1. üzü üsdə yerə düşmək. yatmaq. qapanmaq. 1. yatsınıb söykənmək. dayanmaq. 1. abanmaq. əğilib bir nərsenin üstün qapamaq. 1. rasgələ. özənsiz oturub durmaq. əğilib büzülmək. uzanmaq. 1. (aman < yaman: yumulan. yatılan duran yer). aman. sığınaq istəmək. çıxar yarar. ası fayda gözləyərək yaxınlaşmaq. 1. birinə yaxınlaşmağa çalışmaq. yalvarmaq. yaxarmaq. 1. sıvanmaq. yapanmaq. alğanmaq. yaraqlanmaq. hazırlanmaq. 1. camalmaq. 1. yamalmaq. yırtıq cırıqla uğraşmaq.

yamanmaq

1. yamlanmaq. ilgəclənmək. tutturunmaq. çatınmaq. çititmək. çiqənmək > çitənmək. yırtıq hörülmək.

rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikinmək. onarılmaq.
dərilmək. çəkinmək. dartınmaq. tə'mir edilmək. **1.**
gözənmək. rufulanmaq.

yamanmış yamac.

yamansınmaq kötü görmək. bəğənməmək.

yamantı **1.** sığıntı. **1.** yamaq. yanaşma. yardımçı. becəri. ayağçı.
işçi. qulluqçu. günçü.

yamantırmaq **yamandırmaq. 1.** yanaşdırmaq. çapaşdırmaq. **1.**
yapandırmaq. yapışdırmaq.

yamasız əksiz. bütün.

yamaşiq **yapaşiq. yapışiq. qapaşiq. qamaşiq. yatışiq. uyuşuq.**
yuxuşuq.

yamaşır > **camaşır**. geyəsi. geysi. giyəsi. geyəcək. geycək. geygi.
geyim. qapsaq. geyit. geycim. gecim. geyiniş. geyniş.
paltar. urba.

yamaşqadan **yamaşğandan: yañaşğadan: yanğadan.** tazadan.
qaytalab. iki lay. ikilab. yenə. genə. yenidən. təkrar. -
yamaşqadan gözdən keçirmək. - **yamaşqadan** gələnələr var.
yamaşqadan gildim yoxuduz. - gördüğün işlər hamısı **yamaş**
yanaş (yamaşqadan yanaşqadan) işlərdir.

- yamaşmaq** 1. (**yam** < metatez > **may**). **mayaşmaq**. yayılıb yatıb qalmaq. təmbəlliklə yerə yapışıp qalmaq. sustalmaq. saymamaq. (buyrulan işi yapmaqdan) çəkinmək. 1. bir nərsədən. bir sözdən. bir yerdən qonudan yapışıb. dirənib qalmaq. oturub durmaq. 1. yapışmaq. bulaşmaq. yaqlaşmaq. içəşmək. sürtüşmək. sırtışmaq. yılışmaq. sırnaşmaq. suvaşmaq. 1. ətəklənmək. yaltaqlanmaq. yaranmaq. köpəkləşmək. yalvarmaq. xoşa gedmək üçün yapmacıq (təarüfi. yapay. yalançı. üzde.düzmə) qılıq. davranış tutmaq. 1. əğilib bükülmək. qırcılıb qırtlanmaq. qırcanmaq. əzilmək. 1. yamaqlamaq. yamamaq. - bu donu **yamaş**.
- yamaştırmaq** **yamaşdırmaq**. 1. süründürmək. tinciqdırmaq. əzmək. 1. bir nərsəni yarım yamalaq qılıb. açıq saçıq biçimsizcə ortaya buraqmaq. qondarmaq. yamsılamaq. 1. bir zərbədə yerə yıxmaq.
- yamat** sıxışdırılmış, yapışdırılmış iki nərsənin arasında heç bir açıqlıq qalmaması üçün qoyulan incə tikə, liastik kimi nərsələr.
- yamat** **yatba**. 1. əğik. mayil. iştahlı. - içkiyə **yatbalı** kişi. - yuxuya yatbalı: yuxuçul. - **fyatba qıran**: 1. təvəccühi, meyli, iştahı

çevirən. 1. iğrənc}. 1. vəsl. rəbt. - **yatba biçi**: hərfi rəbt. -
 mən**le** sən: mən **ve** sən: (bu tümlədə "**le**", "**ve**" yatba biçidi).
 1. bax > **yama**. amadə.

yamat **yamad**. < (m < > n) > **yanad**. ləqəb. taxma ad.

yamata 1. yağlı tavuq, yağlı ət qızartılacağı zaman yağın dışarı
 sızması üçün içinə sarılan qadayıf xəmiri kimi incə
 bir xəmir. 1. yamaqlıq, yapışdırmağa işlənən nərsə.

yamatlıq bax > **yama**.

yamatmaq 1. > amadə etmək. bəsləmək. bəsitmək. becətmək. 1.
 yama yapışdırmaq. 1. öyrətmək. əmitmək. əmcitmək.

yamay yamxana. yamöy. yamev. postxana.

yamba yamaq. yardımçı. yardağ. müavin.

yambar 1. **yanbar**. qambar. hambar. ambar > ənbar. 1. **yampar**.
 tamma. tüm. bütün. olduqca. - **yambar** sayqandı: çox
 gözəldi.

yambırı (< yan). **yampiri**. yanqılıc. çarpıq. yan yan gedən.

yambu kuruşə.

yambul yumbul (< **yam**. **yan**. **yum**). yambur - yumbur. yamçıq - yamçuq.
 yanqılış - yunqılış. yamılıb yumulub. əgri büğrü yerimək.

yamcı otacı.əttar.

- yamcıq** amcıq. am. dölyolu. dişi çeşitinin iki qıçı arasındakı dəlik.
- yamcıq** bax > **yamçı**.
- yamcuq** yalma. yağmurluq.
- yamçaq** **yamacaq** (< **yamaq** > **camaq**. yamanan, yapışdırılan nərsə. paltar.örtü.). çəmədan.
- yamçı** 1. çaparbaşı. 1. çaparçı. çapar. çapçı. kağızçı. nameə, məktub çatdırın. qasid. - sən yarımın **qasidisən**.
(qasidisən: çaparısın). 1. yalavac. yüklü. yükümlü.
göndəri. salğıq. salıq. salınmış. göndəri. göndərilmiş.
elçi. qılavuz. öndər. yöndər. peyğəmbər. yüklü. yükümlü.
yalavac.
- yamçı** **yamcı**. **yamçu**. **yamçuq**. **yam**. **yan**: **zam** (: yol). (1. < bax > **yançı**. 1. < (**yam**: **yap**: mənzil. dərəcə. bölük. yədək. yetək)).
yapçı: **yapıcı**. bir yere yapan. yapışdırın. yamaşdırın.
yatışdırın. yuman. yamıyan. yığan. tutan. dığırın.
çaplaşdırın. ulaşdırın). 1. evçi. duraqçı. durqaçı. qalaqçı.
mənzilçi. 1. yağmır. yağın nəyin qabağın alan. örtük. 1.
yamaçı. örçi. hörüçü. rufuçu. qapaçı. çapar. tatar. qasid.
müjdəçi. xəbərçi. 1. ulaq. çapar. elçi. peyk. xəbərçi.
keşikçi. mə'mur. qasid. 1. yamırlıq. yağmırlıq. kəpəng.

kəbən. üst örtüsü. qocuq. qaput. kürk. manto. palto.
yağmırlıq. qocuq. - **yamçısın** üstünə yapdı (örtdü). **1.** palto.
1. yəhər örtüsü. **1.** sürücü. mənzilçi. **1.** qırıqları bir birinə
ulaşdıran. çatçı. çapar. yardımçı. mənzilçi. **1.** kəsməz.
küt pıçaq. **1.** ulaq. çaparçı. postacı. **1.** ulaq atı. çaparçı,
postacı atı. **1.** yağmurluq **1.** qalın. qolsuz yələk.
yağmırlıq. örtün. çiyin (omuz) üstünə alınan hörgülü
geyəcək. qocuq. kəbən. kamsala. qaput. kürk. palto. **1.**
yapçı. örtük. - **yamçını** çapa yat.

yamçı yamğur.

- **yamacısın kəbdirməğən, üyünə asuv gəltirməğən:**

uğursuz (xeyirsiz) kişi, evinə dəğər gətirməyən.

yamçıq (< yan. yencik). əğri. yamıq.

yamçıq çaparıq. postla. post yoluyla.

yamev **yam ev.** yamxana. yamöy. yamay. postxana.

yamxana yamöy. yamev. yamay. postxana.

yami **1.** ulaq atı. **1.** çöp. kıymık. **1.** etibar. nifuz.

yamçımaq pozulmaq. qoxumaq. çürümək.

yamıq **yamaq. yamuq. yamqa. 1.** çarpıq. çapraz. çalıq. gədik.
çəntik. çətələ. kərtə. qazıntı. **1.** əğik. əğri. ağsaq. bükük.

ayqırı. çolaq. **1.** iz. damqa. imgə. marka. sim. simgə.
rəmiz. simbol. örnək. bəlirti. bənək. **1. yamqa.** heykəl.
timsal. anit. yontu. **1.** yersiz. uyqunsuz. saçma. **1.** yapıq.
yatiq. basıq.

yamıq**yamığ.** tikə. parça. bir kiçik bölük.**yamıl**

yapıl. **yamğıl.** **anğıl.** **1.** (< **yengil.** **yüngül**). yumşaq. yavaş.
səkin. həlim. - **yamıl yamıl:** amıl amıl. yavaş yavaş. yumşaq
yumşaq. səkin səkin. - **yamıl yamıl** yerimək. - **yamıl yel:**
yavaş yel. - **yamıllıq,** uzluq birlə işi qoparın. - ağır başlıq,
yamıllıq kişinin yaraşığdı. **1. alanğ.** **alan.** **yalanğ.** düz, açıq
yer. enli. ənli. açıq. açıla. açıq nə. meydan. hamar. -
yamıl ova: düz ova: alanğ yazı. - **yamıl açıq:** eninə açıq. lap
açıq. apbaçıq. **1. alanğ.** avlıq. alğıl. hamı. büsbütün.
tamamiylə. - **yamıl** adam yığışdı: hamı yığışdı. - **yamıl**
sevgim: həp sevgim. - **anğıl engil:** ağır yüngül. ifrat təfrit.
qasıq qısıq. aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş.
qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzük.
alt üst. artıq yartıq. yapıc yasic.

yamıl**yapıl.** yavaş. sakın. xəfif.**yamıqlı**

yapılığ. örtü.

- yamılmaq** **yapılmaq**. 1. əğilmək. bükülmək. çarpılmaq. bir yana yaslanmaq. 1. utanmaq. sıxılmaq. 1. **mayılmaq**. qəvşəmək.
- yamınmaz** <> **yapınmaz** <> **yapanmaz** > **əminməz** < **yəminməz** < (< **yamamaq**. **yapamaq**). 1. onarmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. 1. qeyrimümkün.
- yamır** - **astardan kəsib**, **üzə yamır**.
- yamırtmaq** amurtmaq. yatışdırmaq. dindirmək. toxdatmaq. çatdırmaq.
- yamışqan** 1. yapışqan. sürtük. müzahim. 1. yalamaçı. yağçı. alqışçı. yaltaq. yaltaqçı. yardaqqı.
- yamışmaq** {< metatez > **mayışmaq**}. 1. yamaşmaq. təbəllikdən yerə yapışıp qalmaq. 1. ağırlaşib. yüklənmiş oturmaq. əğilmək. bükülmək. yaslanmaq. yassılıb durmaq. 1. yxılmaq. devrilmək. 1. sözündə durmamaq. yalan söyləmək. 1. ağ tikən bitgisi.
- yamışmaq** <> **əmişmək** < **yəmişmək** < **yapışmaq** <> **yapaşmaq** (< **yamamaq**. **yapamaq**). ilişmək. yilişmək. ilinmək. yilinmək. pırtlaşmaq. birbirinə keçmək.

- yamıştıрмаq** yamışdırmaq.əmiştırmək < yəmiştırmək < yapışdırmaq. yapaşdırmaq (< yamamaq. yapamaq). nərsəni nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq.
- yamız** (< yan). **yamıq**. yanığ. **yanız**. **yanır**. **yamaç**. **yanac**. **1**. **yamaq**. **yampa**. **yanbey**. **yanpır**. yan. **1**. baldır. **1**. omuz. **1**. gövdənin yanı. **1**. arxadaş. **1**. qanat. **1**. vəch. vec. **1**. yön. üz. doğru. tərəf. cinah. canib. cibhə. **1**. qıraq. qıyı. sahil. **1**. istiqamət. **1**. (**yapış**. **yumuş**). qasığın iki yanı. qalçanın iç yanları. **1**. am. yamcıq. amcıq. qadın oğrəti. **1**. qasıx.
- yamız** yanız. əsmər. qır. - **yamız** saçlım mənim.
- yamqa** **yanqa**. **1**. deşən. bir nərsəni bir nərsəyə əkləmək üçün. onun yanını deşən açmaç. ayqıt. **1**. heykəl. timsal. anıt. yontu. **yamız** **amız**. (**m** < > **p**. **yapış** > **apış**: iki qıçın yapışan yeri. (? > yamızcıq > yamzıcıq > yamcıq > **amcıq**), iki qıçın arasındaqi yumuşaq ət.
- yamqan** **çapqan**. **çəpgən**. jaketə bənzər bir üstlük.
- yamqılca** **yamğılca**. **yapğılca**. yavaşca. gizlicə.
- yamqılcacıq** **yamğılcacıq**. **yapğılcacıq**. yavaşcacıq. gizlicənə.
- yamqıltan** **yamğıldan**. **yapğıldan**. yavaş yavaş. yamil yamil. yapılı yapılı.

- yamquq** < *metatez* > **mayquq**. paytaq. qıçları dolaşiq, əğri.
- yamqur** yağmur.
- yamqur** **yamğur**. yamçı.
- **yamğır yeşin**:. tutuq hava.
- yamqurluq** yamğurluq. yağmır.çəkmən. çaqman. çapman.
- yamqutuq** **yamquduq**. (< **yan**). yanıböğrü. əğribüğrü. yamalac.
- yamlamaq** <> **yımlamaq** <> **yılmamaq** <> **ımlmək** <> **ılmmək** <>
ımllamaq <> **ılmlamaq**. çaplamaq <> çalqamaq. əklmək.
artırmaq. doldurmaq.
- yamlamaq** > **yəmlmək** > **əmlmək** (< **yamamaq**). 1.bəxyələmək.
pansmanlamaq. yara bağlamaq. 1. dərmanlamaq.
maalicə edmək. 1. nərsəni nərsiyə soxmaq, girdirmək,
yapışdırmaq. 1.**yamamaq**. tutturmaq. çitimək. çitmək.
yırtığı hörmək. rufələmək.
- yamlamaq** **yaplamaq**. 1. yanlamaq. yeniləmək. silmək. süpürmək.
yığmaq. təmizləmək. - gözün yaşın **yamladı**. 1. utmaq.
içinə çəkmək.
- yamlan** 1. yumulub, sıõılan yer. sığıncaq. pənahqah. 1. qəmə.
bir çeşit sıçan,.

- yamlanmaq** **yamanmaq.** ilgəclənmək. tutturunmaq. çatınmaq. çititmək. çiqənmək > çitənmək. yırtıq hörülmək. rufələnmək. rufulanmaq. gözənmək. tikimək. onarılmaq. dərilmək. çəkinmək. dartınmaq. tə'mir edilmək.
- yamlaş** **yamalaş. yanalaş.** düz. pürüzsüz. sürüz. qayğan.
- yamlaşmaq** 1. yardım etmək. 1. süpürüşmək.
- yamlatmaq** > **yəmlətmək > əmlətmək (< yamamaq).** 1. bəxyələtmək. pansmanlatmaq. yara bağlatmaq. 1. dərmanlatmaq. maalicə etdirmək. mərhəm qoydurmaq. 1. nərsəni nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq.
- yamlatmaq** 1. yardım etdirmək. 1. süpürmək.
- yamlıq** 1. çör çöplü, aşqallı nərsə. içərisinə çör çöp qaçmış olan. 1. küllük. zibillik. 1. küllük. zibillik.
- yamlıq** çaparlıq. postxana. posxana.
- yamnal** **yaman.** pis. - nə **yamnal** uşağın var sənin. - **yamnal** kişi.
- yamnaşış** bax > **yamnaşma.**
- yamnaşma** **yamnaşış. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq nərsədə).** yapnişma. yapnişış. tapnişma. tapnişış. calnaşma. calnaşış. çatnişma. çatnişim. çatnişış. çatnişit. çapnişma. çapnişim. çapnişış. çapnişit. qatnişma. qatnişış.

sapnışma. sapnışış. qaynaşma. qaynaşım. qaynaşış.
 qaynaşıt. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım.
 qavnaşış. qavnaşıt. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma.
 qovnaşım. qovnaşış. qovnaşıt. varnaşma. varnaşış.
 varnaşıt. barnaşıt. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə.
 birnişış. birləşmə. birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişim.
 bitnişit. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşıt. ilnəşmə.
 ilnəşış. düşünüşmə. düşünüşüş. tutnuşum. tutnuşma.
 tutnuşuş. tutnuşut. tutnuşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış.
 ərnişit. əğnişmə. əğnişim. əğnişış. əğnişit. əknişmə.
 əknişim. əknişış. əknişit. yetnişmə. yetnişim. yetnişış.
 yetnişit. gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişış. gəlnişit. vəsl,
 müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

yamnat (< **yamamaq**. (yamanmış, yapışmış nərsə). **1.** görəv. iş.
 görəv. **1.** əmanət. **1.** rəhn. tutsaq. **1.** təminat. qaranti.
 hipotek. **1.** rica. dilək. əmir.

yamöy yamxana. yamev. yamay. postxana.

yampaq əğiq. yan yatmış.

yampaqay **yampay**. (m < > n). **yanpaqay**. yanqılıc. yan yatmış. əğri.

- yampaqayına** yana. əğri olaraq.
- yampar** **yambar**. tamma. tüm. bütün. olduqca. - **yambar** sayqandı: çox gözəldi.
- yampay** **yampaqay**. ($m < n$). **yanpay**. yanqılıc. yan yatmış. əğri.
- yampaymaq** ($m < n$). **yanpaymaq**. yanqılıc, yana yatmamaq. əğrilmək. əğilmək. yan yatmaq.
- yampaytmaq** əğmək. yatırmaq.
- yampıq** ($m < n$). **yanpıq**. 1. əğri. yanaki. 1. axsaq. topal. 1. əğri. 1. topal. ağsaq. 1. əğri. bir yana əğiq. - **yampıqına barmaq**: axsamaq.
- yampri** 1. yan yan yeriyən. 1. əğri. çarıq. yan. 1. doğru olmayıb kələkçi kişi.
- yamraşmaq** quzular anaları ilə qarışmaq.
- yamrı** yumrı. yımrı. girdə. yuvarlaq. dığır. tıklar. yumru əğri. dolanbac yol. -**yumru yamrı yol**. - **yara izlərindən yamrı yumrı nərsə**: kələ kərtik. - **yumrı yumrı**: əngəbəli. alçaq ucası olan. düz, saf olmayan. - **yamrı yumrı** təpəli. - **yamrı yumrı** qoz kimi.

- yamrı** **yumru. yamric. yumruc.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac.
- **yamrı yumru.** kəc məc. əğri büğrü.
- yamric** **yumruc. yamrı. yumru.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac.
- yamrılmaq** **yarmılmaq.** yarmı yumru olmaq. pozulmaq. çarpılmaq.
- yamrulmaq** amrulmaq. yatışmaq. dinmək. çəkilmək.
- yamrumaq** yumrumaq. yığmaq.
- yamsılamaq** yanğsalamaq. yansılamaq. anğsalamaq. təqlid etmək.
- yamsu** yansu. barıt.
- yamşaq** **yanşaq.** bağıntı. zəximə.
- **qarqayamşağı:** yerə yayılan samaşiq çeşiti.
- yamşaq** **yəmşək. 1.** yaşımacaq. ləçək. örtük. **1.** yumşaq. sevimli. aldavlu. dadlı.
- yamşamaq** **yumşamaq.** yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin qazanmaq.
- yamşçıq** sürücü. arabaçı. şofir.
- yamtaq** qoşu. taxım. qapama. dəsd. vəsayil.
- yamtamaq** yamatmaq. öğretmək. əmitmək. əmcitmək.

- yamtar** 1. yaman. güçlü. qüvvətli. 1. yağmırlıq. 1. obur. qarımpa. iştahlı.
- yamtınmaq** **yamdınmaq**. 1. yam yam etmək. yemək istəmək. (ağzın qurluğunda. susaqlıqdan) dodaqları şappıldataraq istəyi. iştahı göstərmək. 1. nəm - nüm etmək. yəm - yum etmək. mızdırlamaq. doyqunsuyub qanıqmaq. könülsüz. çəkingən. çəkimsər. maraqsız. istəksiz bulunmaq. görünmək. 1. yalvarmaq. 1. deyinqmək. atıp tutmaq. çirkinsemək. ardından qonuşmaq. 1. daşlamaq. yermək. çəkişdirmək.
- yamtu** **yamdu**. qasıq.
- yamu** **yanu yamu**. 1. bəkitmə sözü, ilgəci. əlbəddə ki. hər necə olursa olsun. - **yamu yanu** yemlisən. verməlisən **yanu yamu**. 1. **yamu** ?: oldumu. - sən gedəsən, **yamu**: oldumu ?.
- yamuq** qıyıq. əğri.
- yamul** 1. (< > **yumul**). tutuq. # **yarım**. 1. yasul. yatul. bax > **amul**. səğnik. sakin. rahat.
- yamul** bax > **yamul**.
- yamul** **yamil**. **amul**. **amul**. yavaş. yumşaq. sağın. səğnik. sərək. iti olmayan.

- yamun** dənətçi. dənətləyici. ayarı. müməyyiz. kontrolçu.
müfəttiş.
- yamurqan** damlayan. qanayan. tamurqan.
- yamurmaq** 1. yumarmaq. tomurmaq. tomruq tomruq yapmaq,
kəsmək. - ağac **tomurmaq**: ağacı girdə girdə kəsmək. 1.
damlamaq. qanamaq. tamurmaq. 1. tomruq yapmaq.
kəsmək. tomurmaq. yamurmaq. 1. yəncimək. ısırmaq.
kötüləşmək. tıncmək. yənçmək. yönçirmaq. 1. tamurmaq.
damlamaq. qanamaq.
- yamurmaq** yıxmaq. devirmək.
- yamurt** amurt. təsgin.
- yamurtmaq** amurtmaq. yatıtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq.
söndürmək.
- yamut** yuva. bark. barnaq. ev.
- yamü** - **oldumu**: bu sôzü qəbul etdin mi. söylədiğimi yapmaq üçün
qafana qoydun mu.
- yamyam** adamyiyən.
- yamyamlıq** insanxarlıq. adamyiyənlik.
- yamyassı** bərabər.
- yamyassı** yapyassı.

- yan yatmaq** qıyıışmaq. əğilmək.
- yan** - hər nərsənin **yanı**: yanğaq. yanaq.
- yan** yal. **1.** qıyı. qırağ. əşqır. əşqıya (< **əş** + **qıya**. **qır**: cızıq. xədd). **1.kərən** > **kəran** (**kərmək**: kəsmək). qıraq. qırıq. - **iki yanlı**: ikili. iki tərəfli. **1.qıra**. qıraq. qıyı. boy. kənar. - **ırmaq boyu** getdik. **1.tərəfdar**. **1.qoltuq**. - **qoltuq tükan**: məhəllə baqqalı. qoltuq. **1.mütəəlliq**. **1.yön**. çırpı. doğru. istiqamət.
- **çırpıdan çıxmaq**: ölçünü itirmək. -**çırpiya gətirmək**: yola qoymaq. **1.zil'**. **1.yön**. qol. tərəf. cəhət. **1.dön**. **1.əl altı**. yaxın.
- **yan yan demək**: qoğmaq. qırağ ol demək. **hər gələne can demə**, **hər görənə**, **yan demə**.
- **bir yanlı olamamaq**: iki arada qalmaq.
- **gedərkən yanına almaq**, **yanında yeritmək**: yədəklənmək. götürmək. - bu kərə oğlunda **götürdü**.
- **qarşılıqlı olaraq iki yanlı** iki keçəli.
- **iki əli yanına gəlmək**: ölmək.
- **yan vermiş**: ləm vermiş.yanqılıc uzanmış. ələveri.
- **dörd döndən**, **yandan**: hər yöndən.
- **dördyan**: tördül: dördül: dördgən: dördboy. mürəbbə'.

- **yanakı, yana çevirmək**: tərsçevrək.
- tırxator kürəyi ilə, toprağı **tərsçevrədi**.
- **dörd qoldan gəlib ocaq qurdular**.
- **yanı başında**: yanbayan. qucax qucağa. çox yaxın.
- **qırağ, yan gəzmək**: küncələnmək. quşəgirlənmək.
qırağsınmaq. qıranlanmaq. kərənlənmək.
- **beş açılı, bucaq, yanlı**: beşgən.
- **bir yana edmək**: bir tərəf edmək.
- **hər yan: hər tərəf**: dörd bucaq.
- **dörd yanı bəylik**: hər yanı bayındır, abad.
- **qırax, yan yer**: künc. qoltuq.
- **o yan**: qarşı. ötə yön.
- **siz qarşı yana keçin**: qarşıya.
- **o yana, ötəyə keçirmək**: qarşıya keçirmək.
- **yan ba yan**: yanında. birlikdə. qoşalıqda. - **o ilə birlikdə deyə bilmərəm**. - **bu ikisi birlikdə satılır**.
- **yan baxış**: süzdürmə. göz süzmə. qəmzə.
- **yan qonşu**: bitişik. - **bitişikdəkilər** toy keçirirlər.
- **yan yan, yanaki yerimək**: çalıq.
- **yan yön**: dolay. dolayı. dövrə bər. çevrə. yaxın. çulqa. çuval.

civar. hündəvər. homə. ətraf. - bu **dolayda** çox gəizşməyin. -

dolay dolayı çönüb gəzdik.

- **dış yan**: dışarı. eşik.

- **nərsənin yanına, yallarına, qırağına qoyulan, sancılan**

qoruqluq, barmaqlıq: anğıc. yanğıc. nərdə. mə'cər.

- **anğıclı** yük arabası. - kərđi, dam, eyvan, dəre **anğıcı**.

- **nərsənin axmaması üçün, önünə, yanına qoyulan önlək,**

engəl, manie: qalavat.

- (gəmi) **yanını yaslamaq, dayamaq**: qarınlamaq.

- **bir yanı açıq, ağız tikili olan topraq daşıma çuvalı**: qarnı yarıq.

- **heç nərsəsin, heç yanın bırxmazın sezərək**: qarış qarış.

incədən incəyə. addım addım.

- **xərmən yerlərində düzələn, üç yanı qapalı, bir yanı açıq**

yapı: qaraban. qaravan.

- **qırağın, yanın çəkmək**: çalralamaq. kanralamaq. yellənmək.

əldən qoymaq. yel çıxartmaq.

- **astara bax astara, təllərivi yan dara, gözəl xamcıq,**

göyçək qız, hərəngələ yanlama.

- **baş yan, tərəf**: qabaq - **qabağda** oturan kimdir.

- **hər yanı açıq**: qabaq kimi. çıplaq. tüksüz. lüt.
- **ələri yanına gəlmək**: ölmək.
- **hər nəyin yan bölümü**: qapırqa.
- **hər yana baş vurmaq**: qapı qapı dolaşmaq.
- **neçə yanı birdən tutmaq**: bir yanlı yönlü olmamaq. bir nala, birdə mıxa çalır.
- **iki yandan, ucdan**: iki başdan.
- **iki yanıda gözətərək qılınmaq**: ikili oynamaq.
- **kiçik, qırağ, yan avlu (həyət)**: xəlvətlik. dulda. duldaq. dalda. daldağ. qoşağ. qoşlaq. (**1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov).** həyat xəlvəti.
- **qatına, qulluğuna, yanına, xidmətinə almaq**: qatnalmaq. qəbul etmək. - bəyəfəndi, çox gözləmədən bizi **qatnaldi**.
- qışınki yağlı əbbək, isti kürsü, yayınki kərdi **yanı**, odlu tüstü.
- **yan çalma**: yalan çıxma. - arvad yuxusu yan çalar.
- **yanını görüb**, bezini al, anasın görüb, qızını al.
- **yana atmaq, yanqatmaq, yanatmaq**. bir kənara qoymaq. ırqatmaq. ırqlatmaq. qırağlatmaq. qırağa qoymaq.
- **yana əğik, əğrik**: yanğırq. yanaki. çapaki. çəpəki. qanğırq. qaynırq.

yan

yanğ. yanğ. yak. 1. tərəf. qablavuş. qırağ. **1.** qırax. çet. yet. - **çet qapı:** yan qapı. - **bir çetdə:** bir yanda. **özünü çeta** al: özünü yana çək. **1.** yaxın. - **yan** gəl bir az. çox **yan** gedmə ona. - yandan uzalaşma. **1.** bənzər. kimi. yanı. yalı. mənqiz. bir nərsəni andıran nərsə. **1.** yaxın. dost. arxadaş. ağraba. **1.** yanaq. üz. **1.** qaburqa. əyəkü. əyəği. hər heyvanın əyəği. əyə qəmiği. çadırın yanı. **1.** kənar. qıtıq. qıdıq. qıyı. - **yan baxmaq:** alartmaq. bələrtmək (qöz). bəretmək. **1.** qınqru. şaşı. qınğır. **1.** taba. qayaq. **1.** yançaq. sağırı. köçük. göt. **1.** uca (göt) qəmiği. uca qəmiğinin başı. **1.** yön. yör. çevrə. - bu **yanda** bir nərsə tapılmaz. **1.** cəhət. - hançı **yana** getdi. **1.** qabırqa. böyür. qapdal. yantıq. bıqın. eşikdən. üz ilə arxanın qovuşan yeri. **1.** arxadaş. **1.** duvarlarda boydan boya qoyulan dirək. buna "**yanlı**" da deyilir. **1.** oturacağa qoyulan döşək. **1.** nərsənin qırağından sallanan bölüm. - gövdədə qoltuğun altından başlayan aşağıya sarı bölüm. **1.** keçə. tərəf. **1.** < (n < > m) > **yam.** yanlamaq: yamlamaq. **1.** qanad. qol. yama. yaxa. uc. cinah. **1.** tuş. tüş. ötləş. sarı. yanqı. yan yön. qaya. qıraq. qarağay. qıyan. qıya. saq.

bükür. tərəf. tərər. qaptal. qıptal. qapdal. abağü. yapaqu.
 cəhət. səmt. **1.** çit. çet. yaban. çet. sapa. sapaq. ucra.
 qıraq yer. qaladan, şəhərdən dış. **1.** ortanqay. qat. ok.
 qulluq. qaş. ön. qabaq. qarşu. hizur. xidmət. al. **1.** qamtu.
 qatu. üzür. huzur. bərəbər. **1.** bucaq. qırağ. inziva. **1.**
 cəhət. səmt. **1.** yaxın. civar. - mənim **yanımdaki** kişi. -
 buların **yanında**. **1.** ön. piş. nəzd. - xanın **yanında**. - o
 bölmənin **yanında**. - kimin **yanında** böyüdü. **1.** gövdənin bir
 yanı. - heç yanı bir tərər tutmur. **1.** doğru olmayan. əğri. bir
 yana, bir tərəfə. - **yan** baxış. - **yan** baxmaq. **1.** böyür.
 bögür. **1.** qoltuq. qırax. kənar. bucaq. quytu yer. - orası bir
qoltuqdur: yan yerdir. - **qoltuq** devlətlər: qıraxda qalan
 devlətlər. **1.** üzər. əl. ərkə. ixtiyar. üst. **1.** qat. qulluq.
 xidmət. hizur. - onun qurrasından (qururundan) **qatına**
 varılmaz. **1.** zil'. **1.** qabil. qat. - xan **qablında**: xan **qabalında**:
 xan **qabağında**: xan **qatında**. - **yanı sıra**: yan yana. bərəbər.
1. doğru. - **hançı yönə**: hara doğru. **1.** ön, arxa, alt, üstdən
 başqa yön. cinah. - sol **yan**. - sağ **yan**. **1.** qıra.
 - **yan yerimək**: yanğısımaq. çarpuq yerimək.
 - **yan kəsici**: oğru. oyalayıb, aldatıb cibdən kiçik ayın oyun

çalan.

- **yan gəlmək**: bir yana çəkilib dinc oturmaq.

- **yan yana**: yenəşə. yanaşı. yaxın.

- **hər yan**: hər tərəf. quşə bucaq: bucaq bucaq.

- **iki yanlı**: iki başlı: qarşılıqlı. - **qarşılıqlı** sevgi.

- **yana vermək**: yalpa. yanpa. gəminin yanlaması, yana əğilməsi. sağa sola vurmaq.

- **yanına qalmaq**: qınaqsız (cəzasız) qurtulmaq.

- **bir yana dursun**: şöylə dursu. bundan sıvay. bundan sərfi nəzər.

- **yandan görünüş**: yan duruş. pırofil. bir şəklin, cizginin yandan görünüşü.

- **yanıca götürmək**: taşınmaq. daşınmaq. üstündə bulunmaq.

- simsiz tilfun **daşına** bilir. - şəhərdə otlu yaraq **taşınmaz**.

- **yan** baxmaq: kinlə qıyınla baxmaq.

- **yan** çizmaq: usulluca sivişmaq.

- **yan** kəsici: oğru. cibvuran.

- **yan gəlmək**: bir yana çəkilib dinc oturmaq.

- **yanına** qalmaq: etdiyi yolsuzluğun cəzasını görməmək.

cəzasız qalmaq.

- **yan yan**: əğri əğri.
- **yandan yana**: ucdan uca.
- **yan yana**: bitişik. müttəsil. - yan yana oturmaq. - evlərimiz yan yanadır.
- **yanı** başında: pek yaxınında. - onun tükanı evi başındadır.
- **yanı** qara: yanığ qara: taun çibanı.
- **üzərində** para olmamaq.
- yaraqı **üzərindən** atmaq. - mənim **üzərimə** düşdü.
- **bir yandan bir yana**: bir başdan bir başa: bir ucdan bir uca: boyuna.
- **ötə yan**: otayqa. otayan. qarşu. o yan. - yana. tutaş. müttəsil.
- **bir yanı**: biriki. birisi.
- **o yan**: ögərü. keçür.
- **o yana**: ötə. mavəra.
- **ötə yan**: qarşı.
- **sol yan**: solaq.
- **yan üzə dayanmaq**: söyəmək. suyanmaq. söykənmək. dayanmaq. yasdanmaq.
- **yanına götürmək**: yavutmaq. yaxınlaşmaq.
- **yan ağrısı**: zatürriyə. - **yan baş**: göt. yan. kalça.

- **yan baş**: begin. bevir. böyür. qapdal (qapının dalları. yanları).
- **yan vermək**: söykənmək. qəmilmək. yanaşmaq. yana yatmaq.
- **yan gedmək**: qarşı durmaq. tərs durmaq: sən mənə yan getdin. yan gedən yandan yan olmaz.
- **yan üsdü**: ayğuru. ayqırı. yanlamasına. tərs. qarşı. tərsinə. əğri. iğri. yassı. eninə.
- **yan yana**: yanaşa.
- **qulaq yan**: şaqraq. şəqiqə.
- **yan basmaq**. qayıрмаq. iltimas etmək.
- **yan yatmaq**: yampaymaq. əgilmək.
- **yan yatmış**. yampaq. yampaqay. yantaqay. əğiq. əğri. bükük.
- **yan basmaq**: qayıрмаq. iltimas etmək.
- **yan basmay**: adilana. haqlı olaraq.
- **yan basuv**: iltimas. qayıрман.
- **yan yanın qarmamaq**: təlaş etmək. didinmək. uğraşmaq.
- ırmağın **yan** qolları: **yanuv**.
- **o yan**: arlaq. ötə tərəf. digər tərəf. ötə. daha uzaq. daha iləri.
- **yana doğru**: yantın. yandan.

- **yana yatmış**: calpaqay. əğri.
 - **yan yanına qaramaq**: çevrəsinə baxmaq.
 - **yan yanından almaq**: çevrəsin çevurmək. quşatmaq.
 - **ol yanqa gedmək**: ölmək.
 - **oqarı yanı**: güney.
 - **öksüzlə yanı**: doğu.
 - **töbən yanı**: quzey.
 - **yan vermək** yana keçmək. qaçınmaq. çəkinmək. savışmaq.
- nəqədər çağırdım yanaşmadı yan verdi türklər birləşməyib yan verdilər.

yana

- (< yan: əğim. meyl). **1. ək. -ına.** kimi. - **bu yana**: bu kimi. - nə yana biridir. **1. anormal.** ənaiyi. yava. - qılınıb yana qudurma: özündən çıxıb yavalıq qoyulma. - **yana yatmaq**: kəmilmək. qamılmaq. söykənmək. **1. anru. nərü. ayru.** sonra. dahi. - bundan **nərü** kəslinir: bundan yana, bundan sonra qurtulur. **1. qenə. yenə.** təkrar. ikinci dəfə olaraq. geri dönmə bildirən ilgəc. **1. başqa. ayru. 1. yan yana.** tutaş. müttəsil. **1. yengə. yanqa. tərəfə.** - **yana çəkilmək**: bucaqmaq. qırağlanmaq. inziva etmək. **1. taba. təpə. doğru. 1. yampaqayına. əğri olaraq. 1. yora. yolqu. ülkü. xiyal.**

xulya. kölgə. yılıqım. imgə. rö'ya. sanı. tale'. **1.** ötrü. ötür.
 cəhət. başa. başa. yaxa. nədən. üçün. - qorxudan **yana**:
 qorxu içində. qorxaraq. qorxulu. qorxudan. - qorxudan **yana**
 qaçmaq: qorxudan qaçmaq. **1. (< > yə'ni).** yenə. artığı.
 sonra. demaxki. **1.** yenə. görə. ötür. - bu **yana** gəldim:
 buna görə gəldim. - nə **yana** gəldiz: nəyə görə gəldiz. - qorxu
yana: qorxudan. **1. yana!**: yaxın gəl. yaxınlaş. yanına var.
 - **yana yatmaq**: yan vermək. söykənmək. yanaşmaq.
 qəmilmək.

- **yana il**: yeni il.

- **dən yana**: cə. gəlincə. cəhətcə. - yiyəcəkdən **yana**
 sıxındımız yoxiydi. - tərbiyədən **yana** nasıldır. - yazıdan **yana**
 bərk geridir. - məndən **yana** bir nə taparmadı. - səndən **yana**:
 ötürü.

yana

ötür. öteri. üçün. - sizdən **yana** yaranmış aldatmaq, yox
 içizdə, zərrəcə qanmaq.

- **yana olan**: **1.** qıraq, kənar olan. **1.** ötrü olan. bir yönə
 doğrulan.

- **dəngəsin itirib, bir yana əğilmək, yanalmaq, yaslanmaq,**
büdrəmək. yanılmaq. yaynılmaq. qayğılmaq. qayğışmaq.

qayışmaq. qayışmaq. qayıtmaq. qanğışmaq. qanğırmaq.
 qanrılmaq. - yerikən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın
 yükü geriye **qayğılmış**. - bizim uşaq böyüdükcən
 düzəlməkdənsə **qayrışır**.
 - **yana yatmış**: yanğıriq. qanğıriq. bir yana əğik.
 - **məni qoyub, yana baxmasın gözün**.
 - **sizdən yana yaranmış aldatmaq, yox içzədə, zərrəcə**
qanmaq.

yana **yala**. 1. həvəng. 1. həzyan. 1.kimi. bənzəri. asa ^(fars) <
 yası < yansa (< **yansımaq**: bənzəmək). - dev **yası**: dev
kimi. dev **yana**. - adam **yası**: adam **yana**: adam kimi.
 1.havayı. boşuna.

yanac yaxacaq. yaxat yandırılmağa yararlı nərsə.

yanac yanaç. canib.

yanacaq yaxıt.

yanacaq **yanacaq**. **yanğıç**. **yaqacaq**. 1. ödun. tın. yaqılığ. kyüçü.
 yanarmay. yaqulıq. yağılıq. 1. çaxmaq.

yanaç yanac. canib.

- yanaki** qıyşıq. qıncır. əğri büğri. doğru olmayan. yay verib duran. qovqı. kovqı. kəc. - **yanakı, yana çevirmək:** tərsçevrək. - tırxator kürəyi ilə, toprağı **tərsçevrədi**.
- yanaq** **yanağ.** 1.qop. üzün şişik yeri. 1.tuluq. tulum. duluq. gözlə qulaq arasında qalan tüklü bölüm. şakak. şəqiqə. 1.yalı. dənğ. bənzəyiş. kimi. 1.yanğıraq. engirək. qıra. qıraq. yaxa. qıran > kəran. kəranə. qırnaq. nərsənin boyu. 1.yalı. kimi. bənzəyiş. tay. - **öz yanaqlarınla oyna.** 1. yoldaş. ər. arvad. - **yanağın tapmaya, evsiz qalar.** 1. aşıl. çıxma. 1. haşiyə. nərsənin işləndiyi çəkdən, çevrədən yana, dışa aşan bölümü. 1. alnaş. alniş. not. yaddaşd. 1. oxuya, okula (mədrəsiyə) yaraqış, hazırlıq üçün qurulan gənəl dərslik. başdövür. pişdovrə. 1.öğrətim. əkitim. ögrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. barvarış. pərvəriş. becəriş. əğitim. ögrəti. ögrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. sayqıt. tərbiyə. yetişirmə. yetişiriş. alışdırış. tə'lim. 1. ilk okul. baştalqıç oxu. ilk ögrətim.dəbistan. 1. iş ögrəşmə dövrəsi. 1. qanaq. tanışman. tanquşman. bilən. biləyən. bilgin. bilgic. biləcən. bilən. bilgili. bilir. bilici. bilgili. bilgəşli. alim. 1. **yalaq. yanı. yalı. çanı. çalı. çanaq.**

çalaq. kimi. - **bu yanaq:** bu yalı: bu yanı: bu yalaq. bu çanı:

bu çalı: bu çanaq: bu çalaq: bu kimi. **1. yarşıqlı. yaraşıqlı.**

gözəl. dilmə. diləm. - yanağı sözə, **yanağı** yanıt gərək:

gözəl sözə, gözəlcə cəvab gərək.

- **gəlin yanağı:** portağal boyalı yeyilən göbələk türü.

- **gəlinyanağı:** qızarmış biriştə, xasa çörək.

- **yanağa, doluq tuluğa (doluğa, şəqiqəyə) düşən sarkaq**

qıvrıq saç: bürçük. burçıq. pərçəm.

- **yanağın, üzün alt yanı:** əng. enək (< enmək). çənə.

yanaq

yanğaq. 1. yanğaq < aynağaq: girdə. bənzər. yan. yanı.

yalı. mənqiz. üz. **1. üz. 1. yanqaq. yanqğaq** < aynağaq:

girdə. almaliq. **1. dəvə tikani. 1. uvurt. avurt. - qırmızı yanaq:**

qızılıvurt. - **şişman yanaqlı:** qıştı uvurt. - **tombul yanaqlı.** qop

uvurt. - yumuşaq **yanaqlı.** tombul **yanaqlı:** qopqu.

- **al yanaqlı:** pambıq yanaqlı. (qozalı pambığın boyası açıq al

qırımızı olur).

- **yanaq yumrusu:** almacıq.

- **yanaq çuxuru.**

- **çökük yanaqlı:** ovurdu çökük. qaşıqçı avırdı.

yanaq	yonaq. anğ. 1. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə, çul çuval parçası. 1. anğ. an. üz. - qızıl an.
yanaq	yanağ. yanğa. şikayət.
yanaqan	yanağan. bövlənmiş. iti. titiz. tiz. kəsgin. tünd.
yanaqçı	qanaqçı. 1. bilim ilim, aydınlıq açıqlıq yançısı, tərəfdarı. roşənfikr yançısı. 1. islah tələb.
yanaqı	yanağı. yanağlı. gözəlcə - yanağı sözə, yanağlı yanıt gərək: gözəl sözə, gözəlcə cəvab gərək.
yanaqi	yanaki. yanğırq. yana əğik, əğrik. çapaki. çəpəki. qanğırq. qaynırq.
yanaqi	yanaki. yan yatmış. çonçaq. əğri.
yanaqın	kərəngin. tərəfdar.
yanaqınmaq	yanaqlamaq. yanaqmaq. qanaqlamaq. qanaqmaq. qanaqınmaq. biliyə, biliyə yiyələnmək.
yanaqır	yanağır. yanğar. şikayətçi.
yanaqıtmaq	yanaqlatmaq. yanaqdırmaq. qanaqlatmaq. qanaqıtmaq. qanaqdırmaq. biliyə, biliyə yiyələtmək, yiyələndirmək.
yanaqız	yanağız. yanaz. yanğaz. deyingən. hər vax şikayətlənən. - yanğaz cocuq. - yanğaz xəsdə.

- yanazlıq** **yanğazlıq. yanazlıq.** deyinmə. tetizlik. hər vax şikayətlənmə. xırçınlıq.
- yanacaq** eylülün igirmi dördlə əkimin üçü arasında doğanların bürcü.
- yanacaqmaq** **yanacaqmaq. yanacaqmaq. qanaacaqmaq. qanaqlamaq. qanaqmaq.** bilgiyə, biliyə yiyələnmək.
- yanacaqmaq** **yanğurmaq. qızartmaq.**
- yanacaqmaq** **1. yanğılatmaq. yanqalatmaq. yataqlatmaq.** yaddaşlamaq. not götürmək. aşılımaq. çıxmatmaq. **1. yanqıtmaq. yanqıdırmaq. qanaqalatmaq. qanaqıtmaq. qanaqıdırmaq.** bilgiyə, biliyə yiyələtmək, yiyələndirmək.
- yanıqlı** qızarmış. bir yanı qızarmış nərsə.
- yanıqlı** **yanıqlı. 1. yanığı.** gözəlcə - **yanığı** sözə, **yanıqlı** yanıt gerek: gözəl sözə, gözəlcə cəvab gerek. **1. aşıllı. haşiyəli.** çıxmalı.
- yanıqlıq** **1. allıq.** paltar yuğulan, arınan, təmizlənən yer. libasşuyi.
- yanacaqmaq** **yanacaqmaq. yanacaqmaq. qanaacaqmaq. qanaqlamaq. qanaqmaq.** bilgiyə, biliyə yiyələnmək.

- yanacırtırmaq** yanaqdırmaq. yanaqlatmaq. yanaqıtmaq. qanaqlatmaq. qanaqıtmaq. qanaqdırmaq. bilgiyə, biliyə yiyələtmək, yiyələndirmək.
- yanal** **yanğ. yanqal. 1.** (**1 < yanq:** yarq. ışiq. od. tutqunluğun qaranlığın. əsginin. köhnənin qarşıtı. **yeniliq. yanğlamaq:** açmaq. **1 < yenmək:** açmaq. sindirmək. fəth edmək.). **yan.** **yanalaq.** açma. çözüml. yorum. həll. - bu işin **yanalı** çox zor. **-yanalsız** işə düşdüm. **-yansız** soruya düşmüyəsən !. **yanalaq** tapmaq. **1.** yardım. çarə. çıxar yol. im. əm. ilac. umar. **1. (< yan).** cənbi. haşiyə. fər'i. **1.** nərsənin qarşılıqlı iki yanı. **1.** nərsənin yarımçıq, azacıq gəlişməsi. bir yönü ötəkin yandan az gəlişmiş. yarım kal. **1.** çay yatağı. **1.** qırmızı sarı yaxud ışiq rəhli nərsə.
- yanalaq** **yanaqi. 1.** nərsə üçün qırxada ayrılmış yer. (meyvə qurutmağa. anbarlıq). **1.** bir yanı çökük nərsə (qovun. qarpız).
- yanalamaq** **1.** nərsənin sürəkin. sıxlığın azaltmaq. - işçləri bir az **yanalla.** alış - veriş çox **yanallanıb. yanala yanala** bitdi getdi. **1.** yönün dəğişdirmək. - düz yolu yanallayıb.
- yanalaş** **yamlaş. yamalaş.** düz. pürüzsüz. sürüz. qayğın.

- yanalı** < **yasılı** < **yansalı** (< **yansımaq**: bənzəmək). dəngli.
dəngəli. dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli.
bənzərli. mislili. əmsallı. muşabəhli. kimili. asalı bəkdəşli.
bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli. özdəşli.
həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkinli.
- yanalqı** 1.böhran. bunalım. bunaltı. bunluq. darlıq. 1. qızdırma. 1.
öldrücü xəstəlik. - **yanalqı tutmaq**: dığ tutmaq.
- yanalmaq** - **dəngəsin itirib, bir yana əgilmək, yanalmaq, yaslanmaq, büdrəmək**. yanılmaq. yaynılmaq. qayğılmaq. qayğışmaq.
qayrışmaq. qayışmaq. qayıtmaq. qanğışmaq. qanğırılmaq.
qanrılmaq. - yerirən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın
yükü geriyə **qayğılmış**. - bizim uşaq böyüdükcən
düzəlməkdənsə **qayrışır**.
- yanaltı** yaxada olan kir.
- yanalturuq** **yanalduruq. yanğalduruq.** kəpənəgin arxasına, yaxasına
tikilən parça. başlıq.
- yanamaçı** saz çalmağı bilməyib. yalnız oxuyan aşıq.
- yanamaq** **yanatmaq.** (< **yanqmaq**). 1. enqmək. enmək. qayıtmaq.
cavablamaq. eko vermək. 1. qorxmaq. çəkinmək. 1. (<
yan: yaq. yön. tərəf). (yana: yaqın gəl. yaxınlaş. yanına var).

(**yanğ**maq < > **yaxın**maq) yaxınlaşmaq. yanaşmaq.
 yaxlanmaq. **1.** yanığsamaq. qorumaq. savınmaq.
 sevmək. çəkmək (çəkərlik etmək. > çaqər). **1.** bastamaq.
 tərəfdarlıq etmək. **1.** yanında yataraq. cocuğu
 əmişdirmək. **1.** birinə qərə yaxmaq. yersiz yerə qınamaq.
1. bilövləmək. ititmək. qıraqlamaq.

yanan **1.** köyən. azarkeş. yançı. yaxcı. tərəfdar. **1.** yanar.
 küyən.

yanan **yanışan. yanğışan. yaxınan. yaxışan. yaxnışan.** alışan.
 otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan.
 - **hər sulanan, yanmayıb, hər yananda sulanmayıb.**

yanar (< **yanmaq**). **1.** ılıca. qapalı yer. hamam. qaplıca. ılısu.
 ılıcaq. salqam. **1.** ocaq. aralıq ayı. **1.** ışıltı. ışıq. **1.** odlu.
 sıcaq qanlı. həyəcanlı. **1.** örtər. issi. isti. qızqın. **1.** yanar.
 küyən. yanma. yanqın. < **güdaz. küydaz. küydaz**(<
küymək: yanmaq)(> **qodaz** (fars)) küyən nərsənin durumu.-
 nə **küyə küyə, küydazla** yalvarırdı. - **yanar dağ:** burkan.
 volkan. ot püsgürən dağ.
 - **yanar dağ:** burkan. bulqan. vulqan > volkan.

- yanar** **yarğar. yardar. yansıyar. səslənər. əks edər. - göz gördüyü, ürəkdə yanar: göz gördüyü, ürək yağı.**
- arvad, dildən yanar, kişi gözəndən yahalar (aldanar).
- uzaq olsa, qıraq olsa, qan damarsa, yanar damar.
- yanar söner ışıq: ipilti ipilti.
- itisin yanar, itisin külər: kül olar. (çapıq bəğənib, çabıq vazkeçənlər üçün söylənir).
- yanaray** **yanar ay. yay aylarından. təmuz. - yanargün: təmuzun son üç günü.**
- yanarca** **1. yanar. kibrit. 1. göz bəbəyi.**
- yanarlar** **şikayətçilər.**
- yanartaq** **yanardağ. - yanardağ daşları çeşitlərindən: incidaşı.**
- yanartaq** **yanardağ. bürkan. vulkan.**
- yanartönər** **yanardönər. (olduğu yerin boyasını alan). 1. opurtünist. 1. qaya kələri, kərtənkələsi.**
- yanartönər** **yanar dönər. rəng verib rəng alan. alvan boyalı parça. qımıldanıb. dalğandıqca rəngi dəğişən nərsə.**
- yanaş** **yöneş. yöreş. 1. yoldaş. yolbir. qolbir. həm cəhət. 1. ayaxçı. sağər. qulluqçu. tutma. qarson. xidmətçi. ata baxan uşaq. gənc uşaq. 1. nərsədə ilk addımçı. öğrənçi.**

naşı. **1.** ayağ altında yatan. ayağdan çəkən. qandıran.
 tovlayan. **1. yan gələn.** yumşaq. ağırbaş. səssiz.
 soğuqqanlı. **1. (< yanmaq).** yanıb coşan. qaynar. tərs.
 qızqın. uyuşmaz. çəlişik. ayqırı. titiz. inatçı. qırçın.
 dövüşgən. didişgən. çıtaq. dik qafalı. **1.** alınğan. darılqan.
 hirsli. əsəbi. xuysuz. **1.** yanaşma. kömək.

yanaşa

1. sırayla. **1. bax > yanaşı.** yanaşa. yanaşiq. bitişik.
 yaxın. - uşaqlar cərfə cərfə **yamaşı** düzölmüşdü. **1. 1.**
 yandaşqay. yanına vara. **1.** yaxın. qərib. **1.** yan yana.
 - **qarnaşları yanaşa görgə saldılar:** qardaşləri yan yana
 məzara qoydular.

yanaşacaq yer yanşaq. iskilə. ağız.

yanaşaq

(**1 < yanmaq:** qızmaq. **1. < yanmaq:** yoluna qoymaq.).
 qızqın heyvanı nallarkən. qudurqanlılığının. qırçınlığının
 qabağın almaq üçün. burunlarına vurulan iki ağac
 parçası. (**lavaşa** (fars)).

yanaşan

- yanaşan, yapışan iki nərsənin arasındakı açıqlığı
 qapamaq üçün qoyulan incə şırıq parça: qonta. qonda.

yanaşı

1. yanaşa. yanaşiq. bitişik. yaxın. yan yana. diz dizə. -
yanaşı oturmaq: bitişik. yan yana. diz dizə oturmaq. **1.** sıryla.

- yanaşı** yenəşə. yaxın. yan yana.
- yanaşiq** 1. yantaşiq. yaxın. qonşi. uzaq olmayan. yaxın keçmiş. gələcək. - yanaşiq işləri bülmək gerek. 1. hamaş. əməkdaş. işdaş. işbir. 1. arxadaş. 1. iməci. nərsiyə quraşib. birişib iş yapan. 1. yarış. yarışçı. 1. ev qızı. 1. oğulluq, uşaqlıq edilmiş. qız cocuğu.
- yanaşiq** bitişik. müttəsil.
- yanaşiq** müttəsil.
- yanaşılmaz** əxlaqsız. bədəxlaq.
- yanaşım** yanaşma. yanaşım. yaxlaşım. baxış. baxınış. baxniş. qarayış. qaranış. qaraş. baxma. qarayış. qaranış. nəzəriyyə. yaxlaşma.
- yanaşqatan** yanaşğadan. yanğadan. qaytalab. iki lay. ikilab. yenidən.
- yanaşlıq** 1. qohumluq. 1. qonaq. uğraq. qoy. körfəz. liman. iskilə.
- yanaşlıq** **yaraşlıq**. alışlıq. açığılıq > aşığılıq. tanışlıq. ışıqlıq. ışırlıq. günəşlik. günlük. günəlik. yaxtıllıq. aydınlıq.
- yanaşma** 1. gündəlikçi. günüşçi. 1. çərçi. 1. tabaqçı. 1. əl satıcı. küçə satıcı. dəstfiruş. 1. əl altı qulluqçu. çirağ. pədo. şayıt. 1. yanaş. kömək. - **yanaşma qız**: bəsləmə. qulluqçu qız. 1. yana alınan. yüklənən nərsə. 1. uyuntu. dalqavıq.

qonağın yanında olan. asalaq. sıxıntı. əkdi. tüfeyli.
 parazid. - deyirəm qonaqı qarşılamaq istəyirəm, ama bu
yanaşmaları (qonaqların qonağı) doğurdanki mənə burun
 tüküdü. - qonaq yaxşıdı, **yanaşması** olmuya belə. 1. şagird.
 uşaq. çirax. qulluqçu. evlərin yapıların duvarına bitişik.
 yaxud yanaşı tikilən otaq. dam. qoruncaq. tövlə kimi.
 böylə tikişlərə 'dal' da deyilir. 1. görüş. baxım. baxış.
 tutum. yaxlaşım.

yanaşma

yanaşım. yanaşım. yaxlaşım. baxış. baxınış. baxınış.
 qarayış. qaranış. qaraş. baxma. qarayış. qaranış.
 nəzəriyyə. yaxlaşma.

yanaşmaq

1. işləmək. qollamaq. qulluqda durmaq. - bu işçi neçəyə
yanaşır. - **yanaşma** qiymətləri kəsilmiş. işə başladılar. 1.
 qiymət. dəğər vermək. görüşün. baxışın. tutumun. türün.
 davranışın bəllətmək. davranmaq. bələşmək.
 yamanmaq. yaxlaşmaq. ilgilənmək. özənmək. e'tina
 edmək. - siz buna necə **yanaşırsız**. - onun yaşadığı heç bir
 nəyə dəyməz. 1. raslamaq. qarşılaşmaq.toxuşmaq.
 çarpışmaq. çaxnaşmaq. toxunmaq. (bərxurd). 1.
 yaxınlaşmaq. yaxalaşmaq. 1. yamanmaq. cütləşmək. 1.

ərişmək. çatmaq. çatmaq. birləşmək. varmaq. 1.
soxulmaq. uzanmaq. ulaşmaq. yapışmaq. yamanmaq. 1.
başlamaq. (işə) qoyulmaq. girmək. qalxışmaq. sivanmaq.
1. qolaylaşmaq. 1. söykənmək. qəmilmək. yan vermək.
yana yatmaq.

yanaşmaq bitişmək. toxunacaq qədər yaxınlaşmaq. qavuşmaq.
müttəsil olmaq. yamanmaq. yaxlaşmaq.
- **gəvşək gəvşək yanaşmaq**: sırtıb gülüşmək. yılışmaq.
- qayıq qıçın qıçın **yanaşdı**.

yanaşmamaq 1.ərinmək. arınmaq. qaçınmaq. üstələnməmək. üstünə
almamaq. öhdələnməmək. üşənmək. boyun qaçırmaq.
buruq, dönük vermək. burcanmaq. geri durmaq.
çəkinmək. sakınmaq. təmbəlləşmək. 1.geri durmaq.
çəkinmək. qaçınmaq. sakınmaq. 1.sakınmaq. çəkilmək.
usanmaq, utanmaq. qorğunmaq. qısılmaq. ürkünmək.
ehtiraz edmək. geriləmək. geri geri gedmək. rüçət
edmək.

yanaşmamalı sakınacalı. çəkingəli. usancalı. utancalı. qorğuncalı.
qısıncalı. ürküncəli. ehtiraz edməli.

yanaşmayan yaxlaşmayan. uzaq duran. ayaq çəkən.

yanəştiran	batsıq. bastıran.
yanəştırma	yanəştırma. yansıma. bənzətmə. möhməl.
yanəştırmaq	yanəştırmaq. 1. eşmək. əşmək. qoşamaq. bağlamaq. toxumaq. cüddəmaq. 1. işə qoymaq. işə tutturmaq. - yanəşdıma buyruqu verildi, yüz adam işə tutuldu. - mən öz qarındaşımı, xanın yanında yanəşdırdım. 1. bitişdirmək. qavuşturmaq. toxunacaq qədər yaxınlaşdırmaq. müttəsil edmək.
yanəştırmamaq	atdım attırmamaq. işə çıxarmamaq.
yanəşuv	canaşuv. yaxın.
yanat	yanad. < (n < > m) > yamaf. ləqəb. taxma ad.
yanatmaq	1. yanğramaq. yanzatmaq. açığa vurmaq. aydınlamaq. ifşa edmək. 1. yenitmək. tazalamaq.
yanatmaq	yanqatmaq. yana atmaq. bir kənara qoymaq. ırqatmaq. ıraqlatmaq. qırağlatmaq. qırağa qoymaq.
yanav	1. canav. parlaq. 1. yanığ. parlaq.
yanavic	ovuc. əvic. qaşavic.
yanaviclamaq	avuclamaq. - buğdadan yanavicla götür.
yanavıq	öfkə. hınç. qızma. alovlanma.

- yanavıl** xəlvətxana. yanoda. yanev. yandam.təkdam. daldam.
diboda. dibotaq. qurna. qırağ yer, dam, otaq.
- yanavıl** yaqlavıç. yanavuc. tərəfdar.
- yanavılmaq** yanmaq. parlamaq.
- yanay** 1. ruxsarə. 1. pırofil. 1. kəsit. bir nərsənin bir başa, düz kəsildiyindən ortaya çıxan düz uzun şəkli. pırofil.
- yanay** hər bir nərsənin yan görüşü. yandan görüşən çevrənin içində olan görüntü. nərsənin kəsiyinin şəkli. kəsit. profil. nimrux.
- yanayı** 1. ənayı. içdən olmayan. alışqan nərsədən başqa nərsə. alahı. 1. ayrı. yad adam. ayrı bir adam.
- yanaz** **yanğaz. yanağız.** 1. yanğaz. yenğəz. yenirəq. 1. deyingən. hər vax şikayətlənən. tetiz. qılıqsız. darxaz. xuysuz. - **yanğaz** cocuq. - **yanğaz** xəsdə.
- yanaz** **yanqaz. yağaz. yağız.** 1. danqaz. tərs. inatçı. xuysuz. 1. şımarqıq. 1. gəvəz. 1. cılız.
- yanazlanmaq** **yanğazlanmaq. yanağızlanmaq.** deyinmək. hər vax şikayətlənmək. xırçınlanmaq.
- yanazlıq** darxazlıq. tetizlik. qılıqsızlıq. xuysuzluq. tənqillik.

yanazlıq	yanğazlıq. yanağızılıq. deyilmə. tetizlik. hər vax şikayətlənmə. xırçınlıq.
yanbar	yambar. qambar. hambar. ambar > ənbar.
yanbas	yanbes. tərəfdar.
yanbaslıq	yançılıq. yaxcılıq. tərəfdarlıq.
yanbasmaq	tutmaq. dəstəkləmək. tərəfdarlıq.
yanbaş	1. qaptal. qapdal. qıptal. qapı tayı, dalı. 1. bıqın. buxun. qaburqa. 1. yan yön. yan tərəf.
yanbaş	1. uyluq. basaq. baldır. oma. omba. omaca. kalça. ləğən. omaca gəmiyi: uyluq gəmiyi. 1. bir nərsenin yanı. yan tərəf. 1. əğri. - yanbaş otur düz danış. 1. sadıq. bağlı. bağla. bəfali. yaxın. yanında. yanı başında.
yanbaş	əğri. yanlama. - alqaz saçın yanbaş taraqandı: <i>alqaz</i> saçını yana doğru taramış.
yanbaşı	dəng. dəngəş. dəngdəş. öğür. çəkdəş. taydaş. əşit. müsavi. - kim özün sənə yanbaşı sayır ?. - yanbaşı gəlmək: dəng. müsavi olmaq. - bu onla yanbaşı gəlir. o kişi şeytanla yanbaşıdır. - yanbaşı gəlmək: toxuşmaq. çarpışmaq.
yanbaşında	yönündə. yanında. nəzdində. qurbında.

- yanbaşlamaq** yanbasmaq. yan yönünə uzanmaq.
- yanbayan** çox yaxın. qulağ qulağa.
- yanbes** yanbas. tərəfdar.
- yanböyür** yamaç. eniş.
- yanbu** dolu, sulu bulax.
- yanbudaq** sürgün. filiz.
- yanbulı** yunlu. yünlü. - **yanbulı gəbə**: tüklü geyim.
- yanbüri** yanpuri. əğribüğri. çampuri. çarpuri. yenkəc kimi.
- yanca** - **yanca gedən**: yengə. yanqa. sağdıç qadın.
- yanca** - **yanca gedən**: yengə. yanqa. sağdıç qadın.
- yancaq** 1. in (gön) önlük. 1. yalınayaq. 1. küləpüştü. 1. yükün düşməməsi üçün qonqa. daşqa. arabanın **yanlarına** qoyulan barmaqlıq çubuxlar. 1. yanacaq odun.
- yancaq** yancqay. yancayan, yencən ayqıt. qıyacaq. qıran.
- yancal** ufaq tefək. mini mini.
- yancamaq** basıb yencitib dağıtmaq. əzib zorlamaq.
- yancı** bax > **yançı**. 1. yan bölümədə olan. 1. at zirehi.
- yancıq** - **yancıq, yanqıç, yanpır** gedən nərsə: yançaq.
- yancıq** 1. atın qıçının sağırısı. budu. oturacaq yeri. qıç. göt. bud ilə belin arasında olan qabarıq bölgə. kalça. 1. döğüş

günü atların. iyidlərin geyimi. savaşıda atlara geydirilən zireh. yəhər yapuğu. kəsmə. çuxal. yapuq. belləmə. **1.** kiçik dəri çanta. dağarcıq. kisə. torba. boyundan keçirirən yana asılan çanta. - yanına bir **yancıq** asmış gedən qız. **1.** cib. yan cib. **1. yencik.** böğür bölümündə olan cib.

yancıq

1. qalça. qalçaq. göt. budun yuxarı bölümü. bacağın yuxarsı, üstədən oynaq yeri. **1.** çuqal. at zirehi. bəkitvan. - **qalçam** ağrır. - **qalçavı** qoy bir yerə. - **qalça** gəmiyi: yancıq sümüyü.

yancıq

artala. ardala. yandan, böyürdəndən asılan çanta.

yancıqlı

sağırılı. götdü. götü yekə.

yancıqmaq

yenciqmək. **1.** yencmək. qırmaq. **1.** oğub yumşatmaq.

yancıqlımaq

yencilmək. yassılanmaq. yassılmaq. əzilmək. əzilib yapışmaq. - dilin tutsaydı dinc ağzında ilan. yatardı xoş inində o. çıxarsa dilin başı **yancıqlı.** ya çomaq yiyər ya oxa sancılır.

yancımaq

1. yancıdmaq. yencmək. yeşmək. **1.** əzib yassılatmaq. yapışdırmaq. qırmaq. parçalamaq. **1.** sucramaq. suc işləmək. günahçı olmaq.

yancışmaq

sancışmaq. savaşımaq.

- yançqay** yancaq. yancayan, yencən ayqıt. qıyacaq. qıran.
- yanç** **yanıç**. hilal. yarım ay biçimində.
- yançaq** almacığ - **almacığ** gəmikləri çıxıq yüz: qengbet.
- yançaq** çuxal. çul. at yarağı.
- yançaq** qalçaq. qalça. (< **qal**: böyük). göt.
- yançaq** yan. sağrı. köçük. göt.
- yançaq** yancıq. çuqal. zireh. at taxımı. yanqıç, yanpır gedən nərsə.
- yançaqlı** yaçağı yekə olan. qalçaqlı. qalçalı. (< **qal**: böyük). götlü.
- yançalan** rəndə. bir nərsənin yanyönün qoparıb. sığallayıb düzəldən.
- yançər** **xəncər**. **kəncər**. kavçar (< **kav**). belə taxılıb sökən, kəsən araclardan bir çeşiti.
- yançı** çirağ. şayırd. qulluqçu.
- yançı** **qanatçı**. **1**. yangəzən. firqəçi. bir sürüyə, topluma qarışmayan kimsə, malqara. **1**. yanaçı. işi dolandıran, uzaldan kimsə. **1**. nərsənin yanında olan. **1**. tərəfdar. - **bilim ilim, aydınlıq açıqlıq yançısı, tərəfdarı**: qanaqçı. yanaqçı.
- yançı** ortaquçı.

- yançı** **yamcı. yardımçı.** yədək. yamaq. yan duran (qıraq duran) qorucu güclər ki gərəkli yerdə işlədilir. **1.** qoşunun yan dövrəsin qoruyan çəri birliqi. **1.** lotu. bir nərsəni qorumaq üçün yanıda götürülən dəli qanlı. **1.** qoruma. qorunma. gözləmə. gözlənmə. hərasət. - **yançılıq:** yancı birliqi yapdığı iş. **1. yançıq.** əksiq. böyürdən çıxan. düdük. imalə.
- yançıq** **1. qancıq.** düdük.alçaq. əksik. soydan çıxmış. onursuz. rəzil. pərdəsiz. axlaqsız. **1.** parça tikəsi. cında. **1. qancaq.** çobanın belinə bağlayan yemək dağarcığı. kisə. çanta. cüzdan. **1. yancaq. qancaq.** küləpüştü. **1.** işliyəndə qorucu kimi gövdəyə bağlanan dəricik. kösələ parçası. necəki gön önlüyədə "**yancaq**" söylənir. **1.** qadınlar. bellərinə yancıqlarına sardıqları hörmə süslər. **1.** atın sağırının (uyluğunun: budunun. paçasının) geniş bölümü. almacıq. qalça. göt bölümü. **1.** yarıq. qalxan.kəsmə. zireh. kərtik. **1.**
- yançıq** **yançuq.** **1.** həmyan. kisə. qabcuq. cib. **1.** basılmış. çeynənmiş.
- yançıq** **yançuq.** kiçik torba, kisə.

- yançıqçı** yankəsici. cibkəsən. cibgir < cibə girən. cibə əl uzadan. cib vuran.
- yançılıq** yancı birliyi apdığı iş.
- yançılış** **yanğılış. yantılış. yansılış. encela'**. 1. parlama. parlayış. parlantı. sığallanış. cilalanış. cilalanma. 1. bəllənmə. bəlləniş. bəllənim. təzahür.
- yançıtmaq** **yansıtmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq.** qançıtmaq. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. quşqunmaq. üşünmək. çəkinmək. qaçınmaq. saxlanmaq. saxınmaq. sakınmaq. şübhələnmək. şübhələnmək.
- yançqı** sancı. sızı. acı.
- **yançqı söz**: acı söz. alay.
- yançuq** **yancıq.** at zirehi. at örtüsü. torba.
- yançuq** **yançiq.** 1. həmyan. kisə. qabcuq. cib. külbar. sanac. çobanların, dərvişlərin bel torbaları. 1. basılmış. çeynənmiş.
- yançuq** **yançiq.** torba. kisə.
- yançuv** göynək. sızı.
- yanev** yanavıl. yanoda. yandam. təkdəm. daldam. diboda. dibotaq. qurna. qırağ yer, dam, otaq. xəlvətxana.

yanğılınc	yanğılınc. yenğılınc. dikə olmayan. gücsüz. quvvətsiz. zəif. miskin.
yanı başında	yanbaş. yanında. yaxın. sadıq. bağlı. bağla. bəfali.
yanı	<p>1. desənə. - yanı onu eləmə. 1. yali. yanaq. yalaq. çanı. çalı. çanaq. çalaq. kimi. - bu yanı: bu yalı: bu yanaq: bu yalaq: bu kimi. 1. yanığ. içdən. duydan. hiss. ehsas.</p> <p>- sarılı gəzir, hər yanı bəzir.</p> <p>- gəlin yanısı: 1. gəlin yanı: toy ertəsi yapılan əğləncə. 1. gəlin duvağı, üz örtüsü, tülü.</p> <p>- qarayanı: yanıqara. qara yanığ. qara çiban. qarapəncə. qarataxın. qarataxma. qarayaxmaca. qaraqabarcıq. qarıma. qaragöyündürmə. qaragöndürmə. şarbon.</p>
yanı	<p>1. şikayət. 1. bənzər. yan. yali. mənqiz. yanaq. üz. 1. ciltvə. işvə. can yaxıcılıq. 1. yanığ. yanqı. acı. acın. təəssüf. - yanığ ki çatmadı başa yaşamı, xoş günlər ilə. - min yanıqla bildirməliyəm ki. - bu işlərə yanığ yox. - indi yanığdan kar çıxmaz.</p>
yanıc yanıc	yan yan. yana doğru.
yanıc	yanınc. narış. narınc. narıc. turunc.
yanıcı	yanıncı. narıncı. turuncu.

- yanıcı** yanmalı. qöyqücü. küyquci. küynüci. göyquci. göynüci. göynəyən.
- yanıç** **yanç.** hilal. yarım ay biçimində.
- yanıq qoxu** körük buraq. yanığ iy.
- yanıq** **1. yanğın. 1. yanğış. yanğışıq. yanığış.** yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxnış. diləkcə. duruşum. giley. sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət. **1. yanğı.** məhəbbət. **1. yanmış. yaxılmış.** küyük. göyük. **1.göynək.** göynüq. göynü. **1.maya. 1.suziş. 1.yaxi. dağ.1.yaxıcı.** həzin. **1.yanmış. 1.yetmiş. çatmış. 1. qənim: düşgün.** susamış. - **dadlı qənimi:** şirni düşgünü. - **para qənimi** para düşgünü. **1. məzlum - yazıq** tutulmadı, **yanığ** tutuldu. (**yazıq:** suçlu. günahçı.). **1. yanğış. yaxış. yaxıq.** sürük. sürüş. sürüm. əğilim. əğik. əyik. ərsik. arzu. əriz. əriş. azıq. ərək. irək. tutqu. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. meyl. rəğbət. **1. yanı.** içdən. duydan. hiss. ehsas. **1. yanığ. yanıqlı. yanıli.** arxa. qapdallı. yardımçı. yardaççı. qoldavçı. köməkçi. istəkli. əsikli. istəşli. tərəfdar. həvaxah. **1. yanğılı** olan. yalvaq. yavlaq. çaylaq. tamahkar. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq. qadaq.

qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis < qınis. qısis.
 sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac.
 qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı.
 qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.
 qaraçanaq. gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan.
 əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. paxıl <
 bağıl. verməztin. verməyən. əlverişsiz. varyeməz.
 sərپəməyən. xərcləməyən. momsik. mümsik. 1.ağzıman.
 yemtilmə. obur. iştalı. iştahlı. istəkli. azmənd < azman. <
 acman. tamakin. boğazlın.

- **gecə yanığı**: əldə, üzdə bəlirən, tapılan qara ləkə.

- **qara yanığ**: qarayanı. yanıqara. qara çiban. qarapəncə.

qarataxın. qarataxma. qarayaxmaca. qaraqabarcıq. qarıma.

qaragöyündürmə. qaragöndürmə. şarbon.

- **ağaclarda, göyərtələrdə, çox sıcaqlıqdan olan pozuqluq, yanığ, qaralıq**: qarayanığ.

- **bağrı yanığ**: bağrı qan. çox üzgün. acınacaqlı.

- **qarayanığ**: qaraqabarcıq.

- **qarayanığ**: daşkömür.

- **bağrı yanığ**: könlü yaralı.

- **yanlı yığmaq**: tərəfdar yığmaq.
- **yanlısına bax, yaxcısına ax**: tərəfdarlarınabax, yaxcılıarsa, onlara qoşul.
- **yanlısın gördüm, için oxudum**: tərəfdarlarına, mürüdlərinə baxdım, içində nə olduğun düşündüm.
- **yanlın olsun, qanlın yox**: istəyənin olsun, yağmaçın, düşmanın yox.
- **yanlıvın mini birdir (azdır), qanlıvın biri mindir (çoxdur)**.
- **yanlı (istəkli) vardır, yandırar, yanlı vardır, qaldırar**.
- **yanlı dönsə, qanlı olar**: istiyenin üz çevirsə, yağmaca, düşməne dönər.
- **yanlı qazanmadın, barı qanlı törətmə**.
- **evi yanıq**: yaşanı, yağdayı, durmuşu kötü.
- yazıq tutulmadı, yanıq tutuldu. (**yazıq**: suçlu. günahçı. **yanıq**: məzlum.).
- **yanığı, yanğını gidərən, apararı, qaldıran: qanıqdıran. qanqıdan. qanqı verən. qanıq verən. qandıran. inandıran. qənaət bəxş.**
- yanıq** **yalnıq. yanlıq. ataq. yayaq. yayqa.xəta. 1.suç. pozaç. pozuç. qabart. günah. yazıq. 1. boşaq. qəbahət. səhv. 1.**

qələt. 1. atıq. əğri.yayaq. yayqa. əğrik. əksik. qusur.
qaysıq. kəm kəsir. nüqsan.

yanıq

yanuq. 1. əsmər dənli. qara. yanıq tənli. göymən.
göynüq. qavrulmuş. qara. yanaraq qararmış. yaqış.
yağış. yaqız. yavuz. qaraya çalan 1. xiyal. tutqun. 1.
yanqaq. sevdalı. aşiq. istekli. 1. yanğır, qoyqun,
göynədən, acı, toxunaqlı iş, söz. 1. (< **yanmaq**: dönmək).
pejvaq. yansı. küyək. dərd. acı. ızdırab. üzüntü. 1.
qasmıq. qurum. yara bərə. 1. qöyük. köyük. küyük.
yanmış. ortuq. məhruq. 1. göynəmiş. köyük. 1. yanma.
alqın. 1. nərsədə çatışmazlığı. yetinməzliyi. yetməzliyi.
yetersizliyi. alıqalmağı göstərən söz. 1. soluq. quru. ətsiz.
arıq. cılız. aciz qalmış adam. 1. qusma. qəyy. bulantı. - o
yanıq yandı: o qaytardı. 1. qorxutma. təhdit. - bəy
yanığında düşmə: bəy qorxusuna düşmə. 1. yandıq. yanıq.
soysuz. köksüz. qarışıqı, yandan olan. 1. yanmış.
məhruq. 1. şuridə. - **yanıq** kişi. 1. cılız. sısqa. - **yanıq**
cocuq. 1. qoyu. tünd. - **yanıq** boya. - **yanıq** qara. 1. aşiq. -
mən sənə **yanıq**, sən mənə **yanıq**. 1. **yanqı**. cavab. qayıt.
qaytarı. 1. yanqı. yanı. acı. acın. təəssüf. - **yanıq** ki

çatmadı başa yaşamı, xoş günlər ilə. - min **yanıqla**

bildirməliyəm ki. - bu işlərə **yanıq** yox. - indi **yanıqdan** kar

çıxmaz. **1.** ərgin. yetmiş. olmuş. - **ərgin yemiş.**

- **yanıq qara:** taun çibanı. yanı qara: yumrucuq.

- **yanıq qara:** yanı qarataun çibanı.

yanıqanlamaq hədə qorxu gəlmək. gözdağı vermək.

yanıqara **qarayanı. qara yanıq.** qara çiban. qarapəncə. qarataxın.

qarataxma. qarayaxmaca. qaraqabarcıq. qarıma.

qaragöyündürmə. qaragöndürmə. şarbon.

yanıqay **yanıq ay. yanuq ay.** balayı. evliliyin ilk dönəmi.

yanıqçı şaki. şikayətçi. müştəki.

yanıqi **yanıki. yanki.** yani. yə'ni. başqa sözlə. demək ki. diyəsi.

yanıqır **yanıqır.** aşiqanə. - **yanıkır davranış:** aşiqanə davranış.

yanıqış **yanıq. yanqış. yanqışiq.** yaxınma. yaxınıq. yaxınış.

yaxınım. yaxnım. yaxnış. yaxınış. diləkcə. duruşum.

giley. sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət.

yanıqışçı **yanqışçı. yanqışan. yanqışiqçı. yanqışqan.** yaxnışçı.

yaxnışan. yaxnışçı. yaxnışan. yaxnımçı. yaxnıman.

yaxınan. yaxınıqçı. şikayətçi.

- yanıqışmaq** **yanqışmaq. yanığmaq.** yaxnıqmaq. yaxnımaq.
yaxnışmaq. yaxınmaq. yaxınıqmaq. yaxınışmaq.
şikayətlənmək.
- yanıqlamaq** **yanqılamaq:** cavablamaq. qayıtlamaq. qaytarmaq.
- yanıqlanmaq** **yanıtanmaq. 1.**müttəhim, ittiham olunmaq. **1.**
yönlənilmək. tərəflənmək. tərəfdar olmaq.
- yanıqlatmaq** **yanaqlatmaq. yanqalatmaq.** yataqlatmaq. yaddaşlamaq.
not götürmək. aşılıtmaq. çıxmatmaq.
- yanıqlı** **1. yalovlu. yalavlı.** atuşlu. yaşamalı. yaşmal. güclü.
qolçomaq. canlı. qanlı. coşuq. coşav. coştan. coşatan.
coşqar. qeyrətli. enerjili. **1. yanıqlı. yanığ. yanlı.** arxa.
qapdallı. yardımçı. yardaqqı. qoldavçı. köməkçi. istəkli.
əsikli. istəşli. tərəfdar. həvaxah.
- **yanlı yığmaq:** tərəfdar yığmaq.
- **yanlısına bax, yaxcısına ax:** tərəfdarlarınabax, yaxcılıarsa,
onlara qoşul.
- **yanlısın gördüm, için oxudum:** tərəfdarlarına, mürüdlərinə
baxdım, içində nə olduğun düşündüm.
- **yanlın olsun, qanlın yox:** istəyənin olsun, yağmaçın,
düşmanın yox.

- **yanlının mini birdir** (azdır), **qanlının biri mindir** (çoxdur).

- **yanlı (istəkli) vardır, yandırır, yanlı vardır, qaldırır.**

- **yanlı dönsə, qanlı olar:** istiyenin üz çevirsə, yağmaca, düşməne döner.

- **yanlı qazanmadın, barı qanlı törətmə.**

yanıqlıq

yalovluq. yalavlıq. alovluq. alavlıq. oduçluq. odquçluq.

atuşluq. qızmışıq. atuşluq. atışlıq. yaşamlıq. güclülük.

canlılıq. coşumluq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq.

coşatanlıq. coşqarlıq. coşmışıq. həyəcanlılıq.

yanıqmaq

yanığmaq. 1. yanığışmaq. yanqışmaq. yaxnıqmaq.

yaxnımaq. yaxnışmaq. yaxınmaq. yaxınıqmaq.

yaxınışmaq. şikayətlənmək. 1. yanqımaq. çox istəmək. 1.

yanğınmaq. susamaq. susaqmaq.

yanıqmaq

yanılmaq. 1. yanğmaq. yanmaq. acımaq. heyiflənmək.

təəssüflənmək. - onun yoxluğuna içdən yanıldıq. 1.

yanınmaq. yanılmaq. yanqılmaq. yanqılışmaq.

yahalmaq. yasanmaq. səhv etmək. xəta etmək. qələt

etmək. iştibah etmək.

- yanıqsınmaq** yazıqsınmaq. yaxınmaq. yanmaq. incinmək. acınmaq. azarlanmaq. üzünmək. üzünmək. üzülmək. yerinmək. hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək. təəssüflənmək.
- yanıqtırmaq** **yanıqdırmaq.** yanqturmaq. yandırmaq. iqlətmək. inğlətmək. inlətmək. səsləndirmək. - top gurultus dağları inlətdi.
- yanıl** gizil. 1.vəsf. 1. mələkə.
- yanıl** yazıq. suç. günah.
- yanılan** **yanğılqan.** 1. unutan. 1. səhv edən.
- yanılış** **yahalış. yahalma.** qaf. kaf. gaf. (< kav). saçaq. səhv. iştibah. qələt. xəta.
- yanılqamaq** yanılmaq. aldanmaq. səhv etmək.
- yanılqamaq** **yanılıqmıq.** səhv etmək. iştibah etmək. qələt etmək.
- yanılqatmaq** yanılmaq. aldatmaq. səhvə salmaq.
- yanılıqı** yalınış. yanılıqış. yalınqış. yanılma. yanılıq. yalınıq < yanığ. yahalqı. yahalıq. ataq. yayaq. yayqa.xəta. qələt. iştibah. səhv.
- yanılıqı** yanılıq. aldanış. yayınış. axsaqlıq. axsalıq. yanılış. səhv. xəta.

- yanılıqış** 1.< > **yahalqı**. 1.yanlıq. yanılıqı. yalınqış. yahalıq. səhv. iştibah. qələt. 1.ğeyri əmd.
- yanılıqışlıq** ğeyri əmdi.
- yanılma** 1.yanlış. yanılıqı. yanılıq. yalınq < yanığ. ataq. yayaq. yayqa.xəta. qələt. iştibah.səhv. 1.yanlış. yanılışlıq. qələt. suç. pozaç. pozuç. qabart. yazıq. əzik.
- yanılma** sürc. suç. xəta. səhv. sürçmə. xəta.
- yanılmaca** muğalıtə.
- yanılmaq** 1. **yaynılmaq**. **qayğılmaq**. **qayğışmaq**. **qayrışmaq**. **qayışmaq**. **qayıtmaq**. **qanğışmaq**. **qanğırılmaq**. **qanrılmaq**. dəngəsin itirib, bir yana əgilmək, yanılmaq, yaslanmaq, büdrəmək. - yerikən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın yükü geriye **qayğılmiş**. - bizim uşaq böyüdükcən düzəlməkdənsə **qayrışır**. 1. **yahalmaq**. sürçmək. sürüşmək. kavalamaq. qafalamaq. kafalamaq. (< kav). çaşmaq. yanış, səhv, xəta, xəbt, iştibah etmək. 1. **yasılmaq**. **yahalmaq**. qasınmaq. qasılmaq. qayılmaq. - gördün mi, **qasıldın** ya!. 1.aldanmaq. atlamaq. 1.yahalmaq. allanmaq. aldanmaq. aldatılmaq. qandırılmaq. 1.xəta etmək. xətaya düşmək. 1.qarışdırmaq. yahalmaq.

iştibah etmək. 1.sürçmək. sürüşmək. səhv etmək.

iştibah etmək. xəta etmək.

yanılmaq

yanğılmaq. 1. (yan+qılmaq). düzə düşməmək. yana

düşmək. düzdən qalmaq. düz davranmamaq. yahalmaq.

yanmaq. 1. **(yengiləmək: yeni + ləmək).** geri dönmək. qayıt

maq. təkrarlamaq. yanqılmaq. yanşamaq. yanqşamaq.

boş boş qonuşmaq. yansılmaq. cavab vermək. 1.

yanınmaq. yanığmaq. yanqılmaq. yanqılışmaq.

yahalmaq. yasanmaq. səhv etmək. xəta etmək. qələt

etmək. iştibah etmək. 1. e'tiraz vermək. 1. qasılmaq. 1.

azaşmaq. ayaşmaq. aldanmaq. şaşmaq. 1. kündədən

atmaq. çaşıb yanqın, yanlış təprəşmək, davraşmaq.

sapmaq. iştibah etmək. şaşırmaq. şaşqınlamaq.

çaşmaq. heryətdə qalmaq. suçalmaq. sürçmək. xəta,

səhv etmək. yanığmaq. yanğmaq. yanmaq. acımaq.

heyiflənmək. təəssüflənmək. - onun yoxluğuna içdən

yanıldıq.

- yazmas, atım olmaz, **yanılmaz**, bilgə olmaz.

yanılmaz

səhv etməz. - yazmaz **yanılmaz**, yürüməz yozulmaz.

- yanılmaz** yazmaz. 1. yayınmaz. iştibah edməyən. 1. ökrəmən.
dahi. bilgə.
- yanılsama** yanılısayış. yanılısıma. uçuqluq. uçquçluq. xiyalat. ovham.
vəhm.ilüzyon.
- yanılısayış** yanılısıma. yanılısama.uçuqluq. uçquçluq. xiyalat. ovham.
ilüzyon.
- yanılısıma** yanılısayış. yanılısama. uçuqluq. uçquçluq. xiyalat.
ovham. ilüzyon.
- yanıltan** yanıldan. (bax > aldatan. kələkçi). yanıltıcı. yahaldıcı.
yahaldan. qandırın. qandırıcı. alladan. aldatan. aldatıcı.
aldayıcı. oyalayan. oyalayıcı.
- yanıltı** səhv.
- yanıltıcı** (bax > aldatan. kələkçi). 1.qandırıcı. aldatıcı. duyanan.
duyarıcı. çalqaçı. çalaçı. məğlätəçi. səfsətəçi. muqalitəçi.
1.yahaldıcı. yanıldan. yahaldan. qandırın. qandırıcı.
alladan. aldatan. aldatıcı. aldayıcı. oyalayan. oyalayıcı.
- aldatıcı, yanıltıcı, yozucu nədən: göz bağı.
- yanıltıcı** loğaz. yanqıltmac. bilməcə. şaşıcı. yalqın. sərap.
görüntü.
- yanıltma** yanıltma. yahaltma. aldatma. allatma. qandırma.

- yanıltma** yanıltmac. bilməcə.
- yanıltmac** yahatmac. aldatmac.
- çöldə, uzaqdan su kimi görünən işıq yanıltmacı: ılgım.
yalğın. pusarıq. salğım. yolax. sağın. sanğın. sərab.
- yanıltmac** **yanıltma.** 1. təkərləmə. nağarat. bilməcə. 1. yeyin
söylənirkən kırıcıb yanılan deyim. şaşirtma. təkərləmə.
- yanıltmaca** 1. aldatmaca. muğalitə. 1. bilməcə. müəmma.
- yanıltmaca** yahatmaca. yaxatmaca. yasatmaca. aldatmaca.
- yanıltmaq** aldamaq. aldatmaq. allatmaq. yahaltmaq.
qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq.
- yanıltmaq** **yanğıltmaq.** 1. çaşdırmaq. şaşirtmaq. müştəbeh edmək.
1. yanqıltmaq. şaşirtmaq. 1. yazturmaq. çözdürmək. 1.
alcatmaq. çaştırmaq. ayaşdırmaq. aldatmaq. - yolnu
ayaşdırdım: yolu şaşırdım. 1. bənzətmək. əks etdirmək.
təqlid edmək. - sizin şəklizi çəkib, lap bənzətədi. - bu şəkli lap
mənə **bənzətdin.** - bu işləri **bənzətən** varmı. - bu sözləri
bənzətən.
- yanımaq** **canımaq:** 1. ititmək. bilöləmək. biləmək. - pıçaqları canıt:
yanıt: itit. 1. qorxutmaq. gözdağı vermək. 1. biləmək.
təhdit edmək.

- **yanığan edmək**: qorxurtmaq. gözdağı vermək.

- **bıçaqni daşqa yanmaq**: bıçağı daşa tutaraq bilmək.

yanımsımaq küyünmək. göyünmək. yarı yanmaq. ot etgisi ilə sararmaq.

yanın 1. yandan. geyin. qıçın. dönəged. quşqulu. şəggili. mütərəddidyanə. - yanın gedirdi. - nə **yanın yanın** düşünürsən. - **yanın yanın** baxışlar. 1. yanaki. yalan (< **yanğılış**). yanaşı. yalnız.

yanınc **yanınc**. narış. narınc. narınc. turunc.

yanınca biləyi. beləsincə. beləki.

yanıncı **yanıncı**. narıncı. turuncu.

yanında **yanında**. 1. oranla. görə. nisbətən. 1. yanı başında. yanbaş. yaxın. sadıq. bağlı. bağla. bəfalı. 1. beləki. beləli. biləli. birlikdə. müsahibətində. 1. qaşıda. qarşıda. yanbaşında. yönündə. nəzdində. qurbında. 1. nəzdində. - **elə yanında**: alt başında: elə altında. yanında.

yanınmaq **yanılmaq**. yanıqmaq. yanqılmaq. yanqılışmaq. yahalmaq. yasanmaq. səhv edmək. xəta edmək. qələt edmək. iştibah edmək.

- yanında** **yanında.** yan ba yan. birlikdə. qoşalıqda. - **o ilə birlikdə deyə bilmərəm.** - **bu ikisi birlikdə satılır.** - **bir yeri genişlətmək üçün, yanındakı tikəni ona qatmaq** işi: çaluq. çalıq.
- yanır** - **həm yanır, həm yaxır:** həm ziyarət, həm ticarət. həm gedir həm çəkir. iki işi birdən yapmaq. iş içində iş görmək.
- qurtuluş sevgisi, gözlərində **ışıl ışı yanır**.
- yanıraq** yavaşıraq.
- yanırçaq** **yanırçaq.** at yəhərinin taxda bölümü. - **yanırçaq oğatmaq:** eşşəyin palanın dögmək. (qızmaq. öfgələnmək. hiddətlənmək).
- yanırtı** **yanırc.** kinayə.
- yanıs** **yansı. 1.** im. simgə. iz. bəlikti. göstəri. görsəti. gözəti. nişan. əlamət. çaqma. çaqmaca. işarə. **1.** yaknı. yankı. inikas. **1. yasnı.** uydurma. olmamış nərsəni olmuş kimi göstərmə.
- yanısıra** **1.** qatarlı. davamlı. birlikdə. **1.** - dan öteri. - dan savayı. - dan əlavə. - dan başqa. - la belə. - bundan **yanısıra** yalan demisiz. - bundan **yanısıra** nə deyə biləriz. **1.** başqa. alahı. savayı. qalanı. artırılması. - **yanısıra** sözü varmı. -

yanısıra qulluq. - **yanısıra** heç bir nərsə. **yanısıra** nə istirsiz. -
o **yanısıra** işdir.

yanısız **yansısız**. imsiz. simgəsiz. izsiz. bəlirtisiz. nişansız.
əlamətsiz. işarəsiz.

yanısızlıq **yansısızlıq**. bəlirtisizlik. imsizlik. simgəsizlik. izsizlik.
nişansızlıq. əlamətsizlik. işarəsizlik.

yanıslı **yansıllı**. izli. bəlirtili. simgəli. imli. nişanlı. əlamətli.

yanış 1. yanaş. yanıt. cəvab. qarşılıq. 1. yanba yan. tabax
tabax. taba taba. təvatür. 1. ehsan. tanrıya yanaşmaq
bəsləyən vergi. 1. yanniş. yanqılış. yanqış. yanlış. səhv.
xəta. iştibah.

yanış **yanğış**. 1. yanşıq. yaxşıq. yaxış. otuş. atış. atəş. 1.
yanma. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış. tutuşuş.
tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. odalma.
odalış. iştial. 1. **yanışma**. **yanma**. yaxış. yaxınış. yaxınma.
tutuşma. iltihab. 1. **yanma**. **yaxma**. **yaxış**. dağ. acıma.
acıq. göymə. göyüq. küymə. küyün. qovurma. qovruq.
qavırma. qavırıq. qavriş. zülm. cəfa.
- **yanış!**. **yaxış!**. ataş!. atəş!. otaş!.

- yanışan** yanan. **yanğışan**. yaxınan. yaxışan. yaxnışan. alışan.
otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan.
- yanışıq** yanaşıq.
- yanışma** **yanış**. **yanma**. yaxış. yaxınış. yaxınma. tutuşma. iltihab.
- yanıştıрмаq** **yanışdırmaq**. qarşılamaq. edilən bir iyiligin qarşılığın vermək.
- yanıt** **1. yaxıt**. düşü. xətər. **1. izək**. yaddaşt. **1. qarşılıq**. cəvab.
1. yansıt. qarşılıq. cəvab. **1. cəvab**. - **iyi bir yanıt**. - yanağı
sözə, yanağlı **yanıt** gerek: gözəl sözə, gözəlcə cəvab gerek.
- **iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış**: altından qaçıla
bilən yol. kəsnitsiz. kəsiniksiz. kəsərlik daşımayan. qaypaq.
qaçamaqlı. qərarsız.
- **kef əhval sorana verilən yanıt, qarşıt, cəvab**: iyilik sağlıq.
iyilik gözəllik.
- yanıt** **yanut**. **1. yanğıt**. açıqlama. **1. cavab**. qarşılıq. bədəl. **1.**
müzd. parsa. axdı. səmən. dəğər. əcir. **1. ərməğan**. ödül.
prim. yarlıq. yardım. bağışlama. **1. yanaş**. ehsan. rüşvət.
1. müjdə. sava. ərim. **1. yan**. yan yan. yanaki. - **yanıt**
durmaq: yanın çevirib durmaq. **1. qarşılıq**. **1. ödül**. mükafat.
1. yonqaq. yonqat. yanqa. çuğulluq. qoğut. şikayət. **1.**

tayat. qarşıit. cəvab. - sorularım hamısı **tanıtsız** qaldı. -
səsimə **tanıt** vern olmdı. - **tanıt** vermək. - **tanıtlarız** çox boş.

yanıtan oxşatan. bənzətən. hünərpişə. aktiyor.

yanıtanmaq **yanıqlanmaq**. 1.müttəhim, ittiham olunmaq. 1.
yönlənilmək. tərəflənmək. tərəfdar olmaq.

yanıtçı qarşuçu. qarşıçı. cəvab verən. cəvabdeh.

yanıtlamaq yaddaş, izək götürmək.

yanıtma **anıma**. **anma**. xatırlama. uyarma. oyarma.

yanıtmaq **tanımaq**. 1. nərsənin valığın, oluğun, boluğun, həqqin
qəbul edmək. 1. **yanğıtmaq**. qısqıtmaq. qanıtmaq.
qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. qane' edmək.
razi edmək.

- **tərs yanıtmaq**: tərs cəvab vermək. tərsinə gedmək.

qaqalamaq. qaqcılamaq. qaqılamaq. qaqışlamaq. qaqırlamaq.
qarşı gəlmək. muxalifət, ziddilik edmək.

yanıtmaq **yanıltmaq**. {**yenitmək**}. 1. cavab vermək. ötəmək.

ödəmək. vermək. əda, ifa edmək. 1. yanğılatmaq.

yanqıltmaq. yanqılıtmaq. yasatmaq. yahatmaq. səhvə
salmaq. xəyata salmaq. müştəbeh edmək. qələt
düşündürmək. iştibah salmaq. 1. qarşılamaq. çaqmaq.

əks etmək. cavablamaq. - topu topunan **yanıtan** kişilər
 uzaq gedməz. **1.** yükləmək. sorumlamaq. yamamaq.
 yormağ. çəkmək. - oğul dədə suçun **yanıtmaz. 1.** aldatmaq.
 gicətmək. yozdurmaq. yaydırmaq. **1.** yonqamaq.
 yonqatmaq. yanqamaq. çuğullamaq. qoğulamaq. **1.**
 şikayət etmək. **1.** yenitmək. tazalamaq. **1.** doğurtmaq. -
 mama arvadı **yenitir. 1.** yenitmək. tazalamaq. **1.**
 səslənmək. cavab vermək. tayatmaq. tayat vermək.
 qarşıt qoymaq, vermək. cavab vermək. - bir az daha
 sordum, tayatdı. - sorularım hamısı **tayatsız** qaldı. - səsimə
tayat vern olmdı. - **tayat** vermək. - **tayatlarınız** çox boş.
 - eşidirdə **səslənmir.**

yanıvar canavar. heyvan.

yanıvıl təlaş.

yanıyanmaq şikayitlənmək.

yanız **1.** yağısız. yaxsız. cansız. soyuq. donuq. odsuz. sönük.
 durqun. oturuq. yatqın. quru. təpgisiz. gərimsiz.
 həyəcansız. çökük. **1.** yamız. əsmər. qır. - **yamız** saçlım
 mənim.

- **qarayanız: qaryağız:** əsmər üzlü.

- **qaryağız: qarayağaz. qarağaz.** qəndil.

yanq yara **yanğ yara.** siflis ağrısı.

yanq **yanğ. yağ.** üz. kopi. nusxə. - **kimliyin yağısı, üzü:** sicillin kopusu. - **üzün çəkmək.** kopulamaq.

yanq **yanğ.** { **yan.** (< **yanqmaq:** əks olmaq) }. **1. yanğ.** qol. - bol **yanğ.** **1.** yanğı. yanqu. yax. yan. yandan. **1.** bang. yanğlanıb çıxan səs. **1.** nərsədən bir paça. bir bölük. **1.** bildik. gələnek. ürf. qural. törə. yordam. yöntəm. alışqı. pirinsib. nəzm. usul. **1.** ölçü. sayı. oqqa. necəlik. **1.** parlaqlıq. **1.** bang. **1.** yang. metod. tərz. usul. **1.** yün yada tük yumağı. **1.** bulut yada dumanın bölünmüş parçası. **1.** qalıb. - börk **yanqı:** börk qalıbı. **1.** yeng. ətək. **1.** yanqı. yankı. yen. yeni. taza.

yanqa **yanğa.** **1. yengə.** yanca gedən. sağdıç qadın. yana. tərəfə. **1.** hərhənkə bir nəyin, ırmağın yanı. keçəsi. **1.** yonqaq. yonqat. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikayət. **1.** yana. yanadan. yanğada. yanğadan. tərəfdən. - bizim **yanğadın** əsməyəcək yelmi var. **1.** yanğ. yanqanş. fil.

	- yanqa yeni : taza. lap təzə. yep yeni. daha yeni. 1. yanağ. şikayət.
yanqabuc	yanğabuc. çox əğri büğrü, çarpuq.
yanqacıq	qapdalıq. qapdallıq. iki yan. iki tərəf. tərəfeyn.
yanqaq	yanğaq. 1. yanlı, civarlı, qıraqlı olan nə. dişlərin oturduğu gəmik. qapı söğəsi. hər nərsenin yanı. 1. yan. tərəf. 1. qoz. cəviz. girdəkan. 1. yanaq. 1. yanıq. sevdalı. 1. cəviz. 1. yanaq. üz.
yanqaqı	yanqağı. bayaqkı. dəminki. aldağı. alğı.
yanqaqlaşmaq	savaşmaq. tokatlaşmaq. (:) kötəkləşmək.
yanqal	issi. ısı. sıcaq. od. odlıq.
yanqal	yarım ay. nim kurə.
yanqalatmaq	yanaqlatmaq. yanıqlatmaq. yataqlatmaq. yaddaşlamaq. not götürmək. aşılıtmaq. çıxmatmaq.
yanqalturuq	yanğalduruq. yanalduruq. kəpənəgin arxasına, yaxasına tikilən parça. başlıq.
yanqam	çalqam. ək. uzatma parçası.
yanqamaq	1. çalqamaq. əkləmək. 1. qarşamaq. yanşamaq. dəyişmək. cavablamaq. əvəzləmək. 1. yanqılamaq. yankılamaq. yenəmək. yeniləmək. tazalamaq.

- yanqamaq** **yanqıldamaq. yanqılamaq. çanqıldamaq. çanqlamaq. çanqamaq. çanaqlamaq.** ötmək. oxumaq.
- yanqan** **yanğan. yanan.** 1. alaca qarqa. yalnız başı aq olan qarqa. 1. **yağan.** fil. - **yanqan** carladı: cırıldadı. - **yaqan təkın.** - **yaqanlıq:** filli olan. filci. 1. martın biri ilə doqquzun arasında doğanların bürcü.
- **yanqan qamajaq:**. od böcəği.
- yanqanqöz** patlaq gözlü.
- yanqar** **yanğar.** yanağır. şikayətçi.
- yanqarmaq** yeniləmək. tazalamaq.
- yanqaru** yana. təpərə. təprə (tərəfə). qırağa. bunu qoy bir yanqaru.
- yanqasın** yanğın. yanın. qırağın. yanı. qırağı. - hərəsi aldı bir **yanğasın.** - yanandada kişi alır **yanğasın**, atır danğasın. - bu şəhər **yanğasında.**
- yanqaş** **yanğaş.** tə'rif. qoltuq. mədh. - **qoltuq sürmək, gəlmək:** **qoltuğa girmək:** mədh etmək.
- yanqatan** **yanqadan.** qaytadan. yamaşdan. tazadan. yenədən. yansıdan.
- yanqatmaq** **yanatmaq. yana atmaq.** bir kənara qoymaq. ırqatmaq. ırqatmaq. qıraqlatmaq. qırağlatmaq. qırağa qoymaq.

- yanqav** çalqav. ək. parça.
- yanqavuuq** yalqavuuq. çalqavuuq. təmbəllik.
- yanqaz** **yanğaz. yanaz. yanağız. 1.** bax > **yanaz.** danqaz. da'vaçı. yaramaz. inatçı. - **yanğaz** at. - **yanğaz** adam. **1.** deyingən. hər vax şikayətlənən. - **yanğaz** cocuq. - **yanğaz** xəsdə. **1.** yenğəz. yenirəq.
- yanqazlanmaq** **yanğazlanmaq. yanazlanmaq. yanağızlanmaq.** deyinmək. hər vax şikayətlənmək. xırçınlanmaq.
- yanqazlıq** **yanğazlıq. yanazlıq. yanağızılıq. 1.** deyinmə. tetizlik. hər vax şikayətlənmə. xırçınlıq. **1.** danqazlıq. da'vaçıçılıq. yaramazlıq. inatçılıq.
- yanqçı** **yanğçı. yanğıc. yağçı.** üzçü. kocuçu. nusxəçi. müstənsix. - **kimliyin yağısı:** sicillin kopusu.
- yanqço** **yanğço.** (yanan). dıšar. görmən. zahir.
- yanqəc** **yanğəc. yengəc** (< **yan.** yan yeriyan). farscada xərcəng (< **qara + çəngəl**) söylənir.
- yanqəs** **yankəs. yankəsici.** qapdıraqç. qamqaç. qapqaç. qapdırimçi. yaldırımçi. yandırımçi. yardımçı. cibkəsən. cibkəs. cibvuran. cibvur. cibçalan. cibçal. dolandırıcı. qaldırımçi.

- yanqəsən** **yankəsən.** culiya. yuliya. kurnaz.
- yanqəsici** **yankəsici. yankəs.** qapdıraqaç. qamqaç. qapqaç.
qapdırımçı. yaldırımçı. yandırımçı. yardımçı. cibkəsən.
cibkəs. cibvuran. cibvur. cibçalan. cibçal. dolandırıcı.
qaldırımçı.
- yanqəsici** **yankəsici.**cibçi. cib kəsən.
- yanqəsici** **yankəsici.** 1. dırxaxcı. cibgir. oğru. yacıqçı. cəlgür. 1.
yüzüvçü. üzüvçü. dolandırıcı.
- yanqəsicilik** **yankəsicilik.**cibçilik.
- yanqəsiciliq** **yankəsicilik. yankəslik.** qaldırımçılıq. qaldırçılıq.
yaldırımçılıq. yaldırçılıq. yandırımçılıq. yandırçılıq.
yardırımçılıq. yardımçılıq. qapdırımçılıq. qapdırçılıq.
qapdıraqaçlıq. qamqaçlıq. qapqaçlıq. cibvuranlıq.
cibvurlıq. cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.
- yanqəsliq** **yankəslik. yankəsicilik.** qaldırımçılıq. qaldırçılıq.
yaldırımçılıq. yaldırçılıq. yandırımçılıq. yandırçılıq.
yardırımçılıq. yardımçılıq. qapdırımçılıq. qapdırçılıq.
qapdıraqaçlıq. qamqaçlıq. qapqaçlıq. cibvuranlıq.
cibvurlıq. cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.

- yanqəzən** **yangəzən.** yançı. qanatçı. firqəçi. bir sürüyə, topluma qarışmayan kimsə, malqara.
- yanqı** **yanğı.** - çox yanğılı, çınlayan, pejvaklı yer: çınlaq.
- yanqı** **yanğı.** 1. əksi səda. pejvak. 1. əsər. 1. iltihab. 1. vərəm. amas. 1.alqı. anlayış. qanış. düşnüş. qavranış. sezim. sezimə. seziş. idrak. ehsas. hiss. 1.alovuşt. susuz. susaq. ətəş. 1.ərişim. ehsas. hiss. 1. **tanqı.** içdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə. 1. alqım. alqı. duyqu. duyu. duyum. duyma. sezim. hiss. 1. **yanığ.** məhəbbət. 1. yaxış. qaraç. qapıs. qaplıc. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq. atış. utuş. oduş. alşıq. təmə'. tamah. yapas. qılas. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq. öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq. çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq. islat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- **yanğılı yer:** çınlama yapan yer. çınlaq. inikaslı, pejvaklı yer.
- yanqı** **yanğı. yanqğı.** 1. (< yanmaq). kibrit. çaxmaq. 1. (yanqımaq: qayıdılan. daşan nərsə). yaradan axan. daşan.

qayıdan irinq. çirk. kir. pas. pislik. **1.** yanqılanma. etgi.
 təpgi. geri təpmə. səğirdim. yansı. yansıma. inikas.
 rifleks. tə'sir. **1.** ört. od. **1.** yeni. budaq. imirkay. doğan.
 çağa. çağalaq. bəbə. uşaq. **1.** yeni. < **yeni.** bundan bir
 azciq öng. bayağ. yanqıca: yenicə. yapyanqi: lap yeni. **1.**
 yan. yankı. yanğ. yen. yeni. taza. **1.** bor. qaya tavuş.
 oytu. eko. **1.** yeni. təzə. **1.** əksi səda. eko. inqilti. inqiliş. **1.**
 yanığ. yanı. acı. acın. təəssüf. - **yanığ** ki çatmadı başa
 yaşanı, xoş günlər ilə. - min **yanıqla** bildirməliyəm ki. - bu
 işlərə **yanığ** yox. - indi **yanığdan** kar çıxmaz. **1.** yanığ. cavab.
 qayıt. qaytarı. **1.** yeni.

- **yanqı üy:** yeni ev.

- **yanqı ırcın:** təzə əkmək.

yanqı

yankı. **1.** dolay. dolayı. imgə. qıraq. imgə. kinayə. (üstü
 qapalı söz, davranış). **1.** yaknı. yansı. yanıs. inikas. eko. **1.**
 yanlama. ittiham.

- **yanığı, yanğını gidərən, aparən, qaldıran: qanıqdıran.**

qanqıdan. qanqı verən. qanıq verən. qandıran. inandıran.

qənaət bəxş.

- **yanğı ilə qara kütük kəsildi.**

- yanqi** **yanki.** 1.biri. birisi. kəsisisi. - **o yanki:** o biri. - **bu yanki:** bu biri. 1. yaniki. yani. yə'ni. başqa sözlə. demək ki. diyəsi.
- yanqıç** **yanğıc.** 1. **anğıc.** nərdə. mə'cər. nərsənin yanına, yallarına, qırağına qoyulan, sancılan qoruqluq, barmaqlıq. - **anğıclı** yük arabası. - kərdi, dam, eyvan, dərə **anğıcı.** 1. **yanğçı. yağçı.** üzçü. kopuçu. nusxəçi. müstənsix. - **kimliyin yağısı:** sicillin kopusu.
- yanqıca** **yanğıca. yencə. yenğicə.** olduqca yeni. cədid. mücəddəd.
- yanqıcı** **yanğıcı. yandıran. yaxan. yaxıcı. yaxuc.** 1.oducu. odlayıcı. odlayan. atışlayan. atışçı. 1. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. zülmkar. sitəmgər. cəfakar. qəddar.
- yanqıç** yanacaq. yaxıt.
- **yanqıç, yanpır** gedən nərsə: yançaq.
- yanqıq** **yanqığ.** azqınlıq. qızğınlıq. köysünmə. küysünmə.- kişinin **qızğınlığı.** - buğanın **qızğınlığı.**
- yanqıqqa** **yanğıqqa.** gün.

- yanqıla** **yanğıla**. 1. yenədən. yənidən. genədə. təkrar. ikinci kərə.
1. **yanqılıq. yenqili. yenqiliq.** kimi. gibi. dənli. dəkli.
misalı. manənd.
- yanqılamaq** **yanğılamaq. 1. yanqıldamaq. yanqamaq. çanqıldamaq. çanqlamaq. çanqamaq. çanaqlamaq.** ötmək. oxumaq.
1. çınlamaq. inikas yapmaq. pejvaklamaq. 1. inləmək.
çınlamaq. - hayğırından dağlar **inlədi**. 1. **yanlamaq.**
müttəhim, ittiham etmək. 1. **yanlamaq.** yönləmək.
tərəfləmək. tərəfdarlıq etmək.
- yanqılamaq** **yanıqlamaq. yanğqulamaq. 1. yanılamaq. yeniləmək.** -
başın yandırır **yanqıladı**: yarasın yenidən tazaladı. - o donun
yanqıladı: yenilədi. 1. **yanıqlamaq.** olan şeyi yenidən
göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın. 1.
yanğqulamaq. səs vermək. səs gəlmək. 1. cavablamaq.
qayıtlamaq. qaytarmaq. 1. **yankılamaq. yanqamaq.**
yenəmək. yeniləmək. tazalamaq.
- yanqılanma** **yanıqlanma.** etgi. təpqi. geri təpmə. səğirdim. yansı.
yansıma. inikas. rifleks. çapıq. çapqı. tə'sir.
- yanqılanmaq** **yanğılanmaq. - güclü səsle yanğılanmaq: çanğılanmaq.**
çınlamaq. inləmək. inrəmək.

yanqılanmaq **yanğılanmaq.** irinləmək. çirkləmək.

yanqılantırmaq **yanqılandırmaq.** sasıtmaq.

yanqılantmaq **yanğılantmaq.** çanğılatmaq. çınlatmaq. inlətmək.

yanqılatan **yanğıladan.** yansılardan. yağnilardan. yansılardan. əks edən. inikas edən.

yanqılatmaq yanğılatmaq. yansılatamaq. ulaştırmaq. duyurmaq. əksətdirmək.

yanqılı - **yanğılı olan:** yalvaq. yavlaq. çaylaq. tamahkar. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq. qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis < qınıs. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. paxıl < bağıl. verməztin. verməyən. əlverışsiz. varyeməz. sərpəməyən. xərləməyən. momsik. mümsik.

yanqılı qırağı. qırağılı. dolaylı. dolayı. imgəli. kinayəli. - **dolaylı** söz anlatma. - **dolaylı** danışmaq, çaşdırmaq aşmaq.

yanqılı **yanğılı.** adı hər yana yanğılıb, yayılmış. sanlı.

- yanqılıc** - **yanqılıc uzanmış**: ələveri. ləm vermiş. yan vermiş.
- yanqılıc** (< **yan** + **qılıc**). **1.** qöyqurşağı. **1.** əğri. çonçaq. yanaki.
yan yatmış. yanlış. göyquşağı.
- yanqılıq** **yanqıla. yenqili. yenqiliq.** kimi. gibi. dənli. dəkli. misalı.
manənd.
- yanqılış** **yanğılış. 1.** yenğiliş. açış. sınış. düşüş. məğlubiyyət. **1.**
yanqış. yanlış. yannış. yanış. səhv. xəta. iştibah. qəflət.
batil. **1.** yanyatmış. qılmay. əğri. **1.** yalan. yan. əyri. doğru
olmayan. tərs. **1.** asış. açış. **1.** sarraq. sarıraq. əğri.
- yanqılış** **yanğılış. yançılış. yantılış. yansılış. encela'.** **1.** parlama.
parlayış. parlantı. sığallanış. cilalanış. cilalanma. **1.**
bəllənmə. bəlləniş. bəllənim. təzahür.
- yanqılışmaq** yanığmaq. yanınmaq. yanılmaq. yanqılmaq. yahalmaq.
yasanmaq. səhv etmək. xəta etmək. qələt etmək.
iştibah etmək.
- yanqılıqan** **yanğılıqan.** yanılan. **1.** səhv edən. iştibah edən. **1.**
unutan. **1.** unutan. yanılan.
- yanqılmaq** **yanğılmaq.** yalınmaq. xətaya düşmək. **1.** yanılmaq. **1.**
yanğılmaq. yenğilmək. düşmək. yıxılmaq. sınmaq. **1.**
yanığmaq. yanınmaq. yanılmaq. yanqılışmaq. yahalmaq.

yasanmaq. səhv etmək. xəta etmək. qələt etmək.
 iştibah etmək. 1. yanımaq. yalmaq. 1. vaz keçmək.
 var keçmək. baz keçmək. genilmək. engilmək.
- bir yanıqanı allah da keçədi: bur kərə yalını allah da
 əffedər.

yanılımaq yanğılatmaq. yanıtmaq. yanılımaq. yasatmaq.
 yahatmaq. səhvə salmaq. xəyata salmaq. müştəbeh
 etmək. qələt düşündürmək. iştibah salmaq.

yanılımaq yanğıldamaq. yanğılamaq. yanılmaq. çanıldamaq.
 çanqlamaq. çanqlamaq. çanaqlamaq. ötmək. oxumaq.

yanılıqçı yanılıcı. yanılımacı. anlaşılmaz. qarışıq.

yanılımaq loğaz. yanılıcı. bilməcə. şaşıcı.

yanılımaq yanğılatmaq. yanıtmaq. yanılımaq. yasatmaq.
 yahatmaq. səhvə salmaq. xəyata salmaq. müştəbeh
 etmək. qələt düşündürmək. iştibah salmaq.

yanılımaq yanılımaq. şaşırmaq.

yanılımaq yanğılmaq. yanılımaq. çəşdirmaq. şaşırmaq. müştəbeh
 etmək.

yanılmaq yanğımaq. yanılmaq. çox istəmək.

- yanqımaq** **yanğımaq**. 1. qınamaq. azar lamaq. ənqdi edmək. - çox çox **yanqıdılar**. - sən nədən məni **yanqırsan**. - bu işləri görmüsən **yanqımama** haq qazandırmısan. 1. yanğıрмаq. yenilənmək. gəlişdirmək. açmaq. - ölkənin **yanqıma** işləri. 1. yenqimək. yanğıtmaq. yenğıtmək. qələbə çalmaq. məğlub edmək. qazanmaq.
- yanqın** **yanğın**. 1. qızqın. xaşlaq. darqın. hiddətli. 1. odalma. odlanma. yanma. 1. **yanığ**.
- **böyük yanğın**: oddağ. - **oduğdan** (kiçik yanğın) çıxıb **oddağa** düşdük.
- **kiçik yanğın**: oduğ. - **oduğdan** (kiçik yanğın) çıxıb **oddağa** düşdük.
- yanqın** **yanğın**. 1. qaytar. təkrar. 1. qızdırma. ısıtma. təb. 1. vurqun. aşıq. 1. yanlış. yanmış. utuzmuş. 1. yanma. yanar. < **güdaz**. **küydaz**. **küydaz** (< **küymək**: yanmaq)(> **qodaz** (fars)) küyən nərsənin durumu.- nə **küyə küyə**, **küydazla** yalvarırdı. - **bilərək yanqın töredən qırıqçı, canı**: qondaqçı: qundaqçı. 1. ört. od. yanan nəsne.
- **yanqın ağac**: geçgin odun.
- **yanqın qızılığ**: alovun yanqıtı, qızılığ, inikası.

- yanqınçı** **yanğınçı.** - **yanğınçıların geydiyi qırmızı çuxa qaput:**
qartalqanat.
- yanqınılmaz** **yanğınılmaz.** seçilməz. sezilməz. hiss olunmaz.
görünməz. alınmaz. ayırılmaz. qanılmaz. düşünülmez.
- yanqınlıq** **yanğınlıq.** qızqınlıq. atışlıq. sıcaqlıq. issili. istilik. alovluq.
coşqunluq. odluq. hərarət.
- yanqınmaq** **yanğınmaq. yanığmaq.** susamaq. susaqmaq.
- yanqır** **yanğır.** 1. **qanğır. çanğır.** pozuq. əğri. əğrik. 1. oyunçu.
rəqqas.
- yanqır** **yanğır.** qırağ.
- yanqır** **yanğır.** açıq. apaçıq. 1. ayaz hava. 1. yanğıra. boş söz.
laqğa. sandıraq. şatpaq. ağat. 1. **yanğır ! (y < > d) yandır**
!. **yandır !.** yaxdır !. ot vur !. otlat !. 1. qoyqun, göynədən,
acı, yanığ, toxunaqlı iş, söz. 1. üzücü. acı. tırajik. 1.
yandıqındı. acıq vermə.
- yanqıra** **yanğıra.** yanğır. boş söz. laqğa. sandıraq. şatpaq. ağat.
- yanqıraq** **yanğıraq.** 1. bax > **yanğıran.** 1. yanaq. engirək. qıra.
qıraq. yaxa. qıran > kəran. kəranə. qırnaq. nərsənin
boyu.
- yanqırmaq** bax > **yanğıрмаq.**

- yanqırmaq** **yanğıramaq. 1. səfehləmək. 1. çınılamaq. səs vermək.**
yanqılamaq.
- yanqıran** **yanğıran.yanğıraq. yanğırqan. anğıraq. anğıran. iğrən.**
iğrək. iğrəqən. inğırək. inğırən. inğırəgən. inrək. inrən.
inrəgən. böğrək. böğrən. böğürən. böğürgən. bağıraq.
bağıran. bağırqan. bağırtqan. gurtuq. gurultuq. gurultucu.
gurlayan. gürtüq. gürültüq. gürültücü. gürləyən. çağırqan.
çağırtqan. çığırqan. çığırtqan. yayquracı. yayqaracı.
nə'rəçi. nə'rə çəkən. ərbədəkeş.
- yanqıranğ** **yanğıranğ > nigəran. niyaran. naygıran. qanğəşa.**
qayğəşa. qanaşa. anğəşa. anaşa. anğəşalı > əndişəli.
gözü yolda.
- yanqırı** **yanğırı. anğırı. anrısı. qırağı.**
- yanqırıq** **yanğırıq. qanğırıq. yana yatmış. bir yana əğik.**
- yanqırqan** **yanğırqan. bax > yanğıran.**
- yanqırlamaq** **yanğırlamaq. köməkləmək. yardımlamaq. kərəm**
göstərmək. ikram etmək.
- yanqırmaq** **yanğıрмаq. (anğıрмаq. ünğ + ğırmaq. ünğirəmək.**
anğıрмаq < > anırmaq. anğramaq. yanğıрмаq. iğrəmək.
inğırəmək. inrəmək.). 1. bağıрмаq. böğürmək. çığıрмаq.

- qığırmaq. **1. yanğıramaq. hünkürəmək. enğsəmək.**
 enğirəmək. inğirəmək. inləmək. zarıldamaq.
- yanqırmaq** **yanğıрмаq. 1.** çınduturmaq caydırmaq. çanturmaq. **1.**
 yanqımaq. yenilənmək.
- yanqırmaq** **yanğıрмаq. anğırmaq. anğramaq. iğrəmək. inğirəmək.**
inrəmək. böğürmək. bağırmaq.
- yanqırt** **yanğırt. 1.** hələ at sürüsündən ayırılmamış. binilməyə
 alışqın olmayan at. yan qalmış. **1.** pişməmiş. xam. **1.**
 münzəvi.
- yanqırtıntan** **yanğırtından.** yenidən.
- yanqırtmaq** **yanğırtmaq.** yanqıtmaq. yenilətmək. yeniləmək.
- yanqısıq** **yanğısıq. yaxışıq.** atışıq. utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı.
 qoruqlu. qızımlı. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. tamahlı.
 tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. qaraçıq. qapısıq.
 qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq.
 tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gərikli. çəkişli. dalqıçıq.
 oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. əmikli.
 yerikli. yenikli. dadıqlı. araşlıq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
 iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
 həvəskar.

- yanqısız** **yanğısız.** 1. yansız. yönsüz. xunsa. 1. cəvabsız. - **gül verib çox görən, gün verib, işıq verməyən, söz verib edməyən, yanğısız sorular verən.**
- yanqış** **yanğış.** 1. yaxış. yanığ. yaxıq. sürük. sürüş. sürüm. əğilim. əğik. əyik. ərsik. arzu. əriz. əriş. azıq. ərək. irək. tutqu. istək. əsmə. əsi. bulqa. bulqama. dilək. meyl. rəğbət. 1. **yaxlış. yanlıq.** könüllük. ürəklik. istəlik. diləlik. sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. oxluq.rəğbət. 1. **yanğışıq. yanığış.** yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxniş. diləkcə. duruşum. giley. sızlanma. sızılı. sızlama. şikayət. 1. **yanğışıq. yanığış.** yaxınma. yaxınıq. yaxınış. yaxnım. yaxniş. şikayət.
- yanqış** **yanğış.** 1. yanqılış. yanlış. yanniş. yanış. səhv. xəta. iştibah. 1. > naxış. əks.
- yanqışan** **yanğışan.** 1. yanan. yanışan. yaxınan. yaxışan. yaxnişan. alışan. otuşan. tutuşan. odlaşan. od tutan. 1. **yanqışçı. yanqışqan. yanğışıqçı. yanığışçı.** yaxnişçı. yaxnişan. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnımçı. yaxnıman. yaxınan. yaxınıqçı. şikayətçi.

- yanqışçı** **yanğışçı. yanqışan. yanqışqan. yanğışıqçı. yanığışçı.**
 yaxnişçı. yaxnişan. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnimçı.
 yaxnıman. yaxınan. yaxınıqçı. şikayətçi.
- yanqışiq** **yanğışiq. yanığ. yanğış. yanığış. yaxınma. yaxınıq.**
 yaxınış. yaxınım. yaxnım. yaxniş. diləkcə. duruşum.
 giley. sızlanma. sızıltı. sızlama. şikayət.
- yanqışqan** **yanqışçı. yanqışan. yanğışıqçı. yanığışçı. yaxnişçı.**
 yaxnişan. yaxınışçı. yaxınışan. yaxnimçı. yaxnıman.
 yaxınan. yaxınıqçı. şikayətçi.
- yanqışmaq** **yanğışmaq. davraşmaq. əksül əməl göstərmək.**
- yanqışmaq** **yanığışmaq. yanığmaq. yaxnişmaq. yaxnımaq.**
 yaxnişmaq. yaxınmaq. yaxınıqmaq. yaxınışmaq.
 şikayətlənmək.
- yanqıt** **yanğıt. yayıt. anğıt. yayılmış. çıxarılmış. açılmış.**
- yanqıt** **yanğıt. - alovun yanqıtı, qızılığ, inikası: yanqın qızılığ.**
- yanqıtan** **yanğıdan. yanğırtan. yenidən.**
- yanqıtmaq** **1. yanıtmaq. qısqıtmaq. qanıtmaq. qamandırmaq.**
 inandırmaq. qandırmaq. qane' etmək. razı etmək. **1.**
yandırmaq. susqatmaq. susatmaq. istitmək. ısıtmaq.
 qızdırmaq. qısqıtmaq. qızqıtmaq. quşqurtmaq.

qamçılamaq. qızıtmaq. içərlətmək. hincindirmək.

hincıdırmaq. hıçqındırmaq. öfkələtmək. alındırmaq.

alışdırmaq.

yanqıtmaq **yanğıtmaq. 1. yenğıtmək.** yenqimək. qələbə çalmaq.

məğlub etmək. **1. çalqıtmaq.** yalqıtmaq. yormaq.

usandırmaq. bezdirmək. bıqdırmaq.

yanqıyana **yankıyana. yankıyına.** qıraqlayına. sezdirərək. dolayına.

dolayılı. imgəylə. imgəyinə. işarəylə. kinayə ilə. ima ilə.

təlvihən.

yanqıyına **yankıyına. yankıyana.** qıraqlayına. sezdirərək. dolayına.

dolayılı. imgəylə. imgəyinə. işarəylə. kinayə ilə. ima ilə.

təlvihən.

yanqız yalnız. yalğız. ıssız. ıssız. ısqal. boş. dəngə. tanqı.tək.

tənğcə. təkçə. təhcə (> **tənha** (fars)).

- **qarayağız:** əsmər üzlü.

yanqız **yanğız. 1. yanlız. yalnız. tək. 1. qaçay** balqar xalqının bir

oynaması. erkəklər ayağ barmaqları ucunda. iti bir

şəkildə oynarlar. **1. ənğiz. anğız. (< yanmaq:** nərsənin

qarşıtı). bitgiləri biçəndən son, yerə yapşiq qalan

yanqıları, əksiləri, əsgikləri, qırıqları. **1. yağız. yanmış.**

küymüş. qoyu. əsmər. 1. yansız. yalnız. yallı. qaraçay malqar xalq oyunlarında birisi. erkəklər ayağ barmaqlarının ucunda hızlı bir şəkildə oyun edirlər. yalnız (< yan + sız) tək. - **yanqızlay**: yalnız olaraq. tək başına.

- **yanqızqa barmaq**: canqız oyununu yapmaq.

- **yanqız tirək**: **çan ağacı**. türklərin qutsal olduğuna inandıqları, şamanizm dönəmində tapdıqları çam ağacı.

yanqızıymaq **yanğızıymaq**. sezdirmək. qaş gözlə bildirmək.

yanqızlay **yanğızlay**. yalnız olaraq. tək başına.

yanqqaq **yanğqaq**. girdə. dolanan (< **aynmaq**: dolanmək. fırlanmaq) > **yanaq**: girdə.

yanqqulamaq **yanğqulamaq**. yanqılamaq.

yanqlamaq **yanğlamaq**. 1. əks etdirmək. naxışlamaq. 1.

yanğsılamaq. yansımaq.

yanqlantırma **yanğlandırma**. **yandırma**. **canlandırma**. diritmə. diriltmə. dirgürmə. yenilətmə. uyandırma. oyandırma. onarma. yaşatma. ayıltma. işıqlandırma. tazalama. təzələmə. ehya. ehya etmə.

yanqlantırmaq **yanğlandırmaq**. canlandırmaq. hərəkətə gətirmək.

- yanqlatmaq** **yanğlatmaq.** yanıtmaq. yanqılتماق. yanqılşıتماق.
yasatmaq. yahatmaq. səhvə salmaq. xəyata salmaq.
müştəbeh edmək. qələt düşündürmək. iştibah salmaq.
- yanqli** **yanğli. yenğli.** qollu. - uzun **yenğli**, qıssa **yenğli** kot.
- yanqluq** **yanğluq.** 1. yanlışılıq. 1. yanlış. yanılma.
- yanqmaq** **yanğmaq. yanmaq.** 1. qarşı söyləmək. qarşılamaq.
qarşılıqlamaq. qarşı vermək. cəvablamaq. 1. bildirmək.
- **ağrı yanğmaq:** gileylənmək. şikayətlənmək. sözlü olmaq.
- yanqmaq** **yanğmaq.** 1. yanılmaq. yanığmaq. yanmaq. acımaq.
heyiflənmək. təəssüflənmək. - onun yoxluğuna içdən
yanıldıq. 1. əks olmaq.
- yanqoz** **yanğoz.** 1. nərgisgillərdən qardələn çiçəği. 1. martın onu
igirmi arasındakı günlər.
- yanqraq** **yanğraq.** yanlı yörümlü, burşuq nə. qıvrımlı. büküntülü. -
yanğıraq yollar: birçik burşuq yollar.
- yanqramaq** **yanğramaq.** yanzatmaq. (saxlanması gərəkeni) açmaq,
açığa vurmaq, söyləmək. aydınlamaq. ifşa edmək.
- yanqırıq** **yanğırıq. qanğırıq. qaynırıq.** yana əğik, əğrik. yanaki.
çapaki. çəpəki.

- yanqsalamaq** **yanğsalamaq.** yansılamaq. yamsılamaq. anğsalamaq. təqlid etmək.
- yanqısı** **yanğsı.** 1. yansı. əğri. yanpuri. çarpuq. 1. cicik. təhqir.
- yanqsılamaq** **yanğsılamaq.** yapalamaq. yoxalamaq. ələ salmaq. sallamaq. kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq. korlamaq. xarlamaq. yuvalamaq. yuvub arıtmaq.
- yanqsılamaq** yansılamaq.
- yanqsılı** alaycı. ironik. məsqərə.
- yanqsımaq** **yanğsımaq.** 1. yan yerimək. çarpuq yerimək. 1. yansılamaq. təqlid etmək.
- yanqsırıq** **yanğsırıq.** anğsırıq. aksırıq.
- yanqsız** **yanğsız. (< yanğsız).** 1. soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatqın. yatışmış. tutqun. toqtun. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımiltısız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa. 1. yalnız. yaxsız. cansız. soyuq. donuq. odsuz. sönük. durqun. oturuq. yatqın. quru. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. çökük.

- yanqsaq** **yanğsaq. 1.** yanşaq. çənəçi. gəvəzə. qonuşqan. ağız dadsız. **1.** yanşaq. yandan yöndən qonuşan. özün burxıb, üz gözün tutan. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən, cirngildəyən. bir sözü təkərləyən. **1.** ağız yayvan. ağız boş. gəvəzə. laqırtı.
- yanqşamaq** **yanğşamaq. 1.** dadsızlanmaq. duzlanmaq. sırtılmaq. **1.** saçma sapan söz söyləmək. gəvəzəlik etmək. samırdamaq. danqazlanmaq. **1.** yanğışalamaq. çənə dögmək. gəvzələmək. artığına, çoxlu qonuşmaq.
- yanqşatmaq** **yanğşatmaq.** yanşatmaq. gəvəzəlik etmək.
- yanqtırmaq** **yanğtırmaq. anğtırmaq. 1.** anlatmaq. başa salmaq. - ona bu işləri **andır. 1.** xatırlamaq. - ona keçənləri **andır. 1.** ölçütmək. işarə ilə bənzətmək. - bir qalabalıq ki qiyaməti **andırır.**
- yanqturmaq** **yanığdırmaq.** yandırmaq. iqlətmək. inğlətmək. inlətmək. səsləndirmək. - top gurultus dağları inlətdi.
- yanqu** **yanğqu. 1.** yanıt. səsin geridən gəlməsi. yanqı. **1.** yankı. əksi səda. eko.
- yanquc** **yanğuc. yanuc. canlı. yanlı. yaxlı. yaxuc. odlu. oduc.** atışlı. atıclı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. ısqın. dartqın.

yanqıcı	yanğucı. mübaşir. məhkəmə məmuru.
yanqulama	yanğulama. səsin dəjib qayıtması. pejvak.
yanqulamaq	yanğqulamaq. səs vermək. yanqılamaq. səs gəlmək.
yanquluq saqınç	yanğuluq sağınç. yanlış oyku (fikir).
yanqun	yanğun. təbrəşlik. talaş. iztirab.
yanqur	yanğur.yağmur. - quyun yanğur: sağanaq yağmur. - maral qozlaqan yanğur: günəşli havada yağan yağmur. - sınğırav yanğur: incə incə çisələyən yağmur. - dayağ yanğur: sağanaq yağmur.
yanqurmaq	yanğurmaq. yanına, sağına soluna baxmaq.
yanqut	< yaqut.
yanqut	yanğut. (< yan. yanayı). yan sözünün törələri üçün bax > naşı.
yanqyötə	yanğyödə. qaldırım. yolqa. səggi.
yanqyu	yanğyu. yer alması.
yanqza	yanğza. tür. şəkil. cür.
yan<u>l</u>ama	1. əkləmə. yapışdırma artırma. (# yan<u>l</u>ama: ayırma. təkləşdirmə. təkləmə). 1. yanaşma. - astara bax astara,

**tellerivi yan dara, gözəl xamcıq, göyçək qız, hərəngələ
yanlama. 1. yankı. ittiham.**

yanlama yanbaş. əğri.

yanlamaq < > **yanğlamaq**. 1. yantaymaq. əğilmək. yana yatmaq. 1. yalyamaq. yaylamaq. yaymaq. sıvamaq. - qapını bağla. çalqı səsi çölə **yanlamasın**. 1. qorumaq. savınmaq. ucatmaq. 1. uzaqlamaq. sovurmaq. - xarabları bir **yana** yanla. 1. yanından keçmək. sovulub gedmək. 1. ünlənib. sanlanıb adlanmaq. elara yaymaq. 1. qarşı qoymaq. cavablamaq. 1. yanından geçib gedmək. qaçmaq. sıvışmaq.

yanlamaq **yanğılamaq**. 1. müttəhim, ittiham etmək. 1. yönləmək. tərəfləmək. tərəfdarlıq etmək. 1. mültəfit, bərxurd olmaq. - çox bağışlayın **yanlamadım**. 1. iltifat, lütf etmək. - **bir yanlamaq**: yatırmaq. əğmək. bir yana uyutmaq.

yanlamasına alçı. götləş. köndələn. eninə.

yanlar anlar. dolay. ətraf. çevrə.

yanlarına - ev, otaq, axır kimi yapılarda, bir atmanın, uzanan **bir nərsenin yanlarına, eninə** vurulan, taxılan, qoyulan ağac, **təxdə**: qaş.

- yanlarıntan** - bir bitginin yanlarından cücərib çoxalması, dibindən, kökündən çıtlaması: qardaşlamaq.
- yanlaşmaq** (< > yanq). 1. qarşılaşmaq. cavablaşmaq. 1. dartışmaq. ağız qavqası yapmaq.
- yanlavsız** 1. dəvamlı. sübatla. durmadan. 1. hər zaman. dayıma.
- yanlavuz** əzəli əbədi. hər zaman kı. dayimi. boyuna. davamlı.
- yanlayan** - alışma, görənəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimsə: qalıtçı. rəsm, risumçu.
- yanlı yanaqlı** böyürlü. bögürlü. (heyvan üçün) uzun. boylu.
- yanlı** 1. yaxçı. tərəfdar. qorucu. savunucu. 1. yönlü. qatlı. tərəfdar. idəli. məsləkli. əqidəli.
- yanlı** 1. müttəhim. ittihamlı. 1. yönlü. tərəfli. 1. havalı. tərəfçi. tərəfli. tərəfdar. - heççilik **yanlısı**. nehilist. 1. istəkli. - **yanlı (istəkli) vardır, yandırar, yanlı vardır, qaldırar**. 1. **yanığ**. **yanıqlı**. arxa. qapdallı. yardımçı. yardaqqı. qoldavçı. köməkçi. istəkli. əsikli. istəşli. tərəfdar. həvaxah. 1. **yanuc. yanğuc. canlı**. yaxlı. yaxuc. odlu. oduc. atışlı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. ısqın. dartqın. 1. yönlü. uclu. - **iki uclu**: çataç. iki qutblu. baykolar.

- **iki yanlı**: ikibaşlı.
- **yanlı yığmaq**: tərəfdar yığmaq.
- **yanlısına bax, yaxcısına ax**: tərəfdarlarınabax, yaxcılıdarsa, onlara qoşul.
- **yanlısın gördüm, için oxudum**: tərəfdarlarına, mürüdlərinə baxdım, içində nə olduğun düşündüm.
- **yanlın olsun, qanlın yox**: istəyənin olsun, yağmaçın, düşmanın yox.
- **yanlıvın mini birdir (azdır), qanlıvın biri mindir (çoxdur)**.
- **yanlı (istəkli) vardır, yandırar, yanlı vardır, qaldırır**.
- **yanlı dönsə, qanlı olar**: istiyenin üz çevirsə, yağmaca, düşməne döner.
- **yanlı qazanmadın, barı qanlı törətmə**.
- **iki yanlı, uclu**: iki başlı.
- **ikiyanlı**: quşqulu. şökkak. mütərədd.
- **qıraqlı, yanlı, ləbəli börk**: qorlu börk. qoruc.
- **soy, irq yanlısı, dəlisi**: irqçı. rasist. nəjadpərəst.
- **yanlı dönsə, qanlı olar**: istiyenin üz çevirsə, yağmaca, düşməne döner.
- **yanlı qazanmadın, barı qanlı törətmə. - yanlı yığmaq**: tərəfdar yığmaq. - **yanlın olsun, qanlın yox**: istəyənin olsun,

yağmaçın, düşmanın yox.

- **yanlının gördüm, için oxudum**: tərəfdarlarına, mürüdlərinə baxdım, içində nə olduğun düşündüm.

- **yanlısına bax, yaxcısına ax**: tərəfdarlarınabax, yaxcılıdarsa, onlara qoşul.

- **yanlının mini birdir (azdır), qanlıvın biri mindir (çoxdur)**.

yanlıq

1. çanta. yanında götürülən ambacıq, buxca. 1.

küləpüşti. 1. biləlik. birlik. birləlik. bərabərlik. tulumş tuluq.

1. çiydəm. sinqır. zavar.

yanlıq

1.cənbi. 1.qıraqlıq. çərçivə. qapsa. kasa. sınılıq. sinlik.

1.yanıqlı. yanıqlıq. yalınlıq. yahalqı. yahalıq. səhv.

iştibah. qələt. 1. **yanğış. yaxlış**. könüllük. ürəklik. istəlik.

diləlik. sürlüş. sürük. əğlik. bəlik. oxluq.rəğbət.

yanlıq

yalnıq < yanığ. atağ. yayaq. yayqa.(xəta). 1.suç. pozaç.

pozuç. qabart. günah. yazıq. 1. boşaq. qəbahət. səhv. 1.

yalnış. yanıqlı. yanıqlıq. qələt. iştibah. 1. atıq. əğri. əğrik.

yayaq. yayqa. əksik. qusur. qaysıq. kəm kəsir. nüqsan.

yanlıqmıq

yanıqlamaq. səhv etmək. iştibah etmək. qələt eləmək.

yanlış

1. bax > **yalnış**. yan + qılıc. 1. tərs. xətalı. turussuz.

durussuz. dürüssüz. tərs. kötü. 1. yanqın. yanmış.

utuzmuş.

- **yalan yanlış**: doğru bütün olmayan. qırıq quruq. xətalı səhvili olan.

- çox yanlışlar (xətalər) yaptı: qırdığı qoz mini keçdi.

- **əğri, yanlış doğru yapmaq**: toqrultmaq. toğrultmaq. düzətmək. təshih etmək. - onun burasın **doğrultmalı**.

- **yanlış, suç, xəta yapmaq**: qoz qırmaq.

yanlış

çalat. çələt. çalqıt. çanıt. çənət. çənit. yanılma. yanlışlıq.

çaş. çəp < sap (< **sapmaq**). qaçıq. sapıq. doğru

olmayan. əğri. səhv. xəbt. qələt. yayaq. yayqa.xəta.

İştibah. - **başı yox, çası çox**: başı yox, daşı çox. - onu danşığının yarısı çalat, bəlkə hammısı çalat.

- **yanlış, qələt etmək, yapmaq**: **yanlışmaq** çalatmaq.

çalaşmaq. çələtmək. çələşmək. çalqıtmaq. çalqışmaq.

çanıtmaq. çanışmaq. çənətmək. çənəşmək. çənitmək.

çənişmək. qələtmək. yahalmaq. yahaşmaq. kırışmaq. - on

yanlışmadan danışa bilməz.

- **yanlış yola gedmək**. yol azmaq. uğrun çaşmaq. yolun şaşırmaq.

- **yanlış, səhv, xəta, xəbt, İştibah etmək**: sürçmək.

sürüşmək. kavalamaq. qafalamaq. kafalamaq. (< kav).

çaşmaq.

- **yanlışın, qələtin, iştibahın, xətasın, səhvin tutmaq,**

çıxartmaq: yahatlamaq. yanıtlamaq. çalatlamaq. çələtləmək.

çalqıtlamaq. çanıtlamaq. çənətləmək. çənətləmək. qələtləmək.

- yazılının **çanıtlamasın** kim görür.

yanlışlıq

yalnışlıq. əğrilik. əğri. yanılma. yanlışlıq. çaş. çəp < sap (

< **sapmaq**). qaçıq. sapıq. doğru olmayan. səhv. qələt.

yayaq. yayqa.xəta. iştibah.

- **dil yanlışlığı:** dil sürcməsi. ağızdan qaçırma.

- birin yoxlayıb, əli altda saxlayıb, **yanlışlığına** yol açmasını

önləyən: kimsə. iyi asdar, üzü saxlar.

yanlışlıq

yanğluq. tərsliq. suç. yazıqca.

yanlışlıqla

səhvən. əğriləcə. əğriliqlə. yanılma. çaşca. çaşıqca.

çəpiqcə < sapıqca (< **sapmaq**). qələtcə. xətalı.

iştibahhən.

yanlışmaq

çalatmaq. çalaşmaq. çələtmək. çələşmək. çalqıtmaq.

çalqışmaq. çanıtmmaq. çanışmaq. çənətmək. çənəşmək.

çənitmək. çənişmək. qələtmək. yanlış, qələt etmək,

yapmaq. yahalmaq. yahaşmaq. kırışmaq. iştibah, xəta,

səhv etmək. - o **yanlışmadan** danışa bilməz.

- yanıtlamaq** yahatlamaq. yanıışın, qələtin, iştibahın, xətasın, səhvın tutmaq, çıxartmaq. çalatlamaq. çələtləmək. çalqıtlamaq. çanıtlamaq. çənətləmək. çənıtləmək. qələtləmək. - yazılain **çanıtlamasın** kim görür.
- yanlıyönlü** - **bir yanlı yönlü olmamaq**: neçə yanı birdən tutmaq. bir nala, birdə mıxa çalır.
- yanlu** yandu. inanclı. inanmış. imanlı.
- yanluq** yalnuq. nöker. - **nökər sifət**: qulsıqa.
- yanma** 1. dartıq. şikayət. sızlanma. 1. geri. qayru. izə dönmə. qaytarı. geri vermək. kayru vermək. 1. yanar. yanqın. < **güdaz. küydaz. küydaz**(< **küymək**: yanmaq)(> **qodaz** (fars)) küyən nərsənin durumu. tutuşma.- nə **küyə küyə**, **küydazla** yalvarırdı.
- yanma** **yanış. yaxınma**. 1.odalma. odlanma. yanğın. 1.yaxış. iztirab. 1.suzış. 1. küynümə. küynəmə. göynümə. göynəmə. dağlanma. 1. otuşma. tutuşma. 1. yaxınma. yaxınış. yalpınma. yalpınış. tutuşuş. tutuşma. alışma. alışış. alovlanma. alovlanış. odalma. odalış. iştial. 1. **yaxma. yaxış**. dağ. acıma. acıq. göymə. göyüq. küymə. küyün. qovurma. qovruq. qavırma. qavriq. qavriş. zülm.

cəfa. **1. yanışma.** yaxış. yaxınış. yaxınma. tutuşma.
iltihab.

- **yüngül, yumşaq yanmadan çıxan səs:** fısır.

yanmaq

1. dönmək. çönmək. qayıtmaq. - yandı ərinc sözündən:
bəlkə döndü əhdindən. - nəyə yoldan yandın: qayıtdın. **1.**
qorxutmaq. təhdit etmək. - bəy onu bi işdən **yandı. 1.**
örtənmək. örtəymək. çirt çirt edib yanmaq. **1. qalxmaq. -**
o **yaniğ yandı:** o qayıtdı. **1. qusmaq. -** ər **yandı. 1. yalmaq.**
yalınmaq. göynəmək. alovlanmaq. **1. anqmaq. şaşmaq.**
çaşmaq. təəccüblənmək. - o andı. - onu görüb, **yandıq**
qaldıq. - bunların hamısını bilirdik, **yanmağa** gerek nədir. - işini
görəndə var, yananda var. **1. nərsənin qarşısı. 1. oynamaq.**
qaynamaq. həyəcanlanmaq. - ürəyim **oynadı. 1. yalmaq.**
yunmaq. **1. yanılmaq. yaniğmaq. yanğmaq. acımaq.**
heyiflənmək. təəssüflənmək. - onun yoxluğuna içdən
yanıldıq. 1. ötgənmək. ötünmək. qöylənmək. göylənmək.
küylənmək. alışmaq. qöymək. göymək. küymək.
təbsirmək. tapsırmaq. tabsırmaq. odlanmaq. qızışmaq.
qaşqamaq. parıldamaq. alovlanmaq. **1. dönmək.**
çevrilmək. **1. qayıtmaq. geri dönmək. çevirmək. çönmək.**

canmaq. çönmək gerilmək. qayıtmaq. geyin yanmaq.
 geri dönmək. - sinqa (sın) girüb gerrü **yanmaz**: sına (qəbirə)
 girən geri qayıtmaz. **1.** qasıtmaq. qusmaq. qaytarmaq. **1.**
 damuqmaq. göynəmək. kundukmaq. otulmaq. qoymaq.
 tutuşmaq. alışmaq. incimək. üzülmək. **1.** bulanmaq.
 oralmaq. dolanmaq. **1.** caymaq. çaşmaq. **1.** salınmaq.
 düşməne yanmaq: düşməne saldırmaq. **1.** şikayət
 edmək. **1.** günəş ışığına qalıb qaralmaq. - qaralmaq üçün
 dərizi günə **yandırın**. **1.** küymək. (n < > y). **qonmaq.**
 göymək. tutmaq. - odun **qondu**: odun yandı, alışdı. **1.**
 qanmaq. güymək. **1.** kömürsəmək. qapırcaqlanmaq:
 qabırçaqlanmaq. qavrılmaq. kömürləşmək. tamızılmaq.
 təpmək. təbmək. qaynamaq.
 - **yanmasada közəyir: yanmasada alızır**: axmasada damlır:
 yeri dibli əksilib kəsilmir. çox gəlməsədə büsbütün kəsilmir.
 heç yox deyil.
 - **ürəyi yanmaq**: tasamaq. armaq. içində qalanmamaq.
 daşmaq. qayğılanmaq. içi yanmaq. əsirgənmək.
 - **yanqan otdan artqa durmaqan**: cəsür. gözübək. qorxusuz.

- **yanqan otu işırmaq**: qavqayı, münəqışəyi alovlandırmaq.

- **yanqan otqa suv quymaq**: savaşı yatışdırmaq.

yanmaq

yanğmaq. 1. yaxınmaq. küynəmək. küynümək.

göynəmək. göynümək. göynəlinmək. küynəlinmək.

dağlanmaq. 1. yaxınmaq. incinmək. acınmaq.

azarlanmaq. üzünmək. üznlümək. üzülmək.

yanığsınmaq. yazıqsınmaq. hayıfsınmaq. heyifinmək.

əsəflənmək. təəssüflənmək. **1.qarşı** söyləmək.

qarşılamaq. qarşılıqlamaq. qarşı vermək. cəvablamaq. **1.**

alovlanmaq. qızmaq. qızınmaq. **1. atışlanmaq >**

atəşlənmək. tutuşmaq. alovlanmaq. odlanmaq.

1.küyünmək. göyünmək. qavrulmaq. - içdən içə yanmaq:

göynümək. göynəmək. dağlamaq. **1.küyünmək. göyünmək.**

yaxınmaq.

- **könlü yansın**: içinə od: cəhnnəmin goruna.

- **yanıb yaxılma**: suz o saz.

- **içi yanmaq: 1. içi acımaq. 1. çox sıxıntıya düşmək.**

- **ağzı yanmaq**: nərsədən yamanlıq, ziyan görmək.

- **az işıqla yanmaq**: ipiləmək. alızlamaq. sozalamaq.

- **alaya, gülüncə, suçlanmağa, qınanmağa, yanmağa**

yeraçan, imkan yaradan söz, davranış: işgi. inci. bara. -

inci, işgi bıraçmaq, qoymaq, düşürmək, salmaq: bara qoymaq.

- **könülü yanmaq:** 1. içi acımaq. 1. çox sıxıntıya düşmək.

- **üzüntüylə yanmaq:** özlədiyindən acı duymaq.

yanmalı yanıcı. qöyqücü. küyquci. küynüci. göyquci. göynüci. göynəyən.

yanmayan yanmaz. yansız. qansız. acımaz. əsrəməz. əsirgəməz. qıyan.

yanmayıb - hər sulanan, yanmayıb, hər yananda sulanmayıb.

yanmaz 1. göyməz. od almaz. 1. şikəst. fələc.

yanmaz yanmayan. yansız. qansız. acımaz. əsrəməz. əsirgəməz. qıyan.

yanmış 1. yanığ. məhruq. 1. yanqın. yanlış. utuzmuş. 1. yağız. yanğız. küymüş. qoyu. əsmər. 1. kuyqan. quru.

qovrulmuş. 1. qöyük. köyük. küyük. yanığ. ortuq. otruq.

yanmış 1.yaxılmış tutuşmuş. 1. yanığ. yaxılmış. küyük. göyük.

- **yanmış olma:** utanclı durum: qarayıb.

- **günəşdə yamış:** göynü. göynüq. göynək.

yaniş yanış. yanqılış. yanqış. yanlış. səhv. xəta. iştibah.

- yanota** **yan oda.** yandam. yanavıl. yanev.təkdam. daldam.
diboda. dibotaq. qurna. qırağ yer, dam, otaq. xəlvətxana.
- yanpa** yalpa. yana vermək. gəminin yanlaması, yana əğilməsi.
sağa sola vurmaq.
- yanperti** yanpuri. əyri üyri.
- yanpıq** (n < > m). **yampıq.** 1. əğri. yanaki. 1. axsaq. topal.
- yanpır** - **yanqıq, yanpır** gedən nərsə: yançaq.
- yanpuri** **yanbüri.** 1. əğribüğri. çampuri. çarpuri. yenkəc kimi. 1.
əyri. yanqılıc kanbırı. kanbır. yanperti. əğri. bükük. 1.
yanğsı. yansı. əğri. çarpuq.
- yanraq** yanaraq. ötə yana. o yanlıq. öbür yana.
- yanric** **yanırtı.** kinayə.
- yansa** > **yası** > **asa** (fars) < (< **yansımaq:** bənzəmək). yana. kimi.
bənzəri. - dev **yası:** dev **kimi.** dev **yana.** - adam **yası:** adam
yana: adam kimi.
- yansalı** > **yasılı. yanalı** (< **yansımaq:** bənzəmək). dəngli. dəngəli.
dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli. bənzərli. mislili.
əmsallı. muşabəhli. kimili. asalı bəkdəşli. bəkdaşlı.
bağdaşlı. bərabərli. ekranlı. maadilli. özdəşli. həmvarlı.
başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkinli.

- yansalıq** yaylalıq. yarlalıq. yasarlıq (< yaz: açıq). yüngüllük. yengillik. kövünlük. göyünlük. gövklük. kəviklik. (< köv: kav: boş). içi, könlü açılma. açınma. açınlıq. açığılıq. içaçlıq. boşaçlıq. bolluq. tapsalıq. güşadlıq. fərəhlik. fərəxliq. inşirah. inbisat.
- yansalmaq** kişilətmək. tanıqlamaq. bəlləmək. təşxisləmək.
- yansalmaq** **yaylaşmaq. yarlanmaq. yasarınmaq** (< yaz: açıq). yüngüllənmək. yengillənmək. kövünmək. göyünmək. gövüklənmək. kəvikinmək. (< köv: kav: boş). açınmaq. açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq. boşaçınmaq. bollanmaq. tapsanmaq. güşatınmaq. içi, könlü açılmaq. fərəhlik, fərəxliq, inşirah, inbisat duymaq.
- yansaluv** cansaluv. kişiləşdirmə.
- yansamaq** yayılmaq. açılmaq. genəlmək. bəsitləşmək. münbəsət olmaq. inbisat.
- yansatmaq** yaymaq. açmaq. genətmək. bəst vermək. münbəsət etmək.
- yansı** **yanğısı. 1.** yansıma. təqlid. **1.** alay. yergi. yermə. məsxərə. **1.** yanğısı. əğri. yanpuri. çarpuq. **1.** yansılama. kəsinti. təqlid. **1.** biçik. qılıq. rəsm. çəkil. şəkil. əks. foto.

fotoqrafiya. - **qılıq çıxarmaq**: qılıq çəkmək: əks salmaq. **1.**

oyun. qılıq. məsqərə. - qılıq çıxartmaq: şəkil çıxartmaq:

yansılamaq. - **qılıq çıxarma**: oyun çıxarma.

yansı

yansı. 1. yasnı. yanıs. uydurma. ixtira'. olmamış nərsəni

olmuş kimi göstərmə. **1.** əksi. - **öz yansını tapıb**: əksini

tapıb. **1.** oxşar: - **ipliyə yansı, oxşar**: ipliksi. ipsi. **1.** im.

simgə. iz. bəlikti. yanıs. nişan. əlamət. çaqma. çaqmaca.

işarə. **1.** yaknı. yankı. inikas. **1.** **yasnı.** uydurma. olmamış

nərsəni olmuş kimi göstərmə.

yansıq

yansıq. yansıq. 1. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq. xiyal.

qaraltı. düşləm. görünüm. görünüşü. görüntü. şəbəh.

salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. oysuq. duysuq.

oynatı. oynası. **1.** yapay. yapma. qondarma. taxma.

düzmə. uyduru. uydurma. süni'. məsnoi'.

yansılama

yansı. kəsinti. təqlid.

yansıma

yansıma. yolumlama. təqlid. iqtida.

- kişi **nərsəyi ki yansılar**, gələr günü, özü ona sancılar.

yansılamaq

yanğısılamaq. yanğısalamaq. (< yanqsa + almaq). **1.** (<

yanmaq: yanlamaq). qarşılamaq. cavablamaq. **1.** qarşı

durmaq. mxişifət etmək. **1.** alaylamaq. məsqərə etmək.

1. yamsılamaq. anğsalamaq. təqlid etmək. 1.

yanğsımaq. təqlid etmək.

yansılamaq **yansımaq.** yolumlamaq. təqlid, iqtida etmək.

- **birinin danışığın yansılamaq:** kəkələmək. qaqqılamaq.

yansılatan **yansıladan.**yanğıladan. yağniladan. yansıdan. əks edən.
inikas edən.

yansılتماق yanğılatmaq. ulaştırmaq. duyurmaq. əksetdirmək.

yansılایان **yansıyan.** yolumlayan. müqəllid. təqlid, iqtida edən.

yansılı **yanıslı.** izli. bəliřtili. simgəli. imli. nişanlı. əlamətli.

yansılıق ərnəc. ərnək. əğcək. əğincək. rişqand. iriřğən. əriřğən.
alalıq. alaylıq. oynağı. örnəyi. dolaşlıq. ələsalma.
ələsarma. məsqərə. təməsxür.

yansılış **yançılış. yanğılış. yantılış. encela'.** 1. parlama. parlayış.
parlantı. sığallanış. cilalanış. cilalanma. 1. bəllənmə.
bəlləniş. bəllənim. təzahür.

yansım **yansıq. yansış.** 1. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq.xiyal.
qaraltı. düşləm. görünüm. görünğü. görüntü. řəbəh.
salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. oysuq. duysuq.
oynatı. oynası. 1. **yansıt.** qarşım. qarşıit. cəvab.

- yansıma** 1. işıma. işınma. inikas. 1. **yansılama**. yolumlama. təqlid. iqtida.
- yansıma** yanaşdırma. bənzətmə. möhməl.
- yansımaq** 1. iqtiriltmaq. 1. yinələmək.
- yansımaq** **yansılamaq**. 1.yolumlamaq. təqlid, iqtida edmək. 1. düşmək. - kölgəsi duvara **düşür**. 1. inikas edmək. - işıq, səs dağlara **yansıdı**.
- yansın** - **könlün yansın**: bağrın, ciyərin yansın.
- yansınmaq** (< **yan**). savınmaq. qorumaq. tərəf çəkmək.
- yansınmaq** dil çıxarmaq. buğa gülmək. gülnüncəmək. gülənənmək. gülməcənmək. alayalamaq. alaya qoymaq. alalamaq. ələ sərimek. ələ salmaq. əğlənmək. əklənmək. şakalanmaq.
- yansısız** **yanısız**. imsiz. simgəsiz. izsiz. bəlirtisiz. nişansız. əlamətsiz. işarəsiz.
- yansısızlıq** **yanısızlıq**. bəlirtisizlik. imsizlik. simgəsizlik. izsizlik. nişansızlıq. əlamətsizlik. işarəsizlik.
- yansış** **yansıq**. **yansım**. sanıq. sanaq. sanyaq. sayaq.xiyal. qaraltı. düşləm. görünüm. görünüşü. görüntü. şəbəh. salım. salqım. xulya. quruntu. kölgə. oysuq. duysuq. oynatı. oynası.

- yansıt** **yansım. yanıt.** qarşılıq. qarşım. qarşıt. cəvab.
- yansıtın** **yansıdan.yanğıladan. yansılardan. yağniladan. əks edən.**
inikas edən.
- yansıtılmaq** bənzətilmək. oxşatılmaq. oxşaltılmaq. sanılmaq.
düşünülmək.
- yansıtma** yahatma. caydırma. şaşdırma. sapdırma. oynatma. ildik.
kökək. kökkək. kökələk. qurum. çalım. edər kimi
görsətmə. kırıldırıcı qılıq, hərəkət etmə.
- yansıtmaq** 1. bəlirtmək. işığa vurmaq. göstərmək. aşqarlatmaq.
açmaq. 1.cəvab vermək - **həmən yansıtmaq, cəvab**
vermək. boğazına tıxmaq. 1. düşürmək. - kölgəsin duvara
düşür. 1. əks, nəqş, həkk ettirmək. 1. göstərmək. işığa
vurmaq. bəlirtmək. aşqarlatmaq. açmaq. sunmaq. ibraz
edmək. 1. oxşatmaq. bənzətmək. 1. **yançıtmaq.**
qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq.
qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. quşqunmaq.
üşünmək. çəkinmək. qaçınmaq. saxlanmaq. saxınmaq.
sakinmaq. şübhələnmək. şübhələnmək.
- yansıyan** **yansılayan.** yolumlayan. müqəllid. təqlid, iqtida edən.

- yansıyar** yanar. yarğar. yadar. səslənər. əks edər. - **göz gördüyü, ürəkdə yanar: göz gördüyü, ürək yağı.**
- yansız** 1. cansız. sökəl. zayıf. dabansız. gücsüz. 1. qıraqsız. sınırsız. ucsuz bucaqsız. kərənsiz > **bikəran** (fars). **bikəranə** (fars) (< **kərmək**). 1. xunsa. nəsnəl. yaqsız. yanasız. qoruqsuz. tək. yardımsız.
- yansız** 1. yanğısız. yönsüz. çəkimsər. xunsa. tərəfsiz. 1. qansız. yanmaz. yanmayan. acımaz. əsrəmər. əsirgəməz. qıyan.
- yansız** yanqız. yalnız.
- yansu** yamsu. barıt.
- yansüyük** qalça. göt.
- yanşaq** **yamşaq**. bağıntı. zəميمə.
- **alşığa kuruq, yanşığa körük.**
- yanşaq** **yanğşaq**. (< **yanıtmaq**: danışmaq. daşınmaq. cavablamaq).
1. çox sözlü. boşboğaz. gəvəzə. ağzı qərə. ağzı göyçək. ağzı gəvşək. cırcır. çeçeron. çeçen. çənəçi. çalçənə. qonuşqan. şamatacı. yayqaraçı. 1. sözü yenilədən. gəvəzə. boş boş söyləyən, cirngildəyən. bir sözü təkərləyən. - **yanşaq** ağzına yağ sürdük. - **yanşaq** təlim

səyrər: gəvəz çox söylər. **1.** səfeh. axmaq. - **yanşaq** dilim
 sayramaq: boş boş sözlər söyləmək. **1.** bitişik. qavşaq.
 qovşaq. müttəsil. peyvəsdə. **1.** yanaşacaq yer. iskilə.
 ağız. **1.** palavracı. boşboğaz. **1.** yanqşaq. yanğşaq.
 çənəçi. gəvəzə. qonuşqan. ağızı dadsız.

yanşamaq (**1. yan. 1. yenq.** yeni). **1.** qarşamaq. yanqamaq.
 dəğişmək. cavablamaq. əvəzləmək. **1.** yanqşamaq. boş
 boş qonuşmaq. boş boğazlamaq. dadsızlanmaq.
 dussuzlanmaq. gəvəzəmək. **1.** boş qonuşmaq. gəvəzəlik
 edmək.

yanşatmaq yanğşatmaq. gəvəzəlik edmək.

yanşav gəvəzəlik. boşboğazlıq.

yanta **yanda.** çətdə. qıraqda. kənarda. - **çətdə qalmaq:** kənar
 qalmaq.

yantaxına əğri. əğri olmaq.

yantaq **yaltaq.** çaldaq. çandağ. iki ağızlı balta. dalqabaq balta.
 iki üzlü. yaltaq. yantaq. çapaz. qaçaz. söz daşıyan.
 arapozan. arapozac. arapozucu. dələdüz < daladüz. (
dala: əğri. kələk + **düz**). münafiq.

- **qarayantaq:** tarlalarda, ormanlarda görülən, qalın köklü,

tikənli ağac.

- **qarayandıq**: qaravıllıq. qaraçılloq. qapqara.

yantaq

yandaq. (< **yan** + **taq.** anlamlarına bax > **yaltaq**). əğri.

ayqırı. yana girən. gizli işləyən. çarpıq. oransız. yampırı.

yamıq. rıyaqar. mütələbbis. **1.** çarpıq. əğri. **1.** tikən. uclu.

ucu iti nərsə. **1.** tikən. gəvən tikəni.

yantaqay

əğri. yan yatmış. bükük.

yantaqına

yanaki. əğricə. bükülək.

yantam

yandam. yanavıl. yanoda. yanev.təkdam. daldam.

diboda. dibotaq. qurna. qırağ yer, dam, otaq. xəlvətxana.

yantamaq

yandamaq. yandaşmaq. yaqınlaşmaq.

yantan

yandan. - **istəmiyərək, yandan, qırağdan çıxmış iş:** keçmə.

geçmə. imalə.

yantan

yandan. **1.** yanın. geyin. qıçın. dönəged. quşqulu. şəggili.

mütərəddidyanə. - yanın gedirdi. - nə **yanın yanın**

düşünürsən. - **yanın yanın** baxışlar. **1.** yantın. yana doğru.

yantar

(pis işlərdən uzaq gəzdirci söz.). **yantarı. yağıt. yaxtı. yarac.**

yarat. yarıt. yartıc. öğüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək.

uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd.

moizə. ibrət.

- yantar** **yandar.** yaxdır. yandır. yanğır. od vur. odlat.
- yantaray** üç telli. yaylı bir müzik aracı. bir tür kəməncə.
- yantarı** (pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). **yantar. yağıt. yaxtı. yarac.**
yarat. yarıt. yartıc. ögüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək.
 uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd.
 moizə. ibrət.
- yantaş** **yandaş. 1.** aşna. şinaxtmuğan. sıradaş. izdaş. **1.** yədək.
1. yanında duran. dəstəkləyən, tərəfdar. **1.** bitişik.
 müttəsil. bağlı. **1.** yönəli. bir yönə sürülmüş. **1.** yanaş.
 yandağ.yanaq. yanan. arxadayanc. yaxcı. yanavıl.
 yaqlavic. yanavuc. yanbas. yanbəs. azarkeş. yançı.
 tərəfdar.
- yantaş** **yandaş.** səmir. yoldaş. arxadaş.
- yantaşqay** **yandaşqay.** yanaşa. yanına vara.
- yantaşlıq** **yandaşlıq.** yanbaslıq. yançılıq. yaxcılıq. yağçılıq.
- yantaşmaq** **yandaşmaq. 1.** sıradaşmaq. sıralaşmaq. izdaşmaq. **1.**
 yaqınlaşmaq. yandamaq.
- yantaşsız** **yandaşsız.yoldaşsız. əşsiz.**
- yantaşlıq** qonşu.
- yantat** **yandat.** səyrə. oxuyan. - **yandan bülbül:** səyrə bülbül.

yantav	1. bağırsaqdan yapılan ip. qayış. 1. ot yığını. taxıl dәмәti. çeç.
yantav	yandav. öfgәli. barut kimi kişi.
yantavır	yandavır. 1. yardım. yarlıq. 1. covmәt. iyilksevәr.
yantavırmaq	yandavırmaq. candavırmaq. ürәyi yanmaq. üzülmәk.
yantavur	yandavur. yardım. dәstәk. - yandavur bolmaq: acımaq. üzülmәk.
yantavurlu	yandavurlu. yardımsevәr. - yandavurluq edmәk: yardım edmәk. imdada yetişmәk.
yantavursuz	yandavursuz. zorba. sәrt. zalim.
yantay	şubatın iki ilә onun arasında doęanların bürcü.
yantayına	yandayına. köndәminә. çöndәminә döndәminә. yöndәminә. yatımına. yatayına.
yantaymaq	1. әğilmәk. 1. yatmaq. uzanmaq.
yantaymaq	yanlamaq. әğilmәk.
yantәrәfә	yanyaqa.
yanti	- dan sökdü, yandı gecә: sökәrsә dan, sөнәr gecә. örtük düşdü, dan söküldü.taqqа düşdü, kәl göründü. başlıq düşdü, baş göründü.
yanti	1. hazır. 1. yantik. yanlı. әğik. sapık.

- yantıq** **yandıq**. xari moğeylan.
- **qarayandıq**: böyük dəvətikanı.
- yantıq** **yarlıq**. **yardımcı**. çəltik < çaltıq.
- yantıq** **yandıq**. **1**. ağca tikan. dəvə tikanının böyüyü. **1**. göstərişli. görkəmli. basunc. **1**. yanığ. soysuz. köksüz. qarışığı, yandan olan.
- yantıqındı** **yandıqındı**. **yanğır**. acıq vermə.
- yantıl** **yandı**. **qandı**. **qəndil**. ışıq yoğunluğu birimi.
- yantılış** **yançılış**. **yanğılış**. **yansılış**. **encela'**. **1**. parlama. parlayış. parlantı. sığallanış. cilalanış. cilalanma. **1**. bəllənmə. bəlləniş. bəllənim. təzahür.
- yantın** yandan. yana doğru.
- yantır** **yandır**. **1**. yandar. yaxdır. **yanğır**. od vur. odlat. **1**. şəhla. şəhla gözlü.
- yantırmaq** hazırlamaq.
- yantıran** **yandıran**. **yaxan**. **yaxıcı**. **1**. acıdan. dağladan. göynədən. küyən. göyən. qovuran. qovran. qavıran. qavuran. qapız. qaplız. qalbız. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaraqüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. cəfali. **1**. yaxan. yaxıcı. acı. **1**. yaxi. issi.

- yantıran** **yandırın. yaxan. yaxıcı. acıdan. acıdıçı. acıqladan.**
 acıtqan. ağrıdan. içqıran. içlətən. içli. içgin. canqıran.
 özqıran. dağladan. hirsləndirən. hisləndirən. iti. itici.
 qavıran. qovran. qovuran. qavuran. küyən. göyən.
 göynədən. sancan. sarsıtan. tasalatan. taslatan.
 toxunan. tumladan. tutturan. üzən. üzücü. üzüntülü.
 mükəddərlədən. kədərlədən.
- yantıran** **yandırın. yanğıcı. yaxan. yaxıcı. yaxuc. 1.oducu. odlayıcı.**
 odlayan. atışlayan. atışçı. 1. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız.
 qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc.
 qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim.
 zülmkar. sitəmgər. cəfakar. qəddar.
- yantıran** **yandırın. 1. yaxan. qoraq. qora. acıdan. 1. yaq. yaxan.**
 küküçi. göydürgi. göydürən. göynədən. küydürçi.
 otraqan. ortaqan. odlayan.
- yantırar** **yandırar. - yanlı (istəkli) vardır, yandırar, yanlı vardır,**
qaldırar.
- yantırayış** **yaltırış. yaltırayış. yaşın. ışın. parlaq. bərraq.**
- yantırçılıq** **yandırçılıq. yandırımçılıq. yaldırımçılıq. yaldırçılıq.**
yadırımçılıq. yadırçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq.

qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq.

qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurlıq.

cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.

yantırıcı

yandırıcı. yandıran. yaq. yaxan. küküçi. göydürği.

göydürən. göynədən. küydürçi. otaqan. ortağan.

odlayan.

yandırılmaq

yandırılmaq. yaxdırılmaq. göynüdürlmək. göynəlmək.

küynəlmək. dağladınmaq.

yantırım

yaldırım. yardımım. yandırım. qaldırım. qalatım. qalatım.

yaylıq. yayalıq. yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına

görə qalxıtılmış yol. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən

qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yüyrək yaya yol.

yantırımçı

yandırımçı. yaldırımçı. yardımımçı. qapdırımçı. qaldırımçı.

yankəsici. yankəs. qapdırqaç. qamqaç. qapqaç.

cibvuran. cibvur. cibkəsən. cibkəs. cibçalan. cibçal.

yantırımçılıq

yandırımçılıq. yandırçılıq. yaldırımçılıq. yaldırçılıq.

yardımçılıq. yardımçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq.

qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq.

qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurlıq.

cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.

yantırıp yantırıp yandırıp yandırıp. təkrar təkrar.

yantırış **yandırış.** cavab.

yantırma **yandırma.** 1. yaxat. yaxma. tutuşdurma. 1. **yanğlandırma.**
canlandırma. diritmə. diriltmə. dirgürmə. yenilətmə.
uyandırma. oyandırma. onarma. yaşatma. ayılma.
ışıqlandırma. tazalama. təzələmə. ehya. ehya etmə.

yantırmaq **yandırmaq.** 1. **yaxmaq. yaxarmaq.** ataşlamaq. otaşlamaq.
odlamaq. 1. **yanğıtmaq.** susqatmaq. susatmaq. istitmək.
ısıtmaq. qızdırmaq. qısqıtmaq. qızqıtmaq. quşqurtmaq.
qamçılamaq. qızıtmaq. içərlətmək. hincindirmək.
hincıdırmaq. hıqcındırmaq. öfkələtmək. alındırmaq.
alışdırmaq. 1.küymək. göymək. yaxmaq. 1.yaxmaq.
dağlamaq. - soğuş yanağını dağladı. 1. cəvablamaq.
- **toyuğun, maldavar dırnağının, başayağın ufacıq tüklerin**
yandırmaq: qorsalamaq. qaralamaq. qoğsalamaq. ütmək.

yantırmaq **yandırmaq. küydürmək.** 1. göydürmək. ortamaq.
otramaq. odlamaq. yaxmaq. qalamaq. kalamaq.
xalamaq. odlamaq. od qalamaq. 1. döndərmək.
çevrirtmək. 1. yanığdırmaq. yanqurmaq. iqlətmək.
inğlətmək. inlətmək. səsləndirmək. - top gurultus dağları

inlətdi. **1.** damdurmaq. kunduklamaq. otlamaq. qastırmaq. qoymaq. qusmaq. bulanmaq. döndərmək. çevirmək. gerilərmək. geri yollamaq. caydırmaq. saldırmaq. düşməni yandırmaq: düşməne saldırmaq. geyin yandırmaq: geri çevirmək. **1.** tamızmaq. tamızmaq. yaxmaq.

- **gözlərin yandırmaq:** gözlərini iri iri açmaq.

- **yandıra qöz:** patlaq gözlü.

yantırtıq	yandırdıq. saldırtıq. həmlə.
yantru	yandru. təkrar.
yantrumaq	yandrumaq. yandırmaq. 1. döndürmək. 1. qusmaq. 1. qorxutmaq. 1. yanmaq.
yanu	yandu. yanlu. inanclı. inanmış. imanlı.
yanuq	yanduq. 1. dəvətikanı. yabanı enginar. ağ yavşan. 1. göstərişli. azamətli.
yanturmaq	yandırmaq. yalmaq.
yantut	qarşıt. dəğər. edər. bədəl. əvəz. təzmin.
yantıran	yandıran. küydürücü.
yanu	qarqış. ilinc. lə'nət.

yanuc	canlı. yanlı. yanğuc. yaxlı. yaxuc. odlu. oduc. atışlı. atıclı. qızqın. darqın. sınırlı. xaşlaq. ısqın. dartqın.
yanuc	incə. zayıf. narin.
yanuq	yanıq. 1. əsmər dənli. qara. 1. tutgun. aşıq. sevdalı.
yanuqay	yanuq ay. yanıqay. balayı. evliliyin ilk dönəmi.
yanuqay	yanuq ay. balayı.
yanulmas	yanılmaz. dənəyimli, bilgili.
yanumaq	açmaq. biləmək.
yanurmaq	sulamaq. ititmək. - pıçaqları, qəmələri, qılışları yanurdular, döğüşə girişdilər.
yanut	yanıt. 1. qarşılıq. 1. ödü. mükafat. 1. cəvab. 1. qarşılıq. əvaz. bədəl. qiymət.
yanutmaq	nərsəni yandan, yanından sürtüb ititmək, biləmək, açmaq, safatmaq. - pıçaq yanuldu. yititmaq. yititmək. ititmək. bilətmək.
yanuv	ırmağın, yan qolları.
yanuvlamaq	canuvlamaq. saldırtmaq. qışqırtmaq. təhrik etmək.
yanuvlanmaq	canuvlanmaq. parlanmaq.
yanuvu etmək	canuvu etmək. qonuşturmaq. qayğı etmək. təlaşlanmaq.

- yanuvuq** canuvuq. öfgəli. hiddətli.
- yanuvul** 1) qoşurma. 1. təlaş. qayğı.
- yanverməz** yenilməz. sarsılmaz. sağlam. sınımaz. **yanverməz** batır.
- yanyaxa** yantərəfə.- **yanverməzlik**: sarsılmazlıq.
- yanyana** yapışıq. bitişik.
- **neçə dirək təxdəni, yanyana birbirinə çiviləyib (mıxlayıb),
tutturulmalarına yarar ağac parçası**: qapur. qabur.
- yap** qoşu. vər vəsayil.
- **yap ox**: tərənli ox.
- **yap yap**: asda asda. yavaş yavaş. ataq ataq. azar azar.
- **yapyol**: arx yol.
- **sən yapdığın yap, fələk öz işin işləyəcək**: olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldirmedən, etgilənmədən, olan olmaq. sən eddigivi ed, sonuc dəyişmiyəcək.
- yap** **yab. {əb}**. 1. usul. yol. metod. 1. qolaylıq. əl yatqınlığı. 1. imkan. 1. arx. kəhrəz. kəriz (< **kərmək**: kəsmək. qazmaq). 1. asta. yavaş. 1. ap. birdən. birdən birə. ansızın. 1. kök. əsas. zat. bün. pey. bünbyad. - **yap yap**: - yap yap gizlicə ağılamaq: inqirənmək. inlənmək. 1. yapca. yapbac. oğrın.

yavaşca. - **yap yap**: yab yab: yapca yapca: yabbac: oğrun oğrun. **1.** ip: sap. **1.** dəğirmi olan hərhangi bir nərsə. - **yap yarmaq.** dəğirmi para. sağ para. **1. yam.** vurqulayan sözlərdən. - **yam** yassı. - **yam** yamalaq. **1.** yup. hilə. al. **1.** yapıq, quruq qurulmuş, çevrələnmiş, girdə nərsə. açıq. doğru. çin. - **yapraq**: < **yap** + **raq**: nərsənin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgəsi): **1.** çin çin. lap doğru. **1.** meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. **1.** hilə. al. - **yap yup**: gizli püslü.

- **yap yup qılmaq**: **1.** kələk qılmaq. al etmək. **1.** yubılamaq. yuplamaq. burbatmaq. geciktirmək. **1.** yavaş. asta. yıp. - **yap yap**: yavaş yavaş. usul usul. sağrın. səssizcə. uzun uzaq. ağır ağır. **1.** uyğun. yaxşı. yaşıqlı. yengəl. yüngül. rahat. **1.** usul. yol. metod. əl yatqınlığı. qılıq. püf. - **yapın tapmaq**: yolun, qolayın tapmaq. - **yapına düzəlmək**: işi yoluynan yapmaq. - işin **yapın** bilən armaz: işin yolun bilən yorulmaz. **1.** yapıq. yatıq. suyun yatağı. hədd. cızıq. - **yapdan** çıxmaq: yağın aşmaq. həddin aşmaq. **1. tab. taxal.** yaraq. imkan. uyğunluq. çarə. müsaid. fürsət. - başqa bir işə **yapım** yoxdu. - **yap düşsə**: imkan olsa. - **yap**

tapmaq: fürsət aramaq. - **yapına düşdü:** qabına düşdü. -
yapılı: uyğun. cür. imkanlı. - **yapın saxlamaq:** yerin gözləmək.
- **yap gözdə:** uyğun əlverişli çağda. **yap görmək:** tablamaq.
yaxcı uyğun tapmaq. **1. yapday. yağday.** olduğu durum,
şərayit. varlıq. çevrə. ortam. qoşul. **dolay.** çevrə. yan
yön. ətraf. yanlar. çəpçevrə. şərayit. mihit. qonalqı. -
yapıva baxıb xəşlə. - **yapa** versən çıxar: imkan versən çıxar. -
yapsızlıqdan: imkansızlıqdan. - qolay **yapa:** uyğun **yapa:**
yaxcı şərayit. - **yapılıqda:** bu şərayitdə. - çayın yapı: çayın
yatağı, iznəsi. - hər işin **yapın** öyrəşməliyi. - su evin **yapın**
basdı. - **yapı** bilinməyən yerə girmə. - **yap** kişi sanqusun
etgiləsədə, yönətməməli. - **yapına** baxıb dononu tik. -
yapsız toxum bitsədə, gülə oturmaz. dolay olsa əyri düzələr. -
yapın saymayan, şaşsa bilər. - qar **yapını** bürüyüb, yel əsib
qasırqa qopdu. - tarix **yapından** asılı olmayaraq. - **yapınız**
necədi. - doqal **yapıyı** iyilətmək üçün. **1.** daban. bir nərsənin
təməl olan alt qatı. ayağ. dayaq. paya. qaidə. olumun,
varlığın, birinci əsas şərayiti. - hər işin **yapın** öyrəşməliyi:
dabanın. - evin **yapı.** **1.** silah. tufəh. güc. **1.** incə. arıq. **1.**
tap. tay. bənzər. əş. oxşar. - **tapsız:** taysız. əşsiz. **1.** bu

kökədə ilişmək **qarışmaq**, **keçələşmək**, **qovuşmaq**, **tikilmək**, **qanaşmaq** anlamı var.

- **yap yap**:. ağır ağır. azar azar. yavaş yavaş.

- **yap yup**:. çap çup. çav çuv. civilti.

- **alay etməyə yarım yox**: öylə yapmaya imkanım yox.

- **yap düşmək**: imkan olmaq. mümkün olmaq.

- **yapdan çıxmaq**: irəli gedmək. həddini aşmaq.

- **yapa gələn**: uysal. munis.

- **yap yup**: **yapıq yupuq**. gizli mizli. hilə. al.

yapa

yaba. **1**. atqı. ikuc. üçuc. ucu barmaq yaruqlu kürək. -

yapa yapa: qıla qıla: edə edə. **1**. həp. bütün. bütünlük. **1**.

yumşaq, əprik olan, yaş, ıslaq olan. **1**. yaba. yapma.

çaba. enerji. **1**. bütün. həp. bütünlük. **1**. vəfa. **1**. qapalı.

bağlı. bağlı. durqun. işləri yapa qoymaq.

- **yapa - yapa**:. **ləpə ləpə**. - qaravaşa don geydirsən qadın

olmaz. **yapa yapa** qarlar yağsa yaza qalmazdədə qurqud.

yapac

(**yamac**. < **yamaq** <> **yapaq** >). **əməc**. **1**. nərsənin bir

nəyə tutunma ayqıtı. **1**. tozalan. tozsoran. aspirator.

əmməc.

yapac

yapılı. qabaç. əndamli. qamətli.

- yapacaq** - **nə yapacağıni bilməmək**: tutar tutmaz. aşır qaşır. aşır qaçır.
- **nə yapacağıni bilməmək**: yolunu çaşmaq.
- yapaç** **yataç. yatlac. yaplac.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. picza. pitza.
- yapaçlıq** qapaçlıq. yapaqanlıq. qapaqanlıq. qapamanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. yiğitlik. iğitlik. yiğitgənlik. iğitgənlik. yürüktülük. üreklilik. qarmanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. batırlıq. atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik. ataqanlıq. qeyrətlilik. şüca'lıq. cəsurluluq. cəsərətlilik.
- yapaq** (<> **yamaq yamac. yapac** >). **əməc. 1.** nərsənin bir nəyə tutunma ayqıtı. **1.** tozalan. tozsoran. aspirator. əmməc.
- yapaq** **yapağı. 1.** sıx. gür. gur. **1.** çabqıç. yapaq. **1.** örtük. yorqan. **1.** kipir. kifir. - **yapağın** ayır: yuğun arıtları. **1.** qoyun yunu. - **yapaqı** arıtlar: tük tökmək. tük dəyişmək. - **yapağı arıtqan** it: uyuz köpək. tükləri tökülmüş it. **1.** düz. yassı. **1.** yapqa. yapaqa. abaqa. abqa. albağ. **1.** istək. istənilən, görülən nərsə. - sənin abağan nədir. **1.** oya. məşquliyət. - özünə bir **abaqa** seçdə, oyasız qalma. **1.** peyk. payaq. elçi.

savaç. qasid. 1. yumşaq qalın yün. qoyunun qışın sürən yuni.

yapaq

yapıq. yapağı. yapıncaq. yarpaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı. qarıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.

yapaq

yapağ. yun. yün. qoyunun dərisinin üstündə olan tükə deyilir.

yapaqan

yapağan. abığan.(< abımaq). örtən. gizləyən. gizli, örtülü tutan.

yapaqanlıq

qapaqanlıq. qapamanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq.
qapaçlıq. yapaçlıq. yiğitlik. iğitlik. yiğitgənlik. iğitgənlik.
yürüktülük. üreklilik. qarmanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq.
batırlıq. atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik. ataqanlıq. qeyrətlilik.
şüca'lıq. cəsurluluq. cəsərətlilik.

yapaqı

yapağı. 1. bir illik dayça. 1. yapıq. yapaq. yapıncaq.
yarpaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı.
bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas.
örtənək. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı.

qarıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı.

köynək. gömlək.

yapaqı **yapağı**. biləzik. yün.

- **heyvan yapağısının (yunun) qırılan çağı**: qırqım. qırım. -

birindən yapağı (yun) borc alıb, **qırımında** ödəmək.

yapaqlı **yapa + qılı**. (**y < > ç**. < **çapaqlı**). { (< çapaq yaxud çapa:

yapaq yaxud yapı: **1**. çapılmış. qırıq. **1**. bu söz (kəsikdə

qırıqda. cırıqda. bölükdə) genişliyi, iriliyi, böyük olduğu

bildirir: (- **çapıq**: hər nərsədə olan yekə, gen cırıq. **yapa**:

çapa: lapa:ləpə iri qar dənəsi.) və hərəkətdə itiliyi göstərir (-

çapa -çapa: atıla atıla: qaça qaça.)). **1**. örtülü. gizli. **1**. **yapa**:

çapa: böyük. uzun. uzun tüklü. - **yapaqlı** kürk. **1**. çapa qıllı.

tükləri qırılmış. tökülmüş. - **çapaqlı** dayça yaza çıxsə. at

olur.

yapaqlı **1**. sapaqlı. çabaqlı. uzun tüklü. **1**. yumşaq, qalın yünlə

örtülü. bu yünü verən heyvan. (# **qıllı**: keçi).

yapaqu abağı. yön. yan. tərəf.

yapaqulaq bayquş. puhquşu. ügi. ühi. uhu. puhu. " **uuhu- puuhuu**"

səsi çıxardığından bu adı almış. koruv. korav. çökəv.

çököv. xaraba quşu.

- yapaqulaq** quburğa. bağırqa. boğurqa. bayquş. üki. ühi.
- yapal** > **yalab**. çuqşın (> **coşən**). zireh.
- yapalac** **yaplac. qaplac. qapalac.** 1. mərasim. 1. təşrifat.
- yapalaq** 1. bayquş. üğüdü. üği. üğü. küfə. kafir qırılğucu.
sarıquş. bayqu. kor yapalaq. gecəquşu. 1. hər nərsənin iri. yekə. çapa. boylu. gobud olduğun çatdırır. **-yaplaq** (qar): yazın yağdığı. ləpə - ləpə. iri iri qar dənəsi. - **yapalaq** kişi: yoğun kişi. - **yapalaq iş**: gobudluq. ədəbsizlik. - **yapalaq** (saç) (:1. uzun qıl. tük. 1. pırtıq. qarışıq tük.). 1. apalaq. gündə. gombul. tombul. iri. 1. çapalaq. ləpə ləpə yağın qar. iri qar dənəsi.
- yapalaq** **apalaq.** 1. tombul, topul, iri olan cocuq. 1. gombul. şişgin. 1.puhu quşu. 1.vırcın. düşük. yappı. pəx. əzik. - **yapalaq** **burun**: basılı, yassı burun. 1.yaplaq. üzü, görmüşü girdə, diğir kişi. 1.yastı. yatalaq. qabarıqsız. 1. kələk. düzməcə. düzmə. yapalaq. duzaq. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim. 1. **qapalaq.** iri bayquş. 1. **yabba.** hantal. qapdal. iş qılığı yavaş olan. ağır edişli, hərəkətli. təmbəl. 1. yasalaq. süni. məsnoi. 1. yapalaqlı. yaplaqlı. sınaqlıq. təcrübəlilik. 1. yoxalamaq. yangsılamaq. ələ salmaq. sallamaq.

kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq. korlamaq.
xarlamaq. yuvalamaq. yuvub arıtmaq.

- **koryapalaq**: korbağa quş. koruğu. koruvu. korquş. bayquş.

puhuquşu. ügi. ühi. uhu. puhu. " **uuhu- puuhuu**" səsi

çıxardığından bu adı almış. yapaqulaq. quqqumay. koruv.

korav. çökəv. çököv. xaraba quşu.

yapalaqmaq **çapalaqmaq**: ləpələmək. ləpə ləpə qar yağmaq.

yapalamaq **yabalamaq**. yapa ilə xərmən savurmaq. atqılamaq.
savurmaq.

yapalaş yaplaş. quşatma. quşatım. mahasirə.

yapalaşmaq **yabbalaşmaq**. qapdallaşmaq. hantallaşmaq.
qabalaşmaq. iriləşmək. qocamanlaşmaq.

yapalıq **yapalıq**. **abalıq**. (< **yapmaq**). yeldirmə. yəldirmə. manto.
(qadınların gen, bol eşik geyimi).

yapalıq **yapriq**. **yaparıq**. **ipələk** <> **yipələk** <> **əprək** <> **yəprək** <>
əpələk <> **yəpələk**. əsim. nəsim. yumşaq yel.

yapalın **yapılın**. **yaplın**. **yapmın**. **yasılın**. **yaslın**. **yasalın**. **yasmın**.
qapılın. **qaplın**. **qapalın**. **qapmın**. bodun. bütülün. bütlün.
bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin.

hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
kamilən. tamamən. təkmilən.

yapalınmaq əpəllənmək <> yəpələnmək <> ipələnmək <>
yipələnmək. yaparınmaq. yaprınmaq. əsimlənmək.
nəsimlənmək.

yapalqa yapluqa. abluka. albağac. quşaq. mahasirə.

yapalma aldanma. yahalma. yasalma.

yapamaq **yaptamaq**. 1. bax > **taptamaq**. 1. **qapamaq**. abamaq.
ablamaq. avamaq. avlamaq. tıxmaq. tıqmaq. mən'
edmək.

yapamaq **yasamaq**. **yapmaq**. **yasmaq**. qılmaq. edmək. edəmək.
eləmək. eyləmək.

yapamamaq edəməmək. qılamamaq.

yapamışı yapmışı. yasamışı. düzənlənmiş. qurulmuş.

yapan 1. edən. qılan. görəən. mücri. işləyən. qılan. amil. fail. - bu
iş **işləyən**. 1. yaban. yapıcı. yabay. yapay. yaparlı.
üretgən. olumlu. 1. yapıcı. yapıc. çalıcı. çalğuçı. çarpıcı.
düzən. işçi qılıqul. qılıcı. işləyən. amil. sazəndə. 1.
yapqar. gizlətən. sinqar. sindirən.

yapan

1. yapıcı. əkən. edmən. edən. edici. qılıcı.qılan. işləyən.
 fail. amil. faktor. 1.dam. bam. 1. **yapanlı. yapanlu. qapanlı. qapanlu. qapan.** bazar, alver yeri, ocağı, mərkəzi. bazar.
 1. **yapay. yasan.** aparan. işləyən. bəllətən. bələtən.
 yeritən. yeridən. yürütən. uyqulayan. ifa', icra edən.
 mücri. 1. **yapay. yasan.** quran. düzəldən. düzən. düzəy.
 1. **yarən. yasan. yapayan. yapadan. yaradan. yasadan.**
 bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər. düzən. 1.
yapqan. yapıcı. yapqır. yasağan. yasan. işlər. işləyən.
 işəngir. işəngər. edgər. edgir. edmən. qılğan. qılcan.
 qılqar. qılqan. görücü. görücən. görcən. görəngən. ərcil.
 fəal. əktiv.
 - heykəl **yapan, yasan, yonan, oyan:** heykəlçi.
 - **işi, etgini, əsəri, izi qalarkən, yapanı bilinməyən konu:**
 adsız.
 - **ürək yapan, qayıran, qoparan.** könül çəkən. gözəl. dilmə.
 diləm. sevgili.
 - **öz bildiyin yapan:** söz, ögüt dinləməz. danzaq. danğzaq.
 qanzaq. qanğzaq.
 - **qaşığı yapan çox olar, qılıpın verən az olar.**

- **qılmaqdan qaçına qaçına, işində yapan kimsə:** həm

qaçar, həm də təbilin çalar. bir qaçar, birdə təbilin çalar:

çəkinməli, çəkinir bir işi yapmaqdan keçməmək.

- **ürək yapan, qayıran, qoparan:** gözəl. sevgili. könül çəkən.

- **yavaş iş yapan:** əli ağır.

yapançiq

- **yarımqıq yapançiq:** yarım yamalaq: yarımqıq palançiq.

yapanq

yapanğ. abanğ. aban. 1. > palan. çul. yəhər. 1.əyər. əgər.

əyə. "əgər" anlamına şərt ilgəci. - **aban** gəldin: əgər gəldin.

- **aban** gədsən gedərəm, **aban** gəlsən gələrəm. - **aban aban**

iş olmaz, bəsləməsən qız olmaz. - gəlsə **aban** tərhanım:

gəlirsə əgər tərhanım. - **aban** qolsam: istərsəm əgər. 1.

abitqan. abid. zahid. mürtaz. qıraqlardan uzaq, özlüyünə,

öz içinə qapanan adam. 1. özün oraya salmayan.

xuddar. - aban kimsə, yavuz qalmaz. 1. abın. avan. ulu.

yüksək. ali. 1 abaqan. gizləyən. örtən: aban tanrım. gizli

olan. örtük qalan. sonu bucağı belli olmayan allah.

yapanq

yəpəng. (ç < > k < > y) çəpəng. kəpəng.

yapanq

yapanğ. qumluq. bataq. yerimi çətin olan yer.

yapanqa

yapılqa. çapılqa. hənədən tapılan bazar, yer.

- yapanlamaq** **abanlamaq.** 1. işləmək. iqdam edmək. 1. kullamaq. işlətmək.
- yapanlı** **yapanlu. yapan. qapanlı. qapanlu. qapan.** 1. bazar, alver yeri, ocağı, mərkəzi. bazar. 1.meydan. kərvan. mal. 1.meydan. bazarlıq.
- yapanlu** bax > **yapanlı.**
- yapanmaq** **abanmaq.** 1. qapanmaq. çulqanmaq. çökünmək. üzərinə düşmək. - nə mənim üstümə **abanmısan.** 1. əğilmək. salqınmaq. sarqınmaq. - potuşqadan **abanıb** baxdı.
- yapanmaq** **abanmaq. yabanmaq. qapanmaq.** nərsənin üzərinə əğilmək.
- yapanmaz** **yamınmaz <> yapınmaz > əminməz < yəminməz < (< yamamaq. yapamaq).** 1.onarmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. 1.qeyrimümkün.
- yapantırmaq** **yapandırmaq.** 1. **abandırmaq.** çökərtmək. ıxlamaq. xıxlamaq. 1. yamandırmaq. yapışdırmaq.
- yapar** 1. lotu. rind. 1. **yapan.** yapa bilən. bacarıqlı. hər işin altından çıxı bilən. 1. yaraldan. quran. 1. icazə. 1. *işləm.*

1.geyər. örtər. qapar. 1. düzəldər.

- **qış yapar**: qışlaq. qışı çox olan yer.

yapar

1.bilgin. bilir. anlar. qanar. qanaq. yanaq. 1. **yapra. yapı.**

quruq. qurum. qurluş. quruluş. saxtar.

- **bir gün yapar, bir gün qalar, atlı atlıya çatar.**

- **qabar yapar**: gəlged. cəzr mədd.

- **astarı olan, uzun tapar, onun tapan, çöreyin yapar.**

yaparaq

qılaq. edərək. bilfe'l.

yaparıq

yaprıq. yapalıq. ipələk <> yipələk <> əprək <> yəprək <>

əpələk <> yəpələk. əsim. nəsim. yumşaq yel.

yaparıq

zəmin. təməl. əsas.

yaparınmaq

əpəllənmək <> yəpələnmək <> ipələnmək <>

yipələnmək. yaprınmaq. yapalınmaq. əsimplənmək.

nəsimlənmək.

yaparqanlıq

qaparqanlıq. qaparlıq. yaparlıq. 1. işəcənlik. çalışqanlıq.

armazlıq. qayırtlıq. qayırtlıq. qayırlıq. qayırqanlıq.

qayıırçaqlıq. qeyrətkeşlik. azarkeşlik. 1. ustalıq. çapıqlıq.

başarıqlılıq. bəcəriklilik. ustalıq. bəcəri. başarı. yaratı.

yaratış. yarayış. maharət.

- yaparlanmaq** **yapartanmaq. qaparlanmaq. qapartanmaq. 1.**
işləməyə, çalışmağa öyrənmək, alışmaq. 1. ustalaşmaq.
- yaparlı** yapar. olumlu. yapıcı. üretgən.
- yaparlıq** **qaparlıq. qaparqanlıq. yaparqanlıq. 1.** işçənlik.
çalışqanlıq. armazlıq. qayırtlıq. qayırtlıq. qayırlıq.
qayırqanlıq. qayırçaqlıq. qeyrətkeşlik. azarkeşlik. 1.
ustalıq. çapıqlıq. başarıqlılıq. bəcəriklilik. ustalıq. bəcəri.
başarı. yaratı. yaratış. yarayış. maharət.
- yaparmaq** **aparmaq.** yüklənmək. ibermək. ebirmək. götürmək.
evirmək. ustələnmək. öhdələnmək.
- yapartanmaq** **yaparlanmaq. qaparlanmaq. qapartanmaq. 1.**
işləməyə, çalışmağa öyrənmək, alışmaq. 1. ustalaşmaq.
- yapas** **qılas.** təmə'. tamah. atış. utuş. oduş. alışıq. qızıq. qoruq.
qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs.
qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu.
tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. obrıq. hoprıq.
öprük. yumuq. umaq. umuq. əmik. yerik. yenik. dadıq.
çaylıq. araş. arziq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi.
əslük. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. islaq. islat.
qaplıca. qapcıq. həvəs.

- yapasıq** qılasıq tamahlı. tamahkar. tәмә'li. atışıq. utuşuq. oduşuq. alışı. qızıqlı. qoruqlu. qızımli. qısıqlı. qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq. azman < acman. aclıq. gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı. gәrikli. çәkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu. umuqlu. umaqlı. әmikli. yerikli. yenikli. dadıqlı. araşıq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı. istәkli. әsikli. istәşli. özәnli. öznәşic. hәvәsli. hәvәskar.
- yapaş** **apaş**. qaramıq. qaramuq. әngәl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngәl. бүklüm. burqu. gerәlti. yaltax.
- yapaşaq** **başaşaq**. **abşar**. valibal oyununda, topu torun tәpәsindәn baş aşaq vurma.
- yapaşiq** **yamaşiq**. **yapışıq**. **qapaşiq**. **qamaşiq**. yatışıq. uyuşuq. yuxuşuq.
- yapaşır** > **capaşır** > **camaşır** (< **yapmaq**: qapmaq. örtmәk). içlik. iç geyim. -.
- yapaşmaq** <>**yapışmaq** > **әmişmәk** < **yәmişmәk** < **yamışmaq** <> (< **yamamaq**. **yapamaq**). **ilişmәk**. **yilişmәk**. **ilinmәk**. **yilinmәk**. **pırtlaşmaq**. **birbirinә keçmәk**.

- yapaştırmaq** **yapaşdırmaq <>yapışdırmaq <> > əmiştirmək < yəmiştirmək < yamişdırmaq <> (< yamamaq. yapamaq).**
nərsəni nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq.
- yapaşu** yataşu. alt. aşağı. altdaki.
- yapat** **yapta. 1.qapat. bağlı. qaraq. qaranlıq. 1.yapta. hüccət. 1.yaradılış. 1. qapat. çapat. çapaq. çapıt. çapıq. salaq. salıq. salış. sayaq. sayıq. sayış. çağday. çağlıq. çağlış. yağday. yağlıq. yağlış. şəkil. çəkil. çəkiş. çəkim. çəkit. duruq. duruş. durum. qılıq. qılış. qılım. qılıt. vəsf: vəsif. sifət. 1. bütülgə. bəlgit. qanıt. tanıt. hüccət. dəlil. bürhan. isbat.**
- yapatan** **yapadan.yapayan. yaradan. yasadan. yapan. yaran. yasan. bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər. düzən.**
- yapatlamaq** **yaplamaq. düzəltmək.**
- yapatma** **qapatma. sapatma. çapatma. evlənmədən bir kişi ilə yaşayan qadın. oynaş. metres.**
- yapatonlu** **yapadonlu. donlu. kölgəli. onurlu. arlı. abırlı. utanclı. utanıç. ismətli. namuslu.**

- yapatonlu** **yapadonlu.** namuslu. iffətli. donlu. arlı. abırlı. utanlı.
utanıç. şərəfli. ismətli.
- yapatonuz** **yapadonsuz.** donsuz. qölgəsiz. onursuz. arsız. abırsız.
utanıcsız. utanıcsız. ismətsiz. pezəvəng. qaldaban.
çaldaban. namussuz.
- yapaturmaq** **yapadurmaq.** yapmaya davam etmək.
- yapay** 1. yapan. yasan. quran. düzəldən. düzen. düzey. 1.
yapma. qondarma. taxma. düzmə. yansıq. uyduru.
uydurma. süni'. məsno'i'. 1. **yapan. yasan.** aparan.
işləyən. bəllətən. bələtən. yeritən. yeridən. yürütən.
uyqulayan. ifa', icra edən. mücri.
- yapay** yabay. 1. yapan. yapıcı. 1. qonma. qoyma. yonma. qacı.
məsnovi. sünni. məsnovi. - **qacı dariy:** suni ipək.
- yapayalnız** yapyalnız. tək tənha.
- yapayan** **yapadan. yaradan. yasadan. yapan. yaran. yasan.** bəşər.
bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər. düzen.
- yapayım** - **qaş yapayım dərəkən, göz çıxarmaq:** düzəltməyə çalışırkən
pozmaq.
- yapaylı** **yağdaylı. çağdaylı.** tutumlu. imkanlı. şərayitli. - **yapaysız:**
imkansız. imkanı olmayan.

- yapaysəyiş** **yıpsayış. yorsayış. yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş.**
engisəyiş. yüngülsəyiş. kiçışsəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş.
alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış.
xarsayış. əsgisəyiş. üzsəyiş. kütsəyiş. xəfifsəyiş.
- yapba** tükə. tükə. islatılmış mal heyvan kübrəsindən yapılan
kündə.
- yapbac** **yabbac. yap. yapca. oğrın. yavaşca. - yapbac: yabbac:**
yab yab: yap yap. yapca yapca. oğrun oğrun.
- yapbanmaq** sığınmaq. əgilmək. yan yatmaq.
- yapca** **yabca. 1. yap. yapbac. oğrın. yavaşca. - yapca yapca:**
yapbac: yabbac: yab yab: yap yap. oğrun oğrun. **1. yavaş.**
yavaşca. **1. lapça. yassı. düz.**
- yapca yapca:. yavaş yavaş. yasda yasda. azın azın. arqın
arqın. yapca yapca yığıb birdın birə itirən dünya.
- yapcaq** **yapraq. qapcaq. səfə. səfhə.**
- yapcar** **avşar. 1. başarılı. 1. uyumlu. itaətkar.**
- yapcasına** yassı yönünə. tərəfinə. düzləməsinə.
- yapcasına salmaq: düzəyinə qoymaq. yatsına qoymaq.
- yapcı** **yapıcı. 1. tūzağac. düzəkçi. düzəci. düzədici. sazqur.**
tikici. uzan. **1. düzəldən. inşaətci.**

yapcıq	yapqıç. yapşaq. taxı. çalaq. ək.əkik. əklik. əklənti. bəzək. süs. barlaq.
yapçalı	yassı dallı, tikənli çit çalısı.
yapçan	yavçan. yavşan.
yapçıl	içli. içgin. törəli. yöndəmli. əsaslı. bünyəvi.
yapçın	yupçın. bəsic. hazır. təyər. amadə. - yapçın yupçın: hap hazır.
yapçınmaq	yavçunmaq. yapçunmaq. yapışdırılmaq. yapşunmaq.
yapçırmaq	yavçurmaq. yapıştıрмаq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.
yapçunmaq	< > yapçınmaq. yavçunmaq. yapçınmaq. yapışdırılmaq. yapşunmaq.
yapçurmaq	1. təpçürmək. yapşurmaq. yavçurmaq. yapışdırmaq. vəsl etmək. rəbt etmək. - oxa yun yapçur. 1. yavçurmaq. yapıştıрмаq. yapçırmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.
yapi	1. bir quruğun biçimi, duruşu. bünyə. 1. uru. bina. - daş uru: daşdan yapılmış yapı. - uru palçığı: samanlı çamır sıvı. - yapını gürşadlamaq, gürşadlamaq, quşaqlamaq. - topaç yapı: qıssa, qalın olaraq biçimsiz. - iri yapılı. - narin yapılı: nəhifül bünyə.

yapı

1. özdək. maddə. təməl. əsil. quruluş. oluş. 1. yapıt.
 yabıt. əsər. bina. 1. mamul, yapılmış. 1. ünvan. dərəcə. 1.
 qılıq. - qurd **yapusunda** görünən tülkülərdə var. 1. şəkil.
 biçim. 1. gövdə. oylum. çəlik. fizik. vicud. əndam. cüssə.
 1. qonut. inşaat. 1. bel. dağ beli. 1. yabı. örtük. 1. qılma.
 yapma. 1. çapı. biçim. şəkil. 1. yapuq. dağ ətəyi.

yapı

1.yapıt. çapı. çapıt. əndam. 1. qalartıq. qalartı. qaraltı.
 qarartı. qarartu. qaramtı. qaramıt. qoraltı. qoramtı.
 qoramıt. barınaq. ev. tikiş. tikinti. bina. saxtımən. - **qaqır**
yapı: daşyapı. daş bina. - bu yapını neçiyə **qabalaya** verirsən.
 muqatii'yə verirsən. 1.çalqı. yol. yöntem. yörtə. yetə. qılıq.
 yordam. fənn. sənət. 1.yapra. yapar. yası. quruq. qurum.
 qurluş. quruluş. saxtar.
 1.(yapılan) becəri. başarı. yaratı. yaratış. yarayış. saxt.
 1.gövdə. gövrə. bədən. tənə. heykəl. qaba saba.
 yontulmamış. yonulmamış. cüssə. iri. 1.iş. yumuş. yabı.
 yapu(< **yapmaq**). iş, yük atı. 1.toxu. toxurcun (<
toxumaq). bir bütünün qurluşu. 1.yapılış bünyə. 1.yabı.
 yük at.
 - **altyapı**:qabaltı. daban. binövrə. infirstirüktür.

- bir yapının ocağından (mərkəzindən) yanlarına ayrılan
bölüm: qol.
- bitişik yapılar: kütlə. kitle. tudə. topluluq. yığın.
- duvardan çıxma yapı: mindirmə.
- yapı qurmaq, salmaq: ev tikmək.
- sağlam yapılı: daş dəmir. ruyin tən.
- sağlam yapılı: qəvi bünyə.
- yapı örtüsü: dam.
- yapı, qurum içindəki ara kəsit, duvar: bölmə.
- yapılarda yazılı, süslü daş: ayna daşı.
- yapının bitməyə yaxlaşması: çatısı atılmaq.
- yapının içindəki ara duvarlar: kəsmə. bölmə.
- yol yapımında işlənən qırıx daş: balast (< balamaq:
bölmək).
- yapı, saxtımın işləri: düzəltim. düzətim. yapım. yasım.
yasam. qurum. inşaat. - gəmi **yapım**: inşaatı. - **çala çalqısı**:
oğru borusu: **oğru kələfcəsi**: oğrunun işlədən, yararanan
yolları, qılıqları, yordamları.
- böyük yönətimlərdə, yapılarda qapıçı: qapı oğlanı. qapıçı.
qapıqul. nigəhban.

- **yapıda, çardaqda ağırlığı çəkən, uzunlamasına qoyulan qalın ağac, dirək:** qatır. çatır.
- **yapılada dikə qoyulan yoğun dirək:** qatıl. sutun.
- **xərmən yerlərində düzələn, üç yanı qapalı, bir yanı açıq yapı:** qaraban. qaravan.
- **qara yapı:** çamurla hörülmüş, sivanmış yapı.
- **qarayapı:** çamır, kərpiçlə yapılmış yapı.
- **qatlı yapıda ən aşağıda olan qat:** qaradaban.
- **qatlı yapıda, yerüzə, yerdüzə, dabana yapışıq olan qat:** qaradaban. həmkəf.
- **yapı tikmək, düzəltmək:** salqamaq. salqatmaq. salığmaq. saxtımən, bina salmaq, yapmaq.
- **qaba yapı:** təməl yapı. ana kök. kök yapı. kök gövdə.
- **bu yapının işçiliyi iyi deyil.**
- **yapılarda yırtıq yamaq işlərin aparması:** kəvəs onarı.
- **yapılarda, yükü daşıyan atı, dirək:** qanat. qonat.
- **yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük:** taraça. daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çirbat. yetmə. yermə.
- **yapısı iri, kof, boş içli:** iri yapılı, qara qafalı. yekə kündəli, içi kövrəli. iri qapalı, içi kavalı. üzdən tox, içdən pox. gözü qara

(böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağan.
qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.

yapıb - **özünə tutanın tapıb, sözünə uyanın yapıb.**

yapıbilqisi biçimbilgisi. biçimbilim. şəkilbilgisi. morfoloji.

yapıc 1. yapan. çalıcı. çalğuçı. çarpıcı. düzən. sazəndə. 1.
zireh.

yapıc **yapış. yaxış. yakıc. yaxıc.** biçiş. biçim. biçik.
- **yapıc yasıc:** ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil.
aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt
kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzunq üzüq. alt üst. artıq
yartıq.

yapıcı 1. yapan. yapqan. yapqır. yasağan. yasan. işlər. işləyən.
işəngir. işəngər. edgər. edgir. edmə. qılğan. qılcan.
qılqar. qılqan. görücü. görücən. görcən. görəngən. ərcil.
fəal. əktiv. 1.yapan. edən. edici. qılan. qılıcı. 1.qurucu.
quran. müəssis. 1.kargər. müstəri. 1.döşəmçi. döşəyici.
qurucu. müəssis. 1.me'mar. 1.yapılı. olumlu. uyğun.
uyuşlu. uyşuqlu. faydalı. müsbət. pozitif.
- **yapıcı güdə söz:** qısa, göstərişli söz: qut, qıt söz: özlü, qısa

söz: dərlı, toplu söz: us, qıs söz: ötəyiş. ötləyiş. özdeyiş.
muxtəsər, müfid kəlam. vəciz.

yapıcı 1. **yapcı**. yapan. işçi qılqul. qılıcı. işləyən. amil. tūzağac.
düzəkçi. düzəci. düzədici. sazqur. tikici. uzan. 1. itmiş.
edmiş. uzman. 1. yabay. yapay. yapan. yaban. yaparlı.
olumlu. yapar. üretgən. 1. yabır. əktif. çalışqan.
yumutqan. birləşdirən. pozitif. 1. bəna. me'mar. 1. sane'.
amil. me'mar. bəna.

yapıç **abiç**. könüllü.

yapıcı **yapımçı**. **yasımçı**. **yasamçı**. düzətimçi. qurumçu. inşaətçi.

yapıq 1. **qapık**. **yapılmış**. **qapılmış**. bağlı. yapındı yollar:
qapandı. kəsildi. bağlandı yollar. 1. **qapık**. yapılmış.
qapılmış. yapılgan: qaplanğan qaplanğan. qapaqlı.
qapalı. örtülü. 1. allı. süsli. bəzəkli geyim. 1. yeni çərilərin
üst örtüsü > qapamaq. 1. hər çeşit örtük. örtən. qapaq.
yəmşək. baş örtüsü. 1. qapıq. gizli. örtülü. 1. yibiq. dəri.
post. çabıq. örtülü. qapalı.
- **yapıq bazar**:. örtülü bazar.

yapıq 1. yapıqlıq. quruq. quruqluq. qoyuq. qoyuqluq. darıq.
dərik. tər. 1.edik. məşqul. işqal. mingəl. - tam tilfun xətləri

yapıqdır. 1.yapaq. yapağı. yapıncaq. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı. qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək. 1.viran. xərab. 1.yassı. yatıq. kovtur > çotur (< çov. kov: oyuq. boş). -

yapıq burun: çotur. 1.qapıq. bağlı. çıxmaz. kor. bünbəst. 1.əsrük. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik. çəllək. kefli. tutuq. məst.

yapıqlı

1. yapışıqlı. bir birinə girmiş. sıx: yapıqlı göycə çimən güzə qalmazdədə qurqud. 1. yaprıq. yapıqlıq. qapalı. qapanmış.

yapıqlıq

1. qapalıq. yapusluq (> əbus). boğnaqlıq. somurtqan. asıqlıq. sallaqlıq. qaşqabaqlıq. turşuluq. turşalıq. əkşilik. 1. yapıq. quruq. quruqluq. qoyuq. qoyuqluq. darıq. dərik. tərh. 1. **yapışlıq. yapma.** ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış. qapanma. qapanış. ilişiklik. ilgilenmə. ilgileniş. çalışma. çalışlıq çalışlıqlıq. uğraqma. uğraşma. uğraqlıq. uğraşlıq. məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.

yapıqlıq

yapıqlı. yaprıq. qapalı. qapanmış.

- yapıqmaq** (< yap). yapılmaq.
- yapıl** abıl. mayıl. meyilli. könüllü. istəkli.
- yapıl** kurul. bina.
- **yapıl sapıl**.. **əbil səbil**: < **yapıl sapıl**. (**yapmaq**: örtmək#
ötürmək). sərəsən. buraxılmış sərpilmiş. iyəsiz. sahabsız.
- yapıl** **yamil**. yavaş. sakin. xəfif.
- yapılacaq** - **yapılacaq nərsə qalmamaq**: iş işdən keçmək.
- yapılaq** 1. bax > **yalpaq**. (l > t) **yapıtaq**. **yabıtaq** (**yapı**: qurum.
taxım + **laq**: sız). yapıtsız. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz.
yəhərsiz. - o atı **yapıtaq** mindi.
- yapılamaq** **apılamaq**. oxşamaq. öykəmək. xoş davranmaq. istəmək.
- yapılamaq** **yapıtılmaq**. **yapılmaq**. **çapıtılmaq**. **çapılmaq**.
bəzəmək. süsətmək. süslətmək. donatmaq.
- yapılan** - **gündə yapılan nə**: güncəllik. bayağı. rutin.
- yapılmaq** **yapıtılmaq**. **yapılmaq**. **çapıtılmaq**. **çapılmaq**. bəzəmək.
süsətmək. süslətmək. donatmaq.
- yapılı** 1.**yapılı**. gövdəli. gövrəli. bədənli. tənəli. heykəlli. qaba
saba. yontulmamış. yonulmamış. dağlı. cüssəli. boyrat.
iriyarı. qalavatlı. irili. 1.saxte. 1.iriyarı. qalavatlı. boyu
bosu yerində. dalyan kimi. 1.yapus (> əbus). qapalı.

bağlı. boğnaq. somurtqan. əkşi. asıq. sallaq. aslaq.
 qaşqabaqlı. **1. gövdəli. gövrəli. kütdəli. tənəli. qalıblı.**
 çəlimli. cəsim. cüssəli. **1. yapac.** qabaç. əndamli. qamətli.
1. yapıcı. olumlu. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. faydalı.
 müsbət. pozitif. **1. yapıtli. çapılı. çapıtli.** əndamli.
- kiçi yapılı, sərt, quraq yerlərə dayanıqlı sığır türü:

qarasıqır.

- iri yapılı, gövdəli: iriyarı. qalavatlı. iri qıyım. iri biçik. cüssəli.

- iri yapılı, qara qafalı: yekə kündəli, içi kövrəli. iri qapalı, içi
 kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. üzdən tox, içdən pox. gözü qara
 (böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağalan.
 qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.

yapılı

qatdır. bodur. sağlam. toqaşav. dolu, alçaq boylu.

tıqnaz. güclü. **- iri yapılı:** görümlü. əndamli. boylu boslu. **- iri**

yapılı: qorda. **- iri yapılı:** sanlı. şanlı. quvvətli. heybətli. boylu

boslu. **1. əsil. ünvanlı. - yapılı** kişi: başqan. məmur.

yapılın

yapılın. yapalın. yapmın. yasılın. yaslın. yasalın. yasmın.

qapılın. qapılın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütülün.

bütleyin. bütünleyin. bitilin. bitlin. bitleyin. bitmin.

hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
kamilən. tamamən. təkmilən.

yapılış

1.yapılma. düzəlmə yolu. tərzi saxt. **1.yapım.** quruluş.
qurum. müəssisə. **1.yapı.** bünyə.

- **iş, işləmə, əmək, yapılış netəliyi, kalitəsi, keyfiyyəti:**

işçilik. - bunda çox **işçilik** var. - bu yapının **işçiliyi** iyi deyil. -
işçilik baxımından.

yapılış

1. biçim. quruluş. qurum. çəkil (> **şəkil**). **1. düzəliş.** üslub.
- bu **yapılışı** çox gözəldir.

yapılqa

çapılqa. yapanqa. hənədən tapılan bazar, yer.

yapılqan

(**qaplanğan**). yüklü. boylu inək.

yapılma

işlənmə. düzəliş. e'mal olunma. - bu masanın **yapılması**
qolaydır.

yapılma

yapılış. düzəlmə yolu. tərzi saxt.

yapılmaq

1. qurulmaq. urulmaq. tikilmək. **1. keçələşmək.**
qarışmaq. yapışmaq. **1. örtülmək.** bağlanmaq. **1.**
çapılmaq. işlənmək. örtülmək. qapanmaq. **1. etilmək.**
edilmək. düzəlmək. hazırlanmaq.

yapılmaq

qurulmaq. çatılmaq.

- yapılmayıb** - **özənlə yapılmayıb, gobud düşən iş**: ələki. qaba qavşaq. - **qaba qavşaq** bir işdir: əsərdir.
- yapılmış** 1. qoyma. **əğrəti**. sünni. əkmə. əklənmiş. doǵal, təbiy olmayan. - **əğrəti** diş: qoyma diş. - **əğrəti** saç. 1. yapınc. yapıncaq. dəb. mə'mul. **üretilmiş**.
- yapılmış** qurulmuş. çatıq. çatılmış.
- **evi yapılmış, qabı asılmış**. (çölməyi közdə, çöreyi dizdə. (əldə.).
- **çamır, kərpiçlə yapılmış yapı**: qarayapı.
- yapıltaq** **yapıldağ**. - **qara yapıldağ**: 1. başaq tutmayan əkin. 1. **qara baş**: qara qanmaz: çox qanmaz. vurdumduymaz. 1. heç dərde dəǵməyən.
- yapıltaq** **yapıldağ**. çıplaq. lüt.
- yapım** **yapma**. **yapış**. 1. **üretiş**. **üretmə**. **ürtəyiş**. **törəyiş**. **törətiş**. **törəmə**. **törətmə**. **işləmə**. **işləyiş**. **işlətiş**. e'mal. arıya **gətirmə**. 1. **iş**. **qılım**. **qılış**. 1. **yasım**. **yasam**. **düzəltim**. **düzətim**. **qurum**. **inşaat**. **yapı**, **saxtım**an işləri. - **gəmi** **yapım**: **inşaatı**. 1. **yapılış**. **quruluş**. **qurum**. **müəssisə**. 1. **atım**.

- **işdəş yapım: işdəş çatı: işdəş fe'l:** neçə öznənin (failin)

qarşı qarşıya apdığı durum. - deyişmək. - savaşımaq.

- yapım** **yasım.** quruluş. saxtar.
- yapımçı** **yapıçı. yasımçı. yasaıçı.** düzətimçı. qurumçu. inşaətçı.
- yapın** **1.** ibadət. **1.** namaz. **1.** baylaq. bayqal. qapal. pənahqah.
1. yapqar. iş bilən. işin püfün qılığın bilən. uzman. - qılını bilən qızıl geyər, yapının bilən yaşıl geyər: xoşa gəlmək istəyən qırmızı geyər, iş yapmaq istəyən yaşıl geyər. (qızıl iş can aparır, yaşıl iş aparır).
- yapın** **1.** qoruq. qapıs. mən'. **1.** namazxana. ibadətqah.
- yapınc** qısqıq. icbar. məcburluq. qıyıq.
- yapınc** yapıncaq. yapılmış. dəb. mə'mul. üretilmiş.
- yapınca** < **yap.** (yapmaq.tikmək) tikilmə. örtüncə.
- yapıncaq** **1.** örtük. özəlliklə uzun tükü at geyimi. güstüvan. coşun.
1. bir çeşit üzüm. **1.** böyük aba. yapuq. yenqsiz cul.
kəpəng. basturuq. yağmurluq. uzun gəbə. **1.** keçə. geyiz.
yastıcaq. **1.** yapınc. yapılmış. dəb. mə'mul. üretilmiş.
- yapıncaq** **apıncaq. qapıncaq.** qaycaq. dəvamlı ayaqı taxılan. sürçən. - ol **apıncaq** yaşçıq, qaçan da yıxılıb turadı: o ayağı dəvamlı taxılan cocuq hər zaman yerə düşür.

- yapıncaq** yapıq. yapaq. yapağı. yapraq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıcı. qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan. qapam. sarqı. köynək. gömlək.
- yapıncı** kəpəng. üst geyim. çağdaş sözlə 'kotşalvar' demək olar.
- yapıncıq** suvluq. yəmşək. örtük.
- yapınçı** örtü.
- yapınılmaq** 1. görmək. yaşamaq. durmuşmaq. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. sürmək. içində bulunmaq. üzlənmək. ərişmək. mə'ruz qalmaq. - bu ova çox olay **görmüş**. - bu qıssa sürədə nələr **görmədik**. - ilgi **görmək**. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək**. 1. keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. sürünülmək. içində bulunulmaq. izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. yaşanılnmaq. durmuşunulmaq. tanıqınılmaq. dolanılnmaq. gəzinilmək. ərşinilmək. üzlənilmək. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox olay **izlənilmiş**. - bu qıssa sürədə nələr **izlənilmiş**. - ilgi **izlənilmək**. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **izlənilmək**.

- yapınış** **apınış**.(ayağı) taxılma. ilişmə.
- yapınış** bax > **yapınma**.
- yapınış** yapış. cə'l. saxta.
- yapınıvçı** **apınıvçı**. ayağı dəvamlı taxılan. şansı kömək olmayan. bəxtsiz.
- yapınma** **yapınış**. 1.yaraqlanış. yaraqlanma. donalıma. donanma. donatış. donayış. donanış. taxınış. taxınma. quşanış. quşanma. qurşanış. qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş. düzənmə. qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchizləniş. 1.diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə. olşunuş. oluşunuş.
- yapınmaq** 1. hazırlaşmaq. özü üçün qurmaq. - ev **yapınmaq**. 1. örtünmək. yörgənmək. bürülmək. 1. **tapınmaq**. avunmaq. övünmək. təskinlənmək. yatışmaq. gizlənmək. saxlanmaq. tapınmaq. içinə çəkmək. 1. istifadələnmək. 1. özənmək. hazırlanmaq. - quş yavrusi uçmağa **yapınır**. 1. keçinməsi qolaylaşmaq. keçinmək. 1. təzahür etmək. 1. cə'l etmək. 1. etilmək. edilmək. qılınmaq. olunmaq. devrinmək. rəftar etmək. 1. örtünmək. qapanmaq.

yapınmaq 1.düzülmək. dizilmək. olşunmaq. oluşunmaq. ortaya çıxınmaq. 1.taxınmaq. donanmaq. donalmaq. quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək. yaraqlanmaq. yarqalanmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz edinmək. qurunmaq. 1.tutumlanmaq. qılınmaq. təşəbbüs edmək. taxınmaq. davranmaq. 1. **qapınmaq**. sıxıntıya düşmək. 1. qılınmaq. işlətmək. - sən olara **qapınma**, qara gördün **yapınma (qara: tiryək.)**.

yapınmaq bax > **abınmaq**.

yapınmaz **yamınmaz <> yapanmaz > əminməz < yəminməz < (< yamamaq. yapamaq)**. 1.onarmaz. düzəlməz. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. 1.qeyrimümkün.

yapındırmaq **yapındırmaq. apındırmaq. qapındırmaq.** düşürmək. səndələtmək. duraqsatmaq. quşquya düşürmək.

yapındırmaq **yapındırmaq.** 1. əldə etdirmək. qapmaq: siz bu işləri yapındırın. işləri yapındırıp gəldik. yaxcı qapıda tökülmüyüb ki qaçıb yapındırasan. yazı birinə yapındırır birinə qapındırır. 1. öyrətmək. alışdırmaq. hazırlamaq. büründürmək.

- yapıp** - **nə yapıp yapıp**: nə olursa olsun. hər halda.
- yapır** **1.yapr.** yapırıq > əbr. örtünğ. tozanaq. tozqanaq. **1.yataq** paltarı. incə, qalın genə bol geyim. rub dö şambğ. **1.yabır** (fars). sevirğal. siyurğal. yaşam üçün verilən sovğat.
- **həm yapır, həm yaxır**: bir suçlu, birdə güclü. suçluğun aldırmaıyb, qabaxdan gələn.
- yapır** **yapur.** **1.** yumşaq. düz. saf. hamar. **1.** əğri. sallaq. - **yaprı** qulaq: əğri, sallaq qulaq.
- yapıran** yatıran. tapıran. çapıran. müsəggin.
- yapırılmaq** rahatlanmaq. sakinləşmək.
- yapırqa** bax > **qabırqa**.
- yapırılanmaq** rahatlanmaq. fərəhlanmaq.
- yapırılı** **yapırılı. yaprılı. > abırılı. abrılı.** yığcam. açıq olmayan. qorulu. qorlu. qısırıq. üzülü. utanclı. usanclı. uyanclı. qapaqlı. qapaqlıq. qabaqlıq. məhcub. xəcalətli. yapadonlu. namuslu. iffətli. donlu. arlı. utanclı. utanıc. şərəfli. ismətli. ırlı. hırlı. utanqac. - **hırsız hırlı** mı bəlli deyil.
- yapırmaq** > **ibermək.**
- yapırmaq** **yapurmaq. 1. tapırmaq. yatırmaq. çapırmaq.** təskin vermək. **1.** yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdı. 1.**

gizlətmək. örtmək. - o sözün **yapurdu**. 1. soğutmaq.

üşütmək. 1. təsəlli etmək. təskin etmək.

yapırmaqlıq təskin etmə. yatışdırma.

yapırsız **yapırsız > abırsız**. qölgəsiz. onursuz. yapadonsuz.

donsuz. arsız. utancsız. utanıcsız. ismətsiz. pezəvəng.
qaldaban. çaldaban. namussuz.

yapırsızlıq > **abırsızlıq** üzdən sağıdan düşüb, əzilib, sınma, batma.
qaraçökəl. pis cürə pozulma, batma. rusvalıq. rüsvalıq.
vərşikəslük.

yapısız çapısız. çirkin. biçimsiz.

yapış 1. apış. yapşı. bəndər. liman. 1. ediş. qılış. oluş. devriş.
rəftar. 1. ariz. 1. taxma ad. ləqəb. 1. təmas. 1. yapınış.
cə'l. saxta. 1. yasar. düzəliş. quruş. düzəş. dizəş. 1. qılış.
ediş. etiş. iş. 1. qılış. qılqu. qılıq. qılı. adət.

yapış 1.bax > **çapış**.

yapış 1.yapıc. yaxış. yakıc. yaxıc. yaxşıq. tapış. biçiş. biçim.
biçik. durum. tərz. 1.apış. götün, but, uyluğun iç bölümü.
ağ. 1.iş. oluş. eyləm. qılış. duruş. taxım. tutum. davranış.
fe'l. hərəkət. 1.yapım. iş. qılım. qılış. 1.yapma. yapım.
ürətiş. üretmə. ürtəyiş. törəyiş. törətiş. törəmə. törətmə.

işləmə. işləyiş. işlətiş. e'mal. arıya gətirmə. **1.yapta.**
yapşa. yasış. yasaş. yosat. yaratış. yarayış. yarat. yaratı.
yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. ürəş. üren. öret. öreş. örtəş.
önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən.
çixartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. **1.**
tutaq. tutaş. tutacaq. qapış. sap. qol. **1. yapıt. yapma.**
qılıt. qılış. qılma. görüt. görüş. görmə. ediş. edit. edmə.
iadə. əda. ifa.

yapış **apış.** iki qıçın ağı, qovşağı.

yapışan - **yanaşan, yapışan** iki nərsənin arasındakı açıqlığı
qapamaq üçün qoyulan incə şırıq parça: qonta. qonda.

yapışan ısın. ısı. xoş. gözəl.

yapışar - dil ətdəndir, nəyə vursan **yapışar.**

yapışıq **1.** davamlı. arqaş. **1.** apşaq. apşıq. çaltıq. açıla. **1.** qıçları
aralı. **1.** gəvşək. yaramaz. yürüməz. gücsüz. açıla.
təmbəl. **1.** arqaş. davamlı. **1.** əkrin (< **əkilmiş.** tikilmiş)
tikin. yaxışıq. taxıq. qovuşuq. **1.** tutaş. bitişik. bağlı bir
düzü. peyvəsdə. **1.** yapış. yappış. taxışıq. təşğilat.

yapışıq **apışıq. 1.**çataq. **1.** quyruğun iki qıçı arasına alaraq yılqın
(ürkük) heyvan. **1.** yorqunluqdan nə yapacağın bilməyən.

tuma qalmış. açıla qalmış. **1.** birləşik. **1.** yanyana. bitişik.
1. yanyana. bitişik. **1.** yamaşlıq. **yapaşlıq. qapaşlıq. qamaşlıq.**
 yatışlıq. uyuşuq. yuxuşuq.

yapışınmaq

1. yaptınmaq. yaptanmaq. yapşanmaq. yarşanmaq.
 yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yasışmaq.
 yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.
 ürənmək. ürşənmək. örənmək. örşənmək. örtənmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
 törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq. **1.** əklənmək.

yapışır

yapışqan. sivişik. zivişik. sivaşlıq. qayar. - **sivişik** çamır.

yapışqan

1. sırnaşlıq. qovuşqan. ulaşqan. **1.** tutqal. **1.** yılışqan.
 yılışlıq. bulaşqan. **1.** adama yapışır. yılışlıq. sırtlıq.
 sırtlıqan. - **yılışlıq** bir adam. **1.** ağdalı. sozuq. süzük. **1.**
 qatut. çiriş. siriş. yalım. yəlim. çəsb. tutuş. **1.** tutqal (<
tutmaq). çəsb. üzül. qəliz. yapışır. sivişik. zivişik. sivaşlıq.
 qayar. - **sivişik** çamır.
 - **balıq tutqalı:** almas işlərində işlənir, saydam özəl yapışqan.
1. yılım. yilim. ilim. tutqal.

yapışqan

1.(kimsə) yılışıq. ilişik. yılışqan. ilişgən. sıvışqan.

suvaşqan. bulaşiq. bulan. bələşik. bələşən. çamır.

balçiq. palçiq. çamsaqqızı. 1.palçiq. 1.sıvışiq. suvaşiq.

ılımıq. yalımıq. bulaşqan. 1.tutqal. çəsb. ılım. yılım. çəsb.

tutaq. **tuxat**. tutab. 1. qarağan. 1. özlü. qapır. - **özlü**

çamır: ət palçiq. 1. çəsb. kiriş. - **undan yapılır, yapışqan,**

kirişli suyuq, sıvı: xəşil. ip, parçanı sıvamaqda işlənir.

- **qoyu, tutaqlı, qəvamlı, yapışqan çamır**: balçiq. palçiq.

çömləkçi çamırı.

- **yapışqan, fizul, sürtük kimsə**: balçiq.

- **palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq**: qarakəpir.

- **yapışqan ot çeşiti**: qaraqatma. qaraçatma.

- **yapışqan yapraqlı, bodur (külə yoğun) bitgi**: qarağan.

- **yapışqan, qoxulu bitgi çeşiti**: qarağı. qarağan.

- **ağacların üstündə olan kiriggə deyilən yapışqan öğə,**

maddə: qarınca balı. pişikbalı.

- **yapışqan öğə, maddə**: zamk.

- **yapışqan topraq**: gil. qarçın.

yapışqanlıq

çamırlıq. sırnaşlıq. sırtıqlıq. tərbiyəsizlik.

yapışqanlıq

yılışqanlıq. yılışıqlıq. bulaşqanlıq sırtıqlıq. sırtqanlıq.

- yapışqən** **yapışgən.** birişgən. bitişgən. qavuşqan. qovuşqan.
əkişgən. qatışqan. sapışqan. ilətgən. ulaşqan. bağışgən.
iltisaqi.
- yapışlar** **yapıtlar. yaptalar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar.**
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
tərəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər.
ürtəşlər. ürəşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- yapışlıq** **yapıqlıq. yapma.** ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış.
qapanma. qapanış. ilişiklik. ilgilənmə. ilgiləniş. çalışma.
çalışlıq çalışıqlıq. uğraqma. uğraşma. uğraqlıq. uğraşlıq.
məşquliyət. məşqul olma. iştiğal.
- yapışma** 1. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş.
birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. qatılma. qatılış.
yetinmə. yetiniş. saplanma. saplanış. iltənmə. iltəniş.
ulaşma. ulaşış. düşüşmə. 1. sarılma. əl atma. qorunma.
- yapışma** iltisaq.
- yapışmaq** <> **yapaşmaq > əmişmək < yəmişmək < yamışmaq <> (<**
yamamaq. yapamaq). **apışmaq.** 1. hevanlar yorqunluqdan,

ürkməkdən qıçların açılı qoyub çökmələri. **1. şaşıb qalmaq. 1.sapışmaq. taxışmaq. 1.tutunmaq.**

1.yapsamaq. çəsbidən (fars) < **çapsamaq. 1.ilışmək.**

pırtlaşmaq. birbirinə keçmək. 1. yaxışmaq. əkləşmək.

əkişmək. dölləşmək. aşılaşmaq. alışmaq. üretinişmək.

birkişmək. bitişmək. tutuşmaq. taxışmaq. bulaşmaq.

gəlişmək. sataşmaq. quyruq olmaq.

- **ənsəsinə yapışmaq:** yaxalayıb bırxmamaq.

- **vuruşub, yapışmaq:** əğləşmək. əkləşmək. əlavə olmaq.

əlavələşmək. minişmək. izafələşmək. qatışmaq. artırışmaq.

birikmək. birkişmək.

- **bir işə yüksəkdən başlamaq, tutmaq, götürmək,**

yapışmaq: qapıyı böyük açmaq.

yapışmaq

1. girişmək. - işə girişmək. 1. israr etmək. - nə

yapışmısan bu işə. **1. təvəssül etmək. - o qapıya yapışın. -**

onun ələyinə **yapışın. 1. ariz olmaq. sıvışmaq. örtüşmək.**

(# savuşmaq: ötrüşmək. keçişmək). - bu il əkilnə bir xəstəlik

yapışdı: ariz oldı. - bu nə haldı bizə **yapışdı. 1. çabışmaq.**

sıxıca tutunmaq. qarışqanmaq. üzərinə qapanmaq. **1.**

qabışmaq. qapışmaq. **1. yaqlaşmaq. yamaşmaq.**

çaplaşmaq. bulaşmaq. yatışmaq. 1. yılıpışmaq. ilpışmaq.
yaprulmaq. yıpranmaq. bağlanmaq. ilgişmək. sınılmaq.
bulaşmaq. - nə mənə yılıpırsan.

yapıştıran **yapışdıran**.sapışdıran. saplayan. sancaqlayan.

yapıştıri **yapışdırı**. **yapışdırış**. artırın. artırış. artırma. qatınış.
qatma. qatama. əğləmə. əkləmə. mindiri. mindiriş.
mindirmə. izafələmə. əlavə etmə.

yapıştırilmaq **yapışdırılmaq**. 1. yapçınmaq. yapşunmaq. yavçunmaq.
yapçınmaq. yapçunmaq. yapşurmaq. yav çunmaq. 1.
qomaq. qonulmaq. sürülmək. tədhin edilmək. - boya
sürüldü. - yağ **sürülmək**.

yapıştıriş **yapışdırış**. **yapışdırı**. artırın. artırış. artırma. qatınış.
qatma. qatama. əğləmə. əkləmə. mindiri. mindiriş.
mindirmə. izafələmə. əlavə etmə.

yapıştırlmamış **yapışdırlmamış**. qaçıq. atlama.

yapıştırma **yapışdırma**. 1.bitıştirmə. ilsaq. 1.yanlama. əkləmə.
artırma. (# **yalnama**: ayırma. təkləşdirmə. təkləmə).
- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan,**
taxılan uzatma: qarataxın. qaraçağın.

- yapışdırma** **yapışdırma.** - iki tikəni birbirinə **yapışdırma**: ilinti. ilişdirmə.
tutturma. çapştırı. çattırma.
- yapışdırmaq** **yapışdırmaq.** yavçurmaq. yapçırmaq. yapçurmaq.
yapşurmaq. yapşırmaq.
- yapışdırmaq** **yapışdırmaq <> yapaşdırmaq > əmişdirmək < yəmişdirmək**
< yamışdırmaq <> (< yamamaq. yapamaq). 1.nərsəni
nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq. 1.
saplamaq. 1.tutturmaq. qovuşturmaq. cuşlamaq.
1.qatlamaq. 1.əkləmək. 1.vurmaq. - **nərsəni nərsiyə**
vurmaq, yapışdırmaq. qatınmaq. artırınmaq. əğlənmək.
əklənmək. qatmaq. qatamaq. əlavə etmək. izafələnmək.
minmək. minilmək. mindirinmək.
- **nərsəni nərsiyə vurmaq, yapışdırmaq:** mindirmək.
çarpmaq. toxundurmaq. toxlamaq. toslamaq.
- **nərsəni nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq:**
yəmlətmək < yamlatmaq > əmlətmək (< yamamaq).
- **bir bölməni, bölüyü, qolu quruğu, bir nərsiyə**
yapışdırmaq: əkləmək.
- yapışdırmaq** **yapışdırmaq.** 1. apışdırmaq. şaşırmaq. dehşətlətmək. 1.
əkləmək. (# **təkləmək** ayırmaq). yoğurtmaq. tikdirmək.

tutturmaq. birikdirmək. birləşdirmək. - pullarızı **əkləyib**
alabilirsiniz. **1.** əkləşdirmək. vurmaq. çapramaq. çarpamaq.

yapışdırmaq

yapışdırmaq. 1. tikizmək. təkizmək. toxunmaq.

tutşurmaq. vəsl etmək. ləms etmək. yetşürmək.

yaxdırmaq. yaxlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq.

tutuşdurmaq. uyaramaq. yoqmaq. bulamaq. tə'sir

eddirmək. **1.** kökləmək. yükləmək. yığmaq. sarımaq.

dolamaq. çırmamaq. bağlamaq. qurmaq. bitirmək.

düzətmək. bəcərmək. **1.** tapşırmaq. təpcərmək. **1.**

taxmaq. keçirmək. tətbiq etmək. artmaq. qoşmaq.

artırmaq. yaxışdırmaq. yaraştırmaq. şərik etmək. isnad

etmək. vermək. nisbət etmək. taxdırmaq. qodurmaq.

qoydurmaq. ilqa' etmək tə'liq etmək. tutqallamaq.

çəsbləmək. yamandırmaq. yapandırmaq.

- tanrıya yardımçı **qoşmaq.**

- çizgini qornıça **tax.** - qornıça şişə **tax.** - kitaba qab **tax.**

- ona böylə bir iş **veriləməz.**

- bu çəkinin **qornıçı** əsgimiş, başqasın **taxdırmalı.**

yapıt

1. çapıt. yaratılış. yaranış. **1. yapıt. qapıt.** qapıq. sapıq.

çapıq. qalib. qılıp. qaplıq. qabat. gavat. kovsa. gövdə.

gövrə. gəvrə. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. çalım > çəlim.
 çalqat. çalçat. boyqat. boy. yəltə. qaçıq. qaraltı. qaldırım.
 qaşbağ. baslıq. paslıq. maslıq. kalbud. kadavr. ölü. can
 kasası, qəfəsi. cigə. cigək. cəndək. cəsəd. çuval. cism.
 cüssə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə. **1. yapı.** çapı. çapıt.
 əndam. **1. yapış. yapma.** qılıt. qılış. qılma. görüt. görüş.
 görmə. ediş. edit. edmə. iadə. əda. ifa. **1. qapıt.** heybət.
 heykəl. bağağ. bükək. toxut. öğək. ömək. hömək. durbağ.
 durşut. biçit. çıqqın (< ciq). yükür. kürdə. gördə. kürüt.
 qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət.

yapıt

yapta. (y < > t). **tapıt. tapıt. yatfa. yafıta.** **1. sənəd. 1.**
 lövhə. kətibə. **1.** suçluların, dustaxların boynuna asılan
 kağız. **1.** etiket. sşəni, tayın, nərsənin üsütne yapışılan,
 yatırılan, taxılan səyfə. **1.** e'lan. **1.** əsər. yaratma. enniş.
 eniş. ensizcə bölük (tikə) parça. yapı. yabıt. əsər. bina.

yapıtaq

yabıtaq. (t < > l) **yapılaq.** (yapı: qurum. taxım + laq: siz).
yabıtaq. yapıtlaq. **1.** yapıtız. çıplaq. əğərsiz. əkərsiz.
 yəhərsiz. yəhərsiz - o atı **yapıtaq** mindi. **1.** çıplaq. əğərsiz.
 əkərsiz. yəhərsiz. - o atı **yapıtaq** mindi.

yapıtlamaq **yapılamaq. yapılatmaq. çapıtlamaq. çapılamaq. bəzəmək.**
süsətmək. süslətmək. donatmaq.

yapıtlar **yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yosatlar.**
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
tərəşlər. tərətlər. törgələr. tərəgələr. tərənlər. üretlər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

yapıtlı **yaptallı. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı.**
bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cıgasın.
çıqqınlı (< ciq). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq.
durşutlu. gördəli. hərəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü.
qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtlı. qudrüqlü. qurduqlu.
qurumlu. toxduuq. toxuşlu. toxutuq. yüklü. yükürük.
yükürt. şovkətli. əzəmətli.

yapıtmək **1. yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yaratmaq.**
yartamaq. yarşıtmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq.
tərəmək. tərətmək. tərəgəmək. törgəmək. tərəşətmək.
üretmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək.
örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək.

önürgəmək. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu',
mə'mul etmək. məhsul əldə etmək. **1. tapıtmaq.** təpmək.

yapıvermək **qılırmək. qıvermək.** qılıvermək.

yapıyan yatıran. uydurucu. xaşxaş. əfyon.

yapqa **yapaqa.** yapaq. abaqa. abqa. albağ. **1.** istək. istənilən,
görülən nərsə. - sənin abağan nədir. **1.** oya. məşquliyət.
- özüvə bir **abaqa** seçdə, oyasız qalma.

yapqaq **yapğaq.** duzaq.

yapqaqsız çapqaqsız. çirkin. qılıqsız. çəlimsiz. alımsız. üzünə
baxılmaz.

yapqan **yapan. yapıcı. yapqır.** yasağan. yasan. işlər. işləyən.
işəngir. işəngər. edgər. edgir. edmə. qılğan. qılcan.
qılqar. qılqan. görücü. görücən. görcən. görəngən. ərcil.
fəal. əktiv.

yapqar **1.** yapan. gizlətən. sinqar. sindirən. **1.** yapın. iş bilən. işin
püfün qılığın bilən.

yapqıç **yapcıq. yapşaq.** taxı. çalaq. ək.əkik. əklik. əklənti. bəzək.
süs. barlaq.

yapqılcacıq **yapğılcacıq. yamğılcacıq.** yavaşcacıq. gizlicənə.

- yapqılтан** **yapğıldan. yamğıldan.** yavaş yavaş. yamil yamil. yapılı yapılı.
- yapqın** **yapğın.** 1. kefli. 1. yüklü. 1. hazır. 1. yaya. 1. sərxoş. zəngin. halı xoş. vəz'i yaxşı.
- yapqır** **yapan. yapqan. yapıcı.** yasağan. yasan. işlər. işləyən. işəngir. işəngər. edgər. edgir. edmə. qılğan. qılcan. qılqar. qılqan. görücü. görücən. görcən. görəngən. ərcil. fəal. aktiv.
- yapqıt** **yapğıt.** yapık. yayşaq.
- yapqu** **yapğu.** 1. çeçə. qoyunun yazda qırılmış yünü. 1. yabaqu. elbəy. elbəyi. böyük vali.
- yapquç** **yapğuç.** heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.
- yapquç** **yapuç.** heyvan sürməkdə kullanılan dəğnək.
- yapqut** döşək. yün, qıl doldurulmuş mindər.
- yapla** yelkəni açıb bağlama ipi. edici. edici güc.
- yaplac** **yapalac qaplac. qapalac.** 1. mərasim. 1. təşrifat.
- yaplac** **yatlac. yataç. yapaç.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. picza. pizza.
- yaplaq** 1.yapalaq. üz, görmüşü girdə kişi. 1.sınaq. təcrübə. 1.alşaq. işlək. aşlaq.adi. bayağı. mə'muli.

yaplılıq	yaltalıq.
yaplam	qat. qatam.
yaplamaq	1.yapatlamaq. düzəltmək. 1.çaplamaq. yatırmaq. döşəmək. düşürmək.
yaplamaq	yuplamaq. 1. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq. yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq. 1. himləmək. dipləmək. yerinə qoymaq.
yaplanmaq	1. önə doğru əğilmək. 1. yaslanmaq.
yaplaş	1.kəllə qənd < (abluç <small>(fars)</small>). 1.yapalaş. quşatma. quşatım. mahasirə.
yaplataraq	- qaplatıb yaplataraq: (- yoğuru (xəmiri) saç üzərinə qaplatıb yaplataraq pişirilən girdə çörək: qapartma. qapartlama. bazlama. saz çörəyi).
yaplatmaq	əğmək. yaslamaq.
yaplı	yapılı. gövdəli. gövrəli. bədənli. tənəli. heykəlli. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. dağlı. cüssəli. boyrat. iriyarı. qalavatlı. irili.
yaplı	zirək. bəcəriqli. usta.
yaplıq	yağlıq.
yaplım	yapdım. sərəncam. fərcam. aqibət. axir.

- yaplın** **yapılın. yapalın. yapmın. yasilin. yaslın. yasalın. yasmin.**
qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütlün.
 bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin.
 hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
 kamilən. tamamən. təkmilən.
- yapluqa** abluka. albağac. yapalqa. quşaq. mahasirə.
- yapma** 1. düzmə. yalandan. saxda. - **yapma** sevgi. - **yapma**
 davranış. 1. sün'i. məsnoi. 1. qılma. eyləmə. eləmə.
 edmə. işləmə. e'mal. 1. yasama. məsnovi. **yapma** sevgi.
yapma gözəllik. **yapma** süs. 1. yansıma. düzmə.
 düzətmə. sentetik. saxda. 1. əğrəti. alınma. 1. qalımsız.
 keçici. keçəgən. 1. qılma. yapı.
- yapma** **yapay.** 1. edmə. qılma. işləmə. 1. qandırır. kötü iş. -
tapmada gizli, yapmada gizli. 1. qılma. əda' (əda' edmə). 1.
yapıqlıq. yapışlıq. ediklik. edişlik. qaplanma. qaplanış.
 qapanma. qapanış. ilişiklik. ilgilenmə. ilgileniş. çalışma.
 çalışlıq çalışlıqlıq. uğraqma. uğraşma. uğraqlıq. uğraşlıq.
 məşquliyət. məşqul olma. iştiğal. 1. **yapım. yapış.** üretiliş.
 üretmə. ürtəyiş. törəyiş. törətiliş. törəmə. törətmə. işləmə.
 işləyiş. işlətiliş. e'mal. arıya gətirmə. 1. **yapış. yapıt.** qılıt.

qılış. qılma. görüt. görüş. görmə. ediş. edit. edmə. iadə.
 əda. ifa. 1. yasma. yasama. qurma. düzəltmə. düzətmə.
 inşa'. - köprü **yasma**. 1. qondarma. taxma. düzmə. yansıq.
 uyduru. uydurma. süni'. məsnoi'. 1. yapmacıq. qondarı.
 qondarma. uydurma. saxda. ələki. cə'li. qullabi. 1.dəğmə.
 toxunma. 1.şəkilləndirmə. təşgil. 1. təğlid. 1.fe'l. 1.qurma.
 müəssisə.

- **düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma, bəstələmə, yapma**: doğac. irtical. bilbədəhə.

- **yapma ya**. demə ya: yox canım: yox baba.

- **ev yapdı**, qazan asdı.

yapmacıq 1. nəğli. 1. qondarı. qondarma. məsnoi. 1. qondarı.
 qondarma. zahiri. 1. qondarı. qondarma. yapma.
 uydurma. saxda. ələki. cə'li. qullabi.

yapmacıq **yapmacıq**. 1. tərüfi. yapay. yalançı. düzmə. 1. aldır.
 yılışiq. aldır söz: yapmacıq söz. aldırıqç. yılışiq. aldırılı.
 suni. səmimi olmayan. qıydırma. süslü püslü. cəfcaflı.
 əğrəti. saxtəlik. aybatlıq. riyakarlıq. ikiyüzlük. saxda.

yapmaq

(y < > ç) **çapmaq. 1. örtmək # ötürmək. 1. qapamaq.**
 bağlamaq. örtmək. gizləmək. saqlamaq. bürkmək. **1.**
 düzəmək. qurmaq. hörmək. edmək. işə keçirmək (>
yapışmaq). 1. tapmaq. hazırlamaq. tabyamaq. yapığmaq.
 yapşıрмаq. **1. tapmaq:** ələ gətirmək (qovuşmaq.
 yapışmaq) tapmaq: ilcələmək. ricu edmək. yapışmaq
 istəmək. yaxınlaşmaq. ibadət. itaət edmək. **1. yapurtmaq.**
 gizlətmək. örtmək. qapamaq. qurmaq. yapmaq. **1.**
 pişirmək. - çörək **yapmaq. 1. atamaq. edəmək. edmək.**
 əda edmək. qılmaq. qılmaq. eyləmək. eləmək. edmək.
 tutmaq. bəsləmək. qurmaq. yetişdirmək. hazırlamaq. -
 turşu **tutmaq.** ipək böcəyi **tutmaq.** - xəmir **tutmaq.** maya
tutmaq. - yoğurt **tutdu. 1. casamaq. süsləmək.**
 düzənlənmək. işləmək. çalışmaq. qıymaq. qərar vermək.
 - **yarım yamalaq yapmaq:** yarmalamaq. bəcərəməmək. **1.**
 yasmaq. yatsamaq. yazmaq. süsləmək. bəzəmək.
 örtmək. düzmək. düzəltmək. tüzmək.
 - **düzmə yapmaq:** kələk gəlmək. - **qapı yapmaq:** öncədən
 hazırlanmaq. - **könül yapmaq:** könül almaq. - **yuvasını**
yapmaq: həqqindən gəlmək. iyicə döğüb uslandırmaq.

yapmaq 1.taxındırmaq. donatmaq. donamaq. donatlamaq. quşatmaq. qurşamaq. qoşumlatmaq. düzənləmək. yaraqlatmaq. islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq. yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. tərtib etmək. tədarük etmək. mücəhhəz, təchiz etmək. qurmaq. 1.durqurmaq. tikmək. durdurmaq. bina etmək. 1.düzətmək. 1.dəngəmək. salmaq. tikmək. yasamaq. 1.bağlamaq. təşgil etmək. 1.işləmək. qılmaq. etmək. eyləmək. 1.ürətmək. çevirmək. - film **çevirmək**. 1.qurmaq. düzənləmək. çəkmək. dartmaq. 1.tapmaq > yabidən (fars). 1. endirmək. yendirmək. yeritmək. uyqutmaq. qulutmaq. qılmaq. görmək. doğurtmaq. axıtmaq. icra etmək. 1. eyləmək. edləmək. etmək. görmək. göstərmək. qılmaq. - ilgi **görsətmək**. 1. əkmək. etmək. qılmaq. - nə **əkirsin**. - **əkib biçmək**: nərsəni qurtarmaq. 1. keçirmək. iş keçirmək. 1. qaqmaq. sürmək. 1. örtmək. yalanlamaq. 1. **yaptamaq**. **yapşamaq**. ürətmək. ürtəmək. ürtəşmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törətgəmək. işləmək. ariya, ortaya gətirmək. e'mal etmək. 1. **yasmaq**. **yapamaq**. **yasamaq**. qılmaq. etmək. edəmək. eləmək. eyləmək. 1. yeritmək.

uyqulamaq. uyqulatmaq. icra edmək.

- **ayaq yapmaq**: qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq.

aldatmaq.

- **ağız satmaq**: **ağız yapmaq**: kəndin ögmək.

- **altına edmək, yapmaq, qaçıрмаq, işəmək**: özün batırmaq.

çox ürküb, qorxmaq.

- **su yapmaq**: su almaq. yuğunmaq. yıxanmaq.

- **nə yapıp edib**: hər halda. mütləqən.

- **yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq**: sökmək.

sögmək. yedirtmək. yamanlamaq. yermək. düşürmək. -

durmadan, ağızına gələni **döşədi**.

- **ad yapmaq**: **ad edinmək, qılınmaq**: ad çıxartmaq. ün

qazanmaq.

- **basqı yapmaq**: ipə çəkmək.

- **başdan savma iş yapmaq**: savlatlamaq. solvatlamaq.

solvatamaq. şollattamaq. çalbaslamaq. çalsavlamaq.

kəlləfləmək. kələfləmək.

- **çox iyi yapıdın**: əlin var olsun. lap gözəl elədin.

- **gərəyin yapmadan, istənilən sonuc alınamaz** əkmədən

biçilməz.

- **gün yapmaq**: ayın bəliirli günlərində qonaq ağırlamaq.
- **gün yapmaq**: ayın bəliirli günlərində qonaq ağırlamaq.
- **iş yapmaq**: iş tutmaq. işləmək.
- **könül yapmaq**: **könlünü almaq**: qırıqlığın, qırqınlığın gidərmək. sevindirmək.
- **saxtımən, bina salmaq, yapmaq**: salqamaq. salqatmaq. salıqmaq. yapı tikmək, düzəltmək.
- **qara yapmaq**: **1. qara yaxmaq**. suçun başqasına atmaq, yükləmək. **1. düzən, kələk işləmək**.
- **qaraçılıq yapmaq**: qaramaq. qarətliq, qatmarlıq qaldırmaq, edmək. qarışıqlıq çıxarmaq. oyun, arapozanlıq, mızıçılıq yapmaq.
- **yolunu yapmaq**: yol vermək. bir işin olacağını sağlamaq, toxumaq, işləmək, hazırlamaq. nərsənin keçməsinə köməklik edmək.
- **bir işi yapmağa kəsinləşmək, qərar vermək**: qafasına qoymaq.
- **çəkinməli, çəkinir bir işi yapmaqdan keçəməmək**: həm qaçar, həm də təbilin çalar. bir qaçar, birdə təbilin çalar: qılmaqdan qaçına qaçına, işində yapan kimsə.
- **iş yapmaq, qılmaq**: iş görmək.

- pis ün yapmaq adı çıxmaq.
- **yapmaya çabalamaq**: qeyrətlənmək qayırılanmaq.
- yapmamaq** - bir nərsəni yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün
nədənlər, mahanalar gətirmək, yaratmaq: qaçımsamaq.
saxlansımaq. nəm nüm etmək.
- yapmasıyla** sunusıyla. qulluğuyla. ifasıyla. icrasıyla. təqdimiyə.
- yapmın** **yapılın. yaplın. yapalın. yasılın. yaslın. yasalın. yasmın.**
qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütlün.
bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin.
hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
kamilən. tamamən. təkmilən.
- yapmışı** yapamışı. yasamışı. düzənlənmiş. qurulmuş.
- yapnanmaq** **yapnaşmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. saplanmaq.**
saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. əlavələnmək.
əlqatılmaq. qatınmaq. qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək.
əklinmək. əkinmək. ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq.
avələşmək. zəməmə olmaq.
- yapnaşmaq** **yapnanmaq. yapşınmaq. yapnışmaq. saplanmaq.**
saplaşmaq. saplınmaq. sapnışmaq. əlavələnmək.
əlqatılmaq. qatınmaq. qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək.

əklinmək. əkinmək. ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq.
avələşmək. zəminə olmaq.

yapnıq dolu. tıxnaq.

yapnış **yapşaq. yapşıq. yapşım.** qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək.
əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq. saplaq. saplıq.
saplım. zəminə. əlavə.

yapnışış **yapnışma. yamnaşma. yamnaşış.** tapnışma. tapnışış.
qatnışma. qatnışış. sapnışma. sapnışış. birləşmə.
birləşiş. birnişmə. birnişiş. bitnişmə. bitnişiş. bitnişmə.
bitnişiş. bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış.
çatnışma. çatnışış. calnaşma. calnaşış. çapnışma.
çapnışış. ulnaşma. ulnaşış. ilnəşmə. ilnəşiş. düşünüşmə.
düşnüüş. ərnişmə. ərnişiş. qaynaşma. qaynaşım.
qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşış. qovuşma.
qovuşuş. qovnaşma. qovnaşış. tutnuşma. tutnuşiş. ittisal.
vəsl olma.

yapnışma **yapnışış. yamnaşma. yamnaşış.** tapnışma. tapnışış.
qatnışma. qatnışış. sapnışma. sapnışış. birləşmə.
birləşiş. birnişmə. birnişiş. bitnişmə. bitnişiş. bitnişmə.
bitnişiş. bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış.

çatnışma. çatnışış. calnaşma. calnaşış. çapnışma.
 çapnışış. ulnaşma. ulnaşış. ilnəşmə. ilnəşış. düşünüşmə.
 düşünüşüş. ərnişmə. ərnişış. qaynaşma. qaynaşım.
 qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşış. qovuşma.
 qovuşuş. qovnaşma. qovnaşış. tutnuşma. tutnuşış. ittisal.
 vəsl olma.

yapnışmaq **yapnanmaq. yapnaşmaq. yapşınmaq. saplanmaq.**
saplaşmaq. saplinmaq. sapnışmaq. əlavələnmək.
 əlqatılmaq. qatınmaq. qatlışmaq. əklənmək. əkləşmək.
 əklinmək. əkinmək. ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq.
 avələşmək. zəməmə olmaq.

yappıq əğik. yan yatmış.

yapır **1.yapır.** yaprıq > əbr. örtüng. tozanaq. tozqanaq. **1.<**
əbr). örtü. çulqa.

yapra (**< yapmaq:** örtmək). parça. barçın. parçanın üzü. içsiz
 parça. - **yapra astar:** içsiz kaftan. yalın, sadə don. -
yapraqinə: {**1.** yalın, sadə olduğu kimi, bəzəksiz qapı. **1.** yalın,
 sadə paltar}.

yapra **yapar. yapı.** quruq. qurum. qurluş. quruluş. saxtar.

- yapraq** (bərg < bərek > vərəq) qat. qət. tabaq. - iki **tabaq** kağız
- kiçik dənəli yapraq dolması**: sarma.
- **qızıl yapraq**: ağır otu.
- **ağac üstə quruyan yapraq**: xəzəl. qəzəl.
- qızıl yapraq: qasıq otu.
- **buğa yaprağı**: sınırlı yapraq.
- **çox yapraqlı**: çox dolanbaclı. qatmarlı. qatmar. lay lay, qat qat olan.- **qatmar** çiçək. - **qatmar** çadıra. - **qatmar** manto. - **qatmar** börk.
- **içi ət, göy ilə doldurulmuş qabaq, yapraq**: tolma. dolma. - **yalançı dolma**: əti olmayan dolma.
- yapraq** < **yap** + **raq**: nərsenin düz olduğuna, vurqu, tə'kid simgesi): **1.** çin çin. lap doğru. **1.** meydan. çəkinmədən, açığına işə danışığa, açıq olan nə, ərsə. **1.** dirçəliş. gəlişmə. cücərmə. inkişaf. gizli. sini. yapruq. yapruş saf. düz. tənik.
- yapraq** **1.**yapıq. yapaq. yapağı. yapıncaq. ambalaj. bağ. bağlac. bağlayıcı. bağlantı. bağlam. bürük. örtü. örtüc. örtmə. örtməc. örtbas. örtənək. duvaq. tutac. peçə. paket. qapat. qaplac. qapıc. qapıq. qapaq. qapa. qapal. qapan.

qapam. sarqı. köynək. gömlək. 1.vərəq. sac. 1. **yapcaq.**

qapcaq. səfə. səfhə.

- **bölnüb, dənəsi çıxarılıb, qurutulmuş yemişlərin yeyilən
yapraqları, bölükləri:** qanat.

- **dolma yarpağı::** üzümün, əncirin, iri yarpaqlarının içini
doldurub bükməsi ilə yapılan yemək.

- **hər çeşit enli yarpaq.** (qarqıdalı, buğda, qamış kimi):
qapran.

- **iğnəli yarpaq:** qıvıç. qıvıl. qıvırc.

- **incə yarpaqlı tütün türü:** qaranfilbaş tütün.

- **qoyu qırmızı dallı, çiyələyə oxşar yemişli, qışın
yapraqları tökülməyən ağac çeşiti:** qaramış. qarayemiş.

- **su qıyılarında bitən, iri yarpaqlı, su ilə ələ sürüləncə
köpürən bir ot:** qarqasabın.

- **yarpaq dolma:** qaraçıxı.

- **yarpaq dolması:** qara dolma.

- **birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıvıya yapışaraq,
yarpaq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl göbələk:**
qara ballıq.

- **qarayarpaq:** alma çeşiti.

- **yapraq qurusu**: qaracacıq. xəzəl.
- **yapraq dolması**: qaraqapır.
- **tüklü, ağ yapraqlı çaylıq (çay dəmləməlik) bitgi**: qarağan.
- **yapışqan yapraqlı, bodur (külə yoğun) bitgi**: qarağan.
- **yapraqları tüklü, gövdəsi bucaqlı bir ot**: qarallıq.
- **quru çör çöp, yapraq**: kavşal. xəşəl. xaşal. xəzəl. qaşşal. qaşşal. kavraq. kavqaz.
- **yapraqları qaşığı andan bitgi türü**: qaşığıotu.
- **iri yapraqlı ot çeşiti**: qatırdırnağı.
- **yapraqlarından dolma bükülən bir bitgi**: qatır qulağı.
- **quru, çürük yapraq**: qazal. kavzal. kəvzəl. xəzəl.
- **məkə, qarqıdalı qoçanı yapraqları**: qazal.
- **nərsəni sarımada işlənən incə, yumşaq yapraq, ot**: qığış. kağış. kağız.
- **yazdı topraq açan, yapraq tökən, beli bükən qış olur**.
- **çanaq yapraq**: kasberg. qapcıq.
- **qıvrıq, çox parçalı yapraqlı bitgi**: baldırqara. əğrəltiotu.
- **əsən yeldi, titrəyən yapraq. ər ər olsa, saxlayar arvad**.
- **yazı yapraq**: neveşt əfzar.

- yapraq** **çapraq.** (**y < > ç**) çapraq. qapçaq. opraq. paltar. geyim. -
tirəklər çapraq aqızadıla: ağaclar yapraq tökürlər. - **çapraq**
axqan: sonyazda ağacların yapraq tökməsi.
- yapraq** **yalpıraq.** **1.** (**p < > f**). topraq < > tofraq. topuq < > tofuq.
yupqa < > yufqa: incə. nazik. qaptan < > qaftan. **1.**
{yapurqaq. **yatraq.** **yafraq.** **yavraq.** **yatraq.** **yeprik.** **yopurmaq.**
yapırqan. **yapırqaq.** (< **yapmaq:** örtmək). }. **yapan:** örtən.
saqlayan. gizləyən. örtbas edən. **1.** yapurqaq ağac, çiçək
yaprağı. **1.** yapurqan. yasuq. yassı. vərəq. **1.** yapurqaq
(ağac. bitgi. varaq).
- yapraqbiti** çiçəkbiti.
- yapraqcıq** dilcik. yapraq dıblərində cücərən kiçik yapraqcıq.
- yaprama** **yaprayış.** **yaprayım.** **abrama.** **abrayış.** **abrayım.** yüksəlmə.
yüksəliş. yüksəlim.yücəlmə. yücəliş. yücəlim. ucalma.
ucalış. ucalım. ulalma. ulalış. ulalım. osurma. osuruş.
osurum. üslənmə. üsləniş. üslənim. böyüşmə. böyüşüş.
böyüşüm. boyatma. boyatış. boyatım. ərkinmə. ərkiniş.
ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş.
gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş.
ilərləyim. inkişaf etmə. e'tila'. pişrəft.

- yapramaq** 1. qaçmaq. tələsmək. itimək. 1. yavramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq. bərkimək.
- yapramış** əprimiş. yapranmış. əsgimiş. hovdan düşmüş. hovu tökülmüş.
- yapranmış** əprimiş. yapramış. əsgimiş. hovdan düşmüş. hovu tökülmüş.
- yapraşlanmaq** quduzlanmaq.
- yapratmaq** dikmək. dikətmək. şüşətmək. - at qulağın **yapratdı**.
- yaprayım** bax > **yaprama**.
- yaprayış** bax > **yaprama**.
- yaprı** 1. düz. ənli (yer). sarxıq (qulaq). 1. yapıq. sarxıq. sallaq. düşük.
- yaprıq** 1. əprik. əsgi. köhnə. yaşlı. 1. yapıqlı. yapıqlıq. qapalı. qapanmış.
- yaprıq** 1.yapalıq. yaparıq. ipələk <> yipələk <> əprək <> yəprək <> əpələk <> yəpələk. əsim. nəsim. yumşaq yel. 1.yapr. yapır > əbr. örtünğ. tozanaq. tozqanaq.
- yaprıq** yaprığ. əğrib. əğrik. əğilmiş. qatlanmış. yığıq. bir bir üsdünə yığılmış. - **yaprığ gövdəli**: bədəni bir biri üsdünə

yiğilib qatlanmış. - **yapriğ dağ**: **ağrı dağ**. **əğri dağ**. başı önə sarı yıxılmış dağ.

yapriq **yapsıt. yapsın.** (< **yaprilmaq**). 1. ağır. yığcam. 1. ədəbli. müəddəb. 1. qorğuq. gizli. saxlı.

yaprilı bax > **yaprilı**.

yaprilımaq qabrilıtmaq. əzmək. çuxurlatmaq.

yaprinmaq əpəllənmək <> yəpələnmək <> ipələnmək <> yipələnmək. yaparınmaq. yapalınmaq. əsimlənmək. nəsimlənmək.

yaprisız bax > **yaprisız**.

yapritmaq (afəridən (fars)). yaratmaq.

yapru 1. abrı. namus. ut. heysiyyət. şərəf. 1. yama. rufu.

yapru örtük. ut. üzsuyu.namus.

yapruq yapraq. yapruş. saf. düz. tənik.

yaprulmaq yapışmaq. yıpranmaq. bağlanmaq.

yapruş yapraq. yapruq. saf. düz. tənik.

yapruşmaq düzləşmək. hamarlanmaq.

yapsal yaraq. abzal.

yapsalaq **yaspalaq**. gizli anamlı. deyim. anlamını hər yetən bilməz dil. qalıblaşmış söz. istiləh. adlama. term. deyim. tə'bir.

yapsam	yapsım: qapalı.
yapsamaq	çapsamaq. 1. yaraqlamaq. toplamaq. qurşamaq. donatmaq. süsləmək. 1. (örtmək. qapamaq. yapmaq) istəmək. - qarlap acun yapsamaq.
yapsamaq	yapışmaq. çəsbidən <small>(fars)</small> < çapsamaq.
yapsar	avsar. əbzər.
yapsarmaq	yatışdırmaq. təskin vermək. fərəhlətmək.
yapsıq	məmnuniyyət. neşə. məftunluq.
yapsım	yapsam. qapalı.
yapsın	bax > yapriq.
yapsıt	bax > yapriq.
yapsız	tapişsız. 1. bacarıqsız. 1. uyqun olmayan əlverişsiz şərayit. 1. olağanüstü. fəvqiladə. müstəsna.
yapsummaq	sakiləşmək.
yapsutmaq	söndürmək. sakitlətmək.
yapşa	yapta. yapış. yasış. yasaş. yosat. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.

yapşaq

1. yapqıç. yapcıq. taxı. çalaq. ək.əkik. əklik. əklənti.
bəzək. süs. barlaq. **1. yapşıq. yapnış. yapşım.** qatlaq.
qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq.
saplaq. saplıq. saplım. zəminə. əlavə. **1. bağlaq.** birlik.
qavşaq. qovşaq. əklək. qatlaq. yetlək. saplaq. iltək.
ulşaq. düşlək. iltisaq, bağlantı nuqtəsi.

yapşalar

yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar.
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

yapşamaq

apışmaq yapışıb qalmaq. əldən düşmək. yorulmaq.
təngimək. acizləmək. ləngimək. duraqlamaq.

yapşamaq

yaptamaq. yapmaq. üretmək. ürtmək. ürtəşmək.
törəmək. törətmək. törəgəmək. törətgəmək. işləmək.
arıya, ortaya gətirmək. e'mal etmək.

yapşanmaq

yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yarışanmaq.
yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yasışmaq.
yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.

ürənmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
 törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yapşar əliç açıq. comərt.

yapşatmaq **apışdırmaq**. 1. yormaq. təngitmək. 1. ləngərləmək.
 ləngər salmaq.

yapşatmaq **yapşıtmaq**. **yapıtmək**. **yaptamaq**. yaratmaq. yartamaq.
 yarşıtmaq. yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq. törəmək.
 törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək.
 ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örsətmək.
 örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
 məhsul əldə edmək.

yapşı yapış. apış. bəndər. liman.

yapşıc eklənti. quyuq. dal. artırılıq. əlavəlik. izafələnen nərsə.
 qatqıç. artqıç. mindirik.

yapşıq bitşik. qovşaq.

yapşıq peyvəst. dizi. düzü.

yapşiq	yapşaq. yapniş. yapşım. qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq. saplaq. saplıq. saplım. zəميمə. əlavə.
yapşiqar	abeşxor <small>(fars)</small> . 1. qalınan, otrulan yer. 1. nəşib. 1. bəhrə.
yapşım	yapşaq. yapşiq. yapniş. qatlaq. qatlıq. qatlım. əklək. əklik. əkləm. ulanıq. ulanım. ulnaq. saplaq. saplıq. saplım. zəميمə. əlavə.
yapşın	yapıcı. olumlu. bəcəriqli.
yapşınım	yapşınma. yapşınış. saplanma. saplanış. saplanım. qatılma. qatılış. qatılım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım. ulnaşım. inzimam əlavələnmə.
yapşınış	yapşınma. yapşınım. saplanma. saplanış. saplanım. qatılma. qatılış. qatılım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım. ulnaşım. inzimam əlavələnmə.
yapşınma	yapşınış. yapşınım. saplanma. saplanış. saplanım. qatılma. qatılış. qatılım. əklənmə. əkləniş. əklənim. ulanma. ulanım. ulnalım. ulnaşım. inzimam əlavələnmə.
yapşınmaq	yapnanmaq. yapnaşmaq. yapnişmaq. 1. saplanmaq. saplaşmaq. saplınmaq. sapnişmaq. əlavələnmək. əlqatılmaq. qatınmaq. qatılışmaq. əklənmək. əkləşmək.

əklinmək. əkinmək. ulanmaq. ulnanmaq. ulnaşmaq.
 avələşmək. zəminə olmaq. 1.qasınmaq. qasılmaq.
 çəknişmək. yığışmaq.

yapşır yazı. qama. çapa. qapa. qismət. şans. nəgələ. bəxt.

yapşırmaq yavçurmaq. yapışdırmaq. yapçırmaq. yapçurmaq.
 yapşurmaq.

yapşıtmaq **yapşatmaq. yapıtmək. yaptamaq. yaratmaq. yartamaq.**
 yarşıtmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq. törəmək.
 törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək.
 ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örşətmək.
 örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.
 məhsul əldə edmək.

yapşqan sozulma. uzun. əsnək.

yapşqırmaq **yapşdırmaq.** atamaq. qoymaq. salmaq. bağlamaq. tə'yin,
 nəsb edmək.

yapşırılmaq **yapşdırılmaq.** atanmaq. qoyulmaq. salınmaq.
 bağlatınmaq. tə'yin, nəsb edinmək.

yapşunmaq yavçunmaq. yapçınmaq. yapçunmaq. yapışdırılmaq.
 yapışdırılmaq. yapçınmaq. yapşurmaq.

- yapşurmaq** yavçurmaq. yapıştıрмаq. yapçırmaq. yapçurmaq.
yapşırmaq.
- yapta** **1.yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat. yaratış. yarayış.**
yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. üreş. üren. öret.
öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə.
tören. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'.
mə'mul. **1. yapat.** büçülgə. bəlgit. qanıt. tanıt. hüccət.
dəlil. bürhan. isbat. **1. yapat.** hüccət.
- yapta** **yapda.** bax > **yapdıq. yapıt. (y < > t). tapıt. tapıt. yatfa.**
yafta. 1. sənəd. 1. lövhə. kətibə. 1. suçluların, dustaxların
boynuna asılan kağız. **1. etiket. sşəni, tayın, nərsənin**
üsütne yapışılan, yatırılan, taxılan səyfə. **1. e'lan.**
- yaptac** (< **yapturmaq** qapatmaq). yağmur. kəpənək. kəpə.
- yaptal**
- yaptal** **yapdal. 1. içdal. içbağ. dışdal. iskilet. qalırqa. çalırqa.**
çalırqa. çalqır. çalqıra. **1. çatı. dışdal. darbəst.**
1.qaraman. qəhrəman. iğid. 1. çalğan. çalağan. fəal.
- kök yapdal, çatqı, iskilet: qabataslaq. kiçik ayrıntılarına
toxunmayan, ilkən taslaq, düzənəc, düzənək, tərh.

- yaptal** **yapdal. 1.** vurqun. məczub. **1.** sazanda. zırnaçı. - **yapdal**
ata minincə, bəy oldum sanır.
- yaptalar** **yapıtlar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yosatlar.**
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
tərəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.
- yaptallı** **yapdallı.yapıtılı. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur.**
bağaqılı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli.
cığasın. çıqqınlı (**< ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı.
durşutuq. durşutlu. gördəli. hörəkli. kürdəli. kürdək.
kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtılı.
qudrüqlü. qurduqlu. qurumlu. toxduquq. toxuşlu. toxutuq.
yüklü. yükürük. yükürt. şovkətli. əzəmətli.
- yaptallıq** **yapdallıq. çiğərsizlik. uyuşuqluq. ilgisizlik. büküntülük.**
- yaptamaq** **yapıtmək. yapşıtmaq. yapşatmaq. yaratmaq. yartamaq.**
yarşıtmaq. yasıtmaq. yosatmaq. yastamaq. törəmək.
törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək.
ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örsətmək.

örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.
 məhsul əldə etmək.

yaptamaq **yapşamaq. yapmaq.** Ürətmək. ürtmək. ürtəşmək.
 törəmək. törətmək. törəgəmək. törətgəmək. işləmək.
 arıya, ortaya gətirmək. e'mal etmək.

yaptamaq **yapdamaq. 1. bax > yapdıqlamaq. 1. yapamaq. bax >**
taptamaq.

yaptanmaq təyərlənmək. yaraqlanmaq.

yaptanmaq **yaptınmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yarşanmaq.**
 yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yasışmaq.
 yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.
 ürenmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
 törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yaptıq 1.mürid. peyröv. 1.fəaliyyət.
 - **nərsədən, yapdığı bir işdən qorxusu olan:** qaragözcü.
 qaragöz. gözü kölgəli.
 - **nə yapdığını izləmək:** iz izləmək.

- **yaptığın qarşıtın almaq**: əkdiiyin biçmək.

- **sən yapdığın yap, fələk öz işin işləyəcək**: olan olacaq, köçən köçəcək. iş olacağına varır. bir soruna, gərəyə aldırımadan, etgilənmədən, olan olmaq. sən eddigivi ed, sonuc dəğişmiyəcək.

- **yapdığı bir iyiliyə qarşıt, qat qat artığına kötülük etmək**: qaşıqla yedirib, sapıyla gözün oymaq, çıxarmaq.

yaptıq

yapdıq. 1. **yapdaq**. bax > **yapdıq**. 1. tapdıq. münasib.

müsaid. 1. (y < > c). **çabdıq**. **yapdaq**. **yapda**. **çapdıq**.

çabaq. **çapaq**. gərəkli taxım. taxma. qoş. arac. yaraq.

nəsnə. gərəc. gərəkçə. nədən. əşya. vəsilə. əbzar

(abzal). - ev **yapdıq**: ev nərsə şüyi. - əkin **çapığı**: əkin

ayqıtları. - yəhər **yapdıq**: yəhər vəsayili. - qoşum **yapdıq**:

qamit (xamut < ^{metatez} **takım**) taxımı: taxma taxımı: taxma

qoşumu: heyvanları sabana arabıya qoşmağa gərəkli araclar

(qayış, ağac kimi). - **qural yapdıq**: qural yaraq: {1. əsasi

qanun. 1. nərsənin asal, əsasi, başlıca, birinci öğəsi, cüz'i.}, -

yazı yapdıq: yazı **çapıq**. ləvazimi təhrir. - **yol yapdıq**: yol

aracları.

yaptığın

- **bu gün yapdığın, qazancındır**: olduğun günü dəğərlə. gün

bugün. uyqun çağ, gün.

- yaptıqlamaq** **yapdıqlamaq. yapdamaq.** qurallamaq. yaraqlamaq.
donatmaq. hazırlamaq. təchizləmək. - savaşa
yapdıqlanmaq. - yola yapdıqlanmaq: yola hazırlıq görmək.
- yaptıqlı** kölgəli. izləkli. gəlcili. diləvli. tapınlı. qullu. müridli.
peyrovlü.
- yaptıqlı** **yapdıqlı.** yaraqlı. araclı. qaraqılı. silahlı. donatlı.
- yaptıqsız** qölgəsiz. izləksiz. gəlcisiz. diləvsiz. tapınsız. qulsuz.
müridsiz. peyrovsız.
- yaptilab** **yapdilab. yapdolab.** arac, yapzal, əbzar qoyulan qutu,
yer.
- yaptım** **yapdım. yaplım.** bağlam. aqibət. sərəncam. fərcam.
aqibət. axir.
- yaptınmaq** **yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yarşanmaq.**
yaratınmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yasışmaq.
yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.
ürənmək. ürşənmək. örənmək. örşənmaq. örtənmək.
törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- yaptır** başlıq. başçı. müdür. karfərma.

- yaptırmaq** . 1. qılturmaq. yapturmaq. qapatmaq. yapulmaq qapanmaq. örtülmək.
- **yenidən yaptırmaq, etdirmək**: yenilətmək. təcdid etdirmək.-
pozuq, yıxıq bölümlərin yenilətin. - genə keçmiş işlərin əlinə alıb, təzə fırıladağlarla yenilətin.
- yaptırtmaq** - **birinə iş yaptırtmaq**: işə qoşmaq. işə qoşurtmaq. işə qaçırtmaq. - onun dədəsi hamımızı **işə qoşurdu**.
- yaptolab** **yapdolab.yapdilab**. arac, yapzal, əbzər qoyulan qutu, yer.
- yaptuq** yastuq. yaştuq. örtü. örtük. qapanca.
- yapturmaq** qapatmaq. yaptırmaq. yapulmaq qapanmaq. örtülmək.
- yapu** 1.yabı. yapı (< yapmaq). iş, yük atı. 1.qapu. quzey. gün görməz yer.
- yapu** bina.
- yapu** heykəl. kök. bünyə. əsas.
- yapuca** **yapıncı. yapıncaq qapa: çapan**: bayağı (mə'muli) eşik kəpənəyi.
- yapuca** **yapıncı. yapıncaq. qapa: çapan**: bayağı (mə'muli) eşik kəpənəyi.

- yapuq** 1. çuxal. örtük. çəki. belləmə. yancıq. yatuq. heyvanın belində otracaq yer. yəhərin çoxurluğu. 1. baş örtüyü. 1. yatuq. oturulacaq yer. qoyulmaq üçün qurulan yer. yataq yeri.
- yapuq** 1. **yasuq**. quruq. duzaq. düzük. düzmə. düzən. darıq. dərik. tər. tələ. nəxşə. 1. < **çapuq**. yoğurdun kərəsin almaq üçün tulux, tulum.
- yapuq** çapuc. örtü.
- yapuq** **çapuq**. 1. örtük. at coşuni. 1. püləkçə. pilək. bəzək olaraq yapışdırılmış. 1. böyük aba. yenqsiz cul. kəpəng. yapıncaq. basturuq. yağmurluq. uzun gəbə. 1. yapı. dağ ətəyi.
- yapul** apul. qaz kimi yanların basa basa yerimək. - **apul apul yerimək**.
- yapulmaq** yapturmaq. qapatmaq. yaptırmaq. qapanmaq. örtülmək.
- yapulmaq** yavulmaq. olquşmaq. yetişmək. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.
- yapun** 1. üzərinə qazan qoymaq üçün ətrafına ot sarılıaraq hazırlanmış çəmbər. 1. üzərinə oturmaq üçün yapılan yastıq.

- yapur** yapır. yumşaq. düz. saf. hamar.
- yapurqaq** yapraq (aqaç. bitgi. varaq).
- yapurqan** yapraq. yasıq. yassı. yapraq. vərəq.
- yapurqan** yaşurqan. qizləyən. saxlayan. örtülü, gizli qoyan. (#
yarupqan: açan. saçan).
- yapurmaq** **yapırmaq**. 1. yapurtmaq. parlatmaq. 1. süpürtmək.
gizləmək. 1. yumşatmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdy**. 1.
gizlətmək. örtmək. - o sözün **yapurdy**.
- yapurtmaq** 1. yapmaq. gizlətmək. - sözüvü **yapurtma**. - bizi görüb
yapındı. 1. safatmaq. düzləmək. hamartmaq. - yeri **yapurt**.
- paltar qırıqların **yapurt**. 1. yapışdırmaq. - bu tikələri **yapurt**.
- yapus** (> **əbus**) yapılı. qapalı. bağlı. boğnaq. somurtqan. əkşi.
asıq. sallaq. aslaq. qaşqabaqlı.
- yapusluq** (> **əbus**). yapılıq. qapalıq. boğnaqlıq. somurtqan.
asıqlıq. sallaqlıq. qaşqabaqlıq. turşuluq. turşalıq. əkşilik.
- yapuşqaq** 1. tikənli bir ot. pıtraq. 1. hər söylənən işə qarışan kimsə.
fizul. imalə.
- yapuşqan** 1. yapışqan. yapışan. 1. fizul. hər nəyə burnun soxan.
- yapuşmaq** yapışmaq.
- yapyaxın** sıx. iç içə. arasız. könül könülə.

- yapyalıncaq** çırılçıplaq.
- yapyalnız** yapayalnız. təki tənha.
- yapyar** abı hava. - **yapyarı** pozuldu.
- yapyar** **abyar**. kömək. yardım. vasitə. - **abyarsız** varmaq olurmu. - **abyarın** qırılısın.
- yapyassı** yamyassı.
- yapzal** vəsayil. əbzar. - **arac**, **yapzal**, **əbzar qoyulan qutu**, **yer**.
yapdilab. yapdolab.
- yar**
- **yar qara**: hay küy. yarğü.
 - **yar yamaç**: . yarqan yamaç. dik çuxur. çala çuxur. eniş
yokuş. atar tutar. tutsal.
 - **yar yoldaş**: qur. əqran. əmsal.
- yar** <> **qar**. **kar** yarar. qazanc. fayda.
- **var vara yatır**, **yar yara**.
 - **quyu dibi daşıl olur**, **öksüz gözü yaşıl olur**, **ata ana qoxulu**, **yar qoxusu başıl olur**. (**daşıl**: **daşlı**. **yaşıl**: **yaşlı**. **başıl**: **başlı**. **üstün**).
 - **gəlişigözəl yar olmaz** **biçilsə don**, **dar olmaz**. (**gəlişigözəl**: **rasgələ**. **hərgələ**).

- hər ağacda bar olmaz, hər gələndən yar olmaz.

- **qamu yar**: **qamu qol**: imdadgərane ectimai. imdadgər.

imdadgəran. mədədkar.

yar

1. (< yarmaq). açıq. uçurum. uçut. uçurumlu qaya. dərə.

dik bayır. yarlav. upkın. şingirav. yarqan. 1. < ar. araçı:

yaraçı. yarqıç. yarı. yardım. yarıq. quran. əş. dəngəş.

yaraşiq. yaqaşiq. yanaşiq. əkəşik. əkşik. yan. - **yar**

yoldaş: yan yoldaş. 1. yetin. yönəti. baxar. bağar. dəzqin.

idarə. organizasyon. 1. dümdüz. doğru. - **yar çıpı**: düz

tikiş. - **yar sır**: bir düz cızıq çək. 1. (c < > y). **car**. 1. tərər.

tərəf. yan. - mən **yar**: mən **car**. mən tərəf. - ol **yar**: ol **car**: o

yana. 1. kəz. dəfə. - bu **yar**: bu **car**: bu dəfə. 1. (yarı) 1.

uçurum. dik bayır. 1. tənzim. tərtip. orqanizasyon. 1. < >

(yır. car. çar. cır. çır). 1. yan. yar yoldaş: yan yoldaş. 1.

yarı. qismət. buyruq. - sən verməzsəndə tanrıdan yardı

bizə. 1. ışık. açıq. ıçxık. gəlir. fayda. dəğər. yarar. 1. car.

qaya. daş qaya. dağ. uçurum. 1. açıq. suyun açtığı

oyduğu yer. yarılmış. uçurum. yırtıq. dərə. - dəvəyə minib

yara pusma. - bu çayın qırağı kəndlən **yarlarıdır**. - **yar**

yıkılırsa tozar. 1. icazə. keçər. keçit. salı. 1. yarlıq. icazə.

keçər. keçit. salı. - **yar uçduğu gün tozar**: sal qayalar (dağlar) uçduğunda tozqalar (toz qalar. toz qoparır). - **yar yıxmaq**: birinin üstünə uçurum endirmək. birini uçurum altına qoymaq. - **yar qara**: yarçu.

yar

yar. car. 1. bozaq. - onun **yarı** axdı. **1.** lüab. **1.** car. cay. yarıq. ara. çağ. zaman. **1.** yaran. yarqan. çuxurdan. **1.** yarı. kar. ası. asıq. fayda. - yarmaz: yaramaz: faydasız. **1.** yatut. yetut. yetut. yədək. kömək. **1.** salya. **1.** yar. suların açtığı uçurum. **1.** yarıq. uçurum. vətə. girdab. **1.** yarlıq. keçər. keçit. icazə. salı. - **yardan atlatmaq**: bəlayə düşürmək. qəzaya salmaq. - **yardan uçmaq**: aldanıb bəlayə düşmək. - **yar yıxıntısı**: yoldaş bəlası, ziyanı. - **yar qaşı**: hoğuz, çay yanı. - **yar yoldaş** qonum. qohum qonşu. yaxınlar tanışlar.

yar

yarıq. car. e'lan.

yara

1. göynüq. göynək. göynü. **1.** qər_(ərəb). qırıq. **1.** yarıq. iz. **1.** bərə. **1.** çaqma. çaqmaca. **1.** kəsik. **1.** yarar. çara. çıxar. - **çara, yara, çıxar axdarmaçılıq**: çaraçılıq. (**# çalaçılıq**: cola, tələ, duzaq qurmaçılıq). **1.** çara. - **çara yara axdarıb, dolaşib**

durmaq: yollara düşmək. **1.** vurqun. **1.** **yarıq.** çalıq. çalaq.

kərgit. kərik. kəric.

- **dərinə işləyən dolama, çiban, yara:** ətyaran.

- **könül yarası:** könül bulqası. könül bəlası. dərin üzüntü
içində bırxan acı. sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü,
yükü, dərdi.

- **könül yarası:** sevgi. eşq.

- sevgini sevən yaradır, sevgini sevməmək " **yara** "dır.

- **əldə üzde çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman:**

qazan qarası.

- sevgi **yara** bitirir, baş itirir.

- **yanının uc bölümü:** göz. - yaralarım **göz göz** oldu.

- **dağlama sonucu araya çıxan yara, yarıq, iz:** döğün.

döğmə.

- **azımış yara:** bıcılqan. - **irinli, qızamıq,** iltihablı yara:

bıcılqan.

- **cızmaqdan olušan yara:** çizinti. sıyrıq.

- **dil yarası:** sözdən könül qırıqlığı.

- **üzdən yara:** bərə. çarpıq. çürük. kövrük. əzik. sıyrıq.

- **yara bağlamaq:** bəxyələmək. yamlamaq > yəmləmək >

əmləmək (< **yamamaq**). pansmanlamaq.

- **yara bağlatmaq**: yəmlətmək < yamlatmaq > əmlətmək (< **yamamaq**). bəxyələtmək. pansmanlatmaq.
 - **yara bərə içində**: avara.
 - **heyvanlarda, insanlarda ayağ altında oluŝan irinli yara**: qaradaban.
 - **heyvanların taxıları (nalları) düşərək, ayağ altları yara olmaq**: qaradaban olmaq.
 - **qarında oluŝan yara**: qarqı. qarıq. carqı. carıq. zəxmi mə'də.
 - **acıŝan yaram** olsun, **acılan** kimsəm yox.
 - **barmaqın yarası toxdadı**, yalnız qaq qaldı.
 - **yara izi**: qadaq. qacaq.
 - **yara qasığı, qabığı**: çözmək. qapcıq.
 - **yara üzündə oluŝan qabıq**: qaqmıq. qaqmaq. qaqam. qaqım. qamqaq. qarmaq. qartmaq. qatmaq. qatŝaq. qartŝaq. qağŝaq. qarsıq. qatsıq. qasıq. çözmək.
 - **yaranın sudur edib ŝiŝməsi**: qanqırmaq. qonqırmaq. qonqıraya çevirmək. qonqıranlaŝmaq.
- yara** çara. (yara sözündə iki qarŝıt anlam var: **1.** bütünlüyün yarılması, incinməseı, əzilməsi. **1.** bir bütünlüyün, bağılının açılması, yaraq, ıŝıq bulması.) **1.** < **yarıq**: oyuq. kövüş.

deşik. çatdaq < **yarmaq** < **yaralamaq**. **1.** (y < > p) para. **1.**
 urğun. - yəhər urğunu. **1. yara** (fars) < **yaraq**. **yarqa**. güc. zor
 quvvət. - top **yarqası** söz **yarqası**. **1.** kəsəl. baş. **1.** bütün.
 tamam. - **yara** doğru: lap doğru. - **yara** gün: bütün gün. - **yara**
 kişi: tam kişi. **1.** bərç. cıza. **1.** çıbay. çapuq. cırıq. yarıq.
 xınc. qınc. **1.** üzək. dənizin səsi. **1.** açıl nərsə. çala.
tutuşdur. (yaraq: bir "**yarıqdan**" çıxmağın aracı) - **çala**: cola.
 oyuq. *tutuşdur.* (çara. çaraq: bu çaladan" çıxmaq aracı). **1.**
 didik. dərd. titik. didik. acı. acıma. ağrı. **1.** qart. baş. **1.**
 yarar. şayistə. cayiz. münasib.
 - yaranın bəterləşməsi, şişməsi, kötüləşməsi: **azmaq**. - yaram
azdı. **1** qırqa. - **akıla qırğa**: yayılıb genişlənən yara.
 - **yara izi**: dartıq.
 - **yara uçmaq**: yarada uçmaq. uçuruma düşmək.
 yuvarlanmaq. dərəyə düşmək.
 - yaranın bağı: boğaq. bağ. pansıman.
 - **yara bərə**: qasmiq. qurum. yanığ.
 - **yara qabuğu**: qotur. qasığ.

yarab yırıq. arab. üyə. üzv.

yaraba pürüz. minciq. sallab olub taxılan bəzəklər.

yarabet	çarabet. geniş yüzlü. tombul üzli.
yarac	1.(pis işlərdən uzaq gəzdirci söz.). yarat. yarat. yartıc. yağıt. yaxtı. yantar. yantarı. öğüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd. moizə. ibrət. 1. kanal. aralıq. ıslatıcı. ıslac. vasitə. 1. yaraq. arac. - kütlə savıç yaraq (yarac, arac): vəsayili irtibati cəmi'. 1. çarac. qarac. farac. barac. varac. arac. aralıq. gərəç. əl. vasitə. - nəyin əli ilə bunu yaptız. - bir əl tapmadıq, gec qaldıq.
yarac	qural. arac. vasitə.
yaracqa	yarcaq. yaraclıq. qaraclıq. qaracqa. qarcaq. aylıq. maaş.
yaracla	kanalla. aralıqla. aralçılıqla. vasitəylə.
yaraclı	yaranlı. yaranclı. yararlı. yarılış. göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı.
yaraclıq	yaracqa. yarcaq. qaraclıq. qaracqa. qarcaq. aylıq. maaş.
yaraçı	yararçı. çaraçı. çıxarçı. otaçı. nəcət verən. - çara, yara, çıxar axdarmaçılıq: çaraçılıq. (# çalaçılıq: cola, tələ, duzaq qurmaçılıq).

yaraq

1.çaraq (> çıraç). 1. yaxdan. işıqladan. yaran.
aydınladan. aytan. açan. 1. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi.
qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. yol atası. mürşid. pir. 1.
paylayan. 1.donatım. donatı. vəsayil. donanım.
quşanacaq. ləvazim. məlzəmə. döşəmə. ədəvat. cihaz.
1.qor. ğor. vuruş qoşun yarağı. 1.silah. atırım. navar.
yorqa at. cübbə. qor. - **yarlı yaraq**: hazır yaraq. 1.ərkəklilik
ayqıtı: çürük. çöp. çüv. köv (< **çov. kov**: oyuq. boş). 1.
çırağ. yardım. yardımçı. qol. - **qarşılıqsız yaraq, yardım,**
yaranlıq: uğur. çırağ. xeyir. 1. ərkəklilik gərəyi. qamış.
kavmış (< **kav**: boş). 1. hazırlıq. - **yol yarağı**: yol hazırlığı. 1.
yarac. arac. - kütlə savıç yaraq (yarac, arac): vəsayili irtibatı
cəmi'. 1. **yarqı**. 1. yarqı. yarqa. yaran. yırtan. cırtan. silah.
əsləhə. 1. **yasa. yasay. yasamışı**. qoynı. qoynu. qoni.
qoyli. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri.
dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən.
dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.
düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
qatar. doğru. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.

tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitli. qılıq. uyuş. yapım. saxt.).

- **döğüş yaraqların çalpılış səsi**: qaqış. qağış. qağıştı.

- **gecə yaraqlı, gündüz papaqlı**: görünməsinə qarşı, qara işlər çevirən, qılan kimsə.

- **yaraqdan** iyi arxadaş yox, kötü yoldaş yox.

- **açıldığında, tikələrə parçalanan, bölünən, odlu yaraq**: xumbara. xumpara. qumpara.

- **bir para yekəbaş heyvanların erkəklik yaraqından, dərisindən yapılan qırbac, şallaq**: çağun. çavun.

- **dalyaraq**: 1. çəkilməmiş qılinc. 1. abdal. bacarıqsız.

- **erkəklik yaraqı**: cük.

yaraq

caraq. 1. (edmək. edinmək. eyləmək. görmək. düzmək.

tutmaq. qılmaq. yimək): düzənləmək. hazırlanmaq). 1. silah.

saz. zireh. qalxan. çara. dərman. vəsilə. 1. idmanlı at.

yaraqlı at. yorqa. 1. fürsət. imkan. 1. yaq. hazır. 1.

yaraqlanacaq. müstarah. 1. yarar. fayda. faydalı. yararlı.

1. silah. zireh. qalxan. 1. avşın. avqar. ovamaq ayqıtı.

qılinc. salum. silah. pusat. sipər. 1. fürsət. imkan. sıra.

hazırlıq. silah. tufəh. güc. incə. arığ. 1. fürsət. imkan. tav. 1.

- yarıq. gədik. **1.** qapı. mahana. vəsilə. - öz işi üçün bir **qapı** axdarır. - **qapı** yapmadan evə girmək: çox tələsik iş aparmaq.
- hər evin **qapısı** var, hər işin aracı. - **odlu yaraqı boşaltmaq**: sıqmaq. sıxmaq.- tapancanı **sıxdı**. **1.** qılınc. qoşaq. qorlaq. qur. qoşu. əsləhə. sariq. salıq. silah. - **cübbə, qalxan kimi dəmir yaraq**: qağış. **1.** yarqa (> **yara** ^(fars)). güc. zor quvvət.
- 1.** yat yaraq. ləvazim. mühümmat. - **dal yaraq**: iti. kəsgin. heç bir nəyə baxmadan davranan. **1.** gərək. lazim. **1.** savut. silah. - **söz savutdan güclü**: söz silahtan güclüdür. **1.** cılız. incə. yumuşaq. **1.** caraqan. yaraqan. iyi. gözəl. netəli. **1.** çomay. sik. ərkək cinsəl orqanı. **1.** lazim. gərək. **1.** qoran. quran. əsləhə. sipər. savar. zireh. yuqçın. upçən. (**yup. yap.** örtən, qoruyan nərsə). **1.** asıq. uyqun. faydalı. müfid. münasib.
- **yaraq görmək**: işini görmək. hazırlanmaq.
- **yaraq, silahla dürtmək**: suğalamaq. bizləmək. sobalamaq. sancmaq. saşmaq.
- **yaraq olmaq**: hazırlıq yapmaq. yaraq oldu kefə başladılar. qəm qussənin quşun daşladılar.
- **yaraq yasaq**: cəng araçları: yaraq yasaq taxınmaq: müsəlləh

olmaq.

- qarabaşa **yarağ** eylə.

- birinin **yarağın** dağıdmaq: hər nərsənin əlindən almaq.

- döyüşə **yaraqlanmaq** zamanı çatdı.

- durub etdi **yaruqluq** yol **yarağın**.

- işizin **yarağın** görün qafil olmayın. - **yaraqsız**: aciz.

- gcənin **yarağın** görmək gerek.

- toy üçün **yarağ** görmüsüzümü.

- **yarağa yapışmaq**: silahlanmaq.

- **yaraqlı** oldur kim, duyur, elinin səsin.

- **yaraqlı** olmamaq: gərəyi qədər olmamaq.

- yol ərinə gərəkdir, yol **yarağı**. yaraqlı oldur kim. duyur elinin səsin. - ansızın tutar ölüm, verməz **yaraq** (fürsət).

- baxtın **yarağın** qılıb, baxtına bax.

- bütünlü bəylərə saldı ulağı.

- ayıtdı cəng üçün qılın **yarağı**.

- çevrəndə duraqınacan **yaraq** yiqil.

- durdular düzdülər **yaraq** \\\ ey könül gəl olmaqıl haqdan ıraq.

- təndə (donda) canım var ikən eylə **yaraq**.

- hidyələr **yaraqlayıb**. istəyinə yaramış.

- olduğundan **yaraqlanmış** iş üçün araclar **yaraqlansın**.
- **yaraqlar** geyinsin.
- kimisi düğünə, kimisi ölümə **yaraqlanır**.
- qurun qurdular, **yaraq** düzdülər.
- düğün çaldılar.
- ölkəni **yaraqlayın**, irəlilətmək üçün. ömür yoldu.
- **yaraqlanıp** o yolu gözləmək gerek. - tamaha **yaraqlanmış**.
- eldən yarıqlanmış, türk demədən qılan **yaraq**.
- yalandı yalaqdı, qurduğu **yaraq**.
- **yarağın** görməyən axmaxdır erkən.
- qışı göy (bitgi) üzrə qışlamaz bilirkən, **yarağın** görüb işizi yapın.
- **yarağın** qılan, otraqın qılar.
- **yarağınızda** olun.
- **yaraq** edip durdu gedə, inanmadan çatanmasan, oğul hələ.
- **yaraq** qurşanmaq: silahlanmaq. silah taxınmaq.
- yazın uçmaq, qışın tamu, bilirsənmi **yarağın** gör.
- yol igən (çox) ıraq, erkəndən yaraq.
- yaranmış, pişgin, yaranmış yaraq. ıqar edərək. sıkıştıraq pişmiş qaracıyər at.

- **yaraq**, silah yeri: **qarçın**.

- **yat yarağ**: silah o mühümmət.

- **yarağlı yarağın görmək**: hər kəs öz işini görüb yerinə gətirmək.

yaraqan **caraqan**. mükəmməl. fəvqiladə. mükəmməl. fəvqiladə. mükəmməl. fəvqiladə. ulu. ali. yaraq. iyi. gözəl. netəli. -

yaraqan küydə: çox sərt biçimdə.

yaraqat süslük. bəzəklik. zinət eşyası. cehiz.

yaraqçı 1.cübbəçi. qorçı. silahçı. 1.hər çeşit ayqıt, arac düzəldən. 1.qorçı. əsləhəçi. qorxanada çalışan.

yaraqçı silahçı. silah düzəldən.

yaraqçıbaşı cübbəçibaşı. qorçıbaşı. silahçıbaşı.

yaraqı ləvazim.

yaraqız **yarağız**. 1. yaraqsız. bacarmaz. yasar. yassar (yasaz. yararsız). yarıtmar. 1. gərəksiz. çıxmaz. 1. kifir. çəkimsizz.

yaraqla hazırla. - **iti an, çomağı yaraqla**: iti düşündün, çomağı unutma.

yaraqlamaq 1. asqamaq. yasqamaq. hazırlamaq. qoşmaq. hazırlamaq. bağlayıb qurmaq. bulğamaq. bulğamaq.

təyərləmək. türləmək. **1.** amadə etmək. sazlamaq.
düzmək. - sıçan otu ilə qarnıvı **yaraqlanıb** sağlıq gözətmə.

- **qoşu qoşmaq**: cüt qoşmaq.

yaraqlamaq 1.hazırlamaq. bağlamaq. **1.**işə girişmək. çizmələri
çəkmək. dabanların çəkmək.

yaraqlanış **yaraqlanma.** donalıma. donanma. donatış. donayış.
donanış. taxınış. taxınma. quşanış. quşanma. qurşanış.
qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş.
düzənmə. yapınış. yapınma. qurunuş. qurunma.
hazırlanış. hazırlanma. tərtib, tədarük, mücəhhəz,
təchizləniş.

yaraqlanma **yaraqlanış.** donalıma. donanma. donatış. donayış.
donanış. taxınış. taxınma. quşanış. quşanma. qurşanış.
qurşanma. qoşumlanış. qoşumlanma. düzəniş.
düzənmə. yapınış. yapınma. yaraqlanış. yaraqlanma.
qurunuş. qurunma. hazırlanış. hazırlanma. tərtib,
tədarük, mücəhhəz, təchizləniş.

yaraqlanmaq 1. hazırlanmaq. yollanmaq. qollanmaq. ayağlanmaq.
dolumlanmaq. qurşanmaq. hazırlanmaq.sarlanmaq.
sıralanmaq. sulanmaq. hazırlanmaq. **1.** quranmaq. **1.**

savutlanmaq. donanmaq. silahlanmaq. 1. tomlanmaq:
silahlanmaq.

- kişilər iş öndün (işə başlamadan öncə) **yaraqlanır**.

- **yaqlı** (hazır) gəlmiş, yoxsa yaraqsız.

- heç bir nərsə **yaraqlanmadan** nə gəlmiş.

- kişi oldur ki soruşa (suala) cavaba **yaraqlı** ola.

- qonaqlara dürlü dürlü yemək **yaraqladılar**.

- tamu **yaraqlanmış**, yanılmış inamsızlar üçün.

- evlənməyə **yaqlı**.

- öglə yeməyi üçün bazara gedip **yaraqlandım**.

- axirətivə nə **yaraqladın**.

- od suya söylədi: mən səni qızdırıb, qurudmaq üçün
yaraqlanmışam.

- dedi xoca **yaraqlanın** gedəlim \\\ buyur nə qulluğun varsa
edəlim.

- gözün açuq ikən **yaraqlan** özün \\\ ki sində qarınca yeyirsə
gözün.

- uçmaq yaratılıp, **yaraqlanmışdır** tanrı sevenlər üçün.

- idmana **yaraqlı** kişi: hazırlanmış.

- mədrəsədə dərslərə **yaqlanmaq**.

- gecə yatmaq üçün **yaraqlanması**.
- **yaraq** oldu kefə başladılar \\\ qəm qussənin quşun daşladılar.
- gecəylə yatmaq üçün **yaraqlandı**.
- çərilər **yaraqlandılar**: dolumlandılar.

yaraqlanması **yaraqlanması**. taxınmaq. donanmaq. donalmaq.
 quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək.
 yapınmaq. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz,
 təchiz edinmək. qurunmaq.
 - **çalışmağa, nərsə qılmağa yaraqlanması, yaraqlanması**,
hazırlanmaq: isinmək. issinmək. istinmək. ıssınmaq. ısınmaq.
 girşinilmək.

yaraqlanmış dərilmiş.

yaraqlaşmaq hazırlaşmaq.

yaraqlatmaq taxındırmaq. donatmaq. donamaq. donatılmaq.
 quşatmaq. qurşamaq. qoşumatmaq. düzənləmək.
 yapmaq. islamaq. islatmaq. islatmaq. islamaq.
 yonarmaq. onarmaq. hazırlamaq. tərtib etmək. tədarük
 etmək. mücəhhəz, təchiz etmək. qurmaq.

yaraqlı - **zinli yaraqlı at**: ağırıq at. yüklü at. üzərində bütün qoşum
 taxımları olan at.

yaraqlı 1. qurcu. quşaqlı. kəmərli. 1. yarpaq. tolu. dolu. müsəlləh. hazır. - **dolu** gələk, yoxsa nə?. 1. yararlı. hazır. - evlənməyə **yaqlı**. - **yaraqlı yarağın görmək**: lazımı hazırlıq etmək. hər kəs öz işini görüb yerinə gətirmək. - aşçılar, sağırılar, **yaraqlı yarağın gördülər**. 1. yasaqlı. düzənli. intizamlı. hazır. amadə. - **yaraqlı yasaqlı**: düzənli. intizamlı. 1. qurallı. dəğərli. mücəhhəz. çıxarlı. bəzəkli. gözəl. 1. yığcam. yığılmış. çəpirə. çərpərə. çəpəri. 1. hazır olan. anılan. anlı. - işə **anılan** kişi. 1. savutlu. savutlu sabalı. savutlu sadaqlı. donatlı. silahlı. 1. yar. mümkün. - **yaraqlı iş**, - **yaraqsız**: imkansız. - **yaraqa** pulun al, damara bax qanın. 1. zirehli. cəbəli. cübbəli.

yaraqlı **yarağlı**. 1. geyimli. silahlı. 1. qorcu. odçı. silahlı. oxçu. ovçu. 1. imkanlı. - **yaraqlı imkanlı çağın seçəbilər**: atlıya saat olmaz. 1. quşamalı. qeyimli. 1. yaravlı. yardımçı. başarcanlı. becərcəkli. edərmənli. qeyrətli. kifayətli. doğumlu.

- **yaraqlı qaravul, polis, jandarm qaraqolu, bölməsi**: qapaltı. qapılı. qapalta. pasqah.

yaraqlıq dalqavıqlıq. yaltaqlıq. yaranmaya çalışan.

- yaraqlıq** **yarıqlıq.** yasanlıq. aydınlıq. açığılıq. güşadlıq. - darlıq, qaranlıqdır, **genlik, yaraqlıqdır.**
- **bir iş üçün qoşut, giriş, yaraqlıq, hazırlıq yapmaq:** qapı yapmaq.
- yaraqsız** **yarağsız.** yaravsız. yaramsız. yaramaz. doğumsuz. başarcansız. becərcəksiz. edərmənsiz. yaltayanğ. qeyrətsiz. kifayətsiz.
- **qafası yaraqsız:** başdan küt. kütbeyin.
- yaraqsız** yararsız. bozuk. inğqay bulmağan. yararsız. eğrəti. bozulğanlıq.
- yaraqsızlatmaq** yamanlıq edəmiyəcək duruma gətirmək. dişini sökmək. dişin çəkmək.
- yaraqtan** şamdan.
- yaraq** **yarağ.** yarar. yararlı. fayda. faydalı.
- yaraq** **yarağ.** yarar. fayda. faydalı. yararlı.
- yaraqün** yaragün. ağgün. aygün. yaxgün. günyanıx. gün görmüş. qutlu. mutlu. xoşbəxt.
- yaralamaq** balıqlamaq. balq qılmaq. bərtmək. qırcatmaq. siyirmək. sıyırtmaq. nərsəni dəlip keçmək.
- yaralamaq** sıyıрмаq. sivirmək. çizmək. cızmaq.

- yaralanmaq** 1. bərçlənmək. 1. bərəlmək. pərt olmaq (hirsələnək).
zədələnmək. 1. bərtinmək. bərələnmək. zədələnmək. 1.
taşıqmaq. dəşikmək. oyulmaq. müztərib olmaq.
- yaralanmaq** çalınmaq.
- yaralayan** damqaçı. dağmaçı. damqalayan. dağ vuran. dağçı.
- yaralı** 1. başlı. 1. çatlav. çatlaq.
- yaralı** 1.cırit. 1.biçik. dağlı - ürəyi **dağlı**, əli bağlı. 1.başlı. 1.
toxunulmuş. toxunlu. toxunu. sədməli. məsdum. 1.
vurqun.
- **könlü yaralı**: bağı yanıq.
- **yaralı ürək**: dəlikönül. çox üzgün.
- **yaralı ürək**: dəlikönül. çox üzgün.
- yaraltır** - **yaltaq dağ** (qıyan) **yaraldır**, **dağ** (qıyan) **yaltaq**. (qıyan:
zalim).
- yaraltu** - **elçi yaraltu**: tezlik, tələsik elçi. tə'cili səfir.
- yaram** kömək. - özümə olsam **yaram (kömək)**, dönəmlə (zamanla)
bitər yaram.
- özümə olsam **yaram (kömək)**, dönəmlə (zamanla) bitər
yaram.

yaramaq

1. uyqun gəlmək. yaraşmaq. uğramaq. - bu qılıq sizə

yaradı. - **yol yarasin:** yolun açıq, iyi, yaxıcı, rahat olsun. - ata donu oğula **yarasa**, atasın diləməz. **1.** mümkün olmaq. - hər nə yarar: hər nərsə mümkündür. **1.** qarşı qoymaq.

uzaqlaşmaq. yırmaq. **1.** yarmaq. **1.** açılmadı. olmadı. olunmadı. - qaranlıq **yaramaz** ağı qaradan seçməyə. **1.** mümkün olmaq. imkan əl vermək. - çü tan yeri başladı ağara. **yaradı** seçilməyə ağdan qara. - igid ola çün aşqilə qarar. onu tutmaq necə **yarar** (mümkün olar). - **yaramaz** ki bu söz evdə ola. danışılıla. **1.** haq qazanmaq. **1.** uyqun düşmək. oxşamaq. yaraşmaq. əlverişli olmaq. izinli olmaq. cayiz olmaq. yetmək. çatmaq. çatışmaq. ilişmək. üz gəlmək. uğur olmaq. - **yarar** hər nə gərəksə ona edmək. - kimə dovşan. kiməsə qurd **yarır.** - bu iş mənə **yaramaz:** oxşamaz. **1.** tosuqmaq. düzükmək. düşmək. uyqun gəlmək. fayda vermək. - bu ot nəyə **yarır:** bu dərman nəyə faydadır. **1.** bacarmaq. aşarmaq. çıxar göstərmək. yarlıq, kar vermək. **1.** çaramaq. açıqlıq tapmaq. faydalı olmaq. **1.** lazım olmaq. dərde dəymək. **1.** yarmaq. paramaq. paralamaq. parçalamaq.

- yaramaq** 1. **yarımaq. yaraymaq.** xeyri dəğmək, gəlmək. dərde dəğmək. 1. araidən ^(fars) < aramaq. yararılmaq. bəzəmək.
- **işə yaramaq, dəğmək:** baltaya sap olmaq.
 - **işə yaramaq:** bir nəyə bənzəmək.
 - **işə yaramaq:** qərəkmək.
- yaramaqur** yaramaz. çıxarsız. dəğərsiz. çalarsız. bihudə. boşuna.
- yaramamaq** boğaza durmaq. utamamaq. zərər yetirmək. ziyan vermək. toxunmaq. pozmaq. rahatsızlamaq. - bu gubba gubba qulğıma **toxunur.** - heç kimə **toxunmuyun.** - qonşu qonşuya **toxunarmı.** - hər yeməyin çoxu **toxunur.**
- yaraman** yararsız. faydasız. - **yaraman qalmaq, yatmaq:** işdən düşmək.
- yaramay** yaramaz. olmaz. mümkünsüz. namümkün.
- yaramaz** 1. yaravsız. yarağsız. yaramsız. doğumsu. başarcansız. becərcəksiz. edərmənsiz. yaltayang. qeyrətsiz. kifayətsiz. 1. batqal. işləməz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. 1. yalta. tummal. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. başarınğsız. damarsız. kırış. 1. bırcırqan. haylaz. gobud. qolçomaq. biçgin. bıçqın (< **biçmək**).

çapqın. çalamıt. külxanbəyi. tulanbarçı. tünambarçı.
 1.çiğ. uyarsız. uyuşmayan. münasib olmayan. yersiz.
 1.görümsüz. görkəmsiz. yarşıqsız. yarışıqsız. yaxışıqsız.
 dalaqa. tələkə. gəlşiksiz. yoxuş. iğrənci. yoxumsuz.
 yaxımsız. 1.haylaz. 1.həşəri. dizman. şuluğ. şeytan uşaq.
 1.qarı. qurzaq. 1. ələ alınmaz. kötü. fəna. 1. həşərik.
 aşqarıq. qaşqırıq. qaşqırı. qaçqırı. qızqın. darqın. sınırlı.
 qızanıq. xaşlaq. 1. qamıq. qarmıq. qatıq.əsgik, alçaq,
 bulaşiq, alalı, alada, irgənc, çirkin kişi. arın, aras
 olmayan. pəlid. 1. olmasın. - **olmasın, yaramaz kimi**
davranıb, güc duruma düşmək, soxulmaq: güclük
 çıxarmaq. başına iş açdırmaq. işi yoxuşa sürmək. 1. **yarımaz.**
yaraymaz. xeyri yoxdur. 1. **yarmaz.** yoğmaz. yaxmaz.
 hərəm. - **yoğmaz para:** hərəm para.
 - **işə yaramaz:** dərdə dəğməz.
 - **iki kötü, yaramazın bir birinynən tutuşması, yaxalaşması:**
 it dişi, domuz dərisi.
 - **işə yaramaz köhnə nərsə, yaşlı heyvan:** qaçırqa. qaşırqa.
 aşırqa.
 - **sonsuz sonucsuz, yaramaz iş, nərsə:** daş saqqız.

- **yaramazla uğraşmaqdan**sa, **boş çölləri gəzmək yerdir**

(**yaxıcıdır**): itlə dalaşmaqdan, çalığı dolaşmaq yeğ.

- **yararsız, yaramaz kimsələ**: qaşqarat.

- **işə yaramaz**: kəsət. kəsit. kasad. keçməz. keçməz.

sürümsüz. rəğbət görməz.

- **işə yaramaz**: yava. hava. həvərə. hevərə. işsiz gücsüz.

alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf. çapa. boş. boşa.

puk. puç. puka. basav. masav. ələki. gop. gopuç. axır. çanax.

hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dıbsız. ıssız. bihudə. faydasız.

- **işə yaramaz**: yararsız. iş yox.

- **yaramaz biriylə, iyi yola çıxmaqdan**sa, **iyi yolu**

sağlamaqdansa, **iyi yoldaşın** **olsunda**, **otur, yaşa**: yoldan

qal, yoldaşdan qalma: yoldan keç, yoldaşdan keçmə.

- **canlı yaramaz**: çox yırtıcı, qaba. kötük. gödük.

- **cibildiz, yaramaz, şuluğ, sevimli qız uşağı**: çalıqşu.

- **işə yaramaz kimsə**: bezdən bəbək.

- **işə yaramaz nərsə**: acı badımcan.

- **işə yaramaz**: nərsə. töküntü.

- **işəyaramaz**: pozuq. çaxaralmaz. (daha çox tapanca).

- **yaramaz işləmək, iş görmək**: qoz qırmaq.

- **yaramaz, həşəri uşaq**: çalı. azqın. güclü. qolçomaq. zorlu. dəli.

- **yaşlı, əsg, yaramaz nərsə**: düdü.

yaramaz

kəmrek. 1. azqın. azğun. həşəri. **1.** qədir bilməz. asi. **1.**

yaramaqur. çıxarsız. dəğərsiz. çalarsız. **1.** boşuna.

bihudə. **1.** axsın. aqsın. başın burnun hər yana dürtən.

fizul. utanmaz. sırtıq. uyatsız. həşəri. qorxmaz kişi. **1.**

qılıplı. afacan. **1.** yarmaz. faydasız. **1.** yürüməz. apşiq.

apşaq. yapışiq. çaltıq. açıla. gəvşək. gücsüz. təmbəl.

aşqar. həşəri. rahat durmaz. haşarı. aşağı. alçaq. əsgik.

- **yaramaz nərsə**: birağındı. artıqlama. **1.** qoşuntu.

darqaşayıt. dirənti. yardağ. **1.** sonucsuz. olamaz.

imkansız. boş. faydasız. pis. uyqunsuz. lazımsız. nəticə

verməz. gərəkməz. yaramsık. hiləkar. fasit. azğun.

arbaş. uyınsaq. gəvşək. kaypaq. yavsal. aciz. yaravsız.

yavuz. cıdamsız. çaman (at). yusul. keyeng. uqıbsız.

sust. uyuşuq. yıldam olmayan. təmbəl çala - çula. yarpı

yalta. yarı yamalaq. boş. yetərsizlik. bacarıqsız. naqis. **1.**

andsız. haylaz. kötü. sədaqətsiz. güvənilməz. vəfasız.

kişiliksiz. asıvsız. xuysuz. bolmaqan. olmasın. kötü. fəna.

- yamanğa. haylaz. afacan. qalaq. kötü. pozuk. qamsıx.
afacan. haylaz. qılıqlı. afacan. kaprisli. osal. kötü. fəna.
netəsiz. dəğərsiz. önəmsiz. bacoş. faydasız. sirqiv.
hoppa. toyunsuz. doyunsuz. qusurlu. yamanğa.
- işə **yaramaz** duruma gəlmək: tərsəymək. pozulmaq.
 - **yaramazlıq** **yapmaq**: qamsıxlanmaq.
 - **yaramaz cocuq**: taranca. tərəncə. dərnəcə. dərincə. tərinc.
ədəbsiz.
 - **yaramaz nəsnə**: bükrün. yaramaz nəsnə.
 - **aramaz** qayğılar öldürər məni bir gün.
 - dərviş dediyin, qapısına vardın **yaramaz** olamaz.
 - yaramaz işi sən sınıdın \\\ gerəyindi qınadınsa qınadın.
 - gerek kimse sınırını qınaya. **yaramaz** işdə çün bir kəz
sınıya.
 - **yaramazdan** sağın sən **yaramazdan** sağın.
 - **yaramaz** işlərdən yığılın, yığnalın. doğru yol siz üçündü.
 - **yaramaz** işlərdən arının (təmizlənin).
 - **yaramaz** qılıqlı (xuylu), can xəstəsidir.
 - **yaramazdan** arındız, tanrıza yoxunlaşdı.
 - gövdəzi **yaramaz** nəsnədən uzaq, yararlı nəsnəyə ənsə

edməlisiz.

- gövdəzi **yaramaz** səmirtən nəsnədən uzaq etməlisiz.

- dilivi **yaramaz** kələcidə saqla (qoru).

- yarandın yaradışdan sən, **yaramaza** olma yoldaş.

- yaratdınsa bir yavuz. çəkməlisən **yaramazdan**.

- yavuz ! iyidən iyi ad çıxır. **yaramazdan yaranmaz** çıxır.

- vurdu məni qanlı **yaramaz**.

- yaram çoxdur, deyil **yaramaz**.

- ər kişiyyə oğruluqdan **yaramaz**, iş olmaz.

- xatın kişilərin **yaramazı yaramazdı**, iyüsü, iyüdü.

- **yaramaz** deyib, **yaramaz** eşitmə.

- düşəli ayrığa (hicrana) halım oluptur **yaramaz**.

- **yaramaz** yoldaşdan yalınğızlıq yeğdir.

- **yaramaz dua**: bəddua.

- **yaramaz göz**: dəyən. toxunan göz.

- **yaramaz könüllü**: kötü ürəkli.

- **yaramaz sancı**: bətər ağrı.

- **yaramaz sanıcı**: pisə yoran. su'i zənnili.

- **yaramaz sanmaq**: yaramaz sanu. kötü duyğular bəsləmək.

bu girdaba kişi neçün can ata. sana yaramaz sanmaz oğul.

ata.

- **yaramaz söz**: yava saçma sapan söz. həzyan.

- **yaramazlar**: pisliklər. kötülüklər.

- işə dəğməz yaramaz: qorada. qurada (**< quru**). qurumuş.

alızlamış. zayıflamış. əsgimiş. yıpranmış. bitmiş. - **qorada** oyu

(fikir), - **qorada** qılınc. - **qorada** araba.

yaramazlamaq 1. tummalmaq. yaltanmaq. yaltalıq edmək. gəvşəmək.

kırışqamaq. 1. **yararmamaq - artıq yaramamaq**: xeyri,

uğru qalmamaq.

yaramazlanmaq qaşqırlaşmaq. qaşqırmaq. qaçqırmaq. qızqınmaq.

qızarımaq. həşərlənmək. aşqarımaq.

yaramazlaşmaq 1. sevimsizləşmək. isizlənmək. 1. şuluqluq edmək.

isizlənmək. ısızlanmaq. səvimsizləşmək. duzsuzlanmaq.

sırtılmaq.

yaramazlaşmaq yarmazışmaq. azıqlaşmaq. həşəriləşmək. aşarılaşmaq.

coşaqlaşmaq. coşqalaşmaq. daşaqlaşmaq.

daşqalaşmaq. itinişmək. tizgizişmək. hizgişmək.

qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq. dəlirşinişmək. alıqlaşmaq.

yaramazlıq - olmasın **yaramazlıq yapmaq**: dik duvara dırmanmaq.

- yaramazlıq** 1. azqunluq. azğunluğ. kəmrəklik. həşərlik. 1. bezirəv. -
- yaramazlıq yapmaq**: çörçəklənmək. sirqivlənmək. 1. çalılıq. əksiklik. bəcəriksizlik. səfehlik. yaramazlıq gizli oda bənzər ki. gözləmədən yaqar.
- **yaramazlığı, bulantılığı keçmək**: uslanmaq. turulmaq. durulmaq (< **durmaq**).
- **yaramazlıq edməmək**: uslu durmaq.
- yaramazraq** daha kötü. bətər.
- yaramlı** yaqıçı. yaxşı. yaqımlı. söykümlü. dartımlı.
- yaramsıq** hiləkar. əbləh. bön. enik (enük).
- yaramsınmaq** yaltaqlanmaq. dalqavuluq edmək.
- yarən** 1. öğrəti. tə'lim. 1. yarqan. yar. çuxurdan. 1. yarıcı. yarıcı. ayıran. açan. paralayan. kəsən. - **ət yarən**: qurlağan. dolama çeşiti. domuz burnu. 1. qaraq. tikan. 1. iyim. dost. canan. 1. quday. tanrı. allah. 1. yavan. abat.
- yarən** 1.ürən. törən. düşə. qazanc. hasil. 1.deşir. deşgir. izir. izgir. toxunan. 1. **yapan. yasan. yapayan. yapadan. yaradan. yasadən.** bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər. düzən. 1. **yaranc.** işlək. istifadə. sağı. sağıc. sağış. sağınc. qazanc. olum. kəsb edmə. əməl

kərd. **1. yarar** yoğur. yaxız. həlal. - **yoğur para**: həlal para. **1. yararlı**. uğurlu. iyi. xeyirli. **1. yarayış. yarıq. yarar.** yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəilir. çıxar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf. kar. olca. mənfəət. fayda. **1. yarıq. yarıq.** yaraq. yırtan. cırtan. silah. əsləhə.

yaranaq**yarqanaq.** (> **yarane** _(fars)) kömək.**yaranc****yaranc.** işlək. istifadə. sağl. sağıc. sağış. sağınc. qazanc. olum. kəsb etmə. əməl kərd.**yarancanğ**

müfdəxor. çanaxçı.

yarancılı**yarancılı. yaraclı. yararlı. yarılış.** göyçək. işləkli. işləgil. istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncılı. qazancılı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı.**yarane** _(fars)< **yarlanıq. yaranaq. yarqanaq.** yardım. yardımlıq. yarıq. kömək. köməklik.

- yaraniş** 1. faydalı. nafe'. işə gəlmə. 1. birinə xoşa gəlmək
durumda bulunmaq. 1. xoşa gəliş. bəyəniş.
- yaraniş** 1. yaratılış. yaratış. yaratma. yaratılma. doğum. doğuş.
tapılma. tapılış. oluş. xilqət. 1. tapılma tapılış. oluş.
peydayış. - **dağ oluş**: dağarın yarması. 1. yaratılış. yarat.
çapıt.
- yaraniştan** **yaranişdan**. yaranşın. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın.
yaratışdan. yaratının. yaratıdan. doğunun. doğudan.
doğuşun. doğuşdan. tapının. tapından. tapılışın.
tapılışdan. olun. oluşun. oluşdan. içindən. özgülükün.
özügündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özderin. kərəkin.
kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan.
qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən.
zatından. təbiətindən.
- yaranlı** **yaranlı**. **yaracılı**. **yararlı**. **yarılış**. göyçək. işləkli. işləgil.
istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncı.
qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü.
bəhrəli. faydalı.
- yaranlıq** 1. dərdləşmə. dərdləşi. diyləşi. deyleşi. değleşi. söyləşi.
sözləşi. ayıtış. aytaş. aytayış. aytaş. eyitş. eyləşi.

eytəyiş. danışaq. danışiq. qonşaq. qonşiq. söhbət.

gəpləşi. gurrunğ. gürrünğ. **1. yarnalıq.** yoldaşlıq.

- **qarşılıqsız yaraq, yardım, yaranlıq:** uğur. çirağ. xeyir.

yaranmaq

1. yararlanmaq. yarinmaq. yarşınmaq. çaranmaq.

çarşınmaq. payaclanmaq. payıclanmaq. payşınmaq.

qazaşmaq. qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq. **1.**

çoxalmaq. ürenmək. törənmək. düşmək. qazanmaq.

hasil vermək. - **düşən** girdəç (gəlir), çıxaca (xərcə) gedir. **1.**

gözə girinmək (girməyə çalışmaq). xoş görünmək.

yaranmaq

bax > **yaramaq.** **1.** faydalanmaq. dəğərlənmək. **1.** (rejimlə,

idmanla qarnı, qasığı çəkip) beli incəlmək. **1.** bəğənmək.

xoşlanmaq. **1.** yaranmaq. **1.** faydalı olmaq. **1.** istifadə

etmək. **1.** yalandan birinin xoşuna gedəcək davranışda

bulunmaq. **1.** öyrənmək. tə'lim görmək. **1.** yaltaqlanmaq.

yaltaqlanmaq. qoşaqa qoşturularaq alışıdırılmaq.

yaranmamaq

yararmamaq. yoğunmamaq. həram olmaq. - səs küydən,

yuxumda **yoğurmadı.**

yaranmasın

yararmasın. yoğurmasın. həram olsun.

yaranmış

- sizdən yana **yaranmış aldatmaq,** yox içizdə, zərrəcə

qanmaq.

- yarlanmış** (< > yar). (< > yarağlı). yaraqlanmış. hazır. yaraq (hazır).qurallı. təyərlı. mücəhhəz. ası. çıxar. aslam. yaralı. qazanc. otoş. otiş. qazanc. güvənli. yaran. yarayan. faydalı yaraş. yaxcı. fayda. mənfüət. idmanlı. pişgin. yaraq. - **yarlanmış** at: yaraq at. - **yarar** kişilərlə yola çıxmaq gərək. - **yara** adamız vardisə göndərin.
- yaransıın** **yaranışdan**. yaratlışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. tapının. tapından. taplışın. taplışdan. olun. olşun. oluşdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqəten. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən. zatından. təbiətindən.
- yarant** yağma. tarac. talan. qarət.
- yarantırmaq** **yarandırmaq**. incəltmək. hazırlamaq.
- yarantırmaq** **yarandırmaq**. incəltmək. öyrətmək. anırmaq. hazırlamaq. öyrətmək. anırlamaq. hazırlamaq. - {**at yarandırmaq**: at anırmaq: atı yarışa incəltmək. atı gəzdirib tavın almaq. - aclıqla **yarandırmış** olsaydı atın: atı gəzdirib tavın almaq deməkdir}.

yarar

1. fayda. 1. yaqışır. yaraşır. uyar. yaxışır. uz. çin. doğru. iyi. saleh. layiq. şayisdə. 1. mənfəətli. nafe'. lazım. 1. olabilir, mümkündür, möhtəməl. - **yarar** gəlim gəlməyim. - **yarar** işləyib qazanasan batırasan. - **yarar** yarasın ya batsın. - **yarar** qaldım öldüm. 1. tapınc. tapu. buluş. nimət. çıxar. ası. fayda. istifadə. 1. xoşbin # **yararamaz**: bədbin. 1. yarıyar. tanrı. bitgilərin tanrısı.

yarar

1. ası. alqı. çıxar. sud. olca. fayda. mənfəət. 1. əl verişli. munasib. 1. açar. ası. özgülük. etgi. olca. fayda. tə'sir. 1. gəlir. - **gəlirin yararın iyi bilmək**: işini bilmək. 1. gərək. gərəkmə. iqtiza. 1. qar. kar <> yar. qazanc. fayda. 1. sonuc. nəticə. - bu işdən yararız nə oldu. 1. **yara**. çara. çıxar. - **çara, yara, çıxar axdarmaçılıq**: çaraçılıq. (# **çalaçılıq**: cola, tələ, duzaq qurmaçılıq). 1. **yaran. yarayış. yarıq**. yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət. fayda. 1. **yaran**. yoğur.

yaxız. həlal. - **yoğur para**: həlal para. **1. yaraş. yarıc. yarış. çarar. çaraş.** payac. payaş. payıc. payış. qazaş. qazanc. istifadə. **1. yarayan. qulluqçu. qolçu. qolaş. qolaç. qolat. qolaq.** xitmətçi. **1. yarayan. yardım. yardımçı.** çəkər. > çəkər. çirağ. ayağ. ayaq. bağış. baxcı. baxıcı. baxşı. baxşı. əlalti. işçi. köməkçi. qaboş. qarış. qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu. nöker. əcir. xidmətçi. **1. yarin. yarıq.** dan. irtən. ertən. ertə. er. ir. qırtan. çırtan. sübh. sabah. səhər.

- **gərəyi, yararı yoxkən**: heçdən. qarşılıqsızca. faydasızca. yox yerə. - **heçdən** bunca para sərpədik, gedərttik.

- **elə uyar, yarar kimsə**: elcə. el kişisi. eldən sevilən kimsə.

- **böyük olubda heç bir yararı, faydası olmayan**: qaradal. barsız ağac. səmərsiz.

- **işə yarar**: ələ alınır.

- **işə yarar**: yararlı. iş var.

- **qamu yararı**: ammə mənfəəti.

- **iyi, yarar, uğurlu sonuca gedən**: çıxar. - **çixar** yol.

yararamaz

bədbin.

yararamsukmaq yardımlaşmaq. arxadaşlıq etmək.

yararçı **yaraçı.** çaraçı. çıxarçı. otaçı. nəcat verən. - **çara, yara,**
çıxar axdarmaçılıq: çaraçılıq. (# **çalaçılıq:** cola, tələ, duzaq
qurmaçılıq).

yararış arayış ^(fars) < arayış. yarayış. bəzəş.

yararlamaq araidən ^(fars) < aramaq. yaramaq. bəzəmək.

yararlanma faydalanma. intifa.
- **yararlanma, işlətmə, intifa, faydalanma həqqi:** yarsınlıq.
yarsanlıq.

yararlanmaq yalçımaq. dincəlmək. rahatlanmaq. nərsədən
kölgələnmək. asıqlanmaq. faydalanmaq.

yararlanmaq **yanmaq. yarımaq. yarışmaq. çaranmaq. çarşınmaq.**
payaqlanmaq. payıqlanmaq. payşınmaq. qazaşmaq.
qazanmaq. qazanc sağlamaq. çalışdırmaq. çalışdırmaq.
istifadə etmək. faydalanmaq.

yararlı 1. gərəkli. iqtizalı. muqtəzi. 1. işə yarar. iş var. 1. iyi. bol.
qazanclı. qazaşlı. bərəkətli. - **iyi** yağmır yağdı. 1. yaran.
uğurlu. iyi. xeyirli. 1. **yaraşlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı.**
payaclı. payaşlı. payıclı. payışlı. qazaşlı. qazanclı. verişli.
verimli. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli. 1. yarılı.

yaranlı. yaranlı. yaraclı. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı.
 sağıncı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. işləkli.
 işləgil. istifadəli. asılı. sütlü. bəhrəli. faydalı.

- **gücə yaxınlıq, yararlı ola bilir.**

- **yararlı, əlverişli iş qılmaq:** iş görmək.

yararlı

1. yaraqlı. faydalı. onuq. yağrıqçı. örikli. axlaqlı. şəcyəli.
 üygə. iyi. zərərsiz. 1. qararlı. yaraşlıqlı. 1. acı. ası. dəğərli.
 qiymətli.

yararlıq

1. mənfəətlilik. nafe'lik. 1. lazımlıq. 1. igitlik. cəsərət. - bu
 işdə çox **yararlıq** gərəkir. 1. çıxar. güc. qablat. qabiliyyət. -
 onun **yararlığı** bəs bəllidir. 1. gərəklilik. lizum. vaciblik. -
 onun **gərəkliyi** budur. - **gərəklilik** olsa doğrulur. 1. təxhizat. 1.
 fayda. qalın.

yararmamaq

yanarmamaq. yoğunmamaq. hərəm olmaq. - səs küydən,
 yuxumda **yoğurmadı**.

- **artıq yararmamaq:** xeyri, uğru qalmmamaq.

yararmasın

yanarmasın. yoğurmasın. hərəm olsun.

yararmaz

1. yaman. 1. asıvsız. faydasız. 1. inğqay bulmağan.
 bozuk. bozulğanlıq. eğrəti. yaraqsız. 1. qasqan. - **qasqan**
topraq: yararsız topraq. 1. yaraqsız.

yararsız

1.apaç. apaş. şələm şorba. gədə. başıboş. baybaş.
 qayta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
 olmayan. təmbəl. ərincək. əringən. damarsız. uğursuz.
 işsiz gücsüz. havlaz. havlat. hovlaz. hovlat. 1. yaraman.
 faydasız. - **yaraman qalmaq, yatmaq**: işdən düşmək,
 salınmaq. - **dəğərsiz, işə dəğməz, yararsız nərsələr**:
 dəmirbaş. 1. gəlirsiz. faydasız. - **qarazsız yararsız**: heç
 nə gözləmədən, bəkləmədən. 1. gərəksiz. iqtizasız. 1. işə
 yaramaz. iş yox. 1. qara. barsız. bərəsiz. etgisiz. asısız.
 qısır. faydasız. - **qaradal**: barsız ağac. 1. yarparit. yıprıt.
 pozut. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit. püskürt. püsküt.
 korlat. dıışıq. dıışqı. batil. batil, ibtal olmuş.
 - **yararsız, alımsız olan**: iş yox. - bu yerlərdə **iş yox**.
 - **yararsız, yaramaz kimsələ**: qaşqarat.
 - **toxunaqlı, zərərli, yararsız nərsə, kimsə**: qaşıqat. qaşırqat.

yararsızlıq

1. əlverişsizlik. biçəmsizlik. biçimsizlik. 1. qaranqaşlıq.
 haylazlıq. işsiz gücsüzlük. sərsərilik. düzənsizlik.

yarasa

1. bəzəkli. gözəl. bəğnc. bəğənilen. yaxcı. 1. palaz
 qulaq. gecəquşu. 1. yarğanat. şapıran. 1. ayarsqu.

yarısa. aya yersqü. 1. bittirqoç. bittir. 1. yarqanat. xuffaş.

- **yarasanın böyük çeşiti**: ət qanat.

yarasa 1. gecə quşu. xuffaş. 1. qaranlıq quşu. 1. gecəquşu.

- **ətçil (ət yiyən) yarasa çeşiti** ətqanat. şeytanquşu.

yarasın (işdə). arımasın. yorulmasın. yorulmuyasan.

yorulmayasız. qolay olsun. iyi gəlsin.

yaraslamaq < > **yasarlamaq** (> **arastən** ^(fars)). bəzəmək.

yaraş 1. görə. təvafüq. tətübüq. - buyruq yaraşı qıldıq. -

dediklərizə yaraş. - olana yaraş: imkana görə. 1. güdəm.

gözləm. muraat. muğayat. - **yaraşsız** kişi. 1. təfahüm. 1.

yariş. islah. 1. tətübüq. təfahüm. 1. yarışdaş. bəsəş.

bəsdəş. bəsiş. tinqdəş. tingəş. dənğdəş. dənğəş.

atandaş. atnaş. qaraş. qarşıdaş. rəqib. 1. sevimli. alaşa.

gözəl. çiraylı. yarlıq. tənəsüb. uyğunluq. 1. barış. eliş.

müsalihə. dosluq.

yaraş yarar. yarıc. yariş. çarar. çaraş. payac. payaş. payıc.

payış. qazaş. qazanc. istifadə.

yaraşa uyqun. layıq.

yaraşacaq yarşacaq. yağşacaq. yaxşacaq. yaxışacaq. oxşayacaq.

düşəcək. tutacaq. uyqaşacaq. uyquşacaq. uyuşacaq.

- yaraşçı** yarışçı. islahçı.
- yaraşı** 1. yaraşu(> xəroşo_{rus}). gözəl. dilmə. diləm. iyi. 1. yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yapıt. yaptı. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat. üret. ürtəş. ürəş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.
- yaraşiq** 1. gərəkli olub, gözəlliyi qoruyan, artıran hər çeşit yaraq, vəsilə, geyim. 1. barışıq. sülh. 1. sülh. duraş. barış. barış. uyum. kilişiv. tinişiv. tatuvlik. künlü. künü. tatuvlaşu. buysını. - **yaraşiq bağlamaq**: barışa anlaşılmaq. 1. uyumlu. ahənkli. barışsevər. 1. yaraşma. uyma. yaxışma. mütənasib. müvafiq.
- yaraşiq** 1.yarlaşiq. barış. barlaş. barlaşiq. barışıq. varış. əriş. uğur. uzluq. bacarı. başarı. başarma. yaratı. yaratış. yarayış. qalxış. oluş. boluş. buluş. iyi qoşut, durmuş, duruş, yağday. mutluluq. qutluluq. nailiyyət.müvəffəqiyyət. 1.dəyər. layiq.
- yaraşikli** xoş: gözəl. simpatik. batqın. batnıq. sevimli. ruhlu. yaxımlı calib. uyğun.

- yaraşılı** **yarşılı**. 1. yanağ. gözəl. dilmə. diləm. - **yanağı** sözə, **yanağı** yanıt gerek: gözəl sözə, gözəlcə cəvab gerek. 1. alışılıq. uyumluq.
- **ilişgili, yaraşılı olub qalmaq**: durub oturmaq.
- yaraşılıq** 1.(vuruş, döğüşdən, öykə qından (düşmanlı) sonra) yarışılıq. yarlaşılıq. barış. barlaşılıq. barışılıq. iləlləşik. 1.doluluq. kəmal.
- yaraşılıq** uyğunluq.
- yaraşısız** yaraşmayan.
- **yaraşısız, eybəcər**: külə kotmul. kütmül.
- yaraşılar** **yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar.** yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar. törəşlər. törətlər. törgələr. töregələr. törənlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.
- yaraşınmaq** **yarşınmaq. yaratınmaq. yartınmaq.** yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşınmaq. yasışmaq. yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək. ürenmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək.

törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.

törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yaraşır 1. uyqun. münasib. layiq. 1. yaqışır. yarar. uyar. yaxışır.

yaraşır 1.yarayışlı. əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyuşuqlu. yerində. şəkilli. biçimli. sanalı. sayalı. hesablı. müsaid. münasib. müvafiq. mutabiq. 1.yaxışır. uyar. uyqun. uyuşlu. uyuşuqlu. uyqun. munasib. mutabiq, müntəbəq. muvafiq. 1.münasib.

- **işə yaraşır**: karaməd.

- **xanıma özgü, yaraşır, ilişik**: xanımsı. qadınısı.

- yazıq o kəsə ki (kəsgə ki.). qaraqabaqdır, **nə gözəl yaraşır** üzlərə gülmək.

yaraşırca yaxşıcana. yarpaşlıca.gözəlliklə. oxşarıca. oxşaylıca. uyqunca. iyiliklə. iydəliklə. - işlər **gözəlliklə** yolun tapacaq.

yaraşıvlı : 1. iyi görünümlü. 1. ahəngli. uyumlu. 1. yaxışıqlı.

yaraşıvsız 1. götün görünümlü. 1. geçimsiz. xuysuz.

yaraşqan yaxaşqan. münasib. uyqun.

yaraşqılmaq gözləmək. muraat etmək. - yoldaş belə **yaraşqıl**.

yaraşlı düz. düzgün. qanuni. zaqonli.

- yaraşlı** **yararlı. yarıclı. yarışlı. çararlı. çaraşlı. yaraşlı. yaranlı.**
yananlı. yaraclı. yararlı. yarıl. payaclı. payaşlı. payıclı.
payışlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı. sağılı.
sağıclı. sağışlı. sağıncı. qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul.
göyçək. tutarlı. işləkli. işləgil. istifadəli. asılı. sütlü.
bəhrəli. faydalı. mənfəətli.
- daha yaraşlı. yarayışlı: daha iyi, uyğun, gözəl, yerli, şəkili,
biçimli, sanalı, sayalı, münasib: iyraq.
- yaraşlıq** **yanaşlıq. alışlıq. açıqlıq > aşılıq. tanışlıq. ışıqlıq. işarlıq.**
günəşlik. günlük. günəlik. yaxtılıq. aydınlıq.
- yaraşma** **yaraşlıq. uyma. yaxışma. mütənasib. müvafiq.**
- yaraşmaq** (**< 1. yar + əş + mək: qoşa gəlişmək. əl ələ vermək. 1. yaraç**
+ maq: yaramaq. açıqlı faydalı əlverişli olmaq.). 1.
yanşırmaq. yaqaşmaq. əkəşmək. yarımaq. barışmaq.
gəlişmək. uymaq. alışmaq. 1. bir araya gəlmək.
anlaşmaq. barışmaq. saziş, təvafüq etmək. 1. qılışmaq.
1. uyuşmaq. anlaşmaq. tutuşmaq. barışmaq. təvafüq,
tətabüq etmək. - qızla oğlan **yaraşdılar. - iki devlət **yaraşdı:****
barışdı. 1. görüşmək. calaşmaq. - qızla oğlan **yaraşsın,**
tanışsın. 1. yollaşmaq. tutuşmaq. gözləmək. mürəat

edmək. - qoldaşınla **yaraşqıl**. 1. barışmaq. müsalihə
 etmək. uyuşmaq. doslaşmaq. gedib gəlmək. 1.
 cərəşmaq. anlaşımaq. uyuşmaq. yaxışmaq. 1. sarmaq.
 yaxışmaq. uyuşmaq. uyğun gəlmək. yapımaq. münasib
 gəlmək. - bu süs sizə **sarmır**. 1. yaqışmaq. yakışmaq.
 tutaşmaq. müvafiq, uyğun olmaq. uymaq. uyğun gəlmək.
 münasib gəlmək. müvafiq gəlmək. yaxışmaq. uymaq. iyi
 gəlmək.

yaraşmaq

yaxışmaq. 1. tutuşmaq. uymaq. mutabiq, müntəbəq
 olmaq. intibaq etmək. uyğun düşmək: dəngişmək.
 1. yatınmaq. uymaq. düşmək. - boyaları bir-birinə **düşür**. -
 buğ sənə **düşür**. 1. dəng düşmək, gəlmək: uyğun düşmək,
 gəlmək. 1. alışmaq. alı vermək. uymaq. tutmaq. düşmək.
 - açar kilidə **alışdı**. - siz ikiz birinizə **alışırsız**. - bu paltar sənə
alışmır. 1. alışmaq. alı vermək. düşmək. uymaq. tutmaq. -
 açar kilidə **düşür**. - siz ikiz birinizə **düşürsüz**. - bu paltar sənə
düşür. - **arac düşmək**: vasitə olmaq. 1. düşmək. iyi
 düşmək. iyi gəlmək. iyi gedmək. üstünə, üzünə gəlmək,
 düşmək. - bu geyim sənə **iyi gəldi**.
 - **daha iyisi yaxışmaz, yaraşmaz**: böylə başa, böylə darax.

- yaraşmav** geçimsizlik. anlaşmazlıq.
- yaraşmayan** yaraşsız.
- yaraşmaz** **yaxışmaz. yaxışıqsız. 1.** çirkin. kötü. itgin. qəbeh. qəbih. qəbahətli. **1.** naqabil.
- yaraşmaz** yaqışıqsız. uymaz. gəlməz. namünasib. - **yaxışıqsız** bir görüş: nəzər.
- yaraşmış** uyqun. münasib. zibəndə. şayan.
- yaraşmışı** barış. uyğunluq. cürləşmə. düzəşmə. uyşluq. uyuşma. işbirliyi. bağlaşma. ittifaq. imtizac.
- yaraştıran** vasitə. araçı. ortamçı. qılışdıran.
- yaraştırmaq** yatırmaq. uydurtmaq. düşürmək. - boyaları birbirinə **düşürmək.**
- yaraştırmaq** **yaraşdırmaq. 1.** alışdır. tutştur. calaşdır. qarışdır. dəyişdir. allı dürlü etmək. bəzəmək. **1.** hazırlamaq. tənzim etmək. - **aybat yaraşdırmaq:** şik biçim vermək. **1.** uydurmaq. yaxışdırmaq. tətbiq etmək. tofiq etmək.
- yaraştırmaq** **yaraşdırmaq. 1.** quraştırmaq. düzətmək. **1.** yaxışdırmaq. artmaq. qoşmaq. artırmaq. yapışdırmaq. şərik etmək. - tanrıya yardımçı **qoşmaq.**
- yaraşu** **yaraşı (> xəroşo_{rus})** gözəl. iyi.

yaraşuq	uyumlu. ahənqli. barişsever.
yaraşur	uyqun. münasip. layıq.
yaraşuv	yaxışıqlı. - aslanbəy yaraşuv yaşlardan biridi : aslanbeq yaxışıqlı dəliqanlılardan biridir.
yarat	1. (pis işlərdən uzaq gəzdirici söz.). yarac. yarıt. yartıc. yağıt. yaxtı. yantar. yantarı. öğüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd. moizə. ibrət. 1. yaratış. yarayış. yaratı. yaraşı. yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yosat. üret. ürtəş. ürəş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. 1. yarma. yağma. yəğma. qarat. qarət. çapma.
yaratan	- bir dəğər yaradan eyləm : iş. əmək. işçilik. ustalıq. əsər. - işi ağır bir yapı. - güzgüsü işdir kişinin.
yaratan	yaradan. 1.yarıdan. tanrı. tarı. 1.qayıran. başaran. bacaran. bacarıqlı. düzən. işbilir. 1.yazan. uzadan. çəkən. 1. yapayan. yapadan. yasadan. yapan. yaran. yasan. bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər.

- yaratan** **yaratqan.** uqan. uğan. oğan. ana. annə. doğuran. tanrı. çalap. qadir. qudrətli. hükmedən. ali. ulu. yüksək. açıqlayan. ışıqlayan. ışıvıqlayan. yarğaşayan. yarayan alət. araç.
- yaratcı** **yaratıcı.** sənətkar. peşəkar.
- yaratcı** **yaradıcı.** törəyən. törətici. enerji. enikər. aba. böyük. ötülü.
- yaratçılıq** əsər. qalıntı.
- yaratdı** - **doğaüstü yollar yaratdı, olunmasın sonuca çatdı.**
(**doğaüstü:** xariqüladə).
- yaratı** **1. yaratış. yarayış.** başarı. mutluluq. qutluluq. nailiyyət.müvəffəqiyyət. **1. yaratış. yarayış. yarat. yaraşı.** yapıt. yapıta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yasat. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. **1. yeni. yenik. doğma.** orijinal. bəddi.
- yaratı** yaratma. düzenleme. tərtipləmə.
- yaratıcı** bilgili. ağıllı. oqtar. oxtar. çağırma. üretgən.
- yaratıcı** **yaratıcı.** sənətkar. peşəkar.

- yaraticılıq** 1. çıxarma. əsər. sənət. 1. çıxarma. əsər. çıxarçılıq. sənətçilik. çıxarma.
- yaraticılıq** 1. səlahiyyət. 1. qabiliyyət.
- yaratıdan** **yaratının.** yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaranşın. yaranışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. olun. olşun. oluşdan. içindən. özgünlükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.
- yaratıq** 1. bədii. 1. gözəl yaranış. (**# yaratıq:** qırqıq. ənəşüş, alışılmamış, ənəyi nərsə, kimsə). 1. yaratılmış. xəlq. 1. məxluq. - **öcü, umacı, xuxan, eybəcər, gerçəkdişi düşsəl yaratıq, məxluq:** qalamanqozan.
- yaratıqlar** xəlayiq.
- yaratılar** **yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaraşılar. yapıtlar.** yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasıtlar. törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.

önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

yaratıldan **yaratılışın.** yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.
yaranşın. yaranışdan. doğunun. doğudan. doğuşun.
doğuşdan. tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. olun.
olşun. oluşdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin.
özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün.
kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən.
xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zatən. zatından. təbiətindən.

yaratılı **yaratışlı.** **yarayışlı.** başarılı. başanlı. düşərli. şanslı.
nəgələli. uğurlu. baxlı. mutlu. qutlu. müvəffəq. nailiyyətli.

yaratılış 1.yaratış. 1.yaranış. yapıt. çapıt. 1.xilqət. 1. özgülük.
özəllik. təbiət. yöntem. xuy. tinət. sirişt. 1. ciq. cih. hır. ıra.
sin. sını. qılıq. özəlik. özgül. özgülük. sifət. xislət. xəsiyyət.
səciyyə. karakter. 1. **yaratış.** **yaratma.** **yaratılma.** **yaranış.**
doğum. doğuş. tapılma. tapılış. oluş. xilqət.

yaratılış **yaradılış.** qılıq. qurum. ciq. cih. hır. ıra. sin. sını. özəlik.
özgül. özgülük. sifət. xislət. xəsiyyət. səciyyə. karakter.

yaratılış **yaradılış.**yapat. tinət. maya. yöntem. xuy. - **yaradılışdan**
pozuq: soysuz.

yaratılış	yaradılış. 1. gövdə. vücud. - yaradılışı düz kişi: uyğun gövdəli kimsə. 1. yaradılış. qurum. xilqət. afəriniş.
yaratılışdan	doğuşdan. doğmaca. doğulan, ilk gündən. əzəldən.
yaratılqan	yaratılğan. məxluq.
yaratılma	yaratılış. yaratış. yaratma. yaranış. doğum. doğuş. tapılma. tapılış. oluş. xilqət.
yaratılmaq	1. bulalmaq. mümkün olmaq. əlatlamaq. əl çatmaq. ələ keçürmək. 1. bütmək. tamılmaq. tanımaq. qonmaq. iqrar etmək, olmaq. isbatlanmaq.
yaratılmış	yaratıq. xəlv.
yaratın	düzenli. hörgütlü tərtibli.
yaratının	yaratıdan. yaratılışın. yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaranşın. yaranışdan. doğunun. doğudan. doğuşun. doğuşdan. tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. olun. oluşun. oluşdan. içindən. özgülükün. özgündən. özləyin. özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün. kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən. xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.
yaratınmaq	yarşanmaq. yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq.

yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.
 ürenmək. ürşənmək. örenmək. örşənmaq. örtənmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
 törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yaratış

1. yaratılış. yaratma. yaratılma. yaranış. doğum. doğuş.
 tapılma. tapılış. oluş. xilqət. **1. yaratma. xəlq. 1. yarayış.**
yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. yaptı. yapış. yapşa. yasış.
 yasaş. yosat. üret. ürtəş. ürəş. üren. öret. öreş. örtəş.
 önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən.
 çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. **1.**
yarayış. yaratı. başarı. mutluluq. qutluluq.
 nailiyyət.müvəffəqiyyət. **1. yarat. oluş. - yaratdan bəri:**
 uzaldan bəri. oluşdan bəri.

yaratış

yaradılış. 1. yaratma. xəlq. afərinış. 1. yaradılış. qurum.
 xilqət. afərinış.

yaratışlar

yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar. yapıtlar. yaptılar.
 yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yosatlar. törəşlər.
 törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretlər. ürtəşlər.
 ürəşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər.

önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat.
mə'mulat.

yaratışlı **yarayışlı. yaratılı.** **başarılı. başarılı. düşərli. şanslı.**
nəgələli. uğurlu. baxlı. mutlu. qutlu. müvəffəq. nailiyyətli.

yaratqan yaratan.

yaratqan yaratan. yaratıcı.

yaratlar **yaratışlar. yarayışlar. yaratılar. yaraşılar. yapıtlar.**
yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar.
törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

yaratılışın **yaratıldan. yaratşın. yaratışdan. yaratının. yaratıdan.**
yaranşın. yaranışdan. doğunun. doğudan. doğuşun.
doğuşdan. tapının. tapından. tapılışın. tapılışdan. olun.
olşun. oluşdan. içindən. özgüllükün. özgündən. özləyin.
özlüyün. özlükdən. özdərin. kərəkin. kərəkdən. köknün.
kökdən. quruğun. quruqdan. qurqudan. xilqətən.
xilqətdən. fitrətən. fitrətdən. zətən. zatından. təbiətindən.

yaratma yaradış. xəlq. afərinış.

- yaratma** **yaratış. 1. yaratılış. yaratılma. yaranış.** doğum. doğuş.
tapılma. tapılış. oluş. xilqət. **1. yaratış.** xəlq.
- sevgini sevən **yaradır**, sevgini sevməmək "yara "dır.
- yaratmaq** yaratmaq. **1. kəsip biçib oranlamaq. ölçüb, oranlayıb**
yapmaq. - don **yaratmaq.** curlamaq. düzəltmək. törətmək.
törütmək. türütmək. islah edmək. - mənim işimi **yaratdı. 1.**
neçə yarıq, ayrı nərsəni birnirinə tikib, toxuyub bir başqa
nərsə çıxarmaq. yoxdan çıxarmaq. kəndindən uydurmaq.
yalan yonmaq. - özündə söz **yaratma. 1. yertəmək.**
yerləmək. yerləşdirmək. qurmaq. vəz' edmək. **1.**
bacarmaq. iyiləşdirmək. sona çatdırabilmək. bitirmək.
işləmək. aşırmaq. qazanmaq. **1. bəzəmək. toxumaq.**
düzəltmək.
- yaratmaq** **yarqatmaq. 1. gətirmək. qondarmaq. - bir nərsəni**
yapmamaq üçün, nərsədə olmamaq üçün nədənər,
mahanalar gətirmək, yaratmaq: qaçımsamaq. saxlansımaq.
nəm nüm edmək. **1. yartamaq. yarşıتماق.** yapıtmək.
yaptımaq. yapşıتماق. yapşatmaq. yasıtmaq. yosatmaq.
yastamaq. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək.
törşətmək. ürətmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək.

örətmək. örsətmək. örtətmək. önürmək. önütmək.
 öngütmək. önürgəmək. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal,
 məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək. **1.**
 yonarmaq. onarmaq. hünər göstərmək. **1.**durquzmaq.
 dirsətmək. tirsətmək. turuzmaq. turquzmaq. yaprımaq
 (afəridən (fars)). **1.**çoxaltmaq. törətmək. üretmək.
 düşürmək.

yarattığı **yaratdığı.** - bulaşıcı kəsəlin yaratdığı qorxunluq,
qorxuluq, dehşət: qara salqın.

yaratu yaratma. tərtipləmə. düzənləmə.

yaratun yaratıcı. tərtipli. düzənli. hörgütlü.

yaratur yaptırır. yaptırımcı. buyurucu. hörgütləyici.

yarav (> **yavər**). **1.** turab. yardımçı. mavin. uytun. **1.** basut.
 yardım. kömək. qoldav. himayət. **1.** > **yavər** (fars). kömək.
1. **1.** fayda. **1.** təmrin. idman. vərziş. **1.** hacət. ehtiyac. **1.**
 hərəkət.

- **yaravlatmaq:** alışdırmaq. idman yaptırmaq. vərziş vermək.

- **caravuna çıxmaq:** hacətə, tuvaletə gedmək.

- **kəsi yaravun etmək:** tuvaletə gedmək.

- **kəsi yaravun etmək:** özün rahatlamaq.

yarav səqurd.

yaravlatmaq alışdırmaq. idman yaptırmaq. vərziş vermək.
uyuşuqlatmaq. xamlığın atmaq.

yaravlav idman. təmrin.

yaravlı yarağlı. yardımlı. başarcanlı. becərcəkli. edərmənli.
qeyrətli. kifayətli. doğumlu.

yaravlu faydalı. uyqun.

yaravmaq hərəkətlənmək.

yaravsız 1. aciz. yaramaz. yavuz. əhliyətsiz. 1. işə yaramaz.
qusurlu. faydasız.

yaravsız 1.yağdaysız. pəst < pəsələn. basılan. qol astı. əl altı.
alçaq. zəbun. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac.
yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. əlsiz. 1.yarağsız.
yardamsız. yaramaz. doğumsu. başarcansız.
becərcəksiz. edərmənsiz. yaltayanğ. qeyrətsiz.
kifayətsiz.

yaray fayda. yaxcı. - **iyini kötünü, toxunu yarayı ayırt**
edərmək, edə bimək gözü açılmaq. - oxumaqla kişinin
gözü açılır.

yaray usta. başaran. əhil. bəcəri yiyəsi.

- yarayan** işə yarayan. faydalı. aspar. asbar.
- yarayan** **yarar.** 1. qulluqçu. qolçu. qolaş. qolaç. qolat. qolaq. xitmətçi. 1. **yardım. yardımçı.** çəkər. > çakər. çirağ. ayağ. ayaq. bağşı. baxcı. baxıcı. baxşi. baxşı. əlaltı. işçi. köməkçi. qaboş. qapış. qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu. nökər. əcir. xidmətçi.
- yarayış** 1. arayış^(fars) < arayış. yararış. bəzəş. 1. ası. olca. fayda. kar. - **yarayışlı** iş. - bu işlərin **yarayışı** yox. 1. **yanan. yarıq. yarar.** yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf. kar. olca. mənfəət. fayda. 1. **yaratış. yarat. yaratı. yaraşı.** yapıt. yapta. yapış. yapşa. yasış. yasaş. yasat. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul. 1. **yaratış. yaratı.** başarı. mutluluq. qutluluq. nailiyyət. müvəffəqiyyət.

- yarayışlar** **yaratışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.** yapıtılar. yaptalar. yapışlar. yapşalar. yasışlar. yasaşlar. yasatlar. törəşlər. törətlər. törgələr. töregələr. törenlər. üretlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öreşlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.
- yarayışlı** **1. yaratışlı. yaratılı.** başarılı. başanlı. düşərli. şanslı. nəgələli. uğurlu. baxlı. mutlu. qutlu. müvəffəq. nailiyyətli.
- 1. tölək. dölək. əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. musaid.**
- 1. yaraşır.** əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. yerində. şəkilli. biçimli. yarayışlı. sanalı. sayalı. hesablı. müsaid. münasib. müvafiq. mutabiq.
- **daha yaraşlı, yarayışlı:** daha iyi, uyqun, gözəl, yerli, şəkilli, biçimli, sanalı, sayalı, münasib: iyıraq.
- yarayışsız** əlverişsiz. yetərsiz. uyersiz.
- yaraylı** yararlı. uyqun. uyqun. münasip.
- yaraymaq** **yarımaq. yaramaq.** xeyri dəğmək, gəlmək. dərdə dəğmək.
- yaraymaz** **yarımaz. yaramaz.** xeyri yoxdur.
- yarayul** yetərlik bacarıq hünər uzluq.

- yarcaq** 1. yaracqa. yaraclıq. qaraclıq. qaracqa. qarcaq. aylıq. maaş. 1. ögdə. müfid.
- yarcamaz** acımaz. əsrəməz. qıyıq. qıyan. qabır. qapır. çapan. çapır. çapqır. çapqar. cəbbar. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. ədalətsiz. insafsız. mərhəmətsiz.
- yarcı** yarıcı. yaran. ayıran. açan. paralayan. kəsən.
- yarça** parça.
- yarçı** 1. yardaqqı. ortağ. şərik. səhimli. 1. yarşı. münsif. davər.
- yarçıq** çatlaq.
- **süyyəqi yarçıq sinqandı**: gəmiği çatlamış.
- yarçın** **yarşın**. 1. qıran. qırıcı. sındıran. parçalayan. bölən. 1. sərt. qat. 1. qəti'. 1. qılıqsız. qırbal. qırbən. təsəliş. tərsəliş. tərsəlişiq. təsəlişiq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. koryat. çalan. çalanğ. bədəxlaq.
- yarçınlaşmaq** **yarşınlaşmaq**. 1. qırcınlaşmaq. sərtləşmək. qatılmaq. 1. kəsinləşmək. sözləşmək. qəti'ləşmək. qərarlaşmaq. 1. qılıqsız. qırbal. qırbən. təsəliş. tərsəliş. tərsəlişiq.

təsalişiq. qaqırcanğ. bükülməz. tərs. dik. koryat.

bədəxlaq.

yardış **yardış**. önlük. görüş. görünüş. zahir.

yari ^(fars) < **yarlıqmaq**. - **yari kərdən**: < **yardamlamaq**. köməkləmək.
yanğırlamaq. kərəm göstərmək. ikram edmək.

yari - **yari dəli**: dəlimsi. qafa çatlaq. kövsə. kivsə. kifsə. kivəs.
kifəs. abdal.

- **ilk yari**: ilk bölümdən birincisi.

- **iri yari, güclü, şişman, şirət qadın**: xəznə anası. yunaq
(hamam) anası.

- **iri yari**: paralı. mayalı. yapılı. boyu bosu yerində. dalyan kimi.

yapılı. gövdəli. gövrəli. kütdəli. tənəli. qalıblı. çəlimli. cəsim.

cüssəli. boyrat. irili. yaplı. yapılı. gövdəli. gövrəli. bədənli.

tənəli. heykəlli. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. dağlı.

cüssəli. boyrat. güclü. qolçomaq. atqal. quvvətli. batır. iyid.

pəhləvan. çox böyük: dev kimi.

- **çox iri yari**: çam yarması.

- **yari batağlıq kiçik göl**: çöngöl. çüngöl.

- **yari buçuq**: çox az.

- **tün tünək**: tün tünək.

- **ana yarısı**: təyzə. xala.

- **birinci yarı**: ilkin yarı.
- **dizlərin qıvrırb, ayaqları üzrə durmaq, yarı oturmaq**:
çömbəlmək. çömbətmək. köməlmək. çöməlmək. çömmək.
- **yarı bataqlıq, kiçik göl**: çöngül.
- **yarı çıplaqlıq**: bir don bir köynək.
- **yarı əsrək, kefli, tutuq**: çaxırəsrik.
- **yarı qaranlıq**: alaca qaranlıq. alaca toran. toran torun.
- **minin yarısı beşyüz**: önəmli değıil.
- **eğıitim öęretimində, ilk yarı il**: güz dönəmi.
- **iri yarı**: qırba. qıracıq. qıra kimi.
- **iri yarı**: iri qıyım. iri yapılı, gövdəli. iri biçik. cüssəli.
- **iri yarı**: qaramaz. qaramas. yobaz. qatraq. qaba. güclü. - bu
kişi nə **qaramas** biridir.
- söz ola can dərmanı, söz ola **bağır yarı**.
- **yarı yarıya**: bucuq bucuğa. ortalayı.
- **əlin yarı yumulmuşuna alabildiği ölçək** ovuc. avuc. qaram.
qatam. qapam. qaşam.
- **iri yarı, yaşlı qadın**: qataq. qadaq. qotaq. qotur.
- **iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə**: duruşlu, içi
boş kimsə. qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq.

dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük).

- **iriyarı**: qapı kimi.

- **yarı əsrək, kefli**: qafası bulutlu. qafası dumanlı.

- **yarı könüllü**: istər istəməz. istər istərməz. - başqa bir nə tapmadıqda, **istər istərməz** quru çörəyi yedi.

yarı

(< yarmaq). (**bucuq**: < biç. biçilmiş. yarılmış: yarı). **1.** yarım.

1. qoldav. yardım. ortağ. bir işdə yarışcı. köməkçi. yar. **1.**

heyvan dərisi. bağan. kürk. kösələ. gön. güdəri (kudəri: qu

+ dəri: yumşaq. əlvan boyalı parça). qlasə. - **yarı don**:

dəridən yapılmış palto. kürk. - **yarı qabcıq**: göndən tikilmiş

dağarcıq. dağar. heybə. dəri çuval. çanta. çiqın. **1.** yer. yaq.

yan. tərəf. - bir **yarı** gedmiş: bir gedmiş. **1.** ay yarısı. yars.

cartı. yartı. yarım. heyvan dərisi. kürk. kösələ. gön.

tərəfə. yerə. **1.** orta.- **yarı yarı**: orta orta. **1.** **yarıq**. qapı.

bəxd. şans. yar. kar. ası. asıq. fayda. - **yarın tikilsin**:

qapın bağlansın. - **yarışmaq**: yarı yarı bplüşmək. - bu davarı

yarışın. **1.** yarım. yarısı. çala. yarpı. biçiq. bucuq. pıçiq.

pıçaq. bıçiq. ala. ortalama.

- **yarı yamalaq**:. çala çula. olar olmaz. yarpı yalta. boş.

yetərsizlik. yaramaz. bacarıqsız. başdan sovma. naqis.

- **bir yarı qetgəndi**: bir yerə gedmiş.

- **yarı pişmiş**: çiyli biçli.

- **yarı qabçıq**: dəri yaxud göndən yapılmış çuval.

- **yarı qarın**: obur. pisboğaz.

- **yarı ton**: heyvan dərisindən yapılmış palto. kürk.

- **yarı qapalı**: **aralıq**. - **qapıyı** aralıq ed: kipləmə, ört.

- **yarı qaranlıq**: **alaca qaranlıq**.

- **yarı yaban**: yabansı.

- **yarısına varmaq**: yarılmaq. yarısını bitirmək.- işləri

yarıladıq.

yarıb

- **qarı yarıb altından çıxan çiçək**: qar dələn. buz çiçəyi.

bayram çiçəyi. bəhmən gülü.

yarıb

yarxın. dost. çox yaxın arxadaş.

yarıc

1. yarış. yarar. yaraş. çarar. çaraş. payac. payaş. payıc.

payış. qazaş. qazanc. istifadə. **1. sürəc.** ishal davası.

yarıcayaq

yarıçanaq. gəvəzə. çənəsi düşük.

yarıcı

1. ortaqqı. 1. yarcı. yaran. ayıran. açan. paralayan.

kəsən.

- yarıclı** **yararlı. yaraşlı. yarışlı. çararlı. çaraşlı.** payaclı. payaşlı. payıclı. payışlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- yarıçanaq** yarıcayaq. gəvəzə. çənəsi düşük.
- yarıçap** 1. çoxyanlı, girdə nərsənin, kölgəsin oluşturan biçimdəki, yandan çəkilən, götürülən çəkli, şəkli. nimrux. siluet. 1. nesfi qutr. 1. nimrux. siluet. çoxyanlı, girdə nərsənin, kölgəsin oluşturan biçimdəki, yandan çəkilən, götürülən çəkli, şəkli.
- yarıq yarıq** çapım çapım. kəsik kəsik. parça parça. qırıq qırıq.
- yarıq** 1. <> **yarq** > **arx.** yarqı. dərin olmayan su yolu. 1. **ayırıq.** qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpq. çarpıq. çor. kəsik. kəsəki. sayrıq. əslik. əsrik. yesir. dışqır. daşarlı. daşralı. çıplaq. yeğrik. yolçu. 1. **yarılmış. yarılmış.** qırlıq. qırılmış. qırlımış. kərik (< **kərmək. kəsmək**). açılmış. 1. **açıq. ışıq. ağ. 1. qaz.** yırtıq. çək. 1. **ayırıq. aryaq. dəlik. deşik. kaf. 1. yırtıq. cırtıq.** çəntik. çantıq. çaltıq. kəntik. kərtik. kantıq. qantıq. 1. **yırtıq. yırmac. cat < > cak. çatlaq. 1. yolağ. rahro.** koridor. 1. **cırıq. gədik. çökmə. çökək. dəlik. deşik. çatlaq.** 1. **yara. iz. 1. carıq. qarıq. kərik. kəric.** açılan cızıq, iz, cığır.

1.yarıqlıq. carıq. aydınlıq. işıqlıq. (**# qarıq:** qaranlıq. işıqsızlıq). **1.yarq. > arx.** 1.yara. çalıq. çalaq. **1. carıq.** əzik. izik. yazıq. nəxşə. naxış. **1. hazır. 1. kömək. 1. səhər. - yarıq, səhər çağı:** xoruz çağı. **1. söküük.** başariqsız. bacariqsız. bezəriksiz. arnaşsız. onarmaz. düzəlməz. əminməz < yəminməz < yaminmaz <> yapınmaz <> yapanmaz (< **yamamaq. yapamaq**). onarmaz. onulmaz > olunmaz. düzəlməz. çarasız. çarəsiz. şəfasız. üzgün. dərmansız. davasız. öldürücü. ölümcül. əlacsız. acınacaq. buncağız. çıxırsız. düzətsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. damarsız. güvənilməz. aylaq. gücsüz. yetərsiz. düşük. bitik. başarisız. bacariqsız. başariqsız. becərəksiz. qaq. qax. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf. iqtidarsız. **1. yaran. yarayış. yarar.** yağ. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulhut. buluş. yetcə. yetcək. yetgə. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. düşə. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir.

çıxar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə.
 səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənəfət. fayda. **1. yarar.**
yarın. qırtan. çırtan. dan. irtən. ertən. ertə. er. ir. sübh.
 sabah. səhər. **1. yarqaq. ayraq. ayra.** ırqa. ıraç. ırqaq.
 uzaq. uzqaq. uzqar. ucqar. **1. yarqı > yırqa.** ırqa. sədəqə.
1. yarqı. yarlıq. yarıt. yartı. yarma. yonat. anlıq. aydat.
 dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş.
 bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə.
 kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm.
 qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə.
 qənaət. **1. yarmız. armız. ara. ərik. cırıq. çatlaq. 1. yarıpq.**
ayrış. ayrit. ayrim. ayriq. arıq. azıq. ayar. savaq. sovuq.
 saçıq. seçik. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq. istisna.
 - **dağlama sonucu araya çıxan yara, yarıq, iz:** döğün.
 döğmə.
 - **yarıq yarıq:** qazqaz (> ğaz ğaz_(fars)). qazıq qazıq.
 - **yarıq yarıq:** yayıq yayıq: açıq saçıq.
 - **yayıq yayıq:** yarıq yarıq: açıq saçıq.
 - **çala, oyuq, yarıqları tutma:** çalaqap. çalaçat. kalafat.
 - **iki oyuq, yarıq, çuxur arasında qalan yüksək parça:**

bölüm: qarıq. carıq. yarıq.

- **qarnı yarıq:** 1. bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşıma çuvalı. 1. **qarnı qara.** 1. yelkəni dirəyə çəkən qərqərə. - **qarnı olmaq:** gəbə, yüklü olmaq.

- **qarnıyarıq: qarnıqara:** bürülcə. göbəyində bənəyi olan lobyə, lobyə.

yarıq

çərik. çarıq. kərik. 1. rəhmət. - **yarıq** dilə ondan: rəhmət dilə ondan. 1. mərhum. - **yarıq** qardaşım. 1. yaraq. hər çeşit döğüş ayqıtına deyilir. - vücuda geyilən zireh, **say yarıq.** dəmir göğüslük: **say.** 1. qovşaq. iki budun ortası. 1. balıq. - **yarıq yalım:** balıq çirişi. 1. bıçqıl. çat. çatlaq. bıçılqın. bıçılqan. gedik: yaraq. 1. car. cay. yar. ara. çağ. zaman. 1. işıq. - bardı gözüm **yarığı:** gözümənən işıq aldı \\\ aldı özüm qonuqı: aldı mənim ruhumu. \\\ qanda ərinc qanığı: harda dincliyiminkanı. 1. imkan. - **yarıq** olsa iş olar. 1. nəcat. qutaq. qurtuluş. - yarmağı tapın, **yarıq** bulun: paravı işləd, qutaq, nəcat tapmaq üçün. 1. qənimət. giro. 1. **yarıq.** yarı. qapı. bəxd. şans. - **yarın tikilsin:** qapın bağlansın. - doğdu **yarıq** ulduzu. 1. yırıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sıırıq. 1. yarpaq. 1. nərsənin ayırmaq, çevrəyə üçün, çəkilən cızıq.

1. yartım. quruh. - bir **yartım** boyun: bir quruh xalq. 1.
 kaftan. coşun. zireh. 1. fəcr. 1. fürçə. fürsət. 1. şans. 1.
 yarılmış. fətqili. - **qasıq yarığı**: fətq. 1. oyluq gəmiklərin
 başının yan çanaq sümüklərinə bitişən yeri. oyluqların
 çənətlərə bitişdiyi yer. 1. yar. car. e'lan. 1. yarlı. uçrum.
 bərk, sarp, dik yer. 1. geçid. gədik. boğaz. dərbəd.
 nərsənin keçiləcək yeri.- dağ **geçidi**. 1. qıp. qıpır. qıvrıq. -
 yağış yağıb çəkilib, topraq **qıp qıp** qaldı. - yaşı ötüb, dərisi **qıp**
 kəsildi. - dağlar baş alıb buram buram, **qıpır qıpır** gedirdi. 1.
 yasıq. hazır. amadə. 1. yırıq. cırıq. çatlaq. açıq. 1. yırıq.
 yırtıq. 1. qaç. qaş. 1. (> **çıraq**). 1. (aralıq: çatlıq) aydınlıq.
 yanığ. 1. çəntik. cırıq. 1. im. işarə. 1. qusur. ayıb. 1. açıq -
yarıq sarı: açıq sarı. 1. xeyirli. səvlə. xeyir. - **yarıq olsun**:
 xeyir olsun. 1. cırıq > şırıq > şəriq > şərq. 1. yanığ. yarıq.
 yaxıt. ışıq. ışıt. ışıq. - **yarıq gün**: gün ışığı. - barı gözüm
yarığı. 1. qalxan. zireh. 1. parlaq. 1. keçim. bağış. əff.
 mərhəmət. 1. cırıq. çapıq. kəsik. kərtik. yara. - donda,
 paltar qoyulan **yarıq**: **qolturmac. çək**. 1. yarıqan. xoşbin.
 optimist. (# **qarıq**: qarıqan. pesimist. bədbin). 1. giləv. dəlik.
 oyuq.

- **qarnı yarıq**: qara badımcanı qarnın uzunasına yarıb içinə qiymə ot qoyma yeməyi.
- **yarıq dodaqlı**: ayrərin. tavşan dudağı.
- **tunaqı yarıq**: sönük işıq.
- **yarlıq könüllü**: mutlu. neşəli.
- **yarıq mor**: bej rəngi.
- **ertdən yarıq**: sabah qızılığı.
- **engir yarıq**: axşam qızılığı.

yarıq

- yırıq. cırıq. carıq. kavlıc.** 1. gövdənin iç üzələrindən (ə'zalarından) birinin, olduğu sınırından daşması, çıxması. fətq. 1.cır. yırtıq. gədik. çökmə. çökək. dəlik. deşik. çatlaq. - **cırıq curuq**: qırad. qırdaq.
- **yarıqı, yırıqı, cırıqı, carıqı, kavlıcı partlamaq**: çox sıxıldığından, aşırı qızmaq, sınırlanmaq.
 - **bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılan deşik, yencərə, yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək**: işıqlıq. işıqbaca.
 - **çala, oyuq, yarıqları tutmaq**.
 - **çatlaq, yarıq tutturmaq, qapamaq**: qapırlamaq. qapurlamaq.

- **çatlaq, yarıqları tutturmaq üçün işlənən tikə**: qapur.

qabur.

yarıqan bağışlayan. keçimli. əff edilə bilər. yarıq. xoşbin. optimist.

(# **qarıq**: qarıqan. pesimist. bədbin).

yarıqarın qarımpa. obur. pisboğaz.

yarıqbaş düşgünbaş. başı yerdə.

yarıqçı yarıqçı > yırqaçı. ırqaçı. sədəqəçi. yolçu. dilənçi.

yarıqlamaq aydınlamaq. işıqlamaq. (# **qarıqlamaq**: qaranlıqlamaq. işıqsızlamaq).

yarıqlamaq topuqlamaq. ayaqlamaq. bərabərləmək. birləmək. müsaviləmək. tarazlamaq.

yarıqlanmaq 1. bax > **yarımaq**. 1. **yaraqlanmaq**. zirehlanmaq. 1. keflənmək. neşələnmək. 1. bayram etmək. gönənmək. sevinmək. şənəlmək. 1. dincəlmək. rahatlanmaq. yüngülləşmək. 1. keflənmək. neşələnmək.

yarıqlanmaq hazırlanmaq.

yarıqlantırmaq **yarıqlandırmaq**. hazırlandırmaq.

yarıqlaşmaq zireh öndül qoyaraq bahsə girmək.

yarıqlatmaq hazırlatmaq.

- yarıqlı** 1. keçimli. bağışlı. mərhəmətli. kin tutmayan. gönlü yücə. iyi ürəkli. insafli. 1. yarı, yarığı çox olan yer. carlıq (c < > y) yarıq. uçrumluq.
- yarıqlı** 1. gədəkli. bacalı. dəlikli. 1. yarıq. hazır. hazırlı.
- yarıqlıq** 1. **ayraqlıq. ayrılıq. yarpaqlıq.** ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq. uzqarlıq. uzaqlıq. uzqaqlıq. ucqarlıq. 1. **yaraqlıq.** yasanlıq. aydınlıq. açıqlıq. güşadlıq. - darlıq, qaranlıqdır, **genlik, yasanlıqdır** (yaraqlıqdır). 1. **yarıq. carıq.** aydınlıq. işıqlıq. (# **qarıq:** qaranlıq. işıqsızlıq). 1. **yarqılıt. yarpılıq. ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq. ayrtılıq. ayırtlıq. arqıtlıq. azqıtlıq. savşılıq. sovşılıq. saçşılıq. seçşilik. çıxşılıq. çıxşılıt. dışılıq. müstəsnaıq. istisnaıq. 1. yarışlıq. qarşılıq. qarşıtlıq. çalıqlıq. dolaşlıq. kəsimlik. rəqabət.**
- yarıqlıq** 1. işıqlıq. aydınlıq. açıqlıq. 1. yarıq. qutluluq. rahatlıq. yügüllük. yengəllik. sevincli. güvəncli. xoşbəxlik. 1. kəltür. bigi. 1. mutluluq. 1. tapındıq. itilik. atıqlıq. çeviklik. qurnazlıq. hazırlıq.
- **yağıtlıq** olsa, yarıqlıq düşər.

- yarıqmaq** > **arıqmaq**. yarıqmaq. arqımaq. > yırqamaq ırqamaq.
sədəqə vermək.
- yarıqmaq** dincəlmək. - xəsdə **yarıqdi**: dincəldi.
- yarıqmaz** alışmaz. uzlaşmaz. uymaz. baş əğməz. tutmaz.
düşməz.
- yarıqsamaq** 1. qurtulmaq. nəcat tapmaq. - yoluq verib **yarıqsayın**. 1.
yarlıqanmaq istəmək.
- yarıqsınmaq** **ıraqsınmaq**. **ırqasınmaq**. uzaqsınmaq. uzqasınmaq.
uzaq, ıraq görmək, bulmaq.
- yarıqsız** 1. **yarpıqsız**. **ayrıtsız**. **ayrışsız**. **ayrimsız**. **ayrıqsız**. **arıqsız**.
azıqsız. **ayarsız**. **savaqsız**. **sovuqsuz**. **saçıqsız**. **seçiksiz**.
çığıqsız. **çixıtsız**. **dışıtsız**. **dışıqsız**. **ayrıcasisz**.
müstəsnasız. istisnasız. 1. **hazırsız**.
- yarıl** paraç. para. parça.
- yarıl** **yararlı**. yaranlı. yaranclı. yaraclı. göyçək. işləkli. işləgil.
istifadəli. yaraşlı. sağılı. sağıclı. sağışlı. sağıncı.
qazanclı. qazaşlı. olumlu. olmul. tutarlı. asılı. sütlü.
bəhrəli. faydalı.

- yarılmaq** 1. yarımlamaq. yarisını bitirmək. yarisına varmaq.
qolaylamaq. - işləri **yarıladıq**. 1. ortalamaq.- yolu **ortadıq**. -
yaşın **ortalamış gənclər**. yarı yarı. 1. yarımlamaq.
- yarılmaq** açib bitirmək.
- yarılan** yirilqən. yirilən.
- yarılıb** - gözü axmaq: göz patlayıb, yarılıb, kor olmaq.
- yarılım** **yarılma. yarılıt**. 1. çarpılım. çarpılıt. çarpılma. açılım.
açılıt. açılma. 1. çatlama. qırılma. çıtlama. tuxumun
açılması.
- yarılıt** **yarılım. yarılma**. 1. çarpılım. çarpılıt. çarpılma. açılım.
açılıt. açılma. 1. çatlama. qırılma. çıtlama. tuxumun
açılması.
- yarılqa** məf'uldan törəmə ad.
- yarılqamaq** 1. yarqamaq. qəzavət etmək. 1. əsirgəmək. rəhm
etmək.
- yarılma** ortadan kəsilmə. ayrılma. açılma.
- yarılma** **yarılım. yarılıt**. 1. çarpılım. çarpılıt. çarpılma. açılım. açılıt.
açılma. 1. çatlama. qırılma. çıtlama. tuxumun açılması.
- yarılmaq** < > **ayrılmaq**. deşilmək. dəlinmək. dəlik deşik olmaq.
ortadan kəsilmək. ayrılmaq. açılmaq. 1. yarsıqmaq.

ayırmaq. ayrı düşmək. yarımaq. yirilmək. açılmaq. **1.**
 sınmaq. basınmaq. - budax **yarıldı. 1.** yarımaq. yırmaq.
 ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. **1.** bükülmək. çatlamaq.
 ırpəlmək. biçilmək. deşilmək. dağılmək. **1.** açılmaq. -
 çağısız çiçək **yarılmaz:** açılmaq. **1.** qıstı bolmaq. çatlamaq.
1. təpələnmək. çapalmaq. çapqalmaq. müztərib olmaq.
 - **dodaq yarımaq:** birdən birə bərk qorxmaq.
 - **azacıq yarımaq:** yırılmaq. çatlamaq. aralanmaq. - çiban
yırıldı.

yarılmaq

1. açılmaq. qurtulmaq. **1.** deşilmək. dəlinmək. oyulmaq.
1. biçilmək. çalınmaq. kəsilmək. **1.** çatlamaq. qırılmaq.
 çıtlamaq. tuxumun açılmaq. **1.** çapılmaq. oğurlanmaq. -
ağzın (sırrın) verən beli qırılar, açix qapı, iti yarılar (çapılar,
 oğurlanar). **1.** **yarqılmaq. ayrılmaq. ara açmaq. aralaşmaq.**
 ırmaq. ıraqmaq. ıralaşmaq. ırqaşmaq. ırqalaşmaq.
 ırqalaşmaq. uzamaq. uzaqmaq. uzaqlaşmaq.
 - get gedə, mən yolumdan **ıradım, ıradımda**, dos qonuna
 uğradım. (qon: mənzil).
 - **dilim dilim, qaç qaç kəsilmək, yarımaq:** dilinmək.
 dilimlənmək. qaçlanmaq.

- yarılmaq** arığmaq.
- yarılmış** 1. carxa. yarğa. kəsik. qabuşur. çatlamış. - **qabuşur bolmaq**: soğuqdan çatlamaq. 1. yırtılmış. yırtlaq. yartlaq. açılmış. partlaq. - **yırtlaq** göz.
- yarılmış** **yarıq**. 1. açılmış. - (qurutmağ, dənəsin çıxarmağ üçün) **açılmış, yarılmış yemiş**: qaq. kav. 1. qırlıq. qırılmış. qırlımış. kərik (< **kərmək. kəsmək**). açılmış. 1. biçmə. biçilmiş. doğranmış. kəsilmiş.
- yarıltamaq** **yarıldamaq**. cırlamaq. bağıрмаq.
- yarıltsa** diyaloq.
- yarım** - **aşaması (dərəcəsi) işçi ilə usdanın ortasında olan yarım usda**: qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.
- **yarım dayrə biçimində kəmər**: beşik qurşaq.
- **yarım yamalaq**: böyük pörçük.
- **yarım yamalaq**: böyük pörçük. qısır qusur.
- **arvadyarım**: yaşından artıq bülən qız.
- **yarım arşın uzunluq ölçəyi**: ayaq. qədəm. fut. - on **ayaq** uzunluğunda.
- **yarım yamalaq**: yarımçıq palançiq: yarımçıq yapançiq.

yarım

(< **yarmaq**: bölmək). **1.** yarıp. bölüm. bölünmüş. tam olamayan. əksik. qısır. qıtiq. yamalaq. **1.** birin yarısı. əşit ikilikdən biri. buçuq (< **biçik**). **1.** yapıcı. yaparlı **1.** yarış. müsabiqə. **1.** yapıcı. yaparlı. **1.** yarış. **1.** bölüm. bölünmüş. **1.** {içən (mə'nəvi) anlam}. yirim. bıçuq. biçuq. nisf. əksik. naqis. - **yarım** kişi. - bir öğretmənimiz var oda **yarım**. **1.** yarım. bir nərsənin yarısı. hərhənkə bir nərsənin iqiyyə ayrılmış olan parçalardan hər birisi. **1.** hər nərsənin bölüyü, tikəsi. - **yarım budaq**. bir tikə çubuq. **1.** cartı. yartı. yarı. suni. məsnəvi. - **yarım çillə**: suni ipək. **1.** çala. pıçıq. pıçaq. biçiq. buçuq. biçik. biçuq. ala. yarı. yarpı. biçiq. buçuq. yarı. yarısı.

- dili tutulub **yarım yarım** söyləmək: tətə. pəpə. kəkə. dili əlkən. tutla.

- **yekəyarım**: yekəyarım. birər. yarımşər. dağnaq. pərşan.

- **yarım yamalaq**:. axsuq. e'tibarsız.

- **yarım yamalaq**:. çala biçik. çala bula: az çox. biraz. əsgig. qarışıq.

- **yarım bilikli**: yonğa. savadsız. - **dəmir yonğası**: dəmir talaşının irisi. - **yarım bilikli**: yonğa. savadsız. - **dəmir**

yonğası: dəmir talaşının irisi.

- **yarım qapuş:** sürtük.

- **yarım sağ, yarım sol:** qoşunda doxsan dərəcədə quran bir dönmək komandası.

- **bir buçuq:** yarım qədən. - **bir buçuq yarım:** bir yarım. birə at üstünə yarım. - **yarım arşın:** qolun dirsəkdən aşağı bölümünün yarısı. oniki barmaqlıq aralıq.

- **yarım yamalaq:** əksik üksük.

- **yarım ağıllı:** santa. əğik qaçıq.

- **yarım dayirə** şəklində düz kürek: qıydarın.

- **yarım yamalaq:** çala qola.

- **yarım yamalaq yapmaq:** yarmalamaq. bəcərəməmək.

- **yarım pişmək:** bişqəqləmək. bişəklənmək.

- **yarım yamalaq:** çart qurt. yart qurt.

yarımaq

1. ayırmaq. aryamaq. kovmaq. kavmaq. kafmaq.

dəlmək. deşmək. bölmək. 1. **yaramaq. yaraymaq.** xeyri dəğmək, gəlmək. dərdə dəğmək.

yarımaq

bax > **yarıqmaq. yarıqlanmaq.** 1. mutlu olmaq. 1.

cəsərətlənmək. 1. açmaq. doğmaq. yarımaq. yırmaq. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. - gün **yarıdı.** 1. mutlu olmaq.

şans gətirmək. xoş bəxt olmaq. bəxli olmaq. bəxlənmək. bəxdəvərlik. - **yarıyan**: xoş bəxt olsan. - **yarımışam**: şans gətirmişəm. **1. ağarmaq**. aydınlaşmaq. işımaq. parlammaq. - dan yeri **yarıdı**. - dağlarda danğ **yarıdı**. dan yeri ağardı. - **yarisin yarimasın**: nə lursa olsun. - **üzün yarsın**: üzün gülsün. - qaşın başın **yarsın**, ay oğul: sevinəsən. - **yarımayasın !**: üzün gülməsin. - yarıyanda çatdı, qaryanda !. **1. oxşamaq**. qəbul etmək. bəğənmək. razı qalmaq. - bu iş mənə **yaramaz**: oxşamaz. **1. igitlənmək**. qabarmaq. sərtləşmək. dikilmək. ürəklənmək. tərslənmək. cəsərlənmək.

yarımata

yarımada. (< **yarım** + **ada**: yarıq ada. qırıq ada).

yarımay

yarım ay. çalay. yanqal. nim kurə.

yarımaz

yaramaz. **yaraymaz**. xeyri yoxdur.

- **səfehlik böyük kiçik tanımaz, alçaqlıq gələn başa**

yarımaz (səfehlik, sapıqlıq başlı başsız, ağıllı ağılsız bilmə, amma əksiklik hər kişinin işi değil.).

yarımçıq kisə

boğdaq.

yarımçıq

- **yarımçıq palançıq**: yarım yamalaq.

- **yarımçıq yapançıq**: yarım yamalaq: yarımçıq palançıq.

- yarımçıq** çala işləmiş.
- yarımlamaq** . 1. yarılamaq. yarya çatmaq. - yolu **yarımladıq**. 1. yarılamaq. yarisını bitirmək. yarisına varmaq. qolaylamaq. - işləri **yarıladıq**.
- yarımlıq** buçuqluq < biçiklilik. kəsirlik.
- yarımşər** yekəyarım. birər.
- yarımtənə** yelək. kərik.
- yarımyamalaq** - **yarım yamalaq**, azbuçuq bilisi belə olmamazlıq: qarabillik. bilisizlik. savadsızlıq. koryatlıq. qarakorluq.
- yarın** 1. < **yar**: ır: ir: er: ertə. tez. tezdən. yarmaq. yarqaq. sabah. ertənğ. ata. < **yarın aqşam**: ertə gecə. - **yarılarda**: açılarda. 1. **yərin**. **irən**. **əyrən**. nərsədə olan yarıq yer. dodaq. 1. yarna. yarıma. arın. arna. arınma. kəffarə. - bunun **arını** kimə düşür: bunun **kəffarəsi** kimə düşür. 1. çiyin sümüyü. - **yarınlamaq**: çiyindən vurmaq. 1. **danğla**. danla. tanq bilə. 1. ertə. tanğla. danla. sabah. 1. ertən. sabah. 'ir' (tez. səhər çağı) "yar". 1. kürek, çığın gəmiği. - **yarın değıl öbürü gün**: sabah yox obiri gün. - **bu gün yarın edmək**: yubatmaq.

- yarın** 1.yasın. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. 1. yarar. yarıq. dan.
 irtən. ertən. ertə. er. ir. qırtan. çırtan. sübh. sabah. səhər.
 - bu günün dadı ilə, **yarına** ümüd qazan.
 - **ısrığa günün, yarını, bu günün dünəniydi.**
 - **ertə (yarın) çox tezdən, erkən:** qarqa poxa qonmadan.
 - **yaşamağa dünən gecdi, yarın tezdi.**
 - **bugün yarın:** bütün sabah. sallama. yubatma. tə'xir. gedgəl.
 - **bugün yarın:** çox yaxında.
- yarına** yarna. sabaha dək.
 - **yarına dək:** yarına cək.
- yarıncaq** yarıtcaq. yartacaq. (> **ərtəcək** (fars)). yıldırım. ıldırım.
 ortcaq. otcaq. şimşək. rə'd bərq.
- yarını** ertəsi. sabahı. devrisi. çevrisi.
- yarınqı** yarinki. dankı. sabahki.
- yarınqı** yarinki. sabahki.
- yarınma** yarın. yarna. arın. arna. arınma. kəffarə. - bunun **arını**
 kimə düşür: bunun **kəffarə** kimə düşür.
- yarınmaq** yaranmaq. yararlanmaq. yarşınmaq. çaranmaq.
 çarşınmaq. payaclanmaq. payıclanmaq. payşınmaq.
 qazaşmaq. qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq.

yarınmaq	yarmaq. - budaq yarınmaq .
yarınta	yarında . ertə. sabahı. - yarındası özü gəldi.
yarıntaq	yarındaq .bağıracaq. iyi oğulmuş, xam dəri. yaşma. cilov.
yarıntaq	yarındaq . qayış, sırım. - yarındaq dilmək : qayış, sırım qırmaq, kəsmək. 1. qayış. - yarındaq dilişmək: qayış kəsmək.
yarıntan	yarından .irtəndən. ertəndən irkəndən. erkəndən.
yarıntası	yarındası . yarını. sabahısı.
yarıp	yarı. yarım. bölük. bölünmüş.
yarır	- işə yarır : karamədi.
yarıran	yaryan. dosd. tanış. yaryana. dosdyana.
yarıs	yarsı. qayğı. tasa. zərər. ziyan. - yarışda yenmək . qaşına salmaq. alt edmək.
yarısa	yarasa. aya yersqü.
yarısı	yarpi. yarı. biçiq. buçuq. yarı. yarım. ortalama.
yariş	(yönəşmək : bir birinə çattırmək. bir yola gətirmək yarişlamaq) 1. bəyqə (at yarişi). ozmaq. qoşuş. keçmək (quruşmaq. qoşuşmaq. məşləşmək. mərcələşmək) qovuş. çapışık. bəs. rəqabət. müsabiqə. üzüş. ütüş. ortağ. şərik. (bölmək : yarişmaq: şərik olmaq). bölüş. bölüm. karşılıq. ileriye

atılma. **1.** basış. bəsiş. bəsic. **1.** tav. devinim. çeviklik.
 qoşu. çalış. qılıqı. edim. işlək. hız. **1.** tənqəş: tənqəş. tənəş.
1. dərtiş. dartış. dəriş. açış. açılış. - sərgi **yarışı**: dartışı. -
 işlərin **yarışı**: dartışı. - birinci **yarış**, ikinci **yarış**. **1.** ərтіş.
 yartış. musabiqə. **1.** öçəş. mərcləşmə. şərt bağlama. **1.**
 payqa. **1.** səhm. **1.** özüş. üzüş. **1.** qarış. çəkiş. çəkiliş.
 imtihan. **1.** öçəş. **1.** iki adam arasında mal üləşmə. **1.**
 razılıq. təvafüq. müvafiqət. **1.** toxdaş. anlaşma. düzəliş.
 bariş. uzlaş. uyğuş. uyuş. saziş. **1.** yarma. yarma işi.
 barğış. sapdaş. bağdaş. bağlaş. mərcləşmə. öçəş. şərt
 bağlama. qoşu. - **qoşu** atı. - **qoşu** yolu: yarış yeri. - **qoşu**
 öndüli: yarış mükafatı.

- **yariş edmək**:. öcəşmək.

- **çəne yarış**: havayı söyləmək. gəvəzəlik. - **sidik yarış**: boş
 işlərlə uğraşmaq.

yariş

1.yarişma. qoşqu. qoşuğ. muqabilə. rəqabət. musabiqə.
1.kəsiş. əsgiş. düşüş. düşmə. çatıq. çarpıq. qaysıq. kəm
 kəsir. nüqsan. **1.**çalış. qapış. çarpış. vuruş. atış. itiş.
 tutuş. giriş. təpiş. təkiş. dəğiş. taxış. düşüş. düşmə.
 basış. batış. döğüş. **yarıc**. **yarar**. **yaraş**. **çarar**. **çaraş**.

payac. payaş. payıc. payış. qazaş. qazanc. istifadə. 1.
yarışma. geçiş.

- əl gücü **yarışında**, birbirinin əlin tutubən, öbürü basmağa
çalışmaq, tutuşmaq: əlləşmək.

- **yarışda**, ilk atılan ox, edilən od: çavuş oxu.

- **yarışı** aparana verilən bəzəkli qab, cam, küpə: çələng.

- **çənə yarışı**: **çənəçilik**: gəvəzəlik.

- **yerimə, qaçma, qoşma yarışı**: geçirtməc.

- **durmuş** (yaşam.). bir **yarış**, qoşan qazanır, yatan itirir.

- **oyunlarda, yarışlarda bölünən evrələrin, bölümlərin, mərhələlərin hər biri**: kasa. qapsa. qab. - bu oyun üç **kasada** oynanır. - oyunun ikinci **kasası** iyi keçmədi. 1

yarışar yarımküre.

yarışçı 1. bəsdəş. bəsləş. yarışmaçı. rəqib. bəse bəşçi. 1. rəqib.
əriş. 1. yaraşçı. islahçı.

yarışdırmaq qarşılaşdırmaq. qarışdırmaq.

yarışıq (vuruş, döğüşdən, öykə qından (düşmanlı) sonra) yarlaşıq.
barış. barlaşıq. barışıq. iləlləşik. yaraşıqlıq.

yarışıq yarış bitik. razılıq, təvafüq, müvafiqət kağızı.
müvafiqətnamə.

- yarışıqsız** yarşıqsız. yaxışıqsız. görümsüz. görkəmsiz. dalaqa. tələkə. gəlsiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız.
- yarışqa** bölüş. paylaş.
- yarışlı** **yararlı. yaraşlı. yarıclı. çararlı. çaraşlı.** payaclı. payaşlı. payıclı. payışlı. qazaşlı. qazanclı. verişli. verimli. bağışlı. faydalı. istifadəli. mənfəətli.
- yarışlıq** **yarıqlıq.** qarşılıq. qarşıtıq. çalıqlıq. dolaşlıq. kəsimlik. rəqabət.
- yarışma** **1. yarş.** qoşqu. qoşuğ. muqabilə. rəqabət. birincilik. müsabiqə. - **gürəş birinciliklər. 1. yarış.** geçiş.
- yarışma** ərişiv. rəqabət. müsabiqə.
- yarışmaçı** bəsdəş. bəsləş. yarışçı. rəqib. bəsə bəşçi.
- yarışmaq** (**< yar**). **1.** köməkləşmək. **1.** (ağla gəlib, düşünüb) barışmaq. uzğanmaq. uzlaşmaq. müsalihə etmək. müsəlimə etmək. **1.** boğruşmaq. **1.** yontaşmaq. bölüşmək. qırışmaq. parçalaşmaq. **1.** yarı yarı bplüşmək. - bu davarı **yarışın. 1.** at yarişi yapmaq. yarı yarıya üləşmək. **1.** uzuşmaq. özüşmək. üzüşmək. - at **yarışmaq. 1.** ertişmək. yartışmaq. müsabiqə vermək. **1.** eytişmək.

barışmaq, curlaşmaq. 1. razılılaşmaq. təvafüq, müvafiqət
 edmək. 1. bağdaşmaq. bağlaşlamaq. sapdaşmaq.
 barğışmaq. qabaqlamaq. öncələmək. müsabiqə vermək.
 ölçüşmək. öngürdəşmək. topuqlaşmaq. ayağlaşmaq. 1.
 ərişmək. rəqabət edmək. kəsişmək. mücadilə edmək.
 savaşımaq. dartışmaq. tənqləşmək. dəkləşmək. rəqabət
 edmək. muqayisə olmaq.

- şarqı, mahnı söyləyərək **yarışmaq**: aytışmaq. 1. **yarımaq**.
 durulmaq. aydınlamaq. armaq. yarqımaq. yardamaq. 1.
 bəsləşmək bağsılaşmaq. bəsləşmək. bağlaşmaq.
 dartışmaq. çəkişmək. yelişmək. ünüşmək. çalışmaq.
 bölüşmək. mücadilə edmək. 1. ötgənmək. rəqabətləşmək.

yarışmaq **qoşuqmaq**. 1. baş qoşmaq. qoşuğmaq. qoşqunmaq.
 rəqabət edmək. 1. ivirmək. evirmək. ivişmək. ivmək.
 evmək. qaçmaq. qoşmaq. tələsmək. 1. yarqışmaq.
 yarışmaq. qoşaşmaq. rəqabət, rəqiblik edmək.
 qoşuğmaq. qoşqunmaq. müsabiqə vermək.

yarıştaş **yarışdaş**. yaraş. bəşəş. bəsdəş. bəsiş. tinqdəş. tingəş.
 dənğdəş. dənğəş. atandaş. atnaş. qaraş. qarşıdaş.
 rəqib.

- yarıstırmaq** **yarısdırmaq.** əriştirmək. parçaşdırmaq. balçaşdırmaq.
 - **çənə yarısdırmaq:** qarşılıqlı qonuşub durmaq.
- yarıt** **1.** (pis işlərdən uzaq gəzdirci söz.). **yarac. yarat. yarıtic.**
yağıt. yaxtı. yantar. yantarı. ögüt. qıt. pay. göz. əkic.
 bəllic. bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt.
 nəsihət. pənd. moizə. ibrət. **1.** yaratış. oluş. - **yarıtdan**
bəri: uzaldan bəri. oluşdan bəri. **1. yarı. yarıq. yarıq. yarıq.**
yarma. yonat. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt.
 bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırtı.
 kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat.
 qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş.
 oyuq. düşüncə. qənaət. **1.** olum. duruq. imkan.
 - bir **olum** (imkan) ver bir: bir **yarıt** ver qıl.
 - bir **duruq** (yarıt. imkan) tapsa.
 - **olumsuzluqdan**, nə desən çəxar. yarıtıslıqdan.
 olmazlıqdan. duruqsuzluqdan. imkansızlıqdan.
 - **olumsuzluq: olmazlıq.** duruqsuz. yarıtıslı. imkansızlıq.
 - **olumlu: duruqlu.** yarıtılı. imkanlı.
- yarıt** **1.** aşın. sibqət. **1.** aydın. ayqın. aylın. yaxtı. açıq.
- yarıtan** **yaradan.** tanrı. tarı. düzən.

- yarıtcaq** **yarıncaq. yartacaq.** (> **ərtəcək** ^(fars)). yıldırım. ıldırım.
ortcaq. otcaq. şimşək. rə'd bərq.
- yarıtçı** **yartıcı. yaxtıcı. yağıtçı.** öğütçü. öğücü. ögrətci. ögrətici.
uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı.
yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçi.
bəllicçi. bəlləkçi. bəsiçi. bəsləkçi. pəndçi. moizəçi. ibrət
verən. nəsihətçi.
- yarıtıq** **(# yaratıq). qırırıq. 1.** istandarda uyğun olmayan ürün,
üretim. qırırıq. 1. ənəşüş, alışılmamış, ənayi nərsə,
kimsə.
- yarıtqıç** işıqlandıran. şamdan. qəndil. fanus.
- yarıtmaq** 1. azıtmaq. acıtmaq. incikləmək. incitmək. əzicləmək.
izikləmək. gəzicləmək. gizikləmək. basıqlamaq.
sıxıqlamaq. tıxızlamaq. gücüklemək. güclüklemək.
ağırlıqlamaq. ağıqlamaq. qarıqlamaq. qaraqqlamaq.
əziyyət, zəhmət, məşəqqət vermək, edmək. azıtmaq.
acıtmaq. yarıtmaq. 1. **yarlamaq. yarpıtmaq. ayırmaq.**
ayrıtmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq. dışqıtmaq.
savlamaq. sovlamaq. saçrıtməq. seçrəmək. seçrətmək.

istisna edmək.

- **iş yarıtmaq, batırmaq**: iş edmək.

yarıtmaq

1. ışıtmaq. açmaq. yeniləmək. yaxtılandırmaq. - doğa ay, qaranlıq gecəni **yarıtır**. 1. # çözmək. yaxmaq. yandırmaq. xarablamaq. - işləri **yarıtdı** soydu ora. 1. düzənləmək. düzətmək. yola salmaq. göndərmək. qötürmək. həll edmək. - işləri **yarıtan** tanırım. 1. aşmaq. aşınmaq. aşınmaq. aşqınmaq. keçmək. yarıb keçmək. sibqət götürmək. 1. carıtmaq. aydınlatmaq.

yarıyayaq

gəvəzə. əngi düşük.

yarız

yarıcı. iti. çabuk. hızlı.

yarq

<> **yarıq** > arx. yarqı. dərin olmayan su yolu.

yarq

1. gövdə. bədən. 1. hal. kef.

- **kişi yarqını**: insan orqanizması.

- **yarqım qolay tüldü**: hal. iyi dəğil.

yarqa

1. yarılqa. qəzavət. yarılqa. 1. iri ətli toyuq. 1. (hər nərsənin qırıq). parça. qopuntu. yonqa. bölük. kəsir. -

yarqa yarqa edmək: vurub parçalamaq. 1. im olaraq qoyulmuş kərtik. 1. carqa. parça. ağac, odun parçası. 1. coşğan. yaşın. ıldırım. uçkun. çaxım. çaqmaq. çağılğan.

nayzağay. göçgün. qıvılcım. otık. **1. yaraq** (> **yara** ^(fars)).
güc. zor quvvət.

yarqa

yarğa. **1.** ipək qurdu. qələm. pis kişi. **1.** yarqı. yaraq.
yaran. yırtan. cırtan. silah. əsləhə. **1.** qavqa. savaş. çatış.
çataş. çatışma. hərbi. maharibə. **1.** oyun. məşq - **yarqa**
açmaq: yarqacmaq. - **yarqapitik**: savaş dəfələri. - **yarqa**
alanı: savaş meydanı. - **yarqa oyunu**: şavaş məşqi. - **yarqa**
varlısı: **yarqa zəngini**: döğüş, qarqaşalıq sırasında
vurqunçuluq yaparaq, varlanan kimsə. - **soğuş yarqa**.

yarqa

yarğa. **1.** böyük piliç. **1.** carxa. kəsik. yarılmış.

yarqac

qaraq. **1.** hesablara qarınan, baxılan gün. qiyamət
(günü). son gün. **1.** yoxlayış. **1.** silahşur.

yarqacın

tanışman. yarqacın köməkçisi. dadsitan.

yarqaq

1. carqaq. yarılmış, cırılmış işə yaramaz dərisi. zayıf.
çəlimsiz. baqımsız. önəmsiz. **1.** aşlanmamış. işlənməmiş
dəri. **1.** dəri. **1.** dəridən yapılmış geyim. **1.** (< **yarıq**).
düşgün. çəlimsiz. ərgin. gücsüz. zayıf. yetərsiz. **1.** arıq.
incə. cılız. quru. sısq. soluq. süzgün. **1.** kürk.
səpilənməmiş dəri. dəri qaftan. **1.** yaraqlı. tolu. dolu.
müsəlləh. hazır. - **dolu** gələk, yoxsa nə?.

- yarqaq** **ayra. ayraq. yarıq.** ırqa. ırqaq. ıraq. uzaq. uzqaq. uzqar. ucqar.
- yarqaqlıq** **ayraqlıq. ayralıq. yarıqlıq.** ırqalıq. ırqaqlıq. ıraqlıq. uzqarlıq. uzaqlıq. uzqaqlıq. ucqarlıq.
- yarqal** **yalma. yarqıl.** yarına, yanıla bilən. odlana bilən. qabili iştiäl.
- yarqalamaq** carqalamaq. parçalanmaq. qırmaq.
- yarqalanmaq** yaraqlanmaq. yapınmaq. taxınmaq. donanmaq. donalmaq. quşanmaq. qurşanmaq. qoşumlanmaq. düzənmək. hazırlanmaq. tərtib, tədarük, mücəhhəz, təchiz edinmək. qurunmaq.
- çalışmağa, nərsə qılmağa yarqalanmaq, yaraqlanmaq, hazırlanmaq:** isinmək. issinmək. istinmək. ıssınmaq. ısınmaq. girşinilmək.
- yarqam** 1. carqam. xəndək. 1. yar. yalıyar. uçurum. xəndək. boğaq. çökək. çökük. çuxur. düşək (> duzəx). hovuz (< kovuz). soxur. kanal. qoyaq (< kovaq). dərə.
- yarqamaq** 1. bax > **yalğımmaq.** 1. qəzavət etmək. yarılqamaq. 1. parçalayıb açmaq. yağub kirdən arıtlamaq. yerxalamaq. 1. təşrih etmək. 1. saçmalayıb. sayıqlayıb. yavalayıb.

yersiz sözlər qonuşmaq. **1.** arqamaq. alqışlamaq.
 uğurlamaq. uğur xeyir diləmək. **1.** arturmaq. qəbul
 etmək. - tanrı **artursun**. **1.** bağışlamaq. rəhm eləmək. -
 tanrı yarqasın. **1.** bazrəsi etmək. dürüşmək.

yarqamaq

açmaq. açıqlamaq.

yarqaman

yarğaman. **yarman**. (> **yarmənd** ^(fars)). yarıq. kömək.

yarqan

- **yarğan tərəsi**: quştərəsi.

yarqan

yarqın. **1.** yaran. yar. çuxurdan. **1.** məhkəmə. yüksək
 devlet mahkəməsi. **1.** cəllad. **1.** yanyöni yalçın. sarp.
 sıldırımli dərin böyük dərə. **1.** yararlı. güvənilir. faydalı. **1.**
 koruyucu. muhafazaqar. devlet **yarqanı**. **canyarqan**: can
 qorucu. **1.** yararlı. faydalı. güvənilir. yaxın. **1.** qoruyucu.
 mühafəzəkar. **1.** məhkəmə. **1.** cəllat. **1.** yalçın. sarp.
 dərin, böyük.

yarqanaq

yaranaq. (> **yanənə** ^(fars)) kömək.

yarqanat

(**yarqaq**: dəri + **qanat**: dəri. dəri qanat). yarasa. xuffaş.

yarqar

yarğar. **yanar**. **yardar**. **yansıyar**. səslənər. əks edər. - **göz
 gördüyü, ürəkdə yanar: göz gördüyü, ürək yağı.**

yarqara

- **yarğara yayqara**: səs küy.

yarqaşayan

açıqlayan.

- yarqaşlıca** yaxşıcana. yaraşırca. gözəlliklə. oxşarıca. oxşaylıca. uyqunca. iyiliklə. iydəliliklə. - işlər **gözəlliklə** yolun tapacaq.
- yarqat** yamaq. yarmaq. yardımçı. yardaq. maavin.
- yarqatmaq** 1. işləmək. yontmaq. yondarmaq. 1. **yaratmaq**. durquzmaq. dirsətmək. tirsətmək. turuzmaq. turquzmaq.
- yarqı** 1. feysələ. 1. qəziyyə. 1. müqəddimə. 1. hökm. qərar. 1.yarma. yırtma. cırtma. cırma. 1. **yarıq** <> **yarq** > **arx**. dərin olmayan su yolu. 1. hükm. - ağır **yarqı**. - yüngül **yarqı**. 1. **yaraq**. 1. **yarğı**. bax > **yarğı**. 1. yarıq > yırqa. ırqa. sədəqə. 1. **yarıq**. **yarlıq**. **yarıt**. **yartı**. **yarma**. yonat. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırit. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. 1.tutum. olca. yönə. dura. ölçü. ölçün. qərar. hükm. 1.çarə. qurtuluş.
- **yarqı, ölçü** (qərar) çıxarma.
- **bir tutum, yarqı, qərardan geri çönmək**: izinə dönmək. - **izinə basmaq**: yaxından izləmək.
- **olcalamaq**. ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq.

qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.

- **yarqısız**. olcasız. yönəsisz. durasız. qərarsız.

- **yarqılı**. ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.

- üç kərə **yarqı** (qərar) qoyuldu.

- bir **yarqıda**: bir **ölçüdə**. bir **durada**. bir **yönədə**. bir **tutumda**.

bir **qərarda**.

- iki **yarqıdan**, **ölçüdə**n (qərar) birin tutmalısınız.

- incəlib, ölçünmədən, **yarqı** (qərar) **verilməsin**.

- bu **yarqıyla**: bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla.

bu qərarla.

- **yarqıya** (qərar) gəlmək.

- **olcasın** (qərar) pozmaq.

- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

- **ipə sapa gəlməz yarqılar**: tutarsız hökmlər, qəzavətlər.

yarqı

yarqa. **yarqu**. **1**. höküm. qərar. əmir. qəzavət. ədalət. **1**.

məhkəmə işləri. **1**. huquq. höküm. ədalət. **1**. savaq.

da'va. **1**. talan. yağma. **1**. təzmin. zəmanət. buyruğa

hükmə girən. **1**. kəsqu. zəbt. müsadirə. **1**. yırqa. cırqa.

heyvanın qulağına kəsilərək qoyulan işarət. əng.

- yarqıc** 1. **alqac**. müşəvviq. 1. **alqac**. mühəyyic. 1. **alqac**.
mühərrik. 1. **arqıc**. arıtlama, arassalama, silmə,
təmizləmə aracı. 1. **arqıc**. doğru. kələksiz. çin. köynəksiz.
dələduz olmayan. dolaysız. düz. müin. riyasız. 1. yarqıcı.
hakim. 1. **yarşıc**. qarşıc. qarşıt. dolaş. kəsim. çalı. qoşuc.
rəqib. 1. məhkəmə. - **gənəl elə açıq olmayıb, qapalı**
yarqıc, məhkəmə: qapalı duruşma.
- yarqıc** yarqıcın köməkçisi. tanışman. yarqacın. dadsitan.
- yarqıcaq** əl dəğirmanı.
- yarqıcı** 1. (**yarquçu. yaqıcı. yarqıç**) yargıç hakim. yargı mərcii. 1.
yarquçu. yaqıcı. yargıç. baş hakim. qazi.
- yarqıcı** **yarğıcı**. 1. yarqıc. hakim. 1. yoxlayan. dadistan. bazpürs.
1. yarıqçı. > yırqaçı. ırqaçı. sədəqəçi. yolçu. dilənçi.
- yarqıcı** **yarğıcı**. hakim. qazi.
- yarqıç** 1. carqıç. piçaq. 1. yarqı (məhkəmə) işi. sav. yaran ayqıt.
yargıcı. hakim. 1. yonqa.
- yarqıcı** **yarğıcı**. 1. yarqıc. hakim. 1. yoxlayan. dadistan. bazpürs.
1. yarıqçı. > yırqaçı. ırqaçı. sədəqəçi. yolçu. dilənçi.
- yarqıhı** yarı.
- yarqıq** gəzəb. kəzgək. gəzək. kərsək. kəsrək.

- yarqıl** **yarlıq.** 1. boşuq. izin. icazə. 1. buyruq. tuğraq. tuğra. əmir. fərman. 1. yoxsul. kasıb. yazıq. - **yarlıq** ər: bağışlanmalı, yazıq kişi. 1. kasıb. yoxsul. yazıq. yarlıq. yazıq.kasıb. yoxsul. 1. qədəmə. çıxıntı. basamaq. pillə. 1. **yalma. yarqal.** yarına, yanıla bilən. odlana bilən. qabili iştiəl.
- yarqıl** **yarpıq. ayratın. ayratı. ayarlıq. ayrıt. ayırit. arqıt. azqıt.** savşıq. sovşıq. saçşıq. seçşik. çıxşıq. çıxşıt. dışqıt. alahı. müstəsnayi. istisnayi.
- yarqılamaq** 1. görmək. dəğər vermək. dəğərləndirmək. hükm edmək. - siz yaşamda nə **görürsüz.** - **gördüyüz görmədiyiz** belli deyir. 1. hökm vermək. açmaq. 1. olcalamaq. ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq. yönələmək.
- yarqılamaq** **yarğılamaq.** 1. hükm edmək. 1. törələmək. hükm vermək. 1. bir acını, dalaşı, savaşı yarmaq, ayırmaq, kəsmək. buyruq, hükm vermək. 1. təskin vermək.
- yarqılı** **yarğılı.** 1. duralı. tutumlu. qərarlı. olcalı. yönəli. ölçülü. ölçünlü. ortam. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mütəvəssit. mö'tədil. 1. olcalı. yönəli. talvasasız. tablı. dözümlü.

səbirli. qərarlı. tutumlu. duralı. müsəmməm. payidar.
 subatlı. cazim. əzmlı. 1. mahakiməyə, şikayətə bağlı. 1.
 yollu. damarlı. dalqalı. cızıqlı. carıq. cizgili. xətti.

yarqılıq **yarqılılıq.** tutumluq. tutumluluq. duralıq. duralılıq. olcalıq.
 olcalılıq. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq.
 qərarlılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük. ölçünlük.
 ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik.
 e'tidallıq.

yarqılılıq **yarqılıq.** tutumluq. tutumluluq. duralıq. duralılıq. olcalıq.
 olcalılıq. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. qərarlıq.
 qərarlılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük. ölçülülük. ölçünlük.
 ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik.
 e'tidallıq.

yarqılıt **yarıqlıq. yarpılıq. ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq.**
ayrıtlıq. ayırtlıq. arqıtlıq. azqıtlıq. savşılıq. sovşılıq.
 saçşılıq. seçşilik. çıxşılıq. çıxşılıt. dışılıq. müstəsnaılıq.
 istisnaılıq.

yarqılmaq **yarılmaq. ayrılmaq. ara açmaq. aralaşmaq.** ıramaq.
 ıraqlımaq. ıralaşmaq. ırqaşmaq. ırqalaşmaq. ırqalaşmaq.
 uzamaq. uzaqlımaq. uzaqlaşmaq.

- get gedə, mən yolumdan **ıradım, ıradımda**, dos qonuna uğradım. (qon: mənzil).

yarqımaq **arqımaq.** yarıqmaq > arıqmaq. yırqamaq. ırqamaq.
sədəqə vermək.

yarqın ışıqlı. ışıq. ışıqın. ışıqlı. yaşlı. yaşqın. sevindirici.
sevindirən. sevincli. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara düşünürkən, sən **ışıqlı** kağızı aldım.

yarqın **yarqan.** 1. ışıq. gün ışığı. parıltı. **çağın.** şimşək. - tünlük dalayan yarqın: quzey ışığı. 1. arxadaş. dost. 1. gülerüz. mütebessim. 1. gün ışığı. 1. şimşək. çağın. 1. canan. arxadaş. dost. 1. gülerüzlü. açqün. 1. yarib. dost. çox yaxın arxadaş.

yarqınlamaq ışıqlamaq. aydınlamaq.

yarqınlanmaq ışıqlanmaq. aydınlanmaq. - onun yaraşığından ev içi **yarqınlandı.**

yarqır yarmaq. cırmaq. yartır. açmaq. çaqmaq. yartqır.

yarqırmaq parlamaq.

yarqırçı hakim. qanqozar.

- yarqısız** 1. qaçılmaz. qaçınılmaz. çarəsiz. çıxılmaz. olunmaz.
qurtuluşsuz. 1. olcasız. yönətsiz. durasız. qərarlıq.
tutumsuz. tabsız. talvasalı.
- yarqısızlıq** olcasızlıq. yönətsizlik. durasızlıq. qərarlıqlıq. talvasalıq.
tabsızlıq. tutumsuzluq.
- yarqış** 1. alqış. iyi dilək. - **(iyi dilək sözü)**. - qaçılmadan açılırsın,
günün çıxsın saçılsın. 1. **alqış**. təşviq. 1. yarğış. yağrış.
rəhmət. iyilik. bağış. oxşaq. lütf.
- yarqışa** rəhmət olsun. allah rəhmət eləsin.
- yarqışmaq** yarğışmaq. yağrışmaq. rəhmət oxumaq.
- yarqıt** **arqıt**. gədik. boğaz. dərbət.
- yarqıtay** 1.ali məhkəmə. təmyiz məhkəməsi. 1.ədalət
məhkəməsi. - **yarqıtay** (ali məhkəmə) **savçısı**, **vəkili**:
başsavçı. 1. təmyiz.
- yarqıtmaq** qazlamaq. açmaq. yırtmaq. hallaşlamaq.
- yarqma** carqma. parça. pürüzlü.
- yarqmalamaq** carqmalamaq. 1. yarmaq. 1. saçmalamaq.
- yarqu** **yarğu**. 1.məhkəmə xərci. 1.estentaq. bazpursi. 1.
mahakimə. 1. yoxlayış. 1. vergi. əvariz. - **böyük yarğu**:

böyük məhkəmə. - **özəl yarğu, məhkəmə**: yoluq. - **uluğ yarğu**: qazi.

yarqu **yarğu. yarqı. 1.** təzmin. zəmanət. buyruğa hükmə girən. 1. kəsqu. zəbt. müsadirə. 1. məhkəmə. 1. xoşbəxlik. 1. yaruq. yarpuq. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın. 1. hay küy. 1. təbiət.

yarquc qılinc kimi yarılmış çubuq. sacda, təndirdə çörəyi çevirməyə işlənir.

yarqucaq **yarğucağ.** idəgirman. əl dəgirmanı.

yarqucaq **yarğucaq.** əl dəgirmanı.

yarquci 1. dəgirmançı. 1. hakim. əmir. 1. kəsgin. iti. qate'. 1. davər.

yarquçi yargıcı. yargıç. hakim.

yarquçi **yarğuçi. yarğuçu.** qazi. bazpors.

yarquçu **yarğuçu. yarğuçi.** yorğuçu.

yarqulamaq **yarğulamaq.** estentaq, bazpursi, mahakimə etmək.

yarqunmaq yalqamaq. yardımlamaq. əl tutmaq. gücləndirmək. qüvət vermək.

yarqün **yarkün.** ərkün. uyğun. münasib.

yarlac kəsici.

- yarlaq** parlaq. - **parlaq, yarlaq, əsnək, yumşaq incə tel:** ipək. - **çox parlaq, yarlaq:** ipək kimi.
- yarlaqaqur** **yarlağaqr.** yarlığayası. yarlması. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur:** tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.
- yarlılıq** **yaylılıq. yasarlılıq (< yaz: açığı).** yansalıq. yüngüllük. yengillik. kövünlük. göyünlük. gövklük. kəviklik. (< köv: **kav:** boş). içi, könlü açılma. açınma. açınlıq. açığılıq. içaçlılıq. boşaçlılıq. bolluq. tapsalılıq. güşadlılıq. fərəhlik. fərəxlılıq. inşirah. inbisat.
- yarlamaq** 1. birlirmək. buyruq yaymaq. e'lan edmək. 1. açmaq. çözmək. 1. 1. carlamaq. gürültü edmək. bağırmaq. çağırmaq. 1. inkar edmək. qarşı qoymaq. 1. **çarlamaq.** yalanlamaq. yadsımaq. qarşı qoymaq. rədd edmək. inkar edmək. 1. tükürmək. yarsıtmaq. yarsudmaq. 1. yarmaq. açmaq. başlamaq. - işi **yarladıq.** - işi **yarlamadan** işə düşdük.
- yarlamaq** 1. **yarıtmaq. yarpıtmaq. ayırmaq. ayırmaq. arqıtmaq. azqıtmaq. ayartmaq.** dışqıtmaq. savlamaq. sovlamaq. saçrıtmaq. seçrəmək. seçrətmək. istisna edmək. 1. **yarmaq.** (yemişi, nərsəni qurutmağ, dənəsin çıxarmağ üçün)

açlamaq. açmaq. parçalamaq. balçalamaq. qaqlamaq.
 kavlamaq. **1. yaylamaq.** ayırmaq. dağıtmaq. çözülmək.
 çözmək. sökmək. açmaq. savalamaq. sovlamaq.
 parçalamaq. balçamaq. boşaltmaq.əğritmək. pozmaq.
 xərablamaq. fəsx edmək.

yarlanıq (> **yarane** (fars)). yardım. yardımlıq. yarıq. kömək.
 köməklik.

yarlanmaq (y < > c). **çarlanmaq.** (yar < > yay). **yayımaq.** açılmaq.
 bilinmək. ifşa olmaq.

yarlanmaq **yansalmaq. yaylaşmaq. yasarınmaq** (< yaz: açıq).
 yüngüllənmək. yengillənmək. kövünmək. göyünmək.
 gövüklənmək. kəvikinmək. (< köv: kav: boş). açınmaq.
 açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq. boşaçınmaq.
 bollaşmaq. tapsanmaq. güşətinmaq. içi, könlü açılmaq.
 fərəhlik, fərəxliq, inşirah, inbisat duymaq.

yarlası yarlığayası. yarlaqaqur. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqaqur:**
 tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.

yarlaşiq 1.(vuruş, döğüşdən, öykə qından (düşmanlı) sonra) yarışiq.
 barış. barlaşiq. barışiq. iləlləşik. yaraşıqlıq. 1.yarışiq.
 barış. barlaş. barlaşiq. barışiq. varış. əriş. uğur. uzluq.

bacarı. başarı. başarma. yaratı. yaratış. yarayış. qalxış.
oluş. boluş. buluş. iyi qoşut, durmuş, duruş, yağday.
mutluluq. qutluluq. nailiyyət.müvəffəqiyyət.

yarlaşmaq (**y < > c**). **çarlaşmaq**. birbirinə bildirmək, xəbər vermək. -
oturdular **yarlaşdılar**. -.

yarlatı (**y < > c**). **çarlatı**. xəbər. jurnal ((firans)).

yarlav **çarlav**. etiraz. rədd etmə.

yarlı **yarlı**. 1. yoxsul. çıplaq. batqın. badbax. zavallı. fəqir.
kasıb. miskin.- **yarlısın: yarılısın**. məhv olsun. - **yarlı** varın
qurd yeyər. - **yarlının** qıtısı (qutusu), zənginə qala (saray)
görünür. 1. yarıq. uçrum. bərk, sarp, dik yer.
- **yarlı çapıy**: yoxsul cocuq.
- **yarlını malın börü aşar**: yoxsul malını qutr yer.
- **yarlını yarqa tıyqanlay**: gücsüz bir insanı iyicə kövşəyə
sıxışdırmaq.

yarlıgan rahman, bağışlayıcı.

yarlığan **yarlığaş**. **yarmağan**. **ərməğan**. 1. tansuq. töhvə.
hidyə. 1. bağış. ehsan. bəxşiş. əta. 1. yadıqar. 1.
bağışlanmış. rəhmətlik. məğfur.

yarlıq

yarlıq. 1. carlıq. mənşur. carçının yapan bildirisi, e'lanı. 1. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasbaltı. ehsan. həsənat. 1.**yantıq**. **yardımcı**. çəltik < çaltıq. 1.yoldaşlıq. yaranlıq. yarnalıq. dosluq. 1.buyruq. fərman. dəsdur. hökm. 1. **ərməğan** < **yarmağan**. acıma. bağış. bağışıt. sevgi. savqı. vergi. veriş. yuxa. iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan. 1. göstəri. göstərgə. əsasnamə. dizgəg. düzgüg. dizgig. buyruluq. burmul. buyruq.buyurmul. dəsdur. fərmanlıq. dəsdurnamə. 1. **yarqı**. **yarıq**. **yarıt**. **yartı**. **yarma**. yonat. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağılat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırit. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. 1. yağmır. əsrık. yağmır. rəhmət. mərhəmət. 1. **yardıq**. təqviyəti. 1. **yarlım**. **yardım**. ərməğan < yarmağan. acıma. bağış. bağışıt. sevgi. savqı. vergi. veriş. yarlıq. yuxa. xeyrat. itufət. yasbal. yasbaltı. ehsan. - **tonğqal yarlıq**: imumi buyruq, fərman. - **yarlı yaraq**: hazır yaraq.

yarlıq

. **yarqıl. yallıq. 1.** buyruq. qaratamğa. hükm. fərman. əmr.
1. ası. fayda. nəf. **1.** boşuq. izin. icazə. **1.** buyruq. tuğraq.
tuğra. əmir. fərman. **1.** yoxsul. kasıb. acınan. **1. (y < > c)**
carlıq. yarıqlı. yarı, yarığı çox olan yer. uçrumluq. **1.** yar.
keçər. keçit. icazə. salı. **1.** yarqıl. yazıq. kasıb. yoxsul. **1.**
ücrət. müzd. **1.** dosluq. yoldaşlıq. məhəbbət. müsadiqət.
aşıqlıq. məşuqluq. **1.** yoxsulluq. kasıblıq. qolaysızlıq.
yarlıla. yokluk. - **yarlılığa** ayıb yok. **1.** buyruq. buyrultu.
fərman. **1.** carlıq. carlıyaraq satılan mal. hərrac. **1. carlıq.**
buyruq. qərar. əmir. fərman. buyruq. icazə. izn. fərman.
1. sənəd. **1.** malla. yol gösdərən. **1.** dağlıq, dəre təpəli
yer. **1.** yardımlıq. yaranlıq. köməklik. yardım. bağış.
ehsan. qayra. kömək. **1.** bağış. ötün. dəğər. edər.
qarşılıq. axdı. axıt. əmək. tər. tərlik. qapıs. müzd. **1.**
əsirgəmə. bağışlama. **1.** bağışlama. acıma. **1.** yarqa.
pərvanə. iş yaqası. **1.** bəkləş. şəfaət. qayra. bağış. lütf. **1.**
yardım. kömək. **1.** yar. icazə. keçər. keçit. salı. yardım.
tabuq. iyilik. qayra. qayğı. ödün. kərəm. inayət. xitmət. **1.**
carlıq. buyruq. salım. fərman. əmirnamə. **1.** bağış. **1.**

iradə. istəm. buyruq.

- yarlıq, **kar** vermək: yaramaq.

yarlıqa 1. bağış. məğfirət. rəhmət. əfv. 1. bağışlama. rəhmət. şəfqət.

yarlıqaç inayət. yardım. bağış. mərhəmət.

yarlıqama bağışlama. məğfirət etmə. əsirgəmə. acıma. rəhmət oxuma, etmə.

yarlıqamaq bağışlamaq.

yarlıqamaq **yarlığamaq.yağışlamaq. çağışlamaq.** 1. bağışlamaq. əsirgəmək. qıymamaq. acımaq. rəhm, mərhəmət etmək. əff etmək. 1.bağışlamaq. məğfirət etmək. 1.əsirgəmək. acımaq. 1.rəhmət etmək.

yarlıqamaq **yarlığamaq.** 1. bağışlamaq. ǧəfran etmək. rəhmət etmək. rəhm etmək. əfv etmək. 1. bağışlamaq. rəhmətləmək. əfv etmək.

yarlıqamas acımasız, acımaz, bağışlamaz.

yarlıqamış bağışlayan. mərhəmətli. rəhman.

yarlıqan yarılmış. qırıq. cırıq hər bir nərsə. yer. - çay **yarlıqanı**. qıyı **yarlıqan**: yarıq.

yarlıqanlar bağışlananlar.

- yarlıqar** bağışlayıcı.
- yarlıqasun** bağışlayan. rəhman.
- yarlıqaş** **yarlığaş. yarlığan. yarmağan. ərməğan. 1.** tansuq. töhvə. hidyə. **1.** bağış. ehsan. bəxşiş. əta. **1.** yadıqar. **1.** yarlığan. yarmağan. ərməğan. tansuq. töhvə. hidyə. bağış. ehsan. bəxşiş. əta. **1.** yadıqar.
- yarlıqayan** **yarlığayan. yağışlayan. çağışlayan.** bağışlayan. bəğişliyən. bağşılayan. bağışlayıcı. onaran. əsirgəyən. qıymayan. acıyan. güzəşli. keçləmli. keçirəmli. vazkeçimli. ılım. həlim. rəhim. rahim. mərhəmətli. əffədən. qəfur. qəffar.
- yarlıqayası** **yarlığayası. yarlağa Qur.** yarlası. sələvat olsun. - tanrı **yarlaqa Qur:** tanrı yarlığayası. sələvatullahi əleh.
- yarlıqçı** xəbərçi. jurnalist. aydınlatan.
- yarlıqmaq** **yarlıq etmək** < yardımlamaq. köməkləmək. yanğırlamaq. kərəm göstərmək. ikram etmək.
- yarlıqsız** - **yarlıqsız, qoysuz, izinsiz nərsə.** qanundışı. qanunadış. ğeyri qanuni. korsan (< **kor**). yasaq. qara.

- yarlıla** 1. kasıblıq. qolaysızlıq. yoxluk. yoxsulluk. - yarlılığa ayıb yok. 1. yarlıq. yoxsulluq. kasıblıq. qolaysızlıq. yokluk. - **yarlılığa** ayıb yok. 1. fəlakət.
- yarlılanmaq** 1. özünü xor görmək. xorsamaq. kiçisəmək. bayağısamaq. alçaqsımaq. aşağısamaq. yeğnisəmək. azimsamaq. savsamaq. umursamamaq. (xodkəmbin)i. 1. yoxsilamsınmaq kəndini yoxsul göstərmək. kəndini gücümsəmək.
- yarlılıq** yoxsulluq. fəqirlik. zavallılıq. kasıbçılıq.
- yarlım** **yarlıq**. **yardım**. ərməğan < yarmağan. acıma. bağış. bağışıt. sevgi. savqı. vergi. veriş. yarlıq. yuxa. xeyrat. itufət. yasbal. yasbaltı. ehsan.
- yarlımış** **yarılmış**. **yarıq**. qırlıq. qırılmış. qırlımış. kərik (< **kərmək**. **kəsmək**). açılmış.
- yarlısınmaq** xor, düşgün görmək. yoxsul görmək. zavallı görmək.
- yarluq** möhtac. yoxsul.
- yarluqa** bağış. qoruma. lütf.
- yarma** (1. < **avmıq**. 1. **yarmıq**. **ırmıq**). **ırmıq**. bölünmüş, yarılmış. nərsə. 1. **avmıq**. **yarmıq**. **avılmış**. 1. **bulqur**. 1. **kəpək**. 1. **yarma** buğday. **bulqur**. 1. **azqın** ay. **hilal**. 1. **yarmaça**.

bölmə. bölünə bilən. qabili inşiqaq. tıraşa. odun tikəsi. odun. **1.** yarıla bilən. yarılmış. - **yarma** hulu. - **yarma** odun. **1.** öğüdülmüş. para para olmuş. - arpa **yarması**. - bağla **yarması**. - burçaq **yarması**. **1.** uzunlamasına yarılan hərhanki bir nərsə. **1.** gözəl. incə. ürək qıran, apararı. nazik. - bir **yarma** qız. **yarma yuğa**: incə, xasa çörək. **1.** yarma işi. yarış. **1.** yarmıq. əyirmiq (< **yarmaq**). - **yarma yuqa**: bir çeşit qatmər.

yarma

1. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yonarı. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırıt. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuy. düşüncə. qənaət. **1.** **yarat**. yağma. yəğma. qarat. qarət. çapma. **1.** yarqı. yırtma. cırtma. cırma. **1.** başlama. açma. iftitah. **1.** şəkil. biçim. biçmə. kəsmə. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dış görünüş. yaxtım. rıxtım. yatım. yaxışıq. form. bağlantı. tutnuş. tutşunuş. munasibət. - **ağac yarmada işlənən enli çəlik çalam, dələm, qələm**:

qama. çapa. qəmə.

- **bulqur, yarma, düğü qarışıqı olan pilov**: qatıqlı düğü.

- **yoğurtla yarmadan pişirilən yemək**: qatıqlı.

- **çam yarması**: çox iri yarı.

yarmaca kündə. iri ağac kəsiyi.

yarmaç çiqan. çingənə.

yarmaça yarma. bölmə. bölünə bilən. qabili inşaqaq. tıraşa. odun tikəsi. odun.

yarmağan > **ərməğan**. yarlıq, sevgi üzündən verilən sovğat.

yarmağan ərməğan. {**yarlıqaş**, **yarlığan**}. **1.** bərgüsar. töhvə. sovqat. sovğat. but. töhvə. artut. **1.** tansuq. dartıq. okalqa. oxsarı. sunu. savursa. sova. sava. soğa. sovğa. sovğat. soğat. savqat. töhvə. hidyə. **1.** bağış. ehsan. bəxşiş. əta. **1.** yadiqar.

- **yarmağan edmək**: yarmaqlamaq. ərməğan vermək.

ulcayışmaq. ululamaq. sivərsatlamaq. savğatlamaq.

savurqamaq. təqdim edmək.

yarmaq **1.** cırıb. yırtıb bölmək. unlamaq. maydamaq. ovmaq. dövmək. açmaq. **1.** çapmaq. **1.** azarlamaq. **1.** yaraşmaq. yarımmaq. **1.** qırmızı yaxud ağ qızıl gül. **1.** gümüş. pul.

ağça. dəmir pul. para. xırda pul. gümüş para. dınqır.
 tingə. **1.** durdurmaq. dayatmaq. mən' etmək. **1.** para. **1.**
 bir nərsəni kəsərək zorla açmaq. parçalamaq. yerə sınır
 çizmək. **1.** yaramaq. paramaq. paralamaq. parçalamaq.
1. yaralamaq. açmaq. başlamaq. - işi **yarladıq.** - işi
yarlamadan işə düşdük. **1.** yardaq. yamaq. yardımçı.
 maavin. **1.** açmaq. **1.** yirmək. irmək. dəlmək. - ər dam **irdi.**
1. yormək. çözmək. ayırmaq. **1.** yartmaq. para. **1.**
 qırçmaq. dəğmək. dəğip siyirmək. **1.** qarqmalamaq.
 yarqmalamaq. cırmaq. ayırmaq. açmaq. silmaq. sıymaq.
 qırmaq. kəsmək.

- **qılı qırx yarmaq:** çox incələmək. tədqiq etmək.

yarmaq

1.bölmək. bölemək. baltalamaq. yontmaq. yontamaq.
 kəsmək. **1.**çaqmaq. biçmək. kəsmək. doğramaq. qırmaq.
 təqdir etmək. **1.**bölmək. ayırmaq. parçalamaq.
 şəqqələmək. **1.** **yarlamaq.** (yemişi, nərsəni qurutmağ,
 dənəsin çıxarmağ üçün) açlamaq. açmaq. parçalamaq.
 balçalamaq. qaqlamaq. kavlamaq. **1.** yamaq. yardımçı. -
elçiliklərdə çevirqul, çevirmən yarmağ, ıyarmağı,
yardımçısı: qapı oğlanı.

- **qafasın, gözün yarmaq**: işi korlamaq.
- **başını gözünü yarmaq**: başariqsız davranmaq.
- **baş yarmaq**: iti, sərt davranmaq.
- **bəğənmədiyın daş, baş yarar, göz çıxarır**: heç kimsəni kiçimsəməmək gerek.
- **baş göz yarmaq**: əlinə üzünə bulaştırmaq. bacarmamaq. başarmamaq.

yarmaq	yırmaq.
yarmaqan	ərmağan. armaqan. amuç. hidyə.
yarmaqan	yarmağan > ərməğan. yarlıq. yuxa. acıma. bağış. bağışit. sevgi. savqı. vergi. veriş. iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan.
yarmaqlamaq	yarmağan etmək. ərməğan vermək. savurqamaq. sovğatlamaq. təqdim etmək.
yarmaqlanmaq	para yiyəsi olmaq.
yarmaqun	yarmağun. yarmaqan. ərməğan. armaqun. armağan. hədyə.
yarmalamaq	1. bəcərəməmək. yarım yamalaq yapmaq. 1. sözü ağzında gəvələmək. saçmalamaq. 1. parçalamaq. qırmaq. 1. bir işi yavacasına. yarım yamalaq. bacariqsızca yapmaq. 1. boyuna biçmək, kəsmək.

- yarmalı** cüssəli. qapı kimi. qapısı. iriqıyım. gövdəli. dalyan kimi.
- yarmalıq** açmalıq. iftitahiyyə.
- yarmalıq** **sarmalıq.** (s < > y) (yarmaq: 1 açmaq, bölmək. 1. toplayıb yığmaq, qurmaq) bazar. **dağıtım.** malların, heyvanların bir yerə **yığıb satılan** yeri. fuar ^(latin). böyük çarşı (< **yarşı**).
- yarman** **yarğaman.** (> **yarmənd** ^(fars)). yarıq. kömək.
- yarmanmaq** 1. tırmanmaq. - duvara **yarman:** tırman. 1. yarmaşmaq. diaşmaq. dartışib. didişib yuxarı çıxmaq. 1. yeksəlmək. tırmanmaq.
- yarmaş** 1. iri ögüdülmüş bulqur, nərsə. 1. yumşaq. axşın. - **yarmaş** un. incə, narın un.
- yarmaşmaq** bax > **yarmaşmaq.**
- yarmaşsızlıq** oransızlıq. çəksizlik. yaxışıqsızlıq. uyarsızlıq. biçimsizlik. tanasübsüzlük.
- yarmata** **yarmada.** < **yarımada.** şibhi cəzirə. yarımara. yarımtrau. tübək.
- yarmaz** 1. **yaxmaz.** **yaxışsız.** yaxcı olmayan. pisik. kötükqınaq. qınalı. qınalıq. qaqqıç. qaqlıç. qaqılıç. qaqcın. qamıq. qarmıq. qatıq. qartıq. alal. alat. tıq. bıq. qəbeh. 1. **yaramaz.** yoğmaz. yaxmaz. həram. - **yoğmaz para:** həram

para.

- **dos daşı baş yarmaz.**

- **hər daş baş yarmaz:** birbirinə oxşayışlı nərsələr bir sonuca yol açmaz.

yarmaz yaramaz. faydasız.

yarmazışmaq yaramazlaşmaq. azıqlaşmaq. həşəriləşmək.
aşarılaşmaq. coşaqlaşmaq. coşqalaşmaq. daşaqlaşmaq.
daşqalaşmaq. itinişmək. tizgizişmək. hizgişmək.
qızıqlaşmaq. çalıqlaşmaq. dəlişinşmək. alıqlaşmaq.

yarmazlama əsginmə. əsgimə. əsginim. əsgirmə. əsgirim. aşınma.
aşınım. köhnəlmə. çiqitlənmə. qartalma. modadan
düşmə. çağı keçmə. bayatlama. bayatıma. pozulma.
solma. gəvşəmə. bitginmə. bitinmə. ərinmə. çürümə.
əzilmə. yıpranma. əprinmə.

yarmazlamaq 1. işdən gücdən düşmək. solmaq. əsgimək. çürümək.
gəvşəmək. bitginmək. ərinmək. əzilmək. 1. əldən
düşmək. işdən çıxmaq. qaqnıldamaq. qanğıldamaq.

yarmazlıq düşüklük. soluqluq. əsgiklik. əsgilik. çürüklük. gəvşəklik.
bitginlik. ərginlik. gücsüzlük. əziklik. enginlik. alçaqlıq.
dayancsızlıq, dirəncsizlik. muqavimətsizlik.

- yarmənd** (fars) < **yarman. yarğaman.** yarıq. kömək.
- yarmıq** əyirmiq (< **yarmaq**). yarma.
- yarmılmaq** **yamrılmaq.** yamrı yumru olmaq. pozulmaq. çarpılmaq.
- yarmız** **armız.** ara. yarıq. ərik. cırıq. çatlaq.
- yarna** yarın. yarınma. arın. arna. arınma. kəffarə. - bunun **arını** kime düşür: bunun **kəffarə** kime düşür.
- yarna** **yarına.** sabaha dək.
- yarnalıq** **yananlıq.** yoldaşlıq.
- yarnaşı** payçı.
- yarp** 1. səvincidən üzde olan açıqlıq, işıqlıq. yalabıqlıq. 1. sağlam. - **yarp** nə: sağlam nərsə. 1. yarıp. durgun. sabit.
- yarpaq** - **pitik qapaqlanırkən, yarpaqların tutturmağa işlənən** **arac:** qapbura. çapbura.
- yarpaq** (rp < metatez > pr) **yapraq.** {1. (< **yap. yapmaq:** örtmək). ağacın örtüyü. 1. (< **yar. yarmaq:** açmaq). nərsənin yarıq, yayıq, yayraq, yalın, incəlmiş durumu}. 1. 1. yarıq. 1. nərsənin ayırmaq üçün, çevrəyə çəkilən cızıq. 1. yazqaq. yasqaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq:** örtülü, gizli olan). 1. baldaq. həlqə. döngələk. buca. yığırık. şığırısık. qurşav.

budaq. uşaq. sap.

- **asma yarpağı**: dolma yarpağı.

yarpan yarban. yarıban. sabit. sakin. kəndi halində.

yarpanmamış əsginməmiş. kövünməmiş. çözülməmiş. incəlməmiş.

açılmamış. ərilməmiş. əğilməmiş. aşınmamış.

yıpanmamış. çığız. çığız. çiyiz. çığ. çiy. qırt. olmamış.

xam. - **çığ** kişi. - **çığ** iş. - **çığ** ip. - **çığ** soru. - **çığ** ət. - **çığ** öğə.

yarparıq əğrilmiş. əğrik. işlənmiş. aşınmış. əsgit. əsgimiş. püsküt.

köhnə. çürük. kövrük.

yarparınc **yıprancıq**. ərincək. aşınıq. əğriniq. əsginik. püskünük.

kövnə > köhnə. çürük. kövrük.

yarparınmaq **yıpranmaq**. ərimek. ərilmək. aşınmaq. əğrilmək. ərilmək.

əğrikmək. əsginmək. püskünmək. kövnəlmək >

köhnəlmək. çürümək.

yarparınmaz **yıpranmaz**. ərimez. aşınmaz. əğrilməz. ərilməz.

əğrikməz. əsginməz. püskünməz. kövnəlməz >

köhnəlməz. çürüməz.

yarparıt **yıprıt**. yararsız. pozut. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit.

püskürt. püsküt. korlat. dışıq. dışıqı. batıl. batıl, ibtal

olmuş.

- yarparıtmaq** **yıpratmaq.** əritmək. aşındırmaq. əğritmək. əğırtmək.
əsgitmək. püskürtmək. kövnətmək > köhnətmək.
çürütmək.
- yarpatmaq** (**< yar**). **1.** iyiləşmək. ayağa qalxmaq. sarpılıb böyümək.
- igik **yarpattı:** xəsdə düzəldi. - oğlan **yapattı:** böyüdü. **1.**
irpəmək. yırpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq. **1.**
iyiləşmək. ayağa qalxmaq. sərpilip böyümək. -
yarpadmaq.
- yarpı** **1.** çarpı. zərər. **1.** yarı. yarım. **1.** yarpı. yarı. yavru. **1.**
cocuq. **1.** biçiq. buçuq. yarı. yarısı. yarım. **1.** mə'sum.
- **yarpı yalta:** çala çula. olar olmaz. yarı yamalaq. boş.
yetersizlik. yaramaz. bacarıqsız başdan sovma. naqıs.
- yarpıdan** **arıpdan.** şaşırtdan. sərsəmlətən. ürkütən. bezdirən.
- yarpıq** **1.** yarıq. ayriş. ayrit. ayırım. ayırıq. arıq. azıq. ayar. savaq.
sovuq. saçıq. seçik. çıxıq. çıxıt. dışıt. dışıq. istisna. **1.**
yarqıl. ayratın. ayratı. ayarlıq. ayrit. ayirit. arqıt. azqıt.
savşıq. sovşıq. saçşıq. seçşik. çıxşıq. çıxşıt. dışqıt. alahı.
müstəsnayi. istisnayi.
- yarpıqsız** **yarıqsız. ayrısız. ayrişsiz. ayırımsız. ayırıqsız. arıqsız.**
azıqsız. ayarsız. savaqsız. sovuqsuz. saçıqsız. seçiksiz.

çıxıqsız. çıxıtsız. dıışıtsız. dıışıqsız. ayrıcasız.

müstəsnasız. istisnasız.

yarpılıq

yarıqlıq. yarıqlıt. ayratınlıq. ayratılıq. ayarlılıq. ayralılıq.

ayrıtlıq. ayırtlıq. arqıtlıq. azqıtlıq. savşılıq. sovşılıq.

saçşılıq. seçşilik. çıxşılıq. çıxşılıt. dıışılıq. müstəsnalıq.

istisnalıq.

yarpımaq

arpımaq. 1. şaşırmaq. səndələmək. çəkinmək. ürkmək.

bezmək. cəsərəti qırılmaq. canı sıxılmaq. **1. zərər**

görmək. xərab olmaq.

yarpımaq

çarpımaq. zərər görmək.

yarpıtış

yarpıtma. yıprıtma. yıprıtış. əsgitmə. əsgitiş. silitmə.

silitiş. püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. pozutma.

pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə.

çürütüş. dıışqıtma. dıışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.

yarpıtma

yarpıtış. yıprıtma. yıprıtış. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş.

püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. pozutma.

pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə.

çürütüş. dıışqıtma. dıışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.

yarpıtmaq

1. yarılmaq. yarıtmaq. ayırmaq. ayırtmaq. arqıtmaq.

azqıtmaq. ayartmaq. dıışqıtmaq. savlamaq. sovlamaq.

saçrıtmaq. seçrəmək. seçrətmək. istisna edmək. **1.**

yıprıtmaq. əsgitmək. silitmək. püskütmək. püskütmək.

pozutmaq. solutmaq. sovutmaq. çürütmək. korlatmaq.

dışqıtmaq. ibtal edmək. batillətmək.

yarpıtmaq **arpıtmaq.** səndələtmək. şaşırmaq. ürkütmək.

bezdirmək. apındırmaq. yapındırmaq. qapındırmaq.

düşürmək. duraqsatmaq. quşquya düşürmək.

abzıratmaq. yıldırmaq. sindirmək. sərsəmlətmək.

yarpıtmaq çarpıtmaq. zərər vermək.

yarpız **1.** bax > **yarpuz.** **1.** tuquma. duquma.

yarpu **1.** > **yavru.** **1.** yarpı. yarvı. yavru. **1.** cocuq. **1.** mə'sum. **1.**

biçiq. buçuq. yarı. yarısı. yarım.

yarpuq yaruq. yarqu. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq:

lap açıq. ap aydın.

yarpuz **1.** gözəl qoxulu bir ot. qır nanəsi. majoran. **1.** yılan yiyən

heyvan. firavun sıçanı. **1.** boynaq. ilana ağı verən kələr.

yars ay yarısı.

yarsamaq köməksəmək. yardım, kömək diləmək.

yarsanlıq **yarsınlıq.** yararlanma, işlətmə, intifa, faydalanma, həqqi.

yarsı yarıs. qayğı. tasa. zərər. ziyan. axsaq.

- yarsıq** 1. hicrət. firaq. 1. məələsəf. nə yazıq ki. neyniyax ki. neyniyim ki.
- yarsıqmaq** **ayrısmaq**. 1. yarılmaq. ayrı düşmək. - yarımnan **yasıqalı**. - ər oğlundan yarsıqdi. 1. murdar bulmaq. iğrənmək.
- yarsımaq** 1. qayğılanmaq. düşünmək. sızıntı edmək. üzülmək. sızıntı edmək. qayğılanmaq. düşünmək. üzülmək. 1. axsamaq. 1. üzülmək. qayğılanmaq. düşünmək. sızılmaq. 1. düşünmək. öylənmək. 1. sızıntı çəkib üzülmək. çözülmək. qayğılanmaq. quşqulanmaq. tədirginmək. tasalanmaq. - keçənlərə **yarsıma**. - vuruşa gedən balasın **yarsıydi**: düşünürdü. - **yarsınıb yarsınıb** yarı can düşdü. 1. axsamaq. - nədən işlərimiz belə **yarsiy** ? - bala işlərin **yarsımasın**.
- **uruşqa qetgən yaşına yarsıydi**: savaşa gedən oğlunu düşünər.
- **iş yarsıdi**: iş axsadı.
- yarsıncıq** arsıncıq. murdar. pis. iğrənc.
- yarsınlıq** **yarsanlıq**. yararlanma, işlətmə, intifa, faydalanma həqqi.
- yarsıtmaq** bax > **yarsımaq**. 1. üzmək. sızıntıya soxmaq. qayğı vermək. 1. axsatmaq. 1. arsitmaq. tiksindirmək. yormaq.

irgəndirmək. 1. üzmək. sıxıntıya soxmaq. 1. axsatmaq.

süründürmək. - işi **yarsıtanı** qıstağın: qovun. 1. üzmək.

sıxıntıya soxmaq. qayğı vermək. 1. axsatmaq.

- **məni yarsıdan onun aytan savıdır, xəbəridir**: məni üzən onun anladıqlarıdır.

- **iş yarsıtanı qıstayız**: işi axsatanı qovun.

yarsıv qorxu. qayğı. qoruntu. sıxıntı. düşüncə. tasa. üzüntü. üzgü. tədirginlik.

yarsıvlı sıxıntılı. səfil.

yarsıv zivgək, sürüşgən yer. ayağın qayabiləcəkl yer.

yarsutmaq **yarsudmaq**. yarlamak. yarsıtmaq. dıksindiği nərsə üzündən tükürmək.

yarsuv 1. sıxıntı. qayğı. zorluq. 1. axsaqlıq.

yarsuvqa mə'ələsəf.

yarşa mə'nəviyyət.

yarşacaq **yaraşacaq**. **yağşacaq**. **yaxşacaq**. **yaxışacaq**. **oxşayacaq**. düşəcəkl. tutacaq. uyqaşacaq. uyquşacaq. uyuşacaq.

yarşanmaq **yaratınmaq**. **yartınmaq**. **yaraşınmaq**. **yaptınmaq**. **yaptanmaq**. **yapışınmaq**. **yapşanmaq**. **yasışmaq**. **yasaşmaq**. **yaşanmaq**. öngünmək. önənmək. önünmək.

ürənmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq. örtənmək.
 törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
 törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
 e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yarşarmış görmüüslük. keçmişlik. - **görmüüslüyü unudan, danqıra qalar.** (**danqıra:** anqıra. mat. gic).

yarşasınli - **xanıma özgəsinli, bənzəsinli, yarşasınli, oxşasınli:**
 xanıminsı. qadınımsı.

yarşı 1. ləh. (# **qarşı:** əleyh. - sən mən **qarşısən, yarşısən.** - iyye
yarşı dur, kötüyə **qarş.** 1. yarşı. münsif. davər. 1. səhimli.
 ortağ.

yarşıc **yarqıc.** qarşıc. qarşıit. dolaş. kəsım. çalı. qoşuc. rəqib.

yarşıq 1. qurlu. qoşlu. düşənə. dizə. yasıq. münəzzəm. 1.
 atandaşlıq. bəsdəşlik. bəsəkə. alandaşlıq. rəqabət.

yarşıq mə'nəvi.

yarşıq **yariş.** 1. diyə. 1. qısas. 1. **yağşıq. yağlıq.** rüşvə. 1. cərmə.
 tavan. 1. keyfər. mucazat.

yarşıqlı **yaraşıqlı.** yanağ. gözəl. dilmə. diləm. - **yanağı** sözə,
yanağı yanıt gərək: gözəl sözə, gözəlcə cəvab gərək.

- yarşıqsız** yarışıqsız. yaxışıqsız. görümsüz. görkəmsiz. dalaqa. tələkə. gəlsiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız.
- yarşım** yarışma. bir yarışlıq nərsə.
- yarşın** arşın (< yarmaq). ölçü.
- yarşın** yarçın. qıran. sındıran. parçalayan. bölən. 1.qəti'.
- yarşınmaq** yaranmaq. yararlanmaq. yarınmaq. çaranmaq. çarşınmaq. payaclanmaq. payıclanmaq. payşınmaq. qazaşmaq. qazanmaq. istifadə etmək. faydalanmaq.
- yarşıtmaq** yaratmaq. yartamaq. yapıtmaq. yaptmaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. ürətmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. örətmək. örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək.
- yart qurt** çart qurt. yarım yamalaq.
- yart yurt tutmaq** bart burt tutmaq. ansızın hər yandan yaxalanmaq.
- yart** 1. duru. gerçək. açıq. kəsik. öz. iç. həqiqət. 1. kəsin. iti. gur. - yart ün: gur səs. - yart çıxır: bərk çıxır. 1. aydın.

anlaşılan. - söylədiyim **yartmı**: açılmı. - gerekli **yartı** yox:
 anlaşılmađı. **1.** yön. yan. tərər. tərəf. - bu **yartdan** baxsan. -
 o **yarta** keç. - iki **yartlı**.

yart

bart. bardaq.

yartacaq**yarıncaq. yarıtcaq.** (> **ərtəcək** ^(fars)). yıldırım. ıldırım.

ortcaq. otcaq. şimşək. rə'd bərq.

yartaç**yardaç.yardımcı. köməkçi.** **1.** əltutucu. əltutan. **1.** maavin.
müi'n.**yartaç****yartaçı.** **1.** açıqlayan. nərsiyə artırılıb, açıqlayan nərsə.
tamamlayan. bildirən. **1.** açığılıq. aydınlıq.**yartaçı**bax > **yartaç.****yartaq****yardağ.** **1.** **çardağ.** çatı arası. tavan arası. **1.** yamaq.

yarmaq. yardımcı. yardaş. qoldaş. arxadaş. yədək.

yətək. köməkçi. bir işi, olayı yapmaq üçün, bir nərsiyə

qarşı durmaq üçün yararlanan yardağ, köməkçi ayqıt. **1.**dosd. yoldaş. **1.** bir işdə ortağ, şərik. **1.** maavin. **1.**yaramaz. qoşuntu. darqaşayıt. dirənti. **1.** yardımcı.asistan. müavin. **1.** refik. **1.** düşman. pis. **1.** yardımcı.

asistan. muavin. rəfiq.

- yartaqçı** **yardağçı. 1. yardımçı.** kömək. köməkçi. **1.** ortağ. şərik. **1.**
yartaqçı. çığırtan. quşqurtan. qışqırtan. mühərrik. - **el**
yartaqçı: müşəvvişi əzhani imumi.
- yartaqçı** **yardaqçı. yardımçı.** qapdallı. yanlı. yanığ. yanığlı. arxa.
köməkçi. qoldavçı. istəkli. əsikli. istəşli. tərəfdar.
püştiban. həvaxah.
- yartaqçı** **yardaqçı.**maavin.
- yartaqçı** **yardaqçı. 1. şərik. 1.** sıbaylaş. yaran. qalçı. qeyrətkeş.
- yartaqçılıq** yartaqçılıq. çığırtma, quşqurtmaçılıq. təhrik etmə. - **el**
yartaqçılığı: təşvişi əzhani imumi.
- yartalqıç** üz. sifət.
- yartam** **yardam. yardım. 1.** > ertəm. nəfasət. arayış. **1.**(bir ustanın
qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə). şayırd. tilmiz. köməz.
kömər. kömək çöməz. yamaq. çıraq. çirağ. tələbə. yaraq.
yardımçı. qol. **1.**qoldav. kömək.
- yartam** **yardam. 1.** basut. acıyan. qoldav. kömək. himayət. **1.**
sağat. dayaq. bərkit. təqviyət. söğəy. qoldam. qolqapas.
kömək.
- yartamaq** **1. yaratmaq. yarşıtmaq.** yapıtmək. yaptımaq. yapşıtmaq.
yapşatmaq. yasıtmaq. yasatmaq. yastamaq. törəmək.

töretmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək.
 ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. öršətmək.
 örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək.
 çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək.
 məhsul əldə etmək. **1. yardamaq.** qollamaq. qallamaq.
 köməkləmək.

yartamaq **yorumlamaq: yarımılamaq. (< yarmaq).** düşündürmək.
 açıqlamaq. təfsir etmək.

yartamal açıqlama. bildiri. təfsir.

yartamçı **yardamçı. yardaqqı.** qapdallı. yanlı. yanığ. yanığlı. arxa.
 köməkçi. qoldavçı. istəkli. əsikli. istəşli. tərəfdar.
 püştiban. həvaxah.

yartamçılıq **yardamçılıq.yardımçılıq.** (bir ustanın qulluğunda olarkən iş
 öyrənən kimsə). şayırdlıq. tilmizlik. yamaqlıq. çıraqlıq.
 tələbəlik. (ustasın) izdəmçi. izləmçi. izləyən. tə'qibçi.
 çöməzlik. köməklik. köməzlik. kömərlük.

yartamlamaq **yardamlamaq.**köməkləmək. yanğırlamaq. kərəm
 göstərmək. ikram etmək.

yartamli **yardamli.**yaravlı. yarağlı. başarcanlı. becərcəkli.
 edərmənli. qeyrətli. kifayətli. doğumlu.

- yartamlıq** **yardamlıq.yardaşlıq.** 1.həmkarlıq. təavun. 1.dayaq. dayanc. arxa. qoldavlıq. kömək.
- yartamlıq** **yardamlıq.** yardımliq. baqış. qoldavlik. kömək.
- yartamsız** **yardamsız.yaravsız.** yarağsız. yaramaz. doğumsu. başarcansız. becərcəksiz. edərmənsiz. yaltayanğ. qeyrətsiz. kifayətsiz.
- yartanquli** **yardanquli.** tanış olmayan. hər gələ. bir kəs. birisi. bir nəfər.
- yartar** **yardar. yanar. yarğar.** yansıyar. səslənər. əks edər. - **göz gördüyü, ürəkdə yanar: göz gördüyü, ürək yağı.**
- yartaş** **yardaş.** 1. sağdıc. ortağ. dost. 1. yadağ. qoldaş. arxadaş.
- yartaşlıq** **yardaşlıq.yardamlıq.** həmkarlıq. təavun.
- yartaşmaq** açığıqlamaq. aydınlamaq. bildirmək. ortaya qoymaq. ifşalamaq.
- yartatar** **yartadar.** tamamlayan.
- yartı** 1. günəş. 1. ulduz. 1. cartı. şik. alımlı. 1. cartı. yarım. yarı. sapaq. səfeh. ağılı qaçıq. dəli. - **yartı qurtu: cartı qurtu:** yarım yamalaq. 1. odunçu.

- yartı** **yarıt. yarqı. yarıq. yarlıq. yarma.** yonat. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağlat. bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırit. kərmə. kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut. durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət.
- yartıbaş** **cartıbaş.** yarım ağıllı.
- yartıc** **yardıc. 1.** (pis işlərdən uzaq gəzdirci söz.). **yarac. yarat.**
yarıt. yağıt. yaxtı. yantar. yantarı. öğüt. qıt. pay. göz. əkic. bəllic. bəllək. uyut. uyuc. uyac. uyacıt. oyac. oyacıt. nəsihət. pənd. moizə. ibrət. **1.** sağdıç. kömək. yarıq. ayaq. durduraq. duracaq. duranaq. dəstək. təqviyə.
- yartıçı** **yarıtçı. yaxtıçı. yağıtçı.** öğütçü. öğücü. ögrətci. ögrətici. uyutçu. uyuçu. uyaçı. uyacıtçı. oyaçı. oyatçı. qıtçı. payçı. yaracçı. yaratçı. yarıtçı. yantarçı. yantarıçı. əkicçı. bəllicçı. bəlləkçı. bəsicı. bəsləkçı. pəndçı. moizəçı. ibrət verən. nəsihətçı.
- başqan yardıcısı, maavin: asbaşqan. atbaşqan.
- yartıçılıq** **yardıçılıq. - yardıçılıq görevi:** geri qulluq.
- yartıq** nərsələr qoymaq üçün, duvarda yarılmış, açılmış yer. yergöz. rəf. tabaqlıq. taqca. sərgən.

- yartıq** **yardıq. yarlıq.** təqviyəti.
- yartılış** **yardılış.** - hər çeşit yamanlıq qırıqlıq, **yardılışdan keçmiş kimsə:** qırıq kişi. ipdən qazıqdan qurtulmuş.
- yartılmış** **yırtılmış.** 1. bizləməkdən yanları yırtılmış, biz qorxusundan yeriməyə alışımış heyvanın. - bu tay daha **yırtılmamış.** 1. sırtılmış. utanmaz. - **yırtılmış** cocuq.
- yartım** **yardım. yardım.** 1. yarar. yarayan. **yardımçi.** çəkər. > çəkər. çirağ. ayağ. ayaq. başşı. baxcı. baxıcı. baxşı. baxşı. əlalti. işçi. köməkçi. qaboş. qarış. qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu. nöker. əcir. xidmətçi. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qul. qulluqçu. köməkçi. 1.(bir ustanın qulluğunda olarkən iş öyrənən kimsə). şayırd. tilmiz. köməz. kömər. kömək çöməz. yamaq. çıraq. tələbə. 1.təqviyət dayaq. ayaq. 1. yarıq. kömək. qolaylıq. musaidət. 1.məi'sət. nəfəqə. dirlik. dirilik, yaşam üçün gərəkliliklər. keçimlik. keçinməlik. dayaq. 1.sağdıç. təqviyə. dəsdək. 1.mədəd. maavinət. 1. **yardımlıq.** yarlanıq (> **yarane** _(fars)). yarıq. kömək. köməklik. 1. yarıq. yarlım. qayırma. qayırış. qayırıq. iyilik. yasbal. yasbaltı.

ehsan.

- iyilik, **yardım**, varlıq, yoxsulluq **izlənmək**: yaşanmaq.

görünmək.

- **artıq yartıq**: ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil.

aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt

kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. yapıcı

yasıcı.

- **uğur, iyilik, yardım sevər**: xeyirsevər.

- **yardım edmək**: əlindən tutmaq.

- **birinin yardımıyla keçinir durumda olmaq**: əlinə baxmaq.

- **yardım, kömək diləmək**: köməksəmək. yarsamaq.

- **dil yardımı**: tövsiyə.

- **əl yardımı**: əməkçə yardım.

- **yardım edmək**: əl vermək.

- **yardım toplamaq**: andac açmaq.

- **qolaylıq vermək, göstərmək**: yardım edmək.

- **əğlək yardım**: gəzlək, səyyar kömək, yarıq.

- **qarşılıqsız yaraq, yardım, yaranlıq**: uğur. çirağ. xeyir.

yartım

yardım. 1. abyar. yapyar. kömək. **1.** vasitə. yeti aracları.

1. asuv. dəstək. boluş. boluşluq. göltürgüc. götürtquc.

dəstək. himayə. yandavur. dəstək. **1.** bəkləş. şəfaət.
qayra. bağış. lütf. yarlıq. kömək. bağış. ehsan. qayra.
yarlıq. kömək. dərman. bağım. otama. çara. çözümlər. im.
umar. ilac. çıxış. tədavi. işıqlama. açıqlama. qol qapış.
tap. dilək. istək. umut. utaş. imdat. yarlıq. tabuq. iyilik.
qayra. qayğı. ödünlər. kərəm. inayət. xitmət. dayanıq.
kömək. qatqı. qoldav. püştiban. **1.** kömək. salğut.
yastama. eanə. imdad. himayə. **1.** kömək. yoğunlaş. basut.
- **yardım etmək:** qaytarmaq. **1.** yetüt. kömək. imdat. **1.**
eanə. **1.** yetə. yeti. imdad. maavinət. qop. **1.** ayrılmış.
parçalanmış. bölünmüş. bölük. - **yardım** boyun (bodun):
parçalanmış el, xalq. - **yardım** ölkə. - **yardım** yarmaq: səhime
bölünmüş para. - **yardım** ürək. bölük. **1.** yarıq. quruh. - bir
yardım boyun: bir quruh xalq. **1.** qısım. bölük. fırqa. **1.**
yardım. inayət. dəstək.
- **yardım etmək:** omuz vurmaq: omuz vermək.
- **qolundan qoparılan el:** əlindən gələn el. - **yardımın** olsun
altı kişi, heç olmasa yarı kişi.
- **əl yardımı:** işdə kömək. əl köməyi.
- **dil yardımı:** öğüt. nəsihət.

- **birinə yardım etmək**: yulumaq. yulutmaq. yoluqmaq. yolitmaq. yoluşmaq. yolutmaq. yulitmaq. yuluşmaq. birinin yoluna çatqılmaq, yatılmaq. birini yağma etmək, yağaçlamaq, yağqarlamaq.

- **yardım etmək**: yamlaşmaq. bulunmaq.- bu kişi hər zaman mənə **bulunmuşdu**.

- **yardıma yetişmək**: köməyə gəlmək.

- **yardım etmək**: bilək olmaq.

- **yardım etmək**: yastamaq. köməkləmək.

yardımçı

yardımçı.yardaç. köməkçi. 1. yardım. yarar. yarayan.

kömək. çəkər. > çəkər. çirağ. ayağ. ayaq. bağşı. baxcı.

baxıcı. baxşı. baxşı. əlaltı. işçi. köməkçi. qaboş. qarış.

qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq. qolçu. qılay.

qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu. nökər. əcir.

xidmətçi. qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qul. qulluqçu.

köməkçi. 1. çirağ. yaraq. yardım. qol. 1. əltutucu. əltutan.

1. maavin. müi'n. 1.yantıq. yarlıq. çəltik < çaltıq.

1.mədədkar. maavin. - **yardımçı nərsələr**: donatım. dəm

dəsgah. aksesuar. təchizat. ləvazimat. mühümmat. 1.

yarmağ. yamaq. - **elçiliklərdə çevirqul, çevirmən yarmağ,**

ıyarmağı, yardımçısı: qapı oğlanı.

- baş qulluqçunun yardımçıları: qapı elçəsi.

yartımçı

yardımçı. 1. yamaq. yarmaq. yardağ. maavin. mədədkar.

1. yardım. basut. 1. boluşçu. 1. yarav (> **yavər**). turab.

mavin. uytun. turbi. yavər. uyuntu. tosun. 1. qoldavuc.

qoldaman. qoldaş. arxa. maavin. hami. mədədkar.

dəstgir.

yartımçılıq

yardımçılıq.yardamçılıq. (bir ustanın qulluğunda olarkən iş

öğrənən kimsə). şayırdlıq. tilmizlik. yamaqlıq. çıraqlıq.

tələbəlik. (ustasın) izdəmçi. izləmçi. izləyən. tə'qibçi.

çöməzlik. köməklik. köməzlik. kömərlik.

yartımçılıq

yardımçılıq. yavraq. yaravıq. yavəri. köməklik.

köməkçilik. imdad. maavinət.

yartımlamaq

yardımlamaq. dayancaqlamaq. daynaqlamaq.

dayamlamaq. dayaqlamaq. arxalamaq. qoldamaq.

qoldalamaq. dəsdəkləmək. söykələmək. söyəngələmək.

yartımlamaq

yardımlamaq. yalqamaq. yarqunmaq. əl tutmaq.

gücləndirmək. quvət vermək.

yartımlaş

yardımlaş. yardımdaş. arxadaş. köməkdəş.

- yartımlaşma** **yardımlaşma.** əlbir. əlbirliyi. elbir. elbirliyi. bir ortaq istək üçün yapılan işbirliyi, yumuşbirliyi. iməcə. iməcəlik. təavüni.
- yartımlaşmaq** **yardımlaşmaq.** dayadlaşmaq. dirsək toxumaq, vermək.
- yartımlaşmaq** **yardımlaşmaq.** 1. yüvmək. yiktürmək. yüftürmək. 1. artışmaq. ərтіşmək. - o mənə **artışdı.** 1. bəşişmək. əməkdaşlıq etmək. bərkişmək. mökəmləşmək. 1. qalxışmaq. quraşmaq. gürəşmək. qopuşmaq. bağsılaşmaq. dikəşmək.
- yartımlı** **yardımlı.** dayalı. dayaqlı. gücləndirən. bəsiçi. bəsil. bəslı. bəsılı. muqəvvilədən. muqəvvi. təqviyyətli.
- yartımlıq** **yardımlıq. yardım.** yarlanıq (> **yarane** (fars)). yarıq. kömək. köməklik. dayaqlıq. təqviyyətləməli.
- yartımsamaq** **yardımsamaq.**kömək istəmək.
- yartımsevər** **yardımssevər.** 1. qayurtar: qurtarıcı. qoldaquc. qoruyucu. şefqətli. mərhamətli. hami. 1. yandavurlu. - **yandavurluq etmək:** yardım etmək. imdada yetişmək. 1. yandavurlu.
- yartımsız** **yardımsız.** 1. kovlaq. ıssız. ıssız. ısqal. boş. kəssiz. kimsəsiz. aşnasız. dossuz. bir başına. tək. tək başına. təkəcə. tənğəcə. dəngə. tanqı (> **tənha** (fars)). yalğız. yalın.

yalnız. qoldavsız. qorucusuz. hamisiz. 1. yavan. yayvan.
köməksiz. təkəl. yalqız. sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan.
yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. 1. bir
başına. tək başına. kimsəsiz. qoldavsız.

yartınmaq

yaratınmaq. yarşanmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq.
yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. yasışmaq.
yasaşmaq. yasanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək.
ürənmək. ürşənmək. örənmək. örşənməq. örtənmək.
törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək.
törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid,
e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.

yartırçılıq

yadırçılıq. yardımçılıq. yandırımçılıq. yandırçılıq.
yaldırımçılıq. yaldırçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq.
qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq.
qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurlıq.
cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.

yartırım

yaldırım. yardım. yandırım. qaldırım. qalatım. qalatım.
yaylıq. yayalıq. yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına
görə qalxıtılmış yol. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən
qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yüyrək yaya yol.

- yartırımçı** **yadırımçı. yaldırımçı. yandırımçı.** qapdırımçı. qaldırımçı.
yankəsici. yankəs. qapdırqaç. qamqaç. qapqaç.
cibvuran. cibvur. cibkəsən. cibkəs. cibçalan. cibçal.
- yartırımçılıq** **yadırımçılıq. yadırçılıq. yaldırımçılıq. yaldırçılıq.**
yandırımçılıq. yandırçılıq. qaldırımçılıq. qaldırçılıq.
qapdırımçılıq. qapdırçılıq. qapdırqaçlıq. qamqaçlıq.
qapqaçlıq. yankəsicilik. yankəslik. cibvuranlıq. cibvurlıq.
cibkəsənlik. cibkəslik. cibçalanlıq. cibçallıq.
- yartırmaq** **yadırmaq. 1.biçdirmək. kəsdirmək. doğratmaq.**
qırdırmaq. təqdir eddirmək. 1.dildirmək. dilim dilim, qaç
qaç etmək. biçdirmək.
- yartırmaq** **yadırmaq. 1. biçdirmək. kəsdirmək. şəqqələtmək. - ağac**
biçdirmək. 1. sıldırmaq. sıyıldırmaq. kəstirmək.
- yartış** **artış. salamı. süyt. sud. girdəc. nəf. ribh. bəhrə. fayız.**
- yartış** **yırtış. yırtaş. yirtəş. irtiş. irtəş. əriş. irtaş. irişmə.**
çəkişmə. savaş. yarış. ərtaş. musabiqə.
- yartışmaq** **yertişmək. irtişmək. irkişmək. ərtaşmək. yığılmaq.**
toplanmaq. ərtaşmək. yarışmaq. musabiqə vermək.
- yartılaq** **yatlaq. yırtlaq. yırtlaq. çatlaq. çartlaq. patlaq. partlaq.**
- yartılaq** yırtlaq. yarılmış. yırtılmış. açılmış. partlaq. - **yırtlaq** göz.

- yartlamaq** **çartlamaq.** 1. çatlanmaq. atmaq. 1. çatırdamaq. 1. sıçramaq. fırlanmaq. 1. gözdən itmək. 1. fısqırmaq. 1. parlamaq. od püsgürməyə başlamaq. təpəsi atmaq. öfgələnmək.
- yartlamaq** yıtlamaq. yırtlamaq. çıtlamaq çitləmək.
- yartma** cartma. odun parçası.
- yartmaq** 1. ərtmək. yertmək. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq. 1. yarmaq. para. 1. **yırtmaq.** **cırtmaq.** **çartmaq.** **carlıq.** həcəmət.
- yartmalamaq** **çartmalamaq.** 1. parçalanmaq. qırmaq. 1. baştan soğma yapmaq. gəlişi gözəl yapmaq.
- yartsız** > **yartuz.** açıq olmayan. gizli.
- yartu** 1. taxda. 1. təxdəsiyah. 1. yonqa. talaş.
- yarturmaq** 1. ayırmaq. 1. iki dəng bölümə ayırmaq. 1. qırağa qoymaq. bağışlamaq. göz örtmək. səfnəzər etmək. - mənim yazığım **artıran** tanrım. 1. yardıрмаq.
- yartuz** < **yartsız.** açıq olmayan. gizli.
- yaru** - **yeni yumurtadan çıxmış qurbağa yavrusu:** qaradığın.
- yaru** **yavər** < **yar.** **yarva.** köməkçi.
- yarubla !** aç !. işıqlat !.

- yaruğ** aruğ. gəyirmə.
- yaruq yaşuq** yaruk yaşuk. işıqlı parıltılı.
- yaruq** yarıq. 1. şans. - doğdu **yaruq** ulduzu. 1. işıq. açıq. aydın. roşən. 1. çatlaq. şikaf. şəqqə. 1. işıq. nur. 1. zireh. qoruyucu. 1. ası. fayda. qoşuq. 1. işıq. aydınlıq. parıltı. - **yapyaruq**. çox aydınlıq. - aldı gözüm **yaruğu**: göz işığı aldı. 1. yaruq. yarpuq. yarpuq. işıqlı, açıq aydın nə. - **yap** yaruq: lap açıq. ap aydın. 1. yarıq. - **yaruq yalım**: balıq tutqalı. yaru yalım. - **yaruq yulduzı**: tan yıldızı.
- yaruqlamaq** parraqlamaq. baruqlamaq. açıqlamaq. tınıqləmək. tınıqlamaq. sakinləmək. şəffaflamaq. təpmək. taplamaq. işıqlamaq. şö'lə saçmaq. işıqlamaq. açmaq.
- yaruqluq** 1. güc quvət. - arpa saman yağıtqıl, olsun atı **yaruqluq**: arpa saman tökginən, atı tapsın güc quvət. 1. aydınlıq. rahatlıq.
- yarumaq** 1. işımaq. işıqlanmaq. 1. yalımaq. parıldamaq. 1. yalımaq. parıldamaq. - **yarumaq yaşumaq**: keyiflənmək. səvinmək.
- yarun** qarab. təpər. yan. doğru. - mənə **yarun**: mənə doğru. - kimə **yarın** çəkibdi.

yarupqan	açan. saçan. (# yapurqan. yaşurqan. qizləyən).
yaruşmaq	açılmaq. aydınlaşmaq. açmaq. işıqlaymaq.
yarut	yaşut. şad. açıq. könük. könül. sevnük. həyəcanlı.
yarutqaç	ışığılatan. açan.
yarutqan	1. yaran. aydınlatan. 1. işləri açan.
yarutmaq	1. yaşutmaq. şad olmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək. 1. aydınlatmaq.
yarva	yavər (< yar). köməkçi.
yarvı	yarpu. yarpı. yavru. 1. cocuq. 1. mə'sum.
yaryan	yarıran. dosd. tanış.
yaryana	yarıran. dosdyana.
yaryaymaq	çarçaymaq. yorulmaq.
yarım adam	saqat.
yariş	çapış.
yas	(< yasmaq. yassılanmaq: əzilmək. alçalmaq). 1. yasqı. sayqı. saymaq üçün tutulan, qurulan törən. 1. acıq. acı. müsibət. matəm. 1. yay. yal. yaz. yap. yassı. 1. qara. 1. güclü olmayan dəvə. 1. yaş. cavan. gənc. 1. yoz . adi. qaba. bayağı. yararsız. verimsiz. bitgisiz topraq. 1. kələk. tor. tələ. duzağ. 1. ölü ağıdı. törəni. 1. üzüntü.

siqin. sıxın. sıxıntı. kədər. **1.** tul. qarakünlük. qaragün.
 matəm. - **yas mərasimi:** satu. sadu. sağu. **1.** itgi. zərər.
 ziyən. - onun mənə təlim **yas** dəydi. - bu işdə yas yox. -
yasın alda asın (karın) ver. **1.** ölüm. həlak. - onun oğlu **yas**
 oldu: öldü.

- **yas vermək:** oxşar (oxşarlıq), baş sağlığı vermək.

yas

1.qara. matəm. əza. tə'ziyə. sök (> suq). - **yas tutmaq.** -

oğlunun qarasına oturmuş: yas tutmuş. **1.**acıq.

- **yas tutmaq:** ağımaq. ağılamaq. ağıt yapmaq.

- **yasa oturmaq:** qara bağlamaq. - **gənəl yas:** imimi əza.
 imimi matəm.

- **unutulan aşqın yası tutulamaz ki.**

- **yas tutmaq: yas saxlamaq: yaslamaq:** qara bağlamaq.

yasa

1. yasal. qada. qadal. yonta. yonat. yönət. yöntə. düzük.

düzgü. dəsdur. qanun. **1.** yaza. cəza. - asma, e'dam

yasası, yazası, cəzası: ip. **1.** yonta. yonat. yönət. yöntə.

düzük. düzgü. qada. qadal. qanun. dəsdur.

- **yasa tasarı, taslağı:** yonta tasarı, taslağı. yonat tasarı,

taslağı. yönət tasarı, taslağı. yöntə tasarı, taslağı. düzük

tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək,

layihə.

- **hər nəyi üstələyən qaçaqçılıq yasası, qanunu**: qaçaq

xanlığı. qaçaq şahlığı.

- **ilkin yasa, qayda, qanun**: ilkillə. ilk ilkə. anayasa. əsasi qanun.

- **yasa dışı bir yerə mal soxub, çıxaran**: qaçaqçı.

- **yasa dışı**: yasaq. - **yasaq yollardan sağlanan qazanılan qazanc**: qara para.

yasa

1. yasam. yasaq. yusun. yosun. düzük. nizamnamə. qayda. qural. anayasa. yarqı. yönəlik. düzən. tor. türə. usul. qanun. **1.** buyruq. yarqı. fərman. hükm. **1.** qadaq. qadağa. qana qan. qisas. **1.** qayıрмаq. düzəlmə. sün'i. basma. qondarma. uydurma. sxtalıq. qalaylı. qullabi. **1.** nizam. düzülüş. düzüm. ardcılıq. **1.** kölgə. tutuq. tar. qaraltı. **1.** yol. şəriət. **1.** (ş < > s). yaşa. **1.** ürf. yata. yapa. **1.** tələ. al. alda. **1.** yasağ. yasa. qanun. nizam. qural. qayda. yasaq. **1.** qanaqan. qadaq. qadağa. qisas. **1.** yasamişi. yasaq. sayaq. qanun. tutum. yol. qanun. qayda. usul. dəstur. düzən. tərtib. isul. nizam. - **yasa batmaq**: qaralar geymək.

- **yasa**, qanun görevçisi, **bəkcisi**: yasavul. yasaqçı. mə'mur.
əməniyyə.

yasa

yasaq. yasay. 1. qaynaq. durbaş. qanıl. yöntem. qanun.
1. **ayin.** sırqın. düzgün. dizgi. düzgü. dizgə. biti. oğur.
burmul. buyurmul. nəşəq. qada. qaidə. nizam. 1.yörelgə
oğur. burmul. buyurmul. qada. qaidə. 1. qaidə. 1. siyasət.
1. yöntem. qanıl. qanun. 1. səza. keyfər. qan. cəza.
qisas. 1. döğüş çağında devlətə milli yardım. 1. şəriət. 1.
təfsir. tə'bir. 1. düzen. 1. ayin. 1. istək. əsmə. əsi. arzu.
əriz. əriş. təməna. xahiş. 1. qıyım. qətl. 1. yağma. qarət.
1. hökm. fərman. buyruq. əmr. nəşəq. - **yasa məhkəməsi**:
mucəzat yeri. 1. çəki. ölçü. qərar. hökm. höküm. hüküm.
hüküm. - yerindən duran çəkir çəkisin (çıxarır hökmün). -
yatıb duran yasaşın yatırdır: (qanunun qurur). özbaşnalıq.
qarnışlıq. hərc mərc. anarşi. 1. düzgün. düzen. yöntem.
qanıl. qanun. 1. qarat. qarət. yarat. yarma. yağma.
yağma. çapma. 1. tör. törə. yöntem. qanun. - **anayasa**:
qanuni əsasi. başaqtör (< **başaq**: birinci. əsasi + **tör**: törə:
qanun). 1. **yaraq. yasay. yasamişi.** qoynı. qoynu. qoni.
qoyli. qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri.

dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən.
 dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.
 düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
 dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
 qatar. doğru. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
 tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.
 yapım. saxt.).

- **anayasa:** ilkilə (**ilk ilkə:** ilkin yasa, qayda, qanun). əsasi qanun.

- **yasa qurulu. yasal qurul. yasal qurul:** qonqalav. qonqalağ. el evi. qanun məclisi. milli məclis.

- **dağ düzəni, yasaı:** cəngəl qanunu. kimkiməlik.

yasaca **yasalca.** (qanuna görə. qanun yoluyla). yontaca. yonatca. yönətcə. yontəcə. düzükəcə. düzgüəcə. qadaca. qadalca. qanunən. qanunca.

yasacıq **yasavcıq.** mıncıq kimi süs bəzək ufaq tüfəkləri.

yasaçı **1. yasalçı.** yontaçı. yonatçı. yönətçi. yontəçi. düzükçü. qadaçı. qanun qoyucu, qoyan. **1. yasavul. yasaqçı.**
1.qaynaçı. durbaşan. mə'mur. 1.muqənin. qanunçu.

- yasaçı** **yasavçı. yasavay. yasavul.** 1. yasav, qanun gözetçisi. polis. 1 jandarm. carçı. qorucu. torğaq. torçu. toruqçu. gözetçi. sağçı. parlamentir. yasa yapan. yasa qoyan. 1. yasaya bağlı. yasal.
- yasaçılıq** muqənençilik. qanun qoymaq.
- yasaxlanmış** qaraqat. yasaq.
- yasaq** (< > **yapmaq**). **yasağ. yasa** 1. qadağa. difa'. qorunmuş. anlam genişləməsi ilə "çəkə. əngəl. mane'. hədd. hudut" anlamın almış. - **yasaqlı. yasaq** qoymaq: qadağa qoymaq. məmnu' etmək. 1. qorunmuş. çəpərli kərdi. bağça. ev dalında. önündə üsdü örtülü. yeldə qardan yağışdan qorunan yer. 1. qoruluq. qorxuluq. girilməsi qadağ olan yer. 1. yarqı. yığaq. hükm. 1. vergi. ondalıq. ağnam. aşar. keçitlik. keçməlik. - **yasaq yığmaq**: vergi yığmaq. 1. cərmə. - **yasaq salmaq**: cərmə yazmaq. 1. izin olmayan nərsə. qoruma. mahafizə. himayə. 1. mən'. məmniyyət. 1. qanun. düzən. nizam. 1. qanun. nizam. 1. qadağa. mən'. 1. qatağan. qədəğən. mən'. sədd. 1. qoruq. xəlvət. qadağan. 1. yasanmış, yazılmış törə, qanun. qanunnamə. səyasətnamə. yasa. isul. nizam. 1. vergi. -

yasaq yığmaq: vergi toplanmaq. **1.** zəmanət. **1.** qaraqat.

yasaxlanmış. **1.** yasqa. tasqa. tasağ. sillı. şapalaq.

yasaq

yasa. **1.** qaidə. **1.** siyasət. **1.** yöntəm. qanı. qanun. **1.**

səza. qan. cəza. qisas. **1.**döğüş təchizatı. divan. dərban.

1.məmnu'. **1.**səyasət. - **yayım yasağ**: nəşri məmnuiyyət.

1.korsan (< **kor**). qara. yarlıqsız, qoysuz, izinsiz nərsə.

qanundışı. qanunadış. ğeyri qanuni. **1.** qaynaq. durbaş.

qanı. yöntəm. qanun. **1.** qadağa.qamaq. qamat. qaqat.

qadaq. qadağ. qadat. qapaq. qapat. tıxıq. tıxıt. tutuq.

tutut. **1.** **yasaqlı.** ayğırı. həram. **1.** yasa dıışı. - **yasaq (yasa**

dıışı) yollardan sağlanan, qazanılan qazanc: qara para.

yasaqaq

yasağaq. < **yassı** ağac: enli taxsa. xəmir taxdası.

yasaqaltı

qaraqol.polis qollarının oturduğu. gözətimi. güdük yer.

toxdaq. qolluq. qərargah.

yasaqan

yasağan. yasan. yapan. yapqan. yapıcı. yapqır. işlər.

işləyən. işəngir. işəngər. edğər. edgir. edmən. qılğan.

qılcan. qılqar. qılqan. görücü. görücən. görcən.

gö-rəngən. ərcil. fəal. əktiv.

yasaqbəy

yasabəyi. qanun qorucu.

- yasaqçı** 1. carçı. pişqaravıl (< başqaravıl). dövlət adamı. 1. vergiçi. vergi alan. 1. bəkçi. qaraçı. qaravıl. qoruçu. 1. qanun qoyan. düzən. düzənçi. 1. buyruqçu. mə'mur. 1. mahafiz. 1. yasavul. yasa, qanun görəvçisi, bəkcisi. mə'mur. əmniyyə.
- yasaqçı** **yasaçı. yasavul.** 1.qaynaçı. durbaşan. mə'mur. 1.mahafiz.
- yasaqlamaq** 1. qadağalamaq. əngəlləmə. önləmək. durdurmaq. əsirgəmək. 1. qanun qoymaq. nizam qoymaq. 1. qadaqlamaq. qadağa etmək. mən' etmək. 1. tərilmək. qadağalamaq. mane olmaq. mən' etmək. 1. tixmaq. tixmaq.
- yasaqlamaq** **yasamaq.** 1. əlini kəsmək. qadağamaq. mən' etmək. 1. hərəm etmək.
- yasaqlanmış** - (nərsədən) **yasaqlanmış, qadağalanmış:** qadağlanmış. onaysızlıq. icazəsizlik. izinsizlik. cəzalanmış. bir cəzaya çəptirilmiş.
- yasaqlı** 1. **yasağı.** devlət yaraqlısı (silahlısı). əsgər. çəri. saldat. 1. qanuna. yola. şəriətə uyğun. bulara iyə olan.
- yasaqlı** **yasaq.** ayğırı. hərəm.

- yasaqlıq** 1. devlət əri. əsgər. subay. 1. barmaqlıq. çəpər. çit.
- yasaqsavan** toy törəninə qonaqlara görülən ağırlama. qulluq. verilən xərclər. gərəkli olaraq. bir işdə görülən qulluq. xidmət. belə bir qulluğa. işə də "**yasaq savmaq**" deyilir.
- yasaqul** **yasağul. yasavul.**
- yasaqun** yasqun. yasqın. qanuni.
- yasal** 1. qanuni. 1. rəsmi 1.qol. qoşun qolu, gücü. 1.bəsəl. bəzəl. çələng. gül çiçəkdən tac. 1.səf. rədif. həlqə. qoşun. 1.yasalı. 1.asal. kök.qabaltı. daban. bünyad. 1. qanuni. - **yosul yasal sovğa**: qanuni və məşru' irs. 1. rəsmiyyət. rəsmi. - **işi yasala, rəsmiyyətə tökmək**: işi yasalamaq. işi, qılığı yasal, rəsmi yola soxmaq. 1. **yasa**. qada. qadal. yonta. yonat. yönət. yöntə. düzük. düzgü. dəsdur. qanun. 1. **yasalı**. qadal. qadalı. yontal. yontalı. yonatlı. yöntəl. yöntəli. yönətli. düzüklü. düzgülü. qanunlu. qanuni. 1. qanuni. 1.rəsmi. - **yasal olmayıb, qaçaq yollardan qazanc sağlamaq**: yolunu bulmaq. - **yasal qurul: yasa qurulu. yasal qurul. qonqalav. qonqalağ**. el evi. qanun məclisi. milli məclis.

- yasal** **yasav.** 1. sıra. səf. düzən. 1. yasalı. yasalara uyğun. törəl. doğru. həxli. 1. məşru. hıquqi. qanuni. 1. nizami. 1. yasalara uyğun. nizami. 1. **yasal** !: düzəl !. yarall!. yaraqlan !. 1. doğru. türəl. yapalara uyğun. məşru'. 1. doğru. adil. 1. yasanmış. yasalmış. düzənmiş. dizili. arsat. (> **arastə** (fars)). dizi. düzü. səf.
- yasalaq** **yatalaq.** götürüm. xəsdə. səqət.
- yasalamaq** 1. öldürmək. 1. cəzalamaq. mucazət etmək. 1. buyurmaq. fərman vermək. 1. **oxşamaq.** yumşatmaq. 1. **oxşamaq.** yarqamaq. bağşılamaq. rəhmətləmək. rəhmət oxumaq. 1. rəsmilətmək. rəsmiyyətə tökmək - **işi** **yasalamaq:** işi yasala, rəsmiyyətə tökmək. işi, qılığı yasal, rəsmi yola soxmaq.
- yasalamaq** yasalamaq. əsaslandırmaq. 1. disiplin. sıra. səf. düzən.
- yasalanmaq** 1. buyrulmaq. fərman verilmək. 1. öldürülmək. e'dam olmaq.
- **öldürülərək yasanmaq:** qanıyla ödəmək. qanıyla yasanmaq.

- yasalar** **yasallar.** yontalar. yonatlar. yönətlər. yöntələr. düzöklər. düzgöler. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum. risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
- yasalaştırmaq** **yasalaşdırmaq.** qanunui. rəsmi edmək.
- yasalat** başsağlığı diləyi. - **yasalata gedmək:** başsağlığına gedmək.
- yasalca** **yasaca.** (qanuna görə. qanun yoluyla). yontaca. yonatca. yönətcə. yöntəcə. düzökcə. düzgöcə. qadaca. qadalca. qanunən. qanunca.
- yasalçı** **yasaçı.** yontaçı. yonatçı. yönətçi. yöntəçi. düzökcü. qadaçı. qanun qoyucu, qoyan.
- yasalı** **yasal.** 1. qanuni. məşru'. 1. rəsmi. 1. arxalı. dayalı. (məbni bə. bər payeye). 1. qadal. qadalı. yontal. yontalı. yonatlı. yöntəl. yöntəli. yönətli. düzöklü. düzgölü. qanunlu. qanuni. 1. gizli. - **gizli, yasalı saxlanan yazı, dəfdər, kitab:** qara qablı pitik, kitab.
- **daş, taxdayla yasalı yer:** qaldırım. döşəmə.
- **düzgün, yasalı, qaydalı gedən nərsəni pozuşdurmaq:** iş qarışdırmaq.

yasalı	yasatan. yesuqən. yasuqa. yasaya bağlı. yasalara sayqılı. qanuni. rəsmi.
yasalıq	qadalıq. qadallıq. düzüklük. yontalıq. yonatlıq. yönətlik. yönətlik. 1. qanunnamə. nizam namə. 1. qanuni. 1. qanuna bağlı, mərbut olan nərsə.
yasalın	yasılın. yaslın. yasmın. yapılın. yaplın. yapalın. yapmın. qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütlün. bütləyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin. hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan. kamilən. tamamən. təkmilən.
yasalqa	yasalğa. bizəviş. bizək. bəzək. bəzəviş. örüng.
yasalqışı	yasalkişi. (qanu adamı: qanunlara uymaqdan vazkeçmiyə kimse). qadalkişi. yontalkişi. yonatlıkişi. yönətlikişi. yönətlikişi. yönətlikişi. düzüklükişi. düzgülükişi.
yasallar	yasalar. yontalar. yontatlar. yönətlər. yönətlər. düzüklər. düzgülər. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum. risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
yasallıq	asallıq. saldalıq. qabaltıq. qabatlıq. dabanlıq. köklük. bünyadin.
yasallıq	qaninilik.

- yasalmaq** süslənmək.
- toyqa barqanı **yasalqanır**: düğünə gedər kimi süslənmiş.
- yasalmış** yasanmış. yasal. düzənmiş. dizili. arsat. (> **araste** (fars)).
- yasaltışılıq** **yasaldışılıq. yasadışılıq. qadadışılıq. qadaldışılıq.**
yontadışılıq. yonatdışılıq. yönətdişılıq. yönətdişılıq.
düzükdüşılıq. düzgüdüşılıq. qanundüşılıq. qanunsuzluq.
- yasam** **yasım. yapım. düzəltim. düzətim. qurum. inşaat. yapı,**
saxtımın işləri. - gəmi **yapım**: inşaatı.
- yasama** 1. yansıma. sünni. məsnə'i. 1. yasa. qanun yapma işi.
təşri. aldanma. yahalma. yapalma. 1. tondurma.
dondurma. toplama. yağma. qondarma. 1. bir yerə yığıb
bütünləmə. 1. muntaj. 1. məsnəyi. təbiyi olmuyan. -
dondurma daş: məsnəyi daş. təbiyi olmuyan.
- **dondurma duvar**: beton armə.
- yasama** 1. **yasma. yapma. qurma. düzəltmə. düzətmə. inşaa'**. -
köprü **yasma. 1.uydurma. düzmə. qondarma. məsnə'**.
1. qondarma. - **pullarından (piləklərindən) yasama,**
qondarma inci düzəlinən sazan balıq çeşiti: inci. 1. qalay.
qondarma. yalan. bəzək. süni'. məsnəi. 1. qanunqozari.
təşri. 1. qondarma. qullabi. 1. qondarma. məsnəi'. 1. vergi.

(kədli, əkincilərdən alınana "qulan, qabçur" adlanan bayağı vergidən başqa).

- **yasama, qondarma kovan**: qara kovan.

yasamaq

1.dəngəmək. salmaq. tikmək. - parça üzərinə, incə ipəkdən gözəlcə naxış salan, dəngiyə, tikən, yasan: **qullabçı**. 1.qanun qoymaq. nəzmə salmaq. 1.mə'mul etmək. rəsm etmək. 1.mucazat etmək. cəzalandırmaq. 1.yapamaq. yasmaq. qılmaq. etmək. edəmək. eləmək. eyləmək.

1.yasaqlamaq. əlini kəsmək. qadağamaq. mən' etmək.

yasamaq

bax > **yasmaq**. 1. yaşamaq. yüksəlmək. yaşlanmaq. 1. yapmaq. yapamaq. yaratmaq. törəyim. düzətmək. düzənləmək. işləmək. görmək. becərmək. hazırlamaq. eləmək. 1. doldurmaq. çağlamaq. 1. açmaq. yazmaq. tasarlamaq. 1. sonuqlamaq. 1. qanun keçirmək. yapmaq. 1. dayanış. güvənc. 1. (ad). bəzək. cavan. yaş. taza. qondarılımış. 1. əkmək. ağac salmaq. 1. bəzəmək. yapmaq. düzənləmək. sanlamaq. donamaq. süsləmək. 1. hazırlamaq. 1. vergiləndirmək. salma salmaq. - vətəndaş bir çöpdə **yasamaz**. 1. düzəlmək.

yasamalı

qanunqozarlıq. təşrii.

- yasamçı** **yasımçı. yapımçı. yapıçı.** düzətimçi. qurumçu. inşaatçı.
- yasamışı** yapamışı. yapmışı. düzənlənmiş. qurulmuş. yasa.
düzən. tərtib.
- yasamışı** **yaraq. yasa. yasay. qanı. qoynu. qoni. qoylu. qoylu.** onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. dizik.
düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin.
düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.
düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
qatar. doğru. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.
yapım. saxt.). **1.** düzən. düzək. arayış. intizam. nəzm. **1.**
tədbir. **1.**qanunqozari. **1.**düzənləmək. qoşun qurmaq.
- yasamışı** **yasamış. 1.** düzən. qurqu. intizam. **1.** bəzəniş. arayış.
yaraşiq. **1.** sahmanlı. uyqunlu.
- yasən** **1.** amac. uğur. güdək. ərək. toxdam. hazırlıq. qərar. **1.**
ülgü. məram. ideal. **1.** istək. niyyət. **1.** öngörü. saviç.
sanağan. bəlləyən. **1.** kötü işlətmə. suistifadə. **1.** rüşvət.
1. şeytanlıq. **1.** im. bəlirti. işarə. **1.** birdən birə yapılmış
basqın. **1.** qorxutma. təhdid. **1.** saxtaqarlıq. al. dolap.

dolan. hilə. düzən. oyun. dalaverə. totie. **1.** tərtip. düzən.
tasarı. plan. **1.** işarət. alamət. bünyan. qərar. **1.** yovraq.
yaxarma. yalvarma. dua. istək. dilək.

yasan

1.yapan. yaran. yapayan. yapadan. yaradan. yasadan.
bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər. düzən.
1.asan. açıq. ərinc. rahat. **1.layiq.** çıxarlı. - **yasan kişi.**
1.niyyət. 1.yapan. düzən. 1.sənaye'. 1. yapay. yapan.
aparan. işləyən. bəllətən. bələtən. yeritən. yeridən.
yürütən. uyqulayan. ifa', icra edən. mücri. **1. yapay.**
yapan. quran. düzəldən. düzən. düzəy. **1. yasağan.**
yapan. yapqan. yapıcı. yapqır. işlər. işləyən. işəngir.
işəngər. edgər. edgir. edmən. qılğan. qılcan. qılqar.
qılqan. görücü. görücən. görcən. görəngən. ərcil. fəal.
əktiv.

- heykəl **yapan, yasan, yonan, oyan:** heykəlçi.

yasanan

- **gənəlliklə bir yerdən nərsə alıb vermək üçün açılan,**
yasanan baca: qanaqıl. çanaqıl. - gişə **çanaqılı.**

yasancaq

1. bəzəkli düzəkli. səlqəli. sahman nərsə. adam. 1.
yastancaq. balış. yastıq. mitəkkə.

- yasənq** **yasənğ.** 1. düzənq. düz. saf. geniş. açıq. 1. yasan. yassı. yastı.
- yasənləmaq** 1. saptamaq. 1. bəlirləmək. qərarlaşdırmaq. öyrənmək. imləyib işarələmək. nişənləmaq. - harda olduqun
- yasənlədim.** 1. bir iş yapmaq üçün təsarləmaq. olanaq. imkan gəzətləmək. 1. gizlicə gəzətləmək. izləmək. incələmək. 1. gəzədən keçirmək. - bunu bir **yasənlə.** 1. öfkəsinin keçirib yatışdırmaq. toxdatmaq. - özüvü bir **yasənlə.** 1. aşəqləmaq. əli. buyruğı altına almaq. - işləri **yasənləyib** yoluna qoydu. 1. bəlləmək. söz təxmaq. sözləmək. sazışləmək. yaraqləmaq. nişənləmaq. başını bağləmaq.
- yasənlı** 1. sözlü. imli. nişənlı. 1. izli. cızıqlı.
- yasənlıq** yarıqlıq. yaraqlıq. aydınlıq. açıqlıq. güşədlıq. - darlıq, qaranlıqdır, **genlik**, **yaraqlıqdır.**
- yasənma** - **yasənma yetgisi:** qanun qoyma səlahiyyəti.
- yasənma** bəzəkli. süslü. asma təxmaq. şik.
- yasənmaq** 1. süslənmək. 1. qurşənməq. hazırlənməq. 1. yatmaq. uzanmaq. sərilmək. dığırlənməq. devrilmək. 1. ölmək. həlak olmaq. - onun oğlu yas oldu: öldü. 1. süslənmək. 1.

yahalmaq. yanıǵmaq. yanınmaq. yanılmaq. yanılmaq. yanqılmaq.
yanqılışmaq. səhv etmək. xəta etmək. qələt etmək.
iştibah etmək.

yasanaq **yasışmaq. yasaşmaq.** yarşanmaq. yaratınmaq.
yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq.
yapışınmaq. yapşanmaq. öngünmək. önənmək.
önünmək. ürənmək. ürşənmək. örenmək. örsənmaq.
örtənmək. törənmək. törəgənmək. törgənmək.
törşənmək. törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil,
məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- **qanıyla yasanaq:** qanıyla ödəmək. öldürülərək
yasalanmaq.

yasandı düzgün. bəzənmiş. süslənmiş. hazırlanmış. - **yalan.**

yasandı, qondarılmış nərsə: dolma.

yasandı yasalmış. yasal. düzənmiş. dizili. arsat. (> **arastə** (fars)).

yasandırmaq **yasandırmaq.** 1. süsləmək. bəzəmək. 1. düzəltmək.
səriyib aldatmaq. 1. süsləmək.

yasar (< **yaz:** açıq). 1. açıqlıq. genlik. 1. əli açıq. güclü.

yasar 1. düzən qanun qoyma. təşri. 1. biyaşında olan bizov. 1.
(**s < > ş**) bax > **yaşar.** 1. yasur. yasaya uyan. yasayı

uyqulayan. qanuni. **1.** düzəliş. yapış. quruş. düzəş. dizəş.

1. əlsuyu. vizu. dəsdəmaz. - **əlsuyu almaq:** əlsulanmaq
dəsdəmaz almaq.

yasara gözlər **yaşara gözlər.** sürəkli. davamlı yaş axan gözlər.

yasarınmaq **yarlanmaq. yansalmaq. yaylaşmaq.** (< yaz: açıq).

yüngüllənmək. yengillənmək. kövünmək. göyünmək.

gövüklənmək. kəvikinmək. (< köv: kav: boş). açınmaq.

açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq. boşaçınmaq.

bollanmaq. tapsanmaq. güşətinmaq. içi, könlü açılmaq.

fərəhlik, fərəxliq, inşirah, inbisat duymaq.

yasarlamaq < > **yaraslamaq.** (> **arastən** (fars)). bəzəmək.

yasarlıq **yaylalıq. yarlalıq.** (< yaz: açıq). yansalıq. yüngüllük.

yengillik. kövünlük. göyünlük. gövklük. kəviklik. (< köv:

kav: boş). içi, könlü açılma. açınma. açınliq. açıqlıq.

içaçlıq. boşaçlıq. bolluq. tapsalıq. güşədlıq. fərəhlik.

fərəxliq. inşirah. inbisat.

yasarmaq əlsulanmaq. dəsdəmaz almaq.

yasarsız əlsusuz. vizusuz. dəsdəmazsız.

yasasız **yasaz.** **1.** dönək. qancıq. oransız. oranşsız. qərarsız.

duraqsız. dayaqsız. dayasız. durumsuz. durmaz.

dayanmaz. tayaqsız. tayasız. dayamsız. dəvamsız.
yeltək. gəlgeç. dibsiz. cıdamsız. bozyel. poyraz. tutaqsız.
arxasız. təkyəsiz. söyəksiz. söyəngəsiz. tapıqsız.
sürəksiz. subatsız. 1. yontasız. yonatsız. yönətsiz.
yöntətsiz. qadasız. qadalsız. düzgüsüz. düzüksüz.
qanunsuz.

yasasızlıq tutaqsızlıq. arxasızlıq. dönəklik. təkyəsizlik. söyəksizlik.
söyəngəsizlik. tapıqsızlıq. allaqlıq. güvənilməzlik.
dabansızlıq.

yasasızlıq **yasazlıq**. qadasızlıq. qadalsızlıq. yontasızlıq. yonatsızlıq.
yönətsizlik. yöntətsizlik. qadazlıq. düzgüszüzlük.
düzüksüzlük. qanunsuzluq.

yasas **yasış**. **yasat**. **yapta**. **yapış**. **yapşa**. yaratış. yarayış. yarat.
yaratı. yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş.
örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən.
çixartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.

yasaşlar **yasışlar**. **yasatlar**. **yapıtlar**. **yaptalar**. **yapışlar**. **yapşalar**.
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretlər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər.

önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

- yasaşmaq** **yasışmaq. yasanmaq. yarşanmaq. yaratınmaq.**
yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq.
yapışınmaq. yapşanmaq. öngünmək. önənmək.
önünmək. ürənmək. ürşənmək. örenmək. örşənmaq.
örtənmək. törənmək. törəgənmək. törgənmək.
törşənmək. törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil,
məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- yasat** **yasış. yasaş. yapta. yapış. yapşa. yaratış. yarayış. yarat.**
yaratı. yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş.
örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən.
çixartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.
- yasatan** **yasadan. yapayan. yapadan. yaradan. yapan. yaran.**
yasən. bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. başar. baş ər.
düzən.
- yasatan** yasalı. yasalara sayqılı. qanuni.
- yasatış** **yasadış. yadırqiq. yadıqırıq. yabanısım. əcib. ənai.**
eybəcər. alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. alşarı (<
alış aşırı: alış, alşaq dışı). dışaq. dışlaq. dışqal. daşqa.

şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc.
ğeyri mə'mul.

yasatışı **yasadışı.** qanuna qarşı, ayqırı, zidd.

yasatışılıq **yasadışılıq. yasaldışılıq.** qadadışılıq. qadaldışılıq.
yontadışılıq. yonatdışılıq. yönətdişılıq. yöntədişılıq.
düzükdışılıq. düzgüdişılıq. qanundışılıq. qanunsuzluq.

yasatlar **yasışlar. yasaşlar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.**
yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar.
törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. üretilər.
ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretilər. öreşlər. örtəşlər.
önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat.
məsnuat. mə'mulat.

yasatmaca **yaxatmaca.** aldatmaca. yanılmaca.

yasatmaq 1. düzəltmək. tənzipləmək. 1. **yahatmaq.** yanğılatmaq.
yanıtmaq. yanqılmaq. yanqılışmaq. səhvə salmaq.
xətaya salmaq. müştəbeh etmək. qələt düşündürmək.
iştibah salmaq.

yasatmaq **yasıtmaq.** yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmək. yapşatmaq.
yaratmaq. yartamaq. yarşıtmək. törəmək. törətmək.
törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretilmək. ürenmək.

ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örşətmək. örtətmək.

önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. çıxartmaq.

hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək. məhsul əldə edmək.

yasatur **yasatur**. yasaya bağlı. yasayı uyqulayan, gözləyən.

yasav bax > **yasal**. **1.** amadə. hazır. - **yasav** günü: hazırlıq günü. amadəlik günü. **1.** süs. bəzək. asım. asma. taxım. **1.** düz yer. bax > **yassı**. **1.** dizi. düzü. sıra. tərtib. səf. **1.** süs. süslənmə. **1.** düz yer.

yasavay **yasacı**. **yasavçı**. **yasavul**. yasav. qanun gözətçisi. polis.

yasavçı **yasacı**. **yasavay**. **yasavul**. yasav, qanun gözətçisi. polis.

yasavıl **baç** > **yasavul**.

yasavlamaq mindirmək.

yasavucq casavucq. biblo.

yasavul **yasacı**. **yasaqçı**. qaynaçı. durbaşan. mə'mur. yasani, qanunu, işləri, rəsmləri yerinə qoyan. çomaqçı. mir düzək. qoşun bəkcisi, nazimi. **1.** nöker. qulluqçu. qolçu. qolaş. qolaç. qolat. qolaq. yandaş. yanaş.

yasavul **yasavçı**. **yasacı**. **yasavay**. **1.** astsubay. **1.** yasaqçı. çavuş. qorucu çavuş. zabit. yeritmə. icra görəvçisi. **1.** axıncı.

ılqar (qabaqda yügürən). öncü. 1. yasavur. qoruyucu.
 yasayı qoruyan, uyqulayan, işə bağlatan, icriya qoyuan
 görəvli məmur. zabit. polis. çavuş manğqarav: avan post.
 yasaqçı. yataqçı. 1. yasav, qanun gözetçisi. polis. 1.
 casavul. yasavay. nöbətçi. polis. qanun kişisi. 1. yasa,
 qanun görəvçisi, bəkcisi. yasaqçı. çavuş. mə'mur.
 əmniyyə. 1. yol bəkcisi aly çavuşu.

yasavur

yasavul.

yasay

yasa. 1. yaraq. yasamişi. qanı. qoynı. qoynu. qoni. qoyli.
 qoylu. onar. yonar. yolay. salıt. salt. sıra. seri. dizik.
 düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm. dizən. düzən. dizin.
 düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş. düzüş. dizgə.
 düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün. dəngə. dərəc.
 dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki. qada. qayda.
 qatar. doğru. inzibat. kilas. intizam. nəseq. nəzm. nizam.
 tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.
 yapım. saxt.). 1. göstəri. göstərgə. ayin. biti. oğur. nəseq.
 qada. qaidə. nizam. 1. ayin. sırqın. düzgün. dizgi. düzgü.
 dizgə. biti. oğur. burmul. buyurmul. nəseq. qada. qaidə.

- nizam. **1.** yörləgə. sırqın. düzgün. oğur. burmul.
buyurmul. qada. qaidə.
- yasaya bağlı** yesuqən. yasuqa. yasalı. qanuni. rəsmi.
- yasayı** məsnovi. - **sözlə, baxışla yasayı (məsnovi) yuxu etgi**
altında qalma: uynuş. uynuc. tutnuş. tutnuc. hipnoz.
- yasayış** < **asayış.** yaslanış. (**yasmaq:** dincəlmək). dinclik. istirahət.
- yasaz** **yasasız.** yontasız. yonatsız. yönətsiz. yönətsiz. qadasız.
qadalsız. düzgüsüz. düzüksüz. qanunsuz.
- yasazlıq** **yasasızlıq.** qadasızlıq. qadalsızlıq. yontasızlıq.
yonatsızlıq. düzgüslük. düzüksüzlük. qanunsuzluq.
- yasbal** yasbaltı. ehsan.
- yasbalış** - **yas balış. naz balış.** qulağ altı: yastıq. balış.
- yasbaltı** **yasbal.** (iyi diləklə kimisiyə (yoxsullara, uşaqlara) bağışıt,
iydəlik (xeyrat), vermə, bağışlama). ehsan.
- yasçı** sağıcı. əzaçı. duaçı. duvaçı. sənəçi.
- yasəmən** çipçiqqöz.
- yası** **1.** < **yansa** > **asa** (fars) (< **yansımaq:** bənzəmək). > yana.
kimi. bənzəri. - dev **yası:** dev **kimi.** dev **yana.** - adam **yası:**
adam **yana:** adam kimi. **1.** sənət. sənət't. **1.** yapı. çalqı. yol.
yöntəm. yörtə. yetə. qılıq. yordam. sənət. fənn. - **çala**

çalqısı: oğru borusu: oğru kələfcəsi: oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları, yordamları.

yası

yassı. 1. yatsıvın. yastıvın. yatiq. basıq. **1.** təsgin. **1.** açıq. basıq. müstəvi. basılıb əzilmiş kimi. **1.** yasğa. yassı. yayıq. enli. **1.** **yatsı.** yatmaq çağı. **1.** yasca. yayıq. saf. taraz. düz. **1.** yassı. yasul. saf. düz. hamar. **1.** enli. ənli. gen. - **yası** ağac: enli taxsa. **1.** yatı. yazı. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer. **1.** yalfaq. yalpaq. yalpuq. yayvan. açıq. geniş. düz.

- **yası** daş.

- **yam yası:** būs bütün əzilmiş kimi.

yasıc

1. təmrənli ox. **1.** qarğı. neyzə. **1.** məzlumların ahı, dadı. **1.** iki başlı ox.

- **yapıc yasıc:** ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. artıq yartıq.

yasıc

yassı, uzun təmrən.

yasıq

1. yarıq. hazır. amadə. **1.** yazıq. yaysıq. əzik. bükük. **1.** yeşik. qutu. cəbə. cilit. - **yasıqlı** ya: kiş qurman. sadaq.

yaylıq. ox yay qabı. qədələç. **1.** yayıq. yazıq. açıq.

kinayəsiz. sərih. - **yasıq** söz. - **yasıq** məktub. **1.** qurlu.

qoşlu. düşənə. dizə. yarşıq. münəzzən.

yasıq içik. içil. aşım. bəsi. çıxar. çıxa. döl. dölüq. yetik.

keyfiyyət.

yasıqlı **yazıqlı. yasıqlı.** yayılmış. açılmış sərilmiş. çözülmüş.

bağından çözülmüş. - **yasıqlı** döşək: sərilmiş döşək.

yasıqlıq yasılıq. yassılıq. yassıqlıq. basıqlıq. əzilib açılmış

durum. - bir taxdananın **yasılıqı.**

yasıl **1.** enli. geniş. **1.** düz. saf.

yasılamaq **1.** yassılamaq. yaymaq. açıq açığa vurmaq. qənə

yazmaq. kinayəsiz işləmək, söyləmək. **1.** yesilmək.

ısılmaq. azalmaq. əksilmək. dağılmaq. tərq olunmaq.

buraxılmaq.

yasılanmaq basılıb əzilmiş kimi açılmaq.

yasılatmaq basıb əzmək, genətmək. - ayağqablarım dar gəlir,

yasılatmalıyam.

yasılı < yansalı (< **yansımaq**: bənzəmək). yanalı. dəngli.

dəngəli. dəngəkli. lingəli. lingəkli. taylı. əşli. əşitli.

bənzərli. mislili. əmsallı. muşabehli. kimili. asalı bəkdəşli.

	bəkdaşlı. bağdaşlı. bərabərli. əkranlı. maadilli. özdəşli. həmvarlı. başabaşlı. bənizdəşli. manğızdaşlı. təkinli.
yasılıq	yassılıq. yasığlıq. yassığlıq. basığlıq. əzilib açılmış durum. - bir taxdananın yasılıqı .
yasılın	yaslın. yasalın. yasmin. yapılın. yaplın. yapalın. yapmın. qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütlün. bütləyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin. hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan. kamilən. tamamən. təkmilən.
yasılma	əğilmək. boyun əgmək.
yasılmaq	yanılmaq. yahalmaq. qasınmaq. qasımaq. qayılmaq. - gördün mi, qasıldın ya!.
yasım	yapım. 1. yasam. düzəltim. düzətim. qurum. inşaat. yapı, saxtımın işləri. - gəmi yapım: inşaatı. 1. yapım. quruluş. saxtar.
yasım	yatım. beşik. bekik. döşək. - tülük yasım: tüklü, pürüzlü, məxməlli döşək.
yasıma	inikas.
yasıman	su boşaltılarkən boğazı "qır qır" edən təsti.
yasımçı	yasamçı. yapımçı. yapıçı. düzətimçi. qurumçu. inşaatçı.

- yasımlamaqa** gözləmək.
- yasın** 1. **yarın**. gözəl. dilmə. diləm. qəşəh. 1. namaz.
- yasın** sümük.
- yasınlamaq** imləyib. nişanlamaq.
- yasınmaq** namaz qılmaq.
- yasınmış** **yazınmış**. açılmış. sərinmiş - **yatınlar yasınmış**, işıqlar sönmüş.
- yasır** - **aşırı yasırı**: ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çəkiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzunq üzüq. alt üst. artıq yartıq. yapıc yasıc.
- yasırılqan** **yasırılğan**. yasırın. gizli. tıxılğan. məxfi.
- yasırın** yasırılğan. gizli. tıxılğan. məxfi.
- yasırma** **yasqırma**. **yatırma**. 1. **yatqırma**. isgərmə. ısqarma. ısqarı. ögrəşit. ögrəşim. ögrəşmə. alşatı. alışdırı. alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çığliyin, xamlığın gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var. 1. yamala. imalə. əğmə. meyillətmə.
- yasış** yapış.

- yasış** **yasaş. yosat. yapta. yapış. yapşa.** yaratış. yarayış. yarat. yaratı. yaraşı. yapıt. üret. ürtəş. üreş. üren. öret. öreş. örtəş. önüm. önüt. önür. törəş. törət. törgə. törəgə. törən. çıxartı. hasil. məhsul. tovlid. e'mal. məsnu'. mə'mul.
- yasışlar** **yasaşlar. yosatlar. yapıtlar. yaptalar. yapışlar. yapşalar.** yaratışlar. yarayışlar. yaratlar. yaratılar. yaraşılar. törəşlər. törətlər. törgələr. törəgələr. törənlər. ürtətlər. ürtəşlər. üreşlər. ürenlər. öretlər. öreşlər. örtəşlər. önümlər. önütlər. önürlər. çıxartılar. tovlidat. e'malat. məsnuat. mə'mulat.
- yasışmaq** **yasaşmaq. yasanmaq. yarşanmaq. yaratinmaq.** yartınmaq. yaraşınmaq. yaptınmaq. yaptanmaq. yapışınmaq. yapşanmaq. öngünmək. önənmək. önünmək. ürenmək. ürşənmək. örenmək. örşənməq. örtənmək. törənmək. törəgənmək. törgənmək. törşənmək. törlənmək. yaranmaq. çıxarınmaq. hasil, məhsul, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul olmaq, olunmaq.
- yasıtarası** **kağızarası.** incə, yaylıq, yazlıq baş örtüsü.
- yasıtbezi** **kağızbezi.** ağ, parlaq, sıx toxunmuş, pambıqlı bez. patiska.

- yasıtquş** **kağızquş**:: uçurtma. yasıtdan (kağızdan) düzəlmiş, sap bağlanaraq, yelə tutulub uçurlan uşaq oyunçağı.
- yasıtmaq** **yasatmaq. yastamaq. yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmək. yapşatmaq. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmək. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul etmək. məhsul əldə etmək.**
- yasıtörnəyi** **kağızörnəyi. 1.** hər nəyin kağız kimi incə, yastısı. **1.** incə kilim çeşiti.
- yasız** **yassız. yaxımsız. yaxıışsız. daş ürək. acımaz. əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz. köşəqılıç. çözəqılıç. əğriqılıc. əğripiçaq. qatı. qata. qat. qıyıcı. qıycı. qıylı. qıyaq. qıylı. qıyası. qıyım. qıyımlı. gücməçi. gücəmçi. gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. adil olmayan. insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim.**
- yasqa** **1.** çaaqı. **1.** yapqa. iş yeri. meydan. ərsə. tarla. **1.** silli. şapalaq. tokat. **1.** yasaq. şapalaq. tasqa. tasağ. silli.
- yasqa** **yasğa.əkinə təyərlənmiş, yarqalanmış topraq.**

yasqac	yastıqaç. xəmir taxdası.
yasqaq	yazqaq. yarpaq. açıq nə, yer. (# yaşqaq : örtülü, gizli olan).
yasqal	asqal. asdal. yasdal. süs bəzək nərsələri. özəlliklə boyuna, qola, paltara taxılan, asılan baǵ, bəzək nəsələr.
yasqalıq	tapınmaq, namaza durmaq, ibadətdə geyilən paltar.
yasqam	yaslama. yaslama. yamac (dağ). əǵic. əǵrı yer.
yasqamaq	1. asqamaq. yaraqlamaq. hazırlamaq. 1. dayaǵlamaq. döǵmək. cəzalamaq. yatsamaq. dayanmaq. söykənmək. 1. silliləmək. şapalaqlamaq. tokatlamaq.
yasqan	əlsuqan. abdəstxana. vizuxanə.
yasqar	əlsuqar. yasarmaǵ ibriqi.
yasqaşmaq	(< > yaqsaşmaq). 1. tasqaşmaq. toxatlaşmaq. şapalaqlaşmaq. çırpışmaq. 1. toxatlaşmaq. bunda yardım. tasqamaq. tasqaşmaq. 1. tasqatmaq. silliləşmək. 1. silliləşmək. şapalaqlaşmaq. tokatlaşmaq. savaşmaq.
yasqı	(< yastı). təpsi. sini.
yasqi	yaşqi. əzgi. nəǵmə.
yasqın	bax > yasqun.
yasqırma	yasırma. yatqırma. yatırma. isgərmə. isqarma. isqarı. öǵrəşit. öǵrəşim. öǵrəşmə. alşatı. alışdırı. alışdırım.

- alışdırma. yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var.
- yasqıt** kətibə. lovhə.
- yasquc** **yasğuc.** niqap. gizliq.
- yasqun** 1. yasaqun. yasqın. qanuni. 1.yasqun. yasaqun. qanuni. 1.qanuna uyqun.
- yaslac** **yastıqaç. yastağac. yastınqaç.** 1. miz. xəmir təxdəsi. üstündə xəmir açılan. çörək yeyilən. əl işləri görməyə yarar yatsı. yasdı. təxdə. 1. üsdü yılma. yaya (saf) kündə. odun. ət yarmağa yarar.
- yaslama** **yaslam.** enli. yassı taxda.
- yaslamaq** bax > **asmaq.** 1. yas etmək.ölü ardından yüksəkçəsinə ağlamaq. 1. raslamaq. tuşlamaq. bərkdən vurmaq. dögmək. çeynəmək. əzmək. 1. başsağlığına gedmək. 1. dayamaq. 1. dayamaq:, qoymaq. 1. yaplatmaq. əgmək.
- yaslamaq** **yas tutmaq. yas saxlamaq.** qara bağlamaq. 1.dayamaq. (gəmi) **yanını yaslamaq, dayamaq:** qarınlamaq.
- yaslana** - **yaslana yaslana** yerimək: **salınmaq.** salınyanmaq. qıvrılıb, qır verib yerimək.
- yaslanış** yasayış (< **asayış**). (**asmaq:** dincəlmək). dinclik. istirahət.

- yaslanma** 1. dayanma. istinad. 1. söyküş. söykənmə. dayanma. ittkə.
- yaslanma** yaltanma. yatsılanma. kiçilmə. kürəniş > korneş. başənmə. başəymə. sıylamaq. sayqamaq.
- yaslanmaq** (1. < **yastı**: yapıq. əzik. 1. < **yas**: sayqı. hörmət). 1. əzilmək. çeynənmək. 1. yerə qapanmaq. üzü qoyun durmaq. yatmaq. riku edmək. rikua gedmək. 1. yatsınıb söykənmək. dayanmaq. söykünmək. sevinmək. güvənmək. 1. yaplanmaq. tirəlmək. dayanmaq. 1. yaslı olmaq. acıqlanmaq. acğılmaq. matəmə batmaq. - **çox yaşlanıb qocalmaq**: çox qarımaq. qağşamaq. (< **qaq**: sərt səs).
- yaslanmaq** 1. dayanmaq. istinad edmək. 1. yas tutmaq. acıqlanmaq. 1. yastanmaq. yatsanmaq. dirənmək. dürtünmək. dayanmaq. itəklənmək. itələnmək. - çəkill o yana, **dayanma** belə. 1. toxdanmaq. - **könlü yaslandı**: ürəyi yumşandı, toxdadı. 1. dayanmış. dayalı. təkyələnməmiş. söykənmiş.
- **dəngəsin itirib, bir yana əğilmək, yanalmaq, yaslanmaq, büdrəmək**. yanılmaq. yayınılmaq. qayğılmaq. qayğışmaq.

qayrışmaq. qayışmaq. qayıtmaq. qanğışmaq. qanğırmaq.
 qanrılmaq. - yerirkən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın
 yükü geriye **qayğılmış**. - bizim uşaq böyüdükcən
 düzəlməkdənsə **qayrışır**.

yasları - **astaradan astarı**, **toya çönmüş yaslari**, **hay hırını bilməyən, düğün günü ağları**.

yaslatmaq **yastatmaq**. **yatsatmaq**. dayatmaq. dayıtmaq. dirətmək.
 dürtütmək. itəklətmək. itələtmək. - çəkill o yana, **dayatma**
 belə.

yaslı (**yasdı**). **1. sac. 1. basıq. 1. matəmli. qaraqılı. 1. qaralı. matəmli.**

yaslı **1. yetli. içikli. içli. aşımli. bəsili. bəsli. çıxarlı. çıxalı. döllu. dölüq. keyfiyyətli. 1. acıqlı. qoyqun. qoyaq. küyək. acılı. matəmli.**

yaslıbalaban bir çeşit balaban.

yaslıq (bu dünya): matəmgədə.

yaslıq səhər yeməyi.

yaslın **yasılın. yasalın. yasmın. yapılın. yaplın. yapalın. yapmın. qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütлін. bütleyin. bütünleyin. bitilin. bitlin. bitleyin. bitmin.**

hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
kamilən. tamamən. təkmilən.

yasma **yasama** yapma. qurma. düzəltmə. düzətmə. inşa'. -
köprü **yasma**.

yasma **yosma**. bəzək düzəkli (qadın). gözəl. yaxışlı.

yasmacıq qondarma. yapmacıq. qondarı. qondarma.

yasmaq 1. **yapmaq. yasamaq. yapamaq.** qılmaq. edmək. edəmək.
eləmək. eyləmək. 1. dincəlmək.

yasmaq **yasamaq.**{ (s < > z) **yazmaq. yaymaq.** } {**yatsamaq.**} 1.
yaslamaq. yasdırmaq. yatırmaq. 1. əğmək. əğilmək.
kambırlaşmaq. 1. çökərtmək. pozub dağıtmaq. 1. üzü
üsdə buraqmaq. 1. yenmək. üstün gəlmək. 1. basdırmaq.
sındırmaq. sindirmək. 1. yaymaq: düz duruma gətirmək.
1. sızdırmaq. süzdürmək. ayırmaq. təsviyə edmək.- neft
yasmaq: neft ayırmaq. 1. qurmaq. düzənə qoymaq. 1.
açmaq. buraxmaq. tərək edmək. - qoşun **yasdı.** 1. dağıtıp
yaymaq. çözmək. açmaq. 1. göndərmək. - ora qoşun
yasın. 1. açmaq. - yasın **yas:** kamanı gər, aç. 1. qurulu
nərsəni açıb yığmaq. - çadır **yasmaq:** çuvaç **yasmaq:** çadırı
açmaq, pozmaq. - yası **yasılmış,** qara günə batmış. - xan

süsün **yazsadi**: yaydı. **1.** düzəltmək. açmaq. təsviyə
 edmək. **1.** gərgin nəyi gəvşətmək. - oxu atıb yayı **yasmaq**:
 oxu atıb yayı asmaq. **1.** örtü. pərdə. **1.** yəmşək. peçə. **1.**
 yatsamaq. süsləmək. bəzəmək. örtmək. düzmək.
 yapmaq. düzəltmək. düzmək.
 - **yasay olmaq**: düzə bilmək.

- yasman** ağzı dar. dibi geniş su qabı.
- yasmar** yapmar.
- yasmiq** mərcimək.
- yasmin** **yasılın. yaslın. yasalın. yapılın. yaplın. yapalın. yapmın.**
qapılın. qaplın. qapalın. qapmın. bodun. bütülün. bütlin.
 bütleyin. bütünləyin. bitilin. bitlin. bitləyin. bitmin.
 hammısı. tammısı. tamısı. tamusu. büsbütün. topdan.
 kamilən. tamamən. təkmilən.
- yasmuq** mərcimək, maş kimi yassı olan bürçəklər.
- yasni** **ixtira'**. **1.**uydurma. yansı. yanıs. olmamış nərsəni olmuş
 kimi göstərmə. **1.** buluş. tapıntı. **1.**bədi. orjinal.
- yasniq** yarıq. gözəllik. qəşəhlik.
- yaspa** yospa. yosma. oxşarı dillə qadın, qızlara verilən gənəl
 ad. - **yospam** bəzənib düzənimiş, hara gedir?.

yaspalaq **yapsalaq**. gizli anamlı. deyim. anlamını hər yetən bilməz dil. qalıblaşmış söz. istilah. adlama. term. deyim.

yassalandırılmaq **yatsalandırılmaq. yastalandırılmaq.**
dayandırılmaq. isnad etdirilmək.

yassalandırmaq **yatsalandırmaq. yastalandırmaq.** dayandırmaq. isnad etdirmək.

yassanmaq yastanmaq.

yassar (**yastar**. yatan. yatıq). ərincək. təmbəl. aşağı. üşəngən. usnaş. ağır canlı. ağır qanlı. bezgin. bıqqın. cansız. gəvşək. içi keçmiş. yavaş. yumşaq. uyuntu. uyumşuq. tutuq. sünəpə. sönük. süləgən. sürtək. uyuz. yuxucu. silik. savsaq. sarxıq. pörsümüş. pörsük. cıvıq. əsnək. salqın. qağşaq. dinən. dalıq. kəsik. pis.

yassatış bax > **yassatma. yastatma.**

yassatma **yassatış. yatsatma. yatsatış. yastatma. yastatış.** atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endirilmə. endiriliş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma.

ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş.

ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.

yassavmaq aybatlanmaq. gözəlləşmək. yasalmaq.

- toyqa barqanı **yasalqanır**: düğünə gedər kimi süslənmiş.

yassı 1.yayıq. yaybağ. 1.yapıq. yatıq. kovtur > çotur (< çov.

kov: oyuq. boş). - **yapıq burun**: çotur.

- **yassı, incə, tərənən parça**: dil.

- **yassı su qabı**: çotara. çovtara. çovara. kovara (< çov. **kov**: oyuq. boş).

- **iki üç kişilik, yassı oturacaq**: qanat. qonat. kanapə. sofa.

- **kiçik, yassı dadlı**: qaraqurc. qaraqurt. pastil.

- kürsü isti, **göt yassı**, bəyimin könlü nə istir.

- **yassı, ağız gen qazan**: güvəc. göğəc.

yassı **yasav. yası**. 1. düz. yalpaq. yastım. basıq. ucalığı

olmayan. alçaq. əğik. enik. yayvan. basıq. 1. **yastı. yatsu**

(şam). **yatmaq çağı**. günün batan çağı. gecə. gecqurum.

küqüm. 1. əkin yığını (döğülmək üçün). 1. yasalaq. əzik.

asılı. 1. yatsıvın. yastıvın. yatıq. basıq. pısıq. açıq. basıq.

müstəvi. basılıb əzilmiş kimi.- **yatıq** su qabı. 1. yası. saf.

yasul. düz. hamar. 1. enli. ənli. gen. 1. cayılıq. yayılıq.

basıq. əzik. 1. lapça. yapca. düz. - **yassı yönünə:**
 yapcasına. tərəfinə. düzləməsinə. 1. yasan. yasanğ. yastı.
 yasıq. yapurqan. yarpaq. vərəq.
 - **yassı yağarını:** **yassı yağrını.** enli geniş omuzlu.
 - **yam yası:** būs bütün əzilmiş kimi.
 - dağın **yassı** təpəsi: dağ ərqəci.
 - **tarla, dağın yassı, düz kürek biçimində olan yeri:** daban. -
daban yer. - **daban** tarla.
 - **yassı, quru əncir:** daban ənciri.

yassıqələn

yassı gələn. yassı kimi. yassıca.

yassılamaq

yansılamaq. ağız əgmək. birinin sözünü yeniləyərək.
 təkrarlıyərək (> təkrarlıyaraq) ələ sərilmək. alaya qoymaq. -
 olan məni **yassılısan.** məni yansılısan. mənə ağızıvı əğisən.

yassılanmaq

yassılmaq. yassılaşmaq.

yassılaşmaq

yassılmaq. yassılanmaq.

yassılıq

yasılıq. yasıqlıq. yassıqlıq. basıqlıq. əzilib açılmış
 durum. - bir taxdananın **yasılıqı.**

yassılmaq

1. açılmaq. yayvanmaq. yastılmaq. əğilmək. 1. əğlənmək.
 çox sevinmək. 1. ağızı sultanmaq. imrənmək. canı
 çəkmək.

- yassılmaq** yassılaşmaq. yassılanmaq.
- yassıtılmaq** **yastablanmaq. yastalanmaq.** əzilmək. döğülmək.
 ayaqlanmaq. zülm olunmaq. alçanmaq. çeğnənmək.
 çiğnənmək. yıpranmaq. yorunmaq. üzülmək. salınmaq.
 düşürnmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əsginmək.
 əksinmək. kiçinmək.
- yassıtılmış** yastılmış. basıq. basılmış.
- yassız** **yasız. 1.** yaxımsız. yaxıışsız. daş ürək. acımaz.
 əsirgəməz. əsriksiz. əsiksiz. köşəqılıç. çözəqılıç.
 əğriqılıc. əğripiçaq. qatı. qata. qat. qıyıcı. qıyıcı. qıyılı.
 qıyaq. qıyılı. qıyası. qıyım. qıyımlı. gücməçi. gücəmçi.
 gücəyən. qurut. ququt. qaqut. quru. adil olmayan.
 insafsız. rəhmsiz. mərhəmətsiz. zalim. **1.** yetsiz. içiksiz.
 içilsiz. aşımsız. bəsisiz. bəssiz. çıxarsız. çıxasız. dölsüz.
 keyfiyyətsiz.
- yasta** **1.** kinayə. - **yasta** söz. **1.** dayaq.
 - **yasta yasta:**. asta asta.
- yasta** **asta. > ahəstə.** ağır. yavaş. yuvaş.
- yastaban** basıqan. basqan. basuq. əzən. əzü. zülmedən. qapız.
 qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş.

qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac.
 qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. doğrayan. döğən.
 öştülüm. öctülüm. zorlayan. zorbayan. zoban. gücləyən.
 qıyan. qıycıyan. qırpayan. çeğnəyən. çığnəyən. rəhmsiz.

yastablamaq yastalamaq. əzmək. alçatmaq.

yastablanmaq yastalanmaq. yassıtılmaq. əzilmək. döğülmək.

ayaqlanmaq. zülm olunmaq. alçanmaq. çeğnənmək.
 çığnənmək. yıpranmaq. yorunmaq. üzülmək. salınmaq.
 düşrünmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əsginmək.
 əksinmək. kiçinmək.

yastaq 1. dayancaq. tikyəqah. 1. dayaq. tikyə. təkyə. hami. 1.

kinayə. - **yastaq** söz: kinayəli söz.

yastaq şəri' cəza. hədd.

yastaqa incə. uzun. boylu bəsli.

yastal yasdal. asdal. asqal. yasqal. süs bəzək nərsələri.

özəlliklə boyuna, qola, paltara taxılan, asılan bağ, bəzək
 nəsələr.

yastalaq yastanaq. xəsdə. halsız. gücsüz. qaqırdaq. qaqşaq.

zayıf.

yastalamaq yastablamaq. əzmək. alçatmaq.

yastalandırılmaq**yassalandırılmaq. yatsalandırılmaq.**

dayandırılmaq. isnad etdirilmək.

yastalandırmaq yatsalandırmaq. yassalandırmaq. dayandırmaq. isnad etdirmək.

yastalanmaq

yastablanmaq. yassıtılmaq. əzilmək. döğülmək.

ayaqlanmaq. zülm olunmaq. alçanmaq. çeğnənmək.

çiğnənmək. yıpranmaq. yorunmaq. üzülmək. salınmaq.

düşürnmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əsginmək.

əksinmək. kiçinmək.

yastalmaq

yastılanmaq. dayanmaq. amacın, hədəfin bir yanına ilmək, ilişmək.

yastam

1. əğimli. yatqın. meyilli. 1. yığnaq.

yastama

1. yardım. kömək. 1. yasdanma. tayama. dayama. tayanma. dayanma. ittika.

yastamaq

1. **yasatmaq. yasıtmaq. yaratmaq. yartamaq. yarşıtmaq.** yapıtmək. yaptamaq. yapşıtmaq. yapşatmaq. törəmək. törətmək. törəgəmək. törgəmək. törşətmək. üretmək. ürnətmək. ürşətmək. ürtətmək. öretmək. örşətmək. örtətmək. önürmək. önütmək. öngütmək. önürgəmək. çıxartmaq. hasil, tovlid, e'mal, məsnu', mə'mul edmək.

məhsul əldə etmək. **1.** saymaq. aldırmaq. tə'zim etmək.
hörmət etmək.

yastamaq

yasdamaq. 1. dayamaq. tikiyələmək. təkiyələmək.
dəstəkləmək. hami olmaq. himayət etmək. **1.** düzəltmək.
hamarlamaq. təsviyələmək. **1.** yardım etmək.
köməkləmək. **1.** kinayə etmək. - o mənə söz **yastadı:**
kinayə ilə söz anlatdı. **1.** dəğmək. toxunmaq. isabət
edmək. rastlamaq. - ox amacqa **yastadı. 1.** dayamaq. - bir
yastıq **yasta** belimə, qoluma. **1.** yastıq dayamaq.
yaslanmaq. söz toxundurmaq. **1.** dayamaq. - **yastanmaq:**
dayanmaq. **1.** dayamaq. - bunu duvara **yasdaynız. 1.**
yassılmaq. düzəltmək.

yastan

qasdan. qasıddan. qasdancıqdan. qaysdan. yalandan.
yalancıqdan. gopdan.

yastan

yasdan. 1. yaslan. dayanacaq yer. söykənə. meydança.
qovşuq (yer) (> **ustan?**). **1.** dayaq yeri. **1.** ittika.

yastana

> **astana (> astanə).** **1.**həzrət. cənab. möhtərəm.
1.busağa. qapı çərçivəsinin, eninə yastırılmış, yatırılmış
alt bölümü.

- yastanaq** > astanə. 1. dinlənəcək, yatılacaq yer. 1. təggə. dərgah.
1.yastalaq. xəsdə. halsız. gücsüz. zayıf.
- yastancaq** **yasdancaq.** 1. yasancaq. balış. yastıq. mitəkkə. 1.
yastan. yastan. yatancaq. söykənə. arxalıq. arxa. dayağ.
dəstək. dayancaq. arqment: məsnəd. 1. dayancaq.
yasdıq. mitəkkə.
- yastancmaq** dincəlmək. dayanmaq. sökənmək. rahatlanmaq.
- yastanma** **yasdanma.** yasdama. tayama. dayama. tayanma.
dayanma. ittika.
- yastanmaq** < > **yatsanmaq.** 1. yastanmaq. dirənmək. dürtünmək.
dayanmaq. itəklənmək. itələnmək. - çəkill o yana,
dayanma belə. 1. arxalanmaq. dalalanmaq. daldalanmaq.
qalalanmaq. dayalanmaq. dayalınmaq. arxayın, arxa
üsdə uzanmaq. arxan yatmaq. 1. alçanmaq. yalvarmaq.
yaxarmaq. 1. yaltaqlanmaq. dalkavuklanmaq. 1. kürək
üsdə uzanmaq. 1. sayınmaq. tə'zim etmək. hörmət
etmək.
- yastanmaq** **yasdanmaq.** 1. alçalmaq. yatlanmaq. yaltaqlanmaq.
əyilmək. 1. söyümək. suyanmaq. söykənmək.
dayanmaq. yan üzə dayanmaq. 1. ittka etmək.

yastanmış	yasdanmış. tayalı. dayalı. dayanmış.
yastar	duyquda oyuda, sanıda zehnidə, yatmış, gizli olan güclər, oyular, nəsnələr. 1. mifoloji. 1. xurafat.
yastatış	bax > yastatma.
yastatma	yastatma. yastatış. yatsatma. yatsatış. yassatma. yassatış. ativermə. ativeriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış. dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş. yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə. endiritiş. arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma. ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.
yastatmaq	1. yatsatmaq. yaslatmaq. dayatmaq. dayıtmaq. dirətmək. dürtütmək. itəklətmək. itələtmək. - çəkill o yana, dayatma belə. 1. yatırtmaq. - şəh güzünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır. (yaşlatmaq: yaşartmaq).
yastav	ibtizal.
yastav	kəklik.
yasti	1. günün batan çağı. yassı. 1. yasan. yasanğ. yassı.

- yastı** **yasdı.** axlağ. yağlağ. axlat. yağlat. rahat. - **aşı isdi, yeri yasdı.**
- **hər nəyin kağız kimi incə, yastısı:** kağızörnəyi. yasıtörnəyi.
- **ikinci yastı: ikinci yuxusu:** ikindilik. - **başı yastı ilan:** kəpik ilan: kəfcək ilan.
- yastıcaq** keçə. geyiz. yapıncaq.
- yastıcıq** **yastıqcıq.** kiçik yastıq. köşə, bucaq, qucaq yastığı. qapartlama. qabartlama.
- yastıq** - **kiçik yastıq:** küpcük.
- **kiçik yastıq:** yastıqcıq. yastıcıq. köşə, bucaq, qucaq yastığı. qapartlama. qabartlama.
- **köşə, bucaq, qucaq yastığı:** yastıqcıq. yastıcıq. kiçik yastıq. qapartlama. qabartlama.
- yastıq** 1. qulağ altı. naz balış. yas balış. balış. balın (< balmaq: bölmək). 1. köpcək. - **iğnə yastığı: iğnə köpcəyi: iğnə salan (salanğ: qab).** 1. bastıq. basma. döğmə. - **bastıq qaş:** döğmə qaş.
- yastıq** **yadsıq.** başaltı. balış.
- yastıq** **yasdıq.** - **bir yasdığa baş qoymaq:** iyi pisi paylaşan qoca qarı.

yastıq

yastuq. yasdıq. {uzaldıb yatırma. **dayaq** olaraq bir nərsəyə **dayamaq.** qaldırma: qoruq. bir nərsənin qırqlığı, yüksəkliyi.}.
1. bax > yastuq. yasancaq. yastancaq. balış. mitəkkə. **1.** taya. dayağ. mitəkkə. - **dayaqlı döşəkli: döşəli dayalı:** hər bir qoşu yaraqı (əşya, ləvazim) yerləşmiş, dayanmış. - döşəli dayalı bir ev. **1. yatsıq: yatmaq** üçün qurulmuş. **1. bastıq: başlıq. yatanda** baş altına qoymaq üçün basılmış. doldurulmuş nəsne. dağarcıq. köpcək. **1.** (böyüklüğündən asılı olmayaraq) yoğun, qalın, geniş təxdə. **1.** körpə bitgilər yetişdirmək üçün düzənlənən. bəsilən. basdırılan yüksəkce yer. **1.** (< **yas.** oxşar. hörmət). sayqı hörmət olaraq göndərilən bağlı. **1.** toyda. qız evindən oğlan evinə göndərilən paltar. geyim (: yorqan döşək) bağlısı. **1.** bağlı olan nərsə. yum. yüm. yorum. fal. - **yastıqlı: yastıqçı.** yümçü. yorumçu. baxıcı. falçı. rəməlçi. bağlı nərsələri açan. **1.** yəhər, yəhərin ön, arxa yastıqları. köpçüq. **1.** gizli. örtülü. iki üzülü. - **yasdıqlı** danışmaq: iki üzülü qonuşmaq. **1.** yasdısına. eninə. yatıq qoyulan hər bir nərsə. **1.** yasdancaq. dayancaq. mitəkkə. **1.** şitil, bitgi becərmək üçün, kübrə ilə incə topradan, yüksəkce

yapılan tərəcik. - şitilləri yasıqa **yatırmaq**. **1.** buğun uzun görünməsi üçün saqqalı uzaltmaq. - buğ **yasdığı**.

- **üz yasdığı**: yumşaq yasdıq.

- **üz yasdığı**: yumşaq yastıq, balış.

- **quv yastıq**: quş tükü yastıq.

yastıqac **yasdığac**. **1.** üzərində xəmir, çörək açma taxdası. **1.** axlov. xəmiri yasdılamağa açmağa ayqıt.

yastıqac **yastığac**. **yastağac**. xəmir təxdəsi. üstündə xəmir açılan. çörək yeyilən. əl işləri görməyə yarar yatsı. yasdı. təxdə. miz.

yastıqaltı yatmazdan ön yeyilən yemiş. soğuqluq. çərəz.

yastıqcıq **yastıcıq**. kiçik yastıq. köşə, bucaq, qucaq yastığı. qapartlama. qabartlama.

yastıqlama yasdı daşlarla yapmaq.

yastıqlamaq dəstəkləmək. bəsləmək. yaxışdırmaq. qumaşın qırağın qəddəyib basdırıb qabartmaq. gücləmək.

yastıqlı falcı. baxıcı.

yastılayın yassıca. süzülərək. süzgün. bayqın. yasdı yapalaq.

yastılmış yassıtılmış. basıq. basılmış.

yastım **yasdim**. patqa. yastı, basıq burun. pat burun.

yastınmaq	niyayış, sitayiş, pərəstiş, nisar edmək.
yastırmaq	bax > yasmaq . 1. yonqamaq. safatmaq. yarqamaq. ağatmaq. təmizləmək. 1. üzü təmizləmək. qazmaq. tıraşlamaq. - yaslı olduğumdan üzümü yasdırmadım .
yastısına	palasınma.
yastıvın	yatsıvın . 1. yatıq. yassı. yası. basıq. 1. yatma çağı. - yatsıvım gəlir: yuxum gəlir.
yastu	yatsı.
yastuq	1. yaptuq. yaştuq. örtü. örtük. qapanca. 1. yapuq . quruq. duzaq. düzüq. düzmə. düzən. darıq. dərik. tər. tələ. nəxşə.
yastuq	yastıq . yatsuq . 1. yatuq. təmbəl. 1. mitəkkə. dayancaq.
yastur	mastur. gəminin, sarayın ən geniş qonağı.
yasuq	yassı. yapurqan. yapraq. vərəq.
yasuqa	yesuqən. yasalı. yasaya bağlı. qanuni. rəsmi.
yasuqan	yasuxan . yasaqan . yasa qan.
yasuqsız	yasuksız . keçitsiz.
yasul	1. yası. yassı. saf. düz. hamar. 1. enli. ənli. gen. 1. yassı, yayvan, enqin yer. 1. yamul. yatul. bax > amul . səğnik. sakin. rahat.

- yasun** 1. sümük. gəmik. 1. yisun. yosun. isun. yaşıllıq. doğa. təbiət. sümük.
- yasun** yosun. ayin. rəsm o ədəb. risum.
- yasur** yasar. yasaya uyan. yasayı uyqulayan. qanuni.
- yasurmaq** **yaturmaq. yazurmaq. - döşək** yasurmağı buyurdular: döşək salmağı. - sūv ölkəyə **yasdı**: qoşun yayıldı.
- yasut** yasıt. onur. şərəf. heysiyyət.
- yasutca** **yaşrıdan.** bağlıca. bağlıdan. altdan. gizlicə. gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən. kitmədən. bürküdən. büküdən. bükücə. qapıldan. saxlıca. saxlıdan. sakından. sinidən. korsadan (< kor). doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan. açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyə. müstətirən. pünhani.
- yasvul** 1. polis. bəkçi. 1. mübaşir.
- yasyalabıq** çox düzgün. çox gözəl. - **yasyalabıq** bir iş. - **yasyalabıq** adam.
- yaş** 1. sulu, qanlı canlı, diri, qaba, gobud olan, aşınması zor olan nərsə. güc. qaldırı. güclü. işgilli. çətin. gücünlü. zorunlu. toxa. müşgül. - **iş yaş.** 1. sulu, qanlı canlı,

boyasın yeniliyin itirməmiş. taza. cəvan. körpə. gənc. 1. dövrə. dövrən. çağ. - **cocuq yaşında. 1. caş.** qoduq. sıpa. supa. eşşək balası. 1.< > **caş.** qoduq. supa. 1.şeh. ıslaq. ritubət. çis. nəm. 1.çağ. sinn. 1. höl. öl. şeh. çim. nəm. 1. yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan. yaşayan. yaşan. duran. duryan. diri. canlı. 1. şeh. yaşıq. yaşaq. ritubətli.

- **qanlı yaş:** çox üzücü, acı ağlama.

- ölücün başına, yaşına baxılır. (**ölüc:** qatil.).

- ağsaqqalın **yaşına yox**, ağsaqqalın başına bax.

- **dörd yaşlı ərəkək kəklik:** qazaq tülək.

- **iyidin yaşına calansın.** (ömrü uzansın.).

- **qussələri daşa vur, quraqları yaşa vur, tutulsa ürək, zəngi alıb mənə vur.**

- **yaşı üçdən çox olan qoç:** qaraçış. qaradiş.

- **papaqlı baş, içdən yaş:** qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə.

- **altı yaş:** təməli pozuq.

- **az, kiçik yaşı**: yaşacıq yaşacıq.
 - **doqquz yaşında çıxan diş**: çivi dişi.
 - **hər yaşdan**: böyüklü kiçikli. irili xırdalı.
 - **iki yaşındaki, at dəvə balası**: taylaq. tay.
 - **yaşı əsgərlik çağını aşmış kimsə**: çağdışi.
 - **yaş, yumşaq ürəkli**: yaşiyın. yaşın.
 - **yaşın sorma, aşın ye**.
 - **yaşından artıq bülən qız**: arvadyarım.
 - **daşı daşı, yetməmiş yaşı**.
- yaşı tükənmək**: günün doldurmaq. günü gəlmək. günü yetmək. günü dolmaq. əcəli gəlmək. - buda keçər, günü gələr, buğdalar əkilər, kimi biçər, kimi ələr.
- **acı yaş**: acı su. acus. göz yaşı.
 - **bəxtim ölüb qaxmır, ağızım aşa yatmır, yaşım başa çatmır**.
 - **göz yaşı dərildi, gül yerinə**.
 - **birdən üç yaşa dək olan tay, dayça**: güərə. gürec. gura.
 - **birlikdə neçə yaşınız var?**
 - **göz yaşı**: yaşıq. yaşaq. (> **əşk** (fars)).
 - **işi yaş görüb** içindən sıyrıldı.

- **könül yağı, içyağı deyil, göz yaşı, don yaşı deyil.** (don: üz).
- **otuz yaşın aşmış:** olqun. orta yaşlı. yetişgin.
- saqqalın ağına baxıb, **yaş verib**, ağsaqqal deyib baş verib.
- **sökdü** gücüm, keçdi yaşım.
- **üç dörd yaşında enənmiş qoyun, keçi:** qart toxlu. qırt toxlu.
- **üç yaşın keçmiş qoyun:** qart. qat.
- **yaş qozun, üzərindəki göy qabığı:** gövək (< göğ. göy: yaşıl).
- **yaş yuşat:** eyşi işrət.
- **yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, övüşüdə var, öküşüdə.**

yaş

yaş. yaşut. {{ < > yatmaq. yaşmaq. batmaq. yaşırmaq: gizləmək: yatırmək). gizli. örtülü. - **gün yaşın:** batmış gün. - **yaşanda.** batanda.}. { > yaşamaq}. 1. yəş. yeş. çəş. göy daş. firuzə. 1. gənc. təzə nəsnə. cəvan. tər. - **yaş oğlan:** gənc uşaq. - **yaş** ət: taza ət. - **yımirtqa yaş:** təzə kələm. 1. göy gövərənti. səbzə. yaşılıq. - **yaş yuş:** göy gövərənti. - **yaş yuş** tükani. - **yaş yedim:** göy yedim. 1. yaş (qöz yaşı). 1. yaş sinn. 1. yaşut. gizli. - **yaşın çıxar:** sirrin aç, faş ed. -

yaşın qoy: gizli saxla. **1.** sır. sirr. - inci ilə **yaşı** saşur: mirvarid ilə göy daşı ayır. **1. yaşar.** il. sənə. yastav. yaşarmaq. ömür. durmuşda (yaşamda) sürülən çağ ölçülərindən. - **yaşarın** yaşaqan, aşarın aşıqan: çox yaşıyan. **1.** tər. taza. xam. yeni. gənc. cavan. cocuq. taza. körpə. - **yaş** yemiş. quru yemiş. - **yaşoğlan.** - **yaş uşaq:** gənc uşaq. - **yaşlıgımda:** cavanlıgımda. - **yaşında:** gəncligində. - **yaş** yetişmək: gənc kamilleşmək. **1.** xam. körpə. **1. aşiral.** aşılan. bəslənmiş. tərbiyələnmış. **1.** oğlad. uşaq. gənc. oğul. - mənim üç **yaşım** var: üç oğlum var. **1.** metatez < > **şeh. sin.** çis. nəm. öl. ıslaq. - **yaş** hava: şəh hava. **1.** su. göz suyu. - **yaş ağlamaq:** göz yaşı tökmək. **1.** dəniz. - **yaşda quruda:** suda qarada. **1.** aşılan. aşiral. bəslənmiş. tərbiyələnmış. - **yaşılanmış** - **aşılanmış:** yaşlı: qoca. **1.** > **yaşıl:** körpə uşaq.doğru. **1.** yaşam. ömür. dirilik. aydınlıq. təzəlik. ışımiq. gelişim. yaşıl. yaşillik. gənclik. **1.** göy daşı. - o incini **yaşdan** saçurdu: o inci ilə **göy daşı** ayırdı. **1. yiş. yaşıl.** orman. yaşillıq içindəki bölgə. **1.** caş. gənc. dəliqanlı. oğul. **1.** yıl. il. **1.** örüm. - **tamadanı örümünə sıy berib söyləşmək:** böyüğün yaşına hörmət edərək qonuş. **1.** çiy. çığ. cibçil.

- ıslaq. cipgil. ıslaqlıq. yaşıl. nəmli. rütubətli. **1.** yaşıl. taza.
- körpə. gənc. cavan. **1.** ağılsız. toy. səfeh. sapaq. çiy.
- xam. əcəmi.- **toy kişi. 1.** göz suyu. - **yaşın** saxlayammadı. - **yaşı** durmaz axar. - **yaşın** sıxdı. - **yaş ağlayıb** ciyər dağlamaq. **1.** həyat.
- **yaşlı başlı:** saçlı başlı. bitgin yaşa gəlmiş.
- **yaş baş:** saç saqqal.
- **man yaşlıq qoy:** dörd yaşını keçən qoyun (yalnız qoyun için).
- **yaşı dümüş adam:** yaşlı adam.
- **yaşın başın** almış: yaşlı. yetmiş.
- **yaşında:** bir yaşında.
- **iki yaşım bardı:** iki oğlum var.
- hər nəyin **yaşı**, genci: tör. ətənə. körpə.
- **yaş quru:** yaxşı pis. iyi kötü. dərlı dərsiz. dəğərli dəğərsiz. dəniz qara.
- **can avrusa soğur qözdən yaş çıxar:** can ağrısa kor gözdən yaş çıxar.
- **iki yaşında:** öngəç.
- **yaşlıqımda köp qıynılıqla görgənmə:** gəncliğimdə çox sıxıntılar gördüm.

- yaşa !** arma ! var ol !.
- yaşa doymaq** **yaşa dolmaq.** uzun yaşayıb. uzun sürək yaşamda olmaq.
- **yaşda** quruda. suda qarada. - bu günə qalib necə
ölməyədım \\ çevrəndə (cihanda) mən kaşki olmayadım \\ ki
dürlü bəlalar mənım başıma \\ yazılmayadı dolmadan **yaşıma**.
- yaşa** 1.şabaş. yaşabaş. varol. **1. yaşa! varol!: afərin!: bıravo!.**
- **yaşa yaşa, gəlmədən başa.**
- uzun yaşama! duzlu **yaşa.**
- **yaşa dolmaq:** yaşarmaq. - gözün **yaşarmasın.**
- **yaşa yaşa, gör tamaşa:** yaşamda başağəlməz nərsə olmaz.
- yaşabaş** şabaş. yaşa. varol.
- yaşacıq** az, kiçik yaşlı. - **yaşacıq qonan:** neçə aylıq dayça.
tayçanaq. dayçacıq.
- yaşağul** **yaşaluğu.** sayurğal. sevirğal. mədəd məaş.
- yaşaq** **yaşıq.** 1. göz yaşı. (> **əşk** (fars)). 1.yaş. şəh. ritubətli.
- yaşacaq** **yaşağac.** - **yaş ağacı, kökünə yaxın qabığın soymaqla**
qurumasına yol açmaq: axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.
- yaşaqu** **yaşagu.** ömür. yaşam. canlılıq.
- yaşaqu** **yaşağu.** yaşamalı. yaşamağa çıxarlı. - o ər uzun **yaşağu.**

yaşam

1. ömür. iki ara. turum. 1. turqun. durqun. keçinəcəq. 1. çarxmaq. güzəran. - **yaşam yol**: biyoqrafi. - **yaşam sına**m: yaşam təcrübəsi. - **yaşamlı ol**: yaşa. 1. dirlik. ömür. həyat. 1. diril. can. ruh. 1. sağım. sağlıq. 1. durdu. geçim. yaşam yolu. tiriqliq. dirlik. geçim. tirim. dirim. hayat. yürüm. həyat. ömür. 1. dirlik. ömür. sağlıq. sağlıcaq. dirilik. həyat. durmuş. geçinmə. geçiniş. məişət. həyat. - güc **geçinmə**. - bol, qolay **geçiniş**. - **geçinmə qoşu**: həyat əsbabı.

- olduqca uzun yaşam diləyi: tanrım gecindən versin.

- dirliyindən bıqmış kimsələr: hayata doymuş adamlar.

- **bilgivi işə salsan, yaşamda yer tutarsan**: işə yaramaq. yer tutmaq.

yaşam

durmuş. dirim. 1. dirlik. dinlik. dinclik. qonum. rahat. hizur. huzur. 1. yörged. nərsənin keçirmiş, dolanmış, görmüş gedişləri, evrənləri, mərhələləri. bir nəyin, kimsənin yaşam keçimi, ötüşü, öyküsü, nağılı. yaşgeric. yaşkeçit. çəkiniş. keçiniş. sürnüş. yaşantış. yazıntış. yaşam yolu. yaşamöyküsü. yaşamötgüsü. olumluq. görümlük. ötrək. keçmiş. özgeçmiş. biyoqrafi. 1. yaşam

biçimi, qoşutları, şərtləri. yaşantı. - şəhər, kənd, ev **yaşamı**.
yaşantısı. - toplum **yaşamı**. 1. durum. məslək. - **iş yaşamı**.
- dənizçilik, dağçılıq, köçərlik, elat, çöl **yaşamı**. 1. canlılığı
göstərən qaynaşma. - bu şəhər ölü bir yer, heç **yaşam** yox.
1. keçim. - **yaşamın** yazılırlarıyla qazanır. - **yaşama, durmuş**
gözlərin yummaq: ölmək. 1.dirilik. dirlik. barlıq. varlıq.
durmuş. həyat. 1.geçim. həyat. 1.**aşam**. aşqam. yaşqam.
axşam. yaxşam. günün yaşan, yatan, batan çağı.
1.yaşama. yaşayış. dirim. dirlik. dirilik. durmuş. keçim.
ömr. həyat. 1.yaşayış. keçim. durmuş. - **bol yaşam, keçim**:
əməksiz. dinclik. qolaylıq. rahatlıq. 1. **yaşayış**. durmuş.
yürütüş. yürüş. məişət. eyş. 1. keçim. - **iç yaşam: öz**
yaşam: iç keçim: xüsusi yaşam. 1. **yaşama. yaşaş. yaşayış**.
qalım. qalma. qalış. durma. durum. durmuş. bəqa'.
- **yaşam qatarı**: yaşam tiren.
- **açıqlıq, qolaylıqla, bolluqla, dinəklə keçən yaşam**: iyi gün.
- **iyi günün dosdu**: aş, yemək dosdu. - **iyi günün dosdu**,
yaman günə qalmaz. - **iyi durum**: sıxıntısız, qısılmaz,
qıyılmaz, qısısız, qıyısız, sakıncasız ortam, ovza'.
- **durmuş** (yaşam.). **bir yarış, qoşan qazanır, yatan itirir**.

- qaçınmalar, çəkinmələr, bezdirsin **yaşam** səni.
- **dinc yaşam**: rahatca yaşam.
- **duzənsiz, yüyənsiz yaşam**: it dirliyi.
- **sevgi yoxluğu, ölümdür, axan suyun çağılması, yaşam değilmi.**
- **soy, yaşam ağacı, kötüyü**: yaşam şəcərəsi.
- **yaşama küsmək**: dirlikdən bezikmək, bıqmaq, dumaq.
- **yaşam dolu**: çox canlı, istekli olan.
- **yaşamına küsəndən** nə gözlənir.
- **üzüntülü, acılı yaşamlı olan**: qara bağır. qara çiləli. dərtli könül.
- **yaşam bağları**: yaşam gerəkləri, qeydləri.
- **yaşama bağlatmaq**: yaşamağa ilgiləndirmək, sevindirmək.
- **yaşam fəlsəfəsi**: yaşam anlamı, alqılamı.
- **yaşam əri**: eşik içikə dəğər verən kişi. özünü yaşama uyduran, ona uyan kimsə.
- **arvad üçün yaşam voldaşı**: ər. qoca.
- **yaşamı, yağdayı, durmuşu kötü**: evi yanıq.
- **bənqu yaşam**: ölməzlik. duruculuq. qalıcılıq.
- **bol yaşam** bir əli yağda, bir əli balda.

- **qolay, dinc, açıq, bol, rahat yaşam, keçim**.
- **yaşam düzənləmək** dirlik qurmaq.
- **yaşamın görünüşü**: yaşamın çəkisi, ağırlığı.
- **könlü, içi boş yaşam**: düdük, qamış yaşam. amacsız durmuş.
- **yaşam yolu**: biyoqrafi.
- **yaşama gərəkən nərsələr**: keçimlik. çevrimlik. keçinəcək. yaşama gərəkən nərsələr. qazanc. axar. gəlir.
- **istandardı: keçim**: keçim istandardı.
- **yaşam keçimi, ötüşü, nağılı**: yaşamöyküsü yaşamötgüsü. biyoqrafi.
- **yaşam yoldaşı: yaşyoldaş**. əş. ortağ. - **sən mənə əş olmadın, barı iş olma**. - **yaşam**, dirim qaynağı sudur.
- **yaşamı qaymaq**: işləri pisəlmək, qarşmaq, tərs gedmək.
- **yaşamına girmək**: yaşamının bir böleyi olmaq. yaşamında yer almaq.
- **yaşamın yaşamaq**: 1. yaşamın keçirmək: yaşamın, varlığı sürdürmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq. 1. basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce yaşamaq.
- **yaşam bir oyuncaq, kimi oynayacaq, kimi oynadacaq**.

- kimsənin tək başına, yekə başına asılı olan yaşam, nərsə:
iç. öz. başqaq.
- kişinin düşüncə, yaşam dönrəsi, dünyası: iç çevrik.
- bəylik, dinclik yaşam sürən. gözü havada, günü bacada.
- evlənməyib yalnız yaşam, durmuş istəyən: qoşqonmaz.
qoşqoymaz qoştutmaz. evlənməyən.
- keçim, yaşam sağlamaq: qarın doyurma.
- günlük yaşam: hər günün, olaylarının keçışı.
- qanıqsamaqla yaşamdan dad alanda var, dadsız qalıb
bıkanda var.
- yaşam gölü: yaşam bolluğu. süt gölü.
- yaşam yolu, durmaz eşinməz, sözün deyər, söz eşitməz,
yolun gedər, geri dönməz, yuxar gedər boşa çıxar, aşağı ener,
yoxa (poxa.). çıxar.
- yaşam yolu: yaşam pitiyi. biyoqrafi.
- yaşamda baş gərəkdir, balqabaq yox.
- yaşamın yaşıda var qurusuda, könül ki var, övüşüdə var,
öküşüdə.
- yaşamın yeni bir dönəmeci başlır: yeni bir mərhələ.
- yaşamın, varlığı sürdürmək: yaşamın yaşamaq. yaşamın

keçirmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq.

- **yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan:** yaş.

yaşayan. yaşan. duran. duryan. diri.

- **içlik dəngənin pozulması, yaşam gücünün itməsi:** könül çöküsü.

- **sərbəs yaşam sürmə:** könülxanlığı. süt gölü.

- **yaşamın sonuna yaxlaşmaq:** günləri sayılı olmaq.

yaşama

yaşam. yaşaş. yaşayış. yaşayış. 1. qalım. qalma. qalış.

durma. durum. durmuş. bəqa'. **1.** dirim. dirlik. dirilik.

durmuş. keçim. ömr. yaşama yolu.həyat.

- **yaşama atılmaq:** durmuşa girmək. kəndi keçimin sağlamaq, qazanmaq. çalışmaq.

- **qurudada, sudada yaşaya bilən canlı:** ikiyaşalı.

- uzun **yaşama!** duzlu yaşa.

- **yaşayıb** ögrəşmə, ögrəş **yaşa.**

- ögrəşib **yaşayan** aparır, **yaşayıb** ögrəşən batırır.

- **yaşamdı,** biri pul kəsir, biri saç.

yaşamaca

yaş boyu.

yaşamaq

1.duymaq. çəkmək. hiss edmək. - nə acı **yaşıram,** bilməm

haçan axırı. **1.**nərsə ilə sürünmək. boylamaq. keçirmək. -

türmə **boylamaq**. - acı günlər **boylamaq**. - kimlərinən bu yaşanı **boylayacağıın**, belli deyir. **1. sürmək**. - **keçici ilgilərlə sevinib sürmək, yaşamaq**: könül əğləndirmək. **1. raslamaq. keçirmək. uğramaq. sürmək**. - **çox yamanlıq keçirdik**. **1. keçirinmək. keçirmək**. **1. keçinmək. onğmaq. cürləşmək. gün görmək. güzərən keçirmək**. **1. durmuşmaq. görmək. tanıqmaq. izləmək. dolanmaq. gəzinmək. ərşinmək. keçirmək. çəkmək. uğramaq. sürmək. içində bulunmaq. üzlənmək. yapınılmaq. ərişmək. mə'ruz qalmaq**. - bu ova çox olay **görmüş**. - bu qıssa sürədə nələr **görmədik**. - ilgi **görmək**. - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək**. **1. keçirmək. üzleşmək. düşmək. uğramaq**. - təprəm, sıxıntı **keçirmək**. - nə durum **keçirdik**. - nə mutlu **keçirdik** bu günü.

- **qolay yaşamaq**: iyi çağlanmaq dinc sürmək.

- **işsiz gücsüz, dinc yaşamaq**: boynun yoğunlatmaq. ənsə yapmaq.

- **yaşamın yaşamaq**: yaşamın keçirmək: yaşamın, varlığı sürdürmək. olduğun sürmək, yaşamaq.

- **sevgini, sevinci yaşamaq**: sevinmək.

- **bir yerdə, evdə yaşamaq üçün gərəkli nərsələrin topu, hammısı:** qalartı. qoşu.
- **yaşamın yaşamaq:** 1. yaşamın keçirmək: yaşamın, varlığı sürdürmək. olduğun sürmək, yaşamaq. öz başındakın qılmaq.
1. basqıdan, sıxıntıdan uzaq, dilədiyi, bəğəni, könlüce yaşamaq.
- **əsənlik, bolluq, mutluluqla yaşamaq:** gün görmək.
- **bolluq keçim yaşamaq:** çalışmadan dinliyin (dincliyin) sağlamaq. əkmək əldən, su göldən.
- **sıxıntıda yaşamaq:** gün görməmək.
- **qıyıcıl, sıxıntıyla, zəhmətlə yaşam sürmək:** ağartmaq.
- **bu saqqalı dəğirməndə ağarmadıq.**
- **çətinliklə keçinmək, yaşamaq.** günü dağ başında. - **bəlirili bir sürəni aşmaq, yaşamaq:** gün almaq. - bir yaşın bitirdi, iki yaşından üç gün aldı. - **qutlu, mutlu, xoşbəxt yaşamaq:** gün görmək.
- **içində yaşamaq:** öz başında, dünyasında sürünmək.
- **yaşamağa dünən gecdi, yarın tezdi.**
- **yaşamın yaşamaq:** yaşamın keçirmək: yaşamın, varlığı sürdürmək. olduğun sürmək, yaşamaq.

yaşamaq

1. böyümək. artmaq. ötgənmək. - **çox yaşamaq**:

ulğuymaq. ulğamaq. 1. duruv. yəşərmək. yaşirmək. 1. sağ

olmaq. sağlaşmaq. - **durumun sağlayıb yaşamaq**:

geçinmək. dolanmaq. idarə olunmaq. - alın təri ilə **geçinmək**.

1. sürmək. köçürmək. keçirmək. - gün **yaşamaq**: gün

keçirmək. 1. sürqəlmək. keçinmək.

- **yaşarın yaşağan, aşarın aşığan**: çox yaşayan. uzun

ömürlü.

yaşamaşa

yaşam aşa. yaşamdışı. yaşam dışı. durmuşdışı.

durmuşaşa. adi, mə'mul olmayan. gündə çıxmayan, görünməyən.

yaşamaz

yaşamsız. yaşayışsız. 1. durmaz. durumsuz. qalmaz.

qalımsız. qalıışsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiqlsiz.

keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz.

məhdud. bəqəsiz. yoxalcan. yoxalqan. fani. 1.

qonumsuz. dirimsiz. dirliksiz. dinciksiz. tədirgin. gərginik.

rahatsız. huzursuz.

yaşamazlıq

yaşamsızlıq. qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıışsızlıq. qalıcı

olmazlıq. itimlilik. ölümlük. imiqlsizlik. durmazlıq.

durumsuzluq. keçərilik. keçib gedənlik. çəklilik.

sürəksizlik. bəqasızlıq. fanilik.

yaşamda

dirilikdə. dirlikdə. barlıqda. varlıqda. durmuşda. həyatda.

yaşamın

- ölümlüyə qanıqsayamayan, **yaşamın ipucun** tutabilməz.

(**qanıqsayamayan**: qəbul edəməyən).

yaşamlı

yaşayışlı. yaşmal. 1. dirlikli. dirlikli. durmuşlu. keçimli.

1.ömürlü. sürəkli. sürəli. toxunaqlı. müəssir. dəvamlı.

duraqlı. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı.

dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı.

dayınqan. dayanan. **1.yaşayışlı.** dirlikli. dirlikli. durmuşlu.

keçimli. **1.** qalartı. qalartıq. qalımlı. qalışlı. durumlu.

durmuşlu. imiqli. itməz. ölməz. həmməşəlik. baqi. bəqalı.

dayimi. **1.** güclü. qolçomaq. canlı. qanlı. coşuq. coşav.

coştan. coşatan. coşqar. yalovlı. yalavlı. yanıqlı. atuşlı.

qeyrətli. enerjili. **1.** qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq:

qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay.

baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol.

dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz. günlü.

günü bacada. keçimli. qanıq. qanıc. qanış. qanıt. pullu.

mallı. usa. qanlağ. kanlağ. kankan. qarmaq. qarınğ.

zəngin. tox. tamay. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
imkanlı. mürəffəh.

yaşamlıq

dirimlik. durmuşluq. (həyati). 1. yaşamağla dərəkli, irtibatlı, ilgili, bağlı nərsələr. - **dirimlik, yaşamlıq** işləri qoyasa, bir bilərəm neləyirəm. 1. önəmli. əhmiyyətli. - bu günün **dirimlik** sorusu nədir. - **dirimlik** işləri boşlayıb, nələrə önəm verirsiniz. 1. **dirimlik. durmuşluq. keçimlik. ömürlük. həyati. həyatlıq.** 1. güclülük. canlılıq. coşumlıq. coşuqluq. coşavarlıq. coştanlıq. coşatanlıq. coşqarlıq. yalovluq. yalavlıq. yanıqlıq. atuşluq. atışlıq.

yaşamötqüsü

yaşamötgüsü. yaşamöyküsü. yaşam keçimi, ötüşü, nağılı. biyoqrafi.

yaşamöyqüsü

yaşamöyküsü. yaşamötgüsü. yaşam keçimi, ötüşü, nağılı. biyoqrafi.

yaşamsız

yaşamaz. yaşayışsız. 1. durmaz. durumsuz. qalmaz. qalımsız. qalıışsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiqsiz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. yoxalcan. yoxalqan. fani. 1. qonumsuz. dirimsiz. dirliksiz. dinciksiz. tədirgin. gərginik. rahatsız. huzursuz.

- yaşamsızlıq** **yaşamazlıq.** qalmazlıq. qalımsızlıq. qalıqsızlıq. qalıcı olmazlıq. itimlilik. ölümlük. imiqsizlik. durmazlıq. durumsuzluq. keçərilik. keçib gedənlik. çəklilik. sürəksizlik. bəqasızlıq. fanilik.
- yaşamtışı** **yaşamdışı. yaşamaşa.** durmuşdışı. durmuşaşa. adi, mə'mul olmayan. gündə çıxmayan, görünməyən.
- yaşan** **yaşayan.** yaşan. yaş. yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan. duran. duryan. diri. canlı.
- **günün yaşan, yatan, batan çağı:** aşam. yaşam. aşqam. yaşqam. axşam. yaxşam.
- yaşanılan yer** durqac. duraq. durulan.
- yaşanılan** - **yaşanılan çevrə:** atmosfer.
- yaşanılınmaq** izlənmək. izdənilmək. iztənilmək. izənilmək. görünülmək. durmuşunulmaq. tanışılmaq. dolanılınmaq. gəzinilmək. ərşinilmək. keçirilmək. çəkinilmək. uğranılmaq. sürünülmək. içində bulunulmaq. üzlenilmək. yapınılmaq. mə'ruz qalınmaq. - bu ovada çox olay **izlənilmiş.** - bu qıssa sürədə nələr **izlənilmiş.** - ilgi **izlənilmək.** - iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **izlənilmək.**
- yaşanılmaz** keçimsiz. barışılmaz.

- yaşanım** **yaşantı.** keçinti. keçinim. dolanım. dolantı. məişət.
- yaşanqurmaq** **1.** (qöz) yaşarmaq. yaşlanmaq. - gözəl gözlər
yaşanqurmasın deyə. **1.** gözün gün kimi güclü yaşına, işığa düşməsindən, tuşlanmasından, yaşlanması.
- yaşanmaq** **1.** suğalmaq. sulanmaq. islanmaq. **1.** toxdamaq.
dikəlmək. durmaq. payəndə olmaq. **1.** üzbə üz olmaq. üz vermək.
- yaşanmaq** **yazınmaq.** görşünmək. görünşəmək. olqunmaq.
olqanmaq. çıxınmaq. başvermək. ötrəkmək. hadisə, vəqie, pədidə, fenomen üz vermək.
- **olumun sürmək, yaşanmaq:** yolunda gedmək. dəvami olmaq.
- yaşantı** **1. yaşanım.** yaşam biçimi, qoşutları, şərtləri. durmuş.
yaşam. - şəhər, kənd, ev yaşamı. yaşantısı. - toplum **yaşamı.**
1. yaşanım. keçinti. keçinim. dolanım. dolantı. məişət. **1.**
yazıntı. olay. macəra. cərəyan. **1. yazıntı.** keçi. keçim.
keçik. anı. anığ. xatirə. **1. yazıntı.** olqu. olay. çıxın.
görünğü. görüntü. ötrək. başveri. başvermə. hadisə.
vəqie. pədidə. fenomen.
- yaşantı** yaşam. turmuş. durmuş.

- yaşantı** yazıntı. biyoqrafi.
- yaşar** 1. gizli. - **yaşar** işləri bilən gəlsin. - **yaşar** kişi: sirli adam. 1. yaşayar. yaşayan. qalan. dirik, iti, hızlı baş kişi. yaşam, dirik, devam simgəsi. 1. **yaşar** !: gizlət !. - **yaşarma**: gizlətmə. 1. osruş. tərəqqi. 1. yaş. yaşında. - neçə **yaşar** qızıdı. - beş **yaşar** bir gənc oğlan. - bir arvat gördüm əli bağlı. ciyəri dağlı. bir **yaşarca** oğlancıq. əlində tutup ağlar. - neçə **yaşar** sürdün bilinməyir hələ. 1. ömür, yaşam, hayatta kalış. (çocuqları sık ölen, ya da fazla yaşamayan ailələrin, yeni çocuqlarına verdikləri, turan, turmuş, toxda vb. adlardan). 1. yaşayan. durdu. sağ. salım. qalıcı. 1. ömürlü.
- yaşar** **yəsər**. (< **yaşmaq**: gizləmək). aldağ. oyun. hoqqaçı. hiləgər. müzəvvir.
- **sütlə girən qanla yaşar, gəmiyə çıxar**.
- **ürək coşsa, göz yaşar, baş ikisə, xoş yaşar** (özgə işlərinə qarışmasa).
- yaşarın** gizli. örtülü.
- yaşarkən** sağkən. dirirkən. baş əldə ikən.
- yaşarlıq**).(< **yaşmaq**: gizləmək). (: gizləməklik). aldağlıq. hoqqaçılıq. hiləgərlik.

- yaşarma** bitişmə. bitmə. gəlişmə. ürəmə. yetişmə.
- yaşarma** yastav.
- yaşarmaq** 1. yaşa dolmaq. - gözün **yaşarmasın**. 1. yaşılmaq. sürgülənmək. cücərmək. - qış keçib, yaz gəlib, yer göy **yaşardı**. 1. islanmaq. 1. **yəşərmək**. **yaşıllaşmaq**. göğərmək. gövərmək. göyərmək. kökərmək. övərmək. cücərmək. bitmək. 1. **şişmanlamaq**. yenilənmək. sululanmaq.
- yaşarmaq** yəşərmək. 1. bitmək. gücərmək. yarpaqlanmaq. 1. yaşılmaq. yaşıl boya tutmaq. 1. sulanmaq. islanmaq. 1. gəncləşmək. canlanmaq. 1. # yaş almaq. yaşlanmaq. qocalmaq.
- yaşarp** **yəşərp**. **eşarp**. (< **yaşmaq**: örtmək). (< **yaşmaq**: örtmək). yaşmaq. eşarp. yaşmaq. baş örtüsü.
- yaşartmaq** 1.əritmək. yetişdirmək. yəşərtmək. çatdırmaq. 1.yetişdirmək. yəşərtmək. bitirmək. 1. **yaşlatmaq**. - **şeh güzünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır**.

- yaşartmaq** **yəşərtmək.** 1. çiləmək. çilətmək. çiyələtmək. çığlətmək. islatmaq. sulamaq. ölləmək. tərlətmək. 1. gücərtmək. bitirmək. - yağmır otu **yaşartdı.**
- yaşasın !** toxdasın ! dursun !.
- yaşaş** **yaşayış. yaşama. yaşam.** qalım. qalma. qalış. durma. durum. durmuş. bəqa'.
- **birlikdə yaşaş:** yaşdaşlıq. yaşdaşlıq. qoşanc. həm zisti.
- yaşat** əhya.
- yaşatanmaq** aştınmaq. (> **aştı**). barışmaq.
- yaşatıqca** **yaşadığıca.** - **biçərsən daralar, yaşadığıca azalar.**
- yaşatır** - **sevinən, sevgisin yaşır, sevindirən, sevdiyin yaşatır.**
- yaşatma** diritmə. diriltmə. dirgürmə. yenilətmə. uyandırma. oyandırma. onarma. canlandırma. yanğılandırma. yandırma. ayılma. işıqlandırma. tazalama. təzələmə. əhya. əhya etmə.
- **istək qolay, qurmaq çətin, qurmaq qolay, yaşata bilsən.**
(**istək:** istəmək).
- yaşatmaq** 1. (**yas: yaş**) yaşatmaq. 1. əhya saxlamaq. 1. keçindirmək. 1. quramın sağlamaq. sağlamaq. diriltmək. hizur vermək. bərpa etmək. 1. barındırmaq. dinc buraqmaq. 1.

diriltmək. ehya etmək. həyat vermək. - **birisini yaşatmaq**:

durumun sağlayıb yaşatmaq: keçindirmək. dolandırmaq.

idare etmək. - bu gəlir məni **geçindirər**.- yumşaq olan kişi,

hamını **geçindirər**. - belə bir ağır durumu **geçindirmək** olmaz.

- çoluq cocuğunu alın təri ilə **geçindirən**.

yaşatmaq 1.ayaqda tutmaq. diritmək. 1.səğlamaq. bəsləmək. - **iyi**

duyqular sağla: yaxşı fikirlər elə. 1.diritmək. diriltmək.

canlatmaq. 1. canlandırmaq.

- **içində yaşatmaq**: dışarı verməmək. açmamaq.

yaşatılmaq yaşadolmaq. (1. < yaşadılmaq. 1. yaşa dılmaq). yaş

dılmaq yaşa doymaq. qocalmaq. uzun sürək yaşamda

olmaq. - dişin aşınıptur titrərir başın \\ **yaşun dıldı** gözden

tökülür yaşın.

yaşattırmaq - **içinə yaşatdırmaq**: içinə sığdırmaq, yerlətmək.

yaşav yaşam.

- **yalqan yaşav**: fanidünya.

- **yaşav berməmək**: huzur verməmək. rahat yüzü

göstərməmək.

- **yaşav yol**: biyoqrafi.

- **yaşav yolun tavusmaq**: ölmək.

- **yaşav sına**m: yaşam təcübəsi.

- **yaşavlu bolmaq**: uzun ömürlü ol. çox yaşa.

- **yaşavu gəlmək**: ömrünün sonuna yaxlaşmaq.

yaşavçı yaşayan. duran.

yaşayan 1. canlı. turan. duran. diri. ölməz. qalxan. armaz. 1.

yaşar. durdu. sağ. salım. qalıcı. ömürlü.

yaşayan **yaşan**. yaşda, yaşamda, durmuşda, dirimdə, dirilikdə olan. yaş. duran. duryan. diri. canlı.

- **yaşayan ölü**: diri ölü. canlı cənazə.

- **suda yumurtlayıb, quruluqda yaşayan qurbağa**: qara qurbağası.

yaşayış (birlikdə). keçim. durmuş. amiziş. imtizac. canlılıq. dirim. həyat. - böylə **geçim** olmaz.

yaşayış **yaşaş. yaşama. yaşam**. 1.qalım. qalma. qalış. durma.

durum. durmuş. bəqa'. 1. durmuş. yürütüş. yürütüş.

məişət. eyş. 1. dirim. dirlik. dirilik. durmuş. keçim. ömr.

həyat. keçim. durmuş.

- **oyu (fikir.), görüş, yaşayış baxımından uyusuqlu kimsə**:

qafa dənqi.

yaşayışlı bax >. **yaşamalı**

- yaşayışsız** yaşamsız. yaşamaz. 1. durmaz. durumsuz. qalmaz. qalımsız. qalışsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiqsiz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. yoxalcan. yoxalqan. fani. 1. qonumsuz. dirimsiz. dirliksiz. dinciksiz. tədirgin. gərginik. rahatsız. huzursuz.
- yaşbayaş** hər yaşdan. böyüklü kiçikli. irili xırdalı.
- yaşçıq** < yaş. 1. gutuca. post. 1. dəliqanlı. kiçik erkək cocuğu.
- yaşı** - könül yağı, içyağı deyil, **göz yaşı**, **don yaşı** deyil. (don: üz).
- yaşıq** 1. arıq. zayıf. 1. işiq. 1. aşıq. eşq. işiq. sevinc. aşıq. eşq. səvük. sevik. sevgili. məhbub. işiq. sevinc. əziz.
- yaşıq** yaşaq. 1. göz yaşı. (> **əşk** _(fars)). 1.şeh. nəm. çis. sis. 1.yaşlı. şeh. ritubətli.
- yaşıq** **yeşik. eşik** (< yaşmaq: örtmək). 1. dəng. dəngə. tay. bağlı. boxca. buxca. boğca. 1.bağlı. qoşu. ev ağırları, vəsayili. yük. yaşyaq. 1.qabcıq. qutu.
- **sürmə qabırcıq yaşiq, yeşik.** kəşov < çəkəv.
- yaşıq** **yeşik. eşik** (< yaşmaq: örtmək). 1. dəng. dəngə. tay. bağlı. boxca. buxca. boğca. 1.bağlı. qoşu. ev ağırları,

vəsayili. yük. yaşyaq. 1.qabcıq. qutu.

- **sürmə qabircıq yaşıq, yeşik.** kəşov < çəkəv.

yaşıklı

yaşqın. ışıklı. ışıl. ışqın. ışarlı. sevindirici. sevindirən.

sevincli. yarqın. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara

düşünürkən, sənin **ışıklı** kağızıvı aldım.

yaşıqmaq

gizləmək. (# **yasıqmaq.** (> **ahixtən** (fars)): üzə, dışar

çıxarmaq.

yaşıqmaq

1. qözün ışıqdan qamaşması. 1. yaşlanmaq. sulanmaq. -

gündə gözüm **yaşıqdı**: sulanıb qamaşmaq.

yaşıl

1. təzəlik. körpə. 1. **yiş. yaş.** orman. yaşılıq içindəki

bölgə. çimən. çimənlik. 1. təzəlik. gənəlik. 1. yaşılıq.

çimənlik. 1. inamlı. müsəlman. 1. kiçik uşaq. 1. xam. göy.

don. qarba. yoz. yozlağ. olmamış. torta. əriməmiş.

qabaq. görməmiş. naşı. yetgin olmayan. pişməmiş.

idmansız. 1. yeni. taza. 1. çiy. çığ. yaş. - **yabyaşıl**:

yamyaşıl. 1. sarı ilə göy arasında olan boya. 1. çığ. xam.

yaş. taza. körpə. gənc. cavan.

- **yaşıl yuşul**:. : yaşıl mışı.

- **yaşıl baş tatar**: özbək.

- **yəşil qurd**: göy böri.

- **yaşıl tomat:** bir para yeməklərdə işlənən çiğ tomat.
- . **göyümtül yaşıl boya:** böcək qabuğu.
- **yaşıl baş:** başı yaşıl olan ördək çeşiti.
- **yaşıl bağa:** bağa çeşiti.
- **yədə daşı: yaşıl daş:** yəşm. yəşəm.
- **yaşıl oy:** onat, muvafiq səs.

yaşıl

yaşılı. - quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (daşıl: daşlı. başıl: başlı. üstün).

- **yaşılımsı mor boya:** göğəm. göyəm. - **qoyu, quyu yaşıl:** yəşmi. yaşım. - **yaşıl mor ortamı (arasında) parlaq boya:** böcəkqabığı. - **yaşıl göy boya:** çatırıq. çadırıq (< çadır: göy).
- **gözəl yaşıl boyam:** çağala, çağla yaşılı.
- **iri, yaşıl alma çeşiti:** kökalma. göyalma.
- **qara yaşıl:** 1. iyi qurumamış, bəğənilməyən tütün. 1. bildiən, bilimdən başı boş olan gənc.
- **yaşıl göy:** yəşmi. göydaş boya. göyüt. göy. lacvərd. çivit.
- **yaşıl qabığından çıxarılmış qoz:** kavqal. kavqıl. qaqqıl.
- **yaşıl, göy, ətrəngi arasında olan, dalqalı, dəyişgən boya:** gövərçingöğsü: gövərçinboynu.

- **yaşın yetişən, yaşıl, qoxulu alma türü**: qərənfil alması.
qaranfil alması.
- yaşılbaş** kələr. kərtənkələr. kəstənkələ. kəltəkələr. soyulğan.
- yaşılçənqər** **yaşılçəngər**. bir əlac adı.
- yaşılımsı** yaşıldım. yaşıldıman.
- yaşılımsı** yaşılımtıraq.
- **yaşılımsı göz**: göy gözlü.
- yaşılımtıraq** yaşılımsı.
- yaşıllanmaq** yaşarmaq. sürgülənmək. cücərmək. - qış keçib, yaz gəlib, yer göy **yaşardı**.
- yaşıllantırmaq** **yaşıllandırmaq**. yeniləndirmək. tazalatmaq.
- yaşıllaşmaq** **yəşərmək**. **yaşarmaq**. göğərmək. gövərmək. göyərmək.
övərmək. cücərmək.
- yaşıllıq** göğərti. göylük. - **tarlada göğərti sezilir**.
- yaşıllıq** yisun. yasun. yosun. isun. doğa. təbiət.
- yaşılsım** - **göysil**, **yaşılsım boya**: çaxır.
- yaşıltım** yaşıldım. yaşılımsı. yaşıldıman.
- yaşıltıman** yaşıldıman. yaşıldım. yaşılımsı.
- yaşım** yaşırın. gizli. saxlı. sirr.
- yaşım** yəşmi. qoyu, quyu yaşıl.

yaşımaq	yamşaq. yəmşək. ləçək. örtük.
yaşın	1.pərdə. gərki. kərəki. 1.roşən. yarıq. açıq. ışıq. ağ. 1.yaşıyın. yaş, yumşaq ürəkli. 1. yaşyın. yumşaq. könlü yufqa. mərhəmətli. əsirgək. əsrəyik. qiyməyaz. sevəcən.
yaşın	yaşun. 1. > roşən. yalğım. yaxtı. yaldız. yıldız. açıq. 1. yaşırın. astın. gizli. gizlin. əlatı. əlaltın. xəfiyyən. 1. coşğan. uçkun. çaxım. ıldırım. şimşək. bərq. arğa. çaqmaq. çağılğan. yarğa. nayzağay. göçgün. qıvılcım. otıq. - yaşın yaşmaq: şimşək çaxmaq. 1. çağın. şimşək. 1. gizli. gizlicə. 1. sevinc. şadlıq. 1. parlaq. ışıqlı. - yaşın gözlər: parlayan gözlər. - yaşın parça: ışıqlı boyalı barçın. - gün yaşını: günün parraq ışığı. 1. şimşək. - yaşın yaşnadı: ıldırım şaxdı. 1. yaşrın. taşatın. batqın. yumuq. cumuq. gizlicə. 1. > roşən. ışıq. ışın. altırış. yantırayış. parlaq. bərraq. 1. od. ıldırım. 1. gizli. - yaşın yaşın: .. için için. gizli gizli: nə ağlar için için. yaşın yaşın.
yaşınan	yaşıyan. yaltıraq. yaldıraq. parıldayan.
yaşınlı	şimşəkli.

- yaşınlıq** > **roşənlik**. rəşənayi. aydınlıq.
- yaşınmaq** **yaşnmaq**. 1. gizlənmək. pismək. pusmaq.
bosuqmaq.saqlanmaq. örtünmək. - **yaşınmaqıl**, oturmaqıl
anaru (qırağda). - üzün örtüb. yaşayıb, **yaşınan** arvad. - er
pisdi. 1. gizlənmək. saxlanmaq. 1. yalaymaq. parlamaq.
yalınmaq. yalaylamaq. 1. (gün) tolunmaq. batmaq.
- yaşında** **yaşında**. yaşar.
- yaşır** - **sevinən**, **sevgisin yaşır**, **sevindirən**, **sevdiyin yaşadır**.
- yaşır** gizlət. qaçır. qasır. buka. bekit.
- yaşırılqan** **yaşırılğan**. yaşırın. yaşırın. yaşırınli. yuşırın. çaşırın.
saqlı. gizli. gizlin. çolav. sinsi. gizlin. kasırılğan. tıkvılı.
qatılğan. assırınlayın. astırın. astırtın. astan. astırtın.
astırdan. bildirməy. bükük. oğrun. aqrın. duymadan.
örtülü. daldax. darab < dar. çolav. için için. gizlin gizlin.
içtən. içnən. oğrın.
- yaşırım** gizli. saxlı. sır.
- yaşırın** (< **yaşırın**) 1. yaşırılğan. yaşırın. yaşırınli. yuşırın. çaşırın.
saqlı. gizli. gizlin. çolav. sinsi. gizlin. kasırılğan 1. tıkvılı.
qatılğan. assırınlayın. astırın. astırtın. astan. astırtın.
astırdan. bildirməy. bükük. oğrun. aqrın. duymadan.

örtülü. daldax. darab < **dar**. çolav. için için. gizlin gizlin.
 içtən. içnən. oğrın. **1**. sirr. **1**. yaşirtın. gizlicə. **1**. gizlicə. **1**.
 sır. **1**. yaşın. astın. gizli. gizlin. əlatı. əlaltın. xəfiyyən.

yaşırın

1. çulqalı (< **çuq**). gizli. örtlü. oğrun. **1**. giz. gizik. gizəm.
 gizlin. gizgin. içrək. içlik. saxlı. məxfi. qapatın. sırr.
 qapalı. çulqalı (< **çuq**). bağışın. bağşıtın. basıtın.
 məhrəmanə. görünməyən. bilinməyən. anlaşılmayan.

yaşırınlıq

çaşırınlıq. məhrumiyyət.

yaşırılı

ilhamlı.

yaşıрмаq

1. yaşarmaq. gögərmək. yaşəriv. yaşınıv. yaşnimək.
 yaşnamaq. **1**. gizləmək. **1**. saxlamaq. gizləmək.

yaşıрмаq

yatırmaq. yatsımaq > yadsımaq. danmaq. tanımamaq.
 saxlamaq. saklamaq. gizləmək. inkar edmək. boyun
 almamaq. boyununa almamaq. danmaq. basırmaq.
 yığışırmaq. - gördüyün **yatsır**, görmədiyın yaxır (suçlur.
 ittiham edir). - çirkin görəsə, gözü **yatsama** (danma), söz
 eşitsə, qulağı. - iyilikləri **yatsama**, olmamışı qansama
 (düşünmək istəmə).

yaşırsız

ilhamsız.

- yaşırtın** gizlicə.
 - **yaşırtınlıq bla**: gizlicə.
 - **güdücü, üygə yaşırtın gırgəndi**: oğru evə gizlicə girdi.
- yaşıt** 1. (gizli). > **çaşıt. casut. casus. 1.saqqaldaş. 1. tayıt.**
 dəngit. əşit. əmsal.
 - **yaşıt kimsələrə, sayın (möhtərəm) birinə səslənmə sözü**:
 qardaş. - **qardaşım** bur bax.
- yaşıt** 1. gənç. körpə. təzə 1. əş. dəng. əşit. qurdaş. yaşdaş.
 dəngə tüş. yaxın. 1. tənq. dək. tənqiş. bərabərlik. bərabər.
 əşit. aqrان. dənğli.
- yaşiv** **yaviş. yavaş. çaşiv. sapış.** anlamsız.
- yaşıyan** 1. > **aşıyan.** yuva. ev. 1. örtü. örtük. qapanca. sakız.
 saklaz. sakaz. səqf. 1. qalma. gedməyən. keçməmiş.
 keçinməmiş. baqi.
- yaşıyan** yaşınan. yaltıraq. yaldıraq. parıldayan. diblik. payəndə.
- yaşıyın** **yaşın.** yaş, yumşaq ürəkli. yumşaq. könlü yufqa.
 mərhəmətli. əsirgək. əsrəyik. qıymayaz. sevəcən.
- yaşqa** şorba.
- yaşqaq** 1. örtülü, gizli olan. (# **yarpaq.** yazqaq. yaşqaq. açıq nə,
 yer). 1. dəliqanlı. yaşuc. yaşqo. yaştuc. gənc.

yaşqam	aşqam. aşam. yaşam. axşam. yaxşam. günün yaşan, yatan, batan çağı.
yaşqanmaq	çəkinən. utancaq.
yaşqay	yaş. gənc. dilir. dəli. dəliqanlı.
yaşqı	yaşğı . mızraq. doğrultacaq alət/ - yaşğı birlə köndürdi sünqünü.
yaşqın	yaltırış. yantırayış. yaşın. ışın. parlaq. bərraq.
yaşqın	yaşıqlı . ışıqlı. ışıq. ışqın. ışarlı. sevindirici. sevindirən. sevincli. yarıqın. açıcı. mutlu. qutlu. xoş. - qara qara düşünürkən, sənin ışıqlı kağızını aldım.
yaşqınlıq	aşqınlıq. aşrılıq. yaşqınlıq. coşqunluq. ərginlik. dəliqanlılıq. cəvanlıq. taşqınlıq. yarçınlıq. yarşınlıq. bədəxlaqlıq. xuysuzluq.
yaşqo	gənc. yaşuc. yaştuc. yaşqay. yaşqo. dəliqanlı.
yaşquluq	aşuqlıq. yışıqlıq. tulqalı. tulqa qeyimi.
yaşla	- gönü yağınan yaşla, günü yenidən başla : (hər günün öz işi var, keçəl başın yağı var).
yaşlaq	giz. sır. əsrar. gizli qalması gərəkən.
yaşlaq	ışlaq. yılmas. parlaq.

- yaşlamaq** 1. otlamaq. yaş ot yemək. - at **yaşlır**. 1. oltamaq.
öltmək. otlamaq. 1. yaşamaq. 1. **karmaq** {< ker: kar: kar: böyük. **kerimək**. ulqaymaq}.
- yaşlanma** **yaşlaşma**. yavalaşma. ərinmə. qocalma. sürkünmə. sürükünmə. sürüklənmə. gücənmə. gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul.
- baş olmasın **yaşlansın**, çör çöb yeyib bəslənsin, nəyə dəyər, nəyə gərək.
- yaşlanmaq** 1. qartaymaq. 1. sulanmaq. yaşiqmaq. çilənmək. çiminmək. sulanmaq. ıslanmaq. tərlemək.
- yaşlanmaq** qarımaq. qocalmaq. böyümək.
- **çox yaşlanmaq**: götünün qılı ağarmaq.
- **yaşlanmaqla belə, qocalığa** qanıqsanılmır: öğrəşilmir.
- yaşlanmış** 1. qocalmış. qaqırt. qarımış. qaqavan. qaqavaş. qaqavac. 1. yaşlı. qart. qırt. qoca. qarımış. çiyimsi. çigit > çığil. çiy. çığ. 1. yaşlı. geçgin. keçgin. xoca. qarımış. qart. qırt. qarı. qalın. qatraq. qaba. kötük. gödük. çiyimsi. çigit < > çığil. çiy. çığ. qarı. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. anaç. anaş. ərik.

- **böyümədən yaşlanmış, qavruq** (yaşca böyümüş, gövdəcə gəlişməmiş) **ağac**: qaraqoca.
- yaşlantıq** - **yaşlandıq diyə, paslandıq mı?**
- yaşlar** gənclər.
- yaşlaşma** **yaşlanma**. yavalaşma. ərinmə. qocalma. sürkünmə. sürükünmə. sürüklənmə. gücənmə. gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul.
- yaşlatmaq** **yaşartmaq**. - **şeh güzgülünü pasladar, çaxır başı yastatır, tanrı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır.**
- yaşlay** gənc olaraq. gənckən.
- **qarnaşı yaşlay ölgən idi**: qardaşı gənckən(gənc olaraq) ölmüştü.
- yaşlı** 1. kökşün. qoca. uca. 1. yapriq. əprik. əsgü. köhnə. 1. yaşlı ilərləmiş. dolmuş. yaş almış. dolmuş.moruk. qoca. qarı. qart. şal. çal. ağ saçlı. ağ baş. kah vaş. qartanğ. qır kişi. 1. **yaşlıq**. uşaqılıq. - **yaşlıq** anıları: uşaqılıq xatirələri. 1. **yaşlıq**. ıslaqlıq. sulanmış. 1. geçgin. qoca. sınaqlı. təcrübəli. qart. qarı. qarıq. keçmiş. geçgin. əsgimış. qıtlaşmış. söyküş. dayış. mütəkki. 1. tınqan. - **tüngüc**

qart: soyun ən yaşlısı. sülalənin ən yaşlı kişisi. **1.** yetsik.

qoca. düşgün.

- yaşlıların çənəsinin özözünə titrəməsi: gəviş. - **geçgin**

kişi.

- yaşlı çağda doğulan son cocuq: sonbeşik. təkne qazıntısı.

yaşlı

1. yaşlanmış. xoca. qoca. qozalaq. qanrıq. qanğırıq.

qayırıq. qayrıt. qağrıq. qarımış. qart. qırt. qarı. qalın.

qatraq. qaba. kötük. gödük. çiyimsi. çigit < > çiğil. çiy. çiğ.

ər. bəy. qarı. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət.

anaç. anaş. ərik. kavşar. kağşar. kağşaq. kağaşaq.

kağruq. koğşaq. kovşaq. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.

soluq. qaba, iti olmayan. gəvəşək. geçgin. keçgin. **1.**

qartalac. qartalaş. qatlaş. qatlac. qartıc. qartış. qart. **1.**

anaç. anaş. qart. qırt. qalın. iri. qatraq. qaba. kötük.

gödük. qoca. geçgin. **1.** atayanı. ağır kişi. atakişi. - **yaşlı,**

qart nin heyvanı: ataş. **1.** bunaq. kəmpir. **1.** geçgin.

yetgin. **1.** qamaq. qarınaq. qocaqarı. **1.** yaşlanmış. qart.

qırt. qoca. qarımış. çiyimsi. çigit > çiğil. çiy. çiğ.

- yaşlı qadın: nənə. əçə. əcə.

- yaşlı başlı: dünya görmüş. eşmiş yırtmış. eşib çözmüş.

toxuyub yırtmış. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi.

- **çox yaşlı**: qocaqarı. - **sayqı duyulan yaşlı ərəkək**: bəyata.

bəybaba. bəyefəndi.

- **yaşlı kişi**: dayı. - hara belə qoçax **dayı**. - hardan bilə əli

dayı. - **yaşlı, əsgı, yaramaz nərsə**: düdül. - **yaşlı qadın**: əbə.

aba.

- **bir yerin yaşlısı, başlısı, böyüyü**: qarakütük.

- **iri yarı, yaşlı qadın**: qataq. qadaq. qotaq. qotur.

- **işə yaramaz köhnə nərsə, yaşlı heyvan**: qaçırqa. qaşırqa.

aşırqa.

- **sınavlı, yaşlı, sayqı göstərilən qadın, xanım**: qadana.

qadınana.

- **yaşlı xanım: böyük ana, nənə**. ağsaçlı ana.

- **orta yaşlı kişi**: qabatraç. qabatraş.

- **yaşlı camış, öküz**: kafdar.

- **yaşlı qadın, özündən kiçik qadını səsləmə sözü**: qız. - ay

qız uşaqları çağır.

- **yaşlı qadın**: qatınqa.

- **havanın gözü yaşlı**: nərdə isə yağmır yağacaq.

- **orta yaşlı**: otuz yaşın aşmış. olqun. yetişgin.

- **yaşılıardan** ipləməz öğüd. - dedim gedmə, **ipləmədən** getdi.

- **quyu dibi daşıl olur, öksüz gözü yaşıl olur, ata ana qoxulu, yar qoxusu başıl olur. (daşıl: daşlı. başıl: başlı. üstün).**

yaşılıca çox yaşlı olmayan.

- **böyük, yaşılıca, döğüşgen, sınağlı, iş alışığı olan batur kişi:** tayı. dayı. - qoç dayı. yaşar dayı.

yaşılıq (topraq. parça kimi, nərsənin suyun, şəhin almaq üçün işlənən nərsə). **1.** höllük. öllük. şəhlik. çimlik. nəmlik. **1.** körpə uşaqlara bağlanılan əsgü, bürgək, püşək.

yaşılıq **1.** yaşlı. yaşlı olan (qöz). **1.** yaşlı. gənc olmayan. **1.** ağılsızlıq. toylıq. səfehlik. sapaqlıq. çiylik. xamlıq. əcəmilik. cəhalət. **1.** biyoqrafya. **1.** gənclik. **1.** uşalıq. cocuqluq. kiçiklik.

- **yaşılıqımda** mən də yiqid tavlü idim: **gəncliyimdə** mən də yığit dağlıydım.

yaşılıq **yaştıq.** sandıq. qutu. qab. qap.

yaşılıqöy yaşılıq evi. qocalar evi. qonum. pansiyon.

yaşılılıq əsgilik. böyüklük. qocalıq. ululuq. ucalıq.

yaşım **yaşmda baltalı** kişi. (**baltalı:** kəsgin. qateiyyətli).

- yaşma** yarındaq. iyi oğulmuş, xam dəri: yarındaq.
- yaşmaq** - **gün batmaq, uçmaq, yaşmaq**: gün anasına qavuşmaq. gün anaya qavuşmaq. gün anaya enmək.
- yaşmaq** - **yaşmaq kimi incə turlu ələk**: narıngöz. incə ələk.
- yaşmaq** (< **yaşmaq**: örtmək). - **süslü, işlənmiş yaşmaq**: rəşmə.
- yaşmaq** 1. qadın baş örtüyü. tutuq. - **yaşmaq yaşanmaq**: örtük örtünmək. yaşmaqqlanmaq. yaşmaq tutunmaq. 1. qanad. - qapı **yaşmağı**: qapı qanadı. 1. pərdə. tutuq. örtük. 1. hər nərsənin səpişən yerinə bərkidilən. yapışdırılan uzun qıyılıq (qıraqlıq: zavar), içəcik, tutacaq. 1. (< **yat. yas.** yatmaq. yassımaq). 1. yatırmaq. gizləmək. örtmək. saxlamaq. qapamaq. 1. batmaq. 1. yatmaq. savılmaq. savulmaq. enmək. keçmək. 1. saraqıç. sarqıç. sarcıq. başörtüsü. 1. gizlənmək. saxlanmaq. - məni görüb **yaşdı**.
- yaşmaq** 1.dolunmaq. dalmaq. dalınmaq. (# **doğmaq**). bitmək. batmaq. 1.sevmək. pərəstiş edmək. 1.**yaşarp. yeşərp. eşarp.** (< **yaşmaq**: örtmək). baş örtüsü. - günəş **doldu**. - **yaşmağın üstdəki qatı**: çalma. aşirtma.
- yaşmaqqlamaq** örtmək.
- yaşmaqqlamaq** üstün örtüp tutmaq. gizlətmək.

yaşmaqqlanmaq örtmək.

yaşmaqlı **yaşmalı**. örtlü. örtgülü. çəkingən. utanclı. usanclı.
məhçub.

yaşmaqlıq pərdəlik. tutuqluq. örtüklük.

yaşmaqqsız tərəkək. lüt. çıplaq. örtüsüz. pərdəsiz.

yaşmal bax >. **yaşamalı**

yaşmal **yaşamalı**. 1. güclü. qolçomaq. canlı. qanlı. coşuq. coşav.
coştan. coşatan. coşqar. yalovlı. yalavlı. yanıqlı. atuşlı.
qeyrətli. enerjili. 1. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq:
qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay.
baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol.
dincəş. dolqun. dolu. doyuq. dolmuş. gərəksiz. günlü.
günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. pullu.
mallı. usa. qanlağ. kanlağ. kankan. qamaq. qarınğ.
zəngin. tox. tamay. şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli.
imkanlı. müəffəh.

yaşmalı **yaşmaqlı**. örtlü. örtgülü. çəkingən. utanclı. usanclı.
məhçub.

yaşman çatı. örtü. örtük. qapanca. sakız. saklaz. sakaz. səqf.

yaşmar yalan. kələk. əğrib. giriz. gizir. girişim.

yaşmaz	yaşarmaz. - ağrımasa, göz yaşmaz, şəh olmasa, pas basmaz.
yaşna	(gizli iş görən). casus. yaltaq. çaplus.
yaşnamaq	1. çaxmaq. parlamaq. - yaşın yaşnadı: ildirim şaxdı. şimşək çaxdı. 1. parlamaq. işnamaq. 1. yaşınmaq. yalaymaq. parlamaq. yalınmaq. yalaylamaq. çaxmaq. aydınlatmaq. - yaşnayır ökdəm dağlar: parlır uca dağlar. - göy yaşnaqan: göy işığı. şimşək. yıldırım.
yaşnaş	gülləniş. gülləb. gəliniş.
yaşnatmaq	1. yaşın. şimşək çaxıtmaq. 1. parlatmaq.
yaşraq	körpə. pek taza. gənc. gəncraq.
yaşırıq	ilham.
yaşrın	1. əl altından. gizlicə. - quşqulu, şübhəli, yaşrın, gizli nəse: bityeniği. 1. gizli. - gizli, yaşrın olan sanı, duyu, fikir: güman.
yaşrın	yaşın. taşatın. batqın. yumuq. cumuq. gizlicə.
yaşrınmaq	1. ilhamlanmaq. ilham almaq. 1. yatrınmat. yatsınmaq > yadsınmaq. gizlənmək. danınmaq. tanımazmaq.

saxlamaq. saklanmaq. inkar edinmək. boyun almazmaq.
boyundan atınmaq.

yaşritan **yaşrıdan. yasutca.** bağlıca. bağlıdan. altdan. gizlicə.
gizirdən. gizqüdən. gizəmdən. basıqdan. gömüdən.
kitmədən. bürküdən. büküdən. bükülcə. qapıldan.
saxlıca. saxlıdan. sakından. sinidən. korsadan (< kor).
doncadan. göstərmədən. duyurmadan. fıslatmadan.
açmazdan. güdüdən. güdücə. örtüdən. xəfiyyən.
müstətirən. pünhani.

yaşritirtmaq **yaşritmaq.** ilhamlatmaq. ilham vermək.

yaşritmaq **yaşritirtmaq.** ilhamlatmaq. ilham vermək.

yaşru **1.** sırdaş. həmraz. **1.** gizli. **1.** giz. gizliq. gizəm. gizli.
gizlicə.

yaşruşmaq gizləşmək. sırdaşmaq. - bu sözü **yaşuşun:** bu sözü
giləməkdə sardaşlaşın.

yaşsamaq gizlənmək. gizlənmək istəmək. - o məndən **yaşsadı.**

yaşsınmaq gənc saymaq.

- **onu yaşsınıb, tamadağa ayırmadılar:** onu gənc bulub
yönətici seçmədilər.

yaşsız - **yaşsız, başsız.**

yaştal	> yaştal . ən yaş, yaşıl, gənc olan. - aştal oğul : birinin ən son cocuğu. sonbeşik.
yaştamaq	yaşlanmaq. qocamaq. çox yaşamaq.
yaştamış	qocalmış. - bir yaştamış qadın kişi.
yaştaş	yaşdaş . bəssaş. qurdaş. kürdəş. yaşıt. yaşıt. əmsal.rəqib.
yaştaşlıq	yaşdaşlıq . yaşdaşlıq . birlikdə yaşaş. qoşanc. həm zisti.
yaştaşlıq	yaşdaşlıq . yaşdaşlıq . birlikdə yaşaş. qoşanc. həm zisti.
yaştıq	yaşlıq . sandıq. qutu. qab. qap. dərisinə sığmamaq.
yaştıran	yaşdıran . becərən. yaşadan.
yaştırmaq	yaşdırmaq . < yas . yasdırmaq. yatıtmaq.
yaştuc	gənc. yaşqay. yaşqo. yaşuc. dəliqanlı.
yaştuq	yastuq. yaptuq. örtü. örtük. qapanca.
yaşuc	yaşqay. yaşuc. yaşqo. yaştuc. gənc. dəliqanlı.
yaşuc	yaşut . casus. casut. gizli gövəvli. güdücü. izləçi.
yaşuclamaq	yaşutlamaq . casuslamaq. casutlamaq. güdücülük etmək. güdücləmək.
yaşuq	aşuq . 1. (yeşük. eşük). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi. 1. işıq. ışın. şua. 1. mətin. ağır. 1.

- başu yaşıran (örtən. qoruyan) yışıqlıq. örtük. başlıq. başuq.
dəmir başlıq. tulqa. 1. aşqın. aşıq. aşmış.
- yaşumaq** 1. işımaq. 1. keyflənmək. səvinmək.
- yaşurqan** **aşurqan**. 1. qızləyən. örtgən. yapurqan. saxlayan. örtülü,
gizli qoyan. (# **yarupqan**: açan. saçan). 1. sıxı ağızlı. sır
verməz.
- yaşurqası** gizli.
- yaşurmaq** **aşurmaq**. 1. örtmək. qızləmək. 1. gizləmək. örtmək.
saqlamaq. qapatmaq. - sırrın bizdən **yaşurdi**. - **yaşur**
gözlərimdən gül üzünü.
- yaşut** (< **yaş**). 1. casut. casus. gizli iş görən, güdən. 1. gizli.
bəküt. - **yaşut** iş. 1. şad. yarud. açıq. könük. könül. sevnük.
həyəcanlı.
- yaşut** **yaşuc** (gizli). > **casus**. **casut**. gözçü. gizli görəvli. güdücü.
izləçi.
- yaşutçuluq** **casutçuluq**. **casusçuluq**. gözçülük.
- yaşutlamaq** **yaşuclamaq**. casuslamaq. casutlamaq. güdücülük
edmək. güdücləmək.
- yaşutluq** > şadlıq.
- yaşutmaq** şad olmaq. yarutmaq. sevinmək. keflənmək. kef eləmək.

- yaşyaq** 1.<> **yayşaq** (< **yaşmaq**: örtmək). yəhər örtüsü. 1. yaşlıq. yeşik. yük.
- yaşyoldaş** - **yaşyoldaş**: **yaşam yoldaşı**. əş. ortağ. - **sən mənə əş olmadın, barı iş olma.**
- yat etmək** **yad etmək**: ad tutmaq.
- yat** - **yada salma**: yad avəri. anğış.
- yat** **yad**. {< **ad. adıq**: başqa. ayrı. }. 1. küy. fikir. huş. 1. < > **tat**. yav (yava). yaya (yalın. qoşuksuz): yava. yavayi. yağı (: yad. yaban). yabani. kəsəki. 1. (başndan səssiz 'y' biçiyinin düşməsi ilə). < > **ad**. öt. ötgə. özgə. qırğık. qırıq. - **adin**: yadın. - **adin**: özgə. özgənin. başqasının. 1. 1. yabancı. el. dəğişik. fərqli. 1. çət. çet. çit. sit. şetel. qıraq. qırıq. çətəl. kəsəki. kəsik. öcman. düşman. yabançı. yaban. yabani. xas. ayrı. ayırıq. öz. özəl. qırğık. yava. yavayi. yağı. 1. arac. vəsilə. ləvazim. hazırlıq. - **yatdan**. oxdan nə varızdı savaşımağa. 1. usul. təhər. yol. dəb. - kişi ki gözlədi dirilik **yatın** (yolun). gərək ki oxşaya yad obanın itin. - qulluq **yatı**: qulluq yolu. - dirlik **yatı**. 1. vəziyyət. durum. - halı **yatı** necədi. - axşam oldu haldan **yatdan** düşdü əsgərlər. 1. **yatdaş**. qorunma yaraqı. silah. güc. quvvə. - **yat yaraq**:

yaraq. don ətək. nərsə şüy. hazırlıq. təchizat. - düzəddi **yatın**
yarağın. donatdı atın. - **yatlanın**. **yaraqlanın**. saldırın atı. -
kəsərdən. bıçaqdan. **yataqdan**. **yaraqdan**. - **yatım yarağım**
olansan tanrım. - **yat yaraqlanıb** donanıp. girdilər. **1**. gəzinti
gəmissi. **1**. yad. yaba. yaban. **1**. ayrı. yaban. naşı. başqa.
özəl. **1**. yağmır daşı. - **yadçı**: yağmır büyüçü. **1**. **yat - yut**: <
yalt yurt. alt üst. - **yat - yut** baxıb: alt üst edib. çevrəsin titiz
titiz gözləyib. **1**. yataq. barınaq. in. nin. duraq - **yatına** girip
yatmaq. **1**. ip. əyp. eyp. zehn. xatir. fikir. **1**. yabançı.
yabanı. el oğlu. dış. için qarşıtı. - **açıqdan** adam alınmır. **1**.
yat!: uyu !. qal !. qafil ol !. yuban !. geri qal !. **1**. qərib.
uzqaq. yabançı. **1**. düşman. **1**. zikir. **1**. anğma. anma.
xatirləmə. **1**. yatsaq. xatirə. (< **qatıra**. **qayıta**). keçmişə
dönmüş, keçəcəyə bağlı olan nərsə. **1**. yataqan. pusat.
busat. bəsat. basat. yataq. qalxan zireh kimi, qorunmaq
üçün nərsənin üzərinə yatırılmış yat yaraq, silah sürsat. -
yat yaraq: ləvazim. mühümmat. **1**. yet. yad. çat. həqq. - sizin
məne gücənməyə yetiz yoxdur. - **yada daşı**: haq daşı. **1**.
qalxan yapıc (zireh) kimi qorunma yarağı. cəhaz.
mühümmat. püsət. silah. - **yat yarağ**: silah o mühümmat. **1**.

qırağ. xuylanmayan. tutmaz. afət. düşün. düşün. xatir.

yabançı. yavı. yav. yava. yağlı. qərib. **1.** yet. yat. çat.

həqq. - sizin mənə gücənməyə yetiz yoxdur. - **yada daşı:** haq daşı. **1.** ayrığ. yabançı. başqa. qeyr. yatlı. yaban. **1.** azuq. ağduq. adquq. ayuq. ayquq. başqa. **1.** böyü. cadu. büdik. büzik. büdik. **1.** yad. azıq. azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. **1.** azıq. azuq. ayuq. atuq. tanış olmayan. - **yad dildə danışmaq:** somluşmaq. sümlüşmək. tatlaşmaq. farslaşmaq. **1.** qamlıq. kahinlik. taşlarla yağmur. rüzqar üçün yapılan qamlıq. yada taşı ilə yapılan bir türlü qamlıq. **1.** yabancı.

- **yad saymaq:** yatlamaq. yadlamaq. yadırqamaq. yabanlamaq.

- **yat baz:** yabancı. **1.** yaraq. yol. usul. tərz. - **yatsız** kişi yaraqsız oğlan. - savaşa **yatlandı** yaraqlandılar. - iş **yatın** öyrənmək özü ustad gerek. - hər işin bir **yatı**, bir yarağı var. - **yataqlı** adam: hünərmənd.

- **yada salmaq:** addamaq. yaddamaq. ad tutmaq. yad etmək.

yad. **1.** bilgi. dağarcıq. bəllək. hafizə. zəhn. **1.** cihaz.

1. yaban. yabançı. el. özgə. başqaq. **1.** xatirə. - **onun**

- yadına:** onun xatirəinə. **1.** ərmiz. rəmz. iz. xatir. **1.** kərik.
kırıq. qərib. çaşiq. şaşiq. biqanə. **1.** sanı. düşünmə. baş.
beyin. hafizə. zehn. ağıl. fikr. fikir. **1.** yadırqan. yadırqı.
yabançı. **1.** doğasız. ıssız. ıssız. kəssiz. kimsəsiz. qərib.
- **yat!:** xamuş!. sus!.
- **iyilik edib, dənizə at, balıq bilməz, tanrıya yad.**
- **yad olmayan: içdən. içgin.** inanclı. inanan. işənclı. inaq.
inanılan. inanılır. güvənılən. güvənılır. içgin. xodi.
- **yada salmaq:** anıştırmaq. işarə etmək.
- **içinə, yadına düşmək:** əsmək. birdən anmaq, xatırlamaq,
içindən süzmək, keçmək.
- **gözdə, yadda tutulmaq:** anılmaq. xatırlanmaq. zikr
olunmaq.
- **yaddan çıxarma batlağı:** unutluq, unutma çuxuru, dərəsi,
quyusu. - **yatmaq yeri:** yataq.
- **yadına düşmək:** sanına (xatirinə) gəlmək.
- **qat qat, yat yat olan:** qatmanlı. qatqatlı. yatmanlı. yatyatlı.
- **sanında, yadında qalmaq:** sanılmaq. xatırlamaq.
unutmamaq.
- **adın yadın bilməmək:** heç tanımamaq.

- gəlməmişin dadı yox, köçənlərin **yadı yox**, qaçanları tut saxla.

- **qırağ, yad olmayan kişi**: evdən.

- **yad almaq: yadalmaq**. anımsamaq. xatırlamaq. bilsənişmək. bəlsinişmək.

- **yada salmaq: yadlatmaq**. yadlatmaq. andırtmaq. xatırlatmaq. çağırıştımaq.

- **yada vardır pis demə, varın vardır, dad demə**.

- **yaddan çıxarma**: unutmə. - iti düşündün, çomağı **unutma**: iti an, çomağı yaraqla (hazırla).

- **yadında, yaddaşında saxlamaq**: qarnına yazmaq. imləmək. mimpləmək. qamqalamaq.

yata

1. yarım - yata: yarım yamalaq. əksik. **1. cəda**. yatımlı. iyi. sevimli. uysal. yumşaq. uğurlu. xeyirli. kövrək. xuylu.
1. ehsan. çıxar. qazanc. ası. yarar güdmədən. yalnız uğur diyə bir iş görmək. **1. (y < > c) > cadu**. **yada daşı**: bu daş ilə övsunlayıb yağmır yağdırdılar. yağmır daşı. yabancı. yabancılıq. **1. büyü**. sehir. büyü yapmada kullanılan bir taş.

yata

1.durqun. durqaq. **1.yatıq**. rakid. - **yata su**: rakid su.

- yata** **yada.** 1. **ya da < ayda (< aylanmaq:** dönmək). 1. yalvı. yaliv. yalva. büyü. cadu. gözü bağlılıq. sehir. 1. yədə. yetə. yeti. damarlı yəşil daş ki əsgı türklər arzulanıb (niyyət edib) quya atardılar.
- yada taşı ilə afsun yapmaq. yabancı saymaq: **yatlamaq.**
 - yada taşı ilə oxutmaq: **yatlatmaq. - yada salmaq.** ötürmək. öttürmək. xatırlatmaq.
 - bunu ona **ötür.**
 - mənim yadımdan çıxdı, səndə mənə **ötürmədin.**
- yata** **yada.** cada. iyi. sevimli. uysal. uymuşaq xuylu. iyi ürəkli. rəhimli.
- yatab** 1. həmişə. durmadan. dayıma. 1. əbədi. durmaz. qalmaz.
- yatab** 1. **yatba.** qataba. qətəbə. təbəqə. 1. yerləşik. yurd. ölkə. vətən.
- yatabas** **yatabat.** yurt. qoşul. qasnaq. şərayit.
- yatabat** **yatabas.** yurd. qoşul. qasnaq. şərayit.
- yatac** taxac. taxca. sərgən. qaş. rəf.
- yatac** **yadac.** yalvın. yalvıçı. yalvac. büyücü. sehirbaz.
- yatacaq** - **yatacaq** çağ: yatsu.

- yatacaq** yatcaq. qonaq. yataq yer.- yolçuya qonaq vermək.
- yataç** 1. yataş. yatas. yaddaş. 1. toyuğun uçucaq, çanağ (> cinah) gəmiyin qıraraq, tutulan söz.
- **yataç gəmiyi**: uçucaq, çanağ gəmiyi.
- yataç** **yapaç. yatlac. yaplac.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. picza. pitza.
- yataçılıq** **yadaçılıq. - büyüclük, yadaçılıq, cadıçılıq etmək**: küpə minmək.
- yataq** 1. yatmaq yeri. 1. keşik. qorucu. 1.ətək. - **çay ətəyi**: çay yatağı. 1.yatmaq yeri. 1.yukan. bükan. cənin. 1.mərkəz. 1.keşik. 1.kövləgə. qaza. koma. kəvək. ağıl. 1.gecə gözətcisi. 1. yatma odası. yuxuluq. uyuluq. 1. gecə bəkisi. qaravıl. qaravul. 1. **yadaq**. anma. işləş. istəş. diləş. alqış. dua'. vird. zikr. 1. yatın. - yatınlar yasınmış, işıqlar sönmüş: (yataqlar açılmış, sərinmiş).
- **çayın daşlıq yatağı**: qaqralıq. qayalıq.
- **döl yatağı**: oğlan. tuxumluq. rəhm. rəhim.
- **gəmi yatağı**: qoy < kov. dənizin qaraya doğru yaptığı kiçik körfəz (< kövrəz), girinti. gəmin. bəndər.
- **heyvan yatağı**: gələnbə. ağıl.

- **it yatağı**: oğruların patığı, barındığı yer.
- könüllər olsun arslan **yatağı**.
- könüllər olmuş arslan **yatağı**.
- **aca yemək, xəstiyə yataq sorulmaz**: görünən kəndə bələdəçi nə gərək.
- **axarı yatağına, içi üzünə, üzü içinə durmaz**: qərarsız. dəğişgən. qayğan. günü gününə uymaz.
- **könüllər olmuş arslan yatağı**.
- **könüllər olsun arslan yatağı**.
- **ölüm yatağı**: dinəc döşək: dinc döşək.
- **yataq, yorqan içinə qoyulan əsgı çapıt, qırxım**: içirik. içərik. içirlik. içlik.
- **heyvanlarda döl yatağı**: qulunluq.
- **ağ yataq**: asılı yataq.
- **balıq yatağı**: balıqlağa. balıqlava. balığın bol olduğu yer.
- **iki dağın birbiriylə birləştikləri dərə yatağı**: çataq.
- **tuxum yatağını (cəninı), döl kisəsin dolduran sıvı, may'**: çağnaq.
- **yataq paltarı**: yapır.incə, qalın genə bol geyim.

yataq

yadaq. yayaq. yaya. {yatlaq}. 1. orun. - yataq hazırlamaq:
 orun salmaq. **1.** quşquluk. həmişə yadırqanan, çəkingən.
 şəggilik. məşukluq. **1.** həmişə. davam. **1.** yorqun. arqın.
 aciz. **1.** yətək. yədək. sıra. növbət. **1.** kəsəl. xəsdə. **1.**
 yaya. yayan. piyada. yazaq. yayaq. **1.** bir işin. əməlin
 olunması üçün. gəlişi gedişi üçün yaranmış çəçivə.
 çevrə. qoşut. yaraq. dövrəbər. cızqı. **1.** iznə. axaq. yat.
 kəsim. məcra. - çayın **yatağı**: çayın iznəsi. **1.** in. yuva. **1.** bir
 nərsənin çox olduğu yer. **1.** qorucu. qoruculuq. qulluq.
 qulluqçu. qaravıl. yasav. yasavıl. xidmət. xitmətçi. **1.** içinə
 bir nərsəni yerləşdirə bilən əğri. girdə qab. araba
yatağanı. 1. yurd. topraq. - azərbaycanım mənim. elim
 günüm yat **yataqım** yurdum mənim. **1.** gecə donu (libasi
 xab). yat. **1.** döşək. yat. - **yataq yorqan**: örtük döşək. **1.**
 mərkəz. **1.** piyada. **1.** davamlı ged gəldə olan. dolaşma.
1. gəzəyən. **1.** əngəl. müzahim. **1.** **bəstər** (fars) < > **bastar** <
 > **pestər** < > **pıstır**. altlıq. altda olan. **1.** avlaq. ovlaq. **1.**
 ambar. **1.** oğruları, oğurluq nərsələrinə gizlədən kişi. **1.**
 bəndər. liman. - **gəmi yatağı**: bəndərqah. **1.** yol. məcra. **1.**
 yataqan. yat. pusat. busat. bəsat. basat. qalxan zireh

kimi, qorunmaq üçün nərsənin üzərinə yatırılmış yat yaraq, silah sürsat.

- **yataq odası**: **1.** yatmaq takımları qoyulan kiçik oda. sandıq odası. sandıxana. **1.** yatılan otaq.

- **döl yataq**: oğuluduruq. yumurtalıq.

- **yataq takımı**.

- **yatağa atılıb dincin almaq**: tumbə. tumba.

- **iki, dörd qollu olan əğləncəli yataq**: salıncaq.

yataqan (bax > **yataqay**). təmbəl. uykucu. **1.** böyük pıçaq.

- **yatağan pıçağının bir çeşiti**: qulaqlı.

yataqan **yatağan**. (yatar durumda olan). **1.** bərk uzun pıçaq.

- **yatağan pıçağının bir çeşiti**: qulaqlı. - **bir çeşit enli**

yatağan: varsağı. **1.** yat. yataq. pusat. busat. bəsat. basat.

qalxan zireh kimi, qorunmaq üçün nərsənin üzərinə

yatırılmış yat yaraq, silah sürsat. **1.** qəmə. iki ağızlı

pıçaq. **1.** təmbəl. **1.** borcunu ödəməyən. **1.** yatıq. geniş.

enli. uzun. əğri qılıc. saldırma. kasatura. **1.** qorda bıçaq.

əğri qılıc.

yataqay təmbəl. uykucu. uyuşuq. yataqan. yuxugöz. uyuşuq.

yanyat. üşəngənc. daşdaban. boşbel. belkav. batuq.

bəcəriksis. büknüt. götürəm. ərincək. ağır qanlı. işə yaramaz.

yataqçı darğa. güzərçi.

yataqçı yasaqçı. gözətçi. bəkçi. qorucu. torğa. torçu. toruqçu. sağçı. onğçı.

yataqdaş 1. yatdaş. yutdaş. batdaş. **batandaş** (> vətəndaş). 1. yatılan otaq arxadaşı.

yataqdır - bu yerlər yava otlara **yataqdır**.

yataqqol yuvaqol. içqol. anaqol. araqqol. oranqol. oratqol. ortaqol. qaynağqol. qaynaqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol. çəkirdəqol (**çəkirdək** < **çiq**: **tuq**: bütün.). mənşə'. kökün. kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql mərkəzi.

yataqlatmaq **yanaqlatmaq. yanıqlatmaq. yanqalatmaq.**

yaddaşlamaq. not götürmək. aşılıtmaq. çıxmatmaq.

yataqlı 1. döşəkli. kəsəl. xəsdə. 1. tonlu. donlu. güclü. qocurlu. qatıq. 1. **yataqlı** < **metatez** > **dayaqlı**. payalı. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. inaq.

güvənilir.güvənیلən. inanılır. inanılan. içgin. əmin. sağ.
sağlam. qayım. möhkəm.

- **daşlaq qayalaq yatağlı çayların, ırmaqların, yaxud buz**

parçalı axar suların çıxardığı səs: qağaş. qağış. qığış.

qağıştı. çağaş. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı. - gündüz gecə, gur
axan çaylar **qağaş qağaş qağışlayır**.

yataqlı imkanlı. dərin. yaraqlı. bol.

yataqlı **yatlaqlı.** yatağı, məcrası dərin olan. - **yataqlı** ırmaq.

yataqlıq **yadağlıq.** 1. yayalıq. yaya yürüyüş. 1. yayılı. yayılmış.

yatalaq 1. döşək düşgünü. həmmişə yatmış olan. 1. döşək əsiri.
kötürüm. enməkəli. otruq: xəstə. düşük. fələc. - **yatalaq**
olmaq: döşəyə düşmək. 1. məriz. naxoş.

yatalaq **yasalaq.** 1.götürüm. xəsdə. səqət. 1.yastı. yapalaq.
qabarıqsız.

yatalanmaq 1. (< yata). sınaşmaq. yılışmaq. yapığlanmaq.
yaltaqlanmaq. dalqavıqlanmaq. alçalmaq. 1. **yadalanmaq.**
cadalamaq. oxunmaq. özünü baxıcıya göstətmək.
üpürünmək.

yatalı **cadalı. yatalıq.** uğurlu. xeyirli kişi yaxut iş.

yatalıq - **qarayatalıq:** odlu bulaşıcı bağırsağ kəsəli. tifo kəsəli.

- yatalıq** 1. yatacaq yer. 1. ehsan olaraq qılınan verilən nərsə.
- yatalım** yatlım. yatlanıq. yaltanıq. kəsəlik. sırqavlı. naxoşlama. mərizləmə.
- yatalmaq** 1. **yadalmaq. yad almaq.** anımsamaq. xatırlamaq. 1. yatlanmaq. yaltanmaq. naxoşlamaq. mərizləmək.
- yatama !** **yadama!**. arma!. yorulma ! yorulmuyasan. var ol ! yaşa !.
- yatamaq** **yadamaq.** (< **yatsı. yassı:** yayıq). 1. yatmaq. yastılmaq. zayıflamaq. gəvşəmək. kötülmək. yeynimək. yoşmaq. yavamaq. soysuzlamaq. əldən düşmək. qarışmaq. pozulmaq. müzterib olmaq. acizləmək. yadırqamaq. əlsizləmək. cay. bezar pətənək olmaq. 1. zayıfləmək. gücsüz.
- yatamaq** **yadamaq. yadamaq. yadlamaq.** düşünmək. düşünmək. xatırlamaq.
- yataman** **yadaman.** yorulmazın. zayıflamazın.
- yatan** - **cana yatan:** yatqın. xoşsindir. xoşsınır. xoşagələn. iyi aşınan, həzm olan nərsə. nuş olan.
- **erkən yatan:** axşamçı.
- **gün ağarkən, qalxanlar, gün batarkən yatanlar.**
- **günün yaşan, yatan, batan çağı:** aşam. yaşam. aşqam. yaşqam. axşam. yaxşam.

- **durmuş** (yaşam.). **bir yarış, qoşan qazanır, yatan itirir.**

- **itle yatan bitlə qalxar:** quduzla oturub durana, kötülükdən bir payda düşər.

yatan **yadan.** 1. yatar. yatmış olan. 1. arğın. bezar. aran. 1.

yavan. bezar. arğın. arın. 1. yorqun.

- **bir yatanlar:** yatdaş. yatqaş. bir yatanlar. ər arvad.

yatanmaq **yadanmaq** taşılmaq. daşılmaq. dış düşmək. qərib

düşmək.

yatar - qan dolaşan könüldə **arслан yatar.**

- **üz astında (astında: altında), astar yatar.**

- **yatar qalxar, açılıb bükülən köprü:** ırqantı köprü.

yatar yatqa. dayanma. muqavimət.

yatas 1. yataş. yataç. yaddaşt. 1. toyuğun uçurcaq, çanağ (> cinah) gəmiyin qıraraq, tutulan söz.

- **yatas gəmiyi:** uçurcaq, çanağ gəmiyi.

yatasalma **yadasalma.** imləti.

yatasu mordab.

yataş 1. yatas. yataç. yaddaşt. 1. toyuğun uçurcaq, çanağ (> cinah) gəmiyin qıraraq, tutulan söz.

- **yadas gəmiyi:** uçurcaq, çanağ gəmiyi.

yataş	ataş. 1. yədək. yan yana gedən. 1. sıra. saf. çizgi. dizi. 1. gəm.
yataşlamaq	ataşlamaq. yədəkləmək.
yataşlanmaq	ataşlanmaq. yədəklənmək. yədəyə alınmaq.
yataşlatmaq	ataşlatmaq. yədəklətmək.
yataşu	yapaşu. alt. aşağı. altdaki.
yatatan	yadatan. kəsillədən. bezdirən.
yatataş	yədəkdəş. sıradaş. dizidaş. rədiflə gedən nərsələr.
yatatmaq	yadatmaq. kəsitlemək. kəsəllətmək. iğrəndirmək. iğrətmək. yormaq.
yatatmaq	yadatmaq. zəyiflətmək.
yatav	xatirə. anı. anıq. keçik. keçi. yaşantı. yazıntı.
yatav	yadav. 1. dirənməyən. axarlı. yumşaq. 1. dözümsüz. dayanıqsız. canitez. səbirsiz. 1. ortağ. mö'tədil. 1. arğın. işdən yadab duran adam.
yatavəri	yadavəri. ağızmaq. yadavamaq. yadavramaq. yadavlıq: yorqunluq.
yatavlıq	qisur.
yatavsız	yadavsız. yorulmadan.
yatavul	yadavul. bax > yadiqar.

yatavul	yadavul. yadiqar. anıt. anı. anğı. andaç. xatirə.
yatavulluq	yadavulluq. yadiqarlıq. anmalıq. sovğatlıq.
yatay	södeğey. çapraz. södək. çapraz.
yatayına	yatımına. köndəminə. çöndəminə.
yatba	yamat. 1. əğik. mayil. iştahlı. - içkiyə yatbalı kişi. - yuxuya yatbalı: yuxuçul. - {yatba qıran: 1. təvəccühi, meyli, iştahı çevirən. 1. iğrənc}. 1. vəsl. rəbt. - yatba biçi: hərfi rəbt. - mən le sən: mən ve sən: (bu tümlədə " le ", " ve " yatba biçidi).
yatba	yatab. qataba. qətəbə. təbəqə.
yatcaq	qonaq. yataq yer. yatacaq.- yolçuya qonaq vermək.
yatçal	1. yadiqarlıq. 1. yadavul. yadiqar.
yatçı	yadçı. yadu. yad edici. büyücü. (> cadugər).
yatçılıq	yadçılıq. başqalıq. obalıq. oymalıq. bölülük. qutuluq. ayrışlıq. ayrılıq. ayrıcalıq. çatallıq. didişlik. pазıqlıq. bazıqlıq. təfrəqə. nifaq.
yatel	yadel. yad ölkə. qurbət.
yatfa	yafta. yapıt. yapta. (y < > t). tapıt. tapıt. 1. sənəd. 1. lövhə. kətibə. 1. suçluların, dustaxların boynuna asılan kağız. 1. etiket. sşəni, tayın, nərsənin üsütə yapışılan, yatırılan, taxılan səyfə. 1. e'lan.

- yatı** 1. yası. yazı. yatız. uzuna. - **yatı** yer. 1. yatıq, meleke, beceri, el yatkınlığı. 1. yatma. gecəni keçirmə. beytutə. - gecə **yatısı**: gecə **yatması**.
- yatı** pansiyon.
- **qatı yatı**: qamıt kəmit. ifrat təfrit. qasıq qısıq. ağır yüngül. anğıl engil. aşırı yasırı. doluq soluq. bəkiş çəkiş. qatır yatır. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. artıq yartıq. yapıcı yasıc.
- yatı** **yadı**. tez.
- yatıca** yorqan döşək.
- yatıcı** yatıq. yatqun. yatışçı.
- yatigar** **yadiqar**. **yatıqar**. **yatyaq**. **yatqay**. (< **yatırmaq**). yatırılmış, qoyqunmuş nərsə. anıt. qomarı. - sizlərə məndən **yatıqar** olsun. - bu kitab atamdan mənə **yatıqardır**. istəlik. bələk. sıylıq. qalın. - keçmiş **qalın**.
- yatıq** (# **qalqıq**). 1. yatılmış. əğilmiş. yatsıvın. yastıvın. yassı. yası. basıq. 1. devrik. çevrik. devrik. 1. yassı. pısıq. 1. uzun boyunlu. yassı enli içgi qabı. 1. ağzı dar, boşazı qıssa, qarnı yassı su qabı. tüng. 1. yaticı. yatqun. yatışçı.

yatıq

1.yatırılmış. devrilmiş. çevrilmiş. çönmüş. dönmüş.

devrik. çevrik. qatırıq. qatlanmış. **1.yassı.** yapıq. kovtur > çotur (< **çov.** **kov:** oyuq. boş). - **yapıq burun:** çotur. **1.yata.** rakid. - **yata su:** rakid su. **1.dürd.** torta.

- **əğimli, əğinik, əğik, yatıq, meyilli yer:** badal.

- **bəxdi yatıq: bəxdi yatmış:** qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.

bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.

kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz.

uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. qarabəxd. qarabet. qaran.

qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.

yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız.

barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.

sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

yatıq

döşək. **1.** yatıq. uyku, yuxu döşəyi. yatacaq yer. **1.**

mə'dən.

yatıqan

səntur. - **yatuğançı:** sənturçu.

yatıqar

yadıqar. < > **yadıraqa.** anğdırıcı. anığ. annaq. xatirə.

andıç. andırıç. anmalıq. istəlik. sıylıq. bələk. savğat.

ağırlıq. başıq. başlıq. andac. anmalıq. erməğan. sunqu.

töhvə.

yatıqar

yadıqar. anlağ. annağ. anlığ. xatirə.

- yatıqar** **yadıqar. yadavul. 1. yatçal. anığ. anğı. anıt. qalıq. qalıt.**
1. qalma. qalmış. qalan. duran. durma. durmuş. anıt.
 əsgilərdən sürüb gəlmə, intiqal etmə. - olardan **qalma.**
1.andaşıt. anıtlıq.
 - **yadıqarlıq:** yatçal.
- yatıqar** **yadıqar. yadavul. anıt. anı. anğı. andaç. xatirə.**
- yatıqar** **yadıqar. yatyaq. yatqay. (< yatırmaq). yatırılmış,**
 qoyqunmuş nərsə. - sizlərə məndən **yatıqar** olsun. - bu kitab
 atamdan mənə **yatıqardır.**
- yatıqar** **yadıqar. yatuqar. yarmağan. ərməğan. tansuq. sovgat.**
 sova. sava. soğa. sovgə. yarmağan. hidyə. tansuq.
 yarlığaş. yarlığan. yarmağan. tansuq.
- yatıqarlaşmaq** **yadıqarlaşmaq. təkinləşmək. anıtlaşmaq. abidələşmək.**
 ucalmaq.
- yatıqarlıq** **yadıqarlıq. yadavulluq. anmalıq. sovgətliq.**
- yatıqlı** **yazıqlı. yasıqlı. yayılmış. açılmış sərilmış. çözülmüş.**
 bağından çözülmüş. - **yatıqlı** döşək: sərilmış döşək.
- yatıqmaq** **yadlaşmaq. yabancılaşmaq. - yağuc kişi yatıqdı: yaxın**
 adam yadlaşdı.

- yatıl** **yatqıl. yatqın. atıl. atqıl. atqın. 1. işsiz. işləməz. 1. etgisiz. əsərsiz.**
- yatılacaq** **- dinlənəcək, yatılacaq yer: astanə. yastanaq.**
- yatılan** **çatılan. - birbirinə çatılan, yatılan nərsələr: çatı. - düşülən, döşənən, yatılan, uzanan, örtülən, tikilən, əkilən yer: düşək > döşək.**
- yatılı** **gecə gündüz. şəbanə ruz. - yatılı okul: şəbanə ruz mədrəsə.**
- yatılı** **pansiyonlu.**
- yatılmaq** **yadılmaq. yayılmaq. dağılmaq. ayrılmaq.**
- yatılmaq** **yadılmaq. yayılmaq. çözülmək. yazılmaq.**
- yatılmış** **1. yatıq. əğilmiş. 1. yatmış. sərilmış. basılmış.**
- yatım** **1. döşək. yayqı. sərgi. yasım. beşik. bekik. 1. əsgü. adət. köhnə. yatımına bükmək: olduğu kimi. adətinə qatlanmaq. 1. döl yatağı. qılıq. oluq. adət. əsgü. - yatımına bükmək: olmuşuna. keçminə. bükümünə bükmək. 1. sərgik. nərsənin yatmış, əğrik durumu. yatmış, əğilmiş olan.**
- yatım** **1.sönüm. köçüm. 1.yaxtım. rıxtım. qamat. qapat. tapat. çapat. baçat. biçət. licim. balat. patlet. lapatqa. dış**

görnüş. yaxışıq. şəkil. biçim. biçmə. kəsmə. yarma. form.
munasibət.

yatımçı **yadımçı.** əl ulağı.

yatımçı **yarar. yarayan. yardım.** çəkər. > çəkər. çirağ. ayağ. ayaq.
bağşı. baxcı. baxıcı. baxşı. baxşı. əlaltı. işçi. köməkçi.
qaboş. qarış. qılıqçı. qılman. qolaç. qolat. qolaş. qolaq.
qolçu. qılay. qılan. çalay. çalan. qornuq. qul. qulluqçu.
nökər. əcir. xidmətçi.

yatımına **yatayına.** yandayına. köndəminə. çöndəminə.
döndəminə. yöndəminə.

yatımlama **yadımlama:** içindən atma, unutma. (# **içinə almaq:**
özləmə. özümləmə. mənimsəmə.).

yatımlı oturaqlı, samballı olan. kiləsli. qursili. kürsili. döşəkli.
döşəkli. yataqlı. sabit. (< **qurmaq**).- **kürsili** yazı. - **gözəl,**
yatımlı olan: kiləs. kürsi. qursi.

yatımlı yaxtımlı. yaxımlı. yaxışıqlı. şəkilli. biçimli. biçəmli.
formalı. kəsimli. mütənasib.
- **düzənli, durumlu, yatımlı durum:** dinclik. dəngə. tanqı.
rahatlıq.

yatımsamaq **yadımsamaq.** xatirləmək. anığsamaq. anımsanmaq.

- yatımsız** bacarıqsız. bəcəriksiz. bacarıqsız. çolaq. çolqa. çolab. çolpa. ələyaqsız. işbilməz. naşı.
- yatımsızlıq** bacarıqsızlıq. bəcəriksizlik. bacarıqsızlıq. çolablıq. çolpalıq. çolaqlıq. çolqalıq. ələyaqsızlıq. işbilməzlik. naşılıq.
- yatımtan** - **yadımdan, xatirimdən, xətirimdən çıxdı**: sanımdan çıxdı.
- yatın** 1. bətn. batin. iç. 1. düşüncə. fikir. 1. xatirə. 1. yataq. - yatınlar yasınmış, işıqlar sönmüş: (yataqlar açılmış, sərinmiş).
- yatın** **yadın**. 1. rəhim. döl yatağı. yavruluq (heyvan üçün). oğlan yatağı (kişi üçün). qulunluq (at). balalıq. balayatıq. balıyatqı. balayatkı. uşaqlıq. analıq. tuxumluq. 1. yabançı. yaban.
- yatınq** (t < > y) **yayınq**. yayırq. səprik. səpik. yerə yayılmış olan az nərsə. - **yatınq** su: səpilməmiş, yayırq su.
- yatınqular** **yadıngular**. atinkılar. atnaqular. başqaları. ayrı ayrı başqa başqa kiməsnələr.
- yatınmaq** 1. hazırlanmaq. 1. hazırlanmaq: geyinib yatındıq getdik. 1. yayılmaq.
- yatınmaq** yaraşmaq. uymaq. düşmək. - boyaları birbirinə **düşür**. - buğ sənə **düşür**.

- **könülə, ürəyə yatınmaq**: bəğenilmək. xoşa gəlinmək.
- **könülə, ürəyə yatınmaq**: bəğenilmək. xoşa gəlinmək.
- yatınmayan** **yatışmayan**. qoymuyan. qonmuyan. dinmiyən.
dinlənmiyən. susmayan. durmayan. kəsilməyən.
qırılmayan. qırışmayan. axan. sürən. sızan. süzən.
- yatıntırmaq** **yatındırmaq**. alışdırmaq. - **qanat alışdırmaq, yatındırmaq**:
bir işə yatınma, alışma üçün çalışmalar yapmaq.
- yatır** 1.ovliya. ovliya ullah. 1.türbə. aramqah. 1. ərmiş. ovliya.
evliya. övliya. 1. gorxan. aramqah. məğbərə.
- **var vara yatır, yar yara**.
- yatır** **yatrı. yatırı.** yatırma. pəsəndaz.
- yatıran** 1. tapıran. yapıran. çapıran. müsəggin. 1. yapıyan.
uydurucu. xaşxaş. əfyon.
- yatıran** **yatırıcı. yatırıcı.** çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<>
köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü). öçürən. öçürücü. öçürücü.
uçuran. uçurucu. uçrucu. söndürücü. söndürücü.
söndürən. çəkitici. çəkitci. çəkitən. çəktirici. çəktirci.
çəktirən.
- **doğum yatıran qadın**: əbə. aba.
- yatırı** **yatır. yatrı. yatırma.** pəsəndaz.

- yatırıcı** **yatırıcı. yatıran. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<> köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü). öçürən. öçürücü. öçürücü. uçuran. uçurucu. uçrucu. söndürücü. söndürücü. söndürən. çəkici. çəkici. çəkicən. çəktirici. çəktirici. çəktirən.**
- yatırılmış** - **yatırılmış nərsə: yatyaq. yatyaq. yatqay. yadiqar. (< yatırmaq).**
- yatırılmış** **yatıq. 1.devrilmiş. çevrilmiş. çönmüş. dönmüş. devrik. çevrik. qatırıq. qatlanmış. 1.oturtulmuş. qondurulmuş.**
- yatırım** sərmaya.
- yatırqa** **yadırqa. < > yadiqar. anğdırıcı. andıran. yada salan.**
- yatırqalıq** **yadırqalıq. - yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın gidərmə: alışdırma. alışdırı. alışdırım. alışatı. isgərmə. ısqarma. ısqarı. yatqırma. yatırma. yasırma. yasqırma. öğrəşit. öğrəşim. öğrəşmə.**
- yatırqamaq** **yadırqamaq. (< yat). { yatqarmaq. yatırılmış, uzadılmış dururma qaymaq, qoydurmaq}. uzaqlaşmış, uzaq oluq bir durumda baxmaq. yayın görmək. yan gözdən görmək. yabançılışmaq. yabansımaq. yabansamaq. cocuğun tanımpamadığın gördüyündə ağlamağı. tanğırmaq.**

tanğlamaq. tanğmaq. qəribsinmək. şaşınmaq.

təəccüblənmək. - bu uşaq məni **yadırqayır**.

yatırqamaq **yadırqamaq.** qəribsemək.

yatırqamaq **yadırqamaq.** 1. atıqlamaq. atıqlamaq. adıqlamaq.

tanmamaq. qərib görmək. 1. yatlamaq. yadlamaq. yad saymaq. yabanlamaq.

yatırqamaq **yadırqamaq.** 1. çirqimək. çiyirmək. ilgisini itirmək.

uzaqlaşmaq. soğumaq. 1. öngələmək. gücənmək. mənimsəməmək.

yatırqamazlanmaq **yadırqamazlanmaq.** yatışınmaq.

alışınmaq. tutşunulmaq. isinmək. issinmək. istinmək.

ıssınmaq. ısınmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. içə

yaxınılmaq. yaxnışınmaq. yadırqısı, qəribliyi gedilmək. -

bir yerə ısınmaq: iyicə yerləşmək.

yatırqan **yadırqan.** 1. alışmamış. şaşıran. yabansı. qeyri mə'mul,

adi. əcib. qərib. 1. yadırqı. yad. yabançı.

yatırqan **yadırqan.** yataq. yadağ. quşquluk. çəkingən. şəggilik.

məşkukluq.

yatırqanlıq **yadırqanlıq.** alışmamışlıq. yabansılıq. şaşıranlıq. qeyri

mə'mulluq, adilik.

- yatırqanlıq** **yadırqanlıq. yatqırlıq.** qaçlıq. ürpmə. ürkmə. ürpərmə. qorxu.
- yatırqanmaq** **yadırqanmaq.** qəribəsənmək.
- yatırqanmaz** - **yadırqanmaz olmaq:** gözü alışmaq. nərsənin ilk etgisin itirmək. qəribəsəməmək.
- **yadırqanmaz olmaq:** başarcağına inanmamaq. gözü almamaq.
- yatırqı** **yadırqı.** yad olmuş. yaban.
- yatırqı** **yadırqı.** yadırqan. yad. yabançı.
- **yadırqısı, qəribliyi gedilmək:** yaxnışınmaq.
yadırqamazlanmaq. içə yaxınılmaq. isinmək. issinmək.
istinmək. ıssınmaq. ısınmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq.
yatışınmaq. alışınmaq. tutşunulmaq. - **bir yerə ısınmaq:** iyicə yerləşmək.
- yatırqıq** **yadırqıq. yadqırıq.** yasadış. yabanısım. əcib. ənayi. eybəcər. alışınmamış. alşınmamış. umulmadıq. alşarı (< **alış aşırı:** alış, alşaq dıışı). dıışaq. dıışlaq. dıışqal. daşqa. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.
- yatırma** **yasırma.** barındırma. gecələmə. **1.** yamala. imalə. əğmə. meyillətmə. **1. yatqırma. yasqırma.** isgərmə. ısqarma.

ısqarı. öğrəşit. öğrəşim. öğrəşmə. alşatı. alışdırı.
alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın
gidərmə. - hər işin **isgərmə** yolları var.

- **bəsib yatırma**: iaşə ibatə. (**bəsibmək**: bəsləmək).

yatırma

yatır. yatrı. yatırı. pəsəndaz.

yatırmaq

1. çalqaymaq. çalmaq. tevirmək. devirmək. arxası üstə
çevirmək. 1. qarımaq. alta vurmaq. çəknəmək. 1.
bükmək. qımmaq. 1. qısdırmaq. qısqmaq. endirmək. -
qulaqların qısqı. - **kük yatırmaq**. basdırmaq. basmaq.
quluçqa oturtmaq. - iki toyuq **basdım**. 1. **tapırmaq. yatırmaq.**
çapırmaq. təskin vermək. 1. **töşəmək.** yıxmaq.
yampaytmaq. əğmək. 1. **yazurmaq. yasurmaq.**
yazturmaq. yatqurmaq. uyutmaq. - **döşək** yaturmağı
buyurdular: döşək salmağı. - süv ölkəyə **yatdı**: qoşun yayıldı,
dağıdı.

yatırmaq

1. **yaşırmaq.** yatsımaq > yadsımaq. danmaq.
tanımamaq. saxlamaq. saklamaq. gizləmək. inkar
edmək. boyun almamaq. boyununa almamaq. - gördüyün
yatsır, görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir). - çirkin görsə,
gözü **yatsama** (danma), söz eşitsə, qulağı. - iyilikləri **yatsama**,

olmamışı qansama (düşünmək istəmə. 1. ağmək. bir yanlamaq. bir yana uyutmaq. 1. uyutmaq. yuxlatmaq. 1. bir nərsəni (çağ, paranı) bir iş, amac üçün işlətməyə qoymaq, ixtisas edmək. 1.yığmaq. 1.döşəmək. çaplamaq. 1.söndürmək. köçürmək. çəkitmək. çəktirmək. 1.sərmaya qoymaq. 1. yaraştırmaq. uydurtmaq. düşürmək. 1.döşəmək. düşürmək. çaplamaq. yaplamaq. - boyaları birbirinə **düşürmək**. - **quluçqaya yatırmaq**: kühe qoymaq. basmaq. 1. uyutmaq. birin birinə endirmək, saldırmaq. tətbiq ettirmək. - boyanı parçaya endirməkdən sonra.

- **qulağ yatırmaq**: **qulağ kəsilmək**: **qulağ asmaq**: **qulağ olmaq**: **qulağ tutmaq**: **qulağ tikmək**, **şüşləmək**: böyük güdü ilə, özenlə qulağ vermək.

- **yol yatırmaq**: qınıqlatmaq. qəbullatmaq. razılatmaq.

- **gənclərin tapatın** (həvəs. dəlilik) **doyurmaqla yatırmaq** **gərək**, **susuz qalib**, **susamışı**, **su ilə qanıрмаq gərək**.

yatırtıcı dinləndirici. tinləndirici. təsgin verici. müsəggin.

rahatlayan. huzur verən.

yatırtırmaq uçruşmaq. söndürmək.

- yatırtmaq** 1. çökürtmək <> köçürtmək. öçürtmək. uçurtmaq. söndürmək. çəkitmək. çəkirtmək. 1. qısqıtmaq. susdurmaq. 1. qoymaq. tökmək. xərcləmək. - bu işə çox para tökdük. 1. yastatmaq. - **şeh güzgünü pasladar, çaxır başı yastatır, tarı, çəkənlərə dərd verir, çəkməyincə yaşlatır.**
- yatırtmaq** yıxırtmaq xıxırtmaq. (dəvə.).
- yatıs** - **gecə yatısı:** gecə yatmaq üçün yolçu gəlməsi.
- yatış** 1. qaravul. keşik. keşikçi. 1. xanların, böyüklərin gecə qaravulu. gecə ilə xanların, şahların yanında olan bəkçi.
- yatış** atəşnişani.
- yatışçı** 1. xanlarınan, böyüklərinən məhrəm olub yatanlara deyilir. 1. yatıq. yatıcı. yatqun.
- yatışdırmaq** 1. su səpmək. su vurmaq. yumşatmaq. təsgin vermək. 1. susdurmaq. söndürmək.
- yatışiq** **yapışiq.** yamaşiq. yapaşiq. qapaşiq. qamaşiq. uyuşuq. yuxuşuq.
- yatışınmaq** yadırqamazlanmaq. alışınmaq. tutşunulmaq. isinmək. issinmək. istinmək. ıssınmaq. ısınmaq. qızmaq. qızışmaq. qızınmaq. içə yaxınılmaq. yaxnışınmaq.

yadırqısı, qəribliyi gedilmək. - **bir yerə ısınmaq**: iyicə yerləşmək.

yatışma 1. dinmə. dinginlik. kəsilmə. 1. oranc. oran. qərar. qonaqlama. qonma. durqu. durma. oturma. dinlənmə. tinlənmə. dinmə.

yatışma söngüş. sönmə. duraqlama. kəsilmə. dinmə.

yatışmaq 1. amrulmaq. yamrulmaq. dinmək. çəkilmək. 1. yayışmaq. 1. təsgin tapmaq. rakid olmaq. itiliyi keçmək. oturuşmaq. durmaq. - qarğışalıq **oturuşdu**. - dəniz **yatışdı**. - fırtına **yatışdı**. 1. rahatlanmaq. dinmək. soğuşmaq. söngmək. dinmək. sönmək. söyləmək. sakinləşmək. əğikləmək. söllənmək. sakinləşmək. dinmək. əğikləşmək. yumuşamaq. 1. yatmaq. çaplaşmaq. yapışmaq. öşmək. təbsolmaq.

yatışmaq tinmək. dinmək. kəsilmək. durmaq. qonulmaq. qoyulmaq. qonmaq. oturmaq. sonarmaq. sona ərmək. bitmək. susmaq. qərar tapmaq. rahatlanmaq. dinlənmək. dincəlmək. istirahət etmək. sakinləşmək. - **öfgəsi** **yatışmaq**: yenğləri dağılmaq.

- yatışmayan** **yatınmayan.** qoymuyan. qonmuyan. dinmiyən.
dinlənmiyən. susmayan. durmayan. kəsilməyən.
qırılmayan. qırışmayan. axan. sürən. sızan. süzən.
- yatışmış** 1.soğuş. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız.
durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru.
sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt.
edgisiz. batlıq. yatqın. tutqun. toqtun. yanğısız. təpgisiz.
gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. hərəkətsiz. axımsız.
tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa.
1.yerləşmiş. dingin.
- yatışdırılmaq** bastırılmaq.
- yatışdırma** bastırma. uzaqlaşdırma.
- yatışdırma** yapırmaqlıq. təskin etmə.
- yatışdırmaq** 1. amurtmaq. yamırtmaq. dindirmək. toxdatmaq.
çatdırmaq. 1. sölləndirmək. dindirmək. əğiklətmək.
yumuşatmaq. yapsarmaq. təskin vermək. fərəhlətmək.
əğiklətmək. söyləymək. dindirmək. söngdürmək.
əğiklətmək. dindirmək. yumuşatmaq. söndürmək.
- yatışdırmaq** 1.basıdırmaq. çəkişirmək. durdurmaq. qısaqlamaq.
qısaqlamaq. sıxışdırmaq. qısıdırmaq. gücləmək.

- darıtmaq. zorlamaq. **1.bastırmaq.** - iki tikə götürüb, aclığı
- bastırdı.** **1.** avutmaq. oyalamaq. təskin vermək. təsəlli vermək. **1.** yengitmək. yayvaşlatmaq. yavaşlatmaq. **1.**
- **güclə yatıştıрмаq:** batıştıрмаq. sərku b edmək.
- yatıştıрмаq** **yatışdırmaq.** **1.** basdırmaq. toxdaştıрмаq. təsgin vermək.
- yel yağmuri **yatışdırdı.** **1.** düzəltmək. təsviyə edmək. - işlərimi **yatışdırın,** sonra hara getsəz gedin. **1.** razılatmaq. razı edmək. - sizi nə ilə bu işə **yatışdırdırlar.** **1.** qapamaq. xəfələtmək. **1.** təbsəyləmək. basdırmaq. təskinləmək.
- yatıt** **yədək. yatut.** yardımçı güc. zapas. artıq.
- yatıtmaq** - **könü ilə, ürəyə yatıtmaq:** bəğəndirmək.
- yatıtmaq** **1.** amurtmaq. yamurtmaq. dindirmək. səğnitmək. soğutmaq. söndürmək. **1.** durdurub qoymaq. tutmaq. - qaçaq **yatındı:** tutuldu qaytarıldı.
- yatıyanda** **yatıyanğda.** göy qurşağı.
- yatız** **1.** enli, gen. açıq. - **yatız qayış:** enli qayış. **1.** yatsı. yatı. yası. yazı. uzuna. - **yatı** yer.
- yatızlıq** yıtüzlük. açığılıq. genişlik.
- yatqa** yatar. dayanma. muqavimət.
- yatqaq** qoruyuc. mahafiz. - yatqaq **yatmaq:** keşik çəkmək.

- yatqamaq** atqımaq. adqılamaq. alqışlamaq. uğur duaya yatlamaq, adlamaq.
- yatqan** uyuşqan. münasib. mutabiq.
- yatqana** xəsdəxana.
- yatqar** **yadgar**. anıt. iz. qalıntı. əsər. nişan.
- yatqaramamaq** **yadqaramamaq**. (söylənən, görülən nərsəni).
aldıracmamaq. aldıramamaq. aldirışamamaq.
anlayamamaq. öğrənəməmək. qaçıtmaq. qasıtmaq.
- yatqarmaq** **yadırqamaq** (< **yat**). { yatırılmış, uzadılmış dururma qaymaq, qoydurmaq}.
- yatqaş** 1. yatdaş. bir yatanlar. ər arvad. 1. yatmaq işi. - **yatqaş** oğru: yatmaq çağı.
- yatqaşmaq** yatışmaq. birlikdə yatmaq.
- yatqaşuq** 1. bir yerdə başqası ilə yatan. 1. yatsı, yastı çağı. - **yatqaşuq oğrı**: yatsı. yatma amarı, çağı.
- yatqay** **yatyaq**. **yatıqar**. **yadiqar**. (< **yatırmaq**). yatırılmış, qoyqunmuş nərsə. - sizlərə məndən **yatıqar** olsun. - bu kitab atamdan mənə **yatıqardır**.
- yatqı** basıb basılmaqdan oluşan qırma. qırım. - qumaş **yatqı**.

- yatqı** **yatğı**. beçədən. yatın. balayatkı. uşaqılıq. balalıq. balayatıq. analıq. balıyatki. tuxumluq.
- yatqıl** **yatıl. yatqın. atıl. atqıl. atqın. 1.** işsiz. işləməz. **1.** etgisiz. əsərsiz.
- yatqın** **1.** alışıq. ögrəncək. **1.** yatıq, yatan, uyqun, uyqunluq.
- yatqın** **1.**budaqları yerə sərilən bitgilər. **1.**sallaq, yatıq, yerə sərilən bitgilər. **1.**soğuuq. donyağı. ilgisiz. istəksiz. maraqsız. kovasız. durqun. meyilsiz. əğimsiz. maraqsız. qayğısız. quru. sakin. əlaqəsiz. buzdaş. daşbuz. cansız. qatıq. sərt. edgisiz. batlıq. yatışmış. tutqun. toqtun. yangısız. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. qımılıtsız. hərəkətsiz. axımsız. tutumsuz. oturuq. çökük. səssiz. qeydsiz. münfəil. xunsa. **1.** oturuq. soyuuq. donuq. odsuz. sönük. durqun. yanız. yangısız. yaxsız. cansız. quru. təpgisiz. gərimsiz. həyəcansız. çökük. **1.** cana yatan. xoşsinir. xoşsınır. xoşagələn. iyi aşınan, həzm olan nərsə. nuş olan. **1.** meyilli. - **arvad kimi, dediçoduya, gəvəzəliyə yatqın erkək.** qadın ağızlı. qarı ağızlı. arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın ağız. qılıbıq.

- **dili yatqın olmaq**: bir dili öyrənmə, qonuşma yetərliyində, netəliyində olma.

yatqın **yatıl. yatqıl. atıl. atqıl. atqın. 1. işsiz. işləməz. 1. etgisiz. əsərsiz. 1. əğri.**

yatqınlıq - **əl yatqınlığı**: qolaylıq. yap. əb.

yatqınlıq **1.səlaiyyət. 1.ünsiyyət. alışqanlıq. üns. ülfət. aşınğallıq. aşınalıq.**

- **əl yatqınlığı**: bir işi, iyi, qolay yapmaq.

yatqınsız əmiksiz. aşılınmamış. alışılmamış. ünsiyyətsiz. ğeyri munis: ğeyri mə'nus.

yatqırmaq **yadqırmaq. yadırmaq. yasadış. yabanısım. əcib. ənayi. eybəcər. alışınmamış. alışınmamış. umulmadıq. alışarı (< alış aşırı: alış, alışaq dıışı). dıışaq. dıışlaq. dıışqal. daşqa. şaşrınıq. çarpınıq. sarpınıq. sanğılmadıq. kəsəki. özgəc. ğeyri mə'mul.**

yatqırlıq **yadırqanlıq. qaçlıq. ürpmə. ürkmə. ürpərmə. qorxu.**

yatqırma **yatırma. yasırma. yasqırma. isgərmə. ısqarma. ısqarı. öğrəşit. öğrəşim. öğrəşmə. alışatı. alışdırı. alışdırım. alışdırma. yadırqalığın, çiğliyin, xamlığın gidərmə. - hər işin isgərmə yolları var.**

- yatqun** çox yatmış. bir bögrə, yana əgrik, bükük. əgri. mayil.
düşük. yatıq. yaticı. yatışçı.
- yatqurmaq** yatırmaq. uyutmaq.
- yatlac** **yaplac. yataç. yapaç.** qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq.
qartalac. qatalac. picza. pizta.
- yatlaq** **yartlaq. yirtlaq. yıtlaq. çatlaq. çartlaq. patlaq. partlaq.**
- yatlaq** **yataq. 1. bəstər** (fars) < > **bastar** < > **pəstər** < > **pıstır.** altlıq.
altıda olan. **1.** avlaq. ovlaq. **1.** ambar. **1.** oğruları, oğurluq
nərsələrinə gizlədən kişi. **1.** bəndər. liman. - **gəmi yatağı:**
bəndərqah. **1.** yol. məcra.
- yatlaqlı** **yataqlı.** yatağı, məcrası dərin olan. - **yataqlı** ırmaq.
- yatlama** əjik. meyilli.
- yatlama** **yadlama.** öyrənmə. bəlləmə. mənimsəmə. əzbərləmə.
- yatlamaq** **1.** qatlamaq. qeydləmək. saplamaq. saptamaq.
səbtləmək. səbt etmək. qaptırlamaq. kəpçirləmək. **1.**
yadlamaq. anmaq. xatırlamaq.
- **nərsəni, kimsəni anmaq, yadlamaq:** ad çəkmək.
- yatlamaq** **yadlamaq. 1.** xatırlamaq. oylamaq. ozlamaq. düşünmək.
1. yada taşı ilə ovsun yapmaq. yabancı saymaq. **1.** yad
saymaq. **1.** yabalamaq. qoğmaq. **1.** xatırlamaq. **1.** yad

- saymaq. yadırqamaq. yabanlamaq. **1.** abanmaq. əba
edmək. çəkinmək. pərhiz etmək. istikrah etmək. **1.**
xatırlamaq. qaçınlamaq. **1.** yada salmaq. eypləmək.
ipləmək. əypləmək. xatırlatmaq. **1.** **yadamaq.** düşünmək.
düşünmək. xatırlamaq.
- yatlamaq** **yadlamaq.** **1.** anğmaq. anmaq. zikri təzəkkür etmək. **1.**
atarlamaq. adlamaq. anurmaq.
- yatlamamaq** **yadlamamaq.** bəlləmək. öyrənmək. zəhnə tapşırmaq.
əzbərləmək. - dərsi **bəllədizmi.**
- yatlanıq** yatalım. yatlım. yaltanıq. kəsəlik. sırqavlı. naxoşlama.
mərizləmə.
- yatlanma** **yadlanma.** öyrənmə. bəllənmə. mənimsənmə.
mənimsəyiş. əzbərlənmə.
- yatlanmaq** **1.** yatalmaq. yaltanmaq. naxoşlamaq. mərizləmək. **1.**
yadlanmaq. bəllənmək. mənimsənmək. əzbərlənmək.
- yatlanmaq** yaltaqlanmaq. yastanmaq: alçalmaq. əyilmək.
- yatlanmamaq** **yadlanmamaq.** bəllənmək. öyrənilmək. zəhnə
tapşırılmaq. əzbərlənmək. - dərsi **bəlləndizmi.**
- yatlaş** **yadlaş.** yaddaş. aydaş.

- yatlaşmaq** **yadlaşmaq.** 1. birbirindən ayrışmaq. birbirindən vaz keçmək. boşanmaq. 1. yatıqmaq. yabancılaşmaq. - yağıuq kişi yatıqdı: yaxın adam yadlaşdı.
- yatlatmaq** cadu eddirmək.
- yatlatmaq** **yadlatmaq.** **yada salmaq.** andırtmaq. xatırlatmaq. çağırıştıрмаq. hiss etdirmək. anıştırmaq. yada salmaq. daşlamaq. oxlamaq. işarə edmək.
- yatlı** **yadlı.** yatlu. 1. yağı. düşman. 1. yabançı. məchul. namə'lum. 1. uğursuz. məş'um. 1. yaban. yad. 1. yazıq. bədbəxt. 1. yayıq. açıq. bəsit.
- yatlıq** 1. bərabər yatılan. başdaş. kişi üçün qız. qadın. 1. tərən. oxluq. neyzənin sivri ucluğu. - **yaluq qılmaq:** qızı evləndirmək.
- yatlım** yatalım. yatlanıq. yaltanıq. kəsəllik. sırqavlı. naxoşlama. mərizləmə.
- yatlışmaq** dağılışmaq. yayılışmaq.
- yatlu** kötü. pis. yaman. xarab haram. yaramaz. boş. məhv. fəna. xain. satqın. günahkar. - başı iyli. halı **yatlu** bir adam. dadlı varmı sonu olmaya acı \\ varmı xoşluq **yatlu** olmaya ucu. - dəğişdir onun yatlu xuyunu \\ itin olmaz çomaxla oyunu. -

düşman dili dadlı olursada. işin düşsə nə yaman **yatludu**. -
düşmanın **yatlu** sanıları sanmağın düşün. çarə qıl. - işi iyinin
iyi olur işi. **yatlı** edər yoldaşı **yatlı** kişi. - iyi işlər görün. sonun
iyi olsun. **yatlu** olmasun. - iyidə. **yatcıda** səndəndi. məzacım \\
sən vurmusan acını. eylə əlacım (n).- iyiləri yapurdun **yatluları**
yaturdun. - iyini **yatlunu** unutma sən. - iyisin alasin. **yatlusun**
atasın. - iyisin **yatlusun** gözən tanrım. - iyiyə qaç. **yatludan**
qaç. - iyinyən **yatlu** hara. altnıla tunc hara. - iyinyən **yatlu**.
acıynan dadlu. - kələkin sonu yavuzdur. aldamağınki **yatlu**. -
könlü dağlu. yadı **yatlu**. - nə **yatlu** halə düşdün sən. - olur
yatlu duran **yatlu** yanında. ki yaş dahi yanar quru yanında. -
özünü gey sağın **yatlu** sıfatdan. - sana yavuz sananlar **yatlu**
(məhv) olsun. - sənə hər kimki **yatlu** söylərisə. nə qarşı söylə
sən nə qaqınsən. - sözdə. iyidə olur. **yatluda** olur. sözlü kişi
iyidə olur. **yatluda** olur. - su **yatlusu** olur ki daş bitirir. söz
ağduğu olur ki baş itirir. - sucuq kimi dadlı durur dadlı söz \\
zəhər kimi acıdurur **yatlu** söz. - tanrı haqda **yatlu** söyləyən
tamudan qurtulmaz. - dili dadlı. yavuz xuylu. işi **yatlu**. - üzün
qutlu. işin **yatlu** olmasun. - yaranmış öz **yatlusun** bilir. necə
ola ki yaraldan onu bilməyə. - **yatlu** adamdan nə gözləmək

olar. - **yatlu** işli. duyğulu. - **yatlu** kişi **yatlu** arvat. - yatlu mal bizə düşməz. - **yatlu** malınan ev basanlarda (quranlarda) var. - **yatlu** sanı: xəyanət. - **yatlu** sözdən. **yatlu** gözdən allah qorusun. - yatlular yox olsun. düşman qovulsun. - yatlonu iyidən seçip. uslan oğul. - zamana **yatlu** oldu. halal yenməz. haram qiymətli oldu. - **yatlu söz**: boş söz. - qoy **yatlu** sözü ki vardır ziyarı \\ çıxarır yaxşı söz indən ilanı.

yatluluq fənalıq: yaşır yavuz günlər. yatlu adam.

yatma - axsamlı yatma çağı arasında sürən sürə, zaman: aşağı. - qara qatır belə **yatır**, gəl gedənə şillaq atır.

- **yatma odası**: yataq. yuxuluq. uyuluq.

yatma beytutə. yatı. gecəni keçirmə. qalma. - geciydi, orda qalmalıydım. - gecə **yatısı**: gecə **yatması**.

yatmaq 1. bir bögrə, yana əğrilmək, bükülmək. istənmək. mayil olmaq. meyillənmək. 1. düşmək. kəsəllənmək. xəsdə düşmək. 1. uyğuşmaq. təbəllik etmək. 1. döşənmək. yantaymaq. soylanmaq. uzanmaq. - **sırtından soylanmaq**: sırt üstü uzanmaq. - **yüzüqoyun yatmaq**: bavurlanmaq. sürülmək. 1. sərilmək. xəstələnmək.

yatmaq

1.dincəlmək. dinc almaq. incəlmək. uzanmaq.

rahatlanmaq. 1.düşmək. sərilmək. - pəncərə, yel qabağına

düşmə. 1. qafanı vurmaq. qafayı vurmaq. baş atıb

yuxlamaq. 1. uyumaq. qınqılmaq. qanğılmaq.

- **əli yatmaq:** bir işdə başaraqlı olmaq.

- **gecə yatmaq üçün yolçu gəlməsi:** gecə yatısı.

- **günü yatmaq:** bəxdi qaralmaq.

- **yumurtaya yatan quş:** kürk. küh. qurk. quluçqa.

- **qurqa yamaq:** küh yatmaq.

- **istixariyə yatmaq:** gedəyə düşmək.

- **könlünə, ürəyinə yatmaq:** bəğənmək. xoşuna gəlmək. xoş,

iyi, gözəl, incə, lətif, zərif, alımlı, çalımlı görmək.

- **qan yatmaq:** qan uyumaq: dəri altında yığışan qan.

- **üz verisən astar istir, yer salısan yatmaq.**

- **yatıb duran** yarasın yatırdır: (qanunun qurur). - yerindən

duran çəkir çəkisin (çıxarır hökmün). özbaşnalıq. qarınıqlıq.

hərc mərc. anarşi.

- **yol yatmaq:** qınıqmaq. razılaşmaq. qəbullamaq.

- **qıvrılıb yatmaq:** bükünmək.

- **yatan toprağı yaxtı olsun:** işıqlı olsun. rəhmət eləsin.

- **pıçaq altına yatmaq**: əməliyyat, cərrahlıq olmaq.
- **bəxdi yatıq, onqalman**: qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
bədbəxd. qatı mağlay.
- **çamıra yatmaq**: gərəkli nərsəni yapmaqdan qaçınmaq.
- **dərin, səssiz, dinc yatma**: mışıl mışıl.
- **könlünə, ürəyinə yatmaq**: bəğənmək. xoşuna gəlmək. xoş,
iyi, gözəl, incə, lətif, zərif, alımlı, çalımlı görmək.
- **yatarkən yumşaq solumaq**: mışıldamaq.
- **küh yatmaq**: küh yatmaq.
- **küh yatmaq**: qurçamaq. qorçamaq.
- **qıvrılıb yatmaq**: bükünmək.
- **üzüquylu düşmək, yatmaq**: qamanmaq. qapanmaq.
qaplanmaq.
- **ürəyi, birdən yatmaq, işdən düşmək**: qan tutmaq. ölmək.
ənfəkt keçirmək.

yatmaq

- yadmaq. (t. d < > z) yazmaq. (z. t. d. z < > y) yaymaq. 1.**
sərmək. - donu günə **yat, yaz, sər.** - **yat bunu: yaz bunu:**
yay bunu:sər bunu. - **yat !: yaz !: yay !:** sər. **1.** durub
qalmaq. qıla qalmaq. - yatqaq **yatmaq**: keşik çəkmək. **1.**
yaşmaq. savılmaq. savulmaq. enmək. keçmək. **1.**

döşmək. yaymaq. sərmək. **1.** bastamaq. alçalmaq.
 enmək. dinmək. yavaşlamaq. ağırlamaq. kəsərmək.
 qışarmaq. uzanmaq. batmaq. oturmaq. yaşmaq.
 baymaq. - **günbayış**: günbatış. gizlənmək. gizli qalmaq. -
 balalı evdə oğurluq **yatmaz**: uşaqılı evdə oğurluq gizli qalmaz.
1 anmaq. xatırlamaq.

yatmaqulaq

sarqıq qulaqlı.

yatmamaq

- **gecəni yatmamaq**: gecələmək.

yatman

müti'. uyumlu. itaətkar.

yatmanlı

yatyatlı. qatmanlı. qatqatlı. qat qat, yat yat olan.

yatmayan

- **əli işə yatmayan**: kavran. qabran.başarıqsız.

- **əli işə yatmayan**: kəkə. gəvə. gəvgənə. gəvgəy. bacarıqsız.
 qarıq. qalıq. alıq.

yatmayan

gəzər. ayağda olan. qalxub dolanan.

yatmaz

- **başə yatmaz**. başagirməz. qeyrimə'qul.

yatmır

- **bəxtim ölüb qaxmır, ağzım aşa yatmır, yaşım başə
 çatmır.**

yatmış

1.girmiş. qəbul olmuş. üzv. **1.**uyur. **1.**dinmiş. **1.**çarpılmış.
 çalıq. əğilmiş. dönmüş. çönmüş. oynamış.
 - **astar yatmış üz astında (astında altında).**

- **bəxdi yatmış**: **bəxdi yatıq**. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
 bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal.
 kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz.
 uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. qarabəxd. qarabet. qaran.
 qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.
 yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız.
 barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz.
 sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

- **yana yatmış**: yanğırıq. qanğırıq. bir yana əgik.

yatmış oğuşmuş. yığışmış. yorulmuş. kehəlmiş. yatılmış.
 sərilmış. basılmış.

- **çox yatmış**: yatqun.

yatrı **yatır**. **yatırı**. **yatırma**. pəsəndaz.

yatırıcı **yatırıcı**. **yatıran**. çökrən. çökürən. çökürücü. çökrücü. (<>
 köçürən. köçrən. köçrcü. köçürücü). öçürən. öçürücü. öçürücü.
 uçuran. uçurucu. uçrucu. söndürücü. söndürücü.
 söndürən. çəkitici. çəkitci. çəkitən. çəktirici. çəktirci.
 çəktirən.

yatırınmaq **yaşrınmaq**. **yatsınmaq** > **yadsınmaq**. gizlənmək.
 danınmaq. tanımazmaq. saxlamaq. saklanmaq. inkar
 edinmək. boyun almazmaq. boyundan atınmaq.

- yatsaq** xatirə. yat. yad. (< qatıra. qayıta). keçmişə dönmüş, keçəcəyə bağlı olan nərsə.
- yatsalandırılmaq** yassalandırılmaq. yastalandırılmaq. dayandırılmaq. isnad etdirilmək.
- yatsalandırmaq** yassalandırmaq. yastalandırmaq. dayandırmaq. isnad etdirmək.
- yatsama** 1. yadsama. yadsayış. yadsayıq. anımsayış. anımsayıq. anımsama. xatırlama. 1. unutma. - iyilikləri yatsama, olmamışı qansama (düşünmək istəmə).
- yatsamaq** yadsamaq. 1. yaysamaq. dağıtmaq istəmək. yatmaq, uyumaq istəmək. 1. yasmaq. süsləmək. bəzəmək. örtmək. düzmək. yapmaq. düzəltmək. 1. yasqamaq. dayanmaq. söykənmək.
- yatsamaq** yasmaq. 1. düzəltmək. açmaq. təsviyə etmək. 1. gərgin nəyi gəvşətmək. - oxu atıb yayı yasmaq: oxu atıb yayı asmaq.
- yatsanmaq** < > yastanmaq yaslanmaq. dirənmək. dürtünmək. dayanmaq. itəklənmək. itələnmək. - çəkill o yana, dayanma belə.

- yatsatış** **yatsatma. yastatma. yastatış. yassatma. yassatış.**
 atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış.
 dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
 söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
 yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə. endiritiş.
 arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma.
 ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş.
 ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.
- yatsatma** **yatsatış. yastatma. yastatış. yassatma. yassatış.**
 atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatış. dayatma. dayatış.
 dayaqlatma. dayaqlatış. söyətmə. söyətiş. söykətmə.
 söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş.
 yükləmə. yüklətmə. yüklətiş. endiritmə. endiritiş.
 arxalatma. arxalatış. dabanlatma. dabanlatış. ayaqlatma.
 ayaqlatış. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş.
 ittikalatma. ittikalatış. isnad. isnad etmə.
- yatsatmaq** **yastatmaq. yaslatmaq. dayatmaq. dayıtmaq. dirətmək.**
 dürtütmək. itəklətmək. itələtmək. - çəkiliş o yana, **dayatma**
 belə.

yatsayıq	yadsayıq. yadsama. yadsayış. anımsayış. anımsayıq. anımsama. xatırlama.
yatsayış	yadsayış. yadsama. yadsayıq. anımsayış. anımsayıq. anımsama. xatırlama.
yatsı	ya<u>s</u>sı. 1. gecə. keşqurum. küqüm. yatmaq vaxdı. 1. yastu. yatacaq çağ. yatsu namazı. 1. yatız. yatı. yası. yazı. uzuna. - yatı yer. 1. yatmaq çağı. cassı.
yatsıq	yadıq. başaltı. balış.
yatsılanma	yaltanma. yaslanma. kiçilmə. kürəniş > korneş. başənmə. başəymə. sıylamaq. sayqamaq.
yatsımaq	> yadsımaq. yatırmaq. yaşırmaq. danmaq. tanımamaq. saxlamaq. saklamaq. gizləmək. inkar etmək. boyun almamaq. boyununa almamaq. - gördüyün yatsır , görmədiyın yaxır (suçlur. ittiham edir). - çirkin görse, gözü yatsama (danma), söz eşitse, qulağı. - iyilikləri yatsama , olmamışı qansama (düşünmək istəmə).
yatsımaq	yadsımaq. danmaq. inkar etmək. rəd etmək. batmaq. yaşmaq. gizləmək.

- yatsınmaq** > **yadsınmaq**. **yatrınmat**. **yaşrınmaq**. gizlənmək.
danınmaq. tanımazmaq. saxlamaq. saklanmaq. inkar
edinmək. boyun almazmaq. boyundan atınmaq.
- yatsınmama** sininməmə. sınınmama.şadlanmama. büzünmə.
burunma. bükünmə. qıvrılma. qırqınma. istəməmə.
sevməmə. dadalmama. dadlanmama. bəğənməmə.
uğranmama. məmnun olmama. xoşlamama.
xoşlanmama. xoşnud olmama. razılaşmama.
kefalmama. işmə'zaz.
- yatsıvın** **yastıvın**. **1**. yatıq. yassı. yası. basıq. **1**. yatma çağı. -
yatsıvım gəlir: yuxum gəlir.
- yatsız** **yadsız**. **yetsiz**. **yatsız**. **çatsız**. **haqsız**. - öz yurdunda **çatsız**
qaldım.
- yatsu** yatma. - **yatsu yeri**, çağı. - **yatsu** namazı: yatma namazı.
- yatsuq** yastuq. yatuq. təmbəl.
- yatsun** yatmaq vaxdı.
- yattamaq** yada yazmaq, qoymaq (> yad dadən) amuxtən (fars) <
yamatmaq. yamtamaq. ögrətmək. əmitmək. əmcitmək.
- yattaş** **yaddaş** (bax > **yad**). yadlıq. - **yaddaş** dəfdəri: başlıq.
- yattaş** **yaddaş**. - **yaddaş dəfdəri**: güncəlik. günlük.

- yattaş** **yaddaş.** bax > **yat.** { < **yad** + **əş**}. ağzama (ağzamaq: yadavamaq. yadavramaq: yad avəri). andaç. xatirə dəfdəri. ajanda, təqvimli dəftər.
- yattaş** **yaddaş.** **yaddaşt.** 1. not. aşıl. yanaq. çıxma. 1. çıxıntı. 1. anıç. 1. güncə. 1. yanıt. izək. - **yaddaş götürmək:** yanıtılmaq.
- **yaddaş kağızı, dəfdəri:** andaşıt.
- **yaddaş dəfdəri:** güncəlik. günlük.
- yattaş** **yaddaş.** aydaş. yadlaş.
- yattaşlamaq** **yaddaşlamaq.** 1. not götürmək. aşılıtmaq. yanaqlatmaq. yanıqlatmaq. yanqalatmaq. yataqlatmaq. çıxmatmaq. 1. əkəmək.
- yattaşlamaq** **yaddaşlamaq.** əkəmək.
- yattaşt** **yaddaşt.** (< **yat**). yataş. yatas. yataç.
- yattaşt** **yaddaşt.** bax > **yaddaş.**
- yattıq** təmrin.
- yattıqa** **yatdığa.** könüküş. türgələşik.
- yatturmaq** **yadturmaq.** yatıtmaq. yatturmaq. 1. yittürmək. gizlətmək. bir nərsəni buxca, bənzəri içində saxlatmaq. 1. yaydırmaq. yaturmaq. 1. yaydırmaq. yadturmaq.

- yatturulmaq** yittirilmək. yox olqunmaq. qeyb etdirilmək. bir nəyi, nərsəni buxcaya saqlatmaq.
- yatu** **yadu.** yadçı. yad edici.
- yatuq qabaq** yassı enli şarab qabı. məntə.
- yatuq** > **yaxud.** {quşqunu, şəggi çatdıran imgəli söz}. olsun ki. ya bu ki. yada. - sən **yatuq** mən. - bu gün **yakut** o.
- yatuq** 1. atılan. unutulmuş hər nərsə. 1. yastuq. yatsuq. təmbəl. - **yatuq** kişi. - **yatuq** uşaq. - **yatuq** beyin. 1. ambar. yığın. 1. qarışıq türlü olan. 1. iki cins iplikdən (ərişi yündən. arqacı pambıqdan) toxunan bir toxuma. 1. iki tirəli kimsə. 1. təmbəl. 1. xaraba. 1. münfəil. 1. xunsa. 1. **ətük.** - **yatuqun** dart: ayağqabın çıxart. 1. qucağa yatırılıb çalınan çalarlar. 1. tınıq. tınıq. sakin. donuq. tonuq. axmaz. duru. saf. şəffaf. 1. ahəng. harmoniya. 1. yayıq. ayran qabı. yasuq qab.
- yatuq** patuq. batuq. uğraq.
- yatuq** **yatuk.** 1. yatqın, bəcəriqli. 1. təmbəl. ağırqanlı.
- yatuqan** **yatuğan.** qucağa yatan, oturan saz. səntur. sintur.
- yatuqançı** **yatuğançı.** qucağa yatan, oturan sazı çalan. sənturçı. sinturçı. müzikan.

yatuqar	yadiqar. yarmağan. ərməğan. tansuq. sovğat.
yatuqlar	atılmışlar. təbəllər.
yatul	yamul. yasul. bax > amul. səğnik. sakin. rahat.
yatun	cənin.
yatur turur	yatur durur. canlı cansız.
yaturmaq	yaydırmaq.
yatut	yatıt. 1. yədək. yardımçı güc. zapas. artıq. 1. yətut. yetut. yədək. kömək. yar.
yatuvuq	yatmaya meyilli.
yatyaq	yadiqar. yatyaq. yatqay. (< yatırmaq). yatırılmış nərsə.
yatyaraq	qorxana. cübbəxana.
yatyatlı	yatmanlı. qatmanlı. qatqatlı. qat qat, yat yat olan.
yav	(yavı. yava. yağı). 1. yoxluq. füqdan. 1. fəna. zay. 1. yabançı. yad. qərib. 1. düşman. ası. 1. məchul. 1. kərə. 1. yağı. düşmən. qonaq. özgə. yad: yavçın. 1. yağ. 1. yağ. yağı. düşman. - yava heyvan: yiyəsiz. - yağ çayqamaq: yayıqta yağ çıxarmaq. - yağ çıraq: mum. - yağ gəgirib yaşaqan: zəngin. varlı. bolluq içində.

- **yağ gəgirtmək**: zənginlik içində yaşatmaq.
- **yağ vurmaq**: tərəyağı etmək.
- **yağ urquc**: yayıq toqmağı.
- **yağda ciq izləqən**: yağdan tük çəkən. hərşeyə qusur bulan.
- **yağqa batıb sütdə yavunqan**: yağa batıb sütdə yuğunan.
zəngin, varlı, dinəc içində.
- **çöpləv yağ**: ayçiçək yağı.
- **yürük yağ**: ayağqabı boyası.
- **cıbıq yağ**: qəndil yağı.
- **qarın yağ**: göbək. işkəmbə.
- **sarı yağ**: tərəyağı.
- **soz yağ**: iç yağı.
- **suv yağ**: sıvı yağ.
- **yav çapdı**: düşman saldırdı.
- **yav bolmaq**: düşman olmaq.

yav

: 'yağ. yağı > cav: düşman. **yavçin**: yad. öcmanaltay.
düşman **1**. özgə. öcman. düşman. yav. yaq. yad. **yaban** (
< **yabvan**: naşı: **tat**: **yad**. necəki başqa dillərdədə olduğu
kimi "**yabançı**" sözü çox zaman "naşı" anlamında olan
sözdən düzəlib **tutuşdur**: əcəm: yad: naşı. bacarıqsız)

qonaq. qonan (latində olduğu kimi: hostis:) yav. düşmən) yad. tat.**yava**: azıq. çaşıq. itik (< **yavumaq**: itmək. yitmək.

yava

1. hava. həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırban. işə yaramaz. işsiz gücsüz. alğamaz. aldamaz. aylaq. aylav. yələ. yamaf. çapa. boş. boşa. puk. puç. puka. basav. masav. ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. faydasız. **1.boş.** boşuna. ələki. **1.yafa.** lafa. boş. boşur. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dibsiz. ıssız. bihudə. **1.yolsuz.** azqın. **1.yavlaq.** yalvaq. çaylaq. naşı. toy. dənəksiz. təcrübəsiz. əcəmi. **1.yələ.** yələ. bihudə. **1. yavaş. yaviş. yaşiv.** çaşıv. sapiş. anlamsız. **1. yaval. yavaş. - desən savaş eylər, deməsən yavaş eylər**
- havadı, yavadı, yaxadı.

yava

yav. yavi. yağı. 1. yoxluq. füqdan. **1. fəna.** zay. **1.** yabançı. yad. qərib. **1. düşman.** ası. **1. məchul. 1. ısız.** şərr. pis. yavuz. yafuz. bəğənilməz. kötü. yaman. kifir. (# ısı: iyi. xoş). **1. yafa.** sıcaq. quytu (yer). **1. yafaş. yavaş.** yumuşaq xuylu. **1. yağı.** düşman. yabançı. **1. yalnız. 1.**

fəqət. qayıb. **1.** səfsətə. **1.** qıytaq. qaytaq. yalançı.
 hərzəçi. ağız boş. yabana. yavana. qarışıq. bulaşiq.
 həzyan. - **yava söylənmək**: balşıldamaq. yavalamaq. boş
 boğazlıq etmək. saçmalamaq. sapanlamaq. sayaqlamaq. **1.**
 qolay. rahat. yüngülləşmək. yüngül. yengəl. hasat. **1.** pis.
 kötü. yararsız. dəğərsiz. - **yavalıq etmək**: pis işləmək. **1.**
 itik. qeyb.- **yava qılmaq**: yavu qılmaq yavuqlanmaq.
 yavalanmaq. yavuş olmaq. yava qılınmaq. itmək. ölmək.
 görülməz olmaq. - axşam irişür gün dolunur. uca dağların başı
yav qılınır. - tüm varı **yavıqlandı**. - bu arvad ərin itirmiş. **yavu**
 qılmış. - yaşı yetmiş. altında dəvə itirmiş \\ dindən yavmış.
 elindən qalmış. - yolun **yavu qılmış**. özün həp itirmiş. nə
 tapdım. nə **yavadum** (itirdim). - sevgi onun usun almış
yavuqlamış. - əyriyə girən düzü **yavılar**. - gəh bulub kəndini.
 gəh **yavı** qılıb. - **eldən yavlanmış**: eldən olmuş. - tanrıçılar.
 kəndindən yavlanar: kəndindən döner. - səni sən **yavu qıl**.
 külli dilərsin bularsın anı \\ olmayacaq. anı bulmaq. itirmədən.
 sən səni. - azmış. yolun **yavu** qılmış. - xan tapına (hizuruna)
 vardı hörmətlə. **yavı qıldı** özü heyətlə. - qorxusundan ağılını
yavı qılır. - eşittim sözünü. etdim **yavuz** (unutdum). **1.** havayı.

başı boş: özbaş. iyəsiz. sahabsız. başı boş gəzən. aylaq. - bu adaları **yava** gəmilər gəzirlər. qoşundan bir neçə **yava** gedip qələni aldılar. **1.** mə'muli. normal. - indiki zamanada **yava** əkmək tapmaqda zordur. - bir tikə **yava** əkməyə möhtac. **1.** yağlı. yad. **1. (< yavuz).** yaha. yasa: qayırılma. düzəlmə. qondarma. itik. itmiş. **1.** yaba. yaban. - **yava toxu:** yaban toyuq. - **yava çöp:** yaban ot. **1. < yavuz. 1.** əkin.

- **yava** qıldı özünü.

- **yava** heyvan: yiyəsiz. **1. yavə** ^(fars) (**< yayva:** açıq. boş). saçma. sapan. səfeh. əbəs. həzyan.

yavab 1.xərab. 1.veylan. xaraba.

yavaca yavlaqca. yalvaqca. çaylaqca. naşıca. toyca.
dənəksizcə.

yavacan qırışmal, şuluğ uşaq.

yavacı boş mala iyəlik edən. - malları **yavacıya** buraq.

yavaçı **havaçı.** aylaqçı. hayvaçı. bayqac. bayquc. boşdançı.

boşnaçı. boşqonac. çapaçı. çapadançı. sovğaçı.

savıraçı. bələşçi. bəlləşçi. bəlləkçi (bələş. bəlləş. bəllək:

töhvə). axırçı. yalacanğ. çanaxçı. kovbaçı > heybəçi (<

kov: **kav:** boş. puç). torbaçı. müfdəçi. müfdəxor.

- yavaçılıq** **havaçılıq**. aylaqçılıq. yalcançılıq. hayvaçılıq. bayqaclıq. bayquclıq. bələşçilik. bəlləkçilik (bəleş. bəleş. bəllək: töhvə). boşdançılıq. boşnaçılıq. boşqonaclıq. çapaçılıq. çapadançılıq. sovğaçılıq. axırçılıq. çanaxçılıq. kovbaçılıq
> heybəçilik (< **kov**: **kav**: boş. puç). torbaçılıq. müfdəçilik. müfdəxorluq.
- yaval** **yava yavaş**. - desən savaş eylər, deməsən yavaş eylər.
- yavalac** **yavalaquc**. **yavalaqoz**. dərmə çatma. dəğərsiz.
- yavalaq** **yavlaq**. cascavlaq. tüksüz. örtüsüz. soyulmuş. çıplaq.
- yavalaqlıq** **yavlaqlıq**. 1. saçsızlıq. keçəllik. 1. yoxallıq. yoxsulluq.
- yavalaqoz** **yavalaquc**. **yavalac**. dərmə çatma. dəğərsiz.
- yavalaquc** **yavalaqoz**. **yavalac**. dərmə çatma. dəğərsiz.
- yavalama** saçmalama. sərsəm. sayıqlama. alapala. həzyan.
- yavalamaq** 1. balşıldamaq. yava söylənmək. boş boğazlıq edmək. saçmalamaq. sapanlamaq. sayaqlamaq. 1. yavratmaq. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək.
- yavalamaq** səfehləmək. qarıqmaq. qarıqlamaq. başın, ağılın itirmək. başın çaşmaq. gicəlmək. mat qalmaq.

- yavalaşma** yaşlanma. yaşlaşma. yozlaşma. ərinmə. geriləmə.
qocalma. sürkünmə. sürükünmə. sürüklənmə. gücənmə.
gücünmə. əldən düşmə. bitşinmə. inhitat. nizul.
- yavalaşmaq** yavırmaq. kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəlik üzündən
arıqlamaq.
- yavalaştırmaq** səfehletmək. gicəltmək. mat qoymaq.
- yavalat** çapalat. kəməlet. qamalat. içsiz, dəğərsiz, düşük,
keyfiyyətsiz mal.
- yavalatmaq** yavırmaq. kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.
- yavalıq** 1.çaylaqlıq. caylaqlıq. yalvaqlıq. yavlaqlıq. naşılıq.
toyluq. dənəksizlik. 1. hərzəquyi.
- yavalmaq** 1. yasalmaq: yahalmaq. 1. yavaşılamaq.
- yavamaq** 1. tərsinmək. tərslənmək. azmaq. bətərləşmək.
ağırlaşmaq. - yara **tərsindi**. - kəsəl **tərsindi**. 1. yavmaq.
ağzamaq.
- yavaman** yağaman. sağlam. dayanıqlı.
- yavan** yayvan. 1. yardımsız. köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız.
sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara.
avara. açılaz. aciz. 1. qərib. biqanə. 1.yayvan. dadsız.
məzəsis. 1.dadsız duzsuz. məzəsis. ləzzətsiz. 1.

inamsız. imansız. yağsız. quru.

- **yavan olmayan**: qatıqlı. xuruşlu.

- **əli yavan, ağ**: sınavsız. dənəksiz. başariqsız. peşəsiz. gücsüz.

yavan

1. dadsız. ləzzətsiz. savuq. məzəsiz. 1. hər nəyin

yüngülü. bacarıqsız. səfeh. ətsiz yemək. yalınçqa.

yılınçqa. dadı, duzu, yağı olmayan yemək. 1. sant. tatsız.

1. yemək. 1. < **yayvan**. bəllənməmiş, açıq, lüt olan. 1. geniş.

açıq. bol. yayılmış. münbəsit. 1. dağınıq. toplı olmayan.

pərişan. ğeyri məzbut. 1. laqeyd. 1. duzsuz. dadsız.

məzəsiz. 1. yağsız. yağık pək az. - **yavan** ət. - **yavan**

şorba. 1. yavanlıq. çöl. boş. ıssız yer. 1. yoz. yaman.

- **ağzı yayvan**: ağzı açıq. sarsaq. boşboğaz. ağzı gəvşək. gəvəzə.

yavana

yabana. yava. qarışıq. bulaşiq. həzyan.

yavanlamaq

öğrəşmək. əzbərləmək. hifz edmək.

yavanlanmaq

yavqanlanmaq. dadsızlanmaq. yavan bulmaq.

yavanlı

yağlı. qatıqlı. qapamalı. xuruşlu. gözləməli. gözləmli.

gözləyişli. üzgözlü. çaşnılı.

- yavanlıq** < **yayvanlıq**. 1. genişlik. açıqlıq. bolluq. inbisat. 1. dağqınıqlıq. pərişanlıq. 1. gəvşəklik. laqeydlik.
- yavanlıq** yağlıq. qapama. qatıq. nərsəyə qatılıb yeyilən nərsə. xuruş. gözləmə. gözləm. gözləyiş. üzgöz.
- yavanlıq** yavan. çöl. boş. ıssız yer.
- yavar** tişər. dişər. tışar. dışar. dışarı. xarici. biruni.
- yavaş yavaş** (**yanaş yanaş**). azar azar. çala çala. imil imil. baram baram. toxda toxda. kəm kəmdən. yumurlana yumurlana. yımır yımır. yumar yumar. bata bata yudum yudum.
- yavaş** (< yanaş. emil. avay (< metatez **ayav**). **yuvaş (y < > ç)** **çuvaş. yamil.yapıl.** yüngül. yengəl. sakin. rahat. xəfif.avaylab. ağır. sağır. səssiz. yay. cayqın. aqrın. ağırın. sekin. asta. aldırımay. (< **yumaş** > yuvaş. yavaş yavaş: yumurlana yumurlana) diqqət. dinc. imil. himil. yay. cayqın. aqrın. ağırın. sekin. asta. aldırımay. **yayraq.** açılmış. sıx yox. yavaşca: avaylab. diqqətlə. yavaşsız: dincsiz. avaysız. **yavaşraq:** yayıraq. **yavaş yavaş:** emil emil. helmlı. **yavaş yavaş:** yumurlana yumurlana. yımır yımır. yumar yumar. yumaş yumaş. yuvaş yuvaş. yavaş yavaş < > bata bata.

yumaş > yuvaş. yavaş yavaş: yumurlana yumurlana. yayraq. açılmış. sıx yox. yumşaq. anğıl. sağın. həlim. usul. munasib. aram. yaxci. asta. sirin. xosa gəlim. jahat. qəbul. seyrək. ayal: yavaşılama. gözləmə. bəkləmə. ayalda: yavaşılama. gecikmə. ayaldat: bəklətmək. ayalıq: gecikmə. - **yavaş baş**: yavuz baş: danqaz. qudurqan. quduz. - **yavaş yavaş**: yuvaş yuvaş. anğıl anğıl. ağır ağır. ağır ağşaq. yamil yamil. yapıl yapıl. azın azın. bala bala. bata bata. həzin həzin. arqın arqın. salğar salğar. savsa səssiz. azar azar. usul usul. az az. uzun uzaq. yap yap. yapca yapca. yasda yasda. yımır yımır. yumar yumar. yumaş yumaş. cayqın cayqın. sağın sekin. sozaq sozaq. yabaş yabaş. yay yay. yayraq yayraq. yumşaq yumşaq. yumurlana yumurlana.

yavaş

(**yafaş**). 1. e'tina. 1. düşünən. ağı. mülayim. mətin. 1. səssiz. gurultusuz. - **yavaş** durun: səssiz oturun. - alay **yavaş** sürürdü: qonaqlıq. 1. yüngül. boş. tünd olmayan. toxunmaz. - **yavaş** tütün. **yavaş** alkol. - **yavaş** kişi. 1. ağır. us. həlim. yuvaş. ahəstə < asta. ağır. savsa. ağır. asta. ahüstə. - **yavaş yavaş**: atım atım. ağır ağır. 1. sərin. ağır. ağırın. sozuq. sakin. ağır. 1. **sikin**. yab. yap. asta (>

ahüsdə (fars). xəfif. - **yavaş yavaş**: yılar yılar. bara bara. vərə vərə. vara vara. ged gedə. asta asta. **1.** üzyola. xoşəlaq. yumaş. qılıqlı. yumuşaq xuylu. (# **qatıq**: bədəlaq). **1.** müti'. ram. **1.** kəv. yumşaq. xəfif. **1.** yumaş. yumşaq. ram. - **ram** heyvan. - **ram** ölkə.

- **yavaş!**: tur!. dur!. dayan!.- **dur baxalım.**

- **yavaş yavaş**, sümsük sümsük, qıçın qıçın birinin yanına soxulmaq, yanaşmaq gəlmək.

- **yürüşün sərin etmək**: hıznı yavaşlatmaq.

- **yavaş** yaxlaşmaq: gizlicə yaxlaşmaq: uçmaq.

yavaş

1.(at) yolax. yolxa. **1.**ağrın. arqın. ağır. sakın. **1.**basılı. **1.**batın. ağır. gecikmə. gecik. gecit. yubat. **1.**qayağan. yumşaq. **1.**yoğla. asda. uyğun. dinc. arsat. aram. ərinc. rahat. **1.**ağır. **1.** kavaş. yararsız. apaç. apaş. şələm şorba. gədə. başiboş. baybaş. qayta. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. ərincək. əringən. damarsız. uğursuz. işsiz gücsüz. havlaz. havlat. hovlaz. hovlat. üşəngən. ərincək. əringən. əğincək. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. açıla. qalız. kaviz. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba,

iti olmayan. qanı ağır. əli ağır. qaltaban. çaldaban.
 süzgün. əzincək. çürük. kövrük. soluq. qaba, iti olmayan.
 əsgik. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
 olmayan. damarsız. bitgik. bitgək. engik. alçaq. işdən
 gücdən, dayanıcdan, dirəncdən, müqavimətdən düşük,
 düşmüş. 1. uysal. izər. 1. **yaviş. yaşiv < yava. çaşiv.**
 sapış. anlamsız. 1. **yavşaq. yavaşıqlı.** yumşaq. yumuşaq.
 ılımlı. dinc. dincək. arsat. soğuqqan. orta gedişli. orta
 yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim.
 e'tidallı. mö'tədil. 1. yavaş. yaval. yava): - **desən savaş**
eylər, deməsən yavaş eylər.

- **ağır, yavaş işləyən kimsə:** əlinə ağır.

- **yavaş, yumşaq olaraq:** belli bəlihsiz alır almaz. tutar tutmaz.
 elə belə.

- **ağır qafalı. - yavan yavan qalmaq:** mat, gic qalmaq.

- **yavaş yavaş:** yap yap. asda asda. asta asta. yasta yasta.

ayaq ayaq. bala bala. təcricən.dadlıca. şirincə. yumşaqca.

usullu. usul usul. ucun ucun. bala bala. birər ikişər. parça

parça. gedərək. getgedə. getged. gettikcə. zamanla. təcricən.

atdım atdım. ağır ağır.

- **yavaş iş yapan:** əli ağır.

- **yam yavaş**: yavaşca.
- **ılım, ağır, yavaş, səssiz, bəlli bəlirisiz axın, axıntı**: ıgıl. - ilanın, çayın **ıgıl ıgıl** axması.
- **yavaş yavaş**: ıgıl ıgıl: ılım ılım: ağır ağır: səssiz səssiz.
- **orta hızlı, yavaş, gen adımla yeriyən at**: qara əşgin.
- **yavaş gedmək**: itiliyin, yeyinliyin azaltmaq. yol kəsmək. - motor **yol kəsiyi** üçün guruldadır).
- **yavaş yavaş**: adım adım. atıv atıv. addım addım. atsa atsa. asta asta. bala bala.

yavaşa

1. lavaşa. > **ləvaşə** (fars). (< **yavaş**). asav heyvanları tutmaq üçün dodaqlarına taxılan odun qışqac. **1.** azqın atların qulaqlarına vurulan ayqıt.

yavaşa

burunduruq.

yavaşcaq

yavaşcaq. təmkinli. sakit. vüqarlı. həlim. yumşaq. mülayim.

yavaşca

1. ağırın. **1.** anğılca. gizlicə. **1.** oğrın. yap. yapca. yapbac. - **yavaşca yavaşca**: yab yab: yap yap. yapca yapca: yabbac: oğrun oğrun.

yavaşca

yam yavaş.astaca. yumşaqca.

yavaşcaciq

toxunmaqsızın. e'tina ilə. - işləri **yavaşcaciq** qılın.

- yavaşcacıq** usullacıq. usulcacıq. usulla. asdacıq.
- yavaşcənə** okat. oxşarı. oxşaina. yumşaq gediş, davranış.
- yavaşıqlı** **yavaş. yavşaq.** yumşaq. yumuşaq. ılımlı. dinc. dincək. arsat. soğuqqan. orta gedişli. orta yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim. e'tidallı. mö'tədil.
- yavaşıqlıq** **yavaşlılıq.** yumşaqlıq. yumuşaqlıq. ılımlılıq. soğuqqanlıq. orta gedişlik. orta yağdaylıq. salqınlıq. dinclik. uysallıq. mulayimlik. mö'tədillik. e'tidal.
- yavaşqi** **yavaşki.** çalaca. yavaşca.
- yavaşlamaq** ləngimək. səngimək.
- yavaşlamaq** 1. bastamaq. alçalmaq. enmək. dinmək. yatmaq. ağırlamaq. bəkləmək. ayalmaq. gözləmək. əylənmək. açılmaq. 1. sərinlənmək. sakinləşmək. durqunlaşmaq. dinmək. ağırınlamaq. sərinləmək. sakinləşmək. 1. yavalmaq. 1. yuvaşlamaq. yelkən endirmək. ağır davranmaq, yürümək. - çox **yavaşlamadan** yeriyin.
- yavaşlanmaq** yavşalmaq. yumuşanmaq. döləkləşmək.
- yavaşlatmaq** durdurmaq. qapışdırmaq. qapışdırmaq. susturmaq. işləməz duruma gətirmək. sərinlətmək. sakinləşdirmək. ağırlaşdırmaq. dindirmək. aqırınlatmaq.

- yavaşlatmaq** **yayavaşlatmaq.** yengitmək. yatışdırmaq.
- yavaşlıq** **1.** düşüncəli. təənni. **1.** yumşaq. mülayimət. - sərtlik iyi
değilsədə, bu qədər **yumşaqılığda** çoxdur. **1.** usulluq.
usulluq. təənni. düşünmə. **1.** ağırlıq. tutuqluq. tatlılıq.
dadlılıq. iyilik. mülatifət. lütf. - **dadlılıqla** kəndini vaz keçirdi:
qutardı. - **dadlılıqla** qandırdım. - **tutuqluqa** nədən varmı. **1.**
uysal. osal. məzlum. əl ayağısız. kala keh. yazıq. imüllük.
naşılıq.
- yavaşlıq** ağırlıq. xəfiflik. dirəng < duranğ (< **durmaq**). uyuşuqluq.
gəvşəklik. astalıq. uysallıq. ıslaqlıq. təənni.
- yavaşlıq** ənillik. əmillik. yemillik.
- yavaşlılıq** **yavaşlılıq.** yumşaq. yumuşaq. ılımlılıq.
soğucanlıq. orta gedişlik. orta yağdaylıq. salqınlıq.
dinclik. uysallıq. mö'tədillik. e'tidal. mülayimlik. mö'tədillik.
e'tidal.
- yavaşmaq** **1.** yaxınlaşmaq. yavuz günlər yavaşır yatlu adəm. **1.**
yavşaqmaq. sakinləşmək. yumşaqmaq. həlim, mülayim.
təmkinli, vüqarlı davranmaq.
- yavaşraq** yayraq.
- yavaşsız** e'tinasız. gobud.

- yavaştırmaq** **yavaşıdırmaq.** alışdırmaq. vərdislətmək. yumşatmaq. ögrətmək. təlim etmək. tə'nis etmək. amuziş vermək. əmişdirmək. əmzişdirmək.- cocuğu ekoldan qabaq, uşaq baxcasına göndərməklə, onu dərsə **yavaşıdırmalı.** - **yavaşıdırmadan** yol alınmaz, ögrətmədən qız alınmaz. - bu atı miniyə **yavaşıdırmalı.**
- yavat** - **yavat olmayan:** yürük. işlək. axal. rayic.- **yürük** pul.
- yavatan** **yavadan. havadan.** havayi. pulsuz parasız. açıqdan. çaparı. çapa. çapadan. qıyinsız. töləsiz. ödətsiz. təkinə. boşdan. boşuna. boşunaq. boşquna. kovbadan > heybədən (< **kov:** **kav:** boş. puç). torbaçı. torbadan. axırdan. çanaxdan. bedava. bayqu. sovğa. savırı. müfdəsinə. məccani.
- yavazan** **yabazan. abazan.** cinsi yöndən doyulmamış, azıqmış kişi.
- yavbadaq** **yağbadaq. 1.** yavbölək. yağbölək. qənari. **1.** zəngin. varlıq.
- yavbasqan** **yağbasqan.** yağlı penir, yağ qarışdırılaraq yapılan, çörəklə yenilən bir yemək.
- yavbıdır** **yağbıdır. yavbıdır. 1.** göbəkli. şişman. tombul. **1.** dağ geçisi.

yavbölək	yağbölək. yavbadaq. qənari.
yavçan	yavşan. yapçan.
yavçılıq	yağçılıq. 1. bəsili. səmiz. şişman. 1. zəngin. varlı.
yavçın	1. (yağı). özgə. düşman. yad (naşı). qonaq. yatçın. yatıya gələn qonaq. 1. qonuuq. qonaq.
yavçunmaq	yapçınmaq. yapçunmaq. yapışdırılmaq. yapşunmaq.
yavçurmaq	yapıştıрмаq. yapçırmaq. yapçurmaq. yapşurmaq. yapşırmaq.
yavə (fars)	< yava (< yayva: açıq. boş).
yavər	< yarav. yarar. kömək. uytun. turab. yardımçı. məvin.
yavər	1.yaru. < yar. yarva. köməkçi. 1.inaq. dosd. 1.sərqurd. 1.çavuş.
yavəri	< yaravıq. yavraq. köməklik. köməkçilik. yardımçılıq. imdad. maavinət.
yavı	yav. yava. yağı. 1. yoxluq. füqdan. 1. fəna. zay. 1. yabançı. yad. qərib. 1. düşman. ası. 1. məchul. - yava heyvan: yiyəsiz. - yavı olmaz:. yavmas. yəqin olmaz.
yavıq	cavıq. savıq. yağıq. yağı. ağıq. çapıq. azıq. 1. qaçıq. sapıq. münhərif. inhirafli. 1. öcək. öcman. düşman.

- yavıq** **kavıq.** qarqa. qarqı. qarqu. yüngül.
- yavıqlı** imli. nişanlı. tə'yin olunmuş. namzəd: qara gözlü yavuklum (nişanlım).
- yavıqmaq** **yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. cavıqmaq. savıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. 1.** yolun itirmək. münhərif, inhirafli olmaq. **1.** öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq. öcmanlıq, düşmanlıq edmək.
- yavınçılıq** ziyançılıq. kötülük.
- yaviş** > **yaşiv** < **yavaş. yava.** çaşiv. sapış. anlamsız.
- yavışmaq** **1.** bax > **yaqışmaq. 1.** nərsenin davamın, axarın sağlamaq. yaxınlaşmaq. yığraşmaq. uğraşmaq. sürtüşmək.
- yavız** **1.** yavuz. aciz. yaravsız. yaramaz. yavə. yava. hava. **1.** yobaz. asav. yasav. vəhşi. **1.** çətin, ağır, yaman yavı, yağı. (**yu:** düşman). - **yavız sanqlı:** içi əyri. içi qara. pis niyyətli. içi yatlı. - **yavız sananların** üzü qararsın \\\ içi yatlıların bənzi sararsın. - **yavuz** gün: qara gün. talanan gün.
- yavızad** adsız. pis adlı.

- yavqa** **yavğa.** 1. yufa, incə, xasa çörək. 1. qavqa. savaş. 1. soy, sop, nesil.
- yavqamaq** yavuqlanmaq. yavuuqmaq. yaşamın tadını çıxarmaq. mutlu olmaq. fərəhlik duymaq. xoşbəxt olmaq.
- yavqan** yavan. 1. bayat. 1. yaman.
- **yavqan aşı:** bayat aş.
- yavqanlanmaq** **yavanlanmaq.** dadsızlanmaq. yavan bulmaq.
- yavqarın** **yağqarın.** 1. yağlı yemək sevən. 1. səmiz. şişman.
- yavqonqa** **yağqonqa** 1. yağqarın. səmiz. şişman. 1. zəngin.
- yavlaq** **yalva.** çox. pek. yağlı ata eydür (dedi) öz sözün yavlaq eyü. yoxdurur bu danışıda heç qayu. bu çevrə (dövlət) yavlaq uykudan uyanmanmazmı. anlamsız. boş. puç. hava. gen. boş. 1. yaman. bətər. duruq. quyuq. - **yavlaq** döqüşgen. 1. kötü. dəğərsiz. hər nərsenin kötüsü. pis. - **yavuz** düşgün. - **yavlaq** kişi. 1. **cavlaq.** - tasın içi, dibi kimi yavlaq. çıplaq, qılsız vaş: **başı tas:** daz. 1. cavlaq. kovlaq. 1. çox. - **yavlaq** yaxcı. 1. iti. zirək. bilgə. 1. şaşıq. əcib. qərib. qovqa. yağlaq. yağılı, düşmanlı bölgə. 1. yaman. çox pis.
- **yavlak** ucuzluq il.
- yavlaq dünya.

- bu sözlərdən gələn yavlaq əsərdi.
- bu **yavlaq** bunalıq (bulanlıq), nədə bu, yavlaq (çox) alıpdı mənə məndən\ yaradmışdan yaradım (yaraqlandıım. mədəd aldım). ya əli mədəd səndən.
- ət yeməmək **yavlaq** onatdı (yaxcıdı).
- qələmə ağacları içində, **yavlaq** uzun ağac.
- nə xoş, bir sözü iki kişidən, ki **yavlaq** bəyənir onu eşidən.
- sizə **yavlaq** yaxcı olar ki.
- söylədi kimi **yavlaq** seversin. didi -: səndən başqa sevdiiyim kim olar **yavlaq**.
- tanrıya yalvar ki oldur **yavlaqın**.
- **yavlaq** qara. - **yavlaq** ağarır. - **yavlaq** çivik. **yavlaq** biləq. - birsi, **yavlaq** bön avanaq, obirisi, **yavlaq** incə. - **yavlaq** uzun. - **yavlaq** qayğılar, pozdu ömrümü. - **yavlaq** savab eddi. - yavlaq savaqlar keçirdilər. - **yavlaq** ulu. - **yavlaq** yırtıcı. - **yavlaq** iğrənc. - yavlaq güclü. - **yavlaq** şənlik. - yavlaq sevindik. - **yavlaq** dana (tanqa. şaşıq) qaldım: şaşdıım. - **yavlaq** ulu: qatı böyük ada.
- **yavlaq yağ**ı qaytaran: dəf edən.

- yavlaq** **yalvaq. çaylaq.** yanıq. yanğılı olan. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır. qataq. qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis < qınis. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı. qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı. qaraçanaq. tamahkar. gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan. əli dar. əlisıxıq. əli yumuq. yumru. çimri. acgöz. paxıl < bağıl. verməztin. verməyən. əlverişsiz. varyeməz. sərpəməyən. xərcləməyən. momsik. mümsik. **1. yava. yalvaq. çaylaq. naşı. toy. dənəksiz. təcrübəsiz. əcəmi. 1.yavalaq. cascavlaq. tüksüz. örtüsüz. soyulmuş. çıplaq. lüt. - yavlağın çəkmək:** ölmək.
- yavlaqca** yavaca. yalvaqca. çaylaqca. naşıca. toyca. dənəksizcə.
- yavlaqlıq** **yavalaqlıq. 1. saçısızlıq. keçəllik. 1.yoxsulluq. 1.çaylaqlıq. caylaqlıq. yalvaqlıq. yavalıq. naşılıq. toyluq. dənəksizlik.**
- yavlamaq** **1. yağı ilə, düşmanla, öcmanla savaşa girmək. döğüşmək. 1. yavmaq. yağını sındırmaq, üstələmək, qaçırıb dağıtmaq.**
- yavlanmaq** bax > **yağılanmaq.**

- yavlatmaq** itirmək.
- yavlıq** **cavlıq**. ocmanlıq. düşmanlıq.
- yavlu** **yağlı**.
- **yavlu içəqi**: qalın bağırsaq.
- **yavlu qanslar**: yağlı toxumlu bitgilər.
- **yavlu uşqol**: qalın bağırsaq.
- yavluq** **yağluq**. havlu. yağılıq. düşmanlıq. küslük. darlıqlıq. başörtü. qızların ipək şalı. av. ağ. örtük. şal. başörtüsü. - **saçaqlı yavluq**: qıraqlı püsgüllü dəsmal, şal.
- **yavluq qısmmaq**: başörtüsü örtünmək.
- **qol yavluq**: əlyağlıq. dəsmal. məndil.
- yavluqbaş** **yağluqbaş**. qadın.
- yavmaq** 1. yağmaq. 1. yavmaq. ağzmaq. 1. yavlamaq. yağını sındırmaq, üstələmək, qaçırıb dağıtmaq. qırıq qırıq edmək. parçalamaq.
- **yavum yavadı**: yağmur yağır.
- yavmaq** **yağmaq**. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq. 1. yolun itirmək. münhərif, inhıraflı olmaq. 1.

öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq.
öcmanlıq, düşmanlıq etmək.

yavmaq **yaymaq. caymaq. cavmaq.** sapmaq. çəkmək.

yavmas yavı olmaz. yəqin olmaz.

yavniq sevinx. neşə.

yavorun **yağurun.** yavorun qalaq. kürek gəmiği.

yavorunqa qaramaq **yağurunqa qaramaq.** kürek gəmiği
falına baxmaq.

yavraq < **yaravıq.** yavəri. köməklik. köməkçilik. yardımçılıq.
imdad. maavinət.

yavramaq yapramaq. dikrək, sərt, qatı olmaq. tıqdamaq. tıqramaq.
bərkimək.

yavratmaq yavalamaq. pisləmək. alçatmaq. kötüləmək. - alp əri
yavratma: igid əri pisləmə.

yavrı 1. bax > **yavru.** 1. zayıf. gücdən düşmüş.

yavrı bax > **yavru.**

yavırmaq yavalaşmaq. kötüləşmək. yoxsulluq, xəstəlik üzündən
arıqlamaq.

yavritmaq yavalatmaq. kötülətmək. zayıflatmaq. arıqlatmaq.

yavru

1. tırbıc. kiçik cocuq. tübəy. oğlad. - **domuz yavrusu**:
 çoçqa. - **eşək yavrusu**: çaçıqay. sıpa. qoduq. - bir aylıqdan
 böyük **domuz yavrusu**: qoşt. - **it yavrusu**: qutça. enik. 1.
 uşaq. töl. döl. 1. **yarpu** yarpı < yarım. yarı. 1. yavruq.
 yarpu. yarpı. yarvı. çağa. körpə. toğuz. uşaq. buta. buda.
 butım. cocuq. bala. beçə (> **bəççə** (fars)). bala. döl. enük.
 yabanı yilixınların. cocuq. 1. mə'sum. 1. zayıf. bacıma
 möhtac, ilgi, baxım bəkləyən.
- **at yavrusu**: tay. dayça.
- **dəvə yavrusu**: taylaq. daylaq. balka. balağ. tılağca. köçlək.
- **yavrı ağzı**: quzu, dana ağzı kimi açıq qırmızı boya.
- **qapı yavrusı**: böyük qapıların aşağı ortasında olan kiçik
 qapıcıq.
- **iki yaşında dəvə yavrusı**: törün. torun. {1. < **törəmək**. 1. <
turum (< **durmaq**: edmək.)}.
- **çox kiçik eşək yavrusu**: qulun. daha irisinə **sıpa** deyilir.
- **doğuz balası**: burtlaq.
- **dovşan yavrusu**: göçgən. göçən.
- **tomuz yavrusu**: çürpə. çörpə.

yavru	enik. encik. bala. enik. biçə > bəcce ^(fars) . biçək. bəbək. cocuq. uşaq. - az süt verilmiş, cılız qalmış yavru : qarayanıq. - doğuz yavrusü : çanıq. qınıq. - kəl yavrusu : kəlcə. - qurbağa yavrusu : qaşığıçı. - yavrı dovşan :qöçən. - çil yavrusı kimi dağılmaq : darma dağın olmaq. - dovşan yavrusı : çişik. - ana qamındaki yavru : döl. cənin. - dəvə yavrusu : bir yaşında dəvə yavrusu : dorum. torum. torun. - yavru ağzı : qırmızı. al.
yavrucağ	yavrucığ. yavrucağız.
yavrucağız	yavrucağ. yavrucığ.
yavrucağız	yavrucıq.
yavrucığ	yavrucağ. yavrucağız.
yavrucıq	yavrucağız.
yavruq	yavru.

- yavrulamaq** **yavrumaq.** encikləmək. enikləmək. balamaq. balalamaq.
qulunlamaq.
- yavrulu** balalı. enikli.
- enikli qapı: alt bölümündə kiçik qapısı olan böyük qapı.
- yavrumaq** **yavrulamaq.** encikləmək. enikləmək. balamaq.
balalamaq.
- yavsal** gəvşək. yaramaz. cıdamsız. yaya. yalta. yusul. yosul.
keyeng. uqıbsız. sust. sabırsız. təmbəl.
- yavsamaq** **1.** könül almaq istəmək. yağlamaq. yovsamaq. **1.**
yuvmaq. yüvmək. yüvsəmək. qormaq. ərişmək. varmaq.
könül almaq. **1.** yüvsəmək. könül almaq istəmək.
- yavısı** iğnəli bir cins çəkirgə deməkdir.
- yavşaq** **1.** kiçik bit. sirkədən yeni çıxmış bit. **1.** yavaşaq. təmkinli.
sakin. vüqarlı. həlim. yumşaq. mülayim.
- yavşaq** **1. yavaş. yavaşlıqlı.** yumşaq. yumuşaq. ılımlı. dinc.
dincək. arsat. soğuşqan. orta gedişli. orta yağdaylı.
salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mülayim. e'tidallı. mö'tədil.
1. ərkoyül. nonor.
- yavşaqmaq** yavaşmaq. sakinləşmək. yumşaqmaq. həlim, mülayim.
təmkinli, vüqarlı davranmaq.

- yavşalmaq** yavaşılanmaq. yumuşanmaq. döləkləşmək.
- yavşan** 1. batan. tikənli ot. - **yavşan otı**: veroniqə deyilən ot. 1. oşun. tikənli batarışlar. odun kimi sərt bir tikanlı ot. çalı çırpı. 1. yavçan. yapçan.
- yavu !** > **yahu !**. (< yayva. yava: açıq. boş. qanmaz. bayağı kimsə.). səfeh gədə. alçaltaraq birin səsləmək. - **yavu !** sənə nə dedim.
- yavu varmaq** (**yavu**: bihudə). itmək. gedmək. - görün ussunuzu gövdə içində. gecə yavru varır gündüz bulursuz.
- **yavu** vardım əməyimə (zəhmətimə): hədəf getdi zəhmətim.
- haq yolunda xoş durur cəhd etmə \\ dürüşün kim **yavu** var varmaz əmək.
- kimsəni görmədim doğru yolda bir **yavu** varmış ola. üzün gördüm sənənin yavu vardı dillə can. yavu varsın. unudulsun bu tənle don. daşlar ara. yopraq ara.
- yavu** bihudə.
- yavuuq** 1. adaxlı, nişanlı, namzəd qız. gəlinqız. qızgəlin. namzəd. 1. nişan.
- yavuuq** 1. yaxın. yaxında duran. yaxınlıq duyulan. sevgili. 1. yəqin. 1. mutlu. xoşbəxt. (# **yazıq**: bədbəxd). şal. - **çillə**

yavuuq: ipək şal. 1. sel suyunun yüksəkdən yuvarladığı qaya parçası. - **yavuuq yağıq:** qatı düşman.

- **yavuuq olamaq** nişanlanmaq.

yavuuqlamaq 1. adaqlamaq. nişanlamaq. ilişgi qurmaq. yaqlaşmaq: yaqışmaq. yaxınlaşmaq: yaraşmaq. 1. yağıqlamaq (< **yaq**). nişanlamaq. adaqlamaq. namzədləmək. - onun **yavuuqladıq.**

yavuuqlamaq nişanlamaq.

yavuuqlanmaq 1. yağıqlanmaq (< **yaq**). nişanlanmaq. adaqlanmaq. namzədlənmək.- onun **yavuuqladıq.** 1. yavuuqmaq. yavqamaq. yaşamin tadını çıxarmaq. mutlu olmaq. fərəhlik duymaq. xoşbəxt olmaq.

yavuuqlatmaq nişanlatmaq.

yavuuqlı nişanlı.

yavuuqlu 1. adağlıq. namzəd. 1. yağıqlı (< **yaq**). nişanlı. adaqlı. namzəd. - o qızın **yavuuqlısı** var. - onun **yavuuğu** varmı.

yavuuqlu nişanlı.

yavuuqluq **yavuuqluq. yağıqluq. (< yaq).** nişanlıq. adağlıq. namzədlik.

- yavuşmaq** 1. yavuşlanmaq. yavşamaq. yaşamın tadını çıxarmaq. mutlu olmaq. fərəhlik duymaq. xoşbəxt olmaq. 1. yavuşmaq. yaxınlaşmaq.
- yavulmaq** **yapulmaq**. yetişmək. olquşmaq. - bəğni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi.
- yavum** **yağum**. yağmur.
- **tuban yavum**: çisələmə.
- yavumlu** **yağumlu**. yağmurlu.
- yavumsuramaq** **yağumsuramaq**. çisələmək.
- yavuncımaq** yumşanmaq. yufqalanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq.
- yavunqmaq** çevirmək. döndərmək. təbdilləmək. təhvilləmək.
- yavunmaq** yalınmaq. itmək. qayb etmək.
- yavur** 1. (< yaşur: gizlənmək. özün itir mək). çaşqın. şaşqın. bayqın. 1. yağır. atın sırtında araya gələn yara.
- yavurluq** **yağurluq**. yəhərin altına qoyulan örtü.
- **yavurluq kəbdirmək**: atı dinləndirmək.
- yavurulmaq** tölülənmək. doğurmaq.
- yavuruna qatılmaq** acı söz söyləmək. ürəğini qırmaq.
üzmək. çox qızmaq. hiddətlənmək.

- yavuşqarı** yovuşqarı. yoğuşqarı. yaxınlıq. birlik.
- yavuşmaq** yavuşmaq. yaxınlaşmaq.
- yavut** yəqin.
- yavutmaq** 1. yaxınlaşmaq. yanına götürmək. 1. yəqin etmək. 1. itirmək. yoxatmaq başarmır işin. yaşur üzün. sanur pəri özün. yavur özün. 1. yaxınlaşmaq.
- yavutsa** yəqin edmə.
- yavuz** 1. bərk. bəter. yaman. şədidd. şiddətli. çox sərt. 1. ə'la. bərk iyi. əntiq. foquladə. xariqüladə. qıyaq. 1. qorxu quran. qurqut. qorqut. qorxucu. qorxuz. qorxu verən. 1. yaman. iti. bəter. yaklış. 1. (# yumşaq. uz. mülayim. həlim). 1.arın. gözəl. ali. müstəsna. 1.cavuz. yağuz. çox. böyük ölçüdə. daha da. bir xeyli. 1.yafuz. yava. bəğənilməz. kötü. yaman. - yavuz ötuncün, iyi ödər. 1.yağış. yaqız. yaqış. yağız. cəsur. gözüpək. güclü. yaman. yiğit. qara. yanaraq qararmış. qaraya çalan. qara. sərt. şiddətli. dehqətli. gözüqara. yaman. kötü. pis. zalim. rəhmsiz. kötü. pis. qolay. sərt. azqın. güclü. çətin. yaman. tünd. həşəri. çarıq. < > yubaz. qudurqan. igit. iti. çarpıq. cəsur. gözü açıq. öngörən. soysuz. sütü pozuq.

- **ol məndən yavuz ulla edi:** o bəndən bir xeyli böyüktü.
- yavuz gözdən ıraq dutsun, inayət birlə haqq anı.
- göy pərdəsi açılır, iyi **yavuzdan** seçilir, ol dəm hara qaçılır, baş gutarası ər gərək. - **yavuz** işlilər, arısız canlılar.
- **yavuzlara** şeytan qılavuzdur.
- **yavuz** istək (≠ qutsal istək).
- **yavuzluq** simgəsin, iyilik simgəsin bildirən. - tanrım! **yavuz** gözdən (niyyətdən) qoru bizi, çox ola oğlu qızı, arta soyu.
- nəfsinə uymuş, **yavuz** xuylu.
- **yavuz** havalı yerlər: tütün çəkilən, tüstülü otaqlar.
- uslu ol dur ki iyilə **yavuzu** ayrı qıla.
- hava **yavuz**, gilavar, bürküdü.
- zehni **yavuz**.
- iyi işlə üz ağarar, **yavuzunda** qararar.
- **yavuz** olsun iyi olsun, hamısın qulum dedi tanrım.
- qaramsar həp **yavuzluq** görər, iyimsər iyilik görər. - iyini iyidən, **yavuzu yavuzdan** seç.
- kimin ki çox ola ağlın çıraqı, **yavuz** olub olurmu haqqa yağı.
- bulara bir **yavuz** iş qılaram mən.
- bu oğlan **yavuzluq** qılır, bir öğüt ver buna.

- adı **yavuz** olur qurdun hamıdan, kəsər baş tülkülər var bildən.
- demə ovsun, qurdun andın, **yavuz** qulaq eşidər. nə igən **yavuz** ol, asıl \\\ nə igən yavaş ol basıl.
- nə **yavuz** ol asıl. nə yavaş ol basıl.
- o bir **yavuz** canavardır.
- öylenib gümrəndi, **yavuz** köpək kimi qınrandı (mırıldamaq).
- **yavuz** edmə görməyəsin **yavuz** iş.
- iyi toxum verməyə **yavuz** topraq.
- **yavuz** savaşı düşdü, qırqın oldu.
- **yavuz** sirkə küpünə ziyan eylər.
- **yavuz** adlı: bədnam.
- **yavuz** anlatmaq: pis başa salmaq.
- **yavuz baş**: danqaz. qudurqan. quduz (≠ yavaş baş): yavuz baş issinə domuz başı götdürür.
- **yavuz dil**: yavuz söz: pis söz. pis nəzərli: yavuz dillər. yavuz gözlər. yavuz izlər uzaq bizdən.
- **yavuz dua** ilənc. qarqış. lə'nət.
- **yavuz iş**: günah. suc. tanrıdan qorx işləmə işbu işi. yavuz iş necə qılıasın ay kişi. özü alp. əli açıq. elmi çox. nə kim var

yaxuzluq. biri anda yox. kişi kim yavuzluqdan qaça. gərək kim iyi fala (baxa. baxta) ağzın aç.

- **yavuz könüllü**: pis. pozuq. kötü niyyətli.

- **yavuz qılıq**: bədaxlaq. tərsə. şaş. çaş.

- **yavuz sanılı**: yavuz güman. yavuz sanıcı. kötü diləli niyyətli. bədxah. pis üreklil: tanrıya yavuz güman iləməkdən sağın.yavuz. sanıclar gedsin. iyku uykular ensin. çıxsın yavuz sanılı kişinin gözü. sol əlin yavuzluq sanırsa. sağ əlini ona uydurma. sizə yavuzluq sanan iyilik görməsin. qayğı sanan şazlığa irməsin. kimisi yavuz sanur. kimisi sancılanır yavuzluq sananı həqq əridər. duzu suya. suyu duza da yeridər.

- **yavuz yel qasırqa**. bərk yel. fırtına.

yavuz hisli. darqın. qorxunc. sərt.

yavuzçı yava işçi. yava. fasid.

yavuzçuluq bozukçuluq. pozqunluq. pislik. pis işlər görmək. yavuzca qədəm (ayaq) basmaq.

yavuzlamaq 1. beğenilməmək. kötü bulmaq. - mənim bu işləri

yavusladılar. 1. xarablamaq. pozmaq. - ərköyüllük, qeyrət

kanın **yavuzlar**. 1. pozmaq. xarablamaq. kötüləmək.

pisləmək. 1. qızdırmaq.

- yavuzlanmaq** pisəlmək. pozulmaq. kötmək. kütmək. qızmaq. azqınlaşmaq. qudurmaq.
- yavuzluq** 1. gümrahlıq. pislik. kötülük. zalimlik. rəhmsizlik. yaramazlıq. kötülük. əkişlik (çəkişməlik). azğınlıq. darlıq. öykəlik. ərəklik. kəskinlik. sərtlik. - iyilik **yavuzluq** ayırd olsun, doğruluq yerisin (hakim olsun). - **yavuzluğa** yensin. - **yavuzluqdan** bu yorulmaz, arırmaz \\\ ona eylük ilə başa varırmaz. - **yavuzluq** qum daşı ilə dolu. - özü alp, əli açıq, elmi çox \\\ nə kim var **yavuzluq**, biri anda yox. - **yavuzluq etmək**: pis davranmaq. sataşmaq. çatışmaq: siz mən ilə yavuzluq etdiz. 1. bərklik. bətərlik. yamanlıq. şədiddlik. sərtlik. 1. ə'lalılıq. bərk iyilik. əntiqlik. foquladəlik. xariqüladəlik. qıyaqlıq.
- yavuzluq** qırqlıq. hislilik. sərtlik. qapızlıq. qapazlıq.
- yavuzraq** ən pis. ən kötü. şərr: yavuzraq kişi.
- yavuzu** - yer **yavuzu** qazğan: yerlərin yavasası qazğan. əkinə otlağa yaramıyan yer.
- yavyav** cavcav. lafalaf. boşaqı, boşuna danşığı.
- yavyürək** yağ ürək. şişman. səmiz.

yay

(< yaymaq: yayıla bilən. açıla bilən. gənələ bilən). (< **yayılmaq**: açılmaq). **1. kovman (> kaman). kovus (> qovs).** iki ucu kirişlə (zehlə) bağlanaraq, əsnək duruma gətirilmiş ayqıt. (ox atmağa yarar). fənər. burqay. asqı. qurma. - **yay bağı**: kamanın göğüşü. - **yay qurmaq**: yayı gərmək. kaman açmaq. atış, savaşa qurulmaq. hazırlanmaq. **1. ilkbahar. yaz. 1. kirişi yayı açmaq, çəkmək. yazışmaq. çözüşmək. yayışmaq. 1. bayağı. bayaq. önqrəqi. önqi. ardaki. yönəki. pəs. cönököy. yüngül. 1. yaz. - yay evi:** yaz evi. yazlıq ev. **1. yavaş. asta. aram. - tez gəl yay ged. 1. əğri. bükük. 1. kiriş. gərgin ip. gərginlik. 1. bu fəsildə hər nəyin sıcıqdan açılmasından böylə adlanmış.**

- **yay qoş**: yazın işlənən, barınan yer. cütlük.

- **yayqara**: gurultu. hay küy. səs küy. alaşa. alaşalıq. heçə hüçə götürülüb, yayılıb, cumub, bağırıb çağırmaq.

- **yay qolu**: yayın iki qaşından biri.

- **öğrənci yayı**: yay atmağa alışmaq, qapınmaq üçün oynadılan yey: qapbaz.

- **qaşa oxşar kimi, yaylı belli olan nərsələr**: qaş.

- **yay** çəkip ox atmaq.

- oxu bərk atmaq üçün yaya keçirlən ağac. atabək. (< ata + **bərk**: bərk ata).

- **yay** çilləsi: **yay** kirişi.

- **yayı kirişinə qurmaq**: qəzləmək. gəzləmək. kəzləmək.

- **yayın** künclərin bərkitmək üçün bağlanan ip: buqçı. bükçi.

boğçı. büküc. boğuc. kiriş. bağ. - **yayın örtüyü**: **toz**.

- **yayın** ucu: **çıqçıb**.

- **yay qurmaq**: gəzləmək. oxu yayın kirişinə taxıb qurmaq.

- **yayda qışlamaq gərək**: qış işin, görəvin, çəkimin görmək, yerləmək.

- **yaynı al ayı**: haziran ayı.

- **yaynı art ayı**: temmuz ayı.

yay

1.çaş. saç. çaçı. saçı. kəman. kaman. çaman. 1.qovs <

kovs. qaş. qaş görmüşlü əğri nə. əğməc. əğrilmiş olan.

kaman. qovs. 1. **yaya**. səfhə. çevrə. evrə.

- **qurulmuş yay** (kaman): oxlu yay. dolmuş. dolu.

- **yay** biçimində qumul **təpə**: bağqan. barqan.

- **hallaqların pambıq açan yayları**: atqı.

- **yay qaşlı**: kaman qaşlı. - yay kirişli: kamanlı ip.

- **yay verib duran**: qıyşiq. qınqır. əğri büğri. yanaki. doğru

olmayan. qovqı. kovqı. kəc.

- **yay, kaman kirişi**: yaya gərilən, çəkilib dartılan ip, qayış:

çillə. çilə (< **çiqlə**: düğün).

- **yaylıq yüngül ayaqqab**: çapıla.

- **yaz, yay üçün qar saxlanılan quyu**: qar quyusu. qarlıq.

- **daşqa təkərin, qaval qasnağın doğuran, yay biçimində**

kəsilmiş ağacların hər biri: kəsək. qasaq.

- **gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında sıcaqlıq soğurluq**

dəğişimi çox olan yurd: qara yurd.

- **gün yayı**: günün göydə cızdığı çəmbər.

- qışınki yağlı əbbək, isti kürsü, **yayınki** kərdi yanı, odlü tüstü.

- **yay ayları**: qazanc.

- **yay sonu yetişən iri, sarı, sulu armıd çeşiti**: qarpız armıdı.

qopuz armıdı.

- **yayın sonuncu ayı**: ortay (orta + ay). oday (< od + ay).

şəhrivər. oqust. avqust.

- **yazın yağışı, yayın barısı** (bar verməsi).

yaya

1. caya. başı qıt. ağılı qıt. 1. yay. səfhə. çevrə. evrə. 1.

yayan. piyada. 1. kəmani. münhəni. - **nərsənin bıraxdığı**

düz, əgri, yaya, devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti: dönəcə.

dönəncə. qırafik cızıq, xətt.

- **yaya keçid**: yaya yol. piyadərov.

- **yaya qoşun**: yürük.

- **yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış**

yol: yaylıq. yayalıq. qaldırım. qalatım.qalatım. yaldırım.

yardırım. yandırım. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən

qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yüyrək yaya yol.

yaya

1. istəkli. sevimli. meyilli. - ay **yayacan**. 1. (kişidə) göt.

oturaq. yancaq. 1. yay. 1. yün qabartma aracı. -

yayalamaq: yün qabartmaq.

- **yaya bolmaq**: əğrilmək. beqelmək.

- **yaya bav**: yayın ipi.

- **yaya bıçqı**: əğri ərə.

- **yaya qopuz**: bir tür kəməncə.

- **tavuş yaya**: səs telləri.

- **yaya qıncır bolmaq**: əğrilmək.

- **yaya qıncır edmək**: eğmək. bükmək.

- **yayaboyun**: əğri boyunlu.

- **cayabut**: əğri bacaqlı.

yaya

yayav. yayaq. yayan. (1. < **yayıq**: bağlı olmayan. açıq. boş. aracsı. 1. < **yer.** yürüv. yiyik. yüyrük. 1. < **yayaq**: < ayağ (< azaq: adaq) \ **yüyük** < yüyük < yüryük (yeriyəli) < **yermək.** - **yürük ellər**: köçəri ellər. **yürük çəri**: piyada əsgər. 1 < **yaylaq: yaydaq**: lüt. yalın.). 1. yeriyən. yeriyib gedən. yürüyən. yüryən. piyada. yaya. yanğa. qaraçı. ayan. piyada. gəzən. - **yaya başı**: piyada başı. saltər (< **sal: salt**: uca böyük + **ər**: hündür ər. piyadalar içində atlı çəribaşı). - atlı **yayaq** savaşa yaralandılar. - **yaya yol**: baytaq. dar yol. - **yayan yapıldaq**: yalın ayağ. - gurlayıb düşman. yerir atlı. **yayan.** - **yayıya yayaq** daşlar **yayılmış**: piyadaro. yadı daşlarla düzölmüş 1. çiy. xam. bilgiz (bilgisiz). görgösüz. qamqalat. incəlməmiş. budala. qaba. bilgisiz. cahil. görgösüz. düşgün. aciz. 1. bayığ. buyruqsuz. yoxsun. yoxsul. yoxsuz. lüt. əlayağı boş. məhrum. nəsibsiz. 1. (yeni çəri çağından ön) qoşun. ləşgər. 1. yayaq. yayıq. yayılmış. sərik. gücsüz. diksiz. ayağısız. 1. yay. əğri. bükük. - **yaya olmaq**: əğrilmək. bükülmək. - **yaya bağ**: yayın, kamanın ipi. - **tabış yaya**: səs telləri. - yaya qınqır: əğri ügrü. - **yaya boyun**: əğri boyun. - **yayabüd**: əğri basaq: bacaq: qıç:

ayağ. **1.** pambıq çalma ayqıtı. **1.** yanaq. avurt. - **baş**

yayaq: üst çənə. - **yayaq aylandırmaq:** çənələmək. bir azcıq

yemək yemək. - **yayaq çapmaz:** susmaz. **1.** yaya yeriyən.

yayan. piyada. dabankeş. dabançək. dabançəkən. **1.**

yayanğ. piyada. yaylanğ. yayaq.

- **yaya yerimək:** daban atmaq.

yayaçı oqçu.

yayaçıq gövdədəki bağ, girişlər.

yayaq **yayqa.** **1.** əğri. əğrik. münhəni. **1.** lovhə. kətibə. bölük.

yazıt. tikilidaş. tikmədaş. **1.** **yayqat.** **yayıq.** **yaycıq.** **yaysıq.**

qıyış. qıyışıq. qıyışiq. qıyışıt. qayşıq. qayşııt. qayşaq.

qayşat. əğrilik. əğrit. əğril. əğrim. əğriş. bükülmə. büklem.

bükrük. bükrüş. bükrül. bükrüt. bükrüm. bükrüb. inhina.

- atdıya çatmaz **yayaq**, bu dosluğu sən bırax.

yayaq **yayqa.** **əğrik.** **əğlənti.** **1.** qonaqlıq. ziyafət. **1.** təfrih. **1.**

əğləncə toplantısı. **1.** əğrənti. əyrənti. əğrik. əyrik. əğik.

əyik. əğinik. əyinik. əğimli. əyimli. əğrilmiş. əyrimiş.

əğilmiş. əyilmiş. əğiliş. əyiliş. əğilim. əyilim. əğim. əyim.

yönəliş. yönəlim. girişiş. girişim. gəriş. girəyiş. girayış.

istəklilik. axım. axqın. axıntı. axışımı. çəkişim. çəkişmə.

çəkiş. meyl. meyilli. mayil. meyillik. təmayül. çalqın.
 çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil.
 kəndil. çəltik. çəllək. kefli. **1.** əğinik. əyinik. əğrik. əyrik.
 əğik. əyik. əğimli. əyimli. əğrilmiş. əyirmiş. əğilmış.
 əyilmış. əğiliş. əyiliş. əğilim. əyilim. əğim. əyim. əğrənti.
 əyrənti. yönəliş. yönəlim. girişiş. girişim. gəriş. girəyiş.
 girayış. istəklilik. axım. axqın. axıntı. axışımı. çəkişim.
 çəkişmə. çəkiş. meyl. meyilli. mayil. meyillik. təmayül. **1.**
 yazıq. əzik. izik. suç. pozaç. pozuç. qabart. günah. xəta.
1. aldırmaz. laübalı. saymaz. umursamaz. ilgisiz. çarpıq.
 sarpq. əsrık. qərib. əğrik. əğric. əğlincik. yayaq. çalqın.
 çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil.
 kəndil. çəltik. çəllək. kefli. dəlişman. laqeyd. **1.** münhəni.

yayaq

1. baydaq. piyada. **1.** yaydaq. çıplaq. piyada. yaylanğ.
 yaya. **1.** yayıq. cayıq. cayaq. təsəlli. - **yayaq tiş:** azı dişi. **1.**
 yazaq. yadaq. piyada.

yayaqlamaq

1. cayaqlamaq. ayrılmaq. çəkilmək. - yoldan **yayaqladıq.**
1. yerimək. gedmək. ayaqlamaq. attımlamaq. hərəkə
 edmək.

yayaqlaşmaq

yaraqsızlaşmaq. piyada olmaq.

- yayaqlıq** yayalıq. yerimə. piyada gedmə.
- yayalamaq** yelləyib qabartmaq. yun, pambıq çalmaq.
- yayalanmaq** - bir minəkdən enmək, sökülmək, yayalanmaq, piyada olmaq: düşmək.
- yayalı** - yayalı, kamanlı çalqı: kamança. qabaq.
- yayalıq** yaylıq. qaldırım. qalatım.qalatım. yaldırım. yardımım. yandırım. yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış yol. piyadərov. - **yayalığın (piyadərov), xiyavanın qırağına qoyulan qoruqluq daş**: qapadaşı. cədvəl. cədvəl daşı. - bu **qaldırım** çör çöpdən qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yüyrək yaya yol. - **yayalıqda döşənən daş**: qaldırım. qalatım.qalatım. - bu **qaldırımın qaldırımları** çox qabadır. - **qaldırılı** ara, meydan.
- yayan** 1. (bax > yayaq). yaya. yayanğ. yeyən. yay. piyada. 1. süt əmər dayça. 1. yumşaq yun. 1. yaya yeriyən. piyada. dabankeş. dabançək. dabançəkən. yaya. ayaqla yeriyən. piyada. - **yayan** yolçu. - **yayanlar** geri qaldı. - **yayan qalmaq**: atsız qalmaq. məhrum. nəsibsiz. bəhrəsiz. - bilgidən **yayanlar**. - **yaya çərisi**: piyadə nizam. 1. yayavlay. yaya olaraq.

yayan	1. yaya. piyada. 1. sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. cahil. 1.aydaçı. paylayan. 1.yayıcı. açan. 1. yayıcı . döşəyən. döşəyici. fərraş. 1. yayıcı . verici. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıçı. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.
yayanca	yaya olaraq: biz yayanca yeriməyi bəyənirik.
yayanq	yaya. piyada.
yayanlıq	atsızlıq. yayalıq. piyadalıq. - uzun yolda, yayanlıq çəkilməz.
yayarlaşmaq	cayarlaşmaq. doğmaq. ortaya çıxmaq. təcəlli etmək.
yayarmaq	yayrıtmaq. ayarmaq. ayartmaq. yozdurmaq. azdırmaq. yoldan çıxartmaq. saptırmaq. başdan çıxarmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək.
yayav	1. yaya. 1. yeni doğan qız bəbək. 1. qaraçı. piyada. yaya (< yan). yanğyan. yanğa.
yayavlay	yayan. yaya olaraq.
yaybanğ	yaytığ. yassı.
yaybanq	gen. yayranğ. açıq. vəsi'.

- yaycıq** **yaysıq. yayqa. yayqat. yayaq. yayıq.** qıyış. qıyışıq. qıyşıq. qıyşıt. qayşıq. qayşıt. qayşaq. qayşat. əğrilik. əğrit. əğril. əğrim. əğriş. bükülmə. bükləm. bükruk. bükürüş. bükrü. büküt. büküm. büküb. inhina.
- yaycızar** pərkər.
- yayça** yürüt çürüt. açar saçar. kəsir tökür. kəsər tökər. müsrif.
- yayçalıq** savırma. savarış. savırış. savriş. savruş. savuruş. savurqanlıq. sovrurma. sovarış. sovarış. sovruruş. sovrurqanlıq. saçama. saçma. saç savur. saça. saçaç. saçarlıq. boşuna sərpmə, sarpama, xərcəmə. dağıtma. dağıtış. korlama. koramcı. qırqıt. çökütmə. çökütüş. düşürtmə. düşürüş. tökütmə. tökütüş. əritmə. əritiş. israf. tələf. tələf etmə.
- yayçalıq** sovrurqanlıq. savurqanlıq. qırqıt. səp süpürt. soy soput. sal süpüt. sal töküş. söküt töküt. tök dağıt. töh töküş. tör töküş. tükət biçət. saç savur. sav sov. sava sova. savır sovrur. saça biçə. saça biçəlik. saçaç. saçıb savurma. aç saç. açar saçarlıq. çöküt qoşut. düşür püsür. düşür töküş. düşür töşür. həşir pəşir. kəsər tökər. dağıt töküş. ərit dağıt. dağıtma. korlama. velxərclik. israf.

- yayçı** 1. kamançı. 1. oxçu.
- yayçı** oxçu. kamandar.
- yayçılıq** bulunma. bulunuş. olma. qatılma. iştirak. huzur. hizur. - bu sorunun çözülməsində, sizin **yayçılığ**ız gərəkir.
- yayı** yaya polis. gəzmə. darğa. qarovul.
- yayıcı** dağıtıcı. xəbər yollayan. propaqanist.
- yayıcı** **yayan**. 1. döşəyən. döşəyici. fərraş. 1. açan. 1. verici. açan. açıcı. gərzək. paylayan. payxaşlayan. payxaşçı. pəxşçi. pəxş edən. payıcı. paylac. taylayan. tayıcı. aydaçı. dağıdan. dağıtıcı. dağıtımçı.
- yayıq** 1. yatuq. ayran qabı. yasıq qab. 1. yatlı. açıq. bəsit. 1. yayqın. səpin. yayvan. geniş. 1. tuluğ. ayrandan. sütdən yağ ayırmaq üçün çalqalıq qab. 1. yayvan. ucsuz bucaqsız. geniş. yayvan. açıq. məbsut. - **yayıq** danışıq: hər tərəfli. 1. təprəm. yer sarsıntısı. 1. atıq. çalıq. çalqaq. yoğurt, süt çalqama qabı. 1. yayılmış. sərili. sərilmiş. döşənmiş. - yataqlar **sərildi**. 1. yayqın. yayılmış. 1. yağ çıxarmaq üçün içinə süt, yoğurt tökülən' altı geniş, uca, dar boğazlı qab. - **yayıq** toxmağı. 1. yaz havası (kimi olan). xuyu dənək. bülhəvəs. dəm dəm məzac. bir öyküdə, bir sözdə

durmayan. qeyri sabit. **1.** yasıq. yazıq. açıq. kinayəsiz.

sərih. **1.** cayıq. dağınıq. yayaq. cayıq. cayaq. təsəlli.

yayıq

1. yayqa. yayqat. yayaq. yaycıq. yaysıq. qıyıq. qıyısqıq.

qıyısqıq. qıyısqıt. qayşıq. qayşıt. qayşaq. qayşat. əgrilik.

əğrit. əğril. əğrim. əğriş. bükülmə. büküm. bükürük.

bükürüş. bükürül. bükürüt. bükürüm. bükürüb. inhina. **1. yayma.**

yaycıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış.

ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş.

cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnic. savma. saviş.

savınc. sapma. sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc.

qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış.

azınc. yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc.

yozung. ırqasıq. ırqasıt. ırqasınc. inhıraf.

- hər nəyin əğrisinə, büküyünə, sapıqna, yayıqına,

yazıqına, yozuquna, münhənisinə, inhıraflısına,

münhərifinə deyilir: əğrib. ərib. əğrik. əğik. əğri. qıyqac.

qayğıc. qayğac. qeyqac. qeyqıc. kəc. kəj.

yayıq

1.nifuz. **1.**yayraq. yayvan. dağınıq. dağnaq.

toplanmamış. dərlənməmiş. **1.** əğri. münhəni. inhinayi. **1.**

tuluğ. nehrə. - **yayıq qaqalamaq:** tuluğ, nehrə döğmək.

- **yayıq yayıq**: yarıq yarıq: açıq yayıq.

- **yayıq ayranı**: çalqama.

yayıqmaq 1. **cayıqmaq**. savrulmaq. dağılmaq. 1. yazıqmaq. yaz olmaq. yay olmaq. baharlaşmaq.

yayıla - yalqana yalqana, yırqana yırqana, **yayıla yayıla**, sallana sallana yerimək, davranmaq: yayqalmaq.

yayılamaq yayqalmaq. yalqanmaq. yırqanmaq. sallanmaq.

yayılan 1. bulaşan. qapan. yoluğan. müsri. 1. əsilti. əsinti. əsnək. əslək. uzayıb gedən. genişləyən. sorulan. sürülən.

- **yayılan, düşən işığın izlədiyi doğru**: işıq ışını.

- **yerə yayılan samaşiq çeşiti**: qarqayamşağı.

- **hər gün çıxan, yayılan**: güncəllik.

yayılan yayılqan. durmayan. sübatsız. həvəsli.

yayılı sərili. yayvan. yayılmış.

yayılib açılmış yalpuq. yalpq. yayvan. yayluq.

yayılim 1. bax > **yayıma**. 1. dağılma. dağılım. dağılış. parçalanma. parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım. ballaşma (< balqamaq: bölmək). bölüşüm. bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma.

yayıliş bax > **yayıma**.

- yayıqlan** yayılan. durmayan. sübatsız. həvəsli. - **yayıqlan kişi**: bir qararda durmayan. bir işdə sübat etməyən kimsə.
- yayıqlma** 1. açılma. çatılma. ayrılma. inşiqaq. inbisat. 1. yayvan. yavaş. yavaş. ağır.
- yayıqlma** **yayıqlım**. 1. **yayıqlış**. **yayıqlınma**. **yayıqlınım**. **yayıqlınış**. **yayıqlınım**. **yayıqlanma**. **yayıqlanış**. **yayıqlanım**. **yayıqlılma**. **yayıqlılış**. **yayıqlılıım**. **yayıqlınma**. **yayıqlınış**. **yayıqlınım**. saçınma. saçınış. saçınım. dağıqlma. dağıqlış. dağıqlım. intişar. nəşr olma. 1. dağıqlma. dağıqlım. dağıqlış. parçalanma. parçalaşım. parçaşım. paylaşım. paylaşma. ballaşım. ballaşma (< balqamaq: bölmək). bölüşüm. bölüşmə. saçılım. saçılış. saçılma. 1. yayma. açma. sərmə. bəst. 1. intişar. işaət. 1. qoşadəgi. vüsət. inbisat. 1. intişar. nəşr. işaət. 1. **yayıqlma**. **yayıqlınma**. **yayıqlınım**. yayqılım. yayqılma. yayqınma. yayqışma. yayqışım. yayranım. yayranma. yayraşma. yayralma. artınım. artınma. artışma. artlışma. artlınma. artlınım. bərəklənmə. bərəkləşmə. bərəkləşim. çoxalma. çoxlanma. çoxlaşma. çoxlaşım. bollaşım. bollaşma. bolaşma. bolalma. bolarma. bolanma. genişlənmə. genğilmə. genğinmə. genğirmə. genğişmə. genlinmə.

genlirmə. genişmə. gençilim. gençinim. gençirim.
 gençişim. genlinim. genişim. gəvlənmə. gəvşənmə.
 gəvrənmə. gəvnənmə. kövlənim. kövlənmə. kövşənmə.
 kövrənmə. kövnənmə. güşatlanma. güşatanma.
 güşatalma. güşataşma. göllənim. göllənmə. gölləşim.
 gölləşmə. göləlmə. gölərmə. gölənmə. fəraxlanma. ittisa'.
 vəsi'lənmə. vüsətlənmə. **1. yayım.** nəşr. intişar. - **ışığın**
yayımı, yayılımı, yayılması: ışıldama. ışınlım. ışınsaçı. ışın
 saçma. tələ'lö'. təşə'sö'. inşa'. radyasyon.

yayımaq

yadımaq. yadınmaq. yazılmaq. 1.gəvşəmək. gəvşətilmək
 (> **qoşad** (fars)).genişlənmək. açılmaq. gəvmək.
 arıqlamaq. uzanmaq. gücsüz qalmaq. yumuşamaq.
 çaşmaq.qəflət etmək. **1.** duyulmaq. çovlanmaq. **1.**
 bulaşmaq. yoluqmaq. dağılmaq. **1.** sərilmək. düşənmək.
1. heyvan sürüsü yayılıb otlamağı. adamın geninə
 boluna oturmağı. **1.** dağılmaq. daraşmaq. darmaşmaq.
 tərməşmək. darmaqmaq. tarmaqmaq. qaçmaq.
 dağılmaq. qurtulmaq. **1.** yallanmaq. hellənmək. əçinmək.
1. cayılmaq. ayılmaq. sərilmək. **1.** dağılmaq. tutmaq.
 əçirmək. sapılmaq. dönülmək. saçılmaq. dağılmaq.

sərilmək. döşənmək. döşənmək. açılmaq. uzanmaq.
 nəşr olmaq. tolaşmaq. dolaşmaq. şayə' olmaq. - böylə bir
 söz **dolaşır** ki. - ad sanı hər yanı **tutmuş**. **1.** (bir nəsnə, ötekisi
 içinə) tarılmaq, dağılmaq. bulaşmaq. çözülmək.
 yadılmaq. yuquşmaq. toquşmaq. **1.** yırqalanmaq.
 dalqanmaq. salınmaq. açınmaq. ayrılmaq. **1.** burmaq.
 dağılmaq. çalınmaq. buğlamaq. - ürəyim darıxdı, **yayıldı**
 yayqaldı. **1** bulaşmaq. yuquşmaq. yoğuşmaq. toquşmaq.
 - yol sağa **sapılır**.
 - günə **sərildi** qurudu.

yayımaq

yayımaq. **1.** dağılmaq. dağınmaq. parçalanmaq.
 parçalaşmaq. parçaşmaq. paylaşmaq. ballaşmaq (<
balqamaq: bölmək). bölüşmək. bölünmək. saçılmaq. **1.**
 eşitilmək. şayə' olmaq. **1.** genişləmək. genişlənmək.
 gərmək. gərinmək. əsləmək. əsnəmək. əsilmək.
 əsinmək. uzamaq. uzanmaq. sürükmək. **1.** yansamaq.
 açılmaq. genəlmək. münbəsət olmaq. inbisat.
 bəsitləşmək. **1.**döşənmək. dıışlaşmaq. düşmək.
 sərginmək. açılmaq. genişlənmək. - səs ölkəyə **düşdü**. -
 səsin çevrəyə **düşür**. **1.** (ışıq. isti. qoxu, buru).

çağmaq.dağılmaq. 1. yellənmək. əsnəmək. törənmək.

ürənmək. bollaşmaq. genişlənmək. gəvşəmək.

1.geçmək. girmək. - **bu xəstəlik necə bizə girdi.**

- **sərilib, açılıb, yayılaraq yapılan yer:** düşək > döşək.

- **yan yönə, ətrafa yayılmaq:** qol atmaq.

yayılmış

1. anğıkıt. çıxarılmış. açılmış. 1. cayma. yayma. geniş. 1.

geniş. açıq. yavan. yayvan. bol. sərgin. sərilmiş.

döşənmiş. yayıq. sərili. sərilmiş. döşənmiş. münbəsit.

yayqın. yayıq.

- yataqlar **sərildi.**

yayılmış

anğıt. yanğıt. yaynğıt. çıxarılmış. açılmış.

yayılmış

döşənmiş.

- **yayılmış, sərilmiş, döşənmiş olan:** yayqı. sərgi. döşəmə.

yayım

1. verdiş. numayış. 1. yayma. nəşr. 1. yayma. dağıtım.

pəxş. savruq. yazım. açılıb yayılmış nərsə. süfrə. bəsat. -

kitab **savruqu.** - davar **savruqu.**

yayım

1. yaylım. yayılma. nəşr. - **ışıqın yayımı, yaylımı,**

yayılması: ışıldama. ışınlım. ışınsaçı. ışın saçma. tələ'lö'.

təşə'sö'. inşa'. radyasyon. 1. **yayma. yayış.** savma. savış.

savım. sovma. soviş. sovim. dağıtım. dağıtış. dağıtma.

paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma.
 bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim.
 əğitiş. əğitmə. əririm. əritiş. ərilmə.

- yayımlar** nəşriyyat. mətbuat.
- yayımlayan** yayımlayıcı. yayınlayan. nəşir.
- yayımlayıcı** yayımlayan. yayınlayan. nəşir.
- yayın** 1. böyücek, gevşək ətli dadlı su balığı. 1. sərab. 1. sav.
 çav. xəbər. pəxş. nəşr.
 - **yayın balığı**: kilis balığı: dadlı su balıqlarından.
- yayın** 1.nəşriyyat. mətbuat. 1.verdiş. bərnəmə.
- yayinc** yayma. yayqış. yayıq. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma.
 ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma.
 caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnıc. savma. saviş.
 savinc. sapma. sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc.
 qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc.
 yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc.
 ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.
- yayınevi** basma. mətbəə.

- yayını yasmaq** yayın açmaq. açmaq. çəkilmək. yazmaq. vaz keçmək. vaz keçmək. da'vadan əl çəkmək. - yayın **yasdırdım**: məğlub etdim.
- yayınıq** parçanıq. paylanıq. ballanıq (< **balqamaq**: bölmək). bölünüq. saçınıq. dağınıq.
- yayınıqlıq** yayqınlıq. parçanıqlıq. paylanıqlıq. payqınlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (< **balqamaq**: bölmək). bölgünlük. dağınıqlıq. saçqınlıq.
- yayınım** bax > **yayınma**.
- yayınış** bax > **yayınma**.
- yayınq** (y < > t) **yatınq**. yayırq. səprik. səpik.
- yayınlamaq** basmalamaq.
- yayınlanmaq** basmalanmaq.
- yayınlayan** yayımlayan. yayımlayıcı. nəşir.
- yayınma** **yayınım**. 1. bax > **yayılma**. vüsətlənmə. 1. **yayınış**. **yayınım**. **yayılma**. **yayılış**. **yayılım**. **yayranma**. **yayranış**. **yayranım**. **yazılma**. **yazılış**. **yazılım**. **yazınma**. **yazınış**. **yazınım**. **saçınma**. **saçınış**. **saçınım**. **dağılma**. **dağılış**. **dağılım**. **intişar**. **nəşr olma**.

- yayınmaq** 1. bax > **yayılmaq**. yuğunmaq. 1. çəkilmək. qaşınmaq. saçılmaq. şaşılmaq.
- yayınmaq** 1. çözülmək. çözülmək. çözünmək. dağılmaq. sökülmək. açılmaq. ərinmək. həll olmaq. ayrılmaq. savılmaq. savalmaq. sovulmaq. gəvşənmək. parçalanmaq. pozulmaq. xərablanmaq. fəsx olmaq. 1. yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- yayınmaz** yazmaz. yanılmaz. iştibah etməyən.
- yayıntırmaq** **yayındırmaq**. bilinməz. tapılmaz duruma gətirmək. dağıtmaq. yalınmaq. yahatmaq. - sevgim özün **yayıdırıb**, izində yuvundurub.
- yayısan** - yumusan, küfdə deyir, yayısan, lavaş deyir.
- yayış** **yayma**. **yayım**. savma. saviş. savım. sovma. soviş. sovım. dağıtım. dağıtış. dağıtma. paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma. bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim. əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə.

- yayışım** **yayışma.** keçişim. keçişmə. yüyüşüm. yüyüşmə.
sürüşüm. sürüşmə. dəğişim. dəğişmə. ərışim. ərışmə.
yoxuşum. yoxuşma.
- yayışma** 1. bax > **yayıma.** genişlənmə. 1. **yayışım.** keçişim.
keçişmə. yüyüşüm. yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə.
dəğişim. dəğişmə. ərışim. ərışmə. yoxuşum. yoxuşma.
- yayışmaq** çözümlənmək. çözülmək. çözülmək. ayırışmaq.
dağışmaq. söküşmək. açışmaq. ərışmək. həll olunmaq.
ayırışmaq. savışmaq. savaşmaq. sovuşmaq. gəvşəşmək.
parçaşmaq. balçaşmaq. pozuşmaq. xərəblənmək.
- yayışmaq** yazışmaq. çözülmək. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.
- yayıştırmaq** **yayıştırmaq.** ərıştirmək. gəvşəşdirmək.
- yayıtmaq** **yahatmaq.** yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq.
yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq.
yazıqlatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa
keçirtmək.

- **olduğu yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq, sapıtmaq:**
yazıtmaq. azıtmaq. açıtmaq. uzaqlatmaq. başdan savmaq.
- yayqa** 1. **yayqat. yayaq. yayıq. yaycıq. yaysıq.** qıyış. qıyışıq.
qıyışq. qıyışıt. qayşıq. qayşııt. qayşaq. qayşat. əğrilik.

əğrit. əğril. əğrim. əğriş. bükülmə. büküm. bükürük.
 bükürüş. bükürül. bükürüt. bükürüm. bükürüb. inhina. **1. çayqa.**
 altı düz, kiçik savaşı gəmisi. **1. yayaq.** lovha. kətibə.
 bölük. yazıt. tikilidaş. tikmədaş.

yayqa

yayaq. əğrik. əğlənti. 1. qonaqlıq. ziyafət. **1. təfrih. 1.**
 əğləncə toplantısı. **1.** əğrənti. əyrənti. əğrik. əyrik. əğik.
 əyik. əğinik. əyinik. əğimli. əyimli. əğrilmiş. əyrimiş.
 əğilmiş. əyilmiş. əğiliş. əyiliş. əğilim. əyilim. əğim. əyim.
 yönəliş. yönəlim. girişiş. girişim. gəriş. girəyiş. girayış.
 istəklilik. axım. axqın. axıntı. axışımı. çəkişim. çəkişmə.
 çəkiş. meyl. meyilli. mayil. meyillik. təmayül. çalqın.
 çanğıl. qanğıl. qandıll. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil.
 kəndil. çəltik. çəllək. kefli. **1.** əğinik. əyinik. əğrik. əyrik.
 əğik. əyik. əğimli. əyimli. əğrilmiş. əyrimiş. əğilmiş.
 əyilmiş. əğiliş. əyiliş. əğilim. əyilim. əğim. əyim. əğrənti.
 əyrənti. yönəliş. yönəlim. girişiş. girişim. gəriş. girəyiş.
 girayış. istəklilik. axım. axqın. axıntı. axışımı. çəkişim.
 çəkişmə. çəkiş. meyl. meyilli. mayil. meyillik. təmayül. **1.**
 yazıq. əzik. izik. suç. pozaç. pozuç. qabart. günah. xəta.
1. aldırılmaz. laübalı. saymaz. umursamaz. ilgisiz. çarpıq.

sarıq. əsrək. qərib. əğrik. əğric. əğlincik. yayaq. çalqın.
 çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil.
 kəndil. çəltik. çəllək. kefli. dəlişman. laqeyd. **1.** münhəni.

yayqac - **öli yayqacı:** yuvusqa. mirdəşir. qəssal.

yayqalamaq çayqalamaq.

yayqalmaq **yayxalanmaq. yalxalanmaq. 1.** çalqanmaq. hər nərsəyə
 qönlü məyil göstərmək həvəslənmək, hövüklənmək. -
 dəniz **yayxalın** çalxandı. - ürəyim darıxdı, yayıldı yayqaldı. **1.**
 yalqana yalqana, yırqana yırqana yayıla yayıla, sallana
 sallana yerimək, davranmaq.

yayqamaq **1.** aralamaq. ırlamaq. **1.** yıkamaq. yelxamaq. yumaq.

yayqan **yayğan. yayğın. yayran. aran.** açıq, geniş çöl.

yayqan yılخان. yığan. yuğun. yuvun. qusl.

yayqanaq jilatin. suvaşıp duran zat.

yayqanmaq yılخانmaq. yılخانmaq. yığanmaq. yuğunmaq.

yuvunmaq. qusl emək.

yayqara qoparmaq sarnamaq. çığırıtı edmək. ağılamaq.

yayqara gurultu. çığ çiq. yüksək səs.

- **yayqara qoparmaq:** bağrışmaq.

- **yarğara yayqara:** səs küy.

- yayqara** 1. çığlıq. hay küy. ünq. bağırtı. vaveyla. 1. hay gurultu. bağırtı. şamata. təhdid.
- yayqaracı** hahayçı. qaqayçı. tonqquldavuş: donqquldavuş. çənəbaz. gəvəzə.
- yayqaracı** **yayquracı**. iğrən. iğrək. iğrəqən. inğirək. inğirən. inğirəgən. inrək. inrən. inrəgən. anğıraq. anğıran. yanğıraq. yanğıran. yanğırqan. böğrək. böğrən. böğürən. böğürgən. bağıraq. bağıran. bağırqan. bağırtqan. gurtuq. gurultuq. gurultucu. gurlayan. gürtüq. gürültüq. gürültücü. gürləyən. çağırqan. çağırtqan. çığırqan. çığirtqan. nə'rəçi. nə'rə çəkən. ərbədəkeş.
- yayqaraclanmaq** qırçınmaq. xuysuzlanmaq. ətacılanmaq. qavqaclanmaq.
- yayqaraçı** 1.carlayan. carıq. gurultucu. 1.qırçın. taxımsız. xuysuz. ətacı. qavqaçı. 1. gurultucu. gürültücü. qırılıcı. hayküyçü. qavqaçı. qovqaçı. əli bayraqlı. ələkçi. qaraçı. qalayçı. haybıdıraqçı. hayküyçü. şamataçı.
- **əli maşalı**, **gurultucu**. **yayqaraçı**.
- yayqaraçılıq** qaraçılıq ələkçilik.haybıdıraqçılıq. hayküyçülük. şamataçılıq.

- yayqaraşmaq** çağrışmaq. çığrışmaq. bağrışmaq. hayqırışmaq.
- yayqaray** - **yayqaray basmaq, qoparmaq**: tonqquldamaq.
donqquldamaq.
- yayqaru** 1. bahar. ilkbahar. yaza doğru gedən zaman. 1. yaza doğru.
- yayqat** **yayqa. yayaq. yayıq. yaycıq. yaysıq.** qıyış. qıyışıq. qıyşiq. qıyşıt. qayşiq. qayşıt. qayşaq. qayşat. əğrilik. əğrit. əğril. əğrim. əğriş. bükülmə. büklem. bükruk. bükruş. bükrü. bükrut. bükrum. bükrib. inhina.
- yayqı** 1. açqı. yerə sərilən nərsələr. döşənək. döşənən, sərilən, yayılan, açılan nərsə. yerə sərilən nərsələr. 1. sərgi. döşəmə. yayılmış, sərilmiş, döşənmiş olan. 1. **vergi.** yermə. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu.

qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc.
 qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu.
 kovuc. kovuş. kovunc. küyüğü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısıltı. fısıntı. şayiə. boş söz. (bəd quyi.).

- **şayiə, dediqodu, yayqı, hayqı, küyüğü salmaq. yaymaq:**
 əslətmək. əstirmək.

yayqı 1. məhkəmə. - bəylər **yayqıya** oturdular. 1. açılıb. yayılıb. sərilen hər bir nərsə. 1. dəsdərhan. 1. gediz. qüvüz. giviz. toxu. qalı, kilim kimilər.

yayqı **yayğı**. 1. yayılan, sərilen, sərpilən nərsə. 1. sərgi. 1. örtük. mələfə. ləhaf. nərsənin üstünə, altına sərilen yayıq, parça, örtük. - yorqan döşək, balış, yastıq **yayqısı**. - süfrə **yayqısı**. - hamam **yayqısı**.

yayqıç döşəyici. toy. ordu başı: ordu quraqı: yurdun, qorqanın (qərargahın) qulluq, düzən işlərinin yönətcisi.

yayqılım bax > **yayqılma**.

yayqılma **yayqınma. yayqılım. yayqışma.** bax > **yayqışım.**
 genişlənmə.

yayqıltamaq **yayğıldamaq. qayğıldamaq. cayğıldamaq.** əsə əsə, titrəyə titrəyə yerimək.

- yayqın** 1.bayqın. açıla. halsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. cansız. damarsız. yorqun. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. 1.anqın. məşhur. nafiz. 1.geniş. enli. açıq. 1. qapsıq. qaplayan. örtən. umumi.
- yayqın** yayıq. səpin.
- yayqın** 1. geniş. uzun. usun. 1. ılıqın. sərəb. 1. yayıq. geniş. genişləmiş. yayılmış. 1. sınırı geniş. geniş içli. 1. rayic. 1. iştuq. eştuq. eşidilmiş. aras, aralıq sözü. dedi qodu. şayie.
- yayqınlaşdırmaq** dallandırmaq.
- yayqınlaşmaq** 1.genişləmək. 1.dal budaq salmaq, atmaq dallanmaq. dallanıb budaqlanmaq. genişlənmək. 1.bayqınlaşmaq. halsızlaşmaq. yorqunmaq.
- yayqınlıq** 1.genişlik. yayınlıqlıq. 1.parçanıqlıq. paylanıqlıq. payqınlıq. ballanıqlıq. balqınlıq (< **balqamaq**: bölmək). bölgünlük. dağınıqlıq. saçqınlıq.
- yayqınlıq** uza. uzay. genişlik. uzunluq.
- yayqınma** bax > **yayqılma**.
- yayqirü** **yaykirü**. göyüz(göy üz) fəza. uzay.

yayqış **yayma. yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnıc. savma. saviş. savınc. sapma. sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. azma. azış. azınc. yazma. yazış. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.**

yayqışım bax > **yayqışma.**

yayqışma bax > **yayqılma.**

yayquq yazquq. qısrığın məmə uclar.

yayquracı **yayqaracı. iğrən. iğrək. iğrəqən. inğirək. inğirən. inğirəgən. inrək. inrən. inrəgən. anğıraq. anğıran. yanğıraq. yanğıran. yanğırqan. böğrək. böğrən. böğürən. böğürgən. bağıraq. bağıran. bağırqan. bağırtqan. gurtuq. gurultuq. gurultucu. gurlayan. gürtüq. gürültüq. gürültücü. gürləyən. çağırqan. çağırtqan. çığırqan. çığirtqan. nə'rəçi. nə'rə çəkən. ərbədəkeş.**

yayla **1. yazla.** dağ yazlığı. yayıq. yüksək yerdə olan düzlük. plato. **1. yələ.** kəbir (bəzi) heyvanların ənsəsində olan yayıq. uzun qıl. **1.** qıraqa duran. uzaq olan ucqar qıraq

yer. sıranın sonu. - **yayla** kənd. **1.** calpaq. yalpaq. oltaq. pılato. otar. mærtə'. otlağ. **1.** topdoğru. tosdogru. tübdüz. təbtəkiz. hamar. **1.** yaylaq. yazlıq. yaz yeri. yazlıq. yüksək dağlıq bölgə.

- **yaylaəri: yayla əri.** yaylada yada yaylaya çıxarkən doğan cocuqlar için kullanılan adlardan.

yayla qarda. bayra. bayda. kövşən. - heyvanları **qardıya** çıxart.

- **yayla evi, barakı:** çatı. çanti.

yaylacı **1.** bir toplumda yığnaqda arxaları. dibləri xoşluyan adam. **1.** yağlı. qarşı. düşman. **1.** muxalif. - **yaylaçılıq:** muxalifət.

yaylaçalı qardaçalı. bayraçalı. budala. qafası üşük, uyuşuq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh.

yaylaq - **aylaq yaylaq:** aylaq haylaq. işsiz gücsüz. avara. qırbal. qırbən. sərsəri. boş gəzən.

yaylaq **yeylaq. 1.** (< **yayımaq**). heyvanların yayılıb dolanıb otlamağına əlverişli yer. otlağ. **1.** yayla. yaylaq. yazlanan yer. **1.** yaylıq evi, yeri. **1.** ayıqlanma, yayılma, əğlənmə, dolanma yeri. təfərrüxqah. **1.** yayla. yazlıq.

yaylaqlatmaq yazlatmaq. yaylatmaq.- qoyunları harda **yazlatacaqsan.**

- yaylalıq** **yarlalıq. yasarlıq** (< **yaz**: açıq). yansalıq. yüngüllük. yengillik. kövünlük. göyünlük. gövklük. kəviklik. (< **köv**: kav: boş). içi, könlü açılma. açınma. açınlıq. açıqlıq. içaçlıq. boşaçlıq. bolluq. tapsalıq. güşadlıq. fərəhlik. fərəxliq. inşirah. inbisat.
- yaylamaq** **1.** yayı keçirmək. **1.** zamanın xoş keçirmək. dadlanmaq. çaşnımaq. bəğənimək. həzz aparmaq. **1.** yay, fənər, lastik, asqı işlətmiş (kimi) əsdirmək. **1.** dolamaq. sarmaq. aylamaq. əğmək. bükmək. **1.** kaman qurmaq. çilətmək. çiqlətmək. oxu yaya yerləşdirmək.
- yaylamaq** **yarlamaq. 1.** ayırmaq. dağıtmaq. çözülmək. çözmək. sökmək. açmaq. savalamaq. sovlamaq. balçamaq. parçalamaq. balçamaq. boşaltmaq. əğritmək. pozmaq. xərəbləmək. fəsx etmək. **1.** piyada olmaq. sökülmək. düşmək.
- yaylamişi** yaylamaq işi. yaylamaq işləri, düzəni.
- yaylan** - **aylan yaylan**: apaçıq. bəsbəlli. aşıkar.
- yaylan** **yayvan. 1.** alanı geniş. az dərin olub. dayaz. yayıq hər bir nərsə. - axar su yataqlarında. keçit verən yeri **yaylan** deyilir. - **yaylan kasa. - yaylan yaylan**: yayıq yayıq: **1.** boş.

səfeh. boş dolanan. avara. - **yaylan haylan** gəzn gözəl. -
yaylan qafa.

yaylanq yüngəl. yüngül. zayıf. yaya. yayaq. piyada. çalpaq.
çapıq. iti.

yaylanmaq 1. əsnəmək. bollaşıb genişlənmək. 1. əğilib bükülmək.
əslənmək. 1. gəvşəyi kimi ağzın iri açıq havala almaq. 1.
açılıb bükülüb. ərinib bıqmaq. yumşanıb əzilmək.
usanmaq. 1. basıb gedmək. çəkib gedmək.

yaylaşmaq **yansalmaq. yarlanmaq. yasarınmaq** (< **yaz**: açıq).
yüngüllənmək. yengillənmək. kövünmək. göyünmək.
gövüklənmək. kəvikinmək. (< **köv**: **kav**: boş). açınmaq.
açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq. boşaçınmaq.
bollanmaq. tapsanmaq. güşətinmaq. içi, könlü açılmaq.
fərəhlik, fərəxliq, inşirah, inbisat duymaq.

yaylatmaq yazlatmaq. yaylaqlatmaq. - qoyunları harda
yazlatacaqsan.

yaylı ! yaxşı !. bəli !. söz davamında deyilən vurqu sözü.

yaylı 1. kamanlı. kandar. 1. açılıb bağlanan ayqıtı olan nərsə.
əsnək. keşli. - **yaylı** araba. - **yaylı** qapı. 1. yaxşı. asan.

onqoy. onqay. unqay. kulay. qolay. caylı. köylü. **1. yarlı yaraqılı.** silahlı busatlı.

yaylı **1. kəmani. 1. münhəni. - ortadan biçilən, kəsilən ağacın, bir yanı yaylı, münhəni olan iki bölüyün hər biri:** qapaq. qabaq.

yaylıq **1. döşən. açlıq. bəsat. 1. istirahət. - yaylığa çıxmaq. 1. dəsmal. əl yaylıq. 1. ox yay qabı. kiş qurman. qurman. sadaq. qədələç. yasıq. 1. yayla.**

yaylıq **yağlıq. 1. başama. başyama. başamı. yəmşək. 1. saçıq. saçaq. saçlıq. qonu. süfrə. - yaylığın kiçit, kəndivi kiçtmə. 1.çapıt. çavut. hovlə. əllik. dəsmal. silək. silcək. siləcək. siləc. silgic. silgi. silici. silik. silən. silməkdə, təmizləməkdə işlənən bez. əlsiləc. əlbezi. alqara. əlqərə. qolsiləc. 1.təmrenli, uclu ox. 1. əlbezi. əlbez. əldəsmalı. silməcə. qolmaca. qarmaca. qapsaca. qabsaca. əllik. dəsmal. 1. yayalıq. yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış yol. qaldırım. qalatım.qalatım. yaldırım. yarıdırım. yandıırım. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yüyrək yaya**

yol.

- **incə, yaylıq, yazlıq baş örtüsü**: yasıtarası. kağızarası.

yaylım

1. hamar. düzəngah. düz yer. 1. otlağ. otarlıq. mal qaranı otlatma yeri. 1.sədd. bənd. - **yaylım od**.

- **yaylım otlama**: hər yandan güllələmə. (qululə baran). 1.

yayılma. yayım. - işığın yayımı, yayılımı, yayılması:

ışıldama. ışınım. ışınsaçı. ışın saçma. tələ'lö'. təşə'sö'. inşa'.
radyasyon.

yaylım

1. otlağ. otlanan düz yer. 1. sürəkli. geniş olan. - **yaylım**

atış: birkərədə çoxlu yaraqlı sarıdan açılan od. 1. yaylan.

yayla. imumi.- **yayla** seçgilər. - **yayla** sınaq. 1. yaylım.

yayma. dağıtım. sərək. hamısı bazar anlamındadır. 1.

yayılım. - **yaylım od**: 1. atəşfişanlıq. 1. bir cərgən birdən

açılan od.

yaylımaq

yayılmaq. dağılmaq. dağınmaq. parçalanmaq.

parçalaşmaq. parçaşmaq. paylaşmaq. ballaşmaq (<

balqamaq: bölmək). bölüşmək. bölünmək. saçılmaq.

yayluq

yalpuq. yalpq. yayvan. yayılıb açılmış.

yayma

1.genişlətmə. təşmil. 1.yayılma. 1.yol qırağında, satın

üçün ufaq təfək nəsələrə açılan kiçik sərgi. əl satıcısının

(dəstfiruş) sərgisi, süfrəsi. **1.yayıma. açma. sərmə. bəst.**
1. döşəmə. sərmə. 1. yayış. yayım. savma. saviş. savım.
 sovma. soviş. sovım. dağıtım. dağıtış. dağıtma.
 paylatım. paylatış. paylama. balatım. balatış. balatma.
 bölətim. bölətiş. bölmə. tükətim. tükətiş. tükətmə. əğitim.
 əğitiş. əğitmə. əritim. əritiş. əritmə. **1. yayqış. yayıq.**
yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc.
yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış.
yavma. yaviş. yavnıc. savma. saviş. savinc. sapma. sapış.
sapinc. çapma. çapış. çapinc. qayma. qayış. qayğış.
qayğıt. qayğınc. azma. azış. azinc. yazma. yazış. yazıc.
yazinc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. ırqasış. ırqasıt.
 ırqasınc. inhiraf. **1. yayratma. üzleşdirmə. çəşirma.**
 açma. duyurma. aşqarlama.

yayma

bax > **yaylım.** **1. döşətmə. açma. bəst. 1. sərmə. sərgi. -**
 xırdavat **yayması. 1. dağıdma. nəşr. 1. təbliğ. tərviç. 1.**
 yaylım. yayma. dağıtım. sərik. hamısı bazar anlamındadır. -
 böyük **yayma. - xırdavat yayma. - araba yayma. yaymacı:**
 bazarçı. xırdavatçı. **1. cayma. geniş. yayılmış. 1.**

xırdavatçıların kiçik sərgisi. 1. yayım. dağıtım. pəxş.

savruq. - kitab **savruqu**. - davar **savruqu**.

yaymaçı

1. sərgiçi. 1. xırdavatçı. kərçi. dəsfiruş. 1. toplu olmayan. dağınıq. pərişanlıq. 1. çərçi. sərgici. xırdavatçı. xırdaçı. xərəzi.

yaymaçı

əl satıcı. dəsfiruş.

yaymaq

(y < > z. t. d. z) **yazmaq**. **yasmaq**. (z < > t. d) **yatmaq**.

yadmaq. 1. sərmək. - donu günə **yat**, **yaz**, **yay**. sər. - **yay**

bunu: **yaz bunu**: **yat bunu**: sər bunu. - **yay !**: **yaz !**: **yay**: sər.

1. tarmaq. dağıtmaq. yasmaq. çözmək. açmaq. - ər suyun tardı. 1. titrətmək. silkəmək. - **könül yaymaq**: ürək aparmaq,

almaq. - o mənim könlüm **yaydı**. - yel ağac yaydı. 1. açmaq.

buraxmaq. tərək etmək. - qoşun **yaydı**. 1. çalqamaq.

qımıldatmaq. sallamaq. məyl etmək. 1. çuvamaq.

boşaltmaq. 1. bölmək. dağıdmaq. tökmək. 1.

yapraqlamaq. bürümək. bulamaq. örtmək. 1. açmaq.

açıp genişləndirmək. çatdırmaq. 1. yozmaq. çaşmaq.

gaymaq. uzaqlatmaq. özgətmək. 1. saçmaq. sıçramaq.

sərmək. 1. (y < > c). **caymaq**. sərmək. dağıtmaq. -

caydım: **yayıldım**: kırıxdım. 1. açmaq. dağıtmaq. saçmaq.

səpmək. uzatmaq. böyütmək. genətmək. tovsı' edmək.
 təmdid edmək. nəşr edmək. döşəmək. bəst vermək.
 sirayət vermək. yalxamaq. yalxalamaq. yıkamaq. yumaq.
 - şuraya bir yayğı, kilim **yaymalı**.

- **xəstəlikdən yayılmaq**: bayılmaq. ölümsər düşmək. - ısıtma
 bütün uşaqları **yaydı**.

yaymaq

1. yavmaq. caymaq. cavmaq. sapmaq. çəkmək.

1. çıxarmaq. nəşr edmək. - bu gərgini kim **çıxarır**. **1. açmaq.**

1. basmaq. çaplamaq. dərgəmək. dərgimək. dərcimək.

dərcəmək. dəlmək. eşmək. deşmək. oymaq. **1. sıvamaq.**

sıvazmaq. bulamaq. bələşdirmək. bələmək. **1.**

dışlaştıрмаq. düşürmək. - səsin çevrəyə **düşür**. **1.**

yermək. ərmək. döşəmək. **1. açmaq. ararmaq. aralamaq.**

yermək. **1. otlatmaq. 1. sərpəmək. sərpmək. xərcləmək.**

sərf, insiraf edilmək. **1. tərviç, təbliğ, nəşr edmək.** - bitikli

yalavacların **yaydığı** dinlər dördür. **1. yansatmaq. açmaq.**

genətmək. bəst vermək. münbəsət edmək.

- **gözəl qoxlamaq, qoxu yaymaq**: burucumaq. burcumaq.

bürücümək.

- **mal davarı örüşə yaymək**: örşətmək.

- **şayie, dediqodu, yayqı, hayqı, küyü salmaq. yaymaq**:

əslətmək. əstirmək.

- **gözəl qoxlamaq, qoxu yaymaq**: burucumaq. burcumaq.

bürücümək.

yaymaq

savlamak. çavlamak. xəbərləmək. pəxşləmək.

nəşrləmək. e'lanlamaq. e'lam etmək.

yaynamaq

geniş yaşamaq. ərgin yaşamaq.

yaynı

1. > **yeyni**. 1. yeyni. yengil. yüngül. çapıq. səpük. xəfif.

yaynıqmaq

1. ayrılmaq. 1. oynamaq.

yaynılmaq

yanılmaq. qayğılmaq. qayğışmaq. qayrışmaq. qayışmaq.

qaytılmaq. qanğışmaq. qanğırılmaq. qanrılmaq. dəngəsin
itirib, bir yana əgilmək, yanalmaq, yaslanmaq, büdrəmək.

- yerikən birdən **qanrıldım**, belimə ağrı girdi. - atın yükü

geriyə **qayğılmiş**. - bizim uşaq böyüdükcən düzəlməkdənsə

qayrışır.

yaynıt

yanğıt. anğıt. yayılmış. çıxarılmış. açılmış.

yayrab yaşnab

1. bəylik. baysallıq. 1. özgür. ərkin. ərinc. bağımsız. dinc.

rahat. yüngül. yengəl. yüngülləşmək. genlik. bolunq. bol.

bolluq. gönənc. hizur. 1. varlıq. zənginlik. 1. duyqusuz.

aldırmaz. vurdumduymaz. tatasız.

- yayraq** yayıq. yayvan. dağnıq. dağnaq. toplanmamış.
dərnlənməmiş.
- yayraq** **yayraq**. 1. yəhərsiz. çıplaq. qoşumsuz. cihazsız. 1.
yazğan. genişlik. gen torpaq.
- yayraqalay** yəhərsizcə. qoşumsuzlay. cihazsızca. çıplaqalay.
- yayralma** **yayranma**. **yayraşma**. **yayranım**. bax > yayılma.
genişlənmə.
- yayralmaq** ayağlarını genişcə açmaq. bacaqlarını yaymaq.
- yayramaq** **yayırmaq**. 1. yaymaq. paylamaq. pıtratmaq. 1. özgür.
sərbəst. dinc. azad buraxılmaq. rahatlanmaq.
yüngülləşmək. yengəlləşmək. 1. yarıtmaq. gərəyin yerinə
qoymaq.
- yayran** 1. ceyran. qaraca. cüyür. yüyür. qır kəzəsi. qıralay. qır
keçisi. geyig. dağ öçki. elik. 1. enli. gen. gən.
- yayran** **yayğan**. **yayğın**. **aran**. açıq, geniş çöl.
- yayranım** bax > **yayranma**.
- yayranım** bax > **yayranma**.
- yayranış** bax > **yayranma**.
- yayranlıq** yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq.

yayranma	1. yayranış. yayranım. yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınış. yayınım. yazılma. yazılış. yazılım. yazınma. yazınış. yazınım. saçınma. saçınış. saçınım. dağılma. dağılış. dağılım. neşr olma. intişar. 1. yayraşma . yayralma. yayranım. bax > yayılma. genişlənmə.
yayraşma	bax > yayranma. yayralma.
yayratma	yayma. üzleşdirmə. çəşirma. açma. duyurma. aşqarlama.
yayratmaq	bax > yayramaq. buraxmaq.
yayrıq	səprik. səpik. yayınoq (y < > t) yatınoq.
yayrıtmaq	yayarmaq. ayarmaq. ayartmaq. yozdurmaq. azdırmaq. yoldan çıxartmaq. saptırmaq. başdan çıxarmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək.
yaysa	arzu. əriz. əriş. istək. əsmə. əsi.
yaysaq	yay kimi.
yaysamaq	çəkəməmək. cicikləmək. həsəd etmək.
yaysı	yaysın. kəmanə.
yaysıq	yaycıq. yayqa. yayqat. yayaq. yayıq. qıyış. qıyışıq. qıyşıq. qıyşıt. qayşıq. qayşıt. qayşaq. qayşat. əğrilik. əğrit. əğril.

əğrim. əğriş. bükülmə. büküm. bükük. büküş. bükül.

büküt. büküm. büküb. inhina.

yaysıq yazıq. əzik. bükük.

yaysın yaysı. kəmanə.

yayşaq > **yaşyaq** (< **yaşmaq**: örtmək). yəhər örtüsü.

yayşılmaq yayılıb açılmaq. çözülmək.

yaytaq **yaydaq.** (< **yayaq**: **yaylaq**: yaraqsız. silahsız: yəhərsiz (at). lüt (gövdə). yalın (ayaq).). **1.** yədək. (yol. iş. üçün) yədəklik. ortancı nərsələr. dəyişik. **1.** dəyişik at. çıplaq at. yədək at. yəhərsiz at. **1.** bir lay. yalın qat. gəmilərdə köməkçi qayıq. **1.** çıplaq. yayaq. piyada. **1.** lüt heyvan. **1.** mübtədi. ibtidayi. **1.** sadə. **1.** caydaq. boş. çıplaq. **1.yədək.** gəmidəki qayıq. əl altında (buyruqda) olan araçlar.

yaytığ yaybanğ. yassı.

yaytırmaq **yaydırmaq.** **1.** aqdırmaq. çözdürmək. çözüdülmək. sökdürmək. əriltirmək. həll etdirmək. ayırmaq. savdırmaq. sovdurmaq. parçalatdırmaq. balçatdırmaq. gəvşətdirmək. boşatdırmaq. pozdurmaq. xərablatmaq. fəsx etdirmək. **1.** şayə' edmək.

- yaytırmaq** **yaydırmaq.** əstirmək. əsnətmək. uzatmaq. genişlətmək. soluqlatmaq.
- yaytırmaq** **yaydırmaq.** 1. yayıb sərmək. 1. çaşdırmaq. - bilgnini çoxu söz azdırır \ ışığın çoxu göz **yaydırır.** 1. yatturmaq. yadturmaq.
- yayturmaq** **yaymaq.** yayqalamaq. açıb büküb, dəpreşdirib, tərپətib çırpmaq. qımıldatmaq. - parçanı suda **yaydur.**
- yayuv** 1. dayaz. ırmağın geçit yeri. 1. kilim.
- yayuzlamaq** savuşmaq. qaçmaq. yoxalmaq. yox olmaq.
- yayvan** > **yavan.** 1. bəllənməmiş, açıq, lüt olan. yayıq. açıq. məbsut. yalpuq. yalpiq. yayluq. yayılıb açılmış.
1. geniş. açıq. bol. yayılmış. münbəsit. yası gen açıq. - **dəvərək:** ağızı yayvan qab. 1. dağınıq. toplı olmayan. pərişan. ğeyri məzbut. 1. laqeyd. 1. yalpaq. yalpuq. yalfaq. açıq. geniş. yası. düz.
- **ağızı yayvan:** ağızı dadsız. yanqşaq. yanğşaq. yanşaq. çənəçi. gəvəzə. qonuşqan.
- **ağızı yayvan:** ağızı açıq. sarsaq. boşboğaz. ağızı gəvşək. gəvəzə.

- **yayıq** danışıq: hər tərəfli.

- **ağzı yayvan**: yanğışaq. ağzı boş. gəvəzə. laqırtı.

yayvan

yavan. 1. dadsız. məzəsiz. 1.yayraq. yayıq. dağnıq.

dağnaq. toplanmamış. dərlənməmiş. 1.gen. geniş. -

yayvan ağızlı qab, çanaq, küp, çömlək, saxsı, mətərət:

tağar. 1. yardımsız. köməksiz. qoldavsız. təkəl. yalqız.

sökük. yarıq. yalız. yalıt. yalzan. yalvac. yalavac. yalvara.

avara. açılaz. aciz. 1. qərib. biqanə.

- **ağzı gen. yayvan, açıq, bol, enli yekə qab**: təknə. təşt.

kavlan. kovlan. ləğən. ləgən. ləyən. gələn. genəl (< **gen, geniş olan**). - xəmir **gələni**. - palta **ləğəni**.

- **yayvan, yuvarlaq qab**: çanaq.

- **oturaqlı dayaqlı, köklü basımlı, yayvan geniş, sabit olan nərsə**: döşəkli.

- **yayvan ağızlı qab**: devrək. çevrək.

- **qurut əzmək üçün, ağzı gen. yayvan, dibinə sarı daralan**

saxsı qab: qaqaran (< **qaqmaq**: əzmək). kavran. kəvrən.

mətirət.

yayvanlıq

> **yavanlıq**. 1. genişlik. açıqlıq. bolluq. inbisat. 1.

dağqınıqlıq. pərişanlıq. 1. gəvşəklik. laqeydlik.

yayvaşlatmaq yavaşlatmaq. yengitmək. yatışdırmaq.

yaz 1. av. avçılıq. 1. yaz. ilkyaz. tutur. qaraçay malqarda yaz aylarının adı. - **toturnu alayı**: mart ayı. 1. sadə. 1. cas. **yaş**. bahar. göktəm. 1. yayrat. döşət. 1. **yaz**: bürünc. 1. **yaz** !{1. - yazı **yaz** !. 1. yanıl !. əgil !. 1. aç !. 1. başla !}.

- **toturnu artayı**: neysan ayı.

- **yaz fıtınası**: durna keçidi.

- **yaz üçün** qar birikdirib saxladıqları qaznaq, xəzən, xəznə (> məxzən): **qar quyusu**.

- **yaz qış**: həmişə. hər vax.

- **yaz açmaq**: yaz olmaq.

- **son yaz**: güz.

- **qamuyaz**: həmişə bahar.

- **yaz tavuq**: kəklik.

- **yaz ala**: yazda. yaz vaxtı.

- **yazqa barmaq**: ava gedmək.

- **yaza doğru**. yayqaru.

- **yaz** kişi.

- **yaz yoz** kişi: axmaq, budala adam.

- **yaz** havası (kimi olan): yayıq. xuyu dənək. bülhəvəs.

bülhəvəs. dəm dəm məzac. bir öyküdə, bir sözdə durmayan.
qeyri sabit.

- **yaz olmaq**: yazıqmaq. yayıqmaq.

yaz

1.çadır çevrəsinə sərilməmiş, taxılmış biz qamışdan,
çubuqdan, tikanlı otdan qoruq. 1.arzu. əriz. əriş. çəkiş.

1.uzatma. çəkmə. çəkiş. 1. üz. - **soru yazın**: surət məsələ. -
silməklə soru yazın, keçmək olay oylanırsın.

- **yazın ilk ayı**: oğlağqıran.

- **gəncyaz**: ilkyaz.

- **qışın nəyinə, gün əğri durur, yaz doğru günə, doğru
durur.**

- **yazdı topraq açan, yapraq tökən, beli bükən qış olur.**

- **yazda bitib, yeyilən ot çeşiti**: qazanqarası.

- **qorxma qışdan, yaz gəliri qabadan.**

- **yazın yağışı, yayın barışı** (bar verməsi).

- **yazın əsdiyi güclü, ılıq yel**: qaraburan. qaraboran. -

ərarvad qavqası, yaz havası.

- **bastırma yazı**: bastırma yapılan çağlı olan güz ortası sıcaq
günlər.

- **könlün yazıda var, qışıda var, varlığın oluda var, ölüdə**

var.

- **qarayaz:** sığırıcıq böyüklüyündə, qara düz qaqalı, ayağı qırmızı olan quş.

- **sonyaz:** sonaz. güz. payız.

- **yaz. yay üçün qar saxlanılan quyu:** qar quyusu. qarlıq.

yaza

1. <> **taza.** (olumlu cümlədə). az öncə. daha indi. indicə.

elə indi. yeni. indiz. endiz. yendiz > **hənuz**

gəldim. - eşikdən **hənuz** dönmüşdü. 1. **yasa. cəza. - asma,**

e'dam yzası, yazası, cəzası: ip.

yaza

1. **yazı.** məktub. pitik. 1. sehir. büyü. **yatu (> çadu).** 1.

cəza. 1. alın yazısı. qədər. 1. taleh. qədər. alını yazısı.

yazaq

1. yayaq. yadaq. piyada.

- **yazaq** atı çarıq, güci azuq: yayağın.

- **yazaq** atı, çaruq. güci, azuq: atı çarığıdı, gücü yeməyidi.

1. otlağ. mərtə'.

- yayanın (piyadanın) atı çarıqdı, gücü azıqdır, yeməkdir.

yazaq

gəzək. 1. qoşun önündə gedən. qaraval. qaravul. qaraş.

qaraç. talva. 1. qoşun.

yazal

taxı. süs. ziynət.

- yazamaq** . 1. **yazımaq**. yazlamaq. yazı keçirmək. - orda **yaza**. - sevgilim mənim, harda yazır ?. 1. **cəzalamaq**.
- yazan** 1. **yayan**: kağız üstə yatıran. 1. yazqan. yazıcı.
- yazan** **yazar**. imbar. imbarçı. imləc. imləyən.
- yazan** **yazıcı**. **düzən**. 1. uzadan. yaradan. çəkən. 1. uzanan. çıxan. gelişən. 1. qəsd eliyən. niyyətdə olan. mütəmayil. 1. əl uzadan.
- **elin, qara elin, əvamin dilində qoşu yazan, elə bəğənilən, sevilən qoşçu, şair**: qarambol qoşucu: qarambol şairi.
- yazar** 1. el başı. el böyüğü. 1. azqın. 1. yazır. yazıcı. katip.
- yazar** **yazan**. 1. bitikçi. yazıçı. dəbir. - **gənəl yazar: gənəl yazman**: baş dəbir. - **baş yazar**: sər dəbir. - **yazar çevresi**: yızıçılar toplumu. 1. imbar. imbarçı. imləc. imləyən.
- yazavatlı** zaravatlı. 1. sıxıntılı. səfil. 1. talehsiz. bədbəx.
- yazavtılıq** kötülük. fənalıq. yoxsulluq. məhrumiyət. bədbəxliq.
- yazbarlamaq** (içinə almaq, yazmaq, qapmaq). **yazqanmaq**. **yazqanlamaq**. **yazsınmaq**. **əzbərləmək**. **könükləmək**. **öğəsinmək**. **içmək**. **hifz edmək**.

- yazbarlamaq** > **əzbərləmək**. yazqanlamaq. yazqanmaq. yazsınmaq. könlünə almaq, yazmaq, qapmaq. könükləmək. içmək. öğəsinmək. hifz etmək.
- yazbaşı** ilkyaz.
- yazboşa** yazı ilə. kətbən.
- yazcıq** yanlıq. yalnıq < yanığ. yanlış. yanlıc. qaraç. pozcuq. boşaq. atağ. adaşu. ataşu. ayaşu. (y <> z) azaşu. şaşıq. çaşa. suçi. saça. qatıq. qələt. əksik.
- yazı pozu** yazı açma. yazı işləri.
- yazı** (< yazmaq. yaymaq). **1.** açıqlıq. ova. qır. ıssız qır. düzəngahlıq. meydan. otsuz. bitgisiz çöl. sahra. boş çöl. - **yazı yaban**: yaban yazı: yaban yer. yaban yeri. yabanı yer. - **yazı yer**: yazı yeri. yaz yer. düz yer. ova. - **yazıya çıxmaq**: əl suya yetirmək. eşiyə. çölə çıxmaq. **1.** bitik. yazı bitigi. **1.** əlifba. **1.** xətt. yazı sistemi. - **əğri yazı**: italik yazı. **1.** şəkil. naxış. - **yazılı** parça. **1.** yazıt. lövhə. kitabə. **1.** alın yazısı. **ax bu yazıya qara !.** bu alın yazısına lə'nət. **1.** qeyd. - **yazıya al**: geyd ed. - **yazıya tökmək**: yazıya gətirmək. **1.** fizul. - **yazı adam**. **1.** kərki. kərəki. fehris. **1.** düşə. gələ. baxt. qismət. sərnivişt. - tanrı **yazanı**: salqanı. - alın yazısı yaşanan **yazı**:

- salqa. - **alın yazı**: salqa. - **baş yazı**: salqa. **1.** yazılı.qadar. qədən. tikili. bitik. pitik. **1.** yatı. yası. yatız. yatsı. uzuna. - **yatı** yer. **1.** yazıv. yazma. bitik. **1.** ova. çöl. - **ələng yazı**: düz ova. **1.** onquş. yonquş. nəqş. oyma. kəndəkarlıq. **1.** boş. açıq. uqsuz. başı yox bucağı olmayan nərsə. **1.** qır. ova. yazı. boş, açıq yer. boşluq. açıqlıq. alan. **1.** yazlıq. boşluq. **1.** xətt. - **sıx yazı**: sıqnaqı. **1.** yazım. muqəddərat. başyazı. **1.** onov. oyuv. kətik. naxış. işləmə. - **baş onovun**: baş yazı. **1.** ova. düz yer. **1.** olacaq. biti. kitabət. təhrir. müqəddər. yazqı. qədən. muqddərat. alın yazısı. - **qara yazı**: bədbəxlik. qara baxlıq.
- olacaq imiş. - olacaqa çara yox. - kişi olacağa qaçır. - kişi nə yapırsa, olacağa varır.
- **üz yazısı**: üzə vurulan bəzək düzək.
- **üz yazısı**: gəlinlərin üz gözüne yaxılan boya, yapışdırılan tel, pul pilək.
- **baş yazı**: qazıq. yazılmış. muqəddər. - **qızaqlı qazıq**: bədsans. - **qazıqdan** qaşmaq olmaz.
- **qara yazı**: qara baxt.
- **üzü yazılı gəlin kimi qalmaq**: boşuna gözləmək.

- **yazımı toğra oyunu**: şer mi xət oyunu: şer mən xət oyunu.

- **yazı daşı**: üzərində yazı yazılan bir çeşit qara daş.

yazı

1.yazı. yapşır. qama. çapa. qapa. qismət. şans. nəgələ.

bəxt. yazqı. başyazı. alinyazı. dizgi. düzgü. dizgə. düşü.

düşür. ingin. engin. tale'. şans. nəgələ. 1.bitı. 1.ova. düz.

düzləm. kavra. kavar. kavraq. çöl. səhra. 1.ədəbiyyat. - el

yazısı: xalq ədəbiyyatı. 1.hökm. - yazısın çıxacağıın iplə

çəkirdi.) 1.kağaz. namə. məktub. 1. bolca. olca. buyruq.

fərman. təqdir. muqəddərat. çalız. çalaz. qəza. nəсіб.

qama. çapa. qapa. qismət. 1. ədəbiyyat. - **yazımızın** öndə

gedən adlarından çoxların saymaq olar. 1. ova. çöl. açığılıq.

1. **yazış**. qətə. qata. xət. 1. **yazqı**. bolca. olca. alın yazı.

muqəddərat. təqdir. qəder. fatal.

- **adsız yazı**: adı gizli tutulan yazı.

- **alın yazı**: bolca. olca. yazı. yazqı. muqəddərat. təqdir. qəder.

fatal.

- **buz üstünə yazı yazmaq**: etgisiz, təsirsiz nərsə söyləmək,

qılmaq.

- **yazı yazarkən, əl altına qoyulan kağız, gön**: atlıq. altlıq.

- **qarayazı**: **düzyazı**. nəsr. mənsur.

- **alın yazısı**: üz yazısı. baş yazısı.
- **baş yazısı**.üz yazısı. alın yazısı.
- **üz yazısı**: alın yazısı. baş yazısı.
- **cızqılı yazı**: çizili, rəsmlı yazı.
- **çivi yazı**: **çivi yazısı**: mixi xətt.
- **ətəkyazı**: dibyazı.
- **qarayazı**: qarabəxt.
- **qoyu, burşuq, anlılması güc yazı**: ağdalı.
- **seçmə yazılar**: müntəxəbat.
- **yazı qırağında artırılan yazılar**: çıxma. çıxıntı.
- **güvən yazı**: e'timad məktubu.
- **düz, qara yazı**: yazma. yazıt. yazış. özündən yonarma, törətmə. dürtmə. inşa'.
- **iç yazılar**: şəxsi yazılar, notlar.
- **yazıları bir olub, dəğişik anlam daşıyan sözlər**. əşşəsli.
- **alinyazı. yazqı. başyazı**.
- **yol imləri, işarələri, yazıları**: yol oxları. - **baş yazı**: başdan keçənlər. başa gələnələr. geçit. sərquzəşt.
- **yüngül yazı**: qolay anlanan.
- **çarpıq, düzənsiz yazı**: əğri üğrü, əğri büğrü qarqacıq

- burqacıq. - əlləri titrədikdən yazısı **qarqacıq burqacıq** oldu.
- **ətək yazı**: ək.
 - **qarışıq, oxunması güc yazı**: qarınca sağısı, duvası.
 - **oxunulmaz, güc oxunan yazı**: ilan qurbağa.
 - **qarayazı** heç sürülməmiş yer.
 - **gizli, yasalı saxlanan yazı, dəfdər, kitab**: qara qablı pitik, kitab.
 - **qara yazı**: qara baxt.
 - **qara yazı**: qara bəxt. qara baxt.
 - **qarayazı**: ölüm.
 - **yazı taxdası**: qara taxda.
 - **çirkliyazı**: çirknevis. qaralama.
 - **çivi yazı**. mixi xətt.
 - **qırma yazı**: şikəstə xətt.
 - **bəzək olaraq, yazıların boşluqlarına qoyulan süs çeşiti**: qarqacıq.
 - **güvənyazı**: e'timadnamə.
 - **qaba yazılar** dam duvarı qaplamış.
 - **yazı yapraq**: neveşt əfzar.

- yazıb** - uçaqın sürücü bölümündə olan danışıqları yazıb, qoruyub saxlayan qutu: gizli, qorucu qutu. qara qutu.
- yazıb** açıb.
- yazıc** yazma. yazış. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. azma. azış. azınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnic. savma. saviş. savınc. sapma. sapiş. sapınc. çapma. çapiş. çapınc. yayma. yayqış. yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.
- yazıcı** yazıçı. yazan. yazar. bitikçi. - **uluğ bitikçi, küçük bitikçi.**
- **qayaf yazıçı: samballı yazıçı. 1.**
- yazıçı** 1. bitikçi. yazır: yazar. katip. münşi. katib. 1. məşşatə. yazmaçı. süsəş. gəlinlərin, qadınların üz gözünə boya yaxan, yapışdıran kişi. bəzəkçi. arayışgər. 1.tayış. katib. 1.yazqan. yazan. 1.yazqıçı qohumlar arasında söz, məktub gətirip kötürən elçi.
- yazıxana** dəftərxana.
- yazıq** cayıq. qayıq. suç. pozaç. pozuç. qabart. günah. 1. qaça. kötük. qusur.günah. - **örtük qaçdı, qaça çıxdı:** taxqa düşdü,

kəl göründü: qaçıları, qusurları örtən örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxdı. **1.** suçlu. qınlı. qınalı.

günahçı. - yazıq tutulmadı, yanıq tutuldu. (**yaniq**: məzlum.).

- hər nəyin əğrisinə, büküyünə, sapıqna, **yayıqna**,

yazıqna, **yozuquna**, münhənisinə, inhirafısına,

münhərifinə deyilir: əğrib. ərib. əğrik. əjik. əğri. qıyqac.

qayğıc. qayğac. qeyqac. qeyqıc. kəc. kəj.

- **yaziğ** o kəsə ki (kəsgə ki.). qaraqabaqdır, nə gözəl yaraşır üzlərə gülmək.

- yazıq tutulmadı, yanıq tutuldu. (**yaziq**: suçlu. günahçı. yanıq: məzlum.).

yazıq

əzik. izik. yazqa. azqa. yozqa. 1. müttəhim. ittihamlı.

suçlu. günahkar. **1.** münhərif. pozuq. **1.** yüklü. yükümlü.

müttəhim. **1.** azıq. buyruq. qama. çapa. qapa. qismət.

muqəddər olan. **1.** suç. pozaç. pozuç. qabart. günah.

yayaq. yayqa.xəta. - **nə yaziq ki**: mütəssifanə. - **ulu yaziq**,

suç: kəbirə günah. **1.** nəxşə. carıq. yarıq. naxış. **1.** düşgül.

yoxsul. yüngül. **1.** müttəhim. ittihamlı.

- **yaziqdır**: günahdır.

- **yaziq olmaq**: günah olmaq. - bir belə (böylə dək) pulu buna

vermək, yazıqdır.

- **yazıq birisi**: kəsəcəğiz. kimsəcəğiz.

- **yazqa, boşa keçmək**: oxlayamamaq. tuşlayamamaq.

tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

- **nə yazıq: çox yazıq**: əfsus. çox acılı. acınış. çox üzücü.

üzülüş. üzlüş. heyhat

- **acışan** yaram olsun, **acılan** kimsəm yox.

- bu görüş son görüşmüş, çox **üzücü**.

- **üzülüşdən** nə çıxar.

- çox **yazıqlayan, yazığa** qadar.

- **olmasın acılı** olay oldu.

- bu sözün hara, **üzülüş** hara.

- sən mənə nə **üzül**, nə **süzül** (qırcan).

yazıq

yazıq < **yaxız**. günah. qusur.

yazıq

yazuq. (bax > **qaqıl**). 1. bax > **yazuq**. 1. batqın. müflis. 1.

bitik. namə. məktub. 1. azıq. çaşıq. 1. qaçaq. qaçqın. 1.

yaz qılıqlı. boş. başsız, dayaqsız kimsə, durum. - **yazıq**

kimsəsiz, etmə bana, ağırq bana. 1. yoxsul. yarqıl. yarlıq.

kasıb. acınan. 1. əsiz. əssiz. ısız. ıssız. isiz. təssüf. hayıf.

əfsus. diriğ. 1. pozuq. öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuq.

yıxıq. saçıq. **1.** yayıq. yasıq. açıq. kinayəsiz. sərih. **1.**
 əfsus. dariğ. diriğ. **1.** qısırmaq. tutuq. götrük. bəcəriksiz.
 miskin. aciz. - **qısırmaq** kimsə. **1.** yasıq. yaysıq. əzik. bükük.
 yarıq. yarıq. kasıb. yoxsul. **1.** **yazıq!**: yazıqlar!. diriğa!. **1.**
 boşuna verilmiş, yayılmış. israf. - bu yazıq nə üçün yarar. -
 yazıqa vermə: **1.** boşuna. bihudə. hədə. itgi. **1.** itgi. zərər.
 ziyan. - bu işdə mənə çox **yazıq** oldu. **1.** acınacaq,
 yaxışmaz durum. **1.** ziyan. zərər. xiləl. xisar. - bu işdə
yazıq yox: zərər yox. **1.** yazqur. suclu. günahkar. **1.** yanıl.
 suç. günah. **1.** mücrim. **1.** bədbəxd. (**#yavuuq**: mutlu.
 xoşbəxt). yazıq. günah. zaravat. yoxsul. məhrum. **1.**
 avaşlıq. uysal. osal. məzlum. alabilsiz. əl ayağısız. kala
 keh. - **yazığı gəlmək**: acınmaq. üzülmək. **1.** **azıq**. **azmış**.
 yanqu. yanığ. yalanqu (: bəşər. insan: cayizül xəta) günahlı.
1. suç. günah. utancaq durum. yanılma. yalınma. **1.**
 heyif. neylərsin ki. nə yazıq ki. nəçarə ki. məələsəf. -
yazıqlar olsun sənə: heyiflər olsun sənə. **1.** aydınlıq. açıqlıq.
 aşlıq. eniklik. düşünüklük. yazılıq. **1.** boş. işsiz. gücsüz.
 avara. **1.** boşanmış. dul. **1.** qanmaz. uşaq. bilgisiz. **1.**
 məmuriyyət. **1.** verimsiz. əkinsiz. **1.** zərər. ziyan. **1.**

yahalmış. yanılmış. 1. günah. 1. qoruqsuz. köməksiz. -
yazığı vurmazlar. 1. yas. yasanmış. bağlanmış. qadanmış.
 - **yazıqlar!**: yazıq!. diriğa!.

yazıq olmaq: itmək. əzitmək. zaye' olmaq. fovt olmaq. tələf olmaq.

- **yazığı gəlmək**: acımaq. əsirgəmək. rəhm etmək.

- **yazığna** ökündü.

- **yazıq olmaq**: top atmaq. top boşaltmaq. sınmaq. iflas olmaq.

- çox tükənlərin **topu atıldı**. - onunda topu atıldı.

yazıqca acınaqla. acıqla. üzülərək. üzüklə. sıxnaqla. sıxıqla.
 qaralıqla. uğsuzuq. uğsuzca. əsirgəkcə. əsrəliklə.
 təssüflə. əsəflə.

yazıqlamaq 1. əsirqenməkəsirqemək. acınmaq. dartınmaq.
 dartınmaq. heyifsinmək. təssüf yemək. 1. ittirmək.
 əziktirmək. zaye' etmək. fovt etmək. tələf etmək.

yazıqlamaq **əzicləmək**. 1. xərablamaq. 1. heyifləmək. - çox
yazıqlayan, yazığa qadar.

yazıqlanan **əziclənən**. acıyan. təssüf edən. mütəəssif.

yazıqlanmaq **əziclənmək**. 1. acımaq. könülə etmək, düşmək. təssüf etmək. mütəəssif olmaq.

- yazıqlanmaq** yazqınmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. 1.
müttəhim, ittihamlı, günahkar edinmək. suçlanmaq. 1.
pozunmaq. pozqunmaq. münhərif olmaq. 1. yayınmaq.
yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək.
oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq.
dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- yazıqlar** qaçılar. kötöklər. günahlar. - **qaçıları, qusurları örtən
örtük qalxınca, yazıqlar, kötöklər, günahlar ortaya çıxar:**
örtük qaçdı, qaça çıxdı. taxqa düşdü, kəl göründü.
- yazıqlatmaq** yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq.
yozaqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq. 1. suçlamaq.
suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək. 1.
pozqutmaq. pozmaq. münhərif edmək. inhirafa çəkmək.
1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şasıtmaq. yazqa, boşa
keçirtmək.
- yazıqlı** 1. suçlu. günahlı. - **yazıqsız:** mə'sum. 1. **yatıqlı. yasıqlı.**
yayılmış. açılmış sərilmış. çözülmüş. bağından
çözülmüş. - **yazıqlı** döşək: sərilmış döşək. 1. yazqulu.
talehli. bəxdi açıq.
- yazıqlı** **əzikli.** günahlı. suçlu.

- yazıqlıq** 1. əsrəlik. əsirgəlik. əsəf. uğsuzluq. acıma. üzülmə.
sıxılma. qaralıq. 1. qayıqlıq. cayıqlıq. suçluluq. suççuluq.
günahkarlıq. - **yazıqlıqdan çəkin, saxlan, qal, qoyun**: suça,
günaha batma.
- yazıqlıq** 1. yahalmış. yanılmış. suçlu. günahlı. 1. yazılı.
muqəddər. buyruq. hükm.
- yazıqmaq** 1. **yazıqlanmaq**. üzülmək. acımaq. döyünmək. içlənmək.
sarsılmaq. kədərlənmək. 1. yaz olmaq.
- yazıqoş** kağızqoş. qırtasiyə. ləvazimi təhrir. nevestəfzar.
- yazıqsınıvsız** cazıǵsınıvsız: qorusız. dayaqsız. himayəsiz.
- yazıqsınmaq** cazıǵsınmaq: acımaq.
- yazıqsınmaq** yanıǵsınmaq. yaxınmaq. yanmaq. incinmək. acınmaq.
azarlanmaq. üzünmək. üznlümək. üzülmək. yerinmək.
hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək. təəssüflənmək.
- yazıqsınmaq** yazıq gəlmək. acımaq.
- yazıqsız** mə'sum.
- yazıl** ədəbiyyat. - **gözəlliyi, incəliyi, lirikliyi qonu edən yazıl,**
ədəbiyyat: gözəlləmə.

- yazılan** - **çizilən, cızılan, yazılan nəsnə**: çiqin. cızıq. cızqı. çizgi. çizik. qətə. qata. xə. - qutsi **yazı**: qutsal **yazı**: mubərək **yazı**. 1. məslək.
- yazılı** 1. yazı. qadar. qə. tikili. bitik. pitik. 1. müqəddər. 1. bitikli. yazıqlıq. müqəddər. buyruq. hükm.
- yazılı** düşü. düşürlü. inginli. enginli. uğurlu. şanslı. nəgələli. tale'li. müqəddər. - **yapılarda yazılı, süslü daş**: ayna daşı. - **qara yazılı**: **qarayazıq**. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzqara. üzqara. qaqrıq. qaqrıqa. qaqrı. qaqr. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatıq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. yazısız. yazqısız. düşgün. döşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.
- yazılıdır** mühəqqəqdir.
- yazılıq** - **qarayazılıq**: üzüntülük. qaranatlıq. qarantılıq. sıxıntılıq. bədbəxçılıq.

- yazılıq** ziyalılıq. açıqlıq. aydınlıq. açıqlıq. aşılıq. eniklik.
düşünüklük. yezik.
- yazılılıq** inginlik. enginlik. düşüklülük. düşürlülük. uğurluq.
şanslılıq. xoşbəxlik.
- yazılım** bax >**yazılma**.
- yazılış** 1. bax >**yazılma**. 1. yazın. yazış. imla.
- yazılış** yazış. yazma yolu.
- yazılışmaq** yazışmaq. namələşmək. məktublaşmaq.
- yazılıqanı** listə. sicil.
- yazılma** **yazılış**. **yazılım**. **yazınma**. **yazınış**. **yazınım**. **yayıma**.
yayılış. **yayılım**. **yayınma**. **yayınım**. **yayınış**. **yayınım**.
yayranma. **yayranış**. **yayranım**. **saçınma**. **saçınış**.
saçınım. dağılma. dağılış. dağılım. intişar. nəşr olma.
- yazılmaq** 1. bitilmək. - bükdən ol **yazıldı**: qunçədən o açıldı. 1.
açılmaq. yayılmaq. yalabımaq. gözəlləşmək. 1.
çözülmək. yadılmaq. yayılmaq. 1. **yayılmaq**. dağılmaq.
açılmaq. - könül sevdinin görse qayğıdan **yazılar**. - kefilikdən
yazılmaq. - oxumadıq səni **yazılma** igən \\ böyle böyle güstax
olurmu kəndi gələn!: çağırmadıq səni açılma, həllənmə,

sırtılma çox \\\ böylə böylə güstax olurmu öz başına gələn !.

açılmaq. gerilmək. əl əyağın uzatmaq. bitilmək.

yazılmaq çəkilmə işləmi yapılmmaq. çəkilmək.

- **başə yazılan**: alnyazısı.

yazılmış 1. baş yazı. qazıq. muqəddər. - **qızaqlı qazıq**: bədsans.-

qazıqdan qaşmaq olmaz. 1. olan. görünür.

yazım dikdə. imla.

yazım **yayım**. 1. açılıb yayılmış nərsə. süfrə. bəsat. - türlü çiçək

yarıldı, barçın **yazım** gerildi. 1. yazı. muqəddərat. başyazı.

1. baş yazısı. yazgı. mquəddərat.

yazımsız təqdirsiz. ölçəsiz. ölçənsiz. ölçüsüz. bölgüsüz. böləksiz.

böləcsiz.

yazın 1. ədəbiyyt. - **ağız yazın**: şifahi ədəbiyyt. 1. **yazış**. yazılış.

imla. 1. yazılış. imla. 1. **yazış**. namə. məktub. 1. yazıt >

azin bəzək.

- **yazın yetişən, yaşıl, qoxulu alma türü**: qərənfil alması.

qaranfil alması.

yazın 1. yaz vaxdı. 1. qədər. alın yazısı. 1. uzan. gərin. 1.

kağız. (< **qaqas** < **qaq**: quru).

yazınc suç. günah. utancaq durum.

- yazinc** yazma. yazış. yazıc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. azma. azış. azinc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. yağma. yağış. yağıt. yağinc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnıc. savma. saviş. savinc. sapma. sapiş. sapinc. çapma. çapiş. çapinc. yayma. yayqış. yayıq. yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağinc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.
- yazından** - qorxusu var qışından, işləməzsə yazından.
- yazınım** bax > yazınma.
- yazınış** bax > yazınma.
- yazınma** 1. yazınış. yazınım. yazılma. yazılış. yazılım. yayılma. yayılış. yayılım. yayınma. yayınım. yayınış. yayınım. yayranma. yayranış. yayranım. saçınma. saçınış. saçınım. dağılma. dağılış. dağılım. intişar. nəşr olma. 1. tə'lif. diziliş. düzülüş. düzülmə. dizilmə.
- yazınmaq** 1. çözmək. açmaq. - qurnun **yazın**: qurşağın, kəmərin aç. 1. açılmaq. rahatlaşmaq. istirahət etmək. - düşərgədə yaylanıb **yazındıq**. 1. sərilmək. uzanmaq. 1. özü üçün döşək salmaq. 1. yahalmaq. yanılmaq. suç işləmək. 1. kopyalamaq.

- yazınmaq** 1. düzülmək. dizilmək. tə'lif edilmək. nəzm edilmək. 1.
yaşanmaq. görşünmək. görünşəmək. olqunmaq.
 olqanmaq. çıxınmaq. başvermək. ötrəkmək. hadisə,
 vaqiə, pədidə, fenomen üz vermək.
- yazınmış** **yasınmış.** açılmış. sərinmiş. - **yatınlar yasınmış,** işıqlar
 sönmüş.
- yazıntı** **yaşantı.** olqu. olay. çıxın. görünğü. görüntü. ötrək.
 başveri. başvermə. hadisə. vaqiə. pədidə. fenomen. 1.
 olay. macəra. cərəyan. 1. keçi. keçim. keçik. anı. anığ.
 yatav. xatirə. 1. yaşantış. biyoqrafi.
- yazıp gedmək** qoyub qaçmaq. çəkip gedmək.
- yazır** 1. çox ölkələr gəzmiş, görmüş. 1. çox ölkə fəthetmiş.
 fateh. 1. yazar. yazıcı. katip.
- yazıra** (yaz + ara). çöl. çöllük.
- yazıraqlı** **azıraqlı.** azmış. qızıqmış. qızmış.
- yazısı** - **baş yazısı:** gətir. qədər. gələn.
- yazısız** **yazqısız. qarayazıq. qara yazılı.** qarabəxd. qarabet.
 qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qaqraq. qaqraqa.
 qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış.
 bəxdi yataq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl.

onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz.
 uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. yazısız. yazqısız. düşgün.
 dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz.
 doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz.
 şanssız. nəgələsiz.

yazış

1. yazma. yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc.
azma. azış. azınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc.
 yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış.
 yavma. yaviş. yavnic. savma. saviş. savınc. sapma.
 sapiş. sapınc. çapma. çapiş. çapınc. yayma. yayqış.
 yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt.
 ağınc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. **1. yazma. yazıt.**
 özündən yonarma, törətmə. dürtmə. duz, qara yazı.
 inşa'. **1. çıxış. gəliş. 1. yazı.** qətə. qata. xət. **1. yazın.**
 yazılış. imla. **1. namə. məktub. 1. yazıt. yazım. yaza.**

yazış

yazılış. yazma yolu.

yazışmaq

çözüşmək. yayışmaq. kirişi, yayı açmaq, çəkmək.

yazışmaq

yazılışmaq. namələşmək. məktublaşmaq.

- yazıt** 1.yazın > **azin**. bəzək. 1.yayaq. yayqa. kətibə. lovhə. 1.
yazma. **yazış**. özündən yonarma, törətmə. dürtmə. duz,
qara yazı. inşa'.
- yazıt** **yazı**. daş yazı. lövhə. kitabə.
- yazıtmaq** **azıtmaq**. açıtmaq. uzaqlatmaq. başdan savmaq. olduğu
yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq, sapıtmaq.
- yazıtura** **yazıdura**. yazı dura. şermən xədd oyunu.
- yazıtüzən** **yazıdüzən**. sağlayan. sağan. sağna. müsəhhih. təshih.
- yazıvçı** yazar.
- yazqa** azqa. yozqa. yazıq. 1. müttəhim. ittihamlı. suçlu.
günahkar. 1. münhərif. pozuq.
- **yazqa, boşa keçmək**: oxlayamamaq. tuşlayamamaq.
tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- **yazqa, boşa keçirtmək**. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq.
azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq.
yazıqlatmaq. yayıtmaq. yahatmaq. çəşitmaq. şəşitmaq.
- yazqa** **yazğa**. cəza. yaptırım. şara. pis. qəbeh.
- yazqaq** 1. qılıp. gir. suç. tərsliq. suç. yanlışlıq. 1. yasqaq.
yarpaq. açıq nə, yer. (# **yaşqaq**: örtülü, gizli olan).

- yazqamaq** **yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. 1. suçlamaq. suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək. 1. pozqutmaq. pozmaq. münhərif edmək. inhirafa çəkmək. 1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa keçirtmək.**
- yazqan** yazan. yazıcı.
- yazqan** **yazğan. 1. gəzən. arayan. 1. açıq. ayıq. oyaq. duyuq. huşyar.**
- yazqanlamaq** **1. (içinə almaq, yazmaq, qapmaq). yazqanmaq. yazbarlamaq. yazsınmaq. əzbərləmək. içmək. könükləmək. öğəsinmək. hifz edmək. 1. yazqanmaq. yazsınmaq. əzbərləmək < yazbarlamaq. könlünə almaq, yazmaq, qapmaq. könükləmək. öğəsinmək. hifz edmək.**
- yazqanmaq** **1. yazqanlamaq. yazsınmaq. əzbərləmək < yazbarlamaq. könlünə almaq, yazmaq, qapmaq. könükləmək. öğəsinmək. hifz edmək. 1. (içinə almaq, yazmaq, qapmaq). yazqanlamaq. yazbarlamaq. əzbərləmək. içmək. könükləmək. öğəsinmək. hifz edmək.**

- yazqanmaq** azqanmaq. yozqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. 1.
müttəhim, ittihamlı, günahkar edinmək. suçlanmaq. 1.
pozunmaq. pozqunmaq. münhərif olmaq. 1. yayınmaq.
yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək.
oxlayamamaq. tutturamamaq. tuşlayamamaq.
dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.
- yazqarçı** qaralayıcı. deyinən. iftiraçı. töhmətçi. müsadirəçi.
müsadirə edən.
- yazqarmaq** yazğarmaq. 1. azarlamaq. kəyimək. 1. suçlamaq. 1.
kinələmək. öpkə bildiriv. 1. danlamaq. arlav. 1.
qaralamaq. müsadirə edmək.
- yazqatmaq** yazqamaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq.
yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. 1. suçlamaq.
suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək. 1.
pozqutmaq. pozmaq. münhərif edmək. inhirafa çəkmək.
1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa
keçirtmək.
- yazqi** 1. yazı. qdər. muqddərat. alın yazısı. 1. tanrısəl. ilahi.

- yazqı** **yazğı**. 1. günah. tələkə. 1. yazlıq. 1. sürə. zaman. 1. yaz mevsimi. yaza ait.
- **yazqı qarça**: berəkətsiz.
- yazqı** **yazı**. **yazğı**. 1. bolca. olca. alın yazı. alinyazı.
muqəddərat. təqdir. şans. nəgələ. taleh. bəxt. qədər.
fatal. 1. **alinyazı**. **yazı**. başyazı. 1. ittiham yükləm. suç.
pozaç. pozuç. qabart. 1. kitab.
- yazqıç** oxlava.
- yazqıçı** 1. gəzəkçi. elçindən yazı pozu ilə uğraşıb, ara qatnaşlığı
quran yazıcı, gəzici. 1. yazıcı. qohumlar arasında söz,
məktub gətirip kötürən elçi.
- yazqıçı** bolcaçı. olcaçı. fatalist. muqəddəratçı. təqdirçi. qədərçi.
- yazqıçılıq** bolcaçılıq. olcaçılıq. fatalizm. təqdirçilik.
muqəddəratçılıq. qədərçilik.
- yazqılıq** çırıçlaq. çapaçılıq. çipçalıq. çapçılıq. suçluluq.
günahkarlıq.
- yazqımaq** **yazqıtmaq**. **yazqamaq**. **yazqatmaq**. **azqamaq**. **azqatmaq**.
yozaqmaq. **yozaqatmaq**. **yazıqlatmaq**. 1. suçlamaq.
suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar etmək. 1.
pozqutmaq. pozmaq. münhərif etmək. inhirafa çəkmək.

1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa keçirtmək.

yazqın

azqın. 1.çəkdən, ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış. daşırın. daşırqan. sataşqan. saldırqan. 1.ara qarışdırın. 1.mütəcaviz. 1. daşqırın. dısqırın. aşırqan.

yazqın

yazğın. yayılmış. yayranğ. yayğın. yayrap. yazılan. sərilən.

yazqınmaq

yazıqlanmaq. yazqanmaq. azqanmaq. yozqanmaq. 1. müttəhim, ittihamlı, günahkar edinmək. suçlanmaq. 1. pozunmaq. pozqunmaq. münhərif olmaq. 1. yayınmaq. yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

yazqısız

yazısız. qarayazıq. qara yazılı. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alnsız. barişmaz. güngörməz.

doymaz. doymayan. çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz.

şanssız. nəgələsiz.

yazqıt **yazğıt**. 1. qarayazı. başyazısı. 1. taleh. tale'. muqəddər. nəsib.

yazqıt **yazğıt**. alın yazısı. baş yazısı. manğlay. bağıt yazılqan. yazmış. peşənə. qismət.

yazqıtmaq **yazqımaq. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yozqamaq. yozqatmaq. yazıqlatmaq**. 1. suçlamaq. suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar etmək. 1. pozqutmaq. pozmaq. münhərif etmək. inhirafa çəkmək. 1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşə keçirtmək.

yazquç yazan, yayan, sərən, açan ayqıt. axlov. oxlava.

yazquq yayquq. qısrığın məmə ucları.

- **yazuq qılan**: pis burakan. yavlaq (çox) ayıb kişi.

yazqulu yazıqlı. talehli. bəxdi açıq.

yazqur 1. qəbahatlı. suçlu. 1. suçu yansıtan sənəd. 1. yazıq. suçlu. günahkar.

yazqurmaq 1. yozdurmaq. çaşdırmaq. 1. günahlandırmaq. ittiham etmək.

- yazla** yayla. - yazın **yazlada**. yayın yaylada keçirir.
- yazlamaq** 1. açmaq. - düğünlərin **yazlasın**. 1. yaz olmaq. bahar olmaq. yaylamaq. açmaq.
- yazlamaq** yazı keçirmək.
- yazlatmaq** 1. yaylatmaq. yaylatmaq. yazı keçirtmək. 1. yazlıq. yazın oturulacaq yeri.
- yazlatmaq** yaylatmaq. yaylaqlatmaq. - qoyunları harda **yazlatacaqsan**.
- yazlıq** 1. yaylaq. yayla. 1. yazı. boşluq.
- **yazlıq ev**. yay evi. yaz evi. o ev ki içində küf küf yellər əsər.
- **yazlığı**: yazın. yazla.
- yazlıq** yaz çağı.
- **incə, yaylıq, yazlıq baş örtüsü**: yasıtarası. kağızarası.
- yazılmaq** yayılmaq. açılmaq. çözülmək. - düğün **yazıldı**.
- yazılışmaq** çözlüşmək.
- yazma** { (m < > b). **yazba**. (**yazmaq**. (< > qaz. qazmaq.) } 1.
yazma işi. 1. oya. bəzəmə. işləmə. süs. naxış. cızma. 1.
yazılı oymalı hər bir nərsə. 1. e'lan. bildiri. izbə. - şəhərə **yazba** vurulmuş ki. 1. əl işi. qələmkarlıq. oyma. 1. əl ilə yazılmış. basma qarşıtı. - **yazma** kitab. 1. bir üz şişmə

xəstəliyin toxdatmaq üçün baxıcıya üz yazdırma.

- **yazma yolu**: yazış. yazılış.

yazma

1. nusxə. 1. təhrir. imla. 1.xətti. 1.yazış. 1. xətti. 1. yazış.

yazıc. yazınc. yozma. yozuş. yozuc. yozunc. azma. azış.

azınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. yağma.

yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma.

yaviş. yavnınc. savma. saviş. savınc. sapma. sapış.

sapınc. çapma. çapış. çapınc. yayma. yayqış. yayıq.

yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt. ağınc.

ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. 1. **yazıt. yazış.** özündən

yonarma, törətmə. dürtmə. inşa'. duz, qara yazı.

- **parçanın, başlığın, nərsənin qırağına yapılan oya, yazma**

oyası: əğdirmə. əkdirmə (< **əkləmək**: yapışdırmaq.).

yazmaçı

yazıçı. məşşatə. gəlinlərin, qadınların üz gözünə boya

yaxan, yapışdıran kişi. bəzəkçi. süsəş. arayışgər.

yazmaq

{**yozmaq. yormaq. azmaq. azıqmaq.**} . {{ z < > t. d < > s)

yatmaq. yadmaq. (z. t. d. z < > y) yaymaq. yasmaq. } . 1.

bitəmək. 1. qaralamaq. cızmaq. 1. sızmaq. çözmək. 1.

yapmaq. düzəltmək. 1. bitmək. 1. yozmaq. açmaq. - **yuxu**

yozmaq: açmaq. 1. yozmaq. bayılmaq. çaşmaq. 1.

sərmək. açmaq. buraxmaq. tərək etmək. çözmək. - dilin düğmüşi, dişin **yazmaz**. 1. köçürmək. istinsax etmək. nəql etmək. 1. yozmaq. çaşmaq. işibah etmək. - atıcı **yazdı**. 1. yanılmaq. 1. bitimək. - qoşun **yazdı**. 1. yolun çaşmaq. səhv etmək. suça batmaq. suçlanmaq. günah etmək. yanılmaq. yahalmaq. əgilmək. bara qoymaq. yanılmaq. günah etmək. yorulub, yayılıb çaşmaq.- cihanda kimdurur "yazmaz yanılmaz". yanılır gündə yüz kəz amma bilməz. - nəfis tanrı düşmanı \\\ tövbə qıl öldür anı \\\ qurtar **yazukdan** canı. tövbəyə gəl, tövbəyə \\\ günahım gey ağırdır, **yazuğum** çox. - yolum qorxulu, yalnız **azuğum** yox. - gələsi **yazukdan** saxla tanrım bizləri. - keçmiş **yazukdan** yarlıqa qıl. - qəlbədən göz yaşlarıyla yu, yazuqlar kirlərin. 1. yaymaq. dağıtmaq. açmaq. - yazıydı. güllər **yazılmışdı** dağ çəməne. 1. açmaq. açılmaq. başamaq. başlamaq. 1. qatmaq (həll etmək). 1. cırmaq. cırılmaq. tikələmək. şırıx şırıxlamaq. 1. yaymaq. yayılmaq. döşəmək. sərmək. sərilmək. 1. uzatmaq. - əl **yazma!**: əlivi uzatma. dəğmə. 1. əl uzunluq etmək. fizulluq etmək. - **yazı yasaq !**: fizulluq moquf !. 1. yanaşmaq. yaxınlaşmaq. yaxlaşmaq. 1. bənzəmək. andırmaq.

xatırlamaq. oxşamaq. 1. dolamaq. dolanmaq. dolaşmaq.
 1. qızmaq. qızışmaq. 1. yazı yazmaq. bitmək. bitimək. 1.
 bəzəmək. bədzəmək. süsləmək. 1. açmaq. - **dişirivlər**
qadalıb yoğur yazadılar: qadınlar harıl harıl xəmir açırlar. 1.
 buyurmaq. buyruqmaq. qismətləmək. 1. gözəlləmək.
 gözəlləşmək. 1. əzmək. əzilmək. 1. yazamaq: yasamaq.
 yaramaq. yapamaq. 1. (< > qaz) qazmaq. 1. süsləmək.
 bəzəmək. - üzün bir bən (bənək. mənək) **yazırdı**: bəzirdi. -
yazdı ölkəmə bir **yazı**, çəkəmmirəm artıq \\ **yazmaq** istəyirəm
 bir kərə dahı. **yazımdan** qazılmış **yazım** artıq. 1. ayırmaq.
 çözmək. açmaq. - bu ağrıdan, bəladan **yazılısaydım** barı. 1.
 alın yazısı. yazğıt. yazılqan. peşənə. 1. xata. hünah. 1.
 düşürmək. köçürmək. daşımaq. zəptəmək.
 - yası **yasılmış**, qara günə batmış.
 - xan süsün yassadı: yaydı.
 - donu günə **yat, yaz, yay**, sər.
 - **yaz bunu: yat bunu: yay bunu**:sər bunu. - **yaz !: yay !: yat**:
 sər.
 - qurun **yazmaq**: bir nərsənin qoruğun açmaq.
 - **yazdı**: az qaldı. iltizami siqədən sonra eyləmlərə artırılır. -

düşə yazdı: az qaldı düşə.

- **çuxurlayaraq yazmaq, naxış salmaq:** qazımaq. oymaq. -

mənim çəkili mi daşlara **qaz.** - ürəyə **qazılmış** duyğular.

- **yazıb cızmaq:** uzun uzadısiya yazıb pozmaq.

yazmaq

1.bitimək. bitimək. 1.cızmaq. çizmək. qeyd etmək.

səbtmək. 1.çəkmək. almaq. - səs, filim, şəkil almaq.

1.tökmək. keçirmək. çökürmək. - duyqularını kağıza **tök.** -

axıcı, gözəl çökürmək, yazmaq: tökdürmək. - duyquların

kağıza **tökdürür.** 1.uzatmaq. çəkmək. 1.yazu. kitabət.

1.bitmək. - **buz üstünə yazı yazmaq:** etgisiz, təsirsiz nərsə

söyləmək, qılmaq. 1. çəkmək. çıxarmaq. qurmaq. -

yerindən duran çəkir çəkisin (çıxarır hökmün). 1. imləmək.

imbarlamaq. qeyidləmək. qeyd etmək. 1. qələm sürmək,

oynatmaq. 1. uzatmaq. sərmək.

- **günə yazmaq:** uzatmaq, sərmək.

- **buza yaz, günə yaz: (günə uzatmaq, sərmək).** alacağıvi,

borcunu yaxud, bu sözlərivi, istəklərivi unut.

- (hələ arına, təmizə çəkilməmiş, düzətilməmiş) **taslaq, tər**

yazmaq, çəkmək, cızmaq: qaralamaq.

- imza **yazmaq, atmaq, qoymaq, çəkmək.**

- **könlünə almaq, yazmaq, qapmaq**: könükləmək.
əzbərləmək < yazbarlamaq. yazqanlamaq. yazqanmaq.
yazsınmaq. öğəsinmək. hifz edmək.
- **yaza bilmək**: əli qələm tutmaq.
- **bir bardağ acı çay, qırx illik anıya yaz**: iyilik itməz, çoraqda
tuxum bitməz, püləməsən şişməz, əkənmiyəni biçməz,
bulunmasa itməz, əkilməsə çıxməz.
- **deşib, qazıb, cızıb çəkmək, yazmaq**: həgg edmək.
- **durmadan, aralıqsız yazaraq**: çala qələm.
- **eninə boyuna yazmaq, göstərmək, sunmaq, döşəmək**:
düşürmək. - bu iş üçün bir yaxşı yol **döşəyəcəm**.
- **hesaba, dərtəbə, dəfdərə yazmaq**: andaqlamaq.
- **gözü yazmaq, yozmaq, çaşmaq, qaymaq**: istəmiyərek
baxmaq.
- **içinə almaq, yazmaq, qapmaq**: könükləmək. əzbərləmək <
yazbarlamaq. yazqanlamaq. yazqanmaq. yazsınmaq.
öğəsinmək. hifz edmək. - **nərsəni yazmaq, səbt, qeyd
edmək**: almaq. - ölçüçüsün, şəklin, sayın alın.
- **açıqlama, haşiyyə yazmaq**: aşıllamaq. açillamaq.
- **itice yazmaq**: qaralamaq. şolatlamaq.

- **qarnına yazmaq**: imləmək. mimləmək. qamqalamaq.
damqalamaq yadında, yaddaşında saxlamaq.
- yazmaq** **azmaq. yavmaq. yağmaq. ağmaq. savmaq. cavmaq.**
sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq.
yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq.
azıqmaq. 1. yolun itirmək. münhərif, inhirafli olmaq. 1.
öcəkmək. öcgünmək. öcmanlaşmaq. düşmanlaşmaq.
öcmanlıq, düşmanlıq etmək.
- yazmalı** 1. nəxşəli. 1. sevimli. iltizami.
- yazman** dəbir. katib. sekreter. - **gənəl yazar: gənəl yazman**: baş
dəbir.
- yazmaz** yayınmaz. yanılmaz. iştibah etməyən.
- yazmaz** yazmayan. - **yazmaz** yanılmaz, yürüməz yozulmaz.
- yazmış** **azmış. yozmuş.** azıraqlı. yazıraqlı. qızıqmış. qızmış.
- yazoq** (< **yaz oq** ye: elə yazda ye) bastırma. duzlanıb,
qurutulmuş otlanınmış ət.
- yazsamaq** çözmək istəmək.
- yazsın** - **yazsın** çavın boyunğa: yaysın səsin ellərə.

- yazsınmaq** (içinə almaq, yazmaq, qapmaq). **yazsınmaq**.
yazqanlamaq. yazqanmaq. yazbarlamaq. əzbərləmək.
 könükləmək. öğəsinmək. içmək. hifz edmək.
- yazsınmaq** yazqanlamaq. yazqanmaq. əzbərləmək < yazbarlamaq.
 könlünə almaq, yazmaq, qapmaq. könükləmək.
 öğəsinmək. hifz edmək.
- yaztil** **yazdil.** gizli. şifrəli.
- yaztıracaq** **yazdıracaq.** bititqu. - **bitiç bititqu** orunğ: yazı' yazdıracaq yer.
- yaztıran** **yazdıran.** bititçi. bititqüci.
- yaztıрмаq** **yazdırmaq. 1.** bititmək. **1.** yozdurmaq. **çaşdırmaq. 1.**
 açtıрмаq. çözdürmək. - bu düğünü **yazdıran** gəlsin. - bu işi **yazdıramazsın.**
- yaztıрмаq** **yazdırmaq. yaydırmaq. 1.** sərmək. **1.** yozdurmaq.
 çaşdırmaq. - **yazdırmaz** vuran: kəsgin imçi, nişançı.
- yaztırmay** - **yazdırmay urqan:** kəsgin nişançı.
- yazturmaq** **1.** çaşdırmaq. yanılmaq. - **oqta yazturmaq:** oq atmaqda yanılmaq. **1.** çözdürmək. yanılmaq.
- yazu** yazmaq. kitabət.
- yazuq** - **bu kərənlilik yazuqundan keçdim:** günahından.

- yazuq** 1. boşanmış. bağından çözülmü. - **yazuq** at: başı boş at.
1. günah. suç. 1. əzilmiş. atılmış. məlu'n. 1. mələmət.
səzəniş. tə'n. mələmət. 1. suç. günah. qəbahət. 1. qarlaş.
qırlaş. yoxsul. aciz. fəqir. boşəl. yatlı. bədbəxt. 1. günah.
ayıb. suç. - tanrım qanmazların yazuqların boşlasın, amin. 1.
günahkar. - yazuğun bağışla ey tanrım.
- **nə yazıq**: ıssız. ıssız. ısbiz. hayıf. əfsus.
- yazuqlamaq** müttəhimləmək. suçlu kimi yaxalamaq.
- yazuqluq** günahlı.
- yazuqsuz** günahsız.
- yazurmaq** **yaturmaq. yasurmaq.** - **döşək** yazurmağı buyurdular: döşək salmağı. - sük ölkəyə **yazdı**: qoşun yayıldı.
- yazuv** 1. yazı. 1. qədər.
- yazyazi** qayğınaq. qayğanaq.
- ye** - **az ye, ağır yuxla.**
- yeçəq** - **ağzın dadın bilən, yeçəklərin dadlısını tıxızca seçən**
kimsə: qurcan.
- **içək yecək**: içəcək yeyəcək.
- yehmü** yemü. "**tamammı ?**" anlamına bir söz. -.
- yeq** 1. axmaq. sərsəm. budala. ağılsız. 1. şeytan. iblis.

- yeq** **yeğ. yek. (< > yek). (< > yeğ < > yey < > iyi. - yeğləmək:**
 iyiləmək < > yekələmək). **1.** yey. yiy. iyi. yegin. yeğin. yaxci.
 yer. iyi. gözəl. maraqlı. üstün. yaxcı. daha iyi. - and içdin,
 andın nədən sıdın, **yeğidi** ki andın sımayasın. - bəndən daxı
yeğ qıl: iyi qıl. - hər kimki kəndindən **yiğın** sözün tuta \\
 dünyada aləmdə ol devlət uta. - kimsədən özün **yeğ** görməyə.
 - qocalara **yeğ** deyi. - igidlərə **iyi** deyil, **yeğrək** oldurki
 dözəsin. **1. (yek, yekə).** yüksək. iyi. **1.** soylu, əsil, seçgin.
 mümtaz. **1.** yiğ. yiqit. sıxı. sağlam. güclü. batur. cəsur. **1.**
yek. şeytan. **1.** yeyi. yekə.- **kəm yek < kəmik.tək.** az. az
 tapılan.
- yeqanə** **1. < yeğyana.** üstün. **1.** birərtə. birdənə.
- yeqanə** bir dənə. biricik. əşi, tayı olmayan.
- yeqanlaş** **yeğanlaş.** aynalış. iyimsər.
- yeqbaş** axmaq. alıq. budala. qafasız.
- yeqcəmək** **yeğcəmək. yeğicmək. yeğmək.** iygəmək. iygətmək.
 iyilətmək. iyiləşdirmək. düzəltmək. düzətmək.
 doğrultmaq. doğrutmaq. islah etmək.
- yeqcənmək** **yeğcənmək. yeğcinmək. yeğinmək. yeğişmək.** iyəşinmək.
 eyəşinmək. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək.

iygənmək. eygənmək. acınışmaq. açınışmaq. aşınışmaq.
aşlaşmaq. aşılaşmaq. xaşlaşmaq. bir yolda ilərləmək
yola gəlmək. gəlşinmək. düzəlmək. doğrulmaq.
yönügmək. islah olmaq.

yeqcəntirilmək **yeğcəndirilmək. yeğcindirilmək. yeğindirilmək.**

yeğişdirilmək. iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək. eyiləşdirilmək.
eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək.
iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. acınışdırılmaq.
açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq. aşlaşdırılmaq.
aşılaşdırılmaq. xaşlaşdırılmaq. bir yolda ilərlətilmək
gəlşitirilmək. düzətdirilmək. doğrutturulmaq.
doğutturulmaq. yönükdürülmək. islah ettirilmək.

yeqcətmək **yeğcətmək. yeğitmək. yeğgitmək. iyəşitmək. eyəşitmək.**

iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygətmək.
eygətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq.
aşlatmaq. aşılmaq. xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək.
gəlşitmək. gəlgitmək. düzətmək. düzgətmək. doğrutmaq.
doğqutmaq. yönütmək. yöngütmək. islah edmək.

yeqcinmək **yeğcinmək. yeğcənmək. yeğinmək. yeğişmək. iyəşinmək.**

eyəşinmək. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək.

iygənmək. eygənmək. acınışmaq. açınışmaq. aşınışmaq.
 aşılaşmaq. aşılaşmaq. xaşılaşmaq. bir yolda ilərləmək
 yola gəlmək. gəlşinmək. düzəlmək. doğrulmaq.
 yönügmək. islah olmaq.

yeqəntirilmək **yeğcəndirilmək. yeğcəndirilmək. yeğindirilmək.**
yeğışdirilmək. iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək. eyiləşdirilmək.
 eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək.
 iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. acınışdırılmaq.
 açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq. aşılaşdırılmaq.
 aşılaşdırılmaq. xaşılaşdırılmaq. bir yolda ilərlənmək
 gəlşitirilmək. düzətdirilmək. doğrutturulmaq.
 doğutturulmaq. yönükdürülmək. islah ettirilmək.

yeqçi **yeğçi. yeğic.** iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyiçi. iyiçil. iykuc.
 iykuçu. iyukuç. eyiçi. eyiçil. eykuc. eykuçu. eyukçu.
 düzəçi. düzgəc. düzüşçü. düzüşməçi. doğruc. islahçı.
 ilərçi. iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

yeqənqi **yekenqi.** böyük. bölük.

yeqent **yeğent. (ağ). yeğən. yağan. (y < > c) caqan.** fil.

yeqə yek **yekə yek.** başabaş. iki baş. birlikdə. payapay.

- yeqə** (< **yeq. yaq**). **yeke**. yekə. enli. böyük. < "ağa" nın yumuşalmış biçimidi.
- yeqə** **yekə**. **1 əkə**. ağa. böyük. ir. iq. yiq. iriciq. yikə. yekə. böyük (yeğa. ağa) yekkə. yenqqə. tənqqə. tək. yanqağa. tanğqa > tənha. tulpar. tulqar. böyük. əzim. **1**. iri. yenğə. **1**. yenğə. tək. yək. yak. yalnız.
- **yekə qapan**: bağra. **1**. böyük. qop. iri. qart. qoca. əzim. irimiş. ərmiş. iri. yetgin. qocaman. böyük. - **qoca** dağ. - **qoca** ölkə. - **qoca** dəniz. - **qoca** yapı. **1**. urqa. uraq. ürkə. **1**. yeggə. qopun. qopan. qonuq. böyük. kəbir. ulqan. uluğ. kalan. kətə. qocaman. qucaman. baquy. güclü. əzim. cəsim. fəxim. qandığan. böyük. geyük. qaruq. (# **qındığan**: kiçik. girik).
- **yekə yekə**: seyrək. ayır ayır. ayrı ayrı. tək tək.
- **yekəyarım**: yekəyarım. birər. yarımşər. dağnaq. pərşan.
- yeqə** **yekə**. **1**. ağıng. böyük. **1**. böyük. **1**. taysız. **1**. kübar. gurba. böyük. **1**. gop. iri. böyük. **1**. uzraq. böyük. **1**. tək. birəy. fərd. vahid. **1**. dısqıl. dışolağan. dışolağ. əşsiz. əksiz. taysız. taxsız. şaşlaqıl. çaşlaqıl. xariquladə. **1**. tək. birət. birəy. yalnız. şəxs. **1**. qapı dək. böyük. iri. **1**. (dənə). qatraq.

qaba. iri. böyük. - **qaba** çaqıl: qaba çanğıl.

- **ağız yekə kimsə**: kavanoz.

- **yekə quşluq**: qaba quşluq. kiçik quşluqla öglə arasındakı
çağ. öglədən bir iki çağıt (saat) öncəki çağ.

- **iri, yekə ağac**: qabağac. qabanac. qabanquç. qarağac.
qaban ağac.

- **yekə yekə**: boy boy. - onlar evlənidə, **boy boy** uşaqları
olubda.

- **təkə yekə**: ıssız. ıssız. ısqal. boş. yalnız. yalğız.

- **yekə təkə oturub ağalyım**.

- **qumdan yekə, böyük, çanğıldan kiçik, oğaq, ufaq daş**:
çanğılcıq. çağılıcıq. oğuncaq. oğnulcaq. avnulcaq. cıngıl çanğıl.

- **çox yekə, böyük**: aşırı, çox gelişmiş. azman.

- **yekə başına: tək başına**: yalnızbaşına.

- **yekə yekə danışmaq**: goplamaq. avurtlamaq.

- **çox yekə, böyük**: göstərişli. görkəmli. möhtəşəm.

- **yekə xəter, risq** etmək: böyük oynamaq.

- **gözü yekədə olmaq**: böyük işlər, amaclar bəsləmək,
tasarlamaq.

- **hər nəyin yekəsi, böyüğü**: qarat. qaraz.

- **iri, yekə tikə**: qaqlan.

- kiçik yalançı şeytan aldadır, yekə yalançı özün.
- **qızqın, yekə söz:** tavgava.
- **yekə baş malqara:** qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş.
- **yekə baş malqara:** qara mal.
- **yekə kündəli, içi kövrəli:** iri yapılı, qara qafalı. iri qapalı, içi kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. üzdən tox, içdən pox. gözü qara (böyük), küflü qafa. kavalan. kalağan. çalağan. çağalan. qaqalan. qaqadan. qabalan. qabavan. qabadan.
- **kimsənin tək başına, yekə başına asılı olan yaşam, nərsə:** iç. öz. başqaq.
- **pipiyi yekə olan:** qaqaribik.

yeqə

yeqə. 1. yeyi. yeğ. 1. aşırı. ozqun. azqan. azqın. böyük. artıq. fahiş.

yeqəbaş

yekəbaş.

- bir para yekəbaş heyvanların erkəklik yaraqından,

dərisindən yapılan qırbac, şallaq: çağun. çavun.

- **yekəbaş malqaranın qatı, irisi:** qatna. qatana. qatdana

- yekəbaş malqaranın böyük, iri aşığı: qalpasan. qalpanaz.

(qal: böyük).

- yeqəbaşaq** **yekəbaşaq.** yekəmsək. yekəməzək. təkimsək. inziva
tələb. xəlvətnişin. xəlvətqozin.
- yeqəbaşlıq** **yekəbaşlıq.** təklik. yekəlik. inziva. - **yekə** başım, dinc
başım. - **yekə** otur, dinc otur.
- yeqəc** **yekəc.** təkic. birəysəl. fərdi.
- yeqəçi** **yekəçi.** təkçi. təkəçi. birəyçi. fərdçi. fərdiyyətçi. vahidçi.
əndividüalist. individüalist.
- yeqəxan** **yekəxan** bənçil.
- yeqəxanalanmaq** **yekəxanalanmaq.**taslamaq. şişinmək.
bulutlarda gəzmək. həvalanmaq. - **igilik taslıyan.**
- yeqələmə** **yekələmə. təkləmə.** yalqızlama yalqızıq. təcrid.
- yeqələmə** **yekələmə.** yayratma. səlçənəmə. pıtratma.
- yeqələmək** yekələmək. yekkələmək. böyükə qaldırmaq. xanlamaq.
ululamaq. ullamaq. bir nəyi, kimsəyi özünə bağlamaq,
özündən saymaq.
- yeqəlik** **yekəlik.** irilik. böyüklük. qocamanlıq.
- yeqələliq** **yekəlik.** - **palçıq, suvaq qatmaqda, sürməkdə işlənən, əl**
yekəlikdə mala: qaqınc. qaqış. qaqıc. çapa.
- yeqəliq** **yekəlik. təklik. təkəlik. 1.** təklik. yekəbaşlıq. inziva.
xəlvət. - **yekə** başım, dinc başım. - **yekə** otur, dinc otur.

- 1.birəylik. fərdiyyət. 1.abaltıq. abaltay. böyüklük. abalıq.**
- 1. yaşlılıq. böyüklük. qocalıq. ululuq. ucalıq.**
- yeqəlmək** **yekəlmək.** ərkmək. böyümək. artmaq. ösmək. önmək.
bitmək.
- yeqəlmək** yekəlmək. qurçalmaq. qurtlanmaq. böyümək. ağranmaq.
uluqmaq.
- yeqəlməz** - göl balığı yekəlməz.
- yeqəməzək** **yekəməzək. yekəmsək.** təkimsək. yekəbaşaq. inziva
tələb. xəlvətnişin. xəlvətqozin.
- yeqəmsək** **yekəmsək. yekəməzək.** təkimsək. yekəbaşaq. inziva
tələb. xəlvətnişin. xəlvətqozin.
- yeqən** **yeğən. (< enğ. en).** 1. qardaş oğlu. - o mənim **yeğənimdir.**
1. yenən. nəvə. nəvələr. yeğni. sütəmər cocuq. çıxan. 1.
yeğ. üstün tutulan. yeğin. yeğlənmiş. 1. qardaş çocuğu.
1. törən. nəvə. 1. cocuq. uşaq (dayı. xala. əmi. qardaş. bacı
uşağına yaxud başqa sayqılı bir kimsənin uşağına verilən ad).
1. artıq. üstün. - **yeğən** qazanmaq üçün oyun oynamaq:
qumar oynamaq.
- yeqən** **yeğən.** qardaşoğlu. bacoğlu.
- yeqən** yeğən. tuvqan. iki qardaş cocuğu.

- yeqəndürmək** yeqəndürmək. baş eǧdirmək.
- yeqəntili** yekəntili. qabartılı. abartılı. şişirtli. mubaliğəli.
- yeqəsi** yekəsi. - hər nəyin irisi, yekəsi, ulası, böyüsü, böyüyü: qalamata. qalabata. qalaqata. qalaqaba. qalamar.
- yeqəsiq** yekəsik. kübarqın. gurbaqın. böyüksinən. böyüksək. özsevər.
- yeqətən** yekədən. qayǧalaq. kibirli. qurumlu. qururlu. çalımlı: yekədən danışmaq: qayǧalaq söyləşmək.
- yeqətmək** yekətmək. dəvələmək. qubbalamaq.
- yeqətmək** yekətmək. şişirtmək. böyütmək. mubaliğə etmək. - işi böyütdülər.
- yeqi** yeǧi. yeyi. yaxcısı. - bilimdən yeyi yox, yalandan kuru yox. (kuru: yamanı). (yeǧi. yeyi. yaxcısı).
- yeqicmək** yeǧicmək. yeǧcəmək. yeǧmək. iygəmək. iygetmək. iyilətmək. iyiləşdirmək. düzəltmək. düzətmək. doğrultmaq. doğrutmaq. islah etmək.
- yeqiç** yeǧiç. yeǧçi. iygəc. iygəçi. iyəşçi. iyçi. iyçil. iykuc. iykuçu. iyukuçu. eyiçi. eyiçil. eykuc. eykuçu. eyukçu. düzəçi. düzgəc. düzüşçü. düzüşməçi. doğruc. islahçı. ilərçi. iləriçi. ilgər. gəlişçi. islah tələb.

- yeqıq** **yekiq.** işlərində bəcəriqli. qüç işləri başaran.
- yeqilən** **yeğilən. yeyilən. yenğilən. yenilən.**
- yeqiləngən bırıqı** dağlardan su gətirmək üçün yapılan taxda boru.
- yeqilmək** **ceqilmək. 1. qoşulmaq. 1. zülmədilmək. əzilmək.**
sömürülmək.
- yeqin** **yeğin. < yeğin < yeğ. 1. iti. güclü. basqın. üstün. yekun.**
iti. yek. iyku. edqu: yeğin. yekun sözlər. işlər. yeyin. ali.
üstə. üstün. fevqiladə. **1. üstün. fayıq. - yeğin gəlmək.**
yenmək. yeğin gəlmək. üstün, zor gəlmək. - kim kimə yeğin
gəldi.- olmasın ki **yeğnələ** uğra (xeyrə) kötü. - biz düşmana
yeğin gəldik. **1. bərəkətli. 1. çox güclü. iti. hızlı. güclü. 1.**
yürüq. yürük. yüqrük. qoşuq. qaçuq. çalağ. çapar.
çapqar. çapaq. çabaq. iti. yeğin. **1. aydınoq. ayıq. açıq.**
anığ. bəlli.
- **yeqin edsə:**. yavutsa.
- yeqin** **yekin. təkin.**
- **yeğin yeğin: yeyin yeyin: tez tez: sürəkli. - sürəkli, tez tez,**
yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə. qaqlacan. qaqaqan.
- yeqinək** **yeğinək. 1. yığınaq. kümə. 1. üstün. fayıq. daha iyicə.**
- yeqinlik** **yeğinlik. üstünlük. ifrat.**

yeqinmək **yeğinmək. yeğişmək. yeğcənmək. yeğcinmək. iyəşinmək.**
 eyəşinmək. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək.
 iygənmək. eygənmək. acınışmaq. açınışmaq. aşınışmaq.
 aşılaşmaq. aşıləşmaq. xaşılaşmaq. bir yolda ilərləmək
 yola gəlmək. gəlşinmək. düzəlmək. doğrulmaq.
 yönügmək. islah olmaq.

yeqinrək **yeğinrək.** daha ağır. iti.

yeqintirilmək **yeğindirilmək. yeğişdirilmək. yeğcəndirilmək.**
yeğcəndirilmək. iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək.
 eyiləşdirilmək. eyiləndirilmək. iygəndirilmək.
 eygəndirilmək. iyəşindirilmək. eyəşindirilmək.
 acınışdırılmaq. açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq.
 aşılaşdırılmaq. aşıləşdirilmək. xaşılaşdırılmaq. bir yolda
 ilərlətilmək gəlşitirilmək. düzətdirilmək. doğrutturullmaq.
 doğutturullmaq. yönükdürülmək. islah ettirilmək.

yeqişmək **yeğişmək. yeğinmək. yeğcənmək. yeğcinmək. iyəşinmək.**
 eyəşinmək. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək. eyilənmək.
 iygənmək. eygənmək. acınışmaq. açınışmaq. aşınışmaq.
 aşılaşmaq. aşıləşmaq. xaşılaşmaq. bir yolda ilərləmək

yola gəlmək. gəlşinmək. düzəlmək. doğrulmaq.
yönügmək. islah olmaq.

yeqiştirilmək **yeğiştirilmək. yeğindirilmək. yeğcəndirilmək.**
yeğcəndirilmək. iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək.
eyiləşdirilmək. eyiləndirilmək. iygəndirilmək.
eygəndirilmək. iyəşindirilmək. eyəşindirilmək.
acınışdırılmaq. açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq.
aşlaşdırılmaq. aşıləşdirilmək. xəşləşdirilmək. bir yolda
ilərlətilmək gəlşitirilmək. düzətdirilmək. doğrutturullmaq.
doğutturullmaq. yönükdürülmək. islah etdirilmək.

yeqitmək **yeğitmək. yeğgitmək. yeğcətmək. iyəşitmək. eyəşitmək.**
iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygətmək.
eygətmək. yeğcətmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq.
aşlatmaq. aşılətmək. xəşlatmaq. bir yolda ilərlətmək.
gəlşitmək. gəlgitmək. düzətmək. düzgətmək. doğrutmaq.
doğqutmaq. yönütmək. yöngütmək. islah edmək.

yeqqə **yekke.** 1. çəpər. olqun. pişmiş. görmüş. keçitmiş.
bacarmış. salqun. varqun. çaqqun. mücərrəb. 1. yekə.
yalnız. dikcə. təkçə. təkçə (yekke başına: tək başına). 1.
yeqqə. yekə. qopun. qopan. böyük. qocaman. qucaman.

- yeqqələmək** **yekkələmək.** yekələmək. böyükə qaldırmaq. xanlamaq. ululamaq. ullamaq. bir nəyi, kimsəyi özünə bağlamaq, özündən saymaq.
- yeqqitmək** **yeğgitmək. yeğitmək. yeğcətmək.** iyəşitmək. eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygətmək. eygətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşılatmaq. aşılatmaq. xaşılatmaq. bir yolda ilərlətmək. gəlşitmək. gəlgitmək. düzətmək. düzgətmək. doğrutmaq. doğqutmaq. yönütmək. yöngütmək. islah etmək.
- yeqləmək** **yeğləmək.** üstün tutmaq. seçmək. tərcih vermək. - anı severim mən **yeğləyü.** - **yeğlək** istəyim budu ki. - burda **yeğlək** nərsəz varmı?.
- yeqlətmək** **yeğlətmək.** iyilətmək. onartmaq. onqarmaq. sağaltmaq. düzəlmək.
- yeqliq** **yeğlik.** üstünlük. iyilik. nailiyyət. paqlıq.
- yeqlü alulu** **yeğlü alulu.** yaxıcı pis. iyi kötü. yüksək alçaq. - **yeğliyi** qoyan **aluya** düşər.
- yeqmaq** yıxmaq. vurmaq. urmaq > urunlamaq.
- yeqman** **yekman.** qarunğ. şişman.

- yeqmək** **yeğmək. yeğcəmək. yeğicmək.** iygəmək. iygetmək.
iyilətmək. iyiləşdirmək. düzəltmək. düzətmək.
doğrultmaq. doğrutmaq. islah etmək.
- yeqmək** **yekmək. 1.yetmək.** bitmək. **1. yədəkləmək.** arabaya
qoşmaq. əzmək. zülm etmək.
- atları arbağa ceqmək: atları arabaya qoş.
- ertdə qaraçayda biyə qulları cəqib turqandıla: əsgidən
qaraçay da bəylər kölələrə zülmətmişlər.
- yeqnəsəq** **yeknəsəq.** birərnək. birərgin. birörnək: qapama. üniform.
- yeqnəsəqlik** **yeknəsəqlik.** bitürəlik (< bir türəlik). bicürəlik (< bir
cürəlik). bidüzəlik (< bir düzəlik). bidüzəylik (< bir
düzəylik). boyunalıq. monotonluq.
- yeqni** **yeğni. 1. yenik.** yüngül. sapaq. səpük. xəfif. - **yeğni kişi.**
qurqu. quruğ. beyni quru. axmaq. səfeh. - **yeğnilik etmək.**
qurqırmaq. zəvzəklik etmək. **1. yeğən.** sütəmər cocuq.
çıxan. ciqil. çiğil. xəfif. qolay. xəfif. alçaq könüllü.
mütəvazi. **1. yəxni.** sökləmə. xaşlanmış. xəşil. pişmiş ət.
- yeqni** **yeğni.** yüngül. xəfif - **yeğniyi** yel alır, **ağır** yerində qalır. -
ağır yeğni: ağır yüngül.
- yeqnicək** **yeğnicək.** yumşaqraq. boş. gəvşək. - **yeğnicək** yay.

- yeqniq** **yeğniq.** yəğni. yüngül.
- yeqnilik** **yeğnilik.** yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq. zəvzəklik.
- yeqnilmək** **yeğnilmək. (l < > t) yenətmək.** yenəlməksağalmaq.
düzəlmək. - baş **yeğnidi:** **yenitdi:** sağaldı.
- yeqnisəmə** **yeğnisəmə. yengisəmə. engillik. engisəmə. 1.** kəmçilik.
susluq. susdaliq. savsalıq. sovsalıq. boşluq. ağırlıq.
ərinlik. yaltalıq. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq.
ehmal. **1.** xəfifsəmə.
- yeqnisəmək** **yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək. yüngül tutmaq.**
azımsımaq. saymamaq. aldırmamaq. oralı olmamaq.
umursamamaq. ağırsamamaq. kiçimsəmək. kiçiksəmək.
kiçiksimek. dəğər, önəm verməmək. önəmsəməmək.
xəfifsəmək.
- yeqnisəyiş** **yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş. engisəyiş. yüngülsəyiş.**
kiçişsəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş. alçasəyiş. alçaqsəyiş.
düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış. xarsayış. əsgisəyiş.
yapaysəyiş. yıpsayış. yorsayış. üzsəyiş. kütsəyiş.
xəfifsəyiş.
- yeqnitmək** **yeğnitmək. yengiştirmək. engiştirmək. yüngülləşdirmək.**
kiçiştirmək. kiçimlətmək. kiçiklətmək. dəğər, önəm

verdirməmək. önəmlətməmək. aldıratmamaq.

xəfiflətmək. xəfifləşdirmək.

yeqrəq

yeğrəğ. yeğrək. 1. yeğrək. daha iyıraq. 1.yemli. 1.daha iyıraq. 1.yiqrək. yitrək. yetrək. (y < > t) tiqrək. iyirək. eyürək. yaxcıraq. dadlı. iyi. üstün. iyirax.- oğuldan daha **yeğrəkdir** (dadlıdır), yar əgər doğru isə. - bildiyim mən eddim, **yeğrəğ**in tanrı bilir. bir dönüm bitnəl, arı yer, **yeğrəkdir**, yüz dönüm çoraq yerdən. - **yeğ**in düşmana hilə **yeğrəkdir**. - **yeğrəkti**: iyidi. yaxcıldı. - **yeğdir**: - cocuğun toxu qonağın acından yeğdir. 1. **yeğrik**. məhcub. utanqaç.

yeqriq

yeğrik. 1. yolçu. yarıq. ayrıq. qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpiq. çarpıq. çor. kəsik. kəsəki. sayrıq. əslik. əsrik. yesir. dısqır. daşarlı. daşralı. çıplaq. 1. yolçu. turist. səyyah.

yeqsan

yeksan. bir sayaq. təkdüzə. düz. təkiz. təknəsəq. yəknəsəq. düzək. düzcə yer. hamar. bir sayaq. təkiz. düz.

yeqsək

yəksək. tədbirli. ehtiyatkar.

yeqsəlmək

yeksəlmək. yarmanmaq. tırmanmaq.

- yeqsəməmə** **yeğsəməmə**. önəmsəməmə. susluq. susdalıq. savsalıq. sovsalıq. boşluq. kəmçilik. engillik. engisəmə. yeğnisəmə. yengisəmə. ağırlıq. ərinlik. yaltalıq. bırxmalıq. ehmal.
- yeqsərə** **yeksərə**. bir dikişdə. bir qaldımada.
- yeqtir** **yeğdir. yekdir. yerdir**. yaxcıdır. üstündür. - **bazara getdin alverdi, düğünə getdin çal yeğdir. - yaramazla uğraşmaqdan, boş çölləri gəzmək yerdir (yaxcıdır):** itlə dalaşmaqdan, çalıyı dolaşmaq yeğ.
- yequn** **yekun. (t < > y)** tukun. tekun **1. < yük.** yekunlaşdırmaq: yükləmək. bir biri üsdə vurmaq. bağlamaq. **1. < yetkun:** yetirmək. çatdırmaq. bitirmək yekitmək. birikmək. yaqın (aydın. açıqlatmaq. **1. < tükmək:** bağlamaq. toplamaq. qaldırmaq. qutarmaq. gəlişmək (> təkamül). **1. yomğaq.** soma.
- yequn** **yekun. 1.devşirmə. kürtük. yığın. cəm'. 1.toplam. bütün. 1.birlik.**
- yeqül** **yeğni.** üstün. fayıq. muzaffər.
- yel** (yel sözündə neçə çıxar vardır, əsnəklik. boşluq. yumşalıq itilik. güclük, ha belə başqaları). **1. sınır, rumatizm**

xəstəliklərində olan yel kimi gəzən ağrı. **1. yel.** bahadır. batur. pəhləvan. **1.** al. yeləncik. cin. **1.** bəla. - ölət yeli: qırqın kəsəli. **1.** əsən hava. axım. əsinti. əsin. **1.**şiş. qabarıq. - **yel almaq:** yellənmək: şişmək. **1.** gövdədə şişmə yellənmə sonucu olan ağrı, sızıntı. rumatizm. **1.** iy. sezi. - **yel almaq:** iy almaq. sezmək. uzaqdan mənimsəmək. **1.** iti buran yel. davul. boran. fırtına. **1.** əsinti. **1.** yel kimi gözə görünməyən varlıq. cin. - **yel qovuc** bitiyi: ovsun duası. - **yel toxumaq:** cin çarpmaq.

- **oqarqı yel:** güneydən əsən yel.
- **yel anası:** yellərə hükmədən tanrıca.
- **yel avruvq:** rumatizm.
- **yel oq:** bir bitgi adı.
- dərədən yuxarı doğru əsən **yel: özəngi.**
- **qurqan yel:** qasırqə. xortum.
- **avuz yel:** söz. söz.
- **yel ağru:** rumatizm.
- **yel qaqdıra aylanmaq:** boş gəzmək. avara dolaşmaq.
- **yel dartqıç:** ocağın küllüğü.
- **yel vurmaq:** yelin əsməsi.

- **yuvaş yel**: əğik yel.
- **güntuvun yel**: güneydən əsən yel.
- **bir yöndən əsən yel**: apazlama. qapazlama.
- **yelə baxan**: yaltaq. yeltək. dönək. sübatsız.
- **yel yayar**: qazlı. - bu **yel yayar** yeməkdir.
- **qara yel**: güney batı yeli.
- **gurultulu yel**: bora. boran. fırtına.
- **sıcaq əsən bir yel**: siruqu.
- **yel əsintisi**. yeləs. yelli. havadar.
- **yelin əsməyi**: uçulamaq: cüvləməq.
- **doğu güney yeli**: gün doğrusu.
- **yel ölçmək**: boşuna düşünmək. salqaramaq. sanqıramaq.
xəyallanmaq.
- **yel tutmaq**: ağrımaq.
- **yel yaparaq**: çabcaq. tələsik: yel yaparaq gəldi getdi.
- **yel alsın**: yox olsun.
- **yel ayağ**: iti. hızlı.
- **yel kimi**: çox yeyin.
- **yel qoğmaq**: boşuna uğraşib, əməklənmək.
- **yelə vermək**: boşuna vermək. itirmək. savurmaq.

- **yel alan yer**: yələğin. yələğin. yelli yer. - **yel alan**: yələc.

yələc. havalı.

- **yel kimi**: yələk. yələk. yələqən. yələgen. iti. hızlı. sürət.

sürətli.

- **su, yel həlqəsi**: yutqun. utqun. girdbad.

- **yelli hava**: fırtınalı hava. salıq.

yel

1. < yen. < yeng > (yeng: alçaq). al. cin. 1.əsər. soğuq.

1.əsgin. əsin. əsim. nəsim. 1. ruh. 1.(qarından çıxan)

qabara. qoz. qaz. - qabara atmaq: qaz çıxarmaq. yel

bıraqlamaq. əldən qoymaq. pısıtmaq. osturmaq.

- güneybatı, batıgüney yeli.

- **hankı yel atdı**: nə əcəb buralarda.

- **bir yel əsmək**: iyi, kötü qoşular, durumlar bəlimək.

- **fırlanıb, girdələnən yel**: xortum. qortum. qasırqə. girdbad.

- **gecələri qaradan dənizə əsən yel**: qara yeli.

- **güneybatıdan əsən soğuq yel**: qaraçam.

- **güneydoğudan əsən yel**: kəşişləmə. (**# qara yel.**

quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuq, gahdan fırtınalı, yağmır qar gətirən yel).

- **qara yel**: quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuq, gahdan

fırtınalı, yağmır qar gətirən yel. (**# kəşişləmə**: güneydoğudan əsən yel).

- **qarayel**: - orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz,

qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer:

qara iyrək, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.

- **yel, şiş, rumatizmi gidərən ot**: qaracaot.

- **güneybatıdan, batıdan əsən yel**: qaraman. qarayel.

- **qaba yel**: sıcaqdan sərinə əsən yel. lodos.

- **qancıq yel**: bozyel. qabayel. güney yeli.

- **qanyel**: dəri duyarlıq (həssasiyyət), qaşınma kəsəli. iqzema.

- **quzey batıdan əsən iti yel**: qaranğı yel.

- **sərt yel, hava**: ısırcı. ısırcı. - **ısırcı yel**: yandıran yel. sazaq.

- **yel çevrisi**: burtına. birtına. fırtına. girdbad.

- **yel qəyədə nə aparacaqdı**.

- yeğniyi **yel alır**, ağır yerində qalır.

- **yel (yeng. yen. cin) atına minmək**: çox sınırlanmaq.

- **iti yel**: dalcıran. - **dəli yel**: iti yel.

- **ağca yel**: güney doğu yeli. - **güney doğu yeli**: ağca yel.

- **baş yeli**: başı boşluq. havayılıq.

- **baş yelli, havalı**: şişgin.

- **başında qavaq yelləri əsmək:** dəliqanlılıq etmək.
- **güney yeli:** ağyel.
- **güneydən əsən ılıq, sıcaq yel:** güney yeli. güney fırtınası.
bozyel. qaba yel.
- **iti yelli yağmır:** boğanaq. bora. boran. sağnaq.
- **qarayel:** batıquzey yeli. yağmır gətirən yel.
- **yazın əsdiyi güclü, ılıq yel:** qaraburan. qaraboran.
- **yel qoğmaq:** duman attırmaq. boşuna işləmək.
- **yumşaq yel:** əpələk <> yəpələk <> ipələk <> yipələk.
yaparıq. yaprıq. yapalıq. əsim. nəsim.
- **yumşaq yel:** əsinti. nəsim. - **qapalı yerləri havalandırmaq üçün qoyulan yelçək, yel çəkən, somuran:** fırlıdaq. xəfəkeş.
- **yelləndikdə fırlanan oyunçaq, nərsə:** fırlıdaq.
- **batı yeli:** günbatısı. - **doğu yeli:** gündoğusu.
- **əsiyə baxıb, yelə qapınıb, (əsməyə baxıb, yelə qapınıb).**
- **əsən yeldi, titrəyən yapraq. ər ər olsa, saxlayar arvad.**
- **hər əsənə yel demə, hər axana sel demə.**
- **saman titrədən yeldə var, dağ oynadan küləkdə.**
- **gün yeli:** doğu yeli.
- **gün yeli:** doğu yeli.

- **incə**: yüngül əsi, əsinti.

- **qarağıdan (ğərbədən: batıdan) əsən qara yel**: qarabı.

qarağıl. qarayel. ğərbi.

- **qaranğı yel**: quzey batıdan əsən iti yel.

- **qarartı yeli**: yağmur gətirən yel.

- **qarqayeli**: batı yeli.

- **yel çıxartmaq**: çalralamaq. kanralamaq. yellənmək. əldən qoymaq. qırağın, yanın çəkmək.

- **yel əsintisindən oluşan qum yığını, təpəsi**: qumul. -

qarasal qumul: dəniz kıyısından uzaqlıqda, çöllərdə oluşan qumul.

- **yel öylə əsə, dəvə göydə gəzə, vay yerdəki keçinin halına**.

- **yeldən, soğuqdan qorunma üçün qapının dalına vurulan tutu, örtük, pərdə**: qapı tutusu. qapı pərdəsi.

yelat doçərxə.

yelatan yelqovan. **1**. pənke. ventiletir. - yel **qovanın** saysız çeşitləri var: iki qanat. dörd qanat. on qanat. **1**. qayalıq, hündür, yel tutan yer. **1**. yellik. yeli yansıtıp (qarşılıyıp) başqa yönə çevirən.

yelbasa > **yelpazə**. yelpik. - **yelpaza**, yelpik sallamaq: yelpikləmək.

- yelbaş** başı havada. hopba. hoppa. havayi. havayı.
- yelbazamaq** yelləmək. yelpikləmək.
- yelbıdır** **yel** + **təpər**. şişman. yelli. göbəkli.
- yelçəq** **yelçək**. xəfəkeş. fırlıdaq. qapalı yerləri havalandırmaq üçün qoyulan yelçək, yel çəkən, somuran.
- yelçi** 1. elçi. yapaq. peyk. payaq. savaç. qasid. 1. yel kimi. hızlı.
- yelə yelə** yilə yilə. qaça qaça. qova qova. - yilə yilə səğirtin.
- yelə** (< **yel**. yellənən). yelək. 1. heyvanların ənsəsində olan uzun qıl. 1. at quyruğu. 1. yel itilik, çalılıq, uzunluq, əsənlik dəki, imidi. - **yelə yelə**: qaça qaça. - **yelə yelə**: yallah yallah. tez ol tez ol.
- yelə** **yələ**. 1. buraxılmış. azad. 1. qaçar. 1. qalağ. qəhbə. 1. başına. başı boş. 1. yava. 1. boş. özgür. 1. havayi. boşuna. 1. aslaq. sallaq. 1. havayi. açıqdan. müfdə. 1. quşsəsiz. qəmsiz. 1. laübalı. boş. 1. hərzə. boş. 1. qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqal. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. qalaqlı. qalaq. yalaq. dalaq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qaltuq. ediş. iş. fısqı. dısqı. fısqıraq. dısqıraq. qaldırım yosması. ərcən. erkək istəyən qızmış

qadın. qarabet. dönək. şələxtə. qancıq. sürtük. qəhbə.
fahişə. ruspi. - **yelə yelə**: qaça qaça.

yeləbimək yelə vermək. qılıclar yıldırır bayraqlar yeləbir.

yeləbirmək **yalabırmaq**. yılabırmaq. dalqalanmaq. - bayraqlar **yılabır**.
qılıclar **yalabır**.

yeləc **yələc**. havalır. yel alan.

yeləcək yelləncək. ucuna ip bağlayıb uçurtulan nə. uçurtma.
bərdüvan.

yeləfsə **yələpzə**. > **yəlpazə**. yelpaquc. yelpik. yalpağuc.

yeləq **yelək**. 1.kürtük. kürtə. kürcük. kərih. iç üzü tüklü dəridən
olan qolsuz, açıq yaxa jaket. çördək (< çövürdək.
çevirdək. çövdək. çevdək (< **çövürmək**. **çevirmək**).
1.**yələğ** suda batmayan, içinə köpələk (pəmbəçub)
qoyulmuş jaket, kot.

- **çapraz düğməli yelək**: çapraşiq.

yeləq **yelək**. **yələ**. (**yel** alan). 1. quşun qanatında, quruğunda
olub, onu uçurub saxlayan, böyük, iki yanlı tük. 1. qolsuz,
önü açıq, yellənə bilən geyim. - **iç yələyi**. 1. bir yaşılı
dəvə balası. 1. bir yaşılı dəvə balası. 1. şırıx, şərit kimi
əsik, kəsilmiş nərsə. - bir yelək kağız. 1. (> **yal**). arası

açıq, iri, sərt, yelpiklənib quşun uçmasını sağlayan tük. **1.**
 bir para heyvanların ənsəsində (boyun arxasında) olan
 uzun qıllar, ki yellənib sağa sola çarpar. - **başə, təpiyə**
vurulan quş yələyi: otağa. kalağı. **1.** - **toy yələyi:** toyda
 şənlikdə (doğum günü, ad günü) göydən duvardan sarılıb
 aslanan, **yələk yələk** kəsilmiş bəzəkli kağız.- allı ballı
yələklər. - sarı güllü **yələk. 1. yılıq. yelik.** əsinkə. əsinti.
 nəsim. rüzqar < üzgər. **1.** yel kimi. iti. sürət. hızlı. **1.** oxun
 arxasına taxılan tüy. dəngə tüyü. **1.** qolsuz, yaxasız üst
 geyəcəgi. çəpəng. kaftan. **1.** kərik. yarım tənə.

yələqən**yələgən.** yel kimi. iti. hızlı. sürətli.**yələqən****yələgən.** iti. hızlı. əşgün yorqa at.**yələqərqən****yələgərgən.** kərkəs. alaca doğan. kərkənəz. gücügən
quşu.**yələqim****yələğim.** yelli. havalı.**yələqin****yələğin.** yel alan yer. yeli yer.**yələqin****yələkin.** yələğin. yelli. yel əsən yer. yel alan yer.**yələqləmək****yələkləmək.** nərsiyə yələk taxmaq. ox quyruğuna yələk
taxmaq.**yələman**

yələman (yeyin. cəld davranmaq).

- yeləmək** boşaltmaq. tərk etmək.
- yeləmək** yeləmək. qaçınmaq. talaşlanmaq. tələsinmək.
- yelən** **yelən.** fırtına. qatı yel. qasıntı. qasa. savurqac.
- yeləncik** al. cin.
- yeləpöz** **yeləfsə > yelpazə.** yelpaquc. yelpik. yalpağuc.
- yələr onqmaz** qaçar çatmaz. avara. bacarıqsız.
- yələr yel** hızlı yel.
- yələrmək** savurmaq.
- yələsər** əsintili. havadar. yel əsən.
- yələtmək** ilətmək.
- yeli** - **qara yeli:** gecələri qaradan dənizə əsən yel.
- yeliq** **yelik. 1.** içi yelli kimi, boş, yuşaq görünən ağac, çürük. çöp. köpələk. paxdacıq. maxdacıq. pəmbəçub. **1.** (baston. boqston. pustan. > postan _{(fars).}) bürkük, şişik. əmcək.məmə. - **qarayelin** qoyunların məmələrini üstünün şişməsiylə bəlirən kəsəl.
- yeliq** **yelik. 1.** çox qaçan. **1.** yılıq. əsin. nəsim. əsinti. rüzqar. **1.** yılıq. **yelək.** əsinkə. əsinti. nəsim. rüzqar < üzgər.
- yeliqmək** **yelikmək. yellənmək.** - savaşa gir **yelikip** güc ilə \\\ sağın olmaz bahdırlıq güc ilə.

- yelim** (yellənmə. yallanma). **1.** yelməşən. yapışqan. tutqal. çiriş. çəsb. **1.** dayanıq. cıdam. dözümlü. səbir. **1.** qılıq. hərəkət, eyləm, devinmə. **1.** şiş. bez. **1.** yellənmə. qoşma. qoşuş. qaçış. sürəkli qımıldanma. - **yelim yaparaq:** tələsiklə. böyük çaba ilə. **1.** çəsb. **1.** yilim. tutqal. yılım. çəsb. **1.** yəlim. yilim. yapışdırılan tük, tükə bənzər nərsələr. **1.** tutqal. tutqal. çəsb.
- yelimən** **yalıman.** dağınıq biçimdə yapılan çapul.
- yelimləmək** yələk yapışdırmaq. tutqallamaq. yapışdırmaq. çəsbləmək.
- yelimlənmək** tutqallanmaq. yapışdırılmaq. çəsblənmək.
- yelimsiz** dayanıqsız. cıdamsız. dözümsüz. səbirsiz.
- yelin** **1.** yel uğrağı. yel alan yer. yel dəyişi, yel teması. **1.** əmcək. məmə. gövüs. süt torbası (torba). məmənin, əmcəyin yelli, sütlü doluqsunan bölümü. - **yelinmiş** əmcəyin dəliyi daralar. **1.** mart. **1.** dırnaqlı heyvan məməsi. **1.** məmə. süt torbası.
- **yelin edmək:** olqunlaşmaq. dolqunlaşmaq.
- yelincək** yelcək. yeltək. əcələci. ivəci. ivcik.
- yelinə** - **qarın yelinə qarşı işlənən ot, dərman:** kabarcıqotu.

- yelinq** **yelinğ > elinğ** (şişik). məmə. əmcək.
- yelinq** yelli. yeli çox olan.
- yelinləmək** doğum zamanı yetmək. əmcəyin şişməsi. olqunlaşmaq.
dolqunlaşmaq. yolun davam etmək yelinən yetər.
- yelip yortmaq** gedib durma. qaçıp oturmaq.
- yelis** havalı. havadar. rüzgarlı.
- yelişmək** yellənmək. yollanmaq. yönəşmək. qollanmaq. yelişsən
yelilə yolda qalırsın. onu axdarmağa yelişdilər. yarışmaq.
qaçışmaq. at yelişdirmək yellə yelişdim yolda qaldım.
dağa dımaşdım yolda qaldım atalar sözüü qurana girməz
yanınca yelişir. yarışmaq. axdarmaq. çalışmaq.
- yeliz** **yel - iz.** havadar. havalı.
- yelqalamaq** **yelxalamaq. yelxamaq. yerxalamaq. yerxamaq.**
çalxalamaq. çalxamaq. sallamaq ırqalamaq. yırqalamaq.
sarsıtmaq. təprətmək. dəbətmək. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq.
- yelqalandırmaq** **yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.**
yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq.
ırqalandırmaq. təprəndirmək. dəbəşdirmək. sallandırmaq.

sarsındırmaq. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq.
qımıldatmaq.

yelqalanmaq **yelxalanmaq. yerxalanmaq. çalxalanmaq. ırqalanmaq.**
yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. təprənmək.
dəbəşmək. sallanmaq. sarsınmaq. tirtirənmək. titrənmək.
oynanmaq. qımıldanmaq.

yelqamaq **yelxamaq. yelxalamaq. yerxalamaq. yerxamaq.**
çalxalamaq. çalxamaq. sallamaq ırqalamaq. yırqalamaq.
sarsıtmaq. təprətmək. dəbətmək. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq.

yelqə **yelkə. 1. ənsə. 1. yilkə. çiyin. ənsə. peysər.**

yelqələşmək **yelkələşmək.** əlbəyaxa olmaq. ağır yara vermədən
yaxalaşmaq.

yelqəmək **yelgəmək. əymək.**

yelqən **yelkən. 1. bulut. 1. ərş. doqquzuncu göy. 1. məncənaq.**

- **yelkən çeşiti:** qapqa.

- **gəmidə, yelkəni açmağa, yoğun, qalın yatıq sərən** (uzun ağac): bumba.

- **yelkəni açıb bağlama ipi:** yapla.

- **yelkəni açıb bağlayan ip:** çevçil (< çevirmək).

- **yelkəni yığmaq**: boğmaq.
- **yelkənli gəmi**: kisəboy. gəmi.
- **yelkəni dirəyə çəkən qərqərə**: qarnı yarıq.
- **başı dimdiyə oxşar, yuvarlaq yelkən**: qaça burun.
- **qayığın ortasındakı, yelkənin dayandığı dirək**: qadıağacı.
dayaq ağacı.

yelqən

yelkən. 1. tirkən. tezgin. iti, bacarıqlı olan. 1. yelkin. yeyin, iti olan nə. qaçqağan. - yelkin at.

- **yelkəni suda**: dinc. saqin.
- **yelkən endirmək**: yavaşlamaq.
- **yelkənləri suya endirmək**: yenilmək. sınmaq. vaz keçmək.
təslim olmaq.
- **yelkən kürək**: tələsik tələsik.
- **ağla yelkən edmək**: ağılına gələnı edmək.
- **yelkəni qaldırmaq**: açıb gedmək.

yelqənli

yelkənli aracların qasırqa, tufan etgisiylə devrilmək::
qapaqlanmaq. - dün tufanında üç qayıq **qapaqlandı**.

yelqənmək

yelqənmək. yilqənmək. elqənmək. ürkmək. qorxmaq.

yelqənməz

yelqənməz. yilqənməz. elqənməz. cəsür. qorxmaz.

yelqıltamaq	yelqıldamaq. yüngül tavlənib gedmək. şovqilə həvəslə gedmək.
yelqim	yelgim. havadar. havası gözəl yer.
yelqin	1. yel, əsinti kimi gəlib keçən. durub qalmayan. yelici. qoşucu. 1. əlqin. yalqın. qonaq. yolçu. qonucu. müsafir. 1. qoşan. səyyah.
yelqın	bax > yelkin.
yelqin	yelgin. ilgin. elgin. (ilişən. yel kimi dəgib keçən). qonaq. köçür. - yelgin olub ol keçdi.
yelqin	yelgin. yellədən abzal. yelpik.
yelqovan	boş havayı nərsə şüy dalısica qaçan. axmaq.
yelqöz	yelgöz. yenğgöz. cingöz. açıq göz. işbilir.
yelquş	arabaya yüklənən ot yığınının devrilməməsi üçün arabanın üzərindən öküzlərin boyunduruğuna qədər uzanan sırtıq.
yelquz	fırtına. boran. - celquz edmək: açıqdan inləmək.
yellə	xoşluq.

- yelləmək** - **taxılı yelləyib, savurub seçməyə, ayıqlamağa yarar**
böyük ələk, arac: ovsar. əvsər. övsər. savsar. sovsar. əsgü (<
əsmək).
- yelləmək** 1. ətəklmək. ətəklə yelləmək. körüklmək. təhrik
edmək. 1. kürəklmək. küləklmək. körüklmək.
havalamaq. 1. sallamaq. tovlamaq. uçutmaq. badlamaq.
təşviq etmək.
- **yellənib odlanmaq:** kürəklənmək. körüklənmək.
- yelləncək** yeləcək. ucuna ip bağlayıb uçurtulan nə. uçurtma.
bərdüvan.
- yellənən** köpbərən. şişirən. çişrən.
- yellənmə** yel buraxmaq.
- **səsli yellənmə:** osdurağ.
- **səssiz yellənmə:** pısideğ.
- yellənmək** 1. ürülmək. hürülmək. hovlanmaq. pülənmək. qabarmaq.
üflənmək. şişmək. şişirilmək. 1. yalpalanmaq.
sərkəklmək. iki yana sallanmaq.
- yellənmək** ayağ yoluna gedmək. müstəaha gedmək. 1. çalralamaq.
kanralamaq. əldən qoymaq. yel çıxartmaq. qırağın, yanın
çəkmək. 1. əsinlənmək. solulanmaq. nəsimlənmək. 1.

şişinmək. boylanmaq. 1. yayılmaq. əsnəmək. törənmək.
 ürənmək. bollaşmaq. genişlənmək. gəvşəmək. 1.
 yenglənmək. yenlənmək. allanmaq (ala çarpılmaq).
 cinlənmək. sınırlanmaq.

- **burnu yellənmək**: qasınmaq. qasımaq. qasıntamaq.
 böyüklənmək. çalınmaq. çalmalanmaq. çalınmaq.
 qurralanmaq.

yellənmək qabalanmaq.

yellətkic yelpik.

yellətmək 1. aşavlatmaq aşavlamaq. daşırtmaq. daşartmaq.
 şişirmək. şişirtmək. şişirtmək. abartmaq. qabartmaq.
 qabarıtmaq. böyütmək. mubaliğə etmək. yoğunlatmaq.
 qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək. qoyulmaq. 1.
 əstirmək.

yelli yer yələğın. yeləğın. yel alan yer.

yelli 1. - **yelli** çavğa: tuta tozanlı hava. qumlu kirşanlı yel. 1. qaz
 yapan nərsə. 1. yel vurulmuş nərsə. - **yelli qayıq**. - ürməli
 qayıq: püflü qayıq. 1. alıq. axmaq. havayı. hopba.

yelli 1.yengli. yenli. allı. cinli. 1. şişgin. ormun. orman. hobban.
 hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. qurra. qaqanuz. qaqanoz.

qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpbərən. quruqan. qanquru.
 məğrur. xodpəsənd. **1. qozaf** (fars). **gəzaf** (fars) (**1.< qozqaq.**
qoğzaq. 1. < kovzaq: < kov: kof: boş). şişgin. boş. saçma.
1.əsintili. - buğu yelli: burnu yelli: qurralı. kibirli. qorxusuz. **1.**
 böyüklənən. foslu. tovlı. ifadəli. qiyafəli. geçgin. keçgin.
 dolqun. dolu. doluq. şişgin. şişirən. çişrən. çağaçı.
 yaxaçı. çalımçı. qurqın. qurra. qaqanuz. qaqanoz.
 qaqqoz. qaqoz. qaqlaq. köpük. kibirli. köpbüş. köpbərən.
 göbəş. göbəç. göbəkli. kombağ. bombağ. qabağ. kopaş.
 qapaz. apaz. qonbadağ. gombul. qabarıq. ormun.
 orman. hobban. hovlu. hovlac. bəğgin. şişgin. köpbərən.
 xodpəsənd. quruqan. qanquru. məğrur. mütəkəbbir.
- gəvşək, yelli, sıxıtırmadan doldurulmuş nərsə, torba,
çuval, tay: qabarlama.

yelli havai. hoppa. alıq. axmaq.

yelli sızılı. sızısı, ağrısı olan. yeləs. yel əsintisi. havadar.

yelliq **yellik.**yençlik. yenlik. allıq. cinlik. **1.** oyanıqlıq. açıqgözlük.
 kurnazlıq. **1.** dəlilik.

- qıçlarda tapılan yellik, rumatizm, şişlik kəsəli: qaraquş.

yelmavuz ejdəha.

yelmavuzluq	oburluq. aşırı yeməğə düşgünlük.
yelme	öncü. yol göstərən. qonaqçı.
yelmeşik	yapışqan. - yelməşik bəlğəm.
yelmə yoxuş	enik yoxuş. dik yoxuş.
yelmək	1. yenmək. yenilmək. yeyilmək. qoşmaq. - aş yeldi: aş yeyildi. 1. qaçmaq. tələsmək. 1. yalmaq. gənə bol geyim.
yelmək	yelənmək. (< yel). 1. əsmək. dolanmaq. 1. ilğamaq. çapmaq. yortmaq. dördnala qaçmaq. uzaqlaşmaq. gedmək. irəliləmək. tələsmək. ivmək. əcələ etmək. - nə yelən baxdan uçaq (uzaq) düşsən, nə yort (: otur) eldən dalı qalasan. 1. axmaq. tökülmək. düşmək. meyl etmək. səğırtmək. sıyrılıb çıxmaq. axın axın gedmək.
yelməşik	yapışqan.
yelməşiklik	süynəqənlik. sağızlıq. dözli. suvaşqan. davamlı. yapışqan.
yelməşmək	yapışmaq.
yelnəmək	1. yellənmək. şişmək. 1. əmcəyin sütə dolub şişməsi, sarqması. - qısrmaq yelnədi.
yelo	cilo. gəm. yüyən. yügən. yular. başlıq. liqam.
yeloymaq	romatizma xəsdəliğinin tedavisində kullanılan bir bitgi.

- yeloymaq** **yeldeşən. yeltikən.** rumatizm xəstəliyində işlənən bir bitgi.
- yelpaquc** yeləpazə. yeləfsə > yelpazə. yelpik. yalpağuc.
- yelpazə** < **yeləpazə. yeləfsə.** yelpaquc. yelpik. yalpağuc. kişələk. yelpik. yelkən.
- yelpəq** **yelpək. 1.** əsnək. oynaq. pozlu ifadəli. **1.** yelkən.
- **yelpəkli gəmə:** yelkənli.
- yelpəlmək** yalpalamaq. yelpiklənmək. sərilmək. əsrümək. əsrimək. düşəyazmaq. yıxılayazmaq. çaykalmaq. qandırılmaq.
- yelpəmək** yalpa vurmaq. əsrəmək. poca vurmaq.
- yelpənək** **yelpənək. 1.** bolağan. yalluz. açıq. cıf. əclaf. **1.** püfənə. yumuşaq. kövrək. tənək. yüngül.
- yelpətmək** yəlyazatmaq.
- yelpəvəş** yelpik.
- yelpəzə** yelpik.
- yelpiklənmək** yalpalamaq. yelpəlmək. sərilmək. əsrümək. əsrimək. düşəyazmaq. yıxılayazmaq. çaykalmaq. qandırılmaq.
- yelpiq** **yelpik. 1.** asm. soluq darlığı. qaçmaqdan yelpiklənmiş: ösgürəyə düşmüş. **1.** yelpək. yelpaza. kişələk. yelkən. **1.** süpürgə. - **otu yelləməyə tükdən yelpik, süpürgə:** toyuq

qanatı. 1. soluğan (asm) kəsəlinin bərki. 1.cin, yel çarpması. 1.yelpaquc. yeləpəzə. yeləfsə > yelpazə. yalpağuc.

yelpiq **yelpik**.asm.

- **yelpik qulaq**: qəlbir qulaq.

yelpimək yelvirmək.

yelpinmək 1. yelə, cinə çarpılmaq. yel çarpmaq. cin çarpmaq. yəlpazlanmaq. 1. yellənmək. sərinləmək.

yelpirmək 1. yelləmək. əsmək. 1. yallanmaq. cin tutmuş kimi sağa sola sallanmaq. 1. nəmlənmək. 1. yeri ıslatmaq. 1. səpələmək. - yağmır **yelpirir**.

yelpisə yelpik.

yelpişmək yelləmək. nərsəni yelləyib qoğmaq. - sinək **yelpişən**: milçək qoğan.

yelpüngən tüklü. yumuşaq.

yelsiz sanıqsız. kibirsiz. tovsuz. fossuz. çağasız. yaxasız. çalımsız. qurumsuz. qurrasız. ifadəsiz. şişirməz. göyülsüz. könülsüz. alçaq könül.

yeltə yeltən. özən. qiptə.

- yeltəq** **yeltək.** gəlgeç. arxasız. bozyel. poyraz. cıdamsız. dayaqsız. dayamsız. dayanmaz. dayasız. dəğişən. dəngəsiz. dəvamsız. dıbsız. dönək. qancıq. dönüşgen. duraqsız. durmaz. durumsuz. düzənsiz. havayi. qərarsız. dalqaçı. oransız. oranşsız. söyəksiz. söyəngəsiz. sürəksiz. tapıqsız. tayaqsız. tayasız. təkyəsiz. tutaqsız. yarasız. subatsız. sübatsız. mütəhəvvil. hərcayı.
- yeltəmə** qızışdıran şovqagetirən hava: ozan gəldi yeltədi məylis alışdı coşdu.
- yeltəmək** **yelətmək. itələmək. itləmək. ilətmək. iltmək. 1.** işıqlandırmaq. gücləndirmək. təqviyətləmək. - yel vurub odumuzu **yeltədi.** - özünü çalışmaqla **yeltə** oğul. **1.** alqışlamaq. təşviq etmək. qızdırmaq. - işləyəni yeltəmək gərəkdir. - yaxcını yeltəsən düşünər \ yavuzu yeltəsən övünər. - doğru yolda **iləten**, əyridə **bezdiren** sizləri tanrıya yeltədim. **1.** qındırmaq. təhrik etmək. meyillətmək. hazırlatmaq girişdirmək. qızışdırmaq. - şeytan pis işlərə **yeləten.** - kimdir bu işlərə **yeltədən** ?. **1.** yığmaq.
- yeltənən** əldən gəlməyən işə yapışan.
- yeltənmək** diləmək. təxınmaq. davranmaq. qəsd etmək.

yeltənmək	özənmək. qiptələnmək. nərsəni yapmağa çalışmaq, meyillənmək.
yeltənmək	yöltənmək. meyl etmək. quşaq bağlamaq. hazırlanmaq. girişmək. kimdir bu işlərə yeltədən.
yeltir	geçi dərisi.
yeltirən	yeldirən. yıldır. yıldırən. yaldırən. yeldirən. yıldırən. şişirdən. göstərişli. ürktücü. heybətli. qorxulu. şiddətli. gözüqara. qorxusuz.
yeltirmə	yeldirmə. (< yel. yellənən). 1. qolay yellənən, yüngül, yumşaq, açıq, gen qadın geyimi. 1. qadınların gen, bol eşik geyimi. abalıq. manto.
yeltirmək	yeldirmək qaçdırmaq. qoşdurmaq.
yeltirmək	yeldirmək. 1. qaçıtmaq. çaptırmaq. çapıtmaq. qovalamaq. yorutmək. 1. yelləmək. talaşdırmaq. ivdirmək. qızışdırmaq. 1. əstirmək. əsmək. 1. uçurmaq. talaşlatmaq. salıvermək. saldırmaq.
yelvi	yalvı. büyü. sehir.
yelvirmək	yelpimək.
yelvlçi	büyücü. sehirbaz.

- yem** - kəmərlə dayça, az yeyər yemi, göydən axmasa, çor vurar demi. (**kəmərlə**: **qamar**: kiçik at).
- yem** 1. ot. otunğa. 1. azıq. yemək. təam. yemək. aş. boğaz. azıq. - **yeməksiz**: azıqsız. ac.
- **mal yemi**: mal aş.
- **heyvan yemliği**: qavdaş.
- heyvan yemliği: **qovduş**.
- **heyvan ağzına yem vermək**: tuşurmaq.
- **duzaq yemi**: aldatma üçün səpilən yemək.
- **ot yem**: baharat.
- yem** givə. gəvə. ot. kavra. kavar. kəvrə. malqara yeməyi.
- **malqara yemi üçün əkilən dənə**: küşnə. kürüşnə. qaraburçaq.
- **kəpək, küspə qarışımı olan malqara yemi**: qarmac.
- **quş yemi**: çinə.
- yemdü** qasıq qılı (tükü).
- yeme** yenə.
- yemə** belə. daha. - yük götürən dəvə, qamış **yemə** götürür.
- yemə** oğurlama. aşırma. - **özgə, başqa birinin nərsəsin yemə, aşırma, oğurlama**: aşırma: intihal.

- **yemə içmə**: qırtlaq. boğaz.

- **yemə içmə**: boğaz. iaşə.

- **yemə içmə**: əğləncə. zovq. eyş.

yeməcük

yyiəcək.

yemək

1. yenğmək. yendirmək. sındırmaq. - çətinlikləri **yenmək** gərəkdir. - acqurd kimi, acqözlüklə əlinə keçəni yemək. bir nərsə buraxmamaq: **çarçur yemək**. 1. ursuqmaq. vurulmaq. dövülmək. yenilmək. 1. **yenək**. aş. azıq. xurək. çörək. 1. yenmək. utmaq. üstün gəlmək. qazanmaq. 1. aşındırmaq. toxunaraq əritmək. 1. **ad**. aş. as. aşamlıq. tamaq. 1. aşırmaq. aşırmaq. oğurlamaq. içəri atmaq. 1. tuşə. tuqş. tuş. 1. aşdırmaq. gəmirmək. oymaq. - dolğanın ipi, quyunun biləzik daşın (quyu ağzının daşı) **yemiş**. 1. alıb götürmək. yıxmaq. əksiltmək. - sel toprağı **yemiş**. - dəniz qıyını yeyər. 1. işlətmək. kullamaq. xərcləmək. sərf etmək. - var yoxun qumarda **yedi**. - yeməyi var **yeməz**. 1. tutulmaq. uğramaq. - iki sille **yedi**. - soyuq **yemək**. - isma **yemək**. 1. ısırmaq. sancmaq. salmaq. toxunmaq. - canımı cücülər **yeyib**. - bu böcək **yermi**. 1. almaq. qəbul etmək. - hərəm **yemək**. 1. aşarmaq. aşamaq. içərmək. 1. yiyəcək.

qabdı. qatıq. qaparıq. qabın. qapdı. tatım. tuzdam. yem.

aş.

- **başın ətin yemək**: çox dirənib başın aparmaq. - bu dilənçiyə bir nə ver, lap **başımın ətin yedi**.

- **toyuq ayağı yemək**: çənə çalmaq.

- **kəndi kəndin yemək**: qussədən ərimək.

- **birlikdə yemək yemək**: qazanlaşmaq.

- ayağ üstü yemək. yemək vaxtı dışında ayağüstü atışdırılan yemək: örü.

- **çox yemək**: tıxışdırmaq: sopalamaq.

- **doya doya yemək**: sarmaq.

- **tıxa basa yemək**: vurmaq. urmaq.

- bir yemək sırasında gözlənən ardıcılıq: - **açıq yemək**: giriş

(antirə) yeməyi. - **yoğur yemək**: quyuq (əsl) yemək. - **toxluq**:

toxbasar: son yemək (deser).

- **yemək vermək**: azuqlamaq. yedizmək.

- bir kərəlik **yemək**: **yeyimlik**.

- hər çeşit pişmiş **yemək**: **pişmə. pişi**.

- **yemək yemək**: azuqlanmaq. yeyinmək.

- **hirsle yemək**: utmaq. köçürmək. aşırmaq. - bir bulut pilovu

köçürdü.

- **quşluq yeməyi**: öğlədən öncə yeyilən yemək.
- **dönmüş yemək**: iylənmiş yemək.
- **ağız dadilə yemək**: dadını almaq. ləzzətlə yemək.
- **qıtır qıtır** çörək yemək.
- **qapış qapış yemək**: ac gözleklə, qapa qapa didə didə yemək.
- **yemək yemək**: azuqlanmaq.
- **yemək istəmək**: yeysəmək.
- **qış yemək**: soyuq çəkmək.

yemək

1.aş. 1. aşam. 1. aşırmaq. 1. aşqa. - **yemək qonaqlığı**: aşqa. - **eşşək başı yemək**: anlayışsızlıq, içi boşluq. başaçaşsızlıq. qafaçaşsızlıq. kavırlıq. kavıllıq. kovatlıq. (< kov. kav). beyinsizlik. qavrayışsızlıq. qalın qafalıq. 1. doyqu. azıq. qıda. çalız. çalaz. qəza. rizq. 1. geymək. girmək. keçmək. qəbullanmaq. donanmaq. - qalmasın işə, sözə, duruma **geydik, düşdük, keçdik**. 1. yemit. 1. yoxalamaq. aşındırmaq - su axıntısı, toprağı aşındırdı. 1. almaq. götürmək. utmaq. qəbul etmək. - o ağır söz **yeməz**. - tanrı bilir, o utanmaz, bizi nə işləri, olayları **yeməyə güclədi**. 1.

- əklənmək. aşılmaq. 1. qatıq. xurək. - **yemək çeşiti**:
qaşiq atmaz. 1. **yenmək**. indirmək. endirmək. sindirmək.
sındırmaq. götürmək. qəbullamaq. - onun sözlərin
endirəmmirəm. - indilik bunu **endirin**. 1. almaq. alnmaq.
götürmək. utmaq. onatmaq. onamaq. boyunlamaq.
aldırmaq. baş sallamaq. bəğənmək. məzur etmək.
qazandırmaq. olmaqlamaq. olurlamaq. tanımaq. tutmaq.
saymaq. uyuyun, doğru, mütənasib görmək. təsdiq,
təsvib etmək.
- **bayağı yemək**: qara aş. qaraş.
- **çalva (halva) yemək**: aş içmək: soyuq su içmək: kötü bir
duruma düşmək.
- **dan yeməyi**: açta <> aşta. ağızalma. səhər yeməyi.
sübhənə.
- **düğün, toy yeməyi**: qapmıq. qaqmıq.
- **əkmək yemək**: bir işdən qazanc sağlamaq, tə'min etmək.
- **əlinə keçəni utmaq, yemək istəyən**: işgeçi. işgəməçi.
işgəmbəçi. qarınqulu. qarınpa. qarınçı.
- **gurultulu iştahla yemək**: hopurmaq. hüpürmək. hapırmaq.
aşırmaq. içəri ötürmək.

- **güclü, toxlu, müqəvvi yemək:** qapısqa.
- **içini qurd yemək:** çox tasalanmaq.
- **yemək qonaqlığı:** yeməkli olan qonaqlıq. (# **içgi qonaqlığı**).
- **aşın yeyib, daşın atıb.**
- **aşın yedin, daşın atma.**
- **qiyməli yemək:** qırışqa.
- **oğulub, əzilərək yeyilən yemək:** çalla.
- **malqara yeməyi:** kavra. kavar. kəvrə. yem.
- **ye, yeyə bildiyin qatca** (qəder).
- **hələ hülədən, bir az bundan ondan yemək:** çöplənmək.
- **azıcıq yemək:** aclıq bastırmaq.
- **başını yemək:** ölümün, yoxluğun sağlamaq.
- **başının ətini yemək:** güclə, zorla istəmək.
- **birbirini yemək:** birbiriylə uğraşmaq. qarşılıqlı olaraq pislik edmək.
- **dayaq, kötək yemək:** döğülmək.
- **axşam çağı, yeməyi:** aş.
- **ara yeməyi:** bəslənmə. okulda, iş arsında yeyilən yemək. kolasyon.
- **baş yemək:** öldürmək.

- **böyü tikə ye, böyük söz demə.**
- **çiğ çiğ yemək:** şox qızıb iti bir türdə daranmaq.
- **çox yemək yeməyən:** boğazsız. iştahsız.
- **dişi dişini yemək: diş qıncırdatmaq:** çox qızmaq, öfgələnmək. öpgənmək. öpgələnmək. öfgənmək. içərləmək. hincinmək. hincinmaq. hıncınmaq. alınmaq.
- **durmadan, aralıqsız yeyərək:** çalaçaşırq.
- **gözünü yiyəlim, yeyim: gözünü sevərim:** nə olur. yalvarırım. lütfən.
- **içib, yeyib qurtarmaq:** sömürmək. somurmaq. sormaq.
- **nə bulduğun yeyən:** boğazından qalmaz. boğazına dözməz.
- **obaşdan yeməyi:** obaşdanlıq. səhər yeməyi. ər əkməyi.
- **oğnaq, ufaq təfəq, xıdavat, xırdavat yeməklər:** kərəz > çərəz. yer yemiş. quruyemiş. məzə. dilaltı. dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. dadlıq. qatış. qatırq.
- **ön yemək:** atlıq. altlıq. antirə. giriş. suyuq. - **altlıqa buyurun.**
- **özün, için yemək:** dododağın çeğnəmək.
- **ufaq təfək yeməklər:** çərəz.
- **yemə içmədən başqa qayğını düşünməmək:** boğaz qayğısında olmaq.

- **yemək yemə**: boğaz savaşı.
- **yeyəcək yemək**: azıqlanmaq. - **bal viyən**, arı iğnesinə dözər.
- **aca yemək, xəstiyə yataq sorulmaz**: görünən kəndə bələdəçi nə gərək.
- **artığına yemək, içməkdən kəsəllənmiş**: qarıqtı. qardı.
- **çox yemək**: içgəsin, qarnın doldurmaq.
- **içgili yemək, qonaqlıq**: çağırmaq. qaşmaq. qaşmaq.
- **incə yemək**: dadlı, yeməli yemək.
- **itəcə yemək**: aşırmaq. götürmək. - **bir qablama aşı götürdü**.
- **qarmaqarışlıq aş, yemək**: qatılıq aş. qatılıq.
- **qaşmaq atmaq, çalmaq**: tərtələsik yemək yemək.
- **böyük bir acılıqla, istəklə, iştahla yemək, işləmək, çalışmaq**: qaşmaq sallamaq.
- **neçə nərsənin qatılmasından oluşan yemək**: qatılıq.
- **yemək çağı, zamanı**: qaşmaq çalımı.
- onun atdı biri düşdü, **özgədə yemək**, bizdə ürək pişdi.
- **yemək içmək havalısı**: dəlisi.
- **yeməklə doymayan, görməklə doymaz**.
- **yeməyin çox pişib, bulamaclaşması**: yoğur kimi.

- **yolunan gedən yorulmaz**, acdan yemək sorulmaz: əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun.
- **yemək pişirmək**: aşlamaq.
- **yüngül yemək**: qəhvaltı.
- **yüngül yeyəcək**: qəhvaltılıq.
- **yemək yemək**: qarın doyurma.
- **dan yeməyin** yüklülət, şam yeməyin yüngüllət.
- **yemək borusu**: qarınbaqı.

yeməqqana	yeməqxana . yeməklik. restoran - yol üstü, bir yeməkliyə endik.
yeməqqana	yeməqxana . aşçı tükəni.
yeməqlə	yeməklə . - daş yeməklə , daşlıq olmaz , quş daşlığı , daşdan boş olmaz (boşalmaz).
yeməqləmək	yeməkləmək . yeməkli qonaqlıq vermək.
yeməqliq	yeməklik . yeməqxana. restoran - yol üstü, bir yeməkliyə endik.
yeməqsəmək	yeməksəmək . yemək istəmək. acsamaq (ac < > aş) aşsamaq.
yeməqsiz	yeməksiz . ac.
yeməl	tatuq. dadlı.

- yemələmək** topallamaq. axsamaq.
- yeməli** 1. ağızlıq. - **acılığı gidərmə üçün yeyilən ağızlıq, yeməli:** acurqa. azurqa. ajurqa. acuraq. azuraq. ajuraq. > azuqə. 1. **yemiş.** qaqa (cocuq dilində). dadlı. süycü. şirin.
- **dadlı, yeməli yemək** incə yemək.
- **çox dadlı, yeməli nərsə:** bal.
- **yeməli ot çeşiti:** qaldırq.
- yeməli** sucuq. ləziz. - **içməli yeməl:** aşırım. aşam (< **aşıрмаq. aşamaq**). aşıq.
- yeməmək** almamaq. götürməmək. utmamaq. qəbul etməmək. - o ağır söz **yeməz.**
- **gözü yeməmək:** gözü su içməmək. bir işin üstəsindən gələbildiyinə güvənməmək, inanmamaq.
- yeməz** - ac kişini **qurd yeməz.**
- **itə atsan yeməz:** çox pis, dəğərsiz.
- **yer yeməz: yeğın yeğın: yeyin yeyin:** tez tez: sürəkli. - **sürəkli, tez tez, yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə.** qaqlacan. qaqaçan.
- **astarı var odundan, yişer yeməz yoğunlar.**
- yemik** 1. kimi. - mənim **yemik:** kimi. 1. baş əmciyi.

yemillik**ənillik. əmillik. 1.yavaşlıq. 1.naşılıq.****yemiş****1. (< yemək). yem. yeməli. 1. bər. sonağ. nəticə. 1.**

qöğət. meyvə. əkimin onüçlə igirmi üç arasında

doğanların bürcü. **1. meyvə.****- xiyar, qoğun kimi soyulub yeyilən nərsələr:** soymandı.**- sıxılmış yemiş suyu:** sıxı. sıqı. sıqıntı. sıxıntı.**- bərsiz** ağac, baş əğməz.**- bərsiz** barsız karsız.- buda bizim **bərimiz.****- bayağı, çürük yemiş qurusu:** qığ.**- yemiş** səbətlərinin dibinə başına qoyulan dal yapraqlar:**ağızlıq.****yemiş****1.yeməli. qaqa (cocuq dilində). dadlı. süycü. şirin. 1.**

baştın. meyvə.

- (qurutmağ, dənəsin çıxarmağ üçün) açılmış, yarılmış**yemiş:** qaq. kav.**- al qımızı nərsələr, yemişlər:** qandağ.**- çiğ, kal, körpə, xam, olmamış yemiş:** qaqaçı.**- qazıq yemiş:** yerkökü. qırt qırt. qıt qıt. qızilot. qızılçökük.

həvic.

- **yemiş yığmaq üçün sıriq ağac:** qaray. qarac. qarağac.
- **kal yemiş:** qabarqıç. qabartlaq.
- **qaraçalı tikəninin yemişi:** qaqırdaq. qaqırlaq.
- **qarayemiş: qaramış: 1.** qoyu qırmızı dallı, çiyələyə oxşar yemişli, qışın yapraqları tökülməyən ağac çeşiti. **1.** qalın, sağlam ağaccıq. taflan.
- **qızılıq böyüklüyündə, içi tüksü (tükə oxşar) qılçıqlı, yabangülü yemişi:** qadıngöbəyi.
- **bal kərəsi yemiş kimi,** ol qatı (qədər) sevindikki.
- **şam, çam yemişi:** qadıq. qozalaq.
- **olqunlaşmağa, yetişməyə, pişməyə uz tutmuş yemis:** qızqar.
- **suyun çəkmiş, qurumsu yemiş:** qaqlaq.
- **vuran vurmuş, vuranda yemiş.**
- **alma, heyva kimi yemişlərin, yeyilməyən tuxumlu, bərk iç bölümü:** içik. içələk > eşələk. eşək.
- **təbərzə, nobar yemiş yetişdirmək:** çitanlamaq. çitanlatmaq. çağallamaq. çağaltmaq.
- **quruyemiş:** yer yemiş. oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət, xırdavat yeməklər. kərəz > çərəz. dadlıq. qatış. qatıq. məzə. dilaltı.

dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq.

- **yer yemiş**: quruyemiş. oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət, xıdavət yeməklər. məzə. dilaltı. dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq.

kərəz > çərəz. dadlıq. qatış. qatıq.

- **tək parça qapcılı yemiş**: birçanaqlı. birçənəkli.

- **yemiş qurusu**: qax. çiğ. çir.

- **yetişməmiş körpə yemiş**: çağala. çağla.

- **çox yetişmiş dadlı yemişlərdən axan, süzən özü, şirəsi**: bal.

- **incə yemiş qurusu**: bastıq. qax.

- **quru yemiş**: çərəz. acil.

- **ağacdan yemiş toplamaqda işlənən, ucu əğri soba, ağac**: qarağı. gəlbəri.

- **birtakım böcəklərin bırxdığı dadlı sıviya yapışaraq, yapraq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl göbələk**: qara ballıq.

- **qarayemiş**: şabalıt. kəstana.

- **noxuddan böyük yemişi yeyilən, çox sağlam odunlu ağac çeşiti**: qaragöz.

- **badam kimi yemişlərin ləpələri, içi**: ləpə. qoz. dənə. qanız. qanzi. qınzi. qınız.

- bölünüb, dənəsi çıxarılıb, qurutulmuş yemişlərin yeyilən yapraqları, bölükləri: qanat.
- günəşdə quyuqlaşmış üzüm, yemiş, nərsənin şirəsi, suyu: günbəli.
- qısa, soyuğa, şaxdaya dayanıqlı yemiş: qarçıq yemiş.
- quru yemiş: qax. qaçı.
- tarlalarda bitən, pis qoxulu, yemişli ot: qarqabardağı.
- yemiş daşımaq üçün, incə taxdadan düzəlmiş kiçik qutu: qalıcıq. çalıcıq. qutucıq.
- yemiş qururdulan eyvana oxşar açıqlıq: qaqlıq sərgik.
- yemiş yetişər, yeyən yeyər.
- yemişlərdə görünən göbələk kəsəl çeşiti: qaraləkə.
- ağacı demə, yemişi de, üzünü demə, özünü de. - qan yemişi: içi qırmızı yemiş.
- gəlinyemişi. 1. sarı güllü bitgi. papatya. 1. heyva ağacına oxşar bir ağac.

yemişan	alıç. qaradənə.
yemişan	yamışmaq. dağ əriği.
yemişlənmək	barlanmaq. barşılmaq.
yemişlik	yemiş, meyvə qabı.

yemit	yemək.
yemqara	qarson.
yemlə	gözel.
yemləmək	1. qaçalamaq. 1. bəslənmək. yemək.
yemləmək	göyləmək.
yemlətmək	mənğlətmək. mənlətmək. dənlətmək.
yemli	yeğrəğ.
yemlik	rüşvət.
	- malqara yemliyi üçün əkilən buğdasıl bitgi : qaraca darısı.
yemrü	ağac sökməkdə yardım etmək .
yemşən	qırçaq ölkəsində bitən bir qır yemişi.
yemtilmə	acgöz. yanığ. yanğılı olan. obur. iştalı. iştahlı. istekli.
yemtuq	yeyinti. xurək.
yemü	yehmü. " tamammı ? " anlamına bir söz. -.
yemürmək	kəsmək. tomurmaq.
yen	1. > yel . < yenğ > (yenğ : alçaq). al. cin. - yel (yenğ . yen . cin) atına minmək : çox sınırlanmaq. 1. yenğ . qolun ətəyi. astın > astin. - yenin sıvamaq : qolların siyirmək. işə başlamaq.

- **qarayen**: arxadaş.

- **yenin silkəmək**: xaz keçmək. bıqmaq.

yen

1. en. yen. yan. 1. dəri. 1. yeni, yenilik, orijinal. 1. yeni. yanqı. yankı. yangğ. taza. 1. yenlək. yengi. yeniləmək. təkrarlama. iqzirsayz. təmrin. - güc işlər, **yen** ilə (yenlək ilə. yengi ilə, təkrar ilə) qolaylaşır.

yen

yen. yən. yin. in. en. ən. (< yenmək). çuxur. iniş. eniş. - in yer: en yer. - **en** yoq: eniş yoxuş. 1. dıışqı. pox. 1. geyin. paltar. yəni. 1. en. nin. yuva. - arslan **yini**. 1. ən. pox. qığ.

yenbü

yenbük enbük. > ən**buh** (fars) çox. çox sallaq, qalxaq.

yencə

1. **yencgə**. əğimli həlimli, enək. abid. mö'mün. - **yencə** kişi. 1. **yenğicə**. **yanğıca**. olduqca yeni. cədid. mücəddəd.

yencək

1. qancıq. qapağan. 1. yenicək. yöncək. gözəlcə.

yencəl

yancal. xırda mırda. ufaq təfək. mini mini.

yencən

(ayqıt). yancaq. yancqay. yancayan, qıyacaq. qıran.

yencən

encər. encən. yencər. yencir. encir. ısırqan. qısırqan. dişləyən. dişələyən. deşləyən.

yencər

encər. yencən. encən. yencir. encir. ısırqan. qısırqan. dişləyən. dişələyən. deşləyən.

- yencərə** - bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılan deşik, yencərə, yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək: işıqlıq. işıqbaca.
- yenci** **yencim**. **minci**. **mincim**. **inci**. **incim**. **enci**. **encim**. ulduz. yıldız.
- yenci** **yenic**. 1. toxdac. müsəggin. 1. başasağ. firutən. 1. sınıq. qırıq. 1.
- yenciq** **yencik**. didik.
- yenciq** **yencik**. **yancıq**. böğür bölümündə olan cib.
- yenciqmək** **yancıqmaq**. 1. yencmək. qırmaq. 1. oğub yumşatmaq.
- yencilək** yeğın. narın. incə. xəff.
- yencilmək** 1. çeynənib əzilmək, basılmaq. 1. incinmək. əzilmək. 1. təpingələnmək. təpiklənmək. döğülmək. caynalmaq.
- yencilmək** cırılıb sökülmək. yancılmaq. yassılanmaq. yassılmaq. əzilmək. əzilip yapışmaq. - dilin tutsaydı dinc ağzında ilan \\ yatardı xoş inində o \\ çıxarsa dilin başı **yancılır** \\ ya çomaq yiyər ya oxa sancılır.
- yencim** **yenci**. **minci**. **mincim**. **inci**. **incim**. **enci**. **encim**. ulduz. yıldız.
- yencin** **encin**. əncmən. yığnaq.

yencir	encər. yencən. encən. yencər. encir. ısırqan. qısırqan. dişləyən. dişələyən. deşləyən.
yencişmək	yengişmək. gərginləşmək. gərigişmək. gərginmək. tarımlaşmaq. tirqəşmək. tərgişmək. dartqınmaq. qopacaq duruma gəlmiş.
yenciştirmək	yenğiştirmək. yendirmək. dizə köçürtmək. amana gətirmək. məğlub etmək.
yencitmək	lincitmək. əzib dağıtmaq.
yencqəlmək	yencgəlmək. yencəlmək. incəlmək. əğilmək. səcdə qılmaq.
yencmək	1. ısırib, döğüb əzmək. yerə vurup ayağıyla lehləmək. 1. neçə parçanı qısıb, sıxıb birinə yenitmək, yeditmək, qatmaq. 1. enişmək. pozuqlaşmaq. kötüləşmək. 1. çeynəyib əzmək, basmaq. - ərə əlimi yencdi. 1. əzmək. döymək. sökmək.
yencmək	1. didmək. 1. vurmaq. döğmək. qırpalamaq. qırmalamaq. zədələmək.
yencmək	yancıqmaq. 1. yenciqmək. qırmaq. 1. oğub yumşatmaq.
yencu	yincu. 1. incə. zərif. 1. inci.
yencuq	incuq. (yencmək) pıçaq. biçək. kəsin. səkin.

- yenə yengə** taza.
- yenə** **genə.** 1. daha. təkrar. yenidən. - yenə gəldin. 1. belə. həтта. - bir belə yeməkdən yenə yorulmadın. - çox yoruldumsa, yenə yazacağım. 1. daxı da. genə. təkrar. indidə. daxi. hələ. 1. genə. qayta. daxi. daha. kərən. mərtə. təkrən. 1. yana. görə. ötür. -dən. - bu **yenə** gəldim: buna görə gəldim. - nə **yenə** gəldiz: nəyə görə gəldiz. - qorxu **yenə:** qorxudan. 1. yəmə. yinə. həp. bütün. tamamiylə. dahi.
- yenə** genə. bir daha. yenidən. təzədən.
- **yenə, genə öylə:** genə. daha. böyləcə. birdə. dahi. həkəza. kəzalik. - daha eyləmə, gedmə. - yenə o cür.
- yenəcəq** **yenəcək.enəcək.** toxunacaq. dəğəcək. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).
- yenəq** **yenək.yeng.** yol. gediş. rəsm.
- yenəq** **yenək.** 1. **yemək.** aş. azıq. xurək. çörək. 1. yenik. hazır. anığ.
- yenəqən** **yenəkən.** **unikorn** (latin): at başlı, at gövdəli, başında tək buynuzu olan böyük heyvan.
- yenələmə** genələmə. yeniləmə. təkrarlama.

yenələmək	təkrərləmək. tikrarlamaq.
yenəlmək	(t < > l) yenətmək. yeğnilmək. sağalmaq. düzəlmək. - baş yenəkdi : yenitdi : sağaldı.
yenəmək	yanqılamaq. yankılamaq. yanqamaq. yeniləmək. tazalamaq.
yenəməmək	üstələyəməmək. üstünəməmək. üstün gələməmək.
yenəməzlər	alçalamazlar. düşəməzlər.
yenən	yerən . salan. çalan. alçaldan. düşürman. düşman (: düşürən < düşürmək). - bəylik, devlet, el düşmanları .
yenər	1. qalib. 1. utar. udar. utqan. qalib.
yenərin	yeneynidən. qaytarın. dönərin. dönə dönə. qayta qayta. kərrən. təkərin. təkər təkər.
yenəşə	yanaşı. yaxın. yan yana.
yenətə	yenədə . genədə . başdan. dolayı. dubarə.
yenətmək	yinətmək (t < > l) yenəlmək . yeğnilmək. sağalmaq. düzəlmək. - baş yenitdi : sağaldı.
yenəz	yenəzə . enəzə . gücsüz. quvvəsiz. arıq. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf.
yenəz	yenğəz. yanğaz. yanaz. yenirəq.

yenəzə **yenəz. enəzə.** gücsüz. quvvəsiz. arıq. qaqırdaq. qaqşaq.
zayıf.

yeni yaz ilk bahar.

yeni **yenik. enik.** 1. taza. 1. doğma. orijinal. yaratı. bəddi. 1.
(olumlu cümlədə). az öncə. daha indi. indicə. elə indi. taza
<> yaza. indiz. endiz. yendiz > hənuz. - **hənuz** gəldim. -
eşikdən **hənuz** dönmüşdü. 1.parlaq. pırlıl pırlıl. - **çilçırağ**:
çiliçırağ: çox parlayan. - **çil, yeni para**: çil akçə. 1.dünki.
dünənki. naşı. - **dünki** cocuq. 1.taza. bədi'. 1.çağatay.
çağtay. çağçıl. modern. çağdaş. gün modası. devrə
uyqun yolda, qılıqda.

- **ətin, yeni doğmuş heyvanın üzərində olan incə dərisik,**
sar, zar: kövnək. kovnaq. kağnaq. kağnaq.

- **gün genə yeni gün**: hər gününüzün öz günü (günlüyü) var.

- **yaşamın yeni bir dönəməci başlır**: yeni bir mərhələ.

- **yeni çıxmış**: çıxca. hadis.

- **yeni doğmuş qadın**: doğus. doğulu.

- **yeni sav, xəbər**: enik. yenik. müjdə. xoş xəbər.

- **yeni yetmə**: gəncik. çitan. fidan.

- **yeni yumurtadan çıxmış qurbağa yavrusu**: qaradığan.

- **çox yeni, taza**: dumanı, tozu üstündə.
 - **çox yeni, taza, körpə**: çiçəyi burnunda.
 - **əsgisi olmayanın, yenis olmaz.**
 - **yeni başdan**: yenidən. genə. dubarə.
 - **yeni gənc**: ərgən. yeni yetmə. yetcən. gəncik. novcəvan.
 - **yeni yeni**: başqaq. başqa başqa. fərqli. çeşitli. dəyişik. - **dəyişik boyalar.**
 - **yeni yetmə**: ərgən. yetcən. yeni gənc. gəncik. novcəvan.
 - **yeni yetməlik**: ərgənlik. yetcənlik. yengənlik. gənciklik. novcəvanlıq.
- yeni** yenqi. **yanqa**. **1.** yana. yenə. yankı. yanqınan. alaca. cana. təzə. tağı. bid'ət: sünnettədən qıraq. yeniləyi qarışılmayız. **1.** qüzey. qüzəy. təzəlik. körpə. **1.** yen. yanqi. yankı. yanğ. tərənq. təzə. taza. **1.** ancaq. hənuz. həməən. tutunmamış. işlənməmiş. kullanmamış. toxunulmamış.- **tutunmaş** yaşmaq. - **tutunmaş** yapı. - **tutunmaş** topraq.
- olduqca yeni: yencə. yenğicə. yanğıca.
 - **yenidən yeni**: getdikcə daha yeni. - yenidən yeni daha nələr çıxacaq.

- **yenidən**: başdan. təkrar.

- **hənuz** bitmiş yapı. - mən **hənuz** yetişmişdim ora, o gəldi.

yenibarılıq (hər nədə). **nobarılıq**. qarılıq. qarılıq. qarılıq. qarılıq. ilkinilik. çağunluq. çağ öncülü. eniklik. yeniklik. yepyenilik. təbərzəlik.

yenic yenci. 1. toxdac. müsəggin. 1. başaşağ. firutən. 1. sınıq. qırıq. 1.

yenicə yenilik.

yenicəri gənc əsgəri.

yenicəri yeni kələk, zorbalıqla bir nə yapmaq istəyən.
- **yenicəri başçısının baş geyimi**: qaplat.
- yenicəri ocağında özəl qol, sinif: qorcu. cübbəçi. cübbəli.
- **yenicəri ocağında, doğançı kimi, əsgər cərgələrindən**: turnaçı.

yenicərilik polis. qolluq. kələntəri. pasdarlıq. pasdarxana.

yeniq **yenig. yenik. yenişik. eniş. enişik**. 1. yaxın arxadaş, dos. canciyə. - **könül enişi**: ürəyə yaxın biri. 1. yumşaq. həlim. ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı. xoşqılıqlı. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. 1. əğikboyun. boynueğik. başəğən. buyruqsın. tanıqsın. qoybaş.

izləyən. gəlici. uysal. uysuq. enik. yenik. müti'. tabe'.

1.yeyilmiş. 1.oyuq. 1. yenğ. alçaq ürək. - **bit yeniği**:

nərsənin anlaşılamayan, pozuq, çürük yanı. şübhəli, gizli

əksiklik. 1.yeyik. - **bit yeniği, yeyiği**: şübhəli, gizli əksiklik.

yeniq

yenik. yengik. enik. 1. qoyu. olur. yol. yolağ. yöntem.

bağış. qolay. özür. geçit. keçit. keçər. keçər. buyruq.

göstəriş. ərklilik. onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn.

icazə. musidə. pərvanə. 1. çürük. - **gözdə eyik (yaxcı),**

içdən yenik (çürük): qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən

pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. iri yarı

olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə. 1.

enməli. yenməli. məfluc. paraliz. fələc oluş. - beldən **enik**

qıçdan olar. - qoldan **enik. 1.** enməli. yenməli. məfluc.

paraliz. fələc oluş. - beldən **enik** qıçdan olar. - qoldan **enik.**

1. bağlı. məsquit. 1. öryan. yıxıq. yıxınıq. yıxınıq. xaraba. 1.

olay. vaqiə. hadisə. - yeni eniklər. 1. sav. xəbər. - **enik**

yox. - dün **enikləri. 1.** tapıntı. ixtira'. kəşf. - bizim çağımız

eniklər süresidir. 1. törə. adət. rəsm. ənənə. 1. alışlıq.

öğrəncək. adət. e'tiyad. mö'tadlıq. - siqara əsgidən **eniki**

var. 1. yeni. taza. 1. təbərzə. nobar. 1. düşük. yalnız. yalıt.

yalzan. yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. əlil.

1. müti'. tabe'. **1.** cinsi gücü olmayan. iğdiş. **1.yeni.**

doğma. yaradı. orijinal. bəddi. **1.** yerik. dadıq. çaylıq.

yumuq. umaq. umuq. əmik. obrıq. hoprıq. öprük. təmə'.

tamah. yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq.

qızım. qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs.

qaplıc. azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu.

tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arzıq.

marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc.

özəniş. islaq. islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. həvəs.

1.yenğ. ürəyi alçaq. alçaq könül. engin ürək. comət.

firutən. **1.** müjdə. xoş xəbər.

yeniq

yenik. yenişik. enişik. yeniş. eniş. iniş.engiz. yengiz.

engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. 1. eniləyiş.

geriləyiş. çöküş. sınma. sınış. yıxış. yıxılış. yıxılma.

şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. **1.** yaxın arxadaş, dos.

cancıyər. - **könül enişi:** ürəyə yaxın biri. **1.** yumşaq. həlim.

ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı.

xoşqılıqlıq. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. **1.** əğikboyun.

boynueğik. başəğən. buyruqsın. tanıqsın. qoybaş.

izləyən. gəlici. uysal. uysuq. enik. yenik. müti'. tabe'.

- **könlüyenik:** (- könlüyenik, yumuşaq, yoğuşlu, mütəvaze' xanım, qadın: qadıncağız. qadıncıq).

- **yenik könlü:** enik könlü. yoşa könlü. iğdik. əriğən. əricən. comərd.

yeniq

yenik. 1. yeyik. yencik. yeyilmiş. zay. zədə. iz. ısıriq.

ısırılmış. - **sıçan güvə yeniyi:** diş yeri. 1. yüngüllük.

yenikçilik: yüngüllük. (yenikləşmək: yüngülləşmək). 1. **yerik.**

enik. endik. alışqanlıq. xuy. adət. istək. 1. zang. qanun.

yenikə uyqun: qanuna uyqun. 1. yenək. hazır. anıq. 1. ləkə.

çürük. - **gügə yeniyi:** güvədən oluşan dəlik, iz. 1. yeğni.

yüngül. sapaq. səpük. xəfif.

yeniqinmək

yenikinmək. yenkinmək. yenilmək. itirmək. yitirmək. qeyb edmək. sınmaq. - bu döğüşü kim **yenəcək**, bəlli deyil hələ.

yeniqləmə

yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim. yenilmə. yeniliş.

yenilim. enikləmə. enikləyiş. enikləyim. 1. çökünmə.

çökünüş. çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. sınma. sınış.

sınım. qaptırma. qaptırış. qaptırım. 1. boynuna alma.

boynalma. boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma.

boyunlaşış. boyunlaşım. tanıma. tanış. tanım. iqrar

e'tiraf. 1. boyun əğmə. diz çökmə. olcamışı. sınıım.
 düşmə. təslim. uyma. müti', təslim olma. bıraxma. qaptırı.
 inqiyad.

yeniqləmək **eniqləmək.** 1. təqlid etmək. 1. müsəllət olmaq. 1.
 qızdırmaq.

yeniqləmək **yenikləmək. enikləmək.** 1. boyun olmaq. itaət etmək. 1.
yenilmək. köçünmək. çökünmək. çökmək. boyunlaşmaq.
 boynalmaq. boynanmaq. boynuna almaq. boyun əğmək.
 sınmaq. qaptırmaq. tanımaq. e'tiraf etmək: iqrar etmək.

yeniqləyim **yenikləyim.** bax > **yenikləmə.**

yeniqləyiş **yenikləyiş.** bax > **yenikləmə.**

yeniqli **yenikli.** yerikli. dadıqlı. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
 tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq.
 utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı.
 qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
 gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı.
 gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu.
 umuqlu. umaqlı. əmikli. araşlıq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
 iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
 həvəskar.

yeniqliq	yeniklik. (hər nədə). eniklik. yepyenilik. yenibarılıq. nobarılıq. təbərzəlik. qarılıq. qaruqluq. qarıcılıq. ilkinilik. çağunluq. çağ öncülü.
yeniqmək	yenikmək. doğmaq. icad olmaq.
yeniqu	yeniğu. doğmaq üzərə olan. zahı. - bu arvad yeniğu.
yeniqürək	yenikürək. enikürək. yoşakönül. iğdik. əriğen. əricən. comərd.
yenil	qəza.
yenilə	tazalana. - arvad təğvim değılki ildən ilə yenilə.
yeniləmə	1. qaytalama. təkərləmə. yansımək. yinələmək. 1. tazalama (bazsazi). təcdid.
yeniləmə	yenələmə. genələmə. təkrralama.
yeniləmək	1. yanılamaq. yanğılamaq. - başın yandırır yanqıladı: yarasın yenidən tazaladı. - o donun yanqıladı: yenilədi. 1. yanğılamaq. olan şeyi yenidən göstərmək. tazalamaq. - dağ bu səsi yanqılasın: yeniləsin. - qulağı yanqılır: qulağı cingildir. qulağıma səs gəlir. 1. yanqılamaq. yankılamaq. yanqamaq. yenəmək. tazalamaq. 1. utğuzmaq. utuzmaq. utulmaq. itirmək. əlindən düşüşürmək, aldırmaq. qeyb edmək. 1. yeni, təza duruma salmaq. təcdid edmək. - bu

paltarlarını yenilə bir. **1.** tə'mir etmək. tərmim etmək. -. -
 bu yapını **yeniləyib** satmalı. **1.** təkrarlamaq. kərələmək.
 kərətləmək. - bu pozğunluqlarını bir daha **yeniləməyin**. - bir
 kərə söylədiyini, **yeniləməyə** gerek yox. **1.** bid'ət gətirmək:
 sünnətdən qıraq. yeniləmək.

yeniləmək ehya etmək. tazalamaq. təcdid etmək.

yenilən **yeyilən. yeğilən. yenğilən.**

yenilənmə - qabıq dəyişdirmə.

yenilənmə toğlav. dəyişmə. dəyişirmə.

yenilənmək **1.** yenedən yapınmaq, edinmək. təcdid edinmək. **1.**

kökədən tə'mir, tərmim edinmək. - bu yapı **yenilənənməsə**
 satılmaz. **1.** təkrarlanmaq. kərətlətmək. - bu çaşıq işləri bir
 daha **yenilətməyin**. **1.** toğlamaq. dəyişdirmək.

yenilənmək təzələnmək. dəprəşmək. təprəşmək. canlanmaq.
 yaşarmaq. şişmanlamaq. sululanmaq. - əsgir ağrılar
təprəşdi.

yenilətmə tazalama. təzələmə.diritmə. diriltmə. dirgürmə.
 uyandırma. oyandırma. onarma. canlandırma.
 yanğlandırma. yandırma. yaşatma. ayıltma. işıqlandırma.
 ehya. ehya etmə.

- yenilətmək** 1. yanğırtmaq. 1. yenidən yaptıрмаq, etdirmək. təddid etdirmək.- pozuq, yırıq bölümlərin yenilətin. - genə keçmiş işlərin əlinə alıb, təza fırıladağlarla yenilətin. 1. tə'mir etdirmək. tərmim etdirmək. - bu yapını **yenilətib** satmalıyıq. 1. təkrarlatmaq. kərələtmək. kərətlətmək. - bu çəşiq yazıları bir daha **yenilətin**. - bir kərə yapırdın, **yenilətməyə** gərəq yox. - bu pozsan, sənə yenilətcəyəm. - əsgi oyunlarızı yenilətin.
- yeniləyən** qatarqan. qaytarqan. qaytaran. qayarqan. qayırqan. tazalayan.
- yeniliq** **yenilik**. 1.bədaət. bədi'lik. orijinallıq. 1.çağataylıq. çağtaylıq. çağçılıq. çağdaşlıq. günə, devrə uyqunlaşmış. maasirlik. modernlik 1.təcəddüt. 1.yenicə.
- yeniliq** **yenilik**. 1. tazalıq. cədidlik. 1. sınaqsızlıq. təcrübəsizlik. 1. çığır. yolaq. 1. özqəriş. dəğişmiş. inqilab.
- yeniliqçi** **yenilikçi**. 1. mütəcəddid. təəcəddütçü. 1. öncü. avanqard.
- yenilim** bax > **yenilmə**.
- yeniliş** bax > **yenilmə**.
- yenilqi** **yenilgi**. bax > **yenilmə**.
- yenilqi** **yenilgi**. enilgi. məğlubiyət.

- yenilgiş** **yenilgiş.** bax > **yenilmə.**
- yenilmə** - **içik** (nəfsin) **yenilməsi, ürək arınması ilə uğraşma:**
tapınçılıq. tapışçılıq. tapuççılıq. qulluqçuluq. tətəçilik.
tapmaçılıq. ibadət, tət etmə.
- yenilmə** tazalanma. təcəddüd.
- yenilmə** **yeniliş. yenilim. yenikləmə. yenikləyiş. yenikləyim.**
enikləmə. enikləyiş. enikləyim. 1. çökünmə. çökünüş.
çökünüm. çökmə. çöküş. çöküm. sınma. sınış. sınımlı.
qaptırma. qaptırış. qaptırım. **1.** boynuna alma. boynalma.
boynalış. boynalım. boynanma. boyunlaşma. boyunlaşış.
boyunlaşım. tanıma. tanış. tanım. iqrar e'tiraf. **1.** boyun
əğmə. diz çökmə. olcamışı. sınımlı. düşmə. təslim. uyma.
müti', təslim olma. bırxma. qaptırı. inqiyad.
- yenilmə** **yenmə. yenilgiş. yenilgi. yengiliş. engiz. yengiz. eniş.**
yeniş. yeniliş. yendiriş. yıxış. yıxılış. yıxılım. yıxılma.
yoxalış. yoxalım. yoxalma. çevriliş. devriliş. devrişmə.
dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş.
çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış.
basılma. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma.
salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma.

qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş.
 pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal.
 inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimet.

yenilmək

(< enmək: düşmək). 1. sınmaq. məğlub olmaq. utulmaq
 pislərə yenilməsi uğurlar. üz vermək. üz göstətmək. baş
 vermək. olunmaq. görmək. - **yenildi**yi, iyi yavız işlər sorular.
 - o zamandan bəri çox işlər **yenilib** (olub). - **yenilən** işlərin
 başlısı. yavuzu iyisi olayların, **yenilməsinə** baxmayaraq. 1. alt
 olmaq. altanmaq. üstələnmək. yıxılmaq. sancığmaq.
 vurulmaq. sancılmaq. 1. qabılmaq. qapılmaq. oyunda
 məğlub olmaq. qıtılmaq. məğlub olmaq. 1. yeyilmək.

yenilmək

1.boyun əğmək. dizə gəlmək. diz çökmək. müti', təslim
 olmaq. 1.alçalmaq. kiçinmək. düşünmək. alt olmaq.
 sınmaq. məğlub olmaq. 1.altda qalmaq. qarşılıqsız
 qalmaq. cəvab verəməmək. 1.yerinmək. qapdırmaq.
 məğlub olmaq. utuzmaq. 1.üzdən gedmək. məhcub
 olmaq. 1. **yenikləmək**. **enikləmək**. köçünmək. çökünmək.
 çökmək. boyunlaşmaq. boynalmaq. boynanmaq.
 boynuna almaq. boyun əğmək. sınmaq. qaptırmaq.
 tanımaq. e'tiraf etmək: iqrar etmək. 1. **yenkinmək**.

yenikinmək. itirmək. yitirmək. qeyb edmək. sınmaq. - bu döğüşü kim **yenəcək**, bəlli deyil hələ.

yenilmək **yencilmək. yencgələnmək.** 1. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. 1. yenmək. yelmək. yensilmək. yensəlmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq. 1. yemək. ursuqmaq. vurulmaq. dövülmək.

yenilməz 1. batmaz. buraq. güclü. 1. utuzmay: alınmaz.

yenilmiş mat. sınmış. şaşqın. heyran.

yenimək doğurmaq (yalnız qadın için).

yenin **enin.** yığam. yığna. yığın. yığım. yığıq. yığıt. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar. ambar.

yenin qalip. müzəffər. utqan.

yenir 1. yeyinir. yeyilə bilir. 1. - **yenir kəsəli:** qora (xurə. aşıla, akıla, cüzam) kəsəli. 1. görmək. alış. vərziş. adət. 1. hənuz. yeni olaraq. son zaman. 1. yeyici. yiyən.

yenirak	yenğəz. yenğəz. yanğaz. yanaz.
yenirçə	akıla. tuttuqu yeri yeyib çürüdən kəsə.
yenirmək	yenişmək. öğrəşmək. alışmaq. adət etmək. - görə görə göz yenir , gedə gedə ürək yenir . - gözdən yenirməyən , ürəkdə qalmaz.
yeniş	yengiş. utuk. qələbə. utqu. qələbə. qalibiyət.
yeniş	yenişik. enişik. yenik. eniş. iniş.engiz. yengiz. engiziş. yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. 1. eniləyiş. geriləyiş. 1. yığış. yıxılış. yıxılım. yıxılma. yoxalış. yoxalım. yoxalma. çevriliş. devriliş. devrişmə. dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş. çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış. basılma. dağlış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılma. salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma. qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş. pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimət. 1. tükənmə. dinmə. sönmə. 1. yaxın arxadaş, dos. canciyər. - könül enişi: ürəyə yaxın biri. 1. yumşaq. həlim. ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı. xoşqılqınıq. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. 1.

əğikboyun. boynuəğik. başəğən. buyruqsın. tanıqsın.
qoybaş. izləyən. gəlici. uysal. uysuq. enik. yenik. müti'.
tabe'.

- **eniş aşağı**: **eniş yoxuş**: yenişdə aşağıya doğru.

- **eniş çıxış**: atartutar. əngəbəli engəbeli.

- **enişli çıxışlı**: **enişli yoxuşlu**.

yenişə **enişə**. düşürə. axışa. axına. yoluna.

yenişiq **yenişik**. **enişiq**. **enişik**. **yenik**. **yeniş**. **eniş**. **iniş**. **engiz**.

yengiz. **engiziş**. **yengiziş**. **əngiz**. **əngiziş**. **ingiz**. **ingiziş**. **1**.

eniləyiş. geriləyiş. çöküş. sınma. sınış. yıxış. yıxılış.

yıxılma. şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. **1**. yaxın

arxadaş, dos. canciyər. - **könül enişi**: ürəyə yaxın biri. **1**.

yumşaq. həlim. ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı.

xoşqılıqlı. xoşqılıqlı. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. **1**.

əğikboyun. boynuəğik. başəğən. buyruqsın. tanıqsın.

qoybaş. izləyən. gəlici. uysal. uysuq. enik. yenik. müti'.

tabe'.

yenişmək **yenirmək**. ögrəşmək. alışmaq. adət etmək. - görə görə

göz **yenir**, gedə gedə ürək **yenir**. - gözdən **yenirməyən**,

ürəkdə qalmaz.

- yenişyoxuş** əngəbə. engəbə. atar tutar.
- yenitən** - **gönü yağınan yaşla, günü yenidən başla:** (hər günün öz işi var, keçəl başın yağı var).
- **yenidən dirilmiş, güclük simgəsi, simbolu:** qartal.
- yenitən** **yenidən.**yenə. bir daha. yeni başdan. yenidən. genə.
dubarə. başdan. yeni başdan. təkrar.
- yenitən** **yenidən.** 1. kabat. kaytadan. 1. qaytadan. təkrar. genə.
yanğırtından. 1. genə. yenə. daha. təkrar.- **yenə** gəldin.
- yenitmək** **yanıtmaq.** 1. doğurtmaq. - mama arvadı **yenitir.** 1.
doğuzdurmaq. 1. tazalamaq. yanatmaq. - ürek başı
yenindi: ürek dağı düzəldi.
- yenq edmək** çarə qılmaq. bu dərde bir yeng elə.
- yenq** **yanğ.** qol. bol **yanğ.**
- yenq** **yenğ.** (**yenğ:** alçaq). 1. yen > yel. al. cin. - **yenğ arabası:**
cin arabası: bisiklet. 1. yol. yöntəm. 1.**yen.** qolun ətəyi. -
yenin sıvamaq: qolların siyirmək. işə başlamaq. 1. **yenik.**ürəyi
alçaq. alçaq könül. engin ürek. comət. firutən.
- **yel (yenğ. yen. cin) atına minmək:** çox sınırlanmaq.
- **yen çarpmaq:** cin vurmaq.
- **yen çarpmışa dönmək:** çox şaşırmaq. nə edcəyin

bilməmək.

- **yenğ olmaq**: cinə dönmək.

- **yenğ oylu**: cin kimi. kurnaz. kurzan. qurbaş. iy çəkən.

ivək.ustal. sivir. zirək. zeyrək.

- **yenğ olmadan adam çarpmaq**: gücü yetməyəcək işi yapmaya qalxışmaq.

- **yenği tutmaq**: **yenği (cini) təpəsinə çıxmaq**: dəlirmiş, sınırlanmaq.

- **yenğlər cirit oynamaq**: ıssız, tək olmaq.

- **yenğləri başına toplanmaq**: qızmaq. qızınmaq. sınırlanmaq.

- **yenin silkəmək**: xaz keçmək. bıqmaq.

- **yenğləri dağılmaq**: öfgəsi yatışmaq.

yenq

yenğ. yinğ. 1. qol (paltarda) (< yenmək). lingə. astın. qolın

aşağı bölüyü. yenglik: uzun qollu əlcək. **1.** qoldan əl

üzünə enən parça bölümü. **1.** rəng. yengili yengili

paltarlar. **1.** burun suyu. sümük. fırtıq. - **yendəki**: fırtıqlı. **1.**

yanğ. ətək. - **yenq atmaq**: **yinğ atmaq**. yinğitmək. engitmək.

sümgürmək. **1.** (< **yenmək**). hər nəyin yenilən bölümü,

qolu, ayrıntısı. **1.**yen. paltar qolu.

- **yenq allı**: manşet.

- **yenqin örqə edmək**: qollarını sıvamaq.

- **yenqsiz qabray**: yələk.

- **ebze yenq**: **iyqən yenq**: qafqas qız paltarının qolları.

yenq **yenğ**. 1. ling. qolun ətəyi, dəsdəsi. 1. salış. sallaq. ətək.

yenqə **yangə**. (< **yan**. yanda gedən). 1. qardaş, əmi, dayı arvadı. 1. toy gecəsi gəlinə qılavuzluq edən. 1. mamo. qərdək gecəsi gəlinlə bərabər göndərilən qadın. 1. **yanqa**. yanca gedən. sağdıç qadın. yana. tərəfə.

- **gəlinin sağıcı**: yengə. yangə.

yenqə **yengə**. (< **yan**). 1.gəlinin yanında gedən. 1.quyruq. 1. qəlinaba. gəlinabla. gəlinana. gəlinbacı. gəlingə. gəncə. gəlinin sağdıç. sağduş. 1.yədək. quyuq.

yenqə **yengə**. (< **yenən**. düşən).gətin. gətingə. (< **gəlmiş** olan). qatı. qatın. qatınqa. (< **qatılmış** olan. doğma olmayan).

yenqə **yengə**. apsın abcın. öpsün. elti. bir evdə, gəlinlərə, gəlinlərin bir-birinə verilən sevişli ad.

yenqə **yengə**. **yengə**. **yanqa**. (< yeni). (< **yanğı** > metatez yaxın. yanaşı). (< **enən**: gələn). gənəlliklə bir elə, bir evə **qatılan**, **girən**, **gələ**n gəlinə, xanıma verilən sayqıç ad. yengə. gəlin. örnüyin yaxınların, tanışların xanımına, qardaş əmi arvadına

verilən ad. "**qadı**" "**yengə**" anlamında, iki kökdən olabılır: bir ilişgiyə gəlib qatılan qadın. yaxud "**qadın**" sözündən, ki gözəl, gözəlçə anlamındadır, və gənəlliklə sayqı olaraq, özgənin xanımına üz tutanda deyilir. böyük qardaş ya əminin arvadı. yengəlik. tazalıq. (gəlin: taza gəlmiş). yeni gələn artırılan. gəlin. qardaş arvadı. əş. arvat. yol göstərən. aparıcı. yolçu. yol açan. yeni. orijinal. – **yengi ər**. zəfər. utqu. yanğ. yanqu. yeni. taza. tər. qenc. cavan. yangı. yanqu. yeni. taza. tər. sulu. gənc.

yenqə **yengə. yengəl. engəl. ingəl. əngəl. qarşıl. qarışıl. çəngəl. kəngəl. çanqal. çöngəl. qonqal. qanqal. büklüm. burqu. qaramıq. qaramuq. - yengə mingəsiz yol: yengəl mingəlsiz yol: yol: düz, hamar yol. əngəbəsiz yol.**

yenqə **yengə. yenğgə. yenqqə: böyük qardaşın qarısı. 1. yekə. tək. yək. yak. yalınız. 1. üstün. qalib. 1. iri. yekə. 1. buxca. heybə. yetqək.**

yenqəc **yangəc. (< yan. yan yeriyən). farsçada xərçəng (< qara + çəngəl) söylənir.**
- yangəc kimi: yanpırı. əğri büğri.

yenqəc **yengəc. xərçəng. incitməməni. qarağrı. qaraağrı. qarağı. qarabur. sərətən. kanser. sərətən. - bir yengəc çeşiti:**

çalbağa.

- **yengəc dönəncəsi**: sərətan xətti.

yenqəc **yenğəc**. ayağlı çabaq. ayrı çabaq.

yenqəc **yenkəc**. - **yenkəc kimi**: yanbüri. yanpuri. əğribüğri. çampuri.
çarpuri.

yenqəq **yenğək**. heybə. buxca. yetkək.

yenqəl **yengəl**. **yengə**. **engəl**. **ingəl**. **əngəl**. **qarşıl**. **qarışıl**. çəngəl.
kəngəl. çanqal. çöngəl. qonqal. qanqal. büklüm. burqu.
qaramıq. qaramuq. - **yengə mingəsiz** yol: **yengəl**
mingəlsiz yol: yol: düz, hamar yol. əngəbəsiz yol.

yenqəl **yengəl.yüngül**. könül rahatlığı içinde olan.

yenqəl **yengəl**. **yüngül**. çuvaş (ç < > y) yuvaş. yavaş. sakin.
rahat. yüngül. huzurlu. rahata ərmiş. arsun. yüngül. uçuz.
rahat. qolay.

yenqəməz yenqəlməz. alınmaz. qapsanmaq.

yenqənclik **yengənclik**. **yetcənğlik**. **yetcənlik**. yeni yetməlik.
gənciklik. ərgənlik. novcəvanlıq.

yenqəz **yenğəz**. yanğaz. yanaz. yenirəq.

yenqi bax > **yengi**. yeni.

yenqi **yengi**. qələbə. fəth.

- yenqi** **yengi.** yen. yenlək. yeniləmək. təkrarlama. iqzirsayz.
təmrin. - güc işlər, **yen** ilə (yenlək ilə. yengi ilə, təkrar ilə)
qolaylaşır. -.
- yenqic** - **yengic ləngic:** xərcəng.
- yenqic** **yengic.** ləngic: xərcəng.
- yenqicə** **yenğicə. yencə. yanğica.** olduqca yeni. cədid. mücəddəd.
- yenqiq** **yengik. yenik.** qoyu. olur. yol. yolağ. yöntem. bağış.
qolay. özür. geçit. keçit. keçər. geçər. buyruq. göstəriş.
ərklik. onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə.
musidə. pərvanə.
- **onay sağlamaq:** icazə almaq.
- **ərklik, onay çıxmaq:** bir işdə sərbəs bıraxılmaq.
- **ərklik, onay qoparmaq:** gücəniklə icazə almaq.
- **onayızla: onay versəz:** icazənizlə.
- **onaysız:** icazəsiz.
- **onaysız** heç nə yapılmasın.
- **onaysızlıq:** icazəsizlik.
- **olur** alın sonra.
- **olursuz** bura girmək olmaz.
- **olur** verin gedim.

- **oluruzu** gözləyirəm.

- iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.

yenqil

yengil. 1. cıncıl. ufaq. 1. iti. çapıq. 1. irəli. qabağ. -

saqatnı yenqil yürüqəni: saatin iləri gedməsi. 1. mə'mul. 1.

yüngül. qalib. yenən. üstün.

yenqil

yengil. yüngül. 1. qolay. dinc. arsat. - **dinc** yol: **dinəş** yol.

rahat yol. 1. yüngül. qıyınsız. hasat. qolay. zəhmətsiz.

yenqil

yengil kişi. öfgəli. səbirsiz.

yenqil

yengil. 1.> **yengəl**. 1. çabuq. 1. əğik. 1. taqa. təkə. iti. 1.

yüngül. yaynı. yeyni. çapıq. səpük. xəfif. 1. **yüngül**.

mingil. rahat. huzur. rifah.

- **yengil bolmaq**: çabuq olmaq.

- **yengil daş**: əğik daş.

- **yengil ayağlı**: çevik. canlı. oynaq.

yenqilcan

yengilcan. yüngülcan. qıyın, çətin tutmayan. qolaycan.

yenqilək

yengilək. gəvşəklik. susluq. halsızlıq. kəsalət.

yenqilən

yengilən. **yeyilən**. **yeğilən**. **yenilən**.

yenqili

yenqiliq. **yanqıla**. **yanqılıq**. kimi. gibi. dənlü. dəklü. misalı.

manənd.

- yenqiliq** **yenqili. yanqıla. yanqılıq.** kimi. gibi. dənlü. dəklü. misalı.
manənd.
- yenqilinc** **yenğilinc. yanğılınc.** dikə olmayan. gücsüz. quvvətsiz.
zəif. miskin.
- yenqiliş** **yengiliş. 1. yenmə. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz.**
yengiz. eniş. yeniş. yeniliş. yendiriş. yığış. yıxılış. yıxılım.
yıxılma. yoxalış. yoxalım. yoxalma. çevriliş. devriliş.
devrişmə. dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş.
çökülüş. çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma.
basılış. basılma. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım.
dağılma. salınış. sınış. sinqış. sınılış. sındırqı. sınma.
qırılma. qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq.
pozğuluş. pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi.
izmihlal. inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimət.
1. bazsazi.
- yenqiliş** **yenğiliş. yanğılış. açış. sınış. düşüş. məğlubiyət.**
- yenqilləmək** **yengilləmək. 1. hızlanmaq. sürətlənmək. əcələ etmək. 1.**
paltarları üzərindən çıxarmaq. soyunmaq.
- **yengillik:** səbirsizlik. öfgə.

yenqillənmək **yengillənmək. yüngüllənmək.** yansalmaq. yaylaşmaq. yarılanmaq. yasarınmaq (< yaz: açıq). kövünmək. göyünmək. gövüklənmək. kəvikinmək. (< köv: kav: boş). açınmaq. açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq. boşaçınmaq. bollaşmaq. tapsanmaq. güşatınmaq. içi, könlü açılmaq. fərəhlik, fəraxlıq, inşirah, inbisat duymaq.

yenqillətmək **yengillətmək. 1. əğiklətmək. 1. hızlandırmaq.** çabuqlaşdırmaq.

- **üstümdən işin ağırlığının yengillətdi:** üzərimdən işin ağırlığını əğiklətdi.

- **izindən yetqənimi görgənində atın yengillətdi:** arxasından yetişdiğimi gördüğündə atını hızlandırdı.

yenqillik **yengillik. - yengillik edmək:** qızmaq. öfgələnmək.

yenqilliq **yengillik. enginlik. yüngüllük. 1. yansalıq. yaylalıq.** yarlalıq. yasarlıq (< yaz: açıq). kövünlük. göyünlük. gövklük. kəviklik. (< köv: kav: boş). içi, könlü açılma. açınma. açınlıq. açığılıq. içaçlıq. boşaçlıq. bolluq. tapsalıq. güşadlıq. fərəhlik. fəraxlıq. inşirah. inbisat. 1. yüngüllük. çanqılıq. çalqılıq. oynaqlıq. 1. **enəlmə. inəlmə. enmə. inmə.** dönəlmə. çönəlmə. solğuqma. çürgünmə.

çürüksünmə. çökmə. çöküş. çöküşsəmə. düşgünmə.
 düşmə. düşgənmə. düşgəlmə. geriləmə. gerilənmə.
 izinginmə. dalqanma. dalı gedmə. darqalma. alçalma.
 salınma. çəkilmə. sıxılma. inhitat. nizul.

yenqilmək yenğilmək. yanğılmaq. düşmək. yıxılmaq. sınmaq.

yenqilmək **yenkilmək.** yenilmək. yanılmaq (: **yanmaq**:(< enmək)
 qayıtmaq. qorkmaq.

yenqiltiq **yengildik.** üstünlük. artıqçılıq.

yenqimək **yenğimək.** 1. engilmək. əğilmək. 1. **yenğitmək.**
 yanğıtmaq. qələbə çalmaq. məğlub etmək. qazanmaq.

yenqin **yengin.** - **yengin, çürük nərsə:** keçgin. - **geçgin odun:**
 yanqın ağac.

yenqinmək **yenkinmək. yenikinmək. yenilmək.** itirmək. yitirmək. qeyb
 etmək. sınmaq. - bu döğüşü kim **yenəcək**, belli deyil hələ.

yenqir **yengir. engir.** 1.son. axır. 1.geri. sırt. dalı.

yenqiritmək **yengiritmək.** yenlətmək. təcdid etdirmək.

yenqisəmə **yengisəmə. yeğnisəmə. engillik. engisəmə.** kəmçilik.
 susluq. susdaliq. savsaliq. sovsaliq. boşluq. ağırlıq.
 ərinlik. yaltalıq. önəmsəməmə. yeğsəməmə. bırxmalıq.
 ehmal.

- yenqisəmək** **yengisəmək. engisəmək. yeğnisəmək. yüngül tutmaq.**
azımsımaq. saymamaq. önəmsəməmək. dəğər, önəm verməmək. əhəmiyyət verməmək. aldırmamaq. oralı olmamaq. umursamamaq. kiçimsəmək. xəfifsəmək. ağırsamamaq.
- yenqisəyiş** **yengisəyiş. engisəyiş. yeğnisəyiş. yersəyiş. yüngülsəyiş.**
kiçışsəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş. alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış. xarsayış. əsgisəyiş. yapaysəyiş. yıpsayış. yorsayış. üzsəyiş. kütəyiş. xəfifsəyiş.
- yenqisiz** - **yenğisiz don:** kəfən.
- yenqisər** **yengisər.** yeynisərmək. yengisər olmaq. yünküleşmək. sarsaqqlamaq. yeynisəmək: daha xəfifleşmək.
- yenqiş** **yengiş. engiş. 1.** yönəş. yön. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. doğruq. duruş. duruc. durum. **1.** üstünlük. qələbə.
- yenqiş** **yengiş. yenğiş. 1.** yeniş. utuk. qələbə. **1.** şənlik. şadlıq.
- yenqişmək** yarışmaq. qonuşmaq.
- yenqişmək** **yengişmək. yencişmək. gərginləşmək. gərigişmək.**
gərginmək. tarımlaşmaq. tirqəşmək. tərgişmək.
dartqınmaq. qopacaq duruma gəlmiş.

- yenqiştirmək** **yengiştirmək. engiştirmək. yeğnitmək. 1.**
yüngülləşdirmək. kiçişdirmək. kiçimlətmək. kiçiklətmək.
dəğər, önəm verdirməmək. önəmlətməmək.
aldıratmamaq. xəfiflətmək. xəfifləşdirmək. **1.**
- yenciştirmək.** yendirmək. dizə köçürtmək. amana
gətirmək. məğlub edmək.
- yenqitmək** **yengitmək. engitmək. indirmək. endirmək. 1.** yermək.
alçatmaq. oğmaq. oğutmaq. təhqirləmək. - siz məni
endirirsiniz. 1. yatışdırmaq. yayvaşlatmaq. yavaşlatmaq.
- yenqitmək** **yengitmək.** yanğıtmaq. yenqimək. qələbə çalmaq.
məğlub edmək.
- yenqitmək** **yinqitmək.** yinğ atmaq. sümgürmək. fınqırmaq.
- yenqiz** **yengiz. engiz. engiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. eniş.**
iniş. yenişik. enişik. yenik. yeniş. 1. eniləyiş. geriləyiş. **1.**
yıxış. yıxılış. yıxılım. yıxılma. yoxalış. yoxalım. yoxalma.
çevriliş. devriliş. devrişmə. dönüş. çönüş. çöküş. çöküm.
çöküt. çöklüş. çökülüş. çökmə. düşüş. düşmə. düşgü.
batış. batma. basılış. basılma. dağlış. dağılış. dağlım.
dağılım. dağılma. salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı.
sınma. qırılma. qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum.

pozqunuq. pozğuluş. pozulma. aşırış. altanış. inqiraz.
 nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst.
 həzimet. **1.** tükənmə. dinmə. sönmə. **1.** yaxın arxadaş,
 dos. canciyə. - **könül enişi:** ürəyə yaxın biri. **1.** yumşaq.
 həlim. ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı.
 xoşqılqınıq. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. **1.** enik. yenik.
 əğikboyun. boynuəğik. başəğən. qoybaş. buyruqsın.
 tanıqsın. izləyən. gəlici. uysal. uysuq. müti'. tabe'. **1.**

yenqiziş

yengiziş. engiziş. engiz. yengiz. əngiz. əngiziş. ingiz.
ingiziş. eniş. iniş. yenişik. enişik. yenik. yeniş. 1. eniləyiş.
 geriləyiş. çöküş. sınma. sınış. yığış. yığılış. yığılma.
 şikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. **1.** yaxın arxadaş, dos.
 canciyə. - **könül enişi:** ürəyə yaxın biri. **1.** yumşaq. həlim.
 ram. minək. üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı.
 xoşqılqınıq. xulqlu. xuylu. xoşrəftar. **1.** əğikboyun.
 boynuəğik. başəğən. buyruqsın. tanıqsın. qoybaş.
 izləyən. gəlici. uysal. uysuq. enik. yenik. müti'. tabe'.

yenqqə

yengə. böyük qardaşın qarısı.

yenqqöz

yenğgöz. yelgöz. cingöz. açıq göz. işbilir.

yenqləmək

yenğləmək. bazsazi kərdən.

- yenqlənmək** **yenğlənmək.** yenlənmək. yellənmək. allanmaq (ala çarpılmaq). cinlənmək. sınırlanmaq.
- yenqləs** **yenqləs.** yüngülraq.
- yenqli don** **yenqli don.** qollu don.
- yenqli** **yenqli.** yenli. yelli. allı. cinli.
- yenqli** **yenqli.** **yanqli.** qollu. - uzun **yenqli**, qıssa **yenqli** kot.
- yenqlik** **yenqlik.** uzun qollu əlcək.
- yenqliq** **yenqlik.** yenlik. yellik. allıq. cinlik. **1.** oyanıqlıq. açıqgözlük. kurnazlıq. **1.** dəlilik. çılqınlıq.
- yenqmək** **yenqmək.** **yenmək.** **1.** alt edmək. **1.** dözmək. qarşı durmaq. qatlanmaq. dayanmaq. üstələmək. **1.** üstün olmaq. **1.** qalib gəlmək. sarqmaq. **1.** utmaq. yutmaq. üstələmək. qələbə çalmaq. qalib gəlmək.
- yenqmək** **yenqmək.** yenmək. yenqmək. yendirmək. utmaq. qazanmaq. oyunda. qələbə çalmaq.
- yenqsə** **yenqsə.** **1.** ənsə. dalı. arxa. - qarı **yenqsəsindən** (ənsəsindən: dalısından) dinq salmaq. qulaq asmaq. **1.** ənsə. peysər. boynun sırtı. kəllənin aşağı tərəfi.

yenqsə	yengsə. yensə > ənsə. ənğsə. ənsə. 1. dal. iz. arxa. sırt. 1.ardil. sırt. xəlvət. 1.yuxarı görə enişli yer. 1.başınan onquranın ortası. boynun arxası.
yenqsəc	yenğsəc. yenğsəlik. ənsəlik. şabbaz. şabbaq. şapalaq. pəsgərdəni.
yenqsəlik	yenğsəlik. yenğsəc. ənsəlik. şabbaz. şabbaq. şapalaq. pəsgərdəni.
yenqsiz	- yengsiz gömlək: kəfən.
yenqşiq	yenqşik. üstünlük. üstəmlik. estila'.
yenqşirmək	yenğşirmək. yenşirmək. enqşirmək. üstələmək. üstəlik tapmaq (> istila (_(ərəb)) tapmaq).
yenqşürmək	yenğşürmək. sığağa soğuş qarışdırmaq. ılışdırmaq.
yenqulmək	yenkulmək. (enmək.yanımaq).
yenlək	yen. yeni. yeniləmək. təkrarlama. iqzirsayz. təmrin. - güc işlər, yen ilə (yenlək ilə. yeni ilə, təkrar ilə) qolaylaşır. -.
yenlənmək	yenğlənmək. yellənmək. allanmaq (ala çarpılmaq). cinlənmək. sınırlanmaq.
yenlətmək	1. yenqiritmək. təcrid etdirmək. 1. böləmək. alçaq davranmaq. əsgiklənmək. oğulmaq. tənəzzül etmək. 1.

yenqmək. utmaq. yutmaq. üstələmək. qələbə çalmaq.
qalib gəlmək. qalib gəlmək. ütmək. ötmək. üstün gəlmək.

yenli yenğli. yelli. allı. cinli.

yenliq **yenlik. yenğlik. yellik. allıq. cinlik. 1.** oyanıqlıq.

açıqgözlük. kurnazlıq. **1.** dəlilik. çılqınlıq.

yenmə utuş. qalibiyyət. zəfər.

yenmə **yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz. eniş.**

yeniş. yeniliş. yendiriş. yıxış. yıxılış. yıxılım. yıxılma.

yoxalış. yoxalım. yoxalma. çevriliş. devriliş. devrişmə.

dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş.

çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış.

basılma. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma.

salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma.

qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş.

pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal.

inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimet.

yenmək **enmək 1. yemək.** indirmək. endirmək. sindirmək.

sındırmaq. götürmək. qəbullamaq. - onun sözlərin

endirəmmirəm. - indilik bunu **endirin.** gəvşətmək.

qavşatmaq. bastırmaq. üstələmək. qazanmaq. aparmaq.

qələbə çalmaq. qalib gəlmək. **1.yendirmək.** (yarışda)
qamalamaq. qapalamaq. çapalamaq. altdamaq.
sındırmaq. üstələmək. qələbə çalmaq. **1. çəkmək.**
alınmaq. qəbul etmək. **1. təslim olmaq. 1. razılaşmaq.**
1.məğlub etmək. alt etmək. 1.pozmaq. sındırmaq.
pozquna uğratmaq. məğlub etmək. **1. basmaq. alt**
etmək. altatmaq.1.qəbul etmək. - doğruluğun yenmək,
qəbul etmək: qanmaq. inanmaq. (**# qınamaq:** doğruluğuna
inanmamaq). **1. gəlmək. düşmək. çatmaq. - onlardan, sav**
xəbər enməmiş hələ. **1. gedmək. varmaq. dəğmək. - yol**
üstü, bir yeməliyə endik (yeməxana. resturan). **1. yerə**
basmaq. basramaq. - arabadan enərkən yıçıldı. **1. bir**
nərsənin çoxluğu, yüksəkliyi, şişginliyi, qabarması,
düzəyi, səviyyəsi, say sanı azalmaq, alçalmaq,
gerinmək, gerilmək, basılmaq, təpinmək, kəilmək,
kəminmək. 1. yıxılmaq. dağılmaq. çökmək. - göy başıva
enəsi. - bu şəhdən duvar enəcək. 1. qaplamaq.
qapamaq. bürümək. örtmək. qapamaq. qamamaq.
basmaq. basramaq. - çən endi. - qaranlıq enmişidi, qurd
payın yenmişidi. 1. məfluc, fələc, paraliz olmaq. - bədən

enən qıçdan olar. - sağ əli **enmiş**. **1.** çırpmaq. saldırmaq. vurmaq. - sallan yumruqlar, gah ayağına, gah başına **enirdi**. - toxunaqlı yamanları, düz üzünün ortasına **endirdi**. **1.** qonaqlamaq. qonmaq. otraqlamaq. yerləşmək. - yersiz **ensə**, yerli qaçar. - hər nəyi yerinə **enin**. (qoyun). - hançı yerə **endiz**. - **endiyimiz** yer, bir parıya dəğməz. **1.** çıxmaq. - üz versən başıva enər. **1.** olmaq. üz vermək. vaqe' olmaq. viqu' tapmaq. - orda nə **enmişdi** ki böylə el yığışmışdı. **1.** uzamaq. uzanmaq. ulamaq. ulaşmaq. - üzümlük çox aşığıya dək **enir**. - bu yol kəndin ortasına **enir**. - bunun etgisi sizə **enəcək** (toxunacaq).

yenmək

yenğmək. **yeyinmək**. **1.** yeğın gəlmək. qələbə çalmaq. aparmaq. üstün gəlmək. üstləmək üstün çıxmaq. udmaq. ütmək. qazanmaq. - kim kimi **yendi**. olmasın ki yenə uğra kötü. - biz düşmanı **yendik**. **1.** yemək. yencmək. əzmək. döymək. sındırmaq. **1.** sıxışıb sıxmaq. dözmək. basdırmaq. - **coşuvu yen**: həyəcanıvı gidər, bas. **1.** doğmaq. - gecə **bağlanan**, səhər yenər. **1.** qarşı durmaq. **1.** apamaq. içmək. yemək. utmaq. **1.** çürümək. aşınmaq. **1.** almaq. qapsamaq. **1.** yenğmək. dözmək. qatlanmaq.

qarşı durmaq. dayanmaq. üstələmək. **1.** alt etmək. **1.**
 altamaq. alt etmək. üstələmək. yıxmaq. yendirmək.
 üstün gəlmək. qələbə çalmaq. yenğmək. yendirmək.
 utmaq. qazanmaq. oyunda. qələbə çalmaq. qəmə
 basmaq. üstələmək. qələbə çalmaq. **1.** korlamaq. qalib
 gəlmək. qıtmaq. qazanmaq. məğlub etmək. onqlamaq.
 məğlub etmək. üstün gəlmək. haqqından gəlmək.
 qapmaq. qazanmaq. məğlub etmək. **1.** yemək.
 yendirmək. sındırmaq. utmaq. yenilmək. yelmək. -
 çətinlikləri **yenmək** gerek. sındırmaq. - andax əri kim **yenər**:
 kim **utar**, sındırar. **1.** aşınmaq. oyulmaq. - ip quyunun biləzik
 daşın **yenmiş**. **1.** alınıb götürülmək. yıxılmaq. - dalqalar
 qıyını gündən günə **yenir**. **1.** sərf, istehlak, israf olunmaq.
 pozulmaq. - o qədər mal **yenirmi**. **1.** xərclənmək. - para
yenməzsə yiyəsi **yenir**.

yenməli **enməli**. **yenik**. **enik** məfluc. paraliz. fələc oluş. - beldən
enik qıçdan olar. - qoldan **enik**.

yennəmək yinnəmək. məmələrə süt gəlmək: qoyun doğmağa
 yaxılaşıb. əmcəklərinə yenniyib (süt enip).

yensə **ensə**. **ənsə**. **insə**. başdan enən, arxa bölüm.

- yensə** **yengsə > ənsə.** 1.yuxarı görə enişli yer. 1.başınan onquranın ortası. boynun arxası.
- yensəlmək** yensilmək. yenilmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq.
- yensilmək** **yensəlmək.** yenilmək. ibadət edmək. tapımaq. tapınmaq.
- yenşürmək** **yenğşürmək.** enqsürmək. endərmək. tökmək. - isik suya, donuq su **enşir:** qat. tök.
- yentəq** **yendək.** 1. yindək. qırılmaz. dayamlı. davamlı. həmişə. - **yindək** oturmaq xəstəlik gətirir. - sıma (qırma) gönlün aşağı könüllülərin, ki, **yindək** əli üstün olmaz ərin. - **yindək** həvəsləndi qaçdı kef dalıca. - düşmanı **yindək** oxa, oda tutun. 1. sürəkli. qalıcı. dayimi. əbədi.
- yentəqləmək** **yentəkləmək.** 1. sallanıb boşboşuna aylağ aylağ. avara avara gəzmək. salqarasamaq. sallanmaq. səndələmək. sarsılmaq. salsırmaq. 1. indəmək. endəmək. engirləmək. alçalmaq. azalmaq. yoxalmaq. 1. mal pulu itirib sonsuzlamaq. yazıqlanmaq. müflisləmək.
- yentəmək** **entəmək.** kəmsitmə. kiçiltmə. alçaltma. əzmə. əzicləmə. düşürmə. yıpratma. basalama. pəsləmə. tərsləmə. qarabaxtama. qarayağtama. qaralama. xarlama.

korlama. koralama. xorlama. üzərinə kül savırma, ələmə.
izlal. zəlil etmə. zəlalətə salma, uğratma.

yenti yeyinti. azıq. rizq. tö'mə.

yentiq **yendik. endik. 1.** buyurq. iradə. carbulcar. tələb. ayas.
arzu. əriz. əriş. arzuman. arzı. özləm. iştiaq. amac.
iməc. umac (< **ummaq**). bəllik. oxluq. əsmə. əsi. bulqa.
bulqama. dilək. izələk. gözələk. hədəf. məqsəd. ərək.
nişan. mənzur. axın. amac. iməc. qəsd. dilvas. ümid.
arman. qaruq. murad. məqsud. çək. qanıll. yasa.
təmənna. yaysa. qolax. yaxarış. yalvarış. istək. ərgi. irca'.
1. əlamət. arm. bəlgi. endik. nişan. bəlirti. çaqma.
çaqmaca. işarə.bəlirti. im. iz. im. iz. əsər. yansı. yanıs.
simgə. çantıq. çaltıq. çəntik. kəntik. kərtik. qantıq. kantıq.
iz. im. um. imarə. bəlgilik. bilgilik. izək. izdək. izlək. ayıt.
bəllik. işarət. əsər. endik. nişan. bəlgi. bəllik. endik.
nişana. taxım. endik. nişan. sınırlada qoyulan nişan.
yora. yorma.

yentirəviq **yendirəvik. endirəvik. əndirəvik. endirəli. titrək. sarqaq.**
sallaq. **endirəvik səslə:** titrək səs.

- yentiriş** **yendiriş. yeniliş.** çevriliş. devriliş. çöküş. sınılış. altanış. düşüş. düşmə. yeniliş. salınış. yıxılış. əğiliş. əriliş. dönüş. çönüş. qovuluş. aşırış.
- yentirmək** **yendirmək. endirmək. 1. yeritmək.** doğurtmaq. axıtmaq. yapmaq. uyqutmaq. qulutmaq. qılmaq. görmək. icra etmək. **1. yenmək.** (yarışda) qamalamaq. qapalamaq. çapalamaq. altdamaq. sındırmaq. üstələmək. qələbə çalmaq.
- yentirmək** **yendirmək.** yencişirmək. yenğişirmək. dizə köçürtmək. amana gətirmək. məğlub etmək.
- yentirmək** **yendirmək. 1. endirmək. yenmək.** üstün gəlmək. qələbə çalmaq. yenğmək. utmaq. qazanmaq. oyunda. qələbə çalmaq. **1. qıtdırmaq. məğlub etdirmək. 1. təpələmək.** təbələmək. təpəsindən vurub aşağılatmaq. əzmək. alçatmaq. təhqirləmək. topallamaq. toparlmaq. topa bağlamaq. **1. yenğmək. yenmək. sındırmaq. əndürmək.** əndürmək. əndər döndərmək. axdarışmaq. - onun evin **yendürün.**
- yentiz** **yendiz. endiz. indiz > hənuz. 1. (olumlu cümlədə).** az öncə. daha indi. indicə. elə indi. taza <> yaza. yeni. - **hənuz**

	gəldim. - eşikdən hənuz dönmüşdü. 1. (olumsuz cümlədə). daha. hələ. - hənuz gəlmədi. - hənuz təpəşmədən.
yentün	yendün. 1. tərcih. seçim. 1. referans.
yentür	qələndər.
yenül	1. mutəvazi. alçaq könüllü. 1. yüngül. - içildi kamusu açıldı könül \ \ çox ağır baş əsridi, oldu yenül (yüngül).
yenür baş	ged gedə ağılanan yara xəstəlik.
yenür	yemək. yeyilən nərsə.
yenyenidən	yenərin. qaytarın. dönərin. dönə dönə. qayta qayta. kərrən. təkərin. təkər təkər.
yep	1. ip. yip. eyi. iyi. yaxcı. münasib. yoluna. 1. bacarıq. məharət. 1. yap: ip: sap.
yepləmək	ipləmək. yipləmək. eyiləmək. edqulamaq. eykulamaq. iyi, yaxcı yapmaq, görmək.
yeprəm	əktiv. fəal. bəcərikli. çalışqan.
yepriq	yeprik. yıpranmış. bükülmüş. ayrılmış. əyrilmiş. ərimiş.
yepyeni	taptaza. qıcır qıcır. - hər nəyin qarıcı, ilkini, çağuncu, çağ öncülü, eniyi, yepini, yepyenisi, nobarı: qarıq. qarıq.

- hər nəyin qarıcı, ilkini, çağuncu, çağ öncülü, eniyi, yepini, yepyenisi, nobarı: qaruq. qarıq.

yepyenilik (hər nədə). eniklik. yeniklik. **yenibarılıq**. nobarılıq. təbərzəlik. qarılıq. qaruqluq. qarıcılıq. ilkinilik. çağunluq. çağ öncülü.

yer - birdən olduğu yerə düşməyi anlatır: qarpadaq.
- birin, nərsəni bir yerə sıxışdırmaq: qamamaq. qapamaq.
- dalısı üsdə yerə düşmək: qanırılmaq. qayırılmaq.
- güclü vuruqla (vurmaqla) yerə sərmək: iki səksən uzatmaq. - **güclü vurqu ilə, boylu boyunca yerə sərilmək**: iki səksən uzanmaq.

yer {ger}. 1. torpaq. ara. el.cer. orin. qıral. yurt (geniş yer. şəhər. kənd). - **yer tutmaq**: dura tutmaq. - **yer vermək**: barındırmaq. yerləşdirmək. barınmaq: pənahqah. - **yer yurd**: barış. otraq. dura. topraq. - **yer evi**: məxzən. - **yer qarnı**: qəbir. yer altı. - **yer yerin**: yer inyerin. yer yerindən. hər tərəfdən yöndən. **yerinə**: ornuna. - **yer qulağı** yeddi **qat**: dünya yayıntı (şayiə) ilə doludur. 1. tapğır. gəzək. kəz. kərə. səfər. yolam. durqun. göz. əl. çala. dönüm. atar. dəğişən. mərtəm. dəfə. 1. bir bütünlüğü quran nərsələr. qurum.

dəst. taxım: - **iki qat paltar**.- kitabın **qatı**: kitabı quran
 varaq. 1. pis. qara. səhv. - **qatı gördüm**: pis gördüm. 1.
 bərk. çox. ören. əkirt. bət. bətər. xan. ulu. uca. böyük. 1.
 sex. sıxa. sahə. bölüm: hançı qatda çalırşırırsız. 1.
 oyanlıq. uğraş. iş. məşquliyət. - bir **qat** tapıb keçin. - heç
 kimə qatsız olmasın. 1. sevgi. maraq. əmrək. - bu işdə sizin
qatız nədir: marağız nədir. **yasaq**. doğru olmayan. suç. qaba.
 yazıq. əğri. yalın. yalnız. yaldız. yapay. taxma. düzmə. günah.
 engin. yaramaz. yergin. pozuq. bərə. turfa. saxta. pis. (< >
xəta. qəza). - **qadan** gəlsin mənə: günahın, ağrın mənim
 olsun. 1. (1 < **yat. yad. yatınmaq: yatırmaq**. 1. < **qay. qayt.**
qaytarmaq). **qatın**: yan. iç. qulluq. xidmət. hazır. anı. xatirə. -
qatında tut: yadla. xatırla. - **qatımda** var: yadımdadı,
 xatirimdədir. - **qatımda** yox. - **qatımdan** çıxıb. - **qatdan** çıxart:
 unud. - **qatına** al: yadında saxla. - **qatın yazı**: xatirə dəfədi. -
qatındaş: abidə. - **qat günü**: **qatın göünü**: yad göünü: anma
 göünü günü. 1. **qoca** yaşlı. böyük. sayın. ər (arvada görə). -
yer olsun: batsın. 1. bölgə. tay. or. yörə. ornaq. orun. özəl
 yer. 1. yir. topraq. arazi. yerüzü. dünya. 1. təxt. məkan.
 mənzil. məqam. duraq. 1. aymaq. tayfa. 1. orn. orun. 1.

yey. yeğ. iyi. **1.** ərsə. **1.** otaq. səndəl. **1.** iz. damağ.
nişan. - bu **yerləri** silin. - yara bitər yeri qalar, otda sönər közü
qalar. - ayağ **yeri**. **1.** sığacaq yer. - otaqda **yer** qalmadı. -
hoteldə **yer** yoxdu. **1.** bir işə özəl ara. - əğləncə **yeri**. - bazar
yeri. **1.** barq. məskən. lağ. məkan. - **lağ çağ**: zəman o
məkan. **1.** oran. orna. dəfdər. **1.** alçaq. topraq. ərz. zəmin.
- azərbaycan **toprağı**. - rum **toprağı**. - **topraq** yiyəsi. **1.**
topraq. orun. məkan. məvqi. irbin. məkan. ev. qırışı.
sahə. **1.** < > **yörə**. döğrə. çevrə. mühit. - bu **yerə**: bu
yörəyə. - bu yerə gəlmə. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq
yörə. **1.** yerüzü. topraq. - **yer sağrısı**: yerüzü. yer yayqısı. -
yer qırtışı: yer üzü. **1.** qumaşın, nərsənin üzü. **1.** orun.
yerləşən yer. sini. sını. sınır. sınığır. məkan. **1.** cay. urın.
urun. urın. orun. məqam. cayqah. məhəl. məkan. **1.** qara.
quri. quraq. **1.** turuş. duruş. iskan. məkan. məskən.
mə'va.
- **yer kökü**:. sarı turma.
- **yer küy**:. yer kov.
- **sulu yer**: taxıl.
- **yer bə yer edmək**: orundlamaq.

- **yer məqam yiyəsi**: törəli. torunlu. örünqli.
- **yer almaq**. yerləşmək. orik olmaq. oturmaq. ordu qurmaq. kəmp edmək.
- **yer almış**: orutmuş. yerləşmiş.
- **haman yerdə**: oşında. orada. həmana.
- qorxulu, təhlükəli yer: xınc. qınc.
- **təkil, təklənmiş**, düz yer: ot bitməz, ova. qatır. qaq. təkir. taqır. qatı yer, topraq, bərk, sərt topraq.
- **yer alması**.
- **oynaq yer**: boğun. məfsəl.
- **yerinə gətirmək**: əda' edmək ödəmək.
- **yerə oturmaq**: aşağı köçmək.
- **kəndini yerə vurmaq**: təpinib, çırpınıb döğünüb durmaq.
- **yer edmək**: iz salmaq. - yağmır köynəyimə **yer etdi**. - günəş vurub qumaşa **yer edib**. **1**. etgiləmək. tə'si salmaq. keçmək. müəssir olmaq.
- **yerə vurmaq**: **1**. düşürmək. **1**. aldatıb dolandırmaq.
- arxa **yerə** gəlmək: **1**. yenilmək. **1**. arxası üstə düşmək.
- **açıq yer**: boş yer: boş məqam.
- **yerə atmaq**: yabana atmaq. önəm verməmək.

- **yerə salmaq**: rədd etmək.
- **yer edinmək**: yer salmaq. alıb, ələ keçirib oturmaq.
- **yerə batmaq**: **1.** gömülmək. quylanmaq. **1.** yox olmaq. ölmək. **1.** izi sorağı kəsilmək.
- **yer** bağırsağı: bitgi adı.
- **yerə** baxar: sinsi. utancaq.
- bir **yerə** gəlmək: toplanmaq.
- **yer** bəğənmək: yer seçinmək.
- **yer** bulmaq: yer tapmaq: **1.** oturacaq yer tapmaq. - otaqda **yer bulamadım**. **1.** bir iş, qulluq, məqam tapmaq. - bir **yer tapdım**, oda boş deyildir.
- yerini bulmaq: işə bağlanmaq. icra olunmaq. - buyruğuz yerini bulsun diyə, bunu yaptım.
- **yer** çamı: bir çalı çeşiti.
- **yer** palıtı: bitgi çeşiti.
- **yer** sarmaşığı: yerdə sürülən sarmaşığı.
- **yer** sıçanı: köstəbək.
- qara **yer**: qəbir. gor. sin.
- **yerində**: uyğun. çağında. münasib. layiq.
- **yer dəyişmək**: oynatmaq. hərəkətə gətirmək. - batılan yer.

- bataq. suya batan yer. çamur. - **qara bataq**: bataqlı topraq. - **yeri** qaplamaq. **yeri** səritmək: döşəmək. salmaq. təfriş etmək. - **yeri** qaplatmaq. **yeri** səritmək. döşətmək. saldırmaq. təfriş etdirmək.
- **bor yer**: bur yer: şoraq yer. çoraq yer. bar. bur. bor. bora. düz, təkiz olmayan.
- **yer göçgəni**: köstəbək.
- **çox qalabalıq yer**: arı qoğanı.
- **yer tutmaq**: 1. işə yaramaq. - bilgivi işə salsan, yaşamda yer tutarsan. 1. yer saxlamaq.
- **yerinə gemək**: olunmaq. tutmaq.- baş **tutmaq**.
- **yer şəqayiqi**: ayı qulağı.
- **daşlıq, çanqıllı yer**: burtlaq.
- **düz yer**: yazı (< **yazmaq. yarmaq**). ova.
- **köklük yer**: kökən. vətən. mənşə'.
- **kökündə böyümək**: başqa yeri görməmək. dünyadan xəbərsiz olmaq.
- **oturulacaq yer**: kürsi. ayağlıq. altlıq. qaidə. - dirək **kürsisi**. - duvar **kürsisi**.
- **qara yer**: qara qızıl: qarmaq. topraq.

- **qışı çox olan yer**: yapar. qış yapar: qışlaq.
- **qonaq yeri**: ordu. qonaq.- **quytu yer**: qoltuq. qırax. kənar. bucaq. yan.- orası bir **qoltuqdur**: yan yerdir.
- **qoltuq** devlətlər: qıraxda qalan devlətlər.
- **rəsmi yer**: turluq. torluq. durluq. devlət yeri.
- **üyüq yer**: qumluq (yer sulu, buna bənzər yerlərdə ayağ basıldığı zaman batıb, çıxarması qüç olan qumluq yer.
- **yerin qulağı var**: ağızdan çıxan söz nə qədər də gizli olsa, duyulur.
- **yer topu**: yer küresi.
- **dar yer**: geniş olmayan. - **dara** gəldik.
- **qıraq yer**: yabanı yer. dağ.
- **tutacaq yer**: qulp. tutam. qəbzə.
- **yüksək yer**: dağ. təpə.
- **isti yer**: sıcaq. - **sıcaqdan** soyuğa çıxmaq.
- **yer sıçanı**: köstəbək deyilən heyvan.
- **yerli yerində**. sıralı. münasib yerində.
- **yerdə**. {**1**. qarada. quruda. bir nə döşəməksizin. **1**. yerinə. isə. - qorxulu yuxu görməkdən isə, oyaq dur}.
- **yer altı**: zərzəmi. - **yer altı** yol: tünel. **yer altı** sokaq.

- **yeri var**: yönü bardı. uyqun. münasib. - **yerəsinə yetdir**: işi açmaq, həll etmək. işi düzgüncə yapmaq.
- **yer başı**: dünya.
- **yox yerə**: boşunaqqa. boşu boşuna.
- **yer baş**: topraq qaplı çatı. topraq dam.
- **yer baş üy**: topraq damlı ev.
- **yer tutmaq**: yerləşmək. bəgimək.
- **düz yer**: yasav.
- **sərin yer**: avma. ağma. kölkəlik. sayvan.
- **sığ yer**: sayı.
- **yer yer**: oymat.
- **yerinə gətirmək**: bacarmaq. qerçəkləşdirmək.
- **atqa yer saldım**: atı yəhərlədim.
- **əğik düzük yer**: qatlaş.
- **yer bilə tənq bolmaq**: yerin dibinə geçmək.
- **yer calağan, el aldağan**: kurnaz. açıxgöz.
- **yer çörtlənvüq**: yer fıstığı.
- **yer yüzü**: dünya.
- **yer ətək**: dünyanın öbür ucu.
- **yer iyəsi**: topraqların tanrısı.

- **yer qapmaq**: ölmək.
- **yer qaltası kimi**: alçaq. qısa boylu.
- **yer oyulqan**: topraq çökməsi.
- **yer dibi bilə yürüqən**: saman altında su yeridən. kurnaz.
hiləkar.
- **yer tırnamaq**: çarasızlıq içində qalmaq. nə yapacağını
biləməmək.
- **yer uçqan**: topraq qayması.
- **yer usta**: topraq ölçüm işlərini yapan kimsə.
- **yer üy**: qilər. məxzən.
- **yerə qaratmaq**: utandırmaq. məhcub etmək.
- **yerə soqqanlay etmək**: utandırmaq. məhcub etmək.
- **yerə tüşmək**: gömülmək. toprağa verilmək.
- **yeri yuxasın qalının bilgən**: ağıllı. görmüş keçirmiş. dünya
görmüş.

yer

- 1. endik. nişan. 1. moqe'. 1.qona. 1.ülkə. ölkə. məmləkət.
- 1.meydan. aralıq. 1. duraq.məkan. məhəll. məqam. 1. el.
bölgə. məntəqə.
- (ambarlıq, tövləlik kimi nərsə üçün) **bir yerdə damlığa
ayrılmış yer**: daldalıq. duldalıq. qarıqlıq. qaruqluq.

- **ağırılığı az, qapladığı yer geniş olan:** qapaltı.
- **alverdə pul alınib verilən yer:** kasa. qapsa.
- **barmaqlıqla bölünmüş yer:** kəpəz. qəfəs. qapas. kəvəs. - ayı **gəpəzi**. - **quş gəpəzi**.
- **bəlli olmayan yer, hara:** durquzabad. durquzova. yalqızabad. yalqızova.
- **evdə, avluda (həyətdə), daldada, qırağda olan dam, yer:** dulda. duldaq. dalda. daldağ. qoşağ. qoşlaq. (1. (< qoşmaq.) 1. (< kav. kov).
- **günəş görməyən, almayan yer:** qaluq. qalıq. qalmuq. qalmıq. qalmış. kavıq. kavuq. kavlıq. quzey. qazuy. qazuq. qazıq.
- **qayalıq aralarında qar yağış görməyən quytu. dərin yer:** qaqma.
- **qayalıq yer:** qaqma.
- **suların qaynaşib axtığı daşlı yer:** qaqracaq.
- **uçurum, sarp qayalıq yerlər:** qağşacaq. qavşacaq. qayşacaq.
- **baş yer:** yuxarı baş: törə: (- bir yerin ayrılmış olan törəsi, **baş yeri, yuxarı başı:** kəpəz. qəfəs. qapas. - şölən, toy quruldu, xanlar bəylər **qapaza** yerləşdilər.).

- **bir yerdə tikilib qalmaq**: taxılmaq. qaçılmaq.
- **bir yerdə, açığıqda ayrılmış bölüm**: kəpəz. qəfəs. qapas.
- **cəhrədə məkiyin taxıldığı, saxlandığı yer**. qapas. qapsa > qəfəsə. gəpəsə. qəfəs.
- **günə baxan yer: günəş alan yer**. günəvər. güney. qaqlıq.
- **yer basmayıb yeyirən**: quş ayaq.
- **yer yeməz: yeğın yeğın: yeyin yeyin**: tez tez: sürəkli. - **sürəkli, tez tez, yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə**. qaqlacan. qaqacan.
- **yerə taxılan ağac**: qadqıl. qaqqıl. sancaq.
- **bir işin yerin salmaq, gərəklərin döşəmək, donatmaq, hazırlamaq**: işi pişirmək.
- **bir qapalı yerə ışıq alma üçün yapılan deşik, yencərə, yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək**: ışıqlıq. ışıqbaca.
- **bir yerdə, quruluş yerində qoyulan yüksək yer**: kürsü qatba.
- **çox arxı, su yolu, nolu olan yer**: qarılıq. qaruqluq.
- **çox gurultulu yer**: it dərneyi.
- **dar, qorxunc, xətərli yer**: qapanca. qapan. qanşaq. qınşaq.
- **dışarla bağlantısı olmayan yer**: qapalı bölgə.
- **hər istəyənin gəldiyi, qonaq olduğı yer**: qapısı açıq.

- **tikənlik, otluq yer:** kavqazlıq.
- **bir yere çox gedib gəlmək:** qapısını aşındırmaq.
- **öncədən bəlimiş görüş yeri, çağı:** qarar. qərar. qarul.
- **qaşiq yeri:** qaşiq**lağı:** qaşiq**la.** qaşiq**lama.** qaşiq**lıq.**
- **dağdaşda çətin, gücün, dar xətərli yerlər:** qapanca.
qapan.
- **dalda yer:** gizli yer. - iki könül bir olsa, tez tapar, **dalda yeri.**
- **daşlı qayalı, qazamatlı, uçurumlu, çuxurlu yer:** qınara.
qanara. qanaralıq. qınaralıq.
- **qonaqlama, düşmə yeri:** qonaq böyük ordu. kəmp.
- **nərsənin bol olduğu yer.** qan. xan. kan. qaynaq. ocaq.-
iyilik, uğur **kanı.** - bilim **kanı.**
- **saxlanan yer:** saxlo. saxlu. bank.
- **bir yerdə, evdə yaşamaq üçün gərəkli nərsələrin topu,**
hammısı: qalartı. qoşu.
- **bir yeri genişlətmək üçün, yanındakı tikəni ona qatmaq**
iş: çaluq. çalıq.
- **qalır yeri yox:** geri qalmaz, bənzər.
- **yumsaq, boş yeri bərkitmək üçün, üstündə gəzdirilən**
enli, yuvarlaq (ustuvanə biçimli) təkər: < qaldaban <

çaldaban > qəltəban ^(fars).

- **daş, taxdayla yasalı yer**: qaldırım. döşəmə.

- **nərsəni eşələyib yer açmaq**: biçmək yonmaq. yontmaq. yontmaq. qəttələmək. kərtləmək. kərtləmək. qartlamaq.

- **olduğu, bulunduğu durumdan, yerdən ayrılmaq üzrə olan, ayrılmaq istəyən**: üzünkçü. üzünçü. qaçıqçı.

- **yasa dışı bir yerə mal soxub, çıxaran**: qaçaqçı.

- **yardən yerə mal qaçırıb, satan**: qaçaqçı.

- **ovçuların, içinə girib, pusu qurduqları ağacılıq yer**: pusqu.

kafa < qapa.

- **daşlı çanğıllı yer**: qaroc. qıroc.

- **daşlı çuxurlü yer, tarla**: kavsaq. qarsaq.

- **əkilməmiş sürülməmiş, daş çanğıllı yer**: qabanlıq.

- **hərgələ, sanasız sayasız, kimkiməlik, başsız ayaqsız, buzlaq duzlaq, hesab kitabsız durum, yer**: qabanlıq. kimin könlü buz istər, kimin könlü duz istəlik.

- **geçit verməyən dik sarp, uçurumlu, qayalıq, kötü yol, yer**: qapan. qaban. qabalaq.

- **yer yer qabarcıqlar olmaq**: qabar qabar olmaq.

- **geri qaradır qara, dönmə geri, keçmişin, sözdə yoxdu yeri**.

- **gəlinin düşən yeri, gəlin olsun. - gəlin düşən yeri, gəlin olmalıdı.**
- **gizlinpac oyununda, qurdun, əbənin durduğu yer: qala. gizildək.**
- **gözdən düşüb, ürəkdə yer axdırır.**
- **qeçit yeri: yol boyu. yol üstü.**
- **yerdə yox çekim, al almanı, səndə var çekim, qapır almanı.**
- **aşı isdi, yeri yasdı (yasdı: rahat.).**
- **yağışdan qaçan yerin itirər, yersiz hürən, çətin gətirər. (çətin: çətinlik. koraz. güclük.).**
- **yerkökün çıxartsan, yer nəyin üstə dayanar.**
- **görüş yeri, evi: qortuq qoltuq.**
- **yer yurd: ocaq bucaq.**
- **gəminin yol ara sığındığı, barındığı yer: iskilə. qısqıla. bəndər.**
- **ıssız yer: ısıq. isik. çuxurluq.**
- **gənəlliklə bir yerdən nərsə alıb vermək üçün açılan, yasanan baca: qanaqıl. çanaqıl. - gişə çanaqılı.**
- **heç sürülməmiş yer: qarayazı.**

- **qara yer**: 1. gömüt. sin. qəbir. 1. topraq. yer üzü. dünya.
- **qarayer**: yeraltı. kav. gəv. kəvət. zərzəmi.
- **orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer**: qara iyrek, əğrək, əyrək, evrək, evlək. örtülü yer.
- **örtülü yer**: qara iyrek, əğrək, əyrək, evrək, evlək. orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer.
- **maldavarın gizli olaraq yüksək dəğərlə satılması, satılan yer**: qara bazarı. (maldavar: mal o mətə'. cins. kala).
- **sulaq yerlərdə, bulağ qıraqlarında yetişən ot**: qazayağı.
- **susuz yerlərdə yetişib, yeyilən ot**: qaravruq.
- **şeh yerlərdə bitən çiçəksiz bitgilər**: qara yosunları.
- **yer altınıda bilmək, üstünüdə**: çox bilmək.
- **yer qoşunu, ordusu**: qaragüc.
- **nərsəni uzatmaq, bir yerə yapışdırma üçün çaxılan, taxılan uzatma**: qarataxın. qaraçağın.
- **su çıxan yer, göz**: qaragöz.
- **yaban həvic, yerkökü**: qarakavza. qarakavaz.
- **yer yer su dolu çöküntülər**: qaragöz.
- **idarə, məçid kimi böyük gənəl yerlədə, su, arınlıq,**

təmizlik işləri, gərəcləri üçün ayrılan yer, otaq, bölmə:

qantıl. qantın. qantam. qantama. qatma. abdarxana.

- **issız, boş yer**: qarqa səkməz: qarqa uçmaz.

- **iş kişilərinə, adamlarına özgü yer**: işlik orun. bizinis kiləs.

- **özgü yer**: məxsus yer.

- **iş yeri işyer: işyeri. işlik**. işlətmə. çalışdırmakarqah. atolyə.

ustaxana. e'malaxana.

- **işləri yerinə gedmək**: işi olmaq. doğrulmaq. çözülmək. -

soruları, çətinlikləri **çözülmək, doğrulmaq**: - çox gözlədikdə, sonunda **işimiz oldü, doğruldu**.

- **kiçi yapılı, sərt, quraq yerlərə dayanıqlı sığır türü**:

qarasıqır.

- **qar, yağış, gündən qorunma üçün quytu yer**: qaraltı.

kölgəlik. qaçına. qaçınıq. barınaq. barnaq. tənəkə. pənahqah.

- **qarayer**: yer altı. yeraltı.

- **qayalıq, daşlıq yer**: qartlan. qaytal. qaytalan. qayalıq, daşlıq yer.

- **saxlanılacaq yer**: qaraltı. sipər. savur.

- **saxsı qapaq çatıların üstünə çıxılmağ üçün qoyulan**

ayaqlıq yer: qarıqlıq. qarqlıq.

- **səpici** (aşçı: dəriçi. dəbbağ). **sevdiyi dəriyi yerdən yerə endirər.** (çırpır).
- **suyun birikdiyi yer:** qaralıq oluğu.
- **uca yer:** ucut. ucuv. ovc.
- **ürəyində yer almaq, açmaq:** saqqızın oğurlamaq. ışığın oğurlamaq.
- **üstü örtük yer, nərsə:** qamara. qapara.
- **yel öylə əsə, dəvə göydə gəzə, vay yerdəki keçinin halına.**
- **yer yuvarını iki əşit, bərabər uzaqlığa bölən cızıq, xətt:** ustuva xətti. ortacıq. ekvator.
- **yerə yayılan samaşiq çeşiti:** qarqayamşağı.
- **yerinə gətirmək:** yeritmək. qılmaq. görmək.
- **yoğun olan iş yeri:** işocağı. iş mərkəzi.
- **yox yerə:** istərsizcə. - **yox yerə, icabsızca, vacibsiz xərclədik.** istərsizcə paraları uçurduq.
- **yaxın yer:** görülmə bilən göz önü.
- **çox günəş alan yer:** günəç.
- **yerin, günəşə ən yaxın yeri:** günbəri.
- **yer dəyişmək:** keçinmək. daşınmaq.
- **bəklənmədik, gözlənmədik yerdən gəlmək, çatmaq:** yox

yerdən tapılmaq. göydən düşmək. göydən sələylə enmək.

- **bir iş üçün ayrılmış yer:** ev. - yazı **evi**. - iş **evi**. - incəsənət **evi**.

- **dolma yerdə yapı salınmaz:** (doldurulmuş. içini doldurmaqla, içinə tökməklə yapılan yerdə).

- **gəzinti yeri:** yolağ. qolağ. park.

- **yer altı oyuğu:** daluz. dəhliz. yolağ. qolağ. tünel.

- **düzəcə yer:** düzək. hamar. bir sayaq. təkiz. düz. təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan.

- **el bəğənməzsə, yer bəğənsin:** gözdən düşüncə, ölmək yeğ (iyidir).

- **yerin doldurma:** qarşılama. dəngləmə. onarı. tələfi. - bu itgiləri necə **dəhliyəcəyiz, qarşılıyacağıq.**

- **əkin əkim yapılan yer:** əkəlgə. əkənək. tarla. zəmi. məzrəə.

- **ıslaq yer:** sulu topraq.

- **qaynaq, bulaqlı yer:** qaysar.

- **qutsal yer:** təkyə. hərəkə. hərək. örek. örekə. ziyarətqah.

- **quytu, kovtu yer:** çuxur. batıq.

- **yaşamında yer almaq:** yaşamına girmək. yaşamının bir böleyi olmaq.

- **yaşamında yer almaq**: yaşamına girmək. yaşamının bir böləyi olmaq.
- **yer dəğişmə**: köçüm.
- **sürəkli yer dəğişmək**: köçəbələşmək. bir yerdə duraq tapmamaq.
- **yerbasar**: əğəcən. iğəcən. iyəcən. yiyəcən. birinin yerin tutan. canışın. xəlifə.
- **dinlənmə yeri**: qurna. istirahətqah.
- **qazılmış yer**: **qazlıq. qazlaq.** govur. gavır. çuxur.
- **bu yer**: bura (< buara). burası.
- **arac, yapzal, əbzar qoyulan qutu, yer.** yapdilab. yapdolab.
- **bu yer**: bura (< buara). burası.
- **bir yerdə, sözdə, işdə dayanamamaq, duramamaq**: tikiş tudduramamaq.
- **oyuq yer**: deşik. eşik.
- **giriş yeri**: eşik. deşik.
- **yer yetəsiz**: (- **çaşıb, başın (ağlın) itirib, yer yetəsiz, qabaca, yöndəmsiz davranmaq**: eşşəkləşmək. eşşəklənmək. daşaqılanmaq. dışaqılanmaq).
- **ev yapılacaq böyüklükdə, olan yer**: evlək.
- **yer ölçüsü olan "dönümün" dördde biri**: evlək.

- **dar, sıxışiq, sıxıntı verən yer:** qıyındaraq. qıyındara.
qındaraq. qındara.
- **əni boyu qırx arşın olan topraq, yer: dönüş. dönüm.** - iki
dönümlük yer sürdüm.
- (tiyatr). - **səhnə yeri, mətni, zəminəsi:** don.
- **içerilik, daldalıq, qıraqlıqda duran, qalmış yer, sığıncaq:**
çəkməcə. xəlvətgək.
- **qarmaqarışiq yer:** cüyüt çarşısı, bazarı.
- **quru, susuz, verimsiz yer:** çoraq. şoraq.
- **olduğu yerdən uzaqlatmaq:** azıtmaq.
- **əğimli, əğinik, əğik, yatıq, meyilli yer:** badal.
- **yer yer qaraya çalan qır at donu:** bağlaqırı > paxlaqırı.
- **yer yer:** yer bə yer. oyan buyan.
- **örtülü yer:** toxurcun (< toxumaq).
- **qapalı yer:** dam altı.
- **arı kimi əri olanın, dağcan yeri olar.**
- **ayaq alıtı yer: ayaq basılacaq yer:** ayaqlıq.
- **baş yer:** törə. sədr. baş köşə, quşə.
- **bayramyeri:** əğləncəli, şən yer.
- **dağ başına yüksələn yer:** yamac. bağır. bayır.

- **beşibiryerdə**: beşibirlik. beşibirarada.
- **bir araya, bir yerə gəlmə**: aralaşma. yığışma. yığılma.
yığnaq. toplanma. birikmə. təcəmmö'.
- **bir araya, bir yerə gəlmək**: aralaşmaq. yığışmaq. yığılmaq.
yığnaqlanmaq. toplanmaq. birikmək. təcəmmö' etmək.
- **bir araya, bir yerə gətirtmək**: araşdırmaq. yığmaq.
yığışdırmaq. toplamaq. birikdirmək. cəmləmək.
- **biryerdə**: bir arada. - **bir yerə ısınmaq**: iyicə yerləşmək.
- **boş yerə: boşu boşuna**: gərəksizcə. lizumsuz.
- **çamırlı, palçıqlı yer**: bataqlıq. sapal. sapıl.çəpəl. çapal.
çapıl.
- **çanğıllı yer çağıldıq**: çanğıldağ.
- **çoraq, verimsiz yer**: bor. boraq.
- **dağ ardında olsun, yer alta olmasın**: ölməsində, uzaqda,
ulaşılmaz yerdə olsun.
- **düz yer**: hamar. yaylım. düzəngah.
- **qara yer**: sını. qəbir.
- **qayğan yer**: qayma. züvgen.
- **qırax, yan yer**: künc. qoltuq.
- **qorunaqlı yer**: qoruqan. qala. istihkam. estehkam.
- **öz mühitin, yerin sevən**: bölgəçi.

- **uca yer**: qopa. təpə. yuxqar.
- **verimli yer**: özlü topraq.
- **yatmaq yeri**: yataq.
- **yer almaq**: keçmək. qatılmaq. daxil olmaq. sıraya keçmək. - **bu işə keçməyin**.
- **yer almaq**: girmək. - nə üçün onun adı kitaba girdi.
- **yer edinmək**: oturmaq.
- **yer edinmək**: yer tutmaq: qonmaq.
- **yer kürəsi**: yerüzü. dünya. çevrən. evrən.
- **yer ölçmək üçün düğünlü ip**: göz (< kər: kəs).
- **yer yemiş**: quruyemiş. oğnaq, ufaq təfəq, xıdavət, xıdavət yeməklər. məzə. dilaltı. dişaltı. dodaqlıq. boğazüstü. boğazlıq. kərəz > çərəz. dadlıq. qatış. qatıq.
- **yer yer**: **yer bə yer**: buradan oraya. köy köy.
- **yer yiyəsi**: qonağanğ. malik.
- **yer yurd**: ev eşik.
- **yerində, sözündə durmaq**: dirəşmək. bərkinmək. bəkinləşmək. bərkinləşmək. bəgginləşmək. üstələmək. israr etmək. sabit durmaq.
- **yerli yerində**: adlı sanlı.

- **yerli yersiz**: çağlı çağsız.
- **yoxyerə**: boşuna. boşunaq. boşquna. havayı. havasına.
- **yer alan**: bulunan. mündəric.
- **yer almaq**: dərc olmaq.
- **ara yer**: ortalıq.
- **ara yerdən qaldırmaq**: ortadan qaldırmaq.
- **gərəksiz yerə**: oturduğu yerdə: durub dururkən. yersiz.
nədənsiz. gərəkməzin.
- **basamağsız, pilləkansız yer**: dabandaş. dabanış. dalağış.
dalağdaş. düzayaq. yerdəş. yerüs. yerüz. həmkəf.
- **düzəcə yer**: düzək. hamar.
- **əğləsmə, oturma, dayanma yeri**: bəklək <> bərlək <>
əklək.
- **hamar, düz yer, yol, nərsə**: atar tutarsız. düzayaq.
- **qapalı yerləri havalandırmaq üçün qoyulan yelçək, yel çəkən, somuran** fırıldaq. xəfəkeş.
- **yer çəkimi yönündə**: düşəy. çəkiləy. şaquli. düşümünə. dik.
əmudi.
- **yer yer əğilmiş**: düzgün olmayan. yamrı yumru. kəc məc.
əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta. qanqal.
- **yoxyerə imalə eləmə**: düğün aşu kimi mənə bağlanma.

- **başı yerdə**: düşgünbaş. yarıqbaş.
- **bir çevrə, qurum, cərəyan içində, nərsənin yer dəğişimi**.
dolaşım.
- **bir yerdə dinc duranmayan**: türmə qaçqını.
- **olduğu yerdə dinc olanmayan**: türmə qaçqını.
- **bir yerə yığıb dağıtmaq**: aşlayıb açlamaq: aşlayıb
daşlamaq.
- **dişləmə izi, yeri**: qapıq. ısıriq. çeğnik.
- **əlin yerdə, gözün gündə olsun, əkib biç, yeyib sik**.
- **gəzmə yeri**: park. gəzinti. dolanca.
- **qara yer**: gömək. gömük. gömüt. gömgən. basıq. dalıq. sın.
sin. qəbir. məzar. türbə. daxma. damğa < tuqma. dinləlik.
dinlənik. gor (< kovr).
- **yerə girəsi!**: batası!. gömüləsi!.
- **yerə quylanan dəğərli nərsələri araştıran**: gömüçü.
göməçi. gömən. göməyən. tənəçi. dəfinəçi. gömləyən.
- **qılınc çəkib baş alır, arşın çəkib bez alır, yorulduysa yer alır**.
- **qonaqlara ayrılmış yer, otaq sağuqluq. səlamlıq. hərəklik**.
örəklik. tənəbi.

- **yer yürüqəsinin, gündən ən uzaq yeri:** günötə.

- **yox yerə:** heç heçinə. boşuna.

- **yox yerə:** heç yoxdan. nədənsizcə. səbəbsiz yerə.

- **səbəbsiz yerə:** heç yoxdan. nədənsizcə. yox yerə.

- **çox incə, dar yer:** iğnə dəliyi: iğnə yurdu: iğnə yuvası.

- **üz verisən astar istir, yer salısan yatmaq.**

- **yuxarı görə enişli yer:** yensə yengsə > ənsə.

yerin: - **yerin salmaq. yer eləmək.** daşın almaq.

- **ivinti yeri:** axar suların iti, çalaq axan yeri.

yeraçan

imkan yaradan. - **alaya, gülüncə, suçlanmağa,**

qınanmağa, yanmağa yeraçan, imkan yaradan söz,

davranış: işgi. inci. bara. - **inci, işgi bıraqlamaq, qoymaq,**

düşürmək, salmaq: bara qoymaq.

yeralma

- **yeralma soğancan, səni sevirəm ay can.**

yeralma

curqa. yurqa.

- **yeralma toplamaq:** qartoş qazmaq.

- **yeralma əkmək:** qartoş salmaq.

- **yeralma ovağı:** qartoş uvqan.

yeralması

yer yumurtası. qar topu.

yeraltı	yer altı. qarayer. qaqra. qaradaban. qabanlıq. endirç. patval. kav. gəv. kəvət. zerzəmi.- yağan yağmır qaqrıya keçdi.
yeraltı	zerzəmi. məxzən.
yerazuq	yol yeməyi. yola götürülən torba, yaraq. tuşə (< tuqşə).
yerbaqısaqı	yerbağısağı. yer qurdu. solucan.
yerbasar	əğəcən. iğəcən. iyəcən. yiyəcən. birinin yerin tutan. ardıl. canişin. xəlifə.
yerbasarlıq	əğəcənlik. iğəcənlik. iyəcənlik. yiyəcənlik. ardıllıq. canişinlik. xəlifəlik. xələfiyyət.
yerbaş	topraqdan tikilmiş dam.
yerbir	həmkəf. - yerbir keçit: qarayolla, dəmiryolu kəsiştiyi keçit. (qarayol: şosə).
yerçi	1. yırçı. yırcı. ırçı. irçi. topraq yiyəsi. 1. başqan. yol göstərən. mürşid. 1. qılavuz. izci. rəhbər. yer bilən. yer bildirən. 1. əkinçi. 1. yerici. yürqən. yürkən. yürükən. yürücü. bara. vara. - yerçi ulduz:. səyyarə.
yerçi	cütçi. tarımla uğraşan.

- yerçi** **yerən.** itən. sevməyən. - sevgi**yerən:** sevgi sevməyən. - yemək**yerən:** yemək sevməyən. - topraq**yerən:** toprağın, ölkəsin sevməyən.
- yerçilik** 1. (**yer:** iz. simgə). izci. tə'qibçi. tə'qib. 1. əkinçilik. ziraət.
- yerçü** sın. qəbir. məzar.
- yerə** 1. yarı. tərəfə. 1. **yörə. yörgə. yürə.** döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.
- **yerəqoca:** yəkə qoca. - **yerəqul:** yəkə qul.
- **yerə baxan:**. yerqin. hüznü. bitgin. boynu bükük. məhzun.
- **yerə sərmək:**. saylamaq.
- yerəq** **yerək.** gərək. lazım. yapışan. öhdəli. vəzifəli.
- yerəqeçən** **yerəqeçən.** həvic < kavuç. kök. pürçüklü. yeyilən "kökü"
yerə gömmüş, quyraq qalan bitgi.
- yerən** 1. **yenən.** salan. çalan. alçaldan. düşürman. düşman (: **düşürən < düşürmək).** - bəylik, devlət, el **düşmanları.** 1. **yerçi.** itən. sevməyən. - sevgi**yerən:** sevgi sevməyən. - yemək**yerən:** yemək sevməyən. - topraq**yerən:** toprağın, ölkəsin sevməyən. - yazı**yerən:** yazı sevməyən.
- yerən** bədişçi. pisləyən. kötüləyən.
- yerənçi** malikanə. mülk.

- yerətmək** yerinmək. təbəllik edmək.
- yeri** ocağı. mərkəzi. - **bazar, alver yeri, ocağı, mərkəzi:**
qapanlı. qapanlu. qapan. bazar.
- **dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri:** qarın.
- **sərgi yeri:** qanat. qonut. salon. qaləri.
- yerib yecişmək** birbirini qınamaq. hədələmək. alçatmaq. xor görmək.
bəğənməmək.
- yerib yeçici** deyinən. şikayətlənən.
- yerici** 1. yerci. yürqən. yürkən. yürükən. yürücü. bara. vara. 1.
qılavuz.
- yeriq** **yerik.** 1. yenik. dadıq. çaylıq. yumuq. umaq. umuq. əmik.
obriq. hopriq. öprük. təmə'. tamah. yapas. qılas. atış.
utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq. qızım. qısıq. qınıq. coşuq.
yaxış. yangı. qaraç. qapıs. qaplıc. azman < acman. aclıq.
göz. acgözlük. tutqu. tutmac. dalvas. talvas. gərik. çəkiş.
dalqıç. araş. arzıq. marağ. seviş. iştah. istək. əsmə. əsi.
əslük. istəş. özənc. özəniş. islaq. islat. ıslaq. islat.
qaplıca. qapcıq. həvəs. 1. **yürşük. yürük. yerşil. yerişli.**
axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yumşaq. açıq. yüngül. ayıl
sayıl. düşünlü. rəvan. səlis. münşəcəm. insicamlı.

- müfdə eşşək, atdan **yürük (yerik)** olur, müfdə sirkə, baldan dadlı.

yeriq

yerik. 1. yürük. çapaqan. çapağan. çapan. yalvan.

yalğan. qoşçu. qoşğan (< **quşçu**). 1. yürüq. yürük hızlı

qoşan. 1. **enik. endik. yenik.** alışqanlıq. xuy. adət. istək.

1. danlaq. qalay. əzmə. tə'ziz. tobix. təpik. sərzəniş.

məzzəmət. - **qalay atmaq, basmaq:** paylamaq. 1. qaidə.

daban. hər bir nəyin yerə dayanan bölümü.- giriş **dabanı.**

- **daban** ağacı.

yeriq

yerik. iğrik. 1. məzzəmət. sərzəniş. 1. gözəlliği gedmiş

olan hər nərsə. yiriq. gədik.

yeriqən

yerigen. yürəgən. yürügən. sürəğən. sürəgən. sürügən.

müzmin. kironik.

yeriqit

yerikit. yerikləti. yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış.

oxsatı. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.

qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.

bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.

sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.

imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.

umrandırış. umratı. umsandıri. umsandıriş. umsatı.

çəksindiri. çəksindiriyş. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriyş.
 dilgəti. arzundırı. arzındırı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küysəndiri. küysəndiriyş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriyş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq etmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

yeriqləmək **yerikləmək.** 1. aşyerimək. aşyermək (< **aşa yerimək.** (**aşa:** iti)). 1.düşüzləmək. 1. ummaq. yamanca istəmək, diləmək, həvəslənmək. - gəbələk dövrünün ilkin iki üç ayınadək, **ummaq, yerikləmək, viyarlı olmaq,** bayağı (olağan. adi) bir olaydır.

yeriqləmək **yerikləmək.** nərsənin arxasınca gedmək. istəkləmək.

yeriqləmək **yerikləmək.** 1. (< yerə sürmək). yermək əzmək.
 təhqirləmək. 1. (1. < **yenikm. enikləmək. 1. < yürükləmək:**
yerimək: doğrulmaq). bir nərsəyə tərəf yerimək. əgilmək.
 meyl etmə. alqasımaq. qızıq istəklə istəmək. sürünmək.
 aşarmaq. aşarnamaq. 1. **yeyikləmək.** yeysəmək. yemək
 istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.

yeriqləti **yerikləti. yerikit.** yaxşındırı. yaxtı. oxsandırı. oxsandırış.
 oxsatı. qoşqunduru. qoşqunduruş. qızındırı. qızındırı.

qızındırış. özəndiri. özəndiriş. istəndiri. istəndiriş.
 bəğəndiri. bəğəndiriş. bəğnəti. öğgü. övgü. övgi. sıylıq.
 sıyqı. imləndiri. imləndiriş. imləti. imrəndiri. imrəndiriş.
 imrəti. imsəndiri. imsəndiriş. imsəti. umrandırı.
 umrandırış. umratı. umsandır. umsandırış. umsatı.
 çəksindiri. çəksindirış. çəksiti. çəktiri. diləndiri. diləndiriş.
 dilgəti. arzındırı. arzındırı. tutsunduru. tutsunduruş.
 küysəndiri. küysəndiriş. küysütü. güvəndiri. güvəndiriş.
 düşgündürü. düşgündürüş. düşsündürü. düşsündürüş.
 təşviq. təşviq edmə. rağiblətmə. şovqlandırma.
 iştiaqlandırma. həvəsləndirmə.

yeriqlətmək

yeriklətmək. istəndirmək. istəkləndirmək. özləndirmək.
 iştiaqlandırmaq. arzulandırmaq. arzılandırmaq.
 həvəsləndirmək. müştəqləndirmək. xoşlandırmaq.
 oxşandırmaq. oxşandırmaq. yaxşılandırmaq.
 gözsündürmək. düşsündürmək. imləndirmək.
 imrəndirmək. imsəndirmək. umrandırmaq. umsandırmaq.
 yumrandırmaq. yumsandırmaq. bəğəndirmək.
 əğsəndirmək. əğsəndirmək. tutsundurmaq. çalsındırmaq.
 çəksəndirmək.

yeriqli **yerikli.** 1. yenikli. dadıqlı. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq.
utuşuq. oduşuq. alışlı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı.
qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı.
gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yumuqlu.
umuqlu. umaqlı. əmikli. araşuq. arzıqlı. marağlı. sevişli.
iştahlı. istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli.
həvəskar. 1. yürüklü. keçərli. mütədavil. işlənilən.
kullanılan. cari.

yeriqli **yerikli.** 1. bariqlı. melli. əğimli. vurqun. düşgün. məczub.
1. istəkli. sevgili. - bu bizim **yeriklimiz.** - **yerik, yeriklini**
yeridər.

yeriqliq **yeriklik. yerişlik. yürüşlük. yürüklük.** axışlıq. axıclıq.
axarlıq. axqınlıq. rəvanlıq. səlislik. insicam.
münsəcəmlik.

yeriqsiz **yeriksiz. yürüşsuz. yürüksüz. yerışsiz.** 1. axışsız. axıcsız.
axarsız. axqınsız. rəvan, səlis olmayan. münsəcəmsiz.
insicamsız. 1. işlənməz. keçərsiz. geçərsiz. kullanmaz.
ğeyri mütədavil. ğeyri cari.

- yeriqsizlik** **yeriksizlik. yerişsizlik. yürüşsüzlük. yürüksüzlük.**
axışsızlıq. axıcsızlıq. axarsızlıq. axqınsızlıq. rəvan, səlis olmamaqlıq. münşəcəmsizlik: insicamsızlıq.
- yerilmək** keçilmək. dal qoymaq. dala qoymaq. ilərmək. aşılmaq.
- yerilmiş** yerqü. həqir.
- yerim** - **orta yerim:** ortalıq yeriş: orta yeriş. insaf.
- yerimə** - **ağır ağır, salınaraq yerimə:** dəvə adımlı, addımlı.
- **uşaqların yeriməsinə yardımçı olan yügürək:** qanrı. qanğrı. qayrı.
- **yerimə, qaçma, qoşma yarışı:** geçirtməc.
- yerimə** 1. yerimək. atmaq. hərəkətə gətirmək işləri. icrayı.
yerimə baqanlığı. 1. yürümə. yoriğ. yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.
- **sallanaraq yerimə:** qılluvma.
- yerimək** - **ağır yerimək:** dalı qalmaq. - **saatım ağır yerigən:** saatın dalı qalır.
- yerimək** atlamaq. adım atmaq. gedmək. yönəmək. yönəşmək.
gedmək. 1. uzaqlaşmaq. savılmaq. gedmək. sürmək. icra olmaq. axmaq. tökülmək. işləmək. istimal edmək.
gəzmək. dolaşmaq. dönmək. devr edmək. - su yerinə qan

yeridi. keçərli olmaq. rayic olmaq bu ölkədə yerişən pul nədir.

- bizdən **yeri**, hara gedisən ged. - bu ölkələrdə türk xaqanın

sözü **yerir**, hükm sürür. - bu yerlərdə aslan gəzir, ayda gündə

yerir. **1.** yayaqlamaq. gedmək. ayaqlamaq. attımlamaq.

hərəkə etmək. **1.** yeriş. yürüş etmək. saldırmaq.

hücuma keçmək: onu bu ölkəyə yeriməyə yellətmək. **1.**

yortmaq. - dan ata **yortalım**: səhər açılınca yerişirəm.

- **topallayaraq yerimək**: çəqunlamaq. çökünləmək.

topallamaq.

- **atla düşə yerimək**: iticə cummaq. salınmaq.

- **iti yerişən, gedən**: yorqa.

- **yan yerimək**: yanğısımaq. çarpuq yerimək.

- **tıpır tıpır edərək yerimək**: tıpırdamaq.

- **yaya yerimək**: daban atmaq.

- **yeriməkdə tıpır tıpır çıxan ayağqın basma səsi**: tıpırtı.

- **sallanaraq yerimək**: avuşmaq. ağıuşmaq. yalpalayaraq

yerimək.

yerimək

yürümək. **1.**ayaqlamaq. **1.**ilərləmək. atdım atmaq. **1.**

çapmaq. qaqmaq.

- **ayaqyalın yerə basmaq, yerimək**: kavlanmaq.

- **çağışaraq yerimək: çalqışaraq yerimək: çalxanaraq yerimək: əsə əsə yerimək: əsrə əsrə yerimək: əsərək, əsriyərek yerimək:** sağa sola sallanaraq yerimək.
- **çalaman, salaman yerimək:** calana calana, çalğana çalğana, sallana sallana, nazla çalımla, xuraman yerimək.
- **dağ yeriməzsə, kişi yerir:** qarşı yöndən sonuc alınmayıb, səs çıxmasada, kişi olan, özü işə girir.
- **dalqa yerimək:** fırtına qopmaq. iticə bulanıb, burulmaq.
- **dizi dizi, əlləri üsdə yerimək:** əməkləmək. iməkləmək.
- **iki yana sallanaraq yerimə:** apul apul.
- **kiçik uşağın yeriməyə başlaması:** adaqlamaq.
- **qalxıb gəlmək, yerimək:** durugəlmək.
- **qırcana qırcana, qırışa qırışa, sallana sallana, qırr firnan yerimək:** süzülmək.
- **qırcın hırcın, nazlın salınan, sallanan, əğilib büzülüb yeriyən:** çalış. çapış. çağış.
- **səkrək, topalaq yerimək:** axsamaq.
- **sözü, buyruğu, hökmü keçmək, yerimək:** borusu ötmək.
- **yerimağın çaşmaq:** ayaqları dolaşmaq.
- **yıxıla yıxıla yeriyən:** sallax. alqın.
- **əsə əsə, titrəyə titrəyə yerimək:** qayğıldamaq.

yayğıldamaq. cayğıldamaq.

- **izindən yerimək, gedmək**: birinin başladığı işi iz bə iz sürdürmək.

- **sallana sallana, qıra qıra, qırcana qırcana, nazla dolu**

yerimək: qıraman > xoraman. qıram qıram > xoram xoram.

- **tək ayaq üsdə yerimək**: naqqışlı gedmək. qaraquca.

- **yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış**

yol: yaylıq. yayalıq. qaldırım. qalatım.qalatım. yaldırım.

yardırım. yandırım. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən

qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım**: işlək, yürək yaya yol.

- **yol yeriməklə, borc ödəməklə, pul sərpəməklə, yaş yaşamaqla tükənir.**

- **uzun sürə yerimək**: yol təpmək. yol dögmək. yol eşmək.

yeriməmə qalma. keçməmə. gedməmə. işləməmə. çalışmama.

yeriməz 1.etgisiz. əsərsiz. 1.geçməz. işləmiyə. rayic olmayan. yerimiyən.

yerimiyən keçməz. işləmiyə. rayic olmayan.

yerinə 1. urn. urun. bədəl. əvəz. - onun **urnuna**: onun yerinə. -

yaş **uringə**, gözümdən axar qan. - börk **üringə**, başə qomuş

tac. 1. yerdə. isə. - qorxulu yuxu görməkdən isə, oyaq dur.

- yerinə** dəğərinə. dərəginə. bədəlinə. əvəzinə.
- **düz yerinə, amaca, nişana qoymaq, oturtmaq, vurmaq:**
qonulamaq. qoyutmaq.
- **işı yerinə qoymaq: biçiminə qoymaq:** qaqlamaq.
haqlamaq.qadaqlamaq. qaqatlamaq. yaxlamaq.
- **kişi başında (insan başında) pipik yerinə uzaran, ayrılan saç:** kakil. < qaqıl. pərçəm.
- **yerinə gətirmə:** - adı olmasına qarşılıq (rəğmən) görəvini, etginliyini yerinə gətirməyən. sözün edib, işdə, ısı izi
bulunmamaq: adı var özü yox.
- **göz yaşı dərildi, gül yerinə.**
- **paltarda düğmə, giltə yerinə tikilən qarmaqcıq:** geçirtmə.
çalkeçit. salkeçit.
- yeriniq** yerinik. yernik. təəsüf.
- yerinir** durağan. üşəngəç. bəğənməz. müşqülpəsənt.
- yerinqən** yeringən. çox üzülən. kədərlənən. darıxan.
- yerinmə** əzinmə. sürkünmə. üzülmə. götünmə. kötülənmə.
pəsəlmə. pəsənləmə. pisəlmə. pəslənmə. yozlaşma.
pozlaşma. yıxılma. batma. bataqsama. nizul. zəval.
inhibitat.

yerinmək

1. boşuqmaq. peşman olmaq. təəssüflənmək. 1. yernəmək. iqrənmək. tiksinqmək. - **tizik yerinmək**: tələsmək. qoşılmaq. qaçınmaq. ivilmək. çaqqanmaq. çaqlanmaq. - böylə **qoşılmaz**. - **qoşılmağında** çəki, həddi var. 1. üzülmək. darığmaq. peşman olmaq. - **yerinə yerinə** geri döndü. - keçmişivə **yerinməqil**. - uşaq üçün **yerinib** sevinməkdə, sənin üçündü. - gələcək üçün nə **yerin** nə gönən (gevən. sevin). - qocalıqda yoxsulluqdan kim **yerinməz**. - **yerinib** ögüşüb ağlaşdılar. - kişi yoxluqdan **yerinməsin**, ki olur çox görünəndən görünməzin. - zamanıdır əgər bəylər **yerinə** \ ki bağlandı eşşəklər at yerinə. 1. yerətmək. təbəllik edmək. 1. yeyəcək. tuqşə. tuşə. azuq.

yerinmək

1. peşmanlamaq. təəssüflənmək. 1. yenilmək. qapdırmaq. məğlub olmaq. utuzmaq. 1. yanıqsınmaq. yazıqsınmaq. yaxınmaq. yanmaq. incinmək. acınmaq. azarlanmaq. üzünmək. üzünmək. üzülmək. hayıfsınmaq. heyifinmək. əsəflənmək. təəssüflənmək.

yerintə

yerində. iyi. yetərli. uyqun.
- bir yerdə, quruluş yerində qoyulan yüksək yer: kürsü

qatba.

- **sağlığı yerində**: qanlı canlı. sağasağlam.

yerintə

yerində. 1. əlverişli. uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. yaraşır.

yarayışlı. şəkilli. biçimli. sanalı. sayalı. hesablı. müsaid.

münasib. müvafiq. mutabiq. **1.** sıralı. çağında. uyqun.

uyuşlu. uyşuqlu. tutarlı. münasib.

- **coşqunluqdan, coşuqluqdan, həyəcandan yerində**

duramamaq: qabına sığmama: könlü içinə sığmamaq: içi

dəriyə sığmamaq: dözümsüzlük etmək.

yerintə

yerində. 1. onat. uyqun. onat. doğru. ödgür. olqun.

yeterli. vaxtında. **1.** orunlu. münasib. uyqun. - **yerində**

durmayan: aylanıvçı. çox qəzən. aylanıvıq: sərsəri. avara.

qəzməyi səvən.

yerintən

- **iş yerindən qoparıb çözməsinə qızqınlıqla, köklü**

davranmaq: işə balta ilə girişmək.

- **şəhdən, istidən yerindən qalxmaq, qurtulmaq.** - kir

qabardı. - mizin qaplaması (üzü) **qabardı.**

yerintən

yerindən.- yerindən duran çəkir çəkisin: çıxarır hökmün.

özbaşnalıq. qarnışlıq. hərc mərc. anarşi.

yerintirmək

yerindirmək. üzmək. məhrum etmək. darıqdırmaq sağın

bir ürəyi yerindirmə. tanrım səni yerindirməsin.

- yerir** 1. etgili. müəssir. - **yeritliğa girmək**: müəssir, nafiz olmaq.
1. cari. 1. etgin. etgən. təpgili. geçgin. keçgin. toxunaqlı. acı. üzücü. çarpıcı. kəşgin. birəbir. dəlici. dələcən. deşgən. deşən. deşginli. deşinli. deşirli. deşgirli. izgili. müəssir. tə'sirli. amil. əktiv. nifuzlu. 1. **yeriyən**. yürüklü. keçər. geçər. keçərli. geçərli. rəvan.
- yerir** **yerür**. çalıq. çapuq. iti. səriən.
- yerirliq** **yerirlik**.nafiz. rariclik. - **yerirlik sürəsi**: əsərli, raric olmaq dövrəsi.
- yerirliqtə** **yerirlikdə**.nafizlikdə. rariclikdə.
- yerirsiz** sürümsüz. keçərsiz. geçərsiz. dəğərsiz. geçimsiz. keçimsiz. geçişsiz. geçməz. rivacsız.
- yerisi** özəl yeri. - **hər nəyin yerisi var, hər yolun yerışı var**, hər nə yapdın gerisi var, hər nə çapın, geyişi var. (ırmaq keçilirkən, at dəğişdirilməz).
- **at yerışı çeşiti**: qaraəşgin.
- **qara yeriş: qarayış**. minicini sarsıtan, sallantılı at yerışı.
- hər nəyin **yerisi** var, hər yolun **yerışı** var, hər nə yapdın gerisi var, hər nə çapın, geyişi var. (ırmaq keçilirkən, at dəğişdirilməz).

- **qapaqar yeriş**: çapqın. çalamıt.

- **qarqa yerışı**: çöməlib qoş ayaqla sıçrayaraq yapılan yeriyiş.

- **orta yeriş**: **ortalıq yeriş**: **orta yerim**: insaf.

yeriş

1. çalışma. işləmə. - maşının **yerışı. 1. rəfdar. yürüş.**

yürüyüş. yeriyiş. - **yeriş duruş**: cürüm türüm. qılıq - yoruq.

qılıq. xuy. **1. ornuna. yerinə. 1. yerli. 1. yürüş. qılıq.**

davranış. xuy. rəftar. **1. yeyik. gediş. gəriş. istəş. 1. yerli.**

yeriş

yürüş. 1. uğur. urğu. qada. iş. edim. əməl. 1. gediş.

tutum. taxım. devin. devinim. devrin. davran. davranış.

təpin. təprin. qımıl. qımit. hərəkət. **1. yerşik. yürüş. qılıq.**

qılışq. sürmə. sürəm. dartıq. dartış. rəftar. hərəkət. **1.**

kərə. dəfə. mərtəm. **1. yürüyüş. ayin. 1. çıxma. çıxış.**

yollanma. yollanış. - **çixışa, yerişə keçmək**: hərəkətə

keçmək.

- **çalpıq, çarpıq yerişli, yürüslü**: çalqanaq. çağanaq. - **dəvə**

yerışı: ağır, sürəkli, davamlı yeriş. - **ayı yerışı**: açıq dörd

ələyağı üsdə yerimək.

yerişlənmək

yerləşmək.

- yerişlətmək** 1. yerləşdirmək. yerinə qoyub yola salmaq. 1. öyrətmək.
1. yerləşdirmək.
- yerişli** - iti, yeyin **yerişli**: axqır.
- yerişli** **yerşil. yürüşük. yürük. yerik. 1. axışlı. axıclı. axarlı. axqın.**
yumşaq. açıq. yüngül. ayıl sayıl. düşnüklü. rəvan. səlis.
münsəcəm. insicamlı. 1. iti gedən. çapağı.
- **gözəl yerişli, çapışlı at**: qaçağan. çapağan.
- yerişli** **yürüşlü.** qılıqlı. davranşlı. xuylu. rəftarlı.
- yerişliq** **yerişlik. yeriklik. yürüşlük. yürüklük.** axışlıq. axıclıq.
axarlıq. axqınlıq. rəvanlıq. səlislik. insicam.
münsəcəmlilik.
- yerişmək** yerləşmək.
- yerişmək** yürüşmək. tovlanmaq. yollanmaq. yola çıxmaq.
- yerişsiz** **yürüşsuz. yürüksüz. yeriksiz.** axışsız. axıcsız. axarsız.
axqınsız. rəvan, səlis olmayan. münsəcəmsiz.
insicamsız.
- yerişsizlik** **yeriksizlik. yürüşsuzlük. yürüksüzlük.** axışsızlıq.
axıcsızlıq. axarsızlıq. axqınsızlıq. rəvan, səlis
olmamaqlıq. münsəcəmsizlik: insicamsızlıq.
- yeriştirmək** **yerişdirmək.** yerləşdirmək. qoymaq.

- yeritəməyən** - **nərsəni yeritəməyən, savlamayan**: qaldıramayan.
- yeritən** **yeridən. yürütən. 1.** yapay. yapan. yasan. aparən. işləyən. bəllətən. bələtən. yeritən. yeridən. yürütən. uyqulayan. ifa', icra edən. mücri. **1.** idarə edən. **1.** **yeritgən. yeritici.** keçirgən. keçirən. keçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızıtən. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşırən. daşırən. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici. sağırən. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü. axıtən. axıtqan. axıtıcı. əkidən. götürən. götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.
- yeriti** **yeridi.** həqlisin. - bu yaxlış (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü, itlər hürdü, karvan yürüdü, **hər nə desən, yeridi!**
- yeriti** **yeritim. yeritmə. 1.**yönəti. yönətim. yönətmə. güdüm. idarə. dolandırır. dolandırım. dolandırma. **1.**yürütü. bəlirti. ilərgə. ilərmə. pişnəhad.

- yeritici** **yeritgən. yeritən. 1.** geçirgən. geçirən. geçirici. sızdıran. sızdırıcı. sızitan. süzdürən. süzdürücü. süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən. sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. aşdıran. aşdırqan. aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən. dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən. sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. əkidən. götürən. götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən. köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən. çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib. **1.** yeritmən. yönətmən. yönətici. ygüdümqçu. idarəçi. ağaçı.
- yeritici** **yeridici.** sürücü.
- yeriticilik** yeritmənlik. yönətmənlik. yönəticilik. güdümqçuluk. idarəçilik. ağaçılıq.
- yeritilmək** **1.**icra olunmaq. **1.**idarə edilmək, olunmaq.
- yeritilmək** **yeridilmək.** sürülmək. qaçdırılmaq. - bu yerlərdə mal **sürülməz.**
- yeritim** **yeriti. yeritiş. yeritmə. 1.**yönəti. yönətim. yönətmə. güdümq. idarə. dolandırıcı. dolandırım. dolandırma. **1.**ifa. axıtma. icra. nifaz. inifaz. **1.** aparma. aparış. aparım.

ilətmə. ilətiş. ilətim. qılavuzluq. başçılıq. boyratış.

boyratım. boyratma. götürmə. götürüm. götürüş. öndərlik.
rəhbərlik.

yeritimcə yönetimcə. idarəcə: idarə yönündən, baxımından.

yeritimli yönetimli. idarəli. güdümlü. tutumlu. dolanımlı. iqtisadi.
ekonomik.

yeritiş **yeritim. yeritmə.** aparma. aparış. aparım. ilətmə. ilətiş.
ilətim. qılavuzluq. başçılıq. boyratış. boyratım. boyratma.
götürmə. götürüm. götürüş. öndərlik. rəhbərlik.

yeritqən **yeritgən. yeritən. yeritici.** geçirgən. geçirən. geçirici.
sızdıran. sızdırıcı. sızıtan. süzdürən. süzdürücü.
süzürgən. süzürtgən. sürən. sürəgən. sürügən. sərən.
sərəgən. əsirtgən. əsdirən. əsirdən. aşdıran. aşdırqan.
aşdırıcı. daşıran. daşırdan. daşırqan. dəğirən dəğirgən.
dəğirici. sağıran. sağırqan. sağırıcı. sürütən. sürütgən.
sürütücü. axıtan. axıtqan. axıtıcı. əkidən. götürən.
götürgən. götürücü. çatdıran. çatdırqan. çatdırıcı. köçürən.
köçürgən. köçürücü. içən. içəgən. çəkici. çəkən.
çəkirgən. hopan. cəzzab. cazib.

yeritmə

yeriti. yeritiş. yeritim. 1. yönəti. yönətim. yönətmə.
 güdüm. idarə. dolandırır. dolandırım. dolandırma. 1. icra
 etmə. - **yeritmə ərki:** icra qüvvəti. - **yeritmə yetgisi:** icra
 səlahiyyəti. 1. icrayı. - **devlətin ən yüksək yeritmə orqanı:**
 baxanlar qurulu. kabinə. heyəti vükəla. 1. axıtma. icra. 1.
 idarə etmə. 1. aparma. aparış. aparım. ilətmə. ilətiş.
 ilətim. qılavuzluq. başçılıq. boyratış. boyratım. boyratma.
 götürmə. götürüm. götürüş. öndərlik. rəhbərlik.

yeritmək

1. yerinə gətirmək. qılmaq. görmək. 1. icra etmək.
 1. idarə etmək. 1. yönətmək. dolandırmmaq. idarə etmək. -
buyruq yeritmək, dinlətmək: keçirmək. - **söz keçirmək.**
 - **işini yeritmək:** bez toxumaq. - **bir işi dolandırmmaq,**
yeritmək, idarə etmək. evirib çevirmək. 1. çalmaq.
 qanatlandırmaq. 1. **endirmək. yendirmək.** doğurtmaq.
 axıtmaq. yapmaq. uyqutmaq. qulutmaq. qılmaq. görmək.
 icra etmək. 1. keçirmək. çapıtmaq (ç <> s) saplatmaq.
 ötdürmək. ötkəzmək. ötkəzmək. sürdürmək. dinlətmək. -
 söz **geçirmək.** 1. ilətmək. - edinmiş bilgiləri yaşama **ilətmək:**
 bağlamaq. yaşama **yeritmək.** 1. işlətmək. icra etmək. - **baş**
yeritmək: baş, kəllə, ağıl işlətmək. 1. yapmaq. uyqulamaq.

uyqulatmaq. icra edmək.

- **gəmisin yeritmək**: işlərin, güclüklərə qarşı sürüb ilərləmək, yerinə qoymaq.

yeritmək

1. bərpa edmək. qurmaq. 1. sürmək. iləri götürmək. -

araba **sürmək**. sapan **sürmək**. - cüt **sürmək**. 1.

yerləşdirmək. icazə vermək. sunmaq. təqdim edmək.

gətirmək. yollamaq. yemək gətirdilər. şarab yeritdilər. -

gəmi yeridən ırmaqlar. 1. **yorıtmaq**. **yürütmək**. **yoğurtmaq**.

açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yertdi**: yorıdı.

1. yürüzmək. yürütmək. yolaşmaq. yolsamaq. yola

salmaq. salı vermək. göndərmək. təşyi' edmək.

- **tizik yeritmək**: ivdirmək. tələsik çatdırmaq. qoşdırmaq.

yeritmən

yeritici. yönətmən. yönətici. güdümçü. idarəçi. ağaçı.

yeritmənlik

yeritcilik. yönətmənlik. yönətibilik. güdümçülük.

idarəçilik. ağaçılıq.

yeritsiz

icazəsiz.

yeriyəmiyən

ayaqsız.

yeriyən

atımlı. attım atan. ilərləyən.

yeriyən

yürüyən. 1. **yerir**. keçər. keçər. keçərli. keçərli. rəvan.

rayic. 1. gedən.

- orta hızlı, yavaş, gen adımla yeriyən at: qara əşgin.

- yalnız başına yeriyən, ilərləyən: qapaduyuq. qapantuq.

qapatuq. qapabaş. qapanbaş. qapanca. kəllə şəqq. inad.

yeriyiş

- çöməlib qoş ayaqla sıçrayaraq yapılan yeriyiş: qarqa yerışı.

yeriyiş

1. davranış. basıl. basıq. axıl. hərəkət. gedişat. gediş. rəftar. yürüm durum. qılıq yoruq. 1. yürüv. yürüş.

yerq

yerk. qızılağaç.

yerqalamaq

yerxalamaq. yerxamaq. yelxalamaq. yelxamaq. yalxamaq.

çalxalamaq. çalxamaq. 1. sallamaq ırqalamaq.

yırqalamaq. sarsıtmaq. təprətmək. dəbətmək. tirtirətmək.

titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq. 1. yıxamaq. yılxamaq.

sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək.

yerqalandırmaq yerxalandırmaq. yelxalandırmaq. çalxalandırmaq.

yırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq.

ırqalandırmaq. təprəndirmək. dəbəşdirmək. sallandırmaq.

sarsındırmaq. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq.

qımıldatmaq.

yerqalanmaq

yerxalanmaq. yelxalanmaq. çalxalanmaq. ırqalanmaq.

yırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. təprənmək.

dəbəşmək. sallanmaq. sarsınmaq. tirtirənmək. titrənmək.
oynanmaq. qımıldanmaq.

yerqalanmaq **yerxalanmaq.** (1 < **yarqanmaq:** açılmaq. 1 < **yiğınmaq:** çəkilmək). parçalayıb açmaq. yağub kirdən arıtlamaq. 1. çəkinmək. pərhiz edmək. - günahdan **yiğnalmaq:** yırxanmaq. paqlanmaq. sağınmaq. yeyxalanmaq. yığxalanmaq. yiğınmaq. yığqalamaq. yuynmaq.

yerqamaq **yerxamaq. yerxalamaq. çalxalamaq. çalxamaq. yelxalamaq. yelxamaq.** sallamaq ırqalamaq. yırqalamaq. sarsıtmaq. təprətmək. dəbətmək. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq.

yerqanat yarasa.

yerqantı **yerxantı.yalxantı. yıxantı. yilxantı. çalxantı.**

yerqara qara topraq.

yerqat qatlıq. həmkəf.

yerqətmək **yerqətmək.** yerləşdirmək. yerlətmək. yatırtmaq. əyləşdirmək. əğləşdirmək. əkləşdirmək. oturutmaq. oturuşutmaq. oturtmaq. barındırmaq. abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq. qabqəştirmək. qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət, sikunət vermək.

yerqqin

yerqin. adalan. adaldı. adalır. adalmış. adanır. adı anılan. adı duyulan. adın. adıqdi. adıqlı. adıvar. anğın. anılan. anlı. anğın. çavğaş. sanlı. tanınan. tanınmış. ünəl. ünəl. ünlü. göstərişli. məşhur.

yerqi

yerqi. 1. həcv. daşlama. 1. məzəmmət. 1. **yayqı.** yermə. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat. qıyvat. qıybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc. qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu. koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc. küyü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısilı. fısıntı. şayie. boş söz. (bəd quyi.).

yerqi

yerqi. 1. donatım. donat. həcv. sərımə. saraqa. yermə. alay. əğlənə. iğnələmə. 1. zəminə. - nə yergidədir: nə zəminədədir. - yaşıl yergili: yaşıl zəminəli. - bir yergi qoşmalı:

bir zəminə qurmalı. - nə **yerğidə** söz gedir. **1.** şərayit. imkan.

- iqtisadi **yerği** olmadan. **1.** alçatma. təhqir. - kiçik bulub

yağını, **yerğü** əməs. **1.** zəminə.

yerqıçı **yerğiçi.** həcvçi.

yerqiq **yerğik.** daşlama. satirik. həcviyyə.

yerqili **yerğili.** **1.** pisəti. tənqidi. - **güldürərək düşündürücü,**
ilişdirici, yerğili gülməcə: qara gülməcə. qara şuxluq. qara
mizah. **1.** həcvli.

yerqin hüznü. bitgin. yerə baxan. boynu bükük. məhzun.

yerqli **yerkli.** istəkli. sarqon.

yerqöqü **yerkökü.** sarıkök. qazıq yemiş. qızılot. qızılçökük.

gəlinbarmağı. qırt qırt. qıt qıt. həvic.

- **yerkökün** çıxarsan, yer nəyin üstə dayanar.

yerqöqü **yerkökü.** yer otu.

yerqü **yerğü.** yerilmiş. həqir.

yerqünqəsi **yerğüngəsi:** yerküresi. güngə küre. şar.

yerlə qarayla. zəmini. - qara **yoluyla** gedidi.

yerlək qərarqah. dincqə. tincək. turqaq. turqa.

yerləmə yerləşdirmə. əhliləmə. uyqunlama. quylama.

qunamlama.

yerləmək

1. bəlləmək. bilgəmək. bəlgəmək. nişanlamaq. 1. tohin edmək. təhqir edmək. 1. kökləmək. kökləşdirmək. tə'sis edmək. 1. dururmaq. durdurmaq. gömləmək. quyləmaq. 1. yəhərləmək. əkmək. artımaq. yükləmək. arqamaq. hazırlamaq. 1. yertəmək. yerləşdirmək. qurmaq. yaratmaq. vəz' edmək. 1. yəhərləmək. 1. tufəyi ya da tapancayı doldurmaq.

- **atları yerləgiz**: atları yəhərləyin.

- **səqləri yerləgiz**: tufəkləri doldurun.

yerləmək

yermək. pisləmək.

yerlənişmək

sıqqınışmaq. əklənişmək. durqanışmaq. - qaraqolqa

yerləniş əldim: qaraqol şəhrinə yerləniştim.

yerlənmək

yerləşmək. qərarlaşmaq. qərar tapmaq.

yerləş

(d < > l) yerdəş. ayıldaş. yaqdaş. eldaş. yutdaş.

həmşəhri həmşəri.

yerləşik

qondu. yerli.

yerləşik

yerləşik. 1. yatab. yurd. ölkə. vətən. 1. yerləşmiş. oranlı. oranşlı. qərarlı. 1. **yerlilik**. duraqlıq. durağanlıq. durqunluq. təpirsizlik. hərəkətsizlik. sabitlik. 1. **yerləşgə**. orduk. ordaq. kampus. kampüs.

- yerləşikliq** **yerləşiklik.** uyqaşırılıq. uyqarlıq. mədəniyyət.
- yerləşilmək** oturuşmaq. çövrələnmək çörəklənmək (< **çövrək:** çevrək: girdə).
- yerləşim yeri** qonşuq.
- yerləşim** qararqah. qonuş.
- yerləşim** otraq. oturaq. durarqa. iqamətqah.
- **yerləşim ocaqların birbirinə bağlayan yol:** qara yolu.
- yerləşinmək** qabıq tutmaq. özünə gəlmək. özün tutmaq, tapmaq. alışınmaq.
- yerləşqə** **yerləşgə. yerləşik.** orduq. ordaq. kampus. kampüs.
- yerləşmə** 1. əğləşmə. durma. oturma. iqamət. 1. qonaqlama. düşüş. düşmə. 1. oturma. durulma. istiqrar. 1. sığmış. dolmuş.
- yerləşmək** 1. baltuta. oturmaq. girnəşmək. girəşmək. sığışmaq. birləşmək. caylaşmaq. ornaşmaq. otruşmaq. bərkişmək. yer almaq. orik olmaq. oturmaq. ordu qurmaq. kəmp edmək. 1. bəğimək. yer tutmaq. qabaqlanmaq. köyləşmək. avlanmaq. ağıllanmaq. orunlanmaq. yurt edinmək. kök salmaq. orunlaşmaq. toxdamaq. durmaq. dinmək. kəsilmək. ara vermək. yersinmək. bir yeri yurt

edib oturmaq. bir yeri yurt edib oturmaq. **1.** əyləşmək.
 calaşmaq. qapılanmaq. kökərmək. kökəşmək. kökəlmək.
 kögürmək. bərkimək. ağarmaq. göyərmək. qapalanmaq.
1. kökləşmək. tə'sis olmaq. yer salmaq. uyumlamaq.
 tutmaq. kökləşmək. - ağac **uyumladı**. **1.** qapılanmaq.
 hançı bir işlə uğraşmaq. kullanmaq. qayınmaq.
 qulluğlanmaq.

yerləşmək

yerlinmək. yerlənmək. **1.** sığmaq. qabqışmaq.
 oturuşmaq. **1.** duraqanmaq. durqunmaq. təpirsizmək.
 hərəkətsizləşmək. sabitlənmək. **1.** barınmaq. oturmaq.
 əyləşmək. iqamət, sikunət etmək. **1.** sığmaq. girmək. -
bu nəcür ora girdi. **1.** sığmaq. dolmaq. birikmək. biraraya
 gəlmək. **1.** sığmaq. dolmaq. birikmək. yığışmaq.
 toplaşmaq. biraraya gəlmək. **1.** almaq. (> **alnaq:** çığ.
 yuvacıq). **1.** enmək. yenmək. qonaqlamaq. qonmaq.
 otraqlamaq. - yersiz **ensə**, yerli qaçar. - hər nəyi yerinə **enin**.
 (qoyun). - hançı yerə **endiz**. - **endiyimiz** yer, bir parıya
 dəğməz. **1.** qərarlaşmaq. qərar tapmaq.
 - **iyicə yerləşmək:** bir yerə ısınmaq.
 - **qurbət var kişi yerləşir, qurbət var içə yerləşir.**

- yerləşməmiş** oturmamış. durulmamış. istiqrarsız.
- yerləşmiş** 1. oturmuş. durulmuş. istiqrarlı. 1. yatışmış. dingin.
yerləşik. oranlı. oranşlı. qərarlı.
- alışma, görənəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış
tutum, davranış: qalıt. - rəsm. risum.
- alışma, görənəklər yoluyla, yerləşmiş, qaballaşmış
tutum, davranışlara söykənən, yanlayan, uyan kimse:
qalıtçı. rəsm, risumçu.
- yerləşmiş** orutmuş. yer almış.
- yerləşmişlik** oturmuşluq. durulmuşluq. istiqrarlılıq.
- yerləşmiyən** - ağzına yerləşmiyən dili var.
- yerləştir** yerləşdir. omaşdır. düzət.
- yerləştiri** yerləşdirmə. tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı.
bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dikedmə.
tikləmə. dibləmə. diblətmə. kökləmə. köklətmə. barlama.
varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma.
doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma.
qərarlama. isbat etmə. sibutlama.

- yerləşdirilmək** **yerləşdirilmək.** qonmaq. qonulmaq. qoyulmaq. ölçmək. miyzanlamaq. - bu sırçalar nəreyə **qonacaqdır.** - yemək boşqabları oraya **qonmaz.** - dilaba **qonsa** iyi olur.
- yerləşirmə** 1. əkmə. 1. **yerləşdiri.** tapıtma. inatdırı. anıtlama. anıtladı. bəlgələmə. bəllətmə. sənədlətmə. birkitmə. dikdəmə. tikləmə. dibləmə. diblətmə. kökləmə. köklətmə. barlama. varlama. var etmə. dabanlatma. sağlama. sağlatma. doğrutma. doğrulatma. onatma. onqatma. onqutma. qərarlama. isbat etmə. sibutlama.
- yerləşirmə** **yerləşdirmə.** barındırma. dinlətmə.
- yerləşirmək** 1. orundalamaq. öqürtləmək. ögürtləmək. aldırmaq. sığdırmaq. urundalamaq. qoymaq. təxsisləmək. - bunu ora **aldır.** 1. qurmaq. tərtibləmək. hazırlamaq. - ordu **qurmaq.** - qazan **qurmaq.** - yığva **qurmaq.** - duzaq **qurmaq.** 1. turturmaq. durdurmaq. turquzmaq. müqim etmək. iqamə, iqamət etdirmək. 1. əkitmək. gətirmək. 1. ornatma: bir yerə vurmaq. təməlləşdirmək. oturtmaq. ortlamaq. mənsub etmək. 1. tıqmaq. tıxmaq. soxmaq. 1. barındırmaq. yer vermək. barınaq: pənahqah. 1. qapılandırmaq. hançı bir işə qoymaq. bir iş tapıb

uğratmaq. kullatmaq. qayıрмаq. qayırtmaq.

qulluğlatmaq. xidmət vermək. 1. qoymaq. qərar vermək.

1. saldırmaq. qoydurmaq. toxdaştırmaq. düzənləmək.

orqanizə etmək. sağlamaq. ornatmaq. orunlaşdırmaq.

yerişdirmək. qoymaq. yerləşlətmək. 1. yertəmək.

yerləmək. qurmaq. yaratmaq. vəz' etmək.

yerləşdirmək **yerləşdirmək.** 1. dərgəmək. dərləmək. dərgimək.

dərcimək. dərcəmək. dircəmək. dirgimək. dirgəmək.

soxmaq. sıxışdırmaq. daxil etmək. qatmaq. 1.

sığdırmaq. almaq. - bu otaq on kişi alır.

yerləşdirmək **yerlətmək. yerlətmək. əyləşdirmək.** 1. basmaq.

1. oturtmaq. durdurmaq. 1. içlətmək. 1. qabqəştirmaq.

sığdırtmaq. oturtmaq. 1. qantarmaq. qantarlamaq.

qıntarmaq. qıntarlamaq. 1. qonqutmaq. qonutmaq.

onatmaq. onqatmaq. onqutmaq. dikdəmək. tikləmək. var

etmək. barlamaq. varlamaq. dabanlatmaq. sağlamaq.

sağlatmaq. doğrutmaq. doğrulatmaq. tapıtmaq.

inatdırmaq. anıtlamaq. anıtlatmaq. bəlgələmək.

bəlgələtmək. bəllətmək. sənədlətmək. birkitmək.

dibləmək. diblətmək. kökləmək. köklətmək. qərarlamaq.

isbat edmək. sibutlamaq. **1.** indirmək. endirmək.
qondurmaq. - obalar ovaya **endilər.** - aqları alları (qırmızıları)
əşitləyib ayrı ayrı endirin. **1.** oturutmaq. oturuşutmaq.
oturtmaq. əğləşdirmək. əkləşdirmək. barındırmaq.
abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq. qabqəştirmək.
yatırtmaq. yergətmək. qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət,
sikunət vermək. **1.** onatdırmaq. onqatıtmaq. onqututmaq.
qonqututmaq. qonututmaq. sağlatıtmaq. doğrututmaq.
diklətmək. tikilətmək. tapıtdırmaq. birkitdirmək.
diblətdirmək. köklətmək. inatdırtmaq. anıtlatıtmaq.
bəlgətmək. bəlgələtdirmək. bəllətmək. sənədlətdirmək.
var etdirmək. barlatıtmaq. varlatıtmaq. dabanlatıtmaq.
qərarlatdırmaq. sibutlatıtmaq. isbat etdirmək.
yerləştirmək **yerləşdirmək.** vurutmaq. urutmaq. dincəltmək.
dənglətmək. sikun, aram etdirmək. yendirmək.
yerləti ilə. yolyoruq. anlatı. ögüş. çaran. aldı. aldıq. önəri. öngəri.
pişnəhad.
yerlətim **yerlətmə. yerlətiş.** ilətmə. ilətiş. ilətim. ilnətmə. ilnətiş.
ilnətim. atama. atatiş. atatım. qoyma. qoyuş. qoyut.

bağdama. bağdayış. bağdatım. qaplatma. qaplatış.
qaplatım. intisab. mənsub etmə.

yerlətiş **yerlətmə. yerlətim.** ilətmə. ilətiş. ilətim. ilnətmə. ilnətiş.
ilnətim. atama. atatiş. atatım. qoyma. qoyuş. qoyut.
bağdama. bağdayış. bağdatım. qaplatma. qaplatış.
qaplatım. intisab. mənsub etmə.

yerlətmə **yerlətiş. yerlətim.** ilətmə. ilətiş. ilətim. ilnətmə. ilnətiş.
ilnətim. atama. atatiş. atatım. qoyma. qoyuş. qoyut.
bağdama. bağdayış. bağdatım. qaplatma. qaplatış.
qaplatım. intisab. mənsub etmə.

yerlətmək **yerləşdirmək. əyləşdirmək.** 1. oturutmaq. otruşutmaq.
oturtmaq. əğləşdirmək. əkləşdirmək. barındırmaq.
abandırmaq. sığındırmaq. sığdırtmaq. qabqəştirməq.
yatırtmaq. yergətmək. qorcalatmaq. saxlatmaq. iqamət,
sikunət vermək. 1. indirmək. endirmək. qondurmaq. -
obalar ovaya **endilər.** - ağları alları (qırmızıları) əşitləyib ayrı
ayrı endirin. 1. girdirmək. qondurmaq. qoymaq. tutmaq. -
işə, görəvə girdirmək, qondurmaq, qoymaq, yerlətmək,
tutmaq. iş vermək. işlətmək. çalqışdırmaq. çalqışdırtmaq.
çalışdırmaq. çalışdırtmaq. qullatmaq. kullatmaq. qulluğa

çağırmaq. istixdam etmək. xidmətə almaq, qoymaq.

- **içinə sığdırmaq, yerlətmək**: içinə yaşatdırmaq.

yerli

1. oynamaz. daşınmaz. sabit. qeyri mənqul. yerə yapışmış

olan. - o dilab **yerlidir**. - indi sərgilərin, yığvaların çoxu **yerli**

yapılarda yox, çadırlarda tutulmur. 1. (**# yabanı**). bir yerin

doğması olan. - bu ölkənin **yerlilərin** köçürdüblər,

yabançıları yerləşdiriblər. 1. sabit. əsas: bağadürlər yerli

qayalar tək dayandıılar. - **yerli adam**: möhkəm yerli rəng: əsl

rəng. 1. yerində. uyğun. orunda. münasib. 1. bağal. 1.

qondu. yerləşik. 1. yollu. uyquq uyğun. uğur. sıra.

münasibət. - sırasız söz söyləməkdənsə, sırasın gözləmək

yeğdir. 1. orunş. yeriş. 1. qəralı. sabit.

- **yerli yerində**: sıralı. münasib yerində.

- **yerli olmayan**: keçici. keçən. köçəri. müvəqqəti. - **geçici** bir

durum.

yerli

1.buralı. 1.duraqan. durqun. təpirsiz. hərəkətsiz. sabit.

- **daha yerli**: daha iyi, uyğun, gözəl, yaşlı, yarayışlı, şəkilli,

biçimli, sanalı, sayalı, münasib: iyirəq. 1. ilişgin. qatnaşlı.

aralı. ələqəli. əlaqəli. tutarlı. tutumlu. dəğişli. dərəkli.

dəğin. dəğik. dərək. dərək. ilgili. iləkli. iltəli. iləli. ilgəli.

ilişgili. ilişli. ilintili. işligil. işlik. işgili. bağlı. bağımlı.
 mərbut. nisbəti olan. nisbətli. bağlantılı. tutnuşlu.
 tutşunuşlu. munasibətli.

- **kişi haralıdır, qazanan, sərpəyən yerli. (sərpəmək:**
 xərdləmək.)

- **yerli çağlı:** uyqun. uyuşlu. uyşuqlu. oxuşlu. oxşaylı. yerində.
 tutarlı. munasib.

- **yerli dibli:** böyük bir özənlə. həm də nəcür: özənə bəzənə. -
yerli dibli döğüb əzdim.

- **yerli olmayan:** gəlmə.

- **yerli yerinə qoymaq:** qabqəştirməq. düzənlətmək. yoluna
 qoymaq. çəki düzən vermək. idarə edmək. tənzim edmək.

- **yerli yersiz** gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. istər
 istəməz: istər istərməz: olur olmaz. düşər düşməz. tutar
 tutmaz.

- **yersiz ensə, yerli qaçar.**

yerlik 1. yerdola. izbə. padval. zərzəmi. 1. yergi. zəminə. -
 yaşıl yerlik barçın.

yerlik xaksar.

yerlik ösüş. iyəlik. məqam.

yerlikli ədəbli. qılıqlı. dərəkli. sanlı. saylı.

yerlilik	yerləşik. duraqlıq. durqunluq. təpirsizlik. hərəkətsizlik. sabitlik.
yerlinmək	yerləşmək. duraqanmaq. durqunmaq. təpirsizmək. hərəkətsizləşmək. sabitlənmək.
yerliş	qərar. oltraş. olturaş. otraş.
yerliyersiz	tutartutmaz.
yerlü	tam. iyicə.
yermə	1. bədiş söqüş. kötüləmə. söğüm. qınama. ilişdirmə. 1. yergi. donatım. donat. həcv. sərimə. saraqa. alay. əğlənmə. iğnələmə. saraqa.
yermə	1. ilənc. ilənmə. qarqış. lə'nət. nifrət. 1. qınama. 1. taraça. daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çırbat. yetmə. yapıların üstündə bırxılan düz dam, düzlük. 1. yayqı. yergi. sıyqa. sıyaq. sığa. sığ. arxadan çəkişdirmə. birinin arxasından deyilən kötü, pozu söz. dediköt. dediküt. dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediqurdu. deyiqurdu. əslək. əsləti. genik. gənik. gəlcik. gəlisər. hayqı. xısıltı. xısıntı. qısıltı. qısıntı. qılıqış. qazınc. qılatma. qıltama. qıratma. qırtama. qırbat. qırqır. qıyatma. qıytama. qaybağ. qaybanağ. qaybanat. qaybat. qıybat. qıynat.

qıyvat. qiybət. qeybət. ğeybət. qoğu. qoğuc. qoğunc.
 qoşantı. qoşu. qov. qovu. qovuc. qovunc. qovuş. koğu.
 koğuc. koğunc. koğuş. kovu. kovuc. kovuş. kovunc.
 küyü. qoşantı. qoşu. pıçılı. pıçıntı. fısilı. fııntı. şayie.
 boş söz. (bəd quyi.).

yermək

1. qınamaq. tənqiləmək. pisləmək. bəğənməmək.
 çəkiştirmək. - eli **yermə** sən. - yerilir yerən \\\ sevilür sevən \\
 döğülür döğən. - hər nə verdim **yərđi** (deyindi), yemədi. 1.
 azarlamaq. 1. qiybət edmək. 1. yendirmək. endirmək.
 alçatmaq. xor görmək. 1. alçatmaq. soxmaq. ayıblamaq.
 qınamaq. söqmək. ilişdirmək. yamanlamaq. kötüləmək.
 pisləmək. 1. ələsalmaq. 1. **iqrimək**. bəğənməmək.
 pisləmək. xoşlamamaq. yerinə qoymaq. vermək.
 iğrənmək. çığrimək. zəmmətmək. - orunc alıb **yermədi**:
 əmanət alıb verdəi. - bəylər bunu **yerər**, qılmaz: bəylər bunu
 pis baxıb qılmaz, edməz. iğrənmək. 1. təhqir edmək.
 sərzəniş edmək. 1. qalaylamaq. danlamaq. paylamaq.
 əzmək. tə'ziz edmək. tobixləmək. təpikləmək. sərzəniş
 edmək. məzzəmət edmək. 1. **yərmək**. bəğənməmək.
 xoşlanmamaq. tiksinqmək. iğrənmək. çəkinmək. - aş

yermək: boylu qadının yeməyi bəğməyib, qıvır zıvıra yerikləməsi. **1.** alçatmaq. zəmm etmək.

- **kəndi kəndini yermək:** irilmək. qayğıdan titrəmək. arılmaq.

yermək

1.yaymaq. ərmək. döşəmək. uzatmaq. - qıçın **yerib** yatmış. **1.**ayıblamaq. məzəmmət etmək. **1.**qaralamaq.

kötüləmək. kəmçilətmək.kəmçiləmək. təhqir etmək.

1.açmaq. ararmaq. aralamaq. yaymaq. **1.**yerləmək.

pisləmək. **1.**sökmək. sögmək. yedirtmək. yamanlamaq.

yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq.

düşürmək. - durmadan, ağzına gələni **döşədi**. **1.** indirmək.

endirmək. engitmək. yengitmək. alçatmaq. oğmaq.

oğutmaq. təhqirləmək. - siz məni **endirirsiniz**. **1.** qaralamaq.

qaramıtlamaq. qara çalmaq. kirlətmək. qırlatmaq.

kötüləmək. pisləmək. ləkə sürmək. kötülük yükləmək. **1.**

qaramaq. qaralamaq. kötüləmək. pisləmək.

yermən

çuğul. ırman. carçı. qovucu.

yermən

ırman. carçı. qovucu. çuğul.carçı. qovucu. çuğul. ırman.

yermqəmək

yerəvurmaq. əzmək. pisləmək. tə'nə vurmaq.

yernəmək

yerinmək. iqrənmək. tiksinqmək.

yernik

bədbəx. suyu süzmüş.

- yernik** yerinik. təəsüf.
- yerpimək** əprimək. əsgiklikdən köhnəlikdən əriyib yerə axan kimi olmaq.
- yersəyiş** **yeğnisəyiş. yengisəyiş. engisəyiş. yüngülseyiş.**
kiçişseyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş. alçasəyiş. alçaqsəyiş.
düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış. xarsayış. əsgisəyiş.
yapaysəyiş. yıpsayış. yorsayış. üzsəyiş. kütsəyiş.
xəfifsəyiş.
- yersi** həmkəf. - **həmkəf oda**: yer odası.
- yersinmək** bəğənmək. yerləşmək. bir yeri yurt edib oturmaq.
- yersinmək** yerə bağlanmaq, öyrəşmək. bir yeri yurt edinmək. - onlar bu yeri **yersindilər**: yer edib oturub, yerləşdilər.
- yersiz işsiz** alaman alaxan. alamıq. avara. aralıq kişi.
- yersiz** 1.köçəbə. köçgün. köçəgün. 1.durub dururkən. oturduğu yerdə. nədənsiz. gərəkmez. gərəksiz yerə. 1.çiğ.
yaramaz. uyarsız. uyuşmayan. münasib olmayan.
1.irkən. erkən. irtən. ertən. irtin. vaxsız. - bu görəv onun yaşına **erkəndir**. - **yersiz ötən xoruzun, kəsilər başı**. 1.
artığına. artıqmac. gərəksizinə. qucaqsız. lizumsuz.
lazimsiz. 1. çiğ. çiy. qırt. olmamış. xam. başaçıq

ayaqyalın. münasibətsiz. **1.** ilgisiz. bağısız. bağımsız. tutarsız. tutumsuz. dərəksiz. qırıq. mərbut olmayan. nisbəti olmayan. nisbətsiz. bağlantısız. tutnuşsuz. tutşunuşsuz. munasibətsiz. - məndən **ilgisiz** sözləri sormayın. **1.** tutarsız. anlamsız. (birbiylə tutarsız olan. birbirin tutmaz. ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi sapı yox. sana başa uymayan).

- **bir əsir, bir kəsir, yersiz qalır yesir.**

- **dalqabaq, tutar tutmaz, tutarsız yersiz danışmaq:** iləri geri qonuşmaq.

- **işsiz, yersiz qalmaq:** açıqda qalmaq.

- **birbirin tutmaz, birbirinə tutarsız, yersiz, anlamsız:**

nərsələr: ipsiz sapsız. ipə sapa gəlməyən. ipə sapa gəlməz. ipi sapı yox. sana başa uymayan, birbiylə tutarsız olan.

- **yağışdan qaçan yerin itirər, yersiz hürən, çətin gətirər.**

(**çətin:** **çətinlik.** koraz. güclük.).

- **yerli yersiz** gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkməz. istər istəmər: istər istərmər: olur olmaz. düşər düşməz. tutar tutmaz.

- **yersiz ensə, yerli qaçar.**

- **yersiz qonuşmaq**: boşboğazlanmaq. kavazağlıq, gəvəzəlik, gəvəzəlik, gəpəlik, gəpəlik, düşük çənəlik edmək. gəpələmək. gəpələmək. kavazaqmaq. gəvəzələmək. gəvzələmək. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq.

- **yoxsul, güclü sıxıntılı, yersiz xanımlara keçici barıncaq**: qadinevi.

yersiz sırasız. yolsuz. münasibətsiz.

- **yersiz** söz söyləmək: asma budamaq.

yersiz yolsuz. yaxışıqsız. uyqunsuz.

yersizcə yolsuzca. həqsizcə. - **yersizcə, yolsuzca (həqsizcə), güclə başqasının nərsəsinə yiyələnmək**: qapınsımaq. qəsb edmək.

yersizlik ələqəsizlik. ilgisizlik. iləksizlik. iltəsizlik. iləsizlik. ilgətsizlik. ilişgisizlik. ilintisizlik. ulqaşızlıq. qatnaşsızlıq. ölçüsüzlük. arasızlıq. bağısızlıq. bağımsızlıq. bağlantısızlıq. tutarsızlıq. tutumsuzluq. tutnuşsuzluq. dərəksizlik. qırıqlıq. irtbatsızlıq. mərbut olmamazlıq. nisbətsizlik. nisbəti olmamazlıq. münasibətsizlik.

yerşiq **yerşik**.yeriş. yürüş. yürşük. qılıq. qılışiq. sürmə. sürəm.dartıq. dartış. rəftar. hərəkət.

- yerşil** **yerişli. yürşük. yürük. yerik.** axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yumşaq. açıq. yüngül. ayıl sayıl. düşnüklü. rəvan. səlīs. münşəcəm. insicamlı.
- yerşiş** **yürşüş.** qaçaq. çapağı. çapapış. çapma. atın, nərsənin iti qaçma yetənəyi, qabiliyyəti. - bu heyvanın **qaçağı** daha iyidir.
- yerşitmək** saldırtmaq. düşmək. - düşməna **düşmədən** öncə oylanmalı, düşünməli. - düşməna **düşürün**.
- yertə** - **bayağı, həmməşəki yerdə yox, başqa yerdə, evdə qalan, qalmış:** qalıntı. qonaq qalan. - bu gecə hammı evdədir, **qalintımız** yoxdur.
- **olduğu yerdə gecələyən, qalan:** qalıntı. qonaq. - bu gün üç **qalintımız** var.
- **bir sürə üçün, bir yerdə qalan:** qalıcı. qonaq.
- **bir yerdə** araçılıq işlərin görən **görəvçi:** araçı. qalava. kalava. qalva. çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa. padov.
- **bir yerdə, quruluş yerində qoyulan yüksək yer:** kürsü qatba.
- **bir yerdə:** bir arada. - **tarlalarda yetişən, üç yüz, beş yüz**

dənəsi bir yerdə, bir arada olan bir ot kökü: qaqqoc.

- **hamısı birdən, bir yerdə:** götürü. qapal. qabal. qapala.

qabala.topdan. qallanqop. ümdə.

- **iyilik yerdə qalmaz deyilər, kötülük ed, başında yığ dəğənək.**

yertəqişən - **sürəkli köçən, yer dəğişən:** qaraqaçan (**qara:** yer.).

yertəmək yerləmək. yerləşdirmək. qurmaq. yaratmaq. vəz' etmək.

yertən - **qapalı, çıxılmaz bir yerdən, durumdan çalınan, açılan yol:** çalım. çaluq. çalıq. - bataqlığı qurutmaq üçün **çalım vuruldu.** - düşdük elə bir çalıya, çıxılmağa yox güman **çalım.**

yertəş **yerdeş. 1. (d < > l)** yerleş. həmşəri. həmşəhri. **1.** bir elli. yuddaş. yudaş. həmşəhri. yurddaş. həmşəhri. aynı toprağı paylaşan.

yertin yerdən doğru.

yertinc əvrən. dünya.

yertir **yerdir. yeğdir. yaxcıdır. - yaramazla uğraşmaqdan, boş çölləri gəzmək yerdir (yaxcıdır):** itlə dalaşmaqdan, çalıyı dolaşmaq yeğ.

yertişmək **yartışmaq. irtişmək. irkişmək. ertişmək. yığılmaq.**
toplanmaq.

yertmə	uyqulama. pratik. maamilə. qılıqı. işləm. iş. icra. hərəkət. gerçəkləşdirmə. feil. eyləm. edim. çalışma. əməl.
yertmək	ərtmək. yartmaq. irkmək. irtmək. yığmaq. toplamaq.
yertola	yerdola. yerlik. izbə. padval. zərzəmi.
yertöntisin	yerdöntisin. dünya.
yertu	yerlü. tam.
yertüq	yerdük. yerilmiş. yerilən. pislənən. xor görülən.
yertürmək	yirdirmək.
yertüzə	yerdüzə. yerüzə. qaradaban. həmkəf. qatlı yapıda dabana yapışan qat.
yerünməş	çalışqan. vurdumduymaz.
yerür	yerir. çalıq. çapuq. iti. səriən.
yerüs	yerüz. dabandaş. dabanış. dalağış. dalağdaş. düzayaq. yerdəş. basamağsız, pilləkansız yer. həmkəf.
yerüz	yerüs. dabandaş. dabanış. dalağış. dalağdaş. düzayaq. yerdəş. basamağsız, pilləkansız yer. həmkəf.
yerüzə	yerdüzə. qaradaban. həmkəf. qatlı yapıda dabana yapışan qat.

- yerüzü** 1. dünya. 1. gillisu: su topraq.
 - **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü**: qara. topraq.
 - **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü**: topraq. qara.
- yerüzü** uçut. dünya.
- yeryüzü** uçut. dünya.
- yerzəmi** **zerzəmi**. kəvət. gırgə. atlıq. altlıq. koz. kovzuq. kozuq.
- yes** yiss. iss. yiyə. iyə: yessinin başın yesin.
- yesə** - **it yesə qudurur**: ağır, çəkinilməz söz. savat. savlat.
- yesilmək** yasılmaq. ısılmaq. azalmaq. əksilmək.
- yesir** 1. dul. 1. əsir. 1. qolay. rahat. səhl.
 - **yesir edmək**: əsir edmək.
 - **yesirgə түşmək**: əsir düşmək. - **qolay gələ**: rahat olsun. iş başında olanlara deyilən deyim.
- yesir** qala. avara. qırbal. qırban. - **qala qalmaq**: avara qalmaq.
 - **bir əsir, bir kəsir, yersiz qalır yesir**.
- yesircə** qolayımsı. rahatlıqla. zəhmətsizcə.
- yesirçilik** 1. qulluqçuluq. 1. tolaq. dolaq. - bu nə **dolağıdı** biz düşəli.
- yesirqəmək** **yesirqəmək. əsirqəmək**. çoxsamaq. çoğumsamaq.
 çoxumsamaq. qıymamaq. qıyamamaq. çox görmək.

yesirqənmək	yesirgənmək.əsirgənmək. çoxsanmaq. çoğumsanmaq. çoxumsanmaq. çox görülmək. qıyamanmaq. qıymanmaq. qıyılamaq.
yesirləmək	əsir edmək.
yesirlənmək	əsir edilmək.
yesiz	ədəbsiz.
yesuqən	yasuqa. yasalı. yasaya bağlı. qanuni. rəsmi.
yesuqəy	yasagay. yasağ ay.
yeş	yeş. çəş. yaş. göy daş. firuzə.
yeşəq	yeşək <small>(fars)</small> . dişək. dişlik.
yeşərp	yaşarp. eşarp. (< yaşmaq : örtmək). yaşmaq. baş örtüsü.
yeşiq	yeşik. {yaşmaq, gizləmək, qapatmaq, örtmək, paketləmək işi, yaxud işlərinə yarar nərsə) (1. < yaş (: gizli. gizli nərsə. bağlı. qutu. qab). 1. < yığşıq. yığmağa yarar nərsə. ip. hörük.)). 1. qutu. tay. - yaşiq : bağlı. - yüküş : bağlanmış. gizli. gizli nərsə. bağlı. qutu. qab. - yaşut bəkutka : gizli bağlı (bekitmək: bükmək. büküt. qapalı. bağlı). 1. (yeşük. yaşuq). örtünməli, bürünməli nə. paltar. dışlıq, eşiklik geyimi. 1. bağlı. yük. - yeşikli kişi: yüklü kişi. - yeşik yeri: yük yeri. 1. bağlayan, saran nə, ip. 1. yasıq. qutu. cəbə. cilit. tulqa. dəmir börk.

- yeşiqqa** bağ. hörülmüş. 1. ip. hörgən. - **yeşik** ağaca sarıldı: ip sarıldı. 1. tulqa. dəmir hörgülü tulqa. 1. işıq.
- yeşim** 1. genəlliklə örtük, geyim. çaqşır. dizə baldıra sarılan, geyilən sarıq. 1. yaşıl qiymətli daş. qutsanmış, dəğərli daş.
- yeşimlənmək** 1. yeşim qeymək. tozluq geymək. 1. geyinmək. örünmək.
- yeşqüçi** **yeşküçi**. çözen. həll edən. çıxardan. paltarını yeş.
- yeşmək** 1. (y < > d) deşmək. çözmək. açmaq. ötürmək. düğünü. açmaq. həll etmək. hallaşlamaq. 1. açmaq. ötürmək.
- yeşüq** **yeşük**. bax > **yeşik**.
- yet tükməli** qaraqol. polis.
- yet** 1. yat. yad. çat. həqq. - sizin mənə gücənməyə **yetiz** yoxdur. - **yada daşı**: haq daşı. 1. **yeti**. **yetə**. yetərlik. qudrət. quvvət. güc. uzluq. yetənək. bəcəri. məhərət. yetili. bütün. kamil. bacarıq. yetisiz: çıxarsız.
- yet** boyun.
- yetcə** **yetcək**. **yetgə**. bitək. bitə. bitgə. çörək. ürən. törən. saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. düşə. yaran. düşəvic. düşənc.

düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq.
 yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə.
 səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət. fayda.

yetcəq **yetcək. yetcə. yetgə.** bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən.
 saça. saçqa. qazanc. verim. tapınt. tapış. tapqa. bulqa.
 bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. düşə. yaran. düşəvic.
 düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ.
 yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq.
 tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf'. kar. olca. mənfəət.
 fayda.

yetcən ərgən. yeni yetmə. yeni gənc. gəncik. novcəvan.

yetcənqliq **yetcənqlik.yetcənlik. yengənclik.** ərgənlik. yeni yetməlik.
 gənciklik. novcəvanlıq.

yetcənliq **yetcənlik.yetcənqlik. yengənclik.** ərgənlik. yeni yetməlik.
 gənciklik. novcəvanlıq. - **yetcənlikdə üzdə çıxan cuş,**
sivilcə: ərgənlik.

yetə (< yetmək). **1.** -qədər. -ta. -can. -cə. -dək. - axşama **tetə:**
 axşama can. - evə **yetə:** evəcan. **1.** yetəri qədər. çox. - **yetə**
 oxumuş. **yetə** görmüş. **1.** niyyət. amac. imrən. - **yetəsi**
 yaman: kötü. pis istekli. - **yetəsi** arın: təmiz istekli. - **yetəsi**

yaman. adam olmaz: pis uğurlu (niyyətli). adam olmaz. **1.** kök. soy. dədələr. cədd. cəddlər (**y: c. < > cədd** ((ərəb.))). **1.** yeti. yeti. yetərlik. qudrət. quvvət. güc. uzluq. yetənək. bəcəri. məharət.

yetə

yeti. **1.** yardım. imdad. - **yeti** aracları. **1.** güc. zor. qudrət. **1.** çıxar. qablat. qabiliyyət. **1.** əl. vasitə. - onun **yeti** ilə verdim. **1.** yədə. yada. damarlı yeşil daş ki əsgir türklər arzulanıb (niyyət edib) quya atardılar.

yetə

yörtə. çalqı. yol. yöntem. qılıq. yordam. yası. yapı. fənn. sənət. - **çala çalqısı: oğru borusu: oğru kələfcəsi:** oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları, yordamları.

yetəq

yetək. **1.** > **yədək** (< **yetmək:** qoşulmaq). **1.** fürsət. imkan. - **yetək** tapsan bizə baş çək.- **əlin yetmə:** imkan olsa. **1.** ərək. amac. umac. varılacaq yer. **1.** yetəkçilik. aparış. sürmə. yönətiş. rəhbərlik. dolandırma işi. - işlərdə güclü **yetək** seçməli. **1.** heyvanı çəkəcək ip. yular sapı. **1.** qayığı, gəmini axıntıya qarşı qıyıdan çəkməyə yarar ip. - qayığı **yədəyə vermək.** **1.** gərəyə (gərəkli olduğunda işlənmək üçün) boşuna buraxılmış nərsə. - **yədək** açar. - **yədək** azıq. **1.** yanıca götürülən nərsə. yularından çəkilərək

götürülən boş at. **1.** bir işi, olayı yapmaq üçün, bir nərsiyə qarşı durmaq üçün yararlanan yarıdaq, köməkçi ayqıt.
 yarıdaq. **1.** aşı. peyvənd. **1.** yantaş. yandaş. **1.** yataq. sıra.
 növbət.

yetəqçi**yədəkçi.** **1.** başçı. törəgə. başqarma. yolbaşçı. başlıq. -

yetəkçi qulluğu: başqan görevi. - **yetəkçi qurumlar:** yönətən orqanlar. **1.** işan. mürşid. malla.

yetəqəy**yetəgəy.** mars.**yetəqəyli**

böyük ayı ulduz topluluğu.

yetəqləməkyətəkləmək. **1.** yetmək. qoşulmaq. - uşaqları

yədəklədim. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola çıxdılar. **1.** aşılmaq. aşlatmaq. peyvənd vurmaq.

yetəqliq**yədəklik.** köməklik. köməkçilik.**yetələmə****yətəkləmə.** **yədəkləmə.** yədəkləməyə gərəyi olan.

yətməmiş. yetərli olmayan. çatmamış. balaca.

çatışmamış. böyüməmiş. - **yetələmə** cocuqdu. - **yetələmə**işlər: bitməmiş işlər. - **yetələmə** adam: naqis adam.**yetələmək**

yönətmək. sürmək.

yetəli

qılınclı. güclü.

- yetəmək** 1. yetmək. yidmək. yetirmək. buxca, heybəyi toparlamaq, uclarını birləşdirmək. 1. yitəmək. yidəmək. çəkmək. birlikdə gəzdirmək.
- yetən** hamı. çarəçi. çaraçı. çarəsaz.
- yetən** **yedən yetənğ.** 1. yədəği olan, yədəğinə alan, tədbirli. 1. yetgin, yetərli. usda. 1. ox atılan taxda yay. atımcı yayı. hallaç yayı.
- yetənəq** < > **yetənək.** 1. anığ. anlayış. ulam. bilmə. uquş. uğuş. ağıl. us. zəka. fəhm. hafizə. bəllək. qablat. qablat. qabiliyyət. 1. yet. yeti. yetə. yetərlik. qudrət. quvvət. güc. uzluq. bəcəri. məharət. qablat. qabiliyyət. 1. baqmu. qabiliyyət. iste'dad. qabiliyyət. onğ. 1. bax > **yədək.** bacarı. dərəcə. yatqınlıq. bəcəriklik. qablat. qabiliyyət. vergi. 1. çıxar. bacarı. yordam. uzluq. ustalıq. qabiliyyət. qadma.
- yetənəq** **yetənək. yetnək. yetnəklik.** yetər. yetərlik. yeti. yetilik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.

dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.
qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
qabiliyyət.

- **atın, nərsənin iti qaçma yetənəyi, qabiliyyəti**: qaçaq.

çapağı. çaparış. çapma. yerşiş. yürşüş. - bu heyvanın **qaçağı**
daha iyidir.

yetənəqli **yetənəkli**. 1. yetərli. yetili. kifayətli. qabiliyyətli. ləyaqətli.
çıxarlı. aşımli. bəsili. bəsimli. dayanaqlı. dayanıqlı.
dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı.
dayınımli. dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1. yetik. yetgili.
qabil. - danışığa çox yetik biridir. - **yetik işçi**.

yetənəqli **yetənəkli**. 1. baqmulu. qıysablı. bəcəriqli. açıqqöz.
qabiliyyətli. iste'dadlı. 1. yetmən. olqun. gelişgin. uzman.
yetərli.

yetənəqsiz **yetənəksiz**. anğılavsız. anlamaz. ağılsız. huşsuz.
qavramayan. bilincsiz. baqmuzsuz. qabiliyetsiz. bolmaçı.
bəcəriksiz.

yetənq **yetəng**. **yetən**. yün atılıp qabartılan atımcı yayı.

yetər ki **təkaran**.

yetər

1. olar. olağ. imkan. yetərim olsa gələrəm. yetərinçə isdiyən ac qalmaz. yetişir. yeərinə bax. ağını al. yetər yetməz gedməliyik: olar olmaz gedməliyik. 1. aşa. daha. çox. kafi. - **yetər** yedik: yetərinçə yedik. 1. sıxlıq. darlıq. qıslıq. ehtiyac. 1. yitər. varis. mirasçı. 1. yetərli. yetən. yetgin. onat. doğru. yerində. uyqun. olqun. uzman. usda. 1. - **yetər** !: bəsdir ! istəmər !. lazım dəgil !. 1. əlverir. əlveriş. çatar. kafi. - **əlverir** deyil. - **yetərinçə**. 1. daha artığı gerek deyil. - **yetər** söylədin. - artıq **yetər**.

yetər

1.qabiliyyət. qapar. dəğər. 1.yetişir. kəs. bəs. 1.yetişir. əlverir. bəsir. kafi. 1.bol. kan. bəs. gərəksiz. gərəyi yox. kafi. 1. qaral. qəral. 1. yetərlik. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

- **yeter!**:bəsdil!. anladıq!. uzatma!. kafidir!.

- **yeter sayı**: tənəsüb.

- biz bir ürək, cana canız, ayrıq ayırım yox insanız, **yeter** ayrı anlasanız, vurulan mən, vuran məndən.

- **yeter ki**: iş ki. olsun ki. çatar ki. kafidi ki. - **iş ki** əlimə keçsin.

- **iş ki** yolun tapısın.

- **yeter sayma**: yetinmə. çəklənmə. bolyarma.

olyarma.bəsinmə. bəslənmə. qanıt. qanıqlı. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq. düşüncə. qənaət. razılıq. kafi görmə. iktifa.

yetərənliq

yetərənlik. ulatçılıq. ulağanlıq. ulatanlıq. ilətcilik. iləticilik.

ilətgənlik. çatranlıq. çatrıqanlıq. daşıyanlıq. götürənlik.

ağdaranlıq. axıtanlıq. rəbitlik. hadilik. naqillik.

yetəri

yeti. yetərlik bəlqəsi. təsdiq. əhliyyət.

yetəriz

- **yetəriz tutarda alver** oylumsuz alış veriş.

yetərqə

yetərgə. yetər. yetən. (-**gə** əki gğcləndiyici əkdi.). yetərli olan.- **yetərgəli** para.

yetərlətmək

yetəşdirmək. yetilətmək. dayatmaq. dayıtmaq.

çatışdırmaq. kifayətlətmək. - geliri, çıxara **dayatmaq**: xərc dəxli biribirinə uydurmaq.

yetərli

yetər. 1. bəsili. kafi. əlveriş. - **əlvərir** deyil. - **yetərinəcə.** 1. daha artığı gerek deyil. - **yetər** söylədin. - artıq **yetər.** 1. yetgin. yetişkin. əhil. uzman. 1. yetmən. olqun. gəlişgin. uzman. yetənəkli.

- **yetərli olmayan:** az. tar. ğeyri kafi. - **dar çağ:** dar zaman.

yetərli

yetili. 1.kifayətli. yetənəkli. qabiliyyətli. ləyaqətli. çıxarlı. aşımli. bəsili. bəsimli. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan. 1. iyi. yerində. uyqun.

1.tətminkar: - **yetərli olmaq:** yetilənmək. kifayətlənmək. yetişmək. dayanmaq. çatışmaq. - gəlirim, çıxarıma **dayanır:** xərc dəxlim biribirinə uyur. - **yetərli bulmamaq:** az görmək. azımsamaq.

- **çox yetərli, güclü, gözəl:** uluq. ulğu. ilahi. tansuq. ulsuq.

yetərlik

yetinmə. qanıq > qənaət. qanış. razılıq. qanıqlıq. artmaz. doyum. düşüncə. {qanığan: bir aza razı qalan. qanıxar. qanıtkar}. yet. yeti. yetə. yetənək. qudrət. quvvət. güc. uzluq. bəcəri. məharət. saq. sağ. sağlıq. dirilik. canlıq.

- yetərliq** **yetərlik.** 1. yetər. yeti. yetilik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım. aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq. qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət. 1. yeti. yetgi. qapar. dəğər. səlahiyyət. hədd. - **yetgim** çatmaz. 1.kəfaf. 1.yetirlik. edərmənlik. kifayət. - **yetərlik bəlqəsi:** yeti yetəri. təsdiq. əhliyyət. - **yetərlik bəlqəli:** əkili. yetikli. sənədli. təsdiqli. səlahiyyətli. usda.
- yetərsayı** həddi nisab.
- yetərsimməmək** azımsımaq. az görmək.
- yetərsiz** 1.az. dar. qısa. qıt. əlverişsiz. - **dar** çağda, sürədə. - **dar** yer. 1.buncağiz. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. acınacaq. zavallı. tabsız. dayanaqsız. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. güvənilməz. damarsız.

aylaq. gücsüz. düşük. bitik. bacarıqsız. başarıqsız.
 becərəksiz. qaq. qax. sökük. yarıq. yalnız. yalıt. yalzan.
 yalvac. yalavac. yalvara. avara. açılaz. aciz. zayıf.
 iqtidarsız. 1.ölgün. ölüq. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf.
 1.toyumsuz. tətminsiz. 1.yetişməz. 1.əlverişsiz. uyersiz.
 yarayışsız. 1.yetməyən. əksik. əksikli. kifayətsiz. 1.
 yetməz. yetişməz. çatmaz. çatarsız. ğeyrikafi.

yetərsiz sıq. say. sudan. səthi.

yetərsizlik 1. kəmlik. əksiklik. 1. yaramaz. bacarıqsız. çala çula.
 yarpı yalta. yarı yamalaq. boş. naqis. qalıqlıq. təbəllik.
 qalıqlıq: təbəllik.

yetərsizlik **yetməzlik**. 1.əksiklik. kifayətsizlik. 1.gücsüzlük. acizlik.

yetərsiyə yetərinçə. yetəcək ölçüdə.

yetərsiz - **yer yetərsiz**: (- **çaşıb, başın (ağlın) itirib, yer yetərsiz,
qabaca, yöndəmsiz davranmaq: eşşəkləşmək.
 eşşəklənmək. daşaqılanmaq. dışaqılanmaq).**

yetərsiz 1. soy sopyu bəlırsız. vələdülıına. 1. baxımsız. yetim. -
yetərsizlər: baxımsızlar.

yetəv **yetəvlən**. yedi kişı.

yetəvlən **yetəv** yedi kişı.

yeti

1. yetənək. yetənək. çıxar. qablat. qabiliyyət. 1. yetginlik. canlı qalan. gözə taxılan. fikri uyduran bir anıt. bir nərsə. unudulmaz silinməz yaddaş. mələkə. 1. həfdə. 1. yetgin. kamil. olqun. bəcərikli. mükəmməl. 1. etgi. ətkiləyici. 1. yitik. qayıp. xərcənmiş, zayi olmuş. 1. çiq. cih. sənət. usul. yordam. çıxar. qablat. qabiliyyət. 1. icazə. pərvanə. 1. yet. yetə. yetərlik. qudrət. quvvət. güc. uzluq. yetənək. bəcəri. məharət. 1. yedi.

- **yetidən yetmişgə dəri**: yedidən yetmişə.

yeti

yetə. 1. yardım. imdad. - **yeti** aracları. 1. güc. zor. qudrət. 1. çıxar. qablat. qabiliyyət. 1. əl. vasitə. - onun **yeti** ilə verdim. 1. yədə. yada. damarlı yaşıl daş ki əsgir türklər arzulayıb (niyyət edib) quya atardılar.

yeti

yetgi. 1. **yetəri**. yetərlik bəlqəsi. təsdiq. əhliyyət. səlahiyyət. 1. çalqaq. çalpaq. yalpaq. yalqaq. qatılqan. qatığan. fizul. 1. vəkil. qəyyum. 1. mələkə. 1. yetərlilik. qapar. dəğər. hədd. - **yetgim** çatmaz. 1. yetilik. yetər. yetərlik. yetnək. yetənək. yetnəklik. çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq. bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım. aşımılıq. bəsi. bəsillik.

bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq. dayınım. dayınış.
 dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım. dayanımlıq.
 dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq. dayanıqlıq.
 dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layıqlıq. qabil. qabillik.
 səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə. qabiliyyət.

yeti yedi. sayı, hesab bilməz. müsrif.

yetiq - **yediyini utamamaq**: boğazına durmaq.

yetiq **yedik**. həfdə.

- **bir yediklik**: bir həfdəyə qədər.

- **yedik sayın**: hər həfdə.

yetiq **yetik**. 1. içik. içil. aşım. bəsi. çıxar. çıxı. döl. yasıq.
 keyfiyyət. 1. yetənəkli. yetgili. qabil. - danışığa çox yetik
 biridir. - **yetik işçi**. 1. **yetim**. **yetin**. ertimli. ərđi. olqun.
 pişmiş. qanaq. yanaq. bilgin. aqah. baliğ.

- **bir bəlli yetik, əhliyyət, dərəcə, təsdiq almaq**: əl almaq.

yetiq **yetik**. (y < > c) **metik**. **metiz**. (bax > yədək). {**yedik**
 (yeyilmiş)}. 1. yetək. yetərli. yetmiş. olqun. başırlı. yutuq.
 iygili. üstün. bilən. anlayan. aydın. anığ. uzağı görən.
 ağıllı. 1. aşıq. aşıq. 1. yetişçi. unğış. başırlı. olqunluq.
 müvəffəqiyyət. 1. yetişgən. qurddaq. qurddalayan.

qoxucu. qoğucu. kəsik. əsgidən. pozucu. fizul. çürükçi. -
çürükçülük eləmək: hər nərsəni qurdalamaq. **1.** yatıq.
 yatsuq. yatmış. yastı olan. **1.** yetgin. itik. yetgin. ütük.
 uzman. olqun. bəcərikli. **1.** vaxdından öncə doğulan
 uşaq. **1.** yalaq. yalama. aşınma. aşınmış. köhnə. - **yalaq**
 mal. **1.** igit. ər. ərən. **1.** bilgir. müttəl'. **1.** **yetim.** açar.
 yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək.
 qabil.

yetiçən

yeddiqardaş.

yetiçən**yetikən.** "yeddi qərdəşlər" ulduzu.**yetiçər****yetigər.** yeddi ulduzlar. dübbi əkbər. bənətül nə'ş.**yetiqli**

yetikli. 1. düzləmli. düzəyli. olum, bacarı gücü olan.
 səviyyəli. **1.** əkili. yetərlik bəlqəli. sənədli. təsdiqli.
 səlahiyyətli. usda.

yetiqli

yetikli. yetkili. yararlı. batur. yarar. - ölkəni qoruyan **alp**
yetiklər gərək.

yetiqliq**yediklik.** həfdəlik.**yetiqliq****yetiklik. 1.** fizulluq. **1.** vəkalət. qəyyumluq.**yetiqliq**

yetiklik. 1. yetərlik. yetişkinlik. üstünlük. başarı. iyqilik.
 ütük. talan. yolungi. kifayətlik. **1.** əlverir. əlverişli.

- yetiqmək** **yetikmək.** dolandırmaq. başçılıq etmək. idarə etmək.
- yetiqsiz** **yetiksiz.** düzləmsiz. düzəysiz. qarbur. qarbura.
dərəcəsiz. bayağı. adi. səviyyəsiz. kovuş. kovşur (< kav.
kov).
- yetiqsizlik** **yetiksizlik.** düzləmsizlik. düzəysizlik. bayağılıq. adilik.
səviyyəsizlik.
- yetiqün** **yedigün.** bazar. həfdə sonu.
- yetil** **yetli.** 1. mülhəq. ilhaq. - kitabın **yetilləri:** kitabın mülhəqqatı.
1. **yetim.** təkmil. olqun. varqın. dəymiş.
- yetilənmək** yetərli olmaq. kifayətlənmək. yetişmək. dayanmaq.
çatışmaq. - gəlirim, çıxarıma **dayanır:** xərc dəxlim biribirinə
uyur.
- yetilətmək** yetişdirmək. yetərlətmək. dayatmaq. dayıtmaq.
çatışdırmaq. kifayətlətmək. - gəliri, çıxara **dayatmaq:** xərc
dəxli biribirinə uydurmaq.
- yetilgən** olqun. pişmiş. ərışgin. çiy. xam olmayan.
- yetili** **yetərli.** kifayətli. yetənəkli. qabiliyyətli. ləyaqətli. çıxarlı.
aşımli. bəsili. bəsimli. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı.
dayanışlı. dayanqan. dayınaqlı. dayınıqlı. dayınımlı.
dayınışlı. dayınqan. dayanan.

- yetiliq** **yetilik.** yeti. yetər. yetərlik. yetnək. yetənək. yetnəklik.
 çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
 bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.
 aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.
 dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
 dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.
 dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.
 qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
 qabiliyyət.
- yetilquci** bax > **yədəkçi.**
- yetilmək** **yədilmək.** 1. yetişmək. olmaq. olqunlaşmaq. yetim
 olmaq. yetimləşmək. çatmaq. ərişmək. ərginləşmək. - tez
yetilmiş qızlar oğlanlar. - uşaq düşürmək **yetilməmiş**
 cocuqdur. 1. qurulmaq. bərpa olmaq. 1. ərişilmək.
 yetişilmək. çatılmaq. - toxlu böri **yetilsün:** qurdla qoyun
 barışın. 1. qüdülmək. 1. yedişmək. tikilmək. içinə
 qoyulmaq.
- yetilməz** olanmaz. olunmaz. çatılmaz. olağsız. olqasız. varılmaz.
 namümkün. qeyrimümkün.

- yetilməzlik** 1. bax > **yetilməz**. 1. qıtlıq. azlıq. darlıq. boşluq. itim. əksik.
- yetim** **yetik**. (< **yetmək**). **yetli**. **yetil**. 1. kamil. olqun. varqın. dəymiş. 1. **yetim yatqu**. döl yatağı. tuxumluq. cənin. 1. #. **kəsik**. qırıq. sınıq. qısa. - **yetim qabırqa**: ən qıssa qabırqa gəmiyi. 1. bir nərsəyə artırılmış bölüm. qoşuq. mütəmməm. ilsaq. - bu bitiyin **yetimi**. - bu qazetənin **yetimi**. - xanla yetimləri buyurduar. 1. açar. yetməyə, qurmağa, açmağa yararlı nə, kimsə. zirək. qabil. 1. yetmiş. bitmiş. ulqan. kəmalə irmiş. baliğ. 1. **yetmiş**. ilqəmiş. ilərmiş. çatmış. tanrıya varmış. ərən. varan. irim. ərim. çatım. irmə. visal.
- yetim** **yetin**. **yetik**. 1. gömüt. albaş. elbaş. alim. qanaq. yanaq. bilgin. bilgit. bilir. bilici. tanışman. danışman. tanuq ərdi. ərgit. ərmiş. qanqut. anqut. görgüt. arif. şeyx. danqa. baxcı. baxşı. münəccim. 1.ərtimli. ərdi. olqun. 1.çara. 1.ərgin. ərmiş. baliğ.
- yetimli** irəmli. irimli. ərimli. çatımlı. ləyaqətli. layiqli. iste'dadlı.
- yetimsirəmək** yetim qalma duyqusuna qapılmaq.

- yetimsiz** çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz.
otasız. arnaşsız. çarasız.
- yetin** > **yəd** (_(ərəb)). 1. yetək. yədək. dəstrəs. 1. oxumuş. bilgin. bilən. yetginliyin yetiyi. çatqınlığın çatışı. çatın. ərik. olqun. olun. olduğun olqunluğu. alim. kamil. kəmallı.
- yetin** **yetim**. **yetik**. ertimli. ərđi. olqun.
- yetincək** təzə gəlmiş.
- yetinək** 1. bilici. bilikli. bilgin. 1. öndər. yolçu.
- yetinən** 1. uğraşan. məşqul olan. 1. yetingən. kafi görən. tox göz. göü tox. qanmış. qane'.
- **əлиндə ki ilən yetinən**: yetingən. toxul. qanıq. qanıc. qanış. qanıqlı. tutumlu. gözü tox. razi. qənaətkar.
- yetiniş** **yetinmə**. saplanma. saplanış. iltənmə. iltəniş. ulaşıma. ulaşış. görüşmə. düşüşmə. bağlanış. bağlanma. birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma. əklənmə. əkləniş. qatılma. qatılış. iltihaq. mülhəq, vəsl olma.
- yetinişim** bax > **yetinişmə**.
- yetinişmə** **yetinişim**. **yetgişmə**. **yetgişim**. **yetginmə**. **yetginim**. evrim. evirim. çevrim. çevirim. dönüşüm. çönüşüm. dəğişmə.

dəğişim. gəlişmə. gəlişim. ərgənləmə. ərgənləşmə.
 ərgənləşim. ərginləşmə. ərginləşim. ərkinləşim.
 ərikləşmə. ərikləşim. təkamül.

yetinişmək **yetgişmək. yetginmək.** ərgənləşmək. ərginləşmək.
 ərkinləşmək. ərikləşmək. baliğ olmaq.

yetinqən **yetinqən.** əlində ki ilən yetinən. toxul. qanıq. qanıc.
 qanış. qanıqlı. tutumlu. gözü tox. razı. qənaətkar.

yetinqən **yetinqən.** yetinən. kafi görən. tox göz. göü tox. qanmış.
 qanuq. qanıq. qane'.

yetinqirəmək **yetingirəmək.** yetişməyə. bitişməyə yaxın olmaq. bir
 həddədək çatışib. yetişmək. bəlli bir dərəcəyə ərişmək.

yetinmə 1.doyum. qanıq. qanıc. qanış. 1.yetərlik. kafilik. kifayət.
 1.güvən. bitginlik. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq.
 düşüncə. qənaət. qanma. göz toxluğu. razılıq. qəbulluq.
 1. yetər sayma. çəklənmə. bolyarma. olyarma.bəsinmə.
 bəslənmə. qanıf. qanıqlı. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş.
 oyuq. düşüncə. qənaət. razılıq. kafi görmə. iktifa. 1.
yetiniş. saplanma. saplanış. iltənmə. iltəniş. ulaşma.
 ulaşış. görüşmə. düşüşmə. bağlanış. bağlanma.
 birkinmə. birkişmə. birkiniş. birləşmə. qavuşma.

əklənmə. əkləniş. qatılma. qatılış. iltihaq. mülhəq, vəsl
olma.

yetinmə yetərlik. qanıq > qənaət. qanış. razılıq. qanıqlıq. artmaz.
doyum. düşüncə.

yetinmək 1. idarə olmaq. tə'min olmaq. iktifa edmək. 1. qanıqmaq.
qane' olmaq. arzularına çatmaq. 1. rahatlaşmaq.
quşquları gidərilmək. yengəlləşmək. yüngülləşmək. 1.
ərqəşmək. çatılmaq. görənmək. görəşmək.
kifayətlənmək. **çapılmaq (ç < > s) sapılmaq.** qatılmaq. 1.
tor. toy. çiğ. pişçəmiş. əcəmi. gənc olan.

yetinmək 1. yetmək. kifayət edmək. 1. qazanmaq. faydalanmaq.
1.çatmaq. görmək. iktifa edmək. 1.düşərgənmək.
qazanmaq. faydalanmaq. alnmaq asarlanmaq. istifadə
edmək. 1.gücü yetmək. 1.qanmaq. kafi bulmaq. doymaq.
1.uğraşmaq. məşqul olmaq. 1. görmək. uğramaq.
çatmaq. iktifa edmək. edişmək. edinmək. qılışmaq.
islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq. yonarmaq.
onarmaq. hazırlamaq. təyərləmək. qavramaq. baxmaq.
aydınlanmaq. anlamaq. dərk edmək.
- **əlindəki, evindəki ilə yetinən, qanıqan, doyan:** gözü

doymaq.

- **əlindəki, evindəki ilə yetinməyən, qanıqmayan,**

doymayan: gözü dıřarda.

- **varına bitginmək, güvənmək, yetinmək, qanmaq,**

qanıqmaq, inanmaq, razılařmaq: qənaət etmək. - **yetin ki:**

bitgin ki. güvən ki. qəbul ed ki. qan ki. qanıq ki. inan ki. razılař

ki. qənaət ed ki. - **doymaq, qanıqmaq, yetinmək qədər:**

doyumluq.

yetinməmiş gəliřməmiş. geri, dalda qalmıř.

yetinməz dəğiřməz. əvəzləməz. - **görüm birsə, yetinməz min eřitmə. (görüm: görmə. görüş). (yetinməz: dəğiřməz. əvəzləməz).**

yetinmiş gəliřgin. münkəřif.

yetinti **yetindi.** qaldı. kifayətləndi. - olduđuna **qaldı.**

yetintirən **yetindirən.** bitgindirən. güvəndirən. qandırın. inandırın. qanıqdırın. razılařdırın. qəbulladan. qənaətbəxř.

yetintirmək **yetindirmək. yetgindirmək.** qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. qanıdırmaq. qanıqdırmaq. qanıqlatmaq. doyurmaq. toxlatmaq. tutumdurmaq. razi etmək. qane', iqna' etmək.

- yetirən** 1.çatdıran. ərdirən. çatdıran. 1.ulayan. ulaştırın.
göyürən. çatdıran. 1.ulayan. ulaştırın. əkidən. götürən.
çatdıran. 1.gətirən. əkidən. götürən. çatıran. ulaşıdırın.
- yetirən** yedirən. comərd. gərəyini doyurman, doyuran. - xəsis
olmayıb gərəkliləri (möhtacları) yedirən.
- yetiri** iblağ.
- yetirib** - **qaşıqla yedirib, sapıyla gözün oymaq, çıxarmaq**: yapdığı
bir iyiliyə qarşı, qat qat artığna kötülük etmək.
- yetirit** çatırit. ərdirit. ulaştırıt. ulatı. ilətit. daşııt. götürüt. köçürüt.
köçrüt. köçürmə. tikmə. dikmə. tikmət. dikmət. nəqliyyə.
nəql aracı.
- yetirliq** **yetirlik.yetərlik**. edərmənlik. kifayət.
- yetirmə** **yedirmə**. 1. uydurma. 1. **yetişdirmə**. çatırma. çattırış.
çattırıt. çattırma. çatdırtma. bildirmə. bildiriş. bildirit.
xəbərləmə.
- yetirmə** **yedirmə.aşlama**.
- **yedirib içirtmək**: azıqlandırmaq. bəsləmək.
qıdalandırmaq. səmirtmək. becərtmək. bəsiyə çəkmək.
gəliştirmək. yetiştirmək.

- yetirmə** yedirmə. yılım. mə'cun. yağ, kirəc, kəndirlə yapılmış bir mə'cun ki lükün kimi su borularını yapışdırmağa yarar.
- yetirmək** tatıtmaq. kafi gətirmək.
- yetirmək** **yedirmək**. **1.** olcaqmaq. bolcaqmaq. onquşmaq. çatışmaq. kəfaf vermək.
- **özünə yedirmək**: rədd etməmək. qəbul etmək.
- **əlsuya yetirmək**: **1.** dəsdəmaz almaq: **1.** ayağ yoluna gedmək.
- **bir yerə, duruma çıxartmaq, qalxıtmaq, düşürmək, yer aldırmaq, yedirmək**: indirmək. endirmək. - sütlə **endir**, sümüklə çıxart. - sıraya **endirmək**.
- yetirmək** **1.** əvəzin. qarşısın. cavabın. yanıtın vermək. yetişdirmək. **1.** gətirmək. yetişdirmək.
- yetirmək** yedirmək. **1.** bəsləmək. tavlamaq. infaq etmək. **1.** yetirmək. aşılamaq. aşlatmaq. **1.** sindirmək. - yağ taxdaya **yedirt**. **1.** tərbiyələmək. dərləmək. asırmaq. bəsləmək. **1.** qəbul etdirmək. - bu sözləri özünə **yedirəmmədin**.
- yetirtmək** **yedirtmək**. utturmaq. utturtmaq. yutturtmaq. yutturmaq. indirmək. endirmək. aldirtmaq. qəbullatmaq. - tam buyrularızı ona endirdik.

- yetirtmək** **yedirtmək.** 1.keçirtmək. geyindirmək. donatmaq.
donamaq. donatlamaq. örtmək. qapamaq. qamamaq.
qorlamaq. qorumaq. qəbullatmaq. 1.geyindirmək.
keçirtmək. qəbullatmaq. donatmaq. - işlərin hamısını yalan
palanla **geyindirir.** 1.sökmək. söğmək. yamanlamaq.
yağın yağın, bol bol, sərtcə bir nərsəni yapmaq. yermək.
düşürmək. - durmadan, ağzına gələni **döşədi.**
- qalmasın işə, sözə, duruma **geydirdi, düşürdü, keçirdi.**
- **yedirib içirtmə:** səmirtmə. bəsirtmə.
- yetirtmək** yedirtmək. qatlatmaq. keçirtmək. əgib, burub
yerləşdirmək.
- yetiş** **yetişik.** 1. güc. qaldırı. qüdrət. quvvə. təvan. 1. yetişli.
güclü. qolçomaq. qocur. muqtədir. qüdrətli. quvvəli.
qadir. təvana.
- yetiş** 1. bitiş. böyüş. nəmov. 1. gəliş. visul.
- yetişəq** **yetişək.** bitək. verimli. hasilxiz.
- yetişən** - çabıq yetişən: çabıq böyüyən: ösümlü.
- **erkən, tez yetişən:** ərik. irik. ərmiş.
- yetişən** 1. görücü. ərişən. 1. yoxlayan. mə'mur. məsul.
- **dənətim, təcrübə ilə yetişən usda:** qalava. kalava. qalva.

çalva. çalava. qalba. çalba. qalğay. xalfa.

- **yay sonu yetişən iri, sarı, sulu armıd çeşiti**: qarpız armıdı.

qopuz armıdı.

- **yeni çıtdayan, yetişən ağac**: çitan. tingəc. tingic.

yetişər

- **yemiş yetişər, yeyən yeyər.**

yetişəyazmaq

yetsəmək.

yetişə

ulaşı. görüş. qavuş. qovuş. çatışı. mullaqat.

yetişib çoxalmaq

örəmək. ürəmək. törəmək.

yetişiq

yetişik. yetşik. 1. ərit. ərim. əğit. əğim. əğış. əğriş. əğiti.

əğitim. əğitmə. görgü. əki. əkit. əkim. ökün. öküş. düzüş.

dəriş. yarıq. tərbiyə. tərbiyə. ədəb. 1.baliğ. 1.bəliğ. 1.

yetiş. güc. qaldırı. qudrət. quvvə. təvan.

yetišiq

yetišik. iyqilik. yetişkinlik. başarı. utuk. talan. yolungi.

üstünlük. şüvluluq.

yetišikli

yetišikli. çatqın. bir yönündən qorunmuş. qorunmuşlu.

söykənişli.

yetišikliq

yetišiklik. bərrəsi. uğraşma. ulaşma.

yetişim

1.ərişim. gəlişim. ulaşım. ulaşma. varış. barış. bitişmə.

qavuşma. vasil olma. muvasilə. 1.gəlişim. ərişim. durum.

orun. yağday. vəziyyət. hal. qonuş. dalqa.

yetişim	başarı. - yetişim edmək : başarı sağlamaq.
yetişimsizlik	qusur. nüqsan. əksiklik.
yetişin!	qurtarın!. qutarın!. kömək!. imdad. mədəd.
yetişir	1.yetər. kəs. bəs. 1.yetər. əlverir. bəsir. kafi.
yetişkin	yetgin. əhil. uzman. yetərli.
yetişqən	yetişgən . çox bitən. bitəgən.
yetişqin	yetişgin . 1.yetgin. ərgin. ərik. ər. olmuş. olqun. olqunlaşmış. - işinin, sözünün əri . 1.yetgin. baliğ.
yetişqin	yetişgin . olqun. orta yaşlı. otuz yaşın aşmış.
yetişqin	yetişgin . olcum. olca. olqunluq. olqun. - yetişgin qız : yetgən qız.
yetişqinliq	yetginlik . əriklik. ərkilik. ərginlik. əriklik. ərgənlik. olquşluq. olqunluq. olqunlaşmış. kamillik. biluğ. baliğlik. rüşd.
yetişli	yetərli.
yetişli	yetişik . güclü. qolçomaq. qocur. muqtədir. qudrətli. quvvəli. qadir. təvana.
yetişmə	1.(bir soydan) gəlmə. törəmə. enmə. 1.bitişmə. bitmə. gəlişmə. ürəmə. yaşarma. 1. gəlişmə. inkişaf. intişa'.

tərəqqi.

- **çəkirdəkdən yetişmə**: 1. uşaqılıqdan bəri böylə olan. 1.

öğrənciliklə, şayıdlıqla bir bacarığı, sənəti yiyələnmə.

- **olqunlaşmağa, yetişməyə, pisməyə uz tutmuş yemiş**:

qızqar.

yetişmə

yetişmə. 1. tərbiyə olunmuş. - məktəb **yetişmələri**. 1.

lisans. - bilikənd **yetişmələri**: universitə yetişmələri. 1. varış.

varma. gedmə. visul. - bu qədər çabuk **varış**. 1. gəlmə.

olunma. hasil olma. - yazdan **gəlmə**. - sizdən **gəlmə** sovğat.

yetişməğən

əksik.

yetişmək

<> **etişmək**. 1. böyümək. boyatmaq. inkişaf etmək.

ilərləmək. genişləmək. gəlişmək. gülüşmək. gülləşmək.

1. dayanmaq. çatışmaq. yetərli olmaq. yetilənmək.

kifayətlənmək. - gəlirim, çıxarıma **dayanır**: xərc dəxlim

biribirinə uyur. 1. çıxışmaq. - parası **çixışdı**. 1. dəğmək.

dəğinmək. ulaşmaq. varmaq. ərişmək. qavuşmaq. vasil

olmaq. 1. bilmək. aqah, vaqif olmaq. 1. yetmək.

1. yabramaq. abramaq. böyümək. çatışmaq. 1. yoxlamaq.

göz olmaq. 1. görmək. çatmaq. nail olmaq. - susamıyan

suyu **görməz**. 1. ulaşmaq. ərişmək. varışmaq. çatışmaq.

dərk etmək. **1.** (çağı, zamanı bildirən sözlərdə) etmək.

bulmaq. tapmaq. ərişmək. varmaq. - səhər **etdik**. - axşam **etdik**, gecəni gözlədik.

- **boyu neçiyə yetişir**: neçiyə ulaşır, varır, gəlir.

- **dar yetişmək**: ucu ucuna çatmaq.

- **nərsiyə yetişmək**, gəlmək, sonuclanmaq, çatmaq.

- **hesabına yetişmək**: dövmək. işini görmək.

yetişmək

yedişmək. 1. olqunmaq. qürsəmək. kürsəmək. qursmaq.

gürsəmək. kürsəmək. gurlanmaq. şişmək. təxmir olmaq.

1. dəğmək. çatmaq. **1.** yavulmaq. yapulmaq. olquşmaq. -

bəgni **yavuldu**: boza, şərab yetişdi. **1.** ərəzmək. çatmaq. **1.**

ətiqmək. etiqmək. edikmək. tombullaşmaq. böyümək. **1.**

ərişmək. **1.** yədilmək. yədmək. yidmək. qırax tikməkdə

yardım etmək. **1.** ulanmaq. bağınmaq. yığılmək.

düzülmək (ard arda). sıvramaq. sıvrılmaq. əklənmək. **1.**

ərişmək. irişmək. arxadan ərmək. çatmaq. raslamaq.

ilişmək. **1.** ulaşmaq. böyümək. **1.** bitmək. böyümək.

qarımaq. görmək. yetmək. kafi gəlmək. örçümək.

böyümək. **1.** gelişmək. böyümək. boy atmaq. gəlmək.

bərkimək. sarmaq. vasil olmaq. ulaşmaq. görüşmək.

qavuşmaq. qovuşmaq. çatışmaq. mülqat edmək. -
sarılmamış otdan nasıl yanmaq olar. - ot saçağa **sardı**. -
gəlişmiş ağac.

- **sobada yetişmək**: tələsik, çabıq yetişmək.

yetişməmək çatışmamaq. əksik gəlmək. kafi olmamaq.

yetişməmiş 1.çiy. çiğ. qırt. olmamış. xam. göy. olqunlaşmamış.

1.yetmədik. kal. çiğ. pişməmiş.

- **yetişməmiş körpə yemiş**: çağala. çağla.

yetişməmiş qozalaq. kal. ufalaq nərsə.

yetişməz petişməz. yola gəlmİYən. yolsuz (bədrəftar).

yetişməz **yetərsiz. yetməz. 1.çatmaz. çatarsız. ğeyrikafi. 1.koryat.**

ədəbsiz. 1.yetərsiz.

yetişmiş 1.usda vəsfli. vəsifli. 1.ədəbli.

- **çox yetişmiş**: geçgin.

- **yetişmiş, vəsli işçi**.

yetişmiş öqrünc. öğrünc. öğrənmiş. dəneyimli. dənekli. təcrübəli.

bilgili. dərs almış.

yetİştirici 1.öğrətici. öğrədən. çalışdırıcı. tə'limçi. məəllim.

antirenör. 1.öğrətmən. məəllim.

yetİştirici öqrədik. öğrədik. məəllim. mürəbbi. eğıtmən. öğrətmən.

- yetiştiriş** **yetiştirmə.** əğitim. ögrəti. ögrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. görgüt. sayqıt. tərbiyə. alışdırış.
- yetiştirmə** **yetişdirmə. yetiştiriş. 1. yetirmə.** çatırma. çattırış. çattırt. çattırma. çatdırtma. bildirmə. bildiriş. bildirit. xəbərləmə. 1.əğitim. ögrəti. ögrətim. aşıl. yanaq. çıxma. bəslək. görgüt. sayqıt. tərbiyə. alışdırış. 1.əriştirmə. 1. pərvəriş. tərbiyə. 1. səmirtmə. azıqlandırma. bəsləmə. qıdalandırma. becərtmə. yedirib içirtmə. bəsiyə çəkmə. gəlişdirmə. 1. çalışdırma. uğratma. əğitim. ögrətim. tə'lim.
- nərsəni güclədirib, qoldavlayıb çağından öncə**
- yetiştirmə:** qabalıq. qabaqlıq. - **qabalıq yonca:** gübrə ilə çağından öncə yetiştirilmiş, əldə edilmiş yonca. - **qabalığa** əlli metrə yer ayırdım.
- yetiştirmək** 1. əriştirmək. arışdırmaq. 1. alıb aylan. daşımaq. götürmək. bitdirmək. 1. əriştirmək: iriştirmək. çatdırmaq. oldurmaq. olqunlaşdırmaq. - yağış yağsa, yel əssə fırtına **olar:** qopar. - tanrı istəklərivə **iriştirsin.** 1. ikidmək. əkitmək. tərbiyə edmək. əğitmək. bitirmək. yönəltmək. öndürmək. bitirmək. yönətmək. öndürmək.

yetiştirmək**yetişdirmək.** 1.bəsirmək. basırmaq. bəsrmək.

bəsərmək. əsərmək. əsrəmək. 1.yetərlətmək. yetilətmək.

dayatmaq. dayıtmaq. çatışdırmaq. kifayətlətmək.

1.bəsləmək. baxmaq. - güllərə **baxdı**, iyi gəlişdi.

1.yaşartmaq. yəşərtmək. əritmək. çatqırmaq.

1.azıqlandırmaq bəsləmək. qıdalandırmaq. səmirtmək.

becərtmək. yedirib içirtmək. bəsiyə çəkmək. gəliştirmək.

1.çıxışqırmaq. 1.yaşartmaq. yəşərtmək. bitirmək.

1.**yedirmək.** əriştirmək. gətirtmək. çatdırmaq.

ulaşdırmaq. cəlb etdirmək. girdirtmək. varışdırmaq. hasil

etdirmək. 1.əriştirmək. ulaşdırmaq. dəğdirmək.

vardırmaq. qavuşdurmaq. vasil edmək. 1.iblağ, e'lam

edmək. 1. çıxarmaq. becərtmək. - adam **çixarmaq.**

1.doğanlaşdırmaq. doğan edinmək. alışdırmaq.

aşılaşdırmaq. uyumlandırmaq. uysallaşdırmaq.

öğrətmək. əkitimləmək. eğitilmək. görgütləmək. təbiyə

edmək. tə'lim vermək.

- **əğib (əyib), büküb, oğub, yonub, aşındırıb, biçib****öğrətmək, yetiştirmək, gəliştirmək, uyqulamaq.****törpüləmək:** əğələmək <> əkələmək.

- **təbərzə, nobar yemiş yetişdirmək**: çitanlamaq. çitanlatmaq.
çağallamaq. çağaltmaq.

- gəliri, çıxara **dayatmaq**: xərc dəxli biribirinə uydurmaq.

yetişdirmək

yetişdirmək. 1. butqarmaq. bitirmək. bütövləmək.

bağlamaq. inbatlamaq. qovuşdurmaq. **1.** əriştirmək.

çaqmaq. - bu sözü onun qulağına **çaq. 1.** vardırmaq.

çatdırmaq. böyütmək. böyüməsinə qulluq etmək.

bəsləmək. becərtmək. tərbiyə etmək. yapmaq. tutmaq.

bəsləmək. qurmaq. hazırlamaq. - turşu **tutmaq.** ipək böcəyi

tutmaq. - xəmir **tutmaq.** maya **tutmaq.** - yoğurt **tutdu.** - bu

cocuğu mən **böyütdüm.**

yetitmək

yeditmək. 1. anğşatmaq. aşlatmaq. aşlamaq. sindirmək.

1. aşatmaq. qablamaq. yemək, çörək vermək.

yetitmək

yeditmək. aşındırmaq. apartmaq. həzf etmək.

yetiyəqən

böyük ayı ulduz küməsi.

yetişi

yedişi.- uzun boylu, başı iri pələklərlə (pullarla) örtülü,

pozucu, kəsənli, zərərli heyvanları yedişi üçün tarıma

(əkinə) yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan: qarayılan. qarailan.

yetiz

1. ənli. eninə geniş olan. **1.** hazır. yetərli. olqunluğa

ərmiş. yerlü. tam. mükəmməl.

- yetizlik** genişlik. bir nərsənin əni.
- yetizmək** **yedizmək** azuqlamaq. yemək vermək.
- yetqə** **yetgə. yetcə. yetcək.** 1. otoritə. 1. bitək. bitə. bitgə. çörək. üren. törən. saça. saçqa. qazanc. verim. tapıntı. tapış. tapqa. bulqa. bolqu. olqu. bolna. bulnut. buluş. düşə. yaran. düşəvic. düşənc. düşən. düşərgə. girdəc. gəlir. çıxar. yağ. yarayış. yarıq. yarar. ası. alqı. sud < süt. tut. tutar. tutuq. tutqu. səmərə. səmrə. bəhrə. nəf. kar. olca. mənfəət. fayda.
- yetqə** **yetkə.** 1. rahnə. 1. saydırış. basqı. otoritə.
- yetqəq** **yetkək.** heybə. yenqək. buxca. yenqə. heybə.
- yetqən** **yetgən.** yetişgin. ərgin.
- **yetgən qız:** yetişgin qız.
- **yetgən qız:** yetişgin.
- yetqi** sorumluluq.
- yetqi** **yetgi.** 1. səlahiyyət. 1.yeti. yetərlilik. qapar. dəğər. hədd. - **yetgim** çatmaz.
- **bir ustadan yetgi (mədrək) almaq:** əl vermək.
- yetqiləmə** **yetgiləmə.**əlləmə. yoxlama. tutma. toxunma.

- yetqili** **yetgili.** 1. munasib. barlı. hasıllı. qazanclı. qazaşlı. verişli. verimli. bağışlı. 1. yetənəkli. yetik. qabil. - danışığa çox yetik biridir. - **yetik** işçi. 1. çıxışlı. səlahiyyətli. 1.məsul'. - **yetgili, kamil kişi:** anqa.
- yetqili** **yetgili.**uzman.
- yetqili** **yetkili.** yararlı. batur. yarar. cəsür.batur. yarar. yetikli ölkəni qoruyan alp yararlar gərək.
- yetqiliq** çəkilik. çəkişlik. keçərlik. keçəşlik. qabiliyyət.
- yetqin** **yetgin.** - çox olqunlaşmış, olquşluq, olqunluq, ərgin, ərik, ərgən, ərgin, yetgin keçgin. keçgin.
- yetqin** **yetgin.** irimiş. ərmiş. iri. qocaman. böyük. yekə.
- yetqin** **yetgin. yetsi. yetsili.** 1. itik. yetik. yetər. yetən. yetərli. cetik. cetiz. usda. ütük. uzman. olqun. yeti. kamil. bəcərlikli. mükəmməl. 1. çox cocuqlu ailələrin. doğan cocuqlarının sonuncu olması diləği ilə verilən adlardan. 1. müvəffəq. 1. yetişkin. əhil. uzman. yetərli. 1. etgiləyici. çekici. mükəmməl. 1. olmuş. olqun. 1. kamil. 1. bitgin. iyi yetişmiş. böyümüş. 1. ərik. irik. ərgin. - **yetgin meyvə:** göynük.

- **çox yetgin, olmuş, olmuşmuş**: artığına olqun.geçgin. keçmiş.

- **geçgin** yemiş.

yetqin

yetgin. 1. ev yiyəsi, böyüyü. xanasahab. xanasaab. 1.

tükəl. bitik. bütük. bütün. bitin. dolu. kəmsiz. tutuş.

boydan baş. kəmallı. mükəmməl. kamil. 1. usda.

peşəkar. pırofesyonel. 1. ərgin. 1. geçgin. yaşlı. 1. kamil.

mükəmməl. 1. yetişgin. baliğ. 1.ərgin. olqun. öğkək.

örkək. erkək. erkək. yetişgin. ərik. ər. olmuş. olqun.

olqunlaşmış. - işinin, sözünün **əri**. 1. qaruuq. qarıuq. varuuq.

baruq. varmış. olqun.

- elə elədiki, **yetginləri** bir yana, kalları tökülür.

- **dili yetgin**: qoşa dilli. uzun dilli. gəpçi.

- **artığına olqun, yetgin. geçgin**. - geçgin yemiş.

yetqinçaq

yetqinçaq. xoşbəx. kefi çağ. üstüngül.

yetqinçi

yetqinçi. gəlişimçi. ərkinçi. evrimçi. evirimçi. çevrimçi.

çevirimçi. dönüşümçü. çönüşümçü. dəğişimçi. ilərçi.

ilərçi. ilgər. gəlişçi.islah tələb.

yetqinim

yetqinim. bax > **yetgişmə**.

yetqinli

qaruqlu. qarıqlı. varuqlu. baruqlu. varmışlı. olqunlu.

yetqinlik

yetkinlik. mələkə. bəcəri. urum.

yetqinliq	yetginlik. yetişginlik. 1.əriklik. ərkilik. ərginlik. əriklik. ərgənlik. olquşluq. olqunluq. olqunlaşmış. kamillik. biluğ. baliğlik. rüşd. 1.kəmal. 1. varuqluq. baruqluq. varmışlıq. qarıqlıq. qaruqluq. olqunluq.
yetqinmə	yetginmə. bax > yetgişmə.
yetqinmək	yetginmək. yetgişmək. yetinişmək. ərgənləşmək. ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək. baliğ olmaq.
yetqinmək	yetginmək. ərişmək. irişmək. oluşmaq. - üzümlərim iriştı. - irişmiş qızları əriştirməliyik.
yetqinmək	yetkinmək. kəsəmək. iyələnmək. malik olmaq.
yetqintirmək	yetgindirmək. yetindirmək. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. qanındırmaq. qanıqdırmaq. qanıqlatmaq. doyurmaq. toxlatmaq. tutumdurmaq. razi edmək. qane', iqna' edmək.
yetqisiz	yetgisiz. - iş, bacarmayanların, sorumsuz yetgisiz olanların əlində qalmaq: iş ayağa düşmək.
yetqiş	ulaşdırı. ulaşıq. dalbadal. bitqiş. müttəsilən. peyvəsdə.
yetqişim	yetgişim. bax > yetgişmə.
yetqişmə	yetgişmə. yetgişim. yetginmə. yetginim. yetinişmə. yetinişim. evrim. evirim. çevrim. çevirim. dönüşüm.

- çönüşüm. dəğişmə. dəğişim. gəlişmə. gəlişim.
 ərgənləmə. ərgənləşmə. ərgənləşim. ərginləşmə.
 ərginləşim. ərkinləşim. ərikləşmə. ərikləşim. təkamül.
- yetqişmək** **yetgişmək. yetginmək. yetinişmək.** ərgənləşmək.
 ərginləşmək. ərkinləşmək. ərikləşmək. baliğ olmaq.
- yetqürmək** arxadan yetirmək, göndərmək, çatdırmaq.
- yetləq** **yetlək.** yapşaq. bağlaq. birlək. qavşaq. qovşaq. əklək.
 qatlaq. saplaq. iltək. ulşaq. düşlək. iltisaq, bağlantı
 nuqtəsi.
- yetli** **yaslı.** içikli. içli. aşımlı. bəsili. bəsli. çıxarlı. çıxalı. döllü.
 dölüq. keyfiyyətli.
- yetliq** **yetlik.** edlik. çarıq.
- yetmə** - **yeni yetmə:** ərgən. yetcən. yeni gənc. gəncik. novcəvan.
 - **yeni yetmə:** gəncik. çitan. fidan.
- yetmə** yetik. şagird.
- yetmək** { < > edmək < > gedmək < metatez > dəqmək}. { (y < > ç)
çetmək}. 1. yidmək. yetəmək. yetirmək. buxca, heybəyi
 toparlamaq. uclarını birləşdirmək. ərişmək. varmaq. 1.
 qorımaq. görmək. çatmaq. kifayət edmək. idarə edmək.
 kafi olmaq. vəfa edmək. - bu para xərcimizi **qorımaz**. 1.

yetişmək. ulaşmaq. irişiv. olqaşiv. çatmaq. yanaşmaq.
 yatmaq. ərmək. bitişmək. ərişmək. qavışmaq. tutmaq.
 erişmək. - **gözü yetmək**: (1. gözü görmək. göz gəzdirmək. 1.
 gözü doymaq. inanmaq. gözü ilə görüb qanmaq.). - **göz**
yetmir: görünmür. gözükmür. - 1. sürmək. aparmaq.
 çəkmək. 1. gərəkli ölçüdə olmaq. çıxışmaq. əlvermək.
 kipəli olmaq. kifayitli olmaq. 1. böyümək. olqunlaşmaq. 1.
 edmək. gedmək. ərişmək. 1. qarımaq. görmək. yetişmək.
 kafi gəlmək. ulaşmaq. yetişmək. 1. **yədmək**. çəkmək.
 sürmək. güdmək. aparmaq. 1. yekmək. bitmək. ulurmaq.
 çatmaq. vasil olmaq. 1. dəğmək. çatmaq. haxlamaq.
 çatmaq. əmrülmək. müvəffəq olmaq. - ağır ayağ **əmrüldü**.
 - çağrı alıb, arqın minib, arqar yetər: quşun əlinə
 qondurub, arqun atının minib, təküyə çatar. 1. qoşulmaq.
 mülhəq olmaq. 1. tükəmək. görmək. kafi olmaq. - aş
 qamuğqa **tükədi**: yemək hamıya çatdı. - bu az çağ, tamam
 işlərimizi **tükəməz**. 1. tükəmək. tükənmək. bitmək. kifayət
 edmək. 1. yetəkləmək. yetəkləmək. qoşulamaq. - uşaqları
yədəklədim. - kor birini **yədəklə** qıl. - atları **yədəkləyib** yola
 çıxdılar. 1. yetişmək. ərişmək. çətmək. 1. yədəkində

götürmək.

- **qetgən arbanı yetdim**: gedən arabaya yetişmiş.

yetmək

1.dəng düşmək, gəlmək. 1.gətirmək. çatmaq. ulaşmaq.

ərişmək. cəlb olmaq. 1.yetinmək. 1.yetişmək.

1.dayaqılmaq. dayamlamaq. görmək. kafi gəlmək.

qarşılamaq. - **girdək çıxcəyi dayaqılır**: gəlir, xərci ödür.

1.əlvermək. kafi olmaq. 1. dayaqılmaq. dayamlamaq.

görmək. kafi gəlmək. qarşılamaq. 1. əkmək. çatmaq.

ərmək. ərişmək. barmaq. varmaq. nail, müvəffəq olmaq.

- **indi bayaxki sözə yetdin**: çatdın. gəldin.

- **gücü yetmək**: əli ərmək.

- **günü yetmək: günü gəlmək: günü dolmaq: günün**

doldurmaq. 1. sonu, və'dəsi gəlmək. 1. əcəli gəlmək. yaşı

tükənmək. - buda keçər, günü gələr, buğdalar əkilər, kimi

biçər, kimi ələr. 1. boyluluğa gərəkən sürə bitmək. - **günü**

dolmamış, doğulan uşağa "düşük" deyilir.

- **günü yetmək: günü gəlmək**: sonu, və'dəsi, əcəli gəlmək.

- **qarqışı yetmək**: birinin ahı tutmaq.

yetməlik

yetər dəğik. möçür. yağday. - **yeni yetməlik**: ərgənlik.

yetcənlik. yengənlik. gənciklik. novcəvanlıq.

- **yeni yetməlik, cəvanlıq edmək**: çitanlamaq. gəncikləmək.
fidanlamaq.

yetməmək az gəlmək. kafi olmamaq.

- **dişinin kovuğuna yetməmək**: dişin dibində qalmaq. çox az
olmaq.

- **gücü yetməmək**: diş keçirəməmək.

yetməmiş çiğ. ərməmiş. pişməmiş.

- **daşı daşı, yetməmiş yaşı**.

yetmə olqun. gəlişgin. uzman. yetərli. yetənəkli.

yetmətiq **yetmədik**. yetişməmiş. akl.

yetməyən **yetərsiz**. əksikk. əksikli. kifayətsiz.

yetməz qısıq. çatmaz. - bu işdə çox **qısıqlar** (çatmaz. yetməz)

görünür. - işin **qısığın** (çatmazın. yetməzin) çıxarmalıyıq. - hər

nəyin **qısığın** (çatmazın. yetməzin) çıxarıb, aradan

qaldırmalıyıq. - sizin yaşamda **çatmaz** (qısıq. yetməz) nə var

ki. 1. işlərində qıssa gələn. işini bitirməyən.

yetməz **yetərsiz**. **yetişməz**. çatmaz. çatarsız. geyrikafi.

- **çalışmaq yetməz, savuruş, israftan qaçınmaq gərəkdir**:

işdən artmaz, dişdən artar.

- **güc yetməz**: çəkilməz. dözülməz. qatlanılamaz. dayanılmaz.

təhəmmül olunmaz.

- **gücü yetməz**: artıq nərsə gözləniləməz əti nə, budu nə.

yetməzçilik dağdarış. böhran. tənqlik. sınılış.

yetməzlik **yetərsizlik**. əksikli. kifayətsizlik.

yetmin **yetmin** dahi. seçgin. nabiğə.

yetmiş **1. (yara) bütmiş. bitmiş. qapanmış. iyiləşmiş. 1. bilsək.**

bilsik. bilgə. bəlli. bilən. aydın. açıq. **1. ərgin. olmuş.**

yanığ. əmrən. əmə. imə. himə. kökə iyə olan kimsə.

ərmin. ərgin. çatmış. vurqun. yetim. ilqəmiş. ilərmiş.

çatmış. tanrıya varmış. ərən. varan. **1. yetim. bitmiş.**

ulqan. kəmalə irmiş. baliğ.

yetmiş **1.yanığ. çatmış. 1.kafi.**

- **yedidən yetmişə**. əbədən bəbəyə.

yetnəq **yetnək. yetənək. yetnəklik.** yetər. yetərlik. yeti. yetilik.

çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.

bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.

aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.

dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.

dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.

dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layiqliq.

qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
qabiliyyət.

yetnəq **yetnək.** baqmu. istedad. qabiliyyət.

yetnəqli **yetnəkli.** baqumlu. istedadlı. qabiliyyətli.

yetnəqliq **yetnəklik. yetnək. yetənək.** yetər. yetərlik. yeti. yetilik.
çıxar. çıxarlıq. sığış. sığışlıq. sığmal. sığmallıq. bacarıq.
bacarıqlıq. başarıq. başarıqlıq. dişlək. dişəlik. aşım.
aşımliq. bəsi. bəsilik. bəsim. bəsimlik. dayınaq. dayınıq.
dayınım. dayınış. dayanıq. dayanış. dayanaq. dayanım.
dayınımlıq. dayınıqlıq. dayınışlıq. dayınaqlıq. dayanaqlıq.
dayanıqlıq. dayanımlıq. dayanışlıq. ləyaqət. layıqlıq.
qabil. qabillik. səzavarlıq. müstəiddlik. kapasitə.
qabiliyyət.

yetnişim bax >**yetnişmə.**

yetnişiş bax >**yetnişmə.**

yetnişit bax >**yetnişmə.**

yetnişmə **yetnişim. yetnişiş. yetnişit. (yarıq, ayırıq, qırıq, sınıq
nərsədə).** gəlnişmə. gəlnişim. gəlnişiş. gəlnişit.
düşnüşmə. düşnüşüş. tutnuşum. tutnuşma. tutnuşuş.
tutnuşut. tutnuşiş. qatnişma. qatnişiş. qaynaşma.

qaynaşım. qaynaşış. qaynaşıt. sapnışma. sapnışış.
 yapnışma. yapnışış. yamnaşma. yamnaşış. tapnışma.
 tapnışış. calnaşma. calnaşış. çatnışma. çatnışım.
 çatnışış. çatnışıt. çapnışma. çapnışım. çapnışış.
 çapnışıt. qavuşma. qavuşuş. qavnaşma. qavnaşım.
 qavnaşış. qavnaşıt. qovuşma. qovuşuş. qovnaşma.
 qovnaşım. qovnaşış. qovnaşıt. varnaşma. varnaşış.
 varnaşıt. barnaşıt. barnaşma. barnaşım. barnaşış.
 bağşınma. bağşınış. bağnaşma. bağnaşış. birnişmə.
 birnişış. birləşmə. birləşış. bitnişmə. bitnişış. bitnişim.
 bitnişıt. ulnaşma. ulnaşış. ulnaşım. ulnaşıt. ilnəşmə.
 ilnəşış. ərnişmə. ərnişim. ərnişış. ərnişıt. əğnişmə.
 əğnişim. əğnişış. əğnişıt. əknişmə. əknişim. əknişış.
 əknişıt. vəsl, müttəsil olnuşma. ittisal. vəsl olma.

yetrəq **yetrək.** (y < > t) tiqrək. iyirək. eyürək. yaxcıraq. dadlı.

yetriş irtiş. ertiş. bulduruş. isal.

yetrülmək əriştirilmək. ehqaq, ilhaq edilmək. - sonun burunqa

yetrüldü: sonu başına çatdırıldı.

yetrüm buraxılmış. salınmış. - **yetrüm saç:** buraxılmış, salınmış saç. yatut saç.

yetrüşmək	birbirinə ərişmək.
yetsəmək	yetişəyazmaq. yetmək istəmək. - keçən günü yetsərim .
yetsi	yetsili . yetgin. müvəffəq. - sizə yetsilər dilərim. - - yetsilər əldə etmək.
yetsiq	yetsik . 1. yetim. ərsək. ərsik. əsrik. ərişmiş. baliğ. 1. yaşlı. qoca. düşgün.
yetsiqmək	yetsikmək . 1. ərişilmək. ərşilmək. 1. yaşlanmaq. qocalıp düşgünləşmək.
yetsili	yetsi . müvəffəq.
yetsiz	yassız. içiksiz. içilsiz. aşımsız. bəsisiz. bəssiz. çıxarsız. çixasız. dölsüz. keyfiyyətsiz.
yetsiz	yatsız. yadsız. çatsız. haqsız. - öz yurdunda çatsız qaldım.
yetşiq	yetşik . yetişik . ərit. ərim. əğit. əğim. əğiş. əğriş. əğiti. əğitim. əğitmə. görgü. əki. əkit. əkim. öküt. öküş. düzüş. dəriş. yarıq. tərbiyə. tərbiyə. ədəb.
yetşiri	çattırı. irtiş. ulaşı. bulduri. göndəri. götürü. nəql. isal.
yetşürmək	tikizmək. təkizmək. toxunmaq. tutşurmaq. vəsl etmək. ləms etmək. yapışdırmaq.
yetti	- yeddi günlük ay : gəncay. hilal.

- yetti** **yeddi - yeddinci dədə:** dutağun.
- yetti** **yeddi. - yedidən yetmişə.** əbədən bəbəyə. - **yeddi aylıq:** düşük. çağından öncə doğulmuş uşaq.
- yetti** **yeddi. - yeddi verən:** bir ildə neçə kərə güllənən, bar verən nərsə.
- yettiq** - **azda olsa, əlindən gəldiyi, gücü çatdığı, yettiyi qədər:** qarınca qararınca.
- yettirən** **yeddirən.** çatdırın. çatışdırın. çatdırın. ərdirən. yetirən. ilətgen. ilətci. ilətici. ulatçı. çatışdırın. yetdirən. naqil. ulayan. ulaştırın. yetirən. əkidən. götürən. naqil.
- yettirmək** **yedirmək.yetiştirmək.** əriştirmək. gətirtmək. çatdırmaq. ulaşıdırmaq. cəlb etdirmək. girdirtmək. varışdırmaq. hasil etdirmək.
- yettirmək** **yedirmək.** tuşqırmaq. daşqırmaq. çatdırmaq.
- yetul** 1. yer. alay. topraq.meydan. 1. yetut. yatut. yədək. kömək. yar.
- yetüt** kömək. yardım. imdat.
-**yetüt saç: yetrüm saç:**sonradan buraxılan saç. -.
- yetərlik** bacarıq hünər uzluq. yararul.
- yetərsiz** gəvşək. kötü. zayıf.

- yevtilmək** ərişmək. olqınlaşmaq. yığılmaq. yuvulmaq.
- yey** yaxcı. - **bal demək, bal verməkdən yey, boş demək, boş verməkdən yey.**
- yey** **yer. yeğ. iyi.** < yeynirək. yüngül. ağırsız. yaxcı. əl verişli.
yola. iyi. yaxcı. sizdən **yey** olmasın. çox iyi kişidir.
- iqli tutruğu **yiğ** bulur: kəsəl vəsiyyəti yey (qutlu. yaxcı) olur.
- yeyçəq** **yeyçək.** yemək.
- **balalı tavuq qurt yeyməz:** yavrusu olan tavuq qurt yeməz.
- yeyəcəq** **yeyəcək.** - **yüngül yeyəcək:** qəhvətiliq.
- **qış üçün saxlanılmış yeyəcək:** qapasardı. qapsardı > qəfəsardı. gəpsardı.
- **sındırım (həzm) borusunun, yeyəcəkləri incələyən, açıb ərıdib, sindirən uzun işgə bölümü:** incə bağırsaq.
- **yağda qızartılmış bütün yeyəcəklər:** qaramac.
- **cocuq dilində yeyəcək:** mama. püfi. püfü.
- **yeyəcək yemək:** azıqlanmaq.
- **yeyirkən kütür kütür, xırp xırp eliyən hər çeşit yeyəcək:** qaraqıra. qaraqırqa.
- yeyəcəq** **yeyəcək.** yerinmək. tuqşə. tuşə. azuq.
- yeyəcəqsiz** **yeyəcəksiz.** - **yeyəcəksiz, barınaqsız:** ac açıq.

- yeyəqən** **yeyəgən.** - **yeyəgən:** qarınpa. boğazına düşgün.
- yeyən** - bərabər yeyən: **yeyimdaş.**
- yeyən**
- **ət yeyən quş dimdiyindən tanınar.**
- **qaryeyən:** **qaryiyən:** 1. qar üstünə yağıb əridən yağış. 1. qalın sis qatı.
- **nərsədən geriyə qalan, tökülən bölümlər toplayıb, işlədən, yeyən:** izqalatçı. izqalçı. izqalıtçı. artıqçı. tökütçü.
- **yemiş yetişər, yeyən yeyər.**
- yeyənsıra** yeyəndə. yeyincə. - **yeyənsıra** bizidə salın yada.
- yeyəntə** **yeyəndə.yeyincə. yeyənsıra.** - **yeyənsıra** bizidə salın yada.
- yeyər** - kəmərlər dayça, az yeyər yemi, göydən axmasa, çor vurar demi. (**kəmərlər:** **qamar:** kiçik at).
- **yemiş yetişər, yeyən yeyər.**
- yeyərtoymaz** **yeyərdoymaz.** acaqız. ac ağız.yalmağuz. acgöz. qarımpa. yeyici.
- yeyi** yeğ. yekə.
- yeyi** **yeği. yaxcısı.** - **bilimdən yeyi yox, yalandan koru yox.** (**koru:** yamanı). (**yeği. yeyi. yaxcısı**).
- yeyib bitirmək** zayıf düşürmək. talamaq. dalamaq.

yeyib işmə	aşama. aşam.
yeyib	- ağacın qabığının yeyib , qurumasına yol açan qurducuq: qabıq böcəyi. qabıq qurdu. - aşın yeyib , aşlığa qoyub (sıçıb)), duzun yeyib , duzlağı qırıb . - boğaza çəniyədək yeyib içdilər . - əlın yerdə , gözün gündə olsun , əkib biç , yeyib sik . - iyicəsinə yeyib için , suçum varsa , ondan keçin . - yeyib içmək : aşam.
yeyici	acaqız. ac ağız.yalmağuz. yeyərdoymaz. acgöz. qarımpa.
yeyici	1. çox yiyən. obur. şişman. beqəcən. 1. yalmağuz. acağız. yiyərdoymaz. acgöz. qarımpa. 1. yenir. yiyən.
yeyiciləmək	yeyicilənmək . rüşvət almaq, yemək.
yeyicilənmək	yeyiciləmək . rüşvət almaq, yemək.
yeyicilətmək	rüşvət vermək, yedirmək.
yeyicilik	yiycilik . rüşvətخورلۇق. rüşvət alma.
yeyiq	yeyik . yenik. - bit yeniği , yeyiği : şübhəli, gizli əksiklik.
yeyiq	yeyik . gediş. gəriş. yeriş. istəş.

- yeyiqləmək** **yeyikləmək. yerikləmək. yeysəmək. yemək istəmək.**
arzulamaq. yiyəsinmək.
- yeyilən** **(yeğilən. yenğilən. yenilən).** qaqlanan. dimdiklənən. -
sürəkli, tez tez, yeyin yeyin qaqlanan, dimdiklənən,
yeyilən nərsə: qaqlacan. qaqacan.
- **acılığı gidərmə üçün yeyilən ağızlıq, yeməli:** acurqa.
azurqa. ajurqa. acuraq. azuraq. ajuraq. > azuqə.
- **gəvrək olub çiğ yeyilən, salatlıq bitgi:** qaraqavuuq.
- **kökü yeyilən bitgi türü:** qarabatma.
- **noxuddan böyük yemişi yeyilən, çox sağlam odunlu**
ağac çeşiti: qaragöz.
- **susuz yerlərdə yetişib, yeyilən ot:** qaravruq.
- **yeyilən ağ köklü bitgi:** qaraqavuuq.
- **oğulub, əzilərək yeyilən yemək:** çalla.
- yeyilir** - **yeyilir, qırmızı göbələk:** qanlıca. qannıca.
- yeyilmə** **1.** aşınma. aşınım. yıpranma. istehlak. **1.** əsginmə.
əsgimə. əsginim. əsgirmə. əsgirim. aşınma. aşınım.
istehlak. amortisman. **1.** tükətmə. tükətim. tükətiş.
yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. kullaniş. xərcləmə.
- **yeyilmə çağı ötmüş qarıqquruq nərsə:** qart. qat.

yeyilmək	yenilmək. yenilmək.
yeyilməz	- hər quşun əti yeyilməz : hər kəsdən, hər nə gözələnilməz.
yeyilməz	ağza alınmaz. içilməz. tatula. dadula. dadı kötü. dadıq. dadıqmış.
yeyilmiş	yencik. didik. - bir tikəsi dişlənmiş, yeyilmiş nərsə : qapıq. ısıriq. çeğnik.
yeyim	öpüm. yudum. içim. - bir yeyim mun: bir udum sup.
yeyimli	- yyəli yuvalı, yeyimli keçimli, gəlimli gedimli olsun .
yeyimlik	1. tuşə. tuqşə. 1. bir kərəlik yemək.
yeyimtaş	yeyimdaş . bərəbər yeyən.
yeyin	- iti, yeyin yerişli : axqır.
yeyin	< yerin < yürük . yüyrək. yürdək. yegin. yüyrək. yürdək. yüyrük. yüygürək: yügürək. ali. üstə. fevqiladə. yüygürək: yügürək. iti yerimək. tüeş. hızlı. iti yerimək. çalıqlı. 1. cıldam. yıldam. ildam. alqur. alğır. alıcı. çapar. çapür. çiqıldəm. cıdamlı. çaqlı. çapıq. çabıq. çabuq. çapıq. səbük. səpük. sabuq. tünd. oq. ox. tiz. tez. ötgür. bət. bat. kəsgin. topcaq. qıvraq. iti. hızlı. çalıt. 1. tetik. atıq. iyi ox atan. oxçu. tanıc. 1. qalib. üstən. 1. qəvi. 1. cəld <small>(fars)</small> < çalt . iti. tez. basım. çalasin. çala çala. çapbaq. sürəkli.

sürək. yorqa. varışlı. itik. ütük. - **varışlı** kişidi. - **sürək**
 davranış. - bir **sürək** at aldım. **1.** yelkən. yelkin. iti olan nə.
 qaççağan. - yelkin at. **1.** tər. dərgin. iti. **1.** çapıq. şabuq.
 tez. **1.** burraq. burqaq. bırraq. bırqaq. iti. **1.** çallab. - mən
 toxda deyirəm. sən **a** çallab barasa: mən dur diyirəm. sən isə
 sıvışıb gedisin. **1.** tələsik. sıxı sıxı. sıxı. iti. sürətli. əcələli. -
sıxı iş. - sıxı sıxı: tələsik. əcələ ilə.

- **yeyin yeyin:** qatraq. tez tez. çabuq çauq. iti iti. bat bat.

yeyin

çatır. çapır > şatır. cayır cayır. çapama. çaqrama.
 çabuq. çevik. çala. çalaq. gərməd. gərmənd. güclü. iti.
 tez. tələsik. bul sulu. kəsgin. qırman. otayaq. sürəkli.
 sürətli. ələyağına çabıq. yügürük. ustal. tünd. sivr. zirək.
 zeyrək. atıq. ivək. acı.

- **çox iti, yeyin, kəsgin, toxunaqlı:** acı acı.

- **yeyin!:** durmayın!. iti!. çabuq!. tez!. deyindi!. de indi!. hadi!.
 haydi!.

- **yeyin, iti olan arac, iş:** çapraq. ekspires. - **yeyin gedən:**
 yürük. yörük.

- **iti, yeyin ilərləyən, yolğan:** səriüsseyr.

- **ivəgən** xəstəliklər.

- **ivəgən** qatar.

- **ivəgən** çapar: səri' posçu.

- **yeyin yeyin**: tez tez: sürəkli. - **sürəkli, tez tez, yeyin yeyin vurulan, döğülən nərsə**. qaqlacan. qaqacan.

- **yeyin!**: ivdir!. çabıq!. çal!. tez!. itil.

yeyincə 1. iticə. çeviqcə. hızlıca. 1. yeyəndə. yeyənsıra. -

yeyənsıra bizidə salın yada.

yeyincək yerinmək. yeyəcək. tuqşə. tuşə. azuq.

yeyinlik 1. şiddət. azış. hizlənmək: azışmaq. 1. yıldam. ildam. itilik.

yeyinlik çalıtılıq.

yeyinliq **yeyinlik**. ivgənlik. ivəgənlik. ivədi. çapıqlıq. tezlik. tələsik. əcələ.

- **itiliyin, yeyinliyin azaltmaq**: yavaş gedmək. yol kəsmək. - motor **yol kəsiyi** üçün guruldadır).

yeyinmə istihlak.

yeyinmək **yemək**. 1. azuqlanmaq. yemək yemək. 1. aşınmaq.

oyulmaq. - ip quyunun biləzik daşın **yənmiş**. 1. alınıb

götürülmək. yıxılmaq. - dalqalar qıyını gündən günə **yenir**.

1. sərf, istehlak, israf olunmaq. pozulmaq. - o qədər mal
- yenirmi.** 1. xərcdənmək. - para **yenməzsə** yiyəsi **yenir.**
- yeyinti** 1. yemtuq. xurək. 1. yenti. azıq. rizq. tö'mə.
- yeyintirtmək** **yeyindirtmək. yeynitmək. yeydirtmək.** ivdirmək.
 çapqıtmaq. çalıtmaq. çalqıtmaq. tələtmək. tələsdirtmək.
 tezitmək. ititmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq.
 qoğmaq. qovmaq.
- yeyir** - qıraqda **yeyir**, ortada sıçır, ortada **yeyir**, qıraqda sıçır.
- yeyirən** - yer basmayıb **yeyirən**: quş ayaq.
- yeyirqən** **yeyirkən.** - **gövrək nərsəni yeyirkən çıxaran səs**: qatur
 qutur. xırt xırp. xarp xarp. xarp xurp.
 - **yeyirkən kütür kütür, xırp xırp eliyən hər çeşit yeyəcək**:
 qaraqıra. qaraqırqa.
- yeyqamaq** **yeyxamaq.** < **ırgamaq.** titrəmək. silkəmək. dalqamaq.
 çəkmək. oyan bu yana dəbətmək. sallamaq. çalxamaq (< çalmaq).
- yeyqə** **yeykə.** saç. əsəb.
- yeyqu** **yeyku.** iyku. idqu. bacarıqlı. fərsatlı. fəhimli.
- yeylaq** **yaylaq.** 1. yaylıq evi, yeri. 1. ayıqlanma, yayılma,
 əğlənmə, dolanma yeri. təfərrüxqah.

yeymiş	yemək. gida. yem.
yeyn	yəğn. bədən. tən. vicud. gövdə. can. - yeynin sağımı: vicudun sağımı. - yeynim ürperdi: canım acışdı.
yeyn	yeyin. iti. bataraq. yüyrək.
yeynəq	yeynək. yeməli. girdə. tükəli ətməklərdə yeynəkdir (girdə: təndir çörəyi).
yeyni	1. yaynı. yengil. yüngül. çapıq. səpük. xəfif. 1. yüngül. yönqül. yayni. 1. boş. səfeh. axmaq. cılız. zayıf. aşağı. boş. hasat. yüngül. xəfif. - yeyni tutmaq: alçaq görmək. - günahların yeyniləmək: alçaq görmək. - hesabıvı yeynilə: yüngüllət. - qussəni yeynilət: yüngüllət. - dəğəri yeynil adam. ağırları (yükələri) yeynilmiş gəmini yeynət. - başdan yeynəmiş. - yeyni yüklü: yüngül (səbük bar). - yeynicək adam: düşüncəsiz sarsaq adam. axmaq. təmbəl. yeləlik. - yeynisik qılmaq, edmək: alçaqlıq. açığılıq. boşluq. genlik. yüngüllük edmək. - yeyni olan ərin ağrısın, yeynisin at bilir. - ağır basdıqda, yeyni qalxar. - yeyni baş: başı boş. 1. iyi.
yeynilmək	boşalmaq.
yeynirək	yüngülraq. daha boş.

- yeynisələmək** səfehləmək. sasaqlamaq. uyumazlıq. başı soyuqluq. hobbalıq. hamballıq.
- yeynisərmək** yengisər olmaq. yüngülləşmək. sarsaqlamaq. yeynişəmək: daha xəfifləşmək.
- yeynitmək** **yeyindirtmək. yeydirtmək.** ivdirmək. çapqıtmaq. çalıtmaq. çalqıtmaq. tələtmək. tələsdirtmək. tezitmək.ititmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq. qoğmaq. qovmaq.
- yeyrek** məqbul.
- yeyşəmək** yemək istəmək.
- yeyşəmək** yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək. arzulamaq. yiyəsinmək.
- yeyşaq** yumşaq.
- yeytem** əsgı. qədim.
- yeytirtmək** **yeydirtmək. yeynitmək. yeyindirtmək.** ivdirmək. çapqıtmaq. çalıtmaq. çalqıtmaq. tələtmək. tələsdirtmək. tezitmək.ititmək. qızdırtmaq. qazıtmaq. qaçıtmaq. qoğmaq. qovmaq.
- yezbet** vicdansız. utanmaz. həyasız. arsız.
- yezlik** yeni süzölmüş boza.
- yezne** **yizne.** böyük bacını qocası. eniştə. bacı əri.

- yezoqa** qaraçay malqar xalq oyunlarından biri.
- yə'ni** yağni: yenği. yanği.
- yədmək** **yədmək.** < > **yedmək.** yanında götürmək. yancamaq.
yanqsamaq. yancamaq.
- yəh** **yah.** əvət. gözəl. yaxıcı. - **yəh mü:** "tamam mı" anlamına bir söz· - **yə mü?.** - **yah:** olsun. gözəl. nə gözəl.
- yəhər** (**< əkər).** **1. (z < > y < > d < > ğ)** əyər. ədər. əğər. əzər. -
yəhərin ön, arxa yanı. omzuq. umzuq. yumzuq. nərsədə
dönük, girdə bölük. - **yəhə taxdası.** əyerlik. köçə. **1. əkər < >**
əğər < > əkər < > əğir. qaltaq. zin. - tatar **qaltağı. 1.**
inqırçaq. səmər. - at **yəhərini** göğüs qayıışı: öşünlük. - at
yəhərinin taxda bölümü: anğırçaq. - yəhərin kolan qayıışı: ayıl.
- iyerli uyarlı atlar.
- **yəhərin,** palanın təpilib qalxıq qıraları: tapınqı. tapınqu.
təpinqu.
- **yəhər aracı:** təkəltü. içərqu.
- **yəhər aracları:** orunduq.
- **yəhər araçları,** gərəkləri: **almal. yalmıl.**
- **yəhər örtüsü:** barındaq. köpcük.
- **yəhər altı:** bükürün.

- yəhərin arxası.tərki. qoncuq. büktürə. büktürmə.
 - **yəhərin** çaqılmış, çapalmış yanları: **çanaq. çaqnaq.**
 - **yəhərin** qalxuq qırxaları: təpəngü.
 - **ənli yəhər qolani**: təpəngü. təpəngi. qalın qaltaq belləməsi.
 - **heyvanın belinə bağlayan qayış**: qolanğ.
 - **yəhərin** altına qoyulan tərlik: belləmə.
 - **yəhər** bağı, bəndi: **aşırtma. aşırma. qulan.**
 - **at quyruğu altından keçirilən, yəhərə bağlı qayış**: qusqun.
qusqun.
 - **əğrək önü**: art qaşı: yəhər qaşı: yəhərin ön arxasında olan belli yüksək yerləri.
 - **yəhərin taxtası, qurşanmamışı, qaplanmamışı, lütü**:
qaltaq.
 - **qaltaq qaşı**: yəhərin öndə arxasında olan yüksək yeri.
- yəhər** çul. palan < yapanğ.
- yəhər** qaltaq. qaytaq. çaltaq. çalqat. çalçat. zin.
- **əğri yəhər**: əğri palan. yəhəri, palanı əğri.
 - **əğri yəhər**: **əğri palan**: yəhəri, palanı əğri.
 - **quşqunsuz yəhər**: qaltaq. çaltaq.
 - **yəhər qaşı**: yəhər almalığı.

- **yəhər, palanın arxa bölümü:** götlüq.
 - **yəhərin üstünə taxılan ağac arac:** qaltuq. qaltaq.
 - **yəhərin qaşığı:** qarbus. qarbus. - **yəhərin altından əklənən keçə, örtü:** iğrə. əğrə < əkrə. - **at yəhərinin altına qoyulan keçə, örtü:** belləmə. - **dos dosdun yəhərlənmiş atıdır.** - qaltaban. yəhərin altına tutturulan, keçə qapalı, ağac qalığı: əğrim. qaltaban.
 - **yəhərin qaşığı:** qorbus.
 - **yəhərin yanları:** cınaq.
 - **yəhərin təxdə bölümü:** qaltaq. qaytaq.
 - **yəhərin ağacdan yasanan, düzələn at böləyi:** qaltaq.
 - **yəhər örtüsü:** çapraq.
 - **yəhər qatlağı:** yəhər qurağı, iskileti. - **yəhər boşaltmaq:** at üzərində, yəhərin böğrünə yanakılamaq, yana əğilmək. - **yəhər qapamaq:** yəhərləmək. yəhər vurmaq, çatmaq. - **yəhər qaşığı:** yəhərin iki ucunda olan çıxıntılar. - **yəhərə də gəlir, səmərədə:** hər işə yarar.
- yəhərcik** əşəkçik. əkəkçik.

- yəhərləmək** 1. (< əkər). əkmək. artıq. yükləmək. yerləmək.
arqamaq. hazırlamaq. 1. edərləmək. 1. yerləmək. - **atları**
yerləgiz: atları yəhərləyin.
- yəhərlik** edərlik. yəhərin altına qoyulan ağac otaq.
- yəx** (fars) (< yaxlanmış. yax. < yığ. yəxdən: yığlan.). yığlanmış
buzlanmış. tonqlaq. donqlaq. donaq. donuq. tonuq. tonuş.
donuş.
- yəq nəşəq** **yək nəşəq.** tək sayaq. bir türlü. yalkıtıqş. bir sazlı. bir qıl.
bir hıl. bir sıdırğın.
- yəq** 1. **yək. yak.** yengə. yekə. tək. yalınız. 1. **yəğ. yeğ. yek.**
daha iyi.
- yəq** **yək. yəğ.** üst. üstün. daha lyl. lyl. hayırlı.
- yəqcəl** **yəxcəl** (fars). yəxcəüy. buzöy. buzev. buzay.
- **təbii yəxcəl:** doğal buzlaq. donçal. donğçal. donğqal.
donqal. > doçal. tuçal.
- yəqə** **yəkə.** yaka. dumanı (gəmi sükanı, buyurduruğu, fərmanı)
tərpətmək üçün başına taxılan qol.
- yəqi** **yəği. yağı. yaq.** şeytan.
- yəqinən** təkindən. dipləyin. inanışlı. doğru. anığ biliv. yaxşıca.

- yəqma** **yəğma < yağma < yığma.** qapqı. ğənimət. talan. qarat. qarət. yarat. yarma. yasa. qanı. çapma. qənimət.
- yəqma** **yəğma.** (**1.** < yaxmaq. yok etmək. **1.** < yığmaq. vergi. xırac. **1.** < yarmaq. yarğa. dağıdmaq).
- yəqma** **yəğma. yağma.** (dağıdıb, qənimət almaq amacı ilə olan cumuş, hicum). çapul. axın. ilğar. qarət. toyumluq. doyumluq. çapavıl. yığma. çərik. qənimət. - savaşa yenilən çər çərlik verməlidir.
- yəqnəsəq** **yəknəsəq. təknəsəq. yəknəsəq.** düzək. düzcə yer. hamar. bir sayaq. təkiz. düz. təkdüzə. yeksan.
- yəqnəsəqsizlik** **yəknəsəqsizlik. təknəsəqsizlik. təkdüzənsizlik. təkizsizlik.** düzəksizlik. düzcəsizlik. düzənsizlik. düznəsizlik. sayaqsızlıq. uyuşmazlıq. uyaşmazlıq. tutuşsuzluq. tutaşsuzluq.
- yəqni** **yəxni** (fars) < **yığna.** çeşitli çeşitli nərsələrdən düzəlmiş yemək. (ət. bürçək (noxud, bağla, yemişlədən, ha belə başqalarından olan yemək).
- yəqsan** **yəksan. əksan.** bərabər.
- yəqsanaq** **təksanaq.** sozuq. təkdüzə. təkiz.
- yəqsanaq** **yəksanaq. təksanaq. təqdüzə. təkdüzə. təkiz.** sozuq.

- yəqtan** **yəxdan** (fars). yığlan. yaxlan. yaxdan.
- yəqtən** **yəxdən** < **yığ**). yığlan. yığılan yer.
- yələ** **yelə**. 1. buraxılmış. azad. 1. qaçar. 1. qalağ. qəhbə. 1. başına. başı boş. 1. yava. 1. ayلاق. aylav. yamaf. yava. hava. həvərə. hevərə. avara. qırbal. qırbən. işə yaramaz. işsiz gücsüz. alğamaz. aldamaz. çapa. boş. boşə. puk. puç. puka. basav. masav. ələki. gop. gopuç. axır. çanax. hayva. bayqa. bayqal. bayqaq. dıbsız. ıssız. bihudə. faydasız. 1. qallaş. kəllaş. kəlləş. çaqqal. çalqaş. çallaş. kavtaq. kavtuq. kovtaq. qoltaq. qalaqlı. qalaq. yalaq. dalaq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qaltuq. ediş. iş. fısqı. dısqı. fısqıraq. dısqıraq. qaldırım yosması. ərcən. ərək istəyən qızmış qadın. qarabet. dönək. şələxtə. qancıq. sürtük. qəhbə. fahişə. ruspi.
- **yələ ilə quruğu qara, başqa yerləri qızıl al at**. doru.
- yələ** **yələk**. (> **yal**). 1. bax > **yayla**. 1. yal. bəzi hevanların ənsə qılı: at **yələsi**. 1. arası açıq, iri, sərt, yelpiklənib quşun uçmasın sağlayan tük. 1. bir para heyvanların ənsəsində (boyun arxasında) olan uzun qıllar, ki yellənib sağa sola çarpar. 1. cilov (atın ovsarı) calın.

- **yala yala**: yalıya - yalıya. - bir geyik buzağusu ıssıdan dillərin çıxarıb **yələ - yələ** gəldi.

- **yələsi ağ**. yalqıl. ağ yələli. - **yələsi çıxmaq**: pürçəklənmək. pərçəm çıxarmaq.

yələc **yələc.** havakl. yel alan.

yələq **yələk. (yel alan).** 1. çalğay. qanadın böyük tükələri. 1. çəlik yələk. savut. zireh. dəmirağ. 1. qabara. qapara. 1. quşun qanatında, quruğunda olub, onu uçurub saxlayan, böyük, iki yanlı tük. 1. qolsuz, önü açıq, yellənə bilən geyim. - **iç yələyi**. 1. bir yaşılı dəvə balası. 1. şırıx, şərit kimi əsik, kəsilmiş nərsə. - bir yələk kağız. 1. - **toy yələyi**: toyda şənlikdə (doğum günü, ad günü) göydən duvardan sarılıb aslanan, yələk yələk kəsilmiş bəzəkli kağız. - allı ballı yələklər. - sarı güllü yələk. 1. yel kimi. iti. sürət. hızlı. 1. oxun arxasına taxılan tüy. dəngə tüyü. 1. qolsuz, yaxasız üst geyəcəği. çəpəng. kaftan. 1. **yülək**. oxun arxasındaki dəngə tüyü.

yələq **yələk. - quş yələyi**: çələng. quş qanadının iri tükü.

yələqən **yələgən.** yel kimi. iti. hızlı. sürətli.

yələqin **yələğın.** yel alan yer. yelli yer.

yələqin	yələkin. yeləğın. yelli. yel əsən yer. yel alan yer.
yələqlənmək	yələklənmək. yellənmək. qanatlanmaq.
yələli	yallı.
yələn	yələn. 1. arzu. istək. dilək. 1. fırtına.
yələnq	yalaŋğ. heç nəyi itirməkdən qorxmayan. qorxmaz.
yəlim	< > yalım.
yəlimlənmək	yilimlənmək. tutqallanmaq. yılımlanmaq. çəsbəlmək.
yəliqən	yəlkən. 1. başmaq. kəviş > kəfş. çəpək. 1. kəviş. başmaq. çəpək.
yəlmə	yalma. yırtmaclı, bir parça olmayan cuqal, zireh.
yəlməşləmək	yapışqanlamaq. çalbuşlamaq. bulamaq. bələmək. çəlpəkləmək. çəlbıqlamaq. batırmaq.
yəltə	ənnam. gövrə. gəvrə. gövdə. tən.
yəltə	qaçıq. çalım > çəlim. çalqat. çalçat. heykəl. köpdə. köprə. kütdə. yapı.yapıt. boyqat. boy. qaraltı. qaldırım. qaşbağ. baslıq. paslıq. maslıq. kalbud. kadavr. ölüt. qapıt. qalıb. qılıp. qaplıq. sapıq. çapıq. qapıq. qabat. gavat. kovsa. gövdə. gövrə. gəvrə. can kasası, qəfəsi. cigə. cigək. cəndək. cəsəd. çuval. cism. cüssə. ləş. vicud. bədən. tən. tənə.

yəltəq	yəltək. yaltaq. yelə baxan. dönək. sübatsız.
yəltirən	yəldirən. yıldır. yıldırən. yaldırən. yeldirən. yıldırən. şişirdən. göstərişli. ürktücü. heybətli. qorxulu. şiddətli. gözüqara. qorxusuz.
yəm	əm < yam (< yamamaq). 1.arnaş. əlac. dərman. 1. bəxyə. 1. pansman. - yaramın yəmin iki gün sonra açacaq.
yəmə	yinə. yenə. həp. bütün. tamamiylə. dahi.
yəmət	evət. əmət. əvət. evət.
yəmin	- yəmin edərim inan olsun. yəminim. inan ki. (- inan olsun , mən bunu bilirdim.).
yəmin	ant qarqış.
yəminim	inan olsun. yəmin edərim. inan ki. - inan olsun , mən bunu bilirdim.).
yəminlik	imanlıq. imanclıq. imənlik. işənlik. işənclıq. inaşlıq. inaqlıq. inanlıq. inamlıq. inamlıq. əminlik. inanclıq. inanlıq. güvənlik. qıvanlıq. güvənclik. güvənəklik. güvənişliq. qoruqluq. durqalıq. əmniyyət. e'timad.
yəminməz	> əminməz < yaminmaz <> yapınmaz <> yapanmaz (< yamamaq. yapamaq). 1.onarmaz. düzəlməz. çıxırsız.

düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız.
arnaşsız. əlacsız. 1.qeyrimümkün.

yəminməzlik yəminsizlik. güvənməzlik: işənsizlik. işəncsizlik.
inaşsızlıq. inaqsızlıq. inanmazlıq. inammazlıq.
inamsızlıq. imansızlıq. imənməzlik. inancsızlıq.
inansızlıq. güvənməzlik. güvənsizlik. qıvansızlıq.
güvəncəsizlik. güvənəksizlik. güvənməzlik. güvənişsizlik.
çəkিংənliq. qorxululuq. durqasızlıq. əminsizliq.
yəminsizlik. yəminməzlik. əmniyyətsizlik. e'timadsızlıq.

yəminsizlik yəminməzlik. güvənməzlik. işənsizlik. işəncsizlik.
inaşsızlıq. inaqsızlıq. inanmazlıq. inammazlıq.
inamsızlıq. imansızlıq. imənməzlik. inancsızlıq.
inansızlıq. güvənməzlik. güvənsizlik. qıvansızlıq.
güvəncəsizlik. güvənəksizlik. güvənməzlik. güvənişsizlik.
çəkিংənliq. qorxululuq. durqasızlıq. əminsizliq.
yəminsizlik. yəminməzlik. əmniyyətsizlik. e'timadsızlıq.

yəmişmək <> əmişmək < yamışmaq <> yapışmaq <> yapaşmaq (<
yamamaq. yapamaq). ilişmək. yilişmək. ilinmək. yilinmək.
pırtlaşmaq. birbirinə keçmək.

- yəmiştirmək** **əmiştirmək < yamışdırmaq <> yapışdırmaq. yapaşdırmaq**
 (< yamamaq. yapamaq). nərsəni nərsiyə soxdurmaq,
 girdirmək, yapışdırmaq.
- yəmləmək** **< yamlamaq > əmləmək (< yamamaq).** 1.bəxyələmək.
 pansmanlamaq. yara bağlamaq. 1. dərmanlamaq.
 maalicə edmək. 1. nərsəni nərsiyə soxmaq, girdirmək,
 yapışdırmaq.
- yəmlətmək** **< yamlatmaq > əmlətmək (< yamamaq).** 1.bəxyələtmək.
 pansmanlatmaq. yara bağlatmaq. 1. dərmanlatmaq.
 maalicə etdirmək. mərhəm qoydurmaq. 1. nərsəni
 nərsiyə soxdurmaq, girdirmək, yapışdırmaq.
- yəmşəq** **yəmşək. bükçə > peçə.** tutuq. örtü. nuqab. tel qəfəs.
- yəmşəq** **yəmşək. 1. yamşaq.** yaşımmaq. ləçək. örtük. 1. bürüncək.
 çırpı. çabıt. başdon. tura. başörtüsü. 1. kələkə. kalağayi.
 başa örtülüb oyluqa dək enən yəmşək. yaşmaq. peçə.
 - **içinə qonulub bağlanan yəmşək:** qadınların yalın, sadə baş
 örtüsü: qondaq. qundaq. - baş qundağı.
- yənilmək** yenilmək. yeyilmək.
- yənqəl** xəfif. incə.

- yəpələq** **yəpələk** <> **əpələk** <> **ipələk** <> **yipələk**. yaparıq. yaprıq.
yapalıq. əsim. nəsim. yumşaq yel.
- yəpələnmək** <> **əpələnmək** <> **ipələnmək** <> **yipələnmək**.
yaparınmaq. yaprınmaq. yapalınmaq. əsimlənmək.
nəsimlənmək.
- yəpənq** **yəpəng**. yapanğ. (**ç** < > **k** < > **y**) çəpəng. kəpəng.
- yəpitmək** əpitmək. ıslatmaq. sulatmaq.
- yəprəm** **yəprim**. ipək kimi yumşaq parça.
- yəprəs** **bərsə**. **bərəs**. **1**. xallı. **1**. zədəli.
- yəpsəm** əpsəm. əbsəm. əlkən. alğın. lal. gəng. güng. tutmaz.
- yərəqən** sarı bağır.
- yərmək** **yermək**. **1**. bəğənməmək. xoşlanmamaq. tiksinqmək.
iğrənmək. çəkinmək. - **aş yermək**: boylu qadının yeməyi
bəğəməyib, qıvır zıvıra yerikləməsi. **1**. alçatmaq. zəmm
edmək.
- yəsər** (< **yasamaq**: düzətmək. aldadmaq. qondarmaq). yersir. pis
adam. hiləgər. aldavçı. hərzə. sapalaq. kələkbaz. -
yəsərlik: kələhbazlıq. aldavaclıq. əməl.
- yəsər** **1**. **yaşar**. (< **yaşmaq**: gizləmək). aldağ. oyun. hoqqaçı.
hiləgər. müzəvvir. **1**. yümnüsüz. namubarek.

yəşərlik	yəşərlik. hiləgərlik. aldavçılıq. emel.
yəstəqləmək	yəstəkləmək. pisləmək. eşiyə gedmək. dışqarmaq. sıçmaq.
yəşərən	bitgi.
yəşərmə	gövärmə. göyärmə. göğərmə. göyəriş. göväriş. göğəriş. cücəriş.
yəşərmək	1. çaqmaq. 1. yaşarmaq.
yəşərmək	yaşarmaq. yaşıllaşmaq. göğərmək. gövärmək. göyärmək. övärmək. cücərmək.
yəşərtmək	əritmək. yetiştirmək. yaşartmaq. çatqırmaq. yetiştirmək. yaşartmaq. bitirmək.
yəşərtmək	yaşartmaq. gücərtmək. bitirmək.
yəşirmək	yaşamaq. yaşıllanmaq.
yəşm	(yəşm (fars)) (< yaşıl). 1. qoyu yaşıl. yaşıl daş. yədə daşı. cada daşı. 1. zümürüd.
yəşmi	yaşım. qoyu, quyu yaşıl. yaşıl göy. göydaş boya. göyüt. göy. lacvərd. çivit.
yət	yəd. - yəd daş: yağmur buncuğu.
yət	yəd. (< yetmək). türkcədə "əl" sözü "almaq" sözüynən. "barmaq" sözü "barmaq. varmaq" sözüynən bağlı olduğu

kimi. ərəbcədə "**yəd**" sözü "**əl**" anlamında. olsunki "**yetmək**" sözüynən bağlılığı var ola.

yətə **yədə.** yada. yetə. yeti. damarlı yaşıl daş ki əsgü türkələr arzulanıb (niyyət edib) quya atardılar.

- **yədə daşı: yaşıl daş:** yəşm. yəşəm.

yətəq **yədək.** 1.əldək. sakınıq. sakınım. sakınılıq. sakınım. sakınılıq. gerillik. zəxirə. ehtiyat. 1. qoşma. qoşuq. 1.götəl. zapas. götdə, yanda çəkilen, götrülən at. artıqmac saxlanılan at. ehtiyat. artıqmac gərəkliliklər. yam. yarıq. kömək. yengə. quyruq. yamaq. - **arxiya, yədəyə bırxılan:** gerillik.

- **yədək çırağı:** güvən işığı. azda olsa, işıqlıq qaynağın sağlayan.

yətəq **yədək.** < metatez > **dayaq. yetək. artağ. yatıt. yatut. yaydaq.** (< **yatıq.** bu söz "keşik" sözü "çəkmək" dən kurulduğı kimi. "yatmaq" dan düzəlmişdi). qosar. qoşar. köməkçi olan hər bir nəsnə (yol üstü dəğişik at. gəmidə olan köməkçi qayıq. qonaq evi). - heyvan kimi saqqalından **yədər** getirdilər. ambarlıq. işdə olunmayan. amma işlətməyə qabil olan. bir işə bir nərsəyə adaq olan. dəğişik. başqa. **yığıq. yatır. basdırıq.**

zapas. rezerv. ehtiyat. - **yəkdə** nəyim vardı. qurtuldu. - **yədək**
əsgər: gərəksə əsgərlikə hazır kişi. - **yədək güc**. - **yədək**
yemək. - **yədək para**. - **yədək ev**. **yədəyə çəkmək**: işə
qatmayıb. yatiq. ehtiyat olaraq yanınca çəkmək. sürmək.
yardımçı güc. zapas. artıq.

yətəq

yədək. **yetək**. **1.** (< **yetmək**: qoşulmaq). { **yet** > **yat** > **yad**:
dalı. yan. yaxın. uzaq olmayan. yetikdə. qovuşda. yaxında
olan nəsne. yetilə biləcək nərsə. çatılmağa yetməyə əl verişli,
hazır. işləmiyib, işləne bilən nəsne}. **1.** yetirməyə.
çatdırmağa. götürməyə. bir işi görməyə. qılmağa yarıyan
ip. araba. heyvan. kimi araclar. heyvan çəkilən ip. yular
sapı. **1.** bir nərsəni bitövlətməyə. tamamlatmağa.
anlamin. işin yetirməyə gərəkli **bölüm**. **ək**. **yoldaş**. - kökə
yapışan əklər. sözün **yədəyidi**. **1.** yetərli. yetirən nərsə.
vəsilə. çatdırıcı nərsə. lağzım nərsə. {**yetənək**: **yetək**.
lizumlu. lazim olan. doyuyan. qidalandıran. yüdəş. yükləmə}.
1. artdaqa. ataş. yan yana gedən. **1.** qoş. qoşul. yatut.
yətut. yetut. kömək. yar. - **qoş** at. **1.** **1.** heyvanı çəkəcək
ip. yular sapı. **1.** qayığı, gəmini axıntıya qarşı qıyından
çəkməyə yarar ip. - qayığı **yədəyə vermək**. **1.** gərəyə

(gərəkli olduğunda işlənmək üçün) boşuna buraxılmış nərsə. - **yədək** açar. - **yədək** azıq. **1.** yanınca götürülən nərsə. yularından çəkilərək götürülən boş at. **1.** bir işi, olayı yapmaq üçün, bir nərsiyə qarşı durmaq üçün yararlanan yardağ, köməkçi ayqıt. yardağ.

- **yədəkli:** (**1.** quruqlu. quruqlu. artırılmışı olan nərsə. əkli nəsnə. **1.** hazır. amadə).

- **yədək çəkmək:** yanınca aparmaq.

- **yədək at:** yularından çəkilib götürülən minək at.

- **yədəyə almaq:** yanına alıb götürmək.

- **yədəkli qonaq:** özünən başqa qonaq gətirən qonaq. bu qonağada "**yədək qonaq**" deyərlər.

yətəqçi

yədəkçi. bax > **yətəkçi.** **1.** yanınca çəkən. aparan kişi. köməkçi. yardım. çəkər (> **çaqər:** qulluqçu). **1.** yetilquçi. öndər. öncü. ələmdar. yönətci. qocaman. kösəmə. sağduc. yol gösdərən. yönətmən. yeridən. götürən. çəkən. baxan. (**keşikçi:** çəkici. çəkən. çəkib sürən).

yətəqçilik

yətəkçilik. öndərlik. öncülük. ələmdarlıq. yönətcliki. qocamanlıq kösəmənlilik. sağducluq. yönətmənlik. baxanlıq. keşikçilik.

- yətəqləmək** **yədəkləmək.** 1. birinin yanınca gemək. yola salmaq. bir nəsnəni. başqa bir nəsnəyə qoşmaq. əlindən tutub götürmək. yardım vermək. köməkləmək. - **yədəyi götürmək:**. (yanında götürmək. **yədilətkuzmək.** 1. bir nəsnəni yanınca dartmaq. üstündə götürmək. çəkmək. çəkib aparmaq. 1. əkləmək. qanatlamaq. nərsəni nərsəyə artırmaq. qoşlamaq. 1. ataşlamaq.
- yətəqləmək** **yədəkləmək.**ataşlamaq. yataşlamaq.
- yətəqlənmək** **yədəklənmək.** **yədəyə alınmaq.** ataşlanmaq. yataşlanmaq.
- yətəqlənmək** **yədəklənmək.** 1. ataşlanmaq. 1. qoşlunmaq. qoşlunmaq. - at **yədəklənmək:** at qoşlanmaq. 1. birinə yük olmaq. birinə yüklənmək. yədəyə qonu olmaq. birinin ardında yanında götürülmək. biriynən yola salınmaq. - özün tək ged. bizə **yədəklənmə.** - **yədəklən** atuva. hara gedir səndə ged. 1. özünə yük eləmək. yüklənmək. yaraqlanmaq. quruqlanmaq. quyruqlanmaq. - **yədəkləndik** dağa çıxdıq. - **yədəkli** gəlim. yoxsa **yədəksiz** ?.
- yətəqlətmək** **yədəklətmək.** yataşlatmaq. ataşlatmaq.

- yətəqlətmək** **yədəklətmək.** yataşlatmaq. ataşlatmaq. götürmək.
gedərkən yanına almaq, yanında yeritmək. - bu kərə
oğlunda **götürdü.**
- yətəqlətmək** **yədəklətmək.** ataşlatmaq.
- yətəqliq** **yədəklik. yetəklik.** köməklik. köməkçilik.
- yətəqtəş** **yədəkdəş.** yataqdaş. sıradaş. dizidaş. rədiflə gedən
nərsələr.
- yətələ** **yədələ !. götür !. al !. bax > yədəmək.**
- yətəmək** **yədəmək.** (< **yetmək. yetirmək**). 1. çəkmək. dərləyib
toparlamaq. uclarını birləşdirmək. çəkmək. dartmaq.
sürütmək. sürmək. - atın uyanın mən **yədəyim.**- atın birin
mindi, birin **yeddi.** - ata balasın **yedib** getdi. - dəvələrin **yedip**
getdilər. - bu yol hara **yedir.** əsirləri **yədə yədə** apardılar. -
istəksiz **yedilən** kişidən ər çıxmaz. - it kimi **yeddilər** apardılar.
- tanrım bizləri uğura **yədsin.** 1. yetmək. yidmək. yetəmək.
yətirmək. buxca, heybəyi toparlamaq, uclarını
birləşdirmək. 1. ipindən, yularından, cilovundan,
yalavundan. tutub çəkmək, götürmək. 1. axıntıya qarşı
çəkmək. - qayığı **yədəmədən** yuxarı çıxmaq olmaz. 1.
çəkmək. sürmək.

yətəmişi	yədəmişi. cadugəri.
yətən	yədən. yədəkçi. çəkip aparən. yetici. çəkən. aparən. qılavuz. yolağcı.
yətici	yədici. bax > yədən.
yətilmək	yədilmək. yədəkdə götürmək. qılavuzluğ edmək. qatılmaq. təhiyyə olmaq. çəkilmək. hazırlanmaq. düzmək. - xanın əmrinə yədilip getdilər. - onun yoluna yədəlüp. - onun sözüne yədəlüp. bir görünməz qıl ilə tünlə gün yədişir. - haq yoluna yədilənlər gəlsin bizə. - onların önündə neçə atlı yədilirdi. körpünü keçməyə yədiləndilər. - yədildim, o dünyaya köçməliyəm. - bir biri ardınca yədildilər getdilər. - buyruq olsa yədilir bir qıl ilə devlet mana.
yətirmək	yedirmək. yidmək. yetmək. aşılamaq. aşlatmaq. yetmək. yidmək. yetmək. aqtarmaq. axdarmaq. axıtmaq. çatdırmaq. buxca, heybəyi toparlamaq, - əl suya yetirmək: gəzinmək. həyəətə çıxmaq. su tökməyə gedmək.
yətmək	yədmək.
yəvülmək	yuvulmaq. yığılmaq. ərişmək. olqunlaşmaq.
yəzək	gəzək. öncü. tilayəda.

- yəzəq** **yəzək. gəzək.** pasıban. pas. casus.
- yəzəmək** **gəzəmək.** aramaq üzərə dolaşmaq. - **gəzək** qamıç yeri
gəzədi.
- yıbar** qoxu. ətir.
- yıbarmaq** göndərmək.
- yıl** - **eğitim öyrətində, ilk yarı il:** güz dönəmi.
- yıl** **yıl 1.** yal. yalıq. at yələsi. **1. il. yaş. sənə. - yılan yılı:**
türklər'in on iqli yıllarından biri.
- **yund yılı: at ili.** türklərin on ikili yıllarından biri.
- **yunt yılı:** türklər'in on iqli yıllarından biri.
- yıla sarnamaq** ağlayıb bağırmaq.
- yılabırmaq** yələbirmək. yelpərmək. yelpələnmək. dalqalanmaq.
ıldırmaq. yıldırmaq. parıldamaq. - bayraqlar **yılabır.** -
qılıclar **yalabır.** - qılıclar **yalabırdı,** başlar kəsildi. - qılınclar
yalabırdı, ölüm gözə göründü. - güllənmiş **yalabıran** ağaclar.
- bulut içində şimşək **yalabır.** - günəş kimi **yalabırır.** - şimşək
yalabırdı.
- yılamaq** **1.** yalımaq. parlamaq. işıqlanmaq. **1.** yıqlamaq.
ağlamaq.

- **yurtu üçün ölgənqə yilamağız**: yurdu üçün öləne ağlamayın.

yılan bax > ilan.

yılan cilan. cılan. jılan. ilan.

- **nək yılan**: əjdərha.

- **ox yılan**. kəndini insan, başqa nərsələr üzərinə atan bir yılan.

- **soxan yılan**. tulum kimi iri bir yılan.

- **yılan yılı**: türklər'in on iqlili yıllarından biri.

- **yarpuz**: yılan yiyən bir heyvan. firavun sıçanı.

- **boynaq**: yılana ağı verən kələr.

- **ilan qıs qıvraq** olmuşdu.

- **ilanın ıslıq çalması, fısıldaması**: qızğırmaq.

- **içəqi yılan**: şərit.

- **biləv yılan**: qarayılan. zəhərsiz yılan.

- **castıqına yılan girmək**: yaxın qohumdan kötülük görmək.

- **yılan süt**: sütləgən bitgisi.

- **yılan gönçək**: salyanqoz qabuğu.

- **tomurav yılan**: boğa yılanı.

- **uv yılan**: engərək.

yılanbaş kinli. hınc dolu.

- yılandıq** 1. dəri xəstəliyi. < **yılav**: alov: yanıq. bu xəstəlik qırmızı rənginə görə, öbür dillərdədə böylə adlanır. qırmızı rəngdə olan dəri xəstəliyi. 1. **ilancıq**. üz dərisində şiş parlaq qızarma ilə olan xəstəlik. - **yılandıq olmaq**. - **ilancıqçı**: bu xəstəliyi qaldıran ovsunçu.
- yılançıl** **ilançıl**. başlıca (ümdətən) ilan tutub yeməklə yaşayan quş.
- yılar** - **yılar yılar**: bara bara. vərə vərə. vara vara. ged gedə. asta asta. yavaş yavaş.
- yılatmaq** ağılatmaq.
- yılav sarnav** ağılayıb çağırma. çığırtı fəğan.
- yılavma** ağılama. ağılayış.
- yılavuk** **yalavık**. parıldayan.
- yılavuq** yığlavuq. ağılağan. sulugöz.
- yılbaşı** ilbaşı. noruz.
- yılça** < **yıl**: açıq. işıq. yalça. sırça: üstü açıq yara.
- yılçar** üzü təp təkiz. yılıpıklavık. parraq. saf. sığallı. şığal.
- yıldırmaq** **yıldırmaq**. **yıldırmaq**. 1. par par parıldamaq. aralıq aralıq parıldamaq. 1. şimşək çaxmaq. yıldırmaq. barqalamaq. 1. ivətmək. tələsmək. parıldamaq. 1. qorxutmaq. 1.

yaldırmaq. ıldırmaq. **1.** abzıratmaq. sindirmək.
 səndələtmək. sərsəmlətmək. **1.** ürkütmək. qorxutmaq. -
 düşmanı **yıldırıdığ**. - yıldırın kəsəl. - bu ısıtma məni **yıldırıd**.
1. parıldamaq.

yılı mılı ılıq. az sıcaq.

yılı ılıq. sıcaq.

- **yılı qoldan etmək**: işi gecikmədən həll etmək.

- **yılı qoldan tındırmaq**: işi zamanında həll etmək.

yılıcam <> **yılımca**. **ılımca** <> **ılıcam**. **ılıcaq** <> **ılıqca**. **yılıcaq** <>

yılıqca. az ılıq. issi soyuq.

yılıcaq <> **yılıqca**. **ılıcaq** <> **ılıqca**. **ılımca** <> **ılıcam**. **yılımca** <>

yılıcam. az ılıq. issi soyuq.

yılım **1.** yilim. tutqal. yəlim. çəsb. **1.** yedirmə. mə'cun. **1.** yilim.

ilim. yapışqan. tutqal.

yılım **1.**ılım. (< **ilmək**: bağlamaq). yapışqan. tutqal. tutaq.

tuxat. tutab.çəsb. **1.** **yılımlı**. **ılım**. **ılımlı**. olca. olcalı. duralı.

tutumlu. qərarlı. yarqılı. yönəli. ölçülü. ölçünlü. ortam.

mütəvəssit. mö'tədil.

yılımanlıq ılımanlıq. ılışımliq. yılışımliq. ılınılıq. yılınılıq. ılımlıq.

yılımlıq. həlimlik. yumşalıq. yumuşaqlıq. uyatlıq. uysallıq.

islaqlıq. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik. mulatifət.
mulayimət.

yılımanlıq

yılımlıq. yılınılıq. yılışımılıq. ılımanlıq. ılımlıq. ılınılıq.
ılışımılıq. islaqlıq. iydəlik. iyilik. yumşalıq. yumşama.
yumuşaqılıq. acıma. bağşılıq. əsirgəlik. əsirgəmə.
əsirgəliş. qıymama. sevgəşi. sevirgəmiş. sevməşi.
sevrəşi. yaxcılıq. astalıq. mulatifət. həlimlik. oxşaq. lütf.
iltifat. məhəbbət. mulayimət. mülayimlik. rəhimlik.
təvəccüh. mərhəmət. inayət. ilgi. ilgilenmə. ilginmə.
acınaşılıq. əsirgəmə. qıymama. lütf. oxşağlıq.

yılımanlıq

yılımlıq. yılınılıq. yılışımılıq. ılımanlıq. ılımlıq. ılınılıq.
ılışımılıq. islaqlıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. yumşalıq.
yumuşaqılıq. bağşılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq.
astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət.
mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət.

yılımanmaq

ılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq.
həlimləşmək uysalmaq. uyatanmaq. uysanmaq.
ıslanmaq. ıslanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək.
rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq.
mülayimləşmək. lətiflənmək.

- yılımaq** - qanı yılımaq: qanı ılımaq: qanı ılınmaq: bəğənmək.
sevmək.
- yılımaq** ılımaq.
- yılımbüqər** yılımbükər.göyqurşağı.
- yılımca** <> yilicam. ılımcə <> ılıcam. ılıcaq <> ılıqca. yılıcaq <>
yılıqca. az ılıq. issi soyuq.
- yılımlanmaq** yilimlənmək. yəlimlənmək. tutqallanmaq. çəsblənmək.
- yılımlı** ılım. yılım. ılımlı. olca. olcalı. duralı. tutumlu. qərarlı.
yarqılı. yönəli. ölçülü. ölçünlü. ortam. mütəvəssit.
mö'tədil.
- yılımlılıq** yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq. olcalılıq. duralıq.
duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq. qərarlılıq.
yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülüq. ölçülülük.
ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik.
mö'tədillik. e'tidallıq.
- yılımlıq** ılımlıq. 1. ılınıq. yılınıq. ılımanlıq. yılımanlıq. ılışımılıq.
yılışımılıq. həlimlik. yumşalıq. yumuşaqlıq. uyatlıq.
uysallıq. ıslaqlıq. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik.
mulatifət. mulayimət. 1. yılımlılıq. ılımlılıq. olcalıq.
olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq.

qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. yönəlik. yönəlilik. ölçülük.
 ölçülülük. ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq.
 mütəvəssitlik. mö'tədillik. e'tidallıq.

yılımlıq

yılımanlıq. yılınılıq. yılışımılıq. ılımanlıq. ılımlıq. ılınılıq.
ılışımılıq. ıslaqlıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. yumşalıq.
 yumuşaqlıq. bağşılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq.
 astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət.
 mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət.

yılımtı

az sıcaq. ılıq.

yılımtıq

az sıcaq. ılıq.

yılınçqa

yalınçqa. yavan. dadı, duzu, yağı olmayan yemək. -.

yılınçqa

yılınçğa. yavan. yavlıq. dadı, duzu, yağı olmayan yemək.

yılınılıq

ılınılıq. ılımlıq. yılımlıq. ılımanlıq. yılımanlıq. ılışımılıq.
yılışımılıq. həlimlik. yumşalıq. yumuşaqlıq. uyatlıq.
 uysallıq. ıslaqlıq. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik.
 mulatifət. mulayimət.

yılınılıq

yılımanlıq. yılımlıq. yılışımılıq. ılımanlıq. ılımlıq. ılınılıq.
ılışımılıq. ıslaqlıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. yumşalıq.
 yumuşaqlıq. bağşılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq.

astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət.

mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət.

yılınmaq

ılınmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq.

həlimləşmək uysalmaq. uyatanmaq. uysanmaq.

ıslanmaq. islanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək.

rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq.

mülayimləşmək. lətiflənmək.

yılıq

yelik. 1. əsin. nəsim. əsinti. rüzqar. 1. ılıq. sıcaqla soğuş

arasılıq. 1. **yelək.** əsinkə. əsinti. nəsim. rüzqar < üzgər.

yılıq

yılığ. 1. yılqın. yılmış. 1. əğri (gözləri şaş). yelik).

yılıq

yılığ. ılığ. ilik. (açılmamış. bağınısımış). { (# **soğuş**: sovuq.

savuş. (savrulmuş. açılmış. ayrılmış) }.

yılıqca

1. <> **yılıcaq. ılıcaq <> ılıqca. ılımca <> ılıcam. yılımca <>**

yılıcam. az ılıq. issi soyuq. 1. **ılıca.** qormıq (< **qor**: od).

qaplıca. qapcıq. çərmik. sıcaq su qaynağı. qaşqoz.

hamam.

yılıqmaq

yılığmaq. yolundan çıxmaq. yalkmaq. kaymaq. sapmaq.

yılıqtırmaq

yılıqdırmaq. əymək.

yılıрмаq

ılımaq. azca ışımaq.

yılısıman

ılıq. az sıcaq.

- yılış** ürpüş. ürküş. çatırış. qorxuş. dehşət.
- yılışımliq** ilişimliq. ılımanliq. yılımanliq. ılınliq. yilınliq. ılımlıq.
yılımlıq. həlimlik. yumşalıq. yumuşaqlıq. uyatlıq. uysallıq.
islaqlıq. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik. mulatifət.
mulayimət.
- yılışımliq** yılımanliq. yilımlıq. yilınliq. ılımanliq. ılımlıq. ılınliq.
ılışımliq. islaqlıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. yumşalıq.
yumuşaqlıq. bağşılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq.
astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət.
mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət.
- yılışiq** (kimsə). ilişik. ilişgən. yılışqan. yapışqan. sıvışqan.
suvaşqan. bulaşiq. bulaşan. bələşik. bələşən. çamır.
balçiq. palçiq. çamsaqqızı.
- yılışiq** 1. yılışqan. yapışqan. bulaşqan. 1. adama yapışır. sırtıq.
sırtqan. - **yılışiq** bir adam. 1. aldır. yapmacığ. aldır söz:
yapmacığ söz. aldırqıç. yapmacığ.
- yılışıqlıq** yapışqanlıq. yılışqanlıq. bulaşqanlıq. sırtıqlıq. sırtqanlıq.
- yılışmaq** 1. ılıçmaq. ılıqlaşmaq. - sular qamuğ **yılışdı**. 1.
suçlaşmaq. birbirin ittiham etmək, töhmətləmək. - olar bir
ikindinə (birbirini) oğur (oğurluğa) **yılışdı**. 1. aldırılmaq.

yüzə gülmək. suyqulanmaq. yaltaqlanmaq. **1.** dişlərin sırtıb gülüşmək. gəvşək gəvşək yanaşmaq. sırtıb gülüşmək.

yılışmaq

ılışmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılınmaq. yılınmaq.

həlimləşmək uysalmaq. uyatanmaq. uysanmaq.

ıslanmaq. ıslanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək.

rəhimləşmək. yumşalmaq. yumuşalmaq. astanmaq.

mülayimləşmək. lətiflənmək.

yılışqan

(kimsə). ilişgən. yılışıq. ilişik. yapışqan. sıvışqan.

suvaşqan. bulaşiq. bulaşan. bələşik. bələşən. çamır.

balçiq. palçiq. çamsaqqızı.

yılışqan

yılışiq. yapışqan. bulaşqan.

yılışqanlıq

yapışqanlıq. yılışıqlıq. bulaşqanlıq. sırtıqlıq. sırtqanlıq.

yılıştırmaq

ılışdırmaq. yingüşürmək. yenqşürmək: sığağa soğuc

qarışdırmaq.

yılıtızçı

ılıdızçı. ulduzçu. astironot. gəlcəkçi. gələcəkdən

qonuşan.

yılıtmaq

1. ılıtmaq. ısıtmalamaq. - **o yılıtdı:** kişi sıtma, ısıtma **tutdu.**

- suyu ılıt: qızdır. **1.** ısıtmaq. məmnun bıraqlmaq. məmnun edmək.

yılıtratmaq	parılatmaq.
yılıv	sıcaqlıq.
yılıvsız	asix yüzlü. soğuş.
yılıx	yılıxı . ılıxı. heyvan - tərsin yılıx : ölkər heyvan.
yıllamaq	illəmək . 1. bir ili keçmək. yaşına girmək. bir yaşında olmaq. - o quzu, o cocuq daha illəmədi . 1. ili keçmək. bir yaxud neçə illik olmaq. əsgimək. - o iş illəmiş daha.- zeytun yağını illətməliyik . 1. bərk gecləmək, gec qalmaq. yapışub qalmaq. - göndərdiyimiz kişi, orada illədi .
yıllatmaq	illətmək . bir il saxayıb əsgitmək. - zeytun yağını illətməliyik .
yılma	1. yılmaz. yılmasın. dayanıqlı. cəsur. qorxusuz. - yılmabuğa : yılma boğa. 1. dik yoxuş. dağ yamacı. 1. yilgi. yılgı. qorxu. ürküntü.
yılmamaq	<> yımlamaq <> yamlamaq <> ımlamaq <> ılmamaq <> ımləmək <> ılməmək . çaplamaq <> çalqamaq. əklmək. artırmaq. doldurmaq.
yılmamaq	yılma: saf. saflamaq. barraqlamaq. sığallamaq.
yılmanaq	düpdüz. təptəkiz. endikən. - yılmanaq olmayan : budur sudur. təkiz olmayan.

- yılmaq** 1. yorulmaq. çəkinmək. qorxmaq. ödü qopmaq. pusmaq. sinmək. 1. çəkilmək. uzaqlaşmaq. 1. alsıramaq. alsıratmaq. ümidini itirmək. sinmək. şaşırmaq. sərsəmləşmək. qacığmaq. bıqmaq. usanmaq.
- yılmaq** qorxmaq. ürkmək. ürkümək. ürükmək. örkümək. örükmək.
- **gözü yılmaq**: gözü qorxmaq.
- **qorxub gizlənmək**: sinmək.
- yılmas** 1. parlaq. yaşlaq. ışılaq. 1. almas.
- yılmasın** **yılmaz. yılma.** gözüpək. qorxusuz. batur. dayanıqlı. dözümlü.
- yılmaz** 1. qanıqmaqan. zorlu. enerjik. tavqal. cəsur. şüca'. gözübək. atılqan. əzimli. qararlı. ertəli. irtəli. iradəli. 1. tıqraq. tıxraq. yiğit. bahadür. 1. **yılmasın. yılma.** gözüpək. qorxusuz. batur. dayanıqlı. dözümlü. aşmış. aşuq. aşıq. keçmiş. iradəli. qeyrətli.
- yılmaz** qorxmaz.
- yılmış** yılqın. ürkmüş. qorxmüş.
- yılmış** 1. alsırığ. bitgən. şaşqın. 1. yılğın. ürkün. qorxmüş. 1. yilgin. yılığ. yılqın. yılıq. ürkək. bezgin.

- yılpaq** çıplaq. yalan. yalın.
- yılpar** yıpar. ətir.
- yılpatmaq** yalpatmaq. (ot. saman. yem) ıslatmaq. yumşatmaq.
- yılıltatmaq** yılıldatmaq. gözlərini şappılatmaq.
- yılıpışmaq** 1. ılıpışmaq. yapışmaq. ilgişmək. - nə mənə yılıpşırsan. - çiy unun **yılıpışması**, çilindəndir (şehindən, yaşındandır). 1. sulanıb, çilənib, nəm çəkmək. şehlənmək.
- yılqa** yılğa. çay. özən.
- yılqa** yılğa. > cəla (fars) < cıyla.
- yılqalı** yılıxalı. çalxalı. yalxalı. tuluqlu. dalqalı. dağqılı. qorlu. qurlu. gurlu. quşqulu. qurtlu. cüvəli. qışıqlı. qızıqlı. qıdıqlı. qıtıqlı. qıcıqlı. işgilli. tədirgin. birəli. qatılı. qatqılı. qarqıl. qarıq. qaralı. qatışiq. qarımıq. küpəli. qıplı. qulplu. pülçüklü. kölgəli. sarsılı. yalpalı. bulalı. bulanı. toxalı. gərgili. şübhəli. şəggili. məşkuk. müşəvvəş.
- yılqamaq** qaçdırmaq.
- yılqamaq** yılıxamaq. cılqamaq (yumurta). pozulmaq. çalxamaq.
- yılqamaq** yılıxamaq. yıxamaq. yalxamaq. çalxamaq. yerxalamaq. sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək.
- yılqan** yılıxan. yayqan. yuvun. yığan. yağun. qusl.

- yılqanmaq** **yılخانmaq.** yayqanmaq. yığanmaq. yuğunmaq.
yuvunmaq. qusl emək.
- yılqanmaq** **yılخانmaq.** yuğunmaq. su tökünmək.
- yılqantı** **yalxantı.** yerxantı. yıxantı. çalxantı.
- yılqaşmaq** **yılxaşmaq.**yalxışmaq. sadələşmək. bayağılaşmaq.
- yılqənmək** **yılqənmək.** yelqənmək. elqənmək. ürkmək. qorxmaq.
- yılqənməz** **yılqənməz.** yelqənməz. elqənməz. cəsür. qorxmaz.
- yılqı** **1.** at sürüsü. **1.** heyvan. heyvan sürüsü. dörd ayağlı heyvanlara verilən genəl ad. **1.** yığılı. yağlı. şişman. göbəkli. - **yılqı** gövrə: şişman. **1.** uzun. sürü. **1.** yilgi. yılma. qorxu. ürküntü.
- **yılqı qulaq:** böyük yapraqlı yabanı bir bitgi.
- **yılqı yol:** samanyolu.
- **yılximdən taysmaq!:** nə yapacaqsan yap. əlindən gələni ardına qoyma!
- **cılıxımı sür!:** əlindən gələni ardına qoyma!.
- **yılqıbəy:** at sürüsü iyəsi.
- **yılqıçı quş:** gecə quşu.
- **yılxı içüv:** qaraçay malqarlılar da əsgidən böyük sülalələrin yılda bir kərə toplanaraq. mallarının mülklərinin zərəre

uğramadan keçirdiği bir yıl üçün boza içib sölən düzənləmələri gələneği.

yılıqı dehşət.

yılıqı **yılıxı**. 1. at sürüsü. 1. at. at yavrusu. atun. adun. at yığılı, sürüsü. 1. heyvan. - **ərik yılıxı**: yumşaq, ram heyvan.
- **yılıxı qoş**: at sürülərinə baxılan çuqluq, çitlik.

yılıqıcı **yılıxıcı**. - **yılıxıcı quruqca**: uzun. uzun boylu.

yılıqım yora. xiyal. xulya. kölgə. imgə. rö'ya. sanı. yana. yolqu. ülkü. tale'.

yılıqımı **yılığımı**. - **göz yılığımı**, **yılıqınlığı**, **yıldırımını**: qorxu. ürkü. gözü görüb qorxmuş. (göz görəndən, ayaq çəkilər).

yılıqın dehşətli. yılmış. ürkmüş. qorxmuş.

yılıqın **yılığın**. **ılığın**. **ilgin** (< **ilişmiş**). 1. ağacı. yılmış. ürkün. qorxmuş. 1. topulqa. dobulğa. qamçı sapı yapılan ağac.
1. alqın. qonuq. yolçu. müsafir. 1. əyri. qorqaq. yılığ. yılmış. yılıq.

yılıqınlanmaq **yılığınlanmaq**. ılıqın ağacına yiyə olmaq.

yılıqınlıq - **göz yılığımı**, **yılıqınlığı**, **yıldırımını**: qorxu. ürkü. gözü görüb qorxmuş. (göz görəndən, ayaq çəkilər).

yılıq	yılıq. 1. olqun. yetgin. - yılıq qavın: olqun. 1. sulu. - yılıq üzüm.
yılıqır	yılıqır. ildam. yılıqır. tezraq. tüt. yel tək. iti. ıldırım. çaltaşlıq. çalbaşmaq. hız. tiz. tez oynaq. yılıqır.
yılıqırış	yılıqırış. gülüş. - acı yılıqırış: şəhvətli gülüş.
yılıqırmaq	yılıqırmaq. mılğırmaq. gülümsəmək. gülmək.
yılıqıt	ılıqıt. ılım, ılıqca, yavaş əsinti.
yılıqıtmaq	yıldırmaq. duman attırmaq. qorxutmaq. ürkütmək.
yılıqqanmaq	yılخانmaq. yayqanmaq. yığanmaq. yağınmaq. yuvunmaq. qusl emək.
yıltam	yıldam. ıldam. ildam. 1. itilik. yeyinlik. 1. mütəhərrik. 1. müztərib. 1. hərəkət. - ıldam durmaq: hərəkətə gətirmək. 1. çıldam. çaldam. çapıq. çapıq. çapüq. sapuq. sabuq. çiqıldəm. cıdamlı. çaqlı. bət. bat. yeyin. tünd. iti. yeyin. 1. yılıqır. tezraq. tüt. yel tək. iti. ıldırım. çaltaşlıq. çalbaşmaq. hız. tiz. tez oynaq. yılıqır. sapsan. yılıqır. yöğirik. çaltaş. cəld. sürət (< sürmək). zyıldamlıq: itilik. yıldamraq: tütürək}.
yıltama	yıldama. yıldayış. parlama. parlayış. ışlayış. ışıldama. ışıldayış.
yıltamaq	yıldamaq. iltəmək. göndərmək. - onu evə yılat.

- yıltar** av köpəklərin ipi. zənciri.
- yıltar** **ıltar.** itlərin boynuna taxılan çivili bizli dəmir boyunluq.
- yıltayış** **yıldayış. yıldama.** parlama. parlayış. ışılayış. ışıldama. ışıldayış.
- yıltəmək** eltəmək. iltəmək. göndərmək. götürmək.
- yıltıqu** **yıldıqu.** ulduz. ulduz küməsi.
- yıltır** **yıldır. - yıldır yıldır: çıldır çıldır:** çox parlaq, canlı.
- yıltır** **yıldır.** şöglə. yıldırmaq: parıldamaq. yılavuk: parıldayan. yıldırım. yıldırın. yaldırın. yəldirən. yeldirən. yıldırın. şişirdən. göstərişli. ürkütücü. heybətli. qorxulu. şiddətli. gözüqara. qorxusuz.
- yıltırmaq** cıltırmaq. parıldamaq. parlamaq. parıldamaq. pırıl pırıl parlanmaq.
- yıltırmaq** **yıldırmaq. 1.** par par parıldamaq. aralıq aralıq parıldamaq. **1.** şimşək çaxmaq. yıldırmaq. barqalamaq. **1.** parıldamaq. **1.** yalanlamaq. yalınlamaq. parlamaq.
- yıltırın** **yıldırın. 1.** yıldır. yaldırın. yıldırqan. yəldirən. yeldirən. yıldırın. şişirdən. göstərişli. ürküdən. ürkütücü. heybətli. qorxulu. şiddətli. gözüqara. qorxusuz. şaşalı. qorxudan. göstərişli. **1.** yıldırayıcı. parlayan. dirəxşan.

yıltıraq	yıldıraq. süheyl səyarəsi.
yıltıraq	yıldıraq. sindirim. yıldırma. qorxutma. gözdağı. şantaj. təhdit.
yıltıraq	yıldıraq. yıldırğan. 1. şəbçirağ qiymətli daş adı. 1. par par parlayan. 1. şimşək. barqa.
yıltıravıq	yıldıravıq. parlaq. şumal.
yıltıravıq	yıldıravıq. ullağan ağac (sipidar).
yıltıravuq qamjaq	od böcəği.
yıltıravuq	parlaq. - yıltıravuq süyək: sədəf.
yıltırayıcı	yıldırayıcı. yıldıran. parlayan. dirəxşan.
yıltırım	yaldırım. ıldırım. yaldırım. ışın. çaqın. şimşək. çaxmaq. yüksək voltajlı. rə'd.bərq. 1. göz qamaştırıcı. işıq. aşırı parlaqlıq. - yıldırım, şimşək tanrısı: çaqqay. şaqqay. - {- " ıldırım " bir yerə dəğdi isə, elə " ıldırım. yıldırım " deyilir. - ıldırımın uzaqda çaxan ışığına " simşək " deyilir. - ıldırımın səsinə " göy gurlaması " deyilir.}.
yıltırım	yıldırım. ıldırım. otcaq. ortcaq. yarıncaq. yarıtcaq. yartacaq. şimşək.

- **göz yığımı, yılqınlığı, yıldırımı**: qorxu. ürkü. gözü görüb qorxmuş. (göz görəndən, ayaq çəkilər).
- yıltırım** **yıldırım**. iti. - ıldırım çapar: tə'cili xəbəbər. - **ıldırım gəldim**: budəyqə gəldim.
- yıltırmsi** **yıldırmsi**. ürkütümsi. gözdağı. hədə qorxu. təhdid.
- yıltırma** **yıldırma**. qorxutma.
- yıltırma** **yıldırma**.dehşət. xof.
- yıltırma** **yıldırma**. sindirim. şantaj. yıldıraç. qorxutma. gözdağı. təhdit.
- yıltırmaq** iltırmaq. işıldamaq.
- yıltırmaq** **yıldırmaq**. - **göz yıldırmaq**: göz qorxutmaq.
- yıltırmaq** **yıldırmaq**. **yılıtmaq**. dehşətlənmək. xoflanmaq. duman attırmaq. qorxutmaq. ürkütmək.
- **yıldıran**: yağdıran. yaldıran. ıldıran. yağdıran.
- yıltırqan** **yıldırğan**. **yıldıraç**. **1**. parlayan. **1. şəbçirağ** qiymətli daş adı. **1**. par par parlayan. **1**. şimşək. barqa.
- yıltırqan** **yıldırqan**. yıldıran. ürküdən. qorxudan. şaşalı. göstərişli.
- yıltıru** **yıldıru**. yilduru. bərraq. net. təmiz. billur.
- yıltız** **yıldız**. **ulduz**. ışı. ışıq. ışım. yol açan önəmli, izli etgili, tə'sirli nərsə, kimsə. - qoşu, yazı, film, əzgi **ışığı**.

- **sönük ulduz:** **ulduzsuz.** qarabəxd. qarabet. qaran.
 qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.
 yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
 bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq.
 çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütçəl. onqalman.
 qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz.
 voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
 alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
 çürkük. şanssız. nəgələsiz.

yıltız

yıldız. ulduz. 1. minci. mincim. yenci. yencim. inci. incim.
 enci. encim. 1. bəxd. şans. nəgələ. - **sönük ulduzlu:** bəxdi
 yatmış.

- **bir taxım ulduz adı:** güneybalığı.

yıltız

yıldız. 1. **ildiz.** (< il. il). ağacın kökü, damarı. 1. **yaldız.**
 parlaq. ışıq. ışıyan. parlayan. 1. **yaldız.** yalğım. yaxtı.
 açıq. yaşın > roşən. 1. **yıldız.** yalduz. yaldıraq. parlaq.

yıltızlanmaq

yıldızlanmaq. ildizləmək. (< il. il). köklənmək. bir yərə
 yerləşmək. soylanmaq.

yıltızlayan

yaldızlayan. yaldıran. yıldıran. ıldıran. yağdıran.

yıltızlı

yıldızlı. köklü. tüpli. əsalətli. qoqlü.

yıltızsız **yıldızsız. ulduzsuz. sönük ulduz.** qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatıq. çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman. qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz. yoltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız. alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan. çürkük. şanssız. nəgələsiz.

yım yım yıltırmaq **cım cım cıltırmaq.** pırl pırl
parlanmaq.

yım yum: cım: cum: tım: tum.

yımaq yumaq. yamaq. qıraq. qıyı. - çay **yımağı.** - bu **yımaqdan** keç: bur aradan uzaq ol.

yımirtqa 1. bax > **yumurtqa.** 1. damarsız olan hər türlü yaşıllıq. xıyar kimi gəvşək olan hər nəsə.

yımlamaq <> **yamlamaq** <> **yılmamaq** <> **ımləmək** <> **ılməmək** <> **ımləmək** <> **ılməmək.** çaplamaq <> çalqamaq. əkləmək. artırmaq. doldurmaq.

yımrulmaq yıxılmaq. öprülmək.

yın	in. yin.
yınaq	yığnaq. 1. salıq. (pəsəndaz). 1. dərgi. toplu.
yınçqə	yinçqə. incə.
yıp	ip. tel. örk.
yıpalamaq	apartmaq. göndərmək. yollamaq. irsal edmək.
yıpar	yılpar. cupar. yupar. ətir. bürt. gözəl qoxu. parfın. tir. ətir dağarcığı. müşg. - yuğruş yıpar: qarışıq ətilirlər. - yıpar yuğruşub bürümüş hər yanı.
yıparlıq	misq qoqan. misqi. anberi olan.
yıparmaq	1. cibermək. ibermək. aparmaq. göndərmək. çıxarmaq. yollamaq. buraqmaq. - göz yıparmaq: göz qoymaq. - saqqal yıparmaq: saqqal buraqmaq. 1. yıpmaq. xoş qoxu vermək.
yıpcıq	ıpcıq. qopuq. qırıq. atılmış. əsg. pozuq. xarab.
yıplamaq	1. ipləmək. bət salmaq. iplə qıl aldırmaq. 1. ipləmək. ip üzərində oynamaq. cambazlıq, sirkbazlıq edmək.
yıplaq	yüplək. üblək. xəsdə. kəsil.
yıplaşmaq	iplə birbirindən qıl yoluşmaq.
yıplatmaq	iplətmək. iplə qıl yoldurmaq.
yıpmaq	yıparmaq. xoş qoxu vermək. - yunt əti yıpar. - nə yıparlı yeməklər verdilər.

- yıpramaq** 1. əprimək. kavşamaq. gəvşəmək. qağşamaq. (< qaq: sərt səs). xərab olmaq. çox əsgimək. 1. obramaq. opramaq. oğramaq.
- yıpramaq** əprimək. qoxumaq. çürümək.
- yıpranan** əzilən. əsgilən. əksilən. aşınan. köhnələn.
- yıprancıq** **yarparınc.** ərincək. aşınıq. əğriniq. əsginik. püskünük. kövnə > köhnə. çürük. kövrük.
- yıpranışlıq** yıtıqlıq.yıdıqlıq. qoxumuşluq.
- yıpranlıq** əprimlik. qoxuqluq. çürüklük.
- yıpranma** **əprinmə.** 1.əsginmə. əsgimə. əsginim. əsgirmə. əsgirim. aşınma. aşınım. köhnəlmə. çiqitlənmə. qartalma. modadan düşmə. çağı keçmə. bayatlama. bayatıma. pozulma. solma. gəvşəmə. bitginmə. bitinmə. ərinmə. yarmazlama. çürümə. əzilmə. 1. aşınma. aşınım.yeyilmə. istehlak. xəstəlik. 1.yıpraşma. bayağılaşma. korlaşma. kütləşmə. ibtızal.
- yıpranmaq** 1. əsgiumək. aşınmaq. xarab olmaq. 1. yeniliyin, dincliyin, durumun, qalımın itirmək. 1. yumuşamaq. boşalmaq. 1. əprimək. əzilmək. əskilmiş. qamaşmaq. qərəlmək. qararmaq. bulanmaq. yoş olmaq. yorulmaq.

yaşıрмаq. yoşurmaq (yaş < yat). zayıflamaq. sayurmaq. 1. ərimək. zayıflamaq. üzülmək. axmaq. 1. süldəri түşmək. yorulmaq. bitginləşmək. tozmaq. aşınmaq. 1. ufranmaq. oğranmaq. əsgimək (əsgirmək). 1. yaprulmaq. yapışmaq. bağlanmaq.

yıpranmaq

1. **yarparınmaq**. əğrilmək. ərilmək. ərimək. ərinmək. əğrikmək. aşınmaq. əsginmək. püskünmək. kövnəlmək > köhnəlmək. çürümək. çüvrümək. dısqalmaq. aşqalmaq. kavalmaq. 1. **yorunmaq**. əzilmək. ayaqlanmaq. döğülmək. zülm olunmaq. yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq. çeğnənmək. çığnənmək. üzülmək. salınmaq. düşrünmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. 1. azınmaq. azalmaq. düşmək. əksilmək. qısınmaq. kiçikmək. alçalmaq. əsginmək. əzilmək. yorulmaq. üzülmək. kütlənmək. zayıflamaq. - durumdan, biçimdən **düşmək**. 1. xəstələnmək. əsginmək. əksinmək. kiçinmək.
- **çox yıpranmaq**: içi keçmək.

- yıpranmaz** **yarparınmaz.** əriməz. aşınmaz. əğrilməz. ərilməz.
əğrikməz. əsginməz. püskünməz. kövnəlməz >
köhnəlməz. çürüməz.
- yıpranmış** 1. əskilmiş. bulanıq. fərsiz - qamaşlıq. 1. qırna. əsgimiş.
- yıpranmış** 1. gəvşək. kağşaq. kavşaq. köğşək. kavır. biçimi pozuq.
1. xəstələnmiş. düşmüş. sınıxmış.
- yıpraq** açıq. yayvan (yara). yıpranmaq.
- yıpraq** **əprik.** çürük. kövrük. qoxuq. çökək. çökük. çökül. çökün.
çöküt. çökət.
- dəğərəsiz, yıpraq nərsə: aşqal. dışatım. dışqal. kaval.
- yıpraq** **yıprak.** 1. gücsüz. düşgün. düşmüş. arıq. arqın. yorqun.
zayıflamış. 1. yorqun. düşgün. qaqırdaq. qağşaq. zayıf.
- yıpraq** **yıprak.** ipək.
- yıpraşma** **yıpranma.** bayağılaşma. korlaşma. kütləşmə. ibtizal.
- yıpraşmaq** yitişmaq. yıdışmaq. çürüşmək.
- yıpraticı** 1. əzici. 1. xəstələdən. düşgünlədən. xarablayan.
- yıpratma** əzmə. əzikləmə. düşürmə. basalama. pəsləmə.
tərsləmə. kəmsitmə. entəmək. yentəmək. kiçiltmə.
alçaltma. qarabaxtama. qarayağtama. qaralama.
xarlama. korlama. koralama. xorlama. üzərinə kül

savırma, ələmə. izlal. zəlil edmə. zəlalətə salma,
uğratma. çürütmə. qoxutma.

yıpratmaq

əpirtmək. yarparıtmaq. 1. əsgitmək. aşındırmaq.
əsgitmək. əzmək. yormaq. üzmək. salmaq. düşürmək.
yormaq. hindən salmaq. - bu işlər məni çox **əsgitdi. 1.**
korlatmaq. xorlatmaq. xor, kor, pis işlətmək. **1.** əritmək.
aşındırmaq. əğirtmək. əğırtmək. əsgitmək. püskürtmək.
kövnətmək > köhnətmək. çürütmək. **1.** yormaq.
azaltmaq. əzmək. əsgitmək. əksiltmək. kiçitmək.
alçaqlamaq. üzmək. salmaq. gücdən salmaq. düşürmək.
kütlətmək. zayıflatmaq. nərsəni itirmək. - bu işlər məni çox
düşürdü, əsgitdi.

yıpratmaq

1. əsgedmək. tükəndirmək. **1.** obratmaq. opratmaq. **1.**
opartmaq. yupratmaq. əpirtəm. əsgitmək. **1.** ölturmaq.
ərpitmək. əpirtmək. **1.** xor tutmaq. koratmaq. korlatmaq.
əsgitmək.
- **vurub əzib yumşatıb, yıpratmaq:** vursalamaq. ursalamaq.-
bu kağızın qırıqları **ursalanmış.**

yıprıq

yarparıt. 1. əsgi tarixli. tarixi keçmiş. günü keçmiş: bayat.
bayatı. durmuş. qalmış. düşgün. savuq. sovuq. bitgin.

köhnə. 1. yararsız. pozut. solut. sovut. çürüt. əsgit. silit.
püskürt. püsküt. korlat. dışıq. dışıqı. batil. batil, ibtal
olmuş.

yıprıtış bax > **yıprıtma**.

yıprıtma **yıprıtış**.yarpıtma. yarpıtış. əsgitmə. əsgitiş. silitmə. silitiş.
püskütmə. püskütüş. korlatma. korlatış. pozutma.
pozutuş. solutma. solutuş. sovutma. sovutuş. çürütmə.
çürütüş. dışqıtma. dışqıtış. ibtal etmə. batillətmə.

yıprıtmaq **yarpıtmaq**. əsgitmək. silitmək. püskütmək. püskütmək.
pozutmaq. solutmaq. sovutmaq. çürütmək. korlatmaq.
dışqıtmaq. ibtal etmək. batillətmək.

yıprışəm **yıprışəm** > əbrişəm. yumşaq parça.

yıpsayış **yapaysəyiş**. **yorsayış**. yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş.
engisəyiş. yüngülsəyiş. kiçisəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş.
alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış.
xarsayış. əsgisəyiş. üzsəyiş. kütəyiş. xəfifsəyiş.

yıq - **iyilik yerdə qalmaz deyilər, kötülük ed, başında yıq**
dəğənək.

yıq **yığ**. 1. (**yığı**. yığılmış. tikilmiş.) ciqi. çiq. cik. - **yi** ağac:
yopul, yığılmış ağac. dalları sıx, birbirinə girmiş. - **yığı** diş:

kiblənmiş diş. dikişi. **1.** iyi. yiqit. yığıt. yeğ. daha iyi. sıxı.
 sağlam. güclü. batur. cəsur. **1.** kötü. pis. ağrı. pis. xarap.
 zəhlə gedməli. hayif. incar. cılaz. **1.** iq. ir. yekə. iriciq. **1.**
 anuq. hazır. yığcam. **1. qıy. sıx. qıs. yuq <> (< y <> c <>**
t) çıq. çuq. tuq). yığılı. toplu. birikim.

yıqa **yığa.** idarə.

yıqac **yıxac.** yuğuntu. yuvunu.

yıqaç **yığac. ağac. 1.** ağac parçası. erkəkin erkəklik ayqıtı.
 fərsah (əsqi bir yer ölçüsü). **1.** cihaz. topuntu. **1.**
 yıqancur. yığancur. yiqənçur. yığən. yığan. yığıcı.
 toplayıcı. təşğilatçı. **1.** ağac. **1.** erkəklik orqanı.

yıqaçlanmaq ağaçlanmaq.

yıqaçlıq ağaçlıq. ağaclı olan yer.

yıqam **yığam. yığıt. yığım. birikit. birikim. saxlıq. saxlıt. topalıt.**
topalım. 1. təraküm. **1.** zəxirə.

yıqam **yığam. yığna. yığın. yığım. yığıq. yığıt.** yenin. enin. gömül.
 gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq.
 qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa.
 qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın.
 batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt.

kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa. təpik.
depo. qambar. ambar.

yıqamaq **yıxamaq**. 1. çayqamaq. arıtmaq. qusl vermək.
təmizlətmaq. 1. yayqamaq. yalxamaq. yalxalamaq.
yumaq. yuymaq. yumaq. təkər təkər yumaq.

yıqamaq **yıxamaq**. yılxamaq. yalxamaq. çalxamaq. yerxalamaq.
sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək.

yıqan **yığan**. 1. tərmişçi. toplayan. biçici. 1. yılğan. yayqan.
yuğun. yuvun. qusl. 1. övsər. avsar. (< **ov. av**). toplayan.
cəmləyən. başılıq edən. (> **əfsər** ^(fars)). 1. xərmənçi.
qarmançı. toplayan. 1. yığdaçı. toplayan. 1. **yıxan**. 1.
yiqənçur. yığancur. yığən. yığıcı. yıqac. toplayıcı.
təşgilatçı. 1. yıxıcı.

yıqan **yığan**. qapan.
- **söz yığan**: qulağı aslaq. qulağı səsde.

yıqanaq **yıxanaq**. yuğnaq. çimək. çiməcək. çimcək. çimmə,
yuğunma, yıxanma yeri. qaşqoz. hamam.

yıqancur **yığancur**. yiqənçur. yığən. yığan. yığıcı. yıqac. toplayıcı.
təşgilatçı.

yıqanış **yıxanış**. yıxanış. yuvunuş. qusl.

yıqanış	yıxanış. yuğunuş. qaşqoz. hamam.
yıqanma	yıxanma. - yuğunma, yıxanma yeri: yuğnaq. yıxanaq.hamam. çimək. çiməcək. çimcək. çimmə.
yıqanmaq	yığanmaq. yayqanmaq. yılخانmaq. yuğunmaq. yuvunmaq. qusl emək.
yıqanmaq	yıxanmaq. 1. çayqanmaq. arınmaq. qusl edmək. təhrat almaq. 1. suvinmaq. 1. cuvulmaq. yuvulmaq.
yıqanmaq	yıxanmaq. yuğunmaq. su yapmaq. su almaq. hamam tutmaq, eləmək. (cocuq dilində) bıcı bıcı yapmaq.
yıqantı	yıxantı. yalxantı. yerxantı. yılxantı. çalxantı.
yıqaqlu	yığaqlu. yasaq. qadağa. haram.
yıqaqsız	yığaqsız. yasaqsız. halal.
yıqasız	yığasız. idarəsiz. tutumsuz. düzənsiz.
yıqaşğa	yığaşğa. yel tutmayan yer.
yıqat	yığat. 1. məhdudiyət. qutuluş. 1. yığda. mən'. təzyiq.
yıqatçı	yığat. yığdaçı. mane'.
yıqatmaq	cuvdurmaq. yuvdurmaq.
yıqaturmaq	yığadurmaq. geri. çəkə. ıraç durmaq.
yıqav	yığav cığav. cılav. cilov. at yuları. ovsar. avsar. noxda.
yıqcam	yapsıt. yapsın. yaprıq (< yapılmaq). ağır.

- yıqcam** **yığcam.** 1. dərlı toplu. səlqə sahman. 1. yığılmış. yaraqlı. çəpirə. çərpərə. çəpəri.
- yıqcam** **yığcam.** 1.toplu. dərlı toplu. düzənli. qaydalı. münəzzəm. 1.ufaq tərək. ufaq təfək. uyuşuq. mütənasib.
- **yığyığcam:** dərtop. dərlı toplu. tamtamalı.
- yıqcı** **(yığmaq).** yığan.
- yıqda** **yığda.** yığat. mən'. təzyiq.
- yıqı** **yığı. yığış. yığma. yığım.** birikdiri. birikdirmə. birikdiriş. birikdirim.
- yıqı** **yıxı.** 1. yıxmırulqu. yıxın. yıxıntı. xaraba. viran. 1. yıxılmış. axmış. münhədim. 1. yığı. ağı. ağqı. göz yaşı.
- **yığı dan yığı:** bir birinə çox yaxın. çox dolu.
- yıqı** **yıxı. yıxıq.** ören. qalıntı. xaraba. xərabə < qıraba. qırava. qırova. üzük. virana.
- yıqıb** - **yıqıb götürmək** dağıtmaq. taraltmaq. xərablam.
- yıqıc** **yığıc.** 1. taxca. 1. tutumlu. idarəli. təsərrüflü. 1. düzənli. özənli. dərlı toplu.
- yıqıcı** **yığıcı.** 1. yıqancur. yığancur. yığənçur. yığən. yığan. yıqac. toplayıcı. təşğilatçı. 1. yıxıcı. yıxınc. yıxmış. 1.

	qarşı qoyan. dirətici. dirəyən. inatçı. əngəl. ma'ne. 1. yığırçı. yivçi. yivçi. tikən. tikici. tikən. dərən. dərzi.
yıqıcı	yıxıcı. düzənsizçi. qarqaşaçı. qarışıqçı. bulağayçı. qalmaqalçı. anarşist. iğtişaşçı. fitnətuzçu. hərc ü mərcçi. pozucu. təxribçi.
yıqıcı	yıxıcı. yıxmış. devirici. güclü.
yıqıcılıq	yıxıcılıq. pozqunçuluq. xərabkarlıq.
yıqıla	yığıla. yığılı. tıxılı. tıxıla. qaqılı. çox. qarqın. bol. dolu. - orda alma qaqılı , çörək qaqılı . - yıxıla qalxa: düşəvir. düşəver. çətin. gücünü. zorunlu. toxa. güclüklə, zorluqla yapınan iş. - düşəverə yolu başa çatdırdıq.
yıqıla	yıxıla. əğri. əmit. ağnaq. axımır.
yıqılacaq	- nərsənin düşəcək, yıxılacaq kimi durması: kavaltaq. - yıxılacaq duruma gəlmək: qaşamaq. qayşamaq. - yıxılacaq durumda olan: çökəgən. köçəgün.
yıqılan	yığılan. 1. ükülğan (< uk. yük) yükülğan. ukulğan. yığman. xərmən. 1. ukulğan. uşulğan. toplanan. xərmənlənən. 1. tərilmən. dərilmən. dirilmən. dərgilmən. dirgilmən. toplanan.

- yıqılan** **yığılan.** artan. toplanan.
- **dağ ətəklərində, dərələrdə sürüşüb yıqılan daşqalağ:**
qağşaq. qavşaq. qayşaq.
- **yığılan nərsəni dağıdıb axdırmaq üçün açılan sapa (yana, dışa açılan) arx, qənov:** (örnəyin göl suyu kimi birikintsi):
iğrik. əğrək. xəndəq.
- yıqılasımaq** **yıxılasımaq.** sürcmək. yerirkən ayağın bir nərsiyə
toxunub düşəcək olmaq.
- yıqılaşmaq** **yığılaşmaq.** cıyınlaşmaq. çıqınlaşmaq. toplanmaq.
qurublaşmaq.
- yıqılayazmaq** **yıxılayazmaq.** düşəyazmaq. sərilmək. əsrümək. əsrimək.
yalpalamaq. yelpəlmək. **yelpiklənmək.** çaykalmaq.
qandırılmaq.
- yıqılı** **yığılı. 1. yığıla. tıxılı. tıxıla.** qaqılı. çox. qarqın. bol. dolu. -
orda alma **qaqılı**, çörək **qaqılı. 1.** mütərakim.
- yıqılı** **yığılı.** toplanmış. birikmiş. koma.
- yıqılı** **yığılı.** qalav. yığıntı.
- yıqılıb qalmaq** **yıxılıb qalmaq.** yuvarlanmaq. dılqəm bolmaq. devrilmək.

yıqılıb**yığılıb.**- **yığılıb əğləsmə:** evlənmə toylanma. düğün dərnək.- **bir çuxurluqda yığılıb qalan su:** qandağ. qaç.**yıqılım****yıxılım.** bax > **yıxılma.****yıqılıq****yığılıq.** 1. firekans. 1. yoğunluq. sıxlıq. qoyuluq.**yıqılış****yığılış.** çıyılış. çıqlış. konqrə. toplantı. qurultay.**yıqılış****yıxılış. yıxış. yıxılım. yıxılma. yoxalış. yoxalım. yoxalma.**

yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz.

eniş. yeniş. yeniliş. yendiriş. çevriliş. devriliş. devrişmə.

dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş.

çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış.

basılma. dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma.

salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma.

qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş.

pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal.

inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimet.

yıqılma**yığılma.** 1. tirkəş. dirkəş. iclas. cələsə. 1. toplanış.

toplanma. birikiş. birikmə. ictimə.

yıqılma**yığılma.** birikim. birikmə. toplanma. təcəmmö'. təraküm.

1. birikmə. yığnaq. təşşüd.

yıqılma**yıxılma. 1. yıxış. yıxılış. yıxılım. yoxalış. yoxalım. yoxalma.**

yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz.

eniş. yeniş. yeniliş. yendiriş. çevriliş. devriliş. devrişmə.

dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş.

çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış.

basılma. dağış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılma.

salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma.

qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş.

pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal.

inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimət. 1.

tükənmə. dinmə. sönmə. 1. **yıxılab.** tərsiniş. tərsinmə.

inqilab. qəlb olma. 1. yozlaşma. pozlaşma. batma.

bataqsama. götünmə. kötülənmə. pəsəlmə. pəsənləmə.

pisəlmə. pəslənmə. yerinmə. əzinmə. sürkənmə. üzülmə.

nizul. zəval. inhitat. 1. yıxılış. bitmə. bitiş. toxdam.

toxdaş.

- nərsənin birdən yıxılması, qırılması, qoyulması:

gubbuldataq. qartadaq. paldataq. küldürək. küttürək. gurladaq.

taqqıldaq.

- yıxılmağa, çürüməyə üz tutmuş nərsə: kavil.

yıqılma	yıxılma. yixiş. yixiliş. yixilim. yoxalış. yoxalım. yoxalma. yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz. eniş. yeniş. yeniliş. yendiriş. çevriliş. devriliş. devrişmə. dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş. çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış. basılma. dağlış. dağılış. dağlım. dağılım. dağıлма. salınış. sınış. sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma. qırılış. qırğılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş. pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. məğlubluq. şikəst. həzimet.
yıqılma	yıxılma. yoxolma. solmaq. ölmək. öçmək. uçmaq köçmək. susmaq. sönmək. otur. öçür. qarmaq qırmaq.
yıqılmamaq	yıxılmamaq. çökməmək. bitmək. bitəmək. dayanmaq.
yıqılmamış	yıxılmamış. ayaqda. durmuş. qayım.
yıqılmaq	yığılmaq. 1. birikmək. cəmləşməmək. toplanmaq. yığılmaq. 1. qoşulmaq. sana gəlmək. hesaba gəlmək. 1. qaqıla qalmaq. qalağlanmaq. qalğalanmaq. birikmək. doluşmaq. - mallar yığnada qaqıla qalmış. - yaxşı olan, ucuz olan qaqıla qalmaz. 1. üşümək. koppalanmaq. 1. yığışmaq. uyuşmaq. üyüşmək. 1. yığnaqlanmaq.

yığışmaq. toplanmaq. birikmək. təcəmmö' edmək.

aralaşmaq. bir araya, bir yerə gəlmək.

- nərsənin çevrəsinə toplanmaq, qurşanmaq, yığılmaq:

qonqallanmaq. qonqallaşmaq. qanqallanmaq. qanqallaşmaq.

çöngəllənmək. çöngəlləşmək. bükünmək. büküşmək.

burqunmaq. burquşmaq. - tonqal başına **qanqallanıb**

oturmuşlar. od dövrəsinə yığılıb oturmuşlar.

- çəkilib toplanmaq, yığılmaq: bükükmək. büküşmək.

büzükmək. **büzüşmək.**

- boğaza yığılmaq: daha dözəməmək. bezmək.

yıqılmaq

yığılmaq. 1. ərişmək. olqunlaşmaq. yəvülmək. yuvulmaq.

1. toplanmaq. çəkinmək. qaçınmaq. **1.** gönənmək.

göllənmək. çoxalmaq. üyşünmək. birkinmək. tutuşmaq.

tumuşmaq: küsənib, bir bucaqda yığışıb oturmaq.

ukulmaq. ükülmaq. yığılıb durmaq. irgəşmək. ərgəşmək.

bir yerə birikmək. cumulmaq. tummaq. **1.** büzülmək.

yıxılmaq. yımrulmaq. öprülmək. **1.** yığışmaq. qurumaq.

birikmək. toplanmaq. yetişmək. düzülmək (ard arda).

əklənmək. sıqlamaq. hızlamaq. itiləmək (# kəsilmək.

azalmaq (yol). dəf olunmaq. qurtarılmaq. çəkinmək. vaz

geçmək. **1.** yuvarlanmaq. **1.** **yıxılmaq.** avunmaq.
 devrilmək. alaşaqlıqmaq. tökülmək. devrilmək.
 tumalanmaq. **1.** irqışmaq. irkişmək. irkəşmək. toplaşmaq.
 hazırlanmaq. yükülmək. yağulmaq. - indi igid **yiğilsun:**
 iyidləri yiğilsin. türünmək. dürülmək. bükülmək. evləşmək.
 avlaşmaq. toplanmaq. avlaşmaq. evləşmək. toplanmaq.
 yevtilmək. ərişmək. olqınlaşmaq. yuvulmaq. tuşqılmaq.
 tuşlanmaq. ökülmək. toplanmaq. - hər yandan yardım
öküldü. 1. yiğılmaq. üşmək. qoşmaq. toplanmaq. **1.**
yıxılmaq. alt olmaq. altanmaq. üstələnmək. yenilmək. **1.**
 yoqlanmaq. yoqlanmaq. öglənmək. dinlənmək. çəkilmək.
 istirahət etmək. dərilmək. toplanmaq. devşirilmək.
 cəmləşmək. **1.** keçməmək. durmaq. ilişmək.
 ilərləməmək. - boğazıma **durdu.** - canıma **durdu** daha!. **1.**
 alınıb götürülmək. yenmək. yeyinmək.- dalqalar qıyını
 gündən günə yenir. **1.** yıxılmaq. yanğılmaq. yenğılmək.
 düşmək. sınmaq. **1.** düşmək. devrilmək. **1.** pozulmaq.
 xərabanmaq. viran olmaq. **1.** dağılmaq. pərişan olmaq.
 - el bir yerə **dərildi.** - üzümlər hələ **dərməyib.**
 - arıq ər **ögləndi:** yorqun kişi istirahət eddi.

- **yıxılmaq**: - **içəri yıxılmaq**: köçmək.

- **sərt quru gurultu ilə yıxılmaq**: qağşamaq. (< **qaq**: sərt səs).

yıqılmaq

yıxılmaq. 1. çökmək. köçmək. dağılmaq. pozulmaq. - bəyliklər **çökür**, ellər dirsəlidir. 1. par parça, param parça olmaq. pozulmaq. dağılmaq. qırtalanmaq. qırılmaq. talamarmaq. kavalanmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq. tikələnmək. viran olmaq. xərablanmaq. tabahlanmaq. 1. tutuzduramamaq. çatdıramamaq. nayil olamamaq. sınmaq. 1. düşmək. siqut edmək. 1. çalınmaq > çəlinmək. düşmək. vurulmaq. çarpılmaq. devrilmək. 1. enmək. yenmək. dağılmaq. çökmək. - göy başıva **ənəsi**. - bu şəhdən duvar enəcək.

- **yıxıl get**: rədd ol ged.

- **yıxıl qarşımdan**: məni burx.

- **məçid yıxılmış, mehrab yerində**: yaşlı olaraq, gözəl göstərişli olan.

- **ilişib yıxılmaq**: tökəzlənmək tökəzləmək.

- **yıxıla yıxıla yeriyan**: sallax. alqın.

- **yıxılmağa, çürüməyə üz tutmuş nərsə:** qağşamış.

kavşamış. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. gəvəşək. koğşaq. kovşaq. kağşaq. kağaşaq. kavşar. kağşar. kağruq. əskimiş. əskimişik. əskik.

yıqılmaq

yığılmaq. basınışmaq. toplanmaq. basınmaq. doluşmaq.

yıqılmaq

yıxılmaq. 1. devrilmək. qanqqaymaq. döşənmək. yerə sərilmək. tompalmaq. devrimək. tonqqaymaq. devrilmək. oyulmaq. pozulmaq.

yıqılmış

yığılmış. 1. birikinti. birikmiş. birikim. **1.** çiqdək > çidə (fars). dərlənmiş. toplanmış. devşirilmiş. birikinti. birikim. cəmləşmiş. mütərakim.

- **üstüstə yığılmış nərsə:** qatar. xərmən. - bir **qatar** kitab, mal, odun.

yıqılmış

yığılmış. 1. birkə (fars) < birikə. birikmiş. **1.** toplanmış. top. məcmu'. - **top** yekun. - həpsini top edəlim. **1.** ukmuş. ukulmuş. toplanış. **1.** yaraqlı. yığcam. çəpirə. çərpərə. çəpəri.

- **bir yerə yığılmış nərsə:** təcmi. cəmləmə.

yıqılmış

yıxılmış. yıxıq. batıq. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. vərşikəst. tükənmə. dinmə. sönmə.

- yıqılqın** **yıxılqın.** yıqqın. yıxqın. düşmüş.
- yıqılqur** **yıxılğur.** 1. xarab. viran. 1. köhnə. pasur. 1. **yıxılğur !.**
yığılğur ! ged !. itil !. dəf ol !. rədd ol !.
- yıqım** **yığım.** < > **yığma.** **yıxım.** 1. dərgi. məcmua. 1. vergi. xırac.
 1. yıxın. zərər. afət. 1. tərım. cəmaət. 1. yığın. kümə.
 koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. 1. dərgi.
 - **yığımlı:** dərlı toplu. e'tinalı. özənli. tərıtblı. düzənli.
- yıqım** **yığım.** **yığam.** **yığıt.** **birikit.** **birikim.** **saxlıq.** **saxlıt.** **topalıt.**
topalım. 1. təraküm. 1. zəxirə.
- yıqım** **yığım.** **yığın.** **yığam.** **yığna.** **yığıq.** **yığıt.** yenin. enin. gömül.
 gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq.
 qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa.
 qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın.
 batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt.
 kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa. təpik.
 depo. qambar. ambar.
- yıqım** **yığım.** **yığma.** **yığı.** **yığış.** birikdiri. birikdirmə. birikdiriş.
 birikdirim.
 - **yığım dağıtım:** aşırım daşırım: yığma dağıtma. cəm o tovzi'.
- yıqım** **yıxım.** pozulma. düşmə. xərablıq. viranlıq.

yıqım	yıxım. yixit. yixinti. qırpa. qırca. qırıc. kəsre. kəsər. zərər. ziyan.
yıqım	yıxım. böyük bəla.
yıqımçı	yığımçı. çimri. yığan.
yıqımçı	yığımçı. girliçi.
yıqımlıq	yıxımlıq. təxribat.
yıqımtı	yığımtı. ayrı cinstən. qarışıq.
yıqımtı	yığımtı. qarışıq. ayrı çeşiddən.
yıqımtıq	yığımtıq. toplu. birləşik. - yığımtıq qavum: qayarı yığımdıq sərsəri topluluğu.
yıqın	yıgın. 1. qalağ. qatraq. qaba. 1. düşün. boğum. cəmiyyət. tudə. 1. gerilik. zəxirə. 1. kümə. top. avçıman. evçimən. evçiman. 1. kütlə. - böyük daş kütləsi, yığıni: qaqma. topum. kümə. quruh. qurup. 1. yıdıq. yığım. yığıt. yığam. yığna. yenin. enin. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar.

ambar. **1. yığva.** qamara. qapara. çamara. qonqalav.
qonqalağ. məclis.

- **ot yığını:** tıqnaz. tınaz.

- **bir yığına, topluma, sürüyə, işə otaqlaşan, qatılan:**

qoşunc. qatınc. ortağ. şərik. bölümçü. böləkçi. səhmli.
səhamdar.

- **bir yığın:** çox artıq.

- **böyük daş yığını:** qapan. qaban.

- **hər nəyin yığını:** çalaq. qalaq.

- **nərsenin yığın:** qalaq.

- **topraq yığını:** yığma təpə. ören. höyük.

- **yel əsintisindən oluşan qum yığını, təpəsi:** qumul. -

qarasal qumul: dəniz kıyısından uzaqlıqda, çöllərdə oluşan
qumul.

- **yığın yığın:** qobba qubba. qopa qopa.

- **su birikintiliyi, yığınlığı:** birkəlik. qalqıq. qalğaq. kavlıq >
qaqlıq.

- **yıgınlı nərsəni, sapları dağıtmaqda işlənən çatallı ağac:**
qarağı.

yıqın

yığın. 1. qombul. quruh. bölük. **1.** qoşun. ordu. **1.** sıxış.

sığış. qalabalıq. tıxlıc. çaş. xırvar. xırbar. xərmən. ağuş.

küm. koma. çoxluq. köplük. tudə. tüdə. təpə. təl. saltaq. qalabalıq. yıylu. tünlük. çoxluq. izdiham. **1.** savun. yıqlu. yığlu. xalq. millət. cəmiyyət. **1.** görünğ. məclis. bəzm. əncümən. **1.** top. yuvarlaq nəsnelər. **1. yıxın.** yıxmırulqu. yıxı. xaraba. viran. **1.** yoğun. boğunös. bağ. büküt. bağlam. boğı. kümə. küdə. tınaz. ordu. döşəlgə. xalq. dəmət. öbür. qurup. taxım. bölək. tapqır. birikim. kitle. yığılı olma durumu. yığılmış. istifli. **1. yıxın.** yıxım. zərər. afət. **1.** tuxum. döl. **1.** conq (fars). (< **çönək. çöngək**). toplam. kom. koma. **1.** alay. qalabalıq. yığın (< yığıqın). tiğın. avcuman (< **av. ev**). top. toplu. eldar (< eldər). idarəli. ilmək. toplantı. yığva. öbək. öpək. obaq. oba. top. bölük. - el **yığın yığın** (öbək öbək. obaq obaq. oba oba) oturmuşlar. - evləri var **yığın yığın** (öbək öbək. obaq obaq. oba oba). **1.** koma. tob. - **yığınilə:** topdan. külliyyətən. **1.** çələng. **1.** izdiham. qalabalıq. **1.** quruh. or. fovc. **1.** yığım. kümə. koma. tuka. tüdə. püştə. yığılmış nə. **1** yatuq. ambar. **1.** üyüq. təpə. **1.** qalaqsı. qalaq. koma. **1.** cıyın. düğünə qatılan topluluq. - **yığn toy:** düğün. **1.** əyliş. əyiliş. otruş. cəlsə. **1.** obo. oba. tüdə. kütlə. təpə. kibəzan.

buqul. birik.

- **yığın yığın**: top top. kütlənən. küt küt. kültəm kültəm. kültüm kültüm. çoğdam çoğdam. dəstə bəstə. bukca bukca. dəngi dəngi. qucaq qucaq. taxım taxım. topar topar. tapqır tapqır. öbək öbək: kümə kümə.

yıqın

yıxın. yıxıntı. toxun. toxuntu. tökün. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsre. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət.

yıqın

yığın. bir araya toplanmış ot yığını. tolan. koma. cıynı. yumurta. çavul. çoqal. demət. salqım. ilbir. istor. oba. tərə. töbə. qalca. kümə. qutam. qurub. sürü. kümə. qıra. kümə. qıyı. iri parça. kütə. tiş. (əkin). araq. biçilən ot demətlərinin yan yana gətirilib yığılmasıyla olunan böyük ot yığını. - **çabaq cıynı**: balıq yumurtası. - **ot yığını**: qallas.

yıqınaq

yığınaq. məcmə'.

yıqınaq

yığınaq. yoqanaq. yoğanaq. kütlə. kitle. toplum.

yıqınc

yığınc. 1. toplumun gənəl, keçərli qurallarının tümü. fərheng. kültür. 1. **yıxınc.** yıxmış. yıxıcı.

yıqınca

yığınca. cələsə.

- yıqıncaq** - hər nəyin **yığıncağı**: çəmir.
- yıqıncaq** **yığıncaq**. 1. bıqram. bayram (**bıqmaq**: yığmaq). toplanış. toy. yığıncaq. sürən. 1. qovşaq. bulcar. mulcar. vardış. mulaqat. 1. barama. qurama. toxday. tuqtay. toqlad. konfirans. 1. yığva. bəzm.
- yıqınıq** **yığınık**. yoğunuk.
- yıqınıq** **yıxınıq**. **yıxınıq**. **yıxıq**. yenik. enik. öryan. xaraba.
- yıqınıv** **yığınıv**. yoğunuv. yoğunuv. **yığınıq**: yoğunuq.
- yıqınlamaq** - **nərsənin yığınlamaq**, **toparlamaq**: qalıqlamaq. qalaqlamaq.
- yıqınlı** **yığınlı**. cıyınlı. 1. tətibli. 1. e'tinali.
- yıqınlıq** **yığınlıq**. yığın. qalabalıq. izdiham. - bir **yığınlıq** gördüm.
- yıqınmaq** **yığınmaq**. 1. dizilmək. düzülmək. qaç qaç, qaş qaş olmaq. 1. toparlanmaq. cəmlənmək. düzənlənmək. huş başın yığmaq.
- yıqınmaq** **yığınmaq**. 1. geyinib quşanmaq. hazırlanmaq. 1. yığmaq. toplamaq. - yarmaq **yığın** dar günə, yar gecə ağ günə.
- yıqınmaq** **yığınmaq**. quranmaq. toplanmaq. hazırlanmaq.
- yıqıntı** **yığındı**. 1. toplanmış. qalabalıq. izdiham. - bu **yığıntı** nədir. 1. mütərakim koma.

- yıqıntı** **yığıntı**. qalıntı. - **sel qalıntısı**, **yığıntısı**: kavlıq. qaqlıq.
- yıqıntı** **yıxıntı**. 1. qalıntı. xaraba. 1. **yıxın**. toxun. toxuntu. tökün. çağmar. çaxmar. qaçmar. qaşmar. qaşqam. töküntü. tör töküntü. qırın. qırıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsre. kəsər. ziyan. zərər. xəsarət. 1. **yıxıt**. **yıxım**. **qırpa**. **qırca**. **qırıc**. kəsre. kəsər. zərər. ziyan. 1. nüqsan. 1. yıxılma. yıxılış. yıxım. təbahi. bitmə. bitiş.
- **yıxıntı**, **töküntü qalağı**: kağal. kaval.
- yıqıntı** **yıxıntı**. 1. yıxıntı. yıxı. xaraba. virana. 1. köy köhnə. pasruq. 1. **yığıntı**. küləqçə. küqəlçə. kümələ. kümülə. kümə. tüdə. tudə. 1. qazuvat. pox. töküntü. pislik. 1. xaraba. örenlik. 1. kümə. kuma. birkinti. tüdə. - ot **kuma kuma** yığmaq. - bir **kuma** buğda. - **yıxıntı**. - **yar yıxıntısı**: yoldaş bəlası, ziyanı. 1. kömək. kümək. kuma. tob. 1. xəraba. virana.
- yıqıntı** **yığıntı**. qalav. yığılı.
- yıxıq** 1. **yıxıq**. **yıxılmış**. batıq. çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. çökük. köçük. dağıq. pozuq. xərabə. xaraba. vərşikəst. tükənmə. dinmə. sönmə. 1. **yıxıq**. **yıxı**. **yıxınıq**. **yıxınıq**. yenik. enik. ören. qalıntı. xaraba. xərabə <

qıraba. qırava. qırova. üzük. öryan. xaraba. - **könül qırıq**,
ürək yıxıq. 1. **yığıq**. **yığam**. **yığna**. **yığın**. **yığım**. **yığıt**. yenin.
 enin. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq.
 qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan.
 qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı.
 bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc.
 saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım.
 artqa. artıqa. təpik. depo. qambar. ambar.

yıxıq **yığıq**. bir bir üsdünə yığılmış.yaprığ. əğrib. əğrik. əğilmiş.
 qatlanmış.

yıxıq **yıxıq**. 1. üyşik. öyöm. üyind. öyim. üyüm. todə. hazır.
 ağnaq. düşük. ağnaq duvar. ağnaq adam. kovşaq.
 kovsaq. qüvşə (quşə). kovsalaq. gövşək. kovlangöz.
 aralıq. buçaq. cırık. pozqun. 1. alaşaq. tökük. 1. pozuq.
 öyrün. öyran. viran. tarıq. dağuş. saçıq. yazıq.
 - **yıxıq yer**: gədik. xaraba.

yıxıqçı **yığıqçı**. birkitçi. birikitçi. ambarçı. ambardar. təpikçi.
 depoçu. saxluqçı. saxluçu.

yıxıqlıq **yıxıqlıq**. yıxıqlıq. qırıqlıq. qırılıt. qıraplığ. xərablıq.

- yıqırmaq** **yığırmaq. 1. yığmaq.** əğirmək. əkirmək. **1.** cıyıрмаq. buruştırçaq. eǵmək. pozmaq. **1.** əǵmək. bükmək. buruşdurmaq. büzmək. pozmaq. **1.** caydırmaq. bezdirmək. çəkındirmək. qırışdırmaq. qırıqlığa uğratmaq.
- yıqırqənmək** yığırqənmək. yığırqənmək. iǵrənmək. ciyirqənmək.
- yıqirtmaq** **yıxirtmaq xıxirtmaq.** (dəvə.). yatirtmaq.
- yıqış** **yığış. yığma. yığı. yığım.** birikdiri. birikdirmə. birikdiriş. birikdirim.
- yıqış** **yıxış. yıxılış. yıxılım. yıxılma. yoxalış. yoxalım. yoxalma.** yenmə. yengiliş. yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz. eniş. yeniş. yeniliş. yendiriş. çevriliş. devriliş. devrişmə. dönüş. çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş. çökmə. düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış. basılma. daǵılış. daǵılış. daǵılım. daǵılım. daǵılma. salınış. sınış. sınıǵış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma. qırılış. qırǵılış. pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozǵuluş. pozulma. aşırış. altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş. məǵlubluq. şikəst. həzimət.
- yıqışan** - **dəri altında yığışan qan:** qan yatmaq. qan uyumaq.

- yıqışma** **yığışma.** 1. qapır. toplanma. 1. yığnaq. toplanma.
birikmə. təcəmmö'. təraküm. yığılma. aralaşma. bir
araya, bir yerə gəlmə.
- gövdədə **su yığışma** kəsəli: suqısaq.
- yıqışma** **yığışma.** sıxışma. yış. yuş. yış. - **yış bolmaq:** yığışmaq.
yuğşılmaq. sıxışmaq.
- yıqışmaq** **yığışmaq.** 1. ağılaşmaq. ağılaşmaq. toplaşmaq. 1.
hazırlanmaq. küykəmək (**küykirib oturmaq:** bükülüb
oturmaq). kırımək. bürüşmək. qatımaq. qarımaq. sığışmaq.
çixışmaq. tıxışmaq cicişmək. 1. qomşuymaq. 1. qoşuşmaq.
qoşdaşmaq. qoşlaşmaq. qoşuqlanmaq. birləşmək. 1.
qurulaşmaq. quruhlaşmaq. toplaşmaq. toplanmaq.
ənbükləşmək. bulcarlamaq. bir arada bulunmaq.
üşüşmək. təcəmmü' edmək. tiqşilmək. tüdələnmək.
xəmənləşmək. 1. yuğruşmaq.
- **birbirin sıxaraq yığışmaq:** basışmaq. bir birinə girmək.
soxuşmaq. sıqışmaq. sığışmaq. sıxışmaq. sıkışmaq.-
qalabalıq **sıxışdı.** - el məçidə **sıqışdı.**
- yıqışmaq** **yığışmaq.** 1. sığmaq. dolmaq. yerləşmək. birikmək.
toplaşmaq. biraraya gəlmək. 1. qasınmaq. qasılmaq.

çəknişmək. yapşınmaq. 1. toplanmaq. birikmək.

yığılmaq. çoqlanmaq. çoxlanmaq. topanmaq. toplanmaq.

uyşımmaq. üyşimək. üşüşmək. ağışmaq. toplanmaq. 1.

yığılmaq. yığnaqlanmaq. toplanmaq. birikmək. təcəmmö' edmək. aralaşmaq. bir araya, bir yerə gəlmək.

- bir əngəl qarşında ala şaşqınlığa düşüb duraqlayıb

birikmək, yığışmaq: irkmək. birkmək. irikmək. birikmək.

irkilmək. birkilmək. irkinmək. birkinmək.

- **qan yığışmaq:** qan oturmaq.

- **nərsənin başına toplanmaq, üşüşmək, yığışmaq:**

çöküşmək.

yıqışmaq yıxışmaq. yıxmaq.

yıqışmış yığışmış. oğuşmuş. yatmış. yorulmuş. kehəlmiş.

yıqışsız yığışsız. düzənsiz. tərtibsiz. dağınılıq. qarışıq.

yıqıştirma yığışdırma. yığma. dərləmə. toplama.

yıqıştıрмаq yığışdırmaq. yığmaq. toplamaq. birikdirmək. cəmləmək. aralaştıрмаq. bir araya, bir yerə gətirtmək.

yıqıştıрмаq yığışdırmaq. qırışdırmaq. buruşturmaq. 1. altına almaq.

- **ayağların cıyırışib yatadı:** ayağlarını altına yatır.

- **gözlərin cıyırışib qaraydı:** gözlərini qırışdırıb baxır.

yığıştırıv	yığışdırıv. dərləmə. toplama.
yıqıt	yığıt. yığım. yığam. birikit. birikim. saxlıq. saxlıt. topalıt. topalım. 1. təraküm. 1. zəxirə.
yıqıt	yığıt. yığın. yığım. yığıq. yığam. yığna. yenin. enin. gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa. təpik. depo. qambar. ambar.
yıqıt	yıxıt. yıxım. yıxıntı. qırpa. qırca. qırıc. kəsər. kəsər. zərər. ziyan.
yıqvıçı	yıqvıçı. yığıçı. yivçi. yivçi. tikən. tikici. tikən. dərən. dərzi.
yıxıx	yıxıx. ören. viran. qalma qalıntı. - ören kənt, məzar.
yıqlab	yıqlab. yıxılma. tərsiniş. tərsinmə. inqilab. qəlb olma.
yıqlalıq	yıqlalıq. yığnalıq. yığılıq. tıxılıq. tıxnalıq. qaqılıq. qaqıllıq. qaqırlıq. qaqlalıq. çoxluq. bolluq. doluluq. dolluq. - çörək qaqlığı. - para qaqlığı.
yıqlamaq	yıqlamaq. ağılamaq. - ıqlamaq.

- yıqlamaq** **yığlamaq.** ığlamaq. ağılamaq. sıxtamaq. cırlamaq.
bağırmaq. çoxlamaq sığtamaq. **carlamaq.**
- yıqlamaq** **yığlamaq.** yılamaq. ağılamaq.
- yıqlan** **yıqlan.**yaxlan. yaxdan. yəxdan (fars).
- yıqlanmış** **yıqlanmış** (> **yaxlanmış.** yax (fars) < **yığ**). buzlanmış.
tonqlaq. donqlaq. donaq. donuq. tonuq. tonuş. donuş.
- yıqlaqur** **yığlağur.** ağılaqur. ağılayıcı. ağılar.
- yıqlaşmaq** ağılaşmaq - ığlaşmaq.
- yıqlaşmaq** **sıqtaşmaq.** carlaşmaq.
- yıqlatmaq** **yıqlatmaq** ağılatmaq.
- yıqlatmaq** **yıqlatmaq.** yılatmaq. ağılatmaq.
- yıqlavuş** **yıqlavuş.** yılavuş. ağılağan. sulugöz.
- yıqlınc** (**< yiq. yiq**). **yıqlınc.** **yıqlıncı.** yığılınıcı. ffətli. ədəbli.
namuslu.
- yıqlınmaq** **yıqlınmaq.** irinqləmək. irinğləmək. irginmək. birkinmək.
- yıqlınmaq** **yıqlınmaq.** pərhisz etmək: ötə yaşda yağ ətli yeməklərdən
yığılmalıyıq.
- yıqlıq** **yıqlıq.** **yıqlalıq.** **yıqlalıq.** **tıxılıq.** **tıxnalıq.** qaqılıq. qaqıllıq.
qaqırlıq. qaqlalıq. çoxluq. bolluq. doluluq. dolluq. - çörək
qaqlığı. - para **qaqlığı.**

yıqlışmaq	yıǵlışımaq	toplaşmaq.
yıqlışmaq	yıǵlışımaq.	üşüşmək. qoşuşmaq. toplaşmaq.
yıqlu	yıǵlu.	yıylu. yıǵın. xalq. cəməət.
yıqma	yıǵma > yəǵma. yaǵma.	1. çərik. qənimət. - savaşıda yenilən çər çərlik verməlidir. 1. yıǵma. tondurma. dondurma. toplama. qondarma. yasama. 1. bir yerə yıǵıb bütünləmə. 1. muntaj. 1. məsnoyi. təbiyi olmuyan. - dondurma daş: məsnoyi daş. təbiyi olmuyan. 1. yıxma. təxrib - dondurma duvar: beton armə.
yıqma	yıǵma.	1. kitab. 1. külliyat.
yıqma	yıǵma.	yəǵma. çərik. qənimət. - savaşıda yenilən, çər çərlik verməlidir.
yıqma	yıǵma. yıǵım.	{(y < > c) # cırmaq}. 1. qarma. kərmə. qarşıq. qurma. toplam. dərgi. 1. kitab. 1. tom. külliyat. 1. aralaş. (mütəmərkiz). 1. yıǵırdırma. dərləmə. toplama.
yıqma	yıǵma. 1. yıǵım. yıǵı. yıǵış.	birikdiri. birikdirmə. birikdiriş. birikdirim. 1. > yaǵma > yəǵma. qapqı. ğənimət. talan. 1. tim. - futbal yıǵması: futbol timi. 1. toplama. cəm. - qərqərə, ipi düzənli yıǵıb, açma üçündür.

- **səs, ün yığma**: oylama. rə'ygiri.

- **yığma dağıtma**: aşırım daşırım: yığım dağıtım: cəm o tovzi'.

yıqma **yıxma 1.** çökürmə. köçürüt. köçrüt. dağıtma. pozma.

xarablama. **1.** təxrib.

yıqmalamaq **yığmalamaq > yağmalamaq > yəğma etmək. yığnalamaq.**

qənimət almaq. qənimətə aparmaq.

yıqmalamaq **yığmalamaq. yağmalamaq. olcalamaq. olcamaq (<**
yolmaq). yolcamaq. yolub dağıtmaq. qənimətə götürmək.

yıqmalıq **yıxmalıq.** buzluq. qayacıq, sıyrılacaq yer. tayğaq.

yıqman **yığman.** ükülğan (< uk. **yük**) yülkülğan. xərmən. yığılan.

yıqmaq **yığmaq. yığırmaq. (y < > ç) çığmaq. 1.** əğirmək. əkirmək.

1. öyrənmək. mənimsəmək. toplamaq. **1. yıxmaq. (#**

yığmaq). xərablamaq. dağıtmaq. - o evim **yıxdı.** - işlərim

yıxıldı: xərab oldu. **1.** bir nərsəyə əngəl olmaq. alıqoymaq.

bağlamaq. mane' olmaq. mən' etmək. - o məni aşa **yığdı.**

1. toplamaq. birkəlmək. komamaq. **1.** yamrumaq.

yumrumaq. **1.** uyuşmaq. - unu qaba **uyuş.** **1.** toplamaq.

yartmaq. ərtmək. yertmək. irkmək. irtmək. **1.** tirikmək.

dərikmək. **1.** qamaq. qalamaq. - bu ocağa çox odun qadıq.

- paltarların qaddılar getdilər. **1.** qalatmaq. qalamaq. birbiri

üstünə qoymaq. qaplatmaq. qılıflamaq. qılıf keçirtmək.
 bir nərsəni buxcaya, sarqıya, sandığa salmaq.
 qoydurmaq. - buları sandığa **qalat**. **1.** əğlətmək. əğirmək.
 qurmaq. - malın **əğlətib**, nə günə çıxdın sən. **1.** evdirmək. -
 yemiş, para **evdin**. **1.** avdarmaq. avalamaq. **1.** yamlamaq.
 silmək. süpürmək. **1.** üşirmək. qoşmaq. toplamaq.
 yığmaq. iləmək. ilişdirmək. çatdırmaq. toplamaq. - bu
 parçaları **ilib**, torba tiki. - **ilməklənin** əyləşin. **1.** təvşirmək.
 dəvşirmək. xarmanlamaq. qarmanlamaq. devşirmək.
 toplamaq. cəmləmək. dəvşirmək. devşirmək. dəğmək.
 dərmək. toplamaq. devşirmək. cəmləmək. - üzüm
devşirmək. - kitab **devşirmək**: kitab bağlamaq. **1.**
 buraxmamaq. tutmaq. ötürməmək. çəkmək. - kəndini
tutmaq. - dilini **tutmaq**. - soluğun **tutmaq**. **1.** devşirmək.
 toplamaq. **1.** albaqlamaq. altaqlamaq. alqaqlamaq.
 alqatlamaq. toplamaq. **1.** pozmaq. xərablamaq. **1.**
 düşürmək. yerə çalmaq, vurmaq, salmaq. **1.** **çırmalamaq**.
çəmrəmək. **cəmləmək**. tuddurmaq. tutmaq. bitişdirmək.
 mane' olmaq. - bu işi **yığın**. **1.** ayalamaq. avuclamaq.
 avuc boyda alətlə qar kürəmək. avucla götürmək. **1.**

xırdalamaq. burmaq. qırıqtırmaq (parça). hörmək. **1.**
 dirsətmək. dirşürmək. qalamaq. toplamaq. tıxmaq.
 üyşütmək. köpərtmək. arttırmaq. **1.** toxumaq. çarmamaq.
 çırmamaq. çəmrəmək. bükmək. qətləmək. kökləmək.
 yükləmək. yapışdırmaq. sarımaq. dolamaq. çırmamaq.
 bağlamaq. **1.** döndərmək. devirmək. **1.** qamamaq.
 qamalamaq. qurşamaq. qurşalamaq. çevrələmək.
 mahasirə etmək. əhatə etmək. toplamaq. qalamaq.
 kalamaq. xalamaq. ukmaq. toplamaq. uqarmaq.
 yuqarmaq. **1.** uşlamaq < avuşlamaq. tutmaq. əxz etmək.
 zəbt etmək. **1.** mən' etmək. **1.** avalamaq. avmaq.
 avlamaq. avdarmaq. toplaşmaq. üşüşmək. **1.** birikdirib bir
 araya gətirmək. kültürmək. kütləmək. **qültürmək** < metatez
 > **kütləmək**. dəmətləmək. birikdirib bir araya yığmaq.
 bağlamaq. bükmək. boğmaq. düşürmək. bastamaq.
 pasdamaq. qısmmaq. azaltmaq. - bunun təkirin **yığ**: qiymətin
 azalt, düşür, bük, boğ.
 - **yığib yuvarlamaq**: toparlamaq. top etmək.- xəmiri
 topalamaq.
 - yığib götürmək: götürmək.taqıtmaq. dağıtmaq. taraltmaq.

xərablam.

- **çirik yığmaq**: olcar. ulcar.

- **yığıb yuvarlamaq**: toparlamaq. tostoparlamaq. girdəğün edmək.

- bir yerə **yığmaq**: təlləmək. təpələmək. təbələmək.

- **yığıb götürmək**: dağıtmaq. xərablam. taraltmaq.

- **yuxarı yığmaq**: çox qiymət vermək.

- para **devşirmək**. - şəritdən paltarları **deşir**.

- **döndərib, çevirib toplamaq, yığmaq**: qanğıрмаq. qanıрмаq.

yıqmaq

yığmaq. yığqamaq. 1. dərmək. dərləmək. dəşirmək.

dirşirmək. devşirmək. cəmləmək. toplamaq. topalamaq.

1. birikdirmək. irkmək. toplamaq. **1.** birkitmək. birikitmək.

ambarlamaq. saxluqmaq. saxlumaq. təpikmək.

depolamaq. **1.** toplamaq. təpcəmək. təpsəmək.

təşşəmək. devşirmək. **1.** qoşmaq. topmaq. toparlamaq.

toparlamaq. cəmləmək. düzənləmək. **1.** koplamaq.

yığqıtmaq. devşirmək. dövşürmək. (**< dövreləmək <**

tüqrətmək). sarmaq. qatlamaq. toparlamaq. dərləmək.

çoğullamaq. toplamaq. cəmləmək. **1.** yatırmaq. **1.**

yığışdırmaq. toplamaq. birikdirmək. cəmləmək.

aralaşdırmaq. bir araya, bir yerə gətirmək.

- **ara (fürsət) düşmüşkən qazancını güdmək, yığmaq:**

tədsisin (küpün) doldurmaq.

- **nərsənin axışın önleyib birikdirmək, tıxmaq, yığmaq:**

qarığdırmaq. qardırmaq.

- **tikələri birbirinə ilişdirmək, yığmaq, taxmaq:** qadamaq.

qadağmaq. qadqamaq.

- **yanlı yığmaq:** tərəfdar yığmaq.

- **bir yerə yığmaq:** bir araya gətirmək. qovuşturmaq.

cəmləmək.

- **yemiş yığmaq üçün sırıq ağac:** qaray. qarac. qarağac.

yıqmaq

yıxmaq. 1. pozmaq. xərablamaq. viran etmək.

dağıtmaq. batırmaq. məhv etmək. **1.** dayamaq. isnad

edmək. təhmil etmək. - öz suçların mənim üzümə **yıxdı. 1.**

alaşaqqlamaq. tökmək. dalamaq. daramaq.oymaq.

xərablammaq. devirmək. qampaytmaq. xərablam.

talamaq. dalamaq. qarışıdırmaq. qarışıdırmaq. əzmək.

devirmək. **1. {(yıxmaq. yuğmaq. yoğmaq. yumaq):** bu

sözlərin hamısında **ayrılmaq, yox** olmaq, qaldırılmaq

anlamları vardır}. altamaq. alt etmək. üstələmək. yenmək.

yıqmaq	yıxmaq .- doqquzun yıxıb , bir ocaq tikib.
yıqmaq	yıxmaq . 1. kətmək. xərablamaq. 1. düşürmək. çalmaq > çəlmək. devirmək. siqut edirmək. 1. qırmaq. indirmək. endirmək. tökmək. pozmaq. xərablamaq. - bu kəsəl, dincliyimi endirdi . - savaş düzəltməz, endirir . - pəncərəni daşlayıb, camları endirdi . 1. sökmək. tükətmək. bitirmək. dağıtmaq. 1. çalmaq > çəlmək. vurmaq. çarpmaq. düşürmək. devirmək. 1. sökmək. devirmək. açmaq. çözmək.əğritmək. pozmaq. dağıtmaq. - topulub çözmək : təpilib yıxmaq, dağıtmaq. - başına yıxmaq : sorumluğu birinə atmaq, yükləmək. - ev yıxmaq : ocaq yıxmaq. - könül yıxmaq : ürək qırmaq.
yıqmaq	yığmaq . qalandırmaq. töbələmək. toplamaq. qalcalamaq. kümələmək.
yıqmaq	yıxmaq . cuvmaq. yoğmaq. yuvmaq. çonqqaytmaq. devirmək. öldürmək. çöməltmək. qanqqaytmaq. oymaq. tompaytmaq. alabora etmək. yatırmaq. töşəmək. talamaq. taravmaq. xərablamaq.
yıqmırulqu	yıxmırulqu . yıxı. yıxın. xaraba. viran.

- yıqmış** **yıxmış.** yıxıcı. devirici. güclü. yıxmış. yıxınc. yıxıcı.
- yıqna** **yığna.** 1. **yığam.** **yığın.** **yığım.** **yığıq.** **yığıt.** yenin. enin.
gömül. gömüt. coğul. çömək. cumuq. yumuq. qonqut.
qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan. qatan.
qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı. bastanaq.
basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc. saxluq. saxlıq.
saxlıt. kürtük. birkit. birikit. topalıt. topalım. artqa. artıqa.
təpik. depo. qambar. ambar. 1.(> **yəxni** (fars)). çeşitli çeşitli
nərsələrdən düzəlmiş yemək. (ət. bürçək (noxud, bağla,
yemişlədən, ha belə başqalarından olan yemək). 1. gerilik.
zəxirə.
- yıqnalamaq** **yığnalamaq.** **yığmalamaq** > **yağmalamaq** > **yəğma etmək.**
yığnalamaq. qənimət almaq. qənimətə aparmaq.
- yıqnalıq** **yığnalıq.** **yığlalıq.** **yığılıq.** **tıxılıq.** **tıxnalıq.** qaqılıq. qaqıllıq.
qaqırlıq. qaqlalıq. çoxluq. bolluq. doluluq. dolluq. - çörək
qaqlığı. - para **qaqlığı.**
- yıqnama** **yığnama.** bıləkaj < bölükə. bölümə. bağlama. quşatma.
qurşaqlama. mahasirə. nərsəni, nərsələri başqalarından
ayırma.

- yıqnanmaq** **yığnanmaq.** tümürlənmək. dürümlənmək. yumurlanmaq. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək. topnalmaq.
- yıqnaq** **yığnaq.** 1. tərım. dərim. tənqil. dənğil. dəring. dərgəh. cəmiyyət. əncmən. məclis. 1. yığnaq. yığın. yığınaq. toplum. cəmaat. 1. pərhzılı. 1. tərnik. tərək. dərnək. tirkin. tərkin. gəngəş.
- yıqnaq** **yığnaq.** 1. üyşilcək. kulub. yığılma. birikmə. təhşşüd. 1. alay. qalay. 1. yencin. encin. əncmən. 1. yığışma. yığılma. toplanma. birikmə. təcəmmö'. təraküm. aralaşma. bir araya, bir yerə gəlmə. 1. quruh. qoşun. ləşgər. cəmaat.
- **zırnaçıyla, halvaçı yığnağı:** boş kovara, boş həvərə kimsələr toplanı.
- **qarqa dərnəği, it yığnağı:** avaralar topluluğu. - **böyük ulus yığnağı, məclisi: qonqalav. qonqalağ.** hamıtay. qamıtay.
- yıqnaqlanmaq** **yığnaqlanmaq.** yığılmaq. yığışmaq. toplanmaq. birikmək. təcəmmö' edmək. aralaşmaq. bir araya, bir yerə gəlmək.
- yıqni** **yığni. yığın.** tuxum. döl.
- yıqniq** **yıxniq. yıxiniq. yıxıq.** yenik. enik. öryan. xaraba.

- yıqqamaq** **yığqamaq. yığmaq.** dərmək. dərləmək. dərşirmək.
dirşirmək. devşirmək. toplamaq. topalamaq. cəmləmək.
- yıqqıç** **yıyqıç. cıyqıç.** 1. idarəli. tutumlu. təsərrüflü. 1. düzənli.
özənli. e'tinalı. dərli toplu. 1. duvarda nərəsə qoymaya
yarayan göz. taxca.
- yıqqıclıq** **yığqıclıq.** yıyqıclıq. cıyqıçlılıq. tərtiblik. düzənlik.
- yıqqıcsızlıq** **yığqıcsızlıq. cıyqıcsızlıq. yıyqıcsızlıq.** tərtibsizlik.
düzənsizlizlik.
- yıqqılma** - gövdənin bir bölümünün ölüb, **qanı yığılıb, qaralması:**
qanqıran. qınqıran. qanburan. - onun ayağında **qanburan**
qorxusu var.
- yıqqın** **yıxqın. yıxılqın.** düşmüş.
- yıqqın** **yıxqın.**xarab.
- yıqqınlıq** **yıxqınlıq.** yıxıqlıq. qırıqlıq. qırıltı. qıraplıq. xərablıq.
- yıqqınmaq** **yıxqınmaq.** qırqınmaq. qıraplanmaq. xərablanmaq.
- yıqqıtmaq** **yığqıtmaq.** yığmaq. təpmək.
- yıqrılmaq** **yığrılmaq.** 1. büzüşmək. 1. yıxsılmaq. kötüləşmək.
büzülmək. 1. **yıxsılmaq.** kötüləşmək. büzülmək. titrəmək.
- yıqrılmaq** **yığrılmaq. yığrılmaq.** cıyırılmaq. buruşmaq.

- yıqırıq** **yığırıq. 1. paltar. 1. utancaq. sıxılan. mırşıq. 1. paltar. 1.**
 ev eşik. qoş. vəsayil. 1. yıyırıq. buruşuq. qırşıq.
 - **yıqırıq yığırıq:**. **yığırıq yığırıq.** çin çin. halta halta. əpləm
 əpləm. buruşuk buruş.
- yıqırıstırmaq** **yığırıstırmaq. cıyırıstırmaq. qırıstırmaq. buruşturmaq.**
- yıqsamaq** **yıxsamaq. yıqmaq istəmək.**
- yıqsılmaq** **yıxsılmaq. yığrılmaq. kötüləşmək. büzülmək.**
- yıqşamaq** **yıxşamaq. yıxşanmaq. yıxılmağa üz tutmaq. əsgimək.**
 köhnəmək. köhnəşmək. köhnəlmək. qocalmaq.
 kovcalmaq. kovcaşmaq. qocaşmaq. kavcarmaq.
 kavcaşmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq.
 kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq.
- yıqşanmaq** **yıxşanmaq. yıxşamaq. yıxılmağa üz tutmaq. əsgimək.**
 köhnəmək. köhnəşmək. köhnəlmək. qocalmaq.
 kovcalmaq. kovcaşmaq. qocaşmaq. kavcarmaq.
 kavcaşmaq. köğşəmək. kövşəmək. koğşamaq.
 kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq.
- yıqşırmaq** **yığşırmaq. gizləmək. gizlədib saxlamaq, danmaq.**
 basırmaq. yaşırmaq.
- yıqtac** **yığdac. əngəl. mən'. mane'. - yığdacsız girdilər.**

- yıqtaçı** **yığdaçı** 1. yığan. toplayan. 1. əngəl olan. alıqoyan. 1. yıqatçı. mane'.
- yıqtırılmaq** **yıqdırılmaq** cəmlətilmək. birikdirilmək. toplandırılmaq.
- yıqturmaq** mən' etmək. alıqoydurmaq.
- yıqva** **yıgva**. 1. dərnək. toplanma. cəmiyyət. toy. 1. ilmək. toplantı. yığın. yığıncaq. bəzm. 1. məclis. toy. 1. bayqa. dügün. toy. 1. oldrum. oturum. götürüm. məclis. 1. yığıncaq. arvad qonaqlığı.
- yıqva** **yıgva**. kürtük. yığın. qamara. qapara. çamara. yıgva. kürtük. yığın. qurum. qonqalav. qonqalağ. toplantı. qatışaq. cələsə. məclis.
- **gənəl qurul**, **yıgva**: imumi məcmə'. qurultay. konqirə.
- **gizli yıgva**: qapalı oturum.
- yıqıyqcam** **yıgıyqcam**. dərtop. dərli toplu. tamtamalı.
- yır** ır. {< > (yar. car. çar. cır. çır)}. 1. qoşma. türkü. hava. musiqidə ırlama. qazəl. 1. ıra. ıraç. yıra. uzaq. 1. mahnı. şarkı. dasdan.
- **yır** qoşmaq.
- **yır etmək**: **yır taxmaq**: şarkı bəstələmək.
- yır** ır. qata. əzgi. türkü. nəğmə.

yıra	çin. içqınc (> şekənc <small>(fars)</small>).
yıracu	ırlayıcı . sayıl. dilənçi. yolçu.
yıralmaq	yırtışmaq. yırışmaq. ayrılmaq.
yıramaq	1. ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. 1. yıraqlamaq . yarımaq . yarılmaq . ıraqlaşmaq. uzaqlaşmaq. uzaqlaşmaq.
yıraq	ıraq . uzaq. qıraq. məsafəli.
yıraq	yırağ . arıq. ətsiz yağsız olan (at). zayıf.
yıraqlamaq	1. arıqlamaq. zayıflamaq. 1. titrəmək. tintənmək. tərpənmək. dəbəşmək. əsmək. silkəlmək. ırğıldamaq. qımıldamaq.
yıraqlanmaq	uzaq yazmaq.
yıraqlantırmaq	yıraqlandırmaq . arıqlandırmaq. zayıflandırmaq.
yıraqlatmaq	arıqlatmaq. zayıflatmaq.
yıraqlıq	ıraqlıq. uzaqlıq. uzunluq.
yıraqu	1. şarkıcı. çağrıcı. müğənni. 1. yırcı. çalqıcı. instiruman çalan. müzisyən.
yıratmaq	ıraqlaşdırmaq. uzaqlaşdırmaq. yırağramaq: atmaq. yıratmaq: uzaqlatmaq ' raq ' əkinə (ölçü. qiyas əki) örnekələr: <i>tutuşdur</i> : aq > aqraq : ağçıl. qatı > qatıraq . incə > incə raq səslı sözlərin önünə "y" səsinin artırılması: er:

yir. ip: yip.ırlamaq: yırlamaq: oxumaq iqmaq: yığmaq
 iqrənmək: yiqrənmək ıldırım: **yıldırım. ilan: yılan. üksək:**
yüksək. ıltıramıq: yaldıramıq: parıldamaq. ilç: yalçuq.
iğac: yığac. alçı: yalçu: gəç. ağardıcı. enayi: yanayi: naşı.
1. ıratmaq. ıraqlaşdırmaq. uzaqlaşdırmaq. - onu özündən
yırat. 1. ıratmaq. sürgümək. uzaqlatmaq. uzqatmaq.
 təbidləmək.

yırav oxuyan. muğənni.

yırcı 1. yıraq. irçi. ırçı. yirçi. yerci. çalqıcı. instiruman çalan.
 müzisyən. ozan. oxuyan. 1. şarkıcı. oxuyan.

yırcıra - bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılan deşik, yencərə.
yırcıra. pəncərə. yarıq, yırıq, cırıq, gözək: işıqlıq. işıqbaca.

yırılmaq azacıq yırılmaq. çatlamaq. aralanmaq. - çiban **yırıldı.**

yırılqan yırtılan.

yıriltamaq **yırıldamaq.** atılmaq. fırlayıb gedmək.

- **üyqə cırıldab dirək oquna qayıt: evə** fırlayıb gedib həməən
 dön.

yırıq 1. cırıq. yarıq. çatlaq. açıq. aşqar. aşqal. açqal. açıq.
 bəlli. 1. yarab. arab. üyə. üzv. 1. yarıq. yırtıq. qaç. qaş. 1.
 fətq. 1. **yirük.** yarıq. sızıq. sıyıq. sıdıq. cırıq. sıırıq.

yırılmış. yırtılmış. uzunlamasına cırılmış. - **yirük əşlər**:

işək yeri ilə, uşaq yataq yeri birbirinə qarışmış arvad.

yırıq

yarıq. cırıq. carıq. kavlıc. 1. gövdənin iç üyələrindən

(ə'zalarından) birinin, olduğu sınırından daşması, çıxması.

fətr. 1.cir. yarıq. yırtıq. gədik. çökmə. çökək. dəlik. deşik.

çatlaq. - **cırıq curuq**: qırad. qırdaq.

- **bir qapalı yerə işıq alma üçün yapılan deşik, yencərə,**

yırcıra, pəncərə, yarıq, yırıq, cırıq, gözək: işıqlıq. işıqbacı.

- **yarıqı, yırıqı, cırıqı, carıqı, kavlıcı partlamaq**: çox

sıxıldığından, aşırı qızmaq, sınırlanmaq.

yırışmaq

1. yırtışmaq. yırılmaq. ayrılmaq. - qocanın dişləri **yırışdı**:

aranlandı. **1.** hırıldamaq. qülümsəmək. - **ər yırışdı. 1.**

gəvşəlmək. quvvətsizləşmək. **1.** yırtışmaq. yırılmaq.

ayrılmaq.

yırlamaq

1. hırlamaq. açılıb gülmək. alaya qoymaq. **1.** irumaq.

ötmək. oxumaq irlayıcı: yıracu sayıl. dilənçi. yolçu. ilahici

< irlayıcı yıracu: irlayıcı: sayıl. dilənçi. yolçu. oxumaq. **1.**

sıramaq. sərimek. oxumaq. ötmək. **1.** şarkı, türkü

söyləmək.

- **sürüvçü çuvaq güngə güvanıb yırlaydı**: çoban parlaq güne sevinib şarkı söylür.

yırlamaq **ırlamaq. cırlamaq.** şarkı, türkü söyləmək. tərənnüm etmək.

yırlaşmaq **(y < > c) cırlaşmaq. 1.** oxuşmaq. səs çıxarmaq. **1.** cırılıdayıb, cürüldəyib ağlamaq. - bəsdı belə yırlıdadın. **1.** bağıraraq səslənib, kükrəmək. - **yağanlar (yanqanlar)** cırlaşır: fillər ağlaşır, cığırışır.

yırlatmaq **1.** oxutmaq. ötürmək. üngətmək. öngətmək. **1.** türkü çağırmaq.

yırlayan ırlayu. ırlayan. axaraq uzaqlaşan. ırmaq.

yırlayıcı oxuyan. dilənçi.

yırmac cırmac. sökük. dəlik.

yırmac yırtıq. yarıq. cat < > cak. çatlaq.

yırmaq **(y < > c) cırmaq. 1.** açmaq. yaymaq. neçiyə bölmək. - **yırıb** getdi: cırıb getdi. **1.** oxumaq. ötmək. dartmaq. dırıldamaq. **1.** yığmaq. **1.** yirmək. yarmaq.

yırmı yəhərin qolan bağlanan dəlikli qayış.

- **yırmı ayıl**: at yəhərini sıxışdıran iki qatlı qayış.

- **yırmı deşgiç**: qayışa dəlik açmaya yarayan aləy.

yırmıç	cırmıç. sökük. dəlik.
yırmıqın almaq	dərisini soymaq. sıyıрмаq.
yırna	yarma. xaşlanmış buğday. - tiş yırna: ilk dişini çıxaran cocuq üçün dağıtılan pişmiş buğday.
yırpamaq	irpəmək. yarpamaq. biçmək. qırmaq. pozmaq.
yırpanmaq	əsgimək. tükənmək.
yırqa	cırqa. 1. yarqı. heyvanın qulağına kəsilərək qoyulan işarət. ənğ. 1. qarasaban. 1. mutlu. mutluluq dolu. məs'ut. 1. qəzəl. ır. oxu. şarkı.
yırqa	ırqa. 1. ırva. yırva. uğra. yuğra. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un. 1. < yarqı yarıq > sədəqə.
yırqaçı	ırqaçı < yarıqçı. yarqıçı. sədəqəçi. yolçu. dilənçi.
yırqalamaq	ırqalamaq. ırqamaq. yırqamaq. 1. yelxalamaq. yexalamaq. çalxalamaq. təprətmək. dəbətmək. sallamaq. sarsıtmaq. tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq. 1. ilgilətmək. ilgiləndirmək. təpgiləmək. etgiləmək. tə'sir edmək.

- yırqalamaq** **ırqalamaq. ırvalamaq. yırvalamaq. uğralamaq.**
yuğralamaq. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, un sərpmək.
- yırqalamaq** ırqamaq. sallamaq.
- yırqalandırmaq** **ırqalandırmaq. yırqandırmaq. ırqandırmaq. 1.**
yelxalandırmaq. yerxalandırmaq. çalxalandırmaq.
təprəndirmək. dəbəşdirmək. sallandırmaq. sarsındırmaq.
tirtirətmək. titrətmək. oynatmaq. qımıldatmaq. 1.
ilgilətmək. təpgitmək. təpgilətmək. etgitmək. etgilətmək.
mütəəssir, tə'sir edmək.
- yırqalanmaq** 1. ırqanmaq. ırqalanmaq. qımıldamaq. sallanmaq. 1.
yalxanur. yaykalanmaq. yıkanmaq. yuğunmaq.
yunmaq. çalkalanmaq. qımıldamaq.
- yırqalanmaq** **ırqalanmaq. ırqanmaq. yırqanmaq. 1.** yelxalanmaq.
yerxalanmaq. təprənmək. dəbəşmək. sallanmaq.
sarsınmaq. tirtirənmək. titrənmək. oynanmaq.
qımıldanmaq. 1. ilgilənmək. ilgələnmək. iləgənmək.
təpginmək. təpgilənmək. etginmək. etgilənmək.
mütəəssir olmaq. tə'sir almaq.
- yırqalantı** ırqalandı. qımıldama. sallanma.

yırqalış**yırğalış. yırqalma. yırğaltı. ırğalma. ırğalış. ırğaltı.**

ürpərmə. ürperiş. ürpərti. endirəmə. endirətiş. endirəti.
 sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı.
 sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış.
 sandıranış. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş.
 təkən.

yırqalma**yırğalış. yırğaltı. ırğalma. ırğalış. ırğaltı. ürpərmə. ürperiş.**

ürpərti. endirəmə. endirətiş. endirəti. sarqınma. sarqınış.
 sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı. sarsınma. sarsınış.
 sarsıntı. sandırma. sandırayış. sandıranış. titrəmə. titriş.
 titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş. təkən.

yırqaltı**yırğaltı. yırqalma. yırğalış. ırğalma. ırğalış. ırğaltı.**

ürpərmə. ürperiş. ürpərti. endirəmə. endirətiş. endirəti.
 sarqınma. sarqınış. sarqıntı. salqınma. salqınış. salqıntı.
 sarsınma. sarsınış. sarsıntı. sandırma. sandırayış.
 sandıranış. titrəmə. titriş. titrəyiş. titrinti. irtiaş. lərziş.
 təkən.

yırqamaq**1. toğlamaq. dolamaq. birinin başın yırqamaq. 1.**

ıralamaq. yayqamaq. qımıldadmaq. **1.** çalacamaq.
 çalxamaq. **1.** çalkamaq. çaykamaq. sallamaq.

dəbrətmək. tərmətmək. tərbətmək. **1. ırqamaq. yıramaq.**
uzaqlaşmaq.

yırqamaq **ırqamaq** < yarıqmaq. yarqımaq. sədəqə vermək.

yırqamaq **ırqamaq. ırqalamaq. yırqalamaq. ırqamaq. yırqamaq. 1.**
yelxalamaq. yerxalamaq. çalxalamaq. təprətmək.
dəbətmək. sallamaq. sarsıtmaq. tirtirətmək. titrətmək.
oynatmaq. qımıldatmaq. **1.** ilgilətmək. ilgiləndirmək.
təpgiləmək. etgiləmək. tə'sir edmək.

yırqana - yalqana yalqana, **yırqana yırqana**, yayıla yayıla, sallana
sallana yerimək, davranmaq: yayqalmaq.

yırqanı **yırqanı. ırqanı. ırqanı. ırqatı. yırqatı. ırqatı. yırqatı.**
təprətli. dəbətli. sallaq. sallaq. sarsat. salsat. aslat. aslaq.
oynaq. oynat. - **ırqanı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən
köprü.

yırqanmaq **1. dəbəşmək. 1. yayqalmaq. yalqanmaq. yayılmaq.**
sallanmaq.

yırqanmaq **ırqanmaq. ırqalanmaq. yırqalanmaq. 1.** yelxalanmaq.
yerxalanmaq. təprənmək. dəbəşmək. sallanmaq.
sarsınmaq. tirtirənmək. titrənmək. oynanmaq.
qımıldanmaq. **1.** ilgilənmək. ilgələnmək. iləgənmək.

təpginmək. təpgilənmək. etginmək. etgilənmək.

mütəəssir olmaq. tə'sir almaq.

yırqantı

yırqanıt. ırqantı. ırqanıt. ırqaq. yırqaq. ırqatı. yırqatı.

təprətli. dəbətli. sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq.

oynaq. oynat. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.

yırqantırmaq

yırqandırmaq. yırqalandırmaq. ırqalandırmaq.

ırqandırmaq. 1. yelxalandırmaq. yerxalandırmaq.

çalxalandırmaq. təprəndirmək. dəbəşdirmək.

sallandırmaq. sarsındırmaq. tirtirətmək. titrətmək.

oynatmaq. qımıldatmaq. **1. ilgilətmək. təpgitmək.**

təpgilətmək. etgitmək. etgilətmək. mütəəssir, tə'sir edmək.

yırqaq

cırqaq. pulluğun toprağı yaran dəmir bıcaq bölümü.

yırqaq

ırqaq. ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırqatı. yırqatı.

təprətli. dəbətli. sallaq. sallat. sarsat. salsat. aslat. aslaq.

oynaq. oynat. - **ırqantı köprü**: yatar qalxar, açılıb bükülən köprü.

yırqaşmaq

1. yır qoşmaq. qoşu, düzü, şeir söyləmək. 1. oxuşmaq.

mahnı söyləmək.

- yırqat** **ırqat.** işqat. çalqat. çalçat. çalışan. çalşan. yalışan.
yalşan. çalıçı. yalçı. çalça. yalça. işçi. işləyən.
- yırqatı** **ırqatı. ırqantı. ırqanıt. yırqanıt. yırqantı. ırqaq. yırqaq.**
təprətli. dəbətli. sallaq. sallaat. sarsat. salsat. aslat. aslaq.
oynaq. oynat. - **ırqantı köprü:** yatar qalxar, açılıb bükülən
köprü.
- yırqatlıq** **ırqatlıq.** işqatlıq. çalqatlıq. yalqatlıq. çalçalıq. yalçalıq.
çalıçılıq. yalçılıq. çalşanlıq. yalşanlıq. işçilik.
- yırqatmaq** ügritmək. yügritmək. sallaatmaq.
- yırqən** **yırkən.** ikən. irkin. irkən. olmağı, üz verməyi göstərən
birək.
- yırqıç** cırqıç. pıçaq.
- yırqılamaq** ırqlamaq. yırtamaq. fal açmaq. fala baxmaq.
arğuşlamaq.
- yırqın** yırtığına. aşqara (r < > l) **aşqala.** açqala. açıqına. bəllək.
- yırqqa** **yırğa.** ritm.
- yırtaç** **çirtaç. 1.** şantajçı. **1.** yırtıcı.
- yırtan** **1.** **cırtan.** yarqı. yarqa. yaraq. yaran. silah. əsləhə. **1.**
dalan.

yırtaş	yırtış. yırtəş. yartış. irtış. irtəş. əriş. ırtaş. irişmə. çəkişmə. savaş.
yırtav	şantaj.
yırtbav	çırtav. şantaj.
yırtcalıq	cərilik. atağlıq.
yırtı	alışma.
yırtıcı	1. acar. gözübək. 1. vəhşi. qıyaq. yırtqıç. 1. tavlı. tovlı. qurdu. qurd. qızqın. 1. yırtuvçu. cırtuvçu.
yırtıcı	1. qanquduz. qanutuz. avcı. ovçu. alıcı. - alıcı (yırtıcı) quş: ov quşu. - alıcı (yırtıcı) quşun ömrü az olur. (saldırqana, günlərin biridə saldırılır). - təpəlikli (kakilli) yırtıcı gecə quşu: bayquş. kukumav quşu. 1. yabançı. qaracavar. qaraccavar. qaracanavar. qara acanaq. qaracanaq. qaracnaq. qaraböcü. qarapürcək. - dərisindən kürk yapılır yırtıcı heyvan: qaraqulaq. vaşaq. - uzun boylu, qanatlı, qıvrıq qaqalı, əsmər tüklü, çatal quyruqlu, yırtıcı quş çaylaq. caylaq. qaraquş.
yırtıcılıq	vəhşiyyət.
yırtıcılıq	yabanılıq. vəhşilik.
yırtığına	yırqın. aşqara (r < > l) aşqala. açqala. açığına. bəllək.

- yırtılmaq** parlamaq.
- yırtılma** - **cırılma, yırtılma, səsi:** cart.
- yırtılmaq** 1. dilinmək. dilimmək. dalınmaq. talanmaq. kəsilmək. üzülmək. ixtiraq. 1. utanmamazlıq etmək. həyasızlıq etmək. şərmsizlixi etmək.
- yırtılmaq** saqallanmaq. parçalanmaq.
- yırtılmış** **yartılmış.** 1. bizləməkdən yanları yırtılmış, biz qorxusundan yeriməyə alışmış heyvanın. - bu tay daha **yırtılmamış.** 1. sırtılmış. utanmaz. - **yırtılmış** cocuq. yarılmış. yırtlaq. 1. yartlaq. açılmış. partlaq. - **yırtlaq** göz.
- yırtılmış** **yırtmac. yırtıq.** dilməc.
- **çox yırtılmış:** caqcaq < > catcat. çatlaqıl. yırtıq yırtıq. yırtıq pırtıq. parça parça olmuş.
- yırtınmaq** 1. cırınmaq. 1. təpinmək. dalaş. təlaş.
- yırtıq** 1. (**yart. cirt** ?) çırtıq. kərtik. cırıq. kəsik. 1. cırıq. qazıntı. oyuq. qazıq. yırıq. yarıq. qaç. qaş. - **qazıq** nərsə.- **qazıntılı** təkər. - **qazıntılı** kağız. 1. sırtıq. utanmaz. arsız. həyasız. 1. alışdırılmış. 1. cəri. ataq. - əsgü püsgü, **yırtıq:** parsal. - **parsal** paltar. 1. cırıq. yırtmac. yırtlas. çəkə. açıq. 1.

çalçaq. köhnə. cıf. qəhbə. ruspi. 1. qovucuq. kovucuq.
kovcuq. çatlaq. 1. səqqəl. yırtıq sökülük.

yırtıq

1. **yırtmac.** **yırtılmış.** dilməc. 1. cırtıq. yarıq. qaz. yarıq.
çək.çəntik. çantıq. çaltıq. kəntik. kərtik. kantıq. qantıq.
utanmaz. kaşar. çaşar. ırsız. hırsız. arsız. həyasız.
şərmsiz. yırtmac. yarıq. cat < > cak. çatlaq.

yırtıq

yarıq. **yırıq.** **cırıq.** **cırıq.** **kavlıc.** 1. gövdənin iç üyələrindən
(ə'zalarından) birinin, olduğu sınırından daşması, çıxması.
fətq. 1.cır. yarıq. yırtıq. gədik. çökmə. çökək. dəlik. deşik.
çatlaq. - **cırıq curuq:** qırad. qırdaq.

- **yarıqı, yırıqı, cırıqı, cırıqı, kavlıcı partlamaq:** çox
sıxıldığından, aşırı qızmaq, sınırlanmaq.

- **ağı yırtıq, söz saxlamaz:** kavanoz.

- **əli yırtıq:** tutumsuz. iqtisadsız. sərpiç. sovyat. savyat.
savyac. savraçı. müsrif.

- **göbəyi yırtıq:** göbəyi düşük.

- qadana (zəncir.), su saxlamaz, **yırtıq ağız** söz saxlamaz.

- **qarın yırtığı:** qarın çatlağı.

- **yapılarda yırtıq yamaq işlərin aparması:** kəvəs onarı.

- **yırtıq yamamaq**: çalaçatılmaq. kalafatılmaq. çalaqaqlamaq. rifulamaq.
- yırtıqqöz** **yırtıqqöz**. gözüyırtıq. alagöz. bula göz. hayasız.
- yırtış** **yırtaş. yirtəş. yartış. irtış. irtəş. əriş. ırtaş. irişmə.**
çəkişmə. savaş.
- yırtışmaq** **çırıtışmaq. dalaşmaq. savaşmaq. döğüşmək. titişmək.**
didişmək.
- yırtılmaq** yıtlamaq. yartılmaq. çıtlamaq çitləmək.
- yırtlan** (y < > c) **cırtlan**. iti. bilən.
- yırtlaq** yartlaq. yarılmış. yırtılmış. açılmış. partlaq. - **yırtlaq** göz.
- yırtlaq** **yırtlaq. yartlaq. yatlaq. çatlaq. çartlaq. patlaq. partlaq.**
- yırtlas** 1. çapqun. qorxmaz. yırtıq. 1. cırıq. çəkə. açıq. 1. arsız.
utsız. utuz. qutuz. arsız. hayasız.
- yırtlaz** qorxmaz. utanmaz. uyatmaz. güstax. arsız.
- yırtma** 1. ayırma. ayrama. paralama. 1. **cırtma. cırma.** yarqı.
yarma.
- **eşmiş yırtmış**: eşib çözmüş. toxuyub yırtmış. dünya gəzib dolanmış, çox bilən kişi. qaqbaş. kurnaz. kurzan. qurbaş. sivr. zirək. zeyrək. oyanıq. oyunçu. sezişli. anlaqlı. qabiləyyətli. görüklü. dirayətli. anlar. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü

açıq. açıq göz. açıq görün. uzağı görün. durbin. anlayışlı.
təcrübəli.

yırtmac

1. yırtıq. yırtlas. açıq. çəkə. cırıq. 1. açıq yer.

- kot **yırtmacı**: kotun arxasında iki yana gələn açıq yeri.

- şalvar **yırtmacı**: şalvarda uçqurun taxılan yeri.

yırtmac

yırtıq. yırtılmış. dilməc.

yırtmaq

(y < > c) cırmaq. çirtmaq. 1. çəntmək. çəntikləmək. kərtik
açmaq. cızmaq. dilkələv. 1. (y < > c) cirtmaq. - onun donu

cır yırttı: cır diyib cırdı. 1. yartmaq. çakmaq. çəkəmək. 1.

tırımıqlamaq. tırmalamaq. çəngəlsi ayqıtla cızmaq,

çizmək. qazmaq. - **açıb yırtmaq**: dərmək. dərimək. taramaq.

qazımaq. 1. cirtmaq. yolmaq. çaştuqlamaq. parçalamaq.

paralamaq. parçalamaq. parçalamaq. tilitmək.

saqallamaq. parçalamaq. talamaq. dalamaq.

parçalamaq. ısırmaq. tuqqullamaq. duqqullamaq.

dıqqılamaq. parçalanmaq. 1. itrətmək. paçalamaq. 1.

cızmaq. cırmaq. olmaq. - daş ayağım **yoldu**.

yırtmaq

qazlamaq. açmaq. yarıqıtmaq. hallaşlamaq.

- **bir köynək artıq yırtmaq**: yaşca böyük, sınav təcrübəli

olmaq.

- **boğazını yırtmaq**: güclə bağırmaq.

yırtqıç

yırtıcı.

yırtuvçu

cırtuvçu. 1. yırtıcı. 1. şantajcı.

yırtuvuq

cırtuvuq. gözü doymaz. tamahkar.

yırva

ırva. ırqa. yırqa. uğra. yağra. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un.

yırvalamaq

ıralamaq. yırqalamaq. ırqalamaq. uğralamaq.

yuğralamaq. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, un sərpmək.

yırxanat

iğrənci. pis.

yırza

su yolu. arna. yol. yırğa yolu. say. çay. özən. xana.

yısa

- **yısa yısa**: çoxdan çox.

yış

1. **yış.** yıs. yas. iniş. - **art yış**: yoxuş eniş. 1. **yuş. yiş.**

yığışma. sıxışma. - yış bolmaq: yığışmaq. yuğşılmaq. sıxışmaq.

yışın

şimşək. ıldırım.

yışıq

ip. qayıştan örülmüş bağ. boyunduruqqayışı. - **yışıqlıq**:: ipli. ipi olan.

yışıqlıq

yaşquluq. aşuqlıq. tulqalı. tulqa qeyimi.

yışnamaq	şimşək çalmaq. yıldırmaq. parıldamaq.
yıt	yıd. qoxu.
yıtca	çıtca. ət.
yıtmaq	yıdmaq. iylənmək. kötü, yaman qoqmaq. pozulmaq.
yıtıq	yıdıq. kötü qoxan hər nərsə. - yıtıq ot: yıdıq ot: üzərlik otu. alduruq. alruq. üzərük.
yıtıq	yıdığ. qoxu. (yıdğamaq: qoxumaq).
yıtıqlıq	yıdıqlıq. qoxumuşluq. yıpranışlıq.
yıtışmaq	yıdışmaq. çürüşmək. yıpraşmaq.
yıtıtmaq	1. yanutmaq. yititmək. ititmək. bilətmək. 1. yititmək. ititmək. bilətmək. yanutmaq.
yıtlamaq	yıdlamaq. qoxlamaq.
yıtlamaq	yırtlamaq. yartlamaq. çıtlamaq çıtləmək.
yıtlanmaq	yıdlanmaq. qoxumaq. pozulmaq.
yıtlaq	yırtlaq. yartlaq. yatlaq. çatlaq. çartlaq. patlaq. partlaq.
yıtlaşmaq	yıdlaşmaq. yıylaşmaq. iyləşmək. qoqlaşmaq.
yıtlaşmaq	yıdlaşmaq. yıylaşmaq. iyləşmək. qoqlaşmaq.
yıttan	cıtdan. iti. balıq.
yıtüzlük	yatızlıq. açıqlıq. genişlik.
yıvan	topmaq. simiz. səmiz.

yivçi	yivçi. yığıcı. yığivçi. tikən. tikici. tikən. dərən. dərzi.
yıy	qoxu.
yıyıl	yılıpıl: yayıl.
yıylanmaq	iylənmək.
yıylanqac	yığlənqəc. şamama. yalyanqac. çıplaq. lüt.
yıylaşmaq	yıtlaşmaq. yıdlaşmaq. iyləşmək. qoqlaşmaq.
yıyly	yıqlu. yıglu. yığın. xalq. cəməət.
yıyqıç	yıgıç. 1. cıyqıç. yıgıç. duvarda nərəsə qoymaya yarayan göz. taxca. 1. yıgıç. cıyqıç. 1. idarəli. tutumlu. təsərrüflü. 1. düzənli. özənli. e'tinalı. dərli toplu.
yıyqıçlıq	yıgıçlıq. cıyqıçlılıq. tətiblik. düzənlik.
yıyqıcsız	yıyğicsız. cıyqıcsız. düzənsiz. tətibsiz. özənsiz.
yıyqıcsızlıq	yıyğicsızlıq. cıyqıcsızlıq. yıgıcsızlıq. tətibsizlik. düzənsizlik.
yıyqınt	yıyğınt. fil.
yıyrıq	yıyrıq. buruşuq. qırşuq.
yi	yi iv. yiv (# yığ: yıgı. yığılmış. tikilmiş.) yırtıq. cırıq. çatlaq. paltarnin yivi. tikiş. pabuç diqi. I. dağ yivi. diş. ağacların birbirinə qırınəsi.

- yib** 1. dəridən yapılmış ip. qayış. kəmər. 1. iplik.
- **andav yib**: qısa qayış, ip.
 - **arxa yib**: qolan, asqı ipi.
 - **mans yib**: çox uzun qayış.
- yibanmaq** keflənmək. yibanç: keyif. nəşə.
- yibək** 1. ipək. 1. odlu. əsrik. coşqun. hərarətli. həyəcanlı.
- **yipək arxan**: incə uzun ip.
 - **yipək dəriy**: ipəkli qumaş.
 - **yipək qaytab**: pelüş. pelür.
 - **yipək lavdan**: ipək tafta.
- yibərmək** 1. göndərmək. yollamaq. 1. əlindən qaçıрмаq. 1. ivətmək. cibermək. yönətmək. göndərmək.
- **eşikqə yibər**: dışarı bıraç.
 - **qöz yibər**: bax.
 - **saqal yibər**: saqal bıraç.
- yibimək** islanmaq.
- yibiq** yapıq. dəri. post.
- yiçi** **yiğıcı**. (**yiği**. yiğilmiş. tikilmiş.). dərzisi. - **yiçi** iğnə sapdı: sapladı.
- yilduru** **yilduru**. yıldırı. bərraq. net. təmiz. billur.

- yilə yilə** yelə yelə. qaça qaça. qova qova. - yilə yilə səğırtin.
- yilim** yılım. ilim yəlim. tutqal. çəsb. yapışqan. tutqal.
- yilimlənmək** yəlimlənmək. tutqallanmaq. yılımlanmaq. çəsblənmək.
- yilinmək** **ilinmək. ilişmək. yilişmək. 1. girişmək. bəhslənmək. - gözü ilişmək, çarpmaq:** birdən, təsadüfən görmək. - **gözə ilişmək:** gözə dəğmək. **1. taxlaşmmaq. taxılmaq. icəşmək. 1. pırtlaşmaq. birbirinə keçmək. əmişmək < yemişmək < yamışmaq <> yapışmaq <> yapaşmaq (< yamamaq. yapamaq).**
- yiliq** **yilik. ilik. gərəkçə. cili. nəgiz. dəlil. - yiliği yav:** zəngin. varlı. - **yiliği üzəlmək:** zayıflamaq. gücsüzləşmək. suçu tükənmək.
- yiliqliq** **yiliklik. ilikli. iliği olan.**
- yilişmək** **ilişmək. ilinmək. yilinmək. 1. girişmək. bəhslənmək. - gözü ilişmək, çarpmaq:** birdən, təsadüfən görmək. - **gözə ilişmək:** gözə dəğmək. **1. taxlaşmmaq. taxılmaq. icəşmək. 1. pırtlaşmaq. birbirinə keçmək. əmişmək < yemişmək < yamışmaq <> yapışmaq <> yapaşmaq (< yamamaq. yapamaq).**
- yilkə** yelkə. çiyin. omuz. ənsə. peysər.

yilkinsək	gənc. cavan. uşaq. tifil. arılda.
yilliqü	ülgüc. saç tıraş edən ustura.
yilqi	yilgi . ürküntü. yılqı. yılma. qorxu.
yilqin	yilgin . yılmış. ürkək. bezgin.
yiltəmə	vağzalı. yelötmə: saz havası.
yilun	ilun. ulun. yulun . iri. göstərişli. görkəmli. heybətli.
yimək	yi qılmaq. edmək. edinmək. - yaraq yasaq yimək (: edinmək. + lanmaq), - çevrəndə duraqınacan yaraq yiqil .
yimik	kimi. olaraq.
yimiş	yemiş.
yimləmək	imləmək. işarət etmək.
yimri	< > yumru > cimri. çimri . qiymır. qıpmır. (bax > qıtmır). qısmır. qataq. qadaq. qotur. çinis. qısıq. əli dar. əlisixıq. əli yumuq. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. xəsis.
yin	- yeynim ürpərdi : 1 . canım acışdı. 1 . tüklerim biz durdi.
yin	ək . tə. də. - öğləyin : ögləndə.
yin	yen . 1 . en. nin. yuva. - arslan yini . 1 . ən. pox. qığ.
yin	yin 1 . əyin. gövdə. bədən. - bulaşiq yin : batıq əyin. - kişi öz yinin süründü. 1 . in. yuva. 1 . en. ən. qığ. xix. pox. qoyun

pisliği, tərsi. **1. tük. 1. in. qığ. 1. əyin. üz. - yin** başına bax
sən: əyin başına bir bax.

- yinal** inal.
- yinaq** dərgi. toplu.
- yinaqtavçı** yığan.
- yinaqtavçı** yığan.
- yincəlü** **yinçqəlü.** naziq. anlayışlı. ədəbli.
- yincgələnmək** **incgələnmək.** alçaq könüllülük etmək. tanrıya qarşı
kiçiklik göstərmək. tapmaq. ibadət etmək. qulluq etmək.
- yincu** **yencu. 1. incə. zərif. 1. inci.**
- yincü** cincü (**c < > y**) inci.
- yincü** inci. cinçü.
- yinçqə qız** yatağa alınacaq, yetişgin cariyə.
- yinçqə** incə. zərif. narın.
- yinçqə** incqə. tapan. abid. qulluqçu. - **yinçqə qız.** odalıq qız. inçqə
qız. kəviz.
- yinçqə** yinçqə. incə. - **yinçqə turqu.** incə ipək pərdə.
- yinçqələmək** incə saymaq. incəltmək.
- yindi** yiyildi: yemək yindi.
- yindmək** aramaq. sormaq. yinmək.

yindürmək	itgini arattırmaq.
yinə	ginə.
yinə	yəmə. yenə. həp. bütün. tamamiylə. dahi.
yinələmək	yeniləmək. yansımaq.
yinəmək	təkrarlamaq. tə'kidmək: taqıdmaq.
yinətmək	bax > yenətmək .
yinq	yeng . burun suyu.
yinq atmaq	yinqitmək. yenqitmək. sümgürmək. fınqırmaq.
yinqitmək	yenqitmək . yinq atmaq. sümgürmək. fınqırmaq.
yinqşürmək	yenqşürmək: sığağa soğuş qarışdırmaq. ılışdırmaq.
yinmək	aramaq. sormaq.
yinmək	bastamaq. alçalmaq. enmək. yatmaq. yavaşlamaq. ağırlamaq.
yinq	< yenmək. yenqmək. üstünlük. aparıcı. üstülü. yenqmə. uduş. udma. aparma.
yinqtəqü	yengdəkü . yendəklü. sümüklü. fırtıqlı. (cocuqlara bununla sövülür).
yip edük	ip eduk. corap.
yip	- yip iti : ip iti : qıs qıvraq. sıxıq bərk. bərk bərkinə. bək bəkinə. kip kipinə.

- yip** **ip. yep.** eyi. iyi. yaxıcı. münasib. yoluna. **1.** bacarıq. məharət.
- yipar** yıpar. müşg.
- yipələk** <> **ipələk** <> **əpələk** <> **yəpələk.** yaparıq. yaprıq. yapalıq. əsim. nəsim. yumşaq yel.
- yipələnmək** <> **ipələnmək** <> **əpəllənmək** <> **yəpələnmək.** yaparınmaq. yaprınmaq. yapalınmaq. əsimplənmək. nəsimplənmək.
- yipgil** **yipqin.** qızıl. bayın. ərgəvan rəngində olan.
- yipin** qoyu qırmızı. qızıl bayın. yipgil. yipqin.
- yipiq** ıslaq.
- yipləmək** ipləmək. yepləmək. eyiləmək. edqulamaq. eykulamaq. iyi, yaxcı yapmaq, görmək.
- yipqin** **yipgil.** qızıl. bayın. ərgəvan rəngində olan.
- yiprik** qaşat. qaşınıq. çarpılmış. pozuq. çürük. çöp. əsgik.
- yiprimək** **1.** sulanmaq. islanmaq. **1.** yumşanmaq. - ürəyim yipirdi.
- yiprişəm** **yəprişəm** > əbrişəm. yumşaq parça.
- yiq** **yik. ik. 1.** çiğ. pişməmiş. **1.** iğ. iğdə. **1.** gəmin damağa gələn parçası.
- yiqdə** **yiqtə.** iğdə.

yiqə	yikə. dayanıqlı. güclü. mətin.
yiqən	həsir yapılan qovalaq otu.
yiqən	yigən. qohum.
yiqən	yiğən. yiqənçur. yığancur. yığan. yığıcı. yıqac. toplayıcı. təşgilatçı.
yiqənçur	yığancur. yığən. yığan. yığıcı. yıqac. toplayıcı. təşgilatçı.
yiqənək	yığanaq. 1. toplum. kitle. cəmaat. 1. yeğən. yeğenciq.
yiqi	yiki. yığı. yıy. ciqi. 1. sıx qollu budaqlı, birbirinə girmiş, yığıq, topul, yekə nə. - yığı ağac: yıy ağac: qarağac. - yığı dişli: sıx dişli. 1. sıralanmış. dərlı toplu. sağlam. - donu yığı tik: düzəmelli tik.
yiqin	yikin. daha iyi. sıkı. dayanıqlı. üstün. tərcih ədilir.
yiqirgəcli	yığirgəcli. ciyirgəncli. iğrənəmli. iğrənc. diksindirici.
yiqirgənc	yığirgənc. ciyirgənc. iğrənən. diksinən.
yiqirgənmək	yığirgənmək. yığirgənmək. iğrənmək. ciyirgənmək.
yiqirmə	yigirmi. sayıda yirm.
yiqirmi	yiqirmə. sayıda yirmi.
yiqirmi	yirmi.
	- yiqirmi belə on: otuz.
	- iki yiqirmi: qırq.

- **iki yiqirmi belə on:** əlli.

- **üç yiqirmi:** altmış.

- **üç yiqirmi bilə on:** yetmiş.

- **tört yiqirmi:** səksən.

- **tört yiqirmi belə on:** doqsan.

yiqirminc sayıda yirminci.

yiqirqəşli yığirqəşli. ciyirqəşli. iğrənc.

yiqit **igit.** gənc. qoncaq.

yiqit **yiğid. iğid. çigid > cühüd. cüvüd.** 1. qapaqafalı. didirən. dirgən. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. 1.qaraman. qəhrəman. yaptal. 1.ər. gənc. basmaqan. 1.daşbağ. kişi. qabadayı.

yiqit **yiğit.** 1. yeğ. yiğ. iyi. daha iyi. sıxı. sağlam. güclü. batur. cəsur. 1. egirt. güclü idi. edmək quvvəsi. güclü. egirt. dəliqanlı. civan. gənc. 1. qoca. eş. ər.

yiqit **yiğit.** alpaqut. alqabut. alp. alpər. ərən. qoçaq. bağdur. tıraq. tıxraq. yılmaz. bahadür. kür. gür. dəlidir. sarsılmaz. bək yürəkli. qabadayı. cəsur. gənc. hər nərsənin qənci.

yiqit **yiğit. iğit. iyid. iyit.** 1. dəliqanlı. qaltaq. çaltaq. dadaş. batır. 1. gəbəş. küpəş. qabaş. qabadayı. pəhləvan. 1.

qocamar. qoçamar. qoçmar. qoçaq. 1. batır. yügürt.
 quduruq. quşqurt. atıq. qataq. qadaq. qotaq. ürəkli.
 güstax. qonur. cəsur.cürətli. böğə. buğa. batır. qaraman.
 qəhrəman. 1. çörəkli. verimli. covmərd. əlaçiq. səxi.

yiqit **yiğit. igid.** 1. batu. batı. quvvətli. çəpni. cəsur. qəhrəman.
 qonur. kibirli. qururlu. yaqış. yağış. yaqız. yavuz.
 gözüpək. güclü. yaman. 1. cəsur. tulpar. qəhrəman.
 ərkişi. ərkək. kişi. ərkək. gözübərk. cəsur.

yiqitbaşı **yiğitbaşı.**sərdar. salar.

yiqitcə **yiğitcə.**kişikimi. mərdanəvar.

yiqitlənmək tıqraqlanmaq. yiğitlik göstərmək.

yiqitlənmək **yiğitlənmək.** iğitlənmək. atılqanmaq. batırqanmaq.
 batırlanmaq. yügürtlənmək. üreklənmək. güstaxlanmaq.
 quşquranmaq. quduranmaq. cəsarətlənmək.
 cürətlənmək.

yiqitləntirmək **yiğitləndirmək. iğitləndirmək.** atılqandırmaq.
 batırqandırmaq. batırlandırmaq. yügürtləndirmək.
 ürekləndirmək. güstaxlandırmaq. quşqurandırmaq.
 qudurandırmaq. cəsarətləndirmək. cürətləndirmək.

- yiqitlik** **yiğitlik. 1.** batırlıq. erkəklik. mətlik. **1.** gəncliy.
- **yiqitlik göstərmək:**. tıqraqlanmaq. yiğitlənmək.
- yiqitlik** **yiğitlik. iğitlik. iyitlik. yiğitgənlik. iğitgənlik. 1.**basalatlıq.
batalatlıq. batırlıq. bahadurlıq. qapaçlıq. yapaçlıq.
yapaqanlıq. qapaqanlıq. qapamanlıq. qaramanlıq.
qəhrəmanlıq. yürüktülük. yügürtlük. ürəklilik. ataqanlıq.
atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik.batırlıq. quduruluq.
quşqurtluq. qeyrətlilik. cəsarət. cürət. şüca'lıq.
cəsurluluq. cəsarətlilik. **1.çörəkçilik (çörək, yemək vermək).** verimlilik. covmərdlik. əlaçığılıq. səxilik. kişilik.
ərlik. erkəklik. **1.** qoçaqlıq. yürüktülük. qəhrəmanlıq.
həmasi.
- yiqitliq** **yiğitlik. iğitlik. iyitlik. 1.** iğitlik. basalatlıq. batalatlıq.
batırlıq. bahadurlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. iğitlik.
quduruluq. quşqurtluq. batırlıq. yügürtlük. atılqanlıq.
ürəklilik. güstaxlıq. cəsarət. cürət. **1.** çörəkçilik (**çörək, yemək vermək**). verimlilik. covmərdlik. əlaçığılıq. səxilik. **1.**
kişilik. cürət. batırlıq. ciğitlik. iğitlik. çirəgik. çığəgik.
- yiqitqənlik** **yiğitgənlik. iğitgənlik. iğitlik. iyitlik. yiğitlik. 1.**basalatlıq.
batalatlıq. batırlıq. bahadurlıq. qapaçlıq. yapaçlıq.

yapaqanlıq. qapaqanlıq. qapamanlıq. qaramanlıq.
 qəhrəmanlıq. yürüktülük. yügürtlük. ürəklik. ataqlıq.
 atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik. batırlıq. quduruqluq.
 quşqurtluq. qeyrətlik. cəsərət. cürət. şüca'lıq.
 cəsurluluq. cəsərətlik. 1. çörəkçilik (**çörək, yemək**
vermək). verimlilik. cəvmdlik. əlaçılıq. səxilik. kişilik.
 ərlilik. erkəklik. 1. qoçaqlıq. yürüktülük. qəhrəmanlıq.
 həmasi.

yiqtqənlik **yiğitgənlik. iğitgənlik. iğitlik.** qoçaqlıq. yürüktülük.
 qəhrəmanlıq. həmasi.

yiqləmək **yiqləmək. iqləmək. 1.** xəstə olmaq. ağrımaq. 1.
 çığnəmək. əkləşmək.

yiqlənmək **yiqlənmək.** iqlənmək. iqlənmək. xəstələnmək.
 çərlənmək. qəmlənmək. ağrımaq. korlanmaq.
 çorlanmaq. pozulmaq.

yiqlənmək **yiqlənmək.** iqlənmək. xəstələnmək. ağrımaq. ağrı
 çəkmək.

yiqlənqəç **yiqlənqəç. yıylanqəç. şamama.**

yiqnə **yiqnə. iqnə.**

yiqrənclik **yiqrənclik.** düşmanlıq.

yiqrənmək	yiğrənmək. 1. iğrənmək. 1. tükü ürpərmək. 1. dikəlmək. qalxınmaq. ünkünmək.
yiqrəntirmək	yiğrəndirmək. irgəndirmək. tiksindirmək. diskirmək. çimçətmək (çimçəşdirmək).
yiqrəq	yiğrək. bax < > yeğrək. iyirək. eyürək. yaxcıraq. dadlı.
yiqrimək	yiğrimək. < > iğrimək.
yiqtə	yiğdə. iğdə. çiğdə. (< çik). - çiğdəlik: iğdəlik.
yiqtilik	yiğtilik. yaxcılıq. açıqlıq.
yiqtürmək	yiğdürmək. 1. incitmək. 1. iyilik edmək. 1. yiktürmək. yüvmək. yüftürmək. yardımlaşmaq.
yir	yer. topraq. arazi. yerüzü. dünya.
yirçi	yerçi. 1. yırcı. ırçı. irçi. topraq yiyəsi. 1. qılavuz. izçi. rəhbər. yer bilən. yer bildirən.
yirgeru	yirgeru. sol. quzey. şumal.
yiri	sol. sol taraf. tək taraf. tək tərəfli.
yirilən	yirilqən. yarılan.
yirilmək	yiylmək. yırtılmaq. azacıq yarılmaq.
yirilqən	yirilgən. yarılan. yirilən.
yirim	1. solaq. çolaq. 1. yarım. yurt. topraq.
yiriq	yirik. az yırtıq yarıq. yirik qulağ yirik dodağ.

yirmək	1. yarmaq. yırtmaq. sökmək. 1. aytmaq. 1. yermək. yırmaq.
yirqanmaq	dabəşmək.
yirqənmək	yirgənmək. irgənmək. yirgənmək. yığışmək (yir: yir: ir).
yirtəş	yırtış. yırtış. yartış. irtiş. irtəş. əriş. ırtış. irişmə. çəkişmə. savaş.
yirük	yirük. yırıq. yırılmış. uzunlamasına cırılmış. - yirük əşlər: işək yeri ilə, uşaq yataq yeri birbirinə qarışmış.
yisun	yasun. yosun. isun. doğa. təbiət. yaşıllıq.
yış	yaş. 1. yaşıl. orman. yaşıllıq içindəki bölgə. 1. yış. yuş. yığışma. sıxışma. - yış bolmaq: yığışmaq. yuğşılmaq. sıxışmaq.
yışəq	yışək.dişək. dişlik. (> yeşək <small>(fars)</small>).
yışilmə	k: əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. - işilmək.
yışliq	yışlik.dişlik. dişək (> yeşək <small>(fars)</small>).
yit	yid. iy. qoxu.
yitəmək	yidəmək. yətəmək. çəkmək. birlikdə gəzdirmək.
yitər	yetər. varis. mirasçı.
yiti	çiti. cəsür. ataq. cürətli.
yitim	kətən tuxumu.

- yitiqləmək** **yitikləmək.** itən nəyi aramaq.
- yitiq** **yitik.** 1. itik nərsə. qeyb olan nərsə. 1. itik, parlaq. kəsgin. bilənmiş. 1. yitirmiş. qayıp. yoxsul. 1. **yeti**q. olqun. kəsgin. 1. yetik. iyicə. çox. tam.
- yitirmək** **qeyb etmək.** 1. qıyıqlamaq. qıyıqlamaq. yoxsunmaq. batırmaq. - bütün varın **yoxsundu.** 1. yenilmək. yenkinmək. yenikinmək. sınmaq. - bu döğüşü kim **yenəcə**k, belli deyil hələ.
- yitirmiş** yitik. qayıp. yoxsul.
- yititmək** yanutmaq. yıtıtmaq. ititmək. bilətmək.
- yitmək** 1. yoxalmaq. yox olmaq. qəybolmaq. yitmək. - **sağ** itirmək. 1. buxcə, heybəyi toparlamaq. uclarını birləşdirmək - yedişmək. yədilmək. yədmək.
- yitmək** **yidmək.** yetmək. yetəmək. yətirmək. buxcə, heybəyi toparlamaq, uclarını birləşdirmək.
- yitrək** (t < > q) bax > **yeğrək.** iyirək. eyürək. yaxcıraq. dadlı.
- yittirilmək** yatturulmaq. yox olqunmaq. qeyb etdirilmək. bir nəyi, nərsəni buxcəyə saqlatmaq.
- yitt** **yid.** qazanc. aslam. girdəç.
- yitüq** **yitük.** itik. qeyb olan nərsə.

yitüqlü	yitükli. bir nərsə itirən, qeyb ədən.
yitürmək	itirmək. qeyb etmək.
yitüt	məziyyət. m'hərət. bəcəri.
yiv	1. < ev. yuva. iv. kisə. paket. oyuq. 1. iv. ev. açıq. dəriz. 1. cizqi. saçaq. çat. tikiş. 1. iv. qır. 1. iv. uzunasına olan oyuq. - iv pozuq çərçivə. - zivananın ivi .
yiv	iv. tikilmiş nərsədə görünən iplik, saplıq izi, yeri. tikiş. dikiş. tikim. dikim. tikmə. dikmə. - ivli çivi: burqu. buraraq, qıvraraq dəlik deşik açma ayqıtı. mətə. - yivli çivi: burqu. buraraq, qqvıraraq dəlik deşik açma ayqıtı. mətə. - yivli çivi: burqu. buraraq, qqvıraraq dəlik deşik açma ayqıtı. mətə.
yivçi	yivçi. yığıçı. yığıvçı. tikən. tikici. tikən. dərən. dərzi.
yiverilən	göndərilən. rəsul.
yivişlik	yüişlik. şəh. nəm.
yivləq	yivlək. ivlək. evlək. oğlıq. oylıq (oğulmuş, oyulmuş yer). su yolu.

- yivli** **ivli**. 1. uzunasına oyuğu olan. oyuğlu. cizgili. - **ivli**
çərçivə. 1. ilan kavı (köynəyi) kimi dolaşiq uzanan oyuğu
olan. - **ivli** top. - **ivli** çivi: piç.
- iyə** 1. iyə. is. id. iy. sahib. malik. 1. varı olan. varan. sahib.
malik. - **ev varan**: evi olan. - **iyə olunması istənən nəsnə**:
ərək. alası. amac. 1. yükəl. yüklü. ağırıq. mücəhhəz.
- iyə** **iyə. is.** is. əkə. xoca. qopçur. qapçır. sahib. sahib.
malik. əldəçi. ərkində, ixtiyarında təsərrüfündə olan.
- **ev iyəsi, böyüyü**: yetgin. xanasahab. xanasaab.
- **iş iyəsi**: işli güclü.
- **işiyəsi**: işbaşıq. işbaşıl. işsunan. işsalan. işverən. işkeçirən.
işqoyan. işqoyqaran. işquran. işburan. işbuyran.
- **iyəsindən qaçan**: çapıq. qaçağan.
- iyəcən** **iyəcən. əğəcən. iğəcən.** yerbasar. birinin yerin tutan.
canışın. ardıl. xəlifə.
- iyəcənlik** **iyəcənlik. əğəcənlik. iğəcənlik. xəlifelik. xələfiyyət.** 1.
yerbasarlıq. ardılıq. canışınlik. 1. sınırlıq. qələmrov.
- iyəcəq** **iyəcək.** azıq tuz. ərzaq. toysum. doyumluq. qabarıq.
qaparıq. qabdı. qapdı. yemək. qabın.

- yyələnik** **yyələnmış.** edinlik. edinilmiş olan. alınmış. qavranılmış. sahablanıq. qazanım. qazanılmış müktəsəb.
- yyələnmə** **iyələnmə.** mənimsəmə.
- yyələnmək** **1.** isirəmək. **1.** işlətmək. kullamaq. kollamaq. qayıрмаq. qarışmaq. alışmaq. öyrəşmək. öyrənmək. örgəşmək. örgənmək. qazanmaq. edinmək. istehsal etmək. iktisab etmək. - onu o **kullayır.** **1.** özələmək. mənimsəmək. kəndinə mal etmək.
- yyələnmək** **iyələnmək.** **1.** isələnmək. əldə etmək. edinmək. alınmaq. qavranmaq. qazanmaq. sağlamaq. sahablanmaq. sahib olmaq. ələ düşmək. almaq. çalmaq > çəlmək. **1.** içmək. iç etmək. əzbərləmək. mənimsəmək. öyrənmək. - **ürək çalmaq.** **1.** mənləmək. bənləmək. qəsb, musadire etmək. **1.** qanıрмаq. qanğıрмаq. qaqırmaq. qaqırtmaq. qaqırmaq. qaqırmaq. qaqırmaq. mənimsəmək. qapsarmaq. qapısamaq. qopsarmaq. - qonşu avlusuna əgilən alma ağacımızın almaların **qanırdı.** - özgə malın **qanırabilsəndə,** için **qanıranmazsan.** - tez yetən, olanı **qanırmış,** gec yetənə, qalanıda qıymamış. - **bilgiyə, biliyə yyələnmək:** qanaqmaq. qanaqlamaq.

qanaqınmaq. yanaqlamaq. yanaqınmaq. yanaqmaq.

- **yersizcə, yolsuzca (həqsizcə), güclə başqasının**

nərsəsinə yiyələnmək: qapınısımaq. qəsb etmək.

- iki işi bir yerdə **edinmək**. - yamanlıqdan, iyilik **edinməz**. - bu kitabdan çox **bilgilər** edindik.

yyələnmış yiyələnik. edinlik. edinilmiş olan. alınmış. qavranılmış. sahablanıq. qazanım. qazanılmış müktəsəb.

yyələntirmək yiyələndirmək. yiyələtmək. - **bilgiyə, biliyə yiyələtmək, yiyələndirmək:** qanaqlatmaq. qanaqıtmaq. qanaqdırmaq. yanaqlatmaq. yanaqıtmaq. yanaqdırmaq.

yyələtmək yiyələndirmək. - **bilgiyə, biliyə yiyələtmək, yiyələndirmək:** qanaqlatmaq. qanaqıtmaq. qanaqdırmaq. yanaqlatmaq. yanaqıtmaq. yanaqdırmaq.

yyəli - **yyəli yuvalı, yeyimli keçimli, gəlimli gedimli olsun.**

yyəliq yiyəlik. iyəlik. **1.** düşümlük. malikiyyət. - **mal üstünə vurulub, yyəliyi göstərən damqa, mark, möhr:** düşüm. **1.** mülkiyyət. **1.** mülk. təsərrüfat. **1.** özgör. özgür. özəl. erk. mənsik. bənsik. ixtiyar.
- **yyəliyi, ərkliyi, ixtiyarı olmaq: əlində olmaq.** - bu iş mənim **əlimdədir.**

- yyən** - **gören, yyən** yalı (qəder) dadanmaz.
- **qaryən: qaryən:** 1. qar üstünə yağıb əridən yağış. 1. qalın sis qatı.
- **ox ovçunun, iş bilənin, diş yyənin, geyim geyənindi.**
- yyən** 1. aşıran. aşam içən. yenir. yeyici. 1. eydiğan. yyəğan.
- **az yyən:** qarınsız. iştahsız.
- yyəqən** **yyəqən.** eydiqan. yyən.
- yyər** - ac nə olsa **yyər**, acıyan nə olsa deyər.
- **astarı var odundan, yyər yeməz yoğunlar.**
- yyərtoymaz** **yyərdoymaz.** yalmağuz. acağız. acgöz. qarımpa. yeyici.
- yyəsi** **iyəsi.** isi. ısı. maliki.
- yyəsinmək** **veysəmək. yeyikləmək. yerikləmək. yemək istəmək.**
arzulamaq.
- yyəsiz** - **avara, yyəsiz, küçə iti:** qanıra.
- **itmiş, yyəsiz heyvan:** qaçqın.
- yyəsiz** 1. esiz. egəsiz. idəğsiz. 1. iyəsiz. açıq. sahabsız. issiz. -
yyəsiz mal: ortalıq malı. sapsız balta. 1. qərib. yalınçaq.
- yyəsizlik** **issizlik. sahabsızlıq.**
- yyicilik** **yeyicilik.** rüşvətxorluc. rüşvət alma.
- yyiq** **yyik.** yaya. piyada. yüyrük.

- yiz** **yiz.** sələ otu. çiğ otu. sələ sazi. (qamışdan daha incə, yumuşaq olup köçəbələrə çadır örtüsü yapılır).
- yizəq** **yizək.** 1. qazaq. gəzək. əsgəri qılavuz. öncü. 1. yəzək. əsgərin öndə gedən bölüğü. öncül.
- yiznə** **yezne.** enişmə. bacı əri.
- yob** (**yop. op. ob. ab. ap**) çoxluğu göstərən sözlər.
- yoba** yaraq. yat yaraq. silah. təchizat. saramcal.donatım. don ətək. hazırlıq. yönə pusat.
- yobalamaq** alaylamaq.
- yobaz** **qaramaz. qaramas.** 1. iri yarı. qatraq. qaba. güclü. - bu kişi nə **qaramas** biridir. 1. düşüncəsində, inancında aşırı olan. mütəəssib. pan. fanatik. 1. şəx. sofi. dinində aşırı gedən, davranan.
- yobaz** sırtık. vəhşi. yavuz. yasav. yabı. açıq. yırtık. cızık. cırık.
- yoq yaq** **yaq yuq.** çanaq bulaşığı. - yaq. yoq. yuq. yuq yaq.
- yoq** 1. olmasın. - gec olsun, güc **yox.** 1. tapılmaz. aranmaz. bulunmaz.
- **adı var özü yox:** 1. adı keçdiyinin var olmadığını anlatır. 1. adı olmasına qarşılıq (rəğmə) görevini, etgini yerinə gətirməyən. sözün edib, işdə, ısı izi bulunmamaq.

- bənzətmədə **suç yox**.
- **qalır yeri yox**: geri qalmaz, bənzər.
- **yox edəməyən**: yoxlayamayan. boşadamayan.
qaldıramayan. ləğv edəməyən.
- **əldən ayaqdan, var yoxdan sökmək**: iflasa uğratmaq.
- **iş yox**: işə yaramaz. yararsız.
- **iş yox**: yararsız, alımsız olan. - bu yerlərdə **iş yox**.
- **işinmi yox!**: **işin yoxdu!**: " önəmli değıl, boş ver" anlamında söz.
- **qarnı tox, sözü yox**.
- **ortadan yox etmək**: aparmaq. götürmək. qaldırmaq.
bıraxmamaq.
- **sizdən yana yaranmış aldatmaq, yox içizdə, zərrəcə qanmaq**.
- **söğmənin tikanı yox, sövmənin tükünü yox**.
- **uzlu olsun, üzlü yox**: (uzlu: başarılı).
- **var yoxundan olmuş**: baltası qırıq.
- **yox deməmək**: cəvab verməmək, nərsəni süründürmək.
- **yox etmə**: öldürmə. öldürüş. tələf. tələf etmə.
- **yox olası!**: batası!. öləsi!. əksik olsun.

- **yox olmaq: yoxalmaq.** ırılmaq. itmək. qeyb olmaq.
- **yox olsı:** batmış. qarqış, ilənmə sözü. enmiş. engizər (< enmə). - **engizərin biri.**
- **yox saymaq: yoxsamaq. yoxasamaq.** heç saymaq. heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək. önəmsəməmək.
- **yox yerə:** heç heçinə. boşuna.
- **yox yerə:** heç yoxdan. nədənsizcə. səbəbsiz yerə.
- **yox yerə:** heçdən. gərəyi, yararı yoxkən. qarşılıqsızca. faydasızca. - **heçdən** bunca para sərpədik, gedərttik.
- **yox yerə:** istərsizcə. - **yox yerə, icabsızca, vacibsiz xərclədik.** istərsizcə paraları uçurduq.
- **yərdə yox çəkim, al almanı, səndə var çəkim, qapır almanı.**
- atı **yoxdu**, eşşəyi bəğənmir.
- yaraqdan iyi arxadaş **yox**, kötü yoldaş **yox**.
- **yox yərdən tapılmaq:** bəklənmədik, gözlənmədik yərdən gəlmək, çatmaq. göydən düşmək. göydən sələylə enmək.
- **yox yerə imalə eləmə:** düğün aşısı kimi mənə bağlanma.
- **yox olmaq.** görməz olmaq. duman bürümək.
- **yox olmaq:** silinmək. məhv olmaq.

- **yoX olsun:** adı batsın. dəfolsun. ortadan qalxsin.

- **vara yoXa, sürəkli durmadan qonuşan:** gəvəzə. çalçın.

çalaçənə. çənəsi düşük.

- **səs yoX!:** süs!. sus!. tıs!. - **tıs yoX:** dibin səssiz. tamam səssiz.

- **yoX baba:** yoX canım: demə ya: yapma ya.

- **yoXa çıxma:** (. - yaşam yolu, durmaz eşinməz, sözün deyər, söz eşitməz, yolun gedər, geri dönməz, yuxar gedər boşa çıxar, aşağı enər, **yoXa** (poxa.). **çixar.**).

yoq

yoğ. rəhmət. ehsan. yas, ölü gömüləsindən sonra üç, yədi günə qədər verilən yemək.

yoq

yoX. 1. (yok. yoX # yük). 1. heçnə. - **xurcunuma yoX sıyınmayıdı:** cibimə heçnə sığmır. **1. nə** < metatez > **ən.** dəğil. təkül. daq. daq. - **yoX yoX:** nə nə: ən ən. **1.** olmayan. **1. yoğ.** qoyu. quyu. qalın. qəliz. kəsif.

- **yoX edmək:** qidərmək. qitərmək. qutarmaq. qaldırmaq. qavşatmaq: gəvşətmək. kovşatmaq. boşaltmaq. ayırmaq. açmaq. qaçırmaq. qaçırmaq. sıçratmaq. qəbətmək. öldürmək. nabud edmək. məhv edmək. gedmək. qitmək. yana, qırağa çəkilmək. aradan qalxmaq.

- **yox olmaq**: alqınmaq. bitmək. tükənmək. məhv olmaq.
- **var yoxlamaq**: ağır yüngülləmək. yoxlamaq. araşdırmaq. təhqiqləmək.
- **basıb yox etmək**: sıymaq. qırmaq. kəsmək. əzmək. pozmaq.
- **yox olmaq** ərimək. - nabud olmaq. -iyi ərin, sümüyü ərir, adı qalır. - **yoq basan**: ölü qəməldükdən sonra verilən yemək. - **yoq yer**: yoquş yer.
- **yoq edici**:. **yox edici**. alqar. alqaş. alaş. öldürücü. alıcı. avlayıcı. bitirici. dağıtıcı. tağudar. dağtay. dağıdar. yıxıcı. güclü.
- **var yoxun almaq**: soyub soğana döndərmək.
- **yox etmək**: külüni savurmaq. məhv etmək.
- **yox etmək**: yoxlamaq. əritmək.
- **yox etmək**: yoxlamaq. uçurtmaq.
- **yox etdirmək**: əzdirmək. basdırmaq.
- **yox kimi**: yuxar. incə. incə ufaş. un ufaş.
- **yox olmaq**: batmaq. itmək. - var yoxum **batdı**.
- **yoxluğa uğayan**: yox olmalı. uğursuz. bataş. batmalı. umşuz. umutsuz. qurtarılmaz.
- **yox olmaq**. sivişmək. qaldırılmaq. məhv olmaq.

- **yox olqunmaq**: yittirilmək. yatturulmaq. qeyb etdirilmək. bir nəyi, nərsəni buxcaya saqlatmaq.
- **yox edmək**: yoxamaq. yufamaq. məhv edmək. hədəd edmək. həlak edmək.
- **işin yoxisə**: boşuna. havayı. heçinə.
- **var yox**: 1. çox az var. yox kimi. 1. xəbər.
- **yox olan**. ölümlük. yoxalan.
- **yox olmaq**: öprənmək. silinmək.
- **yoxuşa çıxmaq**: urlamaq. yoxuşlamaq.
- **yox edmək**: abarmaq. bitirmək. tükətmək.
- **yox edmək**: abarmaq. bitirmək. tükətmək. coymaq. yoxmaq. harcamaq. itirmək. öldürmək.
- **yox olmaq**: yoxolmaq. yox bolmaq: tumbolmaq. itmək. qurumaq. əksilmək.
- **ol adət duniyadan quruqandı**: o adət dünyadan yox olmuş.
- **yoqqa əməl yox**: yoxa çarə yox.

yoq

- yox. yoğ. 1.** (yoğ. yaq) itim. kötülük. ölüm. yüsəlmə. 1.
- yox**: boş # **yük**: yoğun. - **yox olmaq**. çözülmək ərimək. 1.
- yoxa**. boş. müfdə. caba. 1. bulaşıqlıq. bulaşiq. qoxu. ləkə. iz. dat. tap. töbəl. təğmil. timğil. ənəkə. mirəkkəb yoku.

yemək artıqı. iyi. **1.** arama. bəğən. çıxış. **1.** uqeymoğol. **1.**

ölüt (cənazə) törəni. yoğa. ölü üçün verilən yemək.

- **yoq etmək**: yuğaltmək. itirmək.

- **yoq iş**: köksüz iş. gərəksiz iş.

yoq

yoq. oqay. xeyir.

- **yoq etmək**: **yoq etmək**. qırmaq.

- **yoq olmaq**: **yoq olmaq**. dıng bolmaq. məhvolmaq.

- **yoq etmək**: taşaytmaq. gözdən itmək, itirmək. çöbləmək.

məhv etmək.

- **yoq olmaq**: yoqalmaq. taşaymaq. gözdən itmək. sıvışmaq.

gizlənmək. ortadan itmək.

- **yoq yerə**: boşunaqqa. boşu boşuna.

- **yoq etmək**: qavşatmaq. gəbərtmək. gəvşətmək. öldürmək.

- **yoq olmaq**: ölmək. qavşalmaq. gəvşəlmək.

- **yoq olmaq**: qıypaymaq. məhvolmaq.

yoqa

yoğa. **1.** qalxış. çıxış. siud. - **yoqar** qopub səkrəlim: yuxarı

qalxıb atılalım. **1.** **yoxa**. dəğərsiz. puç. heç. - mən verdiyim

yoxa saydın.

yoqa

yoxa. nazik. - **ürəgi yoxa**: nazik.

- yoqa** **yoxa. yoxqa. yufa. yuxa.** 1. yufağ. yufqa. incə. xəfif. zayıf. sığ. dayaz. dərin olmayan. 1. yüngül. incə. - **yüngül** geyim. 1. qaqır. qaqıt. qaqlağ. incə. arıq. quru. qaqırdağ. qaqşaq. zayıf. zəif. 1. lavaş. incə çörək. yufa. incik, yavxa çörək. 1. alihəpərut aləmi. sevişmədə, şəhvətdə son dərəcəyə varmaq.
- yoqa** **yoğa.** çoplu. zəngin. varlı.
- yoqacıq** **yoxacıq.** 1. çalaca. azacıq. azca. kəmissi. alaca. salca. bir salım. bir çalım. bir az. 1. yalqaq, dəricik, qabıq. qandır. zar. pöz. car. çar.
- yoqacıq** **yoxacıq.** incə - **yoxacıq qırov:** donqaq. - **əmzik kimi** **yoxacıq barmaqlıq.** kaput (< **qap:** örtük).
- yoqaç** **yoğaç.** qıyı. çayın iki yanından biri. - **yoğacda** oturdum. - **yoğac** keçdim: çayın o linə keçdim.
- yoqaçu** **yoxaçu.** dilənçi. qoyqoyçu. verən gəlsin!. verəsi versin!.
- yoqaq** **yoğağ.** qaz. - axdırur gözüm yolaq \\ tuşqılır ördək **yoğağ.**
- yoqal** **yoğal.** ləkə. ənəkə. zigil. ziyil. səkəl. sigil. xal. qabar. dat. tap. töbəl. təğmil. timğil.
- yoqalamaq** **yoxalamaq.** yapalamaq. yanğısılamaq. sallamaq. ələ salmaq. kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq.

korlamaq. xarlamaq. yuvalamaq. yuvub arıtmaq. yemək.
aşındırmaq - su axıntısı, toprağı aşındırdı.

yoqalan **yoxalan.** 1. ölümlük. yox olan. 1. itən. - **yoğalan** nərsələr üçün hara gedməliyik.

yoqalan **yoxalan.**sona ərən sonəri. sönəri. tükənən. bitən.

yoqalar - **gül poxa düşsə yoxalar (poxalar.), pox gülə düşsə, çoxalar.**

yoqalaşmaq **yoxalaşmaq.** yufqalaşmaq. incəlmək.

yoqalcan **yoxalcan. yoxalqan.** qalmaz. qalımsız. qalıqsız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiqsiz. yaşamaz. yaşamsız. yaşayıqsız. durmaz. durumsuz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. fani.

yoqalım **yoğalım. yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım).**
yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. gəlişmə.
gəlişiş. gəlişim. ösüşmə. ösüş. ösüşüm. ilərləyiş.
ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. tərəqqi. pişrəft.

yoqalım **yoxalış.** bax > **yoxalma.**

yoqalış **yoğalış. yoğalım. yoğalma. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım).**
yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. gəlişmə.

gəlişiş. gəlişim. ösüşmə. ösüş. ösüşüm. ilərləyiş.

ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. tərəqqi. pişrəft.

yoqalış **yoxalış.** bax > **yoxalma.**

yoqalış **yoxalış.** yox olmaq. nabudi.

yoqalqan **yoxalqan. yoxalcan.** qalmaz. qalımsız. qalıssız. qalıcı olmayan. itimli. ölümlü. imiqsiz. yaşamaz. yaşamsız. yaşayıssız. durmaz. durumsuz. keçəri. keçib gedcək. keçib gedən. çəkli. sürəksiz. məhdud. bəqasız. fani.

yoqalqı yer **yoxalğı yer.** qoxulu yer. təhlükəli yer.

yoqallamaq **yoxallamaq.** oqaylamaq. inkar etmək. rədd etmək.

yoqallıq **yoxallıq.** yoxsulluq. yoxallıq. yavlaqlıq. yavalaqlıq.

yoqalma **1. yoğalma. yoğalım. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım).** **yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım.** gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. ösüşmə. ösüş. ösüşüm. ilərləyiş. ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. tərəqqi. pişrəft. **1. yoxalma.** məhvolma. batma. başdanqara. qarışma. pərişan olma.

yoqalma **yoxalma.** çökətmə. həll etmə.

yoqalma **yoxalma. yoxalış. yoxalım. (# yoğalış. yoğalım. yoğalma).** **yıxış. yıxılış. yıxılım. yıxılma. yenmə. yengiliş.**

yenilgi. yenilgiş. yenilmə. engiz. yengiz. eniş. yeniş.
 yeniliş. yendiriş. çevriliş. devriliş. devrişmə. dönüş.
 çönüş. çöküş. çöküm. çöküt. çöklüş. çökülüş. çökmə.
 düşüş. düşmə. düşgü. batış. batma. basılış. basılma.
 dağılış. dağılış. dağılım. dağılım. dağılıma. salınış. sınış.
 sınığış. sınılış. sındırqı. sınma. qırılma. qırılış. qırğılış.
 pozuluş. pozulum. pozqunuq. pozğuluş. pozulma. aşırış.
 altanış. inqiraz. nabudi. izmihlal. inhidam. məhv oluş.
 məğlubluq. şikəst. həzimət.

yoqalmaq (**< yoxalmaq**) **yoğalmaq**. 1. yox olmaq. ölmək. yüksəlmək.
 çıxmaq. itmək. yitmək. bitmək. - **sağ** itirmək. 1.
 tumpaymaq. dumpaymaq. itmək. itmək. yox olmaq. 1.
 yox edilmək. yodulmaq. silinmək. yutulmaq.

yoqalmaq **yoğalmaq**.yox olmaq.

yoqalmaq **yoxalmaq**. **yox olmaq**. 1. izi silinmək. itmək. 1. ırılmaq.
 itmək. qeyb olmaq. 1. ortalıqda görünməmək. əksilmək.
 əsginmək. tozlaşmaq. dumanlaşmaq. toz olub gedmək.
 itmək. batmaq. ölmək. gömülmək. savuşmaq. yox olmaq.
 qeybolmaq. dumanlaşmaq. toz olub gedmək. heçəlmək.

	yoq olmaq. yayuzlamaq. savuşmaq. qaçmaq. itmək. batmaq. xərablanmaq.
yoqalmaq	yoxalmaq. tışalmaq.
yoqalmayan	yoxalmayan. pozulmayan. əbədi.
yoqalmış	yoxalmış. yozalmış. məhv olmuş. bitik. bitgin. bitmiş. açıla qalmış. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. aşırı yorqun.
yoqaltım	yoxaltım. bax > yoxaltma.
yoqaltış	yoxaltış bax > yoxaltma.
yoqaltma	yoxaltma. yoxaltım. yoxaltış. 1.tükətmə. tükətim. tükətiş. kullanış. yeyilmə. xərcləmə. istehlak. 1. itim. həlakət.
yoqaltmaq	yoxaltmaq. 1. itirmək. 1. öldürmək. məhv etmək. məhv etmək. 1. öldürmək. məhv etmək. 1. uçratmaq. uçurtmaq.
yoqaltmaq	yoxaltmaq. 1. qıymaq. öldürmək. 1. yoxsullatmaq. yoxsun bıraqlamaq, qılmaq. əkmək. məhrumlatmaq. - pulunu əkdi. - qonaqlıqdan əkdi. - bizi əkib, özləri qonaqladılar.

- yoqamaq** **yoğamaq** < **yaxınlaşmaq. yoluqlaşmaq**). əl sürmək.
dəğmək. toxunmaq. sürtüşmək. - bunlara əl **yoxuşmayın**. -
tütünlə od, qızla oğlan **yoxlaşmadılar**.
- yoqamaq** **yoxamaq**. yox edmək. yufamaq. məhv edmək. hədəd
edmək. həlak edmək.
- yoqan** **yoğan**. yoğun. ərik. irik. böyük. güclü. davamlı. mətin. **1**.
yoğun. gəbə. qaba. gobut. qalın. şişik.
- **yoğan aş**: yaban. bayat.
- yoqan** **yoğan. yoğun**. qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq.
qalaq. qaçal. qalın. enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü.
qocur. sağlam. böyük. böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik.
dolu. doluq. dolqun. çaplı. çapıl. iri.
- yoqanaq** **yoğanaq** yığınaq. kütlə. kitle. toplum.
- yoqanc** **yoğanc**. yoran.
- yoqani** yoxuna, boşuna çağlamaq, sürmək, vaxt keçirmək.
- yoqanmaq** **yoğanmaq**. ilişmək. toxunmaq. yovuqlaşmaq. qarışqaya
kişilik edmək nə gərək.
- yoqar** **yoğar. yoxar**. **1**. naxışlı. desənli. alacalı. **1**. yumuşaq.
ipək kimi. **1**. yumuşaq. ipək kimi. yumuşaq. - **yoqar saç**:
yumuşaq saç. **1**. yumuşaq. ərgin. işlənmiş. - **yoğar dəri**:

işlələnib yumşatılmış dəri. - yoğar saç: dalqalı, şişik, yumşaq saç. 1. yükki. yuqar. ərikə. vala. ali. 1. yoqaru. yuqarı.

yuqaru. 1. **yoxar**. qağşar. kəvşər. çökmüş. yoxluğa, məhvə doğru gedən. 1. yuxarı. yoqaru. yuqaru. - **yoqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım.

- **yoğar saç**: ipək kimi yumuşaq saç.

-? **yoğar tərəq**: ağca ağac.

- **yoğar yürük**: yumuşaq ayaqqabı.

yoqarlanmaq **yoğarlanmaq**. yumuşamaq.

yoqarmaq **yoğarmaq**. yoğunlamaq. böyümək. çoxalmaq. yetişmək. abarmaq. - xəmiri **yoğarmaq**: yetişdirmək. - **yoğa**: bir çeşit kükə. yumuşatmaq: əritmək. işləmək. - dərinə **yoğarmaq**: işləyin yumşatmaq.

yoqarnı **yoğarnı**. 1. yumşaq. şirin. dadlı. - **coqarnı suvu**: tatlı su. 1. yumşaq. şirin. dadlı.

- **yoqarnı suvu**:. yoğarnı. yumşaq. şirin. dadlı.

yoqartmaq **yoğartmaq**. abartmaq. qabartmaq. yoxlatmaq. yoluqmaq. itirmək. qayb etmək. - o özün **yokutub** qoydı: o şaşdı.

yoqaru yuqarı. yoqar. yuqaru.

- yoqaru** yuqarı. yoqar. yuqaru.
- yoqasamaq** yoxasamaq. yoxsamaq. yox saymaq. heç saymaq. heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək. önəmsəməmək.
- yoqatan** yoxadan. 1. yoxedən. qaldıran. çalan. götürən. məhv edən. qəhhar. 1. yufadan. (qayğısızca, olandan işlətmək, vermək) qıyınsız. gedərsiz. xərcsiz. çabasız. çuvaldan. xəznədən. heybədən. əməksiz. zəhmətsiz. 1. gedərici. əkidən. götürən. gedərən. aparən.
- yoqatma** yoxatma. düşürmə.
- yoqatmaq** yoxatmaq. yox edmək. 1.əritmək. bitirmək. sonuclamaq. tamamlamaq. sonətmək (< sona ərdirmək). çıxışqımaq. tükətmək. süpürmək. - sorunu **ərit** qutar. - sözüvü **ərit**: aç. 1.əzmək. - düşman güclərin düşürüb **əzildi**. 1.götürmək. qaldırmaq. saviştirməq. 1. qaldırmaq. götürmək. kəsmək. kərmək. qazmaq. silmək. gidərmək. gedərmək. qırmaq. qırmaq. çarpmaq. çalmaq. dərmək. həzf edmək.
- yoqatmaq** yoxatmaq. yox olmaq.
- yoqaymaq** yoxolmaq.
- yoqazmaq** yoxazmaq. yox olmaq. - yalqun oğlu **yoxazır**, iyi adı qalır. - yalınquq oğlu **yoqazur**, əyku adı qalır.

yoqça	yoxça. yoksa. yok kimi. olmuya.
yoqçı	yoğçı. yoğ'çu. yoxluc çəkən. yas tutan. yasçı.
yoqçuluq	yoxçuluq. 1. açat. açığılıq. boşluq. gərəkli. gərəklilik. gərək. gərəkmə. zərurət. hacət. istək. əsmə. əsi. ehtiyac. 1. boşçuluq. poççuluq. heççilik. nehilizm. - heççilik yanlısı: poççu. heççi. boşçu. nehilist.
yoqçunuq	yoxçunuq. yoxsunluq. yoxsunuq. yoxsulluq. yoxsalıq. qırmanlıq. qırıqlıq. paysızlıq. biçəksizlik. böləksizlik. geçinməzlik. keçinəməzlik. boşluq. qırbatlıq. əksiklik. məhrumluq. möhtaclıq.
yoqetən	yoxedən. yoxadan. qaldıran. çalan. götürən. məhv edən. qəhhar.
yoqqa	yoxqa. yoxa. yufaq. yufqa. sığ. dayaz. dərin olmayan.
yoqqun	yoğun. qalın. kəsif.
yoqqunmaq	yoğqunmaq. yoğunlaşmaq. bəkrışmək. pəkrışmək. bərkişmək. qalınlaşmaq. qalqınmaq. qəlizləşmək. quymaqmaq. quyuqmaq. quraqmaq. qurqarmaq. quruqmaq. qoymuqmaq. qoyuqmaq. qurquqmaq. pəkşirmək.

- yoqla** 1. **yoğla**. yavaş. asda. uyğun. dinc. arsat. aram. ərinc. rahat. 1. **yoxla**.boş, qayğısız kişi.
- yoqlac** **yoxlac**. barlağ. barlayan. varlağ. varlayan. kontrolçu.
- yoqlaçı** **yoxlaçı**. yoxlamaçı. yoxlayış edən. müfəttiş.
- yoqlaq** **yoxlağ**. yoxlayış. barlağ. sınağ. arvin (< arıtlama). imtahan.
- yoqlama** **yoğlama**. **yoxlama**. araşdırma. barlaq. arama. san. bərrəsi. dəğşiriş.
- yoqlama** **yoxlama**. 1.ağdarma.1.dənət. dənətim. dənətləmə. gözətmə. gözləmə. kontrol. muraqibət. 1.əlləmə. tutma. toxunma. yetgiləmə. 1. tükətmə. bitirmə. xərcləmə. xəşləmə. 1. **yoxlayış**. **yoxlanış**. sıxlama. sıxtama. sıxsama. sıxnaq. (**sıx** <> **qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq. sınaq. sınav. sınaç. dənək. dənəyiş. dənış. imtahan. azımayış. 1. **yoxlayış**. **yoxlayım**. **yoxlayıt**. sorma. soraş. sormat. sorama. soramac sormat. istifsar edmə.
- **gedəni boşla, qalanı yoxla**.
- yoqlamaçı** **yoxlamaçı**. yoxlaçı. yoxlayış edən. müfəttiş.

yoqlamaq

yoğlamaq. yoxlamaq. 1. (< yol. yal. yolkamaq ?) yol üsdə
 baş vurmaq. dəyib keçmək. əl sürmək. toxunmaq
 (varlığını yokluğunu aramaq). aramaq. daramaq.
 araşdırmaq. xatırlamaq. fikrinə gətirmək. yad etmək
 (gedib onu bir yokluyun). yoxlatmaq: aratmaq. **1. (yük.**
 yoğun) yüksəlmək. yükləmək. **1. yoxlamaq. yoluqmaq.**
 gorum curum olmaq. **1. gözləmək. barlamaq. izərləmək**
 (iz ərləmək: iz etmək). **1. xəşləmək. sərf etmək. itirmək.**
 öldürmək: var yok pulunu yoxlaladı. **1. yoluqmaq. 1.**
 çıxmaq. qalxmaq. - yuxarı **yoqla. 1. durquzmaq. qılınmaq.**
 edinmək. qurunmaq. - törə yoqlandı. **1. ölü üçün yemək**
 vermək. **1. yüksəlmək. çıxmaq. 1. çəkləmək. 1.**
 görüşmək. **1. kullamaq. kollamaq. araşdırmaq.**
 axdarışmaq. baxmaq. mayna etmək. baxmaq. mayna
 etmək. keçmək. dəğmək. ilişmək. yox etmək. əritmək.
 yoxlamaq. keçmək. dəğmək. ilişmək. yox etmək.
 uçurtmaq. aramaq. baxmaq. dəğmək. **1. tintmək. kontrol**
 etmək. soruşturmaq. **1. ağır yüngülləmək. var yoxlamaq.**
 araşdırmaq. təhqiqləmək. toxunmaq. barlamaq.
 varlamaq. axdarmaq. aramaq.

- **barlığın, varlığın yoxlamaq**: qorumaq. varmaq. barmaq.

hifz etmək.- axşam bizi yoxlayın: bir bizə uğrayın. - keçirin

(xatirin) **kullamaq**.

- **gəzib yoxlamaq**: tolaşmaq. dolaşmaq. - bütün otaqları

dolaşdıq.

yoqlamaq

yoğlamaq.dəstəkləmək. bir nərsəyə yaslanmaq. yardım

edmək. tutmaq. - **manastın başın cölöp, bir sulu qız**

olturat: manasın başını dilbər tutup oturur. - **berişmələr**

götürsün, arbaqtarınğ cölösün: (səni) mələklər qaldırsın,

yüksəltsin, ərvağ dəstəkləsin!.

yoqlamaq

yoxlamaq. 1.göz gəzdirmək. devrəmək. dövrəmək.

devrətmək. dövrətmək. 1.gözətmək. qollamaq.

1.barlamaq. barğalmaq. ağdarmaq. baş vurmaq,

çəkmək. yetişmək. barlağamaq. gözdən keçirmək. göz

olmaq. süzmək. sezmək. yox etmək. qırmaq. qollamaq.

armalamaq. armamaq. aramaq. araşdırmaq. arsalamaq.

arzulamaq. istəmək. gözatmaq. 1. dəğərləndirmək. 1.

oxlamaq. düzənləmək. düzən qurmaq. pılanlamaq.

tərtibləmək. 1. sormaq. sormaq. istifsar etmək. 1.

uylamaq. qonqurdatmaq. qoyqurdatmaq. qoqurdatmaq.

mutabiqət vermək. **1.yaxlaşmaq. dəğmək. dəğinmək.**

1.başvurmaq. dəğmək. barlamaq. 1.görmək. gözətmək. -

cibin doluykən bizidə **gör.** - cibi dolu, **görməz** kimsəni. - sevgi

girəkləri (macəra) görməmiş ölmək.

- **baçmaqla yoxlamaq:** gözlə dartmaq.

- **ağız yoxlamaq:** dolayı sözlərlə anlamaya çalışmaq.

- **gənəl yoxlamaq:** gənəl baxış yapmaq.

- **nərsələri, yoxlayıb gözdən keçirmək üçün gəzib**

dolaşmaq: qolaçanlamaq.

- **nərsənin düz olduğun yoxlamaq:** sağlamaq.

yoqlanış

yoxlanış. yoxlama. yoxlayış. sıxlama. sıxtama. sıxsama.

sıxnaq. (**sıx <> qıs**). qıstama. qıslama. qıssama. qısnaq.

sınaq. sınav. sınaç. dənək. dənəyiş. dəniş. imtahan.

azımayış.

yoqlanmaq

yoxlanmaq. yoğlanmaq. {öğlənmək}. 1. dinlənmək.

yığılmaq. çəkilmək. istirahət edmək. - arıq ər **öğləndi:**

yorqun kişi istirahət eddi. **1. övkələnmək. huşlanmaq.**

ağıllanmaq. öncədən anlamayıb sonradan anlamaq.

böyümək. gəlişmək. - uşağın **öqlənməsi** çox çəkər. -

- öqlənməmiş** evlənən ev yıxar, **öqlənibse** evlənir, ev yığar. **1.**
yox olmaq. sönmək. çözülmək.
- yoqlanmaq** **yoxlanmaq**. görüşmək. əyadət etmək.
- yoqlar** gözlər. - **uzaq yollar**, **qonut yoxlar**.
- yoqlaş** **yoxlaş**. baxış. yoxlayış. mayna.
- yoqlaş** **yoxlaş**. əyadət. görüş.
- yoqlaşmaq** **yoxlaşmaq**. diləşmək. axdarışmaq. axdarılmaq.
soraqlaşmaq.
- yoqlaşdırmaq** **yoxlaşdırmaq**. usulla, dolayısı ilə anlamağa çalışmaq.
- yoqlaşdırmaq** **yoxlaşdırmaq**. **yaxlaşdırmaq**. uyarlatmaq. uyumlatmaq.
ısıtmaq. alışdırmaq. öyrəşdirmək. çəkici, olumlu, qolay
bir duruma gətirtmək.
- yoqlatmaq** yuğlatmaq. yüksəltmək. dağa çıxartmaq.
- yoqlattırmaq** **yoxlatdırmaq**. yaxlaşdırmaq. dəğdirmək.
- yoqlayamayan** **yoxlayamayan**. yox edəməyən. boşadamayan.
qaldıramayan. ləğv edəməyən.
- yoqlayan** **yoxlayan**. **1.** araycı. müfəttiş. **1.** görümdük. baxıcı. **1.**
kontrolçu. arayan. **1.** yöncər. qaraçı. baxan. başqan.
- yoqlayan** **yoxlayan**. **1.** dənətiçi. dənətçi. dənətimçi. dənətləyən.
dənətləmçi. gözətən. gözləyən. kontrolçu. muraqib.

yetişən. mə'mur. məsul. 1. yarğıcı. dadıstan. bəzürs.

- dartı aracları, dartıcları, tərəzıların düzlüyün dənətləyən.

yoxlayan görevli: qantar baxıcı: qantar ağası.

yoqlayıb

yoxlayıb. - birin **yoxlayıb**, əli altda saxlayıb, yanlışığına yol

açmasını önləyən: kimsə. iyi asdar, üzü saxlar.

yoqlayıcı

yoxlayıcı. barlağçı. marağlı. araştıracı. mütəcəssis.

yoqlayım

yoxlayım. **yoxlayış**. **yoxlayıt**. **yoxlama**. sorma. soraş.

sormat. sorama. soramac soramat. istifsar edmə.

yoqlayın

yoxlayın. qiyabən.

yoqlayış

yoxlayış. 1. san. götür qoy. yarqac. qaraq. yoxlaş.

mayna.- **san görmək**: qoşunun var yoxun, oluş yoxuşun

yoxlamaq. 1. varlaq. barlaq. axdarış.

yoqlayış

yoxlayış. **yoxlama**. 1. **yoxlanış**. sıxlama. sıxtama.

sıxsama. sıxnaq. (**sıx** <> **qıs**). qıstama. qıslama.

qıssama. qıssnaq. sınaq. sınaq. sınaq. dənək. dənəyiş.

dəniş. imtahan. azımayış. dənətim. yoxlağ. barlağ. sınağ.

arvın (< **arıtlama**). imtahan. bəzrəsi. 1. **yoxlayım**. **yoxlayıt**.

sorma. soraş. sormat. sorama. soramac soramat. istifsar

edmə.

- yoqlayışlı** **yoxlayışlı.dənətimli. dənətli. dənətli. dənətli.**
dənətlənmiş. gözətli. gözlətilli. kontrollu.
- yoqlayıt** **yoxlayıt. yoxlayış. yoxlayım. yoxlama.** sorma. soraş.
sormat. sorama. soramac sormat. istifsar etmə.
- yoqlu** **yoxlu.** yoksul. - ut (utanc) ola sağvən demək sayru kişi.
aybola bayvan demək **yoxlu** kişi.
- yoqluq** 1. yox olma. olunmama. bulunmama. ədəm. 1. ehtiyac.
zərurət. fəqr. 1. olmayış. heç. fuqdan. - **yoxdan** nə çıxar.
1. kasıblıq. qolaysızlıq. yarılla. yoxsulluk. güclük. fəqr.
möhtaclıq. yavı. yav. yava. yağ. fūqdan. yarılıq.
yoxsulluq. kasıblıq. qolaysızlıq. yarılla. - **yarılığa** ayıb yok.
əksilklik. olmamaq. fuqdan. yoxsulluq. ehtiyac.- güclük
çəkmək. - güclükdə yaşamaq. - yarılığa ayıb yok. 1. gəlin
cehizi. 1. kəslik. qıtlıq.
- **yoxluq qalıb:** olumsuzluq biçimi.
- **yoxluq kişini qolun baylar:** yoqluq insanın əlini bağlar.
- yoqluq** **yoxluq.** 1.boşluq. xələ'.1. ölüm. ədəm. ğiyab. 1. heçlik.
boşluq. 1. qaqırqurluq. qıtlıq. quraqlıq. azlıq. qəhətlik. 1.
təris. tərsə. təsgəri. təsgin. olumsuz. edinilməz. olmaz.
olqunsuz. qeyrimümkün. mənfi. neqətiv. 1. ədəm.

füqdan.

- qanun boşluğu, pozuqluğa yol açır.

- **sevgi yoxluğu, ölümdür, axan suyun çağılıtsı, yaşam**
değilmi.

- **yoxluqla** toxluğun arasın, dağlar kəsir.

- **ölümün, yoxluğun sağlamaq:** başını yemək.

- **yoxluq, boşluq, ehtiyac, lizum duymaq:** gərəksəmək.

- **yoxluğun, əksikliyin duymaq:** edəməmək. - kitabsız
edəmirəm.

yoqluqunda **yoqluğunda.yoxluğunda.** gıyabən. uzaqdan.

yoqmaq **yoğmaq. yoxmaq. 1.** yoğunlanmaq. quyuqlanmaq.
quyulanmaq. qoyulanmaq. qalınlanmaq. qəlizlənmək.
donmaq. sələbət tapmaq. kəsiflənmək. təxmir olmaq. **1.**
bulamaq. yapışdırmaq. toxunmaq. tə'sir eddirmək. **1.**
silmək. pozmaq. məhv etmək. **1.** yox etmək. harcamaq.
itirmək. öldürmək.

yoqmaq **yoxmaq.** olmamaq. - xoş yoxmamaq: xoşuna gəlməmək.

yoqmaq **yoxmaq. yokmaq. yoymaq. yoğmaq.** bax > **yaxmaq. 1.** (<
yaq). yaxışmaq. yaraşmaq. xoşa gəlmək. yaxımlı
yoxumlu, yaraşlı yaxaşlı olmaq. **1.** yox etmək. xrcələmək.

öldürmək. itirmək. sərf edmək. - paravın hamısını **yoxma**:
xəşləmə. - **yoxa** çağ: sərf olan zaman. - harda **yoxdun**, harda
arısan. - **yoxmuş** kimi, **yoxatan** dünya. **1.** yüksəltmək.
övmək. ilişmək. dəymək. keçmə xəstəlik. yaramaq (bu
yemək mənə yokır). etkiləmək: ona bu sözlər yokmaz.

yoqmaq **yoğmaq.** yıxmaq. cuvmaq. yuvmaq.

yoqmaz **yoğmaz.** yaxmaz. yarmaz. yaramaz. həram. - **yoğmaz**
para: həram para.

yoqmuş **yoxmuş.** - bir varmış bir yoxmuş: **ertdə ertdə.**

yoqnalmaq **yoğnalmaq.** yoğunlamaq.

yoqnasatmaq **yoxnasatmaq.** ölünsətmək. özün, kəndin öldürsəmək,
öldürmək istəmək. canına qıysamaq. xodkoşluq etmə
istəmək.

yoqnasız **yoğnasız.** inatçı. dadsız. naxoş. yöndəmsiz: yoknatçı çağa.
yoknasız adam.

yoqnatım **yoxnatım.** bax > **yoxnatma.**

yoqnatış **yoxnatış.** bax > **yoxnatma.**

yoqnatıt **yoxnatıt.** bax > **yoxnatma.**

yoqnatıtmaq **yoxnatıtmaq.** öldürmək. özün, kəndin öldürmək.
xodkoşluq edlətmək.

yoqnatma	yoxnatma. yoxnatıt. yoxnatıř. yoxnatım. ölündəti. ölündətiř. ölündətmə. özün, kəndin öldürmə. canına qıyma. xodkořluq.
yoqnatmaq	yoxnatmaq. ölündətmək. özün, kəndin öldürmək. canına qıymaq. xodkořluq edmək.
yoqolan	yox olan. gizirən > girizən. qaçıb gizlənən. çəkinən çəkingən.
yoqolmaq	yoxolmaq. qaçıb gizlənmək. gizirmək > girizmək. çəkinmək.
yoqolmaq	yoxolmaq. yox olmaq. tumbolmaq. itmək.
yoqolsun!	qarqıř sözü. - yox olsun: sonu olsun. sonu ərsin. sonu gəlsin. ölsün.
yoqrı	yoğrı. çanaq.
yoqru	yoğru. yoqdu. yoqru. yuqdu. yoqruy. dəvə tükünün uzunları. cuqdu.
yoqruq	yoğruq. hazırlıq.
yoqrulma	yoğrulma. yoğunluq. qıvlařma.
yoqrulmaq	yoğrulmaq. 1. qalanmaq. yığıřmaq. - palçıq balıq yoğrulur, çıqay yavuz yığrılır: kötüləřür. 1. yuğrulmaq.

yoğunlanmaq. quyuqlanmaq. quyulanmaq. qoyulanmaq.
qalınlanmaq. qəlizlənmək. təxmir edilmək.

yoqrum bir dəfədə yoğrulacaq qədər olan.

yoqruş **yoğruş**. 1. təxmir. acrış. acıtma. 1. yoqur. uğur. yaxçı fal.
1. xandan bir dərcə aşağı olan başçı. nayib rəyis. 1.

yuğruş. **yuqruş**. aşağıdan ucalara yüksələn qara yaxa.

yoqruşmaq **yoğruşmaq**. 1. bitmək. uyuşmaq. (maya) tutmaq.

dolmaşmaq. 1. qurumaq. qaqurmaq. - **suyuq** ağızda

yoğruşdu: ağızımın suyu qurudu, qaqurdu. 1. yığışıb

qurumaq. - ağız suyu. **süzük**. **suzuq**. - **süzüq** ağızda

yoğruşdu: ağız suyu qurudu. 1. yoğrulmaq. yoğurmaq. 1.

yoğurmaq. uğurlamaq. yaxçı fal açmaq.

yoqrutmaq **yoğrutmaq**. 1. qavama gətirmək. yoğurmaq. qəlizlətmək.

1. yoğurmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək.

yoqruy **yoğru**. yoqdu. yoqru. yuqdu. dəvə tükünün uzunları.

cuqdu.

yoqsa **yoxsa**. 1.və gərnə. değılsə. əksi təqdirdə. 1.ancaq.

məgər.

- **işin düşsə çiviyə, qızıl gümüş gəlməz işə, əl at dəmirə,**

dəmir yoxsa gəmiyə.

- yoqsa** **yoxsa.** ansı. əksi təqdirdə. oqəse. tərsinə. olmuya.
- aytğanımi ed **ansı** ururma: söylədiğimi yap yoxsa vururum.
- yoqsaqi** **yoxsaki.** və gərnəki. değılsəki.
- yoqsalıq** **yoxsalıq. yoxsunluq. yoxsunuq. yoxsulluq. yoxçunuq.**
qırmanlıq. qırıqlıq. paysızlıq. biçəksizlik. böləksizlik.
geçinməzlik. keçinəməzlik. boşluq. qırbatlıq. əksiklik.
məhrumluq. möhtaclıq.
- yoqsamaq** **yoğsamaq. 1. ağılamaq. 1. yoxsamaq.** silmək istəmək.
yüngüllətib, boşaltmaq.
- yoqsamaq** **yoxsamaq. yoxasamaq. yox saymaq.** heç saymaq.
heçləmək. heçsəmək. heçəsəmək. önəmsəməmək.
- yoqsılamsınmaq** **yoxsılamsınmaq.** kəndini yoxsul
göstərmək. kəndini gücümsemək. yarlılanmaq.
- yoqsıraq** **yoxsıraq.** yoxsulluq. səfillik.
- yoqsıramaq** **yoxsıramaq.** yoxsullaşmaq. yoxsul düşmək.
- yoqsul** **yoxsul. (# yüksül).** 1. qırıl. qırqıl. kasıb. solamuq. solaq.
çapaqay. yarqıl. yarlıq. kasıb. yazıq. 1. ac. əliboş.
ələbaxan. fəqir. kasıb. möhtac. qoquz. züğürt. müflis.
kasıb. yarqıl. yazıq. 1. əli yoka. yoklu. 1. qarlaş. qırlaş.
yazıq. aciz. fəqir. boşəl. qaşaq. qaşşaq. ev eşiksiz.

kasıb. müflis. **1.** yarlı. kasıb. miskin. fəqir. **1.** yarlı.

yitirmiş. yitik. qayıp. **1.** zayıf. cılız. azmıç. gücsüz.

- **ac** doyurmaq. - parasız olana deyilir.

- **tırlın biri tırl.**

- **yoxsul yorqanı:** öksüz yorğanı: ağ sarmaşığı çeşiti.

- **dayaq yoxsulu:** yaramaz. kötək yeməli olan.

yoqsul

yoxsul. yoxsum. yoxsun. 1. qaradaban. fəqir. **1.** yüngül.

düşgün. düşgül. düşmüş. fəqir. qırıq. zavallı. çıxırsız.

düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız.

arnaşsız. çarasız. beçara. yazıq. əzik. donsuz. çıplaq.

çulsuz. çulqasız. lüt. səfil. əliboş. əlikor. əlikov. əli açıq.

1. yoxsun. qırman. qırıq. boş. biçəksiz. böləksiz. paysız.

əksik. qırbat. keçinməz. keçinməz. ayrıq. adırıq. atrıq.

bəhrəsiz. düşgün. düşük. nəsibsiz. hissəsiz. talehsiz.

tale'siz. sanssız. məhrum. möhtac. **1. yoxsun.** qırman.

qırıq. ayrıq. boş. biçəksiz. böləksiz. paysız. əksik. qırbat.

geçinməz. keçinməz. bəhrəsiz. möhtac. - **ara yoxsulu:**

fürsət, çağ, imkan arayıb, bulamayan. **1.** düşgül. əzik. izik.

yazıq. **1.** əli qıssa. əli yufqa. züğürt. **1.** gərəkli. möhtac.

ələ baxan. naçar. qılquyruq. parasız.

- **bərk yoxsul**: çarıqsız.
- **çox yoxsul**: bir tikili ağacı olmamaq.
- **yoxsul olmaq**: əldə avucda olmamaq.
- **içidar yoxsul**, **özün bəyliyə vurur** (varlı olmağın göstərir).
- **iyi diləklə kimisiyə (yoxsullara) bağışıt, iydəlik (xeyrat), vermə, bağışlama**: iydəlik. yasbal. yasbaltı. ehsan.
- **yoxsul biri**: çox sanısız.
- **yoxsul, güclü sıxıntılı, yersiz xanımlara keçici barıncaq**: qadinevi.
- **yoxsul**, itin adın ya qızıl qoyar, ya gümüş.
- **yoxsullar evi**: uğurev. uğur evi. uğüröy. müstəməndlər evi. xeyrməndlər evi.
- **keçi qılından olan yoxsul çadırı**: qara çadır.

yoqsul

yoqsul. 1. (# toqsul). 1. borbaysız. cılız. zayıf. 1. batıql. kasıb. səfil. yalanqac. fəqir. yarlı. fəqir. zaravat. yazıq. məhrum.

- **yoxsul düşmüş**: azqınlı. fəqir.
- **yoxsul görmək**: yarlısınmaq. zavallı görmək.

yoqsulca

- **yoqsulca, pis duruma düşəsin**: əlin iş tutmasın.

yoqsulevi

yoqsulevi. düşgülevi.

- yoqsullamaq** **yoqsullamaq.** qoquzlamaq. züğürtləmək. parasız qalmaq.
- yoqsullarevi** **yoqsullar evi.** düşgünlərevi.
- yoqsullaşmaq** **yoqsullaşmaq.** 1. parasızlaşmaq. tırillamaq.- nədən belə tırilladın. 1. qırılmaq.
- yoqsullaşmaq** **yoqsullaşmaq.** azqınlaşmaq.
- yoqsullatmaq** **yoqsullatmaq. yoxaltmaq. yoxsun bıraqmaq, qılmaq.** əkmək. məhrumatmaq. - pulunu **əkdi.** - qonaqlıqdan **əkdi.** - bizi **əkib,** özləri qonaqladılar.
- yoqsulluq** **yoqsulluq.** 1. azqınlıq. fəqirlik. 1. yoxsırağ. səfillik. 1. zərurət. 1. kasıblıq. qolaysızlıq. yarlıla. yoxluk. yarlıq. kasıblıq. yarlıla. yokluk. qıtlıq. kəsət. kasad. qoquzluq. züğürtlük. parasızlıq. yoxluq. ehtiyac. - para kasadı yoxumuzdur. - yemək kasadı. - **yarlılığa** ayıb yok.- yarlılığa ayıb yok.
- yoqsulluq** **yoqsulluq.** 1. yoxsunuq. yoxsunluq. yoxsalıq. yoxçunuq. qırmanlıq. qırıqlıq. paysızlıq. biçəksizlik. böləksizlik. geçinməzlik. geçinəməzlik. boşluq. qırbatlıq. əksiklik. məhrumluq. möhtaqlıq. 1.çulsuzluq. 1.yoxallıq. yavlaqlıq. yavalaqlıq. 1.qıtlıq. gərəklilik. möhtaqlıq. acizlik. -

yoxsulluğuna qarşı əliaçıq, comərt: könlü bol. bolkönlü.

könlü zəngin.

- cəvanlıqdan qocalığa hay saxla, varlılıqdan yoxsulluğa pay saxla.

- iyilik, yardım, varlıq, **yoxsulluq izlənilmək:** yaşanmaq. görünmək.

yoqsulluq **yoxsulluq.** sıxıntı. kəmlik. yarlılıq. fəqirlıq. zavallılıq. yazavtılıq. kötülük. fənalıq. məhrumiyət. bədbəxliq.

yoqsuluyam **yoxsuluyam.** yosuluban.

yoqsum **yoqsum. yoxsun. yoxsul.** yüngül. qırman. qırıq. düşgün. düşmüş. fəqir. qırıq. zavallı. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. beçara.

yoqsun **yoqsın.** yoxsın, itmiş, itilən nərsəyə üzülmək.

yoqsun **yoqsun.** 1. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. bilişsiz. bilişbilməz. şuursuz. beşuur. 1. görəvsiz. görvəsiz. məsu'liyətsiz. 1. darqaşayırd. laübalı. laqeyd. ovbaş. ovlaş. oğbaş. oğlaş. 1. **yoqsul.** qırman. qırıq. boş. biçəksiz. böləksiz. paysız. əksik. qırbat. keçinəmiz. keçinməz. ayırıq. adırıq. atrıq. düşgün. düşük.

bəhrəsiz. nəsibsiz. hissəsiz. talehsiz. tale'siz. sanssız.
 məhrum. möhtac. **1. yoxsum.** yüngül. düşgün. düşmüş.
 fəqir. zavallı. çıxırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz.
 olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. çarasız. beçara.
 - **görülən işdən, olduğu durumdan yoxsun, məhrum**

durma: qaldı - hamı yedi, **qaldı** sən.

- **nərsədən yoxsun qalmaq:** əldən gedmək.

- **sevgi ilgidən yoxsun:** məhəbbətdən, əlaqə, təvəccühdən
 məhrum.

- **yoxsun bıraqlamaq, qılmaq:** yoxaltmaq. yoxsullatmaq.

əkmək. məhrumlatmaq. - pulunu **əkdi.** - qonaqlıqdan **əkdi.** -
 bizi **əkib**, özləri qonaqladılar.

- **yoxsun, üzük, acınaqlı sevilən kimsə:** kəsəcəğiz.

yoqsunlatmaq **yoxsunlatmaq.** nərsədən etmək. alıqoymaq. məhrum
 etmək. - işimdən **etdilər.** - ev eşiyimdən **etdilər.**

yoqsunluq **yoxsunluq. yoxsunuq. yoxsulluq. yoxçunuq. yoxsalıq.**
 qırmanlıq. qırıqlıq. paysızlıq. biçəksizlik. böləksizlik.
 keçinməzlik. keçinəməzlik. boşluq. qırbatlıq. əksiklik.
 məhrumluq. möhtaclıq.

yoqsunmaq **yoxsınmaq.** yoxsın, itmiş, itilən nərsəyə üzülmək.

- yoqsunmaq** **yoxsunmaq.** 1. acıqmaq. gərək, gərəklik, ehtiyac duymaq. 1. gərəksinmək. əl açmaq. möhtaqlanmaq. 1. qıyıqlamaq. qıtlıqlamaq. itirmək. qeyb edmək. batırmaq. - bütün varın **yoxsundu.** 1. məhrum olmaq.
- yoqsuz** **yoxsuz.** yaxımsız. yoxsul. yoxsun. gərəksiz. məzəsiz. göyülsüz. irgenci. cana yatmayan. sınımayan. yoqmayan.
- yoqtan** **yoxdan.** durduğu yerdə. əməksiz.
- **heç yoxdan:** nədənsizcə. yox yerə. səbəbsiz yerə.
- yoqtu** **yoxdu.** - **geri qaradır qara, dönmə geri, keçmişin, sözdə yoxdu yeri.**
- **işin yoxdu!: işinmi yox!:** " önəmli değıl, boş ver" anlamında söz.
- yoqtu** **yoğdu.** 1. dəvənin çənəsi altındaki uzun tükler - cuqdu. yoqru. yoqruy. yuqdu. 1. yoğru. yoqru. yuqdu. dəvə tükünün uzunları. cuqdu.
- yoqtur** **yoxtur.** olmaz: yeldi. dağıdı sudu bu üçüylə oyun yoxdu.
- yoqturmaq** **yoğturmaq** yuğturmaq. sürdürmək. bulaştırmaq.
- yoqturmaq** **yoxdurmaq.** yozturmaq (**z < > t**) yotturmaq. yoddurmaq. sildirmək. pozdurmaq.

- yoquq** **yoğuşuq.** yaxın. yağuşuq. qıyraq. qıyıraq. qıyıda olan. qonşu. qərib. (# **qıraq**: uzaq).
- yoqulmaq** **yoğulmaq.** yoğunmaq. sıvanmaq. yuqulmaq. bulaşmaq. sürtülmək.
- yoqum** **yoxum.** - **yoxumlu yaxımlı, gözəl səsle oxuyan:** sayrayan. qəvval.
- yoqum** yoxum. yoyum. yaqım. yaxım. şafa. töküm. tükəm. kullaniş. ödəş. gediş. xərc. məsrəf.
- yoqumlu** **yoxumlu.** yaxımlı.
- yoqumlu** **yoğumlu.** 1. rıxdımlı. yaxımlı. yaraşılı. 1. gözəl. dadlı. - **yararlı yokumlu** yemək. 1. bərəkətli. bol. - əli **yoxumlu:** açıq əl.
- yoqumsuz** **yoxumsuz.** yaxımsız.görümsüz. görkəmsiz. yarşıqsız. yarışıqsız. yaxışıqsız. dalaqa. tələkə. gəlşiksiz. yoxuş. iğrənci. yaramaz.
- yoqun** **yoğun.** 1. **yoğan.** qaba. qalaba. qalba. qabal. qalab. qalıq. qalaq. qaqaq. qalın. enli. enil. gur. gurul. gür. gürül. güclü. qocur. sağlam. böyük. böyküt. acıq. iti. sərt. ətli. şişik. dolu. doluq. dolqun. çaplı. çapıl. iri. qataq. qadaq. qota. şişman. 1.düğün. qalın. tavıl. tapıl. güc. qaldırı. zor.

- (çiqəl. çiqit. çipit. kipit. çilqə > çillə) < (**çiq**: qapalı. düğün).
 gövrəli. gövdəli. 1.qəzil. qatraq. qaba. kötük. gödük.
 çirkin. 1.irik. iri. qalın. qatraq. qaba. kötük. gödük. gobud.
 1. kəsif. qatıq (> **ğati**). örtü. örtük. qapanca. qaranlıq.
 dolu. 1. koyu. tünd.
- **boynu yoğun**: **ərçomaq > nərçomaq**.
 - **çatıda atma giriş olaraq işlənən qalın, yoğun yonulmuş ağac, dəmir**: qalbas. qalas.
 - **incə işlərə başı ərmir, yoğun işdən başı çıxmır**.
 - **külə yoğun**: bodur. - **yapışqan yarpaqlı, bodur (külə yoğun) bitgi**: qarağan.
 - **qıçları (bacaqları) yoğun olan malqara**: qarabacaq.
 - **qolun yoğunolan üst bölümü**: qaraca. üst qol. bazı. bazı. - **qaraca gəmiyi**: qol gəmiyi.
 - **yoğun boru, kaval, yüyə, lülə**: qaradurba. qaradurba.
 - **tikintidə işlənən yoğun, qalın dirək**: qaqma.
 - **üstü örtülü yoğun tel, sim**: yaltıq. kabl.
 - **yoğun ip**: qabal. - **yoğun əğrilməmiş ip**: qabalıq.
 - **yoğun olan iş yeri**: işocağı. iş mərkəzi.
 - **yoğun yağ**: qalın yağ: ağır yağ.

- **yapılada dikə qoyulan yoğun dirək**: qatıl. sutun.

- **yoğun, dayanıqlı ip**: qaraçav.

- **boynu yoğun**. buyruqsuz. asav. - **boynun yoğunlatmaq**.

işsiz gücsüz, dinc yaşamaq ənsə yapmaq. - **yoğun iğnə**:

güvəldic > çuvalduz (< **kovan**: dələn. oyan). - **boynu yoğun**:

ənsəsi qalın. - **topaqca, yoğun bibər**: dolmabibəri. bulqar

bibəri.

- **boynu yoğun**: qabatayı (< **qabat**: gobud + **ayı**). lotu.

daşməşdi < daşbaşdı.

- **yoğun içəgə**: qulun.

yoqun

yoğun. yoğan. 1. iri. böyük. əzim. cəsim. gəbə. qaba.

gobut. qalın. şişik. odun. qaba. kota. kut. - **odunun biridi.**

1. yonulmamış. qaba. xam. **1.** ədəbsiz. tərbiyəsiz. **1.**

qalın. qəliz. quyu. qoyu. kəsif. **1.** sıxı. sıqlam. sıqlam. **1.**

çoqay. kirli. **1.** qısıq. sıxı. sıxışıq. bitişik. **1.** şişqin. qalın.

1. yoğan. irik. irik. böyük. güclü. davamlı. mətin. **1.**

yoxluq. itik. işə yaramaz.yığın. (yığınmaq. yoğunlaşmaq:

yığışmaq). qarın. bövən. kisə. kov. kovsaq. qursaq. qıssa.

küt. qalta. qalın. aşaq. dibən. tövən. pəs. konqur. conğ.

qatı. iri. çapca qalın. qalın. gür. iri. sıx. sıxı. cüssəli. fazla.

fazlalaşmış. qatılaşmış. toppu. şişik. saytal. sarman.
 böyük. qocaman. azman. pota. qaba. dərin. sıkışık.
 şişman. səmiz. sağlam. ağır. biçimsiz. dirənci.
 bəcərəksiz. anlayışsız. qısa boylu. - **yoğun baş**: öz sevrər.

- **qarnı yoğun**: tünqıqı.

- **yoğun səs**: buğ. kərəneyin səsi.

yoquna - **göreni danır, yoxuna inanır**.

yoquna - **yoxuna**, boşuna çağlamaq, sürmək, vaxt keçirmək: **yoxani**.

yoqunlamaq **yoğunlamaq**. böyümək. önəmlənmək.

yoqunlanmaq **yoğunlanmaq**. yuğrulmaq. yoğrulmaq. quyuqlanmaq.
 quyulanmaq. qoyulanmaq. qalınlanmaq. qəlizlənmək.
 təxmir edilmək.

yoqunlar - **astarı var odundan, yiyər yeməz yoğunlar**.

yoqunlaşmaq **yoğunlaşmaq**. yığışmaq. yoğunmaq. qalınmaq.
 yığınmaq.

yoqunlaşmaq **yoğunlaşmaq**. **yoğqunmaq**. bəkrişmək. pəkrişmək.
 bərkişmək. qalınlaşmaq. qalqınmaq. qəlizləşmək.
 quymaqmaq. quyuqmaq. quraqmaq. qurqarmaq.
 quruqmaq. qoymuqmaq. qoyuqmaq. qurquqmaq.
 pəkşirmək.

yoqunlaşmaq **yoğunlaşmaq.** qalınlaşmaq. kəsifləşmək.

yoqunlaşdırmaq **yoğunlaşdırmaq.** çitləmək. çitləməq. tikmək. artlamaq.
artıqlamaq.

yoqunlatmaq **yoğunlatmaq. qalınlaşdırmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək.**
qoyulmaq. 1. qalınlatmaq. qabartmaq. kəsiflətmək. 1.
aşavlatmaq aşavlamaq. daşırtmaq. daşartmaq. şişirmək.
şişirtmək. şişirtmək. abartmaq. qabartmaq. qabarıtmaq.
yellətmək. böyütmək. mubaliğə etmək.

yoqunluq **yoğunluq.** 1. irilik. böyüklük. əzəmət. cəsəmət. 1.
qabalıq. xamlıq. 1. ədəbsizlik. tərbiyəsizlik. 1. qalınlıq.
qilzət. quyuluq. qoyuluq. kəsafət. 1. irilik. qatılıq.
dayanıqlıq.

yoqunluq **yoğunluq. qartlıq. qartallıq. qatlıq.** 1. diyametr. yayranlıq.
1. qartlıq. qartallıq. qatlıq. sıxlıq. darlıq. qalınlıq. çiqrınlıq.
toxluq. qabalıq. kisrət. qilzət. 1. kəsiflik. kəsafət. 1.
uyqunsuzluq. gobutluq. qabalıq. qalınlıq. ədəbsizlik.
- **ışıq yoğunluğu birimi:** qandı. qəndil. yandı.
- **qıyın (zülmi.). ipi yoğunluğundan qırırlar.**

yoqunmaq **yoğunmaq.** 1. toxunmaq. 1. yoğulmaq. sivanmaq.
yuqulmaq. bulaşmaq. sürtülmək.

- yoqunmamaq** **yoğunmamaq.** yararmamaq. yaranmamaq. hərəm olmaq. - səs küydən, yuxumda **yoğurmadi.**
- yoqunti** **yoğundi.** təbəqə: pas. tozan yoquntusu: toz təbəqəsi.
- yoqur** **1. yoğruş.** uğur. yaxşı fal. **1. mürəkkəb.** - çox **yoğur** işdir.
1. xəmir.
- **acığan yoğur:** mayalanmış xəmir.
- **yoğur acıtmaq:** xəmir mayalamaq.
- **yoğur basmaq:** xəmir açmaq. xəmir yoğurmaq.
- **yoğur sapın:** paltar sabunu.
- yoqur** **yoğur.** **1. netəlik.** keyfiyyət. - birinci **yoğur.** **1. maya.** öz. əsl. - **yoğur mal.** - **yoğur söz.** **1. şişik.** qabarıq. **1. yaran.** yarar. yaxız. həlal. - **yoğur para:** həlal para. **1. şişik.** gövdəli **1. qoyu.** kəsif. bulanıq. bulaşiq. kirli. paslı. sapal. sapıl. çəpəl. çapal. çapıl. **1. xəmir.** - **diş yoğur:** diş tozu, xəmiri. - **yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un:** ırqa. yırqa. ırva. yırva. uğra. yuğra. - **qabayoğur:** acılı (mayalı) xəmir. - **yoğuru (xəmiri) aşitan, acitan, qarbartan öğə, öznə:** acıtma tozu, otu: qabartma, abartma tozu, otu.
- **bir çeşit yoğur (xəmir) dadlısı:** qaraquş.
- **yoğur (xəmir) içində qalan açılmamış, sərt topaqlar,**

düğümlər: qarmıq.

- **yoğur (xəmir) yoğurmağa yuvarlaq, dərin təknə, qab:**

qarsan.

- **yoğuru (xəmiri) saç üzərinə qaplatıb yaplataraq pişirilən**

girdə çörək: qapartma. qapartlama. bazlama. saz çərəyi.

- yoğur kimi: 1.yorqunluqdan, əli ayağı tutmaz. 1.

yeməyin çox pişib, bulamaclaşması.

- **yoğur açmaq:** axlovla, yararaq açmaq. yufalamaq.

- **yoğur boya:** xəmir kimi yumşaq boya.

- **yoğur etmək:** yoğurlamaq. çeşitli nərsələri qarışdırmaq.

- **yoğur işi:** xəmirlə işləmək.

- **yoğur tutmaq:** yoğurlamaq.

yoquralım

yoğuralım. yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğalım.

yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım). gəlişmə.

gəlişiş. gəlişim. ösüşmə. ösüş. ösüşüm. ilərləyiş.

ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. tərəqqi. pişrəft.

yoqurca

yoğurca. şaşqınca. yontulmamışın. yöndəmsizin.

yöndəmsizcə. xamına. saçıqca. salaqca. salaqın.

sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. gobutca. gəbəcə.

gəvəcə. dəlicə. gicinə. görgüsüzün. kötükcə. ködükcə.

görgüsüzçə. görgüsüzün. görməmişçə. koryatca.
 qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca.
 qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.
 avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.
 anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın.
 bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.
 cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca.
 daşraca. dışraca. naşıca. qırtalaqca. amiyanə. nadanca.

yoqurçu **yoğurçu.** 1.xəmirçi. 1. bulaşıcı. bələşdirən. 1. hər nəyi qarıb qarışdıran. şələm şorbaçı. səlqəsiz.

yoqurqan **yoğurqan.** 1. yorqan. qalın yoğun örtük. - üzüvə yorqan
aşıl: çək. - o **yorqan** büründü. - **yoqurqandan** artuq ayağ ayağ kösülsə üşüyür. 1. yuvurqan. yumurqan. yorqan.
 basturuq. örtük.

yoqurqanmaq **yoğurqanmaq. yörgənmək. yörənmək.** dolanmaq.
 döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq.

yoqurquc **yoğurquc.** (yoğur + aç ?). yoğrulmuş, qatı nərsəni açan, sərən oxlaq.

yoqurlama **yoğurlama. yoğurlayış. yoğurlanış. yoğuralım. yoğalım.**
yoğalma. yoğalış. (# yoxalış. yoxalma. yoxalım). gəlişmə.

gəlişiş. gəlişim. ösüşmə. ösüş. ösüşüm. ilərləyiş.

ilərləyim. ilərgəyiş. ilərgəniş. tərəqqi. pişrəft.

yoqurlamaq **yoğurlamaq.** 1. nərsəni xəmirlə qapamaq. 1. yoğur tutmaq. 1. xəmirləşmək.

yoqurlanış **yoğurlanış** bax > **yoğurlama.**

yoqurlayış **yoğurlayış.** bax > **yoğurlama.**

yoqurma **yoğurma.** xəmir tutma. əzib qarışdırma.

yoqurmaq **yoğurmaq.** 1.xəmirləmək. 1.aşıрмаq. qatmaq. xəmir etmək. aşırmaq. aşırılmaq. qatmaq. aşılamaq. qarmaq. qatıb qarışdırmaq. 1. oğxalamaq. ovxalamaq. oğuşturmaq. 1. pıqrmaq <> fıqrmaq. pıqqırmaq. əksimək. qabarmaq. acımaq. mayalanmaq. təxmirləmək. 1. qatmaq. - yoğur **qatmaq.**

- **yoğur** (xəmir) **yoğurmağa yuvarlaq, dərin təkne, qab:** qarsan.

yoqurmaq **yoğurmaq. yuğurmaq.** 1. qatmaq. yedidmək. həl etmək. qatmaq. qatmaq.pişirmək. sindirmək. xəmiri gətitmək üçün oynatmaq (**yöğirik:** oynaq. yığır). açmaq. həll etmək. pozmaq. dəlmək. basqılmaq. basıqlamaq. hörmək. burmaq. çulqamaq. biri biriynən örtmək.

karmaq. qatmaq (xəmir. palçıq). çeyləmək. çeynəmək.
 çeynəmək. - sözü **yoğur** danış. - **yoğut yoğut**
 danışmaqdanısa, **yoğurub** danışmaq yeydi. - əti əzib yağla
yoğuralar. - **yoğursuz** söz **yoğutdu** çıxar. **1.** yoğruşmaq.
 uğurlamaq. yaxşı fal açmaq. **1.** qavama gətirmək.
 yoğrutmaq. qəlizlətmək. tərkib edmək. - çox **yoğur** işdir. **1.**
 yoğrutmaq. qəlizlətmək. qavama gətirmək. **1.** bulamaq. -
 onun **igji** (kəsəli)mənə yoğurdu. - əlimə yağ **yoqurdu**. **1.**
 hazırlamaq. bir durumu, qoşulu pişirmək. salıb çıxmaq. -
 bu işi **yoğurun**. - **yoğrulmamış** xəmindən çörək çıxmaz. **1.**
 qatılaştırmaq. qatıtmaq. **1.** uyutmaq. peynir yapmaq.
yoqurmasın **yoğurmasın**. yararmasın. yaranmasın. hərəm olsun.
yoqurmuş **yoğurmuş**. xəmir olmuş. - **yoğurmuş** un suvişdi: xəmir
 olmuş un suyuqlaşdı.
yoqursu **yoğursu**. **yoğurumsu**. **1.**iyi pişməmiş, yoğur kimi qalmış.
 xəmirimsi. - çörəyin **yoğursu** yeyildikdə, ürəyə düşər. çörəyin
 pişməmiş, xəmirimsi qalmışı. **1.** çığ. çiy. qırt. olmamış. xam.
 pişməmiş.
yoqurt **yoğurt**. **1.** **yuğurt** > **yaurt**. (< **yoğun**). yoğunlanmış,
 kəsilmiş, quyulaqmış, quyulaşmış süt. **1.** bükbüldük.

uyuq. qatıq. curğat. 1. yoğunlanmış. yoğrulmuş.

mayalanmış. qatıq: qatışmış. qatışıqı olan.kəsilmiş

daşlanmış süt. ovidan. toplu. bollu. geniş. yoğurtlu.

- **torba yoğurdu**: süzmə yoğurt.

- **yoğurt qurusu**: **qaraqurut**. bir çeşit pendir.

- çəkə süzmə **yoğurt**: kiş. quru yopğurt.

- **yoğurt mayası**: **uyutquc**. - **yoğurt yapmaq**: mayalamaq: uyutmaq.

- **yoğurt kimi**: çox quyuq, qəliz.

- **yoğurt pəniri**. kəş. kəç. çək. yoğurt pəniri. yağsız pənil.

- **qıldan yoğurt tobası**: köynük.

- **süzmə yoğurt**: kəsmik < > kəmsik.

- **yoğurt yuvası**: yoğurt çalınan qabın qoyulduğu sacaq yer.

yoqurt

yoğurt. qatıq. - **qatıqla (yoğurtla) suyun çalınmış**: qatığ ayran.

- **yağı alınmış yoğurt**: qatıq.

- **hər nəyin yoğunu, qabası**: qatı.

- **yoğurtla yarmadan pişirilən yemək**: qatıqlı.

- **yoğurdun kərəsin almaq üçün tulux, tulum**: yapuq.

- **yoğurd çalmaq üçün ağac**: bastu. basut.

yoqurt	yoğurt. cuvurt.
yoqurtlu	yoğurtlu. yoğurt. ovadan. toplu. bollu. geniş.
yoqurtmaq	yoğurtmaq. 1. əklmək. tikdirmək. tutturmaq. yapışdırmaq. birikdirmək. birləşdirmək. - pullarızı əkləyib alabilirsiniz. 1. yoğut çalmaq.
yoqurtmaq	yoğurtmaq. yuğurtmaq. (< yoq. yuq. yük). 1. una su qatıb yoğunlatmaq, qalınlatmaq. (un kimi) açıq, yumşaq nərsəni qəlizlətmək. yoğurtmaq: yoritmaq. yürütmək. yeritmək. 1. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - onun sözlərinə yoğurtan gerek. 1. yoğunlaşdırmaq. su qatıb unu xəmir eləmək. 1. qalınlatıb yoğunlatmaq. qatılmaq. 1. dikə. tərə. yüksək yer. yura. yoxuş. dik bayır. çox hündür yer. uca. 1. yuxarı. ur. urq. çıxış. - dağın çıxması, yoxuşu: alıç. alçı. 1. yüfüş. hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz yiyəsi edmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması. 1. yoğunlaşdırmaq. quyuqlatmaq. quyulatmaq. qoyulatmaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək. təxmir etdirmək. - sözüvü yoğurt danış. - yoğrulmamış xəmir kimi açıla qaldı. - ələmiş un, yoğrulmuş xəmir, yapılmışsa kim yeməz. - aşı

iyicə **yoğurt**. - yemək çox suyuqdur, qoy biraz **yoğursun**. -
açıq (suyuq yemək), **yoğur** (əsl yemək), toxluq (deser).

yoqurulmaq **yoğurulmaq**. qarışmaq. bulanmaq.

yoqurumsu **yoğurumsu**. **yoğursu**. iyi pişməmiş, yoğur kimi qalmış.
xəmirsi. xəmirimsi. - çörəyin **yoğursu** yeyildikdə, ürəyə
düşər. çörəyin pişməmiş, xəmirimsi qalmış.

yoquş **yoğuş**. **yoxuş**. **yoq**. **yoğ**. 1. yardım. kömək. 1. qalın. cehiz
kimi olan kömək. - **yoğuşlu** gəlin, keveyi, yumşaq bulur. 1.
ehsan. 1. **yokuş**. **yoxuş**. (< yuk: yük: yuc: yuxarı) yuxarı.
yuxarı doğru çıxan. dik yol. bayır. yuxarı. dadsız. naxoş.
üzücü. ərbət. yaman. tələkə (yokuş sözlər). - **yokuş**
görünmək: incinmək. gücənmək. - **yokuş olma**: üzgün olma.
üzülmə.ör. ür. öre. örüş. götüriv. çıxış. dik. yalçın. sarp.
- **əğik yoxuş**: caypaq. meyilli.

- **yoquş** yer: yoq yer.

- **iniş yoquş**: art yış.

yoquş **yoxuş** 1. (yox etmə) qaldırış. götürüş. kəşiş. kəriş. qazış.
silmə. gidəriş. gedəriş. qırış. qırım. qırışı. qırxma. çarpış.
çalış. dəriş. həzf. 1. qaqma. 1. **yuxar**. **yüksək**. tıras. diras.
duras (< dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.).

uca. çıxış. 1. çıxış. görümsüz. görkəmsiz. yarışıqsız.
yarışıqsız. yaxışıqsız. dalaqa. tələkə. gəlşiksiz. iğrənci.
yaramaz. yoxumsuz. yaxımsız. - **çixiş yolu, qapısı**:
qurtuluş, nəcat yolu. - **enişyoxuş**: atartutar. **engəbə** (< en:
enik. alçaq + **gəbə**: şişik. qabarıq). - **bayıldım yoxuşu**: çox dik
yoxuş. - **kiçik yoxuş**: yoxuşcuq. bağır. bayır. - **yoxuş aşağı**:
baş aşağı. eniş. - **dik yoxuş**: az əğimli, əğinik.
- **eniş yoxuş**: eniş çıxış. çıxıq çuxuq. qalxıq engik. dalqa.
- **yoxuş aşağı**: alçaq yuxari. az çox.
- **dik yoxuş**: qapan. qaban. qabalaq. tərə. tüksət. yüksət.
- **enişli yoxuşlu**: **enişli çıxışlı**. - **eniş yoxuş**: **yoxuş aşağı**:
eniş aşağı: enişli. yenişdə aşağıya doğru.
- **işi yoxuşa sürmək**. **başına iş açdırmaq**: olmasın (yaramaz,
naşiyana) kimi davranıb, güc duruma düşmək, soxulmaq.
güclük çıxarmaq.

yoquş **yoxuş**. örü. örüm. örüş. tik.
yoquşcuq **yoxuşcuq**. kiçik yoxuş. bağır. bayır.
yoquşqarı **yoğuşqarı**. yavuşqarı. yovuşqarı. yaxınlıq. birlik.
yoquşlamaq yoxuşlamaq. urlamaq. yoxuşa çıxmaq.
yoquşlu cuquşlu. yuquşulu. faydalı.

- yoquşlu** **yoğuşlu.** yaxımlı. adabi maaşirət bilən. - **könlüyenik,**
yumuşaq, yoğuşlu, mütəvaze' xanım, qadın: qadıncağız.
qadincıq.
- yoquşlu** **yoxuşlu.** yuquşlu. cuquşlu. soqulqan. canayaxın.
- yoquşma** **1. yoğuşma.**qalınlaşma. incimad. təkəf. **1. yoxuşma.**
yoxuşum. keçişim. keçişmə. yayışım. yayışma. yüyüşüm.
yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə. dəğişim. dəğişmə. ərişim.
ərişmə.
- yoquşmaq** **yoğuşmaq.**qalınlaşmaq.
- yoquşsuz** - **eniş yoxuşsuz:** düz. düzləm.
- yoquşum** **yoxuşum. yoxuşma.** keçişim. keçişmə. yayışım.
yayışma. yüyüşüm. yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə.
dəğişim. dəğişmə. ərişim. ərişmə.
- yoqutur** cuqutur. yuqutur. böyük aşığ gəmimiği.
- yoquz** **yoğuz.** - **yaman yoğuz:** qalay. paylama.
- **yaman yoğuz söyləmək:** paylamaq qalaylamaq.
- **yox oğlu yox:** yox olmuşun biri.
- yoqyerə** **yoxyerə.**boşuna. boşunaq. boşquna. havayı. havasına.
- yoqyulanmaq** nazlanmaq. cilvələnmək.
- yol yol** darama. cızqı cızqı.

yol yorik

kullanma. göstətmə. buyruq. gənəlgə. yukpali. yükumli.
yokançli. gənəlgə. kullanma. göstətmə. buyruq.

yol

1. çara. açar. - ovçu neçə **al** bilsə, azıq onca **yol** bilir. - yol
kəsən. haydut. qarqman: sərkər. sərkar. oğru. - **yol yarasın**:
yolun açıq, iyi, yaxcı, rahat olsun. - **yol açan**: sökmən. yiğitlərə
verilən unqun. yağını sökən. - **yoldan çıxaran**: azdıran.
azıtqan. ayıtqan. adıtqan. - **yola gedən**: qoşulan. qatılan. yol
gedən. **1.** müsafirət. səfər. - mənə **yol** çıxdı. - tələsik **yola**
çixma. **1.** keçir. çara. **1.** yul. qaynaq. çay. pınar. su pınarı,
qaynağı, qözü. **1.** keçəcək yer. - qılağuzlar dənizdə
gəmilərin **yolun** bilir. **1.** axacaq yer. kəhriz. kanal. - su **yolu**.
1. cizgi. xətt. sopa. - **yollu** qumaş. **1.** gediş. **1.** seyr.
səyahət. səfər. yolçuluq. - **yol almaq**: yolçuluğa çıxmaq. **1.**
yeriyiş. sürət. - bu atın, arabanın **yolu** nasıldır. **1.** rəsm.
ayin. adət. - bu iş **yolunda** deyir. - hər işin **yolu** vardır. - **yolu**
ilə yapmaq. **1.** məslək. - onun **yolu** başqadır. - oda bu
yoldadır. **1.** uğur. - sənin **yolunda** baş qoyaram. **1.** vasitə.
vəsilə. əsbab. - hər nəyin **yolu** vardır. **1.** təriq. ərkan. səbk.
1. övün. öğün. kərə. dəfə. **1.** yolaç. törə. türə. qayda. **1.**
çat. çar. çarp. çart (çapr). **oğ < > uğ.** iv. oluq. nərsənin

üstündə açılan yol. uğrı. uğur. cizgi. xədd. baca. oğcaq. oyaq. ocaq. oyuq yer. durba. yolağ. zolaq. bir günlük yol. mərhələ. qonaq. məsafə. bolış. tərz. səbk. çara. keçir. - burdan ora neçə qonaqdır. - bu yolu üç gündə başa vurduq. **1.** qol. axar. tamar. damar. - yağmır suları yerin **damarlarına** işlədi. **1.** tutam. rəviş. səbk. **1.** taraq. daraq. təriqət. - bu nə **tutamdır** ki siz tutduz. **1.** qılıq. kimi. üz. surət. tərz. vəziyyət. - sənəd **qılığında** nır kağız. - nə **qılığdadır** o. - gəlin **qılığında** bəzəkli. **1.** gediş. tür. cür. surət. - işi bu **tür** açmaq olmaz: bu surətdə həll etmək olmaz. - **sıçan yolu**: yer altı lağımı. **1.** oruq. onuq. eyləm. usul. üzərindən gedilən. - **qısa yol**: kəstirmə yol. yolaq. **1.** qut. mut. bəxt. yazgı. qadər. **1.** örf. adət. törə. gələnek. **1.** qılıq. qıymıl. iş. qımıldı. fe'l. çəm. adət. meyl. endik. istək. uğur. yosun. yasa. türə. usul. qanun. yön. yon ülgü ayla. **1.** fürsət yol tapmaq. **1.** icazə. **1.** çay. **1.** başarı. şans. tale'. - **onun hər quruda yolu boladı**: onun hər zaman şansı vardır. - **yol başçı**: qılavuz. yolusta. rəhbər. - **yollu qul**. **yolsuz qul**: olduğu eldə evlənmə haqqına iyə olub. olmayanqölə. **1.** dəfə. qərə. səfər. kəz. **1.** yap. əb. usul.

metod. 1. yul. cul. başlıq. fidyə oram. soxaq. caddə. 1. cızıq. cızgi. cizgi. 1. kərə. mərtəbə. qat. 1. məzhəb. 1. sokaq. soq. tıqriq. tiğriq. tıxriq. dar yol. aralıq. keçit. boğaz. 1. təriq. dərmənə. təriq. tutum. yolum. yosun. sayaq. qanun. uslub. qayda. yasa. usul. dəstur. - **yola salan**: bədrəğə edən.

- **cay yol**: köyün ana yolu.

- **hərəkət yolu**: qalı. - yolda qarşılaşıb qonuşmaq: qoşbaş olmaq. qoşbaşlanmaq.

- **yol uzunluğu**: ağac. yol uzunluğu. çağırım.

- yolun **buruq**, virajlı bölümü: cinqiriq.

- **bir yolda**: bir dəfə. bir qərə. qəz.

- **bu yolda**: bu qərə. bu səfər.

- **nəncə yolda**: qaç qərə. qaç qəz.

- **ol yolda**: o dəfə. o səfər.

- **tanrım yol bersin**: yolun açıq olsun.

- **arba yol**: qiçiq topraq yol.

- **ayağ yol**: tuvalet.

- **yolu olmayan**. yolsuz. qırıq. məssəbsiz.

- **at yol**: patıqa.

- **yayav yol**: patiqa.
- **yol bermək**: yardım etmək.
- **yol bolsun**: uğurlar olsun. iyi yolçuluqlar.
- **yol qəsmək**: yola dayaq vurmaq. yolculuq sırasında hikayə anlataraq. şarkı söyləyərək yolu qısatmaq.
- **yol salmaq**: yol açmaq.
- **yol dartmaq**: yollanmaq. bir yerə doğru yola çıxmaq. yola qoyulmaq.
- **yolu bolmaq**: şansı yavar gədmək.
- **qara qol**: topraq yol.
- **yoluna girmək**: düzəlmək.
- **yolunu şaşırmaq**: tərsəymək. əxlaqı pozulmaq.
- tutulan yol. turqa. tuturqa. təriq.
- **yolundan** ala qalmaq: durmaq. toxdamaq.
- **yola çıxmaq**: yürüşmək. yerləşmək. tovlanmaq. yollanmaq.
- **yola salmaq**: uzatmaq. göndərmək. yolsamaq. yolaşmaq. yürüzmək. yürütmək. yeritmək. salı vermək. göndərmək. təşyi' etmək.
- **yol kəsmək**: qıyınçılığa çıxmaq. çapmaq. çappullamaq. qazaqmaq. oğurluq etmək. hırsızlıq etmək. qarammaq.

qırmaq.

- **yol göstərmək**: başqarmaq. qurumsamaq. qılavuzluq
edmək. hidayət etmək.

- **su yolu**: qoğuş. oyuq.

- **yol bilici**: yolavuc. yolçu. yolaç. yolağçı. yolavac. yolavuc.
qılavuz. mürşid. rəhbər.

- **yol göstərmək**: yoldamaq. yolaçmaq. yolavucmaq.
yolçuqmaq. yolağçamaq. yolavacmaq. yolavucmaq.
qılavuzmaq. mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.

- **yola salma**: sürgün. bədrəqə.

- **yolu bağlamaq**: tosmaq. tösmək.

- **gün uğrusu**: gün yolu. günün çıxandan batana qədər keçdiyi
yol. - **saman uğrusu**: saman yolu.

- ildə bir kərə **ocaqları** arıtılmalıdır. - su **ocaqları** tutulmuş.

- hava **zolağı**: hava yolu. - dağ **zolağı**: dağ yolu.

- ayağ **yolu**: tuvalet.

- **yol verməz**: keçilməz. - **geçilməz** dağ. - **geçilməz** su.

- **dəmirqar yola**: dəmir yola. dəmir qapu.

- o yolda: öyləlik öcürü.

- öyləlik olmaz: - öyləlik yaşamaq olmaz. - **öyləlik** qayıtdıq

gəldik.

- **yol yol**: kərpici. ivlək. əvlək. evlək. bölünmüş yerlərin ivi, xətti. - **əvlək** paltar. - **əvlək** parça.

- **yoluna qoyulmuş**: mürəttəb. müntəzəm. - **düzgün** iş. **düzgün** bağça.

- **yol göstətmə**: qulağuzluq. dəlalət.

- **yol + avac**. yalavac: savaçı. savçı. peyğəmbər. kəsim. qırım. biçik. şəkil. islub. gəliş. tərz. məcra. yatlaq. yataq.

- **yol yapı**: rah o saxtımın.

- **bərk dolaşiq yol**: girəvə. girdəvə.

- çıxmaz yol: çıxmaz. bünbəst.

- **dağ belindən keçən yol**: bilan. belən. bilən.

- **oyuq yol**: kərtik. kərtə.- sapan kərtəsi.

- **türk yolunda**: türkcə.

- **yola çıxma**: hərəkət.

- **yolundan çıxmaq**: sapaşmaq. əğrilmək. bürkülmək.

burulmaq. caymaq. - əlim **sapaşdı**.

- **tutamınızı** dəğişməlisiz. - **tutamızı** kötüdən kötüyə yeritdiniz.

- ədəbi **tutamlar**. - əsgimiş **tutamları**, yeni **tutamlarla**

dəğişməliyəlik. - **qoşu tutamı**: şe'r səbki. - əl yolu, ayağ yolu,

bulaşiq yolunun, bulanıq suyunu dıŝarı göndərən g h. qobur.

- **qobur** tıxanmıŝ. - **qoburu** a maq.

- **yol qıran**: yol kəsən. soyqunçu.

- **yol ver!**: savul!.  k kil!.

- **yolunda**: u rund . i  n. - oğul i  n. - yurd i  n.

- **bir yol almaq**: toğrulmaq. doğrulmaq. bir istiqamət almaq.

bir yerə t v cc h edm k.

-  arŝıya **doğrulmaq**. - evinə **doğruldu**.

- **iŝl dil c k yol**: qan alacağ damar.

- **yol a maq**: qapı a maq.  rn k vermək.  rn k olmaq.

- **yol tası**: yemək daŝıma a  z olub, birbiri  st n  ke en ne   çanaqdan qurulur.

- **yoldan çıxma**: sapma. azma.

- **yol alan**: y r k. iyi y r y n. - **y r k** at.

- **yol yol edm k**: yolmaq.

- **yola yaraqlanmaq** yolçu olmaq.

- **yola salmaq**. yolçu çıxarmaq: t ŝyi' edm k.

- **yol aramaq**: tədbir edm k.

- **yol almaq**: yola çıxmaq. ilərləmək.

- **yolu almaq**: varmaq.  atmaq. yetmək. vasil olmaq.

- **ayağ yol**: abdəstxana. müstərah.
- **yol vurmaq**: soyqunçuluq etmək.
- **yola vurmaq**: təşyi' etmək.
- **uzun yol**: dolaşiq, sürəkli yol.
- **yol üstü**: önündən keçiləcək. yol uğrağı.
- **oğrın yol**: gizli yol.
- **ulu yol**: ana yol. şahrah.
- **yol bulmaq**: yolunu bulmaq: çarə tapmaq.
- **yol bilir**: müəddəb. tərbiyəli. adab ərkan bilir.
- **baytaq yol**: yaya yol. yaya qaldırımı.
- **tatar yol**: çapar yol. ana yol.
- **pir yoluna**: eşq yoluna.
- **dəmir yol**.
- **yola çıxmaq**: gedmək.
- **yola çıxartmaq**: yola qoymaq. **1.** yola salmaq. əzimet etdirmək. **1.** təşyi' etdirmək.
- **dörd yol** ağzı.
- **yol düşmək**: təsadüf etmək. uyğun olmaq. - yoluz düşsə bizə uğrayın.
- **yol şaşmaq**: çatallaşmaq. müşəvvəş olmaq.

- **yol heç şaşmır**: sapmır.
- **top yoluna gedmək**: boşuna gedmək.
- **doğru yol**: 1. ana yol. 1. sirati müstəqim.
- **yol tutmaq**: salik olmaq.
- **qaçamaq yolu**: bahana. çəkilməyə yol.
- **yoluna qomaq**: düzəltmək. nizama salmaq.
- **yola gəlmək**: 1. düzəlmək. islah olmaq. 1. razılaşımaq. müti' olmaq.
- **yol görünmək**:
- **gözlər yolda qalmaq**.
- **yol göstərmək**: qılavuzluq etmək.
- **yol göstərən**: qılavuz.
- **yola gedmək**: uymaq. uyuşmaq. muvafiqət etmək.
- **yol vermək**: izin vermək.
- **yola yatmaq**: razılıq vermək.
- **yolu ilə uyğun**. munasib.
- **yol yerimək**: yol gedmək.
- **ay işığının suda yansımasından ağ yol**: gümüş səvi.
- **yol yuda**: axış. yağday. görünüş. yönğ. rəviş.
- **yol çəkmək**: yol almaq. yol çəkip getdilər.

- **yol çəkmək**: yol düşmək yol çəkdi sizlərlə görüşdük.
 - **yol basan**: yol kəsən.
 - **yol başçı**: başlıq. baştık. qoruçu.
 - **yol dartmaq**: yol çəkmək gedmək.
 - **yol ərkan**: törə. tərbiyə. görgü. yol yordam.
 - **yol kəsən**: basımçı. basıcı. basmaçı.
 - **yol göstətmək**: ündəmək. muşavir: məşvərətçi. ündüçi.
 - **yol göstərən**: uydaçı. uduz. mürşid. öğrətmən. məəllim.
 - **yol yarı**: yol aracları. gərəkləri.
 - **yol yoruq**. usul. yoruq. metod.
 - **yol göstərən**. yorcu. əsgər qılavuzu. öncü.
 - **yola gəlmiş**: yolaldı. tərbiyəli. gələnlərinə bağlı.
 - **yola salmaq**: yolcamaq. uğurlamaq. uğratmaq. sağollamaq. uzatmaq. göz atmaq. atlamaq. hazırlamaq. yədəkləmək.
 - **yolda rastlamaq**: yolqırmaq.
- yol** 1.qətə. qata. xə. keçək. keçit. güzər. keçmə. geçmə. cığır. 1.yolçuluq. qətə. qata. xə. 1. düzə. düzəc. türə. türəc. cürə. bilgi. yordam. yolağ. uğur. qılığ. çəm. yolağ. 1.geçit. gedik. aç. təriq. yolam. gəzək. cığır. məslək. təriqət. uslub. islub. kanal. çapa. minik. tərz. biçəm.

gözə. baca. açə. cığır. təriq. axın. gediş. 1.yeng. yenək.
 rəsm. çığır. 1.çarə. dərman. çıxır. düzə. onar. onur.
 arnaş. əlac. 1.keçirək. keçirgə. güzərək. güzərgə. 1. iz. -
**yolçu keçər iz (yol) qoyar, haylı keçər, vay qoyar. - yolçu
 keçsə izi qalar, topraq əssə, tozu qalar. 1.yörtlə. yetə.**
 çalqı. qılıq. yordam. yası. yapı. fənn. sənət. 1. qanıll.
 tanıl. anıl. qanılmış, tanılmış olan. gələnək. yöntem. ürf.
 1. keçirim. keçirim. qapısalıq. 1. qayda. qural. qərar. -
qural buyumuş olandan bəri, ağız çatırsa aşə, baş daşə dəğir.
 1. sap. həq. həqq. - **yolsuz**: sapsız. yoluğ. həqsiz. - **yollu**:
 saplı. həqli. - siz yarı **yollusuz**, yarı **yollu**: siz yarı **sapsız**, yarı
saplısız: siz yarı həqlisiz, yarı həqli. - **yolu almışlar**,
verməmişlər: yol alınır, verilmir: sapı almışlar, verməmişlər:
sap alınır, verilmir: həqqi almışlar, verməmişlər: həqq alınır,
 verilmir. - sizin **yoluz** (həqqiz) yoxdu belə danışmağa. -
yolsuzluğa yol verməyin. sapıqlığa, yoluğluğa, həqsizliyə
 qarışı durun. 1. usul. isul. nizam. qanun. 1. yolağ. bağış.
 qoyu. olur. yengik. yenik. qolay. özür. geçit. keçər.
 geçər. buyruq. göstəriş. ərklik. onay. (təvafuq).
 mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə. 1.

kanal. kaŋal. kağal. kaval. qaval. (< kav. kov). məcra.

- **ayaqyolu. - eşiyə, ayaq yoluna gedmək:** oturmaq.

dışqamaq. sıçmaq.

- **bir yolda ilərlətilmək:** iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək.

eyiləşdirilmək. eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək.

iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. yeğindirilmək. yeğışdirilmək.

yeğcəndirilmək. yeğcəndirilmək. acınışdırılmaq. açınışdırılmaq.

aşınışdırılmaq. aşılaşdırılmaq. aşılaşdırılmaq. xaşlaşdırılmaq.

gəşitirilmək. düzətdirilmək. doğrutturullmaq. doğutturullmaq.

yönükdürülmək. islah ettirilmək.

- bir **yolda ilərlətmək:** gəşitmək. gəlgitmək. iyəşitmək.

eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək.

iygətmək. eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək. yeğcətmək.

yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşılatmaq.

aşılatmaq. xaşılatmaq. düzətmək. düzgətmək. doğrutmaq.

doğqutmaq. yönütmək. yöngütmək. islah etmək.

- **birinin yolun kəsmək:** birinin baltasını qapmaq. işdən

salmaq.

- **boğazında tikən qalsın, gedəni yoldan qalsın.**

- **caymasan yoldan, qılarsan yuva.**

- **dağ daşı gətib, çapıb, kərib kəsməklə açılan yol:** qapan.

qaban. çapan. çapın. gədik.

- **geçit verməyən dik sarp, uçurumlu, qayalıq, kötü yol,**

yer: qapan. qaban. qabalaq.

- **dara düdük yol:** dərbət. dərbənd. dalcanaq. dalbanaq.

darbanaq. darcanaq.

- **dinc yol:** **dinəş** yol. rahat yol.

- **dönəməcli, dolacılı, bursuq nərsə, yol:** qanqal. qanğıl.

- **yol üstü qalan nərsədən izlər:** qandağ.

- **düşman qarşında qaçaqlığa yol verməyin.**

- **gerçək bir olumu, durumu başqa yola yozmaq, çevirmək:**

işi -ə (nəyi nəyə) vurmaq - **işi** alaya **vurmaq.** - içidar yoxsul, özün bəyliyə vurur.

- **gəlin yolu:** gəlin üzü. gəlingörə: gəlinertəsi. gəlinqırtı. gəlin gəldiyinin ertəsi günü, gəlini görmək üçün yapılan toplantı, yığva.

- **hər işi yolunda:** işi iş, qaşığı gümüş.

- **iş bazar düşmək, başlamaq:** işlər açılmaq.

- **iş yoluna gedmək, doğrulmaq:** iş tutmaq.

- **işi yolunda olmaq:** işi iş olmaq.

- **ışıqın bir ildə aldığı yol:** ışıq ili.

- **işləri uyqun uğurda, yolunda gedən kimsə**: işi təkərində.
iş tıkrında. işi qəltəyində.
- **işləri yolunda olmaq**: işi iş olmaq.
- **iti dönəməcli, girintili yol**: qatısərt. qıvrambac.
- **qarayol**: qarayer. tamının dibi.
- **alışılmış yol yötə, yörtə**: qaradüzən.
- **qaraçının, yol kəsənin, talançının, çapılçının qapdığı, yağmaladığı var dövlət, nərsə**: qırac. qaraç. xırac. qapqı.
ğənimət. qənimət.
- **yasaq (yasa dıışı) yollardan sağlanan, qazanılan qazanc**:
qara para.
- **qara yolu**: yerləşim ocaqların birbirinə bağlayan yol.
- **su yolundan açılan qol**: qaragöz.
- **qardaş yolu: qardaş qapqası, xələti**: gəlinin qardaşının,
kürəkən sağdııcından alınan ərməğan.
- **qurtuluş yolu**: nəcat yolu.
- **nərsənin dalında, yolunda olmaq**: iz izləmək. izini sürmək.
izləmək. araxasından gedmək.
- **nərsənin oluşuna yol açmaq**: sağlamaq. savqalatmaq.
sovqlatmaq. sovq vermək. itmək. itələmək. itəgələmək.
- **su yolu**: kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş. qarım. arx.

- **su yolu**: qarğ. arx.
- **qarın üstünə yağmır çilədi, sonra da dondu, yollar qarçınıladı. (qarçınıladı**: buz tutdu).
- **yaşam yolu**: yaşam pitiyi. biyoqrafi.
- **yol alma**: yol keçmə. ilərləmə.
- **yol üstü ara duraq**: iniş. eniş. iskal.
- **yolun itirmək**: yavmaq. yağmaq. ağmaq. yazmaq. azmaq. savmaq. cavmaq. sapmaq. çapmaq. caviqmaq. saviqmaq. yavıqmaq. yağıqmaq. ağıqmaq. yağıqmaq. sapıqmaq. çapıqmaq. azıqmaq. münhərif, inhirafılı olmaq.
- **yolundan, izindən gedərək**: izləyərək. izənərək. yollanaraq. qaraşaraq. baxaraq. baxınaraq. başanaraq. tapınaraq. uyaraqtəbe' olaraq. ittibaən.
- **ana yolu bıraxıb, qıraq, sapaq yolu seçmək**: qapıları qapayıb, pəncərələri açıb.
- **dağlıq, qayalıq yolun dönəməci**: qaş.
- **hər yolda**: hər halda.
- **nərsəni, kimsəni qarşılamaq üçün yol boyu düzülmək**: qaşsaq durmaq. qarşaq durmaq. - **bir nərsənin, kimsənin yolunda qonulmaq, olunmaq**: izlənmək. izdənilmək.

iztənilmək. izənilmək. - gizli qaravlarla, hər nə **izinilir**.

(qaravlar: mə'murlar). - uzaq yollar, qonut yoxlar (yoxlar: gözlər).

- **anayol**: başyol.

- **yolların kəsişmə yeri**: yolağzı. çatal.

- **yol bucağ bilmək**: yol iz bilmək. yolu iyi tanımaq. görgülü, sınavlı olmaq.

- **yolundan keçərək**. yoluyla. - qara **yoluyla** gedidi.

- **yol yaxınkən** çıx ged.

- **anayol**: başyol.

- **aşın vermə, qaşığın ver, yerin vermə, yolun ver**.

- **ayağ yoluna gedmək**: yellənmək. müstəraha gedmək.

- **ayrı yol tutmaq**: ayrılmaq. baş çəkmək.

- **başyol**: anayol.

- **bayağı, yol üstü tanışlıq**: köprü üsdə göt götə dəğmişlik. düğün tanışı.

- **bir imkan, fürsət, açılıq, yol tapmaq**: qolayın bulmaq.

- **bir yol**: 1. bir kərə. 1. hələ.

- **bir yola, məsləğə bağlısınmaq**: əl etək tutmaq.

- **bir yolda, sürəkə**: bir düzüyə.

- **bir yolunu bulmaq**: çözməsi çətin sorunu açmaq.
- **çevrə yol**: şəhəri quşatan yol. çevrə. kəməbənd.
- **çəkdən, ölçüdə, yoldan yozmuş, azmış, çıxmış**: yazqın.
azqın. daşırın. daşırqan. sataşqan. saldırqan.
- **çığın, şəpənin, bəhmənin qar üstündə açdığı iz, yol**: çığır.
- **çıxar yol**: çıxış. çara.
- **çıxar yol**: iyi, yarar, uğurlu sonuca gedən.
- **çıxış yolu, qapısı**: qurtuluş, nəcat yolu.
- **çıxış yolu**: çözüml.
- **çox dolaşiq, qarışıq yol**: girivə.
- **dalıyol**: əsli, fəri' yol.
- **danışan dağı aşdı, danışmayan yolu çaşdı**.
- **dar, əğri büğrü yol**: çobanyolu. patıqa.
- dəli ilə yoldaş, **yolda** poxuna bulaş.
- **dəniz ulaşımı**: dənizyolu.
- **dik, daşlı, atartutarlı yol**: dəvə bağırdan.
- **tamiyacan yolu olmaq**: rədd olub, dəf olub gedmək.
- **dinc, rahat yolu seçmək**: qolayına baxmaq.
- **doğru yola çönmə, qayıtma**: boşurqanma. peşmanlıq.
ökünc. oğğünc. dönmə. döngə. dönüş. çönmə. tovbə. nidamət.

- **doğru yola çönmək, qayıtmaq**: dönüşmək. döngəmək.
dönmək. çönmək. boşurqanmaq. peşmanlamaq. ökünmək.
öğünmək. tovbələnmək. nidamət etmək.
- **doğru yoldan sapıq, sapmış**: dallı. burdaqlı. suçlu. batqalı.
sapaqlı. azmiq. günahlı.
- **doğru yoldan sapma**: sapaq. azma. dal. burdaq. suç.
pozaç. pozuç. qabart. batqa. günah.
- **dolaylı yoldan**: 1. kəsə yoldan. 1. vasitəli yoldan.
- **dolma topraq yol**: doldurulmuş. içini doldurmaqla, içinə
tökməklə yapılan yol.
- **dördyol**: dörd yolun birləşdiyi yer. çatraq > çarrah.
- **düşəverə yolu başa çatdırdıq**: yixıla qalxa, çətinliklə.
- **düşünülən yolların heç biri çözüm, çıxış yolu**
sağlamamaq, düzəltməmək: doluya qoyursan alamır, boş
qoyursan, dolamır.
- **düzəlmə yolu**: yapıma. düzəlmə yolu.
- **er (tez) qalxan yol alır, ev evlənən döl alır, gec evlənən
dul alır**.
- **görünür kəndə, biligit gərəkmez, görünmez kəndə, biligit
gərək**.
- **göy yolu**: göy qapısı. samanyolu.

- **işi düzəndə, yolunda** olmaq. dolabı dönmək.
- **işinin uğrun** tapmaq.
- **izlənən, gedilən yol, usul**: çizgi. cızqı. cızıq.
- **kələ kötür yollar**: əğri büğrü yollar.
- **kəsə yol**: kəstirmə.
- **qarayolları**: yol çəkən idarə.
- **qarayolu**: caddə. şosə.
- **olmasına yol açmaq**: gerçəkləşdirmək. oluşturmaq.
əriştirmək. səbəb, bəis olmaq.
- **sıçan yolu**: yeraltı dar yol.
- **su yolu**: arx. axar.
- **su yolu, ayağı**: güh. güng. apara. abara.
- **su yolu**: güh. güng. kəriz. avqun. oyqun. kanal.
kanalizasyon.
- **su yolu**: oğlıq. oyılıq (**oğulmuş, oyulmuş yer**). evlək. ivlək.
yivlək.
- **tapdanan, işlək, gənəl yol**: eşilgən. eşgin.
- **təmiryolu keçidi**: təmiryolu ilə qarayolun kəsiştiyi yer.
- **təmiryolunda çalışan kimsə**: təmiryolçu.
- **tutulan yol**: doğrultu. yön. istiqamət.

- **uzun yol**: eşilgən. eşgin.
- **ürəyə yol açan**: könül uğrusu.
- **üstündən yol keçən təpə**: belək.
- **yaxışacaq yolda, tərzdə, rəvişdə**: düzəli. düzəcli. türəli. türəcli. taxımlı. qılıqlı. yollu. biçimli. biçəmli. uslublu. istilli. usullu.
- **yapyol**: arx yol.
- **yaşam yolu**: biyoqrafi.
- **yaya yol**: yaya keçid: piyadərov.
- **yeraltı dar yol**: sıçan yolu.
- **yol açmaq, vermək**: 1.cığır açmaq. yol yapmaq. 1. qoyu vermək. qoyvermək. buraqmaq. bıraqmaq. icazə vermək. musaidə etmək. (- **buğ biraqdı.**). 1. **yol qoymaq**. təprənişi, davranışı ilə başqalarına örnək olmaq. başqalarına önçülük etmək. 1. bir olayın nədəni olmaq. - qızıl dil danışar, göy başın axmasına, yarılmasına **yol açar**. 1. qapanıq yeri, keçilir duruma salmaq, gətirmək. - türmədən **yol açıb**, qaçdılar. 1. əngəlləri qaldırmaq.
- **yol alma**: yola düşmə. yollanma. gedmək.
- **yol almaq**: 1.ilərləmək. 1. yolun sonuna çatmaq.
- **yol aramaq**: düşünmək. başatmaq. çara, çıxar axdarmaq.

- **yol arxadaşı**: arxadaş. yoldaş. ayaqdaş.
- **yol atası**: qılavuz. mürşid.
- **yol ayırdı**: **yol ayırımı**: yol çatı. yol ayrımı. yolun qollara ayrıldığı yer. çatal > çarrah.
- **yol ayırımı**: **yol ayırdı**: yolun qollara ayrıldığı yer. çatal > çarrah.
- **yol azığı**: yol tuşası.
- **yol azmaq**: uğrun çəşmaq. yanlış yola gedmək.
- **yol bağlamaq**: kəsmək.
- **yol bel**: keçilən yer. yol.
- **yol bəkçi**: tutqavul. qarasürən.
- **yol bilən, kərvana qatılmaz**: sınavlı, bilgili (aqah) kimsə, işini tək başına görər, aşar, açar.
- **yol bilir**: ilkəli. yolağlı. ərđəmli. ədəbli. ərkanlı. tərbiyəli.
- **yol boyu**: yolçuluq sürəsi.
- **yol bulmaq**: yol tapmaq: **1**.çözüm, çara bulmaq. **1**. bolca, fürsət tapmaq.
- **yol çəşmaq**: yol çatallaşıb qarışmaq.
- **yol çatı**: yol birləşimi.
- **yol çizmək, cızmaq**: nəxşə qurmaq, çəkmək.

- **yol edmək**: patuqlamaq. uğraqlamaq. uğraqmaq. çox gedib gəlmək. bir yerə sıx sıx gedmək. eşiyini aşındırmaq.
- **yol əri**: bir inanca bağlı olan. başdankeçdi. özverili. başı avcunda, qoltuğunda. dalqılıc. dəli. dəlir. dəlirqan. könlü. ölüməri. qızılbaş. əsrlik. könüllü. uğraq. uğruq. geçmə. bir inanca bağlı olan. fədayi. - **yol əri** dəğil: onda inanc yoxdu. - **yol əri yolda gərək**: yoluna inanan, canına qıyar.
- **yol gedmək**: yolda ilərləmək. olduğu yolda dayanmaq.
- **yol gəzgisi**: pasport.
- **yol görünmək**: yolçu, yola çıxmalı olmaq. yolçuluğu, yola çıxması gərəkmək.
- **yol göstərici**: göstərici. biligit. biliqçi. bələtçi. bilətçi. yolbaşçı. yönətcı. yönətıcı. boyrat. rəhbər. rəhnəma. tapqara. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. lider.
- **yol göstərici**: tapqara. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. yolbaşçı. elbaşı. eləbaşı.boyrat. rəhbər. rəhnəma. lider.
- **yol göstərmək**: bir qonuda, gərəkdiyi bilgileri vermək.
- **yol gözləmək**: nərsənin olmasını ummaq, bəkləmək.
- **yol ilke**: **yol yordam**: **yol ərkan**: görgü. davranış quralları. yönətim, davranış bilgisi. adabi maaşirət. maaşirət.

- yol imləri, nişaneləri: görgüz.
- **yol iz bilmək**: yol bucağ bilmək: yolu iyi tanımaq. görgülü, sınavlı olmaq.
- **yol kəsici**: yol kəsən. alaman. qaltaman. artlaman. qaraqçı. qaraman. soyqunçu. oğru.
- **yol kəsmək**: 1. yol çapmaq. yol vurmaq. oğurlamaq. 1. itiliyin, yeyinliyin azaltmaq. yavaş gedmək. - motor **yol kəsiyi** üçün guruldadır).
- **yol qalısı**: yol kilimi: yolluq. kənərə. dar uzun qalı.
- **yol oxları**: yol imləri, işarələri, yazıları.
- **yol olmaq**: bir davranış, başqalarının da bürüyüb, gələnek duruma gəlməyi.
- **yol parası**: yolluq. yol vergisi.
- **yol polisi**: (**qara**: quruluq - **sürən**: atlı). qarasürən.
- **yol sormaqla bulunur**: işi aparmaq üçün, bilənlərdən sormaqla gərək.
- **yol təpmək**: yol döğmək. yol eşmək. uzun sürə yerimək.
- **yol tutmaq**: özünə yol seçmək. - əkinçilik **yolun tutan**, kənddə qalır. - maşıçılıq yolun tutan yolda qalır. dağ **yolun tutan** dağda qalır.

- **yol tutmaq**: tutumlanmaq. təsmim tutmaq.
- **yol uğrağı**: yol üstü. keçərkən uğranılan. uğraq. yanından yol keçən tükan, nərsə.
- **yol üstü xəteri göstərmək üçün, qoyulan kötük, ağac, dikəl**: kötələ. götələ. çötələ.
- **yol vermək**: **1.yolunu yapmaq**: bir işin olacağını sağlamaq, toxumaq, işləmək, hazırlamaq. nərsənin keçməsinə köməklik etmək. **1.** itiliyin artırmaq. son sürətini vermək. **1.** qoğmaq. işdən çıxarmaq. - bu evdə yol verilməz işlərə baxsan, burdan sizə yol verilir.
- **yol vurmaq**: oğurlamaq.
- **yol yaxınkən** özünü qurtar. çıx ged.
- **yol yapımında işlənən qırış daş**: balast (< **balamaq**: bölmək).
- **yol yapmaq**: **1.** yol oluşturmaq, etmək. - keçən sürülərin izi, buralardan **yol yapmış**. **1.** qandırmağa, aldadmağa çalışmaq. avutmaq. toğlamaq. **1.** bir çıxar, çarə qılmağ üçün, işə girişmək.
- **yol yarağı**: yol hazırlığı.
- **yol yatırımaq**: qınıqlatmaq. qəbullatmaq. razılatmaq.
- **yol yatmaq**: qınıqmaq. razılaşmaq. qəbullamaq.

- **yol yeriməklə, borc ödəməklə, pul sərpəməklə, yaş yaşamaqla tükənir.**

- **yol yol:** iz iz. xəət xəət. qət qət. qat qat. sır sır. sür sür. damar damar. damarlı. çizgi çizgi. cızıq cızıq. qırım qırım. kərə kərə > kərkərə (> kirkirə). boyuna cızıqlı olan. çubuqlu.

- **yol yolağ:** gediş. sürəc. rəftar.

- **yol yoldaşı:** yol arxadaşı.

- **yol yorda:** yörülgə. gələnek. dəb. adət. rəsm.

- **yol, imkan açmaq, vermək.** çanaq açmaq, tutmaq.

- **yol yaxınkən:** gec olmadan. görülən kötü duruma düşmədən. artıq sıxıntıya nədən olmadan.

- **yolu əlinə almaq:** yola düşmək.

- **yola çıxma:** gediş. əzimət.

- **yola çıxmaq.** yola düzəlmək.

- **yola çıxmaq: yola düşmək.** 1.yolağmaq. səfərə gedmək.

musafirət etmək. 1. yol üstündə durmaq. 1. yolçuluğa

başlamaq. işə, hərəkətə keçmək. təprəşmək. 1. yola düşmək.

bir yerə gedmək üçün ayrılmaq. gedişmək. yollanmaq.

- **yola düşmək: yola çıxmaq:** 1.yolu əlinə almaq. 1.gedişmək.

yollanmaq. bir yerə gedmək üçün ayrılmaq. 1.yolağmaq.

səfərə gedmək. musafirət etmək. **1.** yol üstündə durmaq. **1.**

yolçuluğa başlamaq. **1.** işə, hərəkətə keçmək. təprəşmək. -

yola düşmək: yolu əlinə almaq.

- **yola düzəlmək:** yola çıxmaq.

- **yola gəlmək:** bir yolda ilərləmək. açınışmaq. gəlşinmək.

düzəlmək. doğrulmaq. yönügmək. iyiləşmək. iyilənmək.

eyiləşmək. eyilənmək. iygənmək. eygənmək. iyəşinmək.

eyəşinmək. yeğinmək. yeğışmək. yeğcənmək. yeğcinmək.

islah olmaq.

- **yola girmək:** **1.** yola gedmək. gəzintiyə, səfərə, səyahətə

çıxmaq. **1.** doğru sanılan, bəllənən yola gəlmək.

- **yola qoyulmaq:** yola çıxmaq.

- **yola qoymaq, düşürmək, salmaq:** işlətmək.

- **yola qoymaq:** duruzmaq. turuzmaq. durquzmaq. qoğzamaq.

ayaqlatmaq. qalxızmaq.

- **yola qoymaq:** düzənləmək. aparmaq. yönətmək. hidayət

edmək.

- **yola qoymaq:** yola soxmaq: düzənləmək. düzənliyə soxmaq.

- **yolağzı:** çatal. yolların kəsişmə yeri.

- **yolçu yolda:** xoş qalası.

- **yoldan çıxarmaq:** başdan çıxarmaq. başdan etmək. iğfal

edmək.

- **yoldan çıxartmaq**: ayırdaraq, uyqunsuz işlər yaptıрмаq.

- **yoldan çıxartmaq**: saptırmaq. başdan çıxarmaq. ayarmaq.

ayartmaq. yayarmaq. yayırmaq. yozdurmaq. azdırmaq.

qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək.

- **yoldan dönmək**: getdiyinə peşman olmaq.

- **yoldan düşmək**: yolu itirmək.

- **yoldan düşmək**: yolu itirmək.

- **yoldan qal, yoldaşdan qalma**: **yoldan keç, yoldaşdan**

keçmə: yaramaz biriylə, iyi yola çıxmaqdaysa, iyi yolu

sağlamaqdaysa, iyi yoldaşın olsunda, otur, yaşa.

- **yoldan qalmaq**: **yolundan qalmaq**: gedəməmək.

- **yoldan sapıtmaq, çaşıtmaq**: aldatmaq.

- **yoldan sapmaq**: azıtmaq.

- **yolgeçən**: hamının gəlib getdiyi yer. ayağ altı yer.

- **yolla gedən yorulmaz deyiblər bil, sevən könül, sevdiren**

könül, gəl yola gir.

- **yollara düşmək**: çara yara axdarıb, dolaşıb durmaq.

- **yollara tökülmək**: qalabalıqla yola çıxmaq.

- **yolları ayrılmaq**: görüş, baxış çatalı, ayrılığı çıxmaq. dəyişik

yönlərə gedmək.

- **yolu düşmək**: 1. bir yerdən keçəsi olmaq. 1. sırası gəlmək.

1.geçərkən uğramaq.

- **yolu tutmaq**: 1. yola çıxmaq. 1. yolu qapatmaq.

- **yoluna girmək**: düzəlmək.

- **yoluna qoymaq**: gərəkli biçimə vermək.

- **yolun açıq olsun**: uğur ola. uğurlar olsun. səlamətlilə.

- **yolun itirmək**: çıxar çıxmazını bilməmək. ziyan nəfını

bilməmək. qarşı qarışığa düşmək.

- **yolun şaşırmaq**: yanlış yola gedmək.

- **yolun tapmaq**: ipucun bulmaq.

- **yolun tutmaq**: ölmək.

- **yolun**: yoluşun. gəlişin. gedişin. axışın.

- **yoluna baxmaq**: (birin) gözləmək.

- **yoluna baş qoymaq**: bir yolda, bütün varlığın vermək.

- **yoluna çıxmaq**: 1. yolda qarşısına çıxmaq. 1. qarşılamağa gedmək.

- **yoluna girmək**: gərəkdii biçimdə gəlişmək.

- **yoluna qoymaq**:qabqəştirməq. düzənlətmək. çəki düzən vermək. idarə edmək. yerli yerinə qoymaq. tənzim edmək.

- **yoluna sapmaq**: nərsiyə baş vurmaq. - kələk yoluna sapdı.

- **yoluna**: uğruna. dolayına. - para yoluna, vardan oldu.
- **yolunan gedən yorulmaz, acdan yemək sorulmaz**: əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun.
- **yolunda gedmək**: dəvami olmaq. olumun sürmək, yaşanmaq.
- **yolunda**: uğur.
- **yolundan qalmaq**: **yolundan qalmaq**: gedəməmək.
- **yolundan sapmaq**: cığırından şixmaq.
- **yolunu bulmaq**: **1**. gərəkən gərəçləri tapmaq. **1**.yasal olmayıb, qaçaq yollardan qazanc sağlamaq.
- **yolunu bulmaq**: qolayını tapmaq.
- **yolunu çaşmaq**: nə yapacağını bilməmək.
- **yolunu sapıtmaq**: yolun əgmək. yoldan eləmək.
- **yolunu tutmaq**: bir yerə doğru gedməyə başlamaq.
- **yolunu yapmaq**: **yol vermək**: bir işin olacağını sağlamaq, toxumaq, işləmək, hazırlamaq.
- **yoluyla**: **1**.yolundan keçərək. - qara **yoluyla** gedidi. **1**. araçılığıyla. aracılığıyla. ıslacıyla. vasitəsiylə. - diləkcəsin (**şikayətin**) posta **yoluyla** göndərmiş. **1**. yol yörəsiylə, usuluna uyğun olaraq. - hər işi **yoluyla** yap.

- **yoluz açıq**: uğurlar.
- **yol yol**: iplik iplik. ip ip: tel tel, tar tar. - **çaxır gözlərindən (göy gözlərindən) iplik iplik** yaşlar açırdı.
- **düz, hamar yol**: yengə mingəsiz yol. yengel mingəlsiz yol. əngəbəsiz yol.
- **gözü yolda**: yanğıranğ > nigəran > əndişəli. anğaşalı.
- **dərin olmayan su yolu**: arx < yarq <> yarıq. yarıq.
- **oyunlu yol**: xətəri yol.
- **yama yol**: kəsə yol.
- **ha yolu ulaşımı**: uçaqla daşıtm.
- **yol üstü**: yol ara. - **gəminin yol ara sığındığı, barındığı yer**: iskilə. qısqıla. bəndər.
- **yola düşmək**: (bir nərsə üçün) yollanmaq. qoyulmaq. qoyulmaq. (> **qosil** (fars)).
- **yola salmaq**: yoldaşlamaq. keçirmək. uğurlamaq. - sizi qapıya dək **keçirəlim**.
- **qaçaq yol**: ana yoldan ayrılıb, kəsitmədən gedən yol.
- **anayol**: yolqa. şahrah.
- **düşman qarşında qaçaqlığa yol verməyin**: götürü boşluq.
- **ilmiklərin (ilməklərin) qaçmasına yol verməyən**: qaçmaz - **qaçmaz** corab.

- **altından qaçıla bilən yol:** iki uclu, neçə uclu söz, yanıt, davranış. qaçamaqlı. kəsnitsiz. kəsiniksiz. kəsərlik daşımayan. qaypaq. qərarsız.
- **kiçik su yolu:** qaç. kiçik arx. arxıç. arxac.
- **qaba, iri, kəpçə daşlardan yapılan, qaplanan yol:** paket qaldırımı.
- **səni öpüb qoxlağa doyamadım, uçub getdin, bağlı yollar, varamadım.**
- **çala çalqısı: oğru borusu: oğru kələfcəsi:** oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları, yordamları.
- **ayağ yoluna gedmək:** əlsuya yetirmək.
- **biliklə sevən dağlar aşdı, bilgisiz sevən, yolun çaşdı.**
- **bir işin olmasına yol açmaq:** qaşığın yapıp, sapın taxıb.
- **keçmişinin yolun görəni, gələcəyinə yol açar.**
- bu **yol** kəndin ortasına enir.
- **doğru yoldan ırıqlaşmaq, uzaqlaşmaq. ırqalmaq (< ırıq).** çaşmaq. yahalmaq.
- **gərəyə görə yol açır, boyuna görə don biçir.**
- **mən qedirəm, yol qedsin,** çılpaq gəlib boş qedsin. nə əkən var nə biçən, toxda gəlsə, ac qedsin.

- **yol açan, göstərən: yolçu.** ışığı. ışığı tutan. bağçı. sapçı.
ipçi. qıcırcı. qılavuz. öndər. yöndər.
- **yol açmaq. yol göstərmək:** ışığı tutmaq. qılavuzlamaq.
- **yol gedməyin itiliyi, sürəki:** yoluq. itlik. itilik. sürət. ivinti.
ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq.
- **gözü yolda, qovuşmadan ölmək:** üzük gedmək.
- **qarayol: şosə. - qarayolla, dəmiryolu kəsiştiyi keçid:**
yerbir keçit.
- **uçan vara (əldən gedən) yaxınma, çıxmaz (girməz) yola,**
taxılma, gəlsə qonağ, qonağla, bilməz (izsiz) yola, alınma
(inanma).
- **yol açmaq:** oyuqlamaq. oyumaq. oymaq. uyandırmaq.
oyandırmaq. - istək **oyuqlamaq:** istək **oyumaq:** istək **oymaq:**
istək **uyandırmaq:** istək oyandırmaq: istəyinə, istəməsinə **yol**
açmaq.
- **yolsuz, yol aşınmaz, kovasız su daşınmaz.**
- **yola salmaq:** axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.
- **qazılı yoldan** qaçdı, buruşuq dağdan aşdı.
- **su yolu:** keçirim.
- **iti dönəməcli, girintili yol:** qatısərt. qivrambac.
- **yol boyu. yol üstü:** qeçit yeri.

- **kimsəni gözləmirəm, ürəyim yolda qalsada.**
- **qarayol:** şahrah.
- **gözü yolda olmaq:** qəribsəmək. qarıbsamaq. qaruqsamaq. qarusbamaq. özləmək.
- **hacılyolu: samanyolu:** samanuğrusu. kəhkeşan.
- **yol açma:** bıraxma.
- **kişini öz öldürməsinə bıraxan** nədənlərdən, iç sıxıntısının çoxluğu, qabalığı, içduyu sorquların buruşuqluğu, yanıt tapa biləməməsi olabılır.
- bu yol bizi böyük qanca **bıraxdı**.
- atla **yola** çıxan, eşşəkçini **yolda** bıraxar, qoyar.
- **ayaq yoluna gedmək:** quşaq çözləmək.
- yaşam **yolu**, durmaz eşinməz, sözün deyər, söz eşitməz, **yolun gedər**, geri dönməz, yuxar gedər boşa çıxar, aşağı enər, yoxa (poxa.). çıxar.
- **yol** quran ol, **yol** qıran yox. - **yol düzən** ol, yol pozan yox.
- **yol uzunluğu ölçəyi:** ağac (< **araç:** aralıq.).
- **yol yörə: yol yordam:** düzən. qon. qona. qonat. qonun. qoy. qoya. qoyat. qoyun. yöntəm. usul. ərkan.
- **qapalı, çıxılmaz bir yerdən, durumdan çalınan, açılan yol:**

çalım. çaluq. çalıq. - bataqlığı qurutmaq üçü **çalım vuruldu.** -

düşdük elə bir çalıya, çıxılmağa yox güman **çalım.**

- **yayalar, ayaqla yerimək üçün qırağına görə qalxıtılmış**

yol: yaylıq. yayalıq. qaldırım. qalatım.qalatım. yaldırım.

yardırım. yandırım. piyadərov. - bu **qaldırım** çör çöpdən

qurtulmayacaq. - gəlgedli **qaldırım:** işlək, yüyrək yaya yol.

- **bilmədiyim hər yolu dənədim, səndən sonra.**

- **hər yolu dənəmək, bütün oyunları yapmaq:** həlləm

qəlləmləmək. götür qoy etmək.

- **batışına, fəlakətinə yol açmaq:** qanına çörək doğramaq.

- **birinin batmasına yol açmaq:** qanına girmək.

- **gəlin evdən yola salınanda verilən başlıq:** qapıcalıq.

- **onay sağlamaq:** icazə almaq.

- **ərklik, onay çıxmaq:** bir işdə sərbəs bıraxılmaq.

- **ərklik, onay qoparmaq:** gücəniklə icazə almaq.

- **onayızla: onay versəz:** icazənizlə.

- **onaysız:** icazəsiz.

- **onaysız** heç nə yapılmasın.

- **onaysızlıq:** icazəsizlik.

- **olur** alın sonra.

- **olursuz** bura girmək olmaz.
- **olur** verin gedim.
- **oluruzu** gözləyirəm.
- iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.

yola

dincək. ram. - **yola çıxanı keçirmə**. uğurlama. təşyi'. - **üzü yola, dincək uşaq** yüngül uşaq.

- **üzü yola**: söz dinləyən. sözə baxan. əslək (< **əsmək**). enik. yenik. müti'.

yola

yula. 1. ayrı. yoruq. düzən. nəzm. 1. iyi. uyqun. tüzük. düzük. düzgün. düz. doğru. gözəl. aras. arıs. arsuq. arsoq. arın. təmiz. nəzimli. nəzmlı. dərik. dərikli. tətibli. 1. sələk. yumuş. ulaq. sam. saf. - **yola qılavuzlamaq**: qondqarmaq. qöndqürmək. qondarmaq. doğrultmaq. düzəltmək. tikmək - **yola gəlmək**: qonmaq. ramlaşmaq. - tosun at **qondu**. 1. su qaynağı. yerdən fısqıran su. gözə. fəvvarə. 1. ışıldağ. ışıq verən. məşəl. qəndil. 1. gələnek. salt. ürf. adət. usul. ərkan. 1. məşəl. qəndil. 1. yulum. fədakar.

yolac

yoluq. yolaq. yolaş. yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. duruş. duruc. durum.

- yolaç** çarə. çara. çıxır. düzə. onar. onur. amaş. əlac.
- yolaç** 1. yol göstərən. qonaqçı. mihmandar. rəhbər. öndər.
öncü. 1. yol. törə. türə. qayda. 1. yolavuc. yolçu. yol bilici.
yolağçı. yolavac. yolavuc. qılavuz. mürşid. rəhbər.
- yolaçan** - **dəğişik uyqulamalara, işlətmələ, yönətlərə yol açan**
bağlantı: qardan. qayırdan. qayıran.
- yolaçma** - birin yoxlayıb, əli altda saxlayıb, yanlışığına **yol açmasını**
önləyən: kimsə. iyi asdar, üzü saxlar.
- yolaçmaq** - **asılmasına yol açmaq:** ipə götürmək.
- **böyük gedər, tükətim, xərc altına girmək, yol açmaq:**
qapıyı böyük açmaq.
- yolaçmaq** yoldamaq. yol göstərmək. yolavucmaq. yolçuqmaq.
yolağçamaq. yolavacmaq. yolavucmaq. qılavuzmaq.
mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.
- yolaq** **yolağ. qolağ.** 1. ilğim. sağın. sanğın. sərab. çor çöl.
susuz çöl. 1. yorğa. 1.gəzinti. gəzənək. aralıq. hal. rahro.
koridor. yarıq. rahro. koridor. yol. yöntəm. uğur. təriq.
uğur. qılığ. çəm. 1.uzun, dar aralıq. keçit. dəhliz < dalğız.
rahro. dalan. koridor. - işinin **uğrun** tapmaq. - **yol yolağ:**
gediş. sürəc. rəftar. 1. uzunluğu eninə görə, artıq olan

nərsə. 1. ustuvanə. 1. qaleri. sərgi. 1. gəzinti yeri. park. 1. tünel. yer altı oyuğu. daluz. dəhliz. 1. rahro. koridor. 1. yol. yöntəm. bağış. qoyu. olur. yengik. yenik. qolay. özür. keçit. keçit. keçər. geçər. buyruq. göstəriş. ərklik. onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə. 1. **yolax**. (çöldə, uzaqdan su kimi görünən ışıq yanılmacı, yahatmacı, aldatmacı). ilğim. yalğın. pusarıq. salğım. sağın. sanğın. sərab. 1. **yoluq. yolac. yolaş. yolanc.** yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. duruş. duruc. durum. 1. zolaq. qolaq.

- **onay sağlamaq**: icazə almaq.

- **düşməsən yolağa, düşərsən colağa.**

- **ərklik, onay çıxmaq**: bir işdə sərbəs bıraxılmaq.

- **ərklik, onay qoparmaq**: gücəniklə icazə almaq.

- **onayızla: onay versəz**: icazənizlə.

- **onaysız**: icazəsiz.

- **onaysız** heç nə yapılmasın.

- **onaysızlıq**: icazəsizlik.

- **olur** alın sonra.

- **olursuz** bura girmək olmaz.

- **olur** verin gedim.

- **oluruzu** gözləyirəm.

- iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz.

yolaq

yulağ. 1. bulaq. qolaq. suyun kiçik qolları. çeşmə. -

axdırur gözüm **yolaq** \ tuşqılır ördək yoğaq. 1. cığır. cılqa.

qırlardaki kiçik yol. yol yol çizgili olan hər nərsə. - **yolaq**

barçın. yolaq parça. yol yol çizgiləri olan. 1. dürüst.

namuslu. təmiz. 1. cığır. yenilik. 1. qısa yol. kəstirmə yol.

1. bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarlar. - **yol yolaq**. 1.

zolaq. yol.- hava **zolağı**: hava yolu. - dağ **zolağı**: dağ yolu. -

yul yulaki: kiçik kiçik bir çox su pınarları.

- axdırur gözüm yolaq, tuşqılır ördək yuğaq.

yolaq

yolağ. 1. çox yollu olan yer nərsə. yol keçən yer: evimizin

önü yolağdı. 1. rahro. taxda. koridor.

yolaqçamaq

yolağçamaq. yolaçmaq. yoldamaq. yol göstərmək.

yolavucmaq. yolçuqmaq. yolavacmaq. yolavucmaq.

qılavuzmaq. mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.

yolaqçı

yolağçı. 1. burunqud. öndə gedən. kosan. öndər. bakan.

1. yolavuc. yolçu. yolaç. yol bilici. yolavac. yolavuc.

qılavuz. mürşid. rəhbər.

yolaqçı	yolağçı. musafirkeş.
yolaqçı	yolağçı. yaya. musafir.
yolaqçılanmaq	yolağçılanmaq. ilgərmək.gəzişmək. gəzinmək. gəzələnmək. səyahət etmək.
yolaqçılıq	yolağçılıq. yolağçı əkidən, əkidən. götürən. aparın. musfirkeşi. musfirbəri.
yolaqlamaq	yolaqlamaq. yollaqlamaq. yöndirmək. soxmaq. sevgi etmək. kanallamaq.
yolaqlanmaq	yolaqlanmaq. çeşməli, bulaqlanmış yer. pınarlanmaq. pınarlar çoxalmaq.
yolaqlı	yolaqlı. 1. yol bilir. ilkəli. ərdəmli. ədəbli. ərkanlı. təbiyəli. 1. yollu. xətti.
yolaqlı	yolaqlı. 1. çeşməli, bulaqlı yer. 1. yorqa. yürək. iti. dinc. quvvətli.
yolaqmaq	yolaqmaq. yola çıxmaq. yola düşmək. səfərə gedmək. musafirət etmək.
yolaqu	yolaqu. yoluqu. yoluq. dəstək. dayaq.
yolaqu	yolaqu. təstək. yoluqu. yoluq. dayaq.
yolaqzı	yolaqzı: çatıl. yolların kəsişmə yeri.
yolaqzı	yolaqzı. yolların kəsişmə (təqatö) yeri.

- yolalı** dayanmış. söykənmiş.
- yolalıq** **yolalma. yolalıq. yolalım.** qutarma. qutarış. qutarım. qutarıq. xilaslıq.
- **gözyolalıq:** gözetləmə. gözetləyiş. gözləmə. qaraşma. qaraşiq. qaraşış. intizar. mütərəssid.
- yolalım** **yolalma. yolalıq. yolalım.** qutarma. qutarış. qutarım. qutarıq. xilaslıq.
- yolalıq** **yolalma. yolalım. yolalıq.** qutarma. qutarış. qutarım. qutarıq. xilaslıq.
- yolalma** **yolalıq. yolalım. yolalıq.** qutarma. qutarış. qutarım. qutarıq. xilaslıq.
- yolalmaq** **yolanmaq. yollanmaq.** salanmaq. salalmaq. - **evyolalmaq:** evsalanmaq. - **işyolalmaq:** işsalanmaq. - **dağyolalmaq:** dağsalanmaq. - **yurtyolalmaq:** yurtsalanmaq: (evə, işə, dağa, yurda yolalmaq, yolanmaq, yollanmaq).
- yolaltı** **yol aldı 1.** ilərlək. gəlişən. uzman. profəsyonəl. 1. tərbiyəli. yola gəlmiş. gələnlərinə bağlı.
- yolam** kabat. qat. tapğır. gəzək. səfər. durqun. göz. atar. dəğişən. mərtəm. dəfə. kəzək. kərən. qayta.

yolam	yol. gəzək. - telim, kan, çox gəzək, yolam : təkər təkər. təkrarən. qaytadan. qaytalab. qayta qayta. qayıda qayıda. dönə dönə. telim, kan, çox gəzək.
yolamaq	dayanmaq. dirənmək. - duvara yola .
yolan	yoluyucu. daracçı. taraşçı.
yolanc	yoluq. yolaq. yolac. yolaş . yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. duruş. duruc. durum.
yolar	yular . heyvanı yola çəkib sürmək, bağlayıb saxlamaq üçün, başına salınan ip, dizgin. ovsar. - yularından çəkmək, bağlamaq. - yular ipi.
yolara	yol üstü. - gəminin yol ara sığındığı, barındığı yer : iskilə. qısqıla. bəndər.
yolarmaq	yol aldırmaq. heyvanın başına ip salıb yola çəkmək, sürmək.
yolaş	yoluq. yolaq. yolac. yolanc . yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. duruş. duruc. durum.
yolaşca	yoldaşca . qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada qada. dos dosca. dosca. sevgiylə. sevişlə.
yolaşmaq	birlikdə, bir yolda gedişmək.

- yolaşmaq** yolsamaq. yola salmaq. salsamaq. təşyi' etmək. salı vermək. yürüzmək. yürütmək. yeritmək. göndərmək.
- yolat** **yolad. yolda.** davamda. davamlı. uzalış. düzüdə.
- yolatılma** qaldırılma. qopatılma. ayrılma. yolatılma. giderilmə. səlb edilmə.
- yolavac** yalavac. savaçı. savçı. peyğəmbər.
- yolavac** yolavuc. yolavuc. yolçu. yolaç. yol bilici. yolağçı. qılavuz. mürşid. rəhbər.
- yolavacmaq** yolavucmaq. yoldamaq. yol göstərmək. yolaçmaq. yolavucmaq. yolçuqmaq. yolağçamaq. qılavuzmaq. mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.
- yolavuc** yolavac. yolavuc. yolçu. yolaç. yol bilici. yolağçı. qılavuz. mürşid. rəhbər.
- yolavucmaq** yolavacmaq. yoldamaq. yol göstərmək. yolaçmaq. yolavucmaq. yolçuqmaq. yolağçamaq. qılavuzmaq. mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.
- yolavuç** yulavuç: yol göstərən. öndər. qılavuç. yalabaç. yalvaç.
- yolay** colay. yol - ay. ayağı uğurlu olan kişi.
- yolay** **onar. yonar. qoyun. qoyunu. qoni. qoylu. qoylu.** salıt. salt. sıra. seri. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm.

dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. dizisi.
düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün.
dəngə. dərəc. dərcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki.
qada. qayda. qatar. doğru. qanıl. yaraq. yasa. yasay.
yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. bitı. qılıq. uyuş.
yapım. saxt.).

yolayol

yolyol. teltel. telətel.

yolbaq

yolbaqa. yolbaqan. qonuşsevər. misafirpərvər.

yolbaşçı

tapqara. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırcı. qılavuz.
öndər. yöndər. yol göstərici. elbaşı. eləbaşı. boyrat.
rəhbər. rəhnəma. lider. yönətcı. yönətıcı. biligit. biliqçi.
bələtçi. bilətçi. göstərici. yol göstərici. boyrat. rəhbər.
rəhnəma. tapqara. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırcı.
qılavuz. öndər. yöndər. lider. açıcı. ilkin. birinci. bağçı.
sapçı. ipçi. qıcırcı. qılavuz. öndər. yöndər. rəhbər. -
**görünür kəndə, biligit gərəkmez, görünmez kəndə, biligit
gərək.**

yolbaşçılar

birincilər. ilkinlər. açıcılar. başçılar. qılavuzlar. rəhbərlər.

- yolbaşçılıq** açıcılıq. başçılıq. ilklilik. ilkcilik. birincilik. öncülük. öncüllük. öncəlik. öncəlik. saltarlıq. saltərlik > sərdarlıq. başlıq. boyratlıq. qılavuzluq. rəhbərlik. qiyadət.
- yolbaşı** yol atası. bağıcı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. saltar. saltər.
- yolbaşlıq** - **qılavuzluq**, **yolbaşlıq etmək**: baş çəkmək. başında durmaq. öndə gedmək.
- yolbilən** yolbilir. qanaq. yanaq. bilgin.
- yolbilir** görgülü. bilgili. usul ərkan yiyəsi.
- yolbilir** yolbilən. qanaq. yanaq. bilgin.
- yolbilməz** qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal.
- yolca** yolnan.
- yolcamaq** > **olcamaq**. **olcalamaq**. **1.** yolub dağıtmaq. qənimətə götürmək. yağmalamaq. yağmalamaq. **1.** yola salmaq. uğurlamaq. sağollamaq.
- yolçı** - **yolçı takımı**.
- yolçu** **1.** dilənçi. soqur. saqur. gözü ac kimsə. **1.** yolaç. yolavuc. yol bilici. yolağçı. yolavac. yolavuc. qılavuz. qılağuz. mürşid. rəhbər. örünçi. yönünçü. yörcü. **1.**

tosqavul. bəkçi. qaravul. gözətçi. güzərçi. darqa. **1.**
 müsfir. - yolçu olmaq: yola yaraqlanmaq. - **yolçu çıxarmaq:**
 yola salmaq. təşyi' etmək. **1.** gedən. köçməli. - yazıq
yolçudur: gedməlidir. **1.** ümitsiz. xəsdə. üzük. dilənçi.
 möhtac. niyazmənd. - bir tikə çörək **yolçusudur.** - siz nəyin
yolçususuz. **1.** öndər. başqan. şef. lider. **1.** yalavac.
 peyqəmbər. nəbi. **1.** gələnekçi. mühafəzakar. **1.** yulun.
 yola gedən. yola çıxmış. yolunda gedən. müsafir. taşırıq.
1. umduc. umdac. uman. dilənçi. **1.** yorçı. usta qılavuz. **1.**
 alqın. yılqın. ılqın ilgin. qonuq. müsafir.

yolçu

1.< yalçu. avucaçan. ovucaçan əlaçan. dilənçi. dilənən.
1.görgüz. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırcı. qılavuz.
 öndər. yöndər. qaravul. qaraş. qaraç. elbaşı. eləbaşı.
 boyrat. rəhbər. yol qoraxçısı. **1.keçəri.** dilənçi. gedə.
 gədə (> **gəda** (fars)) (< **gedmək. geçmək**). **1.**mürid. müqəllid.
1.yarıq. ayırıq. qərib. eldiş. ildiş. eldiş. sarpiq. çarpıq. çor.
 kəsik. kəsəki. sayırıq. əslik. əsrik. yesir. dışqır. daşarlı.
 daşralı. çıplaq. yeğrik. səyyah. **1.** dilənçi. dalüzə (>
dəryüzə (fars)). üzəgirib, üzə çıxıb, yalvarıb nərsə
 dilənmək. **1.** dilənçi. yarıqçı. yarıqçı > yırqacı. ırqacı.

sədədəqəçi. 1. yol açan, göstərən. işıqçı. işıq tutan. bağçı.

sapçı. ipçi. qıcırçı. qılavuz. öndər. yöndər.

- **gecə yatmaq üçün yolçu gəlməsi**: gecə yatısı.

- **yolçu yolda**: xoş qalasız.

- **yolçu dosluğu, kəndi görücə olur**.

- **mən xançı, sən yolçu**: qarşı qarşılıq. sənle mən tutmarıq.

- **qarayolçu**: pozuq. gədə. dələduz.

- **yolçu keçər iz (yol) qoyar, haylı keçər, vay qoyar. - yolçu keçsə izi qalar, topraq əssə, tozu qalar**.

- **yolçu, yola çıxmalı olmaq**: yol görünmək. yolçuluğu, yola çıxması gərəkmək.

yolçuxana sapanc. müsafirxana.

yolçuqmaq yolaçmaq. yoldamaq. yol göstərmək. yolavucmaq.
yolağçamaq. yolavacmaq. yolavucmaq. qılavuzmaq.
mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.

yolçulatmaq yola samaq.

yolçuluq 1. diləngi. musafirət. səfər. gəzi. səyahət. 1. uğur. 1. yol.
qətə. qata. xətl.

- **yolçuluq etmək**: əl açmaq. dilənmək.

- **yolçuluq etmək**: saparlamaq. sapralamaq (< sapmaq.

səpmək).

- birlikdə yolçuluq edən topluluq: bağıq. qurut. qurup.

qafilə. - birinci **bağıq** dün gəldi.

- **yolçuluğu, yola çıxması gərəkmək**: yol görünmək yolçu,

yola çıxmalı olmaq. - **yolçuluq süresi**: yol boyu. - **yolçuluğa**

başlamaq: yola çıxmaq. yola düşmək.

yolçuluq möhtaclıq. niyazməndlik.

- **yolçuluqda** geyiləcək nərsələr. **yolçuluqda** işlənən qoşu:

yabanlıq.

yolçuluq yolavçuluq.

yolçuluqla dilənginə.

yolər yol ər. yoləri. fə dai. yoloğlu. yol oğlu.

yoləri yol əri. 1. yolər. fə dai. yoloğlu. yol oğlu. 1. törəyə bağlı.

ədəb ərkan yiyəsi. bilgili. dənəyimli. 1. təriqət əhli.

yoliç keçi qıllarının diplərində bulunan yumuşaq incə yün· -

yovliç. yuliç.

yolıra yol sıra. yol boyunca. yolca.

yolişmaq yoluşmaq. yağmalaşmaq.

yolitmaq 1. birinin yoluna çatqılmaq, yatılmaq. yulumaq.

yulutmaq. yoluqmaq. yoluşmaq. yuluşmaq. yolutmaq.

yulıtmaq. birinə yardım etmək. birini yağma etmək,
yağaçlamaq, yağqarlamaq. **1.** talamaq. yağmalamaq.
yoluşdurmaq. yolutmaq. yulutmaq yulıtmaq. yulutmaq.
yolqatmaq. - bəy boynu **yolıtdı**: bəy elini taladı.

yolıtmaq yağmalamaq. yoluşdurmaq. yolumaq.

yolqa **1.** qaldırım. yanqyödə. səggi. **1.** tapın. qazanc. mənfəət.
istifadə. - bunlar **yolqasız** nələrdir: nərsələrdir. - yolqa güdən
yola çıxar: qazaş güdən qazana girər. - böyük tanrım yolda
verdi, yolqada.

yolqa anayol.

yolqamaq yolqanmaq. dəğərlənmək. istifadə etmək. nərsəni işə
tutmaq. - gedib bir nə **yoldu** gəldi.

yolqan **yolğan.** - **iti, yeyin ilərləyən, yolğan**: səriüsseyr. - **ivəgən**
xəstəliklər. - **ivəgən** qatar. - **ivəgən** çapar: səri' posçu.

yolqanmaq yolqamaq. yolmaq. dəğərlənmək. istifadə etmək.
nərsəni işə tutmaq. - istəyiz kimi **yolqanın**.

yolqarmaq düzəltmək. tənzim etmək.

yolqaşmaq çəkilib uzanmaq.

yolqaşmaq **yolğaşmaq.** raslaşmaq.

yolqeçən **yolgeçən.** hammının gəlib getdiyi yer. ayağ altı yer.

- yolqəsən** kəsəgen. kəsəkçi. oğru. qaraman. qaraman. qaraçı.
soyğunçu.
- yolqəsən** **yolkəsən**. basmaçı. qaraqçı. qaltamaq. talançı. əşqiya.
- yolqi** **yolgi**. yulgi. ülgü. usturə.
- yolqıra** yol üstü. - gəldi mənə **yolqıra**.
- yolqırmaq** yolda rastlamaq.
- yolqmaq** yolmaq. sıyımaq. çatlatmaq. bir nərsədən hərhanki bir
nərsəni çıxarmaq. soymaq.
- yolqu** yora. yana. ülkü. xiyal. xulya. kölgə. yılıqım. imgə. rə'ya.
sanı. tale'.
- yolquc** > **ülgüc**. **yülgüc**. yolan. bu pıçaq həcəmət almaqda
yarar. usturə.
- yolqulu** **yol qulu**. **yol qula**. bir törəyə, qurala, yola bağlı. irşad
olmuş.
- yolqunmaq** sıyrılmaq. uzanmaq.
- yolqurmaq** yorğurmaq. yormaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş**
qapı: açılmış qapı.
- yolquşmaq** asıq, kar faydalaşmaq.
- yolquşmaq** **yolxuşmaq**. **yolğuşmaq**. **yoluxmaq**. ulqaşmaq. ulaşmaq.
çatmaq.

- yolla** - **sav yolla**: **sav sal**: bilgi, xəbər ver.
- yolla** edqil. eyqil. göndər. - **eyqil** məni döğüşgə.
- yollaqlamaq** **yollaqlamaq. yolaqlamaq. yöndirmək. soxmaq. sevg**
edmək. kanallamaq.
- yollama** 1. göndərmə. 1. döşəməlik uzun ağac. - **yollama** dirək,
kiriş. 1. göndərmə. salma. irsal.
- yollama** **yollayış. yollatış. 1. uğratma. uğratım. uğratış. ulatım.**
ulatma. ulatış. ulaştırma. ulaştırım. ulaştırış. ilətmə. ilətiş.
ilətim. ibermə. iberim. iberiş. eberiş. ebirmə. ebirim.
evirmə. evirim. eviriş. çatışdırım. çatışdırma. çatışdırış.
çattırma. çattırış. çattırım. daşıma. daşım. daşınış.
qoyvermə. qoyverim. qoyveriş. irsal, nəql, həml etmə.
1.savqa. savqıt (< **savmaq**: yollamaq).sovqatış. sovq ediş.
göndərmə. göndəriş. ulaştırma. ulaştırış. ərsətiş. əriştiriş.
düşürmə. düşürüş. vardırış. vardırma. bardırış. bardırma.
ulaşdırış. ulaşdırma. çatdırma. çatdırış. 1.göndərmə.
irsal.
- yollamaq** 1. göndərmək. yibərmək. 1. ilgətmək. yola salmaq. 1.
uğurlamaq. yolaqlamaq. yola qoymaq. göndərmək. 1.
yıpalamaq. apartmaq. göndərmək. irsal etmək.

- **tərs yola** yollamaq, sovlamaq, sulamaq: ayaşdırmaq.

çaşdırmaq. şaşirtmaq.

- **yollayı vermək: itib, itəliyib vermək:** tayamaq. dayamaq.

təslim etmək. dartmaq. serv etmək. servis vermək. - gedər

gedməz bir acı qəhvə **dayadılar**. - bir yeməkdən

qurtulmamışdıq ki, elə öbür yemək **dayandı**. - bu nədi

dayadın mənə.

yollamaq

1. uğratmaq. düşürmək. raslatmaq. vardırmaq.

bardırmaq. ulaşıdırmaq. sevqətmək. göndərmək.

1. göndərmək. çəkmək. dartmaq. - telgiraf **çək**.

yollanaraq

izləyərək. izənərək. yolundan, izindən gedərək.

qaraşaraq. baxaraq. baxınaraq. bağanaraq. tapınaraq.

uyaraqtabe' olaraq. ittibaən.

yollanış

yollanma. çıxma. çıxış. yeriş. - **çığışa, yerişə keçmək:**

hərəkətə keçmək.

yollanma

yollanış. 1. çıxma. çıxış. yeriş. - **çığışa, yerişə keçmək:**

hərəkətə keçmək. 1. yola düşmə yol alma. gedmək.

yollanmaq

1. **yolalmaq**. **yolanmaq**. salanmaq. salalmaq. -

evyolalmaq: evsalanmaq. - **işyolalmaq:** işsalanmaq. -

dağyolalmaq: dağsalanmaq. - **yurtyolalmaq:** yurtsalanmaq:

(evə, işə, dağa, yurda yolalmaq, yolanmaq, yollanmaq). **1.**
 gedişmək. yola düşmək. doğrulmaq. yönəlmək. **1.**
 yollaşmaq. yoldaşmaq. gedişmək. keçişmaq. **1.** ayaq
 tutmaq. ayaqlanmaq. canlanmaq. talaşlanmaq.
1. gedmək. dayanmaq. varmaq. - tanrı qapına **dayan.** -
dayan qapı açılar bir gün. **1.** yola düşmək. (bir nərsə üçün).
 qoysulmaq. qoyulmaq. gedişmək. bir yerə gedmək üçün
 ayrılmaq.

yollanmaq **1.** düzəşmək. qanışmaq. qınışmaq. qoyulmaq. sevişmək.
 suvuşmaq. **1.** yürüşmək. yerişmək. tovlanmaq. yola
 çıxmaq.

yollantıran **yollandıran.** köməkçi.

yollar - **doğaüstü yollar yaratdı, olunmasın sonuca çatdı.**
(doğaüstü: xariqüladə).

- **cənnət yolları:** uçmaq yolları. miftahül cinan. özgürlük
 dəsləri. qurtuluş öğütləri.

yollaşiq - **iyi yollaşiq:** iyi keçiniş. qarıqıl. qarıqlı. bon əğanjman.

yollaşmaq onquşmaq. barışmaq. yoldaşmaq. yollanmaq.
 gedişmək. keçişmaq. yoldaşmaq. yoldaşlamaq.
 uğurlamaq. keçirmək. - **sizi qapıya dək keçirəlim.**

yollaşmaq	uzlaşmaq. uylaşmaq. quraşmaq. saziş etmək. qoz paylaşmaq. - savaşların buraxıb, qozların paylaşmaları.
yollaşmamaq	alib verməmək. anlaşmamaq.
yollaşmayan	- heç kimlə tutuşmaz, qoldaşmaz, yollaşmaz, yollaşmayan : daşutmaz. dostutmaz. qoşqonmaz. qoşqoymaz qoştutmaz.
yollaşmaz	- heç kimlə tutuşmaz, qoldaşmaz, yollaşmaz, yollaşmayan : daşutmaz. dostutmaz. qoşqonmaz. qoşqoymaz qoştutmaz.
yollaştırılmaq	alışdırılmaq.
yollaştıрмаq	uyarlatmaq. uyumlatmaq. alışdırmaq. adət vermək. ögrətmək. mənimsətmək.
yollatan	dolandıran. aparən. kargərdən.
yollatış	yollama .
yollayan	uduz. savan. savyan. sevg edən.
yollayış	bax > yollama .
yollu yolunca	adət üzrə. qaydasınca. uslu usllu.
yollu	1. qutlu. mübarək. 1. olqun. ərgin. ərən. çatmış. xoşbəx. 1. əşgin. yorıqlı. yürük. usda. açıq. yerişli olmaq. çapıq. çapan. 1. usulunda. nizamında. - yollu yolsuz bir iş oldu. 1.

sopalı. çubuqlu. cızıqlı. - **yollu** parça. **1.** hançı bir tərzidə olan. - ögüt **yollu** sözlər. **1.** yerli. uyquq. uyqun. uğur. sıra. münasibət. - sırasız söz söyləməkdənsə, sırasın gözləmək yeğdir. **1.** ivli. oluqlı.

yollu

1.düzəli. düzəcli. türəli. türəcli. taxımlı. qılıqlı. bilgili. yordamlı. biçimli. biçəmli. uslublu. istilli. usullu. yaxışacaq yolda, tərzdə, rəvişdə. iti. tez. ekspires. yolyol olan nəşə. çubuqlu. cizgili. xətti. alaca. - **yollu parça.** - **yolu** qatar, gəmi. **1.**inanclı. donlu. məzhəbli. təriqətli. siluklu. **1.**yarqılı. damarlı. dalqalı. cızıqlı. carıq. cizgili. xətti. **1.** çarəli. dərmanlı. otlu. otalı. arnaşlı. əlaclı. **1.** yolağlı. xətti. - **yollu yolsuz: həqli həqsiz.** - bu yaxılış (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, **yollu yolsuz** (həqli həqsiz) **yürüdü**, itlər hürdü, karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!.

yolluq

1.yol parası. **1.** yol vergisi. yol paras. **1.**yol qalısı. yol kilimi. kənarə. dar uzun qalı. **1.** yola bağlı olan. yol gedəri, xərci. **1.** yolxərci. yol xərci. yol gərəkləri.

yolma

yol yol olan. - **yolmalı** kövşənlər. - **yolma yolma:** yol yol.

yolmaq

< **yol yol** etmək. **didik didik** etmək. yonmaq. yülütmək. ülütmək. qırmaq. təmizləmək. daramaq. qazmaq. çatmaq.

dəymək. görüşmək. kəzdəşmək. qarşılaşmaq.
 qovuşmaq. qovuşmaq. sarılmaq. tapışmaq. ucraşmaq.
 uçuşmək. uğramaq. sataşmaq. **1.** bütün, toplu nərsəni
 açıb saçmaq, ayırmaq. didmək. çəkib qoparmaq.
 sökmək. - qoyunun yapıqın (yunun) **yoldu**. **1.** yol yol
 edmək. **1.** qəmələmək. qəl' edmək. **1.** soymaq. varını
 qəsb edmək. - yazığı **yoldular**. **1.** üzmək. qazımaq.- kut
 ülgüclə üzümü **qazdı**. **1.** **yolumaq**. çəkib qoparmaq.
 taraşlamaq. taraclamaq. **1.** yolqamaq. yolqanmaq.
 dəğərlənmək. istifadə edmək. nərsəni işə tutmaq. **1.**
 qurtarmaq. buraxmaq. bitirmək. salıvermək. - ər bulunu
yoldu: əsiri qurtardı. - ər tutuğu **yoldu**: kişi girovu çıxartı. -
 arvad başın **yoldu**: canın qurtardı. **1.** salmaq. dalmaq.
 dallamaq. - quşun tükləri **yol**. **1.** cızmaq. cırmaq. yırtmaq. -
 daş ayağım **yoldu**. **1.** cızmaq. - bitik **yolmaq**: kitab yazmaq.
1. ustuuqlamaq. çəkip çıxarmaq. yülümək. qırmaq.
 darağlamaq. tıraşlamaq.
yolmaq **1.** çarıqlamaq. çarıqlamaq. qopuqlamaq. budamaq.
 budaqlamaq. **1.** çıxarmaq. yülümək. tıraşlamaq.

- yolnaq** yoluna qoyulmuş. yalçı. yalçın. arın. təmizlənmiş. düzənli.
- yoloqlu** **yoloğlu.** yol oğlu. 1. vurqun. yolər. yoləri. qurban. fə dai. 1. kəndini törəyə, bir sözə bağlamış. adaq. adanmış.
- yolovçuluq** yolculuq.
- **yolovçuluq almaq:** yola çıxmaq.
- yolratmaq** yolritmaq. alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalritmaq.
- yolritmaq** alovlandırmaq. parlatmaq. yalratmaq. yalritmaq. yolratmaq. yalrutmaq. parıldatmaq.
- yolsamaq** yola salmaq. yolaşmaq. yürüzmək. yürütmək. yeritmək. salı vermək. göndərmək. təşyi' etmək.
- yolsuz** 1. ədəbsiz. nəzakətsiz. qaba. 1. yersiz. yaxışıqsız. uyqunsuz. 1. yolu olmayan. qırıq. məssəbsiz. 1. namünasib. munasibətsiz. - **yolsuz iş.** - **yolsuz** davranış. 1. işdən çıxarılmə cəzası. bir işçinin iş kağızın əlindən alma. - bu il ondana sürcü **yolsuzlandı.** 1. mutsuz. 1. sırasız. yersiz. münasibətsiz. 1. yolunu azıtan kimsə.
- **yolsuz söz:** qaba söz. uyşsuz söz.

- yolsuz** **yodasız.** 1. çarəsiz. dərmansız. çıxırsız. düzəsis. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz. otasız. arnaşsız. əlacsız. 1.məsləksiz. azqın. pozqun. qaçıq. sapıq. uğursuz. əli əğri. yava. azqın.namünasib. 1.kümsük. gümsük. azqın. qaçıq. sapıq. pozuq. çaşiq. ğeyri məşru'. 1. düşgün. düşmüş. azqın. çaşqın. - **yolsuz yodasız, çarasız qalmaq:** dörd yanı dəniz kəsilmək. 1.sapıq. pozuq. - **yollu yolsuz: həqli həqsiz.** - bu yaxlış (qədər) çağ sürüdü, iyid canım çürüdü, baxmadan geri, **yollu yolsuz (həqli həqsiz) yürüdü,** itlər hürdü, karvan yürüdü, hər nə desən, yeridi!. - **yolsuz, yol aşınmaz, kovasız su daşınmaz.**
- yolsuzca** yersizcə. həqsizcə. - **yersizcə, yolsuzca (həqsizcə), güclə başqasının nərsəsinə yiyələnmək:** qapınsımaq. qəsb etmək.
- yolsuzluğ** xəta.
- yolsuzluq** suiiste'mal. uyqunsuzluk. qaydasızlıq.
- yolta** - **gözü yolda:** qarıb. özlək. - **gözü yolda olmaq:** qəribsemək. qarıbsamaq. qaruqsamaq. qarusbamaq. özləmək.
- yolta** **yolda.** - bir yolda, qılıqda, işdə, geriye baxmadan, iticə, **ilqarına ilərləmək:** baltalamaq.

- yolta** **yolda. yolad.** davamda. davamlı. uzalış. düzüdə.
- yoltaban** **yoldaban.** yolluyubən. yollayıb.
- yoltalaçı** **yoldalaçı. yoltalçı.** qapqaçı. qapqapıçı. yağmaçı. talançı. dağançı. çapıl. çapılçı. çapıcı. çapqıçı. çapıt. çapavul. qaraçı. qarıçı. axıncı.
- yoltalaçılıq** **yoldalaçılıq. yoltalçılıq.** qapqaçılıq. qapqapıçılıq. yağmaçılıq. çapılıq. çapılçılıq. çapıcılıq. çapqıçılıq. çapıtılıq. çapavulluq. axıncılıq.
- yoltalçı** **yoldalaçı.** qapqaçı. qapqapıçı. yağmaçı. talançı. dağançı. çapıl. çapılçı. çapıcı. çapqıçı. çapıt. çapavul. qaraçı. qarıçı. axıncı.
- yoltalçılıq** **yoldalaçılıq.** qapqaçılıq. qapqapıçılıq. yağmaçılıq. talançılıq. dağançılıq. çapılıq. çapılçılıq. çapıcılıq. çapqıçılıq. çapıtılıq. çapavulluq. axıncılıq.
- yoltam** **yoldam. 1.** uysal. yola gələn. yolunda gedən. 1. usul. metod. tərz.
- yoltamaq** **yoldamaq.** yol göstərmək. yolaçmaq. yolavucmaq. yolçuqmaq. yolağçamaq. yolavacmaq. yolavucmaq. qılavuzmaq. mürşidlik etmək. rəhbərlik etmək.
- yoltamaq** **yoldamaq.** yol göstərmək.

- yoltan çıxmaq** **yoldan çıxmaq**. 1. boynamaq. boyuna qalxmaq. haşırılıq. həşərlənmək. aşırılanmaq. aşırılıq. diklənmək
xuysuzluq. 1. üləkmək. uzaqlaşmaq. şaşmaq.
- yoltanmaq** üzünkmək. döngüşmək. düşgümək. çürkünmək.
çürkümək. söngünmək. qarablamaq. qarablanmaq.
qarazqarmaq. qarqazıqmaq. qaqramaq. qaqraqmaq.
qaqaralamaq. qaqarlanmaq. qaranmaq. batmaq.
batırmaq. çorbaşmaq. çorbağmaq. çorlanmaq.
korlanmaq. körcəlmək. korcalmaq. kütcəlmək. qatınmaq.
manğlanmaq. banğlanmaq. mutsuz, qutsuz, şanssız
düşmək. bədbəx, bəxtsiz olmaq. bəxdı yatmaq.
- yoltar** **yoldar** (< **yol** + **tutar**). salik. mürid. - tanrı **yoltarları**. - sizin **yoltarlarınız**.
- yoltaş** **yoldaş** (ər arvad). abışqa. apışqa. avışqa. uşqa. (< **av**. **qap**). həmsər.
- yoltaş** **yoldaş**. 1.əş. arxadaş. ayaqdaş. yol arxadaşı. rəfiq.
həmdəm. əşin. qalan. həmrah. yanaq. ər. arvad.
- **çox yaxın olan yoldaşlar**: içtikləri su ayrı gedməz.
- **qalan!** siz hara gedirsiniz.
- **yoldaş, arxadaş tutmaq**: əş tutmaq.

- **yaşyoldaş**: **yaşam yoldaşı**. əş. ortağ. - **sən mənə əş**

olmadın, bari iş olma.

- **arvad üçün yaşam yoldaşı**: ər. qoca.

- **yanağın tapmaya, evsiz qalar.**

- dəli ilə **yoldaş**, yolda poxuna bulaş.

- **qapı yoldaşı**: qulluq yoldaşı, əməkdaşı. - **qulluq yoldaşı**,

əməkdaşı: qapı yoldaşı. - **qapı yoldaşı**: əməkdaş. bir

qapının qulluqçuları. bir işdə gövənlilərin hər biri.

- **sıxıntıda ortalığı boşaltmayan yoldaş**: qara gün dosdu.

- yaraqdan iyi arxadaş yox, kötü **yoldaş** yox.

- **yoldan qal, yoldaşdan qalma: yoldan keç, yoldaşdan**

keçmə: yaramaz biriylə, iyi yola çıxmaqdasna, iyi yolu

sağlamaqdasna, iyi yoldaşın olsunda, otur, yaşa. - **yol**

yoldaşı: yol arxadaşı.

- **yaramaz biriylə, iyi yola çıxmaqdasna, iyi yolu**

sağlamaqdasna, iyi yoldaşın olsunda, otur, yaşa: yoldan

qal, yoldaşdan qalma: yoldan keç, yoldaşdan keçmə.

yoltaş **yoldaş**. qoşu. həmrah.

yoltaş **yoldaş**. 1. aynı yolun yolçusu, bir çoxluğu paylaşan. aynı

yola könül vermiş, baş qoymuş. aynı. törə, pirənsiplər

üzərində, fikir, könül birliğı edən. cəlmə çəlmə. çalma.

əş. qolqa. ayağ. ayağdaş. göründaş. içgin. arxadaş os.
 ayağsız: kimsəsiz. **1.** bir orduda, ortalıqda çalışanların
 hər biri. dosd. iliş. iliş. sağdıç. səmir. yandaş. arxadaş.
 yardaş. dosd. rəfiq. **1.** tataq. dost. yol arxadaşı. **1.**
 tinqtaş. tinqtaş. tinqdaş. dəndaş. tinqəş. danqaş. tanqaş.
 təngəş. tınış. danış. tanış. arxadaş. ayağdaş. cıqnaq.
 cınaq (**< çıq. çuq. tuq**). əş. qatıq. qımıldaş. qoştı. əş.
 qadın. qoşarta. həmrah. rəfuq. **1.** yorış. könəş. könüldəş.
 sırdaş. iliş. iliş. dosd. qoşqu. qoşuq. həmkar. bir birinə
 qoşulan. tuta. həmrah. (- tutasız: tək. təkin. yalnız.
 yoldaşsız). - **yoldaşsız**: tutasız. tək. təkin. yalnız.
 - **qapı yoldaşı**: qulluqdaş. xidmət yoldaşı. bir qapı, qulluq,
 xidmətdə olanlarının hər biri. bir əfəndinin qulluğunda
 işləyənlər. bir ağası olanlar.
 - **yoldaşlıq** etmək: qammoylanmaq.
 - **qapı yoldaşı**: bir bəyin qulluğunda olan əməkdaşlar.
 - **yoldaş olucu**: qoşulqucu. ilhaq olucu.
 - **yoldaşlıq etmək**: alışmaq.

yoltaşca **yoldaşca. yolaşca.** qardaş qardaş. qadaş qadaş. qada
 qada. dos dosca. dosca. sevgiyə. sevişlə.

- yoltaşlamaq** **yoldaşlamaq.** 1. yola salmaq. keçirmək. uğurlamaq. - sizi qapıya dək **keçirəlim.** 1. keçirmək. uğurlamaq. yoldaşmaq. yollaşmaq. yoldaşmaq. yollaşmaq. uğurlamaq. keçirmək. - **sizi qapıya dək keçirəlim.** - **sizi qapıya dək keçirəlim.**
- yoltaşlanmaq** **yoldaşlanmaq.** qatıqlaşmaq. həmrah olmaq.
- yoltaşlıq** **yoldaşlıq.** 1. içdənlik. iç içəlik. iç dıslılıq. inaqılıq. canyanlıq. cananlıq. könüllülük. göyüllülük. ürəklilik. səmimiyyət. 1. ilişgi. dosluq. 1. dəngdəşlik. qafadaşlıq. başdaşlıq. arxadaşlıq. 1. əşlik. 1. yarlıq. yaranlıq. yarnalıq. yandaşlıq. yaranlıq. yarnalıq. əşilik. əşlik. daşlıq. aşılıq. dosluq.
- yoltaşlıq** **yoldaşlıq.** irgəlik. ərklik. dosluq. istəklilik. eygilik. qatılış. həmrahlıq. yarlıq. dosluq.
- yoltaşlıqında** **yoldaşlığında.** əşliyində.
- yoltaşmaq** **yoldaşmaq.** yollaşmaq. yollanmaq. gedişmək. keçişmaq. yollaşmaq. yoldaşlamaq. uğurlamaq. keçirmək. - **sizi qapıya dək keçirəlim.**
- yoltaşmaq** **yoldaşmaq.** 1. yollaşmaq. yoldaşmaq. əşləşmək. arxalaşmaq. əşləşmək. arxalaşmaq. 1. qoşmaq.

birkitmək. birlikdə göndərmək. tərifiq, həmrah edmək. -
yollar qorxuludu, karvana neçə yaraqlı **qoşun**.

yoltaşsız

yoldaşsız. 1. əşsiz. yandaşsız. 1. mutsuz. qutsuz.
uğursuz. üzüntülü. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yatiq.
çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman.
qatı manğlay. banğlaysız. qarabəxd. qarabet. qaran.
qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı.
yazısız. yazqısız. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
çürkük. ulduzsuz. sönük ulduz. şanssız. nəgələsiz.

yoltışmaq

yoldışmaq. (< yol + dış: eşik. xaric). **yöndışmaq** (< yön +
dış: eşik. xaric). yöndən, yoldan çıxmaq, azmaq, sapmaq.

yoltramaq

yoldramaq. yaldırmaq. parlamaq. yoldırmaq.

yoltruq

yoldruq. yaldruq. yuldruq. parlaq. süslü. yaltrıq. parlaq.
cilalı.

yoltruqa

yoldruqa. yoldurqa. qılinc kimi uzunca bir bitqi.

yoltuqur

yağmaçılıq. eşqiyalıq. axıncılıq.
- **yoltuqurqa barmaq**: yağmaçılığa gedmək.

yolturqa

yoldurqa. yoldruqa. qılinc kimi uzunca bir bitqi.

- yolturmaq** buraxdırmaq. boşaltırmaq. azad eddirmək. - bulunu
yolturdu: köləni, əsiri boşaltırdı.
- yolturmaq** **yoldurmaq.** < > **yülitmək.** ditdirmək. çəkdirib qopartmaq.
 sökdürmək.
- yolub dağıtmaq** olcamaq. olcalamaq. yolcamaq. qənimətə götürmək.
 yığmalamaq. yağmalamaq.
- yolub parçalanmaq** tıtmaq. titmək. didmək.
- yolubmaq** yol açıb keçmək.
- yoluğu** **yoluğu.** 1. yolağu. yoluq. dəstək. dayaq. 1. təstək.
 yolağu. yoluq. dayaq.
- yoluq** 1. daraxlı. taraşlı. 1. yağmacı. 1. yol yol olan ip. 1. fədayi.
 alsığ. öləndaq. başandağ (öz ölümünə, başına and içən
 kişi). - sənə **yoluğ.** - min kişi **yoluğ** onun özünə. 1. ehsan.
 qurban. fidyə. 1. təstək. yolağu. yoluğu. dayaq. 1. yülük.
 tülük. tüksüz. tükleri yolunmuş. 1. yolağu. yoluğu. dəstək.
 dayaq. 1. görüş. müləqat. təsadüf. əriş.
- yoluq** **yoluğ.** 1. **oluq.** **oyuq.** gilin. girin. gilif. girif. baca. 1.
 istintaq. estentaq. 1. estedsar. 1. özəl yağru, məhkəmə.
 1. özgürlük qabağında verilən para. 1. yol gedməyin
 itiliyi, sürəki. itlik. itilik. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq.

	çabıqlıq. 1. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. yönəş. yön. yengiş. engiş. doğruq. duruş. duruc. durum. 1. sapıq. həqsiz. 1. sapıq. həqsiz davranan. qəddar. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. zülm edən. qıyan. əsrəməz. əsirgəməz.
yoluq	yoluğ. uçru. uçruş. ucraş. irtibat. yaxınlıq. vəslət.
yoluqan	yoluxan. yoluğan. bulaşan. bulaşqan. bulaşıcı. bulaşıq. keçən. keçici. qapan. yayılan. müsri.
yoluqan	yoluğan. 1. çalqan. müsri. xəstəliyin bir yerdən başqa bir yerə yeriməsi, keçməsi. 1. salğın. sarılan. sari. - salğın xəstəliklər.
yoluqquna	buluşunca.
yoluqlu	ehsan verən. - yoluqlu kişi.
yoluqluq	yoluqluq. sapıqlıq. həqsizlik. - sapıqlığa, yoluqluğa, uğramışlar: həqsizliyə düşənlər. - sapıqlığa, yoluqluğa, həqsizliyə qarışı durun: yolsuzluğa yol verməyin.
yoluqmaq	birinin yoluna çatqılmaq, yatılmaq. yulumaq. yulutmaq. yolitmaq. yoluşmaq. yuluşmaq. yolutmaq. yulıtmaq. birinə yardım etmək. birini yağma etmək, yağaçlamaq,

- yağqarlamaq. 1. buluşmaq. 1. rastlanmaq. 1. yoluxmaq.
görüşmək. mülqat edmək. 1. yorəiqmaq. hizura çatmaq.
- **yolda nökerimə yoluqdum**: yolda arxadaşıma rastladım.
- yoluqmaq** **yoluğmaq. yoluxmaq. 1. geçmək. bulaşmaq. keçinmək.**
keçmək. sirayət edmək. - **yaxınlaşma, xəstəlik keçər. 1.**
yolxuşmaq <> yolğuşmaq. ulqaşmaq. ulaşmaq. çatmaq.
- yoluqmaq** **yoluğmaq.** sirayət edmək. ötmək.
- yoluqmayan** **yoluxmayan.** geçməz. sarılmayan. sirayət edməyən. -
geçməz kəsəl.
- yoluqmaz** geçməz. bulaşmaz.
- yoluqtamaq** **yoluxdamaq. yaxuqdamaq.** yaxınlarna, tanışlarına baş
çəkmək. siləyərham (sileyi rəhm) edmək.
- yoluqturmaq** **yoluxdurmaq.** geçirmək. bulaşdırmaq. köçürmək.
qaçırmaq. - xəstəliyi hamıya **geçirdi**.
- yoluqturmaq** **yoluğdurmaq.** doğru salğı (məsləhət) vermək.
qonukdurmaq.
- yolum** 1. usul. qayda. pirənsip. 1. yol. yosun. qanun. uslub.
qayda.
- yolumaq** 1. yolitmaq. yağmalamaq. yoluşturmaq. 1. **yolmaq.**
dərmək. çəkib qoparmaq. taraşlamaq. taraclamaq.

yolumlama	yansıma. yansılama. təqlid. iqtida.
yolumlamaq	yansımaq. yansılamaq. təqlid, iqtida edmək.
yolumlayan	yansıyan. yansılayan. müqəllid. təqlid, iqtida edən.
yolun	ilik. 1. gəmik içi. 1. sümüyün. bitgilərin içindəki axıcı suyuq. 1. iyid. ərən. fədayi. - yolun tapmaq: tutalamaq. bacarmaq. başın tapmaq. sərrişdə tutmaq.
yolun	yoluşun. gəlişin. gedişin. axışın. - toxuma ayqıtında iplərin yolun açan arac: qarqa. qarqı. qarqu.
yoluna qoymaq	başarmaq.
yoluna	1. düşürə. yenişə. enişə. axışa. axına. 1. uğruna. dolayına. - para yoluna, vardan oldu.
yoluna	yep. ip. yip. eyi. iyi. yaxcı. münasib.
yolunca	ələləsul.
yolunqi	yolunqi. başarı. yetiklik. iyqilik. yetişkinlik. ütük. talan. üstünlük.
yolunmag	1. yalınmaq. pozulmaq. təmizlənmək (günahdan. yazqıdan). talanmaq. xilas olmaq. 1. yoldan, olduğu yerdən, durumdan ayrılmaq. cırılmaq. 1. azat edinmək.

buraxılmaq. boşanmaq. - qul **yolundu**. - bulun **yolundu**:
 əsir, tutsaq ötürüldü. **1.** yulqunmaq. sıyrılmaq. **1.** tilinmək.
 uzunlmasına dilinmək. **1.** üzünmək. qazınmaq. - kut
 ülgüclə üzüm **qazındı**. **1.** yülünmək. culqunmaq.
 yulqunmaq.

yolunmaq sıyrılmaq. siyirmək. qaşınmaq. qazınmaq. kətilmək.
 silinmək. arınmaq. təmizlənmək.

yolunta uğraqında. uğrunda. - (bir iş) yolunda, uğraqında, uğrunda
 olmaq: uğurlu gəlmək, gedmək. iyi gəlmək. iyi gedmək.
 - **bir nərsənin, kimsənin yolunda olmaq**: izləmək. - gizli
 qaravlar, hər nəyin **izindədəirlər**. (**qaravlar**: mə'murlar).

yolunta **yolunda**. onqşun. yaxıcı. gedişli. - işləri **onqşundur**.
 - **nərsə yolunda, sapında, həqqində iyi düşünməmək**: iyi
 gözlə baxmamaq.

yolunturmaq **yolundurmaq**. döğündürmək. ağılatmaq.

yolusta qılavuz. yol başçı. rəhbər.

yoluş - **qoşun yoluş**: çevrə bər tuğrac. tövrəc. ləşgər o həşəm.

yoluşmaq birinin yoluna çatqılmaq, yatılmaq. yulumaq. yulutmaq.
 yoluqmaq. yolıtmaqyuluşmaq. yolutmaq. yulıtmaq. birinə
 yardım etmək. birini yağma etmək, yağaçlamaq,

	yağqarlamaq. 1. ürpəşmək. qarışmaq. 1. yağmalaşmaq.
	yolişmaq. 1. yağnıalaşmaq. - yolitmaq. yolutmaq.
	yulitmaq. yulumaq yuluşmaq. yulutmaq.
yoluşturmaq	yolitmaq. yağmalamaq. yolumaq.
yoluşun	yolun. gəlişin. gedişin. axışın.
yolutmaq	
yolutmaq	< > yülitmək. 1. qazıtmaq. qırxdırmaq. - saqqalıvı qatız. 1. yağmalatmaq. 1. yalutmaq. yoldurmaq. yağma etdirnək. - bəy boyu yolutdi: bəy bir eli yağmaladı.
yoluv	yuluv. fidyə.
yoluvçu	yolcu.
yoluyla	1.yolundan keçərək. - qara yoluyla gədidi. 1. araçılığıyla. aracılığıyla. ıslacıyla. vasitəsiylə. - diləkcəsin (şikayətin) posta yoluyla göndərmiş. 1. yol yörəsiylə, usuluna uyğun olaraq. - hər işi yoluyla yap. - post yoluyla: postla. çaparıq. yamçıq.
yoluyuci	yolan. daracçı. taraşçı.
yoluzmaq	ataşmaq. adaşmaq. atlanıb, çaşmaq. çaşınmaq. sapınmaq. ayarmaq. ayrılmaq. açılmaq. azmaq.
yoluzturmaq	yoluzdurmaq. səriqdirmək. dalqınlaştırmaq. unutturmaq.

- yolv** ayıl.
- yolyol** **yolayol**: teltel. telətel.
- yolyoruq** yerləti. anlatı. ilə. öğüş. çaran. aldı. aldıq. önəri. öngəri.
pişnəhad. - nə yolyoruquz var çıxarın. - yolyoruqun
çoxluğu, yoldan qoyar.
- yomaq** nağıl. anğıl. məsəl. dasdan. məsəl. - **qansız yomaq**
bolmaz: qansız məsəl olmaz.
- **el berqən yomaq**: bilməcə.
- **yomaq ayتماق**: məsəl anlatmaq. bilməcə sormaق.
- yomurtqa** omurtaق. yumurtaق. yumurtqa.
- yon ət** rasta.
- yonaç** yontuc. yonuş. yonma işi.
- yonaçı** (**on < > ön**: iyi. yaxıcı. yoğan. qalan).). yonarçı. onqarçı.
onarçı. onaçı. islahtələb.
- yonaçılıq** **yontaçılıq**. yonuculuq. yontuculuq.
- yonaq** **yanaq**. heyvanların səmərləri altına qoyulan bez, keçə,
çul çuval parçası.
- yonamaq** onamaq. razı olmaq. qəbul etmək.
- yonamaq** **yonmaq**.
- yonan** yonqar. çaldıran onqar. onar. dələn. qazar.

- yonan** yontucu. yonucu. yontan.
- heykəl **yapan, yasan, yonan, oyan**: heykəlçi.
- yonanmaq** **onanmaq**. alınmaq. razılaşmaq.
- yonantırmaq** **yonandırmaq. yontamaq**. şəkilləndirmək. biçimləndirmək.
bir biçimə, şəkllə salmaq. şəkil vermək. qabartmaq.
cisimləndirmək.
- yonar** **onar. yolay**. 1. uğruq. uğraq. **önər. hünər**. bacarıq.
ustalıq. 1. qoynu. qoynu. qoni. qoyli. qoylu. salıt. salt.
sıra. seri. dizik. düzük. düzək. dizək. dizəm. düzəm.
dizən. düzən. dizin. düzün. düz. düzgün. dizi. düzü. diziş.
düzüş. dizgə. düzgə. dizgi. düzgü. dizgin. düzgün.
dəngə. dərəc. dərəcə. dəri. dərik. sıra. seri. cərgə. çəki.
qada. qayda. qatar. doğru. qanıl. yaraq. yasa. yasay.
yasamişi. inzibat. kilas. intizam. nəşəq. nəzm. nizam.
tənzim. tərtib. (taxı. uğur. arayış. biçik. biçim. biti. qılıq. uyuş.
yapım. saxt.). 1.
- yonarçı** (on < > ön: iyi. yaxıcı. yoğan. qalan.). yonaçı. onqarçı.
onarçı. onaçı. islahətəlb.
- yonarlı** onarlı. önərli. hünərli. uğraqlı. uğruqlı. bacarıqlı.
başarıqlı. sənətli.

- yonarmaq** **onarmaq**. 1. islamaq. islatmaq. ıslatmaq. ıslamaq.
hazırlamaq. 1. yaratmaq. hünər göstərmək.
- yonarsız** onarsız. hünərsiz. sənətsiz. uğraqsız. uğruqsız.
bacarıqsız.
- yonat** tam. bütün. əksiksiz. qusursuz.
- yonat** **yonta**. 1. **yönət**. **yöntə**. düzük. düzgü. yasa. yasal. qada.
qadal. qanun. dəsdur. 1. yarıt. yartı. yarqı. yarıq. yarlıq.
yarma. anlıq. aydat. dərit. darat. deyit. balıq. balıt. bağlat.
bağıt. barat. boluş. bolut. ölçüt. qırma. qırtı. qırit. kərmə.
kərim. kəsmə. kəsim. kəsit. orda. ordaq. burqat. qoyut.
durat. hökm. qərar. qanış. qanı. inanc. oyu. oyuş. oyuq.
düşüncə. qənaət. 1. **yontu**. **yonut**. biçit. çalıq. çapıl. çapıt.
balıq. balaq. baltıq (< **balmaq**: kəsmək). daşbiç. daşçap.
daşqar. bəngidaş. bəngüdaş. tikmədaş. anqıt. anıt.
anıtdaş. andaşıt. anıdaş. andaş. daşbiç. daşqar. burqat.
büt. heykəl. micəssəmə. abidə.
- **yonat tasarı**, **taslağı**: yonta tasarı, taslağı. yönət tasarı,
taslağı. yöntə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı,
taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.

- yonatca** **yontaca. yönətcə. yöntəcə.** (qanuna görə. qanun yoluyla).
düzükcə. düzgüncə. yasaca. yasalca. qadaca. qadalca.
qanunən. qanunca.
- yonatçı** **yontaçı. yönətçi. yöntəçi.** düzükcü. yasaçı. yasalçı.
qadaçı. qanun qoyucu, qoyan.
- yonatıq** yonta. tala. dala. dalaş. taraş. dallanğ. qırıq. oğaq.
- yonatlar** **yontalar. yönətlər. yöntələr.** düzüklər. düzgülər. yasalar.
yasallar. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum.
risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
- yonatlı** **yontal. yontalı. yöntəli. yönətli. yöntəl.** düzüklü. düzgülü.
yasal. yasalı. qadal. qadalı. düzüklü. qanuni. qanunlu.
- yonatlıq** **yontalıq. yönətlik. yöntəlik. qadalıq. qadallıq. yasalıq.**
düzüklük. 1. qanunnamə. nizam namə. 1. qanuni. 1.
qanuna bağlı, mərbut olan nərsə.
- yonatlıqışı** **yonatlıqışı. yontalkışı. yöntəlkışı. yöntəlikışı. yönətlikışı.**
(**qanu adamı:** qanunlara uymaqdan vazkeçmiyən kimsə).
yasalkışı. qadalkışı. düzüklükışı. düzgülükışı.
- yonatmaq** **onatmaq.** razı etmək.
- yonatsız** **yontasız. yönətsiz. yöntətsiz.** yarasız. yarasız. düzgüsüz.
düzüksüz. qadasız. qadalsız. qanunsuz.

- yonatsızlıq** **yontasızlıq. yönətsizlik. yönətəsizlik.** yasaızlıq. yasasızlıq. qadaızlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. düzgüszüzlük. düzüksüzlük. qanunsuzluq.
- yonattışı** **yonatdıışı. yontadıışı. yönətdışı. yönətədiışı.** düzükdiışı. düzgüdiışı. yasadışı. yasaldışı. qadadıışı. qadaldışı. qanundiışı.
- yonattışılıq** **yonatdıışılıq. yontadıışılıq. yönətdışılıq. yönətədiışılıq.** düzükdiışılıq. düzgüdiışılıq. yasadışılıq. yasaldışılıq. qadadıışılıq. qadaldışılıq. qanundiışılıq. qanunsuzluq.
- yonca** - ölmə eşşək, **yonca** çıxınca, sararma yonca torba tikincə.
 - ölmə eşşək, yonca çıxınca, sararma **yonca** torba tikincə.
 - **qıltılı yonca: diğırdılı yonca.** kümük, yuvarlaq tuxumlu ot çeşiti.
 - **qarayonca:** yabanı yonca.
- yonca** yonqa. yorınca. yorincqa. (< **ye. yen. yem. yon**).
- yencmək** { **1. yemək.** yenicib, xırdalayıb **yemək.** **1.** yonub, qırmaq}. **yemləmək:** **yencib yemək.** necəki yoncanın başqa adıda "**biçnə**" "**biçənə**" "**biçən**" "**biçin**" di (< **biçmək**). üçgül. çətik otu. üçağlaq.

- sarı yonca. - qızıl yonca. - qara yonca. - ulama yonca.

- ulama yonca: yerə sərilib sürünən çeşiti.

yonçı onqçı. onçı. (< onqarmaq: düzəltmək) otçı. otaçı. təbib. həkim. döhdür.

yonınmaq yonsunmaq. yonar göstərmək. yonunmaq.

yonıntı yonındı. yonuntu. talaş.

yonq ölünü quylama adətləri.

yonqa (incə) yonqa. talaşa. qazıntı. oğuntu. qırıntı.- odun qazıntısı. kavsala qazıntısı. - parça qazıntısı. 1. rəndə. yonğı. 1. yonqurca. ağac parçası. 1. işgəri. qıymıq. üzqələ. yonqurçqa. ağac parçası. 1. qamqa. qırıntı. kiçik parça. 1. yonca. 1. talaş. yartu. 1. tiraşa. tilişə. talaşa. dalaşa. qırpıntı. qırıntı. xırda mırda. mayda. töküntü.

- incə yonqa: küngə. qalın dalaşa.

- kiçik yonqa: yonquc. qıymıq. qırıq. xırda.

- incə yonqa: qazıntu. talaş. dalaş. rəndə.

- sivri yonqa: qıyqın.

yonqa odun parçası. çarıq. çapıq. qopuq. çapqa. çapmaq. çapaq. çapqaq. qamqa. qamqaq. qaqma. qaqaq. kavkav. kavqa. kavqaq. dalaşa. talaşa. daraca. tiraşa. daraca.

dalaca. dalca. dalcıq.

- hər nəyin **yonultusu**, **yonqası**, **qırıntısı**, **tikəcikləri**: çanğıl.

çanıl. qanıl. qanğıl.

yonqa

yonğa. 1. dalaşın, tirişənin irisi. kəsilən odun, ağacdan

çıxan ufaq uzuna tikə. 1. iri. qaba. gobut. ədəbsiz.

tərbiyəsiz. 1. yarım bilikli. savadsız. - **dəmir yonğası**:

dəmir talaşının irisi. 1. tiriş. tirəş. talaş. yonulmuş nərsədən

çıxan iri tikə. dalaşın, tirişənin irisi. kəsilən odun,

ağacdan çıxan ufaq uzuna tikə. 1. iri. qaba. gobut.

ədəbsiz. tərbiyəsiz. 1. yarım bilikli. savadsız. - **dəmir**

yonğası: dəmir talaşının irisi.

yonqaq

yonqat. **yanqa**. **yanıt**. çuğulluq. qoğut. şikayət.

yonqalamaq

yonqurçqalamaq.

yonqamaq

yonqatmaq. **yanqamaq**. **yanıtmaq**. 1. çuğullamaq.

qoğulamaq. şikayət etmək. 1. onarmaq. türütmək.

törütmək. törətmək. durutmaq. yaratmaq. düzəltmək.

yonqar

- iş kişinin **yonqarıdır**.

yonqar

yonan. çaldıran.

yonqar

yonğar. **yunğar**. bulğarı deyilən çalğının (alətin) kiçik

çeşiti. üç telli bağlama.

yonqarmaq	yunqarmaq. qonqarmaq: qunqarmaq. (< onqarmaq. yolub yox edmək). # yonqarmaq: dikəltmək. doğrultmaq. dikətmək.
yonqartmaq	onqartmaq. onqurtmaq. düzəltmək. keçirtmək. sağaltmaq.
yonqat	yonqaq. yanqa. yanıt. çuğulluq. qoğut. şikayət.
yonqatmaq	yonqamaq. yanqamaq. yanıtmaq. çuğullamaq. qoğulamaq. şikayət edmək.
yonqımaq	ağlın oynatmaq.
yonqquy	yaxışıqsız.
yonquc	kiçik yonqa. qıymıq. qırıq. xırda.
yonqurçqa	yonqa. ağac parçası.
yonqurçqalamaq	yonqalamaq.
yonquş	onquş. nəqş. yazı. oyma. kəndəkarlıq.
yonqut	qorazə (< qırasa). boradə. qızıl, dəmiri işlərkən tökülən xırda parçalar. qırpıntı. qıtiq. töküntü.
yonma	qonma. qoyma. qacı. məsnovi. sünni. yapay. məsnovi. - qaci dariy: suni ipək.
yonma	oyalama. qazma. çarpma.

yonmaq 1. çaldırmaq. tıraşlamaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**. 1. onğmək. dəlmək. qazmaq. 1. yox edmək. yoxatmaq. oymaq. qazmaq. silmək. 1. qurmaq. bərpa edmək. 1. arıtlamaq. təmizləmək. 1. talamaq. talanlamaq. vurmaq. qırmaq. çapmaq. yağmalamaq. taraqlamaq. 1. tomurmaq. kəsmək. doğramaq. yontmaq. soymaq. təmizləmək. 1. törpmək. törpüləmək. 1. **yontmaq**. yontamaq. düzəmək. düzətmək. yontamaq. yontmaq. (kəşib, qazıb) işləmək. düzətmək. tıraşlamaq. igəşmək. əğələmək. kəsmək. çaldırmaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**.

yonmaq **yonamaq**. **yontmaq**. **yontamaq**. bölmək. böləmək. baltalamaq. yarmaq. kəsmək. qətdəmək. taraşlamaq dərşəmək. çalmaq. dərmək. qırmaq. - **qələm yonmaq**: qələm taraşlamaq, açmaq, qətdəmək, dərşəmək. 1. qəttələmək. kərtləmək. kərtləmək. qartlamaq. biçmək. nərsəni eşələyib yer açmaq.

- **əğib (əyib)**, **büküb**, **oğub**, **yonub**, **aşındırıb**, **biçib** **ögrətmək**, **yetiştirmək**, **gəliştirmək**, **uyqulamaq**.

törpüləmək: əğələmək <> əkələmək.

- daban qırmaq, yonmaq.

yonmataş	yonmadaş. heykəl. daş bəbək. qurçaq.
yonsunmaq	yonar göstərmək. yonınmaq: yonunmaq.
yonsuz	yonulmamış. tərbiyətsiz.
yont	at.
yonta	1. unta. ovuq. 1. dallanğ. tala. dala. dalaş. taraş. yonatıq. qırıq. oğaq.
yonta	yonat. yönət. yontə. düzük. düzgü. yasa. yasal. qada. qadal. qanun. dəsdur. - yonta tasarı, taslağı: yonat tasarı, taslağı. yönət tasarı, taslağı. yontə tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.
yontaca	yonatca. yönətcə. yontəcə. (qanuna görə. qanun yoluyla). düzükcə. düzgüncə. yasaca. yasalca. qadaca. qadalca. qanunən. qanunca.
yontaçı	yonatçı. yönətçi. yontəçi. düzükçü. yasaçı. yasalçı. qadaçı. qanun qoyucu, qoyan.
yontaçılıq	yonaçılıq. yonuculuq. yontuculuq.

- yontal** **yontalı. yonatlı. yöntəli. yönətli. yöntəl.** yasal. yasalı.
qadal. qadalı. düzüklü. qanuni. qanunlu.
- yontalar** **yonatlar. yönətlər. yöntələr.** düzüklər. düzgülər. yasalar.
yasallar. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum.
risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
- yontalı** **yontal. yonatlı. yöntəl. yöntəli. yönətli. yöntəl.** düzüklü.
düzgülü. yasal. yasalı. qadal. qadalı. qanunlu. qanuni.
- yontalıq** **yonatlıq. yönətlik. yöntəlik. qadalıq. qadallıq. yasalıq.**
düzüklük. 1. qanunnamə. nizam namə. 1. qanuni. 1.
qanuna bağlı, mərbut olan nərsə.
- yontalqışı** **yontalkışı. yonatlıkışı. yöntəlkışı. yöntəlikışı. yönətlikışı.**
(**qanu adamı:** qanunlara uymaqdan vazkeçmiyə kimşə).
yasalkışı. qadalkışı. düzüklükışı. düzgülükışı.
- yontalmaq** törpülmək. törpürmək. tozarmaq. kəsilmək. qırılmaq.
düzəlmək. doğrulmaq.
- yontamaq** 1. **yonandırmaq.** şəkilləndirmək. biçimləndirmək. bir
biçimə, şəkə salmaq. şəkil vermək. qəbartmaq.
cisimləndirmək. 1. **yonmaq. yontmaq.** bölmək. böləmək.
baltalamaq. yarmaq. kəsmək. 1. **yonmaq. yontmaq.**
qəttələmək. kərtləmək. kətləmək. qartlamaq. biçmək.

nərsəni eşələyib yer açmaq. **1. yondarmaq.** yarqatmaq. işləmək.

yontamaq yontmaq. yonmaq. düzəmək. düzətmək.

yontan yontucu. yonucu. yonan.

yontarmaq yondarmaq. yontamaq. yarqatmaq. işləmək.

yontasız yonatsız. yönətsiz. yöntəsiz. yarasız. yarasız. düzgüsüz. düzüksüz. qadasız. qadalsız. qanunsuz.

yontasızlıq yonatsızlıq. yönətsizlik. yöntəsizlik. yaraslıq. yarasızlıq. qadazlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. düzgüzlük. düzüksüzlük. qanunsuzluq.

yontatışı yontadıışı. yonatdıışı. yönətdışı. yöntədiışı. düzükdiışı. düzgüdiışı. yasadışı. yasaldışı. qadadıışı. qadaldışı. qanundışı.

yontatışılıq yontadıışılıq. yonatdıışılıq. yönətdışılıq. yöntədiışılıq. düzükdiışılıq. düzgüdiışılıq. yasadışılıq. yasaldışılıq. qadadıışılıq. qadaldışılıq. qanundışılıq. qanunsuzluq.

yontı yonuntu. tıraşa.

yontılmaq yonulmaq. (kəsilib, qazılıb) işlənmək. düzədilmək.

yontma yontulmuş.

- yontmaq** 1. igəşmək. əğləmək. kəsmək. tıraşlamaq. 1. qərkmək. kərkmək. çəntiq açmaq. yonmaq. soymaq. təmizləmək. 1. tarşalamaq. taraşlamaq. 1. **yonmaq**. (kəsib, qazıb) işləmək. düzətmək. yontamaq. yonmaq. tıraşlamaq. igəşmək. əğləmək. kəsmək. çaldırmaq. - daşdan heykəl **çaldırdım**.
- yontmaq** **yonmaq**. **yontamaq**. 1. bölmək. bölmək. baltalamaq. yarmaq. kəsmək. 1. qəttələmək. kərttələmək. kərtləmək. qartlamaq. biçmək. nərsəni eşələyib yer açmaq.
- yontu** **yonut**. **yonat**. biçit. çalıq. çapıl. çapıt. balıq. balaq. baltıq (< **balmaq**: kəsmək). daşbiç. daşçap. daşqar. bəngidaş. bəngüdaş. tikmədaş. anqıt. anıt. anıtdaş. andaşıt. anıdaş. andaş. daşbiç. daşqar. burqat. büt. heykəl. micəssəmə. abidə.
- yontuc** yonuş. yonaç. yonma işi.
- yontucu** **yonucu**. yonan. yontan.
- yontuculuq** **yonuculuq**. yonaçılıq. yontaçılıq.
- yontulmaq** yonulmaq. soyulmaq. təmizlənmək.
- yontulmamış** yonulmamış. kəlləş. kalaş. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. susuz. çirkin. qaşqal. çaşqal. biçimsiz.

gobud.

- **qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz kimsə:**

kalbaş. qalbaş. qalbas. qalas. qabaş. taxdabaş. təxdəbaş.

yontulmamışın yöndəmsizin. yöndəmsizcə. şaşqınca. yoğurca. xamina.

saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın.

şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə.

görgüsüzün. kötükçə. ködükçə. görgüsüzçə.

görgüsüzün. görməmişçə. koryatca. qabaca. qaba

sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca.

qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca.

avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca.

anayıca. ənayıçə. andavılca. avalca. bacarmazın.

bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca.

cacıqca (< **saçmaq**). cahilçə. çaşqınca. dalyaraqca.

daşraca. dışraca. naşıca. qırtalaqca. amiyənə. nandanca.

yontulmuş yontma.

yonturmaq yondurmaq. soydurmaq. təmizlətmək.

yonturmaq yondurmaq. yontturmaq. soydurmaq. təmizlətmək.

yonub biçim vermək sadraçlamaq.

- yonub** - **kötük nəşəni, yonub, incə işləməyə onarmaq, hazırlamaq**: qabasını almaq.
- yonuc** qələm. midad.
- yonucu** **yontucu**. yonan. yontan.
- yonuculuq** **yontuculuq**. yonaçılıq. yontaçılıq.
- yonuq** **yonulu**. taraxlı. daraxlı. taraşlı. qırxıq. qırxılı.
- yonulmaq** **yontulmaq**. **1.** (kəsilib, qazılıb) işlənmək. düzədmək. **1.** yontulmaq. soyulmaq. təmizlənmək.
- yonulmamış** **1.** kumba. kündə. göbud. qabasaba. daranmamış. yontulmamış. kəlləş. kalaş. qaba saba. yontulmamış. yonulmamış. gobud. yontulmamış. susuz. çirkin. qaşqal. çaşqal. biçimsiz. **1.** qabasaba. biçilməmiş. becərilməmiş. tarınmamış. asışın. asavsın. asavşın. vəhşisin. vəhşi sayaq. bədəvi. ibtidayi.
- yonulmamış** yoğun. qaba. xam. pişməmiş. xam. yonsuz. tərbiyətsiz.
- yonulmuş** qondara.
- **çatıda atma giriş olaraq işlənən qalın, yoğun yonulmuş ağac, dəmir**: qalbas. qalas.
- yonultu** töküntü. qıymıq. qırmıq. qırıntı. qaqmıq qaqmaq qaqıntı. tiraşa.

- hər nəyin **yonultusu**, **yonqası**, **qırıntısı**, **tikəcikləri**: çanğıl.

çanıl. qanıl. qanğıl.

yonulu **yonuq**. taraxlı. daraxlı. taraşlı. qırxıq. qırxılı.

yonumaq yonmaq.

yonumlu qonumlu. qısınlı. orınlı. sanalı. mə'qul.

yonunmaq yonmaq işin görmək. - ağac **yonundu**.

yonuntu yonındı. yontı. tıraşa. talaş.

yonuş yontmaqda yardım.

yonuş yontuc. yonaç. yonma işi.

yonut **yontu**. **yonat**. biçit. çalıq. çapıl. çapıt. balıq. balaq. baltıq

(< **balmaq**: kəsmək). daşbiç. daşçap. daşqar. bəngidaş.

bəngüdaş. tikmədaş. anqıt. anıt. anıtdaş. andaşıt.

anıdaş. andaş. daşbiç. daşqar. burqat. büt. heykəl.

micəssəmə. abidə.

yop (**yob. op. ob. ab. ap**) çoxluğu göstərən sözlər.

yopqa yoğqa. yoğca. yok kimi. yoğa. nazik.

yoppulamaq coppulamaq. toplamaq. qurublamaq. qurbulamaq.

yor **ək.** - ır. - ir. -yır. - dor.

yora 1. xiyal. xulya. kölgə. yılıqım. imgə. rə'ya. sanı. yana.

yolqu. ülkü. 1. buyruq. qismət. şans. fal. 1. yorav. dua. 1.

xiyal. xulya. təsəvvür. **1.** taleh. nəsib. qədər. şans. -

yaman yoralı: kötü qədərli. **1.** xiyal. yana. yolqu. ülkü. **1.**

buyruq. qismət. fal.

- **cora edmək:** xiyal edmək.

yoraboza anıt içgisi. birinin adına içilən çaxır.

yoraq **yorağ.**yüyrək. yorğa.

yoralamaq xiyal edmək. ümit edmək. təsəvvür edmək.

- **iqilik yoralamaq:** iyilik ümit edmək. uğur, xeyir duası edmək.

yoralav sunma. təqdim. tanışdırma. tanıtma. axdarma. ərməğan.

bağış. təbərrük. ithaf.

yoramaq yorma. xiyal edmək. xiyala dalmaq.

yoramal həməhən həməhən. aşağı yuxarı. yaxlaşiq. təqribən.

yoran eğitən. əriyən. açıqlayan. baxıcı. tatu. uyanan.

yoratıqan **yoradığan.** yeriyan.

yorav yora. dua. yoralav. sunma. təqdim. tanışdırma. tanıtma.

axdarma. ərməğan. bağış. təbərrük. ithaf.

yoravmaq **yoralamaq.** **1.** xiyallanmaq. ümütlənmək. dua edmək. **1.**

çəkləmək. təxminləmək.

yorbaq **yorbağ.** **burbağ.** burbaşlama. buruşdurma. sürüşdürmə.

işi uzatma. işi yarıda buraxma. sürüncəmədə buraxma.

- yorcu** 1. əsgər qılavuzu. öncü. yol göstərən. 1. yorumcu. yorumlayan. ilişdirən. 1. yumcu. kahin. minəccm.
- yorçı** usta qılavuz. yolçu.
- yorıq** borıq. yoruq. xuy. gediş.
- yorıq** **yorığ. yoruq.** 1. axarlı. axın. açıq, yağar. fəsih. - **yorıq dil:** açıq axın, aydın dil. - toq axını: **yorıqı.** - su axını: **yorıqı.** - devrim cərəyanı: **yorıqı.** - qırıq cərəyan: **yorıq.** - işgə **yorıq,** gur **yorıq.** 1. borıq. axma. yürümə. yerimə. gediş. xuy. 1. təfsir. - quran **yorıq.** - söz **yorıq.** 1. qəbul. - yorıq düşmək: qəbula düşmək. - yorıq qıldılar: qəbul etdilər. - **yorıq köçü:** qəbul saati. 1. yorma. təbir. - **tüş yorığı:** yuxu yorma. 1. uz dilli. 1. axın. cərəyan. 1. xuy: borıq. gediş. 1. yörük. yozu. t'əbir.
- qız kişi savı **yorıq** bulmaz: paxılın adı sanı keçməz. adı qalmaz. - onun **yorıq** nətək kişi belə: onun davranışı necədir elinən.
- **yorıq tıl:** açıq, yağar dil.
- yorıqa** yorqa. yürüyən. yergin.
- yorıqçı** elçi. qohumlar, tanışlar dunürlər arasında gəlib gedən adam.

- yoriqlamaq** qəbul etmək. təsvib etmək. - **yoriqlasa** qol atar: imzalar.
- yoriqlı** əşgin. yollu. yürük. usda. açıq. yerişli olmaq. çapıq. çapan.
- yoriqlı** yeriməyi düşünən.
- yoriqlıq** usda. açıq yerişli olmaq. əşkin.
- yoriqu** yürünəcək yeri, çağı.
- yorımaq** (o < > ü < > e) yürümək. yerimək. < > yoritmaq. gedmək. varmaq. - buna yağru **yorıma**: onun dövrə bərinə dolanma.
- yorıncqa** yonca. yorınca.
- yoriş** yoldaş.
- yorişmaq** 1. yürüşmək. birlikdə yol sürmək. qoşulub gedmək. 1. yol yol olmaq. - boyaçı parçaları **yorişdi**: yol yol cızıqladı. 1. yıpraşmaq. əprişmək. yorişmiş parça.
- yorıtaçı** **yorıdaçı**. işləri, gücləri yerinə qoyan. qohum, dünürlər arasında gəlib gedən adam.
- yoritmaq** **yorutmaq**. 1. yormaq. yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. 1. yürütmək. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yorıdı**.
- yorqa** **yorğa**. < yortmaq. bax > yorta. yurga. (< yortmək. qaçmaq). 1. yorıqa. - açınan at yüyrək olur: tumar görmüş at

yeyrək, **yorqa** olur. **1.** yorulmaz. yeryiqli. **1.** eşqin at yürüşü. **1.** iti yeriyan, gedən. sürətli. sürək. yeyin.- **sürək** davranış. - bir **sürək** at aldım. **1.** yorğa. yürgə. at çapmaq. atın yavaş, yüyrək gedməsi. yügürək. yürürək. **1.** iti. dinc. yolaqlı. quvvətli. **1.** yol atı. yola uyğar at. **1.** yeririk. yeriyan. yola uyqun. yerginlik. uyqunluq. yeləgən at. yol atı. yola uyqar at. idmanlı at. yaraqlı at. usda. açıq. bilgin. iti. - ömür **yorqasına** minip getdi.

- **suv yorqa:** üzərində heç sallanmadan gediləbilən at.

yorqa

yorğa. yorağ. yürgə. yolaq. yüyrək. eşgin. dördnala. heyvanın iti yerişlərindən biri.

- **yorğa gedmək:** əşmək.

- **yorqa at:** yaraq.

- **yorğa, düzənli gedən at:** eşginli.

yorqa

yorğa. yeriqli. xoş rəfdar.

yorqalamaq

1. qurd, börü kimi dik dik yeriyə qoşmaq, qaçmaq. **1.**

yeyrək yügürək atla yolçulamaq. yol gedmək. qaçdırmaq.

1. yortalamaq. dörd nala gedmək. hızlı yerimək.

- yorqalatmaq** 1. atın yerişini hızlandırmaq. 1. qaçdırmaq. əşdirmək.
dört nala sürdürmək. 1. sıqırmaq. çapdırmaq. yügürtmək.
qaçtırmaq.
- yorqalavuş** əşqin heyvan.
- yorqalıq** usdalıq. açığılıq. bilginlik. itilik.
- yorqamaq** qaçmaq. yortmaq.
- yorqan** - **gənə bol örtük, yorqan, geyim**: qapsal. qapsaq. qapsalıq.
- **gənə bol incə örtük, yorqan, geyim**: qapsal. qapsaq.
qapsalıq.
- **yataq, yorqan içinə qoyulan əsgir çapıt, qırırım**: içirik.
içərik. içirlik. içlik.
- yorqan** {1. < **hörmək**. yörmək. örmək. yörgəmək: örtmək. yögürkən.
yoğurqan. 1. < yoğurmaq. yoğunlamaq. yarqın.}. 1. buğ. bük.
kirpə. körpə. kiş. pərdə. geyim. yapaq. yuvurqan.
yumurqan. yoğurqan. basturuq. örtük. örti. 1. cuvurqan.
yuvurqan. 1. yoğurqan. hər nəyin örtüyü. toqurqan:
yoğunluq, örtək, qalınlıq verən. - yoğurqandan artuq ayağ
kösülsə üşüyür. 1. yörgənmək: örtünmək. bürülmək.
- **yoxsul yorqanı**: öksüz yorğanı: ağ sarmaşığı çeşiti.
- **yorqan ipi**: örkən.

- yorqasız** tikansız. tikənsiz. dikənsiz. sarqıtsız. sıxıtsız.
muzahimətsiz.
- yorqaşur** yaxınlaşur. - yarqalımat **yorqaşur**: açmaq üzrə gedir.
- yorqəşmək** **yorgəşmək**. yayılıb dağılmaq. - yazılıb yana **yörgəşür**: hər yana yayıldı.
- yorquçu** **yorğuşu**.yarğuşu.
- yorqun** < **armaq**. harın. arqın. arqın. düşgün. düşgün. sərgin.
xəsdə. zayıf. zəif. dərmansız. bıqmış. turğun. durğun.
utanclı. usanlı. usanmış. - onun **durğunun** görməmişən. -
sərgin vermək: xəsdə düşmək. əsir olmaq. döşənmək. **1**.
ağırman. yadav. **1**. aruq. çarçaq. çərçək. **1**. sılıt. siilit.
bitgin. **1**. turqun. arman. arminq. yataq. yadağ. arqın.
aciz. əlsiz. armaq. armıq. xəsdə. kəsəl. gücsüz. zayıf.
təbsiz. tuvansız. düşük.
- **yorğun düşmək**. sustaymaq. susuq qalmaq. susaymaq.
susqaymaq.
- yorqun** **1**.**arıq**. **arqın**. yıprak. gücsüz. düşgün. düşmüş.
zayıflamış. **1**.döggün. döğülmüş. güpünmüş. əzilmiş.
bitgin. çapşaq. yapşaq. təqətsiz. halsız. yıprak. düşgün.
arqın. gücsüz. zəif. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. açıla.

yayqın. halsız. bayqın. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq.
 soluq. qaba, iti olmayan. cansız. damarsız. 1.ümitsiz.
 çökək. çökük. çökül. çökün. çöküt. çökət. 1.dingin.
 düşük. 1.düşgün. düşük. yıprak. dingin. çökək. çökük.
 çökül. çökün. çöküt. çökət. bayqın. açıla. halsız. gəvşək.
 sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti olmayan. cansız.
 damarsız. usanmış. umacsız. ümitsiz. bıqmış. bıqqın.
 bıqıntılı. bezmiş. bezikmiş. bezarmış. bezgin. bıqmış. 1.
 qulağı sallaq. durumsuz. halsız.

- **aşırı yorqun**: bitik. bitgin. açıla qalmış. bitmişçarasız.

yozalmiş. yoxalmış. məhv olmuş.

- **yorqan döşək**: yatıca.

- **aşırı yorqun**: bitmiş. bitik.

- **yorqun arqın**: gücsüz. bitmiş. bitgin. halsız. daynaqsız.

tabsız. taqətsiz.

- **yorqun arqın düşmək**: gücü qalmamaq. dizinin bağı

çözülmək, qırılmaq.

- **həmməşə yorqun**: qalqun. qalqın. çalqın. yorulqan.

- **yorqun sınıq** kimsə.

yorqunlaşmaq bitginmək. qavşalmaq. gəvşəlmək. sılıtlıq. silitlik. bitlinlik.

- yorqunluq** 1. arım. yorulma. 1. bıqındı. durğunluq. utaniş. usaniş. əmək. incin. zəhmət. - **əmək çəkmək**: incinmək. zəhmət çəkmək.
- onun bir **durğunluğu** vardır.
- yorqunluq** 1. arqınlıq. əğginlik. izginlik. əzginlik. əziklik. 1. qırqınlıq. bayqınlıq. cansızlıq. halsızlıq. - **aşırı yorqunluq**: bitiklik. bitginlik. bitmişik. - **aşırı yorqunluq**: bitmişlik. bitginlik. bitiklik.
- **aşırı yorqunluqdan gücsüz qalmaq**: qarnından buzalamaq.
- **yorqunluqdan, əli ayağı tutmaz**: yoğur kimi.
- yorqunmaq** bayqınlaşmaq. yayqınlaşmaq. halsızlaşmaq.
- yorqunmaq** **yorunmaq**. yorulmaq. çarçamaq. çərçəmək.
- yorqunmaq** **yorğunmaq**. yorulmaq. kəsikmək. qırılmaq. tökülmmək. düşmək. - əl ayağdan **kəsikdim**: düşdüm.
- yorqunsımaq** - **nərsədən yorqunsımaq**: çığrinsimək. çyirinsimək. çirkinsimək (< **çığ**: düğün).
- yorqurmaq** **yorğurmaq**. yormaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. - **yorulmuş** qapı: açılmış qapı.
- yorqut** yorma. yuxu yorma.
- yorqutmaq** yormaq. çərçətmək. çarçatmaq.

- yorquzmaq** yoritmaq. yorutmaq. yormaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu.
- yorma** 1. yoru. yoruş. yorum. yozu. yozuş. yozma. çözü. çözüş. çözmə. aç. açış. açma. açlama. tə'bir. təfsir. təşrih. şərh. 1. quruntu. - **yaxıcıya yorma**: iyi quruntu. 1. yaxışdırma. həml. - bu işi siz pisə **həml** etməyin. - yaxıcıya **həml** edin: yaxışdırın, yorun.
- yorma** **yorum**. 1. oyma. qaznaq. qazma. qazna. çapıq. həkk olunmuş. mənquş. 1. yorıq. təbir. 1. 1. açım. açma. təfəeül. falaçılıq. 1. yorqunluq vermə. 1. yoruq. zəhmət.
- yormac** yozmac. yorumçu. deyimçi. tə'birçi.
- yormadan** gücətmədən. zəhmətsizcə.
- yormaq** 1.yıpratmaq. azaltmaq. əzmək. əsgitmək. əksiltmək. kiçitmək. alçaqlamaq. üzmək. salmaq. gücdən salmaq. düşürmək. kütlətmək. zayıflatmaq. nərsəni itirmək. - bu işlər məni çox **düşürdü**, **əsgitdi**. 1.yozmaq. çəkmək. dartmaq. bir hançı anlama almaq, 1. için çıxartmaq. 1.əsgitmək. yıpratmaq. əzmək. üzmək. salmaq. düşürmək. çevirmək. çevriləmək. təfsir, tə'vil etmək. yadatmaq. kəsillətmək.

- **yuxu, düş yozmaq, yormaq, açmaq.**
- **ağız yormaq:** boşa danışmaq.
- bu işlər məni çox **əsgitdi.**
- **çox düşünmək. qafanı yormaq:** baş patlatmaq.
- bu sözü nəyə **çəkirsin.**
- **çənə yormaq:** boşuna qonuşmaq.
- **çox incidmək, yormaq:** öldürmək.
- **iyiyə çəkmək, yormaq:** nərsənin olumlu, dayanaqlı, müsbət yönünü dəyərləndirmək.
- **qafa yormaq:** özənlə, dərin düşünmək. - **gərəksiz, çözülməmiş sorularla başın yormaq:** qafası bulutlu. qafası dumanlı.

yormaq

yorımaq. {bax > yazmaq.} **1.** incidmək. zəhmət vermək. zəhmətə salmaq. - məni buraya qədər **yormayın.** - ora gəməkdən çox **yoruldum. 1.** vermək. saymaq. açmaq. həml etmək. - hər kəs öz oyun (fikrin) **yorar:** verir. - iyiyə **yormaq:** yaxıcıya açmaq. **1.** apışdırmaq. yapşatmaq. tənqitmək. sarsıtmaq. carcatmaq. **1.** alıqoymaq. **1.** < **yügrütmək.** yeritmək. irəlilətmək. açmaq. dil yormaq. **1.** çalqıtmaq. yalqıtmaq. yanqıtmaq. usandırmaq.

bezdirmək. bıqdırmaq. çarçayt. talçıqdırmaq. taldırmaq.
 talçıqdırmaq. yoramaq. xiyal etmək. **1.** uğramaq. iyi fal
 açmaq. iyi, iyiyə söyləmək. **1.** arqurmaq. arqırmaq.
 arqarmaq. boşaltmaq. açıtmaq. **1.** çərçətmək.
 çarçatmaq. yorqutmaq. **1.** əmgətmək. əməyə qoymaq. **1.**
 yorğurmaq. yolqurmaq. açmaq. - buxcanı yor: aç. -
yorulmuş qapı: açılmış qapı. **1.** yorıtmaq. yorutmaq.
 yorquzmaq. - o məni təlim **yorutdu**: çox yordu. **1.**
 yarsıtmaq. arsitmaq. tiksindirmək. irgəndirmək. **1.**
 yarmaq. çözmək. ayırmaq. **1. (r < > z) yozmaq.** yarmaq.
 təbir etmək. **1.** yürümək. yerimək.

yormayan

yüngül. sıxmayan. - **yüngül** iş. - **yüngül** uşaq: üzü yola,
 dincək uşaq. - **yüngül** hava. - **yüngül** yazı. - yüngül sözlü,
 süycü (şirin) dillim.

yormayın

bir iş qonusunda, iş görüləndə söylənir söz. zəhmət
 çəkməyin.

yornuq

istirahatqah. istirahət, yengəl, dinlənmə yeri.

yorsa

- **tarı qoysa, malla yorsa, inşallah.**

yorsayış

yapaysəyiş. yıpsayış. yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş.
engisəyiş. yüngülsəyiş. kiçisəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş.

alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış.
xarsayış. əsgisəyiş. üzsəyiş. kütsəyiş. xəfifsəyiş.

yort

1. yarqı. yarlıq. fərman. hükm. yortub yarqamaq. yavız
sözə olma qulaq. durma yort. yaramaz iş görürsa ört. 1.
nifuz. 1. yür. soxaq. soxulan yer. özəlliklə iğnə dəliyi.
- **yort savul**: < **yeri savul**. şahların xanların eşiyə, elin içinə
çıxanda yasavullar carçıların qaç çəkil hay kürü. hay kuy. yort
savulla gəlir xanlar.

yort!

yeri.

yorta

yorda. - **yol yorda**: yörülgə. gələnek. dəb. adət. rəsm.

yorta

yortma. iti, yeyin, yügrək yeriş. yaya. piyada. yeriyərək. -
dağ ata **yortalım**: dan atınca yeriyərim.

yortalamaq

1. dörtnala qoğmaq, qaçdırmaq. 1. yorqalamaq. dört
nala gedmək.

yortam

yordam. 1. çalqı. yol. yöntəm. yörtə. yetə. qılıq. yası.
yapı. fənn. sənət. - **çala çalqısı**: **oğru borusu**: **oğru**
kələfcəsi: oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları,
yordamları. 1. yol. yöntəm. bilgi. çıxarlıq. bacarlıq. çeviklik.
maharət. - **əl yordamiylə**: alışqanlıqla. əl alışqanlıqla.
- **yol yordam**: **yol yöre**: düzən. qon. qona. qonat. qonun. qoy.

qoya. qoyat. qoyun. yöntəm. usul. ərkan.

- **yol yordam**: **yol ilkə**: **yol ərkan**: görgü. davranış quralları.

yönətim, davranış bilgisi. adabi maaşirət. maaşirət.

yortam

yordam. < **ildam**: **1**. itilik. yelli. qılıq. əda.sivirlik. yeyinlik.

çabalıq. işlək. bacarı. - tapar qoy çoğandan ıldamlıq \\\

vələkin bulur axir aramlıq. top çoğandan itilik tapır vələkin

axirdə aramlıq tapır. **1**. alışqanlıq. əğilim. usul. mələkə.

bəcəri. **1**. jəst. əda. işvə. naz. **1**. çıxar. yetənək. bacarı.

uzluq. ustalıq. qabiliyyət. qadma. **1**. qılıq. qıyafət. **1**. çiq. cih.

sənət. usul. yeti. çıxar. qablat. qabiliyyət.

- **yordam ərdəm**: fərhəng mədəniyyət. rəsm rusum. ayin.

yortamaq

yortmaq.

yortamlı

yordamlı. yollı. bilgili. - **əli yordamlı**: **əli uz**: bacarıqlı. usta.

yortamlıq

yordamlıq. çeviklik. tetiklik. yeyinlik.

yortar

yortma, iti, yeyin, yügrək yerişli at, başqaları.

yortavıq

qaçanğan. qoğqan.

yortavul

1. axın. basqın. **1**. qaçan. qoğma işi. **1**. yortağıl. ilqaraq.

alaman. öndə ilqar, həmlə edən çirik.

yortcı

carçı. elçi. xəbər ulaşıdırıcı.

yortma

yorta. iti, yeyin, yügrək yeriş.

yortmaq	yortamaq. 1. yerimək. - dan ata yortalım: səhər açılınca yeri yerim. 1. dörd nala qaçmaq. iti, yeyin, yügrək yeriş. - yorta yorta at gəlir. 1. bir işə başlamaq üzərə yerümək. 1. qoşmaq. qoşuturmaq. 1. yürkümək. yorqamaq. qaçmaq. yolu dəvamlamaq. 1. yarqamaq. buyurmaq. əmir sürmək. 1. yerimək. qaçmək.
yorttırmaq	yortdırmaq. qaçdırmaq.
yortu	bayram. şənlik.
yortuq	yorta, yola salmaya qatılan kimsələr.
yortum	tırıs gedmə məsafəsi.
yortum	yordum. yeridim.
yortuşmaq	atı yürtləmək. yorqalamaq.
yortuv	qoşu. - börü yortuv: bıqmadan. yorulmadan. durmadan. mütəmadiyən. dəvamlı.
yortuvul	cortuvul. axın. basqın.
yoru	yoruş. yorma. yozu. yozuş. yozma. çözü. çözüş. çözmə. açı. açış. açma. açlama. tə'bir. təfsir. təşrih. şərh.
yorucu	yumcu. münəccim. falçı.
yoruq	1. axlaq. xuy. gediş. 1. yol yoruq. usul. yol. metod. - yoruqa sığınmaq: yola uymaq. boyun əgmək. sözə baxmaq.

1. coruq. sıra. 1. qoşurma. qaçıtma. - yorutuv salma: axı, hucum salma. **1. coruq. metod. usul. düzən. yola. nəzm. sünnət. rəsm. folklor. - yoruqqa salmaq:** düzənə soxmaq. **1. yorıq. xuy. borıq. gediş. sıra (< sürə). coruk. 1. yozu. t'əbir. 1. yorma. zəhmət. 1. borıq. yorıq. xuy. gediş. 1. yörük. çapqun. çapar. çapqar. 1. burqu. burıq. gediş. yorıq. gediş. xuy. axlaq. - bacının burqu necədir. - kəndi burquzu** qorun, soyuq qanlı qalın. - çox **burqulu:** çox axlaqlı. - **burqusuz:** axlaqsız.

1. mütii'.

yoruqlamaq	yoldamaq. yollamaq.
yoruqmaq	bir yola düşmək. birinə qulaq asıb, sözünə baxmaq. meyil gösdərib əğilmək. - əlim yoruqmur belə: əlim gəlmir da. - yoruqa qoymaq: yola qoyub cürləmək.
yoruqsuzluq	nizamsızlıq. tamadaysız: anarşi.
yorulan	əsgilən. əksilən. üzülən.
yorulan	talqan.
yorulqan	qalqun. qalqın. çalqın. çolqun. həmməşə yorqun.
yorulma	1. üzüntü. sığılma. iltirab. 1. yorqunluq. arım.

- yorulmadan** **yorulmadan.** 1. yadavsız. 1. yortuv. bıqmadan.
durmadan. mütəmadiyən. dəvamlı. 1. dalmay.
dinlənmədən. dincəlmədən.
- yorulmaq** 1. azınmaq. azalmaq. düşmək. əksilmək. qısınmaq.
kiçikmək. alçalmaq. əsginmək. yıpranmaq. əzilmək.
üzülmək. kütlənmək. zayıflamaq. - durumdan, biçimdən
düşmək. 1. bayılmaq. qanıqsımaq. qanıqsamaq. bıqmaq.
təngə gəlmək. sıxılmaq. darıqmaq. darıqmaq.
darqınmaq. darıqmaq. başı gedmək. - **çox qarışmaq,**
yorulmaq: bir qarış olmaq. - **çox yorulmaq:** içi keçmək.
- **aşırı yorulmaq:** inamı gəvrəmək.
- **başı gedmək, yorulmaq:** qafası şişmək. - **başı yorulmaq:**
qafası bulanmaq.
- **bərk yorulmaq:** küfdə kəsilmək. güpqələnmək.
- **çox işləmək, yorulmaq:** it kimi çalışmaq.
- **qılınc çəkib baş alır, arşın çəkib bez alır, yorulduysa yer alır.**
- yorulmaq** **yorunmaq. yorqunmaq.** 1. arıb talmaq. dalmaq. arıb
dalmaq. sərilmək. tükənmək. soruqmaq. bitib tükənmək.
yaryaymaq. çarçaymaq. süldəri tüşmək. bitginləşmək.

yıpranmaq. yalğırmaq. sıxılmaq. usanmaq. bezmək. -
yorulmaq bilməz: yorulmaq bilməyən: ağacayaq. hərəkətli.
 dayanıqlı. muqavim. soruqmaqan. - **yorulmadan:** arımsız.
 fasiləsiz. kəsintisiz. bürü cortuv: bürü yortuv: bıqmadan.
 durmadan. mütəmadiyən. dəvamlı. **1.** bunalmaq. bıqmaq.
 doymaq. usanmaq. armaq. yadamaq. yadab bezar
 olmaq. **1.** ərikmək. irikmək. irkinmək. bıqmaq. harmaq.
 talığmaq. talqıbmaq. talmaq. uşanmaq. oğulmaq. əldən
 düşmək. hissindən hərəkətdən düşmək. alızlamaq.
 acizləmək. - **irikdim** bu boş, çağırsız yerdə. **1.** harınlamaq <
armaq. arıqmaq. arğımaq. düşgünmək.
 yapşamaq. arışmaq. yapışıb qalmaq. əldən düşmək.
 tənqimək. acizləmək. ləngimək. duraqlamaq.
 yorğunmaq. kəsikmək. qırılmaq. tökülmmək. düşmək.
 incinmək. zəhmətə düşmək. - əl ayağdan **kəsikdim:**
 düşdüm. - **əli ayağı yorulup zayıf olmaq:** gölünmək. **1.**
 armaq. çarçamaq. çərçəmək. **1.** turulmaq. durulmaq.
 tuqunmaq. tükünmək. usanmaq. bıqmaq. bezmək. **1.**
 tövşəmək. təvşəmək. için için ötmək. çarçamaq.
 ləhləmək. **1.** çözülmək. açılmaq. ayrılmaq. - uşağ

beşikdən **yoruldu**: alındı, açıldı. **1.** əmgəşmək. incimək.

zəhmət çəkmək. əmgənmək. narahat olmaq.

- **bərk yorulmaq**: ayaqlara qara su enmək.

yorulmasın (işdə). yorulmuyasan. yorulmayasız. yarasın. arımasın.
qolay olsun. iyi gəlsin.

yorulmayan tarıqmağan. atıqmağa. darılmayan.

yorulmayasız (işdə). yorulmasın. yorulmuyasan. yarasın. arımasın.
qolay olsun. qolay gələ. iyi gəlsin.

yorulmaz usanmaz. bıqmaz.

- **yolla gedən yorulmaz deyiblər bil, sevən könül, sevdiren könül, gəl yola gir.**

- **yolunan gedən yorulmaz**, acdan yemək sorulmaz: əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun.

yorulmazın yadaman. zayıflamazın.

yorulmuş qalmış.

yorulmuş oğuşmuş. yığışmış. yatmış. kehəlmiş.

yoruluş qanıqsayış. qanıqsıyış. bıqma. bıqsəyiş. tənğsəyiş.

yorum {**yarım. < yarmaq**}. **1.** təfsir. düşündürü. anğlatu.

yorumlamaq. yormaq. **1.** çurum. bagana. səbəb.

- yorum** 1.yorma. təfsir. çevrik. təfsir. çevri. tə'vil. 1.yorumlama.
yozma. yozumlama. deyim. tə'bir. 1. oxunuş. oxsay.
- yorumcu** yorcu. yorumlayan. iliştiřen. 1. yorma. açım. açma.
təfəeül. falaçılıq. 1. yorqunluq vermə. 1. itaət.
- yorumcu** **yorumçu**. 1. müfəssir. 1. yormac. yozmac. deyimçi.
tə'birçi. 1. səsləndirici. icraçı.
- yorumçu** **yorumcu**. 1. müfəssir. 1. yormac. yozmac. deyimçi.
tə'birçi. 1. səsləndirici. icraçı.
- yorumçuluq** səsləndiricilik. icraçılıq.
- yorumlama** **yozma**. 1. yorum. yozumlama. deyim. tə'bir. 1. çaşdırma.
caydırma. çarpıtma.
- yorumlamaq** 1.çevrilmək. evrilmək. təfsir, tə'vil olmaq. təfsir edmək.
1.yozmaq. çaşdırmaq. caydırmaq. çarpıtmaq.
- yorumlamaq** **yarımlamaq**. yartamaq. (< **yarmaq**). düşündürmək.
açıqlamaq. təfsir edmək.
- yorumlayamaq** qavrayamaq. qafası işləmək. baş çıxaramaq.
- yorumlayamamaq** baş çıxaramamaq. qavrayamamaq
qafası işləməmək. qafası basmamaq. qafası almamaq.
- yorumlayan** yorumcu. yorcu. ilişdiřen.
- yorumlu** oxunuşlu. oxsayılı.

- yorunmaq** yıpranmaq. əzilmək. ayaqlanmaq. döğülmək. zülm olunmaq. yastablanmaq. yastalanmaq. yassıtılmaq. alçanmaq. çəğnənmək. çığnənmək. üzülmək. salınmaq. düşürülmək. basınmaq. basılmaq. basqınmaq. əsginmək. əksinmək. kiçinmək.
- yorunmaq** yorulmaq. yorqunmaq. çarçamaq. çərçəmək.
- yorunmaz** ipə sapa gəlməz. müti' olunmaz.
- yoruş** yoru. yorma. yozu. yozuş. yozma. çözü. çözüş. çözmə. açıl. açış. açma. açlama. tə'bir. təfsir. təşrih. şərh.
- yorutqan** çox ossuran. osurqan. ossuranqulu.
- yorutmaq** yoritmaq. 1. yorma. yorquzmaq. - o məni təlim yorutdu: çox yordu. - kilas qarın yoritir: sürdürür. 1. müti' etmək. 1. osurmaq.
- yos** yoz. 1. bayağ. bayağı. adi. qaba. 1. salma. götürü. becəri olmayan. əcəmi. - yoz biridir bu kişi. - yoz heyvan. 1. yalın (qat). qatmər olmayan. sadə. 1. yuf. boş. - yofina: yoxuna. boşuna.
- yosa** (dülğər) ərəsi.
- yosa** ərə.
- yosal** yosal. məşru'. - yosul yosal sovğa: qanuni və məşru' irs.

- yosar** cumma. vurqun. həmlə.
- yosar** üzü yola.
- yosma** (< yasmaq). **yasma**. 1. gözəl. uyumlu. göstərişli. üzənli. bəzək düzəkli. yaxışlı. 1. yüngül. oynaq. qırlı. dadlı şirin qadın. süsə bəzəyə yanıq qadın. 1. incək görüşlü. ədalı. işvəli. 1. qatçay. cillveli qız.
- yosma** 1. alaylı. dolaylı. gülməli. gülgün. gülüşlü. gülşüklü. güləli. güləkli. oynaq. oynaşq. oynaşan. mıtçıl. dəğişgən. icəşgən. şux. məzəli. məzahlı. ironik. 1. ürək apararı. 1. yarpa. yospa. oxşarı dillə qadın, qızlara verilən gənəl ad. - **yospam** bəzənib düzənimiş, hara gedir?.
- **qaldırım yosması**: ərcən. ərək istəyən qızmış qadın. ediş. iş. fışqı. dışqı. fışqıraq. dışqıraq. çaltaq. qaltaq. qaytaq. qancıq. yalaq. dalaq. qarabət. dönək. qallaş. kəllaş. kəlləş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal. qaltaq. qaltuq. kavtaq. kavtuq. qoltaq. kovtaq. qalaq. qalaqlı. qalaq. qalaqlı. şələxtə. qancıq. sürtük. yələ. yələ. qəhbə. fahişə. ruspi.
- **qaldırım yosması**: qaldırım süpürgəsi: qalatım süpürgəsi. qəhbə. qalağ. fahişə.
- yosmaq** 1. uslamaq. ussullamaq. uysalamaq. düzmək. yürləyeyib cürləmək. 1. qarşılaşdırmaq. 1. bənzətmək. 1. deşib

dağıdıb ayırmaq. qıaq: ağacı yosmaq: təmizləmək. **1.**
bənzməmək. qiyaslamaq. sanqamaq. - özünü kimilə
yosursan.

yosmalı 1. bax > **yosma**. 1. ədalı. işvəli. zərafətli.

yosmalıq **yosmalıq**. oynaş. oynaşma. alay. dolay. gülşüq.
gülüşlük. güləki. şaka. dəğişmə. dəğişlik. icəşmə. icəşlik.
şuxluq. şavxunluq. məzah. ironi.

yosmuq mərcimək.

yosom **osom**. **usom**. bənzməş. qiyas. - **yosmaq**: bənzməmək.
qiyaslamaq. sanqamaq. - özünü kimilə **yosursan**.

yospa yaspa. yosma. oxşarı dillə qadın, qızlara verilən gənəl
ad. - **yospam** bəzənib düzənimiş, hara gedir?.

yosuq sadaq. yay ox qoyulan qab.

yosul **yosal**. məşru'. - **yosul yasal sovğa**: qanuni və məşru' irs.

yosuluban yoxsuluyam.

yosun (< **us**. **yosmaq**: düzənləmək). (? < **üzən**: suyun daşın
üstündə oluşan yumşaq aylağ boşuna qalan yaşıl bitgi). **1.**
losun: yalaq. cülbək. yisun. yasun. isun. doğa. təbiət.
yaşillıq. yasa. türə. usul. yol. qanun. qural. düzən.
gələnek. alışqanlıq. şəkil. tarz. sinqar. - **bu yosun**: bu

şəkildə. **davamlı yosunda**: davamlı. biçim. durum. vəziyyət.
 yoğsun: yoğunlaşmış. sıkışmış. toplanmış. çoğalmış (# yoksul.
 yoğsun. yosul. yosmuk). **1.** öz özünə, kəni kəndinə
 törənmiş yol, nərsə. törən. qanun. buyruq. uslub. yolum.
 yol. rəsm. adət. nişan. islub. **1.** burçək. çülbağ. cülbək.
 su içində bağlanan, qurbağ poxu deyilən göyək. **1.** ağac
 qabuğu, daş, durqun sular üzərində oluşan yəşillik,
 göylük, kətəncik, çimlik, ot. dənizdən alınan ot. - çisdən
 şəhdən daş ağac **yosunla** qapandı. - su **yosun** bağlamış. -
 dəniz **yosunu**. **1.** daş qotur. qabu. - daşların üzərində
 oluşan **yosun**: **qapşur**.

yosun çim. alağ. xəzə'. yasun. ayin. rədm o ədəb. - **su yosunu**.
 - **yosun losun**: cülbək.

yosunbuka yisun buğa.

yosunlanmaq yosun bağlamaq.

yosunları - **qara yosunları**: şəh yerlərdə bitən çiçəksiz bitgilər.

yoş olmaq yorulmaq. zayıflamaq. qamaşmaq. qararmaq.

yoş **yoşun**. zəhmət. yorqun. dalğın. mat. bulanıq. qamaşiq.
 zayıf. qalmış (xirə). - işıqdan göz **yoşar**: qamaşar. - **yoşun**
üz: dalğın. pozqun üz.

yoşaqönül	yoşakönül. enikürək. iğdik. ərigən. əricən. comərd.
yoşatmaq	taqətdən düşmək. macalsız halə gətirmək. qamaşdırmaq.
yoşılmaq	yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək.
yoşmaq	axmaq. - bu baş ol, qanı yoşulqan .
yoşuq	(yaş < yat). yaşıq. yatiq. əzgin. yıpraq. əprimiş. işlənib əsgimiş.
yoşurmaq	(yaş < yat). yaşırmaq. qamaşmaq. sayurmaq. əprimək. əzilmək. qərəlmək. - ağlının gözləri yoşardı : görməz oldu. gün yoşanda gəl.
yotasız	yodasız. yolsuz. kümsük. gümsük. azqın. qaçıq. sapıq. pozuq. çaşıq. ğeyri məşru'. - yolsuz yodasız, çarasız qalmaq : dörd yanı dəniz kəsilmək.
yotqan	yorqan.
yotqurmaq	öksürmək.
yotluşmaq	yodluşmaq. silinmək. yutulmaq.
yotturmaq	yodturmaq. 1. (t < > z) yozturmaq. yoxdurmaq. sildirmək. 1. yutturmaq. sildirmək.
yotulmaq	yotulmaq. yutulmaq. silinmək. yox edilmək.

yotunmaq	yodunmaq. < > yotulmaq. silinmək.
yotuşmaq	yoduşmaq. (ləkə) yutuşmaq. uduşmaq. silişmək. qidərişmək.
youq	mutlu.
yova	yuva. yovanta. yoya. 1. iyəsiz. 1. inadkar. ası. asav. yola gəlməyən.
yovamaq	iysizləmək.
yovant	yaxcı. özənli: mənə yovant badi.
yovanta	əngəl. təmbəl. işsiz gücsüz.
yovaş	yavaş. çələbi. əfəndi. ağırbaşlı. həlim.
yovcı	maharib.
yovqun	yaqın.
yovlıç	yoliç. yuliç. gəçi qıllarının diplərindəki yumuşaq incə yün.
yovraq	dua. yalvarma. yaxarma.
yovraq	yaxarma. yalvarma. dua. yasan. istək. dilək.
yovsamaq	yavsamaq. yaqlamaq. könül almaq istəmək.
yovsar	hasatlıq. qolaylıq.
yovsumaq	yavısmmaq. yavsamaq. yavalamaq. azalmaq. çökmək.
yovşan	avşar. ovşan. (< av). ovlayan. yığan. toplayan.

yovşan	ıpar. qoxulu ot.
yovtuvuq	covtuvuq. dəvamlı qoşan.
yovu	yoğun. yava. qanmaz. qalın qafa.
yovuk	yaqın. yoldaş. arxadaş.
yovuqlanmaq	yuvuqlanmaq. yaxlaşmaq. yaxınlaşmaq.
yovuşqarı	yavuşqarı. yoğuşqarı. yaxınlıq. birlik.
yovuz	çalışqan. işləyən. uslu. ağırbaşlı.
yovuzdurmaq	talanlamaq.
yoymaq	1. açmaq. açıqlamaq. içaçmaq. yorumlamaq. 1. yozmaq. anlamı dəğişdirmək. 1. avıtmaq. oyalamaq. sapdırmaq. ayırmaq. dağıdmaq. arıya vermək. 1. yoymaq. yumaq. xəşləmək. yok edmək. silmək. pozmaq. - yoydi : xəşlədi. yoxsullanmaq. aşağılamaq. alçalmaq. çirkinləşmək. yavalaşmaq. yabanılaşmaq. yadırqamaq. yazırqamaq. qəribləmək. bacarmamaq. acızlamaq. yayılmaq. bulaşmaq. batmaq. itirmək.
yoynuxmaq	vırxmaq. yerindən olmaq.
yoyulmaq	yox olmaq.
yoyum	yoxum. töküm. istifadə. ödəş. gediş. tükəm. xərc. məsrəf.

- yoyunq** həlakət. fəlakət.
- yoq qoyun** quzusuz qoyun.
- yoq yer** boz yer.
- yoq** **yoq**. 1. ziyan. ziyanlı: yoq. - **yava** içgilərdən uzaq olmaq: 1. yava. vəhşi. başı boş. - **yoq** at: yasav. ası at. yoq yaşadım böyləki heç. 1. bayağı. yavan. yava. yararsız. dəğərsiz: yağına qıymayan çörəyin yoq yiyər. 1. yaz. çöl. quraqlıq. əkilməmiş sürülməmiş yer. 1. hər nərsənin qısırı. verimsizi. 1. işsiz gücsüz. avara. 1. xam. yozlağ. 1. boş. hava: yoq sözlər. 1. çaşıq. axmaq. - **yaz yoq** kişi: axmaq, budala adam. 1. bayağ. bayağı. adi. qaba. 1. salma. götürü. becəri olmayan. əcəmi. - **yoq** biridir bu kişi. - **yoq** heyvan. 1. yalın (qat). qatmər olmayan. sadə.
- yozaq** 1. əqim. sonsuz. qısır. 1. kilit.
- yozaqlamaq** 1. kilidləmək. 1. kələkləmək. sapalaqlamaq. yozaq vurmaq (oğlağı plmüş keçiyə başqa oğlaq alıxdırmaq).
- yozalamaq** 1. xozulamaq. asamaq. asılamaq. qırçınmaq. təpələmək. 1. sozalamaq. solmaq. solqunmaq. təbəlləşmək. gevşəmək. boşunmaq. boşuna gəzmək.

salqarmaq. **1.** xozulanmaq. abamaq. çəkələmək.
hədələmək. təhdid etmək.

yozalmaq **1.** sozalmaq. bir nərsədən soğumaq. **1.** işdən düşmək.
yavsamaq. gəvşəmək.

yozalmış yoxalmış. məhv olmuş. bitik. bitgin. bitmiş. açıla qalmış.
çixırsız. düzəsiz. onarsız. onursuz. olunmaz. otsuz.
otasız. arnaşsız. çarasız. aşırı yorqun.

yozamaq **1.** qısır, sonsuz qalmaq. **1.** qısırqanmaq. qısır bolmaq.

yozaş **yozlaş.** uzaqlaş. itil. rədd ol.

yozlaşmaq yozlaşmaq. uzaqlaşmaq. ıraqlaşmaq. ırılmaq.

yozdurmaq **yozdurmaq. 1. yazdırmaq. çaşdırmaq. 1. yoxdurmaq.**
yossurmaq. sildirmək.

yozqa **yazqa. azqa. yazıq. 1.** müttəhim. ittihamlı. suçlu.
günahkar. **1.** münhərif. pozuq.
- **yazqa, boşa keçmək:** oxlayamamaq. tuşlayamamaq.
tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

yozqamaq **yozqatmaq. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq.**
yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. 1. suçlamaq.
suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar etmək. **1.**
pozqutmaq. pozmaq. münhərif etmək. inhirafa çəkmək.

1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa keçirtmək.

yozaqanmaq yazqanmaq. azqanmaq. yazqınmaq. yazıqlanmaq. 1. müttəhim, ittihamlı, günahkar edinmək. suçlanmaq. 1. pozunmaq. pozqunmaq. münhərif olmaq. 1. yayınmaq. yahalmaq. çaşmaq. şaşmaq. yazqa, boşa keçmək. oxlayamamaq. tuşlayamamaq. tutturamamaq. dəğdirəməmək. isabət ettirəməmək.

yozaqatmaq yozaqamaq. yazqamaq. yazqatmaq. azqamaq. azqatmaq. yazqımaq. yazqıtmaq. yazıqlatmaq. 1. suçlamaq. suçlatmaq. müttəhim, ittihamlı, günahkar edmək. 1. pozqutmaq. pozmaq. münhərif edmək. inhirafa çəkmək. 1. yayıtmaq. yahatmaq. çaşıtmaq. şaşıtmaq. yazqa, boşa keçirtmək.

yozaqın azıq. azqın.

yozaqunluq sındırğı. həzimet. şikəst.

yozaq 1. yüklü. ağrıyan. 1. doğması yaxın heyvan. ağır çəkən heyvan.

yozaş yozaş. uzaqlaş. itil. rədd ol.

- yozaş** pozuluş. pozuqluq. pozaq. düşüş. düşmə. toxnaq. toxnaqlıq. çökmə. sapış. fəsad. fitnə. - **birbirinə düşüşdülər**: araları pozulmaq.
- yozaşma** pozlaşma. pozulma. yıxılma. batma. bataqsama. götünmə. kötülənmə. pəsəlmə. pəsənləmə. pisəlmə. pəsəlmə. yerinmə. əzinmə. sürkünmə. üzülmə. yavalaşma. geriləmə. nizul. zəval. inhitat.
- yozaşmaq** 1. dönəlmək. çönəlmək. enəlmək. inəlmək. alçalmaq. solğuqmaq. çürgünmək. çürüksünmək. düşgünmək. düşgənmək. düşgəlmək. başaşağ gedmək. nizul edmək. geriləmək. inhitata, zəvala uğramaq çöküşsəmək. bataqsamaq. 1. yozaşmaq. uzaqlaşmaq. ıraqlaşmaq. ırılmaq.
- yozaşmaq** 1. **pozulmaq**. azıqmaq. xuyu suyu pozulmaq. 1. qudurmaq. yufqadmaq. yuvqalanmaq. 1. yufqatmaq. yufqadmaq. yuvqalanmaq. dikbaşlı olmaq.
- yozma** 1. **yozuş**. **yozuc**. **yozunc**. **yazma**. **yaziş**. **yazıc**. **yazınc**. **azma**. **aziş**. **azınc**. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc. yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış. yavma. yaviş. yavnic. savma. saviş. savınc. sapma.

sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc. yayma. yayqış.
 yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt.
 ağınc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. **1. yozuş. yozu.**
yoru. yoruş. yorma. çözü. çözüş. çözmə. açı. açış. açma.
 açlama. tə'bir. təfsir. təşrih. şərh. **1. yorumlama.**
 çaşdırma. caydırma. çarpıtma. **1. yozumlama. yorum.**
 yorumlama. deyim. tə'bir. **1. çönmə. çaşma. dönme.**
 cayma. vazkeçmə.

yoymac

yormac. yorumçu. deyimçi. tə'birçi.

yoymaq

1.yorumlamaq. çaşdırmaq. caydırmaq. çarpıtmaq. 1.
 çəkmək. dartmaq. bir hançı anlama almaq, - bu sözü nəyə
çəkirsin. 1. caymaq. dönüşmək. döngəmək. dönmək.
 çönmək. vazkeçmək.
 - **gözü yazmaq, yozmaq, çaşmaq, qaymaq:** istəmiyəmək
 baxmaq. - **amacdan, nişandan yozmaq, caymaq, sapmaq:**
 çağmaq. - ox **çağdı.** - **yuxu, düş yozmaq, yormaq, açmaq.**
 - **gerçək bir olumu, durumu başqa yola yozmaq, çevirmək:**
 işi -ə (nəyi nəyə) vurmaq - **iş** alaya **vurmaq.** - içidar yoxsul,
 özün bəyliyə vurur.

- yozmaq** bax > **yazmaq**. 1. açmaq. ayırmaq. bölmək. 1. əsmək. yellənmək. 1. pozmaq. silmək. - bu bitiyi **yoz**: bu yazını, hesabı poz. - onun **tozun** yoz: sil. - bitiyi **yoz**: yazını sil, poz. 1. bir qırışiq, bulaşiq nəyi arıtlayıb açmaq. yuvub təmizləmət. - bu yuxunu yoz. - qılınclar qandan yozan. 1. soysuzlamaq. əldən düşmək. zayıflamaq. yavamaq. yabanlaşmaq. 1. kök salanmamaq. gəlişməmək. gəbərmək. 1. istəyindən caymaq. soğumaq. dalı oturmaq. 1. darıxmaq. darılmaq. bıqmaq. bezmək. 1. qatızmaq. qatmaq. qəlizləmək. xuysuzlamaq. 1. pozmaq. silmək. 1. yazmaq. açmaq. oynatmaq. oyalamaq. aldatmaq. dolamaq. baş qatmaq. iğfal etmək. - **yuxu yozmaq**: açmaq. 1. yazmaq. bayılmaq. çaşmaq. 1. yazmaq. çaşmaq. iştibah etmək. - atıcı **yazdı**.
- yozmal** təmbəl. gəvşək.
- yozman** ədəbsiz. yozmantı. pozuq.
- yozmanmaq** utqunmaq. etmək istəmək amma edəməmək. - **yozmanıb** yozmanıb diyəmədi.

- yoymuş** **azmış. yazmış.** azıraqlı. yazıraqlı. qızıqmış. qızmış.
- **çəkdən, ölçüdə, yoldan yoymuş, azmış, çıxmış:** yazqın.
azqın. daşırın. daşırqan. sataşqan. saldırqan.
- yozturma** **yozdurma.** çevirmə. çaşdırma. döndərmə. döndürmə.
caydırma. vazkeçirmə.
- yozturmaq** (z < > t) **yotturmaq.** yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək.
pozdurmaq.
- yozturmaq** yotturmaq. yoddurmaq. yoxdurmaq. sildirmək.
- yozturmaq** **yozdurmaq.** azdırmaq. ayarmaq. ayartmaq. yayarmaq.
yayıtmaq. yoldan çıxartmaq. saptırmaq. başdan
çıxarmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal
edmək. 1.caydırmaq. çaşdırmaq. çevirmək. döndərmək.
döndürmək.vazkeçirmək.
- yozu** 1. aşırı. iğfal.- **aşırı işlər:** yozan işlər. 1. yürüq. yorıq. t'əbir.
- yozu** **yozuş. yozma. yoru. yoruş. yorma.** çözü. çözüş. çözmə.
açı. açış. açma. açlama. t'əbir. təfsir. təşrih. şərh.
- yozuc** **yozma. yozuş. yozunc. yazma. yazış. yazıc. yazınc. azma.**
aziş. azınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc.
yağma. yağış. yağıt. yağınc. cavma. caviş. cayma. cayış.
yavma. yaviş. yavnic. savma. saviş. savınc. sapma.

sapış. sapınc. çapma. çapış. çapınc. yayma. yayqış.
yayıq. yayınc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt.
ağınc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.

yozucu - **aldatıcı, yanılıcı, yozucu nədən**: göz bağı.

yozucu toy alayında öndə gedən.

yozuq - **hər nəyin əğrisinə, büküyünə, sapıqna, yayıqına,
yazıqına, yozuquna, münhənisinə, inhirafısına,
münhərifinə deyilir**: əğrib. ərib. əğrik. əğik. əğri. qıyqac.
qayğıc. qayğac. qeyqac. qeyqıc. kəc. kəj.

yozuq gəvşək. təmbəl.

yozuqdrmaq **yozuğdrmaq**. 1. ürkütüb caydırmaq. söğutmaq. ayırmaq.

yozuqmaq **yozuğmaq**. 1. ürkmək. qorxmaq. çəkinmək. 1. ayrılmaq.
açılmaq.

yozulamaq qısırlamaq.

yozulmaq sapmaq. çaşmaq. azmaq.

yozulmaz çaşmaz. azmaz. - yazmaz yanılmaz, yürüməz **yozulmaz**.

yozumaq gücün itirmək. gəvşəmək.

yozumlama yozma. yorum. yorumlama. deyim.

yozunc **yozma. yozuş. yozuc. yazma. yazış. yazıc. yazınc. azma.**

aziş. azınc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc.

yağma. yağış. yağıt. yağinc. cavma. caviş. cayma. cayış.
 yavma. yaviş. yavnıç. savma. savış. savinc. sapma.
 sapiş. sapinc. çapma. çapiş. çapinc. yayma. yayqış.
 yayıq. yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt.
 ağinc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf.

yozunturmaq yozundurmaq. ziyan vermək. zuluma uğratmaq.

yozuş yozma. 1. yozuc. yozunc. yazma. yazış. yazıc. yazinc.
 azma. azış. azinc. qayma. qayış. qayğış. qayğıt. qayğınc.
 yağma. yağış. yağıt. yağinc. cavma. caviş. cayma. cayış.
 yavma. yaviş. yavnıç. savma. savış. savinc. sapma.
 sapiş. sapinc. çapma. çapiş. çapinc. yayma. yayqış.
 yayıq. yayinc. əğrik. əğriş. əğrit. əğrinc. ağma. ağış. ağıt.
 ağinc. ırqasış. ırqasıt. ırqasınc. inhiraf. 1. yozu. yoru.
 yoruş. yorma. çözü. çözüş. çözmə. aç. açış. açma.
 açlama. tə'bir. təfsir. təşrih. şər'h.

yozuşmaq pozmaq işin görmək.

yozutmaq - işi yozutmaq, çəşdırmaq.

yöqənsiz idəksiz. egisiz. issiz. iyəsiz.

yöqiric yöğirik. oynaq. yılğır. sapsan. yıldam. yılğır.

- yöqrüq** **yörük. yürük. 1. yörük. göçəbə. 1. çarıq. iyi yeriyan. iyi yol alan. 1. köçən. köçücü. bir yerdə durmayıp yeriyan el. göçəbə.**
- yöqürtmək** **qoşamaq. cütləmək. üstələmək. iki neçə nərsəni bir birinə qatmaq.**
- yölər** **esersok. təntik. dəlişgə. sərəng. əsivas.**
- yön** **< yan. yaq. 1. yan. yan yön. yol. doğru. cəhət. yuxarı. yan. yüz. vichə. uyqn (luq). vec. yaq. yün. bağıt. təmən. bağı. tərəf. - doğuya doğru: yuxarı doğru. - yan yönün: əyrisin düzün. 1. yan. yaq. abağı. yapaqu. sarı. qıyan. qıya. saq. tərəf. cəhət. 1. doğru. üz. vəch. - nə yöndən. - bu yöndən: bu vəch ilə.- hançı yana: hara doğru. 1. istiqamət. qoylu. 1. sürəm. sürən. tərəf. istiqamət. cəhət. böğür. - yön et: diyafram.**
- yön** **1. görür. baxır. axır. cəhət. 1. yönəş. yengiş. engiş. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc. doğruq. duruş. duruc. durum. 1.doğrultu. tutulan yol. istiqamət. 1.yan. dön. - hər yöndən: dörd döndən, yandan. 1.döş. tərəf. 1.yan. qol. rəng. günə. tərəf. cəhət. uc. tərəf. yan. çırpı. doğru. istiqamət. - çırpıdan çıxmaq: ölçünü itirmək. - çırpıya**

gətirmək: yola qoymaq. - **ana yön:** əsl cəhət. - **ayaqcu:** ayaq yönü, tərəfi. - **dörd qoldan gəlib ocaq qurdular.** - **hər yönlü:** yönəli. başdan başa. "a"dan zıya. - **ötə yön:** qarşı. o yan. - **siz qarşıya keçin.** - **yönü, üzü dönük olmaq:** baxmaq. - evi gölə **baxır.** - **baş yönü:** başucu. - **yan yön:** dolay. dolayı. dövrə bər. çevrə. yaxın. çulqa. çuval. civar. həndəvər. homə. ətraf. - bu **dolayda** çox gəizşməyin. - **dolay dolayı** çönüb gəzdik. - **yönlü yönəli, yöryetəli, ətraflıca sayaraq:** bir bir. ayrı ayrı.

- **bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək, varışmaq:** uzlaşmaq. yuzlaşmaq. yüzləşmək. üzləşmək. sazlaşmaq. saziş etmək.

- **bir yönə doğrulan:** ötrü olan. yana olan.

- **dəğişik yönlərə gedmək:** yolları ayrılmaq. görüş, baxış çatalı, ayrılığı çıxmaq.

- **görülməyən, bəllənməyən, bəliməyən yön:** içüz.

yöncək

yenicək. gözəlcə.

yöncər

qaraçı. yoxlayan. baxan. başqan.

yönciq

yöncik. yolçuq. yencik. yolçu. yoluq. yoxsul. kasıb.

kədərənmiş. düşgün. kötü. zayıf. cılız. arıq. halı yaman çürüqlüğündən ələ alınamayan. - **yöncik** ər. - **yöncik** iş. -

- yönciyin** biridir. - **yöncik** ölkələr. - **yöncik**, yavuz tavradı:
alçaq, çox pis davrandı. - **yencik** görə qonaqlar.
- yöncimək** yencimək. kötüləşmək. yoxsullaşmaq. ısırmaq. tincimək.
- qılıc tutıqsa, iş yöncür, ər tatiqsa, ət tuncür: qılıc paslansa, iş pozulu, kişi farslaşsa, əti tinciğır, əpirir. əti tökülür.
- yöncirmaq** kötüləşmək. pozuşmaq. - ər işi **yönçirdi**.
- yöncitmək** incitmək. yönçitmaq. - o məni **yoncıtdı**.
- yönçə** uyğun biçimdə.
- yönçünmək** yencinmək. yolqunmaq. yoxsullaşmaq. xərabləşmaq. -
bilgə bükü yöncüdü: bilqin bilənlər yoxsullaşdı.
- yönə** 1. yan. yan yön. 1. yəhərin altında qoyulan parça. 1. müfdə. 1. hasat: yönəkəy. 1. lüt.
- yönə** 1. qolay. hasat. ərinc. rahat. 1. tasarı. düşün. düşünük. düşünük. düşünmə. düşüncə. fikir. fikr. niyyət. ərək. məqsəd. - nə **düşünlə** bura gəldiz. 1. tutum. yarqı. olca. dura. ölçü. ölçün. qərar. hükm. 1. **yönək. yönət.** daşın. daşnaq. daşnat. axın. adaq. ataq. amac. amca. iməc. imcə. ərək. ərəş. ərəc. əric. əriş. ərəm. erəm. irəm. istək. istəm. istəş. kəsit. kəsti. kəstəm. kəstim. niyyət. qəsd.
- **yarqı, ölçü** (qərar) çıxarma.

- **olcalamaq**. ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq.
qərarlamaq. yönələmək. yarqılamaq.
- **yarqısız**. olcasız. yönəsiz. durasız. qərarsız.
- **yarqılı**. ölçülü. olcalı. yönəli. duralı. qərarlı.
- üç kərə **yarqı** (qərar) qoyuldu.
- bir **yarqıda**: bir **ölçüdə**. bir **durada**. bir **yönədə**. bir **tutumda**.
bir **qərarda**.
- iki **yarqıdan**, **ölçüdən** (qərar) birin tutmalısınız.
- incəlib, ölçünmədən, **yarqı** (qərar) **verilməsin**.
- bu **yarqıyla**: bu ölçüylə. bu olcayla. bu yönəylə. bu durayla.
bu qərarla.
- **yarqıya** (qərar) gəlmək.
- **olcasın** (qərar) pozmaq.
- **duralı** duralı: qərarlı ölçülü.

yönəc

yöntəc. qartı (< **qaramaq**). çəkənıl, qapanıl (miğnatıslı)
sarqacı (əqrəbəsi) sürəkli (hər vax) quzeyi göstərən arac.
qutbnəma.

yönəkey

qarapay. qərəmal. sadə. axmax. yalın. qoşpasız.
nukura. hanqsat.

yönəq	yönək. yönət. yönə. daşın. daşnaq. daşnat. axın. adaq. ataq. amac. ərək. istək. istəm. istəş. kəsit. kəsti. kəstəm. kəstim. niyyət. qəsd.
yönəqi	yönəki. bayağı. önqrəqi. önqki. ardaqi. pəs. yay. cönököy. bayaq.
yönəqsiz	yönəksiz. istəncsiz. istəşsiz. istəmsiz. istəksiz. rəğbətsiz.
yönələmək	olcalamaq. ölçünləmək. tutumlamaq. duralamaq. qərarlamaq. yarqılamaq.
yönələn	- elə arxalanan, yönələn: elə dönük.
yönələrək	söyləyərek. deyərək. aytaraq. xitabən.
yönəli	1. düzəli. üzəli. istiqamətli. tərəfli. tərəfdar. 1. hər yönlü. "a"dan zıya. başdan başa. hər yönlü. başdan başa. "a"dan zıya. 1. duralı. tutumlu. qərarlı. yarqılı. olcalı. ölçülü. ölçünlü. ortam. ılım. yılım. yılımlı. ılımlı. mütəvəssit. mö'tədil. 1. yarqılı. olcalı. talvasasız. tablı. dözümlü. səbirli. qərarlı. tutumlu. duralı. müsəmməm. payidar. subatlı. cazim. əzmlı.
yönəli	mütəəssib. tərəfdar.
yönəliq	yönəlik. yönəlim. doğrulum. doğruluq. - köhnə yönəlik: kövnəçilik. köhnəçilik. könezlik < köhnəyi

izləyən. geriçilik. geri dönücülük. əsgičilik. mürtəcə'lik.
irtica'çılıq. irtica'.

yönəliq

yönəlik.yönəlilik. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq.
olcalıq. olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq.
qərarlıq. qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. ölçülük. ölçülülük.
ölçünlük. ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik.
mö'tədillik. e'tidallıq.

yönəlilik

yönəlik. yılımlılıq. yılımlıq. ılımlıq. ılımlılıq. olcalıq.
olcalılıq. duralıq. duralılıq. tutumluq. tutumluluq. qərarlıq.
qərarlılıq. yarqılıq. yarqılılıq. ölçülük. ölçülülük. ölçünlük.
ölçünlülük. ortamlıq. ortamlılıq. mütəvəssitlik. mö'tədillik.
e'tidallıq.

yönəlim

1. yönəlmə. yönəliş. yönəlit. yönəlti. istək. istəyiş.
istəyim. istəyit. ərəsək. ərəseyiş. ərəseyim. ərəseyit. özlək.
özleyiş. özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum.
arzut. bulqa. bulqama. dilək. diləyiş. diləyim. diləyit.
əğiliş. əğilim. əğilit. tələb. **1.** doğrulum. doğrulma.
tıropizm. **1. yönəlik.** doğrulum. doğruluq.

yönəlinmək

əğrinmək. əğinmək. əğininmək. əğilənmək. əğrənmək.
girişimmək. gərişimmək. girəyişmək. istənmək.

istəsinmək. axınmaq. axqınmaq. axıntamaq. axışınmaq.
 çəkişinmək. meyl edmək. meyillənmək. mayillənmək.
 meyillik, təmayül göstərmək.

yönəliş 1. rəğbət. istəm. istək. istənc. istəş. 1. **yönəlmə. yönəlim.**

yönəlit. yönəlti. istək. istəyiş. istəyim. istəyit. ərsək.
 ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş. özləyim. özləyit.
 arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. bulqa. bulqama. dilək.
 diləyiş. diləyim. diləyit. əğiliş. əğilim. əğilit. tələb.

yönəliş yönəliv. bağıt. təmən. betalış. istiqamət. düzəliş.

onğalıv. onğlı. ipləniv. onğa salmaq.

yönəlit **yönəlmə. yönəliş. yönəlim. yönəlti.** istək. istəyiş. istəyim.

istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş.
 özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. bulqa.
 bulqama. dilək. diləyiş. diləyim. diləyit. əğiliş. əğilim.
 əğilit. tələb.

yönəliv yönəliş. bağıt. təmən. betalış. istiqamət. düzəliş.

onğalıv. onğlı. ipləniv. onğa salmaq.

yönəlmə 1. edinmə. - **inanc istəyi, diləyi üzərə yönəlmə, edinmə:**

içik. vicdan. iqlas. 1. **yönəliş. yönəlim. yönəlit. yönəlti.** istək.
 istəyiş. istəyim. istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit.

özlək. özləyiş. özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş.
 arzum. arzut. bulqa. bulqama. dilək. diləyiş. diləyim.
 diləyit. əğiliş. əğilim. əğilit. diləyit.

yönəlmək

1. üz tutmaq. üz çevirmək. dönmək. 1. qəsd etmək. əzm etmək. niyyət etmək. 1. əğlənmək. meyllənmək. 1. uçuşmaq. havalanmaq. - quşlar göydə **yönəlirlər**. 1. üz tutmaq. üz qoymaq. dirisəmək. dirətmək. mütəvəccih etmək. uclatmaq.- topları düşməna **dirisə**. - nə mənə gözlərimi dirisəmişən. - yel batıdan doğuya **dirisəyir**. - işlər iyiliyə **üz tutdu**. 1. başlanmaq. səvülmək. savılmaq. əğilmək. meyllənmək. utrunmaq. otrunmaq. dayatmaq. qarşı qoymaq istəmək. - könlüm sənə **səvülür**. 1. çevrilmək. aylanmaq. çönmək.

yönəlmək

1. barmaq: varmaq. 1. doğrulmaq. yollanmaq. yönləmək. təvəccüh etmək. girişmək. inanmaq. əğilmək. meyl etmək. rəğbət etmək. meyl etmək. - **bir yana yönəlməmək, ortalığı aramaq**: arada qalmaq. arada gəlmək. - **pisə yönəlmək**: qatmaq. qarmaq. qaymaq. kəsəlin azması, kötüləşməsi, bətərləşməsi. - başlanqıca bir kiçik şişiydi, ged gedə bir yoğun bezə **qardı**.

- **bir doğruya, istiqamətə çönmək, yönəlmək, doğrulmaq:**

dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. - bu küçədən sağa

döndü. - mənə doğru **dön.**

- **əğrilib, bükülüb, yönəlsə:** olursa. olmuş olursa. əgər (<
əğmək). - **əgər** çağında çatırsa.

yönəlti **yönəlit. yönəlmə. yönəliş. yönəlim. istək. istəyiş. istəyim.**
istəyit. ərsək. ərsəyiş. ərsəyim. ərsəyit. özlək. özləyiş.
özləyim. özləyit. arzu. arzuq. arzuş. arzum. arzut. bulqa.
bulqama. dilək. diləyiş. diləyim. diləyit. əğiliş. əğilim.
əğilit. tələb.

yönəltik - **bir işləmin, ticarətin yönəldiyi yer:** işocağı. iş mərkəzi.

yönəltmə əğmə. döndürmə. çevirmə.

yönəltmək yönlətmək. mütəvəccəh etmək.

yönəmək 1. çıxmaq. üzə çıxmaq. 1. gedmək. yerimək.

- **buyraq yönəmək:** şanslı olmaq.

yönəmli istəmli. istəşli. istəkli. istənci. istəncim. rəğbətli. rağib.

yönəntən **yönəndən.** salçı. salıcı. sevg edici.

yönərqə **yönərgə.** tə'limat. hidayət.

yönəsiz 1. rasgələ. hərgələ. nəngələ. tuşlanan. dəğər. qayta.
başıboş. baybaş. boşabaş. boşabsıq. boşbozuq.

əğimsiz. amacsız. umacsız (< **ummaq**). qaraçsız.
 bəlliksiz. oxsuz. özləmsiz. istəmsiz. diləksiz. hədəfsiz.
 qədsiz. məqsədsiz. qayəsiz. mənzursuz. ərəksiz.
 güdüsüz. tasarsız. düşünsüz. düşnüqsüz. düşünmədən.
 fikirsiz. tutumsuz. çaqıl çuqul. çert pert. çirt pirt. **1**.
 yarqısız. olcasız. durasız. talvasalı. tabsız. tutumsuz.
 qərarsız.

yönətsizlik **1**. daşaqılıq. dışaqılıq. eşəklik. yer yetətsizlik. qabalıq. **1**.
 yarqızsızlıq. olcasızlıq. durasızlıq. qərarsızlıq. talvasalıq.
 tabsızlıq. tutumsuzluq.

yönəş yanaş. yörəş. həmçəhət.

yönəş yön. yengiş. engiş. yoluq. yolaq. yolac. yolaş. yolanc.
 doğruq. duruş. duruc. durum.

yönəşmək **1**. gedmək. yerimək. **1**. yanaşmaq. bir birinə çattırmək.
 bir yola gətirmək. yarışlameq.

yönət **1**. **yönək**. **yönə**. daşın. daşnaq. daşnat. axın. adaq. ataq.
 amac. ərək. istək. istəm. istəş. kəsit. kəsti. kəstəm.
 kəstim. niyyət. qəsd. **1**. **yöntə**. **yonat**. **yonta**. düzük.
 düzgü. yasa. yasal. qada. qadal. qanun. dəsdur.
 - **böl yönət**: **parçala sür**: bir nəyi bölərək gücsüzlədən sona,

istədiyi yönə sürmək. parçala höküm sür.

- **dəğişik uyqulamalara, islətmələ, yönətlərə yol açan**

bağlantı: qardan. qayırdan. qayıran.

- **yönət tasarı, taslağı:** yönətə tasarı, taslağı. yontə tasarı,

taslağı. yonat tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı,

taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.

yönət

1. yönətəm. biçim. tərz. 1. uyqun. uyumlu. uysal. geçimli.

1. şəkil. usul. yol. tarz. qılıq. ədəb.

yönətəcə

yönətəcə. yontaca. yonatca. (qanuna görə. qanun yoluyla).

düzükəcə. düzgüncə. yasaca. yasalca. qadaca. qadalca.

qanunən. qanunca.

yönətci

bax > **yönətici.**

yönətçi

bax > **yönətici.**

yönətən

- **alan yönətən:** alanbaş, dolandırın. meydançı. meydan

dolandırın.

yönətən

yönədən.doğruldən. çevirən. dolandırın. dikəldən.

redresor.

yönəti

1. yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönətiş. yönşəyiş.

düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş.

iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.

1. tovcih. tocih. **1. yönətim. yönətmə.** yeriti. yeritim.

yeritmə. güdüm. idarə. dolandırır. dolandırım. dolandırma.

yönətic hikumət. hakimiyyət.

yönətici başqan. başta gedən. başlıq. ardalı. ardalı. əmir. baş. şef. baştutar.

yönətici **yönətci.** 1.başçı. idarəçi. başçı. idarəçi. - **başyönətci:** başdənətci. başmürəbbi. başmuraqib. - **üst yönətci:** ağababa. ağbaba. yol atası. baş yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. öndər. yöndər. **1.komiser. 1.yönətmən.** yeritmən. yeritici. güdümçu. idarəçi. ağaçı. **1.dümençi.** idarə edən. **1. öndər. yöndər. yolbaşçı. yol göstərici. yol atası.** göstərici. bağçı. sapçı. ipçi. qıdırçı. qılavuz. lider. biligit. biliqçi. bələtçi. bilətçi. boyrat. rəhbər. rəhnəma. tapqara. **1. yönətçi. yontaçı. yonatçı.** düzükçü. yasaçı. yasalçı. qadaçı. qanun qoyucu, qoyan. - **görünür kəndə, biligit gərəkməz, görünməz kəndə, biligit gərək.**

yönətçilik yönətmənlik. yeritmənlik. yeriticilik. güdümçülük. idarəçilik. ağaçılıq.

yönətim idarə. düzə. baqarma. idarə. yönətmə. tümən. idarə. komitə.

yönətim

yönəti. yönətmə. 1.hikumət. 1.yeriti. yeritim. yeritmə.
güdümlü. idarə. dolandırıcı. dolandırım. dolandırma. 1.idarə.
kontrol. - **yönətim qurulu:** idari heyət.
- **yönətim, davranış bilgisi.** yol ilkə. yol yordam. yol ərkan.
görgü. davranış quralları. adabi maaşirət. maaşirət.
- **geçim yönətim, iqtisadı:** bazara yönəli yox, özəl (xüsusi)
yaşam üçün, daracıq işbölümünə dayanan yönətim, iqtisad.
- **böyük yönətimlərdə, yapılarda qapıçı:** qapı oğlanı. qapıçı.
qapıqul. nigəhban.
- **bir yönətimin, idarənin, quruluşun gərəklərin satın alan
gөрəvli:** qapı çuxaqul.
- **qamu yönətimi:** rəsmi idarə.
- **yönətim, dolandırma, idarə qarmaşığı:** (sorusu).
- **yönətim ocağı:** idarə mərkəzi: - **vilayətdən sonra gələn
yönətim ocağı** (idarə mərkəzi): elçə. qayim məqamlıq.
- **yönətim üçün seçilmiş olan başaq:** yöntəmənl. seçit. seçər.
muxtar.

yönətimcə

yeritimcə. idarəcə: idarə yönündən, baxımından.

yönətimək

yönətmək. tovcih, tocih edmək.

- yönetimli** yeritimli. idarəli. güdümlü. tutumlu. dolanımlı. iqtisadi. ekonomik.
- yönetimlik** xanlıq. hakimiyyət.
- yönetimsəl** idari.
- yönətiş** **yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönşəyiş.** düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.
- yönətiv** başqarma. yitəksilik. görsətiş. yol yoruq. menğleyüvçi.
- yönətlər** **yöntələr. yontalar. yonatlar.** düzöklər. düzgülər. yasalar. yasallar. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum. risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
- yönətli** **1. yöntəli. yöntəl. yontal. yontalı. yonatlı.** yasal. yasalı. qadal. qadalı. düzöklü. qanuni. qanunlu. **1.** yörətli. ərdəmli. - **xanıməfəndi. ağırbaşı, ərdəmli, yörətli, yönətli**
xanım: qadın qadıncıq. xanıməfəndi.
- yönətlik** **yöntəlik. yontalıq. yonatlıq. qadalıq. qadallıq. yasalıq. düzöklük.** **1.** qanunnamə. nizam namə. **1.** qanuni. **1.** qanuna bağlı, mərbut olan nərsə.

- yönətliqişi** yönətlikişi. yönətəlikişi. yönətəlikişi. yontalkişi. yonatlıkişi.
(qanu adamı: qanunlara uymaqdan vazkeçmiyə kimse).
yasalkişi. qadalkişi. düzüklükişi. düzgülükişi.
- yönətmə** baqarma. yönətim. idarə.
- yönətmə** yönəti. yöngümə. yöngüş. yönətiş. yönşəyiş. düzəlmə.
düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah. 1.
yönətim. yeriti. yeritim. yeritmə. güdüm. idarə. dolandırır.
dolandırım. dolandırma.
- gənclərin davranış, tutumların **bəsləyib, yönətmə** üçün
qurulan qurum: bəsic. izçi.
- yönətmək** 1. savurmaq. göndərmək. 1. bitirmək. yetişdirmək.
öndürmək. 1. barturmaq. götürmək. göndərmək.
barquzmaq. getqüzmək. yubarmaq. 1. hükmətmək.
təxələmək. 1. ivətmək. yibermək. cibermək. göndərmək.
başqarmaq.
- yönətmək** yönətimək. 1.döndərmək. çevirmək. buruq vermək.
qıvırmaq. bükmək. - yolun sola **büküb** getdi.
1.düzənləmək. yola qoymaq. aparmaq. hidayət etmək.
1.yeritmək. dolandırmaq. idarə etmək. 1.döndərmək.

çevirmək. buruq vermək. qıvırmaq. bükmək. - yolun sola
büküb getdi. - **bölyönət < böl yönət**: ayır buyur. ayrılıq sal,
 içinə dal. bölüb, nifaq salıb istədiyi yöne sürmək. parçala hükm
 ed. **1.** baştarmaq. qaştarmaq. aparmaq. qayıрмаq.
 bəsləmək. qorlamaq. qorumaq. baxmaq. gözləmək. **1.**
 güdmək. dolandırmaq. götürmək. idarə etmək. sevq
 etmək. - ölkəni **güdmək**. - işləri **güdmək**. **1.** tovcih, tocih
 etmək.

- yönətmən** onovçu. ağıl verən. ağıl xocası. şef. başçı. bakan. devlet
 kişisi.
- yönətmən** yönətici. yeritmən. yeritici. güdümçu. idarəçi. ağaçı.
- yönətmənlik** yönətibilik. yeritmənlik. yeritibilik. güdümçuluk. idarəçilik.
 ağaçılıq.
- yönətsiz** usulsiz. yolsiz. qılıqsiz. ədəbsiz.
- yönətsiz** **yöntəsiz. yontasız. yonatsiz.** yarasız. yarasız. düzgüsüz.
 düzüksüz. qadasız. qadalsız. qanunsuz.
- yönətsizlik** **yöntəsizlik. yonatsızlıq. yontasızlıq.** yaraslıq. yarasızlıq.
 qadazlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. düzgüslük.
 düzüksüzlük. qanunsuzluq.

yönəttişi	yönətdişi. yönətdişi. yontadışi. yonadışi. düzükdişi. düzgüdişi. yasadışi. yasaldışi. qadadışi. qadaldışi. qanundışi.
yönəttişilik	yönətdişilik. yönətdişilik. yontadışilik. yonadışilik. düzükdişilik. düzgüdişilik. yasadışilik. yasaldışilik. qadadışilik. qadaldışilik. qanundışilik. qanunsuzluq.
yönq	yöng. axış. yağday. görmüş. yol yuda. rəviş.
yönqər	cöngər. arxadaş. dost.
yönqül	yöngül. yaynı. yeyni: yüngül.
yönqümə	yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.
yönqüş	yöngüş. yöngümə. yönətmə. yönəti. yönətiş. yönşəyiş. düzəlmə. düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş. doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.
yönqütmək	yöngütmək. yönütmək. iyəşitmək. eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygətmək. eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək. yeğcətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşılatmaq. aşılmaq. xaşılatmaq.

bir yolda ilərlətmək. gəlşitmək. gəlgitmək. düzətmək.
düzgətmək. doğrutmaq. doğqutmaq. islah etmək.

- yönləm** mütəvəccəh.
- yönləm** yöndəv. tə'mir.
- yönləmə** təvəccüh.
- yönləmək** 1. tərəfləmək. yanlamaq. yanğılamaq. tərəfdarlıq etmək.
1. yönəlmək. təvəccüh etmək.
- yönləmək** hazırlamaq. qıyşmaq. əyirmək. meyillənmək. sapmaq.
- yönlənilmək** yanıqlanmaq. yanıtınmaq. tərəflənmək. tərəfdar olmaq.
- yönləntirmək** **yönləndirmək.** uvlamaq. avlanmaq. uvlandırmaq.
- yönləşmək** qarşılaşmaq. tuşlanmaq.
- yönlətmək** yönəltmək. mütəvəccəh etmək.
- yönli** meyilli qıyşır: əyri. sapıq.
- yönlü** 1.yanlı. uclu. tərəfli. - **iki uclu:** çataç. iki qutblu. baykolar.
1.mütəvəccih. - **bilgili. geniş, yönlü, dərin bilgi yiyəsi:**
bilən. bilgə.
- yönlü** yanlı. qatlı. tərəfdar. idəli. məsləkli. əqidəli.
- yönsəyiş** **yöngümə. yöngüş. yönətmə. yönəti. yönətiş.** düzəlmə.
düzəliş. düzəti. düzsəyiş. iyiləmə. iyiliş. iyisəyiş.
doğurtma. doğruluş. doğrutuş. doğsayış. islah.

- yönsüz** 1.çəkimsər. xunsa. yansız. tərəfsiz. 1.yanğısız. yansız.
xunsa.
- yönsüz** uyqunsuz.
- yönsəmə** əğilim. təmayül.
- yönte** **yönət. yonat. yonta.** düzük. düzgü. yasa. yasal. qada.
qadal. qanun. dəsdur.
- yönte tasarı, taslağı: yönət tasarı, taslağı. yonta tasarı, taslağı. yonat tasarı, taslağı. düzük tasarı, taslağı. yasa tasarı, taslağı. qada tasarı, taslağı. qanuni düzənəc, düzənək, layihə.
- yöntəc** **yönəc. qartı (< qaramaq).** çəkənıl, qapanıl (miğnatıslı)
sarqacı (əqrəbəsi) sürəkli (hər vax) quzeyi göstərən arac.
qutbnəma.
- yöntəcə** **yönətəcə. yontaca. yonatca.** (qanuna görə. qanun yoluyla).
düzükcə. düzgükcə. yasaca. yasalca. qadaca. qadalca.
qanunən. qanunca.
- yöntəçi** **yönətçi. yontaçı. yonatçı.** düzükçü. yasaçı. yasalçı.
qadaçı. qanun qoyucu, qoyan.
- yöntəl** **yöntəli. yönətli. yontal. yontalı. yonatlı.** yasal. yasalı.
qadal. qadalı. düzüklü. qanuni. qanunlu.

- yöntələr** **yönetlər. yontalar. yonatlar.** düzüklər. düzgülər. yasalar. yasallar. qadalar. qadallar. təriqlər. toroq. rəsmlər. risum. risumat. qaydalar. qanunlar. qəvanin.
- yöntəli** **yönetli. yönətəl. yontal. yontalı. yonatlı.** yasal. yasalı. qadal. qadalı. düzüklü. qanuni. qanunlu.
- yöntəlik** **yönetlik. yontalıq. yonatlıq. qadalıq. qadallıq. yasalıq. düzüklük.** 1. qanunnamə. nizam namə. 1. qanuni. 1. qanuna bağlı, mərbut olan nərsə.
- yöntəliqişi** **yöntəlikişi. yönətlikişi. yontalkişi. yonatlıkişi.** (**qanu adamı:** qanunlara uymaqdan vazkeçmiyən kimsə). yasalkişi. qadalkişi. düzüklükişi. düzgülükişi.
- yöntəm** yol. yolağ. yengik. yenik. geçit. keçit. keçər. geçər. özür. qoyu. olur. bağış. qolay. buyruq. göstəriş. erklik. onay. (təvafüq). mə'zuniyyət. ruxsət. izn. icazə. musidə. pərvanə. 1. törə. alış. xuy. təbiət. sinis. adət. yön. e'tiyat. ənənə. gəlik. rəsm. qınıq. alışlıq. alışqanlıq. qonum. günüm. e'tiyad. qunt. salıt. salt. rəsm. yolay. nizam. sayı. yol yorda. yörülgə. gələnək. dəb. rəsm. alışıq. alışqan. alışqanlıq. e'tiyad. ögrəngəklik. düşünmədən yapılan nərsə. peşə. görənək. özgülük. özəllik. fitrət. təbiət. kərki.

kərəki. quruq. qurquş. alışqanlıq. törə. gəlnək. adət.

1.qaidə. qayda. qanun. 1. yol. şivə. rəviş. təriq. metod. 1.

qanıl. tanıl. anıl. qanılmış, tanılmış olan. gələnək. yol. ürf.

1. xət. çarə. çözüml. 1. qətə. qata. çizgi. gediş. biçim.

usul. tərz. səbil.

yöntəm

yöndəm. 1. yönət. biçim. tərz. təamül. törəyə uyğun

biçimdə olan. 1. yol. uysal. mulayim. 1. ərđəm. köndəm.

yaraşiq. tağışıq. taxaşığ. 1. taqmaq. usul.

yöntəm

yöndəm. bax > **yöntəm.**

yöntəmək

islah eləmək.

yöntəmənl

seçit. seçər. yönətim üçün seçilmiş olan başaq. muxtar.

yöntəminə

yöndəminə. köndəminə. çöndəminə. döndəminə.

yatımına. yatayına. yandayına.

yöntəmlicə

yöndəmlicə. içlicə. içgincə. törəlicə. əsaslıca.

yöntəmlik

iste'dad: qapırlıq. qablat. qabiliyyət. bildiklik. ukıp.

yöntəmsiz

bacarıqsız. udumsuz. uqıvsız.

yöntəmsiz

yöndəmsiz. - **çaşıb, başın (ağlınl) itirib, yer yetəsiz.**

qabaca, yöndəmsiz davranmaq: eşşəkləşmək.

eşşəklənmək. daşaqıanmaq. dışaqıanmaq.

yöntəmsiz

yöndəmsiz. içsiz. təməlsiz. törəsiz. əsassız.

- yöntəmsizcə** **yöndəmsizcə. yöndəmsizin.** yontulmamışın. şaşqınca. yoğurca. xamına. saçıqca. salaqca. salaqın. sapaqın. savsızca. savsızın. şapşalca. gobutca. gəbəcə. gəvəcə. dəlicə. gicinə. görgüsüzün. kötükcə. ködükcə. görgüsüzcə. görgüsüzün. görməmişcə. koryatca. qabaca. qaba sabaca. qamqalatca. qapqalatca. qartca. qaytaca. qırıqca. qırtabaşca. qırtalaqın. qırtca. abdalca. avanaqca. axmaqca. alabaşca. aldavılca. alqınca. anayıca. ənayicə. andavılca. avalca. bacarmazın. bayağıca. bilgisizcə. bozbaşca. böncə. budalaca. cacıqca (< **saçmaq**). cahilcə. çaşqınca. dalyaraqca. daşraca. dışraca. naşıca. qırtalaqca. amiyanə. nadanca.
- yöntəmsizlik** **yöndəmsizlik. içsizlik. törəsizlik. təməlsizlik. əsassızlıq.**
- yöntən** **uslup. yol. tərz. biçim.**
- yöntər** **yöndər. öndər.** yolbaşçı. tapqara. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırçı. qılavuz. öndər. yöndər. yol göstərici. elbaşı. eləbaşı. boyrat. rəhbər. rəhnəma. lider. yönətci. yönətici. biligit. biliqçi. bələtçi. bilətçi. göstərici. yol göstərici. boyrat. rəhbər. rəhnəma. tapqara. yol atası. bağçı. sapçı. ipçi. qıcırçı. qılavuz. lider.

yöntərmək	göndərmək. üründüləmək. - yavuz işlərə qılavuzlamaq .
yöntəsiz	yönətsiz. yontasız. yonatsız. yarasız. yasaz. düzgüsüz. düzüksüz. qadasız. qadalsız. qanunsuz.
yöntəsizlik	yönətsizlik. yonatsızlıq. yontasızlıq. yaraslıq. yarasızlıq. yönətsizlik. yöntəsizlik. qadazlıq. qadasızlıq. qadalsızlıq. düzgüsüzlük. düzüksüzlük. qanunsuzluq.
yöntəş	paralel.
yöntəş	yöndəş. yandaş. bir yanda olanlar.
yöntətişi	yöntədişi. yönətdişi. yontadışi. yonatdışi. düzükdişi. düzgüdişi. yasadışi. yasaldışi. qadadışi. qadaldışi. qanundışi.
yöntətişilik	yöntədişilik. yönətdişilik. yontadışilik. yonatdışilik. düzükdişilik. düzgüdişilik. yasadışilik. yasaldışilik. qadadışilik. qadaldışilik. qanundışilik. qanunsuzluq.
yöntirmək	yöndirmək. yollağlamaq. yolağlamaq. soxmaq. sevg edmək. kanallamaq.
yöntişmaq	yöndişmaq (< yön + dış: eşik. xaric). yoldişmaq (< yol + dış: eşik. xaric). yöndən, yoldan çıxmaq, azmaq, sapmaq.
yöntülük	yündülük. sağat. qablat. qabiliyyət.
yöntürmək	1. qusmaq. 1. qorxutmaq.

- yöntürmək** **yöndürmək.** 1. yönətmək. döndərmək. - onu evə **yöndür.**
1. qusmaq. qaytarmaq. - ər **yöndürdü.** - çox yeməyin,
yöndürməsi var. 1. birin qorxuzub, bir işdən yanıtmaq,
döndərmək.
- yönü bardı** yeri var. uyqun. münasib.
- yönügmək** yola gəlmək. bir yolda ilərləmək. açınışmaq. gəlşinmək.
düzəlmək. doğrulmaq. iyiləşmək. iyilənmək. eyiləşmək.
eyilənmək. iygənmək. eygənmək. iyəşinmək. eyəşinmək.
yeğinmək. yeğişmək. yeğcənmək. yeğcinmək. islah
olmaq.
- yönüqtürülmək** **yönükdürülmək.** doğrutturullmaq. doğutturullmaq.
iyiləşdirilmək. iyiləndirilmək. eyiləşdirilmək.
eyiləndirilmək. iygəndirilmək. eygəndirilmək.
iyəşindirilmək. eyəşindirilmək. yeğindirilmək.
yeğişdirilmək. yeğcəndirilmək. yeğcindirilmək.
acınışdırılmaq. açınışdırılmaq. aşınışdırılmaq.
aşlaşdırılmaq. aşılaşdırılmaq. xaşlaşdırılmaq. bir yolda
ilərlətilmək gəlşitirilmək. düzətdirilmək. islah ettirilmək.
- yönüntə** **yönündə.** yanbaşında. yanında. nəzdində. qurbında.

- yönüntən** **yönündən.** baxımından. görə. e'tibariylə. nuqteyi nəzərindən. açısından.- (**bərklik, sərtlik, qatlıq yönündən**). qara. sağlam. möhkəm. keyfiyyətli. - **qara çəlik:** iyi cins çəlik.
- yönüntən** **yönündən.** sartin. dolayı. görə.
- yönünü bilən** qoylu.
- yönüş** dönüş. çönüş. gönüş.
- yönütmək** **yöngütmək.** iyəşitmək. eyəşitmək. iyilətmək. iyigətmək. eyilətmək. eyigətmək. iygətmək. eygətmək. yeğitmək. yeğgitmək. yeğcətmək. yeğcitmək. acınıtmaq. açınıtmaq. aşınıtmaq. aşlatmaq. aşılmaq. xaşlatmaq. bir yolda ilərlətmək. gəlşitmək. gəlgitmək. düzətmək. düzgətmək. doğrutmaq. doğqutmaq. islah etmək.
- yörcü** **örünçi. yörünçü.** (< **yeriyib** gəzənib, dolaşib, dəyişib dilənçilik edən). dilənçi. yolçu.
- yörə** **1. dövrə.** çevrə. çavra. iləy. ilgəy. **1.dolay.** ətraf. banliyö. hovzə. yaxınlıq. yaxın yer. çulqa. çuval. civar. bölgə. məntəqə. evərək. evrək. çevərək. çevərə. devrə. həndəvər. kəmdəvər. çevrəbər. devrəbər. çövrəbər. dövrəbər. **1.dövrəbər.** həvali. cəvanib. yaxın. ətraf.

- **yol yörəsiylə, usuluna uyğun olaraq**: yoluyla. - hər işi **yoluyla** yap.
- **yol yörə**: **yol yordam**: düzən. qon. qona. qonat. qonun. qoy. qoya. qoyat. qoyun. yöntəm. usul. ərkan.
- yörə** **yörə. yörgə. 1. yerə. yürə. yürə.** döğrə. çevrə. yer. mühit. 1. dörə. çevrə. yan yörə. - **yörəsəl**: məhəlli. - yörələr: hər tərəf. 1. ufuq. 1. yer. ornaq. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə.
- **dağın yörəsi**: dağın qaşu.
- yörəq** **yörək.** ufuqlar.
- yörəlqə** **yörəlgə.** yasa. yasay. sırqın. düzgün. oğur. burmul. buyurmul. qada. qaidə.
- yörəlqə** **yörəlgə.** uğur. yol. yön. yerəlgə. yöntəm. cızqı. xə. qayda. dəsdur. adət. gələnək. alışıq.
- yörəlmək** yapımaq. işlənmək.
- yörəmək** **yörgəmək. 1. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq.** - ip **yörgəmək. 1. yerimək. yönəmək. düzətmək. yapmaq.** işləmək.
- yörən** gəzdiren. görkəzən. turist yörən mərkəzi.
- yörəni gedmək** gəzip dolaşmaq. - eli tanımaq üçün **yörəni gedmək** gərək.

yөрәнqə	yөрəngə. 1.abühava. hali ruhiyyə. 1. festival.
yөрənmək	(< yan yөрə) dolaşmaq. yoxlamaq. dolaşaraq baxmaq. gəzərək yaxınlaşmaq. dolanmaq. dolaşmaq. şəhəri yөрənməyə çıxdıq.- yan yөрəsin i gözdən keçirmək. meyl etmək. - pis işlərə yөрənmək. - acı anılar başımda yөрəndi. - könlüvə güdü (güman) yөрətmə.
yөрəntirmək	yөрəndirmək. yol vermək. dilandırmaq. yaxınlaşdırmaq. - şəhəri qonaqlara yөрəndirdik. - ürəyüvə şəkk yөрədürmə. - düşməndan qoxuya yөрəməyin.
yөрəş	yanaş. yөрəş. həmcəhət.
yөрətli	yönətli. ərđəmli. - xanıməfəndi. ağırbaşlı, ərđəmli, yөрətli, yönətli xanım: qadın qadınıcıq. xanıməfəndi.
yөрətmək	yeritmək. yönətmək. qatmaq. işləməyə başlatmaq (motor). yapmaq.
yөрişə	gөрə. uyğun.
yөрite	yөр yetə. özəl.
yөрqet	yörged. nərsənin keçirmiş, dolanmış, görmüş gedişləri, evrənləri, mərhələləri. biyoqrafi.
yөрqə	yörgə yөрə. döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu yөрə: bu yөрəyə. - bu yөрə dolanma daha. - pozuq yөрə.

- yörqəq** **yörgək.** örtü. örtük. örtək.bürküt. bulut. - göy **yörkək** oldu: bulutlandı, tutuldu.
- **yörqək bolmaq:** örtülmək. göy qara dumanla örtülmək.
- yörqələmək** **yörgələmək.** ayağlarını sürüyərək yerimək.
- yörqəməç** işgəmbə. bağırsağın incəciq qıyılıaraq, bağırsaq içində qızartılması, pişirilməsi yolu ilə yapılan yemək.
- yörqəmək** **yörgəmək. yörəmək.** 1. dolamaq. döğrəmək. çevrəmək. qurşamaq. sarmaq. 1. sarmaq. bağlamaq. çevrələmək.
- yörqənc** **yörgənc.** 1. dağ dönəməci. dağ yolu. 1. sarmaşıq. ağaclara sarılıp onları qurutan bir çeşit bitgi.
- yörqəncü** **yörgəncü.** burbaş. bir nərsəyə burulan, dolanan burşaq. sarqı. dolaq. - ayağıva **yörgənc** sarıl.
- yörqənmək** **yörgənmək.** 1. örtünmək. bürülmək. 1. **yörənmək.** **yoğurqanmaq.** dolanmaq. döğrənmək. çevrənmək. qurşanmaq. - uruq ağaca **yörkəndi:** ip ağaca dolaşdı. - çulquya **yörkəndim.**
- yörqənmək** **yürgənmək.** örtülmək. sarılmaq.
- yörqəşmək** **yörgəşmək.** 1. örgəşmək. 1. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. yürqənmək. örtülmək.

yörqətmək	yörgətmək. yöretmək. 1. döğrələmək. çevrələmək. qurşatmaq. 1. sardırmaq.
yörqəyək	yörgəyək. ulanmış.
yörqün	yörgün. keçən. işləyən. ötən. rayic. yaldıravıq. işlək. rayic.
yörqünlü	yörgünlü. keçən. işləyən. ötən. rayic.
yörqür	yörgür. yügür. tüt.
yörmək	açıqlamaq.
yörməşmək	< yör.yerimək. { ör. örmək tırmanmaq. yuxarı çıxmaq}.
yörtə	yetə. çalqı. yol. yöntəm. qılıq. yordam. yası. yapı. fənn. sənət. - çala çalqısı: oğru borusu: oğru kələfcəsi: oğrunun işlədən, yararanan yolları, qılıqları, yordamları. - alıılmış yol yörtə, yörtə: qaradüzən.
yörtəm	usul. biçim. tərz.
yörtü	örtü (< yöre: çevrə). örgü. hörgü. - işin örtüsün örgüsün açın.
yörüq	açıqlama. yorum. keçərli.
yörüq	yürük. yeyin gedən.

- yörük** **yörük. yögrük. yürük. 1.** çapıq. iyi yeriyən. iyi yol alan. **1.** köçən. köçücü. bir yerdə durmayıp yeriyən el. göçəbə. köçər.
- yörüqlük** **yörüklük.** izah. yorma. təfsir. açıqlama. istinad.
- yörülqə** **yörülgə. 1.** istək. istəş. istəmə. istəyiş. bulqa. bulqama. dilək. diləş. diləyiş. diləmə. tutum. qəsd. iradə. **1.** yol yorda. dəb. adət. rəsm.
- yörülqə** **yörülgə. 1.** təriqət. məslək. **1.** şər'.
- yörüm durum** yeriyiş. davranış. basıl. axıl. hərəkət. gedişat. gediş. rəftar. qılıq yoruq.
- yörünçü** **örünçi. yörcü. (< yeriyyəb** gəzənib, dolaşib, dəğişib dilənçilik edən). dilənçi. yolçu.
- yörünqə** **yörüngə.** dönəncə. dolanca. dönüb dolanıb, fırlanan nərsənin dayandığı ox, nuxdə. mədar. qaynağ.
- **yörünqəsinin, gündən ən uzaq yeri:** günötə.
- yörünqə** **yörüngə.** yol. cızıq. yörüngəli: yollu yoraqlı.
- yörüş** yorum. tə'bir.
- yöryetə** məxsus.
- yöryətəli** - **yönlü yönəli, yöryətəli, ətraflıca sayaraq:** bir bir. ayrı ayrı.
- yöryətəlik** karqozini.

yötə	- alışılmış yol yötə , yörtə : qaradüzən.
yötgərmək	yötgərmək . öksürmək.
yötgürmək	yötgürmək . öksürmək.
yövrə	dövrə. yörə bər: dövrə bər.
yövüt	yövütkəmək. yardı. kömək.
yövütcəmək	yövütcəmək . yardılamaq. kömək ləmək.
yövütmək	yardılamaq. kömək ləmək yözmək.
yöyən	məvsim. sezon.
yözmək	yozmaq. çözmək. çürütmək.
yu yu	fırladaraq "yu yu" səsi çıxaran bir cocuq oyunçağı.
yu	1. yoğ. yağ. düşmən. 1. qadınların bir nərsədən utandıqları zaman söylədiqləri bir söz.
yuba	qəsd. əzm.
yubaqan	yubağan . istəkli. çəkici. cazib.
yubaqu	üzərində durulmayan. yapılmaması gərəkən.
yubalamaq	ələ sərimək. dolandırmaq.
yubalmaq	1. yubamaq. yubanmaq. burbamaq. buybamaq. işi sallamaq, üzərinə düşməmək. savsaqlamaq. burcutmaq. döndərib çöndərmək. 1. ehmal edilmək. üzüstü

buraxılmaq. üzərində durulmamaq. yubanmaq.

qarışmaq. burbaşmaq.

yubaltmaq asqıya almaq. sallaq, asılı qoymaq. bir işi dondurmaq.

yubaltmaq əkləndirmək. əğləndirmək. əyləndirmək. (< ək). geri, qırağ buraxmaq. mə'təlləmək. tə'viq etmək. - boşuna məni orda **əyləndirdi**.

yubamaq 1. çəkmək. istəmək. cəzb etmək. 1. ehmal etmək. üz üstü buraxmaq. üstünə düşməmək. burbamaq. buybamaq.

yubanç əğləncə.

yubaniş qaldırım. mə'təlçilik. tə'xir. - **qaldırımsız** gəlin.

yubanlıq sürüncəmə. (< **sürmək**: uzatmaq.). mə'təlçilik.

yubanma 1. uzaqlıq. gecikmə. kütlük. 1. ərinmək. gecilmək.

yubanma yubatlıq. sürüncəmə. mə'təllik. tə'xir. lənglik. ləngmə. vəqfə.

yubanmaq 1. çəkinmək. buraxmaq. qəflət etmək. - işdən nəyə **yubanişin**. - aldığı, ödəməkdə **yubanmaq**. 1. qarışmaq. burbaşmaq. yubalmaq. 1. əğlənmək. oyalanmaq. 1. yubalmaq. qarışmaq. burbaşmaq. vellənmək. qoyvanmaq. duruqsamaq. gerilmək. qalmaq,- o yarı yolda

qaldı. - işlərində **qoyvanma.** - **yuban!**: uyu !. yat !. qal !. qafil ol !. geri qal !.

- **yubanma!**. uyuma ! geri qalma !.

yubanmaq sürüncəmədə qalmaq. sürücəmə.

yubanmatan **yubanmadan.** yubatsız.gericsiz. tə'xirsiz. gecsiz.

yubanmayan erkənçi. çağda, vaxda həmişə irəli olan.

yubantırmaq **yubandırmaq.** sallandırmaq. bir işi bir nədənə, illətlə geciqtirmək. tə'xir etdirmək. - iki aydır, bu gün yarın ilə **sallandırır.**

yubarmaq barturmaq. götürmək. göndərmək. barquzmaq. getqüzmək. yönətmək.

yubat 1. asqı. tə'xir. tə'viq. alıq. mə'təl. - **alıq qoyan: alı qoyan:** tə'xir edən - işi **asqıya qoymaq:** yubatmaq. 1. qapalı. qapanmış. bağlı. keçilməz. işləməz. məəttəl. məsdud. - **qapalı** göz. - **qapalı** qapı. - **qapalı** yol. - **qapalı** çarşı. 1. açıl. möhlət. 1. gecit. tə'xir. - bir dəyqə **yubatla** çatdıq: gecitlə. 1. qafil.

yubat 1.batın. ağır. yavaş. gec. 1.gec. geçgin. duraq. tə'xir. 1. gecik. gecit. gecikmə. gecik. gecit. tə'xir. - **yubat vermək:**

yubatı vermək. yubatmaq. sallamaq. boşaltmaq.
gecikdirmək.

yubatı **yubat.** gecik. gecit. gecikmə. tə'xir. - **yubatı vermək:**
yubat vermək. yubatmaq. sallamaq. boşaltmaq. gecikdirmək.

yubatlı gecikli. gecitli. tə'xirli.

yubatlıq yubanma. sürüncəmə. mə'təllik. tə'xir. lənglik. ləngmə.
vəqfə.

yubatma böyün sabah. bugün yarın. sallama. tə'xir. gedgəl.

yubatmaq **burbatmaq. yubilamaq.** 1. yap yup qılmaq. yuplamaq.
savsqaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin, düzgünün
atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi başqasının üstünə
atmaq, döndərmək. başdan eləmək. sustalmaq.
ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq. al etmək.
ələsalmaq, ələ sərimek. 1. qecirmək. dala salmaq. 1.
nərsəni uzatmaq. aşınmaq. geriyyə salmaq. 1. gecirmək
geciktirmək. 1. qalturmaq. dallamaq. daldamaq. rədd
edmək. arxada buraxmaq. dalı atmaq. 1. əğləndirmək.
oyanmaq. təsəlli etmək. 1. əkləmək. saxlamaq.
dayandırmaq. alıqoymaq. tutub saxlamaq. alqulamaq.
alıqomaq. alıqlamaq. uyutmaq. tə'viq etdirmək. tə'xirə

salmaq. - işləri büsbütün **uyutduq**. aldatmaq. iğfal etmək.
 - onu **uyudub** parasından elədilər. **1.** yubamaq. ubamaq.
 abımaq. əkmək. saqlamaq. alıqoymaq. uşlabdırmaq.
 qaldırmaq. daratmaq.

yubatmaq yubat vermək. yubatı vermək. sallamaq. boşaltmaq.
 gecikdirmək. gecikdirmək. ertələmək. sonraya, geriyə
 bıraqlamaq. tə'xir etmək. geri buraxmaq. ertələmək. tə'xir
 etmək. tə'liq etmək. əl saxlamaq. gözləmək. dayanmaq.
 saxlamaq. alıqoymaq. durdurmaq. avutmaq. geciktirmək.
 axsatmaq. - **məni saxlama, de qurtar. - toplantıyı gene
 geriye buraxdı.**
 - **sürəkli yubatmaq:** gün atmaq. günü günə satmaq. günü
 günə bağışlamaq. tə'xirə salmaq. ertələtmək. sonraya
 qoymaq.

yubatsı əğləncə. oyuncaq. - cocuq **əğləncəsi**.

yubatsız yubanmadan. gericsiz. tə'xirsiz. geclsiz.

yubaz yavuz. asav. vəhşi.

yubba cübbə. cəbə. coşun. covşun. zireh.

yubbaçı cübbəçi. cəbəçi. mühümmatçı.

- yubbalanmaq** coşunlanmaq. covşunlanmaq. cəbələnmək.
cübbələnmək. qurşanmaq. zirehlənmək.
- yubilamaq** **burbatmaq. yubatmaq. yupalamaq.** yap yup qılmaq.
yuplamaq. savsaqlatmaq. nərsənin sırasın, nobətin,
düzgünün atmaq buraxmaq. çaşdırmaq. bir işi
başqasının üstünə atmaq, döndərmək. başdan eləmək.
sustalmaq. ağırlamaq. aldatmaq. kələk yapmaq, qılmaq.
al edmək. ələsalmaq, ələ sərimek. yuplamaq. yap yup
qılmaq.
- yubu** cubu. tüklü. qıllı.
- yucalmaq** **ucalmaq.** təkinləşmək. təqinləşmək. anılaşmaq.
yadavuşmaq. yadiqarlanmaq. abidələşmək.
- yuf** (**< > yox**). **1.** yos. boş. - **yofına:** yoxuna. boşuna. **1.** müft.
məccan. badi hava. - **yufa** gedmək. - **yufa** almaq. - **yufdan**
qazanmaq. - **yufuna** vermək. **1.** məhv. haba. hədə. həlak.
- **yuf** ol: rədd ol. - **yufa gedi.** - **yufun bulasın:** yox olasın. -
yufuna qalmış: həlak olmuş. **1.** uf. təəssüf bildirən söz. - **uf**
sənə!. **1.** qaşaq. düşgün. müflis. **1.** üzür. hayıf. yuha.
əfsus.

- yufa** **yoxa**. 1. yüngül. incə. - **yüngül** geyim. 1. yələ. yelə. başı boş. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. yoxa. incik, yavxa çörək.
- **hər nəyin yumşağı**, **yufası**: hasa. - **yufa qarayış**: naz. işvə. qırışma. qırcışma. qılışma. göz qaş gərmə. - **incə**, **yufa örtük**: qapuzcuq. kavuzcuq.
- **yufa könül**: ürəyi incə, nazik: çıtqırıldım. çabıq qırılan. dəğmədüşər.
- yufa** yufqa. incə. - **ürəyi** yufa.
- yufağ** - incə torqu: incə turqu: zərif, yumşaq **yufağ** pərdə, parça.
- yufağ** **yufqa**. 1. gözləmə. incə. gəvik. 1. yoxqa. yoxa. incə. xəfif. zayıf. 1. sığ. dayaz. dərin olmayan.
- yufamaq** (**< > yox**). yoxamaq. yox etmək. məhv etmək. hədəf etmək. həlak etmək.
- yufasamaq** kiçimsəmək. yüngülsəmək. - **ağır**, **ciddi bir konunu** **yufasamaq**, **kiçimsəmək**: işin alayında olmaq. gərəkli önəmi verməmək. dalqa keçmək.
- yufatan** **yufadan**. **yoxadan**. (qayğısızca, olandan işlətmək, vermək) qıyınsız. gedərsiz. xərcsiz. çabası. çuvaldan. xəznədən. heybədən. əməksiz. zəhmətsiz.

- yufqa** **yufaq.** 1. gözləmə. incə. gəvik. 1. yoxqa. yoxa. xəfif. zayıf. 1. sığ. dayaz. dərin olmayan.
- **əli yufqa:** yoxsul. yüngül. züğürt.
- **könlü yufqa:** yaşıyın. yaşın. yumşaq. mərhəmətli. əsirgək. əsrəyik. qıymayaz. sevəcən.
- yufqa** **yuvqa. yuğa.** (< **yox. yoxa.** yox kimi: boş). 1. incə. ucuz. yupqa. yuvqa. 1. oğulluq. oğulluğa alınmış. 1. püşqəl. büsqəç. çörək. pidə kimi incə əkəmək. 1. rəqiq. - **yufa** suyuq. 1. yüngül. - **yufqa əginli:** yüngül paltar geymiş. 1. yoxsul. - **yufqa kimsələr:** yoxsullar. 1. **yupqa.** açıq. rəqiq. xəfif. zayıf. 1. yuqama. 1. incə açılmış, **yubarlaq xəmir.** 1. incə. yüngül. şirin. - **yuvqa su:** içməli, qaynar, bulaq su. 1. zayıf. xəfif. 1. dərin olmayan, sığ nərsə. 1. sığ dəniz.
- yufqalanmaq** yumşanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq. yavuncımaq.
- yufqalıq** - **könül yufqalığı:** yumuşaqlıq. ıslaqlıq.
- yufqalmaq** gəvşətmək. çeynəmək. incələmək.
- yufqatmaq** **yufqadmaq.** 1. yozlaşmaq. qudurmaq. yuvqalanmaq. 1. yuvqalanmaq. yozlaşmaq. dikbaşlı olmaq. 1. yuvqalanmaq. yozlaşmaq. dikbaşlı olmaq.

- yufluşmaq** yuvarlanmaq. yuvluşmaq.
- yufuna** boşuna. olmaz. namünasib. bihudə.
- yufuşmaq** bax > **yuvuşmaq**. (< **yummaq**: yığmaq).
- yuha** hoy. oy. birinə qarşı bağıрмаq. - **yuhaya** tutmaq.
- yuq yaq** çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşığı.
- yuq** < > **cuğ. tuq**. malın boynuna salınan boyunduruq.
- yuq** yuğ. 1. bir ucu sabana bağlanmış öküz boyunduruğu. 1. **cuğ.cüğ**. (< **yük**). ağırlıq.gövdə. əğın. yapı. çəlim. oylum. bədən. vicud. 1. **yoğ. yoğaq**. çanaq bulaşığı. qaptaki bulaşığı. 1. **yük**. yoxuş, uca. - **yuq yer**.
- **yuxarıdan** doğru: **baştın**.
- yuqa** 1. **yoxa**. qaqır. qaqıt. qaqlaq. incə. arıq. quru. qaqırdaq. qaqşaq. zayıf. zəif. 1. **yuğa. yoğa**. vergi. yarlıq. yarlım. yardım. iyilik. yasbal. yasbaltı. ərməğan < yarmağan. yarlıq. acıma. bağış. bağışıt. sevgi. savqı. vergi. veriş. iydəlik. xeyrat. itufət. ehsan.
- yuqa** **yuxa. yuğuntu**. 1. **yoxa**. alihəpərut aləmi. sevişmədə, şəhvətdə son dərəcəyə varmaq. 1. təpə. püşdə.
- yuqa** **yuğa**. 1. incə. seyrək. 1. qatmər. yufqa. yuvqa. - **qatma yuqa**. yağda pişirilən, ufalanmış əkəmək. 1. **yaxa**. 1. yuvan.

yunğaq. təmizləyən. aran. sabun. **1. yuka yuxa.** (< ağa). (< yoğ). yoğarmaq (böyümək. çoxalmaq. yetişmək. abarmaq). (< yufka). incə. gözəl. nazik.

- yuqaç** **yuquç.** bir dərə, ırmağın qarşı tərəfi.
- yuqaq** **yuğaq.** bir su quşu. ovaq. ufaq.
- yuqalı** **yuğalı.** bulaşiq. kir. yuğadı. qarışıq.
- yuqalmaq** **yuğalmaq.** itmək. gaymaq. gorum curum olmaq. yahalmək.
- yuqam** **yumağ. tumağ. tuqam.** kütlə. kitle.
- yuqama** yufqa.
- yuqamaq** tozamaq. havada toza çevirmək. xərmənləşmək.
- yuqan** bükan. yataq. cənin.
- **qab yuğan:** bulaşiqçı. qabçı.
- yuqan** **yuğan. yunaq.** **1.** önəmli. ağır. güclü. mühüm. **1.** yular > loqam.
- yuqar** **yoqar. uqar.** **1.** yuxarı. - **yuqar** qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım. **1.** doğu. örü. iləri. - **yuxarki:** öroki: üstəki. **1.** ör - **örgə təbərdik:** yuxarı getdik. **1.** yuxarı. yüksək. yükki. ərikə. vala. ali. **1.** yox kimi. incə. incə ufaq. un udaq. **1.** yuxar. yuxarı. üst. ülya. (# quyu. aşağı. aşağı. alt. sufla).

1. yuxarıraq. 1. oqarqı. güney. - **oqarqı yel**: güneydən əsən yel.

- **yuxarı baxan**: təpə göz.

- **boyuna uzanan dağın yuxarısı**: dağ sırtı.

yuqar

yuxar. yoxuş. yüksək. 1.tiras. diras. duras (< dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.). uca. çıxış. 1. üstüq > estiğ > setiğ (fars). kərəmpə. çıxat. zirvə. - təpə, dağın ən yuxarısı, zirvəsi: götəl. 1. yüksək. boylu. boyqul. uca. ucaqlı. irtifa'lı. mürtəfə'.

- **yuxarı doğru**: yuxarıya. qabaqlayı. iləri.

- **yuxardan almaq**: ucadan, iti gedmək, tutmaq.

- **aşağılı yuxarılı**: alt üstü bir.

yuqarı

yuxarı. < yük < yuc + geru: yuqğar. 1. yücə. uca. ayağa. dikə.az. azaq (sumer). - yuxarı qalxdı: ayağa durdu. - yuxarı durmaq: dikəlmək. 1. işıldayan. parıldayan. tanqayan. dəgəyən. 1. doğru. - yuqarı doğru: doğuya doğru. 1. örətin. ayağda. tikinə. 1. andağ. bir nəsnənin üst yanı. dam. (# endək: tavan. alt). 1. uqar. yuqar. yüksək. 1. oqarqı. üst. örgə. - yuxarı çıxmaq: örümləmək: tırmanmaq. - yuxarı

qalxmaq: qanqqaymaq. - **yuxarıdan:** oqartın. güneydən.
üstdən.

yuqari

yuxarı. 1. bahalı. - **yuxarı illər:** bahalı illər. 1. ur. urq.

yoxuş.

- **yuxarı aşağı:** ötə bəri.

- **aşağı yuxarı:** təqribən.

- **yuxarıdan aşağı:** başdan ayağa.

- **baş yuxarıda:** başı dikə. məğrur.

- **burnu yuxarıda:** çox istəyən. aza qanıqmayan.

- **yuxarı yığmaq:** çox qiymət vermək.

yuqari

yuxarı. 1.qalxıq. - **yuxarı görə enişli yer:** yensə yengsə >

ənsə. 1. ötə. - **ağız yuxarı:** sırt, dal üsdə. - **aşağı yuxarı:** az

çox. həməən həməən. bayağı. - **beş aşağı, beş yuxarı:** yaxlaşiq

olaraq. təqribən. - **çizmədən yuxarı çıxmaq:** sınıрын aşmaq.

- **alçaq yuxarı:** yoxoş aşağı. az çox. - **aşağı yuxarı:** təqribən.

təxminən. - **aşağı yuxarı:** həməən həməən. yoramal. yaxlaşiq.

təqribən.

- bir tanrı var, dayanır, sözdən **yuxarı**, özdən **yuxarı**.

- **yuxarı baş:** baş yer. törə: (- bir yerin ayrılmış olan törəsi,

	baş yeri, yuxarı başı: kəpəz. qəfəs. qapas. - şölən, toy quruldu, xanlar bəylər qapaza yerləşdilər.).
yuqarıta	yuxarıda. yalçın. sal. dik. sarp. ulaşılmaz.
yuqarıtan	yuxarıtan. qaldıran. yüksəldən.
yuqarıtmaq	yuxarıtmaq. astırmaq.
yuqarıya	yuxarıya. yuxarı doğru. qabaqlayı. iləri.
yuqarlamaq	yuxarlamaq. iyiləşmək.
yuqarlıq	yuxarlıq. 1. qaqlıq. başlıq. sədirlik. 1. yüksəklik. ucalıq. ucaqlıq. böyüklük. boyuqluq. boy. irtifa'. mürtəfə'lik.
yuqarmaq	yuğarmaq. 1. uqarmaq. yığmaq. 1. seyrələməş. incəlmək.
yuqaru	yuxaru. 1. tör. üst. qarşu. 1. yoqaru. yuqarı. yoqar.
yuqçı	yuyucu. yıxacı.
yuqqa	yuğqa. yufqa. incə.
yuqqar	yuxqar. qopa. təpə. uca yer.
yuqla	- az ye, ağır yuxla.
yuqladan	yuxladan.
yuqladan	yuxladan. uyrıcı. uyduran. uyutucu. - qatı, güclü uyrıcı, uyduran, yuxladan, muxəddirli olan: tonlu. donlu.
yuqlamaq	- baş atıb yuxlamaq: qafanı vurmaq. qafayı vurmaq. yatmaq.

- yuqlamaq** < > **yoğlamaq. yuxlamaq. 1. uxlamaq. urkurmaq.**
 uyuqlamaq. uymaq. xəbər ətərsiz olmaq. **1. uyumaq.** göz qapamaq.- bütün gecə göz **qapamadım.**
- yuqlamamaq** **yuxlamamaq.** uymamaq.göz qırpmamaq.
- yuqlanmaq** cuqlanmaq. sönmək.
- yuqlanmaq** **yuxlanmaq. uykulanmaq.** ımızqanmaq. yumızqanmaq.
 mürgülənmək. düşlənmək. düşdənək. huşlanmaq.
- yuqlatılmaq** **yuxlatılmaq.** uyutulmaq.
- yuqlatmaq** **1. uydurmaq. 1. uyutmaq. söndürmək.**
 - **balanı yuxlat:** cocuğu uyut.
 - **otnu yuxlat:** odu söndür.
- yuqlatmaq** yuxarlatmaq. çıxartmaq. - köçü dağa **yuqlatılar.**
- yuqlatmaq** **yuxlatmaq. yatırmaq. uyutmaq.**
- yuqlu** **yuxlu.** usuz. yuxusuz. uykusuz.
- yuqmaq** **yuğmaq. yoğmaq. 1. yoğunlamaq. çoxalmaq. - qut qovuc**
 versə izim (iyim. iyəm. tanırım) quluna \\ gündə işi yüksəlibən
yuqar ağar. **1. bulaşmaq. 1. bulaşmaq. sirayət edmək. 1.**
 yuğulmaq. yoğulmaq. bulaşmaq. sıvanmaq. sirayət edmək.
 - **tavgeriyqə avruv yuqqandı:** tavgeriy e xəsdəlik bulaşmış.

- yuqmaq** **yuğmaq. yumaq.** yuvub arıtmaq. yuvalamaq. xarlamaq. korlamaq. yapalamaq. yoxalamaq. yanğısılamaq. ələ salmaq. sallamaq. kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq.
- **yuğuntuqan arda qalan paslı, kirli su:** bulaşlıq. pəsab.
- yuqnaq** **yuğnaq.** yıxanaq. çimək. çiməcək. çimcək. çimmə, yuğunma, yıxanma yeri. qaşqoz. hamam.
- **yuğnaq kimi: yunaq kimi:** qaplıca kimi: qormıq (< qor: od) kimihamam kimi: çox isti, sıcaq.
- **yuğnaq taxımı:** hamam qoşuları, şey şüyü.
- **yunaqa girən, tərleyər.**
- **yunaqda utanan, kirli qalar.**
- yuqra** **yuğra. uğra. ırqa. yırqa. ırva. yırva.** yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, sərpilən un.
- yuqralamaq** **yuğralamaq. uğralamaq. yırqalamaq. ırqalamaq.** ırvalamaq. yırvalamaq. yoğur (xəmir) açılırkən, yapışmasın diyə, un sərpmək.
- yuqrulmaq** **yuğrulmaq.** yoğrulmaq. yoğunlanmaq. quyuqlanmaq. quyulanmaq. qoyulanmaq. qalınlanmaq. qəlizlənmək. təxmir edilmək.

- yuqruş** **yuğruş. yoğruş.** aşağıdan ucalara yüksələn qara yaxa.
- yuqruş** **yükrüş.** türklər'cə xalqdan vəzirliq dərəcəsinə çıxan adam. xaqandan bir dərəcə aşağıdır.
- yuqruşmaq** yığışmaq. - **yuğruş** yıpar: qarışıq ətilirlər. - yıpar yuğruşub bürümüş hər yanı.
- yuqtu** **yuğtu.** yoğru. **1.** yoğdu. yoqru. dəvə tükünün uzunları. cuqdu. **1.** yoqruy. cuqdu. dəvənin uzamış olan tüklər.
- yuqturmaq** **yuğturmaq yoğturmaq** sürdürmək. bulaştırmaq.
- yuqturmaq** **yuqdurmaq. 1.** yox etmək. çürütmək. çözüdürmək. **1.** dağıtmaq. qarışdırmaq.
- yuqu daşı** **yuğu daşı.** yoğuran daş. yüvüyən daş.yolları. damların topraq. daş çanqılların düzənləmək üçü işləne yuvarlaq daş.
- yuqu** **1. yuxu.** tüş. rə'ya. - **yuxusu gəlmək:** əsnəmək. **1.** cuqu. ləkə.
- **yuxu görmək** xiyallanmaq. sanğamaq. sağımaq. - **yuxu görmək:** tüşəmək. düş görmək. - **yuxu** davası. uyuq ot.
- **yuxuya batmaq:** talmaq. dalmaq. - bir az dlib **dalmaz** gəlib oyandırdılar.
- ağır yuxu görmək: basırqanmaq. qara basmaq.

- **tovşan yuxusu**: {1. mügək. yarı oyaq. 1. gəvşəklik. təmbəllik}.

- **yuxu görmək**: çaylamaq. sayıqlamaq. sərsəmləmək.

- **yuxusu qarışmaq**: yuxusu qaçmaq. yuxusuz qalmaq. çıqramaq. çığramaq. quşq olmaq.

yuqu

yuxu (< **yu** < metatez > **uy**) **uyku**. **uyxu**. 1. duyu. duyum. duyma. düş. rə'ya. 1. oyun. aldağ. dalıq. korluq. qəflət.

- **ikinci yastı**: **ikinci yuxusu**: ikindilik.

- **bulutlarda, uykuda, yuxuda, xiyallarda, rə'yalarda,**

ovhalarında, vəhmlərdə dolaşmaq, gəzinmək: oysalanmaq. oysanğlamaq. oysanğamaq. oysanamaq. oysanmaq. sanmaq.

sanğamaq. sinğmək. sinmək. əlirmək. gümanlanmaq.

tasalanmaq. taslamaq. düşünmək. xiyallanmaq. zənn etmək.

- **qan yuxu**: dərin yuxu.

- **qarınca yuxusu**: ipək böcəklərinin ilk yuxuya dalması.

- **qorxunc düş, yuxu**: qaruqa. qaruqra. kabus.

- **sıxıntı verən yuxu, iç durum**: qıncılaz. qancılaz. qarabasan. qarabaslı. kabus.

- **sözlə, baxışla yasayı (məsnovi) yuxu etgi altında qalma**:

uynuş. uynuc. tutnuş. tutnuc. hipnoz.

- **bəngiyuxu**: **oymazyuxu**: **olmazyuxu**. ölüm. əbədi yuxu.
- **yuxusun almaq**: az yatmışda, dərin yatmış.
- **yuxusu gəlmək**: gözləri süzülmək, axmaq.
- **dərin yuxu**: **daluyku**.
- **yuxu, düş yozmaq, yormaq, açmaq**.
- **qış yuxusuna dalmaq**: doncumaq.
- **çoban yuxusu**: mürgüləmə. yüngül yuxu.
- **yuxu kimi**: düş kimi: xiyal kimi.
- **yuxu görmək**: düşmək.
- dün gecə ağır **düşlər (yuxular) düşdük**.
- **yuxuda hamamlıq olmaq**: düş azmaq. möhtələm olmaq.
- **yuxu açma pitiyi**: uyuluq. yuxuluq.
- arvad **yuxusu** yan çalar. (yalan çıxar.).

yuqu	yuxu . uyku. sanam. sənəm. röya.
yuqucu	yuxucu . uykucu. tınçay. təmbəl.
yuquç	ırmaq. dərənin arxası.
yuquçul	yuxuçul . uyuşqan. yatqan.
yuquq	yuğuuq . yuvuuq (selinən) yuvarlanıb, yuvulub dığırılanan daş, qaya.

- yuquqöz** **yuxugöz.** (bax > **yataqay**). uykucu. uyuşuq. yataqan.
yuxugöz. uyuşuq. yanyat. üşəngənc. daşdaban.
- yuqulamaq** **yuxulamaq.** uyuğlamaq. qəflətlənmək.
- yuqulmaq** **yuğulmaq.** yığılmaq. yükülmək. yoğulmaq. yoğunmaq. **1.**
bulaşmaq. sıvanmaq. sürtülmək. - əlim qarıya **yuquldu.** -
yuqulan xəstəlik. - uzaq dur ki, **yuqulmasın** xəstəlik sənə. -
indi igid yuğulsun: iyidləri yığılsın. **1.** yox olmaq. çürümək.
çözülmək. - saçları **yuquldu:** çürüdü. **1.** dağmaq.
qarışmaq.
- yuqulu** **yuxulu.** uykulu. uyuşuq. uyqın. uynıq. uyuntlu. keh.
gəvşək damarlı. damarsız. uyuşuq. sust. kahil. duyusuz.
hissisiz.
- yuqulu** **yuxulu.** uyuz. uyur.
- yuqulubaş** **yuxulubaş.** başı soyuq. qaba saba. özənsiz. tullağan.
dərdərik. həvərə. inciksiz. nəzakətsiz.
- yuquluq** **yuxuluq. uyuluq. 1.** bihuşluq. **1.** yataq. yatma odası. **1.**
yuxu açma pitiyi.
- yuqun** yuğun. yılخان. yayqan. yığan. yuvun. qusl.
- yuqunmaq** **yuğunmaq.** (< **yayğınmaq:** açılmaq). **1.** yıkanmaq. bir
nərsəni özündən açmaq. yayxanmaq. yalxalanmaq. **1.**

yayınmaq. **1.** yayqanmaq. yılخانmaq. yığanmaq.

yuvunmaq. arınmaq. ağarmaq. təbrəə olmaq. qusl emək.

yuqunmaq

yuğunmaq. yıxanmaq. yılخانmaq. su yapmaq. su

almaq.su tökünmək: yıxanmaq. (cocuq dilində) bıcı bıcı

yapmaq. hamam tutmaq, eləmək.

- **yuğunma, yıxanma yeri:** yuğnaq. yıxanaq. qaşqoz. hamam.

çimək. çiməcək. çimcək. çimmə. - **kiçik yuğunma yeri,**

hamam: çağlıq.

yuquntu

yuğuntu. yıxac. yuvuntu.

yuqunuş

yuğunuş. yıxanış. qaşqoz. hamam.

yuqunuş

yuğunuş. yuvunuş. yıxanış. qusl.

yuqur

yuğur. **1.** maya. **1.** bənəkli. ləkəli. alaca.

yuqurmaq

< > **yuğurmaq < yoğun.** (yükləmək) **1.** yoğunlatmaq unı

suva basıb. qatıb. qısıb. qarçaşdırıqb mayalamaq. -

mənim bu iş qanımla **yuğurulup:** qarışıb. **1.** qarışdırmaq.

bulaşdırmaq. əzmək. tıncıtmaq. safatmaq.

yuqurt

yuğurt. yoğurt. > yaurt. (< yoğun). yoğunlanmış,

kəsilmiş, quyulaqmış, quyulaşmış süt.

yuqurtmaq

yuğurtmaq. yoğurtmaq. yoğunlaşdırmaq. quyulaqmaq.

quyulatamaq. qoyulatamaq. qalınlatmaq. qəlizlətmək.

təxmir etdirmək. - sözüvü **yoğurt** danış. - **yoğrulmamış**
 xəmir kimi açıla qaldı. - ələmiş un, **yoğrulmuş** xəmir,
 yapılmışsa kim yeməz. - aşı iyicə **yoğurt**. - yemək çox
 suyuqdur, qoy biraz **yoğursun**. - açıq (suyuq yemək), **yoğur**
 (əsl yemək), toxluq (deser).

- yuqusuz** yuxusuz. 1. çiqraq. çığraq. quşq. qarışiq. 1. usuz.
 uykusuz. yuxlu.
- yuqusuzluq** yuxusuzluq. uykusuzluq. sirkək. silkək. sirkən. silkən.
- yuquşa doğru** örgə qarap.
- yuquşlu** cuquşlu. yoxuşlu. soqulqan. canayaxın.
- yuquşmaq** **yoğuşmaq**. 1. bulaşmaq. yayılmaq. toquşmaq. 1.
 buluşmaq. 1. buluşmaq: ucramaq. ucuramaq. tuşlanmaq.
 tapışmaq. görünmək. yoluqmaq.
- yuquşuq** **yuxuşuq**. **uyuşuq**. qapaşiq. qamaşiq. yamaşiq. yapaşiq.
 yapışiq. yatışiq.
- yuquşulu** cuquşlu. yoquşlu. faydalı.
- yuqutur** cuqutur. böyük aşığ gəmimiği.
- yuquvlamaq** **yuxuvlamaq**. (y < > ç) **çuquvlamaq**. yoxlamaq. yox
 edmək. dağıtmaq. çözmək. qarışdırmaq.

- yul** **yol**. 1. qaynaq. çay. pınar. su pınarı, qaynağı, qözü. 1. pınar. 1. yulaq: yolaq. - **yul yulaq**: **yol yolaq**. kiçik kiçik birçox su pınarları.
- yula** cula. 1. fitil. piltə. 1. kəffarə. 1. su qaynağı. yerdən fısqıran su. gözə. fəvvarə. 1. işıldaq. işıq verən. məşəl. qəndil. 1. çirax. qəndil. - **yula** uzdu: çirax uçdu: üzdü. söndü. keçdi.
- yulaf** 1. ələf. mal heyvan üçün dənəli ot (avoin). 1. heyvan yemi olan, uzunca, yüngül dənə.
- yulaf** alağ. ot.
- yulaq** **yolaq**. bulaq. kiçik kiçik birçox su pınarları. - **yol yolaq**. - **yul yulaki**: kiçik kiçik bir çox su pınarları.
- yulaq** **yulağ**. dolağ. dolanğ. idarə. **yulağlar**: idarələr. **yularçı**: idarəçi.
- yulamaq** 1. culamaq. culdurmaq. yulbarmaq. fidyə ödəmək. fidye verip qurtarmaq. rehindən qurtarmaq. 1. kəffarə vermək.
- yulan** - **yulana oxşar bitgi**: yaban arpası: arpağan.
- yular** dizgin. sırqın. düzgün. ovsar. cilov. minək heyvanı istəyə düzgün, uyqun sürməyə yarayan ovsar. ovsar. cilov. düzgü. dizgi.

- **at yularının, ovsarının iki yanında olan qayıışı:** qantarma.
qıntarma.
- **at yuları: (cığav. cılav. cilov) < yığav. ovsar. avsar. noxda.**
- yular** **yolar.** 1. cular. culov. cilov. burunduq. 1. ovsar.örgən. ip.
örkən. iplər. örmələr. yular. urkanlar. heyvanın boyun
bağı, ovsarı. 1. örg. at yular. 1. heyvanı yola çəkib
sürmək, bağlayıb saxlamaq üçün, başına salınan ip,
dizgin. ovsar. ip. cilov. yalav. yuqan > loqam. 1. yüyən.
yügən. gəm. başlıq. yelo. cılav. cilo. liqam.
- **kiçik yular, çilbir:** güvüç yükün.
- çənədə sıxışdırılan **cilov, yular:** qadav noxda.
- **yularından** çəkmək, bağlamaq. - **yular** ipi.
- yularlamaq** 1. düzgünləmək. dizginləmək. ovsarlamaq. cilovlamaq.
1. aşırı davranışları önləmək, durmuzlamaq,
tormuzlamaq.
- yularlamaq** bağlamaq.
- yularlanmaq** yular taxılmaq.
- yularlıq** yularlı. yularlanmış.
- yulavuc** > qılavuz. yalabaç (yenisey): yelvac. yayalavac. elçi.
- yulbarmaq** culamaq. yulamaq. fidyə ödəmək.

- yuliç** yoluç. geçi qıllarının dibində bulunan yumuşaq incə yünlər.
- yuliç** yoluç: yovliç. tiftik. geçi qıllarının diplerində bulunan yumuşaq incə yün.
- yuliya** culiya. yankəsən. kurnaz.
- yulqamaq** **yulğamaq**. yolmaq. yırtmaq. yülümək. tıraş etmək.
- yulqi** **yulgi**. yolgi. ülgü. usturə.
- yulqunmaq** 1. culqunmaq. yolunmaq. 1. sıyrılmaq. yolunmaq.
- yulquşmaq** culquşmaq. küfürləşmək. qavqalaşmaq.
- yulmaq**) pul verərək qulu azadlamaq. bu işə **yulunğ** deyilir) çevirmək. devirmək.
- yultqa qılmaq** alay etmək. süxrüyə, məşqərəyə almaq.
- yultqamaq** yoltqamaq. yaltqamaq. bir nəyilə alay etmək.
- yultruq** **yuldruq**. yaltrıq. parlaq. süslü. yaldruq. yoldruq. cilalı.
- yulturmaq** **yuldurmaq**. kəffarə vermək. culdurmaq.
- yultuz** **yulduz**. bəxd. şans. nəgələ. - **sönük ulduzlu**: bəxdı yatmış.
- **bir taxım ulduz adı**: güneybalığı.
- **sönük ulduz**: **ulduzsuz**. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara yazılı. yazısız. yazqısız. qaqrıq. qaqrıqa. qaqra. qaqar.

bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yataq.
 çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman.
 qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz.
 voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.
 alınsız. barışmaz. güngörməz. doymaz. doymayan.
 çürkük. şanssız. nəgəlesiz.

yultuz

yulduz. ulduz. ulduzların gənəl adı.

-**çolban dulduz:** venüs. çobanulduzu.

- **təmirqazaq yulduz:** qutb ulduzu. dəmirqazıq.

- **yulduzu batmaq: yulduzu öçülmək:** ölmək.

yultuzçu

ulduzçu. ılıdızçı. astironot. gələcəkçi. gələcəkdən
 qonuşan.

yultuzsuz

yulduzsuz. ulduzsuz. sönük ulduz. qarabəxd. qarabet.
 qaran. qaraüz. qaraz. üzüqara. üzqara. qarayazıq. qara
 yazılı. yazısız. yazqısız. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar.
 bədbəxt. bədbəx. bəxtsiz. bəxdi yatmış. bəxdi yataq.
 çorbaş. çorbağ. çorlu. körcəl. korcal. kütcəl. onqalman.
 qatı manğlay. banğlaysız. mutsuz. qutsuz. uğursuz.
 voltaysız. üzüntülü. düşgün. dönşüq. düşüksüz. alnsız.

alınsız. bərişməz. güngörməz. doymaz. doymayan.

çürkük. şanssız. nəgələsiz.

yuluq **yuluğ.** fidyə. fəda. qurban.

yulumaq yoluqmaq. yulutmaq. yolıtmaq. yoluşmaq. yolutmaq.
yulıtmaq. yuluşmaq. birinin yoluna çatılmaq, yatılmaq.
birinə yardım etmək. birini yağma etmək, yağaçlamaq,
yağqarlamaq.

yulun 1. yilun. ilun. ulun. iri. göstərişli. görkəmli. heybətli. 1.
yolçu. yola gedən. 1. yola. fədaqar. 1. yolçu. yoluna bağlı.
törəsinə bağlı. 1. murdar ilik. qoxar ilik. nuxa'.

yulutmaq yulumaq. yoluqmaq. yolıtmaq. yoluşmaq. yolutmaq.
yulıtmaq. yuluşmaq. birinin yoluna çatılmaq, yatılmaq.
birinə yardım etmək. birini yağma etmək, yağaçlamaq,
yağqarlamaq.

yuluv yoluv. fidyə.

yum tutmaq qutlu uğurlu tutmaq.

yum **yüm.** 1. mutluluq. yəngəl. yüngül. 1. girdə. tom. tomalaq;
yumalaq. 1. (yüm.yom). qut. mut. uğur (# uğursuz). -
axşam bazarı sabah üçün **yumdur**. 1. **um.** geyim. paltar.
örtük. üm. şalvar. don. yuman, örtən nəsne)- yumləyu qaçdı:

geyib qaçdı. **1.** üm. şalvar. salvar (salınıb, vurulan nərsə) don.

yuma

cemə (fars).

yumaq

1. (y < > t) tomaq. yumlu. yumulu. dəğirmi (> dayrə). girdə. yuvarlaq. çevrə. yuvalaq. **1.** yuymaq. yoymaq. **yoymaq.** yülümək silmək. pozmaq. məhv etmək. xəşləmək. yok etmək. - **yoydi:** xəşlədi. **1.** nağıl. hikayə. - **el yomaq:** bilməcə. **1.** lətifə. əğləncə. şaka. **1.** qıppa. qubba. **1.** ipək böcəği qozası. **1.** bürümcək. qoza kimi burumcək. burulmuş nərsə. topaq. top. yuvarlaq nərsə. - bir **topaq** ip, sap. **1.** yayqamaq. yalxamaq. yalxalamaq. yıxamaq. **1.** çolaq. yumalaq. bükük. kələp. yun, ip kələpi. **1.** yıkamaq. yuymaq. (təker təker yumaq). **1.** sümək. bəstik. pistik. bistiq. pıstıq. püstə. **1.** qaптаq. kələf. **1.** tüşrüm < > tüşüm. tışrum. əğrilmiş ip yumağı. **1.** yımaq. yamaq. qıraq. qıyı. **1.** yığmaq. **1.** qıppa. yanq (yün kimi). - **iplik yumağı:** topal. **1.** yuvarlaq. tombalaq. tostoparlaq. lündə. kündə. güllə. kürə. - **paltar yumaq:** çəlimlik. çalılıq. çəlimli. çalılı. paltarlar çalınıb, çırpınaraq yuğulurdular.

- **devşirib yumaq yapmaq**: sarmaq.- bu ipliği **sarmalı**.

- əl yumaq: əl çəkmək. qəti irtibat edmək.

yumaq

yumağ. 1. yuqam. tumağ. tuqam. kütlə. kitle. çilə. gəldək.

kikdək. girdək. çığdək. iplik çiləsi. **1. yuğmaq.** yuvub

arıtmaq. yuvalamaq. xarlamaq. korlamaq. yapalamaq.

yoxalamaq. yanğısılamaq. ələ salmaq. sallamaq.

kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq. siyirmək.

arıtmaq. təmizləmək. su çəkmək. suva çəkmək.

yuvaşmaq. bağındaq. **1. yuvar. yumar.** büküm. təkərlək.

qanqal. çillə. çilə (< **çiqlə**: düğün). (yumalmaq). yuvaq

(yuvarlaq). (bükməklə, qıvırmaqla oluşan) həlqə. büküm. -

iplik **çiləsi**. - **oğuşturub yumaq**: çitiləmək (< **çiqtiləmək**). -

ip, saç **bükümü**. **1.** (yumalmaq). yuvaq (yuvarlaq).

(bükməklə, qıvırmaqla oluşan) həlqə. büküm. çiqlə > çilə.

kələf. - **iplik çiləyi**. - ip, saç **bükümü**.

- **yuğuntuqan arda qalan paslı, kirli su**: bulaşlıq. pəsab.

- **paltar yuğan**: yamağırçı > camaşırçı. - **əl yumaq**: göz

örtmək. vaz keçmək.

- **axar suda yumaq**: axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq.

- **iplik yumağı**: qavaqtefi.

- yumaqçı** 1. nağılçı. dasdan anlatan. ozan. 1. nağılçı. hikayəçi.
- yumaqlamaq** ($y < > t$) **tomaqlamaq**. 1. yığıb, toparlayıb nağıl, hikayə kimi söyləmək. 1. qıppalamaq.
- yumaqlamaq** **yumağlamaq**. topurlamaq. toparlamaq. yumalamaq. yuvarlamaq.
- yumaqlanmaq** qıppalanmaq.
- yumaqlaşdırmaq** cumaqlaşdırmaq. dasdanlaşdırmaq. hikayə edib anlatmaq.
- yumalaq** - qozalağa, qozaya bənzər **yumalaq nərsə**: burumcaq. bürümçək.
- yumalaq** çolaq. yumaq. bükük. kələp. yun, ip kələpi.
- yumalamaq** topurlamaq. toparlamaq. yumağlamaq. yuvarlamaq.
- yumalan** təmbəl. - **yumalanın dağlası qurumaz**: təmbəlin yarını açılmaz.
- yumalanmaq** avalanmaq. ovalanmaq. yuvarlanmaq. dövr etmək. çərx vurmaq. dönmək.
- yumamaq** - **göz yumamaq, yumammamaq**: (nərsənin bolluğundan, sıxlığından, girginliyindən, gərginliyindən) dal qoyulamaq. dala qoyulamaq. iləriləməmək. aşılamaq. keçiləməmək. yeriləməmək. bırxılamamaq. vazkeçiləməmək.

- yumar** 1. kəmər. komər. kummar. 1. tom. yumur. yumrı. yuvar.
1. yumru. yuvar. topuq. (f < > p) tofuq. tumalac. təpə. təl.
girdə. qulaq.
- yumar** **yuvar. yumaq.** büklüm. təkərlək. qanqal. çillə. çilə (< **çiqlə:** düğün). - iplik **çiləsi.**
- yumarlaq** yuvarlaq. şar. topaç.
- yumarlanmaq** 1. umalmaq. mallaq aşmaq, vurmaq. 1. **yumçaqlanmaq.**
yutruqlanmaq. yumruq yapmaq.
- yumarlatma** - **saçı yumarladaraq, edilən təcicik** hotaz < qotaz. qotaz.
tobbuz.
- yumarmaq** yamurmaq. tomurmaq. tomruq tomruq yapmaq, kəsmək.
- ağac **tomurmaq:** ağacı girdə girdə kəsmək.
- yumas** yummaz. yunmaz. - qanıq qan belə yunmas.
- yumaş** 1. igid. 1. çoxluq. 1. yumşaq. şirin.
- yumaş** yavaş. yumşaq. xoş axlaq. ram. yumşaq. ramış aram.
evli. (# **ası:** vəhşi). - yumaş kişi: ramış oğlan.
- yumaşlanmaq** **yuvşanmaq. yumşaqlanmaq.** kavlanmaq. xuyulanmaq.
xoşrəftarlıq, həlimlik göstərmək.
- yumbalanmaq** yuvarlanmaq. dığırılanmaq.
- yumca** umca. yumuq. kötük. kündə. odun parçası.

yumcu	yorucu. münəccim. falçı.
yuməri	cüməri. həyanların sevərək otladığı iyi cins ot.
yumınmaq	yumunmaq. yumaqlanmaq.
yumiş	iş. yumuşlıq: iş için.
yumıtqan	toplanan.
yumıtmaq	yumutmaq.
yumızqanmaq	ımızqanmaq. 1. mürgülənmək. düşlənmək. düşdənmək. huşlanmaq. yuxlanmaq. uykulanmaq. 1. qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq. qansıtmaq. qançıtmaq. yansıtmaq. yançıtmaq. qayğılanmaq. işgillənmək. duramsızlıq, qərarsızlıq göstərmək. 1. (od) alızlanmaq. sönüşünmək. sönmüş tay, sönmüş kimi görünmək.
yumqaq	yumğaq. 1. cə'fəri < çat. çətəri. 1. yumaq. yuvarlanan. yuvarlaq olan hər nərsə. - yumqaq dənə: yuvarlaq dənə.
yumqaqlanmaq	yumaqlanmaq. yuvarlaq yapımaq.
yumqal	qəltək. fırlanan.
yumqalamaq	qəltəkləmək. fırlandırmaq.
yumqan	" nasir xisrovun " qəbri kaşğər bölgəsində bir kənddir.

- yumqı** toplu. çox. - **yumğı** nə: sıx nərsə. - kişi **yumğı** gəldi: çoxlu kişi gəldi.
- yumqın** baha. - yuvqa alıb **yumqın** satmaq: ucuz alıb baha satmaq.
- yumqınqa** toplu olaraq. topdan. həp birdən. bütün. üstü üstə. ümdə. umumi.
- yumquc** 1. yumuc. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcmi. cəmləmə. 1. yumuc. təcmi. buncuq. muncuq. boğuncuq.
- yumlamaq** **cumlamaq**. 1. əl qoymaq. 1. qapqamaq. müsədərə etmək. 1. toplamaq. 1. **umlamaq**. geyinmək. örtünmək. - **yumləyu** qaçdı: geyinib qaçdı. - çoğan oynar yumləyu: paltardan çoğan yarışı etmək.
- yumli** yümli. uğurlu.
- yumlu** uğurlu. qutlu. mübarək. - qadadan **yumlu** çıxmaq. - bu ilişiz **yumlu** olsun.
- yumluşmaq** yumulmaq.
- yummaq** - **göz yummaq**: **qapaltmaq**. kavalmaq. boş, fürsət, möhlət vermək.
- **yaşama, durmuşu gözlərin yummaq**: ölmək.

- yummaq** cummaq. tummaq.çalbaqlamaq. çalmaq. qapamaq.
kipləmək. - **göz yummaq.** əl çəkmək. xaçlamaq: xaç çəkmək:
atanağlamaq. atanağ çəkmək.
- yumoru** cumoru. iyi. gözəl.
- yumran** yalanqırat. böyük sıçan. kor sıçan.
- yumranca** **umranca. umsanca. yumsanca.** imrəncə. imləncə.
imsəncə. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca. xoşsanca.
oxsanca. oxşanca. tutsunca. tutsanca. gözsüncə.
gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca. beğəncə.
bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə.
isləncə. issəncə.
- yumranıç** **yumrıncı.** kopalıq. kopalıc. qopanıq. kambır > kəmpir.
təpənıç. kəpənıç. domalıc. dombalıc. tümsek. bağquruc.
bağquruc. bağqanıç.
- yumranış** bax > **yumranma.**
- yumranma** **yumrantı. yumranış. yumrayış. yumsanış. yumsayış.**
umranma. umrantı. umranış. umsanış. umsayış. imrənti.
imrənme. imrənış. imrəyiş. imsəyiş. imsəniş. imlənmə.
imlənti. imləniş. yaxşınma. yaxşınış. yaxşıntı. yaxsayış.
yaxsanış. xoşlama. xoşlantı. xoşlanış. xoşsayış.

xoşsaniş. oxsanış. oxsayış. oxsantı. oxsanma. oxşanma.
 oxşaniş. oxşayış. oxşantı. tutsunma. tutsunuş. tutsuntu.
 tutsayış. tutsaniş. gözsünmə. gözsüntü. gözsünüş.
 gözsəyiş. gözsəniş. düşsünmə. düşsüntü. düşsünüş.
 düşsəyiş. düşsəniş. çalsınma. çalsıntı. çalsınış. çalsayış.
 çalsaniş. bəğənmə. bəğəniş. bəğənti. bəğsəyiş.
 bəğsəniş. əğsənmə. əğsəniş. əğsənti. əğsəyiş. çəksinmə.
 çəksinti. çəksiniş. çəksəyiş. çəksəniş. gözü qalma.
 istənmə. istəniş. islənti. issəyiş. issəniş. qibtə.

yumranmaq **yumsanmaq. 1. umranmaq. umsanmaq. imrənmək.**
implənmək. imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü
 qalmaq. bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq.
 xoşlanmaq. istənmək. tutsunmaq. çalsınmaq.
 çəksinmək. oxsanmaq. oxşanmaq. **1. yumrulaşmaq.**
 tümsəlmək. dombalmaq. domalmaq. təpəlmək.
 kəpəlmək. kopalmaq. qopanmaq. kamburlaşmaq >
 kəmpirləşmək. bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq.

yumrantı bax > **yumranma.**

yumrantırmaq **yumrandırmaq. yumsandırmaq. umrandırmaq.**
umsandırmaq. impləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək.

düşsündürmək. gözsündürmək. bəğəndirmək.
 əğsəndirmək. əğsindirmək. yaxşındırmaq. xoşlandırmaq.
 istəndirmək. istəkləndirmək. özləndirmək.
 iştiaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqləndirmək.
 tutsundurmaq. çalsındırmaq. çəksindirmək.
 oxsandırmaq. oxşandırmaq.

yumrayış

bax > **yumranma**.

yumrı

tom. yumar. yumur. yuvar. somi. somun. sumun.

- **yumrı çiban**: tomalan.

- **yara izlərindən yumrı yumrı nərsə**: kələ kərtik.

- **yumrı yumrı**: əngəbəli. alçaq ucası olan. düz, saf olmayan. -

yumrı yumrı təpəli. - **yumrı yumrı** qoz kimi.

yumrınıc

yumrınıc. kopalıq. kopalıc. qopanıq. kambır > kəmpir.

təpənək. kəpənək. domalıc. dombalıc. tümsək. bağquruc.

bağquruc. bağqanıc.

yumru

1. qanbur. kanbur. kambur. (beli) bükük, bükülü. (arxası)

çıxıq. tümsək. əğri. mühəddəb. - çox işləməkdən **kambur**

olmuş. - orasında **kamburu** vardır. - duvar **kambur** vermiş. 1.

ur. qozaq. dik. baba. topuz. qubba. yumrı. əğri. dolanbac

yol. ur. or. şişik. qabarıq. tümşək. yumulu. yumuq.
 yumruq. iri. heybetli. göstərişli.bez. - **yumru yamrı**: əğri
 büğri. - **yumru yamrı** yol. **1.** yumar. yuvar. təkərük. topuq. (**f < > p**) tofuq. tumalac. təpə. təl. girdə. qulaq.

yumru

1. yimri. > cimri. çimri. qıymır. qıpmır. (bax > **qıtmır**).
 qısmır. qataq. qadaq. qotur. çinis. qısıq. əli dar. əlisixıq.
 əli yumuq. qısqaq. qıstac. qıssac. qısmac. qırmac.
 qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. xəsis. - **yamrı yumru**.
 kəc məc. əğri büğrü. qant qunt. qantın quntun. qayta quyta.
 qanqal. **1.** qısqıs. əli dar. əlisixıq. əli yumuq. qısqaq.
 qıstac. qıssac. qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac.
 qasmaçı. qırmaçı. xəsis. qaraçı. qısıq. paxıl. kenes <
 qınas. qıncus. varyeməz. momsik. gözü dar. gözü
 doymaz. doymayan. acgöz. yanığ. yanğılı olan. yalvaq.
 yavlaq. çaylaq. tamahkar. əlverişsiz. **1.** qaqmıq. **1. yamrı.**
yamric. yumruc. qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq.
 qartalac. qatalac. **1. yumur.** kambır. kombur. kəmpir.

yumruc

yamric. yamrı. yumru. qartal. qartaq. qartalaq. qatalaq.
 qartalac. qatalac.

yumruca

tən. don. gövdə.

yumrucaq	yumurcaq. 1. taun kəsəmindən qasıqda, qoltuqda oluşan ur, bez. 1. taun kəsəli. 1. uşaqlara deyilməkdə işlənən söz. bəla. - bir yerdə durmur yumrucaq.
yumrucu	çiban.
yumrucuq	taun çibanı. yanı qara: yanığ qara.
yumruq	(m < > d) yudruq. 1. cumduruq. yumduruq. 1. dük. tük. 1. yumuq. yumulmuş. yumuş. yumuç.
yumruq	tumruq. tuğruq. büktük. müştük. kombız. kümbüz. qampaz. qapaz. çampaz. çapbaz. - çox güclü, sərt yumruq: bağlaz, balğaz kimi. - yumruq atdı , tutmadı. - qaynanayumruğu: total biçimli kaktus çeşiti.
yumruqlamaq	tüqləmək. dükləmək.
yumrulaşmaq	yumranmaq. tümsəlmək. dombalmaq.domalmaq. təpəlmək. kəpəlmək. kopalmaq. qopanmaq. kamburlaşmaq > kəmpirləşmək. bağqurlaşmaq. bağqanlaşmaq.
yumrulmaq	yamrılmaq. yamrı yumru olmaq. tümsəlmək.
yumrumaq	yamrumaq. yığmaq.

- yumrutmaq** qanburlatmaq. kamburlatmaq. kanburlatmaq.
bükletmək. bükmək. tümsətmək. əğritmək. kəmritmək.
mühəddəb edmək.
- yumsanca** **umranca. umsanca. yumranca.** imrəncə. imləncə.
imsəncə. yaxşınca. yaxsanca. xoşlanca. xoşsanca.
oxsanca. oxşanca. tutsunca. tutsanca. gözsüncə.
gözsəncə. düşsüncə. düşsəncə. çalsınca. bəğəncə.
bəğsəncə. əğsəncə. çəksincə. çəksəncə. istəncə.
isləncə. issəncə.
- yumsaniş** bax > **yumranma.**
- yumsanmaq** **yumranmaq. umranmaq. umsanmaq. imrənmək.**
imlənmək. imsənmək. düşsünmək. gözsünmək. gözü
qalmaq. bəğənmək. əğsənmək. əğsinmək. yaxşınmaq.
xoşlanmaq. istənmək. tutsunmaq. çalınmaq. çəksinmək.
oxsanmaq. oxşanmaq.
- yumsantırmaq** **yumsandırmaq. yumrandırmaq. umrandırmaq.**
umsandırmaq. imləndirmək. imrəndirmək. imsəndirmək.
düşsündürmək. gözsündürmək. bəğəndirmək.
əğsəndirmək. əğsindirmək. yaxşındırmaq. xoşlandırmaq.
istəndirmək. istəkləndirmək. özləndirmək.

iştiyaqlandırmaq. yeriklətmək. arzulandırmaq.
 arzılandırmaq. həvəsləndirmək. müştəqləndirmək.
 tutsundurmaq. çalsındırmaq. çəksindirmək.
 oxsandırmaq. oxşandırmaq.

yumsayış bax > **yumranma**.

yumşa **yumşamış**. ərincək. sıvıq. suyuq.

yumşacıq yumşaq ürək.

yumşaq {< **kovşaq**}. 1. yupşaq. 1. yumuş. işlək. hazır. razı. -
 qatıqları **yumşatın**: bərk olan nərsəni, çətin qəddar kişini işə
 hazırlayın. 1. **yuvağ**. - **bugün gün yuvağ**: bugün hava
 yumşaq. 1. sozaq. yavaş. kövrək. yüngül. zayıf. alçaq. az.
 kəm. puka (? 1 < **yun + saq**. 1. **un + şaq**). yavaş. həlim.
 usul. sıvat. həlim. üzü yola. arın. siliq. təmiz. incə. saf.
 düz. dürüst. 1. diş. mülayim. kəkiz. kəngiz. kəniz. uysal.
 uslu. uslu. ıslı. uz. mülayim. həlim. mülayim. həlim. - **qulaq**
yumşağı: qulaq məməsi. 1. savağ. əxlaqlı. müəddəb.
 mədəni. 1. sayvan. sayılı. sayqılı. mədəni. 1. sulu. -
yumşaq, tez əriyən dolu: sulu dolu. - **susuq, yumşaq kişi**:
 tınmaz enişgə (məleykə). 1. avıt. avıtı. sevik. mehriban.
 axır. axar. armin. mülayim. axız. armin. mülayim. 1.

yupşaq. yavaş. yumaş. yapır. yapa, yaba, əprik olan, yaş, **1.** ıslaq olan. yapur. **1.** silik. saf. sığan. tovsız. düz. saf. hamar. ram. yarmaş. kəv. **1.** yavaş. xəfif. axşın. - **yarmaş** un. incə, narin un. xoşaxlaq. **1.** ərik. - **irik** ər: yumşaq qılıqlı, xuylu. **1.** dözün. dözümlü. utun. sərin. səbirli. qotuq. qoyuq. mütəvazi. **1.** duzun. dadlı. - **duzunluğun** qayıştım: qolayca davrandım. **1.** coqarnı. yoqarnı. şirin. dadlı. sevimli. aldavlu. dadlı. yamşaq. uslu. ayqırsız sağın. **1.** yumşaq gediş, davranış. okat. oxşarı. oxşaina. yavaşçənə. yavaşaq. yavşaq. təmkinli. sakin. talğan. gəvrək.vüqarlı. tölək. dölək. xuylu. aruş. əsirgəyən. rahim. rəh edən. həlim. mülayim. - **yumşaq soğuq:** sayrun. sərin. salqın. mö'tədil. - **yumşaq**, mülayim davranmaq: **uçqılanmaq.** - **yumşaq yastıq, balış:** üz yasdığı. - qamış. sulu yerlərdə bitib, içi boş, **yumşaq**, düğümlü bitgi: qamış.

yumşaq bax > **yumuşaq.**

yumşaqca **1.** astaca. yavaşca. dadlıca. şirincə. yavaş yavaş. **1.** ələgələn. uysalca.

yumşaqlanmaq yaltaqlanmaq. hər nərsiyə hazırlığın göstərən.

yumşaqlanmaq yumaşlanmaq. yuvşanmaq. kavlanmaq. xuylanmaq.

xoşrəftarlıq, həlimlik göstərmək.

yumşaqıq 1. axızlıq. arminlıq. mülayimət. 1. sıypav. sığpav. sıyğaş. məhəbbət.

yumşaqıq yumşağılıq. yumuşaqıq. 1. yavaşlılıq. yavaşlılıq. ılımlılıq. soğuşqanlıq. orta gedişlik. orta yağdaylıq. salqınlıq. dinclik. uysallıq. mulayimlik. mö'tədillik. e'tidal. 1. iyilik. bağış. oxşaq. lütf. mulayimət. əsirgəlik. rəhimlik. utanc. uyat. həya. şerm. uysallıq. ıslaqlıq. asdalıq. mülayimlik. 1. könül yufqalıqı.

yumşaqmaq yavaşmaq. yavşaqmaq. sakinləşmək. həlim, mülayim. təmkinli, vüqarlı davranmaq.

yumşalıq yumuşaqıq. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. ılımanlıq. ılımlıq. ılınlıq. ılışımılıq. ıslaqlıq. yılımanlıq. yılımlıq. yılınlıq. yılışımılıq. bağışılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq. astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət. mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət.

yumşalıq yumuşaqıq. uyatlıq. uysallıq. ıslaqlıq. ılımanlıq. yılımanlıq. ılışımılıq. yılışımılıq. ılınlıq. yılınlıq. ılımlıq.

yılımlıq. həlimlik. astalıq. əsirgəlik. rəhimlik. mülayimlik.
mulatifət. mulayimət.

yumşalmaq **yumuşalmaq.** islanmaq. islanmaq. uysalmaq.
uyatanmaq. uysanmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq.
yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq. həlimləşmək. astanmaq.
əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək. rəhimləşmək.
mülayimləşmək. lətiflənmək.

yumşamaq - qatılıqdan çıxıb, sıvıqmaq, suyuqmaq, yumşamaq:
ərimək.

yumşamaq 1. metatez < > uyumşamaq. 1. yamşamaq. yumuşamaq.
yapıqmaq. yapılıb, yaslanıb, batınmaq nitəliyin
qazanmaq.

yumşamaz əriməz. qatılığın saxlayan. qatıqan. sıvıqmaz.
suyuqmaz.

yumşamış **yumşa.** ərincək. sıvıq. suyuq. - **qayaların, çürüyərək**
yumşamış, yerlərindən (gurultuyla) qayması, axması,
ağnaması: qayşamaq. qayışmaq. köğşəmək. kövşəmək.
koğşamaq. kovşamaq. kağşamaq. kavşamaq.

- yumşanmaq** 1. istixdam olmaq. 1. uslanmaq. - onu **uslatan** olursa, siz olursuz ancaq. 1. yavuncımaq: yufqalanmaq. incəlib büzülmək. əprikmək. yaltaqlanmaq.
- yumşanmaq** balbınmaq.
- yumşatmaq** 1. gəvşətmək. qavşatmaq. sustatmaq. 1. ılışdırmaq. ılındırmaq. ılıqlatmaq. ortalatmaq. uysatmaq. bərkliyi, itiliyin gidərmək. mulayimlətmək. mö'tədıllətmək. 1. yasalamaq. oxşamaq. 1. nərsənin sərtliyin, quruluğun aparmaq. öldürmək. sulatmaq. 1. su səpmək. su vurmaq. təsgin vermək. yatışdırmaq.
- **qatılıqdan çıxarıb sıvıqlaşdırmaq, suyuqlaşdırmaq, yumşatmaq**: əritmək. donu çözütmək, açıtmaq.
- yumşatmaq** 1. tərin, suyun silib tumarlamaq. tərləmək. 1. yapurmaq. hamarlamaq. - yer **yapurdi**. 1. qoğşamaq. oğşalamaq. gəvşətmək. 1. işlək duruma salmaq. işə hazırlamaq. səpələtmək. dəbbağlamaq. 1. yığıb, yumurlayıb sıxlaştırmaq. bir işi tez, itin görmək, qılmaq. uzatmamaq.
- sözün yumşat söylə: çabıq de, oxu. - **yumşat**: uzatma. - **yumşatmadı**: uzatdı. 1. talqanlatmaq. talğanlatmaq. oğumaq. gəvrətmək. çeğnətmək. 1. yavaşdırmaq.

vərdirşlətmək. alışdırmaq. ögrətmək. tə'lim etmək. tə'nis etmək. amuziş vermək. əmişdirmək. əmzişdirmək. öldürmək. ölüştürmək. əzmək. sərtliyin, qatlığın aparıb yumşatmaq. uslatmaq. yılpatmaq. yalpatmaq. (ot. saman. yem) islatmaq. - onu **uslatan** olursa, siz olursuz ancaq. - soğanı, göyü öldürmək: balaca qızdırıb qızartıb pöşləmək. - oğub yumşatmaq: **yencmək. yancıqmaq.**

yumtarmaq yığmaq. cəmləmək. - kişini **yumtardı**: eli yığdı.

yumtarmaq **yumdarmaq.** toplamaq.

yumturuq **yumduruq.** cumduruq. yumruq.

yumub - **ağzın yumub danışmamaq**: dili qarnına girmək. qadanmaq.

yumuc **yumğuc.** 1. buncuq. muncuq. boğuncuq. bir yerə yığılmış nərsə. təcni. cəmləmə. 1. yumquc. təcni. buncuq. muncuq. boğuncuq. 1. yumuq. yumulmuş. yumruq. yumuş. buyruq. əmir. fərman.

yumuq 1. cumuq. taşatın. batqın. yaşın. yaşrın. gizlicə. 1. öküm. oğuş. - bir **öküm** yarmaq. 1. qapalı. 1. umca. yumca. kötük. kündə. odun parçası.

yumuq 1. cumuq. yenin. enin. gömül. gömüt. coğul. çömək. qonquq. qontuq. qorun. qornuq. qapan. qapanca. qadan.

qatan. qalğa. qazın. qaznaq. xəznə. məxzən. bastı.
 bastanaq. basın. batın. batman. salın. saxlu. saxluc.
 saxluq. saxlıq. saxlıt. kürtük. birkit. birikit. totalıt. totalım.
 yığam. yığna. yığın. yığım. yığıq. yığıt. artqa. artıqa.
 təpik. depo. qambar. ambar. **1. umaq. umuq.** əmik. yerik.
 yenik. dadıq. çaylıq. obrıq. hoprıq. öprük. təmə'. tamah.
 yapas. qılas. atış. utuş. oduş. alşıq. qızıq. qoruq. qızım.
 qısıq. qınıq. coşuq. yaxış. yanğı. qaraç. qapıs. qaplıc.
 azman < acman. aclıq. göz. acgözlük. tutqu. tutmac.
 dalvas. talvas. gərik. çəkiş. dalqıç. araş. arzıq. marağ.
 seviş. iştah. istək. əsmə. əsi. əslik. istəş. özənc. özəniş.
 islaq. islat. ıslaq. ıslat. qaplıca. qapcıq. həvəs.
- əli yumuq: yumru. çimri. əli dar. əlisıxıq. acgöz. paxıl <
 bağıl. verməztin. verməyən. əlverışsiz. varyeməz.
 sərpəməyən. xərləməyən. qıtmır. qıymır. qısmır. qıpmır.
 qataq. qadaq. qotur. kenes < qınas. qıncus. kinis <> çinis <
 qınıs. qısis. sıxıq. qısıq. qısqıs. xəsis. qısqaq. qıstac. qıssac.
 qısmac. qırmac. qıtmac. qasmac. qasmaçı. qırmaçı. qaraçı.
 qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.
 qaraçanaq. yanığ. yanğılı olan. yalvaq. yavlaq. çaylaq.

tamahkar. gözü dar. gözü doymaz. doymaz. doymayan.
momsik. mümsik.

- **əli yumuq**: xəsis. əli dar.

yumuq **uymuq**. gül. gonçağül.

yumuqlu **1. umuqlu. umaqlı**. əmikli. qaraçıq. qapısıq. qaplıcıq.
tamahlı. tamahkar. təmə'li. yapasıq. qılasıq. atışıq.
utuşuq. oduşuq. alışı. qızıqlı. qoruqlu. qızımlı. qısıqlı.
qınıqlı. coşquq. yaxışıq. yanqısıq. azman < acman. aclıq.
gözlü. acgözlü. tutuq. tutuqlu. tutalı. dalvalı. talvalı.
gərikli. çəkişli. dalqıçıq. oburlu. hopurlu. öpürlü. yerikli.
yenikli. dadıqlı. araşuq. arzıqlı. marağlı. sevişli. iştahlı.
istəkli. əsikli. istəşli. özənli. öznəşic. həvəsli. həvəskar. **1.**
yumuluq. domalic. hörgüclü.

yumulmaq (**y < > t**). **tumulmaq. 1.** uşuşmaq. üşüşmək. hər tərəfdən
bir yerə yığışmaq. **1.** çəkinmək. vaz keçmək. **1.**
cumulmaq. qamılmaq. çabamaq. girişmək. özənmək. **1.**
topulmaq. cummaq. süprülmək. götrülmək.

yumulmuş - **əlin yarı yumulmuşuna alabildiği ölçək** ovuc. avuc.
qaram. qatam. qapam. qaşam.

yumulmuş yumuq. yumruq. yumuş. yumuç.

yumuluq	yumuqlu. domalic. hörgüclü.
yumum	genəl. büt. qomum. imum.
yumunmaq	yuminmaq. yumar kimi görünmək. yuminmaq. yumar kimi görünmək.
yumur	1. heyvanların qödən bağırsağı. 1. tom. yumar. yumrı. yuvar.
yumur	yumru. kambır. kombur. kəmpir.
yumurcaq	taun. vəba.
yumurqan	yuvurqan. yoğurqan. yorqan. basturuq. örtük.
yumurlamaq	tümürləmək. dürümləmək. sarmaq. qatlamaq. bükmək. bürkürmək. devşirmək. toplamaq.
yumurlamaq	yumru yapmaq. toplamaq.
yumurlanmaq	toplanmaq.
yumurlanmaq	tümürlənmək. dürümlənmək. sarınmaq. qatlanmaq. bükünmək. bürkrünmək. devşirinmək. topnalmaq.
yumurmaq	yımırmaq. 1. dələyip toplamaq 1. əzip pozmaq. xarablamaq. yıxmaq. 1. devirmək. yıkmaq. çökürmək. pozmaq.
yumurta	1. cıynı. yığın. 1. qaqqı. qaquy.kükəyzan. - yumurtanın ağı: alqut. alğut. ağlıq. - balıq

yumurtası.oğulduruq.

- **böcək yumurtası:** silkə. sirkə.

- **qızıl yumurta:** al boyanmış yumurta.

- **yumurtaya qulp taxmaq:** hər nəyə bahana aramaq.

- **yumurtaya qulp taxmaq:** olmasın bahanaları gətirmək.

- **yumurtlamağa gücləndirər:** toyuqlara qırmızı bibər verib, qızdırmaq.

- **qızıl yumurtamaq: yumurta yumurtlamaq:** boş boş, dibsiz köksüz danışmaq, söyləmək.

- **kof yumurta:** qantuluq qaqqı.

- **lax yumurta:** xirə qaqqı.

yumurta

cumurta. (cocuq dilində). qaqqa.

- **ağacların üstündə görülən böcək, qurd quş yumurtası:**

qarqa duzu.

- **balıq yumurtası:** küri. xaviyar. qaramanca.

- **ılıq yumurta:** lafadan rafadan.

- **yumurtasız qayğanaq olmaz.**

- **pozuq, cılx yumurta:** iğdin.

- **yeni yumurtadan çıxmış qurbağa yavrusu:** qaradığın.

- **yumurtadan yeni çıxmış qurbağa:** qaşıqçı balığı.

- **yumurtaya yatan quş**: kürk. küh. qurk. quluçqa.
- **qurqa** yamaq: küh yatmaq.
- **yumurt qozalamadan qalmaq**. küh yatınmaq. qorçqınmaq.
- **yumurtadan tük qırخان**: domuzdan qıl qoparan.

- yumurtacıq** kiçik yumurta.
- yumurtaq** omurtaq. yomurtqa. yumurtqa.
- yumurtalıq** 1. oğuluduruq. döl yataq. 1. onqaltqan. tuxumluğ.
- yumurtqa** **yımirtqa**. yumurta. 1. bütün quşların yumurtaları.
insanların. heyvanların taşaqları. - **yımirtqa yaş**: təzə
kələm. 1. omurtaq. yomurtqa. yumurtaq.
- yumurtlama** - **suda yumurtlayıb, quruluqda yaşayan qurbağa**: qara
qurbağası.
- yumurtlamaq** - **qızıl yumurtlamaq**: saçma sapan sözlər söyləmək.
- **toyuq yumurtlarkən qıt qıt edməsi**: qaqanlamaq.
qıqqıldamaq. qaqıtlamaq: qaqırlamaq. qaqışlamaq.
qaqalamaq. qaqıclamaq.
- yumurtlamaq** qozlamaq. doğurmaq.
- yumuru** yuvarlaq. domalaq. tonqalaq. cumuru. toqolok. kömörö.
qozbel.
- yumuruq** < avuruq.

- yumusan** - yumusan, küfdə deyir, yayısan, lavaş deyir.
- yumuş** 1 yumuq. elçilik. xitmət. vəzifə. tapma. tapı. tapuq. 1. çumuşluq. dəşşuyi. 1. iş. məşquliyət. 1. yumşaq işlək. hazır. razı. 1. qulluq. xitmət. vəzifə. elçilik. 1. qovl. 1. qulluq. iş. vəzifə. 1. sələk. ulaq. yola. sam. saf. 1. uğraş. iş. iş güc. görev. qulluq. qultuq. orun. ödəv. rol. ödəv. zəhmət. vəzifə. yumşanmaq. istixdam olmaq. - oğlanı **yumuşa** sal \ardınca sən var. 1. məclis. 1. söz. ögüt. 1. buyruq. əmir. fərman. 1. müjdə. müjdəli xəbər 1. yumuq. yumulmuş. yumruq.
- **çabini yumuşqa iy, izindən kəsing barmaq**: cocuğu görəvyə göndər, peşindən kəndin ged.
- **yumuş edmək**: qulluq edmək.
- yumuş** baxım. qulluq. iş. misyon. yapı (< **yapmaq**).
- yumuşaca** - yumuşacalardan, **sarma qabıqlı heyvancıq**: salyanqoz. qatlanqoz. qaravola. hələzon.
- yumuşaq** 1. busu. gəvşək. pörsümüş. əzik. qurqu. qöpələk. 1. kəvrək. gəvrək. rahat, yüngül yeyilən. seyrək. 1. qorxaq. sarıçqa. sarıçaq. 1. xirə. xıra. gəvşək. bol. pörsük. qatmaqan. yaraq. caraq. cılız. incə. yoqar. - **yumuşaq**

saç: yoqar saç.

- **qulaqını yumuşaqı:** qulaq məməsi.

- **yumuşaq tüklü:** sansar.

yumuşaq

uyumşaq. 1. ıslaq. uysal. həlim. - **yumuşaq davranmaq,**

almaq, tutmaq: altdan almaq. **1.** yavaş. yavşaq. yavaşlıqlı.

ılımlı. dinc. dincək. arsat. soğuşqan. orta gedişli. orta

yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq. mulayim.

e'tidallı. mö'tədil.

- **könlüyenik, yumuşaq, yoğuşlu, mütəvaze' xanım, qadın:**

qadıncağız. qadınıq.

- **üstü yumuşaq, içərisi oyuq topraq:** sürüşgən topraq.

qağşaq. qavşaq. qayşaq.

yumuşaq

yumşaq. 1. axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yürşük. yürük.

yerşil. yerişli. yerik. açıq. yüngül. ayıl sayıl. düşnükli.

rəvan. səlis. münşəcəm. insicamlı. **1.** kəvrək. gəvə. tölək.

dölək. həlim. (# **bərk:** qaba.). - **kəvrək, yumşaq,**

parçalanması qolay olan qayalıq: qaqlıq < kavlıq. **1.** yavaş.

yavşaq. yavaşlıqlı. ılımlı. dinc. dincək. arsat. soğuşqan.

orta gedişli. orta yağdaylı. salqın. salqınıq. uysal. uysaq.

mulayim. e'tidallı. mö'tədil. **1.** gözəl ipək. gökcə. göycə.

gözəl. dilmə. diləm. qayağan. yavaş. sulu. lətif. parlaq.
 sölpük. gəvşək. sölpük. sölük. solğuq. soluq. qaba, iti
 olmayan. xəfif. 1.dişi. - **dişi söz, davranış, dəmir,**
topraq.1.sürənğ. sürənc. asda. dirəng < duranğ (<
durmaq). sürətsiz. axsaq. mülayim. həlim. uysal. 1.könlü
 yufqa. yaşyın. yaşın. mərhəmətli. əsirgək. əsrəyik.
 qıymayaz. sevəcən. 1.pambıq. köpük. (# **qopuq:** qaba.
 kötük. gödük. qabaq. bərk. sərt). 1.əsləyən. 1. enişiq. enişik.
 yenişik. yenik. yeniş. eniş. iniş.əngiz. yengiz. əngiziş.
 yengiziş. əngiz. əngiziş. ingiz. ingiziş. həlim. ram. minək.
 üzüyola. taxımlı. qılıqlı. xoşqılıqlı. xoşqılqınırq. xulqlu.
 xuylu. xoşrəftar. ürək. mərhəmət. iyilik. bağış. oxşaq. lütf.
 1.yüngül. uçuz. itməz. gücsüz. ağır basmıyan, olmayan.
 - **əlin yumaq:** vazkeçmək.
 - yumşaq, yoğur (xəmir) kimi.
 - **yavaş, yumşaq olaraq:** belli bəlirsiz alır almaz. tutar tutmaz.
 elə belə.
 - **əlini üzünü yumaq:** ilgisin kəsmək.
 - **yaş, yumşaq ürəkli:** yaşyın. yaşın.
 - **əsləyən dişləməz:** yumşaq olan, başqalarının incitməz.

- **yuşaq ol, (yumşaq ol) qapağan olma:** əslək olda, dişlək olma.
- yüngül bir **əsim**.
- **parça, nərsənin üzərində olan incə, yumşaq tük, saçaq, sapaq:** kov. hov. hav.
- **yumşaq qılıqlı:** ağızsız. dilsiz. - **nazlı, yumşaq cocuq:** ana quzusu.
- **yumşaq yel:** əpələk <> yəpələk <> ipələk <> yipələk.
yaparıq. yaprıq. yapalıq. əsim. nəsim.
- **qıçın dizdən ayağa dək olan bölümün yumşaq, şişgin arxa ət:** baldır.
- **süyci yumşaq dilli:** şirin pambıq dilli.
- **hər nəyin yumşağı, yufası:** hasa.
- **yatarkən yumşaq solumaq:** mışıldamaq.
- **yumşaq, yağlı topraq:** gil.
- **çox yumşaq, incə duyğulu kimsə:** qarıncaəzməz. qarışqa incitməz.
- **qulağın aşağıda olan yumşaq ət:** qulağ salvanı. küpə.
qulaq məməsi.
- **parlaq, yarlaq, əsnək, yumşaq incə tel:** ipək. - **çox parlaq,**

yarlaq, əsnək, yumşaq: ipək kimi.

- **uzun incə, sulu yumşaq armıd çeşiti:** qadınbarmağı.

- **yağlı, yumşaq davranışla:** iyiliklə.

- **yumşaq başlı:** tölek. dölək. sözə baxım. başəğər. uyan. enik. yenik. müti'.

- **yumşaq başlı: yumşaq qıllı:** kövüz. köküz. kəkiz. kəviz. uysal.

- **yumşaq parça:** yıprışəm. yiprişəm. > əbrişəm.

- **yumşaq üzülü, evlənənməz.**

- **yumşaq, boş yeri bərkitmək üçün, üstündə gəzdirilən**

enli, yuvarlaq (ustuvanə biçimli) təkər: qaldaban < çaldaban > qəltəban (fars).

- **yumşaq, qılıq, xuy:** ortac. miyanərov.

- **yumşaq, səssiz, dinc olan:** kəvrəmən. kəvərmən. (#

qəhrəman < qaqraman. qaqarman. batır. bağıtur. bağıatur. bağıadur. bərk, sərt, iti, daynaqlı kimsə).

yumuşaqbaşlı sakın. tommay. dommay. həlim səlim.

yumuşaqlayu nəzaqətlə.

yumuşaqlıq 1. tuzunluq. tuznuluq. tuzunql. tuzluluq. 1. xirəlik. gəvşəklik. cılızlıq. sərinlik. sakinlik. durqunluq.

yumuşaq **qılıq** **yumşalıq**. 1. ilgəşlik. ilgişlik. iydəlik. iyilik. ılımanlıq. ılımlıq. ılınlıq. ılışımliq. ıslaqlıq. yılımanlıq. yılımlıq. yılınlıq. yılışımliq. baǵşılıq. əsirgəlik. sevgəşlik. yaxcılıq. astalıq. həlimlik. iltifat. məhəbbət. mulatifət. mulayimət. mülayimlik. rəhimlik. təvəccüh. mərhəmət. inayət. 1. yavaşlılıq. yavaşlılıq. soǵuqqanlıq. orta gedışlik. orta yaǵdaylıq. salqınlıq. dinclik. uyatlıq. uysallıq. mulayimlik. mö'tədillik. e'tidal.

yumuşaqmaq **uyumşamaq**. uysalmaq. ıslanmaq. həlimləşmək.

yumuşaq - **dəniz yumuşaq**ı ilə **qabıqları**: **qazanqaya qazanqara**.

yumuşalmaq **yumşalmaq**. ıslanmaq. ıslanmaq. astanmaq. əsirgənmək. əsrinmək. ərinsəmək. rəhimləşmək. uysalmaq. uyatanmaq. uysanmaq. ılımanmaq. yılımanmaq. ılışmaq. yılışmaq. ılınmaq. yılınmaq. həlimləşmək. mülayimləşmək. lətiflənmək.

yumuşamaq 1. gəvşəmək. yayılmaq. arıqlamaq. uzanmaq. gəvmək. genişləmək. gücsüz qalmaq. güşətmək. ovşamaq (oǵulmuş). boşatmaq. açmaq. 1. söllənmək. sakinləşmək. dinmək. yatışmaq. əǵikləşmək. coqarlanmaq. coqarlanmaq.

- yumuşanmaq** yavaşlanmaq. yavşalmaq. döləkləşmək.
- yumuşarmaq** **yumuşmaq**. 1. toparlaşmaq. yuvarlaşmaq. 1. birgəşmək. bücünləşmək.
- yumuşatmaq** sölləndirmək. dindirmək. yatışdırmaq. əğiklətmək. söngdürmək. dindirmək. söndürmək.
- yumuşbirliyi** - bir ortaq istək üçün yapılan **işbirliyi**, **yumuşbirliyi**: əlbir. əlbirliyi. elbir. elbirliyi. iməcə. iməcəlik. yardımlaşma. təavüni.
- yumuşçı** mələk. firişdə.
- yumuşçu** işçi. ödəvçi. zəhməkeş. vəzifəçi. qulluqçı.
- yumuşqa** bir dağ yemişi. **yafışqu**. "qızılıcıq", "qürən" deyilən dağ yemişi.
- yumuşqan** boşutqan. müşhil.
- yumuşmaq** 1. **uyuşmaq**. qamaşmaq. qapaşmaq. 1. **yumuşarmaq**. toparlaşmaq. yuvarlaşmaq. 1. **yumuşarmaq**. birgəşmək. bücünləşmək.
- yumutqan** yapıcı. birləşdirən. pozitif.
- yumutmaq** 1. yumıtmaq. tumutmaq. tumatmaq. tumarlatmaq. toplanmaq. - el **yumutdu**: xalq yığışdı. 1. **culqamaq**. qapsamaq. - sağınc məni yumuttu. 1. **qapamaq**. qapsamaq. tutmaq. bətdəmək. sədləmək. səddəmək.

kəsmək. - dəliyi **qapat**. 1. tumutmaq. tumatmaq.

tumarlatmaq. toplanmaq.

yumuz (< **yum**: dolu. toxlu). yoğun, çağ, girdə topul, ətli, tıqnaz, güdə olan. - **yumuz** ər.

- **yumuz** ər: ətli, tıknaz kişi.

yumzuq umzuq. omzuq. nərsədə dönük, girdə bölük. yəhərin ön, arxa yanı.

yun quş tavus quşu.

yun < > **yün**. 1. yapağı. yapağ. yapağı. qoyunun dərisinin üstündə olan tükə deyilir. - **bir kərədə bükülən, yığılan yun**: büküm. - bir **büküm**.- **döğülmüş, təpilməmiş yundan geyim**: keçə. 1. cunzaq. 1. tupək. tük. cük. tiftik. pəşm.

- **yun, ip kələpi**: çolaq. yumaq. yumalaq. bükük.

yun **yün**. - **daraqdan keçirilmiş yün**: çöpür.

yunaq hamam.

- **yunağa girmək**: hamama girmək. - yunağa gedər, qırnaya (şirə), düğünə gedər, zırnaya vurulur: çapıq otuşan, çabıq ötüşür. çapıq bəğənib, çabıq vazkeçənlər üçün söylənir.

- **yunaq anası**: xəznə anası: qadın yunaqlarında yuğunanların aralıq işlərin görən. aralıq.

- **yunaq otu: hamam otu:** qıl qıran. aratma davası. qılları
dibdən götürən yoğur (xəmir) dava. - **yunaq kimi: yağnaq
kimi:** qaplıca kimi: qormıq (< qor: od) kimi: hamam kimi: çox
isti, sıcaq.

- yunaq** üzərində paltar yuvulan daş.
- yunaqca** hamamca.
- yunaqlı** yağunmaqdan yeni çıxmış kimsə.
- **yunaqlı olmaq:** hamamlıq olmaq.
- yunca** yorunca.
- yunçuluv** sıxıntılı. müşqül.
- yunçuv** sıxıntı. utanc. məhcubiyət.
- yunq yap** **yunğ yap.** yün yapağı.
- yunqaq** **yunğaq.** 1. yuqa. yağa. yuvan. təmizləyən. aran. sabın.
1. çöğən. çoğan. kökü sabun kimi qöpürən bir bitgi.
- yunqar** **yonğar.** bulğarı deyilən çalğının (alətin) kiçik çeşiti. üç
telli bağlama.
- yunqarmaq** **yonqarmaq. qonqarmaq: qunqarmaq.** doğrultmaq.
dikətmək.
- yunqlamaq** **yunğlamaq.** yün qırpmmaq.
- yunqlatmaq** **yunğlatmaq.** yünlətmək. yün qırxtırmaq.

yunlatmaq	yunun qırxdırmaq.
yunlu	yünlü. yanbulı. - yanbulı gəbə: tüklü geyim.
yunmaq	(y < > c) cunmaq. 1. cummaq. çimmək. yağunmaq. yıxanmaq. arınmaq. 1. dəsdəmaz olamaq. 1. yalmaq. yanmaq.
yunmuş	yıxanmış. təmiz. titiz. arıq.
yunsutmaq	cunçutmaq. sunsutmaq. sınıtmaq. utandırmaq. məhcub edmək. rahatsız etmək. sızıntıya düşürmək.
yunt	1. çadır. oba. ev. yurd. vətən. 1. alışmamış, yarı yaban at. 1. uyqarlıq. mədəniyyət. 1. at. - ala yunt: qısaq. al qısaq. 1. qobuz, gürbüz, yonulmamış (təbiyatsız), yabansı (yarı yabanı) qısaq, at. - yunt quşu: quyruq salan quş çeşiti. - yunt yılı: türklər'in on iqili yıllarından biri.
yunt	yund. - yund yılı: at ili. türklərin on ikili yıllarından biri. - yund quşu çeşiti: quyruq salan. yalvac quşu.
yuntaq	yundağ. at təzəyi. at fişqısı. at kübrəsi. - yağın ərsə gerek, yundağı dəğir: at təzəyi düşmanın atınında olsa belə dəyir: yararlıdı, dərdə dəyir.
yuntı	yundı. 1. yixantı. bulaşiq. 1. at. at sürüsü.

yunus balığı	tonquz balığı. dolfın.
yunuş	çumuşluq. dəşşuyi.
yup	yup yap. hilə. al. - al.
yupamaq	yubatmaq. ubatmaq. abıtmaq. əkmək. saqlamaq. alıqoymaq. uşlabdırmaq. qaldırmaq. daratmaq.
yupar	yıpar. cupar. ətir. bürt. gözəl qoxu. parfın.
yupçın	upçən. (yup. yap. örtən, qoruyan nərsə) yaraq. sipər. savar. zireh.
yupçın	yapçın. bəsic. hazır. təyər. amadə. - yapçın yupçın: hap hazır.
yupqa	yufqa. yuvqa. açıq. rəqiq. xəfif. zayıf.
yuplamaq	yaplamaq. 1. kələk gəlmək. al edmək. burbatmaq. yap yup qılmaq. yubatmaq. yubılamaq. 1. yubılamaq. yap yup qılmaq. kələk qılmaq. al edmək.
yupratmaq	opartmaq. yıpratmaq. əpřitəm. əsgitmək.
yupşaq	yumşaq.
yur	cur. asav. yabanı.
yura	yoxuş. dik bayır. çox hündür yer. uca.
yuran	yürən. gedən.

- yurbaş** külbaş. çalqaş. çalbaş. qarışıq. ucu, çıxılacağı belli olmayan nərsə. - **yurbaş iş**.
- yurç** qarının kiçik erkək qardaşı. kiçik qayın.
- yurçı** 1. bəcərikli. usda. 1. yirçi, yer göstərən, yolçu. 1. ordubaşı.
- yureş** (fars) < yürüş. yürüşmək. yürüşmək. yürüşmək. yürüşmək. yürüşmək. taxınmaq. çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq. qaqırmaq ilqamaq. ilqamaq. ilqarmaq. cummaq. taxınmaq.
- yuriş** < yürüş. qaçış. qoşuş.
- yurqa** curqa. yeralma.
- yurlamaq** haykıрмаq. orılaşmaq. orılaşmaq. urılamaq. urlamaq. urlaşmaq.
- yurmalanıb** yumurlanıb.
- yurt** **urut**. 1. vətən. ornaq. 1. qıral. vətən. yurt edinmək. orunlanmaq. yerləşmək. kök salmaq. 1. topraq. yirim. 1. ev. qalıt. qala. yer. ölkə. çadır. oba. 1 doğu türkcəsində xanın 'hərəmsara' sı (çadır. saray). 1. ordu. qoşun. 1. iğnənin bacası. (necəki latində görünür bu sözün ayqırı (zidd) anlamı var (tutuşdur: **chasser** (firans) "yığmaq.

avlamaq", "**chas** (firans)a: baca. oyuq. cırıq. iğnənin çatlağı".

chat: xanımlarda oğrət. ("**kapsa** (latin)": "səndıq". "qutu" >

chas (firansa): baca. oyuq) orde (bask): yer. urtu (asur): ana

vətən}. **1.** kəmpin qurulduğı yer. yuvarlaq, çan biçimində qurulan qonutlara, çadırlarada deyilir. **1.** vətən.

qutsanmış topraq. **1.** qaynaq. kök **1.** uyqarlıq. mədəniyyət.

1. qonum. qoyulan yer. qonaq. qonum. ören. - **yurt**

tutmaq. yerləşmək. orqudlanmaq: ordulanmaq. **1.** yört. yort:

keçilməyə axmağa yol. dəlik. - **yurd** kiçik bolsa, anqut(qıf)

böyük tut, çəmçən kiçik olsa belə, qazanı böyük tut. ayağın

yekə olsa belə, atdımın kiçik tut. ürəyin bir olsunda, başın iki

tut. ağzın bir olsada, qarnın iki tut. **1.** keçmiş, əsginələr.

əntiqə. **1.** vilayət. yurtqa. **1.** urut. mənzil. ərməngə.

aramgəh. **1.** qışlaq. köçəri ellərin otraq yeri. av. kənd.

köy. avul. elatların topluluqla olduqları yer. kənd. qəryə.

1. məntəqə. **1.** hamı. curt. xalq. millət. - **yurddun aytınca:**

ölkədə deyilənə görə. **1.** hal. vəziyyət. əhvalat. ovza.

durum. yer yut.

- **ata yurt:** vətən.

- **ata qarnaş**: amca. əmi.

- **ata yurt**: vətən.

yurt

yurd. 1.ev. qonut. 1.yatab. yerləşik. ölkə. vətən. - **yurd oğulları**: yurtdaşlar. vətədaşlar. 1.yatabat. yatabas. qoşul. qasnaq. şərayit. 1.yurtgə. ev. bağınaq. barınaq. sığıncaq. ev. barq. bariq. ev. qonut. məskən. iqamətqah. 1.durub. bariq. barq. barınaq. ev. qonut. oturaq. otraq. əyləş. məskən. 1.el. ölkə. ülkə. məmləkət. keşvər < **çəkvər** (< **çək**: sınır. cızıq. hədd). sınırlı, həddili yer. 1. dəlik. yuva. göz. - **ığnə dəliyi**: **ığnə yurdu**: **ığnə yuvası**: **ığnə gözü**: çox incə, dar yer.

- **qara yurd**: gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında sıcaqlıq soğuqluq dəyişimi çox olan yurd.

- **yer yurd**: ocaq bucaq.

- **yurd yurd**: el el: ölkə ölkə.

- **kiçik yurd**, **ev**: koma. kömək. çömək. külbə. - **yurdun**

qorağçı toparı: qoşun (< **qoşmaq**: yığmaq). - **yer yurd**: ev eşik. - **iyilik yurtları**: məbaniyə xeyrat.

yurtçu

əntiqəçi. keçmiş, əsginələrə uğraşan.

yurtçu

orduçu. yurd işlərin quran.

yurtçuluq	hamı. barlıq. varlıq. tamam millət.
yurtdaş	uyruq. vətəndaş tapqaç.
yurtqa	1. qəbristan. 1. vilayət. yurd.
yurtqə	yurtgə. yurd. ev.
yurtlaq	yurt. vətən. sonradan yurt edinilmiş yer. yurtlaştırılmış yer.
yurtlandırma	yurdlandırma. abadlama.
yurtlandırmaq	barqlandırmaq. bağqılandırmaq. bağqılanmaq. evləndirmək.
yurtlanmaq	barqlanmaq. bağqılanmaq. evlənmək.
yurtlu	yurdlu. bağınaqlı. barınaqlı. evli.
yurtluq	malikanə. milkiyyət.
yurtmə	yırğı. yırğamaq: ritimlə hərəkət etmək.
yurtsalanmaq	yurtyolalmaq. yurda yolalmaq, yollanmaq.
yurtsama	yurdsama. yurd özləmi.
yurtsevər	vətənpərvər.
yurtsuz	yurdsuz. barınaqsız. bağınaqsız. sığıncaqsız. evsiz.
yurttaş	yurddaş. yerdəş. həmsəhri. aynı toprağı paylaşan. - yurttaşlardan toplanan hər yığnaq: imrən.
yurttaş	yurtdaş. - əsmər. yurtdaş: çingənə. qaraçı.

yurddaşlar	yurddaşlar. yurd oğulları. vətəndaşlar.
yurddaşlıq	yurddaşlıq. vətəndaşlıq.
yurtu	yurdu. qədər. bir iynə qədər: bir iynə yurduca.
yurtuz	qadın. arvad.
yurtyolalmaq	yurdyolanmaq. yurtsalanmaq. yurda yolalmaq, yollanmaq.
yurtyolanmaq	yurtyolalmaq. yurtsalanmaq. yurda yolalmaq, yollanmaq.
yurunluq	ipək qumaş parçası olan.
yurya	vurqu (tə'kid) sözü. yeri + ha (ya). buyurun. yallah.
yuryetə	yer yetə. qalıb kəsilmiş. ölçüklənmiş.
yus	" yu " ilə başlayan bir para sözlərin başına gəlib, anlamı vurqular. - yus yuvarlaq. - yus yumru. - yus yuvarlaq. - yus yumru.
yusal	keh. keyinğ. yaravsız. kavşaq.
yusul	uqıbsız. gəvşək: yavsal. yaramaz. cıdamsız. keyeng. sust. təmbəl.
yusun	sanğ. zanğ. yasa. qanun. mod.
yusyuarlaq	gimgirdə.

- yusyubarlaq** qılav.
- yuş** (fars) bax > **yüz**.
- yuş** **yış**. **1. yış**. yığışma. sıxışma. - **yış bolmaq**: yığışmaq.
yuğşılmaq. sıxışmaq. **1. sıxışma**. yış. - **yuş bolmaq**:
sıxışmaq. **1. yaşıllıq**.
- yuşaq** **yumşaq**. - **yuşaq ol**, (**yumşaq ol**) **qapağan olma**: əslək
olda, dişlək olma.
- yuşan** şumal. düz. saf. - **yüşən** daş: şumal daş.
- yuşanmaq** çevirmək. çavurmaq. initaf etmək.
- yuşat** - **yaş yuşat**: eyşi işrət.
- yuşatmaq** - **vurub əzib yumşatıb, yıpratmaq**: vursalamaq. ursalamaq.-
bu kağızın qıraqları **ursalanmış**.
- yuşılmaq** **1. yişilmək**. yuşulmaq. yüşülmək. yüşilmək. yoşılmaq. əli
işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. **1. əmzikdən**
axıtılmaq.
- yuşmaq** yüşmək. axıtmaq. əmzikdən axıtmaq. - yüşmək.
- yuşul** yaşıl. - **yaşıl yuşul**. - **yaşıl mışıl**.
- yuşulqan** axqan.

yuşulmaq	uçulmaq. 1. axıb tökülmək. fısqırmaq. - qan yuşuldu. 1. əli işə yatqın olmaq. yişilmək. yuşılmaq. yüşülmək. yüşilmək. yoşılmaq. udumlaşmaq. işilmək.
yuşırın	yaşırın. yaşırınli. yaşırılğan. yaşırın. assırınlayın. astırın. <u>astan.</u> astırtın. çolav. saqlı. gizli. sinsi. gizlin. kasırılğan. tıkvılı. qatılğan. bildirməy. bükük. oğrun. duymadan. örtülü. daldax. darab < dar.
yut	1. cut. acgöz. 1. qartop. qar toparı. şəpə. bəhmən. 1. bəla. mun. qada. qışın soğuşta heyvanları öldürən ağır ulğan (qarlı boranlı haca).
yut	ut. qırqın. ölü. ölət. yoluxub öldürən xəstəlik.
yuta	cuta. acgöz. tamahkar. - yol yuda: axış. yağday. görünüş. yöng. rəviş.
yutaq	bax > utaq.
yutaq	utaq. boğaz. həlq. qırtlaq. həcərə.
yutal	utal. öksürük. ösgürük.
yutalmaq	utalmaq. öksürmək. ösgürmək.
yutıqmaq	bəliya düşüb ölmək, qırılmaq. soquqdan ölmək.
yutqı	yudqı. 1. qaranlıq. 1. əkşi.
yutqöz	cutqöz. acgöz.

- yutqun** utqun. girdbad. su, yel həlqəsi.
- yutlama** cutlama. tamahkar. acgöz.
- yutlanmaq** cutlanmaq. acgözlük etmək.
- yutlantırmaq** **yutlandırmaq.** cutlandırmaq. acgözlük etmək.
- yutluq** cutluq. acgözlük. hirs. **1.** qayıp. zərər.
- yutmaq** **utmaq.1.** dözmək. dinməmək. sakınmaq. sağınmaq. **1.** içərmək. # **ötmək:** çıxarmaq. **1.** köçürmək. hirsle yemək. aşırmaq. - bir bulut pilovu **köçürdü. 1.** yenqmək. yenmək. üstələmək. qələbə çalmaq. qalib gəlmək.
- yutruq** (d < > m) **yumruq.** - yadın yağlı tikəsindən, özün qanlı **yumruğ** yey.
- yutruqlanmaq** yumruq yapmaq. yumarlanmaq.
- yuttaqay** cuttaqay. acgöz.
- yuttaş** **yutdaş.** ayıldaş. yaqdaş. yerləş. eldaş. həmsəhri.
- yuttay** cutday. cuttay. acgöz. obur.
- yuttayqa** **yutdayqa.** cutdayqa. acgöz. obur.
- yutturmaq** **1.** yalqatmaq. yalatmaq. utturmaq. yalfatmaq. sildirmək. yodturmaq. **1.** yodturmaq. sildirmək.

- yutturmaq** **yutturtmaq. utturmaq. utturtmaq.** yedirtmək. indirmək. endirmək. aldirtmaq. qəbullatmaq. - tam buyrularızı ona **endirdik.**
- yutturtmaq** **yutturmaq. utturmaq. utturtmaq.** yedirtmək. indirmək. endirmək. aldirtmaq. qəbullatmaq. - tam buyrularızı ona **endirdik.**
- yutuq** **yuduq. yudut.** utuq. **1.** ütük. tamahkar. acgöz. **1.** cocuqlara sövülən bir söz. **1.** utuq. ütük. tamahkar. acgöz.
- yutuqmaq** **1.** bəlaya, muna, qadaya uğramaq. **1.** quraqlıqdan arıqlamaq. ölüm durumuna gəlmək. - yutıqmaq.
- yutulmaq** utulmaq. yodluşmaq. silinmək. içilmək. yodulmaq. silinmək. yox edilmək.
- yutum** **yudum.** utum. **1.** bax > **udum.** **1.** sorqut. **1.** damla. tikə. parça. **1.** urtlam.
- **yudum yudum:** yavaş - yavaş.
- yutumlamaq** **yudumlamaq.** urtla. içmək.
- yuturmaq** götürmək. almaq. yükləmək.
- yutuşmaq** yoduşmaq. silişmək. qidərişmək.

- yuv** **yoğ. yox. yax.** 1. yaba, ası olmayan. ram. 1. rəhmət. əzizləmə.
- yuva** 1. (**oyva. oyba. oba**). (< **av**). { **ev**: yuva (: **yiv: yiv**: qıriv. cızığ) hər üçü bir kökdəndi}. hövütgə yava. yuva. mağara. ev. həvirkə. kətək. öycik (quş hövütgəsi). qapçık. kovan. 1. aşyan (^{fars}). aşıqan. aşılanmış yer. yerləşmiş yer. otraq. qalaq. kovşan > kaşanə. ev. dəlik. baca. yamut. bark. barnaq. təknə. tənqə. 1. kətək. köməş. nin. - sıçan **yuvası**: **tarbağ**. 1. uya. yin. en. nin. - arslan **yini**.
- **göz yuvası**.
- **yuvasını yapmaq**: həqqindən gəlmək. iyicə döğüb uslandırmaq.
- **ufaq, yosulyana kiçik deməkçə, yuva**: küməs. izbə. külbə.
- başın **küməsinə** soxdı. - bir **küməsdə** otrur.
- **yoğurt yuvası**: yoğurt çalınan qabın qoyulduğu sıcaq yer.
- yuva** 1.kovara. kabuk. qapaq. kəvirtək. kətək. kiçik uy. kavşana. kovaşan (**kaşanə**). iç. mərkəz. yaşıyan. aşıyan. ev. koma. küməs. nin. kiçik ev. - **bayquş yuvası**: çox öyran viran, pozuq yer. 1.**yuvaq**. loğ. loğadaşı. 1.dəlik. deşik. in. nin. 1.evsin. kiçik heyvan nini. 1. dəlik. yurd. göz. - **iğnə**

dəliyi: iğnə yurdu: iğnə yuvası: iğnə gözü: çox incə, dar yer.

1. in. kova. 1. mərkəz. nüvə. özək. 1. oyuq - **nərsəni**

oyub, başqa bir nəyi o oyuğa, yuvaya yerləşdirmə: qaqma.

- **gövrəçin bəsləmə yuvası:** gövrəçinlik. gövrəçinlik. gövərtə.

gömərtə.

- **caymasan yoldan, qılarsan yuva.**

- **gündüz gəzər yuvada, gecə gəzər ovada.** (oxuçu. şarkıçı.

köçəki. rəqqas.).

- **qızlar hamısı bir yuvanın quşudur.**

- **tülkü yuvası:** qaptan.

- **qalalarda, gövrəçinliyə oxşar gözçü, bəkci yuvası:**

gövrəçinlik. gövrəçinlik.

- **boş itə yuva tapılmaz:** işsiz gücsüzün gedəcəği yeri

bəllənməz.

- **cocuq yuva:** yuvacıq. anaokul. beçəev. biçəev. biçəv. biçöy.

anaoxu. kudəkisdan.

- **dirək, situnun dayandığı, durduğu yuva, oyuq, dayaq:**

ısqaca. qısqaca.

yuvac

çuvac. çuvaş. kərəki. çadır. cacır. çaşır.

- yuvacıq** 1. alnaq. - **incə qamışdan hörülmüş quş yuvacığı**: çığ (> **çeg** (fars)- **çex** (fars)-). 1. cocuq yuva. beçəev. biçəev. biçev. biçöy. anaokul. anaoxu. kudəkisdan.
- yuvaq** 1.(yuvarlaq). yumaq (yumalmaq). (bükmeclə, qıvırmaqla oluşan) həlqə. büküm.sürgü. silindir. ustuvanə. loğ. qaytaban toprağı, asfaltı bərkitməkdə kullanan yuvarlaq təkərlək daş. ustuvanə. ərkəgin. ustuvanə. yoğun axlov. mərdana. 1.(yuvarlaq). yumaq (yumalmaq). (bükmeclə, qıvırmaqla oluşan) həlqə. büküm. - ip, saç **bükümü**. 1. **yuva**. loğ. loğadaşı. - **çaxmaq yuvağı**: ağacdən, dadən, dəmirdən olub, yeri bəritmək üçün işlədilən ustuvanə, mərdana. - **uzun, yuvaq ağac**: sərən. - ip, saç **bükümü**.
- yuvaq** **yuvağ**. 1. girdə, qolayca fırlana bilən, ağır nərsə. - **dam yuvağı**: loğ. damların üstün düzəltmək üçün qəltək, daş silindir. 1. paltarla bağı nərsələr. heyvanlarda öksüz tırnaq. parraq. 1. toxu. topaq. dönqülüq. bulçuğ. həlqə. ayla. ağıl. qurs. arın. parraq. təmiz. 1. yumşaq. - **bugün gün yuvağ**: bugün hava yumşaq. 1. **yuvqa**. səfeh.
- yuvaqol** yataqqol. içqol. anaqol. araqqol. oranqol. oratqol. ortaqqol. qaynağqol. qaynaqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol.

göbəkqol. dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol.
 özqol. çəkirdəqol (**çəkirdək < çiq: tuq:** bütün.). mənşə'.
 kökün. kökən. mənbə'. iç mərkəz. əsl mərkəz. siql
 mərkəzi.

yuvalaq dürək. türək. qəltək.

yuvalaq tələkək. təkələk. təvərək. təkərlək toğalaq. girdə.

yuvalamaq 1. uvalamaq. yuvarlamaq. 1. yumarlamaq. yığmaq. yuva
 yapmaq.

yuvalamaq yuvub arıtmaq.xarlamaq. korlamaq. yapalamaq.
 yoxalamaq. yanğısılamaq. ələ salmaq. sallamaq.
 kiçitmək. kəmsitmək. təhqirləmək. hoylamaq. - **evində**
bayquş yuvalasın: evində bayquş ötəsi!:evində bayquş
 tünəsi!. evin dağılsın.

yuvalanmaq - **pis kişiler yuvalandğı:** yer canavar ini, nini.

yuvalı - **üyəli yuvalı, yeyimli keçimli, gəlimli gedimli olsun.**

yuvalmaq yuvarlanmaq. yuvulmaq. dığırılanmaq. - onun başın
yuvarla: kəs sal. - **yuvalmış** başın qurbanı: kəsilməmiş başına
 qurban. - düşman başı **yuvalsın.**

- yuvan** 1. duzsuz. yalan yulan. yuyan yalğan sözlər: yalan yulan sözlər. qələt. 1. paltar yuvan. cırıcı. (**c < > k. q**) kirici. kirçi. 1. yuqa. yuğa. yunğağ. təmizləyən. aran. sabın.
- yuvanç** təsəlli.
- yuvaniş** (yuvanç, yavaniç).
- yuvanmaq** dincəlmək. rahatlanmaq. avunmaq. yengəllənmək. yüngüllənmək.
- yubar** 1. yumru. yumar. topuq. (**f < > p**) tofuq. tumalac. təpə. təl. girdə. qulaq. kündələnq. 1. əğri. kəc. buruq. piç. 1. tom. yumar. yumur. yumrı. top. yuvarlaq. girdə. kürə. şar. - **yer topu**: yer kürəsi. - **yuvarlaq nəsnelər**: top. yığın.
- yubar** **yumar. yumaq.** 1.büklüm. təkərlək. qanqal. çillə. çilə (< **çiqlə**: düğün). - iplik **çiləsi**. 1.qulubul. 1.kürə. - **mühəddəb biçimli olan kiçik yubar**: dənə. həbbə. qabarcıq. qabarcuq. - **ışıquyar > ışıquvar**. ışıqkürə > ışıkürə. ışıquvarı. ışıqkürəsi. fotosfer. - **yer yuvarını** iki əşit, bərabər uzaqlığa bölən cızıq, xətt: ustuva xətti. ortacıq. ekvator.

yuvarlaq

1. həlqə. kürən. kürəm. dayirə şəklində. qoyun. qıvrıq. içbükey. tımbıl. dımbıl. şişman. tombul. tomalaq. dayirə. tögərək. tuqul. təkərlək. dayirə. 1. qıvrım. qıvrıntı. dönəməc. dolama. dolayı. dalqa. çevirmə. sapma. büzük. burum. qatlama. tavlancaq. tavtar (saç). dəğirmi. çevrəli. toparlaq. dəğirmi (> dayrə). girdə. çevrə. yuvalaq. yumaq. top. güllə. top. yay yuvalağı. 1. qurvi. girdə. 1. təkərlək. təkərük. təkərmi. təkər. dəğirmi. girdiş. gərdiş. toğlaq. toğalaq. qərqərə. qıldıraq. yumaq. tombalaq. tostoparlaq. lündə. kündə. güllə. kürə. top. büktə (ş < > k) püştə. topaq. topuq. qumal. girdə. kündə. 1. girdə. kürəvi. tombalaq. dombalaq. tombul. şişman. burçaq. burçaq. burçuq. dəğirmilik. girdə. qozaq. top. qabar. qurs. quy. qoy. top.

- **top** üz. - **top** kahı. - **top** aqasya. 1. yuvar. top. kürə. şar. topalaq. girdə. kəllək. kəllə biçimində. kəllə biçimində əni boyu bir olan. toparlaq. topaq. top. yumaq.- bir **topaq** ip, sap. - **topalaq** kişi. - **bir topalaq pambıq**: bir yumaq, bir yuvarlaq pambıq dəngi, dənəyi. - **yer topu**: yer kürəsi.

- **tombalaq** cocuq.

- **toparlaq** kişi. - **tos toparlaq** cocuq.
- **hoqqabaz yuvarlağı**: tombala.
- **ucunda, başında topu, yuvarlağı olan**: toplu.- **toplu** çadır.
- **toplu** iğnə.
- **yuvarlaq əkmək, ətmək**: somi. somun. sumun.
- **yuvarlaq qayıq**: qofa. kofa.
- **su qozağı**: su qabarı.

yuvarlaq

- 1.dombalaq. tombalaq. tumbalaq. 1.müdəvvər. girdə.
 toparlaq. qolvə (fars) < küplə. girdə. girdə. topacıq. gombul.
 şişik. döğürmə. diğirmi. dəğirmi. girdə. yumarlaq. şar.
 topaç. - **yuvarlaq hesab**: toparlaq hesab. təxmini hesab. 1.
 küvrə. kürə. qalob. qolab. dolab. quşaq. dayrə. - **yer
 quşağı**: yer kürəsi. 1.başlı. topçul. 1.dəğirmi. təkərlək.
 girdə. - **yayvan, yuvarlaq qab**: çanaq. - **yuvarlaq başlı**:
 almabaş. - **iri yuvarlaq başlı topuz**: çomaq < > çoqmaq.
 çoqmar.
- ("əlli" "yüz" kimi). **yuvarlaq, bütün sayı**: dalya.
 - **ağ, yuvarlaq qabaq**: mallabaşı.
 - **günəşin yuvarlaq biçimi**: günəş qursu.
 - **incə qabıqlı, yuvarlaq, ağ, dənəli üzüm çeşiti**: qabarcıq.

qabarcuq.

- **incə, ucları yuvarlaq qaş**: qələm çaqrı.

- **incə, yüngül, yuvarlaq, kiçik başlıq**: taxa. taqqa.

- **kiçik, yuvarlaq, qalınca əkmək, çörək, kükə**: qaqala.

- **kümük, yuvarlaq tuxumlu ot çeşiti**: qılıqlı yonca. diğirdıqlı yonca.

- **qubbanın oturduğu yuvarlaq, çox bucaqlı bölüm**: qasnaq.

- **sıxışdırılmış, yuvarlaq, topar qar**: qartopu. qartop. qartoqu. qartoq.

- **tarlada bitən qara, yuvarlaq dənəli bitgi**: qaracıq. qaracula. qaragüllə.

- **ucu sivri, başa doğru genişlənilib, yuvarlaq uşaq**

oyunçağı: qatıp. qotıq. (artılmış, yoğunmuş, yuvarlanıq).

mazalaq. bazalaq. pazalaq. topac.topaq.

- **yoğur (xəmir) yoğurmağa yuvarlaq, dərin təkne, qab**:

qarsan.

- **yumşaq, boş yeri bərkitmək üçün, üstündə gəzdirilən**

enli, yuvarlaq (ustuvanə biçimli) təkər: qaldaban < çaldaban

> qəltəban (fars).

- **yuvarlaq səbət, sələ, torba**: topac.topaq. qatıp. qotıq.

- **yuvarlaq, yağlı pənim çeşiti**: qaşqaval.

- **içinə para atmaq üçün, bir dəlikli, yuvraq qab**: qumpara.
dəxil. qalla.

yuvarlaqnaq sümülcümək. sürüşmək. sürçmək. yuvarlaqnaq.
tökəzimek (tökülmək). büdrəmək.

yuvarlamaq 1. biləkləmək. tönğərətmək. devirmək. 1. topurlamaq.
toparlamaq. yumalamaq. yumağlamaq. uvalamaq.
yuvalamaq.

- **yuvarlana yuvarlana**: çömeltayaq. paldır güldür.

- **yığıb yuvarlamaq**: toparlamaq. top etmək.- xəmiri
topalamaq.

yuvarlanan ağqan. dığılanan. təkərlənən.

yuvarlanıb - **dağdan yuvarlanıb böyümüş qar kütəsi, kütəsi**: qartal.
qartaq. qartalaq. qatalaq. qartalac. qatalac. şəpə. bəhmən.

yuvarlanmaq 1. aşağı fırlanmaq. - qablama qazan **tıngır minğir**,
yuvarlandı, aşağı gurladı. 1. dəgirmilənmək. girdələnmək.
1. avalanmaq. ovalanmaq. dövr etmək. çərx vurmaq.
dönmək. yumalanmaq. təkələnmək. döndərilmək.
çevrənmək. 1. dilqəm bolmaq. devrilmək. yığılıb qalmaq.
avnamaq. ağnamaq. devrilmək. avunmaq. yığılmaq.

devrilmək. qampaymaq. devrilmək. düşmək.
 töngərələnmək. tomalmaq. qımpaymaq. devrilmək. **1.**
 yığılmaq. yığılanmaq. yığırlanmaq. diğirlanmaq.
 yuvalanmaq. diğirlanıb təkərlənib bəbəiənilib
 dalqalanmaq. yığışmaq. çuqmaqqlanmaq. çöğrəklənmək.
 çörəklənmək. külçələnmək. burulmaq. ağmaq. -
 səhərəcən yerimdə **yuvarlandım.** - ağırdan **yuvarlanı.** - üz
 üstünə **yuvalanmaq.** - uyudu **yuvalandı** düşdü. - qayadan
yuvarlanıp, diğirlana diğirlana düşdü. **1.** yufluşmaq.
 yuvluşmaq.

yuvarlaşdırmaq devirmək. tumarlamaq. - xalçanı **devir.**

yuvarlaşmaq tögərəklənmək. tögərəkləşmək. dayirə şəklini almaq.
 xalqa biçimində toplanmaq.

yuvarlaşmaq yumuşmaq. toparlaşmaq. yumuşarmaq.

yuvarlatmaq **1.** kündələtmək. **1.** yuvturmaq. diğirlatmaq. - o topı
yuvarladı.

yuvarsamaq yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvsamaq.

yuvaş (**y > ç**) çuvaş. yavaş. yüngül. yengəl. sakin. rahat. **1.**
 sakin. ağırbaşlı. səssiz. uysal. **1.** sakin. ağırbaşlı. səssiz.

uysal. **1.** yavaş. ahəstə. < ağır asta. ağır. asta.

- **qonaq qoydan yuvaş**: qonaq qoyundan daha uysaldır.

yuvaşlamaq yavaşlamaq.

yuvaşmaq sakinləşmək. uysallaşmaq.

- **savrusun sıylasanq emilik da yuvaşadı**: sağrısını oxşasan vəhşi at da uysallaşır.

yuvaşmaq yumaq.

yuvaşsınmaq **yuvaşsınmaq**. **1.** biraz sakinləşmək. qorxusu geçmək. **1.** biraz sakinləşmək. qorxusu geçmək.

yuvaştırmaq **yuvaşdırmaq**. sakinləşdirmək.

yuvatmaq ufatmaq. oğmaq.

yuvılmaq yuvulmaq. yumşamaq.

yuvirta **yuvırda**. tezliklə.

yuvqa **yufqa**. **yuqa**. **yuvaq**. **yupqa**. **1.** səfeh. axmaq. - **yuvqa** bolub qal: səfeh olub qal. **1.** hər nərsənin incəsi. zayıf. incə. aciz. yufqa. **1.** qatmər. - **yuvqa** alıb yumqın satmaq: ucuz alıb baha satmaq. **1.** paltar yuğan.

yuvqalanmaq **1.** yaramazlaşmaq. yozlaşmaq. qudurmaq. yufqadmaq. yufqatmaq. **1.** yozlaşmaq. qudurmaq. yufqadmaq. **1.** yufqatmaq. yufqadmaq. yozlaşmaq. dikbaşlı olmaq.

yuvqalmaq	yufqalmaq: ufaqlamaq. ovsaqlamaq. yuvqa olmaq. yuvqa olmaq. ufaqlamaq. ovsaqlamaq.
yuvqırtıq	yuvğirdiq. dağlarda öbək halında yetişən bir tür ot.
yuvqurun	heyvanların tuz yaladığı yer.
yuvlunmaq	1. yuvarlanmaq. yumarlanmaq. - dağdan daşlar yuvlundu. 1. yuplunmaq. yumşanmaq. aydılaşmaq. özünə gəlmək. yarqılmaq. əxlaq tapmaq.
yuvluşmaq	yufuluşmaq. yuvarlanmaq.
yuvmaq	1. yuvarlamaq. yumarlamaq. fırlatmaq. - topu yuv: fırlat. 1. yozmaq. 1. qoşmaq. 1. cuvmaq. yoğmaq. yıxmaq.
yuvmək	dürmək.
yuvnulmaq	yuvarlanmaq. - daş yuvnulucaq daşımaz yosun.
yuvsamaq	yuvarlamaq yazmaq, istəmək. yuvarlamaq. qaltarmaq. diğirlatmaq. fırlatmaq. - sözü yuvsatma.
yuvşanmaq	yumaşlanmaq. yumşaqlanmaq. kavlanmaq. xuylanmaq. xoşrəftarlıq, həlimlik göstərmək.
yuvşasız	basağan. basavan. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. rəhmsiz.
yuvşasızlıq	basağanlıq. basavanlıq. zalimlik. rəhmsizlik.

- yuvturmaq** yuvarlatmaq. dığırлатmaq. - o topı **yuvarladı**.
- yuvturmaq** **yuvdurmaq**. yıqatmaq.
- **ayıbın yuvdurmaq**: suçunu təmizləmək.
- yuvuq tüşün** qohum tanış.
- yuvuq** **yuğuq**. **1.** (selinən) yuvarlanıb, yuvulub dığırlanan daş, qaya. girdələnmiş, saf suf daş. **1.** yaxın. **1.** qohum.
- **yuvuq yetmək**: qohum olmaq.
- **yuvuq girmək**: yaxlaşmaq.
- **yuvuq tənq**: qohum dost.
- **yuvuq ülüş**: dünür.
- **qarşı yuvuq**: yaxın qohum.
- **qışqa yuvuq**: yaxın qohum.
- yuvuqlanmaq** yovuqlanmaq. yaxlaşmaq. yaxınlaşmaq.
- yuvuqlaşmaq** yaxlaşmaq.
- yuvuqluq** **1.** yaxınlıq. **1.** qohumluq.
- **yuvuqluq yürütmək**: qohumluq ilişgilərini sürdürmək.
- yuvulmaq** **1.** cuvulmaq. yıqanmaq. **1.** yumulmaq. yığılmaq. - indi igid **yuvulsun**: **yığilsın**. **1.** uslandırılmaq. axıtılmaq.
yuvarlanmaq. toplanmaq. - yuvalftıaq. **1.** yoğulmaq.
yumşamaq. - qatqı yağı, daş üreklər **yuvulsun**. **1.** ərışmək.

olqunlaşmaq. yəvülmək. yığılmaq.

- **məni gönçəqim yuvuldu**: mənim şalvarum yıqandı.

yuvultamaq **yuvuldamaq**. yuv deyib gedmək. hızla gedmək. uçar kimi gedmək. ıslıq çalmaq. vızıldamaq.

- **aslanbeq yuvuldab qetdi**: aslanbeq uçar kimi hızla qitti.

- **uruşda oqlar yuvuldaydıla**: savaştə quruşunlar vızıldır.

yuvultar **yuvuldar**. baştanqara quşu.

yuvumçu ölüyü yuvana verilən ölünü paltarları.

yuvumtu **yuvumdu**. 1. ölənün fəqirlərə verilən paltarı. 1. yıqama suyu.

- **ölgənni yuvumdusu**: ölünü yıqama suyu.

yuvun yayqan. yılخان. yığan. yuğun. qusl.

yuvunmaq 1. gizlənmək. örtülmək. bükülmək. dürmələnmək. 1.

yıqanmaq. gərəklı yerdə yuvanır. 1. yayqanmaq.

yılخانmaq. yığanmaq. yuğunmaq. qusl emək.

yuvunmaq yıqanmaq.

yuvuntu yıxac. yuğuntu.

yuvuntu yuyıntı. sukri. kirli su.

yuvunturmaq **yuvundurmaq**. yıqamaq.

yuvunuş yıxanış. qusl.

- yuvurqan** 1. cuvurqan. yorqan. 1. yumurqan. yoğurqan. yorqan.
basturuq. örtük.
- yuvurtmaq** yaqlaşdırmaq. yaxınlaşdırmaq.
- yuvurtmaqan** iç tutmayan.
- yuvusqa** mirdəşir. qəssal. öli yayqacı.
- yuvuş** içi boş, damarlı qamış.
- yuvuşmaq** **yufuşmaq.** (< **yummaq**: yığmaq). 1. yumaşlanıb, yığışmaq. yardımlaşmaq. yoldaşlıq etmək. birbiriylə dost olmaq. 1. bir birinə dığlatmaq. göndərmək. - olar birbirigə topıq **yuvuşdular**: birbirinə atdılar. 1 yumuşmaq. yuvarlaşmaq. 1. birbirinə ısınmaq. yaxınlaşmaq.
- yuvutmaq** 1. gizləmək. örtmək. bükmək. dürmələmək. - getdilər izlərin **yuvuddular.** - sirrileri **yuvutmaq** ər adamın işidi. 1. utmaq. (yuvut: ut).
- yuyan** 1. yalan. ötrük. 1. yalan. ütrük. yalan yuyan sözlər: yalan yulan sözlər.
- **yuyan yalan**: kizbi məhz.
- **yalan yulan.** - **yuyan yalğan** sözlər: yalan yulan sözlər.qələt qulət. səhv məhv.
- yuyıntı** yuvuntu. sukri. kirli su. çirkav. çirkab.

yuymaq	yıkamaq. yumaq. (təkər təkər yumaq).
yuynaq	sağan. saqana. təmizlik evi. paltar yuvulan yer.
yuynmaq	yığınmaq: yığqalamaq. yerxalamaq. çəkinmək. pərhiz edmək?.
yuyulmaq	silinmək. yoyulmaq. yazı yuyulmaz. yazılışda yuyulmuş yox.
yuyunmaq	silinmək. nərsəni nərsədən pozmaq, yumaq, silmək. - gözdən yaş yuyunsun , ürəkdən pas.
yuzlama	1. kürdəşən xəsdəliği. 1. paçadan yapılan bir yemək.
yuzlaşmaq	uzlaşmaq. yüzləşmək. üzləşmək. bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək. sazlaşmaq. saziş edmək.
yuzunmaq	yazıq olmaq. yazıqmaq. haxsızlığa uğamaq.
yuzurmaq	osdudmaq. boş boşuna danışmaq. ötmək.
yübay	ər.
yüce	< yük. 1. yükcə. yüksək. yuqğar > yuxarı. uca. yuqarı. yuqqarı. yuquş. (yüçəlmək. ucalmaq. yüksəlmək). yükcə: yüksək (< yük). ulu. uluq. uluğ. ilun. uca. yüksək. mübarək. yüksək. abığa. alba. alicənəp. 1. heybətli. ökdəm. görqəmli. tutey. dudey. böyük. ulu. hakim. üstün.

- yüçə** uca. üçə. yücək. uca. ucaq. yüksək. ala (# bala). böyük. böyük. sayın. sayqıq. sayqılı. uluğ. ulu. böyük. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. əziz. izzətli. izzəti nəfsli.
- yüçəq** yücək. yücə. uca. ucaq. sayqıq. sayqılı. uluğ. ulu. böyük. üstün. üstüş. üstüc. üstüq. şərəfli. e'tibarlı. izzətli. izzəti nəfsli.
- yüçəqqin** yücəqgin. yücəliklə. yücəgəliklə. ucalıqla. ucaqıqla. ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. sayqıqla. sayqıyla. böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üsütşüklə. üsütlüklə. nəcibənə. şərəfətməndənə. şərəfliklə. bozorqvarənə. əsilənə. əsalətlə.
- yüçəqliq** yücəklik. yücəlik. ucalıq. ucaqlıq. üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. uluğluq. ululuq. böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.
- yüçəl** yücəlik. ululuq.
- yüçəliq** yücəklik. ucalıq. ucaqlıq. üstünlük. böyüklük. sayqıqlıq. sayqaq. uluğluq. ululuq. böyüklük. üstünlük. üstüşlük. üstüclük. üstüklük. şərəf. e'tibar.

- yüceliqlə** **yüceliklə. yücgeliklə. yücəkgin. ucalıqla. ucaqıqla.**
ucqayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuqla. sayqıqla. sayqıyla.
böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üstüşüklə. üstütlüklə.
nəcibanə. şərəfətməndanə. şərifliklə. bozorqvaranə.
əsilanə. əsalətlə.
- yücelim** bax > **yücelmə.**
- yüceliş** bax > **yücelmə.**
- yücelmə** **yüceliş. yücelim.**yüksəlmə. yüksəliş. yüksəlim. ucalma.
ucalış. ucalım. yücelmə. yüceliş. yücelim. ulalma. ulalış.
ulalım. osurma. osuruş. osurum. üslənmə. üsləniş.
üslənim. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm. boyatma.
boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış. yaprayım. abrama.
abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkiniş. ərkinim. gəlişmə.
gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş. gülüşüm. gülləşmə.
gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş. ilərləyim. inkişaf
edmə. e'tila'. pişrəft.
- yücelt !** ulula !. ulla !. qutal !. qutla !. yüksəlt !. mübarək qıl !.
- yüceltmək** **ucaltmaq.** ideallaşdırmaq.
- yüceltmək** yaxlamaq. qorumaq. savunmaq. tərəf çıxmaq.

- yüccəliqlə** **yüccəliklə. yüccəliklə. yüccəgin. ucalıqla. ucaqıqla.**
uccayla. ululuqla. uluğlukla. ulğuuqla. sayqıqla. sayqıyla.
böyüklüklə. böyükülüklə. üstünlüklə. üsütsüklə. üsütlüklə.
nəcibanə. şərəfətməndanə. şərifliklə. bozorqvaranə.
əsilanə. əsaletlə.
- yüftürmək** **1. yügürmaq.** yiktürmək. yüvmək. bir nərsə ilə iyilik
edmək. **1. yüvmək. yiktürmək. yardımlaşmaq.**
- yüfüflüq** **yoğuşlu.** erməğanlı.
- yüfüfmək** **yoğuşmaq.** yardımlaşmaq. birbiriylə dost olmaq.
- yüfüş** **yoğuş.** hısımların (çox kərə qərdəğə qoyulan gəlini çəyiz
ziyəsi etmək üzərə) paltar, mal ilə yardımlaşması.
- yüq** - **yükünü tutmaq:** yük bağlamaq.
- yüq** **yük.** **1. məsuliyət. 1. artmaq. dəng. bar. toyaq. dək. 1.**
qat. taxım. **1. sıxıntı. zəhmət. - yük olmaq:** zəhmət vermək.
1. yüng. oq yələğ. yöq. 1. laşə. laşa. < metatez > şələ.
gövdə. **1. yüng.** quş tükü. quş yələği. oq yələk. **1. yuğ. 1.**
rəhimdəki cocuq. cənin. **1. < > yığ.** yükcə. yüksək. yuqğar
{ yuxari **yükmək < > yığmaq.** artma. tay. dəng. tənqik}. **1.**
tap. {yükləmək: tapın artmaq. tablamaq}. **1. vergi. maliyat.**
salğın. - **yük bağlamaq.** yükünü tutmaq. - **yüq yap: yük yap.**

- yük. ağıruq. ev nərsə şüyü. qab qacaq. uvaq dəvək. **1. yüriq.**
- quş tükü. - quş **yələğ.** ox **yələği.** **1. yük.** buxca.
- **yükünü yuxarı tutmaq:** nazlanmaq. qırcanmaq.
 - **yük almaq:** qaldırmaq.
 - **yükü çox:** **1.** zəhməti çox. **1.** işi ağır.
 - **yük almamaq:** məsuliyyətdən qaçınmaq.
 - **yük altından** qalxamamaq: öhdəsindən gələməmək.
 - **yük vurmaq:** yük yükləmək.
 - **yükünü tutmuş:** işin birtirmiş. zənginləşmiş.
 - . - **yükköç:** > **yüküç:** **yükköç daşqası:** yükköç arabası: yük ilə köçmək üçün düzələn araba.
 - **yük bağlamaq:** tanqıqımaq. dəngimək.
 - **yük atı:** yabu. bayqır. bəyqir.
 - **yük heyvanı:** borta. kərəçi atı. yabı.
 - **yükdən** açılmaq, dincəlmək: savğun. yüngülləşmək. yükdən açılmaq, dincəlmək. dincəliş. fərağət.
 - **yükkə almaq:** kəfil olmaq.
 - **yükkə salmaq:** kəfil etmək.
 - **kəsinə yükkə almaq:** üstələnmək. görev ad etmək.
 - yükün açdırmaq. ödətmək. tülətmək. dölətmək. **(yük # yok).**

yüq

yük. 1.balya. balğa. bağı. tay. çalız. çalaz. ağırıq. ağıruq.

- **yük olmaq:** arxadaşı olmaq. 1.bağı. qoşu. ev ağırıqları, vəsayili. yeşik. yaşıq. eşik (< **yaşmaq:** örtmək). 1. zəhmət.

1. göröv. vəzifə. 1. təndirə çörəyi yapma döşəyi. 1.

bəlsək. qızarmalı əti, yeralmanı təndirin üstündən

sallamaq üçün işlədilən mil, şiş, ayqıt. 1. içərik. içirlik.

içlik. anğılam. alğılam. anlam. salt. salıt. gəbə. qapsam.

içərim. içində olan. toplan. möhtəva. məfhum. məzmun.

1.yaşıq. yeşik. yaşyaq (< **yaşmaq:** örtmək). 1. çalız. çalaz.

ağırıq. ağırlıq. 1. güman. sanıq. zənn. 1. **ük.** qondı. qoydı.

dəng. 1. **yükün.** qanqal. zəhmət. 1. yüklük. yükümlük.

görə. görək. göröv. - haydi, bu **yüklüyə** giriver.

- **böyük bir yük qaldıran çubuq:** qaldırac. qanırtmac.

qanqırmac. qaqırmac. qaqırtmac. qaqrımac. diləm. deyləm.

əhrom. əhrüm.

- **iplə dalında yük daşıyan yükçü:** ip yüküc.

- **mal qarıya yük yükləməkdə işlənən iki yanına ip keçirilən**

aylaq, həlqə: qoçacıq. qoşacıq.

- **malqara, yük heyvanlarının dırnağının içi karvalıb,**

kovalmaq, oyulmaq: çürümək. qarıncalanmaq.

- malqaraya yük çatıb çəkmə (bağlama) işləmi: qara qoşu.
- yük arabalarının yüklük qorucu çarçıva. bu çarçıva oxlarına gərilən ip: qaraçav. qaraçağ. qaraçov. qaraço.
- yapılarda, yükü daşıyan atı, dirək: qanat. qonat.
- yük qulluqları, servisləri: taşqo. karqo.
- yük olmaq: zəhmət vermək.
- yük heyvanı: yüklük. yabı.
- eşşək yükü: ağır yük.
- kimsiyə yük olmaq: ağırlıq olmaq.
- yük arabası oxunun çatal bölümü: bağırcaq.
- yük çəkən: yükəç. bağkeş. barkeş. ağırlıq daşıyan.
- yük heyvanı: bağqır. bəygir.
- yük atı: yabı. yapu. yapı(< yapmaq). iş.
- ev yükü keçim sıxıntısı, sorusu: ev baxımı, güdümü.
- ev yükü: keçim sıxıntısı, sorusu.
- sevgilik, seviklik, eşq sıxıntısı, üzüntüsü, yükü, dərdi: könül bulqası. könül bəlası. könül yarası. dərin üzüntü içində bırxan acı.
- yük daşımaqda işlənən dörd qollu, dörd bucaq təxdə: götürgə. təskərə.

- **yüngül dosdun, yükü ağır olar.**
- **yük değil:** zəhmət değil: yükü yox. ağırı, zəhməti yox.
- **yüksüzün:** ağırmazsa: yük olmasa, olmazsa: zəhmətsiz. birzəhmət.
- **yüksüz:** ağırsız: zəhmətsiz. yükə, ağıra dəğməz: zəhmətinə dəğməz.
- **yüklü:** ağırsın: ağırçın: zəhmətli.
- **sizi yüklədik:** sizə yük olduq. ağırsatdıq: zəhmət verdik.
- **yükür:** ağır yük: yükağır: çox zəhmətli.
- **yük qıtmaq, azaltmaq:** ağırqıtmaq: zəhməti azaltmaq.
- **yükü yox, buyurun:** ağırmaz buyurun nə zəhməti (zəhməti yox), buyurun. yüklü: yükümlü. yükük: ağır. ağırlı. zəhmətli.
- **qız yükü, duz yükü.**

yüq **yük.** sağunc. baqaj. - **daşıma, yük heyvanı:** ulov. - **yük arabası:** tınqıl tınqıl. dinqil.

yüqaqır **yükağır.** ağır yüklü. yükür. çox zəhmətli.

yüqaraba - **kərdi, eyvan, yük arabası qıraqlarında tikilən, dikətilən qol, çərçivə, barmaqlıq:** qanat. qana.

yüqat **yükat.** yabı. yapı.

yüqcə **yükcə.** ükçə. dayaqlı. sağlam. müstəhkəm.

yüqçələmək	yükçələmək. ükçələmək. təpələmək.
yüqçələnmək	yükçələnmək. yüksələnmək. ükçələnmək. təpələnmək.
yüqçü	yükçü. daşqaçı. hambal. - iplə dalında yük daşıyan yükçü: ip yüküç.
yüqçülük	yükçülük. hambahlıq. 1. daşıyıcılıq. daşqaçılıq. 1. işçilik. ücrət. müzd. 1. boşuna, gərəksiz yüklənmək. - bu issidə, palto geymək yükçülüqdür. 1. boşu boşuna özün oyalanmaq, düşünmək, başın doldurmaq.
yüqə	yükə. göğüs. baş. sədr.
yüqə	yükə. görev. vəzifə.
yüqəc	yükəc. 1. yüklənən. üstəc. üstlənən. kəfil. 1. yük çəkən. bağkeş. barkeş. ağır q daşıyan.
yüqəçəqliq	yükəçəklik. barkeşi.
yüqəq	yükək (y < >.) ükək. 1. tabut. qabırcaq. qabqırcaq. sandıq. 1. bürc. minarə.
yüqəqləmək	yükəkləmək (y < >.) ükəkləmək. qalaqlamaq. qalaq, qutu, sandıq yapmaq. bürc yapmaq.
yüqəl	yükəl. yiyə. yüklü. ağır q. mücəhhəz.
yüqəmək	yükəmək. yükləmək. ukmək. yüdəmək. {tapın artmaq. tablamaq. ağırlıq: yığınlıq }.

- yüqən** **yügən.** 1. tizqin. düzgün. ovşar. gəm. yüyən. yular. gəm. başlıq. yelo. cilo. liqam. 1. yükünür. tapan. abid. 1. yükünür. tapan. ibadət edən. 1. **yükən.** (**y < > s**) sükən. yükəş. görəvli. məsul. 1. at başlığı. dizqin.
- **arba yüqən:** **yüqən bilək:** dizgin.
- **yüqən salmaq:** cilovlamaq. noxtalamaq. tabe' qılmaq. hükmü altına almaq.
- **yüqəndə durmaq:** birinə tabe' olmaq. boyun əğib yaşamaq.
- **yüqənni boşlama:** qərar verirkən başqasına fikir haqqı tanımamaq.
- **yüqənsiz atça:** tərs. öner. xuysuz.
- yüqənləmək** cilovlamaq. noxtalamaq. dizginləmək. hükmü altına almaq.
- yüqənli** cilovlu. noxdalı. dizqinli. gəm vurulmuş. uysal. evli.
- yüqənsiz** 1. (yüksüz. icbarsız). əркиn. ərikkən. qaravsız. qarösiz. 1. dizginsiz. tutulmaz.
- **yüqənsiz at:** palavarçı.
- yüqəş** **yükəş.** 1. yüklü olan. üstündə yükü olan. 1. görəvli. məsul.

yüqəşmək	yükəşmək. yükü çığninə, sıtına, boynuna almaq. - uşaq yoruldu, yükəş gətirdim.
yüqətmək	yükətmək. yüksətmək.
yüqqi	yükki. yuqar. ərikə. vala. ali.
yüqləqsəq	yükləksək. yükləmək istəyən.
yüqləm	yükləm. yüküş. 1. ittiham. suç. pozaç. pozuç. qabart. yazqı. 1. müsnəd. xəbər. 1. yüküm. bilgi. bilgə. salıq. xəbər. - bilgin varmı keçənlərdən. 1. yüküm. bilgi. salıq. sav. xəbər. 1. veriş. alavı. alavıç. alvac. həvalə.
yüqləmədəçi	yükləməyici. yükləməyən.
yüqləmək	yükləmək. 1. (k < > ş) yüşləmək. yüşürmək. yükürmək. yüküşmək. yüşüşmək. yüşmək. 1. təhmil edmək. 1. isnad edmək. 1. çoşlamaq. cuşlamaq. bərkitmək. - nərsəni birinə yükləmək: tolamaq. dolamaq. ağır, işgilli bir nəyi, birinə göndərmək, ilişdirmək. - bu işi mənim başıma doladı. 1. kökləmək. yapışdırmaq. yığmaq. sarımaq. dolamaq. çırmamaq. bağlamaq. 1. salı vermək. sallamaq. aslamaq. ağıdırmaq. baslamaq. battmaq: dəddəmək. zorlanmaq. gücənmək. saqçlamaq. 1. taymaq. taylamaq.

- yüqləmək** **yükləmək.** 1.balğamaq. balyalamaq. bağlamaq. taylamaq. dəng yapmaq. 1.eşşək eyləmək. çullamaq. 1.komalamaq. bağlamaq. çatmaq. 1.irca vermək. 1. **yüklətmək.** boğazlamaq. gövrələmək. gövrələtmək. gəbələtmək. dölləmək. döllətmək. ikiqatlamaq. hamilə edmək. liqah, ilqah edmək. 1. **yüküşləmək.** alavlamaq. alavıclamaq. alvaclamaq. həvalə edmək. verişləmək. - **güc bir işi başqasına yükləmək, irca vermək:** dolamaq. - **sorumluğu birinə atmaq, yükləmək:** başına yıxmaq. - **çıxarını, xərcini yüklənmək,** çəkmək, dartmaq. - **üzərinə yükləmək:** örtmək. çəkmək. dartmaq. - yorqanı üstünə **çək.** - **kötülük yükləmək:** ləkə sürmək. qaralamaq. qaramıtlamaq. qara çalmaq. kirlətmək. qırlatmaq. kötüləmək. pisləmək. yermək. - **mal qarıya yük yükləməkdə işlənən iki yanına ip keçirilən aylaq, həlqə:** qoşacıq. qoşacıq. - **suçun başqasına atmaq, yükləmək:** qara yapmaq. qara yaxmaq.
- yüqləmək** **yükləmək.** 1. artmaqlanmaq. sırtlamaq. 1. yuturmaq. götürmək. almaq.

yüqləməli	yükləmək diləğində. istəyində olan.
yüqləmsinmək	yüklər görünmək. 1. təəhhüd etmək.
yüqlənən	yüklənən. - başqasının işin, görevin boyunlanan , yüklənən kimsə: kəsənək.
yüqlənən	yüklənən. yükəc. üstəc. üstlənən. kəfil.
yüqləniş	yükləniş. yüküş. ehtimal.
yüqlənmə	yüklənmə. əhd. təəhhüd.
yüqlənmək	yüğlənmək. yellənmək. üstünlük sanamaq. tasarlamaq. abanmaq. ağbalamaq. bir nərsənin üstünə ağdırılmaq. basa düşmək. baslanmaq. batmaq. zorlanmaq. gücənmək. sallanmaq. ağırmaq. 1. təhmil olunmək. 1. isnad olunmək. 1. arqaşmaq. çatılmaq. - el yükün iyid yüklənər, arqaşar. - köməkləşib arabadan yükləri yüklənib (arqaşib) daşdıq. 1. qatlanmaq. barlanmaq. 1. avunmaq. gəbə qalmaq. 1. çiyinlənmək. omuzlanmaq. boyunlanmaq. öhdələnmək. qəbullanmaq. 1. gücənmək.
yüqlənmək	yüklənmək. 1.boyunlanmaq. hamilə olmaq. gəbə qalmaq: gəbələnmək. 1.daşımaq. çəkmək. dartmaq. - üstündə yaraq çəkmək. 1.qapanmaq. abanmaq. çullanmaq. çulqanmaq. 1.təhmil olunmaq. 1.üstələnilmək.

öhdələnilmək. ibermək. ebirmək. aparmaq. yaparmaq.
götürmək evirmək.

- **boşuna, gərəksiz yüklənmək**: yükçülük. hamballıq. - bu
issidə, palto geymək **yükçülüqdür**.

yüqlənmək **yüklənmək**. artmaqlanmaq. sırtlanmaq. öşünləmək.
dayanmaq. sıxışdırmaq. əzmək. sıxmaq.

yüqlənmiş **yüklənmiş**. - **mindirilmiş, yüklənmiş, qoşulmuş bir, neçə**
nərsəni, birbirindən ayırmaq, düşürmək, salmaq: indirmək.
endirmək. - on kişi işdən **endirildi**. - borcdan **endirilmək**:
daha ödəvi nərsə qalmamaq. - arabanın motorun **endirmişlər**.
- dondan **endirmək**: üzdən aparmaq. - gözdən **endirmə** məni.
- içgi başına **enməmiş** hələ. - acılar üzgülər könlünə **enmiş**,
eniqmiş.

yüqlənmiş **yüklənmiş**. zorlanmış. üstələnmiş, basılmış, itələnmiş,
itilmiş, sıxılmış, - kim kimə **yüklənmiş**: zorlanmış.

yüqləşmək **yükləşmək**. bir işi birlikdə görmək, yükləmək. iştiraki
məsai. həmkarlıq etmək.

yüqləşməkdə arqaşmaq. arğaşmaq. arxa arxaya gəlmək, çıxmaq.

yüqlət **yüklət**. yük heyvanı.

- yüqlətiçilik** **yüklətiçilik.** gəbərtçilik. qabartıçılıq. qatmaçılıq. abraççılıq. apraççılıq. abartıçılıq. artırıcılıq. atlatıçılıq. attırıcılıq. aşırıçılıq. şişirtçilik. ötəçilik. ötsürçülük. əkməçilik. ullaqçılıq. ullatçılıq. boylatçılıq. böyütüçülük. qozqırtçılıq. qozqalatçılıq. mindiriçilik. mubaliğəçilik. iğraççılıq.
- yüqlətiş** **yüklətiş.** bax > **yüklətmə.**
- yüqlətiv** **yüklətiv.** gərəklik. kalavray. hökmənlik.
- yüqlətmə** göndərmə. ətf. - öz suçun mənə **yüklətir.** -.
- yüqlətmə** **yüklətmə. yüklətiş. 1.** təhmil. **1.** endiritmə. endiritiş. arxalatma. arxalatiş. yatsatma. yatsatiş. yastatma. yastatiş. yassatma. yassatiş. atıvermə. atıveriş. bağlatma. bağlatiş. dayatma. dayatiş. dayaqlatma. dayaqlatiş. söyətmə. söyətiş. söykətmə. söykətiş. köklətmə. köklətiş. sənədlətmə. sənədlətiş. yükləmə. dabanlatma. dabanlatiş. ayaqlatma. ayaqlatiş. təggələtmə. təggələtiş. tikitlətmə. tikitlətiş. ittikalatma. ittikalatiş. isnad. isnad etmə.
- yüqlətmək** **yüklətmək. 1.** atmaq. qomaq. qoymaq. vermək. - hər kimə bir iş qoydu. - bu mala çox yük qoma. **1.** hamilə etmək.

gəbəmək. arttırmaq (ırıksızqa. etdirgən. buyruq. icbar). **1.**
 toyamaq. yüklətmək. dəklətmək. artmaq. təhmil etmək.
1. yükletdirmək. oxa yələk taxdırmaq.

yüklətmək **yüklətmək. yükləmək.** **1.** boğazlamaq. gövrələmək.
 gövrələtmək. gəbələtmək. dölləmək. döllətmək.
 ikiqatlamaq. hamilə etmək. liqah, ilqah etmək. **1.**
 ağırsatmaq. zəhmət vermək. -
 ağırsatdıq: sizi yüklədik. sizə yük olduq. yorduk. zəhmət
 verdik. **1. yüklülətmək.** isnad etmək.
 - dan yeməyin **yüklülət**, şam yeməyin yüngüllət.

yüqlətmək **yüklətmək.** **1.** isnad etmək. **1.** təhmil etmək.

yüqləyən **yükləyən.** təhmil edən.

yüqli **yükli.** **1.** ağır əsrük, sərxoş. - çox **yüklü** idi. **1.** borclu. -
 keçən sənə çox **yüklü** düşdük.

yüqlü **yüklü.** **1.** avqan. ovğan. ovan. gəbə. (**inək**). barlı. varlı. **1.**
 səmirgin. **1.** boylu. boğuz. boğaz. qısırdal. iki qat. ağır
 ayağ. alkın. boylu. gəbə. hamilə. - yaz yeli ağacları **yüklü**
 qılıb. **1.** yapqın. hazır. mütəhhid. **1.** barqaq. barlı. dolu. -
yüqlüq oq: - **yüklük ox.** yələkli oq.

yüqlü **yüklü.** yiyə. yükəl. ağıriq. mücəhhəz. içli. hamilə. qarınlı. ikicanlı. mütəkəlləf. təklifli. siltavlu. gəbə. hamilə.

yüqlü **yüklü. yükümlü.** 1. sorumlu. məsu'lı. 1. mə'mur. 1. yalavac. göndəri. salğiq. salıq. salınmış. göndəri. göndərilmiş. elçi. qılavuz. öndər. yöndər. yamçı. peyğəmbər. 1. mükəlləf. 1. müvəzzəf. 1. məcbur. 1. qoşlu. qoşulu. döşəli. taxımlı. möblə. vər vəsayilli. əşyalı.

- **yüklü otaq:** gərəliylə döşənmiş olan oda. - **yüksüz otaq:** çılpaq, yalın, lüt oda. 1. dolu. şarjli. 1. qaramıq. qaramuq. əngəl. qarşıl. qarışıl. qonqal. qanqal. çöngəl. büküm. burqu. sıxıcı. - olunmaz yüklüyə düşdük. 1. borclu. minnətdar. 1. yazıq. müttəhim. 1. güc. qaldırı. çətin. gərgin. zor. məsuliyyətli. - **yüklü iş.** 1. çox əsrik, kefli. 1. qanlağ. kanlağ. kankan. qarmaq. qarınğ. zəngin. varlı. qalın. paralı. 1. **yükürük. yükürt.** heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< **ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hörəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtli. qudruqlu. qurduqlu. qurumlu. toxduuq.

toxuşlu. toxutuq. yapıtılı. yaptallı. şovkətli. əzəmətli. 1. aylı. gəbə. hamilə. ikicanlı. hamilə. ikiqat. gövrəli. ağırlıqlı. 1. içli. gizikli. möhtəvalı. dolqun. dolu. doluq. 1. müvəzzəf. 1. ağırsın. ağırçın. zəhmətli. 1. gəbəli. qapsamli. içərikli. içirlikli. içlikli. içərimli. sağtıq. sağıtılı. anğılamli. alğılamli. anlamlı. içərimli. toplanlı. dolqun. dolu. doluq. özlü. ortalı. qarınli. aralı. göyüllü. könüllü. məğzli. möhtəvalı. məfhumlu. məzmunlu. mə'nili. mə'nalı. 1. içə dönük. içəqapanıq. içli. içgin. qöbəkli. gizikli. 1. kəsənəkçi. boyunlu. borclu. mültəzim. 1. yükümlü. yükük. ağır. ağırlı. zəhmətli.

- **gəbə, yüklü olmaq**: qarnı olmaq.

yüqlüq

yüklük. 1. otağın bir yanında yataq kimi nərsələri qoymağa özəl böyük dolab. bu dolaba "**yük**" də deyilir. 1. səmər. çul. çulaq. palan. 1. ağırq. anbar. 1. qonul. yük qonan boşluq. 1. yüdrük. yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.

yüqlüq

yüklük. 1. təklif. məşq. 1. yabı. yük heyvanı. 1. qəfəsə. gəpəsə. qəfəs < qapas. qapsa.

	- yük arabalarının yüklük qorucu çarçıva. bu çarçıva oxlarına gərilən ip: qaraçav. qaraçağ. qaraçov. qaraço.
yüqlüq	yüklük. siltav. gəbəlİK. hamiləlik.
yüqlüqçi	yüklükçi. səmərçi. çulçu. çulaqçı. palançı.
yüqlülətmək	yüklülətmək. yüklətmək. - dan yeməyin yüklülət , şam yeməyin yüngüllət.
yüqlülük	yüklülük. 1.dolqunluq. doluluq. 1.gəbəlİK. hamiləlik. 1. içlilik. qöbəklilik. giziklik.
yüqlülüq	yüklülük. siltavluluq. gəbəlİK. hamiləlik.
yüqmək	yükmək. 1. toplamaq. 1. yukmək. ukmək. ağırlıq: yığlılıq. yükünlük.
yüqnəq	yüğnək. alçak könüllü. mütəvazi.
yüqnü	yüknü. səcdə. səcdədə olan.
yüqnüq	yüğnük. saleh. təmiz.
yüqnüş	yüknüş. çökünüş. səcdə.
yüqrək	yügrək. yügür. çapar. peyk.
yüqrəq	yügrək. yügürək. yüyürək. qaqırcaq.
yüqrəmək	yügrəmək. uqramaq. yügürmək. - öpkəm gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm.

- yüqrəmək** **yügrəmək. yürgəmək. yügürmək. yürgüşmək. yürüşmək.**
 çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq. qaqırmaq
 ilqamaq. ilqamaq. ilqarmaq. cummaq. taxınmaq.
- yüqrən** **yügürgən. 1. çapar. xəbəçi. öndə gedib çav xəbər**
 çatdıran. **1. qaçağan. itən. iti gedən.**
- yüqrəşmək** **yügrəşmək. çapışmaq. qoşuşmaq.**
- yüqritmək** **yügritmək. (y < > .) ügritmək. yırqatmaq. sallatmaq.**
- yüqrmək** **yükrmək. yükləmək. - öz işini ayrısına **yükürmə.****
- yüqrüq** **yügrük. 1. qoşucu. 1. keçici. 1. bilgə bilgin ağıllı. ərdəmu,**
 usumlu kişi.
- yüqrüq** **yügrük. yügürük. sürəkli. sürətli. çalaq. iti. ələyağına**
 çabıq. çevik.ustal. sivr. zirək. zeyrək. atıq. - **dil**
yügürüglüyü: axıcı, gözəl qonuşma.
- yüqrüq** **yügrük. yükrük. yürük. 1. yügrük. ükrük. yügürgən. iti**
 gedən nə. - **yügrük** gediş. **1. dərin. bacarıqlı. ağıllı. -**
yügrük bilgə. 1. çevik. yolçu. yollu. - yüqrük bilgə: çox
 bilgili. **1. qoşuq. qaçuq. çalağ. çapar. çapaq. çabaq.**
 çapqar. çapaq. çabaq. iti. yeğın.
- yüqrül** **yükrül. qaprı. nərsənin altına qoyulan dirək. hamil.**
- yüqrüm** **yüqrüm yer:** bir yügrümdə, bir qaçmaqda yorulan yer.

yüqrünmək	yügrünmək. qızışmaq. acıqlanmaq.
yüqrüş	yügrüş. qaçış. qoşuş.
yüqrüşən	yügrüşən. yeriyən. yerdə süzən: göydə uçuşan yerdə yügrüşən.
yüqrüşmək	1. yügrüşmək. yügrüşmək. yürgüşmək. qoşuşmaq. 1. yügrüşmək. yürqüşmək. yürgüşmək. qoşunmaq. qaçınmaq. qızşınmaq.
yüqrüştürmək	yügrüşdürmək. dolandırmaq. qaçşdırmaq. - ol durur canımda qanım yügrüdən.
yüqrüt	yügrüt. yügürt. çapıt. çapqıt.sürdə. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq.
yüqrütmək	yügrütmək. cinlətmək. qızdırmaq. acıqlandırmaq. - əğlənmək üçün üçün birin qızdırmaq.
yüqsə	- yüksək qala. ərək. ərək. baraq. könül qalası.
yüqsəcüq	yüksəcüq. az yüksək.
yüqsəq	yüksək. 1. öre. biyiq. miyik. böyük. biyik. böyük. ör. yuxar. dik. öre qıla. - yüksək yer: çaypan. 1. yüksük.
yüqsəq	yüksək. uca. üçə. yücə. ala (# bala). böyük. büyük. ulu. ə'la. ali. uca. al. ali. 1. ayaqlı. - ən yüksək. ən çox. ən üst. maksimom.

- **yüksək səs**: bağırma. ağıza > avazə. yayqara. gurultu. çıq.
çıq.

- **çox üstün, yüksək**: izici. əzici. əzəmətli. möhtəşəm.

- **yüksək, uca səslə**: açıqdan səslə.

- **yüksək dağ keçidi**: baylan. bağlan.

yüqsəq

yüksək. üksək. 1. yuxar. boylu. boyquq. uca. ucaqlı.

irtifa'lı. mürtefe'. **1. yuxar. yoxuş.** tiras. diras. duras (<

dirimək: dirəmək. dikəmək. tikmək. durmaq.). uca. çıxış.

- **bir yerdə, quruluş yerində qoyulan yüksək yer**: kürsü
qatba.

- **iki oyuq, yarıq, çuxur arasında qalan yüksək parça**:
bölüm: qarıq. carıq. yarıq.

- kimliyi **yüksək**, soyu nə gəzir.

- qabaramanın (hunduşqanın) ətlisi, **yüksəyə** qonar.

- **qatı yüksək**: çox uca.

- **maldavarın gizli olaraq yüksək dəyərlə satılması, satılan**
yer: qara bazarı. (maldavar: mal o mətə'. cins. kala).

- **yüksək, uca, sarp, qaylıq yer**: qaşqar. qaçqar.

- **yüksəklərdən, ilərlərdən, artığından söyləmək**: qapı

açmaq. - mən bir dedim, o ondan **qapı açdı**, mən on dedim, o
yüzdən.

yüqsəq

yüksək. yükkəs. yüksük. (y) üksək. uksək. 1. uca. yuxar.
ucalan. hündür. ağta. ağıt. adaq. adax. avcıqar. ucaya
ərmiş. ərən. yüksək. abın. aban. alban. avan. alvan. ulu.
ali. - **yüksək** dağ. **1. top. təpə. uc. zirvə. dümsək. alanğ.**
uçaraq. oc. uca. uqar. yuqar. yuxarı. **1. uqan. uğan.**
oqan. tanrı. çalap. qadir. qalaq. qudrətli. yaratan.
hükmedən. ali. ulu. uluq. uluğ. uca. kəndini aşmış.
yücəmübarək. oymaq. qubba. - **yüksək qayalıq:** yalım.
- **yüqsək yer:** - qalanın ortasında olan **yüksək yer: ərək. irk.**
- **yüksək yer:** dağ. təpə.
- çöldə **yüksək yer: bayır. - yüksək boylu:** soba. uca. daylaq.

yüqsəqcə

yüksəkçə. - kərdi, tarla (zəmi. əkin) qıraqlarında yüksəkçə
bəndlər: kaf. kav. qav. qaf. vağ. bağ.

yüqsəqli

yüksəkli. irtifa.

yüqsəqliq

yüksəklik. 1. örikə. örqə. örkə. yüksək yer. təpə. uc.
sınır. doruq. təxd. taxd. **1. atızlıq. edizlik. 1. uçaqlıq.**
uçukluqtar.

- yüqsəqliq** **yüksəklik.** yuxarlıq. boy. boyuqluq. ucalıq. ucaqlıq. irtifa'.
mürtəfe'lik.
- yüqsəqliq** **yüksəklik. yüksəlik.** üstünlük. öncülük. ilərlik. irəlilik.
irkəlik. irgəlik. erkürək. birinlik. başatlıq. başdalıq.
təfəvvüq. faiqlik. qələbə. təqəddüm. rüchan. yuxarlıq.
böyüklük. ucalıq.
- yüqsəqliq** **yüksəklik.** miyiqlik. biyiklik. böyüklük. ör. yuxar. dik.
- yüqsəqliqölçər** **yüksəklikölçər.** altimetrə.
- yüqsəqtən** - bir işə yüksəkdən başlamaq, tutmaq, götürmək,
yapışmaq: qapıyı böyük açmaq.
- yüqsəl** **yüksəl.** ulu! yekə kişi.
- yüqsələn** - batıda yüksələn, yağmırlı bulut: kavqa bucağı.
- yüqsələn** **yüksələn.** ağıcı. ağan. ağraq. ilərləyən. çıxan. ağsaq.
ağsayan.
- yüqsəlib** - yüksəlib, daşmağa üz tutmaq: qabarmaq.
- yüqsəliq** **yüksəlik. yüksəklik.** üstünlük. öncülük. ilərlik. irəlilik.
irkəlik. irgəlik. erkürək. birinlik. başatlıq. başdalıq.
təfəvvüq. faiqlik. qələbə. təqəddüm. rüchan.
- yüqsəlim** bax > yüksəlmə. ucalım. qalxım. siud.
- yüqsəlinmiş** **yüksəlinmiş.** ağdarılmış. qalqırılmış.

- yüqsəliş** **yüksəliş.** bax > **yüksəlmə.**
- yüqsəliş** **yüksəliş.** çoxanaq. böyüklük. ululuq.
- yüqsəlişmək** **çixışmaq.** ağışmaq. ağılaşmaq. alğışmaq.
- yüqsəliştirmək** **yüksəliştirmək.** yüksəltmək. tərfi edmək. tərəqqi edmək.
- yüqsəlmə** **yüksəlmə. yüksənti. yüksəlti. yüksəliş.**
yüksəlim.yüçəlmə. yüçəliş. yüçəlim. ucalma. ucalış.
 ucalım. ulalma. ulalış. ulalım. osurma. osuruş. osurum.
 üslənmə. üsləniş. üslənim. böyüşmə. böyüşüş. böyüşüm.
 boyatma. boyatış. boyatım. yaprama. yaprayış.
 yaprayım. abrama. abrayış. abrayım. ərkinmə. ərkinləş.
 ərkinim. gəlişmə. gəlişiş. gəlişim. gülüşmə. gülüşüş.
 gülüşüm. gülləşmə. gülləyiş. gülləşim. ilərləmə. ilərləyiş.
 ilərləyim. inkişaf edmə. e'tila'. irtıqa'. pişrəft. tərəffü.
 tərəqqi.
- yüqsəlmək** **1. çıxmaq.** ağmaq. ağsamaq. **1. hörlənmək.** örlənmək.
 orlanmaq. horlanmaq. bəlimək. çıxmaq.
- yüqsəlmək** **yüksəlmək.** - **dağ başına yüksələn yer:** yamac. bağır. bayır.
- yüqsəlmək** **yüksəlmək.** örelənmək. tırmanmaq.
- yüqsəlt !** **yüksəlt !.** ulula !. ulla !. qutal !. qutla !. yücəlt !. mübarək
 qıl !.

- yüksəltəc** **yüksəltəc.** 1. şiddətlə. təşdidlə. 1. artıran arac. artırac.
- yüksəltən** **yüksəldən.** qaldıran. yuxarıtan.
- yüksəlti** **yüksəlti.** 1. ucaltı. 1. **yüksəliş.** tərəqqi.
- yüksəltmə** **yüksəltmə.** ucatma. tərfi. tərfi ettirmə.
- yüksəltmək** **yüksəltmək.** 1. çıxarmaq. ulaşıdırmaq. - üst qata **çıxar.** 1. toğlatmaq. tovlamaq. fırlatmaq. fırlamaq. artırmaq. qaldırmaq. - **qiymətləri fırladılar.**
- yüksəltmək** **yüksəltmək.** qopsamaq. - **yoqarı qopsamaq:** yuxarı qoğzamaq.
- yüksəltmək** **yüksəltmək.** yüksəliştirmək. təri etmək. tərəqqi etmək.
- yüksəmək** 1. yüksəlmək. uzamaq. 1. uzanmaq. ucalmaq.
- yüksənti** **yüksənti.** bax > **yüksəlmə.**
- yüksənti** **yüksənti.** **yüksəliş.** **yüksəlmə.** irtıqa'.
- yüksəşmək** **yüksəşmək.** **yetgişmək.** **yetginmək.** **yetinişmək.**
yüksəlmək. olquşmaq. olqunlaşmaq. dolquşmaq.
dolqunmaq. doluğlanmaq. doluğlaşmaq. ulaşınmaq.
ərgənleşmək. ərginleşmək. əркиnleşmək. ərikləşmək.
ərişinmək. varşınmaq. barşınmaq. baliğ olmaq. biluğa,
kamilliyə çatmaq, yetişmək.
- yüksət** **yüksət.** **tüksət.** qapan. qaban. qabalaq. dik yoxuş. təpə.

yüqsətim	yüksətim. qaldırım. qalatım. qaqatım. dikətim. tikətim. ucatım. uçatım. bir nəyə görə qalxınmış nərsə.
yüqsətmək	yüksətmək. 1. yükətmək. qötərmək. kötərmək. qutarmaq. qaldırmaq. kötərmək. qozumaq. qoğzamaq. 1. ağtamaq.
yüqsüq	yüksük. yünğsük.
yüqsüq	yüksüq. yüksək.
yüqsül	yüksül. varlı. (# yoxsul).
yüqsümək	yüksümək. yüklənmək.
yüqsünmə	- yüksünən işi, başqa birisinə göndərmə: hərکəs işi bir altındakına göndərir. it itə buyurur, itdə quruğuna.
yüqsünmək	yüksünmək. (< yük). yük olaraq görmək. yük saymaq. yüklənmək. ağırlıq duymaq. gücənmək. zora düşmək. salğınmaq. qısqaanmaq.
yüqtürəməyən	yüqtürəməyən. saldıramayan. qaldıramayan. cumduramayan.
yüqüc	- ip yüküc: iplə dalında yük daşıyan yükçü.
yüquç	yüküc. daşıyan. daşqa. hambal. - yüküc sırıq: hambal sırığı: ağır yükləri daşımaqda işlənilir.

yüküclər (daşıyanlar) dörd olub, yükü iki sırığın üzərinə qoyub, daşırlar.

yüqülqan **yükülğan.** (< uk. yük) ükülğan. ukulqan. yığman.
xərmən. yığılan.

yüqülqan **yükülqan.**

yüqülmək **yükülmək.** yığılmaq. yuğulmaq. - indi igid yükülsün: iyidləri yığılsın.

yüqüm **1. yügüm.** uğur. yüküm. yüm. yümlü. **1. yüküm.** uca.
ulac. alça. yumuşaq xuylu. incə. uslu. həlim. bilən.

yüqüm **yüküm.** 1.görəvlilik. müvəzzəflük. mükəlləflük.
məcburiyyət. **1.yükləm.** bilgi. bilgə. salıq. xəbər. - **bilgin**
varmı keçənlərdən. **1. yükləm.** bilgi. salıq. sav. xəbər.

yüqümlü **yükümlü.** məcbur.

yüqümlü **yükümlü. yüklü.** 1.sorumlu. məsu'l. - **qapının (dərbarın) iç**
düzənin sağlamaqda yükümlü görəvli: iç ağalarının böyüyü.
qapı ağası. **1.mə'mur.** **1.yalavac.** göndəri. salğıq. salıq.
salınmış. göndəri. göndərilmiş. elçi. qılavuz. öndər.
yöndər. yamçı. peyğəmbər. **1.mükəlləf.** **1.müvəzzəf.**
1.məcbur. **1. yüklü.** yükük. ağır. ağırlı. zəhmətli. **1.**

məsu'l. 1.borclu. məsul. verəcəkli. mükəlləf. mədyun.

1.görəvli. müvəzzəf. mükəlləf. məsu'l. mə'mur.

yüqümlük **yükümlük.** məsuliyyət. məsu'lluq. öhdədarlıq.

yüqümlülük **yükümlülük.** borcluq. ödünclük. müvəzzəflik. məsulluq.

yüqümsüz **yüğümsüz.** uğusuz. yükümsüz. yümsüz. yümlü.

yüqümsüz **yükümsüz.** ğeyri məsu'l.

yüqün bıraxmaq **yükün bıraxmaq.** uşax salmaq.

yüqün **yükün** 1. bəndə. əbd. 1. **yüqün** !: əğil. səcdə qıl. - yalnız ona **yükün.** 1. qurman. tapın. amadə baş. 1. qəm. - güvüc
yüqün: kiçik yular. çilbir. 1. baş əğmə. sayqı duruşu. təzim.
1. namaz. 1. taşın. daşın. üstündə olan. yanında olan
nərsə. - **daşın nə varızdır: yükün nə varızdır** üstünüzdə nə
varızdır. - **cib tilfunu:** taşın tilfun. daşın tilfun. tilfuni həmrah.
- **güvüç yükün:** kiçik yular, çilbir.

yüqün **yükün.** 1. boğazlı. boylu. hamilə. səcdə. 1. **yük.** qanqal.
zəhmət.

yüqünc **yükünc.** 1. ibadət. namaz. - **yüküncə** qalxmaq. - o yükünc
eddi: namaz qıldı. 1. əbd. qul. mürid. tabe'. - tanrı
yüküncləri. 1. əğilmə. sayqı. namaz. - **yükünc** qılmaq:
namaz qılmaq, edmək, oxumaq.

- **yükünc** qılmaq, edmək: ibadət edmək.

- **yükünc yükünmək**: baş əgmək. ibadət edmək.

- **yükünc** etişmək: ibadət, namaz qılmaq.

yüqünçü **yükünçü**. yükündüçü. tapınçı. tapındaçı. abid.

yüqünqən **1.** yüfünən. **1.** yüküngən. əgilən. sayqılı.

yüqünqüçi **yükünqüçi**. ibadət edən. baş əğən.

yüqünmək **yükünmək. {çökünmək}. 11.** səcdə edmək. ibadət edmək. namaz qılmaq. böyük önündə əgilmək. ba. əgmək. istəmək. diləmək. rica edmək. adaq adamaq. söz vermək. savlamaq. və'də edmək. **1.** yalvarmaq. aman diləmək. baş əgmək. önündə əgilmək. **1.** diz üstü oturmaq. yükünüş. **1.** yüklənmək. dizə köçmək. əyilmək. tə'zim edmək. - tanrıya **yükün** şeytandan sağın. - danda yükünüb baş əyər doğan günəşə. - **riku** edmək.

- **mal kəsərgə yükünmək**: qurban adamaq.

yüqünmək **yükünmək**. səcdə edmək.

yüqünt **yükünt**. sayqı. hörmət. səlam.

yüqüntəçi **yükündəçi** ibadət edən. baş əğən.

yüqüntür **yüküntür yügüntür**. baş əğdirir. diz çöktürür.

yüqünür **yükünür**. yügən. tapan. abid. ibadət edən.

yüqür	yügür. çapar. yügrək. peyk.
yüqür	yükür. 1. kürdə. gördə. kürüt. heybət. heykəl. yapıt. qapıt. bağağ. bükək. toxut. öğək. örək. hörək. durbağ. durşut. biçit. çıqqın (< ciq). qurduq. qurum. dayqın. əzəmət. şovkət. 1. yükağır. ağır yüklü. çox zəhmətli.
yüqürçi	yügürçi. qadının kiçi qardaşı. bala qayın.
yüqürəq	yügürək. yügrək. yüyürək. qaqırcaq. uşaqların yeriməsinə yardımçı olan yügürək: qanrı. qanğrı. qayrı.
yüqürənmək	yügürənmək. yügürünmək. yügürtlənmək. sürətlənmək. sürdələnmək. çapdırınmaq. çapqıtınmaq.
yüqürərək	yügürərək ılğaban.
yüqürqən	yügürgən. saldıran. asav. vəhşi. - saldıran itə salınma.
yüqürqən	yügürgən. yüqrük. yüğrük. ükrük. iti gedən nə. qoşucu, yüğrük at-. - yüğrük gediş.
yüqürqün	darı kimi qırmızı dənəli bir bitgi.
yüqürmə !	yügürmə !: alaqlı !. ala !: dayan !. tələsmə !.
yüqürmək	1. (at) qoşmaq. yüğrükçə qoşmaq. 1. keçmək. səğırtmək. 1. bəzə ərlş yipmaq.

- yüqürmək** **yügürmək.** 1.haydalamaq. haydamaq. cummaq.
axınlamaq. axın etmək. ilğar. cummaq. 1. qaqırmaq.
sıçramaq. zıplamaq. 1. **yürgəmək. yügürmək. yürgüşmək.**
yürüşmək. çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq.
qaqırmaq ılqamaq. ılqamaq. ılqarmaq. cummaq.
taxınmaq.
- gedən qoğulmasaydı, gələn yügürməzdi.
- yüqürmək** **yükürmək (k < > ş) yüşürmək. yüğürmək.** 1. ansızın
yügürmək. uşunmaq. cummaq. 1. basmaq. çiğnmək.
əzmək. üzərinə cummaq. qalib gəlmək. 1. qomurqamaq.
qonurqamaq. qotuqmaq. qoduqmaq. qudurmaq. zülm
etmək. 1. sıqırmaq. çapdırmaq. yorqalatmaq. qaçtırmmaq.
1. səkrimək. 1. yüşləmək. yükləmək. 1. uqramaq.
yügrəmək. - **öpkəm** gəlib uqradım: ofgələnib yügürdüm. 1.
yerimək. yükləmək. gəbə qoymaq. hamilə etmək. - tündə
(gecədə) yükürən danda (səhər çağı) buzalar
(bizovlar).oğurlayın yükürən aşiqara doğar. azmaq. böyümək.
daşmaq. 1. yükləmək. boylamaq. dölləmək. - oğurlayın
yükürən. açqara doğar.

- **dalıcan yügürmək**: izinə düşmək. qoyulmaq. hicuma keçmək. - qoşun böyük bir çaba ilə yağılara **qoyuldular**.

yüqürt

1. yügürt. qudururuq. quşqurt. batır. atıq. qataq. qadaq. qotaq. ürəkli. yiğit. iğit. güstax. qonur. cəsur.cürətli. **1. yügürt. yügrüt**. çapıt. çapqıt. sürdə. sürət. ivinti. ivədi. çapıqlıq. çabıqlıq. **1. yükürt. yüklü. yükürük**. heybətli. heykəlli. ataigid. aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa. bükəkli. cığasın. çıqqınlı (**< ciq**). dayqanlı. dayqınlı. durbağlı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hörəkli. kürdəli. kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı. qapıtı. qudruqlu. qurduqlu. qurumlu. toxduuruq. toxuşlu. toxutuq. yapıtı. yaptallı. şovkətli. əzəmətli.

yüqürtmək

yügürtmək. yügürtləmək. sürdələmək. sürətləmək. çapıtmaq. çapqıtmaq.

yüqürttəmək

yügürttəmək. yügürtlətmək. sürətlətmək. sürdələtmək. çapdırıtmaq. çapqıtıtmaq.

yüqürtləmək

yügürtləmək. yügürtmək. sürdələmək. sürətləmək. çapıtmaq. çapqıtmaq.

yüqürtlənmək

yügürtlənmək. yügürünmək. yügürənmək. **1.** atılqanmaq. batırqanmaq. batırlanmaq. ürəklənmək. yiğitlənmək.

quşquranmaq. quduranmaq. güstaxlanmaq.

cəsarətlənmək. cürətlənmək. **1.** sürətlənmək.

sürdələnmək. çapdırınmaq. çapqıtınmaq.

yüqürtlətmək **yügürtlətmək.yügürtətmək.** sürətlətmək. sürdələtmək.

çapdırıtmaq. çapqıtıtmaq.

yüqürtlüq **yügürtlüq.** quduruqluq. quşqurtluq. batırlıq atılqanlıq.

ürəklilik. yiğitlik. güstaxlıq. cəsarət. cürət.

yüqürtmək qaçıtmaq. qoşturmaq. - at **yügürtmək.**

yüqürtmək **yügürtmək.** quşqurtmaq. uşqurtmaq. - iti üstümə uşqurtdu:

quşqurtdu.

yüqürttürmək **yügürttürmək. yügürütdürmək.** sürdələndirmək

sürətləndirmək. çapdırındırmaq. çapqıtındırmaq.

yüqürük yügürük. iti. çabuq.

yüqürüq **1. yükürük. yüklü. yükürt.** heybətli. heykəlli. ataigid.

aznavur. bağaqlı. bağtaylı. biçitli. biçitik. böğə. buğa.

bükəkli. cığasın. çıqqınlı (< **ciq**). dayqanlı. dayqınlı.

durbağlı. durşutuq. durşutlu. gördəli. hörəkli. kürdəli.

kürdək. kürküt. kürütlü. qabtaylı. qaqaylı. qapdallı.

qapıtli. qudruqlu. qurduqlu. qurumlu. toxduquq. toxuşlu.

toxutuq. yapıtli. yaptallı. şovkətli. əzəmətli. **1. yügürük.**

- yüğrük.** sürəkli. sürətli. çalaq. iti. ələyağına çabıq.
çevik.ustal. sivist. zirək. zeyrək. atıq. - **dil yügürüglüyü:**
axıcı, gözəl qonuşma.
- yüqürüqlüq** **yügürüklük.** sürəklilik. sürətlilik. tezcanlılıq. tələsiklik.
çalaqlıq. itilik.
- yüqürünmək** **yügürünmək. yügürənmək. yügürtlənmək.** sürətlənmək.
sürdələnmək. çapdırınmaq. çapqıtınmaq.
- yüqürüş** **yükürüş. yügürüş.** yürüş. dəğir. hicum.
- yüqürüttürmək** **yügürütdürmək. yügürttürmək.** sürdələndirmək
sürətləndirmək. çapdırındırmaq. çapqıtındırmaq.
- yüqüş** **yüküş. 1. yükləm.** veriş. alavı. alavıç. alvac. həvalə. **1.**
yükləniş. ehtimal.
- yüqüş** **yüküş.** ağır. çox. artıq.
- yüqüşlə** **yüküşlə.** verişlə. alavla. alavıcla. alvacıla. həvalə ilə. -
alavla göndərin.
- yüqüşləmək** **yüküşləmək. yükləmək.** alavlamaq. alavıclamaq.
alvacılamaq. həvalə edmək. verişləmək.
- yüqüşmək** **yüküşmək. 1. (y < > ş)** yükləşmək. yüşüşmək.
yükləmək. **1.** ağırlama üçün diz çökmək. tə'zim edib diz
çökmək.

- yüləq** - **qara yülək yaptıрмаq**: **çala çülək yaptıрмаq**: dəmir
aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək, bilmək.
- yüləq** **yələk**. oxun arxasındaki dəngə tüyü.
- yüləmək** dəstəkləmək. dəstək vurmaq. güvənmək .
- yülər** səfeh. budala. - **yüləri** əkib becərməzlər.
- yüliqü** ülgük. kərəy. saç tıraş edən. ustura.
- yüliımaq** **yülitmək**. **yolutmaq**. **yüliıltmək**. **yoldurmaq**. yolunmaq.
- yüliıltmaq** < > **yüliınmaq**.
- yülqi** **ülgü**. yolgi. yulgi. usturə.
- yülgüc** **yülgüc**. **ülgüc** < **yolquc**. yolan. bu pıçaq həcəmət
almaqdada yarar. usturə.
- yülgüc** **yülgüc**. **ülgüc**. çaqı.
- yülüq** **yülük**. **tülük**. yoluq. tüksüz.
- yülüqən** **yülügən**. (: **ülgüc**) **yülən**. yolan.
- yülümək** < > **yüliımaq**. **1**. yolmaq. qırmaq. darağlamaq.
tıraşlamaq. **1**. yolmaq. yonmaq. qırmaq. kəsmək. saç
saqqalı qazmaq. tökmək. silmək. yumaq. silmək. yumaq.
su tökülüb kağızdan yazılar **yülündü**.
- yülümək** yolmaq. tıraşlamaq.
- yülünq** beyin.

yülünmək	yolunmaq. qırılmaq. təmizlənmək.
yülütmək	yülitmək. 1. yolutmaq. yüliltmaq. yoldurmaq. dərcətmək (> tıraş etdirmək). aldırmaq. - saçın yolutmaq. 1. yolmaq. ülütmək. qırmaq. təmizləmək.
yülüycü	qırıcı. ülgüççü. səlmanı. bər bər.
yümlü	yumli. uğurlu.
yümlü	onqun.
yümmək	yummaq.
yümnsüz	uğursuz. uğrasız. qutsuz. mutsuz. qutuz. quytuz. şum. cum. şumal. cumal. quzey. qazuy. qazuq. qazıq. kavıq. kavuq. kavlıq. qaluq. qalıq. qalmuq. qalmıq. qalmış. mubarək olmayan.
yümnülü	bayıtdur. qutlu. uğurlu. meymənətli. bərəkətli.
yümnülü	qutsağ. xoş yüm. açıq, yaxşı fala.
yümnülük	yümnülük. - bəd yümnülük: ayaqsızlıq. uğursuzluq. qutsuzluq. nəslük. nəhslük. şumluq. yümnsüzlük.
yümsüz	saqarlı. məşum. uğursuz.
yümtirmək	yumdurmaq.
yümüqlən	yumulan.
yümülmək	yumulmaq.

- yün** - **daranan yünün çöpləri**, **kiri**: daravıt. qaravıt.
 - **qətdənmiş, əğrilmiş, bükülmüş yün**: qatma.
 - **quyruğu sivri, yünü qıvrıq qoyun çeşiti**: qəmə quyruq.
 çapa quyruq. qama quyruq. qama qıvrıq. merinus.
- yün** biləzik. yapağı.
- yünə** təğəlti. yağır: yəhərin altına qoyulan keçə.
- yünəliş** yönəliş. təmən. bağıt. betalış. istiqamət.
- yünəliv** düzəliş. onğaluv. onğlu. iplənöv. onğ salmaq.
- yüng** yün. yün süməği. pambıq.
- yünqəl** **yüngəl**. yaylanğ. yüngül. zayıf.
- yünqsüq** **yüngsük**. yüksük.
- yünqül** **yengəl**. könül rahatlığı içinde olan.
- yünqül** **yengil**. **engil**. **yeğni**. (**xəfif**). **1. kavaz**. **kavaf**. **kafkaz**. **xəfif**. - **kavaz** daş. **1. kavıq**. **yavıq**. **qarqa**. **qarqı**. **qarqu**. **1. küf**. **köf**. **açıq**. **soyuq**. -**küf** boya. **1. kəvik**. **gəvik**. **kavuş**. **savuş**
 (> **səbok** _(fars)) > **xəfif**. **boş**. **1. dəğərsizin** (dəğər verməzin). **dalqaçı**. **soyuq duran**, **oturan**. **boş tutan**. **başı soyuq**: **qanı soyuq**. **xunsərd**. **1. həvərə**. **hevərə**. **ağramsız**. **1. dəğərsiz**. **səbok** _(fars) < **savak** (< **savan**: **soğrulan** < **savmaq**: **itəmək**). **qıyınsız**. **hasat**. **qolay**. **zəhmətsiz**. **1. şımarıq**. **sırtıq**. **üzlü**.

hopba. dəlişman. dəlismən. 1. uçuz. itməz. gücsüz.

yumşaq. ağır basmıyan, olmayan. - **yüngül** bir əsim. 1.

az. - dan yeməyin **yüklülət**, şam yeməyin **yüngüllət**. 1. itiliyi,

çığışı, dikliyi, sarplığı, az olan. - **yüngül** yoxuş. - **yüngül**

kişi. - **yüngül** davranış. 1. yormayan. sıxmayan. çətin

olmayan. - **yüngül** iş. - **yüngül** uşaq: üzü yola, dincək uşaq. -

yüngül hava. - **yüngül** yazı. - **yüngül** sözlü, süycü (şirin)

dillim. 1. xəfiflik. ciddi olmayan. - **yüngül** dosdun, yükü ağır

olar. - **yüngül** tutsan, xoş gedər. 1. sıxıntısız. qayğısız.

tasasız. - **yüngül** yaşam. - **yüngül** qazanc. - **yüngül** soru. 1.

qolay. rahat. - ağır tutsan yıxılmaz, **yüngül** tutsan,

yaxılmaz: yaşamın keçim, qazanc təməlin köklə, bəslə,

soruların, gedişatın çox ağır, ciddi tutmayıb yandırma,

zay eləmə, zəhrmar eləmə. 1. cıf. açıq sıçıq. yaxmaz.

tərə (əxlaq) yönündən pis olan. alçaq. əsgik. hobba. -

yüngül qadın. - **yüngül** tərəş: rəfdarlı. 1. önəmsiz. - bu ağır

olayı, **yüngül** sıyrıqla (zərərlə) atladiq. 1. incə. yufa. yoxa. -

yüngül geyim. 1. yoxsul. düşgül. düşmüş. parasız. züğürt. -

yüngüllərə özün ol yardım. 1. axışlı. axıclı. axarlı. axqın.

yürşük. yürük. yerşil. yerişli. yerik. yumşaq. açıq. ayıl

- sayıl. düşünlü. rəvan. səlis. münəcəm. insicamlı. **1.**
qolay. dinc. arsat. - **dinc** yol: **dinəş** yol. rahat yol.
- **əli yüngül**: acıtmadan, bəklətmədən iş yapan.
- **yüngül dəniz havası**. gəlin havası.
- **yüngül sənaye'**: tükətim sənaye'. - **yüngül tutmaq**:
yüngülsimək. yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək.
yüngül tutmaq. azımsımaq. saymamaq. önəmsəməmək.
dəğər, önəm verməmək. əhəmiyyət verməmək. aldırmmamaq.
oralı olmamaq. umursamamaq. kiçimsəmək. xəfifsəmək.
ağırsamamaq.
- **ağır yeğni**: ağır yüngül.
- **yüngül atlatmaq**: bir toxudan, duzaqdan, az itgiynən
qurtulmaq.
- **yüngül yuxu**. mürgüləmə. çoban yuxusu.
- **yüngül çadır**: alaçıq. kərgə > çərgə. çingənə, qaraçı çadırı. -
daraqdan keçirilmiş yün: çöpür.
- **pambıq, yün atar kimi atmaq**: didikləmək. didələmək.
- **yün əğirməkdə işlənən ağac başlı iğ, iğdə**: kirman.
- **yün əğirməkdə işlənən ağac başlı iğ, iğdə**: kirman.
- **yünün daraq dişi**: kürk. kürgə. sütük. yünün daraq dişi.
- **yün saqqal etmək** birisin yrandırmaq.

- **yün çırpmaq ağacı, çubuğu:** çıraç.
- **yün saqqal etmək:** birisin yrandırmaq.
- **yünü daramaq:** didmək.
- **ağır yüngül: anğıl** engil. ifrat təfrit. qasıq qısıq. aşırı yasırı. doluq soluq. qatı yatı. bəkiş çekiş. qatır yatır. qamıt kəmit. artıq əksik. qaşağı aşağı. uzuq üzüq. alt üst. artıq yartıq. yapıc yasic.
- **bəzək üçün geyilən yüngül üst geyim, atqı, örtük** qaşqazaş. qaşqaraş. qaşqayaş. qaşgörəş. qaşgözəş. qaşgöz.
- **incə, yüngül, yuvarlaq, kiçik başlıq:** taxa. taqqa.
- **yüngül əsi, əsinti:** incə yel.
- **yüngül gəmilərə verilən ad:** incə donanma.
- **yüngül işıq:** ışıltı.
- **yüngül qaralıq:** qaraltı.
- **yüngül qaraltı, qaranlıq, daşıt, ləkə:** qaraltı.
- **yüngül parça:** kavraq. kavqaz.
- **yüngül toxunma, dəğmə:** iliş. ilişi. ləms.
- **yüngül üslük: yüngül üstlük:** tozluq.
- **yüngül yağan dolu:** qaqala.
- **yüngül yemək:** qəhvəlti.

- **yüngül yeyəcək**: qəhvəaltılıq.

- **yüngül yüngül**: incədən incəyə. incə incə: incəcikdən. narın narın. xıdır xıdır. bala bala.

yünqül

yüngül. 1. yengil. yaynı. yeyni. çapıq. səpük. xəfif. 1. subay. 1.yaylanğ. yüngəl. zayıf.

- **ağır yüngülləmək**: yoxlamaq. ağır yüngülləmək. var yoxlamaq. araşdırmaq. təhqiqləmək.

yünqül

yüngül.yengil. (> yeyni.). 1. < engil. yengil: eniləcək. uçuz.

yengil. yengəl. çuvaş (ç < > y) yuvaş. yavaş. sakin.

qolay. huzurlu.rahat. rahata ərmiş. arsun. həfif. narın.

xəfif. çevik. çəlimsiz. dəğərsiz. bacarıqsız. ötəri. göz ucu.

üzdən. ravan. asat. səthi. başdan sovma.1. mingil. rahat.

huzur. rifah. 1. üzgəc (suya batmaz. suyun üzündə durur). 1.

yəqni. yeqni. - **çıq məşrəbli, yüngül məzaclı qadın**: yalluz.

yelpənək. bolağan.1. yenik. yeğni. sapaq. səpük. ərsöv.

ucuz. xəfif.

- **çox əğik, qolay, yüngül**: baytamal.

yünqülcan

yüngülcan. yengilcan. qıyın, çətin tutmayan. qolaycan.

yünqülcə

yüngülcə.- **bəlli bəlirsiz, yüngülcə titrəmək, sallahmaq, sarsılmaq**. əfildəmək: ifildəmək. əfildəmək. ifildəmək.

yümqüllənmək **yüngüllənmək. yengillənmək. yansalmaq. yaylaşmaq.**
 yarlanmaq. yasarınmaq (< yaz: açıq). kövünmək.
 göyünmək. gövüklənmək. kəvikinmək. (< köv: kav: boş).
 açınmaq. açqınmaq. açınlanmaq. içaçınmaq.
 boşaçınmaq. bollaşmaq. tapsanmaq. güşatınmaq. içi,
 könlü açılmaq. fərəhlik, fəraxlıq, inşirah, inbisat duymaq.

yümqülləştirmək **yüngülləşdirmək. yeğnitmək. yengıştirmək. engıştirmək.**
 kiçıştirmək. kiçimlətmək. kiçiklətmək. dəğər, önəm
 verdirməmək. önəmlətməmək. aldiratmamaq.
 xəfiflətmək. xəfifləşdirmək.

yümqüllətmək **yüngüllətmək. - dan yeməyin yüklülət, şam yeməyin**
yüngüllət.

yümqülləşmək **yüngülləşmək. savğun. yükədən açılmaq, dincəlmək.**
 dincəliş. fərağət.

yümqüllük **yüngüllük. yeğnilik. daşqınlıq. qurğuluq. zəvzəklik.**

yümqüllüq **yüngüllük. yengillik. 1. çanqılıq. çalqılıq. oynaqlıq.**
1. həvərəlik. hevərəlik. ağramsızlıq. 1. yansalıq. yaylalıq.
 yarlılıq. yasarlıq (< yaz: açıq). kövünlük. göyünlük.
 gövklük. kəviklik. (< köv: kav: boş). içi, könlü açılma.

açınma. açınılıq. açıqlıq. içaçlıq. boşaçlıq. bolluq.

tapsalıq. güşadlıq. fərəhlik. fəraxlıq. inşirah. inbisat.

yünqülraq **yüngülraq.yengləs.**

yünqülsəmək **yüngülsəmək. kiçimsəmək. yufasamaq. - ağır, ciddi bir konunu yufasamaq, kiçimsəmək:** işin alayında olmaq. gərəkli önəmi verməmək. dalqa keçmək.

yünqülsəyiş **yüngülsəyiş. yeğnisəyiş. yersəyiş. yengisəyiş. engisəyiş. kiçişsəyiş. kiçimsəyiş. kiçiksəyiş. alçasəyiş. alçaqsəyiş. düşürsəyiş. kəmsəyiş. korsayış. xarsayış. əsgisəyiş. yapaysəyiş. yıpsayış. yorsayış. üzsəyiş. kütəyiş. xəfifsəyiş.**

yünqülsimək **yüngülsimək. yeğnisəmək. yengisəmək. engisəmək. yüngül tutmaq. yüngül tutmaq. bəğənməmək. azımsımaq. saymamaq. önəmsəməmək. dəğər, önəm verməmək. əhəmiyyət verməmək. aldırmamaq. orali olmamaq. umursamamaq. kiçimsəmək. xəfifsəmək. ağırsamamaq.**

yünləmək **tük taxmağ:** gecədən oxun tüklədi ta tan ertən baş sırada dursun.

yünlətmək **yün qırqıtmaq. yunğlətmək.**

- yünlü** **yunlu.** yanbulı. - **yanbulı gəbə:** tükü geyim.
- yünt** **yünt.** qobuz, gürbüz, yonulmamış (tərbiyətsiz), yabansı (yarı yabarı) qısrıq, at.
- **yunt quşu:** quyruq salan quş çeşiti.
- yüntə** **yündə.** quş tükü altında olan incə tüklər.
- yüplək** yıplaq. üblək. kəsil. xəsdə.
- yürə** **1.yörə. yörgə. yerə. yürə.** döğrə. çevrə. yer. mühit. - bu **yörə** dolanma daha. - pozuq yörə. **1.lülə. güh. girdə. dayrə.** çəmbər.
- yürəq** **yürək. 1.** yürrək. ürək. qəlb. orta. ara. iç. **1.** yeyrək at.
- yürəq** **yürək. ürək. 1.yürmə. sürək. sürmə. isal. 1.sürək. davam.**
- **yürək sürmək:** isala düşmək. yürək sürməsi: isal. **1.** ürkə. yürkə. köngü. könül. qəlb.
- **açıq yürəkli:** turu. duru.
- **qatı yürəkli:** küysüz. rəhmsiz.
- **yürəği basılmaq:** dincəlmək. rahatlamaq. huzur bulmaq.
- **yürəği biçmək:** sevmək. bəğənmək. xoşlanmaq
- **yürəği buzulmaq:** üzülmək. qızmaq.
- **yürəği yanmaq:** intiqam hissi bəsləmək.
- **yürəği yarımamaq:** mutlu olmamaq.

- **yürəği yarımaqan**: üzgün. bədbin.
- **yürəği çılınmaq**: sevinmək.
- **yürəği çılınmamaq**: sevinməmək. mutlu olmamaq.
- **yürəği ərimək**: üzülmək. acımaq.
- **yürəği qabından çıvmaq**: çox qorxma.
- **yürəği qaralmaq**: çox üzülmək.
- **yürəği qayna**: kin duymaq. intiqam hissi bəsləmək.
- **yürəği küymək**: çox üzülmək.
- **yürəği ornuna gəlmək**: dincəlmək. rahatlamaq. huzur bulmaq.
- **yürəği sampal tavuş edmək**: çox qorxmaq.
- **yürəği suvumaq**: rahatlamaq. açılmaq.
- **yürəği sınmaq**: üzülmək. qəlbi qırılmaq.
- **yürəği deşilmək**: içi açılmaq. gönlü açılmaq.
- **yürəği tutmaq**: ürək kirizi keçirmək.
- **yürəği tükümçək bolmaq**: çox üzülmək.
- **yürəği boşaymaq**: dinlənmək. ürəyi açılmaq. sakinləşmək. huzur bulmaq.
- **yürəğin qapındırmaq**: kəndini sevdirmək.
- **yürəğin sarı suvqa aldırmaq**: acılıq, kədər içində yaşamaq.

- **yürəgin suvutmaq**: ürəyin dindirmək, rahatlatmaq. gönlünün fərəhlətmək.
- **yürəginə çançılmaq**: sancılmaq: ağılından heç çıxmamaq. ağılında yer edinmək.
- **yürəginə gəltirmək**: xiyal etmək. qafasında canlandırmaq.
- **yürəginə tüyrəlmək**: ağılından heç çıxmamaq.
- **yürək avruv**: göğüs darlığı. ürəyin sıxışması.
- **yürək bilə**: hərarətlə. istəklə.
- **yürək yarmaq**: üzmək. qızdırmaq. sınırlandırmaq.
- **yürək yarqıç**: alaycı.
- **yürək yavü qalmamaq**: gücü tükənmək. gücsüz qalmaq.
- **yürək yağun aşamaq**: həyəcanlandırmaq.
- **yürək yazmaq**: ürək açmaq. təsəlli vermək. təsəlli etmək.
- **yürək yazqan**: toxunaqlı. içli.
- **yürək iləşüv**: alımlılıq.
- **yürək dartmaq**: meyili olmaq. istidadı olmaq.
- **yürək təbüv**: **yürək uruv**: ürək çarpması. ürək çarpması.
- **yürək tişləv**: midə əksiməsi.
- **yürəkqə alqan**: alınğan.

- **yürəkqə tatıqan**: **yürək avrutqan**: toxunaqlı.

- **yürəkqə tiymək**: alınmaq.

yürəqən **yürəgən. yerigən. yürügən. sürəğən. sürəgən. sürügən.**
müzmin. kironik.

yürəqir **yürəgir. ürəkli. cəsur.**

yürəqləndirmək **yürəkləndirmək. cəsarətləndirmək. gölləndirmək.**
kөнülləndirmək.

yürəqləniş **yürəkləniş. cürətləniş. yürəklənmə cürətlənmə.**

yürəqlənmə **yürəklənmə cürətlənmə. yürəkləniş. cürətləniş.**

yürəqlənmək **yürəklənmək. 1.batırılanmaq. şişmək.**
boysanmaq. 1.cəsarət göstərmək. yiğitlənmək.
1.göllənmək. könüllənmək. coşmaq.

yürəqlənmək **yürəklənmək. cəsarətlənmək.**

yürəqləntirmək **yürəkləndirmək. qayıqlandırmaq. qeyrətləndirmək.**
qayıq vermək. qeyrət vermək. istəkləndirmək.
özəndirmək. cəsarətləndirmək.

yürəqli **yürəkli. ürəkli. batır. qorxuzan. sürəkli. davamlı. yürəği**
bək, bərk. yiğit. cəsur.

yürəqsinmək **yürəksinmək.hıçqırmaq. hıncqırmaq. için çəkmək.**
- **yürəksinib yığlamaq**: hıçqıraraq ağlamaq.

yürət	(< yerimək). > cürət. citik. yüyrək. yütgər. yitik. iti.
yüriq	yürik .yaşam. ömür. geçim. hayat.
yürqenmək	1. yörqəşmək. örtülmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq. 1. yörgənmək. örtülmək. sarılmaq.
yürqə	yürgə . yorğa . əşgin. dördnala. heyvanın iti yerişlərindən biri.
yürqə	yürkə .ürkə. ürək. yürək.
yürqəci	yürgəci .(s < > y) sürgəci : qulluqçu. (y < > ç).
yürqəq	yürğək . yürrək . yürək. ürək. qəlb. orta. ara. iç.
yürqəli	yürkəli .sürəkli. davamlı.
yürqəmək	yürgəmək . yügrəmək . yügürmək . yürgüşmək . yürüşmək . çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq. qaqırmaq ilqamaq. ilqamaq. ilqarmaq. cummaq. taxınmaq.
yürqən	yürkən. yürükən. yürücü. yerici. yerci. bara. vara.
yürqəşmək	yörqəşmək. sarılmaq. birbirinə girmək. dolaşmaq. qarışmaq.
yürqəyək	ulaşmış.
yürqün	yörgün. yörgünli. yayqın. tanınmış. papyular. sadə. açıq. aranan. sürümlü.
yürqür	yürgür .yörgür. hızlı. sürətli. yürgür at.

- yürqüşmək** **yürgüşmək.** yügrüşmək. qoşunmaq. qaçınmaq.
qızşınmaq.
- yürqüşmək** **yürgüşmək. yürgəmək. yügrəmək. yügürmək. yürüşmək.**
çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq. qaqırmaq
ilqamaq. ilqamaq. ilqarmaq. cummaq. taxınmaq.
- yürqütmək** **(y < > s) sürgütmək.** göndərmək. yollamaq. devirmək.
təprətmək. hərəkət eddirmək.
- yürqüzmək** **yürgüzmək.** yürütmək. yolaşmaq. yolsamaq. yola
salmaq. yeritmək. salı vermək. göndərmək. təşyi' edmək.
- yürmə** 1.sürmə. sarıç. həmlə. 1.yürək. sürək. sürmə. isal.
- yürmək** **(y < > s) sürmək.** 1. yaşamaq. olmaq. bulunmaq. 1.
gedmək. uzaqlaşmaq.
- yürməzlik** rovnəqsiz. uğursuz. onqatsız. kasad.
- yürrəq** **yürrək. yürgək.** yürək. ürək. qəlb. orta. ara. iç.
- yürrmələmək** gözəmək. yamamaq. rufulamaq.
- yürşüq** **yürşük.** 1.yürüş. yeriş. yerşik. qılıq. qılışq. sürmə.
sürəm.dartıq. dartış. rəftar. hərəkət. 1. **yürük. yerşil.**
yerişli. yerik. axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yumşaq. açıq.
yüngül. ayıl sayıl. düşnüklü. rəvan. səlīs. münşəcəm.
insicamlı.

- müfdə eşşək, atdan **yürük (yerik)** olur, müfdə sirkə, baldan dadlı.
- yürüş** **yerşiş.** qaçaq. çapağı. çapapış. çapma. atın, nərsenin iti qaçma yetənəyi, qabiliyyəti. - bu heyvanın **qaçağı** daha iyidir.
- yürt** yort. soxaq. soxulan yer. özəlliklə iğnə dəliyi.
- yürtmə** çapma. qaçmaq. qoşma.
- yürtüş** **yürütüş.** yaşam. yaşayış. durmuş. məişət. eyş.
- yürü** - **uşağa iş buyur, özündə dalınca yürü.**
- yürü** cürü. cimi. cemi.
- yürücü** yürqən. yürkən. yürükən. yerici. yerci. bara. vara.
- yürük** **yörük. yögrük. 1.** çapıq. iyi yeriyən. iyi yol alan. **1.** köçən. köçücü. bir yerdə durmayıp yeriyən el. göçəbə.
- yürük** **yürük. 1.** yaya qoşun. **1.** yerişli. iti gedən. çapağı. **1.** bir köçəri el adı. **1. yörük.** yeyin gedən. **1. yürşük. yerşil. yerişli. yerik.** axışlı. axıclı. axarlı. axqın. yumşaq. açıq. yüngül. ayıl sayıl. düşnüklü. rəvan. səlīs. münşəcəm. insicamlı.
- **dilinə yürük:** gəvəzə. çalçın. qonuşqan.

- **soylu, yürük at:** soy at. qaraqoç.

- **yüryük, yürük at:** çalqam. çapqam.

yürük

yürük. 1.yüqrük. yerik. çapaqan. çapağan. çapan.

yalvan. yalğan. qoşuq. qaçuq. qoşçu. qoşğan (< **quşçu**).

çalağ. çapar. çapqar. çapaq. çabaq. iti. yeğın. 1. sürük.

iddəa. - bu işdə **yürüküz** nədir. - mənim bir **yürüküm** yoxdur.

- yürüksüz qalan istəyindən olar. 1. yol alan. iyi yürirən. -

yürük at. 1. rayic. işlək. axal. yavat olmayan. - **yürük pul.** 1.

yeriyən. köçəri el. elat. 1. yeriyən. köçəri. elat. 1. əşgin.

yorıqlı. yollu. usda. açıq. yerişli olmaq. çapıq. çapan. 1.

qaçan. köçəri. 1. canlı. əğik. türkən. tükkiimi. sıxıntısız.

sürətli. hızlı. çabıq. səri. canlı. çevik. yürük. hızlı qoşan.

yerik. - **yürük yağ:** ayağqabı boyası. yürük hızlı qoşan.

yerik. 1. çizmə. ayağqabı.

- **başlı yürük:** səğəli başmaq. bot. çizmə.

- **yürüqnü dağ tıxmaz:** yürük atı dağ bilə əngəlləyəməz.

- **yürük baş:** başmaq səğəsi. çizmə qoncu.

- **yürük yağ:** ayağqabı cilası, boyası.

- **uzun baş yürük:** uzun səğəli başmaq bot.

- yürüq** **yürük.köçər.** 1. səyyar. 1. qonar köçər: tez tez yer dəyişən. köçəbə. yaylaq qışlaq edib, sürüsünü araxasına düşüb, otlağ yerləri gəzən el. 1. köçəbə. opotunist. fürsəttələb.
- yürüqən** **yürügən. yerigən. yürəgən.** sürəgən. sürəgən. sürügən. müzmin. kironik.
- yürüqən** **yürükən.** 1.yürqən. yürkən. yürücü. yerici. yerci. bara. vara. 1.yügrək. yorqa. kəsgin. iti. ütən.
- yürüqənləmək** ülgücləmək. sığallamaq. safatmaq. təmizləmək. ititmək. şumallamaq.
- yürüqənlik** çox yerimək. yeriyəşdə davamlı, dayanlı olmaq.
- yürüqlü** **yürüklü.** yerir. keçər. keçər. keçərli. rəvan. rayic.
- yürüqlü** **yürüklü.yerikli.** keçərli. mütədavil. işlənən. kullanılan. cari.
- yürüqlüq** **yürüklük. yürüşlük. yerişlik. yeriklik.** axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlük.
- yürüqsüz** **yürüksüz. yeriksiz.** 1. yürüşsüz. yerişsiz. axışsız. axıcsız. axarsız. axqınsız. rəvan, səlis olmayan. münşəcəmsiz.

insicamsız. 1. işlənməz. keçərsiz. keçərsiz. kullanmaz.
ğeyri mütədavil. ğeyri cari.

yürüqsüzlük **yürüksüzlük. yürüşsüzlük. yerişsizlik. yeriksizlik.**
axızsızlıq. axıcsızlıq. axarsızlıq. axqınsızlıq. rəvan, səlis
olmamaqlıq. münşəcəmsizlik: insicamsızlıq.

yürüqtülük **yürüktülük. 1. qoçaqlıq. iğitlik. yiğitgənlik. iğitgənlik.**
qəhrəmanlıq. həmasi. 1. ürəklilik. yiğitlik. iğitlik.
yiğitgənlik. iğitgənlik. yapaqanlıq. qapaqanlıq.
qapamanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. qapaçlıq.
yapaçlıq. qarmanlıq. qaramanlıq. qəhrəmanlıq. batırlıq.
atılqanlıq. güstaxlıq. dəlilik. ataqanlıq. qeyrətlilik.
şüca'lıq. cəsurluluq. cəsərətlilik.

yürüm **(y < > s) sürüm. 1. yaşam yolu. biyoqrafi. yaşam yol.**
yaşam qara. yaşam yol. yaşlıq. yaşam şəkil, təzi. 1.
yaşam. hayat. ömür.

yürüm buruq. fətva.

yürümə yerimə. yoriğ. yoruq. borıq. axma. gediş. xuy.

yürümək **yerimək. 1. rayic olmaq. işləmək. işlək olmaq. axmaq. 1.**
hərəkət edmək. işləmək. cevlana gəlmək. - qan damara
yürüdü. 1. keçmək. işləmək. - şəh sümüyə yürüdü. 1.

saldırmaq. cummaq. üzərinə yürümək - haydı **yürüyün. 1.**

icəşmək. çıxışmaq. - ona **yürümə. 1.** ölmək. - oda **yürüdü.**

1. davranmaq. təprəşmək. hərəkət etmək. - böylə

yürünməz. 1. yarışmaq. yarmaq. qaçmaq. ötmək. **1.**

yerimək. aynalmaq. dolanmaq.

- alıb **yürümək:** birdən çəkib gedmək.

- **yürüyü vermək:** heç nəyi saymadan çıxıb gedmək.

- **yürüqən nə:** daşınır mal.

yürümək yerimək. çapmaq. qaçmaq.

yürüməz yaramaz. apşıq. apşaq. yapışiq. çaltıq. açıla. gəvşək.
gücsüz. təmbəl.

yürüməz yeriməyən. - yazmaz yanılmaz, **yürüməz** yozulmaz.

yürünqəmək **yürüngəmək.(y < > s) sürüngəmək.** çəkinmək. ağır durumu
çəkmək.

yürünmək gəzilmək. dolaşılmaq.- çimndə **gəzilməz.** - gecə çağ
gəzintisi.

yürür - it hürür kərvan yürür: it hürür, yol açıqsa, kərvan yürür:
hər gələn, gedişi durduramaz.

yürürlü rayic.

yürürlük rivac.

- yürüş** **yeriş.** 1.(y < > c) cortül. (y < > s) sürüş. yortul. yürüyüş. yeriş. yeriş. - kəkliyə usan qarqa, itirər bayıq öz **yürüşündə.** 1. (y < > c < > s) cürüş. sürüş. aparma. gedmə. davranış. rəfdar. hərəkət. - **yürüş** barış: **cürüş** barış: **sürüş** barış: davranış. - **yürüş (cürüş. sürüş)** kişi: yol arxadaşı. 1. həmahəngi. birlikdə gedmək, davranmaq, təprəşmək. 1.hız. tempo. 1. çapa. qılıq. davranış. xuy. rəftar. 1. səfər. 1.yürüv. yeriş.
- **yerişin sərivin edmək:** hıznı yavaşlatmaq.
- yürüş** **yüyrüş. yürüt. yeriş.** 1. axınc. axıc. axış. taxınc. taxıc. taxış. taxıt. basınc. basic. basış. çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. çapul. çapvul. 1. uğur. urğu. qada. iş. edim. əməl. 1. kərə. dəfə. mərtəm. - **çalpıq, çarpıq yerişli.** **yürüşlü:** çalqanaq. çağanaq. 1. yürşük. yeriş. yerşik. qılıq. qılşıq. sürmə. sürəm.dartıq. dartış. rəftar. hərəkət.
- yürüşlü** 1. yerişli. qılıqlı. davranşlı. xuylu. rəftarlı. 1. hızlı. iti. yüksək tempolu.
- yürüşlüq** **yürüşlük. yürüklük. yerişlik. yeriklik.** axışlıq. axıclıq. axarlıq. axqınlıq. rəvanlıq. səlislik. insicam. münşəcəmlük.

yürüşmək	yerişmək. tovlanmaq. yollanmaq. yola çıxmaq.
yürüşmək	yürgüşmək. yürgəmək. yügrəmək. yügürmək. çapmaq. çapqamaq. çapqarmaq. qaqtamaq. qaqırmaq ılqamaq. ılqamaq. ılqarmaq. cummaq. taxınmaq.
yürüşsuz	yürüksüz. yerışsiz. yeriksiz. axışsız. axıcsız. axarsız. axqınsız. rəvan, səliss olmayan. münşecəmsiz. insicamsız.
yürüşsuzlük	yürüksüzlük. yerışsizlik. yeriksizlik. axışsızlıq. axıcsızlıq. axarsızlıq. axqınsızlıq. rəvan, səliss olmamaqlıq. münşecəmsizlik: insicamsızlıq.
yürüt	yürüş. yürüş. axınc. axıc. axış. taxınc. taxıc. taxış. taxıt. basınc. basic. basış. çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. çapul. çapvul. - yürüt çürüt: yayça. açar saçar. kəsir tökür. kəsər tökər. müsrif.
yürütən	yeridən. yeritən. yapay. yapan. yasan. aparan. işləyən.bəllətən. bələtən. yeritən. yeridən. yürütən. uyqulayan. ifa', icra edən. mücri.
yürütmə	iti iti yerimək.
yürütmə	təkələv. çalma. aşırma.

- yürütmək** 1. iddəa etmək. iddəa sürmək. 1. işlətmək. sanamaq. saymaq. hesablamaq. məhsub etmək. 1. çalmaq. taydırmaq. aşırmaq. 1. təkələmək. çaqmaq. aşırmaq. 1. yollamaq. 1. yoritmaq. yeritmək. yoğurtmaq. açmaq. sürtmək. sürdürmək. - ot onun qarnın **yürütdü**: yorıdı. 1. yürgüzmək. yolaşmaq. yolsamaq. yola salmaq. yeritmək. salı vermək. göndərmək. təşyi' etmək.
- yürütmək** yeritmək. çalmaq. qanatlandırmaq.
- yürütü** yeriti. bəlihti. ilərgə. ilərmə. pişnəhad.
- yürütülmək** **yürüdülmək**. 1. iddəa olunmaq. də'vi olunmaq, sürülmək. 1. işlətilmək. sanalmaq. sayılmaq. hesablanmaq. məhsub olunmaq.
- yürütüş** **yürtüş**. yaşam. yaşayış. durmuş. məişət. eys.
- yürütüvçü** yürütüvçü. sürücü. şoför.
- yürüv** yürüş. yeriyiş.
- yürüyən** - **iyi yürüyən**: yol alan. yürük.- **yürük** at.
- yürüyən** yeriyən. gedən.
- yürüyüş** yeriş. ayin.

yürüyüş	yürüş. yürüyüş. 1. yügürüş. dəğir. hicum. ataq. həmlə.həmlə. hicum. 1. davranış. qılınış. təprəniş. hərəkət. 1. rəftar. 1. cumuş. hicum. axış. axın.
yüryək	yorqa. iti. dinc. yolaqlı. quvvətli.
yüryük	- yüryük, yürük at: çalqam. çapqam.
yürüyüş	qoşu. qaçu. qaçış. qoşış. ivmə. hərvələ. tələsik. qoğala qaç. - yürüyüş səsi: ayağ səsi. tavuş. tapuş. tapış. təpiş.
yüş	iş. çaba. əmək. əmgək. zəhmət. ırqat. güc.
yüşənq	yüşəng. üşənq. düz parlaq, şmal taş.
yüşəriq	yüşərik. üşəriq taş. düz qaya.
yüşilmək	yoşılmaq. əli işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşülmək.
yüşləmək	(ş < > y) yükləmək. yüşürmək. yükürmək.
yüşmək	yükləmək. axıtmaq. yuşmaq.
yüşülmək	1. üşümək. yığışmaq. yişilmək. yuşılmaq. yuşulmaq. yüşilmək. yoşılmaq. əli - qanı axıb üşüldü. 1. işə yatışmaq. udumlaşmaq. işilmək. 1. tökülmək. axmaq. - qabu qamuğ deşildi, qanı axıb yüşüldü: bədəni bütün dəlik dəlik oldu, qanı axdı.
yüşürmək	(ş < > y) yükürmək. yüşləmək. yükləmək.

- yüşüşmək** (ş < > y) yüküşmək. yükləşmək.
- yüt** yüd. üz. yüz.
- yütəş** yüdəş. yükləmə.
- yütrüq** yüdrük. < > yüdrük.
- yütrüq** yütrük. yüklüq. yük qoyulan yer. dolap. dilab. işqaf.
- yütsəlmək** yüksəlmək. onıqmaq. böyümək. dikəlmək. doğrulmaq.
- yütü** cütü. kəsgin.
- yüvmək** 1. yıqtürmək. yıktürmək. yüftürmək. yardımlaşmaq. 1. yuvmaq. yüvsəmək. yavsamaq. qormaq. ərişmək. varmaq. könül almaq.
- yüvrüq** yüvrük. 1. çalt. iti. biçqul. 1. qaçan. çapğır. ilğayan. yıldam. kəsən.
- yüvsəmək** 1. könül almaq istəmək. yavsamaq. 1. qormaq. yuvmaq. yüvmək. yavsamaq. ərişmək. varmaq. könül almaq.
- yüvütmək** - dil yüvütmək: dil tökmək.
- yüvütmək** yürütmək. yorutmək.
- yüyə** (> lülə). 1. yol. burçaq. kilkə. küyəy. - su **yüyəsin**, mal yüyəsin tapar. 1. sistim.
- yüyə** <> lülə. ülük. oluq <> oyuq. qanqal. qınqal. boru. içi boş, girdə biçimli uzanan çubuq kimi olan qaz suyuq daşıma

	aracı.
	- yoğun boru, kaval, yüyə, lülə : qaradurba. qaradurba.
yüyəc	yüyəş . kanal. axım (cərəyan) daşıyan kabl sistemi. qətə. qata. xə. t.
yüyəçi	lüləçi. boruçu.
yüyələmək	lülələmək. talqışmaq. dürməkləmək. bükmək.
yüyən	1 . ağıllı. yol gedməyin bilən. 1 . yuqən. dizgin. yular. 1 . yügən. yular. gəm. başlıq. yelo. cilo. liqam.
yüyən	qantarma. qıntarma. qəm. cilov.
yüyənsiz	ipsiz. qırıq. - duzənsiz, yüyənsiz yaşam : it dirliği.
yüyəş	yüyəc . kanal. axım (cərəyan) daşıyan kabl sistemi. qətə. qata. xə. t.
yüy-rək	- açınan at yüy-rək olur: tumar görmüş at yey-rək, yorqa olur.
yüy-rəq	yüy-rək. yüy-rük . 1 . gəlgedli. işlək. - gəlgedli qaldırım : işlək, yüy-rək yaya yol. 1 . çapaki. çapağı. iti gedən. iti. bataraq. yeyn. yorağ. yorğa.
yüy-rüq	yüy-rük. yüy-rək . gəlgedli. işlək. - gəlgedli qaldırım : işlək, yüy-rək yaya yol.

- yüyrüş** **yürüş. yürüt.** axınc. axıc. axış. taxınc. taxıc. taxış. taxıt. basınc. basıc. basış. çapıt. çapqıt. çapqın. salınc. salıc. çapul. çapvul.
- yüyür** ceyran. karaca. cüyür. yayran. kır kəzəsi. kıralay. kır keçisi. keyik. tağ öçki. elik.
- yüyürəq** **yüyürək. yügrək. yügürək.** qaqırcaq.
- yüyüşmə** **yüyüşüm. sürüşüm. sürüşmə. keçişim. keçişmə.** yayışım. yayışma. dəğişim. dəğişmə. ərişim. ərişmə. yoxuşum. yoxuşma.
- yüyüşüm** **yüyüşmə. sürüşüm. sürüşmə. keçişim. keçişmə.** yayışım. yayışma. dəğişim. dəğişmə. ərişim. ərişmə. yoxuşum. yoxuşma.
- yüz** **üz. (yüzük: üzük. yücə: uca. yuxu: uyku. yük:ük. yüksək: üksək).** bəniz. üz. tös. sıray. çıray. önq. irənönq. menğiz. bet. bit. - **yüz döndərmək:** küysərmək. küsmək. incimək. öykəmək. **1. yön. vəch. - nə yöndən. - bu yöndən:** bu vəch ilə. **1. 1. üz. çəhrə. vichə. 1. sayıda yüz: 1. türsün. bet. çəhrə. surat. çıray. çəhrə.**
- **yüzlərcə:** sayıca çox.
- **yüz əkşitmək:** dodaq bükmək.

- **yüz kərə:** yüzləb.
 - **yüz əlli toy:** əsgü qaraçay da yüz yaşını keçənlərin şərəfinə düzənlənən şölən.
 - **iki cüzmək:** iki yüz.
 - cüz yiqirmi belə on:** yüz otuz.
 - geniş **yüzlü.** tombul üzli. **yarabet. çarabet.**
 - **soluq yüzmək:** uçqun bet.
 - **iki yüzlü:** totürək. tozürək. pasürək. səmimi olmayan. riyakar. - ayağqabının **yüzü,** üzü. qabaş.
 - **dolqun yüzlü:** toqbet.
 - **şişman yüzlü:** qıştı bet.
- yüz** **üz.** 1. çıxacaq > çiçək. çəçək. çıxıra > çehrə. 1. süz. üzək. süzək. yüzək. ovçu heyvan. 1. görünm. görnüş. əğınbaş. əyinbaş. üstbaş. üsbaş. geygeçim. qiyafə. 1.bəniz. bet. 1.qabağ. - **gülər üz:** açıq qabağ. 1.qarım. qarış. görüş. zahir. surət. 1.qarşı. cibhə. - evin **qarşısında.**
- **içüz:** görülməyən, bəllənməyən, bəliməyən yön.
 - **üz vermək:** enmək. yenmək. olmaq. vaqe' olmaq. vıqu' tapmaq. - orda nə **enmişdi** ki böylə el yığışmışdı.
 - **yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü:** qara. topraq.

- **yüz illik devrə**: qərn. qarın. əsr.
- **yüz kişi çətinki yalan danışa**.
- **çadır, ayaqqabı üzü kimi nərsələr yapılan bez**: qarabaf. qarabağ. qarabafda. qarabağda. qarabafdal. qarabağdal.
- **yer üzü**: topraq. dünya. qara yer.
- **arıqlayıb, üzü qararmaq**: qara kütük kəsilmək. - yanğı ilə **qara kütük kəsildi**.
- **qara üz**: **qara üzlü**: üz qızartıcı, utanc verici durum.
- **somurtqan, üzü gülməz**: qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı.
- **utandırıcı, üz qızartıcı durum**: qara. ləkə. əğib. ayıb. - bu işlər bizim adımıza **qara** gətirir.
- **üz, burun, dodaqların şişməsiylə bəlirən kəsəl**: qaradalaq.
- **üzü gülməz kişi**: qara cəhənnəm: qara tamı.
- **üzü qara, qalan yeri ağ qoyun**: qaraca.
- **üzü qayğılı, sıxıntılı, qaşları çatıq, qaşqabaqlı kimsə**: qara örtülü. - **qara örtülüyünə** baxma, içdən açıq, yüngül, güləyən kişidir.
- **ağrıqdan, kəsəldən üzü sararmış olan**: qaraquzqun.
- **tərsə ölçsən düz çıxar, asdar gedsə üz çıxar**.
- **bir nərsənin bir başa, düz kəsildiyindən ortaya çıxan düz**

üzün şəkli: kəsit. yanay. pırofil.

- **sönməyə üz tutmaq:** qararmaq. qeyb olmaq.

- **üz asmaq:** qararmaq.

- **eşiyinə üz sürmək: eşik öpmək:** sayqı olaraq, qapını, astananı öpmək.

- **yerüzü:** gillisu: su topraq.

- **üz üzə gəlmək:** daşlaşmaq. dəşləşmək. əşləşmək. eşitləşmək. muqabilə edmək.

- **üzü yola:** söz dinləyən. sözə baxan. əslək (< əsmək). enik. yenik. müti'.

- **əlini üzünü yumaq:** ilgisin kəsmək.

- **üzü yola, dincək uşaq** yüngül uşaq.

- **ağüz: üzuağ. üzağ.** ağıtur. onurlu. namuslu. şərəfli.

- **ağüz: üzuağ. üzağ.** ağıtur. onurlu. namuslu. şərəfli.

- **gün üzü:** göy. asiman.

- **gün üzü:** göy. asiman.

- **axarı yatağına, İÇİ ÜZÜNƏ, ÜZÜ İÇİNƏ durmaz:** qərarsız.

dəğişgən. qayğan. günü gününə uymaz.

- **könlü üzde olan:** arın. dışarılı. daşralı. dışqır. türkəsaya. saf.

- **yüz metirlik yer:** evlək. - **dördüzlü:** dörd üzü olan ehram,

piramid.

- **dördyüzlü: dörtdörtlük:** kəsirsiz. əksiksiz. tamm. som.

kamil. mükəmməl.

- **üz çevirmək:** dönüsmək. döngəmək. dönmək. çönmək. tərkd etmək. bəfasızlıq etmək.

- **dışüz: dışyüz:** eşiküz. zahir. bədənə.

- **çoxyüzlü: çoxüzlü:** çox vəchli. kəsirülvicuh.

- **ikiüzlü: ikiyüzlü:** (kimsə. nərsə). bulaşiq. bulğaşiq. bələşik.

pozuq. alaylı. kələkə. duzağı. tələkə.

- **yerüzü:** yer kürəsi. dünya. çevrən. evrən.

- **qapıq, tutaq, tutuq, soluq üz, yüz:** tuxat. toxat. qayğılı.

alasıranğ. alcıranğ. çaşqın. şaşqın. uğru itmiş, batmış.

- **üz bə üz:** qarşı. rubəru. - **gölə qarşı ev tudduq. - mənə qarşı oturun.**

- **əkşik üz:** düğün qaşlı: çatıq qaşlı: qaş qabaqlı. qızqın.

darqın. sınırlı.

- **gülər üzlü:** açıq alınlı.

- **üz üzə gəlmək:** qarşılaşmaq. muvaceh olmaq.

- **üzdən gedmək:** yenilmək. məhcub olmaq.

- **gülərüzüzlük:** bəşşəşət.

- **kişi içi gözəlsə, üzü çirkin, genə xoş gəlir, içi çirkinə,**

üzü huri, genə turş gəlir.

- **öz devrimi üz devrimi**, içim devrimi, biçim devrimi, baş devrimi aş devrimi.

- **könülə üzə qıymaq: içə dışa qıymaq:** kişilik edmək.

- **göy üzü tutulmaq:** göy qapanmaq.

- **qarqanın üzü qara, içi ala** (pozuq).

yüz

üz. yanğ. yağ. kopi. nusxə. - **kimliyin yağısı, üzü:** sicillin kopusu. **1. yaz.** - **soru yazın:** surət məsələ. - silməklə soru yazın, keçmək olay oylanırsın. **1. yüzük.** üzük.

yüzaqı

yüzağı. utanc. həya. şərm. izzət.

yüzayaq

1. qırx ayağ. 1. soxulqan. hər yerə soxulan. hər yerdə hazır nazır. girən. girişgən. imalə.

yüzbəyi

yüzbaşı.

yüzəq

yüzək. üzək. 1.üzəy. yüzəy. düzləm. səth. **1. yüz. üz. süz.** süzək. ovçu heyvan.

yüzəmək

mahakimə edmək.

yüzən

- **iyi yüzən:** iyi yüzücü. yüzüvüq. cüzüvüq.

yüzər

yüzlər. - **səni öyləsinə sevirəm, tapılsa yüzər sənə tay, durmadan alaram.**

yüzəriq

üzərlik otu. əldrük. ilrük. yıdıq ot.

yüzəş	yüzləş. mahakimə.
yüzəy	yüzəy. üzəy. yüzək. üzək. düzləm. səth.
yüzəysəl	üzsay. səthi. say. dayaz.
yüzil	əsr. qərn.
yüzqəc	yüzgəc. yüzücü.
yüzqəcliq	yüzgəclik. yüzücülük.
yüzqəşmək	yüzgəşmək. üzgəşmək. üzə çıxmaq.
yüzqörümlüq	üzgörümlük. üzgörümü. görümlük. görüşlük. gəlinin üzün görmə işi. ilk görüşündə, kürəkənin gəlinə sunduğu sovğat.
yüzqörümü	üzgörümü. üzgörümlük. görümlük. görüşlük. gəlinin üzün görmə işi. ilk görüşündə, kürəkənin gəlinə sunduğu sovğat.
yüzqüc	üzən. üzücü.
yüzləb	yüz kərə.
yüzləmək	məhkəmiyə çəkmək.
yüzlənmək	üzlənmək əl atmaq. mütəvəssil olmaq.
yüzlənmək	üzünü dönmək. sayqılanmaq. quluq gözləmək.
yüzlər	yüzər. - səni öyləsinə sevirəm, <u>tapılsa yüzər sənə tay,</u> durmadan alaram.

yüzləş	yüzəş. mahakimə.
yüzləşmək	betləşmək. yüzyüzə gəlmək.
yüzləşmək	üzləşmək. uzlaşmaq. yuzlaşmaq. bir yöndə, qıyıda, sözdə ilərləmək. sazlaşmaq. saziş etmək.
yüzləştirmək	betləşdirmək.
yüzləy	üzdən. dibsiz. səthi.
yüzlüq	üzlü.
yüzmə	yüzüş.
yüzmək	(y < > s) süzmək. üzmək. soymaq. ayırmaq. yayılmaq. dağılmaq. 1. çox axmaq. süzmək. 1. açmaq. yormaq. yozmaq. 1. soymaq. usmaq: üzmək (əti sümük dən).
yüzmək	üzmək. ağnamaq.
yüzsüz	silik. sılıq. sırtıq. siltik. qüstax.
yüzsüz	utanmaz. ırsız. hırsız. arsız. həyasız.
yüzsüzlük	bədərlik. güstaxlıq.
yüzsüzlüklə	utanmazdan. utanmazlıqla. həyasızlıqla.
yüztəliq	yüzdəlik. (yüzdə yüz). mütənasib.
yüztürmək	üzdürmək.
yüztürmək	yüzdürmək. 1. sıdırmaq. soydurmaq. 1. su üzündə durdurmaq, gəzdirmək.

- yüzü quylu** < yüzü qoyun. yüzü üstə.
- yüzüaq** **yüzü aq. üzağ. ağüz.** ağıtür. onurlu. namuslu. şərəfli.
- yüzücü** 1. üzən. 1. gizli, duyulmadan yan kəsən.
- **iyi yüzüc:** iyi üzən. yüzüvüq. cüzüvüq.
- yüzücü** yüzgəc.
- yüzücülük** yüzgəclik.
- yüzüq** üzük.
- **yüzüq barmağı:** quşqan barmaq.
- yüzüq** **yüzük. üzük. yüz. üz.**
- yüzüq** **yüzük.** - bilək **yüzük:** bəlizik.
- yüzüqoyun** bavur töbənənə. - **yüzüqoyun yatmaq:** bavurlanmaq.
sürünmək.
- yüzüquylu** **üzüquylu.** üzüstü. gizli. - **bir nərsenin üzüstü qalması**
sağlayan: kəlləş. kəllaş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.
- yüzüquyluca** **üzüquyluca.** üzüstücə. gizlicə. kəlləşcə. kəllaşca.
qallaşca. çallaşca. çalqaşca. çaqqalca. bir nərsenin
üzüstü, gizli qalması sağlamaqla.
- yüzülmək** 1. sıdırılmaq. sıyırılmaq. 1. üzülmək. soyulmaq.
ayıqlanmaq.

yüzündən	bağlı olaraq. dolayisiylə. nərsədən ötürü. təvəssütü ilə. bilvasitə. zimmən. muqtəzasiylə. cəhətiylə.
yüzüstü	üzüstü. üzüquylu. gizli. - bir nərsənin üzüstü qalması sağlayan: kəlləş. kəllaş. qallaş. çallaş. çalqaş. çaqqal.
yüzüstüçə	üzüstüçə. üzüquyluca. gizlicə. kəlləşçə. kəllaşça. qallaşça. çallaşça. çalqaşça. çaqqalca. bir nərsənin üzüstü, gizli qalması sağlamaqla.
yüzüt	üzüt. 1. xeyirsiz. çimri. sövmə ilaraq işlənir. 1. zalim. rəhmsiz. 1. qırıt. - soy üzüt: soy qırım. qətli am.
yüzütmək	üzdürmək. öldürmək.
yüzüvçü	üzüvçü. yankəsici. dolandırıcı.
yüzüvüq	üzüvük. üzüvük. iyi yüzən. iyi yüzücü.
yüzyüzə gəlmək	betləşmək. yüzleşmək.
yıqılma	yıqılma. kərmə. qalın. aralaş.
yıqılın	yığılın. ağılın ! həlqə qurun.
yıqırıq	yığırık. baldaq. həlqə. döngələk. buca. şığırsık. qurşav. yarpaq. budaq. uşaq. sap.
yırtmaq	haçalamaq. hasalamaq.
z	(z <> c <> ş) açıtmaq. azıtmaq. aşıtmmaq. aşırmaq.

- zab** **tab. şəp. çap.** itiliyi yetirən sözcük. çabuq. tez. yeyin. -
zab zab: çabuq çabuq. - **zap zap bar:** zıp zıp qaç. iti ged.
- zaq** **qarazağ: qarayağ. qaraqarqa.**
- zaq** **zağ. 1.** yayın (kamanın) uclarına sarılan dəri. **1.** zuğ. şaq.
 şüv. **1.** qaz. **1.** nəm. nəmli.
 - **zaq zaq:** qoçları tos yapmağa qışqırtmaq üçün kullanılan bir
 söz.
- zaqar** **zağar.** toyuq, quşun yeməyi.
- zaqçə** **zağçə.** soyqa. uzun dumdikli qarqa çeşiti.
- zaqqa** (z < > y) yaxa. qırax. yan.
- zaqlamaq** **zağlamaq. zaq vermək.** ititmək. kəsginlətmək. bilövmək.
 bilövləmək. təhrikləmək. - pıçaqları zağlat.
- zaqlı** **zağlı.** iti. tüt. kəsgin.
- zaqon** qanun.
- zaqonqa** (yaq: ışıq) yaqonqa.
- zalimlən** qabarmaq. qabadılıq taslamaq.
- zaluqa qoruvçusuça** yerində duramayanlar üçün söylənən
 bir söz.
- zam** (z < > y) **yam.** yol.
- zampara** sayaq. sərsəri. boş. avara.

zampiltamaq	zampıldamaq. çənə çalmaq. gəvəzəlik etmək.
zampıltaşmaq	zampıltaşmaq. gəvəzəlik etmək.
zampiltavçu	zampıldavçu. zampıldavuş. gəvəzə.
zampiltavuş	zampıldavuş. zampıldavçu. gəvəzə. boşboğaz.
zanıç	(< san: oy. uy. fikir). sanıç. savcı. xəbərçi.
zanq	zanğ. çanq. qanun. sanğ. ata zanq: əsasi qanun.
zanqırtamaq	zanqırdamaq. 1. bax > tinqirdəmək. tinqirdamaq. tinqıldamaq. dinqirdamaq. zinqirdamaq. sinqirdamaq. cıinqirdamaq gıinqirdamaq. 1. gümbürdəmək. zilin çalması.
zanqlıq	zanğlıq. ala. lağ. şıldın. yanğışı.
zanqoç	çanqıç. kilisə baxıcısı, çan (naqus) çalıcısı.
zanu (fars)	< çönü. çöngə. (< çönmək).
zapır	- hapır zapır: avur zavur. boş söz. quru gurultu.
zapurus	(< çapu. iti gediş).
zar	1. qışr. incə dəri, pərdə, örtü, qat, qabıq. 1. car. çar. incə qadın çarşafı. 1. incə qabıq. kəmis. qapıs. qamıs. ğışa. köynək. qapacıq. hər nərsənin incə örtüyü, dərisi. - ürək, bağır (ciyər), beyin köynəyi. 1. qısqanc. - zar zor: azdan buzdan. ancaq. güclüklə. iyt biyt dep. azıcıq qalıb.

təkarən.çətinliklə. güclüklə. - **zar qöz bilə qaramaq**: birinin kötülügünün istəmək. qısqaqmaq.

zar **car. çar.** pöz. qandır. yalqaq, yoxacıq, dəriciq, qabıq.

zar **sar.** içdəri. iç dəri. iç pərdə. eşik dəri altında olan incə dəri. qapram.

- **dışzar: dışsar**: eşik dəri qabıq.

- **incə dərisik, sar, zar**: (- **ətin, yeni doğmuş heyvanın üzərində olan incə dərisik, sar, zar**: kövnək. kovnaq. kağnaq. kağnaq).

- **incəzar: incəsar**: (**incə + sar**) (**zar < sar < sarmaq**. örtmək). nərsənin ilkin olan, iç sarısı, örtüsü, iç qabığı.

zaravat yazıq. yoxsul. məhrum. kötü. fəna.

- **zaravat yetmək**: yoxsullaşmaq. məhrumiyət içinə girmək.

zaravatlı yazavatlı. **1.** sıxıntılı. səfil. **1.** talehsiz. bədbəx.

zarıldama inləmə. sızıldama.

zarıltmaq **zarıldamaq. sızılmaq. sızılmaq. sızıldamaq.** üzgün, acılı səs çıxarmaq. fəğan edmək. inləmək. inrəmək.

zarıltmaq **zarıldamaq. sarnamaq.** bax > **saqnamaq.**

zarıltmaq **zarıldatmaq. sızılmaq. sızıldatmaq.** üzgün, acılı səsləndirmək. inləmək. fəğanə gətirmək.

zarımış	bitmiş. bitgin. tükənmiş.
zarlanmaq	qısqanmaq.
zarlantırmaq	zarlandırmaq. qısqandırmaq.
zarlıq	qısqanlıq.
zart zurt qılmaq	" sart surt " kimi səs çıxarmaq.
zart zurt	fart furt. sart surt kimi səs çıxarmaq.
zarzar	yanqa zarınlab.
zata	zada. iki üç yaş arasında qoyun.
zatəqanlıq	zadəqanlıq. soyluluq. özdənlik. əsilzadəlik.
zav	açıq. dərə. yarıq.
zavur	- avur zavur: həpır zəpır. boş söz. quru gurultu.
zəbel	(< siv: iti). sivist. sever. seber. çeber.
zəhn	< sağ. anğ. anlayış. huş. ağıl.
zeqil <small>(fars)</small>	< ziyil. ziğil. daşqıl.
zərzəmi	yerzəmi. kəvət. atlıq. altlıq. girmə.
zeyrəq	zeyrək. zirək. zivik. sivist. sever. zirəng. qaqdırmaq. qaqanalı. qaqanalı. oyunçu. oyanıq. uyanıq. iti. çalqan. çalaq. çalağan. çalğan. başlı. huşlu.
zeytun	- uzun, iri zeytun çeşiti: qarqaburun.

- zə'fəran** < sağran. (< sar. zər). zartaqan. zarqonaq. sarqınaq.
altunsağrı. altınsarı olan boya.
- zəh** zəng. zil. çağana. çağanaq. barmaqlara taxılıb, iki ələ keçirilib çalınan zəng. zıncırov.
- zəhləgedməli** ətacı. ağıcağız. dişi incidən, dili iğnədən.
- zəhləqetmiş** zəhlə gedmiş. alımsız.
- zəhli** zənqli. səslı. daşlı. dəngli.
- zəxim** ((ərəb).) < > sırım. < sırı. sıx. qıs. toquz. tox. qalın.
- zəli** sülük. qan soran.
- zəmbərəqləmək** zəmbərəkləmək. qaraqlamaq. qoraqlamaq.
həlqərəcləmək. sürmələmək. qapını kilidləmək.
- zəmi** taxıl.
- zəmimə** yamşaq. yanşaq. bağıntı.
- zəncir** qadana. - zəncir (qadana.), su saxlamaz, yırtıq ağız söz saxlamaz.
- zəncir** zincir. qıncır. köstək. ayağ bağı. bağ. ulaq.
- zənəx** saqaq. ğəbğəb. - zənəxdan: inqək. enək. əng.
- zənəxdan** çənə çuxuru.
- zənginləmək** bayumaq.

- zənginləşmə** aynıv. böyümə. gelişmə. dirilmə. canlanma.
bayıqlanmaq. bayıqmaq.
- zənginləşmək** 1.baymaq. bayırmaq. bəyirmək. varlanmaq. tumanmaq.
tümənmək: (< **tuqman. tuqan < tuq**). baylanmaq.
bəylənmək. bayınmaq. bayıqmaq. varlanmaq.
1.tuplənmək. dıblənmək. diplənmək. kökləşmək.
bayuşmaq. bayışmaq.
- zənginləştirmək** bayıqdırmaq.
- zənginlətmək** devlətlətmək. bayutmaq. (**y < > d < > z**) bədütmək.
bəyütmək. böyütmək. böyütmək. bulğaytmaq.
ulğaytmaq. zənginlətmək. devlətlətmək. - tanrı məni
bayutdu.
- zəng zunq** **zəng zunq.** - **zunq zunq:** uzun uzadısına çıxan, incə səs. -
canq cinq: içdən çıxan cingilti səs. - **danq dunq:** şişik, gobud,
yoğun çıxan səs.
- zəng** **zəng.** 1. < **çanğ.** kərənqurq. qonqıraq. çinğıraq. zəngülə.
çanqula. danğ. çanqula (> **zəngülə**). cərəs. çanaq (<
çan. çanğ. çağn. çağın). cunqurdaq. çinqırdaq. çinğıraq.
çaqıldıq. çiqıldıq. qonquraq. 1.**zəng.** (**z < > ç**) **çanğ.**
canğ.(< **canğ**). dınqır. naqus.

- zəng** **zəng. çan. zil. - barmaqda çalınan çan, zil, zəng:** çasanat. çastanat.
- zəng** **zəng. zəh. 1.** zil. çağana. çağanaq. barmaqlara taxılıb, iki ələ keçirilib çalınan zəng. zıncırov. çinğıraç. zıncıraç. çalan. çalar. çalıcı. çan. naqus. - **qaraçı zili, zəngi:** təxdə, dəmirdən, pul şəkilində olub, barmaqlara taxılıb, birbirinə vurulduqda, şaqşaq səsi çıxarır. çalbağa. **1.** tilfun. - **qussələri daşa vur, quraqları yaşa vur, tutulsa ürək, zəngi alıb mənə vur.**
- zəng** **zəng. < çanğ. çan. 1.** cıncırdaq. qonqırdaq. cılcıraç. çalçıraç. qanqıraç. çanqıla. çanqıraç. **1.** naqus. qonğraq. qanğraq. çinğıraç. qonraq. tonquraç.
- zəngi** **zəngi.** üzəngi.
- zəngin** varlı. barlı. qaruqlu. qarıqlı. varıqlı. barıqlı. qarqıl. varqıl. barqıl. qaruqlu. qarıqlı.
- zəngin** **zəngin.** dolqun. dolu. doluq. doyuq. dolmuş. qarun. qavurn. (< qavmaq: qavarmaq: qaburmaq < **qab**). kanlı. barlı. varlı. qalın. bay. bay. baysar. bəy. bəyik. bəygil. bayqıl. əlitox. əlidolu. əlibol. dincəş. gərəksiz. günlü. günü bacada. keçimli. qanıq. qanıç. qanış. qanıç. pullu.

mallı. usa. tox. tamay. yaşamlı. yaşamal. yüklü. yükümlü.
varlı. qalın. paralı. qanlağ. kanlağ.kankan. qarnaq.
qarınğ. qanıq. qanıç. qanış. qanıt. dövlətli. varlı. bəyik.
bəy. bay. baysar. devlətli. dövlətli. pullu. mallı. gərəksiz.
şanslı. nəgələli. devlətli. dövlətli. imkanlı. müreffəh.
- **dolqun** ölkə, kan, kişi, kitab.

- **könlü zəngin**: durumuna baxmayaraq, əli açıq. olduğuna əli
açıq. yoxsulluğuna qarşı əliaçıq, comərt.

- **kanlı, verimli, zəngin topraq, nərsə**: kanat.

zəngin

zəngin. səngin. qanqır. (< kan. gen). 1. əşraf. bayar.zor.
çox. ağır.ağçali. baysın. qudrət. dağarçı. mal yiyəsi. 1.
barlıq. bay. 1. bayan. varan. dövlətli. səngin. bayar.
qanqır. əşraf. yağlı. pullu. - **yağlı** alıcısı. 1. çoplu. yoğa.
elpək. çox. bol. yavçılıq. yağçılıq. yavbadaq: yağbadaq.
yavqonqa. yağqonqa. qaznalı. paralı. tıqboçqa. varlı.-
zəngin olmaq: bayınmaq.

zəngin

zəngin. səngin. qanqır. (< kan. gen). əşraf. bayar.

zəngincə

zəngincə. bir az dövlətli.

zənginərki

zənginərki. oliqarşi. seçginlər, dövlətlilər hakimiyyəti.

- zənqinləmək** **zənginləmək. zənginləmək.** varlanmaq. bayırmaq.qul
yiyələnmək. qullanmaq. bəylənmək.
- zənqinləşmək** bornamaq. barnamaq. varnamaq. bara oturmaq.
şişmək.
- zənqinləşmək** **zənginləmək.** varlanmaq.bayırmaq.qul yiyələnmək.
qullanmaq. bəylənmək.
- zənqinləştirmək** **zənginləşdirmək.** varlandırmaq.
- zənqinlik** **zənginlik.** genlik. genişlik. gərəksizlik. varlılıq. bəyiklik.
bəylik. baylıq. baysarlıq. devlətlilik. dövlətlilik. pulluluq. -
üstəlik, üstünlük, bolluq genlik, zənginlik qazanmağa
çalışmaq: böyüğe oynamaq.
- **böyük oynamaq:** yekə xətər, risq etmək.
- zənqinlik** **zənginlik.töqüdəmliq.** varlılıq. maddi güc.
- zənqinliq** **zənginlik.** varlıq. barlıq. qarılıq. qaruqluq.
- zənqli** **zəngli.** çılqan. çalar.
- zənqulə** (fars) (çinq < > zinq < > zəng) < çinğıraq < sinğıraq. çanqula.
çanaq (< çan. çanğ. çağn. çağın). çinqala. çinqayan.
cinqıraq. zinqıraq. cinqala tonqıraqu. danğ. zəng. çanğ.
cərəs. çinğıraq. cunqurdaq. çinqırdaq. çaqıldağ.
çiqıldağ. qonquraq. kərənqurq.

zəngülə	zəngülə. kiçik çan. çingirraq. çülçül.
zənləmək	< sanlamaq. çinəmək. sanamaq. çəkləmək. çəkələmək. - zənn edmək: sanmaq. sezmək. sanğamaq. sanamaq. e'tibar edmək. gümanlanmaq. xiyallanmaq.
zənn	1. işqil. quşqu. güman. şübhə. şəgg. vəsvəsə. - bu haxda işgil yoxdu. 1. sanı. sanma. sanıma. güman. görün. güman. - sanmama görə: sanıma görə: zənnimə görə. sanıma ki: sanımama ki: san edmə ki: zənn edmə ki. - zənnidə bulunan: sanacı. sanıcı. düşünən.- uğur sanıcı: xeyir sanıcı: uğurçu. xeyirdah. - kəm sanıcı: pisikçi. pis düşünən. bədxah.
zənnimcə	sanımca. oyumca. oynumca.
zəptəmək	(< qap). kəptəmək. qaplamaq. almaq. örtünmək. köçürmək. çevirmək. düşürmək.
zər	- zərli bərqli: qaşıl. qaşlı.
zər	(z < > s) < sar. sarılı olan nərsə. { zər <small>(fars)</small> : < zar. zarı. sarı }.
zərb	< > çarp < > dərb. çarpma. 1. çarpma işləmi, imi. zərb əməliyyatı. zərbdər işarəti. 1. vurma. dögmə. 1. tavl. tapıl. güc. qaldırı. quvvət. 1. dəmir pul basma.

- **zərb əməliyyatı**:: çarpma işləmi, imi. çarp < > dərb < > zərb.
çarpma.
- zərənzə** "yaban mərsini". "durdabaq" deyilən bir ot. - **zərənzə**
uruqı: bu bitginin tuxumu.
- zəriş** tikan üzümü.
- zərrəcə** - **sizdən yana yaranmış aldatmaq, yox içizdə, zərrəcə**
qanmaq.
- zəvlə** **zivlə**. öküzün boyunduruqdan çıxmmaması üçün
boyunduruğa taxılan ağac.
- zəvzək** < **səvsək**. yavalayan. boş. yüngül kişi.
- zəvzək** gəvəzə. çalçın. çənəsi boş.
- zəvzəklik** yeğnilik. yüngüllük. daşqınlıq. qurğuluq. - **zəvzəklik**
edmək: qurqırmaq. yeğnilik etmək.
- zıbın** çəpən. çulpa. cılıqqa.
- zıbir** sərt. qatı. pürüzlü.
- **zıbir saç**: sərtləşmiş saç.
- **zıbir qol**: pürüzlü əl.
- zıbırıq** sıvırıq. isal.
- zıbırlanmaq** sərtləşmək. qatılmaq.

- zıbcın** < sapqın. neyzə saplayaraq, taxaraq böyük balıqları avlamaq üçün neyzə.
- ziğli adam** (< metatez > **ziğ** < > **qıs** < > **giz**). qıslısı gizlisi olan adam.
- zimbirtı** zıncırıq. səslənmə.
- zımışqa** ayçəğirdəyi. - sıvı, süzük, suyuq olub, zımışqa yağ: çiçək yağı.
- zımruc** göbələk. mantar.
- zınc zunq** zınc zunğ. zənc zunq. uzun uzadısına çıxan, incə səs. - **canq cınc**: içdən çıxan cingilti səs. - **danq dunq**: şişik, gobud, yoğun çıxan səs.
- zıncıltamaq** zıncıldamaq. zıncıldəmək. sıncılamaq. cıncılamaq. cınlamaq.- **qulağın sıncıladı**.
- zıncıraç** cıncıraç. çalan. çalar. çalıcı. çan. zənc. naqus.
- zıncıraç** zıncıraç. cıncıala (> zəncülə). tonqıraç. cıncıraç.
- zıncırdamaç** zıncırdamaç. bax > tıncırdəmək. tıncırdamaç. tıncıldamaç. dıncırdamaç. zıncırdamaç. sıncırdamaç. cıncırdamaç. qıncırdamaç.
- zıncıro** zıncıro. (zınc zınc, dınc dınc: doğal səslərdir) zıncıldayan zınc, çanğ.

- zınqırov** çan. çanğ. çınqırov. çınğıraç. çınqırdaq. çağana. çağanaq. zınqırovlı qaval. çülçül. çılçıl. çınçın. qaval qıraqlarında olan zil.
- **uşaqların ayağına taxılan zınqırovlı girdə, həlqə**: qanqavur. çanqavur. qonqurdaq.
- **çınğıraqlı, zınqırovlı çalqı**: çağqan. çövğən. çevqan.
- **kiçik çan, zınqırov**: çıldırqı. çaldırqı.
- zınqırov** zınğırov. (z < > t) tınqırov. tınqırdaq. (zınq zanq, dınq danq: doğal səslərdir) zınqıldayan zanq, çanğ. tınqıro. çınğıraç. malqaranın boynuna salınan çan.
- zip zip** - **zip zip qoşmaq**: **zap zap barmaq**. qaçmaq. çabuq gedmək, gedmək. tələsmək.
- zip** qara boq (**poq**) qarabük.
- zipaça** sürgün.
- ziplama** gülünc. məsqərə.
- ziplamaq** çınqamaq. sıçramaq.
- ziplamaq** qalxılamaq. qalxamaq. hoplamaq. atılmaq. sıçramaq. yügürmək. qaqırmaq. sıçramaq.
- ziplatmaq** 1. çınqatmaq. sıçratmaq. 1. sıçratmaq. yuxarı fırlatmaq.

- zıpqın** çıpqın. ucu çəngəlli balıq avlama qarğı (qıca. neyzə.). çeşiti.
- zıpzip** arzıman, ən iri, qaba aşıq. kafa.
- zıq** **zığ.** - **selin qazıb qapıp gətirdiyi zığ, liğ, topraq, çörçöp:** qaznaq. qazın. qasın. qasınıq. qazınıq. qazım.
- zıq** **zığ.** 1. batağ. batğa. palçıq. çamır. vıcıq. 1. pislik. 1. ruh.
- zıqqınmaq** zora düşmaq.
- zır** xalis. alt. iç.
- zırıltamaq** **zırıldamaq.** sızıldamaq. sızıldamaq. sızlanmaq. sızıqlanmaq. ağlaşmaq. şikayətlənmək.
- zırınğ** qıraqsız iki tikə mis parçası ki, birbirinə vurub "zırınğ zırınğ" səsi çıxarır.
- zırıq** - **zırıq zırıq süzünmək, keçinmək:** zirənmək.
- zırna** - **zil zırna:** kötük kimi: kor kötük: bərk kefli.
- zırna** **sırna.** sürğün. sürün. sürmə. (> **sorna** (fars)).
- **zırna, dövül, təbildən başqa olan çalqılar, musiqi aracları:** incə çalqı.
- **yunağa gedər, qırnaya (şirə), düğünə gedər, zırmaya vurulur:** çapıq otuşan, çabıq ötüşür. çapıq bəğənib, çabıq

vazkeçənlər üçün söylənir.

- **zirna balabanla oynanan el oyunları**: qarsınönü.

zirnaçı sazanda. yapdal. - **yapdal güğündən, cocuq oyundan usanmaz, bıqmaz, yorulmaz.**

- **zirnaçıyla, halvaçı yığnağı**: boş kovara, boş həvərə kimsələr toplamı.

zirpa **zirpı**. sapanta. sapanıt. ürküdücu, qaba davranışlı azqın kimsə.

zirpı **zirpa**. sapanta. sapanıt. ürküdücu, qaba davranışlı azqın kimsə.

zirpı zor deyən. qosbatar. zorba. zorlayan.

zirva səfsətə. saçma sapan söz.

zivan 1. ekip başı. qurub başı. 1. zivgən. tayığ. cayıq. cayan. caysıq. qayğın. qaypaq > qaypımaq. zivmək. sürülən.

ZIVIR - **qıvır zıvır**: ıvır zıvır. ufaq təfəq. incik boncuq. incik mıncıq. oğnaq. ovnaq. xıdavət. xırdavat. qıdavət. qırdavat.

ziya - "a"**dan ziya**: başdan başa. yönəli. hər yönlü.

zibərmək gəbərmək. ölmək.

zibillik küllük < kovulluq < > kavıllıq.

zifir qır. müşdükdə bağlanan qır.

- zifiri** **ək.** - **zıfır qara:** zır qara. zil qara.
- zil** - **zil zırna:** kötük kimi: kor kötük: bərk kefli.
- zil** 1.tiz. iti. incə. incğə. işğə. - **incə** səs. 1. **çanğ.** çan. zəh. zəng. çağana. çağanaq. barmaqlara taxılıb, iki ələ keçirilib çalınan zəng. zıncırov. - **qaraçı zili, zəngi:** təxdə, dəmirdən, pul şəkilində olub, barmaqlara taxılıb, birbirinə vurulduqda, şaqşaq səsi çıxarır. çalbağa.
- **barmaqda çalınan çan, zil, zəng:** çasanat. çastanat.
- zil** **çan. canğ. zəng. çınğıraç.**
- çınqırıq.
- zil** çan. qonqrov. çınğıraç.
- zilləmək** (iticə) **izləmək.**
- zillənmək** - (iticə) **zillənmək:** izlənmək. izdənilmək. iztənmək. izənmək.
- zilli** + silli. + qıllı: bənzəyişi göstərən ək.
- zincir** **zəncir.** kişən. qıncır. köstək. ayağ bağı.
- zinli** - **zinli yaraqlı at:** ağır at. yüklü at. üzərində bütün qoşum taxımları olan at.
- zinqiltəmək** **zingildəmək.** sinqılamaq. çinqılamaq. çınlamaq. zinqıldamaq. - **qulağın sinqıladı.**

- zinqmək** **zingmək.** oklamaq. atmaq. zinq !: at ! oxla !.
- zintan** **zindan.** dutsaq. dustaq. türmə. tutuqev. dam. duzağ.
türmə. dusdax. hapaz. havaz. qapaz. gəpəz.
- zintan** **zindan. sindan.** 1. urs. ağraş üstündə dəmir döğülən
dəmirçilik aracı. 1. türmə. tumruq. qafu. qapu.
həpəsxana.- **tumruğa atmaq: tumruğa vurmaq. - tumruq
ağası:** türmə başçısı.
- zintani** **zindani.** < **tinlan.** (< **sin. sindan:** içəryən. tutan). ilit. tutqun.
tutsaq.
- zip** < > **kip.** çağ. qapatmağa, kipləməyə yarar nərsə. (sürmə.
tıqırma. qapqırma. qaptırma. yozaq. ilmək. ilgək. tüğmə).
- ziq** **qıs. sıq.** tar. sıxıntılı. azlığda bulunan. gərəklik, zərurət
çəkən. - **dar** qaldıq.
- ziq** **sıq.** sıriq. incə. dar.
- ziqil** {**çiqil** (< **çiq. çuq. tuq**)} düğün. {**ziyil. siqil. səqil. siğil.**
süqül. (< **səkmiş:** qalxmış)}. əğinc. ur. şişəc. **səkpil** < metatez
> **səpgil.** (sülək əttə, ağacta olan) yaşlıq, təzəlik.
- **əldə ayağda çıxan zigil çeşiti:** toyuq göti.

ziqil	zigil. sigil. ziyil. (< səkəl: atılmış. çıxmış. qabarıq). 1. yoğal. ləkə. xal. qabar. dat. tap. töbəl. təğmil. timğil. ənəkə. 1. qumus. qummos. siğil. ur. tümör.
ziqil	ziğil. ziyil. daşqıl.
ziqil	ziğil.ziyil. siğil. (< səkmək : atılmaq). əğinc. çıxın.
ziqilcə	zigilcə. sivilcə. tölül. ufaq qabarcıq.
ziqzaq	- nərsənin bıraxdığı düz, əğri, yaya (kəmani, münhəni), <u>devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti</u> : dönəcə. dönəncə. qırafik cızıq, xətt.
zir	iz (dalı). yast. xalis. təcik. istikan altı.
zireh	yarıq. örtük. - ağacla geymiş altun zirehlər : yaruqlar. - güzündə çün geyər altun zirehlər : yaruqlar.
zirəhləşmək	anaçlamaq. anaçlaşmaq. anaçlamaq. kurnazlaşmaq. ustalaşmaq.
zirənmək	zırıq zırıq süzünmək, keçinmək.
zirəng	zirəng. sivr. givəni. qıvanı. işbilir. çaçur. iti. bacarıqlı. güpərim. küpərimli. güpərimli. kipərimli.
zirəng	zirəng. çalqan. çalaq. çalağan. çalğan. başlı. huşlu.
zirəng	zirəng. qulağı dəlik. bilgə. aqah.

- zirənqlik** **zirənglik. sivirlik.** qıvanlıq. givənlik. işbilirlik. çaçurluq. itilik. bacarçılıq. güpərimlik. küpərimlik. kipərimlik.
- zirəq** **zirək. zeyrək. sivir. sever.** < **sivrik.** çevik. çabuk. çabıq. çabaq. çapıq. çalaq. taşaq. atıq. iti. girgin.ivək. kurnaz. kurzan. qurbaş. bacarıqlı. başarıqlı. duyuq. huşyar. oyunçu. oyanıq. uyanıq. huşlu. beyinli. uslu. ağıllı. qafalı. başlı. başaqlı. düşüncəli. anlaqlı. anlar. sezişli. axıcı. axarlı. axımlı. dalqıç. oynaq. qıvraq. canlı. hərəkətli. dirayətli. bəsirətli. qabiləyyətli. görüklü. görgüç. iyi görən. uzağı görən. gözü açıq. açıq göz. açıq görən. anlayışlı. təcübəli. işbilir. yelgöz. yenğgöz. cingöz. açıq göz. sürəkli. sürətli. dünya görmüş. ələyağına yügürük. eşmiş yırtmış. eşib çözmüş. toxuyub yırtmış. gəzib dolanmış, çox bilən kişi. yenğ oylu. cin kimi. iy çəkən.
- zirəq** **zirək. 1. ziyrək < yiyrək: yeyrək.** dərkin. çəpər. çivik. çalabər. ozan. biləgət iyəsi. gerçəyi açıqca söyləyən. mahir. uz. usta. atıq. başlı. enli. sivri. zirək. usli. simitən. 1. açıqqöz. çalağ. itik. arız. çalaq. oyaq. huşlu. sivri. sivir.çalışqan. kəsgin. çalaq. qıvraq. qıyaq. sivir. sever. - olmasın kimi **zirəklik göstərmək:** ağız ilə quş tutmaq. 1.

uslu. huşlu. batov. bətov. mahir. zəbərədəs. 1. yaplı.
bəcərikli. usta.

zirəqliq **zirəklik.** acılıq. ağırlıq. atıqlıq. basqınlıq. çalaqlıq.
çeviklik. tetiklik. itilik. sürəklilik. sürətlilik. yavuzluq.
yügürüklük. qalibiyət.

- **işini zirəkliklə çözmək:** işini uydurmaq.

zirəqliq **zirəklik.** başarlıq. edənlik. bildiklik. yün.

zirvə - **zirvəsi sivri olan qaya, dağ:** azavlı. azavan. asavlı. asavan.

zirvə < **sivri.** {_{metatez} < **zivər** < **zivir** < **sivər.** sivri. sever. (süyürlmək:
sivilişmək. bir yönə uzalıp incəlmək)}. çuquy. ən uc. töppə.
təpə. doruq. uc. turuq. duruq. təpə.- dağ təpəsinin sivri:
zirvisi: barmaq.

zirvə üstük > estiğ. setiğ (fars)- uc. ucalım. yüksəlim. qalxım.
siud. uruc nuqtəsi. təpə, dağın, böyük nərsənin ən
yuxarsı, ən yüksək yeri, ucu. yuxar. kərəmpə. baş. təpə.
çixat. duruq. doruq (1. < **durmaq.** 1. < **tuqur. toqur:** düğün.
) . qullə. - **təpə, dağın ən yuxarsı, zirvəsi:** götəl.

zivilmək qaysılmaq. qayzılmaq. qaymaq. caymaq. düşmək. əl
ayağ üstə düşmək.

- ziviq** **zivik. zirək. zeyrək. sivir. sever.** qaqdırıq. qaqanalı. qaqanalı. **oyunçu. oyanıq.** uyanıq. iti.
- zivişiq** **zivişik. 1.** sivişik. sivaşik. qayar. yapışır. yapışqan. - **sivişik** çamır. **1.** ayrılmaz. - sivişik kişi. - o, sivişiqin birdir.
- zivişmək** sivişmək. qaymaq.
- zivmək** **züvmək. 1.**qayrılmaq. tayrılmaq. taymaq. qaymaq. sıрмаq. çevrilmək. dönərmək. **1.**suçmaq. sürüşmək. - pıçaq əlimdən **suçdu.** yağlı nərsə suçan olur. **1.**sırqalmaq. sıyrılmaq. çıxmaq. qaçsınmaq. sızmaq. süyrülmək.
- zivqən** **zivgən.** zivən. tayıǵ. cayıq. cayan. caysıq. qayǵın.
- zivqəq** **zivgək.** yarsqaq. sürüşgən yer. ayaǵın qayabiləcəkl yer.
- zivtirmək** **zivdirmək.**sivdirmək. civdirmək. çaǵdırmaq. caydırmaq. sapdırmaq. dəǵdirməmək. isabət etdirməmək.
- zivzər** **züvzər.** sürsürək. (> **sorsorək** (fars)). qaplanqaya.
- ziyil** {**ziǵil. çiqil.** (< **çiq. tiq. tuq:** düǵün)}. {**ziqil. siqil. səqil** (< **səkmış:** qalxmış) { **səkil.** < **səki. səkil. sikil.**}. siǵil. buǵdacıǵ. damqa kimi.azıq. gök. əǵinc. ur. şışəc. **səkpil** < metatez > **səpgil.**
- ziyil** **ziǵil siǵil.** (atıq < **səkmək:** atılmaq). daşqıl.əǵinc. çıxın.

- zoban** **zorlayan. zorbayan.** əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqlız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. doğrayan. döğən. öştülüm. öctülüm. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan. basıqan. basqan. basuq. yastaban. çəğnəyən. çığnəyən. rəhmsiz.
- zoqal** **zoğal.** qızılıcıq. - **qızılıcıq (zoğal) marmalatı:** qaravu.
- zoqal** **zoğal.** qızılıcıq. güren.kallığda ağ, yetgində qızı al olan yemiş.
- zol çuxur** yabyali. cab cob.
- zolaq** 1. iz. cızıqlı. cızqılı. yollu. yol yol. xətlı. şüv kimi uzunasına olan nazik, incə nərsə. - **zolağ eşşək:** zolağlı eşşək: yaban eşşəyi. zibir (qur xər). 1. yolağ. yol. - hava zolağı: hava **yolu.** - dağ **zolağı:** dağ yolu.
- zolaq** qolaq. yolaq.
- **zolağ** görməmiş ağ qaranı tanımır, ağ qaranı görməmiş **zolağı** nə tanır. (sicim görməmiş ağ qaranı tanımır, ağ qaranı görməmiş sicimi nə tanır.).
- zonq olturmaq** çömbəlmək.

- zor** - **çarəsiz, güc, zor, sıxıntılı durum**: darboğun. tarbükün. dartığın.
- zor** 1. quru. taqır. bərk. çətin. taxta yer. qax. qat. 1. güc. gücün. quvvət. 1. çalış. güc. gür. kür. gur. bol. barvan. baravan. fərvan. məbzul. - **gür** su. yal. quvvət. - **yallı ballı**: yaraşığı gövdəli. 1. qadaq. çətin. düğün. qadır. qatır. çətin. güc. 1. qocur. gücür. güclü. saltanatlı. kürnikli. 1. ağır. dartıqlı. çətin. zəhmətli. güc. təpər. quvvə. zor durumda qalan. gücənən. qıyınlı. zavallı. əzablı. - **zoruna gəlmək**: avırsınmaq. üşənmək. - **zoruna gədmək**: qıyınsınmaq. - **zor durumla bıraqlmaq**: təntirətmək. sıxıntıya soxmaq. - **zor durumda bıraqlmaq**: qampaytmaq. kötü bir duruma düşürmək.
- **zor** deyən.: qosbatar. zorba. zırpı. zorlayan.
- zor** yüklü. yükümlü. güc. qaldırı. çətin. gərgin. məsuliyətli. - **yüklü iş**.
- zoraqi** **zoraki**. ürəksiz. istəmiyərk.
- zoraqlıq** **zorakılıq**. 1. ürəksizlik. 1. üzgüclük.

- zorba** 1. ağır. qatmar. qatmarlı. qəliz. bükük. 1. haydut. ağır. axın. 1. ağır. axın. haydut. qosbatar. zırı. zorlayan. zor deyən. 1. tərsəqıl. inatçı. tərs. despot.
- zorba** 1. alıqıran (alıb, tutub qıran). qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. alpaç. ərbaş. salquc. saldıran. yağı. asav. 1. əli sopalı. çomaqlı. 1. çapçılı. qamçılı. çomaqçı.
- zorbaçı** - **hərbə zorbaçı**: şələşür qacar. qaçar. qaçara. qərəçi. qaraçı. savaşçıl. qavqaçı.
- zorbalıq** - **güc, zorbalıq numayışı**: gövdə göstərişi.
- zorbalıq** 1. dəbdəbə kəbkəbə. atar tutar. 1. qörbəzlük qörbəzlük. gürbüzlük. cürbüzəlük. bacarlıq. mahirlik. 1. corluq. şiddət.
- zorbayan** **zorlayan. zaban. əzən. əzü. zülmedən. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. ürəksiz. daşbağır. bağırdaş. qaxbaş. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı. qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. üzgən. üzən. üzgəyən. doğrayan. döğən. öştülüm. öctülüm. gücləyən. qıyan. qıycıyan. qırpayan.**

basıqan. basqan. basuq. yastaban. çeğnəyən. çiğnəyən.
rəhmsiz.

- zorla** qəsdən qasbanaq güclə: dediyini
qasbanaq yapdırır. bilə bilə. əmdən. qaspanaq elədi.
- zorlaq** zalim. zülm edən. qısan. qısır. qısar. qısqır. qısqar. (<
qısmmaq. sxmaq).
- zorlamaq** 1. sıxarmaq. sıxmaq. soxmaq. sıxışdırmaq. 1. türtmək.
dürtmək. sancıtmaq. dəgə vermək. təhrik edmək.
- zorlanmaq** 1. gücənmək. basa düşmək. yüklənmək. batmaq. 1.
güclük çəkmək. qıynınlaşmaq.
- zorlantırmaq** **zorlandırmaq.** gücəndirmək: gücləndirmək. çətinlətmək.-
başı soyuqluq, qolay işidə **gücləndirir.**
- zorlaşmaq** güclənmək. çətinləşmək. ilişginləşmək. ilgişmək. müşgül
olmaq. gücləşmək. gücsinmək. zəhmətli olmaq. - işlər
gedgedə **gücləşir.** - iş **gücləndi.**
- zorlaşmaq** qıynınlaşmaq. gücləşmək.
- zorlaşdırmaq** **zorlaşdırmaq.** 1. gücləşdirmək. çətinləşdirmək. zəhmətli
edmək. - işlər gedgedə **gücləşdirirsiniz.** - işləri
qolaylaşdıracağına **gücləşdirirsiniz.** 1. gücsimək.

gücləşdirmək. çətinləşdirmək. zəhmətli etmək. - işlər gedgedə **gücsinir**.

zorlayan

qosbatar. zorba. zırpı. zor deyən.

zorlu

1. güclü. batov. bətov. batro. batan. batar. qatı. sərt. 1. qanıqmaqan. enerjik. yılmaz. tommay. dommay. güclü. qudrətli. sağlam. quvvrtli. 1. sıxı. darıca.

zorluq

1. güc. işgillik. zəhmət. - işlər **güclə** keçdi. - **güclə** yapa bildik. 1. qızmiq. çətinlik. 1. sıxıntı. yarsuv. qayğı.

zorluq

1.güclük. güdəlik. kütəlik darlıq. maydalıq. qısalıq. qıssalıq. qıslıq. qıstıq. qıtlıq. sıxlıq. 1. qapız. qapaz. qapsıq. giriftarlıq. güclük. çətinlik. bəla. bulac. acı. acıq. azıq. azar. acar. acıma. acınma. acırma. azınma. azırma (> **azordəgi** ^(fars)). incik. bükəc. boğac.tutac. düşəc. çalız. çalaz. qəza.

- **uğraştırıcı (giriftar edici),gərəksiz bir soru, məsələ, güclük, zorluq ortaya çıxartmaq:** iş açmaq. iş çıxarmaq.

zorluluq

güclülük. alqurluq. ağırlıq.

zortan

zordan. zar zor. güc bəla.

zoruna

- **zoruna** gəlmək. istəksiz olmaq. könülsüz yapmaq. gücsünmək.

- zorunlu** 1. gücənik. güclük. gücünlü. məcburi. 1. boğrənc ^(fars) < burqanc. burşuq. çatışmayan. sərt. tavi. tapıl. güc. qaldırı. bataqara. çigit. möhkəm. sıxıntılı. toxalı. gücənikli. məşəqqətli. zəhmətli. tərs. bərk. yaman. çatallı. quşqulu. işgilli. qarışiq. çalalı. çallaq. müşəvvəş. gərgin. tarınmış. sınırlı. çalız. çalaz. dincsiz. qolay olmayan. işgilli. münqəbiz. həyəcanlı. qasıq. qasqiq. qısıq. qısqıq. sıxıntılı. toxalı. işgillik. qarışıqlıq. pozqunluq. anlaşılması güc. çətrəvil. çıqravıl (< **çiq**: düğün). çiləli. zəhmətli. yığıla qalxa. düşəvir. düşəver. buruşqıl. güclüklə, zorluqla yapınan iş. əməkli. zəhmətli.
- zorunlu** məcburi.
- zorunluq** gücənik. güclük. gücünlüq. çarasızlıq. çarəsizlik. məcburiyyət.
- zot** - **hot zot edmək**: sərt, kötü davranmaq.
- zud** ^(fars) < **tez**.
- zuq** zuğ qoçan.
- zuqqo** hıçqırıq.
- zuqqoçuqmaq** hıçqırmaq.
- **zuqqoçuq etib yığlamaq**: hıçqıraraq ağılamaq.

zuqqu	şaşı. əğri. - zuqqu qaramaq : şaşı baxmaq. - zuqqusuna : əğri.
zuqul	oval. uzunca. - zuqul betli : uzun yüzlü.
zum	muz. buz.
zumar	arqışo. taxıl.
zurək (fars)	< sürək . çəkdiri. qadırğa. qıyırqa. qayıq.
zurəq	< züvgək . kərəçi. qayıq. kiçik gəmi. böləm. bələm (< bölmək : ayırmaq). lotqa. tolqa.
zurnay	zurna.
zurnuq	durna.
zuvultamaq	zuvuldamaq . vızıldamaq.
zübbə	isnob. qılığ, davranış baxımından el içindən ayrılan, aşırılığa qaçan.
zükam	tümayratu. tumay.
zükürt	zügürt . qoquz. yoxsul. müflis. qıl quyruq. bir nəyi olmayan. qılıqsız. cansız. qıl quyruq.

- züqürt** **züğürt.** yüngül. yoxsul. düşgül. düşmüş. parasız. əli yufqa. yoxsul. yüngül. - **üz züğürdü:** çirkin üzlü. - **yüngüllərə** özün ol yardım.
- züqürt** **züğürt.** kasıb. pulsuz. yoxsul.
- züqürtləmək** **züğürtləmək.** qoquzlamaq. yoxsullamaq. parasız qalmaq.
- züqürtlük** **züğürtlük.** qoquzluc. yoxsulluc. parasızlıq.
- zülm** qısığ.
- zünqüm** bir çeşit çin ipəklisi.
- zürəq** (fars) < **züvrək** (< **züvmək. üzmək**). qayıq.
- zütür** **züdür.** böğürtlən.
- züvcək** (**z < > s**). sürşək.
- züvqan** kayqan. sürüşgan. kayğan. qayağan. kaypaq. qaypaq.
- züvqən** **züvgən.**qayar. qayan. qayğan. qayma.iti. çabık. qayğan yer.
- züvqən** **züvgən.** züvürqən. sıyırğağ. sıyrıncaq. tayqan. tayğan. cayqan. qayırğan.
- züvmə** - **buz üzərində züvmə başmağı:** qayaq. qayğa. buz pateni.
- züvmək** **zivmək.** sıрмаq. qaypamaq. qaymaq. qayrılmaq. tayrılmaq. taymaq. çevrilmək. dönərmək.

züvrəq	züvrək > zürəq <small>(fars)</small> (< züvmək. üzmək). qayıq.
züvtürmək	züvdürmək . qaydırmaq.
züvürqən	züvürgən. züvgən. 1. sıyrığaq. sıyrıncaq. qayırgən. - züvgən yer: süzcək. sürçək. qayaq. cayaq. tayqaq. 1. qaypıncaq. çox gayan. gayğan. cayınsaq. tayınsaq. sürüşgən. sıyrıncaq.
züvzər	zivzər. sürsürək. (> sorsorək <small>(fars)</small>). qaplanqaya.